

DỊCH
THANH
PHONG

Quầy Hàng Vía Hè Của Ta Cực Mạnh

QUẦY HÀNG VĨA HÈ CỦA TA CỰC MẠNH

Tác giả: Dịch Thanh Phong

Thể loại: Hệ Thống, Huyền Ảo, Sáng Văn

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM.VN

< > Địa Cầu tiến vào thời đại khôi phục linh khí, nhân loại bắt đầu thức tỉnh dị năng! Giang Nam bắt đầu thức tỉnh hệ thống hàng vĩa hè mạnh nhất, Được tề đại lực? Đậu nành giải độc? Anh đào may mắn? Cung không đủ cầu! Thần hào đỉnh cấp thế giới, nhà giàu nhất, streamer nổi tiếng, cường giả đỉnh cấp nhao nhao chạy tới cầu mua. Giang Nam: "Ta không có hứng thú với tiền tỷ! Ta chỉ muốn hố. . . À không, nguyện vọng của ta là thế giới được hòa bình!"

Chương 1 - Ta Trọc! Nhưng Lại Trở Nên Mạnh Hơn?

"Vớ quần, dây buộc tóc, kẹp tóc! Giá siêu rẻ đây, giám đốc nhà máy khốn kiếp đã chạy trốn cùng em vợ, xả lỏng cực mạnh!"

Giang Nam mặc một chiếc áo tay lửng màu trắng.

Trên ngực còn có in hình Hello Kitty.

Bên dưới là chiếc quần dài cùng đôi dép lê nhỏ, ngồi trên một chiếc ghế gập và hô hào.

Có thể nói là vô cùng nhiệt tình!

"Này! Tiểu tử tử, có muốn mua quần lót không? Giá cực rẻ, mười đồng hai cái!"

Cô gái đi ngang qua thì có chút chần chờ, nhìn về phía quầy hàng.

Quầy hàng vỉa hè lớn tầm hai mét vuông, bày ra không ít loại hàng hóa.

"Xem hàng đi, muốn kiểu dáng gì cũng có!"

"Quần nơ bướm, sọc trắng xanh, Pikachu, . . ."

Lại nhìn thoáng qua Giang Nam, thiếu niên đáng vẻ mười bảy mười tám tuổi, đẹp trai sáng sủa, hoàn toàn là một soái ca mới lớn, vẻ mặt chờ mong nhìn mình.

Mặt càng đỏ hơn. . .

"Không mua! Không đứng đắn!"

Giang Nam ngẩn người, vội vàng chào hàng: "Tiểu tử tử đừng đi mà, không mua quần lót, vậy nhìn thử kẹp tóc này đi!"

Sao lại nói ta không đứng đắn chứ?

Không phải chỉ là bán quần thôi sao?

Người bán quần lót không phải là người làm ăn đàng hoàng sao?

Giang Nam thật sự muốn khóc, hô hào hơn một giờ, cổ họng đều đã khàn khàn!

Còn chưa có người mở hàng a!

Nếu không bán được hàng, trong nhà đều đói, còn phải có tiền thuê nhà phải trả gấp nữa.

Giang Nam sắp sầu chết.

"Yo! Đây chẳng phải là nam thần của trường Trung học Số 1 Giang Thành chúng ta sao!"

"Đại thiên tài đã thức tỉnh hệ không gian! Sao còn phải đi bày hàng vỉa hè ở chợ đêm Giang Thành này?"

Giang Nam ngẩng đầu, nhìn thấy một cô gái mặc trang phục hở rốn, mái tóc uốn xoắn, đang kéo cánh tay của một chàng trai cao to, cười nhạo mình.

Hắn không khỏi nhú mày.

Lý Mộ Ngôn?

Xui xẻo! Gặp phải bạn cùng lớp!

"Mẹ kiếp! Hệ không gian? Em yêu! Người không đùa đó chứ! Ta nhớ rõ Hoa Hạ chúng ta chỉ có ba cường giả cấp Đạo Thiên, có một người mang năng lực hệ không gian! Là hắc sao?"

Lý Mộ Ngôn bấu môi: "Không phải sao? Lúc thức tỉnh được dị năng hệ không gian cao nhất, oanh động cả Giang Thành!"

Cường giả cấp Đạo Thiên của hệ không gian kia tự mình đến gặp hắc, còn muốn thu hắc làm đồ đệ!

Vương Lâm ngạc nhiên: "Vậy sao hắc còn bày sập ở đây?"

"Hắc hắc, người không biết rồi, mặc dù nam thần thức tỉnh dị năng hệ không gian hiếm có nhất, nhưng kiểm tra thiên phú lại là cấp E thấp nhất!"

"Cường giả cấp Đạo Thiên kia đều choáng váng, lúc ấy bị ghê tởm tới mức phải chạy đi, loại thiên phú rác rưởi này, đời này cũng đừng mơ tới được cấp Thanh Đồng."

Biểu cảm của Vương Lâm cực kỳ đặc sắc: "Mẹ nó, chuyện này cũng thật kỳ lạ a!"

Giang Nam thấy phiền liền trợn trắng mắt nói: "Hai người có mua hay không? Không mua thì nhanh chóng rời đi! Cũng đừng cản trở chuyện làm ăn của ta!"

Vương Lâm cười nhạt, dùng chân đá vào mắt chiếc tất trên quây hàng, để lại dấu giày rõ ràng.

"Thế nào? Hai chúng ta có nói là không mua sao? Người làm ăn kiểu gì vậy hả?"

Giang Nam nhìn dấu giày trên vớ, càn cau mày, lại nở nụ cười sáng lạn: "Mua cho bạn gái của người một chiếc loại trong suốt đi, ban đêm lại dùng!"

Sắc mặt Lý Mộ Ngôn đỏ lên, tiến lên đá đồ trên quầy hàng thành một mớ lộn xộn.

"Giữ mồm miệng sạch sẽ cho ta, biết Vương ca nhà ta là ai không? Người thức tỉnh hệ lực lượng, đến từ Đại học Linh Vũ Giang Thành!"

Giang Nam cười nhạo một tiếng nói: "Dọa chết ta! Ta còn tưởng cha hần là Vương Cường cơ đấy!"

Vương Lâm lạnh lùng nói: "Chỉ có một cái quầy hàng rác rưởi hôi thối, kêu ngạo cái gì? Tên phế vật!"

"Bày quầy hàng thì sao? Cũng là dựa vào bản lĩnh của mình để làm ăn!" Giang Nam không hề sợ hãi chút nào.

"Làm ăn? Hôm nay tiểu gia ta sẽ cho người thấy, người có ăn được hay không! "

Trong lúc nói chuyện lại cười gằn một tiếng.

Vung quyền về phía đầu của Giang Nam, lực lượng cực lớn, thậm chí tạo nên một trận quyền phong.

Chỉ thấy quanh người Giang Nam bắt đầu xuất hiện từng tia không gian dao động, vậy mà lại có thể thuấn di nửa thước về phía sau!

Miễn cưỡng tránh thoát một quyền này.

Nhưng cả người lại suy yếu, mồ hôi đầy đầu, giống như bị rút hết lực lượng.

Điều này khiến cho Vương Lâm giật nảy mình.

Mẹ nó, thật sự thức tỉnh hệ không gian?

Nhưng vậy thì sao?

"Còn dám trốn?"

Lại vung ra một quyền, hung hăng nện về phía cằm của Giang Nam, Giang Nam bị rút cạn khí lực sau khi thuấn di, mệt không chịu nổi, nằm sấp trên mặt đất, mê man một trận.

"Phụt!"

Một ngụm bọt máu phun ra trên sàn.

[Ding! Phát hiện thành phần máu, hệ thống quầy hàng mạnh nhất bắt đầu dung hợp!]

[Dung hợp thành công, tặng ký chủ một quầy hàng vỉa hè, một chiếc ghế gấp, 10 lần rút thăm liên tiếp!]

[Có rút thăm không?]

Cái gì?

Giang Nam ăn phải một quyền nằm sấp trong đây ong ong!

Từ khi nào mà bày sập cũng có thể nhận được hệ thống vậy chứ?

10 lần rút thăm liên tiếp? Thứ này có thể cho ta một tiểu tỷ tỷ hạng SSR trong Âm Dương Sư sao?

[Có rút thăm trúng thưởng hay không?]

.....

[Lần nữa hỏi lại có rút thăm trúng thưởng hay không?]

.....

"Mẹ nó người rớt cuộc có rút hay không?]

Giang Nam: "???"

Mẹ nó hệ thống mà cũng có thể tức giận nữa sao? Rút! Lão tử rút, vừa lòng người chưa!

[Vòng quay may mắn, 10 lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ!] Giải khuyến khích – 1 phần được thủy đại lực sơ cấp!

[Hân hạnh được tài trợ!] Giải khuyến khích – 1 phần được thủy đại lực sơ cấp!

.....

Sau chín lần hân hạnh được tài trợ, sắc mặt Giang Nam đã tối sầm lại, quả nhiên mười lần rút thăm không có thứ gì tốt đẹp!

[Xin chúc người chơi đã giành được phần thưởng!] một phần Tẩy Tủy linh quả.

[Mở khóa thanh vật phẩm hệ thống!]]

Giang Nam thấy trên thanh vật phẩm hệ thống có chín phần được thủy đại lực, một phần Tẩy Tủy linh quả.\

[Được thủy đại lực]

Tác dụng: Gia tăng tố chất thân thể người dùng gấp mười lần, kéo dài ba ngày ba đêm!

[Tẩy Tủy linh quả]

Tác dụng: Tẩy tinh phạt tủy, gia tăng tư chất thiên phú của người dùng.

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, giải thưởng khuyến khích được thủy đại lực kia nghe có vẻ lợi hại!

Trực tiếp lấy một chai từ thanh vật phẩm hệ thống.

"Bùm!"

Một thùng nước đầy đột ngột xuất hiện trên quầy hàng.

Giang Nam sửng sốt.

Mẹ kiếp! Một "chai" lớn như vậy?

Có phải hệ thống này có hiểu lầm gì về thuật ngữ đo lường bằng "chai" hay không?

Thật đúng là đại lực xuất kỳ tích a!

"Hừ! Hệ không gian? Cũng chỉ đến thế thôi sao? Phế vật chịu không nổi một quyền của tiểu gia ta, còn dám xưng là nam thần? Cũng không biết xấu hổ!"

Vương Lâm đang hừng hực khí thế chửi rửa Giang Nam nằm sấp trên quầy hàng, hưởng thụ khoái cảm được áp đảo đối phương!

Đột ngột xuất hiện "chai" khiến cho hắn cũng sửng sốt.

"Trước đừng bức ép, chờ ta một lát!"

Chỉ thấy Giang Nam mở nắp "chai", bá khí ôm lấy thùng nước mạnh mẽ rót vào miệng.

Vương Lâm: "???"

Tình huống gì vậy? Đánh nhau được một nửa...

Người bị làm sao vậy? Đang đánh nhau thì khát nước?

Ôm thùng nước uống?

Dược thủy đại lực vào bụng, Giang Nam cảm thấy đỉnh đầu

hơi lạnh, một cổ lực lượng mãnh liệt từ sâu trong thân thể phun ra.

Tổ chất thân thể trực tiếp tăng lên gấp mười lần!

Giang Nam buông thùng nước xuống, quyền ra như rồng, đứng dậy vung một quyền vào bụng của Vương Lâm!

Khí lực rất lớn, thậm chí đánh ra từng trận âm bạo.

Vương Lâm căn bản không có phòng bị.

"Rầm!"

Khuôn mặt Vương Lâm vặn vẹo, ánh mắt bạo phát, cảm giác bản thân như bị xe tải đụng phải, phun ra một ngụm nước chua!

Bị Giang Nam nện xuống một quyền, thân thể cong như tôm lớn.

"Σ(°Π°) ㄥ) ㄘe! Cái này! Đây là sức lực biến thái gì vậy?"

Lý Mộ Ngôn đã ngây dại, bất chấp Vương Lâm bị đánh thành con tôm.

Bởi vì một màn phát sinh trước mắt thật sự là quá. . . Quá. . . hiếm thấy.

"Giang. . . Giang Nam, người! Sao người lại bị trọc vậy?"

Giang Nam sửng sốt, theo bản năng đưa tay sờ sờ đỉnh đầu.

Một mảng trơn bóng. . .

Mẹ kiếp!

Tóc ta đâu!

Tóc! Của! Lão! Tử! Nó đâu?

Bị trọc đầu? Một cọng cũng không còn!

"Hệ thống! Tóc ta đâu?"

[Thỉnh ký chủ không cần quan tâm đến những tiểu tiết này!]

Tiểu tiết?

Mẹ nó, mái tóc bông bênh của ta vào miệng người lại thành tiểu tiết?

Cái hố được thủy đại lực này, tác dụng đúng thật là cường đại, nhưng mà uống xong liền trọc đầu?

Vậy nên. . .

Ta trọc! Nhưng cũng trở nên cường đại hơn?

Chương 2 - Căn Bản Không Dừng Được

"Người muốn chết?" Biểu tình Vương Lâm dữ tợn.

Bạn gái vẫn còn ở bên cạnh, bản thân sao có thể chịu xấu mặt?

Là người thức tỉnh hệ lực lượng, Vương Lâm đã sớm tu luyện tới cấp Thanh Đồng!

Chẳng lẽ lại không giải quyết được cấp Hắc Thiết nho nhỏ như Giang Nam?

Cho nên cố nén cơn đau nhức, lại nện tới một quyền.

"Rầm!"

Một quyền này bị Giang Nam vững vàng tiếp ở trong tay, dùng sức bẻ một phát.

"Aa! Đau đau, đau quá!"

Vương Lâm liên tục kêu gào, khuôn mặt đau đớn tới vặn vẹo.

Hắn bắt đầu hoài nghi nhân sinh!

Lão tử mới là người thức tỉnh hệ lực lượng a! Sao lực lượng lại có thể bị áp chứ chứ!

Tiểu tử này cũng là người thức tỉnh hệ lực lượng sao?

Lực lượng lớn tới vậy? Hắn chẳng phải là hệ không gian sao?

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm +888!]

Âm thanh hệ thống nhắc nhở lập tức hiện trong tâm trí của Giang Nam.

Ánh mắt Giang Nam nhất thời sáng lên.

Sau khi dung hợp hệ thống, hắc đại khái cũng hiểu được công năng căn bản.

Vòng quay may mắn được rút thăm bằng giá trị oán khí!

Một lần rút cần một vạn điểm oán khí!

Rút mười lần liên tục sẽ cần mười vạn!

Vừa rồi còn không biết phải tìm điểm oán khí này như thế nào.

Hiện tại trông có vẻ rất đơn giản! Chỉ cần làm cho người ta sinh ra oán khí với mình là được rồi!

Hệ thống này đến tột cùng là có ham mê biến thái gì vậy?

Giờ khắc này, ánh mắt Giang Nam nhìn về phía Vương Lâm trở nên không bình thường.

Nó giống như nhìn thấy một con tỳ hưu lớn sáng lấp lánh.

Túm lấy năm đấm của Vương Lâm rồi xoay người đè hắc xuống đất, Giang Nam ngồi trên người hắc.

Một cú đấm vào bên trái.

"Rầm!"

"Aa a!"

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm + 666]

Một cú đấm vào bên phải.

"Rầm"

"Aa a!"

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm + 686]

.....

Giang Nam tung quyền như mưa, từng tiếng "ầm ầm" không dứt bên tai, nhìn giá trị oán khí không ngừng đổi mới, trong lòng đã vui đến phát điên!

Tựa như ăn phải xuân dược, căn bản không dừng lại được!

Chỉ đánh như vậy cũng không đã nghiệm, cầm lấy chiếc ghế gập ở bên cạnh rồi quất mạnh vào mặt của Vương Lâm.

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm + 999!]

Này, này, này? Có vẻ như hiệu quả hơn nhiều so với dùng tay đấm?

Trong chốc lát đã có không ít người vây xem náo nhiệt, còn có không ít người dùng điện thoại di động quay chụp lại.

"Mẹ kiếp, tên đầu trọc này cũng quá lợi hại rồi! Trông đáng vẻ cũng còn trẻ, sẽ không xảy ra chuyện chứ?"

"Như vậy có chút quá đáng rồi đúng không? Người xem có ai lại đánh người tới cỡ đó sao? Mặt đều sưng lên..."

"Quá đáng? Vừa rồi ta đã thấy được, cô gái kia còn quậy tung cả sạp hàng của tiểu ca này, còn nói sạp hàng của người ta là hôi thối! Không đánh hắn thì đánh ai?"

"Phải đánh hắn! Chúng ta bày sạp hàng là để đáp lại lời kêu gọi của Tổ Quốc!"

Lý Mộ Ngôn đứng đó vẻ mặt bối rối, không biết phải làm sao.

Vương Lâm là người có thực lực cấp Thanh Đồng ba sao a, còn là người thức tỉnh hệ lực lượng có chiến lực siêu quần.

Sao có thể bị tên Hắc Thiết cắn con như Giang Nam ngược đãi thành bộ dáng này!

Hắn tiêm phải máu gà à?

Bình thường Giang Nam là một người rất thành thật a...

"Đừng đánh nữa! Lại đánh ta sẽ gọi cảnh sát!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 888]

Chiếc ghế gấp trong tay Giang Nam hơi dừng lại, nhìn Vương Lâm đã bị đánh thành đầu heo.

Khuôn mặt sưng thành đầu heo nước mắt lưng tròng, thế mà bị đánh tới phát khóc?

"Không đánh cũng được, một đồng vợ này của ta đều bị người làm hỏng, ta còn bán thế nào nữa? Người phải đền cho ta!"

Tâm trạng Vương Lâm đã sụp đổ, mình thế mà lại bị một tên học sinh trung học ngược đãi. . .

Cô yếu ớt hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

"Mười đồng một đôi!"

"Cái gì? Không phải mười đồng bốn đôi sao, sao người không đi cướp!"

Giang Nam bĩu môi: "Người cho rằng ta đang làm cái gì chứ?"

Vương Lâm: ". . ."

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm +666]

Tổng cộng hơn hai trăm đôi vợ, hơn hai ngàn đồng cứ như vậy mà vào tay!

Vương Lâm cũng không muốn mua, chỉ là nếu không mua đồng vợ này, hôm nay sợ là đi không được...

Lý Mộ Ngôn vội vàng dìu Vương Lâm đã bị đánh sưng thành đầu heo, oán hận nói: "Ngày mai là kỳ thi hằng tháng của ban Linh Võ, người cứ chờ bị đá xuống đi!"

"Bắt đầu từ ngày mai, người đừng hòng ở lại ban Linh Võ nữa!"

Giang Nam hoàn toàn không để tâm tới lời cô ta nói, còn phất tay...

"Thượng Đế đi thông thả, hoan nghênh lần sau ủng hộ!"

[Giá trị oán khí từ Vương Lâm +999!]

Còn đến nữa?

Đến để bị đánh nữa sao?

Người vây xem càng ngày càng nhiều, tiền cũng đã vào trong tay, Giang Nam cũng không dám ở lâu hơn nữa.

Vội vàng thu dọn sạp hàng lại, ném ở ghế sau xe đạp, gấp ghế lại, kẹp ở dưới nách.

Giang Nam cười trên chiếc xe đạp của hắn phóng đi.

Tâm tình không tồi, hắn khẽ ngâm nga.

"Cười trên chiếc xe đạp yêu quý~ không bao giờ bị kẹt xe ~"

Xích xe "cạch cạch" đánh vào vỏ bánh xe, giống như đang đệm nhạc cho hẳn.

Ngày mai chính là kỳ thi hàng tháng của ban Linh Võ thuộc trường Trung học Số 1 Giang Thành.

Bởi vì thiên phú của Giang Nam quá rác rưởi, từ khi thức tỉnh dị năng hệ không gian cao cấp nhất, trở thành Linh Võ giả vạn người có một, mãi cho đến khi học lớp 12 mới thăng cấp lên Hắc Thiết ba sao đáng thương.

Bạn học đều đã là Hắc Thiết đỉnh phong, thậm chí có người đã thăng cấp Thanh Đồng.

Kỳ thi hàng tháng lần này, nếu còn không đột phá Hắc Thiết năm sao, sẽ bị đá trở lại lớp bình thường.

Không còn được trường học phân phát Linh Châu cho hẳn tu luyện, thực lực cũng chỉ có thể dừng lại ở đó...

Hai mươi năm trước, khắp nơi trên địa cầu đều xuất hiện không ít đại môn Linh Khư, bên trong tản mát ra linh khí, khiến cho địa cầu tiến vào thời đại phục hồi linh khí.

Đồng thời cũng tuôn ra rất nhiều linh thú trùng kích xã hội loài người.

Nhân loại cũng bởi vì linh khí phục hồi, có thể thức tỉnh dị năng!

Sau khi trải qua đợt hỗn loạn ban đầu, trả giá bằng thương vong thảm thiết, mới đổi được thái bình thịnh thế của ngày hôm nay.

Những người thức tỉnh dị năng nhất định sẽ mang đến tác động lớn đối với xã hội loài người, cho nên các loại chính sách nhằm vào Linh Võ giả cũng dần dần được hoàn thiện!

Các tỉnh thành lớn trong cả nước bắt đầu thành lập các trường Đại học Linh Võ, một trong những chính sách đối với trường trung học chính là phân ban Linh Võ và ban bình thường.

Giang Nam may mắn trở thành người thức tỉnh, hơn nữa còn là dị năng hệ không gian hiếm có nhất.

Nhưng lại cho hần thiên phú rác rưởi nhất.

Cho nên mới nháo thành tình huống cực kỳ khó xử như vậy!

Vốn dĩ Giang Nam đã mặc kệ việc sẽ bị đá ra khỏi ban, làm người bình thường cũng rất tốt.

Có tay có chân, cho dù là một đứa trẻ mồ côi, tự nuôi sống bản thân cũng không thành vấn đề.

Nhưng "hệ thống quây hàng vỉa hè cực mạnh" này xuất hiện khiến cho Giang Nam phải động tâm tư.

"Tây Tủy linh quả gì kia, hy vọng thật sự có tác dụng đi!"

Giang Nam nghĩ, chỉ cảm thấy trên đầu trở nên mát mẻ...

Mẹ nó, xem nữa quên mình bị trọc!

Cái thứ được thủy đại lực chó má kia quá hổ người.

"Hệ thống, sao người chỉ giới thiệu tác dụng của được thủy đại lực? Lại không đề cập tới tác dụng phụ?"

"Có ai là đi lừa người giống như người vậy chứ?"

[Đừng quan tâm đến những tiểu tiết này!]

Giang Nam: "WTF?"

Dựa theo hệ thống chó má này, Tây Tủy linh quả sẽ không có

tác dụng phụ gì đó chứ...

Sao phải nghĩ nhiều như vậy làm gì? Về nhà thử là biết liền!

Đạp xe hơn nửa giờ, đi tới một con hẻm nhỏ ở ngoại ô Giang Thành.

Đầu hẻm có mở một quán nướng, làm ăn phát đạt, có không ít thực khách, bụng Giang Nam cũng kêu to một trận.

Dì bưng mâm chào hỏi: "Tiểu Nam, mới thu sạp à? Có đói không! Nào, để dì Chu làm mỳ xào cho người!"

Giang Nam cười nói: "Không cần đây dì Chu, ta đã ăn qua bên ngoài, tiền nhà tháng này, trả ngài 2500 đồng, thật ngại quá, kéo dài nhiều ngày như vậy!"

Dì Chu nhận lấy tiền thuê nhà: "Ai nha, một mình người cũng không dễ dàng, vừa đi học còn phải bày sạp hàng..."

"Sao lại cạo trọc đầu?"

Giang Nam: "..."

"Hắc hắc, cái này sao? Còn không phải tới mùa hè, muốn mát mẻ hơn sao..."

"Được rồi, trông cũng không tồi!"

Lại khách sáo hai câu, Giang Nam liền gấp gáp về nhà, hẳn muốn thử xem rốt cuộc Tẩy Tủy linh quả kia có tác dụng thật hay không!

Chương 3 - Liền Hỏi Người Wifi Bệnh Viện Có Nhanh Hay Không?

Một đường trở lại tổ nhỏ của mình, khóa chiếc xe đạp vào bên trên hộc già.

Căn phòng thuê rộng tầm 25 mét vuông, không lớn lắm, nhưng được Giang Nam sắp xếp ngăn nắp gọn gàng.

Dưới gầm giường chất đống không ít hàng sập.

Giang Nam cũng mặc kệ bụng đói kêu ùng ục, kéo rèm cửa sổ lại, ý niệm vừa động, Tẩy Tủy linh quả liền rơi vào trong tay.

Nhìn quả mọng màu đỏ trong tay, trong nó giống như quả mận, Giang Nam nuốt nước bọt.

"Sợ cái gì mà sợ! Vốn cũng không còn gì để mất!"

Vừa nói hắn vừa nuốt luôn Tẩy Tủy linh quả vào miệng!

Vừa vào liền tan chảy...

Sau đó biến mất!

Không còn gì nữa!

Tẩy tinh phạt tử đâu rồi?

Cho dù là ăn một quả mận cũng phải có chút dư vị ngọt ngào chứ?

Kết quả trôi qua năm phút, Giang Nam đột nhiên cảm giác mình cảm ứng được linh khí rõ ràng hơn, hơn nữa còn điên cuồng hội tụ về phía thân thể hắn.

Trong nháy mắt, tu vi đã được đẩy lên Hắc Thiết bảy sao!

Giang Nam có thể cảm giác được, thiên phú thật sự được tăng lên!

Tuy không biết thiên phú tăng tới cấp bậc nào, nhưng tuyệt đối không còn là bậc E nữa.

Trong lòng hưng phấn không thể tả!

Tay đều run rẩy!

Nhưng Giang Nam chợt tỉnh táo lại, vội vàng sờ sờ trên người thử xem có thiếu đi cái gì hay không.

Cũng may không thiếu phụ tùng gì!

Sau khi uống được thủy đại lực, kết quả lại biến thành hói.

Có quỷ mới biết Tẩy Tủy linh quả này lại có tác dụng phụ gì.

Giang Nam vẫn lo lắng, cởi sạch đồ mình ra, kiểm tra qua từng tấc từng tấc.

Ngay khi hắn kiểm tra tới bộ phận quan trọng nhất.

"Giang Nam ca ca, về trễ như vậy, nhất định chưa ăn cơm đúng không?"

"Ta làm cho người một bát mì..."

Cửa bị đẩy ra, một cô gái thanh tú động lòng người mặc chiếc váy hoa nhí, buộc tóc đuôi ngựa đang cầm một bát mì đứng ở cửa.

Đập vào mắt chính là Giang Nam đang cuối đầu kiểm tra cái gì đó!

Tay hấn bởi vì quá hưng phấn mà còn đang run rẩy...

Cô gái há to miệng, nhìn Giang Nam, lại nhìn đồng giấy nhấn nhúm trong thùng rác...

Giật mình hiểu được điều gì đó!

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên.

"Rầm" một tiếng đóng cửa lại.

"Mì. . . Mì đặt ở cửa cho người, Giang Nam ca ca xong việc rồi thì nhớ ăn!"

Giang Nam: "???"

Này, này!

Cái gì gọi là xong việc rồi nhớ ăn chứ?

Người có hiểu lắm gì không?

Người nghĩ ta đang làm gì kỳ quái sao?

Không đợi Giang Nam giải thích, cô gái nhỏ đã ôm mặt bỏ chạy.

.....

Mì rất ngon, chỉ là có chút mặn...

Đừng hỏi, đó là hương vị của nước mắt!

Chỉ có thể chờ tới khi có thời gian rồi lại giải thích, dù sao cũng là con gái nhà chủ nhà, lại học chung trường với mình, cũng dễ nói chuyện.

Giang Nam ổn định lại tâm trạng rồi bắt đầu nghiên cứu cẩn thận hệ thống.

Nhìn về phía giá trị oán khí, ước chừng có hơn mười một vạn.

Bởi vì đánh bầm dập tên Vương Lâm kia nên kiếm được một vố lớn, mà bên phía Lý Mộ Ngôn cũng cung cấp thêm không ít.

Đủ để rút thêm 10 lần liên tiếp nữa!

Nghĩ đến việc nếu lại có thêm Tẩy Tủy quả gì gì đó, chẳng phải có thể đắc ý sao?

[Vòng quay may mắn!] 10 lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ!] Giải khuyến khích – 1 phần được thủy đại lực sơ cấp!!

[Hân hạnh được tài trợ!].....

.....

Trộn vụn 10 lần, sắc mặt Giang Nam đã đen!

Đen hơn cả thợ đào than.

Hân hạnh được tài trợ em gái nhà người! Tại sao trong vòng quay may mắn lại xuất hiện hân hạnh được tài trợ chứ?

Có phải vì ta trợ hay không?

Trong thanh vật phẩm lại có thêm mười "chai" được thủy đại lực.

Chờ đã!

Mình có thể bày sạp bán được thủy đại lực a!

Tuy rằng uống xong sẽ trở đầu, nhưng làm sao có thể so được với kỳ tích đại lực chứ!

Còn có thể thuận đường kiếm được giá trị oán khí!

Nice!

Hạ quyết tâm, Giang Nam nằm trên giường, móc ra chiếc điện thoại nội địa mà mình đã bỏ ra 50 đồng để mua từ một sạp hàng trên phố.

Chuẩn bị nghịch điện thoại một lát rồi đi ngủ.

Kết quả kéo đến nhóm WeChat ban Linh Võ 1.

Trong nhóm đang trò chuyện cực kỳ sôi nổi.

"Này này! Các anh chị em, các người đã xem video gã đầu trọc hành hùng sinh viên Đại học Linh Võ ở chợ đêm Giang Thành trên Weibo chưa? Đã hơn 40 vạn lượt xem!"

"Chuyện này là sao? Gửi cho ta xem!"

Kết quả chỉ chốc lát sau. có người gửi một đoạn video ngắn lên.

Trong video, Giang Nam, một cái đầu trọc lóc mặc tay áo ngắn in hình Hello Kitty đang ngồi trên người Vương Lâm.

Cầm lấy chiếc ghế gấp nhỏ rồi điên cuồng quất tới tấp!

"Mẹ kiếp! Gã đầu trọc này mạnh tới vậy sao?"

"Tên này cũng quá thảm đi! Cách màn hình đều cảm thấy đau giùm hắn!"

"Nếu ta không nhìn lầm thì cái tên bị đánh kia hẳn là Linh Võ giả hệ lực lượng cấp Thanh Đồng đúng không?"

"Dáng vẻ tên đầu trọc này cũng không lớn, lại có được thực lực áp đảo hẳn ta, vậy mà chỉ đi bày bán sạp?"

"Cao thủ ẩn cư!"

Giang Nam cách màn hình cười trộm, không nghĩ tới lại bị người ta quay lại.

Chẳng qua hình trong video khá mơ hồ, tên này hơi run tay a!

"Ai, ta nói, sao cứ cảm thấy tên đầu trọc này có chút giống của Giang Nam trong ban chúng ta đây?"

"Hắn ta? Người bị điên rồi, lấy thực lực như hắn, còn chơi lại được hệ lực lượng cấp Thanh Đồng sao?"

"Cũng đúng, dùng ba năm trung học mà mới thăng lên cấp Hắc Thiết ba sao! Đúng là lãng phí Linh Châu phát cho hắn mỗi tháng! Còn bày đặt hệ không gian, phi!"

"Sau kỳ thi hàng tháng ngày mai, cũng không còn là bạn cùng lớp nữa rồi a!"

"Cút sớm một chút!"

"Tốt nhất là nên biến đi!"

Nhìn trong nhóm người một câu ta một câu, Giang Nam không nói gì, chỉ cười lạnh.

Ngày mai? Giang Nam cũng không có kế hoạch rời đi!

Các người đều chờ được chống mắt lên xem đi!

"Đợi một chút, cô gái dịu người anh em bị đánh kia rồi đi trong video chẳng phải chính là Lý Mộ Ngôn của lớp chúng ta sao?"

"Mẹ nó? Thật đúng là cô ấy!"

"Ta nghe nói hình như cô ấy có bạn trai học ở đại học Linh Vũ!"

"@Lý Mộ Ngôn, chuyện này là sao vậy, em gái Ngôn?"

"@Lý Mộ Ngôn, sao lại đánh nhau? Kể chuyện chút đi?"

"@Lý Mộ Ngôn, bạn trai nhà người không bị sao đó chứ!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 555]

.....

Trên hệ thống điên cuồng cập nhật giá trị oán khí của Lý Mộ Ngôn.

Giang Nam trong bụng nở hoa! Nhất thời cảm thấy đám bạn học của mình quá đáng yêu, hiển nhiên cô nàng này cũng đang đọc tin nhắn trong nhóm!

Cô ta có thể không tức giận được sao? Hiện tại còn đang cùng Vương Lâm khâu vết thương trong bệnh viện...

Vậy nên, Giang Nam cũng gửi một tin nhắn.

Nam thần: "@Lý Mộ Ngôn, wifi trong bệnh viện có phải rất nhanh hay không? Ta thực sự ghen tị với các người, có thể dung ké wifi a! Dung lượng của ta đều sắp hết..."

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999]

Lão nương là đi ké wifi sao?

Người còn có thể đề tiện hơn một chút nữa không?

Ai là thủ phạm, trong lòng người còn không rõ sao!

Từ đầu đến cuối, cô cũng không nói gì, chỉ là giá trị oán khí

của hệ thống vẫn luôn được cập nhật thêm.

Cho đến trước khi Giang Nam ngủ vẫn còn tiếp tục cập nhật...

Phụ nữ đúng là chúa thù dai... Chặc chặc chặc.

Ngày hôm sau, Giang Nam mang theo tâm trạng tốt, vừa ra khỏi cửa đã gặp con gái của chủ nhà, cô xách cặp chuẩn bị đi học.

"Vũ Tình tiểu muội, ngày hôm qua ta..."

Chu Vũ Tình nhìn thoáng qua Giang Nam, khuôn mặt lại đỏ lên.

Xấu hổ nói: "Giang Nam ca ca, buổi tối vẫn nên nghỉ ngơi sớm một chút, chú ý thân thể nhiều hơn!"

Nói xong liền mang theo bím tóc bỏ chạy, cực kỳ nhanh.

Giang Nam khóc không ra nước mắt: "Không thể để ta giải thích rõ ràng được sao..."

Em gái a, người nghe anh trai nói!

Ta thật sự không phải loại người đó.

Ta chỉ muốn kiểm tra thân thể, trong thùng rác là giấy chùi nước mũi a!

Giang Nam đội mũ lưỡi trai che đi quả đầu trọc, cưỡi chiếc xe đạp của hắn, dưới tiếng nhạc đệm "cạch cạch". Một đường đi tới trường Trung học Số 1 Giang Thành.

Kỳ thi hàng tháng sắp bắt đầu!

Chương 4 - Người Là Saitama Sao?

Thời điểm Giang Nam bước vào lớp học.

Phòng học vốn có chút ồn ào bởi vì kỳ thi hàng tháng sắp tới lại đột nhiên yên tĩnh vài phần.

Gương mặt điển trai, thư sinh vẫn thu hút sự chú ý của không ít bạn học nữ.

Nhưng nhớ tới sau kỳ thi hàng tháng lần này, Giang Nam cũng không còn là bạn học của mình.

Vẫn có chút mất mát.

Hắn đi đến vị trí bên cạnh cửa sổ rồi ngồi xuống, tiếng nghị luận của các bạn học lại trở nên náo nhiệt.

"Đại nam thần ta sao còn đội mũ vậy? Còn giả vờ cái gì chứ?"

"Phụt. . . Phỏng chừng biết bản thân sắp bị đá ra ngoài, không còn mặt mũi nhìn người nữa chứ gì? Ha ha!"

Giang Nam chỉ yên lặng nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ.

Ba năm trước, danh tiếng nam thần vang vọng cả Giang Thành!

Hiện giờ hai chữ nam thần đã là một trò cười.

Hôm nay, có lẽ tất cả mọi thứ đều sẽ khác xưa!

Đúng lúc này, lớp trưởng Lý Hưởng đi tới trước mặt Giang

Nam.

"Giang Nam, người cũng không cần phải nhứt chí, cũng lắm chỉ là bị đá đi thôi!"

"Có lẽ Linh Võ giả không thích hợp với người, nhưng dị năng hệ không gian của người vẫn có tác dụng! Ít nhất có thể mở ra không gian chứa đồ!"

"Ba ta có mở một công ty hậu cần, sau khi tốt nghiệp trung học, người có thể đến công ty của ba ta làm việc!"

"Một tháng ba vạn, còn có thể cung cấp Linh Châu cho người tu luyện, thấy thế nào?"

Lời nói của Lý Hưởng thu hút không ít sự chú ý của các bạn cùng lớp.

"Mẹ kiếp? Ba vạn? Cũng quá nhiều rồi? Ba ngàn thì còn coi được! Ha ha!"

"Không hổ là Hưởng ca, xứng danh với lớp trưởng!"

Giang Nam liếc mắt nhìn Lý Hưởng, sáng lạn cười nói: "Người muốn để ta làm công việc chuyển phát nhanh sao?"

Vừa nói ra lời này, cả lớp đều cười to, Lý Hưởng cười nhún nhún vai.

"Ha ha, Linh Võ giả hệ không gian làm nhân viên chuyển phát nhanh, vừa đúng chuyên môn!"

"Giá ba vạn, không thể nhiều hơn!"

Lý Hưởng: "Cơ hội hiếm có, người nên suy nghĩ cẩn thận!"

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Ta có biết quán ốc công trường ở phía nam thành phố, lấy dị năng hệ thổ của người đi đào

phân cho công trường chắc cũng sánh ngang với mười cái máy xúc nhỉ?"

Lời này vừa nói ra, cả lớp ghen tới mặt đỏ bừng, muốn cười lại không dám cười.

Mẹ nó thần khí máy xúc!

Còn là 10 cái!

Sắc mặt Lý Hưởng tối sầm lại!

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 999!]

"Đừng có mà không biết xấu hổ!"

Giang Nam vừa định nói chuyện.

Một đêm không ngủ, Lý Mộ Ngôn mang theo quàng thâm mắt nổi giận đùng đùng xông vào phòng học, nói với Giang Nam:

"Người sẽ phải chịu trách nhiệm cho những gì đã làm tối qua với ta!"

Giang Nam trầm ngâm hai giây: "Sao vậy? Còn đau sao?"

Vừa thốt ra lời này, cả lớp đều trở nên an tĩnh, ánh mắt nhìn hai người cũng trở nên khác lạ!

Lại là chuyện gì nữa đây?

Đêm qua hai người người bạch bạch bạch nhau sao

Không nghĩ tới a, thế nào cũng không nghĩ tới được!

Nam thần nhà ta mãnh liệt tới vậy sao?

Thật mở mang tầm mắt...

Lý Mộ Ngôn đột nhiên ý thức được trong lời nói của mình có vấn đề gì, xấu hổ đỏ mặt giận dữ nói: "Người đê tiện!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn +789!]

Nhưng ngay lúc này, giáo viên chủ nhiệm mặc đồng phục bước vào lớp học, dùng thước dạy gõ vào bảng đen: "Tất cả trở lại chỗ ngồi của mình cho ta, yên tĩnh!"

Lý Hưởng híp mắt nói: "Mẹ nó người chờ đó cho ta, lát nữa sẽ cho người đẹp mắt!"

Giang Nam nhếch miệng, giá trị oán khí này thật dễ kiếm a!

Chỉ nghe chủ nhiệm lớp mở miệng nói: "Kỳ thi hàng tháng lần này sẽ kiểm tra cấp bậc Linh Võ giả, lực công kích, tất cả tập hợp tại phòng tập, lấy lại tinh thần cho ta!"

"Ban Linh Võ 1 là ban mũi nhọn, đừng có kéo chân mọi người có biết hay không?"

Ánh mắt chủ nhiệm rơi vào trên người Giang Nam.

Không ít bạn học đều nhìn Giang Nam cười nhạo.

Giang Nam thờ ơ.

Phòng tập của trường Trung học Số 1 Giang Thành là một tòa nhà giống như phòng kính.

Được cải tạo thành địa điểm thích hợp cho Linh Võ giả sử dụng.

Tầng 3!

Khoảng 500 người thuộc 10 ban Linh Võ năm ba tập hợp theo đội ngũ trong ban.

Sau một bài phát biểu nhằm chán của hiệu trưởng.

Kỳ thi hàng tháng bắt đầu.

Trước cửa kính cao từ trần đến sát sàn nhà, có một máy kiểm tra!

Giống như một cái máy kiểm tra lực đẩy, bia ngấm được tạo từ hợp kim Titan và Magie, phía trên có một màn hình hiển thị giá trị.

Chỉ thấy một học sinh ban 10 dẫn đầu lên sân khấu, khí thế hùng hực, hai tay đột nhiên bị bao trùm bởi một ngọn lửa!

Lập tức hung hăng vung lên, một quả cầu lửa to bằng cái chậu đánh vào máy kiểm tra.

"Rầm" một tiếng nổ tung, các đốm lửa văng khắp nơi!

Bia ngấm bị đánh cháy đen, trên màn hình cũng hiển thị điểm số.

"Hắc Thiết chín sao, lực công kích A!"

Vẻ mặt bạn học kia tràn đầy hưng phấn, trong mắt mang theo vẻ kiêu ngạo trở lại đội ngũ.

Giám thị: "Được, rất tốt! Người tiếp theo!"

Các bạn học lần lượt đi lên kiểm tra, mỗi người đều thể hiện thần thông.

Đại đa số đều thức tỉnh một trong năm loại nguyên tố, cũng có người thức tỉnh hệ đặc biệt, ví dụ như hóa thú, lực lượng, niệm lực.

Thứ hạng trên bảng xếp hạng dựa theo cấp bậc, xếp hạng lực công kích vẫn không ngừng thay đổi.

Hai giờ sau rốt cục đã đến lượt ban Linh Vũ 1.

Các bạn học đều háo hức muốn thử.

Lý Hưởng là người đầu tiên nhảy ra ngoài, hít một hơi thật sâu, hung hăng dậm chân một cái!

Bê tông cốt thép trên mặt đất đột nhiên vặn vẹo, tổ hợp thành năm đám xi măng, mạnh mẽ dậm vào máy kiểm tra.

"Thanh Đồng ba sao, lực công kích S!"

Bảng xếp hạng trực tiếp tăng vọt lên vị trí số 1 trên bảng xếp hạng!

Lý Hưởng thở phào nhẹ nhõm, khoe miệng nhếch lên một nụ cười.

"Không hổ là lớp trưởng ban Linh Vũ 1! Thanh Đồng ba sao? Thật biến thái!"

"Đúng là thiên tài a, nghe nói thiên phú của hắn là bậc A!"

"Trách không được! Có bao nhiêu học sinh trung học có thể lên tới cấp Thanh Đồng chứ?"

Dưới tiếng tán thưởng của mọi người, Lý Hưởng trở về đội, khinh thường nhìn Giang Nam một cái, hàm ý trong ánh mắt không cần nói cũng biết.

Lại tới lượt mấy người bạn học, kế tiếp chính là Lý Mộ Ngôn.

Là người thức tỉnh hệ kim, cô khống chế hạt thép kim loại hung hăng công kích vào máy kiểm tra.

Uy lực có thể so sánh với vũ khí nóng, thậm chí còn tóe ra đốm lửa!

"Hắc Thiết mười sao đỉnh phong, lực công kích A!"

Thứ hạng tăng vọt, trực tiếp vọt lên top 10 trên bảng xếp hạng!

"Hít hà! Lớp Linh Vũ đều là mấy kẻ biến thái, em gái này cũng quá mạnh rồi!"

"Người thức tỉnh hệ nguyên tố đều là pháp thần, lực công kích không cần phải bàn!"

Lý Mộ Ngôn lạnh mặt đi tới bên cạnh Giang Nam: "Chờ bị đá ra khỏi lớp Linh Vũ đi!"

"Giang Nam ban 1! Tới người!"

Khóe miệng Giang Nam nhếch lên một nụ cười, dè dặt nhìn trai, chậm rãi đi tới trước máy kiểm tra.

"Ha ha, ai nói ban 1 đều là biến thái chứ? Chẳng phải vẫn còn một nam thần sao?"

"Thuần di nửa thước liền gục, ha ha!"

"Phỏng chừng hẳn cũng không có cách nào để cho máy kiểm tra hiển thị điểm số đi!"

Theo Giang Nam lên đài, đám người bắt đầu sôi nổi nghị luận, đều đang chờ xem kịch hay.

Chỉ thấy Giang Nam cũng không thêm để ý đến những thanh âm lạnh lùng kia.

Hít một hơi thật sâu, cơ bắp cả người tựa như thanh sắt vụn vào nhau!

Chân trái cất bước, vung eo xoay hông, vung ra một cú đâm sắt.

Một quyền này thậm chí còn tạo ra tiếng nổ đing tai nhức óc!

"Rầm!"

Bia ngắm hợp kim Titan - Magie bị lõm xuống như bùn cao su.

Bốn góc cố định bị hủy, toàn bộ máy kiểm tra đều bị cỡ lực lượng cường đại này đập bay ra ngoài!

Nó giống như bị xe tải đụng bay mất dạng!

Đập vỡ cửa sổ thủy tinh, bay từ tầng ba xuống sân cao su, lại lăn xa hơn 20 mét...

Sóng khí nhắc lên thổi bay mũ lưỡi trai trên đầu Giang Nam, lộ ra một cái đầu trọc bóng loáng!

Cả hội trường im lặng!

Lý Hưởng ngẩn người, Lý Mộ Ngôn ngẩn người! Ngay cả các bạn cùng lớp, giám thị và hiệu trưởng cũng ngẩn người!

Đầu trọc!

Một cú đấm làm nổ máy kiểm tra!

Các bạn cùng lớp nhất thời có một loại ảo giác.

"Người là. . . Saitama sao?"

"Chỉ còn thiếu mỗi cái áo choàng!"

Chương 5 - Thức Tỉnh Sau Một Cú Đấm?

"Cái này. . . Mẹ nó chính là One-Punch Man a!"

"Đây là loại lực lượng khủng bố gì, mặc dù máy kiểm tra của trường chúng ta dù là phiên bản cơ bản, nhưng vẫn có thể chống đỡ được công kích dưới cấp Thanh Đồng năm sao!"

"Người thức tỉnh hệ lực lượng cũng không đánh bay máy kiểm tra được a?"

"Các người sợ là quên rồi a! Nam thần là người thức tỉnh hệ không gian..."

Toàn trường đều là âm thanh hít khí lạnh, các bạn học trong phòng tập đã hoàn toàn trở nên náo loạn.

Chỉ thấy Giang Nam gãi gãi đầu, hẳn cũng không nghĩ tới mình dùng toàn lực sẽ đánh bay cả máy kiểm tra.

Dược thủy đại lực kinh khủng tới vậy sao?

Giang Nam vô tội gãi gãi đầu: "Lão sư. . . Cái này, cái này không bắt ta bồi thường tiền, phải không?"

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 999!]

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999!]

[Giá trị oán khí từ Vương Thiên Nhất + 999!]

Bồi thường con mẹ nhà người à?

Trọng điểm là chuyện này sao?

.....

Hắc hắc hắc? Oán khí từ phía hiệu trưởng lớn tới vậy sao?

Sẽ không phải thực sự bắt mình đền tiền đó chứ!

Mí mắt của vị giám thị cũng theo đó mà giật giật!

Vừa rồi hẳn đứng cạnh quan sát, một quyền này thật sự là do học sinh trung học đánh ra sao?

Ho nhẹ hai tiếng để che giấu sự xấu hổ của mình: "Để cho mấy sinh viên mang máy kiểm tra trở lại!"

"Yên tâm, không bắt người bồi thường, là trường học của chúng ta không chuẩn bị tốt!"

"Hơn nữa trường chúng ta cũng nên đổi máy kiểm tra mới!"

Sắc mặt hiệu trưởng Vương đã hoàn toàn đen.

[Giá trị oán khí từ Vương Thiên Nhất +999!]

Giang Nam cười thầm.

Lão sư, thầy đừng nói nữa!

Lại nói nữa chỉ sợ hiệu trưởng sẽ xông lên đâm người mất!

Chỉ chốc lát sau, có mấy học sinh mang máy kiểm tra từ bãi tập trở lại.

Một lần hoài nghi nhân sinh, con hàng nay nặng như vậy.

Ít nhất cũng cỡ bảy tám trăm cân đi!

Sao hẳn có thể đâm nó bay xa tới như vậy chứ?

Có mấy đồng học đang chơi bóng rổ trên bãi tập cũng bị dọa choáng váng!

Đây là đại thần năm ba nào a!

Bắn luôn cả máy kiểm tra ra khỏi phòng tập tầng ba?

Mẹ nó hù chết bảo bối a...

Toàn thể giáo viên và học sinh nhìn máy kiểm tra giống như bị đạn xuyên giáp nổ tung, tất cả đều im lặng.

Bị một quyền của Giang Nam làm cho lạnh thấu tim!

Mặc dù màn hình có chút nhấp nháy, nhưng vẫn còn ổn định!

"Hắc Thiết bảy sao! Lực công kích ∞ !"

Cái tên Giang Nam cũng bay thẳng lên đầu bảng xếp hạng.

.....

"Hít! Ta không nhìn nhầm đó chứ! Lực công kích của nam thần khủng bố như vậy, mà mới có Hắc Thiết bảy sao?"

"Lực công kích ∞ ! Max!"

"Đúng là ban trâu bò!"

Vương Thiên Nhất nhìn máy kiểm tra rách nát, ra vẻ trấn định: "Ừm. . . Xem ra không hư hại quá nghiêm trọng, còn có thể sửa lại dùng!"

Kết quả là. . .

"Rầm!"

Máy kiểm tra hoàn thành sứ mệnh cuối cùng, bạo phát ra một luồng tia lửa, triệt để tắt nguồn báo phệ. . .

[Giá trị oán khí từ Vương Thiên Nhất +999!]

Cái này còn sửa cái rắm à?

Hiệu trưởng, người cần kiệm và giữ nhà tới như vậy có thực sự tốt không?

Giám thị: "Ta nhớ rõ người thức tỉnh dị năng hệ không gian, sao lực lượng lại. . ."

Giang Nam tùy ý nói: "A a! Ngày hôm qua ta bày sạp ở chợ đêm Giang Nam, bị người ta đánh một quyền, đánh cho ta thức tỉnh, lại thức tỉnh hệ lực lượng. . ."

Giám thị: "???"

Hiệu trưởng: "???"

Lý Mộ Ngôn: "WTF?"

Giang Nam đã sớm tới lý do này rồi!

"Mẹ kiếp! Ta nói sao lại quen mắt như vậy, video hôm qua trên Weibo, người cầm ghế gấp điên cuồng đánh sinh viên đại học chẳng phải chính là nam thần sao?"

"Thật đúng là, con mẹ nó? Thức tỉnh song hệ?"

"Bị người ta đánh một quyền liền thức tỉnh? Tùy tiện tới vậy sao. . ."

Ánh mắt mọi người trong ban Linh Võ nháy mắt tập trung trên người Lý Mộ Ngôn.

Vẻ mặt đã hiểu!

Thì ra là chuyện này!

Hôm qua Giang Nam đã đánh bạn trai của Lý Mộ Ngôn thành đầu heo! Vậy nên mới có đoạn đối thoại buổi sáng kia. . .

Giám thị cười nói: "Ừm, đây là cơ duyên của người, ta sẽ báo cáo cho trường, thức tỉnh song hệ vạn trung vô nhất."

"Mỗi tháng sẽ phát thêm cho người một khóa linh châu!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Cảm ơn lão sư!"

Giang Nam xuống đài, đi tới trước người Lý Mộ Ngôn.

Vẻ mặt rụt rè nói: "Người trở về nhớ chuyển lời cảm ơn của ta tới Vương ca a, nếu không nhờ có hắn, ta thật đúng là không có cách nào thức tỉnh được song hệ!"

Lý Mộ Ngôn hận tới ngứa răng.

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999!]

Vẻ mặt hắc hớn hở.

Ánh mắt các bạn học xung quanh nhìn Giang Nam càng thêm ghen tị.

Bị người ta đánh một quyền là có thể thức tỉnh song hệ?

Thiên hạ này còn có chuyện tốt như vậy sao?

Chuyện này cũng quá tốt rồi, phải không?

Có nên liên lạc với đối tượng của Lý Mộ Ngôn hay không?

Cũng thử ăn một quyền xem ra sao?

Giám thị: "Được rồi, tiếp theo, Lưu Vũ Toàn ban 1!"

"Ách. . ."

"Không thể tiếp tục, đợt kiểm tra hàng tháng lần này sẽ tạm hoãn, chờ có máy kiểm tra mới sẽ tiếp tục kiểm tra!"

Lúc này hẳn mới phát hiện, máy kiểm tra đã bị một quyền của Giang Nam làm cho nổ, thế này còn kiểm tra cái rắm gì nữa?

[Giá trị oán giận từ giám thị + 200!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Vũ Toàn + 666!]

.....

Danh sách giá trị oán khí của hệ thống điên cuồng cập nhật thêm, các bạn cùng lớp không thể kiểm tra đều cống hiến một đợt giá trị oán khí cho Giang Nam!

Giang Nam càng cảm thấy các bạn học cùng lớp của mình thực sự rất đáng yêu.

Nếu có lần nữa, mình nhất định sẽ hối cải làm người!

Ừm. . .

Tranh thủ ra tay sớm làm nổ máy kiểm tra!

Nó rất thú vị!

Kỳ thi hàng tháng cứ như vậy mà bị một quyền của Giang Nam kết thúc sớm.

Lúc tan cuộc, Lý Hưởng chạy tới lạnh lùng nói: "Đừng có vui mừng quá sớm, người chỉ là tên thiên phú rác rưởi, thức tỉnh song hệ thì thế nào chứ?"

"Cũng chỉ là phong quang nhất thời, sớm muộn gì cũng sẽ bị chúng ta bỏ lại phía sau!"

Giang Nam giơ nắm đấm lên nói: "Sao a? Máy xúc hình người!"

Hộp sọ của người cứng hơn được máy kiểm tra hợp kim Titan - Magie sao?'

Lý Hưởng: ". . ."

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 888]

"Hừ hừ! Chờ đó mà xem!"

Nhìn bóng lưng Lý Hưởng, Giang Nam cảm thấy phấn khởi a.

Sau Vương Lâm, tên này lại trở thành kim chủ thứ hai của mình, một mình hăn thôi đã cung cấp tới gần ba vạn giá trị oán khí! Phải dưỡng hăn cho tốt a!

Buổi tối tan học, Giang Nam cưỡi chiếc xe đạp của mình đi thẳng đến chợ đêm Giang Thành!

Trên đường đi, trong lòng hăn đã bắt đầu lên kế hoạch kiếm tiền cho mình!

Chợ đêm Giang Thành, quầy hàng bán đại lực!

Khi Giang Nam đến nơi, hăn thúc dục dị năng không gian, bên cạnh đột nhiên nứt ra một cổng không gian.

Thân là Linh Vô giả hệ không gian, chuyện khác có lẽ không làm được.

Nhưng điểm tốt duy nhất chính là có thể mở một không gian dị độ để chứa đồ.

Với thực lực hiện tại của Giang Nam, cũng có thể mở ra một không gian 3 mét vuông, hơn nữa không cần tốn chút sức lực vẫn có thể duy trì được.

Không ít hàng hóa của hăn đều được đặt ở trong không gian dị độ!

Cực kỳ thuận tiện!

Tấm vải vuông trải phẳng trên mặt đất, quần lót, buộc tóc, kẹp tóc được sắp xếp gọn gàng.

Sự khác biệt duy nhất là trong gian hàng có thêm mười chai nước!

Nắp chai rõ ràng đã được mở ra, nhãn hiệu đã bị xé.

Trên thân bình dùng bút ghi chú viết bốn chữ xiêu vẹo.

"Nông Phu Tam Quyền!"

Đây chính là dược thủy đại lực được Giang Nam rót vào từ trước!

"Tới tới tới, mọi người lại xem hàng đi nào!"

"Vớ, quần, buộc tóc, kẹp tóc, giá siêu rẻ!"

"Cộng thêm Nông Phu Tam Quyền tổ truyền! Còn có chút ngọt ngào!"

Chương 6 - Tuyệt Chiêu! Ót Vỡ Gạch Đá

Theo sắc trời càng lúc càng tối, người tới chợ đêm Giang Thành cũng bắt đầu nhiều hơn.

Thấy ai đi qua Giang Nam cũng đông dặc hô to một trận.

Thật sự đã hấp dẫn tới không ít người.

Hai em gái đi ngang qua thì thì thầm.

"Ai ai! Đây chẳng phải là gã đầu trọc cầm ghế đánh người ngày hôm qua sao? Hắn lại đến bày sạp nữa à?"

"A nha, đúng là hắn kia! Có chút đẹp trai!"

"Thế nào? Người động lòng rồi a?"

"Nào có! Đầu trọc không phải là khẩu vị của ta, nếu có tóc, ta chắc chắn sẽ đi xin wechat loại soái ca nhẹ nhàng thư sinh này!"

Giang Nam: ". . ."

Hệ thống! Người còn dám nói là tiểu tiết với lão tử!

Em gái này, ta nói cho người biết, người ta thật sự không phải cố ý cạo trọc a. . .

Một soái ca cao lớn đi theo phía sau hai em gái liếc mắt nói: "Tối nay dạo chơi một chút đi, ngày mai đội chúng ta sẽ tiến vào Linh Khu!"

Em gái bĩu môi: "Cứ phải nói mấy lời mất hứng, đi đi! Chúng

ta qua đó xem thử!"

Soái ca cao lớn: "Đầu trọc có gì đẹp sao? Không đẹp trai như ta!"

Ba người cứ như vậy đến trước quầy hàng chọn lựa hàng hóa, quần "mát mẻ" kia khiến cho khuôn mặt hai em gái đỏ bừng. . .

Giang Nam tinh mắt, nhìn thấy Trịnh Vĩ khom lưng, thắt lưng lộ ra một góc của quần màu đỏ.

Cười hắc hắc nói: "Người anh em, năm nay là năm tuổi đúng không? Còn mặc quần soóc màu đỏ!"

"Quần đỏ nhà ta tuyệt đối không bị phai màu! Yên tâm mặc! Mười đồng hai cái!"

Trịnh Vĩ mặt tối sầm lại!

Con mẹ nó người nhìn vào chỗ nào?

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 666!]

Hai em gái kia theo ánh mắt Giang Nam nhìn lại, tự nhiên cũng chú ý tới thắt lưng có chút đỏ của Trịnh Vĩ, đều cười điên rồi!

"Ha ha ha, Trịnh Vĩ! Năm nay đúng thật là năm tuổi của người, thật là hồng a!"

"Thật bổ mắt a. . ."

"Nghe chủ sạp nói kia! Không phai màu! Yên tâm mặc! Năm tuổi mặc đồ đỏ, vận khí tốt!"

Giang Nam xen vào nói: "Hai tiểu tiên nữ này nói đúng a, mua hai cái đi!"

[Giá trị oán giận từ Trịnh Vĩ + 666!]

Tiểu tử người? Còn dám nói ta không soái bằng người?

Thời điểm tiểu gia ta có tóc còn đẹp trai áp đảo người có được hay không?

Quét mã thanh toán, mười đồng vào tài khoản.

Trịnh Vĩ mang theo một thân oán khí không có chỗ phát tiết, không khỏi nhìn chăm chăm vào chai nước khoáng trên quầy hàng.

Nhìn thấy thú vị.

"Nông Phu Tam Quyền? Cái gì đây?"

Giang Nam lập tức lấy lại tinh thần!

"Huynh đệ, người cũng không biết! Nông Phu Tam Quyền tổ truyền nhà ta, uống vào còn có chút ngọt ngào!"

"Một bình xuống bụng, khí lực tăng cao gấp mười lần! Chỉ cần ba quyền đánh ngã kẻ địch!"

Khóe mắt Trịnh Vĩ khẽ co rút!

Thần được sao? Nông Phu Tam Quyền có chút ngọt ngào!

Cái chai này rõ ràng đã mở nắp có được hay không?

Còn tổ truyền nữa chứ? Nước khoáng thôi mà còn có thể tổ truyền?

"Chủ sạp, người lừa người à? Đây chỉ là nước thôi a?" Trịnh Vĩ bĩu môi nói.

Hai em gái cũng ngây ngẩn, nước khoáng tổ truyền? Hay lắm!

Giang Nam trừng mắt: "Không tin? Không tin phải không?"

Nói xong hắn cầm lấy một khối gạch đỏ ven đường, hung hăng

ném về phía cái ót của mình.

Hai em gái kinh hãi thất sắc: "Aa!!! Hắc. . ."

Còn chưa nói xong, gạch đỏ "bộp" một cái bị ót Giang Nam đập gãy.

Trịnh Vĩ: ". . ."

Hai em gái: ". . ."

Hiện tại người mở sạp vỉa hè đều liều mạng như vậy sao?

"Người có tin hay không?"

Nói xong Giang Nam lại cầm một cục gạch đỏ khác, "bộp bộp"! Người xem run rẩy. . .

"Ta nói cho người biết, trước khi uống Nông Phu Tam Quyền, ta lên giường đều tốn sức, sau khi uống xong, đầu bổ gạch đỏ, tay xé nắp giếng!"

"Liên hỏi người có tin hay không?"

Nói xong lại lấy gạch đỏ đập vào ót mình.

Trịnh Vĩ vội vàng ngăn cản: "Người anh em, đừng như vậy . . . Người anh em!"

"Ta mua. . . Ta mua được chưa?"

"Bao nhiêu tiền?"

Giang Nam phải sạch chút vụn gạch trên trán rồi cười nói: "Không đắt! 10.000 chai!"

Trịnh Vĩ một ngụm nước bọt thiếu chút nữa sặc chết!

Kinh hãi nói: "Một vụn? Nước khoáng tổ truyền của người

cũng quá đắt!"

Giang Nam nhún nhún vai: "Hiệu quả tốt!"

Hai em gái cảm thấy hứng thú, giật giây nói:

"Trịnh Vĩ, người thử đi! Người cũng đâu có thiếu 10.000 đồng!"

"Có thể không? Người ta đều dùng tới đâu bỏ gạch đỏ a!"

Trịnh Vĩ nhìn bộ dáng chờ mong của hai em gái, cũng chỉ có thể nhận mệnh!

Ai! Coi như bỏ tiền ra xem xiếc đi!

WeChat chuyển khoản 10.000.

Giang Nam vội vàng nói: "Đợi một lát huynh đệ, còn thiếu ta 1 đồng!"

Trịnh Vĩ ngạc nhiên: "Không phải là một vạn sao? Sao còn thiếu một đồng nữa?"

Giang Nam nói một cách thản nhiên: "Gạch đỏ không phải là tiền sao?"

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 666!]

Mẹ nó người tự bỏ gạch còn muốn ta trả tiền?

Việc làm ăn này, nửa điểm cũng không lỗ a!

"Người chờ đó, coi thử có tác dụng hay không!"

Trịnh Vĩ không nói hai lời, dưới ánh mắt chờ mong của hai em gái, vắn chai Nông Phu Tam Quyền ra rồi uống sạch.

"Ừc! Ừc! Ừc!"

Trong một khoảnh gian! Một cổ cuồng dã từ trong thân thể phun ra, sắc mặt Trịnh Vĩ đỏ bừng!

"Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Là thật!"

Trong mắt Trịnh Vĩ lộ ra vẻ hưng phấn, mình vốn là người thức tỉnh hệ lực lượng Thanh Đồng hai sao.

Dưới sự gia tăng gấp mười, lực lượng đạt tới trình độ khủng bố.

Hơi nắm tay, bóp nát không khí!

"Chủ sạp! Thật tuyệt vời! Nước khoảng tổ truyền của người đúng là trâu bò!"

Như vậy, ngày mai tiểu đội tiến vào Linh Khư sẽ càng nắm chắc hơn!

Giang Nam lúng túng cười nói: "Ừm! Tất nhiên rồi, ta còn có thể lừa được người sao?"

Nhưng hai em gái kia lại há to miệng!

"Trịnh. . . Trịnh Vĩ! Người bị trọc rồi!"

"Thật sự trọc! Ha ha, không được, ta nhịn không được, thật sự trọc sáng bóng a!"

"Sáng hơn đèn đường!"

Hai em gái cười ôm bụng ngửa ra sau, nước mắt đều ứa ra.

Trịnh Vĩ sờ đầu!

Này, mẹ nó!

Gió đêm thổi qua, phải gọi là từng trận lạnh lẽo a!

Thật sự trọc. . .

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 999!]

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 999!]

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 999!]

.

.

.

Hệ thống điên cuồng cập nhật giá trị oán khí mới, trong chốc lát đã phá vỡ. . .

Trịnh Vĩ nổi trợn mắt: "Chủ sạp, mẹ nó người trêu chọc ta! Tóc ta đâu?"

Giang Nam vỗ vỗ vai Trịnh Vĩ: "Người anh em, đừng để ý đến những tiểu tiết này!"

Ha ha ha!

Thiên đạo luân hồi!

Đầu trọc không tha một ai?

"Tiểu tiết? Lão tử liều mạng với người a!" Trịnh Vĩ đỏ mặt, con mắt, lại bị hai em gái ngăn lại ngay tại chỗ.

"Ai nha, hói trọc cũng rất đẹp nha!"

"Hơn nữa người ta lại không lừa gạt người, Nông Phu Tam Quyền thật sự có hiệu quả. . ."

"Phốc ha ha ha ha. . . Để cho ta cười thêm chút nữa, ta không nhịn nổi!"

Giang Nam chớp chớp mắt cười nói với hai em gái: "Hiện tại xem ra, trong hai chúng ta, vẫn là ta tương đối đẹp trai hơn chút đi?"

Em gái nhỏ: "Phụt. . . Người đẹp trai! Người đẹp trai hơn nhiều!"

"VẬY THÊM WECHAT!"

"ĐƯỢC RỒI!"

Ba người đi rồi, bóng lưng cô đơn của Trịnh Vĩ rất đìu hiu.

Đầu trục sáng bóng phản xạ ánh sáng của đèn đường, hai em gái vẫn còn đang cười không ngừng. . .

Mà đúng lúc này, một chiếc Mercedes-Benz G một đường chạy như bay, dừng ở ngã tư chợ đêm.

Từ ghế chính có một cô gái mặc áo khoác bước xuống, bên dưới là quần ngắn.

Vẻ đẹp của cô khiến cho người ta hốt hoảng, giống như một đóa tuyết liên nở rộ dưới bầu trời đêm.

Tóc ngắn bạch kim rủ xuống tới bả vai!

Con người màu lam thâm sâu giống như biển cả!

Giờ phút này đang bấm điện thoại, vẻ mặt lộ ra vẻ giận dữ!

"Nhất định là hần! Lần này nhất định không sai được!"

Mà từ trên ghế phụ, một người mặc áo sơ mi trắng, bên dưới là chiếc quần jean.

Một cô gái đầu đội nón!

Cười trộm nói: "Tiểu Dao! Người đều đã tìm gần nửa năm rồi! Lần nào cũng đều nói như vậy!"

Mặt mũi Hạ Dao tràn đầy tức giận: "Hừ hừ, cho rằng cạo đầu trọc là ta không nhận ra hắc sao? Cái tên gian thương lòng dạ hiểm độc!"

"Ai nha! Nghĩ tới liền thấy tức!"

Nói xong lại kéo cánh tay Chung Ánh Tuyết đi thẳng đến chợ đêm Giang Thành!

Đều có thể nghe được tiếng Hạ Dao nghiến răng!

Chung Ánh Tuyết ôm cái miệng nhỏ nhắn không ngừng cười trộm: "Cái quần lót kia phai màu thật hơi nghiêm trọng!"

Hạ Dao trừng mắt: "Xuyt! Không cho nói, mất mặt chết đi được!"

Chương 7 - Hai Mặt Giáp Công!

Giang Nam vừa bán được một chai "Nông Phu Tam Quyền", nể được chút lợi lộc!

Làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cơ hội kinh doanh này?

Chẳng những kiếm được tiền, còn kiếm được một khoản oán khí cực lớn!

Làm giàu làm giàu, làm giàu.

Lập tức lấy ra một chõng gạch đỏ từ trong không gian dị độ!

"Nào nào, tới mua Nông Phu Tam Quyền tổ truyền!"

"Uống một ngụm đầu bỏ được gạch!"

"Uống hai ngụm chân đá sấu riêng!"

"Uống ba ngụm lập tức lên trời!"

"Khoái hoạt tựa thần tiên!"

"Không đối không gạt, bỏ gạch ngay hiện trường!"

Nói xong cầm lấy gạch đỏ đập vào ót mình!

"Bốp" một tiếng liền đập nát.

Nhìn đại gia sửng sốt, chỉ chốc lát sau đã có không ít người vây quanh.

"Anh chàng này! Đập thật a!"

"Hiện tại mấy sạp hàng vỉa hè không có chút tuyệt kỹ sẽ không bày được hàng sao?"

"Chủ sạp quá trâu bò!"

"Muốn kiếm tiền đến mức mạng cũng không cần à!"

Sau đó, một số người nói: "Chủ sạp, gạch của người là hàng giả sao?"

Lúc này Giang Nam liền nóng mắt, mang theo gạch đỏ đứng lên: "Giả? Tới đây! Ta đập người thử là biết?"

[Giá trị oán khí từ Tống Hân + 666!]

Chủ sạp...

Cho dù có là hàng giả, ta cũng không dám a...

"Ha ha, chủ sạp cũng trâu thật, gạch thật! Gạch nung đỏ! Vô cùng cứng!"

"Người anh em này đúng là biết nhìn hàng!"

Lập tức lại có không ít người quay video ngắn, càng ngày càng nhiều người tụ tập.

Nhưng chờ Giang Nam bổ hơn hai mươi viên gạch!

Cổ họng đã khàn khàn!

Đám người xem náo nhiệt này lại không bỏ tiền ra mua!

Giang Nam đau lòng! Gạch đỏ không phải là tiền sao?

Đầu năm nay đi xem xiếc còn thu vé đi!

Người không mua Nông Phu Tâm Quyền, vậy mua một cái quần lót, mua cái cột tóc, không được sao?

Cuối cùng vậy mà chỉ nhìn chơi thôi sao?

Nhưng đúng lúc này, trong đám người truyền đến từng tiếng thán phục, hơn phân nửa người rời đi, đều bị hấp dẫn đến một nơi khác.

Giang Nam còn đang đau đầu bỏ gạch ở đây!

Đám đông đã náo loạn.

"Em gái cực phẩm a, đời này ta đây chưa từng thấy qua ai xinh đẹp như vậy!"

"Cỡ này chắc phải so sánh với những minh tinh kia a!"

"Ai da!"

"Đây là cảm giác yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên sao?"

Chỉ thấy ánh mắt Hạ Dao tìm kiếm chung quanh!

Toàn thân tràn ngập dã tính.

Giống như một con sói trắng tìm kiếm thức ăn trong tuyết!

Đôi mắt màu xanh lam, mái tóc ngắn màu trắng bạc rủ xuống vai, bên dưới là quần ngắn, bên trên là áo khoác đen!

Lộ ra cái bụng nhỏ nhắn, dáng người cao gầy của cô khoảng 1m8, hai chân thon dài giống như nhân vật trong truyện tranh.

Mà Chung Ánh Tuyết vóc dáng hơi thấp, quần jeans thon gọn, cộng thêm áo sơ mi trắng!

Đầu đội mũ, tóc ngắn màu đen ngang tai! Lộ ra cái cổ trắng như tuyết!

Ngũ quan càng xinh đẹp không tưởng nổi!

Chung Ánh Tuyết: "Thế nào? Tiểu Dao? Người có tìm thấy không?"

Hạ Dao lắc đầu, không ngừng tìm kiếm xung quanh!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên: "Nơi đó đông người, chúng ta đến đó xem thử!"

Ánh mắt Hạ Dao sáng lên, kéo Chung Ánh Tuyết đi qua đám người

Kết quả liền thấy được một cái đầu trọc đang bỏ gạch. . .

Giang Nam ngẩng đầu nhìn, mặt mũi nhất thời trắng bệch!

Phải thuận di chạy trốn ngay!

"Chờ đó mà bị ta bắt được đi! Để xem người chạy đi đâu?"

Nói xong liền bay bổ nhào tới!

Trực tiếp xông tới quầy hàng, cho Giang Nam một cái siết cổ bất khả chiến bại!!

Giang Nam: ???

Ánh mắt trợn trắng!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

"Người là gian thương lòng dạ hiểm độc đáng bị trời phạt! Ta đã tìm người tận nửa năm trời!"

"Hai cái quần người bán cho ta đều phai màu cả rồi!"

Giang Nam trong nháy mắt liền đổ cả mồ hôi lạnh, vẻ mặt chột dạ: "Nói bậy. . . Làm sao người biết là phai màu?"

Hạ Dao hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Sao cô không biết?

Mặc được một ngày về nhà, Hạ Dao đang định tắm rửa thật thoải mái!

Kết quả vừa đến phòng tắm đã phát hiện, mình đều bị cái quần lót nhuộm đen!

Lúc ấy Chung Ánh Tuyết đều cười muốn điên!

Cũng không biết là dùng màu gì để nhuộm vải!

Hạ Dao phải tẩy chừng một tuần mới tẩy sạch, còn không dám dùng sức chà xát!

Quả thực chính là cơn ác mộng cả đời này không thể nào quên!

Cô làm sao dám nói thẳng ra chuyện này chứ?

Thật xấu hổ chết đi!

Từ khi xảy ra chuyện này, Hạ Dao thề nhất định phải báo thù!

Nửa năm nay cô đều dạo qua các chợ đêm lớn một lần!

Ngược lại gặp được Giang Nam hai lần, nhưng đều bị hắn chạy mất dép!

Lần này nói cái gì cũng không thể buông tha!

Hạ Dao đỏ mặt hung dữ nói: " Ai cần người lo? Hừ hừ! Người phải bồi thường cho ta!"

Đám đông đã nổ tung!

"Má ơi! Đang xảy ra chuyện gì vậy?"

"Chủ sạp đầu trục này ghê gớm tới vậy sao?"

"Hai đại mỹ nữ là tới tìm hần? Còn được mỹ nữ khóa cổ? Ta cũng muốn a!"

"Chặc chặc chặc! Quần lót bị phai màu? Gian thương! Nên xử!"

"Thật hâm mộ. . . Ta cũng muốn làm gian thương!"

Vốn dĩ Giang Nam còn muốn thuận di chạy trốn!

Nhưng bây giờ?

Hai người dán chặt vào nhau, sắp bị siết tới không thở nổi, còn chạy cái rầm nha!

Nhưng Chung Ánh Tuyết lại che miệng nhỏ, ngơ ngác đứng ở bên cạnh, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Nước mắt đã sớm thấm ướt hốc mắt.

"Giang Nam? Có phải là người không?"

Giang Nam nghe được thanh âm quen thuộc, không khỏi sửng sốt.

Vừa rồi hần chỉ phòng bị Hạ Dao, căn bản không chú ý tới sự tồn tại của Chung Ánh Tuyết!

Không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía cô gái trước mắt.

"Tiểu. . . Tiểu Ánh Tuyết?"

Trong lòng đột nhiên bị sự kinh hỉ lớn lấp đầy!

Không đợi hần nói chuyện, Chung Ánh Tuyết không để ý nhiều như vậy.

Cả người xông tới ôm Giang Nam vào trong ngực.

Trong nháy mắt, trong mũi Giang Nam toàn là hương thơm!

Đụng phải hai khối ôn nhuận mềm mại!

Tâm trí ngay lập tức sụp đổ!

Mẹ kiếp!

Tiền hậu giáp kích?

Có cần phải hung ác như thế không!

Còn có thiên lý hay không!

Giờ phút này, Giang Nam đối mặt với tình huống hai mặt giáp công, quả thực có chút không chịu nổi!

"A. . . Tiểu Ánh Tuyết!"

"Ta. . . Ta không thở được!"

Giang Nam gãy dựa một trận, bị ôm chặt tới mức hít thở không thông, có chút hoảng hốt!

Nhưng cũng có loại cảm giác thật thoải mái!

(๑̂๑̂๑̂)

Lúc này Chung Ánh Tuyết mới ý thức được không ổn, vội vàng buông ra, khuôn mặt đỏ bừng.

Lau vụn gạch trên đầu cho Giang Nam.

Hạ Dao cũng có chút ngây ngời, sao Tuyết Tuyết lại xông lên theo?

Là muốn giúp mình báo thù sao?

"Tiểu Dao, mau buông Giang Nam ra!"

Hạ Dao: ???

Lập tức điên cuồng lắc đầu!

Ta khó lắm mới bắt được hắc a!

Buông ra hắc chạy mất thì phải làm sao bây giờ!

Chung Ánh Tuyết cực kỳ bất đắc dĩ, cười khổ nói: "Đây là Giang Nam, chính là người bạn lúc ở cô nhi viện mà ta nói với người!"

Trong mắt Hạ Dao tràn đầy kinh ngạc?

Không phải chứ?

Trùng hợp tới vậy sao?

Hai người bạn họ thế nhưng đã sớm quen biết?

Hơn nữa còn là lúc ở cô nhi viện?

Thanh mai trúc mã?

Về mặt Hạ Dao hung dữ: "Vậy ta buông ra một chút, người cũng không được chạy!"

Giờ phút này Giang Nam cũng ngây người thật lâu, nhìn Chung Ánh Tuyết trước mắt!

Có thể lơ mơ nhìn ra một chút dáng vẻ!

Chung Ánh Tuyết lau nước mắt khóe mắt: "Sao người lại cạo trọc đầu? Còn bày hàng ở đây bỏ gạch. . ."

Giang Nam gãi gãi đầu cười nói: "Mùa hè nóng nên đơn giản cạo trọc, không cần cứ phải cắt tóc, tiết kiệm tiền!"

"Về phần bỏ gạch. . . Ta muốn làm ăn nên phải làm vậy!"

Hốc mắt Chung Ánh Tuyết lại đỏ lên.

"Mấy năm nay rời khỏi cô nhi viện, có phải người đã sống rất vất vả không?"

Giang Nam không thèm để ý nói: "Có gì chứ? Lúc ở cô nhi viện, có khổ cực gì mà hai chúng ta chưa từng nếm trải qua?"

"Có tay có chân, không đến mức chết đói."

Hai người đều là cô nhi, đều lớn lên ở cô nhi viện Giang Thành.

Có thể nói là sống nương tựa lẫn nhau!

Khi còn nhỏ, Giang Nam vẫn luôn tiết kiệm một hoặc hai tháng tiền tiêu vặt, chỉ để có thể mua cho cô một túi kẹo sữa thỏ trắng lớn!

Bị người khi dễ, vẫn luôn là Giang Nam chắn trước mặt cô.

Giang Nam đổ bệnh, người canh giữ trước giường luôn là cô.

Đối với Chung Ánh Tuyết mà nói, thay vì nói là bạn bè, Giang Nam càng giống như một gốc đại thụ che mưa che nắng cho cô!

Phần ràng buộc này!

Bao nhiêu tiền không thể đổi lấy được!

Hai đứa trẻ mồ côi không cha không mẹ, từ nhỏ đã nương tựa vào nhau, dựa vào nhau vượt qua những năm tháng khó khăn nhất.

Vốn tưởng rằng sẽ tiếp tục như vậy.

Nhưng Khi Chung Ánh Tuyết 13 tuổi đã sớm thức tỉnh dị năng hệ hỏa!

Thiên phú lại đạt tới cấp S khủng bố!

Cuối cùng bị đại gia tộc Chung gia nhận nuôi, thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm!

Cho dù Chung Ánh Tuyết khóc nháo đủ kiểu, vẫn bị tách khỏi Giang Nam như cũ.

Sau đó hai người cũng chưa một lần được gặp lại!

Giang Nam tới 16 tuổi thì chuyển ra khỏi cô nhi viện, tự lực cánh sinh cho đến hôm nay!

Không nghĩ tới hôm nay sẽ gặp được Chung Ánh Tuyết ở chỗ này!

Hạ Dao bĩu môi nói: "Này này! Tiểu đầu trọc! Đừng nghĩ như vậy là có thể thoát khỏi sự trả thù của ta, người phải bồi thường cho ta!"

Về mặt Giang Nam chột dạ!

Thăm dò hỏi:

"Nếu không? Ta sẽ trả cho người thêm hai cái quần lót nữa? Lần này người có thể chọn màu yêu thích của mình?"

Hạ Dao trừng mắt, cánh tay càng lúc càng dùng sức!

Phi!

Nghĩ hay lắm!

Bồi thường như vậy ta dùng thế nào?

Mặc vào để nhuộm da thành màu yêu thích sao?

Giang Nam trợn trắng mắt.

Cô nàng tên Hạ Dao này thực sự có khí lực!

"Được rồi, đừng làm ầm ĩ nữa! Đã nhiều năm như vậy, vẫn nghịch ngợm như xưa!"

"Đợi lát nữa cùng nhau ăn một bữa cơm, chúng ta trở về rồi tính!"

Hạ Dao hoàn toàn không có ý buông tha Giang Nam.

Hạ quyết tâm muốn hấn nếm thử sự lợi hại của mình!

"Chờ. . . Chờ ta bán xong hàng đã!"

Hạ Dao cứ như vậy mà ấn Giang Nam trên ghế gập, vẫn bảo trì tư thế khóa cổ họng, trọng lượng cả người đều đặt ở sau lưng hấn.

"Đừng hòng chạy trốn! Ta giúp người bán!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người bán thì bán! Đừng siết nữa! Ta không thở được!"

Chương 8 - Ta Nhất Định Đã Bị Tiền Tài Che Mắt

Mọi người tụ tập lại đây đều tròn mắt!

Phải gọi là từng đôi mắt đều đỏ bừng

Nếu không. . . Ngày mai chúng ta cũng đến bày sạp đi!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết lẳng lặng đứng bên cạnh Giang Nam!

Hạ Dao thì bất chấp siết cổ từ phía sau Giang Nam.

Chỉ sợ vừa buông lỏng hấn liền chạy mất!

Nhưng cô cũng thật sự cảm thấy vui vẻ thay cho Chung Ánh Tuyết!

Bởi vì chỉ có cô mới hiểu được, sức nặng của cái tên Giang Nam này trong lòng Chung Ánh Tuyết rốt cuộc nặng cỡ nào!

Chỉ là tư thế kia, quả thật có chút khiến người ta phải chú ý, nhưng cô gái này lại hoàn toàn không thêm để ý!

Chỉ nghe Hạ Dao chớp chớp cái, dùng giọng nói thỏ thẻ nói: "Các anh các chị, đến xem hàng nào? Giả rẻ vô cùng?"

Giang Nam nghe mà rùng mình một cái...

Một nữ thần cao gầy dã tính như vậy, lại dùng thanh âm thỏ thẻ để nói. . .

Cho dù Giang Nam mặc niệm Kim Cương Chú, cũng không

chịu nổi được a!

"Người run rẩy cái gì?"

"Không có. . . Trời lạnh, lạnh quá!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Đang là mùa hè, người giỡn mặt với ta à?

Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh, tuy rằng có chút ngượng ngùng, thế nhưng để hỗ trợ Giang Nam bán hàng, cũng bắt chước hô lên.

Kết quả lại trở thành cảnh tượng như vậy.

Hai đại mỹ nữ toàn lực giúp Giang Nam bán hàng.

Chủ sạp ngồi bất động trên chiếc ghế gấp tựa như một pho tượng.

Cứng đờ!

Hỏi thử người có dám động hay không?

Không dám động. . . Không dám động!

Đám người qua đường xem náo nhiệt trong nháy mắt nổ tung, tranh nhau mua hàng!

Cũng không vì cái gì khác, chỉ cần có thể tới gần để ngắm hai đại mỹ nữ này!

Đáng giá!

Một đại ca xông lên: "Tất cả đứng im! Mười đồng hai cái quần lót đúng không? Bán ta 10 ký!"

"Con mẹ nó! Nhà người mua quần lót theo ký sao?"

"Mười ký? Chờ người chết rồi cũng mặc không hết! Số còn lại đem làm truyền thừa à?"

"Giữ lại cho chúng ta một chút a!"

Giang Nam: "Mọi người đừng cản vị đại ca này! Hiện tại liên giao 10 ký quần lót cho người! Quần lót tổ truyền cũng chỉ là chuyện bình thường! Nhà ta còn có nước khoáng tổ truyền!"

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 285!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Toàn + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 111!]

Chỉ có Hạ Dao hắc hắc cười trộm!

Đều là quần ra màu!

Các người cứ mặc đi!

Đột nhiên phát giác, cảm giác hố người cũng rất thoái mái nha!

Kết quả không đến mười phút đồng hồ, hàng hóa đã được thanh lý, chín chai Nông Phu Tam Quyền còn lại cũng không ai xuống tay. . .

Trong lòng Giang Nam thở dài thật sâu.

Bản thân hô hào lâu như vậy mà cũng không có tác dụng gì!

Người nhìn hai cô nương nhà người ta.

Cao thủ hàng vỉa hè a!

Ngoại hình đẹp quả nhiên có thể sắt ra cơm để ăn...

Thu dọn sạp hàng, ném đồ đạc lộn xộn vào trong không gian dị độ, ngay cả chiếc xe đạp của hắn cũng bị ném vào trong.

"Được rồi! Đi thôi, đi ăn cơm, hôm nay ta mời!"

Giang Nam đang có tâm trạng tốt!

Lúc này đến phiên Hạ Dao sửng sốt, ngạc nhiên nói: "Người là dị năng hệ không gian?"

Ngay cả Chung Ánh Tuyết cũng có chút bối rối, hệ không gian?

Toàn thế giới cũng không đến mười người có hệ không gian!

Giang Nam nhún nhún vai: "Nếu không thì sao?"

"Dị năng của người hệ không gian mà lại đi bày sạp?" Giọng nói Hạ Dao bỗng cao vút.

"Vậy sao? Có phải người cảm thấy nghề chuyển phát nhanh thích hợp với ta hơn không. . ."

Hạ Dao: ". . ."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

"Ai nha, không chọc người, thiên phú của ta là cấp E kém nhất, tu luyện chậm!"

"Hệ không gian thì sao chứ? Cũng đâu thể đi cướp ngân hàng đúng không? Vẫn cần phải kiếm sống!"

Hạ Dao hiển nhiên không nghe lọt tai, mà bắt đầu tính toán cái gì đó.

Mà Chung Ánh Tuyết thì sờ sờ đầu trọc của hắc an ủi nói: "Không có việc gì, lúc ở cô nhi viện người che chở ta! Sau này có ta che chở cho người!"

Giang Nam: !!!

Oa!

Tiểu Ánh Tuyết thật là dịu dàng!

Làm tim ta đều muốn tan ra!

Ba người một đường đi tới ngã tư chợ đêm, Giang Nam nhìn thấy chiếc Mercedes-Benz kia liền có chút choáng váng.

Hạ Dao giàu có tới vậy sao? Vừa mới học trung học mà đã có chiếc Mercedes G rồi?

Giang Nam ngồi ghế phụ, Chung Ánh Tuyết ở hàng ghế sau, hẳn không ngừng nhìn chăm chăm Hạ Dao đang lái xe.

Hạ Dao bị nhìn tới hoảng hốt: "Người nhìn cái gì? Bốn cô nương đã 18, có bằng lái xe. . ."

Giang Nam dụi dụi mắt: "Ta hình như bị cận rồi, chắc chắn là tiền tài đã che mắt ta!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +666!]

"Nghịch ngợm! Nếu không phải nể mặt của Tuyết Tuyết! Ta tuyệt đối sẽ không để yên cho người!"

"Ăn cái gì?"

"Xiên nướng! Đi hàng đồ ăn đi! "

"Tiểu Tuyết thì sao?"

"Ta nghe Giang Nam!"

Động cơ V8 lớn gầm rú một trận, một đám người qua đường ở chợ đêm nhìn mà hâm mộ, mẹ nó hẳn có bối cảnh thế này còn đi bày sạp vỉa hè cái gì a!

Đây chẳng phải là đoạt mỗi làm ăn sao!

Giang Nam không biết là, đoạn video ngắn hấn dùng đầu bỏ gạch đổ lại bị cư dân mạng nhiệt tình phát lên Weibo!

Sức nóng tăng vọt, đã vượt qua video trước đó!

Tại hàng ăn trên phố Hạ Môn.

"Cật nướng, gân xì dầu, lòng khô, ba bình cải chua. . ."

"Không lấy cay, Tuyết Tuyết không thích ăn cay!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Còn nhớ rõ sao!"

Giang Nam nói: "Trí nhớ tốt!"

Hạ Dao nhìn Giang Nam và Chung Ánh Tuyết, bĩu môi.

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 3 + 3 + 3. . .]

Quả nhiên!

Cô nàng Hạ Dao này khẳng định có vấn đề!

Có thể đề phòng một chút!

Giang Nam: "Tuyết Tuyết, hiện tại người học ở đâu?"

"Trường trung học Linh Võ Tùng Giang, Hạ Dao cùng lớp với ta! Đều là học sinh năm ba. . ."

Giang Nam sửng sốt: "Linh Võ Tùng Giang? Bên đó cạnh tranh cực kỳ khốc liệt đúng không?"

Linh Võ Tùng Giang là trường trung học duy nhất ở Giang Thành có tất cả học sinh đều là Linh Võ giả, cơ sở vật chất đầy đủ, lực lượng giáo viên hùng hậu!

Tại giải thi đấu trường trung học cấp tỉnh hàng năm, lúc nào cũng nằm trong top 3 mạnh nhất!

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Cạnh tranh? Không có!"

"Tuyệt Tuyệt là dị năng hệ hỏa cấp bậc Thanh Đồng chín sao, am hiểu tầm xa, hơn nữa có ta là dị năng hóa thú cấp bậc Thanh Đồng bảy sao am hiểu cận chiến! Phối hợp bất khả chiến bại!"

"Nếu không phải tên khốn họ La kia, ta. . ."

"Tiểu Dao, đừng nói nữa!" Chung Ánh Tuyết nhú mày.

Hạ Dao không cam lòng ngậm miệng lại, nhưng vẫn nhịn không được nói: "Không thể thêm Giang Nam vào trong đối sao?"

"Hắn mang hệ không gian! Nhất định có thể khống chế tràng diện cực tốt!"

Chung Ánh Tuyết lắc đầu nói: "Chuyện của ta, ta sẽ tự giải quyết!"

Hạ Dao: "Người tính giải quyết thế nào? Mẹ nó hắn đã hạ độc người! Nếu không có ta ở đây, hắn sẽ làm gì?"

"Tiểu Dao!"

Hạ Dao hận tới ngứa răng, chỉ có thể bỏ qua, buồn bực ăn xiên!

Giang Nam ngược lại không nói thêm gì khác, mà chỉ nói: "Tuyệt Tuyệt chỉ là có chút bướng bỉnh, đến đây, ăn xiên nướng đi!"

"Hạ Dao tử, lại đây? Thêm bạn tốt chứ?"

Giang Nam đưa mã QR của mình qua.

Nháy mắt một cái với cô.

Hạ Dao có chút ngẩn người, thêm bạn tốt.

Kết quả Giang Nam lén gửi tin nhắn.

"Trở về rảnh rồi lại nói với ta!"

Hạ Dao nhất thời hết tức giận!

Chân dài dưới mặt bàn nhẹ nhàng chạm vào đầu gối Giang Nam.

Vẫn là đáng vẻ tiểu tử người coi chừng ta.

"Lại đây! Tuyết Tuyết cũng kết bạn với ta, cũng dễ liên lạc với nhau!"

"Hắc hắc! Nhà họ Chung đối xử với người có tốt không?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Cha mẹ cũng không tệ lắm, tuy Chung lão gia tử có chút nghiêm khắc, nhưng cũng là vì tốt cho ta. . ."

"Còn người thì sao? Những năm này người sống ra sao?"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Ta sao? Cũng chỉ như vậy thôi!"

"16 tuổi ta liền dọn ra khỏi cô nhi viện, thuê một căn nhà, từng bày hàng xiên nướng trước cửa trường Đại học trong thành, từng bán mì lạnh nướng, từng làm phục vụ, cuối cùng cảm thấy vẫn nên bày sạp vỉa hè!"

"Chuyện học ở trường Trung học Số 1 Giang Thành cũng khá tốt. . ."

Lời này vừa nói ra, trong mắt hai cô gái nhất thời đều không thể chứa đựng được người khác.

Mới 16 tuổi, còn trẻ như vậy mà phải vừa đi học vừa đi việc vất để duy trì sinh kế, vất vả tới cỡ nào?

Nhưng tất cả sự vất vả thông qua lời nói của hắn đều trở nên nhẹ nhàng, nụ cười trên mặt vẫn xán lạn như cũ!

Hạ Dao lập tức cảm thấy Giang Nam không phải là kẻ đáng ghét lắm!

Bán quần lót ra màu cho mình, cũng là vì kế sinh nhai nha!

Thật đáng thương ~

Được rồi, nể mặt người đáng thương như vậy, liền vụng trộm tha thứ người là được!

Chương 9 - Dấu Phẩy Thập Phân Không Hiểu Chuyện

Giang Nam cũng không cảm thấy mình vất vả cỡ nào!

Có tay có chân, cũng không phải không nuôi sống được bản thân!

Trên đời này còn có nhiều người thảm hơn mình!

Cần gì phải suốt ngày oán trời trách đất, khổ đại cừu thâm?

Đây có khác nào tự làm khó dễ bản thân a!

Nhưng hai cô gái này lại tự động não bở.

Cả người Giang Nam đầy mồ hôi, dùng thân hình nhỏ gầy bưng mâm cơm, nướng xiên, nuôi sống nhà.

Mới vừa rồi đây, còn dùng đầu bổ gạch tại sạp hàng. . .

Dáng vẻ quật cường vì kế sinh nhai cũng thật đẹp trai!

Vẻ mặt Hạ Dao thương hại: "Ăn nhiều một chút đi, nhìn người chưa đủ gầy sao?"

Hốc mắt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng, tự trách: "Tại sao ta lại không tìm được người sớm hơn. . ."

"May mà người bán quần lót ra màu cho Tiểu Dao, bằng không cũng không gặp được nhau!"

Hạ Dao: ? ? ?

Này này này!

Tuyết Tuyết, người có nhầm lẫn gì không?

Ta mới là người bị hại!

Đau lòng!

Giang Nam: ". . ."

Hai người lén lút bỏ nã cái gì vậy?

Thật quá mệt mỏi!

Chỉ là đi bán hàng rong thôi mà!

Mở quầy hàng trước cổng trường đại, mỗi đêm đều bán được mấy trăm đồng!

Tiền kiếm được còn nhiều hơn cái mấy người đi làm văn phòng?

Nếu không phải sau này đô thị không bày sạp, phỏng chừng hiện tại Giang Nam vẫn còn đang bán mì lạnh nướg. . .

Hạ Dao đưa một tấm thẻ ngân hàng tới: "Đây là mười vạn đồng. . ."

Chung Ánh Tuyết cũng lục lợi trong túi xách: "Ta cũng có năm vạn. . ."

vềMặt Giang Nam nghiêm túc nói: "Ta nói, tuy nói ta có vẻ ngoài đập trai tỏa sáng, phong thần tuấn lãng, phong lưu phóng khoáng!"

"Nhưng ta thật sự không phải loại người này!"

"Hai người các người. . . Là muốn bao nuôi ta sao?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 999!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

Hạ Dao hận cắn răng: "Bao con mẹ nhà người! Nhìn cái đầu trọc của người ta đều chướng mắt!"

Chung Ánh Tuyết trách móc nói: "Tiểu Nam! Người lại như vậy nữa."

Giang Nam rụt cổ lại, cười ha hả có lệ.

Bữa ăn này rất vui vẻ.

Sắp kết thúc, Hạ Dao đưa tay về phía Giang Nam.

"Làm gì?"

"Đưa điện thoại di động cho ta!"

Hạ Dao nhìn chiếc điện thoại nội địa mà Giang Nam đưa tới, màn hình đều vỡ nát, còn đang dùng! Thật sự lấy làm kinh hãi!

"Con hàng rách nát này là sao, để ta đổi cho người một cái khác!"

Giang Nam trầm ngâm hai giây, tựa hồ đưa ra một quyết định nghiêm túc!

"Hạ Dao tỷ, đuôi của chị còn thiếu trang sức sao? Ta không muốn cố gắng nữa. . ."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

"Trang sức cái rắm! Lại đây cười một cái, chụp một bộ ảnh!"

Ba người ghé vào nhau, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao kẹp Giang Nam ở giữa!

Hạ Dao ôm lấy cổ Giang Nam, bóp mặt hắn biến dạng.

"Tiểu Tuyết lại đây! Tựa vào gần một chút, gần hơn một chút!"

"Tách tách!"

Trong ảnh, trên miệng Hạ Dao ngậm một xiên nướng, ôm Giang Nam, trên khuôn mặt biến dạng của Giang Nam là nụ cười xán lạn, Chung Ánh Tuyết nửa nằm sấp trên vai Giang Nam, tạo cái dáng phổ biến nhất.

"Ha ha, nếu không phải đầu trọc của người quá chói, liền hoàn mỹ!"

Giang Nam: ". . ."

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Trở về gửi hình cho ta, ta muốn lấy làm hình nền điện thoại!"

"Được rồi!"

Trước quầy, Giang Nam tranh thủ thanh toán.

"Để ta mời! Hai người cũng đã giúp ya bán hàng, không thể làm không công đúng không?"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết thật sự không tranh trả.

"Ông chủ, bao nhiêu tiền?"

"341 đồng, lấy 340!"

"Được!"

Giang Nam quét mã muốn trả tiền.

"Xin lỗi, số dư của bạn không đủ!"

Cái gì vậy? Xảy ra chuyện gì vậy? Sao lại không đủ? Còn Nông

Phu Tam Quyền giá 10001 thì sao? Hơn nữa vừa rồi còn bán một đợt hàng hóa như vậy.

Vội vàng mở ví WeChat ra.

Vừa nhìn liền tròn tròn mắt.

Số dư: 124,69 đồng!

Mẹ kiếp?

Tiền của ta đâu rồi?

Tiền mồ hôi nước mắt của lão tử đâu?

Một một đơn hàng bán ra Giang Nam đều ghi trong đầu, hẳn phải là 12469 mới đúng.

Sao lại thiếu gấp 100 lần?

Dấu phẩy thập phân nhà hắc bị diên rồi sao!

Có đang ở nhầm chỗ không?

Ngoan! Về nhà đi, lùi lại hai bước! Đừng làm ca ca ta sợ!

Ta sai rồi, được chưa!

Giang Nam dụi dụi mắt nhìn lại một lần nữa, thật sự chỉ còn lại hơn một trăm!

Về mặt ông chủ hồ nghi, tình huống gì vậy?

Đưa hai đại mỹ nữ ăn cơm, lại không có tiền sao?

"Người. . . Anh không có tiền phải không?"

Giang Nam: "Không có! Người đợi ta một chút!"

Hệ thống! Tiền của lão tử đâu!

Tiền mồ hôi xương máu từ việc bỏ gạch bằng đầu của ta đâu rồi?

[Xin chúc mừng ký chủ! Thanh toán phí quầy hàng thành công!
]

[Trong phạm vi quầy hàng bao phủ, chủ quán mở ra chế độ bất khả chiến bại!]

[Phí quầy hàng tự động chuyển thành điểm kỹ năng, tỷ lệ 100:1!]

[Xin chúc mừng ký chủ, mở bảng học tập kỹ năng!]

Xin chúc mừng? Mẹ nó chúc mừng em gái nhà người!

Ta cần kỹ năng làm cái rắm gì?

Có thể tán gái hay là có thể kiếm phú bà!

Phí quầy hàng rốt cuộc là phí quấy gì!

[Bất kỳ giao dịch nào được thực hiện tại quầy hàng phải đều phải trả phí quầy hàng, khoản thanh toán được chia theo tỷ lệ 9,99 - 0.01!]

[Phí quầy hàng sẽ tự động chuyển thành điểm kỹ năng để ký chủ học tập kỹ năng!]

Mẹ nó hệ thống nhà ta là thứ ngu ngốc ^\$\$^\$##@\$!

Giờ phút này Giang Nam điên cuồng chửi rủa!

Giang Nam từng nghe qua chuyện chia năm - năm, nghe qua chia chín - một.

Mẹ nó cái này là 9.99 - 0.01?

Cái này mẹ nó còn chia theo số thập phân?

Người nghiêm túc à? Mẹ nó còn lệch ra sau hai đơn vị!

Mình hiến thân bỏ gạch bán hàng, bất chấp mạng sống, kiếm chút tiền dễ dàng sao?

Đó là tất cả tiền mồ hôi và máu!

Quần lót đều là hàng thật giá thật của lão tử.

Kết quả hệ thống người ăn mất 9,99 phần!

Chỉ cho ta 0,01?

Giang Nam nhất thời nổ tung!

Số tiền này đối với Giang Nam có phải là tiền không?

Không! Nó căn bản không phải là tiền!

Con mẹ nó đây chính là mệnh! Chính là sinh mệnh!

[Phát hiện ký chủ xúc phạm hệ thống! Trừ tiền!]

Kết quả Giang Nam trơ mắt nhìn số dư của mình từ 124,69 biến thành 24,69. . .

A!

A!

A!

Hệ thống ngu. . . Hệ thống anh tuấn đẹp trai vô địch đang lấy mạng lão tử a!

Giang Nam như bị bắt được mệnh môn, cứng đờ tại chỗ, đáng thương nhìn về phía Chung Ánh Tuyết đang đứng ở cửa!

Ông chủ trợn trắng mắt: "Tiểu ca ca, không đến mức đó chứ!"

"Tranh thủ thanh toán, kết quả số dư lại không đủ?"

Ánh mắt của ông chủ giống như một mũi tên xuyên mây!

Chung Ánh Tuyết cười cười đi tới thanh toán, vỗ vỗ bả vai Giang Nam.

Hôm nay Giang Nam biết nếm mùi xấu hổ.

Đừng hỏi!

Hỏi chính là quên mất mật khẩu thanh toán!

Dấu vân tay không còn!

WeChat không liên kết thẻ!

Điện thoại di động không có điện!

Hạ Dao: "Sao vậy? Sao người lại chậm thế?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Không có việc gì! Điện thoại của Giang Nam bị lỗi. . ."

Tuyết Tuyết thật tuyệt vời! Còn giữ lại mặt mũi cho Giang Nam.

Chỉ thấy vẻ mặt Giang Nam hoảng hốt.

Hắn cũng không biết mình quay về cửa ra vào của hẻm nhỏ thế nào.

Nhìn chiếc Mercedes-Benz phóng nhanh rời đi, Chung Ánh Tuyết còn không quên vẫy tay với mình.

Làm sao nói đi là đi chứ?

Sao người lại ngay thẳng như vậy làm gì?

Năm vạn. . . Mười vạn gì đó. . .

Không nhận?

A! Nói ra làm gì chứ!

Tuyết Tuyết! Hạ Dao! Ta không đạo đức giả nữa!

Bao nuôi thì bao nuôi đi!

Ta chính là loại người đó!

Các người mau trở lại đi. . . Đừng để ta khóc mà!

Giang Nam chỉ còn lại 24,69 đồng trong túi, cảm thấy cả thế giới đang dần trở nên ảm đạm.

Lúc đi ngang qua quán thịt nướng của chủ nhà, truyền đến tiếng ồn ào cùng tiếng la mắng làm cho Giang Nam nhú mày.

Liếc mắt nhìn lại, trong mắt hắn nổi lên một tia hung quang!

Chương 10 - Dạy Cho Hẩn Một Bài Học

Trên quầy thịt nướng ở đầu hẻm, có một bàn ngồi đầy người.

Đại ca cầm đầu để hai tay trần, trên cổ đeo một sợi dây chuyền vàng lớn, xăm một con rồng ở vai, la hét càn ly.

Phía dưới có sáu bảy thanh niên đang ngồi, áo ba lỗ trắng cùng với quần bó sát, giày bệt, ai nấy đều khí chất ngời ngời.

Máu chốt nhất vẫn là tất cả đều trọc đầu, rất ồn ào!

Mấy bàn ngồi bên cạnh đều cau mày, vẻ mặt xúi quẩy.

Đại ca xăm rồng ngẩng đầu mắng: "Mẹ nó sao lại chậm như vậy? Đem rượu lên nhanh coi? Mẹ nó lại chưa đem lên, mấy xiên nướng đều ăn hết sạch!"

Dì Chu cười nói: "Có đây có đây, đại ca!"

Chu Vũ Tình tan học cũng đến hỗ trợ, mặc vào tạp dề, vôi vàng bưng sáu bảy ly lớn tới.

Lần này đại ca xăm rồng cùng một đám tiểu đệ đi theo cũng không đặt tâm tư vào rượu nữa.

Về ngoài Chu Vũ Tình xinh đẹp, nhỏ nhắn đáng yêu động lòng người, tựa như một em gái nhà hàng xóm.

Một đám người nhìn chằm chằm khiến Chu Vũ Tình hoảng hốt, sợ hãi nói: "Đại ca, ta để rượu ở đây, thêm một ly này coi như tặng!"

Lúc này đại ca xăm rồng liền lấy lại tinh thần!

Cười hắc hắc, lộ ra một hàm răng vàng khè, nắm lấy cổ tay Chu Vũ Tình: "Em gái vội đi cái gì!"

"Uống với ca ca một chút? Cho người thêm 1.000 đồng!"

Trong mắt Chu Vũ Tình tràn ngập sự sợ hãi, theo bản năng rút tay về.

Nhưng làm sao độ lại được sức của tên đầu trọc chứ? Cổ tay bị túm tới đỏ bừng.

Dì Chu lập tức chạy tới giữ chặt khuê nữ nhà mình, cười nói: "Đại ca! Hay là quên đi, khuê nữ nhà ta còn nhỏ..."

"VẬY. . . bàn này liền miễn cho đại ca đi!"

"Vũ Tình? Còn không mau về nhà sao?"

Đám tiểu đệ kia liền đứng dậy la hét: "Ý người là sao? Khinh thường đại ca nhà ta đúng không?"

"Đại ca nhà ta thiếu thốn chút tiền này sao?"

Đại ca xăm rồng còn chưa buông tay, vẻ mặt dữ tợn lạnh lùng nói: "Sao? Coi thường ta? Hôm nay ta liền muốn cô ta uống với ta?"

Chu Vũ Tình nào đã từng gặp qua chuyện như vậy? Hốt mắt đỏ ừng, liên tục muốn rút tay.

Đúng lúc này, một vị lão ca ở bàn bên cạnh không nhìn nổi nữa, đứng lên mắng: "Mẹ nó người mới uống chút rượu là đã không còn coi ai ra gì sao?"

"Con gái nhà người ta còn chưa học hết cấp ba? Người giở trò lưu manh cái gì?"

Huyết khí dâng cao, bạn bè ngồi bên cạnh lão ca không kéo được.

Lúc này đại xa xăm rồng đã khí thế bừng bừng, cầm lấy bình rượu định đập vào đầu lão ca kia!

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay vững vàng tiếp lấy chai rượu, chỉ thấy Giang Nam vẽ mặt mỉm cười.

"Mẹ kiếp? Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"Từ đâu chui ra tên nhãi đầu trọc này?"

"Anh Giang Nam?" Đôi mắt đỏ hồng của Chu Vũ Tình kinh ngạc nhìn Giang Nam.

Chẳng biết tại sao, tựa hồ không còn sợ hãi như trước.

"Thằng nhãi ranh nhà người từ đâu xuất hiện?"

"Sao vậy? Cũng muốn xen vào việc của người khác?"

Chỉ thấy Giang Nam cười hắc hắc nói: "Đại ca! Ta a!"

"Cái này còn không rõ sao!"

Nói xong chỉ vào đầu trọc của mình!

Đại ca xăm rồng ngây ngẩn: "Đầu trọc? Thế nào! Người cũng muốn gia nhập bang đầu trọc của chúng ta sao?"

Vẻ mặt Giang Nam xấu hổ: "Hắc hắc, đây chẳng phải vì ngưỡng mộ uy danh của đại ca đã lâu sao, vẫn luôn không có cơ hội!"

"Đúng rồi, đại ca người tên là gì?"

Đại ca xăm rồng: "???"

Mẹ nó người muốn nhập bang! Người ngưỡng mộ uy danh của đại ca từ lâu rồi!

Còn không biết đại ca tên gì?

[Giá trị oán khí từ Vương Cường + 666!]

"Cường ca! Chặc chặc! Là Cường ca! Ta quên mất! Trí nhớ của ta cũng thật là!"

Vương Cường cười lạnh nói: "Không phải người muốn gia nhập bang sao? Đi! Dạy cho tên kia một bài học! Ta sẽ cho người vào bang!"

Tuy không biết tên nhãi này từ đâu xuất hiện!

Đụng vào trong tay lão tử. . . Hừ hừ!

Chỉ thấy Giang Nam cười nói: "Chuyện này đơn giản!"

Nói xong lại cầm chai rượu lên rồi đi qua, ôm lấy bả vai của vị lão ca nhiệt tình kia, ấn hắn ngồi xuống!

Lão ca kia mỉm cười: "Ranh con thông đồng làm vậy, tuổi còn nhỏ không lo học!"

Giang Nam không thèm để ý chút nào.

Chỉ vào chai rượu trên tay.

Lão ca nhiệt tình cũng sờ.

"Ý người là sao?"

Giang Nam: "Thấy không? Đây là chai rượu! Biết chưa?"

Lại chỉ vào cái đĩa.

"Cái này, là cái đĩa!"

"Thứ trong ly là bia, tiếng Anh gọi là Beer!"

Mấy bàn ăn bên cạnh đều đã choáng váng!

Mẹ kiếp? Thao tác này là sao?

Vương Cường: ". . ."

Thần mẹ nó, hần đang làm cái gì a?

Lão tử bảo người dạy bọn họ một bài học!

Kết quả là, người thực sự đi dạy học?

Còn beer? Beer ông nội nhà người!

[Giá trị oán khí từ Vương Cường + 999!]

[Giá trị oán khí từ lão ca nhiệt tình + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Vũ Tình + 521!]

.

"Ranh con người mẹ nó dám đùa giỡn đại ca nhà ta?"

"Ta thấy người là muốn chết!"

Lúc này Vương Cường đã nổi giận!

Vừa định đứng lên, Giang Nam cầm chai rượu lên xoay người lại đập về phía cái đầu trọc kia một phát!

"Bốp"

Thủy tinh bay đầy trời, máu chảy đầy mặt.

Một trận bất thành linh này, khiến mọi người bên cạnh hoảng sợ.

Tiểu tử này đủ tàn nhẫn!

Trực tiếp ra tai với tên đại ca đầu trọc?

Chỉ thấy Giang Nam chỉ vào gã đầu trọc Vương Cường đã phủ đầy máu.

"Nhìn thấy chưa? Đâu là gì?"

Lão ca nhiệt tình: "Máu. . . Là máu?"

Vẻ mặt Giang Nam vui mừng: "Ai! Đúng rồi, là máu!"

"Người đâu, phế hẩn cho lão tử!"

Đầu trọc ôm che đầu la hét.

Mấy tiểu đệ đỏ mắt, cầm lấy mấy chai rượu đập nát rồi đâm về phía Giang Nam.

Giang Nam nhanh tay lẹ mắt, nắm lấy cổ tay, hung hăng vặn.

Nhấc chân lên đạp ra ngoài!

Đá tên kia ra xa bảy tám mét, đầu đập vào vách tường của hẻm.

[Phát động kỹ năng: Tay không vật lộn!]

[Cấp bậc hiện tại! Tay không vật lộn: lv1!]

[Có công điểm kỹ năng hay không!]

[Điểm kỹ năng hiện có: 123 điểm!]

Giang Nam sửng sốt.

Đây chính là cái bảng kỹ năng đã hố hết sạch tiền của mình sao?

Điểm kỹ năng chính là thứ được chuyển hóa từ phí quầy hàng.

"Thêm! Công vào hết cho tiểu gia ta!"

[Công 100 điểm kỹ năng, điểm kỹ năng còn lại: 23!]

[Tay không vật lộn: lv100!]

[Tự động nâng cấp! Tay không vật lộn (tinh thông): lv1!]

Chỉ một thoáng, vô số tin tức tràn vào đầu Giang Nam.

Đôi mắt của hắn sáng lên!

Thì ra còn có thể dùng tư thế này để đánh?

Đối mặt với chai rượu đậm tới!

Giang Nam nghiêng người dễ dàng tránh thoát, đề đầu hắn, nhắc chân lên gối!

Sống mũi đập vỡ vụn, mặt mày đầy máu!

Đảo mắt một cái, bảy tám tên tiểu tử đều nằm sấp trên mặt đất kêu rên.

Gã đầu Trọc tên Cường kia đều ngây ngốc!

Giang Nam giơ tay lên cho hắn một cái tát!

Đánh hắn xoay ba vòng tại chỗ, nửa ngụm răng đều phun ra!

Chu Vũ Tình che miệng, trên khuôn mặt xinh đẹp đều là sự kinh ngạc.

Anh Giang Nam giỏi đánh nhau như vậy sao?

Lá gan hắn cũng thật lớn!

Cô cảm thấy mình như đang xem phim hành động.

Bảy tám người, không có ai chạm vào được Giang Nam, ba quyền hai cước đã gục!

"Ha ha! Hả giận! Cái này mẹ nó uống rượu vào rồi gây chuyện! Phiền chết người!"

"Người anh em này, thật mãnh liệt a!"

Giang Nam sờ sờ đầu cười nói: "Lão ca lại ăn tiếp đi! Đừng vì hấn mà mất hứng, để ta đi nói chuyện với cái tên này!"

Nói xong lại xách thắt lưng quần của gã đại ca đầu trọc lên.

Gã mập hơn hai trăm cân lại bị một tay hấn xách lên, cũng không có chút cố sức.

Vẻ mặt của mấy tiểu đệ kia đều hoảng sợ!

Hôm nay chỉ sợ là đá phải tấm ván sắt rồi!

Chương 11 - Ta Có Thể Bỏ Máy Xúc Sao?

Góc đối diện con hẻm!

Mấy thanh niên mặt mũi bầm dập ngồi xồm trên mặt đất!

Chỉ thấy một chân Giang Nam hung hăng giẫm lên người tên đại ca đầu trọc vừa mới túm tay Chu Vũ Tình.

Nghiền nát. . . Nghiền nát. . .

Đầu trọc phát ra tiếng kêu vô lực!

"Mổ heo mừng năm mới cũng cũng không kêu to bằng người a!"

Vương Cường: "Tiểu huynh đệ, đừng đánh nữa! Chúng ta sai rồi không được sao?"

Giang Nam nhướn mày: "Coi như các người sai sao?"

Vương Cường lắc đầu giống như gõ trống.

"Không không không không! Chúng ta thật sự sai!"

"Đứng dậy! Một chân! Ôm đầu bằng hai tay! Cười cho lão gia!"

Mấy tiểu đệ chỉ có thể làm theo!

Nhưng đối với Vương Cường - một gã mập nặng hơn hai trăm cân mà nói, thật sự có chút khó khăn cho hắn.

Đứng một chân, cơ thể liền ngã sang bên cạnh.

Chân vừa chạm xuống đất, Giang Nam liền đạp hấn một cước.

. .

Cuối cùng bức hấn không chịu được nổi, lộ ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

"Tiền cơm vừa rồi. . ."

"Chúng ta trả! Trả hết! "

"Bàn ghế bị hỏng. . ."

"Đều tình cho chúng ta!"

Mấy tiểu đệ điên cuồng bỏ tiền ra...

Chỉ chốc lát sau trên tay Giang Nam đã có bảy tám ngàn.

Lúc này mới hài lòng nói: "Ừm, tốt lắm!"

"Nhìn cho rõ, gian hàng kia do ta bảo kê! Nhà ta cũng ở đây!"

"Mẹ nó nếu lại để cho ta nhìn thấy các người uống chút rượu rồi gây chuyện, hậu quả các người rõ ràng!"

Đại ca đầu trọc liên tục cười: "Các huynh đệ đã nhớ kỹ rồi!"

Giang Nam nhếch miệng cười, xoay người đi về phía quầy hàng nhỏ.

Lúc này đám người Vương Cường mới thở phào nhẹ nhõm, lảo đảo trên mặt đất.

Giang Nam quay đầu lại: "Ai bảo mấy người các người nghỉ? Muốn ăn đòn nữa?"

Kết quả quay đầu lại hung hăng đánh bọn họ một trận. . .

[Giá trị oán khí từ Vương Cường + 999!]

.

Trở lại quán nhỏ, mấy lão ca nhiệt tình vội vàng chào hỏi.

"Này, người anh em uống một chút đi! Hiện tại cũng không có được mấy thanh niên có ý thức chính nghĩa như người!"

"Nhìn người anh em này thân thủ không tệ, học trường trung học Linh Võ gần đây đúng không? Ha ha!"

"Người anh em này, người phải cẩn thận một chút, đừng để đến lúc đó bọn họ lại tìm người phiền toái!"

Giang Nam gãi đầu cười nói: "Không có việc gì, xử lý ổn thỏa rồi!"

Dì Chu vội vàng lại đây: "Tiểu Nam không sao chứ? Làm gì sợ chết! Ai nghĩ tới lại gặp phải chuyện này?"

"Đánh bọn họ rồi, sẽ không lại tới đây gây phiền nữa chứ?"

Giang Nam cười nói: "Không, chuyện này giao cho ta là được! Dì, dì cầm tiền, tiền ăn của họ, còn có tiền bàn ghế!"

"A! Sao lại nhiều như vậy? Không cần nhiều như vậy!"

Giang Nam nhét tiền vào tay dì Chu: "Hắc hắc, dì giữ lại đi, nếu dư thì coi như tiền thuê nhà tháng sau!"

"Ai. . . Đứa nhỏ này, Vũ Tình, còn không cảm ơn Tiểu Nam sao?"

Chu Vũ Tình đỏ mắt lại gần rụt rè nói: "Cảm ơn anh Giang Nam!"

Trái tim cô đến bây giờ vẫn còn đập thình thịch, Giang Nam sờ sờ đầu cô.

"Vậy ta liền đưa Vũ Tình trở về trước!"

.....

Một đường trở lại sân nhỏ, Chu Vũ Tình đi bên cạnh khuôn mặt đỏ bừng.

Nhớ tới thân ảnh xuất thủ vừa rồi của Giang Nam, tim lại đập nhanh hơn một trận.

"Anh Giang Nam, ta cũng có thể lợi hại được như người sao?"

Giang Nam: "Người đi học sớm, chỉ mới 15, 16 tuổi, chắc chắn có thể thức tỉnh dị năng, cố lên!"

Độ tuổi tốt nhất để dị năng thức tỉnh chính là 16 tuổi, cũng không thiếu người có thiên phú kinh người có thể thức tỉnh dị năng trước 16 tuổi, giống như Chung Ánh Tuyết.

Giang Nam chính là người thức tỉnh dị năng vào năm 16 tuổi, sau tuổi này cũng không phải không có người thức tỉnh, chỉ là rất ít mà thôi.

"Ừm, ta nghe theo anh Giang Nam!"

"Sáng. . . Sáng mai đi học, ta ta. . . Ta có thể đi với người không?"

Chu Vũ Tình đỏ mặt hỏi. Rõ ràng đã lấy hết dũng khí để nói ra.

Giang Nam tất nhiên là gật đầu đồng ý.

Tiểu cô nương vừa trải qua những chuyện này, khẳng sẽ định sợ.

Chu Vũ Tình hưng phấn cười: "Vậy sáng mai ta gọi người rời giường!"

Dường như đột nhiên nhớ lại điều gì đó: "Cái kia. . . Ta sẽ gõ cửa!"

Giang Nam: ". . ."

Xong rồi, mình giải thích không rõ!

Trở lại phòng nhỏ của mình, Giang Nam nằm trên giường mở xem danh sách giá trị oán khí.

Giá trị oán khí đến từ Trịnh Vĩ đến giờ vẫn còn đang cập nhật thêm?

Tên này thật sự thù dai!

Hắn sẽ không quay lại gây chuyện đó chứ?

Lúc này, Giang Nam cảm giác phí quỳ hàng này cũng rất đáng giá!

Chủ sạp trong phạm vi bày bán bất chế độ vô địch?

Là sợ mình bán hàng giả bị người ta đánh chết sao?

Mảng kỹ năng ngược lại rất dễ sử dụng.

Có vẻ như học muốn khai thác thêm kỹ năng thì cần phải tự phát động mới được!

Một ngày lẫn qua lẫn lại, Giang Nam ước chừng kiếm được hơn ba mươi vạn giá trị oán khí!

Nhịn không được lại tiện tay rút thăm ba lần mười lần liên tiếp!

.....

Mười lần đầu.

Chỉ có một phần Tẩy Tủy Linh Quả, chín "chai" được thủy đại lực.

Sau đó phần giải thưởng khuyến khích đã thay đổi.

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một cân đậu nành giải độc!]

.....

Cứ như vậy liên tục ra hai mươi lần!

[Đậu nành giải độc!]

Tác dụng: Có thể giải quyết tất cả các mảnh độc trên thế giới! Giòn, vị thịt gà!

Sau đó trong thanh vật phẩm lại có thêm hai mươi cân đậu nành giải độc!

[Mở ra hệ thống cửa hàng! Có thể mua được giải khuyến khích đã xuất hiện tại hệ thống cửa hàng!]

[Được thủy đại lực! Giá 100 oán khí một chai!]

Ý người là sao? Sau này hân hạnh được tài trợ sẽ không ra được thủy đại lực nữa, chỉ ra đậu nành giải độc?

Mẹ nó 100 oán khí là có thể mua được một chai được thủy đại lực, rút thăm trúng thưởng lại cần tới một vạn?

Hệ thống người còn có tình người nữa không?

Lại nói, đậu nành giải độc này thật sự có thể giải độc sao?

Giang Nam nào dám dễ dàng thử?

Uống một chai được thủy đại lực bị trọc cả đầu, đến bây giờ

còn chưa mọc ra!

Ai biết được đậu nành giải độc này có thể có tác dụng phụ gì hay không?

Hắn hiểu rồi!

Giải khuyến khích là hồ, chỉ có giải đứng đắn mới là tốt!

Quyết định nào có cơ hội mới thử tác dụng của đậu nành giải độc này!

Giang Nam ăn thiệt thòi một lần rồi, làm sao dám thử nữa a. . .

Nếu như có thể thu thập giá trị oán khí từ bản thân!

Có lẽ điểm số đã tăng mạnh rồi!

Ôm hận ăn Tẩy Tủy Linh Quả, tư chất lần nữa tăng lên, cấp bậc thăng lên tới Hắc Thiết tám sao!

"Cũng không biết tư chất tăng lên có giới hạn hay không. . ."

"Hiện tại thiên phú hắn đã ở bậc A nhỉ?"

Giang Nam cũng không nghĩ nhiều như vậy!

Lúc trước bởi vì thiên phú kém, tu luyện chậm, dị năng hệ không gian đều vô dụng!

Hiện tại bản thân đã có cơ hội!

Nếu không tranh giành thì không thể biết được.

Nghĩ vậy liền móc ra chiếc điện thoại nội địa của mình, lật xem một hồi, trong nhóm Linh Võ đột nhiên có người tag tên mình.

"Mẹ kiếp, nam thần lại lên hotsearch! Weibo chạm tới hơn một triệu lượt xem!"

"Sạp hàng chợ đêm Giang Nam, dùng ót bồ gạch!"

Ai đó gửi một video ngắn về chuyện bồ gạch. . .

Trong video, Giang Nam vừa la hét, vừa bồ gạch! Phải gọi là cực hot!

"Mẹ nó, này là thật sao?"

"Thiết Đầu Oa vô địch?"

"Ban ngày một quyền nổ máy kiểm tra, buổi tối dùng ót bồ gạch đỏ? Nam thần nhà ta bận rộn tới vậy sao?"

"@Nam thần! Đầu người có thể bồ được quả cân không?"

Nam Thần: "Ta không chỉ có thể bồ quả cân! Còn bặt cả máy xúc!"

"Mẹ kiếp! Hahahahahahahaha!"

"@Lý Hưởng!"

"@Lý Hưởng!"

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 999!]

Giang Nam cách màn hình vui vẻ cười hắc hắc.

Trong lòng tò mò, vào weibo, đăng ký một tài khoản, tên gọi là "Lão đầu trọc"

Còn dùng avatar của Saitama.

Lướt một chút liền nhìn thấy được video mình bồ gạch.

Hơn 150 triệu lượt xem, hơn một vạn lượt đăng lại.

"Kìm lửa lưu danh!"

"Ngay tại hiện trường, gạch thật!"

"Ngày mai ta cũng muốn tới chợ xem thử!"

"Tiểu ca ca tuy đầu trọc, vẫn rất đẹp trai, là gu của ta!"

"Xì, không có phần của người, ta tận mắt nhìn thấy có hai đại mỹ nữ giúp hần bán hàng! Siêu đẹp!"

.

Giang Nam mở bình luận trả lời một câu:

"Người anh em, người không nhìn lầm! (Ảnh).jap"

Bức ảnh này chính là hình bọn họ đã chụp với nhau.

Loại thời điểm có thể kéo cừu hận này, Giang Nam làm sao có thể bỏ qua!

Giá trị oán khí lại ồ ạt kéo tới một đợt?

Chương 12 - Tất Cả Chờ Động! Để Cho Ta

Lướt một vòng rồi lại trở về WeChat, tìm được WeChat của Chung Ảnh Tuyệt.

Nickname: Thính Tuyệt

Hình đại diện là một người tuyết nhỏ hoạt hình đáng yêu.

Giang Nam gửi cho cô những bức ảnh.

Kết quả có tin nhắn hồi âm chỉ trong vài giây.

"Tiểu Nam, muộn thế nào còn lướt điện thoại? Đi ngủ sớm đi! Ngủ ngon! ('◡◡)"

Trái tim Giang Nam đều muốn tan chảy

Oa!

Icon cũng quá đáng yêu đi!

Vừa nhìn đã hơn một giờ đêm.

Lại gửi ảnh cho Hạ Dao.

Nickname: Diệt Lang

Hình đại diện là một con husky đang ở dưới màn đêm hú dài trước ánh trăng.

???

Mẹ kiếp? Hạ Dao, người có nghiêm túc không? Đây là sói?

Lúc ăn cơm gửi tin nhắn cho cô ấy cũng không thấy trả lời.

Gửi hình ảnh cho cô ấy, cô ấy cũng không nhắn lại, có lẽ là đang ngủ.

Giang Nam cũng bắt đầu ngủ, kết quả sáng sớm hôm sau thức dậy. . .

Nhóm lớp và Weibo đều nổ tung!

Nhóm lớp:

"@Nam thần, mẹ kiếp! Hai đại mỹ nữ kia là ai? Sao cả hai đều dính sát vào người thế kia?"

"Bổ gạch ở chợ đêm cũng có thể bổ được em gái?"

"Tiểu tử tỷ tóc bạc quá ngầu! Ta là con gái mà đều cảm thấy rung động rồi!"

"Weibo của đều nổ tung!"

"Người không biết bọn họ là ai sao? Trường Trung học Linh Võ Tùng Giang, đại pháp thần hệ hỏa! Chung Ánh Tuyết!"

"Người kia là Ngân Lang Hạ Dao, cực giỏi đánh đấm, nổi danh toàn thành phố có được hay không?"

"Vấn đề đến rồi. . . Sao Giang Nam lại quen biết được với bọn họ!"

Nam Thần: "Nhờ nạp tiền điện thoại. . ."

Bầu không khí hùng hực đột nhiên lạnh tanh.

[Giá trị oán khí từ Chu Băng + 134!]

[Giá trị oán khí từ Hàn Viên Viên Là +422!]

[Giá trị. . .]

Ha ha, rất đáng yêu!

Giang Nam thực thích những người bạn cùng lớp đáng yêu này!

Lại mở Weibo, thông báo vẫn là 99 +

Nhìn kỹ, không hiểu sao lại có thêm 10.000 người người theo dõi.

Nhận được đủ loại tin nhắn riêng!

"Tiểu ca ca, tối nay có tới chợ đêm bồ gạch nữa hay kgheong? Muốn xem người bồ gạch!"

"Đầu trục? Mẹ kiếp. . . Cũng rất hợp cảnh!"

"Nhà ta mở tiệm làm tóc, tặng người thẻ uốn tóc miễn phí 1 năm được không?"

"Buông hai cô gái xinh đẹp kia ra, để ta tới!"

"Cái chân này! Thực sự lớn. . . Cái đầu này! Thật sự bóng. . ."

"Trong trận mưa gió, chờ người tại chợ đêm Giang Thành!"

"Đây chẳng phải là Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao của trường Linh Võ Tùng Giang sao?"

Giang Nam vội vàng nhìn thoáng qua, thật phục đám cư dân mạng sa điều này!

Người anh em muốn tặng ta thẻ uốn tóc miễn phí, người đừng đi!

Tối nay hai ta lại gặp nhau!

Cũng có mấy tên ghê tởm.

Có một người tên là "La".

"Dám chạm vào người phụ nữ của ta? Người chết chắc rồi!"

Lúc này Giang Nam không nhịn nữa, trả lời.

"Nếu chạm vào sẽ chết. Vậy thì ta đã chết 10.000 lần rồi!"

Hắc hắc hắc? Tức chết người!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 999!]

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

.....

Danh sách giá trị oán giận điên cuồng cập nhật thêm!

Lần đầu tiên thấy người lên tới 1000! Con hàng này sẽ không tức tới chết đó chứ?

Bên trong một biệt thự xa hoa, La Thiên Tường một thân áo ngủ "rầm rầm" một tiếng bóp nút điện thoại di động!

Khuôn mặt lạnh tanh!

"Điều tra cho ta! Người này là ai, đừng để Tiểu Tuyết biết!"

"Vâng! Thiếu gia!"

Giang Nam tới trường với tâm trạng rất tốt, tính khí cái tên La Thiên Tường quá lớn a.

Chỉ một lúc mà đã gần đủ mười lần rút thăm liên tiếp rồi!

Chu Vũ Tình ở bên cạnh yên lặng đi cùng Giang Nam.

Thỉnh thoảng lại nhìn trộm hắn một cái, khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ!

Đi đến đầu ngõ nhỏ, có không ít cụ già đi tản bộ đang xem náo nhiệt, không biết đang xảy ra chuyện gì.

Giang Nam tiến lại gần nhìn.

Mẹ kiếp!

Bảy tám tên đầu trọc hôm qua vẫn còn đang đứng một chân, hai tay ôm đầu ở chỗ cũ.

Mất thâm quần, chân run rẩy, một đêm không ngủ, một đêm a? Đây là sao?

Không phải là không muốn đi!

Mà thật sự sợ sẽ bị Giang Nam đánh a!

Thấy Giang Nam, đồng loạt nói: "Chào Nam ca!"

"Chào Nam ca!"

Ánh mắt của một đám người lướt qua trên người Giang Nam.

..

Gã đầu trọc này mới là đại ca sao?

Chu Vũ Tình nhìn Giang Nam, trong mắt như của ánh sáng lấp lánh!

"Lăn đi! Buổi sáng ở đây thật xấu hổ!"

Giang Nam tức giận nói. . . Nam ca cái rắm?

Ta cũng cần mặt mũi có được không?

Đám người đầu trọc như được ân xá, vội vàng chuồn mất.

"Cường ca! Cứ như vậy cho qua sao?"

"Làm sao có thể! Nhìn thân thủ của tiểu tử này, chỉ sợ cũng là một Linh Võ giả, chờ lão tử tìm người chơi chết hẳn!"

"Không hổ là Cường ca a!"

.

Một đường đi tới phòng học, ngày hôm qua Giang Nam đứng đầu bảng xếp hạng, cũng không còn ai lạnh nhạt với hắn!

Nhưng cũng không ai coi trọng hắn.

Thức tỉnh hệ lực lượng thì đã sao nào? Thiên phú rác rưởi, sớm muộn gì cũng sẽ bị bỏ lại phía sau!

Cũng chưa từng thấy qua thiên phú cấp E nào vượt tới cấp Bạch Ngân, cấp Hoàng Kim!

Chỉ là trên mặt Lý Hưởng cùng Lý Mộ Ngôn đều có quầng thâm, hiển nhiên hai ngày nay đều không được ngủ ngon.

Buổi sáng là tiết học văn hóa, Giang Nam chăm chỉ nghe giảng.

. .

Hắn rất giỏi các môn văn hóa, lần nào kiểm tra cũng đứng đầu lớp!

Học phí đều do mình vất vả kiếm được, có đạo lý gì mà lại không nghe giảng chứ?

Cho dù có là Linh Võ giả thì cũng phải học tập không phải sao?

Nhưng người nghĩ được như Giang Na thì lại rất ít. . .

Buổi trưa căng tin làm món khoai tây hầm đậu, Giang Nam làm hai bát lớn!

Không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà hương vị kỳ quái, không giống như ngày thường a.

Kết quả trong tiết học buổi chiều, thực sự đã xảy ra chuyện!

Một nửa lớp học, Lý Hưởng ngồi ở hàng ghế đầu, sắc mặt trở nên trắng bệch, ôm bụng!

Vừa muốn giơ tay lên nói chuyện, cả người liền ngã xuống đất, cơ thể co giật sùi bọt mép!

"Mẹ nó chuyện gì đây?"

"Còn phun cả nước bọt?"

"Mẹ kiếp! Không phải là ngộ độc thực phẩm đó chứ? Thức ăn buổi trưa có mùi vị lạ hơn ngày thường!"

"Buổi trưa ta cũng ăn! Nghe mẹ ta nói, đậu không được nấu chín, sẽ rất độc hại!"

Ngay cả giáo viên cũng hoảng sợ, vội vàng gọi bạn cùng lớp.

"Nhanh lên! Đưa hẩn đến phòng khám!"

Đúng lúc này, ánh mắt Giang Nam sáng ngời!

Cơ hội! Đây là cơ hội ngàn năm có một!

Lúc ấy đứng dậy hét lớn: "Tất cả đừng nhúc nhích!"

Một tiếng này khiến cho cả lớp sửng sốt.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

"Giang Nam, người cũng đừng gây chuyện, mạng người quan

trọng!"

Lý Mộ Ngôn thật vất vả mới có được cơ hội: "Không phải chứ? Nếu là vì chuyện ngày hôm qua, người cũng quá nhỏ mọn rồi!"

Một trận gió lạnh thổi tới, Giang Nam cũng mặc kệ những thứ này, lúc này liền đáp trả: "Các người mang hẩn tới phòng y tế thì có tác dụng gì sao?"

"Đây là ngộ độc thực phẩm! Có thể bị sốc bất cứ lúc nào!"

"Chờ xe cứu thương đến đã trễ! Còn không bằng để cho ta thử sao?"

Vẻ mặt chính nghĩa của Giang Nam khiến bạn học và giáo viên đều trở mặt.

Giáo viên: "Giang Nam! Người biết chữa bệnh sao?"

Giang Nam: "Sân sau nhà ta có một khối ruộng có linh khí nồng đậm dị thường, bên trong trồng đậu nành có tác dụng giải độc!"

"Cực kỳ hiệu quả!"

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt của bạn học cùng giáo viên đều hồ nghi, đúng thật là từ khi địa cầu phục hồi linh khí tới nay, sẽ xuất hiện thực vật biến dị, có thêm một ít tác dụng đặc thù.

Nhưng đậu nành giải độc? Có đáng tin cậy không đây?

"Còn chần chờ cái gì? Đợi thêm lát nữa người ta liền thành cái xác lạnh!"

Nhìn Lý Hưởng đau đớn co giật trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, giáo viên cắn răng nói: "Thử đi! Nếu không được, trực tiếp mang tới phòng y tế và gọi xe cứu thương ngay bây giờ!"

Giang Nam cũng không chậm trễ, lập tức mở ra không gian dị độ, làm bộ lấy đậu nành từ trong đó ra.

Trên thực tế đậu nành giải độc được lấy từ hệ thống!

Cầm lấy một cân, chọn ra một viên rồi đút cho Lý Hưởng.

Giang Nam có thể xác định, đậu nành này có thể giải độc!

Dù sao uống được thủy đại lực thật đúng là sinh ra đại lực.

Nhưng tác dụng phụ là. . .

Quỷ mới biết tác dụng phụ của đậu nành giải độc này là gì!

Lý Hưởng!

Chỉ có thể vất vả người rồi!

Tất cả đều là bạn cùng lớp, người phải hiểu nỗi khổ tâm này của ta!

Ta đang giúp người! Vì giải độc cho người!

Đây là vì lợi ích của người!

Khụ khụ. . .

Không có tâm tư nào khác!

Một chút cũng không có. . .

Chương 13 - Lý Hưởng Lý Hưởng! Người Thật Vang

Ánh mắt của một đám bạn học đều tập trung vào Lý Hưởng đã ăn "đậu nành giải độc".

Không khỏi hoài nghi.

Đậu nành thực sự có thể giải độc sao?

Lại nói, Giang Nam thật sự tốt bụng như vậy sao?

Dù sao hôm qua xảy ra chuyện, hai người bọn họ cũng không thể hòa thuận được!

Chỉ thấy sắc mặt Lý Hưởng đang tái mét, chỉ qua mấy hơi liền trở nên cực kỳ hồng nhuận.

Về mặt ngây ngẩn!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Vừa rồi mình sùi bọt mép ở trước mặt cả lớp?

Còn co giật?

Giáo viên quan tâm hỏi: "Lý Hưởng, người cảm thấy thế nào rồi? Trong người có gì không thoải mái không?"

Lý Hưởng lau chùi khóe miệng.

"Vừa rồi cảm giác choáng váng một trận, bụng đau đốn! Hiện tại. . . Hiện tại khỏe hơn rồi!"

Hắn không chỉ khỏe, còn cảm giác thần thanh khí爽!

Khiên một túi gạo chạy mấy tầng cũng không thở dốc!

Thậm chí còn có chút muốn ăn bún thập cẩm cay!

Lần này ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi!

Nó thực sự có tác dụng!

Đậu nành này có phải quá trâu bò rồi không?

Hiệu quả ngay lập tức!

"Thật sự không sao đâu?"

"Vâng, cảm thấy rất khỏe! Vừa rồi. . ."

Giáo viên cảm khái: "Là nhờ bạn học Giang Nam, hẳn đã cứu người bằng đậu nành! Bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi!"

"Đúng vậy, vừa rồi nếu không phải nhờ nam thần, lúc này Hưởng ca phỏng chừng đang nằm ở bệnh viện!"

Về mặt Lý Mộ Ngôn xấu hổ, ai mà biết đậu nành này thật có tác dụng?

Lý Hưởng có chút xấu hổ.

Mình đối xử với Giang Nam như vậy, ai có thể ngờ lại được hẳn cứu, lấy đức báo oán. . .

"Cảm ơn. . . Cảm ơn người!"

Về mặt Giang Nam chột dạ!

"A. . . Haha, không sao! Mọi người đều là bạn học! Nên chiếu cố lẫn nhau! Là chuyện nên làm!"

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Còn tác dụng phụ thì sao? Sao Lý Hưởng này giống như không có việc gì vậy?

Chẳng lẽ tác dụng phụ cũng chọn người để phân biệt đối xử?

"Ai mẹ nó! Bụng ta cũng có chút đau!"

"Mẹ nó món đậu buổi trưa tuyệt đối có độc?"

"Nhà trường nói thế nào? Lúc trưa ta cũng ăn rất nhiều đậu a!"

"Ta cũng bắt đầu đau. . . Phải làm sao đây? Ta không muốn sùi bọt mép!"

Trong lớp học bắt đầu vang lên những rên rỉ!

Giáo viên mắt thấy mọi chuyện không ổn, vội vàng nói: "Giang Nam, đậu nành của người. . ."

Vẻ mặt Giang Nam hào phóng nói: "Giáo viên cứ việc lấy đi dùng! Mọi người đều là bạn cùng lớp! Sao ta có thể nhìn họ gặp nạn được chứ!"

"Đau bụng ăn một viên giải độc! Không đau cũng ăn một viên để phòng ngừa!"

Giáo viên: "Vậy, ta thay mặt cho giáo viên và học sinh toàn trường cảm ơn người!"

"Không thể không nói, đúng là xưng danh nam thần!!!"

"Hoạn nạn thấy chân tình a!"

"Cái gì cũng đừng nói, ta nợ người một lần!"

Các bạn học đều tỏ ra cảm kích, ánh mắt nhìn Giang Nam đều thay đổi.

Nếu đem bán đậu nành này, cũng có thể đổi lấy không ít tiền đúng không? Trong nhà Giang Nam khó khăn như vậy, còn hào phóng giúp đỡ. . .

Kết quả giáo viên phân chia đậu nành cho mọi người, mỗi người ăn một viên, có mấy người cảm thấy không đủ, ăn ba tới năm viên!

Lúc này, giáo viên nhận được điện thoại của hiệu trưởng, sắc mặt biến đổi.

"Không riêng gì lớp chúng ta, các lớp khác, cả trường đều xuất hiện tình trạng ngộ độc thực phẩm! Đã xác định chính là nguyên nhân do đậu!"

"Giang Nam, người xem thử. . ."

Giang Nam hùng hồn chính nghĩa nói: "Chia! Chia hết cho mọi người! Tất cả đều là bạn học, làm sao ta có thể nhìn họ gặp nạn được chưa?"

Giáo viên một mặt xúc động: "Ta đây đi liên, bây giờ học sinh có phẩm đức như người thật sự không nhiều! Các bạn cùng lớp phải lấy Giang Nam làm gương!"

Dưới ánh mắt tán thưởng của các bạn cùng lớp, giáo viên mang theo một cân đậu nành đi ra ngoài.

Hiệu trưởng đều hoảng hốt, trường học xuất hiện tình huống ngộ độc thực phẩm, đây chính là chuyện lớn chết người.

Không cần thận lên báo, cái chức hiệu trưởng của hắn cũng không giữ được.

Ai biết nghe một giáo viên nói Giang Nam hiến ra đậu nành có thể giải độc, hiệu quả cực kỳ tốt!

Đã có học sinh ăn đậu nành và khỏi, cảm động đến mức rơi nước mắt!

"Học sinh giỏi a, tiếp theo lại phải ghi công cho Giang Nam, tháng này lại phát thêm cho hẳn một viên linh châu!"

Phân phát một trận.

Kết quả giáo viên và học sinh toàn trường đều ăn một viên đậu nành, quả nhiên toàn bộ cảm giác khó chịu đều tiêu tán, thần thanh khí sảng.

Yên bình vượt qua đợt khủng hoảng này!

Hiệu trưởng đầu đầy mồ hôi ngồi trong văn phòng, thở phào nhẹ nhõm!

"Hô. . . Cuối cùng cũng đề xuống! Còn phải cảm tạ tên nhóc Giang Nam này mới được!"

Trong phong học, lớp toán vẫn tiếp tục!

Giang Nam lại nhíu mày.

Là giải khuyến khích, tác dụng giải độc của đậu nành đích xác rất mạnh mẽ!

Hiệu quả ngay lập tức!

Nhưng còn tác dụng phụ thì sao?

Chẳng lẽ chỉ có mình ăn mới có tác dụng phụ?

Hệ thống này hố tới vậy không?

Không đúng! Trịnh Vĩ uống được thủy đại lực đầu cũng trọc a?

Nhưng Lý Hưởng lại không có chuyện gì, Giang Nam còn tưởng rằng thứ này phân biệt đối xử!

Hiện tại giáo viên và học sinh toàn trường đều ăn đậu nành giải độc. . .

Giăng lưới rộng, nhất định có thể nhìn ra được hiệu quả.

Nhưng một trận sóng yên biển lặng. . .

Giang Nam cảm thấy mình nghĩ nhiều rồi, có thể con hàng này cũng không có tác dụng phụ chăng? Đây chẳng phải là vừa khéo? Coi như là người tốt việc tốt!

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt Giang Nam sáng lên, tên Lý Hưởng này muốn làm gì?

Chỉ thấy sắc mặt Lý Hưởng biến đổi.

"Ừng ục!"

Bụng kêu to một trận, ngay từ đầu còn có thể nhịn xuống, nhưng càng ghen càng nhịn không được.

Nhìn trái nhìn phải, phát hiện không ai chú ý đến mình, nhẹ nhàng nhồm mông lên.

"Xì~"

Âm thanh nhỏ đến mức không ai nghe thấy.

Nhưng hàng ghế sau lại nổ tung.

Thì thầm to nhỏ.

"Mẹ nó ơi, thối như vậy? Có phải có người xì hơi hay không?"

"Cút! Lão tử không có thả! Mẹ nó hình như thối quá rồi thì phải?"

"Vũ khí sinh học a!"

Lý Hưởng làm bộ nghiêm trang, cũng không thể để cho người ta nhìn ra là mình.

Bình tĩnh!

Bình tĩnh!

Ổn định!

Mặc cho người cuồng phong bão táp, ta bất động như núi!

Cái rắm này!

Cũng không phải do lão tử thả!

Nhưng đột nhiên, cổ "khí" này đến mãnh liệt như thế!

"Tẹt!"

"Đùng!"

Không cách nào áp chế được cổ khí lực này!

Bất đắc dĩ chỉ có thể buông thả tận tình phóng thích ra bản giao hưởng pháo nổ bành trướng!

Băng ghế đều có chút run lên!

Trong phút chốc, lớp học lâm vào sự im lặng chết chóc, ngay cả viên phấn mà giáo viên đang đề trên bảng đen cũng bị gãy!

Ánh mắt của các bạn học trong phút chốc tập trung trên người Lý Hưởng!

Vang dội không tưởng!

Có thể so sánh tiếng pháo nổ! Sấm động rung trời! Không nghe thấy tiếng rầm này thì đúng là điếc.

Trong nháy mắt, một cỗ mùi hương đặc biệt tràn ngập khắp cả lớp.

Đó là một mùi chua chua ngọt ngọt, giống như vớ thối chưa giặt được ướp trong bể dưa chua cả năm trời.

Hướng!

Lão Hướng!

Giang Nam vừa nghe, thiếu chút nữa nôn ra! Mẹ nó, sáng nay gia hỏa này ăn bánh bao thịt dưa chua à?

Mùi này. . . Thật không thể tả nổi!

"Mẹ nó hiện tại còn chưa đến tết đâu! Là ai đã bắn pháo?"

"Oe~ !!!"

"Cái này. . . Tiếng vang này áp lực rất lớn!"

"Lý Hưởng Lý Hưởng! Mẹ nó thật sự vang?"

"Tuyệt đối trên 3 mpa*!"

(*): Đơn vị đo áp suất trong hệ đo lường quốc tế

"Ghé ơi, người còn ổn sao? Thật cay đắng cho người!"

Chỉ thấy Lý Hưởng ngồi nghiêm chỉnh, hai tay gắt gao đè lại đùi mình! Cả người đều run rẩy, mặt đỏ như mông khỉ.

Đáng thương cho hai cô gái ngồi bên cạnh Lý Hưởng, đã bắt đầu trợn trắng mắt nôn khan. . .

Giang Nam bịt mũi, trong lòng có chút chột dạ!

Mẹ kiếp! Tác dụng phụ của đậu nành giải độc này, sẽ không phải là. . .

Không phải chứ. . .

Cũng không phải ta cho các người ăn a!

Là giáo viên cho các người ăn ah!

Không có nửa xu quan hệ với Giang Nam ta!

Chương 14 - Hàng Lang Này Gió Rất Lớn

Giáo viên cũng bị hai tiếng pháo nổ làm cho sửng sốt!

Nhưng không hổ là một lão làng giàu kinh nghiệm.

Nhẹ nhàng gõ lên bảng đen, bình tĩnh nói: "Nào! Chúng ta tiếp tục lớp học!"

"Phương trình log này. . ."

Mùi chua chua ngọt ngọt cứ quanh vẩn mãi trong lớp không tan, nhưng không bao lâu sau, biểu tình của mọi người đều bắt đầu không đúng. . .

Mặt Lý Mộ Ngôn ửng đỏ, ngón tay búp búp bi tới phát xanh.

Thân thể ngồi trên ghế nhẹ nhàng nghiêng một cái, không dám dùng sức quá mạnh, thanh âm như vậy quá lớn!

Là một tiểu tiên nữ đủ điều kiện!

Tuyệt đối không thể rò rỉ khí!

Một loại môn học bắt buộc của một tiểu tiên nữ chính là làm cách nào để đánh rắm cách âm!

Nhưng đối mặt với thể công mãnh liệt.

Hết lần này tới lần khác, không thể khống chế lực lượng. . .

Một thanh âm du dương uyển chuyển, thậm chí mang theo âm điệu "thiên nhiên" truyền ra!

Phải gọi là một đợt kéo dài!

Có chút giống như đang thổi kèn. . .

Cảm giác như một tiếng kèn dài đi từ âm cao nhất đến âm thấp nhất!

Giang Nam: ". . ."

Tiểu tiên nữ này! Cũng đừng gò bó bản thân tới vậy chứ?

Cũng quá khổ cực rồi!

Cứ phóng xuất thoải mái đi!

Để ta nói cho người biết! Làm vậy sẽ tốt cho sức khỏe bản thân a!

Bên cạnh có không ít người đều nhìn về phía Lý Mộ Ngôn, có bạn học nam, nhin cười tới mức đều cắn chảy máu môi, trong lớp tràn ngập một bầu không khí xấu hổ.

"Răng rắc!"

Cô gái bóp nát bút bi!

Nhưng đây mới chỉ là khởi đầu!

Chỉ nghe ai đó ho!

Tiếng ho kèm theo một tiếng "Đùng!" cực kỳ vang dội.

Cũng có người lật sách, uống nước! Lại kèm theo tiếng "Toẹt!", "Đùng!". . .

Cả lớp đột nhiên bắt đầu náo nhiệt, các loại tiếng lật sách, tiếng bóp chai nước, tiếng "két két" khi xô dịch bàn ghế.

Kết quả lớp học như mở một buổi diễn tấu hòa nhạc!

"Toẹt!"

"Đùng!"

"Xì!"

.

"Toẹt! Toẹt! Toẹt! Toẹt! Đùng!"

"Phốc!"

"Phốc!"

"Bùm~"

"Xì! Xì xì! Toẹt! Toẹt! Bùm~"

Có một số bạn nữ đáng yêu bởi vì xấu hổ mà còn liên tục hít vào, muốn vãn hồi tai nạn mình tạo thành!

Nghiêm túc đấy chứ? Không thể hút lại! Bỏ cuộc đi!

Giang Nam không nhịn được cười, thậm chí dùng bàn tay vỗ bàn, dụng tâm tạo tiết tấu cho bọn họ!

Các bạn cùng lớp nhìn Giang Nam vỗ bàn đệm nhạc, ai nấy đều choáng váng!

Người bị điên rồi à?

Mùi hương bên trong lớp học ngày càng trở nên đặc sắc.

Thậm chí còn có chút cay mắt.

Cuối cùng một người bạn học không nhịn được nữa, lau nước mắt khòe mắt nói: "Mọi người, có thấy nóng không? Hay là mở cửa sổ ra!"

"Mau mở ra! Hôm nay nóng quá!"

"Mau mau mau!"

"Mở ra hết đi!"

"Chỉ có người là cơ trí, người đúng là thông minh mà!"

Cửa sổ lớp học vừa mở ra, không khí quả nhiên thanh mát hơn rất nhiều.

Nhưng lao công quét sân bên ngoài phòng học ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy trong phòng học có một luồng khói trắng bay ra ngoài.

Gió thổi qua!

Lao công: "Mẹ nó! $\Sigma_-(\circ\pi\circ) \angle$ Oẹ. . ."

"Cái mùi quỳ quái gì vậy!"

.....

Nếu chỉ có một hai người thì không vấn đề gì, nhưng cả lớp đều xuất hiện tình huống này. . .

Ánh mắt mọi người trong phút chốc rơi vào trên người Giang Nam!

Vừa rồi đều ăn đậu nành!

Kết quả bây giờ!!!

Nhưng vừa rồi là bản thân khóc lóc đòi ăn đậu nành, là Giang Nam khẳng khái giúp đỡ. . .

Huống hồ đậu nành thật sự có tác dụng trừ độc!

Làm sao có ai không biết xấu hổ mà nói gì.

Kết quả danh sách giá trị oán khí của Giang Nam điên cuồng cập nhật.

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 999!]

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999!]

.....

Một hàng 999 điên cuồng cập nhật, không chỉ có lớp riêng của họ, có những lớp học khác!

Phải biết, toàn bộ giáo viên và học sinh trong trường đều ăn đậu nành giải độc!

Tình hình của các lớp học khác cũng không tốt hơn nhiều so với bên này.

Giang Nam vui phát điên rồi!

Đây không phải là cười trên nỗi đau của người khác!

Bản thân giúp bọn họ giải độc, vẫn là làm chuyện tốt!

Ừm! Là làm chuyện tốt!

Lý Hưởng dầm mặt: "Giáo viên, ta muốn đi vệ sinh!"

Vừa rồi còn cảm thấy cảm kích Giang Nam! Kết quả là gì?

Mẹ nó đụng đến hần nhất định không có chuyện gì tốt!

Giáo viên u oán nhìn thoáng qua Giang Nam: "Đi đi đi!"

"Giáo viên! Ta cũng đi!"

"Còn có ta!"

"Ừm. . . Tất cả đi đi, ta cũng đi một chuyến, các người tự học

trước đi!"

Kết quả giáo viên vừa ra khỏi cửa, cả lớp nổ tung!

Các bạn học đều giống như hổ lang ác quỷ lao về phía nhà vệ sinh. . .

Chớp mắt lớp học chỉ còn lại một mình Giang Nam.

Chỉ thấy hân sở cảm trầm tư.

"Ừm. . . Xem ra đậu nành giải độc này vẫn có tác dụng phụ!"

"Tác dụng là giải độc, tác dụng phụ là tiêu chảy sao."

Sau khi giải độc, độc tố tất nhiên phải bài tiết ra ngoài?

Nghĩ như vậy cũng không phải không có lý!

Nhưng mà như vậy cũng có chút quá mãnh liệt rồi.

Bây giờ khiến cho toàn bộ khuôn viên trường gà bay chó sủa, Giang Nam thề, mình chỉ mang ý tốt ah!

Sợ hãi vỗ vỗ trái tim nhỏ!

"Cũng may mình không ăn! Cái này nếu là. . ."

"Ừm. . ."

Giang Nam theo trực giác cảm thấy bụng bắt đầu không thoải mái, cả người vô lực.

Lúc này mới nhớ tới buổi trưa mình cũng ăn hai chén đậu lớn.

. .

Giang Nam: ". . ."

Móc ra một viên đậu nành giải độc, do dự nửa ngày.

Vẫn là nhai nát nuốt vào!

Sau đó vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc!

Mùi thịt gà thì không nếm ra được. . .

Thiên đạo luân hồi!

Không ai bị bỏ quên?

Báo ứng đến quá nhanh, giống như một cơn lốc xoáy?

Giang Nam đứng dậy, đen mặt đi về phía nhà vệ sinh.

Toàn bộ hành lang đều tràn ngập mùi lạ.

Trong hành lang.

Một em gái nhỏ mặc váy siêu ngắn, tóc dài ngang eo ưỡn nhả bước tới.

Kết quả thân thể cứng đờ!

Váy siêu ngắn hơi tốc lên, ngay cả mái tóc dài cũng gợn sóng. .

Giang Nam nuốt nước bọt: "Hành lang này gió rất lớn!"

Em gái kia xấu hổ tức giận quay đầu trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, bước nhanh bỏ chạy. Lấy đâu ra nửa điểm ưỡn nhả?

Quả nhiên!

Tiểu tiên nữ cũng sẽ thả khí. . .

Tóc dài ngang eo!

Đánh rắm làm tóc bay?

Ừm. . .

Vừa vào tới nhà vệ sinh.

Vô số đầu người cùng với tiếng gào thét đục tiên đục tử từ bên trong truyền ra làm cho Giang Nam trợn tròn mắt!

Nhà vệ sinh bị chen bế!

Thật vất vả mất nửa ngày mới cố gắng chen vào.

Một màn trước mắt quả thực đánh sâu vào thế giới quan Của Giang Nam!

Bệ xí đầy!

Nhưng chuyện này có thể làm khó đám người thiên tài này sao?

Không thể!

Chỉ thấy một hàng bồn tiểu tiện cũng có một đám người nửa ngồi xổm!

Nửa ngồi xổm!

Tư thế này quả thực phản nhân loại!

Biểu tình của đám người kia phải gọi là xuất thần.

"Mẹ kiếp? Còn có thể như vậy?"

Giang Nam ngây người!

"Nhanh lên! Người nhanh lên đi!"

Có người gấp gáp dậm chân, đập rầm rầm vào cửa.

Bên trong!

"Người anh em, người gấp gấp cái rắm gì! Còn chưa xong đâu!"

Một người anh em xếp phía sau vẻ mặt lạnh nhạt, cười nói:
"Đừng hoảng hốt!"

Một học sinh ghen tới mức mặt đỏ bừng tò mò nói: "Sao vậy?
Người không vội sao?"

Bạn học lạnh nhạt kia nói: "Vừa rồi ta còn cho rằng nó là cái
rắm! Kết quả không phải. . ."

Một câu nói ra, những người xung quanh trong nháy mắt cách
hắn một thước! Vẻ mặt kinh hoảng!

"Ta xong việc rồi! Còn người thì sao?"

Giang Nam che mặt!

Quả nhiên, ở những thời điểm tiêu chảy tuyệt đối không thể
tin tưởng vào bất kỳ cái rắm nào!

Bởi vì. . .

Rất có thể nó đang gạt người!

Chương 15 - Lại Có Người Bị Hố

Xếp hàng ngoài cửa nửa ngày, ngay cả sắc mặt Giang Nam cũng thay đổi, thúc giục nói:

"Người đang làm gì bên trong! Đang thêu hoa bên trong sao?"

Thật sự nhịn không được thuận di một cái, Giang Nam trực tiếp vào tới bên trong.

Sau đó truyền ra một tiếng thét chói tai!

Dọa bạn học kia thiếu chút nữa ngã vào trong bệ xí.

Bản thân đang phóng thích áp lực một cách thoải mái, kết quả đột nhiên xuất hiện một người sống sờ sờ?

"Mẹ kiếp? Thuận di? Ngoài nam thần ra cũng không có ai!"

"Dị năng này còn có thể dùng như vậy sao?"

"Người nghĩ sao? Dị năng giả hệ không gian trên toàn thế giới đều có báo cáo, dù sao bọn họ muốn cướp ngân hàng cũng quá dễ dàng, cửa kho bạc có dày cỡ nào đi nữa cũng không có tác dụng. .
."

"Nhưng nam thần chúng ta lại dùng để tranh nhà xí. . ."

Giang Nam: "Xong rồi sao?"

Người anh em kia: ". . ."

"Xong rồi sao?"

"Ta nói nam thần. Người. . . Đừng cứ nhìn chăm chăm vào ta,

cứ nhìn chăm chăm vào ta. . . ta cũng không có cảm giác!"

Giang Nam nhướn mày: "Không có cảm giác? Người có cần ta giúp không?"

[Giá trị oán khí từ Mã Long + 999!]

.

Giang Nam đầu đầy mồ hôi, cố gắng hết sức để giải quyết cơn buồn.

Thuần di một phát thoát khỏi chiến trường và trở lại lớp học!

Hắn ngược lại quên mất, bên trong nhà xí không có người, cửa nhà vệ sinh còn khóa trái!

Người xếp hàng bên ngoài cửa đều sắp xô đẩy ngã cửa, cổ họng đều kêu khàn, cũng không thấy Giang Nam đi ra. . .

Lại bất ngờ thu hoạch được một làn sóng giá trị oán khí.

Vốn dĩ Giang Nam cho rằng sau khi mọi chuyện qua rồi sẽ tiếp tục đi học.

Kết quả là. . .

Trường học đóng cửa!

Về nguyên nhân.

Nhà vệ sinh trường. . . Có hạn!

Một nửa số học sinh về nhà tắm rửa và thay quần. . .

Các học sinh còn lại tự học trong lớp học. . .

Về mặt Giang Nam vô tội ngồi trong phòng học, điên cuồng làm bài thi, bởi vì thật sự chịu không nổi từng ánh mắt u oán mà

các bạn học bắt tới!

Đến giờ tan học hần là người đầu tiên bỏ chạy, bởi vì hần sợ nếu ở lại nữa. . .

Có thể bị giết!

Hiện tại có vẻ như.

Phí quầy hàng không phải là vô ích!

Ít nhất tại khu vực quầy hàng, mình là vô địch, tránh kết cục bị người đánh chết.

Cái hệ thống ngọc. . . À, hệ thống đẹp trai vẫn rất chu đáo!

Cưỡi chiếc xe đạp của mình lần nữa đi đến chợ đêm Giang Thành.

Kết quả bị đám người mênh mông trấn trụ.

Đang xảy ra chuyện gì vậy? Có chuyện nóng gì sao?

Giang Nam cố gắng chen chúc vào bên trong!

"Mẹ kiếp! Đầu trục tới rồi! Không phải chờ đợi vô ích!"

"Ha ha, ta còn tưởng hôm nay hần sẽ không tới nữa!"

"Chờ hần đây!"

Cũng không biết ai hô một tiếng, đám người quay đầu lại, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam.

Thật sự nhường cho hần một đường, đi thẳng đến quầy hàng của mình.

Lúc này Giang Nam mới hiểu được, hôm qua weibo của mình nổ tung! Video bỏ gạch cũng lên hotsearch.

Buổi tối cứ dân mạng ăn cơm xong, nhàn rồi không có việc gì làm, liền tới xem náo nhiệt.

Đôi mắt Giang Nam sáng lên.

Cơ hội kinh doanh a!

Cơ hội kinh doanh trần trụi!

Chỉ thấy Giang Nam bày một sạp hàng vỉa hè ra, mười chai "Nông Phu Tam Quyền" đều bày ra, một bên là ghế gập.

Phía sau là một hàng gạch đỏ, giơ tay cầm lên một khối liền vồ vào ót!

Nát bết ngay tại chỗ!

"Mẹ kiếp! Đập thật! Vừa tới đã bày tuyệt chiêu?"

"Chủ sạp trâu bò!

"Xem trực tiếp kích thích hơn nhiều so với xem qua video!"

"Đầu năm nay người bày sạp đều là cao thủ. . ."

Đám người vây xem kinh hô một trận!

Giang Nam: "Muốn giống như ta, dùng đầu bổ gạch đỏ, chân đá sần riềng, tay xé nắp giềng sao?"

"Uống Nông Phu Tam Quyền này! Liền có thể làm được!"

Liền có người ở cho này la ó nói: "Đáng tin sao?"

"Cái gì? Nước thần à?"

"Người bịa cũng cũng lý chút đi, lão già đầu thôn cũng sắp bị lời nói dối của người làm cho mang thai rồi!"

Thực sự có người hỏi giá: "Bao nhiêu một chai?"

Giang Nam: "1 vạn 1 chai, không trả giá!"

"Mẹ kiếp! Cướp tiền cũng không trắng trợn như người!"

"10.000! Ta muốn nó!"

Lời này vừa nói ra, ngay cả Giang Nam cũng có chút ngậm ngẩn!

Chỉ thấy một người anh em mặc chiếc áo trắng, tóc dài phiêu dật, gầy như gậy trúc tiến đến trước mặt.

Trong tay còn cầm thiết bị phát sóng trực tiếp!

Vứt một vạn tiền mặt tại chỗ, trong màn hình điện thoại di động liền hiển thị một đồng thông báo

Lúc này mới hiểu được, thì ra sau khi video mình bỏ gạch trở nên nổi tiếng trên Weibo, hiện tại liền có người tới để kénh nhiệt độ?

Giang Nam thu tiền, đưa cho thanh niên này một chai "Nông Phu Tam Quyền"!

Nam thanh niên lắc lắc chai nước, cười nói: "Này người anh em, nếu ta uống vào mà không có tác dụng, vậy có thể xem là người lừa gạt người! Cư dân mạng đều có thể nhìn rõ!"

Giang Nam bĩu môi: "Uống vào mà không có tác dụng, ta cho người hái đầu ta xuống ngay tại chỗ! Làm bóng để đá!"

Nam thanh niên: "Haha, đây là người nói!"

Hả? Sao cứ cảm thấy kỳ kỳ chỗ nào?

Không có tác dụng thì người hái đầu ta làm cái gì?

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 451!]

"Mặc kệ! Bắt đầu! Đưa nó cho ta!"

Nói xong nam thanh niên này thật sự uống ngay một ngụm!

Kết quả, người vây xem bật mắt, lập tức cười ha ha!

Màn hình phát sóng trực tiếp trên điện thoại di động của nam thanh niên, khắp cả màn hình! Đều là:

"Ha ha ha ha. . ."

"Trọc rồi! Bóng đèn.jap"

"Mẹ hỏi ta tại sao xem video mà lại quỳ bò dưới đất. . ."

"Đã cười ngất xỉu trong nhà vệ sinh!"

Hứa Nguyên nắc một tiếng, theo bản năng hất mái tóc dài phóng đằng kia của mình. . .

Hả?

Đâu rồi?

Không đúng, tóc ta đâu?

"Thế nào? Có tác dụng đúng không?" Giang Nam ôm bả vai hấn hỏi.

Vẻ mặt Hứa Nguyên đau khổ: "Không phải a chủ sạp! Được rồi, ta không biết, nhưng mà tóc ta không còn a!"

Giang Nam: "Chuyện này không quan trọng! Quan trọng là bây giờ người cũng có thể dùng ót bỏ gạch!"

Không quan trọng sao?

Tại sao lại không quan trọng?

Lão tử hiện tại đã trở có được hay không?

Ta lấy ít bỏ gạch làm gì? Ta muốn tóc!

Nói thế nào đi nữa thì ta cũng là streamer dựa vào nhan sắc để kiếm ăn. . .

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên +666!]

"Ha ha! Được hay không thử một viên gạch là sẽ biết!"

"Dù sao cũng đã tốn 1 vạn đồng! Đừng sợ a!"

"Ta nói đúng không? Hiện tại cũng là cơ hội tốt để kiếm thêm fan!"

Quần chúng vây xem cũng ồn ào reo hò!

Hứa Nguyên nghĩ lại, cũng đúng! Đầu đã trở rồi! Cũng không còn gì để mất! Đầu năm nay fan đều là tiền a!

Nhưng vừa nhìn thấy gạch đỏ trên mặt đất, hần liền kinh ngạc!

Thật sự là một viên gạch! Bỏ thật à?

Đến lúc đó nếu gạch không vỡ, đầu bị bỏ ra, vậy thì thú vị!

"Cái này. . . Nếu không chúng ta khỏi làm nữa!"

Giang Nam không nhìn được nữa!

"Sao có thể không làm chứ? Nếu người không bỏ gạch! Đến lúc đó có người lại nói Nông Phu Tam Quyền nhà ta không có tác dụng! Như vậy chuyện kinh doanh của ta còn có thể tiếp tục nữa sao?"

Nói xong liền cầm gạch đỏ trong tay lên, hướng về phía đầu trọc của Hứa Nguyên đập xuống!

Hứa Nguyên căn bản không kịp phản ứng!

"Bốp!"

Viên gạch bị vỡ!

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 999!]

Quần chúng vây xem hít một hơi khí lạnh!

Chỉ với dáng vẻ gậy trúc gầy gò của Hứa Nguyên? Một cơn gió đến cũng có thể thổi gãy!

Uống "Nông Phu Tam Quyền" liền có thể thực sự bổ gạch?

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Ta nói không sai đúng không?"

"Bốp!"

Nói xong viên gạch đỏ trong tay lại lần nữa đập lên đầu Hứa Nguyên!

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 999!]

"Bốp!"

Giang Nam: "Mọi người nhìn xem! Cái đầu này! Quả thật chính là Thiết Đầu Oa!"

"Bốp!"

Giang Nam hình như bị nghiền đập, chỉ trong chốc lát đã dùng đầu của Hứa Nguyên để bổ hơn mười viên gạch!

Hứa Nguyên muốn trốn, thế nhưng lại bị Giang Nam quán lấy,

dứt khoát không có chỗ trốn!

Mẹ kiếp!

Mẹ nó nguời muốn thì tự dùng đầu của mình đi!

Dùng đầu của ta bổ gạch làm gì!

Đúng là có thể bổ được!

Nhưng mẹ nó cũng đau quá!

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 999!]

Chương 16 - Làn Sóng Đây Chưa Lắng, Đã Có Làn Sóng Khác Lên

Người qua đường vây xem đều sợ ngây người!

Bọn họ trở mắt nhìn nam streamer người gầy tựa khỉ này uống Nông Phu Tam Quyền!

Sau đó thực sự có thể dùng ót bổ gạch?

Chỉ với bộ dáng mảnh mai như Hứa Nguyên! Làm thế nào có bản lĩnh dùng ót bổ gạch chứ?

Màn hình phát sóng trực tiếp đã nổ tung!

"Ha ha ha! Ôm cổ bổ gạch đỏ? hơn mười viên gạch, tất cả đều bị vỡ!"

"Chủ sếp không phải là có thù với hắn chứ. . ."

"Nhìn bộ dáng ủy khuất của hắn? Cười chết ta!"

"Donate một cái tên lửa liền!"

"Nông Phu Tam Quyền thật sự có tác dụng? Mẹ kiếp! Ta muốn mua một chai!"

Hứa Nguyên vốn tràn đầy lửa giận không có chỗ phát tiết!

Nhưng nhìn lượng fan của mình tăng vọt. . .

Phải! Nhịn thôi!

Người vậy xem nhin không được!

"Không phải chỉ có một vụn sao? Cho ta một chai!"

"Ta nữa! Bản thân lão tử vốn trọc, sợ cái rắm!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Chỉ thu tiền mặt!"

"Chờ, ta sẽ lấy tiền cho người!"

Còn tại sao chỉ thu tiền mặt?

Giang Nam muốn nhìn xem, cầm tất cả tiền kiếm được trong tay! Làm thế nào mà hệ thống kia có thể rút ra được?

Người muốn chia tỷ lệ 9.99 - 0.01 sao?

Năm mơ tới mãi kiếp luôn đi!

Quầy hàng bùng nổ, đơn hàng liên tục tuông ra!

Hứa Nguyên vốn nghĩ đã bán đắt vậy hẳn có thể buông tha cho mình!

Ai biết Giang Nam một tay thu tiền công phu một tay còn lại vẫn cầm gạch liên tục bổ đầu hắn!

Hứa Nguyên: ". . ."

Giá trị oán khí đến từ Hứa Nguyên vẫn chưa ngừng?

Cứ như vậy, chỉ một lát sau!

Gã đại ca đầu trọc ,ặt mũi bầm dập tìm tới!

Lần này hẳn không chỉ mang theo bảy tám tiểu đệ của mình!

Phía trước còn có một tên mặt sẹo, phía sau lại thêm hai ba mươi người, cầm gậy rêu rao qua chợ đêm.

Gã đại ca đầu trọc cười: "Hắc hắc, Sẹo ca! Lần này tất cả trông cậy vào người! Để xem hắc còn dám hênh hoang dọa nạt anh em chúng ta nữa hay không?"

Anh Sẹo cười nhạo nói: "Chỉ là một món đồ chơi mà có thể làm được gì? Hôm nay để lão tử dạy hắc cách làm người!"

Đại ca đầu trọc: "Sẹo ca, người phải đề phòng một chút, tên nhãi này rất tà tính! Phỏng chừng là Linh Võ giả!"

Sẹo ca khinh thường nói: "Hắc là Linh Võ giả, lão tử thì không phải sao? Xem ta ngược chết hắc!"

Đại ca đầu trọc tìm người cũng không phải tìm lung tung!

Sẹo ca này hơn ba mươi tuổi đánh nhau với người khác, bắt ngờ lại thức tỉnh dị năng hóa thú!

Nhiều năm như vậy cũng có chút thanh danh trên giang hồ, đánh đấm rất giỏi!

"Người đâu? Hắc ở chỗ nào?"

Đại ca đầu trọc chỉ vào Giang Nam trong đám người!

"Mẹ nó là hắc!"

Một đám người chen lấn đi vào!

Kết quả là bị mù ngay tại chỗ!

Chỉ thấy Giang Nam ôm một nam tử gầy gò, gạch đỏ trên tay diên cuồng bổ xuống ót hắc!

Không có nửa điểm run tay!

Vụn gạch đỏ bay đầy trời!

Một đám quần chúng vây xem còn khen ngợi!

Mẹ kiếp? Xuống tay tàn nhẫn như vậy?

Bọn hắn không theo kịp tốc độ của thời đại sao?

Lực bổ ầm ầm kia, vụn gạch bay trúng mặt bỗng nhiên cảm thấy đau đớn. . .

Mặt gã đại ca đầu trọc trắng bệch!

Sợ ca ngây ngốc tại chỗ!

Phía sau là một đám tiểu đệ cầm gậy, chân đều run rẩy.

Viên gạch này mà bổ vào đầu mình, chắc chắn vào bệnh viện. .

"Lão Cường này! Buổi tối Sợ ca ta ăn hơi nhiều, bụng không được thoải mái lắm, một thân thực lực sợ không phát huy ra được!"

"Nếu không? Chúng ta lại đợi ngày mai được không?"

Vẻ mặt đại ca đầu trọc choáng váng: "Ăn nhiều? Sợ ca, không phải vừa rồi người còn nói, muốn tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng về nhà ăn cơm tối sao?"

Sợ ca cứng mặt: "Hả?.... A, a! Chính là buổi trưa ăn hơi nhiều!"

Một tiểu đệ thẳng thắn nói: "Buổi trưa? Buổi trưa Sợ ca cũng không ăn a?"

Gã mặt sẹo tát vào mặt tiểu đệ: "Mẹ nó! Chỉ có người là biết nhiều sao? Biết vì sao bị đánh không?"

Tiểu đệ kia đáng thương che mặt, dò hỏi: "Bởi vì. . . Bởi vì ta

biết quá nhiều?"

Chỉ thấy gã mặt sẹo nhanh nhẹn lấy điện thoại từ trong túi ra.

"Này! Vợ à!"

"Ừm, ở chợ đêm a! Ta sẽ về nhà ăn tối!"

"Cái gì? Người muốn bánh kẹo sao? Được rồi!"

Nói xong liền chen ra bên ngoài, tốc độ cực nhanh.

Mặt mày tên đại ca đầu trọc đều đen!

Sẹo ca, người nghe điện thoại thì đừng quay điện thoại ngược lại có được hay không?

Màn hình điện thoại đều hướng ra ngoài? Màn hình đặc biệt sáng! Còn khóa màn hình. . .

Diễn xuất quá hay!

Mẹ nó ta đều tin!

Giang Nam cười lạnh một trận, chào hỏi: "Sao vậy? Tối chào hỏi ta sao? Người cũng muốn thử?"

Đại ca đầu trọc run rẩy, vội vàng cười bồi nói: "Không. . . Không, ta mang mấy anh em tối ra mắt Nam ca!"

Hắn có thể không sợ hãi sao?

Sẹo ca đều héo, thù này không có cách nào báo!

Quần chúng vây xem bĩu môi một trận!

Chỉ với một chút người của các người mà còn muốn tới đây gây phiền toái với Giang Nam?

Không đủ để bỏ một viên gạch!

Giang Nam cũng không để ý tới bọn họ, đang bận rộn thu tiền.

Đảo mắt liền bán hết 10 chai Nông Phu Tam Quyền!

"Chủ sạp, người lấy Nông Phu Tam Quyền này từ đâu a!

"Đúng vậy, thần kỳ như vậy!"

Giang Nam cười nói: "Sân sau nhà ta có linh khí nồng đậm, nước giếng biến dị!"

"Mẹ kiếp? Bán nước giếng lấy tiền? Người cũng quá hám lời rồi a!"

"Một chai 10.000? Người tính mở hắc điểm à?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta lại không sản xuất nước! Ta chỉ làm nhân viên chuyển phát hàng thiên nhiên!"

"Mẹ nó? Chuyển phát!"

"Cái giếng kia của người có bán được không? Ta muốn mua!"

Bán giếng? Có giếng đâu mà bán!

Cho người tìm ới chết! Ngay cả sân sau cũng không có!

Giang Nam đang suy nghĩ có nên tiếp tục bán hay không!

Nhưng không nghĩ tới, đợt sóng này chưa lặn đã có đợt sóng khác nổi lên!

Một tiếng phanh gấp truyền đến, trước cửa chợ đêm có một chiếc Lincoln, ba chiếc Land Rover!

Từ trên Lincoln có thanh niên một thân đồ hiệu bước xuống, một cái đầu giấy bạc!

Hơn nữa làn da tái nhợt, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, khí chất thiếu gia nhà giàu hiển lộ không thể nghi ngờ.

Toàn thân đều tản ra mùi tiền tài!

Ba chiếc Land Rover mở cửa!

Mười đại hán vạm vỡ đeo kính râm, trên người bọn họ đều toát ra khí thế kinh người.

Đều là Linh Võ giả, cấp bậc tuyệt đối không thấp.

Cấp bậc Linh Võ giả phân thành Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Bạch Kim, Kim Cương, Tinh Diệu, Đạo Thiên mạnh nhất!

Mỗi cấp có mười sao!

Mà những đại hán này, thấp nhất đều là Linh Võ giả cấp Thanh Đồng!

"Tránh ra! Tránh ra cho ta!"

"Nhường đường cho La thiếu chúng ta!"

Chợ đêm vốn náo nhiệt vì đám người này đến yên tĩnh không ít.

Những người bị đẩy ra, trong lòng có oán hận cũng không dám lên tiếng.

Nhìn khí thế này liền biết không phải hạng dễ chọc!

La Thiên Tường sắc mặt âm trầm, trực tiếp dẫn người đi tới trước quầy hàng của Giang Nam!

Chỉ vào mũi Giang Nam mắng:

"Chính là người a? Cầu vạt, người dám trêu vào người không nên trêu!"

"Người không phải muốn chết sao? Hôm nay ta sẽ thành toàn cho người!"

Giang Nam buông Hứa Nguyên ra, vỗ vỗ tro gạch trên tay, lạnh nhạt nói: "Mẹ nó người vừa ăn bấy cái gì à?"

"Vừa mới đi lên miệng đã phun đầy cứt? Sao vậy? Ăn tối trong nhà vệ sinh?"

Nói xong nhìn về phía đám đại hán vạm vỡ kia.

"Nhìn đứa nhỏ này đớp cứt mà các người cũng mặc kệ được sao?"

Hứa Nguyên như được đại xá chạy sang một bên!

Nghe Giang Nam nói vậy, bờ vai nghẹn cười run rẩy, thiết bị vẫn còn đang phát sóng trực tiếp!

Cư dân mạng bên trong đều tập trung tinh thần quan sát, người trong phòng livestream cũng càng ngày càng nhiều!

"Người run cái rầm gì? Làm ta xem không rõ!"

"Không nghĩ tới còn có thể xem kịch hay này!"

"Ta biết người nọ, La đại thiếu gia của trường Linh Võ Tùng Giang! Thiếu gia nhà họ La!"

"Chủ sạp này thật sự cứng rắn a, đối diện mang theo nhiều người như vậy! Cũng không có nửa điểm hoảng loạn!"

"Ta càng ngày càng tò mò về thân phận chủ sạp này!"

Chương 17 - Nào! Cười Một Cái Cho Tiểu Gia Xem

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Lúc này Giang Nam mới nhớ tới!

Đây chẳng phải là "La" trên Weibo sao?

Đúng là fan cuồng truy đuổi từ trên mạng ra ngoài đời?

Giang Nam cũng mặc kệ đối phương mang theo bao nhiêu người!

Bối cảnh gì, danh tính gì!

Cho dù người có mang theo cường giả Thiên Cấp đến đây thì có thể làm gì được chứ!

Chỉ cần lão tử còn đứng trên vải bạt này thì chính là vô địch!

Phí quầy hàng cũng không phải là trả vô ích?

La Thiên Tường tức giận run rẩy, trong mắt tràn đầy vẻ lạnh lùng: "Cũng chỉ biết đùa giỡn mồm mép như vậy thôi sao? Đúng là tên hề!"

"Nói cho người biết! Ta không quan tâm người là ai! Có quan hệ gì với Chung Ánh Tuyết! Sau này tránh xa cô ấy ra!"

"Muốn địa vị ta có địa vị! Muốn tiền ta có tiền! Ta có thể cho cô ấy tất cả mọi thứ! Mà người chỉ là một cái rắm! Thứ nghèo mặt rệp!"

"Lấy cái gì so với ta?"

"Sau này ta mà lại thấy người tiếp xúc với cô ấy! Liền khiến không nhìn được mặt trời của ngày mai!"

Giang Nam cau mày!

Đến vì Chung Ánh Tuyết? Tên nhãi này là ai vậy?

Nhớ rõ lúc trước lúc ăn cơm, hình như Hạ Dao có nói cái gì đó.

..

Chung Ánh Tuyết hình như rất phiền não.

Á à! Nếu đụng phải trong tay mình, tất nhiên không có đạo lý buông tha!

Giang Nam vuốt cằm: "Khiến cho ta không thể nhìn thấy được mặt trời ngày mai? Là gì? Xe dự báo thời tiết sao?"

"Ngày mai trời mưa?"

.....

Bên cạnh xem náo nhiệt thật sự là nhịn không được!

"Phụt..."

"Mẹ nó dự báo thời tiết, lại còn nói rõ có mưa!"

"Học được! Đã học được!"

"Đây là mạch não thiên tài gì vậy?"

Phòng livestream của Hứa Nguyên đã sớm nổ tung, màn đạn bay đã không nhìn thấy mặt người!

La Thiên Tường hận nghiêng răng nghiêng lợi: "Dự báo thời tiết em gái người! Đã muốn chết, ta sẽ thành toàn người!"

"Xông lên cho ta! Mang người đi! Không phải giỏi nói làm sao? Ta sẽ cho người muốn nói cũng không nói được nữa!"

Hai đại hán vạm vỡ giống như ác hổ xông lên!

Một Thanh Đồng chín sao, một cường giả cấp Bạch Ngân!

Tuy trước mặt người khác, không thể tùy tiện sử dụng dị năng!

Nhưng tố chất thân thể tuyệt đối là thù mà người bình thường không cách nào so sánh!

Cổ lực lượng tàn nhẫn kia tuyệt đối là luyện được từ chiến trường!

Bình thường mà nói, Giang Nam cấp Hắc Thiết chín sao, cho dù có là dị năng hệ không gian, hơn nữa được thủy đại lực gia trì, tuyệt đối cũng không có cửa.

Nhưng vấn đề là, hiện tại hắn đang đứng trên vải bạt!

Nắm đầm của đại hán vạm vỡ mang theo kinh phong mãnh liệt, hung hăng hướng về phía bụng Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam nghiêng người né tránh, túm lấy cánh tay của đại hán vạm vỡ rồi hung hăng kéo một cái!

"Răng rắc!"

Tiếng trật khớp thanh thúy khiến cho người ta nghe xong liền nổi da gà!

Đại hán lão đảo một cái, cảm giác sau ót có một trận gió lạnh.

Cũng là Giang Nam cầm lên một khối gạch đỏ, hung hăn đập xuống!

Đại hán vạm vỡ gặp phải nguy cơ làm sao còn bận tâm đến những thứ khác, lập tức phải dùng ra dị năng thú hóa!

Nhưng không hiểu sao lại không dùng ra được!

"Rầm!"

Gạch đỏ bị đập nát, đại hán kia cũng ngã xuống!

Cường giả cấp Bạch Ngân cảm thấy thế cục không ổn, liền phải dùng dị năng hệ thủy!

Nhưng thúc dục nửa ngày, cái gì cũng không ra!

Cả người đều ngẩn ra! Chuyện gì đang xảy ra? Lần đầu tiên!

Nhưng Giang Nam đã tát một cái, tay không vật lộn tinh thông, hấn thi triển một pha vật lộn! Bẻ gãy một cánh tay của đối phương.

Nhắc chân đạp mạnh vào chân hấn!

Lại là "rầm rầm" một tiếng, người nghe run rẩy.

Hai đại hán cứ như vậy ngã xuống đất!

Đau đến mức đầu đầy mồ hôi, thật sự không nói được một tiếng!

Giang Nam giống như là nhập diễn, vẻ mặt nghiêm trang!

Bày ra tư thế vẫy vẫy tay: "Lên đi!"

Mọi người xung quanh nhìn choáng váng!

"Diệp. . . Diệp Vấn? Diệp sư phụ, là người sao?"

"Hít hà. . . Hấn mới bao lớn a?"

"Trách không được xốc nổi như vậy!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

"Người. . . Làm sao mà người làm được! Người mới Hắc Thiết chín sao! Tay không. . ."

La Thiên Tường đầu óc ông ông!

Trong hai người mới xông lên có một Linh Võ giả cấp Bạch Ngân! Phát động dị năng hệ thủy đủ để cắt đứt tấm thép!

Nhưng vừa xông lên đã ngã xuống!

Căn bản không dùng tới dị năng!

Một màn phát sinh trước mắt quả thực đánh sâu vào thế giới quan của hắn!

Cường đại như vậy? Còn đi ra bày quầy hàng vỉa hè làm gì?

Hắn không phải là học sinh trường Trung học Số 1Giang Thành sao?

Giang Nam bĩu môi nói: "Hắc thiết của lão tử là thiết trời!"

Bọn họ căn bản không biết.

Chỉ cần trên đất còn trải vài bạt, Bạch Ngân sao? Có là Đạo Thiên cũng không đấu lại a!

"La thiếu, cẩn thận một chút! Gặp phải cường địch! Tên nhãi này không thích hợp, chieh sợ là dị năng hệ linh vực!"

"Đừng đến gần hắn ta! Nếu không chúng ta sợ là không cách nào bảo vệ người. . ."

Sắc mặt La Thiên Tường dữ tợn: "Lão tử mặc kệ! Tất cả xông

lên cho ta! Để ta xem hắn còn có thể chống đỡ được bao lâu!"

Nhưng ngay sau đó, không biết ai hét lên: "Lại đánh nữa là có thể báo cảnh sát ah!"

"Linh Võ giả ra tay ở nơi công cộng? Lá gan thật sự lớn!"

Hứa Nguyên cũng xen vào nói: "Vẫn còn có nhiều cư dân mạng đang xem a!"

"Truyền ra ngoài không tốt!"

Giang Nam giúp mình kiếm được nhiều fan như vậy, tất nhiên không thể khoan tay đứng nhìn!

La Thiên Tường hận gã này ngửa răng!

Mặc dù thế lực La gia hắn hùng hậu, tay mắt thông thiên!

Nhưng thời đại này, Linh Võ giả tùy ý ra tay ở nơi công cộng chính là điều đại kỵ!

Hoa Hạ đã dốc toàn lực để bảo trì xã hội ổn định trong thời đại linh khí phục hồi này, thế mà lại có người dám gây chuyện nơi công cộng.

Tại chợ đêm Giang Thành có nhiều người như vậy, đều nhìn thấy rõ ràng!

Nếu thật sự xảy ra chuyện, La gia hắn sẽ đứng ở đầu sóng ngọn gió, độ tổn thất không phải lớn bình thường!

"Người chờ đó cho ta đi! Ta sẽ khiến cho người sống không bằng chết! Tin ta đi, ta có năng lực này!" La Thiên Tường oán hận nói.

Giang Nam cười nhạo một tiếng: "Chó cắn người cũng không sửa!"

"Người. . ."

"Chúng ta đi!"

Điện thoại di động của La Thiên Tường hung hăng nện trên mặt đất, quay đầu bỏ đi!

Điện thoại di động buổi sáng mới đổi, một ngày hư hai cái. . .

Cũng đều bởi vì Giang Nam!

Giang Nam vội vàng hô: "Đừng đi a!"

Nói xong liền bắt đầu thu sập!

Thời điểm hăn đuổi theo đến cửa chợ đêm, Lincoln đã lái đi!

"Chờ đã? Chuyện gì xảy ra vậy? Chủ sập đuổi theo?"

"Ta phục! Ta mẹ nó thực sự báỉ phục!"

"Linh Võ Tùng Giang còn chưa biết La đại thiếu gia ăn thiệt thòi lớn như vậy ở chợ đêm Giang Thành đúng không?"

Giang Nam nào có thể chịu thua? Nhìn Lincoln nổ máy chạy xa, liền móc ra cục gạch nội địa, thuận di một cái không thấy bóng dáng.

Bên trong chiếc Lincoln, vẻ mặt La Thiên Tường âm trầm, tay cầm một ly sâm banh.

Ngay sau đó, Giang Nam đột ngột dịch chuyển vào trong xe, cánh tay đặt lên vai La Thiên Tường.

Vẻ mặt La Thiên Tường hoảng sợ, tròn mắt sắp trừng ra, một ly champagne trực tiếp tưới lên quần!

Ướt át. . .

"Con mẹ nó? Người. . ."

Giang Nam giờ cục gạch nội địa lên: "Nào! Cười lên cho tiểu gia!"

Nói xong ôm La Thiên Tường! Mỉm cười rạng rỡ.

"Tách tách!"

Tiếng chụp ảnh phát ra, Giang Nam liên biến mất vô tung vô ảnh!

Tài xế Lincoln giật mình bởi tình huống bất ngờ, thắng gấp một phát!

Bởi vì quán tính, La Thiên Tường vừa mới bị tưới ướt thân giống như một con khỉ chạy trốn, đầu trực tiếp cắm vào trong tủ rượu.

Rầm một trận!

Thủy tinh, rượu vang vương vãi ở khắp mọi nơi!

Và sau đó lại "Rầm!"

Land Rover theo sau phanh không kịp thời, tông vào đuôi xe!

La Thiên Tường vừa mới thò đầu ra, không kịp thở phào nhẹ nhõm. . .

Tủ rượu đổ lên người hắn!

"A! á á! Á á! Á á! Á á!"

Giang Nam đi bộ trên đường về nhà, nhìn hình ảnh trong điện thoại di động.

Trong ảnh, Giang Nam mỉm cười rạng rỡ, vẻ mặt La Thiên

Tường thì hoảng sợ! Tròng mắt sắp tròng ra, dưới thân còn ướt một mảng lớn. . .

"Chặc. . . Cái tên này cũng không được ăn ảnh a!"

Chương 18 - Người Tính Làm Gì Ta?

Giang Nam trở về nhà, ném mình trên giường.

Nhìn vào nụ cười rạng rỡ của mình trong bức ảnh, cứ luôn cảm thấy có chút không hài lòng.

Còn dùng phần mềm sửa lại một chút, lúc này mới gửi qua cho Hạ Dao.

Giang Nam: "Hạ Dao, hắc là ai vậy? Hôm nay hắc tới chợ đêm tìm ta! Người có biết hắc không?"

Quả nhiên không bao lâu sau Hạ Dao liền trả lời.

Tin tức từ "Diệt Lang":

"Phụt. . . Ha ha ha ha ha! Đã xảy ra chuyện gì vậy? La Thiên Tường sao lại có thể biến thành bộ dạng quỷ quái này!"

"Tại sao dưới quần vẫn còn ướt? Xem biểu cảm của hắc kìa!!!"

"(Ảnh).gif (👉👉👉👉👉👉)"

Sticker một con thỏ trắng ôm bụng đang nằm trên mặt đất cười quần quai!

"Tiểu Nam! Ta quả thực yêu chết người! ♡♡♡!"

Giang Nam nhìn nickname và ảnh đại diện của Hạ Dao, diễn xuất một trận. . .

Trả lời: "Hắc dẫn người đến chợ đêm để tìm ta, bắt ta tránh xa

Tuyết Tuyết ra, thế là ta liền đuổi theo hắn!"

Hạ Dao: "Người không sao chứ? La Thiên Tường nhân phẩm rác rưởi, thực lực lại mạnh! Thanh Đồng tám sao, còn là đệ năng hóa thú!"

Nam thần: "Người nghĩ sao? Nhìn ta trong hình cười tươi cỡ nào a!"

Hạ Dao: "Ha ha ha! Ta thật tò mò người làm cách nào a!"

"Nhưng mà cũng không nên xem nhẹ, tên này thật sự ghê tởm, cứ thích giở trò sau lưng! Tuyết Tuyết và tá đều chịu thiệt thòi!"

Giang Nam nhú mày: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tối hôm đó người vốn định nói gì với ta?"

Hạ Dao: "Người cũng biết, Linh Võ giả tiến vào Linh Khư như chúng ta phần lớn đều lấy hình thức tiểu đội để tiến vào!"

"Ta phụ trách cận chiến, Tuyết Tuyết nhà người là pháp hệ, La Thiên Tường cũng là cận chiến, còn có một Hàn Thành, phụ trách chống đỡ!"

"Tên La Thiên Tường kia thích Tuyết Tuyết! La gia có nội tình hùng hậu, ở phương bắc rất có lực ảnh hưởng, Chung lão gia tử cũng có ý tác hợp hai người!"

"Ngay từ đầu trong đội có thể xem là hòa thuận! Nhưng từ sau khi La Thiên Tường nhận được sự ủng hộ của cha mẹ!"

"Lại bắt đầu trở nên tệ hơn! Thời điểm trong Linh Khư đã mượn các loại cơ hội để tiếp cận Tuyết Tuyết! Còn không cho phép Tiểu Tuyết tiếp xúc với nam nhân khác!"

"Tiểu Tuyết đương nhiên không có khả năng ở cùng một chỗ với loại người này, trong lòng rất phiền!"

"Nhưng dù sao Chung gia có ân với cô ấy, lão gia tử nói như vậy, nàng cũng cảm thấy khó xử!"

"Có một lần tụ tập ăn cơm, hẳn thế mà lại quá đáng đến mức hạ được trong đồ uống của Tiểu Tuyết!"

"Nếu không phải ta kịp thời phát hiện! Vậy thì xong rồi!"

"Sau chuyện này, trong đội càng ngày càng bất hòa, hiện tại ta vừa nhìn thấy tên kia liền buồn nôn!"

Giang Nam nhìn tin nhắn đầy màn hình mà Hạ Dao gửi tới, sắc mặt hoàn toàn lạnh xuống.

Bản thân cũng không phải hạng người lương thiện gì!

Có thể nói Chung Ánh Tuyết là người quan trọng duy nhất trên đời này với mình!

Cuộc sống khi còn ở cô nhi viện rất khó khăn, hai người sống nương tựa lẫn nhau.

Tất cả những gì mà Chung Ánh Tuyết đối xử với mình, Giang Nam đều ghi nhớ trong lòng!

Phần tình cảm này tuyệt đối không thể vứt bỏ!

Hiện giờ hai người thật vất vả mới gặp lại nhau!

Nếu đã dám động đến người mình quan tâm?

Quản hẳn là La gia chó má gì đó! Tuyệt đối không thể để cho gã La Thiên Tường kia được sống yên ổn!

Sau đó liền trả lời: "Thứ bảy ngày mai, trường học được nghỉ! Hạ Dao! Người có muốn ra ngoài không?"

"(Ánh).gif! Mong chờ-ing!"

Hạ Dao: "Người tính làm gì ta? = 人 = "

Giang Nam nằm trên giường giật mình, nổi da gà.

Nhớ tới mái tóc ngắn màu bạc, dáng người bùng nổ, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Đại mỹ nữ này lại bị sao vậy?

Đừng nói là vì chuyện quần lót mà lại sinh khí a?

"Ta nào dám chứ! Sợ cú siết cổ bất khả chiến bại của người!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

"Hừ! Người bình thường ta cũng không thêm siết! (〃^〃)"

"Mau nói, ngày mai hẹn ta ra ngoài làm gì?"

Giang Nam: "Đương nhiên là ra ngoài gây chuyện rồi? Có thù tất báo a!"

"Đều như vậy rồi, sao còn có thể buông tha cho hắn? Ra tay trước chiếm tiên cơ!"

Hạ Dao: "Ý người là muốn chơi tên La Thiên Tường sao? Bgyiuw có kế hoạch không? Ta đi! Ta đi nữa!"

Giang Nam không biết chính là, lúc này Hạ Dao đang nằm trên giường nghịch điện thoại di động, đã hưng phấn nhảy dựng lên!

Giang Nam: "Khụ khụ. . . Hành động bí mật, đừng nói cho Tuyết Tuyết biết. . ."

Hạ Dao: "Hổng biết rồi! Vừa rồi lỡ la to quá! Tiểu Tuyết đến phòng ta rồi!"

Giang Nam: "???"

La to quá? Đừng nói hai người ở chung với nhau a?

Từ khi nào!

Hai người bọn họ vậy mà? ? ?

Hạ Dao đã đắc thủ rồi sao?

Giang Nam hình như biết được chuyện gì đó!

"Không nói nữa! Sáng mai tới nhà của người đón người!"

.

Chung Ánh Tuyết một thân váy ngủ mát mẻ, dụi dụi đôi mắt buồn ngủ, đẩy cửa nói: "Tiểu Dao, đã tối rồi còn hò hét gì vậy? Còn không ngủ. . ."

Mà Hạ Dao căn bản không mặc đồ ngủ! Thân trên trần trụi, phía dưới chỉ mặc một cái quần nhỏ màu đen. ..

Chung Ánh Tuyết nhìn mà đau đầu.

Chỉ nghe Hạ Dao làm nũng nói: "Người ta gặp ác mộng nha! Thật sợ hãi đi, Tuyết Tuyết ngủ với ta!"

Chung Ánh Tuyết mặt không chút thay đổi: "Nằm mơ!"

Quay lại đóng cửa rồi rời đi!

Chính là vô tình như vậy!

Giang Nam nằm trên giường suy nghĩ về ngày mai.

Trong đầu đã vạch ra kế hoạch sơ bộ!

"Ai hắc hắc!"

Nghĩ đến liền phát ra nụ cười xấu xa.

Vừa kiểm tra giá trị oán khí, đã có hơn bảy mươi vạn!

Chủ yếu là từ đám bạn học đáng yêu cung cấp!

Đậu nành giải độc quả nhiên có uy lực mạnh mẽ!

Rút 10 lần liên tiếp!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một cân đậu nành giải độc!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một cân đậu nành giải độc!]

.....

Nhìn một loạt hân hạnh tài trợ, Giang Nam đã tập làm quen!

Sau năm đợt, ra ba phần Tẩy Tủy Linh Quả! 47 cân đậu nành giải độc. . .

Sau đó, đậu nành giải độc cũng đã xuất hiện trong hệ thống cửa hàng!

200 giá trị oán khí là có thể được mua!

Trong lòng Giang Nam đã không còn sức lực để chửi bới!

Chỉ còn lại hai đợt rút 10 lần liên tiếp, lại thêm một Tẩy Tủy Linh Quả! 19 lần còn lại đã xuất hiện giải khuyến khích mới!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một bó linh hệ!]

[Linh hệ!]

Tác dụng: Sau khi phục dụng hỗ trợ cường dương! Thậm chí còn hùng vĩ hơn! Hiệu quả kéo dài ba ngày ba đêm! Cả nam giới và phụ nữ đều có thể ăn được! Thần khí thiết yếu cho mãnh nam mỹ

nữ!

Giang Nam trố mắt!

Linh họ?

Đây chẳng phải là thuốc tráng dương sao?

Ba ngày ba đêm! Ba ngày ba đêm! Vẫn luôn không ngừng nghỉ?

Lợi hại lợi hại!

Giang Nam tâm huyết dâng trào, liền muốn nếm thử hương vị của một đĩa trứng xào họ!

Nhưng ngẫm lại vẫn có chút sợ!

Chuyện này trọng đại!

Sao có thể dễ dàng để bản thân thử nghiệm? Vạn nhất xảy ra vấn đề gì!

Chuyện này quan hệ tới hạnh phúc cả đời a!

Nhưng mà bốn phần Tẩy Tủy Linh Quả vừa rút thăm được đều bị Giang Nam lấy ra!

Giống như chuột đồng gặm hạt dưa, nhét hết vào miệng!

Giang Nam có thể cảm giác được thiên phú đang tăng lên, tu vi cũng lên tới Hắc Thiết mười sao đỉnh phong!

Chỉ thiếu một bước là có thể bước vào cấp bậc Thanh Đồng!

Cho đến hiện tại, Giang Nam đã ăn sáu phần Tẩy Tủy Linh Quả!

Lúc ăn đến phần thứ năm liền cảm giác được thiên phú không còn tăng lên chút nào nữa!

Đây chắc là lờn thuốc!

Cho dù có là loại vật như Tẩy Tủy Linh Quả cũng có cực hạn!

Quả nhiên, Tẩy Tủy Linh Quả cũng xuất hiện trong cửa hàng hệ thống, giá bán 10 vạn oán khí!

Thật sự không rẻ chút nào!

Xem ra 10 lần rút liên tiếp kế tiếp, phần thưởng đứng đắn sẽ không còn là Tẩy Tủy Linh Quả, cũng không biết sẽ ra thứ gì!

Giang Nam hít sâu một hơi, đột nhiên nhớ tới cái gì đó.

Vội vàng mở không gian dị độ ra xem xét!

Lập tức phát ra một tiếng kêu rên thảm thiết!

Mười vạn đồng tiền bán Nông Phu Tam Quyền, quả nhiên đã bị chiết khấu 9.99 – 0.01!

Hắn chỉ còn lại 1.000 đồng trong tay!

Điểm kỹ năng tăng đến: 1013 điểm!

Tiếng kêu thê thảm kia, thậm chí đánh thức Chu Vũ Tình.

"A. . . Giang Nam ca đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Nghe âm thanh này giống như. . .

Bắt chân đập vào góc bàn!

Ngón chân đá vào cửa tủ!

Kéo khóa kẹp "chuối"!

Điện thoại đập vào mặt!

Thê thắm như nhau. . .

Chương 19 - Thanh Niên Đứng Đầu Không Ăn Sáng

Ngàn tính vạn tính!

Rốt cuộc cũng không thoát khỏi hệ thống. . .

Vẫn bị cưỡng ép thu phí quầy hàng!

Kiểm tra lại bảng kỹ năng!

[Kỹ năng: Tay Không Vật Lộn (tinh thông): lv1]

[Kỹ năng: Bỏ Gạch: lv0]

Giang Nam nhìn mà ngây ngẩn!

Bỏ gạch mà cũng được coi là kỹ năng sao?

Còn có thể đáng tin cậy hơn một chút không?

Một viên gạch mà có thể chơi ra hoa?

Xem ra thời điểm mình bỏ gạch vào đầu đại hán vạm vỡ kia đã
phát động ra kỹ năng mới!

Nhìn hơn một ngàn điểm kỹ năng của mình!

Ừm! Khá nhiều!

"Thêm hết!"

[Khẩu trừ 100 điểm kỹ năng!]

[Kỹ năng: Bỏ gạch (tinh thông): lv1]

Trong một khoảnh gian, vô số tin tức tràn vào đầu.

Giang Nam đã nghĩ sai!

Một viên gạch thực sự có thể chơi ra hoa!

Mẹ kiếp? Bỏ gạch! Cũng là một bộ môn nghệ thuật cao thâm!

Điểm kỹ năng còn lại Giang Nam cũng không lãng phí!

Tất cả đều bị thêm vào Tay Không Vật Lộn!

[Tay Không Vật Lộn (tinh thông): lv91!]

Giang Nam sửng sốt!

Thế mà lại không thăng cấp? Muốn thăng cấp Tay Không Vật Lộn tinh thông, vậy mà lại phải cần tới 10 điểm kỹ năng mới có thể lên một cấp!

Người sống có tình người chút được không? Cũng có thể nói cho ta biết trước a!

Hiện tại điểm kỹ năng chỉ còn lại ba điểm đáng thương!

Giang Nam tràn đầy oán khí mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi!

Ngày hôm sau Giang Nam rời giường từ sớm, đứng trong sân đánh răng, chợt nghe con hẻm nhỏ truyền đến một trận huyên náo.

Trong lòng có dự cảm, vội vàng thay quần áo ra cửa.

Chỉ thấy đầu hẻm nhỏ có một chiếc Koenigsegg Agera RSN!

Hạ Dao đeo kính râm, thân dưới là quần jean bó sát màu sáng, phác họa đôi chân dài vô cùng nhuần nhuyễn!

Thân trên vẫn là áo khoác cao bồi trông rất ngầu, chiếc áo ba lỗ hở rốn, trên đầu đội mũ nồi màu trắng, che đi mái tóc ngắn màu

bạc!

Lúc này cô đang nhìn về phía con hẻm nhỏ.

Nhóm các đại nường trong ngõ còn đang xem náo nhiệt, ngay cả Chu Vũ Tình cũng ở đây!

"Cô gái này sinh ra thật xinh đẹp! Chiếc xe cũng quá đẹp mắt!"

"Nghe con trai ta nói, chiếc xe này rất đắt tiền!"

"Hình như là đang chờ người?"

"Tới chỗ chúng ta chờ người, không phải là lạc đường chứ. . ."

Chu Vũ Tình cũng tò mò nhìn, vừa vặn thấy Giang Nam đang vội vàng đi ra.

"Giang Nam ca ca? Người định đi đâu a? Hôm nay không phải là không có lớp học sao?"

Giang Nam cười nói: "Có hẹn với bạn, có chút chuyện!"

Chu Vũ Tình vừa định nói gì đó, Hạ Dao đang tựa vào xe thể thao chú ý tới Giang Nam, đột nhiên vỗ tay!

"Tiểu Nam! Tiểu Nam! Ở đây!"

Giang Nam: ". . ."

Thấy rồi!

Có thể không thấy được sao? Chân dài kia sắp đâm vào mắt rồi!

Chu Vũ Tình há miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt kinh ngạc! Chị gái xinh đẹp này đến tìm Giang Nam ca ca sao?

Nhìn bóng lưng Giang Nam vỗ tay, Chu Vũ Tình khẽ nhú

mày, từ khi nào mà hần đã quen biết với người có tiền như vậy?

Vậy tại sao hần còn đi thuê nhà?

Hần sẽ không đột ngột chuyển đi sao? Nếu chuyển đi, mình và hần còn có thể gặp nhau sao?

Trong đầu cô gái nhỏ chứa rất nhiều điều.

Bản thân càng ngày càng không hiểu được Giang Nam. . .

Đám đại nường kia cũng đều cảm thấy ngây ngẩn, thế mà lại tới tìm Giang Nam?

Vẻ mặt Giang Nam không nói gì: "Hạ Dao! Không phải đã nói là sẽ hành động bí mật sao? Agera RSN này..."

Agera RSN Hơn 1.100 vạn!

Hạ Dao cười hì hì sờ đầu Giang Nam, đã qua mấy ngày, Giang Nam đã mọc ra chân tóc đen nhánh.

Trở thành một thanh niên đầu đinh! Cảm giác sờ vào không tệ!

Cả người thoát nhìn đặc biệt có tinh thần, sạch sẽ!

Đều nói đầu đinh chính là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm soái ca, là soái ca hệ nhẹ nhàng sạch sẽ, Giang Nam thành công chinh phục được loại đầu đinh này!

"Ta đã đủ bí mật rồi a? Nếu lái Mercedes G ra ngoài, chẳng phải Tuyết Tuyết sẽ phát hiện ra sao? Ta đã do dự rất lâu, mới chọn tiểu lam này!"

Do dự?

Vẫn còn rất nhiều sự lựa chọn?

Không chỉ có một chiếc?

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc nói: "Hạ Dao, ta thật sự không muốn cố gắng nữa, người cân nhắc lại xem!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

"Nói bậy, mau lên xe!"

Dưới sự chứng kiến của mọi người, cánh cửa mòng biển mở ra, Giang Nam cứ như vậy ngồi vào!

Theo tiếng động cơ nổ vang, Agera RSN nghênh ngang rời đi.

Con đường trong hẻm cũng không bằng phẳng!

Giang Nam ngồi trong xe nghe được âm thanh va chạm khung gầm, phải gọi là đau lòng a!

Kết quả Hạ Dao hoàn toàn không thêm để ý, vẻ mặt còn rất hưng phấn nói: "Mau nói cho ta biết, người có kế hoạch gì rồi?"

Giang Nam cười xấu xa nói: "Hiện tại La Thiên Tường đang ở đâu?"

Hạ Dao không cần suy nghĩ nói: "Hắn là ở nhà! Đợi lát nữa sẽ đến tòa nhà La Thiên, ta đã cho người hỏi thăm trước!"

Giang Nam nói: "Được! Đến nhà của hắn ta trước!"

"Tuân lệnh!" Giờ phút này Hạ Dao đã hoàn toàn tiến vào trạng thái!

Bên ngoài khu biệt thự Hải Thiên, Giang Nam ở trong xe bắt đầu lấy điện thoại di động ra đặt đồ ăn bên ngoài!

Hạ Dao tò mò vươn đầu lại nhìn: "Đặt cho ta một phần bánh bao, nhân thịt!"

Nói xong liền đưa một chiếc Iphone 11 hoàn toàn mới cho Giang Nam.

Giang Nam sửng sốt.

"Sửng sốt cái gì? Cho người đấy! Lần trước đã nói sẽ đổi cái mới cho người!"

Giang Nam cảm khái: "Cảm giác không cần cố gắng thật tốt!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên!

Nhưng không cam lòng yếu thế, tiến đến bên tai Giang Nam, nhẹ nhàng thổi một hơi: "Tỷ tỷ lo được, tỷ có muốn ăn cơm mềm không?"

Giang Nam chính nghĩa nói: "Thật trùng hợp! Răng của ta không tốt, không thể ăn đồ cứng!"

Hạ Dao trợn trắng mắt, cô phục Giang Nam!

"Hư hỏng! Tuyết Tuyết nói khi còn bé người gặp hang chuột là liền đi đào móc!"

"Ta còn không tin! Hiện tại ta tin. . ."

Giang Nam không thể phản bác!

Bởi vì đây là sự thật!

Không lâu sau, anh trai chuyển phát nhanh cũng đã đến, đang đứng ở khu biệt thự với vẻ mặt mê mang!

Giang Nam vội vàng xuống xe chào hỏi: "Ta đặt!"

Anh trai giao đồ ăn có chút ngần người, chuyện gì đây?

Lái Koenigsegg đều tùy hứng như vậy sao?

Hạ Dao vốn không thèm để ý!

Nhưng nhìn Giang Nam không biết đã nói gì với anh trai kia, còn cười hì hì nhét cho hắn 500 đồng!

Sau đó anh trai giao đồ ăn liền cởi đồ. . .

Hạ Dao ngây người: "Cái này. . . Đang là ban ngày ban mặt!"

Kết quả hắn nhìn Giang Nam mặc đồng phục vào, đội mũ lưỡi trai, mang khẩu trang trở về xe!

Hạ Dao vỗ vỗ trái tim nhỏ bé của mình, cũng may mình suy nghĩ nhiều!

Trở lại, Giang Nam ném phần bánh bao của Hạ Dao vào trong xe. . .

"Chờ đã? Người đặt đồ ăn không phải để ăn sao?"

Giang Nam đương nhiên nói: "Đương nhiên là không! Thời buổi này thanh niên đừng dẫn ai lại ăn sáng!"

Hạ Dao nhìn bánh bao trong ngực mình. . .

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 888!]

"Đội lát nữa người cũng đừng lộ diện!"

Koenigsegg Agera RSN một đường gầm rú, đi thẳng đến khu biệt thự Hải Thiên.

Chỉ để lại anh trai giao đồ ăn mặc quần cộc áo ba lỗ đứng một mình trong gió!

Đầu năm nay người có tiền mẹ nó đều độc hành như vậy sao?

Có thể ở khu biệt thự tất nhiên đều là người có tiền, vừa nhìn thấy chiếc xe này, bảo vệ tiểu khu cũng không cản lại!

Đang chiêm ngưỡng vòng cung duyên dáng của Koenigsegg Agera RSN Kết quả là cánh cửa mở ra!

Giang Nam mặc đồng phục nhân viên chuyển phát nhanh, cầm theo túi giữ nhiệt từ trên xe xuống.

Bảo vệ choáng váng: "Nhân viên giao đồ ăn bây giờ đều ngang tàng như vậy sao?"

Hoàn thành một đơn có thể đủ kiếm lại tiền xăng sao?

Chương 20 - Sữa Đậu Nành Đại Lực Rất Là Đại Lực

Chỉ thấy Giang Nam mở túi giữ nhiệt!

Thêm một ít gia vị vào bên trong sữa đậu nành!

Cũng không có gì!

Chỉ thêm nửa bình đại lực, cộng thêm mười viên đậu nành giải độc mà thôi!

Mình thật hào phóng!

Nói mười viên là mười viên! Ra tay thoải mái!

Đi tới trước biệt thự ấn chuông cửa.

"Thức ăn tối rồi!"

Chỉ chốc lát sau, một lão quần gia mặc áo đuôi tôm để râu trắng mở cửa!

Nhìn Giang Nam mặc đồng phục nhân viên giao đồ ăn thì sửng sốt.

Còn chưa đợi lão quần gia nói chuyện!

Giang Nam liền mở miệng nói: "Xin hỏi là La tiên sinh sao?"

Lão quần gia nhú mày. Thiếu gia nhà mình đặt đồ ăn sao?

Đang ngây người, Giang Nam đã đưa một phần mìn thầu và sữa đậu nành tới.

"Nhớ đánh giá năm sao a!"

(Điên cuồng ám chỉ |• - •| ♡)

Nói xong quay đầu rời đi!

La Thiên Tường từ trên lầu mang theo quầng thâm mắt đang lau tóc đi xuống.

Trên má dán đầy băng, hôm qua đều nằm trong tử rượu!

Hiện tại trên đầu đều bị quấn rất nhiều băng. . .

"Lão Vu, ai vậy?"

"Giao đồ ăn! Thiếu gia đặt bữa sáng sao?"

La Thiên Tường ngây người, mình không đặt? Gửi nhầm rồi chẳng!

Nhìn màn thầu và đậu nành, La Thiên Tường đói bụng, cũng không giải thích.

"Đặt trên bàn đi, lát nữa ta ăn!"

Bình thường La Thiên Tường không ăn sáng!

Không phải vì không đói, mà là vì lười ăn. . .

Đưa tới cửa, tội gì không ăn!

La Thiên Tường ngồi trên sofa ăn một ngụm bánh bao, uống một ngụm sữa đậu nành!

Mẹ kiếp? Sữa đậu nành của nhà nào a?

Là pha nước lã sao! Một chút nhạt nhẽo!

Nhưng vị rất chính xác, mùi đậu khá nồng a!

La Thiên Tường uống sữa đậu nành xong liền cảm thấy thần thanh khí sảng! Toàn bộ cơ thể đều sảng khoái!

Mệt mỏi đều quét sạch!

Khen ngợi! Khen ngợi!

Xoa xoa hai má mình, La Thiên Tường cười lạnh một trận!

Hắn đã tìm được địa chỉ của Giang Nam! Ngày hôm qua liên lạc với tập đoàn La Thiên suốt đêm, đã xác định phương án thu mua cải tạo!

Hôm nay hắn phải ra ngoài, chính là vì việc này!

Không phải người muốn đối nghịch với bản thiếu gia sao? Lão tử đây sẽ khiến cho người thành người vô gia cư, đây chỉ là bước đầu tiên!

Đứng dậy ra cửa, gió thổi tới, đỉnh đầu mát mẻ. . .

"A? Hôm nay có vẻ mát mẻ!"

Thời điểm quản gia mơ hồ nhìn thấy bóng lưng La Thiên Tường ra cửa, cái ót trần trụi kia khiến cho hắn cứ tưởng mình đã nhìn lầm!

Vừa định chào hỏi, La Thiên Tường đã ra khỏi cửa!

"Ai. . . Già rồi nên mắt hoa. . ."

Giang Nam và Hạ Dao đã sớm trốn trong xe, mắt thấy La Thiên Tường ra ngoài!

Hạ Dao há hốc miệng, gắt gao nhìn chăm chăm vào đầu La Thiên Tường!

Đầu trục sáng bóng! Phản chiếu ánh nắng mặt trời!

Trên đỉnh đầu còn có quần đầy băng!

"Phụt. . . Ha ha ha ha ha!"

"Hắn ta trượt! Bị trượt! Ha ha ha! Đầu trượt lảng o! Trên đầu còn quần đầy vải nữa chứ?"

"Không được rồi! Tiểu Nam! Ta cười chết mất!"

Hạ Dao ôm lấy Giang Nam, hoa tươi run rẩy, nước mắt đều ứa ra!

"Người bỏ cái gì vào sữa đậu nành vậy? Ha ha ha!"

"Người đúng là chơi xấu! Nhưng mà ta thích!"

Giang Nam nghẹn lại, mặt đều bị Hạ Dao ép cho biến dạng!
)ω~ω~ω)

"Suyt! Nói nhỏ chút! Hình như con hàng này cũng chưa phát hiện!"

La Thiên Tường thật đúng là chưa phát hiện ra! Bước lên chiến thần GTR của hắn, động cơ nổ vang, chạy thẳng tới tập đoàn La Thiên.

"Nhanh lên nhanh! Chúng ta phải đuổi kịp hắn!"

Hạ Dao cố nén ý cười, một cước đạp chân ga, đi theo!

La Thiên Tường ngồi trên xe, sắc mặt đột nhiên trở nên cổ quái!

Bụng điên cuồng kêu "ùng ục", một cỗ lực mãnh liệt truyền đến!

"Mẹ nó! Tự nhiên lại đau bụng là sao?"

Thế là hắn quyết định kìm nén lại, chờ cho đến khi tới công ty!

Càng nín càng chịu không nổi, chỉ có thể điên cuồng đạp chân ga!

Hạ Dao nghi hoặc nói: "Sao cái tên này càng lái lại càng nhanh?"

Giang Nam trộm cười hắc hắc!

Không nhanh sao được?

Không nhanh thì sao chịu nổi nữa?

Số lượng cũng có chút nhiều à! Chính là mười viên a!

"Người có tin chỉ một lát nữa hắn sẽ mở cửa sổ xe hay không?"

Hạ Dao ngạc nhiên, con hàng này còn có thể đoán trước tương lai sao?

La Thiên Tường ngồi trên GTR, giờ phút này sắc mặt đã tái xanh!

Chỉ nghe "Bùm" một tiếng, mặt La Thiên Tường lại càng xanh. .

Mùi trong xe ngay cả chính hắn cũng không chịu nổi! Thiếu chút nữa nôn hết màn thầu buổi sáng ra!

Vội vàng kéo cửa sổ xuống, thở hổn hển! Tốc độ lại càng nhanh hơn!

Ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới mình có thể thả ra cái rắm thối như vậy!

Về mặt Hạ Dao như nhìn thấy quỷ: "Nha! Hắn thực sự kéo cửa sổ xuống, làm sao người biết? Người là thần sao?"

"Người còn có thể xem bói sao?"

Giang Nam: ". . ."

Giờ phút này hai tay La Thiên Tường gắt gao cầm vô lăng, gân xanh trên cánh tay bại lộ!

Đầu hấn đầy mồ hôi! Tử thủ hậu môn! Tuyệt không dám buông lỏng!

Hiện tại hấn thật sự hối hận vì quyết định mà mình vừa đưa ra!

Mẹ nó ra ngoài vào giờ cao điểm!

Kẹt xe rồi!

Thò đầu ra gầm thét nói: "Mẹ nó nhanh lên coi! Lão tử đi bộ còn nhanh hơn các người!"

Và sau lại điên cuồng bấm còi!

Sau nửa giờ bị chặn, La Thiên Tường đã không dám kêu nữa, hấn sợ lại rống lên tiếng nữa, hậu môn liền thất thủ!

Giang Nam vừa cởi đồng phục nhân viên ra, vừa vẫy vẫy tay với Hạ Dao!

Vẻ mặt Hạ Dao hưng phấn đưa lỗ tai tới gần.

"Xì xầm ~ xì xầm ~ xì xầm~ Người biết chưa?"

Hạ Dao bị Giang Nam làm cho lỗ tai ngứa ngáy, khuôn mặt ửng đỏ, nhưng ánh mắt lại sáng lấp lánh!

"Thật sao? Cũng quá kích thích rồi! Mà ta thích!"

Giang Nam đưa tay vỗ tay với cô!

"Làm xong trở về xe, chờ ta trở lại!

"Tuân lệnh!"

La Thiên Tường thật vất vả mới kiên trì tới được công ty, vừa xuống xe liền lao về phía tòa nhà!

Tư thế đi bộ phải gọi là cực kỳ khép nép! Căn bản không dám sải bước!

Dọc theo đường đi, mỗi nhân viên công ty nhìn thấy La Thiên Tường đều có vẻ mặt kinh ngạc, lập tức cẩn thận cúi đầu nhìn xuống mặt đất, cúi đầu nói: "La thiếu! Chào buổi sáng!"

Cho dù La Thiên Tường đã đi xa, cũng vẫn quay lại nhìn chăm chú. . .

La Thiên Tường ngược lại cảm thấy không tệ!

Đã lâu lắm rồi không có cảm giác được chú ý như vậy!

Chỉ là thật sự không có thời gian để ý tới bọn họ! Đi thẳng đến thang máy.

Giang Nam xuống xe trốn ở góc bí mật, mở ra không gian riêng! Lấy một cái thang từ đó ra rồi khiêng trên vai!

Cắm đầu đi về phía cao ốc La Thiên.

Nhân viên bảo vệ đưa tay ra: "Làm gì vậy?"

Giang Nam: "Kiểm tra mạch điện! "

Sau đó liền thả hấn vào. . .

Quả nhiên! Tiktok không lừa ta!

Mấy vài ngày trước vừa xem được video ngắn trên đó, bất cứ

nơi nào, miễn là người mang thang vào bên trong! Chắc chắn sẽ không bị cản lại!

Quả nhiên không sai!

La Thiên Tường đứng trong thang máy không dám nhúc nhích! Nhấn tầng 33, mắt thấy thang máy sắp đóng cửa!

Kết quả là một bàn tay chen vào! Giang Nam mang thang vào!

La Thiên Tường như muốn sắp điên!

Mẹ nó, người chờ chuyển sau không được a! Lão tử đang gấp lắm rồi!

Kết quả dưới ánh mắt tuyệt vọng của La Thiên Tường!

Giang nhấn từ tầng 2 đến tầng 33, tất cả các phím!

.

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Giang Nam ngại ngại nói: "Thật ngại quá! Sửa chữa mạch điện, mỗi tầng ta đều phải kiểm tra!"

La Thiên Tường đã muốn ra khỏi thang máy, nhưng vừa mới đi được một bước, cũng không dám động dấy!

Trong thang máy còn có một em gái đang ôm văn kiện, mặc trang phục văn phòng, mỉm cười gật đầu, ngược lại không nói gì!

Sau đó thang máy. . . Khởi động!

Chương 21 - "Chết" Đến Nơi?

Thang máy chuyển động lên trên!

Do quán tính, mọi người sẽ có cảm giác rơi xuống!

Bình thường mà nói còn không có gì!

Nhưng vấn đề này đến chỗ của La Thiên Tường thì lại không may a!

Trong bụng người ta có hàng tồn kho!

Thang máy lên trên!

La Thiên Tường kẹp hai chân lại!

Vịn tay vào lan can thang máy bằng một tư thế kỳ lạ...

"Ách... A, a!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Thang máy dừng ở tầng hai, Giang Nam giả vờ thò đầu ra nhìn thoáng qua đèn hành lang.

Kì thực trong lòng đều đã cười!

Không phải muốn chơi chết tiểu gia sao?

Không phải muốn bắt nạt Tuyết Tuyết nhà ta sao?

Hôm nay ta sẽ cho người thấy cái gì gọi là tuyệt vọng!

Cửa thang máy đóng lại, ánh mắt La Thiên Tường nhìn về phía

Giang Nam đã mang theo vẻ hung ác!

Những cái này không quan trọng!

Bởi vì cửa thang máy làm từ thép không gỉ, với phản quang!

La Thiên Tường rõ ràng nhìn thấy một cái đầu trọc trần trụi, trên đỉnh đầu còn có một đồng băng quăn xanh xanh tím tím.

Đầu hấn choáng váng!

Mẹ nó?

Biểu tình dữ tợn, đầu đầy mồ hôi, quần đầy băng gạc này là ai?

Chuyện này. . .

Đây chẳng phải là mình sao?

La Thiên Tường nổ tung ngay tại chỗ!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

.

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật thêm!

Hắn đã đoán ra được ly sữa đậu nành mà hắn uống buổi sáng có vấn đề!

Trong lòng tức giận nổ tung!

Là ai mẹ nó dám chơi lão tử!

Liền muốn nổi bão ngay tại chỗ, nhưng thang máy vừa vận hành!

"Ừc~ ah. . . Ôi Chúa ơi!"

Tay vịn đều bị La Thiên Tường bóp tới biến dạng!

Giang Nam thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng cấn răng của La Thiên Tường!

Ừm. .. 10 viên? Có mạnh quá không nhỉ?

Thang máy một đường đi lên! Dừng lại ở một tầng!

La Thiên Tường cố gắng nín nhịn xúc động phóng thích ra, trông mong nhìn thang máy một đường đi tới tầng 32.

Dọc theo đường đi, giá trị oán khí chưa từng dừng lại!

Sắp thấy bình minh của chiến thắng!

Lúc này Giang Nam bình tĩnh lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại!

Cùng lúc đó, chỉ nghe "cạch" một tiếng!

Toàn bộ tòa nhà La Thiên bị mất điện!

Thang máy bị mắc kẹt giữa tầng 32 và 33!

La Thiên Tường trừng mắt: "Cái đ..t con mẹ ^#%\$\$#!"

Em gái ban đầu còn có chút hoảng loạn, nhưng lập tức trấn tĩnh lại, bấm số điện thoại khẩn cấp trong thang máy!

"Ừm. . . Vâng, vâng! Nửa tiếng nữa mới sửa xong được sao? Được rồi!"

La Chí Tường vừa nghe liền choáng váng!

Cái gì?

Nửa tiếng?

Lão tử sắp chết tới nơi rồi có được hay không?

Lúc này đều muốn kéo lan can thang máy xuống!

Giọng điệu tàn nhẫn nói với hai người: "Hai người đều quay lại cho ta!"

Vẻ mặt em gái nghi hoặc, hôm nay La thiếu bị làm sao vậy?

Trong lòng Giang Nam đột nhiên có một loại dự cảm không tốt!

Vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ kiếp?

Con hàng này không phải là muốn...

La Thiên Tường cũng không quản được nhiều như vậy, hẳn cũng không thể nhịn tận nửa giờ!

"Ah! Chết tiệt biến thái!"

Em gái nhất thời đỏ cả mặt, vội vàng xoay người!

Dưới ánh mắt hoảng sợ của Giang Nam, La Thiên Tường ngồi xổm xuống liền thả lỏng cơ!

Giang Nam: "Con mẹ nó!"

Vội vàng mở không gian dị độ ra, lấy mặt nạ phòng độc đã chuẩn bị từ trước đeo lên mặt, còn thân mật đưa cho em gái bên cạnh một cái!

Sau đó lấy điện thoại ra rồi bật chế độ ghi hình!

Em gái đã phát điên!

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy? Mặt nạ phòng độc? Tiểu ca

ca, người nghiêm túc sao?

Theo một trận "cồng chiêng náo động cả trời, pháo nổ đồng loạt vang lên!"

Trên mặt La Thiên Tường rớt cục lệ ra biểu tình được giải thoát!

Cô thế nào cũng không nghĩ tới được, La thiếu lại ở trong thang máy công ty. . .

Kèm theo tiếng thét chói tai của em gái này, La Thiên Tường cuối cùng cũng chú ý tới Giang Nam đang quay hình mình!

Hắn làm sao mà không hiểu được những chuyện bản thân gặp phải sáng giờ?

Người có được dị năng hệ không gian trên toàn thế giới cũng không quá mười!

"Giang! Nam!"

"Người dám chơi lão tử! Ta muốn người phải chết mà không có chỗ chôn!"

"A a a a a!"

La Thiên Tường thật sự phát điên, muốn ra tay ngay tại chỗ, nhưng tình huống trước mắt!

Hắn căn bản không đứng dậy nổi!

Giang Nam cười lạnh nói: "Người vẫn nên lo cho mình trước đi!"

Cùng lúc đó, anh em phòng an ninh trông coi giám sát đều ngây dại!

Vội vàng gọi đồng nghiệp, tiến lại gần xem.

Sau đó, toàn bộ tòa nhà La Thiên truyền đến tiếng phát thanh:
"Đồng chí trong thang máy! Xin hãy chú ý hình tượng!"

"Chuyện gì? Chuyện gì đang xảy ra với thang máy?"

"Người không biết a! Có một kẻ! Trong thang máy. . . Ọe~"

"Thật sao? Lợi hại, quá lợi hại!"

"Quả là nhân tài!"

Dù sao cũng mất điện, nhân viên không có việc gì làm! Không biết bao nhiêu người đi xem náo nhiệt!

La Thiên Tường cắn chặt răng, cởi chiếc áo ngắn tay che mặt mình. . .

Lúc này, cũng chỉ có thể che mặt!

"Giang Nam! Người sẽ phải trả giá cho chuyện này!"

Giang Nam hí hóp nói: "A. . . Ta nói người biết, chó cắn người không thể sửa!"

"Đừng có lại làm phiền tới Chung Ảnh Tuyết nữa! Cũng đừng có động tay động chân sau lưng!"

"Nếu không video này sẽ xuất hiện trên các nền tảng tin tức lớn!"

"Đại thiếu gia tập đoàn La Thiên mãnh liệt tuông trào nổi buồn, ta nghĩ sẽ không ít người hứng thú với chuyện này a!"

La Thiên Tường cho dù hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng cũng không có cách nào với Giang Nam!

"Người có bối cảnh, còn ta thì có bí mật! Không ai hơn được ai! Tốt nhất là người đừng động chạm tới ta và người của ta!"

Nói xong Giang Nam thuận di liền rời khỏi thang máy!

Chỉ còn lại em gái đeo mặt nạ phòng độc trong thang máy vẫn còn hoài nghi nhân sinh. . .

Sau khi La Thiên Tường được giải cứu ra, trong đầu chỉ nghĩ đến ba chuyện!

Có nên nói cho cha mình không?

Có nên ra nước ngoài hay không?

Có nên nói lời tạm biệt với thế giới này hay không. . .?

La Thiên Tường trở lại văn phòng, vẫn nhốt mình trong phòng vệ sinh không ra được!

Ước chừng sau ba giờ, La Thiên Tường mới thần thanh khí sảng bước ra.

Cho dù trong lòng có hận Giang Nam đến đâu, cũng chỉ có thể liên lạc kêu đình chỉ hạng mục thu mua phát triển khu nhà gỗ!

Không còn cách nào!

Hiện giờ nhược điểm đang nằm trong tay Giang Nam!

Nếu chọc giận hắn, mình thật sự "nổi tiếng"!

"Giang Nam! Đừng để cho ta bắt được người!"

La Thiên Tường hận tới ngứa răng! Đây đã là lần thứ hai hắn phải chịu thua thiệt!

Dì lao công vừa dọn dẹp xong thang máy trong sự hoài nghi

nhân sinh!

Hiện tại lại đi vào quét dọn nhà vệ sinh trong văn phòng!

Khoảnh khắc đẩy cửa đi vào, cô liền choáng váng!

Bởi vì bồn cầu vỡ nát!

Mảnh sứ vỡ nằm rải rác trên mặt đất, giống như bị lựu đạn làm nổ tung!

Cái này. . . La thiếu lợi hại như vậy sao?

Còn có thể làm bồn cầu vỡ vụn?

Đám người Linh Võ giả này thật đúng là quá cường đại!

Thật tình không biết!

Đại lực phối với đậu nành giải độc, thế mà lại có hiệu quả kỳ diệu tới vậy!

La Thiên Tường trở thành người may mắn đầu tiên trên thế giới được trải nghiệm hiệu quả!

.

Giang Nam đi đường, vẻ mặt cảm khái.

Thì ra thời điểm sắp chết thật sự có thể chó cùng rứt giậu, chuyện gì cũng làm được!

Trở lại xe, vẻ mặt Hạ Dao hưng phấn chờ Giang Nam trở về.

"Thế nào rồi? Ta sắp nguồn điện có kịp lúc hay không?"

Giang Nam cười: "Quá kịp lúc!"

"Ít nhất đoạn thời gian này La Thiên Tường sẽ tương đối thành

thật!"

Hạ Dao tò mò tiến lại gần hỏi: "Người đã vào đó làm gì a? Tại sao phải để ta kéo cầu sao?"

Giang Nam cười xấu xa nói: "Người thật sự muốn xem sao?"

Hạ Dao gật đầu giống như gà con mổ thóc: "Muốn xem muốn xem!"

Sau đó Giang Nam liền phát một đoạn video ngắn vừa mới ghi lại. . .

Hạ Dao: "Phụt. . . Ha ha ha ha ha! Tiểu Nam! Người quá tàn nhẫn!"

Cô cười điên mất (□□)□□□□

"Hiện tại ta đều cảm thấy có chút đáng thương cho tên này! Nhưng mà thật sự rất hả giận! Ai bảo hắn dám bắt nạt Tiểu Tuyết!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Không có cách nào! Ai bảo ta chính là nam nhân xấu xa trong truyền thuyết a?"

Chương 22 - Cầu Sinh Hạnh Phúc Của Vương Tài

"Nhanh lên nhanh lên! Gửi nó cho ta!" Hạ Dao thúc giục một trận.

Giang Nam không lây chuyển được, đành phải gửi cho cô.

Trên đường Hạ Dao đưa Giang Nam về nhà, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Ta nói thật đấy Giang Nam! Người có thể cân nhắc việc tham gia vào đội của chúng ta!"

"Linh Võ giả thăm dò Linh Khử, chỉ có hình thức tiểu đội mới bảo đảm an toàn nhất!"

"Đá La Thiên Tường đi thì vẫn có Hàn Thành cá mè một lứa với hắn!"

"Dị năng hệ không gian của người trưởng thành, chiến lược tuyệt đối bạo biểu, khống chế cực diện vô địch!"

"Người đến Tuyết Tuyết cũng sẽ rất cao hứng!"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Ta cũng muốn đi, nhưng đã học tới lớp 12, cũng không thể chuyển trường chứ?"

Hạ Dao đương nhiên nói: "Sao không thể? Ta giúp người chuyện này a!"

Giang Nam biết, Hạ Dao chuẩn bị dùng tới năng lực tiền giấy của cô!

"Chỉ là đột nhiên chen vào như thế, cũng không tốt cho thanh

danh của người, bên phía Tùng Giang Linh Vũ cạnh tranh kịch liệt, rất coi trọng thực lực!"

"Nếu người thật sự muốn tới, vậy có thể tự mình tranh đua!"

Giang Nam sửng sốt: "Tranh đua? Làm thế nào để tranh đua!"

"Trường Số 1 Giang Thành các người, mỗi học kỳ đều có ba danh ngạch trao đổi học sinh a! Ba vị trí đứng đầu cuối kỳ đều sẽ được đưa tới trường chúng ta để được bồi dưỡng trọng điểm!"

"Chỉ cần người giành được top 3 trong kỳ thi cuối kỳ năm nay chẳng phải là được sao!"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, đây cũng là một cách!

Chẳng qua bài thi cuối kỳ của trường bọn họ, Giang Nam đúng thật là chưa từng tham gia!

Nếu là lớp văn hóa mà nói, Giang Nam với tư cách là học bá có thể cố gắng đứng đầu toàn khối.

Chỉ có tiếng Anh làm kém một chút!

Nhưng bài thi đòi mạng lại chính là bài thi ban Linh Võ cuối kỳ, sẽ có trắc nghiệm thực chiến!

Đương nhiên không phải là đối chiến giữa các bạn cùng lớp.

Mà là tiến vào Linh Khư săn giết linh thú!

Vấn đề là ba năm trung học Giang Nam căn bản chưa từng vào Linh Khư!

Linh Khư gần Giang Thành nhất mở ở núi Trường Bạch!

Theo quy định thì chỉ có Hắc Thiết năm sao trở lên mới có thể tiến vào. . .

Hắn ngay cả linh thú có bộ dạng gì hắn cũng không biết.

"Còn một tháng nữa là đến kỳ thi cuối kỳ! Tiểu Nam người phải cố gắng mới được!"

Nói xong Hạ Dao tiến đến bên tai Giang Nam, nhẹ nhàng thổi: "Nếu người giành được hạng đầu, ta sẽ thưởng lớn cho người à nha!"

Một cỗ mùi thơm đặc trưng của thiếu nữ chui vào cánh mũi của Giang Nam.

Khiến cho hắn hung hăng giật mình một cái.

Giang Nam: "Ừm. . . Lái xe nhìn đường!"

Hạ Dao: ". . ."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

"Để ta nghĩ lại. . ."

Hạ Dao: "Nếu không được thì người có thể chuyển tới ở chung với chúng ta! Ta và Tiểu Tuyết thuê biệt thự bên ngoài! Người chỉ là Hắc Thiết bảy. . . Bảy. . . Hả?"

"Người từ khi nào mà đã thăng lên Hắc Thiết mười sao?"

Giọng nói của cô đột nhiên cao vút.

Giang Nam sờ sờ mũi: "Ai nha, không có cách nào! Là nhờ vào có chút nỗ lực!"

"Ta thật ra cũng không muốn cố gắng, nhưng người lại không cần ta à!"

Hạ Dao oán trách nhìn Giang Nam một cái.

Trong lòng vẫn cực kỳ khiếp sợ!

Lần trước cùng nhau ăn cơm vẫn là Hắc Thiết bảy sao!

Hiện tại chỉ mới mấy ngày đã lên tới Hắc Thiết mười sao đỉnh phong?

Thiên phú của hắn thật sự là bậc E sao?

"Người a, rốt cuộc đã cất giấu bao nhiêu bí mật?"

"Cái này cho người, xem thử có thể đột phá đến Thanh Đồng hay không! Trong đợt thi cuối kỳ có thể nắm chắc thêm một phần!"

Nói xong lại trong ánh mắt ngạc nhiên của Giang Nam.

Nhét tay vào ngực mình, lấy ra hai viên Linh Châu từ trong đó nhét vào trong tay Giang Nam.

Cảm thụ Linh Châu đặc biệt ấm áp, Giang Nam nuốt nước bọt.

"Lại có thêm kiến thức! Một màn như vậy ta chỉ có thể thấy qua trong phim!"

Đây chính là truyền thuyết. . .

Ngực tàng cầm tú?

Ngực có khe rãnh?

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên: "Mỗi ngày người đều xem mấy bộ phim bấy bạ gì vậy?"

"Linh Châu này rất đắt người biết không? Nhất định phải giữ nó cho kỹ!"

"Hơn hai mươi vạn một viên, hiệp hội Linh Võ khống chế rất nghiêm! Người muốn mua bán cũng không dễ tìm được kênh!"

Giang Nam nghiêm túc gật đầu, "Cũng chỉ có Hạ Dao người, người khác muốn giấu Linh Châu như vậy cũng không có điều kiện này. . ."

Hạ Dao: ". . ."

Giang Nam còn giơ lên đặt ở mũi người người trước mặt cô!

Ừm. . .

Rất thơm!

"A!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Cô hối hận vì đã đưa Linh Châu cho Giang Nam. . .

Lại còn dám hiên ngang làm trước mặt!

Dùng một cước đá Giang Nam xuống xe, Hạ Dao hung dữ nói: "Nếu không giành được hạng nhất, xem ta xử lý người như thế nào!"

Giang Nam ở đầu hẻm nhỏ nhìn Agera RSN nghênh ngang rời đi, lắc đầu bật cười!

Linh Châu trong tay tản ra từng luồng hồng quang!

Vẫn là Linh Châu có thuộc tính, hơn nữa đạt tới phẩm chất cấp Thanh Đồng!

Linh Châu sản sinh ra từ linh thú, linh thú có thuộc tính chiến lực cường đại, cực khó thu hoạch được!

Giá trị tất nhiên không phải bàn cãi!

Linh Võ giả thức tỉnh dị năng thuộc năm đại nguyên tố, hấp

thu linh châu có thuộc tính tương ứng sẽ đem lại hiệu quả kỳ diệu!

Dị năng đặc thù như Giang Nam, hấp thu Linh Châu có thuộc tính hay không đều có hiệu quả giống nhau!

Linh Châu thuộc tính không gian không phải là không có!

Chỉ là cực kỳ thừa thớt, trước mắt Giang Nam rất khó mà lấy được!

"Linh Châu thuộc tính hỏa, hẳn là Hạ Dao chuẩn bị đưa cho Tiểu Tuyết. . ."

"Thanh Đồng sao, thử xem!"

Giang Nam hôm nay hiếm khi không đi tới chợ đêm, mà về nhà hấp thu Linh Châu!

Hấp thu xong hai viên thì đã hơn bảy giờ tối.

Tu vi vẫn là Hắc Thiết mười sao!

Giang Nam xoa xoa đầu, xem ra bình cảnh không phải dễ đột phá như vậy.

Đột nhiên nhớ tới cái gì đó, Giang Nam cười hắc hắc.

Từ trong thanh vật phẩm hệ thống, lấy ra một bó tở linh hẹ, vò nát một trận. . .

Sau đó đi tới sân bên cạnh!

Ngồi xổm xuống chào hỏi: "Vượng Tài! Lại đây!"

Trong ổ chó ở góc tường có một con chó nháy ra, thè lưỡi tiến lại gần, tỏ vẻ thân mật!"

"Gâu Gâu u•ω•u!"

Giang Nam lấy ra một cây xúc xích từ trong túi quần đưa tới.

Sờ sờ đầu của nó!

Vẻ mặt cảm khái nói: "Nhìn xem người lẫn lộn thăm chửa này! Ta chuyển đến đây ba năm rồi, cũng không thấy người tìm được vợ!"

"Xác định là cầu độc thân!"

"Nổi dãi tông đường là chuyện lớn! Ta thực sự không thể đứng nhìn nữa! Liền giúp người lẫn này!"

"Đừng cảm ơn ta ha!"

Vượng Tài ăn xúc xích rất ngon, cái đuôi nhỏ lắc lư rất nhanh.

Hoàn toàn không phát hiện, xúc xích mà nó ăn còn kẹp cả hệ bên trong. . .

Vương đại gia cách vách chào hỏi: "Tiểu Nam còn chưa ăn cơm sao? Qua đây ăn không?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng, vội vàng nói: "Cái kia. . . Không cần đâu!"

Vẻ mặt chợt dạ bỏ chạy, trở lại sân nằm sấp trên tường, quan sát phản ứng của Vượng Tài!

Chỉ thấy Vượng Tài trở về ổ chó nằm xuống được chốc lát, không bao lâu liền hưng phấn vẩy đuôi!

"Gâu Gâu! Ngao! (͡° ͜ʖ ͡°) !"

Cứ như vậy vắt chân lên cổ lao ra khỏi ổ chó, ở trên con hẻm bốc lên một luồng khói bụi!

Vọt tới sân nhà dù Chu, một đôi mắt to lấp lánh có thần nhìn

chăm chăm vào Quả Quả đang nằm dưới tàng cây!

Một con chó trắng như tuyết!

Cũng mặc kệ Quả Quả người ta có nguyện ý hay không, một ác khuyển xông tới.

Quả Quả: "???"

Vượng Tài: Gâu Gâu Ngao ô !!! (~ ° ㄟ ~)"

Quả Quả: "Uông uông~ ô. . . (ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ)"

Chu Vũ Tình đang nhặt rau trong sân thì nhìn qua hai con chó trong sân, ngây người hơn mười giây. . .

Lập tức mặt đỏ đến tận vành tai!

Chu Vũ Tình: "Mẹ! Quả Quả nhà chúng ta. . . Quả quả bị. . ."

Giang Nam vẻ mặt vui mừng trở về phòng.

"Vượng Tài! Người phải cố lên!"

Chương 23 - Tôn Trọng Nghề Nghiệp Chúng Ta Chút Được Không?

Giang Nam nằm trên giường lại lướt Weibo một lát.

Phát hiện fan của mình không biết lúc nào tăng lên hơn ba vạn!

Hơn nữa còn có ba fan cứng!

Một người nickname là "Thính Tuyết", không cần nghĩ cũng biết là Chung Ánh Tuyết!

Còn có cái tên "Nguyệt Dạ Cô Lang" kia. . .

Hạ Dao, nghe lời ta!

Người đừng đặt mấy cái tên trung nhị* như vậy nữa được không?

(*)Trung nhị: Hội chứng bệnh tuổi dậy thì, có thể hiểu là hoang tưởng tuổi dậy thì

Còn có một người nữa chính là Streamer Hứa Nguyên kia, hẳn gửi cho mình một tin nhắn riêng: "Người anh em, hôm nay sao không đi bày sạp nữa? Giếng sau sân của người khô cạn rồi à?"

Giang Nam: ". . ."

Tieten tay trả lời: "Ngày mai đi, nhớ đến! Đến lúc đó ta dạy người tuyệt kỹ đá sâu riêng!"

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên +888!]

Hừ! Dám chơi với lão tử?

Suy nghĩ một chút, Giang Nam đổi tên weibo thành:

"Tôi Khổ Quá Mà."

Đăng bài weibo đầu tiên của mình.

[Tôi Khổ Quá Mà]

Một phút trước, từ Iphone 11 Promax

Có bản lĩnh thì nhấn xem tiếp!

.

.

.

.

.

.

Hừ □^□ Coi như người có bản lĩnh!

ps: Mục tiêu mới! Hạng nhất học kỳ!

Không bao lâu sau liền có một đồng trả lời:

"Lãng phí cảm xúc của ta! Chủ quán không có nhân tính!"

"Mẹ nó, ta biết hẳn là học sinh mà!"

"Tiểu ca ca! Hôm nay người không đến sao? Mọi người nhớ người!"

"Hôm nay ta lái xe 250km chỉ để đến chợ đêm Giang Nam, muốn mua một chai đại lực! Kết quả không ai đến!"

Thính Tuyết: "Tiểu Nam cố lên!"

Nguyệt Dạ Cô Lang: " ㄣ(ㄣㄣ) Bóp thịt người!"

Giang Nam cười một tiếng.

Đây là lần đầu tiên hắn thật sự dám làm chuyện mình nghĩ.

Vì bản thân, cũng là vì Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Giang Nam cất điện thoại di động, vốn dĩ đã muốn ngủ.

Nhưng ai biết được toàn bộ khu phố nổ tung!

Nửa đêm phát ra đủ loại tiếng kêu kỳ quái quỷ khóc sói gào!

Thủ phạm chính là Vương Tài của nhà Vương đại gia!

Quả Quả nhà Chu Vũ Tình chỉ là khởi đầu cho cầu sinh hạnh phúc của Vương Tài mà thôi!

Xử lý xong Quả Quả, Vương Tài ngựa không ngừng vó!

Lại đến nhà Lưu đại nương, xuống tay với một con chó tên là Lai Phúc!

Cả đêm! Không một phút nào là yên tĩnh!

Vương Tài chạy khắp một trăm lẻ tám nhà! Chinh phục tiểu mẫu cầu cả làng!

Kết quả sáng sớm, trước cửa nhà Vương đại gia có không ít người tới.

"Chú Vương à! Người có thể quản Vương Tài nhà người sao! Cả đêm hôm qua chỉ toàn nghe được tiếng của nó rên rĩ!"

"Không phải chứ? Ba mẹ con chúng ta một đêm không ngủ. . ."

"Vượng Tài. . . Vượng Tài quá mãnh liệt!"

Một người phụ nữ đẩy đẩy nam nhân nhà mình!

"Nhìn Vượng Tài? Rồi nhìn lại mình đi! Phế vật, cũng không biết học theo nó?"

Người đàn ông: "???"

Vẻ mặt Vương đại gia cũng đều choáng váng, lại là chuyện gì đây?

Kết quả chỉ thấy Vượng Tài nhàn nhã đi dạo trong ngõ nhỏ!

Phía sau có hơn mười tiểu mẫu cầu, lớn thì có ngao Tây Tạng, nhỏ thì có Chihuahua! Kích cỡ không đồng nhất!

Chúng loại đa dạng, làm cho mọi người mở to mắt mà nhìn!

Chỉ thấy Vượng Tài mang theo một đám chó cái đi từ nhà này sang nhà khác!

Khóe miệng nhếch lên, lộ ra nụ cười mang tính biểu tượng của sài khuyển!

Khiến cho đám chó đực kia đều tức giận, xông về phía Vượng Tài ngao ngao kêu gào!

Càng kêu đuôi Vượng Tài lại lắc càng nhiệt tình!

Cái gọi là đỉnh cao cầu sinh, chính là như thế đi!

Giang Nam âm thầm giơ ngón tay cái lên!

Vượng Tài! Giỏi lắm!

Tác dụng của linh hệ này mạnh mẽ khiến cho Giang Nam động

tâm một trận!

Mình có nên làm một đĩa trứng xào hẹ không?

Nhìn tình hình trước mắt, Vương Tài cũng không có biểu hiện gì dị thường!

Nhưng nhớ tới đậu nành giải độc đại lực, Giang Nam rung mình một cái!

Vẫn nên quan sát thêm hai ngày nữa!

.....

Đến buổi tối, Giang Nam đứng giờ xuất hiện ở chợ đêm Giang Thành!

Trên tấm vải bạt quầy hàng vỉa hè ngoài 10 chai "Nông Phu Tam Quyền" ra còn có thêm một túi "Đậu nành giải độc!"

Linh hẹ thì tạm thời chưa lấy ra, quyết định làm rõ tác dụng phụ trước đã rồi lại nói sau. . .

Vừa mới mở hàng, mười chai Nông Phu Tam Quyền đã bán sạch, được thủy đại lực dắt hàng vượt qua tưởng tượng của Giang Nam!

Hứa Nguyên tuyên truyền, lại thêm việc hấn lên hotsearch weibo, chuyện làm ăn tốt tới bùng nổ!

Không nghĩ tới chính là, gà đầu trọc Cường cùng gã mặt sẹo còn chưa hết hy vọng!

Lại tìm người tới! Lần này ngược lại không mang theo nhiều người như vậy. . .

Hai người mang theo vẻ mặt cười cười đi theo phía sau một tráng hán.

Chỉ trắng hán này mặc một chiếc áo tay ngắn màu đen! Quần jean bó sát thân dưới!

Thân cao gần tới 2 mét, hơn nữa cơ bắp giống như đao khắc rìu đục!

Làn da màu đồng, lại thêm một quả đầu đinh!

Khiến cho người ta có một loại cảm giác áp bách cực mạnh!

Hơn nữa trông độ tuổi cũng không lớn lắm.

"Hôm qua đặc biệt chạy tới đây một chuyến lại không tìm được người! Hôm nay người có chắc là hần vẫn ở đó không?"

Sẹo ca cam đoan: "Yên tâm đi Ngô thiếu! Ta đã nghe ngóng !"

Đầu trục cười hắc hắc nói: "Ngô thiếu, lần này toàn bộ trông cậy vào ngài!"

Ngô Lương bóp bóp nắm đấm nhếch miệng cười nói: "Không cho hần chút giáo huấn, còn tưởng rằng trong bang chúng ta không có ai!"

Đi tới sạp hàng thì sửng sốt: "Mẹ kiếp? Nam thần?"

Ngô Lương ngây ngẩn cả người!

Hần cũng là học sinh trường Trung học Số 1 Giang Thành, làm sao lại không biết Giang Nam?

Không nghĩ tới người mà hai tiểu đệ này nói lại là Giang Nam!

Lập tức cười nhe răng.

Con mẹ nó!

Lần trước máy kiểm tra hàng tháng bị Giang Nam làm cho

hồng!

Khiến cho Ngô Lương cũng không kiểm tra được!

Nếu không làm sao đến phiên ban Linh Võ 1 hênh hoang chứ?

Vừa lúc mượn cơ hội này thể hiện uy phong với hần!

Để cho Giang Nam biết, ai mới là lão đại của trường Số 1 Giang Thành!

Lập tức đi tới trước sạp hàng!

Giang Nam cảm giác một bóng người bao phủ, ngẩng đầu liền thấy được tổ ba người gồm Ngô Lương, Sẹo ca, đầu trọc Cường!

Trong lòng sao còn không biết bọn họ tới tìm mình để gây phiền toái chứ?

"Này! Ta là Ngô Lương ban 2, hôm nay tới tìm người chính là vì. . ."

Kết quả còn chưa đợi Ngô Lương nói xong, đột nhiên truyền đến một câu.

"Mẹ kiếp! Người anh em! Bọn ta vẫn luôn chờ người, ta là Trịnh Vĩ a!"

Giang Nam sửng sốt, giơ tay lên nói: "Ba người các, chờ một lát..."

Ngô Lương: "..."

Sẹo ca: "..."

Đầu trọc Cường: "..."

Chờ một chút?

Mẹ nó chúng ta đến đây là để gây chuyện!

Người lại nói chúng ta chờ?

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 888!]

[Giá trị oán khí từ Sẹo ca + 666!]

Kết quả bên kia vẫn là Trịnh Vĩ đầu trọc dẫn theo hai em gái đi tới!

Ngô Lương nhìn hai em gái vẻ mặt tò mò nhìn mình, không khỏi hơi cúi đầu. . .

"Tĩnh Tĩnh, người này thật sự cường tráng a!

"Người chẳng phải ưa thích loại hình này sao?"

"Ai nha! Nói cái gì. . ."

Ngô Lương ngược lại cảm thấy ngại ngùng phá quày, chỉ nhìn Giang Nam cười lạnh, nghĩ chốc lát sẽ thu thập hắn ra sao!

Trịnh Vĩ vừa nhìn thấy Giang Nam liền kêu cực kỳ thân thiết a!

Vừa đi tới đã ôm lấy hắn, Giang Nam cũng có chút choáng váng!

"Người anh em! Người không biết đâu! Uống xong Nông Phu Tam Quyền của người! Đột đi Linh Khư lần này phải nói là quá suôn sẻ!"

"Thu hoạch quả thực bùng nổ! Ha ha!"

"Không phải sao? Hôm qua ta đã tới đây, nhưng lại không tìm được người!", Một em gái ngọt ngào nói.

"Mấy ngày nay chỉ nhớ người đến! Trà không nhớ cơm cũng

không nghĩ a!"

Ngô Lương đen mặt!

"Giang Nam! Hôm nay ta tới tìm người..."

"Ai nha, người chờ một lát!" Giang Nam không kiên nhẫn khoát tay áo. . .

Mẹ kiếp? Chúng ta tới đây là để chơi chết người!

Có thể tôn trọng nghề nghiệp của chúng ta một chút hay không?

Cho chúng ta chút mặt mũi có được hay không?

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương +999!]

Chương 24 - Chỉ Đơn Giản Là Không Thể Nhìn Thẳng

Nhưng hai em gái ở bên cạnh, Ngô Lương mặt mông, căn bản ngượng ngùng phát giận!

Chỉ nghe Trịnh Vĩ nhíu mày nói: "Vẫn còn Nông Phu Tam Quyền chứ? Ta muốn mua thêm!"

Giang Nam cười hắc hắc!

Thời tới thời tới!

"Thế nào rồi? Lần này không sợ trọc nữa sao?"

Trịnh Vĩ: "Trọc đầu thì có là gì! Thực lực tăng mới là chính đạo!"

"Ta lại nguời thức tỉnh hệ lực lượng, có thêm Nông Phu Tam Quyền, quả thực tuyệt xứng!"

Giang Nam hiểu rõ!

Trịnh Vĩ đây là nếm được vị ngọt rồi!

Không phải chứ, chơi như vậy chẳng phải mình không kiếm được giá trị oán khí sao?

Tự nhiên không muốn bán hần nữa. . .

Nhưng vẫn hỏi: "Người muốn bao nhiêu?"

Trịnh Vĩ nghĩ cũng không chút suy nghĩ: "Một trăm chai!"

Giang Nam trừng mắt: "Bán! Có lý nào mà không bán!"

Giá trị oán khí rút đi!

Tiền!

Lão tử muốn tiền!

Trịnh Vĩ có thể nói là mặt mày hớn hở.

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp lấy ra ba "chai" được thủy đại lực từ trong không gian dị độ!

Trịnh Vĩ kinh hãi: "Mẹ kiếp!"

Thứ hấn kinh hãi không phải là được thủy đại lực, mà là dị năng hệ không gian của Giang Nam!

Ngay cả hai em gái cũng bịt miệng, vẻ mặt kinh ngạc!

Hệ không gian?

Bất ngờ này tựa như đang đi đường thì bắt gặp được một cục vàng chói mù con mắt!

Trên thế giới có được mấy người mang hệ không gian chứ?

Kết quả lại tùy tiện gặp được một người mở sạp vỉa hè?

Đây không phải là đại thần thật sao!

"Ba thùng, tình người 100 vạn, dư ra coi như tặng người! Thế nào?"

Trịnh Vĩ vừa tỉnh táo lại từ khiếp sợ: "Được! Được! Ta sẽ chuyển tiền cho người!"

Vẻ mặt Giang Nam kích động!

Một triệu! Đó là một triệu!

Từ khi sinh ra tới giờ mình cũng chưa từng có được nhiều tiền như vậy!

Tuy sau khi bị hệ thống chiết khấu, mình chỉ còn lại một vạn!

Nhưng ít nhất đã từng có qua!

Ừm... Đã từng có...

Ngô Lương ở bên cạnh trông mắt đều sắp nổ tung!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Học sinh năm ba bày sập vỉa hè kiếm được tiền triệu?

Đây không phải là vấn đề!

Vấn đề là ba thùng nước khoáng của người bán giá một triệu?

Nước gì vậy? Nước vàng à?

Đầu Ngô Lương có chút không xoay được! Thế giới quan sụp đổ!

Người anh em! Người còn mua nữa không? Nhà cậu ta mở công ty nước khoáng, tính giá một thùng 100.000 thế nào?

"Giang Nam! Ta tìm người..."

Giang Nam trừng mắt: "Đứa nhỏ này sao lại lè mề vậy chứ?"

"Quả nhiên! Bản chất của con người chính là máy đọc lại!"

Ngô Lương nổ tung ngay tại chỗ!

Máy đọc lại? Người đã bao giờ nhìn thấy một máy đọc lại cường đại tới vậy chưa?

"Ai ôi, ta đây đã thật sự tức giận!"

Chỉ nghe "xoẹt!" một tiếng!

Ổng tay áo của Ngô Lương trực tiếp bị xé tung!

Một cổ khí tức hoang dã tự thân dần dần bạo lộ!

Làn da trần trụi sinh ra những bộ lông đen bóng!

Cả người đều cường tráng hơn thấy rõ, biến thành bộ dáng nửa người nửa gấu!

Nửa gấu sao?

Trong đám người truyền đến từng trận kinh hô! Dù sao cảnh thú hóa tại chỗ cực kỳ rung động!

Giống như người sói biến thân vậy, chỉ là người ta biến thành sói, Ngô Lương biến thành gấu...

Giờ này khắc này, nội tâm Giang Nam có chút tò mò!

Dị năng của Hạ Dao chính là thú hóa, hay là hóa thú thành sói!

Thời điểm cô ấy biến thân sẽ như thế nào?

Mong chờ-ìng!

Chỉ thấy Giang Nam nhướng mày: "Qua đó?"

Nói xong liền đi về phía con hẻm nhỏ tối tăm bên cạnh!

Ngô Lương lộ ra răng nanh sắc bén, tách tay gấu ra!

"Hừ! Coi như tiểu tử ngươi thức thời!"

Trịnh Vĩ cùng hai em gái kia có chút lo lắng: "Người anh em, nếu không ta..."

Giang Nam cũng không quay đầu lại khoát tay: "Giúp ta trông coi sạp hàng!"

Em gái búi tóc củ tỏi: "Xong rồi! Ta hình như bị vẻ đẹp này che mờ mắt rồi!"

"Mê trai đầu đinh thì phải làm sao bây giờ? Online chờ! Gấp!"

Trịnh Vĩ thì có chút lo lắng: "Hệ không gian giai đoạn đầu rất giòn, con gấu đen kia rất mạnh!"

Em gái: "Hừ! Người thì biết gì? Người đẹp tất thắng!"

Trịnh Vĩ: "..."

Giang Nam buông tha ưu thế đứng trên vải bát của mình cũng không phải vì muốn tìm chết!

Mà là muốn thử xem, hiện tại mình đến tột cùng đã đạt tới trình độ như thế nào!

Chuẩn bị cho kỳ thi cuối kỳ tiếp theo!

Ngô Lương Thanh Đồng ba sao này, đủ dùng để làm đối thủ!

Trong hẻm nhỏ, Ngô Lương nhe răng cười: "Đã sớm muốn chơi chết người!"

"Yên tâm! Sẽ không để cho người chết quá thảm!"

Kết quả nghênh đón hẳn chính là một khối gạch đỏ bay tới!

"Rầm!"

Một tiếng, cục gạch đập vào mặt gấu của hắn, bị đập vỡ nát!

"A a a!"

Ngô Lương hét lớn một tiếng, hai bước liền đi tới trước người

Giang Nam, móng vuốt gấu nắm chặt thành quyền, mang theo tiếng kêu xé gió kịch liệt hung hăng đập xuống!

"Rầm!"

Vết nứt trên vách tường giống như mạng nhện lan tràn ra!

Lực lượng cực lớn chấn động khiến cho đèn đường đều lắc lư mấy cái!

Ngô Lương sửng sốt, trước người làm gì còn có bóng dáng Giang Nam?

Chỉ thấy Giang Nam thuận di, lặng yên không một tiếng động xuất hiện phía sau Ngô Lương!

Những viên gạch trong tay hướng về phía gáy Ngô Lương hung hăng bổ xuống!

Bổ gạch tinh thông của tiểu gia ta cũng không phải luyện chơi!

Gạch nát bấy, đầu Ngô Lương choáng váng!

Quay đầu lại nền xuống một quyền!

Một cơn gió đập vào mặt!

Giang Nam lại lấy hai tay đỡ đòn, nương theo cổ lực này của hắn, mãnh liệt xoay lưng!

Làm một cú vật ngang vai đẹp mắt!

Thân hình khổng lồ của Ngô Lương hóa thú bị ném ra ngoài, đập ngã đèn đường, đụng vào vách tường!

Không đợi hắn phục hồi tinh thần lại! Từng khối gạch giống như đạn pháo đã bay tới!

Đầu trọc Cường còn có Sẹo ca đã nhìn tới gần người !

Mẹ kiếp!

Người ta đều phi đao, phi châm gì đó!

Còn người thì lại phi gạch?

Mẹ nó!

Ngô Lương điên cuồng hét lên một tiếng, tiếp tục đứng dậy công kích, quyền như đạn pháo rơi xuống!

Nhưng bất ngờ là không chạm được tới nửa mảnh góc áo của Giang Nam!

Thuần di xuất quỷ nhập thần quả thực khủng bố!

Ngô Lương giờ phút này cũng ý thức được sự đáng sợ của Giang Nam!

Lực lượng cực mạnh!

Ý thức chiến đấu nhất tuyệt!

Động tác không một chút dồng dãi!

Ba năm trung học luôn đứng áp chót! Sao hiện tại lại cường đại tới như vậy?

Ngô Lương biết, nếu không xuất ra thực lực chân chính sợ là không ổn!

Chỉ thấy một tiếng quát to, lại lần nữa thú hóa!

Trực tiếp xé toạt quần áo! Hóa thành một con gấu đen to lớn cao gần bốn mét!

Mắt lóa hung quang, loại áp bách này có thể nói là vô cùng

khủng bố!

Nhưng đối mặt với bàn tay gấu vồ tới, giờ phút này Giang Nam lại ngây ngẩn cả người!

Không phải vì chuyện gì khác, hóa thú của người còn có thể làm rách áo sao?

Người cũng không có chút rụt rè gì sao?

Người anh em!

Dù sao cũng cần chút mặt mũi!

Nhanh mặc quần lót vào a!

Hình ảnh này xem như không thể xóa nhòa khoit đầu Giang Nam!

Khẳng định tinh thần đều bị ô nhiễm!

Giang Nam không biết! Ngô Lương cũng không muốn trần truồng đánh nhau!

Bởi vì căn bản không có quần lót lớn tới như vậy để cho hắn mặc!

Một cự hán hai mét bình thường, hóa thú thành gấu đen lớn bốn mét?

Loại quần nào có thể trụ được chứ!

Ngày thường ở trường học căn bản cũng không dám thú hóa thành hoàn toàn thể!

Hôm nay không có chiêu!

Một chương vồ tới, tường viện trực tiếp bị Ngô Lương chụp ra

một lỗ thủng lớn!

Giang Nam thuận di đi tới bên cạnh đèn đường ngã xuống, cầm lấy cột đèn đường hướng về phía trước người!

[Phát động kỹ năng: Trường thương LV0!]

[Thêm 100 điểm kỹ năng!]

[Kỹ năng trường thương (tinh thông): LV0!]

Vô số quang ảnh xuất hiện trong đầu Giang Nam, giống như là ký ức mấy chục năm vậy.

Lập tức ném ra một thương hoa xinh đẹp, một chiêu hung ác đâm về hướng Ngô Lương!

Tiếng xé gió chói tai!

Được rồi! Gấu lớn không dám nhìn thẳng!

Năm đó có Võ Tòng đả hổ!

Hôm nay có Giang Nam chiến hắc hùng!

Chương 25 - Người Rốt Cuộc Là Loại Người Gì?

Đền đường trường thương mang theo tiếng xé không chói tai, hung hăng quất vào người Ngô Lương!

"Rầm!"

Ngô Lương Thăng cảm giác như bị xe tải đụng!

Sau khi hóa thú, thân thể gần 800 cân bị đánh bay một cách nhẹ nhàng!

Chỉ kém chút là không thở nổi, đau đến nhe răng trợn mắt!

Vừa định đứng dậy tái chiến!

Liền thấy được thao tác khiến cho người nghẹt thở của Giang Nam!

Đền đường trường thương trong tay Giang Nam giống như vật sống!

Bổ, đập, đâm, nhặt, đủ loại thao tác tao nhã, đánh Ngô Lương phải kêu cha khóc mẹ!

Không có lực hoàn trả!

Đầu trọc Cượng cùng Sẹo ca nhìn tới choáng váng.

Động tác của Giang Nam phải gọi là vô cùng đẹp mắt, tràn ngập cảm giác lực lượng cực kỳ dã tính!

Có thể so sánh với bậc thầy thương thuật!

Hai người thậm chí nhịn không được muốn vỗ tay khen ngợi Giang Nam...

"Bốp!"

Đèn đường trường thương quất vào mặt gấu của Ngô Lương.

Thân hình khổng lồ lao đao, ngã trên mặt đất!

Giang Nam nhìn đèn đường đã cong vẹo trong tay, chặc chặc sợ hãi!

Sau khi hóa thú, lực phòng ngự của Ngô Lương quả thực đáng sợ.

Đánh tới vậy mà vẫn còn giãy dựa đứng dậy.

Giang Nam sao có thể cho hấn cơ hội này?

Thuấn di một phát ngời trên người Ngô Lương, gạch trong tay vô tình rơi xuống...

Về phần vì sao không dùng nắm đấm?

Giang Nam ngại đau tay...

Sau khi bổ nát hai mươi viên gạch đỏ, Ngô Lương rốt cục đã ngất đi!

Giang Nam hơi thở dốc, mắng: "Con bà nó cái con gấu này!"

Lập tức cười sáng lạn, nhìn về phía đầu trọc Cường cùng Sẹo ca.

Hai người giật mình, cơ thể run rẩy, vẻ mặt sợ hãi!

"Đừng! Nam ca! Để ta tự làm!"

Nói xong Sẹo ca hung hăng tự đâm người vào đèn đường bên

cạnh.

Chỉ nghe một tiếng giòn vang "ầm" một tiếng, đèn đường lắc lư ba lần, Sẹo ca té xỉu...

Đầu trọc Cường co giật khóe mắt!

Sẹo ca đúng là Sẹo ca! Không hổ là người trong giang hồ!

Lúc này thần sắc hung ác, cũng hung hăng đâm vào tường xi măng bên cạnh!

"A, mẹ nó!"

Đầu trọc Cường đụng tới mức cả mặt đầy máu, đau tới mức chữi, căn bản không choáng được!

Nhìn Giang Nam từng bước đi tới, trong lòng đầu trọc Cường hoảng hốt a!

Ngẩng đầu lên tiếp tục đâm vào tường!

"Rầm..."

Đầu trọc vẫn không ngất đi!

Lại đụng!

"Rầm!"

Vẫn không ngất xỉu, chẳng lẽ mình không dùng đủ sức?

Sẹo ca nằm trên mặt đất len lén mở mắt.

Nhìn đầu trọc điên cuồng đập đầu vào tường, muốn đập cho bản thân ngất xỉu mà không nói gì.

Tên này không phải là kẻ ngốc đó chứ!

Tiểu đệ kiểu này không thể thu nhận được!

Chờ Giang Nam đi tới trước mặt, đầu trọc Cường vẫn không thể đựng cho mình ngất xỉu, đáng thương nhìn Giang Nam: "Nam... Nam ca! Nếu không người giúp ta một tay?"

Giang Nam đen mặt, vung tới một cú tát!

Đầu trọc Cường ngã xuống đất!

Ừm... Lúc này hẳn đã ngất xỉu!

Lại nhìn Ngô Lương bất tỉnh nhân sự.

Lại theo bản năng nhìn thoáng qua eo nhỏ của hắn!

"Hóa thú thật sự cường đại!"

"Ai... Chỉ đáng thương cho ta! Ai bảo ta là người tốt chứ?"

Nói xong mở ra không gian dị độ, ném một cái quần lót tới.

Trở lại quầy hàng, vẽ mặt Trịnh Vĩ kinh hãi!

Vừa rồi hẳn đã chứng kiến toàn bộ quá trình đại chiến trong hẻm nhỏ, thương pháp của Giang Nam quả thực làm hắn kinh hãi...

"Nam ca! Người có thu đồ đệ không? Loại siêu có tiền!"

Giang Nam: "..."

Giờ phút này trong mắt hai em gái kia đều là ánh sao lấp lánh!

Trận chiến vừa rồi thật sự là quá mãn nhãn!

Thương pháp hành vân như nước chảy, hơn nữa thuần di xuất quỷ nhập thần!

Đẹp trai kinh bạo!

"Tiểu ca ca, còn loại đồ đệ thân mềm giọng ngọt dễ ngã thì sạp? Có thể làm loli cũng có thể làm ngự tử!"

"Ta cũng muốn! Ta muốn học chiêu thức bổ gạch kia! Quá ngẫu!"

Vẻ mặt Giang Nam không nói nên lời: "Tốt xấu gì cũng là sinh viên đại học, ta mới học lớp 12, các người xác định muốn bá học đệ làm thầy?"

Tròng mắt Trịnh Vĩ thiếu chút nữa trũng ra: "Người học lớp 12??!"

Em gái nhỏ: "Mẹ kiếp!"

"Khụ. . . Chú ý hình tượng!"

Một học sinh lớp 12 lại cường đại tới vậy? Vẫn là hệ không gian? Làm sao có thể không nghe được chút danh tiếng gì chứ!

Trình Vỹ: "Đừng giả vờ nữa! Cao nhân như các người đều thích khiêm tốn! Khẳng định là xuất thân từ thế gia cổ võ!"

Em gái: "Ừm, nhìn khí chất của tiểu ca ca kìa, đầu đinh mà vẫn đẹp trai như vậy!"

"Ai nha, thu nhận người ta đi, ta muốn học phi gạch!"

Giang Nam thở dài một tiếng.

Quả nhiên!

Não bổ là đáng sợ nhất!

Ngoại hình đẹp nói gì cũng dễ nghe...

Chỉ thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc nói: "Ngã bài! Kỳ thật ta từ tinh hệ bán nhân mã xuyên tới, hai mươi năm trước là ta mở ra quá trình khôi phục linh khí, gánh vác trọng trách cứu vớt địa cầu!"

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 999!]

[Giá trị oán khí từ Viên Ngữ Hàm + 666!]

[Giá trị oán khí từ Hứa Tĩnh Nhu + 765!]

"Ai ai! Đừng đi! Đại đồ đệ, nhị đồ đệ, tam đồ đệ!"

Giang Nam thu sập về nhà, lại có thêm một đợt rút thăm 10 lần liên tiếp, đại bộ phận người cống hiến đều là La Thiên Tường và Ngô Lương...

Nhìn mười bó linh hệ, vẻ mặt Giang Nam cảm khái!

Vẫn chưa có vật phẩm mới a!

Mới hai ngày không gặp, đã bắt đầu nhớ tới đám bạn học đáng yêu của mình!

Thế là mở trang cá nhân của bạn bè.

Vào trang cá nhân của Lý Hưởng:

Người ưu tú hơn ta vẫn còn đang cố gắng! Ta có lý do gì mà không tiếp tục cố gắng?

(Ảnh minh họa) Một năm đắm siết chặt.

Phía dưới là hơn năm mươi lượt thích, đủ loại cổ vũ!

Lúc này Giang Nam liền vui vẻ, ngón tay nhanh chóng bấm.

Trả lời:

Nam thần: Người ưu tú hơn người vẫn còn đang cố gắng, vậy người cố gắng thì có cái rắm tác dụng gì!

[Giá trị oán khí từ Lý Hương + 999!]

A, hắc hắc, thật thoải mái.

Vào trang cá nhân của Lý Mộ Ngôn:

Cả ngày cuối tuần đều nhốt mình ở nhà tu luyện, mệt như chó! Nhưng cũng may đã đột phá Hắc Thiết mười sao! Cố gắng không phụ lòng người!

Phía dưới có hơn ba mươi lượt thích, rất nhiều lời bình luận cổ vũ, khuyến khích, ghen tị.

Nam thần: Chó cũng không mệt như người tưởng!

Bình luận trả lời: "Hahaha, mẹ kiếp!"

"Mẹ nó đây là lời nói của nam thần sao? Có đạo lý a!"

Lý Mộ Ngôn: "???"

Ngẫm lại cũng đúng, chó nhà mình ngoại trừ ăn chính là ngủ, còn có thể chơi! Có cái rắm gì mà mệt mỗi!

Nhưng sao cứ thấy bức bối?

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 666!]

Vào trang cá nhân của Lưu Vũ Toàn:

Tại sao buổi sáng đánh răng lại cứ luôn có cảm giác buồn nôn? Có phải vì hút thuốc nhiều hay không?

Bình luận phía dưới: Ủm, ta cũng vậy!

Hay là do viêm họng mãn tính? Bớt hút lại! Ta đánh răng cũng

cảm thấy muốn nôn!

Nam thần: Liên quan gì đến hút thuốc chứ? Sáng mai người cũng đừng nhìn gương đánh răng nữa! Đảm bảo hết buồn nôn!

? ? ?

Ý người là soi gương nên mới buồn nôn?

Mẹ nó đây còn là lời của con người hay không?

[Giá trị oán khí từ Lưu Vũ Toàn + 999!]

[Từ...]

Lướt một vòng vào trang cá nhân của bạn bè, giá trị oán khí gần như đã đủ cho một đợt rút thăm 10 lần liên tiếp.

Ánh mắt Giang Nam trong suốt, quả thực như phát hiện tân đại lục!

Đang lúc chuẩn bị làm thêm một vố lớn.

Phát hiện trang cá nhân bạn bè không ai đăng bài nữa.

Đám bạn học lòng đầy oán khí làm sao còn dám đăng bài nữa?

Sợ bị khịa...

"Hừ hừ! Các người không đăng bài nữa sao? Được rồi, vậy ta tự đăng!"

Bài đăng của Nam thần:

Ai! Cũng đã là... Mười hai giờ, nhưng không một ai chúc mừng sinh nhật mình.

[Xem thêm]

Các bạn cùng lớp nhìn thấy tài khoản của Giang Nam đăng bài thì đều sửng sốt!

Hôm nay là sinh nhật Giang Nam sao?

Làn sóng hoạt động vừa rồi là để thu hút sự chú ý của các bạn cùng lớp, cải thiện cảm giác tồn tại của hắn, để xem có ai nhớ ngày sinh nhật của hắn sao?

Ngẫm lại cũng rất đáng thương...

Vì thế phía dưới nhao nhao chúc mừng.

"Nam thần! Chúc mừng sinh nhật!"

"Ngày phá vỡ hạnh phúc! Mặc dù người làm ta thay quần, những người cũng đã cứu mạng ta!"

"Chúc vui vẻ..."

Ánh Tuyết: "Tiểu Nam, người còn có ta! Nhưng... Nhưng hôm nay cũng đâu phải là ngày sinh nhật của a ('☹_☹)?"

Các bạn cùng lớp đều sửng sốt khi thấy bình luận này.

Vì vậy, mở toàn bộ bài viết.

.

.

.

.

.

.

Có lẽ bởi vì hôm nay không phải là sinh nhật của mình!

? ? ?

Không phải sinh nhật của người, mẹ nó người còn đăng bài than vãn cái rắm gì!

Còn có thể vô sỉ hơn không?

Lãng phí cảm xúc của chúng ta!

Người rớt cuộc là loại người gì vậy?

[Giá trị oán khí từ Vương Bắc +666!]

[Từ...]

Chương 26 - Nam Thần Là Người Tốt

Giang Nam cách màn hình phát ra tiếng cười xấu xa hắc hắc!

Nghe mà sợ hãi!

Nhìn bình luận của Chung Ánh Tuyết, tuy rằng bị vạch trần, nhưng trong lòng vẫn có một tia ấm áp!

Cảm giác được người ta nhớ đến thật tốt!

Chỉ bộ dáng góc nghếch tự nhiên của Tiểu Tuyết thật sự quá đáng yêu!

Vốn còn muốn gây thêm một đợt sóng gió trong nhóm lớp!

Nhưng tường nhà bạn bè đều bị Giang Nam cưỡng ép rút một đợt canh gà độc, đúng là không dậy nổi sóng nữa.

Nhìn danh sách giá trị oán khí lại cập nhật thêm, Giang Nam chậm rãi tiến vào mộng đẹp.

Nhưng các hộ gia đình khác không lại may mắn như vậy!

Sinh hoạt hạnh phúc của Vương Tài vẫn tiếp tục...

Màn đêm vừa xuống, cuộc đại chiến kịch tình lại mở ra, quỷ khóc sói gào!

Khiến cho đã nửa đêm rồi mà không biết bao nhiêu thôn xóm nằm trên giường mất ngủ.

Dù sao cũng không ngủ được, còn không bằng tạo em bé...

.....

Dưới ánh mặt trời ấm áp, Ngô Lương bừng tỉnh!

Giờ phút này hẳn đã khôi phục thân thể người lớn, chỉ là mặt mũi còn bầm dập!

Toàn thân một miếng vải cũng không có a!

Gió lạnh?

Sợ là như vậy!

Ngô Lương vừa mới mở ra đã bị đèn flash chói mù con mắt.

Lúc này đâu hẳn có một đám người vây quanh.

"Ai ôi ~ Thanh niên bây giờ thật lớn mật a!"

"Tiểu tử này trông cũng không tệ!"

Một bà già: "Huýt~ hey!"

"Không phải là bị người ta cưỡng bạo đó chứ? Chắc chắc chắc!"

Các đại nương lộ ra ánh mắt như hổ lang!

Tiểu cô nương thì ngượng ngừng che mắt, nhưng lại nhìn không mà lén nhìn xuyên qua kẽ ngón tay.

Trong đầu Ngô Lương có chút ong ong...

Lúc này mới chậm rãi nhớ lại chuyện ngày hôm qua!

Vội vàng tìm kiếm chung quanh, kết quả phát hiện đầu trọc Cường và Sẹo ca đã sớm chạy không thấy bóng dáng!

"Con mẹ nó!"

Hiện tại mình ngay cả một bộ quần áo cũng không có!

Thật sự không chịu nổi ánh mắt của đại gia đại nường cùng tiểu cô nường!

Chỉ muốn tìm một khe hở chui vào!

Lúc này hẳn rõ ràng phát hiện, trên lồng ngực trần trụi của mình phủ một cái quần?

"Cái này... Nam thần để lại cho mình sao?"

"Lấy ơn báo oán! Người tốt a!"

Trong lòng Ngô Lương lại sinh ra chút cảm động!

Đầu trọc Cường cùng Sẹo ca bỏ chạy...

Trên dưới toàn thân mình cái gì cũng không còn, đến cuối cùng vẫn là nam thần để lại cho mình một cái quần lót.

Mặc dù...

Cái quần này là tam giác!

Còn là sọc xanh trắng!

Còn có cả ren!

Phía sau còn có khóa kéo!

Còn in tiếng Anh, viết cái gì f**k.me

Ngô Lương cũng không biết...

Nhưng nó ít nhất là một cái quần!

Ngô Lương tràn đầy cảm kích mặc cái quần này vào!

Hả?

Thậm chí còn có chút thoải mái!

Là loại cảm thụ mà quần bốn góc chưa bao giờ mang lại được cho hắn!

Cũng vào ngày này!

Ngô Lương từ phe tứ giác biến thành phe tam giác!

Ánh mắt quần chúng vây xem nhìn Ngô Lương đột nhiên trở nên hoảng sợ!

Vội vàng nhường đường cho hắn.

Đèn flash điện thoại di động điên cuồng chụp mười lần liên tiếp, con hẻm hẹp đã trở thành đại lộ danh vọng.

Ngô Lương cứ như vậy mặc cái quần in sáu chữ cái tiếng Anh của hắn ra đường!

Hồi tưởng lại trận chiến ngày hôm qua, vẻ mặt Ngô Lương ngưng trọng!

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ đến Giang Nam bị xưng là phế vật lại mạnh tới như vậy!

Thương thuật kia! Kỹ thuật tay không vật lộn! Còn có phi gạch!

Ngô Lương vừa nhớ tới liền cảm thấy một trận nhiệt huyết sôi trào!

Quả nhiên, khiêm tốn mới là cách khoe khoang lợi hại nhất!

Hiện tại chuyện hắn muốn làm nhất, chính là tìm Giang Nam!

.....

Giang Nam đến lớp vào buổi sáng.

Mọi người trong phòng học trở nên tĩnh lặng lại trong chốc lát, tối hôm qua mới bị người độc ghen.

Thế cho nên Giang Nam vừa mới vào phòng học, danh sách giá trị oán khí bắt đầu cập nhật thêm...

Đến bây giờ Lý Hưởng cũng không quên được lần nổ pháo kia, về phần Lý Mộ Ngôn? Thất tình...

Ừm...

Sớm tự học, Lưu Toàn Vũ nằm sấp trên bàn chơi điện thoại di động, không biết thấy được cái gì, phụt cười ra một tiếng.

Chỉ chốc lát sau, điện thoại di động của Giang Nam rung lên.

Mở ra xem, Lưu Toàn Vũ chia sẻ một weibo lên nhóm lớp.

"Đây có phải là Ngô Lương ban 2 không? Ha ha ha ha ha!"

"Mẹ nó cười chết ta! Này ngang nhiên come out?"

"Còn cả hình mèo, phải đáng yêu như vậy sao? Ha ha ha ha!"

"Mẹ nó còn có f**k.me? Kéo khóa quá thuận tiện? Mẹ kiếp! cười chết!"

"Vóc người Ngô Lương quả thực không thể chê! Chúa ơi! Cái cơ bắp này là hàng thật sao? Ta yêu..."

"Người yêu hần? Thế nhưng hần không yêu người a! Ha ha ha!"

Giang Nam tò mò nhấn vào, kết quả nhìn thấy một màn cay

mắt!

Tiêu đề:

Sốc! Sáng sớm giật mình phát hiện người đàn ông cơ bắp biến thái khỏa thân trên làn đường cho người đi bộ ở chợ! Đến tột cùng là bản chất con người vụn vụn, hay là đạo đức suy đồi!

(Cửu Cung Đồ)

Phía trên đều là hình Ngô Lương mặc một cái quần lót, ngang nhiên đi trên đường cái! Có thể nói là long hành hổ bộ! Về mặt trầm tư...

Bình luận bên dưới cũng nổ tung.

"Ta bội phục dũng khí của người anh em này! Nhấn thích cho hình con mèo!"

"Sáng nay ăn sáng ở ven đường thì nhìn thấy hắc ta, thực xin lỗi, sữa đậu nành đã phun! Đèn tiền ăn sáng cho ta a!"

Đoàn Đầu Kiếm Nam: "Người anh em, đại gia đình chào mừng người gia nhập!"

Nam thần: Quầy hàng chợ đêm của Giang Nam có bán quần lót giá rẻ, 10 đồng hai cái, có cả loại như hình!

.....

Giang Nam run rẩy rời khỏi Weibo, lấy tay che mặt!

Tối hôm qua mình thật sự tiện tay kéo một cái quần lót cho hắc...

Nhưng cũng không nghĩ tới!

Kích thích tới như vậy!

Ngô Lương thật sự đã mặc...

Thế là thuận tay quảng cáo một đợt, uh! Đợt này không thiệt thòi...

Giáo viên trong lớp vỗ vỗ bảng đen nói: "Gần sát kỳ thi cuối kỳ!"

"Là một thành viên của ban Linh Võ, khảo nghiệm thực chiến vẫn là đi Thiên Trì Linh Khư ở núi Trường Bạch!

"Hy vọng mọi người sớm phân đội, chuẩn bị đầy đủ!"

"Linh Châu thu được trong Linh Khư thuộc về mình! Nếu có thể có được Linh Châu ẩn chứa linh kỹ thì không thể tốt hơn!"

"10 vị trí đứng đầu sẽ được thưởng Linh Châu có linh kỹ, còn có, vì để chuẩn bị cho kỳ thi đại học, thời gian tiến vào Linh Khư lần này sẽ từ bảy ngày tăng thêm nửa tháng, các bạn học chuẩn bị tâm lý cho tốt!"

"Tổ đội không chỉ giới hạn ở thành viên trong lớp này, một tổ tốt nhất chính là một đỡ đòn! Một pháp hệ! Một cận chiến! Một khống chế!"

Chỉ trong một thời gian, tiếng nghị luận của lớp học đã cao lên.

"Chắc chắc chắc! Thiên Trì Linh Khư ở núi Trường Bạch, một nơi khiến người ta vừa yêu vừa hận!"

"Chỉ có trường chúng ta là không được, Tùng Giang Linh Võ người ta đều đã sớm mở ra hình thức tiểu đội, chúng ta thì vẫn luôn thả lỏng!

"Đừng nói chuyện này nữa, cân nhắc chuyện tổ đội đi!"

Hắc hắc, ta vẫn là tổ đội cùng tiểu đội năm ngoái, hành động

ăn ý!"

Giang Nam yên lặng nghe, lại là đang suy nghĩ chuyện linh kỹ.

Linh thú cấp thấp bên trong Linh Khư rất ít khí mang theo linh kỹ!

Cho dù có, muốn gặp được loại thuộc tính tương ứng với bản thân cũng cực kỳ khó khăn!

Linh Võ giả chỉ có thể hấp thu linh kỹ tương ứng với thuộc tính dị năng.

Mỗi khi thăng một cấp, đều có thể hấp thu một loại linh kỹ.

Ví dụ như Giang Nam, cấp Hắc Thiết.

Chỉ có thể hấp thu một loại linh kỹ, nhất định phải là thuộc tính không gian!

Tuy rằng Hoa Hạ đất rộng nhiều cửa, Linh Khư đếm không xuể.

Nhưng linh thú hệ không gian lại quá ít, hơn nữa còn bị hiệp hội nghiêm khắc khống chế!

Dù có thì Giang Nam cũng không lấy được.

Hiện tại hắn cũng chỉ biết được mỗi thuận di.

Cũng có những thiên tài tự lĩnh ngộ ra kỹ thuật sử dụng dị năng.

Nhưng Giang Nam thì không được...

Chỉ là hắn cũng không lo, có rất ít học sinh đồng cấp với hắn hấp thu được linh kỹ.

Dù sao trường Số 1 Giang Thành vốn không phải là trường học chuyên bồi dưỡng Linh Võ giả gì đó.

Chỉ là Giang Nam không biết, phần thưởng cho mười người đứng đầu kỳ thi cuối kỳ lần này là Linh Châu có linh kỹ, mình liệu có thể lấy được một viên thuộc tính không gian hay không!

Chương 27 - Sao Người Dám Nói Chuyện Với Đại Ca Như Thế?

Trong lớp dần trở nên huyền ảo.

Có người vội vàng liên lạc với đồng đội cũ, có người đàm luận linh thú trong Thiên Trì Linh Khư.

Chỉ có Giang Nam lẳng lặng ngồi trên bệ cửa sổ.

"Nam thần sao không tìm đồng đội?"

Lý Hưởng cười lạnh: "Người ta mạnh như vậy? Thức tỉnh hai hệ! Còn cần đồng đội nữa sao?"

Lưu Toàn Vũ cười hắc hắc nói: "Vậy sao? Nam thần chúng ta chính là người dingf một quyền đánh nổ máy kiểm tra a!"

"Cũng đừng cho rằng linh thú trong Linh Khư cũng sẽ ngây ngốc giống như máy kiểm tra, ha ha, đứng tại chỗ cho hắn đánh? Ha ha!"

"Nam thần người ta cũng chưa từng một lần đi qua Linh Khư! Cũng không phải sợ! Hắn có thuật thuấn di! Dùng để chạy trốn phải nói là không gì sánh bằng! Bảo vệ tính mạng là chuyện không thành vấn đề!"

"Ha ha! Đừng nói đánh chết linh thú! Nam thần sợ là ngay cả gà cũng chưa từng giết qua đúng không?"

"Phế vật thì có làm gì cũng đều là phế vật! Thức tỉnh song hệ

thì thế nào chứ? A... Nực cười!"

"Chỉ với chút điều kiện này, ai lại đi ngu ngốc tổ đội với hấn a, rõ ràng là một quả tạ kéo chân!"

Nghe những lời nói khinh miệt kia.

Giang Nam chỉ lười biếng giãn cơ một trận.

Thăm nghĩ có nên kiểm thêm một lần sóng oán khí nữa hay không?

Buổi chiều sẽ báo danh sách tổ đội.

Giang Nam cũng không nghĩ đến việc tìm đồng đội!

Thuật thuật di tăng mạnh, vẫn còn mấy điểm kỹ năng!

Giang Nam không tin mình không xông ra được!

Giành vị trí đầu bảng ngay lần đầu tiên!

Các bạn cùng lớp đang chờ xem trò đùa Giang Nam.

Đúng lúc này, cửa lớp bị một cước đá văng ra!

Ngô Lương mặc một thân đồng phục học sinh xông vào, đáng vẻ mặt mũi bầm dập khiến tất cả mọi người sửng sốt.

"Giang Nam đâu? Hấn ở đâu?"

Ánh mắt tìm kiếm khắp nơi, nhìn thấy Giang Nam ngồi trên bệ cửa sổ, nhếch miệng cười...

Nụ cười này khiến cho các bạn cùng lớp rùng mình.

"Mẹ kiếp! Nam thần sợ là bị đánh!"

"Sao lại chọc đến sát tinh Ngô Lương này chứ?"

"Hắn rất lợi hại sao?"

"Cha hắn là con buôn xe đã qua sử dụng lớn nhất phường Bắc, ừm. . . Kinh doanh xe qua sử dụng, người biết mà!"

"Người ở Giang Thành đi đường nhìn thấy Ngô Lương đều phải kêu Ngô thiếu!"

Hiển nhiên, một vở kịch hay sắp diễn ra, bộ dáng hùng hổ này của Ngô Lương, không chạy được!

Đám người Lý Hưởng Lưu Toàn Vũ không khỏi lộ ra nụ cười vui sướng khi người gặp họa!

Về phần ra tay hỗ trợ?

Đừng đùa nữa! Không hứa theo động thủ cũng đã rất nể mặt rồi có được hay không?

Chỉ thấy Ngô Lương sải bước đến trước người Giang Nam, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Nam thần! Làm đại ca của ta đi! Ta muốn đi theo người học hỏi bản lĩnh!"

Vừa nói ra lời này, cầm đám người Lý Hưởng đều muốn rớt xuống đất!

Học bản lĩnh? Nhận đại ca?

Không phải tới chĩnh đốn Giang Nam sao?

Vậy mà lại đến báỉ sư?

Đầu hắn bị úng nước đi!

Giang Nam có thể có bản lĩnh cái rắm!

Giang Nam bĩu môi nói: "Người cũng không phải là loại người tốt đẹp gì!"

Lý Mộ Ngôn sững sốt, giống như chưa bao giờ quen biết Giang Nam!

Dám nói chuyện kiểu đó với loại hung danh như Ngô Lương? Muốn chết sao?

Ngô Lương lắc đầu nói: "Ta đã điều tra mọi chuyện rõ ràng, chuyện của quán nướng người sai là gã đầu trọc, ta đã kêu người dạy dỗ bọn họ một trận rồi!"

"Chuyện tương tự tuyệt đối sẽ không phát sinh nữa!"

"Tối qua là là ta làm sai! Đại ca đánh đúng! Ta nhận!"

Lưu Toàn Vũ đều choáng váng rồi! Tất cả các bạn cùng lớp đều ngớ ngẩn!

Vẻ mặt kinh ngạc!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Tối qua hai người đã cãi nhau một trận sao?

Sáng ra thấy Ngô Lương xuất hiện trong thê thảm như vậy, là bút tích của Giang Nam?

Hắn ngoại trừ khí lực lớn một chút, còn biết thuận di, còn có thể làm gì chứ?

Ngô Lương cường đại nổi danh toàn trường, chiến đấu cũng rất giỏi!

Kết quả hiện tại mặt mũi Ngô Lương đều bầm dập, Giang Nam lại giống như không có việc gì?

Nhưng một màn trước mắt nói cho bọn họ biết!

Tất cả mọi thứ thật sự xảy ra!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Người chịu đòn tốt như vậy! Đi Thiên Trì Linh Khư, có thể giúp ta gánh thương tổn hay không?"

Hai mắt Ngô Lương sáng lên!

Vỗ ngực nói: "Giao cho ta! Chỉ cần Ngô Lương ta còn đứng, tuyệt đối sẽ không để người bị thương!"

Giang Nam trầm mặc một lát...

Lập tức cười vỗ vỗ bả vai Ngô Lương: "Vậy thì đi theo ta! Trong đội vừa vắng thiếu một cái khiên!"

Ngô Lương có chút choáng váng.

Đội nào? Giang Nam không phải chỉ có một mình sao?

Ngô Lương không biết.

Giang Nam nói đội, cũng không ở Số 1 Giang Thành!

Mà là Tùng Giang Linh Võ!

Lý Hưởng ở bên cabgh nhin không được mở miệng nói: "Ngô Lương, người nên nghĩ cho kỹ! Trong Linh Khư rất nguy hiểm! Mang theo một quả tạ như Giang Nam, muốn có được thành tích tốt là khó như lên trời!"

Lý Hưởng làm sao có thể nhìn Giang Nam gia nhập đội mạnh? Làm một quả tạ thì nên có tư cách của một quả tạ!

Chỉ thấy Ngô Lương mãnh liệt xoay người.

"Xoẹt!" Một tiếng!

Đồng phục học sinh trên người đột nhiên bị một thân cơ bắp như sắt thép xé toạt, hai tròng mắt đỏ tươi, răng nanh thò ra!

Một tay nhắc cổ áo của Lý Hưởng lên!

"Tiểu tử! Giữ mồm miệng sạch sẽ đi! Sao người dám nói chuyện kiểu đó với đại ca ta?"

Lý Hưởng bị ghen không thở nổi, đối mặt với hai mắt đỏ tươi của Ngô Lương, mồ hôi lạnh lập tức chảy ra...

"Ta... Ta chỉ đề nghị!"

Ngô Lương trừng mắt: "Chuyện của lão tử người quản được sao?"

Vừa định động thủ, Giang Nam một cước đá sau hông Ngô Lương: "Được rồi! Tiểu tử người đúng là thích vứt bỏ đồ ngoài thân, đồng phục học sinh thì không cần tiền a?"

Mỗi lần Ngô Lương ra tay có chút lãng phí quần áo a?

Ngô Lương ném Lý Hưởng ra ngoài, nện lên bàn giảng, phấn rơi xuống đất...

"Ta nghe lời người!"

Lý Hưởng ngồi trên mặt đất, vẻ mặt âm trầm, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Nhưng đối mặt với Ngô Lương, hẳn thật sự không phát giận nổi!

Các bạn cùng lớp nuốt nước bọt, sao Ngô Lương lại nhận quả tạ Giang Nam kia làm đại ca?

Vừa rồi Giang Nam đá hẳn một cước, kết quả Ngô Lương chẳng những không có nửa điểm tức giận, còn có dáng vẻ tuân lệnh.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều hác trước.

Đúng lúc này, một mỹ nữ tóc dài mặc váy siêu ngắn vụng trộm thập thò trước cửa lớp học.

Nhìn Ngô Lương ở chỗ này, vẻ mặt mừng rỡ nói: "Ngô ca? Người có muốn lập đội với ta không?"

"Đồng đội năm ngoái đều không cần ta..."

Ngô Lương nhìn về phía Giang Nam: "Bạn học cùng lớp của ta! Đường Thiên Nhã, Hắc Thiết chín sao dị năng hệ mộc, người xem..."

Giang Nam sửng sốt: "Hành lang có gió?"

Đây chẳng phải là em gái mình gặp ở hành lang ngày hôm đó sao?

Đường Thiên Nhã nhìn Ngô Lương hỏi ý kiến của Giang Nam, vẻ mặt cũng kinh ngạc.

Tại sao Ngô Lương lại hỏi Giang Nam?

Vừa nghe Giang Nam nói chuyện, mặt Đường Thiên Nhã đỏ lên, giận dữ nói: "Hôm nay trong hành lang không có gió!"

[Giá trị oán khí từ Đường Thiên Nhã +663!]

Giang Nam vui vẻ, cô gái này là một chút đáng yêu!

"Được rồi! Không vấn đề gì!"

Ngô Lương cười gật gật đầu, khom lưng nhặt đồng phục học sinh bị xé toạt, nghênh ngang ra khỏi phòng học.

Nhưng thân thể Giang Nam hơi cứng đờ!

Vừa rồi lúc Ngô Lương khom lưng, hần rõ ràng nhìn thấy phía sau thắt lưng có một sợi vải nhỏ màu vàng!

Người anh em!

Người nghiêm túc thật sao?

Vẫn còn ăn mặc!

Có phải thức tỉnh một vài thuộc tính kỳ quái rồi hay không?

Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Có chút hối hận vì quyết định vừa mới đưa ra...

Vẻ mặt Lý Hưởng âm trầm đứng dậy, đi tới trước mặt Giang Nam lạnh lùng nói: "Vào Thiên Trì Linh Khư, ta sẽ cho người biết thế nào là lợi hại!"

Giang Nam nhún nhún vai: "Thật không biết người lấy đâu ra cảm giác ưu việt này!"

"Thiên Trì Linh Khư. . . Ta thật sự mong chờ!"

Chương 28 - Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng

Tất cả đều là bạn cùng lớp, Giang Nam cũng không muốn quá quyết tuyệt!

Nhưng Lý Hưởng cứ năm lần bảy lượt tìm phiền toái!

Giang Nam cảm thấy đã đến lúc dạy cho hắn một bài học rồi!

Buổi trưa ăn cơm ở căng tin, Giang Nam vừa mới bước vào căng tin liền nhìn thấy một tráng hán chạy tới chào hỏi:

"Nam ca! Ở đây!"

Giọng nói vang dội liền thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

"Mẹ kiếp! Ta không nghe nhầm phải không? Ngô Lương gọi Giang Nam là Nam ca sao?"

"Người không biết, buổi sáng hắn còn chạy tới ban 1, nhận Giang Nam làm đại ca!"

"Không phải đó chứ? Người đã xem Weibo chưa? Cái thứ sọc xanh trắng mà Ngô Lương mặc vào buổi sáng... Di ~ Hiện tại lại đi gần Giang Nam như vậy!"

"Tuy nói Giang Nam có chút rác rưởi, nhưng đáng đắp lại đẹp trai, hai người bọn họ sẽ không phải..."

Mấy người liếc nhau, hai mặt nhìn nhau!

Ánh mắt của nhóm hủ nữ bên cạnh chợt lóe sáng, nhỏ giọng

nghị luận.

"Người nói hai người bọn họ, ai công? Ai thụ?"

"Người không xem Weibo sao? Phía sau Ngô Lương viết F--K. me, còn chưa rõ sao!"

"Không nghĩ tới a! Giang Nam thư sinh sáng sủa đẹp trai thế mà lại là công!"

"Chắc chắc chắc! Giang Nam vì thành tích thi cuối kỳ, cũng không từ thủ đoạn, bán đứng linh hồn..."

Một đường đi qua, nghe thì thầm, mặt Giang Nam đều đặc tối sầm!

Nguyên một đám không lo chăm chỉ học tập, mỗi ngày chỉ biết suy nghĩ lung tung!

Con mẹ nó bán đứng linh hồn?

Nếu linh hồn có thể bán lấy tiền, Giang Nam đã sớm bán đi rồi!

Giang Nam mặt mày sa sầm đi tới trước mặt Ngô Lương, hẳn ngược lại thật tri kỷ, đều đã chuẩn bị xong phần cơm cho Giang Nam!

"Sao vậy Nam ca? Có người trêu chọc người sao? Nếu người không tiện ra tay thì nói với lão đệ! Ta sẽ giúp người dạy dỗ hẳn làm người!"

Giang Nam vẻ mặt sầu não, nhưng nhìn "Chú gấu Pooh" bên cạnh nhìn trộm mình, tâm tình dần dần tốt lên.

"To con, thành tích học tập của người có tốt không?"

Ngô Lương sững sốt, vẻ mặt hớn hở: "Mỗi lần thi, ta đều dùng

thực lực để nói cho mọi người biết! Năm học này toàn khối có tổng cộng bao nhiêu người!"

Giang Nam nghe xong thiếu chút nữa cắm cả đầu vào khay cơm!

Con mẹ nó là đứng đầu từ dưới đếm lên?

Giang Nam đen mặt nói: "Cuối kỳ này, bài kiểm lớp văn hóa nhảy lên đứng thứ ba! Đã biết chưa?"

Ngô Lương vỗ ngực nói: "Đứng thứ ba? Không vấn đề gì!"

Giang Nam: "..."

Mẹ nó là số dương! Là hạng ba chứ không phải âm ba!

Ngô Lương trừng đôi mắt trâu: "Nam ca! Người điên à? Hiện tại có nhét sách vào đầu ta, ta cũng không thể nhảy lên tới hạng ba ah!"

Giang Nam trợn trắng mắt nói: "Cơ bắp toàn thân còn chưa tỉnh, trong đầu cũng chỉ có cơ bắp thôi sao?"

"Phải đứng hạng ba! Nếu không đừng đi theo ta nữa!"

Ngô Lương vẽ mặt ủy khuất: "Vì cái gì a!"

Giang Nam: "Người đã bao giờ nghĩ tới tương lai của mình sao? Nếu vẫn cứ như hiện tại, sau này kế thừa gia nghiệp, làm địa đầu xà sao?"

"Nhân sinh của người chỉ dừng lại ở đây thôi sao?"

"Thế giới này rục rĩ như vậy! Ta muốn lên cao để ngắm nhìn phong cảnh! Càng cao càng tốt, vấn đề là người liệu có theo kịp ta hay không?"

Ngô Lương bị nói cho trầm mặc, hẳn biết Giang Nam thật lòng vì tốt cho mình.

Giang Nam buồn bực nói: "Hạng ba, ta dẫn người đi Tùng Giang Linh Võ!"

Ngô Lương sửng sốt, rốt cục hiểu được ý của Giang Nam.

Cũng hiểu được, một câu theo kịp kia của Giang Nam đến tột cùng có bao nhiêu hàm ý!

"Àm!"

Chỉ thấy sắc mặt Ngô Lương đỏ lên, một cái tát vỗ vào bàn cờ.

"Không cần phải nói nữa! Phải làm!"

Một tiếng nổ lớn bất thành linh khiến cả căng tin đều lâm vào yên tĩnh.

Giang Nam nhìn khay cờ bị chấn động của mình...

Người anh em!

Mẹ nó có cần phải nhiệt huyết như vậy không!

Ta còn chưa ăn được miếng nào!

Đường Thiên Nhã ở bên cạnh bị hoảng sợ nói: "Ta có thể hỗ trợ dạy Ngô ca học tập."

Vẻ mặt Ngô Lương cảm động: "Lần này hoàn toàn dựa vào người!"

"Nếu thật sự vẫn không được, vậy ta đi tìm tường người! Ai dám nhiều điểm hơn ta! Ta sẽ gõ hẳn!"

Giang Nam: "..."

Người anh em, lấy thực lực đứng đầu từ dưới đếm lên của người, người tính gở cả trường luôn sao?

Khối lượng công việc có chút lớn!

Sau khi ăn xong, Ngô Lương bắt đầu chế độ điên cuồng học tập!

Trường mắt hận không thể trừng chết sách...

Về mặt Giang Nam vui mừng!

Mình tìm Ngô Lương cũng không phải không có nguyên nhân!

Đầu tiên con hàng này thật sự rất có tiềm năng làm khiên, thiên phú dị bẩm.

Hơn nữa làm người chân thành, không xấu, không có quá nhiều tâm tư.

Thông qua trận chiến với Ngô Lương, hẳn có thể nhìn ra được ý chí cứng cỏi của hắn!

Vô luận bị đánh ngã bao nhiêu lần đều vẫn muốn đứng lên, điểm này rất đáng quý...

Mà câu "chỉ cần Ngô Lương ta còn đứng, tuyệt đối sẽ không để người bị thương!" Mới là nguyên nhân Giang Nam chọn hắn!

.....

Trở lại lớp học, nhân lúc nghỉ trưa, trường bắt đầu phát sóng danh sách các đội!

Một giọng nữ dịu dàng vang lên từ loa phát thanh.

Đội [Tinh Thần Đại Hải]! Đội viên: Vương Mộng Phàm, Lý Kim Long, Lưu Dương, Từ Dương.

Đội [Duy Ngã Độc Tôn]! Đội viên:...

Đội [Bất Phong Ma Bất Thành Hoạt]! Đội viên:...

Đội [Dân Chủ Giàu Mạnh Hữu Nghị Hòa Hợp]! Đội viên:...

Đội [Ương Ca Giang Thành]! Đội viên:...

Đội [Nhất giao ta lý giao! Giao..]! Đội:...

Em gái phát thanh viên đã bắt đầu nôn mửa, nói chuyện cũng bắt đầu có chút lắp bắp...

Quá khó đọc được không? Lại còn là bính âm?

Trong lòng không khỏi nôn mửa, cái tên đội quái quỷ gì chứ?

Giáo viên:...

Hiệu trưởng: ???

Nhìn danh sách dài phía dưới, đầu em gái ong ong đau, có thể xem là nhìn thấy một cái tên đội bình thường một chút.

Đội [Dũng Chiến Hạng 1]! Đội viên: Lý Hưởng, Lý Mộ Ngôn, Lưu Toàn Vũ, Lăng Phong.

Đội này vừa ra, tiếng nghị luận đột nhiên nổi lên.

"Là tiểu đội gồm những hạt giống tốt! Hai pháp chiến! Một cận chiến, một khiên! Chất lượng đều tốt!"

"Lý Hưởng là Thanh Đồng ba sao! Lý Mộ Ngôn trước kỳ thi cuối kỳ khẳng định cũng lên được Thanh Đồng! Hai pháp chiến Thanh Đồng? Chắc chắc!"

"Tốc độ của Lăng Phong rất nhanh! Lưu Toàn Vũ hóa thú tê giác cũng có thể xem là trọng giáp! Bất khả chiến bại!"

"Đội hình quá ổn!"

Lý Hưởng ngồi ở hàng ghế đầu lớp, quay đầu khiêu khích nhìn thoáng qua Giang Nam!

Lý Mộ Ngôn càng cười lạnh, lần thi cuối kỳ này, nhất định phải tìm lại ánh đèn sân khấu của mình!

Lại đọc tên hai đội ngũ, sau đó giọng nữa của em gái phát thanh viên tỷ đột nhiên khẽ dừng một chút!

Lập tức tràn đầy oán khí nói:

"Đội [Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng]! Đội viên: Giang Nam! Ngô Lương! Đường Thiên Nhã!"

[Giá trị oán khí từ Trương Hồng + 999!]

"Phụt... Giang Nam nói cái gì a, cái gì cũng đúng?"

"Người quan tâm hẳn nói cái gì a! Dù sao cũng đúng! Ha ha ha!"

"Tên đội này thật thú vị!"

"Không có phong tao hơn, chỉ có phong tao nhất!"

Ngô Lương ngồi trong lớp, giơ ngón tay cái lên: "Nam ca chính là Nam ca! Có văn hóa!"

Đường Thiên Nhã ở bên cạnh che mặt!

Không, ta không thể! Thật xấu hổ!

Lưu Toàn Vũ cười nhạo nói: "Chặc chặc chặc, một Ngô Lương

mang theo hai quả tạ? Lợi hại lợi hại!"

"Ta nói sao mới chỉ có ba người, nếu lại thêm quả tạ thứ tư thì Ngô Lương cũng..."

"Ầm!"

Không đợi Lưu Toàn Vũ nói xong, Giang Nam liền mở miệng nói: "Người sao, mẹ nó nếu dám nói thêm một chữ, có tin ta hiện tại liền khai chiến với người không?"

Nói xong Giang Nam cầm băng ghế đứng lên, trên mặt vẫn mang theo nụ cười xán lạn.

Còn đưa tay lấy ra một khối gạch từ không gian dị độ!

Tất cả các bạn học cùng lớp đều ngây ngẩn cả người! Giang Nam ngày thường nhu hòa lại phản kích?

Sắc mặt Lưu Toàn Vũ vô cùng khó coi!

Ngay sau đó, giáo viên bước vào.

"Giang Nam, người cầm viên gạch làm gì đó?"

"A... Bức vẽ của ta không có thước kẻ, lấy gạch để dùng!"

[Giá trị oán giận từ giáo viên +666!]

Chương 29 - Thịnh Thế Mỹ Nhan

Nói xong Giang Nam thật đúng là dùng gạch để vẽ thật...

Sắc mặt đám người Lý Hưởng, Lý Mộ Ngôn đều không đẹp!

Được rồi, tạm thời để cho người được nổi bật!

Đợi đến Thiên Trì Linh Khư, Giang Nam người nhất định sẽ đẹp nất!

Tan học đi ngang qua quầy thịt nướng.

Phát hiện tình hình buôn bán hôm nay có điều khác lạ!

Không ít thanh niên đứng canh gác trước quầy hàng, Sợ ca còn nhiệt tình giúp bưng bê?

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đám người này vừa mới nhìn thấy Giang Nam, đồng loạt cúi đầu, cao giọng hô: "Chào Nam ca!"

Chỉ một thoáng, vô luận là người ăn cơm hay là người đi dạo, trong nháy mắt ánh mắt đều tập trung ở trên người Giang Nam...

Giang Nam: "..."

Dì Chu nhiệt tình chào hỏi: "Tiểu Nam tới rồi sao? Vũ Tình mau chào hỏi!"

Giang Nam về mặt nghi hoặc: "Đám người này..."

Dì Chu cười khỏ nói: "Đừng nói nữa, buổi chiều đã chạy tới đây, nhất định muốn được hỗ trợ, không cho thì liền quỳ xuống, ta cũng không có cách nào cự tuyệt..."

"Tiểu Nam người nhìn xem..."

Giang Nam liếc mắt nhìn Sẹo ca một cái!

Tên này giật mình, về mặt nịnh nọt cười cười.

Cái đệt!

Phỏng chừng là kiệt tác của Ngô Lường.

"Không có việc gì đâu dì Chu, cứ xem như là nhân viên mình thuê là được! Có ai không vâng lời thì cứ gọi cho ta!"

"Khu vực này cũng rất loạn, có bọn họ ở đây, cũng có thể trấn trụ cục diện!"

Dì Chu: "Thật ngại quá..."

Chu Vũ Tình cũng đỏ mặt: "Cũng không cần nhiều người như vậy a! Cảm ơn Giang Nam ca ca..."

Giang Nam cứng chiều sờ sờ đầu cô: "Gần đây không có ai khi dễ người đúng không?"

Chu Vũ Tình ngọt ngào cười nói: "Không có, bọn họ đều rất hiền lành!"

Giang Nam cười hắc hắc.

Dám không hiền lành thử ta xem!

Về nhà đi ngang qua cửa nhà Vương đại gia, Giang Nam tò mò

nhìn ra sân...

Phát hiện Vương Tài vô lực nằm sấp trước ổ chó!

Cả người đều gầy đi một vòng.

Bên ngoài ổ chó còn có mấy tiểu mẫu cầu xếp hàng...

Chỉ thấy Quả Quả nhà dì Chu lắc lắc cái đuôi, vẻ mặt hưng phấn kêu vài tiếng.

Vương Tài hữu khí vô lực: "Quâu~"

Sau đó Quả Quả một hơi ngậm lấy đuôi Vương Tài, kéo nó vào ổ chó...

Trên mặt Vương Tài tất cả đều là sống không còn gì luyến tiếc, không bao lâu.

Quả Quả đi ra, vẻ mặt còn chưa thỏa mãn, lắc lắc cái đuôi nhỏ rời đi...

Vương Tài hai chân run rẩy vừa bò ra khỏi ổ chó, một đầy husky tiên lên kéo nó trở về...

Vương Tài căn bản không có cách nào phản kháng!

Nhìn phía sau còn bảy tám con chó cái đang xếp hàng, Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Vương tài a, người tự cầu phúc đi!

Anh đây chỉ có thể giúp người đến đây...

Xem ra linh hệ đích xác có tác dụng phụ, thể lực không đủ? Hẳn là như vậy!

Ừm, việc bán linh hệ cũng nên đưa vào danh trách quan trọng!

Giang Nam về đến nhà lại bắt đầu tiện tay rút thăm 10 lần liên tiếp!

Ước chừng tích góp được ba ngày, giá trị oản khí đạt tới hơn 31 vạn điểm!

Sau đó lại có thêm hai mươi bô linh hẹ...

Giang Nam tức giận mắng mẹ!

Lần thứ ba thế mà lại có hàng tốt.

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một chiếc quần lót hãng Hulk!]

[Chúc mừng trúng thưởng! Một viên thịnh thể mỹ nhan đan!]

[Chúc mừng trúng thưởng! Một viên thịnh thể mỹ nhan đan!]

[Hân hạnh được tài trợ!.....]

Giang Nam sửng sốt!

Không chỉ ra giải khuyến khích mới, ngay cả giải thưởng đứng đầu cũng có? Vẫn là hai viên?

Nghĩ đến tác dụng cường đại của Tẩy Tủy Linh Quả, Giang Nam mơ hồ hưng phấn.

Vội vàng xem xét tác dụng.

[Thịnh thể mỹ nhan đan!]

Tác dụng: Sau khi ăn vào có thể cải thiện ngoại hình, cho phép người có được thịnh thể mỹ nhan! Hoàn mỹ không tỳ vết!

Giang Nam:...

Hắn còn tưởng sẽ xuất hiện Linh Châu, hoặc là các loại dược

thủy thăng cấp, dùng để tăng lên thực lực.

Nhưng thịnh thế mỹ nhan đàn là cái gì quý gì chứ?

Phẫu thuật thẩm mỹ đàn sao?

Cái này thì có quan hệ cái rắm gì với tăng cường thực lực?

Không đúng! Giá trị nhan sắc cũng là một loại thực lực a?

Cái gọi là có nhan tất thắng?

Dựa vào mặt ăn cơm cũng là một loại kỹ năng a!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, tâm tình thấp thỏm ngồi trước gương, sờ sờ mặt mình...

"Ừm... Đã đủ đẹp trai rồi, cũng không có chỗ nào không hài lòng a!"

Nhưng vẫn lấy ra một viên thịnh thế mỹ nhan đàn nuốt xuống.

Ngọt ngào, có một hương vị của kẹo sữa thỏ trắng!

Sau đó Giang Nam liền cảm giác mặt mình bắt đầu ngứa...

Trong lòng lo lắng một trận.

Thứ này sẽ không biến dạng, phải không?

Nó sẽ không phát nổ tại chỗ, phải không?

Hệ thống chó má khiến Giang Nam cứ phải thấp thỏm không thôi.

Nửa giờ sau, Giang Nam không tin được nhìn mình trong gương.

Mi tinh mục kiểm, sống mũi cao thẳng, khóe môi nhếch lên,

một đôi mắt đen tựa như ẩn chứa cả một biển sao trời, đủ để lấy đi trái tim bất kỳ thiếu nữ nào.

Làn da mịn màng trắng nõn đến mức quả thực không có thiên lý! Cả người đều mang theo một loại khí chất tiêu sái không kiềm chế.

Lại phối hợp với đầu đỉnh đầy dã tính, nhẹ nhàng cười, như mũi tên Cupid bắn ra a!

Không đúng! Là là gatlin của Cupid! Thiệt hại phạm vi lớn!

Vẫn là đáng vẻ ban đầu, chỉ là có những tinh chỉnh cực nhỏ, khiến cho biến hóa lớn như vậy!

Giang Nam xoa xoa mặt!

Đẹp trai!

Quá đẹp trai!

Hắn còn không biết mình có thể đẹp trai đến mức này!

Sát thủ thiếu nữ?

Phú bà tiểu nãi cầu?

Dựa vào gương mặt đẹp trai bức người này, đủ miếu sát bất kỳ nam minh tinh nào trong giới giải trí!

Yêu!

Giang Nam chậm rãi nắm chặt nắm tay, vẻ mặt kiên nghị!

"Đã đến lúc mua một quyển "Làm thế nào để lấy lòng phú bà" để xem rồi!"

Sau đó, Giang Nam lại xem xét giải thưởng khuyến khích mới.

[Quần lót thương hiệu Hulk!]

Tác dụng: bug cấp quần! Có thể biến hóa theo thân hình người mặc.

Giang Nam nuốt nước miếng?

Trong phim, Hulk biến thân quần áo bị xé toạt, nhưng quần lót thì vẫn kiên cường chống đỡ, vô luận phát sinh chiến đấu như thế nào, quần lót vẫn kiên cường như cũ!

Quần lót thương hiệu Hulk cũng có tác dụng tương tự sao?

Lời hại!

Quả thực chính là tin mừng cho Linh Võ giả dị năng hóa thú a!

Còn tác dụng phụ?

Cũng không phải mình mặc, Giang Nam cũng không lo lắng về chuyện này!

Trước cứ để cho Ngô Lương thử xem!

Dù sao hiện tại hình ảnh kia vẫn còn ở trong đầu Giang Nam không thể xóa đi...

Thoáng nhìn, phong cách nam nữ, cái gì cũng có!

Lúc này, linh hệ cũng đã tiến vào cửa hàng hệ thống, giá trị 300 oán khí một bó!

Giang Nam: ...

Ngay sau đó, điện thoại di động đột nhiên đổ chuông.

Cuộc gọi video từ Diệt Lang.

Giang Nam nhấn nút kết nối.

Trong hình, Hạ Dao khoác cánh tay Chung Ánh Tuyết cười vui vẻ!

Bên cạnh hai người có vẻ rất ồn ào, hình như là ở trên đường cái.

"Tiểu Nam! Ra ngoài ăn tối đi! Hôm nay Tuyết Tuyết vui vẻ, cô ấy mời!"

Chung Ánh Tuyết cũng dịu dàng cười nói: "Hôm nay Tiểu Nam muốn ăn cái gì?"

Nhìn thấy hai đại mỹ nữ, tâm tình Giang Nam nhất thời sung sướng.

"Hai người ở đâu? Ta đến liền!"

Nhưng Hạ Dao lại bĩu môi nói: "Tiểu Nam! Người một nam thanh niên lớn to đầu rồi mà gọi video còn mở filter làm đẹp? Có phải đều chỉnh các chỉ số cao nhất đúng không?"

"Tắt nó đi! Sắp đẹp trai làm mù ta rồi!"

Giang Nam: ???

"Ta không mở?"

"Còn ngại biện? Tiểu Tuyết, filter làm đẹp của điện thoại di động bây giờ đều tốt như vậy..."

Chung Ánh Tuyết trợn trắng mắt, không để ý tới Hạ Dao:

"Hai chúng ta đang chờ người ở quảng trường Thế kỷ!"

Giang Nam: "Được rồi! Ta sẽ đến liền!"

Giang Nam tắt video, vẻ mặt bất đắc dĩ!

Cái này... Không oan uổng vậy chứ?

Còn phải làm đẹp?

Nhan sắc của tiểu gia ta là mở trực tiếp trên mặt có được hay không?

Chương 30 - Vụ Nỗ Bất Ngờ

Bên phía Giang Nam đang chuẩn bị ra ngoài ăn cơm cùng hai người Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết.

Mà bên phía Ngô Lương thì ở nhà vùi đầu khổ học, cơm tối cũng không ăn.

Ngô tiên sinh chân đi dép lê đi vào phòng Ngô Lương.

"Con trai! Ăn một miếng cơm nha, mẹ ngươi vừa mới làm..."

Lời còn chưa dứt, đã nhìn thấy Ngô Lương nằm sấp trên bàn làm đề, trông mắt thiếu chút nữa trũng ra!

"Ngươi... Ngươi đang làm gì vậy?"

Ừm... Nhất định là đang vẽ bậy trong sách, học sinh, đều thích làm chuyện này!

Đi vào xem!

Mẹ kiếp?

Vậy mà thật sự đang giải đề?

"Con trai! Ngươi điên à? Vậy mà thật sự đang học?"

Nhìn vào bàn, một loạt các cuốn sách tham khảo dày cộm, [ba năm kỳ thi tuyển sinh đại học, năm năm mô phỏng]!

Ngô Lương đen mặt: "Cha, ngươi mau ăn cơm đi, đừng quấy rầy ta học tập, cuối kỳ này ta còn phải thi vào top 3!"

Ngô tiên sinh choáng váng, lo lắng nói: "Top 3? Ngươi hứa với

ta là bỏ học cấp ba thì sao?"

"Bỏ học cấp ba! Làm mấy chuyện xấu! Trở thành lưu manh đường phố, tiếp nhận vị trí của ta, lúc này mới có thể để cho ta an tâm!"

Ngô Lương vẻ mặt ghét bỏ: "Ta cũng không muốn loại cuộc sống thuận buồm xuôi gió này!"

Ngô tiên sinh lo lắng: "Có phải gặp đả kích gì không? Nói cho ta biết đó là ai? Ta gọi người đi..."

Ngô Lương đứng dậy đẩy hần ra ngoài: "Cha! Ta muốn học! Đừng làm phiền ta!"

Ngô tiên sinh đứng ngoài cửa, vẻ mặt hoài nghi nhân sinh: "Vợ! Con trai chúng ta bị bệnh lạ đúng không?"

Ngô phu nhân: "Con trai bị sao vậy?"

"Hần đang học! Còn đòi thi vào top 3!"

Ngô phu nhân đen mặt mắng: "Mẹ nó ta thấy người bị bệnh mới là người, mau qua đây ăn cơm cho lão nương!"

.....

Trên đường, Giang Nam thân dưới mặc quần cộc dép lê, thân trên áo thun ngắn tay in hình nữ chiến sĩ, phải gọi là hoa hòe lòn lẹt.

Trên đường đi, tỷ lệ quay đầu quả thực nổ tung!

Người già thì tới 80 tuổi! Trẻ em thì tới 13 tuổi!

"Chúa ơi! Tiểu ca ca này đẹp trai quá rồi! Mắt ta đều không thể rời đi dù chỉ là nửa khắc!"

"Đẹp trai lắm! Không biết là ngôi sao của nhà nào a?"

"Minh tinh cũng không đẹp trai được như hần a?"

"Mau chụp một tấm! Đầu dính thật hợp với hần!"

"Ta... Ta muốn wechat!"

Dọc theo đường đi đều là xì xào bàn tán, không riêng gì nữ, mà ngay cả nam nhìn thấy Giang Nam cũng nhin không được quay đầu lại liếc mắt nhìn.

Thời điểm đi đến quảng trường Thế kỷ, Giang Nam đã được xin wechat 17 lần, 3 lần chụp ảnh chung...

Giang Nam chắc chắn đều thêm bạn!

Dánh sách bạn bè wechat chính là một nguồn giá trị oán khí quan trọng! Giang Nam làm sao có thể buông tha?

"Tiểu Nam! Ở đây!" Chung Ánh Tuyết đứng dưới ánh đèn đường không ngừng vẫy tay.

Hôm nay Chung Ánh Tuyết mặc chiếc váy màu xanh da trời, đôi dép màu trắng lộ ra đôi chân nhỏ nhắn phấn nộn,

Một mái tóc đen buộc thành đuôi ngựa, đơn giản mà không mất đi vẻ đẹp, dịu dàng hào phóng!

Mà Hạ Dao thì năng động hơn nhiều, áo ba lỗ phối áo bra thể thao đen, cộng thêm áo khoác chống nắng màu trắng, quần cao bồi dưới thân, chân dài cực kỳ hút mắt.

Ba người đứng cùng một chỗ, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của không ít người, nhao nhao ghé mắt.

Hạ Dao giật mình nhìn Giang Nam, còn dụi dụi mắt.

"Chúa ơi, ta còn tưởng người mở app làm đẹp! Chỉ mới mấy ngày không gặp! Sao lại đẹp trai lại như thế này? Người có ăn đủ đủ không?"

Giang Nam: ???

Nhìn thoáng qua ngực Hạ Dao, Giang Nam bĩu môi: "Đu đủ nhà người có tác dụng làm đẹp sao? Người ăn nhiều đu đủ phải không?"

Hạ Dao nghiêng răng, vươn ra ma trảo, xoa mạnh mặt Giang Nam một trận.

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Wow!

Làn da trơn láng, quá trắng! Hạ Dao đều có chút hâm mộ.

"Nói nhanh đi! Người đã dùng cách gì? Người có phẩu thuật không?"

Giang Nam nghiêm trang nói: "Không! Ta chỉ rửa mặt thôi!"

Hạ Dao vẻ mặt ghét bỏ buông tay!

Hắn đã không rửa mặt bao lâu rồi? Rửa mặt xong liền thay đổi lớn như vậy? Hừ ai chứ?

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Tiểu Nam nhà ta từ nhỏ đã đẹp! Đáng đời đẹp trai như vậy a! Đi thôi, đi ăn lẩu đi!"

Giang Nam cười hắc hắc.

Vẫn là Tuyết Tuyết tốt nhất! Nhưng sao nghe cứ lạ lạ?

Đẹp trai đáng đời?

Ừm...

"Sao hôm nay lại muốn ăn cơm? Hôm nay không phải là thứ hai sao?" Giang Nam thuận miệng hỏi.

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Nhớ người không được sao?"

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Họ La kia xin nghỉ hai tuần, rốt cục đi học cũng không bị phiền nữa, Tuyết Tuyết vui vẻ sao?"

Hai người Giang Nam Hạ Dao liếc nhau, nháy mắt một cái!

Về mặt Chung Ánh Tuyết hồ nghi: "Sao ta cứ có cảm giác hai người các người có chuyện gì gạt ta đây?"

"Không! Ta thề với lương tâm của ta!"

Hạ Dao vuốt ngực mình, Giang Nam trợn trắng mắt.

Từ bỏ đi, Hạ Dao! Người không chạm vào được lương tâm!

Khoảng cách quá xa!

Nói xong lấy ra một viên từ trong túi "Kẹo sữa thỏ trắng lớn" nhét cho Chung Ánh Tuyết.

"Cho người kẹo này! Về nhà rồi ăn!"

Chung Ánh Tuyết nhìn kẹo sữa thỏ trắng trong tay thì sửng sốt, ký ức giống như thủy triều vọt tới.

Cười nói: "Ừm, về nhà ăn!

Nhưng Hạ Dao cũng đưa bàn tay nhỏ bé của mình tới: "Của ta đâu? Ta cũng muốn ăn kẹo!"

Giang Nam bĩu môi: "Đứa nhỏ không nghe lời không có kẹo để ăn!"

Hạ Dao tức giận rằng nghiêng lợi, lại nhào tới làm một cú siết cổ bất khả chiến bại, Giang Nam bị siết trợn trắng mắt!

"Người có cho hay không?"

Giang Nam: "Thật sự không còn nữa! Chỉ có một cái! Lần sau cho người! Lần sau!"

Nói xong thì thầm với Hạ Dao: "Ta tìm được một tên phụ trách chống đỡ! Chờ ta lấy được hạng đầu lại mang tới đây cho hai người các người xem thử?"

Hạ Dao sửng sốt, lập tức cười hắc hắc nói: "Lấy hạng đầu? Tự tin như vậy? Không phải người chưa từng vào lĩnh khư sao?"

Giang Nam bĩu môi: "Cắt! Chỉ với giá trị nhan sắc của ta! Lĩnh thú nữ thường tổn ta sao?"

"Phi! Nổ mà không biết xấu hổ! Được rồi, người người chọn là được."

Chung Ánh Tuyết quay đầu lại tò mò nói: "Hai người lên nói cái gì vậy?"

Hạ Dao và Giang Nam đều lắc đầu như điên!

Về mặt Chung Ánh Tuyết nghi hoặc, vừa muốn hỏi cái gì.

Ngay sau đó, chỉ nghe thấy.

"Ầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Ánh lửa ngút trời bao trùm toàn bộ bầu trời đêm! Chỉ một khoảng khắc bầu trời sáng như ban ngày!

Tiếng ồn lớn thậm chí còn làm vỡ kính của các tòa nhà dân cư!

Một vụ nổ lớn đã xảy ra tại trung tâm mua sắm Walmart cách đó hai dãy nhà!

Đám đông hoảng loạn, chạy trốn kính vỡ rơi xung quanh.

Nhìn về phía trung tâm mua sắm, thế lửa mãnh liệt, đảo mắt đã nuốt chửng hai tầng lầu!

Khói đen cuồn cuộn cực kỳ rung động lòng người, trong không khí tràn ngập một cỗ mùi khét!

Ba người liếc nhau, trong mắt lộ vẻ kinh hãi!

Sao một vụ nổ lớn như vậy có thể xảy ra trong trung tâm mua sắm được cơ chứ? Nó lại không phải là nhà máy hóa chất?

Hơn nữa trong trung tâm có đông đảo người dân, lại còn là giờ cao điểm ban đêm, xảy ra chuyện như vậy, có thể thấy được hậu quả nghiêm trọng cỡ nào!

Về mặt Giang Nam ngưỡng trọng: "Đi! Chúng ta qua đó xem thử!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng tràn đầy nghiêm túc, thời điểm tất cả mọi người đều kinh hoảng bỏ chạy, hoặc là lấy điện thoại ra chụp ảnh!

Ba người ngược dòng mà lên!

Thân làm Linh Võ giả! Có được sức mạnh mà người bình thường chưa từng có!

Đối mặt với nguy hiểm và không rõ, có trách nhiệm cũng có nghĩa vụ xông lên tiền tuyến, ngay cả khi không thể giúp đỡ, nhưng ít nhất cũng có thể làm những chuyện trong khả năng của mình!

Chương 31 - Ta Có Biện Pháp

Tốc độ của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều nhanh kinh người!

Cho dù là Giang Nam muốn đuổi kịp cũng có chút vất vả.

Trường trung học Linh Võ Tùng Giang từ lớp 11 đã bắt đầu mở ra hình thức bồi dưỡng tiểu đội, hơn nữa quanh năm tiến vào Linh Khư săn giết linh thú!

Kinh nghiệm thực chiến cực kỳ phong phú!

Ăn ý vô song, chỉ cần một ánh mắt là có thể biết đối phương đang suy nghĩ cái gì!

Sự chênh lệch giờ phút này liền thể hiện ra...

Ngay sau đó!

Giang Nam đột nhiên phát hiện trong đám người có ba bóng dáng, một kẻ mặc âu phục đen, một kẻ áo khoác màu đen, một kẻ mặc jacket bóng!

Bọn họ dùng tốc độ khủng bố xông về phía trung tâm thương mại, tốc độ cực nhanh!

Giang Nam liếc mắt một cái liền nhìn ra, đây là quân nhân, hơn nữa thực lực cũng cực mạnh!

Cho dù không mặc quân phục, nhưng từ khí chất cũng có thể nhận ra được.

"Tiểu Tuyết! Hạ Dao! Cảnh thận một chút, chuyện này không

đơn giản như vậy, sợ không phải trên hỏa hoạn bình thường!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu nói: "Là dị hỏa do người thức tỉnh hệ hỏa phóng ra! Hơn nữa đẳng cấp không thấp!"

Giờ phút này trên mái tóc ngắn màu bạc của Hạ Dao đột nhiên xuất hiện hai lỗ tai lông xù!

Tai sói?

"Đối phương hẳn vẫn còn ở bên trong trung tâm thương mại, ta cảm nhận được vài cỗ khí tức cường đại!"

Giờ phút này Giang Nam hoàn toàn không nghe thấy Hạ Dao nói gì!

Hai mắt trong suốt cứ nhìn chăm chăm vào tai thú của Hạ Dao không rời!

Oa!

Cái này cũng quá đáng yêu rồi đúng không?

Đây là dạng hóa thú của Hạ Dao sao?

Hẳn không phải là hóa thú toàn thân a...

Vậy thì... Nếu hóa thú toàn thân thì có thể biến thành một con sói hay không?

Trong lúc suy nghĩ thì đã chạy đến dưới trung tâm thương mại!

Lúc này bên dưới trung tâm thương mại đã bị vây quanh, người dân xung quanh đã được sơ tán.

Mấy chiếc xe cứu hỏa kết nối vòi chữa cháy, từng cột nước trắng kiến lao vào tòa nhà trung tâm mua sắm!

Nhưng đối với thể lửa hừng hực lại không hề có tác dụng, đây cũng không phải là lửa bình thường!

Mà hiện trường cũng có không ít Linh Võ giả dị năng hệ thủy ra tay, lấy nước dập lửa!

Nhưng ngọn lửa rất lớn, tựa như hạt cát trong sa mạc!

Điều khiến cho Giang Nam nghi ngờ là tại hiện trường không chỉ có xe cứu hỏa! Còn có xe chống đạn, cùng với một chiếc xe quân sự!

Ngay cả phóng viên đài thông tin cũng tới không ít, phát sóng trực tiếp.

Lúc này ngọn lửa đã cắn nuốt tới tầng 4, tầng 5, đang có xu hướng lan tràn lên tầng 6!

Chỉ nghe phóng viên hiện trường nói với máy quay:

"Ta là Hồ Thạc phóng viên đài tin tức!"

"Bây giờ là 8 giờ 03 phút tối! Walmart Giang Thành đột nhiên dẫn phát cháy nổ, chúng ta đều có thể nhìn thấy được sự dữ dội của đám cháy này, đội chữa cháy Giang Thành vẫn đang tích cực triển khai cứu hộ!"

"Hiện trường cũng có không ít Linh Võ giả hệ thủy nhiệt tình ra tay trợ giúp! Nhưng tình hình vẫn không mấy lạc quan!"

"Bởi vì không gian dưới trung tâm thương mại quá mức chật hẹp, không cách nào bố trí được đệm không khí! Hiện tại có không ít người còn bị nhốt ở tầng sáu của trung tâm mua sắm không thể ra ngoài!"

Ngay sau đó hình ảnh chuyển đến cửa sổ sáu tầng của trung tâm mua sắm!

Đã có một người mẹ ôm đứa trẻ, không thể chịu được khói dày đặc, sẵn sàng nhảy xuống.

"Hiện tại! Lính cứu hỏa đang dựng thang cứu người! Thành viên của hiệp hội Linh Võ cũng đang trên đường tới đây!"

.....

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết sốt ruột: "Ta không sợ lửa đốt, nhưng không có cách nào dẫn người xuống!"

Hạ Dao cũng vội vàng xoay vòng tại chỗ: "Tầng sáu quá cao, ta không nhảy được cao tới như vậy! "

Giang Nam vẻ mặt nghiêm túc: "Ta có một cách!"

"Tiểu Nam! Người..."

Không đợi hai người nói xong!

Giang Nam đã nương theo đám người xông tới phía trước, vừa muốn đi vào trong, đã bị cảnh sát vũ trang ngăn cản!

"Người anh em, bên trong nguy hiểm! Đừng vào trong!"

Giang Nam lo lắng giải thích: "Ta là Linh Võ giả, ta có cách để cứu người!"

Cảnh sát vũ trang kia đầu tiên sửng sốt, lập tức nói: "Được! Vậy tới phía bên kia để ghi danh, trường hợp đặc biệt! Không thể không đề phòng! Xin vui lòng hiểu cho! Hãy tự đảm bảo an toàn!"

Còn phải ghi danh nữa sao?

Nhưng nhìn xe chống đạn cùng xe quân sự, Giang Nam biết mọi chuyện không đơn giản như vậy!

Vậy thì đi ghi danh!

Đúng lúc này, một tiếng nổ lại truyền đến! Ngọn lửa bùng phát dữ dội theo cửa sổ bắn ra hơn 10 mét!

Bốn bóng người theo cửa sổ nhảy ra, lại bay lên nóc tòa nhà đối diện, sau đó điên cuồng chạy trốn!

Ngay sau đó một bóng dáng mặc áo khoác màu đen từ tầng sáu của trung tâm mua sắm nhảy xuống!

"Rầm!" Một tiếng đập vào một chiếc xe Jeep!

Xe Jeep đều bị bóng người này nện vỡ!

Người nhảy từ tầng 6 đội mũ nồi, một thân mặc áo khoác đen!

Bên trên áo khoác còn có dấu vết bị đốt cháy khét!

Là một người phụ nữ dáng người cao lớn dị thường!

Chỉ thấy người phụ nữ này lau khuôn mặt cháy đen vì bị khói hun khói.

Đi tới phía trước xe quân đội, một phát kéo cửa xe ra ném ở ven đường...

"Đuổi theo cho ta!"

Xe quân đội nổ vang một trận, hướng về phía mấy người chạy trốn kia.

Mà mấy tên áo khoác đen ẩn trong đám đông cũng lặng lẽ rời đi, đuổi theo,

Giang Nam nuốt nước bọt!

Người phụ nữ này... Quá bạo lực!

Tổ chất thân thể biến thái tới vậy?

Chương 32 - Nữ Chiến Binh Xinh Đẹp Đột Kích Đám Cháy

Mọi người vừa từ trong một trận kinh ngạc bừng tỉnh lại!

Nhưng ngay lúc này!

Người phụ nữ đứng trên lầu sáu bởi vì thế lửa quá lớn, không thể đứng vững, thế nhưng ôm đứa nhỏ ngã xuống!

Đám đông kêu lên từng trận!

Ngay cả phóng viên Hồ Thạc kia cũng hoảng sợ!

"Ah! Có người! Có người té lầu!"

"Phải làm sao bây giờ! Làm sao đây! Phải làm sao đây!"

Giang Nam: "Mẹ nó! Không còn kịp nữa rồi!"

"Lão ca! Tý nữa ta lại trở về bổ sung ghi danh!"

Không đợi cảnh sát vũ trang kia kịp phản ứng!

Thân ảnh Giang Nam trong nháy mắt biến mất tại chỗ!

Mẹ kiếp?

Sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thân ảnh Giang Nam cứ như vậy đột ngột xuất hiện giữa không trung!

Ôm lấy hai mẹ con rơi xuống không trung!

Thuấn di lần nữa!

Hạ cánh thành công!

Hồ Thạc ngậy người trong chớp mắt, lập tức hưng phấn nói: "Đã quay được chưa? Mọi người có thấy không? Người nào đó đã ra tay! Cái gì vậy? Thuần di sao? Chúa ơi!"

"Thật sự là quá mạo hiểm! Thế nhưng vọt tới giữa không trung để cứu người! Nhưng cũng may mẹ con họ bình an!"

Trong đám đông phát ra một tiếng hoan hô! Còn chuyện nào thú vị hơn chứ!

Lão ca cảnh sát vũ trang giơ ngón tay cái lên về phía Giang Nam!

Hạ Dao cao hứng nhảy dựng lên: "Oa! Tiểu Nam quá đẹp trai! Thuần di! Thật sự là thuần di!"

Chung Ánh Tuyết càng hưng phấn tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, âm thầm nắm chặt nắm tay!

Trong lòng vô cùng kiêu ngạo, vui mừng! Giang Nam vẫn luôn là Giang Nam trong lòng mình như trước!

Chỉ thấy hai mẹ con được Giang Nam cứu, vẻ mặt cảm kích!

Nhưng bởi vì kinh hách quá độ, thân thể run rẩy không ngừng, ngay cả lời nói cũng không rõ ràng.

"Dì, dì đừng lo lắng! Không sao đâu! Dì có biết còn bao nhiêu người nữa trong trung tâm mua sắm không?"

Người mẹ kia run giọng nói: "Đoán chừng vẫn còn năm sáu mươi người, ta không biết có phải toàn bộ hay không, có thể còn có nhiều hơn nữa!"

Giang Nam vừa nghe, trong lòng lạnh lẽo!

Nhiều người tới vậy? Cứu hỏa căn bản không kịp cứu! Đợi đến khi toàn bộ đều tới nơi, ngọn lửa đã sớm nuốt chửng tầng lầu!

Vội vàng quay đầu nói: "Đồng chí phòng cháy chữa cháy! Có quá nhiều người trên đó! Ta sẽ cứu người trước!"

Phía cứu hỏa vừa nghe liền đáp: "Này! Anh bạn, mặc quần áo chữa cháy vào! Phía trên nóng..."

Nhưng còn chưa kịp nói xong, bóng người Giang Nam đã không còn!

Kết quả không đến mười giây Giang Nam đã trở về, một tay xách theo một người.

Không đợi người nói chuyện, liền một lần nữa biến mất!

Lúc này đây, trên vai Giang Nam khiêng hai người, trong tay xách hai người! Dưới nách còn kẹp một người!

Người xem đều phải kinh hãi!

Trong một phút ngắn ngủi, Giang Nam dựa vào thuận di mà xách xuống hơn hai mươi người!

Bất kể là quần chúng vây xem hay là cảnh sát phòng cháy chữa cháy đều reo hò một trận!

Người được Giang Nam xách ra còn chưa kịp phản ứng!

Chỉ biết là được cứu mà không hiểu gì cả!

Trong đám đông đều là tiếng hoan hô còn có tiếng huýt sáo!

"Mẹ kiếp! Người anh em này cũng quá mạnh rồi!"

"Máy cứu người!"

"Tuổi không lớn, lá gan thật lớn! Có bao nhiêu nguy hiểm trong đám cháy chứ?"

"Hắn ta... Hắn chẳng phải chính là cái tên dùng đầu bổ gạch không chút chớp mắt ở chợ đêm Giang Thành sao?"

"Thì ra là hắn? Chủ sạp uy vũ!"

Giờ phút này, Hồ Thạc cũng đang kích động giới thiệu!

"Chúng ta hãy quay ống kính về phía chàng trai đã lao vào đám cháy cứu người!"

"Xem ra hắn vẫn còn là học sinh, nhưng đồng thời cũng là #giả thực lực cực mạnh!"

"Thời gian ngắn ngủi một phút mà đã xách ra hai mươi bảy người từ trong đám cháy!"

"Ah! Quần áo của hắn đang bốc cháy!"

Giang Nam sửng sốt, quay đầu liên tục vồ vồ quần áo.

Lúc này mới phát hiện không biết từ lúc nào mà quần áo đã bị đốt ra mấy lỗ thủng.

Nhiệt độ trong đám cháy cực cao, cho dù là Giang Nam cũng bị nướng đến cực điểm khó chịu.

Không kịp suy nghĩ nhiều, tiện tay lấy ra một thùng nước thủy đại lực từ trong không gian dị độ tưới lên người!

Không còn cách nào!

Nông Phu Tam Quyền giá 1 vạn một chai cứ thế được dùng để tắm!

Chính là xa xỉ tới vậy!

Bị nước lạnh kích thích, Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Cảm giác một cỗ lực lượng từ bên trong thân thể trào ra!

Không khỏi sửng sốt.

Mẹ kiếp?

Được thủy đại lực còn có thể bơi ngoài thân hay sao?

Giang Nam sợ tới mức vội vàng sờ đầu...

May mắn, không hói!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, giống như phát hiện ra tân đại lục.

Nhưng cũng không kịp suy nghĩ nhiều.

Một lần nữa xông vào đám cháy để cứu người!

Không bao lâu sau, liền dẫn hai người đi ra.

Được thủy đại lực trên người bởi vì nhiệt độ cao biến thành hơi nước, phiêu tán trên bầu trời đêm.

Vẻ mặt phóng viên Hồ Thạc cảm động nói: "Mọi người đã thấy chưa? Áo thun in hình nữ chiến binh xinh đẹp của chàng trai này đều bị cháy ra mấy lỗ thủng, có thể tưởng tượng được bên trong đám lửa tội cùng nguy hiểm đến mức nào!"

"Nhưng hẳn là không thèm để ý tới an nguy bản thân, còn kiên trì cứu người! Tinh thần không sợ hãi này! Làm cho người ta rơi lệ..."

Nhưng trong đám người lại có không ít người không nhận được, phụt cười một tiếng!

Người nói áo thun thôi là được mà?

Con mẹ nó, còn phải thêm cụm từ nữ chiến binh xinh đẹp vào...

Cũng quá chói mắt rồi a?

Chương 33 - Chàng Trai Ngoại Quốc

Hiện trường cứu hỏa vốn rất nghiêm túc, lại bị nữ chiến binh xinh đẹp phá vỡ.

Phóng viên Hồ Thạc xấu hổ cười cười, biết mình mắc sai lầm, thề lười đáng yêu.

Bên trong đám cháy! Phòng vệ sinh sạch khói!

Một cô bé búi tóc kiểu natra trông rất đáng yêu đang ngồi xõm ở trên bồn rửa tay.

Trong tay còn cầm điện thoại di động...

Đang phát sóng trực tiếp!

Khuôn mặt vì bị hun khói mà trở nên đen thui của cô gái tràn đầy nước mắt.

Đáng thương hỏi: "Ta... Ta không muốn chết ở đây!"

Trên màn hình điện thoại di động đây bình luận!

"Tiểu Ngư đừng sợ, đợi ở chỗ này không cần đi ra ngoài!"

"Hạn chế đừng hít khói!"

"Sẽ có người đến cứu người! Đội cứu hỏa đang đến!"

"Bật vòi nước lên, mở hết tất cả ra!"

Ngư Thanh Thanh dựa theo chỉ dẫn của cư dân mạng, thật sự

chống đỡ đến bây giờ!

"Ta đang xem phát sóng trực tiếp của đài tin tức! Có một mảnh nhân đang xông vào cứu các người!"

"Ta cũng xem! Chỉ trong vài phút mà hắn đã xách ra hơn hai mươi, nữ chiến binh xinh đẹp! Mẹ kiếp!"

Đôi mắt to tròn của Ngư Thanh Thanh sáng lên!

Lau nước mắt:

"Có người đến cứu ta sao? Còn là nữ chiến binh xinh đẹp?"

Đúng lúc này, Ngư Thanh Thanh chỉ nghe bên ngoài có người hô:

"Còn ai không? Lên tiếng a!"

"Không lên tiếng ta sẽ đi a!"

Ngư Thanh Thanh vội vàng hô to: "Chi! Chi! Chi!"

Màn hình đã nổ tung!

"Mẹ kiếp! Đáng đời người bị mắc kẹt! Cô gái ngốc nghếch này!"

"Chi cái gì a! Báo vị trí!"

"Ai ta cũng không phục, chỉ phục mỗi người!"

Ngư Thanh Thanh lau nước mắt, vội vàng báo vị trí: "Nơi này! Nhà vệ sinh!"

Không quá vài giây, chỉ nghe "bang"! một tiếng.

Cửa phòng tắm bị đá văng ra!

Trong làn khói dày đặc cuộn cuộn, Ngự Thanh Thanh chỉ nhìn thấy một bóng người cao lớn đi vào!

Hưng phấn nói: "Nữ chiến binh xinh đẹp! Có phải là người không?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta còn kiêm luôn cả nữ chiến binh thần kỳ Balala tiểu ma tiên a!"

Lúc này Ngự Thanh Thanh mới phát hiện, nữ chiến binh xinh đẹp là hình thủy thủ Mặt Trăng được in ở trên áo của Giang Nam...

Màn hình trực tiếp nổ tung!

"Anh chàng này đúng là một nhân tài! Ha ha!"

"Nhân danh mặt trăng! Biến hình!"

"Được cứu rồi! Cuối cùng cũng được cứu!"

"Thủy thủ mặt trăng, là người sao? Không! Ta là tiểu ma tiên! Ha ha!"

Ngự Thanh Thanh nhìn Giang Nam nà mặt đỏ lên!

Người này... Người này có một chút đẹp trai a!

Cho dù đã bị khói hun đen những cũng không che dấu được thịnh thế mỹ nhân của Giang Nam!

Ngược lại còn vì hấn gia mà tăng vài phần khí khái nam tử!

Giang Nam không nói lời gì, một phen ôm lấy Ngự Thanh Thanh thuận di ra ngoài.

Không đợi Ngự Thanh Thanh kịp phản ứng thì đã được cứu ra rồi!

Ngơ ngác đứng tại chỗ, muốn nói lời cảm ơn với Giang Nam!

Nhưng Giang Nam đã một lần nữa xông vào đám cháy!

Thật lâu cũng không thể tỉnh táo, cô nhìn thấy Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trong đám người!

Lập tức nhào tới, gào khóc!

"Tiểu Tuyết, Dao Dao! Làm ta sợ chết khiếp! Ô ô~ ôi!"

Lúc này hai người mới nhận ra, tiểu quỷ đen thui này là Ngư Thanh Thanh, là bạn học cùng lớp!

Chung Ánh Tuyết vừa vỗ lưng Ngư Thanh Thanh vừa an ủi: "Ngao! Mọi chuyện ổn rồi! Không sao đâu!"

Vẻ mặt Hạ Dao lo lắng: "Cũng không biết Giang Nam thế nào! Hắc mới Hắc Thiết mười sao, thường xuyên thuận di, có thể linh lực không đủ dùng..."

Ngư Thanh Thanh sửng sốt: "Dao Dao! Người biết nữ chiến binh xinh đẹp đó sao?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Hắc là bạn của ta, tên là Giang Nam!"

Vẻ mặt Ngư Thanh Thanh kinh hãi!

Như vậy... Có phải là duyên phận không!

Lúc này Giang Nam lại thuận di hơn mười lần.

Sắc mặt đã tái nhợt vô cùng, đúng như Hạ Dao nói, linh lực không đủ dùng!

Nhưng cũng may người đã cứu được sáu mươi ba người, Giang Nam muốn đi vào xác nhận có phải thật sự không còn người

nữa hay không!

Lại thuấn di đi vào.

Đi dạo một vòng xác định không có ai, cứ đi!

Lại bất ngờ vấp phải thứ gì đó!

Cúi đầu nhìn xuống!

Dĩ nhiên là một người!

Là một người đàn ông ngoại quốc với mái tóc vàng!

Một bên cánh tay bị gãy! Một cánh tay còn lại cùng hai chân cũng gãy không ra hình dạng!

Giờ phút này đang trường mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam...

Bị thương thành như vậy, còn ra vẻ trấn định?

Có chút thú vị!

"Chặc chặc chặc! Người anh em này, người thật thảm!"

"Đừng sợ, ta cứu người đi ra ngoài!"

Nói xong liền muốn đỡ hắn đi ra ngoài!

Anh trai ngoại quốc: ???

Cái gì mà ta thật thảm?

Mẹ nó không có chút đồng tình nào sao?

Sau đó hắn giống như bị điên bò sang một bên!

"Không cần người cứu ta! Người để ta chết đi!"

Một loạt tiếng Trung lưu loát làm cho Giang Nam sửng sốt!

Giang Nam chính nghĩa lắm liệt: "Làm sao có thể chứ! Là một công dân gương mẫu trong xã hội, làm sao có thể thấy chết mà không cứu chứ?"

Trong mắt anh chàng ngoại quốc lộ vẻ tuyệt vọng, ngẩng đầu đâm mạnh vào một cây cột!

Đụng cho mặt mày đầy máu, cũng không thể đụng chết mình!

Vẻ mặt Giang Nam đau lòng: "Ai! Sao người lại đối xử với mình như vậy? Cơ thể là của cha mẹ sinh ra a!"

Nói xong liền cõng chàng trai ngoại quốc kia.

Chương 34 - Tranh Thủ Quảng Cáo

[Giá trị oán khí từ Alexander. Joyekovski + 1000!]

Khá lắm!

Cái tên dài như vậy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy!

Alexander đang điên cuồng giãy dụa trên lưng Giang Nam!

"Đừng! Ta cầu xin người! Người để ta chết!"

Giang Nam: "Không! Sinh mệnh quý giá!"

Alexander tuyệt vọng: "Mẹ nó người để cho ta chết!"

"Không được! Bị thương tới như vậy mà có thể sống sót cũng là mạng lớn! Đại nạn không chết, tất có hậu phúc người có biết hay không!"

Hiện tại Alexander thực sự có chút áp lực!

Alexander mẹ nó đều sắp điên tới nơi rồi!

Lão tử ở chỗ này chờ chết cũng không yên được sao?

Mẹ nó ai bảo người đồng tình ta a...

Đại nạn không chết tất có hậu phúc?

Hắn chỉ biết, nếu còn sống đi ra ngoài, vậy nhất định là sống không bằng chết a.

Giang Nam cảm nhận được sự giãy dụa của Alexander, cười lạnh một trận!

Bị thương thành như vậy còn ra vẻ trấn định chờ chết?

Là người bình thường mới lạ!

Lại liên tưởng đến một màn trước đó nhìn thấy...

Thân phận của người này liền có thể bỏ não mà ra.

Muốn chết đúng không? Tiểu gia cũng không cho người chết!

"Người để cho ta chết đi! Coi như ta cầu xin người!" Alexander sắp khóc rồi!

Giang Nam: "Không được! Sinh mệnh đáng quý..."

"Người để cho ta chết, ta cho người tiền!"

"Cho bao nhiêu?"

Alexander:...

Vừa mới nói sinh mệnh đáng quý, không thể được đo bằng tiền!

Hiện tại liền hỏi giá?

[Giá trị oán khí từ Alexander. Joyekovski + 666!]

"Trong túi ta..."

Giang Nam liền ném hắc xuống đất, bắt đầu sờ tới sờ lui trên người hắc!

"A a! Người có thể nhẹ nhàng hơn được không!"

"Ah! Đừng chạm vào cánh tay ta!"

"Ồ! Đau, đau!"

"Trong túi quần trái của ta!"

Giang Nam lấy ra một khẩu súng lục, ba hộ chiếu, một điện thoại di động, hai trăm năm mươi đồng...

Không khỏi bĩu môi: "Sinh mệnh của người có chút rẻ a! Chỉ 250 đồng thôi sao?"

"Mặt khẩu điện thoại di động là bao nhiêu? Có tiền trong WeChat không? Alipay thì sao?"

"Ta nhìn thắt lưng này của người không tệ..."

Alexander trừng mắt: "Mẹ nó người..."

Giang Nam giơ tay lên vả một phát, vả cho nửa hàm răng đều không còn!

Alexander: ???

"Ta có lòng cứu người, người còn mắng ta?"

[Giá trị oán khí từ Alexander. Joyekovski +1000!]

Giang Nam nhếch miệng cười, xách thắt lưng quần của hắn lên, liền thuận di mang hắn ngoài ném trên mặt đất.

Nhìn Giang Nam xách ra một tiểu ca ngoại quốc toàn thân đầy máu, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Chỉ thấy Giang Nam hướng về phía lão ca cảnh sát vũ trang kia nói: "Người này tên là Alexander. Joye gì đó! Có phải là người các người muốn không?"

Lão ca cảnh sát trừng mắt, đây chẳng phải là người trong danh sách truy bắt sao!

Lúc đó có một đám người, hòng súng đen ngòm trực tiếp chĩa vào đầu Alexander!

Alexander tựa như một con chó điên: "Bắn! Các người bắn đi!"

Giang Nam ngồi xổm xuống, lại tát một cái, trực tiếp tát hẳn trợn trắng mắt, lúc này mới ngất đi.

Đột nhiên xảy ra tiếng động này, khiến không ít người giật nảy mình.

Mẹ kiếp?

Hung dữ như vậy?

Mọi người đều ngạc nhiên nhìn chằm chằm Giang Nam.

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng nói: "Tên này một lòng tìm chết, cũng đừng giết! Phỏng chừng sẽ có tình báo trọng yếu gì đó!"

Lão ca cảnh sát cười khỏ, một cái tát này của người thiếu chút nữa không tát chết người ta!

"Linh Võ giả cấp Hoàng Kim quốc tịch Nga! Dưới tay tên này có thể phạm không ít chuyện, may mà có người a! Giỏi lắm!"

Giang Nam thoáng cái đứng lên, vẻ mặt chột dạ!

Mẹ nó?

Cấp Hoàng Kim?

May là đã phế, nếu không vừa rồi...

Hồi tưởng lại Giang Nam nuốt nước bọt.

Cấp Hoàng Kim đều bị ngược đãi thành như vậy? Vậy người phụ nữ nhảy từ tầng 6 còn hung dữ đến mức nào?

Cảnh sát vũ trang đã đưa Alexander lên xe!

Giang Nam đứng dậy, đám người được cứu xuống nhao nhao chạy đến cảm kích, còn có một tiểu cô nương tặng hoa cho Giang Nam.

Giang Nam ngượng ngùng, liên tục gãi đầu, có vẻ có chút ngại ngùng!

Các đồng chí phòng cháy chữa cháy ở phía xa giơ ngón tay cái lên về phía Giang Nam, những người vây xem cũng vang lên những tràng pháo tay nồng nhiệt!

Vừa quay đầu lại, phóng viên Hồ Thạc mang theo camera cùng micro vây quanh.

Bởi vì quá mức kích động, micro thiếu chút nữa liền chọc vào trong miệng Giang Nam!

Giang Nam:...

Phóng viên Hồ Thạc vẻ mặt xin lỗi: "Xin lỗi! Ta xin lỗi!"

"Vừa rồi ngài nghĩa vô phần cố xông vào cứu người, xin hỏi ngài đã có suy nghĩ như thế nào? Có sợ hãi hay có bất kỳ cảm xúc gì khác hay không?"

Giang Nam sửng sốt hỏi: "Livestream sao?"

Phóng viên Hồ Thạc cười nói: "Livestream!"

"Tất cả mọi người có thể nhìn thấy?"

"Vâng! Đài tin tức phát hành với thời gian thực!"

Chỉ thấy Giang Nam lau mặt!

Hăng giọng!

Nghiêm trang nói:

"Chợ đêm Giang Thành, quần lót, cột tóc, kẹp tóc! Mười đồng hai món!"

"Còn có Nông Phu Tam Tuyền."

Đầu phóng viên Hồ Thạc liền choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Còn bài phát biểu cảm nghĩ thì sao?

Đây là một bài phỏng vấn!

Tại sao lại trở thành tin quảng cáo không thể hiểu được!

Có cần chuyên nghiệp tới như vậy không?

Quá dân dã rồi a?

"Cắt nhanh! Cắt cảnh này nhanh!"

[Giá trị oán khí từ phóng viên Hồ Thạc + 888!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

.....

Chương 35 - Lục Soát Toàn Thành

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật vào giờ khắc này!

Giang Nam vui tới điên rồi!

Vừa có thể quảng cáo! Vừa kiếm được giá trị oán khí!

Danh lợi song thu a!

Đám đông bật cười!

Trước TV, Đường Thiên Nhã ngồi ở phòng khách xem TV chăm chú nhìn Giang Nam phỏng vấn.

Một ngụm nước ngọt được các trạch nữ yêu thích liền phun lên người em trai cô...

Hồ Thạc cười khổ nói: "Tên! Có thể nói tên được mà phải không?"

Giang Nam: "Ta là Giang người tốt!"

Hồ Thạc: ???

Người có cần làm ăn qua loa như vậy không?

Khi cô lại muốn hỏi tiếp, Giang Nam đã thuận di không còn!

Trong đám người, Hạ Dao nhào tới ôm Giang Nam, vẻ mặt tươi cười!

"Người vừa rồi đẹp trai chết ta rồi! Còn cứu được cả Tiểu Ngư! Quá giỏi! Trở về sẽ cho người một phần thưởng lớn!

Giang Nam nghiêm túc: "Ta chỉ muốn ôm đùi!"

Hạ Dao xoa xoa mặt Giang Nam: "Xoa chết người!"

Chung Ánh Tuyết cũng là nhéo nhéo chỗ này, sờ sờ chỗ kia, làm Giang Nam ngứa ngáy một trận.

"Cho ta ngó ngó thử! Người có bị thương hay không? Vừa rồi lo lắng chết đi được!"

Nhìn bộ dáng lo lắng của Chung Ánh Tuyết, trong lòng Giang Nam ấm áp!

Cười nói: "Tiểu Tuyết, ta không sao a!"

Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam vui vẻ nhảy nhót, vừa rồi còn quảng cáo, lúc này mới yên lòng!

Ngư Thanh Thanh ở bên cabgh khuôn mặt nhỏ nhắn đen thui, buộc tóc na tra tới gần, hứng phấn nói: "Vừa rồi cảm ơn người đã cứu ta!"

Giang Nam: "A! Em gái đen thui này nói tiếng Trung thật khá!"

Ngư Thanh Thanh: ???

Cô có chút hối hận vì vừa rồi mình đã không rửa mặt!

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh + 333!]

Hạ Dao đều cười ra nước mắt, lấy tay lau lên mặt cô: "Cô ấy chính là Tiểu Ngư! Là bạn cùng lớp của chúng ta!"

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Em gái! Thêm WeChat sao?"

Sắc mặt Ngự Thanh Thanh đỏ bừng...

Tấn công... Thế công mãnh liệt như vậy sao?

"Được... Được thôi!"

Đùa gì chứ!

Cơ hội mở rộng vòng bạn bè tốt như vậy, Giang Nam có thể bỏ qua sao?

Không thể!

"Đúng rồi, các người có biết đám người mặc áo khoác đen vừa rồi là ai không?"

Chung Ánh Tuyết nói: "Hắn là Linh Võ bộ đội tác chiến của Hoa Hạ, quân đoàn Âm Dạ!"

Giang Nam sửng sốt: "Quân đoàn Âm Dạ?"

Đây là lần đầu tiên hắn nghe nói về nó!

Hạ Dao thuộc như lòng bàn tay nói: "Chúng ta không chỉ có quân đoàn Âm Dạ, còn có quân đoàn Long Uyên! Mỗi bên quản lý một chuyện đồng thời cũng hợp tác với nhau!"

"Hơn nữa đều là do Linh Võ giả cấu thành! Quân đoàn Âm Dạ bảo vệ lãnh thổ! Quân đoàn Long Uyên thì phô trương uy thế nước ta!"

"Đều là tin mật, nhớ giữ bí mật nha?"

Giang Nam bĩu môi: "Đã nói là bí mật, làm sao người biết?"

Chung Ánh Tuyết cười trộm nói: "Anh trai của Tiểu Dao thuộc quân đoàn Long Uyên nha!"

Gangnam: ☺-☺

Vì thể Giang Nam càng thêm kiên định với ý nghĩ của mình,
làm một món trang sức bám đùi!

.....

Xảy ra chuyện như vậy thì còn tâm trạng ăn lẩu gì nữa?

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đưa Tiểu Ngư về nhà trước!

Mà Giang Nam cũng sốt ruột về nhà!

Vừa rồi cơ duyên xảo hợp, tưới được thủy đại lực lên người!

Vẫn có hiệu quả tăng cường tố chất thân thể, hơn nữa còn
không bị trọc đầu!

Uống vào thì trọc? Vậy thì ta thoa ngoài da?

Khá lắm!

Trên đường về nhà, tiện thể mua một cái thùng tắm!

.....

Một khu rừng ở ngoại ô Giang Thành!

Trong vòng ba trăm mét là một mảnh hỗn độn, tất cả đều là
thảm cỏ tung bay, một hố lớn xuất hiện!

Xe quân đội cũng đều ngã nghiêng một bên báo hỏng!

Bên cạnh xe có một người phụ nữ đang đứng!

Đầu đội mũ nôi, buộc đuôi ngựa ngắn!

Người phụ nữ mặc áo khoác da đen đang đứng bên cạnh xe
với vẻ mặt âm trầm!

Cô thực sự rất cao, có thể cao khoảng 1m9!

Trông tầm hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, một đôi mắt phượng, hai mắt hẹp dài, cực kỳ lãng lệ, ánh lên hàn mang!

Ngũ quan cực kỳ tinh xảo, nhưng toàn thân lại lộ ra một cổ hung hãn, giống như dã thú đánh chết con mồi một cách vô tình!

Cô cứ như vậy lau máu trên mặt, khuôn mặt trắng nõn để lại dấu vết rõ ràng, dã tính lại bạo lực!

Giờ phút này, mấy thủ hạ đang lục soát ba cỗ thi thể dưới chân cô.

"Báo cáo thiếu ta, trên thân mấy người này không có đồ!"

Người phụ nữ cao lớn hơi híp mắt: "Trong nhiệm vụ, gọi mã hiệu!"

"Vâng! Đội trưởng Sơn Miêu!"

Sơn Miêu híp mắt nói: "Nếu không có ở chỗ này, vậy chính là ở trên thân con rắn độc kia!"

"Lục soát toàn thành phố! Không được để đồ vật tuồng ra ngoài!"

"Cô ta bị thương, không thể thoát khỏi vòng phong tỏa! Bằng mọi giá phải tìm cho được cô ta!"

Sĩ quan: "Vâng! Đã phái người thu hẹp vòng vây và tiến hành lục soát toàn diện!"

Đúng lúc này, Sơn Miêu có chút chần chừ: "Bên trung tâm thương mại, tình hình thế nào rồi?"

Sĩ quan: "Ngọn lửa đã được dập tắt, có mười hai người chết! Ba mươi bảy người bị thương!"

Sơn Miêu sống sót, có chút giật mình đối với con số này, theo lý thuyết hẳn phải nhiều hơn!

Lúc ấy tình huống khẩn cấp, cô căn bản không kịp cứu người!

Bỏ đi như vậy thiệt hại sẽ chỉ lớn hơn!

Chương 36 - Chị Gái Tóc Vàng

"Sau khi đội trưởng đuổi theo, có một Linh Võ giả hệ không gian dùng thuẫn di để cứu toàn bộ người bị vây trong đám cháy ra!"

"À! Đúng rồi, Alexander bị đội trưởng phế truất thế mà lại không chết, cũng được hãn cứu ra và đang bị giam giữ bởi lực lượng cảnh sát vũ trang!"

Sơn Miêu sửng sốt: "Lý Đạo Thiên ra tay sao?"

Sĩ quan cười khở: "Làm sao có thể kinh động tới Lý Đạo Thiên, là một học sinh lớp 12 tên là Giang Nam!"

Trong mắt Sơn Miêu nở rộ tia sáng!

Trung Quốc là một quốc gia rộng lớn, nhân tài đông đúc! Nhưng tính tới trước mắt, cũng chỉ có một Linh Võ giả hệ không gian! Chính là Lý Minh Sơn biệt danh Lý Đạo Thiên!

"Hệ không gian thứ hai? Tại sao quân đội không biết?"

Sĩ quan mím môi, cũng không biết nên nói gì cho phải: "Đội trưởng, đây là tư liệu của hãn, người xem đi, thiên phú cấp E, thật sự vô dụng!"

Dị năng trâu bò nhất, thiên phú rác rưởi nhất?

Thật đúng là...

Sơn Miêu cẩn thận xem xét tài liệu, bao gồm cả video cứu người của hãn!

"Thuần di hai mươi mốt lần, phạm vi cực hạn một trăm mét! Vẫn còn có thể tiếp tục tiêu hao linh lực! Ít nhất là Hắc Thiết mười sao! Người nói cho ta biết đây là thực lực của thiên phú cấp E sao?"

Sĩ quan sửng sốt: "Đội trưởng nói xen... Kết quả kiểm tra thiên phú liệu có sai hay không?"

Sơn Miêu nhìn video Giang Nam công người thoát ra từ trong trung tâm thương mại, ánh mắt dần dần thay đổi.

"Ta muốn tất cả các tài liệu của hắn!"

Lại đưa Alexander cho ta, ta muốn tự mình thẩm vấn!

.....

Giang Nam đổ được thủy đại lực vào thùng tắm!

Cả người tràn đầy phấn khích!

Mười thùng đổ ra, thùng tắm được lấp đầy!

"Chắc chắc chắc! Một lần tắm rửa đáng giá 1.000 vạn! Giới nhà giàu Dubai cũng không xa xỉ bằng mình?"

Lại tự YY một đợt!

Giang Nam cởi sạch quần áo rồi nhảy vào thùng tắm!

Nước lạnh khiến hắn hưng hăng giật mình một cái!

Giang Nam ngâm mình trong thùng tắm, thoải mái nhắm mắt lại.

Cảm giác từng cỗ lực lượng từ bên trong thân thể tuôn ra!

Không hề đơn giản, thô bạo như trực tiếp uống vào!

Năng lượng ẩn chứa trong dược thủy đại lực liên tục cải thiện thể chất Giang Nam!

Hơn nữa loại cải tạo này không giống như khi uống vào, chỉ có hiệu quả ba ngày ba đêm!

Mà là cải tạo vĩnh viễn, tăng cường thể chất!

Các giác quan, phòng thủ, dây thần kinh vận động toàn diện tăng cường nâng cao!

"Ta thật sự là nhân tài mà!"

"Quả nhiên người tốt tất có hậu báo!"

Nếu không phải vì vọt vào đám cháy để cứu người, mình cũng sẽ không phát hiện ra tác dụng này của dược thủy đại lực!

Cứ thoải mái ngâm nửa tiếng đồng hồ!

Cho đến khi Giang Nam cảm thấy cơ thể hấp thụ dược lực đạt tới bão hòa!

Tổ chất thân thể trực tiếp đạt tới mức gấp mười lần lúc trước!

Hơn nữa là dưới tình huống không dùng tới đại lực!

Chỉ có thể chờ tới ngày mai lại ngâm, quá trình cải thiện thể chất này nên tăng theo từng bước từng bước, tất nhiên không có khả năng một lần là được!

Nhìn dược thủy đại lực trong thùng tắm, bên trong còn lưu lại rất nhiều dược lực...

"Ừm... Có nên đổ lại vào chai rồi đem bán hay không?"

A?

Ý tưởng này cũng có một chút không ổn!

Cần kiệm giữ nhà, tái chế dùng lại!

Chúng ta cần phải đi theo con đường phát triển bền vững.

"Nhưng như vậy chẳng phải tương đương với việc người khác uống nước tắm của mình sao?"

Giang Nam giật mình run rẩy!

Nói như vậy liền cảm thấy kỳ lạ!

Không khỏi bỏ đi ý nghĩ này!

Giang Nam cúi đầu thưởng thức cơ thể hoàn hảo của mình!

Chắc chắc chắc!

Nhìn vào đường cơ bắp hoàn hảo này! Cơ bụng góc cạnh rõ ràng, cân xứng lại không cồng kềnh!

Làn da này! Mềm mại như một đứa trẻ!

Độ đàn hồi này! Vô cùng mịn màng!

Hả?

Chờ đã?

Có vẻ như có gì đó không ổn!

Giang Nam lại nhìn xuống phía dưới mình!

Con mẹ nó? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam sợ tới mức vội vàng sờ một cái, tóc vẫn còn!

Lông mày vẫn còn!

Sau đó...

Lông phía dưới hoàn toàn không có?

Giang Nam mắng to: "Con mẹ ^%\$!!!"

[Phát hiện ký chủ xúc phạm hệ thống, khấu trừ 1000 đồng tiền mặt!]

Hận đến ngứa răng, Giang Nam phải gọi là cực kỳ đau lòng!

Nhưng ngẫm lại cũng tạm chấp nhận!

Vì thực lực, mất đi một mảnh rừng rậm có là vấn đề sao?

Dù sao cũng không ai nhìn thấy!

Coi như bí mật nhỏ chỉ thuộc về mình!

Ngay sau đó, chỉ nghe mái nhà "rắc" Một tiếng!

Mái nhà bị sập

Sau đó một người rơi xuống!

Lúc này Giang Nam đã quần kín, vừa định ra khỏi thùng tắm!

Cả người bị đè xuống, một thanh chủy thủ phiếm u quang đặt ở trên cổ Giang Nam!

Ngay sau đó Giang Nam cảm giác một đoàn mềm mại gắt gao dán vào lưng mình!

Một mùi hoa lan xen lẫn mùi máu tươi xông vào khoang mũi!

Mái tóc dài màu vàng theo bờ vai Giang Nam trượt xuống thùng tắm!

Một cảm giác cực kỳ nguy hiểm dâng lên trong lòng Giang

Nam!

Như có gai ở phía sau lưng! Chỉ cần nhìn lại!

Chuyển thủ hơi dùng sức một chút liền cắt đứt làn da của hắn!

Người phụ nữ phía sau kề sát vào lỗ tai Giang Nam, thì thầm: "Tiểu hỏa tử đừng nhúc nhích nha! Cử động một lần! Liền chết!"

Giang Nam bị giọng nói thì thầm thổi cho ngứa ngáy, thân thể của hắn cứng đờ! Không dám quay đầu lại.

Nhưng vẫn buồn bực nói: "Đại tỷ! Ta không phải là tiểu hỏa tử!"

Cô gái tóc vàng cúi đầu nhìn thoáng qua thùng tắm!

"Khanh khách ~ nhỏ thì không nhỏ, nhưng lại sạch sẽ như vậy. Còn nói người không phải là tiểu hỏa tử?"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Người mẹ nó nói rất có đạo lý nha!

Ta không thể phản bác!

Chương 37 - Vấn Đề Không Phải Là Có Mặc Đồ Hay Không!

Tâm tư Giang Nam cuồn cuộn chuyển!

Người phụ nữ này tuyệt đối không phải Linh Võ giả bình thường!

Linh lực toàn thân bắt đầu khởi động khiến cho Giang Nam có loại cảm giác hít thở không thông!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Lão tử ở nhà tắm rửa mà thôi!

Mẹ nó vừa rồi còn mất đi một mảnh rừng rậm!

Chân trước vừa nói không ai nhìn thấy, chân sau mẹ nó liền có một người rơi xuống!

Không chỉ nhìn thấy rõ ràng! Còn làm hư mái nhà mình?

Có cần phải xui xẻo tới vậy không?

Không phải là một trong đám người trốn thoát khỏi trung tâm thương mại đó chứ chứ?

Alexander bị phế cũng đều là cấp Hoàng Kim!

Người phụ nữ này có cấp bậc gì vậy!

Quân đoàn Âm Dạ đâu?

Buổi tối không bắt người đi dạo?

Này, này!

Chỉ thấy nữ tử này một đầu tóc vàng, một thân quần áo bó sát màu đen, dáng người quả thực tốt đến bạo tạc!

Sống mũi cao thẳng, xương quai xanh tinh xảo, đôi mắt màu xanh biển vô cùng thâm sâu!

Là điển hình cho phụ nữ nước Nga!

Nhưng chỉ thấy cô gái này chậm rãi kề sát vào Giang Nam, một tay dùng dao găm kề vào cổ hắn!

Một tay khác lại bóp tới bóp lui khắp nơi trên thân thể Giang Nam, bóp Giang cho Nam đau đớn!

Lực xuống tay kia phảng phất như muốn bóp nát xương cốt!

Giang Nam quả thực muốn nổ tung!

Mẹ kiếp!

Người xàm xở lão tử!

Người mẹ nó muốn làm gì?

"Vị đại tỷ tỷ này! Ta từ nhỏ thân thể yếu ớt thậm hư, chịu không nổi giày vò! Người... Nếu người thực sự muốn!"

"Ta giới thiệu cho người?"

Mẹ kiếp!

Đại tỷ tỷ! Người bỏ qua cho ta đi!

Ta chỉ là một tiểu hỏa tử!

Cô gái tóc vàng kia hình như bị Giang Nam nói cho tức giận! Hung hăng nhéo một cái, móng tay trực tiếp đâm vào bả vai Giang

Nam!

Giang Nam cảm giác được đau đớn!

Thoáng chốc tựa như bị rút đi tất cả khí lực, không thể động đây!

[Giá trị oán khí từ Katarina + 666!]

.....

"Người đang nghĩ gì vậy? Tên nhóc thôi?"

"Tổ chất thân thể không tệ, hẳn là gánh vác!"

Nói xong từ sau lưng lấy ra một ống kim tiêm tẩn ra hồng quang!

Hung hăng đâm vào trái tim Giang Nam!

Một cơn đau nhói tim ập đến!

Nhưng Giang Nam cũng chỉ có thể trở mắt nhìn cô gái tóc vàng đẩy toàn bộ thuốc vào trái tim mình!

Giang Nam: ???

Con mẹ nó!

Người đâm thứ gì vào người ta?

Uốn ván!

Nhất định là uốn ván đúng không!

Nếu không phải thì là vắc-xin ngừa dại!

Ừm... Nhất định không phải là thuốc thử di truyền gì, hoặc là virus tuyệt cảnh hay gì đó!

"Đây là độc dược à? Đừng chạy lung tung! Chờ ta quay lại tìm người!"

"Vô luận sống hay chết, người đều là người của tử tử!"

Đầu Giang Nam có chút ong ong

Mẹ kiếp!

Thực sự là độc sao?

Người không thể chừa lại cho ta một chút không gian để tưởng tượng sao?

Giang Nam nổi giận!

Tiếp tục chơi như thế này!

Sợ là sẽ bị đại mỹ nữ này đùa giỡn chết!

Lập tức dốc hết toàn lực thuấn đi!

Thoáng chốc biến mất trong thùng tắm, Katarina có chút ngây người!

Di năng hệ không gian! Thuấn đi?

Vừa động đây, Giang Nam cảm giác trái tim đập như trống!

Lực lượng trong cơ thể tăng vọt!

Máu chảy nhanh! Trong thân thể tựa như một ngọn lửa đang thiêu đốt!

Làn da đều hiện ra sắc đỏ thẫm quỷ dị!

"Mẹ kiếp! Chất độc này quá mạnh!"

Giang Nam sợ hãi vội vàng lấy ra một hạt đậu nành giải độc

nuốt vào!

Cái loại cảm giác vô lực choáng váng này trong khoảnh khắc tiêu tán!

Một trận thần thanh khí sáng!

Lập tức nắm quyền đập mạnh về phía Katarina!

"Rầm!"

Thùng tấm trực tiếp bị một quyền của bóp tới bóp lui đánh bạo!

Katarina miễn cưỡng tránh thoát, vẻ mặt khiếp sợ!

Vừa rồi hẳn đã bị mình tìm xà độc vào! Làm thế nào còn có thể di chuyển?

Nhưng Giang Nam lại mặc kệ, trực tiếp xông lên, bạo rống một tiếng: "Cú siết cổ bất khả chiến bại!"

Katarina bị thương nặng! Bụng, bả vai đều là vết máu đỏ thẫm!

Nhưng phản ứng nhanh nhạy vẫn còn, chủy thủ trong tay chợt lóe hàn quang, hung hăng rạc về hướng cổ của Giang Nam!

Giống như một con rắn độc ẩn trong bóng tối!

Giang Nam liền thuấn di biến mất trước mặt cô!

Còn không đợi Katarina xoay người, một cú siết cổ bất khả chiến bại trực tiếp tròng lên!

Thân thể giống như con rắn quấn quanh!

Hai người ngã xuống đất, trên khuôn mặt xinh đẹp của

Katarina tràn đầy thống khổ, giãy dụa một trận!

Giang Nam không chút khách khí!

Một kỹ thuật xoay ngoài! Bẻ cánh tay cô lại!

Điều khiến cho Giang Nam kinh ngạc chính là, cánh tay của cô đã bị bẻ đến một mức độ quỷ dị, nhưng vẫn không đứt!

Nó giống như không có xương!

Nhưng thế này cũng đủ để hạn chế hành động của cô!

Katarina phát điên!

Hoa Hạ đáng sợ tới vậy sao? Tùy tiện chọn người liên gặp phải Linh Võ giả hệ không gian!

Còn tinh thông kỹ xảo chiến đấu như thế? Khí lực lớn tới dọa người, tố chất thân thể có thể nói là cực kỳ khủng bố!

"Người... Người buông ta ra!"

Giang Nam lắc đầu nói: "Không buông!"

Katarina xấu hổ nói: "Mau buông ra! Người cọ vào ta!"

Giang Nam: "Người đang mặc quần áo! Sợ cái gì chứ?"

[Giá trị oán giận từ Katarina + 999!]

Đây là vấn đề có mặc quần áo hay không sao?

Vấn đề là người không có mặc!

Chương 38 - Cả Đêm Mất Ngủ

Giờ phút này tư thế của hai người cực kỳ không ôn!

Giang Nam nằm sấp trên lưng cô, gắt gao khóa cổ họng cô!

Hai chân khóa chặt! Một tay vẫn còn bẻ cánh tay của cô!

Đúng lúc này, trên nóc nhà truyền đến từng trận tiếng bước chân!

"Nhanh lên! Cô ta ở đây!"

Chỉ thấy bốn người mặc áo khoác da đen của quân đoàn Âm Dạ, ba nam một nữ, xuyên qua lỗ thủng trên nóc nhà nhìn xuống!

Cả đám đều ngây ngẩn!

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Cảnh tượng nóng bỏng như vậy là sao?

Chỉ thấy Giang Nam không mang theo chút vật ngoài thân gắt gao khổng chế được cô gái tóc vàng, mắt thấy sắp thành a?

Trong lòng Katarina nóng nảy, một cỗ linh khí mãnh liệt bộc phát ra!

Phun ra một ngụm máu tươi, cũng đánh bay Giang Nam!

Quay đầu lại oán hận nhìn Giang Nam một cái: "Tên nhãi thối tha! Người chờ đó cho ta!"

Nói xong thân thể phi lên trời, phá tan vòng phong tỏa, chạy ra ngoài!

Giang Nam vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, vỗ vỗ bụi bặm trên người, ngẩng đầu nhìn về phía nóc nhà bị thủng!

Bốn người phân ra hai người đuổi theo, còn lại một nam một nữ ngơ ngác nhìn chằm chằm mình!

Nam vẻ mặt nghiêm túc, nữ sắc mặt đỏ bừng, liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, nhẹ nhàng phủ một tiếng.

Nam quân đoàn Âm Dạ: "Tình huống vừa rồi là sao?"

Giang Nam nhất thời hứng khởi!

Viện quân! Đáng vẻ đáng yêu!

Hợp tình hợp lý cáo trạng nói: "Vừa rồi bà chị tóc vàng kia! Cô ta dùng móng tay cào ta! Rồi lại đâm ta!"

Vẻ mặt của nam quân đoàn Âm Dạ đều đen rồi!

"Cô ta đâm người? Ta thấy là người đâm cô ta mới đúng? Đủ mạnh liệt!"

Nói xong nam Âm Dạ liền chạy đi đuổi theo!

Nữ quân đoàn Âm Dạ hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, đỏ mặt chạy đi đuổi người!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Tất cả những gì ta nói đều là sự thật!

Cô ta thực sự cào ta! Rồi lại đâm ta!

Sao lại bảo ta đâm cô ấy chứ?

Ta lấy cái gì để đâm?!

Chỉ nói mấy câu như vậy liền rời đi? Cũng không khen ngợi gì sao?

Giang Nam cái gì cũng đều không cần a!

Chỉ cần sửa lại mái nhà cho hẵn thôi!

Chuyện này rốt cuộc là sao?!

Giang Nam cúi đầu kiểm tra lại mình một chút, trên ngực vẫn còn vết thương do kim tiêm gây ra, bả vai cũng bị cào ra một vết thương nhỏ!

Vừa rời trái tim điên cuồng nhảy dựng, cảm giác máu như bị thiêu đốt đã biến mất không thấy!

"Mẹ nó! Loại độc gì vậy! Chẳng phải cũng không độ lại nổi đậu nành giải độc của ta sao?"

Tối nay định sẵn không thể ngủ!

Bởi vì Giang Nam sửa chữa mái nhà cả đêm, rồi lại ngồi xỏm cả đêm trong nhà vệ sinh!

...

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam mang theo quăng thâm lớn ngồi trong lớp tự học sớm!

Nhớ tới chuyện xảy ra đêm qua liền tức giận một trận!

Toàn là một đám người quá đáng...

Nhưng bầu không khí trong lớp sáng nay lại vô cùng ấm áp!

Tất cả đều đang thảo luận về vụ nổ trung tâm thương mại đêm qua!

"Tối hôm qua Giang Thành cả đêm cũng không yên tĩnh! Toàn bộ thành phố đều bị phong tỏa!"

"Nghe nói có liên quan đến vụ nổ trung tâm thương mại! Còn có người nhìn thấy một nhóm người thần bí mặc áo khoác da đen lục soát khắp thành phố!"

"Không phải là bộ đội bí mật đó chứ?"

Lý Hưởng bữu môi nói: "Các người biết cái gì không? Đó là quân đoàn Âm Dạ, bộ đội thần bí nhất nước ta!"

"Mẹ kiếp? Hưởng ca trâu bò a! Làm sao người biết?"

Lý Hưởng thoáng đắc ý nói: "Anh họ ta cũng ở trong nhóm cảnh sát vũ trang! Hôm qua ta cũng có tham gia vào hành động!"

Các bạn cùng lớp như bị kích thích tinh thần!

"Chuyện là sao? Nói cụ thể chút đi!"

"Đúng vậy! Phải, phải!"

Lý Hưởng thần thần bí bí nói: "Đều là cơ mật, nói với các người, cũng không được truyền ra ngoài a!"

"Nghe nói là bên phía Nga hành động, lén vào khu vực của chúng ta để cướp đi một nhóm đồ, một đường từ đế đô phía bắc chạy về chạy tới nơi này!"

"Phỏng chừng là muốn quá cảnh bên phía Hắc Giang, nhưng khi tới chỗ này lại bị người của chúng ta bắt được!"

"Vụ nổ trung tâm thương mại hôm qua chính là do bọn họ làm ra!"

Các bạn cùng lớp ánh mắt trong suốt, tất cả đều khen ngợi: "Thật trâu bò! Tin tức thế này cũng có thể lấy được?"

"Lợi hại! Quá lợi hại!"

Lý Hưởng cười, quay đầu nhìn Giang Nam một cái, trong mắt lộ ra vẻ đắc ý.

Một người bạn cùng lớp đột nhiên nói:

"Hôm qua ta xem đài tin tức phát sóng trực tiếp! Người phụ nữ nhảy từ tầng 6, các người có thấy không?"

"Ta cũng thấy! Quá dữ! Một tay kéo hết cửa xe ra!"

"Lại nói, đêm qua nam thần thật sự có chút mạnh!"

Trong lúc nói chuyện, không ít bạn học đều hướng ánh mắt về phía Giang Nam!

Một số người mang theo thần sắc phức tạp, có người giơ ngón tay cái lên!

Đêm qua không ít người xem phát sóng trực tiếp từ đài tin tức, vừa nhìn thấy Giang Nam đều choáng váng!

Lý Hưởng sửng sốt: "Giang Nam? Có liên quan gì đến hắn ta?"

"Hưởng ca? Người không biết sao? Hôm qua trung tâm thương mại phát nổ, nam thần ở ngay tại hiện trường! Dọa vào thuật thuật di xông vào đám cháy! Giải cứu hơn 60 người, tất cả đều ở trên TV!"

"Nghe nói còn mang ra được một gã người nước ngoài, bị cảnh sát vũ trang áp giải đi!"

"Là thật trâu bò! Ta vẫn còn giữ video ngày hôm qua, một cô gái bị mắc kẹt trong đám cháy vẫn phát sóng trực tiếp!"

Sau đó, một người nào đó trong nhóm lớp đã chia sẻ một video từ Weibo!

Giang Thành Evening News!

Tiêu đề:

@Nam thần! Chàng trai nhiệt tình tung hoành trong đám lửa! Thân phận thật lại là nữ chiến binh xinh đẹp? Tiểu ma tiên? Học sinh trung học?

Không, không, không! Bản thể của hắc kỳ thật là chủ sạp vỉa hè chợ đêm!

Chương 39 - Người Phụ Nữ Đây Thích Nhảy Lầu

Trong video có đoạn clip Giang Nam cứu người!

Còn có đoạn đối thoại giữa Ngư Thanh Thanh và hân làm cho người ta dễ khóc dễ cười!

Còn có đoạn quảng cáo ngắn của Giang Nam!

Hơn một triệu lượt xem!

Ngay cả đội phòng cháy chữa cháy Giang Thành cũng chuyển tiếp lại tin tức @Nam Thần!

Và kèm theo văn bản: Thiếu niên mạnh thì đế quốc cường! Giỏi lắm! Đại diện đội phòng cháy chữa cháy Giang Thành cùng tất cả các đồng chí đã được cứu xin cảm ơn!

Các bình luận bên dưới đã hoàn toàn nổ tung!

"Ha ha ha! Chủ sập mạnh nhất trong lịch sử!"

"Con mẹ nó, quần lót mười đồng hai cái! Ta cười!"

"Từ hôm nay trở đi, ta yêu tóc đầu đinh!"

Ánh Tuyết: "Ha ha! Lợi hại!"

Tiểu Ngư: "Theo dõi người! Đặc biệt quan tâm a!"

Nguyệt Dạ Cô Lang: "Người nợ ta một viên kẹo! Ta muốn kẹo! Bây giờ! Ngay lập tức! Ngay bây giờ!"

Ăn (´へ´)!"

Ngô Lương: "Đại ca trâu bò!"

Tiểu Đường Đường: Ta cười phun nước, liên bị em trai ta đáng! Đáng thương ~

Giang Nam gãi gãi đầu, nhiều người chơi Weibo tới như vậy sao?

Tiểu Đường Đường kia là Đường Thiên Nhã?

Tình huống bên phía Hạ Dao là sao?

Trả lời Hạ Dao: "Được được được~ vậy không cho!"

Vừa thấy fan Weibo của mình tăng vọt lên hơn 100.000!

Sắc mặt Lý Hưởng khó coi một trận! Trong lòng càng không có tư vị!

Mình còn đang ở bên này khoe khoang tin tức!

Kết quả bên kia Giang Nam cứu người trong đám cháy, không chỉ là tham dự!

Còn giúp cảnh sát vũ trang bắt một người!

Một cảm giác mất mát cực lớn cùng với sự chênh lệch làm cho Lý Hưởng phát điên một trận!

Nhưng lại không dễ nói gì!

Mấy người Lý Mộ Ngôn sắc mặt đều không đẹp!

Vốn dĩ là sự tồn tại giống như đuôi chó trong lớp, bị mọi người cười nhạo, tùy ý chèn ép!

Bây giờ lại giành hết nổi bật!

Trong lòng càng lúc càng nghẹn ngào.

Không bao lâu sau, chỉ nghe mấy tiếng phanh chói tai truyền đến!

Có người tò mò thò đầu ra ngoài cửa sổ.

"Mẹ kiếp! Có ba chiếc xe quân đội ở đây! Không ít người xuống!"

"Cho ta xem? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Xe quân đội đến trường chúng ta để làm gì?"

Cả lớp nhất thời chạy tới bên cửa sổ lớp!

Giang Nam cũng tò mò nhìn lại.

Quả nhiên nhìn thấy ba chiếc xe quân đội màu xanh lá cây, người đi xuống đã tiến vào tòa nhà giảng dạy!

Trong lòng Giang Nam nói thầm một trận!

Không phải là cô gái tóc vàng kia bị đã bắt đó chứ?

Đây có phải là muốn thưởng cho mình hay không?

Này, này, này?

Ta nói rồi!

Tối hôm qua ta đã lập được công lớn như vậy! Thành công ngăn chặn cô gái tóc vàng!

Làm sao có thể không có gì công nhận chứ?

Trong khi các học sinh còn đang thảo luận sôi nổi về xe quân đội!

Trong hành lang truyền đến một trận tiếng bước chân dồn

dập!

Sơn Miêu cao chừng một mét chín hơi cúi đầu mới vào phòng học!

Cô mặc một bộ quân phục hoàn toàn màu đen, chân mang giày quân đội! Không có con dấu trên vai!

Phía sau là một nam một nữ hai Ám Dạ quân, chính là hai người trên nóc nhà tối hôm qua!

Phòng học vốn còn ồn ào hoàn toàn yên tĩnh lại!

Các bạn cùng lớp đều choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Người của quân đoàn Ám Dạ sao?

Người phụ nữ cao lớn cầm đầu kia chẳng phải là người tối hôm qua nhảy từ tầng sáu xuống sao!

Tại sao cô ta lại chạy tới lớp học chứ?

Đôi mắt hẹp dài của Sơn Miêu tuần tra một vòng trong lớp!

Tất cả những người bị ánh mắt của cô nhìn chăm chăm, đều cảm thấy sau lưng lạnh lẽo, giống như bị dao đâm vào ngực vậy!

Dọa đến mức cả đám ngồi nghiêm chỉnh, thở cũng không dám thở mạnh!

Chỉ thấy con người của Sơn Miêu rơi vào trên người Giang Nam, quay đầu nhìn hai người phía sau!

"Thiếu tá! Đúng vậy! Chính là hắn!"

Sơn Miêu gật đầu, dưới ánh mắt ngạc nhiên của bạn học trong

lớp, trực tiếp đi tới trước bàn học ở Giang Nam!

Một đôi mắt phượng tràn ngập mũi nhọn lẳng lẳng nhìn Giang Nam!

Lớp học im lặng như thể nó đã chết!

Giang Nam ngượng ngùng gãi gãi đầu: "Cái này... Không cần phải giống trống khua chiền như vậy, thật ngại ngùng!"

Thực tế, trong lòng đã sẵn sàng để tiếp nhận khen ngợi!

Nào nào!

Khen mạnh vào, khen ta dữ dội lên!

.....

"Lạch cạch"!

Còng tay màu đen bị Sơn Miêu ném xuống bàn.

"Tự mình đeo, hay là ta giúp người?"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Không đúng!

Kịch bản không đúng!

Còn khen thưởng thì sao?

Còn huy chương thì sao?

Tại sao huy chương của người trông giống như còng tay vậy?

Mẹ nó trào lưu mới à!

Yếu ớt nói: "Cái này... Nếu không ngài lục lại túi quần xem? Xem có nhầm đồ rồi không?"

Mặt Sơn Miêu không chút thay đổi nhìn chăm chăm Giang Nam, lại lấy ra một cái mũ trùm đầu màu đen từ trong túi...

Giang Nam: ...

Xong rồi!

Chạy à?

Chắc phải chạy đi!

Cái mũ trùm đầu này rất có linh tính!

Các người là quân đoàn Âm Dạ giả đúng không?

Nhưng ngẫm lại thảm trạng của Alexander, Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Chạy sao? Ngay dưới mí mắt của người phụ nữ tay không xé cửa xe?

Thôi quên nó đi!

Chỉ thấy Giang Nam nhanh nhẹn còng tay! Đội cái mũ trùm đầu đen!

Trầm ngâm một lát nói: "Cái kia... Chúng ta có quản lý bữa ăn trưa không?"

Khóe mắt Sơn Miêu khẽ rút, một tay xách cổ áo sau của Giang Nam lên!

Mở cửa sổ rồi nhảy!

Truyền đến một tiếng đáp đất nặng nề!

Giang Nam cảm giác bên tai có tiếng gió gào thét!

Không khỏi kêu thảm thiết một trận!

Đây là nhảy lầu nữa à?

Này là sở thích à?

Chúng ta đi cầu thang không được sao?

Hai người thuộc quân đoàn Âm Dạ đi theo, vẻ mặt không nói gì! Vội vàng đuổi theo!

Phía sau còn có một hiệu trưởng đầu đầy mồ hôi, cả người run rẩy...

Các bạn cùng lớp hoàn toàn bối rối!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam bị người của quân đoàn Âm Dạ bắt đi sao?

Chương 40 - Để Ta Cảm Nhận Thêm Chút Nữa A!

Thời điểm Giang Nam bị bắt đi!

Lớp học hoàn toàn nổ tung!

"Không phải chứ? Điều ba chiếc xe quân đội tới chỉ vì bắt Nam Thần?"

"Đó chính là quân đoàn Âm Dạ a! Khí thế kia cũng quá dọa người, tuyệt đối đã gặp qua máu!"

"Vì cái gì lại bắt Nam Thần? Cùng tay cùng mũ trùm đều đã chuẩn bị?"

"Thật trâu bò! Có thể có quan hệ với quân đoàn Âm Dạ!"

"Nam thần ngày hôm qua không phải bắt được tên người Nga sao? Không phải là đi hỗ trợ phá án đó chứ?"

Các bạn cùng lớp thảo luận sôi nổi!

Đều là tiểu thanh niên, tất nhiên là vạn phần tò mò đối với bộ đội thần bí của quốc gia!

Ngay cả các học sinh trong lớp khác cũng tò mò đuổi đầu ra ngoài cửa sổ!

Trơ mắt nhìn Giang Nam bị nhét vào xe quân đội, một cước chân ga mang đi!

Lý Hưởng cười lạnh nói: "Đều yên tĩnh đi!"

"Còng tay màu đen chuyên dùng để hạn chế dị năng Linh Võ giả!"

"Cứu người trong trung tâm thương mại? A, a! Có khi là có quan hệ gì đó với đám người Nga a!"

Lưu Toàn Vũ: "Không phải chứ? Nếu không tại sao lại bắt hần?"

"Hần là đi vào đánh yểm trợ cho bọn họ! Có thể xem là vậy đi."

Cũng có người không đồng tình nói: "Các người đừng không ăn được nho lại chửi nho chua a!"

"Mặc kệ bọn họ vì cái gì mà lại bắt nam thần đi! Những đêm qua người ta thật sự liều chết tiến vào đám cháy, công ra hơn sáu mươi người!"

"Đó đều là mạng người! Mặc kệ nam thần phạm phải chuyện gì, hần ở trong lòng ta vẫn là!"

Nói xong giơ ngón tay cái lên!

Lần này trong lớp đều im lặng!

Hai người Lý Hưởng cùng Lưu Toàn Vũ lại ghen tỵ thì cũng không còn gì để nói...

Giang Nam ngồi trên xe quân đội vô cùng thành thật!

Bởi vì hần có thể cảm giác được!

Người phụ nữ được gọi là Sơn Miêu kia ngồi yên lặng bên cạnh mình...

Hơi giật giật cổ tay.

Còng tay có thể hạn chế dị năng sao?

Mẹ kiếp?

Chế rồi! Chết rồi!

Thuần di cũng không được!

Sẽ không phải kéo tiểu bảo bối đi làm thí nghiệm mổ xẻ kỳ quái gì đó chứ?

Ta vẫn là một đứa bé 216 tháng 21 ngày tuổi a!

Người nhấn tâm hạ thủ à?

"Sơn Miêu tử tử! Ta muốn đi vệ sinh!"

Hai chân Giang Nam hơi kẹp, bất an vặn vẹo mông.

Không ai nói chuyện...

"Sơn Miêu tử tử! Ta muốn..."

"Nín!"

Sơn Miêu nhìn cũng không thèm liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, trong miệng phun ra một chữ!

Giang Nam:...

Thêm nửa tiếng nữa.

"Sơn Miêu tử tử, ta muốn đi 'nặng'!"

Khóe mắt Sơn Miêu hơi co rút, vẫn là không nói lời nào!

"Sơn Miêu tử tử, ta..."

Cô không nói gì, mà nhét một thứ vào tay Giang Nam.

Giang Nam sờ một cái!

Mẹ nó!

Một cái chai?

Nghiêm túc?

Này, này!

Ta là buồn nặng!

Thứ này... Dùng thế nào chứ?

Còn có, ta muốn giải quyết mà các người cũng không định dừng xe sao?

Tàn nhẫn!

Sơn Miêu nhướng mày: "Thế nào? Người có cần ta giúp người không?"

Giúp... Giúp ta?

Giúp thế nào a?

Giang Nam đột nhiên nào bổ ra một vài hình ảnh kỳ quái!

Sau đó không khỏi giật mình run rẩy.

"Không... Không cần đâu!"

Nam Ám Dạ quân ngồi phía trước lái xe ghen cười rất vất vả!

Ước chừng đi được hai giờ.

Lúc này Giang Nam mới được cởi mũ trùm đầu!

Ánh đèn chói mắt làm cho hắn có chút không thích ứng.

Lúc này Giang Nam bị khóa trên mặt bàn.

Không có ai trong phòng!

Đây là một ngăn riêng biệt, bị những bức tường bê tông nặng bao quanh!

Không khí rất ẩm ướt, hẳn là một căn cứ ngầm hay gì đó.

Giang Nam đã bị nhốt ở đây hơn một giờ!

"Ngao ngao!"

"Đừng đánh! Aa! "

Gian phòng bên cạnh thỉnh thoảng truyền đến âm thanh nặng nề như máy đóng cọc.

Còn có một người kêu rên!

[Giá trị oán khí từ Alexander. Joyekovski +1000!]

Nhìn vào danh sách giá trị oán khí không ngừng được cập nhật.

Giang Nam run rẩy!

Bảo sao tiếng rên rỉ này có một chút quen thuộc!

Đúng là áp lực núi núi!

Trách không được ngày hôm qua nhất định phải tìm chết...

Ta nói a!

Người ta đánh người, người lại oán ta làm cái gì?

Ta thực sự có lòng cứu người ra a!

Mẹ nó, người đàn ông này thật kỳ lạ!

Nhưng Giang Nam ngồi không yên được, hiện tại người ta bị đánh.

Đừng nói kế tiếp sẽ an bài như vậy với mình.

Nhìn hai tay bị còng tay khóa chặt!

Giang Nam cười hắc hắc, lòng bàn tay lật lên!

Lộ ra sợi tơ đồng nhỏ kéo được từ trên xe quân đội.

Đối mặt với ổ khóa loay hoay một trận!

[Phát động kỹ năng! Mở khóa: LV0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Mở khóa (tinh thông): LV0!]

Một cái còng tay rách nát, có thể làm khó có được bốn tiểu gia sao?

"Cạch cạch" một tiếng.

Còng tay được tháo ra, Giang Nam hóp lưng lại như mèo rón rén đi ra ngoài!

Tận lực để không tạo ra bất kỳ âm thanh.

Căn bản không dám dùng thuận di, ai biết tình huống căn cứ ngầm ra sao?

Lên vào cửa!

Giang Nam mở cửa là chạy!

Nhưng có vẻ như đã va vào một cái gì đó?

Không phải chứ?

) ˘ Δ ˘ (chờ đã!

Hãy để ta cảm nhận kỹ hơn một chút!

Kết quả vừa ngỡ ngàng đầu, Giang Nam phát hiện Sơn Miêu đang cúi đầu nhìn mình!

Vẻ mặt lạnh lùng của cô giống như một ngọn núi bị mắc kẹt ở cửa.

Mình vừa mình đâm vào trong ngực cô ấy sao?

Thật xấu hổ!

Chương 41 - Lấy Máu

Sơn Miêu vừa đứng ở cửa, chuẩn bị nắm lấy tay nắm cửa!

Kết quả là tay nắm cửa tự động!

Đầu tặc Giang Nam thò ra, một phen đung vào trong ngực mình.

Nhìn vào còng tay đã được mở đặt trên bàn làm việc.

Trong mắt Sơn Miêu nổi lên hứng thú nồng đậm.

Giang Nam yếu ớt nói: "Ta đang suy nghĩ xem... Buổi trưa trong còng tin có gì!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 614!]

Lạc Thiên Hồng?

Ha ha ha? Tên này cũng rất êm tai!

Sau đó nhìn Sơn Miêu lạnh mặt

Giang Nam thành thành thật thật vào lại phòng!

Sơn Miêu ngồi trên ghế, đặt hai chân lên mặt bàn!

Phía sau còn có một nam một nữ Âm Dạ quân.

Chỉ thấy Sơn Miêu nháy mắt với hai người, chỉ nghe "rầm" một tiếng, cửa đóng lại!

"Lại đây!"

Giang Nam giật mình, chỉ chỉ mũi mình!

Sơn Miêu không nói gì, đặt tay lên bàn!

Nhìn máu tươi trên năm đấm của Sơn Miêu, Giang Nam thần sắc nghiêm túc chạy đến trước mặt Sơn Miêu!

Nụ cười rạng rỡ: "Ngài có gì cần dặn dò? Nói thẳng là được, tiểu..."

"Ba!"

Còn chưa kịp nói xong, tay Sơn Miêu nhanh như thiểm điện, trực tiếp cắt vào gáy Giang Nam, làm cho hắn bất tỉnh!

Giang Nam cảm thấy trước mắt tối sầm, một khắc cuối cùng khi mất đi ý thức, còn suy nghĩ thì ra tình tiết trong phim truyền hình đều là thật, xem sau đập gáy thật sự có thể làm người ngất xỉu a?

10 phút sau!

Sơn Miêu nhìn lỗ kim trên ngực Giang Nam, còn có vết thương trên vai, vẻ mặt đăm chiêu!

"Quả nhiên! Mặc vào cho hắn!"

Tiểu tử tử tử ở bên cạnh cầm quần áo vừa mới lột xuống mặc lại cho Giang Nam, khuôn mặt ửng đỏ!

.....

Giang Nam nằm sấp trên bàn bưng tỉnh, cảm giác đau đầu nhức, mờ mịt nhìn về phía bốn phía!

Chỉ thấy Sơn Miêu ngồi đối diện mình!

Tại sao cô ấy lại đập mình ngất xỉu? Sẽ không làm ra chuyện

gì mờ ám với cơ thể trong trắng này của hần chứ?

Giang Nam cúi đầu nhìn về phía hạ thân, mở to hai mắt!

Thắt lưng vốn có của hần lại bị thắt thành hình cái nơ, nơ bướm?

Quả nhiên! Quả nhiên!

Vậy bí mật nhỏ của mình chẳng phải đã bị phát hiện sao?

Giờ phút này vẻ mặt Giang Nam bi phẫn!

Sơn Miêu thản nhiên nói: "Người... Bao lớn?"

Giang Nam cắn răng: "Người đều biết, còn hỏi! 20!"

Mèo rừng sừng sốt: "Trên tư liệu không phải nói người 18 tuổi sao? Giả à?"

Giang Nam ngạc nhiên: "À... Người đang hỏi tuổi tác sao?"

Sắc mặt Sơn Miêu đỏ lên, hung dữ nói: "Người cho là cái gì chứ?"

Hần còn có thể mặt dày hơn chút nữa không?

Mạch não kỳ diệu này là sao?

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

Quả nhiên!

Nam hài tử ra ngoài cần phải biết bảo vệ bản thân!

Chỉ mới có hai ngày!

Đại mỹ nữ tóc vàng, Sơn Miêu, còn có một nữ Âm Dạ quân!

Tất cả đều phát hiện ra bí mật nhỏ của mình!

Than ôi! Quả nhiên lớn lên không thể quá đẹp trai!

Dễ gặp phải báo ứng a!

Sơn Miêu đứng dậy, chậm rãi đi về phía Giang Nam!

Trong lòng Giang Nam khẩn trương a!

Cô ấy sẽ không thẹn quá hóa giận, lại đánh ta một trận đó chứ?

Nắm đấm kia... Giang Nam cũng không chịu nổi!

Chạy... Nhất định phải chạy!

Chỉ thấy Sơn Miêu đi vòng quanh Giang Nam hai vòng.

Ánh mắt không ngừng đảo qua người hắn.

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam đều sắp nhảy ra ngoài!

Tuy nói ta có chút đẹp trai, nhưng có cần nhìn trực tiếp như vậy không?

Chỉ thấy Sơn Miêu đưa tay sờ sờ lồng ngực Giang Nam.

Ở đâu còn có một dấu kim màu xanh lá cây.

Lại néo néo vành tai của hắn.

Có một dấu răng nhỏ trên đó.

Đôi mắt của cô lấp lánh.

Hướng về phía nữ Ám Dạ quân rồi nói: "Dẫn hắn đi lấy máu, sau đó đưa trở về!"

Giang Nam: ???

Không phải chứ?

Người nỗ lực bắt ta đến đây cho bằng được.

Chính là vì muốn lột đồ ta để cho các người xem sao?

Còn bữa trưa đã nói trước đó thì sao?

Còn huy chương của ta thì sao?

Biết được bí mật nhỏ của ta!

Các người phải chịu trách nhiệm!

Đừng có mà trốn được!

Giang Nam mang theo vẻ mặt u oán mặc quần áo vào, lấy máu xong, lại bị nhét lên xe.

Lần này Sơn Miêu không tự mình đưa hắn lên xe nữa!

Người đưa tiễn hắn chính là nữ Ám Dạ quân kia.

Giang Nam ngồi trên xe vẻ mặt ủy khuất!

Chủ yếu là vì không ăn được...

"Chị gái này, người tên là gì? Làm việc trong Ám Dạ quân có mệt mỏi không? Có được nhận đủ bảo hiểm và trợ cấp không?"

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 666!]

Bảo hiểm, trợ cấp?

Người có nghiêm túc không...

An Ninh bắt đầu nhìn Giang Nam, nhiều năm như vậy, đây

là lần đầu tiên cô gặp phải người không thành thật như vậy.

Nhưng nhớ tới một màn kích thích vừa rồi!

Khuôn mặt xinh đẹp của cô ửng đỏ.

"Thêm... Thêm WeChat được không?"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên.

Có hi vọng sao?

"Thêm! Sao lại không thêm chứ? Thích nhất là những tiểu tử tử
có khí chất như người! Đặc biệt an toàn khi ở bên cạnh!"

Chương 42 - Tiểu Nam! Ta! Muốn! Ăn! Kẹo

Căn cứ quân sự, Sơn Miêu cầm báo cáo xét nghiệm máu thuộc về Giang Nam, trên mặt khó có được một nụ cười.

Nam Âm Dạ quân ở bên cạnh cảm thấy nghi hoặc liền nói: "Cứ như vậy mà thả hắn trở về sao?"

"Phần huyết thanh kia rõ ràng đã bị rót vào trong cơ thể hắn, lại thành công kết hợp!"

"Con rắn độc kia nhất định sẽ trở về tìm Giang Nam! Cứ như vậy mà mặc kệ rất có thể sẽ có nguy hiểm!"

Sơn Miêu nói, "Nguy hiểm? Người nói quá rồi!"

"Muốn dẫn hắn đi ở dưới mí mắt chúng ta, không khác gì người si nói mộng!"

"Muốn mang hắn đi, chỉ khi hành động quy mô lớn..."

Nam Âm Dạ quân sáng mắt: "Đội trưởng muốn thả dây dài, câu cá lớn?"

Sơn Miêu nheo mắt nói: "Câu cá chỉ là chuyện phụ, thứ mà ta thực sự muốn là mồi!"

"Mã hóa tư liệu Giang Nam, dưới cấp tá cấm lật xem!"

Nói xong liền đem máy tính bảng trong tay ném cho hắn.

Hắn nhìn lướt qua, không khỏi hít một hơi khí lạnh!

Tên: Giang Nam

Tuổi: 18

Dị năng: Hệ không gian! Hệ lực lượng? (Không thể xác định)
tổ chất thân thể cực mạnh!

Thiên phú: SSS+ (lịch sử chưa bao giờ xuất hiện qua, không
thể được xác định rõ ràng)

Tu vi: Hắc Thiết 10 sao!

Thành công dung hợp huyết thanh! Không rõ lý do!

Lúc này, hẳn rất cực đã biết vì sao Sơn Miêu lại coi trọng
Giang Nam như vậy!

Thiên phú này! Quả thực là biến thái!

.....

Hiện tại trong trường đang là giờ dạy học buổi chiều!

Giang Nam bước xuống xe quân đội!

An Ninh còn cười cười vẫy tay tiễn biệt hẳn!

Tất cả các bạn học trong trường đều chú ý tới cảnh này...

Tất cả đều sợ hãi!

"Không phải chứ! Ta không bị hoa mắt sao? Ám Dạ quân tự
đưa nam thần trở về? Thái độ lại còn tốt như vậy?"

"Bị còng tay, bị đội mũ trùm mang đi, còn có thể bình yên vô
sự trở về?"

"Không phải thật sự hồ trợ điều tra chứ?"

"Trâu bò! Đó chính là quân đoàn Âm Dạ a!"

"Chúng ta ở chỗ này tập thể dục theo đài phát thánh, mà bên phía nam thần người ta đã dạo một vòng trong quân đoàn Âm Dạ? Người so với người, tức chết a!"

Trở lại lớp học, trên mặt đám người Lý Hưởng Lưu Toàn Vũ phải nói là cực kỳ khó coi!

Buổi sáng còn nói người ta phế, kết quả buổi chiều Giang Nam chẳng những trở về, còn được người ta tự mình đưa về!

Vả mặt bôm bốp.

Giang Nam thì vẻ mặt phiền muộn!

Vừa mới ngồi trên xe, mình một phen mặt ngử ngọt ngào tấn công!

Cũng không thể lấy được một chút tin tức hữu dụng từ trong miệng An Ninh!

Không hổ là người được đào tạo chuyên nghiệp!

Nhưng cũng may lại có được số điện thoại của quân đoàn Âm Dạ!

Lúc này, trước bàn Giang Nam là một đám người đang vây quanh.

Nhao nhao hỏi: "Nam thần! Họ bảo người làm gì? Có hỗ trợ phá án không?"

"Căn cứ của họ ở đâu? Có phải ở bên núi Chu Tước hay không?"

Về mặt Giang Nam nghiêm túc nói: "Bọn họ bảo ta đi nếm thử thức ăn căng tin cứng hay không!"

Học sinh: ???

Mẹ kiếp!

Có cần phải qua loa có lệ tới như vậy không?

[Giá trị oán khí từ Vương Nhất Bình + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Hồng Phong + 888!]

[Từ...]

"Nam thần, người đừng giấu nữa, bắt mí một chút đi! Chúng ta không nói với ai cả! "

"Đừng làm khó hần, có lẽ đã ký hiệp ước bảo mật!"

Giang Nam nhún nhún vai: "Họ bảo ta cởi hết quần áo, sau khi thưởng thức vóc dáng hoàn hảo của ta, sau đó trả lại cho ta!"

Bạn cùng lớp: "Nam thần, người khoác lác cũng vừa phải thôi! Người người gầy tựa như khỉ, dãi xương sườn còn có thể làm mặt bàn! Có cái rắm gì để thưởng thức chứ?"

Một nữ sinh đỏ mặt và nói: "Ta... Ta cũng muốn được thưởng thức!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Nhìn kìa!

Lão tử đang nói thật a!

Sao không ai tin chứ?

Vấn đề là, mẹ nó đến cả Giang Nam cũng không tin nổi!

Quân đoàn Âm Dạ đang làm cái gì vậy chứ?

Bắt mình đi cũng chỉ đơn thuần muốn nhìn xem bí mật nhỏ của mình sao?

Lý Hưởng âm dương quái khí nói: "A! Các người vẫn đừng nên hỏi, không nhất thiết đã xảy ra chuyện gì đâu!"

Giang Nam cười nói: "Có một số chuyện đích xác không thể nói!"

"Chỉ là bọn họ nhận được thông báo, nói rằng bên phía bộ đội cảnh sát vũ trang có người tiết lộ tin mật, ảnh hưởng đến việc triển khai nhiệm vụ, đang điều tra kỹ việc này!"

Lý Hưởng vừa nghe, sắc mặt trắng bệch!

Cho dù hẳn không quá tin những gì Giang Nam nói!

Nhưng... Nếu có gì thì sao?

Lúc ấy Lý Hưởng liền hoảng hốt!

Cũng không lâu lắm liền chạy ra ngoài gọi điện.

Các bạn cùng lớp đương nhiên cũng không dám hỏi nhiều.

Cứu người trong đám cháy cộng thêm chuyện quân đoàn Âm Dạ, khiến cho hình tượng Giang Nam trong mắt bọn họ càng thêm thần bí!

Vào buổi tối, sau giờ học, Giang Nam đang trên đường về nhà.

Điện thoại di động đột nhiên đổ chuông.

Lấy ra xem:

Cuộc gọi video từ "Lang Diệt"!

Kết nối cuộc gọi!

Trên màn hình nhất thời xuất hiện một khuôn mặt làm cho người ta đẹp đến hít thở không thông!

Thật giống như là tiên nữ từ Cửu Trùng Thiên hạ phàm!

Vẻ đẹp hoàn hảo không tì vết, khiến cho người ta không thể sinh ra một chút tâm khinh nhờn.

Không phải Chung Ánh Tuyết còn có thể là ai?

"Tiểu Nam? Tiểu Dao đã làm phiền ta cả ngày rồi, cô ấy cũng muốn ăn kẹo..."

Hạ Dao ở bên cạnh vọt tới, bàn tay nhỏ bé vuốt ve trên mặt Chung Ánh Tuyết.

"Người nhìn thử đi! Đều đẹp thành cái dáng gì a?"

"Tiểu Nam! Tôi! Muốn! Ăn! Kẹo!"

"Ta có thể nói cho người biết, Tiểu Tuyết nhà người đang ở trong tay của ta! Không cho ta liền giết con tin!"

Chung Ánh Tuyết cũng tò mò nói: "Tiểu Nam! Kẹt sữa thỏ trắng lớn của người là có từ đâu ra vậy? Ta... Sao ta cứ cảm thấy sau khi ăn nó liền trở nên đẹp hơn một chút?"

Hạ Dao hung dữ nói: "Đâu chỉ xinh đẹp một chút? Chính là đẹp hơn trăm triệu lần!"

"Ta không quan tâm! Ta cũng muốn trở nên xinh đẹp!"

Giang Nam bĩu môi: "Không cho, không cho, liền không cho, liu liu liu ~٩(๑٩٠ ~ 3٠)๕"

Chương 43 - Gặp Lại Chị Gái Tóc Vàng

Hạ Dao lộ ra rằng hồ đáng yêu của mình: "A! Tức chết ta rồi!"

Nói xong liền đề Chung Ánh Tuyết xuống giường, trong điện thoại di động truyền đến từng trận kinh hô của Chung Ánh Tuyết!

Còn có tiếng cười hắc hắc của Hạ Dao!

"Người gọi đi! Người kêu rách cổ họng cũng không ai đến cứu người!"

Hình ảnh điện thoại di động lắc lư lung tung, hai cô gái náo loạn.

"Tiểu Dao! Đừng nhào nặn nữa! Nhanh lên... Dừng lại!"

"Hắc hắc! Không! Ta sẽ không! Lộp bộp ~ lộp bộp ~ lộp bộp ~"

Giang Nam im lặng.

Vì để Tiểu Tuyết nhà mình tránh khỏi độc thủ, chỉ có thể thỏa hiệp.

"Ta cho người kẹo ăn là được rồi a!"

Hạ Dao lập tức lấy lại tinh thần!

"Một lời đã quyết a?"

Giang Nam nhướng mày: "Còn nói ta mở filter làm đẹp nữa không?"

Hạ Dao lắc đầu như trống lúc lắc: "Không nói không nói nữa! Tiểu Nam đẹp trai nhất!"

"Hạ Dao tỷ thích nhất người, một ngày không gặp đã nhớ muốn chết!"

"Còn khóa cổ ta nữa hay không?"

"Không khóa! Ta làm sao nữa, đến lúc đó bóp vai đấm chân đưa hạt dưa cho người!"

Hạ Dao cực kỳ nhu thuận, còn cố ý lộ ra hai tai sói lông xù.

Cho dù Giang Nam tâm vững như bàn thạch!

Đúng là cũng không chịu nổi hình ảnh trước mắt này a!

Đáng yêu!

"Ừm... Vậy nên, chờ ta về kiểm cho người viên kẹo loại kia!"

"Yeah! Tiểu Nam là tốt nhất!"

Nói xong liền cúp video, cực kỳ nhanh chóng a!

Về mặt Giang Nam cũng đỡ!

A!

Đúng là nữ nhân!

Giang Nam đẩy cửa vào nhà, đang suy nghĩ chốc lát có nên rút thêm hai đợt mười lần liên tiếp hay không.

Kết quả là...

Liền nhìn thấy một cô gái tóc vàng đang đứng ở trong phòng mình.

Hơn nữa chiếc áo crop top cô đang mặc chính là hàng mình bán! Phía trên in mặt Pikachu, phần ngực phì nhiêu độn lên khá lớn!

Điều quan trọng nhất là!

Lúc này Katarina đang cầm một quả bắp cải cực lớn, đang ăn rất ngon!

Vô luận là Giang Nam hay là Katarina, giờ phút này đều có chút ngây người.

Miệng cô còn nhét đầy bắp cải...

Không khí tràn ngập một bầu không khí xấu hổ.

Giang Nam gãi gãi đầu: "Ai... Ôi, ôi! Đi nhầm nhà rồi! Hôm nay thật kỳ lạ!"

Nói xong đóng cửa muốn chạy.

Katarina trừng mắt, bắp cải trong tay hung hăng ném về phía của Giang Nam!

Giang Nam xoay người mở thuận di bỏ chạy!

Mẹ kiếp!

Sao cô nàng tóc vàng này lại xuất hiện trong nhà mình?

Quân đoàn Âm Dạ đâu!

Không phải các người đang cố bắt cô ta sao?

Lại đây mà bắt! Cô ấy ở trong nhà ta!

"Nếu người chạy! Hoặc báo cảnh sát! Ta sẽ giết tất cả hàng xóm của người!"

Sắc mặt Giang Nam cứng đờ!

Thân thể dừng lại ở cửa, quay đầu lại nhìn.

Katarina đang dựa vào cửa, vẻ mặt tươi cười túm túm nhìn mình.

Giang Nam: "Đại tỷ này! Người đang làm cái quái gì vậy? Ngày hôm qua người cũng không chịu thiệt a, ta đều bị người nhìn sạch, như thế nào hiện tại vẫn kiểm tra?"

Katarina nhớ lại ngày hôm qua, nhưng vẫn nói: "Ta cũng đã nói rồi! Cho dù sống hay chết, người đều là người của ta!"

"Chạy không thoát!"

"Bây giờ! Quay lại đây! Ngay lập tức! Ngay bây giờ!"

Đôi mắt của Katarina dần trở nên nguy hiểm!

Đồng tử lại dần dần hóa thành xà đồng!

Giang Nam chột dạ.

Đại tỷ nữ này ít nhất phải là cấp Hoàng Kim đúng không? Cánh tay nhỏ bé này của mình làm sao có thể vượt qua cái đui trắng nõn của cô ấy?

Giang Nam chỉ có thể thành thành thật thật vào phòng!

Đôi mắt không ngừng loạn chuyển!

Chỉ thấy Katarina ngồi trên giường, tư thế có chút kỳ quái!

Bên giường còn trang phục tác chiến áo da mà cô vừa mới cởi xuống!

Cô chỉ vào quần áo bên giường, nói: "Giặt cho ta, ngày mai ta

sẽ mặc nó!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Dựa vào cái gì chứ?

Người ăn bắp cải nhà ta còn chưa tính!

Ta còn phải giặt đồ cho người nữa sao?

Nói đi...

Ngón tay của Katarina nhẹ nhàng chỉ về phía mép giường!

Sương mù tím tràn ngập!

Ống sắt đã bị ăn mòn ra một lỗ nhỏ...

Giang Nam xoay người đi lấy chậu và bột giặt tối.

"Đại tỷ tỷ! Thêm chút bích trần không? Có thể thơm!"

Katarina nghiêng đầu nói: "Bích trần là cái gì vậy?"

Giang Nam:...

Giang Nam ngồi trên ghế xếp, bắt đầu buồn bực vò áo, vẻ mặt ủy khuất!

Sơn Miêu a!

Quân đoàn Âm Dạ các người mau đến đây!

Ta không thể chịu đựng được nữa!

Ta thực sự thảm a!

Katarina ngồi trên giường nhìn bóng lưng Giang Nam, cũng rồi

rầm một phen!

Còn hai ngày nữa phía bên tổ chức mới có thể phái người đến tiếp ứng mình!

Tuy rằng phần huyết thanh đã không còn, nhưng chỉ cần mang Giang Nam ra ngoài thì cũng giống vậy.

Tối hôm qua nếu không phải cùng đường, cô cũng không có khả năng đưa ra hạ sách này.

Nhưng dưới thiên la địa võng của quân đoàn Âm Dạ, dựa vào lực lượng của mình dẫn Giang Nam đi căn bản không có khả năng!

Chỉ khi mang được tin tức ra ngoài, đến lúc đó lại tổ chức hành động mang Giang Nam đi!

Vấn đề là, làm thế nào để cô có thể sống sót trong Giang Thành hai ngày này!

Vô thân vô cớ cô chỉ có thể tới tìm Giang Nam, dù sao cô cũng chỉ quen biết mỗi hắn!

Hơn nữa huyết thanh vẫn còn trong cơ thể hắn!

Phải quan sát kỹ mới được!

Nghĩ đi nghĩ lại, bụng lại đói!

Vì vậy, cô cầm bắp cải tìm được từ trong nhà bếp, tiếp tục gặm nhấm!

Giang Nam nhanh nhẹn giặt sạch đồ , thấy thế lập tức nói: "Con gái trong nhà! Sao có thể ăn thứ này vào ban đêm chứ?"

"Để ta đi nấu chút đồ cho người!"

Nói xong cũng không để ý đến Katarina, liền vọt vào phòng

bếp bắt đầu nấu cơm!

Katarina vẻ mặt hồ nghi, tại sao người này đột nhiên siêng năng như vậy?

Chương 44 - Trứng Xào Hẹ

Nhìn Giang Nam thành thạo xào rau trong nhà bếp.

Người thấy mùi khói lửa trong nhà.

Katarina đột nhiên có chút cảm động!

Tên nhãi thối này cũng không tính là quá đáng ghét.

Chẳng bao lâu, một bàn thức ăn thịnh soạn đã được bày lên bàn!

Một đĩa trứng xào hẹ!

Một đĩa thịt xào giá đỗ!

Một nồi cơm lớn!

Có thể nói là màu sắc và hương vị đều đầy đủ!

Katarina ngửi thấy mùi thơm, bụng kêu loạn.

Giang Nam tràn đầy kỳ vọng: "Ném thử đi! Tay nghề ta cũng không tệ!"

Katarina liếm liếm lưỡi, bắt đầu di chuyển.

Gắp mấy miếng trứng gà, mấy miếng thịt, vẻ mặt Giang Nam khẩn trương.

"Ăn thêm ít hẹ đi! Món này ngon đấy!"

Katarina hoàn toàn phớt lờ hăn và chỉ ăn trứng với thịt!

"Giá đồ cũng đặc biệt ngon, chúng ta nếm thử?"

Katarina trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, vẫn không nói lời nào.

Giang Nam nhìn mà sốt ruột!

Cô gái này kén ăn sao?

"Chúng ta không thể kén ăn! Vì sức khỏe của bản thân, hãy nghĩ tới sức khỏe bản thân đi!"

Katarina lườm Giang Nam một cái: "Sao người nhiều chuyện vậy? Sao người không ăn đi?"

Giang Nam gãi gãi đầu cười hắc hắc nói: "Ta? Ta vốn ăn món này hơi nhiều rồi!"

Vô nghĩa!

Bản thân hần cũng không dám ăn a!

Hệ chiêm chung với món trứng này, chính là linh hệ a!

Còn món giá đỗ xào thịt, giá đỗ là thứ nẩy mầm từ đậu nành giải độc!

Số lượng nhiều ăn bao no!

Hai đĩa thức ăn đủ để quật ngã người!

Sau đó lại đi tìm quân đoàn Âm Dạ thông gió báo tin!

Ai hắc hắc?

Kế hoạch này quả thực hoàn mỹ!

Nhưng Giang Nam thế nào cũng không nghĩ tới, người phụ nữ tóc vàng này lại kén ăn!

Rau quả có thù gì với người sao?

Nể mặt ăn một miếng thôi cũng không được sao?

Kết quả toàn bộ quá trình Katarina cũng không ăn hẹ và giá đỗ, chỉ ăn ba miếng trứng gà, hai miếng thịt một bát cơm liền không ăn...

Đến buổi tối, Giang Nam mang theo vẻ mặt rối rắm nằm trên giường!

Katarina nằm một bên!

Cướp đi chần không nói, gối đầu cũng không chừa lại...

Đêm nay!

Lạnh quá!

Điện thoại di động cũng bị cô tịch thu!

Thật khó chịu!

Giang Nam thành thành thật thật nằm trên giường căn bản không ngủ được!

Linh hẹ cùng đậu nành giải độc sao còn không phát tác?

Cho dù không ăn, nói như thế nào thì trứng và thịt cũng dính chút đi?

Giang Nam trừng mắt chờ một giờ...

Được rồi!

Nếu đã không có chuyện gì!

Vậy tranh thủ rút thăm tiếp!

Giá trị oán khí tích góp lại đủ để Giang Nam có được hai đợt rút thăm mười lần liên tiếp!

Chiến quả chính là một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

19 chiếc quần lót thương hiệu Hulk!

Kết quả này cũng chấp nhận được!

Mà ngay lúc này!

Katarina nằm yên lặng bên cạnh đã bắt đầu di chuyển.

Khuôn mặt ửng đỏ, cô bắt đầu bất an vặn vẹo thân thể.

Vụng trộm mở mắt nhìn Giang Nam ngủ ở một bên, phát hiện hắn đã ngủ thiếp đi!

Vậy nên, len lén đưa bàn tay nhỏ bé của mình qua.

Nắm lấy tay Giang Nam!

Giang Nam: ???

Đại tỷ?

Người đang làm gì vậy?

Nhẹ nhàng như vậy sao?

Dựa theo kế hoạch ban đầu của mình, đậu nành thêm họ, hiệu quả thuốc hẳn rất mãnh liệt!

Đáng lý cô ta đang ở trong tình trạng ốc không mang nổi mình ốc mới đúng a!

Nhưng bây giờ?

Không phải chứ?

Chẳng lẽ chỉ ăn trứng gà và thịt chiên, làm cho được hiệu trở nên nhu hòa?

Trong lòng Giang Nam run rẩy!

Cái này... Sẽ không lừa luôn bản thân mình vào đó chứ?

Mà lúc này, biểu tình trên mặt Katarina lại bắt đầu thống khổ, cả người đầy mồ hôi, phảng phất như từ trong nước vớt ra!

Giang Nam mắt đầy hưng phấn, có hiệu quả rồi sao?

Sao trông giống như bị sốt?

Không được không được, giả bộ ngủ là được!

Tuyệt đối không thể để cho cô ta phát hiện lão tử hạ độc trong đồ ăn a!

Miễn là mình đủ bình tĩnh!

Không có gì xảy ra!

Nhưng ngay sau đó, Katarina mang theo vẻ mặt đau đớn, siết chặt cổ Giang Nam!

Giống như con gái khi sinh bệnh đều muốn ôm một con búp bê!

Nhưng mà khí lực lớn quá, khiến Giang Nam trợn trắng mắt!

Vội vàng rút hai tay muốn đẩy cô ra!

Nhưng lại bị Katarina đè lại!

Dưới ánh mắt kinh hãi của Giang Nam!

Hai chân của Katarina hóa thành đuôi rắn mạnh mẽ! Đồng tử hóa thành đồng tử rắn!

Cứ như vậy từng vòng từng vòng gắt gao quấn lấy Giang Nam!

Giang Nam bị dọa khiến cả người sợ hãi cả người lông tơ dựng đứng!

"Mẹ kiếp! Cô ta thực sự trở thành một con rắn?"

Cứ tiếp tục như vậy, chẳng phải mình liền biến thành Hứa Tiên sao?

Chuyện này còn có thể được sao?

Phải lập tức thuấn di chạy trốn!

Nhưng ý nghĩ thì rất đẹp, Giang Nam bị quấn thành bánh chưng lớn phát hiện mình căn bản không cách nào thuấn di!

Giống như bị một kỹ năng nào đó khắc chế vậy!

Hơn nữa mỗi một lần động một chút, đuôi rắn của Katarina đều thắt chặt vài phần.

Trong lòng Giang Nam kêu hoảng a!

Nhưng ngay lúc này!

Đồng tử của Katarina đột nhiên mất đi thần quang, cả người cứ như vậy hôn mê bất tỉnh, nằm sấp trên người Giang Nam.

"Yo... Này!"

(-ଓଓ-)

Giang Nam bị trói chặt!

Căn bản không thở nổi!

Thân thể vừa động, đuôi rắn liền thắt chặt!

Khiến Giang Nam căn bản không dám động nữa!

Đánh chết hắn cũng không nghĩ tới sẽ xảy ra tình huống như vậy!

Kế hoạch lại bị hủy!

Thế này còn chạy đi thông báo tin tức cái rắm a

Cố gắng tồn tại trong sinh hoạt đầy áp lực!

Chương 45 - Trên Trời Rơi Xuống

Giang Nam căn bản không biết, linh hệ dẫn phát thú tính của Katarina!

Sau khi thú hóa cô vẫn là một con rắn độc, lại dẫn phát được tính của đậu nành giải độc, kích thích trực tiếp hôn mê bất tỉnh...

Nhưng chịu khổ lại là Giang Nam!

Tối nay chú định không ngủ được!

Sáng sớm hôm sau, Katarina thức dậy!

Lại phát hiện Giang Nam bị đè phía dưới, mắt thâm quầng!

Trần đầy bất đắc dĩ nhìn chằm chằm vào mình!

"Xảy... Xảy ra chuyện gì vậy?"

Tự mình thú hóa? Sao còn quần quanh người hần?

Giang Nam: "Chúng ta có thể đứng dậy trước rồi mới nói chuyện không?"

Katarina vội vàng đứng dậy, khôi phục thành hình người, xoa đầu, vẽ mặt mờ mịt.

Giang Nam hợp lý nói: "Người a! tưởng ngủ không thành thật! Còn mộng du! Ngày mai người ngủ trên giường đi! Ta ngủ dưới mặt đất!"

Katarina: "Mộng du? Sao ta nhớ..."

"Người nhớ gì?"

Katarina che mặt, mình chỉ nhớ là rất khó chịu, muốn tìm chút gì đó an ủi, sau đó lén lút nắm lấy tay nhỏ...

"Không có... Không có gì đâu!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng thoát khỏi một trận đánh đập!

Nói xong mặc quần áo liền muốn ra ngoài.

"Người đi đâu? Người không thể đi!"

Giang Nam buông tay: "Ta vẫn còn là một học sinh, ta phải đi học ah!"

"Không được đi, ai biết người có đi báo cảnh sát không?"

Giang Nam: "Nếu ta không đi, càng làm cho người ta hoài nghi được không?"

Katarina do dự rồi ngay lập tức nói, "Như vậy đi, ta trông chừng người! Đừng có cố gắng làm ra mấy thủ đoạn nhỏ sau lưng ta!"

Hai ngày nay, mình tuyệt đối không thể bại lộ!

Giang Nam bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể để cho cô đi theo!

Trên đường đến trường, Katarina với mái tóc vàng đội mũ lưỡi trai, mặc chiếc áo crop top và quần jean của Giang Nam rồi theo sau hẳn!

Mặc dù vậy, vẫn khiến cho vô số người chú ý!

Vốn Giang Nam đã đẹp trai khiến cho người ta chết đi sống lại!

Hiện tại có một cô gái tóc vàng đi theo lại càng nổi bật hơn!

Chu Vũ Tình từ xa đi theo phía sau dụi mắt!

Cứ nghĩ mình đã nhìn nhầm!

Hình như... Vị tỷ tỷ này vừa mới từ nhà Giang Nam đi ra?

Hai người bọn họ?

Trước cổng trường, càng có không ít bạn học ngẩn ngơ.

Dù sao bình thường rất ít khi nhìn thấy một cô gái nước ngoài xinh đẹp như vậy?

"Mẹ nó! Nam thần, chuyện gì đây? Đại mỹ nữ này từ đâu ra vậy?"

"Tóc vàng mắt xanh, có chút quá xinh đẹp rồi a!"

"Kim ốc tàng kiều sao? Nam thần không hổ là nam thần!"

"Mẹ nó tại sao ta lại không gặp được chuyện này! Ghen tị với một người đàn ông chết đi được!"

Katarina có chút không thích ứng với ánh mắt xung quanh, uy hiếp với Giang Nam: "Ta ở bên ngoài vẫn có thể nhìn thấy nhất cử nhất động của ngươi! Đừng tự mình tìm chết!"

Nhưng động tác này ở trong mắt người khác, liền biến thành thân mật cần lỗi tai.

Giang Nam run rẩy!

Ghen tị?

Ghen tị thì người tới thử xem?

Hắn xem như đã hiểu được!

Mình hiện tại chính là con tin bị cô ta bắt được!

Hừ! Chờ đó, tạm thời để người uy phong một ngày.

Giang Nam ngồi trong lớp học chăm chú nghe giảng, nghiêm túc làm bài tập về nhà.

Nhiều bạn cùng lớp thỉnh thoảng nhìn trộm ra ngoài cửa sổ!

Katarina đứng trong bóng râm chờ Giang Nam tan học, không đi đâu hết!

Các bạn cùng lớp đều ghen tới phát điên!

"Nam thần! Người thật sự trâu bò! Cô nàng này đứng bên ngoài cả buổi sáng để chờ người! Người cũng không đau lòng người ta!"

"Không phải chứ? Hay là buổi chiều mang cho cô ấy chai nước!"

"Thật vô tình! Quả nhiên có nhan sắc là có thể tùy hứng!"

Giang Nam:...

Đau lòng cô ấy?

Một Linh Vô giả cấp Hoàng Kim cần được mình đau lòng sao?

Giang Nam ước gì Katarina bị phơi nắng chết bên ngoài mới tốt!

"Nam thần! Nói đi! Sao hai người biết nhau? Hãy chỉ dẫn cho ta một con đường sáng với?"

Giang Nam đặt bút xuống, khuôn mặt nghiêm túc nói ra: "Trên trời rơi xuống!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bản + 999!]

[Giá trị oán khí từ Viên Ngử Hàm + 666!]

[Từ...]

"Thật! Các người tin ta đi! Thực sự rơi từ trên trời xuống, khiến cho mái nhà của ta đều phá ra một lỗ lớn!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bản + 1000!]

Hôm nay có thể nói Giang Nam thành thật tới kỳ lạ!

Lắng nghe bài giảng một cách cẩn thận, làm bài tập về nhà một cách nghiêm túc!

Làm chuyện riêng trong lớp?

Làm sao có thể chứ!

Là đại diện của học sinh ưu tú thời đại mới, tấm gương của học sinh!

Trong lòng chỉ có một việc!

Chính là học tập!

Sau đó Giang Nam nghiêng đầu qua.

Nhìn Katarina đứng dưới bóng râm nhìn lão đại gia bán kem ở cổng trường mà ngẩn người!

Ừm...

Có nên mượn một chiếc điện thoại di động để gọi cho quân đoàn Âm Dạ hay không?

Katarina tựa hồ nhận ra Giang Nam đang nhìn chăm chú, mãnh liệt trừng lại!

Gangnam: $\Sigma(\forall \text{ })/$

Ủm... Học tập! Học tập!

Thật là một tâm a!

Buổi tối tan học, các bạn cùng lớp thấy Katarina đã đứng chờ Giang Nam ở cổng trường cả một ngày!

Chúa ơi!

Đây là chân ái sao?

Đây là tình yêu thần tiên gì? Lần lượt ném ánh mắt hâm mộ qua!

Giang Nam đi qua rồi đưa cho cô một chai coca đá, một cây kem!

Katarina hồ nghi nhìn Giang Nam một cái, vẫn đưa tay nhận lấy.

Một ngụm coca, một ngụm kem, khóe miệng cũng dính kem trắng, thật thỏa mãn!

Giang Nam cười hắc hắc!

Lấy chiếc xe đạp của mình từ trong không gian dị độ ra.

"Đi thôi!"

Chương 46 - Không Phục Thì Đánh Ta Đi

Katarina sửng sốt: "Đi đâu?"

"Đi bày sạp a!"

"Không được đi, ta đã chờ người một ngày! Người về nhà với ta!"

Giang Nam thẳng thắn nói: "Vậy làm sao có thể được? Không bày sạp hàng thì không có tiền!"

"Không có tiền thì làm thế nào mà mua thức ăn ngon cho người? Thân phận của người miễn cảm, cũng không thể đi cướp a?"

Katarina nhìn vào coca đá và kem trong tay, khuôn mặt có chút do dự.

"Vậy... Vậy thì ta sẽ đi theo người!"

Trên chiếc xe đạp, Katarina nghiêng người ngồi ở ghế sau, một tay ôm eo Giang Nam, một tay cầm kem.

Giang Nam lộ ra nụ cười hắc hắc xấu xa!

Mẹ kiếp, nhìn xem tiểu gia ta trị người như thế nào!

Đứng trên sạp hàng của ta, mọi chuyện do ta định đoạt!

Nghẹn cả ngày! Giang Nam chỉ chờ có thế!

Chợ đêm Giang Thành.

Trải vải, bày ghế xếp ra ngồi!

Dược thủy đại lực, đậu nành giải độc, linh hẹ lần lượt lên hàng!

Katarina vẽ mặt ngẩn người!

Người ta bày hàng đều bán vòng tay, quần áo, đồ cổ, bánh kẹo trái cây các loại!

Người xem người đang bán cái thứ gì vậy?

Nước khoáng? Hẹ? Đậu nành?

Người có bán được hàng hay không?

Nhưng một màn phát sinh kế tiếp quả thực đánh sâu vào thế giới quan của cô!

Nước khoáng 10.000 một chai?

Mắc tới mức khiến người ta giận sôi người!

Nhưng lại bán đắt nhiên diên!

Đám người xông pha giành mua tới đổ mắt, thiếu chút nữa đã cướp lấy!

"Ha ha, nam thần! Ta chờ phát sinh ở đây mãi!"

"Ta đã xem qua buổi phát sóng trực tiếp cứu người trong đám cháy hôm đó! Trâu bò! Quá trâu ha ha!"

"Nam thần tiểu ca ca! Thêm WeChat đi!"

"Còn có đại Lực không? Cho ta 5 chai!"

"Lại tìm đâu ra mỹ nữ? Tóc vàng mắt xanh! Lại kết hợp làm ăn với người sao? Ha ha!"

Giang Nam vừa mới mở sạp, nghiễm nhiên trở thành sự tồn tại nóng nhất chợ đêm Giang Thành!

Katarina đều ngu người!

Chỉ mới đó thôi, đã bán được gần 100 vạn!

Thứ này... Từ khi nào mà tiền dễ kiếm tới vậy?

Mình mỗi ngày đều phải vào sinh ra tử làm việc lén lút!

Tiền kiếm được còn không bằng bày sạp vỉa hè?

Giang Nam thực sự chỉ là một học sinh trung học bình thường sao?

"Mẹ kiếp? Nam thần! Hẹ và đậu nành này làm gì? Hàng mới sao?"

Mọi người cũng chú ý tới hẹ và đậu nành, nhao nhao hứng thú!

Nông Phu Tam Phu đều mạnh tới vậy! Vậy hẹ và đậu nành này...

Chỉ thấy Giang Nam hăng giọng nói:

"Linh hẹ đường đường chính chính!"

"Đàn ông ăn phụ nữ chịu không nổi!"

"Phụ nữ ăn đàn ông chịu không nổi!"

"Nam nữ cùng ăn giường chịu không nổi!"

"Bổ thận tráng dương! Giúp người tạo ra phong ba bão táp!"

"Một ngàn một gốc! Một bó mười vạn!"

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt mọi người hồ nghi!

Có đáng tin không vậy?

Thứ này còn mạnh hơn được tề tráng dương sao?

"Hàng hóa từ tay nam thần, tất nhiên là tinh phẩm!"

"Người muốn nâng cao địa vị trong gia đình sao?"

"Người muốn không còn phải trải nghiệm sự lúng túng mỗi lần vợ bắt trả bài?"

"Linh hệ này, người đáng giá có được!"

Giang Nam phải gọi là miệng lưỡi dẻo quẹo! Quảng cáo từ miệng nhỏ tung ra giống như máy bay thả bom, đầu ra điên cuồng!

Nói khiến cho bọn họ đều động tâm!

"Mẹ nó! Cho ta một bó! Đêm nay địa vị của ta có thể lên hay không chính là phụ thuộc vào người!"

"Có thể bổ thận? Ta muốn một phần!"

Vừa nghe nói có thể bổ thận, trực tiếp liền bán bạo, hơn nữa có danh tiếng của đại lực ở phía trước!

Giang Nam thu tiền tới mỗi tay!

"Lại nhìn cái này xem!"

"Đậu nành giải độc! Các người nên có nó!"

"Có thể giải mãnh độc! Detox dưỡng nhan, giúp người cả ngày thần thanh khí sảng!"

"Chỉ cần một trăm đồng một viên! Người không mua người là

người lố!"

Mọi người vừa nghe! Mẹ kiếp? Thứ này cũng không đắt, mua mấy viên thử xem?

Bên phía Giang Nam thì điên cuồng bán hàng, cười không khép được miệng lại!

Nhưng đột nhiên cảm giác sau lưng là một trận lạnh lẽo, giống như bị rắn độc nhìn chăm chăm, hung hăng giật mình một cái!

Quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Katarina dùng ánh mắt giống như giết người nhìn chăm chăm mình.

Giờ cô mới hiểu được!

Cái gì mà linh hẹ, còn có đậu nành giải độc, chẳng phải đều là những thứ bên trong đồ ăn của mình hôm qua sao?

Trách không được Giang Nam không ăn!

Còn liên tục để cho mình ăn rau!

Vừa nghĩ tới đêm qua mình không khống chế được...

Giang Nam còn không thừa nhận mà nói mình mộng du!

Katarina hiện tại đều muốn giết hẳn!

Nhưng Giang Nam lại nhướng mày, hung hăng trừng ngược lại!

Căn bản không sợ!

Ai bảo người uy hiếp ta trước?

Cho dù biết động tác nhỏ của mình có thể khiến cô phát điên!

Nhưng hiện tại đang đứng trên sạp hàng!

Không có cách nào!

Ta ngang ngược thế đấy!

Sợ sao?

Không tồn tại!

Xem lát nữa tiểu gia ta thu thập người thế nào!

Nhiều người như vậy, Katarina cố nén xúc động tay giáo huấn Giang Nam, cho đến khi chợ đêm tan!

Katarina nổi giận!

"Chuyện của ngày hôm qua! Người không định giải thích sao?"

Giang Nam một thân chính khí! Làm mặt quỷ với cô!

"Sao nào! Là ta làm a! Không phục thì người đánh ta đi?"

Katarina nổi giận! Cánh tay mềm mại như không xương trực tiếp chộp về hương cổ của Giang Nam!

Tốc độ cực nhanh!

Nhưng Giang Nam thuận di một cái liền đi tới phía sau cô!

Vẫn là công thức quen thuộc!

Cú Siết Cổ Bất Khả Chiến Bại!

Chương 47 - Các Người Là Hàng Giả

Katarina làm sao có thể không đề phòng, lập tức muốn dùng ra dị năng hóa thú!

Nhưng vẻ mặt lại kinh ngạc!

Sao lại không sử dụng được dị năng?

Còn chưa kịp phản ứng lại, người của cô đã bị Giang Nam khóa chết chế phục, không thể nhúc nhích!

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp khiếp sợ xấu hổ và tức giận của Katarina!

Vẻ mặt Giang Nam đắc ý!

Cái này! Chính là khoái cảm chinh phục sao?

Thuận tay liền khiến cho cô ta sụp đổ!

"Này thì bắt ta giết đồ cho người! Hừ hừ!"

"Này thì dùng 'tâm hồn' đè ép hô hấp của ta! Hừ hừ!"

Katarina không cam lòng giãy dụa, dị năng làm sao có thể mất hiệu lực?

Một Hắc Thiết như Giang Nam! Sao giống như đột nhiên biến thành một người khác? Cường đại khủng bố!

Giang Nam lấy điện thoại di động của mình ra khỏi người cô, gọi điện thoại cho quân đoàn Âm Dạ!

"Này! Chị Miêu Miêu?"

"Cô gái tóc vàng kia đã bị ta chế phục!"

"Ngay tại chợ đêm Giang Thành! Các người mau phái người bắt cô ta trở về đi!"

Bên trong căn cứ quân sự!

Sơn Miêu đang ngồi trong văn phòng với hai chân gác lên bàn làm việc!

Trong tay cầm một máy tính bảng, trên máy tính bảng là hình ảnh vệ tinh truyền đến!

Chính là cảnh Giang Nam vừa khóa cổ họng của Katarina vừa gọi điện thoại.

Sau khi thả Giang Nam đi, quân đoàn Âm Dạ vẫn luôn phái người giám thị hành động của hắn!

An Ninh đứng sau Sơn Miêu, ngạc nhiên nhìn Giang Nam trong hình?

Xuất động nhiều người như vậy đều không thể bắt được rắn độc, thế mà Giang Nam có thể giải quyết?

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cô ta là cấp Hoàng Kim!

Chỉ nghe Sơn Miêu thản nhiên nói: "Ừ! Ta hiểu rồi! Thả cô ấy ra!"

Giang Nam: ???

WTF?

"Không phải chứ! Người đang ở chỗ này rồi! Các người có thể tới bắt cô ta về!"

Sơn Miêu: "Ừm... Ta biết rồi! Thả cô ta ra đi!"

Giang Nam: ...

Các người mẹ nó là quân đoàn Âm Dạ giả đúng không!

Bên này hao tổn tâm cơ!

Nhẫn nhục chịu đựng!

Mưu trong mưu, kế trong kế lừa gạt các kiểu!

Thật vất vả mới dụ được Katarina lên tấm vải bạt!

Phế đi sức chín trâu hai hổ mới chế phục được!

Vốn nghĩ sẽ được giải thoát khỏi biển khổ!

Kết quả bên phía quân đoàn Âm Dạ nói, không có việc gì, không cần bắt! Thả cô ta ra!

Thả?

Các người chơi bốn tiểu gia à?

Nói không bắt liền không bắt? Tùy ý như vậy sao?

Chuyện này phải làm sao?

Giang Nam nhìn thoáng qua Katarina...

Khuôn mặt xinh đẹp đầy sương giá!

Nếu mình thả ra, còn có thể sống sót được dưới tay cô ta sao?

"Các người bắt cô ta về đi! Cô ta cực kỳ nguy hiểm! Bỏ mặc xa hội, vô trách nhiệm với nhân dân!"

Kết quả

"Tít~"

"Tít~"

"Tít~"

"Sơn Miêu tỷ tỷ? Này!"

Giang Nam: !!!

Hắn không khỏi nuốt nước miếng, chột dạ!

Lập tức nhếch miệng cười xán lạn!

Căn bản không dám buông Katarina ra!

Mà chỉ đưa tay xoa xoa cái trán trơn bóng cho cô.

"Còn đau không? Ôi, ôi! Tất cả đều là lỗi của ta a! Xoa xoa không đau!"

Katarina bình tĩnh: "Buông ta ra! Ta sẽ không đánh người!"

[Giá trị oán khí từ Katarina + 1000!]

Giang Nam run rẩy: "A... Lời này của người thật sự không được thuyết phục lắm!"

1000 giá trị oán khí!

Tất cả đều bị bại lộ được không?

Giang Nam cũng rất bất đắc dĩ! Hai người cũng không thể cứ mãi vật nhau trên quầy hàng thế này?

Nhưng vừa ra khỏi quầy hàng!

Giang Nam lạnh a...

"Người là người có tâm hồn rộng lượng a, đều lớn tới mức Pikachu đều mập lên! Đừng trách ta có được không!"

"Coi như chưa từng xảy ra chuyện gì được không? Ngoan ngoan!"

Katarina dịu dàng cười nói: "Ừm! Ta nghe lời! Ta ngoan! Người buông ta ra!"

[Giá trị oán khí từ Katarina + 999!]

Giang Nam: ???

Quả nhiên!

Miệng phụ nữ! Đúng là quỷ lừa người!

"Ta mời người ăn xiên nướng được không?"

[Giá trị oán khí từ Katarina + 888?]

Giang Nam sáng mắt lên, khoan đã?

"Có xiên thịt bò, xiên thịt dê, đậu hủ, nấm kim châm, cánh gà, cua lớn..."

[Giá trị oán khí Katarina + 777!]

[..... 666!]

[..... 555!]

Mỗi lần nói một cái, oán khí giá trị liền ít đi một chút!

Không phải vì những thứ khác...

Chỉ vì Katarina bị Giang Nam nói cho đói!

Quả nhiên!

Không có thứ gì mà một bữa tiệc thịt nướng không thể giải quyết được!

Nếu có, vậy thì hai bữa!

"Đưa người đi mua thêm quần áo! Chọn hàng đắt nhất!"

Những lời này vừa nói ra, giá trị oán khí không còn cập nhật nữa!

Katarina bữu môi nói: "Được rồi! Thả ta ra! Người lại cộ vào ta nữa!"

Giang Nam mặt già đỏ bừng!

Lúng túng gãi gãi đầu, thăm dò bụng Katarina ra...

Cô quả nhiên không nổi giận, mà là có chút hưng phấn nói: "Đi đâu ăn?"

Giang Nam: ...

Cũng đã quên, cô nương này vì trông chừng mình, một ngày này chưa từng ăn cơm!

Xem như nể mặt người đáng thương!

Ừm! Hôm nay tiểu gia mang người đi chơi tới tận hứng!

"Đi với nam thần của người! Ban đêm thứ gì cũng có!"

Nói xong Giang Nam liền thật sự dẫn Katarina đi ăn xiên nướng!

Chọn nơi đắt nhất!

Lần nữa mua sắm quần áo!

Katarina thay đổi một thân trang phục, quần jean bó sát, áo bra

đen nhỏ lộ rốn!

Cộng với mũ ngư dân màu tím, cực kỳ xinh đẹp!

Lại thêm Giang Nam có giá trị đẹp trai cơ hồ đụng tới trần nhà!

Hai người quả thực trở thành cảnh quan đẹp nhất trên đường!

Bất cứ nơi nào bọn họ đi qua, đều sẽ có người qua đường quay mặt lại.

Chương 48 - Thi Cuối Kỳ

Giang Nam cũng đưa Katarina đi xem phim, làm tóc, làm móng tay! Cuối cùng đi đến phòng trò chơi để chơi cả đêm!

Katarina trông có vẻ vô cùng mới lạ đối với tất cả mọi thứ ...

Ngày thường cô đều luôn du tẩu bên trong thế giới hắc ám!

Đây đều là những điều mà cô chưa bao giờ được trải nghiệm!

Đêm nay, đối với cô mà nói vô cùng đặc biệt!

Sáng hôm sau!

Giang Nam mất ngủ một đêm lại lần nữa lên lớp học!

Katarina vẫn kiên trì canh giữ cổng trường!

Các bạn cùng lớp nhìn quàng thâm mắt trên mặt Giang Nam!

Lại lần nữa nhìn Katarina!

Nhao nhao lộ ra nụ cười mờ ám, giơ ngón tay cái lên với Giang Nam!

"Được rồi, nam thần! Cả đêm chăm chỉ cày cấy a!"

"Lợi hại lợi hại! Người ở trên hay cô ấy ở trên?"

"Chậc chậc chậc! Thật là hạnh phúc wow!"

"Mẹ kiếp! Ghen tị chết ta rồi!"

Nữ sinh trong lớp cũng thảo luận cực kỳ hưng phấn, thỉnh

thoảng nhìn về phía Giang Nam, khuôn mặt ửng đỏ!

Khiến cho Lưu Toàn Vũ hâm mộ tới ngửa răng, điên cuồng tu luyện!

Nhưng Giang Nam lại lười giải thích, ngủ gật đi.

Katarina đứng dưới bóng râm, kỳ thật cô cũng không biết vì sao quân đoàn Âm Dạ không bắt mình!

Mọi người đều rút lui!

Là bởi vì huyết thanh đã dùng trên người Giang Nam?

Như vậy cũng tốt!

Vào lúc 10 giờ trưa, điện thoại di động của cô nhận được một tin nhắn.

Cô liếc nhìn Giang Nam một cách phức tạp rồi rời đi.

Chờ Giang Nam tỉnh lại, đã là buổi chiều!

Theo bản năng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Hả?

Cô gái tóc vàng kia đâu rồi?

Có lẽ trời nóng quá nên đã về nhà trước...

Giang Nam cũng không thèm để ý!

Đợi đến khi buổi tối về nhà, lại phát hiện phòng của mình đã được quét dọn sạch sẽ!

Điện thoại di động của hắn được đặt trên bàn làm việc.

Về mặt Giang Nam nghi hoặc, mở ra xem, lại thấy trên WeChat

nhận được một tin tức.

Từ "Mỹ Nữ Tóc Vàng"

Hình đại diện là một pikachu đáng yêu.

"Ta đi rồi, gần đây cũng đừng rời khỏi Giang Thành, tốt nhất nên đi tìm kiếm sự che chở của quân đoàn Âm Dạ!"

"Trên người người bị tiêm huyết thanh, người của Bạch Sa sẽ không bỏ qua cho người! Coi chừng!"

"Có duyên gặp lại!"

"Chỉ là người hản cũng sẽ không muốn gặp lại ta!"

Giang Nam nhìn điện thoại di động trầm mặc hai phút.

Tin tức được gửi lúc buổi trưa, có lẽ lúc trưa cô ấy đã được tiếp ứng rời đi!

"Này! Người là nhân vật phản diện! Trực tiếp để lại tin tức cho ta như vậy được sao?"

Giang Nam phụt cười, Katarina thật sự lấy "Mỹ Nữ Tóc Vàng" làm nickname.

Vì thế lại trả lời.

"Đại mỹ nữ! Y phục tác chiến của người để ở nhà ta! Người không quay lại lấy sao?"

Bên trên một con tàu màu lục đang hướng về Nga, Katarina nhìn ra ngoài cửa sổ.

Điện thoại di động nhẹ nhàng rung lên!

Đôi mắt cô sáng lên, vệt vàng cầm nó lên!

Lập tức vẽ mặt tức giận!

"Cho người! (๓๐ ๓๐)๓๐๓๐"

[Giá trị oán khí từ Katarina + 888!]

Giang Nam nhìn quần áo phơi trên quần áo bên cửa sổ, cười trôm hắc hắc!

Nam Thần: "Người cũng đừng tham dự vào hành động nhắm vào ta của Bạch Sa, phỏng chừng sẽ chết rất thảm!"

Mỹ Nữ Tóc Vàng: "Ta... Sẽ cố gắng hết sức!"

Nam Thần: "Ula!"

Mỹ Nữ Tóc Vàng: ...

"Ula (̀ì í̀)"

Này, này, này?

Đại mỹ nữ nước Nga này dùng sticker rất thuần thục a!

Giang Nam nằm trên giường suy nghĩ một trận!

Quân đoàn Ám Da khẳng định biết hành động của mình!

Cũng biết chuyện về huyết thanh.

Không bắt Katarina phỏng chừng là muốn thả dây dài, câu cá lớn!

Nhớ tới đây, Giang Nam liền tức giận!

Lấy ta làm mỗi nhử?

Có sự đồng ý của ta sao?

Miêu Miêu! Nhìn thân thể của người ta rồi lại không chịu trách nhiệm!

Giang Nam mới mặc kệ Bạch Sa gì gì đó!

Ngày mai sẽ là kỳ thi cuối cùng!

Lấy được hạng đầu rồi lại nói tiếp!

Một đêm dài!

Phải làm gì khi không ngủ được đây?

Giang Nam nhìn giấy vệ sinh trên bàn cạnh giường ngủ!

Lại lục lọi, tìm được thứ mà mình đã lâu không đụng vào...

Sách tiếng Anh!

Không ngủ được sao?

Vậy thì khẳng định phải học tập rồi!

Học tiếng Anh đến đêm khuya!

Ngày hôm sau thức dậy có thể nói là thần thanh khí爽!

Trên WeChat nhận được tin nhắn từ Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao.

Ánh Tuyết: "Tiểu Nam cố lên, buổi tối đừng quên ăn một cây xúc xích, hai quả trứng gà nha!"

Phải ăn xúc xích trước, sau đó mới ăn hai quả trứng!

Chính là loo!

Nếu người ăn một quả trứng đầu tiên rồi mới ăn xúc xích rồi ăn trứng, vậy liền trở thành olo?

Hả?

Cứ cảm thấy có gì đó là lạ!

Diệt Lang: "Kẹo của ta đâu?"

Giang Nam trợn trắng mắt, chụp gửi cho cô một tấm ảnh của Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Diệt Lang: "Có ngọt không?"

๑(๐□๐๑)

Nam Thần: Đoán xem?

Diệt Lang: ...

Phòng thi cũng đã sớm được phân chia xong!

Các bạn học nhìn phòng thi mà mình được phân tới, vội vàng liên hệ với các bạn cùng phòng.

Khẩn trương thành lập tiểu đội tác chiến!

Hiệp đồng tác chiến!

Đối với kỳ thi! Giang Nam hoàn toàn không lo lắng!

Đây chính là sự tự tin của học bá!

Có người hỏi: "Nam thần! Người thi phòng số mấy vậy?"

Giang Nam: "Số 3? Có chuyện gì vậy?"

"Mẹ kiếp! Thật trùng hợp! Ta cũng là số 3! Nam thần có khát không? Ta có trà đen ở đây!"

"Duyên phận a! Ta cũng là số 3! Phần cơm trưa của nam thần để ta bao!"

"Nào, để ta xoa bóp vai cho người!"

Chương 49 - Phi Lễ Chớ Nhìn!

Thoáng chốc bên cạnh bàn học Giang Nam đã có một đồng người, bọn họ đều mang theo vẻ mặt ân cần!

Về mặt Giang Nam hiền lành: "Yên tâm! Tất cả đều là bạn học của nhau, cứ giao cho ta!"

Có những lời này của Giang Nam, họ lại cười vui vẻ hơn!

Có lời này đặc biệt yên tâm a!

Giang Nam nổi tiếng học giỏi!

Trong lớp Linh Võ cũng coi như là dị loại!

Lý Hưởng nhìn Giang Nam được các bạn học chúng tinh phủng nguyệt mà cười lạnh trong lòng!

Lần này hẳn vậy mà cũng hăng hái học tập!

Chính vì có thể đề bạt môn văn hóa của Giang Nam!

Sau đó tiến bào Thiên Trì Linh Khư lại làm cho hắn đẹp mắt!
Hai mặt giáp công!

Để cho người ngạo mạn thêm một đoạn thời gian!

Buổi thi đầu tiên ngay lập tức bắt đầu!

Giang Nam đi về phía phòng thi của mình!

Kết quả gặp được Ngô Lương to con ở hành lang!

Chỉ thấy đầu hắn đeo khăn đỏ, bên trên còn viết ba chữ to!

Cường! Cường! Cường!

Vài ngày không gặp, vậy mà đều đeo kính!

Xem ra đã dốc không ít sức để học a?

Gọng kính đen.

Quả thật có chút dáng vẻ của học bá!

"Thế nào?! Vào được top 3 hay không?"

Ngô Lương đẩy kính, vẻ mặt tự tin!

Vỗ vỗ ngực nói: "Đại ca! Cứ yên tâm! Mọi chuyện đều ổn, tất cả đều nằm trong tầm tay!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Mẹ kiếp?

Tự tin như vậy? Được rồi! Không hổ là người ta nhìn trúng!

"Được rồi! Ta chờ đợi tin tốt của người, vào được top 3 ta có thưởng lớn cho người!"

Giang Nam đâm một quyền vào ngực Ngô Lương, vào phòng thi của mình!

Ngạc nhiên phát hiện, Đường Thiên Nhã thế mà cũng ở cùng phòng thi với mình.

Giang Nam cười chào hỏi!

Dưới ánh mắt nghiêm khắc của hai giám thị, kỳ thi bắt đầu!

Giang Nam điên cuồng trả lời câu hỏi trên phiếu trả lời trắc nghiệm,

Bút chì 2b ma sát trên giấy tới mức suýt tóe lửa!

Bài thi môn ngữ văn, Giang Nam làm chưa đầy 30 phút đã xong!

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả các bạn cùng lớp!

Đứng dậy nộp bài thi!

Không có cách nào, chính là tự tin như vậy!

Tiêu sái!

Kiêu ngạo!

Các bạn cùng lớp trong phòng thi óan thầm!

Hắn có phải là máy in hình người không vậy?

Bài thi ngữ văn mà lại làm trong chưa đầy 30 phút?

[Giá trị óan khí từ Chu Khải Lương + 666!]

[Giá trị óan khí từ Vương Hâm + 888!]

.....

Danh sách giá trị óan khí điên cuồng cập nhật, trong lòng Giang Nam càng thỏa mãn!

Đúng rồi đúng rồi!

Hắn muốn chính là loại hiệu quả này!

Phải thừa dịp cơ hội này để kiểm thêm một đợt óan khí giá trị mới!

Lúc này liền muốn ra khỏi phòng thi.

Giám thị: "Người muốn đi đâu?"

"Quay về ngồi lại! Trong giờ thi không được phép rời khỏi phòng thi sớm!"

Giang Nam: ???

Giang Nam ngồi tại chỗ tỏ vẻ thảnh thơi, hưởng thụ một đợt giá trị oán khí thỉnh thoảng lại truyền đến!

Trong lòng đều nở đầy hoa!

Nhàm chán hẳn nhìn xung quanh, ngược lại phát hiện không ít động tác nhỏ!

Một số bạn học viết tài liệu lên nhãn hiệu chai nước.

Cũng có trong túi bút, thậm chí có viết trên tay!

Phải gọi là mỗi người đều hiển lộ thần thông a!

Giang Nam càng phát hiện ra một đại thần, thế nhưng dùng ngón tay gõ bàn, dùng mã Morse truyền tin với nhau!

Bảy tám học sinh nghiêng tai lắng nghe, tính toán một lúc, sau đó điên cuồng viết đáp án.

Giang Nam nhìn mà câm nín!

Có năng lực này, người mẹ nó dùng để học tập a!

Mình phải giúp họ đi đúng hướng mới được!

Giang Nam tỏ vẻ một lòng tình nguyện cống hiến của mình!

Đối với loại chuyện như thế này!

Giang Nam cho tới bây giờ đều là nghĩa vô phần cố!

Sau đó, hắn liền dùng ngón tay của mình gõ bàn...

Các bạn học sửng sốt!

Mẹ kiếp?

Tiếng gõ này hơi dày đặc!

Tiết tấu này... Ừm, có lẽ đề thi này phải viết thế này!

Ước chừng nửa giờ sau, có người lơ đãng quay đầu lại nhìn lại!

Liền thấy Giang Nam cũng đang gõ bàn!

Vẻ mặt phiền muộn nhìn ra ngoài cửa sổ!

Sau đó hắn nhìn lại nửa mặt đề mà mình trả lời...

Một ngụm máu thiếu chút nữa không phun ra được!

Con mẹ nó!

Người mẹ nó phiền muộn thì tự mà phiền muộn!

Gõ bàn con mẹ nhà người!

Mấy bạn học khác đều sắp điên rồi!

Giang Nam nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật.

Ừm!

Trở về nhớ học tập thật tốt!

Hắn lơ đãng liếc qua, liền nhìn thấy Đường Thiên Nhã ngồi ở phía sau mình!

Khuôn mặt xinh đẹp đầy căng thẳng!

Thừa dịp giám khảo quay đầu lại, bàn tay nhỏ bé thuận tới dưới gầm bàn!

Kéo chiếc váy ngắn của mình lên một chút.

Kết quả Giang Nam liền nhìn thấy trên đôi chân trắng to kia viết đầy chữ đen nhỏ!

Lén nhìn thoáng qua, bắt đầu trả lời câu hỏi!

Giang Nam mở to hai mắt!

Được rồi! Khá lắm!

Dâu tây nhỏ màu hồng?

Đáng yêu hơn gấu Pooh trước đó!

Chắc chắc chắc!

Cô gái này thật sự có trái tim thiếu nữ!

Đường Thiên Nhã tựa hồ nhận ra tầm mắt của Giang Nam.

Khuôn mặt đỏ bừng giống như quả táo chín, lè lưỡi với Giang Nam!

Giang Nam vội vàng quay đầu lại!

Ừm...

Phi lễ chó nhìn! Phi lễ chó nhìn!

Chương 50 - Tìm Ngoại Viện

Môn thi thứ hai là tiếng Anh!

Giang Nam tất nhiên cũng không phải ôn tập vô ích, lại là sớm làm xong bài thi!

Chẳng qua lúc này đây, hắn không nộp bài trước!

Lại không ra khỏi phòng thi!

Đúng lúc này, một trận gió nhẹ thổi qua.

Giang Nam phát hiện một tờ giấy nhỏ nhắn nhúm bị thổi lên mặt bàn của mình!

Được rồi!

Gian lận mà còn phải dùng tới dị năng hệ phong!

Nhân tài! Nhân tài!

Chỉ thấy Vương Bình điên cuồng nháy với Giang Nam!

Giang Nam mở tờ giấy ra, trên đó rõ ràng viết!

"Nam thần, đáp án! Cứu!"

Giang Nam cầm bút viết xong tất cả các câu trả lời trên tờ giấy nhỏ!

Lập tức thừa dịp giám khảo không chú ý!

Một phát đạn chỉ thần thông, truyền trở về!

Vương Bình vừa nhìn đáp án đầy trên tờ giấy, đều vui vẻ muốn điên, điên cuồng tô đáp án trên phiếu trả lời trắc nghiệm!

Bản thân ổn! Đương nhiên cũng không thể quên các anh em!

Dưới gió mát, tờ giấy nhỏ này đã đi qua tay của một người khác!

Thi xong, đám người Vương Bình tiến lại gần bóp vai Giang Nam một trận!

"Nam thần trâu bò! Ha ha! Lần này ta đã ổn!"

"Còn nờ nam thần nhà ta!"

Giang Nam cười nói: "Đúng vậy! Chuyện nên làm!"

Vương Bình hình như là nhớ tới cái gì đó:

"Đúng rồi Nam Thần, đáp án thiếu một câu! Câu hỏi cuối cùng không có?"

Người bên cạnh cũng nói: "Mặc dù ta xem không hiểu, nhưng câu hỏi cuối cùng trông rất khó!"

Giang Nam cười nói: "Không! Câu cuối cùng ta đã trả lời!"

Vương Bình nghi hoặc: "Vậy tại sao còn thiếu một câu?"

Giang Nam: "Câu đầu tiên ta không biết..."

Vương Bình: ???

WTF?

Câu đầu tiên?

Con mẹ nó!

Chúng ta bắt đầu điền từ câu đầu tiên!

Mẹ nó đều điền từ trên xuống dưới?

[Giá trị oán khí từ Vương Bình + 999!]

[Giá trị oán khí từ Chu Hoành + 666!]

[Từ...]

Nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật.

Trong lòng Giang Nam gọi là tràn đầy nghi hoặc a!

Ta tốt bụng truyền đáp án cho các người!

Sao lại còn oán trách ta?

Mẹ nó! Đám người này thật kỳ lạ!

Không biết cái gì gọi là có ân tất báo.

Bài thi toán thứ ba, Giang Nam vẫn làm bài vô cùng suôn sẻ như cũ!

Rất nhanh đã trả lời xong bài thi, thỉnh thoảng hẳn còn ghé mắt thưởng thức vườn dâu tây nhỏ...

À...

Không, không!

Là giúp giám thị trông coi học sinh làm bài!

Chỉ chốc lát sau, Vương Bình đầu đầy mồ hôi vô cùng gấp gáp!

Mặc dù vừa nãy Giang Nam bị hổ một chút!

Nhưng vẫn tốt hơn so với hẳn tự làm!

Vương Bình xem đề thi, là đề biết hẵn! Hẵn lại không biết đề!

Giang Nam mở tờ giấy nhỏ ra xem.

Ồ, a?

Khôn hơn rồi!

Tờ giấy rõ ràng viết 1. 2. 3 ...

Ngay cả mã đề cũng được đánh dấu.

Nhìn Vương Bình điên cuồng lau mồ hôi.

Giang Nam cũng không đành lòng!

Cầm bút viết!

Nhận được hồi báo của Giang Nam, Vương Bình vội vàng hoảng hốt mở ra!

Nhìn kỹ, một ngulum máu thiếu chút nữa phun ra!

Trên tờ giấy rõ ràng viết:

1. "Ba dài một ngắn chọn ngắn nhất!"

2. "Ba ngắn một dài chọn dài nhất!"

"Gần như chọn C!"

"Tin Nam Thần, tuyệt đối ổn!"

"Không thi max điểm không phải là người!"

Vương Bình mở to hai mắt nhìn Giang Nam!

Con mẹ nó!

Đáp án giấu ở đâu câu!

Hay là đọc thuận miệng thì chọn?

Những gì ta muốn là ABCDEF!

Nam thần! Ta mẹ nó quỳ lạy người, cầu xin đừng chơi đùa nữa được không?

Thơ văn trên giấy quả thực làm mù mắt chó của lão tử a!

Chỉ thấy vẻ mặt Giang Nam kiên định!

Vụng trộm giơ ngón tay cái lên với Vương Bình!

[Giá trị oán khí từ Vương Bình + 1000!]

[Từ Vương Bình...]

.....

Phòng thi số 2!

Ngô Lương giống như một ngọn đồi, thân hình cường tráng ngồi ở giữa lớp học!

Thần sắc dữ tợn, gắt gao nhìn chăm chăm đề thi trước mắt!

Có thể nói là mồ hôi như mưa! Gân xanh nổi lên!

Nhìn vào phiếu trả lời!

Đặc biệt viết một cái tên!

Trong khi đó...

Bên ngoài trường có một chiếc Ngũ Lăng Hồng Quang đang đậu!

Giờ này khắc này, trong xe có thể nói là náo nhiệt đến cực điểm!

Chỉ thấy bảy tám đại hán hai tay để trần, vẽ mặt dữ tợn, trên vai xăm Rồng Qua Cầu, trước ngực xăm Hồ Xuống Núi!

Ngay lúc này tất cả đều nhìn chăm chăm vào một máy tính xách tay!

Hình ảnh bên trong chính là bài thi của Ngô Lương!

Hình ảnh thông qua kính của Ngô Lương truyền trở về!

Khăn đỏ trên đầu là ăng-ten tần số cao!

Chỉ thấy đám đại hán này vẽ mặt gấp gáp! Cầm giấy điền cường tính toán!

Đại hán đầu trọc: "Mẹ kiếp lão Vương, người mau tính đi! Ngô ca đang chờ!"

Đại hán Hồ Xuống Núi nổi giận: "Gấp gấp cái gì! Câu hỏi này có quá khó!"

"Người không phải tốt nghiệp đại học chính quy sao? Đừng nói người không biết làm đề trung học a?"

"Mẹ nó! Lão tử tốt nghiệp đã bao nhiêu năm rồi! Mẹ nó đóng Tan! Cos! này đều khiến đầu lão tử sắp nổ tung rồi! Đây thật sự là đề trung học sao?"

"Người có làm được không! Một tiếng rồi! Chờ thêm nữa là nộp bài kiểm tra!"

"Mẹ nó không là được, mau tìm ngoại viện đi!"

"Con trai ta thi lên tiến sĩ rồi, để ta gọi cho nó!"

"Lão Lưu! Con gái của người chẳng phải dạy toán trung học sao? Nhanh chóng gọi người! Còn suy nghĩ cái gì nữa!"

Người qua đường đi ngang qua nhìn vào kính xe!

Bảy tám đại hán trong xe đầu đầy mồ hôi, sắc mặt âm trầm!
Nhao nhao biến sắc, vội vàng rời đi.

Lập tức cảm thán!

Than ôi!

Thế đạo này bị sao vậy?

Chương 51 - Thiên Đường Nam Nhân

Ngô Lương ngồi trong lớp, đều sắp cắn nát bút!

Mắt thấy còn 3 phút nữa là phải nộp bài!

Nghe trong tai nghe truyền đến từng trận tiếng la mắng, các loại ồn ào!

Đầu Ngô Lương cũng sắp nổ tung rồi!

Cú đấm sắt đập mạnh vào bàn học!

"Rầm!"

Lập tức một tiếng diên cuồng gầm lên:

"Mẹ nó nhanh lên!"

Tiếng nổ bất ngờ và tiếng gầm gừ vang vọng khắp phòng thi yên tĩnh!

Ngay cả toàn bộ tầng cũng có thể nghe được!

Bạn học bên cạnh giật mình, giám thị thiếu chút nữa bị dọa!

Một ngụm nước trà nhỏ phun toàn bộ lên mặt bạn học phía trước...

Bạn cùng lớp: ???

Ừm...

Long Tỉnh Tây Hồ!

Thoáng chốc từng ánh mắt đều nhìn về phía Ngô Lương.

Ngay lập tức hẳn nhận ra có gì đó không ổn!

Mắt thấy sắp xong tới nơi! Tuyệt đối không được bại lộ!

Bại lộ rồi còn thi thố gì mà top 3?

Lập tức gãi gãi đầu, vẻ mặt khó xử: "Cái này... Cái này chẳng phải vì không làm được mà có chút tức giận sao!"

Giám thị lau bụi giảng, vẻ mặt bình tĩnh: "Bạn học này! Giữ yên lặng!"

Một giám thị khác còn vỗ vỗ vai Ngô Lương an ủi: "Không sao, lần thi này thi không tốt còn có lần sau!"

Ngô Lương rống to một tiếng, ngoài trường đều nghe được!

"Ngô ca! Ra đây! Ra đây! Nhanh chóng điền vào!"

Giờ khắc này hai tròng mắt Ngô Lương bạo trừng, cơ bắp cả người giống như thanh sắt vận lại!

Cầm bút cuồn thư, cánh tay cổ tay đều viết ra tàn ảnh!

Gấp rút đuổi kịp trước khi chuông báo giờ thi kết thúc vang lên!

Sau đó giống như cơn gió lao ra khỏi tòa nhà giảng dạy! Trèo tường ra ngoài trường!

Mở cửa xe lao vào!

Ngũ Lăng Hồng Quang kịch liệt lắc lư! một trận

Ba phút sau, cả người Ngô Lương thoải mái đi ra!

Chỉ để lại bảy tám đại hán mặt mũi sưng lên gọi: "Này! Con gái, mau tới! Cứu ta!"

"Này! Con trai! Nhanh lên! Hôm nay cha phải hoàn toàn nhờ vào người!"

Giang Nam đi WC gặp Ngô Lương, cười hỏi: "Buổi sáng thi thế nào? Thuận lợi không?"

Ngô Lương vẻ mặt nghiêm trang, vỗ vỗ ngực: "Yên tâm Nam ca! Tất cả mọi thứ đều trong tầm tay!"

"A! Được rồi! Ha ha!" Giang Nam có chút vui vẻ, xem ra không có ôn tập vô ích!

Ngô Lương: ...

Hắn có thể không làm được sao?

Sau lưng hắn là một nửa giáo viên Giang Thành trả lời câu hỏi giúp hắn!

Còn kết quả ôn tập thì sao?

Ngô Lương xác định một chuyện!

Nam ca nói đúng!

Trong đầu mình đích thật chỉ toàn cơ bắp!

.....

Một ngày thi cứ như vậy trôi qua, sau giờ học Ngô Lương cùng Giang Nam đi trên đường về nhà!

Tâm trạng rất tốt!

Chuyện thi cử coi như lừa gạt cho qua!

Ngô Lương tương đối tự tin!

Phần thi môn văn hóa đã kết thúc!

Kế tiếp tất nhiên là khảo hạch thực chiến tại Thiên Trì Linh Khư!

"Nam ca! Chiều mai sẽ đến núi Trường Bạch! Người tính chuẩn bị cái gì không? Ta sẽ giúp người! "

Giang Nam sững sốt: "Chuẩn bị cái gì a?"

Lúc này Ngô Lương mới nhớ tới, Giang Nam cũng chưa từng tham gia Linh Khư, giải thích cho hắn:

"Linh thú trong Linh Khư cực kỳ nguy hiểm, tất nhiên không thể so với bên ngoài!"

"Đại đa số Linh Võ giả đều sẽ chọn một vũ khí lạnh để phòng thân! Dùng để giết linh thú hay phòng thân đều cực kỳ thuận tiện!"

"Lần này đi mười lăm ngày! Phỏng chừng tương đối khó khăn! Còn phải chuẩn bị không ít quần áo thức ăn!"

"Còn phải mang theo những món đồ sinh tồn dã ngoại, Nam ca có chuẩn bị gì hay không? Người cứ mang theo hết đi! Lúc đó ta giúp người vác ba lô! Ta có sức lực!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Vác ba lô cái rắm gì, ta chính là một cái ba lô khổng lồ di động! Người quên ta hệ gì rồi sao? Nói tới đồ dùng thì ta cũng chưa chuẩn bị gì cả!"

Ngô Lương sững sờ!

Mẹ kiếp!

Nam thần hệ không gian a!

Sao hửn có thể quên chuyện này?

Có không gian dị độ ở đây, muốn mang theo cái gì mà chả được!

"Đi thôi! Nam ca! Tới địa bàn của ta! Dùng được món nào tùy tiện lấy món đấy, chỗ ta có hết!"

Nói xong Ngô Lương khoác lấy bả vai Giang Nam!

Giang Nam cười nói: "Vừa lúc ta cũng có đồ cho người! Khẳng định thích hợp với người!"

Một đám nữ sinh tan học về nhà nhìn bóng dáng Giang Nam kề vai sát cánh với Ngô Lương, ánh mắt đều lóe lên!

"Nhìn kìa! Ta nói không sai mà?"

"Chắc chắc chắc! Uống phí cho một thân đẹp trai sáng lán của Giang Nam!"

"Uống phí cái gì? Hừ hừ! Hãy xem bản cô nương kéo hửn trở về chính đạo!"

"Ha ha ~ Tiểu Bắc, người muốn xuống tay với Giang Nam a!"

"Còn không xuống tay! Liền bị người khác cướp đi, tiểu ca ca đẹp trai như vậy đi đâu để tìm chứ?"

Một đường đi theo Ngô Lương đến cái gọi là "địa bàn" của hửn.

Đây là một nhà kho bỏ hoang đã được cải tạo!

Nhìn cũng không nhỏ, diện tích khoảng ba bốn trăm mét vuông!

Trong nháy mắt mở cửa cuốn ra, đầu Giang Nam thật sự chói sáng!

Một đồng các thiết bị tập thể dục!

Bao cát tạ tay gì đó thì không nói!

Có một cái lồng bát giác ở giữa!

Trên vách tường treo đầy binh khí lạnh!

Cái gì mà đao kiếm! Dao găm quân đội! Các loại nỏ!

Trong gara còn có bảy tám chiếc xe việt dã hạng nặng đã được cải tiến!

Xe Raptor, xe Jeep, Everest, Hummer, có một số xe Giang Nam không biết.

Ngoài ra còn có đủ loại thiết bị ngoài trời, lều vải, đèn pha, máy phát điện...

Liếc mắt một cái, quả thực chính là thiên đường của nam nhân!

Giang Nam nhìn mà chảy nước miếng!

Thử hỏi có người đàn ông nào mà không thích mấy thứ này chứ?

Chương 52 - Vua Quần Lót

"Mẹ kiếp!"

Thì ra mình mới là kẻ không có kiến thức!

Chỉ thấy Ngô Lương hưng phấn bùng bùng mang tới hai thứ!

Một lá chắn lớn hợp kim titan magie nặng nề, mặt trên còn điêu khắc một đầu gấu gặm gừ!

Cao chừng hai mét! Nặng ít nhất cũng phải trên ba trăm cân!

Mà tay kia là một thanh trảm mã đao dài hơn hai mét!

Phải gọi là cực kỳ dọa người!

Hắn hưng phấn nói: "Nam ca! Thế nào! Trông ta có lợi hại không?"

Giang Nam vội vàng lắc đầu nói: "Không nhìn không nhìn!"

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

"Một thân đồ này của người nói gì cũng phải cỡ 500 cân đúng không? Liệu hành động có tiện không?"

Một tấm khiên hợp kim trong tay Ngô Lương, tung ra từng trận kinh phong!

Trảm mã đao diên cuồng vung lên, tiếng phá không nặng nề, ở trong tay Ngô Lương lại nhẹ như không có gì!

"Luyện mỗi ngày! Không vấn đề gì! Nếu ta hóa thú, còn có thể cầm nhẹ hơn!"

Giang Nam hài lòng gật gật đầu, xem như mình nhặt được bảo vật a!

Người chơi hệ khiên đủ tiêu chuẩn!

Pháo đài di động!

Xe tăng máu dày vô địch!

Ngô Lương tựa như đột nhiên nhớ tới cái gì đó!

Ném khiên hợp kim cùng trăm mã đao sang một bên, lại lấy ra một cây thiết thương!

Đầu thương là một chùm tua đỏ phiêu đảng, mũi thương lấp lánh hàn quang!

"Nam ca nhìn xem! Cái này thì sao? Dừng có thuận tay không?"

Giang Nam tiếp nhận trường thương, xoay người bỏ thẳng xuống!

Mũi thương cắt qua không khí, phát ra tiếng rít chói tai!

"Phịch!" một tiếng.

Thân thương làm nứt toàn bộ mặt đất xi măng!

Ngô Lương nhìn mà hưng phấn không thôi!

Nhìn động tác của người ta kìa!

Phải gọi là đẹp mắt!

Giang Nam lại lắc đầu nói: "Không thích dùng thứ này! Ta sẽ tự chọn!"

Ngô Lương sửng sốt!

Giang Nam không xuất thân từ luyện thương sao?

Lần chiến đấu trong hẻm trước đó, đều dùng đèn đường đánh cho mình ngất xỉu!

Kỹ thuật kia tuyệt đối ở cấp Tông Sư! Không phải từ nhỏ luyện đến lớn tuyệt đối không có bản lĩnh này!

Kết quả nói không cần liền không cần?

Giang Nam nhìn một vòng, lấy dao găm ba cạnh từ trên kệ buộc vào thắt lưng.

[Phát động kỹ năng! Dao găm: LV0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Dao găm (tinh thông) LV: 0!]

Chỉ thấy trong nháy mắt Giang Nam rút dao găm ba cạnh từ trong bao da ra!

Xoay một vòng trên tay, trở tay đâm tới trước! Đối tay mãnh liệt trảm!

Hàn quang trên tay Giang Nam xoay chuyển, tựa như tinh linh múa may!

Không có bất kỳ động tác dư thừa nào!

Thuần túy lại lạng lẹ!

Ngô Lương nhìn Giang Nam dùng dao găm ba cạnh, tròn mắt thiếu chút nữa trờng ra!

Kỹ thuật dùng dao găm cũng đỉnh cấp?

Yêu nghiệt như vậy sao?

Hắn bắt đầu luyện tập từ khi còn trong bụng mẹ?

Giang Nam hài lòng thu hồi dao găm ba cạnh vào trong bao da!

Lại nhìn thấy một thanh Đường đao mang vỏ từ trên giá gỗ!

Thanh đao dài 1m2! Phía trên đó có khí tức năm tháng nồng đậm!

Cũ nhưng không nát!

Khoảnh khắc rút đao!

Một tia hàn mang sắc bén lộ ra!

Thân đao thẳng tắp! Trên đó còn có ngàn tầng lưỡi vắn, phía chuôi dao có khắc một ký tự Trung cổ là "Lạnh"!

Hàn quang bức người, một sợi lông tơ chạm vào liền đứt!

[Phát động kỹ năng! Đao pháp: LV0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Đao pháp (tinh thông) LV0!]

"Bang!"

Hàn đao ra khỏi vỏ! Lưỡi dao cắt qua không khí, một đóa hoa đao rực rỡ nở rộ!

Giang Nam nhìn thân đao thẳng tắp, trong mắt lộ ra vẻ hài lòng!

Ngô Lương há to miệng!

Vẻ mặt không thể tin được!

Có thể chơi trường thương! Có thể chơi dao găm! Ngay cả

Đường đao cũng không tha?

Hơn nữa mọi thứ đều tinh thông?

Đồng dạng đều là người, dựa vào cái gì người lại ưu tú tới vậy?

Giang Nam vỗ vỗ bả vai Ngô Lương cười nói: "Chờ tới lúc nghỉ hè có thời gian rảnh, lại dạy người dùng trăm mã đao như thế nào!

Ngô Lương: ???

Mẹ kiếp?

Ta còn có thể nói gì khác?

Xem ra nam thần thật sự không phải chỉ là cái danh!

"Thanh Đường đao này kiếm ở đâu?"

"Là cha ta thu hồi được ở nông thôn! Được truyền xuống từ thời cổ! Là lợi khí chân chính! Công nghệ đã thất truyền!"

"Nếu Nam ca thích, liền tặng người!"

Giang Nam tất nhiên không khách khí!

Hắn có nhận thức nhất định đối với hướng đi tương lai của mình!

Dị năng hệ không gian, tính cơ động mạnh! Thiên về khống cục! Dùng loại binh khí dài sẽ rất vướng víu!

Dùng Đường đao làm vũ khí thì lại vặn! Vũ khí phụ thì dùng dao găm ba cạnh, đánh cận thân tuyệt đối không chịu thiệt!

"Bên phía ta cũng có bảo bối tặng người!"

Nói xong liền thần bí vẫy vẫy tay với Ngô Lương!

Ngô Lương vẽ mặt tiêu chờ mong tiến lại gần!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một cái quần lót từ trong không gian dị độ

Quần lót bốn góc, trên đó còn in đầu gấu!

Ngô Lương: ???

Đây là bảo bối trong miệng Giang Nam?

Từ khi nào mà quần lót cũng có thể trở thành bảo bối?

Anh ta... Anh ta có thích tặng quần short không?

Lần trước tặng một cái quần Pikachu, lần này lại...

Giang Nam thấy Ngô Lương ngây dại, không khỏi nhường mày.

"Sao vậy? Người không thích à?"

Ngô Lương gãi gãi đầu: "Không phải vấn đề có thích hay không!"

Giang Nam: "Để ta nói cho người biết! Đừng đánh giá thấp nó! Nó không phải là quần lót bình thường!"

"Nếu quần lót cũng có cấp bậc! Vậy nó chính là vua trong quần lót!"

Ngô Lương: ???

Chương 53 - Thư Tình

"Người có biết Hulk không? Vô luận biên thân cỡ nào, quần lót vẫn luôn chắc chắn!

Nói xong Giang Nam kéo quần lót ra hai bên, dùng sức kéo một cái!

Kéo dài gần một mét! Lại một lần nữa buông tay ra!

Ngay lập tức khôi phục lại nguyên trạng!

Kính mắt của Ngô Lương trong nháy mắt sáng lên!

Mẹ kiếp!

Nó chính là! Thần khí!

Chỉ cần mặc quần lót hiệu Hulk này vào, thời điểm mình thú hóa rốt cuộc không cần lo lắng đến việc biến thành khỏa thân!

Đây là tin mừng của toàn thể Linh Võ giả hệ hóa thú a!

Vua quần lót! Không phải nó thì không thể là cái nào khác!

Ta nguyện xưng quần lót này là mạnh nhất!

Ngô Lương giơ ngón tay cái lên: "Trâu bò! Đồ tốt!"

Lập tức có chút ngượng ngùng nói: "Nam... Nam ca! Quần lót thương hiệu Hulk của người, có loại tam giác không?"

Không khí trong phút chốc giống như lâm vào sự yên tĩnh chết chóc!

Ánh mắt Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

"Không phải... Nam ca! Không phải như người đã nghĩ đâu!
Tam giác rất thoải mái!"

"Tuyệt đối là loại cảm giác mà tứ giác không cách nào mang
tới cho người! Nếu người không tin có thể trở về thử nó!"

Giang Nam lắc đầu giống như trống bỏi!

Trực tiếp móc ra mười cái quần lót tam giác từ không gian dị
độ cho Ngô Lương!

Có đủ loại phong cách, tất cả mọi thứ!

Ngô Lương tràn đầy cảm kích nhận lấy, hận không thể đi thử
liền tại chỗ!

Kết quả bị Giang Nam gắt gao giữ lại!

Người anh em!

Đừng!

Tuyệt đối đừng!

Đừng để lại ô nhiễm tinh thần trong ký ức của ta!

Thật sự không chịu nổi!

Giang Nam nhìn trang bị trong kho hàng, có thể nói là hai
tròng mắt sáng rực!

Hắc hắc cười nói: "Rất có triển vọng!"

Ngô Lương gãi gãi đầu, vẻ mặt nghi hoặc!

Ý người là sao?

.....

Ước chừng nghịch mấy con hàng trong kho đến hơn hai giờ đêm, Giang Nam mới về nhà!

Giang Nam nằm ở trên giường suy nghĩ một chút, vẫn gọi điện thoại cho quân đoàn Âm Dạ!

"Tít ~"

"Tít ~"

"Yo... Ai vậy!"

Trong thanh âm lười biếng kia còn mang theo chút oán giận!

Khiến cho Giang Nam giật cả mình!

Oa!

Giống như một con mèo con bị đánh thức, đôi mắt mông lung!

Có phải có chút đáng yêu quá rồi hay không?

"Sơn Miêu tử tử sao? Ta là Giang Nam!"

"Ngày mai ta sẽ đi Thiên Trì Linh Khư, đi 15 ngày!"

"Các người..."

"Tít ~"

"Tít ~"

"Tít ~"

Mẹ kiếp!

Lại cúp máy nữa!

Giang Nam hận ngứa răng!

Người có cần phải cao lãnh như vậy không?

Sơn Miêu sao? Chờ xem!

Tiểu gia ta sớm muộn gì cũng phải biến người thành tiểu miêu miêu nghe lời nhu thuận!

Giang Nam nằm trên giường thấp thỏm một trận!

Phải làm sao đây?

Quân đoàn Âm Dạ hoàn toàn không coi trọng mình!

Nếu Bạch Sa nhân cơ hội này ra tay với mình thì làm sao bây giờ?

Thật sâu!

Nhưng Linh Khư cũng không thể không đi a!

"Mẹ nó! Sợ cái rắm, nếu thật sự không được thì bày sạp trái hàng, xem ai thiệt hơn! Một tên đến lại chơi chết một tên!"

.....

Sơn Miêu nằm trên giường cúp điện thoại Giang Nam, xoa xoa đôi mắt buồn ngủ, lại bấm một số!

"An bài thế nào rồi?"

"Báo cáo đội trưởng, người đã an bài vào vị trí!"

"Người bên Bạch Sa thì sao?"

"Biên cảnh tạm thời không phát hiện ra manh mối!"

"A! Cũng nhịn giỏi lắm, nếu có động tĩnh, báo cáo với ta

trước!"

"Vâng! Đội trưởng!"

Sơn Miêu bị đánh thức không còn buồn ngủ, toàn thân chỉ mặc một chiếc áo sơ mi trắng, cô đi tới bên giường!

Nhìn ánh trăng sáng, lẩm bẩm nói: "Hy vọng lần này, ta không nhìn nhầm người a!"

.....

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam thần thanh khí sảng đến trường!

Nhìn thấy nhiều học sinh mang ba lô leo núi khổng lồ, một mặt phần khích!

Chuẩn bị đầy đủ cho chuyến đi Thiên Trì Linh Khư!

Thời điểm Giang Nam đến lớp học, các bạn cùng lớp đều hoang mang!

Hắn chỉ mang theo một túi xách nhỏ!

Bên trong có một cặp sọt, ba cục sọt dự phòng!

"Xong rồi! Giang Nam phế rồi! Chỉ với chút trang bị này, chờ tới Linh Khư gặm vỏ cây, ăn rễ cỏ đi!"

"Thật sự coi đây đi du lịch à?"

Lý Hưởng cười nói: "Đừng nói như vậy! Dù sao nam thần chúng ta chưa từng đi! Dễ hiểu!"

Lưu Toàn Vũ: "Ha ha! Không nói ta thật đúng là quên chuyện này! Nam thần vẫn còn là chú chim non a!"

Lý Mộ Ngôn cười lạnh: "Giang Nam, đến lúc đó nếu không chịu nổi thì từ bỏ đi! Không ai cười nhạo người cả!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Không chịu nổi? Ta tương đối bền bỉ a! Người nên biết rõ nhất chứ!"

Sắc mặt Lý Mộ Ngôn đỏ lên, tròng mắt ghen nứa câu cũng nói không nên lời!

Lớp học đột nhiên im lặng!

Mẹ kiếp?

Còn có tăng quan hệ này sao?

Ngôn tử trâu bò a!

Chắc chắc chắc, thật loạn!

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999!]

Giang Nam trở lại chỗ ngồi thì sửng sốt!

Trên mặt bàn mình lại có một phần bữa sáng?

Dưới sữa đậu nành còn đè một phong bì, mặt trên in dấu môi, còn có trái tim nhỏ màu hồng?

Cái này...

Có phải là một bức thư tình không?

Giang Nam có chút hưng phấn!

Mình được hoan nghênh như vậy từ khi nào a?

Chương 54 - Điểm Thi

Vừa mới ngồi xuống!

"Ào ào ào!"

Từ trong hộc bàn có một đồng phong bì trào ra! Đủ loại kiểu dáng!

Có người thì xếp hàng ngàn con hạc giấy chồng lên nhau, có người trực tiếp lấy ảnh của mình!

Trong đó còn có một cô gái dùng giấy xanh gấp thành một con ếch nhỏ!

Này, này?

Cô gái, người nghiêm túc đấy chứ?

Không gấp được hạc giấy thì thôi!

Dùng phong bì bình thường là được!

Có ai lại đi gấp ếch để thổ lộ?

Đáng đời người còn độc thân!

Thậm chí còn có người chơi hệ tâm linh nhét 521 đồng vào!

Giang Nam thích người trực tiếp như vậy!

Ai ai!

Cô nương này, có muốn yêu đường online không?

Đám bạn cùng lớp đều tỏ vẻ hâm mộ a, ghen tỵ đỏ cả mắt!

Cái này... Cái này mẹ nó còn có thiên lý hay không a!

Vì vậy, nhiều thư tình tới vậy?

Sao người không chia cho chúng ta một chút?

Danh sách giá trị oán giận điên cuồng cập nhật!

Giang Nam vui vẻ! Trong lòng vạn phần cảm tạ những cô gái thích mình!

Cơ hội kinh doanh ah!

Vì thế lấy điện thoại di động ra, tách tách chụp ảnh tự sướng!

Đăng weibo!

Từ Iphone 11promax

Nam Thần:

Thư tình quá nhiều đọc không hết thì phải làm sao bây giờ?

Nếu không chúng ta trò chuyện trên WeChat?

(Hình ảnh) (Hình ảnh)

Một bức ảnh là hình chụp tự sướng của Giang Nam, trong bức ảnh hân cười rạng rỡ, trên bàn học là một đồng bức thư tình chất đống thành núi!

Một ảnh là mã QR WeChat của Giang Nam!

Hơn 100.000 fan, khá khủng bố!

Không lâu sau, khu vực bình luận đã nổ tung!

Ánh Tuyết: (° ~ °)!!!

Nguyệt Dạ Cô Lang: Phi! Người đúng là nam nhân không biết xấu hổ! Không phải nói muốn ôm đùi sao?

(“~”)

Tiểu Ngư: Đã thêm đã thêm!

Tiểu Đường Đường: Đã uống sữa đậu nành sao? Không uống cho ta...

Tiểu ca ca đẹp trai như vậy? Liền hỏi người có thiếu lớp xe dự phòng hay không?

Phía dưới còn có không ít Anti-fan

"Người mẹ nó giữ chút mặt mũi đi!"

"Tiết kiệm tài nguyên giấy cho đất nước đi a!"

"Sao vậy? Không bày sạp vỉa hè nữa sao? Chuyển nghề làm WeChat Business?"

"Linh hệ lợi hại! Nói cho các người biết một bí mật! Linh hệ tăng sức mạnh! Máy đóng cọc hình người!"

"Mẹ kiếp! Ta cũng muốn thử nó!"

Giang Nam vui tới nở hoa, chỉ phát một weibo!

Liền khiến đám cầu độc thân trọng thương!

Danh sách giá trị oán khí trực tiếp nổ tung!

Quả nhiên có nhan tất thắng a!

Các bạn học nhìn weibo của Giang Nam, hận khiến răng ngứa ngứa!

Có không ít tài khoản clone điên cuồng bôi đen Giang Nam ở dưới bình luận!

Không lâu sau, giáo viên bước vào, tâm trạng của các bạn học cũng theo đó mà trở nên khẩn trương!

Bởi vì kết quả thi sẽ được công bố ngay lập tức trên màn hình lớn!

Lý Hưởng nắm chặt hai đấm!

Lần này có thể nói là tương đối tự tin!

Thành tích lớp văn hóa áp đảo Giang Nam một đầu trước! Thiên Trì Linh Khư lại chơi hăn một đợt!

Cho người biết Hưởng ca ta là loại người gì!

Sau đó, kết quả hiển thị:

Đầu bảng: Giang Nam: Tổng điểm 696!

Thứ hai: Lý Hưởng: Tổng điểm 695,5!

Thứ ba: Ngô Lương: Tổng điểm 666!

Thứ tư: Chu Khải Lương: Tổng điểm 665!

Thứ năm...

Lý Hưởng mở to tròn mắt, thiếu chút nữa hụt hơi, trực tiếp ngất đi!

Chết tiệt 0,5!

Chỉ còn thiếu 0,5!

Lão tử mời bảy tám gia sư, điên cuồng học tập, ngủ cũng không ngủ, chỉ vì đè ép Giang Nam!

Kết quả???

Mọi người cứ thắc mắc tại sao trong trường Hưởng ca lại là người có tiếng tăm lớn?

Tiếng đánh rầm lớn!

Tiếng vả mặt cũng lớn thùng thùng!

Giang Nam tiện tiện nói: "Ai nha! Cũng chỉ vừa đủ, chút điểm như vậy, sớm biết vậy làm bài nghiêm túc hơn!"

Sự trào phúng vô tình đến từ học bá!

Tự tin như vậy!

Kiên ngạo như vậy!

Các bạn cùng lớp đều tức giận!

Người có cần phải hèn hạ như vậy không?

Để lại cho người ta một con đường sống!

Đừng nói nữa, tâm đều đã chết!

Giang Nam đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội kiếm giá trị oán khí tốt như vậy!

Nhìn vào danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Mọi thứ đều đáng giá!

"Rầm!"

Đúng lúc này, lớp Linh Võ 2 truyền đến một tiếng nổ lớn! Cái bàn như thể bị đập vỡ!

Chỉ nghe Ngô Lương điên cuồng rống lên:

"Hay lắm! Đúng rồi! Chính là nó! Lão tử thứ ba! Còn ai vào đây được nữa!"

Giang Nam: ...

Giáo viên: ...

Các bạn cùng lớp: ...

Giang Nam ngược lại rất cao hứng vì Ngô Lương!

Xem ra tất cả mọi thứ không phải là không thể nằm trong tầm kiểm soát của Ngô Lương!

Hắn đương nhiên không biết Ngô Lương đã dùng cách gì để nắm mọi thứ trong tay!

Nhìn bảng điểm trên màn hình, Giang Nam chụp ảnh, liền gửi cho Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Kèm theo đó là:

"Mau khen ta! (。∀。)"

Ánh Tuyết: Tiểu Nam thật lợi hại! Tặng người 99 trái tim nhỏ!
Còn lại 1 trái tim nhỏ không cho người là vì sợ người kiêu ngạo a!"

Nam Thần: Nhận được!

Mà bên phía Hạ Dao lại gửi tới một video nhỏ?

Giang Nam mở ra xem!

Chỉ thấy Hạ Dao nằm sấp trên bàn học, cười xấu xa với màn hình!

Sau đó chu môi hôn tới! (^ 3 ^)

Moah! Moah!

Giang Nam sợ hãi vội vàng tắt video ngắn!

Tệ quá!

Là cảm giác rung động!

Lang Diệt: Thiên Trì Linh Khư hạng nhất! Còn có phần thưởng!

Nam Thần: Phần thưởng khác thì ta không cần, chờ ta lấy được hạng đầu, người đổi nickname là được!

Lang Diệt: ??? Ta muốn bóp chết người!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 888!]

Chương 55 - Thuấn Di Lấy Đồ

Lý Hưởng hít sâu một hơi, bình phục tâm tình một chút!

Vẫn còn Thiên Trì Linh Khư! Chờ đó!

Hiện giờ Lý Mộ Ngôn cũng thành công đột phá Thanh Đồng một sao!

Đội ngũ Dũng Chiến Hạng 1 của mình thực lực hùng hậu!

Mà Ngô Lương mang theo hai quả tạ Giang Nam cùng Đường Thiên Nhã! Làm sao có thể so sánh?

Giáo viên: "Kết quả đã được công bố hết rồi! Các bạn học lần lượt lên xe theo hàng ghế!"

"Xe buýt đã chờ ở bên ngoài rồi!"

"Lần kiểm tra thực chiến này không chỉ có mỗi trường Số 1 Giang Thành chúng ta!"

"Còn có trường cấp hai Dục Văn, trường cấp ba Giang Bắc, ba trường chúng ta cùng tham gia!"

"Hy vọng các bạn học trong lúc tranh đấu thắng lời cũng phải bảo vệ an toàn bản thân!"

"Được rồi! Lên xe đi!"

Cho dù kết quả thi văn hóa tốt hay xấu, ngay lúc này các bạn học để mang theo vẻ mặt phấn khích!

Chỉ chờ tiến vào Linh Khư thể hiện bản lĩnh!

Các bạn học nhắc ba lô lên rồi chạy như điên về phía xe buýt!

Giang Nam thì tương đối thoải mái!

Mang theo tai nghe, vai đeo ba lô nhỏ, giống như đi du lịch!

Các bạn cùng lớp nhao nhao ném ánh mắt khinh thường tới!

Chim non chính là chim non, vào Linh Khư rồi, chờ chịu thiệt thòi lớn đi!

Giang Nam ngồi trên xe buýt, đang dựa vào cửa sổ nghe nhạc, bên cạnh đột nhiên truyền đến giọng nữ dịu dàng!

"Nam thần? Thật trùng hợp!"

Giang Nam mỉm cười, chính là Đường Thiên Nhã!

Đọc theo đường đi có một đại mỹ nữ như vậy ngồi ở bên cạnh, cũng rất vui sướng!

Chiếc xe từ từ khởi động!

Cô gái lên xe rồi bắt đầu ăn vặt! Còn thỉnh thoảng đưa cho Giang Nam một miếng.

Vẻ mặt Lý Hưởng chua xót!

Nhìn người ta kìa! Có một em gái xinh đẹp ngồi bên cạnh, còn đút cho ăn!

Lại nhìn bên cạnh mình, vừa lên xe liền rút điện thoại ra chơi Vương Giả, còn mở miệng mắng chửi!

"Lô Ban! Phóng kỹ năng đi! Người dùng chân để chơi hả!"

"Đại ca, trên cổ người có khối u sao? So với cục tạ còn nặng hơn!"

Mẹ kiếp!

Kết quả xe chạy hơn mười phút, Đường Thiên Nhã ăn xong một gói khoai tây chiên, bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, khuôn mặt nhỏ nhắn cả kinh, tất cả đều là ảo não!

"A! Điện thoại di động để trên bàn! Ta quên đem theo!"

Giang Nam sửng sốt: "Có quan trọng không?"

Đường Thiên Nhã: Mẹ ta lo lắng cho ta, muốn ta gọi điện thoại về cho gia đình để báo cáo bình an! Nếu không gọi, chắc chắn sẽ rất lo!"

"Dùng của ta gọi đi!"

Đường Thiên Nhã cười khổ: "Ta không nhớ số điện thoại của mẹ ta, số điện thoại của ta ta cũng không nhớ được..."

Giang Nam: ???

Cô gái gốc nghềch này!

Vì thế giờ tay lên nói: "Giáo viên, có thể dừng xe không? Điện thoại di động của bạn ta rơi ở trường, muốn trở lại lấy nó, một chốc sẽ trở về!"

Tài xế hồ hững trả lời: "Không dừng được!"

Giáo viên cau mày: "Điện thoại di động? Rất gấp sao?"

Còn chưa đợi Đường Thiên Nhã nói chuyện.

Lý Hưởng liền nói: "Nghĩ cái gì vậy? Dừng xe? Để cho toàn bộ người trên xe chờ đợi các người?"

Ngay lập tức có người phụ họa: "Không phải chứ? Chúng ta muốn đến sớm!"

"Thật phiền!"

"Trong Linh Khư lại không có mạng! Người đòi điện thoại di động để làm gì? Selfie à?"

Lý Hưởng nhìn khuôn mặt Giang Nam dần dần trở nên âm trầm không khỏi cười lạnh!

Đường Thiên Nhã đỏ cả hốc mắt, cắn chặt môi dưới!

Nhẹ nhàng kéo góc áo Của Giang Nam, nhỏ giọng nói: "Nam thần, cảm ơn người! Không cần đâu! Không có việc gì, đều do ta bất cẩn, ta không nên..."

Không đợi Đường Thiên Nhã nói xong, chỉ thấy Giang Nam vỗ vỗ đầu cô, thản nhiên nói: "Chờ ta một lát!"

Nói xong thân thể biến mất khỏi chỗ ngồi trong nháy mắt!

Mẹ kiếp?

Người đâu rồi?

Không riêng gì bạn học, mà ngay cả giáo viên cùng Đường Thiên Nhã cũng hoảng sợ!

Kết quả nhìn qua cửa sổ!

Bóng dáng Giang Nam trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh quốc lộ cách đó trăm mét!

Chỉ xuất hiện trong nháy mắt, lại trong nháy mắt biến mất!

Không đến mấy giây liền không thấy bóng dáng đâu!

Hắn đang làm gì vậy?

Mẹ kiếp!

Mẹ nó Thuần đi còn có thể dùng như vậy sao?

Hệ không gian liền muốn làm gì thì làm?

Muốn trở về lấy điện thoại di động cho Đường Thiên Nhã?

Lý Hưởng cười nhạo!

Bởi vì chiếc xe vẫn đang di chuyển!

Giang Nam còn có thể trở về mới là lạ!

Muốn trang bức?

Trang bức bị sét đánh! Để ta chống mắt lên xem người bị bỏ lại phía sau!

Kết quả là ba phút sau!

Giang Nam đột ngột xuất hiện ở trên ghế ngồi!

Giống như chưa từng rời đi!

Trong tay còn cầm hai ly trà sữa, một cái điện thoại di động!

"Cho người! Uống đi! Ly này có đường, người hẳn thích uống ngọt!"

Đường Thiên Nhã sửng sốt, nhìn trà sữa và điện thoại di động của mình, hốc mắt ẩn chứa lệ nóng.

"Ừm! Ta thích đồ ngọt nhất! Cảm ơn nam thần!"

Trong xe trở nên trầm mặc!

Mẹ nó trong khoảng thời gian ngắn như vậy!

Liên tục di chuyển trở lại trường học, lấy điện thoại di động!

Còn dành thời gian mua hai ly trà sữa?

Lại một đường thuận di đuổi theo xe buýt?

Soái!

Quá soái rồi?

Ngay cả giáo viên cũng ngây người một lát, lập tức nghiêm túc nói: "Sau này không thể làm chuyện nguy hiểm như vậy nữa, không thể chiếu theo lệ này!"

Giang Nam uống trà sữa nghe nhạc.

Cũng không đáp lời!

Chương 56 - Phổ Biến Quy Tắc

Các người không dừng xe, lão tử liền tự mình trở về lấy!

Cũng không làm phiền tới các người a?

Lý Hưởng hận nghiêng răng nghiêng lợi, cũng không tiện nói cái gì, chỉ có thể cúi đầu điên cuồng chơi điện thoại!

Chỉ có Lý Mộ Ngôn nhú mày!

Hiện tại rốt cuộc Giang Nam có cấp bậc gì?

Vẫn là Hắc Thiết 7 sao như trước đó sao?

Nhưng đã thuận di qua lại bao nhiêu lần? Linh lực của hắn thật sự còn chống đỡ được sao?

Đáp án duy nhất chính là tu vi của Giang Nam cường đại hơn rất nhiều so với bọn họ nhìn thấy!

Nhưng làm thế nào có thể chứ?

Cũng mới chỉ có mấy ngày đã thăng cấp?

Hơn nữa thiên phú của hắn không phải là cấp E rác rưởi nhất sao?

Lý Mộ Ngôn nghĩ không ra!

Nhưng trong lòng lại mơ hồ có một loại dự cảm không tốt, đối địch với Giang Nam có lẽ là sai lầm!

Xe buýt chạy được bốn giờ, lúc này mới đến núi Trường Bạch!

Hiện tại núi Trường Bạch vẫn là một khu du lịch, đặc biệt là vào mùa hè, có rất nhiều khách du lịch!

Chẳng qua Thiên Trì đã không còn mở cửa với bên ngoài nữa!

Hơn nữa ở lối vào có quân đội đóng quân! Cấm tùy ý xâm nhập!

Đám người Giang Nam đương nhiên không phải tới du ngoạn!

Đi cáp treo lên ngọn núi!

Ở lối vào, thấy được những binh sĩ được trang bị súng ống đầy đủ!

Hơn nữa còn xây dựng pháo đài, các loại công sự, nghiêm ngặt khống chế người ra vào!

Mà Giang Nam đứng trên đỉnh núi liếc mắt nhìn lại!

Nước Thiên Trì giống như một tấm gương sáng! Không dậy sóng, sương mù bốc hơi, khung cảnh mông lung.

Mà trên bầu trời Thiên Trì, có một đại môn lục ly kỳ quái giống như tấm gương vỡ vụn, lộ ra một cỗ không gian dao động nồng đậm!

Nơi này! Chính là cửa vào thật sự của Thiên Trì Linh Khư!

Trong mắt Giang Nam đều là chờ mong!

Bất quá cũng không phải lập tức tiến vào Linh Khư!

Hôm nay sắc trời đã tối!

Kỳ thi cuối kỳ sẽ chính thức bắt đầu vào sáng mai!

Trước đó cần phải vào ở tại khách sạn bên dưới Thiên Trì!

Học sinh lớp Linh Võ của trường cấp ba Bắc Giang và trường cấp 2 Dục Văn đã đến từ lúc trưa!

Ánh mắt nhìn đám người trường Số 1 Giang Thành này có thể nói là tràn ngập địch ý!

Đã va chạm với nhau tóe ra tia lửa cạnh tranh!

Ngô Lương cũng đi theo, tiểu đội ba người xem như chính thức tụ tập!

Vào buổi tối, nhân lúc ăn uống, giáo viên đứng trên bục giảng bắt đầu giảng giải các quy tắc và những điều cần lưu ý!

Các bạn học khác không chỉ tham gia một lần, nên cũng không chuyên tâm lắng nghe.

Nhưng Giang Nam nghe rất nghiêm túc.

"Lần này ba trường liên hợp sát hạch! Thời gian 15 ngày!"

"Thành tích lấy tổng số Linh Châu cùng phẩm cấp mà các tiểu đội thu hoạch làm phán quyết cuối cùng!"

"Toàn bộ quá trình sẽ có máy bay không người theo dõi, một khi phát hiện hành vi gian lận, lập tức hủy bỏ tư cách dự thi!"

"Tiếp theo sẽ phân phát vòng đeo tay định vị vệ tinh cho các bạn học!"

"Một khi bị giám thị phán định bởi vì bị thương mà mất năng lực hành động sẽ bị nhân viên đưa ra khỏi Linh Khư!"

"Trong trường hợp khẩn cấp! Nguy cơ sinh tử! Hoặc muốn từ bỏ cuộc đua! Có thể nhấn vòng đeo tay vệ tinh!"

"Hành động này tương đương với mất tư cách thi đấu! Mời các bạn học cẩn thận cân nhắc!"

.....

Giáo viên vẫn ở trên bục nói về các quy tắc!

Giang Nam lại cười hắc hắc: "Trong quy tắc hình như không có nói là không thể cướp của người khác đúng không?"

Đường Thiên Nhã im lặng một trận!

Giang Nam rút cuộc là loại tuyển thủ gì vậy?

Còn chưa bắt đầu, đã muốn cướp người khác?

Cô không khỏi có chút lo lắng cho chuyến đi Linh Khư của mình!

Ngô Lương không hổ là lão làng đã tham gia vài lần, giải thích: "Không chỉ có thể cướp, còn có thể tổ đội với đội ngũ khác!"

"Chỉ cần làm việc không quá đáng, cũng không ai nói gì!"

Ánh mắt Giang Nam lóe lên!

Quy tắc này rất thú vị!

Cạnh tranh! Thủ thắng! Không từ thủ đoạn thu thập Linh Châu!

Lại thêm hai trường khác gia nhập!

Giang Nam có thể tưởng tượng được, bên trong Linh Khư đến tột cùng loạn đến mức nào!

Nhưng Giang Nam thích như vậy!

"Tuy rằng Thiên Trì Linh Khư được đánh giá là Linh Khư cấp Thanh Đồng! Nhưng đi sâu vào không phải không có linh thú cấp Bạch Ngân, cấp Hoàng Kim!"

"Ngàn vạn lần chú ý! Vì an toàn tánh mạng của mình! Đừng đi quá sâu!"

"Được rồi, tự do hoạt động, sáng mai sáu giờ tập hợp!"

Vừa nghe được tự do hoạt động, học sinh lập tức hành động!

Có người bắt đầu thương lượng sách lược hành động trong Linh Khư!

Có người bắt đầu nghiên cứu tập tính linh thú!

Mà Lý Hưởng nhìn đám học sinh ồn ào này, không khỏi cười nhạo!

Đám người Lý Mộ Ngôn, Lưu Toàn Vũ đi về phía dưới Thiên Trì!

Nơi này tụ tập không ít Linh Võ giả trong xã hội, hoặc là người vừa mới từ Linh Khư đi ra!

Hình thành một chợ đêm quy mô lớn!

Lăng Phong có chút bối rối, không khỏi hỏi: "Hưởng ca! Chúng ta sẽ làm gì?"

Lý Hưởng: "Đương nhiên là đi mua một phần bản đồ Thiên Trì Linh Khư trở về, có thể trên tay đám người kia cầm hàng!"

Chương 57 - Gặp Lại Người Quen

Lưu Toàn Vũ cười hắc hắc nói: "Hưởng ca không hổ là Hưởng ca! Có bản đồ, ưu thế của chúng ta liền tăng mạnh!"

Lý Mộ Ngôn cũng cười nói: "Vẫn là Hưởng ca có tầm nhìn xa trông rộng!"

Trên mặt Lý Hưởng nổi lên vẻ đắc ý.

.....

Đại sảnh khách sạn, Đường Thiên Nhã hưng phấn nói: "Chúng ta cũng nghiên cứu chiến lược đi!"

Giang Nam: "Nghiên cứu cái thứ đó làm gì?"

"Đi với Nam ca! Khẳng định có miếng ăn!"

"Mang người đi trang bức mang người bay!"

"Đi! Đi dạo một chút? Cũng không biết chợ đêm ở đây có bán bánh kẹp không, ta muốn ăn loại nước sốt salad!"

Giang Nam đã sớm chú ý tới cửa chợ đêm Thiên Trì rồi!

Thân làm một chủ sạn vỉa hè đủ tư cách!

Ở đâu có chợ đêm, ở đó có Giang Nam!

Đường Thiên Nhã: ???

Bánh kẹp?

Này, này!

Ngày mai tiến vào Linh Khư!

Có thể hơi có chút căng thẳng hơn được không?

Đi theo Giang Nam, tại sao cô cứ luôn có cảm giác như đi du lịch?

Không khỏi ném ánh mắt cầu xin giúp đỡ tới Ngô Lương!

Ngô Lương: "Sao vậy? Người không muốn ăn bánh sao?"

Đường Thiên Nhã:...

Ta ăn!

Chợ đêm Thiên Trì!

Ba người Giang Nam tùy tiện lắc lư!

Chợ đêm ở đây hoàn toàn không giống với trong tưởng tượng!

"Hắc Hổ trao Thanh Đồng đỉnh phòng! 200.000 một cây! Mua đứt lại tặng thêm đuôi hổ! Thần khí bổ thận tráng dương!"

"Bản đồ rừng thông lá rụng hoàn chỉnh! Bản đồ phạm vi hoạt động của linh thú! Ký hiệu vùng an toàn! 300.000 một tờ! Không mặc cả!"

"Linh Châu Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ cấp Thanh Đồng! Kèm linh kỹ gào thét! Ba triệu không mặc cả!"

"Bán Linh Châu thuộc tính! Năm hệ nguyên tố đều có! Thoải mái lựa hàng..."

Chợ đêm Thiên Trì đều bán những thứ này!

Giá cao tới đáng sợ!

Một khi ra khỏi Thiên Trì, thứ này cũng không dễ tìm!

Đó là lý do mô hình chợ đêm được hình thành.

Giang Nam có thể nói là vẻ mặt mới lạ, chỉ nhìn không mua!

Không phải vì không có thứ muốn mua!

Chỉ vì...

Mẹ nó nghèo!

Chẳng qua nơi này thật náo nhiệt!

Náo nhiệt tới mức hẳn đều muốn lập tức bày sạp bán được thủy đại lực!

Mà bên kia, Lý Hưởng đang cùng một thanh niên đầu trục ép giá tới mặt đỏ tai hồng!

Lúc này mục tiêu tranh cãi chính là một bức bản đồ vẽ tay sơ sài!

"Giá 300.000 thì ta mua!"

Thanh niên đầu trục: "Người nghĩ cái rắm gì vậy! 500.000! Ít hơn một đồng cũng không bán!"

Phía sau hẳn còn có hai em gái, đầu trục soái ca!

Đám người Lưu Toàn Vũ cũng nhao nhao mở miệng chém giá, thanh niên đầu trục không chịu!

Lý Hưởng: "Chúng ta mỗi người những một bước đi! Coi như bán giá hữu nghị! Sau này cũng không phải là không có cơ hội hợp tác!"

Thanh niên đầu trục: "Người không có thành ý ah!"

Lý Hưởng có chút do dự, tuy rằng trong nhà có tiền, nhưng bỏ ra 500.000 mua bản đồ, quả thật có chút đắt!

Đúng lúc này, ánh mắt em gái búi tóc củ tỏi phía sau hắt sáng ngời, vội vàng nói: "Tĩnh Tĩnh! Nhìn soái ca đầu đinh đó kìa!"

Hứa Tĩnh Nhu nhìn qua: "Nha nha nha! Tại sao hắt ta lại ở đây! Trịnh Vĩ! Nhìn kìa!"

Thanh niên đầu trọc đang chém giá với Lý Hưởng vừa nhìn, ánh mắt trong nháy mắt sáng lên!

"Mẹ kiếp!"

Lý Hưởng vẽ mặt đau đớn: "Nếu không... Nếu không, 350.000!"

Nhưng Trịnh Vĩ hoàn toàn không phản ứng! Cao giọng chào hỏi: "Người anh em! Ở đây! Ở đây a!"

Lý Hưởng tàn nhẫn: "400.000! Không thể nhiều hơn nữa!"

Vẽ mặt Trịnh Vĩ không kiên nhẫn: "Không cần nói nữa, hiện tại lão tử không có thời gian để ý tới người!"

Lý Hưởng: ???

Giang Nam sửng sốt, quay đầu lại nhìn!

Cái quả đầu trọc sáng bóng này?

Trịnh Vĩ?

Sao cái tên này lại bày hàng ở đây!

Cười chào hỏi: "Thế nào? Chuyển nghề sao?"

Vẽ mặt Trịnh Vĩ tươi cười: "Nghề bày sạp hàng này! Nam thần ngài chính là lão tiền bối của ta! Ha ha!"

Hứa Tĩnh Nhu oán giận nói: "Trên WeChat ta có nhắn tin cho người, người cũng không trả lời ta! Đã nó là dạy ta phi gạch a!"

Viên Ngữ Hàm cười nói: "Mỗi ngày Tĩnh Tĩnh đều nhắc tới người!"

Lý Hưởng vừa nghe cũng sửng sốt!

Nam thần?

Sao bọn họ lại thân thiết với nhau như vậy?

Nhìn lại! Không phải Giang Nam còn có thể là ai?

Bọn họ quen biết nhau sao?

Chẳng phải cho tới bây giờ Giang Nam chưa từng vào Linh Khư sao?

Tiểu đội bày sập này rõ ràng là lão làng của Thiên Trì Linh Khư!

Giang Nam làm sao có thể quen biết!

Chỉ thấy Giang Nam liếc mắt nhìn tiểu đội đám Lý Hưởng, cười nói: "Không chậm trễ người, xử lý chuyện làm ăn trước đi!"

Trịnh Vĩ khoát tay áo: "Không cần để ý bọn họ!"

Lý Hưởng nổi giận, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam: "Mẹ nó! 500.000 thì 500.000! Ta muốn nó!"

Trịnh Vĩ nghe xong?

Được rồi? Sao lại thống khoái như vậy?

Thịt mỡ đưa đến bên miệng làm sao có đạo lý không cần?

Lúc này liền chuyển khoản wechat, một tay giao tiền, một tay

giao hàng!

Tuy rằng về mặt Lý Hưởng đau đớn!

Nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Giang Nam lại mang theo khinh miệt!

Hừ! Một đám người nghèo rách!

Các người mua được như ta sao?

Lưu Toàn Vũ ở bên cạnh phụ họa: "Ha ha, đi theo ta Hưởng ca xác thật đi theo đúng người! Lần này có bản đồ, tiến vào Linh Khư cũng thoải mái hơn rất nhiều!"

Lăng Phong và Lý Mộ Ngôn cũng mang theo vẻ mặt vui mừng!

Mà bên này, Trịnh Vĩ lại không để ý tới Lý Hưởng!

Chỉ có nhiệt tình đi tới ôm bả vai Giang Nam!

"Chẳng phải nam thần đây sao? Sao người cũng tới Thiên Trì Linh Khư này?"

Chương 58 - Không Tìm Thấy Người Này

Giang Nam cười nói: "Còn không phải vì kỳ thi cuối kỳ sao?"

Lời này vừa nói ra, Trịnh Vĩ cùng hai em gái đều mang vẻ mặt hoảng sợ!

"Mẹ kiếp? Người có thực sự là học sinh trung học?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta nói ta chính là bán nhân mã ở tinh hệ, các người cũng không tin..."

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 666!]

[Giá trị oán khí từ Hứa Tĩnh Nhu + 333!]

[Từ...]

Hình như Trịnh Vĩ nhớ tới cái gì đó, lấy ra một quyển sổ ghi chép từ trong ba lô!

"Vừa đúng lúc! Cái này người giữ đi! Đây là tất cả thông tin mà tiểu đội chúng ta thu thập được ở Thiên Trì Linh Khu!"

"Ba khu thượng trung hạ đều có ghi chép, khu an toàn, điểm linh thú tụ tập, chủng loại, tập tính, điểm tiếp tế gì đó, người khẳng định có thể dùng được!"

Trịnh Vĩ mở sổ tay ra!

Bên trên là chi chít chữ, rõ ràng tỉ mỉ!

Còn có cả bản đồ chi tiết!

Ghi chép đầy cả một số!

Đám người Lý Hưởng bị lừa!

Lại nhìn bản đồ mình mua với giá 500.000 đồng?

Mẹ nó thứ này chính là một tấm bản đồ viết ngoáy!

Căn bản không có khả năng so sánh!

Một cái thì giống như sách giải chi tiết, một cái là đề thi chưa có đáp án!

Tự bỏ tiền ra mua!

Mẹ nó còn tốn 500.000 đồng!

Kết quả người ta cho không Giang Nam?

Tại sao?

Giang Nam từ chối: "Thứ này... Cũng không tốt lắm?"

Thần sắc Trịnh Vĩ nghiêm túc: "Không được! Người phải nhận lấy! Không nhận chính là xem thường Trịnh Vĩ ta!"

Hứa Tĩnh Nhu cười nói: "Nam thần, người cầm đi! Nếu không nhờ người! Đội của chúng ta lại không thu hoạch được nhiều như vậy!"

Giang Nam nhìn đầu trọc của Trịnh Vĩ, vẻ mặt hiểu rõ.

"Ha ha, vậy ta liền nhận lấy!"

Lý Hưởng không chịu nổi nữa, giận dữ nói: "Dựa vào cái gì lại cho bọn họ bản chi tiết như vậy? Mà chúng ta chỉ là tấm bản đồ nát này?"

"Ta bỏ tiền, ta cũng muốn cái này!"

Trịnh Vĩ dùng ánh mắt giống như kẻ ngốc nhìn Lý Hưởng!

"500.000 là thứ người cầm! Dù người có hỏi thăm bất cứ chỗ nào cũng đều là giá đó! Về phần món này, ta không bán!"

Lý Hưởng chỉ vào Giang Nam: "Vậy tại sao người lại đưa nó cho hẳn?"

Trịnh Vĩ nhướn mày: "Người quản được ta sao?"

"Hẳn là nam thần của ta, người thì tính là cái thá gì chứ?"

Hứa Tĩnh Nhu: "Người này thật phiền!"

Lý Hưởng tức cắn thẳng răng!

Chuyện này... Chuyện này rõ ràng là không nói lý lẽ!

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng, đưa quyển sổ tay trong tay qua!

"Thứ bên trong, nếu không người đưa cho ta thêm 500.000 đi, ta bán lại cho người?"

Lý Hưởng: !!!

Con mẹ nó!

Người cũng thực biết tranh thủ!

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng +1000!]

Vô luận là Lý Hưởng, hay là Lưu Toàn Võ, sắc mặt đều khó coi như ăn phải phân!

Tức giận nói: "Đừng tưởng rằng có bản đồ là có thể chiếm tiện nghi bên trong! Cứ chờ đó mà xem!"

Nói xong liền dẫn người rời đi!

Bởi vì thật sự là không ở lại thêm được nữa, mặt mũi đều mất sạch...

Trịnh Vĩ cười hắc hắc nói: "Sao nào nam thân? Có hài lòng không? Vậy được tề đại lực..."

Giang Nam hào phóng, trực tiếp móc ra một thùng thuốc đại lực từ không gian dị độ ném vào quầy hàng!

"Dễ nói dễ nói! Có nhu cầu liên hệ WeChat!"

Trịnh Vĩ cười ha ha: "Ok!"

Trên đường trở về, Đường Thiên Nhã vẻ mặt ngưỡng mộ nhìn Giang Nam.

Đi chợ đêm dạo một vòng liền có được bản đồ trong Linh Khư?

Đường đi của Giang Nam cũng quá rộng rồi a?

Loại mị lực thành thực này đối với thiếu nữ lớn tuổi như cô mà nói, quả thực muốn ngừng cũng không được!

Ngô Lương ngược lại cũng không kinh ngạc, bởi vì hẳn biết, bản lĩnh Giang Nam không chỉ có vậy!

Sáng hôm sau!

Học sinh dự thi của ba ngôi trường trung học đều tập trung dưới Thiên Trì!

Ước chừng khoảng một ngàn năm trăm người, đều dựa theo tiểu đội của mình mà xếp hàng!

Tất cả các học sinh, mỗi người đều đeo vòng tay vệ tinh!

Từng người một vượt qua khu kiểm tra an ninh!

Mà đội ngũ Giang Nam nghiêm nhiên trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người!

Bởi vì tất cả các đội, tất cả mọi người mang theo một túi leo núi khổng lồ!

Chỉ có đội Giang Nam, giống như đi du lịch!

Cái gì cũng không mang theo, Giang Nam thậm chí còn đang nghe nhạc?

"Mẹ kiếp! Có chuyện gì vậy? Vội vàng bỏ cuộc?"

"Mẹ nó bọn họ tới dự thi sao?"

"Trường Số 1 Giang Thành cũng quá phế đi? Sao lại có loại tuyển thủ này chứ?"

"Vào trong bọn họ tính ăn cái gì? Uống cái gì? Bọn hình tính sống bằng cái gì a?"

"A! Tiểu ca ca đầu đỉnh kia thật đẹp trai! Ta muốn xin wechat!"

"Trời ơi! Giá trị nhan sắc của hắn đã đâm xuyên tim ta! Hôm nay ta tin vào yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên!"

Còn có cô gái táo bạo trực tiếp hô to:

"Tiểu ca ca! Vào Linh Khư đi theo ta đi! Ta sẽ nuôi người!"

Kết quả Giang Nam bị tất cả cầu độc thân nhìn bằng ánh mắt giết người!

Danh sách giá trị oán khí được cập nhật điên cuồng!

Ôi, ôi! Phàm nhân! Nuôi ta sao?

Người có đuôi trắng sao?

Bạn có tiền sao?

Bạn có thể gấp ếch bằng tiền giấy sao?

Chờ nửa giờ, rồi cục đến lượt đám người Giang Nam vượt qua khu an ninh!

Giang Nam lấy căn cước ra quét!

[Tít tít tít tít! Không tìm thấy người này!]

Ánh mắt của binh sĩ súng ống đầy đủ ở bên cạnh giống như chim ưng, trong nháy mắt nhìn chăm chăm vào trên người Giang Nam!

Hả?

Lại quét!

[Tít tít tít tít! Không tìm thấy người này!]

Chương 59 - Hồ Sơ Tuyệt Mật

Không riêng gì Giang Nam ngây ngẩn, Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã cũng ngây ngẩn!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Người khác đều sẽ hiển thị tin tức Linh Võ giả, dị năng, cấp bậc linh tinh, mỗi một lần tiến Linh Khư đều phải xác minh thân phận!

Chỉ trong nháy mắt, ba vị binh sĩ trang bị súng ông thật nâng hòng súng chĩa vào người Giang Nam!

"Người nào?"

Giang Nam bất đắc dĩ giơ tay lên: "Các người lại điều tra, ta không có vấn đề! Các bạn cùng lớp đều có thể chứng minh được!"

Chỉ trong nháy mắt mọi người đều xông xáo náo loạn!

Lý Hưởng làm sao có thể bỏ qua cơ hội này: "Ha ha! Hộ gia đình đen sao?"

Lưu Toàn Vũ: "Xuất thân từ cô nhi viện, hộ khẩu sẽ không có vấn đề gì chứ? Chậc chậc chậc!"

"Thật đáng thương!"

"Tra không ra người này? Ha ha, có phải vì hắn ta không phải là con người không?"

"Phía trước nhanh một chút đi! Ta còn đang chờ để qua!"

Trong lúc nhất thời toát ra không ít thanh âm trào phúng, phía sau cũng truyền đến tiếng thúc giục!

Cuộc bạo loạn càng lớn hơn!

Một sĩ quan có vết sẹo trên khóe miệng chú ý tới cảnh này, sải bước đi tới, lạnh mặt hỏi: "Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Binh sĩ: "Chứng minh thư của người này không dùng được! Không tìm thấy người này!"

Sĩ quan nghi hoặc, tra không người này? Làm sao có thể chứ!

Nhìn Giang Nam một cái, lại nhìn chứng minh thư của hắn!

Chứng minh thư không có vấn đề? Lập tức giống như nhớ tới cái gì đó!

Lại lấy một cái máy tới, loại chuyên dụng cho quân đội!

Lại dùng chứng minh thư Giang Nam quét một cái!

"Tít tít tít! Hồ sơ thân phận tuyệt mật!"

"Chức quan dưới cấp tá cấm xem xét!"

Giống nữ trong trẻ lạnh lẽo vang vọng khắp toàn trường!

"Hít!"

Trong sân không khỏi vang lên từng trận thanh âm hít thở khí lạnh!

Ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chứng minh thư của hắn chỉ có thể dùng máy chuyên dụng của quân đội mới có thể quét ra?

Và nó đã được mã hóa!

Cấp tá trở xuống ngay cả tư cách xem xét cũng không có?

Chúa ơi!

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này đại biểu cho việc toàn bộ Trung Quốc chỉ có một số ít người mới có thể xem xét tư liệu của Giang Nam!

Người ở đây, ai cũng không có tư cách!

Sắc mặt sĩ quan đại biến, không khỏi đổ mồ hôi lạnh!

Loại cấp bậc mã hóa này, cũng chỉ có mấy bộ đội đặc thù mới có quyền hạn này!

Mà thiếu niên trước mắt...

Không khỏi đứng thẳng, hướng về phía Giang Nam hành lễ kiểu quân đội, vẻ mặt nghiêm trang nói: "Một đường bình an! Cho qua!"

Ba binh sĩ cầm súng chĩa vào Giang Nam vội vàng buông súng xuống!

Đồng dạng cũng hành lễ với Giang Nam lễ!

Toàn trường giống như chết lặng, kim rơi cũng có thể nghe thấy!

Người vừa mới thúc giục, trào phúng hiện tại cũng không dám nói chuyện!

Quý mới biết Giang Nam có bối cảnh gì?

Đám người Lý Hưởng lại càng bị ghen đến nói không nên lời!

Loại cảm giác một quyền đánh vào không khí này quả thực khó chịu chết đi!

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Thiên Nhã đều là kinh ngạc! Ngô Lương cũng có chút choáng váng rồi

Không ít bạn học càng nhớ tới một màn Giang Nam bị quân đoàn Âm Dạ mang đi.

Không phải thật sự có quan hệ gì với quân đoàn Âm Dạ đó chứ?

Giang Nam yên lặng thu hồi chứng minh thư!

Trong lòng oán thầm một trận!

Sơn Miêu thối tha!

Sao lại biến tiểu gia thành hắc hộ?

Thiếu chút nữa làm cho người ta ăn một phát súng rồi!

Chỉ là kiểm tra Linh Khư nghiêm ngặt như vậy, Giang Nam cũng yên tâm hơn không ít!

Người của Bạch Sa hẳn không vào được mới đúng!

Cứ như vậy, thí sinh của ba trường, tổng cộng hơn 1500 người, tất cả đều thông qua lối vào Linh Khư!

Giang Nam vừa mới bước vào cánh cổng Linh Khư, một cỗ không gian dao động nồng đậm truyền đến.

Loại cảm giác này rất quen thuộc, bình thường thuận di cũng có loại cảm giác này!

Lập tức trước mắt bỗng nhiên sáng ngời!

Đập vào mắt hẳn là một khu rừng tươi tốt!

Từng dãy núi trải dài, rộng lớn vô biên, không ít đỉnh núi còn có tuyết đọng!

Trong rừng thỉnh thoảng truyền đến tiếng thú rống nặng nề.

Nghiêm nhiên là một cảm giác thế giới khác!

Mà quân đội có cứ điểm ở lối vào, xây không ít nhà gỗ!

Quanh năm Linh Khư đều có quân đội đóng quân, ở nhiều nơi thậm chí còn có khu an toàn!

Vừa bước vào, học sinh đã dùng hình thức tiểu đội, tách thành ba phương hướng vọt đi!

Chia ra ba đường có thể đi, đường trên đường dưới và đường giữa!

Linh thú ở đường trên và đường dưới có cấp bậc thấp, hệ số an toàn tương đối cao!

Mà đường giữa mở ra, linh thú nhiều, cấp bậc cao! Hệ số nguy hiểm tăng vọt!

Có thể nói đại đa số các học sinh đều đi thẳng về đường giữa!

Dọc đường có nhiều linh thú như vậy, tất nhiên là đến trước được trước!

Tiên cơ rất quan trọng!

Phía trên có không ít máy bay không người lái đảm nhiệm thu lại hình ảnh trực tiếp trong Linh Khư!

Truyền hình ảnh trở lại màn hình khổng lồ của khách sạn! Dùng để quan sát tình hình của mỗi tiểu đội!

Chương 60 - Bật Hack

Đám người Giang Nam vừa mới vào không lâu!

Khách sạn bên ngoài liền điều động ba chiếc xe quân sự tới!
Một nhóm người mặc quân phục Âm Dạ bước xuống!

Toàn quyền tiếp quản chuyện giám sát, nhà trường chỉ có thể phục tùng!

Mà cùng lúc đó, trang web chính thức của nhà trường cũng đồng thời phát sóng hình ảnh trận đấu!

Dù sao thì, các trường học cũng muốn kiếm tiền! Đồng thời cũng có thể đóng vai trò tuyên truyền!

Mà giờ phút này, trang web chính thức của trường trung học Số 1 Giang Thành phát sóng trực tiếp, số người xem trực tuyến trong phòng đã lên tới 10 vạn người!

Mưa đạn tung bay trên màn hình!

"Ha ha! Ta đến xem nam thần của ta!"

"Thật trùng hợp! Ta cũng vậy!"

"Hắn ta đâu?"

"Anh chàng đẹp trai đầu đinh bên kia! Không tìm thấy sao? Vừa nhìn đã biết không phải fan chân chính!"

"Thật đúng là đẹp trai không góc chết, thật hâm mộ cô gái tổ đội với cùng hắn!"

Nhìn số lượng người trong phòng phát sóng trực tiếp, hiệu trưởng vui vẻ nở hoa!

Giang Nam quả thực nổi tiếng!

Cùng lúc đó, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng ở nhà xem phát sóng trực tiếp!

Trà sữa khoai tây chiên gì đó đều đã sẵn sàng!

Hạ Dao: "Chúa ơi! Tiểu Nam có rất nhiều fan nữ!"

"Trong phòng phát sóng trực tiếp, có rất nhiều người hỏi thăm hân!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "VẬY hai chúng ta cũng phải ủng hộ hân!"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Còn nói là muốn giành được hàng nhất? Để ta xem hân rốt cuộc có năng lực gì!"

.....

Hình ảnh quay trở lại hiện trường!

Trong sân đại khái có hơn một ngàn học sinh đều xông vào, còn lại hơn năm trăm người còn đang do dự chọn đường!

Những đội ngũ có thực lực tất nhiên đều đi đường giữa!

Về mặt Đường Thiên Nhã hưng phấn: "Nam thần! Chúng ta sẽ đi đâu?"

Giang Nam lắc đầu: "Chúng ta? Chúng ta sẽ không đi!"

Đường Thiên Nhã: ???

Không đi? Chẳng lẽ ở lại đây cho đến khi kết thúc!

Đoán đúng!

Giang Nam quả nhiên là đến du lịch!

Lập tức cầu cứu nhìn Ngô Lương!

Ngô Lương: "A! Chúng ta sẽ không đi!"

Đường Thiên Nhã:...

[Giá trị oán khí từ Đường Thiên Nhã + 333!]

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "Tự đi cũng rất chậm a!"

Nói xong búng tay một cái!

Cánh cửa không gian dị độ mở ra hết cỡ!

Ngô Lương xoay người đi vào!

"Ầm ầm ~ Ong!"

Kèm theo một tiếng động cơ nổ tung!

Đèn pha bật lên!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Đường Thiên Nhã!

Một chiếc xe bán tải Ford Raptor đã qua cải tiến được lái ra!

Đường Thiên Nhã: !!!

Má ơi! Nơi này hình như có thứ kỳ quái gì đó trà trộn vào!

Giang Nam lên xe: "Chúng ta lái xe đi!"

"Đi thôi! Lên xe!"

Thẳng đến khi Đường Thiên Nhã ngồi ở hàng ghế sau, đầu óc đều choáng váng!

Giang Nam mang xe vào đây?

Chuyện này... Chuyện kỳ quái này là sao?

Người ta lên đường dùng chân!

Mà mình thì lại dùng xe?

Bảo sao lại không chút sốt ruột!

Mà bạn học còn đang ở lối vào nhìn thấy đội Giang Nam thế mà mang xe vào!

Thiếu chút nữa liền phun ra ngụm máu!

Mẹ kiếp! Hấn nghiêm túc sao?

Bật hack!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một cái loa lớn từ trong xe!

"Đường giữa đường giữa! Tranh thủ lên xe!"

"Một ngàn đồng một người! Chỗ ngồi có hạn! Cơ hội không thể bỏ lỡ không có lần hai!"

"Xuống xe ở đâu thì lên tiếng là được!"

"Giúp các người chiếm tiên cơ! Mà vẫn bảo trì thể lực!"

Các bạn cùng lớp điên rồi!

Mẹ nó con hàng này còn tâm trạng làm ăn!

1.000? Cũng không đắt!

Một phút sau!

Ngô Lương một cước đạp chân ga đến cùng!

Ổng khối thả ra làn khói đen cuộn cuộn, bánh xe bắn vũng bùn ra xa bảy tám mét!

Gào thét tiến về phía đường giữa! Có thể nói là một đường nhanh như chớp!

Có 12 người trong thùng hàng!

Giang Nam ngồi ở ghế phụ đếm tiền, cười phải gọi là rạng rỡ!

Các bạn cùng lớp vẫn còn ngồi ngẩn người!

Cái này... Cái này mẹ nó phải đi đâu nói lý? Có một chiếc xe bên trong Linh Khu, khả năng cơ động sẽ được tăng cường rất nhiều! Chiếm lời to rồi!

Ngay lập tức có người báo cáo với máy bay không người lái!

"Thưa thầy! Giang Nam hấn gian lận!"

"Đúng vậy, hấn gian lận, hấn làm sao có thể lái xe?"

"Không công bằng! Đây đâu chỉ là gian lận, cái này mẹ nó là đang mở hack a!"

Ngay cả giáo viên và nhân viên cũng im lặng!

Nhưng vẫn nói: "Giang Nam không vi phạm quy tắc! Người cũng có thể lái xe!"

Bạn cùng lớp: ???

Không phải chứ? Chúng ta cũng có thể lái xe sao?

Nhưng...

Nhưng tìm đâu ra xe!

Ý của giáo viên cũng rất đơn giản! Người ta có thể mang xe

vào, đó là bản lĩnh của người ta!

Người có năng lực thì người cũng mang theo!

Còn mang vào thế nào? Có thể khiêng vào sao?

Cùng lúc đó, bên ngoài màn hình phát sóng trực tiếp đều nổ tung!

"Con mẹ nó! Nam thần nhà ta quá phong tao! Mẹ nó hấn lái xe? Còn chở người thu phí? Doanh nhân! Ha ha!"

"Cười chết mất thôi!"

"Quả loa kia cũng thật có linh tính! Mẹ kiếp!"

"Hệ không gian quả thực là mở hack mà!"

"Nam thần chính là nam thần! Người không bao giờ biết những gì hấn sẽ làm tiếp theo!"

Màn đạn lại chen đầy màn hình! Mà Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở trên giường cười tới ngửa ra sau, trong mắt đều là lệ quang!

Còn có thể làm vậy sao?

"Tiểu Nam quá xấu! Ha ha!"

Chung Ánh Tuyết bụm mặt, nín cười tới mức bả vai đều run rẩy...

Chương 61 - Không Chịu Nổi Một Dao

Bánh xe to lớn của chiếc Raptor đã trải qua cải tiến lớn!

Năng lực vượt chướng ngại vật phải gọi là MAX điểm!

Cho dù là ở trong núi rừng cũng không hề chậm chạp!

Mà các tiểu đội xuất phát lúc đầu, giờ phút này một đám đều hăng hái, điên cuồng chạy đi!

Chỉ cầu mau chóng đến điểm tụ tập linh thú! Chiếm được một vị trí tốt!

Cho nên ai nấy đều trừng mắt với nhau, ai cũng không nhường ai!

Người có dị năng gia trì thân thể còn tốt!

Nhưng những đại pháp thần hệ nguyên tố kia đều mệt như chó!

Đầu đầy mồ hôi, liên tục thè lưỡi thở hỗn hển!

Tiểu đội Lý Hưởng bởi vì xuất phát sớm!

Giờ phút này dẫn đầu tập đoàn tiểu đội, Lý Hưởng đầu đầy mồ hôi, đang uống nước!

Mơ hồ dường như nghe thấy tiếng ù ù của động cơ!

Không ít người đều như thế, vẻ mặt không khỏi hồ nghi!

Nơi này là thế giới Linh Khư, sao có thể có tiếng xe?

Ừm!

Nhất định là mình nghe lầm, có thể là tiếng thú rống của linh thú gì đó?

Nhưng tiếng động cơ càng lúc càng lớn!

Các bạn học không khỏi nhao nhao nhìn về phía sau.

Chỉ thấy một chiếc xe bán tải Raptor màu đen chở theo hơn mười người điên cuồng phi nước đại!

Giang Nam cầm một cái lo lớn:

"Tới tới tới! Đều nhường đường, tông trúng ai cũng không tốt!"

Đội nhóm: ???

WTF?

Có chuyện gì vậy?

Xe ở đâu ra vậy?

Đám người Lý Hưởng, Lý Mộ Ngôn đều choáng váng!

Mẹ kiếp! Đây chẳng phải là Giang Nam sao?

Ngây người một lúc.

Raptor một cước lên ga chạy tới.

Nước bùn bắn tung tóe hắt lên thân bốn người đám Lý Hưởng!

Trong nháy mắt trở thành người bùn!

Mùi tanh của đất hoàn toàn ở trong miệng!

Thứ duy nhất để giúp phân biệt được nam nữ, cũng chỉ có hai khối thịt trước ngực kia!

"Mẹ nó! !!! Giang Nam!!!"

Trong nháy mắt Lý Hưởng liền tức giận! Gân cổ lên gào thét!

Nhưng chiếc xe đã không thấy bóng dáng đâu!

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 1000!]

[Từ...]

Những tiểu đội liều mạng chạy như điên kia đều choáng váng!

Đây là đội ngũ thần tiên gì?

Bọn họ đào đâu ra xe!

Ngay lúc này, có nhiều người đều báo cáo gian lận!

Nhưng cũng không nhận được phản hồi!

"Họ là ai? Lấy đâu ra xe! Cũng quá hack game rồi?"

"Đó là Giang Nam của trường trung học Số 1 Giang Thành! Xe kia phỏng chừng hẳn để ở trong không gian dị độ!"

"Cái này... Thao tác cũng quá chói mắt rồi đúng không?"

"Hệ không gian! Thật đáng ghen tị!"

"Mẹ nó giờ chơi sao? Tên đội của bọn họ là gì? "

"Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!"

"Không! Cái gì cũng đúng, ta hỏi tên đội bọn họ là gì?"

"Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!"

"....."

Đọc theo đường đi, danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam cười không khép miệng lại được!

Nếu mỗi ngày đều tổ chức thi cử! Mình chắc đều vui tới chết mất thôi!

Phải làm gì để bản thân thân thoải mái?

Người khác khó chịu! Mình liền thoải mái!

Giang Nam không hổ người!

Là hệ thống hổ người!

Tất cả đều do hệ thống! Liên quan gì tới Giang Nam ta chứ?

.....

Mọi người trên xe đều lục tục xuống xe!

Mà đám người Giang Nam cũng dừng xe lại!

Đơn giản bởi vì họ cũng gặp phải linh thú!

Đó là một đám Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ!

Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ:

Linh thú quần cư! Cấp bậc phần lớn là Thanh Đồng!

Tính công kích cực cao, tổ chất thân thể cường đại!

Linh chủ Khỉ Đầu Chó có được linh kỹ! Gào Thét!

Có thể chấn nhiếp kẻ địch trong thời gian ngắn, khiến cho kẻ địch choáng váng cứng ngắc!

Mà đám người Giang Nam gặp phải bầy linh thú này!

Khoảng bảy hay tám con!

Tối hôm qua Giang Nam đã nghiên cứu kỹ về ghi chép của Trịnh Vĩ!

Cho nên trong nháy mắt nhìn thấy đám Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ này, trong đầu liền hiện ra tin tức!

Giang Nam không khỏi hứng thú, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy linh thú!

Không giống như những khỉ đầu chó bên ngoài!

Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ cực kỳ cao lớn, cho dù ngồi xổm trên mặt đất cũng đã cao tới một mét rưỡi!

Dưới bộ lông vàng là cơ bắp phát triển!

Mặt khỉ hung hãn dị thường!

Giờ phút này bởi vì tiếng động cơ của Raptor, đám khỉ đã chú ý tới đoàn người Giang Nam!

Lộ ra ánh mắt cảnh giác!

"Nói như thế nào? Lên luôn một lần?" Giang Nam tùy ý nói!

Ngô Lương gật đầu: "Ta nghe lời người!"

Giang Nam cười: "Đợi lát nữa ta kéo quái! Các người kháng thương tổn! Bảo vệ Tiểu Đường Đường cho tốt! Phần còn lại để ta!"

Đường Thiên Nhã không khỏi có chút khẩn trương: "VẬY... VẬY ta phải làm gì?"

Giang Nam: "Người đi theo sau lưng to con! Một hệ dị năng mà nói... Ở đây thậm thực vật tương đối nhiều, người kiểm soát hành động của chúng là được!"

Đường Thiên Nhã gật đầu như gà con: "Được!"

Một nhóm ba người xuống xe!

Ngô Lương an bài khiên hợp kim cùng trăm mã đao, trực tiếp mở ra hình thức hóa thú, biến thành nửa người gấu cao hơn hai mét!

Mà Đường Thiên Nhã hai tay phiếm lực quang, có chút khẩn trương!

Giang Nam rút đường đao ra cười nói: "Chuẩn bị xong chưa?"

Ngô Lương cầm khiên nói: "Chơi nó đi!"

Chỉ thấy Giang Nam thuận di, thân thể trong phút chốc xuất hiện trong đàn Khỉ Đầu Chó cách đó trăm mét!

Một màn này tới quá đột ngột, cho nên khiến đám khỉ không kịp phản ứng lại!

Đường đao trong tay xé không, kéo ra một đạo độ cong kinh diễm!

Tay cầm đao rơi xuống, máu tươi bắn tung tóe!

Con Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ cao hơn một người bị chém đứt!

Giang Nam tiện tay túm lấy, nhếch miệng cười!

Đường Thiên Nhã mà nổi da gà!

Con Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ cấp Thanh Đồng không chịu nổi một đao của Giang Nam?

Cái này! Cái này cũng quá dứt khoát lưu loát a?

Chương 62 - Đội Hình Thiếu Hụt

Mùi máu tươi xông vào mũi trong nháy mắt chọc giận đám Khỉ Đầu Chó, cầm cự thạch cùng gây gỗ bên cạnh lên, liền ném về hướng của Giang Nam!

Thân hình gần hai mét, rõ ràng so với những con Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ khác lớn hơn, khỉ đầu chó lớn hơn chủ trương thét điên cuồng!

Thanh âm cực lớn, tựa như sấm chớp!

Chính là kỹ năng Gào Thét!

Trái tim Giang Nam giống như bị hung hăng nện một quyền! Trong nháy mắt trở nên thất thần.

Nhân cơ hội này, con Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ vùng quyền đập mạnh!

Lục quang trong tay Đường Thiên Nhã bay qua, nhanh chóng khống chế dây leo xung quanh quấn quanh trên người con Khỉ Đầu Chó đầu lĩnh!

Nhưng không đến ba hơi thở liền bị nó tránh thoát!

Mà lúc này Giang Nam đã hoàn hồn, thuận di trở về!

Trong tay còn cầm cái đầu con khỉ đầu chó kia!

"To con chống đỡ! Giết con cầm đầu trước!"

Kỹ năng Gào Thét quá phiền toái, trong cuộc chiến mà thất thần một lát tuyệt đối là trí mạng!

Giang Nam ăn thiệt thòi lớn, liền quyết định xử con cầm đầu trước!

Đám khỉ đầu chó cuồng bạo vài bước liền vọt tới, trong tay cầm gậy và cự thạch hung hăng đập về phía khiên hợp kim!

Sắc mặt Ngô Lương đỏ lên, gầm lên một tiếng!

Trăm mã đao trong tay điên cuồng đập xuống! Thật sự là đánh bay một con khỉ đầu chó!

Giang Nam lần nữa thuấn di biến mất, xuất hiện giữa không trung!

Đường đao trong tay hung hăng chém vào gáy con khỉ đầu chó vừa bị đánh bay.

Chờ nó rơi xuống đất, đã chết rồi!

Con khỉ đầu chó đầu lĩnh đỏ mắt, lại gầm gừ một tiếng!

Ba người đều bị thất thần trong chốc lát!

Một cái tát đập xuống, đánh Ngô Lương lui ba bước!

Nhưng theo đó lại là ngô Lương cầm khiên xông lên!

"Rầm!" Một tiếng, thân hình con khỉ cầm đầu không vững, ngã về phía sau!

Giang Nam nhìn đúng thời cơ, thuấn di tới chỗ bả vai của con cầm đầu!

Đường đao trong tay hung hăng đâm vào cổ, đồng loạt nhập vào!

Nhưng con khỉ đầu chó này lại vùng quyền đập mạnh về phía đầu Giang Nam!

Giang Nam không kịp rút đao, vút đao quay người lại, tiếp nhận năm đấm của nó, một cú vạt qua vai ném cho Ngô Lương!

Nó bị chém điên cuồng làm hai nửa!

Con khỉ cầm đầu đã chết, bốn con Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ còn lại không đáng sợ, hơn ba mươi giây đã bị giết chết!

Trên mặt đất có sáu thi thể nằm ngổn ngang.

Trái tim nhỏ bé của Đường Thiên Nhã đập thành thịch!

Cái này... Có phải là năm thi trong truyền thuyết không?

Toàn bộ quá trình chỉ mới tiêu tốn một phút đồng hồ?

Nhanh như vậy! Thật sự tốt sao?

Không đến sáu mươi giây, toàn bộ quá trình Đường Thiên Nhã đều hóng hớt, chỉ hơi khống chế bụi dây leo quấn quanh khỉ đầu chó cầm đầu!

Sau đó, cả bầy đã bị đoàn tiêu diệt?

Từ khi nào mà săn bắn linh thú trở nên đơn giản như vậy?

Thuần di quả thực nghịch thiên!

Nhìn Giang Nam thuần thực dùng dao găm ba cạnh đâm vào trong đầu con khỉ đầu chó cầm đầu, lấy được một viên Linh Châu!

Đến bây giờ đường Thiên Nhã vẫn còn choáng váng!

"Ừm... Thịt khỉ đầu chó hẳn rất khó ăn! Không mang theo a?"

Đường Thiên Nhã: ???

Người lấy Linh Châu của người ta coi như xong!

Còn muốn đóng gói mang đi?

Trận chiến ngắn ngủi này đã được máy bay không người lái thu lại toàn bộ quá trình!

Màn hình trực tiếp đã hoàn toàn nổ tung!

"Nam thần quá mãnh liệt rồi? Đám Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ của Thiên Trì Linh Khư nổi tiếng khó chơi! Không ít tiểu đội cấp Thanh Đồng đã chuẩn bị đầy đủ cũng không dám đụng vào! Kết quả bọn họ chỉ mất 57 giây?"

"Đường đao! Quá đẹp trai! Các người có thấy không? Một cú vật vai!"

"Thuần di quả thực nghịch thiên! Toàn bộ hành trình ta cũng không bắt được cái bóng nam thần!"

"Con gấu kia tuyệt đối là trọng giáp thuần chiến cấp quốc bảo! Trăm mã đao quá chiến!"

"Thật ngẫu!"

Số lượng người trong phòng phát sóng trực tiếp lại tăng vọt!

Đoạn video tiểu Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng dùng 57 giây cường sát nhóm Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ càng lan truyền rộng trên mạng!

Bị fan Nam Thần điên cuồng chuyển tiếp!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngồi ở nhà nhìn nhau, đều như gặp quỷ vậy!

"Tiểu Nam thật sự chưa từng vào Linh Khư sao?"

"Cũng quá mạnh rồi đúng không?"

Đôi mắt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết đều đang phát sáng!

Toàn bộ quá trình chiến đấu không chút do dự!

Nắm bắt thời cơ cực kỳ chính xác!

Nếu không biết rõ, sẽ nghĩ rằng Giang Nam lão làng!

Giờ phút này, đám người Giang Nam lại lên đường!

Giang Nam ngồi trong xe hơi tưởng lại trận chiến vừa rồi!

Cực kỳ không hài lòng!

Hắn đã đánh giá thấp hiệu quả của kỹ năng Gào Thét!

Nếu như lại thêm một lần nữa, Giang Nam sẽ đánh chết con đầu lĩnh trước!

Đồng thời cũng ý thức được điểm yếu của tiểu đội mình!

Đội hình thiếu hụt!

Vừa rồi Giang Nam đảm nhiệm vai trò của thích khách!

Nếu có đại pháp thần, sẽ càng thêm thoải mái!

Nghĩ đến đây, Giang Nam không khỏi chờ mong sau khi đến Linh Khư Tùng Giang!

Giết bảy con khỉ đầu chó mà chỉ thu hoạch được ba viên Linh Châu!

Một trong số đó còn mang theo linh kỹ Gào Thét!

Chương 63 - Ba Phòng Ngủ Một Phòng Khách Còn Có Vòi Sen

"Thế nào? To con muốn linh kỹ này không?"

Ngô Lương lắc đầu nói: "Không cần! Không thích gộp với ta?"

"Tiểu Đường Đường thì sao?"

Đường Thiên Nhã điên cuồng lắc đầu! "Ta... Ta cũng vậy!"

Cô là một em gái dịu dàng!

Nếu như hấp thu linh kỹ này, lúc chiến đấu một tiếng rống gào?

Dọa kẻ địch và linh thú tè ra quần?

Chẳng phải nhân thiết sập đổ sao?

King Kong Barbie! Có mặt gào thét?

Nội tâm của Tiểu Đường Đường cự tuyệt!

Một đường điên cuồng lái xe, nhìn thấy linh thú hoặc là bày linh thú, Giang Nam liền không có chút ý định buông tha!

Về sau nhìn thấy linh thú cấp Hắc Thiết cũng không dừng lại!

Giang Nam trực tiếp thuận di ra ngoài, chém vài giây xong lại thuận di trở về...

Nơi mà bọn họ đi qua, phải gọi là không để lại sự sống!

Dọc theo đường đi cũng không gặp được linh thú Khỉ Đầu Chó Mặt Đỏ nữa!

Dù sao cũng là ngoại vi, linh thú cũng không nhiều, cấp bậc cũng không cao!

Hơn bốn giờ chiều, bọn họ lái xe đến cứ điểm an toàn!

Thu hoạch được 11 viên tinh châu, 5 viên cấp Thanh Đồng, còn lại đều là cấp Hắc Thiết...

Mà ngay lúc này!

Danh sách giá trị oán khí của Giang Nam đang điên cuồng cập nhật thêm!

Tất cả đều từ những người không biết!

Khiến cho Giang Nam thật sự không hiểu nổi!

Cái quái gì vậy?

Ta cũng không có làm ra chuyện gì oán trời trách đất a?

Chẳng lẽ bởi vì quá đẹp trai nên bị người ta hận???

Thật sự không biết!

Tập đoàn tiểu đội đi theo phía sau Giang Nam đều mẹ nó phát điên rồi!

Mẹ nó dọc theo đường đi cái gì cũng không thừa!

Một con linh thú ven đường cũng không nhìn thấy!

Thứ nhìn thấy đều là thi thể bị một đao cắt yết hầu!

Ngay cả trái cây trên đường đi cũng bị hái!!!

Bọn họ chạy từ hơn 6 giờ sáng đến hơn 7 giờ tối...

Thu hoạch cái rằm cũng không có!

Không oán Giang Nam mới là lạ!

Một lần hoài nghi nhân sinh!

Chúng ta rốt cuộc là tới dự thi, hay mẹ nó tới chạy marathon a?

Một đám tay chân mệt mỏi bụng kêu ọt ọt, kiệt sức đi tới cứ điểm an toàn!

Nơi này là một khoảng trống rộng bên cạnh một hồ lớn!

Binh sĩ cầm cọc gỗ bao quanh nơi này, kiến tạo cứ điểm an toàn, để Linh Võ giả nghỉ ngơi chỉnh đốn!

Dù sao ban đêm ở Linh Khư rất nguy hiểm, không ít linh thú đều hành động vào ban đêm!

Cũng có binh sĩ trang bị súng ống, quân đội Linh Võ giả chấp hành nhiệm vụ!

Nguyên một đám tập đoàn tiểu đội giống như quỷ chết đói!

Tiểu đội Lý Hưởng thì đặc biệt nổi bật!

Trở thành một nhóm người bùn!

Bùn khô bám trên người, nguyên một đội, phải gọi là cực kỳ thê thảm!

Tất cả đều chờ vào cứ điểm an toàn nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tái chiến!

Kết quả vừa vào vùng an toàn, bọn họ trợn tròn mắt!

Chỉ thấy một cái lều bơm hơi cực lớn đứng sừng sững bên hồ!

Lều lớn sang trọng ba phòng ngủ và một phòng khách!

Ba bóng đèn cắm trại 500W lóa mù con mắt!

Ngô Lương đang bán khỏa thân ngồi xồm bên lửa trại!

Trên đồng lửa có một thịt hươu nướng! Đang tỏa ra mùi thơm
mê người...

Một chiếc ô cầu vồng khổng lồ được dựng lên bên hồ!

Trên ghế nằm, Giang Nam mặc một chiếc áo choàng tắm trắng
noãn!

Trong tay kẹp ly đế cao, bên trong là coca ướp lạnh!

Ưu nhã thưởng thức ánh hoàng hôn!

Đầu cũng không quay đầu lại nói: "To con! Cho thêm một chút
thì là! Thêm bột ốt!"

Ngô Lương: "Được, Nam ca!"

! ! !

Mẹ kiếp!

Sau một ngày chạy marathon, nhóm người hoàn toàn nổ tung!

Mẹ nó các người có cần làm lố vậy không?

Cái gì đây?

Lều vải lớn ba phòng ngủ một phòng khách?

Thêm thì là thêm bột ốt?

Uống coca trong ly để cao?

Tựa lưng trên ghế nằm thưởng thức ánh hoàng hôn?

Trong nháy mắt bọn họ liền nghĩ tới Tam Á!

Con mẹ nó người đến thi đấu hay đến du lịch nghỉ dưỡng?

Ngược lại bên này!

Lều trại vông nhỏ!

Ngủ trong túi ngủ, ăn quân lương!

Chạy cả một ngày, nào còn tinh lực làm gì khác?

Hận không thể lập tức nằm trên mặt đất ngủ!

Kết quả là, nằm trong túi ngủ người thấy mùi hươu nướng!

Bánh quy nén trong tay không còn thơm nữa!

Mẹ kiếp!

Đều là con người! Sao người lại cầu như vậy!

Người ăn thì trốn mà ăn!

Đừng để chúng ta nhìn a!

Các bạn học đều mắng chửi!

Đúng lúc này, Đường Thiên Nhã mặc áo choàng tắm vừa sấy tóc, vừa đi ra!

Khuôn mặt xinh đẹp của cô sau khi tắm xong có chút phần hồng chưa từng tiêu tán!

"Ngô ca, nướng xong chưa?"

? (o□o?)

"Xong rồi đây! Người chơi game trước đi?"

Tập đoàn tiểu đội: ???

Mẹ nó còn mang theo vôi sen!

Còn có? Mang theo cả máy chơi game?

Sao người không chuyển cả nhà tới đây luôn đi?

Ông trời ơi, sao người không cho một cú sét đánh chết tên khốn kiếp này đi!

Đám người Lý Hưởng nhìn nhóm Giang Nam, lại nhìn mình một thân bần...

Lưu Toàn Vũ ở bên cạnh đang lật ba lô.

"Hưởng ca! Người ăn mì ăn liền vị gì? Thịt bò kho? Gà hầm nấm?"

Lý Hưởng đen mặt: "Ăn con mẹ người! Ngủ đi!"

Lưu Toàn Vũ: ???

Lý Mộ Ngôn: (¬ _ ¬)

Lăng Phong: (????)

Giang Nam nhìn danh sách oán khí điên cuồng được cập nhật tới mức sắp bạo nổ!

Ôi, ôi! Không có cách nào! Ta cũng không có cố ý a!

Nhưng mà! Trong nhà có điều kiện!

Nam hài tử nhà lành! Ra ngoài! Cũng không thể để bản thân

chịu khổ a!

Chương 64 - Giang Nam! Chú Ý Chừng Mực

Bên cạnh lửa trại, Giang Nam dùng dao găm ba cạnh cắt thịt nướng, ăn tới mức miệng đầy dầu mỡ!

Mà Ngô Lương thì cầm một cái chân hươu gặm mạnh!

Đường Thiên Nhã ở một bên ăn từng ngậm nhỏ, vẻ mặt hạnh phúc!

Thịt linh thú cũng không phải thứ mà thịt tằm thường có thể so sánh được!

Tập đoàn tiểu đội đóng quân ở bên cạnh vẻ mặt tràn đầy xúi quẩy.

Người thấy mùi thịt nướng, một đêm không thể ngủ!

Thật sự không làm gì được!

Chỉ có thể nhỏ cổ để bịt lỗ mũi!

Nhưng vẫn không khống chế được chảy nước miếng...

Tức giận đến mức trằm đầu liền ngủ!

Cho dù đã là buổi tối, phòng phát sóng trực tiếp vẫn náo nhiệt như cũ!

"Quá mắc cười rồi! Đây là loại thao tác gì chứ!"

"Ha ha, nhìn bộ dáng ủy khuất của những tiểu đội kia, ta mẹ nó cười chết mất!"

"Cả một ngày chạy marathon không nói, buổi tối còn phải tiếp nhận tấn công tinh thần từ nam thần!"

"Sự thật chứng minh, nam thần thật sự tới nghĩ dưỡng!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nhìn đám người Giang Nam ăn thịt nướng mà thèm!

"Vào Linh Khư còn có thể chơi như vậy sao?"

Thao tác của Giang đã làm mới thế giới quan của cô!

Dù sao mỗi lần tiến vào Linh Khư đều phải chịu khổ, làm sao có thể có được điều kiện dã ngoại này?

Còn Giang Nam thì sao? Sinh hoạt quá xa hoa a!

Hạ Dao nhìn Giang Nam, đôi mắt to tròn như phát ra linh quang!

Trong lòng hạ quyết tâm, nhất định phải cùng Giang Nam tổ đội!

Không chỉ có thể tắm trong Linh Khư! Còn có thể ăn thịt nướng!

Quân đoàn Âm Dạ trong khách sạn nhìn hình ảnh từ máy bay không người lái, vẻ mặt cũng cười khổ!

Tham gia nhiệm vụ nhiều năm như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy thao tác phong tao như vậy!

Tao!

Tao đến cực hạn!

.....

Sáng sớm hôm sau, mọi người bị đánh thức trong bởi mùi thơm sữa tươi và tiếng gầm của động cơ!

Mở mắt ra liền thấy đám người Giang Nam lái Raptor nghênh ngang rời đi!

Ai nấy đều hoảng hốt!

Trong lòng đều trở nên gấp gáp a!

Đỏ mắt điên cuồng thu dọn đồ đạc!

"Này! Giang Nam! Người không được đi!"

"Mẹ kiếp! Mẹ nó lại lên đường nữa à? Mau đứng lên, đừng ngủ nữa, đuổi theo cho lão tử!"

"A... Dậy sớm như vậy! Đuổi theo Giang Nam để làm gì? Hắn cũng không phải mỹ nữ!"

"Người mẹ nó ngủ tới ngu rồi à? Để bọn họ chạy ở phía trước! Chúng ta nhiều người như vậy còn có thể vớt được cái gì?"

"Đến phân nóng cũng không đớp kịp?"

Một đám đông vội vàng thu dọn!

Cũng không quản được nhiều như vậy, đầu bù tóc rối vội vã lên đường.

Giống như một đám zombie già đói bụng!

Kết quả xuất hiện trước mặt bọn họ vĩnh viễn đều là dấu bánh xe!

Còn có thi thể linh thú!

Chạy một ngày, đến cứ điểm an toàn tiếp theo, lại bị Giang

Nam tra tấn tinh thần!

Mang theo oán khí đầy bụng đi vào giấc ngủ!

Kết quả sáng sớm Giang Nam lại mẹ nó lái xe chạy trước...

Loại tình huống này kéo dài ba ngày!

Các tiểu đội đã bắt đầu mắng cha mắng mẹ rồi!

Đường trên đường dưới đã triển khai thế cục rất tốt!

Chỉ có đường giữa! Mọi người chỉ luôn đi theo sau môn Giang Nam!

Ngay cả lòng cũng không vớt được!

Một đám mang theo quần thâm mắt đen xì xì, giống như gặp phải nạn đói!

Chạy marathon theo Giang Nam suốt ba ngày?

Nếu cứ tiếp tục chơi như vậy, cũng đừng học nữa!

Ra ngoài đăng ký chạy marathon đường dài, chắc chắn bắt được huy chương vàng ah!

Thế là tất cả đều báo cáo "hành vi xấu xa" của Giang Nam!

"Không được rồi! Cơ thể không chịu nổi nữa! Các người có thể quản hãn được không!"

"WeChat tính bước đi của ta hôm qua cập nhật 11 vạn bước, vậy mà chỉ đứng thứ 108 trong danh sách bạn bè, các người tin nổi không?"

"Ta mẹ nó không chịu được, lão tử muốn đi đường dưới, đường giữa chơi không dậy nổi, có người bật hack!"

Tiểu đội đường giữ oán hận nói, tập thể kiến nghị!

Giáo viên và nhân viên không thể không quan!

Đối với Giang Nam cũng là bất đắc dĩ, người ta cũng không vi phạm quy tắc nha!

Chỉ là lợi dụng quy tắc mà thôi!

Nhưng cứ như thế!

Chỉ sợ sẽ sập bàn!

Giang Nam ngồi trong xe đang đặc ý kiểm tra Linh Châu thì vòng đeo tay vệ tinh đột nhiên chấn động!

"Giang Nam! Chú ý chừng mực, không được ảnh hưởng đến tiến trình thi đấu! Tiếp tục như vậy, chỉ có thể mời các người ra ngoài!"

Giang Nam sửng sốt!

Mẹ kiếp!

Dựa vào cái gì mà các người lại mời ta ra ngoài?

Mười lăm ngày này ta cũng chỉ ngoan ngoãn nghĩ dưỡng!

Còn thuận tay lấy hạng 1 trở về!

Trêu chọc tới ai a?

Chỉ có thể bất đắc dĩ đưa tay ra khỏi cửa sổ xe, làm cử chỉ "OK"!

Ngô Lương mang theo vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Kế tiếp làm gì đây?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đương nhiên là nghe lời giáo viên

rồi!"

"Chúng ta mệt mỏi như vậy, mấy ngày nay phải nghỉ ngơi cho tốt!"

Đường Thiên Nhã: ???

Mệt mỏi?

Mệt mỏi ở đâu?

Trong ba ngày qua, ta đã tăng cân, được chứ?

Quả nhiên hai ngày kế tiếp, Giang Nam cũng không có đi cướp tiên cơ nữa!

Mà là đi theo tập đoàn tiểu đội!

Nhìn thấy linh thú cũng không giết, mang theo hai người Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã dạo chơi trong Linh Khư này!

Nếu không thì chính là trở về khu an toàn nghỉ dưỡng...

Chương 65 - Tạo Dáng Nào!

Những tiểu đội còn lại cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bắt đầu săn giết linh thú, chậm rãi có tiến triển!

Nhưng vì sao vẫn cứ cảm thấy tức giận cơ chứ?

Chúng ta một ngày mặt xám mày xị, không màng sống chết!

Kết quả Giang Nam mỗi ngày đều mang theo em gái xinh đẹp đi dạo?

Tất cả đều là con người!

Tại sao người lại ưu tú như vậy?

Ngày hôm đó, tiểu đội của Lý Hưởng đang vây giết một đầu Thổ Giáp Long Thanh Đồng ba sao!

Đánh phải gọi là thiên hôn địa ám!

"Lưu Toàn vũ hóa thú chống đỡ! Ta sử dụng vũ trụ bùa để hạn chế hành động của nó!"

"Lăng Phong mượn cơ hội đánh lén, Lý Mộ Ngôn xuất thủ!"

Bầu không khí trong sân căng thẳng đến tận cùng.

Đúng lúc đó.

Giang Nam mang theo Ngô Lương và Đường Thiên Nhã xông vào!

Nhìn thấy một cảnh trước mắt, đôi mắt sáng lên.

Đám người Lý Hưởng về mặt đề phòng, chỉ sợ đám người Giang Nam ra tay cướp đoạt.

Chỉ thấy Giang Nam chỉ vào thác nước nhỏ.

"Phong cảnh ở đây không tệ, ở đây! Tào đáng đi!"

Sau đó Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã liền điên cuồng chạy đến bên cạnh thác nước.

Ngô Lương trần truồng, tào đáng hai tay gồng lên khoe cơ bắp! Cơ bắp phát nổ!

Đường Thiên Nhã thì xinh đẹp giơ hai ngón tay tào đáng kiểu quốc dân, ngọt ngào tươi cười!

Lý Hưởng: ???

Lý Mộ Ngôn: ???

Lưu Toàn Vũ: ???

Mẹ kiếp!

Chúng ta đang làm việc!

Săn giết linh thú đâu!

Người không thấy bầu không khí đang căng thẳng sao?

Đang là thời điểm sinh tử a!

Sau đó, người mẹ nó đưa mọi người đến để chụp ảnh lưu niệm?

Người có thể nể mặt người khác một chút hay không?

"Nào nào nào! 123 cười một cái! Nhìn!"

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 999!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Toàn Vũ + 666!]

[Từ...]

Rầm rầm một tiếng, Giang Nam vội vàng chào hỏi: "Nào nào! Chụp quá đẹp! Lại xem!"

Ánh mắt Đường Thiên Nhã lập tức sáng lên!

Có cô gái nào mà không thích chụp ảnh chứ?

Vội vàng cùng Ngô Lương tới xem.

Kết quả là một khuôn mặt lớn thù lù xuất hiện trên màn hình điện thoại di động!

Trong ảnh Giang Nam cười rạng rỡ, lộ ra một hàm răng trắng nhỏ!

Đường Thiên Nhã:...

Selfie?

Còn đẹp trai nữa à?

Kết quả người lại đi chụp ảnh selfie?

Vậy kêu chúng ta tạo dáng làm gì chứ? Này!

Đường Thiên Nhã bấu môi nhỏ nhắn.

Ngô Lương: "Nam ca! Ta có thể đấm người một trận không?"

Cái này cũng quá hổ rồi!

[Giá trị oán khí từ Đường Thiên Nhã + 333!]

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 999!]

A!

Oán khí của to con xem ra rất lớn?

Còn yêu cái đẹp hơn cả con gái?

"Ở đây!"

Giang Nam mở một album ra.

Lúc này mới xuất hiện ảnh chụp.

Trong ảnh, Ngô Lương cơ bắp cuồn cuộn, Đường Thiên Nhã tươi cười ngọt ngào!

Chỉ là hậu cảnh mơ hồ xuất hiện khuôn mặt tức tối của đám người Lý Hưởng!

Ngô Lương và Đường Thiên Nhã mặt càng đen.

Người có cần vô sỉ tới vậy không?

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Đi! Lại đổi sang một nhà khác!"

Ngô Lương:???

Đường Thiên Nhã: ????

Tên này rốt cuộc có đam mê đặc thù gì vậy?

Đổi sang nhà khác?

Giang Nam thích chọc giận người khác tới vậy sao?

Đường Thiên Nhã cảm giác năm ngày nay, mình đều ở dưới ánh mắt tràn ngập oán khí của người khác tới đây!

Ngô Lương: "Nam ca! Cứ tiếp tục như vậy, chúng ta cũng không có được gì!"

Giang Nam: "Không sao đâu, ca đây nắm rõ! Không phải chỉ là Linh Châu sao!"

Màn hình phát sóng trực tiếp hoàn toàn phát nổ!

"Người ta đánh nhau hấn chụp ảnh? Khi nào thì ta mới ưu tú được như nam thần?"

"Tại sao ta lại muốn đánh hấn một trận vậy chứ?"

"Ha ha, quá xấu! Thao tác này là gì a?"

"Linh thú cũng không thêm săn giết? Cả buổi đi làm đáng? Đây là muốn tự bạo?"

.....

Giờ này khắc này, mọi người tiến vào Linh Khư đã là ngày thứ năm!

Cũng vào ngày thứ năm, mọi người đều đến thành trì an toàn cuối cùng!

Đi xa hơn nữa sẽ không còn cứ điểm an toàn!

Đại đa số tiểu đội đều lựa chọn lấy cứ điểm an toàn làm trung tâm, ban ngày đi ra ngoài săn giết linh thú, buổi tối trở về nghỉ ngơi!

Rất ít tiểu đội tiếp tục xâm nhập sâu, như vậy không thể bảo đảm an toàn vào buổi tối, hệ số nguy hiểm tăng lên rất nhiều!

Hai ngày nay Giang Nam đã đi dạo gần như tất cả các nơi xung quanh!

Trong lòng đại khái biết rõ!

Hôm nay lại sớm trở về khu an toàn dựng trại.

Thời điểm các tiểu đội kéo lê thân thể mệt mỏi trở về cứ điểm an toàn!

Hương thơm khiến người ta thêm nhỏ dãi tràn ngập cả vùng hoang dã!

Chỉ thấy trước lều trại lớn ba phòng ngủ một sảnh, dựng lên lò nướng thịt nướng khổng lồ!

Thịt xiên đã chuẩn bị xong, than nướng xếp lên!

Trên bãi đất trống còn có bảy tám bàn nhỏ!

Quạt lớn diên cuồng thổi gió, khuếch tán hương thơm đến toàn bộ trại!

Trong tiếng loa lớn, giọng Giang Nam lặp đi lặp lại!

"Đến đây! Thịt xiên đặc sản của Thiên Trì!"

"Vô cùng thơm! Vô cùng ngon!"

"Ai mua thịt xiên ~"

"Má ơi! Ta muốn ăn thịt xiên nướng!"

"Ăn đi! Ăn một xiên không đủ no! Mười xiên đủ khô?"

"Đủ! Cảm ơn! Người thật tốt a!"

.....

Chương 66 - Lại Mở Sạp

Đường Thiên Nhã ngưng ngưng che mặt!

Cô nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới có một ngày mình sẽ mua thịt xiên trong Linh Khu!

Hơn nữa lời quảng cáo kia thật sự quá xấu hổ phải không?

Toàn bộ hành trình đều do Giang Nam tự mình ra sân, ngay cả giọng nói của tiểu cô nương cũng bắt chước giống như đúc!

.....

Tập đoàn tiểu đối choáng váng!

Đang xảy ra chuyện gì vậy?

Vừa mới trở về khu an toàn, sao lại có loại cảm giác như đang đi chợ đêm?

Mở sạp hàng trong Linh Khu?

Người có nghiêm túc không?

Đến cùng hai ngày nay người đang quậy phá cái gì vậy?

Những thứ kia cũng thật thơm a!

Ăn lương khô với mì ăn liền đã năm sáu ngày, bọn họ vừa ngửi thấy mùi thơm, nước miếng liền chảy!

Ngay lúc này, một số người hỏi: "Xiên nướng bán thế nào?"

Giang Nam vung tay lên: "Mỗi người một viên Linh Châu cấp

Hắc Thiết! Thịt xiên cứ tùy tiện lấy!"

"Có ưu đãi cho tiểu đội bốn người nha! Chỉ cần ba viên Linh Châu cấp Hắc Thiết!"

Tiểu đội: ???

Tóm lại chính là đánh chủ ý Linh Châu của chúng ta?

Trách không được hai ngày nay không săn giết linh thú!

Thì ra là đang chờ ở đây?

Còn cần mặt mũi nữa không?

Đây cũng không phải cỡ đại tiện tay hái là có?

Chúng ta cực cực khổ khổ ra ngoài kiếm Linh Châu?

Người ở đây muốn hái cỏ?

Không có cửa! Không có cửa!

Nhưng...

Nhưng xiên nướng thật là thơm!

Không biết ăn vào miệng sẽ có vị thế nào?

Thật ngon!

Ngay lập tức chúi chúi nước miếng: "Mẹ nó! Không phải chỉ có ba viên thôi sao? Đưa hần! Cùng lắm thì ngày mai dùng sức nhiều!"

"Lấy xiên! Vợ quét cho lão tử! "

Tiểu đội có thu hoạch tốt thì sao còn cần cân nhắc?

Năm ngày chỉ ăn mì ăn liền, miệng đều nhạt!

Chỉ trong chốc lát tám bàn đã đầy!

Còn có tiểu đội không có chỗ ngồi, trực tiếp ngồi trên mặt đất ăn!

Giống như sói đói, tách thịt khỏi tằm que mà muốn tóe ra lửa!

Các tiểu đội khác nhìn mà thèm!

Giang Nam nhìn mọi chuyện đều diễn ra đúng ý, lại ném ra một đòn khác!

"Nào nào! Mọi người ơi, bia ướp lạnh siêu ngon! Thịt xiên kèm với bia, càng uống càng phấn khích!"

"Một viên Linh Châu cấp Thanh Đồng! Một tá bia!"

Lúc này có người liền giật mình: "Mẹ kiếp? Sao đắt như vậy?"

Giang Nam: "Hàng của ta là hàng ướp lạnh! Còn che đậy? Người thử tìm ra một phần trong Thiên Trì Linh Khư này đi?"

Lúc đầu, không ai muốn mua!

Nhưng không chịu nổi thịt xiên mặn!

Vị mặn tràn ngập!

Giang Nam bảo Ngô Lương trong lúc nướng lại rắc nhiều muối vào!

Khát không chịu nổi, bọn họ vừa nhìn kia qua những chai bia màu xanh cách đó không xa, trên thân còn nổi lên sương trắng!

"Mẹ nó! Cho lão tử một tá!"

"Ông chủ, xiên này của người quá mặn mà! Cho ít muối hơn có

được không?"

Giang Nam: "Không có cách nào! Ta làm ăn thực dụng như vậy đấy!"

"Thêm! Dùng sức thêm cho ta! Thêm nhiều bột ớt vào!"

[Giá trị oán khí từ Lý Quang + 666!]

[Giá trị oán khí từ Hàn Giai Hiên + 885!]

[Từ...]

Ngô Lương bận rộn đầu đầy mồ hôi! Đường Thiên Nhã đeo tạp dề nhỏ làm công việc phục vụ!

Linh Châu ồ ạt thu vào!

Lúc trước còn lo không lấy được hạng 1!

Vừa mở sạp hàng trong Thiên Trì liền đắt khách?

Khá lắm!

Ai đến cũng không kháng cự nổi, cái này tương đương với toàn bộ tiểu đội đường giữa đều đang làm việc cho Giang Nam!

Biết rõ hẳn không làm vẫn đòi có ăn!

Nhưng còn có thể làm gì?

Người đã đói bụng năm ngày, căn bản không cách nào kháng cự được mùi thịt xiên!

Bên phía Giang Nam còn cầm thịt xiên đi dạo khắp cứ điểm!

"Nào nào! Người anh em! Làm một ngụm không?"

Người nọ đen mặt, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

[Từ...]

"Ai! Thật thơm! Cắn một miếng lại ứa dầu ra!"

[Từ...]

Đi dạo là đến chỗ Lý Hưởng!

"Ăn một chút không? Tiểu đội các người thu hoạch không tệ, lại không thiếu ba viên Linh Châu kia?"

Lý Hưởng cười nhạt: "Không thiếu! Người cũng không thiếu, sao không mời chúng ta?"

Giang Nam bĩu môi: "Tặng không? Anh bạn nhỏ, là còn đang mơ sao?"

Lý Hưởng hí mắt: "Người đừng cao hứng quá sớm! Nếu cứ tiếp tục như vậy, nhà trường nhất định sẽ tìm người!"

Giang Nam nhún nhún vai: "Tìm ta sao? Ta có vi phạm các quy tắc sao? Ta chỉ cung cấp nhu cầu! Linh Châu là do bọn họ tình nguyện cho ta!"

Lưu Toàn Vũ chỉ vào mũi Giang Nam mắng:

"Lưu Toàn Vũ ta dù có chết đói! Chết ở bên ngoài! Từ chỗ này nhảy xuống! Ta cũng sẽ không ăn bất cứ thứ gì người!"

Lý Hưởng, Lăng Phong đều giơ ngón tay cái lên với Lưu Toàn Vũ! Quả là người có cốt khí!

Giang Nam bĩu môi: "Không ăn thì không ăn!"

Nói xong quay đầu lại hô: "Ưu đãi giới hạn thời gian, phàm là người đến chỗ ta mua hàng, lại tặng miễn phí một lần tắm vòi sen!"

Lời này vừa nói ra, Lý Mộ Ngôn thoáng chốc ngồi không yên!

Mình có thể tắm không?

Đã năm ngày, cô đã bốc mùi!

Hơn nữa ngày đầu tiên lại dính một thân bùn!

Đối với nữ hài tử mà nói, chuyện này tuyệt đối là trí mạng!

"Nếu không? Chúng ta cũng đi ăn đi? Ba viên Linh Châu cấp Thanh Đồng mà thôi, chúng ta không phải không bỏ ra được!"

Lý Hưởng nhíu mày: "Như vậy không phải để Giang Nam chiếm tiện nghi sao? Linh Châu của hắn chỉ biết càng ngày càng nhiều!"

Lăng Phong nhỏ giọng nói: "Cho dù chúng ta không đưa, bọn họ cũng ổn định ở hạng đầu..."

Lý Hưởng:...

Chương 67 - Bộ Đội Có Quy Định

Chuyện này có khó chịu hay không? Nhưng Lý Hưởng lại không muốn mất mặt!

"Muốn đi các người tự mình đi!"

Lý Mộ Ngôn mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp mang theo ba viên Linh Châu đi tắm rửa!

Lăng Phong và Lưu Toàn Vũ liếc nhau.

Cái này ... Tiền cũng đều tiêu, không ăn chẳng phải là tiện nghi cho Giang Nam sao?

Hừ hừ! Nhìn lão tử ăn cho người nghèo, một chết người là tên khốn kiếp!

Kết quả hai anh em Lưu Toàn Vũ và Lăng Phong ngồi xổm trên mặt đất, ăn từng xiên thịt heo!

"Ai thật thơm! Ai nha!"

"Sao lại thơm như vậy!"

"Vẫn là xiên thịt ngon nhất! Chúng ta ăn nhiều hơn một chút!"

Giang Nam: ...

Ta liền coi như lời Lưu Toàn Vũ người vừa nói là đang xì hơi!

Quả nhiên vạn sự thoát không thoát khỏi định luật vả mặt!

Ước chừng bận rộn đến tận đêm khuya!

Thu vào hơn bảy mươi viên Linh Châu cấp Hắc Thiết!

Mười ba viên Linh Châu cấp Thanh Đồng!

Ngô Lương thế nào cũng không nghĩ tới, Giang Nam lại dựa vào bán xiên thịt để giành hạng đầu!

Hai người đang dọn dẹp sạp hàng!

Giang Nam lại mang theo một đồng xiên thịt đi về phía bộ đội làm nhiệm vụ.

Mấy ngày nay, Giang Nam thu hoạch được giá trị oán khí khó có thể tưởng tượng được!

Mà trong danh sách giá trị oán khí này, Giang Nam đặc biệt chú ý!

Đột nhiên có thêm một cái tên vốn không nên xuất hiện!

[Giá trị oán khí từ Ivanov. Harry Reeves +666!]

Hai ngày này tổng cộng xuất hiện ba lần!

Hơn nữa đến cứ điểm an toàn cuối cùng mới xuất hiện tình huống này!

Giang Nam ngửi thấy mùi âm mưu!

Người của Bạch Sa sao?

Thật muốn biết người này là ai!

Vì lý do này mà hai ngày nay hắn điên cuồng chụp ảnh, tạo dáng đủ kiểu!

Chỉ muốn xác nhận xem tên Ivanov này có ẩn náu trong các

tiểu đội hay không!

Kết quả là không!

Vì vậy, chỉ có một câu trả lời!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo xiên nướng và bia tìm tới binh sĩ canh gác đêm!

"Anh trai! Ăn chút gì không?!"

Binh sĩ kia nhàn nhạt nhìn Giang Nam một cái, mặt không đổi sắc, vẫn đứng thẳng như trước!

[Giá trị oán khí từ Vương Kiến Hoa + 333!]

Ừm...

Không phải tên này!

Năng lực xác định tên thật của hệ thống quầy hàng mạnh nhất quả thực nghịch thiên!

Dùng để tìm người không thể thích hợp hơn!

"Anh trai! Đứng canh gác cả ngày, làm phiền các anh em rồi? Ăn gì không?"

"Bộ đội có quy định!"

"Thật sự không ăn?"

Giang Nam cầm thịt xiên lắc lư trước mũi binh sĩ kia!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ngọc Tuyên + 666!]

Binh sĩ!

Thật xin lỗi!

Ta cũng là bị bức ép a!

Các người muốn hận thì hận cái tên Ivanov gì đó đi!

Thử hơn nửa vòng, không ai động miêng!

Rốt cục đến một binh sĩ cao một mét tám, cao lớn vạm vỡ!

Chỉ thấy thần sắc hắn có chút dị động, nuốt nước bọt, thăm dò nói: "Vây... Liền làm một xiên?"

Giang Nam: "Mẹ kiếp! Người thực sự ăn! Không phải bộ đội có quy định sao?"

Binh sĩ đen mặt!

Tóm lại là người cũng chả có ý định cho chúng ta ăn?

Vây người mang theo xiên thịt tới đây lắc lư cái rắm gì! Kiểm chuyện sao?

[Giá trị oán khí từ Ivanov. Harry Reeves + 999!]

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Mẹ kiếp!

Đây rồi!

Nhưng nhìn binh sĩ này, cũng không có quá nhiều đặc điểm của người Nga a...

Phẫu thuật thẩm mỹ à? Hay là linh kỹ gì?

Hệ thống sẽ không bao giờ nhầm lẫn a!

"Không phải ta sợ các người bị phạt sao? Như thế này! Ta che cho người! Người ăn đi!"

Nói xong đưa thịt xiên trong tay đưa cho Ivanov!

Tên này ăn xiên thịt như sói đói!

Hả?

Sao lại có chút hương vị đậu nành?

Còn có!

Mẹ nó xiên thịt của cái tên này cũng quá mặn rồi phải không?

Giang Nam nhìn hắn ăn xong, vui vẻ hỏi tiếp!

Hỏi một vòng không ai ăn, Giang Nam xách theo xiên thịt than thở: "Vậy thì ném đi! Uống công!"

Nhìn bóng lưng lảo đảo của Giang Nam, Ivanov cười lạnh!

Cho người cao hứng thêm một thời gian!

Giang Nam ra khỏi khu an toàn, sắc mặt trở nên âm trầm!

Đi đến phía dưới một cái cây xiên vẹo không đáng chú ý!

Ném xiên đi!

Vỗ vỗ tay, thuận di trở lại khu an toàn.

Giang Nam ở trong lều gọi Ngô Lương và Đường Thiên Nhã tới!

"Sao vậy Nam ca? Có chuyện gì sao?"

Giang Nam: "Nếu có chuyện gì xảy ra vào ban đêm! Người liền mang theo Tiểu Đường Đường chạy, quay ngược lại khu an toàn phía trước, tìm bộ đội làm nhiệm vụ che chở biết không?"

"Cũng đừng quản ta! Đừng đi theo ta!"

Thần sắc Ngô Lương ngưng tụ: "Xảy ra chuyện gì?"

Vẻ mặt Đường Thiên Nhã cũng khẩn trương: "Vừa rồi có chuyện không ổn sao?"

Hôm nay Giang Nam hơi bất thường!

"Mọi chuyện nhất thời không nói rõ được!"

"Hãy nhớ những gì ta đã nói! Tự bảo vệ mình! Tối nay đừng ngủ! Đừng lái xe, mục tiêu quá lớn!"

Ngô Lương còn muốn nói cái gì, nhưng nhìn thấy ánh mắt Giang Nam, một bụng lời nói đều nghẹn trở về!

Buồn bực nói: "Biết rồi Nam ca!"

Ban đêm, ba người đều trằn mắt, không có một người ngủ!

Giang Nam nghi hoặc!

Cửa vào Linh Khư nghiêm mật như vậy, người của Bạch Sa sao lại trà trộn vào được?

Nghĩ lại, trong quân đội đều có người của bọn họ!

Muốn đưa một số người vào không phải chuyện đơn giản sao?

"Thật sự lựa chọn động thủ ở Thiên Trì Linh Khư? Bạch Sa to gan! Cũng không biết cô nàng tóc vàng có tới hay không?"

"Chị gái Sơn Miêu! Thời điểm quan trọng! Đừng để tuột xích!"

.....

Chương 68 - Nghẹn Lại Cho Ta

Bên ngoài khu vực an toàn, dưới gốc cây xiêu vẹo!

Một bụi cây động đậy hai lần!

Đó là một lớp vải lụa trắng lụa được bao phủ bởi lá.

Phía dưới có hai người, một nam một nữ!

Chính là An Ninh và Trần Thần trong quân đoàn Âm Dạ!

Giờ phút này, ánh mắt hai người tất cả đều tập trung vào xiên thịt bị Giang Nam ném.

An Ninh nhỏ giọng nói: "Chuyện gì a? Giang Nam tìm thấy chúng ta sao?"

Trần Thần: "Hẳn là không..."

"Khẳng định là đã phát hiện, nơi này cách cửa vào khu an toàn xa như vậy, vì sao lại cố ý chạy tới nơi này để ném?"

An Ninh chậm rãi vươn tay, kéo túi nhựa tới!

Có một tờ giấy nhỏ bên trong!

"Bình sĩ số hiệu 009527! Người của Bạch Sa!"

Hai người liếc nhau một cái!

Trong mắt đều là khiếp sợ!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Làm sao Giang Nam phát hiện có quân đoàn Âm Dạ đi theo hắn?

Còn tìm được vị trí ẩn nấp cụ thể!

Làm sao Giang Nam biết có gián điệp?

Ngay cả cụ thể là ai cũng bắt được?

Lý do tin tin một cách bí mật như vậy.

Là sợ bị người của Bạch Sa phát hiện?

An Ninh lập tức lấy ra máy tính quân dụng, điều tra một phen!

009527 này quả nhiên có vấn đề lớn!

An Ninh: "Chết tiệt! Sao hắn lại trà trộn vào chuyện này? Hắn đang làm nhiệm vụ trong cứ điểm an toàn này sao? Chúng ta vậy mà không phát hiện ra?"

Trần Thần: "Có muốn nhổ bỏ hắn ta hay không?"

"Trước tiên thông báo cho đội trưởng Sơn Miêu! Ta nói mấy ngày nay sao lại không có động tĩnh, sợ là người của Bạch Sa đã sớm hành động!"

Hai người vừa thông báo xong!

Kết quả Ivanov liền ôm bụng chạy ra, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh!

Vừa chạy vừa mắng!

"Mẹ kiếp, hỗn đản! Tên nhãi kia nướng xiên thịt chưa chín à? Hay là bỏ độc vào trong?"

Mình vừa mới ăn một xiên!

Trong lúc trực liền đau bụng!

Mấy phát rắm liên tục đua nhau chen chúc phóng ra!

Hắn đều hoài nghi phát rắm tiếp theo đều có bắn thủng quần!

Khiến cho những binh sĩ bên cạnh đều trợn mắt nhìn.

Người nhét pháo vào túi sao?

Cú rắm này cũng quá vang dội rồi?

Ivanov đang chọn một nơi!

Kết quả hàng tấn áp lực ủa tới, ước chừng cơ bắp cảm giác được áp lực núi lớn!

Mặt Ivanov đều xanh mét, sợ nhìn không được mà làm ra quần!

Nhìn xung quanh, làm gì còn có thời gian để lựa chọn? Chỉ có cái cây xiêu vẹo đó thôi!

Vội vàng chạy tới cởi thắt lưng quần ra, lộ ra một mảnh hoa trắng!

Đang chuẩn bị tận tình phóng thích một làn sóng!

Kết quả dưới vải ngự trang!

Hai đôi mắt hoảng sợ nhìn cái mông gần trong gang tấc!

An Ninh và Trần Thần đều sắp điên rồi!

Mẹ kiếp!

Mẹ nó người thật sự biết chọn chỗ a!

Vốn còn muốn giữ lại mạng người...

Nếu còn không động thủ nữa?

Mẹ nó phân đều đến trước mắt!

Cùng lúc đó!

Danh sách giá trị oán khí của Giang Nam đang điền cuồn cuộn cập nhật!

[Giá trị oán khí từ Ivanov. Harry Reeves + 1000!]

Ồ, hả? Hẳn là đang gánh chịu áp lực như núi?

Giang Nam cười trộm!

Hắn rắc mười viên đậu nành giải độc lên thịt xiên!

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 1000!]

[Từ An Ninh...]

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

[Từ Trần Thần...]

Giang Nam: ???

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

An Ninh và Trần Thần không phải là người của quân đoàn Âm Dạ sao?

Người giám thị mình dưới tàng cây xiêu vẹo là hai người bọn họ?

Oán khí mãnh liệt như vậy?

Cảm thấy mình bị phát hiện nên không còn mặt mũi sao?

Không đến nổi chứ!

Giang Nam không biết!

Sở dĩ hai người An Ninh và Trần Thần oán khí ngút trời!

Là bởi vì sắp tiếp nhận đợt tẩy lễ cuồng phong bão táp, cuồng oanh loạn tạc!

Ivanov ngồi xổm xuống đối diện với đầu hai người!

Chuyện này còn nhin cái rắm gì nữa?

Lúc ấy Trần Thần đã nổi giận!

Tình huống có thể nói là khẩn cấp vạn phần!

Lấy M416 của mình ra, chống về phía trước!

"Phập!"

Họng súng chĩa đúng hồng tâm

An Ninh: ???

Mẹ nó! Người đâm vào chỗ nào vậy?

Ta đang nhìn thấy cái gì đây! ! ! Đuôi mù mắt chó!

Ivanov: "A! A! A! A!"

Bất ngờ bị dị vật đâm khiến cho Ivanov suýt chút nữa trực tiếp lên thiên đàng!

Mình bị người bạo cú?

Mẹ nó lão tử chỉ đi vệ sinh thôi, cũng là phạm pháp à?

Trần Thần ngoan độc nói: "Không muốn chết thì ghen trở về

cho ta!"

Nhưng Ivanov làm sao mà ghen được?

Vốn dĩ cũng đã đến cực hạn rồi!

Trong ánh mắt hoảng sợ của Trần Thần và An Ninh, Ivanov giải phóng áp lực của mình!

"A~ ta ra!"

Trần Thần và An Ninh sao còn dám ở tại chỗ!

Vội vàng lui bước, lúc này mới may mắn thoát nạn!

Lúc này sắc mặt của Ivanov đã trắng bệch!

"Chết tiệt, quân đoàn Âm Dạ? Ta biết là các người mà!"

Chẳng qua lúc này lời nói của Ivanov không có nửa phần thuyết phục!

Bởi vì giờ phút này hắn cũng không có thời gian để xách quân lên!

Đằng sau còn cầm một chiếc M416

Nói xong bản thân bộc phát khí thế, dĩ nhiên là một Linh Võ giả cấp Bạch Ngân đỉnh phong!

Cũng không ham chiến, thân thể lại trực tiếp rơi xuống đất, dùng thổ hệ dị năng cực nhanh vọt về hướng khu an toàn!

Trong mắt mang theo điên cuồng cuồng loạn!

Hai người An Ninh Trần Thần bỏ lỡ cơ hội, điên cuồng đuổi theo!

Nhưng lúc này, Ivanov đã thông qua thổ độn đi tới trung tâm

khu an toàn!

Trong tay cầm một khối đỏ tương tự như lựu đạn!

Mạnh mẽ kéo ra!

"Đoàn!"

Một tiếng nổ vang lên, khiến cho không ít người từ trong giấc ngủ bừng tỉnh!

Quả lựu đạn kia nổ tung, một mảng lớn chất lỏng màu đỏ bắn tung tóe! Rải đầy toàn bộ khu vực an toàn!

Chương 69 - Thú Triều

Không khí tràn ngập một hương thơm kỳ lạ! Theo gió phiêu tán!

Họng súng của lực lượng làm nhiệm vụ nhắm vào Ivanov!

Vừa muốn nổ súng!

Bóng dáng An Ninh từ trên trời bay xuống!

Vung tay lên, không khí quanh người Ivanov gắt gao ngưng lại!

Cô dĩ nhiên có dị năng hệ không khí hiếm thấy!

Đúng lúc này, Trần Thần xông lên!

Vỗ về phía túi bên hông, hơn trăm viên bi thép dưới sự khống chế của hắn, mang theo tiếng rít chói tai bắn Ivanov thành tổ ong!

"Các người... Chết chắc rồi!"

Nói xong Ivanov cứ như vậy ngã xuống đất!

Biến hóa đột ngột đánh thức tất cả mọi người!

Các bạn học nhao nhao tỉnh lại, nhìn Ivanov nằm trên mặt đất, trong mắt đều là vẻ hoảng sợ!

Có người thậm chí trực tiếp nôn mửa!

"Mẹ kiếp! Người chết rồi! Chuyện này... Chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy?"

"Thật kinh khủng!"

"Ai có thể cho chúng ta biết chuyện gì đang xảy ra hay không?"

"Người chết mặc đồng phục của bộ đội làm nhiệm vụ!"

"Chất nhầy màu đỏ này là gì? Dính một thân?"

Tất cả đều là học sinh, có ai từng trải qua chuyện thế này chứ? Càng chưa từng thấy người chết ngay trước mắt!

Lúc nói chuyện cũng nhin không được mà run rẩy!

Trong một thời gian, hòng súng của bộ đội làm nhiệm vụ nhắm ngay vào An Ninh và Trần Thần đột nhiên xuất hiện!

"Người nào?"

Trần Thần lấy thẻ sĩ quan ra: "Quân đoàn Âm Dạ! Chúng ta cần sự hợp tác của các người!"

Thẻ sĩ quan sáng ngời, bộ đội làm nhiệm vụ lập tức buông súng xuống, về mặt trình trọng!

"Chúng ta sẽ toàn lực phối hợp với công tác của quân đoàn Âm Dạ! Chỉ là, đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Trần Thần: "Có người trà trộn vào tấn công cứ điểm an toàn, đã bị chúng ta bắn chết!"

Các bạn học hoảng loạn, sắc mặt đều không đẹp!

Giang Nam nghe thấy tiếng nổ thì chạy ra khỏi lều!

Kết quả là thấy Ivanov chết ở giữa, quần thì cũng không kéo lên! Trên mông còn cắm một chiếc M416

Mẹ kiếp?

Bọn họ chơi trò gì vậy?

Ngô Lương nhú mào, hiển nhiên đã xảy ra chuyện lớn!

Mà khuôn mặt nhỏ nhắn của Đường Thiên Nhã trắng bệch, lần đầu tiên cô nhìn thấy người chết, vô cùng sợ hãi, cả người trốn ở phía sau Ngô Lương không dám đi ra!

"Nam ca? Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?"

Giang Nam lắc đầu: "Ta đi hỏi!"

Lập tức đi ra khỏi lều trại, cười vẩy vẩy tay với An Ninh!

"Chị Ninh Ninh? Người nằm sấp dưới gốc cây xiêu vẹo kia là hai người?"

An Ninh quay đầu lại hung hăng liếc mắt nhìn Giang Nam một cái.

Trần Thần im lặng một trận, quả nhiên bị hấn phát hiện!

"Chuyện gì đang xảy ra vậy? Giải quyết một tên Bạch Ngân mà lại náo loạn động tĩnh lớn như vậy?"

Vẻ mặt An Ninh không nói gì: "Người hỏi tên ngọc bên cạnh ta đi!"

Trần Thần che mặt!

Hắn thật sự không nghĩ tới mình lại một súng đâm vào?

Giang Nam đi đến trước mặt Ivanov, dùng chân đá đá rồi lật mặt cơ thể!

Chậc chậc! Chết thật thảm!

Mọi người trong tập đoàn tiểu đội đều sửng sốt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam cùng hai người quân đoàn Âm Dạ nói chuyện vui vẻ như vậy?

Thân thiết tới vậy?

Còn gọi nữ sĩ quan kia là chị Ninh Ninh?

Lại liên tưởng đến việc tư liệu Giang Nam đã qua mã hóa!

Trong lúc nhất thời hình tượng Giang Nam ở trong lòng bọn họ càng thêm thần bí!

Hắn ta có thực sự là một học sinh lớp 12 bình thường hay không?

Vừa rồi hắn lại còn dùng chân lật mặt thi thể?

Dáng vẻ không có chút kinh ngạc? Hắn ta không sợ sao?

Hơn nữa khẩu khí kia quả thực dọa người!

Giải quyết một Bạch Ngân?

Bạch Ngân không mạnh sao?

Giang Nam nhìn về phía Trần Thần!

Trần Thần chỉ có thể che mặt già!

Chuyện này thật khó để mà nói ra miệng!

Hắn có thể nói mình thiếu chút nữa bị người thả uế lên người nên mới cảm sủng đâm vào hồng tâm sao?

An Ninh lẳng lẳng cảm thụ cái gì đó, một lát sau sắc mặt cô khó coi: "Ta nghĩ... Chúng ta đang gặp rắc rối lớn!"

Về mặt Trần Thần cũng ngưng trọng: "Lưu đạn này có vấn đề!"

Giang Nam: ???

Vừa muốn hỏi cái gì, kết quả không đến nửa phút, trong rừng núi truyền đến từng tiếng thú rống trầm thấp!

Mặt đất bắt đầu chấn động, trong rừng có từng ánh mắt đỏ tươi lóe lên!

"Tê ~ Thú Triều?"

Một con Hắc Báo sáu chân dẫn đầu phá tan rừng rậm!

Móng vuốt sắc bén dùng sức cào tường bê tông!

Trong con người đỏ tươi tất cả đều là khát vọng!

Giống như trong khu vực an toàn có thứ gì đó có sức hấp dẫn trí mạng đối với nó!

Và nó chỉ là con đầu tiên !

Linh thú kéo bè kéo lũ phá tan rừng rậm, điên cuồng phát động tiến công vào khu an toàn!

Trong nháy mắt đã vây quanh cứ điểm an toàn!

"Tạch tạch tạch tạch!"

Tiếng súng vang lên!

Vỏ đạn rơi xuống đất như mưa rơi!

Họng súng đen ngòm của các binh sĩ nhắm ngay cửa chính, điên cuồng tập trung, trút đạn!

Đối phó với linh thú dưới Bạch Ngân, vũ khí nóng rất hữu dụng!

Trong lúc nhất thời học sinh đều hoảng loạn!

Tiếng súng, tiếng thú rống, còn có từng tiếng thét chói tai sợ hãi!

Màn đêm yên tĩnh hoàn toàn bị phá vỡ, giống như trong nháy mắt đi tới chiến trường tràn ngập khói thuốc súng!

"To con! Tiểu Đường Đường! Đừng đi! Cũng không thể đi được!"

Vẻ mặt Giang Nam âm trầm, Bạch Sa thật đúng là chịu bỏ vốn!

Đem đám học sinh dự thi này đưa vào tính kế?

"Xoẹt!"

Đường đao ra khỏi vỏ!

Trong mắt Giang Nam đều là phong mang!

Ngô Lương một tay cầm trăm mã đao, một tay khiên hợp kim!

"Nam ca người nói phải làm thế nào đây!"

Giang Nam: "Làm hết sức mình! Sống sót!"

Chương 70 - Giữ Cửa

Cũng không phải Giang Nam hù dọa người khác!

Mà bởi vì hắn nhìn thấy được trong đám linh thú đang trùng kích cử điểm an toàn, có sự tồn tại của cấp Bạch Ngân!

Tình thế vô cùng nguy cấp!

Ai cũng không nghĩ tới thú triều tới nhanh như vậy!

Hơn nữa nơi này hơn 500 học sinh, đại bộ phận đều là cấp Hắc Thiết!

Đối mặt với ác thú như hổ lang, căn bản không có sức mạnh tự bảo vệ mình!

Cho dù là bộ đội làm nhiệm vụ tập kích, cũng không chịu nổi thú triều trùng kích!

Con Hắc Báo sáu chân kia đối chọi với mưa đạn trút xuống phá vỡ phòng tuyến!

Mở cái miệng to như chậu máu ra, không ngừng cắn xé một vị binh sĩ!

Trong lúc nhất thời máu tươi bắn tung tóe, tiếng kêu rên vang lên hồi chuông cảnh tỉnh trong lòng mọi người!

Các học sinh đã bao giờ gặp qua cảnh tưởng như thế này?

Bình thường việc săn giết linh thú trong thế giới quan của bọn họ giống như là chơi trò chơi vậy!

Cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tới linh thú cũng biết giết người!

Game thủ chết có thể sống lại!

Nhưng thực tế không phải là một trò chơi!

Người tiếp theo chết trong miệng linh thú có phải là mình hay không?

Tiếng la hét! Khóc la! Liên tiếp vang lên!

Nỗi sợ đối với cái chết đã nuốt chửng trái tim của tất cả các học sinh!

Sắc mặt Giang Nam khó coi, mắng to một tiếng: "Chị Ninh Ninh! Người đã thông báo cho Sơn Miêu chưa?"

An Ninh: "Đã thông báo rồi! Chỉ là nơi này cách cửa vào khoảng năm ngày hành trình, Âm Dạ cần thời gian mới tới đây được! "

Giang Nam nhìn các bạn học đều sợ hãi!

Lại nhìn nhìn ác thú sắp phá tan phòng tuyến!

Không thủ được! Tất cả những người này đều sẽ chết!

Chỉ thấy Giang Nam cầm đao xông tới trước, hét lớn một tiếng: "To con! Không sợ chết thì đi theo ta!"

Nói xong thuận di xông vào trong bầy linh thú! Tay cầm đao rơi xuống!

Thật sự chém xuống đầu Hắc Báo sáu chân!

Máu tươi bắn tung tóe khắp người!

Ngô Lương hét lên một tiếng! Cả người biến thành nửa gấu cao hơn hai mét! Cầm lá tẩm khiên đen trong tay! Trảm mã đao!

Con người đỏ tươi!

"Tới đây!"

Nói xong liền cầm khiên mãnh liệt xông lên, khiên đen xé gió xông tới!

Đột ngột hất bay ba đầu linh thú!

Thân ảnh Giang Nam thoáng hiện ba lần, ba đầu linh thú rơi xuống đất đã thành thi thể lạnh như băng!

An Ninh và Trần Thần cũng nhìn ra ý đồ của Giang Nam, đứng ở lối vào diên cuồng chém giết linh thú!

Nhưng thú triều mãnh liệt!

Nhóm người Giang Nam chỉ có một chút như vậy căn bản không chống đỡ nổi!

Hơn nửa đạn của binh sĩ đã nhanh chóng tiêu hao gần sạch!

Đao quang như trăng, lại chém một đầu linh thú!

Giang Nam lau máu tươi trên mặt!

Thanh đao dài nhỏ máu chỉ thẳng vào đám học sinh đang hoảng sợ!

"Các người mẹ nó đều muốn chết phải không?"

"Cả đám các người không có người nào chơi tầm xa sao? Dị năng thức tỉnh chỉ để cho các người trang bức trong trường thôi sao?"

"Không giữ được lối vào, cứ chờ chết đi! Đã là lúc này rồi! Còn trông cậy vào ai bảo vệ các người?"

"Muốn sống! Liền đứng lên phòng thủ cho ta!"

Giờ khắc này Giang Nam người đầy máu tươi!

Cầm trường đao trong tay, khí thế bức người!

Tựa như Ma Thần bước ra từ địa ngục!

So với người vừa rồi đứng rao bán xiên nướng trông cực kỳ không đáng tin cậy, trông như hai người khác nhau!

Tập đoàn tiểu đội bị vây trong khu an toàn đều hoảng sợ sắp điên rồi!

Sắc mặt hai người Lý Hưởng và Lưu Toàn Vũ đều trắng bệch!

Giang Nam sao một chút cũng không sợ?

Hắn không sợ chết sao?

Là người đầu tiên cầm đao xông lên!

Toàn bộ quá trình đều bảo trì trấn định!

Sẽ chết a!

Có thể sẽ thực sự chết!

An Ninh và Trần Thần nhìn thấy một màn này lại càng vô cùng thưởng thức Giang Nam!

Trong thời gian nguy cơ, biểu hiện của hắn không hề giống một học sinh trung học!

Trấn định, tĩnh táo!

Đánh giá tình hình một cách nhanh chóng!

Xuống tay không chút lưu tình!

So sánh!

Những bạn học bắp chân run rẩy, động cũng không động được?

Lập tức phân rõ cao thấp!

Trong số các bạn học này cũng không thiếu người can đảm!

Hung hăng tát mình một cái, cho dù bắp chân run rẩy!

Nhưng vẫn xông lên!

"Nam thần! Ta nghe lời người! Hiện tại phải thủ thế nào? "

"Mẹ kiếp! Tuyệt đối không thể chờ chết! Những binh sĩ này đã hy sinh bản thân để bảo vệ chúng ta!"

"Ta không muốn trở thành một phế vật!"

"Nhất định phải sống sót về nhà, ta còn phải trở về hiếu kính cha mẹ ta!"

Nhất thời có hơn 20 người đứng ra!

Giang Nam lại chém một đầu linh thú!

"Đẩy những linh thú này trở về! Đóng cửa lại! Giữ cứ điểm an toàn! Chờ quân đoàn Âm Dạ tới trợ giúp!"

Giang Nam suy nghĩ rất rõ ràng!

Có đám bạn học này gia nhập, cục diện nhất thời ổn hơn rất nhiều!

Một khi có người ra mặt, ngày càng có nhiều học sinh tham gia vào trận chiến!

Lăng Phong và Lý Mộ Ngôn cũng không ở lại được nữa, đang muốn xông lên hỗ trợ canh cửa.

Lý Hưởng vội vàng nói: "Hai người điên rồi sao? Làm không tốt thì sẽ chết!"

"Để cho bọn họ thủ cửa!"

Lưu Toàn Vũ: "Đúng vậy đúng vậy! Bảo vệ bản thân quan trọng hơn!"

Lăng Phong buồn bực nói: "Đám người Giang Nam chẳng phải cũng đang mạo hiểm tính mạng sao? Ai không có cha mẹ chứ?"

"Chúng ta chỉ biết an tâm thoải mái ở chỗ này hưởng thụ người ta che chở? Ta không muốn khinh thường bản thân mình!"

Lý Mộ Ngôn không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn bọn họ một cái!

Nhưng loại cảm giác này càng làm cho Lý Hưởng khó chịu!

"Mẹ nó! Chỉ có các người có giác ngộ! Thích đi thì tự mình đi, lão tử cũng không phụng bồi!"

.....

Chương 71 - Tam Giác Da Beo

Ở cửa, Giang Nam đã giết diên rồi! Nhìn thấy linh thú liền chém!

Đao pháp của Giang Nam lại trực tiếp lên đến trung cấp!

Mặc dù hấn xông vào trong bầy linh thú thật sự sát phạt, nhưng lại có một loại khoái cảm làm cho người ta vui mắt!

Mà Ngô Lương lại càng mãnh liệt!

Tấm khiên hợp kim đập mạnh! Trăm mã đao dài hơn hai mét lại càng xoay tròn cuồng chém!

Đập không ít linh thú thành bánh thịt!

Diện tích năm mét vuông xung quanh hấn, cũng không người nào dám đứng!

Quả thực quá dữ dội!

Trần Thần và An Ninh đều lóe mắt nhìn Ngô Lương!

Các bạn học tham chiến cũng giơ ngón tay cái lên với Ngô Lương!

Thuần chiến trọng giáp này thật dũng mãnh!

Ngay sau đó!

Ngô Lương giống như giết tới hưng phấn!

Một tiếng rống diên cuồng, trực tiếp thú hóa hoàn toàn!

Biến thành một con gấu đen lớn cao gần 4 mét!

"A!"

Hình thể biến hóa cực lớn trực tiếp xé toạt quần dài của hắn

Kết quả là...

An Ninh thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Trần Thần trực tiếp bị dọa cho tè!

Các bạn học cùng hóa đá tại chỗ!

Một số bạn học nữ che mắt rồi hét lên!

Chỉ thấy một con gấu đen cao hơn bốn mét! Cầm khiên hợp kim và trăm mã đao!

Cả người là lông gấu!

Dưới cơ thể là một chiếc quần lót hình tam giác!

Hoàn mỹ phù hợp với thân hình ngũ lương!

Vốn dĩ chiến trường kịch liệt đột nhiên chết lặng!

Tam giác?

Có cần phải phong tao tới vậy luôn không?

Người anh em!

Chúng ta thực sự không nghĩ tới người lại là một hán tử có nội hàm như vậy!

Người ta là thiết hán nhu tình!

Người mẹ nó là thiết hán tao tình a!

Đường Thiên Nhã đều bịt mắt!

Tam giác da beo lắc lư trước mắt đã khiến thế giới quan của cô sụp đổ!

Hiện tại nam hài đều thích loại này sao?

Thực sự kích thích a!

Ngô Lương nhất thời nhận ra ánh mắt nhìn chăm chú, cho rằng đối phương bị sự uy vũ của mình làm cho động dung!

Nhất thời điên cuồng hét lên một tiếng: "Tối! Ai dám chiến với ta!"

An ninh: ...

Trần Thần:...

Đừng hô nữa người anh em! Vốn dĩ rất uy dũng, hiện tại?

Bầu không khí đều bị tam giác da beo nhỏ của người phá hư hết!

Đối diện có một con linh thú Thực Thiết Hùng cấp Bạch Ngân chồm người lên!

Đôi mắt to đen nhánh nhìn Ngô Lương, lại nhìn mình, vẻ mặt nghi hoặc.

Đồng dạng đều là gấu! Tại sao người có tam giác da beo mà ta không có?

Dựa vào cái gì người lại ưu tú như vậy?

Vẻ mặt Ngô Lương đặc ý!

Giang Nam vừa đánh vừa hô!

"Người mặc quần lót tam giác da beo là người của mình!
Không phải linh thú! Đừng đánh nhầm!"

An ninh: ...

Đường Thiên Nhã: ...

Không cần phải nhấn mạnh nữa được không?

Linh thú nhà ai lại mặc quần lót chứ?

Còn là tam giác da beo?

Trận chiến khốc liệt!

Các bạn học càng hăng hái, mỗi người đều thể hiện thần thông!

Lúc chém giết tuyệt đối không dám phân tâm trong chốc lát!

Nhưng tam giác da beo không ngừng lắc lư trên chiến trường thật sự quá hấp dẫn ánh mắt người nhìn!

Chúng ta cũng không muốn phân tâm a!

Nhưng...

Nhưng bọn ta thật sự không thể kiểm soát được!

Một phen đại chiến, rốt cục đẩy linh thú trở về!

Giang Nam nắm chắc cơ hội thuận di một cái tới cửa lớn, bật công tặc!

"Rầm Rầm!"

Cửa sắt nặng nề rơi xuống, cuối cùng cũng bịt kín lối vào!

Linh thú xông vào cũng rất nhanh bị đánh chết!

Các bạn học nhìn thi thể linh thú trên mặt đất, còn có binh sĩ làm nhiệm vụ bị cản không ra hình dạng, lần lượt trầm mặc.

Vừa rồi chính bọn họ đã xông lên phía trước!

Cho dù không có dị năng, lại lấy thân thể huyết nhục chống chọi!

Bảo vệ sự an toàn của học sinh!

Trong lòng Giang Nam không có tư vị, yên lặng hành lễ với bọn họ!

Nhóm người đáng yêu này!

Xứng đáng có được sự tôn trọng!

Nhưng hiện tại không có thời gian để bi thương.

Giờ phút này Trần Thần lại bắt đầu an bài: "Những bộ đội còn lại lên tường vây bắt tằm linh thú! Các học sinh... Tự nguyện!"

"Linh Võ giả dị năng hệ mộ chế thổ, gia cố tường vây!"

"Chỉ cần chống chịu đến khi quân đoàn Âm Dạ đến, liền có thể thoát hiểm!"

Sau một hồi sắp xếp, các học sinh bắt kịp hành động."

.....

Mà một màn vừa xảy ra, toàn bộ đều bị máy bay không người lái quay lại!

Sơn Miêu đã nhận được thông báo, vẻ mặt lạnh lẽo mang người đi!

Hơn nữa quân đoàn Âm Dạ ẩn nấp khắp Linh Khư đều đang

chạy như điên về phía cử điểm thứ năm!

Ngay lúc này, màn hình giám sát khổng lồ ở khách sạn! Đang vô cùng bận rộn!

Sử dụng vòng đeo tay vệ tinh để thông báo cho học sinh, kỳ thi kết thúc sớm, khẩn cấp sơ tán!

Học sinh hai đường trên dưới căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, vẻ mặt choáng váng!

Nhưng cũng chỉ có thể phục tùng an bài!

Mà bên này vội vàng cắt đứt tín hiệu phát sóng trực tiếp!

Nhưng mà, chuyện xảy ra trước đó ở cử điểm đã bị phát tán ra ngoài!

Số lượng người trong phòng phát sóng trực tiếp càng tăng vọt lên một triệu người!

Màn đạn trực tiếp thả đầy màn hình!

"Thú triều? Làm sao lại có thể xảy ra thú triều chứ?"

"Các người thấy không? Thật thảm khốc!"

"Nam thần không hổ là nam thần, lúc này trong nhóm học sinh, người đáng tin cậy nhất chính là hắn!"

"Một thanh đường đao, một thanh đao găm ba cạnh! Chém lật bày thú, không được không được! Ta nổi hết da gà rồi!"

"Nếu không phải hắn hô một tiếng, đám học sinh kia căn bản sẽ không động đậy!"

Chương 72 - Một Phát Nổ Đầu

"Từ lúc chữa cháy đã có thể nhìn ra được! Tuy nam thần da mặt hơi dày, nhưng đến khi gặp chuyện thật sự, thật sự đáng tin cậy!"

"Lại nói có ai chú ý tới đầu gấu đen mặc quần sịp da beo kia không. Mặc dù nói ra thì không phù hợp, nhưng ta vẫn không thể không muốn lột xuống!"

"Cầu nguyện! Tất cả đều an toàn!"

Nhưng đúng lúc này, phòng phát sóng trực tiếp đột nhiên bị ngắt kết nối!

"Sao đột nhiên ngắt kết nối!"

"Chúng ta muốn xem!"

"Này! Sao các người lại không phát sóng nữa? Cái này có khác nào quần đùi đã cởi ra sau đó các người lại nói với ta là không có giấy không?"

Sức mạnh của đông đảo cư dân mạng là rất lớn, trực tiếp tìm thấy Weibo của Giang Nam, điên cuồng để lại tin nhắn ở phái dưới!

Từng ngọn nến nhỏ, còn có biểu tình hai tay chấp lại xuất hiện hơn vạn lần!

"Nam thần! Bình an trở về!"

"Ta còn chờ người trở về để yêu qua mạng với ta a!"

"Nam thần, lần nữa thể hiện kỳ tích đi! Giống như cứu người trong đám cháy! Mang mọi người bình an trở về!"

"Chúng ta đều đang ở chợ đêm Giang Thành chờ người!"

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đang ngồi trên giường, nhìn phòng phát sóng bị ngắt tín hiệu mà rơi vào trầm mặc.

Trong mắt Hạ Dao lộ ra vẻ lo lắng: "Ta đi lái xe!"

Mà Chung Ánh Tuyết đã mặc quần áo rồi!

Hai phút sau, động cơ Koenigsegg Agera RSN vang lên!

Nường theo bóng đêm, phóng đi cực nhanh về phía núi Trường Bạch!

"Tiểu Nam! Người phải giữ được an toàn!"

.....

Giờ phút này tại cứ điểm an toàn!

Bức tường chấn động rung lên!

Các bạn học đều bận rộn, có linh thú hệ nguyên tố từ xa công kích tường vây!

Binh sĩ làm nhiệm vụ lại càng đứng trên tường vây điên cuồng trút xuống hỏa lực!

Lúc này Giang Nam an bài xong thi thể của mấy vị binh sĩ kia, đang dỡ trang bị của bọn họ!

Mặc trang bị áo chống đạn, súng trường M416 và băng đạn lên trên người mình.

Đối phó với linh thú dưới cấp Bạch Ngân, dùng vũ khí nóng khẳng định càng tiết kiệm thể lực hơn so với dùng đao chém!

[Phát động kỹ năng! Súng ống: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Súng ống (tinh thông): lv0!]

Giờ phút này cũng không phải là lúc tiết kiệm điểm kỹ năng.

Sở dĩ tích góp điểm kỹ năng chính là vì lúc này dùng!

Lại thêm điểm!

[Thêm điểm kỹ năng: 1000!]

[Nâng cấp kỹ năng! Súng ống (trung cấp): lv0!]

Binh sĩ làm nhiệm vụ nhìn thấy Giang Nam vậy mà lại cầm súng, hoảng sợ giật mình, vội vàng ngăn cản!

"Bạn học này! Thứ này tuyệt đối không thể đùa!"

"Sử dụng súng rất nguy hiểm! Không được đào tạo chuyên nghiệp, tuyệt đối không nên đụng vào, dễ gây tổn thương bản thân và những người khác!"

An Ninh và Trần Thần tất nhiên cũng chú ý tới một màn này!

"Đúng vậy, lạc đạn sẽ không tốt!"

"Quá nguy hiểm!"

Lại nói một học sinh ở Giang Nam, sợ là ngay cả cách để mở khóa an toàn, thay đổi băng đạn cũng không biết!

Tùy tiện sử dụng, thực sự dễ tổn thương tới bản thân và những người khác!

Lý Hưởng bắt được cơ hội dùng sức mĩa mai: "Người như vậy là xong đời rồi! Người nghĩ đây là trò chơi sao? Đây chính là một khẩu súng thực sự!"

Lưu Toàn Vũ: "Mau buông nó xuống! Không khéo lại bắn trúng người chúng ta!"

Các bạn học khác cũng đều mang vẻ mặt sợ hãi, nuốt nước bọt!

Hiện thực có thể so sánh với trò chơi sao?

Hoàn toàn là hai chuyện khác nhau!

Giang Nam hít mắt, khiêng súng dài trường M416 lên cổ!

Thuần thực tháo băng đạn ra, kiểm tra lượng đạn!

Lên cò, kiểm tra xem có trống rỗng không!

Lập tức lên băng đạn, kéo nòng súng, mở khóa an toàn!

Động tác liền mạch, tốc độ cực nhanh!

Nhấc súng nhắm vào, không chút do dự bóp cò!

"Đoàn!"

Một tiếng súng vang lên, họng súng tóe ra ánh lửa!

Một con nhện vừa trèo lên tường vây chuẩn bị vượt qua liền bị đạn bắn phát nổ mất!

Cái xác đập bên ngoài bức tường!

Giang Nam: "Người có thể ngậm miệng thôi lại cho ta hay không?"

"Làm việc mà một cái máy xúc nên làm đo!"

Một phát súng này!

An Ninh cùng Trần Thần đều choáng váng!

Những binh sĩ làm nhiệm vụ giống như nhìn thấy ma quỷ!

Từ khoảng cách rất xa! Hơn nữa còn bắn sinh vật chuyển động!

Cho dù là cựu chiến binh nhập ngũ bảy tám năm, mỗi ngày sờ súng cũng không nhất định có thể chuẩn xác bắn trúng mắt như vậy!

Nhưng Giang Nam...

Hắn bao nhiêu tuổi chứ?

Nếu nói chưa từng được huấn luyện chuyên nghiệp cũng không ai tin!

Nhưng hắn được đào tạo ở đâu?

Vô luận là động tác cầm súng, hay là đổi băng đạn, nhắm bắn, nổ súng đều làm cho người ta không tìm ra bất kỳ khuyết điểm gì!

Tất cả đều là hành động chuẩn như sách giáo khoa!

Toàn trường á khẩu không nói nên lời!

Lý Hưởng thì lại càng nín thở không dám nói!

Giang Nam thế mà lại thật sự biết chơi súng!

Hơn nữa còn bắn chuẩn như vậy?

Các bạn học cũng đều mù!

Mẹ kiếp! Cái này cũng quá chuyên nghiệp rồi, phải không?

Giang Nam không phải là quân đoàn Âm Dạ an bài nằm vùng trong nhóm học sinh chứ?

Nhưng thao tác kế tiếp của Giang Nam quả thực làm cho da đầu người ta tê dại!

Chỉ thấy hần thuẩn di lên tường vây!

Đối mặt với làn sóng linh thú đen kịt!

Cầm lấy M416, nhắm súng, bắn điên cuồng!

Một phát bắn vào khớp chân linh thú trước, làm cho nó mất thăng bằng!

Lại bổ sung một phát, trực tiếp bắn bạo mắt linh thú, một súng bạo đầu!

Hai viên đạn một đầu linh thú!

Đó là phương pháp bắn súng Mozambique!

Đối băng đạn càng khủng bố hơn, một tay đề lại băng đạn, thân súng vung lên, băng đạn trực tiếp rơi ra.

Tay kia đã lấy băng đạn ra cắm vào, trở tay lên đạn, lần nữa bắn!

Thời gian thay băng đạn tuyệt đối không quá 3 giây!

Hành động nước chảy mây trôi, thậm chí toàn bộ hành trình đều duy trì tư thế bắn súng!

Chuyên nghiệp đến mức khiến An Ninh cho rằng huấn luyện viên xạ kích của mình đã tới!

Chương 73 - Quân Đoàn Âm Dạ Tối

"Đoàn! Đoàn!"

Hai tiếng súng dày đặc nối liền với nhau!

Lại thêm một đầu linh thú ngã xuống!

Mỗi một súng đều chính xác bắn vào khớp xương và đầu linh thú!

Dưới điều kiện tiết kiệm lượng đạn nhất!

Mức độ tạo thành sát thương lớn nhất!

An Ninh và Trần Thần đều không biết nên nói gì cho phải!

Từng bạn học một đầu phải giơ ngón tay cái lên!

Đường Thiên Nhã bị động tác nổ súng của Giang Nam làm cho hâm mộ không thôi!

Hành động chuyên nghiệp còn hơn cả những bộ phim cảnh sát!

Trên người Giang Nam rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật?

Làm cho người ta nhìn không được muốn tìm kiếm!

Về phần Ngô Lương! Đã sớm thấy không có gì lạ!

Nam thần vì sao lại là nam thần?

Cái gì cũng làm được a!

Nếu người nói với Ngô Lương rằng Giang Nam còn biết lái xe tăng, anh ta đều tin!

Chẳng qua tấm da beo nhỏ của hắn đi dạo trên tường vậy, quả thật có chút lòe mù con mắt!

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng có nhiều linh thú tụ tập!

Giết cũng giết không nổi!

Có một nữ sinh không chú ý, trực tiếp bị kéo xuống!

Tiếng thét chói tai vang lên rơi xuống tường vâu! Trong mắt tất cả đều là tuyệt vọng!

Phía dưới đã có một con cá sấu giáp nhon mở cái miệng lớn tựa như chậu máu chờ sẵn!

Giang Nam tỉnh mắt! Sao còn bận tâm đến những thứ khác?

Thuấn di qua đó một phát, một tay ôm lấy nữ sinh kia!

Kéo cô ra khỏi miệng cá sấu! Lại thuấn di trở về!

Nữ sinh kia mặt đầy nước mắt, chưa kịp định hồn lại!

Thấy Giang Nam đã cứu mình, liền lên tiếng cảm tạ!

"Đã đến lúc giảm cân rồi! Nhìn rất gầy, ôm lên thì lại rất có trọng lượng!"

Nữ sinh: ???

Người có cần phải trực tiếp như vậy không?

Vừa muốn giải thích mình không mập, đã thấy Giang Nam đã thuấn di đi!

Không khỏi tức giận dậm chân!

Nhưng lại không sợ hãi như vừa rồi...

[Giá trị oán khí từ Dương Liễu + 521!]

A, hả?

Cô gái này thật thú vị!

Dùng giá trị oán khí để tỏ tình à?

*521 trong tiếng Trung có cách đọc gần giống với "Wo ai ni"

*521 trong tiếng Trung có cách đọc gần giống với "Wo ai ni"

Không có cách nào! Người đẹp trai luôn được đánh giá cao!

Linh thú càng ngày càng nhiều, An Ninh cùng Trần Thần cấp
Bạch Ngân đều giết không lại!

Bọn chúng có thể vượt qua tường vây bất cứ lúc nào!

Lại có một bạn học, tường rào lắc lư không thể đứng vững rơi
xuống!

Giang Nam lại vội vàng đi cứu!

Nhưng lúc này đây, Giang Nam chỉ mang về một nửa!

Hắn nắm lấy mắt cá chân của bạn học này trong tay! Nhưng
nửa người trên đã biến mất!

Giang Nam nhớ rõ, bạn học này chính là người bắt đầu đứng
ra hỗ trợ!

"Mẹ kiếp!"

Mắng to một tiếng, trong nháy mắt Giang Nam đỏ mắt, rút đao

liền xông xuống!

An Ninh nóng nảy: "Giang Nam! Đừng bốc đồng!"

Nhưng hắn đã xông xuống, nhắm vào con tê giác cắn nửa người trên người bạn học kia trong bầy thú!

Dùng hết toàn lực, một đao chém xuống!

Sau một khắc, Giang Nam toàn thân đầy máu tuấn di trở về, trong tay còn nắm đầu tê giác!

Học sinh im lặng tập thể, thương vong là không thể tránh khỏi!

Nhưng chuyện phát sinh ở trước mắt, mặc cho ai cũng đều không thoải mái!

Đúng lúc này, có người kinh hãi nói: "Quân đoàn Âm Dạ! Là quân đoàn Âm Dạ!"

Quả nhiên, từ xa có từng bóng người mặc quân phục đen kịt, hướng về cứ điểm an toàn như cuồng bão!

Nhưng còn chưa đợi Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Đột nhiên xảy ra biến hóa!

Chỉ thấy trung tâm cứ điểm, mặt đất giống như dòng nước bắt đầu khởi động!

Từ giữa xuất hiện một gã người Nga mặc quân phục màu xanh lá cây!

Trên bờ vai còn dán một tấm quân hàm của Bạch Sa!

Chỉ thấy gã người Nga nhếch miệng cười!

Hai tay đập mạnh xuống mặt đất!

Toàn bộ mặt đất thuộc cứ điểm an toàn giống như làn sóng, hoàn toàn hóa cát!

Tường vây trong nháy mắt mất đi chống đỡ, bị linh thú phá tan, hiện trường loạn thành một đoàn!

An Ninh vừa nhìn, sắc mặt đại biến: "Chết tiệt, cấp Hoàng Kim???"

Trần Thần cắn răng: "Người của Bạch Sa! Bảo vệ Giang Nam!"

Trong lúc hỗn loạn, Giang Nam trong khoảnh khắc có loại cảm giác bị rắn độc nhìn chăm chăm!

Con người màu lam của gã người Nga gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam! Giống như một con quỷ!

Giang Nam thầm nghĩ: "Không tốt!"

Quay lại hét lên: "To con! Mang tiểu Đường Đường chạy!"

Ngô Lương vừa mới ổn định thân hình, không kịp đáp lại, một tay ôm Lấy Đường Thiên Nhã, một tay cầm khiên hợp kim, điên cuồng phá vòng vây!

Vẻ mặt Đường Thiên Nhã lo lắng: "Giang Nam đâu? Còn Giang Nam thì sao?"

"Làm theo lời Nam ca nói lúc trước!"

Lúc này Ngô Lương sẽ không có bất kỳ do dự nào!

Tất cả những gì hắn phải làm là chấp hành mệnh lệnh của Giang Nam!

Ánh mắt Giang Nam nhìn thẳng vào gã người Nga.

Ngay lập tức cười rạng rỡ: "Mẹ người chết rồi!"

Gã người Nga: ???

Mẹ nó cái này!!!

Cái quái gì vậy!

Lão tử còn tưởng rằng người muốn nói lời gì ác độc!

Nói vài câu gì đó trước khi đánh để tăng cường khí thế!

Kết quả người mẹ nó mở đầu chính là mẹ người chết rồi?

Thật sự không làm theo lẽ thường!

Lời tàn nhẫn này cũng quá ác độc rồi a?

Chương 74 - Không Nhúc Nhích Là Con Rùa Rụt Đầu

[Giá trị oán khí từ Constantine. Georkievich. Paustowski.
Yekoff + 999!]

Giang Nam sừng sốt!

Mẹ nó cái tên quỷ quái gì vậy? Một chuỗi dài như vậy! Cũng
quá mức rồi?

Giang Nam biết rất rõ, Bạch Sa là vì mình mà tới đây!

Chỉ cần mình kiềm chế được gã này!

Không để cho gã cấp Hoàng Kim này đại khai sát giới!

Ít nhất có thể tranh thủ thời gian cho các bạn học chạy trốn!

Trong khoảnh khắc, đường đao ra khỏi vỏ!

Được rồi! Tiểu gia ta sẽ chơi đùa cùng với người!

Constantine cười dữ tợn, vừa định ra tay!

Nhưng biểu tình trên mặt lại dần dần biến thành hoảng sợ, lui
về phía sau hai bước!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Biểu cảm sợ hãi này là sao?

Mẹ nó ta chỉ vừa rút đao ra mà thôi!

Đừng nói người đàn ông này cũng có vấn đề y như cái tên của hắn a?

Chẳng lẽ là bị bá vương chi khí của mình chấn nhiếp?

Constantine: "Tiểu tử ngươi chờ đó cho ta! Ngươi không thể thoát khỏi lòng bàn tay của Bạch Sa! Tốt nhất là đừng chết!"

Nói xong một câu ác độc, hắn liền bỏ chạy!

Giang Nam: ???

Này này, cũng không đi theo thủ tục được một chút à?

Bỏ chạy?

Thời buổi này lính đánh thuê đều có vấn đề như vậy sao?

Bạch Sa! Đừng trả lương cho hắn ta! Con hàng này không chịu làm việc!

Kết quả, phía sau đột nhiên truyền đến một trận gió lạnh!

Giang Nam quay đầu lại nhìn

Chỉ thấy một đầu Đại Địa Bạo Hùng giống như một tòa núi nhỏ đỏ mắt xông xuống sườn núi giết về phía mình!

Giang Nam: Con mẹ nó!!! Lớn tới như vậy!

Con hàng này sắp bắt kịp Big King kong trong phim!

Trách không được gã Constantine đã kia liền bỏ chạy!

Con hàng khổng lồ như vậy! Ít nhất là cấp Hoàng Kim phải không?

Mỗi lần chân của Đại Địa Bạo Hùng giẫm xuống, Giang Nam còn tưởng rằng động đất!

Hai ba bước liền giết đến một mảnh phế tích doanh địa!

Giờ phút này tiểu đội Lý Hưởng đang chạy trốn!

Xui xẻo Lý Mộ Ngôn bị vấp phải cọc gỗ té ngã, dây thép gai quấn lấy quần của cô!

Giãy dụa vài cái cũng không thoát ra được!

Mà Lý Hưởng trong lúc bối rối chạy trốn chết, đám người Lưu Toàn Vũ căn bản cũng không dừng lại!

Lý Mộ Ngôn hoảng loạn nói: "Cứu ta! Cứu ta! Ta bị vướng!"

Đám người Lý Hưởng quay đầu lại, thấy Lý Mộ Ngôn bị bỏ lại hơn mười mét, còn bị quấn lấy!

Ngẩng đầu lên! Đại Địa Bạo Hùng như cự thú giơ cự chưởng lên hung hăng đánh về phía Lý Mộ Ngôn!

Lý Hưởng cắn răng, giãy dụa nói: "Xin lỗi!"

Lưu Toàn Vũ do dự hai giây, nhìn Đại Địa Bạo Hùng liền chạy!

Nửa chữ cũng không nói...

Lý Mộ Ngôn ngây dại, trong lòng giống như có thứ gì đó vỡ vụn.

Nước mắt chảy ra không thể kiềm chế!

Nhìn bàn tay khổng lồ rơi xuống, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng!

"Đời này... Liền tới vậy thôi sao?"

Kết quả một bóng người đột ngột xuất hiện trước người Lý Mộ Ngôn.

"Này! Chị Đại Ngôn! Sao lại ở yên bất động? Không nhúc nhích chính là con rùa rút đầu a!"

Giang Nam cười xán lạn, lộ ra một hàm răng trắng, phía sau chính là bàn tay khổng lồ của Đại Địa Bạo Hùng!

Lý Mộ Ngôn: ???

Lý Mộ Ngôn đã sắp điên rồi!

Đã là lúc nào rồi!

Còn tâm trạng đùa giỡn?

Còn cái gì mà không nhúc nhích là rùa rút đầu?

Có cần phải bình tĩnh tới vậy hay không?

Chỉ thấy Giang Nam không chút hoang mang kéo đứt dây thép gai!

Một tay khiêng Lý Mộ Ngôn lên!

Còn quay đầu bình tĩnh nhìn thoáng qua Đại Địa Bạo Hùng cao hơn 20 mét!

Giơ lên một ngón giữa!

"Bái bai!"

"Oanh!"

Trận động đất mạnh run lên, bàn tay gấu khổng lồ hung hăng đập xuống, đất đá bay tán loạn!

Uy lực kia không khỏi làm cho người ta lú lẫm!

Nếu trúng phải một phát này!

Hắn sẽ trở thành tấm ảnh chụp màu.

Cách đó trăm mét, Giang Nam cầm dao bổ bay đất đá!

"Đám người Lý Hưởng đâu rồi?"

Thân thể Lý Mộ Ngôn cứng đờ, cắn chặt môi dưới, máu đều chảy ra mà chưa từng phát giác...

"Không có... Ta không thấy bọn họ!"

Trong lòng cô không biết là loại cảm xúc gì!

Lý Hưởng ngày thường đáng tin nhất!

Lớp trưởng kiểu mẫu!

Ở thời điểm nguy cơ sống chết lại không chút do dự vứt bỏ chính mình!

Không nghĩ tới cuối cùng vẫn là Giang Nam mà ngày thường vẫn luôn đối nghịch với mình đã cứu mình!

Mặc dù mình ghét hắn ta!

Nhưng không thể không thừa nhận.

Một loạt biểu hiện của Giang Nam, còn có dáng vẻ đứng dưới bàn tay gấu cười sáng lạn, thật sự rất đẹp trai!

Lý Mộ Ngôn bị Giang Nam khiêng trên vai, trong lòng lại sinh ra một loại cảm giác an toàn khó hiểu.

Chỉ muốn nằm sấp như vậy.

Nhưng Giang Nam không muốn!

"Này! Nói người là con rùa, người thật sự không nhúc nhích luôn sao? "

"Xuống! Tự động!"

Lý Mộ Ngôn: ???

Để ta tự di chuyển?

Hừ! Tự mình động thì tự động!

Hả?

Không đúng!

Vì sao lời nói tốt đẹp xuất phát từ trong miệng Giang Nam liền thay đổi hương vị?

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 333!]

Nhưng nhìn Đại Địa Bạo Hùng tàn phá bờ bãi, trong mắt Lý Mộ Ngôn tất cả đều là sợ hãi!

"Ta... Chúng ta phải làm gì bây giờ?"

Giờ này khắc này, Giang Nam là trụ cột duy nhất của cô!

Giang Nam bấu môi: "Cái gì mà chúng ta? Là người! Theo ta, người sẽ chết!"

Lý Mộ Ngôn vừa nghe liền ôm lấy cánh tay Giang Nam, gắt gao ôm vào trong ngực!

"Đừng!"

"Đừng bỏ lại một mình ta!"

Chương 75 - Người Cởi Quần Ra!

Cảm giác nơi cánh tay thật mềm mại, hai khối thịt trước ngực đều bị đè ép biến dạng!

Giang Nam: (? ~w~ ?) Thật mềm a ~

Không!

Không được!

Là một công dân xã hội chủ nghĩa, sao có thể khuất phục phái Âu chứ?

Cũng cảm giác được Lý Mộ Ngôn run rẩy!

Trong mắt Giang Nam đầy sự bất đắc dĩ: "Không đùa đâu! Theo ta, người thật sự sẽ chết!"

Đùa gì chứ!

Bạch Sa đang nhắm về phía mình!

Sau lưng không biết đã sắp xếp bao nhiêu thứ!

Để Lý Mộ Ngôn đi theo mình?

Chết thế nào cũng không biết!

Đều là bạn học, tuy bình thường không ưa nhau, nhưng để cho Giang Nam thấy Lý Mộ Ngôn chết mà không cứu?

Hắn không thể nhẫn tâm!

Hơn nữa, ai mà không phải bảo bối của cha mẹ? Đứa nhỏ nhà mình chết trong Linh Khư, thương tâm cỡ nào?

Nói xong liền dùng sức rút tay!

Nhưng Lý Mộ Ngôn dùng sức ôm, đánh chết không buông!

"Người là thuốc bôi da chó sao?"

Người phụ nữ này đánh người như vậy???

Mẹ kiếp!

Ngay sau đó!

Đại Địa Bạo Hùng nhẹ nhàng ngửi!

Ánh mắt đỏ tươi nhất thời nhìn chăm chăm vào Giang Nam bên này!

Cất bước về phía này giết tới!

Giang Nam mở to hai mắt!

Con mẹ nó! Nhiều người như vậy vì cái gì nhất định phải chọn lão tử để ăn a?

Nói đi!

Có phải ghen tị với nhan sắc tuần lãng phong thần của tiểu gia hay không?

Không có cách nào, Giang Nam một tay khiêng Lý Mộ Ngôn!

Thuần di chạy trốn!

Mà Đại Địa Bạo Hùng kia lại đuổi theo Giang Nam chạy trốn!

Trong lòng Giang Nam nhất thời hơn xuất hiện chục câu chữ

bậy!

Đại Địa Bạo Hùng bị Giang Nam dẫn dắt rời đi!

Áp lực của các học sinh trong cứ điểm an toàn liền giảm mạnh, hầu hết chạy ra ngoài!

Giờ phút này, hai người An Ninh và Trần Thần đã cùng Sơn Miêu chạy tới hội hợp!

Chỉ thấy lúc này vẻ mặt Sơn Miêu lạnh lẽo: "Chuyện gì xảy ra! Giang Nam đâu?"

An Ninh lo lắng nói: "Vừa rồi thấy hắc bị Đại Địa Bạo Hùng kia đuổi đuổi theo!"

"Trong đám người của Bạch Sa có Linh Võ giả hệ thổ cấp Hoàng Kim!"

Sơn Miêu lạnh lùng nói: "Bạch Sa không chỉ có những người này! Các học sinh còn lại đang rút lui cũng gặp phải phục kích!"

"Hai người các người phối hợp với quân đoàn Âm Dạ, toàn lực phối hợp với học sinh rút lui, thà rằng mình chết, học sinh không thể xảy ra chuyện! Đã biết?"

Trần Thần đáp: "Vâng! Đội trưởng!"

An Ninh vẻ mặt lo lắng: "Nhưng Giang Nam thì sao?"

Linh Khư lớn như vậy!

Tìm một người khác hơn mò kim đáy biển!

Huống hồ còn có Bạch Sa ẩn nấp trong bóng tối!

Quân đoàn Âm Dạ hộ tống học sinh rút lui, không có thời gian tìm Giang Nam!

Đây chẳng khác nào biến tướng tuyên án tử hình Giang Nam!

Sơn Miêu cắn răng: "Bỏ nhỏ vì lớn! Mạng của ai cũng là mạng, không thể vì Giang Nam mà không để ý nhiều học sinh như vậy!"

"Đây cũng là mục đích của Bạch Sa, muốn lấy nhân thủ của học sinh kiểm chế quân đoàn Âm Dạ!"

"Ta tự mình đi tìm hắn!"

"Nếu Giang Nam chết! Mạng sống của hắn! Lạc Thiên Hồng ta tự mình gánh!"

Nói xong quỳ gối ngồi xổm xuống, lực lượng cuồng dã trút xuống!

Mặt đất cứng rắn bị cô giẫm nạo! Cả người tựa như đạn pháo bắn ra ngoài!

Từng trận cuồng phong nổi lên!

Về mặt An Ninh lo lắng!

Trần Thần nghiêm trang: "Chấp hành mệnh lệnh!"

.....

Bên kia, Giang Nam khiêng Lý Mộ Ngôn cầm đầu chạy trốn chết!

Đêm đen mù lòa, Giang Nam miễn cưỡng xác định đường!

Mang theo Lý Mộ Ngôn trốn trong một động thạch nhũ!

Lúc này hai người mới thở phào nhẹ nhõm!

Mơ hồ còn có thể nghe được tiếng nổ vang bên ngoài!

Đại Địa Bạo Hùng vẫn đang tìm kiếm họ!

Trong lòng Giang Nam cũng một trận hồ nghi!

Mẹ nó vì cái gì nhất định phải đuổi theo ta?

Con gấu này đến tột cùng nhờ vào cái gì mà một đường đuổi theo được?

Thuần di cũng không bỏ được!

Nói xong ánh mắt rơi vào trên người Lý Mộ Ngôn ở bên cạnh!

Giờ phút này Lý Mộ Ngôn ôm gối ngồi ở góc tường!

Trong đôi mắt to đều là nước mắt!

Sớm đã không còn vẻ cao ngạo!

Đang nhỏ giọng khóc nức nở!

Giờ phút này, ánh mắt Giang Nam giống như dao cạo đảo qua người Lý Mộ Ngôn!

Lý Mộ Ngôn yếu đuối nhìn Giang Nam một cái!

Rụt cổ lại!

Hắn ta... Tại sao hắn lại nhìn mình như vậy?

Có phải hắn đang nghĩ tới chuyện kỳ cục gì không?

Trong lòng đang lo lắng.

Chỉ nghe Giang Nam nói: "Người cởi quần ra cho ta đi!"

Lý Mộ Ngôn: !!!

Cởi quần ra?

Lúc này rồi người còn bảo ta cởi quần ra à?

Muốn làm gì còn cần suy nghĩ sao?

Quả nhiên!

Giang Nam cứu mình cũng không có lòng tốt!

Mẹ nó còn đưa mình vào sơn động...

Lý Mộ Ngôn nghĩ, thân thể điên cuồng lui về phía sau, trong mắt tràn đầy hoảng sợ: "Người đừng tới đây!"

"Giang Nam! Ta không nghĩ tới người lại là loại người này!"

Giang Nam: ???

Mẹ nó loại người gì?

Tại sao ta là loại người này?

Chỉ cởi quần ra thôi!

Quả nhiên nữ nhân tự bỏ não thật đáng sợ!

Giang Nam nhìn thấy quần jean của Lý Mộ Ngôn dính một mảng lớn chất nhầy màu hồng!

Chính là vật chất bị Ivanov đã nổ tung, thủ phạm gây ra thú triều chính là thứ này!

Ngay sau đó!

Đại Địa Bạo Hùng tìm tới, cửa sơn nhỏ!

Nó liền vung tay vỗ mạnh sơn động, dọa Lý Mộ Ngôn thất thanh thét chói tai!

Giang Nam nóng nảy: "Nhanh lên! Cởi quần ra!"

Lý Mộ Ngôn lau nước mắt: "Chúng ta có thể chạy trốn trước

không? Sau đó lại làm chuyện mà người muốn?"

"Người nghe ta có được không?"

Ngũ khí của cô đã mang theo một tia cầu xin!

Giang Nam: ???

Cái gì vậy!

Ta mẹ nó nghe không hiểu oa!

"Không được! Cởi nó ra ngay bây giờ!"

Lý Mộ Ngôn liều mạng lắc đầu!

Có một thứ!

Dù nói cái gì cũng không thể cho Giang Nam xem!

Chương 76 - Người Tưởng Cái Gì?

Nhưng Giang Nam làm sao quan tâm được nhiều như vậy?

Mẹ nó nếu mà không cỏi!

Cho dù mình có thuận di, mang theo Lý Mộ Ngôn cũng chạy không thoát a?

Lý Mộ Ngôn điên cuồng lắc đầu!

Liên tục lui về phía sau!

Nhưng phía sau là vách tường, cô không thể lui nữa!

Tình hình vô cùng nguy cấp!

Chậm trễ thêm một lát nữa thì gấu đen sẽ đánh vào!

Chỉ thấy Giang Nam giống như mãnh hổ xông lên, đè Lý Mộ Ngôn trên mặt đất!

Đưa tay ra để xé quần jean xuống!

Lý Mộ Ngôn liên tục đẩy Giang Nam, điên cuồng giãy dụa!

"Đừng mà! Người đừng như vậy nữa được hay không!"

"Hơn nữa thời gian ngắn như vậy! Người cũng không làm gì được!"

"Về sau có thời gian rồi hẵng làm!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái gì a!

Người phụ nữ này rốt cục đang nói cái gì vậy?

Bố nào nhiều quá rồi!

Hai tay cô lại điên cuồng sờ soạng trên mặt Giang Nam, ngón tay đều muốn chọc vào lỗ mũi Giang Nam!

Trên chân cũng đạp cực mạnh, thiếu chút nữa đạp bay Giang Nam!

Quả nhiên! Đứng trước tuyệt cảnh, phụ nữ bộc phát ra tiềm lực không thể khinh thường a!

Giờ phút này Lý Mộ Ngôn lại không ngừng hét chói tai: "Không được! Người dừng lại đi! Tên biến thái nhà người không phải là con người! Người không biết xấu hổ!"

"Người đâu! Cứu ta với!"

Giang Nam: !!!

Lão tử không phải người?

Tất cả những gì ta làm là để cứu người có được hay không? Tại sao lại không hiểu ý định tốt của ta chứ?

"Thành thật một chút! Cho dù người kêu rách cổ họng cũng sẽ không có người đến cứu người!"

Hả? Sao cứ cảm thấy mình đang sắm vai nhân vật phản diện?

Lý Mộ Ngôn cho dù giãy dụa, nhưng dù có làm thế nào cũng không thể đấu lại Giang Nam?

Giờ phút này cô cũng đã bỏ đi vùng vẫy!

Khuôn mặt đỏ thắm như máu nhìn Giang Nam.

Cũng rất soái!

Vậy cứ như vậy đi!

Cũng không mất mát gì!

Tất nhiên nếu đã không chống cự nổi, vậy giấy dựa để làm gì?

Chỉ có thể thỏa thích hưởng thụ!

"Ai? Cái loại nút gì chứ! Sao không cởi được?"

Lý Mộ Ngôn: "Người chạm nhẹ "

Giang Nam nghe Lý Mộ Ngôn nói liền rung mình!

Dựa vào cái gì!

Ta nam nhân a!

Nút quần cút con mẹ nó đi a!

Giang Nam dùng sức kéo một cái!

Chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng.

Lý Mộ Ngôn cảm giác được hạ thân hơi lạnh.

Cả người Giang Nam đều cứng lại!

Trong sơn động giống như lâm vào một loại yên tĩnh chết chóc.

Chỉ thấy Lý Mộ Ngôn mặc một kiện quần lót màu đen!

Nhưng nếu là loại bình thường, Giang Nam không đến mức

này!

18 năm mưa gió, có cảnh tượng hoành tráng nào mà hần chưa thấy qua?

Thế nhưng trước mặt là con hàng chữ T!

Chỉ có mấy sợi dây, một mảnh vải

Thực sự không biết phải nói cái gì mới tốt, Giang Nam liền toác ra một câu như vậy:

"Người sao lại mặc thứ này?"

Lý Mộ Ngôn gào lên: "Nha! ! ! Người đừng nhìn!"

Cô xấu hổ đã bưng kín mặt!

Sở dĩ vẫn luôn phản kháng! Cũng là bởi vì không muốn để cho Giang Nam nhìn thấy quần lót của mình!

Buổi tối tắm rửa! Nàng đặc biệt đổi thành thứ này!

Bình thường cô cũng không mặc như thế!

Bởi vì ở Linh Khư, mặc loại này hành động sẽ tiện hơn, vậy nên cô mới đổi!

Đánh chết cô cũng không nghĩ đến sẽ xuất hiện tình huống như vậy!

Giang Nam ngây ngẩn!

Là thật không nghĩ tới, tình huống lại trở thành thế này!

Được!

Quá được rồi!

"Do người! Cứ nhất định phải cưới quần của ta! Lần này lần này ô ô a? ? o?"

Nhìn Lý Mộ Ngôn gào khóc!

Vẻ mặt Giang Nam xấu hổ: "Ta cưới quần của người là vì người cả thôi!"

Lý Mộ Ngôn: ???

Lời giải thích của người là ý gì?

Quý mới tin!

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 1000!]

Giang Nam bất đắc dĩ, đem quần vừa lột xuống cuốn với tảng đá!

Hung hăng ném ra bên ngoài động!

Kết quả Đại Địa Bạo Hùng trực tiếp buông tha hai người, vọt tới cái quần rách kia!

Một tay bắt lấy, nhét vào miệng!

Lý Mộ Ngôn sửng sốt!

Chuyện gì đang xảy ra ở vậy?

"Con gấu kia người thấy mùi của chất nhầy màu hồng dính trên quần người, mới đuổi theo hai chúng ta!"

"Ta không lột quần người, hai chúng ta đều tiêu đời!"

Khuôn mặt Lý Mộ Ngôn trong nháy mắt đỏ như máu, xấu hổ tức giận nói: "Sao người nói sớm? Ta tưởng..."

Giang Nam: "Người tưởng cái gì?"

Lý Mộ Ngôn nói ra được sao? Cho dù có thẹn thùng đến đâu cũng chỉ có thể ghen ở trong lòng!

Đều đã chuẩn bị hưởng thụ!

Làm sao có thể nghĩ đến Giang Nam là vì nguyên nhân này mới cởi quần cô chứ?

Trong lòng vừa thẹn lại xấu hổ! Không có mặt mũi nhìn người!

"Người không phải là người! Cầm thú!"

"Ô ô a "

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 1000!]

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ nó!

Tạo sai ta lại không phải là người!

Tại sao ta lại là cầm thú?

Ta mẹ nó quá thua thiệt a! Cứu người, cái gì cũng không làm liền thành cầm thú?

A!

Nữ nhân a!

Giờ này khắc này, đầu gấu đen khổng lồ kia đã nuốt cái quần, một mặt thỏa mãn!

Vốn dĩ đã bình an vô sự! Kết quả nghe được trong sơn động tiếng khóc!

Con người khổng lồ lại theo dõi hai người!

Giang Nam cả người nổi da gà lên, vội vàng nói: "Nhanh! Đừng khóc! Nghẹn trở về!"

Lý Mộ Ngôn mặc kệ, khóc lớn tiếng hơn!

Giang Nam đau cả đầu!

"Đừng khóc! Người muốn chết sao?"

Chương 77 - Bạo Long Hình Người

Lý Mộ Ngôn lau nước mắt: "Ta mặc kệ! Chết thì chết a!"

"Cái gì cũng đều bị người nhìn thấy! Ta khóc người cũng phải quản?"

Giang Nam: ? ? ?

Ta mẹ nó đều thấy cái gì a!

Mấy sợi dây cùng phiến vải nhỏ kia của người đều che lại rồi có được không?

"Không cho phép khóc!"

Lý Mộ Ngôn: "Ta liền khóc! Người giết ta đi a!"

Giang Nam giận: "Ai u con mẹ nó? Muốn ăn vạ? Hôm nay tiểu gia ta mẹ nó không trị người không được mà!"

Nói xong cũng không để ý Lý Mộ Ngôn giãy dụa!

Một tay túm Lý Mộ Ngôn đến trong lồng ngực của mình!

Lật mặt lại!

Hướng về phía cái môn của cô, một bàn tay liền vỗ xuống!

"Bốp!"

Một tiếng vang quanh quẩn trong sơn động!

Lý Mộ Ngôn ngẩn người!

Mình thế mà lại bị Giang Nam cho đánh đòn?

Tựa như khi còn bé không nghe lời bị phụ huynh dạy dỗ?

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 1000!]

Lý Mộ Ngôn phát điên!

"Nha nha nha! Người làm cái gì? Người vậy mà!"

Giang Nam hung ác nói: "Người còn khóc hay không?"

Lý Mộ Ngôn trừng mắt: "Ta cứ khóc! Người quản ta!"

"Bốp!"

Lại một cái tát, ở phía trên rõ ràng để dấu tay!

"Nha! Người còn đánh, ta liều mạng với người!"

Thẳng đến khi Lý Mộ Ngôn cảm giác mình cái mông đều đau
rất!

Giang Nam bĩu môi, liều mạng? Người cầm cọng lông cùng ta
liều?

Này thì khóc?

Này thì không nghe lời?

Cái khác không nói!

Chỉ tính tới xúc cảm này!

Độ đàn hồi này?

Không cần thận liên đánh tới nghiệm!

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 999!]

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 888!]

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 777!]

Giang Nam cảm thấy hoài nghi nhân sinh!

Con mẹ nó?

Không đúng!

Giá trị oán khí không phải nên càng đánh càng tăng sao?

Sao hiện tại lại thế càng ngày càng giảm?

Lý Mộ Ngôn quay đầu cả giận nói: "Người có bản lĩnh thì đánh tiếp!"

Giang Nam: "Ai u? Được!!

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Lý Mộ Ngôn + 666!]

"Bốp!"

[+ 555!]

[+ 111!]

Đánh tới cuối cùng, oán khí giá trị vậy mà không cấp nhật!

Bàn tay Giang Nam ngừng lại giữa không trung!

Mà Lý Mộ Ngôn cũng không giã dựa nữa, thậm chí không khóc, an an tĩnh tĩnh ghé vào trên đầu gối Giang Nam.

Tựa hồ đã cảm thấy dừng lại!

Quay đầu hoài nghi nhìn về phía Giang Nam, trong mắt thậm chí mang theo chút khao khát.

"Người... Sao không đánh nữa?"

"A ~ "

Lý Mộ Ngôn lại ăn vạ.

"A ~ a ~ a ~ nếu người không đánh, ta khóc nữa!"

Ánh mắt của Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

Con mẹ nó?

Cô nương!

Chẳng lẽ người đã thức tỉnh thuộc tính kỳ quái gì đó a?

Bị quất tới nghiến?

Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Gãi gãi đầu...

Mẹ kiếp!

Sao mọi chuyện lại phát triển thành như thế này?

Ta không phải muốn đánh a!

Là người muốn ta đánh!

Còn nói có bản lĩnh thì tiếp tục đánh, mình chỉ là nghe lệnh

làm việc!

Đây là lần đầu tiên Giang Nam nghe được yêu cầu kỳ quái như vậy!

Ừm, không phải bởi vì cảm giác đàn hồi kia mới đánh!

Hoàn toàn không!

Nhìn ánh mắt khát vọng của Lý Mộ Ngôn, còn có trán đỏ bừng...

Trong lòng Giang Nam đột nhiên áy náy.

Đứng dậy lấy ra một cái quần từ trong không gian dị độ đắp lên người Lý Mộ Ngôn.

Vẻ mặt phiền muộn!

"Mặc vào đi!"

Nếu lúc này lại thêm một điều thuốc là hoàn hảo!

Lý Mộ Ngôn mang theo vẻ mặt ủy khuất mặc quần vào, ngược lại cũng không náo loạn nữa!

Mông đều bị tê dại, ngay từ đầu còn giãy dụa!

Sau đó bằng cách nào đó.

Còn... Có một chút thoải mái!

Giang Nam không đánh, trong lòng lại có chút mất mát!

Mình bị làm sao vậy?

Thật kỳ lạ!

"Hừ! Tên cặn bã!"

Giang Nam: ???

Con mẹ nó!

Phải!

Cận bã thì cận bã đi! Ta nhận luôn!

Dù sao đời này cũng không phải ai cũng có cơ hội đánh!

Rất đàn hồi! Không lỗ!

Cả hai đều không nói chuyện!

Bầu không khí trong hang động có vẻ hơi lúng túng!

Đầu Đại Địa Bạo Hùng kia thấy không một tiếng động, liền từ bỏ!

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu vẫn bị truy sát, vậy liền thuận di!

Đang lúc Đại Địa Bạo Hùng kia muốn rời đi!

Chân trời đột nhiên truyền đến tiếng gió ô ô, một bóng đen cao lớn từ trên cao cực nhanh rơi xuống!

Đập mạnh xuống đất! Đất đá bay!

Giang Nam và Lý Mộ Ngôn đều tròn tròn mắt!

Người tới dáng người cao lớn, chừng một mét chín!

Một bộ quân phục màu đen! Mũ nồi tóc đuôi ngựa!

Trong mắt phượng lóe lên ánh quang!

Không phải Sơn Miêu còn ai vào đây nữa?

Đại Địa Bạo Hùng kia bị Sơn Miêu đột nhiên không biết từ đâu xuất hiện triệt để chọc giận!

Bàn tay gấu liên tục đập mạnh về phía Sơn Miêu!

Sơn Miêu trốn không trốn! Bước về phía trước, hứng trọn một quyền!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, khói bụi bốc lên bốn phía!

Một nửa cơ thể của cô đã bị đóng đinh vào một tảng đá!

Nhưng lại cường kháng lại! Hai bàn tay có màu sắt đen cứng!

Chỉ thấy thần sắc cô không thay đổi, hai tay ôm lấy chân của bạo hùng trên mặt đất!

Thở ra một tiếng, hung hăng vạt một vòng!

Đại Địa Bạo Hùng cao hơn 20 mét bị vạt ngã xuống đất!

Nhấc lên một trận khói bụi!

Giang Nam nhìn mà da đầu tê dại!

Con mẹ nó!

Con mèo rừng có còn là người nữa không?

Đây là loại cấp bậc lực lượng gì vậy?

Chỉ một phát liền ném ngã được Đại Địa Bạo Hùng khổng lồ?

Cái mã hiệu Sơn Miêu này cũng quá dị dạng rồi!

Người vẫn nên gọi là Bạo Long hình người đi!

Chương 78 - Lại Bị Bắt Đi

Đại Địa Bạo Hùng điên cuồng gầm lên một tiếng, đứng lên!

Quanh thân toát ra từng luồng hắc quang, dĩ nhiên ngưng tụ ra một tấm khiên nặng nề!

Linh kỹ: Khiên Hùng Vương!

Cứ như vậy đứng trước người, muốn ngăn cản công kích của Sơn Miêu!

Nhưng Sơn Miêu vẫn mặc kệ!

Hai cánh tay triệt để hóa thành màu hắc thiết, tỏa ra ánh sáng kim loại!

Sải bước xông về phía trước, đập tới một quyền!

Trên cánh tay lại nổi lên hồng mang nóng rực!

Trong nháy mắt đột phá vận tốc âm thanh, đánh ra luồng khí bạo màu trắng!

Một cú đấm xuống!

Khiên Hùng Vương nặng nề bị vỡ!

Hình thể cực lớn của Đại Địa Bạo Hùng kia đều bị nện bay ra ngoài!

Hung hăng đâm vào vách núi, giãy dụa một trận cũng không thể đứng lên!

Sơn Miêu nhảy lên rồi đáp xuống mặt của con gấu khổng lồ

này!

Quyền rơi như mưa! Tiếng nổ lớn giống như tiếng pháo xe tăng!

Đập trồn vện 30 giây!

Đại Địa Bạo Hùng hoàn toàn về với ông bà!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Nhìn đi!

Đây có còn là con người không?

Đại Địa Bạo Hùng cấp Hoàng Kim thật sự bị Sơn Miêu dùng nắm đấm đánh chết?

Người phụ nữ này cũng quá bạo lực rồi?

Giang Nam còn mưu đồ biến cô thành mèo con nghe lời?

Hơi khó a!

Đừng trở về liền tát mình đến chết!

Nhớ tới lúc trước mình còn ba hoa với cô, không khỏi chột dạ!

Sơn Miêu đứng thẳng dậy, hít sâu một hơi hô: "Giang Nam!"

Hả?

Thật sự đến tìm mình sao?

Giang Nam đứng ở cửa hang liên tục vẫy tay: "Chị Sơn Miêu! Ở đây!"

Lý Mộ Ngôn dọa cho không dám nói chuyện!

Người phụ nữ mặc quân trang này dùng một đôi nắm đấm đập chết Đại Địa Bạo Hùng!

Chẳng phải quá đáng sợ rồi sao?

Giang Nam gọi cô ta thân thiết như vậy?

Hai người quen biết nhau sao?

Lại liên tưởng đến lúc ở trường học, Sơn Miêu đích thân đến để đưa Giang Nam đi!

Trong mắt Lý Mộ Ngôn, thân phận Giang Nam càng thêm thần bí!

Làm bạn cùng lớp ba năm trời!

Cô thực sự không có chút hiểu biết gì về Giang Nam!

Thời điểm tất cả mọi người đều chế giễu và khinh thường hẳn!

Không biết Giang Nam đã đi đến độ cao mà các bạn cùng lớp không thể nhìn tới!

Lại nhớ tới thời điểm mình xảy ra mâu thuẫn nhỏ với Giang Nam, cô đều cảm thấy mình ngây thơ!

Trong lòng cũng một trận khó chịu!

Sơn Miêu thấy Giang Nam còn nguyên vẹn, vẻ lạnh như băng trong mắt dần dần tan ra.

Lập tức răn dạy: "Chạy loạn cái gì? Bộ người là trộm hả?"

Giang Nam cười hắc hắc, chạy tới nói: "Ta biết chị Sơn Miêu đau lòng ta! Làm sao có thể yên tâm hạ ta chứ!"

"Vừa nhìn người liền biết tuy cứng miệng, nhưng lại dễ mềm lòng! Người..."

Nhìn ánh mắt Sơn Miêu dần dần trở nên lạnh lẽo!

Giang Nam nhất thời liền ngậm miệng lại!

Không nói thì không nói thôi...

Đi tới trước mặt Đại Địa Bạo Hùng, Giang Nam cảm thấy hưng phấn!

Đi lên đảo Linh Châu của nó!

Linh Châu cấp Hoàng Kim, còn là loại mang linh kỹ! Giang Nam làm sao có thể buông tha?

Sơn Miêu liếc mắt nhìn Lý Mộ Ngôn và Giang Nam một cái, không nói một câu!

Một tay xách thắt lưng quần Giang Nam lên, tay kia ôm lấy Lý Mộ Ngôn!

Đột nhiên!

Giang Nam có một dự cảm xấu!

Làm cho hắn ta nhớ lại kinh nghiệm nhảy lầu đó!

"Ah! Đừng!"

"Rầm!"

Sơn Miêu bật nhảy một phát! Thân thể mạnh mẽ bắn lên!

Gió thổi mạnh vào mặt đã thổi tới mức da mặt Giang Nam đều biến dạng!

Bởi vì quá nhanh! Cảnh sắc hai bên đều trở nên mơ hồ...

Trải nghiệm thứ vui khi bay trên bầu trời!

Gió lạnh vù vù ủa vào cổ của Giang Nam!

Lại nhìn Lý Mộ Ngôn!

Người ta được ôm! Mà mình lại bị xách như xách gà con!

Tất cả đều là con người!

Dựa vào cái gì mà lại phân biệt đối xử?

Cho dù là như vậy, mặt Lý Mộ Ngôn cũng bị dọa trắng bệch.

So với lúc vừa bị võ mông vừa rồi còn vui hơn!

Những cú bay nhảy trong núi rừng!

Sơn Miêu đến một nơi đóng quân, quân đoàn Âm Dạ ở đây đang an bài cho học sinh rút lui!

Các bạn học chỉ nhìn thấy một người phụ nữ cao lớn mang theo hai người đập xuống.

Sau khi bỏ lại Lý Mộ Ngôn!

Lần nữa mang theo Giang Nam nhảy lên, hai phát liền biến mất!

Trong bầu trời đêm còn vang vọng tiếng kêu thảm thiết của Giang Nam!

Lý Mộ Ngôn cảm thấy mông lung, mình cứ như vậy được cứu?

Còn Giang Nam thì sao?

Sao cô ấy có thể đưa Giang Nam đi?

Các bạn học cũng ngạc nhiên!

"Mẹ kiếp? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Người vừa rồi có phải là nam thần hay không?"

Một cô gái: "Người mù rồi à! Nam thần đẹp trai như vậy người không nhận ra sao?"

Nam sinh: ???

"Thế nào? Nam thần không cùng chúng ta rút lui sao?"

"Lại bị mang đi? Người muốn nói nam thần không liên quan gì đến quân đoàn Âm Dạ, đánh chết ta cũng không tin!"

"Chuyện khác thì không nói, vừa rồi ở cứ điểm! Nếu không phải nhờ nam thần, hiện tại chúng ta phỏng chừng đã là một cỗ thi thể rồi!"

"Lý Mộ Ngôn? Người còn sống sao? Thật may quá!"

Vẻ mặt Lăng Phong kinh hãi, nhưng sắc mặt của Lý Hưởng cùng Lưu Toàn Vũ bên cạnh hẳn lại không đẹp!

Lý Mộ Ngôn cố gắng cười, lạnh lùng nhìn hai người Lý Hưởng, Lưu Toàn Vũ, một câu cũng không nói, cũng không đi qua!

So đo? Không cần phải so đo! Đã trải qua rất nhiều!

Lý Mộ Ngôn trưởng thành rất nhiều!

Lăng Phong cảm thấy nghi hoặc, không biết đã xảy ra chuyện gì!

Vừa rồi chạy nạn, hẳn cùng tiểu đội tách ra, cũng không biết tình huống!

Lý Hưởng và Lưu Toàn Vũ cũng không nói, đánh chết cũng không nghĩ tới, Lý Mộ Ngôn lại còn sống sót...

Chương 79 - Biểu Diễn Cho Ta Xem

Ở phía bên kia, Giang Nam vẫn đang trải nghiệm tàu lượn siêu tốc trên không miễn phí!

Cuồng phong trước mặt thổi cho khuôn mặt biến dạng!

"Sao lại không để ta xuống?"

Rõ ràng đều đã thoát được!

Tại sao còn đưa ta đi?

Sơn Miêu lạnh lùng nói, "Mục tiêu của bọn chúng là người!"

"Không mang người! Những người khác sẽ gặp nguy hiểm!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Vậy lão tử chẳng phải càng nguy hiểm sao?

Đây là lấy tiểu gia làm mồi nhử sao?

Sơn Miêu là cần câu?

Chết tiệt!

Đúng lúc này, Sơn Miêu dường như nhận ra có gì đó dị thường!

Nhưng cô cũng không có phản ứng!

Ngay khi cô đáp xuống đất!

Mặt đất vốn kiên cố trong nháy mắt hóa cát, khiến thân thể của cô hãm vào một nửa.

Sơn Miêu dùng sức ném hẳn ra ngoài!

Giang Nam mất cân bằng trên không trung thuận di một cái liền rơi xuống trên thân cây.

Cuối cùng!

Cuối cùng cũng thoát khỏi ma trảo!

Trên cát, Constantine một thân đồ rắn ri nở nụ cười lạnh!

Giang Nam vui vẻ!

Đây không phải là con hàng nước Nga vừa rồi sao?

Lại gặp lại mặt?

"Hừ hừ! Tiểu tử người đứng là mệnh lớn! Cuối cùng cũng bắt được người!"

"Tốt nhất đừng chạy, nếu không ta sẽ cho người cảm nhận được cái gì gọi là sống không bằng chết!"

"Chờ ta giải quyết xong người phụ nữ này, lại giải quyết người!"

Giang Nam nhún nhún vai, chẳng những không chạy, ngược lại hứng thú ngồi trên thân cây lắc lắc chân.

Giải quyết Sơn Miêu?

Người sợ là đang muốn ăn rắn nha!

Não của tên này đúng là có vấn đề mà!

Đại Địa Bạo Hùng cấp Hoàng Kim người nhìn thấy liền chạy!

Người còn muốn giải quyết Sơn Miêu?

Đây chính là kẻ đã dùng tay không đâm chết linh thú cấp Hoàng Kim!

Có thể nói là Bạo Long hình người!

Người mẹ nó lấy cái rắm gì để giải quyết a?

Người tính dùng chuỗi tên dài ngoằn kia của người để hù chết cô ấy à?

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "Ông chú! Mọi người bắt đầu biểu diễn!"

Constantine: ???

Người nói cái gì vậy hả?

Lại lần nữa không làm theo lý thường?

Người cứ nói chuyện kiểu đó!

Mẹ nó ta đáp lời thế nào?

[Giá trị oán khí từ Constantine... +666!]

Chỉ thấy Sơn Miêu mạnh mẽ thoát khỏi đầm cát!

Từng bước một về phía Constantine!

Constantine gầm lên rồi hai tay của hắn nắm chặt!

Chỉ thấy cát vàng vô tận giống như ma xà cực nhanh hội tụ hướng về phía Sơn Miêu!

Bao bọc hoàn toàn cơ thể của cô! Cưỡng ép thắt chặt!

Tạo thành một tòa kim tự tháp 10 x 10!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

"Mẹ kiếp! Là Kazekage Gaara! Người lợi hại a! Có phải người cũng hay xem Hokage nhấn giả hay không?"

"Chẳng qua động tác này, thật sự có chút trung nhị!"

"Bốn năm mười tuổi rồi, người cũng không biết xấu hổ!"

Constantine đỏ mặt: "Người câm miệng lại cho ta được không!"

Xem Hokage nhấn giả thì làm sao?

Kazekage Gaara sao?

Người trang bức cái gì?

Lão tử nguyện ý!

[Giá trị oán khí từ Constantine + 999!]

Nhưng đúng lúc này, sắc mặt hắc đại biến!

Kim tự tháp hoàn toàn từ cát nổ tung!

Sơn Miêu còn nguyên vẹn!

Chẳng qua toàn thân đều hóa thành màu kim loại giống như hắc thiết!

Giống như thiết nhân! Cứng cáp!

Có một loại mỹ cảm khác thường!

Constantine nhếch miệng: "Có chút lợi hại! Lại nhìn chiêu này của lão tử!"

Hắn dậm chân xuống đất!

Tùng đạo gai đá bén nhọn diễn sinh ra hướng đâm về phía Sơn Miêu!

"Đinh! Keng! Ding! Keng!"

Gai đá đâm vào thân thể Sơn Miêu, cắt đứt quân phục!

Làn da dưới quân phục cũng là màu hắc thiết!

Lại tóe ra tia lửa, toàn bộ gai đá đứt gãy!

Giang Nam bịt mắt!

Mẹ nó tổ chất thân thể biến thái gì vậy?

Mình uống được tề đại lực cũng không theo kịp a!

Giang Nam liền tò mò, Sơn Miêu đến tột cùng là dị năng gì?

Constantine hoảng loạn!

Sao lại không thể bắt được cô ấy?

Chỉ thấy mặt hắn ghen đỏ bừng, một tay nhấc lên!

Vô cùng đất đá rời khỏi mặt đất, bao bọc thân thể Sơn Miêu!

Tạo thành một quả cầu đá đường kính 20 mét lơ lửng giữa không trung!

Giang Nam mở to hai mắt, võ tay theo!

"Mẹ kiếp? Địa Bạo Thiên Tinh?"

"Người còn nói người chưa từng xem qua Hokage?"

"Người có biết Thần La Thiên Chinh, Vạn Tượng Thiên Dẫn

không?"

"Nào nào! Biểu diễn luôn cho ta xem!"

Constantine: !!!

Mẹ nó người cố ý phải không?

Thiên con mẹ nhà người!

Chinh cái con bà nhà người!

Lão tử là thổ hệ dị năng!

[Giá trị oán khí từ Constantine + 1000!]

"Rầm!"

Quả cầu đá với đường kính 20 mét bị phá vỡ

Thân ảnh Sơn Miêu giống như mũi tên nhọn lao ra!

Vườn tay ra, dưới tình huống Constantine còn chưa kịp phản ứng, một tay ở trên mặt hấn!

"Rầm!"

Hấn bị Sơn Miêu ấn mặt, hung hăng đập xuống đất!

Đầu đau nhức!

Chỉ thấy bàn tay to của Sơn Miêu, nắm lấy đầu Constantine, giống như cầm một quả bóng rổ!

Đập mạnh xuống đất!

Giang Nam nhìn mà nổi cả da gà!

Quả nhiên!

Báo ứng đến quá nhanh, giống như một cơn lốc xoáy ~

Constantine bị đập cho choáng váng, còng tay Triệt Linh còng vào!

Lúc này Giang Nam mới điên cuồng chạy tới.

Sơn Miêu dần dần trút bỏ một thân màu hắc thiết!

Dưới quân phục rách nát lộ ra một mảng lớn da thịt trắng như tuyết!

Đường cong cơ bụng tám khối rõ ràng quả thực đẹp đến bùng nổ!

Thật là trắng!

Chương 80 - Người Không Hỏi Thì Sao Ta Khai?

Trắng nõn như ngọc, Giang Nam nhịn không được đưa tay ấn lên thịt bụng nhỏ của cô!

Mềm mại đàn hồi!

Ừm?

Vừa rồi làm thế nào mà lại biến thành màu hắc thiết? Trông có vẻ như lực lượng phòng ngự rất cao?

Lập tức lại véo một miếng thịt nhỏ!

Vẫn còn rất mềm mại!

Đúng lúc này, Giang Nam cảm thấy sau lưng trở nên lạnh toát!

Ngẩng đầu liền thấy được ánh mắt giống như có thể giết người của Sơn Miêu!

Giang Nam vội vàng thu tay về, vẻ mặt xấu hổ!

"Cái này... Ta chỉ là nhìn xem! Tò mò!"

Nói xong nhấc nửa tay áo của mình lên, lộ ra bụng!

"Ta cũng không để cho người chịu thiệt! Người có thể bóp lại!"

Sơn Miêu: ???

Người không chịu thiệt là sao?

Mạch não kỳ lạ này là như thế nào?

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

"Đừng nói nhảm! Khiêng!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Xem như thoát khỏi vận mệnh bị coi thành bao cát!

Hừ hừ!

Còn không phải là không nữa đánh sao?

Nhanh nhẹn khiêng Constantine lên, từng bước từng bước đi theo phía sau Sơn Miêu!

Hai người đi tới một hang động!

Sơn Miêu mang theo Constantine đi vào, dặn dò: "Chờ ở bên ngoài!"

Giang Nam hung hăng giật mình một cái!

Đã đoán được kết cục của Constantine!

Không khỏi vì hấn mà bị ai!

Quả nhiên, trong sơn động truyền ra tiếng "Rầm! Rầm!" trầm đục, cùng với tiếng rên rỉ của Constantine!

Giang Nam nghe mà nổi cả da gà!

Không bao lâu sau, hai tay Sơn Miêu dính đầy máu tươi đi ra.

Giang Nam cười rộ: "Hắc hắc, mệt mỏi phải không? Vậy để ta giúp người, người nghỉ ngơi trước!"

Nói xong hưng trí bừng bừng vọt vào sơn động!

Đùa chứ!

Cơ hội kiếm được giá trị oán khí tốt như vậy Giang Nam có thể buông tha sao?

Không thể a!

Nhìn Constantine toàn thân máu tươi, mặt không còn chút huyết sắc, lộ ra nụ cười giống như ác ma!

Vùac đi tới liền động thủ đánh!

"Người nói không nói?"

[Giá trị oán khí từ Constantine + 1000!]

Giang Nam: "Nói không hả? Ôi, ôi!"

"Ta..."

[Từ...]

Giang Nam: "Á à? Miệng còn cứng à?"

"Người mẹ..."

"Còn mẹ nó dám mắng người? Người đã bao giờ nhìn thấy một nắm tay lớn như nồi đất chưa?"

[Từ...]

Ước chừng đánh được nửa tiếng, Giang Nam đều mệt mỗi thở hồng hộc!

Constantine đã bị đánh trợn trắng mắt!

"Ta hỏi người có nói không?"

Constantine rơi hai hàng nước mắt:

"Người cứ hỏi ta có nói hay không! Nói hay không! Người mẹ nó đã hỏi gì sao!"

"Vừa lên liền đánh ta! Chỉ biết có đánh! Cứ bắt ta nói!"

"Nhưng mẹ nó người cũng không hỏi, người bảo ta nói cái gì a!"

Hắn ủy khuất a! Một đại lão nằm trên mặt đất gào khóc!

Đời này mẹ nó chưa từng chịu qua ủy khuất như vậy!

Bị đánh như đòn! Ta mẹ nó cũng muốn nói, nhưng người cũng có hỏi gì a!

Giang Nam gãi gãi đầu?

Cũng rất đau đầu!

Không hỏi à?

Chuyện này mẹ nó cũng thật xấu hổ!

Không khỏi quay đầu nhìn về phía Sơn Miêu dựa vào cửa động!

Sắc mặt Sơn Miêu ửng đỏ, nhưng rất nhanh khôi phục lại, thối rấm nói: "Quên hỏi!"

Giang Nam: ???

Cái gì?

Vừa rồi chỉ muốn đánh Constantine thôi sao?

Chỉ đơn thuần để phát tiết thôi sao?

Khá lắm!

Không khỏi ho nhẹ hai tiếng, để che dấu sự xấu hổ của mình, hợp tình hợp lý nói:

"Ta không hỏi! Người cũng không tự giải thích được sao?"

"Một chút cũng không có nhân lực! Đáng đời người bị đánh!"

Constantine: ???

Nhìn đi!

Người có thấy đây là những lời mà con người sẽ nói ra sao!

Ta mẹ nó muốn nhắc, nhưng mấy lần mở miệng đều bị người đánh trở về a!

Ước chừng đánh nửa giờ, nắm đấm tuông xuống như mưa rào!

Cũng không tìm được cơ hội mở miệng!

[Giá trị oán khí từ Constantine + 1000!]

Chỉ nghe Sơn Miêu nói: "Có bao nhiêu người đến?"

Giang Nam: "Thành thật khai ra!"

Nhìn hai tổ hợp bạo lực này, hẳn xem như hoàn toàn sợ hãi!

Khoan khái khai báo hết!

Nếu không phải Giang Nam ngăn cản, Constantine thiếu chút nữa đã đem địa chỉ nhà của đồng bọn, tiểu tam bao dưỡng nói ra sạch!

Giang Nam: "Hừ! Vừa nhìn thấy người liền biết không có cốt khí! Bại hoại trong giới lính đánh thuê!"

Một ngụm máu già của Constantine phun ra thật xa!

Không có cốt khí?

Một kẻ bại hoại?

Mẹ kiếp!

Là người mẹ nó bảo ta khai báo a!

Đã làm kỹ nữ mà còn lập đền thờ trình tiết? Người có còn là con người hay không?

Giang Nam vội vàng né một ngụm máu già của Constantine!

Chỉ vào hắc cáo trạng với Sơn Miêu: "Chị Sơn Miêu! Hắc ngâm máu phun người!"

Mặt Sơn Miêu tối sầm lại!

Anh bạn nhỏ?

Người có hiểu lắm gì về thành ngữ ngâm máu phun người hay không?

Môn Ngữ văn của người do giáo viên thể dục dạy à?

Con mẹ nó ngâm máu phun người!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 555!]

Thấy Sơn Miêu không phản ứng với mình, Giang Nam bĩu môi!

Lại nhớ tới lời khai của Constantine!

Lần này có không ít người của Bạch Sa trà trộn vào!

Chính là muốn mượn kỳ thi cuối kỳ này, dùng học sinh kiêm chế quân đoàn Âm Dạ!

Nhân cơ hội ra tay với Giang Nam! Sau đó đưa người chạy

trốn!

Kết quả không nghĩ tới lại xuất hiện một đầu Đại Địa Bạo Hùng cấp Hoàng Kim!

Phát sinh ngoài kế hoạch!

Mà đại bộ phận Bạch Sa đã bị quân đoàn Âm Dạ bắt được!

Điều duy nhất khiến Giang Nam lo lắng chính là, Constantine này đều đã là cấp Hoàng Kim rồi!

Thế nhưng còn không phải là người dẫn đầu sao?

Đúng lúc này, một tráng hán người Nga cưỡi trần đi chậm về phía sơn động!

Thần sắc bình tĩnh!

Chương 81 - Tranh Thủ Hôi Của

"Ta liền biết, đám phế vật này quả nhiên không thể làm được việc!"

"Quân đoàn Âm Dạ Hoa Hạ tấn công! Quả thật danh bất hư truyền!"

Giờ phút này biểu tình của Sơn Miêu lại khó có được xuất hiện một tia ngưng trọng.

"Kim Cương! Lần này, người sẽ chết trên đất Trung Quốc!"

"Ta cam đoan!"

Kim Cương híp mắt nói, "Người, ta muốn giết! Người, ta cũng sẽ mang đi!"

Đầu Sơn Miêu cũng không quay đầu lại nói: "Bảo vệ bản thân, nếu ta chết, người phải chạy!"

"Hoa Hạ, cần hệ không gian thứ hai!"

Sắc mặt Giang Nam cứng đờ, lập tức vô tâm vô phế nói: "Yên tâm! Nếu người chết, ta chắc chắn sẽ chạy!"

Trong lòng ngưng trọng vạn phần!

Kim Cương mạnh tới vậy sao?

Con Bạo Long hình người này cũng không nắm chắc?

Sơn Miêu hài lòng gật gật đầu, lập tức vận vẹo cổ, một bước

bước ra, trên người liền phủ lên màu hắc thiết!

Kim Cương cười to!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Giang Nam, máu thịt cả người hẳn lại từng chút từng chút biến thành đá kim cương!

Cuối cùng biến thành kim cương hình người!

Dưới ánh trăng lóe ra ánh sáng chói mắt!

Giang Nam: !!!

Mẹ kiếp!

Mẹ nó là dị năng xa xỉ gì vậy?

Có thể hóa kim cương?

Thần hào!

Một viên kim cương lớn như vậy, bao nhiêu carat?

Không có tiền, liền cắt móng tay đem bán được không?

Kim cương vương lão ngũ sống động!

"Đại ngốc này! Có được năng lực này, còn đi làm lính đánh thuê cái rắm a! Không có tương lai!"

Thành thật mà nói, Giang Nam ghen tị!

Kim Cương: ???

Người nói ta không có tiền đồ sao?

Làm lính đánh thuê thì sao chứ?

Ước mơ?

Đây là ước mơ người có biết không?

[Giá trị oán khí từ Markov. Sergey + 1000!]

Giữa hai người không có gì có thể nói!

Trong nháy mắt hai bóng người va chạm nhau, dùng quyền đối quyền!

"Rầm" một tiếng!

Không khí nổ tung có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Nơi quyền phong của hai người, thậm chí còn tóe ra đốm lửa!

Cận thân giao phong, quyền quyền giao nhau!

Giang Nam nhìn mà lú lẫm!

Nhưng cẩn thận quan sát có thể phát hiện, trên người Kim Cương đã dính vết máu!

Và máu này là máu của Sơn Miêu!

Độ cứng của kim cương là 10, có thể nói là vật liệu cứng nhất trong tự nhiên!

Cho dù là phòng ngự của Sơn Miêu cũng không chịu nổi!

Nhưng cự lực của cô hung mãnh dị thường! Cho dù là kim cương cũng bị đâm ra vết nứt.

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Nhìn vụn kim cương bị rơi ra, còn có thể nhìn được sao?

Lập tức liền thuận di đến chiến trường!

Ngồi xổm xuống đất và bắt đầu nhặt kim cương!

Cái này cũng là tiền a!

Nhìn vào viên kim cương có kích thước trứng chim bồ câu trong lòng bàn tay, trái tim hẳn nở hoa!

Cúi đầu điên cuồng nhặt lấy!

Đồng thời trong đầu sinh ra ý nghĩ kỳ quái.

Kim cương kia chính là do một người hóa thành!

Vụn rơi xuống từ trên người hắn...

Đó chẳng phải chính là căn bã sao?

Giang Nam nghĩ đến đây đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Kim Cương!

Lạnh lùng phun một câu: "Căn bã!"

Kim Cương: ???

Con mẹ nó!

Tên này là loại người gì vậy?

Nhặt căn bã của lão tử?

Còn mẹ nó mắng ta là căn bã sao?

Người cũng nên giữ chút mặt mũi đi!

Sơn Miêu: ...

Tình hình chiến đấu của hai người càng lúc càng kịch liệt!

Sơn Miêu dùng linh kỹ hồng mang kia, thế công lại mãnh liệt!

Mà Kim Cương không biết dùng linh kỹ gì, trên người lại mọc

ra từng cái gai kim cương!

Cắt vào trên người Sơn Miêu tạo ra những vết máu!

Giang Nam nhìn mà cảm thấy khó chịu.

Nghĩ xem có thể lên giúp Sơn Miêu hay không!

Nhưng mình ngoại trừ thuấn di chạy trốn ra, lấy thủ đoạn công kích hiện tại cũng không có cách gì phá được phòng ngự của Kim Cương a...

Trong lòng đang sốt ruột!

Cả hai đều đỏ mắt!

Trên người Sơn Miêu đột nhiên lóa ra hồng quang chói mắt!

Nường theo một tiếng nổ vang, mặt đất đều run rẩy theo!

Giang Nam vội vàng nhìn lại!

Chỉ thấy trên người Sơn Miêu cắm ba cây gai kim cương!

Một cái ở ngực! Một cái ở bụng! Một cái ở đùi!

Máu chảy ròng ròng!

Mà gã kim cương kia thì nằm trên mặt đất, mũi nhọn đâm gãy hơn phân nửa!

Trên mặt đất rải rác vô số mảnh kim cương!

Giờ phút này trên người hắn tất cả đều là vết nứt, giống như gốm sứ sắp vỡ vụn.

Không dám nhúc nhích.

Sơn Miêu còn muốn tiên lên, nhưng thân thể lại vô lực ngã

xuống!

Giang Nam bị dọa vội vàng đi đỡ!

Nhìn gai nhọn cắm trên người Sơn Miêu, Giang Nam có chút không thở nổi!

Tất cả đều là chỗ yếu hại! Trong miệng còn không ngừng tuôn máu tươi!

Giang Nam vẻ mặt lo lắng:

"Phải làm sao bây giờ! Phải làm sao bây giờ! Người sẽ không chết, phải không?"

"Mẹ kiếp! Ta có bộ dụng cụ sơ cứu, người đợi ta một chút! Ta sẽ mang tới cho người!"

Sơn Miêu lắc đầu, khàn khàn nói: "Kim Cương chưa chết! Để ta yên! Giết hẳn đi! Nhanh lên!"

Giang Nam sửng sốt.

Kim Cương thật sự chưa chết, trừng to hai mắt hung ác nhìn chằm chằm Giang Nam!

Trên người tất cả đều là vết nứt, hẳn không dám nhúc nhích, động liền vỡ vụn! Vỡ vụn thì chết thật!

Hơn nữa vết nứt đang chậm rãi chữa trị!

Sơn Miêu đã phế, nhìn Giang Nam chỉ có Hắc Thiết mười sao, hẳn hoàn toàn không lo lắng!

Lão tử liền đứng ở đây cho người chém, người cũng không phá được phòng ngự của lão tử!

Chương 82 - Miệng Lưỡi Đàn Ông Là Quỷ Lừa Người!

Giang Nam một trận nóng lòng!

Nếu để cho Kim Cương Vương lão Ngũ khôi phục lại, hai người đều xong đời!

Không nói hai lời, chơi chết hắn!

Một đồng kim cương lớn như vậy, Giang Nam không tin mình không làm được!

Người đưa cho Giang Nam 200 kg gạch, hắn có thể không khiêng nổi!

Nhưng nếu đưa 200 kg Nhân Dân Tệ?

Ôm lấy mà chạy vội!

Hơn nữa còn có thể nhảy!

Huống chi 200 kg kim cương này?

Kim Cương nhìn hai mắt Giang Nam bốc lên ánh sáng, không khỏi nuốt nước bọt!

Một trận chột dạ!

Cái này...

Chắc là sẽ ổn thôi!

Chỉ thấy Giang Nam rút ra dao găm ba cạnh của mình!

Đâm mạnh vào cổ Kim Cương!

Một đồng đốm lửa tóe ra!

Chấn động khiến cánh tay Giang Nam tê dại! Lưỡi dao đều nứt gãy!

"Mẹ nó thật đúng là cứng rắn!"

Kim Cương đặc ý: "Ta chống mắt lên xem người sẽ làm gì?"

Giang Nam nổi giận!

Mẹ kiếp!

Ta không tin là ta không làm gì được!

Tiền tài ngay trước mắt làm sao có thể từ bỏ chứ?

Con mắt híp lại!

Nghĩ đến việc cầm dao găm ba cạnh hướng về phía môi Kim Cương cường ép thông xuống!

"Há miệng cho lão tử!"

Kim Cương cắn chặt, chính là không mở miệng!

Giang Nam: "Được! Người đợi đó!"

Nói xong cầm hai viên đá lên liền nhét vào lỗ mũi Kim Cương!

Hắc hắc cười lạnh!

Không há mồm? Vậy cứ chờ đó mà tắt thở đi!

[Giá trị oán khí từ Marklov. Sergey +1000!]

Bịt lỗ mũi?

Chơi dơ với lão tử!

Mẹ nó!!!

Kim Cương ghen hơn ba phút thật sự là nhịn không được, há mồm thở dốc!

Giang Nam nhân cơ hội đem một nắm đậu nành giải độc kẹp linh hẹ nhét hết vào miệng hẳn!

Kim Cương mắt sắp nổ tung! Nhưng vì thở hỗn hển cũng chỉ có thể nuốt vào!

Mẹ kiếp!

"Người đã cho lão tử ăn cái gì?"

Giang Nam cười xấu xa!

Cái gì sao? Chờ lát nữa người sẽ biết!

Chỉ chốc lát sau Kim Cương đã có phản ứng, hơn nữa phản ứng không phải lớn bình thường!

Thân thể bất an vặn vẹo!

Mấu chốt là còn không dám động đậy!

Hắn sắp ghen đến phát điên rồi!

Giang Nam thừa dịp cơ hội này, dùng dao găm ba cạnh cắm vào vết nứt, điên cuồng khạy kim cương!

Hiệu quả đáng kể!

Kim Cương đã tức giận!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, mình sớm muộn gì cũng sẽ bị tiểu tử này dờ bỏ!

Không còn cố nén nữa, mà là hét lên: "Ta liều mạng với người!"

Kim Cương mạnh mẽ đứng dậy, hai cánh tay Kim Cương đập mạnh về phía Giang Nam!

Giang Nam nhanh tay lẹ mắt! Bắt lấy nó!

Hai người cứ như vậy đọ lực! Kim Cương liên tục có những mảnh kim cương rơi xuống!

Giang Nam nghẹn tới mức sắc mặt đều đỏ lên!

Nhưng cự lực truyền tới hai tay làm cho hãn căn bản không cách nào phản kháng!

Khoảng cách quá lớn!

Lập tức thuấn di tới phía sau Kim Cương!

Giữ chặt đầu hãn, hung hăng đè xuống, hai tay gắt gao giữ chặt, lập tức mãnh liệt xách!

Đến cứ vặn bẻ đầu đầy tiêu chuẩn!

Kim Cương bị nghẹn không thở nổi, hai quyền điên cuồng nện vào lưng Giang Nam!

Phát ra tiếng trầm đục như gõ trống!

Giang Nam cảm giác mình như bị từng búa nện vào!

Xương sườn chắc chắn đã bị gãy!

Một ngụm máu tươi tanh ngọt tràn lên yếu hầu lại bị nuốt trở về!

Giờ phút này trong mắt Giang Nam tất cả đều là tàn nhẫn!

"Mẹ nó! Nhìn xem ta chết trước! Hay người chết trước!"

Sơn Miêu bất lực nói: "Anh chạy đi! Cứ mặc ta, đừng lo cho ta!"

"Đừng ở đây nữa!"

Giang Nam cắn răng: "Bảo ta từ bỏ một viên kim cương lớn như vậy? Làm sao có thể chứ?"

Sơn Miêu nóng nảy!

Đã là lúc nào, Giang Nam vẫn còn đùa giỡn được!

"Người vừa rồi không phải đáp ứng ta sao? Nếu ta chết, người liền chạy! Đã nói rõ rồi!"

Giang Nam phun ra một ngụm máu tươi và cười sáng lạn!

"Miệng lưỡi đàn ông! Quý lừa người a!"

"Miêu Miêu, đạo hạnh của người vẫn còn quá nông!"

Nói xong lại phun ra một ngụm máu già, Giang Nam vẫn kiên quyết không buông tay!

Đùa gì chứ!

Cứ vậy mà bỏ chạy sao? Có còn là một người đàn ông nữa không?

Sơn Miêu bị biến thành dáng vẻ này, nói cho cùng vẫn là vì mình!

Có một số việc, Giang Nam không muốn phải hối hận!

Cảm xúc trong lòng Sơn Miêu trở nên cuộn cuộn!

Cắn chặt môi dưới, nửa câu cũng nói không nên lời.

Giang Nam vẫn luôn thích đùa giỡn, miệng lưỡi trơn tru!

Những thời khắc mấu chốt chưa bao giờ rút dây xích!

Nói cho cùng vẫn không muốn bỏ lại mình mà chạy trốn!

Sơn Miêu biết, mình chung quy vẫn không nhìn lầm người!

Chỉ thấy Giang Nam trừng mắt, răng thép cắn chặt!

Lại càng hạ nhãn tâm!

Hôm nay tiểu gia ta không giết chết lão tử người, ta nhất định phát sóng trực tiếp ăn tường!

Lại một quyền!

Đột nhiên, Giang Nam cảm thấy tim mình đập thành thịch!

Lưu lượng máu tăng tốc, nhiệt độ cơ thể tăng vọt!

Chảy trong mạch máu dường như không phải là máu, mà là dung nham!

Nhiệt độ cao thậm chí trong cơ thể Giang Nam còn bốc hơi nước! Bay ra khỏi lỗ chân lông!

Làn da đều hiện ra một loại màu đỏ thẫm quỷ dị!

Gân xanh nổi lên!

Từng luồng lực lượng mãnh liệt ủa tới!

Giang Nam trực tiếp cảm giác tai rõ mắt sáng, ngũ giác cùng với tổ chất thân thể tăng cường toàn diện!

Sơn Miêu mở to hai mắt!

Huyết thanh!

Huyết thanh hoạt động!

"Đi chết đi!"

Chỉ nghe "rầm" một tiếng!

Cái đầu kim cương đã bị Giang Nam vụn xuống!

Thân thể Kim Cương vô lực ngã xuống đất!

Giang Nam thở dốc từng ngụm, nhìn đầu kim cương lớn trong tay!

"Chật chịt chịt! Một viên kim cương lớn như vậy! Nó đáng giá bao nhiêu?"

Sơn Miêu: ...

Cô không biết nên bắt đầu xử lý từ đâu!

Chương 83 - Huyết Khí Nhân Sâm

Không có thời gian để quản nhiều như vậy!

Giang Nam vội vàng kiểm tra thương thế của Sơn Miêu, nhưng vừa nhìn, không khỏi trầm mặc!

Máu tươi trên mặt đất đã tụ thành một vũng nhỏ!

Khuôn mặt của Sơn Miêu đã trắng đến đáng sợ!

"Đừng cứu! Đây là núi hoang, không sống nổi!"

"Đi thôi! Dựa vào năng lực của người, có thể rời khỏi Linh Khư!"

Giang Nam ngồi xổm trên mặt đất

"Nói bậy!"

"Trong phim bị thương còn nặng hơn người những vẫn sống được đấy thôi!"

"Người đây có là gì chứ?"

Sơn Miêu cười khổ: "Người không thể đứng đắn được một lúc sao!"

Giang Nam lắc đầu!

Thật vất vả mới chống cự được đến cuối cùng!

Làm thế nào mà hắn có thể đứng nhìn Sơn Miêu chết?

Nhìn giá trị oán khí tích góp được gần hai triệu của mình!

Trong lòng thầm niệm!

Hệ thống!

Lần này đừng hổ nữa!

Có thể trúng phần thưởng đáng tin một chút hay không?

[Tất cả tránh ra! Ta muốn bắt đầu trang bức!]

Nhìn tin tức đột nhiên xuất hiện trong đầu, Giang Nam có chút sửng sốt.

Mẹ kiếp!

Ta cũng không biết phải nói cái gì!

Được rồi, vậy thì mời người bắt đầu biểu diễn a!

[Mười lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Quần lót hiệu Hulk!]

.....

Giang Nam cho rằng có thể trang bức ra thứ gì đó!

Mẹ nó còn không phải chỉ là hân hạnh được tài trợ thôi sao?

Nhìn tổng giá trị oán khí dần dần rút xuống, mặt Giang Nam trở nên đen hơn đào than!

19 đợt rút thăm liên tiếp 10 lần!

Tổng cộng ra 5 viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan, còn lại tất cả đều là quần lót hiệu Hulk!

Giang Nam sắp phát điên rồi!

Kết quả là lần thứ hai mươi, cuối cùng đã xuất hàng mới!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một viên Khí Huyết Nhân Sâm!]

.....

Giang Nam mở thông tin vật phẩm để xem!

Khí Huyết Nhân Sâm!

Tác dụng: Khôi phục tình trạng sức khỏe của người dùng! Bao trị bách bệnh! Bổ khí huyết! Cực bổ!

Giang Nam cực kỳ hồ nghi!

Nghe có vẻ lợi hại! Trông rất đáng tin cậy a!

Nhưng mỗi lần hệ thống xuất hiện thông tin nghiêm túc như vậy!

Tất cả đều có cái hố khổng lồ!

Hơn nữa nhìn lại thân phận giải thưởng khuyến khích của Khí Huyết Nhân Sâm.

Giang Nam không khỏi có chút hoảng hốt!

Nhưng hiện tại mắt thấy Sơn Miêu sắp chết, làm sao còn nhiều thời gian để cho Giang Nam suy nghĩ.

Lập tức lấy Khí Huyết Nhân Sâm ra!

Giang Nam ngớ ngẩn!

Chỉ thấy kích thước của Khí Huyết Nhân Sâm còn chưa tới ngón cái!

Hình như có chút quá tí hon rồi thì phải?

Một bộ dạng suy dinh dưỡng nặng!

Sắp héo rủ tới nơi!

Mẹ kiếp!

Mẹ nó không biết xấu hổ nói bao trị bách bệnh? Còn bổ khí huyết? Cực bổ?

Ai mẹ nó tin nổi chứ!

Cái vẻ bề ngoài chó má gì đây?

Nếu người cực bổ tới vậy!

Sao không tự bổ cho mình trước đi?

Nhưng không có thời gian cho Giang Nam do dự!

Lúc này liền nhét Khí Huyết Nhân Sâm đến bên miệng Sơn Miêu!

"Này! Ăn đi! Thứ này đại bổ! Ăn xong sẽ ổn thôi!"

Sơn Miêu nhìn cái thứ khô khốc, một chút cũng không tròn trịa, giống như nhân sâm suy dinh dưỡng...

Đây chẳng lẽ là trong lúc tuyệt vọng nên cái gì cũng có thể thử được sao?

Nhân sâm đích xác bổ, nhưng mình bị thương trí mạng!

Trước không nói tới nhân sâm bình thường có tác dụng hay không!

Chỉ với em bé nhân sâm suy dinh dưỡng này...

Sơn Miêu cũng không đành lòng bỏ vào mồm!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 333!]

"Đừng lộn xộn nữa... Người cứ để ta yên tĩnh một lát được không!"

Sơn Miêu còn muốn trước khi chết hồi tưởng về nhân sinh!

Một lần thương cảm!

Giang Nam cứ lộn xộn mãi thế này, hoàn toàn không có bầu không khí trước khi chết có được không?

Giang Nam: "A! Lúc này rồi còn ngạo kiều! Nếu người không ăn, ta sẽ miệng đổi miệng cho người ăn!"

"Ừm, chính là loại vườn đầu lưỡi kia!"

Sơn Miêu hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam!

Thấy tên này thật sự muốn hôn tới, giận dữ nói: "Người im miệng cho ta! Ta sẽ ăn!"

Miệng đổi miệng còn chưa tính!

Còn dám vườn đầu lưỡi?

Mơ tưởng!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 888!]

Giang Nam cười hắc hắc, đem Khí Huyết Nhân Sâm nhét vào trong miệng Sơn Miêu!

Sau đó lấy ra một cây khác, có chút do dự!

Há miệng nuốt vào!

Có chút ngọt ngào!

Sau đó hẳn liền có chút khẩn trương quan sát Sơn Miêu!

Tác dụng phụ của Khí Huyết Nhân Sâm này là gì?

Đừng có nói cứu sống được Sơn Miêu rồi!

Sau đó mình lại bị cô dùng quyền đâm chết a!

Như vậy cũng quá thiệt thòi!

Sơn Miêu cảm thấy cơ thể ấm áp, vết thương cũng sinh ra cảm giác ngứa ngáy!

Không khỏi nghi hoặc...

Chẳng lẽ em bé nhân sâm này thật sự có tác dụng?

"Rút ra!"

Giang Nam nuốt nước bọt!

Cẩn thận cầm lấy cái gai kim cương dài cắm trên người Sơn Miêu!

Vẻ mặt chột dạ...

"Ta rút ra đó a!"

"Người đừng cứ nhiều lời vô nghĩa như vậy!"

Giang Nam: ...

Đảo mắt ba cái gai kim cương dài đều bị nhổ ra!

Máu thịt ở chỗ vết thương thật sự đang khép lại với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được!

Nhưng kể tiếp...

Chỉ thấy ba trụ máu theo miệng vết thương cuồn cuộn tung ra!

Phun thẳng ra cao hơn một mét!

Thế rất mãnh liệt!

Lúc này Giang Nam đều bị máu dính đầy người!

Quả thực chính là đài phun nước nhỏ hình người!

Giang Nam ngẩn người! Vội vàng đưa tay che!

Một tay đặt lên ngực cô, một tay đặt ở bụng cô!

Chương 84 - Mời Chào

Sơn Miêu giật mình: "A! Người để tay ở đâu vậy?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam về mặt chính trực: "Ta đang cầm máu cho người!"

"Mẹ kiếp!"

"Chị Sơn Miêu! Người chảy rất nhiều máu!"

Sơn Miêu: ...

Con mẹ nó máu thật nhiều!

Cái này đều phải phun ra tới sáu bảy cân máu rồi?

Cô vốn cảm giác mình có thể chống cự được, còn có thể sống một hai phút!

Kết quả bây giờ...

Sơn Miêu cảm thấy giây tiếp theo mình liền xong!

Đến tột cùng Giang Nam cho mình ăn cái thứ rách nát gì vậy?

Giang Nam đều sợ đến choáng váng!

Cứ phun như vậy! Người bình thường đều phải thành xác khô!

Vòi hoa sen nhỏ sống động!

Kết quả không đến 30 giây! Máu không còn phun nữa!

Tất cả các vết thương trên Sơn Miêu đều được chữa lành hoàn

hảo!

Da thịt trắng như tuyết, ngay cả một chút vết sẹo cũng không để lại!

Sơn Miêu cùng Giang Nam liếc nhau, đều giống như gặp quỷ!

Lập tức Sơn Miêu xấu hổ nói: "Tay! Còn không lấy ra!"

Giang Nam ngây ngô cười, lúc này mới bỏ tay ra!

Nhưng đột nhiên sắc mặt biến đổi!

"Mẹ kiếp!"

"Đại sự không ổn!"

Chỉ thấy hai cột máu từ phía dưới lỗ mũi Giang Nam bắn thẳng ra!

Nó giống như một khẩu súng nước!

Làm sao để ngăn nó lại đây!

Sơn Miêu nhìn Giang Nam điên cuồng chảy máu cam, vẫn không nhận được, cười ra tiếng!

Nhưng ngay sau đó, hai luồng nhiệt cũng chảy ra khỏi mũi cô!

Lạc Thiên Hồng: !!!

Cái quái gì vậy!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam sắp phát điên rồi!

Hắn rốt cục cũng hiểu, câu "Bổ khí huyết! Cực bổ!"

Đến tột cùng là bỏ cái gì!

Mẹ nó cái này cũng quá bỏ rồi?

Máu nhiều không dùng lại được!

Còn gì mà Khí Huyết Nhân Sâm chứ? Trực tiếp gọi là Máu Mũi Nhân Sâm thì hơn!

Tác dụng phụ này cũng quá hổ, phải không?

Hai người đều chảy máu mũi, ánh mắt Sơn Miêu nhìn về phía Giang Nam đã muốn giết người rồi!

"Người muốn làm gì? Ta cứu mạng người a!"

Giang Nam đứng dậy muốn chạy!

Sơn Miêu: "Người chạy cái gì? Ta không trách người!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

"Người gạt người!"

"Nữ nhân đều là đại lừa đảo, móng heo to!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Đùa gì chứ!

Giang Nam hiện tại đều hoảng sợ!

Không chạy còn chờ bị nện chết sao?

Lấy Sơn Miêu Bạo Long Thú hình người kia!

Một cú đâm liền thẳng thiên!

Chịu không nổi a chịu không nổi!

Hai người chảy máu mũi suốt ba tiếng đồng hồ mới dừng lại!

Sơn Miêu bật mũi đưa tay về phía Giang Nam.

Giang Nam: ???

Ý người là sao?

Vì thế thăm dò duỗi tay mình qua!

Lòng bàn tay hai người chạm nhau...

Thân thể Sơn Miêu cứng đờ!

Giang Nam oán trách: "Đã bao nhiêu tuổi rồi, còn chơi đập tay!"

Sơn Miêu "bốp" một tiếng vỗ tay Giang Nam!

"Ai muốn đập tay với người! Cho ta một bộ quần áo!"

Cô phục rồi!

Mạch não của Giang Nam quá khác người!

Ở chung với hần, tâm lý dễ sụp đổ!

Giang Nam cười hắc hắc, đưa cho cô một bộ quần áo của mình!

Hai người hiện tại thật sự có chút chật vật, cả người đầy máu không nói!

Quần áo của Sơn Miêu cũng đều bị rách tươm.

Thừa dịp Sơn Miêu thay quần áo, Giang Nam thân là một kẻ có niềm đam mê thuần khiết với tiền tài liền thu hồi thi thể gã Kim Cương đã biến thành một đồng kim cương vào trong không gian dị độ của mình!

Hơn 200 kg kim cương, bao nhiêu tiền chứ?

Chỉ hỏi người đã từng thấy qua chiếc nhẫn kim cương nào to như vậy chưa?

Trong nháy mắt Giang Nam liền cảm thấy thắt lưng mình cứng rần!

Nhìn Sơn Miêu không nói gì.

Chỉ thấy lúc này Sơn Miêu mặc quần áo Giang Nam!

Quần đùi dưới thân, thân trên áo trắng, phía trên còn in mèo máy...

Sơn Miêu hung dữ nói: "Nhìn cái gì!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ai bảo ta lại có một đôi mắt khám phá vẻ đẹp?"

Ta không khống chế được mình!"

Lạc Thiên Hồng:...

Hừ, chỉ được cái dẻo miệng!

"Em bé nhân sâm này người kiếm được ở đâu?"

Giang Nam mặt không đỏ, trái tim không đập: "Đào trong Linh Khu!" "

Sơn Miêu trợn trắng mắt: "Không phải trồng ở sân sau nhà người sao?"

Lừa ai?

Quân đội biết rõ thông tin của Giang Nam!

Nhà hần căn bản không có sân sau!

Giang Nam ngằm cười không nói lời nào.

Hừ hừ!

Cũng không biết giữ chút mặt mũi cho ta sao?

Vạch trần triệt để như vậy làm gì?

Thấy Giang Nam không muốn nói, Sơn Miêu cũng không hỏi nhiều.

Thần sắc nghiêm túc, nhìn chăm chú vào hai mắt Giang Nam, trầm giọng nói: "Đi theo ta đi!"

Giang Nam sửng sốt, lập tức lâm vào trầm tư, thần sắc có chút khó xử.

Sơn Miêu gật đầu, dù sao loại đại sự quyết định tương lai này, vẫn phải suy nghĩ thật kỹ!

Nửa phút sau, Giang Nam thở dài một tiếng nói: "Đi theo người cũng được!"

"Nhưng ta muốn có Mercedes!"

"Ta muốn biệt thự nhỏ!"

"Ta muốn số đỏ!"

"Còn phải mỗi ngày sớm tối ôm ôm!"

"Người phải hứa với ta! Ta sẽ đi theo người!"

Sơn Miêu: ???

Cái quái gì vậy!

Cô sắp phát điên rồi!

Chỉ muốn người gia nhập quân đoàn Âm Dạ, đi đánh người mà thôi!

Sở đồ biệt thự Mercedes-Benz thật quá đáng!

Còn mẹ nó phải ôm người?

Người muốn làm một tiểu nãi cầu? Hay là làm bộ đội quân đoàn Âm Dạ?

Mặt Sơn Miêu hoàn toàn tối sầm, giận dữ nói: "Còn muốn ôm? Ta thấy người có lẽ muốn ăn đòn hơn!"

Vẻ mặt Giang Nam khó xử: "Cái gì? Không... Không tốt lắm, người muốn chơi roi da sao?"

"Ta cũng không có đam mê phương diện này!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Sơn Miêu nắm lấy mặt Giang Nam cuồn xoa một trận: "Là cùng ta làm người của Âm Dạ!"

"Ta sẽ đưa người đi! Làm một lính đánh thuê dưới tay ta!"

Chương 85 - Trở Về

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải muốn bao nuôi ta sao?"

Lập tức vẻ mặt trở nên mất mát!

Giang Nam còn tưởng rằng mình rốt cục cũng được làm Chạn Vương!

Cuối cùng có thể không cần phải làm việc chăm chỉ!

Dựa vào nhan sắc của mình để kiếm cơm!

Làm một tiểu nãi cầu vô tư vô lự!

Sơn Miêu trầm mặc!

Này! Vẻ mặt mất mát của người là nghiêm túc đó sao?

Người bình thường không ai lại nghĩ tới chuyện này a!

"Thế nào? Người suy nghĩ sao về đề nghị này?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta mới không đi! Ta còn phải đi học!"

Sơn Miêu không từ bỏ: "Đi học có ích lợi gì chứ! Trường người dạy cái gì ta cũng có thể dạy người cái đó!"

"Đừng lãng phí thời gian ở trường!"

Làm lính đánh thuê lâu như vậy!

Cô rất vất vả mới phát hiện ra được Giang Nam!

Sao có thể dè dàng thả hẵn ta đi?

Đi theo mình, Giang Nam sẽ có tương lai vô hạn!

Sân khấu của hắn sẽ không phải chỉ nằm trong Giang Thành nhỏ nhoi này!

Mà là toàn bộ Hoa Hạ , thậm chí cả thế giới!

Giang Nam đầu lắc giống như trống bỏi!

"Không đi!"

Đùa gì chứ!

Gia nhập quân đoàn Âm Dạ sao?

Có được lợi lộc gì!

Trong quân đoàn Âm Dạ có tiểu tử tỷ tỷ quần áo rách rưới sao?

Có thể bày sạp hàng kiếm tiền sao?

Có thể tận hưởng thanh xuân vườn trường sao?

Mình mới không đi!

Nhìn Giang Nam kiên định cự tuyệt!

Sơn Miêu đột nhiên mỉm cười: "Không đi thì không đi, không ép buộc người! Đi thôi!"

Giang Nam: ???

Dễ dàng từ bỏ mình như vậy?

Không đúng!

Dựa theo tính cách của Sơn Miêu hắn phải đâm mình một trận, sau đó cưỡng ép kéo mình đi a!

Tại sao đột nhiên đổi tính?

Không biết tại sao! Trong lòng Giang Nam đột nhiên có một loại dự cảm không tốt!

"Chị Sơn Miêu, huyết thanh kia là sao? Vừa rồi lúc đánh Kim Cương..."

Sơn Miêu liếc mắt nhìn Giang Nam một cái!

"Không thể nói, cơ mật quân sự!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Bây giờ chơi ta?

Quả nhiên chờ ở đây!

Sơn Miêu dự hoặc nói: "Gia nhập Âm Dạ, làm linh đánh thuê rồi ta sẽ nói cho người biết!"

Giang Nam quay đầu: "Sẽ không đi!"

Hừ hừ!

Miêu Miêu!

Nữ nhân tâm cơ!

Bạo Long Thú hình người!

Tra nữ ăn xong bỏ chạy!

Than ôi...

Chung quy là một người bao hết!

Sơn Miêu mang theo Giang Nam tuần tra khắp nơi, muốn trợ giúp quân đoàn Âm Dạ!

Nhưng đi dạo một vòng, lại nhận được tin tức, toàn bộ người của Bạch Sa tiến vào Linh Khư đã bị bắt được!

Chỉ thiếu Kim Cương và Constantine!

Tất cả các học sinh đã được sơ tán hoàn tất!

Trên thực tế, Constantine bị còng, Kim Cương biến thành một đồng kim cương lớn vẫn còn nằm trong không gian dị độ của Giang Nam!

Chỉ là dọc theo đường đi Giang Nam cũng không nhàn rồi!

Thú triều đã qua, thú thi trên mặt đất!

Quân đoàn Âm Dạ căn bản không có thời gian đào Linh Châu! Chỉ mang linh châu cấp Bạch Ngân!

Phần còn lại có thể tiện nghi cho Giang Nam!

Đi một đường, đào một đường!

Chuyện nhặt của hời thế này, Giang Nam thích nhất!

.....

Lối vào Linh Khư Thiên Trì đã được quân đoàn Âm Dạ tiếp nhận!

Bảo vệ nghiêm ngặt!

Ngay lúc này không ít phụ huynh học sinh đã đến đây, thấy con cái của mình đi ra một cách an toàn, tất cả thở nhẹ nhõm!

Cũng có phụ huynh biết được tin dữ, khóc không ra hình dạng.

Thân là Linh Võ giả, đương nhiên sẽ có nguy hiểm!

Cho dù trong lòng đã có chuẩn bị, trong lúc nhất thời vẫn không cách nào tiếp nhận!

Nhưng cũng may có quân đoàn Âm Dạ nhúng tay vào, khống chế tổn thất đến mức nhỏ nhất!

Giờ này khắc này, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết suốt đêm chạy tới, cực kỳ gấp gáp!

Tất cả mọi người đã ra ngoài! Ngay cả Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã cũng bình an trở về!

Vẫn không thấy bóng dáng Giang Nam đâu! Cả hai đều phát điên!

"Tiểu Nam sẽ không xảy ra chuyện chứ!" Trên mặt Chung Ánh Tuyết tràn đầy lo lắng, con người ửng đỏ, trên hai má còn có nước mắt, hiển nhiên là vừa mới khóc xong!

Hạ Dao an ủi: "Tuyết Tuyết yên tâm! Tiểu Nam thông minh như vậy! Chắc chắn sẽ lo được cho bản thân!"

Đúng lúc này, cửa vào Linh Khư xôn xao một trận!

Chỉ thấy Giang Nam đi theo phía sau Sơn Miêu, đi ra đại môn Linh Khư!

Đông đảo quân đoàn Âm Dạ đồng loạt hành lễ với Sơn Miêu!

"Đội trưởng!"

Sơn Miêu khẽ gật đầu không nói gì!

Giờ phút này ánh mắt một đám quân đoàn Âm Dạ nhìn về phía Sơn Miêu không khỏi có chút cổ quái!

Bởi vì cô không mặc đồng phục quân đội!

Mà là chiếc quần ống loe lớn, tay áo ngắn!

Một chiếc áo tay ngắn in hình mèo máy còn bị Sơn Miêu mặc thành đồ lộ rốn!

Lại nhìn Giang Nam, đồng dạng cũng là quần dài áo ngắn! trên đó in hình Doraemon?

Áo đôi?

Mẹ kiếp!

Trên người Sơn Miêu mặc nam trang, hơn nữa vừa nhìn đã biết là quần áo của Giang Nam!

Hơn nữa Sơn Miêu cuối cùng mang Giang Nam ra, hai người không biết đã đi đâu, ước chừng ba giờ không lộ diện!

Chờ Sơn Miêu ra đã thay quân phục?

Còn mặc quần áo của Giang Nam?

Khá lắm! Khá lắm!

Không ít người của Âm Dạ nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt đều trở nên khác lạ!

Cua đổ được đội trưởng của chúng ta?

Trâu bò!

Quá trâu bò!

Chương 86 - Ta Chọn Chỉ Có Chuẩn

Trần Thần điên cuồng nháy mắt với Giang Nam, đáng về người trâu bò, người là nhất!

Mà An Ninh thì len lén giơ ngón tay cái về phía Giang Nam!

Giang Nam về mặt đắc ý!

Ta không làm gì cả!

Các bạn học cũng nhìn ngây người!

Xem Sơn Miêu và Giang Nam trong "trang phục tình nhân"! Tất cả đều bùng nổ!

Trách không được lại thân thiết với quân đoàn Âm Dạ như vậy!

Thì ra còn có một tầng quan hệ như vậy?

Lợi hại! Lợi hại!

Giới quyền quý thật loạn!

Lý Mộ Ngôn cũng mông lung, Sơn Miêu mẹ nó mang Giang Nam đi... Có phải là đi vào sâu Linh Khư không?

Không biết nghĩ tới cái gì, khuôn mặt xinh đẹp của cô đỏ lên!

"A!"

Về mặt Sơn Miêu hồ nghi, có chút không hiểu chuyện gì!

Nhìn Giang Nam mặt vui vẻ như nở hoa, không khỏi trợn trắng mắt.

Không phải chỉ nhặt được chút Linh Châu thôi sao?

Cũng có thể vui thành thế này!

"Trở về đi, chỗ ta còn có việc phải làm!"

Giang Nam: "Được! Chị Miêu Miêu! Đừng có quên ta a!"

"Cút!"

Giang Nam vừa ra khỏi khu phong tỏa trực tiếp bị Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ôm thành bánh quy kẹp!

Mùi thơm của mũi đầy!

Thật tuyệt vời!

Sau một trận ôm.

Chung Ánh Tuyết: "Thế nào? Người có bị thương không? Không thoải mái ở đâu?"

Hạ Dao: "Sao lại ra thế này? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Nhìn hai cô gái bởi vì lo lắng cho mình mà suốt đêm chạy tới núi Trường Bạch, chờ mình đi ra!

Trong lòng Giang Nam dâng lên một trận dòng ấm áp!

"Ta nói ta đi đào kim cương! Đào được hơn hai trăm kg kim cương, các người có tin không?"

Chung Ánh Tuyết:...

Hạ Dao: ...

Đào kim cương? Đào kim cương trong Linh Khư?

Còn đào được hơn hai trăm kg?

Quý lừa người!

Không khỏi hung hăng lườm Giang Nam một cái!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Vì thưởng cho các người từ xa đến ngênh đón ta khỏi hoàn trở về! Cho hai người ăn kẹo!"

Nói xong trong tay biến ra ba viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Trong mắt Hạ Dao tất cả đều là kinh hãi!

Đi tới hướng về phía hai má Giang Nam đặt xuống một ngụm!

"Tiểu Nam! Yêu chết người!"

Nói xong liền cướp đi hai khóa Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan, nhét vào giữa ngực!

Và rồi...

Ghét bỏ "Phi! Phi! Phi!" Ba cái!

Lau môi, nhảy đến bên cạnh Chung Ánh Tuyết, ôm lấy cánh tay cô!

"Tuyết Tuyết người nghe ta nói! Ta chỉ trung trinh với người mà thôi!"

"Vừa rồi chỉ vì khuất phục dưới thâm uy của người nào đó, chỉ là kế tạm thời!"

"Ta hôn người một chút, bù lại được không?"

Chung Ánh Tuyết:...

Giang Nam: ???

Giỏi lắm Diệt Lang nhà người!

Qua cầu rút ván?

Ăn cháo đá bát!

Không biết xấu hổ!

Nói xong liền muốn hôn Chung Ánh Tuyết!

Bị Chung Ánh Tuyết vẽ mặt ghét bỏ đẩy ra.

Hạ Dao: ?~?

Giang Nam cười hắc hắc!

May mắn, tiểu Tuyết nhà ta chính trực!

Tiểu Tuyết xinh đẹp như vậy, sao có thể trúng phải độc thủ?

Đem Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan nhét vào trong túi Chung Ánh Tuyết!

Sau đó lại thò khuôn mình qua!

"Thế nào? Người cũng không hôn một cái sao?"

Chung Ánh Tuyết phụt cười, giống như đóa bách hợp nở rộ dưới bầu trời đầy sao xinh đẹp!

Làm cho mọi người bên cạnh đều nhìn ngẩn người!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam: "Hừ! Người mơ

đẹp! Ta mới không hôn!"

Giang Nam ủy khuất!

Các bạn học ở bên cạnh đều nổ tung!

Cả đám đều hâm mộ ghen tỵ không thôi!

Nhìn người ta kìa!

Vừa mới từ Linh Khư trở về đã có hai đại mỹ nữ đến nghênh đón!

Mỹ lệ khiến cho người khác phải sợ hãi! Giá trị nhan sắc bùng nổ!

Ngay cả nữ minh tinh hạng nhất cũng không thể sánh bằng!

Rồi ngó lại bản thân?

Chênh lệch? Đây không phải là một chênh lệch!

Mẹ nó đây chính là hai thế giới khác nhau!

Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã ở bên cạnh cũng chạy tới nghênh đón.

"Nam ca! Ta biết người sẽ không sao mà!"

Đường Thiên Nhã đến bây giờ còn khóc nức nở: "Lo lắng chết ta! Người đã trở lại!"

Khóe miệng Giang Nam giật giật, thân thể cứng đờ tại chỗ!

Bởi vì cho tới hiện tại trên người Ngô Lương cái gì cũng không mặc!

Mẹ nó chỉ có tam giác da beo lóe mù mắt chó!

Bên cạnh có không ít lão sư và bạn học, thậm chí là quân đoàn Âm Dạ đều nhỏ giọng thảo luận, chỉ trỏ!

Một số người còn lấy điện thoại ra chụp ảnh, phát ra: Di ~ tiếng ghét bỏ!

Kết quả Ngô Lương chẳng những không xấu hổ!

Còn nâng cơ bắp!

Khoe ra vóc dáng của mình như một tác phẩm điêu khắc!

Vẻ mặt kiêu ngạo!

Đối với Giang Nam, đây quả thực là ô nhiễm tinh thần!

Mãnh nam cơ bắp, thêm tam giác hoa văn da beo?

Phỏng chừng là tổ hợp cháy nhất trên thế giới!

Ngay cả Chung Ảnh Tuyết và Hạ Dao cũng đều choáng váng!

Người này chẳng lẽ chính là cơ bắp biến thái trong truyền thuyết?

Quang cảnh như vậy quả thực khiến cho ánh mắt đều muốn thối rửa!

Thảm họa trần trụi!

Chỉ thấy Giang Nam ho nhẹ hai tiếng, che dấu sự xấu hổ của mình.

"Nào nào! Giới thiệu cho các người! Ngô Lương! Là thuấn chiến trọng giáp mà ta đã chọn được! Thế nào?"

Hạ Dao che mặt nói: "Người thật sự xác định không thành vấn đề?"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam! Phải cẩn thận! Phải cẩn thận!"

Cô đang bắt đầu lo lắng Giang Nam có loại sở thích kỳ quái nào đó!

Giang Nam cười nói: "Yên tâm! Ta chọn chỉ có chuẩn! Sau này đều là đồng đội! Chờ chuyện lần này chấm dứt lại cùng nhau ăn một bữa cơm làm quen!"

Chương 87 - Càn Linh Châu

Hạ Dao cười hắc hắc: "Sau này lăn lộn cùng người! Ta cũng sẽ được ăn xiên nướng trong Linh Khư!"

Chung Ánh Tuyết cũng cười theo, lập tức sững sốt: "Chờ một chút! Đồng đội? Các người đây là..."

Hạ Dao ôm Chung Ánh Tuyết: "Người không biết đâu! Tiểu Nam vì đến Linh Võ Tòng Giang của chúng ta, thế nhưng vẫn luôn cố gắng hết sức!"

"Chỉ muốn giúp người giải quyết phiền toái! Biết tên khốn kiếp họ La kia vì sao xin nghỉ không?"

"Đều là công lao của Tiểu Nam!"

"Lần này nếu như lấy được top 3, hẳn sẽ đến Linh Võ Tòng Giang với chúng ta!"

"Đã là lúc đá La Thiên Tường và Hàn Thành ra khỏi đội rồi! Chúng ta cùng tổ đội đội!"

Hai mắt Chung Ánh Tuyết trong nháy mắt trở nên ướt át.

Cô cứ tự hỏi sao La Thiên Tường lại xin nghỉ?

Thì ra trước lần trung tâm thương mại cháy, hẳn đã thương lượng với Hạ Dao rồi sao!

Nhìn Giang Nam tươi cười!

Trái tim Chung Ánh Tuyết tan ra!

Một phen nhào tới,ôm lấy Giang Nam!

Chôn đầu sâu vào hõm vai hẵn ta!

"Sao không sớm nói cho ta biết? Hai người giấu ta lâu như vậy!"

Loại cảm giác sau lưng này có người yên lặng trả giá cho mình...

Nó thực sự tốt!

Giang Nam cười hắc hắc: "Không phải ta sợ người lo lắng sao!"

Chung Ánh Tuyết vẫn ôm chặt như trước, không muốn buông tay!

Hạ Dao ở bên cạnh nghiêng răng!

Nó giống như một con sói đã xù lông!

Tức giận không chịu được!

Biết vậy không nói với cô ấy!

Kết quả để cho Giang Nam chiếm tiện nghi!

Mình còn chưa từng ôm qua như vậy!

Giang Nam vẻ mặt đắc ý, nhướn mày với Hạ Dao, lộ ra nụ cười thắng lợi.

"cái này... So với ôm ấp, ta càng muốn hôn!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt!

Hạ Dao đi lên một tay liền tách hai người ra!

"Hôn cái gì mà hôn! Không hôn! Tránh xa hẵn ra!"

Giống như ác khuyển hộ thực, đem Chung Ánh Tuyết bảo vệ ở phía sau!

"Đắc ý cái gì? Ba trường, người không nhất thiết sẽ nằm trong top 3!"

"Lời nên nói cũng đã nói ra hết! Nếu còn không lấy được, mặt mũi cũng đều vứt đi!"

Đôi mắt sáng bóng của Giang Nam: "Nếu ta giành được! Hơn nữa còn là hạng nhất thì phải làm sao bây giờ?"

Hạ Dao nửa điểm không tin: "Người nói làm gì thì làm cái đó!"

Nhưng nói xong, cứ cảm giác có chỗ nào không đúng!

Sao lại có loại cảm giác trùng bẫy?

Giang Nam cười hắc hắc: "Nếu ta lấy hạng đầu, người liền giật quần lót cho ta một tháng!"

Hạ Dao có chút chột dạ nhưng tên đã lên dây không thể không bắn ra!

Trong lòng đều hồi hận!

Vừa rồi không đáp ứng là được rồi...

Nhưng ngoài miệng vẫn nói: "Giật thì giật, nếu người không lấy được sao?"

Giang Nam buông tay: "Vậy ta sẽ giật quần lót giúp người 1 tháng!"

Hạ Dao: ???

Ai lại chơi vậy chứ?

Nhìn thế nào cũng đều cảm thấy mình là người chịu thiệt...

Thật muốn đổi ý.

Bên phía lão sư đã kêu gọi tập hợp, bắt đầu thống kê thành tích lần này!

Giang Nam chào hỏi, vội vàng mang theo Ngô Lương Đường Thiên Nhã chạy tới!

Đi tới tập hợp đội ngũ, đội Giang Nam nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người!

Không phải vì Giang Nam quá đẹp trai!

Mà là bởi vì Ngô Lương quá mù mắt người nhìn...

Mỗi tiểu đội dựa theo thứ tự tiến lên thống kê số Linh Châu.

Chẳng bao lâu đến lượt Giang Nam!

Nhìn Giang Nam đi lên phía trước, các bạn học từng trải qua sự kiện nướng xiên ở đường giữa đều hận ngứa đầu răng!

Đều biết đội Giang Nam ổn định ở hàng đầu!

Chỉ thấy Giang Nam mở không gian dị độ ra, trực tiếp lấy một viên Linh Châu đi ra!

Một viên Linh Châu kia màu sắc rực rỡ quả thực lóa mù mắt chó của người khác!

Thời điểm giáo viên đang cố kiểm tra.

Giang Nam vẫn luôn cảm thấy không đáng tin cậy!

Vạn nhất các đội khác nếu cũng giống như mình nhặt được tiệp nhi của quân đoàn Âm Dạ thì sao?

Nghĩ vậy, hắn lại lấy ra một nắm đặt lên bàn!

Các bạn học: ...

Giáo viên vừa muốn kiểm tra!

Giang Nam nghĩ, dù thế nào cũng không thể giặt quần lót cho Hạ Dao!

Truyền ra ngoài sao còn dám gặp người nữa!

Sau đó Giang Nam lại lấy ra một nắm!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

[Giá trị oán khí từ Lý Hưởng + 1000!]

[Giá trị oán giận từ giám thị + 666!]

[Từ...]

.....

Này, này, này?

Còn kiếm được giá trị oán khí sao?

Giang Nam lại móc ra!

Khay đã được chất đồng!

Giám thị mẹ nó đều tái mặt rồi!

Ta nói bạn học này, người có thể lấy ra cùng lúc được không?

Các bạn cùng lớp cũng phát điên!

Mẹ nó hắn còn chưa xong sao?

Không gian dị độ của hắn có phải là túi thần kỳ của Doraemon

không vậy?

Nhiều Linh Châu như vậy?

Ngay cả Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã cũng đều mang về mặt gặp quý!

Bán xiên nướng cũng không bán được nhiều như vậy!

Giang Nam là móc tổ Linh Châu?

Nhưng Giang Nam vẫn còn đang móc...

Giám thị: ...

"Vẫn còn sao?"

Giang Nam nhỏ giọng hỏi một câu: "Lão sư, người nhìn thử đã đủ lấy hàng đầu chưa?"

"Không đủ thì ta vẫn còn!"

Khuôn mặt của giám thị đều đen: "Người nói gì?"

Các bạn học đều hận ngứa răng! Người thì thầm cái gì?

Chúng ta đều nghe hết rồi!

Người có cần phải đi gây thù như vậy không?

Giang Nam: "Cái này a! Nếu không đủ lấy hạng nhất, người lại nói ta lấy ra tiếp..."

Sư phụ: ???

Vậy nên, hắt bắt đầu đếm linh châu!

Giang Nam cười hắc hắc, điên cuồng kéo cừu hận, xa xa nhướng mày về phía Hạ Dao!

Cô tức giận đến mức nghiến răng! Một tháng giặt quần lót!

Ước chừng đếm hơn ba phút, mới đếm được một chút!

Giang Nam: "Giáo viên, chúng ta hay là khởi đếm đi! Có thể dùng cân, ta có cân! Các bạn học phía sau đều đang chờ tới sốt ruột rồi!"

Giám thị: ???

Con mẹ nó dùng cân!

Người cho rằng Linh Châu này là hạt dưa đậu phộng sao?

Dạy học ròng rã 20 năm, mẹ nó chưa từng thấy ai dùng cân để cân Linh Châu!

Các bạn học trực tiếp tức giận phát nổ tại chỗ!

Đừng có khoe khoang nữa!

Người muốn thể diện!

Nhưng đừng làm chúng ta đau tim a!

Nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật

Giang Nam: Hắc hắc! Thật thoải mái...

Chương 88 - Nhan Sắc Tỷ Lệ Thuận Với Sức Mạnh

Kết quả là giáo viên thực sự không kiểm tra!

Đặt lên bàn cân!

7 cân 6 lạng!

Chỉ thấy màn hình khổng lồ của khách sạn hiện ra bảng xếp hạng!

Các đội còn lại là:

Đội [Dũng Chiến Hạng 1]: 4 viên Linh Châu cấp Thanh Đồng!
17 Linh Châu cấp Hắc Thiết!

Đội [Nhất giao ta lý giao! Giao..]: 3 viên Linh Châu cấp Thanh Đồng!
11 Linh Châu cấp Hắc Thiết!

Chờ đến Giang Nam...

Đội [Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng]: 7 cân 6 lạng Linh Châu!

Xông thẳng lên đầu bảng!

Này, này!

Mẹ nó cái này thật sự không phải chợ bán thức ăn sao?

Dùng cân tính thành tích Linh Châu, chỉ sợ đây là lần đầu tiên ở Giang Thành!

Lại nói tên của đội kia cũng quá ngửa đòn rồi a?

Tên tiểu đội của trường Số 1 Giang Thành không có ai đứng đầu...

Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật thêm!

Giang Nam cười xán lạn, trở tay liền chụp lấy đầu bảng!

Thu hồi Linh Châu chạy về bên cạnh Hạ Dao, một mặt ra vẻ nói: "Một tháng, đã nói xong!"

Hạ Dao tức giận nghiêng răng!

Cũng không biết nhường người ta một chút à?

Lấy hạng hai không phải cũng có thể tới Linh Võ Tùng Giang sao?

Nhưng mà dù sao cũng có thể tiện tay giật luôn quần của mình!

Cũng không tệ?

Vừa nghĩ như vậy, mặt Hạ Dao lại đỏ lên!

Không đúng! Tại sao lại nghĩ tới việc cho đồ của mình vào luôn chứ?

Một hòn đá ném hai con chim! Nhất cử lưỡng tiện?

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Không khỏi hung hăng lườm Giang Nam một cái: "Hừ! Thăng nam sắt thép!"

Giang Nam: ???

Thật là không hiểu nổi!

Sao lại là thăng nam sắt thép?

Chẳng lẽ con ác khuyển ngân sắc Hạ Dao này muốn mình giặt quần cho cô ấy?

Hừ!

Làm sao có thể chứ!

Lão tử không cần mặt mũi sao?

Sau một số thống kê, không có gì bất ngờ!

Giang Nam với thành tích 7 cân 6 lạng vừng vàng giành được ngôi vị số 1

Nhà trường tổ chức cho học sinh trở lại trường.

Hai người Chung Ánh Tuyết biết được Giang Nam bình an, cũng tự mình lái xe trở về Giang Thành!

Cô vốn định ở lại với Giang Nam một lát, nhưng Hạ Dao thật sự chờ không kịp!

Nôn nóng muốn về nhà để thử hiệu quả của kẹo sữa thỏ trắng lớn!

Đoàn người hẹn nhau khi nào nghỉ phép thì cùng đi ăn cơm, sau đó lại tách ra...

Giang Nam ngồi trên xe buýt bắt đầu loay hoay với điện thoại di động!

Ngay sau khi kết nối mạng, điện thoại di động bắt đầu vào chế độ rung điên cuồng!

Giang Nam đều bịt mắt, trơ mắt nhìn điện thoại di động rung nửa giờ!

Mở Weibo, tin nhắn 99+!

Nó hoàn toàn nổ tung!

Nhìn vào các bình luận lo lắng cho an toàn của mình, những icon ngọn nến nhỏ và biểu hiện cầu nguyện như lũ cuốn tới!

Giang Nam ầm lòng.

Lập tức đăng weibo!

Nam Thần:

Từ Iphone 11 Promax!

Thực lực cùng giá trị nhan sắc quả nhiên tỷ lệ thuận!

Không có cách nào!

Linh Võ Tùng Giang! Ta đến đây!

(Ảnh) (Ảnh)

Một tấm hình chính là hình chụp bằng kết quả cuối cùng!

Mà tấm còn lại, lại là ảnh chụp chung của ba người trong Linh Khư!

Trong ảnh, ba người Giang Nam tạo dáng, cười phải gọi là rục rĩ!

Phía sau là đội ngũ của Lý Hưởng đang tức giận sẵn giết linh thú!

Tạo thành một sự tương phản rõ rệt!

Vừa mới phát xong, Giang Nam liền mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi!

Tỉnh lại xem, tin tức khu bình luận trực tiếp đột phá hàng vạn!

"Ha ha, ta biết hẳn không sao! Người tốt không sống lâu! Tai họa ở lại ngàn năm!"

"Cái này mẹ nó là tên đội ngũ gì vậy? Cũng quá gọi đòn!"

"Ừm, người nói đúng! Có sắc nói gì cũng đúng!"

"7 cân 6 lạng? Có phải ta bị hoa mắt không?"

"Đội ngũ người ta tính theo viên, đội ngũ Nam Thần tính theo cân?!"

"Bình an là tốt rồi!"

Tiểu Ngư: "Người sẽ đến trường chúng ta sao? Ta sẽ mời người đi ăn cá nướng! Phấn khích-ing!"

Giang Nam vui vẻ!

Trả lời Tiểu Ngư: "Nồi sắt hầm cá Koi! Dùng than lửa nướng mình?"

[Giá trị oán khí từ Ngư Tiểu Thanh + 333!]

Thật thoải mái ~

Xe buýt một đường lái thẳng tới nơi, học sinh mệt mỏi cả một ngày về nhà ngủ liền ngủ!

Lễ trao giải được tổ chức vào ngày hôm sau!

Giang Nam, Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã đương nhiên đứng lên bục trao giải!

Có một chút phấn khích!

Giang Nam càng hưng phấn xoa tay!

Bởi vì ban giám hiệu sẽ thưởng cho Linh Châu có linh kỹ!

Do Hiệp Hội Linh Võ thống nhất phát hành, đều tương ứng với đặc tính dị năng của mỗi người!

Linh Châu hệ không gian?

Trong lòng đã chờ mong từ lâu!

Điều khiến Giang Nam tương đối bất ngờ chính là, đội của Lý Hưởng thể nhưng lại tranh được vị trí thứ hai!

Vạn năm lão nhị?

Cũng rất lợi hại a!

Chẳng qua trên bục nhận giải, vị trí Lý Mộ Ngôn đứng cách bọn Lý Hưởng rất xa, toàn bộ quá trình trầm mặc!

Thoạt nhìn tâm tình không tốt!

Tựa hồ đã nhận ra được ánh mắt của Giang Nam, thế là hung ác trừng ngược lại!

Giang Nam: "A ui! Cũng thật to gan!"

Nói xong liền Giang Nam giơ tay lên, ra vẻ muốn vỗ xuống!

Dọa cho Lý Mộ Ngôn giật mình, theo bản năng che mông lại!

Một mặt xấu hổ giận dữ, căn bản không dám nhìn Giang Nam!

Cái mông của cô đến bây giờ vẫn còn đau a!

Bên trên vẫn còn để lại dấu tay của Giang Nam!

Nhìn Giang Nam cười vui vẻ!

Cô làm sao có thể chịu thua chứ?

Bĩu môi, vậy mà vẫn vẹo uốn éo mông nhỏ về hướng Giang

Nam!

Tựa hồ có ý

Đến đây, đến đây~

Người qua đây mà đánh ta!

Chương 89 - Hộp Của Lão Tử Đâu?

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ, chợt rung mình một cái!

Hậm hực thu hồi bàn tay!

Cô nương này trúng độc rồi!

Vẫn nên cách xa cô một chút!

Miễn cho lại bị quấy rầy!

Giờ phút này Lý Mộ Ngôn mới ý thức được, bản thân còn đang ở trên đài linh thưởng, nhiều người còn đang nhìn a!

Mặt bỗng nhiên đỏ bừng!

Quả nhiên!

Bạn học dưới đài đều vô cùng ngạc nhiên nhìn về phía Lý Mộ Ngôn cùng Giang Nam.

Con mẹ nó?

Chuyện gì thế này?

Giang Nam giơ tay, Lý Mộ Ngôn lại ôm hông? Còn vắn vẹo uốn éo với hẳn?

Chẳng lẽ?

A~

Hiện tại đều đến mức này rồi sao?

Mà phía bên kia lão sư bắt đầu phân phát linh châu!

Mỗi người nhận một hộp nhỏ màu đỏ, trong đó chứa Linh Châu!

Phần thường của Đường Thiên Nhã chính là một viên Linh Châu thuộc tính mộc cấp Bạch Ngân! Kỹ năng: Roi mây!

Ngô Lương thì là linh châu cấp Bạch Ngân! Kỹ năng: Cuồng bạo!

Đều thích hợp với dị năng của hai người!

Mà chờ đến Giang Nam, chỉ thấy hiệu trưởng tiến lên bắt tay hắn, vẻ mặt mỉm cười!

"Chàng trai này biểu hiện không tệ! Biểu hiện nổi bật! Là trụ cột của đất nước, bala blah..."

Cái miệng kia giống như súng máy, nói một tràng!

Nắm lấy bàn tay của Giang Nam đến đổ mồ hôi!

Lắc lên lắc xuống!

Giang Nam gật đầu giống như gà con mổ thóc, trên mặt tươi cười cứng ngắc...

Mẹ nó đừng nắm nữa!

Đều đã nói xuyên suốt 10 phút!

Mau đưa hộp nhỏ của ta cho ta!

Cuối cùng, hiệu trưởng đã nói xong!

Giang Nam vội vàng đưa tay ra.

Chỉ thấy hiệu trưởng ho nhẹ hai tiếng, xoay người rời đi...

"Được rồi! Lễ trao giải chính thức kết thúc!"

"Các bạn học đến đây nào! Cười lên! Chụp ảnh lưu niệm! Nó sẽ được treo trên hành lang trường chúng ta!"

Giang Nam: ???

Này! Này! Này!

Người có quên gì không?

Người ra ngoài mà quên uống thuốc phải không?

Cái bắt tay diễn ra trong hơn 10 phút!

Hộp nhỏ của lão tử đâu?

Linh Châu có linh kỹ đâu?

Sau đó Giang Nam lại vươn tay về phía hiệu trưởng!

Lập tức còn ám chỉ ngoắc ngoắc ngón tay!

Còn chưa đủ rõ ràng sao?

Hiệu trưởng liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, lập tức quay đầu nói: "Nào! 123! Cười!"

Giang Nam: !!!

Mẹ kiếp!

Người cố tình làm vậy, phải không?

Có phải vì trả thù ta đánh nổ máy kiểm tra mới không phát thưởng cho ta đúng không?

Hộp của lão tử đâu?

Cái hộp mà lão tử vì nó đã vào sinh ra tử đâu?

"Tách tách!"

Kỳ thi cuối cùng chính thức kết thúc!

Tất cả mọi người trong bức ảnh đều lộ ra nụ cười rạng rỡ!

Trong tay mỗi người có một hộp màu đỏ nhỏ!

Duy chỉ có Giang Nam vẻ mặt choáng váng, hay tay trống không!

Ý nghĩa rõ ràng!

Thấy chưa! Hạng 1!

Trong tay!

Không có gì cả!

Hiệu trưởng chụp ảnh xong trong lòng cảm giác thoải mái!

Kỳ thi cuối cùng có ba trường liên hợp!

Bởi vì sự tồn tại của Giang Nam!

Phòng phát sóng trực tiếp kiếm được một khoản cao ngất!

Thành tích ba trường, trung học Số 1 Giang Thành là tốt nhất!

Đợt tuyển sinh năm tới chắc chắn không còn là một vấn đề.

Đúng lúc này, hiệu trưởng cảm thấy lưng mình lạnh lẽo!

Nhìn lại!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo vẻ mặt u oán, ánh mắt giống

như có thể giết người!

Nếu như hệ thống quầy hàng có thể thu thập giá trị oán khí của Giang Nam...

Phỏng chừng giờ phút này đã có thể hai đợt rút thăm liên tiếp mười lần rồi!

Hiệu trưởng đều đang phấn khích! Giả vờ như không nhìn thấy gì cả!

Giang Nam: !!!

Hôm nay nếu không cho ta một lời giải thích!

Chuyện này không xong đâu!

Sau khi lễ trao giải kết thúc, hiệu trưởng chào hỏi Giang Nam: "Đi với ta!"

Giang Nam mang theo vẻ mặt hồ nghi.

Có chuyện gì? Đây là muốn mở cửa sau cho mình sao?

Trong lòng lại trở nên hưng phấn.

Văn phòng hiệu trưởng.

Trên mặt bàn bày hai văn kiện, còn có một hộp kim loại!

Giang Nam nhìn cũng không thèm nhìn, một phen liền đoạt cái hộp trong tay.

Trong đó có một viên Linh Châu đang nả lạng yê , tản ra từng trận khí tức không gian dao động!

Giang Nam đều sắp chảy cả nước miếng!

Đây chính là linh kỹ không gian mà mình tâm tâm niệm niệm

đã lâu a!

Hiệu trưởng cười khở: "Buông xuống đi! Nó không phải của người!"

Giang Nam sửng sốt, bất mãn nói: "Ta lấy được hạng 1 a!"

Hiệu trưởng chỉ vào tài liệu trên bàn: "Nhìn đi!"

Giang Nam vừa nhìn!

Linh Châu cùng một văn kiện chuyển trường tới Linh Võ Tung
Giang đang bày cùng một chỗ!

Và phía bên kia cũng là một tài liệu!

Chính là văn kiện của quân đoàn Âm Dạ đòi lại Linh Châu
trong Linh Khử!

Nói rằng bảy cân Linh Châu là do quân đoàn Âm Dạ giết,
không tính là của Giang Nam, phải trả lại cho bọn họ!

Giang Nam nổ tung ngay tại chỗ!

Tiền nhỏ vào túi ta làm sao còn có đạo lý phun ra?

Mà hiệu trưởng lại đưa cho Giang Nam một văn kiện!

Giang Nam sửng sốt: "Ý gì?"

"Ký cái này đi! Linh Châu và giấy tờ chuyển trường đều là của
người!"

"Không ký, vậy người chờ chứng minh Linh Châu kia là của
người đi!"

Giang Nam: ???

Chọn một trong hai?

Mẹ nó như vậy mà còn cần phải chọn?

Đương nhiên là muốn Linh Châu cùng hồ sơ chuyển trường!

Nhưng nhìn vào tài liệu trong tay!

Giang Nam trợn tròn mắt!

Biểu mẫu nhập ngũ của quân đoàn Âm Dạ

Phần tên đã được điền vào là Giang Nam!

Chỉ thiếu một dấu tay!

Này cũng quá tri kỷ rồi đúng không?

Ôi, ôi!

Giang Nam thiếu chút nữa nổ tung tại chỗ!

Trách không được về mặt của Sơn Miêu lúc đó như lại gian
manh như vậy!

Thì ra ở chờ mình tại chỗ này?

Chương 90 - Cá Chép Hư Không

Lúc này liền gọi điện thoại qua!

Chửi ầm lên: "Sơn Miêu thối tha! Trà xanh tâm cơ!"

"Giò heo mập! Tra nữ!"

"Bạo Long Thú hình người! Gundam bạo tẩu!"

"Evelion! Ống tay sắt Atom!"

"Tít ~"

"Tít ~"

"Tít ~"

Hiệu trưởng ngẩn người!

Cái gì đây!

Dám nói chuyện như vậy với quân đoàn Ấm Dạ?

Lá gan không phải là to bình thường ah!

Hắn hình như có chút điên rồi!

Gia nhập quân đoàn Ấm Dạ không biết là ước mơ mà bao người tha thiết!

Sao đến phiên Giang Nam này giống như lên pháp trường vậy?

Giang Nam nhìn thoáng qua điện thoại đã bị cúp máy!

Lại gọi điện thoại ua!

Giang Nam còn chưa kịp nói chuyện.

Chỉ nghe Sơn Miêu thản nhiên nói: "Người muốn chết sao?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, ủy khuất nói: "Người đối xử với ân nhân cứu mạng của người như vậy sao?"

Sơn Miêu ngồi trong văn phòng cố nén cười!

Cố gắng làm cho giọng nói của họ bình tĩnh: "Vui về ấn dấu tay!"

"Sau này người chính là người của ta! Niệm người lần này lập công, trước cho người một vị trí Trung Úy! "

Cô có thể tưởng tượng được, đáng vẻ đáng thương của Giang Nam!

Trong lòng đều sáng khoái!

"Ta còn phải đi học nữa!"

Sơn Miêu: "Không chậm trễ việc người đi học! Chẳng phải còn kỳ nghỉ đông và kỳ nghỉ hè sao, còn có ngày lễ?"

Giang Nam: ???

"Mẹ kiếp! Tóm lại thời gian nghỉ ngơi của ta còn phải tới quân đoàn Ám Dạ làm việc vất vả sao?"

Sơn Miêu: "Linh Châu hệ không gian được quốc gia kiểm soát nghiêm ngặt!"

"Hừ Không Hải Linh Khư cũng không mở cửa cho bên ngoài! Ám Dạ là con đường duy nhất giúp người thu hoạch Linh Châu hệ không gian!"

"Người có thể xem như đang làm công!"

Giang Nam bĩu môi!

Không thể không thừa nhận, Sơn Miêu nói không sai!

Mình cũng không thể dựa vào một chiêu thuận di để ăn khắp thiên hạ a?

"Vậy xe Mercedes của ta, biệt thự nhỏ, sổ đỏ, còn có ôm ấp?"

Sơn Miêu cắn răng nói: "Cái khác không có, nhưng ta có thể ôm người!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam run rẩy!

Cái ôm của Sơn Miêu?

Một cái ôm này, chẳng phải mình liền xoắn ốc thăng thiên sao?

Sợ tới mức Giang Nam vội vàng cúp điện thoại, ôm hận ấn dấu tay!

Hiệu trưởng vui mừng!

Như vậy mới đúng...

"Ừm... Trung Úy sao? Ngồi tàu hỏa hẳn có thể được giảm giá?"

Hiệu trưởng: ???

Giảm giá?

Ta mẹ nó cắt giảm luôn chân người!

Người gia nhập quân đoàn Âm Dạ, lẫn tới quân hàm Trung Úy, chỉ vì đi tàu hỏa được giảm giá?

[Giá trị oán khí từ hiệu trưởng + 666!]

Chỉ thấy Giang Nam nhìn Linh Châu hệ không gian, không khỏi hỏi: "Hiệu trưởng! Đây là Linh Châu gì vậy?"

Hiệu trưởng: "Cá Chép Hư Không sinh ra từ Miêu Cương ở Hư Không Hải Linh Khư! linh thú cấp Hoàng Kim! Cực kỳ khó có được!"

Giang Nam đều có chút ngây ngẩn, cấp Hoàng Kim?

Sơn Miêu ra tay hào phóng như vậy sao?

"Người cũng nên biết đủ đi! Hư Không Hải không mở cửa cho bên ngoài! Linh thú trong đó thấp nhất đều là cấp Hoàng Kim!"

"Linh kỹ của Cá Chép Hư Không này là Trùng Động Không Gian, phi thường hi hữu! Rất khó để bắt!"

"Quân đoàn Âm Dạ thật sự rất coi trọng người!"

Giang Nam ngửa ngáy trong lòng!

Trùng Động Không Gian?

Nghe có vẻ lợi hại!

Giang Nam đi tới cổng trường thì thấy Đường Thiên Nhã và Ngô Lương đều đang chờ mình!

Ngô Lương cười hắc hắc: "Sao? Hẳn có mở cửa sau cho người sao?"

Đường Thiên Nhã chờ mong nói: "Cho người Linh Châu gì? Chắc hẳn rất lợi hại, phải không?"

Về mặt Giang Nam buồn bã nói: "Đúng không sai! Nhưng ta đã bán đi nửa đời sau của ta!"

"Bán thân a!"

Đường Thiên Nhã: ???

Ngô Lương: ???

Trên đường về nhà, Giang Nam đi bộ, đột nhiên nhớ một cái gì đó!

Lấy ra một viên Linh Châu nhét cho Ngô Lương!

Ngô Lương sửng sốt, vừa nhìn liền không khỏi hoảng sợ!

Linh Châu cấp Hoàng Kim?

"Nam ca! Thứ này ... Thứ này..."

"Sao còn lấp bắp? Linh Châu của con Đại Địa Bạo Hùng cấp Hoàng Kim kia! Linh kỹ Khiên Hùng Vương của nó nhất định không tệ! Người hấp thụ nó đi!"

"Một Cuồng Bạo, một Khiên Hùng Vương, cái trước Bạch Ngân, phối hợp với này cũng đủ dùng!"

Tay Ngô Lương đều run rẩy!

Linh Châu mang linh kỹ cấp Hoàng Kim? Hơn nữa còn phù hợp với dị năng hóa thú của mình?

Giá trị không cách nào đo được bằng tiền!

Bao nhiêu tiền không thể mua được!

Giang Nam cứ như vậy mà cho mình?

Ngô Lương thật lòng cảm thấy, mình không có nhìn lầm người!

Lại nói con Đại Địa Bạo Hùng kia bị Giang Nam giết chết? Nếu không làm thế nào có được Linh Châu của nó?

"Nam ca! Cảm ơn người!"

Giang Nam cười khoát tay áo, sau khi về nhà liền ngâm mình trong được thủy đại lực!

Thoải mái ngâm mình trong nước thuốc khiến Giang Nam cảm nhận được tổ chất thân thể tăng lên, trong lòng mỹ mãn!

Lại một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Dựa theo chân lý có sắc tất trắng, Giang Nam móc ra Linh Châu Cá Chép Hư Không!

Lần này... Dù sao cũng có thể phá cảnh chứ?

Một phen hấp thu hết, Giang Nam cảm thấy linh lực bản thân đột phá tới cảnh giới mới!

Linh Châu cấp Hoàng Kim ẩn chứa linh lực khủng bố!

Dĩ nhiên đã đẩy cấp bậc Giang Nam đến Thanh Đồng ba sao!

Không kịp cao hứng, bởi vì Giang Nam muốn thử linh kỹ mới đạt được!

Trùng Động Không Gian!

Chỉ thấy ý niệm Giang Nam khẽ động.

Hai lỗ dẫu không gian song song xuất hiện trước mặt mình!

Một lối vào, một lối ra!

Đủ kích thước bằng chậu rửa mặt!

Chương 91 - Chuốc Hẩn Say Chết Cho Ta

Giang Nam giơ tay đưa cánh tay vào một cái lỗ sâu không gian!

Sau đó cứ như vậy từ trong một lỗ sâu không gian khác vươn ra!

Còn thuận tay sờ mặt mình một cái!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Đây không phải là không gian gấp khúc sao?

Đặt lối vào và lối ra của hang động theo ý muốn!

Bất kỳ bộ phận nào của cơ thể mình cũng có thể bỏ qua khoảng cách, từ lối vào đến lối ra?

Quá trâu bò rồi phải không?

Trách không được lại dùng cái tên như Trùng Động Không Gian!

Hơi thử một chút!

Kích thước lỗ sâu không gian có thể tùy ý khống chế!

Tùy ý mở ra trong vòng phạm vi 300 mét!

Ngay cả phạm vi thuận di cũng tăng lên 300 mét!

Giang Nam liền muốn đùa nghịch!

Trùng Động Không Gian vừa mở ra!

Giang Nam đưa tay vào để dò xét!

Trong khi đó, ở trước tủ lạnh trong nhà bếp xuất hiện một cánh tay!

Mở cửa tủ lạnh và lấy một chai coca trở về!

Giang Nam vui vẻ!

Có Trùng Động Không Gian này, phương viên 300 mét còn không phải tùy mình đùa nghịch sao?

Trách không được phải khống chế nghiêm cẩn!

Đây chính là thần khí cướp ngân hàng!

Ngắm lại liền mở thêm một cái Trùng Động Không Gian!

Một một cái ở dưới bồn tắm, một cái ngay trên cống rãnh!

Nước tắm trong thùng tắm không đến một lát đã trào ra hết...

Cái này!

Cái này quả thực quá tiện lợi!

Chẳng khác nào buồn vệ sinh cũng có thể giải quyết trên giường?

Nói làm là làm!

Giang Nam từ trong thùng tắm đứng dậy, mở trùng động không gian ra!

Lối ra mở dưới gốc cổ thụ trong sân!

Vừa vặn bón phân cho nó!

.....

Trong sân, Chu Vũ Tình đang quét dọn sân!

Đột nhiên phát hiện một cột nước trong suốt đột ngột xuất hiện dưới tàng cây già!

Cô tò mò nhìn thử!

Đều sợ ngậy người!

Vội vàng chạy tới, ngồi xổm dưới tàng cây không ngừng quan sát!

Thậm chí còn có chút muốn đưa tay sờ sờ!

Thứ này ... Chẳng lẽ xuất hiện sự kiện linh dị?

Thật thần kỳ!

Không thể không hét lên: "Mẹ! Nhìn kìa!"

"Đại thụ ở cửa hiên linh rồi!"

"Vậy mà đang tự động tưới nước!"

Giang Nam: ???

Tiếng la này của Chu Vũ Tình trực tiếp dọa tới Giang Nam!

Mẹ kiếp!

Có cần phải trùng hợp như vậy không!

Sao lại bị phát hiện?

Hơn nữa sắp bị vây xem?

Mẹ nó chuyện này?

Chuyện lớn không ổn! Không khỏi vội vàng thu lại!

Chu Vũ Tình: ???

Sao lại ngưng rồi?

Quả nhiên!

Loại sự kiện linh dị này có thể gặp không thể cầu!

Dì Chu: "Tiểu Tình sao vậy?"

Vẻ mặt Chu Vũ Tình ảo não: "Nó biến mất rồi!"

Giang Nam trốn trong thùng tắm nghẹn khó chịu!

Ngày sau vẫn nên ít thi triển loại thần công này!

Dễ bị hiểu lầm!

.....

Kết thúc kỳ thi cuối cùng, các trường cũng bắt đầu nghỉ hè!

Giang Nam đang chuẩn bị đi tới chợ đêm làm giàu!

Quầy hàng bày ra! Hung hăng kiếm được một số tiền nhỏ!

Mà chạng vạng hôm đó, Giang Nam đang ở nhà hấp thu Linh Châu lại nhận được một cuộc gọi video!

Từ "Ánh Tuyết!"

Sau khi kết nối, trong video xuất hiện hai gương mặt đẹp đến mức khiến người ta ngêth thở!

Chính là Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Hạ Dao liên tục phục dựng hai viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan

nên quả thực đẹp đến nỗi tung!

Cô gái tóc bạc!

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Ra đây! Đi ăn lẩu đi! Uống một chút, hôm nay ta không lái xe!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Đến đây! Có chuyện muốn nói với người!"

"Đúng vậy, thôi nào! Có fan hâm mộ muốn gặp người!" Ngưu Thanh Thanh tóc búi hai cục cũng chen vào màn hình!

Giang Nam nhướng mày: "Uống một chút?"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Hôm nay bốn cô nương ta sẽ cho người uống tới không thấy đường về!"

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn: "Ở đâu! Ta sẽ đến đây!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Gọi luôn cả Ngô Lương và Đường Thiên Nhã tới đi! Đông vui náo nhiệt!"

"Được rồi!"

Gọi cho Ngô Lương và Đường Thiên Nhã, ba người liền xuất phát đi quán lẩu!

Và người Chung Ánh Tuyết đã sớm đặt xong phòng riêng!

Ba người đẩy cửa vừa đi vào!

Không riêng gì Ngô Lương sửng sốt! Ngay cả Đường Thiên Nhã cũng ngây dại!

Làm thế nào lại có người đẹp đến mức này!

Trực tiếp nghẹt thở còn tốt hơn!

Đây là hiện thực sao?

Sự hoang dã của Hạ Dao trực tiếp xuyên thủng trái tim nhỏ bé của Đường Thiên Nhã!

Mẹ ơi! Ta dường như đang yêu!

Hạ Dao nhìn phản ứng của hai người, hài lòng gật đầu!

Ngay lập tức nhìn về phía Giang Nam: "Này! Tại sao không khen ngợi ta! Ta có xinh đẹp hay không?"

Giang Nam bĩu môi: "Bởi vì ta biết bản chất của người là một con ác quỷ!"

Hạ Dao nghiêng răng, hận không thể bóp chết Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết cười chào hỏi: "Hai người các người nha, vừa gặp mặt đã gây chuyện với nhau!"

"Tới đây! Tiểu Đường Đường ngồi ở chỗ ta!"

"Đây là Tiểu Ngư! Là bạn cùng lớp của chúng ta!"

Ngư Thanh Thanh ngại ngùng cười một tiếng: "Xin chào tất cả mọi người!"

Nói xong còn phất vẩy tay với điện thoại di động bên cạnh: "Mọi người có thấy không? Nam Thần mà các người muốn gặp! Đã nhìn thấy rồi!"

Màn hình phát sáng trực tiếp đều muốn nổ tung!

"Mẹ kiếp! Nam thần vẫn đẹp trai như vậy!"

"Nữ chiến binh xinh đẹp! Cuối cùng ta cũng gặp lại người!"

"Thật ngại quá, tâm tư của ta sớm đã không còn ở trên người

nam thần!"

"Chuồn hấn say chết cho ta!"

Chương 92 - Thần Tửu

Giang Nam sửng sốt, cô gái này được, ăn cơm mà cũng phát sóng trực tiếp?

Lần trước bị mắc kẹt trong trung tâm mua sắm, cô ấy cũng đang phát sóng trực tiếp!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Đừng nhìn Tiểu Ngư chúng ta mơ mơ màng màng, thật ra là một streamer có chút danh tiếng trên QQ! Ký hợp đồng 1000 vạn!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc!

"Tiểu Ngư tỷ tỷ! Có thiếu người ôm đùi không?"

Sắc mặt Ngư Thanh Thanh đỏ lên, không biết nên đáp trả lại như thế nào!

Hạ Dao trợn trắng mắt, lập tức cười hắc hắc: "Đừng có chọc cô ấy! Hôm nay ta không cho người gục sẽ không thôi!"

Ngô Lương vỗ vỗ ngực nói: "Hôm nay nhất định phải cho Nam ca uống ngất mới thôi!"

Đường Thiên Nhã ngại ngùng nói: "Còn... có ta!"

Chung Ánh Tuyết: "Ta cũng sẽ uống với người mấy ly! Nhưng uống không được bao nhiêu..."

Giang Nam trợn mắt!

Mẹ kiếp!

Chuyện này không ổn rồi, hôm nay mọi người đều nhắm vào mình sao?

Tình hình vô cùng nghiêm trọng!

Lập tức vỗ bàn nói: "Đến chiến!"

Khí thế bức người!

Hạ Dao tò mò nói: "Người có thể uống bao nhiêu? Ta muốn thăm dò trước!"

Giang Nam rút đầu lại, yếu đuối giơ lên một ngón tay!

Hạ Dao cười ra nước mắt: "Ha ha ha? Chỉ một chai! Người còn dám nói người là người Giang Thành?"

Giang Nam chậm rãi lắc đầu!

"Một chai? Không! Người sai rồi!"

"Là một mực uống không nghĩ!"

Lời này vừa nói ra, mấy người trên bàn đều cho rằng Giang Nam điên rồi!

Hạ Dao bĩu môi: "Chỉ với người?!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm.

Ngô Lương cũng hòa vào nói: "Nam ca! Những bốc phét ăn mì gói sẽ không có gói gia vị!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Mấy người không tin đúng không?

Lúc này liền lên tiếng:

"Thanh đảo không ngã ta không ngã!"

"Bông tuyết không bay ta không bay!"

"Cái gì cũng không nói, chỉ cầu hạ gục ta!"

Buổi phát sóng trực tiếp của Ngư Thanh Thanh hoàn toàn bùng nổ, đông đảo fan không chơi nữa!

"Mẹ kiếp! Ta thân là tửu thần Giang Thành không phục!"

"Mở video đối chiến! Cầu một trận chiến!"

"Nam thần! Người còn chưa uống mà đã say rồi sao?"

"Là người đã choáng, hay là do ta choáng!"

"Trang bức thế này cũng quá mức rồi! Hôm nay ta ngược lại muốn xem thử người có thể uống được bao nhiêu!"

Vừa thả ra những lời, nhất thời lại thu hoạch không ít oán khí giá trị!

Giang Nam càng ngày càng thích Ngư Thanh Thanh!

Người tốt a!

Hạ Dao: Ủm... Ta lặng lẽ nhìn người trang bức!

Từng thùng bia được mang lên.

Giang Nam cầm một chai lên, cười tà mị!

"Cũng không tin đúng không?"

"Hôm nay ta sẽ cho các người được mở rộng tầm mắt!"

Hạ Dao vội vàng giơ khăn ăn lên chắn trước người, vẻ mặt ghét bỏ.

"Này! Thức ăn trên bàn còn chưa động vào đấy!"

"Còn dám nói chúng ta mở mang tầm mắt? Người cổ uống rồi lát nữa lại nôn! Để cho chúng ta còn ăn ngon a?"

Ngô Lương: "Nam ca! Vẫn là thôi đi! Nếu không lát nữa ta còn phải thay quần áo..."

Giang Nam trừng mắt!

Mẹ kiếp?

Cái này còn có thể nhịn được sao?

Hét lên một tiếng: "Vượt quá ba giây ta gọi người là cha!"

Nói xong ngửa đầu dốc chai vào miệng!

Bia bên trong trống rỗng trong vòng ba giây, chỉ còn lại chút nước bọt...

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ngây dại!

Đường Thiên Nhã che miệng nhỏ, vẻ mặt kinh ngạc!

Ngô Lương cũng đều choáng váng, chỉ lấy thân thể nhỏ bé của Giang Nam, còn có thể uống tới vậy?

Chỉ có vẻ mặt Ngư Tiểu Thanh là hưng phấn, không ngừng vỗ tay cho Giang Nam!

Màn hình phát sóng trực tiếp của cô đều đầy tên lửa.

"Con mẹ nó! Phá kỷ lục của ta..."

"Vô Địch Tiểu Vòng Xoáy a!"

"Cười gian tà một tiếng? Ta còn nghĩ Nam Thần sẽ biểu diễn một màn đài phun nước nhỏ hình người!"

"Cao thủ! Ai nha! Đây mới là cao thủ!"

Hạ Dao ho nhẹ hai tiếng, chột dạ.

Cài này ... Cái này có vẻ đô hơi mạnh!

Đôi mắt to cổ linh tinh quái xoay chuyển không ngừng.

"Chúng ta đều nữ sinh! Nếu người đã có thể uống được như vậy, chúng ta uống một ly, người uống một chai!"

"Người có năng lực luôn phải ra sức nhiều hơn a!"

Giang Nam cười rặng rỡ, không chút do dự đáp ứng: "Được thôi!"

Hạ Dao: ???

Yêu cầu vô lý như vậy mà cũng đáp ứng được?

Tự tin với thực lực của mình như vậy sao?

Hôm nay nếu không thể hạ gục Giang Nam, đều có lỗi với chính mình!

Vậy thì, cuộc chiến bắt đầu!

Các nữ sinh uống một ly, Giang Nam uống một chai...

Ngô Lương cũng ngượng ngùng uống một ly, học theo Giang Nam tu một chai!

Đôi mắt tròn tròn!

Một giờ sau...

Mặt Giang Nam không đổi sắc, còn bình tĩnh gấp đồ ăn trong nôi lẩu!

Đường Thiên Nhã đã nằm sấp trên bàn bắt đầu ngủ...

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết nổi lên hai tầng ửng đỏ, mắt to mông lung, nhìn Giang Nam cười si ngốc!

Mà Hạ Dao uống xong một ly, chỉ vào Giang Nam nói: "A? Sao người lại có cả hai người?"

"Người gian lận! Hai người các người đấu với chúng ta!"

Giang Nam: ...

Mà Ngô Lương ở bên kia đã uống xong một chai, trợn trắng mắt, thẳng tắp nằm trên mặt đất!

Một thứ không thể mô tả phải làm mờ đi, điên cuồng tuôn ra từ miệng Ngô Lương!

Theo khoe miệng tùy ý chảy xuôi oa!

Giang Nam che mặt...

Người anh em!

Đây mới là đài phun nước nhỏ hình người thật sự được không?

Chỉ mới 21 chai, người đã gục rồi sao?

Cuộc chiến vẫn tiếp tục!

Mà nhân viên phục vụ quán lẩu đều đã bị dọa sợ!

Thậm chí còn khiến nhiều người vây xem!

Chương 93 - Hiếu Lâm

Giang Nam uống tổng cộng 66 chai!

Mẹ nó này vẫn còn là con người sao?

Không phải người đã thành tinh rồi chứ?

Đáng sợ hơn chính là, Ngưu Tiểu Thanh ngồi đối diện Giang Nam cũng đã uống 66 ly!

Đáng người nhỏ nhắn như vậy, cô gái đáng yêu như vậy mà có thể uống tới thế?

Một bạn này đều là thần tiên sao?

Mà lần này lên rượu, Giang Nam lại đòi mười chai Ngưu Lan Sơn! Mười hũ rượu xái Hồng Tinh!

Sau đó nói với nhân viên phục vụ: "Có mấy lời không thể không nói, nước lẩu nhà người có một mặn!"

Nói xong lại mở hũ rượu xái ra.

Cầm ống hút ở bên cạnh cắm vào...

Giống như đang uống trà sữa.

Một miếng mồi, một miếng rượu xái!

Nhân viên phục vụ: !!!

Mẹ nó thứ này là rượu trắng!

Người mẹ nó coi nó như nước lọc mà uống sao?

Người khác uống rượu trắng đều mang về mặt dữ tợn, cay tê tê!

Mẹ nói người dùng ống hút uống?

Hạ Dao giống như gặp quỷ vậy!

Này, này!

Chuyện này đã vượt ra ngoài phạm vi của con người rồi phải không?

Nếu cứ tiếp tục như vậy, mình khẳng định sẽ bại trận a...

Không khỏi buồn bã nói: "Đi đường không vịn tường liền phục người!"

"Chỉ là chúng ta còn có Tiểu Ngư! Giao người trọng trách hạ gục Tiểu Nam! "

Vẻ mặt Ngư Thanh Thanh ngưng trọng!

"Ta sẽ tận lực!"

Mọi người cũng không biết Ngư Thanh Thanh có thiên phú dị bẩm!

Dị năng của cô không phải cái gì khác, chính là ăn!

Cô có thể chuyển đổi tất cả những gì cô ăn vào thành năng lượng lưu trữ trong cơ thể!

Nhiều năm như vậy chưa từng uống thua ai!

Nhưng cũng là lần đầu tiên gặp phải Giang Nam...

Kỳ phùng địch thủ!

Cư dân mạng đang xem phát sóng trực tiếp cũng hoảng hốt.

"Dùng ống hút uống rượu trắng? Quá ngầu rồi!"

"Giang Nam không phải là con người!!! Ngài là Thần!"

"107 chai! Một lần đi vệ sinh cũng không có! Thận này là thận sắt rồi! Thiết Thận Vương! Rượu hần uống đều đi đâu hết rồi?"

"Chỉ có ta chú ý tới tráng hán nằm trên mặt đất làm đài phun nước sao..."

"Tiểu Ngư nhà chúng ta sợ là gục trước rồi!"

"Một mực uống thì ra chính là như vậy sao..."

Mọi người đều không Giang Nam căn bản cũng không sợ.

Thậm chí còn có chút muốn cười!

Muốn hạ gục ta sao?

Không có cửa!

Bởi vì hần thậm chí còn không uống chút nào!

Mở một cái trùng động không gian trong miệng, một cái mở ở bên ngoài quán lẩu.

Đừng nói là uống rượu...

Giang Nam còn có thể uống một hồ chứa!

.....

Trong khi đó, trong một con hẻm bên ngoài nhà hàng lẩu.

Cường đầu trọc mang theo bảy tám tiểu đệ tuần tra địa bàn của mình.

Hần đã không còn lăn lộn được ở chợ đêm! Thật vất vả mới

thay đổi địa bàn.

Đang đi ngang qua tầng dưới của nhà hàng lẩu!

Một dòng nước trong suốt màu vàng đậm mang theo bọt trắng chảy ra tưới đầy một thân của hắc cùng tiểu đệ.

"Ôi mẹ nó!"

"Mẹ nó cái thứ quái quỷ gì đây"

Dọa Cường đầu trọc cùng mấy tiểu đệ vội vàng né tránh!

Ngẩng đầu lên!

Phòng riêng tầng hai của nhà hàng lẩu, một cột nước màu vàng phun trào xuống, đổ trên mặt đất, còn mang theo bọt trắng...

Cường đầu trọc cùng với mấy tiểu đệ đều mang theo vẻ mặt hoảng sợ!

"Con mẹ nó, là vương bát đản nào uống quá nhiều! Không vào nhà vệ sinh, lại thải ra ngoài cửa sổ chứ?"

"Mẹ nó dám hố đại ca ta! Bể gây tiểu kê của hắc!"

"Cái này phải uống bao nhiêu mới nhiều tới vậy?"

"Vàng như vậy? Mẹ nó tên này hắc cũng rất nóng trong người a!"

Mấy tiểu đệ cực kỳ cảm phấn, lòng tràn đầy lửa giận!

Mắt thấy dòng nước màu vàng đột nhiên biến thành màu trắng, sau đó lại biến thành màu vàng!

???

Đây là thao tác gì vậy!

Con có thể tự động điều chỉnh màu sắc?

Có tiểu đệ liếm liếm môi, nghi hoặc nói: "Đại ca! Vị này hình như không đúng a..."

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt mấy người đều hoảng sợ nhìn hắn!

Người mẹ nó còn dám liếm thử, ném ra vị gì?

Không phải chứ?

Còn là vị không đúng?

Sao vậy? Bình thường nó có vị gì sao!

Người đã từng uống qua sao?

Vẻ mặt của tiểu đệ hoang mang, như ném thử bia.

Nhưng Cường đầu trục đều đã tức điên lên! Mình đi trên đường, thế mà lại bị người ta tước trúng?

Tước một thân không nói! Còn vàng như vậy à?

Lúc này trong lòng tức giận.

"Mẹ kiếp! Chơi hắn đi!"

Nói xong mang theo một đám tiểu đệ vọt vào quán lẩu, hùng hổ tìm được phòng tầng hai!

"Rầm !"

Một cước liền đá văng cửa phòng riêng!

Mở miệng mắng: "Nói đi! Mẹ nó là tên khốn kiếp nào dám tước đại ca ta?"

Toàn bộ phòng riêng đều yên tĩnh theo.

Giang Nam quay đầu lại nhìn lại, khẽ nhú mày!

Trong tay còn bóp ống hút uống rượu xái!

Vẻ mặt tiểu đệ kia đặc ý!

Phải rồi! Toàn trường im lặng, hẳn muốn chính là hiệu quả này!

Không khỏi quay đầu lại nhìn về phía Cường đầu trọc!

Ý hẳn là, nhìn đi! Đại ca! Tiểu đệ ta đã đủ trượng nghĩa sao?

A? Đại ca nhà ta đâu rồi?

Tiểu đệ sửng sốt!

Kết quả cúi đầu nhìn! Cường đầu trọc đầu đầy mồ hôi quỳ xuống đất, biểu tình kia mẹ nó đều sắp khóc tới nơi!

Mà mấy anh em đi theo Cường đầu trọc tới đây, mặt mày đều tái mét quỳ hết trên mặt đất!

Tiểu đệ: ???

Chương 94 - Ra Ngoài Ưống Rượu Đừng Bao Giờ Làm Người Gục Cuối Cùng

Chuyện gì thế này?

Tiểu đệ này mờ mịt! Vừa nói xong lời cay độc liền quỳ xuống đất?

Còn là tất cả đều quỳ?

Tiểu đệ mới tới, căn bản cũng không biết Giang Nam, giờ phút này cũng choáng váng.

Nhìn đám người này quỳ rạp xuống đất, tư thế thấp tới mức không thể thấp hơn?

Mà Cường đầu trục lại điên cuồng nháy mắt về phía tiểu đệ mới tới này!

Nhìn hẩn mà sững sờ tại chỗ, không nói hai lời liền quỳ xuống đất...

.....

Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết ở trong phòng cũng đều ngây người!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Bên này đang ăn cơm, một đám tráng hán lại hùng hổ vọt vào.

Còn đột nhiên quỳ rạp xuống đất!

Trong đầu chỉ toàn là dấu chấm hỏi

Chỉ thấy gã đầu trọc run rẩy nói:

"Nam... Nam ca! Năm... Năm mới vui về?"

Giang Nam đen mặt: "Hiện tại mới là tháng bảy! Người chúc mừng hình như có hơi sớm?"

Cường đầu trọc nghẹn đỏ mặt, thật sự không biết nên nói cái gì cho phải!

Trong lúc nhất thời tầm mắt trong phòng đều tập trung trên người Giang Nam.

Tráng hán vẻ mặt hung tợn này vừa nhìn đã biết không phải người tốt gì.

Đi ngoài đường người khác nhìn thấy đều phải né vội.

Thế mà hần lại gọi Giang Nam là Nam ca?

Còn sợ thành dáng vẻ này?

Trong lúc nhất thời ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đều mang theo một tia dị sắc.

Giờ phút này Giang Nam cũng chột dạ!

Mẹ kiếp!

Dùng trùng động không gian dẫn rượu ra ngoài, lại xối lên đầu đám người Cường đầu trọc?

Anh có muốn quay lưng một chút như vậy không?

Trong nhà thả nước để Chu Vũ Tình nhìn thấy, thiếu chút nữa bị mẹ con vây xem!

Có cần phải xui xẻo tới vậy không??

Chuyện này nói cái gì cũng không thể cho Hạ Dao biết!

Bằng không hình tượng anh minh thần võ của mình sẽ sụp đổ!

Hơn nữa còn có khả năng bị bóp chết!

Tóm lại là, có chút hoảng hốt!

Nhưng vẫn giữ vẻ mặt trấn định nói: "Tìm ta làm gì?"

Cường đầu trọc đều ghen nồ!

Cuối cùng cũng nghĩ ra một lý do, vội vàng cười nói: "Ta đây chẳng phải nghe nói Nam ca đến ăn cơm sao!"

"Ở địa bàn của ta, sao có thể để các người trả tiền chứ? Đặc biệt đến thanh toán giúp mọi người!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, được rồi!

Gã đầu trọc này trở nên thông minh! Có tiến bộ! Có tiến bộ!

Hạ Dao mông lung!

Hùng hổ xông vào như vậy, vừa tới liền quỳ rạp xuống đất, chỉ vì đến thanh toán hộ?

Phân tình này, cũng quá đúng chỗ đi!

"Vậy... Quy tắc cũ?"

Cường đầu trọc như được ân xá: "Hiếu! Tất cả chúng ta đều hiếu!"

Nói xong vội vàng đứng dậy, một đám tráng hán động tác chỉnh tề!

Gà đứng một chân, hai tay nắm lấy vành tai, trên mặt nặn ra nụ cười khó coi!

Nhảy xuống lầu thanh toán!

Hạ Dao: ???

Chung Ánh Tuyết:...

Ngư Thanh Thanh: E??

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm thật dài, không bại lộ là tốt rồi!

"Đến đây! Chúng ta uống tiếp nào!"

.....

Dưới lầu, đám người Cường đầu trục đi tính tiền cho nhóm Giang Nam!

"Xin chào, thưa ngài, phòng số 02 tổng cộng tiêu phí 3888 Nhân Dân Tệ!"

Đầu trục: !!!

"Cái quỷ gì vậy? Sáu người ăn 3800? Các người mở hắc điếm à?"

Nhân viên phục vụ cười khở: "Thưa ngài, xin hãy kiểm tra lại hóa đơn!"

Cường đầu trục.

Mẹ kiếp!

374 chai bia? 20 chai rượu xái?

Mẹ nó còn là một người?

Hắn tính dùng bia để tắm à...

"Cái này... Có thể... Có thể nợ không?"

Nhân viên phục vụ vẻ mặt khinh bỉ!

"Ngài nói cái gì?"

.....

Rốt cục, Ngư Thanh Thanh cũng bại trận, cô cũng đến cực hạn!

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ ửng, mơ màng nói uống không nổi!

Biểu tình nghiêng đầu nhìn chăm chăm Giang Nam cực kỳ đáng yêu!

Giang Nam cười to một tiếng.

"Ha ha! Còn ai nữa!"

Màn hình phát sóng trực tiếp lần lượt bùng nổ.

"Nhớ kỹ! Ra ngoài uống rượu đừng bao giờ làm người gục cuối cùng!"

"Nam thần a, nam thần, người vẫn còn quá non!"

"Tối nay người đừng hòng ngủ!"

"Lần lượt khiêng thi thể đi!"

Giờ phút này Giang Nam nhìn một bàn người không thể tự lo liệu, lâm vào trầm mặc...

Quả nhiên...

Mình vẫn còn quá trẻ người non dạ!

Đầu tiên là đưa Ngô Lương cùng Đường Thiên Nhã về nhà!

Lại trở về khiêng Ngư Thanh Thanh!

Kết quả cùng cô chụp ảnh tự sướng ở ghế sau xe taxi...

Sau đó bắt đầu đưa Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Chung Ánh Tuyết chỉ có chút mơ hồ, tạm xem là còn ổn!

Mà Hạ Dao vừa thấy gió đã triệt để bò...

Cả người đều ngã vào trong ngực Giang Nam!

Trên xe taxi, Chung Ánh Tuyết yên lặng dựa vào vai Giang Nam.

Mùi dầu gội đầu liên tục xông vào mũi của Giang Nam.

Mà phía bên Hạ Dao lại ở trạng thái bán tử thi, tóc cũng rối bời.

"Tiểu Nam! Nhanh há mồm nhận lấy! Bồn cô nương muốn nôn!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Xong rồi!

Lộ bản tính, phải không?

Diệt Lang người được lắm

"Nghẹn xuống cho ta!"

Thần sắc Hạ Dao mãnh liệt, hỏi tài xế: "Sư phụ! Bạn có tin vào tình yêu?"

Tài xế: "Một lần nôn trả thêm 200 đồng! Không mặc cả!"

Hạ Dao: ???

Giang Nam đều cười! Sư phụ có kinh nghiệm!

Không ngừng cười ha ha!

Chung Ánh Tuyết che miệng cười trộm, nhìn sườn mặt Giang Nam, khẽ nói:

"Tiểu Nam! Chuyển đến ở cùng ta và Tiểu Dao a!"

"Ta và cô ấy đều đã bàn với nhau..."

"Vốn định lúc ăn cơm nói với người!"

Chương 95 - Bảo Vệ Sự Trong Sạch Của Bản Thân

Giang Nam mở to hai mắt, thân thể cứng đờ!

Cái gì... Cái gì vậy?

Sống cùng nhau?

Sống với hai mỹ nhân?

Hạnh phúc đến quá nhanh ~ giống như một cơn lốc xoáy?

"Chuyện này... Chuyện này không tốt lắm!"

Chung Ánh Tuyết càng đỏ mặt: "Không... Không phải như người nghĩ đâu!"

"Phòng trong nhà còn nhiều, người ở dưới lầu! Hai chúng ta sống trên lầu!"

"Hơn nữa học kỳ sau người cũng đến Linh Võ Tùng Giang, nhà thuê cách trường học quá xa, đi học cũng không tiện!"

"Hơn nữa chúng ta còn phải tổ đội, người vẫn nên tới đây thì tốt hơn!"

Giang Nam rơi vào trầm tư.

Cô giải thích rõ ràng thông suốt! Thật sự rất muốn Giang Nam chuyển tới đây!

Chung Ánh Tuyết nhẹ nhàng nắm chặt tay Giang Nam: "Nhiều năm như vậy... Người cũng nên có một mái nhà!"

Giang Nam nghe, mũi đột nhiên chua xót.

Nhà sao?

Đối với hắn từ nhỏ đã lớn lên ở cô nhi viện trưởng mà nói, từ nhà này quá xa xôi.

Cho dù là ra khỏi cô nhi viện, cũng tự mình thuê phòng ở.

Mà bây giờ, mình sẽ có nhà sao?

Lập tức cười nói: "Được! Ta sẽ chuyển qua! Nhưng ta không có tiền để trả tiền thuê nhà!"

Chung Ánh Tuyết liếc Giang Nam một cái: "Người đúng là tiểu quỷ!"

Taxi một dừng đi đến khu biệt thự!

Biệt thự hai tầng, ban công ngoài trời, cửa sổ kính trong suốt từ trần đến sàn, còn có hồ bơi riêng?

Quả thực vô cùng xa hoa!

Sắp xếp cho Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết cũng nằm trên giường.

Giang Nam đang chuẩn bị rời đi, lại bị Chung Ánh Tuyết một tay giữ chặt quần áo.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, khuôn mặt xinh đẹp của cô càng lúc càng đỏ ửng!

"Tiểu Nam... Đã trễ như vậy rồi, đừng đi, ở lại đây đi!"

Giang Nam nuốt nước bọt?

Liền... Liền muốn ta ở lại?

"Vậy... Được rồi!"

Nói xong liền ngồi trên giường, chen chúc Chung Ánh Tuyết nói: "Tiểu Tuyết, người sang bên kia! Để lại cho ta một chỗ để nằm a!"

Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt, mặt đều đỏ như máu!

Một chân đạp vào hông Giang Nam, trực tiếp đá hần hần xuống giường!

"Nghĩ cái gì vậy! Phòng của người ở dưới nhà!"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 999!]

Giang Nam: ???

Thật xấu hổ!

Cười hắc hắc với cô: "À!"

Xuống tầng dưới và tìm thấy phòng của mình.

Một giường lớn, tủ quần áo, bàn làm việc và máy tính, được trang bị rất ấm áp!

Một bức ảnh cũ cũng được đặt trên bàn cạnh giường ngủ.

Đã có chút ố vàng...

Trong ảnh, Giang Nam bảy tám tuổi, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa dính đầy bùn.

Trong tay cầm một cây gậy gỗ, buộc áo choàng làm bằng khăn trải giường màu đỏ, vẻ mặt xán lạn!

Trên sống mũi còn dán một miếng băng dán cá nhân!

Bên cạnh hần, Chung Ánh Tuyết một thân váy hoa yên lặng đứng ở bên cạnh, cười xán lạn...

Trên đầu có một vòng hoa, đó là do Giang Nam kết cho cô!

Đây là hình chụp chung của hai người khi còn trong trại trẻ mồ côi.

Chỉ có một tấm như vậy!

Lúc Chung Ánh Tuyết bị Chung gia dẫn đi, cái gì cũng không mang theo, chỉ mang theo mỗi tấm ảnh này...

Không nghĩ tới nhiều năm trôi qua như vậy, cô vẫn còn giữ lại!

Khẽ vuốt ve ảnh chụp, hốc mắt Giang Nam hơi ướt át.

Lẩm bẩm nói: "Ta... Cuối cùng cũng có nhà rồi sao?"

Giang Nam bên này đang cảm khái!

Vừa nghe trên lầu "cạch" một tiếng, Giang Nam trợn trắng mắt!

Có thể yên tĩnh được một lát hay không?

Một đường đi tới phòng Hạ Dao.

Chỉ thấy cô cũng không biết tại sao, mơ mơ màng màng cởi quần áo của mình ra!

Chỉ còn lại một chiếc quần ngắn và áo lót nhỏ.

Giờ phút này một nửa cơ thể rơi xuống khỏi giường, nửa người dưới vẫn còn ở trên giường!

Tư thế kia, có thể nói là tương đối câu dẫn!

"A... Tuyết Tuyết! Người đừng vậy mà!"

"Ai hắc hắc ~"

"Đừng ngại ngủ! Lại đây! Bảo bố ngoan ~"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Cô gái này!

Chính xác thì người đang mơ thấy gì hả!

Người có cần phải lộ liễu như vậy không?

Người cho rằng ở trong mộng là có thể không kiêng nể gì sao?

Ừm! Đúng vậy!

Người có thể!

Giờ này khắc này, Giang Nam thật sự rất muốn ghi lại những lời nói mớ của Hạ Dao làm chứng cứ!

Chỉ tiếc cảm giác chính nghĩa trong lòng ngăn cản hẳn!

Thật vất vả một phen mới ôm Hạ Dao trở lại giường.

Vừa muốn rời đi!

Kết quả Hạ Dao kéo Giang Nam ngã xuống giường!

Cả người giống như con bạch tuộc quấn tới, gắt gao dán lên người Giang Nam.

"Hắc hắc! Tiểu Tuyết! Người muốn chạy đi đâu?"

Nói xong cả người đều dán lên, dùng khuôn mặt xinh đẹp của mình cọ xát mặt Giang Nam!

Dùng sức lớn đến mức, đều khiến cho mặt hắn biến dạng!

Giống như ôm búp bê lớn cọ xát vậy.

Cọ mặt?

Có chuyện gì vậy? Chó cũng có sở thích này sao?

Giang Nam: !!!

Hạ Dao!

Người thực sự không phải đang giả vờ ngủ đó chứ?

Chính là vì nhân cơ hội chiếm tiện nghi của ta?

"Thôi nào! Hôn! Moah....mua!"

(* 3 *)

Mắt thấy Hạ Dao bấu môi hôn tới!

Giang Nam mang theo vẻ mặt hoảng sợ!

Không, ta không thể!

Không chịu được!

Thật sự không chịu được nổi!

Lại tiếp tục ở đây sẽ xảy ra chuyện!

Một phát thuận di trực tiếp thoát khỏi ma trảo của Hạ Dao!

Kết quả liền thấy cô đối mặt với gối đầu, điên cuồng gặm nhấm!

Giang Nam rùng mình một cái.

Cũng may bảo vệ được sự trong sạch của bản thân.

Chương 96 - Cái Gì Cũng Không Còn

Rời khỏi phòng Hạ Dao, một đường đi vào phòng tắm.

Nhìn bồn tắm sang trọng cực lớn, Giang Nam hài lòng gật đầu!

Không nói hai lời, rót đầu được thủy đại lực!

Nhảy vào ngâm mình trong bồn tắm đẹp, tận hưởng niềm vui chất lượng cơ thể tăng cường mang lại!

Nhưng mà không bao lâu...

"Bịch!"

Giang Nam đen mặt không tình nguyện từ trong bồn tắm đứng lên, lần thứ hai đi tới phòng Hạ Dao!

Chỉ phát hiện Hạ Dao vừa rồi còn ở trên giường cười chần đã nằm sấp trên mặt đất...

Mười phút sau, Giang Nam bước ra khỏi phòng của cô và phủi tay.

Thề với Chúa!

"Lại cho người uống rượu, ta cũng không phải là người!"

Lăn qua lăn lại hơn nửa đêm, Giang Nam cũng không có tâm tình tắm rửa.

Mệt mỏi, hần trở về phòng và ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau.

Chung Ánh Tuyết từ trong giấc ngủ tỉnh lại, xoa xoa cái đầu trướng đau.

Trong biệt thự yên lặng, còn chưa tỉnh.

Thế là cô quyết định đi tắm để bắt đầu một ngày tốt đẹp!

Cô đi vào phòng tắm và tìm thấy một bể nước tắm đã sẵn có.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, nước cũng không lạnh.

Mày khê nhú lại: "A... Là Tiểu Nam chuẩn bị cho mình sao? Này, này! Thật tri kỷ!"

Cởi bỏ quần áo, cứ như vậy ngâm vào!

Sau một thời gian, khuôn mặt xinh đẹp của cô bắt đầu trở nên ngạc nhiên.

Bởi vì cô có thể cảm nhận được có một luồng lực lượng trong nước liên tục cải thiện cơ thể của mình!

Tất cả các phương diện chất lượng cơ thể của cô đều được cải thiện!

Cô ngạc nhiên.

"Đây là loại nước gì? Tại sao lại có hiệu ứng kỳ diệu này? Thật lợi hại!"

Tổ chất thân thể đối với Linh Võ giả mà nói cực kỳ trọng yếu!

Linh Võ giả dĩ năng hệ cường hóa thân thể còn dễ nói, loại dĩ năng nguyên tố hệ như cô, muốn tăng cường tổ chất thân thể quả thực quá khó!

Nhưng nước tắm này lại dễ dàng làm được!

Thứ này đối với việc tăng cường thực lực của cô, không thể nghi ngờ là cực lớn.

Cố nén sự phấn khích trong lòng mình, ngâm mình trong nửa giờ, cho đến khi cảm thấy cơ thể gần như bão hòa!

Cô vội vàng quấn một chiếc áo choàng tắm, chạy về phía phòng Hạ Dao.

"Tiểu Dao! Tiểu Dao! Người thử thứ này đi! Vô cùng thần kỳ!"

Kết quả vừa đẩy cửa phòng Hạ Dao ra, cô choáng váng!

Chỉ thấy Hạ Dao được bọc trong chăn bông thành một cái bánh chưng lớn, giống như giò chả.

Bị trói chặt vào giường, dùng dây thừng trói một vòng lại một vòng!

Chuyện này ... Tối qua đã xảy ra cái gì?

Hạ Dao nghe được động tĩnh chậm rãi tỉnh lại, kết quả phát hiện mình bị "phong ấn" lại, vẻ mặt hoảng sợ!

Thân thể vận vẹo một trận, nhưng cũng không thể thoát ra!

Có thể thấy được tối hôm qua Giang Nam đã trói chặt cỡ nào!

Giờ phút này cô mới nhớ lại đoạn ký ức xảy ra tối hôm qua.

Mình xem Giang Nam thành Chung Ánh Tuyết? Còn ôm vào trong ngực?

Sau đó hắt trói mình thành cái dạng này?

Có thể thấy được tối hôm qua Giang Nam đã tuyệt vọng tới cỡ

nào!

Thái độ sau khi say rượu của mình đều bị hấn nhìn thấy sao?

Aaa!

Nghĩ đến đây, Hạ Dao quả thực muốn xấu hổ muốn chết!

Mặt đỏ thành một quả táo lớn!

"Tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì?"

Hạ Dao chột dạ: "Không có... Không sao."

Vội vàng chuyển đề tài: "Tuyết Tuyết tìm ta chuyện gì?"

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết hưng phấn nói: "Đúng rồi Tiểu Dao, người mau đi thử xem!"

"Tiểu Nam chuẩn bị nước tắm, vậy mà có thể tăng cường tố chất thân thể!"

Hạ Dao: ???

Tắm là có thể cải thiện thể chất?

Thật kỳ diệu sao?

Chung Ánh Tuyết đi lên cởi bỏ phong ấn cho cô, lôi kéo cô vào phòng tắm!

Nhìn nước tắm lấp lánh trong bồn tắm, Chung Ánh Tuyết thúc giục: "Người mau thử xem! Không biết còn có hiệu quả hay không!"

"Ta ở bên ngoài chờ người!"

Vẻ mặt Hạ Dao hồ nghi.

Nhưng dáng vẻ Chung Ánh Tuyết cũng không giống như đang gặt người.

Vừa vặn tối hôm qua không tắm rửa liền ngủ, Hạ Dao cũng muốn thả lỏng một chút.

Cởi sạch mình và ngâm mình trong bồn tắm.

Vẻ mặt hưởng thụ, thậm chí còn ngâm nga tiểu khúc!

Lập tức cô liền cảm giác được tố chất thân thể chậm rãi tăng lên!

Cô cực kỳ ngạc nhiên!

Cô là dị năng hóa thú cấp bậc Thanh Đồng bảy sao, tố chất thân thể cực mạnh!

Vốn dĩ chỉ muốn thử xem, nhưng không nghĩ tới thật sự tăng cường!

Thật tuyệt vời!

Hạ Dao trở nên vui vẻ hơn!

Hất bọt nước lên khẽ vuốt ve làn da trắng nõn mềm mại của mình.

Cảm giác này thật thần kỳ!

Nhưng khi tầm mắt cô tiếp tục đi xuống, động tác cứng đờ...

Còn tưởng rằng mình hoa mắt, dụi dụi mắt!

Thấy mình không nhìn nhầm!

Sau đó lại không tin đưa tay sờ sờ...

Hạ Dao: ???

"Ah! A, a! Aaaa!"

Hạ Dao thét chói tai một tiếng rồi trực tiếp nhảy ra khỏi bồn tắm!

Trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ cùng phần nộ, một tay quần áo choàng tắm, giống như gió lao ra khỏi phòng tắm!

Trực tiếp đuổi giết tới phòng của Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết nghe được tiếng thét chói tai của Hạ Dao, còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì.

Kết quả liền thấy Hạ Dao một cước đá văng cửa phòng Giang Nam.

Lập tức giống như ác hổ vồ mồi nhào tới trên giường Giang Nam!

Hai tay một tay bóp cổ Giang Nam, vẻ mặt phần hận!

Liều mạng liều mạng lắc mạnh!

Miệng còn kêu gào: "AA! Ta bóp cổ người! Ta bóp cổ người!"

o(▼▬▼✂;)o

"Không biết đâu! Người đền lại cho ta! Cái gì cũng không còn..."

Chương 97 - Bí Mật Nhỏ Của Ba Người

Giang Nam đang mơ màng thì bỗng tỉnh!

Kết quả bị bóp cổ trợn trắng mắt!

Hồn thiếu chút nữa đều bị lắc mất!

Giang Nam: ???

Cái gì cũng không còn?

Ta mẹ nó chả hiểu gì hết!

Chung Ánh Tuyết một đường chạy tới cũng choáng váng.

Mắt thấy Giang Nam sắp bị bóp chết.

Không khỏi vội vàng ngăn cản: "Tiểu Dao? Có chuyện gì vậy? Tổ chất thân thể không tăng lên sao?"

Vẻ mặt Hạ Dao phần hận, còn bóp cổ Giang Nam không buông tay.

"Tăng thì đúng là tăng! Nhưng... Nhưng không! Không còn gì nữa!"

"Giang Nam người đi chết cho ta oa!"

Nói xong lại bóp cổ Giang Nam, một trận cuồng lắc!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nói: "Cái gì không còn?"

Hạ Dao: Cửa ta... Cửa ta... Ai, ai!"

Mặt cô cũng đỏ lên, sao lại không biết xấu hổ nói ra miệng được chứ?

Giờ phút này Giang Nam mới ý thức được cái gì!

Nhìn hai đại mỹ nữ trước mắt còn bọc áo choàng tắm.

Ánh mắt Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

Theo bản năng nhìn thoáng qua Hạ Dao!

Không khỏi nuốt nước bọt nói: "Người... Hai người không phải đã ngâm mình trong bồn tắm đó chứ?"

Mẹ kiếp!

A!

Mẹ nó thật sự là vấn đề lớn!

Ngâm mình trong được thủy đại lực, sẽ biến thành hói a!

Lông dưới hói?

Không phải Hạ Dao trúng chiêu rồi chứ?

"Phốc... Hahahahahahahaha!"

Giang Nam thật sự là không nhịn được! Ngồi trên giường ôm bụng cười như điên!

Nước mắt ứa ra.

Hạ Dao đỏ mặt như quả táo chín, gắt gao túm bóp áo choàng tắm!

Hận tới ngứa răng!

Giống như một con thú dữ xù lông!

Hiển nhiên Giang Nam biết mình cái gì đã mất cái gì!

Thực sự xấu hổ muốn chết.

Mà vẻ mặt Chung Ánh Tuyết thì mơ hồ, không khỏi hỏi: "Tiểu Dao, rốt cuộc cái gì không còn?"

Hạ Dao xấu hổ tức giận trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, làm sao không biết xấu hổ nói ra miệng?

Tiến lại gần cắn lỗ tai Chung Ánh Tuyết!

"Xì xầm~ xì xầm~ cũng không có!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết cũng đỏ lên.

Lập tức vẻ mặt nghi hoặc: "Ta... Tại sao ta không sao?"

Giang Nam cũng sửng sốt.

Hiệu quả của dược thủy đại lực là không thể nghi ngờ!

Nâng cao tố chất thân thể là có thật!

Trở nên hói cũng là sự thật!

Nhưng Chung Ánh Tuyết cũng ngâm mình trong bồn tắm, hơn nữa còn là...

Ngâm trước! Tại sao lại không sao?

Hạ Dao liếc mắt nhìn Chung Ánh Tuyết một cái: "Ai nha, người vốn không có sao!"

Giang Nam: ???

Đồng dạng nhìn về phía Chung Ánh Tuyết, sau đó ánh mắt dần

dần trở nên kỳ quái.

Hả?

Vốn không có?

Chẳng lẽ Tiểu Tuyết...

Hình như mình đã lỡ biết được một bí mật rất ghê gớm!

Chung Ánh Tuyết mặt đỏ như máu, một tay che miệng Hạ Dao...

"A! Không có khả năng ~"

Hạ Dao thật vất vả mới thoát khỏi trói buộc, tất nhiên không có ý định buông tha Giang Nam!

Trực tiếp một cú siết cổ bất khả chiến bại!

"Nói đi! Người cố ý làm vậy phải không?"

Giang Nam mang theo vẻ mặt vô tội, giãi dụa một trận.

"Ta nào dám chứ! Các người tự đi ngâm, cũng không phải ta kêu các người đi ngâm!"

"Mất thì mất thôi có gì đâu?"

Hạ Dao giận dữ nói: "Cái gì gọi là có gì đâu! Cũng không phải người... À!"

Sau một khắc ánh mắt hai người đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Giang Nam cũng từng ngâm, vậy chẳng phải hấn cũng vậy...

Nhìn ánh mắt hai người, trong lòng Giang Nam run rẩy!

Xong rồi, bí mật nhỏ của mình lại bị người phát hiện a!

Nếu cứ để cho người ta phát hiện ra như vậy, bí mật của mình sẽ bị tất cả mọi người biết a!

Hạ Dao cười khanh khách: "Thì ra người cũng vậy? Chậc chậc chậc ~ Rắc Thối!"

"Nói đi, chuyện này làm sao bây giờ?"

"Không có một viên kẹo sữa thỏ trắng lớn không giải quyết được, ta nói cho người biết! À không! Hai viên..."

Nửa tiếng sau...

Giang Nam mang theo vẻ mặt ủy khuất quỳ gối trên giường!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao vẻ mặt mỹ mãn ngồi ở trên ghế!

Trong miệng mỗi người ngậm một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan, trong túi còn cất một viên!

Chung Ánh Tuyết: "Nói đi! Chuyện gì đang xảy ra?"

Hạ Dao: "Thành thật khai báo!"

Vẻ mặt Giang Nam chột dạ: "Bên trong, thứ đó gọi là dược thủy đại lực..."

"Uống vào mà nói, tố chất thân thể sẽ tăng vọt gấp mười lần! Kéo dài ba ngày, nhưng trả giá là sẽ hói!"

"Dùng để tắm thì có thể vĩnh viễn đề cao tố chất thân thể, nhưng mà... Hậu quả các người cũng đã biết!"

Giờ phút này, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đều há miệng nhỏ, vẻ mặt ngạc nhiên!

Thần kỳ như vậy?

Lại nhìn biểu tình ủy khuất của Giang Nam.

Phỏng chừng cũng là nạn nhân của được thủy đại lực.

Giang Nam âm thầm cảm thấy may mắn.

May mà lúc tắm hai người bọn họ cũng không uống vào miệng...

Nếu không hôm nay mình nhất định sẽ chết trong phòng!

Hạ Dao bĩu môi: "Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày hai chúng ta đều phải dùng được thủy đại lực để tắm rửa!"

"Biết chưa?"

Giang Nam sửng sốt: "Người xác định?"

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Dù sao cũng đã không còn, còn sợ cái gì nữa?"

Giang Nam phụt cười nhạo: "Người ngược lại có cái nhìn rộng lượng!"

"Người còn nói!"

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết nghiêm túc: "Chuyện này ba chúng ta phải giữ bí mật!"

Giang Nam: "Ý người là chuyện đại lực, hay là chuyện không có..."

Chung Ánh Tuyết mặt ửng đỏ, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Người nói xem? Tất cả đều phải giữ bí mật!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đó chính là bí mật nhỏ của ba

chúng ta sao?"

Chung Ánh Tuyết ngược lại không có tổn thất gì.

Hạ Dao thì hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Vừa nghĩ tới chuyện này!

Kẹo sữa thỏ trắng trong miệng không còn ngọt nữa!

Chương 98 - Tự Nhiên Bị Thương Hại

"Đội lát nữa thu thập, cùng Tiểu Nam đi dọn nhà!"

"Ngày mai là thọ yến của Chung lão gia, mấy người chúng ta đều phải qua lộ diện!"

Giang Nam sửng sốt, thọ yến của Chung lão gia tử?

Hắn ngược lại rất muốn đi, cho tới nay Giang Nam đều rất tò mò chuyện của Chung gia.

Chẳng qua vẫn bởi vì La Thiên Tường, ấn tượng đối với nhà họ Chung cũng không tính là quá tốt!

Buổi chiều Hạ Dao lái xe dẫn Chung Ánh Tuyết và Giang Nam đến nơi hắn thuê nhà.

Trước ngõ nhỏ có một chiếc Mercedes-Benz G, ngược lại khiến không ít người chú ý.

Hai cô gái đi theo Giang Nam vào phòng!

Nhìn căn phòng nhỏ chưa đến 20 mét vuông, được Giang Nam thu thập gọn gàng!

Không khỏi trầm mặc, mấy năm nay, hắn đều sống như vậy sao?

Trong ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đều mang theo tình thương của mẹ...

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết ôn nhu: "Yên tâm Tiểu Nam! Ta sẽ cho người một cuộc sống tốt đẹp!"

Hạ Dao vượt đầu hấn: "Tiểu Nam đừng sợ, sau này ta che chở người!"

Giang Nam: ???

Chuyện này là sao?

Sao tự nhiên lại bị thương hại?

Quả nhiên!

Phụ nữ là sinh vật chuyên nào bỗ!

Đối với Giang Nam có không gian dị độ mà nói, chuyện di chuyển cực kỳ thuận tiện, hơn nữa cũng không có gì để thu thập.

Chào hỏi với dì Chu một tiếng, Giang Nam liền chuyển đi!

Chu Vũ Tình thương tâm thật lâu, còn bảo Giang Nam thường trở về nhà ăn cơm.

Căn nhà gỗ nhỏ mình ở ba năm, Giang Nam đứng ở cửa nhìn thật lâu.

Ngay lập tức cười rạng rỡ: "Đi thôi!"

...

Ngày hôm sau.

Chung Ánh Tuyết bận rộn cả ngày, đều đang chuẩn bị chuyện thọ yến của Chung lão gia tử.

Mà bối cảnh nhà Hạ Dao cũng cực kỳ cứng rắn, cũng có ngàn vạn mối liên hệ với Chung gia!

Đương nhiên cũng cần tham dự.

Giang Nam thì dọn dẹp phòng cả ngày!

Bố trí căn phòng thành dáng vẻ mình thích...

Buổi chiều thật vất vả mới rảnh rỗi.

Lại chuẩn bị hấp thu một đợt Linh Châu, đề thăng cấp bậc.

Kết quả cửa phòng bị người ta mở ra!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết một thân lễ phục dạ hội màu trắng, mái tóc đen cao cao buộc lên!

Cô giống như một con thiên nga trắng cao quý.

Vẻ đẹp khiến cho người ta hoảng sợ...

Giang Nam ngơ ngác nhìn thật lâu, nhếch miệng cười: "Tiểu Tuyết thật xinh đẹp!"

Chung Ánh Tuyết phụt cười: "Người chỉ được cái miệng! Còn không mau chuẩn bị sao? Bữa tối sắp bắt đầu!"

Hạ Dao từ một bên chạy ra.

Khó có được một lần đứng đắn, một thân lễ phục màu đen cực kỳ lớn mật, một mảng lưng mỹ lệ trắng như tuyết lộ ra ngoài.

Lại thêm mái tóc ngắn màu bạc, vô cùng đẹp mắt.

Hạ Dao: "Lát nữa người lái xe ha! Trang phục của ta bất tiện..."

Giang Nam: "Được thôi!"

"Đi thôi!"

Nói xong liền xuống giường lấy dép lê rồi đi ra ngoài cửa.

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đều ngẩn người.

"Chờ một chút, người tính mặc vậy mà đi sao?"

Chỉ thấy Giang Nam mặc quần cộc dép lê nhỏ!

Thêm một chiếc áo phông trắng in hình nhân vật hoạt hình!

"Có chuyện gì sao? Có vấn đề gì à?"

Chung Ánh Tuyết cười khỏ: "Vấn đề lớn!"

Một thân này, sợ là ngay cả cửa khách sạn cũng không vào được!

Hạ Dao nói: "Ta nhớ hình như ta có một bộ lễ phục được tặng lúc mua xe, ta sẽ lấy cho người!"

"Người thử xem có vừa người hay không..."

Thế là, 10 phút sau đó.

Giang Nam mặc một thân âu phục màu đen đứng trước mặt hai người.

Khí chất bất cần đời!

Cộng thêm chiều cao không tầm thường.

Lại thêm giá trị nhan sắc chạm trần nhà.

Quả thực đẹp trai đến mức nổ tung tại chỗ!

Còn đeo một cái nơ trông cực kỳ phong tao!

Một chiếc khăn trắng trong túi ngực.

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đều hài lòng gật đầu.

"Tiểu hỏa tử ăn mặc cũng không tệ lắm!"

"Quá đẹp, đi thôi!"

Giang Nam thì cả người khó chịu.

Làm thế nào để mặc làm thế nào để không được tự nhiên, nơi đó có quần lớn của riêng mình, tay áo ngắn nhỏ thoải mái?

Lúc này đây Hạ Dao không lái Mercedes-Benz G!

Mà ném cho Giang Nam một chiếc chìa khóa xe Rolls-Royce Phantom.

Giang Nam ngồi trên xe sờ vô lăng.

[Phát động kỹ năng! Lái xe (sơ cấp): lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Lái xe (tinh thông): lv0!]

Cùng với tiếng động cơ gầm rú, Rolls-Royce Phantom bay xuyên qua đường phố.

Hạ Dao ngạc nhiên: "Tiểu Nam! Người thực sự biết lái xe sao? Không phải là không có bằng lái sao?"

Vốn dĩ cô còn muốn làm khó Giang Nam một chút!

Hung hăng trả thù chuyện hấn làm mình mất...

Không nghĩ tới Giang Nam thật sự biết lái?

Chung Ánh Tuyết cũng mang theo vẻ mặt tò mò: "Học từ khi nào vậy?"

Giang Nam: "Không có việc gì mà tiểu gia đây không biết! Vừa mới học được!"

Hạ Dao bĩu môi: "Hừ hừ, khoác lác!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Nhìn như vậy, thật đúng là rất giống tài xế!"

"Có được tài xế đẹp trai như ta, các người cứ trộm vui đi!"

Một đường đi đến khách sạn Thế Kỷ ở Giang Thành!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao vừa từ trong xe bước xuống.

Liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người!

"Nhìn kìa! Nhìn kìa! Hai người này cũng quá xinh đẹp!"

"Ánh mắt của ta một khắc cũng không muốn rời đi!"

"Tiểu thư nhà họ Chung! Thiên kim Hạ gia, chắc chắc chắc! Quả thật tuyệt mỹ vô song!"

"Mẹ kiếp? Người lái xe cũng đẹp trai tới vậy?"

Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết không muốn bị nhiều người vây xem như vậy, liền đi qua trước.

Chương 99 - Nhân Viên Phục Vụ

Giang Nam vừa đậu xe xong.

Xuống xe không đi được hai bước, chỉ thấy một người đàn ông âm nhu tóc xoăn, mặc âu phục màu trắng, đeo kính vàng đi tới.

Nhìn Giang Nam một cái, Giang Nam cũng nhìn hắn một cái...

Không khí ước chừng dừng lại mười giây!

Sau đó người đàn ông này liền đưa chìa khóa xe trong tay tới.

Nhấn nhẹ, đèn xe Porsche 911 ở bên cạnh lóe lên.

"Cầm!"

Giang Nam mở to hai mắt!

???

Mẹ kiếp!

Thế giới của người giàu có thực sự không hiểu nổi!

Vừa gặp mặt đã tặng xe thể thao?

Chỉ vì nhìn để có thêm nhiều người liếc nhìn thôi sao?

Cho dù ta có thật sự trở nên đẹp hơn, mà người lại bị khuất phục bởi giá trị nhan sắc của ta!

Nhưng cũng không đến mức như vậy chứ?

Giang Nam nhâm nói, "Cái này... Cũng không tốt lắm!"

Dù người ta thật lòng muốn cho

Nhưng Giang Nam cũng ngại cầm a!

Gã đàn ông: "Sao người nhiều chuyện vậy?"

Nói xong lại nhét chìa khóa vào trong tay Giang Nam!

Giang Nam: ???

Mẹ nó này là thú vui của đám người nhà giàu sao?

Chìa khóa đều đã nhét vào tay!

Tại sao không nhận chứ?

Sau đó, hắn nỏ chìa khóa trong túi của mình ...

Vừa đi vừa cảm khái.

Chỉ đi mấy bước liền được người ta tặng xe?

Lợi hại!

Lại đi được hai bước.

Một quý phụ nhìn thấy Giang Nam, không nói hai lời liền nhát chìa khóa xe về phía hắn.

Giang Nam: ???

Nhấn chìa khóa, Lamborghini?

Con mẹ nó tình huống này là sao vậy?

Tiền của đám nhà giàu các người đều là do gió thổi tới sao?

Thấy người đẹp trai liền tặng xe?

Lại đi thêm hai bước, nam tử bụng to lại ném cho Giang Nam một chuỗi chìa khóa.

BMW X7?

Đại ca, người như vậy cũng không được a!

Người ta đưa siêu xe!

Người chỉ tặng một chiếc BMW rách nát!

Hình như có chút hạ giá!

Chỉ là dù sao cũng là một phần tâm ý, Giang Nam cũng yên tâm thoải mái nhận lấy.

Chờ Giang Nam đi ra khỏi bãi đậu xe, trong túi có mười bảy chìa khóa xe!

Vẻ mặt cảm khái!

Dựa vào nhan sắc kiếm cơm thật là thơm!

Chờ đến khi nào rảnh rỗi, tham gia thêm vài bữa tiệc, mở một cửa hàng bán xe cũ.

Đắc ý!

Đang lúc Giang Nam chuẩn bị vào khách sạn, ánh mắt liếc mắt lại.

Đột nhiên nhìn thấy một nhân viên phục vụ mặc một bộ lễ phục gần giống hệt mình!

Cũng thất nơ! Có một chiếc khăn trắng trong túi!

Đang mỉm cười tiếp khách, nhận lấy chìa khóa xe từ tay khách.

Sau đó đi đến bãi đậu xe!

Chỉ chốc lát sau, tiểu ca phục vụ kia trở về, vẻ mặt ngây thơ nói: "Tình huống gì? Bãi đậu xe bị chặn!"

"Hơn mười chiếc xe bị kẹt ở lối vào, ai chịu trách nhiệm vậy?"

.....

Giang Nam nhìn mười bảy chìa khóa xe trong tay mình!

Mặt đen lại!

Mẹ nó bọn họ đều coi mình là nhân viên phục vụ chuyên đậu xe sao?

Mẹ kiếp!

Các người đều bị mù cả sao?

Các người đã bao giờ thấy được một nhân viên đẹp trai như vậy chưa?

Hai con mắt to đùng trên mặt là để trang trí thôi sao?

Giang Nam còn tưởng rằng đám người này có sở thích biến thái gì đó.

Tặng xe ngay lần đầu gặp mặt!

Hạ Dao!

Người dám hố ta!

Cái gì mà lễ phục chứ!

Quả thực giống nhau như đúc sao?

Giang Nam kéo nơ xuống, còn có khăn trắng ở trong túi, ném

vào thùng rác!

Lập tức tìm tới chỗ nhận tài sản thất lạc trong phòng bảo vệ, một tay ném 17 chìa khóa xe trên bàn...

Lão bảo vệ choáng váng, mẹ kiếp? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam đầy bụng oán khí: "Người khác vứt đi, ta nhặt được..."

Bảo vệ: "Thoáng cái mất 17 cái?"

"Người không phải là người đánh chìa khóa ở ven đường sao?"

Giang Nam trừng mắt, lúc này là nhân viên phục vụ?

Hiện tại là đánh chìa khóa?

"Bọn họ mất cả một nhóm được chưa?"

[Giá trị oán khí từ bảo vệ + 666!]

Giang Nam mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp vào khách sạn!

Càng ngày càng có nhiều khách khứa đến.

Bãi đậu xe đều hỗn loạn, những chiếc xe chặn đầy lối đi!

Giám đốc khách sạn phát điên.

Tìm người khắp nơi để hỏi chìa khóa xe ở đâu!

Không còn cách nào khác, bọn họ chỉ có thể phái người liên lạc với chủ xe.

Các chủ xe cũng mang theo vẻ mặt ngây thơ.

Vừa rồi rõ ràng mình đưa chìa khóa xe cho nhân viên phục vụ

đỗ xe a?

Chẳng lẽ gặp phải kẻ trộm xe?

Nhao nhao chạy ra ngoài.

Sau đó nhìn vào bãi đậu xe bị kẹt xe thành một nôi cháo!

17 chủ xe hoảng sợ.

Bận rộn nửa ngày, cuối cùng mới phát hiện chìa khóa xe đều đã được giao đến chỗ nhận đồ thất lạc.

Khuôn mặt của giám đốc khách sạn đen như đất nồi!

Đám người này thì mắng chửi om xòm:

"Mẹ nó là ai! Là ai mà thất đức tới vậy?"

"Nhận chìa khóa xe lại không đỗ xe? Còn đem tới chỗ nhận đồ thất lạc?"

"Đây là thao tác kiểu gì! Còn là con người sao?"

"Quá ê tiện đi! Đừng để ta được cái tên này!"

"Ta nhớ rõ là một tiểu soái ca cười rộ lên rất tỏa sáng!"

"Mẹ kiếp! :à hần!"

Đám chủ xe này đánh chết cũng không nghĩ tới mình lại gặp phải loại chuyện cầu huyết như vậy!

Giờ này khắc này, Giang Nam đã đi tới phòng tiệc và đang ăn bánh ngọt.

[Giá trị oán khí từ Cao Cẩn +1000!]

[Giá trị oán khí từ Cổ Bắc Hải +1000!]

[TỪ...]

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, Giang Nam vui về!

Ừm, trong lòng thoải mái hơn không ít!

Ít nhất không phải là không có thu hoạch!

Chương 100 - Rót Rượu

Phòng khiêu vũ rất lớn và rộng rãi!

Đều là những người ăn mặc hoa quý!

Bầu không khí tràn đầy khí tức thượng lưu.

Ngược lại không thấy bóng dáng Chung Ánh Tuyết, phỏng chừng là tiếp đãi tân khách.

Giang Nam cũng mặc kệ nhiều như vậy, bản thân chỉ đến để cạo ạo!

Miền là có thức ăn.

Mỹ mãn ăn một ly mousse dâu tây.

Bên cạnh có một em gái mặc một chiếc váy dạ hội rộng rãi.

Một mái tóc đen phồng lên, trang điểm cực kỳ tinh xảo, đáng vẻ chừng 20 tuổi, ánh mắt lướt qua lướt lại trong một đồng điểm tâm.

Cuối cùng chọn được mục tiêu, không khỏi liếm môi.

"Xin chào, có thể giúp ta đem mang kem tươi vị xoài kia tới đây sao? Cảm ơn!"

Giang Nam liếc nhìn cô một cái.

Cầm kem tươi vị xoài đưa cho cô, cô cúi đầu dùng thìa từng ngụm nhỏ ăn.

Thỉnh thoảng còn liếc mắt nhìn Giang Nam một cái.

Một bộ dáng muốn nói lại thôi.

Cuối cùng vẫn lấy hết dũng khí nói: "Người cũng có thể ăn cái này sao?"

Giang Nam: ???

"Tại sao ta không thể ăn?"

Tiểu tử tử thấp giọng nói: "Người không sợ bị phát hiện sao?"

Giang Nam trừng mắt!

Mẹ kiếp!

Ta ăn điểm tâm thì có vấn đề gì sao? Vi phạm pháp luật à?

Còn nhỏ giọng nói như vậy?

Tiểu tử tử này, có phải người đã hiểu lầm cái gì không?

Vẻ mặt Giang Nam tràn phần hận, cướp đi ly kem tươi vị xoài cuối cùng trên bàn!

"Ta không chỉ muốn ăn! Ta còn ăn hai cái!"

Tiểu tử tử ngạc nhiên, phát hiện kem tươi vị xoài yêu thích của mình đã bị Giang Nam lấy đi!

Không khỏi bĩu môi...

Hiện tại nhân viên phục vụ đều ngang ngược như vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Cung Tiểu Ngọc + 333!]

Thật vất vả mới tìm được một chỗ thanh tịnh.

Giang Nam đang kem tươi vị ăn xoài!

Cũng phải nói, Cung Tiểu Ngọc kia rất biết chọn, xoài ngon hơn dâu tây.

Sau đó nhân viên phục vụ cầm khay thức ăn tiến lại gần, trừng mắt nhìn Giang Nam.

"Mẹ kiếp! Người anh em! Người có thể nhàn nhã một chút, ăn vụng cũng không thể ăn vụng quang minh chính đại như vậy a!"

Giang Nam: ???

Ăn vụng cái con mẹ nhà người!

Vừa muốn trả lời, nhân viên phục vụ liền đưa cái khay cho Giang Nam.

"Đừng ăn! Không đủ nhân lực! Nhanh chóng mang rượu đi!"

Giang Nam nhìn khay trên tay, bốn ly rượu vang, một chai rượu sâm banh, vẻ mặt ngây ngẩn!

Tóm lại hôm nay chú định ta phải làm nhân viên phục vụ chứ gì?

Mẹ kiếp!

Mẹ nó dù sao cũng phải trả lương cho ta a.

Giang Nam vừa định đặt khay xuống.

Một đôi nam nữ trẻ tuổi nắm tay đi về phía Giang Nam, chính là người đàn ông âm nhu kia!

"Phục vụ! Thêm ly nữa!"

Âm Nhu Nam nhìn thấy Giang Nam cũng sửng sốt.

Con mẹ nó đây chẳng phải chính là tiểu ca thất đức đã đem

toàn bộ chìa khóa tới chỗ nhận đồ thất lạc sao?

Giang Nam trừng mắt, trong lòng nhất thời nổi giận.

Nhìn nửa ly sâm banh trong tay người đàn ông này!

Mẹ nó còn thừa nhiều như vậy?

Thêm con mẹ người!

Một phen liền đoạt lấy, ngửa đầu liền uống!

Sau đó trong ánh mắt kinh hãi của người đàn ông cùng nữ tử!

Uống hết tất cả bốn ly rượu trên khay cùng một chai rượu sâm banh!

"Này thì rót thêm!"

"Nắc~"

Tham gia yến hội mà phải làm bồi bàn bán thời gian?

Hạ Dao!

Người tới đây cho lão tử!

Ta hứa ta sẽ không giết người!

Gã đàn ông âm nhu đẩy gọng kính vàng, tức giận nói: "Người là đang tìm chết sao? Có tin tối nay ta khiến cho người biến mất ở Giang Thành không?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta không tin đấy, làm gì được ta?"

"Người...!"

Người đàn ông âm nhu còn muốn nói chuyện, cô gái bên cạnh một tay giữ chặt: "Yến tiệc của Chung gia, đừng gây chuyện!"

Lập tức ánh mắt chuyển hướng Giang Nam: "So đo với loại người này, mất giá!"

"Trở về lại thu thập hãn sau!"

Gã đàn ông âm nhu híp mắt nói: "Trước tiên tha cho người! Anh đợi ta!"

[Giá trị oán khí từ Cao Cẩn + 1000!]

Giang Nam cầm chai rượu, sáng lạn cười nói: "Đừng đi? Không phải muốn rót thêm rượu sao? Lại đây ta rót thêm!"

Nhưng gã đàn ông âm nhu lại bị người phụ nữ kia kéo đi, Giang Nam vẻ mặt đáng tiếc.

Vốn định cho hãn biết thế nào là lễ độ, để cho hãn biết thứ gì có màu đỏ.

Đáng tiếc lại không có cơ hội!

Nhìn vào trang phục của mình, Giang Nam quyết định cởi quần áo của mình!

Bằng không bữa cơm tối nay của mình sợ là ăn không vô!

Đang tháo nút áo.

Trong hội trường, ánh mắt của cô gái một thân mát mẻ không khỏi rơi vào trên người Giang Nam.

Chỉ thấy cô mặc lễ phục dạ hội mỏng manh thêu hoa!

Y phục bó sát thân mơ hồ có thể thấy được màu da thịt

Dáng người cực kỳ cao gầy, có lồi có lõm, có thể nói là cực kỳ bắt mắt.

Làn da màu lúa mì, lại thêm ngũ quan tinh xảo, cực kỳ mỹ lệ.

Trên cổ còn mang dây chuyền mào đen.

Trong sân không ít ánh mắt của các quý ông đều quanh quẩn trên người cô, nhưng lại không dám nhìn nhiều!

Chỉ thấy cô nương này hoàn toàn không thèm để ý ánh mắt mọi người, sải bước đi về phía Giang Nam.

Giày cao gót giẫm lên mặt đất, phát ra âm thanh cộc cộc.

Giang Nam đang cúi núp, đột nhiên phát hiện trước mắt tối sầm?

Ngẩng đầu lên nhìn lại, giật nảy mình!

Chỉ thấy cô nương này dán rất gần Giang Nam, Giang Nam thậm chí có thể ngửi được mùi thơm tỏa mát ra từ người cô.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chương 101 -

Giang Nam vừa muốn lui về phía sau!

Chỉ thấy cô nương này giơ tay lên, khẽ vuốt ve hai má Giang Nam.

Một đôi mắt to nhộn nhạo nhu quang, cả người đều áp sát tới, một tay chống vách tường!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Lão tử bị người ta Kabedon* ?

Kabedon*

Kabedon là một từ tiếng Nhật có nghĩa đen là “va vào tường”. Nó thường được dùng để chỉ người đàn ông dồn người phụ nữ vào tường.

Kabedon là một từ tiếng Nhật có nghĩa đen là “va vào tường”. Nó thường được dùng để chỉ người đàn ông dồn người phụ nữ vào tường.

Cô tiến lại gần, nhẹ nhàng thổi một hơi vào bên tai Giang Nam.

"11 giờ tối! Phòng 69, chờ người!"

"Thông minh một chút, đừng để chị đây thất vọng!"

Nói xong còn thổi một hơi vào lỗ tai Giang Nam!

Hắn cảm thấy lỗ tai ngứa ngáy, xương tê dại!

Giang Nam giật mình, vừa muốn đẩy cô rời đi!

Nhưng cô gái này giống như chuồn chuồn lướt nước liền dờn ra!

Vỗ vỗ ngực của Giang Nam, vẻ mặt mỉm cười ý bảo người hiểu mà, sau đó liền đi?

Giang Nam: ???

Mẹ nó! Có người sàm sỡ ta!

Còn đùa giỡn với ta!

Dồn ta vào tường!

Còn cắn lỗ tai ta!

Khẩu khí người phụ nữ này thật lớn!

Lấy đồ trong túi ra!

Là 3.000 Đô bực lấy một thẻ phòng?

Là do cô gái vừa rời nhét vào!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc!

Cái này còn cởi quần áo cái rắm gì nữa!

Vai nhân viên phục vụ này!

Tiểu gia ta hôm nay làm chắc rồi!

Phục vụ tận tình!

Đảm bảo hài lòng!

Tiểu tử tử làn da màu lúa mì chớp chớp mắt to với Giang Nam liền rời đi.

Giang Nam mặc lại chiếc áo đã cởi ra được một nửa!

Làm sao có thể bỏ lỡ cơ hội kiếm tiền tốt như vậy chứ?

3.000 Đô đưa tận tay wow!

Có nhân viên phục vụ chú ý tới một màn này quả thực hâm mộ muốn chết!

"Mẹ kiếp! Ta sao lại không gặp được chuyện tốt như vậy!"

"Chỉ với nhan sắc này của người sao? Trông giống như xi măng, chết tâm đi!"

"Chặc chặc chặc! Có khuôn mặt này! Còn tới đây làm nhân viên phục vụ gì nữa!"

"Mẹ ơi! Hâm mộ chết ta..."

Giang Nam nhìn trái nhìn phải!

Lén nhét tiền vào túi.

Sau đó bắt đầu kế hoạch kiếm tiền của mình.

Vờ như không có chuyện gì xảy ra đi tới trước mặt một tiểu tử tử mà đứng.

Chờ nửa phút.

Nếu đối phương không phản ứng, Giang Nam sẽ đổi nhà tiếp theo!

Thật đúng là có mấy người đụng phải hần đều có ý.

Nhưng tiểu tử tử làn da lúa mạch kia vẫn luôn nhìn chăm

chằm Giang Nam.

Thấy có người động, liền hung hăng trừng qua.

Các chị em thấy cảnh này.

Trong lòng đều đáng tiếc, cũng không dám tranh đoạt với cô.

Chỉ có thể bỏ qua.

Giang Nam: ...

Mẹ kiếp!

Người có cần phải hộ thực tới như vậy hay không!

Có thứ tốt không biết chia sẻ với bạn bè sao?

Đều khiến cho công việc kinh doanh của ta hiện tại rất khó mà làm a!

Giang Nam vẫn không cam lòng.

Một đường lắc lư qua!

Cuối cùng đứng bên cạnh một tiểu tử tỷ tỷ lộ ra một mảng lưng đẹp.

"Khụ khụ!"

Tiểu tử tỷ tỷ xoay người lại, lập tức một tay kéo lấy cánh tay Giang Nam.

"Tiểu Nam! Người đã ở đâu? Tìm người nửa ngày!"

Giang Nam: ???

Hạ Dao?

Chuyện này ...

Thật xấu hổ.

Giang Nam cũng không thể nói mình tìm việc làm ăn!

Vội vàng chuyển đề tài, giận dữ nói:

"Người còn không biết xấu hổ nói!"

"Anh hỏi ta làm gì? Ta rót rượu cho người khác! Nhìn cái lễ phục rách này mà người đã chọn cho ta đi!"

"Xem ta về nhà thu thập người như thế nào!"

Hạ Dao nhin không được cười, trong mắt đáng vẻ gian kế thành công!

Xem ra là sớm đã có dự mưu!

Thì thầm vào tai Giang Nam nói: "Ai bảo người hại ta biến thành đáng vẻ giống người chứ? Hừ hừ!"

Giang Nam: ...

Phụ nữ!

Quả nhiên đều là móng heo!

Nhân viên phục vụ trong sảnh choáng váng, ngạc nhiên nhìn Giang Nam.

"Mẹ kiếp! Thật đúng là lại có một người bị hấn câu được?"

"Là thiên kim Hạ gia, mẹ nó chuyện này phải tìm ai nói lý lẽ đây?"

"Tên này không phải tới làm phục vụ, mẹ nó lại đến câu em gái mới đúng?"

Mà tiểu tử tử màu da lúa mạch kia cũng nhìn chăm chăm Hạ Dao, hung hăng trừng tới!

Hạ Dao nhìn Giang Nam, lại nhìn cô, vẻ mặt nghi hoặc!

Nhưng lại không chút sợ sệt, trực tiếp trừng trở về!

"Tiểu Nam, vì sao người phụ kia cứ nhìn chăm chăm người?"

Giang Nam vẻ mặt chột dạ...

"Khụ khụ! Có lẽ vì ta trông quá đẹp trai!"

"A, không! Không biết xấu hổ!"

Đúng lúc này, Giang Nam nhận ra ánh mắt nhìn chăm chú.

Chung Ánh Tuyết đang nói gì đó với một đôi vợ chồng, lập tức nhìn về phía Giang Nam.

Cặp vợ chồng kia cũng nhìn theo!

Hạ Dao phất phất tay, Giang Nam cũng cười xán lạn.

"Cha mẹ Tuyết Tuyết?"

Hạ Dao bảo trì mỉm cười nói: "Trên danh nghĩa mà thôi..."

Giang Nam im lặng!

Chung Ánh Tuyết vẫn luôn cùng cha mẹ tiếp đãi khách nhân, tự nhiên hào phóng.

Mà đúng lúc này, một thanh âm lạnh lùng truyền đến:

"Hừ! Loại quỷ nghèo như người cũng có thể tới được nơi như thế này sao?"

"Còn mặc quần áo phục vụ? Chắc chắc chắc! Không phải là

ngụy trang thành nhân viên phục vụ để vào đó chứ?"

"Ha ha ha! Ta cười chết mất!"

Giang Nam quay đầu lại, chỉ thấy La Thiên Tường một thân lễ phục Armani đang cười lạnh, ánh mắt đầy khinh miệt.

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao trở nên lạnh lẽo: "Giữ miệng cho sạch sẽ một chút cho ta!"

"Đừng tưởng ta không biết người đã làm rác rưởi kia!"

Chương 102 -

La Thiên Tường cười nhạo một tiếng: "Cho dù biết thì có thể gì nào? Cáo trạng với nhà họ Chung sao?"

"Chuyện này, Chung lão gia tử cũng đồng ý!"

"Nơi này không có chuyện của người! Còn gã Giang Nam này? Chỉ biết trốn sau lưng một người phụ nữ? Người cũng chỉ có chút kỹ năng này!"

Giang Nam cười sáng lạn: "Đây không phải La đại thiếu gia sao!"

"Tóc mọc ra rồi mới dám ra ngoài gặp người?"

"Đã dám mặc kệ người khác nà công khai đi vệ sinh ngay trong thang máy, sao còn có thể quan tâm chút mặt mũi này chứ?"

Mặt La Thiên Tường đều ghen xanh!

Biểu tình khó coi như ăn phải phân.

"Phốc... Ha ha ha ha ha!" Hạ Dao thật sự là nhịn không được, đều cười ra nước mắt.

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Không người nào biết hẳn tại sao lại mất tích cả tháng này!

Ngay cả cha hẳn nhìn thấy hẳn cũng mang vẻ mặt ghét bỏ.

Mặc cho ai biết con trai mình làm ra chuyện như vậy ở trong công ty, cũng sẽ hoài nghi nhân sinh đi...

"Người cho rằng video kia còn có tác dụng với ta sao? Người cứ việc thả ra!"

"Ta ngược lại xem truyền thông nào dám đăng báo!"

"Đừng nghĩ rằng ta không biết người có chủ ý gì! Người chỉ cần dám đến Linh Võ Tùng Giang!"

"La Thiên Tường ta tất phể người!"

Giang Nam cũng không trả lời, mà tự mình lấy điện thoại di động ra nghịch một phen.

La Thiên Tường: "Thế nào rồi? Đồ rác rưởi! Ngay cả lời nói cũng không dám trả lời sao?"

"Người đang làm gì vậy?"

Giang Nam mang vẻ mặt đương nhiên: "Ta sao? Ta đang tải video lên chứ làm gì?"

La Thiên Tường: ???

Mẹ kiếp!

Người thực sự phát ra ah!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

"Người dám!"

Giang Nam bĩu môi: "Hạ Dao, người này thật kỳ quái, rõ ràng là hấn bảo ta gửi!"

"Giờ lại đổi ý?"

La Thiên Tường đỏ mắt, làm sao có thể thật sự để Giang Nam tải lên chứ?

Thao tác các phương tiện truyền thông cũng cần thời gian để hoạt động!

Mẹ nó ai mà muốn Giang Nam tải video lên ngay tại chỗ?

"Người đưa đây cho ta!"

La Thiên Tường đỏ mắt đưa tay muốn cướp lấy!

Giang Nam ôm eo Hạ Dao trong nháy mắt không còn thấy bóng dáng.

La Thiên Tường: !!!

"Chậc! Người đợi đó cho ta!

Làm sao còn thời gian buông lời tàn nhẫn? Lấy điện thoại ra rồi nhanh chóng liên lạc: "Này! Giám đốc Mã! Giúp ta một việc, hẳn thật sự phát..."

"Này! Lưu ca! Chuyện mà lần trước ta nói với người!"

"Này! Mã ca, mẹ kiếp! Sao lại gọi không được chứ!"

La Thiên Tường đầu đầy mồ hôi điên cuồng gọi điện thoại.

Giang Nam đã ôm Hạ Dao đến bàn ăn bên cạnh.

Giờ phút này trên mặt Hạ Dao lộ vẻ hưng phấn: "Oa! Thuần di! Đây là lần đầu tiên ta thuần di! Thật là một kích thích!"

Giang Nam: "Ta thích dáng vẻ chưa trải sự đời này của người!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 999!]

"Này! Đừng bóp cổ ta! Đau đau, đau đau!"

"Hừ! Cái miệng ăn nói lung tung! Người thực sự đăng video đó lên sao?" Hạ Dao mang theo vẻ mặt chờ mong.

Giang Nam cười hắc hắc: "Không! Còn có công dụng khác thú vị hơn!"

Hạ Dao lấy lại tinh thần: "Mau nói, lại có chủ ý xấu gì?"

Giang Nam cắn tai cô: "Xì xầm~ Xì xầm xì xầm~"

"Hắc hắc! Người cũng quá xấu! Nhưng ta thích!"

.....

Mà tiểu tử tỷ màu da lúa mạch kia lại cau mày tìm được La Thiên Tường!

Giờ phút này La Thiên Tường đã gọi điện thoại nửa tiếng đồng hồ, điện thoại di động đều muốn hết pin, miệng khô lưỡi cứng!

Vẫn là một bộ dáng vẻ lo lắng đề phòng.

"Tiểu Tường, người đang gọi điện thoại cho ai vậy?"

La Thiên Tường sửng sốt: "Chị họ? Người đã từ Úc trở về rồi?"

Vu Nhược Nam: "Ta vừa hỏi người!"

"Không có... Không có gì đâu!"

"Người biết tiểu soái ca đầu đình kia sao?"

Rõ ràng, sự chú ý của cô đặt ở Giang Nam!

La Thiên Tường hận tới ngứa răn: "Biết! Sao mà không biết được? Hóa thành tro ta cũng biết!"

Vu Nhược Nam ngạc nhiên nói: "Hắn không phải phục vụ?"

"Người đã gặp qua nhân viên phục vụ nào cấp Thanh Đồng ba sao, dĩ năng hệ không gian sao?"

Mặt Vu Nhược Nam đỏ lên!

Hắn ta... Hắn ta không phải là nhân viên phục vụ à?

Là khách mời của Chung gia?

Vậy mình vừa mới đưa hắn thẻ phòng, vậy chẳng phải là...

Vu Nhược Nam quả thực sắp xấu hổ muốn chết!

Trực tiếp muốn tìm một khe hở chui vào!

Oán khí trong lòng nổ tung!

Không phải nhân viên phục vụ, người lại mặc quần áo của người khác làm gì?

Đam mê biến thái à?

La Thiên Tường: ???

Ta đề cập đến Giang Nam, người đổ mặt cái gì?

Chẳng lẽ chị họ của mình đối với Giang Nam cũng...

A, mẹ kiếp!

Giang Nam! Lão tử liệu chết với người!

Ngay cả chị họ của mình cũng gặp độc thủ Giang Nam?

Nhìn cái dáng người ngùng ngùng kia!

Biểu tình muốn nói lại thôi!

Đẹp trai là muốn làm gì thì làm sao?

La Thiên Tường ta không phục!

Hắn cũng không biết Vu Nhược Nam sắp điên rồi!

Đầu óc suy nghĩ hiện tại đã là 11 giờ đêm, nếu hẳn thật sự đến thì làm sao bây giờ!

Vốn tưởng rằng Giang Nam là nhân viên phục vụ!

Có thể tùy ý đùa giỡn, một đêm xuân tiêu!

Nhưng bây giờ...

[Giá trị oán khí đến từ Nhược Nam + 1000!]

[Đến từ Nhược Nam...]

.....

Chương 103 -

Mà Giang Nam đã cảm nhận được ánh mắt u ám của cô!

"Vu Nhược Nam là ai? Người quen của La Thiên Tường sao?"

Hạ Dao quay đầu lại liếc mắt nhìn: "Chị họ của hần, không thường xuyên về nước, gia tộc của cô ở bên Úc, rất có thực lực!"

"Thế nào? Người coi trọng cô ấy sao?"

Vẻ mặt Giang Nam vô cùng đứng đắn: "Làm sao có thể chứ!"

Coi trọng cô ấy?

Cô ấy coi trọng ta mới đúng?

Hắc hắc...

Liên để cho họ La kia đặc ý thêm một lát nữa!

Ta chẳng những muốn chơi người!

Còn không bỏ qua cả chị của người!

Đây cũng không phải vì ta muốn đi!

Là chị của người bảo ta đi!

Tiền cũng đã thu, chuyện này không thể mặc kệ đúng không?

Làm người phải nói chữ tín!

Đúng lúc này, toàn bộ phòng tiệc đột nhiên im lặng.

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở chủ vị!

Chỉ thấy vợ chồng Chung gia đẩy xe lăn đi ra.

Mà Chung lão gia tử ngồi trên xe lăn!

Một mái tóc bạc chải gọn gàng ở phía sau!

Chung lão đã hơn 70 tuổi nhưng tinh thần vẫn phấn chấn!

Chẳng qua đã toát lên vẻ lão hóa, trên khuôn mặt đầy nếp nhăn đã mọc ra một chút vết loang lổ.

Trên mặt mang theo bệnh trạng tái nhợt, còn không ngừng che miệng ho khan, giống như là muốn ho ra phổi.

Hạ Dao thở dài một tiếng: "Đây là Chung lão gia tử!"

"Một năm trước còn rất khỏe mạnh, nhưng sau khi bị ung thư phổi, thân thể mỗi ngày lại càng đi xuống!"

"Sợ là chống đỡ không được bao lâu, nếu Chung lão gia tử không còn, Tuyết Tuyết ở Chung gia phải làm sao bây giờ..."

Giang Nam nhìn Chung lão gia tử, dựa vào ấn tượng hiếm có.

Năm đó Chung Ánh Tuyết do chính hắn ta dẫn đi!

"Ung thư phổi?"

"Ừm... Giai đoạn cuối!"

Ánh mắt Giang Nam đảo quanh, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Thấy Chung lão gia tử xuất hiện.

Mọi người nhao nhao đi chúc thọ, Chung lão gia tử cũng tiếp đãi từng người.

Không hề thiếu nửa phần cấp bậc lễ nghĩa!

"Đến đây! Tiểu Tuyết, sao lại đứng xa như vậy? Không hôn ông nội nữa sao?"

Chung Ánh Tuyết cười tiến lên.

"Chung gia gia! Chúc mừng sinh nhật!"

"Đây là món quà ta chuẩn bị cho người!"

Chung Ánh Tuyết lấy ra một cái hộp gỗ đàn hương tinh mỹ, trong đó có đặt một chuỗi Tinh Nguyệt Bồ Đề.

"Ha ha, vẫn là cháu gái của ta tốt! Biết ta thích món này!"

"Nha đầu Hạ gia đâu?"

"Chung gia gia! Ta ở đây!"

Hạ Dao chào hỏi một tiếng, kéo cánh tay Giang Nam đi qua.

Trong lúc nhất thời trở thành tiêu điểm của toàn trường.

"Ông nội, ngài xem có thích món này hay không? Thiên Tinh Sư!"

Chung lão gia tử tiếp nhận cặp hạch đào kia, vẻ mặt hiền lành: "Nha đầu nhà người! Đã tốn không ít tiền phải không? Gia gia ta thích!"

"Hắc hắc! Ông nội thích là được rồi!"

Mà Giang Nam đứng tại chỗ giống như một khối gỗ!

Còn mẹ nó phải tặng lễ sao?

Không ai nói với ta a!

Biết vậy đã không tới rồi!

Lão Chung: "Thế nào? Đây là bạn trai của người à? Nhan sắc tiểu hỏa tử này, mũi ra mũi, mắt ra mắt! Không tệ, không tệ!"

Giang Nam: ???

Nghe này! Nghe này!

Đang nói cái gì vậy?

Ngài cũng quá biết khen người chứ?

Mũi không phải là mũi thì còn có thể là gì?

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Chỉ với hần ta? Hần cũng không phải gu của ta!"

Chung lão gia tử mang vẻ mặt nghi hoặc: "Vậy là..."

Giang Nam đen mặt: "Năm năm trước, trại trẻ mồ côi Nam Thành!"

"Dùng kiếm gỗ chém ngài, chính là ta!"

Lời này vừa nói ra, không riêng gì Hạ Dao sửng sốt!

Cả hội trường đều sửng sốt!

Mẹ kiếp? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Còn chuyện này nữa à?

Duy chỉ có Chung Ánh Tuyết không nhin được, phụt cười một tiếng.

Năm đó Chung lão gia tử đi tới cô nhi viện nhận nuôi Chung Ánh Tuyết, Giang Nam không chịu!

Cầm kiếm gỗ đuổi theo Chung lão gia tử chém loạn!

Chung lão gia tử cũng có chút đen mặt, ánh mắt hai người nhìn nhau.

Có thể nói là kỳ phùng địch thủ!

"Thì ra là tiểu tử người!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Lần này thừa dịp đại thọ Chung gia gia, đặc biệt dẫn hắc đến làm quen!"

Đám nhân viên phục vụ đó choáng váng! 17 chủ sở hữu xe ngây ngẩn!

Thì ra là khách nhân nhà họ Chung?

Vậy mẹ nó người còn mặc quần áo phục vụ!

Còn đến bãi đậu xe nhận 17 chìa khóa xe ném rồi giao cho phòng bảo vệ?

Người cũng thật sự rảnh rồi!

Mà Cung Tiểu Ngọc cũng mang vẻ mặt u u, còn tưởng rằng Giang Nam là nhân viên phục vụ, ai biết lại là như vậy.

[Giá trị oán khí từ Cung Tiểu Ngọc + 333!]

[Giá trị oán khí từ Vương Bác + 666!]

[.....]

.....

Nhưng La Thiên Tường ngồi không yên, một bước đi lên phía trước, cười nói: "Chúc Chung lão gia tử phúc như Đông Hải thọ tỷ Nam Sơn!"

"Hiện tại ta chuẩn bị hậu lễ cho ngài, ngài nhất định thích!"

Nói xong lấy ra một loại quả màu xanh, thoáng chốc hương thơm xông vào mũi!

Bề mặt trái cây thậm chí còn tỏa ra linh quang.

Quả này vừa ra, trong đại sảnh đều trở nên xôn xao!

"Chúa ơi! Diên Khang Quả! La gia thật đúng là nở bở vốn!"

"Thứ này ở bên ngoài có giá thị trường cũng sắp đến ba ngàn vạn rồi phải không?"

Chương 104 -

"Thánh dược được sản xuất trong Linh Khư Cổ Sâm ở Chiết Đông a! Nghe nói có thể chữa được bách bệnh!"

"Cái này? Bệnh ung thư của Chung lão gia tử..."

"Ung thư không thể chữa khỏi! Nhưng có thể trì hoãn bệnh tình! "

Nhìn Duyên Khang Quả, Chung lão gia tử cũng có chút động dung, cười nói: "La gia có tâm rồi! Phần tâm ý này ta liền nhận lấy!"

La Thiên Tường cười hắc hắc: "Lão gia tử không cần để ở trong lòng, đều là chuyện mà văn bối như ta nên làm!"

"Ngược lại là người nào đó! Đến tham gia thọ yến của lão gia tử, ngay cả một phần thọ lễ cũng không chuẩn bị? Đây là tới ăn chực uống rượu?"

Ánh mắt của hắn không khỏi rơi vào trên người Giang Nam.

Chung Ánh Tuyết mặt lạnh lùng: "Tiểu Nam là do ta dẫn tới! Người có ý kiến gì thì nói với ta!"

"Đừng có âm dương quái khí ở đây!"

"Chung gia gia, Tiểu Nam cũng vừa mới biết chuyện đại thọ của ngài, không có nhiều chuẩn bị như vậy..."

Chung Ánh Tuyết đang giải vây cho Giang Nam, La Thiên Tường lại cười lạnh nói:

"Chuẩn bị? Một tên hề thối nát bày bán ở chợ đêm, dựa vào những tên hề bổ gạch ào ào lấy lòng mọi người! Coi như là để cho hắn chuẩn bị, có thể chuẩn bị ra cái gì?"

"Tay cầm bánh nướng mì lạnh sao?"

"A... Giang Nam, đây không phải là nơi người nên đến! "

Bày hàng chợ đêm sao?

Lời này vừa nói ra, trong đại sảnh không khỏi nghị luận sôi nổi!

Có chuyện gì vậy?

Đây là muốn mượn quan hệ trước kia cùng Chung Ánh Tuyết, ôm lấy cây đại thụ Chung gia này?

Trong lúc nhất thời ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều khác thường!

Kinh thường, trào phúng, cười lạnh khắp nơi!

Chung lão gia tử cũng không ngăn cản, mà là hứng thú nhìn một màn giữa sân.

Chung Ánh Tuyết nổi giận trong lòng: "Bày sạp thì sao? Tiểu Nam lớn như vậy, chưa từng dựa vào người khác!"

"Ta không cho người nói hắn như vậy!"

Lại nghe Giang Nam nhếch miệng cười: "Tiểu Tuyết đừng tức giận!"

"Ai nói ta không chuẩn bị thọ lễ?"

"Phần thọ lễ này của ta tương đối quý trọng, là tuyệt thế trân phẩm mà ta giết vào Thiên Trì Linh Khu, đại chiến Đại Địa Bạo

Hùng cấp Hoàng Kim!

"Cửu tử nhất sinh, mới mang ra được!"

"Duyên Khang Quả chó mà kia cũng không tính là gì!"

La Thiên Tường cười nhạo một tiếng!

"Vậy thì lấy ra xem thử! Nếu không lời người nói đều vô dụng!"

Giang Nam: "Ta không cho phép người nói mình như vậy!"

La Thiên Tường: ???

Con mẹ nó người...!

A! A! A! A! A!

La Thiên Tường thiếu chút nữa nổ tung tại chỗ!

Vì sao mỗi một lần Giang Nam đều có thể đáp trả chứ?

Tức giận nói: "Được! Được lắm! Được lắm!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem người có thể lấy ra cái gì có thể so sánh với Duyên Khang Quả này của ta!"

Giang Nam thần thần bí bí nói: "Ta nói cho người biết! Bảo bối này của ta thật sự lợi hại!"

"Bao trị bách bệnh! Bổ khí huyết! Cực bổ! Bổ không tưởng!"

Giang Nam vừa nói như vậy, tất cả mọi người đều tò mò theo!

Có thứ thần thánh như vậy sao?

Bao trị bách bệnh? Chẳng lẽ còn có thể trị ung thư phổi của Chung lão?

Ngay cả cha Chung, mẹ Chung cũng tò mò theo.

Nhưng Chung Ánh Tuyết biết, Giang Nam làm sao chuẩn bị thọ lễ?

Ngay cả chuyện thọ yến này cũng vừa mới thông tri Cho Giang Nam.

Sớm biết như thế, đã sớm chuẩn bị một phần cho Giang Nam.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi có chút tự trách.

Hạ Dao cũng mang vẻ mặt tò mò, đều bị Giang Nam nói cho tò mò, rất chờ mong hẳn đến tết cùng có thể lấy ra thứ gì tốt!

Chỉ thấy Giang Nam đưa tay sờ soạn bên trong không gian dị độ một trận.

Tất cả mọi người đều choáng váng!

Dị năng hệ không gian?

Tiểu tử này là hệ không gian?

Ngay cả Chung lão gia tử thần sắc cũng trở nên nghiêm túc!

Toàn thế giới không quá mười hệ không gian, mà Hoa Hạ càng chỉ có một vị Lý Đạo Thiên!

Giang Nam thế mà lại là hệ không gian hiếm thấy?

Đang lúc tất cả mọi người khiếp sợ sự thật Giang Nam là dị năng hệ không gian.

Hắn liền lấy ra.

Không chút lộ ra, nắm trong lòng bàn tay, vẻ mặt trân trọng lấy đến trước người mọi người.

Ánh mắt mọi người đều tò mò nhìn qua.

"À~"

Chỉ thấy Giang Nam mãnh liệt mở tay ra.

Mọi người đều ngu ngốc!

Chỉ thấy lòng bàn tay Giang Nam có nhân sâm to bằng ngón tay cái nả lẳng lẳng nằm đó.

Một bộ suy dinh dưỡng nặng!

Dáng vẻ khô quắc!

Râu cũng rơi không còn mấy cọng!

Vẻ ngoài thật sự quá nát!

Phải gọi là quá đáng thương!

Chung Ánh Tuyết che mặt, xấu hổ không thôi!

Hạ Dao: ...

Cha Chung mẹ Chung: ...

Lão Chung: ???

Người mẹ nó đùa giỡn với trẻ con à?

Còn trân quý như vậy?

Còn đại bổ khí huyết? Bao trị bách bệnh?

Lừa gạt ai vậy!

Còn làm cho chúng ta tò mò!

La Thiên Tường cười ha ha, thiếu chút nữa không cười tắt thở!

"Người chơi đùa gì vậy! Nhân sâm to như vậy còn bị người xem như bảo bối?"

"Một gốc này đủ nhét kệ răng không?"

Giang Nam thản nhiên nói, "Cái này mà còn không đủ để người nhét kệ răng?"

"Vậy kệ răng của người mẹ nó quá to rồi?"

La Thiên Tường: ???

Mẹ nó người cổ tình không hiểu hàm ý của lão tử sao?

Kệ răng đặc biệt to!

Chương 105 -

Tân khách cả hội trường cũng cười theo.

Hạ Dao nín áo Giang Nam, nhỏ giọng nói: "Này! Người nghiêm túc chứ?"

"Không lấy ra thợ lễ, cũng không ai nói người cái gì..."

Giang Nam bình tĩnh tự nhiên: "Người xem ta giống như đang đùa sao?"

Hạ Dao: "Có khi nào mà người nghiêm túc sao?"

Giang Nam: ???

Có cần phải hiểu rõ ta như vậy không?

La Thiên Tường cười lạnh: "Chỉ có chút đồ chơi rách nát của người! Còn đòi so sánh với Duyên Khang của ta?"

"Bổ khí huyết? Chữa bách bệnh? Ta thấy cũng không biết nó xuất xứ từ vườn rau nào?"

Nếu không lấy được đồ ra, cũng không nên làm chuyện mất mặt ở nơi này nữa!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Nếu có tác dụng thì làm sao bây giờ?"

La Thiên Tường cười nhạo một tiếng, chỉ vào mặt bàn đá cẩm thạch nói: "Nếu có tác dụng, ta ăn cái bàn này!"

"Nếu là vô dụng thì sao?"

Hạ Dao ở một bên bình tĩnh nhìn Giang Nam!

Không đúng!

Phong cách này trông hơi quen thuộc!

Lần trước mình đánh cuộc với Giang Nam, cứ như vậy mà rơi xuống hố!

"Được rồi! Nếu nó không có tác dụng! Ta quỳ xuống đất gọi người là bố!"

Giang Nam hét lớn một tiếng, có thể nói là mười phần tự tin!

La Thiên Tường cười lạnh: "Đây chính là lời người nói!"

Mà Hạ Dao đã bắt đầu giúp La Thiên Tường suy nghĩ.

Làm thế nào để có thể ăn được bàn đá cẩm thạch này!

Chung lão gia tử: "Đều là người trẻ tuổi mà, đừng làm tổn thương hòa khí!"

"Tốt nói xấu gì cũng là một phần tâm ý của Giang Nam, ta liền nhận lấy!"

Giang Nam hí mắt cười nói: "Nào, Chung lão gia tử! Há miệng, a ~"

Lão Chung: ???

Sao vậy?

Phải ăn bây giờ luôn sao?

Có chút hoảng hốt.

Nhân sâm khô quắc này thực sự là có chút thảm không đành lòng.

Không có độc đó chứ!

Lại nói, hai người các người cá cược lại lôi ta vào làm gì?

La Thiên Tường: "Lão gia tử ngài cứ thử xem! Không được ta còn có Duyên Khang Quả!"

Lão Chung: !!!

Con mẹ nó!

Người còn dám nói nữa?

Tiểu tử thúì này không có chút tâm nhãn gì sao?

Nhưng vẫn nhận lấy, vẻ mặt không tình nguyện đặt ở trong miệng, nhai nuốt...

A?

Còn có chút ngọt thì phải?

Cha Chung: "Cha, cảm giác thế nào?"

"Ừm... Không có cảm giác gì cả!"

Thoáng chốc từng ánh mắt đều tập trung ở trên người Giang Nam.

La Thiên Tường càng cười lạnh: "Hiệu quả đâu?"

Giang Nam: "Bạn đã từng nhìn thấy ai uống thuốc nhuận tràng mà có tác dụng ngay lập tức chưa? Không cần quá trình sao?"

"Cái này người hần phải biết rõ a?"

La Thiên Tường trừng mắt, mặt đỏ bừng: "Người..."

Chung lão gia tử nghe xong liền rất hoảng hốt!

Cái gì vậy?

Thuốc nhuận tràng?

Nhân sâm này rốt cuộc có đáng tin cậy không?

Mà đúng lúc này, gã đàn ông âm nhu Cao Cẩn kia lại đi lên.

"Các người thật mất mặt, cả ta cũng nhìn không nổi!"

"Nhân sâm rác rưởi này mà người cũng có thể lấy ra? Xem thường Chung lão gia tử tới vậy?"

"Lão gia tử, lễ vật của ta nhất định ngài sẽ thích!"

Nói xong Cao Cẩn lấy ra một cái hộp nhẵn, bao bọc tinh xảo đến cực điểm.

Lập tức mở nắp.

Có một viên kim cương màu xanh mỹ lệ nằm trên đó!

Nó có kích thước bằng trứng chim bồ câu!

Một viên kim cương lớn như vậy?

Đám người kinh hãi, không khỏi hít một hơi khí lạnh!

"Mẹ kiếp? Đây là Hải Dương Chi Tâm đại danh鼎鼎 sao?"

"Đoạn thời gian trước ở Đại Anh có mở một buổi đấu giá từng xuất hiện qua, bán ra với giá bảy ngàn vạn trên trời! Thì ra là bị Cao gia bắt được!"

"Thật sự bỏ vốn a!"

Sắc mặt La Thiên Tường cũng không đẹp, Hải Dương Chi Tâm vừa ra, Duyên Khang Quả của mình đều bị so sánh.

Giang Nam cũng không mặc kệ: "Của ta là nhân sâm rác rưởi? Thế món đồ chơi này của người mới là đồ tốt sao?"

"Kim cương rác rưởi như vậy, còn chưa tới một cân, người cũng không biết xấu hổ tặng Chung lão gia tử?"

Lời này vừa nói ra, Cao Cẩn sửng sốt! Vợ chồng Chung gia sửng sốt.

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên, Hạ Dao điên cuồng ám chỉ: "Đó là Hải Dương Chi Tâm!"

Cao Cẩn cười ha ha: "Không đến một cân? Kim cương nhà người tính theo cân? Của ta là Hải Dương Chi Tâm!"

"Người nên ngừng lại đi, đừng làm chuyện mất mặt nữa, khiến cho người ta chê cười!"

Giang Nam bĩu môi: "Hải Dương Chi Tâm thì sao chứ?"

"Nếu đã thích loại vật này thì cũng nên nói sớm a!"

"Ta có một khối lớn!"

Nói xong lại từ trong không gian dị độ lấy ra một viên kim cương to bằng đầu người đặt lên bàn!

Khiến cho mặt bàn đá cẩm thạch đều bị nện ra một hố lớn!

Giờ khắc này, toàn trường nhìn viên kim cương lớn kia đều cho choáng váng!

Tiếng kim rơi cũng có thể nghe!

"Mẹ... Mẹ kiếp!"

Cao Cẩn thiếu chút nữa trừng rớt cả tròng mắt!

Con mẹ nó!

Một viên kim cương lớn như vậy?

Phải nặng 5 cân!

Đồ chơi nhà người thật sự tính theo cân sao?

Hơn nữa còn điêu khắc thành bộ dáng đầu người sống động như thật?

Cái quái gì vậy!

Có một viên kim cương lớn như vậy trên thế giới?

Giang Nam: "Xin mời thưởng thức! A... Nên gọi thứ này là gì cho phải..."

Cái tên Hải Dương Chi Tâm nhà người ta ngẫu nhiên như vậy.

Mình cũng phải đặt một cái tên!

"Xin mời thưởng thức! Kim Cương Vô Địch!"

Cao Cẩn: ???

Thật sự... Đặt tên ngay tại chỗ?

Mẹ nó kim cương vô địch!

Người anh em này, người thật sự có lệ tới vậy!

Chương 106 -

Kim Cương Vô Địch?

Năm cân kim cương hình đầu người?

WTF?

Thứ này đáng giá bao nhiêu?

Tất cả mọi người đều kinh hãi, ánh mắt tập trung về phía Giang Nam!

Hai người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng hai mắt nhìn nhau.

Giang Nam lấy từ đâu ra một viên kim cương lớn như vậy chứ?

Còn nhớ lúc trước hắn đã đề cập tới, nói là đào được ở trong Linh Khu?

Chẳng lẽ là thật?

Cao Cẩn cười nhạo một tiếng: "Vớ vẩn! Nhà ta kinh doanh đồ trang sức! Chưa bao giờ nghe nói có một viên kim cương lớn như vậy!"

"Khối kim cương lớn nhất chính là Cullinan được sản xuất tại Nam Phi! Hơn 3000 carat, nhưng chỉ nặng hơn một cân! Vốn hóa thị trường là 75 tỷ USD!"

"Còn hàng 5 cân này của người? Quỷ lừa người!"

La Thiên Tường âm dương quái khí nói: "Đầu năm nay thủy tinh cũng có thể dùng thay cho kim cương sao?"

"Người cũng chỉ có chút trình độ này!"

Không ít khách khứa cũng theo đó mà phụ họa:

"Năm cân kim cương? Ta nghĩ thứ này hẳn là một quả bóng thủy tinh mới đúng? Ha ha!"

"Lúc thì nhân sâm, lúc thì thủy tinh, ha ha!"

"Một gã bày sáo, có thể lấy ra thứ gì tốt?"

Giang Nam bĩu môi: "Đúng là kiến thức hạn hẹp, chưa từng thấy qua việc đời, các người chưa từng thấy qua, không có nghĩa là không có!"

Cao Cẩn cười lạnh: "Là thật hay giả, vừa nhìn liền biết!"

"Ta nhớ Chung tiên sinh cũng có nghiên cứu về giám định bảo thạch đúng không? Ngài có thể xác định tính xác thực sao?"

Cha Chung cười nói: "Vậy thì xin bêu xấu!"

Hắn cũng tò mò, đầu kim cương này có phải là thật hay không!

Chỉ thấy hắn đi lên, lấy ra một bộ thiết bị chuyên nghiệp từ trong túi!

Kính lúp nhỏ soi vào!

Trái tim Chung Ánh Tuyết theo đó mà nâng lên.

Hạ Dao ở bên cạnh điên cuồng nháy mắt: "Không phải thật sự là thủy tinh thật đó chứ?"

Giang Nam hoàn toàn không hoảng sợ: "Ta giữ khối thủy tinh

lớn như vậy để làm gì chứ?"

Hạ Dao kinh hãi: "Thật sự là kim cương?"

Giang Nam nhún vai!

Chỉ thấy cha Chung càng nhìn càng giật mình, sắc mặt đều trở nên ngưng trọng.

Đứng dậy nói: "Là hàng thật, hơn nữa không hề có tạp chấtm chất lượng hàng đầu!"

"Viên kim cương đơn thể lớn như vậy, hơn nữa còn được mài giữa thành chân dung, giá trị... Không thể đo lường được!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều choáng váng!

Không ai không tin lời Chung tiên sinh!

Hắn cũng là nhân vật quyền uy trong giới bảo thạch.

Năm cân kim cương lớn! Hàng thật?

Mẹ nó là thật sao?

Sắc mặt Cao Cẩn khó coi như ăn phân!

Mẹ nó con hàng này dĩ nhiên là hàng thật?

Trong đầu La Thiên Tường cũng ong ong, Giang Nam lấy thứ này từ đâu ra?

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi.

Có được bảo bối này!

Người còn đi bày sạp cái rắm gì nữa!

"Kính xin người anh em này thu hồi đi! Trân bảo quý giá như

thế, không nên tùy tiện lấy ra cho người khác!"

Giang Nam: "Chẳng phải đều đã nói đưa tặng Chung lão gia tử sao, cứ nhận là được!"

Đầu Chung tiên sinh cũng có chút choáng váng.

Kim cương Cullinan hơn một cân đã có giá trị thị trường là 75 tỷ đô la!

Kim cương vô địch hơn năm cân này, đáng giá bao nhiêu?

Chung lão gia tử: "Thứ này... Quả thật có chút đắt tiền!"

Giang Nam khoát tay áo: "Ai nha, không sao đâu! Ta còn hơn hai trăm cân!"

Phụt...

Mọi người nghe xong thiếu chút nữa muốn hộc máu ba lít!

Cái gì vậy?

Mẹ nó còn hơn hai trăm cân?

Người còn là con người sao?

Thế giới quan có một chút sụp đổ!

Hiện tại kim cương thực sự được tính theo cân rồi sao?

Về mặc Hạ Dao trầm mặc!

Cô phát hiện ra Giang Nam thật sự khác người, cho dù là Linh Châu, hay là kim cương.

Hắn đều tính theo cân...

"Này! Người lấy nó ở đâu vậy? Còn hơn hai trăm cân?" Hạ Dao

nhỏ giọng hỏi.

Chung Ánh Tuyết cũng mang theo ánh mắt dò hỏi.

"Không phải đã nói với các người sao, đào được trong Linh Khư, các người còn không tin..."

Giang Nam vặn đầu kim cương xuống, một trág hán như vậy đều biến thành kim cương.

Hơn hai trăm cân là đã nói ít!

Hạ Dao: ...

Chung tiên sinh thấy Giang Nam thật sự không có ý thu hồi, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Phần nhân tình này, Chung gia ta nhớ kỹ!"

Giang Nam mỉm cười gật đầu.

Hạ Dao thì vẻ mặt đặc ý trừng mắt nhìn Cao Cẩn, La Thiên Tường.

Sao nào? Lần này còn gì muốn nói nữa không?

Hai người bọn họ quả thật cũng không còn gì để nói, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Cho dù là táng gia bại sản cũng không có được năm cân kim cương lớn!

Chung lão gia tử cười ha ha: "Được! Được! Được rồi! Hài tử ngoan! Quả nhiên không thể nhìn người không thể nhìn vào bề ngoài!"

Giang Nam: ???

Cái gì mà nhìn người không thể nhìn vẻ bề ngoài chứ?

Tướng mạo lão tử không đẹp sao?

Này!

Người giải thích cho ta!

Lúc thì mũi ra mũi mắt ra mắt.

Lúc thì lại nhìn người không thể nhìn bề ngoài!

Nếu bạn không biết khen ngợi thì cũng đừng nói ra a!

Chung lão gia tử này có vẻ là người mang thù!

Không phải chỉ mới chém người mấy phát thôi sao?

Cao Cẩn, La Thiên Tường ghen ghét không nói được gì.

Mà bên này.

Vu Hưởng Nam thần nhiên đi tới, mặt mang theo ý cười.

Cái khác không nói, chỉ riêng một thân quần áo của cô thật sự hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Chương 107 -

Hạ Dao liền che lấy mắt Giang Nam!

"Trẻ con không được xem mấy thứ này!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Người che thì che?

Còn móc vào mắt của ta là sao?

Tại sao ta lại không thể nhìn chứ?

Chỉ nghe Hướnɡ Nam cười nói: "Lão gia tử, hy vọng ngài thích chiếc nhẫn Đế Vươnɡ Lục này!"

"Chỉ là món quà nhỏ, cũng là một phần tâm ý của ta!"

Chunɡ lão gia tử cười nói: "Nha đầu không tệ!"

Vu Hướnɡ Nam cười ngọt ngào, cứ như vậy ngồi xổm xuống: "Nào, lão gia tử! Để ta mang nó cho ngài!"

Vừa ngồi xổm xuống, cànɡ đem vóc người lồi lõm bày ra vô cùnɡ nhuần nhuyễn!

Một đám quý ôn vội vàng dời mắt đi, sợ nhìn lại sẽ xảy ra chuyện.

Giang Nam: "Khụ! Một cân kim cương! Cầu mở một khe hở!"

Hạ Dao bĩu môi: "Không mở! Đừng có hối lộ ta!"

Bên này, Vu Hường Nam giơ tay Chung lão gia tử lên, đang chuẩn bị nhả vào!

Chỉ thấy Chung lão gia tử mạnh mẽ trợn to hai mắt!

Một cổ ấm áp trong thân thể trực tiếp xộc lên!

Sắc mặt cho lão gia tử đỏ lên!

Mọi người sửng sốt!

Mẹ kiếp?

Lão gia tử đỏ mặt cái gì?

Chẳng lẽ đối với Hường Nam...!

Chung lão gia tử không hổ là lão làng nhiều năm kinh nghiệm sa trường, thật sự đè xuống cổ khí huyết này.

Thầm nghĩ chuyện này không ổn!

Mẹ nó đã xảy ra chuyện gì với mình vậy?

Mình hơn 70 tuổi, còn với một tiểu cô nương?

Nhưng càng nển càng áp lực!

Lão gia tử thật sự nhịn không được!

Hai luồng nhiệt trực tiếp phun ra từ lỗ mũi!

Máu mũi chạy điên cuồng!

Kình lực to lớn, thậm chí trực tiếp khiến cho Chung lão gia tử ngã đầu!

Một phát ngã đầu này, Chung tiên sinh choáng váng, bàn tay không giữ được!

Bánh xe mượn cổ cự lực máu phun này mà điên cuồng lui về phía sau!

Thế là, trong đại sảnh xuất hiện xe lăn tên lửa lấy lực phun máu mũi làm động lực!

Mẹ nó còn là lùi ngược!

Cuối cùng xe lăn trực tiếp kẹt trên bậc thang, Chung lão gia tử ngã xuống.

Một màn bất thành linh này khiến cho mọi người trong đại sảnh trực tiếp choáng váng!

Ước chừng an tĩnh mười giây, chỉ nghe có người thán phục nói: "Chung lão gia tử mãnh liệt a!"

"Già mà khỏe! Già mà khỏe! Hơn 70 tuổi là nhiệt khí còn mạnh tới vậy?"

"Lợi hại lợi hại!"

"Vu gia cô nương thật sự là vũ vật nhân gian! Chung lão gia tử hơn 70 tuổi cũng không chịu nổi cảm dỗ?"

"Máu mũi này thật lớn! Chật chặt chặt!"

Vu Hưởng Nam đứng tại chỗ, vẻ mặt xấu hổ!

Đến bây giờ trong đầu vẫn là một màn lão gia tử chảy máu mũi!

Cực kỳ ấn tượng!

Chẳng lẽ lão gia tử thật sự đối với mình?

Cái này... Phải làm gì đây?

Chung lão gia tử trực tiếp bùng nổ!

Một cú bật dậy từ mặt đất, bịt mũi!

Cường mắng: "Già mà khỏe con mẹ các người!"

Mẹ nó này là loại nhân sâm chó má gì?

Kinh lực này cũng quá lớn đi!

[Giá trị oán khí từ Chung Sơn + 1000!]

[Từ Chung Sơn...]

Giang Nam trộm cười hắc hắc!

Này thì nói bề ngoài ta nhìn không được?

Này thì nói ta mũi ra mũi, mắt ra mắt?

Bản thân sống hơn 70 năm, chưa từng thấy qua máu mũi có thể chảy được như vậy!

Lớn hơn súng nước áp suất cao!

Trong chốc lát đã chảy tới hai ba cân rồi!

Không phải cứ như vậy mà đi đời luôn chứ?

Sinh nhật trở thành tang lễ?

Cũng quá mức rồi!

"Mẹ kiếp? Máu mũi vẫn còn không ngừng? Chung lão gia tử đã phải nghẹn bao nhiêu năm rồi!"

"Bạn già chết sớm, nhiều năm như vậy một mình, Chung lão gia tử cũng đáng thương a!"

"Cũng không tìm cho mình một người bạn đời! Thật sự là một người đàn ông tốt!"

"Chắc chắc chắc! Đây là hơn 70 tuổi!"

Chung tiên sinh: !!!

Ta ghen con mẹ người a!

Hôm nay gương mặt già nua của mình xem như mất hết rồi!

Mà cũng quá trung hợp rồi?

Nhất định phải phát tác ngay lúc cô nương nhà người ta ngồi xổm xuống mang nhẫn cho mình?

Vợ chồng Chung gia cũng mang vẻ mặt xấu hổ, lão gia tử nhà mình bị sao vậy?

"Nhanh lên! Gọi xe cứu thương đi!"

"Lượng máu chảy ra, đợi thêm một lát nữa người sẽ xong đời!"

"Chảy máu đến chết? Cái chết này cũng có chút ghen khuất!"

Liền nghe Chung lão gia tử nói: "Gọi xe cứu thương cái rắm! Quay lại cho ta!"

"Hiện tại cảm thấy rất khỏe!"

Mọi người: ???

Cao Cẩn: "Chuyện này tuyệt đối không được chủ quan! Rất có thể là hồi quang phản chiếu! Phải đến bệnh viện ngay lập tức!"

Lão Chung: !!!

Con mẹ nó người có biết người nói gì hay không?

Hồi quang phản chiếu con bà nhà người!

Chỉ nghe Chung lão gia tử hét lớn một tiếng:

"Ta nói không sao!"

"Mang cho ta một cái bình trà tới đây!"

Chung lão gia tử cũng không bịt mũi, tùy ý để máu mũi chảy như điên!

Rơi vào trong vại trà, phát ra thanh âm "ào ào", nhìn mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Trong vòng chưa đầy hai phút, một bình trà lớn đã được lấp đầy!

Sau đó lại lấy thêm một cái bình trà lớn tiếp tục hứng!

La Thiên Tường bắt được cơ hội, chỉ vào mũi Giang Nam mắng: "Nói đi! Đó có phải là người không? Cố ý hại Chung lão gia tử?"

"Cho lão gia tử ăn thứ quỷ gì!"

Trong thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Giang Nam.

Ánh mắt mọi người không tốt!

Dù sao đây cũng không phải chuyện nhỏ, nếu thật sự xảy ra chuyện, liên xong đời!

Giang Nam nhún nhún vai: "Thật ồn ào! Đây là chuyện tốt a!"

"Ta cũng đã nói qua rồi, bổ khí huyết, cực bổ."

Mọi người im lặng!

Bổ khí huyết là bổ như vậy sa?

Mẹ nó cũng quá bổ rồi phải không?

Nhân sâm rách nát kia nhìn thì khô quắc, tác dụng lại lớn như vậy?

Chương 108 -

Chung lão gia tử mặt đều đen: "Hôm nay xem như ta bị người hốt!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Không cần để ý những tiểu tiết này, vấn đề là thân thể lão gia tử!"

"Bao trị bách bệnh, không phải đã nói qua rồi sao! Không tin ngài thử xem?"

Chung Sơn sửng sốt, lúc này mới nhớ tới, hình như vừa rồi mình bật người đứng dậy!

Hơn 70 tuổi còn có thể bật người đứng dậy sao?

Không tin tà, hắc cầm vại trà, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, lại một cú lộn ngược!

Vợ chồng nhà họ Chung kinh hãi!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng che miệng nhỏ!

Đây thật sự không phải là đang mơ sao?

Giang Nam cũng choáng váng!

Ta nói này lão già! Người cũng hơi hưng phấn rồi thì phải?

Thu lại thần thông đi!

Người trâu bò! Người là nhất được chưa?

Chúng ta tôn trọng quy luật tự nhiên một tý có được không?

Đã hơn 70 tuổi còn chơi trò nhảy lộn ngược? Máu mũi trong bình trà không đổ ra một giọt?

Khi còn trẻ cũng là một cao thủ!

Không đợi mọi người từ trong cơn khiếp sợ lấy lại tinh thần lại.

Chung lão gia tử hít một hơi thật sâu, lập tức lại thở ra.

Cả người hấn đều cứng đờ!

"Ta... Ta có vẻ ổn!"

Lời này vừa nói ra.

Tất cả mọi người đều ngây dại.

Bọn họ tất nhiên biết hàm ý trong lời nói của Chung Sơn.

Được rồi, nhất định là đã khỏi bệnh

Chung tiên sinh lắp bắp nói: "Thật... Thật sự đã khỏe lại sao?"

Chung Ánh Tuyết cũng khẩn trương run rẩy: "Chung gia gia, người xác định?"

Chung Sơn khẳng định gật đầu!

Thân thể của mình, chính mình hiểu rõ nhất!

Lúc trước ung thư phổi giai đoạn cuối, thở thôi cũng đau!

Nhưng hiện tại, hô hấp thuận lợi có lực, một thân tràn đầy khí lực!

Tựa như bệnh gì cũng rời khỏi mình mà đi.

Thậm chí còn giúp hấn tìm lại cảm giác thời trẻ.

Chỉ là máu mũi này... Đó là sự thật!

Chung Ánh Tuyết mắt phiếm lệ quang, một phen nhào vào trong ngực Chung Sơn, trong mắt tất cả đều là mừng rỡ.

Chung tiên sinh cũng mang vẻ mặt cảm kích nói: "Người anh em này! Thuốc này đối với cha ta, đối với Chung gia ta không khác gì ân tái tạo!"

"Phần ân tình này, Chung gia ta không thể quên, nếu như người có nhu cầu gì, cứ việc nói với Chung gia ta! Vô luận là tiền hay là cái gì..."

"Chỉ cần ta có thể làm được!"

Chung lão gia tử khoát tay nói: "Quên đi! Người ta không thiếu những thứ này!"

Chung tiên sinh cười khổ: "Là ta nông cạn!"

5 cân kim cương đều có thể tiện tay tặng người, Giang Nam có thể thiếu tiền sao?

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Ta chính là người nông cạn như vậy!

Cái gì mà ta không thiếu mấy thứ này!

Lão tử đây chính là thiếu những thứ này a, sao lại không thiếu tiền chứ!

Thiếu! Ta muốn số đỏ! Ta muốn tiền!

Lão gia tử, ta thấy người là cố ý đi!

Các người có cần phải tự cho mình hiểu lòng người như thế không?

Là các người hiểu sai!

Trong lòng Giang Nam đã nổ tung, nhưng người ta đã nói như vậy, mình còn có thể làm gì được chứ?

"A... Không sao! Chỉ cần tiểu Tuyết vui vẻ là được rồi!"

Trái tim Chung Ánh Tuyết đều tan ra, trong ánh mắt nhìn Giang Nam tất cả đều là nhu quang!

Nhân sâm quý giá như vậy, là hấn vào sinh ra tử mang từ Linh Khư ra!

Cứ như vậy đưa tặng lão gia tử chữa bệnh mà không cần hồi báo...

Làm sao cô có thể không cảm động được chứ?

Giang Nam nhìn ánh mắt cầu Chung Ánh Tuyết, không khỏi có chút chột dạ.

Quả nhiên...

Phụ nữ là sinh vật chuyên nào bổ!

Kỳ thật cũng không gian khổ như tưởng tượng!

Rút thăm trúng thưởng là có rồi.

Mà giờ phút này, La Thiên Tường nhìn thấy ánh mắt Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam, tức giận phát run!

Thậm chí còn cắn rách môi!

Một quả nhân sâm chữa ung thư phổi? Còn có kim cương 5

cân kia, so với Giang Nam.

Duyên Khang Quả của mình cũng chẳng là cái rắm gì!

Mà đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam đi tới trước bàn đá cẩm thạch!

Ngón tay gõ gõ xuống!

"Ừm... Đoán chừng ăn sống thứ này mà nói, răng đều hỏng hết!"

"Nếu không chúng ta lại nghiền thành bột rồi uống đi? Thế nào? La đại thiếu gia?"

"Lại thêm một món cho bữa tối a!"

"Ta nhắc nhẹ với người, món này có thể sẽ rất cứng a!"

Gân xanh trên trán La Thiên Tường nổi lên, sắc mặt tức giận đỏ bừng!

Mặt bàn bằng đá cẩm thạch có chín phần mới!

Có thể không cứng được sao?

Còn có nghiền thành bột để uống với nước?

La Thiên Tường nhìn trái nhìn phải, tất cả ánh mắt đều tập trung trên người mình!

Ánh mắt kia quả thực làm cho hắn xấu hổ muốn chết!

So với lúc trước ở trong thang máy còn làm cho người ta khó chịu hơn!

Trong lòng càng là vô cùng hối hận!

Gã Giang Nam chỉ mở cái sạp hàng rác rưởi!

Sao có thể gặp may mắn tới vậy chứ?

Lúc trước mình vì cái gì mà đầu óc nóng lên đánh cuộc với hần?

"Người chờ dó cho ta, đến Linh Võ Tùng Giang cho người đẹp mắt!"

Nói xong cũng không quay đầu lại, chạy ra khỏi phòng yến hội, bởi vì thật sự là không còn mặt mũi ở lại.

Chỉ nghe Giang Nam thản nhiên nói: "Chung lão gia tử, loại hàng hóa như vậy, sợ là không xứng với tiểu Tuyết đúng không?"

"Thứ mà La gia hần có thể cho Chung gia các người, Giang Nam ta cũng có thể cho!"

"Thứ bọn họ không cho được, Giang Nam ta cũng có thể cho!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường đều yên tĩnh!

Chương 109 -

Giang Nam nói một câu này, toàn trường yên tĩnh!

Trong lời nói của hắn tràn ngập tự tin, thậm chí có vài phần cuồng vọng!

Nhưng không thể không thừa nhận, Giang Nam chỉ đang nói sự thật.

Dị năng hệ không gian hiếm thấy trên thế giới!

Sân khấu của hắn không phải là Giang Thành, mà là cả thế giới!

Cuối cùng vẫn là Chung lão gia tử thở dài một tiếng.

"Tiểu Tuyết vốn là do ta nhận nuôi, lại không có người thân ở Chung gia!"

"Ta vốn không sống tới hai năm nữa, nếu chết rồi, Tiểu Tuyết ở lại Chung gia sẽ không thoải mái!"

"Vậy nên cũng muốn suy nghĩ tác hợp con bé với La gia, có La gia chống đỡ, ít nhất sẽ không bị khi dễ!"

"Sự nghiệp càng lúc càng lớn, ngưu quỷ xà thần gì cũng có!"

Nói tới đây, Chung lão gia tử bỏ qua vợ chồng Chung gia.

Hai người bọn họ xấu hổ cúi đầu xuống.

Sự nghiệp của Chung gia là do Chung Sơn một tay dốc sức tạo ra, đối với chuyện bên trong tất nhiên đều hiểu rõ.

"Hiện tại xem ra, ta vẫn còn có thể sống rất lâu!"

"Chuyện của đám thanh niên các người, ta sẽ không nhúng tay vào! Tùy vào các người!"

Chung Sơn vỗ vỗ bả vai Giang Nam, ánh mắt hai người nhìn nhau.

Đều đọc hiểu ý trong ánh mắt đối phương.

Chỉ có điều, máu mũi cuồn chảy dưới mũi Chung Sơn, thật sự khiến cho Giang Nam tương đối nhập diễn!

Giang Nam cười xán lạn: "Lão gia tử cứ yên tâm!"

Chung Ánh Tuyết rút cuộc nhịn không được mà rơi lệ, cắn môi lau nước mắt.

Dáng vẻ như vậy đều khiến cho người ta đau lòng không thôi, Hạ Dao tiến lên an ủi một trận.

Chung lão gia tử lên tiếng.

Cũng triệt để cởi bỏ khúc mắc nhiều năm qua của Chung Ánh Tuyết!

Làm sao mà cô có thể không cảm động chứ?

Giang Nam sờ dĩ xuất đầu, đều là vì mình!

Ngày thường Giang Nam vẫn luôn đùa giỡn, khiến cho người ta vừa yêu vừa hận.

Nhưng trong lúc bất tri bất giác đã giải quyết từng chuyện phiền phức của mình!

Chưa từng làm bất cứ ai thất vọng!

Trái tim của cô đều muốn tan chảy!

Thật sự rất muốn ôm lấy Giang Nam.

Chỉ là có quá nhiều người, Chung Ánh Tuyết thật sự ngượng ngùng.

Giờ phút này ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi!

Chữa khỏi bệnh ung thư của Chung lão gia tử, không khác gì ân tái tạo đối với Chung gia.

Hai cái vỗ vai của hắn đã chứng minh rất nhiều chuyện!

Chung lão gia tử đen mặt nói: "Nói đi, máu mũi của ta còn chưa chảy xong!"

Chỉ chốc lát, đã đựng đầy tám ấm trà lớn!

Nếu đi hiến máu, đều có thể nhận được một huy chương nhỏ!

Giang Nam: "Đừng quan tâm đến những tiểu tiết này! Đàn ông mà! Mỗi tháng đều có có một vài ngày như vậy!"

Chung lão gia tử: ???

Hạ Dao: "Phụt... Ha ha~"

Khuôn mặt ghen cười của cô đỏ bừng, cả người đều run rẩy! Thậm chí còn bóp đùi thịt của mình!

Không thể cười!

Tuyệt đối không được cười ra!

Chung lão gia tử không cần mặt mũi sao?

[Giá trị oán khí từ Chung Sơn + 1000!]

Mặc dù người chữa khỏi bệnh ung thư của ta!

Hắn nên cảm kích mới đúng!

Nhưng vì sao lại muốn đánh hắn một trận như vậy?

Yến hội kéo dài đến hơn 10 giờ, Chung lão gia tử ngược lại rời khỏi sớm!

Rốt cuộc vẫn là cầm bình trà đến bệnh viện!

Không phải sợ mình chảy máu cam mà chết, mà là muốn triệt để kiểm tra lại thân thể.

Ngay sau khi có kết quả, các bác sĩ đều ngăn người!

Bệnh gì cũng không có! Hơn nữa thân thể khỏe hơn gấp bội!

Bọn họ còn chưa từng thấy một lão già 70 tuổi nào khỏe mạnh như vậy!

Yến hội kết thúc, Giang Nam và Hạ Dao đã sớm chờ ở trong xe.

Chung Ánh Tuyết còn đang cùng cha mẹ tiễn khách khứa!

Giang Nam ngồi trong xe, cả người đều có chút đứng ngồi không yên!

Một lúc cúi đầu nhìn thời gian.

Ừm! 10:43, vẫn còn sớm, vẫn còn sớm! Không vội!

Hạ Dao vẽ mặt tò mò: "Người cứ luôn xem thời gian làm gì? Vội vã về nhà?"

Giang Nam mang thần sắc nghiêm túc: "Có một lời hứa chờ ta đi hoàn thành!"

"Đó là bổn phận của ta! Nhiệm vụ của ta!"

Hạ Dao: ???

Cái quái gì vậy!

"Đã trễ như vậy rồi, người còn muốn đi đâu nữa?"

Giang Nam: "Đi hoàn thành sự nghiệp dang dở của ta!"

Hạ Dao đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, vẻ mặt khinh bỉ: "Người không phải là muốn đi tìm Vu Hưởng Nam kia... Chắc chắc chắc!"

"Ta cứ nói cô ta thế nào mà cứ luôn nhìn người!"

Giang Nam đỏ mặt: "Người nói bậy!"

Mẹ kiếp!

Mũi Hạ Dao là mũi chó sao?

Làm sao cô ấy nhận ra được?

Phụ nữ thật khủng khiếp!

Hạ Dao cười hắc hắc: "Ta nói bậy sao?"

"Vậy người đỏ mặt làm gì?"

Giang Nam: "Ta... Uống quá nhiều!"

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Người nốc 107 chai, giờ người nói với ta là người uống quá nhiều?"

"Người lừa ai đấy hả?"

"Sao trên mặt người lại đỏ mồn nhiều như vậy?"

Giang Nam: "Ừm... Xe quá nóng!"

"Bật điều hòa! Người coi điều hòa không khí của Rolls-Royce là

đồ trang trí à?"

"Nhanh lên! Thành thật khai báo!"

Giang Nam: !!!

Không chịu nổi nữa!

Hỏi lại, thật sự sẽ bại lộ!

Nói xong nhìn thời gian, đúng 11 giờ!

"Chờ ta trở về!"

Sau đó thuấn di một cái liền không thấy bóng dáng đâu!"

Hạ Dao trừng mắt: "A! Người thực sự đi sao?"

"Giang Nam thối!"

.....

Chương 110 -

Khách sạn Thế Kỷ, phòng 69!

Vu Hưởng Nam đang tắm, trong lòng lộn xộn.

Cứ suy nghĩ lung tung.

A! Hắn ta có đến không?

Lại nhằm hắn trở thành nhân viên phục vụ! Thật xấu hổ!

Chữa khỏi bệnh của Chung lão gia tử, còn đẹp trai như vậy...

Chắc hắn sẽ không đến, phải không?

Một thanh niên như hắn ta, hắn sẽ ghét một người phụ nữ như mình!

Vậy nếu hắn đến thì sao?

Ôi, ôi! Sầu chết ta!

Vu Hưởng Nam đang suy nghĩ.

Kết quả chỉ nghe khóa cửa "cạch" một tiếng, sau đó là tiếng bước chân.

Vu Hưởng Nam: !!!

Giang Nam có thực sự đến sao?

Giờ khắc này, tim cô điên cuồng tăng tốc, hít sâu một hơi!

Cứ như vậy đi ra!

Giang Nam vừa ngồi trên giường, vừa nhìn về phía Vu Hường Nam cả người ướt sũng, từ trong phòng tắm đi ra!

Thiếu chút nữa không trực tiếp ngắt đi!

Mẹ kiếp!

Cô gái, cô ít nhiều cũng nên mặc vào!

Nếu người cứ như vậy!

Sẽ khiến ta khó mà làm a!

Chỉ thấy Vu Hường Nam đi đến bên giường, cúi đầu rụt rè nói:
"Chúng ta... Chơi gì đây?"

Không khí trong phòng bắt đầu nóng lên.

Giang Nam: "Khụ khụ! Nếu không chúng ta xem video trước?"

Vu Hường Nam sững sốt.

Cái này... Xem video đầu tiên?

Thật đúng là chưa từng thử qua loại này!

"Ta nghe lời người!"

Vì vậy, cô cứ mong đợi ngồi bên cạnh Giang Nam!

Giang Nam lấy điện thoại di động ra nghịch một trận, bật nút phát video!

Vu Hường Nam tò mò nhìn qua.

Hả? Trong thang máy? Cũng khá thú vị!

Không biết Giang Nam đang mở video của La Thiên Tường!

Vu Hường Nam tập trung tinh thần xem video.

Giang Nam... Ủm, nhìn vào cô!

Không còn cách nào khác, hắn đã từng xem cảnh này.

Không có gì để xem!

Vu Hường Nam nhìn La Thiên Tường xuất hiện trong video, sắc mặt dần dần không đúng.

Và sau đó nhìn thấy hắn bắt đầu thả uế trong thang máy!

Vu Hường Nam: "Ọe ~ ọe ~ ọe!!!"

:(´π` 』 ∠):

"Sắp hết rồi! Thật buồn nôn chết người!"

Vu Hường Nam nôn mửa một trận, cách màn hình đều cảm giác được hương vị!

Giang Nam cười trộm: "Lúc này người hắn cũng biết hắn là người thế nào rồi a?"

"Người phải cẩn thận một chút a, người này không bình thường, không chừng một ngày nào đó liền... Yo ~"

Nói xong một cái thuấn di liền không còn bóng dáng!

Vu Hường Nam: ???

Cái quái gì vậy!

Người đến phòng ta lúc hơn 11 giờ đêm!

Chỉ là vì cho ta xem video La Thiên Tường thả uế trong ?

Thiệt thòi ta còn đoán đo lâu như vậy!

Còn về mặt chờ mong! Còn hỏi người chơi thế nào!

Thật sự là xấu hổ đến chết!

Người còn là con người à?

[Giá trị oán khí từ Hưởng Nam + 1000!]

Ngay sau đó, Giang Nam xuất hiện trong xe!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết cũng đã trở lại!

Hạ Dao về mặt ngạc nhiên: "Sao lại nhanh như vậy?"

Ghét bỏ nói: "Mới ba phút? Người... Yo~"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Cái gì mà mới 3 phút thôi!

Chung Ánh Tuyết về mặt tò mò: "Tiểu Nam đi đâu vậy?"

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Người hỏi Tiểu Nam đi! Chỉ 3 phút thôi! Chắc chắc chắc!"

Giang Nam không làm: "Cái gì mà ba phút! Ta đi gặp Hưởng Nam, cho cô ấy xem video của La Thiên Trường!"

"Người cho rằng ta đi làm gì?"

"Phi! Diệt Lang có suy nghĩ không lành mạnh!"

Hạ Dao ngây dại, lập tức đỏ mặt!

Buổi tối hẳn đặc biệt đi một chuyến, thế mà chỉ vì cho Vu Hưởng Nam xem video của La Thiên Trường?

"Phụt... Ha ha ha ha ha!"

"Ta đã sai! Ta không đúng!"

"Tiểu Nam! Anh cũng quá xấu xa! Ha ha ha ha ha!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Video gì?"

Giang Nam và Hạ Dao đồng thanh nói: "Bí mật!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Giang Nam khẳng định không thể đem video cho Chung Ánh Tuyết xem a!

Như vậy sẽ làm bắn đôi mắt của cô ấy.

Nhìn Giang Nam và Hạ Dao cười trộm một trận, Chung Ánh Tuyết đầu đầy chấm hỏi.

Bọn họ đã len mình làm chuyện xấu gì?

"Đi thôi! Về nhà đi!"

Giang Nam: "Tốt! Xuất phát!"

Chung Ánh Tuyết ngồi ở ghế phụ nhìn đáng vẻ thành thạo lái xe của Giang Nam, không khỏi mở miệng nói:

"Tiểu Nam, ta cũng muốn học lái xe!"

Hạ Dao sửng sốt: "Tuyết Tuyết, không phải người có bằng lái rồi sao? Còn học lái xe gì nữa?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Có bằng lái, cùng biết lái xe là hai chuyện khác nhau mà!"

"Tiểu Nam đến đội chúng ta, sau này tiến vào Linh Khư có thể mang theo xe, hai người các người đều biết lái, mà ta lại không, ta

cũng muốn học!"

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Được! Để ta dạy người nha!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Đại lang diệt người vẫn là quên đi, để người lái chắc cả đám đều lên trời!"

"Lái xe cũng không nhìn đường!"

Hắn không khỏi nhớ tới khung gầm thê thảm của oenigsegg Agera RSN bị va đập.

"Ah! Giang Nam thối! Ta bóp chết người!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

"Đừng đừng! Đang lái xe!"

.....

Trong khi đó, trong phòng khách sạn Century!

La Thiên Tường ở trong phòng giống như điên rồi, điên cuồng đập đồ đạc.

Đôi mắt đỏ ngầu ngửa mặt lên trời gầm gừ.

Cái gọi là bất lực tức giận, chính là như vậy!

Ngay sau đó, điện thoại đột nhiên reo.

"Này! Vu nha đầu ở bên chỗ người đúng không?"

La Thiên Tường sửng sốt: "Đúng vậy? Cha tìm chị họ có chuyện gì vậy?"

La tiên sinh: "Ngày mai người gọi Vu nha đầu đến công ty một chuyến, nhà chúng ta có một vụ làm ăn lớn 10 tỷ muốn nói chuyện với nhà cô ấy! "

"Lần này đến đây một là vì thọ yến của Chung lão gia tử, một là vì chuyện làm ăn này!"

"Đừng chậm trễ! Biết không?"

Chương 111 -

La Thiên Tường sửng sốt, 10 tỷ?

Mẹ kiếp! Đây không phải là một con số nhỏ!

Không khỏi vỗ ngực nói: "Cha yên tâm, cứ giao cho ta!"

Cha La mặt tối sầm, yên tâm em gái người!

Vì người, người làm cha như hắn đã phải thay đổi thang máy của công ty!

Kiếp trước lão tử đã tạo nghiệt gì!

Sao lại sinh ra một tổ tông như người!

Mà bên này, Giang Nam vừa đi!

Vu Hướng Nam hồi tưởng lại một màn vừa rồi, khuôn mặt đỏ bừng!

Quả thực xấu hổ muốn chết!

Nhưng khi nghĩ đến nội dung video...

Oe ~

Còn chỗ nào có thể phấn khích nữa?

"Cộc ~ Cộc ~ Cộc!"

Một trận tiếng gõ cửa truyền đến, Vu Hướng Đại nhú mày.

Trể thế này, còn ai đến tìm mình nữa?

Giang Nam trở lại sao?

Nghĩ đến đây, cô lại có chút hưng phấn.

Quấn áo choàng tắm lên và mở cửa.

La Thiên Tường: "Chị họ, cha em nói..."

Vu Hường Nam: !!!

Biểu tình của cô đều là vẻ hoảng sợ.

Không khỏi lui về phía sau hai bước, che cái miệng nhỏ nhắn.

:(‘ㄏ` 丿 丿):

La Thiên Tường: ???

Con mẹ nó!

Không đến nỗi chứ?

Sao vừa nhìn thấy ta liền nôn mửa?

Mình lớn lên xấu đến cỡ nào chứ?

Dù không đủ đẹp trai, cũng không đến mức vừa nhìn thấy liền nôn chứ?

"Chị họ! Có chuyện gì với người vậy? Người cảm thấy không khỏe không?"

Nói xong liền muốn vào cửa.

Vu Hường Nam lại lui về phía sau hai bước, vội vàng đẩy tay nói: "Nhanh! Ra khỏi đây ngay! Đừng vào!"

"Quả thực ghê tởm chết ta! Không có chuyện gì thì nhanh ra ngoài!"

"Oe!!!"

La Thiên Tường: ???

Ta buồn nôn tới vậy sao?

Có gì mà buồn nôn chứ?

Mặt hắn hoàn toàn tối đen, vừa rồi ở trong khách sạn còn nói chuyện với nhau.

Sao hiện tại vẻ mặt ghét bỏ?

"Chị họ, cha của ta nói có một vụ làm ăn 10 tỷ muốn bàn bạc với chị, ngày mai chị đến công ty một chuyện..."

Vu Hướn Nam: "Mau đi! Ta không biết người lại là một người kinh tế như vậy!"

"Còn nói chuyện làm ăn gì chứ? Người dám làm ngay trong thang máy của công ty! Yo ~, ta không đến công ty của người, ghê tởm chết đi!"

"Đi! Ta thấy người liên buồn nôn! Sau này đừng liên lạc nữa! Ta không có anh em họ kinh tế như người!"

"Rầm!"

Cửa phòng bị đóng lại!

La Thiên Tường trực tiếp hóa đá tại chỗ!

Thang máy? Làm sao cô ấy biết được?

Giang Nam cho cô ấy xem video à?

Ánh mắt ghét bỏ mình, quả thực giống như đang nhìn một đồng phân!

Chuyện làm ăn này không thành công?

10 tỷ! Đó là 10 tỷ a!

La Thiên Trường thiếu chút nữa tức giận nổ tung tại chỗ!

Thanh danh một đời của mình mẹ nó toàn bộ bị hủy!

Hơn nữa trẻ như vậy Giang Nam còn đi tới phòng chị họ mình?

Còn có thể không làm gì sao?

Chính hắn cũng không tin!

Giang Nam bám vào chị họ mình không nói, còn mẹ nó cho cô ấy xem video trong thang máy của mình?

Cả người La Thiên Trường đều nứt ra!

"Ah! Ah! Ah! Giang Nam! Mẹ nó ta sẽ giết người!"

Tiếng gầm của hánvàng vọng toàn bộ khách sạn.

"Này? Con trai! Đã nói chuyện với chị họ chưa?

"Cha... Chuyện làm ăn 10 tỷ bay rồi!"

La tiên sinh: "What the fuck? Thằng nhãi ranh người, ^%\$^\$... Tít! Tít! Tít!"

La Thiên Trường cúp điện thoại, vẻ mặt sống không còn gì lý thú!

.....

Giang Nam trở lại phòng, đang uống chai nước khoáng.

Còn kiên nhẫn buột từng gốc linh huyệt vô cùng cẩn thận.

Trong khoảng thời gian này đi Linh Khư, đều không có cơ hội bày sập!

Điểm kỹ năng cùng với giá trị oán khí đều dùng gần hết!

Giang Nam còn chờ mong sau Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan còn có thể ra thứ gì tốt đây!

Cho nên, thừa dịp kỳ nghỉ hè lại kiếm thêm một khoản tiền lớn!

Vừa vặn ngày mai là lễ tình nhân!

Linh hệ thêm đại lực, chắc chắn bùng nổ doanh thu!

Bắn phát pháo đầu tiên cho nửa năm sau!

Hắn không khỏi lau ha nước miếng ở khóe miệng.

Có cái gì có thể dễ dàng đánh bay ưu phiền chứ? Chính là phát tài sau một đêm!

Vì thế lấy điện thoại di động ra đăng weibo.

Nam Thần:

Từ Iphone 11promax

Trong gió và mưa, chợ đêm đang chờ người!

5 giờ tối mai! Gặp lại tại phố Đại Học!

.....

Khu vực bình luận phía dưới điên cuồng trả lời.

"Mẹ nó ta chờ người chờ tới thiên thu địa lão!

"Gần đây vẫn luôn không trả bài được! Ta không thể sống nếu

không có linh họ!"

"Chuyển chiến tuyến qua phố Đại Học? Lại xuất hàng mới nữa à? Mong chờ-ing!"

"Ngày hôm qua ta ăn linh họ gia tăng lực lượng, lại ăn một hạt đậu nành giải độc, đang đóng cọc! Đoán xem?"

"Người không phải làm được một nửa liền... Người anh em bình luận trên còn sống không?"

Nhìn câu trả lời này, biểu tình Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ.

Mẹ kiếp!

Người anh em này mạnh a!

Đây là làm đến một nửa, không nhận được?

Giang Nam nào bổ hình ảnh, lập tức che mặt.

Người nói người nhận rồi không có việc gì lại đi ăn đậu nành giải độc làm gì chứ!

Bình luận trả lời: "Đúng vậy! Bạn gái không còn! Phòng ở cũng bán! Đừng nói, wifi bệnh viện rất nhanh!"

"Chỉ là người anh em mua nhà của ta, nhét cho ta hai vạn đồng, hỏi ta làm cách nào mà lên được đó!"

Giang Nam: !!!

Mẹ kiếp!

Sức lực lớn tới vậy sao?

Tất cả đều sụp đổ sao?

Có thể thấy được bạn gái của người anh em này lúc ấy đã tuyệt vọng đến mức nào!

Giang Nam sợ hãi vội vàng tắt điện thoại di động.

Ngày mai mình bày sập sẽ không bị người đánh chết chứ?

Nghĩ lại, phí quầy hàng cũng không phải là nộp vô ích!

Dù sao đi nữa!

Cái gì cũng không thể ngăn cản ta ra cửa bày sập...

Kiểm tiền, Giang Nam thích nhất!

Chương 112 -

Sáng hôm sau.

Giang Nam đã dậy từ rất sớm, để lại được thủy đại lực sau khi đã mỹ mãn ngâm mình trong bồn tắm!

Giang Nam ở trong phòng khách hấp thu Linh Châu.

Chỉ chốc lát sau, liền nghe Hạ Dao chào hỏi: "Tiểu Nam! Ta quên cầm đồ bên trong!"

"Mang ra giúp ta a, ở trong ngăn thứ hai tủ quần áo của ta!"

Giang Nam trợn trắng mắt, căn bản không nguyện ý động đậy.

Giơ tay mở trùng động không gian, rút ra một cái quần đen ngăn từ trong phòng Hạ Dao.

Sau đó lại mở một cái trong phòng tắm, đưa qua.

Hạ Dao đang ngâm nga bài hát, hưởng thụ khoái cảm do tố chất thân thể tăng lên mang đến.

Về phần chuyện phía dưới biển sạch, cô đã sớm quên ra sau đầu.

Đúng lúc này, Hạ Dao đột nhiên cảm giác có người vỗ vai mình.

Không khỏi sửng sốt, mãnh liệt quay đầu lại.

Liền thấy một tay đột nhiên xuất hiện, còn cầm một cái quần ngắn màu đen, lắc tới lắc lui!

"A ~"

Trong ánh mắt Hạ Dao đều là hoảng sợ!

Giống như gặp phải ma, mạnh mẽ nhảy lên từ bồn tắm!

"Ah! Cái này ... Cái này..."

Quả nhiên, không đến nửa phút, trong phòng khách truyền đến tiếng chạy "Bịch! Bịch! Bịch!".

Hạ Dao chỉ mặc một cái áo bra thể thao cùng quần ngắn màu đen, mạnh mẽ xông vào phòng Giang Nam!

Trên da thịt tuyết trắng thậm chí còn mang theo những giọt nước chưa khô, tóc bạc cũng ướt sũng.

Vẻ mặt tò mò:

"Tiểu Nam! Vừa rồi là cái gì? Kỹ năng của người à?"

"Làm thế nào mà bàn tay của người có thể thò vào phòng tắm?"

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn, lại mở ra trùng động không gian.

Tay từ lại xuất hiện phía sau Hạ Dao, sau đó đóng lại trong biểu tình ngạc nhiên của cô.

Hạ Dao: ???

"Kỹ năng trùng động không gian của Cá Chép Hư Không, trước mắt có thể tùy ý mở ra trong phạm vi 300 mét!"

Hạ Dao: "Thật sự là linh kỹ không gian? Chẳng phải quốc gia kiểm soát Linh Châu hệ không gian sao? Làm sao người có được nó?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Cấp trên của ta có!"

Hạ Dao bĩu môi, cô mới không tin, lập tức cảnh cáo: "Sau này không được tùy tiện mở trùng động không gian biết chưa? Đề phòng người tấn công ta và tiểu Tuyết vào ban đêm!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chỉ với tướng ngữ của người, cho dù ta tập kích người vào ban đêm, người cũng không tỉnh lại được!"

Hạ Dao đỏ mặt, lại nhớ tới chuyện mình bị phong ấn thành bánh chưng.

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Không khỏi hận ngứa răng!

"Hừ hừ! Để cho người kiêu ngạo! Hôm nay bốn cô nương sẽ giáo huấn lại người!"

"Cho người biết cái gì gọi là Diệt Lang!"

"Lại đây bồi ta luyện tập!"

Giang Nam: ???

Bồi luyện tập? Cái quái gì vậy?

Bị Hạ Dao một đường khống chế lên lầu ba biệt thự!

Khám phá một khu vực khác trên tầng ba của biệt thự.

Một đồng thiết bị tập thể dục không nói, ở giữa còn có một sân đấu vật mềm mại!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết cũng mặc một bộ đồ thể thao!

Trên máy chạy bộ, một thân mồ hôi, cười cười với hai người.

Giang Nam thần sắc nghiêm túc.

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết có thể đứng đầu Linh Võ Tùng Giang, thành tựu cũng không phải đến không.

Chắc hẳn ngày thường không ít lần khắc khổ huấn luyện!

Giờ phút này về mặt Hạ Dao hưng phấn, bày ra tư thế trên chiến đấu, vô cùng anh khí.

"Tới nào! Để tỷ tỷ đây dạy người làm người, thua sẽ bị vô môn nha!"

Giang Nam cười tà mị, lấy lại tinh thần: "Người nghiêm túc sao?"

Võ môn sao?

Giang Nam thích trò này!

Nhìn nụ cười của Giang Nam, Hạ Dao cứ có dự cảm không tốt.

"Không được sử dụng linh kỹ! Cũng không được dùng thuật di!"

Giang Nam: "Được thôi!"

Hạ Dao cười hắc hắc, tự tin vạn phần!

Xem như cận chiến!

Chiến đấu tay không, trình độ của cô vô cùng điêu luyện.

Không phải chỉ nói suôn!

Ba năm qua vô số lần ra vào Linh Khư!

Trải qua vô số lần thực chiến mài giũa ra kỹ xảo.

Hôm nay nhất định phải dạy dỗ lại Giang Nam!

Lấy lại quyền thống trị của mình!

Hung hăng đánh vào mũi hăn!

Chỉ thấy Hạ Dao mãnh liệt động, tốc độ cực nhanh, giống như một đạo mị ảnh màu bạc!

Xuất quyền liên hướng về hốc mắt Giang Nam!

Giang Nam cũng giật nảy mình.

Nhanh như vậy sao?

Chỉ tiếc, còn chưa đủ nhìn!

Chỉ thấy Giang Nam bước về phía trước một bước, khom lưng xuống.

Lấy bả vai chống bụng Hạ Dao, ôm lấy eo cô!

Chân sau đạp mạnh, thân thể xoay tròn liền đi tới phía sau cô.

Lập tức mạnh mẽ nâng thắt lưng lên, chính là tư thế nhổ hành đất khô!

Hạ Dao chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, không biết chuyện gì xảy ra, cả người đã bị ngã trên mặt đất.

Vừa định đứng dậy!

Hai chân Giang Nam cũng đã khóa cánh tay cô lại, lập tức đè xuống.

Hạ Dao: ???

Có chuyện gì vậy?

Tại sao mình không thể di chuyển?

Chung Ánh Tuyết cũng sợ ngây người!

Quên luôn cả việc tắt máy chạy bộ, lão đảo một cái!

Suýt ngã từ trên cao xuống!

Bản lĩnh của Hạ Dao cô biết, phương diện cận thân, cơ hồ sẽ không có người là đối thủ của cô.

Nhưng không đến ba giây, lại bị Giang Nam bắt được?

Làm thế nào mà năng lực đấu cận thân của hắn lại mạnh tới vậy chứ?

Hành động! Phản ứng!

Quả thực hoàn hảo không chút kẻ hở!

"Có phục hay không?"

Hạ Dao đỏ mặt: "Vừa rồi không tính, ta còn chưa khởi động, lại lần nữa!"

Giang Nam vừa buông cô ra.

Kết quả nắm đấm nhỏ của cô trực tiếp hướng về hốc mắt Giang Nam!

Chương 113 -

"Ahh! Chơi đánh lén?"

Giang Nam nắm lấy nắm đấm của cô, mạnh mẽ đè xuống lại!

Vật qua vai!

Hạ Dao cảm giác mông mình bị ném thành bốn cánh!

Khuôn mặt nhỏ nhắn đau đớn đều vặn vẹo!

Còn chưa kịp phản ứng, Giang Nam lại trực tiếp siết lấy cổ cô định lại.

Hạ Dao bất đắc dĩ vỗ vỗ cánh tay Giang Nam.

"A! Người bắt hack à? Sao có thể mạnh như vậy chứ?"

"Học ở đâu?"

Hạ Dao sắp phát điên rồi.

Vốn dĩ nghĩ muốn giáo huấn Giang Nam.

Kết quả ngược lại bị xem thành bao cát hình người!

Người thân là hệ không gian chuyên khổng chế cục diện, cận chiến mạnh như vậy thật sự ổn sao?

Giang Nam: "Hắc hắc, không nói cho người biết!"

Hạ Dao bĩu môi!

"Hừ hừ! Ta không phục! Hôm nay mông của người chú định bị

ta đánh rồi!"

Chỉ thấy Hạ Dao giãy dụa đứng dậy, linh khí quanh thân cường dũng dâng lên.

Chung Ánh Tuyết vội vàng kêu lên: "Tiểu Dao! Người..."

Chỉ thấy cả người Hạ Dao đều xảy ra biến hóa!

Một đôi mắt to đẹp hóa thành đôi mắt xéch màu bạc!

Tai sói xù xì từ đỉnh đầu toát ra, hai bên má đều xuất hiện ba đạo ngân văn.

Nó giống như một bộ râu.

Móng tay cũng trở nên bén nhọn, dáng người càng lúc càng lồi lõm!

Áo bra nhỏ bị căng ra! Giống như sắp nứt tới nơi!

Chỉ nghe một tiếng "toẹt" một tiếng,

Nó giống như một âm thanh của vải rách.

Chỉ thấy một cái lông xù!

Đuôi sói màu trắng bạc từ phía sau hông Hạ Dao mọc ra!

Phá ra một lỗ tròn trên quần ngắn của cô!

Răng nanh cũng trở nên sắc bén!

Cư nhiên hóa thú!

Giang Nam: !!!

Hắn đã nhìn ngây người rồi!

Tai sói lông xù!

Một cái đuôi sói bạc dài đằng sau mông!

Vóc dáng càng trở nên mãnh liệt hơn! Lồi lõm!

Đường cong cơ bắp càng lúc càng rõ ràng.

Giang Nam trực tiếp nổ tung!

Tai thú?

Đuôi sói!

Quả thực đáng yêu tới bùng nổ?

Đây là dạng hóa thú của Hạ Dao sập?

Chúa ơi!

Đầu Giang Nam trong nháy mắt trở nên trống rỗng!

Hạ Dao mượn cơ hội này, xông lên phía trước!

Nắm đấm mạnh mẽ đập vào hốc mắt Giang Nam!

Chờ nửa ngày, cuối cùng cũng bị mình bắt được!

"Ha ha! Đây thì ngắn người!"

Giang Nam che hốc mắt, một hốc mắt bị đập đen!

Mẹ kiếp!

Đúng là thiệt thòi mà!

Thần sắc nghiêm túc, vẻ mặt trang nghiêm nói: "Ta quyết định!
Không muốn đánh mông nữa!

"Sau khi thắng ta muốn được sờ đuôi sói của người!"

Hạ Dao đỏ mặt: "Nghĩ hay lắm! Người thắng ta trước đi rồi hẳn nói!"

Chung Ánh Tuyết che mặt!

Không nghĩ tới Hạ Dao vì muốn đánh mộng Giang Nam mà trực tiếp bán hóa thú!

Để lộ đuôi của mình!

Cô ấy quên để lộ đuôi sẽ làm rách quần của mình sao?

Này, này!

Quần ngắn của người đều đã không chịu nổi!

Quần ngắn: Ta khổ quá à!

Giang Nam mang theo vẻ mặt nghiêm túc!

Không có gì khác!

Chỉ vì muốn hoàn thành giấc mộng được sờ đuôi của gái tai thú.

Vì ước mơ của mình.

Có thể bộc phát ra vô hạn lực lượng!

Hạ Dao nửa hóa thú!

Tổ chất thân thể tăng cường toàn diện, tốc độ thậm chí nhanh đến mức Giang Nam không thấy rõ.

[Thêm điểm kỹ năng: 1000!]

[Phát động kỹ năng! Tay không vật lộn (trung cấp): lv0!]

Vì giấc mộng sờ đuôi!

Giang Nam cũng liều mạng, đem tất cả điểm kỹ năng còn lại rót vào.

Mặc dù vậy, Hạ Dao vẫn mang đến áp lực không nhỏ cho Giang Nam.

Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh tập trung tinh thần quan sát.

Nhưng mà nhìn động tác, kỹ xảo của Giang Nam, hoàn toàn khiến cô phải ngây đại!

Giang Nam giống như không cần đoán cũng biết.

Chỉ dựa vào động tác khởi đầu của Hạ Dao là có thể phán đoán hướng công kích của cô.

Sau đó thoả mái né tránh! Thậm chí còn không quên sờ hai cái lỗ tai lông xù của Hạ Dao.

"Ah! Xem ta đánh bầm tím hốc mắt khác của người!"

"Hắc hắc! Người đến đây ~ đến đây~ đến đây đánh ta đi!"

Chung Ánh Tuyết cười khổ: "Có cần phải gọi đòn như vậy không!"

Nhưng kế tiếp, Giang Nam bày ra kỹ xảo có chút dọa người!

Đối mặt với công kích của Hạ Dao, Giang Nam không chút trốn tránh!

Mà là nương theo lực của cô, trực tiếp quăng cô bay đi!

Động tác của hắn giống như là dung hợp cổ võ, tán đả, Thái quyền, chiêu thức biến ảo đa dạng!

Không có giới hạn! Khiến cho mọi người không dò xét được!

Rồi lại nhẹ nhàng thoải mái như một vị tông sư!

Chung Ánh Tuyết đã hoàn toàn chìm sâu trong đó, nửa khắc cũng không muốn dời ánh mắt ra!

Giang Nam sao lại có được bản lĩnh như vậy?

Hắn bao nhiêu tuổi chứ?

Tiểu Nam nhà mình đến tốt cùng phải cho mình bao nhiêu kinh hỉ mới đủ?

Không biết đã bao lâu rồi!

Trên người Hạ Dao đã mồ hôi đầm đìa, thở dốc từng đợt!

Mồ hôi trong suốt theo gương mặt chảy xuống, tóc bạc cũng trở nên ươn sũng.

Trên khuôn mặt còn mang theo màu đỏ thẫm sau khi vận động kịch liệt.

Toàn bộ hành trình, ngoại trừ lúc đầu đánh được hốc mắt Giang Nam một cái, cô cũng chưa từng đụng tới được một cọng tóc của Giang Nam!

Phỏng chừng đánh đến sáng mai cũng không gặp được hắn...

Không khỏi tức giận nói: "Không đánh nữa! Người sờ đi!"

Nói xong xoay người, hơi khom lưng!

Đưa đuôi đến trước người Giang Nam.

Chương 114 -

Giang Nam nhìn cái đuôi lông màu bạc kia, không khỏi nuốt một ngụm phun nước bọt.

"Ta... Ta thực sự chạm vào nó đây!"

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Ai nha! Bảo người sờ vào thì cứ sờ đi, ta thua thì chịu thua cừợc!"

Bất quá quay đầu nói: "Nhưng người sờ xong, phải chịu trách nhiệm! Ta muốn học kỹ năng chiến đấu cận chiến của người!"

Chung Ánh Tuyết vội vàng nói: "Ta cũng muốn học!"

Giang Nam vỗ ngực nói: "Dễ nói!"

Ánh mắt vừa chuyển, vừa muốn sờ đuôi, thân thể Giang Nam cứng đờ!

Quần ngắn bị chiếc đuôi làm thủng lỗ vốn còn có thể chống đỡ một chút!

Nhưng kết quả là sau một loạt các động mạnh mẽ, làm cho lỗ thủng lớn hơn!

Thứ lộ ra cũng không riêng gì đuôi!

Cộng với tư thế xấu này!

!!!

Quần ngắn: Ta cảm thấy ta vẫn có còn có thể cứu chữa được?

Không được!

Không được!

Không được!

Mình làm sao có thể phân tâm tới những thứ khác!

Đuôi đã ở ngay trước mặt!

"Ai nha! Người sờ thì sờ nhanh đi! Xấu hổ chết đi được!" Hạ Dao mặt đỏ thẫm, thúc giục một trận.

Giang Nam hít sâu một hơi, đặt tay lên đuôi, vuốt ve một trận.

Oa! Mềm mại!

Oa! Lông thật thoải mái!

Oa! Đuôi sói quá đáng yêu!

"Ừm.."

Thân thể Hạ Dao nhịn không được run rẩy, mặt đỏ đến vành tai!

Giang Nam: ???

Chỉ chạm vào thôi, người kêu cái gì a?

Sau khi hóa thú, cái đuôi hẳn cảm tới vậy sao?

Nhược điểm của Hạ Dao là cái đuôi sao?

Còn chưa đợi Giang Nam thăm dò hết hứng!

Một chút linh khí cuối cùng trên người Hạ Dao cũng dùng hết.

Không còn cách nào duy trì dạng hóa thú nữa.

Trong một thời gian ngắn, đuôi và tai thú đã thu hồi hoàn toàn.

Lúc này đây không còn đuôi ngắn cấn.

Thứ lưu lại trước mắt cũng chỉ có lỗ thủng trên quần ngắn...

Còn có sau khi rách lỗ... À!

Thân thể Hạ Dao cứng đờ.

Không khí trở nên rất yên tĩnh!

Cô trực tiếp xù lông, tự nhiên ý thức đã xảy ra cái gì!

Vẻ mặt đỏ bừng che phía sau!

"Ah! Người... Người..."

Giang Nam vẻ mặt chột dạ: "Khụ khụ... Ta đi bày sạp đây!"

Sau đó, thuận di một phát mất dạng!

Hạ Dao quay đầu lại, vô cùng đáng thương nhìn Về phía Chung Ánh Tuyết.

"Tuyệt Tuyệt! Tiểu Nam có phải đều đã nhìn thấy hay không!"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Người nói xem..."

"Tuyệt Tuyệt, chỉ là đang nằm mơ đúng không? Đúng vậy! Chắc là ta đang mơ!" Hạ Dao vẻ mặt nghiêm túc.

Chung Ánh Tuyết: "Xong rồi! Người là đã bắt đầu trốn tránh hiện thực..."

.....

"Này! To con, ta muốn đi bày sạp, người tới đây một chuyến, chúng ta gặp ở phố Đại Học!"

"Được Nam ca! Đến đây ngay!"

Ngô Lương cũng kinh ngạc, Giang Nam ra ngoài bày sạp, bảo mình tới làm cái gì?

Hai người gặp nhau tại phố Đại Học.

Ngô Lương nhìn hốc mắt xanh tím của Giang Nam, vẻ mặt kinh ngạc!

"Sao vậy Nam Ca? Là ai dám đánh người?"

Giang Nam cười khở: "Bạo lực gia đình! Bạo lực gia đình!"

Nhưng mà sờ được cái đuôi, cũng không tính là chịu thiệt!

Hiện tại cũng không dám về nhà!

Bằng không khẳng định sẽ bị con ác quỷ Hạ Dao này cắn chết.

Nhưng chuyện này cũng không trì hoãn việc Giang Nam kiếm chút tiền.

Gọi Ngô Lương tới, vì Giang Nam có mục đích riêng.

Đêm nay, dòng người ở chợ đêm phố Đại Học tăng vọt gấp 3 lần!

Có thể nói là số người chen chúc đều bởi vì Giang Nam mới tới.

Hai người vừa lộ diện, cả chợ đêm phố Đại Học hoàn toàn bùng nổ.

"Mẹ kiếp! Nam thần! Hốc mắt sao lại xanh tím thế kia?"

"Nhanh lên! Mau nhường đường cho hắn, ta chờ hắn lâu muốn chết!"

"Hốc mắt xanh tím sao? Vẫn không cách nào che dấu vẻ đẹp trai của nam thần, quả thực yêu chết đi!"

"Ừm ~ không biết vì sao! Nhìn cũng rất hả giận!"

Giang Nam: ???

Có thể không đề cập đến hốc mắt hay không?

Vừa thấy Giang Nam tới, đám người vốn chen chúc trong nháy mắt nhường ra một con đường.

Đi thẳng đến quầy hàng, thậm chí đã có không ít streamer bày giá đỡ điện thoại di động chuẩn bị cộ nhiệt!

Hứa Nguyên kia chính là người đầu tiên.

Ngô Lương kinh hãi!

Sức hấp dẫn của Giang Nam này cũng quá khủng bố rồi thì phải?

Chỉ là bày sạp hàng mà thôi!

Người có chắc đây không phải là một tổ chức giáo phái nào không?

Giáo phái hàng vỉa hè?

Chỉ thấy Giang Nam trải vải bạc ra!

Lấy ghế gấp ngồi xuống!

Dược thủy đại lực, đậu nành giải độc, linh hẹ, quần lót hiệu Hulk toàn bộ online!

Hơn nữa linh hẹ còn được buộc thành bộ dáng trái tim nhỏ, treo ở miệng chai dược thủy đại lực!

Hàng bán kèm!

Mà chói mắt nhất vẫn là quần lót!

Một loại, phong cách đầy đủ!

Chỉ thấy Giang Nam cất giọng nhiệt tình hô hào:

"Đến đây đến đây! Sản phẩm mới nhất đã ra lò!"

"Quần lót hiệu Hulk! Mặc không hư, kéo không nát!"

"Nhân sinh thay đổi đều do người biết nắm lấy!"

"Anh em có thể phản bội người, bạn gái có thể phản bội người!"

"Nhưng quần lót tuyệt đối sẽ không phản bội người!"

"Sẽ luôn cung cấp cho người bền chắc ấm áp nhất, những cái ôm thân mật nhất!"

"Giá bán một vạn một cái!"

Người xem bao vây: ???

Mẹ nó cũng chỉ là cái quần lót?

Đều bị người nói thành giá trên trời!

Cái gì mà nhân sinh thay đổi là do tự bắt lấy?

Một vạn một cái?

Cái quần lót này khảm vàng à?

Mặc không hư? Kéo không nát?

Tính truyền lại cho thế hệ sau à?

Chương 115 -

Sau khi Giang Nam ra mắt của sản phẩm mới ở.

Trong sân có thể nói là tiếng la ó vang vọng!

Mấy nữ streamer được Hứa Nguyên mang đến ké fame càng mang về mặt thất vọng.

Màn hình phát sóng trực tiếp:

"Nam thần rốt cuộc vẫn không được a! Thời gian dài như vậy không ra bầy sạp, ta còn tưởng rằng ghen đại chiêu gì đấy!"

"Mấy miếng vải rách mà dám bán một vạn? Thật sự coi chúng ta là đồ ngốc sao?"

"Nam thần cũng bắt đầu suy đồi vì tiền!"

"Trước kia quần lót đều là mười đồng hai cái! Bây giờ là lại là 1 vạn?"

Hứa Nguyên cũng hỗ trợ nói đỡ: "Nam thần, ta dẫn người đến cổ vũ cho người!"

"Mấy em gái này đều là vì người mà tới, đừng để cho người ta thất vọng a!"

Mấy nữ streamer phía sau bĩu môi nhỏ.

Nhưng nhìn đồng quần lót trên quầy hàng, khuôn mặt vẫn ửng đỏ...

Chúng ta không theo kịp xu hướng của thời đại sao?

Chuyện này cũng quá kích thích!!!

Giang Nam bĩu môi: "Các người thì biết cái rắc gì chứ!"

"To con! Hóa thú hoàn toàn!"

Lần này rốt cục Ngô Lương đã biết Giang Nam mang mình đến làm cái gì!

Lại có thể biểu hiện đáng người hùng dũng của mình sao?

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Ngô Lương không khỏi hưng phấn.

"Được rồi!"

Thế là, chỉ có một tiếng "xoẹt" một tiếng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người!

Ngô Lương cao gần 2 mét trực tiếp biến thành gấu đen cao 4 mét!

Quần jeans, tay thun trực tiếp nổ tung!

Khiến cho mọi người hưởng trọn một màn cú sốc thị giác vô song!

Khoảnh khắc này!

Toàn trường im lặng!

Người xem lần nữa hóa đá!

Cầm thiếu chút nữa đập xuống đất.

"Ah! Mắt ta oa..."

"Mẹ nó! Ta mẹ nó đã thấy cái gì vậy?"

"Mẹ kiếp! Tam quan! Tam quan bị phá hủy hoàn toàn!"

"Ta mẹ nó còn phải xem bao nhiêu tài liệu học tập mới có thể chữa lành cho tâm hồn bị thương của ta hả?"

Giang Nam cũng không hiểu gì!

Không đúng!

Sao lại là loại phản ứng này chứ?

Vì vậy, Giang Nam quay người lại, nhìn thấy một cảnh tượng mà suốt đời này không thể nào quên!

Một con gấu đen lớn 4 mét!

Mặc quần lót hình tam giác in hình Pikachu!

Khuôn mặt hung dữ của Ngô Lương lộ ra nụ cười kiêu ngạo.

Tạo dáng thể hình khoe hai bắp tay cuồng cuộn!

Giang Nam: !!!

Mẹ kiếp!

Tại sao lại thay Pikachu?

"Nhanh lên! Quay lại ngay!"

Nếu không quay lại, mấy đứa nhỏ thấy được sẽ khóc thét mất!

Ngô Lương khôi phục hình người.

Đám người càng truyền đến một trận kinh hô!

Một nam thanh niên cao 2 mét, cơ bắp như tháp, kết hợp với Pikachu!

Bùng nổ!

Vẻ mặt Ngô Lương hưởng thụ!

Phải rồi!

Chính là loại cảm giác vạn người chú ý này!

Kích thích!

Giang Nam: ...

Ngô Lương có phải lại thức tỉnh thuộc tính kỳ quái gì đó hay không?

Diên cuồng bạo đồ? Sau đó là đại hán tam giác!

Xã hội này lại có thêm một bệnh xã hội rồi sao?

Con mẹ nó!

Hứa Nguyên và hai nữ streamer kia cũng choáng váng!

Mẹ nó này rốt cuộc là loại thao tác gì vậy?

Bạo y ngay tại chỗ

Màn hình trực tiếp nổ tung.

"Là lão phu ta không có kiến thức rồi!"

"Mẹ nó còn thiếu ống thép nữa!"

"Yêu Vương Bulgari* có người kế thừa rồi!"

Yêu Vương Bulgari*

(*): tên thật là Vasil Troyanov Poyanov, là một ca sĩ đồng tính nổi tiếng người Bulgari. Sau khi MV HOP (XOII) của Vasil được

Youtube đăng tải lên Bilibili, anh ấy đã trở nên nổi tiếng, vì màn trình diễn khoa trương và mê hoặc cùng lối trang điểm mê hoặc trong MV, anh ấy được mệnh danh là Yêu vương Bulgari.

(*) : tên thật là Vasil Troyanov Poyanov, là một ca sĩ đồng tính nổi tiếng người Bulgari. Sau khi MV HOP (XOII) của Vasil được Youtube đăng tải lên Bilibili, anh ấy đã trở nên nổi tiếng, vì màn trình diễn khoa trương và mê hoặc cùng lối trang điểm mê hoặc trong MV, anh ấy được mệnh danh là Yêu vương Bulgari.

Giang Nam rèn sắt khi còn nóng!

"Thấy không! Mọi người có thấy không!"

"Quần lót này quả thực chính là tinh vui của nhóm dị năng hệ hóa thú!"

"Giúp cho các người có thể tận tình biến thân trong lúc chiến đấu, tránh tính huống xấu hổ!"

"Mãnh nam tất phải có tiểu tam giác!"

"Em gái đáng yêu chạy không thoát!"

"Hulk dùng qua đều phải nói tốt!"

"Thời trang thời thượng không có phiên toái!"

"Một vạn một chiếc tùy tiện chọn!"

"Miếu sát hoa khôi nam vương học đường!"

Giang Nam ra sức quảng cáo đẩy mạnh tiêu thụ!

Người nghe đều đầu vầng mắt hoa, ánh mắt hướng về phía trước.

Mà Ngô Lương vì phối hợp với Giang Nam tẩy não.

Lại một lần một lần rồi một lần nữa hoàn toàn hóa thú!

360 độ toàn diện không có góc chết lộ ra cơ bắp của mình!

Giờ khắc này, người vây xem thật sự động tâm!

Bởi vì nơi này là phố Đại Học!

Không ít người đều là sinh viên trong Đại Học, dị năng hóa thú lại càng không ít!

Đều có phiền não giống như Ngô Lương!

Mà quần lót hiệu Hulk này lại hoàn mỹ giải quyết vấn đề của bọn họ a!

Nhìn Ngô Lương đi!

Biến thân thành lớn như vậy, Pikachu của người ta vẫn gắt gao dán chặt vào thân hình!

"Mẹ nó! Bán ta hai cái! Mặc liền!"

"Ta! Còn có ta, ta cũng muốn, ba cái!"

Một anh chàng đẹp trai: "Bán cho ta một cái!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Một cái sao đủ dùng chứ người anh em! Còn để thay thế!"

Người anh em: "Mặt trước bẩn rồi, có thể mặc ngược lại!"

Giang Nam vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ kiếp?

Đây là loại người gì vậy?

Coi như ta chưa nói gì!

Có Ngô Lương biểu diễn, quần lót thương hiệu Hulk quả thực bán đến cháy hàng!

Mà hai vị nữ streamer đi theo Hứa Nguyên ngồi xồm xuống, cũng bắt đầu lựa chọn!

Chương 116 -

Nhìn Giang Nam không khỏi hỏi: "Nam thần! Em gái không có ưu đãi sao?"

"Ta muốn chọn cái này!"

Cô gái lấy một chiếc quần lót hình anh đào nhỏ!

"Ưu đãi? Không có cửa!"

Em gái sao?

Em gái có đẹp bằng tiền không?

"Đừng vô tình như vậy! Ta về nhà mặc nó rồi gửi hình cho người! Người tặng ta một cái được không!"

Nữ stream kia có thể nói là mặt nhẵn như tờ, âm thầm liếc mắt đưa tình!

Hứa Nguyên: !!!

Mẹ kiếp!

Còn có chuyện tốt thế này sao?

Hắn nào bố, vội vàng bịt mũi!

Cái này cũng được?

Sắc mặt Giang Nam nghiêm túc: "Ưu đãi thì có thể có, nếu người thử đồ tại chỗ, ta không lấy tiền!"

Nữ streamer: ???

Khuôn mặt của cô đều đen!

Thử đồ tại chỗ?

Người nghiêm túc đấy à?

Nhưng mà, nhiều người như vậy! Chẳng phải đều bị nhìn sạch sao?

"Khanh khách ~ người thật xấu xa!"

[Giá trị oán khí từ Lý Thấm + 666!]

Hứa Nguyên cười hắc hắc nói: "Tiểu Thấm, tiền này để ta trả hộ cho người! Về nhà, người gửi hình ảnh cho ta ok!"

Lý Thấm liếc hứa Nguyên một cái: "Mơ thật đẹp!"

Hứa Nguyên: ???

Tại sao?

Dựa vào cái gì có thể cho Giang Nam xem!

Lại không thể cho ta?

Ta sẽ trả tiền cho người a!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Muốn biết khoảng cách giữa người và ta ở đâu không?"

Hứa Nguyên sững sốt, vội vàng hỏi: "Chỗ nào?"

Giang Nam chỉ chỉ vào khuôn mặt của mình.

Lý Thấm: "Phốc... Ha ha ha ha ha!"

Cô cười ra nước mắt!

Hứa Nguyên: ???

Con mẹ nó!

Ý người là nhan sắc sao?

Người muốn chửi xéo ta xấu xí?

Có cần phải hàm ý chửi người như vậy không?

Thứ lỗi người không có văn hóa mẹ nó nghe không hiểu!

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 1000!]

Ngay sau đó!

Vốn dĩ mộ đám người đang điên cuồng mua quần lót hiệu Hulk, đột nhiên lại trở nên yên tĩnh một chút!

Giang Nam sửng sốt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Không khỏi quay đầu lại nhìn lại, trông mất thiếu chút nữa trường ra!

Trực tiếp dọa Giang Nam xuýt té xỉu tại chỗ!

Chỉ thấy Ngô Lương từ dáng vẻ gấu đen khôi phục thành hình người!

Không giống như trước đây.

Lúc này đây quần lót hiệu Hulk cũng không khôi phục nguyên trạng cùng hần!

Mà là mất đi độ đàn hồi!

Từ trên người Ngô Lương chậm rãi trượt xuống!

Trực tiếp trượt tới trên cổ chân Ngô Lương...

Giang Nam: !!!

Ngô Lương: ???

Không chỉ quần chúng vây xem choáng váng!

Ngay cả Giang Nam cũng muốn lóa mù con mắt!

Đám đông đầu tiên là im lặng trong ba giây! Lập tức bạo nổ tiếng hô chấn động bầu trời!

Ngay sau đó ánh đèn flash sáng lên quả thực lóa mù mắt to của Giang Nam!

Quần bị rơi?

Trên người Ngô Lương không còn một mảnh vải nữa!

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh tình huống cầu huyết như vậy a!

Giang Nam vẫn còn suy nghĩ, quần lót hiệu Hulk có lẽ chỉ là giải thưởng an ủi tốt nhất trong hệ thống!

Không có tác dụng phụ!

Ai ngờ Giang Nam còn chưa kịp khen ngợi!

Hiện thực đã vả cho một cú giáng trời!

Tác dụng phụ của quần lót thương hiệu Hulk chính là giới hạn số lần sử dụng sao?

Khoảng 30 lần!

Vượt quá số lần sẽ mất khả năng phục hồi?

Mẹ nó phát hiện ra quá muộn!

Ngô Lương đã không còn chút mảnh vải che thân nào nữa!

Ngay lúc này!

Các nam đồng bào vây xem ai nấy đều lấy tay che mắt, theo bản năng nhắm mắt lại!

Chỉ có về nhà điên cuồng "học tập" mới có thể rửa sạch ô nhiễm tinh thần!

Các tiểu tử tỷ tỷ thì thất thanh hét chói tai, nhưng cũng nhịn không được mà nhìn lên!

Các đại nương lại chặc chặc khen ngợi, bình luận đủ lời!

"Mẹ kiếp! Chàng trai trẻ này!"

"Ôi mẹ ơi! Cái này so với lão đầu nhà ta..."

"Hắc hắc! Không uống công đến đây một chuyến..."

Hai nữ streamer kia trực tiếp dọa choáng váng!

Cái này ... Đây rốt cuộc là loại người gì vậy?

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

Giờ phút này vóc dáng to lớn ngược lại bình tĩnh, sóng to gió lớn gì mà chưa từng thấy qua chứ?

Lần trong hẻm nhỏ trước đó, cũng không phải chưa từng trải qua!

Chỉ không nghĩ tới lần thứ hai lại tới nhanh như vậy!

Hai lần bị vây xem, đều bởi vì Giang Nam...

Khuôn mặt của Ngô Lương đều trở nên đen thui.

"Nam ca! Người có thể đừng hờ ta nữa được không?"

Giang Nam che mặt, đưa một cái quần đùi cho Ngô Lương:
"Nín! Mặc nó vào đi!"

Ngô Lương nhìn chiếc quần mà Giang Nam đưa tới, lắc đầu nói: "Muốn tam giác!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Đã là lúc này rồi, còn rối rắm chuyện tam giác với tứ giác?

Người có cần cố chấp vậy không?

"Nam ca! Người không hiểu được! Tam giác là đức tin!"

"Mau mặc vào! Tin cái em gái người!"

"Lát nữa người tới lại tưởng là biến thái mà bắt người!"

Rốt cuộc vẫn là đổi tam giác cho Ngô Lương.

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng, để che dấu sự xấu hổ của mình:
"Cái này... Tất cả mọi người cũng đã nhìn thấy ha!"

"Quần lót hiệu Hulk có số lần sử dụng, thời điểm mọi người biến thân nhất định phải chú ý ha!"

Phía Giang Nam đang giải thích.

Kết quả là lắng nghe!

"A... á á!!!"

Hai tiếng kinh hô, cộng thêm tiếng kêu thảm thiết giống như

giết heo vang vọng cả chợ đêm!

Chính là hai nữ streamer, còn có Hứa Nguyên!

Hiện tại một dòng chữ hiển thị trên màn hình điện thoại di động!

"Phòng phát sóng trực tiếp này đã bị khóa vì truyền bá hình ảnh đồi trụy! Mời quý khán giả xem những streamer khác!"

Chương 117 -

Hứa Nguyên đều khóc!

Hai nữ streamer khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đen thui!

Vốn dĩ muốn tới để ké fame!

Không nghĩ tới, ké tới mức phòng phát sóng của mình cũng bay màu!

Dù sao một màn này tới quá đột ngột!

Ai ngờ Ngô Lương lại trình diễn quần lót rơi chứ?

Về mặt u oán nhìn về phía Giang Nam.

Lần trước đến ké fame bị bỏ gạch, lần này thì phòng phát sóng bay màu?

Lần nào đụng phải Giang Nam đều không có chuyện tốt!

[Giá trị oán khí từ Hứa Nguyên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Thấm + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Tương + 999!]

Giang Nam trộm cười!

Chuyện này cũng không liên quan gì đến ta!

Là các người tự tới ké fame!

Đừng trách lão tử!

Giang Nam không hổ là lão giang hồ, trực tiếp chuyển đề tài:
"Đừng chỉ lo mua quần lót!"

"Hôm nay ngày Lễ tình nhân, đặc biệt ra mắt sản phẩm mới, linh hệ đại lực!"

"Tăng cường tình cảm vợ chồng, thúc đẩy quan hệ tình nhân!"

"Ưu đãi ngày Valentine! Chỉ có giá 1 vạn 5!"

Lúc này, mọi người mới từ trong cơn cuồng nhiệt quần lót tỉnh lại.

Vừa nhìn vào dẫn phẩm linh hệ đại lực? Cái này còn cần suy nghĩ sao?

Lập tức móc tiền ra.

Giang Nam ngược lại lóe mù.

Vốn tưởng rằng chỉ có vài khách quen!

Ai ngờ mở hàng đều là phụ nữ trung niên!

Diên cuồng mua, nửa điểm không mặc cả!

Ngẩng đầu lên.

Một đám đại lão gia ba bốn mươi tuổi đứng ở ven đường, vẻ mặt nhân sinh không còn gì luyện tiêcv, hốc mắt lún sâu, mặt vàng vọt!

Trông như sắp thăng thiên...

Nhìn vào đám người phụ nữ trung niên này một lần nữa!

Sắc mặt hồng nhuận, da căng mịn!

Phải gọi là rạng rỡ!

Giang Nam giật mình rùng mình!

Không khỏi nhớ tới Vương Tài nhà cách vách!

Cũng không biết hiện tại có nên dọn hàng hay không!

Ánh mắt của đám lão gia này nhìn Giang Nam vô cùng u oán!

Cùng lúc đó danh sách giá trị oán khí cũng điên cuồng cập nhật thêm.

Giang Nam hắc hắc vui vẻ.

Từ thời cổ đại đã không có đất canh tác xấu, chỉ có gia súc yếu!

Đột nhiên có một đại ca mang theo vẻ mặt nghi hoặc: "Ai? Không đúng!"

"Lúc trước đại lực là một vạn một bình, tôi tây một ngàn một gốc!"

"Cộng lại hẳn là một vạn một! Người mẹ nó lại bán 1 vạn năm cho ngày Valentine?"

"Thao tác này là sao? Ưu đãi ngược?"

[Giá trị oán khí từ Vương Thiên Hậu +666!]

"Gian thương!"

Giang Nam bĩu môi: "Có mua hay không mua!"

Đại ca vẻ mặt đau khổ: "Mua! Sao không mua chứ! Không mua cũng không trả bài được!"

Có đám người này dẫn đầu, lại có không ít tình nhân sinh viên đại học, hào phóng giúp đỡ.

Giang Nam đều kiểm tới điên rồi!

Trong thời gian ngắn đã bán được không dưới 100 vạn!

Đúng lúc này, một thanh âm quen thuộc truyền đến: "Nam thần! Để lại cho ta một ít! Để lại một ít!"

Chỉ thấy Trịnh Vĩ mang theo một em gái lẫn vào đám người!

Thật vất vả mới giết được tới đây.

"Đến đây! Mau gọi nam thần đi!"

Cô gái ăn mặc thời thượng, dáng người cao gầy, mặc váy bó mỏng, đường cong sóng lớn, vô cùng mỹ lệ.

"Bạn gái của ta, Khương Hồng!"

Khương Hồng ngọt ngào cười với Giang Nam: "Gặp qua nam thần!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Hả? Ta nhớ người lần trước người dẫn đến cũng không phải là cô ấy đúng không?"

Khương Hồng đầu tiên là sửng sốt, lập tức hung hăng trừng mắt nhìn Trịnh Vĩ một cái, nhắc chân dùng giày cao gót hung hăng giẫm xuống!

Trịnh Vĩ trừng mắt: "Aaa!"

Không phải như vậy a!

Này, này!

Nói cũng phải nói cho rõ ràng chứ!

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 666!]

"Cái kia... Hai người đó là đồng đội của ta! Không phải bạn

gái! Nam thân! Đừng đùa với ta nữa!"

Trịnh Vĩ sắp khóc rồi.

Giang Nam cười rặng rỡ: "Thế nào? Vẫn muốn đại lực?"

Trịnh Vĩ thở dài nói: "Lấy ba thùng! Nghe nói lại có sản phẩm mới?"

Giang Nam tiện tay ném qua một lọ linh hẹ đại lực, nháy mắt: "Hẹ tăng sức mạnh, có bất ngờ!"

Ném cho Trịnh Vĩ một ánh mắt người hiểu mà!

Ánh mắt Trịnh Vĩ sáng lên, sản phẩm mới?

Không khỏi sờ sờ đầu trọc sáng bóng, bẻ hẹ xuống ăn!

Giang Nam: !!!

Một nhóm các đại gia bên đường: !!!

Mẹ kiếp!

Người anh em mạnh mẽ!

Ăn ngay tại chỗ?

Trịnh Vĩ cảm thấy một cỗ nhiệt khí xông thẳng tới não! Mắt đỏ bừng!

Giữ bàn tay nhỏ bé của Khương Hồng: "Hồng Hồng! Đi ngay! "

Khương Hồng: ???

"Làm sao vậy?"

"Lớn... Chuyện lớn không ổn!"

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 1000!]

Đâu chỉ chuyện lợn không ổn!

Một gốc họ này xuống bụng, liền trực tiếp hưng phấn.

Trịnh Vĩ căn bản không đứng thẳng lưng nổi.

Chỗ hấn biết Giang Nam tiện tay đưa tới tởm tây mãnh liệt như vậy?

Run rẩy: "Nam... Nam thần! Ta không thể chịu đựng được nữa!
Đi trước một bước!"

Lôi kéo Vẻ mặt choạng của Khương Hồng xuyên qua đám người, đi thẳng đến một khách sạn.

Còn không dám rải bước! Chỉ có thể khom lưng từng bước nhỏ di chuyển.

Khương Hồng còn tưởng Trịnh Vĩ tái phát bệnh trĩ!

Giang Nam che mặt, nhìn theo Trịnh Vĩ rời đi.

Vừa nhìn phương hướng hai người rời đi.

Đúng vậy!

Là khách sạn!

Người anh em người cũng quá lỗ mãng rồi phải không?

Giang Nam thế nào cũng không nghĩ tới Trịnh Vĩ vừa nhận được hàng liền dùng tại chỗ!

Ừm...

Chúc anh bạn "hạnh phúc" tối nay!

Chương 118 -

Mọi người vừa nhìn thấy phản ứng này của Trịnh Vĩ, lúc ấy ánh mắt liền sáng lên!

Thứ này mãnh liệt hơn nhiều so với viên thuốc nhỏ lam sắc!

Lập tức chạy lên điên cuồng cướp hàng!

Giang Nam vui như nở hoa!

Mà đám lão gia đứng ven đường kia, mặt vàng hốc hác, ánh mắt lún sâu lộ ra vẻ thương hại!

Ăn linh hệ sáng khoái!

Luôn ăn sẽ luôn sáng khoái!

Nhưng chờ cho đến khi hết tác dụng!

Xem người phải đối mặt với bạn gái như hổ sói thế nào?

Ba mươi như hổ!

Bốn mươi như sói!

.....

Bên kia, Trịnh Vĩ dẫn Khương Hồng đến trước cửa khách sạn.

Trịnh Vĩ lôi kéo Khương Hồng muốn đi vào trong!

Cô gái mặt mày đen thui!

"Trịnh Vĩ!"

"Không phải đã nói là sẽ đi ăn cơm! Xem phim! Mua quần áo! Rồi ngồi đu quay à?"

"Ta ngàn dặm từ phương nam tới đây tìm người!"

"Người liền trực tiếp dẫn ta tới nơi này?"

"Người điên rồi sao?"

Khương Hồng tức giận!

Gã này, chỉ vừa mới gặp nhau được một tiếng?

Cũng không thèm đi theo quá trình sao?

Một bát ma lạt năng giá 10 tệ cũng không ăn!

Lại vội vàng tới khách sạn?

Trịnh Vĩ vẻ mặt đau khổ: "Hồng Hồng! Không, ta không thể! Ta thực sự không thể! Ta sắp nổ tung rồi!"

"Người cứu ta đi!"

Khương Hồng thấy bộ dáng Trịnh Vĩ đau khổ cầu xin, khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên nói: "VẬY... Được rồi, được rồi!"

Trịnh Vĩ vui vẻ, hưng phấn nói: "Yêu người nhất! Hồng Hồng!"

Kéo cô vào cửa khách sạn.

Dịch vụ khách hàng: "Xin lỗi, thưa ngài, phòng đã đầy!"

Trịnh Vĩ: !!!

"Lúc này mới mấy giờ? Khách đã đầy rồi à?"

"Xin lỗi tiên sinh, thật sự không còn phòng! Nếu không ngài lại chờ một chút?"

Trịnh Vĩ điên rồi! Chỉ với tình huống hiện tại của mình?

Chờ nữa là ghen nổ!

Linh họ này cũng quá mạnh rồi!

"Chờ con mẹ nó! Lại đổi nhà khác!"

Kết quả là trên đường phố nhộn nhịp, Trịnh Vĩ vào khách sạn!

"Xin lỗi tiên sinh, hết phòng rồi!"

"Tiên sinh, đã hết phòng rồi!"

"Tiên sinh, thật sự không còn phòng!"

Trịnh Vĩ nổ tung: "Sao chỗ nào cũng không còn!"

Liên tiếp thay đổi hơn ba mươi nhà! Tất cả đều không còn phòng?

Nhân viên: "Tiên sinh, ngài cũng biết mà, hôm nay là ngày Valentine!"

Trịnh Vĩ nổi giận: "Đám ranh con này! Cả ngài không biết làm việc đứng đắn! Mẹ nó chỉ biết bạch bạch bạch! Không! Không biết xấu hổ!"

Nhân viên: ...

Chẳng lẽ người không phải tới để bạch bạch bạch sao?

Nó như thể người cao quý hơn người!

Khương Hồng trợn trắng mắt!

Còn không biết xấu hổ mà nói ra?

Chỉ có người là cố chấp thôi!

Liên tiếp thay đổi hơn ba mươi khách sạn cũng không bỏ cuộc!

Trịnh Vĩ dẫn Khương Hồng ra khỏi cửa run rẩy, nắm lấy lan can!

Thiếu chút nữa quỳ xuống đất!

Ta không thể chịu đựng được nữa!

Thật không thể chịu đựng được!

Trái tim ta đang khóc!

Nhịn thêm một lát nữa sẽ nổ tung mất!

Nam thần! Người hại người không ít!

Trịnh Vĩ đang trong tuyệt vọng thì lại sững sốt.

Ánh mắt nhìn về phía rừng cây đen nhánh trong công viên.

"Nếu... Nếu không, chúng ta ở ngay đây?"

Khương Hồng: ???

Trong ánh mắt của cô tràn ngập hoảng sợ!

Này, này!

Không tìm được khách sạn liền đi vào rừng?

Người không nhầm đó chứ?

"Trịnh Vĩ! Ta đánh chết người!"

"Người điên rồi! Trong rừng sao? Người lại muốn dẫn ta vào trong rừng cây..."

"Người thối không biết xấu hổ!"

Lúc này Trịnh Vĩ liền quỳ xuống đất, ôm lấy đùi Khương Hồng.

Một phen nước mũi một phen nước mắt

"Hồng Hồng! Cứu ta! Thật sự!"

"Hẹ... Hẹ hại người!"

Nhìn dáng vẻ Trịnh Vĩ khóc rống nước mắt, Khương Hồng làm sao còn nhẫn tâm?

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng nói: "Chỉ... Chỉ một lần này! Người phải nhanh lên!"

Ánh mắt Trịnh Vĩ sáng ngời: "Đi thôi! Đi thôi! Đi thôi!"

.....

Giang Nam sau khi thu dọn sạp hàng thì tung tăng đi trên đường về nhà!

Lại cho Ngô Lương thêm mười cái quần tam giác làm tiền làm thêm!

Kiểm được 500 vạn một đêm!

Bị hệ thống khấu trừ 9,99 thành chi phí quầy hàng!

0,01 còn lại của mình cũng có 5 vạn!

Đây là một khoản tiền khổng lồ!

Thu hoạch hơn 30 vạn giá trị oán khí không nói!

Điểm kỹ năng cũng lên đến 49500!

Đủ để mình thêm điểm tới sảng khoái rồi!

Quá tuyệt vời!

Hơn nữa giá trị oán khí còn đang tiếp tục cập nhật thêm!

Giang Nam đã chuẩn bị sẵn sàng để về nhà hưng hăng rút thăm một đợt!

Nhất định phải rút được giải thưởng kế tiếp Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Giang Nam đang đi, lập tức về đến nhà!

Kết quả liền nghe thấy một trận động cơ kịch liệt gầm rú!

Chỉ thấy một chiếc Mercedes-Benz G-Class từ khúc cua điên cuồng rẽ tới!

Lực ly tâm cực đại làm cho một bên xe rời khỏi mặt đất...

Vừa rơi xuống đất, lại là một phát đạp chân ga nổ vang!

Điên cuồng tăng tốc!

Giang Nam: ???

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đây không phải là xe của Hạ Dao sao?

Đã trễ như vậy còn lái xe ra ngoài làm gì?

Kết quả Mercedes-Benz G-Class căn bản không có ý giảm tốc độ, còn đang điên cuồng gia tốc!

Giang Nam: !!!

Mẹ kiếp!

Hạ Dao này điên rồi sao?

Không phải chỉ không cẩn thận nhìn thấy phong cảnh phía sau

quần ngắn bị rách sao!

Có cần phải giết người diệt khẩu không?

Đây là muốn lái xe đâm chết mình?

Được rồi! Được rồi!

Đành phải để cho nha đầu này trút giận!

Giang Nam cũng không trốn, mà là giang rộng vòng tay,
nghênh đón cái ôm ấp của chiếc xe!

Rầm!

Một tiếng va chạm lớn!

Giang Nam trực tiếp cắt cánh tại chỗ!

Xoay vòng lên trời!

Cơ thể xoay 7200 độ trong không khí!

Bị đánh bay hơn 30 mét!

Đập đầu xuống vỉa hè!

Hạ cánh hoàn hảo!

Chương 119 -

Kèm theo một tiếng rầm kịch liệt.

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ở trong xe hoảng hốt lao xuống!

Chung Ánh Tuyết sắp điên rồi, bối rối nói: "Oa! Tiểu Nam! Vừa rồi là Tiểu Nam à?"

Hạ Dao đen mặt: "Là hắn! Sau đó, người tông hắn bay xa hơn 30 mét!"

Chung Ánh Tuyết ngây ngẩn: "À!!!"

Thì ra người lái xe căn bản không phải Hạ Dao, mà là Chung Ánh Tuyết!

Hai người hoảng hốt chạy tới!

Mà giờ phút này ở nơi mà Giang Nam rơi xuống có một vòng người đi đường vây quanh!

"Mẹ kiếp? Bị bay hơn 30 mét? Xong đời, chắc chắn!"

"Thật xui xẻo! Đi bộ có thể bị đụng?"

"Còn trẻ như vậy sao? Chậc chậc chậc!"

"Uổng công đi bộ!"

Hai người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao vội vàng chạy tới!

Chỉ thấy nửa người Giang Nam giờ phút này đều cắm vào trong lùm cây xanh!

Chỉ còn lộ cái mông ra bên ngoài...

"Ah! Tiểu Nam sẽ không... Sẽ không xong đời đấy chứ!"

Hạ Dao che mặt: "Người bình thường, sợ là đã tèo rồi!"

Đúng lúc này, chỉ thấy chân Giang Nam rút ra một chút!

Một phen liền rút nửa người trên của mình từ trong lùm cây ra!

Cơ thể dính đầy lá!

Nhìn người đi đường vây quanh một vòng, Giang Nam phun ra lá cây trong miệng!

Đưa tay lau tóc!

Khí định thần nhân nói: "Chiếc tiếp theo!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Hạ Dao: ???

Người qua đường mở to hai mắt nhìn Giang Nam!

Mẹ kiếp?

Mẹ nó còn có thể như vậy?

Một chiếc không đủ? Còn mẹ nó chiếc tiếp theo sao?

Người nghiện rồi à?

Trang bức tới nghiện!

Nhìn trên người Giang Nam ngoại trừ có một chút bẩn, thế nhưng một chút thương tích cũng không có?

Đây có còn là con người hay không?

Xe tăng vô địch?

Giờ khắc này, ánh mắt người qua đường nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi!

Nhao nhao giơ ngón tay cái lên!

"Cú bức trang này ta có thể cho người 100 điểm!"

"Khi nào ta mới có thể trở nên xuất sắc như người?"

"Hiện tại đã biết sau khi bị xe tông ngã đứng lên nên nói câu đầu tiên là gì rồi chứ?"

"Chiếc tiếp theo! Khiêm tốn mà không mất phong độ!"

"Thanh lịch nhưng không thiếu nội hàm! Trâu bò!"

"Kiến thức kỳ quái này đã được tiếp!"

"Bất quá đầu tiên người phải đứng lên được!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Các người mới là lợi hại thật sự!

Mẹ nó đều quá phòng đại rồi!

Đây chỉ là hoạt động bình thường, được chứ?

Đúng là đáng về chưa từng trải sự đời!

Có được thủy đại lực liên tục cải tạo, Giang Nam rất có tự tin đối với cường độ thân thể của mình!

Bằng không làm sao có thể liều mạng?

Chung Ánh Tuyết xông lên ôm lấy Giang Nam: "Người không sao! Thật may quá! Thật sự làm ta sợ hãi!"

Giang Nam vỗ lưng cô, nhẹ nhàng an ủi cô!

Lập tức trừng mắt nói: "Con sói đuôi lớn kia! Người thật sự tàn nhẫn mà!"

"Đã trút đã giận rồi đúng không? Hai chúng ta coi như đã hòa! Đừng cần ta!"

Hạ Dao: ???

Cái quái gì vậy!

Tại sao ta lại là con sói đuôi lớn?

Sao lại tàn nhẫn?

Ông công vừa rồi ta lo lắng cho người như vậy!

Hừ hừ!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +666!]

"Người sẽ không tưởng là do ta tông người đi chứ? Ta cũng không đến mức đó!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải người sao?"

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết nằm trong lòng Giang Nam, mặt đều đỏ đến mức vành tai.

Cũng không dám nhìn thẳng vào Giang Nam: "Ta... Ta lỡ tay!"

"Tiểu Dao ngồi ở ghế phụ, hai chúng ta vừa ra ngoài tập lái, liền... Liền..."

Giang Nam: ???

Chiếc xe vừa rồi là do Chung Ánh Tuyết lái?

Mẹ kiếp!

Hạ Dao về mặt đắc ý, nhúu mày về phía Giang Nam.

Ý kia chính là...

Nhìn đi? Người vừa oan uổng ta!

Còn không mau xin lỗi ta?

Giang Nam: "Tất cả đều do lỗi của người! Người dạy tiểu Tuyết lái xe như vậy?"

"Cũng may là đụng phải ta! Nếu đụng phải chó mèo thì sao?"

Chung Ánh Tuyết làm sao có thể có sai?

Không đời nào!

Đúng vậy!

Hạ Dao: ???

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

"Ah! Ta cắn chết người!"

Trong nháy mắt cô xù lông, xông về hướng cánh tay Giang Nam cắn một ngụm.

"Ai ai! Đau quá! Người thực sự cắn!"

.....

Mercedes-Benz G-Class

Giang Nam ngồi ở ghế phụ!

Có dấu răng trên cánh tay.

Hạ Dao về mặt tức giận ngồi ở hàng ghế sau.

Trên mặt Chung Ánh Tuyết tất cả đều khấn trương, ngồi ở ghế lái chính.

Sợ hãi nói: "Thật... Thật sự để ta lái sao?"

Thần sắc Hạ Dao ngẩn ra, không nói hai lời vội vàng thắt dây an toàn, hai tay gắt gao giữ chặt tay vịn!

Mặt Chung Ánh Tuyết càng đỏ lên.

Giang Nam: "Không sao đâu, người nghe ta! Ta sẽ dạy người!"

Giang Nam ngưỡn khí nhẹ nhàng, Chung Ánh Tuyết cảm thấy an tâm.

Chiếc xe chậm rãi khởi động.

"Tiểu Tuyết thật ngầu!"

Dưới sự hướng dẫn dốc lòng của Giang Nam, chiếc xe cuối cùng đã lên đường.

Lái xe trên đường với tốc độ vừa vừa 30m/h.

Hạ Dao mang theo vẻ mặt ngạc nhiên, thật sự để Giang Nam dạy?

Chỉ là tốc độ này, thật sự không dám khen ngợi!

Trên gương mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết cũng tràn đầy vui vẻ.

Đúng lúc này, phía trước 300 mét có một bà lão băng qua đường.

Giang Nam: "Thấy bà lão đó không?"

Chung Ánh Tuyết gật đầu giống như gà con nhặt gạo nếp!

"Băng qua đường chậm như vậy! Hừ hừ! Chúng ta đâm chết bà!"

Chung Ánh Tuyết trợn to hai mắt: ???

"Không... Không được a?"

Giang Nam che mặt!

Gì vậy?

Nghe giọng điệu này của hắn...

Phảng phất chuyện này có khả năng xảy ra?

Điều khiến Giang Nam tuyệt vọng chính là...

Chung Ánh Tuyết thật sự chưa đập phanh!

Giang Nam có thể tưởng tượng, mười giây sau!

Bà lão này sẽ bị tông bay ra ngoài hơn 30 mét!

Xoay vòng lên trời, quay 3600 độ trên không trung, hạ cánh hoàn hảo!

Nhưng có thể đứng lên nói chiếc tiếp theo như Giang Nam hay không thì không biết.

Chương 120 -

"Không được... Người vẫn chưa phanh à?"

Chung Ánh Tuyết mặt đỏ như quả táo lớn.

Một cước đạp phanh, rốt cục dừng ở trước vạch đi đường.

Giang Nam đều nhìn ngây người!

Tiểu Tuyết này cũng quá thú vị rồi thì phải?

Vâng lời như vậy!

Khiến cho Giang Nam cũng không đành lòng khi để cô.

"Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Hạ Dao ở hàng ghế sau cười ngửa ra sau khép lại, liên tục vỗ đùi.

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt như sắp chảy máu, oán trách liếc mắt nhìn Giang Nam một cái!

Giang Nam chột dạ.

"Được rồi được rồi, không trêu chọc người! Chờ đèn xanh, chúng ta lại đi!"

99 giây đèn đỏ, hàng chục xe phía sau.

Sau đó, đến đèn xanh.

Trải qua sự kiện của lão thái thái, Chung Ánh Tuyết càng thêm khẩn trương.

Bắt đầu tắt!

Bắt đầu khởi động, lại tắt máy.

Các tài xế lớn tuổi phía sau đã bắt đầu thiếu kiên nhẫn mà bấm còi.

Chung Ánh Tuyết không khỏi có chút luống cuống tay chân!

"Đừng nóng vội, chúng ta đừng nóng vội, chậm rãi!"

Mắt thấy đèn xanh sắp trôi qua.

Trong lòng Chung Ánh Tuyết càng thêm lo lắng.

Hai tay cầm vô lăng cũng càng lúc càng dùng sức.

Chỉ nghe "Rắc" một tiếng.

Trong xe trong nháy mắt rơi vào yên tĩnh!

Giang Nam thiếu chút nữa trừng rớt trông mắt ra!

Hạ Dao ở hàng ghế sau trực tiếp choáng váng!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết bẻ toàn bộ vô lăng xuống!

Giờ phút này đầu Chung Ánh Tuyết trống rỗng!

Vô lăng bị chính mình bẻ xuống, trực tiếp hóa đá!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Tay không bẻ vô lăng sao?

Mạnh mẽ tới vậy sao?

Chuyện này ... Phải làm sao mới ổn đây!

Hạ Dao: "Ha ha ha ha..."

Cô không chỉ cười ra nước mắt, mà còn cười ra tiếng heo kêu.

Kỳ thật Giang Nam cũng sắp nhịn không được

Vô lăng: Mẹ nó ta thật khổ quá đi!

▽▽▽

Lão tài xế phía sau trực tiếp nổ tung!

"Mẹ nó! Còn mẹ nó không chịu đi sao? Lại đèn đỏ nữa rồi!"

"Lại là chuyện gì nữa đây? Có biết lái hay không? Nữ tài xế à!"

"G-Class thì hay lắm à?"

"Này! Này! Này! Mau khởi động xe!"

Một trận tiếng kèn cùng tiếng chửi rửa khiến cho trong lòng
Chung Ánh Tuyết dâng lên một cỗ tức giận!

"Thúc giục cái gì!"

Kéo cửa sổ xe xuống!

Sau đó cầm vô lăng giơ ra ngoài cửa sổ!

Các lão tài xế: !!!

Trong khoảnh khắc này, toàn trường yên tĩnh...

Mẹ nó ngay cả vô lăng cũng đều bẻ xuống?

Cái này còn khởi động thế nào...

"Ta xin lỗi! Xin lỗi!"

"Cái này... Mẹ nó sức lực cũng thật lớn!"

"Giữ mạng chó!"

"Mẹ kiếp..."

Chung Ánh Tuyết mang theo vẻ mặt ủy khuất nhìn vô lăng trong tay mình.

Giang Nam thì phải gọi là đau lòng!

"Không sao đâu! Ta có cách! Không phải là vô lăng thôi sao!"

Nói xong đưa tay vào trong không gian dị độ một trận mò mẫm.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao.

Giang Nam lấy ra một cái cờ lê!

Trong ánh mắt sửng sờ của hai người cắm vào cột lái.

Hạ Dao: ???

"Dùng cờ lê làm vô lăng? Bẻ cờ lê để rẽ? Tiểu Nam, người có nghiêm túc không vậy?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Đây chính xác là loại thao tác gì?

Cũng quá khiến người hoang mang rồi?

Chung Ánh Tuyết mang theo vẻ mặt nghiêm túc: "Ta muốn thử xem!"

Hạ Dao nuốt nước bọt, lại kéo thêm dây an toàn bên kia lại!

Cố định chính mình!

An toàn mới quan trọng! Ừm! An toàn quan trọng nhất!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Khởi hành!"

Sau một thời gian thực hành!

Chỉ thấy giờ phút này Chung Ánh Tuyết điều chỉnh góc độ tay vịn cờ lê, thành thạo bẻ cua!

Tốc độ xe cũng dần dần tăng lên!

Chẳng qua vẻ mặt càng lúc càng khẩn trương, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm mặt đường!

Không dám phân tâm dù chỉ chốc lát.

Giang Nam ở một bên, ôm vô lăng bị cô bẻ xuống, dốc lòng chỉ đạo!

Hạ Dao thì lén lấy điện thoại di động ra, chụp lén ở hàng ghế sau.

Phát ra tiếng cười xấu xa!

Dùng cờ lê lái xe?

Cảnh sắc đặc biệt như vậy cũng không được thấy nhiều!

"Nào, đã đến lúc chúng ta tăng tốc độ xe!"

Chung Ánh Tuyết vội vàng gạt đầu: "Được... Được rồi!"

Vẻ mặt của cô rất căng thẳng!

Đôi mắt không rời khỏi lề đường trong một khoảnh khắc!

Đạp ly hợp!

Hộp số!

Hả? Sao lại không sờ tới cần gạt?

Còn phải hướng về bên phải thêm một chút nữa sao?

Mò mẫm một hồi!

Cuối cùng chạm vào "cần số"!

Giang Nam: ???

Không khỏi cúi đầu nhìn bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết!

Vẻ mặt hoảng sợ!

Này! Này! Này!

Né cái tay của người sang bên trái đi!

Người nhầm chỗ rồi!

Người sờ tới bảo bối của ta rồi a!

Lại sờ sờ!

Trong lòng Chun Ánh Tuyết cũng hơi có chút nghi ngờ.

Hửm?

Sao cảm xúc có chút không đúng?

Hai mắt cô căn bản không dám rời khỏi đường đi!

Cũng không thể nhìn lại!

Cũng mặc kệ!

Tay Chung Ánh Tuyết cầm chặt "cần số"!

Gạt cần!

Về hộp số!

Giang Nam: "Ngao!"

"A~"

Kèm theo động tác của Chung Ánh Tuyết!

Giang Nam phát ra một tiếng kêu thảm thiết, lại mang theo vài phần câu hồn!

Hạ Giao ngồi hàng sau nhìn muốn rớt con mắt, choáng váng!

Oa!

Tuyết Tuyết!

Tay người đang nắm cái gì a!

Cái người nắm không phải là cần số!

Là...

Ai nha!

Nghe Giang Nam kêu thảm như vậy!

Lại thêm Chung Ánh Tuyết đang căng thẳng, lực tay lớn hơn!

Cái này... Cái này không phải sẽ bẻ gãy luôn đó chứ?

Chương 121 -

"Phụt... A ~"

Không thể cười!

Tuyệt đối không thể cười ra tiếng!

Giang Nam chẳng lẽ không cần mặt mũi sao?

Ta là dân chuyên nghiệp! Gặp được loại tình huống này tuyệt đối sẽ không cười!

Trừ khi nhịn không được!

Hạ Đạo ghen mà toàn thân đều run lên, nhìn Giang Nam một cách tràn đầy thương hại!

"Hử? Tiểu Nam? Làm sao vậy? Người kêu gì..."

Giang Nam cố nén, không dám cử động dù chỉ là một chút.

"Không... Không có gì!"

Thực tế trong lòng đều đã nổ!

Tiểu Tuyết a!

Người vẫn chưa chịu buông ra nha!

Người đừng nắm mãi nữa!

Cái này... Cái này khiến ta thật khó xử mà.

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết còn nắm "Cần số" không muốn

buông ra.

Cô sợ lần sau lại cần dùng tới lại không sờ thấy.

Theo thời gian trôi qua.

Chung Ánh Tuyết cũng hơi có chút nghi ngờ.

Sao "Cần Số" này càng ngày lại càng cứng vậy?

Ân..

Nên lên mức bốn!

Lại gạt cần!

Về hộp số!

Mặt Giang Nam đỏ bừng, cắn chặt môi dưới, lấy tay che trán...

Cố nén không lên tiếng.

Không được!

Không được rồi!

Hạ Dao: !!!

Chung Ánh Tuyết Lại Càng nghi ngờ hơn, sao tốc độ của xe không tăng chứ?

Lại tăng thêm thử xem?

Gạt cần!

Về hộp số!

Giang Nam: "Ừm ~"

Giờ phút này thân thể Giang Nam đều căng cứng!

Vô lăng trong ngực đều sắp bị hấn bóp nổ.

Tiểu Tuyết!

Mau buông tay ra!

Quá kích thích!

Quả thực muốn cái mạng già này mà!

Chung Ánh Tuyết ngoẹo đầu nghi ngờ nói: "Sao tốc độ xe vẫn không tăng?"

"Xe hư rồi sao?"

Rốt cuộc Hạ Dao đã không nhịn được nữa: "Phụt... Ha ha ha ha ha ha a!"

"Tuyết Tuyết! Người cúi đầu nhìn xem người đang nắm cái gì?"

Chung Ánh Tuyết vô thức nhìn tay phải của mình.

Nơi đó nào phải là cần số chứ?

Rõ ràng là...

Mặt cô lập tức trở nên đỏ bừng bừng.

Tay nhỏ tựa như bị điện giật thu hồi lại!

"Nha!!!"

"Ta... Ta...."

"Tiểu Nam! Thật xin lỗi, người có đau hay không?"

Cô đều mắc cỡ gần chết rồi!

Lâu như vậy mà bản thân vẫn nghĩ là tại hộp số?

Trên thực tế là tại...

Còn năm một lúc lâu như vậy?

Chung Ánh Tuyết hận không thể tìm được một khe đất chui vào!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Nếu lại để cho Chung Ánh Tuyết tăng tốc thêm hai lần nữa!

Hắn chắc sẽ xong đời mất!

"Không sao! Vẫn còn dùng được!"

Hạ Dao: ? ? ?

Mẹ nó còn có thể dùng?

Có cần phải thẳng thẳng tới vậy không?

Còn có ta ở đây a!

Chung Ánh Tuyết: ? ? ?

Đang tới lúc Hạ Dao muốn nhổ nước bọt Giang Nam.

Biểu tình Giang Nam trở nên hoảng sợ!

"Tiểu Tuyết! Trong tay người đang cầm cái gì?"

Ánh mắt hai người lập tức tập trung vào trên tay Chung Ánh Tuyết.

Không phải chứ? Vậy mà lại là cờ lê điều khiển! ! !

Lại bị cô bẻ xuống?

Mà giờ khắc này xe còn đang chạy trên đường!

Ba người đồng loạt nhìn về phía mặt đường, về mặt kính từng!

Xe phóng thẳng tới rừng cây nhỏ bên cạnh công viên!

Trong hai tiếng thét chói tai đâm sầm vào một gốc cây!

Đèn xe của G-Class cũng không phải là đồ chơi!

Phải gọi là sáng như ban ngày!

Lập tức rọi sáng cả rừng cây nhỏ!

Sau đó Giang Nam liền thấy trong bụi cỏ có một đôi nam nữ?

Đang bạch bạch bạch? ? ?

Không riêng gì Giang Nam ngây ngẩn!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ngây ngẩn!

Chúa ơi! Ở nơi này mà cũng có thể gặp phải?

Không phải chứ?

Chung Ánh Tuyết: "Nha! Lưu manh! Sao có thể ở nơi thế này..."

Cô xấu hổ trực tiếp che mắt!

Hạ Dao thì mang về mặt hừng phấn, trực tiếp từ hàng sau đuổi đầu tới.

"Chỗ nào đâu? Chỗ nào đâu? Ta xem thử!"

"Lợi hại! Lợi hại!"

Giang Nam cũng ngẩn người!

Mon mẹ nó?

Không đúng!

Gã đàn ông này mặc đồ hơi quen thuộc oa!

Đầu trọc sáng bóng?

Cái này . . . Đây không phải là Trịnh Vĩ sao?

Rừng cây nhỏ?

Kích thích như vậy sao?

Trịnh Vĩ: ! ! !

Hắn mẹ nó thiếu chút nữa trực tiếp bạo tạc tại chỗ!

Vốn dĩ làm bên trong rừng cây nhỏ này đã đủ kinh hồn táng đảm!

Muối còn nhiều!

Chỉ mới bao lâu mà đã bị mũi đốt hết mông!

Trốn đều đã đủ sâu!

Ai biết một tiếng vang thật lớn, một cỗ G-Class trực tiếp vọt vào trong rừng cây?

Cái đèn xe kia vừa chiếu! Có thể nói là chỉ cần liếc nhìn là thấy rõ oa!

Hắn run một cái!

Trực tiếp bị dọa!

Có cần phải xui xẻo như vậy không?

Khương Hồng đều sắp điên!

Nhanh lẹ trốn sau cây!

"Trịnh Vĩ! Trở về xem ta có giết người hay không!"

"Người đồ vương bát đản trời đánh!"

Trịnh Vĩ đều mẹ nó sắp khóc lên!

Dù nghĩ thế nào cũng không nghĩ đến được oa!

[Giá trị oán khí từ Trịnh Vĩ + 1000!]

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng nhĩ, cũng không thể lại giằng co như vậy nữa a.

Thế là xuống xe.

"Người anh em! Chào. . . Chào buổi tối oa?"

Trịnh Vĩ vừa nhìn thấy là Giang Nam?

Mặt đều đen!

Con mẹ nó!

Có cần phải không trùng hợp như vậy không?

Đêm hôm khuya khoắt lái xe tông vào trong rừng cây?

Trên mặt Trịnh Vĩ nặn ra một nụ cười còn khó coi so với khóc:
"A . . . Chào buổi tối!"

"Tản bộ đâu a . . ."

"Àn . . . ừm! Ngắm ánh trăng!"

Con mẹ nó bầu trời đen kịt, nào có mặt trăng a!

Một cuộc trò chuyện đầy lúng túng!

Giang Nam thật sự không chịu được nữa!

Để cho Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao xuống xe, thu nhận vào trong không gian dị độ.

Mau chóng rời đi rừng cây nhỏ nh!

Chương 122 -

Hạ Dao này còn không ngừng quay đầu nhìn, lại bị Giang Nam bẻ đầu lại!

"Còn nhìn! Có gì hay mà nhìn!"

"Đi đi đi!"

Trịnh Vĩ: . . .

Xin hỏi trên đời này còn có chuyện nào lúng túng hơn so với chuyện này không?

Trịnh Vĩ cảm thấy không có!

Giờ này khắc này, hắn chỉ muốn chỉ lên trời mắng một câu!

Đmm!

Ba người Giang Nam đi đang trên đường trở về nhà.

Giang Nam: "Ta cảm thấy . . . Chúng ta vẫn là đường học lái xe nữa!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Không học!"

Đời này cô cũng không muốn học nữa!

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Người nói bọn họ không sợ muỗi đốt sao?"

Giang Nam mặt đều đen: "Ta mẹ nó cũng muốn biết oa!"

Giang Nam thế nào cũng không nghĩ tới!

Trịnh Vĩ còn có loại đam mê như thế?

Không sợ bị muỗi đốt sao?

Hắn thật sự không biết bởi vì Trịnh Vĩ cũng đã không còn cách nào!

Xui xẻo hôm nay chính là lẽ tình nhân, khách sạn đều hết phòng!

Ta mẹ nó cũng không muốn ở trong rừng nhỏ!

Nhưng không còn nơi nào...

Cho đến khi về nhà, cái tên Trịnh Vĩ trong danh sách giá trị oán khí vẫn đang cập nhật thêm!

Tất cả đều là 1000!

Cống hiến được một đợt giá trị oán khí đủ để rút thăm liên tiếp mười lần.

Giang Nam rất vui vẻ!

Hắn cũng không biết sau khi Trịnh Vĩ bị mình bắt gặp, rốt cuộc đã phải trải qua thảm cảnh đánh đập gì!

Về đến nhà, chuẩn bị nước tắm cho Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Giang Nam ngồi trên ghế sofa trong phòng khách và bắt đầu rút thăm trúng thưởng!

50 vạn giá trị oán khí!

Hệ thống người làm ơn hay ra thứ tử tế một chút!

[Mười lần rút thăm liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tại trợ! Giải thưởng khuyến khích - Một cây Khí Huyết Nhân Sâm!]

.....

Ước chừng qua hai lần!

Lại có thêm hai viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan! 18 cây Khí Huyết Nhân Sâm.

Giang Nam vẻ mặt đau khổ!

Mẹ nó không thể kỳ vọng vào hệ thống!

Vẫn cứ ra Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan?

Lão tử còn chưa đủ đẹp trai sao?

Kết quả là lần thứ ba!

[Chúc mừng trúng thưởng!] Phần thưởng: Một túi Kẹo Tim Đập Ầm Ầm!]

[Hân hạnh được tại trợ! Giải thưởng khuyến khích - Một cây Khí Huyết Nhân Sâm!]

.....

Giang Nam sửng sốt!

Cuối cùng đã rút ra được giải thưởng mới?

Hơn nữa nó cũng không phải là giải khuyến khích! Là giải thưởng đứng đắn mà không có tác dụng phụ?

Giang Nam vui mừng!

Tim Đập Ầm Ầm?

Sao không phải là tim đập thành thịch?

Cái này mẹ nó là hệ thống gà mờ gì vậy?

Sai chính tả mà không phát hiện ra sao?

Nhưng vẫn không nhận được.

Vội vàng mở thanh vật phẩm hệ thống để xem tác dụng!

[Kẹo Tim Đập Âm Âm!]

Tác dụng: Tăng tốc độ hấp thụ linh khí gấp mười lần trong vòng 24 giờ, trong thời gian này đề cao giá trị mị lực cá nhân!

Khiến người gặp người thích, hoa gặp hoa nở! Xe gặp lớp nổ!
Một đời yêu, givemefire!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Có thứ đồ chơi tốt tới vậy sao?

Tăng tốc độ tu luyện chỉ trong vòng 24 giờ đã rất biến thái rồi!

Còn có thể tăng thêm giá trị mị lực?

Thứ này...

Quả thực chính là thần khí tán gái a!

Cuối cùng mẹ nó còn thêm một câu tiếng Anh?

Give me fire?

Hệ thống bị làm sao vậy?

Giang Nam nuốt nước bọt, đã nhận không được muốn thử xem.

Mà bên kia, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều vừa tắm rửa xong!

Mỹ mãn tăng cường tố chất cơ thể, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "tới đây! Ta có chuyện muốn nói với các người!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao liếc nhau, đều sửng sốt!

Hiếm khi thấy Giang Nam đứng đắn như vậy!

Không khỏi ngời đối diện Giang Nam, Chung Ánh Tuyết còn chưa lau tóc!

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Hôm nay ngày lễ tình nhân! Người sẽ không nhân cơ hội này để thổ lộ với ta, phải không?"

"Người ngàn vạn lần đừng! Ta sẽ không đáp ứng người đâu nha!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Yên tâm! Làm sao ta có thể thổ lộ với người chứ?"

"Dù sao cách biệt chủng tộc, nhân loại cùng sói đuôi lớn làm sao có thể..."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

"Khụ khụ! Người buông ta ra! Ta không thở được!"

Chung Ánh Tuyết: "Cho chừa tất nói bậy! Tiểu Dao! Dạy cho hắn ta một bài học!"

"Tuân lệnh!"

Giang Nam: ???

Người vẫn còn là tiểu Tuyết của ta sao?

"Dừng lại! Dừng lại! Dừng lại! Có quà cho các người!

Giang Nam cầu xin tha thứ!

Hạ Dao vừa nghe ánh mắt sáng lên: "Quà tặng? Quà tặng là thứ ta thích nhất nha!"

"Là kẹo sữa thỏ trắng sao? Người giấu ở đâu a? Để ta tìm!"

Bàn tay nhỏ bé của Hạ Dao lục lọi một trận, thậm chí còn túm lấy lỗ tai Giang Nam nhìn!

Mẹ kiếp!

Ta mẹ nó có thể giấu ở tai của ta sao?

Người coi ta là Tôn Ngộ Không sao?

Chung Ánh Tuyết cũng mang theo vẻ mặt tò mò.

"A ~ cho các người!"

Giang Nam lấy ra hai cái hộp được đóng gói đẹp mắt!

Chung Ánh Tuyết nhỏ nhắn, mà Hạ Dao thì tương đối lớn!

Hạ Dao một phen đoạt lấy hộp quà lớn, cười hắc hắc nói: "Thích ta như vậy sao? Cho ta hộp quà lớn như vậy?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng, chuẩn bị sẵn sàng tùy thời chạy trốn!

"Các người mở ra là biết!"

Hai người liền mở ra.

Trong hộp có một viên kẹo sữa thỏ trắng!

Còn có một loại quả đỏ búng, tản ra linh quang!

Hai người đều có chút sửng sốt, các cô đã biết Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan...

Chung Ánh Tuyết: "Trái cây đỏ này là gì?"

Chương 123 -

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Ăn vào không phải là biết sao?"

Cô ăn Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan, sau đó lại nhét quả đỏ vào miệng!

"Ừm... Không có hương vị!"

Chung Ánh Tuyết cũng ăn vào từng ngụm từng ngụm.

Hai quả đỏ này không phải là cái gì khác, chính là Tẩy Tủy Linh Quả mà Giang Nam dùng 20 vạn giá trị oán khí đổi lấy!

Không lâu sau đó.

Vẻ mặt Hạ Dao trở kinh ngạc, không thể tin nhìn thân thể mình.

"Ta... Tư chất thiên phú của ta dường như tăng lên!"

"Tốc độ hấp thu linh khí nhanh hơn!"

Chung Ánh Tuyết cũng ngạc nhiên nói: "Ta cũng cảm giác được! Trái cây này có thể tăng cường tư chất thiên phú?"

Ánh mắt hai người biến thành kinh hãi!

Linh khí hồi phục đã được 20 năm, chưa từng nghe nói qua có thần vật nào có thể tăng cường tư chất thiên phú!

Cơ hồ như được sinh ra đã được xác định!

Nhưng loại quả này lại làm được!

Vốn dĩ thiên phú của Hạ Dao chỉ có A + !

Bây giờ ít nhất là cấp bậc S + ! Có thể so sánh với Chung Ánh Tuyết lúc trước!

Mà tư chất của Chung Ánh Tuyết vốn S + lại tăng lên lần nữa!

S + thế mà còn chưa phải là cực hạn sao?

Có được thần vật có tác dụng như vậy, căn bản cũng không thể dùng tiền tài để đo lường!

Làm thế nào mà Giang Nam có được loại quả quý giá như vậy chứ?

Bất kể là quả đỏ này! Vẫn là kẹo sữa thô trắng, còn có được thủy đại lực!

Hầu như tất cả đều có thể được gọi là kỳ tích!

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "Nhớ giữ bí mật! Đừng nói với ai!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều mang vẻ mặt ngưỡng trọng!

Làm sao có thể nói ra chứ?

Nói ra sẽ chỉ mang đến phiền toái cho Giang Nam!

Giang Nam không hề giấu diếm mà tặng mấy thứ này cho mình.

Điều này cũng có nghĩa rằng hắn đã thực sự hòa nhập vào đại gia đình này!

Loại tin tưởng này mới khiến cho người ta cảm động nhất!

Về phần vì sao Giang Nam lại có những thứ này?

Có quan trọng không? Giang Nam không nói, các cô sẽ không hỏi!

Có một số cảm xúc, chỉ cần giấu trong lòng là được!

Hạ Dao vừa từ trong niềm vui tư chất tăng cường tỉnh táo lại!

Không khỏi phát hiện phía dưới hộp quà của mình lại còn trải một tầng?

Hạ Dao: "Ừm? Còn gì nữa sao? Cái gì đây?"

Cô trực tiếp lấy ra!

Không khí trực tiếp đông lại!

Đó là một tam giác màu xanh!

Quan trọng nhất, đằng sau móng còn có một khóa kéo nhỏ!

Lại lật xuống phía dưới hộp quà!

Dâu tây có khóa kéo!

Trắng trơn có khóa kéo xanh!

Đen trơn có khóa kéo quy băng!

.....

Tổng cộng mười chiếc, đủ loại hình kiểu dáng?

Điểm chung duy nhất là...

Tất cả đều có khóa kéo ở phía sau!

Mặt Hạ Dao có chút đỏ lên!

Lại nhớ tới chuyện ban ngày quần ngắn của mình bị đuôi đâm

thùng một lỗ.

Trong đôi mắt đẹp bạo hiện ánh mắt giết người!

Răng nanh tăng vọt!

Một ác hổ vồ mồi giết qua!

"Ah!!!"

"Giang Nam thối tha! Ta sẽ giết ngươi!"

Giang Nam trực tiếp thuấn di chạy trốn!

Đã sớm chuẩn bị sẵn sàng!

"Này! Đừng có lấy oán báo ân có được hay không!"

"Ta là vì ngươi oa!"

"Lần sau biến thân, có thể kéo khóa ra, có thể thả đuôi ra a!"

"Không đến mức làm rách cả quần a?"

"Này! Sao ngươi còn không cảm ơn? "

"Đây chính là quần lót hiệu Hulk! Mặc rất tốt! Vô cùng đáng giá!"

Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam bị Hạ Dao truy sát chạy trốn chết thì cười trộm một trận.

Nhìn thoáng qua một đồng trên bàn, khuôn mặt ửng đỏ.

Quần này... Thì ra Tiểu Nam thích loại này sao...

Giang Nam trở về phòng vào ban đêm!

Nhìn vào mình trước gương.

Không khỏi lâm vào trầm tư!

Ừm...

Mặc dù cả hai hốc mắt đều xanh!

Nhưng vẫn không ảnh hưởng đến khuôn mặt đẹp trai mê người của mình!

Vẫn còn đối xứng?

Cũng rất ngẫu ~

Bất quá vẫn móc ra một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan để gặm!

Phải bổ sung lại!

Dù sao cũng không có ai ngại bản thân quá đẹp trai sao...

Giang Nam làm xong tất cả những chuyện này liền không kiềm chế được kích động trong lòng.

Rốt cuộc vẫn lấy kẹo tim đập âm thầm!

Hệ thống đã giới thiệu tác dụng mạnh mẽ!

Hơn nữa còn là phần thưởng đứng đắn hiếm có.

Dù sao đã có Tẩy Tủy Linh Quả còn có Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan làm mẫu

Sau đó Giang Nam liền nhìn kẹo trong tay mà tròn tròn mắt!

Một túi vật thể dạng bột màu trắng?

Còn mẹ nó kèm theo một ống hút?

Mẹ kiếp!

Mẹ nó cái bề ngoài chó má gì đây

Người xác định nó không phải là hàng cấm gì đó chứ!

Giang Nam cắn răng một cái!

Mới mặc kệ nhiều như vậy!

Mở bao bì ra, ngậm ống hút.

Lập tức hút mạnh!

Đà hút kia so với Khiêm Nhi ca hút thuốc còn mãnh liệt hơn!

Một gói kẹo nổ Tim Đập Ầm Ầm liên khô hết trong miệng.

Ai hắc hắc hắc?

Thật ngọt a!

□(´□`)□

Nhưng còn chưa đợi Giang Nam thoải mái bao lâu!

Ngay sau đó...

Chỉ nghe được một tiếng nổ "ầm!" lớn!

Trực tiếp nổ tung trong miệng Giang Nam!

Lúc này hẳn đều bị nổ cho ngẩn người!

Đầu ong ong!

Giống như một cái xác khô nằm thẳng tắp trên giường!

Vẻ mặt hoảng sợ?

"Mẹ kiếp!"

"Cái thứ quý gì vậy?"

"Đây thật sự là kẹo nổ? Không phải bom C4 hay gì đó sao?"

Sức mạnh lớn tới vậy sao?

Không đợi Giang Nam lấy lại tinh thần.

Trong miệng bắt đầu oanh tạc như cuồng phong bão táp!

"Ầm! Ầm!"

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Cả miệng tê dại!

Chương 124 -

Lúc này Giang Nam rốt cục cũng đã biết vì sao lại kêu là kẹt tim đập ầm ầm!

Mẹ nó cái này cũng quá "ầm" rồi thì phải?

"Ngao!"

Chung quy vẫn không nhận được, kêu lên tiếng.

Chỉ nghe trong miệng Giang Nam truyền đến một trận tiếng động!

"Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Cộc cộc cộc cộc cộc!"

Phải gọi là vô cùng kịch liệt!

Gatlin nổ lửa cũng không có loại hỏa lực khủng bố này!

Giang Nam sợ hãi vội vàng ngậm miệng!

Thân thể ở trên giường điên cuồng vặn vẹo, run rẩy một trận!

Hai tay nắm chặt ga trải giường, khóe mắt chảy xuống nước mắt hối hận!

Mẹ nó đúng là không nên tin vào hệ thống!

Bây giờ không chỉ tê miệng! Mà là toàn thân đều tê dại!

Giang Nam cũng chỉ có thể cố nhịn trận bạo tạc cuồng loạn trong miệng!

Nhưng thân thể cũng đang phát sinh biến hóa kinh người!

Linh khí xung quanh lấy tốc độ vượt qua lúc trước gấp mười lần rót vào trong người Giang Nam!

Thật sự đẩy tu vi của hắn từ Thanh Đồng ba sao lên đến Thanh Đồng bốn sao!

.....

Mà lúc này, phòng Hạ Dao ở lầu hai!

Trên giường bày mười cái quần lót mát mẻ, sắc mặt Hạ Dao không khỏi ửng đỏ.

"Ta chỉ thử... Không có ý gì cả!"

"Dù sao cũng là một mảnh tâm ý của Tiểu Nam mà!"

Nói xong chọn ra một chiếc màu lam vụng trộm mặc vào!

Cúi đầu nhìn mình, vẻ mặt hài lòng, cảm giác xinh đẹp!

Sau đó vội vàng quay đầu lại nhìn khóa kéo không khóa kỹ!

Mặt Hạ Dao càng đỏ lên!

Không biết vì sao, dù sao cũng cảm thấy rất xấu hổ!

Lập tức trực tiếp thú hóa!

Dưới ánh trăng, trên đầu có tai sói, phía sau là một cái đuôi màu bạc lông xù khẽ lay động!

Đơn giản chính là đẹp tới bạo tạc!

Quả nhiên, giống như Tiểu Nam đã nói, quần lót hiệu Hilk này có thể hoàn toàn thỏa mãn nhu cầu bán thú hóa của mình!

Đúng lúc này, dưới lầu truyền đến một trận thanh âm "cộc cộc cộc".

Giống như tiếng súng máy bắn phá.

Lại giống như tiếng máy kéo bốc cháy?

Hạ Dao sợ vội vàng thu hồi cái đuôi lố tai, vẻ mặt hoài nghi.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Vội vàng mặc quần áo đẩy cửa ra!

Chung Ánh Tuyết cũng lao ra, hai người liếc nhau, lộ ra mê hoặc.

Không khỏi cùng nhau chạy đến phòng Giang Nam!

Trong nháy mắt đẩy cửa ra, hai người choáng váng!

Chỉ thấy hai tròng mắt Giang Nam trống rỗng, phẳng phất mất đi linh hồn!

Khóe mắt mang theo nước mắt, trên mặt ẩn chứa ưu thương nhàn nhạt!

Một thân mồ hôi, giờ phút này còn đang ở trên giường run rẩy...

Trong nháy mắt nhìn thấy góc nghiêng của Giang Nam!

Vô luận là Chung Ánh Tuyết hay là Hạ Dao, tim đều đập nhanh hơn!

Càng nhìn càng thuận mắt!

Sao cứ cảm thấy yêu thích!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Tiểu Nam? Sao người lại khóc?"

Hạ Dao: "Khóc thương tâm như vậy? Chấn mền đều ướt sao?"

Giang Nam: ...

Đó là đồ mồ hôi có được không?

Hiện tại trận nổ của kẹp Tim Đập Âm Âm mới trôi qua!

Chỉ thấy Hạ Dao ngồi ở bên giường, nhẹ nhàng lau đi nước mắt cho Giang Nam, vẻ mặt đau lòng nói:

"Đừng khóc! Xin lỗi, có phải vì ta bắt nạt người nên người mới khóc không?"

"Sau này ta sẽ không bao giờ đánh người nữa, không bao giờ cần người nữa được không?"

Chung Ánh Tuyết thì ôm Giang Nam vào trong ngực, vỗ nhẹ lưng Giang Nam.

"Tiểu Nam không sợ! Tuyết Tuyết đang ở đây, có Tuyết Tuyết bảo vệ người?"

Giang Nam: ???

Không đúng!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết nhìn mình cũng quá ôn nhu đi!

Quả thực chính là tản ra ánh sáng tình mẹ a!

Ngay cả Đại Lang Diệt cũng trở nên ôn nhu như vậy?

Giọng nói nhỏ nhẹ quả thực ngọt ngào!

Là bởi vì tác dụng của kẹp Tim Đập Âm Âm sao?

Giá trị mị lực tăng lên?

Cũng quá lợi hại rồi a!

Thậm chí khiến cho trong lòng Giang Nam sinh ra một chút cảm giác tội lỗi!

"Chuyện này... Thật ra ta bị một căn bệnh kỳ lạ!"

"Buổi tối không ngủ được! Chỉ có ai đó âu yếm mới có thể ngủ được!"

Được một tắc lại muốn tiến một thước?

Cảm giác tội lỗi gì đó, Giang Nam thích nhất!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Không được! Không... Bất quá ta có thể ôm người..."

Hạ Dao trừng mắt: "Không! Không cho hắn ôm! Hừ hừ? Ta còn chưa ôm qua!"

"Uổng cho ta còn lo lắng cho người như vậy!"

"Cứ mất ngủ luôn đi!"

Nói xong lại lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết chạy ra cửa.

Giang Nam nhìn bóng lưng Hạ Dao mà không khỏi sửng sò?

Màu xanh dây kéo? Đã thay rồi sao?

Hừ hừ!

Ngoài miệng nói không ưa thích!

Thân thể vẫn là rất thành thật nha!

Nhưng sau đó thân thể Giang Nam cương cứng!

"Hạ . . . Hạ Dao?"

"Cái gì?"

"Người không kéo khoá kéo. . ."

Mặt Hạ Dao lập tức đỏ ra máu!

Bản thân vậy mà quên kéo khoá kéo lên sao?

Còn đi một vòng trong phòng Giang Nam? ? ?

Cô bị dọa tới mức vội vàng đi ra ngoài, tựa ở trên tường không dám động!

Chung Ánh Tuyết cũng ngây ngẩn: "Tiểu Dao, cái gì ,à khoá kéo không kéo?"

Hạ Dao lắc đầu liên tục, vẻ mặt chột dạ: "Không . . . Không có gì!"

"Đúng rồi Tuyết Tuyết! Người không thấy tối nay Tiểu Nam trông đặc biệt thuận mắt sao?"

"Trong nháy mắt, ta đều cảm thấy hắn là gu của ta!"

Chung Ánh Tuyết mặt ửng đỏ: "Ừm... Chính là loại tim đập rộn lên!"

"Thật kỳ quái nha!"

Chương 125 -

"Tiểu Dao? Sao người còn không trở về phòng?"

Hạ Đảo dẫn chặt vào tường, tay thì tìm tòi ở sau, chỉ là không thấy khóa kéo đâu! ! !

"Người đi trước đi! Ta đi liền!"

Sao lại không tìm thấy khóa kéo chứ?

Cô sắp điên rồi!

"Được rồi!"

Giang Nam ở trong phòng dùng trùng động không gian nghe lén cười trộm một trận!

Xem ra kẻo Tim Đập Ấm Ấm đích thật có thể khiến cho người khác nhìn thấy mình liền tim đập thành thịch!

Chỉ là hiệu quả có giới hạn!

Không thể thay đổi tiềm thức của con người!

Không nói đến điều này, chỉ cần tốc độ hấp thu linh khí tăng gấp 10 cũng đã rất biến thái rồi!

Nếu như có thể vẫn luôn như vậy, cảnh giới của mình chẳng phải giống như cộ hỏa tiễn bay lên trời sao?

Xem ra còn phải kiểm thêm giá trị oán khí mới được.

Những ngày tiếp theo, ban ngày Giang Nam cùng hai đại mỹ nữ điên cuồng huấn luyện, dạy các cô kỹ thuật cận chiến!

Ban đêm dẫn theo Ngô Lương đi bày sập!

Sau khi thu sập, đi đến căn cứ bí mật của Ngô Lương dạy hẳn
dùng trăm mã đao, cùng với phương pháp sử dụng khiên!

Mỗi ngày đều thu hoạch được không tệ!

Hơn nữa 7 cân Linh Châu trong tay Giang Nam!

Cũng đủ cho mấy người dùng suốt kỳ nghỉ hè!

Không cần phải đi đến Linh Khư chịu tội, kỳ nghỉ hè phải gọi
là vô cùng phong phú!

Mà buổi tối hôm đó, Giang Nam đang nghịch điện thoại di
động.

Đột nhiên nhận được một lời mời kết bạn!

Lời mời kết bạn từ "Lạc Thiên Hồng"?

Nickname lại là tên thật, ngay cả ảnh đại diện cũng là ảnh giấy
tờ tùy thân của cô!

Lạc Thiên Hồng trong ảnh có vẻ có chút non nớt, còn là mái
tóc ngắn!

Quả thực đáng yêu!

Lời mời kết bạn sao?

Hừ hừ!

Giang Nam trực tiếp cự tuyệt!

Đàn ông!

Phải cứng rắn một chút!

WeChat của tiểu gia là thứ mà người muốn thêm là có thể thêm sao?

Ta chính là người đàn ông chín trăm triệu thiếu nữ vĩnh viễn không chiếm được!

Nhưng ngay sau đó!

Điện thoại ở Giang Nam đột nhiên đổ chuông.

"Này?"

"Người muốn chết sao?"

"Mau đồng ý!"

Giang Nam hung hăng rung mình một cái, lại nhớ tới một màn Sơn Miêu đâm chết Đại Địa Bạo Hùng.

Vội vàng đồng ý lời mời kết bạn!

Hừ?

Chỉ là miễn cưỡng mà thôi!

Bảo vệ tính mạng mới quan trọng!

Đồng ý lời mời kết bạn.

Sơn Miêu ngay lập tức gửi tin nhắn!

Lạc Thiên Hồng: "Ngày mai đến căn cứ quân sự Giang Thành, hoàn thành huấn luyện người mới!"

"Ta sẽ phái người đi đón người!"

Giang Nam: ???

Huấn luyện người mới?

Tiểu gia ta mới không đi!

Mỗi ngày bày sạp hàng kiếm chút tiền không tốt sao?

Mỗi ngày đi cùng hai đại mỹ nữ không thơm hơn sao?

Lại nói tư liệu chuyển trường, Linh Châu hệ không gian, còn có Linh Châu lấy về từ Thiên Trì đều đã đến tay!

Không còn điểm yếu nữa!

Quân đoàn Âm Dạ có thể làm gì ta?

Nam Thần: "Hừ! Không đi!"

Không có cách nào!

Đàn ông!

Phải cứng rắn như vậy!

Lạc Thiên Hồng: "Người có chắc không?"

Nam Thần: "Chính là không đi! Plè plè plè" "

Lạc Thiên Hồng:...

(͡_ ͡)

Giang Nam vui vẻ!

Thấy chưa!

Một người phụ nữ mạnh mẽ như Sơn Miêu cũng không có cách nào với mình!

Người cũng không thể chạy tới bắt ta.

Hơn nữa ta lại có thuận di, lại có trùng động không gian!

Người bắt được ta sao?

Quả nhiên, sau đó Sơn Miêu không trả lời!

Giang Nam cười hắc hắc!

Nghĩ đến ngày mai lại đi bày quầy hàng, kiếm thêm một khoản!

Mỹ mãn đi vào giấc mộng!

.....

Ban đêm, Chung Ánh Tuyết bình thường ngủ rất nông luôn cảm thấy có tiếng bước chân.

Không khỏi rời giường, xoa xoa đôi mắt buồn ngủ.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, ngay lập lấy lại tinh thần!

Bên ngoài biệt thự có mười chiếc xe chống nổ!

Một đám binh sĩ mặc quân phục màu đen trang bị súng ống thật vây kín toàn bộ biệt thự!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Kết quả vừa ra khỏi cửa, liền thấy An Ninh chặn ở cửa, mỉm cười nói: "Tiểu cô nương đừng sợ!"

"Chúng ta là quân đoàn Âm Dạ!"

"Mời Giang Nam đi qua có chút chuyện, trước khi khai giảng sẽ trả hân về nha!"

Chung Ánh Tuyết không hiểu được!

Xuất động nhiều người như vậy, chỉ vì tìm Giang Nam?

Hơn nữa còn là quân đoàn Âm Dạ?

Từ khi nào mà Giang Nam có quan hệ với quân đoàn Âm Dạ?

Đây chính là bộ đội Linh Võ đặc thù của quốc gia a!

Cô không khỏi hoảng hốt, sợ hãi nói: "Tiểu Nam phạm sai lầm gì sao?"

An Ninh thật sự không nhịn được cười: "Có thể là bởi vì hắn dám gửi tin nhắn lêu lêu!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Gửi tin nhắn lêu lêu cũng bị bắt?

Cái quái gì vậy?

Bên phía Hạ Dao cũng bị khống chế, hai người liếc nhau, giống như gặp quỷ vậy.

.....

Giờ phút này, Giang Nam nằm trên giường ngủ sâu cứ cảm thấy lưng lạnh lẽo!

Bị đánh tức, quay đầu lại!

Trực tiếp hóa đá!

Sơn Miêu mặc một thân quân phục màu đen mặt không chút thay đổi đứng ở bên giường.

Bên cạnh còn có một tiểu tử tóc ngắn khoảng 20 tuổi!

Ngũ quan tinh xảo đáng yêu, đôi mắt to chớp chớp.

Vóc dáng không cao, có vẻ nhỏ nhắn đáng yêu.

Giờ phút này nhìn Giang Nam trên giường, không khỏi lộ ra ánh mắt khiếp sợ.

Giang Nam: !!!

Chạy!

Chắc chắn phải chạy chạy!

Mẹ kiếp! Ngay trong đêm giết tới đây?

Các người nghiêm túc à?

Chương 126 -

Nhìn lão tử thuẩn di!

? ? ?

Sao lại không sử dụng được?

Trùng động không gian!

? ? ?

Không dùng được!

Dị năng của mình giống như bị vô hiệu quả hóa!

Ánh mắt Giang Nam không khỏi rơi vào trên người tiểu tử tóc ngắn!

Dị năng hệ lĩnh vực?

Sơn Miêu thần nhiên nói: "Người đâu! Trói lại!"

Trần Thần cười hắc hắc.

Mang theo một bó dây thừng liền xông lên!

"Lão Trần! Người đang làm gì vậy? Hai chúng ta là đồng đội!"

Trần Thần: "Hắc hắc! Ta nghe lời đội trưởng!"

"Ta sẽ nói cho người biết! Người không thể đánh bại ta!"

Trần Thần mang theo vẻ mặt tự tin: "Còn chạy trốn sao?"

Người này cầm sợi dây thừng liền nhào tới!

Trong 3 giây nữa!

Trần Thần bị Giang Nam đá bay!

Cả khuôn mặt đỏ bừng!

Sơn Miêu: ...

Tô Nhuế: Wow! $\Sigma(\Delta^{\circ}|||)$ □

Anh trai nhỏ này lợi hại như vậy sao?

Giang Nam cười hắc hắc.

Không thể dùng dị năng thì sao?

Tổ chất thân thể chỉ để trưng bày thôi sao?

Kỹ năng tay không vật lộn chỉ để cho đẹp sao?

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 888!]

Gương mặt già của mình xem như mất hết rồi!

Trong lĩnh vực của Tô Nhuế!

Trần Thần cũng không cách nào sử dụng dị năng!

Chỉ thấy Sơn Miêu vặn vẹo cổ, quân đoàn Âm Dạ ngoài cửa ăn ý đóng cửa lại!

Giang Nam: ???

"Trói thì trói!"

"Trở tay trói ngực, hay là trói tay sau lưng?"

Tô Nhuế nghiêng đầu, vẻ mặt mê mang.

Đây là kiểu trói gì vậy? Sao cô chưa bao giờ nghe qua?

Mà Trần Thần là lão thân sĩ đã thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Con mẹ nhà ngươi, đã đến lúc nào rồi còn chơi trò trói dây thừng này?

Sau một phú!

Trên vai Sơn Miêu là Giang Nam đã bị trói thành bánh chưng!

"Buông ta ra!"

"Ta không đi!"

"Người đã nói cho ta ôm! Vậy mà cái gì cũng không có!"

"Người là quỷ gạt người!"

Kết quả Giang Nam ngay dưới ánh nhìn chăm chú của Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao bị nhét vào xe chống nổ!

Chung Ánh Tuyết: ???

Hạ Dao: ???

An Ninh cười giải thích: "Yên tâm đi! Chúng ta sẽ giữ cho Giang Nam an toàn!"

"Đi thôi!"

Quân đoàn Âm Dạ như gió bão ập tới, rồi lại như gió bão rời đi!

Trên gương mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết tràn đầy lo lắng: "Tiểu Nam... Hắn ta sẽ không xảy ra chuyện gì đâu!"

Hạ Dao mang theo vẻ mặt ngưng trọng: "Người phụ nữ kia, ta nghe anh trai ta nói qua hai lần! Cực kỳ lợi hại!"

"Tuyệt Tuyệt yên tâm! Đây hẳn là chuyện tốt!"

.....

Trên xe chống nổ, Giang Nam bị trói thành bánh chưng ngồi ở hàng ghế sau.

Một bên là Sơn Miêu, một bên là Tô Nhuế.

Đôi mắt to của Giang Nam đảo quanh.

"Tiểu tử tử mới tới sao? Người thật xinh đẹp nha!"

Tô Nhuế vụng trộm nhìn Giang Nam một cái!

Không biết vì sao, chỉ là tim đập nhanh hơn!

Xấu hổ đỏ mặt...

"Ừm... Người mới!"

Lần đầu tiên bị một tiểu ca ca đẹp trai như vậy bắt chuyện.

Vẻ mặt Tô Nhuế khẩn trương.

Cô vừa đến quân đoàn Âm Dạ được hai tuần, còn đang trong giai đoạn huấn luyện!

Hôm nay là lần đầu tiên cô hành động, đi theo đội trưởng Sơn Miêu bắt người!

Nhiệm vụ bắt đầu, nghe nói là đi bắt người mới tham gia huấn luyện cùng mình.

Tô Nhuế đều ngậy ngấn!

Chẳng phải toàn là người người tranh cướp để tới quân đoàn Âm Dạ sao?

Mình đã phải thật vất vả mới tranh thủ được cơ hội này.

Kết quả vị này chẳng những không muốn tới, còn được đội trưởng Sơn Miêu tự mình xuất động trối lại?

Đây rốt cuộc là thần tiên gì?

Khi nhìn thấy Giang Nam, cô lại càng ngây ngẩn!

Vẫn còn là học sinh cấp ba? Hơn nữa còn nhỏ hơn mình hai tuổi!

"Chị Sơn Miêu! Khóa đào tạo này bao lâu?"

"Có phần thưởng nào không?"

"Đào tạo thưởng tiền thêm không?"

"Ai nha, muốn ta đi qua thì nói thẳng đi! Hà tất phải hững hờ động chúng như vậy chứ?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 888!]

Ta đã nói rồi!

Nhưng người ngược lại còn từ chối!

Còn dám nhần tin lêu lêu?

Sơn Miêu xem như đã biết, Giang Nam chính là con lừa!

Nếu không cho hấn ăn, thì phải lấy roi quất hấn!

Nếu không thật sự không chịu làm việc!

"Dạ 14!"

Tô Nhuế sửng sốt: "A? 14"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Là tên mã hành động lần này sao?"

Sơn Miêu lạnh lùng trừng mắt nhìn Tô Nhuế một cái: "Chấp hành mệnh lệnh!"

Tô Nhuế: "Vâng... Vâng!"

Chỉ thấy cô lục tìm một trận từ ba lô phía sau, lấy ra một cái bình nhỏ, một cái khăn tay.

Sau đó mở chai và thấm khăn tay với chất lỏng trong suốt trong chai.

Giang Nam: "Ta biết rồi! Đây nhất định giống với cảnh trên TV, là bảo bối vừa bịt mũi sẽ ngất xỉu đúng không?"

Nói tới đây, nụ cười của Giang Nam cứng đờ...

Trong lòng mơ hồ dâng lên một tia dự cảm không tốt.

"Này! Đừng nói là..."

Tô Nhuế vẻ mặt khẩn trương: "Thật... Thật Xin lỗi, người chịu đựng một chút!"

"A~~ Yo!"

Khăn tay được đặt trên mũi của Giang Nam!

Giang Nam giãy dụa một trận!

Không khỏi nhớ tới hai viên đá mà mình chặn lỗ mũi Kim Cương!

Quả nhiên!

Làm chuyện xấu phải chịu báo ứng!

Nhưng cái này có thể làm khó được Nam Thần ta sao?

Chỉ thấy giờ phút này Tô Nhuế giống như là con thỏ nhỏ đang kinh hãi, thất thanh hét chói tai!

"Ah! Hắc ta... Hắc liếm tay ta!"

"Tiểu ca ca! Đừng liếm! Đừng như vậy được không... A, a!"

Mặt Sơn Miêu đen hết rồi!

"Nhịn!"

Ba phút sau, rốt cuộc vẫn hạ gục Giang Nam!

Chương 127 -

Gương mặt Tô Nhuế đỏ bừng!

Nhìn bàn tay của mình bị Giang Nam liếm cho ướt át. . .

Cô cảm giác mình không sạch sẽ.

Lần đầu gặp phải loại chuyện này!

Có cần phải vô sỉ như vậy khay không !

A ~

Giang Nam ngủ thiếp đi cũng rất sớm!

. . .

Chờ Giang Nam tỉnh lại đã là sáng ngày thứ hai.

Đầu không khỏi mơ hồ, đầu giường đặt một bộ quân trang Âm Dạ gợn gàng.

Chúng nhận sĩ quan, cùng tất cả những vật dụng cần thiết.

Giang Nam bấu môi, chung quy vẫn chấp nhận sự thật bị trói đến khu huấn luyện.

Không khỏi liếm môi một cái.

"Nên nói thì cũng phải nói, tay của Tiểu Nhuế Nhuế này hơi mặn nha!"

Thay đổi một thân quân trang, Giang Nam bước ra bên ngoài!

Ánh nắng có chút chói mắt, tiếng ve kêu cùng tiếng súng đạn xen với nhau.

Chỉ thấy giờ phút này có 20 thành viên mới của quân đoàn Âm Dạ đang huấn luyện bắn bia!

Tô Nhuế cũng ở trong đó, khuôn mặt bị phơi nắng mà đỏ bừng, cô đang cực kỳ cố gắng nhắm chuẩn!

An Ninh và Trần Thần đang chỉ đạo huấn luyện cho mọi người.

Một đám lão binh cũng vây quanh một vòng, quan sát tân binh huấn luyện mà tựa như đang xem khỉ!

Mọi người đều chăm chỉ!

Một huấn luyện viên có thân hình cường tráng râu bạc hét lớn.

"Làm sao? Hai cái lỗ trên mũi là dùng để xả hơi sao?"

"Lão tử dùng lỗ mũi để ngắm đều chuẩn xác hơn người!"

"Phía dưới Hoàng Kim! Vũ khí nóng vẫn là lợi khí chế địch nhanh chóng nhất, hữu hiệu nhất!"

"Nơi này là quân đoàn Âm Dạ, mặc kệ các người được điều từ bộ đội nào tới! Mặc kệ các người có phải là thành viên mũi nhọn ở chỗ cũ hay không, nhưng ở nơi này! Mẹ nó cũng chỉ là rác rưởi!"

"Luyện tiếp cho ta!"

Giang Nam ngáp một cái, cực kỳ hứng thú nhìn xem một màn này.

Mà Giang Nam ra sân cũng lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Một thân quân trang Ấm Dạ, sống lưng thẳng tắp, nhẹ nhàng khoan khoái, nhan sắc càng tăng mạnh!

Khuôn mặt Tô Nhuế ửng đỏ, liền nghĩ tới bàn tay của mình bị Giang Nam liếm ba phút!

Tay run một cái, đều bắn lệch ra khỏi bia.

Đám kia lão binh lập tức lấy lại tinh thần!

"Mẹ nó! Nam thần? Đội trưởng thật sự bắt được nam thần về?"

"Ha ha! Hôm qua ta đã tham dự vào hành động! Tên nhãi này thật sự ngủ say như chết, bị đội trưởng chúng ta cưỡng ép trói về!"

"Cũng thật lợi hại!"

"Ai! Ta vẫn còn nhớ rõ thời điểm nam thần cùng đội trưởng chúng ta mặc áo đôi đi ra khỏi Thiên Trì Linh Khu!"

"Con mẹ nó? Còn có chuyện này?"

Giang Nam ra sân, trong nháy mắt những lão binh ở giữa sân lại bắt đầu kịch liệt thảo luận!

Những tân binh đều sửng sốt!

Tình huống gì vậy?

Được đám này lão binh này gọi là nam thần?

Hơn nữa còn là tân binh vừa tới căn cứ?

Huấn luyện viên hô: "Đã tới rồi! Mau tham gia huấn luyện!"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Ta không muốn tham gia, cái thứ đồ chơi này ta cũng không cần phải luyện!"

Lời này vừa ra, toàn trường đều yên tĩnh!

Ở trong căn cứ quân sự này, không ai dám chống lại mệnh lệnh của huấn luyện viên!

Mặt mày huấn luyện viên lập tức trở nên lạnh lùng: "Người cảm thấy người cực kỳ giỏi sao?"

"Ân . . . Bình thường thôi! Vừa đủ dùng!"

Trần Thần thấy sắc mặt huấn luyện viên không ổn, vội vàng nói: "Trần giáo! Ta cũng cho rằng Giang Nam không cần tham gia!"

An Ninh gật đầu nói: "Hắn có cơ sở xạ kích!"

Nhưng trong lòng nói, nào chỉ là cơ sở oa!

Kỹ thuật bắn súng của Giang Nam quả thực nghịch thiên nha!

Thời điểm ở cứ điểm an toàn

Kỹ thuật bắn súng kia có thể nói là nguyên mẫu sách giáo khoa!

Trần Lập cũng sửng sờ.

An Ninh cùng Trần Thần là do hắn tự tay đào tạo!

Lời cam đoan của bọn họ thật sự có phân lượng!

Nhưng tên nhãi này trông có vẻ không lớn lắm!

Làm sao có thể được tận hai người tán thành?

Cơ sở xạ kích?

Hắn từng sờ qua súng sao?

"Nếu hai người các người đã tán thành hắn, vậy thì được! Có thể tùy ý hoạt động a!"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng, lại nháy mắt với An Ninh.

Cứ như vậy đi tới khu vực ở giữa đám lão binh kia!

Hắc hắc cười xấu xa!

Cơ hội tốt như vậy, ngàn năm có một a!

Ngay sau đó lại mở không gian dị độ ra!

Móc ra ba chiếc ô, lại thêm ghế nằm bãi biển bày ra!

Lại chuyển một cái bàn lớn tới!

Phía trên đặt đầy dưa hấu, cocacola ướp lạnh!

"Tới tới tới! Trời rất nóng, các anh em ăn chút dưa hấu mát mẻ!"

Đám lão binh này đều trợn cả mắt lên!

Như vậy cũng được sao?

Mang cả dưa hấu vào?

Mặc dù là hệ không gian!

Nhưng có cần phải như vậy hay không?

Bên trong không gian dị độ của người toàn đặt những thứ kỳ kỳ quái quái như vậy sao?

"Con mẹ nó? Quá lợi hại, về sau ta theo người lẫn lộn!"

"Nghe nói mùa hè ăn dưa hấu là tuyệt nhất!"

"Thèm chết ta đi! Buổi tối nằm mơ đều chảy nước miếng!"

"Thật con mẹ nó ngọt! Thoải mái!"

Nguyên một đám lão binh tay cầm dưa hấu ăn vô cùng sảng khoái!

Nhìn lại tân binh huấn luyện!

Nguyên một đám miệng đắng lưỡi khô, phơi nắng mà đầu ứa đầy mồ hôi?

Thoải mái!

Chương 128 -

Giang Nam còn chạy tới đưa một phần cho huấn luyện viên Trần Lập, An Ninh!

Trần Lập: "Ân? Tên nhóc này hiểu chuyện

Trần Thần một mặt chờ mong: "Nam thần! Ta a?"

Giang Nam bĩu môi: "Người không nghe Sơn Miêu sao!"

"Trời lão tử? Còn muốn ăn dưa hấu? Ăn cái rắm nhà người!"

Trần Thần: ? ? ?

Mẹ nó!

Người mang thù tới vậy sao?

Hôm qua cũng chính người kêu ta trời a?

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 666!]

Trong không khí phảng phất mùi dưa hấu thơm ngát.

Giang Nam một tay là dưa hấu, một tay là cocacola ướp lạnh, lắc qua lắc lại ở bên cạnh họ, cũng không biết mệt.

Một đám tân binh: ! ! !

Bọn họ đều sắp bạo nổ!

Người còn là con người hay không?

Người muốn ăn thì có thể lén lút ăn a!

Tại sao cứ phải lắc lư trước mặt bọn họ làm gì?

Bọn họ cảm nhận được ác ý đến từ mùa hè!

Còn có hàng tấn bạo kích đến từ Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ngọc Đình + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tô Nhuế + 111!]

...

Trần Lập: "Không được phân tâm! Tập trung lực chú ý!"

Những tân binh: !!!

Chúng ta cũng không muốn a!

Còn nữa, huấn luyện viên người có thể nuốt xong dưa hấu rồi mới phát biểu có được hay không?

Đều sắp phun ra ngoài rồi!

Nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, Giang Nam cười hắc hắc đầy vui vẻ!

Giá trị oán khí này chẳng phải rất đơn giản liền đến sao?

"Ai nha! Sao dưa này lại ngọt như vậy chứ ~ "

Những tân binh: !!!

Mà một tiểu ca đầu đình rốt cuộc nhện không được, đứng dậy: "Ta không phục! Dựa vào cái gì hắc có thể không cần huấn luyện?"

"Đều là tân binh như nhau, ta ở trong quân đội, 3 năm liên tiếp giành được danh hiệu Súng Vương! Ta không tin hắc có thể giỏi

hơn ta!"

"Có phải chỉ cần chúng ta giỏi hơn hẳn! Chúng ta cũng có thể không cần huấn luyện hay không?"

Không ít tân binh đều phụ họa theo: "Đúng vậy đúng vậy! Hẳn mới bao nhiêu tuổi chứ? Có thể có cơ sở gì?"

"Có người chống lưng phía sau thì lợi hại sao?"

"Ta cũng không phục, tới so đấu một lần!"

Màn kịch đưa hấu đại chiến của Giang Nam trực tiếp gây nên cơn phẫn nộ của nhiều người!

Nguyên một đám lão binh tinh thần tỉnh táo, chờ xem kịch vui.

Giang Nam chớp chớp mắt: "Không phục sao?"

"Ân . . . Không phục, chính là không phục!"

"Ta biết rồi!"

Sau đó liền nằm ở trên ghế ăn dưa!

Các lão binh: ? ? ?

Vương Thiết trừng mắt: "Ta mẹ nó . . ."

Biết cái mục nội người!

Ta vừa báo cáo với lãnh đạo a!

Người bình thường đều sẽ đến phản kích a!

Xuất thủ!

Kết quả con mẹ nó lại tiếp tục ăn dưa?

Thật sự xem bản thân là quần chúng ăn dưa* a!

quần chúng ăn dưa*

(*): Ngôn ngữ mạng chỉ nhóm dân mạng thích hóng hớt drama, bình phẩm chuyện của người khác và hay hòa theo đám đông đó

(*): Ngôn ngữ mạng chỉ nhóm dân mạng thích hóng hớt drama, bình phẩm chuyện của người khác và hay hòa theo đám đông đó

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 1000!]

Hắn có loại cảm giác một quyền đánh vào trên bông!

Trần Lập cười nói: "Đi thử xem? Đừng chỉ nói mà không thực hành!"

"Ta cũng muốn nhìn thử, người được Sơn Miêu tự mình tìm tới, rốt cuộc có bản lĩnh gì!"

Mặt mày Giang Nam tối sầm!

Tìm đến?

Là lừa đảo cưỡng ép trói người mang tới mới đúng a!

Không còn cách nào, Giang Nam chỉ có thể đứng dậy.

Cười xán lạn một tiếng với Vương Thiết: "Nếu ta giỏi hơn người mà nó, toàn bộ quá trình tập huấn này, người trải giường chiếu, gấp chăn, múc nước cho ta, dám không?"

Vương Thiết cả giận nói: "Có cái gì mà không dám!"

"Nếu ta giỏi hơn người đâu?"

Giang Nam: "Cho người ăn dưa này miễn phí!"

Vương Thiết: "Được!"

? ? ?

Ân?

Vì sao cứ cảm giác có là lạ ở chỗ nào nhỉ?

Người bên cạnh đều không nín được cười!

Nặt Tô Nhuế đều biệt hồng, cũng không dám cười ra tiếng.

Giang Nam cũng quá hư hỏng rồi!

An Ninh Trần Thần liếc nhau, vẻ mặt bất đắc dĩ!

Vương Thiết này sợ là thua chắc rồi!

Chỉ thấy Giang Nam đi ra phía trước.

Trên mặt bàn bày một đồng linh kiện.

"U a? Súng lục beretta 92?"

Giờ khắc này, thần sắc Giang Nam trở nên nghiêm túc.

Trong nháy mắt cầm lấy bộ phận thân súng, phảng phất trong đầu đã luyện tập vô số lần!

Bàn tay như bật hack! Cầm lấy thân súng, lắp nòng vào, để lên lò xo . . .

Quá trình lắp ráp nhanh đến mức khiến cho người ta gần như nhìn không rõ động tác ngón tay của Giang Nam!

Lên đạn, mở khóa an toàn! Không có người nhìn thấy động tác hần lên đạn!

Giơ súng liền bắn!

Kết quả!

"Đoàn!"

Từ thời điểm bắt đầu lắp ráp đến khi tiếng súng đầu tiên vang lên, chỉ mất có 7 giây!

Tốc độ cực nhanh! Khiến cho người ta ghen hòng nhìn trên trời!

Mà một tiếng súng vang này, khiến cho tất cả mọi người cũng phải sửng sờ!

Vương Thiết ngăn người.

"Không . . . Không có lên đạn? Sao có thể bắn ra?"

"Cái này! Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"Quá nhanh đi? Ta mẹ nó đều không nhìn rõ!"

Tô Nhuế bưng lấy cái miệng nhỏ nhắn! Một mặt giật mình!

Giờ phút này, ngay cả ánh mắt của huấn luyện viên Trần Lập cũng thay đổi!

Không phải tay chơi súng chuyên nghiệp, tuyệt đối không luyện được động tác nhanh như vậy!

Giang Nam chỉ mới 18! Hắn bắt đầu luyện từ trong bụng mẹ sao?

Đám lão binh kia cũng đều sửng sờ trong chốc lát.

Chương 129 -

"Con mẹ nó! Đã lắp ráp xong rồi?"

"Cái này mẹ nó, chỉ mất 7 giây?"

"Độc thân 18 năm, mẹ nó nam thần dùng toàn bộ thời gian này để luyện tập a!"

"Chắc chắc chắc! Bắn súng lục nhiều năm như vậy cũng không phải vô ích!"

Giang Nam: ? ? ?

Huấn luyện viên Trần Lập nhìn những tân binh đều đang ngẩn người, không khỏi nói: "Biết vì sao hắc không dùng tới thân, liền có thể nổ súng sao?"

"hời điểm hắc ráp thân súng đã ép một viên đạn vào!"

"Lại dựa theo kết cấu thân súng sau khi lên đạn mà lắp ráp! So với cách lắp ráp bình thường rườm rà hơn rất nhiều lần!"

"Nhưng rõ ràng có một ưu điểm! Có thể tiết kiệm vô số thời gian!"

Sắc mặt Vương Thiết khó coi, những tân binh cũng là sững sờ!

Bọn họ còn chưa từng nghe qua có phương pháp như vậy!

Giang Nam sao lại biết được?

Hơn nữa thuần thục như vậy? Hắc thực sự là tân binh sao?

Nhưng nếu nói không phải!

Nào có lão binh nào 18 tuổi a?

Tuổi tác của hắn, đoán chừng là nhỏ nhất trong toàn bộ quân đoàn Âm Dạ!

Vương Thiết đỏ mặt nói: "Lắp ráp thôi thì có gì hay? Bắn chuẩn mới là vương đạo!"

"Các người nhìn đi! Hắn đều bắn đi nơi nào?"

"Ha ha! Vòng thứ 7 của bia ngắm? Ta không nhìn lầm chứ?"

"Một trận thao tác mạnh như cọp! Cũng chỉ có thể sao?"

"Vòng số 7? Nhắm hai mắt đều có thể bắn trúng a?"

Mặt mũi Trần Lập tối sầm, mẹ nó uông công khen Giang Nam!

Vòng số 7? Người con mẹ nó đang đùa ta à?

Giang Nam liếc mắt: "Nhìn nhiều nói ít, đừng ép ta!"

"Đoàn! Đoàn! Đoàn!"

Chỉ thấy Giang Nam tiếp tục cầm súng bắn!

Liên tiếp vang lên tám tiếng súng! Dọn sạch băng đạn!

Mỗi một phát súng trúng ngay hồng tâm!

Chuẩn đến kinh người! Thậm chí còn tạo ra một vết lõm ngay tại hồng tâm của bia ngắm! Tất cả mọi người đều ngây ngẩn!

Có cần chuẩn tới như vậy hay không? Đều không chút lệch ra sao?

Giang Nam: "Súng lục Beretta 92 hàng nội địa, đường kính nòng súng 9mm!"

"Số lượng đạn cho phép là 8 phát, ép thân 9 phát! Có thể sử dụng đạn da đồng lõi chì để đối phó với con người!!"

"Muốn xuyên giáp có thể dùng đạn lõi thép! Ống ngắm súng này lệch ra khoảng chừng 1.5 độ!"

Trong khi nói chuyện đã bắt đầu bắt tay vào làm lắp ráp súng trường kiểu 95.

Mà đám người kia đều ngạc nhiên nhìn về phía Giang Nam.

Sở dĩ phát súng đầu tiên bắn vào vòng số 7 là bởi vì đầu ngắm lệch ra?

Càng kinh khủng là, Giang Nam ở dưới điều kiện đầu ngắm lệch ra!

Tám phát còn thừa đều trúng hồng tâm?

Ngay cả đầu ngắm lệch bao nhiêu độ cũng tính ra?

Đây còn là con người sao?

Mà bên kia, Giang Nam đã lắp ráp xong súng trường kiểu 95!

"Đoàn!"

Phát súng vừa nổ!

Vòng thứ 3!

"Đoàn! Đoàn! Đoàn!"

Sau đó lại mười phát súng! Chuẩn xác vào hồng tâm!

Những phát súng sau đó đều là tự động, liên phát!

20 phát, toàn bộ đều trúng hồng tâm!

Liên tục bắn trúng vào một chỗ của bia thép, nhiệt độ áp suất cao trực tiếp bắn xuyên qua bia thép!

Mà càng kinh khủng hơn chính là, tiếp đó mỗi một phát của Giang Nam đều xuyên qua tâm lỗ đạn!

Không sai chút nào!

Giang Nam: "Súng trường kiểu 95, đường kính 5.8mm! Dùng đạn 5.56mm! Sau khi ép đạn! Cho phép số lượng đạn 30 phát!"

"Đầu ngắm bắn không bị lệch, nhưng mà nòng súng bị mài mòn nghiêm trọng, vận tốc viên đạn không đủ, đã đến lúc nên thay mới!"

Trần Lập: ! ! !

Các lão binh đều muốn trừng mắt nhìn ra ngoài!

Một phát đều trúng hồng tâm đủ làm thần!

Mà người lại trúng hồng tâm cả hai mươi phát?

Còn độ giật thì sao?

Mỗi một phát nã của súng trường đều có sức giật khoảng chừng 1.5 kg!

Chớ đừng nhắc tới liên phát!

Toàn bộ đều bị Giang Nam đè lại?

Đây gần như có thể nói là thần kỹ!

Trong đầu Vương Thiết đều ong ong!

Ánh mắt của đám tân binh nhìn về phía Giang Nam đã mang theo một chút sùng bái.

Trần Thần và An Ninh càng là tròn tròn mắt!

Bọn họ phát hiện, bản thân vẫn còn đánh giá thấp Giang Nam!

Mà giờ khắc này, ánh mắt Giang Nam lại sáng ngời!

"Súng bắn tỉa Barrett? Còn có đồ chơi này thì sao?"

Nói xong nhin không được xoa xoa đôi bàn tay!

Trong lúc nói chuyện liền hoàn thành lắp ráp!

Khiến cho Trần Lập phải ngạc nhiên là, Giang Nam cũng không lắp đặt giá đỡ hòng súng!

Thay vào đó là bước chân nhảy qua, giơ súng nhắm chuẩn! Tựa vai vào báng súng, kéo chốt và nạp đạn!

Chỉ nghe một tiếng vang "Đùng!" thật lớn!

Đinh tai nhức óc!

Ngọn lửa từ trong hòng súng đầu nòng thoát ra, thậm chí còn nhắc lên một trận cát bụi ngay tại chỗ!

Sức giật vô cùng to lớn!

Nếu không cũng sẽ không có cái tên khác là trọng pháo!

Mà bắp thịt cả người Giang Nam đều căng cứng!

Nửa người trên kiên cố, không hề động đậy một chút nào!

Lập tức bắn phát súng thứ hai!

Đám người vội vàng móc ra kính viễn vọng quan sát!

Trong núi hoang, một cây ăn quả mọc đầy trái!

Khoảng chừng sau ba giây khi tiếng súng của Giang Nam vang lên!

Một quả xanh tươi rơi trên mặt đất!

Viên đạn vậy mà thật sự bắn trúng!

10 phút sau! Trên cây cũng thiếu đi mười quả xanh tươi!

Quả còn nguyên vẹn, nhưng tất cả cuống quả đều gãy!

Các lão binh đều quên ăn dưa hấu!

Hai người Trần Thần và An Ninh đều nổi cả da gà!

Chương 130 -

Ánh mắt của những tân binh khi nhìn Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Cái này con mẹ nó còn là người sao?

Dùng thân mình là giá đỡ của trọng pháo? Cần phải có sức lực lớn tới cỡ nào mới có thể chịu đựng được sức giạt chứ?

Trần Lập nuốt nước bọt, sợ hãi nói: "Cái này cũng phải trên 2500 mét đi! Phá kỷ lục!"

"Ta ở trong quân doanh nhiều năm như vậy cũng chưa từng thấy qua đáng vẻ này! "

"Ngay cả thiết bị quan sát đều không cần? Tốc độ gió, độ ẩm không khí! Thậm chí kinh độ và vĩ độ đều tự tính được!"

"Người tốt cuộc làm cách nào a?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Có thể là bởi vì ta luôn ăn gà* trong game PUBG chẳng?"

ăn gà*

(*): xuất phát từ câu nói "Winner Winner Chicken Dinner", khi dịch sang tiếng việc không còn giữa nguyên ý nghĩa, nhưng mọi người vẫn thường coi “ăn gà” là một biểu tượng chiến thắng trong PUBG.

(*): xuất phát từ câu nói "Winner Winner Chicken Dinner", khi dịch sang tiếng việc không còn giữa nguyên ý nghĩa, nhưng mọi người vẫn thường coi “ăn gà” là một biểu tượng chiến thắng trong

PUBG.

Trần Lập: ? ? ?

Ta nhổ vào!

Con mẹ nó người lấy cớ này cũng quá qua loa có lệ rồi a?

Vương Thiết che mặt!

Hôm nay xem như mình đã được gặp thần tiên!

So sánh hai bên? 3 năm liên tục giành danh hiệu Súng Vương?
Chỉ sợ ở trong mắt Giang Nam cũng không bằng cái rắm!

Mình mới là đồ gốc a!

Nhìn Vương Thiết đỏ mặt hung hăng trừng mắt bản thân,
Giang Nam cười xán lạn một tiếng.

"Muốn học sao? Ta dạy cho người?"

Vương Thiết: ? ? ?

Lời thoại này?

Giống như đã nghe qua ở đâu?

Đám lão binh kia liền không nhận được!

"Mẹ kiếp! Ta muốn học a, nam thần người dạy dạy ta đi!"

"Kỹ thuật bắn súng này mẹ nó chính là cấp bậc thần tiên!"

"Ta lớn tới từng tuổi này cũng chưa từng thấy qua ai phách lối
như vậy!"

Trần Thần: "18 năm súng lục sao có thể vô ích sao? Nam thần
sẽ dạy chúng ta tay nghề tổ truyền chứ?"

Giang Nam mặt đều đen: "Sao mấy lời này xuất phát từ miệng của các người đều cảm thấy không tốt đẹp gì nhỉ?"

"Chẳng lẽ đây chính là miệng chó không mọc được ngà voi trong truyền thuyết sao?"

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 333!]

Một đám tân binh cũng vây lại.

"Nam thần Nam thần! Cũng dạy chúng ta được không?"

"Ta muốn học kỹ thuật lắp ráp ép đạn kia! Quá ngẫu!"

Tô Nhuế đỏ mặt: "Ta . . . Ta cũng muốn học!"

Giang Nam hét lớn một tiếng: "Được! Vậy ta liền dạy lại tay nghề này cho các người!"

Trần Lập: ? ? ?

Hóa ra tên nhãi này con mẹ nó đến cướp công việc của ta sao?

[Giá trị oán khí từ Trần Lập + 666!]

Không thể không thừa nhận!

Mãng kỹ thuật bắn súng này của Giang Nam thậm chí vượt qua hẳn!

Đến cùng Sơn Miêu đã được bảo bối này ở nơi nào chứ?

Nghe nói còn đang học cấp ba?

Tại sân tập bắn, Giang Nam vỗ tay sau lưng tản bộ!

Những tân binh ghé vào bao cát đằng sau!

Giang Nam dùng chân uốn nắn tư thế của bọn họ.

Nhưng đến phiên Tô Nhuế, một nữ đồng chí giống như cô lại khác rất nhiều!

Đúng thật là cầm tay hướng dẫn!

Mặt đều mẹ nó sắp dán tới!

Nhìn sườn mặt của Giang Nam, khuôn mặt Tô Nhuế đỏ bừng!

Trong lòng đều loạn lên!

Không được! Không thể suy nghĩ lung tung oa!

Hắn mới 18! So với ta còn nhỏ hơn nhiều!

Cần phải rụt rè! Ủm, rụt rè!

Nam đồng chí: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Có cần phân biệt đối xử tới vậy hay không!

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 666!]

[Giá trị oán khí từ Tiểu Phong + 666!]

...

Mà đúng lúc này, sân tập bắn vốn dĩ đang huyền não lại bỗng nhiên trở nên yên lặng.

Các lão binh vốn dĩ đang ngồi xõm ở dưới dù che nắng lập tức đứng dậy, đội ngũ chỉnh tề.

Giang Nam còn đang "hướng dẫn" Tô Nhuế đâu.

Thằng đến khi cảm giác hai chân mình cách mặt đất!

Ngẩng đầu nhìn lên, chính là khuôn mặt không biểu tình của Sơn Miêu.

Một tay nâng mình lên?

Vẫn là động tác quen thuộc kia. . .

"Người đang làm gì?"

Giang Nam bĩu môi: "Dạy tân binh bắn bia a?"

Thối Sơn Miêu!

Nhanh buông ra!

Ta cũng cần mặt mũi oa!

Đương nhiên! Những lời này cũng chỉ dám nghĩ trong lòng.

"Ừm, rất tốt! Nhưng mà người có thể thả tay cô ấy ra trước hay không?"

Khuôn mặt Tô Nhuế đỏ bừng, Giang Nam cũng không buông ra tay mình.

"Tay cầm tay chỉ dạy! Làm vậy mới thể hiện được sự chuyên nghiệp!"

Sơn Miêu:. . .

Cầm tay chỉ dạy này thật đúng là nghĩa như mặt chữ!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

Cô vốn muốn Giang Nam đến tập huấn!

Mài giũa tính tình của hần!

Thế nhưng chỉ sau một buổi sáng hôm nay, Giang Nam ngược

lại còn trở thành huấn luyện viên?

Đây là thao tác thần tiên gì chứ?

Quá trình Giang Nam bắn súng vừa rồi, Sơn Miêu ở văn phòng đều theo dõi!

Trong lòng không thể bình tĩnh thật lâu!

Mặc dù trước đó đã nghe An Ninh và Trần Thần nói qua, thế nhưng không nghĩ tới, kỹ thuật bắn súng của Giang Nam thật sự đã đến loại trình độ này!

Đời trước không uống canh Mạnh Bà sao?

Lại để cho Giang Nam dẫn dắt, một đám tân binh này chỉ sợ đều trở nên lệch lạc như hắn!

Sơn Miêu nhìn xem nháy mắt to, một mặt vô tội Giang Nam trở nên đau đầu!

Ngay sau đó đặt Giang Nam xuống dưới đất.

"Phải ngoan một chút! Biết không?"

Thậm chí trong giọng nói lộ ra một vẻ thương lượng!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Được rồi!"

Giờ khắc này, vô luận là lão binh hay tân binh, ngay cả huấn luyện viên Trần Lập đều kinh hãi!

Đây là lần đầu tiên bọn họ được nhìn thấy một Sơn Miêu như vậy!

Đổi tính?

Chương 131 -

"Nhìn cái gì! Huấn luyện chiến đấu! Ngay!"

Được rồi!

Toàn bộ mẹ nó đều là tưởng tượng!

Nguyên một đám lão binh xoa tay, trong mắt đều là hưng phấn!

Mà những tân binh thì lại mang vẻ mặt đau khổ!

Lại sắp bị ngược!

Chỉ có Vương Thiết mang theo vẻ mặt hưng phấn!

Lập tức khởi động, nguyên một đám lão binh cởi áo!

Lộ ra cơ bắp cường tráng, các tân binh xông tới lên không đầy hai phút liền bị quật ngã!

Chỉ có Vương Thiết!

Một thân cơ bắp rắn chắc, cường tráng tựa như một con nghé!

Một cái ôm ngã, thế mà lại đánh ngã được lão binh!

"Con mẹ nó! Lão Lưu, người bị sao vậy?"

"Xem phim heo nhiều quá à?"

"Mẹ kiếp! Người chết chắc rồi!"

Vừa nói, lại một lão binh xông tới, hai người triển khai tư thế,

giăng co với nhau.

Sơn Miêu: "Người cũng qua đó luyện tập đi!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Cái này thì miễn đi!"

"Có được không? Lão Trần?"

Trần Thần mặt mày tối sầm, trong lòng đều mắng chửi như điên!

Nhưng vẫn không thể vượt qua quyền của Sơn Miêu!

Cũng chỉ có thể chạy đi xem cuộc chiến.

Đám người này thấy đội trưởng đều đã đến quan sát, càng phải ra sức hơn.

Bầu không khí giữa sân đều sôi nổi.

An Ninh nhìn hai người Vương Thiết ở giữa sân đánh nhau thì không khỏi nhú mày.

Nhỏ giọng nói: "Vì sao đàn ông các người đều thích cởi áo khi tỷ thí a?"

Giang Nam sờ lên cằm một mặt trầm tư.

"Có thể bởi vì, nếu như cởi quần mà nói, bầu không khí liền có một chút quái dị a!"

An Ninh: ? ? ?

Sơn Miêu: ? ? ?

Tô Nhuế: ? ? ?

Còn . . . Còn có thể so sánh với cởi quần sao?

Ba người đều chết lặng!

Cái này . . .

Đây là loại não mạch thần kỳ gì vậy?

Đàn ông tử thi đều cởi áo, là bởi vì nếu cởi quần thì bầu không khí liền trở nên kỳ quái?

Suy ngẫm kỹ càng lại!

Cũng đúng!

Cũng không sai!

Thế nhưng mà, cứ cảm thấy là lạ ở chỗ nào đâu!

"Àm!"

Một tiếng vang trầm, lão binh bị một quyền của Vương Thiết hung hăng đập vào trên mũi.

Lảo đảo một cái ngồi sập xuống đất.

Mất một lúc, có năm lão binh đều bị Vương Thiết đánh ngã!

Chiêu thức đại khai đại hợp! Chính là cổ võ Hồng Quyền!

"Mẹ nó! Tiểu tử này thật sự ác liệt!"

Huấn luyện viên Trần Lập cũng phải đánh giá khá cao.

Các lão binh cũng không dám tùy tiện xông lên, nếu lại bị quật ngã, chẳng phải mất hết mặt mũi sao?

Vương Thiết lau mồ hôi trên trán, làn da màu đồng dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ.

Vẻ mặt hưng phấn nói: "Còn ai nữa? Không ai lên nữa sao?"

Trần Thần: "Nhóc con được lắm! Nam thần! Xong lên chơi hần!"

"Được lắm! Nam thần! Cho hần biết thế nào là lễ độ!"

"Nam thần! Nam thần! Nam thần!"

Trần Thần mở màn, vô luận là tân binh vẫn là lão binh đều hòa theo ồn ào.

Giang Nam liếc mắt!

Mẹ nó tên Trần Thần này chính là muốn trả thù oa!

Phải cho tên này ghi nhớ thật lâu mới được!

Ánh mắt Vương Thiết cũng rơi vào trên người Giang Nam!

Kỹ thuật cận chiến của bản thân còn chưa từng sợ qua ai!

Hơn nữa còn học qua Hồng Quyền chính quy, chiêu thức đại khai đại hợp, không có nửa phần sợ!

Kỹ thuật bắn súng của Giang Nam là thần! Nhưng Vương Thiết cũng không tin kỹ thuật chiến đấu cận thân của Giang Nam cũng sẽ mạnh hơn mình!

"Sao nào? Làm được không?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Được! Nói làm là làm!"

Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, Giang Nam liền bắt đầu cởi thắt lưng quần!

Mắt nhìn thấy liền sắp cởi xuống!

Ngay cả Vương Thiết đều mang vẻ mặt kinh khủng!

Không khỏi lui lại hai bước . . .

Con mẹ nó?

Người là đang muốn làm cái gì?

Lão binh và tân binh đều ngu người.

Khuôn mặt Sơn Miêu ửng đỏ!

Kéo cánh tay Giang Nam lại, trợn mắt nói: "Tỷ thí thì tỷ thí, người cởi quần làm gì?"

An Ninh cũng ngậy đại!

Duy chỉ có Tô Nhuế là mang theo vẻ mặt hơi hưng phấn nhìn xem Giang Nam, lại nhìn Vương Thiết!

Tâm hồn hủ nữ cháy hừng hực.

Giang Nam: "Bọn họ tỷ thí đều cởi áo, khí thế bão táp!"

"Ta nghĩ thử xem! Cởi quần tỷ thí có phải cũng có buff gia trì hay không!"

Sơn Miêu: ? ? ?

An Ninh: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Người vẫn còn cân nhắc chuyện này à?

Người nghe thử đi, lời người nói còn là tiếng người sao?

Nếu thật sự để cho Giang Nam cởi!

Đây thật sự liền trở thành người đầu tiên của Hoa Hạ trong 5000 năm qua cởi quần tỷ thí!

Có thêm buff gia trì hay không thì ta không biết!

Nhưng con mắt thì nhất định sẽ bị lóa mù!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 333!]

[Giá trị oán khí từ Tô Nhuế + 333!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

Ân!

Không uống công bản thân rút thắt lưng quần!

Nhưng ở dưới con mắt muốn giết người của Sơn Miêu, đến cùng cũng không có cõi hết.

Lại đem áo cởi ra!

Lộ ra một thân cơ bắp cân xứng lại không chút cồng kềnh!

Góc cạnh rõ ràng giống như đao khắc rìu đục!

Dưới ánh mặt trời, Giang Nam nhẹ nhàng khoan khoái, khoe miệng luôn luôn mang theo một nụ cười nhạt!

Khiến cho con tim của các thiếu nữ giữa sân đều đập rộn lên, trong lòng thấy loạn!

Giang Nam chậm rãi đi vào giữa sân.

Cực kỳ thả lỏng đứng tại chỗ, thản nhiên nói: "Lên! Đối chiến chính diện!"

Chương 132 -

Sắc mặt Vương Thiết ngưng trọng, bên trong đôi mắt lộ ra sự sắc bén.

Giang Nam cứ như vậy mà tùy ý đứng tại chỗ, thậm chí không thèm bày tư thế!

Thế nhưng vẫn không tìm được điểm sơ hở nào từ trên người hắn!

Như vậy lại càng khiến Vương Thiết cảm thấy một loại cảm giác áp bách đủ để ngạt thở!

Nhưng cũng không quá nhiều như vậy!

Cất bước tiến lên!

Vương Thiết nắm chặt đấm giống như là như đạn pháo đập tới, thậm chí như có tiếng xé gió xuất hiện.

Giang Nam không trốn tránh, mắt thấy nắm đấm đã sắp nện vào trên mặt hắn!

Tất cả mọi người đều nín thở nhìn theo!

Chẳng lẽ nam thần chỉ là một tên lừa gạt?

Sợ tới choáng váng?

Nhưng vào lúc này, Giang Nam động!

Một chân nhẹ giơ lên, hướng về đầu gối của Vương Thiết đập một cái!

Vương Thiết nháy mắt mất đi trọng tâm!

Quyền phong xoẹt qua gương mặt của Giang Nam!

Thân thể nghiêng về phía trước, như muốn té ngã!

Trong kinh hãi, hắn thấy được nắm đấm của Giang Nam!

Giống như là Giao Long phá hải!

Nhanh! Chuẩn! Hung ác!

"Rầm!"

Một tiếng vang trầm, nắm đấm đập vào trên bụng Vương Thiết!

Lực lượng khổng lồ khiến cả người Vương Thiết đều cách khỏi mặt đất!

Thân người cong lại như một con tôm bự!

Quỳ trên mặt đất ôm bụng! Con mắt bạo trừng, trong đó tất cả đều là tơ máu đỏ.

Giãy dụa một hồi, đều không thể đứng dậy!

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh!

Tô Nhuế há to miệng, không thể tin mà nhìn Giang Nam!

Sự lợi hại của Vương Thiết rõ như ban ngày!

Thế nhưng Giang Nam chỉ dùng một cước lại thêm một quyền?

Nhẹ nhàng thoải mái! Hơn nữa trong mắt mọi người!

Vương Thiết đã mất đi cân bằng càng giống như tự mình đâm đầu vào nắm tay của Giang Nam!

Chuyện này sao có thể!

Con mắt của huấn luyện viên Trần Lập tỏa sáng, chỉ với một đấm và một đá này đã thể hiện được rất nhiều!

Một Vương Thiết! Căn bản không thử được thực lực của Giang Nam!

Thiếu niên này, đến tột cùng mạnh cỡ nào?

Hắn muốn nhìn thử!

"Điều lên hết cho ta! Ai đánh ngã Giang Nam! Miễn ba ngày huấn luyện thân thể!"

Lời này vừa ra!

Vô luận là lão binh, vẫn là tân binh đều đỏ ngầu con mắt!

Nguyên một đám tựa như mãnh hổ xuất lồng cuồn cuộn xông tới!

"Mẹ nó! Chơi hắn!"

"Chúng ta có nhiều người như vậy, không hạ nổi nam thần sao?"

"Hôm nay nam thần không ngã, đừng nói chúng ta là Âm Dạ!"

Giang Nam: ? ? ?

"Con mẹ nó!"

"Lão già kia! Người phun hết dưa hấu của ta ra!"

Còn có thể chơi như vậy sao?

Lúc này Giang Nam liền muốn chạy!

Sơn Miêu: "Tiểu Nhuế! Thả lĩnh vực!"

Giang Nam trực tiếp bùng nổ!

Mẹ kiếp!

Sao cứ cảm giác Sơn Miêu chiêu mộ cô nương này đến Âm Dạ chính là vì khắc chế mình a!

"Ta nói cho các người biết! Các người không thể đánh lại ta!"

Các lão binh bị chọc giận.

"Cho người biết thế nào là lợi hại!"

"Không chơi ngã người, ta lộn đầu đi vệ sinh!"

"Để ta dạy người cách làm người! Nhìn ta . . . Ngao!"

Lão binh kia còn chưa nói xong đã trực tiếp bị Giang Nam đâm cho một quyền!

Con mắt trợn trắng, nằm thẳng tắp trên mặt đất!

Chỉ thấy Giang Nam cười trần tung hoành trong đám người!

Từng quyền thả ra! Trong mắt tràn đầy hưng phấn!

Một quyền lại một quyền!

Các lão binh vốn cho rằng Giang Nam gặp phải nan đề hai quyền không địch nổi bốn tay!

Nhưng trên thực tế Giang Nam bạo phát giống như một tòa núi lửa di động!

Nắm đấm cực nặng! Bị một quyền nện vào, liền giống bị xe tải đụng phải!

Thân pháp khủng bố, kỹ thuật càn là kinh người!

Vật lộn, tán đả, nhu thuật Brazil, Thái quyền, phong cách thay đổi liên tục!

Căn bản không bắt được bóng dáng của Giang Nam!

Dù là nắm đấm đầm vào trên người Giang Nam, nhưng cảm giác như đâm trúng tấm thép!

Tay đều bị chấn động!

Tổ chất thân thể chống lại được một chiếc G-Class tông cho bay hơn 30 mét, mà không phát hiện chút thương tổn nào!

Há có thể bị một quyền hai quyền quật ngã?

15 phút đồng hồ sau! Trên mặt đất nằm một đồng người!

Giang Nam chống đầu, thở dốc từng ngụm!

Mồ hôi trong suốt theo cằm nhỏ xuống, cả người giống như mới vớt từ trong nước ra!

"Người anh em nói lộn đầu đi vệ sinh kia, thời điểm đi nhà xí nhớ gọi ta một tiếng!"

Trần Thần khóc: "Nam thần! Ta mẹ nó sai rồi oa!"

Trần Lập ngồi không yên!

15 phút đồng hồ đánh ngã 70 gã quân đoàn Âm Dạ!

Thậm chí còn có khí lực nói đùa!

Cái này con mẹ nó là kỹ thuật chiến đấu khủng bố gì vậy?

Chiến Thần Hoa Hạ?

Hắn đi lính nhiều năm như vậy còn chưa bao giờ thấy qua ai ở độ tuổi nhỏ như vậy, lại mãnh liệt đến mức này!

Tô Nhuế đã ngây dại!

Cô rốt cuộc đã biết vì sao Sơn Miêu muốn đích thân xuất thủ bắt Giang Nam trở lại rồi!

Bằng không thì sợ là không có người có thể làm được như Giang Nam!

Trong mắt đã mang theo vài phần sùng bái!

Mạnh! Quả thực mạnh đến phát nổ!

Đúng lúc này!

Chỉ thấy Sơn Miêu đuổi đầu lưỡi đỏ liếm liếm môi một cái!

Trong mắt đều là sự hưng phấn!

Bỏ đi quân trang! Buộc tóc đuôi ngựa!

Lạc Thiên Hồng mặc một thân áo bra thể thao, cơ bắp rõ ràng!

Tám khối cơ bụng! Thân cao một mét chín khỉn bố khiến cho cô so với nam binh bình thường càng có lực áp bách hơn!

Chương 133 -

"Đánh thắng ta! Về sau bất luận buổi huấn luyện nào người cũng có thể không tham gia!"

Lời này vừa nói ra!

Đám người nằm giả chết trên mặt đất vội vàng bò lên!

Trong mắt đầy hưng phấn!

Đội trưởng Sơn Miêu sắp xuất thủ?

Lạc Thiên Hồng!

Cái tên khiến cho quân đoàn Âm Dạ Hoa Hạ đều có thể rung chuyển ba lần!

Cho dù là bên trong quân đoàn Long Uyên Hoa Hạ cũng được lưu truyền!

Đủ thấy được sự cường đại khủng bố của cô!

Ánh mắt không khỏi trở nên thương hại nhìn về phía Giang Nam!

Hôm nay chỉ sợ nam thần sẽ bị thu thập rồi nha.

Giang Nam cũng giật cả mình.

Không có người nào hiểu rõ sự kinh khủng của Sơn Miêu hơn mình!

Cô đánh với mình?

Thật sự?

"Không cho phép dùng dị năng! Làm sao ta thắng được chứ?"

Giang Nam vừa nói ra lời này.

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn! Thật sự muốn so đấu sao?

Giang Nam sợ là không biết hoa vì đóa hồng này nổi danh như vậy a!

Sơn Miêu bẻ bẻ cổ: "Thắng đến một người nhận thua mới thôi!"

"Rầm!"

Kèm theo một tiếng vang dữ dội!

Đất đá cứng rắn trên mặt đất đột nhiên bị Giang Nam giẫm ra một cái hố!

Thân thể như mũi tên bắn ra!

Tốc độ gần như sắp đến mức độ mơ hồ!

Tất cả mọi người sợ choáng váng!

Vậy mà thật sự xuất thủ!

Hơn nữa còn ở thời điểm Sơn Miêu vừa dứt lời! Lập tức xuất thủ!

Xoay người đá bay!

"Ầm!"

Mặt giày hung hăng đá vào dưới cằm Sơn Miêu!

Dọa người là, Sơn Miêu chỉ hơi lệch ra phía dưới!

Giờ khắc này hai tay cô đã bắt được chân của Giang Nam!

Tóm lấy toàn bộ thân thể hắn, giống như là đang vật bao cát, ném mạnh xuống mặt đất!

Tiếng gió bên tai gào thét, Giang Nam lấy tay chống đất, hóa giải lực lượng!

Ngay sau đó khom lưng tiến lên, mang theo một lực ly tâm cực lớn! Một cùi chỏ hung hăng thọc về hướng huyệt thái dương của Sơn Miêu.

Nhưng cùng lúc đó!

Đầu gối của Sơn Miêu cũng dựng lên như một chiếc rìu khổng lồ phá băng!

"Ầm!"

Thân thể Giang Nam bị húc bay hơn 5 mét!

"Tê ~ đau oa!"

Chỉ thấy Sơn Miêu giơ nắm đấm lên, thân thể bật nhảy!

Ánh mắt đầy hưng phấn!

Lâu lắm rồi mới có người làm cô phấn khích như vậy!

Giang Nam!

Người thật sự khá lắm!

Sơn Miêu chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy chiến ý!

Máu sôi trào!

Thậm chí hưng phấn tới phát run!

Loại cảm giác này, đã rất lâu rồi Sơn Miêu chưa từng gặp lại!

Giang Nam vượt vượt bụng, nhìn ánh mắt của Sơn Miêu thì rụt cổ một cái!

Mẹ kiếp!

Bạo long thú hình người đã thức tỉnh!

Có chút khủng bố!

Giang Nam có thể cảm giác được, dù không cần tới dị năng!

Tổ chất thân thể của Sơn Miêu cũng mạnh tới đáng sợ!

Thậm chí vượt qua bản thân.

Mình nhờ có được thủy đại lực cường hóa mới có tổ chất thân thể mạnh như vậy!

Sơn Miêu thì sao?

Tự thân luyện tập ra?

Sau lưng đã phải trải qua những cực khổ thế nào?

Không có thời gian cho Giang Nam do dự, Sơn Miêu đã vung tới một cú trọng quyền!

Giang Nam vung quyền chống lại.

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Hai người cứ như vậy mà lao vào nhau ngay trên sân tập.

Từng quyền đâm vào da thịt!

Từng quyền kia nện vào trên máu thịt tạo ra âm thanh giòn vang, thực sự khiến cho người ta cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Mỗi một món đều giấu giếm sát chiêu!

Mỗi một giây đều kinh tâm động phách!

Giữa sân đã không còn một người nói chuyện, hoàn toàn đắm chìm trong trận đấu giữa hai người!

Không muốn dời tầm mắt đi dù chỉ một giây.

An Ninh: "Huấn luyện viên! Thế nào? Giang Nam có cơ hội sao?"

Tô Nhuế ở một bên cũng nghiêng tai lắng nghe!

Trần Lập mang vẻ mặt ngưng trọng: "Lạc nha đầu nghiêm túc! Không có người chịu được!"

"Tố chất thân thể Giang Nam thua thiệt!"

"Coi như không dùng tới dị năng, tố chất thân thể của Lạc nha đầu cũng là cấp Hoàng Kim!"

"Lại thêm kỹ thuật chém giết được luyện ra từ nhiều năm thực chiến, chỉ sợ Giang Nam không đọ lại được!"

Trần Lập không nói gì!

Cho dù Giang Nam thua, cũng đủ quá kinh khủng!

Phải biết, hắn chỉ mới Thanh Đồng a!

Tố chất thân thể thậm chí có thể sánh ngang với Sơn Miêu ở cấp Hoàng Kim đỉnh phong?

Tên nhãi này ăn gạch để trưởng thành a?

Đúng lúc này, Giang Nam lâm vào nguy cơ!

Sơn Miêu lướt tới vị trí sau lưng Giang Nam!

Tam giác cố định trên đỉnh! Giang Nam mắt trợn trắng!

Các lão binh:

"Kết thúc rồi kết thúc rồi! Đội trưởng đã khóa tay, một khi chiêu này thành hình, khó mà giải!"

"Nam thần cũng thật lợi hại! Trự được thời gian dài như vậy!"

"Đội trưởng nghiêm túc! Ta nhìn ánh mắt cô ấy đều run rẩy!"

Nhưng vào lúc này!

Tất cả mọi người trợn tròn mắt!

Chỉ thấy đôi mắt to của Giang Nam trợn thẳng!

Lè lưỡi, hướng về phía cánh tay trắng nõn của Sơn Miêu đang ghì chặt cổ mình, cuống liếm một trận!

"Lép nhép~ lép nhép~ lép nhép~ "

Sơn Miêu cảm giác được cánh tay của mình ấm áp trơn ướt, cúi đầu nhìn, đều trợn tròn mắt!

Giang Nam! Vậy mà liếm ta cánh mình?

"Nha! Người làm gì?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Bất giác thả lỏng.

"Hắc hắc! Thử xem thơm hay không nha!"

Chỉ có đồ ngọc mới đối cứng với Sơn Miêu!

Đây không phải là muốn chết sao?

Giang Nam biết mình có bao nhiêu cân lượng!

Đánh thì đánh nhưng mà! Nhưng ai nói đánh không lại thì phải thua chứ?

Người vô sỉ tự có diệu kế!

Chương 134 -

Tất cả mọi người đều chết lặng!

Liếm cánh tay?

Nhìn thử xem đây có phải là chuyện mà con người làm ra hay không?

Duy chỉ có Tô Nhuế che mặt!

Lần này, Sơn Miêu cũng được nếm mùi cảm giác khủng hoảng của mình vào tối hôm đó!

Mượn cơ hội này, ngẩng đầu lên và tránh thoát khỏi trói buộc của Sơn Miêu!

Vừa muốn trở mình!

Thế nhưng Sơn Miêu lại đặt toàn bộ Giang Nam ở dưới thân, cưỡi ở trên người hắn, vẻ mặt nổi giận!

Vật mũi Giang Nam tràn đầy kinh khủng!

Lúc trước Đại Địa Bạo Hùng cũng bị như vậy!

Có thể tưởng tượng, sau một khắc năm đấm của Sơn Miêu liền sẽ rơi xuống như mưa!

Ngay tại khoảnh khắc Sơn Miêu đập quyền xuống.

Giang Nam đưa tay bắt lấy, mười ngón bấu chặt!

Sơn Miêu trừng mắt, một năm đấm khác lại đập!

Giang Nam lại đón lấy! Mười ngón bầu chặt!

Quát lên một tiếng lớn:

"Nhìn thần kỹ của tiểu gia ta!"

"A Trân yêu A Cường ~"*

"A Trân yêu A Cường ~"*

(*): Tên một bài hát về tình yêu

(*): Tên một bài hát về tình yêu

Chỉ thấy hai tay Giang Nam hung hăng hăng đưa tay ra! Bởi vì mười ngón của hai người bầu chặt!

Cánh tay của Sơn Miêu cũng không tự chủ được mà bị Giang Nam duỗi thẳng ra!

Chuyện này sẽ khiến cho nửa người trên của Sơn Miêu hoàn toàn không có điểm tựa!

Mất đi cân bằng!

Bị Giang Nam kéo về hướng trong lồng ngực của hắn!

Sơn Miêu mang theo vẻ mặt kinh khủng!

Bởi vì trong tầm mắt của vô, khuôn mặt của Giang Nam đang cực tốc phóng đại!

Mà Giang Nam cũng bấu môi ra!

(*- 3- *)♡

Mắt thấy sắp bị hôn tới!

"Moah!"

Vào giây phút cuối cùng, Sơn Miêu vô ý thức nghiêng đầu.

Nhưng vẫn bị Giang Nam hôn lên bên sườn mặt.

"Chụt!"

Ấm ấm mềm mềm!

Cũng rất thoải mái~

Giữa sân giống như lâm vào sự chết lặng!

Dám hôn đội trưởng?

Là cố ý sao?

Chuyện này!

Cái này con mẹ nó là thao tác thần tiên gì vậy?

Thần kỹ!

Thật mẹ nó là thần kỹ oa!

Còn có cái gì mà A Trân yêu A Cường?

"Nha! Ta giết người!"

Khuôn mặt Sơn Miêu đỏ thẫm như máu! Triệt để hoảng loạn!

Liều mạng giây dựa!

Thế nhưng hai cánh tay đều bị Giang Nam chế trụ!

Ngay cả chân cũng bị Giang Nam lão thụ bàn căn* đè lại!

lão thụ bàn căn*

(*): sống lâu như cây lâu năm và vững chắc như bàn thạch

(*): sống lâu như cây lâu năm và vững chắc như bàn thạch

"Không nên xấu hổ nha! Lại đây!"

"Lại thơm một cái! Moah moah taz ~"

Giang Nam bấu môi, liềm mạng hướng phía trước!

Mà Sơn Miêu thì lại không ngừng hướng trốn về phía sau.

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giấy dựa cỡ nào cũng đều không thoát ra được!

Nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, một bên sườn mặt còn lại của bản thân cũng khó thoát khỏi kiếp nạn này!

Rốt cuộc!

"Được rồi! Ta nhận thua!"

"Oanh!"

Khí thế tối đỉnh của cường giả Hoàng Kim triệt để bắn ra!

Luồng khí khủng bố lập tức khiến cát và đá bắn tung tóe khắp sân cát!

Cả người Giang Nam đều bị cắm sâu trong đất . . .

Sơn Miêu liền vội vàng đứng lên, lấy tay lau bản thân gương mặt!

Trên mặt đỏ ửng chưa tán!

Hốc mắt cũng có chút ửng đỏ!

"Mọi người nhìn thấy sao?"

"Cố đôi khi thực lực cũng không phải là tiêu chuẩn duy nhất để chi phối thắng bại!"

"Nhưng mà! Cũng không cho phép học theo hần!"

"Hừ hừ! Không biết xấu hổ!"

Sơn Miêu tức tới dậm chân, hung hăng trừng nhìn Giang Nam!

Mau rời đi!

Tất cả mọi người trợn tròn mắt!

Vị đội trưởng bình thường lạnh như núi băng vậy mà lại lộ ra một mặt nữ tính như vậy?

Mặt đỏ rần?

Giang Nam có chút chột dạ!

Cái gọi là gan càng lớn, thu hoạch càng nhiều chính là thế này!

Dù sao cũng đã thắng!

Không cần phải tham gia huấn luyện!

Nhưng chuyện lần này không khác gì sờ mông cộp!

Sơn Miêu sẽ không thẹn quá hoá giận!

Buổi tối lại cuồng đánh mình một trận, rồi giết người vứt xác hay không?

Hừ hừ!

Mặc kệ!

Dù sao thơm cũng đã thơm! Chiếm được tiện nghi!

Nhưng nhìn lấy hốc mắt Sơn Miêu ửng đỏ.

Giang Nam lại hơi hồi hận vì đã bắt nạt cô!

Con mắt Trần Thần sáng lên: "Con mẹ nó! Nam thần lợi hại oa!
Ta muốn học thần kỹ kia của người!"

"Ta cũng muốn học!"

"A Trần yêu A Cường? Quá vô sỉ đi!"

Trần Lập: "Ai! Bởi vì cái gọi là nước quá trong ắt không có cá,
người đê tiện thiên hạ vô địch!"

Giang Nam: ? ? ?

Lão già kia!

Không biết sử dụng thành ngữ thì đừng có tùy tiện nó được
không?

Mắng ai tiện?

"Các người muốn học? Chỉ sợ là không có thiên phú này!"

Đám người sững sờ: "Vì sao?"

"A! Đây là cấm thuật, một khi dùng tới! Nếu không có được
sắc đẹp dương quang suất khí, phong thần tuần lãng như ta đây!"

"Sẽ chỉ khiến các người chết càng nhanh!"

"Còn nếu đã có tuổi rồi, có khi còn bị bắt vì tội dâm ô!"

Trần Thần: ? ? ?

Trần Lập: ! ! !

Mẹ kiếp!

Đây là trá hình mắng bọn ta khó coi đúng không?

Dung mạo người đẹp thì hay lắm sao?

[Giá trị oán khí từ Trần Lập + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

. . .

"Ai? Các người đừng đi oa?"

"Đào ta ra khỏi mặt đất trước đã chứ?"

Trần Thần: "Phi! Vô sỉ!"

"Hừ hừ! Không biết xấu hổ!"

"Tự mình bò ra đi!"

Giang Nam: ? ? ?

Kết thúc một ngày huấn luyện vất vả!

Về tới ký túc xá, Vương Thiết thế mà lại là một quân tử, tuân thủ ước định!

Lấy nước rửa chân cho Giang Nam, trải giường chiếu . . .

Cứ đi tới đi lui!

Giang Nam cười hắc hắc vui vẻ, nhìn tên này cũng thuận mắt hơn nhiều!

Nhanh mồm nhanh miệng, không phục thì làm.

Chương 135 -

Đối với đám người đã yên lặng thủ hộ Hoa Hạ, gặp cường phong bạo vũ sẽ luôn xông lên đầu tiên, trong lòng Giang Nam kính nể!

Linh khí khôi phục 20 năm!

Sở dĩ Hoa Hạ có thể ổn định, an khang! Chính là nhờ đám người này yên lặng trả giá mọi thứ.

Vì nhân dân, gánh vác trọng trách tiến lên.

Bây giờ, bản thân cũng đã trở thành một thành viên trong số bọn họ rồi sao?

Cho tới bây giờ, Giang Nam cũng chưa cảm giác được đây là sự thật!

10 giờ thổi kèn tắt đèn, có thể nói trong khí tức xá nhắc lên một trận cuồng phong sóng lớn!

Tiếng nghiêng răng, tiếng đánh răng, tiếng lẩm bẩm, còn có nói mớ!

Đáng sợ nhất là, nói mớ mà mẹ nó còn có thể nói chuyện cùng nhau!

Ban đêm, Giang Nam vẫn mở to hai con mắt!

Tâm lý sụp đổ!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 111!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 111!]

. . .

Mẹ kiếp?

Còn đang cấp nhật?

Đã cập nhật cả một buổi chiều!

Không phải chỉ moah một chút thôi sao?

Cần phải tức giận tới vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

. . .

Giang Nam: ? ? ?

Nằm ở trên giường, hần không khỏi rùng mình một cái!

Cái này . . . Thật sự không sẽ không giết người diệt khẩu a!

Nằm ở trên giường lật qua lật lại không ngủ được, Giang Nam thật sự nhịn không nổi.

Thuần di một cái không thấy bóng dáng đâu!

Cùng lúc đó, Sơn Miêu bên ngoài phòng làm việc!

Giang Nam nhẹ nhàng đẩy cửa ra, phát hiện cô đang nằm sấp ở trên bàn làm việc nghỉ ngơi.

Lúc này mới yên tâm, thuần di một cái vào văn phòng.

Dưới ánh trăng, Sơn Miêu gục xuống bàn ngủ rất sâu.

Trên khuôn mặt không có sự lạnh lẽo như trước đó.

Mà nhiều hơn mấy phần hiền hòa.

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 111!]

. . .

Giang Nam: ? ? ?

Nằm mơ cũng không tha thứ?

Đây là mơ tới cái gì?

Trên bàn làm việc bày đầy văn kiện lộn xộn, cô đều dùng bút đỏ đánh dấu, rất là nghiêm túc.

Đột nhiên, Giang Nam có chút đau lòng vì cô!

Người phụ nữ có bề ngoài cường hãn này, rốt cuộc nội tâm của cô như thế nào. . .

Chỉ thấy Giang Nam tiện tay sờ mó.

Một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan ở trong tay.

Bị Giang Nam nhét vào trong lòng bàn tay Sơn Miêu.

Sau đó cầm bút lên viết viết trên tờ giấy trắng.

Cười hắc hắc hai tiếng.

Sau đó đem quân phục nhẹ chân nhẹ tay trùm lên trên người cô.

Thuấn di một cái không thấy bóng dáng.

Sau ba phút, Lạc Thiên Hồng chậm rãi mở ra hai con mắt.

Xuất thần nhìn là kẹo sữa thỏ trắng trong tay, ngây người thật lâu.

Ngay sau đó thấy được dòng chữ mà Giang Nam để lại!

"Xin lỗi! Cho người viên kẹo để ăn!"

"Đừng tức giận nữa nha!"

"Chú ý nghỉ ngơi, về sau đừng ngủ ở văn phòng!"

"Cười nhiều một chút! Người cười lên dễ nhìn hơn!"

(๑□๓´)๑

Sơn Miêu bật cười.

Cô cười lên thật sự nhìn rất đẹp, trên gương mặt là hai cái lúm đồng tiền rất là say lòng người.

Ăn kẹo sữa thỏ trắng mà Giang Nam cho.

Thật rất ngọt! Rất ngọt!

...

Thuần di trở về trên giường, Giang Nam thật sự mẹ nó ngủ không được oa!

Quả thực quá náo nhiệt!

Trong đau khổ Giang Nam nổi lên tâm tư, trù mình trong chăn.

Lại móc ra một túi kẹo nổ Tim Đập Âm Âm!

Đây là hàng tồn kho tích lũy trước đó.

Trong lúc rảnh rỗi, nhất định muốn dùng một chút!

Cho dù có đang ở trong doanh trại của quân đoàn Âm Dạ, cũng không thể tụt lùi!

Xé mở bao bì, hút một ngụm!

Ngay sau đó mãnh liệt hút!

Ân! Thoải mái ~

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Tiếng nổ kịch liệt vang lên trong miệng Giang Nam!

Thân thể Giang Nam bất an giãy dụa, run rẩy!

Không ngừng hút!

Thống khổ lại khoái hoạt!

Con hàng kẹo nổ này cái gì cũng tốt, chỉ là mẹ nó quá nổ oa!

Mà theo từng đợt run rẩy của Giang Nam.

Giường sắt hai tầng trong ký túc xá cũng bắt đầu phát ra âm thanh!

"Kẹo kẹt ~ kẹo kẹt ~ kẹo kẹt ~ "

Phải gọi là nhịp nhàn.

Khiến cho Trần Thần ở giường dưới đều bị lắc lư cho tỉnh, nghe giường trên truyền đến chấn động.

Tiếng "kẹo kẹt" có vận luật kia.

Cảm giác tiết tấu!

Trần Thần lập tức đã hiểu.

Lộ ra biểu hiện quý ông mang tính biểu tượng (ㄖ ㄣ)

Nam thần được nha!

Nửa đêm trùm chăn dùng tay hành sự?

Trách không được kỹ thuật bắn súng trâu bò như vậy!

Chắc chắc chắc!

Thế là dùng chân đẩy ván giường.

"Nam thần! Sắp xong chưa nha"

"Người còn trẻ! Nên chú ý thân thể nhiều hơn!"

"Làm nhiều không tốt!"

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ nó cái gì mà chú ý thân thể oa!

Mẹ nó là thứ đồ chơi trong miệng lão tử thực sự quá kịch liệt!

Nhịn không được mới run lắc!

Con mẹ nó có phải người hiểu sai gì rồi hay không oa!

Không khỏi chui ra khỏi chăn, hung hăng liếc mắt trừng Trần Thần.

Lại chui trở về ổ chăn!

Giang Nam ngược lại cũng muốn giải thích, thế nhưng mẹ nó thật sự không há mồm ra được!

Há miệng, liền như súng Gatling nổ đạn!

Toàn bộ người trong ký túc xá đều đến thì phải làm sao?

Còn tưởng rằng địch tập kích a!

Chương 136 -

Trần Thần nhìn Giang Nam?

Con mẹ nó?

Đầu đầy mồ hôi? Cái này mẹ nó phải kịch liệt cỡ nào a!

Lợi hại oa!

Thế nhưng tiếp theo, kẹo nổ Tim Đập Ầm Ầm triệt để bộc phát!

Giang Nam cảm giác mình đều sắp phi thẳng tới nơi!

Không ngừng run rẩy!

Sau đó giường chiếu liền . . .

"Kẹo kệt kẹo kệt kẹo kệt . . .

Trần Thần: ! ! !

Con mẹ nó!

Không được a!

Quá kịch liệt rồi a!

Lại tiếp tục như thế, giường sẽ sập mất!

Thế là Trần Thần đi tới xốc chăn bông của Giang Nam lên!

"Nam thần! Đã đủ rồi, người như vậy. . ."

Lời còn chưa nói hết, hai người đều sửng sốt!

Chỉ thấy Giang Nam cầm một ống hút, trên gối đầu còn có một túi bột màu trắng bị xé mở. . .

Trong mắt hai người tất cả đều là kinh khủng!

Sắc mặt Trần Thần lập tức trở nên lạnh lùng, hỏi: "Người là đang làm cái gì?"

Giang Nam liền hoảng!

Cái này con mẹ nó nếu để cho đám đại lão này biết buổi tối mình lại vụng trộm trốn trong chăn ăn kẹo nổ!

Ta còn sống được hay không?

Hình tượng nam thần cấp ba không thể lập tức sụp đổ oa!

"Lão Trần . . . Người, người đừng lộ ra!"

Trần Thần cả giận nói: "Ta không lộ ra?"

"Người có biết người đang làm gì không?"

"Nơi này là căn cứ quân sự!"

"Người là đang phạm pháp!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái gì mà phạm pháp?

Con mẹ nó là ai quy định không thể ăn kẹo nổ trong căn cứ quân sự?

Mẹ nó ta ăn kẹo nổ cũng là phạm pháp?

Giang Nam liếc mắt: "Người đừng nói ra! Ta chia người một chút để ném thử!"

Trần Thần: ! ! !

"Còn muốn kéo ta xuống nước?"

"Ta cho người biết Giang Nam! Cái thứ đồ chơi này, đời này người cũng không thể đụng tới nữa!"

"Người còn trẻ, ta là vì muốn tốt cho người!"

"Nếu còn chưa nghiệm hần thì phải nhanh cai!"

"Nếu nghiệm rồi vẫn nên tự thú đi, tích cực tiếp nhận trị liệu!"

Viều lộ của Giang Nam trở nên cực kỳ đặc sắc: "Người con mẹ nó đùa ta đấy à?"

"Cái đồ chơi này còn mẹ nó có thể nghiệm? Còn phạm pháp?"

Trần Thần ngạc nhiên: "Người không phải đang cắn thuốc sao?"

Giang Nam: ! ! !

"Ai con mẹ nó cắn thuốc chứ?"

"Lão tử mẹ nó là đang ăn kẹo nổ!"

Trần Thần cả giận nói: "Người còn giả biện?"

Giang Nam: ! ! !

"Ta giả biện mụ nội người!"

"Há mồm!"

Trần Thần vô ý thức há mồm, sau đó Giang Nam đem toàn bộ kẹo nổ còn lại nhát vào trong miệng hần!

Ánh mắt Trần Thần sáng lên: "Ngọt như vậy?"

Sau đó . . .

"Ầm!"

? ? ?

Kẹo nổ trực tiếp nổ tung ngay trong miệng Trần Thần!

Lúc ấy liền nổ cho hắn chết lặng!

Trợn trắng mắt, nằm thẳng tắp trên mặt đất co giật một trận.

"Cái này con mẹ nó. . ."

"Ầm! Ầm! Ầm!"

"Ngao!"

Trần Thần nằm trên mặt đất điên cuồng co giật, người uốn éo, tựa như một người lây nhiễm virus Zombie.

Chỉ nghe trong miệng hắn truyền đến một trận tiếng vang!

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc!"

Từng tiếng từng tiếng nối đuôi nhau phát ra, vang dội!

Quanh quần khắp cả ký túc xá!

Chỉ một thoáng, toàn bộ ký túc xá đều tỉnh giấc!

"Con mẹ nó! Có địch tập kích! Khẩn cấp tập hợp!"

"Kẻ địch có vũ khí hạng nặng! Đều mang cả súng Gatling đến?"

"Ta mẹ nó! Ta nghe lấy giống như là súng lược đạn!"

"Tự kiểm tra lại vũ trang của mình! Nhất định phải khiến cho kẻ địch có đi mà không có về!"

Một đám người phản ứng cấp tốc, đều mẹ nó mặc quần áo xuống giường tập hợp!

Cũng không biết ai mở đèn!

Sau đó tất cả mọi người đều mẹ nó trợn tròn mắt!

Chỉ thấy Trần Thần giống như một con Zombie co quắp quần quéo, đầu đầy mồ hôi!

Trong miệng phát ra âm thanh cộc cộc cộc cộc cộc cộc]!

Quân đoàn Âm Dạ: ? ? ?

Giang Nam che mặt!

Này thì không tin! Ta cho người biết!

Nổ chết người vương bát đản!

Còn mẹ nó dám nói lão tử cần thuốc?

Ta ăn kẹo nổ liền thành phạm pháp?

"Lão Trần bị làm sao vậy?"

"Tu luyện tẩu hỏa nhập ma? Hay là Resident Evil phiên bản hiện thực?"

"Kỹ thuật Beatbox này quá lợi hại oa! "

"Con mẹ nó? Lão Trần từ Bạch Ngân tám sao đột phá đến Bạch Ngân chín sao?"

Trần Thần: ! ! !

Ta tin!

Ta con mẹ nó tin rồi!

Đây là kẹo nổ! Chỉ là lực nổ mẹ nó quá lớn!

Trần Thần cảm giác toàn thân đều muốn sụp đổ tê dại, càng kinh khủng hơn là tốc độ hấp thu linh khí tăng lên gấp mười lần!

Quả thực giúp cho hắn thăng cấp!

Giật giật trọn vẹn ba phút, Trần Thần rốt cuộc lấy lại được sức!

Lau nước mắt nước mũi!

Ánh mắt óng ánh!

"Nam thần! Nam thần! Lại cho ta một bao kẹo nổ a!"

"Ta con mẹ nó nghiện rồi!"

Không nói tới vấn đề lực nổ!

Chỉ riêng tốc độ tu luyện gấp mười lần, quả thực khủng bố!

Hắn không nghiện mới là lạ!

Quân đoàn Âm Dạ ngây người?

Cái dáng vẻ như quỷ yêu vừa rồi là vì ăn kẹo nổ?

Tóm lại là hai còn hàng này nửa đêm không ngủ được, vụng trộm trốn trong chăn ăn kẹo nổ?

A ~

Đã lớn to người như vậy, còn ăn kẹo nổ!

Nhưng mà mẹ nó đây là nhãn hiệu kẹo nổ gì a?

Vang dội tới như vậy?

Giang Nam nhìn thấy ánh mắt của đám người nhìn mình, mặt mo đỏ ửng!

Xong rồi, rốt cuộc đã bị phát hiện!

Nam thần anh minh thần võ của bọn họ, nửa đêm trốn trong chăn vụng trộm ăn kẹo nổ?

Giang Nam thật sự muốn đập đầu vào gối đi chết!

Chương 137 -

Giang Nam nhướn mày: "Nghiện? Nghiện hay lắm! Nghiện thì con mẹ nó đi tự thú đi a!"

Trần Thần cái tên khốn kiếp này!

Mà đúng lúc này!

Giang Nam cảm giác không khí trong tức xá đều ẩm lên.

Nhóm quân đoàn Âm Dạ đều nhìn mình bằng ánh mắt không ổn lắm!

Sắc mặt của cả đám người đều bắt đầu phiếm hồng!

Biểu lộ của Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

Đáng chết!

Mị lực của ta không có lúc nào ngỗ ngược được mà!

Quân đoàn Âm Dạ cũng đều cảm thấy ngạc nhiên!

Đang xảy ra chuyện gì?

Vì sao hiện tại trong Giang Nam lại thuận mắt như vậy?

Cảm giác có chút yêu thích?

Thậm chí . . .

Thậm chí còn có chút đáng yêu?

Trong nháy mắt!

Bọn họ thậm chí cho rằng Giang Nam chính là định mệnh của đời mình!

Tim đập rộn lên! Trong lòng rối loạn!

Không được!

Không được rồi!

Mẹ nó hẳn là nam a!

Thế . . . Thế nhưng mà đẹp trai như vậy! Còn có bản lĩnh như vậy!

Còn . . .

Mẹ kiếp! Không đúng! Cái quỷ gì vậy!

Đây là tình đồng chí!

Nhất định là tình đồng chí nồng đậm!

Tất cả mọi người lắc đầu, thế nhưng vẫn không nhận được mà nhìn lên Giang Nam!

Giang Nam nuốt nước bọt! Biểu lộ càng hoảng sợ!

Mẹ nó còn có thể ngủ lại ký túc xá này sao?

Chỉ sợ lại có người anh em nào nửa đêm không khống chế được bản thân!

Mình thân là một người đàn ông chân chính!

Lại còn vô cùng nam tính!

Lỡ như gặp phải chuyện này thì phải làm sao chứ? vtb vtf

Vừa nghĩ tới đây Giang Nam đã bị dọa cho rùng mình một cái!

Nếu lão tử còn ăn kẹo nổ ở trong ký túc xá này nữa!

Mẹ nó liền không phải là người!

Giang Nam hạ quyết tâm thuận di một cái không thấy bóng đáng đâu!

"Trần Thần! Người là người thứ hai!

"Chuẩn bị tiếp uy lực của kẹo nổ đi a!"

"Hừ hừ!"

Trong túc xá, Trần Thần mang về mặt hưng phấn!

Cũng nhờ có kẹo nổ mà mình xông phá bình cảnh!

Bạch Ngân chín sao? Hoàng Kim ở trong tầm tay!

"Ân? Các người sao lại nhìn ta như vậy?"

Trần Thần cảm giác có chút không đúng!

Ánh mắt của đám chiến hữu không ổn!

Sao lại giống một đám sói già, đang nhìn một con cừu nhỏ không mặc quần áo?

"A! Lão . . . Lão Trần a! Không có chuyện thì đi ngủ sớm một chút a!"

"Ân! Ngủ đi ngủ đi!"

"Ân! Nhanh đi ngủ!"

"Ngủ đi mới tốt . . ."

Trần Thần về mặt kinh tởm: ? ? ?

. . .

Giang Nam ở hành lang không biết nên đi nơi nào, đi vài vòng lại tới trước cửa phòng làm việc của Sơn Miêu.

Nói gì cũng không dám trở về ký túc xá nữa!

Nếu không cửa hậu khó giữ được oa!

Nguy hiểm!

Quá nguy hiểm!

Nguyễn Trần Thần "Hạnh phúc" !

"Vào đi! Cửa không khóa!"

Giang Nam: ? ? ?

Đẩy cửa tiến vào văn phòng, Sơn Miêu đang đọc văn bản tài liệu!

Trên người còn khoác quân phục mà Giang Nam đã đắp lên cho cô.

Giang Nam hơi ngẩn ngơ!

Giờ phút này Sơn Miêu quả thực mỹ khối!

Ngũ quan rõ ràng, chiếc mũi cao thẳng! Hai con mắt chứa đầy sự lạnh băng, trước trán là từng sợi tóc rối!

Tổ hợp lại với nhau, lại có một loại mỹ cảm không nói ra được!

Làn da xuống cấp vì trải qua cảnh màn trời chiếu đất nhiều năm tại quân đoàn Âm Dạ cũng khôi phục trạng thái hoàn mỹ.

Sơn Miêu hiện tại, thật sự khiến cho Giang Nam ngây ngẩn!

Khuôn mặt Sơn Miêu đỏ lên, nhớ tới chuyện vừa rồi, không dám nhìn Giang Nam!

Không hiểu sao lại có chút tim đập rộn lên?

"Người . . . Người nhìn ta chăm chăm như vậy làm gì? Trên mặt ta dính gì sao?"

Giang Nam: "Có! Có dính sự đáng yêu!"

Lạc Thiên Hồng: . . .

Hắn học từ đâu mấy câu tán tỉnh sến súa như vậy chứ?

Vốn định quát lớn Giang Nam hai câu!

Lại đột nhiên có chút không đành lòng.

"Không quen ngủ ở ký túc xá sao? Bọn họ lúc ngủ rất ồn ào a!"

Giang Nam vò đầu không ngừng cười hắc hắc.

Sơn Miêu chỉ vào một bên: "Bên kia có phòng ngủ, trong khoảng thời gian này người cứ ngủ nơi này đi!"

"A!"

Vốn bên cạnh văn phòng có một phòng ngủ nhỏ cho một người!

Gian phòng không lớn, lại được dọn dẹp gọn gàng ngăn nắp!

Trên tủ đầu giường bày biện một bình nước, trong bình cắm một đóa hoa dại!

Giang Nam cười xán lạn một tiếng, thả mình xuống trên giường!

Gối nằm còn mang theo một chút mùi thơm, đây là gian phòng

của Sơn Miêu!

"Ta ngủ nơi này, người ngủ ở nơi nào a?"

Sơn Miêu: "Ngủ thì ngủ đi! Không ngủ thì lăn!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái quý gì!

Thật vất vả mới dịu dàng một hồi!

Toàn bộ mẹ nó đều là ảo giác!

Ngủ! Lão tử ngủ chết cho người xem!

"Mấy ngày nay, giúp ta chỉ dẫn tân binh, lại qua một đoạn thời gian, có thể sẽ để người dẫn theo bọn họ làm nhiệm vụ!"

Giang Nam: "Được thôi!"

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Cũng không hỏi thêm sao? Có thể sẽ rất nguy hiểm!"

Giang Nam xoay người, ý thức dần dần u ám, lẩm bẩm nói: "Có cái gì phải gỏi chứ? Ta tin người . . ."

Sơn Miêu nhìn Giang Nam nằm ở trên giường rồi suy nghĩ xuất thần!

Cô cười!

Sáng sớm hôm sau, quân đoàn Âm Dạ tập hợp!

Giang Nam nhìn Trần Thần bên cạnh, nhẹ nhàng đẩy hẳn một cái, cười hắc hắc nói: "Thế nào? Người anh em! Có đau chỗ nào hay không?"

Trần Thần mang theo đôi mắt thâm đen: ! ! !

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Chương 138 -

Bởi vì sợ hồng tâm thất thủ!

Tối hôm qua mẹ nó Trần Thần một đêm không ngủ!

Buổi tối hôm qua.

Trần Thần dùng thắt lưng gắt gao trói mình trên giường!

Mẹ nó hần cũng không dám lật người lại!

Đến cùng vẫn giữ được sự trong sạch của bản thân.

Thế nhưng nỗi sợ hãi kia cũng không mất đi được!

Mẹ nó kẻo nổ kia là do nhà nào sản xuất?

Thật sự quá kinh khủng!

Vì thăng cấp mà cửa hậu suýt thất thủ?

Hơi không có lợi lắm a!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Mà đúng lúc này.

Tất cả mọi người nhìn Sơn Miêu đều sửng sốt.

Má ơi!

Đây là nhan sắc thần tiên gì vậy?

Mắt vừa nhìn qua liền không dời đi nữa được chứ?

"Vì sao đều nhìn ta như vậy?"

An Ninh: "Báo cáo đội trưởng! Xin ngài soi gương lại mình!"

Sơn Miêu: ? ? ?

Cô móc cái gương nhỏ ra xem thử, không khỏi ngây người trong chốc lát!

Bản thân . . .

Bản thân giống như trở nên đẹp hơn?

Chỉ có một đêm? Làm sao sẽ . . .

Là bởi vì kẹo sữa thỏ trắng mà hôm qua mình ăn sao?

Trên đời này còn có thứ thần kỳ như vậy sao?

Còn có nhân sâm cứu mình một mạng kia.

Rốt cuộc Giang Nam còn muốn cho mình thêm bao nhiêu kinh hỉ mới đủ?

Ánh mắt cô lập tức rơi vào trên người Giang Nam.

Có chút oán trách nhìn hắn một cái.

Kẹo sữa có được công hiệu mỹ dung?

Cũng không nói với mình!

Giang Nam hắc hắc vui vẻ!

Mà nhóm quân đoàn Âm Dạ đứng ngồi không yên!

Con mẹ nó?

Tình huống hiện tại là như thế nào?

Đã bắt đầu liếc mắt đưa tình?

Tối hôm qua Giang Nam không có ngủ ở ký túc xá, mà sáng nay có người nhìn thấy hắn đi ra từ phòng làm việc của Sơn Miêu?

Ai da má ơi!

Chuyện này chẳng. . . chẳng phải là lén lút sau lưng sao?

Trách không được đội trưởng Sơn Miêu trở nên đẹp hơn!

Là nhờ vào tình yêu sao?

Chắc chắc chắc!

Nguyên một đám không khỏi âm thầm giơ ngón tay cái về phía Giang Nam!

Giang Nam: ? ? ?

"Giang Nam ra khỏi hàng!"

"Từ hôm nay trở đi, Giang Nam sẽ lấy thân phận huấn luyện viên để huấn luyện các người!"

"Có gì dị nghị không?"

Vừa nói ra lời này, tất cả mọi người đều kinh hãi!

Chỉ dùng trọn vẹn một ngày, Nam thần liền hồn thành huấn luyện viên?

Hơn nữa còn là thân phận tân binh!

Nhưng lại không có người không phục!

Hôm qua Giang Nam đã thể hiện bản lĩnh biến thái ngay tại hiện trường!

Nếu có thể học được thủ đoạn này mà nói. . .

Tất cả mọi người nhìn Giang Nam, ánh mắt cũng đều trở nên nóng bỏng!

Trần Lập: ? ? ?

Ta con mẹ nó thất nghiệp oa!

[Giá trị oán khí đến từ Trần Lập + 1000!]

Nhưng trong nửa tháng tiếp theo, tất cả mọi người đều cảm nhận được sự khùng bố của Giang Nam!

Chiến thuật điều tra, tính toán đo lường tọa độ, ẩn núp, chống mai phục, ám sát, chế định chiến thuật!

Tất cả môn học!

Giang Nam đều đạt tới cấp bậc thần tiên!

Thậm chí có thể thuần thục sử dụng tất cả các thiết bị quân sự như máy tính hành quân!

Có thể xưng là toàn năng!

Đối với một thiếu niên mới 18 tuổi, còn đang học cấp ba mà nói, nhất định là không có khả năng!

Thế nhưng Giang Nam thật sự nắm giữ mọi thứ!

Hơn nữa đều tinh thông!

Đối với chuyện này, Giang Nam tất nhiên không chút giấu nghề, dốc lòng truyền thụ!

Nửa tháng sau!

Vô luận là tân binh vẫn là lão binh, ánh mắt nhìn Giang Nam

đã giống như nhìn thần tiên!

Nam thần!

Đúng như danh xưng!

Ngay cả Sơn Miêu cũng đều trầm mặc!

Cô nhiều lần cho rằng Giang Nam chính là một đặc công quốc tế của nước khác bí mật bồi dưỡng ra từ khi còn bé!

Sở dĩ Giang Nam không muốn đến quân đoàn Âm Dạ!

Là bởi vì hẳn thật sự không cần phải tham gia khóa huấn luyện tân binh.

Bản thân trực tiếp nhận danh hiệu binh vương trở về?

...

Mà một ngày này, Sơn Miêu khẩn cấp triệu tập!

Bên trong phòng chỉ huy tác chiến.

Sơn Miêu mang theo vẻ mặt ngưng trọng: "Có nhiệm vụ!"

Những tân binh cũng đều có vẻ mặt ngưng trọng! Mà sắc mặt của các lão binh cũng hơi trầm xuống.

Trên màn hình lớn phát hình tin tức của nhiệm vụ lần này!

Sơn Miêu: "Một tổ chức phi pháp ở Nga lấy được một đầu đạn bom hạt nhân!"

"Tương đương 150 vạn tấn TNT!"

"Hiện tại, thông tin mua bán đã được tung ra trên dark web! Nó đã thu hút rất nhiều tổ chức ngầm trong nước tham gia giao dịch!"

Lời này vừa ra, sắc mặt tất cả mọi người đều trở nên ngưng trọng!

150 vạn tấn TNT cũng có nghĩa có thể tác động đến phạm vi gần trăm cây số!

Một khi bị tuồng vào trong nước, hậu quả có thể nghĩ!

"Theo tình báo đáng tin, bom hạt nhân được đặt ở thị trấn nhỏ Voyny bên ngoài nước Nga!!"

"Và nó đã ở vào trạng thái sẵn sàng! Bất luận kích thích gì cũng có thể khiến cho bọn họ cá chết lười rách!"

Giang Nam trầm mặc!

Chuyện này thật sự khó giải quyết!

Cục diện này quả thực rối rắm!

Cái này tương đương với, một người mang lựu đạn, đưa tiền cho ta! Ta đưa người đồ!

Không trả tiền mà muốn động thủ với ta, lão tử cho nổ luôn cả mình và người!

Chương 139 -

"Mục tiêu hành động lần này là ngăn cản giao dịch! Mang đầu đạn về! Tận lực ngăn cản vụ nổ!"

"Cơ hội chỉ có một!"

"Bởi vì lần hành động này ở nước ngoài! Các người nên hiểu rõ!"

"Sau khi rời khỏi đây, thân phận sẽ bị gạch bỏ! Hậu phương sẽ không cung cấp bất luận trợ giúp nào!"

"Tất cả hành động mà các người làm, mọi thứ đều là xuất phát từ ý nguyện bản thân! Không có chút liên quan gì tới Hoa Hạ!"

"Cho dù có chết ở bên ngoài! Cũng sẽ không có người nhớ kỹ!"

"Chúng ta là Âm Dạ! Là người bảo hộ Hoa Hạ!"

"Tất cả đều hoà vào bóng đêm, lấy tính mệnh thủ hộ ánh sáng!"

Giang Nam hít một hơi thật sâu, cùng tất cả quân đoàn Âm Dạ đồng thanh trả lời: "Vâng! Đội trưởng!"

Sơn Miêu hài lòng nhẹ gật đầu!

Ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam. . .

"Mã hiệu hành động này là: chim Đẽ Quỳên hành động!"

"Đội trưởng đội hành động: Giang Nam!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người hít vào một ngụm khí

lạnh.

Để cho Giang Nam chỉ huy hành động?

Đây cũng không phải là chuyện đùa! Phải biết! Hành động lần này là tại ngoại cảnh!

Bước đi khó khăn a!

Giang Nam dù có mạnh thế nào, cũng chỉ là tân binh!

Căn bản cũng không có bất kỳ kinh nghiệm hành động nào!

Nhiệm vụ lần này lại có độ khó cấp địa ngục!

"Đội viên hành động: Trần Thần, An Ninh, Tô Nhuế, Vương Thiết . . ."

Tính cả Giang Nam ở bên trong, tổng cộng 10 người!

Trừ bỏ Trần Thần An Ninh, tất cả đều là tân binh có biểu hiện xuất sắc trong huấn luyện!

"Những người còn lại, có an bài khác, không được có dị nghị!"

"Giang Nam, có cái gì muốn nói sao?"

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Dù sao cũng phải cho một chút kinh phí hành động a?"

"Chút tiền vốn đâu?"

Toàn thể quân đoàn Âm Dạ: . .

Sơn Miêu: ? ? ?

"Vũ khí trang bị! Kinh phí hành động tùy người lấy!"

"Đến trấn nhỏ Voyny, sẽ có người tiếp ứng các người!"

Giang Nam nghe thấy có tiền, con mắt liền trở nên sáng rực!

"Đây chính là do người nói a!"

Tiếp đó, lại tìm hiểu tin tức cụ thể của nhiệm vụ.

Buổi chiều, chín người đã đang võ trang đầy đủ bên trong giáo trường!

Áo chống đạn, kính nhìn ban đêm, lựu đạn, súng trường, súng lục và radio vân vân.

Mà giờ khắc này, Giang Nam mặt mày hớn hở khoan thai tới chậm!

Đi theo phía sau là Sơn Miêu mặt đen!

"Ta phải đi rồi! Chị Sơn Miêu!"

"Mau cút mau cút!"

Không trách Sơn Miêu tức giận, vừa rồi Giang Nam đã gần như dọn hết một nửa quân khổ!

Nhét đầu không gian dị độ của bản thân!

Người là tính đi nổ núi hay sao?

Chỉ sợ trấn nhỏ Voyny sẽ bị Giang Nam nháo cho lật trời!

Nhìn Giang Nam, Sơn Miêu vẫn là không nhịn được nói:

"Chớ miễn cưỡng! Ra ngoài bao nhiêu người, liền mang trở về bấy nhiêu người cho ta!"

"Mạng sống của bọn họ! Giao tới trên tay người!"

"Nhiệm vụ thất bại cũng không sao, chúng ta còn có phòng tuyến thứ hai!"

Giang Nam nhìn 9 đội viên đều mang thần sắc hơi khẩn trương, lại cười xán lạn một tiếng: "Được!"

Nửa giờ sau!

Mặt trời chói chang, bên đường cao tốc trống trải!

Đám người Giang Nam trang bị súng ống đầy đủ xếp hàng chỉnh tề!

Giang Nam: ! ! !

Con mẹ nó thật sự mặc kệ oa?

Ném ở ven đường liền xong việc?

Dù sao cũng nên cho một chiếc xe?

Đây là muốn chúng ta đi bộ về Giang Thành sao?

Vương Thiết không khỏi hơi khẩn trương!

Đây là lần đầu tiên lấy thân phận quân đoàn Âm Dạ để hành động!

Hơn nữa vừa lên đã là hành động ở nước ngoài?

Vương Thiết: "Nam . . . Nam thần? Chúng ta có kế hoạch hành động sao?"

Giang Nam: "Có! Tại sao không có! Trước cướp một chiếc xe!"

Toàn thể đội viên: ? ? ?

Cướp?

Có thể nói gì nghe đáng tin hơn được không?

. . .

Trong căn cứ quân sự!

Trần Lập mang vẻ mặt lo lắng: "Để cho Giang Nam chỉ huy, họ nữa đại bộ phận đều là tân binh!"

"Được sao? Hành động này cũng không phải nhỏ!"

Sơn Miêu chắc chắn nói: "Giang Nam là người thích hợp nhất!"

"Chớ xem thường hắn! Loại người như Giang Nam, vô luận nhét ở chỗ nào, hắn đều có thể sống tốt hơn so với đại đa số người!"

"Vô luận là ở cô nhi viện, ở Giang Thành, ở Linh Khư, hay là ở chiến trường!"

"Phía trên cực kỳ chú ý tới Giang Nam! Lần này càng giống như một lần khảo hạch!"

"Mặt khác, ta cũng sẽ cùng đi theo!"

...

Bên trên một chiếc xe Ngũ Lãng Hồng Quang đang đi đến Giang Thành, Giang Nam ngồi phụ xe, trên đùi còn có Tô Nhuế nhỏ nhắn xinh xắn đang ngồi!

Đằng sau là tám người đang chen chúc!

Không hổ danh là thần xa!

Giang Nam cảm giác còn có thể nhét thêm năm người!

Tài xế Vương sư phó có thể nói là đầu đầy mồ hôi a, tay đều run rẩy!

Cho dù có là ai mà gặp phải tình huống trong xe nhét một nhóm người vũ trang súng ống đầy đủ cũng đều sẽ hoảng hốt a!

"Lại đây! Lại đây! Lại đây! Đều chia một phần, bổ sung cơ thể!"

Giang Nam lấy ra bảy chai dược thủy đại lực từ trong không gian dị độ phân cho đám người Trần Thần.

Bọn họ cũng không suy nghĩ nhiều, ngửa cổ liền uống!

Phải gọi là lạnh thấu tim, tim đều đập nhanh!

Chương 140 -

"Con mẹ nó? Tại sao ta lại cảm giác lực lượng của t chợt tăng gấp mười lần!"

"Không đơn thuần là lực lượng, tố chất thân thể chợt tăng gấp mười lần!"

"Một thân sức lực! Ha ha! Cái này là loại nước gì? Cũng quá thần kỳ rồi a?"

"Nam thần lợi hại oa, thứ này kiếm ở đâu?"

Các đội viên đều hưng phấn!

Giang Nam gãi gãi đầu, vẻ mặt chợt dạ!

Ta đây cũng vì tăng cường thực lực của các người a!

Ấn!

Là vì tốt cho các người!

Cũng không phải vì kiếm giá trị oán khí!

An Ninh mang vẻ mặt tò mò: "Tại sao không có ta và Tiểu Nhuế? Chúng ta cũng muốn thử xem!"

Tô Nhuế ngồi ở trong ngực Giang Nam, vẻ mặt khao khát!

"Nam thần! Ta cũng muốn!"

Giang Nam che mặt: "Hai người không cần! Ta chỉ muốn tốt cho các người oa!"

Hai người chu môi!

Trần Thần lại khoe khoang với An Ninh, đột nhiên cảm giác không đúng!

Ân?

Sao mũ bảo hiểm lại trượt xuống rồi?

Ngay sau đó lấy tay đỡ!

Cái gì đây? Sao có cảm giác trơn trượt?

Đây cài bị hỏng sao?

Thế là Trần Thần tháo mũ bảo hiểm xuống xem xét.

Trong xe nháy mắt lâm vào yên tĩnh!

An Ninh cùng Tô Nhuế mang về mặt kính hoàng!

Các đội viên cũng ngây người!

An Ninh cố nén cười: "Trần Thần! Người . . . Không có cảm giác thiếu cái gì sao?"

Trần Thần: ? ? ?

"Không có oa? Chỉ là cảm thấy rất mát mẻ!"

Các đội viên tựa hồ ý thức được cái gì, nuốt nước bọt!

Vội vàng tháo mũ bảo hiểm của mình xuống.

Trần Thần ngạc nhiên: "Con mẹ nó! Các người sao lại trọc?"

Trên xe là một đám đàn ông đầu trọc bóng loáng, quả thực chói mù mắt chói!

Vương Thiết: ! ! !

"Mẹ nói người nói như kiểu người cũng không bị trọc vậy!"

Trần Thần liền sờ đầu!

Con mẹ nó!

Ta mẹ nó cứ cảm thấy thắc mắc sao không mang được mũ bảo hiểm! Thì ra là trọc?

An Ninh: (/≧▽≧)/

Tô Nhuế: Phụt . . . Ha ha ha ha!

Hai người này thật sự nhịn không được! Đã cười điên!

Từng ánh mắt giống như có thể giết người nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam: "Khụ khụ! Muốn trở nên mạnh hơn, tất nhiên là phải trả giá lớn nha!"

"Trên chiến trường, nhiều một phần thực lực, nhiều một phần cơ hội sống sót!"

"Không phải chỉ là tóc thôi sao! Tóc quan trọng hay là mạng quan trọng?"

Các đội viên: ! ! !

Con mẹ nó thật có đạo lý oa!

"Vậy sao người không uống?"

Giang Nam: "Ta? Ta cảm thấy so sánh giữa tóc và mạng, tóc vẫn quan trọng hơn!"

Trần Thần: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Vậy người mẹ nó còn để cho chúng ta uống!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

. . .

Trần Thần nhìn cả xe đều là đầu trục sáng bóng, không khỏi che mặt.

"Ta thấy chúng ta cũng đừng tự xưng là quân đoàn Âm Dạ! Vẫn nên gọi là quân đoàn đầu trục a!"

An Ninh: "Phụt ha ha ha ha ha!"

Tô Nhuế nghĩ mà sợ: "May mắn vừa rồi không uống!"

Giang Nam trầm tư chốc lát: "Cái tên này cũng hay!"

Xe dần dần vào nội thành.

Đang lúc các đội viên còn đang vì chuyện tóc tai mà phiền não.

"Rầm!"

Xe lắc một trận!

Một chiếc Land Rover màu đen cường ép tới, đâm vào Ngũ Lăng Hồng Quang!

Vương sư phó vẻ mặt khẩn trương: "Không . . . Xin lỗi mọi người!"

Không đợi Giang Nam nói chuyện!

Chỉ thấy bên trên chiếc Land Rover màu đen kia có năm đại hán bước xuống!

Một gã cầm đầu mặt mũi tràn đầy dữ tợn, đeo kính râm!

"Mẹ người lái xe không có mắt a?"

"Cái xe rẻ rách chen chút 7 8 người? Tông hư xe người ta người bồi thường nổi sao? Mỗi phút của lão tử đều đáng giá trên dưới mấy trăm ngàn!"

"Mẹ nó không biết nhìn người sao?"

"Xuống xe cho lão tử!"

Vương sư phó run lẩy bẩy run rẩy mở cửa xe, Giang Nam thản nhiên nói: "Không cần mở cửa cho hắn!"

Đại ca kia nổi giận!

"Người con mẹ nó không ra đúng không?"

Ngay sau đó đá một cước vào trên cửa xe!

"Ầm!"

Cửa xe đều bị lõm vào!

"Còn không mở? Được! Con mẹ nó chờ đó cho ta!"

Trong lúc nói chuyện thì đám anh em đã mở cốp sau xe ra!

Móc ra năm, sáu ống thép, khí thế hùng hổ đi tới, một tay cường éo kéo cửa ra!

Trong nháy mắt! Đại ca chết lặng!

Mười vị binh sĩ mặc quân phục màu đen, súng ống đầy đủ, võ trang đầy đủ, ngồi ở trong xe, lạnh lùng theo dõi hắn!

Mấy hòng súng tối om trực tiếp chĩa vào trên đầu hần!

[Giá trị oán khí từ Tôn Cường + 1000!]

. . .

Cái này . . . Cái này con mẹ nó là tình huống gì vậy?

Vương Thiết lạnh nhạt nói: "Kêu gào vui lắm đúng không?"

Trần Thần híp mắt: "Cản trở người chấp hành quân vụ! Mang theo vũ khí, đe dọa, uy hiếp! Lời nói mang tính cường ép!"

Càng nói sắc mặt Tôn Cường càng trắng, hần cũng là người thấy qua việc đời!

Có thể nhìn ra được, đám người này cầm hàng thật!

Lúc này liền sợ tè ra quần!

Vẻ mặt đưa đám nói: "Không . . . Không có!"

"Ta chỉ là đang muốn hỏi thử mọi người, có muốn xem múa cột hay không!"

"Miễn phí!"

Nhóm anh em đi theo gã đại ca đều gật đầu, bắp chân đều run rẩy?

Trong lòng oán thầm một trận!

Các người chấp hành quân vụ, lại đi ngồi cái xe rách nát này!

Chương 141 -

Nhóm người quân đoàn Âm Dạ cũng sờ, mẹ nó tên này quả là một nhân tài.

Múa cột?

Một đám đại lão bốn mươi năm mươi tuổi?

Nghiêm túc sao?

Giang Nam nhếch miệng nở một nụ cười nghiền ngẫm:

"Xem! Sao không xem chứ?"

"Lại đây nhảy một đoạn ta xem thử!"

Tôn Cường: ? ? ?

Con mẹ nó thật sự để cho bọn ta nhảy!

Có thể hành xử giống người bình thường được không?

Kết quả là!

Năm vị đại lão gia râu ria xồm xoàm đặt ống thép trên mặt đất!

Bắt đầu tạo dáng múa cột đầy quyến rũ!

Cái gì nhắc chân xoay vòng! Một tay vuốt ngược!

Hai chân thì giang ra! Uốn éo qua lại

Phải gọi là uyển chuyển quyến rũ!

Mấy tiểu đệ đều chết lặng!

Con mẹ nó!

Đại ca lợi hại a! Người còn có kỹ năng này?

Tôn Cường mẹ nó đều đã sắp khóc!

Lão tử chỉ thuận miệng nói, thật sự để cho hắn nhảy?

Tràng diện này quả thực cay mù con mắt!

An Ninh cũng muốn nôn mửa một trận!

Các đội viên đều lấy tay che mặt! Cảm giác thế giới quan nhận phải đòn trí mạng!

Giang Nam thì vô cùng hứng thú lấy điện thoại ra bắt đầu thu hình lại!

"Hừm! Người như vậy cũng không được a!"

"Cái mông lại vểnh lên một chút! Về mặt còn chưa đủ câu dẫn!"

"Phải gợi cảm! Phải sexy biết không?"

"Làm việc có tâm một chút! Hôm nay mà không khiến ta hài lòng! Mẹ nó ai cũng đừng nghĩ rời đi!"

Tôn Cường thật sự khóc!

Vừa nhảy! Vừa khóc!

Thế là!

Năm vị tráng hán trình diễn múa cột kích tình ở ven đường!

Dáng vẻ ổng ẹo! Gợi cảm vũ mị!

Dẫn tới không ít người đi đường cũng vây xem!

Cái bụng phát tướng nhảy một liên lắc lư kia.

Cái hông căng tròn đầy áp lực.

Chắc chắc chắc!

Hấp dẫn không ít người đi đường vây xem, nhao nhao lấy điện thoại ra ghi lại video!

"Má ơi! Ta đang nhìn thấy chuyện quỷ gì vậy?"

"Ban ngày ban mặt múa cột giữa đường? Còn mẹ nó là một đám đại lão gia?"

"Đúng thật là không biết xấu hổ a! Thế giới này điên rồi sao?"

"Chắc chắc chắc! Cái xoay hông này cũng rất chuyên nghiệp!"

"Ta con mẹ nó muốn hôn!"

...

[Giá trị oán khí từ Tôn Cường +1000!]

Hiện tại mình xem như không còn mặt mũi gặp người oa!

Cư dân mạng còn nhiệt tình phát video lên weibo.

Số lượng người xem trực tiếp nổ tung!

Tiêu đề:

Kinh ngạc phát hiện ở phố Đông Lâm có nhóm đàn ông biến thái! Biểu diễn múa cột bên đường! Người nhìn buồn nôn! Người gặp phải nhỏ!

Cảnh báo người dân cẩn thận khi ra đường!

Nhảy trốn vụn nửa giờ, lúc này Giang Nam mới thả bọn họ đi!

Còn lấy tới tay 5 vạn đồng, một phần cũng không giữ, đưa hết cho tài xế Vương sư phó!

Trên xe, các đội viên đều không nín được cười.

An Ninh oán giận nói: "Nam thần, người cũng thật ác độc?"

Giang Nam không ngừng cười: "Người không biết! Người khác khó chịu, ta liền sướng khoái!"

"Sư phụ, trung tâm mua sắm Thiên Tú!"

An Ninh: ? ? ?

Tô Nhuế khó hiểu nói: "Đi trung tâm mua sắm làm gì? Không phải đi chấp hành nhiệm vụ sao?"

Những người còn lại cũng đều mang vẻ mặt khó hiểu.

Giang Nam nhìn bọn họ như đang nhìn đám người ngốc.

"Chấp hành nhiệm vụ? Tính làm gì?"

"Các người tính ăn mặc thế này đi tới trấn nhỏ Voyny sao? Võ trang đầy đủ sống mái với người ta?"

"Lại cướp đầu đạn hạt nhân về? Đầu vừa trục! Liền bị nước chen vào sao?"

Các đội viên đưa mắt nhìn nhau!

Đúng vậy!

Đi như vậy không khác gì muốn chết!

Không những không cướp được về, ngược lại trong khoảnh khắc tiến vào trấn nhỏ Voyny, liền bị tiêu diệt!

Nơi đó chính là? Ổ trộm cướp!

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Có kế hoạch gì sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Từ giờ trở đi! Chúng ta chính là thành viên bang Đầu Trọc!"

"Ta chính là đại ca của các người!"

"Mà chị Ninh Ninh cùng Tiểu Nhuế Nhuế chính là người phụ nữ của đại ca! Biết không?"

Vương Thiết ngạc nhiên: "Nam thần! Người muốn ngụ trang thành tổ chức ngầm trong nước?"

"Lấn vào trấn nhỏ Voyny? Giao dịch với bọn họ?"

Vương Thiết vừa nói như thế, con mắt tất cả đội viên đều phát sáng!

Trước đó tất cả mọi người đều sút đầu mề trán, có thể nói là không có chút đầu mối nào về nhiệm vụ lần này!

Làm sao cũng không nghĩ đến, Giang Nam lại biết lấy loại phương thức này để hoàn thành nhiệm vụ!

An Ninh bật cười một tiếng: "Bang Đầu Trọc? Thật đúng là hợp với tình hình hiện tại a!"

Các đội viên đều đen mặt!

Chỉ sợ Giang Nam đã sớm nghĩ tới, hiện tại mới vừa gạt bọn hăn uống được thủy đại lực!

Trần Thần: "Người là lão đại bang Đầu Trọc! Người cũng phải trọc mới được a!"

Giang Nam bĩu môi: "Biết cái gì là đại ca không? Làm đại ca,

thì phải không giống mấy thành viên bình thường!"

Trần Thần: "Cái kia... Dựa vào cái gì mà An Ninh cùng Tô Nhuế đều làm người phụ nữ của người?"

"Chỉ cần một người là được không phải sao?"

Ngay sau đó xoa xoa đôi bàn tay về mặt hưng phấn nói: "Phân An Ninh cho ta a!"

An Ninh ôm cổ Giang Nam cả giận nói: "Phi! Không biết xấu hổ!"

Trần Thần: ? ? ?

Giang Nam cả giận nói: "Này! Cái tên vương bát đản người! Lại dám động vào người phụ nữ của đại ca ta!"

"Đánh hắn cho ta!"

Trần Thần: ! ! !

Người con mẹ nó!

Nhập vai nhanh vậy sao?

Là ta quá nghiêm túc? Hay là người nhập vai quá sâu?

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Chương 142 -

Tiểu đội Âm Dạ bước ra khỏi trung tâm mua sắm Thiên Tú, ăn mặc đồng bộ!

Đầu trục sáng bóng!

Áo ba lỗ rộng thùng thình cùng quần đùi!

Dây chuyền vàng thô to, đồng hồ đeo tay!

Mang kính râm, áo khoác sơ mi đồ họa bông hoa!

Mà An Ninh thì mặc quần jean trắng, cộng thêm áo hở rốn.

Tóc xoắn lộn to tràn đầy phong phạm ngự tỹ.

Mà Tô Nhuế dáng người nhỏ nhắn xinh xắn thì ăn mặc theo phong cách sinh viên thời thượng!

Một đoàn người đi ở trên đường cái, Giang Nam ôm eo nhỏ của An Ninh cùng Tô Nhuế, vẻ mặt phải gọi là đắc ý oa!

Bước đi ngông nghênh!

Phi thường kiêu ngạo!

Mũi vênh lên trời! Một bộ dáng vẻ đi tới đỉnh cao nhân sinh.

Giờ phút này các đội viên bình thường đều quen bị trói buộc!

Toàn thân đều hơi không được tự nhiên.

Trần Thần thân làm lão binh, lại cực kỳ thành thạo!

Vương Thiết không khỏi hỏi: "Trần ca! Phải làm sao mới có thể diễn giống như phần tử tổ chức ngầm ngoài vòng luật pháp?"

Những người còn lại cũng theo đó mà nhìn sang.

Vẻ mặt cũng muốn biết.

"Đúng vậy a Trần ca! Truyền thụ chút kinh nghiệm được không?"

"Ân! Cứ cảm giác chúng ta quá cứng nahwcs!"

Trần Thần hơi nhúu mày lại: "Các người nhìn thấy Giang Nam không?"

Đám người gật đầu.

"Lại khiêm tốn hơn hẳn một chút là giống!"

Vương Thiết: ? ? ?

Các đội viên: ? ? ?

Con mẹ nó?

Khiêm tốn một chút?

Đây ý là Giang Nam hiện tại so với phần tử tổ chức ngầm ngoài vòng luật pháp còn bất hợp pháp hơn?

Lại nhìn về phía Giang Nam kia nghênh ngang bước đi, dáng vẻ lục thân không nhận?

Được rồi! Vậy thì khiêm tốn một chút a!

Nếu không dễ bị đánh!

. . .

Tại cửa hàng hamburger đối diện nhà ga xe lửa.

Một đám người gọi một bàn đồ ăn lớn, có thể nói là nuốt ngấu nghiến! Khí thế kinh người!

Những khách hàng còn lại nhìn thấy một bàn đám người Giang Nam, liền không vào cửa hàng!

Nhân viên phục vụ cũng cố nén sợ hãi, tiến lên phía trước nói: "Tiên sinh, xin hỏi có thể giúp gì cho ngài sao?"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Cái gì cũng được sao?"

Mỹ nữ nhân viên phục vụ: "Vâng vâng! Có yêu cầu gì ngài cứ việc nói!"

Giang Nam: "Cái kia . . . Người có thể giúp ta trả tiền sao?"

Mỹ nữ nhân viên phục vụ: ? ? ?

Ta mẹ nó làm nhân viên phục vụ nhiều năm như vậy, cũng chưa từng nghe qua yêu cầu vô lý như vậy!

Giúp người trả tiền?

Người nghe thử đi! Mẹ nó đây còn là tiếng người sao?

[Giá trị oán khí từ Lưu Sảng + 1000!]

Các đội viên đều đen mặt!

Đại ca bang Đầu Trọc liền có loại mặt mũi này sao?

An Ninh dùng bàn tay đập vào sau ót Giang Nam!

"Người còn có thể thu liễm một chút không?"

Giang Nam bĩu môi!

Rõ ràng là cô ta nói yêu cầu gì cũng được nha!

Hừ!

Nói không giữ lời!

Thanh toán xong, Giang Nam dẫn người đến quầy bán vé!

"Mười vé đi tới ga Voyny nước Nga!"

"A! Đúng rồi! Lấy ghế ngồi cứng!"

Đám người Trần Thần: ! ! !

42 giờ người tàu!

Người con mẹ nó lấy ghế ngồi cứng?

Bọn họ vốn cho rằng sẽ đi máy bay, hoặc là tự mình lái xe quá cảnh!

Hoặc cũng là đi phương tiện gì khác!

Kết quả Giang Nam dẫn bọn hắn ngồi xe lửa rẻ nhất?

Mẹ nó còn lấy ghế ngồi cứng?

Trần Thần thật sự nhịn không nổi nữa, cả giận nói: "Sơn Miêu không đưa người kinh phí hành động sao?"

Giang Nam: "Có a!"

"Vậy cũng đừng có tiếc tiền a!"

Giang Nam trợn mắt nói: "Đó là tiền mà Sơn Miêu cho ta! Có liên quan gì tới các người?"

Trần Thần: ? ? ?

An Ninh Tô Nhuế: ? ? ?

Các đội viên: . . .

"Thưa tiên sinh, tổng cộng 18006 đồng!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Con mẹ nó! Mắc như vậy!"

Lập tức nhớ tới, bản thân có chứng nhận sĩ quan, có thể giảm giá?

Thế nhưng suy nghĩ lại, lấy chứng nhận sĩ quan ra chẳng phải sẽ bại lộ sao?

"Bên trong. . . Có thể học sinh của ta! Ta là học sinh! Có thể giảm giá không?"

Đám người An Ninh che mặt!

Đủ rồi!

Con mẹ nó loại giảm giá này không cần không được sao?

Chị gái bán vé ngạc nhiên: "Người là học sinh?"

Không khỏi quan sát từ trên xuống dưới.

Dây chuyền vàng thô to, đồng hồ đeo tay! Còn ôm hai mỹ nữ!

Học sinh?

Có học sinh nào giống như người sao?

"Thật ngại quá tiên sinh, nhìn ngài không quá giống học sinh!"

Giang Nam tức giận!

Mẹ nó! Lão tử có chỗ nào không giống?

Nhưng vẫn nhịn mà nói: "Bọn ta có mười người! bỏ một số nhỏ đi được không?"

Chị gái bán vé có chút khó xử.

An Ninh che mặt: "Cứ bỏ số tiền lẻ cho hẳn đi! Bằng không chúng ta cũng không đi được!"

Chị gái bán vé thở dài một tiếng, cùng lắm thì tự mình bù lại 6 đồng kia!

Hôm nay xem như gặp phải diệu nhân!

"Vậy cũng được a!"

Giang Nam vui: "Hắc hắc! Cảm ơn! 1806 đúng không? Ta liền đưa tiền!"

Chị gái bán vé: ? ? ?

Tô Nhuế: ? ? ?

Các đội viên: ? ? ?

Con mẹ nó nguời thế mà lại gạch bỏ số 0 ở giữa?

Đó là bỏ số nhỏ của người sao?

Từ 18006 thành 1806?

Bỏ đi số tiền hơn 1 vạn đồng?

An Ninh trực tiếp bùng nổ!

Móc ra một tấm thẻ ngân hàng từ bên trong túi xách: "Quẹt thẻ của ta!"

Cả đám người đều không tự giác cách Giang Nam thật xa!

Mẹ nó quá mất mặt đi!

"Hắc hắc! Vẫn là chị Ninh Ninh tốt nhất a!"

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tô Nhuế Giá trị oán khí + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết . . .]

. . .

Chương 143 -

"Xình xịch ~ Xình xịch ~ Xình xịch~ "

Xong xuôi tất cả thủ tục, tàu hỏa chậm rãi khởi động.

Một đoàn người Giang Nam bắt đầu hành trình đi đến trấn nhỏ Voyny nước Nga!

Mười người, bảy cái đầu trục!

Giờ phút này cũng mang theo thần sắc dữ tợn, khuôn mặt hung thần ác sát.

Những hành khách khác trong xe cũng không dám tới gần.

Cũng không phải bọn họ đang nguy trang, mà là bởi vì . . .

Ghế ngồi cứng quá con mẹ nó khó chịu oa!

Quả thực ghen ghét muốn chết!

Lại nhìn Giang Nam ôm Tô Nhuế cùng An Ninh, chân lại gác lên bàn nhỏ!

Chu cái miệng nhỏ lên!

"A ~ "

Khuôn mặt Tô Nhuế ửng đỏ, lấy một trái bồ đào nhét vào trong miệng Giang Nam!

"Hắc hắc thật ngọt! Tiểu Nhuế thật ngoan!"

Tô Nhuế đỏ mặt đến mang tai!

A a a!

Vì sao mình phải làm những chuyện này chứ!

Trong lòng cũng chỉ có thể tự an ủi mình.

Ủm!

Bởi vì nhiệm vụ!

Bởi vì đang chấp hành nhiệm vụ! Không có cách nào nha!

Đám người Trần Thần nhìn một màn này, quả thực hận tới ngửa răng ngửa lợi!

Mẹ kiếp!

Loại đái ngộ này của đại ca cũng có chút quá tốt rồi a?

Quả thực hâm mộ chết người!

Vương Thiết cắn răng: "Lần sau! Ta cũng muốn làm đại ca!"

Trần Thần bĩu môi: "Chỉ với người? Cũng không có khí chất làm đại ca a!"

Vương Thiết: ? ? ?

Nhưng vào lúc này, An Ninh vụng trộm lấy cùi chỏ huých nhẹ vào người Giang Nam, giả bộ như kẻ tai nói nhỏ với hắn.

"Tiểu Nam, người xem bên kia kìa! Có chút là lạ!"

Giang Nam nhìn về hướng về buồng xe bên phải ở phía trước.

Chỉ thấy hơn mười thanh niên mặc âu phục giày da cũng đang chen tại ghế ngồi cứng.

Điểm giống nhau duy nhất chính là, phía sau tai phải của bọn

họ xăm xăm hình!

Là một đầu rắn hổ mang màu đỏ như máu quần quanh lấy một thanh kiếm sắc!

Ánh mắt cũng thỉnh thoảng liếc về hướng đám người Giang Nam.

Sắc mặt Trần Thần trầm xuống: "Người của Huyết Minh?"

Huyết Minh là tổ chức ngầm cực nổi danh ở trong nước!

Đặc điểm nhận dạng chính là sau tai xăm hình!

Các nơi đều có phân bố!

Thế lực cực lớn!

Mà giờ này khắc này, xuất hiện trên xe lửa đi đến trấn nhỏ Voyny!

Mục tiêu của bọn họ không cần nói cũng biết!

Các đội viên không nghĩ tới là, vậy mà lại gặp được thành viên của Huyết Minh ngay trên đường!

Xem ra Giang Nam dẫn một đám người đến ngồi xe lửa, không phải là không có đạo lý!

Giang Nam hắc hắc vui vẻ!

Huyết Minh?

Hắn là cũng vì đầu đạn hạt nhân đi?

Có chút thú vị!

An Ninh nói nhỏ: "Chúng ta làm gì đây?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Nhìn ta, đợi lát nữa nhìn ánh mắt của ta mà hành động!"

Chỉ thấy Giang Nam trợn mắt hung hăng nhìn sang, há mồm mắng:

"Con mẹ nó nhìn cái gì?"

Một tiếng quát chói tai! Lập tức hấp dẫn tất cả ánh nhìn của mọi người trong xe.

Các đội viên: ? ? ?

Con mẹ nó?

Ba chữ này vừa phun ra, bọn lập tức liền đều hiểu rõ!

Giang Nam là muốn cố ý gây chuyện a!

Chỉ thấy một thanh niên cao gầy cười nhạo một tiếng nói: "Nhìn người sao?"

Giang Nam: "Con mẹ nó lại nhìn một cái nữa thử xem?"

Các đội viên: ! ! !

Đến rồi! Đến rồi!

Cao trào đến rồi!

Thanh niên cao gầy cả giận nói: "Thử liền thử!"

Giang Nam nhổ ngụm nước miếng, quơ lấy chai bia trên bàn trực tiếp đánh tới!

"Thằng ranh con, không biết tự lượng sức đúng không?"

"Choang!"

Chai bia xoay tròn lấy đập vào trên bàn của đám người Huyết Minh!

Mảnh vụn thủy tinh còn có bọt bia đều bắn tung toé, thấm ướt một thân của bọn họ!

"Cái đ...! Con mẹ nó không muốn sống nữa đúng không?"

"Trang bức cái rắm!"

"Người muốn chết!"

"Tìm chết à?"

Chỉ một thoáng, hơn mười thành viên của bang Huyết Minh đều đứng dậy, vẻ mặt hung tàn!

Thậm chí ẩn ẩn có sóng linh khí!

Mà giờ khắc này!

Đám người Vương Thiết bỗng nhiên cũng theo đó đứng lên!

Trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn!

Rất có khí thế không phục thì chơi một trận!

Đúng lúc này, một gã đàn ông tóc dài mắt kính gọng vàng ngồi ở trong góc không nhúc nhích.

Chậm rãi dùng khăn giấy chùi bia trên người!

Lạnh nhạt nói: "Đều ngồi xuống cho ta!"

Một đám người bang Huyết Minh hận tới ngứa răng ngứa lợi, nhưng vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống!

[Giá trị oán khí từ Tề Vân Phong +888!]

[Giá trị oán khí từ Tần Long + 666!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

. . .

Chỉ thấy người đàn ông mang mắt kính gọng vàng chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía Giang Nam: "Người anh em này? Muốn thể hiện một chút sao?"

Giang Nam phun vỏ hạt dưa trong miệng ra.

Khinh thường bấu môi.

Sau đó lộ ra cổ tay!

Phía trên mang một cái đồng hồ điện tử màu hồng!

Phiên bản giới hạn dành cho nhi đồng! Heo Peppa!

Người đàn ông mang kính gọng vàng: ? ? ?

Bang chúng Huyết Minh: ? ? ?

Các đội viên: . . .

Người con mẹ nó nghiêm túc à?

Ai muốn xem đồng hồ của người a!

Thể hiện của người chính là khoe của?

Thế nào nói cũng là đại ca cầm đầu!

Người con mẹ nó còn đeo đồng hồ điện tử? Còn là heo Peppa?

[Giá trị oán khí từ Hàn Trạch + 666!]

. . .

An Ninh che mặt: "Thể hiện cũng không phải là vậy!"

"Ý người ta là muốn người tự giới thiệu! Không phải muốn người khoe của!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Trong lòng còn cảm thấy khó hiểu đâu!

Đám này Huyết Minh thật biến thái!

Còn muốn xem tài sản của tiểu gia?

. . .

Chương 144 -

Hàn Trạch lạnh nhạt nói: "Người anh em này là không muốn nể mặt sao?"

Giang Nam khinh thường nói: "Ở bên ngoài, cho tới bây giờ cũng là người khác nể mặt bang Đầu Trọc của ta! Còn chưa từng có người nào lại đi kêu ta nể mặt họ!"

"Các người! Xứng sao?"

Đám người Trần Thần đều sợ ngây người!

Con mẹ nó!

Nhìn loại giọng điệu này? Kỹ thuật diễn này? Còn có ánh mắt khinh thường kia!

Quả thực nổ tung a!

Hàn Trạch nhú mày.

Bang Đầu Trọc?

Cái tên quỷ gì a! Quả thực quê mùa muốn chết!

Sao lại chưa từng nghe qua?

"A! Nhân ngoại hữu nhân! Thiên ngoại hữu thiên! Xin khuyên người anh em này một câu! Vẫn nên thu liễm một chút thì tốt hơn!"

Giang Nam bĩu môi: "Phi! Một đám kém cỏi!"

"Lo mà bảo thủ hạ của người quân tốt đôi mắt của bản thân!"

Đừng có loạn ngắm! Người phụ nữ của lão tử là người mà các người có thể tùy tiện nhìn sao?"

"Lại liếc nhìn! Vậy cũng không cần tới đôi mắt này nữa!"

Tô Nhuế hít một hơi thật sâu.

Không biết vì sao, mặc dù biết Giang Nam chỉ đang diễn kịch!

Thế nhưng nghe hắn nói như vậy, cảm giác con tim vẫn đập rộn lên!

Trán Hàn Trạch nổi gân xanh lên, kiềm nén lửa giận, bang chúnghuyết Minh không nhìn nổi Giang Nam lại lớn lối như thế.

Nhưng vẫn bị hắn đè xuống!

Chỉ thấy Hàn Trạch lạnh lùng liếc mắt nhìn chằm chằm Giang Nam, đứng dậy đi đến buồng xe giường nằm.

Mà đúng lúc này, Giang Nam nháy mắt với Vương Thiết ngồi ở bên cạnh!

Vương Thiết cười hắc hắc!

Tại thời điểm Hàn Trạch đi ngang qua nơi này, vụng trộm đưa chân ngáng một cái!

Hàn Trạch mất thăng bằng, bị vấp lão đảo! Kém chút ngã sấp xuống, mắt kính gọng vàng đều rơi xuống đất rồi bể!

"Phụt ha ha ha ha!"

"Sao lại ngã như chó đớp cứt vậy chứ?"

"Một ít người mắt như mù, đi đường mà không nhìn!"

Giang Nam dẫn đầu, một đám người cười vang!

Hàn Trạch đều nghiền nát răng! Cầm lên kính mắt, sắc mặt âm lãnh đi đến buồng xe giường nằm.

Trần Thần: "Quá tiện! Tiện đến mức ta đều muốn đánh người một trận!"

Vương Thiết: "Mấy trò này ta cũng không phục được ai, chỉ phục Nam thần!"

An Ninh hơi nhíu mày: "Đều bị người ức hiếp thành bộ dáng này mà còn không có xuất thủ? Mọi chuyện có chút không đúng!"

Giang Nam thản nhiên nói: "Gã đeo kính kia không phải lão đại, chỉ là một tiểu thủ lĩnh!"

"Người có tiếng nói thật sự hằn đang ở buồng giường nằm!"

"Bọn họ càng nhẫn nhục, càng nói lên bọn họ không muốn gây chuyện, mục tiêu không cần hoài nghi!"

Tô Nhuế nói: "Có cần phái người đi theo Hàn Trạch hay không?"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Không cần!"

"Đám người này nếu có thể yên bình đến trấn nhỏ Voyny! Giang Nam ta đi đầu xuống sắc!"

Sắc mặt các đội viên trầm xuống!

Cuộc chiến! Đã bắt đầu!

Giang Nam không nghĩ phức tạp như vậy!

Bây giờ thế cục của trấn nhỏ Voyny cũng chưa rõ.

Có thể giảm bớt đối thủ cạnh tranh chiếm đoạt đầu đạn hạt nhân càng ít càng tốt!

Bằng không thì đến cuối cùng, mọi người đều là kẻ địch.

Hàn Trạch một đường đi tới buồng xe giường nằm!

Giờ phút này trên giường có một người đàn ông vóc người hơi mập đang ngồi đó.

Cảm giác hơi hơi tai to mặt lớn.

Trong ngực là một người phụ nữ xinh đẹp với tư thế nửa nằm, hai người anh anh em em!

Sau tai của hắn cũng có xăm hình, chỉ có điều trên chuôi kiếm thêm một cái đầu khô lâu huyết sắc!

"Tiểu Hàn? Có chuyện gì sao?"

Hàn Trạch: "Ngụy ca! Sợ là gặp đồng hành!"

Ngụy Trường Thắng nhíu mày: "Người của bang La Sát? Hay là hội Quần Anh?"

Hiện tại đi tới trấn nhỏ Voyny, nhất định là vì đầu đạn hạt nhân đi!

Hàn Trạch che mặt: "Đều không phải là . . . Là bang Đầu Trọc!"

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

Bang Đầu Trọc?

Cái quỷ gì vậy?

Từ lúc nào mà lại có thêm cái bang Đầu Trọc?

Cái tên này!

Quả thực quê mùa muốn chết!

Sau đó Hàn Trạch liền đem mọi chuyện kể lại toàn bộ.

Ngụy Trường Thắng cười nhạo một tiếng nói: "Không biết từ chỗ nào lại toát ra đám trẻ con miệng còn hôi sữa, ngay cả Huyết Minh cũng không nhận ra! Một đám không biết chuyện đời!"

"Người làm không tệ!"

"Đang ở trên xe lửa thì đừng gây chuyện, phải khiêm tốn! Tất cả lấy mục tiêu hoàn thành giao dịch làm đầu! Bảo đảm vạn vô nhất thất!"

"Tất cả mọi người phan toàn đến Voyny! Phòng ngừa kẻ khác nằng tay trên!"

"Về phần bọn hắn, cứ nhịn thêm một đêm, chờ đến Voyny! Trực tiếp xử lý!"

Hàn Trạch cười gằn nói: "Biết rồi Ngụy ca!"

"Ừm! Đi thôi!"

...

Hàn Trạch trở lại rồi, nhìn đám người Giang Nam không nói gì, chỉ có điều ánh mắt băng lãnh, giống như đang nhìn người chết.

Giang Nam thì là vụng trộm thu hồi trùng động không gian!

Phạm vi trong vòng ba trăm mét, hắn lợi dụng trùng động không gian nghe nhất thanh nhị sở.

"Tới đây, chị Ninh Ninh! Kề tai nói nhỏ oa!"

Luôn mặt An Ninh đỏ lên, đưa lỗ tai tới gần.

Giang Nam: "Ngụy Trường Thắng là ai?"

An Ninh khẽ giật mình, xem ra Giang Nam không biết đã thông qua phương pháp gì lấy được tình báo?

Trách không được không để cho người ta đi theo.

Chương 145 -

Chỉ thấy An Ninh kéo tay Giang Nam tới, viết dòng chữ trong lòng bàn tay của hắn.

"Một trong 12 cán bộ của Huyết Minh! Cấp Hoàng Kim! Rất mạnh!"

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc! Cá lớn oa!

Mà một màn này khiến bang chúng Huyết Minh hận ngứa răng ngứa lợi!

Hận không thể xông đi lên đánh Giang Nam một trận!

Hàn Trạch nở nụ cười lạnh lùng!

Cứ để cho các người đặc ý thêm một đoạn thời gian.

Xuống xe, chính là ngày chết của các người, về phần hai người phụ nữ này?

Hừ hừ!

Hai phe đều muốn chơi chết đối phương!

Chỉ có điều Huyết Minh lựa chọn xuống xe mới hạ thủ!

Mà Giang Nam làm người chưa bao giờ chờ qua đêm.

"Mọi người! Thu chân lại!"

"Hạt hướng dương, nước ngọt, nước khoáng tới rồi đây!"

"Đậu phộng đậu nành các loại!"

Nhân viên phục vụ đẩy xe đồ ăn ở lối đi lại!

Đêm dài đằng đẵng!

Ghế ngồi cứng quả thực không cách nào ngủ oa!

Đám người Hàn Trạch này sao có thể chịu được?

Trực tiếp mua một đồng hạt hướng dương đậu phộng gì đó!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên!

Giờ phút này không hành động, còn chờ đến khi nào?

"Tiểu Nhuế Nhuế, tới thơm một cái nào!"

Tô Nhuế: ? ? ?

Cái này . . .

Còn tới thơm nữa sao?

Chúa ơi! Chấp hành nhiệm vụ này cũng quá khó rồi a!

Nhưng nhìn vào khuôn mặt Giang Nam.

Tim cô lại đập rộn lên một trận.

Thơm. . . Hình như cũng không mất mát gì!

Hắn đẹp trai như vậy!

Đấu tranh tâm lý một phen, lại thêm bản thân tự an ủi lấy có, Tô Nhuế đỏ mặt hướng về phía khuôn mặt của Giang Nam.

Mà giờ khắc này, Giang Nam lại là mượn thân hình của Tô Nhuế để che chắn.

Mở trùng động không gian, điên cuồng rắc bột màu trắng vào

đồ ăn!

Vừa hạ được, Giang Nam còn vừa phát ra tiếng cười: "Ai hắc hắc ~"

Cười xấu xa, khiến người ta nghe mà sợ hãi!

Tô Nhuế: ? ? ?

Không phải muốn hôn hôn sao?

Hừ hừ!

Người xấu!

Lừa gạt tình cảm người ta, không biết vì sao! Trong lòng còn có một chút hơi mất mát!

Mà giờ khắc này, đám người Trần Thần đều trông mong nhìn nhân viên phục vụ đẩy xe đi qua.

Căn bản không có mở miệng!

Nhìn một màn trước mặt của Giang Nam, có thể cho mua bia được mới là lạ!

An Ninh ngạc nhiên: "Nam thần? Đây là . . ."

Giang Nam: "Xuyt ~ "

"Ai hắc hắc ~ "

An Ninh giật nảy mình một cái, cứ có loại dự cảm không tốt.

Rắc xong bột trắng, Giang Nam còn móc ra một nắm linh hẹ, nhắm ngay buồng xe giường nằm, lại mở trùng động không gian!

Diên cuồng vắt hẹ vào trong nước uống!

An Ninh:. . .

. . .

"Đô ~ "

Rót bia ra, đám người Huyết Minh chạm cốc một cái, sau đó bắt đầu uống cạn.

Đám người Trần Thần phải nói là đều hâm mộ oa.

Cũng muốn uống một ly.

"Con mẹ nó? Sao bia này lại có cổ mùi là lạ?"

"Ta cũng nếm ra mùi đậu nành?"

"Quá hạn sao?"

"A! Còn mẹ nó bán 10 đồng một chai? Thật đắt!"

"Chưa quá hạn! Quán nó có mùi vị gì! Có thể uống là được rồi!"

Hàn Trạch vẽ mặt cười nhạt: "Quê mùa tới vậy sao? Đi ra khỏi nhà, ngay cả bia cũng uống không nổi? Một đám quỷ nghèo!"

"Chặc chặc chặc, uống công chúng ta để tâm!"

"Nhà quê! Còn mẹ hần bang Đầu Trọc? Ta cười chết!"

Giang Nam hoàn toàn không để ý tới!

Trong buồng xe! Ngụy Trường Thắng cùng mỹ nữ mới vừa xem hết một bộ phim.

Trên bàn là hai ly cà phê cốt chồn đã được pha xong!

Ngụy Trường Thắng uống một ngụm, lông mày cau chặt: "Sao

cà phê này lại có một cỗ mùi là lạ?"

Xinh đẹp nữ: "Ta nếm thử xem?"

"Ân! Một mùi hẹ nhè nhẹ!"

Ngụy Trường Thắng mang vẻ mặt ghét bỏ: "Hay là con chồn này ăn hẹ nên mới cho ra mùi hẹ a?"

"Con mẹ nó thật khó uống!"

...

Ở buồng xe ghế ngồi cứng, Giang Nam đá đá một đám anh em!

"Nhiệm vụ!"

Chỉ một thoáng ánh mắt các đội viên đều tập trung, có nhiệm vụ?

"Tổng cộng tám khoang xe lửa! Trừ bỏ buồng xe chỗ Ngụy Trường Thắng! Bảy người các người đi chiếm hết nhà vệ sinh cho ta!"

"Ai tới cũng không được mở cửa! Biết không?"

Trần Thần: ? ? ?

Các đội viên: ? ? ?

Mẹ nó loại nhiệm vụ gì đây oa?

Nhiệm vụ... Chiếm hầm cầu không đi ị?

"Thất thần làm gì? Còn không mau đi đi? Trấn giữ phòng vệ sinh! Là giữ được thắng lợi!"

Từ lúc nào mà thắng lợi lại móc nối cùng phòng vệ sinh?

Mặc dù vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi!

Thế nhưng bảy gã đầu trọc vẫn hành động!

Giờ phút này An Ninh không khỏi nghĩ tới việc Giang Nam vụng trộm rải bột màu trắng!

Vẻ mặt kinh khủng!

Cái này . . . Đây chẳng lẽ . . .

Giờ này khắc này!

Ngụy Trường Thắng cùng người phụ nữ xinh đẹp nằm ở trên giường đều có cảm giác toàn thân khô nóng!

Mỹ nữ đưa tay sờ soạng, cười hắc hắc.

Ngụy Trường Thắng run một cái, hai người mắt đối mắt.

"Ân ~ Ngụy ca ~ "

"Đến! Làm!"

"Không thể ở chỗ này nha! Nhiều người ở đây! Người khác có thể nghe!"

Ngụy Trường Thắng nuốt nước bọt, thật sự là nhịn không nổi: "Đi theo ta!"

Liên lôi kéo mỹ nữ đi tới phòng vệ sinh!

Vừa đóng cửa! Khóa cạch một cái!

Nường theo tiếng xe lửa có tiết tấu: "Xình xịch~ Xình xịch~ Xình xịch~"

Ngụy Trường Thắng cũng cảm thấy đặc biệt có tiết tấu! Hôm nay bản thân!

Phá lệ dữ dội!

Chương 146 -

Mà giờ khắc này, bang chúng Huyết Minh đang càn sạch bia ngay tại buồng ghế cứng, miệng đầy khoác lạc.

Chỉ nghe!

"Phốc ~ Rầm!"

Muốn áp chế lại không chặn được! Từ âm cao chuyển thành tiếng vang trầm nặng, trực tiếp khiến cả khoang xe lửa lâm vào trầm mặc!

"Ai nha con mẹ nó! Mẹ nó là ai vậy! Mẹ kiếp, nín tận 30 năm giờ mới chịu thả ra sao?"

"Quá nặng mùi a! Mắt ta đều đau!"

"Oe ~ ta ngửi được mùi đậu nành! Oe ~ "

"Nhanh! Nhanh mở cửa sổ oa!"

"Cái này con mẹ nó là xe lửa! Người mở cửa sổ cái gì?"

"Không được! Ta con mẹ nó nôn tới nơi!"

Chỉ một thoáng, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người Hàn Trạch!

Hàn Trạch: ! ! !

Bia này có độc!

Nào chỉ là có độc!

Giờ phút này hẳn cảm giác trong bụng tựa như có một đài máy trộn bê tông!

Muốn nghen?

Đại nào: Không thể đánh rắm biết không?

Thân thể: Đã biết!

Cơ vòng toàn lực ứng phó: Ta sẽ tận lực!

Rắm bữu môi: Các người đã hỏi qua ta chưa!

"Bùm bùm rầm rầm!"

"Phụt ~ "

Giờ phút này bên trong túi quần của Hàn Trạch giống như đang trang bị một chiếc máy kéo đang khởi động!

Mẹ nó còn toác ra trận gió nhẹ!

Khiến cho một đám anh em Huyết Minh trợn trắng mắt!

"Con mẹ nó! Hàn ca! Người bị sao vậy?"

"beabox? ? ?"

"Tiết tấu còn rất hăng oa!"

Mặt Hàn Trạch đỏ bừng sắp nổ, cuồn cuộn nói: "Con mẹ nó cam miêng hết cho ta!"

"Tránh ra! Lão tử muốn đi vệ sinh!"

Hàn Trạch vội vàng đứng dậy, kẹp lấy chân không dám bước nhanh!

Sau đó từng bước một hướng về nhà vệ sinh oa!

Vừa bước đi lại vừa phát tiếng theo nhịp điệu!

Nếu nhìn từ phía nhìn, thậm chí có thể nhìn rõ sau quần Hàn Trạch phòng lên như bao lớn!

Không riêng Huyết Minh chết lặng!

Các hành khách cũng chết lặng!

Sống nhiều năm như vậy, chưa thấy qua ai đánh rầm mạnh như vậy!

Thế nhưng ngay sau đó trong xe lan tràn ra mùi hương!

"Oe ~ : (' ㄒ ' 丿) :"

"Người mẹ nó nhanh lên đi, đừng có lại kéo lê nửa đường!"

"Con mẹ nó oháo đài di động a!"

Tâm lý Hàn Trạch sụp đổ oa!

Ta con mẹ nó đời này chưa bao giờ mất mặt như vậy!

An Ninh cũng không nín được cười!

Giang Nam quá xấu rồi!

Mặc dù không biết bột màu trắng kia là cái gì, thế nhưng hiện tại nhìn lại!

Rất hiệu quả! Thật sự rất hiệu quả!

Mà Tô Nhuế đã nhanh bị thối tiuws choáng! Trốn ở trong ngực Giang Nam, dùng quần áo hăn che mũi!

An Ninh cũng không dám thở!

"Thúi như vậy! Người hổ người thành ra hổ luôn cả mình

nha?"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Tung hoành giang hồ 18 năm! Có sóng to gió lớn nào mà không trải qua chứ?"

Sau đó trong trong ánh mắt kinh ngạc của An Ninh cùng Tô Nhuế!

Giang Nam móc ra ba cái mặt nạ phòng độc . . .

Hai người đều ngây người!

Người bình thường có ai tùy thân mang theo thứ này a?

Giang Nam chuẩn bị chu toàn như thế?

Xem ra đây không là lần đầu tiên dùng phương pháp hố người này!

Ba người vội vàng đeo mặt nạ phòng độc vào!

Mà đúng lúc này, không riêng Hàn Trạch có phản ứng!

Sắc mặt của mười gã bang chúng Huyết Minh đều tái mét!

Tiếng "Đùng đùng" có quy luật lại vang lên!

Kích thích lại bành trướng!

Lần này, mùi vị triệt để lan tràn ra khắp trong xe!

Tàu lửa không có chỗ thông gió!

Chỉ một thoáng trong khoang xe quả thực biến thành địa ngục nhân gian!

Giang Nam đều cảm thấy trong không khí tràn ngập một tầng sương trắng mà mắt trần cũng có thể thấy!

"Con mẹ nó . . . Không được rồi không được rồi! Phòng vệ sinh!"

"Ta cũng đi! Con mẹ nó chớ cướp phòng với ta!"

"Mẹ kiếp! Bia này có độc!"

"Ta mẹ nó không biết mình thả là rắn hay là cái quái gì nữa!"

Mười mấy người tựa như Zombie điên cuồng phòng vệ từng phòng vệ sinh của các buồng xe!

Chủ yếu là bọn họ cũng không tiếp tục ở lại được nữa!

Mùi hương nồng đậm!

Ánh mắt các hành khách nhìn về phía bọn họ đã trở nên muốn giết người!

Hàn Trạch thật vất vả vọt tới phòng vệ sinh!

Con mẹ nó? Có người?

Mẹ kiếp! Đổi một phòng khác!

Vẫn có người?

Một đường tìm, đi tới phòng vệ sinh buồng xe giường nằm!

Hắn thật sự nhịn không được oa!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

"Mở cửa! Ta biết bên trong có người!"

Trong phòng vệ sinh chính là Ngụy Trường Thắng, bị tiếng đập cửa làm cho giật nảy mình!

Run một cái, suýt nữa đã quỵ xuống đất!

Cả giận nói: "Mẹ nó cút cho ta!"

Hàn Trạch trừng mắt: "Người con mẹ nó dám mắng ta? Người chết rồi!"

Ngụy Trường Thắng bạo nổ! Nếu không phải lão tử đang bận việc! Đã ra ngoài chém chết tươi người!

Hàn Trạch: "Hiện tại ra ngoài! Ta cho người 1 vạn!"

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

1 vạn?

Con mẹ nó cũng quá coi thường lão tử!

"Cút!"

"Mười vạn!"

"Lặp lại lần nữa! Cút!"

Hàn Trạch: "Ách a ~ "

Hắn kẹp lấy đùi, đã ghen sắp điên, xông lên lắc cửa một trận.

Ngụy Trường Thắng một tay đẩy mỹ nữ chống đỡ cửa!

"Đè lại cho lão tử!"

"Hôm nay ai cũng mẹ nó đừng nghĩ xông vào!"

Hàn Trạch: ! ! !

Hắn đã gấp tới mức mắt đều đỏ ngầu, thật sự không chịu nổi, ánh mắt rơi vào trên bồn rửa tay ở đối diện?

"A a!"

Hắn run rẩy bò lên trên bồn rửa tay!

. . .

Chương 147 -

Hàn Trạch cho rằng chuyện vừa rồi đã thực quá mất mặt!

Nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới!

Đây chỉ mới là bắt đầu!

Càng không có nghĩ tới, có một ngày bản thân sẽ giải quyết vấn đề ở trên bồn rửa tay xe lửa. . .

[Giá trị oán khí từ Hàn Trạch + 1000!]

Mà các bang chúng Huyết Minh đều đã điên, lần lượt gõ cửa!

Toàn bộ đều có người?

Không khỏi điên cuồng kéo cửa!

"Mở cửa mở cửa mở cửa a! Ta biết người ở trong!"

Trần Thần trốn trong phòng vệ sinh gắt gao kéo cửa lại!

Đã cười muốn điên!

Vương Thiết cũng giống như vậy, nghe bang chúng Huyết Minh tuyệt vọng kêu rên!

Trong lòng thật mẹ nó thoải mái!

Liên nghĩ tới lời nói của Giang Nam!

Trần giữ được phòng vệ sinh, chính là giữ được thắng lợi!

Không có gì sai!

Quá con mẹ nó tàn độc!

Bang chúng Huyết Minh thấy kéo không ra, nhao nhao đi tới buồng xe giường buồng xe.

Vừa tiến vào liền trợn tròn mắt!

Bọn họ vậy mà nhìn thấy Hàn Trạch ngồi xồm ở trên bồn rửa tay giải quyết?

Hàn Trạch: ! ! !

Tâm thái của hắn đã sụp đổ oa!

Các tiểu đệ vừa nhìn? Hàn ca đúng là một nhân tài a!

Chỉ một thoáng đều điên cuồng bắt chước cướp bồn rửa tay!

Thế là . . .

Trên bồn rửa tay ở tám khoang xe lửa đều có người ngồi xồm!

Nhưng còn có mấy người ngay cả bồn rửa tay đều không cướp được!

Bọn họ ghen muốn điên rồi, điên cuồng kéo phòng vệ sinh cửa!

Mỹ nữ gắt gao lôi kéo.

Trước có sói sau có hổ?

Cũng đã sắp khóc!

Có người thật sự đợi không kịp! Trực tiếp làm ngay tại chỗ!

Mặt mũi cái gì . . .

Còn có mặt mũi cái rắm gì nữa!

Mà vị tiểu đệ này triệt để nổ tung! Thậm chí dùng tới dị năng kéo phòng vệ sinh cửa!

Một phát kéo này!

"Răng rắc!"

Khiếm cửa phòng vệ sinh đều bị kéo rớt xuống!

Mỹ nữ quần áo xộc xệch cũng bị kéo đi ra cùng!

Không khí nháy mắt ngưng kết!

Tiểu đệ chết lặng! Hàn Trạch chết lặng!

Chỉ thấy Ngụy Trường Thắng đầu đầy mồ hôi, quần còn không có kéo lên. . .

Mà Ngụy Trường Thắng cũng thiếu chút trờng rớt tròn mắt ra ngoài!

Kẻ cứ luôn gõ cửa, cắt ngang chuyện tốt bản thân thế mà lại là tiểu đệ nhà mình?

Còn con mẹ nó ngồi xổm trên bồn rửa tay? ? ?

Trên mặt đất cũng có?

Ngụy Trường Thắng gầm thét: "Các người con mẹ nó điên rồi!"

Bồn rửa tay?

[Giá trị oán khí từ Hàn Trạch + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tề Vân Phong + 666!]

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

. . .

Mà đúng lúc này!

Nhân viên phục vụ kiểm tra máy giám sát cũng chết lặng người!

Thế giới quan một lần sụp đổ!

Kéo microphone gầm thét: "Mấy người các người còn biết xấu hổ hay không?"

"Bồn rửa tay là nơi dùng để đi nhà xí sao?"

"Đều bước xuống cho ta!"

Tiếng rống giận dữ của bảo an vang vọng khắp đoàn tàu!

Các hành khách mang theo mặt kinh khủng?

Con mẹ nó? Đám anh em này đúng là nhân tài oa!

Đám người Trần Thần trực tiếp cười muốn ngất tại nhà vệ sinh!

Giang Nam mang theo mặt nạ phòng độc cũng ngây người!

Con mẹ nó?

Rốt cuộc đã trải qua khúc chiết thế nào? Bi thảm cùng cực thế nào?

Mới lựa chọn bồn rửa tay?

Chuyện kể tiếp liền rất đơn giản!

Xe lửa đến điểm dừng xe tiếp theo đón khách!

Đám người Hàn Trạch đều bị bắt đi!

Cho dù là người Huyết Minh, cũng không dám công nhiên đối

kháng lực lượng quốc gia ngay tại quốc thổ Hoa Hạ!

Đây cũng là nguyên nhân Ngụy Trường Thắng muốn bọn họ khiêm tốn!

Nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới, bọn họ cũng không phải bởi vì đánh nhau mà bị giam giữ!

Lý do là . . .

Đại tiện tại nơi công cộng!

Thế là!

Ngụy Trường Thắng cán bộ Huyết Minh mang theo hơn 10 người đi đến trấn nhỏ Voyny!

Vốn dĩ tràn đầy lòng tin! Lại vì tình thế bắt buộc!

Bởi vì nửa đường các tiểu đệ đại tiện nơi công cộng mà bị bắt đi!

Không bị nhốt nửa tháng đừng nghĩ ra ngoài!

Chuyện này chỉ sợ nói ra cũng không ai tin a?

Mà chính hắn, thì đơn độc bước lên hành trình . . .

Ngụy Trường Thắng: Con mẹ nó hiện tại ta cực kỳ chết lặng!

Chỉ còn trơ trọi một mình hắn?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Hiện tại Ngụy Trường Thắng cực kỳ hoảng loạn!

Ngay cả mỹ nữ đều bởi vì quần áo không chỉnh tề ở nơi công cộng mà bị mang đi!

Lúc đi tràn đầy chí khí!

Đến bây giờ hẳn cũng không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Không hiểu sao lại biến thành đơn độc?

"Alo, mình chủ sao?"

"Thế nào rồi lão Ngụy? Mọi chuyện thuận lợi không?"

Ngụy Trường Thắng:.. .

"Lại phải thêm 20 người cho ta a! Người ta mang theo đều bị bắt đi!"

Minh chủ nổi giận: "Người con mẹ nó đã làm cái gì? Đã bảo các người khiêm tốn một chút! Ra nước ngoài rồi cái gì cũng dễ nói, các người hiện tại lại bị bắt là sao?"

Ngụy Trường Thắng: "Không phải bởi vì đánh nhau . . ."

"Vật bởi vì cái gì?"

"Đám người Hàn Trạch bởi vì đại tiện ở nơi công cộng mà bị bắt đi!"

Minh chủ: ? ? ?

"Cái quỷ gì vậy? Người con mẹ nó nói cái gì?"

What the fuck?

Minh chủ Huyết Minh đều chết lặng.

Đây là chuyện mà một người bình thường có thể làm ra sao!

Đường đường là thành viên Huyết Minh vậy mà bởi vì chuyện này mà bị bắt đi?

Mặt mũi đâu?

Còn cần mặt mũi nữa không?

Nếu chuyện này bị truyền đi, Huyết Minh còn mẹ nó lẩn lộn được trong giới này hay không?

Chương 148 -

"Chờ đó! Đến Voyny nhớ bảo vệ cẩn thận đồ vật! Ta lại phái người tới, người đợi mấy ngày a!"

Đột nhiên Ngụy Trường Thắng nghĩ tới cái gì: "Đúng rồi mình chủ! Giúp ta tra thử bang Đầu Trọc có lai lịch thế nào!"

Minh chủ: ? ? ?

Cái quỷ gì vậy?

Bang Đầu Trọc?

Cái này mẹ nó là cái tên bang quái quỷ gì vậy?

"Được rồi được rồi biết rồi! Không cho phép xảy ra vấn đề nữa! Nhất định phải mang được đồ vật về! Nếu không người cũng đừng trở lại nữa!"

"Vâng! Minh chủ!"

...

Trong xe, sau khi trải qua phong ba khí độc, đám người Hàn Trạch đều bị bắt đi!

Mà đám người Giang Nam cuối cùng cũng thanh tịnh!

Hiện tại có thể nói là thoải mái.

Ánh mắt các đội viên nhìn Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Nhìn lại người ta!

Còn chưa tới nơi, liền hất ngã một đối thủ cạnh tranh!

Không đánh mà thắng!

Đám người Trần Thần chỉ cần trấn giữ cửa nhà vệ sinh mà thôi!

Lần đầu cảm thấy, thắng lợi đến đơn giản như thế.

Mà Giang Nam cũng bởi vì một đợt thao tác hố người, thu hoạch 50 vạn giá trị oán khí!

Cái gì cũng không nói, mở rút thăm oa!

[Bắt đầu mười lần rút thăm liên tiếp!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Một Khí Huyết Nhân Sâm!]

[Hân hạnh được tài trợ! . . .]

. . .

Liên tục bốn lần mười rút thăm liên tiếp!

Ra hai bao kẹo nổ Tim Đập Âm Âm, 38 phần Khí Huyết Nhân Sâm.

Giang Nam cũng không ngạc nhiên chút nào, vẫn đen đui như ngày thường!

Không quan trọng!

Nhưng tại thời điểm lần thứ năm!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Một viên anh đào nhỏ may mắn!]

. . .

Giang Nam sống sờ!

Không rút ra phần thưởng nghiêm chỉnh gì, nhưng lại tạo mới phần thưởng khuyến khích?

Anh đào nhỏ may mắn?

Nghe cũng khá hay ho!

Vội vàng ấn mở thanh vật phẩm hệ thống để xem tác dụng.

[Anh đào nhỏ may mắn!]

Tác dụng: Tăng cường giá trị may mắn của người dùng lên mức cao nhất! Hiệu quả kéo dài 30 phút!

Mở nắp tất có thưởng! Bước đi có thể nhặt tiền!

Vận khí max! Giúp người hóa thân thành luckyboy!

Con mắt Giang Nam tỏa sáng!

Cái đồ chơi gì đây?

Tăng cường giá trị may mắn?

Cái thứ hư vô mờ ảo như vận khí, cũng có thể tăng cường?

Nghe thấy có thể nhặt tiền, Giang Nam phải nói là nở hoa trong lòng!

Nấu dùng anh đào nhỏ này, chẳng phải đi mua xổ số liền trúng lớn sao?

Chút tiền vốn gì đó chẳng phải muốn là có được sao?

Vậy dùng để rút thăm trúng thưởng của hệ thống chẳng phải cũng là tất trúng sao?

Mẹ kiếp!

Bảo bối tốt!

Thế nhưng một dòng chữ lưu ý nhỏ lập tức đập tắt lửa nóng trong lòng Giang Nam!

[Lưu ý: Anh đào nhỏ may mắn vô hiệu đối với bản hệ thống!]

Giang Nam: ? ? ?

Người. . .

Lưu ý lại để chữ nhỏ như vậy, là sợ người nhìn thấy sao?

Vốn dĩ Giang Nam còn tìm muốn thử xem tác dụng của anh đào nhỏ may mắn này đâu.

Thế mà lại vô hiệu đối với hệ thống, liền bỏ đi ý nghĩ này.

Dù sao chỗ mình còn có sắc đẹp!

Chỉ cần có nhan sắc!

Thế giới này chính là tốt đẹp oa!

Lại nói giải khuyến khích đều có đủ loại tác dụng phụ thiên kì bách quái!

Có trời mới biết tác dụng phụ của anh đào nhỏ may mắn là cái gì.

Ân . . .

Có cơ hội để cho Trần Thần thử xem!

Vương Thiết cũng được!

Ai hắc hắc ~

"Nam thần! Nam thần?"

An Ninh thấy Giang Nam đang ngẩn người, còn nở nụ cười xấu xa!

Không khỏi giật nảy mình rùng mình một cái!

Lại ghen một bụng ý xấu gì đây?

"A? Làm sao vậy chị Ninh Ninh?"

An Ninh: "Mặc dù người của Huyết Minh đều bị bắt đi, thế nhưng vẫn còn Ngụy Trường Thắng thì phải làm sao bây giờ?"

"Chỉ cần hắc còn ở đây! Huyết Minh vẫn rất có sức cạnh tranh!"

"Hơn nữa hắc là cường giả cấp Hoàng Kim! Đám người chúng ta cũng không phải là đối thủ của hắc . . ."

Giang Nam đương nhiên nói: "Đương nhiên là cướp hắc nha a!"

Các đội viên: ? ?

Cướp hắc nha?

Đây chính là cấp Hoàng Kim!

Có phải người có hiểu lầm gì đối với thực lực của Linh Võ giả cấp Hoàng Kim hay không?

"Không phải vẫn còn có Tiểu Nhuế Nhuế sao?"

Tô Nhuế đỏ mặt: "Ta là Thanh Đồng đỉnh phong! Phạm vi lĩnh vực chỉ có 300 mét! Trước mắt chỉ có thể vô hiệu hóa dị năng Linh Võ giả phía dưới cấp Hoàng Kim!"

"Không có tác dụng gì với Ngự Trường Thăng!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Một đầu cá lớn như vậy, nhất định không thể thả chạy!"

"Trên người hắc có thể mang theo bảo bối để đối đầu đạn hạt nhân!"

"Không có chuyện gì, giao cho ta giải quyết!"

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều sửng sờ.

Trần Thần ngạc nhiên: "Người có phải đã quên cấp bậc của người rồi hay không?"

Vương Thiết: "Thanh Đồng năm sao, muốn chơi với cấp Hoàng Kim?"

Giang Nam liếc mắt.

"Tin Nam thần! Đàn ông chên chính!"

"Chờ lát nữa nhìn ánh mắt ta mà làm việc!"

Các đội viên: ? ? ?

Con mẹ nó?

Lại nữa!

Đã trải qua sự kiện khí độc khiến cho trong lòng bọn họ không hiểu sao lại nắm chắc!

Cũng càng cảm thấy hưng phấn, xoa tay một trận!

Chương 149 -

Thật vất vả chờ được đến điểm đến cuối cùng.

Một đoàn người bước xuống xe lửa!

Trong nhà ga người đến người đi.

Mà trong đám đông cũng có không ít người mặc đồ rằn ri, lính đánh thuê vác theo AK47!

Trong không khí tràn ngập một cỗ khí tức khẩn trương.

Xem ra đám thế lực nắm giữ đầu đạn hạt nhân đã khống chế toàn bộ trấn nhỏ!

Đám người Giang Nam vừa đến lập tức hấp dẫn sự chú ý của các lính đánh thuê.

Mà Ngụy Trường Thắng chỉ mang theo cặp công văn cũng chú ý tới nhóm của Giang Nam !

Trên mặt không khỏi nổi âm thầm nhe răng cười!

Nhanh chân đi tới chỗ của Giang Nam!

Hắn muốn để đám người không có mắt này biết!

Huyết Minh cũng không phải một đám nông thôn nhà quê có thể khiêu khích!

Dù giờ phút này không có thủ hạ!

Ngụy Trường Thắng với thực lực cấp Hoàng Kim khiến cho hắn cảm thấy tự tin không gì sánh được!

Nơi này là ngoại quốc! Không phải Hoa Hạ! Không có người có thể trói buộc hẳn!

Mà trông thấy Ngụy Trường Thắng đang nhanh chân đi tới, các đội viên đều hoảng hồn.

Không nghĩ tới tên này vậy mà không che giấu chút nào!

Xuống xe liền muốn trực tiếp xuất thủ?

"Con mẹ nó! Làm sao bây giờ! Cấp Hoàng Kim! Chúng ta đánh không lại!"

"Nam thần! Rút lui a! Chớ đối cứng với hẳn!"

"Đi mau đi mau! Hoàng Kim căn bản không cách nào đánh lại!"

Mà bên phía An Ninh cùng Tô Nhuế cũng tràn đầy vẻ lo lắng!

Mất thấy Ngụy Trường Thắng đã đi tới! Chỉ còn không đến 200 mét!

Thậm chí đã chuẩn bị muốn ra tay!

Mà đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn một tiếng!

Cất bước huy quyền, thậm chí dùng tới toàn lực!

Lực lượng khổng lồ thậm chí tạo ra tiếng xé gió chói tai.

Ngụy Trường Thắng bĩu môi: "Cái thứ ngốc bức! Cách xa như vậy, người còn có thể . . ."

"Ầm!"

Chỉ thấy giờ phút này thân thể Ngụy Trường Thắng cứng đờ!

Con mắt bạo trừng! Giống như muốn trừng rớt con mắt ra ngoài!

Miệng há to tựa như có thể nhét một quả trứng gà và!

Khuôn mặt đỏ bừng!

"Ngao! ! ! !"

Một tiếng hét bi thảm giống như heo bị chọc tiết quanh quần khắp cả nhà ga!

Chỉ thấy toàn bộ cánh tay Giang Nam biến mất!

Thông qua trùng động không gian, đột ngột xuất hiện ở bên ngoài 200 mét!

Một quyền đâm vào trên đỉnh quần Ngụy Trường Thắng!

Chặt chẽ vững vàng!

Các đội viên ngơ ngác nhìn qua một màn này.

"Tê ~ "

Toàn bộ nhà ga đều vang lên âm thanh hít khí lạnh!

Vẻ mặt không khỏi kinh hoàng, chỉ cần là đàn ông!

Đều không khỏi vô ý thức che hạ bộ lui lại hai bước!

Cái này . . . Cái này con mẹ nó!

Chẳng lẽ chính là tuyệt chiêu đã thất truyền lâu năm trên giang hồ. . .

Thiên Mã Lưu Tinh - bạo trướng - Quyền?

Chỉ thấy cả người Ngụy Trường Thắng đều đau tới phát run!

Đầu đầy mồ hôi!

Bưng bít lấy đũng quần trực tiếp quỳ xuống đất.

Nước mắt ào ào chảy ròng!

Cái gì mà cấp Hoàng Kim? Cái gì mà dị năng hệ hỏa?

Cái gì mà Linh kỹ?

Đều không để ý tới!

Hắn đều đau tới phát điên!

Hôm nay Ngụy Trường Thắng rốt cuộc cảm nhận được cái gì gọi là nhục cả trứng!

Hai bên thân liên quan cũng đau giật giật. . .

Các đội viên đều mang vẻ mặt kinh khủng nhìn về phía Giang Nam!

Mẹ nó!

Nam thần!

Quả đấm này của người đã đập vào chỗ nào oa!

Dị năng hệ không gian còn có thể dùng như vậy?

Nhìn Ngụy Trường Thắng đã quỳ xuống đất giật giật, đám người Trần Thần Vương Thiết không khỏi giật nảy mình rung mình một cái!

Đây là nỗi đau mà bất kỳ người đàn ông nào cũng thấu hiểu!

An Ninh Tô Nhuế che mặt!

Mặt đều đỏ đến mang tai!

Oa!

Cần phải tàn nhẫn tới như vậy hay không?

Thế nhưng không thể không nói chiêu này cực kỳ có tác dụng!

Một đòn bạo trứng, trực tiếp đập phế một gã cường giả cấp Hoàng Kim!

Ngụy Trường Thắng căn bản không có phòng bị!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng, cánh tay bên trong trùng động không gian cũng không có thu hồi.

Mà là thừa cơ một phát bắt được viên bi nhỏ?

"Ngao oa ~"

"Người buông ra! Người con mẹ nó buông ra cho ta!"

"Đau oa! Đau chết lão tử oa!"

Ngụy Trường Thắng đau tới lăn lộn đầy đất nhi.

Mà Giang Nam thì nắm lấy một viên bi nhỏ còn sót lại, kéo Ngụy Trường Thắng trên mặt đất đi!

Tràng diện kia?

Chật chặt chặt . . .

Có thể nói đàn ông nhìn đều lạnh run!

Phụ nữ nhìn đều che mặt?

Các hành khách trong nhà ga thấy cảnh này cũng không khỏi nuốt nước bọt.

Cái gã đàn ông bị tóm trứng kéo lê ít nhất phải nặng 200 cân a?

Toàn bộ áp lực lớn như vậy đều dồn lên viên bi yếu ớt kia?

Tê ~

Chỉ hơi suy nghĩ tới liền cảm thấy đau!

Chỉ thấy Giang Nam kéo Ngụy Trường Thắng tới trong góc.

Giờ phút này con mắt Ngụy Trường Thắng bạo trừng, đau tới mức đầu đầy mồ hôi!

"Mẹ kiếp! Người con mẹ nó buông tay cho ta! Nếu không hiện tại ta liền chém chết người!"

Trong lúc nói chuyện, trên người Ngụy Trường Thắng toát ra ánh lửa hừng hực, thậm chí hòa tan gạch men sứ bên dưới.

Chương 150 -

Giang Nam híp mắt, trên tay vừa dùng lực!

"Ngao! Người con mẹ nó . . ."

"Ân? Còn mắng chửi người?"

"Ôi chao! Ca! Đạp ca! Đùng bóp nữa! Lại bóp liền nát rồi!"

Ngụy Trường Thắng đều mẹ nó sắp khóc!

Cái này mẹ nó là ai!

Đều đã bao lớn! Còn chơi chiêu này?

Bản thân đường đường một cường giả Hoàng Kim! Lại bị người dùng trướng uy hiếp?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Giang Nam bĩu môi: "Không cho phép dùng dị năng! Nếu không một trướng còn sót lại cũng mất! Ta xem người nổi dôi tông đường thế nào!"

Ngụy Trường Thắng: ! ! !

"Ta không dùng ! Không dùng!"

"Người muốn cái gì? Ta cho! Người nói đi a!"

Các đội viên không khỏi nuốt nước bọt!

Cái này con mẹ nó cũng quá hung ác rồi a?

Một lời không hợp liền gà bay trứng vỡ?

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Ừm! Như vậy mới đúng! Nghe lời là được!"

"Đến đây! Các anh em! Đánh cho ta hể!"

Đám người Trần Thần bốp bốp nắm tay, cười dữ tợn một tiếng!

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

Lão tử đã thỏa hiệp oa!

Vì sao còn đánh ta?

Người còn là người sao!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Bảy gã đầu trọc bóng lưỡng xông đi lên, một trận quyền cước tăng theo cấp số cộng!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

"Ngao! Đừng đánh nữa! Đừng đánh nữa oa!"

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

...

Đánh trọn vẹn 15 phút đồng hồ, Ngụy Trường Thắng một mực không dám dùng dị năng!

Chỉ sợ gà bay trứng vỡ!

Giờ phút này Ngụy Trường Thắng đã bị đánh máu me khắp

người, chỉ có hít vào mà không có thở ra . . .

"Đồ ở trong vali a, các người đừng đánh nữa!"

Giang Nam đoạt lấy cặp công văn bữu môi: "Người nói sớm không phải tốt hơn sao?"

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

Ta con mẹ nó ngay từ đầu liền thỏa hiệp a!

Người cứ nhất định phải để người đánh ta một trận rồi mới lấy đồ?

Nhất định phải làm theo thủ tục mới cảm thấy thoải mái?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Giang Nam: "Hắc hắc . . . Ta thấy bộ đồng hồ kia của người cũng không tệ!"

Ngụy Trường Thắng cắn răng: "Cho người!"

"Còn có nhẫn vàng!"

"Cho người! Đều cho người!"

Mấy người trơ mắt nhìn Giang Nam lột sạch những món đồ đáng giá trên người Ngụy Trường Thắng cuống!

Có chút không đành lòng nhìn thẳng . . .

Này này này!

Chúng ta có thể có một chút điểm mấu chốt được không?

Nếu không phải Trần Thần ngăn cản, Giang Nam còn muốn bẻ luôn hàm răng nạm vàng của Ngụy Trường Thắng xuống!

Mà đúng lúc này, thần sắc Giang Nam cứng đờ!

Tìm tòi một trận?

Con mẹ nó?

Một viên bi cuối cùng đâu?

Không khỏi nuốt nước bọt, không phải vừa rồi bản thân kích động qua liền. . .

Nát rồi? Một viên cũng không còn?

Lúng túng nói: "Khụ khụ! Đi thôi đi thôi! Vậy là được rồi!"

Ngụy Trường Thắng vẻ mặt kinh khủng!

Cảm giác này?

Lúc này liền bùng nổ! Hai viên đều bị mất?

"A a a a a! Ta con mẹ nó! Phụt. . ."

Một hơi sặc máu, Ngụy Trường Thắng mắt trợn trắng lên, trực tiếp liền hôn mê bất tỉnh!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Giờ này khắc này Ngụy Trường Thắng biến thành một kẻ nghèo hèn từ đầu đến đuôi!

Những thứ đáng tiền trên người đều bị Giang Nam lột đi, người không có đồng nào . . .

Nghèo!

Hai viên bi nhỏ cũng đều nát rồi!

Cho nên . . .

Thật! Kẻ nghèo hèn!

Huyết Minh xem như phế!

Sắc mặt đám người Trần Thần Vương Thiết gọi phải là xuân phong đắc ý!

Hôm nay lão tử được chơi một gã Hoàng Kim!

Mặc dù thủ đoạn không được vinh quang mấy!

Thế nhưng vẫn là chơi được cấp Hoàng Kim!

Mà Tô Nhuế An Ninh thì là đến nay vẫn không cách nào nhìn thẳng Giang Nam!

Vì sao người không bao giờ đi theo con đường bình thường chứ!

. . .

Mà đúng lúc này, trong đám người có một vị đại thúc râu ria xông tới!

Vừa rồi hắn vẫn luôn đứng xem náo nhiệt.

Thời điểm Giang Nam xoay người về hướng bên này, hắn không khỏi mở to hai mắt nhìn!

Sau đó móc ra ảnh chụp liên tục so sánh!

Vẫn là không dám tin tưởng.

Nhưng vẫn ngăn trước đám người Giang Nam.

Mở miệng thăm dò nói: " Thiên Vương Cái Địa Hồ* ?"

Thiên Vương Cái Địa Hồ*

(*): Âm hiệu giữa đầu lĩnh thổ phỉ Tọa Sơn Điều và Dương Tử Vinh trong Lâm Hải Tuyết Nguyên

(*): Âm hiệu giữa đầu lĩnh thổ phỉ Tọa Sơn Điều và Dương Tử Vinh trong Lâm Hải Tuyết Nguyên

Các đội viên: ? ? ?

Cái quỷ gì vậy?

Đại thúc này con mẹ nó điên rồi đi!

Từ trong đám người lao ra rồi thả một câu Thiên Vương Cái Địa Hổ?

Con mắt Giang Nam sáng lên: "Bảo Tháp Trấn Hà Yêu?"

An Ninh há to miệng!

Cái gì vậy? ? ?

Người vậy mà cũng đáp lời được!

Đại thúc khẽ run rẩy: "Đầu trọc phong tao?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Bước đi phù phiếm?"

Đại thúc râu ria ngạc nhiên nói: "Người anh em Giang Nam?"

"Vương đại thúc sát vách?"

Hai người nhiệt tình ôm nhau!

Các đội viên: ! ! !

Chuyện này!

Đại thúc râu ria là người một nhà?

Thế nhưng ám hiệu này là cái quỷ gì vậy?

Nhưng lại đủ bảo mật! Nếu không phải đã biết trước, đến các đại văn hào cũng không đoán được!

Đầu trục phong tao!

Bước đi phù phiếm!

Chương 151 -

Thật ra hiện tại Vương Thiên Hoa cũng ngần ngại!

Hắn nhận được tin tức từ Sơn Miêu, sẽ có tiểu đội thuộc quân đoàn Âm Dạ đến chấp hành nhiệm vụ!

Nhưng có thể nào cũng không nghĩ tới, vậy mà lại là đám đầu trọc này?

Mới vừa đến nhà ga liền xử một tên cán bộ Huyết Minh.

Dân xã hội đen?

Đầu trọc áo sơ mi hoa?

Dép lê dây chuyền vàng?

Các người thực sự là quân đoàn Âm Dạ sao?

Quả thực so đám người phạm pháp còn giống phạm pháp hơn!

Có cần phải phách lối như vậy không!

Nếu không phải Giang Nam đáp lại ám hiệu, đánh chết hắn cũng không tin a.

Mấy người cũng không nhiều lời, dù sao bí mật khó giữ nếu nhiều người biết!

Đám người Giang Nam dưới sự hướng dẫn của Vương Thiên Hoa, đi tới đường cái của trấn nhỏ Voyny!

Trên đường người đến người đi, phong tình dị vực đập vào mắt!

Giang Nam hoàn toàn không giống như tới chấp hành nhiệm vụ!

Giống như là tới để du lịch! Đủ loại chụp ảnh!

Mà đúng lúc này!

Một tiểu thanh niên loè loẹt, mang một cái túi du lịch, gương mặt điển hình của người châu Á!

Nhìn thấy gương mặt châu Á của đám người Giang Nam, ánh mắt không khỏi rơi vào trên người Giang Nam.

Nhóm của tiểu thanh niên có 8 người, có nam có nữ!

Đều mang theo ba lô leo núi! Gã đầu lĩnh còn mang theo mũ rơm của ngư dân.

Giống như là đến leo núi.

Tiểu thanh niên loè loẹt kia gặp phải một nhóm Giang Nam.

Không đợi đầu lĩnh ngăn cản, liền chạy tới.

Vẻ mặt nhiệt tình, tiếng Nga bập bẹ hỏi:

"Простите,вызнаете,гдебарБелл?"

(Tiếng Nga: Thật ngại quá, xin hỏi các người biết quán bar Bell ở đâu không?)

Lời này vừa ra, đám người Trần Thần đều theo đó mà trở nên cảnh giác.

Căn bản không hiểu hắn đang nói cái gì!

Vương Thiên Hoa vừa muốn nói chuyện.

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng:

"Янепонимаюрусскийязык!"

Tiểu thanh niên: ? ? ?

Một hơi tiếng Nga lưu loát khiến cho đám người An Ninh đều ngây người!

Con mẹ nó?

Nam thần học từ lúc nào?

Tiếng Nga cũng thuần thục như vậy?

Trước đó bọn họ căn bản không biết Giang Nam biết tiếng Nga!

Vương Thiên Hoa cũng đều ngẩn người, ngay sau đó mặt đều đen!

An Ninh tò mò: "Vương thúc, Giang Nam nói cái gì?"

Vương Thiên Hoa đen mặt nói: "Hắn hỏi Giang Nam có biết quán bar Bell ở đâu không!"

"Giang Nam nói bản thân nghe không hiểu tiếng Nga!"

An Ninh Trần Thần: ? ? ?

Cái quỷ gì vậy!

Nghe không hiểu người còn trả lời bằng tiếng Nga cho người ta?

[Giá trị oán khí từ Trương Mặc +666!]

Uy! Người thành tâm chơi ta à?

Nhưng vẫn nhẫn nại nói: "Can you speak English?"

Giang Nam lắc đầu: "I cant speak English!"

Trương Mặc nổi tung: "Vậy người con mẹ nó biết nói tiếng gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Mau rút cho ta!"

Trương Mặc trừng mắt!

Tóm lại là đang chơi ta!

Mẹ kiếp!

Dưới cơn nóng giận! Một đạo thủy nhận chém thẳng về phía đầu Giang Nam!

Trần Thần ở sau lưng bước lên trước, một chiếc đinh trong túi lập tức bay ra!

Mang theo tiếng xé gió chói tai, xuyên thấu thủy nhận, trực tiếp treo ở trước mi tâm của Trương Mặc!

Chỉ cần hấn dấm lại động một cái, phần đầu chuẩn bị có thêm lỗ thủng!

"Mẹ nó dám đụng đến đại ca ta? Người có năng lực lắm đúng không?"

Trần Thần không hổ là lão binh, giờ phút này lộ rõ sự tàn nhẫn!

Mặt mũi Trương Mặc trắng bệch, vừa muốn nói chuyện!

Chỉ thấy Giang Nam nhấc chân đá vào trên bụng Trương Mặc!

Lực lượng khổng lồ trực tiếp đập hấn bay xa 30 mét!

Bị đầu lĩnh kia tiếp được, giờ phút này sắc mặt âm trầm!

Trương Mặc quỳ trên mặt đất nôn mửa một trận! Đau tới run

rầy.

Giang Nam: "Nhãi co! Thử đoạn vụng về như vậy mà cũng dám chơi!"

"Muốn thăm dò đúng không?"

"hôm nay lão tử tới đây là vì đầu đạn hạt nhân!"

"Ai mẹ nó cản ta người đó chết! Nếu không phục hiện tại xông lên!"

"Ta mẹ nó đập chết các người!"

"Các anh em!"

Một đám đầu trọc bạo hống một tiếng: "Đại ca phân phó!"

Sắc mặt tên đội mũ ngư dân âm trầm: "Người điên rồi!"

"Ngụy Trường Thắng Huyết Minh đều ngã trên tay người!"

"Chỉ tiếc! Ta không phải Ngụy Trường Thắng!"

"Tất nhiên cũng là vì một mục tiêu, vậy liền dựa vào bản sự! Ngày sau lại . . ."

Giang Nam: "Trang bức cái gì? Ta liền muốn chơi ngay lập tức!"

Lão ca mũ ngư dân: ? ? ?

Người con mẹ nó . . .

Người thế nào lại muốn chơi ngay lập tức?

Không nghe ra được ta đang tìm cho người bậc thang đi xuống sao?

Hôm nay bọn ta không muốn chơi đùa với người!

Kết quả người cứ phải chống đối?

[Giá trị oán khí từ Từ Kiều + 1000!]

Lão ca mỗ ngư dân vung tay lên: "Đi!"

Giang Nam: "Này này này! Đừng đi mà!"

"Chơi một chút đã?"

Trần Thần che mặt: . . .

Hắn xem như đã hiểu rồi, Giang Nam là đang để mắt tới bảo bối bên trong ba lô leo núi người ta!

Vương Thiên Hoa cũng sửng sốt hồi lâu!

Giang Nam cứ như vậy mà gây chuyện?

Lớn lối như thế?

Sẽ không sợ bại lộ?

Hơn nữa hội Quần Anh cứ như vậy mà bị đuổi đi?

Thật tình không biết bởi vì có ví dụ của Ngụy Trường Thắng phía trước!

Từ Kiều hội Quần Anh cũng không muốn gây chuyện với Giang Nam!

Lần này tới đây chỉ muốn thăm dò thử lai lịch của đám đầu trọc này.

Đến cùng phải đến vì đầu đạn hạt nhân hay không.

Ai có thể nghĩ tới Giang Nam trực tiếp xem thấu trò xiếc, đi

thăng vào vấn đề!

Chương 152 -

Thấy Từ Kiêu dẫn người đi, Giang Nam mang theo vẻ mặt thất lạc.

"Các người nói . . . Bên trong ba lô leo núi của bọn họ có vật gì tốt a?"

An Ninh: !!!

Trần Thần: !!!

Gia hỏa này, quả nhiên là vì bảo bối . . .

Một đoàn người đi theo Vương Thiên Hoa tới khách sạn đã chuẩn bị kỹ càng trước đó.

Giang Nam cũng không lừa dối, nói ra toàn bộ kế hoạch với lão Vương.

Hắn là muốn mượn thanh danh bang đầu trọc, tiếp xúc với thế lực vũ trang đã khống chế trấn nhỏ Voyny!

Sau đó tìm hiểu vị trí cụ thể cuar đầu đạn hạt nhân!

Đến lúc đó là mua hay là cướp còn khó nói?

Biểu hiện của đám người Giang Nam càng phách lối, lại càng có thể thể hiện sức mạnh của bang Đầu Trọc!

Mà bắt đầu từ khi xuống xe lửa, Giang Nam liền có thể cảm giác được, bản thân đã bị một đám người giám thị!

Chỉ sợ mọi cử động cũng không trốn khỏi con mắt bọn họ!

Biết được kế hoạch của Giang Nam, Vương Thiên Hoa cũng là ngạc nhiên.

Không nghĩ tới Giang Nam lại lấy loại phương thức này để tìm kiếm đầu đạn hạt nhân!

Quả thực lá gan lớn không tưởng!

"Nhưng mà phương pháp này chỉ sợ là không thể được!"

Giang Nam cũng sờ: "Nói thế nào?"

Vương Thiên Hoa ngưng trọng nói: "Trước mắt, thế lực vũ trang đã khống chế trấn nhỏ Voyny, có được đầu đạn hạt nhân gọi Dã Hùng!"

"Bọn họ cực kỳ cẩn thận, quân đội nước Nga, cùng Âm Dạ Hoa Hạ đều đã gây áp lực rất lớn cho Dã Hùng!"

"Trước mắt có rất nhiều thế lực to to nhỏ nhỏ tụ tập tại trấn nhỏ Voyny!"

"Không thiếu quân đội nước Nga trà trộn vào!"

"Thế lực trong nước chúng ta thì có La Sát! Hội Quần Anh! Huyết Minh! Ngạch . . ."

Hắn nhưng lại quên, Huyết Minh đã ngụy một nửa.

"Mà cho đến nay Dã Hùng cũng không tiết lộ vị trí cụ thể của đầu đạn hạt nhân!"

"Huống hồ cũng không phải là thế lực nào cũng có tư cách giao dịch với bọn họ, dù sao Dã Hùng cũng không biết rốt cuộc nhà nào là người của quân đội!"

"Trước mắt Dã Hùng chỉ phát thiệp mời cho Huyết Minh! La Sát! Hội Quần Anh! Còn có gia tộc Rofe nước Ý!"

"Mời bọn họ ba ngày sau tới quán bar Bell đã trao đổi về chuyện giao dịch!"

"Chúng ta chỉ sợ là . . ."

An Ninh nhú mày, xem ra Dã Hùng này yếu vẫn là muốn giao dịch với tổ chức ngầm trong nước mình!

Ý đồ đằng sau mục tiêu đã rất rõ ràng!

Nghĩ được như vậy An Ninh nắm chặt nắm đấm!

"Nam thần! Tuyệt không thể để cho đầu đạn chảy vào trong nước!"

"Không được thì cường công! Dù có phải hy sinh chúng ta!"

"Chúng ta nguyện lấy tính mạng thủ hộ quang minh!"

Giờ khắc này, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung ở trên người Giang Nam.

Nghiêm túc lại quyết tuyệt!

Giang Nam trầm mặc!

Ngay sau đó liếc mắt: "Đừng hơi một tí là muốn chết muốn sống!"

"Không phải chỉ là thiệp mời sao! Chuyện này ta nghĩ thử biện pháp trước!"

Nói xong nằm ở trên giường bắt đầu nghịch điện thoại!

Thế nhưng đám người An Ninh cũng không coi trọng Giang Nam!

Dã Hùng mời nhà nào không nhà nào, cái kia là do bọn họ định

đoạt!

Giang Nam có thể có cách nào chứ?

Chỉ thấy Giang Nam mở wechat ra, tìm hình đại diện Pikachu trong danh sách bạn bè?

Nam thần: Đại mỹ nữ có đó không?

Tóc vàng đại mỹ nữ: Có chuyện gì?

(눈_눈)

Giang Nam sững sờ!

Con mẹ nó?

Lập tức trả lời?

Cô nàng này rảnh rồi như vậy?

Nam thần: (hình ảnh) đoán xem ta đang ở đâu?

Trong tấm ảnh là Giang Nam đang đứng ở dưới pho tượng tuổi phun, xán lạn mỉm cười!

Áo sơmi hoa cùng dép lê, dây chuyền vàng thô to cùng đồng hồ đeo tay!

Giống như là tới du lịch.

Sau lưng là kiến trúc mang đậm phong cách nước Nga!

Đại mỹ nữ tóc vàng: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)|$!

Người tới nước Nga?

Ở đâu? Ở đâu?

Ta đây liền đi tìm người! ! !

Giang Nam cười hắc hắc!

Katarina dùng bộ icon biểu cảm càng ngày càng thành thực!

Nam thần Trấn nhỏ : Voyny!

Đại mỹ nữ tóc vàng: ? ? ?

Người tới cái địa phương rách nát kia làm gì?

Không sợ bị nổ chết à!

Giang Nam sững sờ, Katarina biết chuyện về đầu đạn hạt nhân?

Ngay sau đó có chút suy nghĩ, Katarina xem như người của Bạch Sa, sao có thể không biết!

Nam thần: Vậy người đoán ta tới làm gì? („ᄇᄇᄇ,,)

Đại mỹ nữ tóc vàng: Hừ! Biết ngay người tìm ta là có chuyện cần hỗ trợ!

Bằng không thì làm sao lại nghĩ tới ta! Tra nam!

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Được rồi! Người nói cũng không sai!

Nam thần: Tới hay không?

Đại mỹ nữ tóc vàng: (ω`~' ω)

Sáng mai đến!

Mang cho người đồ ăn ngon!

Nam thần: ? (o□ o*)

Giang Nam cười hắc hắc: "Giải quyết xong!"

Các đội viên ngạc nhiên: ? ? ?

Trong đầu mọi người đều ngáy ngẩn!

Chỉ mới có ba phút được không?

Chân không bước ra khỏi nhà, chỉ nghịch điện thoại một lát. . .

Liền giải quyết xong?

Cho tới bây giờ nam thần đều nhanh như vậy sao?

An Ninh ngạc nhiên nói: "Đã giải quyết xong thật sao?"

Con mắt Trần Thần sáng lên: "Nam thần! Người thật sự có thể lấy được thiệp mời của Dã Hùng?"

Giang Nam liếc mắt: "Lừa các người làm gì, cứ nhìn đi!"

Chương 153 -

Cho tới bây giờ, các đội viên đều mang dáng vẻ không thể tin được.

Thế nhưng giờ phút này Giang Nam đã móc ra cặp công văn cướp được từ Ngụy Trường Thăng.

Vẻ mặt hưng phấn chà xát tay nhỏ, các đội viên cũng theo đó bu lại.

Đồng dạng tương đối tò mò, đến cùng Huyết Minh chuẩn bị thứ tốt gì để đổi đầu đạn hạt nhân với Dã Hùng.

Mở túi công văn ra, tất cả mọi người đều ngẩn người.

Chỉ thấy 15 viên Linh Châu cấp Hoàng Kim yên tĩnh nằm ở trong đó.

Hơn nữa đều là loại mang Linh kỹ.

Trần Thần: "Con mẹ nó!"

Vương Thiết: "Con mẹ nó!"

An Ninh: "Con mẹ nó!"

Giang Nam che mặt!

Uy uy uy!

Sách vở các người đọc từ nhỏ đến lớn đều đem đi chấm tương ăn rồi sao?

Thế mà lại không có chút kiến thức như lão tử!

Một câu con mẹ nó liền phụt ra như vậy?

Chị Ninh Ninh! Chú ý hình tượng a!

Giang Nam lần lượt tra xét một phen, không khỏi hơi thất lạc!

Bên trong cũng không có Linh Châu hệ không gian mà mình muốn!

Nhưng cũng lấy ra hai viên từ trong đó!

Một viên là Linh Châu của Chồn Tuyết Tam Nhãn!

Linh kỹ: Ngân ảnh!

Có thể tăng cường tốc độ trên diện rộng, Giang Nam chuẩn bị giữ lại cho đại Diệt Lang.

Một viên là Linh Châu của Sư Vương Pháo Hoa!

Linh kỹ: Diệt hải!

Có thể phun ra biển lửa thiêu đốt kẻ địch, để lại cho Chung Ảnh Tuyết thì không có gì thích hợp bằng.

"Tới đây tới đây tới đây! Tùy ý chọn đi!"

"Chỉ cần hai đồng!"

"Hai đồng, người không mua người thiệt chính là người!"

"Hai đồng, cũng không mua được cú lừa!"

"Thật sự đáng giá! Lấy gì mua cũng rẻ! Giá rẻ bất ngờ!"

An Ninh liếc mắt.

Người là đang làm cái gì chứ?

Người thật sự coi mình là của hàng đồng giá 2 đồng sao?

Không chiếc lưỡi nhỏ không khỏi liếm liếm đôi môi phẫn nộ:
"Thật sự cho chúng ta sao?"

Tô Nhuế cũng hưng phấn tới mức tim đập loạn!

Linh Châu cấp Hoàng Kim!

Giá trị căn bản là không có cách đánh giá!

Giang Nam: "Nếu các người không lấy, ta có thể giữ lại để khâu vòng tay!"

Trần Thần: ? ? ?

Người con mẹ nó!

Linh Châu cấp Hoàng Kim dùng để khâu chuỗi hạt?

Jack Ma papa cũng không hào phóng được như vậy được không?

Thấy Giang Nam không phải đang nói đùa, các đội viên đều tới chọn lựa một viên Linh Châu thích hợp!

Ngay cả Vương Thiên Hoa, Giang Nam cũng chia cho một viên!

Trần Thần cầm lấy Linh Châu, ánh mắt đều là si mê: "Nếu không chúng ta lại tìm hội Quần Anh để chơi luôn!"

Vương Thiết: "Ta cũng cảm thấy có thể chơi bọn họ ngay lập tức!"

An Ninh: "Đúng vậy nha! Ta nhìn bọn họ cũng rất không vừa mắt!"

Giang Nam liếc mắt.

Lúc trên đường ta đã nói muốn chơi thì các người lại không cho!

Nếu được lợi lộc mới nhớ tới ba lô leo núi của người ta?

"Đi đi đi! Ngày mai còn phải tìm Dã Hùng đòi thiếp mời đâu! Đều trở về phòng ngủ đi!"

. . .

Sáng sớm hôm sau, đám người An Ninh có thể nói là mặt mũi hồng hào!

Hiển nhiên một viên Linh Châu cấp Hoàng Kim có mức tăng trưởng rất lớn đối với thực lực bọn họ!

Đúng lúc này, sắc mặt Vương Thiên Hoa trắng bệch xông vào trong phòng!

"Không . . . Không xong!"

"Chúng ta bại lộ, có cường giả cấp Hoàng Kim tìm tới cửa! Địa vị cực lớn!"

Một câu vừa nói!

Đám người bên trong gian phòng đều như lâm đại địch!

Giang Nam mới vừa rời giường, mặt chưa rửa, răng chưa chà, đang ở trong trạng thái ngơ ngác!

Thế nào liền bại lộ?

Đúng lúc này, cửa gian phòng mở ra!

Chỉ thấy một đại mỹ nữ tóc vàng mặc quần ngắn màu trắng, chân mang giày xăng đan, thân trên là áo hở rốn, đầu đội nón che nắng đi đến!

Dáng người có lồi có lõm! Cực kỳ cao gầy!

Một đầu mái tóc dài vàng óng tùy ý xoa trên vai.

Quả thực đẹp đến bùng nổ!

Trên tay còn mang theo một cái túi du lịch.

Trần Thần và An Ninh ngây dại!

Con mẹ nó? Đây không phải . . . Không phải là . .

Vương Thiên Hoa mang vẻ mặt ngưỡng trọng: "Kim Sắc Độc Xà của Bạch Sa!"

"Cường giả cấp Hoàng Kim! Thực lực cực mạnh! Mọi người nhất định phải cẩn thận, đợi chút nữa ta giữ chân! Mọi người. . ."

Chỉ thấy Katarina nhoẻn miệng cười, nhìn Giang Nam ngồi ở trên giường vẻ mặt hưng phấn.

"Thằng em thối kia!"

"Còn không biết ra ngoài đón ta!"

Vọt tới trước hai bước, một phát trực tiếp nhào vào trong ngực Giang Nam!

Trực tiếp đè Giang Nam xuống giường . . .

Vương Thiên Hoa: ! ! !

Các đội viên: ? ? ?

Cái quỷ gì vậy?

Mẹ nó đây chẳng phải là Kim Sắc Độc Xà của Bạch Sa sao?

Cường giả cấp Hoàng Kim nha?

Thế nào lại nhào vào trong ngực Nam thần?

Còn gọi hắn là thằng em thối?

Chúng ta trong đây chúng ta đều là dấu chấm hỏi!

Tình huống gì đây?

Lúc trước Giang Nam có quen biết với người của Bạch Sa nước Nga sao?

Vương Thiên Hoa suýt nữa trừng rút con mắt ra ngoài.

Con mẹ nó!

An Ninh và Trần Thần che mặt!

Chúng ta con mẹ nó liền biết!

Quan hệ hai người các người không bình thường!

Ban đầu gặp phải ở trên nóc nhà, liền vừa cắn vừa đâm!

Tràng diện kia? Chật chịt chịt . . .

Katarina khẽ vuốt khuôn mặt của Giang Nam rồi cười nói: "Nhớ ta không?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Nhiều người như vậy nha! Chú ý ảnh hưởng!"

Katarina chu môi: "Ta không quan tâm nha!"

Giang Nam chớp mắt: "U a? Có phải muốn làm với ta đúng không?!"

Katarina: !!!

Hai người trên giường nháo!

Các đội viên:. . .

Đây là cấp Hoàng Kim oa!

Kim Sắc Độc Xà của Bạch Sa!

Hai người thế nào mà lại. . .

Chương 154 -

Một phen vật lộn với nhau, đến cùng vẫn là Katarina chịu thua, móc đồ từ trong túi du lịch ra.

"Đây là đặc sản của quê hương ta, trứng cá muối!"

"Còn có sô cô la trắng, cá mòi hộp, Brandy, Vodka!"

"Hắc hắc, còn có một bộ đồ a . . ."

Nhìn Katarina không ngừng móc đồ từ trong túi du lịch ra đưa cho mình.

Giang Nam cười, trong lòng mềm nhũn.

Nhìn Giang Nam vui vẻ, cô cũng cười, ánh mắt không khỏi rơi vào trên người An Ninh và Trần Thần.

Mi mắt hơi nhú lại: "Sao lại ở chung với quân đoàn Âm Dạ?"

"Người bị bắt sao?"

Không cần nghĩ, đám người trong phòng này khẳng định đều là quân đoàn Âm Dạ!

Sắc mặt An Ninh Trần Thần hơi trầm xuống, dù sao trước đó bọn họ có mâu thuẫn với Bạch Sa!

Giang Nam vò đầu: "Ngạch . . . Ta hiện tại cũng là người của Âm Dạ!"

Katarina ngạc nhiên!

"Các người không phải vì đầu đạn hạt nhân mà tới sao?"

Giang Nam: "Ân! Chúng ta muốn đoạt đầu đạn hạt nhân tới tay!"

"Nhưng mà Dã Hùng không tín nhiệm ta nhóm, không cho chúng ta cơ hội giao dịch!"

"Liên nghĩ xem người có thể giúp hay không, lấy được thiếp mời!"

Katarina trầm tư chốc lát: "Có thể!"

Giang Nam có chút chần chờ, rồi lập tức nói: "Sẽ không tạo thành rắc rối gì đối với người chứ?"

"Dù sao thân phận của người . . ."

Katarina khinh thường nói: "Dã Hùng còn không có tư cách này! Chỉ là một đám ô hợp mà thôi!"

"Ta giúp người liên lạc!"

Nói xong móc điện thoại ra gọi, dùng tiếng Nga tiêu chuẩn.

"Ta muốn gặp thủ lĩnh Dã Hùng!"

"Ân! Đúng! Hôm nay!"

"Bên này có một nhóm người muốn đầu đạn hạt nhân!"

"Sao người có nhiều rắc rối như vậy chứ?"

"Ta đang ở tại Voyny!"

"Chớ nói nhảm với ta!"

Giọng điệu lạnh lẽo, giống như là mang theo vụn băng!

Đám người nhìn mà có chút sửng sốt.

Chỉ thấy Katarina cúp điện thoại rồi nhoẻn miệng cười: "An bài xong rồi! Tối nay năm giờ chúng ta đi qua đó một chuyến!"

Trần Thần: ? ? ?

Mẹ kiếp! Đây quả thực giống như hai người khác nhau?

Thái độ đối với Giang Nam và người khác hoàn toàn là hai kiểu khác nhau!

Chẳng lẽ có nhan sắc là có tất cả sao?

Năm giờ chiều, Giang Nam dẫn theo bang Đầu Trọc đi tới đường cái của trấn nhỏ Voyny!

Phải nói là bao la!

Katarina ở bên trái nắm lấy cánh tay Giang Nam, một đường thân nhiên cười nói.

Một bên khác thì ôm eo nhỏ của Tô Nhuế!

Không còn vị trí nào, An Ninh chỉ có thể đi bên cạnh Giang Nam!

Đằng sau là bảy gã đầu trọc bóng loáng đổ mắt nhìn!

Hận tới ngựa răng ngựa lợi!

Người mẹ nó nhìn đi!

Hai cánh tay đều không đủ dùng! Còn là con người sao?

Về sau chấp hành nhiệm vụ, nói gì cũng đều phải tranh vị trí đại ca!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc.

Ân! Quá thoải mái~

Trên đường đi không biết có bao nhiêu thế lực bí mật quan sát nhất cử nhất động của bọn họ.

Giang Nam căn bản không quan tâm!

Vốn muốn để cho các người nhìn.

Kim Sắc Độc Xà Katarina của Bạch Sa có thanh danh cực lớn!

Đồng đảo thế lực đều ngạc nhiên.

Đám đầu trọc cực kỳ khoa trương này, tại sao lại đi cùng người của Bạch Sa chứ?

Bang Đầu Trọc rốt cuộc có lai lịch thế nào?

Một đoàn người đi tới quán cà phê ở góc đường.

"Đã sớm nghe tới đại danh của bang Đầu Trọc! Không nghĩ tới Kim Sắc Độc Xà của Bạch Sa cũng là danh hoa có chủ? Ha ha!"

Trước bàn, một tráng hán cởi trần mở miệng nói tiếng Nga tiêu chuẩn.

Có thể nói là lưng hùm vai gấu, cao lớn vạm vỡ, khoe miệng còn có một vết sẹo.

Chỉ có điều lông ngực rậm rạp kia thật sự là quá chói mắt.

Giờ phút này, toàn bộ người trong quán cà phê đều thuộc thế lực Dã Hùng, sợ là không dưới 100, tất cả đều trang bị súng ống đầy đủ!

Sắc mặt đám người Trần Thần hơi trầm xuống!

Đây hoàn toàn chính là Hồng Môn Yến a!

Giang Nam: "Người anh em này lợi hại a! Đã là mùa đông mà người đều không cần mặc áo lông a?"

Katarina: "Phụt. . . Ha ha ha ha!"

Cô cười tới run rẩy!

Từ lúc nào mà Giang Nam đã học được tiếng Nga?

Nụ cười Dã Hùng cứng đờ!

Thần mẹ hử không cần mặc áo lông!

Người xem thường lão tử à?

Hay là xem thường lông ngực của lão tử?

[Giá trị oán khí từ Andre. Bomshakalaka + 999!]

Giang Nam: ? ? ?

Con mẹ nó?

Tên của vị lão ca này cũng thật mạnh bạo oa!

Còn rất có tiết tấu!

Giang Nam không chút khách khí ngồi ở bàn đối diện, hai chân đan chéo gác lên mặt bàn!

Trực tiếp đá cho cà phê vấy trên bàn!

Móc ra hai viên Linh Châu cấp Hoàng Kim từ trong túi quần, vôn vơ ở lòng bàn tay.

Tư thái cực kỳ phách lối!

Chỉ một thoáng, trên trăm họng súng tối đen trực tiếp chỉ hướng Giang Nam!

Khuôn mặt Katarina triệt để trở nên lạnh lùng.

Mà Giang Nam thì không nói lời nào, chỉ là cười nhìn về phía Andre!

Không khí chỉ một thoáng đã trở nên ngưng trọng!

Andre gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam, trợn vện nửa phút!

Tim của An Ninh đều sắp nhảy ra khỏi cổ họng!

Lại nhìn Giang Nam!

Vì sao hắn còn có thể bình tĩnh như vậy?

Gặp chuyện như thế này, cần có được tố chất tâm lý mạnh mẽ cỡ nào chứ?

Chương 155 -

Chỉ thấy Andre cuối cùng vẫn cười một tiếng, phất phất tay!

Trên trăm họng súng lúc này mới buông xuống.

"Người anh em này có lá gan rất lớn a!"

Giang Nam thản nhiên nói: "Cũng đừng chơi trò ra oai phủ đầu này với lão tử!"

"Người muốn tiền! Lão tử muốn đầu đạn hạt nhân!"

"Hôm nay ta tới vì muốn có thiệp mời!"

Andre híp mắt: "Làm sao ta có thể biết người không phải là quân đoàn Âm Dạ của Hoa Hạ?"

"Bang Đầu Trọc? Ta cũng chưa có nghe qua!"

Katarina lạnh nhạt nói: "Người không tin được ta sao? Hay là không tin được Bạch Sa?"

"Tốt nhất nghĩ kỹ rồi lại nói tiếp, nếu không Dã Hùng này cũng không còn chỗ dung thân trên vùng đất này!"

Andre nhún vai: "Tự nhiên là tin! Bằng không thì hôm nay ta không lại ở chỗ này!"

"Ta chỉ muốn biết, người có thể cho ta cái gì!"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Người muốn cái gì?"

Ánh mắt Andre rơi vào hai viên Linh Châu cấp Hoàng Kim trong tay Giang Nam.

"Lão ca! Chỉ cái này thôi sao?"

Giang Nam nói xong liền ném hai viên Linh Châu qua.

Andre một cái tiếp lấy.

"Tất nhiên nếu lão ca đã thích, vậy cứ cầm đi là được!"

"Bang Đầu Trọc ta, không thiếu tiền!"

Ánh mắt Andre lấp lóe: "Ha ha, người anh em này hào phóng!"

"Trời tối ngày mai 7 giờ! Quán bar Bell?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải ba ngày sau sao?"

Andre thần nhiên nói: "Địa bàn của ta, tất nhiên là ta quyết định!"

Giang Nam: "Được thôi!"

Lấy được thiệp mời, một đoàn người đứng dậy muốn đi!

Andre: "Chờ đã!"

Tất cả mọi người đều muốn ngừng thở.

Bại lộ sao?

Giang Nam quay đầu: "Thế nào? Mẹ nó còn muốn để cho ta thanh toán tiền nước sao?"

"Người có cần mặt mũi không?"

Andre: ? ? ?

Các đội viên: ! ! !

Đây là vấn đề ai thanh toán tiền sao?

Bọn ta xem như phục mạch não của người!

[Giá trị oán khí từ Andre + 666!]

"Người anh em, nếu đã tới đây thì đều là bạn của Dã Hùng chúng ta!"

"Khách sạn đã được chuẩn bị xong cho các người! Thẳng đến ngày mai 7 giờ, cũng đừng tùy tiện tản bộ!"

"Trong thành cũng rất loạn! Các người nói có đúng hay không?"

Ánh mắt của đám người lấp lóe!

Hiển nhiên, Dã Hùng căn bản cũng không tin nhiệm bang Đầu Trọc!

"Được rồi! Phục vụ đúng chỗ a! Cho ăn cho ở!"

Dưới sự "hộ tống" của một đám lính đánh thuê, một nhóm Giang Nam hướng về khách sạn!

Mà ở trên đường đụng phải ba người mặc âu phục, đeo mặt nạ ác quỷ.

Đi về phía quán cà phê.

Sắc mặt An Ninh hơi trầm xuống: "La Sát?"

Giang Nam cười nhạo một tiếng: "Việc kinh doanh của Andre thật sự bận a . . ."

Vào khách sạn, dưới ánh mắt hâm mộ của một đám lính đánh thuê!

Giang Nam dẫn theo An Ninh, Tô Nhuế, Katarina vào phòng tổng thống!

Mà An Ninh, Tô Nhuế đầu tiên liền triệt để kiểm tra gian phòng!

Viết sau lưng Giang Nam: "Không có camera! Nhưng trong phòng có rất nhiều máy nghe trộm!"

. . .

Cùng lúc đó, ba người La Sát đã ngồi đối diện với Andre!

Đang muốn nói chuyện!

Chỉ thấy tiểu đệ ở một bên tiến lại gần rồi nói: "Đại ca! Giang Nam dẫn theo ba người phụ kia vào phòng!"

Andre nở nụ cười lạnh lùng: "Lấy đồ ra!"

Sau đó một cái máy phát được bày tại trên bàn!

Andre cùng một đám tiểu đệ đều bu lại.

"Andre! La Sát chúng. . ."

"Đợi lát nữa . . ."

"Không phải chứ! La Sát chúng ta. . ."

"Hừm! Chớ ồn ào!"

La Sát ngây ngẩn!

Con mẹ nó tình huống gì a!

Gọi bọn ta tới liền một câu đều không cho nói?

Các người tình làm gì chứ?

. . .

Phòng tổng thống.

Giang Nam: "Làm gì? Còn muốn ta giúp các người cưới sao?"

"Một chút nhẫn lực cũng không có? Nhanh lên! Roi da của ta đâu?"

"Hắc hắc! Hôm nay để tiểu gia ta cho các người kiến thức một chút! Cái gì mới gọi là đàn ông chân chính!"

"Nhanh, xếp một hàng! Nằm trên giường đi, ta sẽ đi theo thứ tự!"

Tô Nhuế: ? ? ?

Katarina đỏ mặt: "Hiện . . . Hiện tại liền cưới sao? Thời gian còn sớm . . ."

An Ninh lập tức ý thức được ý đồ của Giang Nam!

Hiện tại cả phòng đều bị gắn máy nghe lén!

Giang Nam xem như lão đại của bang Đầu Trọc! Mang theo ba người phụ nữ vào phòng!

Sao có thể không phát sinh chuyện gì chứ?

Andre vô cùng cẩn thận!

Xảy ra bất kỳ vấn đề gì cũng có thể khiến hắn hủy bỏ giao dịch!

Một khi bại lộ!

Sẽ đặt tất cả mọi người vào trong tằm nguy hiểm!

Vì hoàn thành nhiệm vụ, vì an toàn của tất cả mọi người!

An Ninh hít một hơi thật sâu!

Khẽ run nói: "Nam thần! Vậy thì giao cho người . . ."

Chỉ thấy An Ninh dùng lực kéo váy của mình!

"Xoẹt!"

Toàn bộ váy đều bị cởi ra!

Sau đó liền bắt đầu cởi nút áo sơmi!

Katarina chu môi, hung hăng liếc mắt trừng An Ninh.

Không cam lòng yếu thế, liền bỏ đi chiếc áo hở rốn! Sau đó bắt đầu mở thắt lưng quần!

Giang Nam: ? ? ?

Mà trong quán cà phê!

Andre cùng hơn một trăm tiểu đệ của hắn ngậy đại!

Ba người nhóm La Sát cũng ngẩn người!

Con mẹ nó!

Ác liệt như vậy nha?

Cực hạn một chọi ba? Còn mẹ nó theo thứ tự?

Roi da play?

Chương 156 -

"Xoẹt!"

Tiếng váy bị xé rách khiến cho tất cả mọi người đều run lên.

Vừa bắt đầu đã xé đồ?

Kịch liệt như vậy sao?

Được rồi!

Quá được rồi!

Không riêng đám người Andre ngây ngẩn!

Ngay cả Giang Nam ở trong phòng đều ngẩn người!

Chỉ thấy giờ phút này toàn thân trên dưới của An Ninh chỉ còn lại một bộ đồ lót màu đen.

Mảnh lớn da thịt trắng như tuyết triệt để bại lộ trong không khí.

Vóc người hoàn mỹ càng phát huy vô cùng tinh tế!

Giờ phút này đang lấy tay ôm ngực, ánh mắt né tránh.

Không dám nhìn thẳng Giang Nam!

Mà giờ khắc này, Katarina lại suýt chút nữa khiến Giang Nam trực tiếp ngất đi!

Bởi vì trên người cô căn bản không mặc gì!

Bên trong quần ngắn cũng chỉ có một lớp vải trắng mỏng manh!

"Hắc hắc! Cái kia ta lên trước!"

Nói xong một tay đè Giang Nam xuống giường, cả người đều ép lên!

Giang Nam: ! ! !

Giã dựa một trận, bị nghẹt thở không nổi.

An Ninh đỏ mặt, hô hấp dồn dập!

Gấp cấn môi dưới, thế nhưng bên trong ánh mắt đều là sự quyết tuyệt!

Thân thể chậm rãi tựa ở trên lưng Giang Nam, dán chặt!

Hai cánh tay vòng quanh eo của Giang Nam!

Đôi chân dài cũng đè lên.

Thế là Giang Nam biến thành có nhân bánh sandwich!

"Không phải! Ý của ta không phải như vậy!"

"Các người thế nào mà lại. . ."

An Ninh: "Nói ít! Làm nhiều!"

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Làm nhiều?

Làm nhiều của người là sao?

Người muốn ta làm cái gì!

Ta mẹ nó hiện tại cực kỳ hoang mang a!

Katarina cười xấu xa, đưa tay dưới làn mò.

Giang Nam: ! ! !

Cả người đều cứng lại rồi!

"Người muốn làm gì!"

Giang Nam mang vẻ mặt kinh khủng.

"Hắc hắc, người nói xem?"

Giờ phút này Tô Nhuế đã sắp điên!

Vì sao mình lại phải chấp hành nhiệm vụ này oa!

Hôn hôn?

Ôm một cái?

Cũng là vì nhiệm vụ nha!

Không có cách nào!

Nhưng bây giờ?

Chấp hành nhiệm vụ còn phải lăn giường sao?

Cô tự nhiên ý thức được vấn đề!

Tuyệt đối không thể bại lộ thân phận!

Chị An Ninh đều phải vì nhiệm vụ mà hiến thân!

Tại sao mình không thể?

Làm liền làm liền!

Khuôn mặt đỏ thắm như máu Tô Nhuế rút cuộc lấy lại dũng khí, bỏ đi quần áo.

Một bộ nội y màu hồng chấm bi, quả thực tràn đầy hơi thở thiếu nữ!

Giang Nam mới vừa giăng co!

Kết quả Tô Nhuế lại nhào tới, ép Giang Nam xuống!

Giang Nam hiện tại đã cực kỳ quẫn bách!

Nhưng mà . . .

Thật sự thoải mái nha ~

Thật thơm nha (´▽`)

Không!

Không được!

Lại tiếp tục như vậy, thật sự sẽ không kiềm chế được!

Cuối cùng một cái thuần di chạy ra ngoài.

Ba người vồ hụt, cũng đều sưng sồ!

Sao chạy rồi?

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở bên giường chống nạnh!

Mặt mũi cực kỳ ngạo mạn!

"Làm sao? Đều không nghe lời đúng không?"

"Bảo các người nằm xuống cũng không yên!"

Ba người cũng đều sửng sờ?

Không phải lẫn giường sao?

[Giá trị oán khí từ Katarina + 666!]

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 333!]

[Giá trị oán khí từ Tô Nhuế + 654!]

Nhưng vẫn nằm yên xuống.

Chỉ thấy Giang Nam chuyển một cái bàn nhỏ đến, ngồi dưới giường!

Cởi hết tất chân của ba người ra.

Sau đó bẻ bẻ cổ tay.

Mắm được bàn chân nhỏ của Katarina!

Đôi mắt Katarina sáng rõ.

Đây . . . Đây là muốn bắt đầu từ chân sao?

[Phát động kỹ năng! Mát xa xoa bóp: LV0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Mát xa xoa bóp (tinh thông): LV0!]

Vô số kiến thức trị liệu chân, kỹ thuật mát xa chảy vào tâm trí Giang Nam!

Giang Nam cười hắc hắc, hôm nay để cho các người kiến thức tay nghề của bốn đại gia ta!

Cong đầu ngón tay lại, hung hăng nhấn một cái vào huyết vị lòng bàn chân của!

"A~! ! !"

Cảm giác này khiến cho Katarina không khống chế được mà kêu thành tiếng.

Thế nhưng kèm theo đó là toàn thân tê dại!

"Ưm a ~"

Một tiếng ưm này quả thực khiến cho cả người Giang Nam nổi da gà!

Có cần phải kêu một cách câu hồn như vậy không?

An Ninh cùng Tô Nhuế đều ngây dại!

Cái gì?

Người bảo chúng ta cởi đồ nằm trên giường là vì mát xa bóp chân cho bọn ta?

Cái quỷ gì vậy!

Ông công vừa rồi đều đã chuẩn bị tâm lý xong!

Quần áo đều cởi! ! !

Còn chủ động . . .

Giờ phút này ánh mắt của An Ninh cùng Tô Nhuế đã có thể giết người!

Mà Katarina thì đã sắp sảng khoái lên tới nóc!

Lòng bàn chân truyền đến khoái cảm quả thực khiến cho cô dễ chịu tê cả da đầu!

"Nhanh lên ~ nhanh lên nữa nha!"

"Thật thoải mái oa!"

"Có thể dùng thêm chút sức! Ta chịu được!"

Giang Nam: ! ! !

Cái này!

Đây đều là mấy câu nói quái quỷ gì vậy!

Lão tử thực sự chỉ bóp chân!

Không có làm chuyện gì kỳ kỳ quái quái!

"Hắc hắc! Đây là người nói!"

Giang Nam nhắm ngay vùng phản xạ thận của Katarina!

Tấn công mạnh vào!

"Ưm a~ "

"Không chịu nổi! Không chịu nổi! Người nhẹ một chút!"

Katarina đau không chịu được, cả người loạn xoay một trận trên giường!

Chân còn đang đập lung tung, đều đập tới trên mặt Giang Nam!

Giang Nam giữ lại bàn chân nhỏ đập loạn của Katarina!

Động tác trên tay không ngừng!

Một phen tấn công mạnh tới, Katarina đã nằm ở trên giường, một thân mồ hôi!

Quá thoải mái! Phẳng phất cả người đều đã mất đi linh hồn!

Chương 157 -

Một bên khác, quán cà phê!

Andre cùng hơn một trăm tiểu đệ nghe âm thanh truyền từ trong máy tới, không khỏi nuốt một ngụm nước miếng!

Con mẹ nó!

Mạnh tới như vậy sao?

Đây là âm thanh của Kim Sắc Độc Xà?

Đều bị giày vò tới như vậy?

Chỉ với cơ thể nhỏ nhắn của tên Giang Nam kia?

Ba người La Sát đều chết lặng!

Cái này con mẹ nó!

Một đám trắng hán các người đang nghe cái gì vậy chứ a!

Mẹ nó đây là đám mẹ biến thái gì vậy?

Nghe lén chuyện sinh hoạt của người ta?

Còn nghe nghiêm túc như vậy?

. . .

An Ninh cùng Tô Nhuế cũng bất ngờ.

Thật. . . Thật sự thoải mái tới vậy sao?

Giang Nam này chuyện gì cũng biết làm?

Còn biết cả mát xa chân?

Kế tiếp, một đôi ma trảo của Giang Nam đã rơi vào bên trên bàn chân nhỏ của An Ninh cùng Tô Nhuế.

Hắc hắc cười xấu xa: "Chuẩn bị tiếp chiêu!"

Đừng hỏi!

Lại hỏi chính là thêm một nạn nhân!

Tô Nhuế cười không ngừng: "Ha ha ha ~ thật ngứa a!"

"Ân a ~ "

An Ninh: "Ân . . . Có thể nhanh hơn chút nữa!"

"Đúng! Chính là chỗ này!"

"Oa! Nam thần! Người thực sự là quá lợi hại!"

"Quả thực yêu chết người rồi!"

Tay nghề quả thực không cần phải bàn, các cô đều buông lỏng toàn thân, tê tê dại dại!

Quả thực dễ chịu muốn chết!

Chỉ thấy Giang Nam một tay cầm lấy bàn chân nhỏ, điên cuồng nhấn!

Một mỗi tới mức đầu đầy mồ hôi!

Một bên khác Katarina đã tỉnh táo lại.

"A ~ "

"Đừng chỉ làm hai người bọn họ! Cũng tới chiều cổ ta nữa nha . . ."

"Thật thoải mái! Ta còn muốn nữa!"

Giang Nam xoa xoa mồ hôi trên trán: "Đợi lát nữa!"

. . .

Ngoài phòng, hai tên thủ vệ lính đánh thuê đều mẹ nó sắp nghẹn tới điên!

Ngồi xổm trên mặt đất, nằm sấp ở cửa phòng nghe lén!

Quả là hâm mộ sắp nổ!

Quá mạnh a! Một chọi ba?

Đàn ông đích thực!

Quả thật là đàn ông đích thực!

. . .

Quán cà phê ở góc đường!

Andre nghe tới mặt đỏ bừng! Hơn một trăm tiểu đệ nghe mà gập cả người!

Còn có người trực tiếp chạy vào phòng vệ sinh xử lý!

Andre chắc lưỡi nói: "Con mẹ nó! Thật sự mạnh! Không nhìn ra được!"

"Ngày mai lại tìm hấn học hỏi kinh nghiệm!"

Ba người nhóm La Sát mặt đều đen!

Tới đây còn chưa kịp làm gì, đã trực tiếp chứng kiến một trận đại chiến có âm thanh mà không có hình ảnh?

"Thật ngửa?"

"Nhanh lên một chút?"

"Lại dùng sức một chút? Còn có thể chịu được?"

"Nam thần? Người thực sự là quá lợi hại?"

Con mẹ nó!

Còn lại đều dựa vào tưởng tượng?

Gã đại ca bang Đầu Trọc này thật sự đủ mãnh liệt oa!

Mà đám người Andre đánh chết cũng không nghĩ đến!

Giang Nam ở trong phòng lại đang thực hành chuyên môn mát xa chân!

. . .

Sau sáu tiếng!

Giang Nam đầu đầy mồ hôi đẩy cửa đi ra ngoài, tựa vào trên bệ cửa sổ hóng mát!

Ánh mắt của hai gã lính đánh thuê khi nhìn về phía Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Sáu tiếng!

Con mẹ nó âm thanh trong phòng đều không có dừng lại!

Cái này nào chỉ đơn giản là đàn ông đích thực? Nhất định thần tiên đích thực a!

Một anh chàng trực tiếp móc ra một điều xì gà đưa cho Giang Nam: "Nam thần? Làm một điều không?"

Giang Nam cười nhận lấy!

"Hiếu chuyện!"

Hút một hơi, khói phiêu tán trong không trung!

Mỉm cười, ẩn giấu công danh!

Trong lòng cảm khái một phen!

Ai! Ấn chân 6 tiếng!

Thật con mẹ nó mệt mỏi!

Thời buổi này, nghề mát xa chân cũng không dễ dàng a!

Một phen nghe trộm tất cả!

Tuy nói trong lòng cả đám người đều bị khơi gợi lên một trận lửa nóng, hai đầu trên dưới đều phải nghẹn tới sắp điên!

Nhưng có thể xác định!

Bang Đầu Trọc không phải là quân đoạn Âm Dạ nguyệt trang, mà người phụ nữ Kim Sắc Độc Xà của Bạch Sa kia cũng thực sự là người phụ nữ của Giang Nam!

Cũng không phải là mối câu của Bạch Sa.

Lúc này mới triệt để yên tâm trở lại.

Andre: "Tiếp theo chúng ta có thể nói chuyện!"

La Sát: . . .

Cái này con mẹ nó còn nói chuyện cái rắm gì nữa!

Nghe xong âm thanh nhiều người vận động bên trong cái máy phát kia, còn có tâm tư trò chuyện được nữa sao?

Cỗ lửa nóng phừng phực trong lòng phải gọi là cực kỳ khó

chịu . . .

. . .

Phòng khách sạn!

Sau khi trải qua một phen khoái cảm tựa như lên mây chưa từng được trải nghiệm qua!

Ba người Katarina nằm trên giường ngủ cực kỳ ngon giấc.

Trong phòng trừ bỏ đều đều tiếng hít thở ra, không còn âm thanh nào khác.

Bên cửa sổ, Giang Nam ngồi ở trên ghế sofa!

Trong tay cầm một thanh đường đao, nhẹ nhẹ lau sạch!

Trên thân đao phản chiếu lấy ánh mắt của Giang Nam!

Lạnh lẽo mà quyết tuyệt!

Giờ khắc này, Giang Nam yên tĩnh không tưởng nổi.

An Ninh mở hai mắt mở lung ra.

Thấy được Giang Nam đang nhẹ nhàng lau chùi đường đao, không khỏi ngây dại . . .

Yên lặng căn chặt môi dưới!

Một người dẫn đầu cả tiểu đội mười người, xâm nhập sào huyệt của tặc!

Tha hương nơi đất khách quê người, không có bất kỳ sự hỗ trợ nào!

Lọt vào trong tầm mắt đều là địch!

Một khi nhiệm vụ thất bại! Toàn bộ mấy chục vạn người trong
trấn nhỏ Voyny!

Tất cả mọi người ở đây đều phải chết!

Chương 158 -

Thế nhưng cho đến trước mắt, Giang Nam vẫn bày ra một loại bộ dáng bày mưu nghĩ kế cực kỳ thành thạo!

Nhìn như không có quy củ nhưng mỗi một bước đều trải qua sự tính toán tỉ mỉ!

Tổ chất tâm lý mạnh mẽ này khiến cho An Ninh phải rung động!

Nếu đổi lại vị trí, An Ninh không cho rằng mình sẽ làm tốt hơn so với Giang Nam!

Người đang chịu đựng được gánh nặng này.

Thế mà lại là một thiếu niên 18 tuổi!

"Lại ngủ một lát nữa đi a! Đêm mai đoán chừng sẽ rất náo nhiệt!"

An Ninh khịt khịt mũi: "Chúng ta sẽ thành công, đúng không?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Chỉ cần nhìn ta hồ bọ họ là xong rồi!"

Nhìn vào nụ cười của Giang Nam, An Ninh không hiểu sao lại cảm thấy an tâm.

...

Buổi tối ngày thứ hai, bảy giờ, một nhóm Giang Nam nghênh ngang đi về hướng quán bar Bell.

Cho đến lúc này Katarina vẫn nhớ mãi không quên cảm giác xoa bóp bàn chân.

Còn năn nỉ Giang Nam làm thêm một lần nữa.

Đẩy cửa tiến vào quán bar Bell!

Trong không gian nơi này tràn đầy âm nhạc xập xình sống động, trong sàn nhảy lấp lánh đèn pha lẹ chói sáng.

Những cô gái ăn mặc mát mẻ nhảy theo điệu nhạc! Phóng thích sự ruyến rũ của bản thân!

Tại một chiếc bàn tròn bên ngoài sân!

Có 10 người đội mặt nạ La Sát!

Một gã cầm đầu mang mặt nạ quỷ màu xanh cực kỳ xấu xí, một thân đồ âu, bộc tóc đuôi ngựa!

Tám người hội Quần Anh cũng toàn bộ trình diện! Thần sắc của Từ Kiều âm lãnh, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng!

Còn có một đám tráng hán hốc mắt sâu, sống mũi cao, đến từ gia tộc Rofe của nước Ý!

Đầu lĩnh mặc âu phục thắt cà vạt, đầu tóc vuốt keo, mang bao tay trắng, hút xì gà! Phong phạm hiển lộ!

Mà thứ khiến cho Giang Nam giật mình nhất là, Ngụy Trường Thăng vậy mà cũng ở chỗ này!

Trên đầu quần lấy không ít băng vải, một đầu cánh tay còn bị treo!

Phải gọi là cực kỳ thâm hiểm, không có chút phong phạm của cao thủ cấp Hoàng Kim!

Giờ phút này vừa nhìn thấy Giang Nam thì liền bùng nổ!

"Àm!"

Một chương vỡ trên mặt bàn, bỗng nhiên đứng dậy: "Mẹ kiếp! Con mẹ nó người còn dám xuất hiện ở trước mặt ta?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "A ui? Đây không phải kẻ nghèo hèn sao?"

"Lại nghèo lại không trứng còn dám tới mua đầu đạn hạt nhân? Đầu đạn hạt nhân cũng không thể dùng thay cho trứng nha!"

Mấy người ngồi ở bàn đều có chút sửng sốt!

Con mẹ nó?

Không trứng? Có chuyện gì vậy?

Cả đám người đều ý thức nhìn về phía phía dưới của Ngụy Trường Thắng!

Chắc chắc chắc!

Ngụy công công?

Tại nhà ga, bang Đầu Trọc đã xảy ra xung đột với Huyết Minh, chuyện này nhà nào cũng biết.

Kết quả Giang Nam thật sự bạo trứng của Ngụy Trường Thắng?

Ra tay ác như vậy? ? ?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Ánh mắt của đám người quả thực khiến cho tâm thái hấn bạo tặc!

"Hiện tại lão tử ta phải giết chết người!"

Ngụy Trường Thắng triệt để nổi giận!

"Người muốn giết chết ai?"

Andre đập một bàn tay vào trên bờ vai của Ngụy Trường Thắng, lực lượng khổng lồ quả thực khiến cho hắn ngồi bẹp xuống!

"Ở trên địa bàn của, thì phải làm việc theo quy củ của ta!"

Ngụy Trường Thắng hận tới ngứa răng ngứa lợi, con mắt đỏ bừng, thế nhưng vẫn phải nhịn nhục!

Giang Nam vui vẻ ngồi xuống, vẫn phách lối gác chân trên bàn như trước đó!

Lão đại của mấy nhà nhìn mà nhúu mày!

Andre nhếch miệng cười một tiếng: "Người anh em Giang Nam này được a, nghe ta tiểu đệ nói tối hôm qua người có thể một chọi ba, giằng co 6 giờ?"

Lời vừa nói ra, chỉ một thoáng ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người Giang Nam!

Khuôn mặt An Ninh Tô Nhuế đều ửng đỏ, Katarina nhoẻn miệng cười!

Đám người Trần Thần cũng ngẩn người!

Con mẹ nó?

Nam thần tối hôm qua . . . Đùa mà thành thật sao?

Cái này mẹ nó quá nhập vai rồi a?

6 tiếng? Chiến thần a!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Thiết + 666!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

Vẻ mặt đám người La Sát cũng không được tự nhiên, hôm qua bọn họ thế nhưng đã chính tai chứng kiến.

Giang Nam: "Ha ha, cũng bình thường thôi! Đàn ông mà, cũng chỉ có mấy thú vui thế này!"

"Không giống một ít người a, muốn lăn lộn cũng không vậy vùng nổi nữa!"

Ngụy Trường Thắng nghe xong liền nổ!

Trực tiếp bóp nát chén rượu: "Ai con mẹ nó, ta chém chết tươi người!"

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Andre đề Ngụy Trường Thắng: "Có bí quyết gì sao? Có thể chia sẻ với các anh em hay không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Là bí mật không thể nói!"

Ngụy Trường Thắng bĩu môi: "Bí mật cái rắm, lấy đáng về nghèo mặt của các người, có thể lấy ra được thứ gì chứ?"

"Đầu đạn hạt nhân? Các người mua được sao?"

Chỉ thấy các thế lực phe phái đều mang đồ vật đến!

Giờ phút này những cặp công văn màu đen đều đang bày trên bàn tròn!

Chỉ có vị trí của Giang Nam, cái gì cũng không có!

Chỉ thấy Giang Nam phải tay, Vương Thiết khiêng một cái bao tải căng phòng nện vào trên bàn!

Chương 159 -

Mấy người đều mở to hai mắt nhìn!

Ngay cả Andre cũng đều cảm thấy chết lặng!

Con mẹ nó?

Bọn họ đều cầm cặp công văn!

Kết quả con mẹ nó các người khiêng bao tải to đùng?

Bên trong có thứ gì gì chứ?

Gạch đá sao?

Andre: "Tất nhiên mọi người đều đã đến đông đủ, ta cũng không kéo dài nữa!"

"Chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi!"

Nói xong phủi tay, một vũ nữ mặc áo quần rách rưới mang một cái khay đặt lên giữa bàn!

Vải đỏ vén lên!

Bên trong có đầy đạn, còn có một khẩu súng lục cò quay!

Sắc mặt đám người ngưng tụ.

Chỉ thấy Andre khoan thai giơ súng lục lên, ngay trước tất cả mọi người mặt, nhét một viên đạn vào!

Ngay sau đó vung lên, ổ quay chuyển động!

Sau đó lại đặt súng lục lên trên mặt bàn!

"Bắt đầu đi!"

La Sát: "Người có ý gì!"

Từ Kiêu: "Chúng ta đến để giao dịch cùng người! Không phải đến cực mệnh!"

Ngụy Trường Thắng híp mắt: "Người thật nhàm chán!"

Rofe lạnh nhạt nói: "Người muốn chơi xấu? Chán sống ao?"

Giang Nam chỉ nhìn, không nói lời nào . . .

Tâm trạng tất cả mọi người đều theo đó mà trầm xuống, bên trong đầu gã Andre này rốt cuộc thứ gì?

Andre giang tay ra: "Ta đã nói rồi, ở địa bàn của ta, thì phải làm việc theo quy củ của ta!"

"Người đến cũng quá nhiều! Chết đi vài người cũng không sao!"

Từ Kiêu: "Chúng ta nếu không làm theo thì sao?"

Andre cười nói: "Đơn giản! Mọi người cùng đồng quy vu tội là được?"

"Đầu đạn hạt nhân đã tiến vào thời gian đếm ngược!"

"Tại một khắc các người bước vào phạm vi nổ tung kia, nơi này! Ta chính là lão đại!"

Sắc mặt của tất cả mọi người đều cực kỳ khó coi!

Rofe nhếch miệng cười một tiếng: "Người mới là kẻ điên kia!"

Nói xong cầm súng lục cò quay lên, nhắm ngay huyết thái

dương của mình!

Không chút do dự bóp cò!

"Két!"

Không nổ!

Andre vỗ tay cười to: "Ha ha ha! Hay lắm! Không hổ là lão tiền bối! Có dũng khí!"

Nói xong ánh mắt rơi vào trên người Từ Kiêu!

Sắc mặt Từ Kiêu âm trầm như nước: "Có thể để người khác thay ta sao?"

Andre khinh thường nói: "Có thể! Chỉ được là người của các người!"

Từ Kiêu đứng dậy, quay đầu bắt lấy một bên Trương Mặc trực tiếp đè ở trên ghế!

Chính là thanh niên mặt trắng hôm đó đã thăm dò Giang Nam!

Hắn đều bị dọa đến mức mắt tái mét! Cả người đều đang run rẩy!

"Từ ca! Ta . . ."

"Nổ súng! Một phần năm cơ hội! Không chết ta cho người 100 vạn!"

Trương Mặc cắn răng, đôi mắt đỏ hồng cầm lấy súng!

Tay đều run rẩy! Chậm rãi nhắm ngay huyệt thái dương của mình!

Trong lòng bị sự sợ hãi tử vong lấp đầy!

Hít một hơi thật sâu!

Bóp cò!

"Két!"

Không nổ!

Trương Mặc dọa giật mình, cả người đều xụi lơ tại trên bàn!

Giống như mới bị vớt ra khỏi vũng nước.

Sau một khắc, ánh mắt mọi người không khỏi rơi vào trên người Giang Nam!

Andre híp mắt: "Người anh em! Đến lượt người!"

Bầu không khí giữa sân ngưng trọng đến cực điểm!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Tỷ lệ một phần tỷ lệ, ta cảm thấy mình sẽ không xui xẻo!"

Thế nhưng đám người An Ninh và Trần Thần đều ngòì không yên!

Trần Thần: "Đại ca! Để cho ta đi!"

Vương Thiết đỏ mắt: "Người cút đi! Để ta!"

"Đại ca! Người để cho ta lên!"

Sau lưng Giang Nam là một đám đầu trọc cướp lượt!

Tất cả mọi người ở giữa sân nhìn mà cực kỳ động dung!

Vô luận là Rofe hay là Andre cũng đều mang theo ánh mắt cực kỳ thưởng thức!

Làm được một người đại ca như vậy, giá trị!

Nhưng trong lòng thành viên của hội Quần Anh lại không thoải mái!

Sắc mặt Từ Kiều lại càng khó coi!

Thời điểm nguy cơ sống chết, lập tức phân ra cao thấp!

Giang Nam: "Tất cả im miệng cho ta! Chỉ có chút chuyện này mà cũng ầm ĩ!"

Đặt cược mạng sống vào cò quay này?

Giang Nam căn bản không sợ!

Trùng động không gian mở ra trên huyết thái dương của bản thân, một khi súng vang lên!

Giang Nam muốn cho người nào chết người đó liền chết!

Bản thân căn bản sẽ không có chuyện!

Vấn đề là, trước mắt Giang Nam không muốn bại lộ con át chủ bài là dị năng hệ không gian của mình!

Nếu không lấy tính tình cẩn thận của Andre!

Giao dịch này có thể thành hay không cũng là hai chuyện!

Sở dĩ Andre ép mọi người chơi cò quay, đơn thuần là muốn giết người mà thôi!

Dù sao người tới đây quá nhiều, dù cuối cùng có hoàn thành giao dịch, Dã Hùng hắc cũng chưa hẳn có thể toàn thân trở ra!

Dù sao, một khi giao dịch thành công! Dã Hùng liền mất đi át chủ bài duy nhất, đầu đạn hạt nhân!

Nhìn có vẻ là một vụ giao dịch đơn giản! Kì thực tính toán cực

sâu.

Thế nhưng dù không muốn dùng tới dị năng không gian.

Giang Nam vẫn không sợ!

Chỉ thấy Giang Nam dứt bàn tay vào túi quần, móc ra một khóa viên anh đào nhỏ!

Bỏ vào trong miệng nhấm nuốt một trận!

Mùi vị chua chua ngọt ngọt, tựa như anh đào!

Tất cả mọi người ở đây đều có chút sửng sốt.

Người đang làm gì vậy?

Đang ở trong loại trường hợp gì chứ!

Đám anh em thì đang cược mệnh ở chỗ này!

Mà người thì con mẹ nó còn có tâm trạng ăn anh đào?

[Giá trị oán khí từ Andre + 666!]

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 666!]

. . .

Chương 160 -

Chỉ thấy Giang Nam cầm súng lục cò quay ở trên bàn lên, nhắm ngay huyết thái dương của mình!

Tim của mọi người đều theo đó mà nhấc lên, trong mắt An Ninh Tô Nhuế đều là sự lo lắng!

Toàn thân Katarina đều căng cứng, súng vang lên lập tức sẽ xuất thủ, về phần có thể cứu Giang Nam hay không, chỉ xem vận khí!

Anh đào nhỏ may mắn!

Có thể hóa thân luckyboy, trở thành người đẹp nhất toàn trường hay không!

Đều phụ thuộc vào người nha!

Đương nhiên, Giang Nam không yên tâm!

Dù sao hệ thống vẫn luôn nổi danh là cái hố sâu nhất thế giới, trời mới biết anh đào nhỏ may mắn này có đáng tin cậy được hay không.

Hay là vẫn mở ra một trùng động không gian ngay trên huyết thái dương của mình!

Về phần một bên khác?

Cái kia còn phải suy nghĩ sao?

Nắm ngay Ngụy Trường Thắng oa!

Giang Nam làm sao có thể lấy tính mạng mình ra để nói đùa chứ!

Thà chết đạo hữu chứ không chết bần đạo được không?

Hai lớp bảo đảm, Giang Nam căn bản không do dự!

Ngón tay bóp cò!

"Két!"

Không nổ!

"Hô ~ "

Đám người An Ninh hung hăng thở dài một hơi!

Sắc mặt Ngụy Trường Thắng khó coi, bởi vì lượt tiếp theo là đến mình!

Andre cười nói: "Người anh em này gan . . ."

"Két!"

"Két!"

Liên tục hai tiếng không phát nổ, trực tiếp cắt đứt lời nói của Andre!

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn qua phía Giang Nam!

Chưa tới mấy giây!

Giang Nam liền nổ hai phát súng!

Không chút do dự! Thậm chí ngay cả mí mắt đều không nháy một lần!

Các đội viên mộng!

Rofe, La Sát, Từ Kiêu cũng chết lặng!

Tỷ lệ tử vong là một phần tử!

Người con mẹ nó liền nổ ba phát súng?

Cần phải có lá gan lớn cỡ nào chứ?

Người không sợ chết sao?

Mạng của người là hàng mua một tặng một à?

Katarina sợ đến mức chảy mồ hôi lạnh ròng ròng!

Tay An Ninh đều run rẩy!

Thế nhưng nhìn Giang Nam vẫn mang vẻ mặt đăm nhiên như trước!

Đây là tố chất tâm lý khủng bố cỡ nào?

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Vận khí này, ta mẹ nó đều hối hận tại sao phải đến đây tranh đầu đạn hạt nhân làm gì!"

"Đi mua xổ số chẳng phải thơm hơn sao?"

Các đội viên: ! ! !

Andre: ? ? ?

Con mẹ nó xổ số!

Người tính mua xổ số để trúng đầu đạn hạt nhân à?

Chỉ thấy Giang Nam cầm súng lục cò quay trong tay vút xuống trước mặt của Ngụy Trường Thắng.

"Lão ca! Tới người? Để lại cho người một lượt cuối cùng!"

Ngụy Trường Thắng: ! ! !

Mẹ nó có tổng cộng 6 phút! 5 phút không nổ!

Gia tộc Rofe cùng hội Quần Anh dùng 2 phút!

Giang Nam trực tiếp lấy 3 phút súng!

Mẹ nó còn lại chính là ổ có đạn!

Hắn phải chết?

Cái này mẹ hắn còn chơi thế nào a!

Trực tiếp xóa nick?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung ngay trên người Ngụy Trường Thắng!

Cười trên nỗi đau của người khác!

Ngụy Trường Thắng cắn răng: "Tiếp tục trò này còn ý nghĩa gì sao?"

Andre thần nhiên nói: "Sao hả? Người anh em này không muốn tuân theo quy củ?"

"Chẳng phải chỉ là chết một thanh viên thôi sao!"

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Hắn trừng mắt muốn giết chết Giang Nam!

Người con mẹ nó chơi thật vui a!

Không có việc gì liền nổ ba phát súng làm gì?

Một chút đường sống cũng không muốn chừa?

Nói xong cầm súng lục lên, bóp cò về hướng sau lưng!

"Ầm!"

Ánh lửa bắn ra! Một thành viên Huyết Minh che ngực ngã xuống mặt đất!

Sắc mặt bang chúng Huyết Minh còn lại đều trắng bệch!

Sắc mặt vô cùng khó coi!

Andre cầm lại súng, lại đút đạn vào cò quay!

"Tiếp tục!"

La Sát: . . .

Lại một vòng mới!

Vẫn là Rofe chiếm trước như cũ, nhắm ngay huyết thái dương rồi bóp cò!

"Đoàn!"

Tiếng súng vang lên!

Đạn xoay tròn lấy bắn vào huyết thái dương của Rofe, từ một bên khác xuyên ra!

Nửa cái đầu đều bị bắn không còn!

Nhưng không thấy máu, cả đầu Rofe đều hóa thành dòng nước!

Ngay sau đó ngừng tụ lại, trở về hình dáng ban đầu, ngay cả hình dạng đều không loạn!

Sắc mặt của tất cả mọi người đều theo đó mà trầm xuống một hồi.

Rofe lạnh nhạt nói: "Xem ra vận khí ta cũng không tốt lắm!"

Đúng vậy!

Là không tốt!

Thế những người căn bản không sợ đạ a!

Dị năng thuộc tính thủy?

Dem bản thân hóa thành nguyên tố!

Quả nhiên! Đối với cường giả cấp Hoàng Kim mà nói, vũ khí nóng đã rất ít khả năng tạo thành tác dụng!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Con mẹ nó! Trong đầu của người anh em này đều là nước a?"

"Đây chính là đầu bị úng nước trong truyền thuyết sao?"

"Lợi hại lợi hại!"

Rofe: ? ? ?

Katarina: "Phụt. . . Ha ha ha ha!"

Đám người cũng ghen tới khó chịu!

Con mẹ nó đầu bị úng nước!

Vốn dĩ màn trang bức này của Rofe cũng rất ngẫu!

Kết quả lại bị một câu của Giang Nam đánh vỡ!

[Giá trị oán khí từ Rofe. Capone + 999!]

Andre: "Tiếp tục!"

Từ Kiều đột nhiên mở miệng: "Làm như vậy có phải không quá công bằng hay không?"

"Cũng nên thay phiên nhau bắn phát đầu tiên! Dù sao càng ở phía trước càng chiếm ưu thế!"

Andre cười nhạo một tiếng: "Tùy các người!"

Ánh mắt hắn nhìn về phía Từ Kiều tràn đầy sự khinh thường

Lần này, hội Quần Anh xuất thủ đầu tiên!

"Két!"

Không nổ!

Chương 161 -

Giang Nam nhận lấy súng, cười hắc hắc!

Nhắm ngay mình đầu!

"Két! Két! Két! Két!"

Các đội viên: !!!

Andre mở to hai mắt nhìn: "Con. . . Con mẹ nó!"

Rofe cũng chết lặng!

Cái này con mẹ nó là loại vận khí nghịch thiên gì vậy!

Là lá gan lớn?

Hay là không phải người?

Đây còn là cách chơi của súng cò quay sao?

Ngụy Trường Thắng khóc: "Giang Nam! Mẹ nó a!"

"Không xong rồi đúng không?"

Bốn phát liên tục đều không trúng?

Con hàng súng lục này là hỏng rồi sao?

Ngụy Trường Thắng cầm lấy khẩu súng lục rồi quay đầu nổ súng!

"Đoàn!"

Lại thêm một tiểu đệ ngã xuống . . .

"Mẹ kiếp!"

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

. . .

Chỉ trong nháy mắt, mất đi ba tiểu đệ!

Rốt cuộc đến phiên Ngụy Trường Thắng xuất thủ đầu tiên!

Ngụy Trường Thắng cuối cùng cầm lấy súng lục thở phào nhẹ nhõm!

Lão tử được xuất thủ đầu tiên!

Sẽ không tới phiên tên yêu nghiệt Giang Nam này rồi nha?

Một phần sáu!

Nhất định sẽ ổn!

Nói cái gì đều mẹ nó phải có một lần tốt!

Quay đầu về tiểu đệ, bóp cò!

"Đoàn!"

Ánh lửa bắn ra!

Lại một tiểu đệ ngã. . .

Toàn trường yên tĩnh!

Giang Nam đều ngây dại!

Cái tên ngụy công công này là tên tay thúi sao?

1/6 mà vẫn kiên quyết trúng?

"Phụt ha ha ha ha ha . . ."

Giang Nam cười vỗ vỗ đùi!

Ngụy Trường Thắng: !!!

Ta con mẹ nó đều muốn sụp đổ rồi oa!

Cái trò chơi súng cò quay này cái gì đều tốt!

Chỉ là hơi uống phí tiểu đệ!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

La Sát: . . .

Vị đại ca này!

Người thế mà lại cho bọn ta một cơ hội a!

Bọn ta ngay cả súng đều không sờ tới đâu!

Bọn ta cũng muốn chơi!

Thế nhưng vị đại ca này thật trượng nghĩa!

Nói cái gì cũng không cho cơ hội . . .

Muốn chơi cũng không chơi được?

Trò chơi cò quay này lại tiếp tục hết lần này tới lần khác!

Mà mỗi khi tới chỗ của Giang Nam.

Vô luận trong súng thừa bao nhiêu phát không!

Giang Nam đều lông tóc vô thương!

Sau đó giao cho Ngụy Trường Thắng!

Hơn 20 phút trôi qua!

Rofe vẫn bình tĩnh như cũ!

Từ Kiêu đã chết ba gã tiểu đệ!

La Sát vẫn không sap!

Thế nhưng phía trước có Ngụy công công gánh tổn thương!

Duy chỉ có Ngụy Trường Thắng!

Sau lưng là tiểu đệ chết một hàng rồi lại một hàng, xác chết khắp nơi!

Mẹ nó đều chết hết không còn ai!

Còn đều là do mình tự tay giết chết!

Số đạn trong trò chơi lần này gần như toàn bộ đều dành cho Ngụy Trường Thắng ăn!

Đến hẳn hiện tại hẳn đều đã tê dại!

Hai đợt tiểu đệ!

Hơn bốn mươi người, mẹ nó toàn bộ đều gãy trong tay Giang Nam!

Rốt cuộc tên Giang Nam này sở vận khí thần tiên gì à!

Hơn 20 vòng súng!

Lấy mạng đặt cược, lại còn luôn bắn nhiều phát liên tục!

Nhưng vẫn không một lần nổ!

Đời trước tên nhãi này đã cứu vớt toàn bộ hệ ngân hà sao?

Đến mức đám người An Ninh nhìn Giang Nam chĩa súng vào đầu rồi nổ.

Căn bản đều không khẩn trương nổi nữa!

Andre cũng đều chết lặng!

Chẳng lẽ dị năng của Giang Nam chính là vận khí tốt?

Cái này con mẹ nó là loại dị năng quỷ quái gì?

Mà đúng lúc này.

Giang Nam mang vẻ mặt không kiên nhẫn!

"Có thể dừng lễ mừng như vậy nữa hay không?"

"Thật sự quá nhàm chán rồi!"

"Trò này a, ta đều có thể chơi cả một ngày!"

Mọi người im lặng!

Có thể chơi trò súng cò quay đến loại trình độ này, Giang Nam xem như là độc nhất vô nhị!

Andre thân nhiên nói: "Vậy người nói xme chơi như thế nào nhi?"

Chỉ thấy Giang Nam đoạt lấy súng lục!

Lắp đầy 6 phát đạn, ngay sau đó đóng ổ đạn lại!

"6 phát! Tràn đầy đạn! Ta cược súng này tịt ngòi!"

Andre: ? ? ?

C đội viên: ! ! !

Lời này vừa nói ra . . .

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt!

Cước súng tịt ngòi?

Cái này mẹ nó không phải muốn chết sao!

Vừa rồi hơn 20 vòng, súng này vẫn không có một lần tịt ngòi!

Hiện tại lấp đầy đạn, tất nhiên súng sẽ vang lên!

Kết quả người cước tịt ngòi?

Dù người có vận khí nghịch thiên!

Cũng không thể chơi liều như vậy a!

Từ Kiều nở nụ cười lạnh lùng: "Muốn chơi thì người thử trước đi!"

Ai chơi trước người đó chết!

Rofe càng hứng thú nói: "Ta thì không thành vấn đề!"

La Sát: "Chuyện này cũng không hay lắm?"

Ngụy Trường Thắng híp mắt nói: "Người trước đi! Nữ thần may mắn không thể nào cứ đứng tại bên cạnh người!"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Thật ngại quá! Nữ thần may mắn ở nhà ta!"

Nói xong nhắm ngay đầu mình!

Tất cả mọi người nuốt một ngụm nước miếng, lần này đám người An Ninh không bình tĩnh được nữa!

Đây chính là 6 phát đạn đã được alaps đầy!

Tất nhiên có đạn!

Giang Nam điên rồi sao?

Theo Giang Nam bóp cò!

Chốt đánh rơi xuống!

"Két!"

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn!

What the fuck!

Thật sự tịt ngòi?

Vận khí của một người thật sự có thể tốt đến loại trình độ này sao?

Cái này đã không thể tính là vận khí nữa rồi?

"Két! Két! Két! Két! Két!"

Giang Nam lại nổ 5 phát súng liên tiếp!

Mỗi một phát đều tịt ngòi!

Thủy chung chưa từng kích nổ!

Chương 162 -

Cả quán rượu này giống như lâm vào một trạng thái chết lặng!

Tất cả mọi người nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt đã giống như đang nhìn quái vật!

Trần Thần che mặt: "Nam thần không hổ là Nam thần! Con ruột của Tử Thần a!"

Vương Thiết cả kinh nói: "Đâu chỉ có thế! Tử Thần đều không dám độ sức!"

Ngụy Trường Thắng nhú chặt lông mày!

Súng này chẳng lẽ bị hư!

Nếu không 6 phát đều tịt ngòi?

Làm sao có thể!

Hồng? Hồng thì bản thân sợ gì chứ!

Ngụy Trường Thắng cầm lấy súng lục, nhìn lại!

Bang chúng Huyết Minh đều chết hết!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

Cuối cùng vẫn là chĩa vào trên đầu mình!

Nhưng lại dùng bàn tay che huyệt súng, xem như bảo đảm an toàn!

Bóp cò!

Chỉ nghe "đoàn" một tiếng!

Mặt của Ngụy Trường Thắng lập tức trở nên trắng bệch!

Toàn bộ bàn tay đều hóa thành màu đỏ rực!

Sau một khắc, thép nóng chảy theo khe hở chảy xuôi xuống!

Hừng hực nhiệt độ cao hòa tan đạn!

Thế nhưng bàn tay Ngụy Trường Thắng cũng bị bắn ra một cái lỗ máu!

Cả người bị dọa cho toàn thân đều là mồ hôi!

Chỉ suýt nữa! Đầu mình liền bị bắn lủng!

Tản bộ một vòng tại quý môn quan!

Giờ khắc này, không ai quan tâm Ngụy Trường Thắng có đỡ được viên đạn này hay không!

Ánh mắt của tất cả mọi người lập tức rơi vào trên người Giang Nam.

Vô cùng kinh hãi!

Súng này căn bản không có hỏng! !

Cho nên mới nói, 6 phát tịt ngòi vừa rồi, tất cả đều là an bài của vận khí?

Cái này con mẹ nó là vận khí quý quái gì vậy?

Nếu cứ tiếp tục chơi như vậy, người ở đây đều sẽ chết hết!

Giang Nam cũng sẽ không có việc gì!

Thực sự là gặp phải quý!

Giang Nam giang tay ra: "Đều đã nói cực kỳ nhàm chán, Andre!
Dù sao này giờ cũng khá lâu rồi!"

Giang Nam ngược lại cũng muốn chơi tiếp!

Người chết càng nhiều càng tốt!

Thế nhưng anh đào nhỏ may mắn chỉ có hiệu quả 30 phút, đã sắp hết thời gian!

Vốn dĩ cũng không biết tác dụng phụ!

Trời mới biết lại ăn thêm một viên liệu có hậu quả gì không!

Andre mang vẻ mặt im lặng!

Vốn dĩ kế hoạch rất tốt, suy yếu thể lực đối diện!

Sáng tạo điều kiện thoát thân sau này!

Nhưng có Giang Nam vận khí thần tiên ở nơi này, căn bản không cách nào chơi!

Cũng may đã phế được Huyết Minh!

Hội Quần Anh cũng không còn như trước!

Ngược lại cũng không phải là không có thu hoạch gì!

Andre: "Tất nhiên rồi, nếu người anh em này đã mở miệng, ta cũng không muốn lãng phí thời gian này! Mỗi bên tự trả giá!"

"Người trả giá cao nhất sẽ được!"

"Sau khi xác nhận giao dịch, ta sẽ dẫn người đi xem hàng!"

Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc tiến vào chủ đề chính!

Chỉ thấy Rofe mở túi công văn ra, bên trong có đặt một đài máy tính!

Thần nhiên nói: "10 tỷ USD, chỉ cần người đồng ý, ta lập tức chuyển khoản cho người!"

"Đồng thời gia tộc Rofe sẽ phụ trách hộ tống Dã Hùng thoát thân!"

Lời này vừa ra, con mắt Andre sáng lên!

Hiển nhiên là động tâm!

Từ Kiêu cũng mở cặp công văn ra!

Trong đó dặt đó ba quả mòng!

"Sinh ra ở Linh Khư Vân Đảo! Thánh phẩm chữa thương, thậm chí có thể tái sinh tay cụt!"

"Một quả chính là một cái mạng!"

Andre liếm môi một cái!

Ngụy Trường Thăng nở nụ cười lạnh lùng nói: "Cắt! Có vậy mà cũng dám cầm ra?"

Cặp công văn mở ra! Không ngoài sở liệu! 20 viên Linh Châu cấp Hoàng Kim có Linh kỹ!

Đây cũng không phải là thứ dùng tiền là có thể đoạt tới tay!

La Sát cũng ngồi không yên!

Từ trong túi công văn móc ra một quả đào!

"Linh Đào của Linh Khư Bồng Lai!"

"Ăn vào có thể giúp người từ caaos Hoàng Kim đột phá tới

Bạch Kim!"

"Có thực lực! Cái gì cũng có! Không phải sao?"

Andre liếm môi một cái, quả nhiên chưa từng thất vọng!

Mà giờ khắc này ánh mắt Giang Nam thì lại lưu chuyển qua lại ở mấy cái cặp công văn!

Con mẹ nó!

Đều là bảo bối tốt oa!

Hiếm có? Quá hiếm có!

Giang Nam thềm tới mức đều sắp chảy cả nước miếng!

Mọi người nhìn thấy vẻ mặt của Giang Nam mà cảm thấy trầm mặc!

Cũng không phải cho người?

Ánh mắt quả thực còn nóng bỏng hơn so với Andre!

"Còn người anh em này đây? Đồ của người. . ."

Lúc này Giang Nam mới phục hồi tinh thần lại: "A! Tự người xem đi!"

Nói xong trực tiếp túm lấy bao tải to trên mặt đất đặt lên bàn.

Phát ra âm thanh "cạch cạch cạch".

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn, đến cùng cái thứ trong bao tải là cái gì!

Nhao nhao chăm chú ánh mắt nhìn xem.

Andre gỡ ra bao tải ra xem xét, sús chút nữa đã lóe mù một đôi

mắt chó!

"Ai u con mẹ nó! Cái này mẹ nó . . ."

Nhìn Andre kích động như thế, mấy nhà thể lực đều sững sờ.

La Sát: "Giang đại đường gia, trong túi của người là . . ."

Giang Nam: "A . . . Cũng không có gì! Chỉ có 100 kg kim cương!"

Rofe một hơi phun toàn bộ Vodka lên mặt của Từ Kiêu!

Mặt nạ quỷ của La Sát cũng bị dọa rơi!

Ngụy Trường Thắng trực tiếp ngăn người tại chỗ!

Cái gì chứ?

100 kg Kim Cương?

Người mẹ nó cảm thấy đây là sỏi đá giữa đường sao?

Andre triệt để đỏ mắt!

Một tay đổ toàn bộ kim cương trong bao bố ra ngoài!

Kim cương lớn nhỏ cỡ nắm tay cỡ nào cũng có, nhỏ nhất cũng to khoảng bằng trứng bồ câu!

Vô cùng tinh khiết! Phẩm chất cực cao!

Giờ khắc này . . .

Cả quán rượu đều yên lặng!

Giang chủ quặng? ? ?

Chương 163 -

Ở đây đều là người lặn lội trong giới!

Kim cương, vàng đều là loại tiền tệ mạnh!

Ngày bình thường cũng không ít tiếp xúc, liếc mắt là có thể nhìn ra thật hay giả!

100 kg Kim Cương trên bàn này! Không hề nghi ngờ! Tất cả đều là hàng thật giá thật!

Phẩm chất cực cao!

Hơn nữa kích cỡ lớn như vậy?

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người Giang Nam!

Con mẹ nó trong nhà hắc có mỏ quặng sao?

Mang theo 100 kg Kim Cương đến mua dầu đạn hạt nhân?

Có nhà nào lại đi tính kim cương bằng kg sao?

So sánh với Giang Nam!

Mấy thứ ở nơi này quả thực cái rắm cũng không bằng!

Có dám trực tiếp chết lạng!

Còn chơi thế nào nữa đây?

Cái này mẹ nó căn bản không chơi nổi nữa!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Rofe. Capone + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Từ Kiều + 1000!]

. . .

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Các đội viên cũng mang vẻ mặt chết lặng!

Giang Nam đào đâu ra 100 kg Kim Cương?

Là kinh phí do đội trưởng Sơn Miêu phát cho hành động lần này sao?

Không đúng nha!

Nào có chuyện trực tiếp phát 100 kg kim cương làm kinh phí chứ?

Duy chỉ có Katarina mang về mặt hoài nghi!

Cô thế nhưng lại biết, Kim Cương của Bạch Sa tham dự hành động bắt cóc Giang Nam!

Hành động thất bại, Kim Cương mất tích, đến nay bắt vô âm tín!

Lại nhìn một đồng kim cương trên mặt bàn!

Đại mỹ nữ tóc vàng không khỏi giật nảy mình một cái!

Một đồng kim cương chính là thân thể của Kim Cương sao? ? ?

Kim Cương đại danh鼎鼎 thật sự gãy trong tay Giang Nam?

. . .

Sắc mặt của mấy nhà khác đều khó coi!

Andre cười ha ha: "Người anh em này thật hào phóng! Ha ha!"

"Sao thế? Mấy nhà còn lại không định tăng giá nữa sao?"

"Nếu như không, hàng sẽ thuộc về bang Đầu Trọc!"

Andre căn bản không cần do dự!

Loại tiền tệ như kim cương, so với thứ gì khác đều mạnh hoen, mang theo thuận tiện!

Kinh khủng nhất là phân lượng! 100 kg kim cương!

Cái này con mẹ nó là bao nhiêu tiền chứ?

Rofe mặt lạnh: "Ta liên lạc với trong nhà!"

Từ Kiêu thở dài một tiếng, chung quy là từ bỏ!

Ngụy Trường Thắng hận tới ngứa răng ngứa lợi, đồng thời cũng biết Huyết Minh sẽ không cầm ra được thêm bảo bối gì!

Bản thân đã để Giang Nam cướp đi 15 viên Linh Châu!

Người của La Sát yên tĩnh.

Đầu đạn hạt nhân này, không nhất định phải mua mới đến tay mới, có có rất nhiều phương pháp!

Chỉ cần biết vị trí của đầu đạn hạt nhân. . . Hừ hừ!

Giang Nam rèn sắt khi còn nóng: "Nào nào! Cũng đừng lè mề!"

"Ta lại cho người thêm bí phương một chọi ba! Trực tiếp bán ta phải!"

Con mắt của Andre liền sáng lên: "Thật?"

Trong lòng nhất thời hăng hái!

Đàn ông đích thực liên tục 6 giờ!

Vận động tập thể một chọi ba!

Sừng sững không ngã lần lượt từng người?

Nếu mình học được bí phương, chẳng phải là hàng đêm sênh ca* sao?

sênh ca*

(*) tiếng rên

(*) tiếng rên

Nói gì đi nữa cũng phải đoạt bí phương này tới tay nha!

Mà nhóm La Sát cũng đột nhiên lên tinh thần!

Bọn họ cũng muốn kiến thức thử, rốt cuộc là loại bí phương gì!

Khiến cho một người đàn ông có thể tấn thẳng làm thần!

Chỉ thoáng chốc mà từng ánh mắt đều tò mò nhìn qua!

Ba người An Ninh đưa mắt nhìn nhau!

Cái gì mà bí phương!

Người rõ ràng ở trong phòng mát xa chân cho bọn ta suốt 6 giờ có được hay không?

Thật đúng là lừa người không cần bản thảo!

Andre kích động nói: "Đầu đạn hạt nhân liền bán người! Ta quyết định!"

"Là bí phương gì vậy? Lấy ra để cho mọi người đều được mở mang kiến thức!"

Nhóm người La Sát đều tháo mặt nạ xuống, sợ bỏ lỡ đặc sắc một màn.

Chỉ thấy Giang Nam mang về mặt thần bí.

"Ta có thể nói với các người! Hôm nay ở đây, được chứng kiến đã là kiếm lời!"

Giang Nam tìm tòi một trận trong túi quần, dưới ánh mắt chờ mong của tất cả mọi người, móc ra đại bảo bối!

"A ~"

"Các người nhìn đây!"

Chỉ một thoáng, trên trăm người trong quán bar đều phải thốt lên một tràng!

Trợn to tròn mắt không ngậm miệng được!

La Sát: "Con mẹ nó! Quỷ phủ thần công! Quỷ phủ thần công nha!"

Rofe: "Chúa ơi! Tạo hình này là do thiên nhiên tạo nên sao? Căn bản không nhìn thấy dấu vết điêu khắc!"

"Chặc chặc chặc! Mở mang tầm mắt! Thật sự mở mang tầm mắt!"

Andre: "Mẹ nó! Con hàng này mà cũng có chất liệu từ kim cương?"

Chỉ thấy một bộ phận nào đó của nam nhân có hình trụ mang chất liệu kim cương bị Giang Nam đặt ở trên mặt bàn!

Dưới ánh sáng lấp lánh của đèn làm nổi bật lên, tản ra quầng sáng bảy màu!

Cực kỳ chân thực!

Sinh động như thật, thậm chí ngay cả chi tiết đều có thể thấy rõ!

Các tiểu đệ vây xem cũng đều phải thốt lên một tràng!

An Ninh và Tô Nhuế ngậy đại, lập tức đỏ mặt nhắm mắt lại!

Má ơi a!

Nam thần!

Người móc ra cái quỷ gì nha!

Thứ này mà người còn có thể mang theo trong người?

Vừa rồi người còn móc anh đào từ trong túi quần ăn . . .

A ~

Chương 164 -

Đám người Trần Thần và Vương Thiết cũng chết lặng!

Gốc rễ đàn ông phiên bản kim cương?

Đây quả thực lóa mù mắt chó được không?

Rốt cuộc trên người Giang Nam mang theo bao nhiêu thứ kỳ kỳ quái như thế chứ?

Duy chỉ có Katarina là cắn môi dưới, cưỡng chế ý cười!

Thậm chí phải véo mạnh đùi mình! Đã sắp nghẹn tới điên!

Đây chính là bộ phận bị đào xuống từ trên người Kim Cương sao?

Cái quỷ gì chứ!

Còn dám nói là bí phương?

Chỉ sợ Kim Cương chết rồi cũng không nghĩ đến, đại bảo bối của mình sẽ bị nhiều người vây xem như vậy!

Chỉ thấy Giang Nam lại ra vẻ: "Đây chính là bí phương! Lợi hại hay không?"

Andre kinh hãi: "Con 'cew' kim cương này có lai lịch như thế nào? Vậy mà còn có thể tăng cường năng lực của đàn ông?"

Giang Nam thần thần bí bí nói: "Ta nói cho các người biết, các người cũng đừng nói cho người khác!"

Đám người không ngừng gật đầu, tựa như gà con mổ thóc.

"Các người có biết thời kỳ năm 1926, bên trong di tích thuộc nền văn minh Maya đã từng xuất hiện một xương đầu thủy tinh hay không?"

Andre ngạc nhiên: "Biết! Chuyện này nổi tiếng khắp thế giới! Chẳng lẽ món đồ này. . ."

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm nghị: "Người đoán không sai! đại bảo bối kim cương này cũng được phát hiện cùng chỗ với xương đầu thủy tinh!"

"Chỉ có điều chuyện này cũng không được công khai, chỉ có thể âm thầm lưu truyền xuống! Phải trải qua bao nhiêu chuyện mới tới được trong tay của ta!"

"Ta đã phải bỏ ra giá tiền cực kỳ lớn! Lần này nếu không phải vì đầu đạn hạt nhân! Ta tuyệt đối sẽ không lấy ra!"

Ánh mắt Andre lóe lên!

Cẩn thận từng li từng tí nâng con ‘cew’ kim cương này lên, tựa như đang nâng Thánh Vật!

Nhẹ nhàng vuốt ve, tràn đầy si mê!

Katarina: "Phụt. . . A!"

Nhịn xuống!

Chết cũng phải nhịn!

Lúc này tuyệt đối không thể lộ tẩy oa!

Andre trông đợi nói: "Thứ này phải dùng thế nào? Bình thường mang theo trên người hay là thế nào?"

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc lắc đầu!

"Người tốt nhất nên đeo trên cổ! Hiểu quả sẽ thay đổi một cách vô tri vô giác! Biết không!"

"Còn có!"

Andre nuốt nước bọt: "Còn có cái gì?"

Giang Nam: "Trước mỗi lần hành xử, nhớ kỹ lấy bảo bối này xuống! Ngâm nước uống! Nhớ kỹ có thể thêm chút cầu kỷ tử* vào!"

cầu kỷ tử*

(*): vị thuốc bồi bổ sức khỏe, tăng cường chức năng thận, làm sáng mắt

(*): vị thuốc bồi bổ sức khỏe, tăng cường chức năng thận, làm sáng mắt

"Cần phải thành kính! Phải có đức tin!"

"Đồng thời cần phải mặc niệm chú ngữ!"

"Con “cew” vô địch thiên hạ!"

"Hàng đêm sênh ca, ta mạnh nhất!"

"Sau mười ngày nửa tháng! Người sẽ mạnh lên giống như ta!"

Katarina: "Phụt. . . Ha ha ha ha ha!"

Cô thật sự nhịn không nổi!

Cười tới phát run! Nước mắt tại mí mắt!

Chịu không nổi mà vỗ vỗ lưng Giang Nam!

Cô xem như hoàn toàn phục Giang Nam!

Con mẹ nó mang thân cô!

Còn được ngâm nước uống? Thêm cầu kỷ tử?

Không có ai dè tiện lại người?

Còn có chú ngữ quý quái kia!

Nếu Kim Cương biết sau khi mình chết, hàng ngày đại bảo bối của mình đều được người mang trên cổ.

Coi như Thánh Vật!

Còn dùng ngâm nước uống, hẳn sẽ tức tới bật dậy!

Giang Nam quả thực xấu xa!

Nhưng mà ta thích!

La Sát, Từ Kiêu, Ngụy Trường Thắng cũng mang về mặt hồ nghi!

Xác thực sao?

Còn mẹ nó mặc niệm chú ngữ?

Andre cả giận nói: "Người phụ nữ này! Cười cái gì! Không lo chuyện chính!"

Ngụy Trường Thắng không khỏi nuốt nước bọt, có được đại bảo bối kim cương này! Hai viên bi nhỏ của mình có phải sẽ mọc ra lần nữa hay không?

"Cái này. . . Có thể thương lượng sao?"

"Ta cho người 10 viên Linh Châu cấp Hoàng Kim! Người nhường lại đại bảo bối này cho ta? Người thấy sao?"

Andre trừng mắt: "Người mơ thật đẹp!"

Trong lúc nói chuyện lại kéo một sợi dây đeo đai bảo bối lên!

Trực tiếp mang trên cổ!

Khung canh kia! Một tráng hán cưỡi trần, tất cả đều là lông ngực!

Trên cổ còn mang một con ‘cew’ kim cương!

Nướng theo hành động của hắn mà lắc qua lắc lại. . .

Trên trán Giang Nam tất cả đều là gân xanh!

Cắn chặt răng!

Không được!

Không thể cười!

Lão tử là dân chuyên nghiệp!

Trừ phi nhịn không được!

Nhưng nhìn vào con hàng trên cổ Andre cứ lắc qua lắc lại!

Giang Nam vẫn không tìm được xuất điểm!

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn Andre đều kỳ lạ!

Andre xem như đã hài lòng, đứng dậy lớn tiếng nói: "Vậy cứ quyết định như vậy!"

"Đầu đạn hạt nhân thuộc về bang Đầu Trọc!"

"Về phần những nhà khác!"

"Về sau nói không chừng còn có cơ hội hợp tác!"

"Đến! Đưa rượu lên!"

Mấy người đều đứng lên theo!

Ánh mắt của đầu lĩnh mấy nhà đều không khỏi rơi vào trên người Giang Nam!

Có người cười trên nỗi đau của người khác, có người mặt lộ ra nụ cười lạnh lùng! Có người thì âm lãnh tựa như độc xà!

Đám người An Ninh Trần Thần đều biết!

Kế tiếp, mới là trận chiến thật sự!

Mấy vũ nữ mặc quần áo bại lộ bùng rượu lên!

Nhao nhao dọn lên bàn.

Chỉ thấy một vũ nữ tóc vàng đi về phía Giang Nam đột nhiên trật chân một cái!

Giày cao gót gãy rồi!

Cô kinh hoảng giơ tay bắt đại lấy thứ gì!

Trực tiếp chộp vào quần của Giang Nam!

"Soạt!"

Chương 165 -

Cả người Giang Nam đều cương ngay tại chỗ!

Cả một ly rượu đều vẩy trên thân!

Toàn thân phải gọi là ướt đẫm!

Rượu vẩy trên người không sao!

Nhưng vấn đề là . . .

Vũ nữ ngã sấp xuống lại kéo luôn cả quần của Giang Nam xuống!

Giang Nam: ! ! !

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Con mẹ nó?

Quần cộc hoa?

Phía trước còn có hình đầu voi con?

An Ninh Tô Nhuế đầu tiên là có chút ngây ngốc, ngay sau đó cố nén ý cười!

Không phải chứ!

Nam thần có nội hàm như vậy sao?

Quần cộc hoa quả thực chói mắt!

Người thật phong tao a!

? ? ?

Mà Katrina còn chưa kịp tỉnh lại từ hình ảnh bộ phận của Kim Cương!

Cúi đầu nhìn quần cộc hoa in mặt voi của Giang Nam, trực tiếp cười điên!

Vẻ mặt vũ nữ thất kinh: "Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Ta thật sự không có cố ý!"

Cô cũng không nghĩ đến được, chỉ là đưa rượu!

Lại có thể lột luôn quần của Giang Nam xuống!

Giang Nam:. . .

Mẹ nó thật xấu hổ!

Chuyện này cũng quá đột ngột?

Không chút nào phòng bị oa!

Yên lặng kéo quần lên, ừm, bình tĩnh!

Chỉ cần ta không xấu hổ!

Xấu hổ chính là các người!

Andre cũng đều chết lặng, nhưng dù sao cũng là lão giang hồ: "Thật ngại quá!"

"Khiến người bị sợ hãi rồi!"

"Thêm một ly nữa!"

Ly thứ hai lập tức được bưng lên, mọi người nhao nhao nâng ly.

Đương nhiên! Giang Nam chắc chắn sẽ không uống nha!

Có trời mới biết Andre sẽ thả thứ gì kỳ kỳ quái quái vào bên trong hay không!

Vừa mở trùng động không gian ra! Về phần một chỗ khác?

Nhắm ngay trong miệng Ngụy Trường Thắng!

Giang Nam cuồng nhiệt rót xuống!

Ngụy Trường Thắng ở bên cạnh mở to hai mắt nhìn!

Con mẹ nó?

Lượng rượu này không đúng oa!

Hơi lớn a!

Mẹ nó, quán hẳn thấy nhiều hay không! Uống!

Giang Nam hắc hắc cười trộm!

Đúng lúc này, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng.

Cùng với tiếng la hét thất thanh của vũ nữ!

Chỉ thấy ống thép ở giữa sàn nhảy kia lại bị gãy từ trên nóc nhà!!

Đập mạnh dưới!

"Rầm!"

Một tiếng vang giòn!

Ống thép trực tiếp nện ở trên đầu Giang Nam!

Giang Nam: !!!

Giang Nam đang rót rượu thì run lên.

Toàn bộ rượu đều sặc vào!

"Khụ khụ ~ a! Khụ khụ khụ!"

Giang Nam che mũi ho mãnh liệt một trận! Bị sặc mà nước mắt chảy ròng!

Đầu cũng bị ống thép đập ong ong!

What the fuck?

Chuyện gì thế này?

Ống thép gãy còn có thể đập trên đầu ta?

Chuyện này là sao?

Uống rượu còn sặc tới ho khan!

Giang Nam vượt vượt đầu!

Chuyện này là sao?

Bản thân làm nhiều chuyện xấu nên gặp báo ứng?

Không thể nào!

Thế giới này đối xử với người có nhan sắc rất tốt nha!

Hôm nay sao lại xui xẻo như thế!

Xui xẻo?

Không đúng?

Bản thân vừa mới ăn anh đào nhỏ may mắn!

Hiệu quả vừa mới qua đi!

Đừng nói tác dụng phụ chính là . . . Xui xẻo chứ?

Nghĩ tới chuyện này, Giang Nam mang về mặt kinh khủng!

Có cảm giác phía sau lưng bốc lên một trận gió mát!

Con mẹ nó!

Có cần phải hổ nhau như vậy hay không?

Vừa rồi may mắn bao nhiêu? Sau đó liền xui xẻo bấy nhiêu?

Ta con mẹ nó . . .

Katarina: "Phụt ha ha ha ha!"

Cô đã cười tới không còn sức!

Các đội viên cũng dùng sức nghẹn, rất ít dịp thấy được bộ dáng Giang Nam quần bách!

Không biết vì sao!

Lại có một chút hả giận?

Mấy tên đầu lĩnh cũng ngây ngẩn!

Gã này phải đen tới mức nào?

Ổng thép còn có thể đập trên đầu?

Andre ho nhẹ hai tiếng: "Vậy thì cứ như vậy đi, bữa tiệc nào cũng có lúc tàn!"

"Xin đừng ở lại trấn nhỏ Voyny quá lâu!"

"Cũng không tốt đối với tất cả mọi người, về phần người anh em Giang Nam này!"

"Ta ước hẹn thời gian dẫn các người đi xem hàng, chờ ta thông tri!"

Giang Nam khoát tay áo: "Được rồi!"

Hiện tại hẳn căn bản không có tâm tư đi xem đầu đạn hạt nhân!

Cũng rất hoảng!

Sợ hãi!

Nhìn bốn phía, cảm giác ai cũng đều muốn mưu hại trầm!

Hiện tại Giang Nam chỉ muốn nhanh chóng trở về khách sạn!

Cả đoàn người đi ra khỏi quán bar!

Thuận lợi hoàn thành giao dịch, tất cả mọi người đều vui vẻ!

Duy chỉ có Giang Nam nghi thần nghi quỷ, cứ liên tục nhìn đồng nhìn tây đề phòng!

An Ninh nghi ngờ: "Làm sao vậy? Có người theo dõi sao?"

Giang Nam nuốt nước bọt: "Không . . ."

Katarina cười nói: "Vừa rồi chơi trò súng cò quay! Không phải người đã dùng hết sạch vận khí của mình rồi chứ?"

"Hiện tại liền xui xẻo nha!"

"Ha ha ha!"

An Ninh không nín được cười: "Hừ! Đáng đời người, ai bảo ngày thường cứ thích chọc giận chúng ta!"

Giang Nam trừng mắt: "Chẳng phải mát xa chân miễn phí cho các người rồi sao?"

"Các người đều là người vong ân phụ . . ."

"Ai u con mẹ nó!"

Đang nói chuyện thì Giang Nam cảm giác như mình đạp phải vỏ chuối!

Thân thể mất đi cân bằng!

Cắm mặt về phía trước!

Đi trên đất bằng cũng có thể vấp ngã được?

Thời khắc khẩn cấp Giang Nam liền muốn đưa tay ra chống đỡ!

Tập trung nhìn vào!

Mẹ nó!

Trên mặt đất là một đồng cứt chó còn lớn hơn so với bát cơm?

Một đồng lớn như vậy?

Cái này mẹ nó là giống chó gì chứ?

Chương 166 -

Mắt thấy tay mình sắp tiếp xúc với đồng cứt chó này!

Còn có thể làm gì nữa?

Nhìn lão tử thuận di!

Loé lên một cái, thân thể của Giang Nam xuất hiện nơi cách đó hơn 30 mét!

"Hô ~ "

"Cuối cùng cũng. . ."

"Rầm!"

Lại là một tiếng giòn vang, Giang Nam vừa mới thuận di đã trực tiếp đụng vào trên đèn đường!

"Mẹ kiếp!"

Giang Nam trực tiếp che mũi ngời chồm hồm trên mặt đất!

Tâm tính trực tiếp sụp đổ!

Con mẹ nó! Có cần phải xui xẻo như vậy hay không!

Bản thân sẽ không một mực xui xẻo như vậy đó chứ?

"Nam thần! Nam thần!"

"Phía trên! Phía trên oa!"

Giang Nam: ? ? ?

"Phía trên gì?"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn một cái!

Không còn kịp nữa rồi!

Đèn đường rơi xuống trực tiếp dán chụp vào trên mặt Giang Nam!

Giang Nam: "A! A! A! A! A!"

Vô hạn liên hoàn bấy?

Cứ phải nhắm vào lão tử như vậy sao?

Giang Nam trực tiếp bùng nổ tại chỗ!

Các đội viên nhìn Giang Nam mà tựa như gặp phải quỷ!

Xui xẻo như vậy?

Con mẹ nó! Xúi xẻo sẽ không truyền nhiễm đó chứ?

Thế là lại nhao nhao trốn xa Giang Nam ra!

Giang Nam mang dáng vẻ tủi thân!

"Đại mỹ nữ! Đại mỹ nữ đừng đi oa!"

"Tối bảo vệ ta oa!"

"Ta mẹ nó sợ không có cách nào sống sót trở về đến khách sạn oa!"

Katarina ghét bỏ nói: "Nhanh cách xa ta một chút!"

"Xúi xẻo sẽ truyền nhiễm!"

Giang Nam vội vàng đưa tay bắt lấy bóng lưng Katarina!

"Đại mỹ nữ! Người chờ một chút . . ."

Một trảo này!

Không riêng Giang Nam ngây ngẩn!

Katarina cũng cương ngay tại chỗ!

Tất cả mọi người ngây dại.

Chỉ thấy Giang Nam tay trực tiếp cách quần áo, bầu vào dây lưng nội y của Katarina!

Kéo ra thật dài thật dài!

Khiến cho ngực đều bị siết tới biến hình!

Giang Nam: "Cái này . . ."

Trong hoảng hốt liền buông lỏng tay!

"Bạch!"

Dây lưng nội y mãnh liệt đàn hồi, bắn vào trên lưng Katarina!

Phát ra một tiếng giòn vang!

Nút thắt trực tiếp bị gãy!

Sau đó chính là một trận sóng lớn lay động mãnh liệt! Khiến cho người khác mở to mắt nhìn!

"A a ! !"

Katarina che ngực, cả khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ giận dữ!

Gần như theo bản năng xoay người bay đập!

Thân thể Giang Nam bị một cước này đập bay ra ngoài!

Xoay tròn bay ra hơn 30 mét!

Va chạm khiến tường xi-măng đều sập!

Cả người đều bị chôn ở phía dưới . . .

Giang Nam mang vẻ mặt sống không gì luyến tiếc: "Ta con mẹ nó thật khổ quá mà!"

Khóc chít chít! ! !

Lúc này Katarina mới ý thức được không ổn!

Một mặt kinh hoảng chạy tới!

Cố gắng đào Giang Nam đã cắm hết người vào bên trong đồng xi măng tràn đầy bụi đất!

Trần đầy áy náy: "Thật. . . thật xin lỗi a! Ta không phải cố ý!"

"Chỉ là hành động theo bản năng! Là bản năng!"

Giang Nam khóc không ra nước mắt!

Cảm giác mình bị cả thế giới này nhằm vào.

Ngay cả sắc đẹp này đều không thể cứu vãn!

Vẻ mặt tủi thân đứng dậy.

"Các người đi trước đi! Cách ta xa một chút, quá nguy hiểm oa!"

Thế là, các đội viên đi ở dọc đường bên trái!

Giang Nam đáng thương đi ở dọc đường phía bên phải!

Thời thời khắc khắc chú ý gió thổi cỏ lay!

Lại kiên trì một hồi!

Lập tức tới được khách sạn!

Dáng vẻ lén lén lút lút kia khiến đám người An Ninh đều phải bật cười!

Vừa mới đi qua một cái góc đường!

Còn 300 mét nữa là đến được khách sạn!

Thậm chí đã thấy được ánh sáng của thẳng lợi!

Nhưng vào lúc này, hần thân thể đột nhiên cứng đờ!

Giang Nam rốt cuộc đã biết cái đồng cắt chó to bằng bát cơm lớn là của ai!

Chỉ thấy một tiểu tử tóc vàng mắt xanh thanh thuần đang dắt chó!

Bản thân chuyện này không có vấn đề gì!

Thế nhưng vấn đề ở chỗ!

Mẹ nó cô dắt mười đầu chó ngao Tây Tạng màu đen thuần chủng!

Giang Nam: ! ! !

Tiểu tử này!

Vì cái gì mà nhà của người lại đi nuôi tận mười con chó ngao Tây Tạng chứ!

Còn có người lại vì cái gì mà...

Đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, lại dắt cho ra ngoài đi dạo!

Giờ khắc này, cả con đường đều yên lặng!

Giang Nam cùng mười con chó ngao Tây Tạng đối mắt với nhau!

Lập tức mồ hôi lạnh rơi xuống!

"A gâu!"

Cái này còn cần phải suy nghĩ nữa sao?

Chạy!

Giang Nam nhanh chóng lao đi!

"A ~ a ~ a ~ "

Mười con chó ngao Tây Tạng giống như phát điên nhe răng lao thẳng tới!

Kích động xông về phía của Giang Nam!

Tỷ tỷ tóc vàng mắt xanh tiều: ? ? ? ?

Cả người cô đều bị kéo theo!

Kéo ma sát một trận trên mặt đất!

Tựa như đang chơi trò xe trượt tuyết!

À không!

Không giống ngồi xe trượt tuyết!

Cô mẹ nó chính là xe trượt tuyết!

Nhìn Giang Nam bị mười con chó ngao Tây Tạng lớn điên cuồng đuổi theo, một trận bi thiết!

Biến mất ở cuối con đường . . .

Biến mất cùng với bọn họ còn có cả tiểu tử tử bị kéo ma sát trên mặt đất!

Các đội viên liếc nhau, không khỏi nuốt nước bọt!

Trần Thần cảm khái: "Làm nhiều chuyện xấu tất bị trời phạt!"

An Ninh không nín được cười: "Đi trên đường cũng có thể bị chó đuổi! Phụt. . ."

Chương 167 -

Tô Nhuế lo lắng nói: "Nam thần không sao chứ?"

Katarina hắc hắc cười xấu xa: "Yên tâm! Người tốt sống không lâu! Tai họa thì tồn tại ngàn năm!"

Các đội viên: ? ? ?

Ân . . .

Cũng không sai!

Một đường lao nhanh, tâm tình Giang Nam sục đổ rồi!

Bị mười con chó ngao Tây Tạng vây công, quần áo đều bị xé rách!

Tất cả đều là lỗ hồng!

Thuấn di một phát về phía núi rừng ở ngoài thành!

Cuối cùng thoát khỏi buổi truy sát!

"Trong thành đầy rẫy nguy hiểm!"

"Ta muốn về nông thôn!"

Rừng sâu núi thẳm này, cũng không thể gặp phải nguy hiểm chứ?

Giang Nam vừa thuấn di tới, liền thở phào nhẹ nhõm!

Sau một khắc hãn thân thể cứng đờ!

Chỉ thấy trước người là một đầu gấu đen lớn, giờ phút này đang toàn tâm toàn ý giải quyết nhu cầu sinh lý với một gốc cây.

Cái cây to hơn một người bị nó rung lắc liên hồi!

Cũng khá có tiết tấu!

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Cái quỷ gì vậy!

Tìm không được gấu cái? Cả cây cũng chơi được?

Lợi hại! Lợi hại!

Mà con gấu đen này cũng ngây ngẩn!

Một đôi mắt to đen nhanh nhìn về phía Giang Nam, bắn ra ánh sáng nóng bỏng!

Lúc này liền từ bỏ cái cây!

Lập tức đánh về phía Giang Nam!

Có thể tưởng tượng được, một khi bị con gấu đen này tóm được!

Kết cục của Giang Nam có thể sẽ trở nên không có gì khác biệt với cái cây này!

Chuyện này sao có thể được!

Lúc này cơn cuồng nộ của Giang Nam liền phát tiết lên người gấu đen!

Lập tức cưỡi lên người gấu đen rồi đánh tới bời!

"A! Là ai đã cho người can đảm này?"

"Ai cũng muốn ức hiếp ta?"

"Sủng vật của tiểu tử ta không nhẫn tâm xuống tay! Mà người thì ta có gì cần nường tay chứ?"

"Cây không thể thỏa mãn người? Liền đánh chủ ý với ta?"

"Không đập chết người nha!"

Hắc Hùng: (□_□)

[Giá trị oán khí từ Hắc Hùng + 666!]

Nhưng đánh một hồi liền cảm thấy không ổn!

Động tĩnh trong rừng càng lúc càng lớn, trong bóng tối lóe lên từng đôi mắt phiếm lục quang.

Giang Nam lập tức cảm thấy không lành!

Chạy!

Hiện tại mình làm cái gì cũng đều xúi quẩy!

Trời mới biết sau đó còn có thể loạn thành gì?

Bên trong rừng rậm, bởi vì sự xuất hiện của Giang Nam mà phát sinh một trận quỷ khóc sói gào, gà bay chó chạy!

Cuối cùng Giang Nam thấy được một hồ nước lớn!

"Nông thôn không ổn!"

"Vậy thì trong nước!"

Giang Nam xông ra khỏi rừng núi thì nhảy một phát vào trong hồ nước!

Hắc hắc!

Lão tử bịt mũi nín thở được chưa?

Trong hồ cũng không có cá sấu!

Chỉ cần chịu đựng tới lúc xúi quẩy này đi qua!

Nam thần vẫn là Nam thần!

Nhưng vào lúc này!

Giang Nam đột ngột mở to hai mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy kinh khủng!

Cảm giác được có cái gì đó trơn trượt nương theo bản ống quần của mình chui vào!

Giang Nam: ! ! !

...

Đại sảnh bên trong khách sạn!

Các đội viên cũng mang vẻ mặt lo lắng!

Ba tiếng rồi!

Giang Nam còn chưa có trở lại, đừng nói là thế lực của hội Quần Anh ra tay với Giang Nam rồi a?

Ngay cả Katarina cũng đứng ngồi không yên!

Đột ngột đứng dậy: "Ta đi tìm hắc . . ."

Nhưng vào lúc này!

Giang Nam trở về rồi!

Chỉ thấy mặt hần sa sâm!

Áo quần toàn thân rách tung toé!

Quần áo đều ẩm ướt, tựa như mới vừa được vớt ra khỏi nước.

Trong tay còn cầm một con lươn lớn?

Các đội viên: ? ? ?

Ba tiếng vừa rồi, rốt cuộc Giang Nam đã trải qua cái gì?

Sao lại biến thành dạng này rồi?

Con lươn này là từ đâu chui ra?

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp ngồi ở trên ghế xô pha!

Thở dài nhẹ nhõm một cái!

"Hô ~ "

"Cuối cùng vẫn có thể sống sót trở về . . ."

Trở lại khách sạn!

Tổng không xảy ra chuyện gì nữa?

Trong lòng có thể nói là bi phần đan xen!

Tác dụng phụ của con hàng anh đào nhỏ may mắn này cũng quá lớn rồi nha?

Cam giác bị toàn thế giới nhắm vào cũng không phải chưa xót bình thường!

Đúng lúc này!

Bên ngoài khách sạn truyền tới một trận tiếng thẳng gấp chói

tai!

"Ầm!"

Toàn bộ tường ngoài của khách sạn bị đâm thủng một lỗ lớn!

Trong ánh mắt hoảng loạn của Giang Nam!

Một cỗ xe tải thẳng tắp chạy về hướng của hắn!

Mọi người ở trong đại sảnh khách sạn đều thốt lên một tràng!

Các đội viên đều hoảng hồn!

Mẹ kiếp!

Tình huống gì đây?

Xe tải đều có thể tông vào bên trong khách sạn?

Chỉ thấy Giang Nam máu me khắp người bị đè ở dưới xe!

Yên lặng ăn một gốc Khí Huyết Nhân Sâm!

Ta ngồi trong nhà! Vẫn có thể bị xe tông?

Người ngồi trong nhà! Họa từ trên trời rơi xuống?

Nước mắt đảo quanh hốc mắt!

"Giang Nam ta nếu lại ăn anh đào nhỏ may mắn này! Ta liền không phải là người!"

"Tiểu Tuyết! Đại Diệt Lang! Bảo bảo tử thân!"

"Bảo bảo muốn về nhà oa!"

. . .

Giờ này khắc này, bên trong một ngôi biệt thự!

Andre mang về mặt trịnh trọng, sắc mặt thành kính!

Đun ấm nước nóng, mang tới một ly thủy tinh!

Đặt “đại bảo bối” kim cương ở trong ly thủy tinh! Lại thêm hai hạt cầu kỷ tử!

Ngay sau đó đổ đầy nước nóng trong ly.

Chấp tay trước ngực, về mặt thành kính!

"Con ‘cew’ vô địch thiên hạ!"

"Hàng đêm sinh ca ta mạnh nhất!"

Chương 168 -

Mặc niệm trong lòng ba lần!

Sau đó Andre giơ ly nước lên, uống một hơi đầy mỹ mãn, ánh mắt đầy chờ mong!

"Hà ~ a!"

Andre không khỏi sửng sồ!

Hửm?

Sao cảm thấy mùi vị hơi kỳ quái?

Andre gãi gãi đầu, lại uống một ngụm!

Khả năng . . .

Khả năng chính là mùi này nha!

Chỉ cần nửa tháng là có thể trở nên mạnh mẽ tựa như Giang Nam sao?

Suy nghĩ lại, còn có một chút mong đợi. . .

Bên trong khách sạn, Giang Nam trốn trong nhà cầu ba tiếng không đi ra!

Cũng không phải bởi vì không có mặt mũi gặp người!

Mà là bởi vì máu mũi chảy tương đối hung mãnh!

Sợ hù đến mọi người!

Trải qua kiếp nạn đầy đau thương thâm này.

Giang Nam cuối cùng đã hiểu được tác dụng phụ của anh đào nhỏ may mắn!

Hiệu quả may mắn kéo dài 30 phút!

Nhưng xúi quẩy lại kéo dài tới 3 giờ!

Hơn nữa khó giải!

Nếu thật sự dùng anh đào nhỏ may mắn để mua vé số mà nói, trúng thưởng thì có thể sẽ trúng!

Nhưng đến thời điểm nhận tiền thưởng, sợ là không đủ tiền thuốc men!

Đã xác định giao dịch, trái tim các đội viên cũng theo đó mà nhấc lên.

Căn cứ theo báo cáo của Vương Thiên Hoa!

Giờ phút này những thế lực còn lại đã rời khỏi trấn nhỏ Voyny, chỉ ít mặt ngoài là như thế!

Trong thời gian chờ đợi nóng nảy!

Không thu được bất luận thông báo gì!

Một giờ sáng!

Một cỗ xe tải dừng ở trước khách sạn!

Andre gọi tất cả mọi người bang Đầu Trọc lên xe, bí mật tiến về địa điểm ẩn giấu đầu đạn hạt nhân!

"Lão ca! Ta thế nhưng đang sốt ruột chờ người nha! Còn nghĩ người nhận tiền liền chạy!"

Andre cười ha ha: "Làm sao có thể chứ! Thứ này người sớm mang đi ta mới yên tâm!"

Đối với Dã Hùng mà nói thì đầu đạn hạt nhân chính là một cục khoai lang bồng tay!

Hắn ước gì có thể ném ra bên ngoài sớm một chút, sau đó chạy trốn! Tiêu dao sung sướng!

Đi xe mất một tiếng, xe tải mang mọi người đi tới rừng sâu!

Lại đi thêm nửa giờ trên núi!

Rốt cuộc đã tới một hầm trú ẩn bị vứt bỏ!

Trong ngoài hầm trú ẩn đều có trọng binh trấn giữ!

Các đội viên đều tim đập thành thành, lăn lộn lâu như vậy!

Rốt cuộc đã tìm được vị trí ẩn giấu của đầu đạn hạt nhân sao?

Mở cửa sắt nặng nề ra, một đường tiến lên!

Rốt cuộc đã thấy được đầu đạn hạt nhân!

Yên tĩnh nằm trên mặt đất, phía trên là chín ô vuông phím ẩn!

Đã vào trạng thái sẵn sàng, không giống với trong tưởng tượng!

Một cỗ phong phạm khoa học kỹ thuật nồng đậm đập vào mắt!

Giang Nam và Andre liếc nhau, cũng chỉ cười cười, không nói chuyện!

Mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được!

Mà một tay của Andre vẫn luôn cầm ở trong túi quần!

Từ lúc lên đường cho tới bây giờ, chưa từng một lần móc ra!

Giang Nam hí mắt: "Được rồi lão ca! Thứ kia ta liền cầm đi!"

"Hợp tác vui. . ."

Không đợi Giang Nam nói hết lời!

Hắn liền mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy sau lưng có một bóng người đột ngột hiển hiện!

Hàn quang mãnh liệt bổ về phía đầu của Andre!

Cùng lúc đó!

Binh sĩ xuất hành cùng Andre nhếch miệng cười một tiếng!

Từ một bên xó xỉnh xông ra!

Trong tay cầm theo con hàng pháo Gatling!

Bóp cò, điên cuồng bắn phá bên trong không gian nhỏ hẹp của căn phòng!

Tiếng súng cùng ánh lửa bắn ra!

Hai nơi đồng thời phát sinh biến động, mọi chuyện đến quá mức đột nhiên!

Trần Thần phản ứng cấp tốc, thân thể trực tiếp chĩa vào phía trước!

Hai con mắt sung huyết, quát to một tiếng: "Mọi người hai tay ôm đầu ngồi xuống!"

Đạn xuyên giáp uy lực to lớn gào thét phóng tới, thậm chí có thể đánh xuyên tấm thép dày 10mm!

Trần Thần triển khai toàn bộ dị năng, lực trường thuộc tính kim khuếch tán, dùng hết toàn lực chống lại những viên đạn đang bay tới!

Vương Thiết điên cuồng quát lên! Toàn thân ngạnh hóa! Trực tiếp hóa thành người sắt! Giang hai cánh tay! Che chắn mọi người sau lưng!

Mà giờ khắc này Giang Nam căn bản bất chấp mọi thứ!

Đưa tay trái thẳng về phía cánh tay vẫn luôn đút vào túi quần của Andre!

Lúc này!

Giang Nam mới nhìn rõ, người về phía Andre thế mà lại là La Sát!

Dị năng của hắn là ẩn thân?

Bởi vì có động tác mới có thể hơi nhìn thấy rõ thân hình hắn!

La Sát vẫn luôn tiềm phục bên trong khách sạn?

Cứ như vậy đi theo một đoàn người tới đây?

Cho tới bây giờ mới đột nhiên xuất thủ!

Giang Nam đỏ mắt: "Mẹ nó! Người đừng động đến hắn!"

La Sát híp mắt: "Chỗ này không phần nói chuyện của người!"

Thế nhưng Andre lại mắng: "Ta mẹ nó biết mà!"

"Dã Hùng nghe lệnh! Giết hết! Một tên cũng không để lại!"

Giờ khắc này mặt mũi Andre tràn đầy sự điên cuồng!

Bàn tay luôn đút trong túi quần móc ra! Cầm một chìa khóa

điện tử trong tay!

Du Giang Nam dùng thuận di đều không thể đuổi tới kịp!

Andre trực tiếp nhấn xuống dưới, bóp nát cái chìa khóa điện tử!

Đao quang chém xuống!

Andre nghiêng người né tránh, làn da hóa thành nham thạch!

Chỉ nghe "Bang" một tiếng, đao quang chém nát nham thạch!

Máu tươi vẩy ra!

Chương 169 -

Andre hét lớn một tiếng, linh khí tuôn ra, hai quyền đập mạnh xuống mặt đất!

Sóng khí mãnh liệt khuếch tán ra tựa như một trận động đất cấp mười, toàn bộ sơn động đều lay động!

Andre liều lĩnh cùng La Sát lâm vào cuộc chiến!

Hai vị cấp Hoàng Kim điên cuồng đại chiến!

Mà ánh mắt Giang Nam rơi vào bên trên đầu đạn hạt nhân!

Bom hạt nhân . . .

Đã khởi động!

120 phút đếm ngược!

Sắc mặt khó coi chửi mắng:

"La Sát! Người là tên ngu xuẩn!"

"Đại mỹ nữ! Giết La Sát! Đừng để Andre chết!"

"Bên này cứ giao cho ta!"

Nói xong rồi đột ngột quay đầu!

Sau lưng là một màn khiến cho khí huyết Giang Nam dâng trào!

Trần Thần gần như ngăn lại tất cả viên đạn!

Thế nhưng bản thân lại bị bắn thành cái sàng, máu me khắp người!

Cho dù là như thế! Trần Thần vẫn đứng đấy duy trì lực trường như cũ!

Mắt đỏ căn răng cưa ép chống đỡ!

Rống giận:

"Trước khi lão tử tắt thở!"

"Ai mẹ nó cũng đừng nghĩ tới chuyện làm tổn thương anh em của ta!"

Tên ngụy trang thành tiểu đệ của Dã Hùng không phải người xa lạ! Chính là người gia tộc Rofe!

Giờ phút này, bang chúng Dã Hùng cũng cầm súng, điên cuồng vọt vào gian phòng này!

"Bang!"

Giang Nam không chút do dự rút đao!

Sắc mặt vô cùng dữ tợn phóng về hướng của người gia tộc Rofe!

Bạo hống nói: "Toàn bộ tiểu đệ Âm Dạ! Tử thủ gian phòng, một bước không rời!"

"Trần Thần! Tên nhãi người con mẹ nó chịu đựng cho ta! Đừng chết!"

Tiểu đệ Âm Dạ hiện lộ uy năng! Tử thủ cửa vào gian phòng!

Mà Giang Nam thuận di một cái! Trực tiếp xuất hiện ở phía trước gã gia tộc Rofe!

Đao quang lạnh thấu xương!

Lực lượng khổng lồ, lưỡi đao sắc bén, trực tiếp đem chém đứt cánh tay đang khống chế pháo Gatling!

Trở người đâm một cái, mở ra trùng động không gian!

Mũi đao từ trung tâm trái tim người này đâm ra!

Trên lưỡi đao là huyết sắc đỏ tươi!

"Không . . . Hệ không gian!"

Trước khi chết, trong mắt của hắn cũng đều là kinh hãi!

Thế nhưng Giang Nam không có thời gian giãy vò khốn khổ!

Thân thể không ngừng thuấn di, đường đao trong tay một lần lại một lần chém xuống!

Thu gặt lấy sinh mệnh!

Không đến 30 giây! 17 tên lính đánh thuê Dã Hùng đề đã ngã xuống!

Dọn sạch tất cả tiểu binh!

Sau đó móc ra một cái khiên chống bạo loạn từ không gian dị độ!

Trực tiếp thuấn di đến cửa ra vào, bả vai vững vàng khiên chống bạo loạn!

Mở ra một cửa trùng động không gian khác, đường đao trong tay lại một lần nữa chọc ra!

Mỗi một lần thu hồi, đều mang theo một bành máu tươi!

Không gian dị độ mở rộng!

Giang Nam trực tiếp ném ra một đồng lớn trang bị!

"Toàn tiểu đội Âm Dạ! Trang bị vũ khí!"

"Tiếp theo thế chỗ vị trí của ta!"

Tất cả những chuyện này đến quá nhanh!

Trần Thần và An Ninh thân là lão binh có kinh nghiệm phong phú còn chống cự được!

Mà tân binh giống như Tô Nhuế, Vương Thiết trong đầu đều trống rỗng!

Không nói tới chuyện luống cuống tay chân, tay đều run rẩy!

Thế nhưng Giang Nam ban bố từng đạo mệnh lệnh, đầu vào đấy!

Tựa như tiêm cho bọn họ một liều thuốc an thần!

Bọn họ chỉ cần lấy tốc độ nhanh nhất hoàn thành mệnh lệnh!

Chỉ thế mà thôi!

Thay đổi trang bị, tiểu đội Âm Dạ xông lên thủ ở cửa gian phòng!

Tử thủ không lùi! Quả thực giữ được cửa ra duy nhất!

Vương Thiết đầy sốt ruột!

Bên ngoài có quá nhiều người! Ít nhất cũng phải 100 người!

Cứ tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ bị công phá!

"Nam thần! Tiếp theo phải làm sao bây giờ?"

Chỉ thấy Giang Nam hơi vung đường đao trong tay lên!

Trên thân đao tiêm nhiễm máu tươi, vấy máu trên mặt đất!

Trong mắt của hắn đều là phong mang! Hàn quang lạnh thấu xương!

"Cái gì cũng không cần làm!"

"Chờ ta trở lại!"

Chỉ thấy Giang Nam thuận di một cái!

Thân thể trực tiếp xuất hiện ở ngoài phòng!

Đối mặt hơn một trăm tên lính đánh thuê Dã Hùng, nâng đao chém xuống!

Các đội viên: ! ! !

Giang Nam muốn đơn độc cứng rắn chống lại toàn bộ thể lực Dã Hùng?

Tiếp đó, một màn phát sinh bên ngoài phòng thật sự khiến cho bọn họ rung động đến cực kỳ!

Giang Nam sử dụng năng lực thuận di đến cực hạn!

Thân thể xuất quỷ nhập thần, tuyệt đối sẽ không dừng lại một nơi quá một giây!

Người của Dã Hùng căn bản không cách nào nhắm chuẩn!

Mà chỉ cần vừa xuất hiện! Đao quang tất nhiên theo sát chém xuống!

Người liền ngã xuống!

Bên trong hơn một trăm lính đánh thuê Dã Hùng, cũng không phải là không có Linh Võ giả!

Đủ loại dị năng thiên kì bách quái tầng tầng lớp lớp phóng thích ra!

Thế nhưng đối mặt với Giang Nam xuất quỷ nhập thần, căn bản không bắt được bóng dáng của hắn!

Cho dù là có thủy nhận, hỏa cầu cái gì đó đánh trúng Giang Nam!

Cũng chỉ sẽ bị trùng động không gian chuyển di!

Người thụ thương cũng chỉ có chính bọn hắn!

Giờ phút này, Dã Hùng bên trong hầm trú ẩn có thể nói là hoàn toàn không còn ý chí chiến đấu!

Nhìn Giang Nam điên cuồng giơ đao chém xuống, giống như là thấy được Ma Thần đi ra từ địa ngục!

Chương 170 -

Một người đối đầu với hơn trăm người!

Lại tạo thành thế cục áp đảo!

Mà Giang Nam! Chỉ có Thanh Đồng năm sao!

Các thành viên của tiểu đội Âm Dạ triệt để kinh động!

Đây là loại thực lực khủng bố gì chứ?

Sự cường đại này cũng không phải là dị năng hệ không gian!

Mà chính là Giang Nam!

Sau 120 giây!

Bên trong hầm trú ẩn đã hoàn toàn yên tĩnh!

Giang Nam cầm đao đi trở về gian phòng!

Áo ngắn tay màu trắng của hắn sớm đã bị nhuộm thành màu đỏ!

Cách gần một mét, đều có thể ngửi được mùi máu tanh nức mũi trên người hắn!

Đúng như Giang Nam đã nói!

Bọn họ cái gì đều không cần làm!

Chuyện cần làm chỉ là giữ vững cửa phòng!

Chờ hắn trở về!

Vừa mới trở về . . .

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn từ cửa sắt của hầm trú ẩn truyền đến!

Chấn động khiến toàn bộ hầm trú ẩn lung lay sắp đổ!

"Đáng chết! RPG Xuyên giáp! Bộ đội bản địa đến rồi!"

Đám người tất nhiên biết lời của Giang Nam là có ý gì!

Voyny vốn thuộc lãnh thổ nước Nga!

Bọn họ vẫn luôn nhìn chăm chăm vào đầu đạn hạt nhân, bây giờ vị trí mà Dã Hùng giấu kín đã bại lộ, làm sao có thể không đến truy hỏi?

Thế nhưng vận dụng vũ khí hạt nhân kích thước như vậy ở Voyny, trừ bỏ bộ đội bản địa, không có còn ai khác!

Giờ này khắc này!

La Sát đã bị hai người Andre, Katarina bọn họ chơi phế!

Nằm trên mặt đất chỉ có hít vào mà không có thở ra!

Mà Andre cũng không dừng lại thế công, ngược lại ra tay với Katarina!

Nghe thấy cửa sắt hầm trú ẩn truyền đến tiếng nổ mạnh!

Lúc này Andre liền hoảng hồn!

Căn bản không còn dám kéo dài!

Thân mang dị năng hệ thổ, hắn trực tiếp độn địa chạy trốn! Katarina hệ hóa thú căn bản không có cách nào bắt hắn!

Trong mắt Katarina bất đắc dĩ: "Chạy! Thổ hệ cấp Hoàng Kim, ta bắt không được!"

Mà La Sát thân trúng kịch độc sắc mặt xanh trắng!

Biết mình không sống nổi, cười nói: "Ám Dạ? Ta biết mà!"

"Các người quân thật rộng!"

Lúc này Giang Nam liền bùng nổ!

Xách cổ của La Sát lên, cả giận nói: "Nếu không phải do người quấy rối!"

"Bom hạt nhân căn bản sẽ không khởi động!"

La Sát cười nhạo: "Chúng ta không chiếm được! Người cũng đừng nghĩ được!"

"Khởi động thì sao! Chí ít không phải diễn ra ở trong nước!"

"Nhiệm vụ của các người, cực kỳ thành công!"

Giang Nam cắn răng: "Mấy trăm ngàn người ở Voyny! Trong vòng bán kính 1500 cây số có bao nhiêu người? Bọn họ không phải là người sao?"

"Ai cũng có người nhà! Bọn họ dựa vào cái gì mà phải chết? Người chịu trách nhiệm được với mạng của bọn họ sao?"

"Người không có người thân sao? An toàn của ức vạn vạn đồng bào Hoa Hạ lại không phải do đám rác rưởi các người gánh vác!"

"Mọi thứ đều là bọn ta xông lên tiền tuyến! Lấy huyết nhục để gánh vác!"

Giang Nam ném mạnh La Sát lên mặt đất, hung hăng va chạm!

"Rầm!"

Lực lượng khổng lồ khiến đầu La Sát hung hăng đập vào đất!

Cuối cùng thân thể của La Sát cũng bất lực xụi lơ! Không còn sinh mệnh!

Bên trong hầm trú ẩn là một mảnh trầm tĩnh!

Hỏa lực bên ngoài không ngừng! Âm thanh đếm ngược của bom hạt nhân bên trong gian phòng cực kỳ chói tai!

"Nam thần! Trần ca sợ là không xong rồi!"

Ánh mắt Giang Nam đảo lại!

Chỉ thấy Trần Thần ngã trong vũng máu sắc mặt trắng bệch!

Trong tay một đội viên nổ rộ lực mang, là đang dùng dị năng hệ mộc cấp cứu cho hắn!

Thế nhưng căn bản không có cách cầm máu!

An Ninh cắn chặt môi dưới lau nước mắt!

Tô Nhuế khóc không thành tiếng!

Một đường đi tới, chiến hữu liền phải chết như vậy sao?

Sao có thể từ bỏ được?

Dù ngày thường Katarina luôn chứng kiến cảnh sinh ly tử biệt, thế nhưng vẫn quay đầu đi chỗ khác, không muốn nhìn một màn này!

Giang Nam ngồi xổm ở bên người Trần Thần!

Trần Thần tay dính đầy máu tươi một bắt được cánh tay Giang Nam.

Trùng trùng mắt nói: "Nam thần! Mang theo bọn họ sống sót trở về đi!"

"Đời này Trần Thần ta chưa từng phục ai! Trừ bỏ Sơn Miêu chính là người!"

"Chỉ tiếc! Không có thể chết trong nhà!"

"Ta mệt mỏi . . . Muốn ngủ một lát!"

Nghe Trần Thần nói lời cáo biệt cuối cùng!

Các đội viên Âm Dạ đều đỏ cả mắt!

Vương Thiết đánh một quyền vào trên tường, đất đá bắn bay!
Nhiệt lệ nóng hổi chảy ròng!

Giang Nam liếc mắt!

"Phịch!"

Một vả trực tiếp tạt vào trên mặt Trần Thần!

Các đội viên: ! ! !

Trần Thần: ? ? ?

"Trận chiến này còn chưa đánh xong! Người ngủ cái rắm gì!"

"Mẹ nó còn nói mấy lời sến súa, làm hốc mắt ta đều hồng hồng!"

"Còn muốn lừa gạt tình cảm của lão tử?"

"Phi, thật không biết xấu hổ!"

Trần Thần: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Lão tử con mẹ nó sắp chết tới nơi!

Còn mẹ nó không cho ta nói mấy lời sến súa?

Bàn giao chút di ngôn gì đó cũng không được sao?

Lão tử thật vất vả mới chịu đựng tới hiện tại, chính là vì bàn giao hai câu gì đó!

Thể hiện một chút bi tráng!

Bản thân đều bị bắn thành cái rỗng, còn muốn bắt ta đứng lên chiến tiếp!

Nam thần! Người là ma quỷ sao?

Mẹ nó toàn bộ bầu không khí đều không còn a!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Chương 171 -

Một tát này khiến cho Trần Thần ngậy người!

Các đội viên cũng ngậy người!

Con mẹ nó!

Thiết Thủ Vô tình? Ác như vậy sao?

"U a? Oán khí cũng lớn đấy?"

"Ta nói! Mang ra bao nhiêu người, liền phải cùng ta trở về bấy nhiêu người!"

"Muốn chết sao? Ta cho phép người chết rồi sao?"

Nói xong lại bóp miệng Trần Thần ra, nhét một gốc Khí Huyết Nhân Sâm vào!

Trần Thần mang vẻ mặt ngay người, không biết mình vừa ăn cái gì!

Nhưng vẫn nhai nhai rồi nuốt xuống!

Trần Thần giải thích nói: "Không phải chứ. . . Nam thần, ta thực sự cảm giác mình sắp thắng rồi!"

Giang Nam bĩu môi: "Ừm! Người cảm giác sai rồi!"

Trần Thần lôi kéo cánh tay Giang Nam cấp bách nói: "Không phải chứ! Người ngó ngó lại trên người của ta có bao nhiêu lỗ thủng!"

"Ta không có lừa người! Ta thực sự sắp thắng rồi!"

"Ai ai ai!"

"Thật sự sắp chết rồi! Ta cảm giác chỉ cần 30 giây nữa thôi!"

"Các người nghe ta nói đi!"

"Di ngôn gì đó! Mẹ kiếp!"

Trần Thần giải thích được một chút thì lại đứng lên, càng nói càng hăng say!

Các đội viên đều màn vẽ mặt kinh khủng nhìn vào Trần Thần!

Con mẹ nó?

Không đúng!

Cái gã này còn chưa có chết?

Còn mẹ nó tự đứng lên được rồi?

Đúng lúc này!

Trần Thần bỗng nhiên cảm giác một cỗ khí huyết tuôn trào!

Mười mấy lỗ thủng trên người lập tức bắn ra từng đạo từng đạo cột máu!

Phun ra xa hơn một mét!

Bốn phương tám hướng, một trận bắn phá vô tình!

Diên cuồng chảy máu!

Các đội viên: !!!

Trần Thần: $\Sigma(^{\circ} \text{д}^{\circ} |||)? ?$

Cái này!

Cái này con mẹ nó thế mà lại là vôi hoa sen hình người nha!

An Ninh Tô Nhuế mở to hai mắt nhìn!

Vương Thiết trợn tròn mắt

Katarina vô cùng ngạc nhiên!

Mẹ kiếp! Người này có nhiều máu tới như vậy sao?

Trần Thần đều chết lặng!

Hai cánh tay điên cuồng bưng bít lấy những hố nhỏ trên người, thế nhưng có bưng bít thế nào cũng đều không bưng bít hết được!

Hai cánh tay! Mười mấy hố nhỏ! Thật sự bận rộn không chịu được!

Trần Thần hoảng sợ: "Ta . . . Ta con mẹ nó bị rò rỉ?"

Giang Nam:. . .

Trần Thần hóa thân thành vôi hoa sen hình người!

Không! Là chốt cứu hỏa hình người!

Cảnh tượng này khá là kích thích!

Tiểu đội Âm Dạ đều bị dọa phát sợ!

Cái quỷ gì thế này!

Hồi quang phản chiếu cũng không mạnh như vậy a?

Không bao lâu, mấy lỗ thủng trên người Trần Thần liền khỏi hẳn!

Ngay cả một chút vết sẹo đều không để lại!

Trần Thần ngậy ngốc!

Không phải chứ?

Thật sự không chết?

Tản bộ một vòng quanh quỷ môn quan lại trở về rồi?

Nhân sâm tỳ hon mà mình vừa ăn mạnh như vậy sao?

Giang Nam tìm nó ở đâu chứ?

Đồ vật tốt như vậy, nhất định rất quý giá a!

Giang Nam vì cứu mình! Không chút do dự đưa cho mình ăn.

Trần Thần mũi cay cay, lệ nóng doanh tròng!

Cảm động không thể nói, vừa muốn mở miệng.

Giang Nam: "Tới đây tới đây tới đây! Mỗi người nhận một gốc a! Ngậm trong miệng!"

"Nếu cảm thấy mình lập tức thắng, ăn hết là được, không cần tiếc hàng, chỗ của ta vẫn còn rất nhiều!"

Trần Thần: ? ? ?

Lừa đảo!

Người trả lại cảm động cho ta!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Trừ cái đó ra, Giang Nam lại rút thêm được thủy đại lục cho một nhóm nam đồng đội!

Đề cao sức chiến đấu!

Trần Thần bởi vì bản thân vừa nhặt về một cái mạng mà cười vô cùng vui vẻ!

"Phụt phụt!"

Hai đường máu mũi điên cuồng phun ra!

Trần Thần: ? ? ?

"Không phải chứ! Nam thần! Người giải thích cho ta một chút về đống máu mũi này. . ."

Giang Nam nhướng mày: "A . . . Không có chuyện! Sau ba tiếng sẽ không chảy nữa!"

Trần Thần: "What the fuck?"

Ba tiếng?

Tóm lại bản thân phải vừa cầm máu mũi, vừa liều mạng trên chiến trường sao?

Chính là kiểu..

Kẻ địch đối diện còn chưa bị bản thân tiêu diệt, đã tự cười tới chết?

Hình tượng anh minh thần võ của mình oa!

Toàn bộ đều bị hủy rồi!

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Còn không bằng chết luôn cho rồi!

Nhìn Trần Thần nháy nhót từng bùng, máu mũi chảy đầm đìa, các đội viên đều không nín được cười!

Nhưng nhìn bom hạt nhân đã khởi động, đang tiến vào đếm

ngược, sắc mặt tất cả mọi người đều theo đó mà trầm xuống!

Không giải quyết được! Tất cả mọi người đều phải chết!

Giang Nam không chút chậm trễ!

Mở ra không gian dị độ, móc ra công cụ gỡ bom, liền muốn tiến lên vận bom hạt nhân!

Các đội viên giật nảy mình!

Trần Thần: "Con mẹ nó! Nam thần người là đang muốn làm gì?"

An Ninh ngạc nhiên: "Người không phải là muốn hủy bom hạt nhân a?"

Katarina ngây dại: "Người còn biết gỡ bom hạt nhân sao? Đừng làm bậy!"

"Làm không tốt tất cả đều sẽ chết!"

Giang Nam: "Thử xem cũng không sao!"

"Chúng ta bây giờ căn bản không ra được! Bên ngoài là nhóm bộ đội bản địa!"

"Còn có thể lực khác đang nhìn chăm chăm!"

"Bọn họ căn bản không biết bom hạt nhân đã khởi động!"

"Thừa dịp hầm trú ẩn còn có thể chống đỡ thêm một đoạn thời gian, ta thử xem!"

[Phát động kỹ năng! Gỡ bom: LV0!]

[Tăng thêm điểm kỹ năng: 1100!]

[Kỹ năng thăng cấp! Gỡ bom (trung cấp): LV0!]

Chương 172 -

Tất cả mọi người nhìn Giang Nam dùng công cụ nhà nghề từng chút từng chút dỡ xác bên ngoài xuống!

Động tác thành thạo! Tay ổn định!

Không khởi nuốt nước bọt!

Không phải chứ? Thực sự biết gỡ bom?

Nam thần thể nào mà cái gì cũng biết làm?

Kết quả Giang Nam nhìn một đồng mạch điện mà lâm vào trầm tư!

"Không phải đã nói có một sợi đỏ, một sợi xanh! Tùy tiện cắt bỏ một sợi là được sao?"

"Cái này con mẹ nó không đúng! Một sợi dây điện đều không có! Tất cả đều là mạch điện đầu . . ."

Các đội viên: ! ! !

Cái gì?

Sợi đỏ? Sợi xanh?

Đại ca!

Người là đang gỡ bom hạt nhân oa!

Tưởng đây là đóng phim sao? Cắt dây cái rắm!

Có đáng tin không đây? Đừng có sơ sót một cái liền nổ chết cả

đám!

Vừa rồi còn nghĩ chuyện gì Nam thần cũng biết làm, kết quả . .

[Giá trị oán khí từ An Ninh + 666!]

[Giá trị oán khí từ Katarina + 666!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

Cửa sắt hầm trú ẩn run mạnh, hiển nhiên đã không chịu nổi!

Trong mắt Giang Nam tất cả đều là sốt ruột!

Mẹ kiếp!

[Tăng thêm điểm kỹ năng: 10000!]

[Lý năng thăng cấp! Gỡ bom (cao cấp): LV0!]

Vô số kinh nghiệm tri thức hiển hiện trong đầu!

Giang Nam lại nhìn vào mạch điện!

Sắc mặt vô cùng khó coi!

"Không cần thử nữa! Bom hạt nhân này không có mật mã giải trừ, tường lửa chìa khóa điện tử căn bản không giải trừ được!"

Thần sắc của mọi người đều theo đó mà trầm xuống!

Người duy nhất biết mật mã là Andre đã chạy, chìa khóa điện tử nát rồi!

Nói cách khác!

Đầu đạn hạt nhân tất nổ?

Tất cả mọi người đều phải chết?

Giang Nam cắn răng: "Điện đài thông tri Sơn Miêu, báo cáo vị trí!"

"Điều máy bay tới! Nếu có thể bay lên tầng bình lưu!"

"Chúng ta chỉ có 87 phút!"

Nói xong Giang Nam mở không gian dị độ ra, trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người!

Đem đầu đạn hạt nhân vút vào bên trong không gian dị độ của bản thân!

An Ninh một mặt lo lắng: "Nam thần! Người . . ."

Giang Nam: "Đừng nhiều lời! Chúng ta không có thời gian rảnh đâu!"

"Theo ta xông ra ngoài! Đừng chết!"

Nói xong cầm trường đao lên, chạy về hướng cửa sắt hầm trú ẩn!

Toàn bộ 12 người ngồi xổm ở sau chiến hào xi măng phía sau cửa động!

Katarina đột nhiên hỏi: "Này! Người không sợ chết sao?"

Giang Nam sững sờ, ngay sau đó cười nói: "Ta sợ chết nhất!"

"Nhưng ta càng sợ không thể sống sót trở về!"

"Mà người! Là ta đã khiến người tới đâu!"

Katarina cười nói: "Cùng chết chung với người, cũng không tệ lắm!"

Giang Nam bĩu môi: "Ta nhổ vào! Quỷ mới muốn chết cùng chỗ với người!"

Katarina: ! ! !

"Trở về chung không tốt hơn sao?"

Katarina liếc mắt: "Đã đến lúc nào rồi! Người còn đùa ta!"

"Rầm!"

Kèm theo ánh lửa cùng tiếng vang!

Cửa sắt ầm vang sụp đổ!

Chỉ thấy một đám bộ đội bản địa vũ trang đầy đủ, trên mặt đội khăn trùm đầu điên cuồng bắn phá!

Quan chỉ huy: "Giao đồ vật ra đây!"

Giang Nam la lớn: "Đầu đạn hạt nhân đã khởi động, không cách nào giải trừ! Đình chỉ công kích!"

"Các người cũng không muốn nhìn thấy đầu đạn hạt nhân bạo nổ đúng không?"

Quan chỉ huy: "Chúng ta không tiếp nhận bất kỳ điều kiện gì của người!"

"Ta muôn đồ! Các người cũng phải chết!"

Giang Nam: ? ? ?

Con mẹ nó đây là loại logic gì vậy?

Katarina nhún vai: "Đừng hy vọng nữa! Không câu thông được!"

"Phong cách làm việc nơi này! Người hiểu mà!"

Giang Nam che mặt!

Cái kia còn có thể làm gì chứ? Xông lên!

Vương Thiết: "Không được! Hỏa lực áp chế quá mạnh! Căn bản không thể mạo hiểm!"

Giang Nam trừng mắt: "Người vậy mà lại nói tới hỏa lực áp chế với ta?"

"Chơi bọn họ!"

Mở ra không gian dị độ!

Các đội viên triệt để ngây người!

Đạn hỏa tiễn! RPG! Pháo cối! Gatling gun! C4 . . .

Nhìn vào mà tê cả da đầu!

Thời điểm xuất phát! Giang Nam đã dọn đi gần nửa kho vũ khí!

Nháo cái gì chứ?

Hỏa lực áp chế?

Căn bản không tồn tại!

Các đội viên nhao nhao cầm lấy vũ khí!

Trần Thần thi triển lực trường ngăn đạn! Mà An Ninh dùng màn chắn không khí! Có thể xem là tấm chắn!

Sau đó lại bắt đầu điên cuồng trút xuống hỏa lực!

Giang Nam mang theo khẩu Gatling, một cước giẫm trên tạ đá điên cuồng bắn phá!

Bộ đội bản địa: ? ? ?

Con mẹ nó?

Tình huống gì đây!

Bên kia có ít như vậy người, thế nào mà lại đánh ra khí thế tựa trăm người?

Mạnh như vậy?

Nhao nhao trốn đằng sau chiến hào!

Giang Nam bắn trọn vẹn ba phút!

Sáu nòng súng của Gatling đều bắn tới đỏ!

Vẻ mặt không kiên nhẫn!

"Hừm! Không xong rồi a!"

Nói xong liền trực tiếp thuận di một cái lên tới phía trước nhất!

Triệt để bại lộ ngay bên dưới phạm vi hỏa lực kẻ địch bao trùm!

Các đội viên: ! ! !

Mẹ kiếp!

Nam thần!

Người làm gì vậy!

Trong lúc này lại chạy ra ngoài chính là tìm chết!

Nghĩ quần thể nào?

Quan chỉ huy cũng ngậy người!

Đám người đi theo cũng ngậy ra!

Vốn dĩ đang chiến rất hăng! Người lại lao ra ngoài làm gì?

Không muốn sống?

Tinh thần rối loạn?

Chỉ thấy Giang Nam giang hai cánh tay!

Một tiếng bạo hồng!

"Các vị đang ngồi ở đây! Có một người thì tính một người! Đều là rác rưởi!"

"Không phục thì chơi ta a!"

"Chính diện chơi ta a!"

An Ninh và Tô Nhuế trực tiếp chết lặng tại chỗ!

Katarina mở to hai mắt bưng lấy cái miệng nhỏ nhắn!

Đám người Trần Thần Vương Thiết trực tiếp ngậy người!

Con mẹ nó!

Nam thần! ! !

Người có cần phải làm như vậy hay không?

Biểu tình kia, giọng nói kia, nhìn bọn họ đều muốn xông tới đánh Giang Nam một trận!

Quan chỉ huy bùng nổ!

Hơn 500 người theo tới đây cũng bùng nổ!

Cái tên này phát bệnh thần kinh gì vậy?

Chơi hấn cho ta!

Chơi chết hấn cho ta!

Chương 173 -

Chỉ một thoáng, ánh lửa bắn tung toé!

Tiếng súng vang lên giống như là tiếng pháo nổ!

Vô số viên đạn trút về phía Giang Nam!

Các đội viên bị dọa đến mức trái tim đều sắp nhảy ra ngoài!

Dù có muốn chết cũng không nên chơi kiểu vậy chứ?

Sợ là không trụ được 3 giây!

Thân thể Giang Nam đều sẽ bị bắn thành thịt lợn xay!

Nhưng vào lúc này!

Tất cả mọi người kinh ngạc!

Đối mặt vô số hỏa lực phóng tới, Giang Nam vẫn lông tóc vô thương!

Quần đùi sơmi hoa phấp phới tại trong gió đêm!

Đồng thời!

Ở phía sau bộ đội bắn địa!

Vô số đạn giống tựa như là mưa như trút nước!

"Ai u con mẹ nó! Con mẹ nó địch tập kích! Địch tập kích!"

"Vương bát đản! Ai dám!"

"Viện quân của bọn họ đến rồi sao?"

"Tấn công mặt sau cho ta!"

Một đợt hỏa lực đột ngột xuất hiện từ phía sau khiến cho bộ đội bản địa thương vong thảm trọng!

Đám người lấy lại tinh thần rồi bắn đùng đùng đùng đùng về phía sau!

Kết quả!

Đạn lại gào thét tới từ phía trước!

Bộ đội bản địa: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Con mẹ nó chuyện này rốt cuộc là sao?

Quan chỉ huy lập tức ý thức được cái gì, kinh hãi nói: "Dị năng hệ không gian?"

"Ngừng bắn! Ngừng bắn!"

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc!

Vừa mới hắn đã mở rộng trùng động không gian ở mức tối đa, đặt ở trước người mình!

Một cửa khác thì đặt ở hậu phương bộ đội bản địa!

Đạn trút xuống đều bị dịch chuyển đi!

Còn có thể tự mình bắn mình?

Các đội viên ngồi xổm ở sau chiến hào xi măng không khỏi nổi da gà cả người!

Katarina hưng phấn hét lên!

Sắc mặt An Ninh Tô Nhuế ửng hồng, trong đôi mắt tất cả đều là kích động!

Hệ không gian!

Quả thực nghịch thiên a!

Giang Nam như bật hack!

Trách không được hệ không gian bị các quốc gia quản lý nghiêm ngặt!

Đây chính là sự tồn tại có thể thay đổi chiến cuộc!

Ngay cả đám người gia tộc Rofe, hội Quần Anh, Huyết Minh, La Sát đang trốn ở một bên sơn cốc cũng đều chấn kinh!

Hai mắt mở to, vẻ mặt lộ ra sự kinh ngạc!

Giang Nam thế mà lại là hệ không gian!

Hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ?

Sắc mặt của gã quan chỉ huy kia dữ tợn, cuồn hồng với bộ đàm: "Lên cho ta!"

"Không tiếc tất cả, phải giữ được cái tên hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ ở lại nơi này!"

Giang Nam thì lại cười hắc hắc.

Chỉ nghe âm thanh "vù vù vù" truyền đến!

Một hiếc trực thăng chiến đấu Đại bàng xám từ dưới núi bay tới!

Chiếm ưu thế trên không tuyệt đối!

Đạn hỏa tiễn! Pháo máy gì đó đều nhắm thẳng vào cửa hầm

trú ẩn, điên cuồng trút xuống hỏa lực!

Giang Nam mở to hai mắt nhìn

"Ai u con mẹ nó!"

Trực tiếp thuấn di chuồn mất!

Không kinh hãi không được a! Trùng động không gian của hắn có phạm vi bao trùm chỉ 300 mét!

Căn bản không tiếp cận được máy bay trực thăng!

Các đội viên bị bắn không dám ló đầu!

Một trận tê cả da đầu.

Trần Thần mắng to: "Mẹ nó! Ngay cả máy bay trực thăng vũ trang đều đã vận dụng?"

An Ninh che mặt! Lần này căn bản khó giải quyết a!

Bọn họ trực tiếp bị chặn ở trong động, căn bản ra không được!

Bom hạt nhân bạo nổ! Toàn bộ trực tiếp xong đời!

Vẻ mặt Vương Thiết thành thật: "Nam thần, nếu không người đi trước a! Người có thuấn di có thể chạy!"

"Mang theo bom hạt nhân đi tìm đội trưởng Sơn Miêu!"

"Chúng ta ở lại hấp dẫn hỏa lực!"

Tô Nhuế lo lắng nói: "Đúng vậy a Nam thần! Bây giờ không phải là thời điểm hành động theo cảm tính!"

"Bom hạt nhân tuyệt không thể bị nổ ở chỗ này! Nếu không trấn nhỏ Voyny liền xong rồi!"

Giang Nam liếc mắt: "Ta nhỏ vào! Chỉ là một máy bay trực thăng rách nát mà cũng nghĩ chẵn được lão tử sao?"

"Ai cho bọn hăn mặt mũi!"

"Lão Trần! Thiết Tử! Đi theo ta!"

An Ninh và Tô Nhuế đều ngây dại!

Tên này lại muốn chơi cái gì?

Chuyện đã tới lúc này!

Giang Nam còn nghĩ muốn mang tất cả mọi người an toàn về nhà sao?

Hăn là bản năng đi!

Trên đời này không có gì có thể ngăn cản được một hệ không gian chạy trốn!

Thế nhưng Giang Nam lại không chịu đi!

Nghĩ hết biện pháp để mang tất cả mọi người rời đi!

An Ninh Tô Nhuế đều cay sống mũi!

Ngày bình thường Giang Nam là người không đáng tin nhất!

Thế nhưng tới thời khắc mấu chốt!

Đáng tin nhất vẫn là Giang Nam!

Dù có liên lụy tới bản thân, cũng không muốn vứt bỏ bất luận kẻ nào!

"Ầm ầm! Ông ~ "

Đám người An Ninh còn đang thấy cảm động!

Chỉ thấy bên trong không gian dị độ bị mở tối đa!

Kèm theo tiếng động cơ kịch liệt chấn động!

Một cỗ xe tăng chủ chiến khuấy động nên vô số khói đen lái ra!

Các đội viên: ! ! !

Cái này con mẹ nó!

Xe tăng chủ chiến?

Xe tăng đều bị người mang đến?

Người sao không đem theo cả căn cứ quân sự chuyển đến đây đi?

Trách không được trước khi xuất hành mặt Sơn Miêu lại đen như vậy!

Bọn họ xem như đã thấy được!

Giang Nam đã dời đi toàn bộ khi quân dụng oa!

Chương 174 -

Trần Thần cười ha ha, đập mạnh chân ga!

Vương Thiết thì vác đạn pháo!

"Con mẹ nó! Cho các người biết thế nào là lợi hại!"

Giang Nam cười bên trên thùng thuốc súng vồ vồ . . .

"Phía sau có súng máy rất nặng! Ai muốn thử?"

Trong mắt Tô Nhuế ứa ra ngôi sao nhỏ!

Oa!

Xe tăng!

Cô nằm mơ cũng muốn được thử?

Lập tức giơ tay! (` ^ ') /

"Ta! Để ta!"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Được rồi! Toàn bộ tiểu đội! Theo ở phía sau! Đột phá vòng vây!"

"Đại mỹ nữ! Đến đây! Dẫn người đi hóng mát!"

Con mắt Katarina lấp lánh: ! ! !

Lái xe tăng hóng mát trên chiến trường?

Quả thực ngẫu lòi!

Trực tiếp cười ở bên trên thùng thuốc súng, cánh tay vòng lấy

eo Giang Nam!

"Xuất phát!"

. . .

Bên ngoài hầm trú ẩn!

Quan chỉ huy mang vẻ mặt đặc ý!

Mẹ nó để ta xem các người có thể trốn đến lúc nào!

Lại thêm 3 phút! Cả ngọn núi đều bị san bằng!

Ta xem các người . . .

"Ông ông!"

Động cơ kịch liệt chấn động!

Bánh xích sắt thép trực tiếp đẩy nát chiến hào xi măng, vọt ra từ bên trong khói bụi mù mịt!

Giang Nam cùng Katarina cưỡi bên trên thùng thuốc súng!

Trên đầu còn đội mũ sắt!

Quan chỉ huy: ! ! !

Thành viên bộ đội bản địa: ! ! !

Trực tiếp chấn kinh!

Cái thử quỷ quái gì vậy?

Xe tăng?

Các người từ đâu kiếm được xe tăng chủ chiến!

Cái này con mẹ nó phải đánh như thế nào?

Không riêng bọn họ chấn kinh!

Đám người La Sát trốn ở một bên sườn cốc cũng chấn kinh!

Nguyên một đám há hốc mồm mà có thể nhét cả quả trứng gà vào!

Mẹ kiếp!

Đây rốt cuộc là cuộc chiến cấp bậc gì?"

Máy bay xe tăng đều có mặt cả?

Tiểu đội hội Quần Anh: "Từ . . . Từ ca! Chúng ta còn cướp nữa sao?"

Khỏe miệng Từ Kiêu co gật: "Người có thể chống đỡ được đạn pháo nổ sao?"

Tiểu đệ: "Không. . . Không thể!"

Từ Kiêu trừng mắt: "Vậy người còn hỏi cái gì?"

Tiểu đệ: . . .

Giang Nam hét lớn: "Thiết Tử! Không cần nhắm bắn! Cứ nổ pháo cho ta!"

"Toàn lực khai hỏa! Còn lại cứ giao cho ta!"

Nhắm bắn?

Không tồn tại!

Giang Nam trực tiếp mở trùng động không gian nhắm ngay huyệt pháo!

Một cái khác?

Thoáng nghĩ nên mở chỗ nào ở bên trong phạm vi 300 mét!

Trùng động không gian quả thực được Giang Nam phát huy tới cực hạn!

Vương Thiết hưng phấn nói: "Được rồi!"

"Đùng!"

Kèm theo ánh lửa kịch liệt nổ rung trời!

Nơi này bốc lên khói bụi mù mịt!

Hỏa lực vừa tung ra, lập tức thông qua trùng đồng rồi biến mất!

Sau đó máy bay trực thăng vũ trang trên trời!

"Đùng!"

Trực tiếp bị bắn nổ, chiếu sáng cả bầu trời đêm!

Quan chỉ huy: !!!

Vừa lên liền bắn nổ máy bay bọn hắn?

[Giá trị oán khí từ Ivanov. Brada +1000!]

Pháo kích vẫn tiếp tục khai hỏa!

Mà lần này, Giang Nam nhắm ngay kẻ địch đang trốn ở phía sau chiến hào, bắn nổ tung!

Kèm theo tiếng pháo vang! Ánh lửa bắn tung toé! Đất đá bay loạn!

Danh sách giá trị oán khí của Giang Nam điên cuồng cập nhật!

Trong lòng cười sảng khoái!

Vẫn là cầm pháo nổ mới sáng khoái oa!

Còn kiếm được thêm giá trị oán khí!

Chỉ có một điểm không tốt!

Giang Nam hơi hối hận vì cưỡi bên trên thùng thuốc súng!

Nóng cái mông!

Katarina cũng mang về mặt tủi thân, cả người đều nằm trên lưng Giang Nam!

Cô cũng nóng tới hoảng, không riêng nóng cái mông! Còn nóng . . . Khụ khụ!

Mà đúng lúc này, Giang Nam mượn ánh lửa máy bay bạo nổ.

Thấy được một đám người đang ngồi xúm ở bên trong khe núi nhỏ!

Ánh mắt của Giang Nam cùng Ngụy Trường Thắng chạm nhau!

Nhếch miệng mỉm cười khiêu khích!

Ngụy Trường Thắng giật mình một cái!

"Con. . . Con mẹ nó!"

"Chuyện lớn không ổn oa!"

Trên người Ngụy Trường Thắng lập tức đổ đầy mồ hôi lạnh!

Giang Nam vừa lộ ra nụ cười này!

Chuẩn con mẹ nó không có chuyện gì tốt!

Quả nhiên!

Chỉ sau một khắc, một phát đạn pháo hung hăng bắn vào khe suối giữa núi!

"Con mẹ nó? Ai dám bắn lão tử?"

"Ngao! Mảnh đạn! Mảnh đạn! Cái mông ta oa!"

Một quả đạn pháo rơi xuống!

Trong khe núi nhất thời từ có năm sáu mươi người bốn phương tám hướng chạy ra!

Mỗi người đều dao động ra sóng linh khí khủng bố!

Toàn bộ người của hội Quần Anh! Huyết Minh! Gia tộc Rofe! La Sát đều chạy ra ngoài!

Không chạy còn có thể làm gì nữa?

Chờ bị pháo nổ sao?

Ánh mắt của cả đám nhìn Giang Nam như muốn bầm thây vạn đoạn!

Hận tới ngựa răng ngựa lợi!

Người mẹ nó lại đi nổ pháo bào bọn họ oa!

Bọn ta chỉ đến xem náo nhiệt, người nổ pháo vào bọn ta làm gì?

[Giá trị oán khí từ Từ Kiêu +1000!]

[Giá trị oán khí từ Rofe. Capone +1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng . . .]

. . .

Quan chỉ huy đều chấn kinh!

Đám này Linh Võ giả này từ đâu xuất hiện vậy?

Trông mỗi người đều có thực lực không tầm thường!

Danh sách Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam lệ nóng doanh tròng, ngửa mặt lên trời khóc lớn!

Lau nước mắt khóc ròng nói:

"Các anh em! Các người thế mà lại ở đây!"

"Ta còn tưởng rằng chúng ta sẽ không còn được gặp lại các người a!"

Chương 175 -

"Các người không biết! Bọn họ đều đang ức hiếp ta!"

"Các người nhất định phải xả giận cho ta nha!"

"Ô oa ~ "

Phải nói là khóc vô cùng bi thiết, cảm thiên động địa!

Các đội viên: ? ? ?

Tình huống gì đây?

Quan chỉ huy nghe xong!

Viện quân?

Chuyện này không ổn rồi!

"Toàn viên nghe lệnh! Xả hết hỏa lực cho ta!"

"Tuyệt đối không thể để cho bọn họ trốn thoát!"

Chỉ một thoáng mà hỏa lực trút xuống vô cùng hung mãnh!

Đám thế lực ngầm này bị bắn cho chạy trốn chết!

"Ngao! Đừng bắn! Đừng bắn!"

"Giang Nam! Người chết không yên đâu!"

Ngụy Trường Thắng trừng mắt: "Người con mẹ nó! Giang Nam! Ta xxx người!"

Từ Kiều mặt đen: "Ai mẹ nó là anh em của người hả?"

"Các người nghe chúng ta giải thích! Chúng ta không quen biết hẳn!"

Quan chỉ huy giận: "Đánh rầm! Không quan biết hẳn mà các người nửa đêm chạy khe suối giữa núi làm cái gì?"

"Hái nắm cỏ?"

"Bắn chết bọn họ cho ta!"

Từ Kiêu: . . .

Người con mẹ nó nói chuyện thật có đạo lý oa!

Chuyện này còn phải suy nghĩ nữa sao?

Đánh a!

Chẳng lẽ chờ bị bắn thành cái rổ sao?

Giang Nam trộm cười hắc hắc!

Thật sáng khoái!

Muốn làm quần chúng ăn dưa? Nằm mơ đi!

Có thể hồ một người thì lại lời một người!

Trần Thần chặc lưỡi: "Chặc chặc chặc! May mắn người là người cùng thuyền với chúng ta!"

An Ninh che mặt: "Một bụng toàn suy nghĩ xấu xa, nhưng mà ta thích!"

Quả thao tác này thực sự quá tiện rồi!

Nhưng trực tiếp giảm bớt áp lực cho tiểu đội Âm Dạ!

Thừa cơ điên cuồng phá vòng vây!

Chiến trường hoàn toàn bị đảo loạn!

...

Cùng lúc đó!

Bên trong rừng núi có một cỗ xe vũ trang chống cháy nổ toàn địa hình điên cuồng tiến lên!

Sơn Miêu ngồi ở trong buồng lái, đạp chân ga đến cùng!

Lốp xe khuấy động bùn đất văng ra xa mười mấy mét!

Giờ phút này bên trong ánh mắt của cô đều là lãng lệ!

Cắn răng nói: "Giang Nam! Phải sống sót cho ta! Một người cũng không cho phép chết!"

"Là ta đã chọn người! Là ta để cho người tới nơi này!"

"Lạc Thiên Hồng ta không cho phép người chết!"

Giữa sườn vang lên núi tiếng súng lọt vào tai, chiến trường đang ở trước mắt!

Trong lòng Sơn Miêu càng sốt ruột!

Cuộc chiến kịch liệt như vậy!

Đám người Giang Nam cũng chỉ có 12 người! Làm sao có thể trụ vững được chứ?

Toàn bộ xe địa hình vọt thẳng vào bụi cây, nhẹ nhàng di chuyển tiến vào chiến trường!

Sơn Miêu lập tức ngây dại!

Chỉ thấy bên trên một cỗ xe tăng chủ chiến, Giang Nam cùng Katarina cưỡi trên thùng thuốc súng!

Mỗi người mang một cái mũ sắt màu xanh lá!

Hai tay Giang Nam chống nạnh phách lối cưỡi to!

Quần đùi sơmi hoa trông phá lệ chói mắt giữa chiến trường!

Những đội viên còn lại thì được võ trang đầy đủ, điên cuồng hành động!

Thành viên những tổ chức ngầm khác cũng trộn lẫn bên trong, nhìn dáng vẻ hình như là đang giúp đỡ nhóm Giang Nam đánh bộ đội bản địa thì phải?

Sơn Miêu suýt chút nữa đã phun ra một ngụm máu!

Tình huống gì đây!

Thế cục chiến trường thực tế hoàn toàn không giống với trong tưởng tượng là sao?

Có cần phách lối như vậy hay không?

Phí công lo lắng cho người!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam: ? ? ?

Trông thấy Sơn Miêu nhẹ nhàng di chuyển vào bãi chiến trường, con mắt to của Giang Nam sáng lên!

"Oa! Chị Sơn Miêu! Ta quả thực nhớ người muốn chết nha!"

"Nhớ cái rắm! Còn không mau lên xe!"

Giang Nam: . . .

Uy uy uy!

Khích lệ đâu?

Cái ôm dịu dàng đâu?

Còn hôn hôn cũng không có! Dù sao cũng phải có một lời thân thiết chứ?

Tủi thân!

Các đội viên thấy đội trưởng Sơn Miêu đến rồi, vui tới nổ tung. Nhao nhao lên xe!

Giang Nam thu xe tăng lại, leo lên cửa xe với vẻ mặt xán lạn!

Quay đầu khua tay nói: "Các anh em! Các người thật trượng nghĩa nha!"

"Cảm ơn mọi người đã hậu thuẫn! Nhất định sẽ ghi công các người cao nhất nha!"

"Chờ sau khi trở về ta sẽ phát huân chương nhỏ cho các người! Là loại công tay đen sì giống như huân chương kia!"

Nhóm tổ chức gầm: ! ! !

Ngụy Trường Thắng tức giận giơ chân cuồn mắng: "Giang Nam! Con mẹ người!"

Người của La Sát vội vàng hô ta: "Ai ai ai! Đừng đi! Mang chúng ta đi nữa!"

Từ Kiều nổ: "Vương bát đản! Chúng ta cần huân chương cái rắm! Trở về cho lão tử!"

Rofe. Capone tức mắt trợn trắng: "A ~ Đức Mẹ Maria! Nhìn đám chuột nhãi này mà xem!"

Tất cả đều tức giận phát điên!

Giang Nam làm mặt quỷ: "Lêu lêu lêu~ "

"Đánh không tới ~ đánh không tới ~ "

Các đội viên chỉ biết trầm mặc!

Chắc hẳn tâm thái đám người tổ chức ngầm kia đã sụp đổ!

An Ninh lấy tay che trán: "Hàng xóm cách vách nhà ta có một đứa nhỏ 7 tuổi cũng thường chọc giận người khác như thế!"

Các đội viên nhao nhao giơ ngón tay cái lên!

Ân!

Ví dụ này rất hình tượng!

Giang Nam bĩu môi!

Các người làm sao biết được khoái cảm khi danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật chứ?

So với kiếm tiền còn vui hơn nhiều!

"Chị Sơn Miêu! Máy bay đâu?"

Sơn Miêu: "Còn bao nhiêu phút?"

Chương 176 -

Giang Nam: "A . . . 49 phút!"

Sắc mặt Sơn Miêu khó coi: "Đường đến sân bay mất khoảng 20 phút!"

Các đội viên đều trầm mặc!

Chỉ còn 29 phút thôi sao?

Một khi bom hạt nhân bạo nổ! Đây chính mấy trăm ngàn sinh mạng a!

Giờ phút này sân bay triệt để bị giới nghiêm!

Toàn bộ máy bay đều ngừng bay!

Chiếc xe địa hình một đường vọt tới đường băng sân bay!

Cách thời gian bom hạt nhân bạo nổ còn lại 28 phút 47 giây!

Giang Nam: "Máy bay đâu?"

Sơn Miêu chỉ vào máy bay dừng ở đường băng cuối cùng!

Vốn chữ hàng không phương Tây thật lớn khiến cho Giang Nam phải kinh ngạc!

Giang Nam: ? ? ?

"Mẹ kiếp! Máy bay dân dụng chuyên chở hành khách? Người không phải đang đùa ta đó chứ!"

Sơn Miêu: "Đây là nước ngoài! Người bảo ta đi đâu đào ra máy

bay chiến đấu chứ? Chiếc này là lâm thời kiếm được!"

"Đưa bom hạt nhân cho ta! Các người rời đi!"

Các đội viên lập tức ngây dại!

Có ý gì? Cô ấy muốn làm gì?

Sơn Miêu muốn tự mang bom hạt nhân đưa lên tầng bình lưu?

Chuyện này cũng có nghĩa rằng cô sẽ một đi không trở lại!

Người nào lái phi cơ người đó chết!

Đây là nhiệm vụ nhất định không cách nào trở về!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Người lại nháo! Loại máy bay dân dụng chuyên chở hành khách này, một mình người căn bản không lái được!"

"Cần có phụ lái! Hai người phụ lái!"

"Ta với người đi!"

Sơn Miêu cắn răng, mắt đỏ gầu nhìn chăm chăm Giang Nam!

Các đội viên đỏ mắt!

Trần Thần: "Nam thần! Người còn trẻ! Để ta đi!"

An Ninh cắn răng: "Ta đi! Trần Thần người thật vất vả mới nhặt về một cái mạng! Trong nhà người còn có em gái! Phải sống khỏe mạnh!"

Vương Thiết đỏ mắt: "Để ta! Trong nhà của ta vẫn còn anh trai! Cha mẹ ta vẫn còn anh trai ta. . ."

Giang Nam trừng mắt: "Tất cả im miệng cho ta a! Các người

biết lái máy bay sao?"

Các đội viên: "Cái này . . ."

Còn con mẹ nó đúng thật là không biết!

Giang Nam một mặt đắc ý: "Hắc hắc! Ta biết! Hâm mộ không?"

"Đi thôi!"

Nói xong lôi kéo cánh tay Sơn Miêu trực tiếp thuận di tới bên trong máy bay dân dụng!

Các đội viên đỏ mắt nhìn bóng lưng Giang Nam!

Mũi cay cay!

Đây chính là đi chịu chết a!

Người đắc ý cái gì! ! !

Có cái gì hay mà đắc ý chứ!

Người chỉ mới 18 tuổi!

Có được hệ không gian!

Có được tiền đồ tươi sáng!

Cuộc sống sẽ rất tốt a!

Nhưng lại vì mấy trăm ngàn mạng người ở trấn nhỏ Voyny mà đi chịu chết!

Cũng không một chút nhú mày?

Katarina gấp tới mức cắn môi dưới, hốc mắt hồng hồng

Tô Nhuế ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc không thành tiếng!

Các đội viên nắm chặt hai quyền!

Đám hán tử này dù có chiến đấu kịch liệt thế nào, dù từng bị bao nhiêu viên đạn bắn trúng cũng không hề chảy qua một giọt nước mắt!

Giờ phút này giọt lệ nóng hổi thế mà lại tùy ý chảy xuôi ở trên gương mặt.

Cho tới thời điểm cuối cùng!

Hắn vậy mà vẫn muốn khiến bọn họ cười vui vẻ?

Bên trên máy bay dân dụng, Sơn Miêu nhìn từng dây nút, đầu cả đầu!

Mặc dù cô đã học qua lái chiến cơ!

Thế nhưng căn bản không tính là thuần thục, giờ phút này lòng nóng như lửa đốt, móc sổ tay phi hành ra lật xem một trận!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng!

"Chị Sơn Miêu! Người ngồi ghế phụ đi, ta tới lái! Người phụ trợ ta là được!"

Sơn Miêu ngạc nhiên: ? ? ?

"Người thật sự có thể lái?"

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp ngồi bên trên vị trí lái chính!

[Phát động kỹ năng! Lái phi cơ: LV0!]

[Tăng thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Kỹ năng thăng cấp! Lái phi cơ (tinh thông): LV0!]

Nhìn mình chỉ còn sót lại 3 điểm kỹ năng, hung hăng thở dài

một hơi!

May là đủ dùng!

Bằng không thật sự xong đời!

Chỉ thấy Giang Nam thao tác một cách thuần thục!

"Kết nối nguồn điện! Check!"

"Kiểm tra hệ thống báo cháy động cơ quạt xoáy! Check!"

"Cửa đánh lửa apu mở ra! Check!"

"Áp suất hệ thống nguồn khí bình thường! check!"

. . .

Sơn Miêu nhìn Giang Nam thuần thục an bài đủ loại công tắc, động cơ quạt xoáy bình thường!

Hoàn toàn ngăn người tại chỗ!

Giang Nam thực sự biết lái phi cơ?

Hắn chỉ có 18 tuổi! Làm sao lái được!

Trong lòng khiếp sợ đến tột độ!

Có thể nghĩ lại!

Kỳ tích phát sinh ở trên người Giang Nam còn ít sao?

Giang Nam: "Lực đẩy trên cánh trái và bên phải!"

Sơn Miêu: "A . . . A!"

Cô vội vàng ngồi vào vị trí lái phụ, phối hợp với Giang Nam!

Máy bay dân dụng chạy trên đường băng một hồi!

Cuối cùng thu hồi thiết bị hạ cánh!

Bắt đầu cất cánh!

Trong lúc đó Sơn Miêu thỉnh thoảng lại nhìn về phía sườn mặt của Giang Nam!

Hắn còn trẻ như vậy!

Thế nhưng thời điểm nghiêm túc, lại có được sự ổn trọng vượt xa độ tuổi này!

"Ngồi ổn định!"

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng, đem cần gạt đẩy đến mức lớn nhất!

Máy bay dân dụng vừa mới cất cánh, liền lấy góc gần như 45 độ hướng lên trời vọt mạnh!

Sơn Miêu: !!!

"Đây không phải máy bay chiến đấu!"

Giang Nam hí mắt: "Hiện tại nó chính là máy bay chiến đấu!"

Chương 177 -

Thân máy phát ra tiếng kẽo kẹt vì không chịu nổi gánh nặng!

Nhưng vẫn luôn duy trì trạng thái bên bờ tan rã, điên cuồng kéo lên!

Tất cả nhân viên sân bay đều trợn to mắt nhìn vào máy bay dân dụng đang xuyên thẳng tầng mây kia!

Con mẹ nó!

Máy bay dân dụng cũng có thể lái như vậy?

Cái này con mẹ nó là thiên tài nào lái?

Ngay cả cơ trưởng lái máy bay hơn vạn giờ cũng phải choáng váng!

Lợi hại!

Máy bay dân dụng trực tiếp bị Giang Nam một hơi kéo lên tầng bình lưu!

Vẫn còn tiếp tục xông lên!

Sơn Miêu hít một hơi thật sâu: "Cất cánh hoàn tất! Chờ một lúc ổn định lại! Người hãy nhảy dù!"

"Người có kỹ năng thuần di! Còn có cả trùng động không gian! Có thể sống sót trong vụ nổ hay không! Phải xem vận khí người thế nào!"

"Còn lại người cứ giao cho ta!"

Mặc dù nói như vậy!

Thế nhưng trong lòng vẫn khó chịu!

Sống sót, thật sự có thể sống sót sao?

Đây chính là vụ nổ hạt nhân!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Được rồi!"

"Yên tâm! Ta thật sự không nghĩ chết ở chỗ này!"

Sơn Miêu yên tĩnh!

Trên máy bay, hai người yên tĩnh thật lâu!

Bên tai chỉ có tiếng cảnh báo của máy bay dân dụng truyền đến!

10 phút sau!

Ánh mắt Sơn Miêu giây giụa nói: "Người . . . Hận ta sao?"

"Là ta ép người gia nhập Âm Dạ, là ta để người nhận nhiệm vụ lần này!"

"Nếu không phải do ta! Hiện tại người hẳn vẫn đang sống rất tốt!"

"Không cần phải dính vào nhiệm vụ nguy hiểm tới tính mạng này! Cũng không cần . . ."

Giang Nam hiếm khi nghiêm chỉnh được một lần: "Con đường này là do ta tự chọn!"

"Chuyện mà ta không muốn làm, không có người nào có thể ép buộc được ta!"

"Từ bé ta lớn lên tại ở cô nhi viện cũng không có lý tưởng gì,

chỉ suy nghĩ tới việc lo tốt cho mình là được!"

"Nhưng bây giờ, ta cảm thấy ta có thể thực hiện được rất nhiều chuyện!"

Sơn Miêu ngơ ngác nhìn Giang Nam, hốc mắt đỏ bừng, không khỏi khịt mũi một cái.

Lấy ra một bộ nhảy dù ném cho Giang Nam!

"Bắt đầu đi! Nhảy dù đi! Còn lại cứ giao cho ta!"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Được rồi!"

Giang Nam nhận lấy bộ nhảy dù rồi nhanh chóng lên mặc lên người, mà Sơn Miêu thì ngồi ở ghế lái phụ!

Ánh mắt quyết tuyệt!

"Chị Sơn Miêu? Người xem ta mặc như vậy đã đúng chưa?"

Sơn Miêu nhìn lại!

"Người cài nút kiểu gì vậy? Sai rồi!"

Giang Nam: "Ta lại chưa từng mặc, người giúp ta chỉnh lại được không?"

Sơn Miêu trợn trắng mắt nhìn Giang Nam, đứng dậy giúp Giang Nam điều chỉnh.

Mà đúng lúc này, Giang Nam nhanh chóng giữ chặt cánh tay của Sơn Miêu!

Trong lòng Sơn Miêu hoảng hốt, tựa hồ ý thức được cái gì!

Ngẩng đầu lên nói: "Người đừng . . ."

Sau một khắc! Thân thể hai người lập tức xuất hiện ở trên

không trung!

Điên cuồng rơi xuống!

Bên tai đều là tiếng gió gào thét, Sơn Miêu gắt gao nắm lấy cánh tay Giang Nam!

Nước mắt cũng không dừng được nữa: "Giang Nam! Người lại gạt ta!"

"Ta không muốn người thay ta đi chết!"

"Người đưa ta về! Đưa ta về a!"

Âm thanh Sơn Miêu bị gió thổi mơ hồ!

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Sơn Miêu gốc nghịch! Cùng một trò! Người lại bị mắc bẫy hai lần!"

Nói xong, trong quá trình rơi xuống đã cởi bộ nhảy dù ra, bọc vào trên người của Sơn Miêu!

Mặc cho Sơn Miêu ra sức giãy dụa, vẫn bị Giang Nam cưỡng ép mặc vào cho cô!

Sơn Miêu giãy dụa khóc lóc: "Giang Nam! Người là tên hỗn đản!"

Chỉ thấy giờ khắc này Giang Nam bưng lấy mặt Sơn Miêu!

Hai người cùng nhau đối mặt, lệ nóng trong mắt Sơn Miêu ngăn không được mà tuôn ra.

Giang Nam cười xán lạn một tiếng, hung hãn chọt một cái vào trán của Sơn Miêu!

"Nếu là ta còn có thể sống sót trở về! Nhớ kỹ người còn thiếu nợ ta một cái ôm!"

Nói xong Giang Nam đẩy Sơn Miêu ra, một đường thuận di, đuổi về hướng của máy bay!

Sơn Miêu toàn lực giơ tay ra bắt lấy!

Lại bắt hụt!

Trong mắt cô, Giang Nam đã biến thành chấm đen nhỏ!

Sơn Miêu cảm giác tim mình giống như bị trăm ngàn cây dao đâm vào!

Đau!

Vô cùng đau!

. . .

Tại sân bay, các đội viên thời thời khắc khắc không ngừng nhìn lên bầu trời, trong mắt mang theo mong đợi!

Con mắt Tô Nhuế sáng lên: "Các người nhìn kia! Các người mau nhìn!"

Các đội viên đều theo đó mà trở nên hưng phấn!

Có bóng người một đường phá tầng mây!

Dù bung ra, trực tiếp rơi trên đường băng sân bay!

Sơn Miêu!

Là đội trưởng Sơn Miêu!

Các đội viên một đường hưng phấn chạy tới, đã thấy cả người Sơn Miêu bắt lực co quắp ngồi dưới đất!

Lại không ngừng nức nở!

Lấy mu bàn tay lau nước mắt!

Khóc vô cùng thương tâm!

Thậm chí ngay cả một câu cũng nói không ra!

Bên trong quân đoàn Âm Dạ cũng không có bất kỳ người nào
từng thấy Sơn Miêu khóc!

Người phụ nữ này lạnh lùng! Vô tình! Nghiêm khắc! Mạnh mẽ!

Giết người không chớp mắt!

Thế nhưng giờ khắc này! Cô mất đi tất cả kiên cường, cũng
nhịn không được nữa!

"Ô a ~ ô ô a ~ "

"Giang Nam! Người là đồ hỗn đản!"

Chương 178 -

Các đội viên đều trầm mặc!

Giang Nam rút cuộc đã dịch chuyển Sơn Miêu ra ngoài, bản thân mang theo bom hạt nhân đi lên bay sao?

Chỉ một thoáng, trên người bắt đầu nổi vô số da gà!

Trần Thần trừng mắt, nghiến răng!

Vương Thiết một cước đá vào trên xe, toàn bộ xe địa hình đều bị đập lặn!

Mắt đỏ: "Mẹ kiếp!"

. . .

Máy bay dân dụng tiếp tục bay lên!

Giang Nam dùng chân gác lên trên cần gạt, đang nửa nằm trên ghế ngồi, vẻ mặt hài lòng, còn ngâm nga ca khúc!

Mà bom hạt nhân bên cạnh chỉ còn 3 phút là sẽ bạo nổ.

Giờ phút này máy bay đã lên rất cao, cánh đều đã kết băng!

Thật ra Giang Nam cũng không biết mình có thể sống sót hay không, đây chính là vụ nổ hạt nhân!

"Hừm . . . Nếu như thật sự xong đời, thật khó chịu!"

Nói xong Giang Nam móc điện thoại di động ra, mở ra chức năng thu hình, xoay chuyển camera về phía mình!

Kẹp bom hạt nhân ở dưới nách, thuận di một cái đi tới bên ngoài máy bay!

Ngay sau đó bắt đầu thu hình lại!

Giang Nam cười xán lạn một tiếng!

"Ladies and gentlemen!"

"Hiện tại ta đang ở nước Nga! Bên trên một chiếc máy bay dân dụng chuyên chở hành khách!"

"Đội lát nữa ta chuẩn bị đốt pháo!"

"Khi còn bé không có tiền mua pháo đốt!"

"Không nghĩ tới hôm nay lại được trải nghiệm lợi pháo lớn tới vậy!"

"Đáng giá tưởng niệm một lần!"

Nói xong Giang Nam liền một đường thuận di lên trên cao hơn nữa!

Nơi này không khí đã cực kỳ mỏng manh, ngay cả hô hấp đều tổn sức!

Mắt thấy bom hạt nhân đã sắp bạo nổ!

Giang Nam trực tiếp dùng trùng động không gian tổng nó ra ngoài!

Sau đó điên cuồng thuận di xuống dưới!

Đếm ngược!

3 giây!

2 giây!

1 giây!

Bom hạt nhân nổ tung!

Lúc này Giang Nam vẫn không quên cầm điện thoại quay chụp!

Cười xán lạn: "Quả pháo đốt này! Hẳn là loại pháo đốt vang dội nhất mà cả đời này ta chơi!"

"Cũng rất tuyệt~ "

Không trung lóe lên ánh sáng chói mắt, trực tiếp phá hủy toàn bộ máy bay hành khách thành từng mảnh nhỏ!

Giang Nam cũng không dám lại đùa nữa!

Vội vàng mở không gian dị độ ra, móc ra vài bạc bầy hàng từ bên trong!

Cuộn mình thành một đoàn!

Dùng vài bạc bầy hàng bao bọc lấy cơ thể một cách vững chắc!

Ai hắc hắc?

Chỉ cần ở bên trong phạm vi vài bạc bầy hàng này, chẳng phải sẽ vô địch sao?

Vậy tình huống lần này cũng được tính chứ?

Hệ thống mạnh như vậy!

Hẳn cũng có thể chống đỡ được vụ nổ hạt nhân a!

[? ? ?]

[What the fuck!]

Đột ngột, hệ thống đánh ra ba cái dấu chấm hỏi ngay trong đầu Giang Nam!

Hiển nhiên dù có là hệ thống thì giờ phút này cũng đều bị chấn kinh!

Cái miệng liên tục chữi bới!

Mẹ kiếp! Lại đi lấy lão tử ra cản tai họa?

Giang Nam nuốt nước bọt, rốt cuộc có đáng tin cậy hay không nha?

Thế là không yên tâm, lại mở ra một trùng động không gian nghênh đón mặt bị trùng kích!

...

Tại sân bay!

Khoảnh khắc quả bom hạt nhân phát nổ!

Không trung giống như có một mặt trời nhỏ lóe lên.

Quả cầu lửa khổng lồ chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm!

Vô số người lấy điện thoại cầm tay ra ghi hình lại, thu lại một khắc chấn động lòng người này!

Bom hạt nhân lập tức bạo nổ!

Các quốc gia đều đang giám sát sự ảnh hưởng do sóng xung kích của vụ nổ tạo thành!

Nhao nhao kéo vang còi cảnh báo, dùng hết khả năng đi tìm hiểu tin tức!

Thậm chí ngay tại Giang Thành thuộc lãnh thổ Hoa Hạ, đều có

thể nhìn thấy điểm sáng ở phương bắc!

Chỉ có từng người thuộc tiểu đội Âm Dạ ở tại sân bay đều trầm mặc!

Ngả mũ! Nắm quyền đặt tại lồng ngực bên trái!

Tay phải kính chào!

Lệ nóng doanh tròng, nếu không có Giang Nam, hiện tại toàn bộ trấn nhỏ Voyny chính là một mảnh luyện ngục!

Sơn Miêu kinh ngạc nhìn qua đốm ánh lửa bạo nổ kia!

Trong đầu cô chiếu lại tất cả hình ảnh Giang Nam mỉm cười xán lạn.

Quả cầu lửa nổ rộ đến mức to nhất, thậm chí xé rách tầng mây!

Tạo thành một hình nấm khổng lồ!

Đúng lúc này, trong đám người vang lên một trận kinh hô!

"Con mẹ nó! Đó là cái gì?"

"Người! Là người!"

"Bên trong vụ nổ hạt nhân lại có một người lao ra!"

"Người? Làm sao có thể! Người đừng nói giỡn! Làm sao có thể!"

"Nhiệt độ trung tâm vụ nổ hạt nhân có thể so với nội hạch mặt trời! Đủ hóa khí tất cả vật chất! Người nhất định đã nhìn lầm rồi!"

"Ta mẹ nó lừa người làm gì? Điện thoại di động của ta đều ghi lại!"

Đúng lúc này, một cỗ xung điện từ mạnh mẽ khuếch tán!

Tất cả thiết bị điện tử đều mất linh, chớ đừng nhắc tới điện thoại di động!

Giờ khắc này, tiểu đội Âm Dạ kinh ngạc!

Bởi vì trong ngọn lửa thật sự có một người lao xuống!

Quần đùi áo sỡmi hoa!

Không phải Giang Nam thì còn ai vào đây nữa?

Một đường thuận di rơi trên mặt đất, chân của Giang Nam không khỏi run một cái.

Linh lực trong người gần như đã khô kiệt!

Mồ hôi nhễ nhại, gương mặt đen sì, trên dưới toàn thân còn bốc hơi nóng!

Chương 179 -

Vẻ mặt xúi quẩy.

"Cái này mẹ nó! Chỉ là đốt chút pháo thời mà lại đốt luôn cả bản thân, trong lòng bảo bảo thật cay đắng nha!"

Các đội viên: !!!

Nam thần!

Hắn còn sống sao?

Vậy mà thật sự còn sống!

Vụ nổ hạt nhân đều không lấy được mạng của hắn?

Hắn là thần tiên gì sao?

Còn con mẹ nó đốt pháo nữa chứ?

Người gặp qua nhà nào đốt pháo có sức lực lớn như vậy?

Trong lúc nhất thời trong lòng bị vô tận kinh hỉ cùng rung động lấp đầy!

Đã không biết nên chửi bới từ đâu nữa!

Ánh mắt u ám của Sơn Miêu lập tức tỏa ra ánh sáng!

Trực tiếp kéo Giang Nam tới! Ôm chặt lấy!

Đã dùng hết toàn lực!

Giang Nam mặt đối diện ngực cô, bị Sơn Miêu chôn vào!

Giang Nam: A ~

Thật là thơm!

(,,ᄇᄇᄇ,,)

Thật thoải mái u ~

Cọ cọ ~

Tay Sơn Miêu đều run rẩy, dù có bị Giang Nam cọ tới mức mặt đỏ mang tai, cũng không muốn thả ra!

"Đừng . . . Đừng có lộn xộn!"

Giang Nam: ?

Hừ hừ! Ta mới không nghe!

Thế là Sơn Miêu càng dùng sức, mặt Giang Nam đều bị ép cho biến hình!

Đã không thở được!

"A ~ a!"

Sơn Miêu: "Lần sau lại gạt ta! Ta liền đánh chết ngươi! Có biết không?"

Giang Nam: ? ? ?

Trực tiếp uy hiếp như vậy?

Cũng nên dịu dàng một chút chứ!

Trong mắt tất cả đội viên đều là kích động, xông tới đem Giang Nam ném lên không trung!

Katarina mắt cười nhìn một màn này, từng bước lui lại, lại

phất phất tay với Giang Nam đang được tung hứng trên không:
"Lần sau, ta lại đi tìm người chơi! Rất nhanh thôi!"

Giang Nam cấp bách: "Ai ai ai? Đừng đi nha!"

Katarina vẫn là rời đi, trong khoảng thời gian ở lại Voyny này, cô thật rất vui vẻ!

Bom hạt nhân bạo nổ! Có thể tưởng tượng chẳng mấy chốc Voyny sẽ bị giới nghiêm!

Cô không đi bây giờ là sẽ không rời đi được!

Thân phận của Katarina quá miễn cảm!

Sơn Miêu cười cười nhìn qua Giang Nam bị ném lên không trung, mặc dù bom hạt nhân vẫn nổ tung!

Nhiệm vụ hoàn thành không tính là hoàn mỹ, thế nhưng chí ít không có người thụ thương!

Lúc này Sơn Miêu giống như đột nhiên nghĩ tới cái gì đó.

"Giang Nam! Hình như hôm nay là ngày khai giảng của người.
.."

Giang Nam: ? ? ?

Cái gì! ! !

...

Trường Tùng Giang Linh Võ Giang Thành, kỳ nghỉ hè vội vàng đi qua!

Lại nghênh đón thời gian khai giảng!

Giờ phút này, trên sân tập chen đầy học sinh, hiện tại đã vô

cùng huyên náo!

Tất cả mọi người đều đang thảo luận cùng một việc.

"Ai ai ai! Người có xem tin tức tối hôm qua không? Xảy ra chuyện lớn!"

"Có có! Người đang nói tới vụ nổ hạt nhân ở nước Nga tối hôm qua đúng không?"

"Quả thực quá kinh khủng! Hôm qua ta ngồi trên bệ cửa sổ mà còn trông thấy được ánh sáng lóe lên ở phía bắc! Nơi này cách đó bao nhiêu cây số nha a!"

"Vụ nổ hạt nhân ở không trung! Đừng nói là sắp có chiến tranh hạt nhân nha?"

"Nước Nga chính thức đưa ra lời giải thích rằng thí nghiệm bom hạt nhân bạo nổ!"

"Cái rắm! Nghe bọn hần nói linh tinh gì chứ! Ai sẽ thí nghiệm vũ khí hạt nhân ở khu vực trấn thành chứ? Trong này không biết còn có chuyện gì a!"

"Trên weibo có video! Mau xem! Lại không xem liền sẽ bị xóa!"

. . .

Các bạn học nghị luận âm ỉ, đều đang đàm luận về vụ nổ hạt nhân ở Voyny vào tối hôm qua!

Sáng sớm hôm nay, trực tiếp lên hot search weibo, thậm chí cả đài truyền hình cũng thả ra tin tức!

Không riêng gì Hoa Hạ! Vụ nổ hạt nhân lần này đã khiến các quốc gia toàn thế giới đều chấn động, oanh động toàn bộ thế giới!

Đủ loại tin tức suy đoán bay đầy trời, bầu không khí cũng theo

đó mà trở nên khẩn trương!

Mà trong đó có một đoạn video hiện trường cũng không biết là do vị đại thần nào truyền đến trên weibo!

Trực tiếp chấn động toàn bộ weibo!

Giờ phút này, Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết ở trong đám người có vẻ hơi sốt ruột!

Không ngừng nhìn về phía cửa trường học!

Ngô Lương có thể xem là học sinh chuyển trường cũng rất sớm tới: "Tiểu Tuyết! Sao Nam thần còn chưa có tới?"

Chung Ánh Tuyết có vẻ hơi tiêu tụy: "Gọi điện thoại không được, tắt máy!"

Hạ Dao: "Căn bản không liên lạc được với hắn, không phải đã nói khai giảng sẽ trở về sao? Thực sự là!"

Ngô Lương: "Yên tâm! Nam thần sẽ không có việc gì!"

Mà Ngư Thanh Thanh lại bu lại, vẻ mặt hưng phấn nói: "Các người đã xem video vụ nổ hạt nhân ở trấn Voyny chưa?"

Mấy người cũng đều sững sờ, chuyện vụ nổ hạt nhân ở Voyny thì mấy người bọn họ đương nhiên biết!

Toàn dân cũng đang thảo luận chuyện này!

Hạ Dao ngạc nhiên: "Có video truyền ra sao?"

Ngư Thanh Thanh: "Nào chỉ cố video! Hiện tại truyền thông đều oanh động! Có một người lao ra khỏi trung tâm vụ nổ hạt nhân!"

Mấy người lập tức bị gọi lên hứng thú!

Chỉ thấy tiêu đề video trên weibo là:

Video trực tiếp vụ nổ hạt nhân Voyny được tiết lộ! Kinh ngạc thế giới! Thần nhân phương nào lại có thể ngạnh kháng vụ nổ hạt nhân?

Video rất dài!

Chương 180 -

Đầu tiên là một máy bay hành khách lấy góc 45 độ cất cánh vọt mạnh, sau đó qua hơn 20 phút sau!

Trên trời sáng lên một mặt trời nhỏ!

Trong video vang lên một tràng tiếng la hét!

Mặc dù chỉ thông qua video, có thể vẫn có thể cảm giác được không khí hiện trường cực kỳ khẩn trương!

Sau đó quả cầu lửa khổng lồ chiếu sáng bầu trời đêm! Mây hình nấm bốc hơi lên.

Đám người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều che miệng! Dù sao một màn này thực sự quá chấn động!

Thế nhưng chuyện tiếp theo, chính là một màn khiến cho người ta càng rung động!

Từ bên trong quả cầu lửa khổng lồ, vậy mà có một người lao ra!

Vừa mới xông ra, xung điện từ liền đến, video bị nhiễu sóng!

Mà bóng người kia thì bị phóng đại.

Quần đùi đi kèm áo sơmi hoa, khuôn mặt đen thui!

Bởi vì là hình ảnh phóng đại nên cực kỳ nhòe, nhưng nhất định chính là một người!

Mấy người sợ tới ngây người!

Đây là ai chứ?

Vậy mà có thể cưỡng ép chống đỡ vụ nổ hạt nhân?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ở trấn Voyny?

Chung Ánh Tuyết cẩn thận liếc mắt nhìn kỹ, không hiểu nói: "Tiểu Dao, người không cảm thấy người này nhìn rất quen mắt sao?"

Hai người liếc nhau, Hạ Dao ngạc nhiên: "Không. . . không thể a!"

Lần đầu tiên Chung Ánh Tuyết nhìn thấy bóng người kia, liền có loại cảm giác quen thuộc rất khó hiểu!

Hạ Dao cũng vậy!

Thế nhưng Giang Nam chẳng phải đã bị Âm Dạ mang đi sao?

Làm sao có thể xuất hiện ở trấn Voyny ở nước Nga?

Đây chính là nước ngoài!

Ngư Thanh Thanh liếc mắt: "Đừng làm rộn nữa! Làm sao có thể là Nam thần! Hắn rất trắng nha!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao liếc nhau, cũng đúng!

Người kia mặt đen sì, nói không chừng là người da đen!

Cái gọi là quan tâm thì loạn đại khái chính là loại cảm giác này.

Mà đúng lúc này!

La Thiên Tường nhìn thấy nhóm người Chung Ánh Tuyết, lại đi tới, hí hóp mắt nói:

"Giang Nam đâu? Không phải không dám tới đó chứ?"

"Ta vẫn đang chờ cơ hội dạy hăn làm người đâu!"

"Hừ! Phế vật chỉ biết trốn ở sau lưng phụ nữ, vọng tưởng cướp vị trí của ta? Nằm mơ đi!"

Chung Ánh Tuyết cả giận nói: "La Thiên Tường, người quản cái miệng lại cho ta!"

"Tiểu Nam sẽ đến!"

Hạ Dao nở nụ cười lạnh lùng: "Chỉ với người sao? Chờ bị thu thập đi!"

La Thiên Tường cười nhạt: "Đừng cho là ta không biết các người đang có ý đồ gì!"

"Sắp tới cuộc thi tài năng Linh Võ cấp ba khắp cả nước! Người cảm thấy ta sẽ cam lòng thả hai người các người đi sao?"

"Giang Nam tới đây thế nào! Ta sẽ khiến hăn cút về thế đó!"

Ngô Lương hí mắt, không nói hai lời, hướng đập một đấm xuống đầu La Thiên Tường!

La Thiên Tường chỉ nhẹ nhàng lóe lên liền tránh thoát, ngay sau đó là một chưởng đánh vào ngực Ngô Lương!

Đánh hăn lui lại ba bước, sắc mặt đỏ lên!

"Tên to con ngu xuẩn, nơi này không có chỗ cho người nói chuyện!"

"Ta chờ Giang Nam tới!"

"Chung Ánh Tuyết! Sớm muộn gì người sẽ là của ta!"

Chung Ánh Tuyết tức giận cắn chặt môi dưới, Ngô Lương hít một hơi thật sâu: "Cái tên này! Thực lực rất mạnh!"

Hạ Dao cắn răng: "Tên vương bát đản này! Vậy mà lại lên tới Bạch Ngân một sao! Hắn đã tốn bao nhiêu tiền đập lên chứ?"

"Tiểu Nam hửn . . ."

Giờ phút này, học sinh toàn trường tập hợp!

Hiệu trưởng tiến lên phát biểu!

Quá trình này khá là dài!

Trong lúc đó, hai người Chung Ánh Tuyết một mực nhìn về phía cửa trường học!

Nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng của Giang Nam đâu cả!

"Lần này, vẫn là như cũ, chọn ra ba học sinh đứng đầu toàn trường từ các trường cấp ba lớn trong tỉnh! Tiến vào Linh Võ Tùng Giang chúng ta học tập!"

"Mọi người vỗ tay hoan nghênh!"

14 tên học sinh theo thứ tự lên đài, Ngô Lương cũng ở trong đó!

Giờ phút này Ngô Lương cũng đầy sốt ruột!

Tại sao Giang Nam còn chưa đến?

Hiệu trưởng Tôn Hoàn Chí quan sát, lông mày cau chặt: "Sao lại thiếu một người?"

Một lão sư nói: " Giang Nam trường Trung học Số 1 Giang Thành không tới!"

Tôn Hoành Chí cả giận nói: "Khai giảng đầu tiên liền đến trễ? Đây là học sinh nào chứ?"

Lão sư mang vẻ mặt khó xử: "Giang Nam này là người đạt hạng nhất trong cuộc thi Linh Võ Thiên Trì! Thành tích rất tốt!"

Tôn Chí Hoành: "Thứ nhất thì sao chứ? Thứ nhất là có thể đến trễ sao?"

"Hắn cảm thấy Linh Võ Tùng Giang là địa phương nhỏ! Không dung được tôn đại thần như hắn sao?"

Âm thanh răn dạy của hiệu trưởng càng lúc càng lớn!

Mười mấy người đang xếp hàng cũng đều rụt cô, biết đây là đang ra oai phủ đầu với bọn họ!

Dưới đài cũng nghị luận ầm ĩ!

"Giang Nam này là ai vậy? Tình hình lớn quá rồi đó?"

"Đứng đầu Thiên Trì Linh Khư sao? Lợi hại!"

"A! Đúng là xuất thân từ loại trường học không chính chuyên! Thật sự coi mình đứng đầu một trường là lợi hại sao? Chưa thấy qua việc đời!"

"Đây chính là Linh Võ Tùng Giang! Trường Linh Võ cấp 3 Chính tông!"

"Xong rồi, lão hiệu trưởng đã tức giận!"

Lại nói vô cùng khó nghe!

Chương 181 -

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều mang theo vẻ mặt khó chịu!

Lúc này xếp lớp, nhất định sẽ bị bài ngoại, lại thêm việc Giang Nam không tới!

Không nghĩ đến, hiệu trưởng lại lấy chuyện ra để nói!

Tôn Hoàn Chí: "Nếu đã không đến! vậy có nghĩa không muốn tới Linh Võ Tùng Giang để học nữa! Liền điều hẩn trở về đi!"

Lão sư: "Trường học . . . Hiệu trưởng? Xử lý như vậy có phải hơi nặng tay rồi hay không?"

Tôn Hoàn Chí híp mắt: "Người là hiệu trưởng? Hay ta là hiệu trưởng?"

Lão sư: . . .

La Thiên Tường nhếch miệng cười to: "U a! Xem ra không cần ta xuất thủ! Giang Nam không có vinh dự này rồi!"

"Không có thực lực mà còn dám lớn lối? Chắc chắc chắc, cũng không ngại mất mặt?"

Chung Ánh Tuyết trợn mắt trừng mắt La Thiên Tường, đốt ngón tay nắm phát xanh!

Sắc mặt Hạ Dao khó coi! Hiệu trưởng là bị trúng gió sao?

Tại sao có thể điều Giang Nam trở về?

Tôn Hoàn Chí nhìn 14 học sinh chuyển trường: "Tuân theo

quy củ mới có thể thành đại sự! Các người đều đã nhớ sao?"

"Đã nhớ hiệu trưởng!"

"Nhớ kỹ!"

Ngô Lương hận tới ngứa răng ngứa lợi, lúc này liền không muốn đến Tùng Giang nữa!

Tôn Hoàn Chí hài lòng nhẹ gật đầu: "Ân! Lần này khai giảng, cũng hoan nghênh học sinh mới năm nhất của chúng ta!"

"Mỗi lần Linh Võ Tùng Giang khai giảng, đều sẽ tiến hành huấn luyện quân sự nửa tháng đối với học sinh mới năm đầu!"

"Đặt nền móng vững chắc cho sinh hoạt sau này ở trường! Lần này ta thế nhưng đã bỏ ra rất nhiều nỗ lực, vì những học sinh mới của chúng ta, mời thành viên quân đoàn Âm Dạ tới làm huấn luyện viên!"

Lời này vừa ra, các học sinh không khỏi kinh hô lên một trận!

"Con mẹ nó! Quân đoàn Âm Dạ? Hiệu trưởng lợi hại a! Ngay cả quân đoàn Âm Dạ đều có thể mời tới?"

"Âm Dạ! Âm Dạ Hoa Hạ a! Kích động chết ta rồi!"

"Đám học sinh năm nhất thật có phúc!"

"Ta đã không kịp chờ mà muốn bắt đầu quân huấn ngay!"

"Quân đoàn Âm Dạ! Quá mạnh rồi a, Binh ca ca là giỏi nhất!"

Nhìn các học sinh mang vẻ mặt kích động, cùng với ánh mắt sùng bái nhìn mình!

Trong lòng Tôn Hoàn Chí phải gọi là thoải mái!

"Ân! Các bạn học . . ."

"Vù vù vù ~ "

Tiếng nói chuyện của hiệu trưởng đột nhiên bị cắt ngang, theo đó truyền đến tiếng cánh quạt của máy bay trực thăng.

Tất cả học sinh ngẩng đầu nhìn lên trời! Không khỏi thốt to một tràng!

Chỉ thấy một máy bay trực thăng vũ trang cực lớn bay tới!

Ở tại trên không trường học, trên đó là một nhóm quân đoàn Âm Dạ mặc một thân quân trang màu đen, súng ống đầy đủ!

"Trời đất! Âm Dạ! Là Âm Dạ! Đã đến rồi sao?"

"Máy bay trực thăng vũ trang? Quá ngẫu nhiên a!"

"A a a! Bọn họ mới vừa chấp hành nhiệm vụ trở về sao?"

"Ta bắt đầu nổi da gà cả người rồi!"

Tôn Hoàn Chí: ? ? ?

Con mẹ nó? Tình huống gì đây?

Huấn luyện viên đến rồi sao?

Không phải nói ba ngày sau sao?

Lái máy bay trực thăng vũ trang đưa tới? Mặt mũi của ta lớn tới vậy sao?

Chỉ thấy một sợi dây thang được thả xuống!

Chín vị quân binh Âm Dạ xuống khỏi trực thăng, tất cả mọi người nhìn chăm chú một màn này!

Đúng lúc này, bọn họ đều choáng váng!

Chỉ thấy một thanh niên mặc quần đùi áo sơmi hoa, áo trong nhuộm màu máu và mang dép lê từ trên máy bay nhảy xuống!

Mặt vô cùng bẩn! Giống như ăn mày bên đường!

Hạ Dao: !!!

Chung Ánh Tuyết: !!!

Ngô Lương: !!!

Giang Nam!

Thế mà lại là Giang Nam?

Giang Nam hạ cánh giữa đầu rống to: "Trở về không được lười biếng huấn luyện! Tất cả rút về đi! Một đại lão gia như thế thì có gì đáng để đưa tiễn chứ?"

An Ninh và Trần Thần đều cười khở!

Không nghĩ tới lại bị đuổi như vậy, từ Voyny trở về không trì hoãn nửa phút, trực tiếp bay tới trường học!

Chỉ thấy Trần Thần nghiêm mặt!

"Toàn đội Âm Dạ! Cúi chào!"

Giờ khắc này, vô luận là Âm Dạ ở trên mặt đất, hay là Âm Dạ ở trên máy bay!

Đều giơ tay chào kiểu quân đội với Giang Nam! Tay phải cúi chào, tay trái nắm thành quyền đặt ở tim!

Giang Nam cười xán lạn một tiếng, không nói gì!

Một đợt hành lễ này, bản thân cũng đáp lại theo bốn phận!

Mà các bạn học đứng trên sân trường Linh Võ Tùng Giang đều chấn động!

Tiểu thanh niên này là ai? Có thân phận gì?

Vì sao tất cả quân đoàn Âm Dạ đều cúi chào với hắn?

Hơn nữa vừa rồi còn nói chuyện tùy ý như vậy với quân đoàn Âm Dạ, còn bảo bọn họ không được lười biếng huấn luyện?

Tình huống gì đây!

Người này cũng thuộc quân đoàn Âm Dạ?

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu: "Thật ngại quá hiệu trưởng! Có chuyện quan trọng nên chậm trễ! Không trễ giờ chứ?"

Tôn Hoàn Chí nghi ngờ: "Người là . . ."

Giang Nam lau khuôn mặt đen xám rồi cười nói: "Ta à! Giang Nam a! Là người đứng đầu Thiên Trì Linh Khư!"

Tôn Hoàn Chí mở to hai mắt nhìn!

Tựa hồ có chút run rẩy!

Con mẹ nó . . .

[Giá trị oán khí từ Tôn Hoàn Chí + 1000!]

Chương 182 -

Trên bãi tập, các bạn học kinh ngạc!

Vị đại thần từ máy bay trực thăng vũ trang đáp xuống chính là Giang Nam?

Mẹ kiếp!

Đám người Chung Ánh Tuyết cũng ngây dại!

Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới Giang Nam lại lấy loại phương thức này để ra sân!

Ngồi máy bay trực thăng vũ trang trở về trường học? Tham gia lễ khai giảng?

Lại nhìn một thân quần áo của Giang Nam!

Lớn đùi áo sơmi hoa?

Hình ảnh này khiến Chung Ánh Tuyết lập tức nghĩ tới mãnh nhân trong video mà mình vừa xem qua kia!

Anh trai da đen xông ra từ trung tâm vụ nổ hạt nhân!

Hai người liếc nhau, trong mắt đều là kinh hãi!

Ngư Thanh Thanh mở to hai mắt nhìn cà lăm mà nói: "Sẽ. . . Sẽ không trùng hợp như vậy chứ!"

"Mãnh nhân ở trấn Voyny kia thực sự là Nam thần?"

Các bạn học giờ phút này cũng nổ!

"Con mẹ nó! Các người cảm giác giống hay không?"

"Giống ai a!"

"Mãnh nhân lao ra từ bên trong vụ nổ hạt nhân a!"

"Người nói là Giang Nam? Không thể nào! Hắn cũng giống với chúng ta, đều là học sinh, làm sao có thể xuất hiện ở trấn Voyny chứ?"

"Đừng nói! Các người nhìn! Hoa văn áo sơmi này đều giống y như đúc!"

"Làm sao có thể! Đừng nói giỡn! Con hàng này không phải đồ cosplay a!"

"Con mẹ nó! Buổi sáng mới xuất hiện video, cái này cos thể nào?"

Các bạn học nhao nhao suy đoán!

Giờ phút này sắc mặt của La Thiên Tường vô cùng khó coi! Giang Nam sao lại trở về?

Mới một kỳ nghỉ hè không gặp! Tại sao có quan hệ dính líu với quân đoàn Âm Dạ chứ?

Giờ phút này Tôn Hoàn Chí run rẩy, hận không thể tát hai cái vào cái miệng rộng của mình!

Vừa rồi bản thân sao có thể nói ra mấy lời như vậy về Giang Nam chứ?

Ngồi máy bay trực thăng của Âm Dạ trở về! Nếu nói không quan hệ với quân đoàn Âm Dạ, đánh chết hắn đều không tin a!

Nuốt nước bọt nói: "A . . . Bởi vì chuyện gì mà chậm trễ a?"

Giang Nam thở dài một tiếng: "Không nói! Nói ra đều là nước mắt!"

Đám người tò mò, đây là thế nào?

Thật sự tới trấn Voyny?

Giang Nam: "Vào một đêm trăng thanh gió mát! Ta bị một đám tiểu tử tử thuộc tinh hệ bán nhân mã đặc biệt đáng yêu bắt đi!"

Đám người: ? ? ?

"Bọn họ cứ nhất quyết muốn rút gen của ta ra! Sáng tạo ra sinh mệnh hoàn mỹ nhất, còn nói ta là sinh vật hoàn mỹ nhất trên địa cầu, tìm không ra nam nhân tốt hơn so với ta!"

"Mặc cho ta kháng cự đủ kiểu, vẫn bị bắt đi, cũng may có quân đoàn Âm Dạ cứu ta trở về! Lần này mới đến trễ!"

Tôn Hoàn Chí: ? ? ?

Con mẹ nó tiểu tử tử thuộc tinh hệ bán nhân mã cú đi!

Lão tử năm nay đã 48!

Dù có là 40 năm trước lão tử đều không tin nổi cái lý do này a!

Chung Ánh Tuyết các Hạ Dao đều đen mặt!

Cái lý do quý quái gì đấy chứ?

Rõ ràng là nửa đêm người bị quân Âm Dạ trói đi có được không?

Các bạn học: ! ! !

Rút gen ra? Sáng tạo sinh mệnh?

Là chuyện gì a?

Con mẹ nó! Nghe có vẻ thật ngẫu!

Còn mẹ nó sinh vật hoàn mỹ nhất trên Địa Cầu?

Ta nhớ vào! Người có chút liên sĩ đi!

Người chỉ là đến muộn mà thôi! Muốn cần phải bịa ra lý do cao thượng như vậy hay không?

Lấy cái dáng vẻ này! Có thể liên quan cái rắm gì tới quân đoàn Âm Dạ chứ?

Người của quân đoàn Âm Dạ che mặt.

Nam thần!

Mặc dù người ký hiệp nghị bảo mật, không thể tiết lộ chuyện nhiệm vụ bom hạt nhân, thế nhưng ít nhất cũng tìm lý do đáng tin cậy nha!

[Giá trị oán khí từ Tôn Hoàn Chí + 666]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333]

[Giá trị oán khí từ các bạn học . . .]

Trong lòng Giang Nam đặc ý!

Xác định Giang Nam không thể có quan hệ gì với Âm Dạ, giọng điệu Tôn Hoàn Chí lại trở nên cứng rắn!

"Không cho phép có lần sau, có biết không? Lên đây đi!"

Giang Nam trực tiếp thuận di đến trên giảng đài!

Chiêu này lại gây nên một trận kinh hô!

"Con mẹ nó! Giang Nam chính là hệ không gian kia?"

"Nam thần trường Số 1 Giang Thành mà người cũng không biết?"

"Chính là mãnh nhân 7 6 lạng cân Linh Châu ở Thiên Trì Linh Khu!"

"Cái quái gì vậy? 7 cân 6 lạng? Người xác định đó là Linh Châu? Không phải thịt heo sao?"

. . .

Đứng trên bục, Giang Nam thấy được trong đám người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, điên cuồng nháy mắt!

Khẩu ngữ nói: "Nhớ ta không?"

"Đã chuẩn bị lễ vật cho các người!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao dở khóc dở cười!

Giang Nam vẫn là Giang Nam trước kia!

Đồng thời cũng an tâm hơn!

Thế nhưng trong khoảng thời gian này Giang Nam đến cùng đi đâu?

Màu đỏ nhuộm trên áo. . .

Là máu!

Bọn họ tuyệt đối sẽ không nhận lầm!

Hiệu trưởng nhíu mày: "Giang Nam! Đảng hoàng một chút cho ta!"

Nhất định phải cứng rắn một chút a!

Bằng không thì mặt mũi của hiệu trưởng ở đâu chứ?

Giang Nam rút đầu một cái, nhếch miệng.

Đúng lúc này, điện thoại Tôn Hoàn Chí đột nhiên vang!

Lúc đầu không nghĩ nhận, thế nhưng nhìn lại dây số điện thoại, lập tức run một cái.

Vội vàng nhận, trong nháy mắt trên đầu mồ hôi lạnh rơi xuống!

Ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam.

Càng nghe càng kinh hãi!

Tay lau mồ hôi, khẽ run rẩy.

Chương 183 -

Giang Nam ngạc nhiên.

Sao vậy?

Gã hiệu trưởng này nghe được cái gì mà lại có dáng vẻ như thế chứ? Hay là mắc chứng động kinh?

Cúp điện thoại, Tôn Hoàn Chí một mặt cười bồi: "Cái kia. . . ừm!"

"Trưởng quan! Phía trên nói để ngài làm tổng huấn luyện viên huấn luyện quân sự cho học sinh năm đầu!"

Tôn Hoàn Chí đều mẹ nó bùng nổ!

Giang Nam! Thượng úy, quân đoàn Âm Dạ?

18 tuổi gia nhập quân đoàn Âm Dạ!

Mới từ chiến trường Voyny trở về?

Đây là thần tiên gì nha?

Người con mẹ nó . . .

Chỉ toàn ăn nói bậy bạ!

Tiểu tử tử tinh hệ bán nhân mã cái rắm!

Ta đây mới vừa ổn định lại tinh thần!

Một cú điện thoại liền đập tan chút dũng khí này. . .

[Giá trị oán khí từ Tôn Hoàn Chí + 1000]

Các bạn học chấn kinh!

Để cho Giang Nam làm tổng huấn luyện viên huấn luyện quân sự sao?

Bằng cái gì chứ! Chẳng lẽ thực sự là người của Âm Dạ?"

Giang Nam lập tức bùng nổ!

"Cái gì? Tổng huấn luyện viên huấn luyện quân sự sao? Không làm!"

Tôn Hoàn Chí: ! ! !

Vẻ mặt đau khổ: "Đừng . . . Đừng a! Đây là mệnh lệnh phía trên, ta... ta cũng không có cách nào oa!"

Giang Nam nhú mày: "Đưa điện thoại cho ta!"

Trực tiếp gọi điện thoại cho Sơn Miêu!

"Sơn Miêu thối! Tổng huấn luyện viên kia là cái quỷ gì? Ta không làm!"

Sơn Miêu dịu dàng nói: "Người phải nghe lời! Ngoan ~ "

Giang Nam: "Hừ hừ, đừng tưởng nịnh ta là được!"

"Ta còn muốn học tập a! Ta còn phải kiếm tiền nuôi gia đình a!"

Sơn Miêu: "Không cần huân chương nữa sao?"

"Không cần!"

"Quân hàm Thượng úy không cần nữa?"

"Không cần nữa!"

"Linh Châu hệ không gian không cần nữa?"

"Không . . . cần cần cần!"

Sơn Miêu liếc mắt: "Người đến cùng cần hay là không cần?"

Giang Nam vội vàng nói: "Cần oa! Người đang ở đâu?"

Ta chính là đang đợi thứ này nha!

"Đang xin phía trên, cần một chút thời gian, người đừng vội!"

"Bên phía ta không đủ nhân viên, vừa vặn người cũng đến trường, vậy liền phân việc này cho người!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ! Moah!"

Sơn Miêu:.. .

"Đúng rồi, xe tăng trả ta!"

Giang Nam: "Ân? Xe tăng gì cơ?"

Sơn Miêu che mặt!

Có cần tự nhiên như vậy hay không? Đúng là không có ai như người!

Hừ! Đồ vật đã vào tay bốn đại gia, cũng đừng hòng để ta ói ra lại!

Sơn Miêu: "Được rồi! Dù sao người cũng là của ta!"

Giang Nam: ? ? ?

Con mẹ nó?

Mặc dù hốt được xe tăng cùng một đồng đạn được!

Nhưng vì cái gì vẫn cảm giác bản thân mình thua thiệt?

Các bạn học ở dưới đài, bao gồm cả lão sư trên đài đều chán kinh!

Vừa rồi Giang Nam gọi điện thoại cho ai?

Hiệu trưởng vừa mới tiếp điện thoại của ai?

Lúc này Tôn Hoàn Chí thật sự không cứng rắn nổi nữa!

Sao một tôn đại thần thế này lại đi nhét vào trong trường học chứ?

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn một tiếng, lộ ra một hàm răng trắng tinh!

Hướng về những học sinh năm đầu nói: "Từ hôm nay trở đi! Ta chính là tổng huấn luyện viên huấn luyện quân sự của các người!"

"Các tiểu khả ái nhớ chuẩn bị sẵn tâm lý nha!"

Những học sinh năm đầu giật nảy rùng mình một cái!

Mặc dù Giang Nam đang cười!

Thế nhưng vì cái gì cứ có loại dự cảm không tốt?

Mà các bạn học đồng cấp với Giang Nam thì đều ngẩn ra!

Ngày khai giảng đầu tiên, vừa xếp lớp đã lắc mình biến thành tổng huấn luyện viên huấn luyện quân sự?

Cái này mẹ nó phải đi đâu nói rõ lí lẽ chứ?

Lễ khai giảng vội vàng kết thúc!

Tôn Hoàn Chí thật sự không tiếp tục nổi!

Giang Nam vừa đến đã khiến mọi thứ rối loạn.

Thằng đến khi buổi lễ kết thúc, tân sinh năm đầu vẫn còn trong trạng thái hoài nghi nhân sinh.

Mà Giang Nam thì là từ trên đài bay nhào xuống tới.

"Tiểu Tuyết! Hạ Dao! Đến ôm một cái oa! Nhớ chết ta rồi!"

Hạ Dao mang vẻ mặt ghét bỏ: "Ai nha ~ bắn chết ta!"

Lập tức đẩy Giang Nam ra!

Chung Ánh Tuyết tò mò nói: "Tiểu Nam, người đến cùng đã đi đâu a? Sao lại cùng Âm Dạ . . ."

Hạ Dao lộ ra răng sói: "Nhanh! Thành thật khai báo! Bằng không thì cần chết người!"

Giang Nam nhún vai: "Ta không phải đã nói sao, một đám tiểu tử tiểu tinh hệ bán nhân mã!"

Hạ Dao trừng mắt: "A a ~ "

"Mẹ kiếp! Người thật sự cần oa! Nhanh mồm nhanh miệng chính là nói người đúng không?"

Hạ Dao: ? ? ?

Con mẹ nó nhanh mồm nhanh miệng!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333]

Chung Ánh Tuyết giận dữ: "Đừng lừa gạt chúng ta!"

"Ân . . . Chỉ có thể nói cho các người biết, ta gia nhập quân đoàn Âm Dạ!"

Hai người sững sờ, trong lòng kinh ngạc!

18 tuổi liền gia nhập quân đoàn Âm Dạ?

Phải biết, đây là tổ chức bộ đội đặc chủng Linh Võ có xét duyệt cực nghiêm!

Muốn gia nhập cần phải trải qua tầng tầng sàng chọn!

Nếu không chỉ với thực lực!

Năm đó thời điểm anh trai của Hạ Dao gia nhập Long Uyên phải trải qua gian nan thế nào, đến nay cô đều còn nhớ kỹ!

Giang Nam thì sao chứ?

Lúc nửa đêm bị trói đi bị ép gia nhập?

Má ơi!

Hạ Dao hưng phấn tới mức gương mặt đỏ bừng!

Mà Chung Ánh Tuyết thì đầy kiêu ngạo!

Chương 184 -

"Hắc hắc, đừng vội vui vẻ, còn có lễ vật định tặng cho các người a!"

"Về nhà rồi nói!"

Mà đồng học bốn phía vẫn luôn đang nghe lén đám người Giang Nam nói chuyện!

Đều chấn kinh!

Giang Nam thật sự gia nhập quân đoàn Âm Dạ a!

Cái này còn chưa tính, còn thân thiết với Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao như vậy?

Về nhà nói?

Thế nào? Đã ở chung với nhau rồi sao?

"Ai da~ "

Các bạn học càng nghĩ càng tức giận, khó chịu!

Đồng dạng cũng là người! Cũng đều là 18 tuổi!

Người dựa vào cái gì mà lại ưu tú như vậy?

Học sinh mới này rốt cuộc là thân tiên phương nào?

Lại nhìn La Thiên Tường ở bên cạnh, mặt đều tức tới xanh!

Trên đường về nhà, đi ngang qua một cửa hàng điện thoại.

Giang Nam liền tiến vào!

Hạ Dao: "Tối chỗ này làm gì? Muốn đổi điện thoại di động sao?"

Giang Nam vẻ mặt đau khổ: "Đổi cái gì mà đổi! Sửa lại!"

Anh trai kỹ thuật mang theo kính mắt, lập tức lấy lại tinh thần, sững sờ nhìn Giang Nam.

"Con mẹ nó! Người anh em người khá lắm! Đây là cos mẫn nam trong vụ nổ hạt nhân sao? Hoa văn áo sơmi đều giống nhau!"

"Ta nói với người! Mấy chỗ khác đều giống y! Chỉ là mặt mũi này của người còn chưa đủ đen!"

Giang Nam sững sờ: "Cái gì mà mẫn nam vụ nổ hạt nhân?"

Hạ Dao: "Người không biết sao? Trên Weibo đã truyền âm lên! Có một mẫn nam, ngành kháng vụ nổ hạt nhân không chết, từ trung tâm vụ nổ lao ra ngoài!"

Chung Ánh Tuyết: "Đây là video, người xem . . ."

Giang Nam vừa xem, mồ hôi lạnh lập tức liền chảy xuống!

Mẹ kiếp!

Ai con mẹ nó truyền lên mạng?

Này chẳng phải đang hố lão tử sao?

Phía dưới bình luận.

"Là vị đạo hữu phương nào đang độ kiếp?"

"Nhìn tu vi này, hẳn là đã Nguyên Anh kỳ rồi a?"

"Cái rắm! Ít nhất phải Hóa Thần!"

"Dùng sức người đấu với vũ khí hạt nhân? Thời đại của vũ khí hạt nhân sắp xuống dốc rồi sao?"

"Con mẹ nó? Sao ta nhìn cứ thấy giống Nam thần? @Nam thần!"

"@Nam thần, tìm được anh em ruột khác cha khác mẹ của người rồi!"

"@Nam thần . . ."

Giang Nam nuốt nước bọt, con mắt của đám fan hâm mộ nhà mình tinh tường tới vậy sao?

"Cái này có gì đáng xem! Sửa điện thoại trước đã!"

Chung Ánh Tuyết cười nhạt, nhìn dáng vẻ của Giang Nam có vẻ thật sự không biết!

Cũng đúng!

Sao có thể là Giang Nam!

Anh trai kỹ thuật mở ra điện thoại một nhìn: "Con mẹ nó! Người anh em, bo mạch chủ điện thoại di động này của người chính là tổn thương cấp bậc chiến tranh a, xung điện từ bị nổ tung a?"

"Có thể sywar không?"

"2500!"

Giang Nam cắn răng: "Sửa!"

Hạ Dao: "Đổi một cái khác, thêm một chút nữa là đủ mua cái mới rồi!"

"Sửa!"

Giang Nam ngược lại cũng muốn đổi!

Thế nhưng nghèo oa!

Trong lòng là 100 lời chửi rửa chạy tới chạy lui!

Con hàng hệ thống chuyên hố người!

Vải bày hàng xác thực chặn được vụ nổ hạt nhân!

Thế nhưng sau đó trong đầu liền xuất hiện tin tức!

[Giá trị chống đỡ sát thương cho ký chủ quá tải]

[Hiện tại phí quầy hàng không đủ]

[Dự chi 4000 vạn phí quầy hàng bù đắp tổn hại]

[Mời chủ sắp kịp thời giao nộp phí quầy hàng]

Không chỉ như vậy!

1000 vạn phí hành động mà Sơn Miêu đưa cho Giang Nam!

Cũng bị hệ thống trực tiếp khấu trừ!

Cho nên, trước mắt Giang Nam đang mắc nợ 3000 vạn!

Túi sạch trơn!

Hắn càng hạ quyết tâm điên cuồng bán hàng trả tiền, bằng không thì thời gian này không sống nổi oa!

Anh trai kỹ thuật: "Được rồi! Ngày mai tới lấy!"

...

Một đường trở lại biệt thự, Giang Nam không kịp chờ đợi vọt vào tắm.

Liền gọi hai người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tới phòng khách!

"Chuẩn bị hai phần qua cho các người a!"

Hạ Dao mang về mặt hứng phấn: "Bảo bối gì?"

"Nếu lại là quần lót, xem ta thu thập người như thế nào!"

Con mắt Chung Ánh Tuyết óng ánh: "Là loại quả lần trước?"

Nhìn ánh mắt chờ mong của hai người bọn họ, Giang Nam cứ có loại cảm giác giác mình đang ăn vụng.

"A ~ "

"Một người một viên!"

Hai người sững sờ, đây là Linh Châu?

Lấy tới xem lý một phen, không khỏi hít một hơi khí lạnh!

"Tê ~ Linh Châu cấp Hoàng Kim?"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Linh Châu của Tam Nhân Tuyết Điều, Linh kỹ Ngân Ảnh! Cho đại Diệt Lang!"

"Một cái kia là Diệt Hải của Diễm Hỏa Sư Vương! Cho tiểu Tuyết!"

Hạ Dao ngây dại: "Ngân Ảnh? Thế mà lại là Ngân Ảnh!"

"Nha ha ha! Tiểu Nam! Ta quả thực yêu người chết mất oa!"

Hạ Dao liền xông lên, bưng lấy gương mặt Giang Nam mãnh liệt gặm!

Giang Nam mang về mặt kinh khủng: !!!

Uy uy uy!

Tất cả đều là nước miếng oa!

Chung Ánh Tuyết cũng kích động tới mức khuôn mặt đỏ bừng!

Linh Châu cấp Hoàng Kim vốn cực kỳ dặt dỏ!

Có tiền cũng mua không được, chớ đừng nhắc tới loại thích hợp bản thân!

Diệt Hải đối với Chung Ánh Tuyết mang hệ hỏa mà nói, nhất định chính là thần kỹ trong mơ!

Mỗi lần phát động chắc chắn vô cùng bùng nổ!

Mà Hạ Dao lại là cận chiến, tốc độ chính là tất cả!

Không có gì thích hợp với cô hơn Ngân Ảnh! Sao có thể không hưng phấn chứ?

"Tiểu Nam, Linh Châu này người kiếm đâu ra?"

"Sẽ không phải thực sự được tiểu tử tỷ tỷ tinh hệ bán nhân mã cho đó chứ?"

Hạ Dao: "Chắc chắc chắc, vì hai chúng ta mà bán sắc, thực sự vất vả người rồi!"

Giang Nam: ? ? ?

"Ta nhờ vào! Không muốn thì trả ta!"

"Không trả. . . Hắc hắc, người tới bắt ta nha?"

"Người bắt ta!"

"Nếu như người bắt được ta! Ta liền cho người . . ."

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy: "Hắc hắc hắc!"

(„ಡೞಡ„)

Hạ Dao: ? ? ?

. . .

Chương 185 -

Đêm khuya, anh trai kỹ thuật của cửa hàng điện thoại lấy kính mắt xuống, dụi dụi con mắt.

"Hừm . . . 2500 đồng này thật không dễ kiếm a!"

"Cuối cùng cũng sửa xong!"

Thế là hẳn khởi động máy chuẩn bị kiểm tra công năng.

Ừm, tất cả đều bình thường.

Sau đó anh trai này đảo tròn mắt một vòng, vẻ mặt đê tiện.

"Hắc hắc hắc, để ta xem thư người tồn trữ những loại video gì?"

"Kho tư liệu học tập của ta cũng nên bổ sung rồi!"

Mở album ảnh trong điện thoại di động lên, chỉ có hai video.

Anh trai: ? ? ?

"Người con mẹ nó còn là đàn ông hay không?"

"Trong điện thoại di động không có chút video 18+ nào sao?"

[Giá trị oán khí từ Vương Lập Giai + 999]

Nhưng vẫn mở ra một cái video trong đó!

"Con mẹ nó! Cái này là tôn đại thần nào! Dám đi nặng ngay cả trong thang máy? Lợi hại!"

"Oe! Thật muốn mù mắt!"

Vội vàng thoát ra ngoài, lại ấn mở video tiếp theo.

Sau đó hần ngậy đại, trợn to mắt xem video, kích động hai mắt đỏ bừng!

"Con mẹ nó! Con mẹ nó! Ta lời to rồi!"

"Người anh em này thế mà lại là nhân vật chính? Ta con mẹ nó!"

Hắn rối cuộc biết vì sao điện thoại Giang Nam lại hỏng thành cái dạng này!

Tay anh trai này đều run rẩy, vội vàng chuyển video đến điện thoại di động của mình lên!

"Hắc hắc! Lúc này lão tử cũng muốn được hot một lần! Fan của ta ới mau tới đây!"

Sau đó anh trai nayg liền mở weibo, tải video lên!

Nửa giờ sau!

Weibo . . .

Bùng nổ!

Giang Nam tắm rửa xong, thư giãn thoải mái nằm trên giường đang chuẩn bị đi ngủ!

"Ất xì hơi... ~ "

Vuốt vuốt cái mũi.

Ùm, sắp vào thu rồi sao?

Ngày mai thức dậy, lại là một ngày tốt đẹp đâu!

...

Đêm khuya, anh trai kỹ thuật của cửa hàng điện thoại rốt cuộc đã xong hết công việc, đồng dạng về tới trên giường!

Nhìn thoáng qua tin tức weibo 99+, không khỏi cười hắc hắc đầy vui vẻ!

Trước hết không xem, sáng mai dậy sớm xem thử đến cùng có thể thêm được bao nhiêu người hâm mộ!

Sau đó liền mỹ mãn tiến vào mộng tưởng!

Ba giờ sáng!

"Ầm!"

Cửa phòng bị một cước đá văng, âm thanh to lớn dọa cho anh trai giật mình một cái, về mặt kinh ngạc!

Kết quả một đám quân đoàn Âm Dạ súng ống đầy đủ mang theo mặt nạ xông tới!

"Vương Lập Giai?"

"A? Chuyện . . . gì?"

"Đánh cho bất tỉnh! Đóng gói! Mang đi!"

Vương Lập Giai: ? ? ?

...

Sáng sớm hôm sau.

Hạ Dao mơ mơ màng màng nhận điện thoại: "Àn? Tiểu Ngư? Chuyện gì?"

Ngư Thanh Thanh kích động nói: "Nam thần a! Nam thần a?"

Thực sự là hần oa! Soái chết ta rồi oa, từ hôm nay ta chính là fan cứng của hần!"

Hạ Dao: ? ? ?

"Cái gì mà thực sự là hần?"

"Mau xem weibo oa! Ta gửi cho người!"

Hạ Dao mang theo vẻ mặt ngơ ngác mở weibo!

Chung Ánh Tuyết đang lau tóc bước ra khỏi nhà tắm.

"Lại nằm ỳ, sắp trễ rồi . . ."

Hạ Dao: "Má ơi! Tiểu Tuyết người xem!"

Top 1 hotsearch Weibo!

Lượt xem 1.7 triệu lần!

Weibo chính thức:

Tiêu đề: Sự kiện vụ nổ hạt nhân ở trấn Voyny! Chân thân mãnh nhân vụ nổ hạt nhân đã lộ ra ánh sáng! Quân hồn Hoa Hạ! Anh hùng không chết!

Hai người trực tiếp nhấn mở video ra.

Video bắt đầu.

Giang Nam mỉm cười xán lạn đứng ở đỉnh máy bay, dưới nách kẹp lấy bom hạt nhân còn ba phút là phát nổ.

Tiếng gió rít gào.

Hai người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao mở to hai mắt nhìn!

Giang Nam?

Vậy mà thực sự là Giang Nam!

"Ladies and gentlemen!"

. . .

"Đợi lát nữa ta chuẩn bị đốt pháo!"

"Khi còn bé không có tiền mua pháo đốt!"

"Không nghĩ tới hôm nay lại được trải nghiệm lợi pháo lớn tới vậy!"

"Đáng giá tưởng niệm một lần!"

Hai người lập tức cả người nổi da gà lên!

Cái người đang ôm bom hạt nhân trên trời kia vậy mà thực sự là Giang Nam!

Đi đốt pháo?

Đó là bom hạt nhân a!

Trong video Giang Nam ôm bom hạt nhân điên cuồng thuần di!

Tất cả đều là tiếng gió!

Chỉ có thể nhìn thấy bom hạt nhân không ngừng giảm bớt thời gian đếm ngược, còn có sườn mặt đầy kiên định của Giang Nam!

Quả thực soái nổ!

Ngay sau đó, bom hạt nhân bạo nổ!

Bầu trời một mảng trắng muốt, ánh lửa khủng bố chiếu sáng cả mảnh trời không!

Rung động!

Sự rung động không gì sánh kịp!

Hai người triệt để ngây dại, Giang Nam vậy mà thật sự chạy tới Voyny?

Trách không được hấn trông chặt vật như vậy!

Ấn mở bình luận.

"Lẽ loi một mình ôm bom hạt nhân chịu chết! Cứu vớt mấy trăm ngàn người trăn Voyny sao? Hoa Hạ lợi hại! Quân đoàn Âm Dạ lợi hại! Nam thần trâu bò!"

"Yêu chết mất! Anh hùng không chết!"

"Hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ! Kiêu ngạo của Hoa Hạ a!"

"Ta mẹ nó đã nói là hấn mà! @Nam thần!"

"A a! Ta muốn sinh nhãi con cho hấn!"

"Giang Thành bày hàng vỉa hè ở chợ đêm! Điểm bom hạt nhân tại trăn Voyny Nước Nga? Con mẹ nó! Chủ quầy hàng vỉa hè mạnh nhất trong lịch sử!"

"Giang đầu sắt mở sạp hàng bồ gạch! Mãnh nam Giang đại pháo vụ nổ hạt nhân!"

Tiểu Đường Đường: "Nam thần! Soái nổ!"

Hệ Tam Giác: "Nam ca lợi hại!"

Tiểu Ngư: "Fan cứng tới đây! Sườn mặt đẹp trai muốn xỉu!"

...

Chương 186 -

Phải nói là một chuỗi bình luận vô cùng dài, đoán chừng kéo cả một ngày cũng không nhìn thấy điểm cuối!

Hai người liếc nhau, trong lòng thật sự không thể bình tĩnh!

Không đến nửa tháng, Giang Nam liền theo quân đoàn Âm Dạ chấp hành nhiệm vụ?

Còn là ở ngoại cảnh!

Cứu vớt mấy trăm ngàn người? Video làm chứng!

Chính thức công bố a!

Hai người đặng đặng đi tới gian phòng của Giang Nam.

"Tiểu Nam! Tỉnh oa! Đừng ngủ! Người hot rồi!"

"Chuyện lớn như vậy đều không nói cho chúng ta biết!"

Giang Nam từ trong mơ mơ màng màng tỉnh lại, vẻ mặt ngơ ngác.

"Hot cái gì? Có chuyện gì sao?"

Chung Ánh Tuyết đem điện thoại di động đưa tới.

Trên đầu Giang Nam lập tức rơi xuống mồ hôi lạnh!

Con mẹ nó!

Video trong điện thoại di động của ta thế nào lại lên weibo rồi?

Là anh trai sửa điện thoại kia sao?

Mẹ nó!

Mọi chuyện làm lớn như vậy! Sẽ không bị đưa ra tòa án quân sự đó chứ?

Hốc mắt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng: "Tiểu Nam! Quá nguy hiểm! Người suýt chút đã chết a!"

"Về sau đừng lại làm chuyện nguy hiểm như vậy có được hay không!"

"Ta thật vất vả mới tìm được người, ta sợ một ngày nào đó sẽ như vậy đánh mất người. . . Ta ô ô a . . ."

Chung Ánh Tuyết nói xong, nước mắt giống như là trân châu tản mát rơi xuống!

Hạ Dao nhìn mà lo lắng.

Giang Nam đều cảm thấy đau lòng, đi lên ôm chặt lấy Chung Ánh Tuyết, dịu dàng an ủi.

"Tiểu Tuyết không sợ, không phải ta đã trở lại rồi sao!"

"Ta cam đoan! Sẽ không lại có lần tiếp theo nữa!"

"Ngoan! Không khóc!"

"Ta có nắm chắc! Bằng không ta mới không đi đâu!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu nước nở.

Hạ Dao cũng không ngừng dỗ dành, hung hăng trừng mắt liếc Giang Nam.

"Tiểu Nam thối tha! Hừ hừ!"

Người thật sự quan tâm người, vĩnh viễn sẽ không quan tâm tới phong quang bên ngoài của người!

Người đó chỉ luôn nghĩ tới người ăn có ngon hay không, có ngủ được hay không!

Giang Nam cảm thấy ấm lòng!

Cuối cùng đã dành được Chung Ánh Tuyết rồi, lúc này hai người mới hào hứng nhắc tới, để Giang Nam kể một chút về nhiệm vụ ở trấn Voyny.

Vẻ mặt tò mò!

Giang Nam trực tiếp bị dọa sợ, chỗ nào còn dám nói?

Mượn điện thoại Chung Ánh Tuyết gọi cho Sơn Miêu!

"Uy . . . chị Sơn Miêu, chuyện video kia ~ "

Giọng điệu Giang Nam khép nép, giống như đứa nhỏ phạm sai lầm.

"Ừm, người không cần phải để ý đến! Kẻ phát video đã bị bắt được! Người thì lại rất hot!"

Giang Nam vò đầu: "Hắc hắc . . ."

"Chuyện này đã được làm rõ với chính phủ! Rất nhanh sẽ bị đè xuống! Người không cần lo lắng! Lỗi sai không nằm ở người!"

"Tổng thể mà nói, ảnh hưởng tích cực vượt qua ảnh hưởng tiêu cực!"

"Hoa Hạ, cần anh hùng!"

"Chỉ là, dị năng không gian của người đã triệt để bại lộ trong tầm mắt tất cả mọi người, phải cẩn thận với người của nước khác,

hoặc là hạ người lòng mang ý đồ xấu muốn gây bất lợi cho người!"

"Có muốn phái người bảo hộ người không?"

Giang Nam vội vàng từ chối: "Không cần không cần!"

Bảo hộ?

Cái kia chẳng phải chính là giám thị sao?

Giang Nam mới không cần!

"Được rồi. . . Cố gắng huấn luyện đám học sinh, nào có Linh Châu ta sẽ phái người đưa cho người!"

"Bên này người tạm thời không cần tới, tránh đầu sóng ngọn gió!"

"Được rồi!"

Cúp điện thoại, Giang Nam cảm thấy an tâm.

"Đi thôi, đi học!"

. . .

Kết quả chính là ba người đến muộn!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao vội vàng chạy tới phòng học, mà Giang Nam thì lại phát hiện, giờ phút này đám tân sinh năm đầu đã chỉnh xếp hàng thành đội ngũ!

Chín vị quân Âm Dạ đang giám sát tư thế quân đội của bọn họ!

Giang Nam vừa đến!

Chỉ một thoáng, từng ánh mắt nóng bỏng của những học sinh mới liền rơi vào trên người Giang Nam!

Mặt mũi tràn đầy chờ mong!

Cho tới bây giờ bọn họ đều không thể tin được!

Vị trước mắt này, chính là mãnh nhân vụ nổ hạt nhân Voyny!

Quân Âm Dạ: "Nam thần? Nói hai câu?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng lắc đầu!

Những học sinh mới đều mang vẻ amwtj thất lạc, vốn cho rằng Giang Nam sẽ dạy dỗ bản lãnh, tuyệt chiêu gì đó!

Kết quả vẫn không trốn thoát hạng mục kinh khủng nhất kỳ huấn luyện quân sự!

Đứng thế nghiêm!

Sau một tiếng, chân những học sinh mới đều đứng mỗi!

Mặt trời chói chang trên đỉnh đầu! Nguyên một đám nóng không chịu nổi!

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Toàn thể nghe lệnh!"

Những học sinh mới mang vẻ mặt kích động!

Là sắp được nghỉ ngơi sao?

Hay là muốn dạy cho chúng ta chiến đấu?

"Ân . . . Chuyển sang bên phải!"

Những học sinh mới:. . .

Lại qua một tiếng!

Giang Nam: "Toàn thể nghe lệnh! Chuyển sang bên phải!"

Những học sinh mới: ? ? ?

Sau một tiếng!

"Toàn thể nghe lệnh! Chuyển về phía sau!"

Những học sinh mới thật sự không nhìn được!

Cái này con mẹ nó, một cả buổi trưa! Chỉ toàn đi vòng quanh?

Rốt cuộc có người nhìn không được hỏi: "Giang giáo quan! Vì sao lại muốn chúng ta đổi chỗ tới lui!"

Những học sinh còn lại cũng cùng thắc mắc.

Giang Nam nghiêm mặt: "Ta đây là muốn tốt cho các người oa!"

Học sinh mới sững sờ: "Vì muốn tốt cho chúng ta?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Vì giúp cho các người phơi nắng đều đều một chút!"

"Không đến mang khuôn mặt âm dương!"

Những học sinh mới: ! ! !

What the fuck?

Vì để cho bọn ta phơi nắng đều đều một chút?

Má ơi!

Người nghe thử đây còn là tiếng người sao?

Người coi chúng ta là xiên nướng à! Còn phải trở mặt để nướng?

Người sẽ không định lại rắc thêm cái gì đó chứ?

[Giá trị oán khí từ Mã Thanh Phong + 666]

[Giá trị oán khí từ Hứa Sinh + 999]

[Giá trị oán khí từ Tôn Khả Dương + 999]

[Giá trị oán khí từ . . .]

"Ai hắc hắc ~ "

Chị Sơn Miêu!

Ta quả thực yêu chết người rồi!

Công việc huấn luyện viên này quả thực sướng muốn chết !

Chương 187 -

Lần này mà còn không thừa cơ kiếm một đợt giá trị oán khí lớn, Giang Nam này còn là người được sao?

Tâm lý đám học sinh mới lập tức sụp đổ!

Giang Nam là ma quỷ oa!

Phơi nắng đều?

Qua một ngày chẳng phải toàn thân đều biến thành màu nước tương sao?

Khuya về nhà!

Các bà mẹ mở cửa tuyệt đối sẽ mất tối sầm lại!

Giờ phút này, dù Giang Nam đang mang trên người thanh danh mãnh nhân vụ nổ hạt nhân Giang Đại Pháo, cũng không ép được oán khí trong lòng bọn họ!

Những tiểu nữ sinh đang là fan của Giang Nam, lập tức phản chuyển anti!

Hừ hừ!

Nhưng mà trộm liếc nhìn vẫn rất soái nha. . .

Nhìn những học sinh mới đứng nghiêm, trong lòng Giang Nam phải gọi là thoải mái!

Mở không gian dị độ rồi móc nửa quả dưa hấu ra, cầm thìa đứng ở trước đội ngũ.

Đào ra một khối!

"Có muốn ăn hay không?"

Tân sinh nuốt nước bọt: "Báo cáo Giang giáo quan! Muốn!"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Há mồm!"

Tân sinh: "A ~ "

Các bạn học bên cạnh đều ném qua ánh mắt hâm mộ.

Giang Nam cũng không ma quỷ đến mức như vậy nha.

Còn cho ăn dưa hấu nữa sao?

"Con mẹ nó! Người mơ mộng cái gì chứ?"

"Giáo viên tiểu học không dạy người, không thể tùy tiện ăn đồ mà người lạ cho sao?"

"Ngửi chút mùi vị là được rồi!"

Nói xong hắn liền nhét dưa hấu vào trong miệng!

Những học sinh mới: ! ! !

Mẹ kiếp!

Có ai lại ức hiếp người tới như vậy không a!

[Giá trị oán khí từ Lưu Đào + 1000!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

Giang Nam vui vẻ cười hắc hắc, đi đến phía trước vị tân sinh kế tiếp.

Cô bé này tết tóc đuôi ngựa, một đầu đầy mồ hôi nóng, đáng

người nhỏ nhắn xinh xắn, mặt mũi tràn đầy đáng yêu!

Giang Nam nhìn chăm chăm hồi lâu, khiến cô bé đều đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng không dám loạn động.

"Ân! Cơ ngực luyện không sai, thưởng một miếng dưa hấu!"

Mặt cô bé càng đỏ hơn, nhìn dưa hấu khát không chịu được, thế nhưng thìa vừa mới bị Giang Nam dùng qua!

Nếu mình ăn, chẳng phải là gián tiếp hôn môi sao?

Ai nha! Mặc kệ! Dù sao hân soái như vậy!

Cô vẫn là há mồm, Giang Nam nhét dưa hấu vào trong miệng cô.

Hắc hắc, thật ngọt!

"Thấy không? Nên noi gương vị nữ đồng học này biết không? Tranh thủ sớm ngày có được cơ ngực cường tráng!"

Những học sinh mới: ! ! !

Trực tiếp bùng nổ!

Người dám gọi cái này là cơ ngực?

Các cô gái sắp điên rồi!

Đây là thứ nói luyện lớn là có thể luyện lớn được sao?

Không phải nói sờ sờ lớn sao?

Nhóm nam đồng chí thì đỏ ngầu cả mắt!

Chúng ta con mẹ nó cũng muốn luyện lớn oa!

Mặt sinh lý và mặt tâm lý đều không cho phép oa!

Giờ khắc này, nỗi đau thân thể của bọn họ còn lâu mới mãnh liệt bằng tâm hồn!

Giang giáo quan này quả thực có độc oa! Diên cuồng trát tâm!

[Giá trị oán khí đến từ Đường Quả +888!]

[Giá trị oán khí đến từ . . .]

Một buổi sáng, giá trị oán khí liền chưa từng một lần dừng lại!

Nhanh chóng cố gắng giá trị oán khí đủ năm lần rút thăm 10 lần liên tiếp cho Giang Nam!

Giang Nam vì cảm ơn bọn họ đã cố gắng, dứt mỗi một bạn học nữ một miếng dưa hấu!

Thế là giá trị oán khí các bạn học nam càng mãnh liệt!

Lưu Đào cắn răng: "Giang giáo quan! Chúng ta có thể đánh người một trận sao?"

Giang Nam nhướng mày: "Ồ hô? Đánh như thế nào?"

Lưu Đào: "Solo!"

"Chấp luôn 1000 người các người!"

Giang Nam nhếch miệng cười!

"Ta biết các người không phục! Thế nhưng không chế cảm xúc, là thứ mà mỗi cá nhân đều cần học tập!"

"Phần nộ khiến người ta mạnh mẽ! Nhưng tương tự cũng sẽ khiến người ta mất lý trí!"

"Muốn đấu thì được thôi!"

"Ta không dùng tới dị năng! Các người thì tùy! Đánh ngã được

ta! Ngày mai các người không cần tới nữa!"

"Nghỉ định kỳ! Ta quyết định!"

Lời này vừa nói ra!

Những học sinh mới không khỏi kinh hô một trận!

Thật sự cho đấu?

Còn cho nghỉ định kỳ?

Quân Ám Dạ ở bên cạnh nhìn qua những học sinh mới vào đời này, không khỏi lộ ra ánh mắt thương hại.

Đấu với Giang Nam?

Vị này, ngay cả Sơn Miêu am hiểu kỹ xảo cận chiến đều không làm gì được!

Những học sinh mới đỏ mắt!

Cái này con mẹ nó còn chờ cái gì nữa?

Bọn ta nhiều người như vậy chẳng lẽ không đánh ngã được mình người?

Bọn họ đều trở nên điên cuồng!

Nguyên một đám rống giận vọt tới hướng Giang Nam.

Có chút người đã thả ra dị năng, cái gì mà quả cầu lửa, bi thép! Thủy pháo không ngừng đi lên chào hỏi!

Giang Nam nhếch miệng lên. một đường cong gian tà nở rộ!

"Các tiểu khả ái! Chờ một lúc cũng đừng khóc nhè!"

Nói xong cơ thể vọt mạnh, đâm thẳng đầu vào đám người!

Nhắc chân lên liền đạp!

Lưu Đào xông lên đầu tiên đã bị một cước của Giang Nam đạp bay!

Đạp ngã một mảnh.

Thân thể của Giang Nam ở trong đám người giống như cá bơi lội, xuất thủ nhanh như sét đánh!

Bả vai, đầu gối, khuỷu tay, thậm chí đầu đều trở thành vũ khí tấn công địch.

Phạm là cận thân, thời gian nháy mắt liền sẽ bị đánh ngã!

Liền xem như dùng dị năng, cũng cần bản không cách nào đụng phải Giang Nam!

Chương 188 -

Khiến cho người cảm thấy kinh hãi nhất là!

Giang Nam còn đang dùng một tay để ôm nửa cái dưa hấu, một tay khác cầm thìa!

Rảnh rồi còn nhét dưa hấu vào trong miệng!

Không tới 5 phút, trên mặt đất là một đống người nằm bẹp.

Lưu Đào kinh hãi!

Những học sinh mới điên rồi!

Đây là loại thực lực kinh khủng gì vậy?

Một người không cần dị năng cũng có thể mạnh mẽ như vậy?

Cái này căn bản không phải một cái cấp bậc được chứ?

Lưu Đào ôm bụng cắn răng gầm thét: "Lên cho ta! Ta không tin không đánh ngã được hắn!"

...

Trong phòng học, nghỉ giữa giờ.

Có người hô lên: "Con mẹ nó! Chuyện gì đang xảy ra trên bãi tập vậy?"

Chỉ một thoáng bên cửa sổ đã bu đầy người, thăm dò xem thử!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao cũng tò mò nhìn sang.

Chỉ thấy Giang Nam đang loạn chiến với 1000 người!

Hai người không khỏi tối sầm mặt, tên này lại làm ra chuyện oán trời trách đất gì sao?

Khiến cho cả sân phần nộ?

Nhìn chung lịch sử huấn luyện quân sự của Linh Võ Tùng Giang, cho tới bây giờ cũng chưa từng náo nhiệt được như vậy!

"Cái tên Giang Nam mới tới này cũng quá mạnh rồi a? Không hổ là mãnh nhân đốt bom hạt nhân ở Voyny!"

"So với vụ nổ hạt nhân a! Đây đều chỉ là chuyện nhỏ!"

"Ta đã xem qua video! Thật sự quá nghịch thiên! Nếu là ta thì ta cũng không dừng khí này!"

"Người cũng phải có cơ hội trước đã, quân đoàn Âm Dạ là nơi mà ai cũng đều có thể gia nhập sao?"

"Lợi hại xỉu! Nam thần căn bản không dùng tới dị năng!"

"Còn mẹ nó ăn dưa hấu? Con mẹ nó!"

"Soái chết rồi ta! Có cần phải tiêu sái tới vậy hay không!"

"Hắc hắc, ta thế nhưng đã nghe nói Nam thần đến Linh Võ Tùng Giang của chúng ta! Là vì muốn gia nhập đội ngũ Diệt Lang!"

"Con mẹ nó? La thiếu cùng Hàn Thành kia. . ."

Trong phòng học, âm thanh đột nhiên nhỏ lại vài phần!

Chỉ thấy La Thiên Tường đứng ở một bên, sắc mặt âm trầm như nước!

"Có gì có thể nhìn? Học sinh mới vào tất cả đều là cấp Hắc

Thiết, có cái cái rắm thực lực gì?"

"Cận bã chỉ biết ức hiếp tân sinh! Rác rưởi! Ta lên ta cũng làm được!"

Hạ Dao liền đáp trả: "U a? La thiếu lại có được thực lực vậy sao? Người không dùng tới dị năng, không dùng hai tay, đấu thử một người ta xem?"

"Được sao? Ta thấy người chỉ giỏi mồm mép thì có!"

La Thiên Tường nở nụ cười lạnh lùng: "Ta không cần phải chứng minh thực lực của mình với bất kỳ ai!"

Chung Ánh Tuyết lạnh nhạt nói: "Ta đã xin phép hiệu trưởng, Tiểu Dao và ta sẽ cùng Giang Nam cùng Ngô Lương tạo thành đội ngũ mới!"

La Thiên Tường cảnh báo: "Người đừng mơ tưởng! Đánh không thắng ta và Hàn Thành, hiệu trưởng dám thả người thử xem!"

Ngô Lương bóp bóp nắm tay, cười gằn nói: "Đại đao của ta sớm đã đói khát khó nhịn!"

Hàn Thành ngồi ở vị trí trước, thân hình cao lớn, thân cao một mét tám, cơ bắp căng đầy!

Đầu đỉnh sáng sủa, khoe môi còn có một vết sẹo!

"Nhãi con miệng còn hôi sữa! Người sẽ hối hận! Ngày mai người sẽ chết cực kỳ thảm!"

Trong phòng học, nguyên một đám bạn học đều mang vẻ mặt hứng phấn, không nghĩ học sinh mới vừa tới đã diễn ra một màn kịch liệt như vậy!

La Thiên Tường muốn chơi Giang Nam?

Ngô lượng muốn làm Hàn Thành?

La Thiên Tường cùng Hàn Thành có tiếng cường đại!

La Thiên Tường lại càng vọt tới cấp Bạch Ngân!

Phóng mắt nhìn khắp cả nước! 19 tuổi Bạch Ngân chỉ đếm được trên đầu ngón tay!

Giang Nam chỉ mới là Thanh Đồng năm sao!

Cho dù là quân đoàn Âm Dạ, dù là mãnh nam vụ nổ hạt nhân, đó cũng là nhờ vào dị năng!

Thực lực tổng hợp thật sự không nhất định hơn được La Thiên Tường!

Lần này thật sự có chuyện hay để xem!

"Con. . . Con mẹ nó! Toàn bộ đều bị Giang Nam quật ngã!"

Tất cả mọi người trừng to mắt nhìn về phía thao trường!

Hơn 1000 người, toàn bộ nằm trên mặt đất!

Dưới ánh mặt trời, Giang Nam cười xán lạn!

Cả đám học sinh mới không khỏi nằm trên mặt đất hoài nghi nhân sinh!

Đây là loại kỹ xảo cận chiến khủng bố gì vậy?

Chỉ với thời gian ăn dưa hấu!

Hơn 1000 người liền toàn quân bị diệt?

Toàn bộ quá trình không dùng tới dị năng! Thậm chí hai tay đều không dùng!

Liền căn bản không phải cùng một cấp bậc!

Hắn là thần tiên phương nào?

Chẳng phải chỉ lớn hai tuổi so với chúng ta thôi sao, thế nào lại mạnh tới mức này!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng, ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn xem Lưu Đào đang ôm bụng.

Đem cái thìa đã đào sạch sẽ nửa cái vỏ dưa hấu bầu vào trên đầu hắn.

"Ân! Rất phù hợp!"

Lưu Đào: ! ! !

Phù hợp cái rắm oa!

Con mẹ nó còn lấy muỗng đặt lên đầu ta?

[Giá trị oán khí đến từ Lưu Đào + 1000!]

Giang Nam: "Có chơi có chịu! Đánh cũng đã đánh!"

"Kết quả đã có, hiện tại đều đứng lên chạy vòng sân cho ta!"

Cả một đám học sinh mới tuổi thân lôm côm đứng lên chạy vòng quanh thao trường nhi

Sau khi chạy được 9 vòng, cả một đám mệt đến mức đầu đầy mồ hôi!

Chương 189 -

"Nam thần! Chúng ta còn lại bao nhiêu vòng thì mới được nghỉ ngơi a?"

Giang Nam dựng thẳng lên một ngón tay!

Ánh mắt của cả đám học sinh mới để trở nên sáng rực!

Một vòng? Còn một vòng là có thể nghỉ ngơi sao?

Gia tốc!

Xông lên!

Chúng ta sắp được giải thoát rồi!

"Một mực chạy!"

"Phụt! ! !"

Những học sinh mới vừa nhấc chân tăng tốc nghe xong thì chân lảo nhão liền mềm!

Má ơi! Người này không phải là người!

Hắn mẹ nó là Diêm Vương a!

Giang Diêm Vương!

Quả thực muốn mạng người thật sao!

[Giá trị oán khí đến từ Lưu Đào +1000!]

[Giá trị oán khí đến từ Đường Quả +666!]

[Giá trị oán khí đến từ . . .]

. . .

Lúc thời gian nghỉ trưa, người trên bãi tập dần dần nhiều hơn!

Càng có không ít bạn học xem náo nhiệt!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao mang cho Giang Nam hai chai coca cola ướp lạnh!

Ngô Lương thì là đứng một bên bung dù cho Giang Nam!

Vừa nhìn liền khiens cho người ta đỏ mắt.

Càng có không ít đồng học tò mò về sự kiện vụ nổ hạt nhân ở Voyny, liền chạy tới hỏi thăm Giang Nam.

Có thể nói là nhân khí bạo rạp.

Mà đúng lúc này, La Thiên Tường mang theo vẻ mặt âm trầm, đẩy đám người ra!

Ném văn bản tài liệu trong tay vào mặt Giang Nam.

Giang Nam còn không có động, Ngô Lương đã tiến lên tiếp được!

La Thiên Tường lạnh nhạt nói: "Ta biết người đánh chú ý gì!"

"Vị trí của ta sẽ không để lại cho người! Người tìm hiệu trưởng cũng vô dụng! Tập đoàn La Thiên có cổ quyền ở Linh Võ Tùng Giang!"

"Người và Ngô Lương muốn cướp vị trí cũng được thôi!"

"Đánh bại ta và Hàn Thành! Ngày mai buổi sáng 8 giờ, thao trường!"

"Các người thắng, ta lẫn! Ta thắng! Mang theo tiểu đệ của người, lẫn ra khỏi Linh Võ Tùng Giang!"

"Người dám ký sao?"

Chỉ một thoáng, mùi thuốc súng giữa sân tràn ngập mùi phàn!

Một bên là La đại thiếu Tùng Giang Linh Võ, học viên thiên tài chiếm lấy bảng chiến lực 3 năm!

Một bên khác là Nam thần, nhân vật truyền kỳ mới xuất hiện! Giang Đại Pháo mãnh nam Vụ nổ hạt nhân!

Giang Nam thản nhiên nói: "Người có biết không? Ta có 100 loại phương pháp có thể chơi chết người!"

"Từ lúc đầu! Người đã không có tư cách đo sức với ta, ta càng không để người vào mắt! Dù là một giây!"

"Nếu người đã muốn chơi! Lão tử liền phụng bồi người chơi tới cùng!"

Nói xong liền ký vào văn bản!

La Thiên Tường hận ngứa răng ngứa lợi: "Đừng có cứng mềm cứng miệng, nếu không có ngày lại chết thế nào cũng không biết!"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Chị họ người đâu? Còn đang ở Giang Thành sao?"

La Thiên Tường trừng trừng mắt, lập tức liền bùng nổ!

"Người câm miệng cho lão tử!"

Không nói tới đơn hàng 1 tỷ đồng, hiện tại bởi vì chuyện này mà Vu Hưởng Nam đã tuyệt giao với La gia!

Vừa nhìn thấy mình liền muốn nôn!

"Nếu vẫn còn, người giúp ta nói với cô ấy! Ta cực kỳ ưa thích chị họ của người nha!"

"Ân . . . Thật nhu thuận~ "

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường +1000!]

Thật nhu thuận?

Ý người là sao?

La Thiên Tường mẹ nó trực tiếp bùng nổ!

Giang Nam! Người còn là người?

Đồng học xung quanh cũng ngây dại!

Sao?

Đây lại là ân oán tình cừu gì nữa?

Giang Nam còn cùng chị họ La Thiên Tường?

Chắc chắc chắc!

Duy chỉ có Hạ Dao cười trộm!

Giang Nam cũng quá hư rồi!

"Người con mẹ nó chờ đó! Người nhất định phải chết!"

La Thiên Tường tức run người, quay đầu bước đi!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Tiểu Nam! Người không nên đồng ý với hắn, thực lực của La Thiên Tường rất mạnh!"

Hạ Dao: "Không nói đùa, hơn nữa đã là Bạch Ngân nhất tinh!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Cảm thấy ta sẽ thất bại sao? Muốn đánh cược hay không?"

Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết mãnh liệt run rẩy, sau đó điên cuồng lắc đầu.

Giang Nam trầm tư, không được, đều học khôn cả rồi, xem ra cần phải đổi hướng đi khác!

"To con thì sao? Hàn Thành Thanh Đồng chín sao, người có nắm chắc không?"

Ngô Lương liếm môi một cái: "Mọi chuyện ta đều nắm trong tay!"

Giang Nam liếc mắt, Ngô Lương nói ra lời này, cứ có cảm giác sắp lật xe tới nơi!

Ngay sau đó móc ra bình dược thủy đại lực ném cho Ngô Lương.

"Về nhà uống! Ngày mai chơi hắc!"

Ngô Lương cười hắc hắc: "Cảm ơn Nam ca!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều thương hại nhìn Ngô Lương!

Ngày mai!

Gia hỏa này liền nói lời tạm biệt với tóc mình sao?

Đáng thương . . .

. . .

Sáng sớm hôm sau!

Thao trường đã kín người hết chỗ!

Các học sinh nhao nhao đến đây quan khán cuộc chiến, ngay cả học sinh năm đầu cũng bị kéo tới xem cuộc chiến!

Để cho bọn họ nhìn xem sự chênh lệch giữa bản thân và học trưởng năm ba!

Thậm chí còn có lão sư duy trì trật tự!

Hàn Thành đã đứng ở trong sân từ rất sớm! Hai năm đắm mang theo một đôi bao tay bốn ngón bằng đồng!

Trên bao tay phủ đầy gai nhọn sắc bén!

Mà Giang Nam, hoàn toàn không có giác ngộ của người sắp chiến!

Cùng Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ngồi ở trên khán đài, trong tay mỗi người ôm một thùng bắp rang!

Xem người mất trợn trắng.

"To con sao còn chưa tới?"

"Đội lát nữa bắp rang của ta đều sắp ăn xong!"

Chương 190 -

Hạ Dao đầy mắt chờ mong: "Ta đã chờ không nổi muốn được nhìn thấy Ngô Lương!"

Đúng lúc này, Ngô Lương đến rồi!

Đám người không khỏi vang lên một trận kinh hô!

Chỉ thấy hần cỡi trần, vai khiêng một thanh trảm mã đao dài 2 mét bước vào giữa sân!

Cơ bắp tựa như được đao khắc rìu đục, còn có cái đầu trọc sáng loáng rất có cảm giác kích thích thị giác!

"Con mẹ nó! Trảm mã đao? Người anh em này đủ hung ác!"

"Đầu trọc thật sáng! Quả thực chói mù mắt chó của ta a!"

Ồn ào tiếng nghị luận vang lên, Ngô Lương lấy đối mắt thâm quầng nhìn về phía Giang Nam!

[Giá trị oán khí đến từ Ngô Lương + 1000!]

Đại lực đúng là mãnh liệt!

Tổ chất thân thể được tăng cường gấp mười lần!

Thế nhưng không có người nói cho ta biết sẽ trọc oa!

Buổi tối hôm qua Ngô Lương dành cả một đêm gọi gương không ngủ!

Càng nhìn cái đầu mình càng thấy giống bóng đèn!

Nam thần! Người còn có thể lại hồ hơn nữa sao?

Giang Nam đứng dậy hô to: "Ngô Lương! Tin tưởng mình!"

"Người biến trọc! Cũng mạnh lên! Phải thắng!"

Ngô Lương: ! ! !

Linh khí quanh thân Hàn Thành mãnh liệt, hấn híp mắt nói:
"Bắt đầu?"

Ngô Lương hất trăm mã đao lên, rầm một tiếng đập xuống đất.

Cường hống nói: "Chiến!"

Khí thế kinh người!

Chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng, quần áo bị nứt vỡ! Ngô Lương không giữ lại chút nào, hoàn toàn hóa thú!

Hóa thành gấu đen thân cao 4 mét! Ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét!

Hàn Thành kinh hãi!

Ba người Giang Nam cũng cương cứng ngay tại chỗ!

Toàn thể học sinh mở to hai mắt nhìn!

Cái này con mẹ nó ! ! !

Cái quỷ gì nha!

Chỉ thấy một con gấu đen cao 4 mét đứng ở trong sân, cầm trong tay trăm mã đao!

Vốn phải là sự tồn tại bá khí!

Thế nhưng mà!

Thế nhưng mà đỉnh đầu của con gấu đen này, không có lông oa!

Đầu gấu tròn xoe, trên đỉnh đầu không có dù chỉ một cọng lông!

Ánh sáng bóng loáng lóe lên, phản xạ ánh mặt trời!

Nhưng nơi khác thì rậm rạp lông gấu!

Cái này . . . Cái này con mẹ nó thế mà lại là phong cách Địa Trung Hải * a!

phong cách Địa Trung Hải

(*): Là kiểu tóc hói giữa đỉnh đầu, xung quanh thì vẫn còn tóc.

(*): Là kiểu tóc hói giữa đỉnh đầu, xung quanh thì vẫn còn tóc.

Gấu đen cũng có thể hói đầu?

Cái này còn chưa là gì!

Người con mẹ nó còn mặc quần lót tam giác, người thật sự nghiêm túc sao?

Sọc trắng xanh? Phía sau cái mông còn có đồ họa thiếu nữ Hatsune Miku *!

Hatsune Miku

(*): một thần tượng ảo của Nhật Bản .

một thần tượng ảo của Nhật Bản

Tay cầm hai gốc hành tây?

Lát nữa người dùng trăm mả đao để mua một bản hành ca chúng ta đều tin!

Ánh mắt Hàn Thành đã chuyển từ khinh thường sang kinh hãi!

Không khỏi lui lại hai bước!

Người này, là đồ biến thái sao?

Ngô Lương cười dữ tợn một tiếng!

Đàn ông! Khí thế nhất định phải đặt đúng chỗ!

Nhìn đi!

Cái tên kém cỏi này!

Bị bá khí của ta kinh động rồi sao?

Ngô Lương căn bản không ý thức được vấn đề nằm ở bản thân!

Chung Ánh Tuyết nén cười, ghen tới mức khuôn mặt đỏ bừng!

Hạ Dao điên cuồng lay động Giang Nam, cười như điên!

Giang Nam cũng ngơ người tại chỗ!

Con mẹ nó!

Dược thủy đại lực mạnh tới như vậy sao?

Cứ nghĩ đầu trọc là đã hết mức!

Kết quả biến thành gấu đen mà đầu cũng không mọc lông?

Cái này . . .

Cái này con mẹ nó không biết nên tìm ai để nói lý!

Cũng không phải ta cố ý muốn gài bẫy người!

Là thế sự khó lường!

Thật sự trọc!

Trọc không còn gì trọc hơn!

Bên dưới thì mặc tam giác nhỏ sọc trắng xanh, trên đầu thì là gấu đen hói Địa Trung Hải?

Bá khí? Con mẹ nó~

Cái này mẹ nó quả thực cay mù con mắt!

Đám người lập tức bùng nổ!

"Cái này con mẹ nó là cái gì oa! Chủng loại gấu đen gì vậy? Gấu hói sao?"

"Một con gấu mặc sọc trắng xanh? Có lầm hay không a, người trả lại mộng tưởng hóa thú cho ta!"

"Còn mẹ nó đồ họa Miku?!"

"Còn chưa chiến! Hàn Thành đều bị dọa cho xanh mặt!"

"Đoán chừng là sợ bị Ngô Lương đè xuống đất tàn phá oa!"

"Con mẹ nó! Có ai biết Ngô Lương mặc quần lót làm từ chất liệu gì không?"

"Đúng vậy a! Hóa thành gấu đen cao bốn mét mà không bị căng rách?"

"Thật muốn a! Cho tới bây giờ ta vẫn không dám hoàn toàn hóa thú!"

Giang Nam nghe xong!

Chuyện làm ăn tới rồi!

Giữa sân, hai người đang muốn đánh, chỉ thấy Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, một cước giẫm ở trên lan can!

Căng giọng bạo quát: "Thấy không!"

"Quần lót mà bạn học Ngô Lương đang mặc! Chính là quần lót hiệu Hulk!"

"Mặc không hỏng, kéo không nát!"

"Thân mật che chở cho người tựa như thiên sứ!"

"Nhiều một phần quan tâm! Ít một phân bất an!"

"Chống rò rỉ! Vô cùng bền!"

"Kiểu dáng đa dạng, phong cách đầy đủ! Hiện có giá 1,1 vạn!"

"Mua năm tặng một! Hỗ trợ thử đồ ngay tại hiện trường!"

Nói xong Giang Nam liền bày hàng ra, đặt ghế xếp xuống!

Diên cuồng đào hết đồng quần lót bên trong không gian dị độ ra.

Cầm ở trong tay kéo một trận! Co dãn kinh người!

Giờ khắc này, toàn trường chết lặng!

Lão sư cùng các bạn học, ngay cả quân Âm Dạ đều ngơ người!

Người con mẹ nó vậy mà lại bày hàng ngay tại chỗ?

Còn là mặt hàng quần lót?

Người là thật biết làm ăn a!

Chương 191 -

Cái nghề bày hàng vỉa hè này đã khắc vào trong xương cốt người rồi sao?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao che mặt!

Cái gì mà chống rò rỉ?

Người không biết còn tưởng người đang bán ba con sói!

Hàn Thành cùng Ngô Lương cũng chết lặng!

Bọn ta đang sắp thề sống chết một trận! Cuộc chiến giữa hai người đàn ông!

Người thì ở bên cạnh bày quầy bán quần lót?

Nhưng mà thật đúng là hấp dẫn được một đồng hệ hóa thú!

Con mắt của các nam sinh đều sáng lên, thử độ co giãn một chút, vào tay trả tiền!

Các nữ sinh nhìn những chiếc quần lót mỏng manh kia, khuôn mặt đỏ bừng.

Hiện tại . . . Thật là mát mắt!

Giang Nam gặp một cô gái xinh đẹp ăn mặc thời thượng! Dáng người cao gầy, cầm hai cái màu hồng dâu tây nhỏ, do dự.

Nữ hài trông cực trắng, tết tóc đuôi ngựa, lộ ra cái cổ tuyết trắng!

Ngũ quan tinh xảo giống như búp bê! Là sự tồn tại như nữ

thần hoa khô học đường!

Giang Nam nhìn cô chăm chăm một hồi: "Nếu không biết số đo của mình thì có thể thử hàng ngay tại hiện trường nha?"

Nữ hài nhi trừng mắt nhìn Giang Nam!

Mặc thử? Phi! Không biết xấu hổ!

[Giá trị oán khí đến từ Lâm Sơ Tình + 666!]

Giang Nam: "Chọn size M đi! Size L lớn, người không vĩnh được cỡ đó đâu! M phù hợp hơn! !

Lâm Sơ Tình: ? ? ?

Không khỏi đỏ mặt cả giận nói: "Người nói vậy! Ta đủ vĩnh!"

Giang Nam: "Người là đang nghi vấn tính chuyên nghiệp của ta sao? Hay là đánh giá cao vòng hông của bản thân?"

Lâm Sơ Tình ngạc nhiên!

Chuyên nghiệp? Người chuyển nghề thành đo lường vòng hông rồi sao?

Cái chuyên ngành quái quỷ gì vậy!

Cả giận nói: "Ta lấy size L!"

"Àn L cũng được, dù sao vẫn còn cơ hội lớn hơn nha!"

Lâm Sơ Tình đỏ mặt: "Ta nhỏ vào!"

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 1000!]

. . .

"Oanh!"

Bên phía Giang Nam thì đang hào hứng đẩy mạnh doanh số!

Giữa sân, Ngô Lương cùng Hàn Thành đã xông lên!

Thứ ấp ủ trong lòng cũng không phải là chiến ý, mà là oán niệm đối với Giang Nam!

Giang Nam cũng bớt thời gian xem cuộc chiến!

Kinh ngạc là, tên Hàn Thành này có thể xem là loại hình xe tăng gánh thương tổn, thế mà lại là dị năng hệ kim!

Lấy lực trường khổng chế tẩm khiên hợp kim titan!

Hơn nữa dưới lực trường gia trì, có thể gia tốc cho bao tay bốn ngón bằng đồng!

Ra quyền thậm chí đập ra khí bạo! Lực công kích cường hãn!

Thêm tính cơ động cực mạnh! Vượt xa Ngô Lương!

Thế nhưng Ngô Lương đối mặt với nắm đấm của Hàn Thành, lại không có nửa điểm yếu thế!

Linh khí tuôn ra, một tấm khiên gấu Hoàng Kim hoàn toàn do linh khí cấu thành ngăn ở trước người!

Trong đám người vang lên một trận kinh hô!

"Con mẹ nó! Hùng Vương Thuấn của Đại Địa Bạo Hùng! Ngô Lương xa xỉ a!"

"Linh kỹ cấp Hoàng Kim a! Khủng bố!"

"Chống đỡ cực tốt!"

Hàn Thành đập nắm đấm ở trên khiên, thậm chí toác ra đốm lửa!

Chỉ thấy Ngô Lương nhe răng cười, phối hợp với tấm khiên, trong tay là trăm mã đao dài 2 mét điên cuồng vung ra! Phát ra tiếng gió vù vù!

Hàn Thành vội vàng khống chế tấm khiên để chống đỡ!

"Bang!"

Một tiếng vang thật lớn!

Tấm khiên hợp kim bị mẻ bay mất khối! Xoay tròn lấy cắm vào trên tường xi măng!

Hàn Thành: ! ! !

Cái này con mẹ nó là loại lực lượng kinh khủng gì!

Phòng ngự có Hùng Vương Thuấn! Công kích có trăm mã đao!

Ngô Lương người trâu máy dày này quả thực khó giải quyết!

Hàn Thành cắn răng: "Giỏi chống đỡ đúng không? Ta xem người làm sao chống được nữa!"

"Linh kỹ: Tăng gấp bội!"

Chỉ một thoáng, trên người Hàn Thành hiện lên một tầng kim mang!

Lực trường tăng cường hệ kim!

Thậm chí hoàn toàn bỏ đi phòng ngự!

Tấm khiên hợp kim điên cuồng bay múa trên không trung, hóa thành sự tồn tại tựa phi đao!

Dù là Ngô Lương mua trăm mã đao không chút kẽ hở, Hùng Vương Thuấn liên tiếp chống đỡ! Nhưng vẫn bị vạch ra từng đạo

vết máu!

Hàn Thành ở dưới lực trường gia trì! Năm đấm ngày càng mạnh yhown, ngày càng nhanh hơn!

Dưới sự công kích mãnh liệt, thậm chí đập vỡ Hùng Vương Thuẫn!

Ngô Lương không đủ tính cơ động đã biến thành tấm bia sống! Gai nhọn phía trên năm đấm nện ở trên người, máu tươi thấm ướt lông gấu!

Mặt mũi Hạ Dao tràn đầy ưu sầu: "Đáng chết! Nội tình cái tên Hàn Thành thật ra không tính là xe tăng! Ngô Lương thua thiệt lớn!"

Chung Ánh Tuyết khẩn trương nói: "Phương diện tốc độ của Ngô Lương không đủ, cứ tiếp tục như vậy nữa liền sẽ thua mất!"

Giang Nam thì là hoàn toàn không hoảng hốt!

Không có người hiểu Ngô Lương có thể chống đỡ tới mức nào hơn hẳn!

Trước khi triệt để mất đi ý thức, vô luận có bị đánh ngã bao nhiêu lần, đều sẽ đứng lên!

Cái tên này! Chết không nhận thua!

Chỉ thấy giờ phút này, Ngô Lương hét lên một tiếng, ném trảm mã đao sang một bên!

Cũng không ngưng tụ Hùng Vương Thuẫn nữa!

"Linh kỹ: Mắt đỏ!"

Một cỗ hồng mang loá mắt lượn lờ toàn thân, hai mắt Ngô Lương trở thành màu máu, trong đó tất cả đều là bạo ngược!

Chương 192 -

Đây là Linh kỹ cấp Bạch Ngân của Ngân Bối Mật Quán!

Trả cái giả mất đi thần chí trong thời gian ngắn, đổi lấy lực lượng thân thể bạo tăng!

Chỉ thấy Ngô Lương cắn răng nắm tay, đồng dạng từ bỏ phòng ngự, kìm nén một mạch!

Hàn Thành sao có thể bỏ qua cơ hội này? Diên cuồng vận chuyển!

Không mất một lúc, trên người Ngô Lương tất cả đều là máu!

"Con mẹ nó! Mở mắt đỏ sao lại không đánh a! Ngô Lương bị đánh ngốc rồi sao?"

"Hắn có thể đánh trúng mới được! Theo không kịp Hàn Thành tốc độ!"

"Tên Ngô Lương này đang tính làm gì? Nghẹn đại chiêu sao?"

"Sợ là muốn nhất kích tất sát! Đang quan sát xem Hàn Thành phạm sai lầm trước, hay là Ngô Lương không chống đỡ nổi trước!"

"Cái khác không nói, đầu gấu đen này thật sự chống đỡ quá tốt! Bị đánh ba phút vẫn còn đứng đấy!"

"Hệ khiên này! Nhất định chính là bảo bối! Chỉ có ở trong đội ngũ, mới có thể phát huy tác dụng lớn nhất a!"

"Trận này, Ngô Lương bị thua thiệt!"

"Con mẹ nó! Xuất thủ!"

Chỉ thấy giữa sân, Hàn Thành vừa đổi khí, muốn động, cũng cảm giác trên đầu có một cỗ ác phong!

Lưng không khỏi phát lạnh, ngẩng đầu nhìn lên!

Một đầu gấu đen cả người là máu với sắc mặt dữ tợn, nâng lên nắm đấm Đại Hùng! Dùng hết khí lực toàn thân vỗ xuống!

Bạo hổ nói:

"Bay cho gia!"

Hàn Thành mở to hai mắt vừa muốn chạy, kết quả sau một khắc đầu cảm giác trống rỗng!

Cảm giác giống như là bị núi đè!

"Ầm!"

thân thể Hàn Thành trực tiếp bị một bàn tay CỬA Ngô Lương đánh bay hơn 70 mét!

Hung hăng đâm vào trên tường xi măng, trực tiếp khảm bên trong!

Mà bên này, Ngô Lương lao nhanh tới, không chờ Hàn Thành giãy dụa đi ra!

Hùng Vương Thuấn đã ngừng tụ thành, một lần nữa đè Hàn Thành trên tường!

Chỉ lộ ra cái đầu!

Trên khuôn mặt gấu của Ngô Lương lộ ra ý cười dữ tợn: "Ta con mẹ nó nhìn thử lúc này ngươi lại chạy được chỗ nào!"

Ngay sau đó nắm tay điên cuồng đập tới!

"Rầm!"

"Rầm!"

"Rầm!"

Khán giả nhìn mà lưng phát lạnh!

Con mẹ nó, đề lên tường ma sát?

Đây cũng quá hung tàn rồi a?

Hàn Thành trực tiếp bị đâm cho chết lặng!

Đầu trống rỗng!

Muốn chạy? Chạy ra ngoài coi như xong!

Đương nhiên!

Sau 10 giây, Hàn Thành cũng không cần suy nghĩ tới vấn đề này!

Bởi vì hắn bị nện choáng!

Chỉ thấy Ngô Lương buông tay, tán đi tấm chắn!

Khắp người hắn là máu me, tự đâm đâm ngực! Ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét!

Tiếng gấu rống vang dội quanh quần toàn bộ thao trường!

Các bạn học lập tức bị nhen nhóm nhiệt huyết!

Cái này! Mới là trận chiến của đàn ông!

Ân . . .

Nếu không có cái đầu hói Địa Trung Hải sáng mù mắt chó, còn có sọc trắng xanh đầy tao khí bức người kia!

Có lẽ sẽ càng bá khí hơn một chút!

Kết thúc cuộc chiến, Ngô Lương lấy kết quả thắng thảm để kết thúc!

Ngô Lương chỉ có Thanh Đồng bốn sao mà lại chiến thắng Hàn Thành Thanh Đồng tám sao!

Đã đủ chói sáng!

Bên sân, lão sư búng tay một cái, trên mặt đất đột nhiên mọc ra một khỏa hoa hướng dương cực đại!

Tung xuống những đốm sáng kim sắc, thương thế hai người đều đang chậm chậm khép lại!

Giang Nam vốn định cho Ngô Lương nuốt một phần khí huyết nhân sâm!

Thế nhưng nuốt gốc, tất nhiên thành vôi hoa sen hình người a, suy nghĩ lại thì đành từ bỏ!

Dù sao gấu đen hói đầu đã rất mê mẩn!

Mà đúng lúc này, sắc mặt La Thiên Tường âm lãnh đi vào giữa sân!

Trong tay mang theo một cái trường thương màu bạc!

Thương hồng anh *! Cực kỳ phong phạm!

Thương hồng anh

(*): Cây giáo có tua đỏ ở mũi thương thường thấy trong phim cổ trang ngày xưa.

(*) : Cây giáo có tua đở ở mũi thương thường thấy trong phim cổ trang ngày xưa.

Lạnh lùng liếc mắt về phía Hàn Thành rồi nói: "Phế vật! Thanh Đồng bốn sao đều đánh không lại! Cần người có tác dụng gì?"

Hàn Thành nằm trên mặt đất, hận tới ngứa răng ngứa lợi, thế nhưng trong đầu đều là hình ảnh mình bị chà đạp!

Con gấu đen đầu hói này! Thật sự cực kỳ mạnh!

Mà giờ khắc này, Giang Nam đang bận bán quần lót!

Chỉ thấy La Thiên Tường cầm ngân thương trong tay chỉ về phía Giang Nam:

"Lăn xuống chiến một trận, đừng có như một tên hề nhảy nhót nữa, hôm nay sẽ là ngày cuối cùng người còn ở lại Linh Võ Tùng Giang!"

"Đây sẽ là một trận chiến nhảm chán! Chuyện đánh bại người chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay!"

"Ta muốn cho tất cả mọi người đều biết, kẻ dám đối đầu với La Thiên Tường. . ."

Giang Nam mất kiên nhẫn khoát tay áo: "Rồi rồi! Đừng trang bức nữa!"

La Thiên Tường tức run người!

"Kẻ dám đối đầu với La Thiên Tường ta, không có một ai. . ."

Giang Nam: "Cái gì? Giảm giá nữa? Người đang nghĩ cái rắm gì! 1 vạn! Không chấp nhận mặc cả thêm!"

La Thiên Tường: ! ! !

"Kẻ dám đối đầu với La Thiên Tường ta, không có một ai có thể sống tốt. . ."

Giang Nam: "Giám cái rằm! 1 vạn, có mua hay không!"

La Thiên Tường giận: "Người con mẹ nó có thể để cho ta nói hết hay không!"

Hắn đều mẹ nó sắp tức nổ!

Hôm qua lão tử trầm tư suy nghĩ, đổi nhiều loại câu đều không thỏa mãn!

Thật vất vả mới nghĩ ra được ngôn từ bá khí!

Kết quả cứ bị Giang Nam cắt ngang!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Chương 193 -

Giang Nam thở dài một tiếng: "Quả nhiên! Bản chất của nhân loại chính là máy lặp lại!"

"Được rồi! Người nói đi! Ta nghe đây!"

La Thiên Tường cường chế lửa giận trong lòng, tìm lại cảm giác!

"Kẻ dám đối đầu. . ."

"Ôi chao! Mẹ kiếp! Người con mẹ nó bỏ xuống cho ta!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Bầu không khí hoàn toàn biến mất!

Cái này còn nói cái rắm gì a!

Các bạn học vậy xem không nín được cười, Giang Nam thật sự là quá khinh người!

Giang Nam đứng dậy: "Tiểu Tuyết! Đại Diệt Lang! Nhớ canh chừng quầy hàng cho ta, đừng để có người trộm quần lót của ta!"

"Ba phút nữa trở về!"

Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết che mặt!

Ai lại đi trộm quần lót của người a!

Có thể nghiêm chỉnh quyết đấu được không? Giữ chút mặt mũi a!

Ngô Lương người ta vừa rồi tuy có chút biến thái, thế nhưng rất nhiệt huyết!

Vì sao đến lượt người, phong cách liền thay đổi!

Giang Nam thuận di một cái liền đi tới giữa sân.

La Thiên Tường cười nhạo nói: "Ba phút? Ai cho người dừng . . ."

Giang Nam thúc giục nói: "Nhanh lên! Thời gian của ta gấp gáp!"

La Thiên Tường: ! ! !

Lại cắt ngang ta!

Chỉ thấy hắc trường mắt, một cỗ linh khí mãnh liệt từ thể nội bộc phát ra!

Cấp Bạch Ngân một sao khiến giữa sân phát ra một trận kinh hô! Ngay cả lão sư đều vô cùng ngạc nhiên!

19 tuổi Bạch Ngân? Có thể nói là khủng bố!

"Hừ! Thuận di mà người vẫn lấy làm kiêu ngạo ở trước Bạch Ngân của ta. . ."

"Lũ sâu kiến! Nghênh đón nỗi kinh hoàng đi!"

"Tềng teng~ "

Chỉ một thoáng, trên bầu trời hiện lên một bóng đen.

Chỉ thấy một bóng người từ trong lều che nắng ở trên thao trường nhảy xuống!

Lộn về phía trước 7200 độ!

"Ầm!"

Trực tiếp quỳ một chân trên đất, rơi vào giữa sân!

Giang Nam: ? ? ?

La Thiên Tường nổ: "A a a a! Ai mẹ hấn lại cắt ngang ta!"

Giờ khắc này, các bạn học quan chiến đều ngây người!

Ai vậy?

Từ trên không trung cao mấy chục mét nhảy xuống, lấy phương thức lộn 7200 độ quỳ một chân trên đất để ra sân cũng được?

Khóe mắt Giang Nam quất thẳng tới!

Người con mẹ nó quỳ một chân trên đất còn chưa tính!

Thế nhưng người đều đem bê tông mặt đất cho quỳ nát rồi a!

Đầu gối không đau sao?

Vì trang bức, liền con mẹ nó mệnh cũng không cần?

Còn có tiếng "tèng teng" kia là nghiêm túc sao?

Tự lòng tiếng nhạc ra sân cho mình?

Dáng dấp ngược lại khá ổn, mũi cao thẳng, ngũ quan tinh xảo!
Tóc dài rủ xuống đến sau tai.

Chỉ thấy người này chậm rãi đứng dậy, hất mái tóc dài thanh tú! Đôi mắt u buồn!

"Ta sớm đã kìm nén không được khát vọng trong lòng! Một núi không cho phép có ba hồ!"

"Hôm nay vừa vận mượn cơ hội này, phân tranh cao thấp!"

Trong khi nói chuyện, chân có chút khập khiễng!

Liếc mắt nhìn lại!

Con mẹ nó! Quần jean phá nát! Đầu gối đều quỳ tới đỏ máu a!

Còn cổ giả bộ trấn định! Cái trán đang toát mồ hôi của người là vì đau đúng không?

Giang Nam thật sự không nhìn nổi!

"Này người anh em! Nếu không người đi trị chân trước rồi lại nói?"

"Hừ! Chỉ là vết thương nhỏ? Không cần phải nói!"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 888!]

Người con mẹ nó không nói là không có người trông thấy!

Giang Nam đều ngây người!

Người này xác định đầu óc vẫn bình thường đó chứ?

La Thiên Tường cả giận nói: "Tần Thụ! Người có bị bệnh không? Nơi này không có phần nói chuyện của người! Cút ngay cho ta!"

Tần Thụ nở nụ cười lạnh lùng: "Hừ! Người sợ sao?"

La Thiên Tường: ? ? ?

"Sợ? Ta sợ mẹ nó a! Người là một tên vận năm ở lại lớp! Lão tử lười quản người!"

Tần Thụ hí hóp mắt: "Hôm nay không riêng gì ta muốn lất đổ hai người các người!"

"Ta còn muốn lật cả bầu trời!"

"Chắc hẳn người anh em Giang Nam còn chưa biết ta!"

"Ta là Tần Thụ!"

"Không bằng trước đánh với ta một trận, như thế nào?"

"Ta tất bại người!"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Người vừa mới nói cái gì?"

Tần Thụ sững sờ: "Ta tất bại người?"

"Không không không! Câu phía trên nữa!"

Tần Thụ cười một tiếng, bá khí nói: " Ta còn muốn lật cả bầu trời!"

Thầm nghĩ, vẫn là người anh em Giang Nam hiểu ta à!

Ta liền cảm giác câu này không sai! Có phong phạm!

"Không đúng! Câu này là câu phía trên của phía trên!"

Tần Thụ sững sờ, gần như vô ý thức nói ra:

"Ta Tần Thụ! Không bằng . . .

Giang Nam gật đầu: "Xem ra người vẫn là tự biết mình nha!"

Tần Thụ mang vẻ mặt mộng bức: ? ? ?

"Phụt. . . Ha ha ha ha!"

Các bạn học vậy xem trực tiếp cười phun!

Con mẹ nó đúng là không bằng cầm thú!

Hạ Dao đều cười ra nước mắt, Chung Ánh Tuyết bưng lấy cái miện nhỏ nhả không ngừng run rẩy . . .

Hạ Dao: "Cái tên Tần Thụ này rốt cuộc có đã người trị hần! Thiếu niên tự kỷ! Chết cũng không hối cải!"

Chung Ánh Tuyết quay đầu: "Đáng tiếc! Thực lực rất mạnh, chỉ là đầu óc hơi không bình thường!"

Tần Thụ đỏ mặt, trợn mắt nói: "Người!"

Giang Nam híp mắt: "Muốn giẫm lên ta thượng vị cũng được thôi!"

"Chờ ta đánh xong trận này! Nếu như người còn muốn đánh với ta! Phụng bồi!"

"Giang Nam tam ai đến cũng không từ chối!"

"Hiện tại! Né sang một bên cho ta!"

Tần Thụ trừng mắt, hận tới ngứa răng ngứa lợi!

Thế nhưng lại ngoan ngoãn thối lui đến bên sân!

Chỉ thấy La Thiên Tường tay cầm trường thương màu bạc, híp mắt nói: "Yên tâm! Giải quyết xong người, ta sẽ thu thập cải tên Tần Thụ trung nhị bệnh kia!"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Người nghĩ nhiều rồi!"

Chương 194 -

Bầu không khí giữa sân cũng rối cuộc theo hai người mà trở nên khẩn trương!

"Bùm bùm!"

Chỉ thấy khí thế của La Thiên Tường trở nên cuồng cuộn!

Điện quang màu xanh thăm thẳm từ trong thân thể của hắn tản ra cực kỳ lóa mắt!

Tựa như ma rần nhảy múa giữa không trung!

Ngón tay giống như hồ quang điện thô to đập nện trên mặt đất!

Mặt đất xi măng đều bị bổ cho khét lẹt!

Giang Nam ngạc nhiên!

Con mẹ nó?

Cái tên La Thiên Tường này thế mà cũng không tồi!

Thế mà lại là dị năng hệ lôi cực kỳ hiếm thấy?

Đám người vây xem cũng vang lên một trận kinh hô!

"Hệ lôi cấp Bạch Ngân! Lực công kích của La Thiên Tường hẳn rất nghịch thiên a!"

"Chặc chặc chặc! Khủng bố! Mới ra sân thôi! Đã là loại khí thế này?"

"Lại thêm trường thương của La Thiên Tường làm từ bạc! Dẫn điện! Trúng phải khẳng định quỳ a!"

"Lại nhanh tới đâu cũng không nhanh bằng thuận di hệ không gian! Không biết La Thiên Tường sẽ phá thuận di thể nào!"

Đám người nghị luận ầm ĩ, hai người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng theo đó mà trở nên khẩn trương.

Mặc dù biết Giang Nam mạnh!

Nhưng cũng chưa từng thấy hấn nghiêm túc xuất thủ qua!

La Thiên Tường so Giang Nam cao hơn chừng một cấp bậc! Thật sự có phần thắng sao?

Trong lòng khó tránh khỏi lo lắng.

La Thiên Tường bạo rống một tiếng: "Linh kỹ: Tiểu Thần Uy!"

Chỉ thấy bấp thịch toàn thân hấn nhô lên, có thể thấy rõ mạch máu! Gân xanh dữ tợn!

Linh kỹ cấp Bạch Ngân: Tiểu Thần Uy!

Tăng tố chất thân thể lên gấp ba! Kéo dài ba phút!

Lại rống: "Linh kỹ: Lôi Thương Đột Thử!"

Giữa sân lập tức xuất hiện tiếng sấm bạo nổ!

Một dòng điện cực mạnh từ trong thân thể La Thiên Tường bắn ra!

Bao phủ toàn trường! Thậm chí khiến cho Giang Nam cảm giác tóc gáy đều dựng lên!

La Thiên Tường dữ tợn cười nói: "Nếu người có thể tiếp được

một thương này của ta! La Thiên Tường ta liền dám dùng móng bay lượn ngay tại hiện trường!"

Đám người nhao nhao ngạc nhiên!

Nhất định phải phát ra lời thề độc vậy sao?

Đây là hoàn toàn chắc chắn phá được thuẫn di của Giang Nam sao?

Chỉ thấy Giang Nam vượt cằm nói: "Chiêu này của người cũng đừng gọi Lôi Thương Đột Thử! Một chút cũng không bá khí!"

La Thiên Tường sửng sờ: "Gọi là cái gì?"

Giang Nam: "Pikachu mười vạn von! Pika pika da ~"

La Thiên Tường nổ: !!!

"Pikachu con mẹ người! Người coi lão tử là gì chứ?"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Các bạn học vậy xem đều phụt cười!

Con me nó Pikachu mười vạn von!

Cái này vừa để xuống điện ~

Ân! Thật thú vị!

Lúc đầu trận quyết đấu này cực kỳ khẩn trương, vì sao vừa đến Giang Nam lại hoàn toàn không khẩn trương nổi oa!

"Quản người nói nhảm nhiều như vậy! Đi chết đi!"

Ngân thương trong tay La Thiên Tường cuồn vũ!

Dòng điện bay lượn ở không trung, tất cả đều hội tụ về hướng

mũi thương!

Phía trên ngân thương lượn lơ dòng điện mà mắt trần có thể thấy, đôm đốp rung động!

"Linh kỹ: Khóa Chặt!"

Ngay sau đó cả người hóa thành một đạo ngân quang, điên cuồng đâm về phía trái tim Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết: "Bị! Khóa chặt? Thế mà lại là khóa chặt!"

Sắc mặt Hạ Dao khó coi: "Thuần di của Tiểu Nam mất đi tác dụng!"

"Đáng chết! La Thiên Tường điên rồi sao? Cư nhiên vì chiến thắng tiểu Nam mà cố ý học Linh kỹ cấp Bạch Ngân Khóa Chặt?"

Linh kỹ Khóa Chặt! Tác dụng duy nhất chính là khóa chặt mục tiêu công kích!

Giúp cho đòn tấn công của chủ linh kỹ tự động nhắm trúng mục tiêu!

Đám người vây xem trực tiếp nổ, kinh hãi nói!

"Khóa Chặt? La Thiên Tường quá độc ác! Giang Nam phế!"

"Thuần di cũng không tránh thoát a! Khóa Chặt sẽ tự động lôi kéo lôi thương đánh trúng mục tiêu!"

"Thắng bại đã phân! Giang Nam bại!"

Ngư Thanh Thanh đầy sốt ruột: "Hồng bát! Hồng bát! Vậy phải làm sao bây giờ nha!"

Ngay cả lão sư đều đã chuẩn bị tùy thời cứu viện!

Giờ phút này, La Thiên Tường đã dùng hết sức lực toàn thân, một kích mạnh nhất!

Cả người hóa thành một đạo ngân ảnh hướng về phía Giang Nam! Khí thế kinh người!

Mà Giang Nam chỉ cười cười đứng tại chỗ, căn bản không làm ra bất luận tư thế phòng ngự gì!

Thậm chí còn chấp tay sau lưng!

"Con mẹ nó! Giang Nam không trốn sao? Nhận thua rồi sao?"

"A! Ta xem là sợ tới choáng váng a!"

"Thanh Đồng năm sao làm sao có thể chiến thắng Bạch Ngân?"

"Một thương này của La thiếu là tử thủ oa! Đủ hung ác!"

Trong điện quang toát ra đốm lửa!

Mũi thương đã gần kề thân, điện quang phát sáng chiếu rọi lên khuôn mặt đẹp trai của Giang Nam!

Thần sắc La Thiên Tường dữ tợn, hai con mắt xích hồng!

Ngân thương trong tay điên cuồng lao tới!

"Chết cho ta!"

"Phấp!"

Đó là âm thanh trường thương đâm vào huyết nhục!

Các bạn học xem chiến đấu phải thốt lên một tràng!

"Tê ~ "

Ngay sau đó chính là một mảnh âm thanh hít khí lạnh!

Chỉ thấy La Thiên Tường mở to hai mắt nhìn!

Trong mắt tất cả đều là tơ máu đỏ!

Cả người đều ở co rút!

Há to miệng!

Hô lên tiếng kêu rên thê thảm nhất từ trước tới nay!

"Ngao oa!"

Chỉ thấy một cây ngân thương đột ngột xuất hiện ở phía sau cái mông La Thiên Tường!

Hung hăng đâm vào!

Trúng ngay hồng tâm!

Phải nói là cực kỳ sâu a!

La Thiên Tường thế nhưng đã dùng hết toàn lực!

Chuyện gì thế này?

Ta tự đâm chính ta?

Chỉ thấy La Thiên Tường bất lực quỳ rạp trên mặt đất!

Đầu đầy mồ hôi!

Cái mông vểnh lên!

Trên mông còn cắm một cây trường thương màu bạc chừa một mét tám!

Thương dài cứng chắc!

Dòng điện bên trên mũi thương đều rơi vào trên người La

Thiên Trường!

Bị điện giật đến mức bốc khói, càng không ngừng mắt trợn trắng sùi bọt mép!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Trường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ La Thiên Trường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ . . .]

. . .

Chương 195 -

Các bạn học ngây dại!

Con mẹ nó!

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

La Thiên Tường sao lại tự bạo bản thân rồi?

Mẹ kiếp!

Hình ảnh cái mông vĩnh viễn lên trên mặt đất kia, trên đó cắm một cây ngân thương thật sự quá kích thích thị giác!

Chặc chặc chặc!

Đâm sâu như vậy? Phải đau cỡ nào chứ!

Nguyên một đám cảm giác lưng phát lạnh!

Không khỏi kẹp chặt hông tâm!

Chung Ánh Tuyết đang che mặt: "Nha! Tiểu Nam hắc! Hắc . . ."

Hạ Dao trực tiếp cười ra nước mắt: "Phụt. . . Ha ha ha ha! Tuyết Tuyết mau nhìn! Mau nhìn oa!"

"Nhìn một chút cam đoan người đời này sẽ không quên! Tiểu Nam! Ta quả thực yêu chết người rồi! Phụt ha ha ha!"

"Chiêu này quá độc!"

Ngư Thanh Thanh chết lặng!

Tần Thụ đứng ở bên cạnh run lên, vô thức bưng bít lấy cái mũi, trên trán lập tức rơi xuống mồ hôi lạnh!

Cái này!

Cái này con mẹ nó cũng quá hung ác rồi a!

Giang Nam cười hắc hắc !

Khóa Chặt?

Tiểu gia ta đứng nơi này để cho người đâm!

Mở một trùng động không gian ở trước bộ ngực mình, lại mở ở một đầu phía sau mũi La Thiên Trường!

Thoải mái ~

Chỉ thấy Giang Nam khoan thai đi vòng qua đằng sau La Thiên Trường, đưa tay gõ gõ cán thương!

La Thiên Trường trừng trừng mắt, đầu đầy mồ hôi:

"Ngao ngao ngao! Đừng động!"

"Đừng động oa!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Trường + 1000!]

Hắn mẹ nó bùng nổ!

Chuyện gì thế này! Làm lại đâm vào trên người mình oa!

Cái này là kỹ năng quý quái gì!

Ta tự đâm chính ta? Trúng ngay hồng tâm?

Chuyện này so với đại tiện trong thang máy Giá trị oán khí còn xấu hổ?

Toàn trường có nhiều người như vậy! Đều bị nhìn thấy cả rồi oa!

Lão sư vội vàng vọt tới: "Giang Nam thắng!"

Lại tra thử thương thế của La Thiên Tường!

Không khỏi rùng mình một cái!

"Con mẹ nó! Đâm quá sâu!"

Giang Nam: "Chật chặt chặt . . ."

La Thiên Tường: ! ! !

"Chữa trị cho ta! Mau chữa trị!"

Hắn đã cảm giác mình sắp không xong!

Mặt mũi lão sư tràn đầy vẻ u sầu: "Không được a! Quá sâu! Vẫn nên duy trì hiện trạng trước, đi bệnh viện a!"

La Thiên Tường trừng mắt: "Cái gì? Không được! Tuyệt đối không được!"

Duy trì hiện trạng?

Lão tử vĩnh bờ mông, trên mông cắm một cây ngân thương một mét tám đi tới bệnh viện?

Ta còn sống được sao?

Đến lúc đó bác sĩ sợ là không có thời gian cứu giúp ta!

Trước tiên cần phải cứu chị y tá cười ngất đi a!

La Thiên Tường đau tới cắn răng, một cử động nhỏ cũng không dám!

Hắn cũng không dám tưởng tượng hình ảnh bản thân bây giờ!

Sợ bản thân trực tiếp xấu hổ mà chết oa!

Cái này vốn phải là một trận quyết đấu thế áp đảo oa!

Thế nào lại biến thành bộ dáng quỳ quái này chứ?

Lão sư mang vẻ mặt nghiêm túc: "Không phải sao tại đùa giỡn với người!"

"Thương thế này của người, nhất định phải đi bệnh viện! Rút ngân thương ra, rất có thể tạo thành tình huống xuất huyết nhiều!"

"Linh kỹ: Quỷ Hoa Tiểu Thái Dương của ta khả năng không kịp trị!"

La Thiên Tường cắn răng, đều mẹ nó sắp khóc rồi!

"Không đi! Chết cũng không đi tới bệnh viện!"

Giang Nam thở dài một tiếng: "Ta nói La huynh này, người đây cần gì chứ?"

"Mặt mũi quan trọng hay là mạng quan trọng hơn chứ?"

"Lại nói hiện tại người cũng đã mất hết mặt mũi a!"

La Thiên Tường: ! ! !

Fuck!

Có cần phải nói toẹt ra như vậy hay không?

Người mẹ nó thật quá biết an ủi người a!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

"Không đi!"

Giang Nam liếc mắt!

Cái tên La Thiên Tường này đều đã thấm như vậy, nếu thật sự để cho hắn chết chỗ này, chẳng phải bản thân cũng gặp rắc rối sao?

Không khỏi nói: "Không đi cũng được! Cái này người biết là cái không?"

Nói xong ngồi chồm hồm trên mặt đất, móc ra một gốc khí huyết nhân sâm.

Con mắt to của La Thiên Tường sáng lên!

Đây chẳng phải là bảo bối nhân sâm đã chữa bệnh cho Chung lão gia tử sao?

Bản thân nếu ăn vào! Chẳng phải cũng không cần đi bệnh viện chịu tội sao?

Thế nhưng Giang Nam thật sự có lòng như vậy sao?

"Người . . . Người cho ta dùng sao?"

Giang Nam bĩu môi: "Người đang nghĩ cái rắm gì! Giá tổng cộng 3000 vạn!"

La Thiên Tường nổ: "Người con mẹ nó sao không đi cướp đi?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Vậy người cho rằng ta đang làm gì? Lấy giúp người làm niềm vui sao?"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Án cướp trắng trợn một cách hợp pháp?

Được a?

Được lắm!

La Thiên Tường mắt đỏ cả giận nói: "Lấy ra! Ta lấy!"

Không phải chỉ là chảy máu mũi thôi sao?

So với việc lấy bộ dạng này chạy tới bệnh viện còn tốt hơn!

Giang Nam cười hắc hắc: "Được rồi!"

Nói xong liền thuận di một cái trở lại trên đài, nhanh nhẹn thu sập!

Lại trở lại giữa sân!

Trải vải bạc bày hàng ra! Đặt ghế xếp xuống! Bày khí huyết nhân sâm ra!

"Tới đây! Trả tiền!"

La Thiên Tường: ? ? ?

Tâm tích trực tiếp bùng nổ!

Người này tích?

Còn phải đi theo thủ tục nữa sao?

Người yêu thích bày hàng vỉa hè tới cỡ nào nha!

Các bạn học cũng chết lặng! Tình huống này là sao? Hàng vỉa hè đều được bày trên sàn thi đấu đi?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trầm mặc!

Trong lòng Giang Nam cười hắc hắc vui vẻ!

Nhất định phải làm theo thủ tục!

Bán hàng trên sạp, vậy mới xem là một bút giao dịch thành công!

Có thể bổ sung điểm kỹ năng không nói, còn có thể trả hết phí quầy hàng còn thiếu!

Giang Nam càng nhing La Thiên Tường càng cảm thấy thuận mắt!

Quả thực là tiểu tì hữu hình người nha!

Chương 196 -

La Thiên Tường cắn răng chuyển 3000 vạn cho Giang Nam!

Về phần trở về có thể bị thân cha đánh chết chuyển 3000 vạn, đó là chuyện về sau!

Nhưng mà trước tiên phải rút ngân thương trên mông ra đã!

Ôm hận bỏ ra 3000 vạn xuống khí huyết nhân sâm!

Cay đắng lan tràn trong lòng!

Nhóm học sinh quan chiến đều cảm thấy choáng váng, lão sư cũng ngạc nhiên, bọn họ đang làm gì?

Đúng lúc này!

La Thiên Tường mở to hai mắt nhìn! Cảm giác một cỗ khí huyết mãnh liệt mà đến!

Trực tiếp xộc lên đầu! Nghẹn tới sắc mặt đỏ bừng!

"Nhanh nhanh nhanh! Không được! Đến rồi! Đến rồi!"

Lão sư ngạc nhiên: "Cái gì đến rồi?"

La Thiên Tường cấp bách: "Nhanh! Nhổ thương! Nhanh oa! Nhịn không nổi!"

Lão sư nuốt nước bọt: "Thật sự nhổ?"

"Nhổ! Nhanh nhổ ra! Lại không nhổ liền cắm luôn trên mông!"

Lão sư vẫn mang vẻ mặt do dự!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, nghĩa chính nghiêm từ nói:
"Để ta!"

Nói xong nắm chặt ngân thương, mãnh liệt rút ra!

"Ba!"

Âm thanh phát ra tựa như tiếng rút nút bình rượu vang đỏ!

"Ngao oa ~"

La Thiên Tường hét thảm một tiếng, trong đó lại còn lộ ra một vẻ thỏa mãn?

Đám người nhìn đều giật nảy rùng mình một cái!

Con mẹ nó! Quá độc ác a!

Lại nói tiếng kêu vừa rồi của người là nghiêm túc sao?

La Thiên Tường mang vẻ mặt thoải mái!

Tâm thần triệt để trầm tĩnh lại!

Thế nhừn một giây sau, biểu lộ của hắn dần dần trở nên kinh khủng!

Chỉ thấy phía sau cái mông là một cỗ áp lực cực lớn, cột máu hỗn hợp với thứ không thể nói!

Lấy tư thế không thể ngăn cản phun ra!

Trực tiếp phun ra hơn 10 mét!

Giang Nam mang vẻ mặt kinh khủng: "Ai u con mẹ nó! La Thiên Tường! Người là đang làm gì!"

"Thật đúng là làm tròn lời hứa a!"

"Dùng móng bay lượn ngay trước đám đông?"

Các bạn học trực tiếp bùng nổ!

La Thiên Trường!

Thiên Trường! Thiên Trường! Thật đúng là con mẹ nó Thiên Trường oa!

":(ㄟ ㄊ): ọe! Cái quỷ gì đây! La Thiên Trường bị đâm rò rỉ rồi sao?"

"Mẹ kiếp! La thiếu không hổ là La thiếu! Chuyện đã hứa, nói được thì làm được!"

"Bay lượn trước đám đông? Lợi hại oa!

"Máu có thể bắn ra hơn mười mét đi? Sức ép này phải mạnh cỡ nào a! Thần nhân a!"

"Ta nôn!"

Chung Ánh Tuyết bùm mặt không đành lòng nhìn thẳng!

Hạ Dao bị cười không còn khí lực, nằm ở trong ngực Chung Ánh Tuyết, còn cười!

"Phụt ha ha ha ha nắc ~ ha ha ha khụ khụ khụ!"

$\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Lão sư bị một màn này dọa sợ! Cả giận nói: "La Thiên Trường! Người đang làm gì?"

"Nhiều người nhìn như vậy đâu! Chú ý ảnh hưởng! Nghện trở về cho ta!"

La Thiên Trường dùng hai tay bưng bít lấy cái móng!

Về mặt bị phần!

Nghẹn trở về? Nói nghẹn là có thể nghẹn trở về được sao?

Lão tử cũng muốn a!

Thế nhưng mà ta thực sự tận lực a!

Giang Nam vạn ác! Liền không nên tin người!

Lực đẩy cột máu ở phía sau cái môn càng ngày càng mạnh mẽ!

Trong ánh mắt kinh khủng của tất cả mọi người!

La Thiên Tường nằm rạp trên mặt đất, thân thể lại bị đẩy bay!

Ban đầu là chậm chạp di động, đến cuối cùng càng lúc càng nhanh!

Chỉ thấy một người vênh môn lên nằm rạp trên mặt đất! Phía sau môn điên cuồng phun máu!

Lực đẩy to lớn đẩy hẳn trượt cực tốc trên mặt đất!

Hiển nhiên một xe hỏa tiến a!

"A a a a a! Giang Nam! Ta con mẹ nó . . ."

La Thiên Tường điên rồi! Nhìn trước mắt càng ngày càng gần mặt tường, về mặt kinh khủng!

"Dừng lại! Mau dừng lại! Siêu tốc a!"

"Ầm!"

Bởi vì lực đẩy to lớn mà La Thiên Tường trực tiếp đâm vào bên trong tường xi-măng!

Tất cả mọi người nuốt nước bọt, cái này . . . Lực mạnh tới vậy sao?

Không khỏi đưa mắt nhìn nhau!

Trời mới biết hôm nay mình đã thấy được cái gì!

Tam quan oa!

Hủy sạch!

Mà La Thiên Tường đầu cắm ở bên trong tường xi-măng, phía sau mông rớt cuộc không vọt máu!

Vết thương khép lại!

Mà thân thể hắn cũng vô lực xụi lơ xuống, bị đụng tới hôn mê bất tỉnh!

La Thiên Tường nằm trên mặt đất cực kỳ chặt vật!

Kết quả trong lỗ mũi thoát ra hai cột máu!

Giống như là suối phun nhỏ, vẫn không ngừng như cũ!

Đám người nhao nhao nhìn về phía Giang Nam, từ đầu tới cuối! Thậm chí đều không người nhìn thấy Giang Nam xuất thủ!

La Thiên Tường liền bị chơi thành bộ dáng quỷ quái này?

Không khỏi nhớ tới câu nói lúc trước của Giang Nam!

"Ta có 100 loại phương pháp có thể chơi chết người! Từ ban đầu người đã không có tư cách đọ sức cùng ta!"

"Ta chưa bao giờ để người vào mắt! Dù là một giây!"

Giang Nam nói, chính là sự thật!

Rốt cuộc đã biết! Nam thần vì sao được gọi là Nam thần!

La Thiên Tường dùng toàn lực để ứng phó!

Kết quả ngay cả thực lực chân chính của Giang Nam đều không thể bức ra!

Hắn cường đại! Khiến người ta phải kinh ngạc!

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn một tiếng, ánh mắt chuyển hướng Tần Thụ!

"Sao nào người anh em? Còn muốn đánh sao?"

Sắc mặt Tần Thụ trắng bệch, nhìn La Thiên Tường đang nằm trên mặt đất phun máu, vô ý thức che lại đằng sau!

"Cái này. . . Không cần a!"

"Hôm nay đầu gối của ta thụ thương! Cho dù người thắng! Cũng sẽ thắng mà không vẻ vang gì!"

Khóe miệng Giang Nam hơi giật giật: "Chẳng phải vừa nói chỉ là vết thương nhỏ, không cần phải nói sao?"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

"Ta bấm ngón tay tính toán! Hôm nay không nên xuất hành!"

Nói xong liền chạy nhanh như chớp!

Giang Nam: ? ? ?

Chương 197 -

Hàn Thành bại, La Thiên Tường bị khiêng xuống!

Giang Nam cùng Ngô Lương có thể nói là toàn thắng!

Vịn Ngô Lương, thuận di về lại khán đài, Giang Nam vả mặt vô cùng xán lạn!

"Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Chính thức thành lập!"

Chung Ánh Tuyết cười ngọt ngào!

Xoa xoa đầu Giang Nam: "Vất vả vất vả!"

Hạ Dao lau nước mắt: "Nhìn người quyết đấu một trận mà ta đều muốn luyện ra tám khối cơ bụng!"

"Cười không ngừng! Ha ha!"

"Trùng động không gian kia của người nhất định chính là thần kỹ oa!"

Ánh mắt của nhóm bạn học xung quanh nhìn Giang Nam cũng biến thành kính sợ!

Dị năng hệ không gian!

Quả nhiên không thể dùng lẽ thường để phán đoán!

Quả thực quá ngẫu!

Người vĩnh viễn cũng không biết thương của mình sẽ chọc vào chỗ nào!

Trả hết nợ, tâm trạng Giang Nam vô cùng mỹ mãn!

Không khỏi hỏi: "Thiếu niên trung nhi kia có lai lịch thế nào nhỉ?"

Vì trang bức, dùng một gỏi hạ cánh, đều quỳ khiến cho bê tông mặt đất nát cả!

Giang Nam cảm thấy mình cũng nên tìm hiểu một chút!

Hạ Dao: "Người nói Trịnh Vĩ sao! Hẳn là học sinh khóa trước ở lại lớp!"

"Nghe nói đã thi đậu vào thủ đô lớn! Thế nhưng mà lại bị trả về . . ."

Giang Nam ngạc nhiên: "Vì sao a!"

Có thực lực thi đậu thủ đô lớn? Đây chính là danh giáo Linh Võ hạng nhất a! Không kém Thanh Hoa Bắc Đại!

Chung Ánh Tuyết liếc mắt: "Đã trải qua chuyện vừa rồi, người hẳn phải biết lý do. . ."

Giang Nam che mặt!

Con hàng này sẽ không bởi vì quá mức tự kỷ! Trường học không dám nhận đó chứ?

Thật đúng là trang bức như gió!

Hạ Dao: "Nhưng mà người cũng chớ xem thường hẳn! Mặc dù ở lại lớp, nhưng cũng có thực lực cấp Bạch Ngân!"

"Lại thêm dị năng hệ Băng, rất giỏi chiến đấu!"

Nhìn bóng lưng Tần Thụ khập khiễng rời đi, Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng!

Cái tên này tốt nhất đừng tự tìm phiền phức cho bản thân!

Tranh tài kết thúc, đồng học toàn trường đều có nhận thức mới đối với Giang Nam!

Chính là chớ chọc hần!

Nếu không sẽ bị biến thành hỏa tiễn vô địch!

Về sau, Giang Nam lại hóa thân Giang Diêm Vương, cho những học sinh mới được trải nghiệm một khóa huấn luyện thân thể cực kỳ tàn ác!

Kết thúc một ngày sinh hoạt ở trường học, Chung Ánh Tuyết Hạ Dao về nhà rất sớm để tu luyện linh khí đi!

Mà Giang Nam thì đi thẳng đến cửa hàng điện thoại, lấy lại điện thoại di động của mình!

Khác biệt so với trước đó là, anh trai kỹ thuật đã không có ở đây!

Mở weibo ra nhìn thử, giật nẩy mình!

Số người hâm mộ đã biến thành hơn 100 vạn!

Có thể nói là tăng vọt!

Chuyện về Video rất nhanh đã bị đè xuống, đương nhiên những chuyện này đều không phải là chuyện mà Giang Nam cần quan tâm!

Trực tiếp đăng bài trên weibo!

Đến từ Iphone 11 Promax

Nam thần: Ngược gió ngược mưa! Chờ người ở phố Đại Học!

PS: Hàng mới lên kệ! Nhanh chóng hết hàng!

Mới vừa đăngbài, bình luận phía dưới liền trực tiếp cập nhật chóng mặt!

"Mẹ kiếp! Vừa trở về bài đăng weibo đầu tiên chính là bày quây bán hàng? Quả nhiên! Bày hàng vỉa hè mới là nghề chính của người!"

"Có bán chữ ký không? Loại ký trên mặt của ta!"

"Nam thần ca ca! Ta đến kỳ trả tiền thuê nhà! Có thể dọn vào ở trong lòng người không?"

"Đến rồi! Người mau tới a! Một ngày không lực thủy uống đại ta toàn thân ta liền khó chịu!"

"Linh hệ a! Nhanh lên kệ cho ta! Ta con mẹ nó không xuống được giường!"

"Hàng mới gì nha? Thật chờ mong!"

Koduck: "Ta là người lần trước ăn chung linh hệ cùng đậu nành, thời điểm đóng cọc bị sập phòng phải đem phòng ở bán đi đây!"

"Các vị không cần lo lắng, hiện đã xuất viện, dựa vào linh hệ thêm đại lực! Mỗi ngày nằm kiếm tiền!"

"Xe Mercedes, biệt thự đều có!"

Giang Nam ngạc nhiên! Mẹ kiếp, linh rau phối đại lực có thể nằm kiếm tiền?

Là kiếm bằng cách nào? Biệt thự Mercedes đều có?

Không phải là . . .

Người dưới trả lời!

"Lão ca lợi hại!"

"Lão ca lợi hại!"

"Lão ca chú ý thân thể!"

Nam thần: "Thỉnh giáo! Ta cũng muốn nằm kiếm tiền!"

"Cùng cầu!"

...

Một đường đi tới phố Đại Học, bởi vì bài đăng weibo của Giang Nam!

Bây giờ chợ đêm phố Đại Học sớm đã kín người hết chỗ!

Đều đang chờ đợi Giang Nam!

Vừa bày hàng ra, liền gặp cục diện tranh đua cướp hàng!
Giang Nam đều không thu được tiền!

Cũng may trước đó đã in luôn cả mã QR thanh toán tiền trên tay áo!

Cơ trí!

Quét ta! Thỏa thích quét ta! Quét bạo ta đi!

Vô luận là quần lót hiệu Hulk, vẫn là linh hệ đại lực đều vô cùng cháy hàng!

Đậu nành giải độc 100 đồng một viên cũng có người điên cuồng cướp, về phần về nhà dùng vào việc gì thì cũng không biết được. . .

Lần này thế maf lại không thấy được Trịnh Vĩ! Chỉ sợ là còn ở

trong bóng ma rừng cây nhỏ không đi ra được!

Không biết vì sao, hôm nay Giang Nam cứ có loại cảm giác bị người nhìn chăm chăm!

Kỳ lạ!

Thật tình không biết dưới đèn đường gần đó, một bóng người nhỏ nhắn xinh xắn đáng!

Dáng vẻ không tới 1m6!

Thân dưới mặc tất đen, quần short jean!

Thân trên mặc cái áo hoodie màu đen! Trên đầu trùm mũ!

Dưới đèn đường, không thấy rõ được khuôn mặt của cô, chỉ có thể nhìn thấy dưới mũ trùm là đôi mắt to màu xanh nước biển!

Ánh mắt từ đầu đến cuối đều rơi vào trên người Giang Nam!

Hai tay cô rút túi móc ra một tấm hình!

Nhìn vào Giang Nam, lại nhìn ảnh chụp!

Sau đó rút ảnh chụp trở về trong túi quần . . .

. . .

Chương 198 -

"Nam thần! Không phải nói có hàng mới sao?"

"Đúng a! Là bảo bối gì? Móc ra xem thử nào!"

Giang Nam ho nhẹ một tiếng, cẩn thận từng li từng tí móc ra một túi vải đỏ từ trong ngực!

"Ta nói cho các người biết! Bảo bối này cực tốt! Chữa được bách bệnh!"

"Ung thư đều có thể trị!"

Đám người mang vẻ mặt chờ mong nhìn qua!

Thứ gì tốt tới vậy?

Bọc kín như vậy?

Chữa được bách bệnh? Thật sự có thần vật như vậy?

Vừa mở túi vải ra nhìn thử!

Mười gốc nhân sâm khô héo! Xẹp lép, suy dinh dưỡng nghiêm trọng nằm ở bên trên vải đỏ?

"Cái này con mẹ nó là cái thứ gì a!"

"Rễ cỏ rách này đào từ đâu?"

"Nếu người không nói nó là nhân sâm, lão tử thật đúng là không nhìn ra!"

"Phi! Nói đây là nhân sâm? Đều khiến cho tộc nhân sâm đều

mất mặt!"

Giang Nam trừng mắt: "Các người thì biết cái gì!"

"Đây khí huyết nhân sâm, mặc dù bề ngoài có chút kém!"

"Nhưng đại bổ! Cực cực bổ!"

"Ung thư, bệnh bạch cầu, xương đùi đầu hoại tử cái gì đều có thể trị!"

"Chỉ với giá 10 vạn một gốc!"

"Người nằm bệnh viện mất 10 vạn không nhất định có thể trị hết! Dùng nhân sâm của ta! Không hết trả lại tiền!"

Đám người bùng nổ: "Người cũng thật giỏi bịa! Chưa nghe ai nói qua ăn nhân sâm còn có thể chữa hết ung thư!"

"Đại bổ? Chỉ với gốc cây héo này?"

"10 vạn? Quá mắc a!"

Giang Nam liếc mắt!

Hắn biết, khí huyết nhân sâm vừa ra, đám người này chắc chắn sẽ không đơn giản tán thành như vậy!

10 vạn tuy không phải số tiền nhỏ, nhưng thật sự có thể trị hết bệnh, 10 vạn cũng không quý!

Đúng lúc này truyền đến một âm thanh: "Bệnh bạch cầu? Nhân sâm này thật có thể trị bệnh bạch cầu sao?"

Chỉ thấy một phụ nhân với tóc mai điểm bạc đi tới!

Khuôn mặt bà tiều tụy, áo đã sờn, trong mắt mang theo sự mệt mỏi.

Bên trong ánh mắt nhìn Giang Nam, mang theo chờ mong!

"Con gái của ta bệnh bạch cầu đang nằm viện, tìm không được cốt tử phù hợp, cái này . . . Nhân sâm này thật sự hữu dụng sao?"

Người bên đường nói: "Đại nương, không đáng tin cậy! Người vẫn nên giữ lại tiền chữa bệnh cho con gái a!"

Giang Nam cũng không tức giận, nhìn ánh mắt chờ mong của a di này, không biết vì sao, mũi chua chua.

"A di! Có tác dụng! Người cầm một gốc nhân sâm này, trở về cho con gái ăn đi! Ta không lấy tiền!"

Phụ nhân liền vội vàng lắc đầu chối từ: "Chuyện này sao có thể chứ? 10 vạn quá mắc, có thể lấy rẻ hơn một chút sao . . ."

Giang Nam lắc đầu nói: "A di cứ cầm đi! Coi như là tuyên truyền giúp ta! A di không muốn con gái mình khỏe mạnh sao?"

"Cầm đi!"

Trong lúc nói chuyện liền nhét khí huyết nhân sâm vào trong tay a di!

Trong mắt phụ nhân hiện ra giọt nước mắt, luôn miệng nói cảm ơn.

Giang Nam chỉ cười!

Nhìn lại chín gốc khí huyết nhân sâm bên trên túi vải đỏ, yên tĩnh chốc lát!

Ngay sau đó cao giọng nói: "Nhà ai có người bệnh? Hôm nay tặng không khí huyết nhân sâm! Có nhu cầu có thể đem về nhà chữa bệnh cứu người!"

"Không lấy tiền!"

"Muốn kiếm lời thì miễn đi! Ta hôm nay nghiêm túc!"

Giang Nam nghĩ đến, tặng không thì tặng không!

Dù sao cũng không quý, có thể đổi bằng giá trị oán khí!

Đối với mình mà nói có thể nó không là gì, nhưng đối với người cần mà nói, đó là có thể vật cứu mạng!

Thậm chí có thể vẫn hồi một gia đình sắp tan vỡ!

Coi như là đang quảng cáo cho mình!

Mà thiếu nữ mũ trùm đứng dưới đèn đường, lẳng lẳng nhìn Giang Nam, yên tĩnh!

Lời này vừa ra, đám người lập tức lấy lại tinh thần!

"Cha ta trúng gió, vẫn luôn nằm trên giường không xuống được, Nam thần người xem . . ."

"Xương đùi đầu của bà nội ta hoại tử, ngồi xe lăn, có thể cho ta một gốc không?"

Giang Nam cười phân phát khí huyết nhân sâm ra ngoài, về phần có phải cộ tiện nghi hay không.

Từ cách ăn mặc, thần thái trong giọng nói liền có thể nhìn ra.

"Chỉ lần này không lấy tiền a, lần sau sẽ thu tiền!"

Mà ánh mắt đám người nhìn Giang Nam cũng theo đó mà thay đổi.

"Giỏi lắm nhóc con! Ta ủng hộ người!"

"Nam thần lợi hại! Nhân phẩm không cần phải nói!"

"Thật ngầu!"

"Nếu nhân sâm này thật sự có hiệu quả, lần sau ta nhất định mua!"

Giang Nam cười hắc hắc.

Sau khi dọn sạp hàng cũng đã chín giờ tối, Giang Nam khẽ ngâm nga đi trên con đường trở về nhà.

Một lần mở hàng, lại kiếm hơn 300 vạn!

Coi như trừ bỏ đi chiết khấu phí quầy hàng, mình còn có hơn 3 vạn!

Lại thêm 3000 vạn của La Thiên Trường, trừ hết cũng thừa 30 vạn!

Giang Nam chưa từng cảm giác mình có tiền như vậy!

Mở bảng hệ thống ra!

Giá trị oán khí: 713.446!

Điểm kỹ năng: 326.700!

Đủ bảy đợt rút thăm mười lần liên tiếp! Điểm kỹ năng cũng nhiều đến bạo tặc!

Thế là quyết định về nhà rút thăm!

Bước đi trên đường, trên mặt Giang Nam đều là vẻ nghi ngờ!

Mãnh liệt quay đầu nhìn về hẻm nhỏ phía sau lưng!

Trên đường không có một ai.

"A . . . Thật sự kỳ quái mà!"

Giang Nam luôn có cảm giác bị người nhìn chằm chằm!

Từ lúc mở hàng cho tới bây giờ, cái loại cảm giác này cũng chưa từng biến mất.

Bên cạnh thùng rác trong hẻm nhỏ.

Thiếu nữ mũ trùm ngồi xồm ở đó, vỗ vỗ trái tim nhỏ của mình.

Nói thầm: "Gia hỏa này, sao tính cảnh giác cao như vậy!"

Chương 199 -

Một đường trở lại biệt thự, mỹ mãn dùng được thủy đại lực ngâm tắm.

Giang Nam trùm khăn tắm đi tới lầu ba, Chung Ánh Tuyết Hạ Dao còn đang tu luyện.

"Nước tắm đã có! Nhớ tắm rửa sạch sẽ!"

Hạ Dao lau mồ hôi trên người, liếc mắt: "Phi! Không tắm thì ta cũng rất sạch sẽ!"

Chung Ánh Tuyết dịu dàng cười nói: "Ân! Lát nữa!"

Giang Nam: "Đúng rồi, ta có để lại hai quả đồ trước đó, đặt trên bàn trà phòng khách, nhớ ăn!"

...

Về đến phòng, Giang Nam ném áo choàng tắm một cái, lăn vào giường.

"Hắc hắc!"

[Thêm điểm kỹ năng: 10000!]

[Nâng cấp kỹ năng! Tay không vật lộn (cao cấp): LV0!]

Con mắt của Giang Nam sáng lên!

Vô số kỹ thuật đấu hiện ở trong não, quả thực phá vỡ tam quan oa!

Lại thêm!

[Thêm điểm kỹ năng: 10 vạn!]

[Nâng cấp kỹ năng! Tay không vật lộn (đỉnh cấp): LV0!]

"A hô hô! Lợi hại!"

Đỉnh cấp chính là đỉnh phong? Phía trên liệu có còn nữa không?

[Thật xin lỗi! Điểm kỹ năng không đủ!]

Giang Nam sững sờ!

Mẹ kiếp! Hơn 20 vạn điểm kỹ năng còn lại vẫn không đủ?

Chẳng lẽ muốn thăng lên cấp tiếp theo sẽ cần tới 100 vạn a?

Dù sao mỗi một cấp cần gấp mười lần điểm kỹ năng của trước đó.

Hiển nhiên, đỉnh cấp không phải cấp cuối cùng!

Nhưng Giang Nam không có ý định cứ tăng lên mãi!

Số điểm kỹ năng còn thừa được Giang Nam thêm vào những kỹ năng khác!

Đao pháp thêm tới đỉnh cấp!

Đao găm thêm tới cao cấp!

Ngay cả bổ gạch đều được xa xỉ thêm tới mức cao cấp!

Khiến cho Giang Nam cảm nhận được khoái cảm dùng tiền, điên cuồng tiêu xài!

Nhìn xem 1 vạn điểm kỹ năng còn sót lại. . .

Trong lòng đột nhiên trống rỗng.

"Hắc hắc, còn có 50 vạn giá trị oán khí, chơi tiếp thôi!"

Vốn dĩ là 70 vạn, tiêu 20 vạn để đổi đồ cho Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao.

[Mười lần rút thăm liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Một viên anh đào nhỏ may mắn!]

...

Liên tiếp ba lần, ra 2 túi kẹo nổ tim đập âm âm!

28 viên anh đào nhỏ may mắn!

Tỷ lệ rơi đồ này khiến cho Giang Nam cảm động đến rơi nước mắt oa!

Hôm nay hệ thống đổi tính rồi sao?

Lần thứ tư!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Một củ tỏi hắc hắc!]

...

Mười lần rút thăm liên tiếp đi qua, thế nhưng không ra được phần thưởng đẳng hoàng gì! Lại ra giải khuyến khích mới?

Anh đào nhỏ may mắn lúc đầu đã được chuyển tới cửa hàng hệ thống!

500 giá trị oán khí một viên!

Thời điểm mở sạp hàng, Giang Nam không dám móc thứ này ra bán, món đồ chơi này thật sự quá tà tính!

May mắn nửa giờ! Thế nhưng ba giờ tiếp theo, xúi quẩy đến tận cùng! Không cẩn thận là dễ chết người oa!

"Củ tỏi hắc hắc? Cái tên quý quái gì vậy!"

Giang Nam chết lặng!

Nghe cái tên này cũng thật không đứng đắn tí nào?

Vội vàng mở thanh vật phẩm hệ thống ra, xem thử công năng!

Tỏi khà khà!

Tác dụng: Cảm ứng gió thổi cỏ lay bên trong khu vực bán kính 1000 mét xung quanh! Hiệu quả kéo dài 24 giờ!

Hắc hắc hắc~

Không giải thích! Tự trải nghiệm!

Giang Nam: ? ? ?

Chỉ như vậy?

Cái con hàng gì thế này?

Khà khà khà cuối cùng là ý gì?

Sao nghe cứ giống như ông chú biến thái!

Còn mẹ nó không giải thích!

Người không giải thích, ta có thể cảm nhận được rắm gì!

Cái hệ thống rách này này sao càng ngày càng không đáng tin cậy!

[Phát hiện kí chủ vũ nhục hệ thống! Trừ tiền!]

Tin nhắn điện thoại!

"Đình! Tài khoản ngân hàng số đuôi 7931 của ngài từ 10.000 đồng, số dư không kỳ hạn còn lại . . ."

Giang Nam tức tới cắn răng: ! ! !

Lão tử chủ suy nghĩ một chút cũng không được?

Lấy ra xem xét!

Chính là một củ tỏi đen dì!

Bề ngoài quả thực còn rác rưởi hơn so với khí huyết nhân sâm!

Không khác gì cục than đen dì!

Cái thứ đồ chơi này thật sự có thể ăn?

Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Ta không vào địa ngục thì ai vào?

Tự trải nghiệm thì tự trải nghiệm!

Vẫn nên sớm làm rõ tác dụng phụ của thứ quỷ này!

Bằng không thì lại xuất hiện chuyện giống như anh đào nhỏ may mắn, Giang Nam liền muốn khóc chết!

Nghĩ rồi nắm lỗ mũi, liền ăn vào củ tỏi hắc hắc!

Lúc này Giang Nam đều bị vị cay xộc vào mồm khiến cho muốn khóc!

Lại đen . . .

Cái này con mẹ nó mà là tỏi a!

Giang Nam bị cay tới mức nước mắt ào ào chảy ròng.

Thế nhưng một giây sau, Giang Nam ngẩn người tại chỗ!

Thật sự giống y như lời giới thiệu!

Mọi thứ bên trong bán kính 1000 mét, đều hiện rõ trong đầu Giang Nam!

Mấy may lộ ra!

Ngay cả con kiến khiêng gạo trên đồng cỏ ngoài phòng đều có thể thấy rõ!

Giang Nam sợ ngây người!

Con mẹ nó!

Cái này con mẹ nó cứ nhiên là một ra-đa hình người!

Còn là hình ảnh thực tế? Quá trâu bò đi?

Sau một khắc, thân thể Giang Nam hơi cứng đờ!

"Phụt. . ."

Suýt chút nữa liền phun một ngụm máu ra ngoài!

Trong đầu, giờ phút này hình ảnh Hạ Dao ở trong gian phòng trình lên trước mắt, tựa như đang xem phim!

Nhưng vấn đề là, Hạ Dao mới vừa tắm rửa xong, thân trên trần truồng không có đồ!

Phía phần dưới thì mặc quần lót Giang Nam tặng cô!

Quần lót màu đen có một đầu khoá kéo đằng sau, còn in hai cái đệm thịt mè màu hồng phấn!

Chỉ thấy giờ phút này Hạ Dao đứng ở trước gương, sắc mặt ửng đỏ kéo khoá kéo đằng sau.

Sau đó hóa bán thú!

Tai sói lông xù còn có đuôi chó sói màu trắng bạc đều lộ ra!

Sau đó bày một xinh đẹp tư thế, nâng hai nắm tay đặt bên cạnh hai má!

Nghiêng đầu chớp chớp mắt to!

୩(ω´ ୩)

"Meo ~ "

"A . . . Không dễ nhìn!"

"Ô quâu?"

"Hắc hắc . . ."

Giang Nam: ! ! !

Nổ! Hiện tại liền nổ! Là loại bùng nổ ngay tại chỗ!

Đêm hôm khuya khoắt!

Diệt Lang ở trong phòng vụng trộm làm chuyện đáng xấu hổ!

Không được!

Không được oa!

Thiếu nữ tai mèo quá kích thích!

"Ai hắc hắc ~ "

Giang Nam nằm ở trên giường truyền ra tiếng cười xuất phát

từ nội tâm!

"Ai hắc hắc ~ hắc hắc hắc ~ "

"Thật là thơm!"

Chương 200 -

Món tội này đúng là đồ tốt nha!

Coi như bị cay khóc cũng đáng giá!

Đại Diệt Lang bị bản thân phát hiện bí mật nhỏ!

Xem về sau cô còn dám cắn mình hay không?

Ai hắc hắc ~ quá tuyệt vời!

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước ào ào!

Giang Nam: ! ! !

Không phải là ta muốn nhìn lên!

Là do tội này!

Đúng! Toàn bộ đều do nó!

Tất cả hình ảnh trong bán kính 1000 mét đều ở trong đầu thật sao?

Ta không khống chế nổi mình!

Trong phòng tắm, Chung Ánh Tuyết thư giãn thoải mái nằm trong bồn tắm!

Khuôn mặt bé nhỏ đỏ bừng!

Chỉ thấy cô vụng trộm nhìn thoáng qua cửa phòng tắm đã khóa hay chưa!

Sau đó lấy ra một quyển sách từ một bên trong bồn tắm!

Phía trên được đánh dấu rất cẩn thận, có trang bị gấp lại, còn có đánh dấu bút đỏ?

Giang Nam: ? ? ?

Lúc tắm rửa còn đọc sách? Sách gì nha? Hần là có thể lên xem?

Giang Nam xem xét.

[Bí tịch~ Đoàng~ Đoàng]

? ? ?

Mẹ kiếp! Cái này là sách gì!

Chỉ thấy trên sách viết một câu bí pháp: "Trên trên dưới dưới! Trái trái phải phải! BABA!"

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết nhẹ gật đầu!

Hít một hơi thật sâu, đặt sách ở một bên.

Hai tay đưa ra bắt đầu luyện tập bí pháp!

"A . . ."

"Lên! Lên! Dưới! Dưới!"

"A ~ "

"Trái! Trái! Phải! Phải!"

Giang Nam che mặt: "Oa! Tiểu Tuyết! Người đang làm gì a!"

"B~A! B~A!"

Làm xong một bộ động tác, khuôn mặt xinh đẹp của Chung

Ánh Tuyết càng đỏ hơn!

Sau đó nắm chặt nắm đấm, trong đôi mắt đẹp dấy lên hừng hực đấu chí!

"Tiểu Dao! Ta nhất định sẽ bắt kịp người!"

Giang Nam đầu óc trống rỗng, một phát từ trên giường nhảy xuống!

Muốn vọt thẳng đến phòng tắm nói cho Chung Ánh Tuyết!

Không phải như vậy!

Trong sách viết đều là gạt người oa!

Trên trên dưới dưới! Trái trái phải phải! BABA ~ nhất định sẽ tăng thêm 30 mạng trong Contra Probotector* !

(*): Đoạn mã để tăng thêm 30 mạng trong tựa game Contra Probotector rất nổi với thể hệ 8x, 9x.

Thế nhưng nhất định sẽ không giúp cho người biển lớn oa!

Quyển sách này con mẹ nó là do ai viết?

Đây không phải bẫy người sao!

Chung Ánh Tuyết ngốc bẩm sinh còn tin tưởng không nghi ngờ!

Thật đáng thương cho tiểu Tuyết! Thật thương cô mà!

"Không được! Không thể đi! Tới đó ta liền xong đời!"

Như vậy chẳng phải sẽ bại lộ sao?

Nên tìm cơ hội phù hợp rồi thiện ý nhắc nhở một chút a!

Hiện tại!

Là thời điểm mặc quần áo vào rồi đi tới mua một chai sữa dinh dưỡng!

Siêu thị bên cạnh phòng tắm nữ là trọng điểm!

Ân! Không phải là vì nữ phòng tắm!

Phải uống thêm sữa dinh dưỡng! Giang Nam sợ dinh dưỡng của bản thân không theo kịp!

Từ trên giường nhảy xuống, Giang Nam đột ngột cứng người ngay tại chỗ!

Nhìn vào người ở trong tấm gương, mở to hai mắt!

Bạo hống nói: "Cái con mẹ nó!"

Giang Nam tuyệt vọng!

Vô cùng tuyệt vọng!

Bản thân trong gương, con mẹ nó toàn bộ đều đen dì oa!

Mỗi một tắc da thịt trên người đều biến thành màu đen.

Căn bản không có cá lọt lưới!

Đen triệt để!

Đen tuyệt đối!

Đen không gì sánh kịp!

Đen mà đưa tay ra cũng không thấy năm ngón tay!

Đen mà ngay chính Giang Nam cũng không thấy mình!

Hoàn mỹ hoà vào bóng đêm, không phản xạ ra chút tia sáng!

Cái này con mẹ nó chính là một cục than đen thành tinh a!

Củ tỏi hắc hắc hắc?

Giang Nam xem như đã hiểu rồi!

Hắc hắc hắc (đen đen đen)!

Là bởi vì sau khi ăn xong cả người đều sẽ biến thành màu đen sao?

Quả nhiên!

Người làm việc trái với lương tâm về sau sẽ gặp báo ứng a!

Trong mắt chảy xuống hai hàng lệ trong! Bản thân sẽ không mang bộ dáng quỷ quái này suốt đời chứ?

Trên mặt gạt ra một nụ cười còn khó coi hơn so với khóc! Lộ ra hai hàm răng trắng!

Trong phòng đưa tay không thấy năm ngón tay! Chỉ có hai hàm răng trắng bay tới bay lui ~

Giang Nam: ! ! !

Cái này còn đi tới phòng tắm cái rắm gì?

Đen tựa như quỷ, trên dưới toàn thân chỉ thừa hàm răng có thể bị người nhìn thấy . . .

Hơn nửa đêm hai hàm răng trắng tung bay ở trên đường? Còn không phải hù chết người ta sao?

"Không được! Ta phải cứu chữa!"

Cuối cùng dùng mười vạn giá trị oán khí, Giang Nam cắn răng

đổi một khóa Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Không nói hai lời liền ăn!

Mặt mũi Giang Nam tràn đầy chờ mong nhìn mình chăm chăm!

Sau đó hần hóa đẹp trai hơn mấy phần . . .

Hắc ca ca!

"Mẹ kiếp! Hoàn toàn không có tác dụng gì thật sao?"

Giang Nam che mặt!

Thế này còn đi ra ngoài thế nào chứ!

Hệ thống hố người, củ tỏi hố người!

Miệng vừa ngậm lại cả người đều là một màu đen!

Đúng lúc này, Giang Nam hơi sững sờ!

Bên trong đầu trong có cảm giác, bên ngoài biệt thự đột nhiên xảy ra một chuyện!

Chỉ thấy một đường bóng dáng nhỏ bé leo tường vượt qua hàng rào biệt thự!

Lặng yên không một tiếng động đáp xuống, còn nhìn xung quanh thử có người chú ý tới mình hay không!

Chính là thiếu nữ mũ trùm kia!

Sau đó liền đi tới bên cửa sổ!

Cô còn không cao bằng bệ cửa sổ! Nên đành phải nhón chân lên nhìn thử!

Trên trên dưới dưới! Trái trái phải phải! BABA ~ nhất định sẽ
tăng thêm 30 mang trong Contra Probotector*

Contra Probotector

Chương 201 -

Căn phòng tối đen như mực và yên tĩnh!

"A ~ ngủ hết rồi sao!"

Giang Nam: ? ? ?

Đây là tặc viếng nhà sao?

Con mẹ nó!

Muốn trộm đại bảo bối của ta?

Chỉ thấy thiếu nữ mũ trùm này móc ra một bộ công cụ mở khóa nhà nghề từ trong túi áo hoodie!

Thành thạo nạy khóa cửa sổ, kéo ra một khe nhỏ!

Sau đó móc ra một cái ống, vừa nhắm ngay phòng, vừa dùng miệng thổi hơi!

"Hô ~ hô!"

Một cổ khí tức vô sắc vô vị bay vào trong phòng!

Giang Nam: ! ! !

Vô ý thức ngừng thở!

What the fuck!

Ngay cả khói mê đều dùng tới?

Người có cần phách lối tới như vậy hay không?

Lão tử đứng ở ngay giường bên cạnh nha!

Một người to đùng đùng như vậy mà người cũng không nhìn thấy?

Thối khúi xong, thiếu nữ mũ trùm liền triệt để kéo cửa sổ ra!

Một cú xoay người thuần thục liền vào phòng, che mũi lại!

Lặng yên không một tiếng động!

Sau đó lại móc ra một cái dao găm sắc bén từ trong túi áo hoodie.

Giang Nam: . . .

Áo hoodie của người là túi thần kỳ của mèo máy sao? Sao cái gì cũng có?

Trong phòng tối đen, thiếu nữ mũ trùm sờ về phía giường chiếu . . . Ân? Không!

"Tại sao không có ai?"

Giang Nam: ! ! !

Thế nào lại không có người?

Ta con mẹ nó đứng ở trước mặt người!

Hơn nữa còn đang quan sát toàn bộ quá trình hành động của người có được hay không?

Hiện tại mù lòa cũng có thể đi làm trộm sao?

Thật đáng thương!

Tuổi còn nhỏ liền mắt bị mù! Còn muốn ra ngoài trộm đồ kiếm tiền!

Thiếu nữ mũ trùm vô cùng nghi ngờ, đi vòng vo một vòng trong phòng!

Giang Nam đột nhiên ý thức được cái gì!

Không đúng!

Vừa rồi cô mở khóa thế nào chứ?

Đưa tay quơ quơ tại trước mặt thiếu nữ mũ trùm!

Kết quả cô không phản ứng chút nào!

Giang Nam: ! ! !

Lão tử con mẹ nó đen tới mức ngay cả người đều không thấy được sao?

Không phải cô nương người ta mù!

Mà là bản thân mình quá đen?

Bây giờ trên người Giang Nam cũng không mặc bất cứ thứ gì!

Trong phòng cũng không bật đèn! Bên ngoài càng không có mặt trăng!

Giang Nam đen sì cùng bóng đêm hoàn mỹ dung hợp . . .

Tâm tình trực tiếp liên sục đổ!

Ta mẹ nó cáo cần phải đen như vậy hay không!

Đúng lúc này, trên lầu đột nhiên truyền đến âm thanh: "Tiểu Nam! Đêm hôm khuya khoắt gào cái quỷ gì?"

Thiếu nữ mũ trùm liền tựa như con mèo nhỏ bị thất kinh nhảy ra cửa sổ bỏ chạy!

Vẫn không quên đóng cửa sổ lại!

Giang Nam: . . .

Ta có thể gì chứ?

Ta cũng cực kỳ tuyệt vọng a!

"Được rồi! Ngủ thôi, không chừng sáng mai lại có thể trở về sao!"

Mang theo tâm trạng bất định, Giang Nam ngủ thiếp đi!

Sáng sớm hôm sau!

Bên ngoài gian phòng truyền tới tiếng đập cửa cốc cốc cốc!

"Tiểu Nam! Làm sao còn chưa chịu rời giường? Đến trường nhanh, sắp muộn rồi!"

Giờ phút này, Giang Nam đứng ở trước gương!

Nhìn bản thân đen tịt như cục than, tâm tình sụp đổ!

Sao vẫn không có biến trở về!

Ban đêm còn đỡ, ban ngày quả thực đen đến bạo tạc!

"Sao không trả lời? Ta tiến vào nha!"

Giang Nam: ! ! !

Thuấn di một cái liền chặn ngay cửa: "Đừng! Ngàn vạn chớ vào!"

Chung Ánh Tuyết nghi ngờ: "Làm sao vậy? Không đến trường sao?"

Giang Nam mang vẻ mặt đau khổ: "Không đi!"

Đi thế nào được cơ chứ! Dáng vẻ bản thân hiện tại tựa như quỷ yêu, nói thế nào cũng không thể để cho người khác trông thấy a!

Bằng không thì còn Nam thần cái rắm a, trực tiếp biến thành Giang than!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tại sao không đi? Bị sinh bệnh sao?"

Giang Nam: "Đồ bệnh! Còn là loại vừa ra khỏi cửa liền sẽ chết vì bệnh!"

Chung Ánh Tuyết: ? ? ?

Đó là loại bệnh kỳ kỳ quái quái gì vậy?

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đi học trước!

Mà Giang Nam thì ôm đầu gối, một mặt tủi thân!

Gắt gao nhìn chăm chăm đồng hồ báo thức trên tủ đầu giường!

Thời gian từng phút từng giây trôi qua!

Trong lòng phải gọi là cực kỳ dày vò oa!

Dựa theo tính toán trước đó của hệ thống, tác dụng phụ của giải khuyến khích phần lớn đều có thời hạn!

Nếu thật sự cứ mãi đen sì như vậy,

Có tin ta chết luôn cho người xem hay không!

(/ଫ益ଫ)/

Trong lúc chờ đợi Giang Nam cũng không nhàn rỗi!

Móc ra kẹo nổ tim đập ầm ầm rồi hút một ngụm!

Cảm giác lên cấp có thể giúp cho ta quên bi thương!

Kết quả, 3 phút sau!

Trên giường liền xuất hiện một vòng xoáy không ngừng xoay. .

Giang Nam bị cơn lốc này làm cho kinh động!

Phát hiện linh khí trong vòng bán kính 1000 mét đều hội tụ về hướng bản thân!

Là tác dụng của tôi hắc hắc hắc?

Đề cao tốc độ hấp thu linh khí rất nhiều!

Vốn dĩ là 10 lần đã tăng lên tới khoảng chừng 15 lần!

Quả thực kéo Giang Nam từ cấp Thanh Đồng năm sao lên tới Thanh Đồng sáu sao!

Con mẹ nó? Tôi hắc hắc hắc phối với kẹo nổ tim đập ầm ầm?

Còn có thể như vậy dùng?

Trong lòng hoan hô!

Quá tuyệt vời a!

Buổi sáng 10 giờ, Giang Nam rốt cuộc phát hiện mình đã biến trở về màu da vốn có!

Chương 202 -

Làn da thậm chí đều bóng loáng hơn không ít!

Còn có công hiệu trắng da?

Hôm qua hình như bản thân dùng nó lúc 10 giờ tối!

Nói cách khác tác dụng phụ biến thành đen kéo dài 12 giờ sao?

Giang Nam mang về mặt vui mừng!

Vẫn không thua thiệt nha!

Thay quần áo khác hẳn, vô cùng vui vẻ ra cửa!

Khẳng định vẫn phải tới trường!

Bằng không thì chẳng phải uống phí đồng mị lực mà bản thân sở hữu sao?

Không chừng còn có thể thu hoạch một đồng fan cuồng!

Đi trên đường, Giang Nam liên tục nhứ mày!

Bây giờ bởi vì tác dụng của tôi hắc hắc hắc, phạm vi cảm ứng vẫn bảo trì trong vòng bán kính 1000 mét như cũ!

Bất luận một chút gió thổi cỏ lay gì đó đều có thể phản hồi về!

Cái này khiến cho Giang Nam cực kỳ không quen được!

Ngoài ra! Giang Nam còn phát hiện vấn đề lớn!

Thiếu nữ mũ trùm tối hôm qua vậy mà đang ở nơi xa đi theo

mình!

Lão đại gia ngồi trên ghế dài công viên xem báo chí, cũng lặng lẽ nhìn lên!

Ánh mắt Giang Nam chuyển qua, hẩn lập tức liền thu hồi ánh mắt, hết sức chuyên chú xem báo!

Còn có anh trai bán kem ly ở ven đường, đại thúc dắt chó. . .

Giang Nam: "Chắc chắc chắc! Hiện tại trộm cướp đều gây án theo đội sao? Chuyên nghiệp!"

Chờ đã!

Không đúng! Nếu là vì trộm đồ, trong nhà không có người, lại không đi trộm oa!

Đi theo dõi ta làm cái gì?

Tóm lại là nhắm vào mình?

Giang Nam không khỏi hồi tưởng lại lời Sơn Miêu đã nói.

Nói rằng bản thân bại lộ dị năng, có thể sẽ có người gây bất lợi cho mình!

Đám người này chính là ví dụ?

Mẹ kiếp! Đây cũng quá thiếu chuyên nghiệp rồi?

Lấy thực lực của thiếu nữ mũ trùm ngày hôm qua muốn đi ám sát ta ?

Với dáng vẻ tay chân vụng về kia?

Ngay cả người cũng tìm không thấy . . .

Giang Nam sờ cằm, trong lòng nhắc lên mấy phần cảnh giác!

Nhưng lại không nghĩ đến chuyện tìm Sơn Miêu hỗ trợ, dù sao mình vừa mới trở về!

Nếu như bên phía Âm Dạ lại nói cái gì mà vì bảo vệ an toàn cho mình, không cho đi học, bắt đi căn cứ quân sự kia chẳng phải hồng bát!

"Ân ~ không thể nói! Không thể nói!"

Giang Nam không thềm để ý chút nào, chạy thẳng tới trường học!

Mới vừa vào cửa trường, liền thấy năm chiếc xe hiến máu đã tới!

Không ít học sinh đều đang xếp hàng!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đều đang xếp hàng.

Giang Nam liền đi qua.

Hạ Dao hưng phấn nói: "Tiểu Nam! Đến đây! Mau tới xếp hàng!"

Giang Nam: "Chuyện gì vậy? Hiến máu? Đều phải hiến?"

Trong lòng khó tránh khỏi trở nên cảnh giác.

Có chút không đúng a!

Hiện tại chỉ mới vừa khai giảng, xe hiến máu liền đến?

Ánh mắt không khỏi đổi tới đổi lui trên người chị gái y tá đang bận rộn.

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Tự nguyện!"

Giang Nam đầu lắc tựa như trống lúc lắc: "Không hiến! Sợ

đau!"

Hạ Dao trừng mắt: "Người mà cũng sợ đau? Nhanh lên tới! Đây là cống hiến cho xã hội!"

"Hơn nữa sẽ cấp chứng chỉ cho người hiến máu! Về sau nếu là xảy ra chuyện cần được truyền máu, có chứng chỉ hiến máu sẽ được ưu tiên!"

Giang Nam vẫn lắc đầu: "Muốn lấy thì lấy của người! Người máu nhiều!"

Hạ Dao xù lông, một cú túm lấy còn kiên cố hơn Kim Kiên Thất Thiên Tỏa!

"Khụ khụ! Đại Diệt Lang! Buông tay oa!"

Hạ Dao hung ác nói: "Không buông!"

Giang Nam hắc hắc cười xấu xa, không buông đúng không?

"Meo ~ "

Hạ Dao: ? ? ?

"Người có làm đáng về đáng yêu với ta thì ta cũng không khả năng bỏ qua người!"

Giang Nam chớp mắt: "A gâu?"

Hạ Dao đột nhiên nghĩ tới cái gì, mặt lập tức trở nên hồng hơn so với anh đào!

"A a! Ta giết người oa! Hôm qua người dùng trùng động không gian nhìn lên sao?"

Hạ Dao càng dùng sức!

Giang Nam trợn trắng mắt. . .

"Thiên địa lương tâm! Làm sao có thể chứ!"

Hạ Dao đỏ mặt: "Vậy làm sao người biết?"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Nhìn lên cái gì?"

Hạ Dao và Giang Nam đồng thời lắc đầu: "Không có gì!"

Hạ Dao buông lỏng tay ra rồi kề tai nói nhỏ, nhỏ giọng hung ác nói: "Lát nữa lại thu thập người!"

Giang Nam mang vẻ mặt tủi thân: "Thật sự không có oa!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam thật sự không hiến máu sao?"

"Hiến 300cc có quà tặng!"

Giang Nam nghe xong con mắt to sáng lên!

"Cái gì? Có quà tặng nữa sao?"

"Hiến! Hiến chết ta luôn cũng được!"

Hạ Dao:. . .

Chung Ánh Tuyết:. . .

Sắp hàng nửa ngày! Lập tức sắp đến lượt Giang Nam.

Mà một đội ngũ khác, Ngư Thanh Thanh đã hiến xong máu, đến phiên Tần Thụ đang xếp ngay sau lưng cô!

Chỉ thấy sắc mặt hần hơi trắng bệch.

"Tiểu Ngư! Đau . . . Có đau hay không a?"

Ngư Thanh Thanh lắc đầu: "Không đau! Tựa như bị muỗi cắn!"

"Người sợ tiêm sao?"

Tần Thụ nhìn về phía Giang Nam ở bên cạnh nhìn mình, lúc này lồng ngực ưỡn lên một cái!

"Sợ tiêm? A! Trò cười!"

"Chúng ta đàn ông! Sao lại nói chuyện sợ hãi ở đây chứ?"

"Trong từ điển của ta liên không từ "Sợ hãi" này!"

Giang Nam vui vẻ: "Vậy bộ từ điển này của người mua bị lỗi vốn rồi!"

Tần Thụ: ? ? ?

What the fuck?

Chương 203 -

Ý của lão tử là như vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 666!]

Lúc này liền dựa trên ghế, cánh tay duỗi ra: "Tiêm đi!"

Trợn mắt tròn xoe!

Khí thế phi phàm!

Chị gái y tá: "Vậy muốn hiến bao nhiêu cc?"

"Hiến ít nhất là bao nhiêu?"

Giang Nam che mặt!

Người có thể dùng dùng vẻ mặt sắp chết đó để cố gắng giữ thể diện như vậy hay không!

Dùng khí thế tựa như biển để nói ra lời nói như vậy?

Chị gái y tá không nín được cười: "300cc a!"

Tần Thụ nhắm hai mắt lại, hiển nhiên là biểu lộ tựa như lên pháp trường!

Ghim kim vào, máu chậm rãi chảy vào bên trong túi máu!

Theo thời gian đưa đẩy, mặt Tần Thụ càng ngày càng trắng!

Trên trán đều là mồ hôi lạnh, bờ môi đều phát xanh.

Chị gái y tá lo lắng nói: "Người . . . Người không sao chứ? Nếu

không ta dừng lại!"

Tần Thụ cá giận nói: "Chúng ta đàn ông, sao có thể bỏ dở nửa chừng chứ?"

"Tiếp tục!"

Giang Nam nuốt nước bọt: "Gia hỏa này không phải là sợ máu đó chứ?"

Hạ Dao: "Ai . . . Thực sự khó xử mà!"

Tần Thụ nghe xong liền không nhịn được: "Nói bậy! Đàn ông chúng ta! Đĩnh thiên lập địa! Làm sao có thể sợ máu?"

Sau đó hắn liền liếc túi máu của mình một cái, mặt lập tức trắng bệ!

Cả người đều co quắp trên ghế, tựa như bất tỉnh!

Giang Nam ngạc nhiên!

Mẹ kiếp! Thật đúng là sợ choáng! Người sợ máu thì còn tới hiến máu làm gì!

Chỉ nghe Tần Thụ hữu khí vô lực nói: "Nhanh! Nhanh truyền trở về cho ta!"

Chị gái y tá đều ngây dại, vội vàng treo túi máu lên, một lần nữa ghim kim vào, truyền máu cho Tần Thụ!

Máu hiến ra đều truyền ngược trở về, như thế còn chưa đủ, còn ăn vạ thêm 300cc!

Lúc này sắc mặt Tần Thụ mới đẹp hơn một chút!

Chị gái y tá trầm mặc một hồi mới nói: "Được rồi, người kế tiếp! Về sau nhớ kỹ không được đi hiến máu a!"

Tần Thụ ngạc nhiên: "Quà tặng của ta đâu? Không phải nói có quà tặng sao?

Giang Nam: ? ? ?

Hạ Dao: ? ? ?

Toàn thể đồng học: ? ? ?

Người có tự trọng hay không?

Người con mẹ nó còn cần mặt mũi nữa hay không?

300cc hiến ra đều bị trả lại cho người!

Lại còn ăn vạ thêm 300cc!

Người con mẹ nó còn có mặt mũi đòi quà?

Người không phải đến hiến máu! Người là đến cướp bóc a!

Chị gái y tá:. . .

Quà tặng?

Chỗ của ta chỉ có một búa muốn tặng vào đầu người!

Tần Thụ hiện tại hơi xanh xao!

Uống công chịu đựng một kim, chứng nhận hiến máu không có, quà tặng cũng không có!

Tủi thân!

Chị y tá liếc mắt!

Cho người quà tặng cái rắm? Chúng ta còn lỗ 300cc!

Mà đổi bên, rốt cuộc cũng đến phiên Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam bệ vệ ngồi trên ghế, vẻ mặt trang nghiêm!

Chị y tá: "Xin hỏi muốn hiến bao nhiêu cc đâu?"

Giang Nam liếc môi một cái: "Hiến 300cc thì có quà tặng à?"

Chị gái y tá cười nói: "Có! Bên phải chúng ta có bộ dao nĩa, tách cà phê, còn có . . ."

Giang Nam nghĩa chính nghiêm từ: "Rút cho ta! Rút mười cân máu!"

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao: $\Sigma(\Delta^\circ |||)$

Chị gái y tá với vẻ mặt kinh ngạc: ???

Các bạn học: $|||(\Delta^\circ)|||$

Toàn trường yên tĩnh!

Cái gì?

Rút mười cân? Người coi mình là kho máu di động à?

Nếu thật sự rút ra mười cân, chẳng phải là bị rút ra khô sao!

Hạ Dao im lặng: "Uy uy uy! Vì chút quà tặng, người có cần liều mạng tới như vậy hay không!"

Chung Ánh Tuyết: "Người là dự định cosplay xác ướp sao?"

Vì sao đến lượt Giang Nam, tất cả đơn vị đều sẽ biến thành cân a!

Linh châu, kim cương, hiến máu cũng vậy. . .

Tần Thụ nghe Giang Nam muốn rút mười cân liền suýt chút nữa ngất đi, người còn là người à?

Chị gái y tá trực tiếp chết lặng!

Đúng lúc này, một chị gái y tá khác đi tới!

Tóc dài cuộn bên trong mũ y tá, thân cao một mét bảy cũng không tính là thấp, ngũ quan tinh xảo, mang khẩu trang! Đáng người bạo tạc!

Bên trên vành tai còn mang theo một cái khuyên tai chuông gió!

Phong phạm ngự tử bạo lều!

Cười nhạt nói: "Tiểu Vũ, vẫn nên để cho ta!"

Ánh mắt Giang Nam dò xét qua lại trên người cô, nhếch miệng cười một tiếng: "Tiểu tử tử tiêm nhẹ! Ta sợ đau!"

Cô liếc mắt nhìn Giang Nam, chỉ là cười cười, cũng không nói chuyện!

Thuần thực chuẩn bị kim và túi máu!

Nhìn máu của mình chậm rãi chảy vào túi máu, Giang Nam mạn bất kinh tâm nói: "Các người có bao nhiêu người tới?"

Trong lòng chị gái y tá hơi có chút hồi hộp!

[Giá trị oán khí từ Tô Hà +1000!]

Thế nhưng biểu lộ trên mặt không thay đổi nói: "Chỉ có năm chiếc xe hiến máu a!"

Giang Nam: "Đừng giả bộ! Nhìn đường cong bắp chân của người rõ ràng thấy được cơ bắp!"

"Khuyên tai cũng không lấy xuống, không chuyên nghiệp!"

Tô Hà: !!!

Sắc mặt cô dần dần biến!

Dù thế nào cũng không nghĩ đến!

Giang Nam vậy mà vừa liếc mắt liền nhìn ra được ngụy trang của bản thân?

Tô Hà cười nói: "Vậy người còn tới hiến máu?"

Giang Nam liếc mắt: "Nếu không phải vì quà tặng! Ta mới không hiến!"

Chương 204 -

Tô Hà: ? ? ?

Biết rõ chúng ta đến ám sát người!

Còn tới hiến máu?

Chính là vì quà tặng?

Người thích quà tặng tới vậy sao!

Tô Hà: "Thật sự hiến mười cân?"

Giang Nam móc ra một gốc khí huyết nhân sâm từ trong túi quần nhét vào trong miệng!

Cười xán lạn một tiếng: "Nói mười cân liền mười cân!"

Sau một khắc, túi máu vốn xếp lếp chỉ lấy ba giây liền tràn đầy!

Áp lực thật lớn trực tiếp bơm đầy túi máu!

Sau đó ống nhựa nhảy múa điên cuồng trong không khí, điên cuồng lấy máu!

Nhóm các chị gái y tá đều tròn tròn mắt!

Con mẹ nó!

Người này là loại huyết áp khủng bố gì vậy?

Tô Hà trực tiếp bị túi máu vỗ vào mặt, cả người đều cường ngay tại chỗ!

[Giá trị oán khí từ Tô Hà + 1000!]

Nhóm các chị gái y tá bên cạnh thét chói tai, nhao nhao tứ tán né ra!

Trước giờ nào có gặp qua loại tình huống như thế này chứ?

Các bạn học cũng sợ ngây người! Không hổ là Giang Đại Pháo mãnh nhân vụ nổ hạt nhân!

Thanh máu thật nhiều!

Giá trị HP $\times 1000$!

Tần Thụ mở to hai mắt nhìn: ! ! !

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

Ta con mẹ nó sợ máu oa!

Người trực tiếp cho ta thấy cảnh này?

Mặt trực tiếp tái xanh! Cả người tựa như hóa đá nằm thẳng tắp trên mặt đất hôn mê bất tỉnh!

Giang Nam trừng mắt: "Uy uy uy! Làm gì đi chứ! Đều lãng phí hết!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao một mặt trầm lặng, rốt cuộc đã biết vì sao Giang Nam muốn hiến mười cân máu!

Không khỏi nghĩ tới hình ảnh Chung lão gia tử dùng bình trà chứa máu mũi. . .

Cái này . . . Cũng được?

Tô Hà không hổ là người đã gặp qua cảnh tượng hoành tráng, một phát bắt được ống cao su, cắm vào túi máu mới!

Ba giây một túi!

Mạnh như vậy!

Sau ba phút!

Tất cả mọi người nhìn trên mặt đất tràn đầy một giỏ túi máu mà chết lặng!

Không đủ túi chứa!

Mà Giang Nam cũng mở ra không gian dị độ, điên cuồng thu gom quà tặng, mặt mũi mỉm cười tràn đầy xán lạn. . .

Tô Hà hận tới ngứa răng ngứa lợi!

Vốn chỉ muốn mượn cơ hội Giang Nam hiến máu để ra tay, thế mà lại trực tiếp bị phá hủy!

Căn bản không có cơ hội!

Ngược lại còn bị Giang Nam hại, thấm ướt một thân máu!

Kế hoạch thất bại, xe hiến máu rời đi!

Bên trong một căn phòng khách sạn!

Có bảy tám đại hán đang ngồi, bên trong gian phòng chướng khí mù mịt!

Một thiếu nữ ngồi ở trên ghế sofa xem tivi, lau con dao rambo của mình!

Đột nhiên, cửa phòng khách sạn bị mở ra!

Chỉ một thoáng, toàn bộ bảy tám gã đại hán bạo khởi, hòng súng trực tiếp nhắm ngay cửa ra vào!

Thiếu nữ trên ghế sofa thì giống như mị ảnh!

Một giây sau liền xuất hiện ở cửa, con sao đặt ngay trên cổ người tới.

"Con mẹ nó? Người thế nào lại biến thành cái dạng này? Một thân máu?"

"Thành công?"

Chỉ thấy Tô Hà một thân máu đẩy con dao đang dắt trên cổ qua một bên!

Tức giận nói: "Thất bại! Giang Nam liếc mắt một cái đã thấy được ngay! Đáng chết!"

Mọi người nói:

"Hừm! Ta đã nói là không được!"

"Thất bại thì thất bại a! Có lấy được máu của Giang Nam không?"

Tô Hà nhẹ gật đầu!

"Hắc hắc! Vậy thì được!"

"Đừng lè mề! Có máu của Giang Nam, cũng phải cần một khoảng thời gian mới có thể làm ra vật kia!"

"Trước tiên chấp hành kế hoạch B đi, mục tiêu đã phát giác được nguy hiểm! Chắc chắn càng cẩn thận hơn!"

"Tránh cho giao phong chính diện! Nếu không chúng ta căn bản không có cách bắt được hệ không gian!"

"Hừm! Thanh Đồng năm sao mà lại khó chơi như vậy!"

Tô Hà: "Ra ngoài hành thì chú ý nhiều một chút! Không chỉ có một nhà chúng ta để mắt tới Giang Nam!"

. . .

Kết thúc chương trình học một ngày, ba người Giang Nam đi trên đường về!

Giang Nam đột nhiên nói: "Đại Diệt Lang, tiểu Tuyết! Hai người các người cầm hai gốc nhân sâm này!"

Hạ Dao sững sờ: "Làm sao vậy?"

Chung Ánh Tuyết nghi ngờ: "Xảy ra chuyện gì? Hôm nay lúc hiến máu, y tá kia . . ."

Giang Nam lắc đầu: "Tạm thời không có chuyện gì, đề phòng ngộ nhỡ!"

Ngay sau đó có chút do dự, lại móc ra hai viên anh đào nhỏ may mắn!

Vẻ mặt trịnh trọng nói: "Hai viên anh đào này! Đừng ăn! Nhất định phải chờ khi gặp phải thời điểm nguy cơ sinh tử, mới được ăn! Biết không?"

Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết cũng mang vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhưng vẫn nhớ kỹ lời dặn của Giang Nam!

Hạ Dao: "Gặp phải phiền toái sao?"

Chung Ánh Tuyết: "Không phải là bởi vì chuyện ở trấn nhỏ Voyny đấy chứ?"

Giang Nam cười xán lạn một tiếng: "Yên tâm đi! Có ta đây!"

Mình ngược lại cũng không có gì phải sợ, chỉ sợ những người này động thủ với người bên cạnh mình, sớm chuẩn bị sẵn sàng tương đối tốt!

Đúng lúc này, Giang Nam đang đi trên đường thì thần sắc cứng

lại!

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lùng!

Đột nhiên

Một tiếng xé gió bén nhọn đánh tới!

Viên đạn đạn theo Giang Nam huyết thái dương xuyên qua!

Trực tiếp bắn vào đá cẩm thạch ven đường!

"Đùng!"

Uy lực cực lớn trực tiếp bắn cho đá cẩm thạch nổ ra cái động to bằng miệng chén!

Chương 205 -

Trong lòng Hạ Dao giật mình!

Chung Ánh Tuyết sợ hãi nói: "Tay bắn tĩa?"

Trên sân thượng một tòa nhà chọc trời cách đó 500 mét!

Một tay bắn tĩa mang về mặt cực kỳ ngạc nhiên!

"Sao có thể không bắn trúng chứ? Ta rõ ràng . . ."

Tô Hà ở bên cạnh giơ kính viễn vọng!

"Đạn . . . Tựa như là đi xuyên qua!"

"Không tốt! Giang Nam nhìn lại! Hắn sao lại phát hiện chúng ta?"

Chỉ thấy Giang Nam xoay người cầm lấy một viên gạch từ trên lối đi bộ!

Híp mắt nói: "Phân huyết!"

Chỉ một thoáng, huyết dịch của Giang Nam trở nên nóng rực lên, làn da trở nên đỏ thẫm, nổi gân xanh, hơi nước bốc hơi!

Tổ chất thân thể bạo tăng!

Cả người cất bước vọt tới trước, dùng hết lực khí toàn thân, ném ra cục gạch trong tay!

Tay bắn tĩa: ? ? ?

"Hắn ném cái thứ đồ chơi gì tới?"

Một giây sau!

"Ầm!"

Một khối gạch tinh chuẩn không sai nện ở trên đầu tay bắn tĩa!

Trực tiếp choáng váng!

Tô Hà: ? ? ?

Cục gạch?

Dĩ nhiên là một cục gạch bay tới?

Không bắn được Giang Nam, mà tay bắn tĩa phe mình ngược lại còn bị một khối cục gạch nện bể đầu?

Người còn là người sao?

[Giá trị oán khí từ Tô Hà + 1000!]

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng!

Hắn mẹ nó!

Kỹ năng bổ gạch của lão tử được thêm điểm tới cao cấp há có phải chỉ là hàng để trưng?

Người thế nhưng đã thấy qua cục gạch nào phi 500 mét?

Nếu không phải hiệu quả cảm ứng của tôi hắc hắc hắc vẫn còn, Giang Nam đúng thật sẽ không nhất định phát hiện được tay bắn tĩa sớm!

Bằng không thì loại bắn tĩa này, dù có là Giang Nam cũng rất khó tránh được!

Dù sao thì hắn cũng không có được năng lực tiên tri!

Vì phòng ngừa cục gạch không thể ném ra xa như vậy, Giang Nam còn đặc biệt mở Phần Huyết!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở bên cạnh ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Giang Nam sao lại đột nhiên biến đổi?

Cả người còn bốc nhiệt khí?

Cái này lại là kỹ năng mới gì? Trước đó cũng chưa từng thấy qua!

Giang Nam: "Chờ ta ba phút!"

Nói xong liền thuấn di một cái, cực tốc hướng về tòa nhà chọc trời!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng mang mặt mũi tràn đầy lo lắng!

Tan học đi trên đường còn có thể bị tay bắn tĩa ngắm bắn?

Đến cùng đã phát sinh cái gì?

Sắc mặt Tô Hà vô cùng khó coi!

Không nghĩ tới Giang Nam vậy mà đuổi tới!

Không có thời gian do dự!

Thân thể lập tức biến thành một dòng nước đào tẩu!

Tại chỗ chỉ còn lại có một đồng quần áo vừa mới còn mặc trên người!

Một giây sau!

Thân thể Giang Nam lập tức xuất hiện ở tòa nhà chọc trời trên

sân thượng!

Chỉ phát hiện tay bắn tĩa đã bị đập choáng!

Còn có một bộ quần áo nữ hài tử?

Không khỏi đưa tay mở ra, không tìm được bất kỳ thân phận bằng chứng gì cả.

"Chắc chắc chắc . . . Bà già lớn to đầu, lại còn mặc đồ lót anh đào nhỏ?"

[Giá trị oán khí từ Tô Hà + 1000!]

Giang Nam sửng sờ?

Còn có thể nghe thấy được mình nói chuyện?

Vậy chính là chưa đi xa?

Thế nhưng mặc cho Giang Nam khổng chế cảm ứng đến mức lớn nhất, cũng không tìm được bóng dáng Tô Hà.

"Uy uy uy! Không phải muốn giết ta sao? Vừa thấy được ta liền trốn như vậy?"

"Bày đặt thẹn thùng như gái nhà lành?"

Tô Hà hóa thành nước chảy, trốn ở bên trong tháp nước hận tới ngửa răng ngửa lợi!

Cô ngược lại cũng muốn động thủ!

Thế nhưng Giang Nam chỉ cần thuấn di, một lòng muốn chạy thì bản thân căn bản không bắt được!

Tuyệt không thể đối kháng chính diện!

Vũ khí bí mật còn chưa chuẩn bị xong!

Giang Nam bĩu môi, lại nhìn tay bẩn tĩa!

Bị hấn bị kỹ thuật bổ gạch của mình khiến cho đầu rơi máu chảy!

Ngay sau đó nhếch miệng cười một tiếng, mang theo người rồi thuận di mất tăm mất tích!

Trộn vện sau ba phút, Tô Hà mới dám đi ra!

Vụng trộm mặc quần áo vào, cắn răng nói: "Bưu Tử bị hấn mang đi nơi nào?"

Giờ này khắc này, bên trên quảng trường Thời Đại, người người phun trào!

Bên trên một pho tượng nữ thần tự do là một gã đại hán toàn thân trên dưới chỉ còn một cái quần lót!

Bưu Tử mơ màng tỉnh lại, đầu đau đốn một hồi.

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, trên người một trận lạnh buốt!

Lúc hấn mở to mắt, biểu lộ dần dần trở nên hoảng sợ!

Ta con mẹ nó! ! !

Đại gia: "Con mẹ nó! Thanh niên kia! Con mẹ nó!"

Đại nương: "Cử chỉ nghệ thuật này ta thật sự không hiểu được!"

"Pho tượng nữ thần cao như vậy, người anh em này làm cách nào mà trèo được lên đó?"

"Con ngoan! Không được nhìn! Người nọ là biến thái! Biến thái sẽ truyền nhiễm . . ."

"Gì đây? Yêu quái phương nào vậy? Quảng trường Thời Đại có biến thái oa! Các người mau tới đi!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bưu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Bưu + 1000!]

. . .

Ven đường, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đang sốt ruột chờ đợi, mà Giang Nam đã trở lại rồi!

"Không sao chứ? Vừa rồi tay bắn tĩa . . ."

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Đã giải quyết! Ta về nhà!"

Chương 206 -

Chung Ánh Tuyết: "Thật không có chuyện gì?"

Giang Nam bắt đầu dĩ: "Ta cũng không biện pháp tốt gì, binh tới tướng đỡ, nước tới đất chặn!"

Hạ Dao kéo cánh tay Giang Nam hưng phấn nói: "Tiểu Nam tiểu Nam! Bọn họ nói bên phía quảng trường Thời Đại có tên biến thái! Chúng ta đi xem thử đi!"

Giang Nam mang vẻ mặt mặt chốt dạ!

"Biến thái có cái gì hay ho chứ? Về nhà về nhà!"

...

Về đến trong nhà, Giang Nam tắm rửa xong rất sớm rồi trở về phòng, cũng không đi bày hàng vỉa hè!

Chủ yếu vì không yên lòng hai người bọn họ!

Hồi tưởng lại chuyện ban ngày, không khỏi có chút hối hận!

Nếu bắt tay súng bắn tĩa kia trở về tra hỏi tin tức được thì tốt rồi!

Còn có thể biết được một chút tình báo.

Càng nghĩ tâm càng loạn, vẫn là gửi wechat cho Sơn Miêu.

Nam thần: "Chị Sơn Miêu! Có người muốn giết ta! Cầu ôm đùi!"

Nửa giờ sau.

Lạc Thiên Hồng: "Biết rồi!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái gì mà biết rồi?

Biết rồi là xong việc sao?

Ta là bởi vì chuyện bom hạt nhân mới bại lộ oa!

Cũng không bày tỏ một chút!

Về sau mặc cho Giang Nam phiền Sơn Miêu thế nào, cô đều không đáp lời!

"Hừ! Mặc kệ thì mặc kệ nha! Tự ta giải quyết!"

Đêm dài đằng đẵng, lại không thể vô giấc!

Giang Nam lại móc ra tởm hắc hắc hắc!

Dù sao cũng không thể chậm trễ tu luyện! Nghe nói kẹo nổ xứng với tởm!

Một ngụm nuốt củ tởm xuống họng!

Quả nhiên Giang Nam lại biến thành đen!

Chính là loại đen sì sì kia!

Giang Nam cũng không quan tâm, cửa đều đã khóa!

Dù sao người khác lại không nhìn thấy!

Sau 12 giờ lại khôi phục nguyên dạng!

Tốc độ hấp thu linh khí 15 lần không thơm sao?

Sau khi tởm hắc hắc hắc có tác dụng, kẹo nổ cũng an bài bên

trên.

Giang Nam nằm ở trên giường thổng khổ cũng khoái hoạt đàn xen!

Khiến cho Giang Nam ngạc nhiên là!

Buổi tối 11 giờ, một bóng dáng nho nhỏ lại leo lên từ bên trên bộ cửa sổ!

Chính là thiếu nữ mũ trùm kia, lại bắt đầu móc ra bộ công cụ mở khóa!

Mở khóa! Thổi khói mê! Quá trình đều giống như ngày hôm qua!

Giang Nam:. . .

Không phải chứ?

Vẫn còn tới?

Mỗi ngày đều tới đúng giờ như vậy?

Người có cần phải chấp nhất như vậy hay không a!

Thiếu nữ mũ trùm cẩn thận lặn vào giữa phòng, nhìn xung quanh một vòng, mắt đầy sự thất lạc!

"Tại sao lại không có người?"

"Gia hỏa này không trở về nhà ngủ sao?"

Giang Nam: ! ! !

Lão tử con mẹ nó nằm ở ngay trên giường nha!

Người thế mà không nhìn cho kỹ!

Tôn trọng nghề nghiệp bản thân có được hay không?

Thiếu nữ mũ trùm suy nghĩ một phen, cảm thấy nên lắp đặt camera trong phòng!

Phòng ngừa lần sau bản thân lại phí công!

Thế là bắt đầu lục soát trong phòng!

"Đặt ở chỗ nào thì tốt?"

Giang Nam: ? ? ?

Gì đây?

Không muốn rời đi trắng tay nữa sao?

Không có người để giết? Vậy nên thuận đường trộm chút đồ vật trở về?

Mẹ kiếp!

Hiện tại sát thủ đều không có tổ chức như vậy sao?

Giang Nam thật sự không nhìn nổi nữa!

Người ta đều đã đến liên tiếp hai ngày!

Dù sao cũng phải để cho người ta có chút thu hoạch a?

"Trong ngăn kéo thứ hai bên tay phải của người cái có cái đồng hồ!"

Thiếu nữ mũ trùm: "A . . . Có cái đồng hồ sao?"

Thế là vô thức liền mở ngăn kéo kia ra!

Liếc mắt xem xét!

Đồng hồ điện tử kiểu dáng heo Peppa cho nhi đồng!

Thiếu nữ mũ trùm mở to hai mắt nhìn, biểu lộ dần dần trở nên kinh khủng!

Rốt cuộc ý thức được không thích hợp!

Đột ngột quay đầu!

Chỉ thấy hai con mắt, còn có hàm răng trắng sáng rõ ràng lơ lửng ở giữa không trung!

"Oa! Có quỷ!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ +1000!]

Dao găm trong tay hiện lên một đường hàn mang, cực tốc đâm về hướng hàm răng trắng kia!

Giang Nam tất nhiên nghiêm túc!

Tay không vật lộn đã được thăng lên đến đỉnh cấp là để trưng thôi sao?

Trực tiếp túm lấy dao găm của cô! Thuấn di đến phía sau cô!

Bắt cổ tay lại, một cú siết cổ bất khả chiến bại!

"Nha! Quỷ oa! Buông ta ra!"

Diệp Dạ giãy dụa giống như là bị điên, bị sợ tới phát khóc, mũ trùm đều rơi xuống!

Khuôn mặt non nớt khiến cho Giang Nam sửng sồ!

Mắt to với con người màu xanh lam, ngũ quan tinh xảo nhỏ nhắn vô cùng xinh xắn, răng nanh vừa dữ vừa đáng yêu, khóe mắt là một nốt ruồi lệ!

Trên đầu thắt bím tóc!

Bên trên gương mặt còn mang theo vài phần bụi bặm!

"Bình!"

Diệp Dạ đột ngột ngẩng đầu, cái đầu nhỏ trực tiếp đụng vào trên cằm Giang Nam!

Liều mạng chạy ra phía ngoài!

Giang Nam bưng bít lấy cái cằm: "Ê ~ hung ác như thế?"

Giang Nam còn có thể để cho cô chạy được sao?

Thuần di một cái liền chặn ngay cửa sổ!

Giang Nam dưới ánh trăng rọi càng trông đen hơn!

Diệp Dạ bất chấp tất cả để mở cửa!

Khóa! ! !

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Thật vất vả mới bắt được một cái! Ta xem người chạy chỗ nào?"

Diệp Dạ biểu lộ càng hoảng sợ, một đôi mắt to màu xanh lam trong suốt.

Điên cuồng túm cửa!

Bởi vì Giang Nam ở trong mắt cô chính là một hàm răng trắng đang lơ lửng a!

Chương 207 -

Giang Nam giống như hổ đói vồ mồi mà xông tới!

Diệp Dạ lần nữa bị khống chế!

Dao găm sắc bén trực tiếp đặt tại trên cổ cô!

"Đàng hoàng một chút cho ta!"

Thế nhưng Diệp Dạ căn bản không quan tâm! Giờ phút này trên da cô vậy mà sinh ra từng lớp vảy màu xanh lam!

Chủ động đánh về hướng dao găm!

Lưỡi dao sắc bén cắt trên lớp vảy, thậm chí tóe ra đốm lửa!

Lưỡi dao đều bị nứt ra?

Mà nường theo cô hóa thú, khí lực lớn hơn!

Lại một lần nữa thoát ra ngoài!

Giang Nam ngạc nhiên.

Đây là chủng loại hóa thú gì chứ?

Chỉ thấy giờ phút này toàn thân Diệp Dạ đều là vảy màu xanh lam, ngay cả tóc cũng thay đổi thành màu lam!

Còn nghĩ muốn chạy.

Giang Nam trực tiếp bổ nhào đè cô trên mặt đất!

"Quý! Người đừng tới! Ô ô ~ "

"Hắc hắc! Hôm nay người gọi rách cổ họng cũng sẽ không có người tới cứu người!"

"Người đi ra! Đừng tới đây! Đừng tới đây oa!"

"Đừng vùng vẫy nữa! Không có ích gì đâu!"

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng gõ cửa!

"Tiểu Nam tiểu Nam! Chuyện gì vậy?"

"Xảy ra chuyện gì? Cửa sao lại khóa? Tiểu Dao! Đá vắng!"

"Được rồi!"

Giang Nam mang vể mặt kinh khủng, hét lớn: "Đừng! Đừng oa!"

"Ầm!"

Cửa gian phòng bị đại lực đá vắng!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao vội vàng xông vào gian phòng!

Tiện tay liền mở đèn!

Nhìn thấy một màn trước mắt liền trực tiếp ngất đại!

Tốt . . .

Đen quá!

Trước mắt đến tột cùng là cái quỷ gì!

Một đại hắc quỷ đang đè bé loli cực kỳ đáng yêu xuống đất, một mặt nhe răng cười!

Trên mặt bé loli đều là vệt nước mắt, không ngừng giãy dụa!

Hạ Dao mở to hai mắt nhìn, liền quơ lấy bình hoa đập tới: "Này! Tên Đại Hắc quỷ kia! Mau buông cô bé này ra!"

Trong mắt Chung Ánh Tuyết hiện ra vẻ lạnh lùng, một trảo giơ lên!

Một quả cầu lửa lớn cỡ đầu người ngưng tụ, nhiệt độ trong phòng tiêu thăng cực tốc!

Đầu Giang Nam bị bình hoa đập trúng!

"Đừng đánh! Đừng đánh! Là ta! Tiểu Nam!"

Hạ Dao cả giận nói: "Cái rắm! Tiểu Nam lại không có đen như người!"

Giang Nam: ? ? ?

Mẹ kiếp!

Ta mới là phe chính nghĩa!

Chung Ánh Tuyết thì lại nghi ngờ nhìn về phía Giang Nam, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc!

"Tiểu. . . Tiểu Nam? Thật sự là người?"

Giang Nam tủi thân nói: "Tiểu Tuyết! Đại Diệt Lang cầm bình hoa đập ta!"

Hạ Dao mở to hai mắt nhìn chăm chăm Giang Nam, cuối cùng mới khó khăn nhận được!

Đại Hắc quỷ trước mắt này lại chính là Giang Nam!

Cô liền phụt cười tại chỗ: "Phụt ha ha ha ha ha nắc ~ "

"Người sao lại trở nên đen như vậy? Lén chúng ta đi đào than

à?"

"Phụt ha ha ha ha . . ."

Giang Nam cả giận nói: "Không cho cười!"

Hạ Dao vội vàng nén trở về, thế nhưng vẫn không nhịn được cười mà ôm bụng ngồi xồm dưới đất: "Ha ha ha ha, không được không được . . ."

Giang Nam: ! ! !

Ngay cả Diệp Dạ bị đặt ở dưới thân cũng ngây dại!

Đại Hắc quỷ đen sì sì này chính là Giang Nam?

Má ơi!

Cô cứ cho rằng mình gặp phải quỷ!

So với lúc ban ngày hoàn toàn không giống?

Chung Ánh Tuyết kinh ngạc nói: "Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Trước tiên đừng quan tâm ta! Xử lý con nhóc này trước đã! Là người tới ám sát ta!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ngưng tụ!

Nửa giờ sau!

Tầng hầm biệt thự!

Diệp Dạ bị cột chặt vào trụ xi măng.

Tròng đôi mắt màu xanh nước biển, vẻ mặt trẻ con tràn đầy hung dữ!

Trên bàn trà bày một củ tỏi hắc hắc hắc!

Chung Ánh Tuyết ngồi ở một bên len lén liếc liếc mắt Giang Nam!

Sau đó cúi đầu cắn chặt môi dưới!

"Phốc . . . A ~ "

Khuôn mặt vì nín cười mà đỏ bừng, vai run run!

Mà Giang Nam ngồi ở trên ghế sofa!

Mặt đều đen!

Được rồi. . . Vô luận là phương diện tinh thần vẫn là phương diện thể xác, đều đen đến bạo tạc!

Hình tượng Nam thần cao cao tại thượng!

Con mẹ nó toàn bộ đều bị hủy vì một củ tỏi!

Hạ Dao ở bên cạnh đã bất lực co quắp ở trên ghế sofa, cười muốn tắt thở!

Thật vất vả mới hơi bình tĩnh lại được!

Lại nhìn liếc mắt Giang Nam!

(,,ㄟωㄟ,,)

"Phụt ha ha ha ha . . ."

Giang Nam: "Này! ! ! Người còn cười ta! Xem ta chính chết người!"

Giang Nam bao phát nhào tới trên người Hạ Dao, hai tay điên cuồng cù lét cô!

Hạ Dao giãy dựa một trận: "Oa ha ha ha ha ~ không được! Tiểu Nam! Ta sai rồi! Ta không cười người!"

"Cầu buông tha, để cho ta bình tĩnh một chút . . ."

Lúc này Giang Nam mới thu tay lại: "Phải như thế chứ!"

Hạ Dao: "Phụt ha ha ha ha ha! Người đen quá!"

Giang Nam: ! ! !

Chung Ánh Tuyết: "Được rồi được rồi! Đừng làm rộn nữa! Xử lý cô ấy sao bây giờ?"

"Đưa cho quân đoàn Âm Dạ xử lý, hay là . . ."

Giang Nam: "Sao có thể như vậy! Thật vất vả mới bắt được!"

Nói xong đi tới trước người Diệp Dạ: "Cũng không cần ta hỏi nhiều a? Nói! Người có lai lịch?"

Diệp Dạ ngạo kiều nói: "Ta là sát thủ vô tình!"

Giang Nam: ? ? ?

Chương 208 -

Ta con mẹ nó còn không biết người là sát thủ sao?

Không khỏi móc dao ra uy hiếp nói: "Mau nói! Tính danh lai lịch thân phận! Tới bao nhiêu người! Ai phái người tới đây?"

Diệp Dạ: "Hừ? Người có thể làm gì ta!"

Giang Nam trừng mắt: "U a? Nhìn xem ta không đâm khóc người?"

Nói xong dùng đao hung hăng đâm một cái về phía cô cánh tay!

"Bang!"

Đao gãy!

Lớp vảy màu xanh lam bên trên đều không để lại dấu vết gì!

Trên khuôn mặt nhỏ của Diệp Dạ tràn đầy đắc ý!

Giang Nam: "Thật sự cho rằng ta không có cách nào với người đúng không?"

Sau đó lại từ bên trong không gian dị độ móc ra một cây súng trường!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam! Người làm thật?"

Chỉ thấy Giang Nam nhắm ngay bắp chân Diệp Dạ!

"Cộc cộc cộc cộc đất!"

Ánh lửa bắn tung toé! Lựu đạn bay loạn!

Tất chân đã hỏng! Thế nhưng trên đùi không có một chút vết thương nào!

Giang Nam: ! ! !

Cứng tới vậy?

Cô chỉ mới Bạch Ngân ba sao! Cái này là cường độ khủng bố gì chứ?

Trên mặt Diệp Dạ càng đặc ý hơn!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng ngây dại! Nha đầu này không tầm thường a!

"Không nói đúng không? Không nói thì ta tự tìm!"

Nói xong Giang Nam liền đưa tay vào trong túi áo hoodie của cô!

Diệp Dạ phòng khuôn mặt nhỏ giãy dụa một trận, thế nhưng Giang Nam trối không chút sơ hở!

Chỉ thấy Giang Nam tìm tòi một trận!

Sau đó móc ra một thứ từ cô trong túi áo! Búa sừng dê?

Mẹ kiếp!

Nha đầu này mang theo búa sừng dê trong người?

Lại tìm!

Một bộ dụng cụ mở khóa!

Một camera mini!

Một cây dao găm!

Một hộp ống khói mê được!

Một tờ tiền mặt 5 đồng và 2 đồng!

Máy nghe trộm, một tấm ảnh chụp của Giang Nam.

Một cái nắp chai có ghi "Lại thêm một chai"?

Một móc chìa khóa Stitch?

Hai que kẹo! Còn có một túi bánh bích quy ăn thừa một nửa. . .

Giang Nam nhìn một đồng hồ linh tinh ở bên cạnh, lâm vào kinh ngạc!

Mẹ kiếp!

Thực sự là thần kỳ túi nha?

Đến cùng nha đầu này nhét bao nhiêu thứ?

Sắc mặt Diệp Dạ đỏ bừng, hung hăng trừng mắt Giang Nam!

"Lại nói, người xác định mình thực sự là sát thủ sao?"

Đây là thứ quý gì chứ!

Điện thoại hay thẻ căn cước gì đó đều không có, hơn nữa trên dưới toàn thân chỉ có đúng 7 đồng?

Này là loại hình sát thủ quý quái gì chứ?

Nếu không phải bị mình bắt được . . .

Sợ là thêm hai ngày nữa liền chết đói ở bên ngoài rồi a!

Giang Nam cười hắc hắc, Nghĩ ta không có cách gì với người

sao?

Nhìn tiểu gia ta hổ ngươi đây!

"Người đã thành thật khai báo rồi a!"

"Thân phận của người ta đã biết khá đủ!"

Tiểu nha đầu khinh thường nói: "Vậy người nói xem! Tên của ta là gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Diệp Dạ!"

Cô sững sờ, lộ ra vẻ kinh ngạc!

Thế nhưng lại lập tức nói: "Ừm! Cháu ngoan ~ "

Giang Nam: ? ? ?

Hạ Dao cười sụp đổ: "Phốc . . . Ha ha ha ha ha!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam? Vô duyên vô cớ người gọi gia làm gì?"

Giang Nam bùng nổ: "Mẹ kiếp! Ai cũng đừng can lão tử!"

"Người lại dám chiếm tiện nghi của ta? Cho tới bây giờ đều chỉ có ta chiếm tiện nghi của người khác!"

"Nhìn lão tử lấy xe tăng bắn bắn người!"

"A a a a a!"

Giang Nam trực tiếp bạo tạc tại chỗ!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn thấy hắc biến thành Giang Than Chì đã đủ thảm a!

Còn bị bé loli chiếm tiện nghi?

Còn con mẹ nó cháu ngoan?

Vũ khí nóng bình thường không cách nào xử lý được! Chẳng lẽ xe tăng đạn pháo lại không trị được người sao?

"Ai cũng đừng cản ta à! Nhìn ta bắn cô ta!"

Hạ Dao nằm trên ghế sofa ăn khoai tây chiên: "Không có người ngăn cản người nha! Lên đi! Ủm! Chúng ta không ngăn!"

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu, ngậm lấy một que kẹo. . .

Giang Nam: ...

Có cần phải xấu hổ như vậy hay không!

Đều không cần một lần sao?

Khiến cho ta thật mất mặt!

Chỉ thấy Giang Nam hít một hơi thật sâu, trợn mắt tròn xoe, thả ra lời nói hung ác nhất từ trước tới nay!

"Hừ! Cho người đói chết!"

Diệp Dạ làm mặt quỷ với hắn: Ple ple ple~

Ba người trở lại phòng khách, mặt mũi Giang Nam tràn đầy vẻ u sầu!

Giết thì lại không giết được!

Trời mới biết nha đầu này có lai lịch gì?

Sát thủ?

Phái sát thủ như vậy tới ám sát bản thân?

Đầu kẻ địch sợ là bị lừa đấy!

Chung Ánh Tuyết: "Thật sự không cần thông tri với quân đoàn Âm Dạ sao? Gần đây ta cuối cùng đã cảm thấy là lạ!"

Giang Nam bất đắc dĩ: "Đã thông tri Sơn Miêu, cô ấy không để ý ta!"

Mặt mũi Hạ Dao tràn đầy hưng phấn: "Có phải bởi vì chuyện vụ nổ hạt nhân hay không, người đã lên bảng treo thưởng gì đó! Sau đó có các đại tổ chức ngầm và sát thủ nhao nhao đến đây lấy mạng chó của người?"

Giang Nam liếc mắt: "Người ít xem phim lại!"

"Trời mới biết là chuyện gì xảy ra, tiểu nha đầu kia cũng không nói, ta cũng đều không biết được!"

"Không được, còn phải nghĩ cách cạy mở miệng cô ta ra!"

Hạ được? Đậu nành nhỏ giải độc? Linh hẹ?

Không được không được! Quá tàn nhẫn!

Chương 209 -

Dù sao Diệp Dạ còn nhỏ, sớm để cho cô ấy biết được xã hội hiểm ác!

Không chừng liền sẽ mất đi tình yêu đối với thế giới này. . .

Ngày thứ hai, trên đường đến trường, Giang Nam không khỏi hơi nghi ngờ.

Năng lực cảm ứng của tôi hắc hắc hắc vẫn còn, vậy mà không phát hiện bất cứ dị thường nào!

Không có người ngụy trang theo dõi mình, chuyện này khiến Giang Nam có hơi không quen!

Là biết khó mà lui?

Vẫn là yên tĩnh trước bão táp?

Giang Nam huấn luyện quân sự cho người mới cũng có chút mất tập trung, thường xuyên phân tâm!

Bọn họ cũng không dám chuồn mất, bên trong ánh mắt nhìn Giang Nam tràn đầy kính sợ!

Trận quyết chiến hai ngày trước khiến cho bọn họ biết được Giang Nam cường đại cỡ nào!

Hôm qua hiến máu càng khiến cho bọn họ rõ ràng!

Giang Diêm Vương tuyệt đối có được giá trị HP x1000, là sự tồn tại tựa như BOSS thế giới!

Những tiểu cặn bã còn chưa rời khỏi thôn tân thủ vẫn là chớ tìm đường chết!

Giang Nam: "Lưu Đào ra khỏi hàng!"

"Báo cáo Giang Diêm Vương . . . Không không không, Giang giáo quan!" Về mặt Lưu Đào lập tức trở nên trắng bệch.

Giang Nam lại không để ý: "Như thế nào mới có thể khiến cho một cô nương mở miệng, rộng mở cửa lòng với ta?"

Lưu Đào sửng sờ!

Con mẹ nó?

Tình huống này là sao?

Cả buổi sáng Giang Diêm Vương đều thất thần, gặp được người mình thích sao?

Còn cầu mà không được?

Tương tư đơn phương?

Chắc chắc chắc!

Nam thần người cũng có hôm nay!

Những học sinh mới cũng lấy tinh thần!

Lưu Đào an ủi: "Giang giáo quan! Xem như người từng trải! Ta phải khuyên người một câu!"

"Không chiếm được mới là tốt nhất!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái gì mà người từng trải? Thế nào?

Người cũng từng bị người ám sát qua, từng thẩm vấn qua?

Không chiếm được mới là tốt nhất?

Bằng cái gì a! Lão tử là đang chạy tình báo!

"Giang giáo quan! Đừng nghe hẩn! Người quả quan tâm cô ấy, cho cô ấy cảm nhận được tình yêu a!"

"Nhiệt tình như lửa!"

Giang Nam lấy lại tinh thần: "A? Nhiệt tình như lửa?"

"Đúng đúng đúng! Nhiệt tình như lửa!"

"Cần nóng bỏng! Muốn mãnh liệt! Liền tựa như đun sôi nước sôi vậy!"

Giang Nam như có điều suy nghĩ: "Tình yêu cuồng nhiệt? Giống như là đun sôi nước?"

"Đúng! Dùng tình yêu bao bọc cô ấy! Để cho cô ấy cảm nhận được người thật lòng!"

"Như vậy nhất định sẽ khiến cho cô ấy mở rộng cửa lòng!"

Con mắt to của Giang Nam sáng lên: "Biện pháp tốt! Học được học được! Ta liền về nhà thử xem!"

Các nữ sinh nghe xong không khỏi liếc mắt!

Đây đều là đạo lý quý yêu gì!

Một đám thằng nam!

Con gái nếu không thích một người, ngay cả thử thôi hẩn đều sẽ bị nói thành tra nam!

Đáng thương Giang giáo quan. . .

Giang Nam có chút hưng phấn! Nhìn ta về nhà liền dùng tình yêu nóng bỏng mở khóa nội tâm của người!

Sau khi tan học!

Giang Nam mang vẻ mặt kích động: "Đại Diệt Lang, tiểu Tuyết! Các người về nhà trước! Ta nghĩ được biện pháp rồi!"

Hạ Dao ngạc nhiên: "Biện pháp gì? Cho cô ấy ăn tỏi hắc hắc hắc? Biến thành em bé đen?"

Chung Ánh Tuyết: "Không phải là đút cô ấy uống được thủy đại lực đó chứ?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta sao có thể tàn nhẫn như thế, chờ tin tức tốt từ ta đi!"

Trong khi nói chuyện liền thuận di không thấy bóng dáng đâu, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đưa mắt nhìn nhau!

Sau một giờ!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đã sớm ở tầng hầm chờ đợi Giang Nam!

Giờ phút này Diệp Dạ vẫn không nói lời nào, duy trì hình thái hóa thú! Vẻ mặt nãi hung.

Nhưng mà biểu cảm đều nói rõ cô đói bụng!

Sau một khắc, Giang Nam đột ngột xuất hiện trong phòng ngầm dưới đất!

Cười hắc hắc nói: "Thật sự không nói?"

Diệp Dạ bĩu môi: "Hừ hừ! Người dám nói chuyện như vậy với trưởng bối sao? Một chút cũng không biết kính già yêu trẻ!"

Giang Nam: o(▼▣▼✂;)o

Còn muốn cứng miệng đúng không?

"Được! Người chờ đó cho ta!"

Chỉ thấy Giang Nam mở ra không gian dị độ!

Bên trong ánh mắt kinh ngạc của Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao, một hơi mang ra nồi sắt lớn đặt trên kệ!

Đi tới điên cuồng rót nước!

"Tiểu Tuyết! Nồi lửa lên!"

Chung Ánh Tuyết: ? ? ?

Người coi ta là bình gas sao?

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

Hạ Dao ngạc nhiên: "Tiểu Nam? Người là đang muốn làm gì?"

Diệp Dạ ngạo kiều nói: "Muốn làm món ngon cho ta! Định hối lộ đêwẻ ta mở miệng sao? Không thể nào!"

"Ta chính là sát thủ vô tình! Có đạo đức nghề nghiệp!"

"Nhưng mà ta có thể giúp người nếm thử có ngon hay không . .
."

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng: "Đúng! Là muốn làm đồ ăn ngon!"

Chung Ánh Tuyết không rõ cho lắm, nhưng hai tay vẫn bốc lên ánh lửa!

Hai trụ lửa tráng kiện trực tiếp phun vào đáy nồi!

Chỉ thấy Giang Nam cười hắc hắc!

Tiến lên đem Diệp Dạ từ bên trên trụ xi măng xuống, lần nữa trói thành hình bánh tét!

Sau đó trực tiếp khiêng lên!

Tiểu nha đầu ý thức được không ổn, giãy dụa một trận:
"Người . . . Người muốn làm gì? Ta . . ."

"Phù phù!"

Sau đó cả người Diệp Dạ liền bị vứt vào trong nôi!

Chương 210 -

Chung Ánh Tuyết đều ngây dại: "Người muốn nấu cô ấy?"

Hạ Dao ngạc nhiên: "Người còn dám nói nói hai chúng ta tàn nhẫn? Người cũng không cảm thấy xấu hổ à!"

"Trực tiếp lấy nôi ra?"

Giang Nam phủ tay: "Hôm nay có người nói cho ta biết! Muốn khiến cho một cô gái mở rộng cửa lòng với mình!"

"Nhất định phải dùng tình yêu cháy bỏng! Giống như là nước đun sôi bao bọc lấy cô ấy, cảm hóa cô ấy!"

"Ta cảm thấy lời này rất có đạo lý oa! Muốn một cô gái mở rộng cửa lòng với mình! Liền phải dùng cái nôi!"

Ngọn lửa nhiệt tình đã có!

Nôi sắt đã có!

Nước sôi lập tức cũng có!

Người trong nôi!

Không có gì sai!

Hạ Dao mặt đen nói: "Này này này! Có phải người hiểu sai chỗ nào rồi hay không?"

"Cái này . . . Cái này có thể hiểu thành như thế sao?"

Chung Ánh Tuyết che mặt! Đó căn bản là hai chuyện khác nhau?

Muốn một cô gái mở rộng cửa lòng với người!

Con mẹ nó ai lại đi dùng cái nôi!

Mạch não của người rốt cuộc bị sao vậy?

Chỉ thấy Giang Nam bày giá đỡ điện thoại ra, mỉm cười xán lạn!

Trực tiếp mở weibo phát sóng trực tiếp!

Tiêu đề phòng phát sóng trực tiếp:

Nôi sắt hầm loli! Người trong nôi! Nước sôi ngay lập tức!

Give me big fire!

Mọi người điên cuồng vào phòng phát sóng trực tiếp, weibo lập tức bạo tạc!

Diệp Dạ nhăn mặt: !!!

(𠄎 益)

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ . . .]

Nguyên bản trên weibo bởi vì sự kiện vụ nổ hạt nhân, lượng fan hâm mộ của Giang Nam liên tăng vọt lên hơn trăm vạn!

Sức nóng vừa qua đi không được mấy ngày!

Không nghĩ tới vậy mà lại mở phát sóng trực tiếp?

Phòng phát sóng trực tiếp lập tức có hơn 5 vạn người chui vào, đồng thời vẫn còn đang bạo tăng!

Mưa đạn trực tiếp nổ tung, bình luận dán đầy màn hình!

"Fan Nam thần đến đây đưa tin!"

"Fan Nam thần đến đây đưa tin!"

"Nghe nói ở đây có loli?"

"Các vị ở đây cũng là thân sĩ (,,ㄅㄛㄛ,,)"

"Ai u con mẹ nó! Thật sự nấu à?"

"Phụt ha ha! Nam thần quá mạnh! Vậy mà trực tiếp dùng nồi sắt hầm loli?"

"Người nghiêm túc thật sao? Loli đáng yêu như vậy! Người sao lại muốn ăn cô ấy!"

"Tò mò không biết mùi vị sẽ như thế nào! Muốn ăn!"

"Ta cầu khẩn được uống ké một ngụm nước canh!"

"Ta nguyện xưng người là đẳng tiêu đề mạnh nhất! Nói nấu loli người thật đúng là nấu oa!"

"Ta con mẹ nó nổ! Tùng Giang Linh Võ nữ thần Chung Ánh Tuyết lại bị người coi bình gas dùng?"

"Nam thần lợi hại!"

...

Giang Nam cười hắc hắc đi đến nồi sắt trước, một tay cầm dao phay, một tay cầm khoai tây!

"Thật sự không nói?"

Nhiệt độ nước dần dần lên cao! Gương mặt Diệp Dạ nóng tới đỏ bừng! Tóc ướt sũng, chỉ thò mỗi cái đầu nhỏ ở trên mặt nước!

"Hừ hừ, ta không nói! Ta là sát thủ vô tình. . . A ~ "

Giang Nam trực tiếp nhét khoai tây vào trong miệng cô!

Sau đó lại thêm gia vị vào bên trong nồi.

Gừng! Khoai tây! Cây su hào!

Củ cải! Ớt! Tỏi!

"Còn không nói đúng không?"

"Phi phi phi! Ta là . . ."

Mặn muối! Xì dầu! Dấm!

Trứng gà! Dăm bông! Đậu hủ non!

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ +1000!]

...

Theo nhiệt độ nước dần dần lên cao, khói bốc ngùn ngụt, mùi thơm xông vào mũi!

Hạ Dao vuốt vuốt bụng, hung hăng hít vào một hơi: "Oa! Thơm quá a ~ "

Chung Ánh Tuyết cười hắc hắc nói: "Chúng ta còn chưa có ăn cơm tối! Một nồi lớn như vậy, muốn ăn hết cũng phải mất mấy ngày!"

Giang Nam trộm vui!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng đủ hừ! Giúp mình hù dọa cô nhóc này!

Trong mắt Diệp Dạ viết đầy sợ hãi!

Thật. . . Thật sự muốn ăn ta sao?

Dáng vẻ không giống như đang nói đùa!

Bản thân vậy mà lại bị ném trong nồi nấu sao?

Thế giới bên ngoài thật đáng sợ!

Hiện tại cô có chút hối hận vì đã lén chạy ra ngoài!

Nghĩ đến bản thân sắp phải chết, cô vụng trộm lau nước mắt!

Sau đó mặt mũi tràn đầy tức giận, cúi đầu cắn một gốc cải bắp cải đang trôi nổi ở trên mặt nước!

Muốn chết! Cũng phải ăn no trước!

Giang Nam: ? ? ?

Gì vậy?

Ta còn chưa được ăn đâu!

Người lại muốn ăn trước?

Phòng trực tiếp lại thêm một lần mưa đạn!

"Ha ha! Bé loli đáng yêu chết đi! Thật đáng thương!"

"Tàn nhẫn! Quả thực cực kỳ tàn ác! Nhớ kỹ bỏ nhiều tiêu! Ta thích ăn cay!"

"Nam thần! Đứng nấu cô ấy! Nấu ta đi?"

"Giang Thiết Đầu chủ sạp hàng mạnh nhất! Ra tay hãm loli ác độc vô tình?"

"Nói thật . . . Ta thực sự nhìn tới phát đói rồi!"

"Vì sao nhìn Nam thần, ta cứ nghĩ tới hình ảnh lão sói xám đang nấu cừu vui vẻ trong lâu đài sói?"

"Phốc ha ha ha ha! Con mẹ nó lão sói xám!"

Tiếng Sóng Vĩn Như Cũ: Con mẹ nó! Giang Diêm Vương! Người thế nào lại đi nấu người ta? Ý của nhóm anh em không phải là như thế này!

Phe Tam Giác: Về mặt chết lặng!

Tiểu Ngư: $\Sigma(^{\circ} \text{д}^{\circ} |||)$? ? Không đành lòng nhìn thẳng mà!

Sơ Tình: Oa! Giang Nam người điên rồi!

. . .

Chương 211 -

Nhiệt độ nước càng ngày càng cao, lập tức sắp sôi!

Diệp Dạ bị nấu tới mơ mơ màng màng, chỉ thấy trên người cô bắt đầu nở rộ quầng sáng lam sắc!

Sau đó ngừng thực! Tất cả mọi người đều ngây dại!

Vậy mà biến thành một quả trứng thủy tinh màu lam vô cùng cực đại!

Cả người co ro trốn bên trong ở trứng, triệt để ngăn cách nhiệt lượng!

Giang Nam mở to hai mắt nhìn: "Con mẹ nó! Còn có thể biến thành trứng? Cái này là dị năng hóa thú gì chứ? Khủng long sao?"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Chưa thấy qua!"

Hạ Dao: "Trứng luộc?"

Giang Nam cầm chặt con dao phay đâm vào! Kết quả vỏ trứng còn cứng hơn cả vảy lân!

Diệp Dạ trốn bên trong vỏ trứng thở dài nhẹ nhõm một cái!

Trong miệng còn ngậm một cái khoai tây hơi quen không ngừng gặm nhấm!

Không ăn cả một ngày, cô đều đói bụng rồi!

Giang Nam nổ tung!

Cái này là để cho người ăn sao?

Phòng trực tiếp lại phòng mưa đạn:

"Thật sự! Thiếu nữ trong trứng!"

"Quả nhiên! Mụ mụ không gạt ta! Con người đều được ấp ra từ trứng!"

Diệp Tinh Tuyền: "A a a a a! Em gái!"

Giang Nam tức giận trừng mắt: "Em gái nhà người!"

Thế nào lại còn mắng chửi người?

Đám khán giả này thật sự không có tổ chất!

Diệp Tinh Tuyền: "Em gái ta! Là em gái ta! Con mẹ nó nhanh ngừng lại oa!"

Giang Nam bĩu môi: "Tiểu Tuyết! Thêm lửa đi!"

Người này tại từ đâu mà xuất hiện chứ?

Cho vào danh sách đen!

Diệp Tinh Tuyền: ! ! !

Cùng lúc đó, vùng ngoại thành thủ đô! Một biệt thự chiếm diện tích 2000 mét vuông vang lên một tiếng gào thét!

"Đừng mà!"

Cả tòa biệt thự đều kinh hãi!

Chỉ thấy Diệp Tinh Tuyền một thân người cao gầy, ăn mặc mỏng manh đột ngột từ trên ghế sofa nhảy dựng lên!

Khuôn mặt viết đầy sự sốt ruột!

Trong biệt thự lập tức có không ít người đi ra.

"Tinh Tuyền? Làm sao vậy? Gào cái quỷ gì!"

"Suýt chút nữa dọa Diệp gia gia!"

Mặt mũi Diệp Tinh Tuyền tràn đầy sốt ruột: "Ta tìm được em gái!"

Diệp lão gia tử trừng mắt: "Cái gì? Tiểu Dạ đang ở đâu?"

Diệp cha sốt ruột: "Làm sao tìm được?"

Diệp mẹ lo lắng nói: "Tiểu Dạ thế nào? Không có bị thương chứ?"

Diệp Tinh Tuyền khóc mặt: "Nhanh! Các người nhanh mở điện thoại di động lên xem phát sóng trực tiếp trên weibo! Mau cứu em gái!"

"Con bé đang bị người dùng nôi sắt nấu oa!"

Đám người Diệp gia: ? ? ?

Ta đang nghe phải lời gì vậy?

Bị người ta dùng nôi sắt nấu?

Nhao nhao mở weibo lên, đi vào phòng phát sóng trực tiếp của Giang Nam!

Liếc mắt nhìn tới, toàn bộ biệt thự Diệp gia trực tiếp bùng nổ!

Mưa đạn nổi lên:

Diệp lão gia tử: Nhãi ranh! Thả Tiểu Dạ ra cho ta! Ta là Diệp Đạo Thiên!"

Diệp cha: Nhanh ngừng nẫu!

Diệp mẹ: Tiểu Dạ! Tiểu Dạ của ta! Người thế nào lại bị đâm đi

nấu!"

Giang Nam nhú mày, đám người này là từ đâu chui ra chứ?

"Ta nấu thì liên quan gì đến các người!"

"Còn Diệp Đạo Thiên? Ta nhớ vào! Ta thấy người là Diệp đại tiên thì có!"

Cho hết vào danh sách đen!

Diệp lão gia tử trực tiếp bùng nổ!

Bỗng nhiên đứng dậy: "Đao! Mẹ kiếp! Đao của lão phu!"

"Tiểu tử này ai? Sao lại dám phách lối như vậy? Lão phu chém chết hần!"

Diệp Tinh Tuyền che mặt: "Người của quân đoàn Âm Dạ! Giang Nam! Cái người trong vụ nổ hạt nhân ở Voyny!"

Diệp lão gia tử khễ giật mình, cả giận nói: "Âm Dạ thì thế nào? Âm Dạ cũng không thể nấu cháu gái của ta!"

Diệp cha: "Đoạn thời gian trước Tiểu Dạ cứ la hét bản thân đã trưởng thành, còn lấy đi thẻ đăng nhập dark web của ta!"

"Bởi vì sự kiện vụ nổ hạt nhân, Giang Nam có tên trên bảng, sẽ không phải là . . ."

Diệp lão gia tử cả giận nói: "Còn đừng ngây người ra đó làm gì? Phát động tất cả mọi người trong nhà! Cứu người a!"

Nhóm người Diệp gia, Diệp Tinh Tuyền chia sẻ lại video trực tiếp!

"Vội vã cấp bách! Em gái bị Giang Nam thả trong nồi nấu rồi! Nhanh cứu người!"

Thế là bên trong phòng phát sóng trực tiếp có một đồng người họ Diệp tràn vào!

Diệp Thiên Long: "Người anh em Giang Nam, có chuyện gì thì nói rõ ràng oa! Thương lượng! Thương lượng! Ta là cậu ba của Diệp Dạ!"

Diệp Sơn: "Xin hãy nể mặt Diệp gia ở thủ đô! Đừng nấu nữa! Ta là trưởng bối của Diệp Dạ!"

Diệp Tinh Hà: "Ta là anh trai của con bé! Bỏ qua cho em gái ta! Người muốn cái gì chúng ta cũng cho!"

Diệp Tinh Trần: "Phụt. . . Ha ha ha! Thứ cho ta nhận không được . . ."

"Em gái nhỏ lần đầu bỏ nhà ra đi thất bại còn chưa tính! Lại còn bị người bắt bỏ trong nồi để nấu? Oa ha ha . . ."

Diệp lão gia tử (tài khoản mới): "Việc này là Diệp gia chúng ta sai, giờ cao đánh khế! Ta là ông nội của Diệp Dạ!"

Mưa đạn trực tiếp tràn đầy màn hình, một đồng họ Diệp tràn vào!

Giang Nam cuối cùng đã hiểu rồi, ngạc nhiên nói: "Người bỏ nhà ra đi sao?"

Diệp Dạ trốn ở bên trong trứng nhìn mưa đạn bình luận, nước mắt giống như từng sợi dây đứt gãy trượt xuống.

"Ô oa . . ."

Giang Nam che mặt!

Bên trong làn mưa đạn bình luận còn có người anh em bông đùa!

"Ra mắt cha vợ!"

"Ra mắt nhạc phụ nhạc mẫu, anh vợ!"

Vốn dĩ là buổi phát sóng trực tiếp nôi sắt hầm loli, hiện tại biến thành . . .

Hiện trường nhận người thân tập thể?

Chương 212 -

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nói: "Cư nhiên là Diệp gia ở kinh đô?"

Giang Nam: "Làm thế nào? Tiểu Tuyết biết sao?"

Chung Ánh Tuyết gật gật đầu: "Diệp gia rất lợi hại! Trước khi linh khí hồi phục đã đứng vững ở kinh đô!"

"Sau khi linh khí phục hồi, càng là nhóm người dẫn dắt thời đại!"

"Nội tình hùng hậu, ở các ngành nghề đều có tham gia! Long Uyên Âm Dạ cũng không ngoại lệ!"

"Thậm chí có chút đồ vật không thể nhìn thấy ánh sáng!"

"Điều quan trọng nhất chính là! Diệp gia có vị cường giả Đạo Thiên! "

Giang Nam: !!!

Cả người run rẩy, mặt trắng bệch!

Không nói hai lời trực tiếp tắt livestream!

Mẹ kiếp!

Mãnh liệt như vậy sao?

Đạo Thiên?

Đều mẹ nó sắp xong đời rồi!

Vừa rồi Diệp Đạo Thiên bình luận trong màn đạn kia là hàng thật sập?

Lại nhìn Diệp Dạ ngồi trong nôi sắt khóc lóc!

Ta mẹ nó là đem cháu gái của cường giả Đạo Thiên đi hãm?

Hoảng sợ!

Chỉ biết hoảng sợ!

Nhưng khí thế vẫn không thể yếu!

"Nói đi! Chuyện quái gì đang xảy ra vậy? Người có muốn về nhà hay không?"

Diệp Dạ rốt cục bị người nhà công phá phòng tuyến tâm lý, ủy khuất nói ra nguyên nhân mọi chuyện!

Thì ra ước mơ của Diệp Dạ chính là trở thành một sát thủ vô tình!

Đi theo đạo sư học được một thân bản lĩnh, cô cảm thấy đã đến lúc ra ngoài nhiệm vụ, chứng minh bản thân một chút!

Sau đó lấy trộm thẻ đăng nhập dark web của cha!

.....

Giang Nam mang về mặt bất đắc dĩ!

Lão tử đang chơi đùa với người sập?

"Thẻ đăng nhập sao? Lấy nó ra!"

Diệp Dạ cau có khuôn mặt nhỏ nhắn: "Bị ta giấu trong móc khóa Steppa..."

Giang Nam đi qua lật tìm!

Quả nhiên tìm được một thứ tương tự như usb.

Cũng không tính là không có thu hoạch!

"Ta xem thử thứ này đến tột cùng là cái gì, đợi lát nữa trở về!"

Chung Ánh Tuyết: "Ta đi với người!"

Hạ Dao tràn đầy hưng phấn: "Ta cũng muốn đi!"

"Không được! Người ở lại trông chừng cô ấy!"

Hạ Dao bĩu môi, nhưng vẫn đồng ý.

Một đường đến tiệm net mở một phòng riêng.

Giang Nam đặt usb vào cổng usb!

Hắn ngược lại muốn nhìn xem, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

Chỉ thấy, trong nháy mắt máy tính kết nối usb, màn hình trở nên đen!

Ba giây! Trên màn hình hiện ra một cái đầu lâu lớn!

Ngay lập tức, một trang web màu tối xuất hiện!

Văn bản phía trên đã được tự động dịch sang tiếng Trung Quốc.

Nó giống như một cái diễn đàn!

Hơn nữa còn lấy tên thật!

Tài khoản này chính là của cha của Dạ Diệp, Diệp Hải Đào.

Mà lần đầu tiên đăng nhập vào dark web, Giang Nam đã tìm được tên mình trên bảng đen!

Hơn nữa còn đứng đầu bảng!

Mở ra!

Giải thưởng lên tới 1 tỷ 7 USD!

Người khởi xướng chính là Andre. Bomshakalaka!

Ném viên kim cương trị giá 700 triệu USD vào hồ giải thưởng!

Sau đó lại có 16 người, lục tục nhét tiền vào hồ giải thưởng!

Giang Nam thậm chí còn nhìn thấy Ngụy Trường Thắng! Rofi. Carpen! Đám người Từ Kiều này!

Có rất nhiều người nước ngoài!

Đẩy hồ giải thưởng lên 1 triệu USD!

Trực tiếp vọt tới đầu bảng đen!

Tư liệu của Giang Nam đã được tải xuống gần 10.000 lần!

Nói cách khác, ai lấy được mạng Giang Nam!

Tiền trong hồ giải thưởng là của người đó!

"Chặc chặc chặc! 1 triệu USD? Không nghĩ tới ta đáng giá như vậy sao?"

Chung Ánh Tuyết không nói gì!

Đã là lúc nào rồi? Còn có tâm trạng để đùa/

Giang Nam lấy điện thoại di động ra, chụp lại danh sách 17 người đã ném tiền vào hồ giải thưởng!

Không nói nhiều! Thời gian còn dài!

Phía dưới còn có không ít thảo luận nhằm vào Giang Nam!

"Thanh Đồng năm sao? 1 triệu USD? Đây không phải là nhật tiền sao!"

"Làm!"

"Thời khắc hần leo lên hắc bảng, coi như đã chết!"

"Lấy cấp bậc Thanh Đồng năm sao lên tới hắc bảng. Còn là đứng đầu bảng, hần xem như phá kỷ lục!"

"Chỉ là tên cận bã! Giết hần trong vài phút! Mọi người đang trên đường, nghĩa trang đã được mua!"

.....

Giang Nam nổ tung, các người thật đúng là có mặt mũi phải không?

Còn muốn chơi lão tử?

Vì vậy, trong khu vực bình luận điên cuồng trả lời!

"Nhật tiền? Người nghĩ nhiều rồi! Thanh Đồng thì không đáng giá sao?"

"Người thì trâu bò lắm à? Đừng cúi đầu, nếu không nước trong đầu đều bị chảy ra..."

"Giang Nam đẹp trai như vậy! Phá kỷ lục không phải là điều nên làm sao? "

"Nghĩa trang? Mua cho chính mình à? Vội vàng đầu thai như vậy vẫn là đi máy bay tương đối nhanh!"

Ngón tay của Giang Nam điên cuồng nhảy trên bàn phím!

Điên cuồng cào phím! Càng cào càng hưng phấn!

Trời cũng không sinh ra được anh hùng bàn phím như ta!

Vạn Cổ Phím Đạo như đêm dài!

Chung Ánh Tuyết: (¬_¬)

Lần này, toàn bộ dark web nổ tung!

Người có thể đăng nhập vào dark đều là người bình thường sao?

Đó là người của tất cả các bên!

Nhìn hồi âm mà đều ngây người!

Mắt người máu chó đầy đầu!

Giang Nam chỉ quên một chuyện...

Hắn dùng tài khoản của Diệp Hải Đào!

Cùng lúc đó, biệt thự Diệp gia!

Diệp Hải Đào đang tổ chức người chuẩn bị đi tới Giang Thành đón Diệp Dạ về nhà.

Điện thoại di động đột nhiên đổ chuông?

Cầm lên rồi lắng nghe.

Chương 213 -

"Diệp Hải Đào, người mẹ nó điên rồi! Ta nguyện người không có con trai! Cả nhà người đều nổ tung!"

"Cụp títt títt..."

Diệp Hải Đào: ???

Điện thoại lại đổ chuông!

"Người dám mắng ba ta! Người đợi ta! Ta liền đi máy bay quá đó ngay bây giờ! Chờ đó! "

"Cụp títt títt..."

Diệp Hải Đào: ???

Điện thoại lại đổ chuông...

"Đào Tử! Tài khoản của người bị đánh cắp sao? Trên dark đều đang mắng chửi!"

"Lợi hại! Đúng là chiến mã! Đại lão một mình lưỡi chiến khắp nơi! Chấp luôn cả ngàn người cũng không chửi kịp! Mọi tổ tiên đều bị đào lên!"

"Lợi hại! Lợi hại! 20 năm khai trương dark web chưa bao giờ náo nhiệt như hôm nay!"

Diệp Hải Đào: !!!

Con mẹ nó!

Giang Nam! Con mẹ nhà người!

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

"Ai có tài khoản dark web! Nhanh đưa cho ta! "

Lên và xem!

Phía dưới trang có hàng vạn bình luận!

Dưới mỗi bình luận đều có câu trả lời "Diệp Hải Đào!"

Phải gọi là không đành lòng nhìn thẳng, mộ tổ tiên cũng đều bị xem!

Diệp Hải Đào nóng nảy, nếu cứ tiếp tục như vậy, mình liền đắc tội toàn bộ người ở đây!

Mình ra ngoài sợ là sẽ bị đánh chết!

Vội vàng giải thích!

"Diệp Hải Đào kia không phải là ta! Số của ta đã bị đánh cắp! "

Kết quả vừa bình luận, trong nháy mắt đã bị đẩy xuống, căn bản không ai nhìn thấy...

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

"Nhanh lên! Niêm khóa tài khoản!"

"Bằng không ta liền hoàn toàn xong đời!"

.....

Tiệm net Hân Hân, Giang Nam lười chiến quần hùng! Tổ nghiệp bám thân!

Kết quả đột nhiên bị buộc phải offline?

Giang Nam nhướn mày: "À? Khóa tài khoản của ta? Vậy thì

đừng hòng chơi nữa!"

[Phát động kỹ năng! Hack: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 11100 điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Hack (cao cấp): lv0!]

Chỉ thấy Giang Nam thao tác như thần, tiến vào giao diện mã nguồn mặt biên!

Cùng lúc đó, toàn bộ máy chủ tiệm net bị kẹt tập thể, tất cả năng lực tính toán đều bị Giang Nam sử dụng cho máy này của mình!

"Mẹ kiếp! Pentakill của lão tử!"

"Đang ăn rùng! Lại có chuyện gì xảy ra!"

"Con mẹ nó lão tử lên bảng đếm số rồi!"

Chung Ánh Tuyết đều nhìn ngây người, ngón tay của Giang Nam trên bàn phím thậm chí nhấn ra tàn ảnh, từng hàng mã số cuồng bạo!

Điều này ...

Cái này... hấn đang làm gì vậy?

Trong khi đó, trạm dịch vụ ngầm của dark web!

Tất cả các màn hình máy tính đều sáng lên với các dòng màu đỏ và chuông báo động vang lên!

"Mẹ kiếp! Có người đã xâm nhập vào chương trình mã nguồn! Tường lửa thất bại!"

"Nhanh lên! Ngăn hấn lại!"

"Không được! Không thể xóa! Người này là một cao thủ!"

"Tê ~ mạnh tới như vậy? Không thể ngăn cản! Xong rồi!"

Ngay sau đó, tất cả mọi người trợn tròn mắt!

Biệt thự nhà họ Diệp, Diệp Hải Đào khóa được tài khoản của mình rốt cục thở phào nhẹ nhõm!

Đang suy nghĩ lần lượt gọi điện giải thích!

Trang dark web ngay lập tức màn hình màu xanh, sau đó nhảy ra một đoạn video!

Tự động phát trực tiếp!

Diệp Hải Đào mở to hai mắt, vẻ mặt ngây thơ!

Điều này ... Mẹ nó này là gì?

Kim... Hồ Lô Kim Cang?

Hồ Lô biến? Sao lại nhảy ra một tiểu Hồ Lô?

Âm nhạc quen thuộc theo máy tính phát ra!

"Hồ lô oa ~ Hồ Lô oa~"

"Bảy đóa hoa trên một cây mây ~"

"Gió thổi mưa đánh! Cũng không sợ ~"

"Thôi nào ~ ~"

Diệp Hải Đào: !!!

Cái quái gì vậy!

Đúng lúc này, Diệp lão gia tử đi vào phòng, vừa nhìn Diệp Hải

Đào thì trực tiếp tức nổ!

Cầm nặng đánh Diệp Hải Đào một trận!

"Cháu gái ta sắp bị nấu trong nồi! Người mẹ nó cũng không để ý!"

"Vậy mà trốn trong phòng xem Hồ Lô biến? Người có còn là con người hay không?"

"Ta đánh chết đứa con bất hiếu như người!"

Diệp Hải Đào: !!!

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

"Đều mẹ nó sao? Lớn tới như vậy rồi! Còn xem Hồ Lô biến?"

"Còn là Hồ Lô biến sau khi hợp thể? Người có còn cần mặt mũi nữa hay không?"

Diệp Hải Đào ôm đầu, bị Diệp lão gia tử dùng nặng đánh túi bụi!

Đều sắp khóc tới nơi!

Ta có có cách nào chứ!

Ta cũng rất tuyệt vọng!

Quý mới biết trên dark web lại đột nhiên sục đồ niễn ra một Hồ Lô kim cang?

Lại nói sao Diệp lão gia tử lại biết rõ ràng như vậy?

Hừ hừ?

Còn dám nói ta? Chẳng phải cha cũng biết sao?

Trong khi đó!

Trên dark web, đại lão các phường đang điên cuồng mắng chửi cũng đều ngây người!

Nhìn Hồ Lô kim cương tự động phát trên máy tính mà cả người đều ngây dại...

Bài hát như ma thuật tẩy não cứ vang vọng trong đầu một lần rồi lại một lần

Giang Nam trực tiếp đưa họ trở về thời thơ ấu!

Đây là!

Cái gì mà quý gì!

[Giá trị oán khí từ Từ Kiều +1000!]

[Giá trị oán khí từ Rofi. Carpen +1000!]

[Giá trị oán khí từ Dịch Long +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trạm dịch vụ ngầm dark web!

Hơn mười lập trình viên nhìn Hồ Lô kim cương trên màn hình mà rơi vào trạng thái ngây ngốc!

Điên cuồng sửa chữa chương trình! Nhưng vẫn không thể xóa được! Tất cả đều điên rồi!

Chương 214 -

"Mãnh nhân này là ai! Thật đúng là ác độc! "

"Nhanh lên! Tìm người dịch video này có nghĩa là gì? "

"Đúng đúng đúng! Nói không chừng có ý nghĩa đặc biệt gì! "

Ngày hôm nay! Thế giới ngằm hoàn toàn bùng nổ!

Giới hacker lưu truyền ra một truyền thuyết về Hồ Lô kim cang!

Dark web ước chừng tê liệt ba giờ mới khôi phục bình thường!

Tất nhiên rồi! Đây là những lời sau này!

Trong tiệm net Hân Hân, Giang Nam làm xong mọi chuyện thì nhếch miệng cười, vỗ vỗ tay: "Công việc anh hùng bàn phím tới đây là kết thúc! Đi thôi! Về nhà đi!"

Đầu Chung Ánh Tuyết còn trống rỗng!

Vừa rồi!

Cô tận mắt chứng kiến Giang Nam thao tác như thần, làm tê liệt toàn bộ dark web không nói, còn tải lên đó một đoạn Hồ Lô kim cang!

Quả thật ngoài sức tưởng tượng!

Giang Nam đến tột cùng đã làm như thế nào?

Tựa hồ trên đời này căn bản cũng không có chuyện có thể làm khó hắn!

Nhưng cần gì phải để ý chứ?

Chỉ cần hần vẫn là Giang Nam mình quen biết kia, thì tốt rồi...

Sau khi phế đi dark web, đến nay danh sách giá trị oán khí vẫn còn đang cập nhật!

Trong lòng Giang Nam cũng rất thoải mái!

Nhưng khi hai người trở về nhà, trong phòng khách là một mớ hỗn độn!

Ghế sofa bị lật tung!

Bàn trà vỡ vụn!

Có một mớ hỗn độn trên sàn nhà!

Sắc mặt Giang Nam trong nháy mắt liền trầm xuống: "Chết tiệt!"

Thân thể cực nhanh thuấn di, tìm khắp phòng trong nhà!

Chỉ là không phát hiện ra bóng dáng Hạ Dao!

Trên gương mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết tràn đầy lo lắng: "Tiểu Dao bị bắt đi rồi sao?"

Sắc mặt Giang Nam khó coi gật gật đầu!

Không nghĩ tới chỉ mới đi tới tiệm net một lúc, Hạ Dao đã bị bắt đi!

Ban ngày sở dĩ không có động tác, sợ là vì muốn hành động vào buổi tối!

Mang theo Chung Ánh Tuyết thuấn di đi tới tầng hầm!

Diệp Dạ thế nhưng không có việc gì!

Còn bị trói, ngồi xồm trong nồi gặm khoai tây!

"Chuyện gì vừa xảy ra vậy? Hạ Dao đâu?"

Diệp Dạ vội vàng nói: "Vừa rồi có một đám người xông vào, bắt đại tỷ tỷ tóc bạc đi!"

"Bọn họ rất lợi hại, còn có một người cấp Hoàng Kim hệ thủy!"

"Đại tỷ tỷ tóc bạc chính là bị cô ta bắt đi!"

Giang Nam híp mắt, trong nháy mắt liền nghĩ đến Tô Hà!

"Họ còn nói gì nữa?"

Diệp Dạ: "Cô ta nói cho người một giờ, đến nhà máy bỏ hoang dưới chân núi Bắc Sơn!"

"Đừng có tâm tư khác! Nếu không người tự biết hậu quả!"

Chung Ánh Tuyết nhú mào: "Vì sao không mang Diệp Dạ đi?"

Giang Nam: "Một là vì truyền lời, hai là vì thân phận của cô ấy, động đến cháu gái của Diệp Đạo Thiên, sau này bọn họ cũng đừng hòng lẫn lộn ở Hoa Hạ!"

Kỳ thật đám người Tô Hà cũng đều cảm thấy chết lặng!

Bắt Hạ Dao!

Vậy mà tại trong tầng hầm nhìn thấy Diệp Dạ mang vẻ mặt thần thờ ngồi trong nồi ăn khoai tây!

Bây giờ bồn tắm của người giàu không phải có phong cách như vậy sao?

Tắm còn cho khoai tây, hành lá, gừng vào trong?

Đó là gì?

Vốn dĩ cũng là muốn mang Diệp Dạ đi, nhưng Tô Hà lại nhận ra cô!

Dù sao mấy ngày nay Diệp Dạ bỏ nhà đi, Diệp gia cũng không ít lần tung ra tin tức phái người đi tìm!

Chung Ánh Tuyết hít sâu một hơi, cô biết hiện tại có gấp cũng vô dụng!

Nhưng giọng nói vẫn nhịn không được phát run: "Tiểu Dao làm sao bây giờ? Chúng ta..."

"Trước khi gặp ta, Hạ Dao sẽ không có việc gì!"

"Hơn nửa lúc trước ta cũng đã chuẩn bị tốt, anh đào cùng nhân sâm đều ở trên người cô ấy!"

Dù đã nói như vậy, nhưng lửa giận trong ngực vẫn nhịn không được sôi trào!

"Vốn dĩ chỉ muốn cho bọn họ chút giáo huấn coi như xong!"

"Nếu các người đã muốn chơi trò bắn thỏ này với ta! Vậy thì đừng nghĩ tới việc sống nữa!"

Trong lời nói giống như mang theo băng hàn!

Khiến cho người ta nhịn không được rung mình!

Chung Ánh Tuyết biết, lúc này đây, Giang Nam thật sự đã tức giận!

Diệp Dạ mang vẻ mặt hưng phấn: "Là muốn đi đánh kẻ xấu, cứu đại tỷ tỷ tóc bạc ra sao?"

"Đưa ta đi! Đưa ta đi nữa!"

Giang Nam: !!!

"Người ở lại đây cho ta! Đã là lúc nào rồi! còn làm loạn cái gì?"

Diệp Dạ bĩu môi nói: "Ta rất lợi hại! Nếu người không đưa ta đi!"

"Ta liền cáo trạng với ông nội của ta! Nói là người đã ngược đãi ta! Còn đề lên người ta, còn không cho ta kêu! Còn..."

Giang Nam: ...

Mẹ kiếp!

Cái này càng nói càng không đúng!

Nếu thật sự để cho Diệp Đạo Thiên nghe được!

Còn không phải xé xác mình luôn sao?

"Dừng lại! Ta có thể đưa người đi."

"Nhưng người phải nghe lời biết không? Ta không nói đùa!"

Diệp Dạ vẻ mặt tươi cười: "Hắc hắc, biết rồi!"

Giang Nam cũng không chậm trễ, mang theo Chung Ánh Tuyết cùng Diệp Dạ đi thẳng tới Bắc Sơn!

Giang Nam ngồi trên xe gửi wechat cho Sơn Miêu!

Nam Thần: Hạ Dao bị người ta bắt đi, muốn ta đi đến nhà máy bỏ hoang ở Bắc Sơn!

Có một người tên là Tô Hạ, người điều tra, ta qua đó trước!

Nam Thần: Ta có thể giết người không?

Lúc này đây, Sơn Miêu vốn không có phản ứng với Giang Nam!

Lại đập lại một từ ngắn gọn!

Lạc Thiên Hồng: Có thể!

Chương 215 -

Chung Ánh Tuyết ngồi ở hàng ghế sau tất nhiên cũng nhìn thấy nội dung trò chuyện trên màn hình điện thoại di động của Giang Nam!

Trong lòng trầm xuống! Tay chân lạnh lẽo!

Trong mắt tràn đầy lo lắng: "Tiểu Nam! Người..."

Giang Nam nheo mắt lại: "Chỉ nhắm vào ta thôi! Bọn họ muốn chơi như thế nào, Giang Nam ta phụng bồi đến cùng!"

"Dám động đến người bên cạnh ta? Chuyện này chưa xong!"

Đoàn người xuống xe ở Bắc Sơn, dọc theo con đường núi gập ghềnh một đường đi lên!

Trái tim Chung Ánh Tuyết đều theo đó mà treo lên cổ họng!

Diệp Dạ thì mang vẻ mặt hưng phấn!

Đây giống như một cuộc phiêu lưu đối với cô vậy!

Vừa vào núi rừng, Giang Nam đã biết! Chuyến đi lần này mình bị người ta theo dõi!

Kinh nghiệm phong phú nói với Giang Nam, trong rừng núi này tuyệt đối để lại không ít người!

Tô Hà đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng!

Có thể nói, nhà máy bỏ hoang này chính là vì Giang Nam đặt bẫy!

Hắn phải đến!

Không đến cũng phải đến!

Đi bộ trên núi trong khoảng nửa giờ, cuối cùng đã đến nhà kho bỏ hoang!

Ngoài cửa có hai người canh gác trang bị súng đạn thật!

Cười nhạo một tiếng: "Ngược lại rất đúng giờ, vào đi!"

Hai người mang theo đoàn người Giang Nam đi vào nhà máy, hòng súng đâm thẳng vào hậu tâm ba người!

Chỉ nhìn thấy hai tay Hạ Dao đều bị trói vào lan can sắt, dùng chính là còng tay Khốn Linh!

Ngay cả ngoài miệng cũng bị dán băng dính!

Vương Bưu dùng súng chĩa vào đầu Hạ Dao! Có thể bắn bất cứ lúc nào!

Hơn 10 người trong nhà máy!

Tô Hà mang vẻ mặt thích ý dựa vào tường, nhếch miệng cười nhìn Giang Nam!

Mà phía sau cô là một người đàn ông râu ria, vừa nhìn Giang Nam đi vào kho hàng!

Liền đem một cái rương trên lưng thoát nhìn rất là công nghệ cao lấy xuống!

Đổ máu của Giang Nam lúc trước vào trong đó!

Sau một khắc, từng luồng sóng âm phát ra!

Thân thể Giang Nam cứng đờ, mạnh mẽ ôm lấy trái tim mình,

sắc mặt trắng bệch!

Tô Hà cười nói: "Máu của người đáng giá rất nhiều!"

"Có người ra giá cao muốn nó!"

"Nếu không phải vì tạm thời phế bỏ dị năng hệ không gian của người! Dập tắt tâm tư của người, ngay cả chút máu này ta cũng không muốn lãng phí! "

Nói xong đem một cái còng tay Khốn Linh ném đến trước mặt Giang Nam!

"Tự mình đeo vào, nếu không cô ta liền chết!"

Nói xong súng của Bưu Tử đã lên nòng!

Trong mắt Hạ Dao đều trong suốt!

"Ả~"

Lắc đầu điên cuồng!

Cô không muốn Giang Nam đeo còng tay Khốn Linh, một khi đeo!

Giống như một con hổ bị nhốt rãnh, hoàn toàn kết thúc!

--

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chuẩn bị rất đầy đủ! "

Cái rương thoát nhìn cao lớn phát ra sóng âm thứ cấp có thể hạn chế sử dụng dị năng!

Giang Nam có thể cảm giác được, không gian dị năng của mình không dùng được!

Nhưng nếu đã có vũ khí bí mật này!

Vì sao còn phải tốn rất nhiều công để bắt Hạ Dao?

Buộc mình đeo còng tay Khốn Linh?

Rõ ràng!

Hiệu quả của cái rường rách kia không chịu nổi bao lâu!

Lý do tại sao bắt đầu ngay bây giờ!

Chính là sợ mình xuất kỳ bất ý, dùng thuật di cứu Hạ Dao xuống!

Tâm tư Giang Nam chuyển biến nhanh chóng!

Có thể nói, kế hoạch của Tô Hà hoàn hảo!

Hoàn hảo đến mức bất kỳ chi tiết nào cũng được xem xét!

Người canh gác phía sau đẩy Chung Ánh Tuyết lên, khiến cho cô lảo đảo!

"Nhanh lên đi! Nếu không một người cũng đừng hòng sống!"

Tất cả mọi người đều xem Giang Nam sẽ lựa chọn như thế nào!

Ngay sau đó!

Giang Nam đột nhiên bạo khởi!

Quay đầu lại nắm lấy họng súng gã canh gác hướng lên trời, nhấc chân đạp!

Lực lượng cực lớn đều trút xuống ngực hắn!

Một tiếng vang thanh thúy của xương gãy truyền đến, gã canh gác kia thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị đạp bay!

Thân thể giống như bao tải rách tung bay, hung hăng đập vào tường!

Một trận hộc máu!

Một gã canh gác khác thấy tình hình không đúng, muốn nổ súng!

Nhưng Giang Nam lại giành trước một bước, rút ra dao găm ba cạnh ở thắt lưng!

Đâm vào hàm dưới của hắn ta!

Máu tươi tuôn ra bắn tung tóe trên mặt Giang Nam!

Người trông coi cả người vô lực ngã trên mặt đất, không tức giận!

Toàn bộ quá trình đều chưa tới ba giây!

Hai gã canh gác đã chết!

Diệp Dạ mở to hai mắt, bên trong tất cả đều là những ngôi sao nhỏ!

Chung Ánh Tuyết cảm giác da gà nổi từ sau lưng xông thẳng về phía thái dương!

Giang Nam thể nhưng thật sự động thủ!

Chỉ đơn như giải quyết hai con gà con?

Ba giây!

Tô Hà tròn tròn hai mắt: "Giang Nam! Người điên à?"

"Người của người nằm trong tay chúng ta! Người muốn cô ta chết sao?"

Giang Nam lắc lắc máu trên tay, thản nhiên nói: "Ai nói không có dị năng thì không được?"

"Con hổ có bị nhổ răng vẫn là hổ!"

"Không có răng nanh! Vẫn còn móng vuốt sắc nhọn!"

"Người dám động đến ta? Tất cả mọi người có mặt hôm nay! Không ai đều có thể sống sót!"

Sắc mặt Tô Hà khó coi, cắn răng nói: "Thật sự cho rằng chúng ta không dám giết người sao?"

Mà Giang Nam lại không để ý tới Tô Hà, ánh mắt chuyển hướng Hạ Dao: "Đại Lang Diệt! Anh đào!"

Chương 216 -

Hạ Dao sững sốt!

Nguy cơ sinh tử?

Đây chẳng phải chính là thời điểm nguy cơ sinh tử sao?

Lúc trước ở nhà, đám người này vừa xông vào Hạ Dao liền biết không ổn!

Trước đó đã ngậm khí huyết nhân sâm và anh đào nhỏ may mắn trong miệng!

Bởi vì Hạ Dao biết khí huyết nhân sâm là dùng để cứu mạng!

Nhưng anh đào kia lại không biết là để làm gì!

Giờ phút này Giang Nam nhắc nhở, Hạ Dao không giữ lại nữa, trực tiếp ăn anh đào nhỏ may mắn đã ngậm trong miệng!

Lập tức điên cuồng gật đầu về phía Giang Nam!

Tất cả mọi người đều sững sốt, anh đào gì?

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn!

"Người lại có bản lĩnh bắt người! Mà có bản lĩnh bắn sao? "

Hạ Dao: ???

Tô Hà: ???

Chung Ánh Tuyết: !!!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Người muốn bọn họ nổ súng?

Chẳng lẽ Giang Nam căn bản không quan tâm tới Hạ Dao?

Người không quan tâm vậy còn tới đây làm gì chứ?

Tô Hà trừng mắt: "Cái này! Những những gì người nói!"

Giang Nam buông tay: "Cũng không phải giết ta! Ta sợ cái rầm!"

Hạ Dao: ???

"A ~ a a a!!!"

Một đôi mắt to hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam!

Vốn tưởng rằng người tới cứu ta!

Còn có chút cảm động! Thiếu chút nữa đã đổ rồi có được hay không?

Kết quả người lại kêu người ta trực tiếp bắn?

Ta là con tin a!

Nếu người không đến! Ta có thể sống thêm một chút nữa.

Kết quả là, người tới đây! Hiện tại ta liền xong?

Người thật sự đến để cứu ta à?

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Tô Hà tức giận nói: "Giang Nam người đủ tàn nhẫn! Bưu tử! Giết cô ta đi!"

Vương Bưu cười dữ tợn!

Mình bị lột đồ treo giữa quảng trường, cơn tức này còn chưa trút ra!

Súng nhắm vào đầu Hạ Dao, bóp cò!

Thân thể Hạ Dao run lên, dọa tới mức nhắm hai mắt lại!

"Đoàn!"

Mọi người đều ngây người!

Không có máu bắn tung tóe tại chỗ, không có thảm cảnh không đành lòng!

Viên đạn bị bắn lệch?

Bắn vào còng tay Khốn Linh?

Còng tay bị gãy!

Buông một tay Hạ Dao ra?

Hạ Dao: ???

Vương Bưu mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Cái này... Mẹ nó!"

Lão tử rõ ràng ngắm vào đầu cô ta!

Sao lại thiên vị thái quá như vậy?

"Mẹ kiếp! Bưu tử, người bị mù à?"

"Bắn ở đâu vậy hả?"

"Gần như vậy người đều có thể bắn lệch?"

"Mẹ nó còn dám xưng là tay súng bắn tĩa sao? Rác rưởi!"

"Lão tử nhắm mắt lại đều bắn chuẩn hơn người!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bưu + 888!]

"Đừng ầm ĩ!"

"Đoàn!"

Lại là một phát súng nữa!

Bắn vào bụng Hạ Dao!

Hạ Dao sợ không dám thở dốc, nhưng lại không cảm thấy đau!

Không khỏi mang vẻ mặt ngạc nhiên!

Vén quần áo ra nhìn, viên đạn bắn vào thắt lưng quần cô!

Đầu mặc cài nút chặn lại viên đạn!

Toàn trường im lặng!

Cái này ... Còn có thể làm vậy sao?

Cái vận may quỷ quái gì!

Wang Biao nổ tung, trừng mắt: "Mẹ kiếp! Ta con mẹ nó không tin!"

"Đoàn!"

Lại một phát bắn vào đùi Hạ Dao!

Vẫn không thấy máu!

Hạ Dao: ...

Xé băng dính dán lên miệng, móc túi ra!

Một chiếc điện thoại di động bị đạn bắn chết thảm đã bị móc

ra!

Hạ Dao vẫn không có việc gì!

Tất cả mọi người đều ngây dại!

Đây là loại may mắn quái quỷ gì vậy?

Đây là hào quang của nhân vật chính? Bắn ba phát đều không chết?

Chung Ánh Tuyết cũng phải giật mình!

Hạ Dao cũng ngây dại!

Ta... Ta, lợi hại vậy sao!

May mắn thế này sao? Chẳng lẽ là nhờ anh đào vừa rồi?

Là giúp cho mình trở nên may mắn?

Trong lòng Hạ Dao có chút lo lắng, ngẩng đầu nói: "Đến đây! Wow! Giết ta đi! Ta không muốn sống!"

Vương Bưu nổ tung: "Ta con mẹ nó không tin không bắn được! Chưa từng thấy qua ai kiêu ngạo như vậy!"

"Đoàn!"

Lại là một phát súng nữa!

Kết quả một phát súng này lệch một cách hoang đường, trực tiếp bắn vào lan can sắt!

Đạn dội đến đám đông bên cạnh!

"A a!"

Một tiếng kêu thảm thiết, khiến cho tất cả mọi người nổi da

gà!

Chỉ thấy một người anh em đang hút thuốc thì bị bắn lên đùi, rớt máu!

"Vương Bưu! Người mẹ nó có làm được không? Bị mù à! Chân lão tử!"

"Còn nói là tay súng bắn tĩa? Chỉ với kỹ thuật bắn súng của người thôi! Bắn con gà cũng khó khăn!"

Một đám người đen mặt!

Mẹ kiếp!

Có cần phải trùng hợp như vậy không?

Bắn lên đùi?

Quả thật hoang đường!

Giang Nam ngáp một cái: "Người có thể nhanh lên được không? Đã hơn nửa đêm! Ngày mai ta vẫn còn phải đi học!"

Tô Hà che mặt!

Nói là giết con tin! Kết quả nửa ngày người ta một chút thương tích cũng không chịu!

Bên mình còn bị thương một người?

Vương Bưu tức giận, xông tới, trực tiếp chĩa họng súng vào đầu Hạ Dao!

Ta mẹ nó dán lên!

Lúc này còn có thể hụt được sao?

"Két!"

Tịt ngòi?

[Giá trị oán khí từ Vương Bưu + 1000!]

Ánh mắt Hạ Dao long lanh!

Mình được thiên sứ tiểu tử chiếu cố sao?

Giá trị may mắn max cấp!

Đúng là một cảm giác tuyệt vời!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đừng phiền phức như vậy! Để ta giúp các người!"

Nói xong súng dài trong tay nhắm ngay giữa sân nổ súng loạn xạ!

Ánh lửa bắn tung tóe!

"Ôi mẹ nó! Trốn đi!"

"Chết tiệt! Con tin này bắt lại có tác dụng cái rắm gì chứ!"

"Thấy quỷ rồi!"

"Chân lão tử oa! Ai mẹ nó giúp ta!"

Chương 217 -

Viên đạn giống như có đôi mắt dài, nhao nhao né tránh Hạ Dao!

Phát trúng duy nhất, còn đem còng tay trói buộc cô cắt đứt!

Hạ Dao hoàn toàn giải phóng, hứng phấn nói: "Ha ha! Để cho các người được kiến thức sự lợi hại của đại Diệt Lang! "

Sắc mặt Tô Hà dữ tợn nói: "Người đây là muốn chết!"

Giang Nam nắm chặt dao găm!

Híp mắt nói: "Xin lỗi! Chết chính là người!"

Trong mắt Tô Hà mang theo sự tàn nhẫn!

Kế hoạch vạn vô nhất thất của mình mẹ nó toàn bộ bị làm loạn!

Quỷ mới có thể nghĩ đến con tin bị bắt lại không dùng được?

Tất cả đều là do Bưu Tử!

Hiện tại Tô Hà rất hối hận vì đã cứu hắn ta trở lại!

Mẹ nó còn chẳng bằng để mặc hắn bị treo giữa quảng trường!

Chỉ thấy Giang Nam cầm đao bạo khởi!

Mở miệng điên cuồng quát: "Đi chết hết cho ta! "

Trong lúc nói chuyện dao găm kéo ra một đạo hàn mang kinh diễm!

Đâm về phía Tô Hà cực nhanh!

Tô Hà nhe răng cười nói: "Người là đang chịu chết!"

"Linh kỹ: Thủy Thứ!"

Bàn tay nhỏ bé vung lên, không khí vô tận ngưng kết!

Hóa thành gai nhọn rậm rạp hoàn toàn do dòng nước tạo thành!

Phát ra tiếng rít chói tai! Lại trực tiếp đột phá với tốc độ âm thanh!

Hung hăng đâm về phía Giang Nam!

Thực lực cấp Hoàng Kim của Tô Hà thực sự có thể nói là khủng bố!

Nhưng Giang Nam không thể sử dụng dị năng lại không nỡ điếm trốn tránh?

Chẳng lẽ muốn bị bắn thành rổ sao?

Giữa điện quang tốc lửa!

Mắt thấy gai nước sắp trúng mục tiêu!

Chỉ thấy thân thể Giang Nam mạnh mẽ nhảy lên, uốn lượn trên không trung thành một độ cong quỷ dị!

Thế nhưng tránh thoát tuyệt đại đa số công kích của gai nước!

Nhưng vẫn bị đâm thủng đùi và cánh tay!

Giang Nam rơi xuống đất cũng không nhú mảy một chút!

Đi ngang qua Tô Hà!

Đi thẳng đến người đàn ông râu ria đang mang theo rương sắt công nghệ cao!

Ngay từ đầu!

Mục đích của Giang Nam không phải là Tô Hà!

Liều mạng với cấp Hoàng Kim? Không phải là muốn chết sao?

Phá hủy chiếc rương mới là mục tiêu cuối cùng!

Mục đích chính là khôi phục dị năng bản thân!

Tô Hà: !!!

Sao cô lại không nhìn ra ý đồ của Giang Nam?

Nhưng lại không nghĩ tới Giang Nam lại xông lên, không tiếc bị đâm thủng cũng muốn phá hư rương?

Ý thức chiến đấu khủng khiếp này là gì?

Trong nháy mắt phán đoán tình thế, xây dựng chiến thuật!

Thực hiện bằng mọi giá?

Chung Ánh Tuyết trơ mắt nhìn cánh tay và đùi Giang Nam bị đâm thủng!

Lửa giận trong ngực bốc lên!

Đôi mắt to đẹp đỏ tươi!

"Người dám đả thương Tiểu Nam? Còn bắt Tiểu Dao! "

"Cút hết đi cho ta a!"

"Rầm!"

Một làn sóng nhiệt cực mạnh lấy Chung Ánh Tuyết làm trung tâm mãnh liệt khuếch tán!

Chỉ thấy cả người Chung Ánh Tuyết là ngọn lửa nóng rực lượn lò!

Một đầu tóc đen lột xacs biến thành một ngọn lửa thiêu đốt!

Phiêu đảng!

Tựa như nữ thần lửa tung hoành chiến trường!

Lan can sắt góc bên cạnh đều bị thiêu tan!

Hóa thành nước sắt!

"Linh kỹ: Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!"

Sau một khắc, trên hai tay của cô đột nhiên ngưng tụ ra quả cầu lửa hồng liên to cỡ chậu rửa mặt!

Đập mạnh ra!

Anh chàng què quặt kia mở to hai mắt, trơ mắt nhìn quả cầu lửa bay tới!

"Ôi mẹ nó!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Kèm theo hai tiếng nổ lớn!

Ngọn lửa bắn tung tóe! Hơi nước bốc hơi!

Anh chàng què kia trực tiếp bị nổ bay xa hơn 30 mét!

Cả người sụp đổ giống như than đen nằm trên mặt đất, tản

mát ra từng đợt mùi thịt nướng!

Bụng nhỏ của Diệp Dạ: Ủng ục...

Một quả cầu lửa hồng liên tục đập về phía Tô Hà!

Lại bị cô ta dùng tường nước ngăn trở!

Nhưng các bức tường nước đã bị phá vỡ! Nước nước bốc thành hơi nước ở nhiệt độ cao! Tràn ngập khắp nơi!

Chung Ánh Tuyết không quan tâm!

Đứng tại chỗ ném quả cầu lửa ra ngoài!

"Oanh! Âm ầm! Âm ầm!"

Tiếng nổ vang vọng khắp nhà máy bỏ hoang!

"Con mẹ nó! Pháo đài hệ hỏa? Đám người này quá mãnh liệt a!"

"Mẹ kiếp! Thiêu chết lão tử! "

"Ai quản cô ta đi! Ta không thể chịu đựng được nữa!"

Một đám người điên cuồng xông về hướng của Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết lại thúc giục linh khí!

"Linh kỹ: Diệt Hải!"

Nói xong lại nâng chân nhỏ lên hung hăng dậm một cái!

Một mảnh biển lửa khổng lồ, ước chừng bốc lên cao hơn ba thước, mãnh liệt khuếch tán ra!

Ba người xông tới đều bị đánh bay, thiêu thành than đen!

Nhiệt độ cao thậm chí còn làm tan chảy mặt đất!

Giang Nam ngây ngốc!

Trên mặt đều là vẻ chết lặng!

Mẹ kiếp!

Chung Ánh Tuyết vẫn luôn ôn nhu động lòng người lại mãnh liệt như vậy sao?

Hoàn toàn là hai người khác nhau mà!

Cô ấy quá mạnh mẽ!

Lực công kích khủng bố này cả mình cũng không đuổi kịp oa!

Hỏa hệ tức giận chính là như vậy sao?

Đây là lần đầu tiên Giang Nam nhìn thấy Chung Ánh Tuyết nổi bão!

Mãnh liệt không có biên giới oa!

Mà Hạ Dao ở một bên giờ phút này cũng hóa thú!

Trực tiếp dùng hành động giải thích cái gì gọi là kiêu ngạo!

Cái gì gọi là sóng trong sóng ~

Tùy ý xuyên qua trong mưa bom bão đạn!

Tất cả những viên đạn đều tự giác né khỏi cô!

Chương 218 -

Thi triển linh kỹ Ngân Ảnh! Tốc độ nhanh đến mức khủng bố!

Thật sự là ngay cả cái bóng cũng không nhìn thấy!

Kẻ thù đối đầu với cô đều xui tới tận mạng!

Không phải là một cái giẫm vô tình, thì là một cái đâm chính diện!

Bị Hạ Dao dễ dàng giải quyết!

Vừa bị đóm lửa rơi xuống cổ, nóng tới mức gầm gừ kêu to!

Rồi lại bị cô một cái xoay vòng đá thành con tôm co người...

Trên gương mặt xinh đẹp của Hạ Dao tràn đầy hưng phấn:
"Tối nay! Ta là người ngẫu nhất nơi đây!"

"LuckygirlA! Đánh ta đi!"

"Cầu ngược!"

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ!

Đại Diệt Lang! Người có thể khiêu tổn lại một chút!

Cô cũng chỉ ngẫu được trong nửa giờ!

Chờ làn sóng này đi qua...

Yo ~

Nghĩ đến đây, Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Nhưng lại không có thời gian quan tâm cái khác!

Giang Nam một đường mãnh liệt xông lên, người đàn ông râu ria lưng đeo hòm sắt đang ở ngay trước mắt!

Dao găm trong tay vung lên như tàn ảnh! Đâm mạnh vào trái tim hắn!

Chỉ cần giải quyết được hắn...

Gã đàn ông râu ria dữ tợn cười: "Cho rằng lão tử dễ khi dễ đúng không?"

"A!"

Chỉ thấy cơ bắp toàn thân dùng tốc độ khủng bố khoa trương mà nổi lên!"

Từ hình tượng vốn gầy yếu biến thành một con quái thú cơ bắp thân cao hai mét rưỡi!

Cơ bắp nhô lên giống như một ngọn đồi! Trên đó tràn đầy gân xanh!

Schwarzenegger đến đây cũng phải gọi bằng bố!

Giang Nam mở to hai mắt!

Mẹ kiếp? Con hàng này là dị năng quỷ gì?

Một màn trước mắt trực tiếp khiến cho Giang Nam nhớ tới cảnh Quy lão tiên sinh phóng thích chiêu thức Kame-hameha trong 7 Viên Ngọc Rồng!

Hình ảnh mãnh nam cơ bắp biến thân thật sự đẹp lắm sao?

Nắm đấm cỡ nòng cút ném về phía Giang Nam!

Quyền phong thậm chí thổi cho da mặt Giang Nam biến dạng!

"Oanh!"

Cự lực trút xuống!

Cơ thể Giang Nam giống như điều bị đứt dây bị đập bay.

Va vào tường xi măng!

Một mùi tanh ngọt ngào lan tràn ở đầu lưỡi!

Giang Nam: !!!

Gã đàn ông râu ria thoát nhìn rất là gà yếu này lại là Bạch Ngân đỉnh phong?

Còn mẹ nó có dị năng cường hóa cơ bắp?

So với hệ lực lượng còn biến thái hơn!

Trách không được Tô Hà không đuổi theo! Thì ra là có mưu đồ!

Tô Hà cười lạnh: "Còn giấy dựa cái gì? Chấp nhận số phận của người đi!"

Giang Nam tâm tư cực chuyển!

Ánh mắt trực tiếp dừng trên người Chung Ánh Tuyết, đứng dậy quát lớn: "Diệp Dạ! Vị trí xe tăng! Gánh sát thương!"

Diệp Dạ vội vàng gật đầu, trực tiếp thú hóa, lân phiến màu lam tăng vọt!

Bàn tay nhỏ bé đuổi ra, trước người sinh ra một tấm khiên thủy tinh màu lam trong suốt!

Cô không chỉ biết hóa trứng!

"Đại Lang Diệt! Trở về! Vị trí cận chiến!"

Thanh âm Giang Nam trực tiếp kéo Hạ Dao từ trong hừng phấn trở về! Ngân Ảnh hiện lên, trực tiếp trở lại bên cạnh Chung Ánh Tuyết!

Giang Nam: "Tiểu Tuyết! Mở chân ra! Ta muốn hợp thể!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Cái quái gì vậy!

Hợp thể?

Sao người lại bảo ta mở chân ra?

Nhưng dưới bầu không khí khẩn trương này, Chung Ánh Tuyết theo bản năng hơi mở hai chân ra!

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy bạo phát! Cơ thể hơi cong!

Đi tới phía sau Chung Ánh Tuyết, đầu đột nhiên từ giữa hai chân của cô xông ra!

Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt, khuôn mặt đỏ bừng: "Nha! Tiểu Nam người..."

Giang Nam trực tiếp đứng dậy, khiêng Chung Ánh Tuyết lên, hai tay giữ chân cô!

Giờ khắc này, cả người Chung Ánh Tuyết đều cười ở trên cổ Giang Nam!

Mặt đỏ tới vành tai!

Mình... Hôm nay mình mặc váy!

Tóc Tiểu Nam cào rất ngứa!

Khoảnh khắc này! Tất cả đều bối rối! Ngay cả Tô Hà cũng trợn tròn mắt!

Các người mẹ nó đang làm cái quái gì vậy?

Chỉ thấy Giang Nam mang về mặt đặc ý!

"Gundam hợp thể! Tuyệt chiêu! Cưỡi cổ lên cao!"

"Pháo đài di động!"

"Tiểu Tuyết! Đánh cho ta! Đánh vào chỗ chết!"

Hạ Dao: ????

Diệp Dạ: ????

Chung Ánh Tuyết: ??? !!!

Lợi hại thì lợi hại!

Nhưng!

Kỹ năng hợp thể gì đó thật sự rất xấu hổ wow!

[Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết...]

Chung Ánh Tuyết che mặt!

Đây rốt cuộc là kỹ năng hợp thể đáng xấu hổ gì chứ?

Mình thế nhưng cưỡi ở trên cổ Giang Nam?

Còn bị nâng lên cao?

Vốn dĩ chuyện này cũng không có gì!

Nhưng vấn đề là hôm nay Chung Ánh Tuyết mặc váy!

Vốn rất mẫn cảm!

Giang Nam lại khẽ động!

Chung Ánh Tuyết vô ý thức kẹp chặt hai cái đùi!

Đầu Giang Nam trực tiếp nhưng bị tiêm thêm máu!

O'đ'ô

Ô oa!

Có cần dùng lực mạnh như vậy hay không?

Nhạy cảm như vậy sao?

"Khụ khụ! Tiểu Tuyết! Sững sờ làm gì? Đánh nào!"

Chung Ánh Tuyết không dám chậm trễ!

Quả cầu lửa Hồng Liên trong tay tăng vọt, liên điên cuồng ném ra ngoài!

Tất cả đều trở thành xiên thịt!

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Tiếng nổ tung liên tục thành một mảnh, ánh lửa bắn tung tóe!

Đốm lửa bay loạn xạ!

Một mớ hỗn độn trong nhà máy bỏ hoang!

Hỏa lực mãnh liệt bay lên, bảy tám người mang theo khuôn mặt xém lửa xông lên!

Nhưng đều bị đánh bay!

Cho dù là công kích xuyên qua, cũng bị khiến thủy tinh của Diệp Dạ phòng ngự!

Giang Nam khiên Chung Ánh Tuyết! Tiểu đội điên cuồng rút lui về phía cửa nhà máy!

Chương 219 -

"Mẹ kiếp! Còn có thể làm như vậy sao?"

"Pháo đài di động? Còn có thể chơi như thế này sao?"

"Đuổi theo! Đừng để họ chạy! Hiện tại Giang Nam không có cách nào dùng được dị năng!"

Kế hoạch tác chiến của Giang Nam rất đơn giản!

Chung Ánh Tuyết Thanh Đồng đỉnh phong cực lực vận chuyển, ngay cả Bạch Ngân cũng không dám cưỡng ép đón lấy quả cầu lửa hồng liên!

Đơn giản là lấy Chung Ánh Tuyết làm hạch tâm, tạo thành tiểu đội pháo đài di động!

Vừa đánh vừa rút lui!

Về phần phá hủy rường sắt sóng âm thứ cấp?

Giang Nam cũng không cần!

Không thể dùng dị năng mình căn bản đánh không lại gã đàn ông râu ria kia!

Huống chi còn có một Tô Hà cấp Hoàng Kim!

Chạy trước rồi nói sau!

Nhưng Tô Hà sao có thể trơ mắt nhìn con vẹt đến tay cứ như vậy bay?

Một tay nắm, nước chảy thành cây giáo nước!

Dùng tốc độ khủng bố trực tiếp xông lên!

Ngọn giáo đâm thẳng vào Giang Nam!

Ngay sau đó!

Hạ Dao lắc mình một cái liền tới!

Chắn trước người Giang Nam!

Ưỡn ngực ngẩng đầu lên!

Vẻ mặt thần thái!

Vẻ mặt không phục thì chính chết ta!

Tô Hà lộ ra nụ cười xấu xa!

"Nếu đã muốn chết! Vậy thì không trách được ta!"

"Ta đâm!"

Chỉ thấy Tô Hà vừa mới xông tới thì một chân giẫm lên ống sắt ngã xuống đất!

Trượt chân!

"Bộp" một tiếng nằm sấp trên mặt đất!

"!!!"

[Giá trị oán giận từ Tô Hà + 1000!]

Giang Nam ngây ngốc!

Một đám đàn em đuổi theo phía sau cũng ngây ngốc!

Mẹ kiếp!

Có cần phải xui xẻo như vậy không?

Người là đại lão cấp Hoàng Kim! Vấp ngã bởi ống sắt?

Lại nhìn Hạ Dao!

Vẻ mặt thần khí, ngạo kiều nói: "Hừ? Hoàng Kim sao? Còn không thể chịu đựng được một cú đánh!"

Giang Nam im lặng!

Mẹ kiếp! Người có cần phải gây sóng gió tới như vậy không?

Năm đó lúc lão tử ăn anh đào nhỏ may mắn cũng không kiêu ngạo như người?

"Ngược gió ngược sóng! Đi thôi!"

Mượn cơ hội Tô Hà té ngã!

Giang Nam khiêng Chung Ánh Tuyết giết ra ngoài!

Mang theo tiểu đội đâm đầu vào rừng!

Tô Hà che mũi bò dậy!

Nước mắt đau đớn trong vành mắt!

Hai đạo máu mũi tùy ý chảy xuôi!

Một đám đàn em nhìn Tô Hà ăn quả đắng thì ghen đến đỏ bừng!

Linh võ giả cấp Hoàng Kim?

Chưa bao giờ vấp ống thép?

[Giá trị oán khí từ Tô Hà + 1000!]

Thật sự là gặp phải quỷ mà!

Rõ ràng là cục diện tất sát!

Làm thế nào lại có thể đập phải ống thép chứ?

"Cười cái rắm! Còn không mau đuổi theo sao?"

"Phạm vi hiệu quả của sóng âm thanh thứ cấp chỉ là 10 km!
Đừng để hấn chạy thoát! "

Nói xong dẫn đầu đuổi theo vào núi rừng!

Đám đàn em cũng đi theo!

"Râu! Người cũng đuổi theo đi!"

Người đàn ông râu gật đầu, lại cố ý đi ở phía sau!

Hắn gọi điện thoại!

"Này! Chu ca? Người có đến không?"

"Vâng! Vẫn còn!"

"Nhưng còn không bắt được con điểm đó! Đang chạy trong rừng! Ngài cũng phải hao chút tâm tư!"

"Hắc hắc, được! Chuyện tiền kia..."

"Được rồi! Làm việc với Chu ca vẫn luôn thống khoái! Liên hệ lại! "

.....

Trong rừng, tiểu đội Giang Nam điên cuồng chạy trốn!

Kế hoạch của Tô Hà không hổ là thiên y vô phùng!

Ngay cả loại tình huống này cũng đã đoán trước được, trong rừng cũng an bài không ít người!

"Tiểu Nam! Bỏ ta xuống đi..."

Giang Nam cũng không quay đầu lại: "Còn chưa an toàn! Chờ một chút!"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

Chạy thêm một chút nữa!

"Tiểu Nam! Thả ta xuống!"

Giang Nam: "Chờ đã! Chờ một chút! "

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

Bốn người Giang Nam một đường chạy như điên cuối cùng cũng trốn được một cái khe núi tạm thời coi như an toàn!

"Tiểu Nam! Thả! Ta! Xuống!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới buông Chung Ánh Tuyết xuống!

Lại không khỏi sửng sốt!

Chỉ thấy trên tóc Chung Ánh Tuyết toàn bộ đều là cành cây lá cây, rối bời hỗn loạn!

Khuôn mặt xinh đẹp bị là từng dấu ấn hồng hồng!

Khóe miệng còn treo lá cây...

Mặt Chung Ánh Tuyết đều đen rồi!

Giang Nam: "Phụt..."

Không, ta không thể!

Ta không thể cười!

Tiểu Tuyết vẫn cần mặt mũi!

Hạ Dao mặc kệ cái kia: "Ha ha ha ha ha!"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

Một đường chuyên tâm chạy trốn!

Ba người Giang Nam còn đỡ!

Nhưng Chung Ánh Tuyết cười trên cổ Giang Nam, cực kỳ không ổn!

Một đường điên cuồng bị cành cây vô tình quất roi!

Thật sự muốn điên rồi!

Cực kỳ tuyệt vọng!

Diệp Dạ mang về mặt hưng phấn: "Giang Nam ca ca! Tiếp theo là làm gì? Chúng ta có thể trốn thoát sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Trốn? Không tồn tại!"

"Địch ở ngoài sáng! Chúng ta ở trong bóng tối! Không chơi bọn họ một đợt sao có thể trút được cơn giận trong lòng?"

Tiểu đội vừa đi vừa nói!

Hạ Dao mắt to sáng ngời nói: "Ta đi! Để ta! Ta cảm thấy ta có thể làm được!"

(๑□┐)๑

Giang Nam trợn trắng mắt: "Tất cả đều là ảo giác!"

"Làm sao có thể! Người không thấy ta đã dũng cảm như thế nào à!"

"Tiểu Nam Tiểu Nam! Quả anh đào đó có tác dụng gì? Thật sự sẽ làm cho người ta trở nên may mắn sao? "

"Còn nữa không? Ta muốn ăn! Ta cảm thấy..."

"Ah!!!"

Giang Nam: ???

Chương 220 -

Hạ Dao đang nói chuyện đột nhiên biến mất!

Chỉ nghe phốc một tiếng!

Lại một cước giẫm hụt!

Cả người là hình chữ "đại" nằm sấp trong vũng bùn!

Không khỏi vội vàng đứng lên!

"Ôi, thối chết rồi!"

Hạ Dao tức giận dậm chân!

Chỉ thấy cả người cô đều biến thành người bùn đất!

Ngay cả một mái tóc bạc để thấy cũng bị nhuộm bùn!

Toàn thân chỉ còn lại một con mắt vẫn còn trắng...

Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Nhớ lại xui xẻo của mình ở Woyny trong suốt ba giờ!

Mẹ kiếp!

Hiệu ứng anh đào nhỏ may mắn đã trôi qua?

Thân thể không khỏi lui về phía sau hai bước!

"Đại Lang Diệt! Có di ngôn gì thì nói ra đi, ta có thể giúp người làm! Ta chắc chắn sẽ giúp!"

Hạ Dao: ???

"Di ngôn gì? Có chuyện gì vậy?"

Giang Nam lắc đầu một trận!

Vẫn không nói cho Đại Lang Diệt thì tốt hơn!

Bằng không nhất định sẽ bị cắn chết oa!

Nhưng nhìn Hạ Dao bị bùn đất nhuộm màu cơ hồ hoàn mỹ hòa làm một thể với rừng rậm!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Bây giờ không dùng, vậy còn chờ đến khi nào!

Vì thế ra bốn củ tỏi hắc hắc hắc từ trong túi quần lấy!

Cũng may không gian của hệ thống không bị sóng âm trói buộc!

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết hoảng sợ!

Lùi lại 2 bước!

Hạ Dao mở to hai mắt: "Tiểu Nam! Người không phải là nghĩ..."

Lập tức điên cuồng lắc đầu!

"Không được! Đừng nghĩ về chuyện này!"

"Hạ Dao ta coi như là chết! Cũng không ăn tỏi của người!"

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt kháng cự: "Không ăn! Đánh chết cũng không ăn!"

Diệp Dạ nhớ lại hàm răng trắng to lơ lửng trên không trung, vẻ mặt sợ hãi!

Giang Nam cười hắc hắc!

Trong 3 phút nữa!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, Diệp Dạ ba người ôm gối ngồi dưới tàng cây!

Ba khuôn mặt nhỏ nhắn đen nhánh căn bản không phân biệt được mũi và miệng!

Hốc mắt chảy nước mắt hối hận?

Không! Nó cay!

Ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đã có thể giết người rồi!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Giang Nam nhếch miệng cười! Một hàm răng trắng lơ lửng trong rừng núi!

"Đi thôi! Tiểu đội than đen! Xuất phát! "

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết...]

Cái tên đội quỷ quái này là gì?

Có điều cũng tương đối hợp cảnh!

Bốn người đều gặm một củ tỏi hắc hắc hắc!

Vì có thể ẩn nấp tuyệt đối!

Ngay cả quần áo cũng nhuộm đen bằng bùn đen trong vũng bùn!

Đen về với đen, nhưng dưới tác dụng cường đại của tảo hắc hắc hắc!

Bốn người đều có thể cảm giác được gió thổi cỏ lay trong phạm vi 1000 mét!

Đơn giản chính là bắt kịp với radar!

Hạ Dao đột nhiên nghĩ tới một chuyện, không nói hai lời xông lên liền cắn Giang Nam một cái!

"Ô Oa !!!"

Hạ Dao hung dữ nói: "Nói đi! Hôm đó người dùng tảo đen để nhìn lên phòng ta đúng không?"

Cô đã hiểu được!

Trách không được Giang Nam lại biết mình làm dáng mèo, còn kêu tiếng chó!

Thì ra tất cả vấn đề là do cái thứ này!

"Phập!"

Hạ Dao bạo phát!

Chung Ánh Tuyết: "Cái gì mà nhìn lên phòng của người! Tiểu Dao mau nhả ra! Sao người lại cắn ta? "

Hạ Dao: ???

Giang Nam yếu đuối nói: "Cái này... Ta ở đằng sau người!"

Hạ Dao:Σ (° Ƨ ° |||)??

Cẩn... Cẩn nhầm?

Bây giờ ai cũng đen tới mức không phân biệt được sao?

Người có cần phải đen như vậy không?

Vừa nhìn mặt đều là đen nhánh, căn bản không phân biệt được ai là ai!

"Tiểu Nam! Tới đây cho ta! Nhanh để ta cắn một cái! Ta sẽ tha thứ cho người! "

"Người chạy xa như vậy để làm gì?"

Giang Nam điên cuồng lắc đầu, vẻ mặt chột dạ: "Không... Không có gì!"

Cái rắm!

Lão tử mới không qua đó!

Xui xẻo có thể lây nhiễm!

"Có phải người ghét bỏ ta đen không? Người nhanh lại đây!"

Đầu Giang Nam lắc lư như trống đánh!

Hạ Dao bĩu môi, hướng về phía Giang Nam tóm lấy!

Nhưng lần này xoay người!

Chỉ nghe một tiếng "roẹt"!

Không khí im lặng trong tích tắc!

Hạ Dao cảm thấy nửa người trên lạnh lẽo!

Nhìn lại!

Trên cành cây treo tay áo ngẩn dính đầy bùn...

Quần áo trực tiếp bị xé toạc?

Cái quái gì vậy?

Có cần phải xui xẻo như vậy không?

"Ah!!!"

Hạ Dao theo bản năng che ngực lại!

Mặt đỏ bừng!

Giang Nam mở to hai mắt: !!!

Nhìn nửa ngày!

"Phi! Có gì để che? Bên trong và bên ngoài đều là một đen thui!"

"Cái gì cũng không nhìn thấy có được hay không?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Hạ Dao hận đến nghiến răng nghiến lợi!

"Người còn nói nữa! Không phải tất cả đều do lỗi cho người sao?"

Vừa nói vừa lăm bắm:

"Ta sao lại trở nên xui xẻo như vậy! Tức chết mất!"

Giang Nam thì rất hoảng hốt!

Ngay sau đó!

Thần sắc Chung Ánh Tuyết ngưng tụ: "Có người tới!"

Chỉ một thoáng, bốn người đồng thời cảm ứng được có hai người cầm đèn pin đi tới!

Tìm kiếm trong rừng!

"Meo! Vừa rồi không bắt được! Bây giờ chạy vào rừng để tìm?"

"Có thể tìm được cái rắm!"

"Ai nha, đừng lè mề! Không xong việc không nhận tiền được thì sao? Mà cũng phải nói! Cái tên đó quả thật mãnh liệt! Không cần dùng tới dị năng còn có thể đánh được như vậy?"

Chương 221 -

"Có thể đỡ được một quyền của râu ca mà không chết! Chắc chắc chắc!"

Giang Nam quay đầu lại: "Suýt ~"

Mấy người gạt đầu!

Cứ như vậy trở mắt nhìn hai người tới gần!

Trái tim nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao sắp nhảy ra rồi!

Tuyệt đối không được đánh nhau!

Nếu không động tĩnh chiến đấu sẽ hấp dẫn tất cả mọi người lại đây!

Đến lúc đó căn bản là không có cách nào chạy!

Đáng ngạc nhiên.

Hai người kia đều đi tới trước mặt Giang Nam!

Khuôn mặt của bọn họ gần như dán sát mặt!

Mẹ nó vậy mà cũng không thấy!

Hắn bị mù quáng.

Hạ Dao cũng suýt cho rằng hắn hôn lên Giang Nam!

Nhưng sửng sốt lại không phát hiện!

Mẹ kiếp!

Có cần phải đen như thế này không!

Đúng lúc này, Giang Nam nhếch miệng cười!

Một hàm răng trắng kinh hãi trực tiếp hiện lên trước mắt hai gã đàn ông!

[Giá trị oán khí từ Mã Trâm + 1000!]

"Ôi mẹ nó! Quỷ..."

Không đợi hấn gọi ra, dao găm đã đâm tới!

Một người khác quay đầu lại: "Quỷ con mẹ..."

Ngay sau đó hấn cũng không nói nên lời!

Trừng mắt, mặt thoáng cái liền trắng bệch!

Chỉ vào chân Giang Nam run rẩy, một cổ mùi nước tiểu khuếch tán ra...

"Bay! Quỷ răng?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Răng bay ông cố nội nhà người!"

Một phát liền bắt được người anh em kia!

Hạ Dao trừng mắt: "Người... Người thật sự đã giết hấn à?"

Giang Nam thần nhiên nói: "Nhân từ với địch nhân, chính là tàn nhẫn với mình!"

"Hôm nay có ta ở đây! Nếu không người nghĩ lại hậu quả của mình đi!"

"Một cô gái xinh đẹp như người rơi vào tay đám người ngoài

pháp luật này, sẽ bị thế nào?"

Hạ Dao cúi đầu, vừa mới ở trong kho hàng, trở mắt nhìn Giang Nam giết chết hai người trông coi!

Tuy rằng không nói, trong lòng vẫn có chút mâu thuẫn!

Nhưng bây giờ?

Cô cũng không cảm thấy nữa!

"Hừ hừ! Ta có thể coi người đang khen ta không?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Cứ coi là vậy đi!"

Giang Nam của lúc này, và Giang Nam của thời điểm đập dao vào trái tim kẻ địch, giống như hai người khác nhau!

Chung Ánh Tuyết ôn nhu nói: "Tiểu Nam! Đừng bị sa ngã, người vẫn còn chúng ta!"

Giang Nam ngẩn ra, lau mũi: "Biết rồi, tiểu Tuyết!"

"Cái này... Ta là Đêm Dạ!"

Diệp Dạ ngồi trước người mang vẻ mặt ngốc nghếch, đặc biệt có lòng nhắc nhở một chút!

Giang Nam: ???

"A... Ha! Trời tối quá! Nhận sai nhận sai, xin lỗi!"

Cũng... Thật xấu hổ!

Chung Ánh Tuyết:...

Mặt ta khó nhận ra tới vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

"Lão Mã! Lão Mã! Quỷ cái gì? Trở về rồi nói! Người có tìm thấy người không? Over

!"

Bộ đàm trên người Mã Trầm truyền đến tiếng nói!

Giang Nam cười hắc hắc, cầm bộ đàm lên!

Cố ý hạ thấp giọng nói: "Không có gì! Bên chỗ ta không có! Người thì sao? Hai chúng ta đang qua đó! over ! "z

"Ah! Vậy thì các người đến đây đi! Chúng ta đang ở đây.... over!"

Giang Nam nhướng mày!

Mấy người nhất thời hóa thân thành cụ than đen du đãng trong rừng núi!

Tiềm hành mà đi!

Dọc theo đường đi dựa vào bộ đàm, hơn nữa dựa vào phạm vi cảm ứng của tôi hắc hắc hắc!

Diên cuồng giải quyết những người tìm kiếm trong rừng!

Dần dần, ngày càng có nhiều người không thể liên lạc!

Nội dung trong bộ đàm trở nên đáng sợ!

"Mẹ kiếp! Sao lại không liên lạc được với lão Lưu?"

"Nhị Cầu cũng không còn!"

"Ta... Ta mẹ nó vừa mới nhìn thấy hai hàm răng trắng to đùng bay qua! Có phải là gặp quỷ rồi hay không? "

"Đánh rắm! Quỷ ở đâu chứ! Đừng tự mình dọa..."

"Ngao ngao! Quý! Ô ô ~ Đừng đến đây! Tư tư tư tư ~"

"Này! Cường Tử! Cường Tử!"

Thông tin liên lạc đột nhiên bị gián đoạn!

Giờ khắc này, tất cả nhân viên tìm kiếm trong rừng núi đều chảy đầy mồ hôi lạnh!

Là thứ gì có thể khiến các đại lão gia hơn ba mươi tuổi sợ hãi liên tục kêu thảm thiết?

Mẹ nó có quý thật sao?

Không gian tối như bưng, cổ mộc thanh u...

Rít ~

Giờ này khắc này, Tô Hà đang điên cuồng tìm Giang Nam trong rừng rậm!

Thậm chí khuếch tán hơi nước ra ngoài, bao phủ phạm vi bán kính một ngàn mét xung quanh, cảm ứng gió thổi cỏ lay!

Lại nhìn thấy một đàn sắc mặt trắng bệch, hốt hoảng chạy trốn!

Nắm lấy cổ áo của hắn rồi hỏi: "Người đâu?" Người có tìm được không?"

Đàn em kia vừa nhìn thấy Tô Hà liền đã khóc!

Một phen co người ôm lấy chân Tô Hà!

"Đại tỷ! Có quý! Có quý! Các anh em đều sắp chết hết rồi! Hơn 20 người đều không thể liên lạc được!"

"Thi thể cũng không tìm được oa!"

Tô Hà trừng mắt: "Quý? Mẹ nó người đang đùa giỡn với ta à? Cái quái gì vậy?"

"Khóc rầm! Buông ra cho ta!"

Lúc này hai lỗ mũi của Tô Hà còn nhét giấy vệ sinh...

"Không có lừa người mà đại tở! Ta đã tận mắt thấy được!"

"Quý răng trắng! Quý răng trắng biết bay! Xuất quỷ nhập thần, cực kỳ đáng sợ!"

"Ta mẹ nó không làm nữa! Không cần tiền nữa! Ta muốn về nhà... Ôi, a!"

Tô Hà: ???

Mẹ nó cái quỷ gì vậy?

Quý răng trắng!

Đây là giống loài mới gì?

So với Trinh Tử, Sở Mỹ Nhân còn trâu bò hơn sao?

Sap ta cũng chưa từng nghe qua!

"Người buông ra cho ta!"

"Ta không! Ta không buông! Ta muốn về nhà!"

[Giá trị oán khí từ Tô Hà + 1000!]

Đàn em rác rưởi gì đây!

Làm cái gì cũng không xong!

Chỉ có ôm đùi là ôm chặt!

Chương 222 -

Tô Hà sắp phát điên rồi!

Kế hoạch được chuẩn bị đầy đủ!

Sao lại bị biến thành cái dạng này?

Mẹ nó không có chỗ nào là bình thường!

Hiện tại còn xuất hiện cái gì mà quỷ rừng trắng?

Một cước đá đàn em kia bay xa hơn 30 mét!

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, là ai đang giả thần giả quỷ!"

"Râu ria, đuổi theo!"

Người đàn ông râu ria nhếch miệng cười: "Tuân lệnh!"

.....

Ở phía bên kia, tiểu đội than đen đã giải quyết liên tiếp 27 người!

Toàn bộ hành trình đều do Giang Nam động thủ!

Dù cho ba người Chung Ánh Tuyết bọn họ muốn ra tay!

Cũng bị Giang Nam đè xuống!

Những công việc bắn thủ này vẫn nên để mình tự làm!

Nhưng Giang Nam vẫn rất ưu sầu!

Đã đi ra ngoài rất xa!

Dị năng còn chưa khôi phục!

Hiện tại còn có thể giải quyết một ít đàn em!

Nhưng nếu thật sự gặp phải Tô Hà cấp Hoàng Kim, tất cả đều phế!

Giờ phút này ánh mắt Diệp Dạ nhìn giang nam đều là ngôi sao sáng lấp lánh!

Dọc theo đường đi, đột ám sát kích thích đến mức khiến da đầu người ta tê dại!

Chống lại thế lực ngầm! Che giấu dấu vết! Hủy thi thể diệt tích!

Chuyên nghiệp ngoài sức tưởng tượng!

So với Giang Nam, đạo sư của mình quả thực chính là cặn bã!

Không hổ là đại soái tuổi còn trẻ đã có thể leo lên đầu hắc bảng!

"Nam thần nam thần! Ta có thể bá người làm thầy được không?"

Giang Nam bĩu môi: "Người đen như vậy! Ta không muốn!"

Diệp Dạ: ???

Này, này!

Là bởi vì người nên ta đã trở nên đen như vậy!

Muốn từ chối thì chọn lý do khác có được không?

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

- Ô ô ô ~ Ta thật xui xẻo!

"Sau này ta có thể vẫn luôn đen như thế này hay không!

(ಥ_ಥ)

Hạ Dao đi phía sau không ngừng nước nỏ!

Lau nước mắt cực kỳ đáng thương!

Trên đường đi!

Bị rấn cắn! Vấp ngã!

Con nhện rơi xuống vai!

Bị ong vòí đâm vào mặt!

Quần cũng bị rách!

Trên người vẫn đang quần lót do Giang Nam cho cùng áo bra thể thao!

Bằng không trên người một bộ quần áo cũng không có!

Chỉ thấy khuôn mặt đen sì sì của Hạ Dao, hai bên má đều sưng lên!

Tròn vo!

Nói chuyện cũng không rõ ràng!

Giang Nam quay đầu lại nhìn...

Trong nháy mắt nhớ tới meme nhìn thấy trên mạng!

Chó Akita bị ong vòí ngựa đâm vào mũi, mặt sưng thành bánh mì!

Đáng thương!

"Phụt..."

Hạ Dao trừng mắt: "Tiểu Nam! Người còn dám cười! người nhất định phải bồi thường cho ta!"

Giang Nam: "Còn hung dữ như vậy sao? Mặt to như vậy! Còn đen sì, cẩn thận không gả được ra ngoài! "

Hạ Dao giận dữ nói: "Người còn dám nói! Ta mà không kết hôn được là ta sẽ gả cho người!"

"Không! Ta sẽ không kết hôn! Người ế tới chết đi!"

Đúng lúc này, thân thể Giang Nam đang đi trước đột nhiên cứng đờ!

Giơ tay lên!

Tiểu đội lập tức dừng lại, lập tức ẩn nấp trong bụi rậm!

"Suýt~"

Chỉ thấy một gã đàn ông trung niên đội mũ ngư dân, mặc áo giáp vàng, hai tay đút túi, nhàn nhã đi tới!

Phía sau còn mang theo một cái búa lớn!

Hoàng Kim! Hoàng Kim hàng thật giá thật!

Trái tim mấy người Giang Nam trong nháy mắt vọt lên cổ họng!

Linh võ giả cấp Hoàng Kim này là từ đâu xuất hiện vậy?

Tô Hà không phải là kẻ duy nhất sao?

Giờ phút này, người đàn ông ngư dân đội mũ đã cách mấy

người chưa tới năm mươi mét!

Tuyệt đối!

Tuyệt đối không được tạo ra bất kỳ âm thanh nào!

Nếu không khẳng định sẽ bị đoàn diệt!

Giang Nam nuốt nước bọt, lòng bàn tay đổ mồ hôi!

Thậm chí ngay cả hô hấp cũng nín thở!

Chỉ có tiếng tim đập dồn dập vang vọng!

"Rắc rắc!"

Một tiếng cành cây thanh thúy gãy vang đến!

Hạ Dao trực tiếp xù lông!

Mặt nhất thời trắng bệch!

Trong mắt tất cả đều là áy náy cùng lo lắng!

Người đàn ông đội mũ ngư dân trong nháy mắt quay đầu lại, nhìn chăm chăm vào bụi cây!

Hơn nữa chậm rãi đi về phía nơi này!

Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Hắn làm sao có thể trách Hạ Dao?

Chỉ có thể trách kinh lực xui xẻo chết tiệt không chống lại được kia!

Hắn há miệng nói cái gì đó, nhưng không phát ra âm thanh.

Sử dụng khẩu hình!

"Ở lại!"

"10 phút nữa! Hướng về phía ngoài núi! Đừng quan tâm tới ta!

„

Ba người lập tức ý thức được cái gì!

Vừa muốn nói chuyện!

Nhưng Giang Nam mạnh mẽ trừng mắt!

Khiến cho những gì họ muốn nói bị mắc kẹt trong cổ họng của mình!

Tiếp đó!

Giang Nam cầm dao găm lao ra khỏi bụi cây!

Lao về phía bên trái!

Bóng đen bất thành liệt khiến người đàn ông đội mũ lưỡi trai ngư dân giật mình!

"Ôi mẹ nó! Cái quái gì thế!"

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 666!]

Nhưng trong nháy mắt lại phản ứng lại! Đôi mắt của bạn sáng!

"Khá lắm! Đã gặp được rồi!"

"Còn muốn chạy?"

Thân thể dùng tốc độ khủng bố đuổi theo Giang Nam!

Hạ Dao, Diệp Dạ muốn đưa tay ra bắt lấy!

Nhưng lại bị Chung Ánh Tuyết che miệng lại!

"A~ Yoo!"

Hạ Dao liều mạng giã dũa!

Nhưng nước mắt trong mắt vẫn không ngừng rơi xuống!

Trong mắt tất cả đều là bóng lưng Giang Nam đứng dậy lao ra!

Chương 223 -

Cô không thể tưởng tượng được!

Lúc trước tất cả mọi người vẫn còn đang đùa giỡn!

Quay đầu lại đối mặt với sinh ly tử biệt!

Trong tình huống nguy cấp!

Giang Nam căn bản không có nửa phần do dự lao ra!

Dẫn tên cường giả cấp Hoàng Kim rời đi!

Lúc này Giang Nam căn bản không có cách nào dùng dị năng, bị cường giả cấp Hoàng Kim nhìn chăm chăm!

Hậu quả có thể tưởng tượng được!

Chung Ánh Tuyết cũng cắn chặt môi dưới!

Đôi mắt đỏ bừng!

Nhưng lúc này, cô tuyệt đối không thể loạn!

Nếu không sẽ lãng phí cơ hội Giang Nam tranh thủ!

5 phút nữa! Chung Ánh Tuyết mới buông tay ra!

Hạ Dao vô lực xụi lơ trên mặt đất, hai tay túm tóc!

Vẻ mặt áy náy!

"Đều do ta... Nếu không phải ta giẫm lên cành cây. "

Cô gái gốc nghếch này!

Đến bây giờ còn tưởng rằng đó là lỗi của mình.

Không biết chỉ là hiệu quả của anh đào nhỏ may mắn!

Chung Ánh Tuyết khàn khàn nói, "Mọi chuyện đã xảy ra! Tìm cách giải quyết! "

"Đi, ra khỏi núi trước! Tìm người nào đó để giúp đỡ!"

Đó là cách tốt nhất cô có thể nghĩ đến!

Nếu không chẳng lẽ mang theo Hạ Dao và Diệp Dạ liều mạng với đối phương?

Không thực tế!

.....

Bên kia, Giang Nam một đường chạy như điên!

Chạy ra ngoài hai ba cây số!

Một sợi dây màu bạc phát ra tiếng chói tai chói tai rít gào bắn tới!

Một trận cuồng vũ!

Thậm chí còn cắt đứt những gốc cổ thụ tráng kiện!

Trong lúc xoay vòng, quần quanh Giang Nam chắc chắn!

Dây thép thậm chí còn siết chặt vào máu thịt!

Giống như là con mồi treo cổ, trực tiếp treo Giang Nam lên!

Giang Nam điên cuồng giãy dụa, tâm tư chuyển biến nhanh chóng!

Dứt khoát không muốn trốn!

Trong nháy mắt hắn lao ra ngoài liền biết, mình nhất định sẽ bị bắt được!

Sở dĩ chạy xa như vậy!

Chính là vì tranh thủ cơ hội cho đám người Chung Ánh Tuyết!

"Mẹ kiếp! Tên nhãi nhà người là thổ sao?"

"Thật giỏi chạy!"

Chu Lai Phúc chậm rãi đi về phía Giang Nam, bộ dáng có ý đồ!

Giang Nam thần sắc tàn nhẫn!

Anh đào nhỏ may mắn đã sớm nắm trong tay không nói hai lời, muốn nhét vào miệng!

Ngón tay Chu Lai Phúc khẽ động, dây thép giống như có sinh mệnh, trực tiếp siết chặt cổ và cánh tay Giang Nam!

Anh đào nhỏ may mắn trong tay thiếu chút nữa đã ăn vào miệng!

"Lại động! Chết ngay!"

Nhưng Giang Nam mặc kệ, mặc cho dây thép siết vào huyết nhục cũng phải ăn!

Chu Lai Phúc tiến lên, một phen cướp lấy anh đào nhỏ may mắn, khóa miệng mang theo ý cười!

"Đây là bảo bối gì vậy? Chắc chắc chắc, thuộc về ta!"

Giang Nam đỏ mắt hét lên: "Trả lại cho ta! Người mẹ nó trả lại cho ta! Đừng ăn! Đừng ăn!"

Giang Nam điên cuồng giãy dụa, liều mạng bắt lấy hương anh

đào nhỏ!

Mặc cho dây thép ở trên người cắt ra từng vết thương, máu tươi chảy ròng ròng!

Chu Lai Phúc vẻ mặt đắc ý: "A! Nhóc, bây giờ người vẫn chưa nhận ra tình huống sao?"

"Không cho ta ăn sao? Ta càng muốn ăn!"

Nói xong liền nhét vào trong miệng!

Giang Nam nổi tung, thần sắc dữ tợn, trừng mắt bạo rống nói: "Ta mẹ nó bảo người trả lại ta! Đừng ăn! Bảo người đừng ăn!"

Thanh âm to lớn, tê tâm liệt phế, cuồng loạn!

Chu Lai Phúc âm ngoan cười lạnh lùng!

Nuốt một ngụm anh đào nhỏ may mắn vào miệng!

Fũ tợn cùng tuyệt vọng trên mặt Giang Nam theo đó mà hoàn toàn biến mất!

Vẻ mặt không sao cả: "Hừ! Ăn rồi ăn đi!"

"Ta mẹ nó còn đang suy nghĩ nếm thử mùi vị gì đây!"

Chu Lai Phúc: ???

Người... Người mẹ nó sợ không phải là có bệnh đấy chứ!

Anh đào này không quan trọng đối với người sao?

Vừa điên cuồng như vậy!

Quan tâm như vậy, khóc la đòi ta trả lại cho người!

Ta mẹ nó còn suy nghĩ đây là bảo bối gì!

Liền muốn ăn nó!

Người mẹ nó ngược lại có chút phản ứng a?

Bình thản như vậy thật sự tốt sao?

Tóm lại vừa rồi người liều chết mạng muốn ăn quả anh đào này!

Mẹ nó là vì ném thử mùi gì?

Có cần phải liều mạng như vậy không?

Chép chép miệng!

Cũng khá ngọt?

Về mặt Chu Lai Phúc không nói gì!

Có vẻ thật sự chỉ là một quả anh đào bình thường?

Mẹ kiếp!

Liều chết chỉ vì muốn ăn một quả anh đào?

Chút tinh thần này của người thật sự khiến người ta cảm động, được chứ?

"Chắc chắc chắc! Thật con mẹ nó đen quá đi!"

"Tiểu tử người bị điện cao thế giật à? Hay đám người Tô Hà dùng gì để tra tấn người?"

Giang Nam sửng sốt!

Mẹ kiếp?

Không phải cùng một nhóm sao?

Ve sâu bắt ve vàng ở phía sau?

Khá lắm!

Trong đám người Tô Hà có nội gian?

Bằng không Chu Lai Phúc làm sao biết mà chạy đến Bắc Sơn!

"Chậ! Đừng nói về chuyện này nữa! Thiếu chút nữa bị cô ta giết chết!"

"Ta phải mất sức chín trâu hai hổ mới từ dưới ma trảo của cô ta chạy ra! Chạy về phía vòng tay đại ca!"

"Cái gì cũng không nói! Sau này liên lẩn lộn với đại ca!"

"Nhìn vào mặt mũi đại ca, mắt ra mắt mũi ra mũi! Vừa nhìn liền biết là người làm chuyện lớn!"

"Đi theo người lẩn lộn, khẳng định có tiền đồ!"

Chu Lai Phúc bị viên kẹo bọc đường của Giang Nam làm cho choáng váng!

Mặc dù người đang khen ngợi ta!

Nhưng sao ta nghe vào cứ cảm thấy khó chịu!

Chương 224 -

"Đừng nịnh nọt nữa! Người hiểu được quy tắc sao?"

Nói xong đưa tới một bộ còng tay Khốn Linh!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hiểu rõ! Hiểu rõ!"

Nói xong nhanh nhẹn còng tay vào!

Cười rạng rỡ!

Con mẹ nó!

Trước hết để cho người đặc ý 30 phút! Sau đó, xem người chết thế nào!

Vừa rồi Giang Nam lấy anh đào nhỏ may mắn ra!

Thực sự cũng có ý định ăn nó vào!

Giá trị may mắn MAX, thoát khỏi ma quỷ của Chu Lai Phúc khẳng định không cần phải nói!

Nhưng đã không ăn được, vậy thì lại diễn trò!

Chu Lai Phúc ăn vào cũng vậy!

Chuyện Giang Nam cần làm chính là bảo mệnh trước đã!

Về phần còng tay Khốn Linh này?

Nó cũng không phải là vấn đề gì cả!

Chu Lai Phúc hài lòng gật đầu: "Khá lắm! Chỉ cần người vâng

lời!"

"Làm tốt cho ta! Người muốn gì ta cũng sẽ cho người!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Còn... Còn phải làm chuyện đó cho người sao?"

Từ trên xuống dưới đánh giá Chu Lai Phúc một cái, vẻ mặt ghét bỏ!

Chu Lai Phúc: !!!

Con mẹ nó!

Ai đã dạy người môn đọc hiểu?

Lão tử không phải có ý này!

"Mẹ nó người đen thành cái dạng này! Cho đều không cần!"

Giang Nam lầm bầm: "Vậy chẳng phải chính là muốn làm..."

"Mẹ kiếp!"

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

Không biết tại sao!

Nói chuyện với Giang Nam cứ luôn cảm thấy ghen đến hoảng loạn!

"Đại ca không có ý định giết ta sao?"

Chu Lai Phúc cười lạnh: "1 triệu 7 USD? Cho tiền đuổi ăn mày à!"

"Dị năng hệ không gian, không chỉ có cái giá này!"

"Đương nhiên điều kiện tiên quyết là người phải nghe lời! Nếu

không nhân bánh bao nhiều vụn, ta sẽ khiến cho người không nguyên vẹn!"

Giang Nam vỗ ngực: "Đại ca nói một ta nói hai! Đại ca muốn ta đi hướng nam! Ta tuyệt đối không đi về phía tây!"

Chu Lai Phúc: !!!

Cái mẹ nó tên này nói cái gì vậy!

Tiếng điện thoại reo lên.

Giang Nam sửng sốt!

Chu Lai Phúc một tay nắm lấy Giang Nam, một tay nhận điện thoại!

"Sao vậy? Lão Vương? Vợ ta sinh ra à?"

"Ha ha! Là nam?"

"Đúng rồi! Con mẹ nó quá đúng!"

"Được được được! Ta làm xong việc lập tức trở về!"

.....

Chu Lai Phúc cúp điện thoại hưng phấn, vẻ mặt đỏ bừng!

Bước đi lâng lâng!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Mẹ kiếp!

Thuốc phát tác à?

Không được!

Ta phải tỏ ra kinh hãi một chút!

Điện thoại reo lại.

"Lão Vương? Lại có chuyện gì!"

"Cái gì? Bắt được Mã gia công tử, toàn bộ 30 triệu kia đã nhận được hết? "

"Ha ha! Tốt lắm!"

"Thả người đi! Để các anh em bỏ cánh tay của hã rồi thả đi!"

.....

Chu Lai Phúc có thể nói là mặt đầy hồng quang oa!

Luôn miệng ngâm nga ca khúc!

Bên này còn bắt được cây rặng tiền ở Giang Nam!

Đúng là phải nói!

Cuộc sống hiện tại quá thoải mái! Thật sự quá thoải mái!

"Đỉnh!"

Điện thoại di động có tin nhắn tới, Chu Lai Phước móc điện thoại ra!

Hôm nay Đậu Đậu xổ số: 026437...

Hắn trực tiếp đi không đi nổi nữa rồi!

Tay đều run rẩy, móc túi một trận, lấy ra một tờ vé số nhăn nhúm!

Đối chiếu lại!

026437.....

"Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Mẹ nó trúng rồi! Trúng rồi!"

"5000 vạn! A! A! A!"

Chu Lai Phúc ngửa mặt lên trời rộng to, kích động dấm ngực dậm chân!

Đỉnh cao nhân sinh!

Mẹ nó này quả thực chính là đỉnh cao nhân sinh!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Mẹ kiếp, tà đạo như vậy sao?

"Ha ha! Đại ca phát tài rồi! Sau này có thể yên tâm lăn lộn với đại ca!"

"Đảm bảo cho người ăn ngon uống say!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Cái gì cũng không nói! Hôm nay hai anh em chúng ta liền kết bái huynh đệ! Không cầu sinh cùng tháng cùng ngày cùng năm..."

Chu Lai Phúc trừng mắt: "Kết bái huynh đệ? Không... Không đến mức này!"

Giang Nam ôm bả vai Chu Lai Phúc: "Chậc! Đại ca khách khí sao?"

"Từ hôm nay trở đi, ta gọi người là ca! Người gọi ta là cha"

"Hai chúng ta chính là huynh đệ khác mẹ!"

"Có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia! Vợ người là con dâu ta! Con trai người là cháu trai ta! "

Chu Lai Phúc: ???

Mặc dù rất cảm động!

Nhưng nghe có gì đó không ổn?

Ngay sau đó!

"Vút!"

"Vút!"

"Vút!"

Ba mũi tên nước phá không bay tới, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai bắn tới!

Chu Lai Phúc hí mắt, ý niệm vừa động!

Dây thép quấn quanh cánh tay cuồng vũ, trong nháy mắt đánh nát mũi tên nước!

Thần sắc Tô Hà âm lãnh đi tới!

Người đàn ông râu ria mang rương theo sát phía sau cô!

Nhìn thấy Giang Nam đen từ đầu tới chân đầu tiên là sửng sốt, lập tức hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Mẹ nó này chính là quỷ răng trắng kia sao?

Giết hơn hai mươi người của lão nương?

"Chu đại chùy! Cái mũi của người cũng thật thịnh! Ta đã thiết lập sẵn bẫy! Người liền chạy tới cướp?"

"Tướng ăn như vậy có phải quá khó coi rồi hay không?"

Chu Lai Phúc hồn nhiên không sợ hãi!

"Tướng ăn khó coi? Người..."

"Phập!"

Chính là tiếng dao đâm vào máu thịt!

Chỉ thấy một thanh đao nhọn mãnh liệt đâm ra từ bụng Tô Hà!

Sững sờ đâm tới đối diện!

Tô Hà ôm bụng, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, đột ngột quay đầu lại!

Gã đàn ông râu ria nhếch miệng cười: "Thật ngại quá, Chu ca trả giá cao hơn so với người!"

Chương 225 -

Chu Lai Phúc sao có thể buông tha cơ hội này?

Dây thép gào thét cắt qua!

Tô Hà tức giận phát run, thần sắc âm ngoan! Dây thép cắt qua, cắt thân thể cô thành bảy tám đoạn!

Nhưng Tô Hà đã hóa thành dòng nước, thấm vào trong đất chạy trốn!

Người đàn ông râu ria lau máu tươi trên tay: "Chu ca! Ta làm tốt không?"

Chu Lai Phúc cười ha ha nói: "Không sai! Không tệ! Có nhãn lực!"

Trong lúc nói chuyện, dây thép trong nháy mắt xẹt qua cổ gã đàn ông râu ria!

Trên mặt hắn thậm chí còn duy trì nụ cười, nhưng thân thể cùng đầu lại tách rời!

Chu Lai Phúc cười lạnh: "Chỉ là quá tham! Chó cắn chủ ai dám giữ lại? Nói không chừng ngày nào đó lại đâm một dao ở phía sau ta!"

"Phi! Rác rưởi!"

Không nghĩ tới lại dễ dàng giải quyết Tô Hà như vậy!

Mẹ kiếp! Thoải mái ~

Tiếng chuông điện thoại lại vang lên

"Này? Có chuyện gì nữa sao lão Vương? Lại là tin tốt gì à?"

Chu Lai Phúc nhận điện thoại, vẻ mặt chờ mong!

"Đại ca! Có thể có chút vấn đề với con trai của người!"

Chu Lai Phúc sửng sốt: "Vấn đề gì?"

"Hắn... Hắn ta mẹ nó đen... Da đen! Chu ca? Tổ tiên của người có ai mang huyết thống châu Phi hay không?"

Chu Lai Phúc: ???

Con mẹ nó huyết thống châu Phi là cái quỷ gì!

Mười tám đời tổ tông lão tử đều là người da vàng!

Con dâu cũng vậy!

Nguyên nhân gì có thể sinh ra một đứa con trai da đen?

Hắn ngay lập tức nổ tung!

"Mẹ kiếp! Con khốn! Ta biết rồi!"

"Ta mẹ nó biết mà! Bình thường cô ta cứ đi với gã vệ sĩ da đen!"

"A a a a!"

Lão Vương: "Mẹ kiếp! Mẹ kiếp!"

Chu Lai Phúc giận dữ nói: "Sao vậy? "

"Phu nhân vừa thấy mình sinh ra đứa nhỏ da đen liền nhảy cửa sổ a! Đây chính là tầng 14..."

Chu Lai Phúc: ???

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Bắt đầu rồi?

Vận xui đã bắt đầu rồi sao?

"Tình yêu là một tia ánh sáng? Màu xanh lá cây khiến người hoảng loạn ~"

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

Giang Nam hăng giọng!

"Bầu trời xanh thắm~"

"Thanh Thanh Tích Hồ Thủy ~ Ai hắc hắc ~"

"Thảo nguyên xanh um~"

"Từng chút mọc trên đầu người~"

Chu Lai Phúc trực tiếp nổ tung!

Người con mẹ nó hát cái rắm gì?

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam cảm thấy hát như vậy còn chưa đủ tận hứng!

Thế nhưng còn dùng hai tay búng ra tiếng tiết tấu!

Chu Lai Phúc vừa nhìn!

Mẹ kiếp?

Còn tay Khốn Linh bị tháo ra từ khi nào?

"Người im lặng lại cho ta! Còn hát nữa! Muốn chết phải không?"

Giang Nam cúi người, giận dữ nói: "Này! Người đúng là đứa con bất hiếu! Sao người dám nói chuyện như thế với cha người?"

Chu Lai Phúc: ???

"Cha con mẹ nhà người! Lão tử mới là cha người! "

Giang Nam lắc đầu: "Không đúng! Không đúng! Người là ca ta! Ta là cha người!"

"Vừa rồi lúc hai chúng ta kết bái chẳng phải đã nói rồi sao!"

Chu Lai Phúc trừng mắt!

Ta mẹ nó cứ cảm thấy không đúng!

Vừa rồi hưng phấn quá mức nhất thời không phát hiện ra!

Cái này là loại thủ pháp kết bái gì chứ?

Nhận về cho mình một người cha?

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

"Người phế rồi!"

Nói xong dây thép trong tay nhanh chóng hướng về phía Giang Nam cắt qua!

Giang Nam đã có sự chuẩn bị!

Điên cuồng lùi lại!

Xoay người một cái, liền đi tới bên cạnh gã đàn ông râu ria vừa chết!

Xách xác hẳn lên!

"Xoẹt!"

Đổm lửa nổi lên!

Dây thép trong nháy mắt cắt qua thi thể của người đàn ông râu ria!

Cắt đứt cái rương đeo sau lưng hẳn!

Ngay cả đại thụ phía sau cũng theo đó mà đổ xuống!

Vũ khí sóng âm thứ cấp đã bị phá hủy hoàn toàn!

Giang Nam khôi phục dị năng một cái liền thuận di xuất hiện trên cành cây!

Vẻ mặt tươi cười xán lạn: "Sao vậy đại ca? Cơn giận lớn tới vậy sao?"

Giang Nam khôi phục dị năng mười phần!

Nhét một cây gậy gỗ khí huyết nhân sâm vào miệng!

Tuy rằng máu chảy như đài phun nước nhỏ hình người!

Nhưng không có cách nào!

Thoải mái!

"Giang Nam! Khá lắm! Thật sự cho rằng ta không có cách nào với người sao?"

Nói xong dây thép tựa như ma xà cuồng vũ!

Tiếng cắt bén nhọn khiến cho người ta nghe xong da đầu tê dại!

Trong một khoảnh gian!

Cây cối trong vòng bán kính 1000 mét xung quanh đều bị cắt đứt!

Khói bụi bốc lên khắp nơi!

Giang Nam thuận di rơi xuống đất!

"Linh kỹ: Kiếm Sơn!"

Chỉ thấy linh khí của Chu Lai cuồn cuộn, hai tay đập mạnh hướng mặt đất!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Tiếng kim thiết ma sát trong suốt vang lên!

Chỉ thấy trên mặt đất toát ra từng lưỡi dao sắc bén lóe ra hàn quang!

Đâm thẳng tất cả mọi thứ trên đường đi!

Giang Nam nhếch miệng cười, thuận di lên độ cao trăm mét, bàn tay vung xuống phía dưới!

"Linh kỹ: Trùng Động Không Gian!"

Lưỡi dao sắc bén vốn nên xuất hiện ở lòng bàn chân Giang Nam đâm vào trùng động không gian!

Sau một khắc trong nháy mắt xuất hiện ở lòng bàn chân Chu Lai Phúc!

"Phập phậpk!"

Lưỡi dao sắc bén xuyên qua lòng bàn chân của hắn, đâm vào đối diện!

"A a!"

Chu Lai Phúc mở to hai mắt, đau đến hít thở không khí lạnh!

Chương 226 -

Vội vàng tản đi lưỡi dao sắc bén!

Dịch chuyển công kích?

Đây là kỹ năng kỳ quái gì vậy?

Hệ không gian cũng quá khó chơi!

Giang Nam từ trên cao điên cuồng ngã xuống hét lớn: "Người đã từng thấy qua nmhaats thức chưởng pháp từ trên trời giáng xuống chưa?"

Chu Lai Phúc: ???

Không khỏi mở to hai mắt

Như... Như Lai Thần Chưởng?

"Linh kỹ: Thiết Thủ Vô Tình!"

Chỉ thấy Giang Nam thăm dò một cái!

Cánh tay biến mất!

Cũng đồng dạng xuyên qua trùng động không gian!

Đột nhiên xuất hiện dưới háng của Chu Lai Phúc!

Con hàng này đang ngửa đầu nhìn lên trời!

Còn suy nghĩ thiết thủ vô tình là linh kỹ gì đây...

Bên phía Giang Nam đã bắt được gà con!

Chu Lai Phúc trừng mắt, theo bản năng co rụt lại!

Theo Giang Nam hung hăng nhéo một cái!

"!!! É é é"

Một tiếng kêu rên thê thảm vang vọng khắp núi rừng!

Ánh mắt Chu Lai Phúc bạo khởi, trong nháy mắt mặt mũi trắng bệch!

Trên trán đầy mồ hôi lạnh!

Con mẹ nó thiết thủ vô tình!

Quá cứng!

Quá tàn nhẫn!

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

Giang Nam hạ cánh hoàn hảo!

Dao găm rơi vào trong tay, hét lớn một tiếng!

"Nhấn pháp: Chung Cực Áo Nghĩa* ! Thiên Niên Sát!"

Áo Nghĩa*

(*) Nghĩa lí sâu kín

(*) Nghĩa lí sâu kín

Thân thể bước về phía trước!

Con dao một lần nữa biến mất cùng với cánh tay của mình!

Xuất hiện phía sau hông Chu Lai Phúc!

Thẳng tới khi hần cảm giác phía sau một cổ khí lạnh truyền

đến!

Trong lòng mơ hồ có một loại dự cảm không tốt!

Suy nghĩ khế động!

Búa sắt sau lưng mạnh mẽ rơi xuống!

"Rầm!"

Dao găm đâm vào búa sắt, đốm lửa bốc lên!

Giang Nam đầy mắt mát!

"Chặc! Thế mà lại không trúng!"

Chu Lai Phúc: !!!

Mẹ nó!

Dao đâm vào hông!

Thiên Niên Sát?

Đây đều là chiêu thuật hạ lưu gì!

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

Nếu thật sự để cho Giang Nam thành công!

Vậy chẳng phải sẽ thành dao trắng tiến vào! Dao vàng rút ra!

Da đầu Chu Lai Phúc đều tê dại!

Mẹ nó quá tàn nhẫn!

Chiêu thức xuất quỷ nhập thần căn bản không có biện pháp phòng bị!

Cũng may lão tử cơ trí!

Đúng lúc này, Giang Nam sửng sốt!

Chỉ thấy một cột nước mãnh liệt trực tiếp đâm ra từ phía dưới!

Nhanh quá! Có thể nói là biến thái!

Cột nước đập vỡ búa sắt!

Sững sờ đâm vào trướng lòng bàn của Chu Lai Phúc!

Chu Lai Phúc kinh ngạc: Ta #*¥#/qkUaEk/p

Cột nước khổng lồ đề lên không hấn, cường ép bay hơn 70 mét!

Giống như con khỉ chạy trốn!

Chạy về phía bóng đèn lấp lánh!

Hình ảnh! Không đành lòng nhìn thẳng vào mắt!

Chu Lai Phúc ngã xuống đất!

Ngũ quan trên mặt nhăn nhó, không biết nên che phía trước, hay là che phía sau!

Máu chảy ra đã nhuộm đỏ quần!

Hèn hạ!

Không biết xấu hổ!

Hạ lưu!

Chỉ thấy dòng nước hội tụ tại chỗ, hóa thành một thủy nhân đáng người uyển chuyển!

Lỗi lẫm! Thân thể trong suốt hoàn toàn do dòng nước tạo

thành!

Đó là Tô Hà!

Giang Nam mở to hai mắt!

Mẹ kiếp! Người mẹ nó mặc dù là hình thái dòng nước! Nhưng tốt xấu gì cũng mặc chút đồ vào oa!

Người... Người căn bản khiến ta không có cách nào chạy đi!

Ừm!

Chỉ nhìn một chút rồi lại chạy!

Chỉ một lát thôi!

Chỉ thấy giờ phút này cô một tay ôm bụng, thần sắc âm lãnh: "Chu đại chùy! Người cũng có ngày hôm nay!"

Cho dù có thể hóa thành hình thái dòng nước!

Nhưng một đao mà người đàn ông râu ria kia đã đâm vào thực thể của cô!

Vết thương không nhẹ!

Chu Lai Phúc hí mắt: "Con điếm thối! Người vẫn chưa chết!"

"Ngược lại tới đúng lúc!"

Tô Hà hí mắt: "Chuyện hôm nay, hai chúng ta không xong!"

Chu Lai Phúc: "Nói cho cùng đều là vì tiền! Tên nhai kia không còn trói buộc! Có thể chạy bất cứ lúc nào! Hai chúng ta xử lý hẳn trước!"

"Hà tất phải liều mạng người chết ta sống? Đến lúc đó cùng nhau chia tiền!"

Tô Hà giận dữ nói: "Cái rắm! Hắn là của ta! Nếu không phải người gài bẫy! Ta đã lấy được hắn!"

"Dựa vào cái gì phải chia sẻ với người? Hôm nay người phải chết!"

Nói xong Tô Hà mang theo ngàn vạn thủy tiễn giết qua, thần sắc âm ngoan!

Chu Lai Phúc hiển nhiên là xem thường tâm lý thù hận của phụ nữ!

Nhưng cũng không sợ!

Búa sắt rơi vào trong tay, dùng lực trường hệ kim gia tốc đập mạnh!

Rơi xuống đất chính là một tiếng nổ lớn , uy lực có thể so với đạn pháo xe tăng!

Tấn công có búa sắt, phòng thủ có dây thép! Phối hợp sử dụng linh kỹ, một mình Chu Lai Phúc cấp Hoàng Kim đã tương đương với một tiểu đội!

Nhưng Tô Hà lại liều mạng tập sát, nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền!

Dòng chảy tốc độ cao thậm chí có thể cắt thép!

Ngẫu nhiên để lại từng vết máu trên người Chu Lai Phúc!

Chu Lai Phúc mở to hai mắt, chờ đúng thời cơ, hai tay luân phiên đập mạnh búa sắt!

Ngay sau đó!

Giang Nam hét lên: "Tám mươi!"

Thân thể Chu Lai Phúc cứng đờ!

Trong nháy mắt phá công!

"Rầm!"

Búa sắt đập lệch, thiếu chút nữa bị Tô Hà cắt cổ!

Điên cuồng nói: "Người mẹ nó có thể đừng quấy rối hay không!"

Một tiếng tám mươi này!

Trong nháy mắt khiến cho mình có một cảm giác đang đập tường trong công trường!

Chương 227 -

Giang Nam trừng mắt: "Chậc! Sao người dám nói chuyện với cha người như thế chứ?"

Chu Lai Phúc cắn răng: "Con mẹ nó!"

Mang theo búa tạ sắp đập tới phía Giang Nam!

Tô Hà: "Chết cho ta!"

Chu Lai Phúc: ...

Mình xem như bị người phụ nữ điên này triệt để quần lấy!

Một lần nữa nhìn lại Giang Nam!

Hắn đang đứng trên tảng đá nhìn với vẻ mặt hưng phấn!

Mẹ kiếp?

Tại sao hắn ta không chạy chứ?

Cơ hội tuyệt vời như vậy, tại sao hắn không chạy chứ? Ngược lại còn đứng xem kịch?

Ngay sau đó!

Chu Lai Phúc chỉ cảm thấy trước ngực có chút ngứa ngáy.

Cúi đầu nhìn xuống!

Một bàn tay nhỏ bé tội lỗi xuyên thấu qua trùng động không gian đuổi tới!

Mở túi quần áo ra, ngón tay đã kẹp lấy tờ vé số nhần nhúm kia!

Lại nhìn Giang Nam đứng trên tảng đá xanh, huyết sáo, làm bộ ngẩng trắng...

Chu Lai Phúc nổ tung: "Mẹ kiếp! Giang Nam! Người mẹ nó dám!"

Một tiếng hét lên!

Bàn tay tội lỗi kia trong nháy mắt thu hồi!

Chẳng qua vé số trong túi đã bị thuận tiện lấy đi rồi!

Giang Nam tay cầm vé số!

Nghĩa chính nghiêm từ: "Có gì mà không dám chứ?"

"Lá gan người cũng lớn lắm!"

"Gọi một tiếng ba ba nào! Hiện tại còn chưa muộn!"

Chạy?

Nói đùa gì!

Ăn anh đào nhỏ may mắn mới giúp người thắng giải!

Thứ này chắc chắn là của ta!

Ta lấy vé số, người đội nôi!

Ừm! Cũng không có gì sai!

Chu Lai Phúc thiếu chút nữa tức giận nổ tung tại chỗ!

Trách không được lại không chạy!

Thì ra nhớ thương vé số của lão tử sao?

Đôi mắt đỏ hoe nói: "Người trả lại tiền mồ hôi nước mắt của ta!"

Mẹ kiếp!

Tức phụ cho ta đổ vỏ! Sinh con trai da đen!

Lần này tức phụ không còn nữa!

Vé số cũng biến mất?

Gà con bị bóp nát! Thảm không đành lòng nhìn thẳng!

Còn có một người phụ nữ điên muốn mạng lão tử?

Trời ơi!

Người đang chơi lão tử sao?

Sao lại xui xẻo như vậy chứ?

Chỉ cần trì hoãn một lúc như vậy!

Mũi tên nước Tô Hà bắn tới liền đâm ra ba lỗ thủng trên người Chu Lai Phúc!

Đau đến nhếch miệng!

"Chị gái y tá cố lên! Đâm hẳn chết hẳn!"

Tô Hà lạnh lùng nói, "Còn cần người nói? Xử lý hẳn rồi ta giải quyết người!"

Giang Nam bĩu môi!

Người sợ là đang mơ!

Lấy cái rắm gì để giải quyết?

Lão tử hiện tại thành tâm muốn chạy, người bắt được sao?

.....

Bên kia, ba người Chung Ánh Tuyết tốc độ chạy ra khỏi rừng, vậy mà như kỳ tích một người cũng không gặp được!

Đột nhiên, một hàng đèn pin chiếu sáng!

"Quân đoàn Âm Dạ Hoa Hạ! Ai? "

Hạ Dao mắt to sáng lên: "Quân đoàn Âm Dạ! Là quân đoàn Âm Dạ sao?"

Trần Thần ngây ngốc, mắt thấy một hàm răng trắng to đang bay tới!

Vẻ mặt hoảng sợ: "Mẹ kiếp! Cái gì! Đừng nhúc nhích!"

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Chúng ta là bằng hữu Giang Nam, ta là bạn của hân! Chúng ta đã gặp qua!"

Đoàn người Trần Thần chiếu đèn pin qua, nửa ngày không kịp phản ứng...

"Thật sao? Sao lại đen đến vậy? Cái này ... Cái này..."

Hạ Dao mang vẻ mặt lo lắng: "Trước đừng để ý đến chúng ta! Nhanh lên! Đi cứu Tiểu Nam! Tiểu Nam bị một cường giả cấp Hoàng Kim đội mũ ngư dân bắt đi!"

Thần sắc Trần Thần ngưng tụ: "Chu Lai Phúc? Quả nhiên!"

"Các người yên tâm! Đại úy Sơn Miêu đã qua đó rồi! Nam Thần sẽ ổn thôi!"

"Các người bình tĩnh! Đi xuống núi với chúng ta trước!"

"Người trong núi, cơ bản đã bị bắt hết rồi!"

Đám người Chung Ánh Tuyết xuống núi rồi mới phát hiện!

Một đồng xe chống đạn dưới chân núi đã bao vây Bắc Sơn!

Ánh sáng của tất cả các loại đèn pin rọi vào trên núi!

Hướng của nhà máy bỏ hoang càng đẩy lên ngọn lửa ngút trời!

Chung Ánh Tuyết nghi hoặc nói: "Các người đây là..."

Trần Thần nhếch miệng cười: "Vừa mới chấp hành xong nhiệm vụ trở về, đến trễ một chút!"

"Lần này! Cả thế giới sẽ được nhìn thấy phong mang của Âm Dạ!"

"Giờ kiểm cho toàn thế giới thấy! Ai động đến bảo bối của chúng ta! Đều sẽ chết!"

Giờ khắc này Chung Ánh Tuyết mới phát hiện!

Hiện tại thành viên quân đoàn Âm Dạ! Đôi mắt của mọi người đều vô cùng mệt mỏi!

Không ai biết...

Trong những ngày này!

Đám người Âm Dạ đã làm cái gì!

"Oanh!"

Giờ phút này trong núi vang lên tiếng động trời lớn!

Khiến mọi người đều hướng mắt nhìn!

Trong mắt Chung Ánh Tuyết tất cả đều là lo lắng.

Chính là tiếng búa đập đất!

Giờ phút này, Tô Hà cùng Chu Lai Phúc chém giết khó phân thắng bại!

Nguyên bản thực lực của hắn phải ở trên Tô Hà!

Thế nhưng xui xẻo cứ lần lượt phát huy!

Mỗi chiêu tung ra đều không thuận lợi!

Thế là bị Tô Hà chiếm thế thượng phong.

Mà Giang Nam ở một bên nhìn phải gọi là say sưa, còn cắn hạt dưa!

Ngay sau đó!

Một bóng đen lao ra khỏi một góc của khu rừng!

Người đến quá nhanh!

Tô Hà cả người nổi da gà, vừa định quay đầu lại!

Nhưng một cú đâm đập tới!

Thậm chí đánh ra gió bạo!

Toàn bộ cơ thể của cô hoàn toàn nổ tung! Sụp đổ thành bông tuyết đầy trời!

Chu Lai Phúc mở to hai mắt!

Mẹ kiếp!

Tô Hà thế nhưng bị một quyền đánh bạo?

Nhìn kỹ! Người đến không phải là người khác, đó chính là Sơn Miêu!

Chương 228 -

Giờ phút này cả người cô hóa thành màu đen, ánh mắt lạnh lẽo!

Chu Lai Phúc không quan tâm được nhiều!

Búa sắt trong tay gia trì cực hạn, hung hăng nện xuống!

"Rầm"

Một tiếng nổ lớn!

Đầu búa đập vào đầu Sơn Miêu, không thể làm cho thân thể của cô lắc lư dù chỉ một chút!

Đầu búa thậm chí còn biến dạng!

Chu Lai Phúc: !!!

Mẹ nó đây là loại cường độ thân thể khủng bố gì?

Chỉ thấy Sơn Miêu bóp cổ Chu Lai Phúc!

Đem hắc mảnh liệt ấn trên mặt đất, đất đá tung bay!

Chu Lai Phúc trừng mắt liếc mạng giãy dụa!

Dây thép xoay quanh người Sơn Miêu, bốc lên tia lửa, nhưng thế nào cũng không thể phá vỡ phòng ngự của cô!

Sơn Miêu nghiêng đầu nhìn Giang Nam, mắt đầy kinh hãi: "Người... Sao anh lại đen như vậy?"

"Là bị bọn họ bắt lại làm thí nghiệm trên người sao?"

"Đáng lẽ ta nên đến! Để cho người bị ỷ khuất rồi!"

"Chết cho ta!"

Giờ phút này trong mắt cô lộ ra vẻ phẫn nộ!

Nâng quyền đập mạnh vào đầu Chu Lai Phúc!

Một cú đấm xuống! Máu bắn tung tóe!

Mặt đất đều chấn động theo!

Chu Lai Phúc: ???

"Không... Không, không!"

"Rầm!"

"Ta không có..."

"Rầm!"

"Người nghe ta giải..."

"Rầm! Rầm! Rầm!"

[Giá trị oán khí từ Chu Lai Phúc + 1000!]

[Từ Chu Lai Phúc...]

Người mẹ nó nghe ta nói trước đã!

Thí nghiệm trên cơ thể cái rầm!

Lúc lão tử bắt được hắc cũng đã đen như vậy rồi được không?

Giang Nam cũng sửng sốt!

Sơn Miêu tự mình đến?

Cô lại lần nữa trở nên cường đại!

Nhìn đà này hẳn là sắp Bạch Kim rồi!

Nhưng thí nghiệm trên cơ thể là gì?

Tại sao ta không biết?

Con gái đều thích bổ não như vậy sao?

Chu Lai Phúc khóc không ra nước mắt!

Người muốn đánh thì đi mà đánh Tô Hà!

Người đánh ra làm cái gì chứ?

Quý mới biết hẳn bị cái gì mới trở nên đen sì như vậy!

Lão tử sao lại xui xẻo như vậy!

Sau 30 giây, hẳn đã không còn suy nghĩ gì nữa!

Bởi vì đã bị Sơn Miêu đâm chết!

Dòng nước trên mặt đất hội tụ, còn muốn chạy!

Sơn Miêu đứng dậy! Hai tròng mắt đỏ tươi!

Thiết quyền hướng mặt đất đập mạnh từ trên xuống dưới!

"Linh kỹ: Khai Sơn!"

"Rầm!"

Lực lượng khổng lồ đổ xuống!

Nửa cánh tay của Sơn Miêu rơi vào đá!

Giống như mạng nhện, vết nứt lan rộng khắp sân!

Mặt đất đang run rẩy!

Giang Nam cũng đều giật mình!

Mẹ kiếp!

Sức mạnh khủng khiếp này là gì!

Một cú đấm có thể tạo thành một trận động đất nhỏ?

Dị năng của Sơn Miêu đến tột cùng là thứ gì vậy?

Lực chèn ép giữa đất đá khiến Tô Hà bị cưỡng ép bắn ra!

Không còn cách nào duy trì hình thái dòng nước nữa!

Hóa thành hình người ôm bụng nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, từng ngụm hộc máu!

Toàn thân không có một bộ quần áo!

Cô ta đích thật có thể hóa nguyên tố! Nhưng không có bản lĩnh đem quần áo cùng hóa nguyên tố!

Hai tròng mắt Giang Nam trừng thẳng!

Sơn Miêu dùng đầu gối trực tiếp đè lên cổ Tô Hà, nói với Giang Nam: "Nhìn cái gì mà nhìn! Quay lại!"

Giang Nam bĩu môi: "Ngao a..."

Vẻ mặt không tình nguyện, còn vụng trộm quay đầu lại.

Chật chịt chật...

Tô Hà bị còng tay Khốn Linh khóa lại! Trong mắt đều u ám, đối mặt với Sơn Miêu, cô căn bản không có bất kỳ cơ hội nào!

Giang Nam nói thầm: "Lúc trước đi đâu vậy? Sao nguời lại đến

đây?"

"Bông cải vàng đều lạnh rồi!"

Sơn Miêu im lặng trong một lúc: "Từ hôm nay trở đi, sẽ không có ai ám sát người nữa!"

Giang Nam: ???

Chắc chắn như vậy?

Hai người xách Tô Hà cùng nhau xuống núi.

"Hắc hắc, chị Sơn Miêu! Rốt cuộc dị năng của người là gì vậy? Nói đi!"

Sơn Miêu: "Không có gì đặc biệt, là hệ lực lượng!"

Giang Nam ngây dại!

Mẹ kiếp!

Hệ lực lượng thuần túy! Thế nhưng mãnh liệt thành dạng này?

Cho tới bây giờ thứ lợi hại cũng không phải dị năng!

Mà là người sử dụng dị năng!

Xuống núi, thấy Giang Nam bình an trở về.

Ba người Chung Ánh Tuyết có thể nói là thở phào nhẹ nhõm.

Trần Thần mở to hai mắt: "Mẹ kiếp Nam Thần! Sao người lại đến đến vậy? Đi nghỉ phép trên hăng tinh à?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Dánh rầm! Nói đi! Tại sao người đến muộn như vậy?"

Trần Thần lau mũi, cười hắc hắc: "Tham gia hành động!"

Giang Nam sửng sốt: "Hành động gì?"

Trần Thần: "Trên hắc bảng Dark web! Hồ sơ của người đã được tải xuống tổng cộng 24151 lần!"

"Quân đoàn Âm Dạ cùng cơ quan tình báo đóng quân trên khắp Hoa Hạ! Người liên lạc! Nằm vùng! Cùng phối hợp hành động!"

"Bất kể quốc tịch thân phận! Chỉ cần tải hồ sơ của người xuống và có hành động! Tất cả đều là mục tiêu của chúng ta!"

"Tính đến thời điểm hiện tại, đã triệt phá 3741 ổ nhóm ở các địa phương! Giết hơn 14213 người! Bắt giữ hơn ba vạn người!"

"Chỉ riêng Giang Thành, chúng ta đã chặn được hơn 20 nhóm người! Bằng không người cho rằng chỉ có mấy nhà này?"

"Lần này! Thế giới đều được thấy quyết tâm của Âm Dạ Hoa Hạ! Ai dám chạm vào người! Liền sẽ chết!"

Giang Nam ngây dại!

Không khỏi nổi da gà!

Âm Dạ Hoa Hạ!

Không làm nhục sử mệnh!

Lấy thân hòa vào bóng đêm!

Lấy tính mạng bảo vệ ánh sáng!

Thanh lưỡi kiếm cho cả thế giới!

Ai dám động đến Giang Nam! Kẻ đó sẽ phải chết!

Chương 229 -

Vốn dĩ Giang Nam còn có chút cảm xúc nhỏ với thái độ không thèm quan tâm của Sơn Miêu, còn có thái độ lãnh đạm của Âm Dạ!

Dù sao cũng bởi vì chấp hành nhiệm vụ mà bại lộ!

Bây giờ tất cả đều nhắm vào ta!

Các người vẫn không quan tâm...

Đây chẳng phải là bị bỏ rơi hay sao?

Nhưng bây giờ xem ra, không phải Sơn Miêu không để ý tới mình!

Mà là không có thời gian!

Có thể tưởng tượng ra, thanh thế của cuộc hành động lần này to lớn cỡ nào!

Toàn bộ quân đoàn Âm Dạ ở Hoa Hạ đều tham gia hành động!

Nhiều bên phối hợp bao vây!

Từ trong bóng tối, ra một cú đâm chính nghĩa!

Hành động này không thể nghi ngờ chính là một cú sốc lớn đối với nhiều tổ chức ngầm!

Càng thể hiện quyết tâm che chở Giang Nam!

Mỗi hệ không gian đều là bảo bối của quốc gia!

Cả Hoa Hạ thật vất vả mới xuất hiện người thứ hai!

Làm thế nào có thể không chú ý?

Trong lòng Giang Nam không nói rõ tư vị gì, nhìn ánh mắt mệt mỏi của các anh em.

Mũi hơi chua!

Đứng thẳng người, hành lễ tiêu chuẩn với mọi người!

Tuy nhiên...

Quá đen, căn bản không có mấy người chú ý tới...

Giang Nam buông tay xuống!

Mẹ kiếp!

Có cần phải xấu hổ như vậy không?

Trần Thần đụng vào bả vai Giang Nam!

"Đi hỏi thăm đội trưởng đi, từ khi hành động bắt đầu tới nay, vẫn luôn xông lên phía trước, ba ngày bốn đêm không chớp mắt!"

Giang Nam lau mũi, đi về phía xe chống đạn ở bên cạnh!

Lúc này Sơn Miêu vẫn đang cầm bộ đàm chỉ huy hành động trên núi.

"Ôi chào! Chị Sơn Miêu, lúc này mới có mấy ngày không gặp! Người lại càng xinh?"

"Có mệt không?"

Nói xong chạy đến phía sau Sơn Miêu, bóp bả vai cho cô, đầm lưng!

"Sao người lại trở nên đen như vậy?"

Giang Nam: ...

Chúng ta có thể không đề cập đến chuyện này hay không?

Còn không phải vì bảo vệ tính mạng sao!

"Còn có thể trở về như trước sao?"

"Khổ trở về như trước cũng được, ngược lại rất thích hợp với quân đoàn Âm Dạ, ban đêm thuận tiện hành động..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chuyện hành động lần này, sao không nói với ta?"

Sơn Miêu: "Có gì để nói, thông báo vội vàng, không kịp cho người biết!"

"Phải làm việc sao cho xứng với ưu ái của cấp trên đối với người biết không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Biết rồi! Người không yên tâm về ta sao?"

"Đúng vậy! Không yên tâm!"

Giang Nam: ???

Có cần thẳng thắn như vậy không?

"Đúng rồi! Có thứ tốt rồi, trở về rồi dùng! Chờ cho đến khi người Bạch Ngân, sau đó tìm cách!"

Nói xong kéo khóa ra, lấy ra một viên Linh Châu từ trong ngực!

Giang Nam mở to hai mắt!

Chuyện này là sao?

Các cô gái đều thích giấu Linh Châu ở đây sao?

Hạ Dao cũng vậy.

Không có một chút vốn liếng thực sự không thể làm được!

Hắn ngược lại trách lầm Sơn Miêu, để trong túi sợ lúc chiến đấu lại bị mất!

Vẫn mang theo trên người thì tương đối đáng tin cậy...

Giang Nam mang vẻ mặt chờ mong, cầm lấy liền người người: "Ừm? Linh kỹ gì vậy?"

Sơn Miêu đỏ mặt, trừng mắt nói: "Người người người cái gì? Có thể nghĩ ra được linh kỹ sao?"

Giang Nam cười hắc hắc.

"Linh thú cấp Hoàng Kim sinh ra từ Hư Không Hải, Cốc Mặt Quỷ!"

"Linh kỹ cấp Hoàng Kim: Hư Không Xiềng Xích!"

"Về phần tác dụng cụ thể, người trở về thử một chút là biết!"

Giang Nam có chút mất mát: "Hả? Lại là kỹ năng khống chế? Có loại tấn công hay không?"

Luận về lực công kích, vẫn là điểm yếu của Giang Nam!

Chỉ riêng lực công kích!

Một Chung Ánh Tuyết là có thể đánh ba người Giang Nam!

Sơn Miêu: "Người mơ đẹp cái gì vậy! Linh kỹ không gian loại hình công kích? Người tưởng dễ có lắm hay sao?"

"Người có biết một lần tiến vào Hư Không Hải phải chết bao

nhiều người không?"

"Về sau người nếu là có bản lĩnh, tự mình đi Hư Không Hải tìm Linh Châu!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đừng tức giận! Ta cũng có quà cho người!"

Nói xong tay trái lấy ra một viên Tẩy Tủy Linh Quả, tay phải là một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Sau đó nắm chặt, đưa đến trước mặt Sơn Miêu!

"Nói đi, chọn cái nào?"

Sơn Miêu nghiêng đầu, nghiêng về phía tay trái!

Đã từng ăn qua kẹo sữa thỏ trắng, cô tương đối tò mò với loại quả hồng kia!

"À~"

Giang Nam mở tay ra, chỉ thấy trong lòng bàn tay là một quả hồng! Và kẹo sữa thỏ trắng!

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Làm thế nào mà người... A! Trùng động không gian!"

"Hắc hắc, ăn đi ăn đi!"

Sơn Miêu cũng không khách khí: "Ta trở về lại ăn!"

"Không được, hiện tại ăn, không được nói với người khác!"

Sơn Miêu rốt cuộc vẫn không chống lại được Giang Nam, ăn Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan.

"Chậc chậc chậc chậc... Quá đẹp!"

Mặt Sơn Miêu ửng đỏ, lại ăn Tủy Linh Quả!

Không lâu đâu!

Sơn Miêu sửng sốt, trong mắt tràn ngập không thể tin!

"Tư chất của ta vậy mà.... "

Giang Nam: "Shh ~"

Ngón tay đặt trên môi Sơn Miêu!

"Nhớ giữ bí mật!"

Sơn Miêu theo bản năng gật gật đầu, tư chất của mình dĩ nhiên từ A+ tăng lên S!

Chuyện này làm sao có thể!

Lấy tư chất A+ lên được Bạch Kim gần như đã là cực hạn!

Nhưng bây giờ cấp Kim Cương cũng không phải là không có khả năng!

Chương 230 -

Tư chất chẳng phải là nhân tố tiên thiên, không cách nào tăng lên sao?

Nhưng loại quả vừa rồi!

Điều này khiến cho Sơn Miêu nhớ đến cấp bậc SSS + của Giang Nam

Có phải vì thứ này không?

Sơn Miêu cũng không hỏi nhiều!

Nếu hắn đã cho mình ăn, đó là tin tưởng mình!

Nhìn khuôn mặt đen sì sì của Giang Nam...

"Phụt..."

"Được lắm Sơn Miêu! Người cũng cười ta à?"

.....

Hành động trong rừng chấm dứt, quân đoàn Âm Dạ thu đội!

Hạ Dao gọi Giang Nam lên chiếc xe quân sự của cô!

Giang Nam đánh chết cũng không đi!

Quả nhiên!

Trên đường trở về, xe bị nổ lốp!

Xe chống đạn có 6 bánh xe, nổ bốn bánh...

Sự xui xẻo chết tiệt của Hạ Dao còn chưa hết!

Sơn Miêu tựa vào vai Giang Nam, im lặng ngủ thiếp đi!

.....

Một đường trở lại biệt thự, bốn cục than đen nhìn phòng khách loạn thành một đoàn người thật lâu...

Hạ Dao mặt sừng nức nở: "Ta thật xui xẻo!"

Vừa rồi ở trong xe chống đạn lại gặp xui xẻo

Bốn người liếc nhau, đều nở nụ cười!

Có một số việc chỉ có trải qua mới hiểu được, cái gì mới là quan trọng nhất với mình!

"A... Sáng mai chúng ta lại dọn dẹp đi! Tắm rửa rồi ngủ trước đã!"

"Ta muốn lên mạng tìm thử có cách nào tiêu sừng hay không!"

Diệp Dạ: "Cái kia... ta ngủ trong phòng Giang Nam ca!"

Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết đồng loạt nói: "Không được!"

Diệp Dạ bị dọa run rẩy: "Vây... Vây ta ngủ ở đâu?"

Giang Nam trầm tư một lát: "Ừm! Người ngủ trong nôi sắt!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Dạ + 1000!]

Không đợi đến ngày hôm sau!

Giang Nam tự mình dọn dẹp biệt thự một phen, chuẩn bị mua một bộ đồ nội thất mới tới đây!

Trở lại phòng, Giang Nam nằm trên giường mở điện thoại di

động!

Sau khi vào trang web, nhập một đoạn mã nguồn, trực tiếp vào dark web!

Đăng ký tài khoản!

Tên tài khoản: Hiệp Sĩ Hồ Lô!

Đăng ký bằng tên thật? Nói đùa!

Đám người dark web có mấy ai tốt đẹp!

Có thể quản được ta sao?

Lại nhìn hắc bảng trên dark web!

Giao diện thuộc ề Giang Nam đã bị xam xít!

Không ai trong khu vực bình luận nói chuyện nữa!

Không ai dám tải tài liệu về nữa!

Tất cả 1 triệu 7 USD trong hồ giải thưởng đều đã rút ra!

Quân đoàn Âm Dạ Quân oanh tạc toàn thế giới!

Dùng tư thái vô cùng cường ngạnh nói cho mọi người biết!

Ai dám nảy sinh tâm tư với Giang Nam, đây chính là kết cục!

Lần này bởi vì Giang Nam mà quân đoàn Âm Dạ cường ngạnh khấy động cả thế giới ngầm.

Gặp phải trùng kích vô cùng lớn!

Ai nấy đều run rẩy!

Giang Nam cười lạnh, hẳn đều đã chụp lại đám người rút tiền

vào hồ giải thưởng!

Sau này lại lần lượt tìm đến đòi nợ!

Tắt điện thoại di động, Giang Nam lấy Linh Châu mà mình vẫn luôn tâm tâm niệm niệm ra!

"Chặc chặc chặc! Linh kỹ thứ hai của ta!"

"Cải tạo!"

Cứ như vậy nắm trong tay trực tiếp hấp thu!

Ba phút sau, đôi mắt của Giang Nam sáng bóng!

Gập không chờ được mà từ trên giường đứng lên thí nghiệm một phen!

Chỉ thấy Giang Nam vung một tay lên!

Một sợi xích trong suốt to bằng ngón tay cái liền bắn ra!

Giống như ma xà bình thường tùy ý khống chế vũ động!

Giống như là thân thể tùy ý kéo dài!

So với dây thép của Chu Lai Phúc có chút giống nhau!

Nhưng thứ này hoàn toàn do lực lượng không gian cấu thành, cực kỳ cứng cáp!

Thậm chí thú vị hơn!

Giang Nam có thể khống chế xiềng xích hư không biến thành hình thái hoàn toàn trong suốt!

Ngoại trừ mình ra, những người khác căn bản không phát hiện ra!

Thậm chí còn có thể cố định trên hư không!

Chỉ thấy Giang Nam mở cửa sổ, đưa tay bắn ra ngoài cửa sổ!

Hư Không Xiềng Xích kéo dài ra khoảng cách 300 mét, một đầu đóng đinh trên hư không!

"Mẹ kiếp! Hóa thân Spider-Man?"

Nói xong lại khống chế xiềng xích hư không kéo lại!

Kéo thân thể Giang Nam từ trong phòng bay ra ngoài!

Cơ thể giống như Người Nhện treo ngược trên độ cao 300 mét!

Thoải mái ~

Đứa trẻ hàng xóm bên cạnh chỉ ra ngoài cửa sổ đầy những ngôi sao nhỏ: "A! A! Spider-Man! Hiệp sĩ ục ục."

Mẹ: "Được rồi! Muốn xem hiệp sĩ heo, phải không? Có phải con heo mặc áo bó màu đỏ với kẹo mút không?"

"Để mẹ tìm đĩa cho!"

Đứa nhỏ: ???

.....

Giang Nam thí nghiệm linh kỹ mới một phen rồi trở lại phòng, vẻ mặt suy tư!

Chiều dài tối đa có thể kéo dài khoảng 300 mét!

Không thể thông qua trùng động không gian, hai thứ này bài xích lẫn nhau, nguyên lý cụ thể là gì thì Giang Nam cũng không rõ!

Hơn nữa chỉ có thể thao tác đồng thời hai đầu, muốn phóng ra nhiều hơn liền không được.

Dày cõ ngón tay cái tuy rằng cũng đủ mảnh, nhưng khả năng cắt vẫn không thể so sánh với dây thép!

Chỉ là điểm tâng hình này dùng rất tốt...

Giang Nam nằm ở trên giường cười hắc hắc, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi!

Sáng hôm sau, không đi học!

Trường cho nghỉ cuối tuần!

Mặt Hạ Dao qua một đêm... Lại sưng hơn!

Bây giờ đang khoác chăn, nằm trên ghế sofa xem TV!

"Người có thể ăn khí huyết nhân sâm oa! Có thể làm giảm sưng!"

Hạ Dao quay đầu lại lườm Giang Nam một cái: "Ta mới không ăn, sẽ chảy máu mũi!"

Cô vừa quay đầu lại liền hoảng sợ, chỉ thấy Giang Nam mặc một thân quần dài, áo bảo hộ đội mũ, đeo khẩu trang kính râm, che kín thân mình!

"Người muốn ra ngoài?"

"Ừm, đi lấy chút đồ trở về!"

"Mang cho ta một hộp kem, loại sô cô la!"

Giang Nam: "Đen càng thêm đen?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

.....

Chương 231 -

Giang Nam muốn đi mua đồ nội thất?

Ừm...

Đây là mục tiêu phụ!

Chủ yếu vẫn là đi đổi tiền a!

Tấm vé số độc đắc kia vẫn còn ở trong túi quần!

Đại ca đã vô tư cống hiến, nói cái gì cũng phải đổi a!

Đi một hồi, Giang Nam thấy một cửa hàng ở góc phố ...

Công viên trẻ em!

.....

Giờ này khắc này, đại sảnh trạm xổ số Đại Nhạc Đâu của Giang Thành!

Xung quanh có không ít phóng viên và người dân!

"Xin chào mọi người, ta là phóng viên Hồ Thạc!"

"Qua tìm hiểu, chúng ta có thể xác định, số trúng thưởng 50 triệu tiền mặt là từ cửa hàng này!"

"Thời gian trao giải đến 12 giờ trưa hôm nay, nhưng cho đến bây giờ! Người chiến thắng vẫn chưa xuất hiện!"

"Là quên thời gian đổi thưởng sao? Hay là không chú ý đến số trúng thưởng?"

"Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chẳng lẽ hắn sẽ lướt qua phần giải thưởng độc đắc lần này sao?"

Giờ phút này, đám người đến góp vui cũng là nghị luận sôi nổi!

Phải biết rằng, Đại Nhạc Đâu đã gần ba năm rồi chưa từng xuất hiện người trúng độc đắc!

Còn là giải thưởng lớn 50 triệu, nhất định phải lên bảng tin!

"Xem ra mọi người cũng cực kỳ tò mò với người trúng thưởng! Còn nữa giờ nữa là đến thời gian trao giải, hắn..."

"Nghe nói, đổi thưởng ở chỗ này đúng không?"

Trong một khoảnh gian, tất cả đều im lặng!

Không! Có thể nói là trợn tròn mắt!

Chỉ thấy một người mặc trang phục siêu nhân điện quang đi tới trước ống kính!

Trong tay nắm chặt một tờ vé số nhãn nhúm!

Hồ Thạc: ???

Người xem bao vây: ???

Mẹ kiếp!

Mẹ nó cái này là Diga hay Cyro?

Có cần phòng bị kín như vậy không?

Thật sự sợ thân thích tới vay tiền sao?

Người ta lĩnh thưởng thường mang theo mặt nạ, hoặc là mũ trùm đầu!

Vị thần này thì ngược lại!

Trực tiếp mặc nguyên trang phục hóa trang! 360 độ không có góc chết!

Phần ngực mẹ nó còn mang theo một ngọn đèn xanh!

Người nghiêm túc đấy à?

Ở trong nhà có vẻ nhàm chán liền tùy ý đổi kênh, Hạ Dao vừa vặn đổi sang đài truyền hình Giang Thành!

Vừa nhìn thấy siêu nhân điện quang đang lĩnh thưởng, một ngụm nước ngọt phun ra hết...

Trạm trưởng của trạm xổ số xông lên xem xét, đúng là số trúng thưởng!

Liền trở nên kinh hãi!

"Là cái này! Chính là nó! "

Hồ Thạc hắng giọng, dù sao cũng là phóng viên lão làng, có tình huống gì mà chưa từng trải qua?

"Xin chào! Ta là phóng viên truyền hình Hồ Thạc! Tên của ngài là gì?"

Giang Nam: ???

Mẹ nó đây chẳng phải chính là phóng viên đột đám cháy sao, còn nói mình thành nữ chiến binh xinh đẹp?

Không thấy lão tử hóa trang rồi mới tới sao?

Chính là vì ẩn giấu thân phận!

Người còn hỏi ta tên gì nữa?

Giang Nam hắng giọng: "Ta nói ra các người nhớ cho kỹ!"

Hồ Thạc vẻ mặt chờ mong gật đầu!

"Siêu Nhân Trứng Muối!"

Hồ Thạc: ???

Một đám người xem náo nhiệt cũng ngây ngời!

[Giá trị oán khí từ Hồ Thạc + 1000!]

Mẹ kiếp!

Người có cần phải qua loa tới như vậy không?

Hồ Thạc mỉm cười xấu hổ lại không mất lễ phép trước ống kính.

"Xem ra vị tiên sinh này không muốn tiết lộ tên thật!"

"Ta có thể hỏi ngài, sau khi trúng giải độc đắc 50 triệu, ngài hạnh phúc sao?"

Giang Nam sửng sốt: "Giữa hai chuyện này có liên quan gì chứ?"

Hồ Thạc: "Sao lại không có chứ?"

Giang Nam: "Không phải vừa rồi ta đã nói với người sao? Ta tên Muối! Siêu Nhân Trứng Muối!"

Sao?

Trúng 50 triệu còn phải đổi họ Phúc?

Siêu Nhân Trứng Phúc?

Khó nghe muốn chết!

Hồ Thạc đầu tiên là ngây người ba giây, sau đó mới phản ứng lại!

Con mẹ nó họ Phúc?

Lại nói vị siêu nhân này! Giáo viên ngôn ngữ của người chết sớm rồi à?

[Giá trị oán khí từ Hồ Thạc + 1000!]

Rốt cuộc người có thể hành động giống người bình thường hay không, đây chính là phát sóng trực tiếp!

"Cái này... Cái này, ngài có ý định làm gì với số tiền này hay không? Mua một ngôi nhà và một chiếc xe hơi? Hay là..."

"Chậc ~ Chậc~ Chậc~"

Giang Nam cúi đầu nhìn, đèn xanh trên ngực đã biến thành đèn đỏ!

"Thôi rồi! Không đủ năng lượng! Ta phải quay lại hành tinh mẹ để sạc!"

"Tiền đổi xong chưa?"

Hồ Thạc: !!!

Năng lượng không đủ là cái quỷ gì nữa!

Quay lại hành tinh mẹ để sạc?

Có cần nhập vai tới như vậy không?

Nếu người lại lấy ra được vũ khí biến hình ta đều tin!

Tâm tình của cô trực tiếp sụp đổ!

Trạm trưởng trạm xổ số đen mặt: "Đổi xong rồi, khấu trừ thuế

còn 40 triệu, gửi vào số thẻ người đưa!"

Giang Nam cười hắc hắc.

Vừa mới vừa bước xuống gian hàng, liền gặp một đám người mặc âu phục xông tới!

"Ai ai! Đừng đi! Siêu Nhân Trứng Muối có muốn mua nhà không? Vĩnh Ngự Long ba phòng một sảnh, bây giờ mua có ưu đãi!"

"Siêu Nhân huynh! Siêu Nhân huynh! Ta có nguồn cung cấp nhà! Ta sẽ giảm giá cho người!"

"Siêu nhân huynh! Đây là danh thiếp của ta!"

"Ta là quản lý Vương Tử Hoa chuyên bán biệt thự Thang Thần, có nhu cầu nhớ liên hệ với ta!"

Giang Nam nhận danh thiếp: "Được rồi! Quản lý Hoa!"

"Thật ngại quá siêu nhân huynh, ta họ Vương!"

[Giá trị oán khí từ Vương Tử Hoa +1000!]

Người chưa từng học tiếng Trung phải không?

Chương 232 -

Đám đông càng vây quanh càng nhiều, không phải để bán nhà thì cũng là bán xe, Giang Nam thực sự quá mệt mỏi!

Thuần di một cái không còn bóng dáng!

Mọi người mang về mặt ngây ngô.

Hồ Thạc: ???

Vương Tử Hoa: "Mẹ kiếp! Thực sự là siêu nhân sao? Trở về hành tinh mẹ? "

.....

Giang Nam mặc một bộ trang phục siêu nhân điện quang đi bộ trên đường phố!

Tỷ lệ quay đầu gần hơn phân nửa!

Cũng không phải là muốn mặc!

Chỉ là con mẹ nó quá đẹp, sau khi cởi ra tỷ lệ quay đầu chỉ có cao hơn!

Rẽ vào một trung tâm mua sắm lớn, Giang Nam đi thẳng đến khu vực đồ nội thất tầng ba!

Đang chọn ghế sofa yêu thích!

"Siêu nhân điện quan tiên sinh!

"Ngài mệt mỏi sao? Có thể ngồi nghỉ ngơi một lúc, trang phục hẳn rất nóng, ta sẽ lấy cho nướ một ít nước đá!"

Giang Nam kinh ngạc! Nhìn lại.

Lâm Sơ Tình?

Đây chẳng phải chính là tiểu tử tử từng mua quần lót hiệu Hulk của mình sao!

Chính là tiểu tử tử cứ rối rắm giữa cỡ M hay là cỡ L?

Người làm thêm trong trung tâm mua sắm vào cuối tuần sao?

"Cái này, ta đến mua đồ nội thất!"

Lâm Sơ Tình ngạc nhiên!

Cô còn nghĩ người này là nhân viên hóa trang trong trung tâm mua sắm.

Vậy mà lại là khách hàng sao?

Mặc nguyên trang phục siêu nhân điện quang đi dạo trung tâm mua sắm?

Cô không biết có nên chửi người hay không!

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 333!]

"Thật... Thật ngại quá, nếu ngài thích bộ này mà nói có thể thử xem!"

"Hiện tại đang có khuyến mãi về giá, còn tặng kem loa Bluetooth!"

Nói xong đưa cho Giang Nam một cái loa Bluetooth mini, nhỏ nhắn đáng yêu!

Giang Nam: "Hả? Có quà tặng kèm nữa sao? Bộ này ta lấy!"

Lâm Sơ Tình mở to hai mắt: "Ngài mua luôn sao? Không nhìn

qua thử sao?"

Giang Nam: "Không phải là quà tặng kèm sao?"

"Có... Có! "

"Ừm, vậy thì lấy bộ này!"

Lâm Sơ Tình nhìn Giang Nam đùa nghịch với loa bluetooth ở đây!

Không khỏi vẻ mặt cười khố!

Người đang muốn mua đồ nội thất, hay là mua quà tặng kèm!

Vì cái gì lại có loại cố chấp khó hiểu với quà tặng kèm như thế chứ?

Điều này làm cho Lâm Sơ Tình nhớ tới một người...

Một thanh niên mạnh mẽ đã hiến 10 cân máu chỉ vì quà tặng kèm ở trường!

Nghĩ đến đây, không khỏi ảo não.

Lâm bẩm nói: "Lúc trước nghe hắc thì tốt rồi, L quả nhiên lớn..."

Giang Nam giật mình!

Mẹ kiếp?

Cái này... Mẹ nó cách cả một bộ đồ hóa trang đều có thể nhận ra?

Không, phải không!

Dị năng của cô nương này có phải là nhìn thấu hay không?

Nếu như để cho người ta biết, nam thần đại danh鼎鼎 của Linh Võ Tùng Giang mặc đồ siêu nhân điện quang đi dạo phố!

Hình tượng uy năng cao lớn chẳng phải sẽ trong nháy mắt sụp đổ sao!

"Cái gì... Cái gì L! "

Lâm Sơ Tình đỏ mặt: "Không... Không có gì, ta sẽ làm thủ tục cho ngài!"

Cô cũng âm thầm cao hứng, tuy rằng gặp phải một vị khách kỳ quái!

Nhưng bán được đồ nội thất, mình cũng có thể lấy được tiền hoa hồng, thật vui ~

Ngay sau đó!

Một thanh niên đầu đinh không có lông mày, ôm một em gái xinh đẹp, đi tới trước mặt!

"Chặc chặc chặc, đây chẳng phải là Lâm hoa khôi của trường chúng ta sao?"

"Còn làm ở đây chứ? Kiếm được bao nhiêu tiền chứ?"

Nói xong ôm em gái xinh đẹp, đặt mông ngồi trên sô pha!

Hai chân trực tiếp đặt lên bàn trà, vẻ mặt châm chọc nhìn Lâm Sơ Tình!

Giang Nam nhú mày...

Em gái xinh đẹp: "Tôn ca, người và cô ấy rất thân thiết sao?"

Tôn Thánh cười nhạo nói: "Quen! Quen biết! Tổ tình với cô ấy ba lần, người ta không để ý tới ta! Thật lạnh lùng!"

"Dù sao bây giờ ai mà chả thích hoa khô học đường cao lãnh, trước mặt người thì lạnh lùng, sau lưng lại có thể nóng bỏng!"

Ngón tay Lâm Sơ Tình cầm bút đều nắm chặt tới phát tím!

"Vị khách này, có thể ngồi trên ghế sofa! Nhưng phiền ngài bỏ chân xuống! Ngài muốn mua đồ nội thất sao?"

"Nếu không mua xin đừng quấy rầy công việc của ta, còn có khách khác!"

Tôn Thánh cười nhạt: "U a? Sao thế? Bị nói trúng rồi à?"

"Khách nào? Tên gốc này có phải không?"

Nói xong đem tàn thuốc trong tay trực tiếp khảy trên sofa!

Tàn thuốc đỏ bừng làm cho ghế sofa bị bỏng một lỗ thủng, trong không khí tản ra một mùi khét khó chịu!

Hốc mắt Lâm Sơ Tình đỏ bừng, giận dữ nói: "Tôn Thánh người làm gì vậy? Người làm sao có thể..."

Tôn Thánh nhướng mày: "Như thế nào? Khách hàng đến tận nhà ngay cả gạt tàn cũng không chuẩn bị? Người làm nhân viên kiểu gì vậy?"

"Về phần ghế sofa! Lão tử muốn! Bao nhiêu tiền? "

"Khắc~ phi!"

Nói xong lại nôn một ngụm đờm ra bàn trà!

Lâm Sơ Tình tức giận phát run, lau mắt, chính cô sợ nước mắt chảy ra!

Tôn Thánh nhìn biểu tình của Lâm Sơ Tình rất là hưởng thụ, nhưng trong lúc bất chợt, trước người xuất hiện một bóng đen.

Siêu nhân điện quang chắn trước người hắn.

"Người mẹ nó nhìn cái gì? Lăn sang một bên làm siêu nhân điện quang của người đi! "

Giang Nam thản nhiên nói: "Người đốt sô pha của ta, bàn trà cũng là bàn trà của ta! "

Tôn Thánh cười nhạo nói: "Như thế nào? Muốn ra mặt cho cô ta sao? Người có mặt không? Biết ta..."

"Bốp!"

Tiếng vỗ tay thanh thúy vang vọng!

Tôn Thánh bị lực lượng khổng lồ đẩy từ trên ghế sô pha lăn hai vòng nằm sấp trên mặt đất!

Làm cho em gái kia đều bị dọa trắng mặt!

Chương 233 -

Lâm Sơ Tình không thể tin nhìn siêu nhân điện quang!

Hắn thế nhưng lại ra tay đánh Tôn Thánh?

Đầu Tôn Thánh nằm sấp trên mặt đất ong ong một trận, nhìn hai cái răng dính máu trên mặt đất, đôi mắt trong nháy mắt đỏ lên!

Đứng dậy, nửa khuôn mặt đều sưng lên.

Trợn mắt nói:

"Người mẹ nó dám đánh ta?"

"Thật không biết chữ chết viết như thế nào a!"

Trong lúc nói chuyện, da trên cánh tay đã biến thành nham thạch!

Giang Nam: "Linh võ giả trên Địa Cầu đều kiêu ngạo như vậy sao? Sợ là chưa từng nếm qua sự lợi hại của sóng ánh sáng chuyển động của ta!"

Tôn Thánh: ???

Con mẹ nó cái quỷ gì vậy?

Sóng ánh sáng chuyển động?

"Tên ngu kia! Ta thấy người xem phim hoạt hình nhiều quá rồi!"

Giang Nam cười nhạo một tiếng: "Nhân loại ngu muội, người phế rồi!"

Nói xong lại bày ra tư thế, mắt thấy như sắp phóng ra sóng ánh sáng!

Tôn Thánh đều kinh hãi, đây là yêu nghiệt từ đâu tới?

Mặc một bộ trang phục liền thật sự nghĩ mình là siêu nhân điện quang?

"Ta mẹ nó phế người trước!"

Nói xong luân quyền muốn đập xuống!

Lâm Sơ Tình kéo Giang Nam ra phía sau: "Tôn Thánh! Đây là trung tâm mua sắm! Nơi công cộng! Người ra tay một cái thử xem! Ta sẽ báo cảnh sát ngay lập tức!"

Tôn Thánh tức giận cắn răng, chỉ vào mũi Giang Nam mắng: "Người chờ đó cho ta!"

Trung Quốc! Linh võ giả ra tay ở nơi công cộng chính là điều đại kỵ, Tôn Thánh cũng kiêng kỵ!

Nói xong đi tới một bên, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam!

Lâm Sơ Tình mang theo vẻ mặt lo lắng: "Vị tiên sinh này, cảm ơn ngài! Nhưng ngài đi nhanh đi, vòng qua cửa sau, ngài đánh Tôn Thánh, hắn sẽ không bỏ qua cho ngài!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không cần, hắn ta đã trúng sóng ánh sáng của ta, hắn đã bị phế!"

Lâm Sơ Tình: ???

Cái quái gì vậy!

Người thật sự coi mình là siêu nhân điện quang oa!

Người có cần phải nhập vai sâu tới như vậy hay không!

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 333!]

"Ai nha, đã là lúc nào rồi chứ!"

Giang Nam nhướng mày: "Người không tin sao?"

Nói xong loa bluetooth vẫn nằm trong tay đột nhiên biến mất!

Ngay sau đó!

- Liên cùng ta lắc lư ~"

- Cùng nhau lắc lư ai~"

Tiếng nhạc thật lớn đột nhiên vang lên từ trên người Tôn Thánh, khiến một nửa số người ở tầng này đều sợ đến run rẩy.

Tôn Thánh thiếu chút nữa bị dọa nằm sấp!

Cái quái gì, âm nhạc từ đâu ra? Từ trên người mình truyền ra?

Lần mò tìm kiếm!

Lại hoảng sợ phát hiện, thân thể của mình thế mà lại không thể động đậy!

Bị trói buộc bởi một lực lượng vô hình!

Khóe miệng Giang Nam nhếch lên một chút độ cong!

Còn mẹ nó muốn động?

Hừ không xiềng xích của lão tử đã quán lấy thân thể của người rồi!

Giang Nam vừa động ý niệm: "Ừm! Tiếp theo là chơi nhạc! Tiếp tục khiêu vũ!"

"Quên tất cả những nỗi đau ~"

"Cùng nhau lắc lư! ~"

Chỉ thấy thân thể Tôn Thánh dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, bắt đầu vận vẹo!

Xoay! Nhảy! Nhắm mắt lại!

Lắc đầu! Giật giắt! Không ngừng nghỉ!

Quyến rũ, xinh đẹp! sexy

Tôn Thánh ghen mặt đỏ bừng, gân xanh nổi lên!

Ta! Ta mẹ nó không khống chế được hành động của ta!

Lâm Sơ Tình ngây ngốc!

Em gái xinh đẹp cũng ngây ngốc!

Con mẹ nó còn nhẩy múa?

Giang Nam lại động ý niệm!

Hai tay Tôn Thánh không khống chế được nắm lấy cổ áo của mình!

Không! Đừng mà!

"A!"

Áo bị rách!

Tôn Thánh trần truồng lắc lư theo nhịp điệu âm nhạc, khoe ra đường cong cơ thể của mình!

Quả nhiên!

Đàn ông mà đi trên con đường khoe thân quyến rũ, sẽ không chuyện của phụ nữ!

"Cho nên giờ phút này để cho! Chúng ta bung lụa hết mình!"

"Cùng nhau lắc lư ~"

"Bộp! Bộp! "

Tôn Thánh vỗ mông mình hai cái! Nóng rất đau đốn!

[Giá trị oán khí từ Tôn Thánh + 1000!]

Âm nhạc sống động!

Vô cùng nhiệt điệu!

Trong nháy mắt khiến cho người ở tầng ba trung tâm thương mại tụ tập lại đây, cầm lấy điện thoại di động điên cuồng quay chụp!

"Này! Chàng trai trẻ này! Thật quyến rũ!"

"Cũng khá đấy!"

"Cũng không cần mặt mũi, trước mặt mọi người!"

"Khuê nữ đừng nhìn, sẽ bị ô nhiễm tinh thần!"

Tôn Thánh sắp nổ tung rồi!

Chuyện quái gì đang xảy ra với mình vậy?

Vì cái gì thân thể lại không khống chế được!

Không hiểu sao cứ nhảy không ngừng được

[Giá trị oán khí từ Tôn Thánh + 1000!]

Em gái nhỏ trốn sau đám người che mặt!

Ta không quan biết hấn ta!

Quả thật không còn chút mặt mũi nào...

Ngay sau đó!

Đám đông đột nhiên truyền đến một tiếng kêu kinh hãi!

Chỉ thấy Tôn Thánh bỗng đứng bỏ ngã!

Một tư thế đầu tiêu chuẩn!

Kỹ kinh tứ tọa!

"Ngao oa!"

Đau đớn tới mức khiến khuôn mặt Tôn Thánh vặn vẹo, tóc đều dựng thẳng lên!

"A!"

Động tác kịch liệt đi, quần Tôn Thánh đều kéo ra, lộ ra một chút đồ tươi!

"Ôi mẹ nó! Năm tuổi?"

"Chặc chặc chặc"

"Trâu bò trâu bò, ta tải lên mạng khẳng định có thể hot!"

Em gái nhỏ đeo túi xách quay đầu bỏ chạy, không được! Thật xấu hổ!

Ở lại, rất có thể sẽ xấu hổ tới chết!

Lâm Sơ Tình nhịn cười vất vả!

Tôn Thánh khóc ngay tại chỗ: "Đừng... Đừng đi mà! Cứu ta! ”

Giang Nam tiến tới ngồi xổm xuống thản nhiên nói: "Như thế nào? Sóng ánh sáng có đủ lợi hại hay không? ”

Tôn Thánh mở to hai mắt, ánh mắt đầy hoảng sợ!

Biểu hiện như nhìn thấy một con quỷ!

Chương 234 -

Cái sóng ánh sáng chó má kia lại là thật?

Mình là bởi vì thứ này mới nhảy lên?

Mẹ kiếp!

Lợi hại! Quá mẹ nó lợi hại rồi!

Cái tên trước mắt này thật sự là siêu nhân điện quang sao?

Nhưng sau lưng người vì sao lại có khóa kéo!

"Đại... Đại ca! Ta sai rồi! Sai rồi oa!"

"Cầu xin người buông tha cho ta đi!"

Tôn Thánh khóc mếu, nhưng hành động còn chưa dừng lại
đưa, hắn vẫn đang ở trên mặt đất xoay tròn điệu nhảy thomas
flare!

Bởi vì vậy mà đũng quần toẹt ra!

Quần đỏ năm tuổi có thể nói là thể hiện toàn diện 360 độ!

"Nếu như lời xin lỗi có tác dụng mà nói, còn cần tới siêu nhân
điện quang làm gì chứ?"

Tôn Thánh: ???

"Đại ca! Ta xin lỗi! Người có thể để ta dừng lại được không?
Ta có thể là bất cứ chuyện gì!"

Giang Nam: "Bàn trà sô pha..."

"Coi như của ta! Tất cả đều là của ta!"

"Xin lỗi!"

Tôn Thánh khóc mặt: "Lâm Sơ Tình! Ta xin lỗi, ta sai rồi! Tôn Thánh ta không phải là con người! Ta là một thằng ngốc!"

"Sau này ta sẽ không tìm người phiền toái nữa!"

Tuy rằng Lâm Sơ Tình ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng phải nói là cực kỳ thoải mái!

Ánh mắt nhìn về phía Giang Nam tràn ngập sự thân thiết.

Thế nào cũng không nghĩ tới.

Sóng ánh sáng đó lại là hàng thật?

Hắn thực sự chính là siêu nhân điện quang sao?

"Siêu nhân điện quang ca ca, có thể nói cho ta biết tên người không?"

Trong nháy mắt Giang Nam liền đổ mồ hôi lạnh!

Người đang nghĩ cái rắm gì!

Nếu nói cho người biết, mặt mũi tiểu gia không phải mất sạch sao?

Sau này làm sao có thể lẫn lộn ở trường nữa?

"Cái này! Ta... Ta còn muốn đi đánh tiểu quái thú, liền đi trước!"

Nói xong một đường chạy đi, Lâm Sơ Tình ở lại tại chỗ ngây thơ!

"Ai ai! Đại ca! Đừng đi mà! Sóng ánh sáng của người vẫn chưa

gỡ bỏ!"

[Giá trị oán khí từ Tôn Thánh + 1000!]

Lâm Sơ Tình mang vẻ mặt mất mát, ngay cả tên cũng không muốn nói cho ta biết sao?

Đột nhiên, đôi mắt của cô sáng lên!

Nhìn về phía danh sách mà Giang Nam vừa mới ký!

Hắn hẳn để lại tên ở đó?

Liếc mắt một cái nhìn qua...

"Siêu Nhân Trứng Muối"

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 333!]

Sau khi Giang Nam rời đi, cả người Tôn Thánh đều vô lực liệt trên mặt đất!

Cẩn thận quan sát, có thể phát hiện toàn thân hắn đều có vết siết xanh tím!

Tôn Thánh lòi làm sao còn dám kiêu ngạo nữa?

Vội vàng trả tiền rồi chạy!

Mà Lâm Sơ Tình lại không kiềm chế được sự xao động trong lòng, lấy điện thoại di động ra tìm được wechat của bạn thân!

Ngày Nắng: Tiểu Ngư! Ta có thể đang yêu rồi!"

Tiểu Ngư: Wow! Thật sao? Hoa khôi đại học của chúng ta cũng biết yêu rồi sao? Ai vậy?

Ngày Nắng: một chàng siêu nhân điện quang đặc biệt đẹp trai!

Tiểu Ngư: ???

Ngư Thanh Thanh ngây dại, siêu nhân điện quang?

Cái quái gì vậy!

Ngày Nắng: Người không biết đâu! Hắn còn có tuyệt chiêu
sóng ánh sáng! Chúa ơi! Siêu ngẫu

Cá nhỏ: ????

.....

Đi đến nhà kho để lấy một bộ nội thất, lại mua một loạt các
vật dụng sinh hoạt.

Giang Nam một đường thuận di về nhà!

Tác dụng phụ của tôi hắc hắc hắc đã qua, trang phục quả thực
nóng muốn chết!

Vừa mới bước vào biệt thự!

"Đại Lang Diệt, kem sô cô la người muốn đây!"

Giang Nam sửng sốt! Mẹ kiếp?

Có nhiều người trong nhà như vậy?

Hạ Dao quay đầu lại: "Phụ..."

Đây chẳng phải chính là Siêu Nhân Trứng Muối vừa mới phát
sóng trên TV sao?

Là Giang Nam sao?

Trong phòng có một đám người cũng quay đầu lại theo, thiếu
chút nữa trứng tròn mắt ra!

Cái quỷ gì thế này!

Chỉ thấy trên ghế sofa có một người đàn ông trung niên!

Quấn băng trên đầu!

Cánh tay cũng đeo trên cổ!

Tóc rối tung!

Khuôn mặt đầy vết bầm tím!

Kính vỡ...

Mà ở bên cạnh, còn có một chị gái dáng người cao gầy, buộc đuôi ngựa, một thân mát mẻ!

Về phần còn lại, trung niên đại thúc...

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ở cùng khách!

Mà Diệp Dạ thì trốn ở trong ngực chị gái kia, vẻ mặt khó chịu.

Người của Diệp gia tới rồi?

Giang Nam cởi trang phục ra để thoáng khí.

Đôi mắt người đàn ông trung niên mặt đầy thương tích trực tiếp đổ lên!

Từ trên ghế sofa nhảy dựng lên giận dữ hét lên: "A a a a a!
Người đứng là tên anh hùng bàn phím ác độc! Ta phải giết chết người!"

Nhất thời một đám người xông lên đè Diệp Hải Đào trên sofa lại!

"Đào Tử bình tĩnh! Bình tĩnh nào!"

"Lão tam người yên tĩnh cho ta một chút!"

"Quên lời của cha rồi sao?"

"Lão thúc! Đừng gây sức ép nữa! Xương bị gãy!"

Giang Nam giật nảy mình!

Người đàn ông giống như chó điên này là sao?

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

Gì vậy?

Diệp Hải Đào thiếu chút nữa chết trên đường!

Đầu tiên là bị lão gia tử nhà mình đánh túi bụi!

Vốn nghĩ lái xe đi đón khuê nữ về nhà!

Lốp xe lại bị người ta xì hơi!

Dọc theo đường đi lại bị ám sát!

Trong 24 giờ, vào bệnh viện ba lần!

Đi trên đường bị người ta đánh, người dám tin sao?

Không chỉ một lần!

Chương 235 -

Giang Nam dùng tài khoản Diệp Hải Đào chủi bới trên dark web!

Lấy thân phận của Diệp Hải Đào đắ tội với người!

Lại thêm việc thế giới ngầm bị hành động lần này của quân đoàn Âm Dạ ngắ vào khiến người người kinh hải!

Những ông lớn kia đang lo lắng không có chỗ trúт giận!

Vì thế Diệp Hải Đào xui xẻo liền trở thành ống xả khí!

Thật vất vả mới tới đón được khuê nữ, còn mẹ nó không biết trở về như thế nào đây!

Nhìn thấy Giang Nam trong nháy mắt liền bùng nổ!

Giang Nam trừng mắt: "U a? Người bị tăng động à?"

"Khuê nữ người đến ám sát ta! Ta còn chưa tính sổ với người!"

"Đội quân Âm Dạ chưa sáng đến nhà các người đúng không?"

Diệp Thiên Long vội vàng cười bồi: "Không có... Chúng ta không có ý này, lần này tới đây là vì bồi lễ xin lỗi!"

"Một mặt khác chính là đón Diệp Dạ về nhà!"

Diệp Dạ một phen thoát khỏi vòng tay Diệp Tinh Tuyền, ôm lấy thắt lưng Giang Nam không buông!

"Ta sẽ không đi! Ta muốn làm một sát thủ vô tình, ta muốn bá

Giang Nam ca ca làm thầy..."

Diệp Hải Đào hận tới ngựa răng ngựa lợi!

Vừa mới mấy ngày, đã bắt cóc khuê nữ bảo bối của mình?

Hắn đều lấy nồi sắt nấu người, người còn muốn bái hắn làm thầy?

Còn sát thủ? Nếu người lại đi nhận thêm nhiệm vụ khác!

Cha người đều chết luôn trong nhà rồi!

Diệp Dạ rốt cuộc vẫn bị kéo đi!

Mà Diệp Thiên Long thì đưa cho Giang Nam một tấm thẻ kim quang lấp lánh!

Hình dạng lân giáp, chính diện khắc chữ "Diệp", mặt sau chạm khắc một viên long đầu mắt trợn tròn.

"Giang tiểu ca, người cứ cất lấy thứ này, là một mảnh tâm ý của lão gia tử, Tiểu Dạ đã gây thêm phiền toái cho người rồi!"

Giang Nam tiếp nhận nhãn hiệu và sửng sốt: "Chất liệu gì vậy? Nặng như vậy sao?"

Diệp Tinh Chương: "Vàng nguyên chất..."

Giang Nam mở to hai mắt: "Phiền toái này là gì? Không phiền! Rảnh rồi lại để Diệp Dạ ám sát ta thêm hai lần cũng được!"

"Hoan nghênh ám sát!"

Mẹ kiếp!

Tấm thẻ to bằng bàn tay, tiện tay liền tặng người?

Diệp Đạo Thiên trâu bò oa!

Giàu vô nhân tính!

Nếu lại có thêm hai lần như vậy, mình chẳng phải là một đêm thành nhà giàu sao?

Diệp Dạ phồng mặt: "Nhận hàng rồi! Đừng ném nôi sắt đi, ta sẽ còn trở lại!"

Diệp Hải Đào: ???

Cái gì!

Hai ngày nay người để khuê nữ nhà ta ở trong nôi sắt?

Ta mẹ nó...

Diệp Tinh Tuyền cười rạng rỡ: "Rảnh rồi đến thủ đô, ta mời người ăn lẩu! "

Giang Nam hung hăng giật mình một cái!

Kẻ ngốc mới đi!

Sợ là khi đến địa bàn Diệp gia.

Người bị đặt trong nôi lẩu là chính mình!

Cô gái này, trông thì vô hại!

Nhưng lại là một Hoàng Kim hàng thật giá thật...

Cuối cùng cũng tiễn người Diệp gia đi!

Chung Ánh Tuyết thật sự thở phào nhẹ nhõm!

Mà Hạ Dao thì nhào tới? Nào, khuôn mặt trực tiếp áp trên vai Giang Nam!

"Nói nhanh đi! Siêu Nhân Trứng Muối vừa nhận giải có phải là

người không?"

"Từ khi nào mà người trúng xổ số? Tiền thưởng đâu, giao ra!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Sao người biết sao?"

"Hừ hừ! Ta đã nhìn thấy mọi thứ trên TV! "

Giang Nam: "Đó là tiền thưởng của ta, có liên quan gì đến người? Đây là tiền vốn để ta cưới vợ!"

"Giao cho người cũng được! Nhưng người phải làm vợ ta!"

Hạ Dao đỏ mặt: "Ta..! Không biết xấu hổ, bao nhiêu tuổi mà đã bắt đầu tiết kiệm tiền cưới vợ chứ?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Ai nha! Đừng làm ầm ĩ nữa!"

"Lại nói gần đây số Linh Châu chúng ta dùng để tu luyện sắp dùng hết, phải nghĩ biện pháp đi lấy thêm một ít!"

Giang Nam sửng sốt.

Hằng ngày tu hành, bổ sung linh khí, đột phá cấp bậc đều cần dùng đến Linh Châu!

Linh Châu ba người dùng vẫn là lấy từ Thiên Trì Linh Khư!

Mà Chung Ánh Tuyết giờ phút này cũng tu luyện tới Thanh Đồng đỉnh phong!

Đột phá đến cấp Bạch Ngân cần rất nhiều linh khí!

Ngay cả Đại Diệt Lang cũng là Thanh Đồng chín sao!

Cấp bậc của Giang Nam cũng dừng lại ở Thanh Đồng sáu sao đã lâu!

Cho dù có kẹo nổ tim đập ầm ầm gia trì, cũng không nhanh

bằng việc trực tiếp hấp thu Linh Châu!

Hạ Dao: "Chẳng phải sắp tới đây có đợt thi đấu ngôi sao trung học sao?"

"Đến lúc đó đi Thiên Đảo Hồ Linh Khư, còn có thể kiếm được một khoản!"

Chung Ánh Tuyết cười khở: "Còn một tháng nữa, một tháng này làm sao bây giờ? Không có Linh Châu sẽ bị tụt lại không ít!"

Hạ Dao bĩu môi nhỏ nhắn: "Vậy thì chỉ có thể cuối tuần đi Thiên Trì Linh Khư chịu tội!"

Nhưng vừa nhìn Giang Nam, đột nhiên có tinh thần!

"Đi thôi! Bây giờ chúng ta đi Thiên Trì? Ta muốn ăn thịt nướng bên trong đó!"

Đây là ước mơ của cô, vẫn luôn tồn tại trong đầu được một thời gian dài!

Giang Nam bĩu môi: "Ta mới không đi! Ta sẽ đi mở sạp hàng!"

Hạ Dao: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Chung Ánh Tuyết: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Này! Này! Này!

Chúng ta có chút mơ ước có được hay không?

Người chính là linh võ giả oa!

Còn trúng giải độc đắc 50 triệu!

Sao vẫn chấp niệm chuyển mở quầy hàng!

Người nghiện à?

Sở dĩ Giang Nam tâm tâm niệm niệm chuyện này!

Chính là bởi vì điểm kỹ năng đã bị dùng hết!

Hơn nữa giá trị oán khí cũng chỉ còn khoảng 30 vạn!

Vẫn còn tiết kiệm!

Nghĩ đến một hơi rút ra được một giải thưởng đứng đắn mới!

Dù sao trong nhận thức của Giang Nam!

Nếu đi bày sạp hàng, thực lực của mình tăng lớn cường hơn nhiều so với đi vào Linh Khư!

Chương 236 -

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Ta cùng Tiểu Dao đi là được, lúc trước cũng là hai chúng ta đi!"

Nhưng Hạ Dao ôm lấy cánh tay Giang Nam, đầu lắc lư giống như trống đánh.

"Không đi không đi! Linh Khư mà không có thịt nướng và lều là không đầy đủ! "

Chung Ánh Tuyết: !!!

Cô gái này!

Cứ ỷ lại vào Giang Nam.

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

Giang Nam nhếch miệng cười: "Trước không cần vội vàng đi, hơn nữa hai người các người đi, ta cũng không yên tâm! "

"Ta lại nghĩ biện pháp đi!"

Hạ Dao: "Người muốn làm thế nào? Không đi Linh Khư thì đi đâu kiếm Linh Châu?"

"Bỏ tiền ra mua sao? Rất thiết thòi, vốn cưới vợ của người cũng không thể mua được bao nhiêu viên!"

Vẻ mặt Giang Nam thần khí: "Nói đùa! Tiền vào trong tay ta, không có lý nào lại ra ngoài một lần nữa! "

"Ở nhà! Ta ra ngoài bày sạp hàng nuôi hai người!"

Hạ Dao mở to hai mắt, giơ ngón tay cái lên về phía Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết thì bật cười một tiếng!

Sắp xếp đồ nội thất mới lại, chuẩn bị tốt.

Một bài weibo mới được gửi từ điện thoại di động!

Từ Iphone 11promax

Nam Thần: Đã sẵn sàng để nghênh đón bảo bối nhỏ của mọi người chưa?

☐(‘☐’)☐♡

8 giờ tối! Phố Đại Học không gặp không về!

.....

Bình luận phía dưới trực tiếp phát nổ!

"Wow! Ta quả thực yêu chết Nam thần! Tại sao mỗi lần hần đều chọc vào điểm đáng yêu của ta wow!"

"A a! Chính là hần! Khiến cho ta yêu không thể tự kiềm chế!"

"Nam thần trời đánh! Tại sao không nói với ta rằng quần lót thương hiệu Hulk dùng 30 lần sẽ mất độ đàn hồi wow!"

"Thi đấu ở trường, ta mẹ nó rút quần, người dám tin sao? Hơn 10.000 giáo viên và học sinh của trường đều đã nhìn thấy tất cả!"

"Hiện tại bọn họ đều gọi ta là tiểu cường phong cấp 8!"

"Anh em trên lầu! Khoe khoang kích thích!"

"Vừa nhìn đã biết là tân thủ! Mua đồ của Nam Thần mà trong lòng không có chút phòng bị?"

"Cắt! Đó là do người không có bản lĩnh! Ta đã không có đối tượng suốt ba năm đại học! Đại hội còn rút quần!"

"Hiện tại thu hoạch được tình yêu năm bốn! Chân đạp năm chiếc thuyền!"

"Lần này chuẩn bị làm chút linh hẹ bồi bổ!"

"Quỳ phục!"

"Vốn! Mẹ nó đây chính là vốn liếng! "

Giang Nam che mặt...

Khu vực bình luận của mình quả thực không có cách nào nhìn thẳng!

Lại kéo xuống!

"Nam thần! Nam thần! Ta đã chờ người từ lâu rồi! Tiền đã sẵn sàng! Còn khí huyết nhân sâm gì nữa không?"

"Cực lực đề cử! Nằm liệt trên giường trong 20 năm! Lão cha 97 tuổi ăn nhân sâm, nhảy thẳng xuống giường, chảy máu mũi suốt ba giờ! Xong việc trực tiếp đến phòng gọi đầu ở cửa thôn!"

"97 rồi vẫn có thể??? Trâu bò! Ta cũng muốn có một gốc!"

Giang Nam nhếch miệng cười, xem ra làm ăn hôm nay có thể không tệ!

Thay quần áo chiến đấu in sẵn mã QR của mình! Giang Nam một đường thẳng tiến tới phố Đại học!

Vừa bày sạp hàng ra! Nhân khí trực tiếp bạo nổ!

Sản phẩm bán cháy hàng nhất vẫn là linh hẹ cùng đại lực!

Dù sao ở Hoa Hạ, chỉ cần người nói thứ này có thể bỏ thận!

Thứ đó liền trực tiếp bị đào đi tới mức biến thành nguy cơ tuyệt chủng!

Tiếp theo chính là khí huyết nhân sâm, dù sao đây chính là thứ tốt cứu mạng trị bệnh, mười vạn cũng không đắt!

Cho dù là không có bệnh cũng muốn mua một gốc về nhà chuẩn bị!

Xem ra, hành động tặng miễn phí lần trước thật sự tạo được thanh danh cho khí huyết nhân sâm!

"Người anh em! Cho ta một gốc khí huyết nhân sâm, trở về cho bạn già của ta ăn!"

Một đại gia mặc âu phục, cầm quạt bồ nhét cho Giang Nam một xấp tiền mười vạn đồng dùng giấy báo bọc lại!

"Được rồi đại gia! Ta đây liền đưa ngài! "

Mà đúng lúc này, một đám đại hán mặc trang phục chế tác đầy đám người ra, lôi kéo một người phụ nữ tóc hoa râm đi tới trước quầy hàng!

Đại gia kia vừa định lấy nhân sâm, bị người ta đẩy ra, thiếu chút nữa không ngã xuống đất!

Giang Nam vội vàng tiến lên đỡ lấy, nhú mày.

"Người nhìn xem, là hắc sao?"

Người phụ nữ kia xấu hổ gật gật đầu, Giang Nam sửng sốt, đây chính là người phụ nữ lần trước nói con gái của mình bị bệnh bạch cầu!

Giang Nam cũng cho cô một cây nhân sâm.

Đây là...

Chỉ thấy đại hán cầm đầu ngồi xổm xuống, nhướng mày: "Này người anh em, có hứng thú làm lớn không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Làm cha người cũng khá lớn!"

[Giá trị oán khí từ Cao Viễn Sơn + 1000!]

Cao Viễn Sơn trực tiếp gây ngốc!

Mẹ kiếp?

Người nói chuyện kiểu gì vậy? Lão tử căn bản không có cách nào đáp lời!

Hiện tại bày sập hàng đều ngang ngược như vậy sao?

"Người anh em! Ta biết người có chút vốn liếng, nhưng trên thế giới này luôn có một số sự tồn tại mà người không thể chọc vào!"

"Nếu đã ra ngoài làm ăn, vẫn đừng quá khí thịnh!"

Trong lúc nói chuyện, mơ hồ lộ ra thực lực Bạch Ngân đỉnh phong!

Mà năm người đi theo, đều là ôm tay, một bộ dáng hứng thú!

Giang Nam đỡ đại gia dậy, nhét nhân sâm vào túi hắc.

Thần nhiên nói, "Thanh niên không khí thịnh còn gọi là thanh niên sao?"

"Đầu năm nay ngay cả con nít cũng biết kính trên nhường dưới! Các người mẹ nó một đồng tuổi này đều sống trên thân chó hết sao?"

Chương 237 -

Biểu tình Cao Viễn Sơn dần dần lạnh xuống, sắc mặt khó coi, lạnh mặt nói: "Chúng ta là người của Hiệp Hội Linh Võ!"

Giang Nam: "A u? Còn dám tự báo gia môn a? Không ngại mất mặt sao?"

Mọi người đến mua đồ cũng nhìn không nổi, theo đó giúp đỡ!

"Đúng vậy! Đúng vậy! Hiệp Hội Linh Võ bị sao vậy? Mua đồ cũng phải chú ý đến trước đến sau!"

"Chậc chậc chậc! Thật bá đạo! Bây giờ là xã hội pháp quyền! Người có tin rằng chỉ một video là khiến cho các người thân bại danh liệt hay không?"

"Tuổi của đại gia bắt kịp với cha người! Người cũng nhẫn tâm xuống tay đẩy hắn!"

"Ủng hộ Nam Thần! Một đám chó má gì đó, khiến người ta chê cười!"

[Giá trị oán khí từ Cao Viễn Sơn + 1000!]

Nhưng nhớ tới lời vlúc trước, cũng không phát tác!

"Phó hội trưởng Hiệp Hội Linh Võ Giang Thành mời người anh em đi qua một chuyện! Có chút thoả thuận muốn bàn bác!"

"Người anh em này tốt nhất nên nể mặt!"

Giang Nam nhướng mày, phó chủ tịch Hiệp Hội Linh Võ?

Phải biết, linh võ giả trong xã hội cơ bản đều do Hiệp Hội Linh Võ quản lý!

Bao gồm cả Linh Châu lưu thông, còn có cả Linh Khư sản xuất vật tư!

Thậm chí nghiên cứu linh thú! Liên quan đến mọi phương diện liên quan đến linh võ giả!

Thật hỗn tạp! Đồng thời quyền lực cũng rất lớn!

Hiệp Hội Linh Võ đều có chi nhánh ở các tỉnh thành lớn trong cả nước!

Mà người có thể làm tới chức phó hội trưởng, tự nhiên sẽ không phải là người bình thường!

Ánh mắt Giang Nam lóe ra nói: "Được thôi!"

"VẬY ĐI THÔI! CHIẾC XE ĐANG Ở BÊN NGOÀI!"

"Đi đâu? Chờ đến khi ta bán hết hàng hóa đã!"

Cao Viễn Sơn vứt bỏ đồ đạc trên mặt đất: "Thời gian của phó hội trưởng quý giá! Chúng ta đóng gói hết những thứ này!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Xin lỗi, không bán các người!"

"Qua một bên chờ đi!"

[Giá trị oán khí từ Cao Viễn Sơn + 1000!]

"Mẹ kiếp! Người mẹ nó..."

Cao Viễn Sơn trong nháy mắt đỏ mắt, vừa định ra tay lại bị người ngăn cản.

"Cao ca, đừng gây phiền toái cho Phùng gia! Tiểu tử này tốt

xấu gì cũng là thanh viên quân đoàn Âm Dạ! Cấp bậc này của chúng ta vẫn là..."

Cao Viễn Sơn hận tới ngứa răng ngứa lợi, gân xanh trên trán phồng lên!

"Chờ đó cho ta!"

Giang Nam cười lạnh, vừa rồi hắn chỉ cần động thủ, trong nháy mắt bước lên sạp bày bán, mình liền có thể phế hắn!

Mẹ nó chỉ có Bạch Ngân thôi sao?

Ngay cả bom hạt nhân lão tử còn thử qua rồi!

Người phụ nữ kia vẻ mặt xấu hổ, Giang Nam nhếch miệng cười: "Dì, con gái người khỏe rồi sao? "

"Khỏe rồi, khỏe rồi! Cảm ơn người! Cảm ơn người rất nhiều!"

"Khuê nữ nhà ta còn nói muốn đến trước mặt cảm tạ người, chỉ là bệnh vừa khỏi, thân thể còn yếu!"

Giang Nam: "Này, đẹp không?"

"Đẹp! Rất đẹp! Lớn gần bằng người, cũng là linh võ giả!"

"Hmm, trở về có thể để cho cô ấy thêm wechat của ta! Đám người này là..."

"Ai, nói ra cũng thật xấu hổ, gây thêm phiền toái cho người rồi, đám người này..."

Lúc này Giang Nam mới biết!

Phó hội trưởng kia vì bệnh tiểu đường cũng phải nhập viện, trùng hợp lại cùng một phòng bệnh với con gái của phụ nhân này.

Nhìn thấy khí huyết nhân sâm thần kỳ liền kinh hãi!

Vì thế liền phái người thu hồi một gốc từ trong đám người được Giang Nam phân phát khí huyết nhân sâm miễn phí trước đó!

Ăn xong bệnh tiểu đường của hắn cũng tốt!

Vì thế mấy ngày nay mỗi ngày đều phái người mang theo phụ nhân đến phố Đại Học ngồi xổm canh giữ Giang Nam.

"A...Tới đây vì khí huyết nhân sâm sao? Thật trùng hợp!"

Trong lòng Giang Nam đại khái hiểu rõ!

Bán cho đến 10:30 nửa đêm!

Bởi vì có khí huyết nhân sâm câu kết, chỉ riêng lần bày sạp hàng này đã lợi nhuận tới hơn 2400 vạn!

Sau khi bị hệ thống chiết khấu 9.99:0.01, trả phí quầy hàng!

Chính mình cũng còn hơn 24 vạn!

Điểm kỹ năng đạt tới 237601!

Giang Nam liếm liếm môi, trong lòng phải gọi là kích động!

Điểm kỹ năng đã có!

Giá trị oán khí thu được từ việc hốt khách hàng, lục tục cũng sẽ có!

Mùa xuân của mình đang đến rồi sao?

Giang Nam đang chậm rãi thu dọn sạp hàng!

Mà ở dưới ánh đèn đường hơn ba tiếng đồng hồ, bọn họ đã bị muỗi đốt một thân!

Khuôn mặt đều sa sầm!

"Đi thôi!"

Đi theo đám người Cao Viễn Sơn lên một chiếc xe! Một đường đi tới phòng riêng tầng ba của khách sạn Thế Kỷ Giang Thành!

Nhìn vào một bàn thức ăn sang trọng!

Giang Nam thật sự có chút ngây người, một bàn này chắc hẳn cũng phải tiêu tốn mười vạn tám vạn?

Ngồi ở chủ vị là một người đàn ông đeo kính, bụng phệ!

Ba sợi lông còn sót lại ở đỉnh đầu vẫn còn rất quật cường!

Mà bên cạnh hắn là một người đàn ông mặc âu phục mang giày da, thoạt nhìn tao nhã.

Vừa thấy Giang Nam tiến vào, liền nhiệt tình nghênh đón!

"Muốn gặp người anh em Giang Nam một lần thật đúng là không dễ dàng a! Nhưng may mắn!"

"Tới đây ngồi nào! Ta đã chờ người rất lâu!"

Người đàn ông mặc âu phục đứng ở một bên cười cười nói: "Tuổi không lớn, dáng vẻ ngược lại không nhỏ, để Phùng hội trưởng chờ lâu như vậy? Người cũng là người đầu tiên!"

Giang Nam không đáp lại cái bắt tay của Phùng hội trưởng, mà đặt mông ngồi trên ghế.

Chương 238 -

"Kể tung người hứng? Thú vị lắm sao?"

"Nếu đã chạy tới vì khí huyết nhân sâm, vậy có chuyện thì nói thẳng!"

Giang Nam cũng không có thời gian chơi trò nhân tình với bọn họ!

[Giá trị oán khí từ Phùng Trường Thanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ La Bắc + 1000!]

Giang Nam nhướng mày, La Bắc?

Họ La?

Biểu tình trên mặt Phùng Trường Thanh cứng đờ, lập tức cười nói: "Ha ha, bàn chuyện làm ăn với người thông minh đúng là thuận tiện!"

"Là như vậy, vị này là La Bắc đứng đầu tập đoàn La Thiên!"

"Lần này gọi người tới đây chính là muốn hỏi thử, khí huyết nhân sâm trong tay người anh em này đến tột cùng là đến từ Linh Khư sao? Hay là tài sản của riêng người?"

Giang Nam: "Xin lỗi, không thể nói!"

Phùng Trường Thanh cười nói: "Người anh em không cần cảnh giác, chúng ta cũng không có ác ý, chỉ là hiểu được công hiệu kinh người của khí huyết nhân sâm, bao trị bách bệnh!"

"Thứ tốt như vậy một khi phân phát đến tay nhân dân, đó chính là chuyện tốt mang lại lợi ích cho dân chúng!"

"Đây cũng là trách nhiệm của Hiệp Hội Linh Võ chúng ta!

"Cho nên chúng ta dự định nghiên cứu kỹ lưỡng khí huyết nhân sâm, hơn nữa còn hợp tác với tập đoàn La Thiên, nếu như có thể, chẳng phải là có thể sản xuất thuốc vạn năng bao trị bách bệnh sao?"

La Bắc thần nhiên nói: "Kênh sản xuất khí huyết nhân sâm, người ra giá!"

Giang Nam cười lạnh!

Ngược lại đã tính toán hết!

Nếu thật sự nghiên cứu ra được thuốc vạn năng gì đó, chuyển tay cũng không biết bán được bao nhiêu tiền!

Đến lúc đó cũng không phải là 10 vạn!

Những những chuyện này cũng không liên quan gì đến Giang Nam!

"Thật sự! Chỉ 10 vạn một gốc! Các người muốn bao nhiêu, ta cung cấp cho các người bấy nhiêu! "

"Về phần nguồn thì đừng nghĩ, ta vẫn hiểu được đạo lý tát ao bắt cá!"

La Bắc hí hửng nói: "A? Muốn bao nhiêu cung cấp bấy nhiêu sao? Người anh em ngược lại thống khoái!"

"Như vậy cũng tốt! Nhưng người phải hứa với chúng ta một điều kiện!"

Giang Nam mỉm cười: "Điều kiện gì?" "

"Chỉ có thể cung cấp cho chúng ta! Người không thể bán cho ai khác nữa!"

Giang Nam: "Chật chặt chặt! Độc quyền lũng đoạn thị trường sao?"

Phùng Trường Thanh cười hắc hắc nói: "Ý của người anh em thế nào? Chuyện đôi bên cùng có lợi, không có lý do cự tuyệt chứ?"

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy: "Xin lỗi, không có hứng thú, ta cũng không thiếu chút tiền kia!"

Mặt Phùng Trường Thanh cũng lạnh theo: "Người anh em Giang Nam đây là không nể mặt sao?"

Giang Nam quay đầu lại lạnh lùng nói: "Người thì tính là cái thá gì? Người nghĩ ta cần phải nể mặt người sao?"

"Ngay cả tóc cũng không có! Còn muốn mặt mũi! Ta chớ có tấm thảm chùi chân người lấy không?"

Phùng Trường Thanh trợn trừng hai mắt, ba sợi lông còn sót lại trên đầu đều nổ tung!

Cao Viễn Sơn đứng ngoài cửa đều ngây ngốc!

Mẹ kiếp!

Giang Nam này thật sự dám nói chuyện như vậy với phó hội trưởng sao?

Sắc mặt Phùng Trường Thanh tái xanh, nhưng rốt cuộc vẫn là dân chuyên nghiệp, không triệt để xé da mặt!

"Người che giấu nguồn gốc của khí huyết nhân sâm như vậy, ta có thể cho rằng người lấy được từ Linh Khư hay không?"

"Dựa theo quy định, đối với tất cả linh vật sản xuất trong Linh Khư, Hiệp Hội Linh Võ có quyền giám sát!"

"Người không được cấp phép liên tục mình bán, cái này cũng không hợp quy củ!"

Giang Nam đều bật cười.

"Người nói chuyện quy củ với ta à?"

"VẬY người đang làm cái gì vậy? Cùng tập đoàn La Thiên đồng lưu hợp ô? Lạm dụng quyền lực, lấy thế áp người, bỏ tiền vào túi riêng?"

Sắc mặt Phùng Trường Thanh không thay đổi: "Cơm có thể ăn lung tung! Nói lại không thể nói bậy!"

"Ta biết người có căn cơ của quân đoàn Âm Dạ, cùng làm chỉ là một đám người làm công việc bẩn thỉu, người tốt nhất nên có chút tính toán trong lòng!"

"Chỉ dựa vào việc bán vật tư này!"

"Ta hoàn toàn có thể tịch thu tất cả khí huyết nhân sâm của người, cấm người và bạn của người tiến vào tất cả hoạt động Linh Khư!"

"Hơn nữa còn kéo vào danh sách đen của Hiệp Hội Linh Võ nữa!"

"Trên đời này luôn có một thứ tiền không giải quyết được! Ví dụ như quyền!"

"Người tính vạ ta sao?"

Mặt Giang Nam hoàn toàn trở lạnh: "Ta có thể coi người là đang uy hiếp ta không?"

Phùng Trường Thanh chậm rãi ăn một miếng thức ăn, ngồi trên ghế nhìn Giang Nam!

La Bắc nói: "Lại nói tiếp, người và con trai ta cũng từng là bạn cùng lớp!"

"Có lẽ lúc trước có thể có chút chuyện không vui, nhưng đều là tiểu đánh tiểu nháo!"

"Không phải vì chuyện này mà từ chối hợp tác đó chứ?"

"Dù sao cũng không có ai lại đi từ chối tiền cả đúng không?"

Giang Nam nhướn mày: "Chắc chắc? Cha của La Thiên Tường?"

"Thế nào? Công ty kinh doanh có ổn không?"

Trên trán La Bắc nổi lên gân xanh!

Tốt?

Tốt cái rắm!

Kể từ vụ việc con trai nhà mình đại tiện trong thang máy.

Mấy dự án đều bị hụt!

Dù có đổi thang máy mới, khách hàng vẫn theo bản năng bài xích!

Nhân viên công ty cũng không muốn đến!

Đều biết La gia có một đứa con ngốc không câu nệ tiểu tiết!

Một trận đại tiện phá vỡ phong thủy của toàn bộ công ty!

Hại La Bắc tốn rất nhiều tiền đổi tòa văn phòng!

Chương 239 -

[Giá trị oán khí từ La Bắc + 1000!]

Nhưng dù nói gì cũng là con của mình!

Bị Giang Nam bạo hành ở trường!

Hắn thân làm cha nhất định phải xuất đầu!

Vừa vặn mượn cơ hội này!

Người hợp tác, tập đoàn La Thiên ta liền kiếm tiền của người!

Không hợp tác? Ta liền phá chuyện làm ăn của người, trực tiếp cắt đứt tiền đồ linh võ giả của người!

Không thể không nói, La Bắc một tay cầm bài tốt!

Phùng Trường Thanh: "Gây khó dễ với, cũng đừng gây khó dễ với mình!"

"Năm vạn một gốc! Đồng ý và ký hợp đồng!"

"Không đồng ý, hậu quả người tự hiểu!"

Giang Nam nhìn hợp đồng trên bàn, trong lòng cười lạnh!

Có vẻ như đã chuẩn bị sẵn!

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước mặt Phùng Trường Thanh, bình tĩnh nhìn hắn!

Phùng Trường Thanh mang vẻ mặt tươi cười: "Ừm, như vậy mới đúng nha! Nếu sớm thỏa hiệp, không phải..."

"A a!"

Phùng Trường Thanh kêu thảm thiết một tiếng! Tê tâm liệt phế!

La Bắc trực tiếp ngậy đại!

Đám người Cao Viễn Sơn đứng ở một bên càng trợn to hai mắt!

Mẹ kiếp!

Người... Người mẹ nó vừa làm cái gì vậy?

Chỉ thấy Giang Nam túm lấy ba sợi tóc còn sót lại trên đỉnh đầu của Phùng Trường Thanh!

Nhấc lên cả cơ thể mập mạp của hắn!

Khiến hắn rời khỏi chỗ ngồi!

"Đau đau, đau đau! Buông tay ra! Buông tay đi!"

Giang Nam cũng đều sững sờ!

Không, không phải chứ!

Ba sợi lông này cứng tới như vậy sao?

Trọng lượng của gã mập này cũng hơn 200 cân?

Tóc 1: Chịu đựng! Chúng ta phải chịu đựng!

Tóc 2: Đại ca, tam đệ! Ta sợ là ta không thể!

Tóc 3: (☯▼益▼)

"Phụt! Phụt! Phụt!"

Ba sợi tóc cuối cùng đã bị quá tải!

Đều bị nhổ bỏ!

Phùng Trường Thanh ôm đầu đặt móng rơi trên ghế!

Trọc lóc!

Giang Nam hài lòng cười: "Ừm, nhìn như vậy thoải mái hơn nhiều! "

[Giá trị oán khí từ Phùng Trường Thanh + 1000!]

Tâm lý trực tiếp bùng nổ!

Trên đỉnh đầu lão tử chỉ còn lại ba cọng kia a!

Chăm sóc cẩn thận mỗi ngày!

Chăm sóc cẩn thận!

Dành những gì tốt đẹp nhất cho chúng nó!

Mà người thì sao chứ?

Tiền lại chỉ vì muốn nhổ chúng đi?

Người có còn là con người hay không?

"Được rồi! Nếu người đã muốn tự tìm phiền toái cho mình như vậy! Chờ đó cho ta!"

Nói xong lấy điện thoại ra!

"Tiểu Lưu, phong tỏa tất cả quyền hạn ra vào Linh Khư của Giang Nam cho ta!

"Đình chỉ tất cả hoạt động giao dịch của hắc, kéo hắc vào danh sách đen của Hiệp Hội Linh Võ!"

"Tức luôn chứng nhận linh võ giả của hần! Đi làm đi!"

"Nguyên nhân sao? Người mẹ nó còn hỏi ta à? Người còn muốn đi làm thì nhanh chóng thực hiện cho ta!"

Nói xong đem điện thoại chụp trên mặt bàn, tức giận dùng dùng nói: "Đây không phải là thứ người muốn sao?"

"Đã không biết tốt xấu! Vậy thì đừng trách ta vì xử lý người!"

Giang Nam nhếch miệng cười, lấy ra một chai nước khoáng từ không gian dị độ đưa cho Phùng Trường Thanh!

"Hội trưởng Phùng, đừng sinh khí thế như vậy! Mọi chuyện đều dễ nói! Thôi nào! Uống một ngụm nước để giải khát!"

Phùng Trường Thanh cười lạnh: "A! Bây giờ người đã biết chịu thua rồi sao?"

"Đối nghịch với Hiệp Hội Linh Võ, ai cho người lá gan?"

Nói xong tiếp nhận nước khoáng, vặn nắp chai ra uống một ngụm!

Vừa mới hết lớn với điện thoại, thật đúng là có chút khát!

Uống xong không khỏi sửng sốt: "Người... Loại nước gì vậy? Sao ta có cảm giác như lực lượng được tăng cường! Tổ chất thân thể cũng..."

Mà ngay lúc này!

La Bắc mở to hai mắt, chỉ vào Phùng Trường Thanh, một câu cũng nói không nên lời!

Mấy người Cao Viễn Sơn đều kinh hãi! Bởi vì một màn phát sinh trước mắt, thật sự là quá kinh người!

Chỉ thấy đám tóc bao quanh dưới đỉnh đầu trọc lóc của Phùng Trường Thanh, đều nhanh chóng rụng hết!

Cái đầu sáng bóng phản chiếu đèn chùm thủy tinh trong phòng!

Giang Nam cười rạng rỡ, ngồi trên ghế đầu, hai chân gác lên bàn!

"Ừm... Trông thoải mái hơn!"

Phùng Trường Thanh: ???

Cái gì thoải mái hơn?

Tại sao mọi người lại nhìn vào đầu ta?

Chỗ tóc vừa rồi bị Giang Nam nhổ chảy máu sao?

Phùng Trường Thanh theo bản năng sờ đầu một cái!

Trơn bóng! Sợ thật thoải mái!

Lập tức cả người đều cứng đờ!

Quay đầu lại nhìn hình phản chiếu trong kính cửa sổ...

! ! !

Một vòng chung quanh lão tử đâu?

Sao lại không còn nữa!

Có phải là do nước mình vừa uống hay không?

Ah, ah ah!

[Giá trị oán khí từ Phùng Trường Thanh + 1000!]

Ba cây trên đỉnh đầu cho ta còn chưa tính!

Một vòng xung quanh cũng đều đã biến mất?

Hắn bị rối loạn ám ảnh cưỡng chế à?

"Giang Nam! Người mẹ nó..."

Điện thoại di động trên bàn đột nhiên vang lên, Phùng Trường Thanh cười dữ tợn!

Trả lời điện thoại và bật loa ngoài!

"Này? Tiểu Lưu, làm xong chưa?"

"Phùng gia! Làm... Không làm được! Thông tin của Giang Nam, chúng ta không có quyền truy cập vào xem!"

Phùng Trường Thanh sửng sốt: "Làm sao có thể? Tài khoản của ta là cấp phó hội trưởng!"

Tiểu Lưu: "Tư liệu của Giang Nam thuộc về bí mật quân sự cấp cao! Cho dù là quân đội, cũng chỉ có cấp đại tá trở lên mới có thể điều động!"

"Hiệp Hội Linh Võ chúng ta. Cho dù là hội trưởng cũng không có quyền hạn này!"

Phùng Trường Thanh nhú mày tới mức có thể kẹp chết một con ruồi!

Chương 240 -

"Làm sao có thể? Một thành viên Âm Dạ bình thường! Sao không thể truy cập? Người có nhầm lẫn không? Cấp tá?"

"Người lại xác nhận một chút..."

Giang Nam thản nhiên nói: "Như thế nào? Không phải là muốn chơi ta sao? Người đã xong chưa?"

"Chưa xong thì cũng vẫn nên đến lượt ta rồi!"

Phùng Trường Thanh cúp điện thoại, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Đến bây giờ vẫn chưa kịp phản ứng! Hiệp Hội Linh Võ làm sao có thể không có quyền điều hành Giang Nam?

Dữ liệu được mã hóa ở cấp quân sự?

Một quân đoàn Âm Dạ bình thường...

"Này! Chị Sơn Miêu à? Ta đang gặp một chút rắc rối ở đây!"

"Phó hội trưởng hiệp hội Linh Võ Giang Thành - Phùng Trường Thanh, cùng tập đoàn La Thiên uy hiếp ta, muốn cướp đoạt khí huyết nhân sâm!"

"Đúng vậy! Bọn họ muốn chế tạo thuốc vạn năng gì đó, liền bắt ta bán giá năm vạn một gốc, không đồng ý thì sẽ chơi ta!"

"Ừm, mang theo một đám đại hán bắt cóc cho ta, còn xốc cả quây hàng của ta!"

"Còn không cho ta ăn cơm! Không cho ta về nhà! Khiến ta đều sợ hãi tới khóc!"

"Ừm ừm! Được rồi! "

Nói xong Giang Nam liền cúp điện thoại!

Không phải là cáo trạng sao!

Ai mà không biết chứ!

Một đám người nhìn Giang Nam, vẻ mặt ngây ngốc!

Ai bắt cóc người!

Ai xốc quầy hàng của người?

Lão tử rõ ràng chờ người bán xong hàng mới đón người đi được không?

Ai không cho anh ăn tối? Một bàn thức ăn lớn trước mặt!

Còn khiến người sợ hãi tới phát khóc?

Ta thấy Phùng hội trưởng mới là người sắp bị người làm cho tức đến phát khóc?

Người cũng thật biết đổ dầu vào lửa!

Giang Nam vắt chéo chân ngồi trên ghế đầu!

Không hoảng sợ chút nào!

Vẻ mặt hài lòng nhìn Phùng Trường Thanh mới ra lò hói đầu!

Chậc ~ thoải mái!

Phùng Trường Thanh cắn răng nói: "Chơi ta? Ai đã cho người cái quyền đó?"

"Người cho rằng gọi điện thoại ta liền sợ hãi sao? Phó trưởng thanh thế ai mà không biết?"

"Hôm nay người phải ký hợp đồng này! Không ký cũng phải ký! "

Giang Nam hí hóp mắt nói: "Hôm nay ta tới đây không phải là nể mặt ai! "

"Điều kiện tiên quyết để giao dịch là cung cấp cho đối phương sự tôn trọng bình đẳng!"

"A... Người đời này sợ là không có cơ hội lại được chưa bệnh tiểu đường nữa rồi!"

Ngay sau đó, chuông điện thoại đột nhiên đổ chuông!

Phùng Trường Thanh vừa nhìn thấy điện thoại, lúc này lòng liền trầm xuống!

Trụ sở Hiệp hội Linh Vũ Thủ đô! Chủ tịch Trần!

"Ai nha Chủ tịch Trần, trẻ thế này sao ngài..."

"Người bị cách chức, chuẩn bị tiếp nhận điều tra từ cơ quan pháp luật đi!"

"Tút tut tut~"

Một câu, chỉ một câu như vậy!

Khiến cho khuôn mặt Phùng Trường Thanh trong nháy mắt trở nên trắng bệch!

Làm sao có thể chứ!

Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra!

Vừa qua vài phút, mình sao có thể bị cách chức?

Vội vàng gọi lại! Nhưng vẫn bị từ chối!

Mồ hôi lạnh trên mặt Phùng Trường Thanh trong nháy mắt liền rơi xuống, không khỏi nuốt nước bọt!

Điều tra? Điều tra chắc chắn xong đời!

Chắc chắn sẽ phải vào tù một hai năm!

Mà đúng lúc này, điện thoại của La Bắc cũng vang lên!

"Không tốt rồi La tổng! Công ty con hoàn toàn thuộc sở hữu của chúng ta đều bị niêm phong! Nói là sổ sách không đúng! Cần điều tra!"

"Nhà máy được phẩm, nhà máy thép cũng bị đình chỉ! Mọi chuyện đều xảy ra đồng loạt!"

"Phải xử lý thế nào đây? Có rất nhiều dự án đang tiến hành! Nếu quá thời hạn, số tiền phạt vi phạm hợp đồng quá lớn! "

"La tổng? Ngài có đặc tội với ai không?"

La Bắc hít sâu một hơi, trong ánh mắt nhìn Giang Nam tất cả đều là vẻ hoảng sợ!

Những công ty con của mình, căn bản không qua nổi điều tra!

Ai mà không có mấy chuyện bẩn thỉu chứ?

Hiệu suất này! Cường độ này!

Không cần phải nghi ngờ!

Là cấp trên ra tay, thái độ cực kỳ kiên quyết!

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, mọi chuyện liền xảy ra!

Phó hội trưởng Hiệp hội Linh Võ bị cách chức! Công ty của mình cũng bị điều tra!

Phùng Trường Thanh xem như phế rồi! Tổn thất của mình, La Bắc căn bản không dám nghĩ!

Đều không phải là vài trăm triệu!

Có thể tưởng tượng!

Lực lượng phía sau Giang Nam đến tột cùng lớn tới cỡ nào!

Thành viên quân đoàn Âm Dạ bình thường?

Chết tiệt!

Nếu thực sự bình thường, làm sao dữ liệu lại có thể được mã hóa?

Mà tất cả những điều này, chỉ vì một cuộc gọi điện thoại ở Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ La Bắc +1000!]

[Giá trị oán khí từ Phùng Trường Thanh +1000!]

Phùng Trường Thanh không ngừng gọi điện thoại cho bạn bè, tay đều run rẩy!

Nhưng không ai dám nhận điện thoại của hắn cả!

Thật giống như trực tiếp đẩy hắn từ trên mây vào vũng bùn!

"Sao lại gọi không được? Điện thoại bị nợ tiền sao? Nếu không ta trả cho người một ít?"

Phùng Trường Thanh giận dữ nói: "Đừng cao hứng quá sớm! Ta không ổn! Người cũng đừng nghĩ yên ổn!"

Ngay sau đó!

"Rầm!"

Cửa phòng bị một cước đá văng ra!

Người xông vào một ông già mặc đồ ngủ?

Lông mày trắng cùng tóc trắng! Thêm một chùm râu dê!

Mang theo một cái mũ ngủ hình nón, chóp nón một quả bóng lông tơ nhưng trắng?

Phùng Trường Thanh ngây dại.

"Thẩm hội trưởng? Ngài như thế nào..."

Thẩm Hoảng đi lên liền cầm cổ áo Phùng Trường Thanh lên!

Một cái tát mạnh vào mặt hắn!

Hai cái răng dính máu trực tiếp bay ra, Phùng Trường Thanh bị tát cho choáng ngợp!

Sao lại đánh ta?

Nhưng Thẩm Hoảng căn bản không hài lòng, cầm lấy đĩa bên cạnh đập vào đầu Phùng Trường Thanh!

Máu chảy ròng ròng!

Chương 241 -

Nắm đấm luân phiên quất vào mặt như một trận mãnh chùy!

Phùng Trường Thanh: !!!

La Bắc nuốt nước bọt, lão già này hẳn biết a!

Hội trưởng Hiệp Hội Linh Võ Giang Thành! Thủ lĩnh!

Bình thường hòa ái dễ gần, hôm nay lại tức giận như vậy?

Sắc mặt đám người Cao Viễn Sơn trắng bệch!

Giang Nam cũng ngây ngẩn cả người! Ông già này từ đâu đến!

Lớn tuổi như vậy rồi, có sức sống như vậy?

Thẩm Hoảng vừa đánh vừa mắng!

"Đầu heo chết tiệt nhà ngươi không có não à?"

"Vót được bao nhiêu còn không ngại nhiều? Lão tử bị cấp trên mắng cho tỉnh, ngươi có biết không?"

"Người mẹ nó chộc ai không chộc! Lại đi chộc ghẹo Giang Nam?"

"Biết đoạn thời gian trước hành động của quân đoàn Âm Dạ là vì bảo vệ ai không?"

"Bao nhiêu người đều bị gãy? Người còn dám động vào hắn ta? Còn mẹ nó muốn phong tỏa quyền hạn của hắn?"

"Tổng bộ Trần chủ tịch còn không có quyền này! Ai đã cho

người lá gan?"

Một phen đập phùng Trường Thanh trên mặt đất, một trận quyền cước cộng lại!

Đồ ăn trên bàn đều để bị ông lão hất trên người Phùng Trường Thanh!

Giang Nam: ...

Có cần phải nóng nảy như vậy không?

Ta vẫn chưa ăn tối!

Bị đánh đến hoài nghi nhân sinh, Phùng Trường Thanh mặt đầy máu lằn này thật sự hoảng hốt!

Đoạn thời gian trước quân đoàn Âm Dạ tổ chức một đợt hành động cực kỳ quy mô!

Khiến cả thế giới đều chấn động!

Vậy mà chỉ vì bảo hộ Giang Nam?

Phùng Trường Thanh thật sự hoảng hốt!

Lần này đá phải tấm ván sắt rồi, đại họa! Đại họa tạt trời!

Phùng Trường Thanh khóc lóc nói: "Hội trưởng ta sai rồi! Ngài giúp ta! Giúp ta!"

"Nam ca! Nam gia! Người tha ta lần này! Cầu xin người, ta không nên..."

Giang Nam chỉ nhàn nhạt nhìn, không nói gì.

Thẩm Hoảng tức giận nói: "Đánh rắm! Tha cho người! Ai mẹ nó để ta yên?"

Nói xong một phen xách thắt lưng quần Phùng Trường Thanh lên!

Gã mập nặng hơn 200 cân, bị ông lão tóm dễ như chơi, hung hăng ném về phía cửa sổ!

“Choang!”

Cửa sổ bị đập vỡ! Phùng Trường Thanh kêu thảm thiết bị ném ra ngoài!

Giang Nam mở to hai mắt: "Mẹ kiếp! Đây là lâu ba..."

Có cần phải mãnh liệt như vậy không?

Bảy tám mươi tuổi, còn nóng nảy như vậy sao?

Thật! Mất mặt?

Thẩm Hoảng: "Không sao! Hắn không chết được! Sau khi vào đó sẽ có rất nhiều thời gian dưỡng thương! Ta thấy hắn liền cảm thấy khó chịu!"

Trong lúc nói chuyện trực tiếp xốc bàn lên! La Bắc đang chui dưới gầm bàn!

"Mẹ nó còn không cút mau? Chờ lão tử châm thuốc cho người à!"

Sắc mặt La Bắc trắng bệch, hôm nay xem như hắn tổn thất lớn!

Cầm theo cặp chạy ra khỏi cửa.

Thẩm Hoảng quay lại liền đổi thành khuôn mặt tươi cười: "Giang Nam này, lần này là do Hiệp Hội Linh Võ chúng ta giám sát không đủ, mọi chuyện ta đều đã biết!"

"Thật sự xin lỗi vì đã gây phiền toái cho người!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không có việc gì, mời ta ăn một bữa cơm là được rồi!"

Thẩm Hoảng sửng sốt, lập tức cười ha ha, vỗ vỗ bả vai Giang Nam: "Ta thật đúng là có một yêu cầu quá đáng!"

"Ngài cứ nói!"

"Tác dụng của khí huyết nhân sâm ta cũng hiểu rõ một phần, người anh em có thể cung cấp một bộ phận khí huyết nhân sâm cho đội ngũ nghiên cứu của Hiệp Hội Linh Võ giả hay không?"

"Thứ này sẽ được sử dụng như một nghiên cứu! Trong hiệp hội có đội ngũ chuyên nghiệp, nói không chừng có lẽ có thể tìm hiểu vì sao lại có công hiệu cường đại như vậy!"

"Một khi nghiên cứu ra, đây chính là chuyện tốt tạo phúc cho toàn thế giới!"

"Đương nhiên, tất nhiên sẽ không để cho người chịu lỗ! Chúng ta..."

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Linh Châu! Linh Châu là được! Ngài muốn bao nhiêu?"

Thẩm Hoảng sửng sốt, lập tức cười ha ha nói: "Người muốn bao nhiêu?"

Giang Nam rụt rè nói: "Cũng không cần bao nhiêu, mấu chốt là ta còn phải bày sạp nuôi gia đình, trong nhà còn có hai nhai con gào khóc đòi ăn!"

"Chỉ cần 180 cần là được!"

Thẩm Hoảng: ???

Con mẹ nó cái quỷ gì vậy?

180 cân?

Người coi Linh Châu là cầu thủy tinh trong cửa hàng Lưỡng Nguyên à?

Mua về cho người nghịch?

Cũng không có ai đi trả giá như người cả!

[Giá trị oán khí từ Thảm Hoảng + 666!]

Kết quả chính là, Giang Nam cho Thảm Hoảng 500 gốc khí huyết nhân sâm!

Có thể đổi trực tiếp tại cửa hàng hệ thống, tổng cộng tiêu tốn không bao nhiêu giá trị oán khí!

Đã nhất trí một gốc khí huyết nhân sâm, đổi một viên Linh Châu cấp Thanh Đồng!

Tính toán cũng gần với cái giá này!

Giang Nam cũng không thua lỗ, còn có chút kiếm lời nhỏ!

Dù sao số lượng Linh Châu lớn như vậy rất khó dùng tiền mua được trên thị trường!

Buổi tối Thảm Hoảng thật đúng là mời Giang Nam ăn một bữa cơm!

Một hàng loạt các cửa hàng bên đường!

Đợi đến khi về nhà, Giang Nam đều đen mặt!

Cuối cùng vẫn là mình trả tiền!

Thảm Hoảng mặc một bộ đồ ngủ từ trong nhà lao ra, trên

người có tiền cá rắm...

Sáng sớm hôm sau, Chung Ánh Tuyết còn buồn ngủ đi nhận hàng chuyển phát nhanh!

Là một hộp nhôm!

"Tiểu Dao? Người lại mua hàng trên mạng à?"

Hạ Dao thò cái đầu to tròn ra, mắt to sáng ngời, trực tiếp từ lầu hai lặn xuống: "Ha ha! Có phải là thuốc mỡ tiêu sưng của ta không?"

"Mau mở ra!"

Chung Ánh Tuyết xách hộp lên: "A~ nặng quá!"

Hai người ghé cái đầu nhỏ qua mở hộp ra!

Chung Ánh Tuyết: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Hạ Dao: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Chương 242 -

"Trời ơi! Tất cả cái đồng này đều là Linh Châu sao?"

"Tiểu Nam Tiểu Nam! Nhìn đi! Ước nguyện của ta đã trở thành sự thật!"

Chỉ thấy bên trong hộp là 500 viên Linh Châu được xếp gọn gàng!

Thuần một màu cấp Thanh Đồng đỉnh phong, có một phần ba là Linh Châu thuộc tính hỏa! Linh lực dồi dào!

Hơn nữa còn có 10 viên Linh Châu cấp Bạch Ngân thuộc tính hỏa!

Giang Nam rửa mặt xong nhìn: "Hắc hắc, lão già nóng nảy kia coi như là có tâm!"

Hôm qua Giang Nam nói với hắc yêu cầu của mình!

Bởi vì vấn đề thuộc tính của Chung Ánh Tuyết, hấp thu Linh Châu thuộc tính hỏa sẽ có hiệu quả tốt hơn!

Về phần loại đặc thù như Giang Nam, Hạ Dao, sẽ không chú ý nhiều như vậy!

Về phần mười viên Linh Châu cấp Bạch Ngân, chính là Thẩm Hoằng chủ động biểu thị thiện ý!

Chung Ánh Tuyết kinh ngạc nói: "Như thế nào lại có nhiều Linh Châu như vậy? Tiểu Nam người lấy nó ở đâu vậy? Cướp kết sắt của Hiệp Hội Linh Võ giả sao?"

Hạ Dao cầm lấy một viên Linh Châu, trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ: "Oa! Người không ăn cắp xe điện đó chứ? Cảm giác được bao nuôi thật tốt!"

Giang Nam: ???

Lão tử có trộm hết xe điện toàn Giang Thành cũng không đổi được nhiều Linh Châu như vậy!

Nhưng vẫn ngạo kiều nói: "Hừ! Đàn ông! Lời nói ra tất làm được! Nói bày sạp nuôi hai người liền bày sạp nuôi!"

Hạ Dao cười hắc hắc, điên cuồng nhét Linh Châu vào ngực!

"Hắc hắc, còn có nhiều thuộc tính hỏa như vậy! Trước thềm trận đấu, ba viên một ngày! Sống chết ta! Tuyết Tuyết chắc chắn có thể vọt đến Bạch Ngân!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Ta sẽ cố gắng! Cảm ơn Tiểu Nam!"

"Tiểu Dao cũng phải cố gắng nha! Đến lúc đó đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng, hai đại Bạch Ngân, khẳng định có thể đạt được thứ hạng tốt!"

Giang Nam gãi đầu: "Cứ luôn nghe các người nói về cuộc thi ngôi sao gì đó, đó là cái gì! Nó có giống như một kỳ thi không?"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Người không biết sao?"

"Cuộc thi ngôi sao của các trường cấp ba toàn quốc! Đây là một sự kiện lớn!"

"Đầu tiên phải thông qua tuyển chọn trong trường, sau đó tham gia cuộc thi ngôi sao của tỉnh! Nếu giành được chiến thắng, thậm chí có thể tham gia cấp quốc gia!"

"Năm ngoái Linh Vô Tùng Giang liền vọt tới cấp quốc gia rồi!"

Nói đến đây, trong ánh mắt của Chung Ánh Tuyết đầy sao nhỏ!

Giang Nam: "Có lợi ích gì à? Phần thưởng là gì?"

Chung Ánh Tuyết: "À... Ngược lại cũng không cho cái gì, Nhưng nếu xông được vào thi đấu cấp quốc gia, có thể có cơ hội tiến vào Linh Trì!"

Giang Nam sửng sốt, cái gì cũng không cho?

Vậy mình còn đi thi làm cái gì!

Linh Trì là cái gì?

Hạ Dao: "Tuyết Tuyết, người cũng không hiểu Tiểu Nam rồi! "

"Nếu đạt được thứ hạng, có tiền thưởng ! Siêu tiền thưởng! "

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Cái gì? Tiền thưởng? "

Chung Ánh Tuyết: "Còn nhớ đội vô địch tỉnh năm ngoái được thưởng 100 triệu chứ?"

"Trường học cũng sẽ có học bổng!"

Giang Nam ngay người!

Mẹ kiếp?

Trực tiếp tới vậy sao?

Trực tiếp vung một trăm triệu?

Cái này cũng quá đơn giản rồi, quá bình dị quá gần gũi!

Trực tiếp đưa ra mục tiêu?

Như vậy chẳng phải liền có thể thực hiện mộng tưởng sau một đêm trở thành nhà giàu sao?

Mẹ nó còn có thể từ chối được sao!

Có được mục tiêu thì phải chiến!

"Tham gia! Phải tham gia!"

Chung Ánh Tuyết:...

Hạ Dao cười hắc hắc: "Người ta đều là vì vọt vào cả nước, đạt được cơ hội tiến vào Linh Trì! Người thì hay rồi, khẩn trương vì tiền!"

Giang Nam bĩu môi: "Linh Trì có cái gì tốt?"

"Chắc chắc chắc chắc... Cô lậu quả văn?"

"Trong toàn bộ Linh Trì của thế giới, Hoa Hạ chúng ta cũng có được một phần! Nghe nói linh khí bên trong nồng đậm đến mức có thể hóa lỏng!"

"Tu luyện bên trong một ngày, tương đương với nửa tháng bên ngoài! Linh võ giả từng vào Linh Trì sau khi đi ra cấp bậc đều sẽ tăng lên mảng lớn!"

"Đáng tiếc là, danh ngạch cùng thời gian tiến vào hàng năm đều bị hạn chế, nếu ai ai cũng được đi mà nói, linh khí không phải đều bị hấp thu sạch sẽ sao?"

Con mắt Giang Nam sáng lên, còn có loại địa phương này nưax sao?

Trách không được ai ai cũng đều muốn dự thi!

Tu luyện trong Linh Trì, so với hấp thu Linh Châu còn nhanh hơn nhiều!

Thành thật mà nói, Giang Nam đã động tâm!

"Muốn có được tư cách tham gia mà nói, lần thi tháng này, mỗi môn học đều cần phải đạt điểm ưu tú nha!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Yên tâm! Đi không đổi tên ngồi không đổi họ! Học Bá Nam chính là tại hạ!"

Hạ Dao cười trộm: "Đề khoa Linh Võ người cũng biết sao?"

Chung Ánh Tuyết: "Trường học của các người hình như không dạy cái này đi!"

Giang Nam sửng sốt, khoa Linh Võ là cái gì?

Hai người giải thích một phen, lúc này Giang Nam mới biết!

Thì ra khoa Linh Võ kia chính là hạng mục tri thức về Linh Võ giả!

Trong nước có những Linh Khư gì, các loại linh thú cùng đặc tính, còn có linh kỹ hiệu quả linh tinh!

Bao gồm một loạt các kiến thức, khiến cho người nhìn cũng đều than thở!

Hai người bọn họ vì sao biết nhiều như vậy?

Tất cả đều học được trong khoa Linh Võ!

Về phần Giang Nam!

Căn bản chưa từng nghe qua!

Chương 243 -

Ngoại trừ trường Linh Võ chuyên nghiệp, những trường học giống như trường Số 1 Giang Thành căn bản cũng không dạy thứ này!

Ưu tú?

Mẹ kiếp!

Mình thế mà lại bỏ lỡ kiến thức của cả ba năm!

Cái này còn chơi cái rắm gì!

"Sách đâu? Ta muốn học! Chiến đấu vì mục tiêu nhỏ của ta!"

Sau đó Giang Nam liền nhìn sáu quyển Linh Võ học dày như từ điển Oxford thì lâm vào trầm tư...

Ừm!

Chúng ta vẫn nên nghĩ cách khác thôi!

.....

Những ngày tiếp theo, Giang Nam cũng không huấn luyện học sinh mới nữa, tất cả đều để lại cho chín vị quân nhân Âm Dạ!

Thành thật trở lại lớp học!

Tiết hóa học Giang Nam nghe tới buồn ngủ, lớp văn hóa bình thường hẳn căn bản không lo lắng.

Vấn đề chính là Linh Võ học chó má gì kia!

Trở thành trở ngại duy nhất cản trở mình đạt được mục tiêu nhỏ ah!

Đúng lúc này, một đoàn giấy nhỏ bắn thẳng vào trán Giang Nam!

Giang Nam sửng sốt, theo ánh mắt nhìn qua!

Chỉ thấy Hạ Dao vội vàng rút tay, vụng trộm thè lưỡi với Giang Nam!

Giang Nam cười hắc hắc, tràn đầy chờ mong mở tờ giấy ra!

Chỉ có bốn từ trên đó!

"Chăm chỉ nghe giảng!"

Giang Nam: ...

Đại Diệt Lang!

Người chờ đó cho ta!

Rốt cuộc vẫn chống cằm bắt đầu nghe giảng!

Chỉ thấy giáo viên gõ bảng đen.

"Mọi người xem kỹ!"

"Bây giờ! Đây là một liên kết peptit!"

"Rồi! Gắn thêm một metyl! "

"Mọi người nói xem gắn ở đâu thì được?"

"Gắn ở giữa mọi người cảm thấy có đúng hay không?"

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: ???

Giáo viên!

Người có thực sự chắc chắn chúng ta đang học môn hóa học chứ?

Không phải sinh vật học sao?

What The Fuck?

Trong những ngày tiếp theo!

Giang Nam có thể nói là điên cuồng học Linh Võ học!

Còn lôi kéo Ngô Lương cùng học chung!

Dù sao tiểu đội Giang Nam nói gì cũng đúng cũng không thể thiếu cái xe tăng máu dày này!

Cũng cho Ngô Lương 100 viên Linh Châu, để cho hắn trong vòng một tháng này tận lực tăng cao cấp bậc!

Nửa tháng!

Ngoại trừ cuối tuần đi ra ngoài mở sạp bán hàng, phần còn lại của thời gian Giang Nam đều học tập!

Vốn dĩ còn tưởng rằng có thể kích phát kỹ năng học bá gì đó!

Sự thật chứng minh, Giang Nam vẫn còn quá ngây thơ!

Mấy chuyện học tập này không có đường ngang ngõ tắt!

Trong khoảng thời gian này, một đồng giá trị oán khí cùng điểm kỹ năng mà Giang Nam tích góp được cũng không dùng vào chuyện gì!

Bởi vì muốn tích góp điểm kỹ năng đến 100 vạn!

Xem thử có thể nâng cấp tay không vật lộn hoặc đao pháp lên

một cấp hay không!

Giang Nam rất mong chờ vào cấp bậc sau đỉnh cấp là gì!

Mà giá trị oán khí cũng tới hơn 80 vạn!

Nhưng Giang Nam vẫn đang tích lũy!

Nghẹn! Nghẹn tới chết!

Điều đáng nói là sau khi La Thiên Tường và Hàn Thành thua Giang Nam cũng đã chuyển trường!

Nghe nói chuyển tới trường Linh Võ Thiên Hoa của trong tỉnh!

Cho nên trong khoảng thời gian này, tâm tình Chung Ánh Tuyết đều rất tốt!

Thời gian thoáng cái lại trôi qua nửa tháng!

Bởi vì cần phải dành thời gian cho việc lựa chọn trong trường học, vậy nên kỳ thi hàng tháng là vào ngày mai!

Trong tiết học ngôn ngữ, Giang Nam nhìn quyển Linh Võ học dày 20cm trên bàn mà dần mất đi linh hồn!

Quay đầu lại nhìn Ngô Lương đang ngồi ở hàng cuối cùng của lớp!

Ánh mắt va vào nhau!

Bốn mắt nhìn nhau!

Nhao nhao gật đầu!

Phân đội gian lận hàng tháng! Chính thức được thành lập!

Mọi thứ đều nằm trong tầm tay!

Khép lại sách vở, nghe lão sư cũng vậy, Giang Nam nhìn lại giá trị oán khí của hệ thống!

Hơn 81 vạn

Không thể chịu đựng được nữa!

Được rồi!

Rút thôi!

[Rút thăm trúng thưởng 10 lần liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích – Một củ tỏi hắc hắc hắc!]

[Xin chúc mừng chiến thắng!] Giải thưởng: Một túi kẹo nổ thim đập âm âm!]

[Hân hạnh được tài trợ!]

Liên tiếp 6 đợt rút thăm liên tiếp 10 lần!

Trúng 4 gói kẹo tim đập! 56 củ tỏi hắc hắc hắc!

Mặt Giang Nam đã nhanh chóng trở nên đen hơn cả ăn tỏi!

Mẹ nó đã tích góp lâu như vậy!

Tại sao còn không có giải thưởng mới?

Rút tiếp!

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một nắm vú giả ục!]

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một nắm vú giả ục ục!]

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một núp vú giả ực ực!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một quả sầu riêng hoàng kim!]

.....

Giang Nam mở to hai mắt, kích động đến không chịu nổi!

Wow!

Nhân phẩm đại bộc phát?

Ba giải thưởng đứng đắn liên tiếp? Còn là giải mới?

Ngay cả giải thưởng khuyến khích cũng làm mới?

Trong nháy mắt, Giang Nam thậm chí còn có loại xúc động khóc ra nước mắt!

Lượng tin tức quá lớn, trong lúc nhất thời căn bản không thể tiếp nhận được!

Kẹo nổ tim đập âm ầm lúc trước cũng được chuyển đến cửa hàng hệ thống!

Giá 10 vạn oán khí một gói!

Củ tỏi hắc hắc hắc thì chỉ cần 100!

Giang Nam còn quan tâm nhiều như vậy sao? Mười vạn giá trị oán khí cuối cùng cũng tiêu hao sạch!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích - Một quả sầu riêng hoàng kim!]

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một núp vú giả ực

uc!]

.....

Chương 244 -

10 lần rút liên tiếp cuối cùng cũng không đại nổ nhân phẩm nữa! Nhưng ít nhất cũng trúng được một lần giải thưởng đứng đắn!

Giang Nam vui vẻ tới điên rồi.

Nhưng núm vú giả này là cái quái gì vậy?

Đi trực tiếp đến cửa hàng hệ thống để xem thử tác dụng!

[Núm vú giả Ục Ục!]

Tác dụng: Liên tục nâng cao hiệu quả hô hấp của người dùng, cải thiện toàn diện sức mạnh thể chất, nhanh nhẹn, sức chịu đựng và các chức năng cơ thể khác!

Núm vú giả Đô Đô!

Mãnh nam độc quyền!

Ai dùng cũng khen!

Lưu ý: Vui lòng làm theo đúng hướng dẫn sử dụng, nếu không sẽ không hợp lệ!

Giang Nam: ???

Tiểu gia ta năm nay mười tám!

Người mẹ nó cho ta dùng núm vú giả!

Đây đều là giải thưởng chó má gì vậy!

Kẹo nổ tim đập ầm ầm cũng đã đủ hồ rồi!

Núm vú giả này là cái quái gì vậy!

Tại sao dạo này giải thưởng đứng đắn cũng bắt đầu trở nên ngày càng không đứng đắn!

Nhưng hiệu quả trông rất dọa người!

Giang Nam nhận thức được tầm quan trọng của hô hấp!

Những vận động viên kia, hoặc là cổ võ tông sư vì sao cơ năng thân thể vượt qua người thường?

Một phần lớn lý do là do phương pháp hô hấp!

Hấp thụ lớn lượng không khí, huyết sắc mang theo nhiều phân tử oxy!

Khi hoạt động với cường độ cao, vô luận là sức bền, sức mạnh thể chất, khả năng phản ứng vân vân, các chức năng cơ thể khác sẽ được cải thiện!

Nếu người so sánh cơ thể con người với một động cơ!

Cùng một lượng khí thải, hấp khí tự nhiên chắc chắn không thể sánh bằng tua bin tăng áp và máy móc tăng áp!

Giang Nam mơ hồ chờ mong!

Nhưng bây giờ đang là trong lớp học!

Cũng ngưỡng chừng lấy ra, có rất nhiều bạn học ở đây!

Lấy núm vú giả ra khỏi túi?

Giang Nam chỉ có thể kiềm chế xúc động trong lòng!

Xem giải thưởng khuyến khích, tác dụng của sầu riêng hoàng

kim!

[Sầu riêng hoàng kim!]

Tác dụng: Nhanh chóng khôi phục linh lực trong cơ thể người dùng đến trạng thái đầy đủ!

Cực kỳ ngon! Một ngụm lên trời!

Giang Nam mang về mặt hoảng sợ!

Hệ thống rách nát xấu xa nhà người!

Lão tử tin người mới lạ!

Sau khi có được những trải nghiệm đau đớn của tôi hắc hắc hắc và anh đào nhỏ may mắn!

Giang Nam cũng không có ý định lấy thân thử độc!

Còn lên trời nữa?

Quý biết lên trời này là lên như thế nào!

Có điều tác dụng hẳn là thật!

Nhanh chóng khôi phục linh lực trong cơ thể? Tác dụng này trong chiến đấu căn bản không cần bàn cãi!

Tuyệt đối nghịch thiên!

Nhưng mọi thứ chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn thoáng qua lão sư, lặng lẽ lấy ra một quả sầu riêng hoàng kim!

Cầm trong tay nặng trĩu!

Tuy nhiên, giá trị nhan sắc của sầu riêng hoàng kim này có thể

nói là tốt nhất trong tất cả các giải thưởng khuyến khích!

To chừng cỡ một đầu người!

Tròn tịa, toàn thân vàng óng, ánh vàng rực rỡ!

Cuống thô to! Gai nhọn trên vỏ trái cây cũng rất sắc bén!

Giang Nam mang về mặt hồ nghi!

Bề ngoài này? Không đúng!

Lại tiến lại gần ngửi ngửi!

Mùi thơm nức mũi, thậm chí khiến cho người ta nhịn không được mà muốn chảy nước miếng!

Một mùi trái cây thơm ngát phiêu tán trong lớp học.

Ngư Thanh Thanh ngồi ở phía sau Giang Nam nghiêng mắt nhìn, lập tức liền sáng mắt lên!

Sau đó nhìn Giang Nam trên ghế ngồi về mặt ngây ngốc!

Cái gì?

Một quả sầu riêng lớn như vậy?

Này, này!

Người vì cái gì lại mang theo một quả sầu riêng đến trường học!

Thân là một vua ăn hàng!

Ngư Thanh Thanh làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Hương vị thơm ngát kia quả thực câu dẫn chết người!

Ngư Thanh Thanh nhỏ giọng hỏi thăm: "Nam thần! Nam thần!"

Giang Nam không khỏi quay đầu lại, chỉ thấy trong mắt Ngư Thanh Thanh tất cả đều là khát vọng!

"Sau khi mở ra có thể cho ta một miếng được không? Chỉ một miếng! Thật thơm quá đi!"

Giang Nam: ???

Cái này ...

Cái này cũng không phải là do ta xấu xa rồi!

Là người đòi được ăn!

Ta cũng không thể từ chối được đúng không?

Vì sự đáng yêu của người, đừng nói một ngụm!

Hào phóng! Tất cả đều cho người ăn!

Giang Nam cười sáng lạn, làm một thủ thế OK với Ngư Thanh Thanh !

Hai tay ấn vào sấu riêng, lập tức dùng sức bấm!

? ? ?

Thế nhưng không bật ra?

Giang Nam kinh hãi! Lấy tổ chất thân thể hiện tại của mình! Ống thép cũng có thể gãy!

Vậy mà còn không bóc được một quả sấu riêng?

Mẹ nó sao còn dám nhìn mặt người khác?

Dùng sức hai tay một lần nữa! Bàn tay đều cảm thấy đau rát!

Mặt đỏ bừng!

Sầu riêng hoàng kim vẫn không nhúc nhích!

Ngư Thanh Tâm tâm tâm niệm niệm nhìn, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Giang Nam nhất thời sinh lòng nổi giận! Sao có thể để cho em gái thất vọng?

Ta là một đại lão gia, chỉ là sầu riêng mà không bẻ được sao.

Chỉ thấy Giang Nam đặt sầu riêng ở giữa hai chân!

Dựng tay lên như một con dao! Trừng mắt chém điên cuồng xuống!

Ngư Thanh Thanh đều kinh hãi!

Nam thần muốn làm cái gì?

Xưa có Hạng Vũ khiêng đại đỉnh ngàn cân!

Nay có Giang Nam ta tay không bẻ sầu riêng!

Đàn ông!

Không thể nói là không được!

Đập mạnh vào sầu riêng hoàng kim!

Giang Nam: !!!

Mặt liền trở nên trắng bệch!

Đầu đặt trên bàn, ôm bàn tay!

Giang Nam đau đến co giật!

Bàn tay Giang Nam bị đâm bảy tám lỗ thủng, ào ào chạy máu!

Sâu riềng chó mà gì vậy!

Quá cứng!

Thật sự?

Ngư Thanh Thanh: "Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Tiếng cười vang vọng lớp học!

Giáo viên ngữ văn trừng mắt: "Ngư Thanh Thanh, cười cái gì mà cười? Chú ý nghe giảng!"

Ngư Thanh Thanh rụt cổ lại: "À... Ôi, ôi!"

Chương 245 -

Nhìn vào sầu riêng hoàng kim một lần nữa!

Kiên quyết còn nguyên vẹn!

Sầu riêng chó má gì thế này?

Khôi phục giá trị linh lực trong cơ thể?

Không ăn được một miếng thì có tác dụng cái rắm gì chứ!

Ngư Thanh Thanh rốt cuộc vẫn bị mùi trái cây kích thích không được!

Vẫy vẫy tay về phía Giang Nam!

Đưa nó cho ta! Để ta ra tay!

Trong nháy mắt Giang Nam có loại cảm giác xấu hổ vô dụng!

Giống như vận nắp chai không được, một em gái dịu dàng nói:
"Cặn bã! Để ta!"

Phải xấu hổ như vậy sao?

Nhưng nhìn bàn tay đầm máu của mình!

Được rồi!

Vẫn không nên cậy mạnh nữa!

Vì vậy, ném sầu riêng hoàng kim cho Ngư Thanh Thanh!

Các bạn học đằng sau lớp nhìn choáng váng!

Mẹ kiếp?

Tại sao sầu riêng lại xuất hiện trong lớp học chứ?

Ngư Thanh Thanh nhận lấy sầu riêng, miệng nhỏ nhắn!

Hai tay bị đâm đỏ bừng!

Ngây người nhin không được mà kêu ra tiếng, Giang Nam cúi đầu quay đầu lại hững hờ nhìn.

Ngư Thanh Thanh đầu tiên là thử hai lần!

Vẫn chưa mở nó ra được!

Bất quá Giang Nam rút cuộc vẫn xem thường quyết tâm ăn hàng của cô!

Chỉ thấy Ngư Thanh Thanh một tay cầm compa, một tay cầm thước thép hướng về phía sầu riêng hoàng kim chọc mãnh liệt một trận!

Kết quả là...

Thước thép bị chọc cong! Compa cũng bị gãy!

Ngư Thanh Thanh cũng ngây dại!

Cái này ... Cái thứ này sao lại cứng rắn như vậy?

Giang Nam che mặt!

Người nói cái thứ này thật sự là sầu riêng à?

Mẹ nó này không phải là một cục sắt mọc đầy gai nhọn sao!

Bạn cùng bàn của Ngư Thanh Thanh cũng nhìn không nổi nữa!

Lại vấy vấy tay với cô!

Vậy là sầu riêng hoàng kim lại đến tay của nam sinh nọ!

Dương Lâm cười khinh miệt!

"Nữ hài tử các người đều là khí lực nhỏ! Nhìn ta này!"

Dương Lâm với tư cách là dị năng giả hệ lực lượng, hai tay nổi lên gân xanh, bạo phát mãnh liệt với sầu riêng hoàng kim!

Tay vào hần đấm vào sầu riêng liền rơi nước mắt!

Sầu riêng hoàng kim vẫn không nhúc nhích!

[Giá trị oán khí từ Dương Lâm +666!]

Mẹ nó cái này là gì?

Như vậy mà còn không bỏ ra được? Muốn ăn một quả sầu riêng mà cũng phải vất vả như vậy sao?

"Chỉ có thể mà không làm ! Còn dám xưng hệ lực lượng?"

"Thái Hư chân nhân! Đưa nó cho ta! Để ta bỏ nó!"

"Sầu riêng mà người cũng không bỏ được sao? Người có còn là đàn ông không?"

Dương Lâm nổ tung! Trừng mắt nói: "Người thử đi!"

Vì vậy, sầu riêng hoàng kim bắt đầu truyền tay trong lớp học!

Một số bạn học biến tay thành kìm cua! Cũng không kẹp ra!

Dùng lửa đốt, dùng băng lạnh!

Còn có một người anh em quyết tâm hóa đá dùng đầu bổ sầu riêng!

Thế là trên trán hần liền có thêm bảy lỗ thủng đầy máu...

Ngô Lương dùng bàn tay gấu vồ mạnh! Bàn tay gấu của hắn biến thành vòi hoa sen nhỏ...

Sầu riêng hoàng kim được coi là lan truyền khắp lớp học!

Thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

Các bạn học có thể nói là đại hiển thần thông!

Nhưng vẫn không cách nào bỏ được!

"Mẹ nó! Đưa cho Lục Minh! Hắn ta chắc chắn làm được!"

"Đúng vậy! Con hàng này cứng nhất! Đưa nó cho hắn ta!"

Vì thế, sầu riêng hoàng kim lăn lóc một đường, rốt cục đến trong tay Lục Minh!

Đây là một người anh em có vẻ ngoài mi thanh mục tú, hào hoa phong nhã!

Giờ phút này hắn ôm sầu riêng hoàng kim, vẻ mặt tự tin!

Tất cả các bạn cùng lớp đều hào hứng với đôi mắt mong đợi!

Giang Nam cũng dõi theo!

Chỉ thấy hai tay Lục Minh đột nhiên hóa thành màu kim loại! Lấp lánh ánh bạc!

Giơ tay lên và đập!

"Cồng!"

Nắm đấm nện lên gai nhọn, lại phát ra tiếng kim loại giao kích!

Thậm chí còn tóe ra cả đốm lửa!

Các bạn học đều mở to mắt!

Mẹ kiếp!

Mẹ nó cái thứ chó má này là cục sắt à? Nhưng vì sao còn có mùi trái cây a!

Lục Minh trừng mắt!

Lão tử cũng không tin cái quỷ này!

Đây là người ép ta!

Tiếp theo! Hắn ta hóa kim loại khắp cơ thể!

Biến thân thành thiết đầu oa màu bạc!

Bất ngờ đứng dậy! Đặt sấu riêng hoàng kim trên ghế đầu!

Các bạn cùng lớp đều bịt miệng, mở to mắt!

Giang Nam thì mang vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ kiếp!

Người anh em! Người bình tĩnh đi! Nhất định phải tỉnh táo!

Người sẽ không phải là định...

Chỉ thấy Lục Minh nhảy dựng tại chỗ!

Mông ngồi xuống thẳng về phía sấu riêng hoàng kim!

!!!

Cảnh tượng đặc sắc!

Cho dù giờ phút này người có là mông sắt, cũng không đến mức kiêu ngạo như thế!

Lục Minh rút cuộc là đặt mông ngồi lên!

"Rầm!"

Tiếng nổ rung trời khiến tất cả mọi người đều ngây ngốc!

Sóng xung kích cực lớn trực tiếp khiến Lục Minh đã biến thân thành thiết đầu oa bắn lên trời!

Đầu cắm thẳng lên trần nhà!

Các bạn học trên lầu đều choáng váng!

Chỉ cảm thấy sàn nhà rung chuyển!

Sau đó, một cái đầu sắt mọc ra từ sàn nhà!

Chọc thủng cả sàn nhà!

Lục Minh: ???

Mà Giang Nam trong phòng học!

Thịt vàng bắn tung tóe khắp nơi! Mềm mềm như bột nhào!

Vung vãi ở khắp mọi nơi!

Chương 246 -

Gai nhọn của sấu riêng hoành kim bởi vì lực tác động của vụ nổ mà hóa thành ám khí có lực sát thương cực lớn!

Kính bị vỡ!

Trong phòng tràn ngập khói trắng nồng nặc!

Một mùi hôi thối khó có thể tưởng tượng tràn ngập toàn trường!

Mùi hôi thối đến đột phá chân trời!

Thối tới cay con mắt!

Mẹ nó này là hương vị của phân!

Các bạn học gần trung tâm vụ nổ đã nằm thẳng xuống đất trào nước bọt!

Khuôn mặt đều tái xanh! Trợn trắng mắt!

Giang Nam mở to hai mắt, thở hổn hển!

:(‘π’ 』 ∠):

Nôn mửa ngay tại chỗ!

Mẹ nó này mà là sấu riêng?

Quả thực chính là vũ khí sinh hóa có được hay không!

Nó còn phát nổ?

Không biết còn tưởng có ai dùng hai chân đá tung nhà vệ sinh!

Lớp học đã bị thổi bay hoàn toàn!

":(ㄣ 丿 丿): Ọe! Lục Minh! Người mẹ nó bị rách quần à?"

"Ọe ọe ọe! Ai đó có thể cho ta biết vật thể màu vàng này là gì?
Không phải là..."

"Lục Minh trời đánh!"

"Ta nôn mửa!"

"Thối chết đi được oa!"

"Lục Minh! Người..."

Dương Lâm đang mắng Lục Minh!

Kết quả ngẩng đầu nhìn lên!

Con hàng này còn cắm đầu trên trần nhà...

Cái này mẹ nó phải là lực mạnh đến mức nào! Đều có thể
khiến một người bắn thẳng lên trên?

Cái này liếc nhìn qua thì không sao!

Dương Lâm trực tiếp ngây dại!

Chỉ thấy cái mông của Lục Minh treo trên trần nhà, quần đã
rách thành mảnh vụn!

Lộ ra hai cánh mông sắt lấp lánh ngân quang!

Phía trên còn cắm bảy tám gai nhọn của sấu riêng hoàng kim!

Ngay cả mông sắt cũng không chống đỡ được!

Các bạn học đều choáng váng!

Mẹ kiếp!

Có cần phải kích thích tới như vậy hay không!

Hình ảnh trong đầu không thể xóa được sao?

Giáo viên ngữ văn cũng bị mùi thối làm choáng, nửa chữ cũng không nói ra!

Ngư Thanh Thanh quỳ trên mặt đất, nôn mửa một trận!

Ừm, bữa sáng của cô hẳn là bánh sandwich!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng trực tiếp ngây dại!

Quỷ mới biết tại sao lớp học lại đột nhiên bị nổ như vậy?

Quả thực chết còn tốt hơn!

Hạ Dao: (‘ㄇ’ 』 ㄥ): ọe!

Chung Ánh Tuyết bịt mũi, cảm giác mình như sắp ngất đi!

Giờ phút này Giang Nam sao có thể suy nghĩ nhiều như vậy?

Kéo Chung Ánh Tuyết Hạ Dao trực tiếp di chuyển đến sân thể dục!

Qua lại hơn hai mươi lần, cuối cùng cũng cứu được các bạn học và giáo viên ra khỏi lớp học!

Duy chỉ còn lại Lục Minh còn cầm đầu trên trần nhà, Giang Nam thật sự không có dũng khí tới gần!

"Hô! Sống lại rồi! Cũng nhờ vào nam thần cả!"

"Thuấn Di trâu bò, cứu ta một mạng!"

"Ta mẹ nó nôn gần chết! Lục Minh bị cái quỷ gì!"

"May mà có Nam Thần!"

Khuôn mặt của các bạn học đều là hoảng loạn! Trên người còn dính thịt quả màu vàng kim!

Gió nhẹ thổi qua, lại nôn ra một đợt!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Vẻ mặt chột dạ!

Nhìn vẻ mặt kinh nghi chưa định của Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao, trên mặt còn dính thịt quả!

Giang Nam lau chớp mũi Hạ Dao, mang theo một ít thịt quả màu vàng kim đưa vào miệng!

Đôi mắt ngay lập tức sáng lên!

Thật ngọt! Thơm ngon!

Thật sự là ngon không tưởng nổi!

Cảm giác trực tiếp lên thiên đàng!

Linh lực bên trong thân thể bởi vì liên tục thuận di cơ hồ tiêu hao không còn đã nhanh chóng tràn đầy!

Hiệu quả quá tuyệt vời!

Mà giờ phút này, Hạ Dao lại mở to hai mắt, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Giang Nam.

"Tiểu... Tiểu Nam? Sao ngươi lại ăn?"

Chung Ánh Tuyết mang theo vẻ mặt hoảng sợ, ngơ ngác nhìn ngón tay Giang Nam cắm vào miệng!

Giang Nam: ???

"Không... Không, không! Hai người nghe ta giải thích!"

"Mặc dù có mùi hôi thối! Nhưng nó ăn được! Hai người cũng nếm thử!"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết điên cuồng lắc đầu, vẻ mặt hoảng sợ! Khoảng cách với Giang Nam trong nháy mắt xa ra ba mét!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Đây không phải là!

Đây là thịt quả của sầu riêng hoàng kim!

Người nghe ta giải thích!

Hãy nghe ta giải thích!

Chung Ánh Tuyết mang theo giọng điệu ghét bỏ nói: "Tiểu Nam! Ta không nghĩ tới người lại..."

Giang Nam: ???

Không nghĩ tới cái gì!

Lão tử chỉ ăn một ngụm sầu riêng! Sao còn không giải thích được!

Đó không phải là uế của Lục Minh!

Đó là thịt quả bên trong sầu riêng!

Cái tên Lục Minh chết tiết kia!

Người cũng rãnh quá hay sao mà lại đi dùng móng bổ sầu

riêng!

Hạ Dao vẻ mặt ghét bỏ: "Eo~"

Giang Nam trừng mắt: "Eo cái rắm nhà người!"

Nói xong liền xông lên, quét xuống hai khối thịt quả từ trên mặt cô, muốn nhét vào miệng hai cô!

"Tiểu Nam! Người dám! Ôi, ôi! Xem ta có giết người hay không!"

"Người đừng tới đây! Đừng đến đây!"

Giang Nam: "Không! Hai người cũng phải ăn cho ta!"

.....

Giờ này khắc này, đầu Lục Minh còn cắm trên trần nhà!

Hắn ngược lại không ngửi thấy mùi hôi thối!

Có là cảm giác mờng lạnh lẽo, còn có chút đau!

"Cái kia... Các bạn học! Giúp đập một cái, ta bị kẹt!"

Các bạn học trong lớp tầng trên cũng có vẻ bối rối!

Mặc cho ai đi học, trên sàn nhà tự nhiên xuất hiện một cái đầu cũng không thể bình tĩnh được!

Bầu không khí cực kỳ lúng túng!

Chương 247 -

Nữ sinh mặc váy siêu ngắn ở một bên vôi vàng che váy, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng!

"Ah! Lưu manh!"

Nói xong đập một cước đá vào mặt Lục Minh...

Thân thể của hắn rốt cuộc cũng bị đập xuống!

Rơi trở lại lớp học, nước mắt chảy ra ngay tại chỗ!

Đôi mắt cay xè!

Đang muốn đứng dậy chạy trốn, nhưng thở một hơi, trực tiếp nằm trên mặt đất phun nước bọt!

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

Mùi vị theo cái lỗ Lục Minh đục lủng bay lên!

Vì vậy, các bạn học lâu trên cũng nôn ra một lớp học ...

Các vị lãnh đạo nhà trường nghĩ rằng đã xảy ra chuyện gì!

Vôi vàng xông vào phòng học, vừa mở cửa cũng đều nôn ọe!

Chỉ thấy trong phòng học không có một người!

Chỉ có Lục Minh nằm sấp trên mặt đất! Cái quần ở mông vỡ thành vãi vụn!

Trên tường, trên bảng đen, bàn làm việc đầy màu vàng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Cái này còn cần suy nghĩ sao?

Hiệu trưởng Tôn Hồng Chí bật mũi: "Cái này... Lực này thực sự có chút lớn!"

"Linh võ giả thật đúng là không thể dùng lẽ thường để cân nhắc a!"

"Mãnh! Thực sự mạnh mẽ!"

Vì thế, Lục Minh bị khiêng đi!

Sầu riêng không ăn được!

Kể từ đó trong khuôn viên trường có thêm một truyền thuyết vàng!

Vào buổi chiều, căng tin trường học!

"Ai ai ai, đã nghe nói chưa? Lúc Lục Minh đi học đã ị đùn?"

"Cái gì vậy? Chơi lớn vậy?"

"Đâu chỉ chơi lớn oa! Phải gọi là thành truyền thuyết của cả trường rồi! Ị đùn mạnh tới mức bắn cả người lên trần nhà! Đầu trực tiếp phá sàn nhà, người tin nổi không?"

"Quần đều nổ tung!"

"Cái gì? Lực mạnh tới như vậy? Không đến nổi chứ?"

"Còn không đến nổi gì? Uế vung khắp mọi nơi wow! Cảnh đó! Chật chặt chặt... Mùi thối khiến trăm người nôn mửa!"

"Má ơi! Hai người đừng nói nữa! Còn đang ăn cơm..."

Lục Minh ngồi ở bàn sau yên lặng rơi lệ, bóp gậy dưa!

Ba năm thanh xuân của lão tử!

Mẹ nó tất cả đều bị hủy hoại!

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

[Giá trị oán khí Lục Minh...]

Giang Nam vui vẻ cả buổi chiều!

Không riêng gì Lục Minh cung cấp giá trị oán khí!

Đám học sinh còn lại bị mùi hôi thối hun cũng trở thành đối tượng cung cấp!

Chỉ với một buổi chiều! Ba đợt rút thăm liên tiếp 10 lần đã đủ!

Sầu riêng hoàng kim này quả thực là bảo bối mà!

Xài quá tốt!

Vừa gây sát thương tập! Không phân biệt cách công kích!

Lại còn ăn ngon!

Quá hoàn mỹ!

Giang Nam coi như đã hiểu được tác dụng phụ của sầu riêng hoàng kim này!

Mùi hôi thối! Mùi thối vô song!

Vỏ cứng! Mà lúc bỏ ra còn kèm theo chấn động kịch liệt!

Chắc chắc chắc!

Đồ tốt!

Con mắt Giang Nam sáng lên, đã tính toán công dụng mới của

sầu riêng hoàng kim!

Nhưng...

Cho đến khi tan học về nhà, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng không cho Giang Nam tới gần trong vòng ba mét!

Giang Nam bị ghét bỏ mang về mặt ủ rũ khuất!

Rốt cuộc vẫn không để cho hai người bọn họ ăn được!

.....

Giang Nam trở về nhà tự nhốt mình trong phòng!

Đã biết được tác dụng và tác dụng phụ của sầu riêng hoàng kim!

Còn có núp vú giả ục ục chưa có thử!

Cho tới nay, công hiệu của giải thưởng đứng đắn đều cực kỳ cường đại!

Nhưng từ khi xuất hiện kẹo nổ tim đập ầm ầm khiến người ta vừa yêu vừa hận...

Giang Nam liền bắt đầu không an tâm nổi!

Lần này lại có núp vú giả?

Mang theo tâm tình thấp thỏm, Giang Nam lấy núp vú giả ục ục!

Chỉ thấy một núp vú giả màu hồng lẳng lẳng nằm ở trong lòng bàn tay.

Núp vú giả vẫn còn có cả cánh ở hai bên!

Bên trong tràn ngập chất lỏng không rõ!

Đằng sau còn có một chiếc nhẫn nhỏ...

Cái thứ này có ích gì không?

Nhét vào miệng, hút ăn?

Có cần phải xấu hổ như vậy không!

Ánh mắt hướng về hướng dẫn sử dụng!

Hướng dẫn sử dụng:

Hãy hút để uống, không nên để bị gián đoạn! Nếu không công lao đổ biển!

Giang Nam: ???

Cái gì đây?

Còn phải dùng liên tục?

Không thể dùng lại sao?

Hít một hơi thật sâu, Giang Nam cầm lấy núm vú giả ục ục, há miệng, vừa muốn nhét vào miệng!

Không khỏi mặt già đỏ bừng!

Không được, không được!

Ta không qua được cửa ải này trong lòng mình!

18 tuổi rồi!

Lén lút trốn trong phòng ngậm núm vú giả?

Độ xấu hổ quả thực bạo nổ?

"Ah! Không có vấn đề gì!"

Nói xong liền nhét núm vú giả vào miệng!

Mút một chút!

Một mùi sữa ngọt ngào tràn ngập đầu lưỡi!

Wow!

Thật là thơm, rất ngọt ngào a!

Mỗi tế bào trong cơ thể đang nhảy!

Một cảm giác ấm áp tràn ngập toàn bộ phổi!

Hít một hơi thật sâu!

Là loại vui vẻ chưa từng có.

Thật giống như là đứng cả đời, đột nhiên ngồi xuống vậy.

Cho tới bây giờ Giang Nam cũng không biết hô hấp cũng có thể sướng khoái như vậy!

Cả người đều có loại cảm giác tai trong mắt!

Mặc dù sự cải thiện không rõ ràng.

Nhưng Giang Nam đích xác có thể cảm nhận được sự tăng cường của hô hấp đối với chức năng thân thể!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên.

Vì vậy bắt đầu điên cuồng mút núm vú giả!

Chương 248 -

Theo thời gian trôi qua, trên thân thể cả người đều tản ra một cỗ hương sữa!

Ngồi trên giường hút nửa tiếng đồng hồ, miệng Giang Nam tê dại!

Mẹ kiếp!

Còn chưa xong?

Cái này cần dùng vào lúc nào? Cái thứ cải thiện hô hấp đó chẳng phải chính là chất lỏng trong miệng sao!

Như vậy chẳng phải uống là được sao?

Nói xong rút núm vú giả từ trong miệng ra, cầm dao găm rạch núm vú giả ra!

Khiến Giang Nam kinh ngạc chính là, trong nháy mắt chất lỏng tiếp xúc với không khí, liền bay hơi cực nhanh không thấy bóng dáng!

Giang Nam: ???

Có cần phải hổ như vậy không!

10 vạn oán khí giá trị cứ như vậy bốc hơi!

Phải ngậm núm vú giả mới được sao?

Đây là loại đam mê kỳ quái gì vậy!

Núm vú giả mảnh nam?

Quá mạnh! Quá nam!

Nghĩ lại liền móc ra một cái núm vú giả ục ục nhét vào trong miệng!

Hắc hắc ~

Thật ngọt ngào!

Đúng lúc này, linh khí xung quanh điên cuồng rót vào biệt thự!

Giang Nam mở to hai mắt, tình huống gì đây?

"Wow! Tiểu Tuyết! Người đột phá sao?"

"Ha ha, Tiểu Nam mau đến xem đi! Tuyết tuyết Bạch Ngân rồi!"

Một trận tiếng chạy xuống lầu!

Không ổn! Chuyện lớn không ổn!

Giang Nam mở to hai mắt vừa định thuận di khóa cửa!

"Rầm!"

Cửa bị Hạ Dao hưng phấn mở ra!

Giang Nam quay đầu lại, quay lưng về phía Hạ Dao!

A a! Ta phải làm gì đây!

Thứ này một khi bắt đầu căn bản không thể dừng lại a!

Đều đã làm hư một cái, không thể lại làm hỏng thêm cái nữa!

Hạ Dao mang vẻ mặt nghi hoặc: "Tiểu Nam? Sao người không vui?"

"Người ~ người ~ thơm nha! Người lại lên ăn cái gì nữa? Cho ta xem được không?"

Hạ Dao tiến lên kéo bả vai Giang Nam!

Mồ hôi lạnh trên mặt Giang Nam trong nháy mắt đã rơi xuống!

Mãnh liệt né tránh, Hạ Dao làm sao chịu bỏ cuộc?

Một phen quật Giang Nam ngã xuống giường, không khỏi mở to hai mắt.

Bởi vì trong mắt cô, Giang Nam giờ phút này là như vậy!

(°x°)

"Phụt..... Ha ha ha ha ha! Không phải chứ? Người trốn trong phòng ngậm núm vú giả?"

"Còn chưa cai sữa sao? Ha ha ha ha..."

Giang Nam nổi giận, xoay người đè Hạ Dao ở trên giường, tay cầm núm vú giả ục ục, nhét vào miệng Hạ Dao!

"A!"

(°x°)

Hạ Dao mở to hai mắt, theo bản năng mút một chút.

"Wow! Thật ngọt ngào!"

"Tiểu Dao Tiểu Nam! Ta đã đột phá! Các người xem..."

Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy hưng phấn Chung Ánh Tuyết vọt vào trong phòng!

Liền nhìn thấy Giang Nam cười trên người Hạ Dao, trong miệng hai người đều nhét núm vú giả, không ngừng mút...

Chung Ánh Tuyết: ???

Chung Ánh Tuyết cảm giác mình phát hiện ra bí mật lớn!

Cái này... Hai người này thế nhưng tự lại mút núm vú giả?

Chúa ơi!

Có cần phải xấu hổ như vậy không!

Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt, cái miệng nhỏ nhắn khê mở ra! Đầu trống rỗng!

Giang Nam thuận di một cái liền đi tới trước người Chung Ánh Tuyết!

Thừa dịp cô không chuẩn bị!

Núm vú giả ục ục!

Vì thế Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu cũng biến thành...

(°x°)

Nhẹ nhàng mút hai cái, một cảm giác thanh ngọt chảy khắp toàn thân, phổi ấm áp!

Trong nháy mắt, cả thế giới đều tươi sống!

Chung Ánh Tuyết rõ ràng cảm nhận được hiệu suất hô hấp tăng lên!

Chức năng cơ thể đang dần được tăng cường!

Đôi mắt đẹp trong suốt nhìn Giang Nam.

"A~ Thật ngọt ngào, hiệu quả của núm vú giả này vậy mà...!"

Giang Nam vội vàng lắc đầu, cho Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao

xem hướng dẫn!

Hai người đều sửng sốt.

Không thể dừng lại?

Được rồi...

Vì thế ba người ngồi trên giường, mỗi người đều ngậm núm vú giả, không ngừng mút!

"Chụt~ Chụt~ Chụt~"

Tiếng mút vang vọng khắp căn phòng.

Giang Nam nhìn trộm Chung Ánh Tuyết!

Dáng vẻ mút núm vú giả của cô quả thực đáng yêu đến mức nổ tung!

Chung Ánh Tuyết cảm nhận được ánh mắt chăm chú của Giang Nam, khuôn mặt đỏ bừng!

Nhưng Đại Lang Diệt lại cười hắc hắc, mũi tiến vào gần ngực Giang Nam.

Hung hăng ngửi một ngụm!

Hương sữa nồng đậm tràn ngập cánh mũi, ánh mắt tràn đầy hưởng thụ!

Giang Nam trừng mắt, không chịu thua cọ vào trong ngực Chung Ánh Tuyết, hít mạnh!

Hương thơm sữa rất mạnh!

Hạ Dao vỗ đầu Giang Nam, lại ngửi ngửi hần!

Chung Ánh Tuyết:...

Này, này!

Hai người đang làm cái quái gì vậy?

Ba người ước chừng chu môi chụt chụt cả đêm!

Mãi cho đến ngày hôm sau trên đường đến trường mới xong...

Một trận gió nhẹ thổi qua, trên thân ba người đều mang theo hương sữa nồng đậm!

Dẫn theo người qua đường nhao nhao ghé mắt!

Hạ Dao lắc lắc cánh tay Giang Nam, vẻ mặt cầu khẩn: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Ta muốn ăn nữa! Tối qua quá ngon!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt xấu hổ nói: "Ta cũng muốn..."

Đám người qua đường mở to mắt!

Mẹ kiếp!

Tình huống này là sao?

Một chọi hai sao?

Mẹ kiếp!

Hai cô gái đều trông rất xinh đẹp! Quả thực không có thiên lý!

Ánh mắt nhìn vào Giang Nam đều giống như sắp giết người rồi!

Người đẹp trai chẳng lẽ muốn làm gì cũng có thể sao?

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ!

Này, này, này!

Hai người nói thì nói cho rõ ràng!

Nói như vậy sẽ rất dễ khiến người ta hiểu lầm!

Chương 249 -

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tất nhiên đều cảm nhận được hiệu suất hô hấp của núm vú giả, chức năng thân thể thực sự thay đổi rất lớn!

Cảm giác trở nên cường đại sẽ gây nghiện.

Giang Nam về mặt thần khí: "Chỉ cần chăm chỉ làm việc cho Nam Thần! Núm vú giả sẽ có"

Chung Ánh Tuyết trợn trắng mắt: "Hôm nay thi thảng, Linh Võ học của người sao rồi?"

Hạ Dao huyết vào cánh tay Giang Nam: "Hắc hắc, mục tiêu một trăm triệu! Chắc chắc chắc!"

Giang Nam mặt tối đen!

Nhưng nhớ tới kế hoạch của mình, hung hăng nắm tay!

"Hừ hừ! Hai người chờ xem đi!"

"Học Bá Nam chắc chắn là vua!"

.....

Đến trường vào sáng sớm, hôm khuôn mặt của các bạn học đều là vẻ khấn trướng!

Dù sao cuộc tuyển chọn trong trường sẽ bắt đầu từ kỳ thi thảng!

Nếu ngưỡng này cũng không thể vượt qua, làm thế nào mà

tham gia cuộc thi ngôi sao với tư cách là đội đại diện của trường?

Bố thăm phân phòng thi, Giang Nam nuốt nước bọt, từ nhỏ đến lớn hẳn đi thi cũng chưa từng khấn trương như vậy!

Mở ra! Phòng thi số 2!

Ngô Lương ở hàng sau đối chiếu với Giang Nam!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, như vậy cũng dễ làm!

Các bạn học đều đã đến phòng thi của mình để chuẩn bị cho kỳ thi.

Giang Nam vừa nhìn, Hạ Đại Diệt Lang thế nhưng cũng cùng phòng thi với mình?

Dưới một trận âm thanh truyền đề thi, kỳ thi hàng tháng bắt đầu!

Những tiết thi đầu tiên đều là môn văn hóa!

Linh Võ học là môn cuối cùng!

Và môn đầu tiên là nữ văn!

Giang Nam hít sâu một hơi, cầm bút viết điên cuồng!

Các bạn học ở một bên đều nhìn bối rối!

Mẹ nó tên của ta còn chưa viết xong, người đều đã làm xong bài đầu tiên?

Đây là ngữ văn! Không phải tiếng Anh!

Người mẹ nó là máy in hình người à?

Giang Nam trừng mắt!

Không phải lão tử trang bức!

Mà vì nhiệm vụ của lão tử nặng nề!

Mà Ngô Lương ngồi ở hàng ghế sau thần sắc dữ tợn, trừng mắt!

Nhìn chăm chăm vào bài thi giống như nhìn kẻ thù giết cha!

Mẹ nó ngữ văn chó má gì vậy?

Lão tử một câu cũng không hiểu a!

Đọc hiểu? Để ta viết phân tích suy nghĩ của đám tác giả thời điểm đó!

Ta mẹ nó nào biết trong đầu tác giả nghĩ cái gì a!

Nói không chừng thời điểm viết ra bài văn này tác giả là đang đi đại tiện!

Còn có đề bài văn này là cái quỷ gì chứ?

Đề bài:

Nói về ước mơ hiện tại của bạn, viết một bài văn không ít hơn 800 từ!

Ngô Lương trực tiếp nổ tung!

Ước mơ của lão tử?

Ước mơ của lão tử mẹ nó chính là viết ra một bài luận 800 chữ a!

Một câu là quá đủ rồi!

Đi đâu kiếm cho các người đủ 800 từ chhuws!

Ngô Lương nghiêng răng nghiêng lợi!

Làm thế nào đây!

Cái này có thể làm thế nào chứ!

Còn mẹ nó kể về giấc mơ nữa chứ?

Ngô Lương ngồi tại chỗ, giờ phút này đã mất đi ước mơ!

Hai mắt trống rỗng! Hóa thành một tác phẩm điêu khắc!

Đầu đã hoàn toàn quá tải, toát ra từng đợt khói trắng!

Cpu đều bị đốt cháy ...

Một giờ trôi qua!

Bên phía Giang Nam xoa xoa cánh tay chua xót, quay đầu lại nhìn Ngô Lương, mặt đều đen!

Vụng trộm nhìn giáo viên giám thị một cái, nhìn đúng giờ!

Không gian trùng động vừa mở ra!

Ngô Lương mở to hai mắt, chỉ thấy một bàn tay từ đỉnh đầu mình duỗi xuống!

Còn mang theo một tờ giấy viết đầy đủ, rơi xuống bàn!

Mà tờ giấy trắng của Ngô Lương lại lấy đi!

Giờ khắc này, Ngô Lương nhìn bàn tay kia đều cảm thấy nó như phát ra ánh sáng hy vọng?

Bên tai trực tiếp vang lên giai điệu của Đức mẹ Maria!

Cúi đầu nhìn vào bài thi!

Tất cả đều đã được trả lời! Tất cả các đề mục đều đã được viết đầy!

Ngô Lương: !!

Mẹ kiếp!

Ước mơ của mình đã trở thành sự thật?

Nhìn lại, ngay cả tên và số giấy chứng nhận thi của mình cũng đã được điền vào!

Có cần phải tri kỷ tới như vậy không?

Ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đều là cảm động!

Giang Nam thành công dùng bàn tay phải của mình để đạt được ước mơ của Ngô Lương!

Mà nhìn tờ giấy trắng tính của Ngô Lương không khỏi trợn trắng mắt!

Mẹ kiếp! Nó thực sự quá trắng!

Ngay cả một cái tên cũng không viết?

Giang Nam chỉ có thể trả lời lại từ đầu, còn phải đổi chữ viết tay!

Nếu không vì cái gì điên cuồng vội vàng?

Chỉ vì một mình Giang Nam phải làm bài thi của hai người...

Mấy kỳ thi tiếp theo, Giang Nam đều là một người làm hai phần bài thi!

Thật sự kéo theo quả tạ Ngô Lương chạy lên trên! Vì mục tiêu một trăm triệu cũng đều liều mạng!

Mà ngay khi Giang Nam thật vất vả mới làm xong, thở phào nhẹ nhõm!

Hạ Dao thừa dịp lão sư không chú ý, một tờ giấy nhỏ chuẩn xác bắn lên trán Giang Nam.

Giang Nam sửng sốt!

Ồ, hả? Đại Lang Diệt cũng muốn chơi trò này sao?

Ai...

Dù sao cũng là bạn tốt đã từng cùng nhau bú sữa!

Làm thế nào mà Giang Nam có thể không giúp cô chứ?

Mở tờ giấy ra xem!

"Tiểu Nam! Tiểu Nam! Đáp án câu hỏi 17, người biết không?"

(͡° ͜ʖ ͡°)

Chương 250 -

Giang Nam nhìn thoáng qua câu hỏi 17, gật đầu!

Viết vào tờ giấy, mở trùng động không gian nhét vào tay Hạ Dao!

Hạ Dao hoảng sợ!

A! Có thể thuận tiện như vậy sao?

Không khỏi vội vàng mở ra xem!

Giang Nam trả lời:

"Ừm! Ta biết!"

Hạ Dao: ???

Không còn nữa à?

Ta biết là xong!

Biết thì viết ra cho ta!

Người có cần phải hồ nhau như vậy không?

Ta hỏi người có biết không?

Người mẹ nó ưm! Ta biết!

Hạ Dao trực tiếp xù lông!

Người trả lại mong chờ của ta!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Buổi thi kết thúc!

Hạ Dao trực tiếp nhào tới chỗ ngồi, vẻ mặt hung dữ!

"Ah! Giang Nam! Ta bóp chết người!"

Giang Nam bị Hạ Dao bóp cổ trợn trắng mắt!

Đến cuối cùng đáp án câu 17 vẫn không cáo viết ra ...

Thắng đến buổi chiều, giá trị oán khí của Hạ Dao vẫn đang được cập nhật thêm!

Không bao giờ truyền giấy cho Giang Nam nữa!

Hừ hừ...

Thật sự không hiểu nổi mạch não của hần!

Cuối cùng đã đến trận đấu cuối cùng!

Môn thi Linh Võ học!

Lần này!

Đến lượt Giang Nam ngồi trên ghế đã mất đi ước mơ của mình!

Nhìn vào bài kiểm tra trên bàn, chính xác là đề biết hần nhưng hần không biết đề!

Đầu đều muốn bốc khói!

Nhìn các bạn cùng lớp đều điền đáp án, Giang Nam cái gì cũng không làm được!

Hạ Dao viết rất nhanh!

Ánh mắt Giang Nam không ngừng đảo qua!

Vụng trộm viết tờ giấy, thừa dịp không người chú ý, mở trùng động không gian ra!

Vươn ngón tay chọc chọc vào bụng nhỏ của cô!

Hạ Dao vừa nhìn tờ giấy Giang Nam đưa tới, vẻ mặt hồ nghi!

Nhưng vẫn mở ra xem.

"Chị Hạ Dao xinh đẹp nhất! Xin cứu kẻ hèn này!"

"Mãi iu!"

(~□~).o.:*♡

Trong tờ giấy còn bọc một viên kẹo sữa thỏ trắng!

Để vượt qua kỳ thi!

Giang Nam coi như bỏ đủ vốn!

Hạ Dao làm thủ thế ok về phía Giang Nam!

Giang Nam liền an tâm!

Thời khắc mấu chốt, phải nhờ tới Đại Lang Diệt!

Trở về phải thưởng cho cô ấy!

Không lâu sau, tờ giấy được nhét trở lại!

Giang Nam vội vàng mở ra!

Hạ Dao trả lời:

"Ừm! Đúng vậy! Người nói đúng!"

"Ta cũng yêu bản thân mình!"

ヽ(♡□♡)ノ

Trong tờ giấy còn lại bọc vỏ của kẹo sữa thỏ trắng!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Cái quỷ gì đây!

Ăn kẹo của ta! Còn không làm việc nữa!

Trả thù!

Đây chính là sự trả thù một cách trắng trợn!

Hạ Dao nhìn Giang Nam sầm mặt, hắc hắc cười trộm!

Hừ hừ!

Này thì chơi với ta!

Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Xem ra chỉ có thể sử dụng thủ đoạn áp đáy hòm nhiều năm rồi!

"Thưa thầy! Ta muốn đi vệ sinh!"

Giám thị: "Được, ta sẽ đi với người!"

Giang Nam: ???

Cái gì?

Đi vệ sinh cũng phải đi theo?

Có cần phải nghiêm khắc như vậy không!

Không còn cách nào khác, Giang Nam chỉ có thể bị áp giải "một đường" đến phòng vệ sinh, khóa cửa lại!

Rơi vào trầm tư, thể này có thể làm gì được?

Ngay sau đó!

Bên cạnh:

"A ~~~ a..."

"A~~~~A a!"

Giang Nam: ...

Anh bạn này bị táo bón phải không?

Thông qua cửa sổ phản chiếu có thể được nhìn thấy, móc giữa treo áo khoác!

Ngoài ra còn có một giấy chứng nhận tuần tra???

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, tâm sinh nhất kế!

Có thể nói là trong lòng sinh ra ý xấu càng ngày càng mãnh liệt!

Một lần nữa, bàn tay nhỏ bé của tội lỗi thò ra.

Lấy theo giấy chứng nhận tuần tra, thuận di một cái không còn bóng dáng!

Mà lão sư tuần tra đang nhắm mắt dùng sức, căn bản không chú ý tới!

Giang Nam mang giấy chứng nhận kiểm tra quanh cổ!

Nghênh ngang đi bộ trong hành lang! Nhắm vào phòng thi số 1!

Đẩy cửa đi vào!

Cái gọi thành công dựa vào tiểu tiết! Cầu phú quý trong nguy hiểm!

Cánh cửa lớp học đột nhiên mở ra!

Các bạn học đang làm bài thi đều ngẩng đầu lên nhìn!

Vừa nhìn thấy Giang Nam, cả đám đều mở to hai mắt!

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chung Ánh Tuyết bịt kín miệng! Lâm Sơ Tình cũng trợn tròn mắt!

Người không thi sao?

Sao người ra ngoài được?

Hai giáo viên giám thị, một người ngồi trên bục giảng uống trà!

Một người đang đi vòng trong lớp học!

Vừa thấy Giang Nam bước vào lớp học, tuổi trẻ như vậy? Giáo viên thực tập mới của trường sao?

Lại nhìn tấm biển treo trước ngực hắn, thì ra là người tuần tra a...

Vì thế nhao nhao gật đầu với Giang Nam!

Học sinh: ???

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Vì vậy, nghênh ngang đi dạo trong lớp học!

Cúi đầu xuống xem bài thi!

A... Câu hỏi này chọn B sao?

À à! Thì ra đáp án là như vậy!

Chắc chắc chắc, cô nương này viết chữ thật ngoan!

Đi dạo một vòng, đi tới trước bàn học của Chung Ánh Tuyết!

Nhìn vào tờ giấy thi của cô.

Sau đó còn lấy tay lật mặt một cái!

Chung Ánh Tuyết đầu đầy dấu chấm hỏi!

Người đang xem đáp án của ta à?

Này, này! Có cần phải trắng trợn tới như vậy không!

Người có bao nhiêu lá gan vậy hả?

Tại sao người lại biến thành giáo viên tuần tra rồi...

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

Lật xong bài thi của Chung Ánh Tuyết!

Giang Nam lại chạy đến trước bàn học của Lâm Sơ Tình, lật xem bài thi của cô!

Chương 251 -

Lâm Sơ Tình nhìn Giang Nam một chút, lại nhìn giáo viên giám khảo!

Vẻ mặt ngây thơ!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Các người không thấy gì sao?

Bạn học sinh này đều đã kiêu ngạo đến mức từ phòng thi khác trắng trợn giết tới xem đáp án rồi!

Cũng không xử lý sao?

"Bạn học này! Đừng nhìn đông nhìn tây! Trả lời câu hỏi đi!"

Lâm Sơ Tình: ???

Người còn có tư cách để nói ta sao?

Nhìn một vòng lớn, Giang Nam ghi lại tất cả các câu trả lời!

Đi đến cửa: "Được rồi! Kỷ luật phòng thi là tốt, tiếp tục duy trì! "

Hai vị giám khảo lão sư cười gật đầu, nhìn theo Giang Nam rời đi!

Các bạn học trong phòng thi đều đã nổ tung!

Cái này mẹ nó là thao tác quỷ quái gì vậy!

Còn có thể làm như vậy sao?

Giang Nam ra khỏi phòng thi, xem như thở dài một hơi!

Cũng may hai giáo viên này không biết mình! Xem như lừa gạt qua cửa ải!

Thuần di trở lại nhà vệ sinh...

Anh trai bên cạnh vẫn đang nỗ lực!

Giang Nam lén lút treo giấy chứng nhận kiểm tra trở lại, mở cửa với khuôn mặt xán lạn: "Đi thôi!"

Giám thị giáo viên: "Người rất nhanh!"

Trở lại phòng thi, Giang Nam bắt đầu chế độ viết điên cuồng!

Hạ Dao nhìn choáng váng rồi!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đi nhà vệ sinh một chuyến liền thông suốt?

Kỳ diệu vậy sao?

Cô còn nghĩ chờ một lát mình trả lời xong, lại truyền đáp án cho Giang Nam!

Dù sao còn phải cùng nhau đi Thiên Đảo mà!

Cô cũng luyện tiếc Giang Nam...

Giang Nam trả lời xong câu hỏi căn bản không có thời gian thư giãn!

Trùng động không gian kéo bài thi của Ngô Lương qua, lại tiếp tục điên cuồng viết!

Ngô Lương mang vẻ mặt cảm động, đúng là nam thần của ta.

Kỳ thi kết thúc, trên đường đi bộ về nhà từ trường học!

Hạ Dao lắc lư cánh tay Giang Nam: "Tiểu Nam! Làm sao mà người làm được bài vậy? Người có nắm chắc không?"

Giang Nam vỗ ngực: "Hừ! Không nhìn xem ta là ai sao? Đề đã sẵn sàng cho chuyên đi hồi Thiên Đảo sắp tới!"

Chung Ánh Tuyết trợn trắng mắt: "Làm sao mà không nắm chắc được! Đề chạy đến phòng thi của ta xem đáp án, còn lật mặt xem..."

Hạ Dao: ???

Người có cần phải kiêu ngạo tới như vậy không?

Trách không được Giang Nam từ nhà vệ sinh trở về liền điên cuồng viết đáp án!

Làm như vậy cũng được sao?

"Đừng nói tới chuyện này nữa, ngày mai chính là đợt tuyển chọn chính thức trong trường! Chúng ta phải giết ra vòng vây mới được!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cứ nhìn ta biểu diễn là được!"

.....

Ngày hôm sau, sân vận động Linh Võ Tùng Giang bày ra ba lô đài!

Giáo viên và học sinh toàn trường đến xem chiến!

Có thể nói là tiếng người huyên náo, tiếng hô động trời!

Học sinh lớp 12 chỉ cần vượt qua kỳ thi hàng tháng đều có tư cách dự thi!

Loại trường linh võ chuyên biệt như Linh Võ Tùng Giang này khác với trường linh võ không chuyên nghiệp như Trường Số 1 Giang Thành!

Rất nhiều học sinh từ năm lớp 11 đã thành lập một đội ngũ cố định, đào tạo sự ăn ý, để tham gia cuộc thi ngôi sao!

Tất cả mọi người hướng tới danh ngạch tiến vào linh trì!

Nhưng thực tế rất tàn nhẫn!

Nhiều học sinh như vậy, chỉ có ba tiểu đội có thể đại biểu Linh Võ Tùng Giang xuất chiến!

Mà quy tắc tuyển chọn trong trường cũng rất đơn giản!

Ba lời đài!

Nếu tự tin với đội ngũ của mình thì có thể đi lên thủ lời đài!

Cảm thấy không phục có thể đi lên khiếu chiến!

Đội ngũ cuối cùng còn lại có lẽ không phải là may mắn nhất!

Nhưng nhất định sẽ là mạnh nhất!

Giang Nam cũng không nghĩ nhiều như vậy!

Đi đầu mang theo ba người Ngô Lương, Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao trực tiếp lên lời đài!

Ánh mắt tỏa sáng!

Trong lòng hào hùng vạn trượng!

Ai dám cản trở mục tiêu của ta!

Liền chơi chết hấn!

Mà Tiểu đội Giang Nam Nói Gì Cùng Đúng là đội đầu tiên đứng trên lôi đài!

Phải biết, loại tiểu đội lựa chọn thủ lôi đài từ giai đoạn đầu này đều rất chịu thiệt!

Bởi vì liên tiếp thủ lôi đài, tiêu hao vốn cùng lớn!

Đội ngũ có thực lực đều sẽ lựa chọn sau!

Giải quyết dứt khoát!

Nhưng không nghĩ tới Giang Nam là đội đầu tiên dẫn đầu xông lên!

Thật sự tự tin với thực lực của mình như vậy?

Phải biết, đây cũng không phải là solo!

Mà là so đấu giữa các đội ngũ!

Công phòng kết hợp, cũng không phải nói một người mạnh là có thể thắng!

Nhưng nhìn đội hình Giang Nam này!

Các bạn học dưới đài ai nấy đều sợ!

"Ngô Lương da dày máu trâu ai ai cũng biết rõ! Hạ Dao sau khi hóa thú lại càng nổi danh giỏi đánh!"

"Đây còn không phải là chuyện khiến cho người ta đau đầu nhất!"

"Vấn đề là Giang Nam! Thuấn di của hắn ta! Còn có trùng động không gian quỷ dị lần trước! Căn bản khiến cho người ta không có cách nào phòng bị a!"

"Không phải sao? La Thiên Tường đều bị ngã! Hơn nữa Giang Nam căn bản cũng không nghiêm túc ra tay!"

Nghĩ đến đây, các bạn học đều cảm thấy phía sau lạnh lẽo, nhao nhao che miệng mình!

Đây kiêng ky!

Hệ không gian! Thật khó chơi!

Chương 252 -

"Không ai phát hiện ra cấp bậc của Chung Ánh Tuyết sao? Bạch Ngân rồi! Cô ấy cũng đã lên tới Bạch Ngân!"

"Mẹ kiếp! Thật đúng vậy! Làm thế nào mà đánh đây?"

"Hừ hừ! Làm thế nào mà đánh chứ? Muốn trách thì trách Giang Nam quá kiêu ngạo! "

"Có lẽ nếu lên đài giai đoạn sau thật sự có thể đoạt được một vị trí! Luân phiên khiêu chiến? Thế nào cũng tiêu hao chết bọn họ!"

"Chúng ta không phải không có mảnh nhân!"

"Người anh em hệ linh vực lên nào, Giang Nam cũng phải bị khắc chế! Hắc mới là Thanh Đồng bầy sao! Linh lực trong cơ thể có thể chống đỡ hắc bao nhiêu lần thuận di chứ? "

Các bạn học bàn tán sôi nổi, mỗi người đều có suy tính riêng của mình!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Thật sự muốn làm đội đầu tiên sao? Như vậy phải phòng thủ thời gian dài!"

Hạ Dao bĩu môi nhỏ nhắn nói: "Linh lực không đủ thì làm sao bây giờ? Cấp bậc của người rất thấp! "

Ngô Lương nhếch miệng nói: "Luân phiên chiến sẽ rất khó chịu!"

Trải qua một tháng tu luyện!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết đã vọt tới Bạch Ngân một sao!

Mà Hạ Dao cũng có thực lực Thanh Đồng đỉnh phong!

Ngay cả Ngô Lương phục dụng 100 viên Linh Châu, cũng đã vọt tới Thanh Đồng tám sao!

Duy chỉ có Giang Nam là cấp bậc thấp nhất, Thanh Đồng bảy sao!

Hơn nữa vô luận là thuận di của hắc hay là trùng động không gian, đều cực kỳ hao tổn linh lực!

Phòng thủ thời gian dài quá thiệt thòi!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười!

"Ba người cứ ở sau lưng ta nhìn là được!"

"Nhắm hai mắt lại lắng lắng lắng nghe thanh âm!"

"Ta đánh địch tới bởi không cần nguyên nhân!"

"Tiểu đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng khẳng định vô địch!"

Chung Ánh Tuyết che mặt!

Hạ Dao trợn trắng mắt!

Anh có cần kêu ngạo tới vậy không?

Ai đã cho người tự tin này vậy?

Sau đó liền lôi kéo Ngô Lương cùng Chung Ánh Tuyết lui đến góc lồi đài ngồi chơi!

"Vui lòng bắt thể hiện mình đi nbaof, nhà vô địch!"

Giờ khắc này, các bạn học đều sửng sốt!

Mẹ kiếp!

Đây là đội hình gì vậy?

Có chuyện gì vậy?

Giang Nam chuẩn bị một chọi bốn sao?

Người có cần phải kiêu ngạo như vậy không?

"Mẹ kiếp! Ta con mẹ nó không nhìn nổi nữa rồi! Ai đó xông lên chơi chết hần đi!"

"Bốn đánh một mà còn không đấu lại thì có thể đi ăn cút rồi!"

"Nhìn hần trang bức mà chỉ muốn xử một trận!"

.....

"Giang Nam! Người còn nhớ lời ước định trước đó của người không?"

"Nhất núi không cho phép có hai hổ! Giữa người và ta! Phải có một trận chiến!"

"Cường giả chân chính! Dám đối mặt với khiêu chiến thực sự! Bậy nên! Ta lên đây!"

Giang Nam ngửa đầu, mặt trong nháy mắt đen sì!

Lại là lão Tần Thụ trung trung nhị này!

Chỉ thấy bên trên lều che nắng của sân vận động có bốn bóng người đang đứng!

Dáng vẻ tằm dưới ánh mặt trời quả thực sáng mù mắt chó!

Tần Thụ chính là một trong số đó!

Về phần ba người còn lại đều là đội viên của hần!

Làm cho Giang Nam ngạc nhiên chính là, Ngư Thanh Thanh cũng là một trong số đó!

Giờ phút này cô đứng trên sân vận động che mặt: "Không được! Thật xấu hổ! Chúng ta phải đi xuống thôi!"

Thanh niên bên cạnh với vẻ mặt không nói gì: "Đội trưởng cảm thú, chỉ có thể nghe hẩn..."

Còn có một chị gái đáng người cao gầy, tên là Đỗ Nguyệt!

An ủi Ngư Thanh Thanh nói: "Tiểu Ngư không có việc gì! Mặt mũi đều đã bị mất sạch từ lâu rồi! Không sợ!"

Ngư Thanh Thanh: ???

Mặc dù người đang an ủi ta!

Nhưng vì cái gì nghe có vẻ còn muốn khóc hơn cả ta!

"Tiểu đội Băng Phong, ngày hôm nay sẽ nổi danh trên vận người! Theo ta nghênh chiến nào!"

"Đây chính là điểm khởi đầu của chúng ta! Cũng là điểm kết thúc của Giang Nam!"

Đỗ Nguyệt: "Ừ ừ ừ, đúng! Người nói đúng, lên nào!"

Anh trai hữu khí vô lực giơ cánh tay lên kéo dài giai điệu: "Cố lên... Yeah ~ người là giỏi nhất ~"

Ngư Thanh Thanh ngồi xổm trên mặt đất che mặt!

Tại sao! Vì sao mình lại có một đội trưởng đầu toàn cứt như vậy!

Quả thực quá mất mặt!

Mắt Tần Thụ phiếm lệ quang!

Tiểu Ngư đều cảm động tới phát khóc rồi sao?

Có đám đồng đội như các người... Thật tuyệt vời!

Nói xong tung người nhảy lên, từ trên lều che nắng nhảy xuống!

Hoa lệ xoay người, 7200 độ hướng về lôi đài rơi xuống!

Mà đám người Ngư Thanh Thanh căn bản không nhảy theo, vẫn đứng tại chỗ...

Giang Nam không nói gì, lại là một màn quen thuộc này!

Ta còn có thể để người thực hiện được sao?

Tần Thụ nhìn lôi đài!

Đã sớm chuẩn bị sẵn sàng!

Lần trước một đầu gối rơi xuống đất, đầu gối đều quỳ chảy máu!

Lần này hẳn học khôn!

Trên đầu gối bao bọc một lớp băng, đã sớm làm tốt công tác phòng hộ!

Ra sân nhanh! Tư thế ngẫu!

Mắt thấy Tần Thụ sắp quỳ một gối xuống đất, xuất hiện một cách hoa lệ!

Giang Nam nhếch miệng cười!

Trùng động không gian mở ra!

Phía dưới đầu gối Tần Thụ đột nhiên xuất hiện một quả sầu
riêng hoàng kim mọc đầy gai nhọn!

Hai mắt Tần Thụ bạo trừng!

Cái gì?

Vì sao trên lôi đài lại xuất hiện sầu riêng a!

Chương 253 -

Mẹ kiếp!

Bây giờ muốn phanh cản bản là không phanh được?

Người ta đều quỳ ván giặt đồ!

Lão tử mẹ nó quỳ sầu riêng sao?

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn vang lên, khói trắng nổi lên bốn phía, gai nhọn bay loạn!

"Mẹ nó!"

Xen lẫn một tiếng kêu rên!

Lực trùng kích khủng bố làm Tần Thụ Tặc xoay tròn bay ra bảy tám mét!

Đầu gối cắm đầy gai nhọn, thịt quả màu vàng óng bay tán loạn!

Một luồng khói trắng cứ như vậy khuếch tán ra ngoài!

Tần Thụ sững sờ tìm được sự cân bằng bên trong đợt trùng kích, một hát lẫn về phía trước rơi xuống đất!

Tuy rằng trên đầu gối đã thấm không đành lòng nhìn, nhưng vẫn đứng dậy vén tóc, cười lạnh nói: "Chút thủ đoạn cón con, làm có thể hại ta, ta :('ㄏ` 丿): Qe!"

Nói một nửa đi! Tần Thụ mở to hai mắt, liền quỳ trên mặt đất

nôn!

Những vật thể không thể diễn tả nôn ra đất!

Hương vị đó, thấm vào ruột gan, đánh thẳng vào linh hồn!

Gió nhẹ thổi qua, hơi thở thơm ngát khuếch tán đến khán giả!

"Mẹ kiếp! Lại là mùi này! Ah, ah!"

"Ah! Mắt ta! Mắt ta!"

"Mẹ kiếp! Phương thức xuất hiện của cầm thú đều huyền diệu như vậy sao? Còn có hiệu ứng nổ tung?"

"Sặc! Chạy mau! Mẹ nó chạy mau, ba hàng đầu đều bị mùi thối khiến cho trào nước bọt rồi!"

Nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng được cập nhật, Giang Nam đều vui vẻ điên rồi!

Thứ này quả thực chính là thần khí a!

Cho nên đã có dự đoán trước mà nín thở!

Hiệu quả hô hấp được tăng cường!

Tiểu gia ta một hơi có thể nhịn ba phút! Căn bản không bị mùi thối ám hại được!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mang vẻ mặt kinh hồn chưa định thần lại kiếp!

Sâu riêng quỷ quái gì vậy?

Có cần phải tàn nhẫn như vậy không!

Về phần Ngô Lương... Rốt cuộc vẫn là trúng chiêu!

Nôn mưa đến mức choáng váng!

Lục Minh ở trên khán đài đột ngột đứng dậy!

Chỉ vào lô đài hét lớn: "Thấy chưa! Các người đã thấy chưa!"

"Hôm đó là sâu riêng! Chính là sâu riêng!"

"Đã nói bao nhiêu lần rồi! Lão tử không ị đùn!"

"A a a a a! Giang Nam! Người chờ đó cho lão tử! Trả lại thanh xuân của ta!"

Lục Minh cũng đỏ mắt!

Đám người Ngư Thanh Thanh ở lại trên lầu che nắng, bọn họ mang vẻ mặt may mắn!

May là không đi xuống!

Không sợ không sợ!

Về phần đội trưởng Tần Thụ?

Ừm... Lên đường bình an! Đi thông thả không tiến!

Gió đông thổi mạnh!

Mùi hôi thối bốc lên!

Khán giả phía tây đều chạy không còn một ai!

Chỉ còn lại đám bạn học ba hàng đầu ngồi giữa mặt lên trợn trắng mắt trào nước bọt không có người khiêng đi!

Các bạn học đều bùng nổ!

Mẹ kiếp!

Một quả sầu riêng đánh úp toàn trường?

Tần Thụ, người tốt xấu gì cũng là Bạch Ngân!

Có cần phải nhanh như vậy liền xong hay không!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mang vẻ mặt trầm mặc, đột nhiên chọn trường thật sự nghiêm túc sao!

Tiểu Nam, người có thể đứng đắn một chút!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười!

"Ai dám chiến một trận?"

Các bạn học đều trầm mặc!

Ai còn dám lên chiến chứ, lời đài của người đều đã bị ô nhiễm rồi!

Vừa lên người lại ném ra một quả sầu riêng, chẳng phải cả người đều ô nhiễm ố vàng sao?

Ngắm lại liền rùng mình!

Giáo viên bịt mũi trừng mắt nói: "Bạn học này! Không được sử dụng loại vũ khí hủy diệt hàng loạt nữa có biết không?"

"Nếu không, :(^_` 丿 丿): Ợe!"

Giáo viên cũng nôn mửa...

Giang Nam rụt cổ, vẻ mặt không tình nguyện!

Cùng lúc đó, trên khán đài truyền tới tiếng hét liwns: "Chúng ta lên!"

Chỉ thấy Lục Minh mang theo đội viên của hắn xông lên lôi đài!

Mọi người đều nhét giấy vệ sinh trong lỗ mũi của mình!

Có thể nói là làm tốt phòng hộ hoàn mỹ!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nha! Đây không phải là tiểu mông sắt vô địch sao! Người cũng muốn thử?"

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

Con mẹ nó tiểu mông sắt vô địch!

Đi chết đi cho lão tử!

Vừa nhìn thấy Giang Nam, Lục Minh liền cảm giác mông mình mơ hồ đau đớn!

"Giang Nam trời đánh! Người nợ lão tử ba năm thanh xuân! "

"Hôm nay mà không đánh cho người ỉ ra phân, coi như tối hôm qua người đã đi vệ sinh hết!"

Lục Minh quả thực hận đến nghiến răng nghiến lợi, khí thế điên cuồng đề cao!

Cấp bậc lại lên tới Thanh Đồng đỉnh phong!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Tiểu Nam đừng xem nhẹ a! Đám người Lục Minh rất lợi hại! "

Hạ Dao cười hắc hắc: "Không chịu nổi thì nói với ta nha!"

Đội Kim Phong Bạo của Lục Minh, thế nhưng nổi danh là đội mạnh của Linh Võ Tùng Giang!

Cho dù Giang Nam mạnh hơn nữa cũng không thể một đánh bốn chứ?

Ngô Lương quỳ xuống đất: "Oe..."

Chỉ thấy Lục Minh trực tiếp hóa kim loại! Hai đấm đụng vào nhau, tóe ra đốm lửa!

Mà thanh niên lùn bên cạnh hắn cũng vẻ mặt nóng lòng muốn thử!

Trên người hắn thế nhưng toát ra từng gai nhọn, một tay hóa thành trường kiếm! Một tay hóa thành lá chắn kim loại đầy gai nhọn!

Mà hai chị gái ở phía sau đội ngũ, một người thân hình lượn lờ ngọn lửa nóng rực, một người quanh thân quấn quanh dải ruy băng nước chảy!

Chương 254 -

Các bạn học đều mở to con mắt, vẻ mặt chờ mong!

"Không thể dùng sầu riêng kia, xem lần này Giang Nam làm thế nào!"

"Chắc chắc chắc! Hai pháp thần nước và lửa! Mã Hào dĩ năng lưỡi sắt công phòng đầy đủ! Hơn nữa có Lục Minh hóa kim loại! Sức chiến đấu quả thực bạo nổ a!"

"Một đấu bốn? Giang Nam thật sự là quá cuồng vọng!"

"Đám người Lục Minh chính là tiểu đội hạt giống, có trò hay để xem rồi!"

Lục Minh rất hưởng thụ lời khen ngợi xung quanh!

"Chuẩn bị sẵn sàng để bị ngược đãi chưa?"

"Linh kỹ: Ngân Giáp!"

Chỉ thấy thân thể của hắn đã hoàn toàn hóa kim loại lại lần nữa phủ thêm một tầng ánh bạc!

Độ cứng một lần nữa tăng gấp ba lần!

Lúc hành động, thậm chí có thể nghe thấy âm thanh kim loại ma sát!

"Hôm nay Lục Minh ta sẽ cho người kiến thức cái gì gọi là..."

"A a!"

Kèm theo một tiếng kêu sợ hãi!

Hai chân Lục Minh đột nhiên bị trói lại với nhau!

Sau đó cả người đều bị ném lên trời!

Một sợi xích trong suốt màu lưu ly không biết từ lúc nào quấn quanh mắt cá chân Lục Minh!

Một đoạn khác nằm trong tay Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo xiềng xích hừ không điên cuồng xoay vòng, một vòng lại một vòng!

Lục Minh ở trên trời, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, bên tai tiếng gió gào thét!

Lực ly tâm cực lớn khiến cho hần căn bản không có cách nào hành động!

Mẹ kiếp!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Sau đó hần liền nhìn thấy mặt đất dùng tốc độ khủng bố tiếp cận mặt mình!

"Ai ai! Đứng!"

"Rầm"

Một tiếng kim loại giòn vang vọng!

Đất đá sụp đổ!

Lục Minh hóa kim loại giống như một cây giáo, nửa người đều cắm vào lõi đài!

Giang Nam mang vẻ mặt hài lòng!

"Chặc chặc chặc! Nên nói thì phải nói, dùng rất thuận tay nha!"

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

Mẹ kiếp!

Cái gì gọi là dùng rất thuận tay a!

Người coi lão tử là cái gì chứ!

Vũ khí của người?

Cái xiềng xích này rốt cuộc là cái quỷ gì! Từ khi nào đã quấn chân mình!

Lục Minh vừa muốn tránh thoát!

Giang Nam giơ tay lên, vì thế Lục Minh lại một lần nữa bay lên trời!

"A a a a a! Giang Nam! Người mẹ nó..."

Đồng đội của Lục Minh ngây ngốc!

Các bạn học đang xem cuộc chiến cũng ngây dại!

"Mẹ kiếp! Cái gì đây? Lưu tinh chùy hình người sao?"

"Mẹ kiếp! Cái gì đây? Là xiềng xích sao? Linh kỹ của Giang Nam sao?"

"Con mẹ nó lưu tinh chùy! Lục Minh thật đáng thương!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng mở to hai mắt!

Linh kỹ không gian thứ hai của Giang Nam sao?

Tại sao chưa từng nghe hắn nói qua?

Thao tác này! Quả thực quá ngẫu đi!

Chỉ thấy Giang Nam dùng xiềng xích hư không quăng Lục Minh, nhếch miệng cười!

Khống chế lưu tinh chùy hình người đập mạnh về phía Mã Hào!

Lực lượng to lớn, thậm chí nghe được từng tiếng xé gió!

Mã Hào mở to hai mắt, theo bản năng giơ tấm chắn lên ngăn cản!

Lục Minh thét chói tai: "Tiểu Hào! Gai! Gai a!"

"A a a"

Lực lượng cực lớn trực tiếp nện Lục Minh lên tấm chắn, tóe ra cả đốm lửa!

Mã Hào bị đánh bay vài mét, trên tấm chắn đập ra một cái hố lớn!

Mũi nhọn bị gãy hết!

Về phần gai biến đi đâu?

Đương nhiên là trên người Lục Minh: "A a! Tiểu Hào! Người mẹ nó dám đâm ta! "

"Đán cho ta! Đánh hấn đi!"

Mã Hào vẻ mặt không nói gì!

Mẹ kiếp!

Người bảo lão tử làm sao!

Chính người lao vào đây!

"Đánh cho ta!"

Linh khí trên người hai chị gái phía sau cuồn cuộn dâng trào!

"Linh kỹ: Lưu Tinh Hỏa Vũ!"

"Linh kỹ: Thủy Pháo!"

Thoáng chốc, nhiệt độ nóng rực tràn ngập toàn trường, từng quả cầu lửa đập mạnh về phía Giang Nam!

Uy lực của Thủy Pháo cực lớn cũng đè lên!

[Phát động kỹ năng! Lưu tinh chùy: lv0!]

Giang Nam mở to hai mắt.

Không phải chứ?

Thế này cũng có thể kích hoạt kỹ năng lưu tinh chùy sao?

Thêm điểm!

[Thêm điểm kỹ năng: 1100 điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Lưu tinh chùy (trung cấp): lv0!]

Chỉ thấy Lục Minh bị hất văng trên không trung dưới sự khổng chế khéo léo của Giang Nam!

Chính xác đập vỡ quả cầu lửa cùng pháo nước!

Lục Minh đầu óc ông ông!

Vừa mới đập vỡ một quả cầu lửa, cả người cháy đen!

Ngay sau đó bị pháo nước bắn cho ướt sũng!

Một lần lại một lần trải qua băng hỏa lưỡng trọng thiên!

Càng đánh càng hăng!

Chỉ thấy Giang Nam quăng lưu tinh chùy hình người của hắn, chuẩn xác đập vỡ mỗi một hỏa cầu và thủy pháo bay tới!

Hơn nữa kèm theo tiếng kêu thảm thiết của Lục Minh!

"A a!"

"Oa!"

"Đau đau đau!"

"Người mẹ nó..."

"Đừng đánh! Đừng đánh! Đừng đánh! "

Đồng đội chỉ có thể bất đắc dĩ dừng lại!

"Đánh! Đánh a! Đừng dừng lại!"

Đồng đội lại ra tay!

"A a! Đau quá! Đừng đánh! Dừng lại!"

Mã Hào nổ tung!

"Người mẹ nó có thể không ầm ĩ hay không? Rốt cuộc là đánh hay không?"

Lục Minh: !!

Mẹ nó toàn bộ linh kỹ của các người đều chào hỏi trên người ta a!

Hắn sắp khóc rồi!

Thân làm lưu tinh chùy...

Nhân sinh thật khó khăn!

Mã Hào cũng không quan tâm nhiều như vậy! Thừa dịp Giang Nam chào hỏi pháo nước và hỏa cầu!

Diên cường quát: "Linh kỹ: Lợi Nhận Đột Thứ!"

Chỉ thấy ngực toát ra một chùm lưỡi dao sắc bén bén nhọn, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, mãnh liệt đâm về hướng Giang Nam!

Cắt qua không khí! Liền áp sát tới!

Chương 255 -

Trái tim Chung Ánh Tuyết cũng theo đó nâng lên!

Mắt thấy lưỡi dao sắc bén kia sắp đâm tới Giang Nam!

Và ngay tại thời điểm này!

Chỉ thấy Giang Nam giơ một bàn tay chặn trước người!

Không gian trùng động mở ra đến mức lớn nhất!

Trong lòng Mã Hào cả kinh, trong nháy mắt ý thức được không ổn!

Nhưng mà giờ phút này đã không còn kịp thu tay!

Quay đầu lại hét lên: "Cẩn thận!"

Tiếp theo! Lưỡi dao sắc bén đột nhiên đâm vào giữa trùng động không gian!

Đột ngột từ phía sau cắm ngang ra!

Đi thẳng về phía sau hai chị gái nọ!

Hai chị gái hoảng hốt trong lòng, vội vàng lui về phía sau!

Không cẩn thận, rơi xuống lôi đài!

Mã Hào hung hăng thở phào nhẹ nhõm, biết Giang Nam lưu tình!

Bằng không cũng không phải là vấn đề rơi xuống lôi đài, tất nhiên sẽ thấy máu!

Nhưng ngay lúc này!

Mã Hào cảm giác sau đầu truyền đến từng trận gió lạnh!

Ngẩng đầu nhìn lên, lưu tinh chùy hình người đang dùng tư thái không gì cản nổi ném tới!

"Chết tiệt!"

Giờ phút này Mã Hào căn bản không kịp phản ứng, chỉ có thể đem hai tay bảo vệ trước ngực!

Tận hết toàn lực diễn sinh ra lưỡi dao sắc bén, biến mình thành tồn tại như nhím!

Lục Minh: !!

"Tiểu Hào! Người dám đâm vào đại ca người!"

"A a a"

Đổm lửa rực rỡ, kèm theo âm thanh kim loại va chạm!

Thân thể Mã Hào giống như bị đạn pháo bắn bay, bay ngang ra hơn một trăm mét!

Rơi vào khán giả! Hộc máu từng ngụm rồi trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Lục Minh thì kêu thảm thiết và bị Giang Nam ném lên trời!

Bay ra ngoài 300 mét!

Xiềng xích hư không vung mạnh!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Đại kỹ: đạn xuyên giáp hình người!"

Nói xong hư không xiềng xích trong tay kéo mạnh!"

Lực lượng khổng lồ trực tiếp bị áp dụng lên người Lục Minh!

Tốc độ nhanh đến mức tựa như một tia chớp màu bạc, hung hăng nện xuống đất!

"Rầm!"

Đất đá bay lên, vết nứt lan rộng khắp nơi giống như mạng nhện!

Đầu Lục Minh hướng xuống dưới, cả người đều cắm vào lồi đài!

Trên người đầy lưỡi dao sắc bén, trên người bị hỏa cầu và thủy pháo đánh thủng không đành lòng nhìn thẳng!

Hoàn toàn mất ý thức!

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh!

Không ai không hít một hơi khí lạnh!

Giang Nam cực hạn một đánh bốn?

Thật sự dùng lực một người diệt toàn đội Lục Minh?

Quá trình chiến đấu thậm chí không quá 3 phút!

Càng kinh khủng chính là, từ đầu đến cuối Giang Nam đều đứng tại chỗ, thậm chí không có bước chân!

"Một người diệt đoàn? Cái này ... mẹ nó vẫn còn là con người sao?"

"Nam Thần chính là thần tiên mà!"

"Lưu tinh chùy hình người khiến tiểu đội Lục Minh không thể tận tình ra tay, phá hư tiết tấu! Mượn đao giết người rồi thanh

toán công kích! Lợi dụng Mã Hào bào mòn, cuối cùng giải quyết Lục Minh!"

"Mẹ kiếp! Tổ chất chiến đấu khủng bố này là gì? Người của quân đoàn Âm Dạ đều dọa người như vậy sao?"

"Giang Diêm Vương quả thực mãnh liệt không có giới hạn a!"

"Đẹp trai xỉu! Nam thần ca ca! Hẹn hò không? Cái loại không về nhà vào ban đêm nha!"

Chung Ánh Tuyết che cái miệng nhỏ với vẻ mặt kinh ngạc, lúc ở Bắc Sơn đã biết Giang Nam rất mạnh!

Nhưng không nghĩ tới Giang Nam lại mạnh đến mức này!

Một chọi bốn? Còn là áp đảo!

Hạ Dao trợn mắt, không thể tin mà nhìn Giang Nam?

Thực sự thắng được? Đơn giản như vậy sao?

Cô biết, Giang Nam còn có rất nhiều bản lĩnh chưa dùng tới!

Có thể nói, đây còn không phải là cực hạn của Giang Nam!

Không khỏi ngơ ngác nói: "Tiểu Tuyết! Không chừng lần này chúng ta có thể vọt vào vòng cả nước!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Ta rất chờ mong! "

Ngô Lương còn nằm sấp trên mặt đất: "Sặc..."

Lão sư cũng ngạc nhiên nhìn Giang Nam, học sinh lớp này thật sự là có chút mạnh tới bất ngờ!

Mà hiệu trưởng Tôn thì mặt đầy sắc xuân!

Hắn biết thân phận thật sự của Giang Nam, hiện tại ngược lại

cảm thấy có chút may mắn, nhét cho trường học của mình một đại bảo bối như vậy!

Cuộc đua ngôi sao này! Linh Võ Tùng Giang sợ là muốn hùng khởi!

Chỉ thấy Giang Nam cười cười chạy đến bên cạnh Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao.

"Thế nào rồi? Không thơm một cái sao?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, Hạ Dao trừng mắt: "Thơm cái rắm, mơ đẹp!"

Giang Nam trợn trắng mắt, nhìn Ngô Lương nằm sấp trên mặt đất nôn hết cơm chiều hôm trước ra, vẻ mặt sống không còn gì lý thú!

Có thời gian cũng phải nhét cho to con núp vú giả để ăn đi!

.....

Mà ngoại trừ lôi đài bên phía Giang Nam ra, hai lôi đài còn lại cũng có đội ngũ tiến!

Đánh phải gọi là cái kịch liệt!

Ngược lại lôi đài bên Giang Nam, quanh quẽ không chịu được!

Bọn Lục Minh đi lên đều quỳ, còn là bị một mình Giang Nam hạ gục, vậy còn đánh như thế nào?

Chỉ có thể đi tranh đoạt hai danh ngạch khác!

Bốn người Giang Nam thật sự nhàm chán, ngồi bên lôi đài cắn hạt dưa!

Nhìn vào các bạn học không nói gì!

Mẹ kiếp!

Anh có muốn kiêu ngạo như vậy không?

Điều đáng nói chính là, sau khi Tần Thụ tỉnh lại, lại mang theo chiến đội Băng Phong của hắn tranh đoạt danh ngạch chiến đấu!

Chỉ thấy Tần Thụ đánh một cái!

Một tảng băng trôi khổng lồ mọc lên! Cao hơn mười mét!

Hàn khí tràn ngập toàn trường! Sừng sốt đẩy đội ngũ thủ lôi đẩy xuống lôi đài!

Dùng một loại áp đảo để thắng lợi!

Chương 256 -

Ẩn giấu bên dưới dáng vẻ trung nhị chính là thực lực siêu cường!

Một lần nữa lấy lại tư cách xuất chiến!

Mà đội ngũ thứ ba, chính là đội ngũ của Lâm Sơ Tình!

Dị năng của nàng cũng là hóa thú, hơn nữa còn là Cửu Vĩ Hồ!

Tai hồ ly nhưng trắng kia còn có chín cái đuôi hồ ly lông xù quả thực khiến cho Giang Nam muốn ngừng không được!

Nhìn chăm chăm không ngừng!

Sau đó bị Hạ Dao nhếch miệng!

"Nhìn cái gì mà nhìn! Nhà mình không có sao?"

Giang Nam: ???

Chỉ thấy Hạ Dao bĩu môi, vẻ mặt tức giận.

Đây có phải là ghen tức không?

"Người ta chín cái đuôi! Người chỉ có một!"

Hạ Dao trực tiếp xù lông!

Đuôi nhiều thì thế nào chứ?

Đuôi nhiều thì lợi hại sao?

Đuôi của ta còn lớn hơn cô ấy đâu!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Nhìn rằng nanh sói của Hạ Dao dần dần lộ ra, Giang Nam trực tiếp kinh ngạc!

"Cái kia... Chúng ta có chuyện thì từ từ nói! Đừng nhúc nhích!"

Hạ Dao: "Lời người xưa nói rất hay! Quân tử động khẩu không động thủ! A a~"

Giang Nam: ???

"Này! Đau đau, đau đau!"

Giáo viên ngữ văn, người đến đây!

Ta hứa ta sẽ không giết người!

Lời này là vậy sao?

.....

Cuối cùng, chiến đội Yêu Hoàng của Lâm Sơ Tình gian nan giành được vị trí thứ ba!

Trên thực tế, nếu bọn Lục Minh không ngã vào tay Giang Nam, thật đúng là không nhất định có thể đến phiên bọn Lâm Sơ Tình!

Xác định số lượng dự thi!

Hiệu trưởng Tôn tiến lên và nói: "Những nỗ lực của các bạn học ta đều nhìn thấy!"

"Cuộc thi Ngôi Sao sẽ được tổ chức hai ngày sau tại Linh Khư Thiên Hồ Đảo Bạch Sơn!"

"Lần này, trên địa bàn tỉnh có 33 trường linh võ dự thi! Mỗi trường sẽ có ba đội tham gia!"

"Tổng cộng có 99 đội! Mà lần trước cuộc thi Ngôi Sao, trường chúng ta đã giành được thành tích tốt thứ ba xông vào vòng cả nước!"

"Nói vậy mọi người cũng biết, việc tiến vào Linh Trì sẽ mang lại lợi ích to lớn cỡ nào với Linh võ giả!"

"Mà lần này, ta cũng hy vọng các bạn học dưới tiền đề bảo đảm an toàn của bản thân mà cố gắng phấn đấu! Vì vinh quang của trường!"

"Trường học cũng sẽ lấy ra một phần học bổng làm phần thưởng!"

"Cuộc thi Ngôi Sao sẽ được tổ chức trong vòng hai ngày tới! Học sinh có được suất dự thi, ngày mai trường sẽ thống nhất sắp xếp đến Thiên Hồ Đảo Bạch Sơn!"

"Mời các bạn học hãy chuẩn bị trước!"

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Người có nghe thấy không!"

"Ta muốn ăn thịt nướng! Ta phải ngủ lều!"

Chung Ánh Tuyết cười khổ: "Chúng ta là chuẩn bị đi nghỉ phép sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười:

"Người làm việc với Nam thần!"

"Du lịch là chuyện thường!"

"Cái gì cũng không cần hỏi!"

"Xiên nướng nời sắt hầm!"

Kết thúc tuyển chọn trong trường!

Bốn người hưng trí xông ra khỏi cổng trường đi mua vật tư!

"Đại Lang Diệt, cuộc thi Ngôi Sao có tính chất thế nào, không khác gì thời điểm thi cuối kỳ của chúng ta sao?"

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Có thể là giống nhau nha! "

"Cuộc thi Ngôi Sao cũng không phải lấy mục tiêu đạt được bao nhiêu Linh Châu nha! Mà là đội ngũ sinh tồn đến cuối cùng sẽ giành được thắng lợi!"

"Nói cách khác! Người chiến thắng sẽ chỉ có một đội!"

"Đương nhiên, cũng có đội ngũ chạy đi thu thập linh châu, dù sao có thể đi tới Thiên Hồ Đảo một lần cũng không dễ dàng!"

"Chúng ta phải vượt thêm chút Linh Châu! Nếu không cũng không đủ dùng!"

Giang Nam ngậy người một chút!

Sống sót đến cùng?

Trận đấu Ngôi Sao này đến tột cùng là thể thức thi đấu như thế nào?

Cho đến bây giờ đầu hắn đều choáng!

Nhưng cũng mặc kệ nhiều như vậy.

Dù sao đến nơi sẽ biết chuyện gì đang xảy ra!

Đối với Linh Khư Thiên Hồ Đảo, trải qua một thời gian học tập Linh Võ học!

Giang Nam cũng có thêm chút hiểu biết!

Thiên Hồ Đảo nằm trong lãnh thổ của Bạch Sơn!

Đảo trong Linh Khư chỉ chút khắp nơi, cho nên được xưng là Thiên Hồ Đảo!

Nếu xét về cấp bậc mà nói, được coi là Linh Khư cấp Bạch Ngân!

Nhiều linh thú cấp Bạch Ngân!

Chỉ là đó là trên đảo, trong hồ cũng không chỉ có cấp Bạch Ngân!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt nói: "Lần này chúng ta có cần mang xe đi hay không? "

Nhớ tới kinh nghiệm lái xe của mình, Chung Ánh Tuyết càng đỏ mặt hơn!

Hạ Dao hứng phấn nói: "Nhất định phải mang theo oa! Lái xe của ta. G- Class! Túi hành lý thương hiệu Tiểu Nam! Không dùng thì phí!"

Giang Nam: ???

Ngô Lương cười hắc hắc nói: "Ta kiếm một chiếc Hummer! Mang cái xe này vào!"

Ánh mắt Hạ Dao sáng lên: "Cái này được! Cái này được!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Bên phía ta sẽ chuẩn bị xe!"

Ba người đều sửng sốt!

Hạ Dao: "Chuẩn bị cái gì? Sẽ không phải là chiếc xe đạp nhãn hiệu phượng hoàng của người đó chứ? Hay vua Jetta? Lục địa tiểu lưu manh? "

Giang Nam trợn trắng mắt, mở không gian dị độ của mình đến mức lớn nhất!

Ba người thò đầu nhìn một cái!

Nhất thời trợn tròn mắt!

Chung Ánh Tuyết: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Hạ Dao: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Ngô Lương trừng to hai mắt: " Mẹ kiếp! "

Chỉ thấy xe tăng hạng nặng yên lặng đậu trong không gian dị độ!

Nòng pháo thẳng! Trên thân xe thậm chí còn bọc giáp phản ứng!

Có một lỗ đạn trên đó!

Nhìn bên cạnh một lần nữa!

Gatling! Lựu đạn! Súng ngắn! RPG !

Thậm chí còn có tên lửa phòng không kẻ địch của đơn binh!

Trang bị tác chiến đơn binh, súng trường gì đó lại chất đồng một đồng!

Đơn giản chính là một kho vũ khí di động!

Ba người thật sự kinh hãi!

Chương 257 -

Mẹ kiếp!

Một chiếc xe tăng?

Giang Nam lại giấu một chiếc xe tăng?

Cái này còn G-Class cái gì, Hummer cái gì!

Hạ Dao hưng phấn trực tiếp ôm lấy Giang Nam: "Ha ha! Bất khả chiến bại! Quả thực ngẫu chết ta? Moa ! "

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Bọn họ không thể nói chúng ta gian lận chứ?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta dựa vào bản lĩnh mang nó vào! Dựa vào cái gì không cho dùng?"

Ngô Lương kích động mặt đỏ bừng, hưng phấn sờ xe tăng: "Mẹ kiếp! Người khá lắm! Đủ kích thích!"

"Nam thần, ta muốn học lái xe tăng!"

Giang Nam: "Được, dạy người vào ban đêm!"

Hạ Dao: "Ta cũng muốn học! Ta sẽ học cách bắn súng!"

Giang Nam vẻ mặt hoảng sợ: ???

Con gái nhà lành!

Học cái gì không tốt! Học cách bắn súng?

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Ta... Ta coi như thôi đi!"

Cô sợ gạt nhầm cần số...

Giang Nam vuốt cằm: "Ta cảm thấy chúng ta vẫn còn thiếu một chiếc thuyền!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao: ???

Ngô Lương vỗ ngực, nhếch miệng cười: "Giao cho ta xử lý!"

.....

Chiều hôm sau! Ba đội một nhóm, mười hai người dưới sự hướng dẫn của giáo viên trường học bước lên chiếc tàu màu xanh lá cây!

Bởi vì Bạch Sơn nằm ở vùng hẻo lánh, không có đường sắt cao tốc đi qua!

Chỉ có thể đi tàu, nhưng trường học coi như hào phóng, đặt giường cho đám người Giang Nam!

Buổi tối Giang Nam ngủ rất ngon, liền cảm giác một trận cảm giác áp bách đánh úp lại!

Không khỏi mở mắt ngủ mông lung!

Chỉ thấy Hạ Dao đang ôm gối đầu chen chúc lên giường mình!

Giang Nam vẻ mặt hoảng sợ: "Người làm gì..."

"Suyt ~ bọn họ đều ngủ rồi! Đừng lên tiếng, người dịch qua! Cho ta một chỗ!"

Giang Nam: ???

Không... Không, không!

Mọi người đều ngủ cũng không phải là vấn đề!

Đây là trên xe lửa!

"Bên trong ~ nhiều người như vậy, không tốt lắm!"

Hạ Dao bĩu môi: "Có gì mà không tốt? Nào nào! Thời gian là quý giá!"

Giang Nam nuốt nước bọt, tim đập nhanh hơn.

Thời gian quý sao?

Ta có thể lãng phí nó ở đâu?

Vẫy vẫy tay với Hạ Dao.

Hạ Dao tiến lại gần đầu, Giang Nam thì thầm bên tai.

"Quá vội vàng không? Ta không có chuẩn bị biện pháp an toàn!"

Hạ Dao ngạc nhiên, chỉ chạy tới chỗ người ngủ một giấc, còn cần biện pháp an toàn cái gì?

Đột nhiên cô đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên, một cái tát vỗ vào đầu Giang Nam.

"Phi! Người đang nghĩ gì vậy? Chỗ của ta có người chân thối! Ta tới chỗ người trốn một đêm! Nhanh lên đi!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Giang Nam: ???

Cái gì?

Mẹ kiếp!

Nói sớm đi!

Làm hại ta căng thẳng!

Còn có chút mất mát, tủi thân nhường ra một chỗ!

Giường vốn hẹp!

Hạ Dao lại chen lên giường, cô ghét bỏ không thoải mái, vứt gối đầu xuống, trực tiếp kéo cánh tay Giang Nam để gối!

Giang Nam: ! ! !

Oa!

Đại Diệt Lang! Người đừng có xoay loạn được không?

Cái này! Ai mà chịu cho nổi chứ?

Một cổ mùi thơm đặc trưng của thiếu nữ tràn ngập xoang mũi!

Mặt Giang Nam trở nên đỏ ửng!

Hạ Dao hơi nhú mào: "A ~ Thứ gì cần cần vậy?"

"Người cất điện thoại ở trong túi sao?"

Nói xong tay nhỏ lại hướng xuống dưới lằn mào!

Giang Nam mở to hai mắt nhìn: "Đừng! Đừng mà!"

Sau một khắc, thân thể đột nhiên cứng lại!

Khuôn mặt Hạ Dao đỏ bừng, lùi tay nhỏ về nhanh như chớp!

Ánh mắt cũng hơi bối rối, vùi ở trong ngực Giang Nam, tai đều đỏ cả lên!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +7 +7 +7!]

Giang Nam che mặt!

Xong đời rồi xong đời rồi!

Thật xấu hổ!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 8 + 8 + 8!]

"Há mồm!"

Hạ Dao đỏ mặt: "Hả? Cái gì?"

Chỉ trong nháy mắt, núm vú ục ục làm bằng cao su đã bị Giang Nam nhét vào trong miệng Hạ Dao!

Mắt Hạ Dao đột nhiên trở nên phát sáng, cong thành hình trăng lưỡi liềm!

"Chụt~ Chụt~ Chụt~" Tiếng mút truyền tới!

Cô vui ở trong ngực Giang Nam không bao lâu liền ngủ thiếp đi, cuối cùng hẳn cùng thở dài một hơi!

Liền xem như ngủ thiếp đi cũng không quên bú núm vú giả!

Nhìn Hạ Dao ngủ say trong lồng ngực của mình, tóc bạc rủ xuống, lông mi run rẩy, hô hấp đều đều, Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng!

Mọi thứ đều tốt đẹp như vậy

Đột nhiên!

Bộp!

Hạ Dao xuống tay tát vào một bên mặt của Giang Nam!

Biểu lộ của Giang Nam dần dần trở nên kinh khủng!

Thế là...

Ác mộng bắt đầu!

Sáng hôm sau!

Hạ Dao thoải mái rời giường, xoay người, núm vú giả cũng dùng xong rồi!

Thể lực cơ thể tăng lên! Phải gọi là quá sảng khoái!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi trên giường, hai quầng thâm thật lớn!

Một hốc mắt xanh mét, ánh mắt trống rỗng, tựa như mất đi linh hồn!

Hạ Dao mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Tiểu Nam làm sao vậy? Tối qua người không ngủ ngon sao?"

Giang Nam che mặt!

Đâu chỉ không ngủ ngon! Ta không ngủ!

Chỉ phòng được quyền cước của Hạ Dao công kích!

Đại Diệt Lang trời đánh!

Tối hôm qua lão tử không nên tin người!

Tướng ngủ quá khó coi!

Đúng lúc này, bên trong xe vang lên tiếng phát sóng: "Đã tới Bạch Sơn! Xin mời tất cả các hành khách chuẩn bị sẵn sàng để xuống xe!"

Chương 258 -

Đoàn người tinh thần phấn chấn xuống xe lửa!

Mọi người đều mang theo một túi xách lớn!

Ngư Thanh Thanh thậm chí còn treo một cái chảo bên ngoài túi, cũng không biết làm cái gì để dùng!

Chỉ có đám người Giang Nam!

Nhẹ nhàng ra trận!

Đeo kính râm, đội mũ lưỡi trai!

Đeo tai nghe!

Trên cổ Chung Ánh Tuyết còn treo một cái máy ảnh SLR!

Đám người Trịnh Vĩ hận tới nghiến răng nghiến lợi!

Người so với người thật sự là tức chết người!

Các người thực sự đến đây để đi du lịch ssao?

Tất cả đều là con người!

Dựa vào cái gì các người lại ưu tú như vậy!

Đoàn người không ngừng vó ngựa, bước lên xe buýt!

Đi thẳng đến Sân bay Bạch Sơn!

Các đội từ khắp nơi trong tỉnh sẽ gặp nhau tại sân bay Bạch Sơn!

Xe buýt!

Giang Nam ngồi ở hàng ghế sau, Chung Ánh Tuyết nhẹ nhàng tựa vào bả vai Giang Nam ngủ một chút!

Mà Ngư Thanh Thanh và Lâm Sơ Tình ngồi ở hàng ghế đầu lặng lẽ tán chuyện!

"Sơ Tình! Người thực sự thích siêu nhân trứng muối đó sao? Đã lâu như vậy, có tìm được manh mối không? "

Lâm Sơ Tình đỏ mặt: "Suýt! Tiểu Ngư! Nhỏ giọng, ta vẫn chưa nói với ai cả!"

"Ta tìm thấy video nhận giải thưởng trực tuyến! Nói là trúng 50 triệu a! "

Tiểu Ngư mở to hai mắt: "Wow! Biết động ánh sáng động năng còn chưa tính, mẹ nó còn có tiền, quả thực chính là nam thần a!"

Giang Nam: ???

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt đã chảy xuống!

Cái gì quả thực chính là Nam Thần?

Không! Không phải ta!

Nghẹn!

Lại nói là lộ ra rồi!

Nếu để cho mọi người biết, còn có mặt mũi nữa hay không?

Mẹ kiếp!

Hoa khô đại học!

Thích ai không tốt, lại đi thích một gã siêu nhân trứng muối?

Xe buýt lao thẳng vào rừng sâu, chạy theo đường cao tốc!

Cuối cùng đã đến sân bay Bạch Sơn!

Nơi này có bộ đội thường trú, canh phòng sâm nghiêm, mà trong bãi đậu xe đã có không ít xe buýt đang đậu!

Một đường đi tới đại sảnh chờ, đoàn người Giang Nam thật sự bị một màn trước mắt dọa sợ!

Khắp nơi đều là đầu người lút nhút, một đám mang theo túi xách cực lớn!

Các tiểu đội đều tập kết ở đây, còn có các phương tiện truyền thông tin tức, các loại hình máy quay chụp và giá đỡ, đội ngũ phỏng vấn hạt giống của các trường!

Dù sao ở thời đại linh khí phục hồi này!

Linh võ giả ở tại đầu sóng ngọn gió, mà học sinh chính là trụ cột của xã hội tương lai!

Cuộc thi ngôi sao trung học là đối tượng quan tâm của tất cả các tầng lớp xã hội!

Các nền tảng mạng lớn đều sẽ vì kiếm độ nổi tiếng mà phát sóng trực tiếp!

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên hiện trường, sau khi nhập thông tin cá nhân, mỗi người đều nhận được một chiếc đồng hồ vệ tinh!

Đến đội Giang Nam, thông tin thân phận lại xảy ra vấn đề!

Sau khi nhân viên công tác hỏi cấp trên, mặt đều trắng bệch, vội vàng nhập thông tin cho Giang Nam, hai tay trả lại chứng minh thư cho hắn!

Ngược lại khiến không ít người nhao nhao nhìn lại!

Nhưng Giang Nam cũng không thềm để ý, nhìn một đám nhân viên dự thi trong đại sảnh chờ.

Đôi mắt phải gọi là sáng rực!

Cơ hội kinh doanh tuyệt vời, sao có thể bỏ lỡ được cơ chứ?

Vỗ vỗ bả vai Ngô Lương nói: "Người anh! Đây chính thời gian cho người để thể hiện bản thân!"

Ngô Lương sững sốt, vẻ mặt lập tức trở nên hưng phấn!

"Đúng vậy Nam ca! Cam đoan phục vụ tận tình!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều mang vẻ mặt nghi hoặc, hai người này lại đang tính âm mưu cái gì sao?

Vì vậy, dưới ánh mắt bối rối của một đám đồng học!

Giang Nam bày ra tấm vải bạc, quần lót hiệu Hulk còn có đầu nành giải độc xeeos chỉnh tề!

Lấy ra chiếc ghế xếp!

Chỉ thấy Giang Nam một cước giẫm lên ghế xếp, một tay cầm loa khuếch đại!

Mở miệng gầm lên:

"Đều yên tĩnh cho ta!"

Âm thanh từ loa khuếch đại vang vọng khắp đại sảnh chờ!

Hội trường đột ngột yên tĩnh lại!

Tất cả mọi người đều là vẻ mặt ngây ngốc!

Chuyện gì đang xảy ra?

Sắp bắt đầu à?

Nhưng kế tiếp...

"Nào nào! Lại đây lại đây xem đi!"

"Quần lót hiệu Hulk mới nhất, tin vui của linh võ giả hệ hóa thú!"

"Ba vạn một chiếc! Ưu đãi giới hạn thời gian! Chỉ có ngày hôm nay!"

Một nhóm các thí sinh: ???

Mẹ nó chuyện quái gì đây?

Theo phương hướng thanh âm tìm tới, chỉ thấy Giang Nam đang ở trên quầy hàng nhiệt tình gào thét!

Một tay cầm loa khuếch đại, một tay cầm chiếc quần lót nhỏ xinh!

Vẫy cờ hét lên!

Vô cùng có tinh thần! Vô cùng có phong thái!

Mọi người lúc này liền ngây ngốc!

Mẹ kiếp!

Đại sảnh chờ là nơi nghiêm túc như vậy, người mẹ nó lại đi bày sạp sao?

Còn bán quần lót?

Đây là thân tiên phương nào vậy!

"Mẹ nó người anh em này đúng là nhân tài!"

"Quần lót nạm vàng à? Hay nạm kim cương? Ba vạn một cái?"

"Không phải chỉ là dải ruy băng đầy màu sắc thôi sao? Ha hả!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao che mặt!

Chúa ơi! Người có cần phải tận tụy với công việc như vậy không?

Đã là lúc nào rồi mà vẫn còn bày quầy hàng?

Hơn nữa còn bán quần lót?

Làm ơn đừng lắc dải ruy băng đó nữa!

Thật mất mặt!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Chương 259 -

Đám người Tần Thụ cũng ngây ngốc!

Ưu đãi giới hạn thời gian cái con mẹ nó...

Ở trường rõ ràng bán 10.000!

Ưu đãi đảo ngược vậy có ổn không?

Giang Nam vừa thấy ánh mắt mọi người đều chuyển lại, vội vàng nói: "Có thể có không ít người còn chưa hiểu rõ về sản phẩm của chúng ta!"

"To con!"

Ngô Lương với vẻ mặt hưng phấn: "Có ta!"

"A!"

Quần áo Ngô Lương đột nhiên tứ phân ngũ liệt, trực tiếp biến thân thành một con gấu đen cao bốn mét!

Quần tam giác màu hồng nhạt in hoa!

Mẹ nó phần thắt lưng còn được thắt cái nơ bướm!

Hai chữ cái CW ở phía sau hông là khá bắt mắt!

Giang Nam: Phụt...

Con mẹ nó!

Tại sao phẩm vị của người anh em này cứ mỗi một lần đều sẽ có sự đổi mới kích thích như vậy chứ?

Con đường này càng đi càng xa!

Đầu Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trống rỗng!

Vốn tưởng rằng vừa rồi đã đủ mất mặt!

Nhưng không nghĩ tới! Thậm chí còn đáng xấu hổ hơn!

Đám người Lâm Sơ Tình, Tần Thụ ước chừng cách xa hơn 100 mét!

Ừm! Được rồi!

Chúng ta không phải bạn cùng trường với hai con hàng này!

Chúng ta không biết cả hai!

Trong đám người vang lên từng trận kinh hô!

"Ôi mẹ nó! Mẹ nó cái này là cái gì đây! Bạn gái ta còn chưa bao giờ mặc như thế này!"

"A! Nhìn cái nơ bướm đầy quyến rũ kia!"

"Chặc chặc chặc! Hôm nay gia coi như được mở mang tầm mắt!"

"Cái quần này cũng thật chắc? Con gấu đen này cường tráng như thế, vậy mà... Yo ~"

"Quần lót thương hiệu Hulk? Có thể chống đỡ được biến thân thú hóa hoàn toàn? Còn có thứ tốt thế này sao?"

"Ta muốn mua hai cái!"

Mắt cay thì cay mắt, nhưng ánh mắt của những thí sinh mang dị năng hóa thú đều sáng lên!

Giang Nam nói không sai!

Quần lót hiệu Hulk này, chính là tin vui của dị năng hệ hóa thú a!

30.000 một cái! Không đắt tiền!

Lúc này người xông tới mua cũng không ít!

Giang Nam đều vui vẻ tới điên rồi!

Mà một tráng hán có thân hình vạm vỡ sau khi mua 10 chiếc quần hiệu Hulk!

Đi tới trước người Ngô Lương, tầm mắt hai người nhìn nhau!

Trong mắt tráng hán thân hình vạm vỡ mang theo hưng phấn!

Liếm liếm môi nói: "Trong Thiên Hồ Đảo! Có thể đấu súng một trận hay không?"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ hội trường đều an tĩnh lại!

Cái này ... Trực tiếp như vậy?

Thật đúng là dám nói ra?

Giang Nam càng mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ... Mẹ kiếp?

Đại hán này sẽ không phải là...

Ngô Lương vừa nghe, lúc này liền lấy lại tinh thần!

Hừ!

Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ Giang Nam thật đúng là lão tử chưa từng phục ai!

Muốn khiêu chiến với ta? Vậy thì được thôi!

"Hừ! Có gì không thể chứ? Đại đao của ta đã sớm đói khát không nhịn nổi!"

Đôi mắt của người đàn ông vạm vỡ này sáng lên: "Được! Ta sẽ đợi người!"

Nói xong đi lên phía trước, bàn tay hung hăng vỗ lên mông Ngô Lương!

Ngô Lương cười dữ tợn!

Tò mò về phương thức hạ chiến thư này!

Cũng tiến lên vỗ mông đại hán này một cái!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Người anh em!

Người có hiểu sai gì rồi không?

Người không nghĩ cuộc trò chuyện của hai người có vấn đề gì hay sao?

Vừa nghe đã thấy chắc chắn không cùng một mạch não!

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu!

Nghi hoặc nhìn Ngô Lương và đại hán vạm vỡ: "Bọn họ đang nói cái gì vậy? Là hạ chiến thư sao?"

"Nhưng vì sao còn muốn vỗ mông nhau chứ?"

Hạ Dao cắn chặt môi dưới, ghen rất vất vả!

Mà Ngư Thanh Thanh với trái tim hủ nữ ở bên cạnh đã như bị thiêu đốt hừng hực, bắt đầu lấy điện thoại di động ra chụp ảnh!

Còn phát ra tiếng cười kỳ quái

"Hô! Hô hô hô~"

Lâm Sơ Tình:...

Giang Nam che mặt, quát: "Đừng chỉ lo mua quần lót!"

"Đậu nành giải độc này cũng là thứ tốt! Một viên uống vào thần thanh khí sáng, có thể giải tất cả mãnh độc trên thế gian!"

"Thiên Hồ Đảo có nhiều trùng độc chương khí, trong túi thường chuẩn bị đậu nành giải độc, có chuẩn bị không có họa nạn a!"

"1000 một viên!"

"Người không mua người bị lỗ!"

"Thật sự đáng giá tiền!"

Hạ Dao lặng lẽ tiến lên: "Đậu nành này chính là thứ mà người đã dùng cho La Thiên Tường sao?"

Giang Nam: "Shh ~"

"VẬY BỌN HỌ ĂN VÀO CHẮNG PHẢI LÀ SẼ..."

"BỌN HỌ KHÔNG ĂN THÌ SAO CHÚNG TA LẠI LẤY HẠNG ĐẦU?"

Hạ Dao: ???

Tóm lại là bây giờ đã bắt đầu âm mưu làm chuyện xấu?

Trận đấu còn chưa bắt đầu, Giang Nam đã bắt đầu gây chuyện?

A! Thật hư!

"Hắc hắc, người thật xấu nha! Nhưng ta thích!"

Vì thế, Hạ Dao cũng bắt đầu giúp Giang Nam bán đậu nành!

"Cái này không gạt người, thật sự hữu dụng, mọi người có thể thử xem!"

Có Hạ Dao thân là một đại mỹ nữ đề cử!

Đám đông đều nổ tung!

Tất cả đều điên cuồng mua mua mua! Một mặt là vì nụ cười của mỹ nhân, một mặt cũng là vì chuẩn bị cho lúc nguy nan!

Nếu thật sự bị côn trùng độc nào đó cắn thì sao?

Bên này quầy hàng buôn bán cháy hàng!

Mà La Thiên Tường và Hàn Thành đi theo đồng đội mới dựa vào tường xem náo nhiệt lại hận nghiêng răng nghiêng lợi!

Thanh niên bên cạnh đầu cắt kiểu undercut, mặc áo khoác thần nhiên nói: "Thiên Tường, đó chính là Giang Nam hệ không gian mà người nói sao?"

La Thiên Tường cắn răng nói: "Không phải là hắc sao!"

Hiện tại không chỉ vì Chung Ánh Tuyết, La Thiên Tường đã sớm coi Giang Nam là đại địch cả đời của mình!

Sau khi chuyển trường, hắn đã chi rất nhiều tiền để vào được trường mạnh!

Càng là vì chuẩn bị rửa sạch mối nhục lần trước ngay bên trong cuộc thi Ngôi Sao!

Chương 260 -

Thanh niên đầu cắt undercut cười lạnh nói: "Ta ngược lại muốn nhìn thử xem, dị năng hệ không gian của hắc còn không dùng được dưới tay ta hay không!"

La Thiên Tường cười nói: "Có Tưởng ca ở đây! Giang Nam chỉ là một trò đùa! "

Tưởng Vân hí hóp mắt nói: "Làm tốt những gì người nên làm, người sẽ thấy được thngười muốn nhìn thấy!"

"Tưởng ca yên tâm!"

Mà đúng lúc này, đám người đang điên cuồng mua hàng nhất thời hấp dẫn ánh mắt của các phương tiện truyền thông lớn!

Nhìn thấy khuôn mặt của Giang Nam!

"Mẹ kiếp! Đây chẳng phải là Giang Đại Pháo vụ nổ hạt nhân sao? Làm thế nào mà hắc có thể tham gia cuộc thi Ngôi Sao chứ?"

"Các người quên rồi sao? Hắc là người quân đoàn Âm Dạ Quân, đồng thời cũng là một học sinh trung học!"

"Giang Nam thế nhưng cũng tới dự thi! Đám người văn phòng thôn tin làm việc kiểu gì vậy? Tại sao một tin tức quan trọng như vậy mà không được thông báo trước?"

Ánh mắt Hồ Thạc sáng lên, cũng không thềm phỏng vấn người phía trước!

Gọi nhiếp ảnh gia đi vây công quầy hàng của Giang Nam.

Rất nhanh, bao nhiêu micro nhắm ngay Giang Nam!

Hồ Thạc cầm micro đi về phía trước!

Giang Nam mở to hai mắt, thuận di lui về phía sau ba mét!

Nếu ta có thể để cho người đặt micro vào miệng của ta, ta không phải là đàn ông!

"Xin chào Nam thần, nhớ ta không? Ta là phóng viên Hồ Thạc! Chúng ta đã gặp nhau!"

Giang Nam trợn trắng mắt, làm sao có thể không nhớ rõ?

Lúc hóa trang siêu nhân trứng muối cũng là người phỏng vấn ta!

"Ừm, có vấn đề gì không?"

"Là anh hùng đám cháy lúc trước, sau đó lại là mãnh nam hạt nhân, linh võ giả hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ! Người có một lượng người hâm mộ trên mạng đáng kể!"

"Xin hỏi đối với trận đấu Ngôi Sao Tự Hội lần này! Người nghĩ sao?"

Lời này vừa hỏi ra!

Giữa sân nhất thời trở nên xôn xao!

"Mẹ kiếp! Hắn chính là Giang đại pháo vụ nổ hạt nhân kia sao? Mãnh nam ôm pháo sáng hạt nhân?"

"Ta nói sao nhìn cứ thấy quen mắt?"

"Nam thần? Mẹ kiếp! Ta là fan trung thành của Nam Thần a!"

"Con mẹ nó! Đều nói công việc của hắn là bày sập đất, ta còn

không tin... Lần này ta tin rồi!"

"Đẹp trai quá! Có lẽ một nửa còn lại của ta cũng trông như thế này!"

"Mẹ kiếp! Kinh dị! Hệ không gian đều là thần tiên!"

"Rầm! Thử thức thi đấu của Ngôi Sao cũng không đơn giản như vậy! Chúng ta ở đây có rất nhiều kẻ mạnh!"

Chỉ một lúc, Giang Nam đã trở thành tiêu điểm của toàn trường!

Giờ này khắc này, livestream trên các nền tảng mạng lớn cũng bùng nổ!

"Mẹ kiếp! Nam thần! Ta đã nói hần sẽ tham gia mà! "

"Trận đấu Ngôi Sao lần này! DỪNG cả gia sản đánh cược nhóm bọn họ!"

"Mấy ngày không gặp, vẫn đẹp trai như vậy!"

"Lão tử vì nhìn Nam Thần, mẹ nó đều đăng ký hội viên!"

"Về nhà! Người về nhà cho lão tử! Chờ người bày sạp tới sắp phát điên rồi!"

.....

"Ta nghĩ gì về cuộc thi Ngôi Sao lần này sao?"

Đây đều là loại vấn đề kỳ quái gì vậy!

Hồ Thạc gật đầu: "Đúng rồi! Người nghĩ sao?"

Giang Nam buông tay: "Nếu ta có thể chỉ cần quan sát! Chắc chắn sẽ nằm xem!"

"Ừm! Điều hòa không khí đưa hấu và wifi cũng phải có!"

Hồ Thạc: ???

Cái gì mà nằm xem!

Ý ta là vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Hồ Thạc + 1000!]

Chung Ánh Tuyết: Phụt...

Hạ Dao: („ᄇᄇᄇ,,)

Mưa bình luận nổ tung!

"Ha ha ha ha ha! Xin vui lòng bình luận haha trên màn hình công cộng!"

"Con mẹ nó nằm xem! Ha ha, ta phục người!"

"Nhanh lên! Ta không đề nổi nắp quan tài của giáo viên ngữ văn nữa rồi! "

"Ta biết mà! Nam Thần nhất định sẽ không làm ta thất vọng! "

"Ha ha! Khuôn mặt của phóng viên đen hết rồi!"

"Nhất định là trả thù cô ấy lần đó nói Nam Thần là nữ chiến binh xinh đẹp! Ha ha! Bất khả chiến bại!"

Hồ Thạc dù sao cũng là dân chuyên, ho nhẹ hai tiếng để che dấu sự xấu hổ của mình!

"Vậy đối với trận đấu Ngôi Sao lần này, xin hỏi mục tiêu của ngài là gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Mục tiêu của ta rất đơn giản!"

"Đó là gì?"

Giang Nam: "Một mục tiêu nhỏ!"

Hồ Thạc gật đầu: "Ừm! Là gì vậy?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Cái gì? Ta đã nói rồi!"

Hồ Thạc: ???

Anh nói nhầm à!

Nói cái gì!

Có người yếu ớt nói: "Một mục tiêu nhỏ, chẳng phải chính là phần thưởng vô địch một trăm triệu..."

Hồ Thạc phát nổ ngay tại chỗ!

Cho dù là người trong ngành bao nhiêu năm, cũng thật sự không theo kịp tư duy của Giang Nam a!

[Giá trị oán khí từ Hồ Thạc + 1000!]

Nhớ lại những năm kinh nghiệm sau khi mình trở thành phóng viên!

Chỉ có ba cuộc phỏng vấn, khiến cho mình bối rối!

Một lần là đám cháy cứu người! Một lần là siêu nhân trứng muối trúng 50 triệu!

Và lần này!

Chỉ riêng Giang Nam đã chiếm hai lần sao?

Vẫn là công thức quen thuộc!

Hương vị quen thuộc!

Lão nương tám đời xui xẻo mới gặp người!

Không biết nếu Hồ Thạc biết, siêu nhân trứng muối kia cũng là Giang Nam, có thể nổ tung ngay tại chỗ hay không!

"Sao lại dừng lại? Hỏi đi! Hỏi tiếp đi! Tỷ lệ người xem đã tăng vọt 30%!

Trong tai nghe truyền đến tiếng gầm giận dữ khiến Hồ Thạc một lần nữa lấy lại tinh thần, vừa muốn nói chuyện!

Chương 261 -

Đúng lúc này, truyền đến một tiếng cười lạnh: "A! Một trăm triệu? Đúng là to mồm! Dựa vào cái gì mà người cũng dám tranh với ta chứ?"

"Người xứng sao?"

"Nhà vô địch là ta! Một trăm triệu cũng sẽ là của ta! Làm người đừng quá khoa trương! Dễ bị chơi chết!"

Một thanh niên cao 1 mét 8, phong thần tuấn lãng, tinh mi kiếm mục đi tới!

Trên mặt mang theo vẻ khinh miệt nồng đậm, tóc nâu cực kỳ sáng mắt!

Áo sơ mi trắng quần jeans ánh mắt sắc bén như chim ưng, lạnh lùng trừng mắt nhìn Giang Nam!

Mùi thuốc súng trong sân mười phần!

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người thanh niên tóc nâu kia, lông mày nhíu lại!

"Ai đây? Kiêu ngạo như vậy?"

"Chặc chặc chặc! Lần này có trò hay để nhìn rồi! chiến lược mạnh nhất Linh Võ Thanh Vân! Vua của bầu trời Tề Phi Vũ!"

"Mẹ kiếp? Hắn chính là Tề Phi Vũ? Bạch Ngân ba sao?"

"Cái quỷ gì vậy? Mới học lớp 12 đã là Bạch Ngân ba sao? Có còn là người hay không? "

"Trách không được kiêu ngạo như vậy, so sánh với cấp bậc của nam thần này thì có chút lạnh lùng người a! Mới Thanh Đồng bảy sao..."

Hồ Thạc cũng vội vàng gọi người quay phim nhắm vào hai người!

Vừa rồi cô đang phỏng vấn Tề Phi Vũ!

Kết quả phỏng vấn được một nửa liền ném người ta sang một bên, đến phỏng vấn Giang Nam!

Trong lòng Tề Phi Vũ tất nhiên không thoải mái!

Chỉ thấy Giang Nam hí mắt nói: "Dựa vào cái gì? Người sẽ sớm biết thôi!"

"Đừng ở trước mặt ta miệng phun phân, nếu buổi sáng không ăn no thì đi 50 mét rẽ phải có nhà vệ sinh!"

"Muốn tìm cảm giác ưu việt qua một bên tìm đi, đừng làm phiền lão tử buôn bán!"

Đám người chỉ chốc lát đã vang lên từng trận tiếng hô!

"Khá lắm! Chửi người không chút nói tục! Nam thần cũng là dân trong nghề sao?"

"Nam Thần không chút hư hỏng!"

"Thật sự cứng rắn!"

Thậm chí còn có người xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn mà huyết sáo!

Sắc mặt Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng không đẹp, trợn mắt nhìn Tề Phi Vũ!

Sắc mặt Tề Phi Vũ hoàn toàn trở lạnh!

Cười nhạo một tiếng nói: "Vẫn chỉ là Thanh Đồng? Phế vật, người cũng có tư cách khiêu chiến với ta sao?"

"Chẳng bao lâu người sẽ phải hối hận vì những gì người nói! Trên Đảo Thiên Hồ, ta sẽ đặc biệt chăm sóc người cùng bạn bè của người! Theo cách riêng của ta!"

Nói xong ánh mắt nhìn Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao, tầm mắt di chuyển trên người hai người bọn họ!

Vươn lưỡi đỏ tươi ra liếm môi!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều ghê tởm không chịu nổi, trốn ở phía sau Giang Nam!

Giang Nam ngược lại nhếch miệng cười: "A! Phải không? Người muốn chơi với ta sao?"

Chung Ánh Tuyết nhìn khuôn mặt tươi cười của Giang Nam, liền biết, lúc này hẳn đã thật sự tức giận!

Lần trước Hạ Dao bị bắt đi, Giang Nam cũng như vậy!

Tề Phi Vũ cười lạnh nói: "Không! Ta chỉ muốn chứng minh, dĩ năng hệ không gian mà người tự hào ở trong mắt ta, rầm cũng không phải!"

"Về phần đồng rách nát này, người vẫn nên sớm thu lại, đại sảnh chờ này, cũng không phải là nơi để người bán đồng nát!"

Giang Nam đều bị chọc cười: "Ta bày sạp hàng người cũng quản?"

Tề Phi Vũ giơ tay chào hỏi: "An ninh! Ở đây có thí sinh ác ý gây rối trật tự công cộng, các người mặc kệ sao?"

"Hiệp hội Linh Võ tổ chức cuộc thi Ngôi Sao theo phong cách này sao? Quả thực là trò cười thiên hạ!"

Hai nhân viên công tác vẻ mặt bất đắc dĩ, tiến lên nói: "Giang tiểu huynh đệ, thu quầy hàng đi, đừng để chúng ta phải khó xử!"

Giang Nam hí mắt nói, "Phía trên có quy định không cho ta bày quầy hàng ở chỗ này sao? Ai cho người quyền hạn?"

Ánh mắt Tề Phi Vũ đầy sự khinh miệt nhìn Giang Nam, tựa hồ rất thích nhìn bộ dáng khó xử của hắn!

Nhân viên: "Không có quy định là không có quy định, nhưng ..."

Ngay sau đó!

"Hắn có thể bày quầy hàng ở chỗ này!"

Tề Phi Vũ nhú mày: "Ai nói?"

"Ta nói!"

"Người mẹ nó có tư cách gì mà nói?"

"Hội trưởng Hiệp hội Linh Võ Giang Thành! Đủ tư cách không?"

Lời này vừa nói ra, Tề Phi Vũ sững sốt! Các bạn học cũng sững sốt!

Chỉ thấy lão già một thân chính trang, tinh thần phấn chấn mang theo một em gái buộc tóc sừng dê đi tới giữa sân!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Thế nào? Hội trưởng Trần ? Sân nhà ngài sao?"

Thẩm Hoảng cười nói: "Bên phía chúng ta là ban tổ chức, đừng nói là người bày sạp ở chỗ này, cho dù là người bán xiên nướng ở

đây cũng được! ”

"Ha ha! Liền biết lão đệ đến chơi!"

Nói xong tiến lên vỗ bả vai Giang Nam, phải gọi là cực kỳ thân thiết!

"Chớ làm thân với t! Người vẫn còn nợ ta một bữa ăn, 436 đồng còn chưa trả ta!"

Mặt Thẩm Hoảng trong nháy mắt liền đen!

Mẹ kiếp! Người có cần nhớ rõ ràng như vậy không?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng kinh ngạc che miệng nhỏ!

Hội trưởng Hiệp hội Linh Võ Giang Thành, bọn họ làm sao lại không nhận ra?

Vẫn hay thấy được hần xuất hiện trên TV có được hay không?

Giang Nam làm sao lại quen biết với Thẩm hội trưởng?

Hơn nữa trông dáng vẻ còn rất quen thuộc, còn gọi Tiểu Nam gọi là lão đệ?

Chúa ơi! Hai người bọn họ cùng thế hệ à?

Chương 262 -

Các thí sinh dự thi cũng đều choáng váng, tình huống gì đây? Nam Thần còn có tăng quan hệ này?

Sắc mặt Tề Phi Vũ khó coi, không cam lòng nói: "Như thế nào? Cũng bởi vì các người quen biết, Giang Nam liền có thể bày quầy hàng ở đại sảnh chờ sao?"

"Nơi này cũng không phải là nơi nói nhân tình gì!"

Thẩm Hoảng nhíu mày, tiểu tử này có chút quá đáng rồi!

"Thứ nhất, đại sảnh chờ là khu vực hoạt động tự do, cũng không có quy định hạn chế hoạt động của tuyển thủ!"

"Nếu người có chỗ nào không phục thì có thể báo cáo lên trên! Nhưng người cũng phải tìm hiểu xem người đang nói chuyện với ai trước đã!"

Trong lời nói của hắn đã mang theo chút tức giận!

Thân là hội trưởng Hiệp Hội Linh Võ, thiên tài chó má gì chứ? Còn không có tư cách khiêu khích với mình!

Về phần Giang Nam thì khác!

Thẩm Hoảng biết, hai chữ Giang Nam này không chỉ nặng như thiên tài!

Chỉ riêng cống hiến của khí huyết nhân sâm, chính là đại công!

Hai tròng mắt Tề Phi Vũ đỏ thẫm, mặt mũi thật sự mất hết, lạnh lùng nói: "Thiên Hồ Đảo, người chờ đẹp mặt đi!"

Nói xong phất tay áo rời đi, mang theo oán khí nồng đậm!

Giang Nam hí mắt nói: "Yên tâm! Người không tìm ta! Ta cũng sẽ đi tìm người!"

Thẩm Hoảng vỗ vỗ bả vai Giang Nam, cười ha hả nói: "Cháu gái ta này, Thẩm Mân! Cũng sẽ tham gia cuộc thi Ngôi Sao lần này, nếu bên trong gặp phải nhớ chiếu cố một chút!"

Cô gái sừng dê kia đi tới cười nói với Giang Nam: "Gặp qua Giang Nam ca ca!"

Giang Nam cười nói: "Người cứ yên tâm!"

Người ta cho mình mặt mũi, mình đương nhiên cũng phải nể mặt người ta!

Tôn trọng, vẫn luôn là lẫn nhau!

Thẩm Hoảng cười nói: "VẬY ta liền đi trước! Chúc người có kết quả tốt! "

Thẩm Hoảng vừa đi, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao lập tức tò mò tiến lại gần!

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Sao người quen biết Thẩm hội trưởng ?"

Hạ Dao: "Là nhờ bán quần lót phai màu cho hần ta sao? "

Giang Nam trợn trắng mắt!

"Lão già này mặc đồ ngủ ra ngoài ăn cơm không mang theo tiền, ta mua cho hần..."

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Đây là lý do quý quái gì vậy!

Người có thể qua loa hơn một chút được không?

Đúng lúc này, thí sinh đã tập trung xong!

Mà Thẩm Hoảng lên đài, bắt đầu đọc quy tắc thi đấu!

"Đầu tiên! Ta rất vui vì tất cả mọi người có thể tham gia cuộc thi Ngôi Sao lần này! "

"Chắc hẳn có rất nhiều bạn học đều có hiểu biết về thể chế thi đấu Ngôi Sao!"

"Vậy ta vẫn nhắc lại một lần cho mọi người thì tốt hơn!"

"Cuộc thi Ngôi Sao, thi đấu tại Linh Khư Thiên Hồ Đảo! Thể thức thi đấu là hệ thống loại trừ trực tiếp, tổng cộng 99 đội tham gia thi đấu!"

"Lịch thi đấu kéo dài hai tuần!"

"Chắc hẳn tất cả mọi người đều nhận được đồng hồ vệ tinh của mình! Đồng hồ sẽ hiển thị vị trí của bản thân! Và phạm vi của khu vực tiếp nhận tín hiệu!"

"Trong suốt thời gian thi đấu, cần các bạn học ở trong khu vực tiếp nhận tín hiệu suốt toàn bộ hành trình!"

"Một khi rời khỏi khu vực tiếp nhận tín hiệu! Sẽ bị loại ngay lập tức!"

"Hơn nữa phạm vi khu vực tiếp nhận tín hiệu cứ hai ngày sẽ điều chỉnh một lần! Phạm vi sẽ tiếp tục thu hẹp! Cho đến khi chỉ còn lại 1 đội!"

"Trong thời gian này, tuyển thủ dự thi có thể săn giết linh thú thu hoạch Linh Châu! Đồng dạng cũng có thể săn giết các tiểu đội

khác, thu thập vật tư, cắt giảm đối thủ cạnh tranh!"

"Chỉ có một đội vô địch sống sót đến cuối cùng! sẽ nhận được 100 triệu tiền thưởng! Chúng ta sẽ lấy ba tiểu đội đứng đầu để tham gia cuộc thi cấp cả nước!"

"Đồng hồ có chức năng bỏ quyền, chức năng cứu hộ, chức năng định vị! Quy tắc thi đấu cụ thể và hướng dẫn hoạt động sau đó sẽ được phát hành cho tất cả mọi người!"

"Mặt khác! Bên trong Linh Khư không phải là nơi ngoài vòng pháp luật! Nghiêm cấm hành vi cố ý gây tổn thương đến tính mạng người khác!"

"Toàn bộ quá trình thi đấu sẽ có hệ thống Thiên Nhân giám sát! Một khi phát hiện vi phạm, sẽ bị pháp luật trừng phạt!"

"Cuối cùng, chúc mọi người dưới tiền đề bảo đảm an toàn của bản thân, dũng cảm đoạt vị trí thứ nhất!"

Giang Nam nghe xong vẻ mặt ngây ngốc!

Mẹ kiếp?

Đây là trận đấu Ngôi Sao quỷ quái gì chứ!

Còn mang theo vòng độc à?

Thông qua các quy tắc có thể rõ ràng hiểu được mục đích của cuộc thi Ngôi Sao!

Khu vực nhận tín hiệu lúc đầu là rất lớn!

Xác suất các tiểu đội gặp nhau là rất nhỏ, có thể an tâm săn giết linh thú!

Nhưng theo thời gian!

Tất cả các tiểu đội bị đẩy đến gần nhau vì khu vực tiếp nhận tín hiệu bị thu hẹp!

Sau đó cuộc chiến chém giết thật sự bắt đầu!

Dù bằng gì đi nữa! Đội ngũ sinh tồn đến cuối cùng, không thể nghi ngờ chính là đội mạnh nhất!

Giang Nam nghe được mà cười hắc hắc, đối với loại thi đấu này hứng thú vô cùng!

Không có nhiều quy tắc trói buộc!

Muốn chơi như thế nào liền chơi như thế ấy!

Lúc 9 giờ sáng, 99 đội đã lên máy bay vận tải!

Cùng với tiếng động cơ gầm rú, cùng với từng trận cảm giác không trọng lượng, máy bay vận tải phóng lên trời!

Sau đó, nhân viên bắt đầu phân phối túi dù!

Giang Nam mang về mặt ngây ngốc!

"Sao vậy? Còn phải nhảy dù xuống à?"

Chương 263 -

Hạ Dao ngạc nhiên: "Không nhảy dù thì sao mà đi xuống? Linh Khư lại không có sân bay nào có điều kiện hạ cánh!"

Nói đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của cô mong đợi: "Đây là lần đầu tiên nhảy ta dù, thật phấn khích!"

Chung Ánh Tuyết: "A~ Tiểu Nam? Cái này được mặc như thế nào?"

Giang Nam tiến tới mặc túi dù cho Chung Ánh Tuyết, chỉ vào đồng hồ trên mu bàn tay cô.

"Đây là đồng hồ đo áp suất không khí, khi nhảy dù đừng nhìn vào khoảng cách mặt đất! Không được phép!"

"Con trở đến khu vực màu xanh lá thì kéo dây dù! Bên trái là dây dù chính! Bên phải là dây dù dự phòng!"

"Sau khi mở dù, lại dùng dây kéo trái phải khống chế phương hướng!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu như gà con, có chút khẩn trương!

"Yên tâm, có ta ở đây! Đến lúc đó chụp ảnh cho hai người!"

Có những lời này của Giang Nam, Chung Ánh Tuyết cười ngọt ngào, triệt để an tâm!

Hạ Dao hưng phấn nói: "Nhớ chụp đẹp một chút!"

Các thí sinh xung quanh mang vẻ mặt không nói nên lời!

Nhóm người này đến đây để du lịch à?

Mẹ nó còn chụp ảnh chứ?

Chúng ta hơi khẩn trương một chút có được không?

Giờ phút này, Ngô Lương mặc xong túi dù, vẻ mặt nghiêm túc!

"Nam ca! Ta đã quyết định!"

"Hả? Quyết định cái gì?"

Ngô Lương: "Ta muốn uống thuốc đại lực!"

"Cấp bậc của người nọ rất mạnh, ta cùng hấn ở trong Thiên Hồ Đảo tất có một trận chiến! Không uống thuốc đại lực thật đúng là không nắm chắc!"

Giang Nam che mặt: !!

Mẹ kiếp!

Anh bạn, người vẫn còn nghĩ về chuyện này!

Rốt cuộc sẽ chiến như thế nào a...

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra hai hàng nước khoáng đại lực từ trong không gian dị độ!

Tại sao hai hàng?

Bởi vì bị Giang Nam buộc chúng lại, đặt chéo hai bên vai trái phải của Ngô Lương!

Ở trước ngực Ngô Lương có hình chữ X!

Muốn là có thể uống liền, rất thuận tiện!

Kiều ngạo đầy khí phách!

Giang Nam nói thầm: "Người anh em cố lên! Đại lực bao no!"

"Nếu cảm thấy thật sự không chơi được tên kia! Vậy thì ăn thêm thứ này!"

"Tất nhiên có thể lật lại cuộc hiến! Chiếm quyền chủ động tuyệt đối!"

Nói xong đem một bó linh huyệt nhét vào trong tay Ngô Lương!

Ngô Lương mang vẻ mặt cảm động: "Đúng là Nam ca của ta!"

Giang Nam thở dài một tiếng: "Ta có thể giúp người cũng chỉ có như vậy..."

Mà ngay tại thời điểm này!

Chỉ cảm thấy máy bay vận tải cuồn cuộn lên trời một trận!

Lập tức nghênh đón cảm giác không trọng lượng ngẩn ngui!

Sau đó hướng xuống dưới, đâm mạnh hướng về phía hồ Bạch Sơn nằm giữa núi rừng!

Trong cabin tràn ngập một bầu không khí căng thẳng.

Mắt thấy sắp đâm vào hồ rồi.

Giang Nam mang vẻ mặt ngây thơ, mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Phi công không muốn sống nữa sao?

Đúng lúc này, một cỗ khí tức không gian dao động nồng đậm truyền đến!

Máy bay vận tải chở hơn 400 người đột ngột biến mất trên hồ Bạch Sơn!

Tiếp theo!

Trên tầng mây Linh Khư của Thiên Hồ Đảo, bóng dáng máy bay vận tải xuất hiện!

Giang Nam ngạc nhiên!

Thế nào cũng không nghĩ tới, cửa vào Linh Khư Thiên Hồ Đảo lại ở trên mặt hồ Bạch Sơn!

Mà vừa tiến vào, chính là ở trên độ cao mấy vạn mét, trách không được phải dùng máy bay vận tải đưa người vào trong!

Ngay sau đó!

Sảnh chờ sân bay Bạch Sơn!

Một màn hình LCD khổng lồ!

Hình ảnh bên trong Thiên Hồ Đảo được hệ thống Thiên Nhãn phát sóng lại trong thời gian thực!

Các phương tiện truyền thông lớn đồng bộ hóa với phòng phát sóng trực tiếp của họ!

Bên trong máy bay vận tải, cửa khoang chậm rãi mở ra, luồng khí gào thét rót vào khoang máy bay!

Nhân viên: "Đã vào Linh Khư Thiên Hồ Đảo, xin mời tất cả các thí sinh nhảy dù càng sớm càng tốt!"

Chỉ thấy, các tuyến thủ trong khoang nhảy xuống tựa như sỏi cỏ!

Các tuyến thủ trong cabin thậm chí còn lo lắng hơn!

Dù sao thì, không có nhiều người có kinh nghiệm nhảy dù!

Ngư Thanh Thanh và Lâm Sơ Tình đều khẩn trương toát mồ hôi!

Tần Thụ ngược lại mang vẻ mặt lạnh nhạt, nhiều năm kinh nghiệm trang bức giúp cho hắn có được vô số lần từ trên cao rơi xuống!

Tuy rằng lão tử sợ máu, nhưng cũng không sợ độ cao!

Rất nhanh đã đến phiên bốn người Giang Nam!

Ngô Lương mặc kệ, liền lao xuống, giống như một quả cân điên cuồng rơi xuống!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tay trong tay nói: "Tiểu Nam mau tới!"

Nói xong liền ngửa người nhảy xuống!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được!"

Nói xong liền muốn nhảy xuống!

Đúng lúc này, nhân viên công tác nhìn bóng lưng Giang Nam vẻ mặt ngạc nhiên.

Mẹ kiếp! Không đúng!

Vội vàng chào hỏi: "Tuyển thủ này! Dù của người đâu?"

Các tuyển thủ còn lại cũng ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Đúng rồi! Còn dù của người thì sao?

Người khác đều trang bị đầy đủ, mà người nửa ngày còn chưa mặc?

Giang Nam bĩu môi: "Nhảy dù thì dùng dù gì chứ!"

Nói xong liền lap xuống!

Nhân viên mở to mắt: Mẹ kiếp!

Các thí sinh còn lại: Con mẹ nó!

Nơi này chính là độ cao ba vạn mét a!

Người mặc một chiếc quần đùi cùng áo thun liền nhảy xuống?

Làm gì có ai chơi lớn tới như vậy?

Người mẹ nó đúng là gan cùng mình!

Nhảy dù mà không cần tới dù, mẹ nó cần cái gì chứ?

Người muốn cosplay nhân bánh bao sao?

Nhân viên và tuyển thủ đều bối rối!

Lâm Sơ Tình và Ngự Thanh Thanh che cái miệng nhỏ nhắn, vể mặt kinh ngạc!

Trong mắt Thẩm Miểu đều là những ngôi sao nhỏ!

Oa! Ông nội nói đúng! Nam thần thật sự khác biệt!

Chương 264 -

Các tuyến thủ còn lại cũng không quan tâm được nhiều như vậy!

Kiên trì nhảy xuống đi!

Trên độ cao ba vạn mét!

Giang Nam lao xuống, sững sờ đuổi kịp Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đã nhảy xuống trước!

Bên tai tất cả đều là tiếng gió gào thét, quần áo bị gió mạnh thổi bay phất phới!

Trong tay Giang Nam còn cầm chiếc máy ảnh SLR!

Diên cuồng hét lên:

"Tạo dáng ngẫu hơn!"

"Động tác phải nhanh!"

"Cười tươi lên!"

"Lại thêm chút quyến rũ!"

"Nào, một hai ba, cheeseee!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao vui vẻ cười!

Hạ Dao: "Ha ha! Thật kích thích!"

Chung Ánh Tuyết hưng phấn đỏ mặt! Tạo dáng dễ thương đến nổi!

Loại cảm giác rơi tự do này thật sự kích thích đến mức không thể tả nổi!

Mà Giang Nam lại thật sự đang chụp ảnh!

Trải nghiệm này có thể không bao giờ có lần thứ hai trong đời!

Quả thực quá yêu Giang Nam!

Giang Nam còn thuận di qua, cùng hai người bạn họ chụp ảnh tự sướng!

Nụ cười phải gọi là rạng rỡ!

Mà những tuyến thủ cùng nhảy dù xuống đều mẹ nó nổ tung!

Người mẹ nó nhảy dù không mang theo dù còn chưa tính!

Vậy mà còn chụp ảnh cho người khác!

Còn mẹ nó chụp ảnh tự sướng?

Đúng là ngứa mắt!

Chụp cho chung Ánh Tuyết Hạ Dao xong!

Giang Nam lại "bơi" đến trước mặt các tuyến thủ khác!

"Này! Người anh em? Chụp ảnh không? 1000 một tấm! Ra ngoài đưa hàng!"

"Chụp một cái! Để làm kỷ niệm! 1000 cũng không đắt!"

"Ai? Trả lời đi? 1000 chê đắt sao? 999 cũng được! Ta khuyến mãi người hần 1 đồng!"

"Chẳng lẽ người không động tâm sao?"

[Giá trị oán khí từ Điền Diệp +1000!]

Chụp ảnh?

Trái tim lão tử mẹ nó đều sắp bị dọa cho bất động!

Căng thẳng muốn chết!

Đều muốn làm ra quần!

Còn tâm trạng để chụp ảnh à!

Còn mẹ nó khuyến mãi hẳn 1 đồng?

Người thực sự biết đào tiền mà!

"Cút!"

Giang Nam bữu môi: "Không chụp thì thôi, sao còn mắng chửi người ta!"

Nói xong lại đi lên, đi tìm khách hàng tiếp theo!

Đi tới bên người Ngư Thanh Thanh!

Giờ phút này cô cầm sợi dây dù, nhắm chặt mắt lại, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch!

Đột nhiên cảm thấy ai đó véo khuôn mặt của họ!

Mở mắt ra!

Giang Nam cười rục rờ!

"Tiểu Ngư! Chụp ảnh không? Giá người quen! 99 đồng là được!"

Cá Thanh Thanh: ???

Cô sắp khóc!

Nam thần người đừng chọc ta được không, ta cũng sắp dọa khóc oa!

Mà đúng lúc này, phía trên truyền đến tiếng rống lớn!

"Chụp! Đến chụp cho ta!"

Chỉ thấy Tần Thụ thần sắc nghiêm trang, tích cực tạo dáng!

Siêu nhân bay lượn!

Giang Nam: !!

"Chụp cái rắm, không chụp! Người cũng không ngại mất mặt!"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

Mẹ kiếp!

Lão tử sao lại mất mặt?

Tư thế này rất ngẫu!

Rất đẹp trai, được không?

Lâm Sơ Tình:...

Này! Người có thể đứng đắn một chút không!

Đang là lúc tranh tài!

Hình ảnh đều được phát sóng trực tiếp!

Giờ này khắc này, trước màn hình LCD khổng lồ của đại sảnh chờ đợi, mấy trăm ánh mắt nhìn theo!

Nhìn Giang Nam không mang theo dù liền nhảy xuống, nhân viên công tác cũng đều ngây người!

Hồ Thạc càng trợn to hai mắt, thậm chí đã không biết nói gì!

Thẩm Hoảng che mặt!

Mẹ nó vào Linh Khư rồi mà người còn có tâm trạng buồn bán được! Chụp ảnh thu tiền sao?

Các người đang trong quá trình rơi xuống!

Giờ này khắc này, màn hình phát sóng trực tiếp cũng nổ tung!

"Mẹ kiếp! Nam thần thật sự không mang theo dù! Không muốn sống nữa sao!"

"Ngầu! Ngầu tới mức da đầu ta đều tê dại!"

"Con mẹ nó! Kinh doanh chụp ảnh trên cao liệu có ổn không?"

"Nhảy dù không có dù? Cũng không tệ!"

"Khi nào ta mới có thể trở nên xuất sắc như Nam Thần đây?"

"Mẹ kiếp! Bắt đầu rồi bắt đầu rồi! Nhìn kìa!"

.....

Trên bầu trời Thiên Hồ Đảo!

Theo một đoạn thời gian rơi xuống, mọi người nhao nhao rơi vào trong tầng mây!

Một làn sương mù trắng!

Đã đến mức xanh trong đồng hồ đo áp suất không khí, tất cả đều mở dù!

Mà ngay tại thời điểm này!

Một bóng người màu nâu xẹt qua với tốc độ cực nhanh!

Nhất thời cắt đứt dù của Ngư Thanh Thanh!

Khuôn mặt của cô trắng bệch ngay lập tức! Căn bản là không kịp phản ứng được tình huống gì!

La hét thất thanh!

Cả người trực tiếp hướng phía dưới, rơi xuống cực nhanh!

Chỉ thấy cái bóng màu nâu kia xoay quanh không trung vài lần!

Cắt dây dù của một số người!

Trong lúc nhất thời tiếng kêu sợ hãi trải rộng!

Bóng người màu nâu đó không phải là ai khác!

Chính là Tề Phi Vũ!

Chỉ thấy phía sau hần mọc ra một đôi cánh thật lớn, sải cánh vượt qua ba mét!

Thế mà lại là dị năng thú hóa hiếm thấy!

Cười lạnh một tiếng với Giang Nam, cánh vung lên liền bay cực nhanh về hướng của Chung Ánh Tuyết!

Giang Nam sắc mặt khó coi: "Mẹ nó!"

Căn bản không kịp chậm trễ!

Hiện giờ thân đang ở trên bầu trời mấy ngàn mét!

Phía dưới không phải là hồ đảo mà là rừng rậm!

Tuy rằng tổ chất thân thể Linh Võ giả cường đại! Nhưng từ độ cao này rơi xuống!

Chết thì sẽ không chết, nhưng nhất định sẽ trọng thương!

Tuyệt đối sẽ bị đào thải!

Tề Phi Vũ chính vì bắt được điểm này mới lựa chọn ra tay ở độ cao này!

Chương 265 -

Cuộc đua Ngôi Sao đã bắt đầu ngay từ khi nhảy ra khỏi máy bay vận tải!

Màn hình trực tiếp nổ tung!

"Vua của bầu trời Tề Phi Vũ? Tên này cũng quá đê tiện phải không?"

"Cắt dây dù? Mẹ nó còn không rơi xuống đất đã bắt đầu động thủ? Đê hèn!"

"Thật sự không nói nên lời! Thao tác này tuy nói không có gì sai, nhưng quá ghê tởm người!"

"Cái này thì sao? Đây là cuộc tranh tài! Tung ra thủ đoạn cũng không vấn đề gì! Có thể đào thải đối thủ chính là thủ đoạn tốt!"

"Tề Phi Vũ là đang dạy cho bọn họ một bài học a!"

"Những người này thật xui xẻo! Sợ là bị đào thải!"

"Con mẹ nó! Các người nhìn Nam Thần kia! Quá ngầu! Thao tác này quá ngầu rồi!"

Chỉ thấy Giang Nam trong màn ảnh điên cuồng thuấn di phía dưới!

Một lần thuấn di có khoảng cách cáo nhất là ba trăm mét!

Tốc độ nhanh đến mức thậm chí hình ảnh của hệ thống giám sát Thiên Nhãn cũng không theo kịp!

Sững sờ đuổi kịp Ngự Thanh Thanh rơi xuống cực nhanh!

Ôm lấy!

Ngự Thanh Thanh liền cảm giác thân thể đang rơi xuống bị một cỗ lực lượng nhu hòa nâng đỡ!

Mở mắt ra nhìn, liền thấy được sườn mặt của Giang Nam!

Trong nháy mắt đánh trúng trái tim Ngự Thanh Thanh! Cả người lại có loại cảm giác bị điện giật!

Giang Nam lúc nghiêm túc!

Đẹp trai làm cho người ta hoảng sợ!

Đôi mắt mang theo những giọt nước mắt! Giờ khắc này cô tựa hồ không còn sợ hãi như vậy!

Mà Giang Nam thì ôm Ngự Thanh Thanh một đường điên cuồng thuận đi!

Đi tới bên cạnh Lâm Sơ Tình, một phen ném Ngự Thanh Thanh vào trong ngực cô!

Khóa an toàn bị mắc kẹt trên thắt lưng của cô!

"Người dẫn cô ấy đi xuống, dù này hai người dùng không thành vấn đề! Hạ cánh càng sớm càng tốt! Trên không nguy hiểm!"

Mọi thứ xảy ra quá nhanh!

Lâm Sơ Tình căn bản không kịp phản ứng!

Ngự Thanh Thanh đỏ mắt: "Nam thần! Cảm ơn..."

Chưa dứt lời!

Giang Nam thuận đi một cái không còn bóng dáng!

Điên cuồng xông về phía Hạ Dao!

Chỉ thấy Hạ Dao mang dù, trong mắt mang theo lệ quang, vẻ mặt lo lắng!

"Tiểu Nam! Nhanh lên! Dây dù của Tiểu Tuyết đã bị cắt đứt! Ta không bắt được cô ấy!"

Giang Nam gật đầu! Điên cuồng thuận di về phía dưới, hoàn toàn không thèm để ý linh lực tiêu hao!

Rốt cục nhìn thấy Chung Ánh Tuyết rơi xuống!

Giờ phút này trong mắt cô mang theo hoảng loạn, nhưng quanh thân lại dấy lên ngọn lửa ngút trời!

Cột lửa trên hai tay điên cuồng tiết ra! Muốn dùng lực phản xung chống lại gia tốc trọng lực!

Nhưng hiệu quả rất ít!

Giang Nam quăng ra xiềng xích hư không, quần lấy thất lưỡng liễu của Chung Ánh Tuyết, đột nhiên kéo lên!

Thật sự kéo Chung Ánh Tuyết vào trong ngực mình gắt gao ôm lấy!

Thân thể Chung Ánh Tuyết còn đang run rẩy, gắt gao ôm Giang Nam: "Tiểu Nam! Ta..."

"Tuyết Tuyết không sao! Có ta ở đây! Mọi người sẽ ổn thôi!"

Nói xong một đường thuận di, đem Chung Ánh Tuyết nhét vào người Hạ Dao!

Hạ Dao thấy Chung Ánh Tuyết không có việc gì, cuối cùng cũng thở dài một hơi!

Giận dữ nói, "Tên súc sinh chết tiệt kia! Nơi cao như vậy! Tuyết Tuyết nếu ngã xuống khẳng định trọng thương!"

Giờ phút này sắc mặt Giang Nam lạnh băng!

"Người mang theo Tuyết Tuyết đáp xuống trước đi! Ngô Lương rơi vào hòn đảo giống như hồ lô kia!"

"Ở trên kia chờ ta!"

Nói xong rút Đường Dao ra khỏi không gian dị độ, ánh mắt sắc bén!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Tiểu Nam! Người đây là muốn..."

Giang Nam liếm liếm môi: "Lão tử báo thù chưa bao giờ chờ qua đêm! Chờ cho đến khi ta loại bỏ được hắn ta! Chúng ta sẽ ăn cánh gà nướng vào buổi tối!"

"Thì là với ột bột ta đều mang theo cả rồi!"

Trong lúc nói chuyện liền mang theo Đường Dao! Một đường thuận đi!

Đuổi theo Tề Phi Vũ!

Hét lên: "Mẹ nó! Chạy cái gì!"

Tề Phi Vũ nhìn Giang Nam đuổi theo mình! Chẳng những không trốn!

Ngược lại đôi cạnh hướng về phía Giang Nam, điên cuồng vọt tới!

Tay phải thò ra! Lại biến thành ưng trảo sinh ra vẩy cứng rắn!

"Chạy? Hôm nay chúng ta sẽ cho người thấy! Cái gì gọi là vua

của bầu trời!"

Nói xong móng vuốt ửng mãnh liệt chộp về ngực Giang Nam!

Thân thể hai người ở trên cao va chạm nhau kịch liệt!

"Cồg!"

Một tiếng kim loại giao nhau, đốm lửa t!

Lực lượng khổng lồ thậm chí còn chấn động cánh tay Giang Nam!

Nhưng cũng dập tắt móng vuốt ửng của Tề Phi Vũ!

Giang Nam quay đầu lại kéo dao găm ra, hướng về phía cánh tay đối phương rồi mãnh liệt rạch!

Dao quang kéo ra một đường cong kinh diễm!

Trong lúc nhất thời máu tươi bắn tung tóe!

Tề Phi Vũ ôm lấy cánh tay!

Mặt lộ vẻ kinh hãi!

Dao pháp và tốc độ phản ứng kinh khủng này là gì?

Thời điểm chiến đấu trên không cũng không có chỗ mượn lực!
Mình có cánh hẳn nên chiếm ưu thế tuyệt đối mới đúng!

Nhưng làm sao lại...

Khoảnh khắc này! Thí sinh đang xem trận đấu đông nghịt!

Khán giả xem trực tiếp trận đấu Ngôi Sao hoàn toàn trở nên sôi sục!

Đại chiến trên không!

Nam Thần thế mà lại đại chiến trên không với Tề Phi Vũ!

Chương 266 -

Thời khắc này!

Trường Linh Võ Tùng Giang cũng không còn tâm trạng dạy học nữa!

Hiệu trưởng tổ chức cho học sinh xem trực tiếp cuộc thi Ngôi Sao trong phòng chiếu!

Quan sát trận đấu thông qua màn hình lớn!

Các bạn học đều theo đó mà khẩn trương, khi nhìn thấy Giang Nam một đao phế đi cánh tay Tề Phi Vũ!

Toàn bộ phòng chiếu đều vang lên từng trận kinh hô!

Da gà theo xương sống xông thẳng vào đỉnh đầu!

"Chúa ơi! Ta vừa nhìn thấy cái gì? "

"Đại chiến trên không! Thế mà lại là đại chiến trên không!"

"Nam Thần vô địch a! Chiến trên không nhưng vẫn áp chế được tên Tề Phi Vũ có danh hiệu Vua của bầu trời?"

"Con mẹ nó! Đao pháp ngẫu xủ! Giang Diêm Vương trâu bò! Nam Thần trâu bò!"

"Báo thù không chờ qua đêm? Nam thần thật sự là quá cứng rắn! Thanh Đồng ngạnh kháng Bạch Ngân! Ra đao là thấy máu!"

"Ta cho rằng Nam Thần cũng chỉ có thể trang bức ở trường học, không nghĩ tới trong trận đấu Ngôi Sao còn chưa hạ cánh đã

làm được?"

Ngay cả các lão sư cũng bị một đao thần kỳ của Giang Nam chinh phục!

Trên bầu trời cao, Giang Nam chiếm được tiện nghi rồi còn không bỏ qua!

Xoay người liên diên cuồng thuấn di đuổi theo Tề Phi Vũ!

Mà sắc mặt Tề Phi Vũ khó coi! Che cánh tay vỗ cánh bỏ chạy!

Tốc độ nhanh đến kinh người!

Tất cả tuyển thủ nhảy dù đều nhìn thấy một màn này, đều cho rằng nhìn hoa mắt!

"Mẹ kiếp! Ta không nhầm phải không? Nam thần thể nhưng đâm Tề Phi Vũ?"

"Ha ha ha! Mẹ nó đáng đời! Chơi chết con hàng đệ tiện này đi! Nam thần! Chơi hấn cho ta!"

"Phục rồi! Tề Phi Vũ ở trên không trung mà hoàn toàn không có ưu thế a!"

Trên không trung còn có không ít người giúp Giang Nam hò hét cổ vũ!

Dù sao một đợt thao tác cắt dây thừng vừa rồi của Tề Phi Vũ quả thực kéo theo cừu hận!

Chỉ thấy sắc mặt Tề Phi Vũ âm lãnh, mãnh liệt xoay người!

Một cánh!

"Linh kỹ: Lệnh Tiến!"

Trong khoảnh khắc! Từng cộng lông vũ hoàn toàn do linh khí tạo thành gào thét bắn về phía Giang Nam!

Thậm chí đột phá tốc độ âm thanh! Có chút cảm giác vạn mũi tên đồng loạt bắn ra!

Giang Nam phát tay mở trùng động không gian chặn trước người!

Hàng ngàn lệnh tiễn bắn tới xông vào trùng động không gian!

Trong nháy mắt phản kích trở về!

Tề Phi Vũ mở to hai mắt, vội vàng né tránh!

Nhưng vẫn bị lệnh tiễn của mình xẹt qua hai má!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ +1000!]

Chết tiệt!

Chưa đầy một phút sau khi chiến đấu!

Mình liền bị thương hai lần!

Giang Nam sở hữu loại linh kỹ quỷ dị gì?

Bất chấp nhiều như vậy, Tề Phi Vũ không muốn cùng Giang Nam hao tổn!

Sau này có rất nhiều cơ hội để chơi hấn ta!

"Linh kỹ: Thần Hành!"

Lúc này! Trên hai cánh Tề Phi Vũ được phủ một tầng linh quang!

Tốc độ phi hành tăng vọt, không ngờ lại mang theo từng trận âm bạo, cùng với khí hoàn màu trắng!

Giang Nam trừng mắt: "Người mẹ nó chạy đi đâu! Con gà này ở lại coi!"

Trong lúc nói chuyện điên cuồng thuấn di, một đường đuổi theo mãnh liệt!

Dám chơi dơ với lão tử!

Không chém người hai đao căn bản không hả giận a!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ + 1000!]

Giận dữ hét lên: "Con gà cái rắm! Lão tử là đại bàng! Đại bàng!"

Giang Nam: "Ruồi à? Ta nói mà! Không thì sao lại gây phiền nhiễu như vậy! "

Tề Phi Vũ: ???

Mẹ nó con ruồi!

Rõ ràng là đại bàng!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ + 1000!]

Một đường đuổi theo mãnh liệt!

Giang Nam hoàn toàn không có ý định nhả ra!

Nhưng tốc độ của Tề Phi Vũ quá nhanh!

Một lần thuấn di chỉ có 300m, linh lực của Giang Nam rất nhanh đã thấy đấy!

Chênh lệch giữa các cấp bậc đã được thể hiện rõ ràng!

Tề Phi Vũ cười nhạo nói: "Rác rưởi Thanh Đồng! Cứ đi theo phía sau lão tử người rắm đi!"

Giang Nam trừng mắt: "Mẹ nó người có tất xấu à?"

Trong khi nói chuyện!

Vung một tay! Xiềng Xích Hư Không bắn ra, đóng đinh trên hư không, cố định thân hình Tề Phi Vũ!

Tay kia lại huyển hóa ra một sợi xiềng xích hư không!

Dài 3 mét! Dưới sự khống chế của Giang Nam căng thẳng ra! Tựa như trường mâu vậy!

"Phần Huyết!"

Chỉ thấy giờ khắc này trái tim Giang Nam đập điên cuồng! Máu giống như dung nham chảy xuôi!

Làn da đỏ thẫm, cơ bắp quanh thân nổi lên gân xanh!

Cơ thể thậm chí còn toát ra hơi nước do nhiệt độ cao!

"Cổ xưa có giường cung bắn đại điêu!"

"Hôm nay xem lão tử ném giéo bắn sa điêu!"

Giáo dài làm từ xiềng xích hư không bị Giang Nam dùng hết khí lực toàn thân ném ra!

"Rầm!"

"Rầm!"

Sức mạnh khổng lồ được áp lên ngọn giáo!

Giáo dài liên tục đột phá âm bạo hai lần! Thậm chí mang theo vòng khí màu trắng!

Đột ngột xuyên qua cánh Tề Phi Vũ! Mang theo một nắm máu tươi!

Tề Phi Vũ mở to hai mắt, mặt đau tới co rút!

Vừa rồi nếu không phải mình hơi nghiêng người một chút, liền trực tiếp bị đâm thủng a!

Mẹ nó cái này là cái quỷ quái gì vậy?

Giang Nam còn có linh kỹ viễn trình?

Tề Phi Vũ không dám ở lại thêm, cố gắng dùng nửa cánh chạy trốn: "Giang Nam! Người đợi đó cho ta!"

Chương 267 -

Giang Nam che mặt: "Chặc! Đâm lệch!"

Giờ này khắc này, cho dù là nhân viên trong đại sảnh chờ cũng đều có vẻ mặt ngây ngốc!

Trận đấu Ngôi Sao bắt đầu chưa đầy 3 phút đã kịch liệt như vậy sao?

Tuyển thủ lần này quá hùng hổ rồi phải không?

Chỉ có màn hình phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

Chữ "Nam Thần trâu bò" trực tiếp chiếm đầy!

"Mẹ kiếp! Phần Huyết đó là gì? Còn mang hiệu ứng hơi nước?"

"Thanh Đồng chiến Bạch Ngân! Không những thế còn là chiến trên không áp chế Tề Phi Vũ! Chúa ơi! Trong nhóm tuyển thủ lần này xuất hiện một vị thần tiên! Ta quyết định theo dõi hắn ta!"

"Một màn Nam Thần cứu người vừa rồi các người có thấy không? Đẹp trai nổ tung!"

"Con mẹ nó! Cảm giác trong lòng Tề Phi Vũ có bóng ma!"

"Đừng đắc ý quá sớm, tu vi Giang Nam không cao, Tề Phi Vũ của Thanh Vân chúng ta tất sẽ chơi được Giang Nam!"

.....

Giờ phút này Giang Nam đích xác giống như lời mọi người nói, linh lực gần cạn kiệt!

Nếu đuổi theo, không đuổi kịp Tề Phi Vũ không nói, chỉ sợ cả bản thân cũng sẽ ngã xuống!

Giang Nam đang treo trên bầu trời nhìn quanh bốn phía với vẻ mặt ngây thơ!

Mẹ nó đây là nơi nào?

Đuổi theo Tề Phi Vũ không biết đuổi được bao xa, đã sớm không nhìn thấy được cái đảo hình hồ lô kia!

Rơi vào đường cùng, Giang Nam chỉ có thể để mình rơi tự do xuống!

Bên dưới là một hòn đảo rộng hàng ngàn mét vuông!

Cách mặt đất còn 300m thì thuận di một cái đáp xuống đất!

Thuần di đáp xuống đất, chân mềm nhũn, thiếu chút nữa nằm sấp trên mặt đất!

"Ai! Cấp bậc chênh lệch! Người ta sao tu luyện được nhanh như vậy chứ?"

"Là ta không làm việc đàn ông sao?"

Giang Nam nhìn trái nhìn phải, bốn phía không có người!

Lén lút lấy ra một quả sầu riêng hoàng kim!

"Hắc hắc! May mắn, ta có đại bảo bối!"

Nhìn xung quanh một phen, tìm được một gốc đại thụ với đường kính gần năm mét!

Nhét sầu riêng hoàng kim vào trong hốc cây, lấy ra một viên gạch từ không gian dị độ rồi đập mạnh vào lỗ cây!

"Dùng!"

Tiếng nổ to lớn truyền ra, trong hốc cây bốc lên từng trận khói trắng!

Một mùi hôi thối khó có thể tưởng tượng tràn ngập khắp nơi!

Đại thụ cao ngất trời này đều run lên, lá cây điên cuồng rơi xuống!

Giang Nam biết trước nên đã nín thở!

Lấy ra một cái bình thủy tinh, chuẩn bị đi vào trong động cây lấy chút thịt quả ra! Tiến hành khôi phục linh lực!

Chỉ thấy đại thụ chọc trời này lại dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên khô héo!

Lá cây đều vàng khè, run rẩy không ngừng, lá rụng phiêu tán!

Giang Nam mở to hai mắt!

Con mẹ nó!

Thứ này thối tới như vậy sao?

Ngay cả đại thụ đều bị thối đến chết?

Đại thụ: (x ㄱ x)

Ta mẹ nó khổ quá mà!

Đây chính là thể nội bạo phá!

Ai chịu đựng được!

Ngay sau đó!

Phía trên đột nhiên truyền đến tiếng cành cây gãy!

Còn kèm theo một tiếng la hét!

Chỉ thấy một thiếu nữ sừng dê bị dây thừng quấn thành bánh chưng từ trên cao rơi thẳng xuống!

Cuối cùng bị treo lơ lửng giữa không trung, rơi vào trước mặt Giang Nam!

Giang Nam: ???

Thẩm Miếu?

Thẩm Miếu vừa nhìn thấy Giang Nam, vẻ mặt kinh hãi!

"Ah! Là Giang Nam ca! Cứu... Ơe ~"

Chỉ thấy Thẩm Miếu đột nhiên mở to hai mắt, miệng phồng thành bao thịt nhỏ!

Đều bị thối tới phát khóc!

Mùi này là gì!

Không, ta không thể!

Làm sao có thể xấu mặt trước mặt Giang Nam ca ca?

Vậy nên, hai má bánh bao dần dần rút lại!

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: ???

Mẹ kiếp!

Cái gì vậy?

Người nuốt ngược trở lại sao?

Có cần tàn nhẫn với bản thân như vậy hay không!

Cái này còn kinh tởm hơn cả nôn ra có được hay không?

Sau một khắc, hai má bánh bao rứt trở về lại phồng ra!

Thẩm Miếu trừng to hai mắt!

Không, ta không xong! Thực sự không thể!

"Oe~"

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp! Nếu không chạy liền nôn lên người lão tử!

Nhìn lão tử thuẩn di!

Hả? Không còn linh lực...

Giang Nam: !!

Một ngày này!

Hắn đã nhận được tẩy lễ đến từ một thiếu nữ từ sừng dê ...

Buổi sáng cô ăn bánh kếp!

Vẫn là loại thêm xúc xích giảm béo!

Thẩm Miếu đỏ mặt!

Thật xấu hổ, lại nôn lên một thân Giang Nam!

"Ah! Ta xin lỗi Giang Nam ca! Ta xin lỗi! Oe"

Giang Nam: ...

Nhìn cô gái này thật sự quá đáng thương!

Chủ yếu là mình thật sự không muốn nhận "món quà" này.

Tiến lên túm lấy mũi nhỏ xinh của cô, cởi cô ra khỏi dây ô.

Thẩm Miếu rơi xuống đất, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Giang Nam vừa bỏ thịt quả sầu riêng vàng vào chai thủy tinh, vừa tự mình ăn "một ngụm"!

Linh lực nhanh chóng tràn đầy!

Lúc này mới có chút cảm giác an toàn!

Thẩm Miếu ở bên cạnh nhìn Giang Nam đem vật thể màu vàng kia bỏ vào trong bình thủy tinh!

Còn nhét một ngụm vào miệng ăn!

Không khỏi lộ vẻ mặt hoảng sợ.

Lùi lại hai bước.

"Ah! Giang Nam! Người..."

Giang Nam đen mặt hung dữ nói: "Nếu người dám nói ta đốp cứt, ta liền giật bím tóc của người!"

Thẩm Miếu rụt cổ...

Ăn cũng đều ăn rồi!

Sao còn không cho nói?

Đây là đam mê kỳ quái gì a!

Ông nội quả nhiên nói không sai, cho tới bây giờ Giang Nam đều luôn đặc biệt độc hành như vậy...

Bất quá trong lòng càng thêm tò mò!

Chương 268 -

Giang Nam liếc nhìn đồng hồ vệ tinh.

Hiện thị vị trí của bản thân trên bản đồ, ở phía dưới trái của khu vực nhận tín hiệu!

Mà hòn đảo giống như hồ lô kia lại nghiêng về phía nam một chút.

Khu vực nhận tín hiệu sẽ co lại sau hai ngày!

Đến lúc đó vị trí hiện tại của mình cùng đảo hồ lô hẳn đều không ở khu vực tiếp nhận tín hiệu!

Mình phải tụ hợp với đám người Chung Ánh Tuyết trước khi phạm vi khu vực tiếp nhận tín hiệu điều chỉnh!

Vậy nên, thời gian hẳn là đủ!

Ánh mắt không khỏi rơi vào trên người Thẩm Miếu.

"Đồng đội của người đâu?"

Thẩm Miếu nghiêng đầu: "Bọn họ cũng đáp xuống hòn đảo này!"

"Ta bị treo trên cây, không nhìn thấy vị trí cụ thể của họ ..."

Giang Nam vuốt trán: "Vậy ta sẽ dẫn người đi tìm đồng đội của người trước đi, trong Linh Khư một mình rất nguy hiểm!"

Ánh mắt Thẩm Miếu sáng ngời: "Hắc hắc! Cảm ơn Giang Nam ca!"

Cũng không phải Giang Nam đại gái!

Mà vì lúc trước Thẩm Hoằng có dặn dò qua mình, nếu gặp được người có thể giúp thì giúp đỡ!

Dù sao chuyện Linh Châu, lão già Thẩm kia cũng từng giúp mình!

Đây cũng là trả lại ân tình!

Hai người tùy ý đi trên đảo, không khí ẩm ướt, giống như địa hình rừng mưa nhiệt đới...

Linh khí so với bên ngoài nồng đậm hơn rất nhiều.

Thẩm Miếu gắt gao đi theo phía sau Giang Nam, khuôn mặt nhỏ nhắn đều là sự khẩn trương!

Tóc sừng dê đuôi ngựa đung đưa!

"Ah! Đó là linh..."

Chỉ thấy một con vượn cáo mặt trắng cực lớn từ trên cây vọt tới!

Đi thẳng đến Giang Nam!

Nhưng đúng lúc này, Giang Nam rút đường đao ra! Mở trùng động không gian!

Nửa cánh tay đều biến mất trong trùng động không gian!

Chỉ nghe một tiếng kêu lên!

Vượn cáo mặt trắng kia liền ngã xuống đất...

Thời điểm Giang Nam thăm dò trở về, Linh Châu đều bị rút ra.

Tiện tay ném cho Thẩm Miếu.

"Giữ lại khôi phục linh lực!"

Thẩm Miếu: !!

Cầm Linh Châu còn dính máu với vẻ mặt ngốc trẻ!

Có cần thông dong tới như vậy hay không?

Đây chính là một linh thú Thanh Đồng 8 sao, linh kỹ còn chưa kịp sử dụng ra!

Liền bị đâm chết ngay lập tức?

Giang Nam thậm chí còn không dừng bước!

Mạnh tới như vậy sao?

Hai người một đường đi về phía trước, Thẩm Miếu thật sự kiến thức được cái gì gọi là nhẹ nhàng thoái mái!

Dọc theo đường đi gặp phải linh thú!

Căn bản không cách nào tới gần Giang Nam trong vòng bán kính 100m!

Trùng động không gian xuất quỷ xuất thần phối hợp với đường đao!

Mở rộng phạm vi công kích của Giang Nam đến mức 300 mét!

Dưới Bạch Ngân, căn bản không cách nào tạo thành chút uy hiếp nào đối với Giang Nam!

Giờ phút này trong mắt Thẩm Miếu đã tất cả đều là ngôi sao lấp lánh!

"Ừng ục ~"

Thẩm Miếu ôm bụng, khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên.

Giang Nam nhếch miệng cười, lấy ra hai que kẹo từ trong không gian dị độ, một que kẹo nhét cho Thẩm Miểu!

Thẩm Miểu cảm động nhận lấy.

Vừa lợi hại lại còn tinh tế!

Người này cũng hơi bị tốt quá rồi phải không?

Ông nội! Ta dường như đang yêu!

Thẩm Miểu ăn kẹo thì đột nhiên nghĩ đến một vấn đề!

Thuận miệng hỏi: "Giang Nam ca! Tại sao vừa rồi người lại đớp cứt?"

Giang Nam: !!

Con mẹ nó...

Thẩm Miểu đột nhiên cảm giác một trận khí lạnh ập tới!

Sau đó liền cảm thấy hai chân mình rời khỏi mặt đất!

Chỉ thấy Giang Nam một phen bắt được hai sừng dê đuôi ngựa của Thẩm Miểu!

Trực tiếp nín lại!

Sự ôn nhu tri kỷ vừa rồi đều đi đâu mất tiêu rồi?

"Ta không có! Đó không phải là cứt! Ta không có đớp cứt! Người không cần bím tóc của người nữa đúng không?"

Thẩm Miểu che đầu, trong mắt tất cả đều là ủy khuất!

A!

Người thế nhưng thật sự giật tóc ta!

Ngay sau đó!

"Râm!"

Tiếng va chạm to lớn xen lẫn luồng không khí thổi tới!

Còn mang theo một tiếng kêu thảm thiết!

Đá vụn rơi ra giống như đạn pháo đập tới, thậm chí còn xuyên thủng cây cối!

Giang Nam cầm dao chém!

Mấy đốm lửa đều tóe ra, hất văng đá vụn.

Chỉ thấy xa xa dưới vách đá, một con nhím mật sắt cao chừng năm mét!

Thực lực ước chừng có cỡ Bạch Ngân ba sao!

Một cô gái tóc đen dài với hai tay toát ra lục quang đang đứng đó, khuôn mặt trắng bệch!

Trên mặt đất có từng dây leo to lớn quấn của cánh tay, quấn quanh trên người nhím, hạn chế hành động của nó!

Mà một thanh niên lùn đang chế tạo tường đất, muốn ngăn cản nhím mật sắt trùng kích!

Một thanh niên khác đang dựa vào cây! Có một cái gai nhọn trên đùi! Máu đầm đìa!

Trên thân ba người đều bị thương!

Mà trên người nhím mật sắt cắm bảy tám cây gai, cũng bị thương!

Nhưng đau đớn càng kích thích hung tính của nhím mật sắt,

giờ phút này đã hoàn toàn đổ mắt!

Thẩm Miếu vẻ mặt lo lắng: "Tiểu Bắc! Quả Quả! Đội trưởng!
Các người..."

Cô gái quay đầu lại thì thấy được Thẩm Miếu, vội vàng nói:
"Miếu Miếu chạy mau! Linh thú này quá mạnh, chúng ta cần bản...
A, a!"

Chỉ thấy nhím mật sắt cả người gai nhọn dựng thẳng lên,
mãnh liệt bắn ra bốn phương tám hướng!

Gai sắt màu đen có uy lực cực lớn, bắn xuyên qua cây cối xung
quanh!

Thậm chí nhúng vào đá!

Cô gái tên là Quả Quả bị đâm xuyên qua cánh tay! Linh lực
ngắt đoạn!

Nhất thời nhím mật sắt tránh thoát trời buộc!

Cuộn tròn thành một quả bóng mật sắt khổng lồ! Rễ gai được
dựng lên!

Hung hăng lăn về phía trước!

Chương 269 -

Trực tiếp đụng nát tường đất, sắc mặt Cố Bắc đột nhiên biến đổi, điên cuồng lui về phía sau!

Nhưng thân thể đột nhiên lão đảo ngã trên mặt đất, mắt thấy sắp bị đâm thành cái rổ!

Thẩm Miếu sao còn quẫn nhiều như vậy, trực tiếp xông lên, quanh thân là hơi nước lượn lờ!

Nhưng làm sao có thể ngăn được nhím mật sắt?

Giang Nam thở dài một hơi!

Thân thể thuần di liền xuất hiện ở giữa sân!

Tất cả mọi người đều sửng sốt!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay lên bắn ra xiềng xích hư không! Gắt gao quăn quanh nhím mật sắt đã biến thành quả cầu sắt kia!

Lực lượng to lớn khiến cho xiềng xích hư không sụp đổ thẳng tắp!

Nửa bắp chân Giang Nam đều cắm vào trong đất, nhưng vẫn bị kéo về phía trước!

Hai chân kéo hai hàng trên mặt đất!

Giang Nam cắn răng: "Phần Huyết!"

Trái tim đập điên cuồng, khí trắng bốc lên!

Toàn thân cơ bắp bạo khởi, Giang Nam mãnh liệt phát lực!

Đột ngột kéo nhím mặt sắt lại, quả cầu sắt bị kéo ngược!

Cả thân người bị ném lên! Giống như một bánh xe sắt!

Xoay tròn hết vòng này đến vòng khác!

Gió mạnh thổi lên thậm chí mặt đất đều muốn bay!

Mọi người đều choáng váng!

Mẹ kiếp!

Đây là gì?

"Rầm!"

Kèm theo tiếng vang thật lớn, nhím mặt sắt bị đập vào vách đá!

Lực trùng kích khủng bố nhất thời khiến cho nhím mặt sắt không hề cuộn tròn nữa!

Lộ ra chiếc bụng mềm mại!

Giang Nam thuận di một cái liền đứng ở trên mặt nó!

Đường đao trong tay theo một bên mắt đâm xuống, xuyên ra từ bên kia!

Nhím mặt sắt bị khảm trên vách đá nhất thời không còn động tĩnh!

Toàn bộ quá trình sạch sẽ và gọn gàng! Không hề lầy lội!

Thẩm Miếu mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin nổi!

Quả Quả ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Cái này ... Người này có là thần tiên phương nào?

Linh thú mà ba người đều không thể làm gì được! Hắn một mình liền chém chết?

Quá trình chiến đấu thậm chí còn ít hơn 30 giây!

Người có cần phải nhanh như vậy không?

Đây chính là linh thú cấp Bạch Ngân a!

Tuy khiếp sợ, nhưng đồng thời trong lòng cũng nhắc tới một chút phòng bị!

Thực lực khủng bố như thế!

Hơn nữa tiểu đội của mình bị thương rất nặng, Giang Nam muốn diệt đội, chẳng phải rất dễ dàng sao?

Thẩm Miếu hung hăng thở phào nhẹ nhõm!

Vội vàng nói: "Mọi người không cần lo lắng, đây là Giang Nam! Bạn ta!"

"Chính hắn đã một đường hộ tống, ta mới tìm được mọi người!"

"Quả Quả, người không sao chứ?"

Quả Quả cố nén đau đớn, rút gai nhọn trên cánh tay ra! Nặng ra một nụ cười thảm thiết!

"Không có... Không sao đâu!"

Thẩm Miếu vừa băng bó vết thương cho cô, vừa hỏi: "Sao hai người lại gặp nhím mật sắt?"

Lúc này mới hiểu được, đoàn người rơi xuống đất liền trực tiếp đụng phải nhím mật sắt!

Nếu không phải Giang Nam kịp thời chạy tới, mấy người sợ là đều phải đào thải.

"Đây là Nam Thần người nói sao? Thực sự cường đại!"

"Nam thần, cảm ơn. À..."

Ánh mắt Quả Quả chuyển hướng Giang Nam!

Nhất thời ngậy đại!

Chỉ thấy giờ phút này Giang Nam đều đã nhổ gai nhím mật sắt thành hói!

Toàn bộ gai sắt trên người đều bị hắt lộ ra rồi nhét vào không gian dị độ...

Quả Quả mang vẻ mặt bối rối!

Thao tác này là gì?

Nhím mật sắt: (☞☞☞)

Ta nghĩ ta còn có thể cứu được...

Giang Nam cười đi tới, ngồi xổm lấy chai thủy tinh ra, mở nút chai ra!

Quả Quả: !!

Lúc này đã bị thối tới khóc!

"Sặc! Cái này ... Đây là!"

Giang Nam dùng ngón tay lấy một miếng từ trong bình ra, nhân cơ hội nhét vào miệng Quả Quả!

"Hắc hắc! Ăn đi! Thứ tốt!"

"A~"

Thẩm Miếu mở to hai mắt: "Nha! Giang Nam ca ca, người thế mà lại cho Quả Quả ăn... Ăn..."

Thế giới quan của cô đã bắt đầu sụp đổ!

Giang Nam tự mình ăn còn chưa đủ?

Thế nhưng lại cho Quả Quả ăn!

Ánh mắt Quả Quả trong suốt, một cổ hương vị ngọt ngào từ đầu lưỡi lan tràn ra!

Nó thực sự ngon đến lên trời wow!

Linh khí trong cơ thể cực nhanh hồi phục đến trạng thái cao nhất!

Đôi mắt của cô sáng hơn!

Theo bản năng nắm lấy tay Giang Nam, vươn lưỡi thơm, liếm láp một trận!

Giống như muốn liếm sạch sẽ trong khe móng tay!

Thẩm Miếu: ???

Cô đều chết lặng!

Này, này!

Có cần phải như vậy hay không?

Quả Quả, ta không ngờ người lại là dạng người như thế!

Giang Nam cảm thấy một trận mềm mại!

Vội vàng rút tay lại!

Có cần phải liếm sạch sẽ như vậy a!

Ai có thể cưỡng lại được chứ!

Lập tức lại đưa cho Cố Bắc ở bên cạnh! Còn có đội trưởng
Tống Thanh một ngụm!

Cả hai đều mở to đôi mắt!

Cố Bắc: "Món này thật ngon! Thật thơm!"

Tống Thanh mang vẻ mặt cảm khái: "Quả thực chính là mỹ vị
nhân gian a!"

Quả Quả mang vẻ mặt khát vọng: "Nam thần! Người có thể
cho ta thêm một chút được không? Ta muốn ăn thêm!"

Giang Nam vẻ mặt thần khí: "Vậy thì cho người ăn một miếng
nữa!"

Thẩm Miểu: $\Sigma^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Cái này!

Thế giới này bị sao vậy!

Vì cái gì mà các người đều muốn đớp cứt chứ!

Thẩm Miểu từng hoài nghi nhân sinh!

Chẳng lẽ thật sự rất ngon?

Chương 270 -

Mình lớn như vậy hình như chưa từng thử nha!

Có nên thử nó một lần không?

Rốt cục cũng hạ quyết tâm, lấy hết dũng khí nói:

"Nam thần, có thể cho ta ăn một miếng không?"

Giang Nam bĩu môi: "Hừ hừ! Không cho ăn!"

Ai bảo người bảo ta đớp cứt?

Liền không cho ăn!

Giật lấy bím tóc nhỏ của người!

Thăm Miếu vẽ mặt mất mát!

Nó thực sự ngon như vậy sao?

Chỉ thấy lúc này, Tống Thanh giãy dụa đứng dậy, ánh mắt lóe lên!

Lấy dị năng hệ kim khống chế tám cây cương mâu trở lại bên người mình!

Cùng Cố Bắc liếc nhau một cái!

Cố Bắc khẽ gật đầu, quanh người cũng nổi lên một chút năng lượng dao động.

Thăm Miếu sửng sốt, Giang Nam nhú mày.

Tống Thanh cười nói: "Cảm tạ người anh em Giang Nam cứu giúp! Nếu không phải người ra tay, mấy người chúng ta thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ!"

"Chỉ là, Linh Châu nhím mật sắt này, người anh em người xem..."

Cố Bắc thần nhiên nói: "Chúng ta cũng không phải qua cầu rút ván, chỉ là nhím mật sắt này là do mấy người chúng ta phát hiện trước!"

"Trước khi huynh đệ xuất thủ, nó cũng đã bị thương không sai biệt lắm!

"Đương nhiên, cũng không phải nói huynh đệ không xuất lực, đâm nhím mật sắt kia người không phải cũng chiếm được sao?"

"Cho nên Linh Châu này liền..."

Giang Nam mỉm cười: "Bạn muốn Linh Châu này? "

Tống Thanh cười nói: "Huynh đệ cho rằng như thế nào? "

Thẩm Miếu vừa nghe đỏ mắt: "Đội trưởng! Tiểu Bắc! Làm thế nào chúng ta có thể làm điều này? "

"Vừa rồi là Giang Nam ca ca ra tay cứu người, cũng là hấn ra tay đánh chết Nhím Mật Sắt! Linh châu hấn là của hấn! "

"Chúng ta làm sao có thể còn muốn đòi Linh Châu? Không thể làm như vậy!"

Quả Quả cũng nhú mày nói: "Như vậy thật sự không hay tí nào! Không có Giang Nam! Hiện tại mấy người chúng ta đã trọng thương và bị đào thải!"

Cố Bắc giận dữ nói: "Hai người các người đứng ở bên kia?"

"Nhím là do chúng ta phát hiện trước, cũng là nhờ chúng ta đánh thành trọng thương! Hơn nữa hẳn không phải đều lấy gai sắt rồi sao!"

Thẩm Miểu mắt phiếm lệ: "Còn có thể so sánh được ta? Ta không quan tâm! Giang Nam ca! Đừng đưa nó cho bọn họ!"

Giang Nam xoa đầu Thẩm Miểu nhếch miệng cười: "Xem ra ta không được hoan nghênh!"

"Đã như vậy! Vậy ta liền vỗ mông rời đi vậy!"

Sắc mặt Quả Quả đỏ bừng, lông mi run rẩy!

Trên mặt xinh đẹp lộ ra vẻ ngượng ngùng, nhỏ giọng nói:

"Nam thần! Người đi thì đi! Còn muốn vỗ mông làm gì chứ?"

(*/_\)

"Không cần vỗ ta có được không..."

Thẩm Miểu: (O_o)!!

Vỗ mông rời đi là ý này sao?

Vừa rồi còn vỗ mông Quả Quả?

Hừ!

Sao người không vỗ ta chứ?

Giang Nam lưu luyến thu tay lại, vẻ mặt cảm khái!

Chặc chặc chặc!

Ừm... Cảm giác tốt!

Trực tiếp ném Linh Châu cho Tống Thanh, vẻ mặt Giang Nam

không quan tâm!

Nếu các người đã muốn vậy thì cho cá người!

Giúp các người giải quyết nhím mật sắt! Khôi phục linh lực!
Vẫn chưa xuống tay với các người!

Quay đầu mẹ nó lại muốn đòi Linh Châu?

Đúng vậy, các người không phải là qua cầu rút ván!

Cái này mẹ nó gọi là được đà lẩn tới!

Giang Nam tuy rằng không thêm để ý một viên Linh Châu rách này, nhưng trong lòng vẫn có chút khó chịu!

Nhưng nể mặt võ môn!

Cho thì cho!

Thẩm Miếu mang vẻ mặt không cam lòng, xin lỗi nói: "Giang Nam ca ca, ta..."

Giang Nam sờ sờ đầu cô cười nói: "Không có việc gì, mỗi người một vẻ, coi như ta giúp người một lần, quay đầu lại nhớ mời ta ăn một bữa cơm! "

Nói xong liền đi về hướng bên đảo, tiêu sái đến cực điểm!

Đưa Thẩm Miếu đến chỗ của đồng đội, bản thân cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Thẩm Miếu nhìn bóng lưng Giang Nam rời đi, trong lòng một trận ghen lại, kéo cánh tay Quả Quả: "Hừ hừ! Quả Quả đi! Mặc kệ bọn họ! Hai người liền đi cùng Linh Châu luôn đi!"

Tống Thanh Cổ Bắc liếc nhau, đều cười khổ!

Mà đúng lúc này, chỉ nghe xa xa bờ sông truyền đến một trận tiếng động cơ gầm rú!

Nghĩ rằng mình đã nghe nhầm!

Nhao nhao liếc mắt nhìn qua!

Mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một chiếc thuyền ca nô dài sáu mét từ trong không gian dị độ!

Kéo dây khởi động và trực tiếp nổ máy!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo kính râm, mặc áo sơ mi hoa!

Đẩy kính râm đẩy nhếch miệng cười!

"Tạm biệt~ Không cần nhớ thương ta!"

Trong lúc nói chuyện, lên ga đến mức tối đa!

Trong lúc nhất thời động cơ gầm rú! Bọt nước tung tóe cao hơn mười mét!

Con thuyền ca nô đang chạy trên mặt hồ! Thăng tiến với tốc độ cực nhanh!

Thẩm Miếu Quả Quả mở to hai mắt, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc!

Ta không nhầm đó chứ!

Đó có phải là thuyền ca nô hay không?

Thuyền ca nô mà người cũng mang vào được à?

Có cần kiêu ngạo tới như vậy không?

Tổng Thanh và Cố Bắc cũng trợn tròn mắt?

Giang Nam có một chiếc thuyền? Cái này ...

Trong lúc nhất thời trong lòng không khỏi toát ra cảm xúc hối hận!

Hồ Thiên Đảo có nhiều hòn đảo!

Khi khu vực tín hiệu thu hẹp, chắc chắn phải chuyển vị trí, mà đường thủy là thứ không thể tách rời!

Chương 271 -

Có thể tưởng tượng, nếu có một chiếc thuyền, lợi thế sẽ cực lớn!

Thế nhưng bọn họ lại bối vì vấn đề một viên Linh Châu, bỏ lỡ cơ hội này!

Trong lòng hai người phải nói là cực kỳ hối hận!

Có hối hận có tác dụng không? Bọn họ lại không thể nào nghĩ tới được!

Bởi vì một viên Linh Châu! Rốt cuộc bỏ lỡ kỳ ngộ như thế nào!

...

Bên trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo!

Một chiếc ca nô lướt trên mặt hồ, bắn bọt nước cao hơn mười mét!

Giang Nam đối chiếu bản đồ, tăng tốc!

Mà một màn này lại bị hệ thống Thiên Nhãn thu hết vào đáy mắt!

Màn hình phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Mẹ kiếp? Con hàng này chính là ca nô sao? Nam thần, người có nghiêm túc không"

"Đi Linh Khư lại có thể thành thối vậy sao?"

"Mẹ ời! Mẹ! Có người bật hack! "

"Áo sơ mi hoa, kính râm, mũ lưỡi trai! Chỉ còn thiếu một điều xì gà!"

"Có người chú ý tới cần câu ở đuôi thuyền sao..."

"Còn có thể chơi như vậy sao? Để lại một con đường sống cho thí sinh khác đi!"

"Cái này không tính là vi phạm quy tắc sao?"

Vừa nhìn thấy hình ảnh Giang Nam lái thuyền ca nô phi nước đại trên mặt hồ, phòng livestream trực tiếp kích nổ!

Giờ này khắc này, các bạn học của Linh Võ Tùng Giang đều sợ ngây người!

Con hàng này thật sự chơi tới quên trời rồi!

Nam Thần trâu bò! (tê tâm liệt phế)

Tại đại sảnh chờ, vô số ánh mắt tập trung ở trên người Thẩm Hoảng!

Thẩm Hoảng đen mặt: "Cái này... Cái này, trận tranh tài quy định tuyển thủ tự chuẩn bị tất cả vật tư dùng trong Linh Khư!"

"Nghiêm khắc mà nói, Giang Nam cũng không tính là vi phạm quy định!"

Muốn cái gì thì thí sinh có thể tự mang theo!

Nhưng!

Người ta cố lắm chỉ mang được nửa tháng lương khô, lều trại, vũ khí và các nhu yếu phẩm sinh tồn khác!

Nhiều hơn cũng không cách nào!

Kết quả người lại mang theo cả một chiếc thuyền?

Có cần quá đáng tới như vậy không?

Nếu người lại làm thêm hai lần nữa!

Lão tử liền không cách nào cho qua được a!

Ngay lúc này, Giang Nam đi ngang qua một số hòn đảo nhỏ!

Mấy tiểu đội săn giết linh thú trên bờ mang về mặt ngựa thơ...

Tại sao lại có thuyền ca nô trong Linh Khư!

Người mẹ nó nhặt được à?

Mẹ nó!

Cái này còn có thể nói gì nữa sao?

Lúc này liền có người đổ mắt, liền dùng đồng hồ vệ tinh điên cuồng khiếu nại!

"Báo cáo! Có người gian lận! Hẳn mẹ nó có thuyền?"

"Còn là thuyền ca nô cải tiến!"

"Còn có cả pháo hoa!"

"Các người mau xử lý!"

Kết quả bọn họ liền nhận được hồi âm thống nhất!

"Trận đấu quy định các tuyển thủ có thể sử dụng tất cả công cụ tự chuẩn bị, trước trận đấu đã phát thông báo!"

Thí sinh: ???

Ý nghĩa rất đơn giản! Người có thể sử dụng bất cứ thứ gì!

Người muốn liền dùng, dù người có mang một tàu ngầm hạt nhân vào cũng không ai quan tâm!

Điều kiện tiên quyết là người có thể mang nó vào!

Các thí sinh: ...

Nhảy dù trên lưng khiên tàu ngầm hạt nhân?

Thật sự không hợp thói thường!

Giang Nam nhìn thấy một tiểu đội đang đi dọc theo bờ sông, đôi mắt của hắn tỏa sáng!

Vẫy tay điên cuồng!

Lấy loa khuếch đại ra hô to: "Này! Mấy anh em! Muốn đổi đảo không? Đảo các người quá nhỏ, không có linh thú gì!"

"Đưa các người một đoạn a? Nhanh chóng và an toàn!"

"Chỉ cần một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân!"

"Muốn đi đâu cũng được!"

[Giá trị oán khí từ Thôi Tiểu Dã + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Quân + 666!]

Cái gì đây?

Trong Linh Khư cũng có nạn chèo kéo khách à?

Ông chủ hắc thuyền?

Người mẹ nó rốt cuộc là đến thi đấu hay là đến kiếm tiền a!

Sau 3 phút!

Tiểu đội bốn người ngồi trên thuyền nhàn nhã câu cá!

Hóng gió sông!

Chắc ~

Thoải mái!

Thật thơm!

Giang Nam cầm một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân mà thăm mừng, bên kia loa khuếch âm lại diên cuồng kêu to...

"Nhận khách muốn đổi đảo! Tiểu đội bốn người chỉ cần một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân!"

"Gói dịch vụ vui lòng khách đến hài lòng khách đi!"

"Kèm theo hạng mục câu cá! Thêm phần thú vị cho hành trình!"

"Cơ hội không thể bỏ lỡ, đi rồi không quay lại!"

"Không cần dừng bên bờ gặm rú!"

"Chỉ cần một ánh mắt là đủ!"

"Gọi là đến, bao sướng bao sướng!"

Thôi Tiểu Dã: (@_@)

Vương Quân: O_o

Âm thanh của loa khuếch đại vang vọng!

Các tiểu đội nghe được đều đã bắt đầu hoài nghi nhân sinh!

Chúng ta có thực sự đang tham gia cuộc thi Ngôi Sao không?

Tại sao trông không được giống những năm trước!

Người đúng thật là đến đây để làm ăn!

Không nói tới chuyện lái thuyền ca nô! Người mẹ nó còn chèo kéo khách hàng?

Kéo khách hàng cùng thôi đi!

Người còn kèm cả hạng mục câu cá?

Người có cần phải thanh thoi tới vậy không?

Ngay lúc này, Giang Nam đang trên đường thẳng tiến!

.....

Cùng lúc đó!

Trên đảo Hồ Lô, Chung Ánh Tuyết vừa đi bộ trong rừng cổ thụ chọc trời!

Ba người sớm đã hội hợp với nhau!

Hơn nữa đã có thu hoạch không nhỏ.

Ngô Lương cầm trăm mã đao mở đường phía trước, Hạ Dao cầm cây gậy gỗ, hết quơ phía đông lại chọc phía tây!

Mà Chung Ánh Tuyết thì nhìn chung quanh!

Chương 272 -

Hạ Dao bĩu môi: "Sao Tiểu Nam còn chưa tới tìm chúng ta, đã cả buổi sáng rồi!"

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Sẽ không bị Tề Phi Vũ cho ăn thiệt thòi đó chứ? "

Hạ Dao: "Quen Tiểu Nam lâu như vậy, người đã thấy hấn ta chịu thiệt thòi bao giờ chưa? "

Chung Ánh Tuyết che mặt, thật đúng là không có!

Ngô Lương nhếch miệng cười: "Yên tâm! Nam ca chắc chắn sẽ đến! Trước khi điều chỉnh khu vực tín hiệu, chúng ta hãy chờ hấn ta ở đây!"

Ngay sau đó!

Một con gấu đen to lớn đột nhiên xuất hiện trong bụi cây bên cạnh!

Cao gần 5 mét! Cấp bậc cũng đã là Thanh Đồng đỉnh phong!

Giờ phút này giang hai tay ra, điên cuồng rống lên với Ngô Lương!

ヽ(`Д´*)ノ

Khí thế bức người!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng có chút ngây người!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ngô Lương: !!

"Mẹ kiếp! Người đang dọa ai hả?"

Trong lúc nói chuyện, cũng không khách khí!

Trực tiếp hoàn toàn hóa thú thành một con gấu đen cao 5 mét!

Gấu đen: ???

Trong đôi mắt đen nhánh tràn ngập nghi hoặc?

Mẹ nó!

Gã này sao lại trông giống ta vậy?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng có chút loạng choạng!

Cái này ... Cũng quá giống nhau rồi phải không?

Ngay cả lông và hình thể cũng đều giống nhau!

Gấu chọi gấu?

Ngô Lương trừng mắt!

Nghe nói có người dám bắt chước ta?

Cái này còn có thể nhện sao?

Một vòng trăm mã đao chém về phía gấu đen to lớn!

Ác phong gầm thét, gấu đen mạnh mẽ ngồi xổm xuống!

Nhất thời cảm giác đỉnh đầu trở nên mát mẻ!

Lông gấu phía trên đều bị chém không còn, trăm mã đao xẹt qua da đầu!

Ngay lập tức nó trở thành gấu hói!

Hạ Dao vừa nhìn: "Phụt ha ha ha! Ngô Lương! Người... Ha ha ha!"

Con gấu đen trước mắt nhất thời làm cho Hạ Dao nhớ tới lúc Ngô Lương uống xong thuốc đại lực liền biến hóa!

Thực sự giống hệt nhau!

Gấu đen nổi giận, nâng bàn tay gấu lên đập mạnh về phía Ngô Lương!

Hùng Vương Thuấn cưỡi Ngô Lương trực tiếp xông lên!

Ngọn lửa trong tay Chung Ánh Tuyết bốc cháy dữ dội!

Linh kỹ: Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!

Hùng hăng đánh vào lồng ngực gấu đen!

Đột ngột cho nổ tung bảy tám mét, lông gấu đều bị thiêu cháy!

Không khí tràn ngập mùi hôi thối!

Gấu đen vội vàng đứng dậy vỗ vỗ ngọn lửa trên người, oán hận trừng mắt nhìn đám người Ngô Lương một cái, xoay người bỏ chạy!

Ngô Lương còn muốn đuổi theo!

Hạ Dao giữ chặt, lau nước mắt khoe mắt: "Quên đi! Đừng đuổi theo! Người đã gọt hết tóc của nó rồi, thật đáng thương mà!"

- Hơn nữa, đuổi kịp ta cũng không đành lòng xuống tay oa!

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ nhắn: "Phụt..."

Ngô Lương đen mặt không nói gì!

Vào ban đêm!

Giang Nam rốt cục đã đến Hồ Lô đảo, thu hồi thuyền ca nô, ngâm nga ca khúc rồi lên bờ!

Ánh trăng mê người, Giang Nam đi bộ trong rừng, nhìn xung quanh.

"À~ đám người Tuyết Tuyết đâu rồi? Không để lại ký hiệu gì cho ta sao?"

Ngay sau đó, một con gấu đen lớn lao ra khỏi bụi cây!

Thân cao 5 mét, giang tay điên cuồng rống về hướng Giang Nam!

＼(´Д´*)／

Giang Nam: !!

Dưới ánh trăng!

Cái hói đầu của gấu đen lớn phản chiếu ánh trăng!

Giang Nam ánh mắt to sáng, đi lên liền đấm ngực gấu đen một cái!

"Khá lắm! Người đợi ta ở đây à?"

"Bao nhiêu tuổi rồi! Còn chơi đùa hù dọa người khác?"

Gấu đen nằm tại chỗ: ???

Ta muốn ăn thịt của người!

Người nói cái gì vậy?

"Mẹ kiếp? Quần lót của người đâu? Mất khả năng phục hồi rồi sao?"

"Chặc chặc chặc! Người cũng thật xui xẻo mà, được rồi để ta

lấy cái khác cho người! Muốn loại tam giác đúng không?"

Nói xong lấy ra một cái tam giác nhỏ hình báo nhét vào trong tay gấu đen!

"Mặc vào đi! Chính là loại yêu thích của người!"

Con gấu đen nhìn quần lót trong tay ngây dại!

Cái quái gì vậy!

Con người này thật kỳ lạ!

Tại sao nhét cho ta một miếng vải rách!

Giang Nam nhìn gấu đen đứng tại chỗ, nường mày nói:

"Sao vậy? Còn muốn để ta mặc nó cho người sao? Nhanh lên đi!"

"Cái gì cũng không mặc, cả đêm đi dạo khắp nơi! Không ngại mất mặt!"

Gấu đen: ???

Con gấu đen mang về mặt ngây ngốc!

Kéo quần lót tam giác hoa văn da báo trong tay!

Đột nhiên nhớ tới con gấu đen lúc sáng đã chém mình một đao kia!

Nó chẳng phải cũng mặc một cái tương tự như vậy sao?

Chỉ thấy gấu đen cân nhắc một chút.

Đặt chân của mình vào hai lỗ hổng, sau đó kéo lên!

"Bật!"

Tam giác nhỏ hoa văn da báo liền ôm trọn!

Cảm nhận được cảm giác bao bọc chưa từng có...

(°Д°)

Cả người gấu đều choáng váng!

Quả thực như phát hiện ra tân đại lục!

Nhìn Giang Nam, đôi mắt đen láy tràn ngập cảm kích!

Thân mật cọ cọ lồng ngực hần!

Giang Nam vẻ mặt ghét bỏ đẩy mặt gấu ra: "Di ~ đều là đàn ông con trai, cọ cái gì mà cọ? Người nhớ ta tới như vậy sao?"

Con gấu đen gật đầu: "Rống ~ rống ~"

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ kiếp? Cổ họng sao còn khàn?"

"Không đúng! Lông trên ngực của người là bị người ta thiêu đốt sao?"

"Người bị người ta khi dễ sao? Tuyết Tuyết và Hạ Dao đâu rồi?"

Chương 273 -

Gấu đen vẽ mặt ngốc nghếch!

Mặc dù không hiểu nhân loại này đang nói gì!

Nhưng nhìn vẻ mặt tức giận của hắn hình như là muốn giúp ta báo thù a!

Vì thế vẽ mặt gấu đen tức giận, khoa tay múa chân về phía trong rừng rậm!

Giang Nam mở to hai mắt: "Con mẹ! Thật đúng là có người dám ra tay với các người?"

"Đi thôi! Đưa ta qua! Chúng ta cùng nhau đi tính sổ!"

Nói xong nhảy lên vai con gấu đen!

"Xuất phát!"

Gấu đen: ???

Mặc dù ta không thể hiểu những gì người đang nói!

Nhưng có vẻ như người đứng về phía ta!

Ta rất xúc động a!

Nhớ tới con gấu đen chém mình một đao kia nó liền tức giận!

Hừ hừ!

Lần này tìm được người giúp đỡ, xem ta trở về thu thập các người thế nào!

Gấu đen công Giang Nam chạy nhanh trong rừng rậm!

Phân biệt hướng bằng mùi hương!

Một đường chạy điên cuồng!

.....

Ngay lúc này!

Một khu đất trống tương đối bằng phẳng trong rừng!

Chung Ánh Tuyết đang dọn dẹp cành cây khô trên mặt đất!

Hạ Dao cảnh giác chung quanh, cô sau khi bán hóa thú thì khừu giác linh mẫn, ngửi ngửi phía đông, hít hít phía tây!

Chung Ánh Tuyết: "À~ Ngô Lương đi nhặt củi còn chưa trở về sao?"

Hạ Dao nói thầm: "Hắn là không đi xa, Tiểu Nam còn chưa tới, vốn còn nghĩ đêm nay có thể ngủ ở lều trại ăn thịt nướng~"

Hiện tại xem ra, chỉ có thể ăn ngủ ngoài trời!

Dù sao mọi thứ đều ở trong không gian dị độ ở Giang Nam!

Ngay sau đó!

Cả người Hạ Dao dựng thẳng lông, vội vàng quát: "Tuyết Tuyết mau trốn!"

Trong lúc nói chuyện dùng ra linh kỹ Ngân Ảnh!

Tốc độ tăng vọt, cách Chung Ánh Tuyết mấy chục mét, cô cơ hồ trong nháy mắt đã tới trước mặt!

Lôi kéo cánh tay Chung Ánh Tuyết hướng về phía bên cạnh!

Chỉ thấy một cây trường thương bao bọc điện quang rực rỡ
điên cuồng đâm tới!

Hạ Dao lấy tay chống đỡ!

Cuối cùng cũng vồ lệch trường thương một chút!

"Rầm!"

Trường thương hung hăng đánh trúng mặt đất, nổ tung hố đất
cỡ cối xay!

Hất tung hai người!

Hạ Dao đau đòn, lông mày nhú chặt!

Trên cánh tay trắng nõn là máu thịt mơ hồ...

Sắc mặt Chung Ánh Tuyết lạnh lẽo, quanh thân bốc lên ngọn
lửa ngút trời!

Cắn răng nói: "La Thiên Tường!"

Chỉ thấy thân ảnh La Thiên Tường từ sâu trong rừng cây đi ra,
quanh thân quấn quanh hồ quang điện!

Nhật trường thương cắm trên mặt đất lên, cười lạnh nói:
"Không hổ là Lang Diệt! Mũi đủ thính!"

"Giang Nam đâu? Không có ở đây à?"

"A! Bất quá có hai người các người, cũng không sợ hấn không
đến!"

"Yên tâm! Ta sẽ không để cho hai người các người dễ dàng đào
thải như vậy..."

Trong mắt La Thiên Tường chính là dự vọng không chút che

dấu!

"Hắc hắc! Ta muốn hai người tận mắt chứng kiến Giang Nam!
Bị phế bỏ như thế nào!"

Bốn phía núi rừng, lại có ba người bước ra!

Một cặp song sinh!

Còn có Tưởng Vân mặc áo khoác!

Có xu thế bao vây, rất hiển nhiên!

Tiểu đội Tưởng Vân là đang nhắm vào các cô!

Hạ Dao mang vẻ mặt hung ác, vừa định nói chuyện!

Chung Ánh Tuyết một tay giữ chặt Hạ Dao, lắc đầu với cô!

Hai Bạch Ngân, hai anh em song sinh kia cũng là Thanh Đồng
đỉnh phong!

Ngược lại căn bản không có chút cơ hội thắng!

Hai người liếc nhau một cái!

Sự ăn ý từ lâu khiến các cô căn bản không cần nói chuyện đã
biết ý của đối phương!

"Linh kỹ: Phần Hải!"

"Ầm!"

Chung Ánh Tuyết khẽ dậm chân một cái!

Biển lửa ngút trời đột nhiên khuếch tán ra, bao trùm khắp nơi!

Sức nóng khủng khiếp nung da người đau đớn!

La Thiên Tường mang theo sóng nhiệt vọt vào biển lửa! Khi ngọn lửa mờ dần!

Trong sân đầu còn có bóng dáng hai người?

Quay đầu lại nhìn, Hạ Dao đã cống Chung Ánh Tuyết chạy cực nhanh!

Đột phá vòng vây, xông vào rừng sâu!

"Chết tiệt!"

Tưởng Vân mắng: "Đã nói với người bao nhiêu lần rồi? Đừng vô nghĩa! Đừng có nói nhảm!"

"Cả ngày mẹ nó chỉ biết nói nhảm nhiều lời!"

"Đuổi theo cho ta!"

Hai anh em sinh đôi kia, giơ tay ném ra hỏa diễm trường xà, liên hướng về phía Hạ Dao!

Sắc mặt La Thiên Tường khó coi, nhưng cũng không cách nào phản bác, hẳn cũng cảm thương điên cuồng đuổi theo!

Hạ Dao vừa chạy trốn, vừa phải ứng phó với sự quấy nhiễu của hai tên dị năng hệ hỏa!

Có vẻ vô cùng chật vật!

Trong rừng rậm có nhiều trở ngại, căn bản chạy không nhanh được, sau khi vượt qua hai sườn núi, vẫn là bị đuổi kịp!

Tưởng Vân: "Linh kỹ: Trọng Sơn Vực!"

"Rầm !"

Mặt đất đột nhiên bị đè lõm xuống 30 cm!

Tạo thành một hố tròn đường kính 100 mét!

Trong phạm vi này! Lực hấp dẫn tăng gấp mười lần!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao phản ứng không nhanh!

Bị đè nằm sấp trên mặt đất!

Căn bản không thể nhúc nhích!

Trên người giống như bị đè lên một ngọn núi lớn!

Lá trên cây vì ảnh hưởng của lực hấp dẫn, rơi xuống!

Giống như một thanh đao sắc bén cắm vào người hai người!

"A~"

Trên người nhất thời có hơn mười vết thương, hốn nữa máu tươi bởi vì trọng lực mà nhanh chóng chảy xuôi!

Rất nhanh liền thấm đỏ một mảng quần áo, sắc mặt hai người dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên tái nhợt!

Chương 274 -

Tưởng Vân cười nhạo một tiếng: "Không phải muốn chạy sao? Gấp 10 lần trọng lực thế nào? Dễ chịu không?"

Hạ Dao cắn chặt môi dưới không nói một tiếng!

Liều mạng giãy dụa đứng dậy, nhưng dưới trọng lực gấp mười lần!

Căn bản không chống lại được!

Nhưng thành viên của tiểu đội bọn họ thế nhưng lại không bị ảnh hưởng!

Sắc mặt La Thiên Tường dữ tợn đi tới trước mặt hai người!

Thần sắc khinh miệt: "Cầu xin đi! Ta sẽ tha cho cả hai người!"

Chung Ánh Tuyết răng cắn chặt, chống lại trọng lực phun ra hai chữ: "Cặn bã!"

Thần sắc La Thiên Tường tàn nhẫn: "Tiện nhân!"

Nói xong trường thương hung hăng đâm về hướng bả vai Chung Ánh Tuyết!

Hạ Dao trừng mắt, miễn cưỡng xoay người đè Chung Ánh Tuyết ở phía dưới, gắt gao bảo vệ cô!

"Phập!"

Trường thương sắc bén đâm vào vai Hạ Dao!

Trong lúc nhất thời máu chảy như nước!

Hạ Dao đau đến mức mặt xanh mét!

"Chật chịt chịt, thật đúng là tử muội tình thâm a, thật không biết người có thể đỡ được cô ta bao nhiêu lần!"

Nói xong lại cầm thương đâm thêm một lần nữa!

Chung Ánh Tuyết tức giận không thể rút lui, đời này cô chưa bao giờ hận một người như vậy!

"Phần Hải!"

Ngọn lửa hùng hực nhất thời bao phủ thân thể hai người, bảo vệ các cô!

La Thiên Tường vội vàng lui về phía sau, cười nhạo một tiếng: "Linh lực của người có thể chống đỡ được bao lâu chứ?"

"A! Tất cả đều vô ích! Ngoan ngoan nhận mệnh đi!"

Cùng lúc đó! Con gấu đen theo mùi hương một đường truy đuổi!

Giang Nam nhìn thấy một màn giữa sân, trong nháy mắt đỏ mắt! Rút đao ra xông lên!

Gấu đen nắm lấy Giang Nam, ngón tay đặt lên môi...

Shh ~

Giang Nam: ???

Sau đó kéo Giang Nam trốn vào bụi cây bên cạnh!

Giang Nam cho rằng!

Đây là muốn kéo mình ngồi xổm trong bụi cỏ đâm lén?

Ngô Lương! Người đã thay đổi rồi!

Đây không phải là tính cách của người!

Nhưng với tình hình hiện tại!

Mù quáng xông lên dễ dàng chịu thiệt lớn!

Khó giải quyết nhất vẫn là dị năng trọng lực kia!

Còn có hai anh em sinh đôi hệ hỏa kia.

Nhìn La Thiên Tường giữa sân, biểu tình Giang Nam hoàn toàn trở nên âm trầm.

Nếu năm lần bảy lượt tự mình tìm tội chịu!

Vậy thì mình cũng không cần phải nường tay!

"Đợi lát nữa nhìn ánh mắt ta làm việc!"

Gấu đen: ???

Này, này!

Ta thậm chí còn không hiểu được bất cứ câu nào người nói!

Còn nhìn ánh mắt hành động?

Kỹ năng này có quá cao cấp hay không!

Ta không làm được!

Mà bên này, Giang Nam đã động thủ!

Trong nháy mắt mở ra trùng động không gian!

Đường đao trong tay trực tiếp đâm ra ngoài, trực tiếp thọc từ chỗ anh em sinh đôi!

Trong lúc nhất thời máu tươi như đổ!

Ôm bụng quỳ trên mặt đất, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Một đao bất thành linh này khiến cho tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

Một màn quỷ dị khiến La Thiên Tường toát mồ hôi lạnh, cái mộng hồ nhối lên, kinh hãi nói: "Giang Nam?"

Ánh mắt Tưởng Vân lạnh lùng! Quay đầu lại kích hoạt trọng sơn vực về hướng linh khí dao động!

"Rầm !"

Mặt đất trong phạm vi 100 mét sụt lún!

Nhưng không có một người!

Giang Nam túm lấy gấu đen thuấn di xuất hiện ở giữa sân!

Khuôn mặt xanh mét của Hạ Dao tràn đầy kinh hãi!

"Tiểu Nam! Ngô Lương? Hai người các người như thế nào..."

Nhìn máu tươi đầy người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Bả vai Hạ Dao cơ hồ bị đâm thủng!

Giang Nam mang vẻ mặt đau lòng, lửa giận ngút trời!

Nhét khí huyết nhân cho hai người: "Khôi phục trước đã!"

Nói xong liền cầm đao vọt tới phía của Tưởng Vân!

Tưởng Vân cắn răng: "Người đây là muốn chết!"

"Linh kỹ: Trọng Sơn Vực!"

"Rầm!"

Lại là một tiếng nổ lớn!

Mặt đất sụt lún với bán kính trăm mét, nhưng ở đây, Giang Nam cũng đã thuận di đi!

Trọng sơn vực này mỗi một lần kích hoạt cũng chỉ có thể thả một khu vực!

Căn bản không bắt được bóng dáng Giang Nam!

"Người quá chậm!"

Trong lời nói của Giang Nam mang theo sự lạnh lẽo, đột ngột xuất hiện ở phía sau hắn!

Tướng Vân dựng đứng lông tơ cả người, rốt cuộc vẫn là đánh giá thấp Giang Nam!

Vốn tưởng rằng dị năng trọng lực của mình sẽ hạn chế Giang Nam gặt gao!

Nhưng không nghĩ tới vẫn bị Giang Nam bắt được cơ hội!

Căn bản không bắt được thân hình của hắn!

"Chết tiệt! Trường trọng lực!"

Tiếp theo!

Mặt đất ba mét gần Tướng Vân sụp xuống!

Lực hấp dẫn tăng lên đến 30 lần!

Bắp chân Giang Nam đều chọc vào trong đất! Cơ xương phát ra tiếng rên rĩ không chịu nổi!

Giống như khiêng mười ngọn núi lớn! Đường đao trong tay trở nên vô cùng nặng nề, thậm chí cũng không nhấc lên nổi!

Cả người đều bị hạn chế!

"Phần Huyết!"

Trái tim đập điên cuồng, khói trắng bốc hơi, máu chảy điên cuồng!

Thay vào đó chính là tố chất thân thể tăng lên trên phạm vi lớn!

Giúp cho Giang Nam ở trong trường trọng lực 30 lần gian nan đi về phía trước, giống như là đang chuyển động chậm!

Nâng đường đao lên, hung hăng đâm về phía đùi Tưởng Vân!

Tưởng Vân mở to hai mắt! Vì thi triển trọng lực trường nên hấn căn bản không nhúc nhích được!

Chương 275 -

Giang Nam làm sao có thể động đây?

Đây là tổ chất thân thể khủng bố gì chứ?

"Chết tiệt! La Thiên Tường đang làm gì vậy? Trở về!"

La Thiên Tường nhìn thoáng qua hai người Chung Ảnh Tuyết, cuối cùng vẫn cắn răng trở về!

Điện quang lượn lờ quanh người!

Tiểu Thần Uy + Lôi Thương Đột Thử + Khóa!

Trực tiếp dùng ra một kích mạnh nhất!

Hiện tại không quan tâm được nhiều như vậy!

Không phải nói có thể phế Giang Nam sao?

Sao còn bị áp chế thành như vậy?

Tưởng Vân tuyệt đối không thể xảy ra chuyện! Nếu không sẽ không ai có thể ngăn cản được Giang Nam!

"Phập!"

"Ngao ngao!"

[Giá trị oán khí từ Tưởng Vân + 1000!]

Đường đao đâm vào đùi hấn!

Kiên định tiến về phía trước!

Tưởng Vân căn bản không dám giải trừ trọng lực trường!

Nếu không toàn bộ chân đều phải bị Giang Nam đỡ xuống!

Mà hiện tại! Trường thương của La Thiên Tường đã đâm tới!

Nhưng Giang Nam hoàn toàn không có ý định trốn tránh!

Khóe miệng nhếch lên một tia tà mị cong!

La Thiên Tường: !!

Hắn đột nhiên nhớ tới cảnh mình đâm mình!

Vẻ mặt hoảng sợ!

Lúc này sẽ không...

Trường thương đâm thẳng vào sống lưng Giang Nam!

Trùng động không gian đã sớm mở ra, sau một khắc lại xuất hiện từ thắt lưng Tưởng Vân!

Xuyên qua!

"Phập phập!"

Máu bắn tung tóe! Cả người Tưởng Vân đều bị điện giật!

Một cây trường thương đã đâm vào thận của hắn ta! Một nửa thắt lưng đều bị điện giật!

[Giá trị oán khí từ Tưởng Vân +1000!]

"La Thiên Tường! Mẹ nó người đâm ở đâu vậy?"

Đâm thẳng thận lão tử!

Đều bị điện giật rồi!

Thương thếp thất lưg?

Lão tử đều người thấy mùi thơm a!

Đây là loại đồng đội heo gì vậy?

Mẹ nó không bằng đường gia nhập!

La Thiên Tường thấy không đâm trúng mình!

Vậy mà còn có chút may mắn thở phào nhẹ nhõm!

Giờ phút này, Tưởng Vân trọng thương!

Trọng lực trường giải trừ, Giang Nam nhắc chân đạp!

Một phát đạp Tưởng Vân bay hơn 70 mét, hộc máu!

Lập tức xoay người nhìn La Thiên Tường, thần sắc âm trầm, vắn vẹo cổ!

"Đây là người mà người tìm để hỗ trợ đó sao?"

"Thật sự là rác rưởi!"

"Lần này không phải ở trường! Hai chúng ta cùng nhau vui vẻ!"

Mặt La Thiên Tường trong nháy mắt đã trắng bệch!

Tưởng Vân chó má!

Không phải nói có thể đối phó với Giang Nam sao?

Sao vừa lên đã bị Giang Nam chơi phế như vậy chứ?

.....

Phía bên kia!

Gấu đen to lớn nhìn Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao, vẻ mặt dữ

tợn!

Ha ha!

Này thì dám thiêu đốt ta!

Để xem lần này ta không thu thập hai người ra sao?

"Rầm!"

Quả cầu lửa lớn như cối xay trực tiếp nổ lên lưng con gấu đen!

Khiến cho lông lưng nó đều nổ tung!

Con gấu đen đứng dậy từ mặt đất, nó đã tức giận!

Nhìn lại!

Chính là cặp song sinh!

Trong tay lơ lửng từng quả cầu lửa uy lực cực lớn, mắt đỏ điên cuồng ném về hướng bên này!

Gấu đen lớn: !!

Gầm lên một tiếng! Nâng bàn tay gấu lên đập mạnh xuống mặt đất!

"Rầm!"

Mặt đất chấn động!

Thân thể hai anh em sinh đôi không đứng vững, té ngã!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng đều sửng sốt!

Ngô Lương này học được linh kỹ này từ khi nào vậy?

Nhưng không có thời gian để quan tâm được nhiều như vậy!

Mượn cơ hội này, Chung Ánh Tuyết quăng qua một phát hồng liên bạo viêm đạn!

Hai anh em vội vàng ổn định thân hình, giơ tay ngừng tụ trường lửa!

Khó khăn lắm mới ngăn cản được công kích của bạo viêm đạn! Vừa thở phào nhẹ nhõm!

Ngân ảnh phía sau chợt lóe, Hạ Dao đã đi tới phía sau hẳn!

Móng vuốt sắc nhọn như dao! Không chút do dự hung hăng hạ xuống!

Máu bắn tung tóe! Hai anh em song sinh sắc mặt trắng bệch, đồng thời ngã xuống!

Con gấu đen sững sờ tại chỗ!

Các cô... Hai người họ đang giúp ta à?

Tại sao chứ!

Tại sao đột nhiên trở nên tốt như vậy?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thở phào nhẹ nhõm, nguy cơ qua đi!

Vội vàng tìm được gấu đen, vừa rồi nó bị quả cầu lửa đốt không nhẹ!

Giờ phút này lưng đã một mảng máu thịt mơ hồ!

Chung Ánh Tuyết: "Ê ~ bị thương nặng như vậy sao? Có đau không?"

Hạ Dao vỗ vỗ bả vai gấu đen: "Vừa rồi thật lợi hại, nhịn một chút, lát nữa Tiểu Nam cho người một gốc nhân sâm ăn là được rồi!"

Gấu đen lớn: ????

A!

Tại sao đột nhiên đối xử tốt với ta như vậy?

Còn khen ngợi ta!

Khiến cho ta không đành lòng nổi giận!

Ta thế nhưng dân người chạy tới giúp đỡ lấy lại mặt mũi a!

Nhưng... Nhưng!

Nể mặt hai người đã giúp ta...

Lại không xuống tay được!

"Rầm!"

"Rầm!"

"Rầm!"

Tiếng động trầm đục liên tiếp hấp dẫn ánh mắt hai người một gấu!

Chỉ thấy lúc này Giang Nam cười trên người La Thiên Tường, vùng quyền như mưa!

Máu tươi bắn tung tóe, răng vụn bay loạn!

Cảnh tượng này phải gọi là quá bi thảm!

"Ha ha! Có bản lĩnh người mẹ nó liền đánh chết ta đi!"

"Đánh chết ta a? Đánh không chết ta, ta vẫn sẽ tìm bất cứ cơ hội nào trả thù!"

"Người đề phòng được cả đời sao? Lão tử sẽ luôn tìm được cơ hội!"

"Động thủ đi? Người không dám động thủ sao?"

"Hệ thống Thiên Nhân đều đang nhìn! Đánh chết ta, người cũng phải vào tù! Ha ha ha!"

Nắm đấm Của Giang Nam đột ngột dừng lại giữa không trung!

Chung Ánh Tuyết kéo Giang Nam lắc đầu: "Tiểu Nam! Đừng so đo với loại cận bã này! Không đáng!"

"Ta đã không tức giận!"

Hạ Dao cũng khẽ vuốt ve lưng Giang Nam: "Không phải chúng ta đều không sao còn gì! Được rồi! Vừa rồi cũng không đau lắm, đừng vì tên rác rưởi này mà hủy hoại chính mình!"

Chương 276 -

La Thiên Tường mang vẻ mặt đầy máu, hận ý ngút trời, điên cuồng rống lên: "Người không phải trâu bò lắm sao? Sao người không giết ta?"

"Con mẹ nó! Thôi nào? La Thiên ta..."

"Rầm!"

Giang Nam một cước giẫm lên mặt La Thiên Tường, cười xán lạn: "Ta đích xác rất trâu bò! Người sẽ biết được ngay!"

"Có đôi khi sống còn khó chịu hơn chết!"

Tại thời điểm này!

Ngô Lương mang theo bó củi lớn như ngọn núi nhỏ trở lại doanh trại!

Không khỏi sửng sờ tại chỗ!

"Mẹ kiếp? Người đâu hết rồi..."

.....

Trong rừng cây, Giang Nam một cước đá La Thiên Tường ngã xỉu!

Lại đi vào rừng cây xem tung tích Tưởng Vân!

Chỉ tìm thấy được vết máu?

"Chắc chắc? Bỏ đồng đội chạy rồi? Chỉ còn lại một cái eo còn mảnh liệt như vậy sao?"

Trở lại tại chỗ, lại phát hiện trên đỉnh đầu Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều là lá cây, đưa lưng về phía mình!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 3 + 3...]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 3 + 3...]

Giang Nam: ???

"Hai người các người đây là..."

Chung Ánh Tuyết nóng nảy: "Tiểu Nam! Đừng đến đây!"

Hạ Dao: (?_?)

"Máu mũi này khi nào mới có thể chảy hết..."

Giang Nam cười trộm hắc hắc!

Thì ra là đang chảy máu mũi, không muốn để mình nhìn thấy!

Sau đó Giang Nam thuận di, xuất hiện trước người hai người!

Chung Ánh Tuyết: "Nha... Tiểu Nam người!"

Sợ tới mức vội vàng ngồi xổm trên mặt đất che đầu!

Hạ Dao vội vàng dùng chiến thuật phòng ngự, trừng mắt nói: "Mẹ nó!"

"La Thiên Tường này, người định xử lý như thế nào?"

Giang Nam cười lạnh một tiếng: "Chuyện này giao cho ta là được rồi!"

Nói xong xách La Thiên Tường lên, dùng còng tay Khốn Linh còng tay lại, tùy ý tìm một chỗ sơn động gần đó rồi ném vào bên trong!

Chào hỏi một tiếng với gấu đen, nhìn vết thương sau lưng nó, nhếch miệng một cái, cũng ném cho nó một gói khí huyết nhân sâm!

"Ăn đi! Nó có tác dụng!"

Gấu đen nhìn khí huyết nhân sâm héo úa trong tay!

Vẻ mặt ghét bỏ!

Ta tiện tay đào ở phía sau núi nhà ta còn có được thứ tốt hơn cái thứ này!

Nhưng vẫn nhét vào miệng!

Đồ miễn phí ngu gì không ăn...

Một ngụm nuốt xuống, vẻ mặt gấu đen ngạc nhiên, miệng vết thương nhanh chóng khép lại không nói!

Khí huyết sung túc khiến cho thân hình nó lớn lên một vòng!

Cấp bậc lại vọt tới cấp Bạch Ngân!

Giang Nam cũng vẻ mặt ngây ngốc!

"Mẹ kiếp? Sao người không chảy máu cam? Một nhân sâm lại đột phá Bạch Ngân?"

Cái quái gì vậy!

Không, không khoa học! Ngô Lương tại sao lại không chảy máu cam?

Nhưng chuyện Giang Nam không biết là...

Con hàng trước mắt này, mẹ nó căn bản không phải là người!

Là một đầu linh thú thuần khiết!

Hoàn toàn không phải Ngô Lương!

Con mắt gấu đen to tròn sáng ngời, vẻ mặt cảm động, tiến lên cọ mặt với Giang Nam một trận!

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: "Mẹ kiếp! Lại cọ! Ngô Lương người sẽ không thật sự..."

"A~"

Một người một gấu đi thẳng vào rừng núi, tìm kiếm vũ khí bí mật đối phó La Thiên Tường!

Không biết rằng, trận chiến xảy ra trong núi rừng này, cho dù là đêm khuya, cũng triệt để kích nổ livestream!

"Vô địch rồi! Quả thực là vô địch! Quá mức lợi hại!"

"Tướng Vân của Linh Võ Thiên Hoa cũng không địch lại Nam Thần? Hệ không gian quả thực không thể dùng lẽ thường để lý giải!"

"Cuộc chiến cấp bậc sách giáo khoa! Nam thần một chọi ba! Còn có hai Bạch Ngân! Hẳn ta thực sự là Thanh Đồng sao?"

"Xem mà cảm thấy nhiệt huyết sôi trào! Ta quyết định xem xuyên đêm!"

"Con gấu đen hỏi đầu đi theo bên cạnh Giang Nam là ai? Còn mặc một tam giác nhỏ da báo?"

"Người ngốc quá! Đồng đội Nam Thần! Ngô Lương à! "

"Vừa nhìn đã biết là fan giả!"

"Không phải... Các người xem khung hình số 073..."

Mọi người nhao nhao cắt hình ảnh!

Trên màn hình 073, Ngô Lương mang theo một bó củi lớn gãi gãi đầu, đang lần theo dấu vết chiến đấu tìm người...

Giờ khắc này, tất cả mọi người mở to hai mắt!

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ngô Lương mang củi? Vậy ai đang đi theo sau môn Giang Nam?

"Mẹ nó? Thuật phân thân sao? Cái quái gì vậy!"

"Nào ta không đủ dùng a!"

"Mẹ kiếp! Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"Không phải... Đi theo phía sau Nam Thần, không phải là một con gấu hàng thật đó chứ!"

"A! Làm sao có thể chứ! Gấu đen nhà người có mặc quần lót không? Còn mẹ nó là hoa văn da báo..."

"Có người nào nhìn thấy con gấu đen mặc tam giác da báo này biến trở về người không?"

"Ngô Lương mẹ nó mặc ren hồng! Đầu gấu này là hoa văn da báo! Căn bản không phải là một người!"

"Có ai nhớ buổi sáng Ngô Lương đã chém một con gấu đen, gọt hói đầu gấu đen..."

Biểu cảm của khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp dần dần trở nên hoảng sợ!

"Mẹ kiếp!"

"Mẹ kiếp!"

"Mẹ kiếp!"

"Nam thần! Mẹ nó đó không phải là đồng đội của người! Đó là một con gấu thực sự!"

"Ta cười chết mất! Làm thế nào mà lại có thể nhận nhầm một con gấu thành đồng đội của mình chứ! Vừa rồi còn dẫn theo nó đánh nhau một trận!"

"Đau lòng cho Ngô Lương! Người có biết mình đã bị bỏ rơi rồi hay không? Ha ha ha!"

"Khá lắm! Phim truyền hình cũng không dám diễn như vậy, phải không?"

"Nam thần! Người mở to mắt ra xem! Con hàng kia là linh thú a!"

"Ta có thể cười nguyên một năm ..."

"Vì sao một con linh thú lại trà trộn vào tiểu đội của nhân loại!
~"

Livestream đã hoàn toàn nổ tung! Thậm chí còn náo nhiệt hơn ban ngày!

Lúc này Giang Nam còn kiên định cho rằng!

Gấu đen to lớn này chính là Ngô Lương!

Dù sao trên thế giới này ngoại trừ Ngô Lương uống thuốc đại lực!

Làm sao còn có thể có con gấu hói khác!

Lão tử không tin!

Chương 277 -

Chờ Giang Nam trở về, cặp song sinh kia đã bị phán định đào thải, để cho nhân viên công tác mang đi trị liệu!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết còn đang chảy máu mũi, vẻ mặt ngốc trẻ!

Bởi vì Giang Nam thế mà lại mang theo một cái ổ kiến trở về!

Càng khiến cho người ta đầu óc choáng váng chính là!

Phía sau con gấu đen còn có bảy con khỉ đột lưng bạc mặt mũi bầm dập!

Phải gọi là trông cực kỳ thành thật, bị thu thập liên ngoan ngoan dễ bảo!

Hạ Dao mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Tiểu Nam! Người muốn làm gì?"

Chung Ánh Tuyết cũng nghiêng đầu vẻ mặt khó hiểu.

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hắc hắc! Nhớ bịt tai lại!"

Nói xong liền mang theo gấu đen liền tiến vào sơn động!

Từ trong không gian dị độ lấy ra một lon mật ong rồi hắt lên người La Thiên Tường!

La Thiên Tường đột ngột bừng tỉnh! Phát hiện mình bị còng tay Khốn Linh trói gắt gao, liếm môi đầu có chút choáng váng!

Đây là... Mật ong?

"Người muốn làm gì? Linh Khư không phải là nơi ngoài vòng pháp luật! Người dám giết ta?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Giết La đại thiếu gia? Làm sao ta dám chứ?"

"Ta muốn bỏ quyền! Người thả ta ra!"

"A! Đồng hồ nằm trong tay người, người kích hoạt đi!"

La Thiên Tường cắn răng! Muốn lật cánh bị còng tay, căn bản là không có cách nào thao tác!

Chỉ thấy Giang Nam đặt cái tổ kiến lớn kia ở trước mặt La Thiên Tường, nhướn mày nói: "Biết con hàng này là cái gì không?"

Trong lòng La Thiên Tường hoảng hốt, không dám trả lời!

"Thứ này gọi là kiến đạn, không có uy hiếp gì!"

"Chỉ là, vì cái gì gọi là đạn kiến chứ? Chỉ vì nó cắn đau!"

"Bị cắn một cái, đau như bị đạn bắn trúng! Mức đau của sinh con là 12! Mà bị kiến đạn cắn là đau cấp 9!"

Trong ánh mắt La Thiên Tường đều là sự hoảng sợ, mặt đều trắng bệch!

"Người mẹ nó dám! Phía trên có hệ thống Thiên Nhãn..."

"Yên tâm! Hệ thống Thiên Nhãn không dò được trong sơn động!"

"Nhớ kỹ, chẳng phải người muốn chơi sao? Ta sẽ chơi với người!"

Nói xong liền một quyền đánh nát tổ kiến!

Những con kiến đạn rơi xuống trên thân La Thiên Tường, vừa người thấy mật ong trên người hắn, miệng liền cắn xuống!

"Ngao ngao! Giang Nam! Người mẹ nó dám!"

"Đến giết ta a, đến giết a! A!

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam cười rặng rờ: "Người đúng là mèo cầu tài của ta mà? Lần này hãy nhớ cho kỹ!"

Nói xong liền ra khỏi sơn động, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nghe tiếng kêu thảm thiết trong sơn động, lần lượt rừng mình một cái!

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam! Người có thể bình tĩnh một chút, đừng giết chết hắn!"

Nói là nói như vậy, nhưng trong lòng phải gọi là vô cùng hả giận a!

Hạ Dao vẻ mặt hưng phấn: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Người đã làm gì vậy?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Yên tâm, một tổ kiến đạn cộng thêm một lon mật ong, liền rất thoải mái!"

Hai người nhao nhao hít một hơi khí lạnh.

"Nhưng người bắt mấy con khỉ lưng bạc này làm gì?"

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc: "Người không biết rồi! Đám khỉ này rất có công dụng!"

Thủ lĩnh khỉ lưng bạc còn không phục!

Gấu đen trừng mắt!

Một tay gấu vỗ lên đầu nó, vỗ cho cả đầu ong ong!

.....

Nửa tiếng trôi qua!

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra từ sơn động đã trở nên khàn khàn.

Giang Nam thật sự không còn kiên nhẫn!

Đi vào sơn động nhìn, thật sự có chút rùng mình.

Cả người La Thiên Tường đều bị căng cứng lên.

Đôi môi căng mọng kia tương đối gợi cảm!

Vừa thấy Giang Nam tiến vào, lúc này liền nổ tung!

"Giang Nam! Ta *! Ah, ah!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Giang Nam nhướn mày: "Chắc chắc chắc... Còn có tinh thần như vậy thì sao? "

Nói xong cũng không để ý tới La Thiên Tường miệng phun đầy lời chửi mắng!

Ra khỏi sơn động và đi thẳng tới bảy con khỉ lưng bạc.

Thủ lĩnh đàn khỉ nhìn Giang Nam với ánh mắt tràn đầy sợ hãi!

Giang Nam tiến lên vỗ vỗ bả vai nó cười xán lạn: "Đừng sợ! Đây là chuyện tốt! Lại đây, phân phát nó cho các anh em người ăn

đi!"

Nói xong liền móc ra một bó linh hẹ nhét cho thủ lĩnh đàn khỉ!

Khỉ lưỡng bạc: ???

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Mẹ kiếp!

Người coi thường ta cùng đàn em của ta sao?

Bắt chúng ta tới đây còn chưa tính!

Vậy mà còn cho chúng ta ăn cỏ?

Không khỏi nhe răng một trận với Giang Nam, trợn mắt mà nhìn!

Con gấu đen trừng mắt!

Còn dám hung dữ đại ca ta?

Sau đó liền ấn thủ lĩnh khỉ lưỡng bạc trên mặt đất đánh một trận bầm dập!

Khỉ lưỡng bạc vô cùng tủi thân a, chỉ có thể chia linh hẹ cho mình cùng tiểu đệ của mình ăn!

Ăn xong từng con đều mở to mắt!

Đấm ngực dậm chân, gãi tai gãi má, tay múa chân may, thanh long phá hải a!

Giang Nam nhìn những con khỉ đột lưỡng bạc mang về mặt phần khởi.

Không khỏi rùng mình một cái!

Âm thầm mặc niệm cho La Thiên Tường!

Mang theo bảy con khỉ đột đến trước hang động, hào phóng nói: "Ah! Tất cả đã sẵn sàng! Lên đi!"

Chỉ trong chốc lát!

Đám khỉ lưng bạc làm sao còn có thể nhịn được chứ?

Toàn thân đều khó chịu!

Con nào cũng đều đỏ mắt!

Nghênh ngang xông vào trong!

Đúng lúc này, thủ lĩnh khỉ đột gầm lên một tiếng!

Các tiểu đệ nhất thời trở nên thành thật, lại xếp hàng ở cửa sơn động!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Có trật tự như vậy sao?

Chỉ thấy thủ lĩnh khỉ lưng bạc nhếch miệng cười, xoa xoa tay liền đi vào sơn động!

La Thiên Tường trong sơn động cố nén đau đớn!

Trong ánh mắt đều là oán hận, đang nghĩ sau khi mình đi ra ngoài phải làm thế nào để trả thù Giang Nam!

Chương 278 -

Đúng lúc này, cửa sơn động có một bóng đen đi vào...

La Thiên Tường cắn răng: "Hừ! Giang Nam! Người tốt nhất nên thả ta ra!"

"Bằng không..."

Hắn ngừng lại!

Cài này ... Mẹ nó cái thứ đi vào lại là khỉ đột?

Chỉ thấy con người khỉ đột đỏ thẫm, hô hấp nặng nề!

Lại nhìn xuống hạ thân của nó...

Mặt La Thiên Tường đều trắng bệch, vô cùng hoảng sợ.

"Mẹ kiếp! Đừng đến đây! Đừng đến đây!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

Khỉ đột lưng bạc nhào tới một cái liền đè La Thiên Tường ở dưới thân!

Chỉ nghe "Xẹt!" Một tiếng.

Cả người La Thiên Tường đều cứng đờ!

"Ngao ngao! Con mẹ nó! Giang Nam! A! A!"

"A a a a!"

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ La Thiên Tường...]

.....

Trong vòng 3 phút!

Khỉ đột lưng bạc đi ra khỏi hang động, về mặt hài lòng!

Võ vai tiểu đệ!

Sau đó giơ ngón tay cái lên về phía Giang Nam!

Tiểu đệ khẩn cấp xông vào!

Trong hang động!

"Ngao ngao! Sao còn có nữa!"

"Người đừng tới đây a..."

Giang Nam rùng mình một cái!

Sau đó trơ mắt nhìn con khỉ lưng bạc đã xong việc một lần nữa trở về xếp hàng!

Giang Nam che mặt!

Mẹ kiếp!

Các người xếp hàng có linh tính tới vậy luôn sao?

Luân phiên?

Vội vàng chào hỏi gấu đen!

Lôi kéo Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao chạy ra xa xa.

"Đi thôi! Đi ngay! "

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Yo ~ mặc kệ La Thiên Tường

sao?"

Giang Nam vẻ mặt chột dạ: "Sẽ có người đến cứu hần! "

Hạ Dao tò mò nói: "Đám khỉ đột kia đang xếp hàng làm gì vậy?"

Giang Nam: "Ừm... Người đã bao giờ nghe về câu chuyện về Bạch Tuyết và bảy chú lùn chưa?"

"Đương nhiên đã nghe qua rồi! Nhưng chuyện này có liên quan gì đến bảy con khỉ đột và La Thiên Trường!"

"Đúng rồi, nhóm cỏ mà người vừa mới cho chúng nó ăn là dùng để làm gì?"

Chung Ánh Tuyết cũng mang vẻ mặt tò mò nhìn lại!

Giang Nam: ...

"Thật sự muốn ta nói ra sao?"

Trong mắt Hạ Dao đều là sự tò mò, gật đầu như gà con mổ thóc!

Giang Nam khẽ nói vào tai cô.

"Bạch bạch bạch~ bạch bạch~ hiểu chưa?"

Hạ Dao đầu tiên đỏ mặt, ngay lập tức ngạc nhiên!

Sau đó, "Phụt... Ha ha ha ha, sao người có thể xấu xa tới vậy chứ? Chúa ơi! Nhưng quá hả giận! Ha ha ha ha ha! "

Chung Ánh Tuyết ánh mắt trong suốt nói: "Làm sao vậy? Nói cho ta biết nữa!"

Hạ Dao cố nén ý cười, sau đó thì thâm vào tai Chung Ánh

Tuyết!

Mặt Chung Ánh Tuyết đỏ như quả táo!

Lườm Giang Nam một cái: "A! Bạch Tuyết và bảy chú lùn gì chứ!"

"Đi thôi! Đi thôi!"

.....

Ba người một con gấu rời khỏi chỗ này không đến mười phút!

Ngô Lương theo dấu vết tìm tới!

Sau đó, hắn thấy bảy con khỉ đột xếp hàng ở cổng hang động!

Trong sơn động còn truyền đến tiếng kêu thảm thiết "Ngao ~ ngao ngao~ ngao!".

Ngô Lương mang vẻ mặt ngây ngốc!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Thủ lĩnh khỉ đang xếp hàng còn vẫy vẫy tay với Ngô Lương!

Vẻ mặt phấn khích!

Ngô Lương: ???

.....

Giờ phút này, trong phòng sóng trực tiếp bắt đầu thảo luận kịch liệt!

"Này! Các người nói xem đám khỉ đột lưng bạc đang xếp hàng làm cái gì?"

"Đi vào ba phút liền đi ra? Sau đó lại luân phiên?"

"Hắc hắc, các người cũng không biết rồi! Khỉ đột lưng bạc là loại thuộc quần có xã hội! Có những quy tắc nội bộ!"

"Hơn nữa linh thú cũng không phải không có trí tuệ..."

"Ngô Lương! Người mau đuổi kịp đi! Gặp chết ta! Không đi nữa là sẽ không có vị trí của người!"

.....

Một tiếng sau!

Nhân viên công tác nhận được cảnh báo đào thải của La Thiên Tường!

Cũng chứng minh La Thiên Tường lúc này đã hoàn toàn mất đi năng lực hành động!

Vội vã đến hang động khẩn cấp!

Hai anh trai đi tới trước sơn động, nhìn thấy khỉ đột đang xếp hàng cũng mang vẻ mặt ngây ngốc!

Một anh trai muốn cắm đầu xông vào sơn động!

Khỉ đột lưng bạc: !!

Mẹ kiếp?

Sao lại có người dám chen ngang?

Cái này làm sao mà nhịn được chứ?

Một tay túm lấy cổ áo của anh trai!

"Rống! grao!"

Chỉ về phía sau đội ngũ!

Anh trai mang mặt ngậy ngốc!

Một anh trai khác ngưỡng trọng nói: "Chúng ta có thể đang gặp hoạt động sinh sôi nảy nở của tộc quần linh thú!"

"Đừng phá hủy, vẫn nên xếp hàng để đi vào!"

Hai anh trai này cũng không vội.

Xếp hàng có trật tự!

Chỉ là trong lòng có cảm giác kỳ quái...

Cuối cùng đến lượt hai người họ!

Thủ lĩnh khỉ lưng bạc lần thứ N đi ra khỏi sơn động, nhìn thấy hai nhân loại thì cũng sửng sốt!

Lập tức vỗ vỗ bả vai một anh trai, giơ ngón tay cái lên!

Hai anh trai mang về mặt ngậy ngốc, cùng nhau tiến vào sơn động!

Đám khỉ đột phía sau mở to mắt, vẻ mặt kinh ngạc!

Mẹ kiếp?

Hai người cùng vào sao?

Chắc chắc chắc!

Cuối hang động!

Hai người nhìn thấy La Thiên Tường nằm sấp trên mặt đất với vẻ mặt hoảng sợ!

Thế giới quan bị trùng kích!

Há mồm đồng thanh nói: "Mẹ kiếp!"

.....

Ngay lúc này!

Bên bờ đảo Hồ Lô, cả nhóm Giang Nam dựng lều bớm hơi!

Đốt lửa trại, nướng ba con thỏ, một con lợn rừng ăn ngon lành!

"A~ Tiểu Nam! Ta cảm thấy cuộc sống của ta đã hoàn hảo! Lều trong Linh Khư + thịt nướng! Ha ha! "

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt ôn nhu, nhẹ nhàng lau sạch vết dầu mỡ trên khóe miệng cho Hạ Dao: "Ăn ở đâu cũng vậy!"

Lúc này, gấu đen ôm một con lợn rừng điên cuồng gặm nhấm!

Cái gì đây!

Thật sự quá ngon!

Chúa ơi!

Gấu sinh ra còn gì phải tiếc nuối!

Giờ này khắc này, trong rừng cây truyền đến thanh âm sột soạt!

Ba người Giang Nam theo thanh âm nhìn lại.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Có linh thú sao?

Chỉ thấy Ngô Lương mang theo một bó củi lớn từ trong rừng chui ra!

Giang Nam nhìn thoáng qua gấu đen to lớn, lại nhìn thoáng qua Ngô Lương!

???

Chương 279 -

Giờ khắc này, đầu Giang Nam trống rỗng!

Nhìn Ngô Lương một chút! Lại nhìn con gấu đen!

Đột nhiên nhận ra điều gì đó!

Mở to mắt!

Vẻ mặt ngạc nhiên!

Cầm thiếu chút nữa rớt xuống!

Trong nháy mắt thở nường trong tay đã không còn thơm!

Cái này ... Cái này mẹ nó sao lại có hai Ngô Lương a!

Ngô Lương cũng vẻ mặt ngây ngốc!

Con mẹ nó!

Chỉ mới ra ngoài để nhật củi một chút!

Trở về liền mất luôn vị trí?

Con gấu hói này là cái quái gì vậy!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng ngây dại!

Đột nhiên nhớ tới con gấu đen lao ra lúc sáng...

Cái này ... Cái này sẽ không phải là!

Giờ này khắc này, gấu đen vừa nhìn thấy Ngô Lương liền nổi giận!

Vứt bỏ con lợn nường, đứng dậy và gầm lên!

Kéo cánh tay Giang Nam chỉ về phía Ngô Lương!

Đại ca!

Chính là hần!

Chính hần đã gọt hói đầu ta!

Lúc này, còn muốn cáo trạng!

Ngô Lương trừng mắt, củi cũng không cần nữa, rút trăm mã đao ra, trực tiếp hóa thú!

Xông lên thì chém!

Con mẹ nó!

Người bắt chước ta còn chưa tính!

Ngay cả tam giác hoa văn da báo cũng cướp?

Đứng ở vị trí lão tử, còn ăn heo sữa nường của lão tử!

Cái này còn có thể nhận được sao?

Gấu đen cũng trừng mắt!

Người mẹ nó gọt hói đầu lão tử, lão tử còn chưa tính sổ với người...

Ngay lúc này!

Hai con gấu đen hói đầu đối chiến với nhau!

Một con gấu mặc ren hồng! Cầm trăm mã đao trong tay!

Một con gấu mặc hoa văn da báo! Cầm trong tay củi lửa!

Màu lông giống nhau!

Ngay cả kiểu tóc cũng giống như vậy?

Hai bên đều là kiểu đầu Địa Trung Hải! Đều phản chiếu ánh trăng!

Sắp đánh nhau rồi!

Giang Nam: ???

Vội vàng tiến lên tách hai người ra!

"Ngô Lương! Thật ra... Người có em trai sinh đôi, phải không?"

Cho đến bây giờ!

Lão tử cũng không tin!

Con gấu gặp ở trên bờ lúc trước thế mà lại không phải Ngô Lương!

Là một con gấu đen hàng thật giá thật sao?

Còn mẹ nó mặc quần lót da báo?

Dẫn đi theo cả đoạn đường?

Lão tử không tin!

Làm thế nào mà trên thế giới này có thể có con gấu hói nào nữa!

Ngô Lương nóng nảy!

"Em trai cái rắm! Con gấu đen này bị ta chém hói đầu! Lúc sáng chúng ta mới chạm trán với nó!"

"Một phát cắt hói đầu nó, nó liền bỏ chạy! Người sẽ không nhầm nó thành ta đó chứ?"

"Mẹ kiếp! Sàng giờ ta vẫn luôn vác củi chạy đi tìm các người!"

Ngô Lương vẽ mặt tủi thân!

Nếu mình lại trễ một chút, mẹ nó sẽ mất luôn vị trí!

Đi tìm ai đòi công bằng được chứ?

Chung Ánh Tuyết ôm bụng, trực tiếp quỳ trên mặt đất cười như điên!

Biểu tình uất ức của Ngô Lương trực tiếp chọc trúng điểm cười của cô!

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Không, không phải chứ! Chúng ta vẫn nghĩ đó là người!"

"Cái quỷ gì!"

Giang Nam đen mặt, biểu tình xấu hổ!

Người nhàn rồi không có việc gì lại đi chém hói đầu nó làm gì!

Con gấu đen vội vàng: "Gầm! Rống gào gừ ~"

Chỉ vào Ngô Lương, lại chỉ vào đỉnh đầu mình!

Giang Nam: ...

Cái này!

Còn làm thế nào nữa!

Quay đầu lại nói với con gấu đen: "Này! Người thật sự không thể trở thành con người sao?"

"Mẹ kiếp! Lớp da ngoài của người chắc chắn là bao da, đúng không?"

"Kéo khóa đâu? Giấu đâu rồi! Không phải ở đằng sau!"

Nói xong liền vạch lông gấu của nó!

Gấu đen: ???

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Xong rồi! Cái tên này bắt đầu không chấp nhận hiện thực rồi!"

Hạ Dao: "Nó thật sự là một con gấu!"

Giang Nam không nói gì, nhìn biểu tình hung tợn của gấu đen to lớn!

Ngữ trọng tâm trường nói: "Ngoan nào! Đừng tức giận! Không phải chỉ là mấy sợi lông gấu thôi sao! Vài ngày nó sẽ lại mọc ra! "

"Không thể đánh! Đó là bạn ta!"

Gấu đen to lớn ầm ức!

Hung hăng trừng mắt nhìn Ngô Lương một cái!

Đi tới một bên, ôm đầu gối đặt móng ngò trên bờ hồ!

Đưa lưng về phía mọi người, dáng vẻ giận dữ!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ngây dại!

Chúa ơi! Còn giận dữ nưax sao?

Đây thật sự là một đầu linh thú sao?

Giang Nam ngạc nhiên, kéo Ngô Lương lại: "To con! Đi đi! An ủi nó đi!"

Nói xong nhét cho Ngô Lương một gốc khí huyết nhân sâm!

Ngô Lương che mặt!

Ta an ủi nó!

Ai sẽ an ủi ta...

Ta cũng tổn thương!

Nhưng vẫn nhận lấy khí huyết nhân sâm rồi đi tới!

"A ~ cho người ăn!"

Con gấu đen ngạc nhiên nhìn Ngô Lương một cái, còn tức giận!

Nhưng vừa nhìn thấy khí huyết nhân sâm, nhất thời liền kinh ngạc!

Nhét nó vào miệng!

Giang Nam cũng ở bên cạnh nghiêm túc nhìn!

Khí huyết mãnh liệt trùng kích! Cấp bậc của gaais đen nhất thời từ Bạch Ngân 1 sao tăng lên Bạch Ngân 2 sao!

Hơn nữa cũng không chảy máu cam!

Giang Nam: !!

Lần này xem như đã hiểu rõ!

Kết cấu thân thể linh thú không giống với nhân loại, nhân loại không chịu nổi khí huyết dư thừa!

Sẽ lãng phí năng lượng dư thừa với máu mũi!

Nhưng linh thú thì khác a!

Thân thể linh thú hoàn toàn có thể chịu được khí huyết trùng kích!

Gấu đen tất nhiên là cảm nhận được cấp bậc bản thân tăng lên!

Chương 280 -

Vẻ mặt hưng phấn, cũng không tức giận nữa!

Đi lên ôm lấy Ngô Lương, một cái ôm lớn!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cũng rất hòa thuận nha!"

"Quyết định rồi! Sau này Ngô Lương gọi là Hùng Đại!"

"Gấu đen gọi là Hùng Nhị!"

Ngô Lương: ???

Mẹ kiếp!

Rốt cuộc vẫn có thêm một lão đệ!

Mẹ nó còn là xuyên chủng tộc sao?

Gấu đen lớn rõ ràng thích cái tên này!

Ôm bả vai Ngô Lương, không ngừng gật đầu!

Hạ Dao: "Phụt! Nếu không người cũng uống một chai đại lực đi!"

"Như vậy người cũng có thể gia nhập nhóm đầu trọc!"

Chung Ánh Tuyết ôm bụng: "Tiểu Dao! Ta thực sự không thể! Đừng làm ta cười nữa!"

Giang Nam đen mặt: "Này! Nghĩ hay lắm! Ta sẽ không uống!"

Ngày hôm sau!

Đám người Giang Nam vẫn không rời khỏi đảo Hồ Lô!

Mà là bắt đầu càn quét trên đảo, chuyên chọn linh thú cấp Bạch Ngân để xuống tay!

Còn về linh thú cấp Thanh Đồng, nói thật thì đám người Giang Nam chướng mắt!

Mà gấu đen thì thuận lý thành chương gia nhập đội ngũ của Giang Nam!

Đi theo cùng khi dễ linh thú! Còn có nhân sâm để ăn, quả thực sáng khoái muốn lên trời?

Ngay lúc này!

Mưa bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp đã hoàn toàn nổ tung!

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Con gấu hói đó thực sự gia nhập đội ngũ sao?"

"Tối hôm qua biểu tình của Nam Thần quả thật không làm ta thất vọng, cười chết ta rồi!"

"Con mẹ nó Hùng Đại Hùng Nhị!"

"Tiểu đội của người khác cũng chỉ có biên chế bốn người! Đám người Nam thần thật sự kiểm ra người thứ năm! Đồng đội?"

"Thật sự lợi hại!"

"Vì sao ta vĩnh viễn cũng không đoán được Nam Thần đến tột cùng sẽ làm ra được chuyện gì a!"

Các bạn học Linh Võ Tùng Giang ở trong giờ học đang lên xem phát sóng trực tiếp cũng nhin không được liền cười!

Mà con gấu đen hói đầu vào giờ phút này lại càng trở nên nổi tiếng khắp trên mạng!

Video đã lan truyền khắp Weibo!

Vô số người @Nam Thần và Ngô Lương!

Bởi vì chuyện này chưa từng xảy ra trong lịch sử!

Thậm chí còn gây ra một cuộc thảo luận!

Linh thú thật sự có thể bị huấn luyện sao?

Gần buổi tối, bắt đầu thu hẹp khu vực nhận tín hiệu!

Đảo Hồ Lô quả nhiên cũng nằm trong phạm vi!

Một nhóm 4 người cộng thêm một con gấu lên thuyền ca nô!

Phi nước đại trên mặt hồ, đi thẳng đến khu tiếp nhận tín hiệu tiếp theo!

Trên thuyền, Ngô Lương cùng Hùng Nhị đã kề vai sát cánh!
Mối quan hệ phải gọi là vô cùng hài hòa!

Trong đôi mắt đen nhánh của Hùng Nhị tràn ngập tò mò, từ khi sinh ra đến giờ nó chưa từng ra khỏi đảo Hồ Lô!

Mà trên mặt Hạ Dao tràn đầy hưng phấn! Đứng ở đầu tàu và mở rộng vòng tay của mình!

"Tiểu Nam! Thật sự yêu chết người!

Giang Nam cười trộm hắc hắc, hạ tốc độ đột ngột!

Thân thể Hạ Dao lão đảo, thiếu chút nữa rơi xuống nước!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

"Không! Những gì ta vừa nói không tính!"

Chung Ánh Tuyết giờ phút này đang xem bản đồ.

Đột nhiên, Hùng Nhị bắt đầu trở nên bồn chồn!

Đấy Ngô Lương, găm nhẹ một trận với Giang Nam!

Ngô Lương ngạc nhiên: "Sao vậy lão đệ? Say sóng à?"

Hùng Nhị càng lo lắng, chỉ vào dưới thuyền, một thân lông gấu đều dựng đứng!

Thần sắc Giang Nam cả kinh!

"Không Ổn! Nhanh..."

Một cái bóng khổng lồ bơi xuống thân thuyền, lập tức phá nước mà ra!

Những bọt nước tung tóe lên độ cao hàng chục mét!

Toàn bộ tàu ca nô đều bị hất lên và bị xé toạc ngay lập tức!

Một đầu Thương Long Thú thân dài hơn 50 mét mở cái miệng to như chậu máu, gió tanh đập vào mặt!

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: "Hoàng Kim!"

Thân tàu trực tiếp bị lực trùng kích cực lớn hủy hoại!

Đập vào mắt chính là một cái miệng to như chậu máu kia!

Hạ Dao mất đi trọng tâm trực tiếp rớt xuống!

Mắt thấy sắp ngã vào miệng!

Giang Nam không kịp suy nghĩ nhiều!

Xiềng Xích Hư Không trực tiếp bắn ra, một phen quần ở trên eo nhỏ của Hạ Dao!

Kéo vào vòng tay của chính mình!

Nhanh chóng vọt vô từ trong cổ họng Thương Long Thú!

Bên kia, xiềng xích hư không uốn lượn!

Quần quanh Chung Ánh Tuyết Ngô Lương, còn có Hùng Nhị!

"Ôm chặt ta!

Hạ Dao gắt gao ôm lấy eo Giang Nam!

Giang Nam lại xuất thủ bắn ra một cái hư không xiềng xích đóng đinh giữa không trung!

Mạnh mẽ kéo lên!

"Rầm!"

Thương Long Thú khép chặt miệng to lại!

Khi hàm răng sắc nhọn cắn, thậm chí còn tóe ra cả đốm lửa!

Tàu ca nô đã hoàn toàn biến mất!

Thương Long Thú ngã xuống mặt hồ, bọt nước bắn tung tóe lên!

Năm người Giang Nam treo trên hư không, mặt đều bị dọa tái mét!

Chuyện này xảy ra quá nhanh, chỉ trong chớp mắt!

Nếu không phải Giang Nam, chỉ sợ là người trên thuyền đều phải thành vật trong bụng Thương Long Thú!

Hạ Dao cả người toát mồ hôi lạnh: "Thương Long Thú cấp Hoàng Kim! Má ơi!"

Mặt Chung Ánh Tuyết trắng bệch: "Trong vùng nước của Thiên Hồ Đảo còn khủng bố hơn cả trên đảo!"

Trong các trận đấu Ngôi Sao, cho dù biện pháp bảo hộ có được chuẩn bị tốt đến đâu, đều có thương vong phát sinh!

Nếu đã đi lên con đường linh võ giả này.

Điều này là không thể tránh khỏi!

Chương 281 -

Vừa rồi thiếu chút nữa là diệt đội!

Ngô Lương kinh hãi nói: "Nó không rời đi! Chúng ta sẽ phải làm gì bây giờ?"

Chỉ thấy Thương Long Thú khổng lồ đang lượn lờ ở ngay dưới mặt hồ!

Bóng đen cực lớn khiến cho người ta có cảm giác áp bách vô biên!

Giang Nam mạnh mẽ chống xích hủ không, treo ba người, cộng thêm một con gấu!

Quả thực là một chút nặng!

Nhưng loại tình huống này, căn bản là không có cách nào xuống nước!

"Tất cả đều nắm chặt! Đường thủy không thể đi được! Đưa các người bay!"

Trong lúc nói chuyện, Giang Nam liền mang theo tất cả mọi người thuấn di trên không trung!

Linh khí tiêu hao gấp năm lần bình thường!

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt!

Phong cảnh thay đổi liên tục!

Nhanh chóng mang theo tiểu đội, một đường thuấn di đến một

hòn đảo chỉ lớn bằng bàn tay và dửng chân!

Vừa đáp xuống đất, chân Giang Nam liền mềm nhũn! Suýt nữa nằm sấp trên mặt đất!

Chung Ánh Tuyết vội vàng đỡ lấy: "Tiểu Nam, linh lực của người!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không có việc gì, đều bặt mũi lại!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao mở to hai mắt, dự cảm sắp xảy ra chuyện gì!

Chạy thẳng ra xa 100 mét!

Ngô Lương mở to hai mắt vẻ mặt hoảng sợ!

Điên cuồng đào cái hố ngay tại chỗ, sau đó đút đầu của mình vào hố cát!

Giống như một con đà điểu già!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Có cần phải sợ thành như vậy không?

Hương vị nhân gian!

Một chút cũng không biết hưởng thụ!

Chỉ có Hùng Nhị tiến lại gần, vẻ mặt tò mò, nhân sâm tốt như vậy!

Lần này là gì?

Sau đó Giang Nam lấy chai thủy tinh ra mở nắp!

Ngũ quan của Hùng Nhị trực tiếp vắn vẹo cùng một chỗ!

Nước mắt chảy ra trong nháy mắt!

Không nên tin vào nhân loại tà ác!

“(‘ㄏ 丿 ㄥ): Ợe! ”

Giang Nam: ...

Lấy ra ăn một ngụm, linh lực nhanh chóng đầy, vẻ mặt hưởng thụ!

"Đừng sợ! Ngủi thì thôi! Ăn lại ngon!"

Nói xong lại quét một miếng đưa tới bên miệng gấu!

Hùng Nhị do dự nửa ngày, vẫn là ném một miếng!

Đôi mắt đen nhánh trong nháy mắt sáng lên!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mở to hai mắt, ở xa xa hô: "Này! Đừng dạy hư con gấu!"

Tự mình ăn còn chưa tính!

Còn kéo theo Hùng Nhị cùng ăn?

Giang Nam trợn trắng mắt: "Hừ hừ! Thời điểm hai người dùng rồi!"

"Đến lúc đó cũng không cho hai người ăn nhiều!"

Chung Ánh Tuyết kiên định lắc đầu: "Tuyết đối không có khả năng!"

Hạ Dao ghét bỏ nói: "Phi! Đánh chết ta cũng sẽ không ăn!"

Qua tới đây, đoàn người xếp thành hàng ôm đầu gối ngồi xổm

trên bờ!

Nhìn mặt hồ mênh mông, một trận phát sầu!

Không có thuyền!

Còn có thể làm gì đây!

Giống như các tiểu đội khác, hệ băng có thể đóng băng mặt hồ, bắc cầu băng!

Hệ kim có thể dùng khiên kim loại để nhảy vọt trên mặt hồ!

Những người không có thủ đoạn riêng, cơ bản đều nhảy lên hòn đảo trung tâm!

Trong tiểu đội của Giang Nam, hệ hỏa, hóa thú đều không có tác dụng a!

Hắn ngược lại có thể dẫn người thuận di, nhưng lộ trình quá xa, khẳng định một chết nửa đường!

Sầu riêng ăn nhiều cũng buồn nôn...

Hắn cũng không thể xuống nước để bơi, phải không?

Vậy chẳng phải liền biến thành đồ ăn cho Thương Long Thú sao?

Khu vực tín hiệu sẽ rút lại rất nhanh chóng!

Nếu không nghĩ ra được biện pháp, bọn họ sẽ bị đào thải a!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết trong suốt: "Tiểu Nam? Người có thấy tảng đá đỏ đang di chuyển không? "

Hạ Dao: "Đâu đâu?"

Nhìn kỹ!

Xa xa trên bãi biển hồ, một tảng đá tròn khổng lồ đang di chuyển chậm rãi!

Giang Nam ngạc nhiên: "Trông có vẻ không phải là một hòn đá? Ta hình như thấy có cái đầu thì phải? "

Ngô Lương: "Hẳn là Diệu Oa linh quy đúng không? Đó là mai rùa của nó!"

Giang Nam trừng mắt: "Cái này... Cái này mẹ nó chẳng phải là Fushigidane* sao?"

*pokemon bé ếch hoa

*pokemon bé ếch hoa

Ngay sau đó đôi mắt sáng lên: "Đi đi đi! Chúng ta đi bắt một con to nào!

Ngô Lương ngạc nhiên: "Còn chưa tới giờ cơm mà?"

"Ăn cái rắm! Rùa rất dễ thương, tại sao người nỡ ăn nó chứ?"

"Nhanh lên! Đợi lát nữa sẽ không còn kịp nữa!"

Đến bờ hồ, Giang Nam tập trung nhìn!

Mẹ kiếp!

Người xưa không lừa ta!

Nước cạn nhiều rùa! Khắp nơi là đại ca!

Giang Nam vuốt cằm: "Làm thế nào để bắt đây?"

Vì thế lại đem ánh mắt rơi vào trên người Hùng Nhị!

"Hắc hắc! Ăn rất nhiều nhân sâm như vậy! Cũng nên làm việc cho ta rồi!"

Hùng Nhị nhìn ánh mắt Giang Nam, giật mình một cái...

Sau 3 phút!

Sau khi hóa thú, Ngô Lương giờ lên một thân cây cao hơn mười mét!

Vươn ra giữa hồ làm cần câu!

Giang Nam ngồi xồm trên ngọn cây, trong tay cầm xích hư không!

Đầu phía bên kia là Hùng Nhị đã bị trói thành bánh chưng, sau đó lại bị Giang Nam ném xuống nước làm mồi nhử!

Hùng Nhị: !!

(□□□)

Mẹ nó ta thật sự hối hận mà!

Đúng là không nên cùng đám nhân loại này ra khỏi đảo!

Đám người này quả thật xấu xa!

Giờ phút này nó ở trong nước giãy dụa một trận, thế nhưng bị trói vô cùng chắc chắn!

"Nam ca! Rùa có đến không?"

"Sắp rồi sắp rồi!"

Chương 282 -

Trong lúc nói chuyện, nhấc Hùng Nhị lên mặt nước!

"Chậ ~ sao lại không câu được!"

Vì vậy, lại ném nó xuống hồ một lần nữa!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở bên cạnh đã choáng váng rồi!

Này, này!

Khu vực tín hiệu đã sắp co lại rồi!

Tại sao các người lại đột nhiên quyết định đi câu rùa a!

"Mẹ kiếp! Đây rồi!"

Chỉ thấy một cái đầu to rùa to lớn há miệng cắn tới hướng Hùng Nhị!

Mặt con gấu bị dọa trắng!

Giang Nam đột ngột kéo một cái! Hùng Nhị ra khỏi nước!

Tay kia quăng ra xiềng xích hư không, một tay quấn quanh đầu rùa!

"Ngô Lương! Nó bị trói rồi! Kéo nó cho ta!"

"Được, Nam ca!"

Ngô Lương gầm lên một tiếng thật lớn, mạnh mẽ gia trì, một con Diệu Oa linh quy cỡ tám mét bị kếp lên bờ!

Giang Nam về mặt hưng phấn: "Lên! Gọt nó cho ta!"

Ngô Lương cùng Giang Nam xông lên, đè đầu rùa lại rồi đánh một trận bầm dập!

Đánh vào mặt mũi! Đạp thẳng chân!

Tràng diện này phải gọi là không đành lòng nhìn thẳng!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao mang về mặt ngạc nhiên, Giang Nam thật đúng là câu được một con rùa?

Hùng Nhị giờ phút này mới leo lên bờ, Giang Nam một phen ôm vai nó!

"Thấy chưa? Người anh em? Đây chính là kết cục của kẻ dám ức hiếp người!"

"Ta có thể để nó ăn người được sao? Chắc chắn phải dạy dỗ nó thật tốt!"

Hùng Nhị đều có chút choáng váng!

Lập tức màn vẻ mặt cảm động!

Vẫn là đại ca của ta tốt nhất!

Giúp ta ra ngoài!

Tuy rằng cứ cảm thấy có chỗ nào không đúng!

Nhưng mà!

Lại quên mất nếu không phải Giang Nam ném mình xuống làm mồi nhử, làm sao có thể bị con rùa đớp...

Ngô Lương nhìn con rùa bị mình thu thập, về mặt hài lòng!

"Nam ca! Nó lớn như vậy! Một cái nôi không đủ để hầm!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Sao người cứ luôn nhớ thương muốn uống canh rùa vậy! Đã nói với người nó không phải để ăn!"

"Đây chính là phương tiện giao thông của chúng ta!"

Chung Ánh Tuyết: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Ngô Lương: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Hạ Dao: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Không phải đó chứ?

Người thế mà lại muốn cưới rùa?

À, cái này...

Toàn bộ thành viên đều mang vẻ mặt ngây ngốc!

Không, không phải chứ!

Vậy mà lại thật sự bắt rùa để cưới?

Chúa ơi!

Người có cần làm việc đáng xấu hổ như vậy không?

Cưới một con rùa chạy!

Giang Nam rốt cuộc có mạch não thần kỳ gì a!

Giờ phút này con rùa đã bị Ngô Lương hoàn toàn đánh phục!

Giang Nam dùng xiềng xích hù không bọc lấy miệng nó, tạo thành món đồ giống như dây cương!

Nhảy lên lưng rùa!

"Thôi nào! Lên đây! Còn chờ gì nữa?"

Ngô Lương và Hùng Nhị là thành viên đầu tiên trèo lên!

Lưng rùa rộng lớn, Diêu Oa linh quy cấp Bạch Ngân tính tình ôn thuận, hơn nữa còn bị dạy dỗ một trận.

Càng không dám loạn động!

Trong mắt Hạ Dao đều là sự hưng phấn, ngay sau đó liền trèo lên lưng rùa!

"Thật sự có thể được sao? Nó sẽ không nửa chừng biến thành tàu ngầm đó chứ?"

Giang Nam trừng mắt: "Nó dám!"

"Tuyệt Tuyệt mau đi lên a!"

Chung Ánh Tuyệt che mặt!

Cưỡi rùa đi đường, chuyện này thực sự xấu hổ có được không?

Nhưng khu vực tín hiệu sắp co lại!

Không còn cách nào khác!

Chỉ có thể đi theo lên lưng rùa!

Giang Nam cười rạng rỡ, kéo dây cương: "Xuất phát!"

Fushigidane: (□□□)

Sau đó, nó bắt đầu di chuyển!

Tâm tình của đoàn người phải gọi là kích động, hưng phấn!

10 phút nữa...

Đoàn người đi chưa đầy 100 mét!

Vẫn còn trên bờ!

Bốn người một con gấu ngồi xổm trên lưng rùa!

Bầu không khí trở nên rất lúng túng!

Hạ Dao: "Ta cảm giác hình như nó đi không nhanh bằng ta!"

Ngô Lương đen mặt: "Tự tin lên, bỏ cụm từ hình như đi!"

Chung Ánh Tuyết: "Nhưng... Có lẽ đến khu vực có nước sẽ nhanh hơn, phải không? "

Thêm 10 phút nữa!

Vẫn còn trên bờ!

Giang Nam nổ tung, rút đường đao ra trực tiếp đặt lên đầu Fushigidane!

"Bò cho gia!"

Fushigidane: !!!

Bốn chân giống như cối xay gió điên cuồng xoay tròn, sức mạnh cho con bú đều dùng ra!

Vào nước liền điên cuồng bơi, đập giá rẻ sóng!

Tốc độ lập tức tăng lên, Giang Nam dùng dây cương khống chế phương hướng!

Cuối cùng cũng khởi hành.

Mà một màn này, lại bị hệ thống Thiên Nhân thu hết vào đáy mắt!

"Ha ha! Không hổ là Nam thần!"

"Thương Long Thú cấp Hoàng Kim vừa rồi cũng quá mạo hiểm rồi? Thiếu chút nữa đã diệt đội!"

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Cười một đầu rùa cũng được sao? Thật là mẹ nó lợi hại! Còn là dùng Hùng Nhị để câu!"

"Mẹ kiếp! Con giáp này nhanh tới như vậy sao?"

"Đao đặt lên cổ người, người chạy cũng nhanh!"

"Không được, cười chết ta! Đã chụp màn hình! Hiếp sĩ rùa!"

"Ý trung nhân của ta là một anh hùng cái thế! Một ngày nào đó, hắc sẽ đạp lên những đám mây bảy màu để kết hôn với ta! "

"Ý trung nhân có rồi! Nhưng vì sao hắc lại đạp một con rùa a!
„

"Xem Nam Thần hai ngày! Ta chưa bao giờ thất vọng! Ha ha!"

"Con rùa này chạy mau lên! Vòng tròn đang co lại!"

Ngay thời điểm này! Các màn hình phát sóng trực tiếp đã bị một màn Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng cười rùa chạy kích động!

Chương 283 -

Vô luận là Hùng Nhị, hay là cưỡi rùa!

Đều khiến cho tiểu đội Giang Nam lần nữa leo lên bảng hot search!

Phong cách của cuộc thi Ngôi Sao lần này đều bị Giang Nam kéo cho lệch lạc!

Nhưng bây giờ, Giang Nam không thể quản được nhiều như vậy!

Khu vực tín hiệu đang co lại sắp theo phía sau móng rùa!

Hơn nữa đang từng chút từng chút tới gần!

Giang Nam nóng nảy, đường đao kề vào cổ con rùa này: "Nhanh lên! Nhanh hơn nữa!"

"Nếu bị loại! Bầm người nấu canh!"

Ngô Lương lấy ra trăm mã đao, điên cuồng vỗ móng rùa: "Gia tốc! Người mẹ nó tăng tốc cho ta!"

Con rùa: !!!

Ta mẹ nó đã nhanh nhất rồi!

Thậm chí còn phá vỡ kỷ lục chủng tộc của ta!

Người xem có con rùa nào chạy nhanh hơn ta hay không!

Có chút tôn trọng quy luật tự nhiên được hay không!

Khu vực tín hiệu vẫn còn đang co lại!

Nửa thân rùa thậm chí đã rơi ra ngoài khu tín hiệu!

Nhóm người bị bức chỉ có thể đứng ở nửa thân trên, vẻ mặt lo lắng!

"Tiểu Nam! Người nghĩ cách đi! Nếu không thực sự sẽ bị loại bỏ!"

"Không được rồi! Sắp hết chỗ đứng rồi!"

Giang Nam nổi giận!

Làm sao mà không gấp được chứ?

Đó là một trăm triệu!

"Chỉ có thể dùng vũ khí bí mật của ta! Há miệng ra!"

Nói xong tiến lên kéo miệng rùa ra một phen!

Nhét cả thùng đại lực vào trong, còn có mười cân đậu nành giải độc!

Giang Nam: "Mọi người nắm chặt! Nitơ đang tăng tốc!"

Ngô Lương ngạc nhiên: "Mẹ kiếp? Còn có tính năng này nữa sao?"

Mẹ nó đây là một con rùa!

Không phải là một chiếc xe mất thăng!

Mà Hạ Dao biết uy lực của đậu nành giải độc nên trừng to đôi mắt!

Đó chính là mười cân đậu nành a!

Đầu rùa nhai hai cái...

Đôi mắt sáng bóng!

A, a?

Giòn, vị thịt gà!

Nó rất ngon!

Nhưng sau một khắc, đột nhiên thân thể cứng đờ, trong bụng truyền ra tiếng sấm rền!

Đầu rùa: (° □ °|||)

Không ổn! Chuyện lớn không ổn!

Người mẹ nó cho ta ăn cái thứ gì đây!

Tối rồi! Tối rồi!

"Rầm!"

Kèm theo một tiếng nổ lớn!

Rầm như sấm nổ!

Phía sau mông rùa nổ ra bọt nước cao ba bốn mươi mét!

Một cổ gia tốc khó có thể tưởng tượng trong nháy mắt gia trì!

Tốc độ tăng vọt theo đường thẳng!

Quả nhiên chỉ một phát!

Cường phong thổi tới trước mặt khiến da mặt Giang Nam đều thổi biến dạng, ánh mắt đều không mở ra được!

Tốc độ phải gọi là cực nhanh!

Thuyền ca nô cũng không nhanh bằng!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, gắt gao túm lấy mái chèo, sợ bị vút bỏ!

"Mẹ kiếp! Nam ca! Người gọi thứ này là nitơ tăng tốc à?"

Nhìn lại!

Phía sau mòng chèo tôi bốc lên một làn khói trắng!

Trên đường đi! Cá tôm đều nổi lên bềnh trên mặt nước, thối lạt bụng!

Một đường sắt sinh vô số!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí còn nảy lên khỏi mặt nước!

Nếu còn có thể mạnh hơn nữa, thực sự sẽ cất cánh!

Giang Nam đối chiếu bản đồ, cố gắng kiểm soát phương hướng!

"Này! Người chậm lại! Chậm lại!"

Linh quy rơi lệ!

Hiện tại ta mẹ nó không khống chế nổi!

Đại lực phối với đập nành!

Chỉ có lên trời!

Giờ này khắc này, trên mặt hồ có không ít đội ngũ đang hướng về phía đảo chính mà chạy tới!

Có dị năng hệ thủy, khống chế dòng nước đẩy tiến lên!

Cũng có hệ kim, lấy khiên lót đường nhảy lên!

Mà tiểu đội Tần Thụ xem như là thành thối nhất, một đường bắc cầu băng, đóng băng mặt hồ, trượt băng qua!

Các tiểu đội chạy trên mặt hồ tuy nhìn thấy lẫn nhau, nhưng đều lựa chọn không công kích đối phương, ngầm hiểu ý nhau!

Nhưng mà đúng lúc này, phía sau truyền đến từng trận tiếng sấm rầm!

Ngư Thanh Thanh: "À~ sắp mưa sao?"

Đỗ Nguyệt: "Không giống a, các người nhìn phía sau, sóng thật lớn, là cái gì a?"

Một anh trai đeo kính quay đầu lại nhìn lại, vẻ mặt ngạc nhiên: "Mẹ... Mẹ nó hình như là rùa?"

Tần Thụ cười nhạo nói: "Đừng nói nữa! Rùa nhà ai có thể chạy nhanh như vậy chứ?"

"Đừng nhìn, mau đi, đừng có linh thú gì nữa!"

Ngư Thanh Thanh: "Nha! Nó đang chạy tới phía này! "

Chỉ thấy thanh âm kia càng ngày càng gần!

Tiểu đội Tần Thụ choáng váng! Thế mà thật sự là một con rùa!

Trên đó, còn ai đó nữa sao?

"Vụt"

Trong nháy mắt con rùa này đã vọt tới, nhấc lên từng trận gió to sóng lớn!

Trực tiếp lật úp đám người Tần Thụ, rơi xuống hồ!

Trong nháy mắt đó, bọn họ thấy rõ là tiểu đội Giang Nam trên

lưng rùa, còn có một con gấu?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Tại sao đám người này lại cười rùa đi đường!

Cái này là rùa thật à! Tốc độ nhanh tới như vậy sao?

Rùa gần động cơ à?

Giờ khắc này, Ngư Thanh Thanh mở to hai mắt: "Sắc ~ mùi gì thế này!"

Đỗ Nguyệt trực tiếp nôn ra!

Nơi mà rùa đã đi qua! Có thể nói là một tắc cổ không mọc, địa ngục trần gian a!

Tần Thụ trực tiếp nằm trong nước trợn trắng mắt, sùi bọt mép?

Mẹ nó thứ này không khác gì sầu riêng được không?

Tại sao người bị tổn thương luôn luôn là ta!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ...]

Chương 284 -

Anh trai đeo kính lay động bả vai Tần Thụ: "Người mẹ nó tỉnh lại đi!:"

"Người không thể ngã xuống a, chúng ta làm sao đi tiếp a? Ọe"

Hóa ra!

Nitơ tăng tốc không chỉ nhanh!

Lực sát thương cũng vô cùng lớn.

Không riêng gì cá tôm, mà còn có những tiểu đội đang chạy tới đảo chính trên mặt hồ!

"A mẹ nó! Cái quỷ gì vậy?"

"Rùa? Thế mà lại là một con rùa? Trên đó chính là đám người Nam thần đúng không?"

"Cưỡi rùa chạy đi? Hẳn có cần phải bật hack tới như vậy không?"

"Không ai quản hần sao? Mẹ nó thứ này là tàu siêu tốc đi..."

"Ọe ~ Quá thiếu đạo đức!"

"Nghẹn lại! Người nghẹn lại! Ọe ọe~"

Không riêng gì cá và tôm trôi nổi trên mặt hồ!

Một đám tiểu đội cũng bị mùi hôi thối làm cho ngất xỉu trên mặt hồ!

Cứ như vậy mà trôi dạt~

Danh sách các giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam vui phát điên rồi, khống chế đầu rùa đua tốc độ trên mặt hồ!

Ở đâu có nhiều người liền chen chúc chỗ đó!

Trên đường đi, khói trắng cuồn cuộn!

Tất nhiên tiếng mắng vang vọng trời xanh!

So sánh với thuyền ca nô thì con hàng này thoải mái hơn nhiều!

Không cần chút dầu nào!

Trăm km chỉ cần mười cân đậu nành, lại thêm một thùng đại lực!

Phương tiện di chuyển thuần sinh vật!

Thân thiện với môi trường xanh và không gây ô nhiễm!

Very nice!

Linh quy: (□ _ □)

"Ha ha! Đuổi theo ta đi! Nhìn các người đuổi còn không đuổi kịp chứ nói gì đánh ta..."

Giang Nam đang dùng chiến thuật võ mềm, gạt hái giá trị oán khí!

Hạ Dao lo lắng nói: "Tiểu Nam! Tiểu Nam! Núi! Núi!"

Chung Ánh Tuyết: "Mau chuyển hướng!"

Giang Nam quay đầu lại nhìn: !!

Mẹ kiếp!

Vội vàng kéo dây cương, nhưng thứ này cũng không dễ sử dụng a!

"Chân ga" căn bản không ngăn được!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Vách núi sụp đổ, bốn người Giang Nam cùng một con gấu trực tiếp từ lưng rùa ném vào núi rừng!

Giờ phút này con rùa vừa hao hết sức lực rút mình ra khỏi vách núi!

Dọc theo đường đi, cả thân rùa đều như sắp siêu thoát, hai má hóp lại!

Vốn nghĩ có thể nghỉ ngơi!

Thế nhưng được kình quá mãnh liệt, căn bản không dừng lại được a!

Khóe mắt không khỏi chảy ra hai hàng nước mắt hối hận, một đường như bão trên mặt hồ, không còn thấy bóng dáng...

Bốn người Giang Nam cùng một con gấu điên cuồng rơi xuống, hung hăng đáp xuống mặt đất!

Coi như là vũng vàng hạ cánh, liếc nhau một cái, đều nhận không được phụt cười ra tiếng!

Ngay sau đó!

"Ah! Eo của lão tử oa!"

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

Giang Nam sửng sốt!

Thanh âm lại truyền tới từ dưới móng Hùng Nhị!

Hùng Nhị gãi gãi đầu, vội vàng đứng dậy!

Kết quả một thanh niên lùn lộ ra, thiếu chút nữa bị ép cho bẹp dí!

Gấu đen nặng 800 cân từ trên trời rơi xuống?

Thắt lưng đều sắp bị nát!

"Ngô Lương! Người mẹ nó..."

Ngô Lương trừng mắt: "Liên quan gì tới lão tử?"

Vương Đông nhìn thoáng qua Hùng Nhị, lại nhìn thoáng qua Ngô Lương!

Mẹ kiếp?

Mẹ nó này là linh thú?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Gấu đen hói đầu là loài mới à?

Đúng lúc này, trong bụi cây bên cạnh đột nhiên xuất hiện ba cái đầu nhỏ!

Chính là đám người Lâm Sơ Tình, nhìn đoàn người Giang Nam đều mang vẻ mặt ngạc nhiên!

Sao hắn lại rơi từ trên trời xuống?

Giang Nam: "Chuyện gì đang xảy ra? Các người đang trốn cái gì vậy?"

Vương Đông kéo qua Giang Nam: "Suyt! Nam thần! Nhỏ giọng một chút! Chúng ta đã ngồi xổm trong này nhiều ngày! Đừng làm nó sợ!"

Mấy người Lâm Sơ Tình cũng vội vàng kéo đám Chung Ánh Tuyết vào bụi rậm!

"Suyt~"

Đám người Giang Nam đều là vẻ mặt ngây ngốc!

Hùng Nhị cũng học động tác của Giang Nam, trốn trong bụi cỏ!

Nhưng thân hình khổng lồ 5 mét kia, quả thực không giấu được a!

Vương Đông ngạc nhiên nhìn Hùng Nhị: "Nam Thần! Con linh thú cấp Bạch Ngân này là sao vậy! "

Giang Nam nhếch miệng cười: "A.. Nó là Hùng Nhị! Đồng đội mới của chúng ta!"

Vương Đông: ???

Cái gì mẹ nó đang chơi trò gì vậy?

Đầu hần cũng không quay lại!

Đồng đội mới?

Gấu đen cấp Vạch Ngân?

Đúng là không ai chơi lớn được như người...

Ngay cả nhóm Lâm Sơ Tình cũng mang vẻ mặt ngạc nhiên!

Đồng đội gấu?

"Mau nói thử đi, các người đang trốn cái gì đây? Chỗ này cũng có không ít người! Các người sống hòa thuận được tới vậy à?"

Động tĩnh vừa rồi quá lớn!

Trong mấy bụi rậm xa xa lục tục xuất hiện người thò đầu ra dò xét tình huống!

Nhìn sơ qua sợ là bảy tám mươi người!

Nếu là bình thường đều đã sớm đánh nhau, đây là làm cái gì chứ?

Vương Đông cười hắc hắc: "Người xem đồng cỏ bên kia!"

Nhìn theo hướng Vương Đông chỉ vào!

Chỉ thấy xa xa trên đồng cỏ có một đám bò sữa vô cùng tráng kiện, cơ bắp cuộn cuộn!

Một đám khổng lồ hình thể ít nhất cũng cỡ bảy tám mét, đều là cấp Bạch Ngân!

Màu đen trắng đan xen, hơn nữa cặp sừng khổng lồ ngút trời, chỉ cần liếc mắt một cái đã làm cho người ta không rét mà run!

Hơn nữa số lượng khủng bố đạt tới hơn một ngàn con!

Chương 285 -

Hàng ngàn con Đại Giác Nãi Ngưu cấp Bạch Ngân! Một khi bạo loạn, hậu quả có thể tưởng tượng được!

Đôi mắt của Hạ Dao trong suốt: "Oa! Đại Giác Nãi Ngưu! Chúng ta thực sự may mắn!"

Giang Nam ngạc nhiên nói: "Ý người là sao? "

Chung Ánh Tuyết cười giải thích: "Thứ giá trị nhất của Đại Giác Nãi Ngưu không phải Linh Châu của nó! Mà là sữa!"

"Linh khí ẩn chứa trong đó căn bản không phải thứ mà Linh Châu có thể so sánh được, đặc biệt trân quý, dùng để đột phá cấp bậc là không thể tốt hơn!"

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Sơ Tình mang theo chút hưng phấn: "Hơn nữa còn có thể làm trắng dưỡng nhan, sau khi uống xong da trắng hồng, khuôn mặt non mịn! Kết quả tuyệt vời!"

"Chủ yếu là cái này!"

Hai em gái nhỏ bên cạnh cũng không ngừng gật đầu: "Đúng đúng!"

Giang Nam: ???

Tại sao dưỡng da là chủ yếu chứ?

Không phải có thể tăng cường cấp bậc mới là chủ yếu sao?

Vương Đông nói một cách nghiêm túc: "Nam thần! Người còn quá non!"

Đối với các cô gái!

Giá trị nhan sắc thẳng tắp cả!

Hạ Dao liếm liếm lưỡi nhỏ: "Thật muốn uống nha, Tiểu Nam người xem mấy ngày nay chúng ta dầm mưa dãi nắng, làn da cũng không còn mịn màng nữa!"

"Người xem Tuyết Tuyết, đều đã rám nắng!"

Giang Nam: "Hả? Người không được mịn màng nữa sao? Ta sờ sờ..."

Nói xong một phen kéo bàn tay nhỏ bé của Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết lại, khẽ vuốt ve!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, nhưng không thu hồi bàn tay nhỏ bé!

Hạ Dao trừng mắt, người thật sự sờ a!

Vương Đông: !!

Hành động tự nhiên như vậy?

Không khỏi che mặt!

"Mẹ kiếp! Mẹ nó người non dại mới là ta! "

Giang Nam: "Ừm... Không còn mịn màng như trước nữa! Chờ đã! Ta sẽ lấy cho các người một ly sữa!"

Hạ Dao: "Hắc hắc! Tiểu Nam là tốt nhất! "

Chung Ánh Tuyết gật đầu như gà con mổ thóc: "Lấy chai lớn!"

Giang Nam đứng dậy muốn đi!

Vương Đông nóng nảy, một tay giữ chặt Giang Nam: "Mẹ kiếp!

Nam thần! Người có thể bình tĩnh một chút!"

"Để cho Đại Giác Nãi Ngưu húc một phát, bảo đảm thắng thiên!"

"Hơn nữa chúng là động vật bày đàn! Một khi khiến đàn bò này trở nên bạo loại! Núi cùng đều có thể bị san bằng!"

"Mấy ngày nay chúng ta chiêu gì cũng đều thử qua, nhưng vẫn vô dụng, chỉ chờ khi nó có con lạc đàn thì mới thử!"

"Hơn nữa, đàn bò chỉ là một khía cạnh! Chủ yếu là tiểu đội Thần Vũ!"

Giang Nam nhướng mày: "Đám người Tề Phi Vũ sao? Xảy ra chuyện gì?"

Vương Đông ngạc nhiên: "Các người không đọc chiến báo sao?"

"Nhìn xem đi! Chỉ mới có hai ngày! 17 tiểu đội đã bị tiêu diệt! Không phải con người!"

"Vua đánh giết lần này nhất định là của hắn rồi!"

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, khu tín hiệu hoàn thành lần điều chỉnh đầu tiên!

Đồng hồ vệ tinh đã nhận được báo cáo cuộc chiến!

Xếp hạng đầu tiên rõ ràng là tiểu đội Thần Vũ, số tiểu đội loại trừ 73

Đứng đầu bảng xếp hạng!

Mà đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng, số lượng đào thải chỉ có 3, thật đáng thương!

Chỉ xếp thứ chín!

Dù sao, giai đoạn đầu của trận đấu Ngôi Sao rất ít tiểu đội nghĩ tới chuyện chém giết, đa phần đều chỉ muốn tìm thêm Linh Châu rồi nói sau!

Chỉ có tên điên Tề Phi Vũ này, dẫn theo tiểu đội của hắn gây chuyện khắp nơi!

Hiện tại, 99 đội chỉ còn 71 đội!

Tổng cộng có 264 người!

Có rất nhiều đội không lấp đủ biên chế!

Giang Nam cười lạnh một tiếng: "Hai ngày nay con nghe con này ngược lại chơi rất vui! Tốt hơn là đừng gặp phải ta!"

Chuyện của Tề Phi Vũ đặt sang một bên trước!

Giang Nam chuẩn bị lấy sữa bò về trước rồi nói sau!

Cấp bậc của mình vẫn là điểm yếu lớn!

Nếu thật sự có thể dựa vào sữa bò để thăng cấp mà nói...

Vậy còn không thể vắt khô nó?

"Hắc hắc, để ta xem thử, làm thế nào mới tốt đây?"

"Tới đây! Mọi người giúp ta chọn lựa! "

Nói xong lại lấy ra một kính viễn vọng chiến thuật từ trong không gian dị độ, đưa cho bọn Chung Ánh Tuyết!

Vương Đông, Lâm Sơ Tình nhìn mà sửng sốt!

Chuẩn bị đầy đủ như vậy sao?

Đoàn người nằm sấp trên mặt đất, cầm kính viễn vọng quan sát đàn gia súc!

Hạ Dao: "Tuyệt Tuyệt! Nhìn kìa! Sữa của nó hẳn rất ngon!"

Chung Ánh Tuyết đặc biệt phấn khích: "Con nào? "

"Hương 7 giờ! Toàn thân đều là màu trắng! Nó thực sự rất trắng nha!"

"Vì sao những khác đều là màu đen trắng, toàn thân nó thì lại đều là màu trắng?"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết trong suốt: "Thật đúng là nha! Chỉ có nó là toàn thân trắng!"

Giang Nam cũng nhìn về hướng bấy giờ!

Chỉ thấy một thân hình khổng lồ gần tám mét!

Đang lười biếng phơi nắng trên mặt đất!

Cả người là màu lông trắng sáng, không có một chút đốm đen!

Giờ phút này đang vươn đầu lưỡi gặm cỏ xanh trên mặt đất!

Mà bên cạnh nó, một con bò đực thân hình gần 10m!

Một cặp sừng cao ngút trời, trên người có vô số vết sẹo!

Nó bước đi, khí chất hiên ngang, khí chất lãnh đạo xuất chúng!

Cấp bậc thỏa đáng Bạch Ngân đỉnh phong!

Thủ lĩnh đàn bò không thể nghi ngờ!

Đang hộ vệ vợ mình ăn cỏ!

Chương 286 -

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, con này được!

Thần tuấn!

Sữa của nó chắc chắn sẽ ngon ...

Đang lúc Giang Nam nghi hoặc vì sao Đại Giác Nãi Ngưu này toàn thân trắng tinh.

Chỉ thấy con bò sữa tuyết trắng đang ăn cỏ này hình như khát!

Chép chép miệng!

Vậy mà cúi đầu bắt đầu tự uống sữa của mình?

Thao tác này trực tiếp khiến cho Giang Nam xem choáng váng!

Con mẹ nó!

Tự cung tự cấp, tự sản xuất và tiêu thụ cũng được sao?

Được rồi!

Thật sự lợi hại!

Con bò này quả thực lợi hại!

Trách không được cả người trắng như tuyết, rất được!

Tóm lại chính là tự cung cấp dinh dưỡng cho chính mình!

Lại nói sữa này có công hiệu làm trắng da bò nữa sao?

Uống vào cả người cũng không có chút tạp sắc?

Lợi hại như vậy?

Dựa vào chiêu này thành công giành được địa vị phu nhân đại lão thủ lĩnh đàn bò!

Thủ lĩnh đàn bò: Không có cách nào! Sở thích của lão ngưu ta không giống người thường!

Nhìn kìa!

Nhìn người ta kìa!

Hai mắt Giang Nam sáng lên, trong miệng chảy dãi!

"Chính là nó! Bắt nó!"

Trong lúc nói chuyện đã kéo ra một cái rương lớn từ trong không gian dị độ!

Lấy ra bốn bộ quần áo màu xanh lá cây từ bên trong và phân cho các thành viên của tiểu đội mặc vào.

Vẻ mặt của Vương Đôn và Lâm Sơ Tình đều đờ đẫn!

What the fuck!

Có cần phải chuẩn bị chu toàn tới như vậy không!

Ngay cả đồ ngủ trang cũng có?

Không gian dị độ của người có phải là túi thần kỳ hay không?
Sao cái gì cũng có hết vậy?

Thành thật mà nói!

Ghen tị, ghen tị đến chết!

Được tổ độ với Giang Nam cũng quá hạnh phúc rồi?

Bởi vì không có quần áo ngực trang lớn cỡ Hùng Nhị, Giang Nam vỗ vỗ bả vai nó!

"Đừng vội vàng! Đại ca cùng Hùng Đại đi trước, lát nữa cũng lấy một thùng trở về cho người uống!"

Hùng Nhị rất là nhân tính gật gật đầu, giơ ngón tay cái lên với Giang Nam!

Vương Đông mở to hai mắt!

Đầu tiên là nhìn về phía sau lưng Hùng Nhị!

Hắn là khóa kéo đúng không?

Người mặc bao da phải không?

Chắc chắn là bao da!

Đây thực sự là một con gấu sao? Mẹ nó có quỷ mới tin!

Bốn người Giang Nam mặc quần áo ngực trang, hóa thân thành bụi rậm bò dưới đất, đi về phía đàn Đại Giác Nãi Ngưu!

Vì uống một ngụm sữa mà liều mạng!

Mà hành động của tiểu đội Giang Nam cũng hấp dẫn ánh mắt của một đám tuyển thủ!

"Mẹ kiếp? Đó là Nam thần à? Hành động?"

"Ồ ngực trang? Mẹ nó! Tại sao lúc ta tiến vào lại không mang theo một bộ! Chậc..."

"Thật sự tính đi ăn cắp sữa uống sao? Bọn họ tính làm thế nào nha! Dao động chiến đấu nhất định sẽ kinh động đàn bò!"

"Hừ hừ! Chờ bị giẫm nát xương đi, buổi sáng có tiểu đội cũng

đi trộm sữa bò, các người không phải là không nhìn thấy kết cục của bọn họ!"

"Thật thảm! Đám người Nam thần có thể làm được không?"

"Được cái rắm! Vốn dĩ còn tưởng rằng là kinh địch, hiện giờ chỉ chờ bị đào thải đi!"

Giang Nam không để ý tới bọn họ!

Mang theo tiểu đội một đường lén lút đến trước mặt đàn trâu!

Đến gần tất cả đều dán sát xuống mặt đất!

Trốn đằng sau một cây lớn, bởi vì tác dụng của đồ ngụy trang, đã không gây ra sự chú ý của đàn bò!

Trái tim nhỏ bé của Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đập thành thịch!

Chuyện này quá thú vị!

Ngô Lương: "Nam ca! Sao vậy? Nếu không chọn một con rồi vỗ ngất, lôi vào trong không gian dị độ của người, sau đó quay đầu bỏ chạy đi!"

Giang Nam bĩu môi: "Hừ! Tho tục!"

"Phải có kỹ thuật có biết không?"

Trong lúc nói chuyện đã trực tiếp mở ra trùng động không gian, lấy ra một cái thùng vốn đựng nước đại lực từ trong không gian dị độ!

Mấy người ngạc nhiên!

Một cái thùng lớn như vậy?

Có cần phải biến thái như vậy không?

Chỉ thấy Giang Nam dùng kính viễn vọng quan sát hướng đi của con bò tuyết trắng kia!

Á à?

Người đang ăn cỏ à?

Vì thế trong ánh mắt khiếp sợ của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Một bàn tay tội lỗi vươn tới, xuất hiện ở phía dưới con bò trắng như tuyết...!

Nắm lấy!

Hướng về phía thùng nước điên cuồng tuông ra!

Dòng sữa chảy vào thùng!

Đại Giác Nãi Ngưu có kích thước rất lớn, dòng chảy cũng lớn ah!

Một đợt vắt sữa này cũng đã gần ba cân rồi!

Bò sữa trắng tuyết: !!

Vội vàng cúi đầu nhìn mình...

Chuyện gì vừa xảy ra?

Vừa rồi sao cứ có cảm giác có người túm mình?

Giờ phút này Giang Nam sớm đã thu hồi bàn tay nhỏ bé, chờ thời cơ tiếp theo!

Bò sữa tuyết trắng vừa nhìn, cái gì cũng không có!

Trên mặt bò đầy vẻ hồ nghi!

Sau đó lại tiếp tục ăn cỏ!

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, lại mở ra trùng động không gian!

Bàn tay nhỏ bé của tội lỗi một lần nữa vươn qua!

Một tay túm lấy, lại thêm một dòng nước điên cuồng tuông ra!

Trong chốc lát nửa thùng đều đã đầy!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều trợn tròn mắt!

Vắt sữa cách không cũng được không?

Cái này là loại thao tác thần tiên gì a?

Lá gan cũng quá lớn rồi phải không?

Nhưng thực sự quá thú vị!

Chương 287 -

Mở trùng động không gian để ăn cắp sữa?

Quả thực không chút khuyết điểm!

Lúc này bò sữa tuyết trắng thật sự cảm giác được, đột ngột đứng dậy!

Giang Nam vội vàng rút tay lại.

Thủ lĩnh đàn bò: Ủm bò?

(Sao thế?)

Bò sữa tuyết trắng lo lắng: Ủm bò!

(Có ai đó ăn cắp sữa của ta để uống!)

Thủ lĩnh đàn bò lắc đầu: Ủm ~ùm ~

(Không có ai gần đây nha?)

Bò sữa trắng tuyết: (????)

Vậy là lại từ từ nằm trên mặt đất!

Giang Nam canh đúng lúc!

"Ngô Lương! Há miệng ra!"

Ngô Lương: ???

Không khỏi theo bản năng há miệng!

Giang Nam lại đưa tay tóm lấy, một trận bóp!

Ngô Lương choáng váng!

Mẹ kiếp?

Có cần hành động trực tiếp như vậy không? Người không đóng chai nữa sao?

Vội vàng đón lấy!

Không dám lãng phí, nuốt xuống từng ngụm!

Một cổ hương vị ngọt ngào tràn ngập đầu lưỡi, linh khí mãnh liệt chạy loạn trong cơ thể!

Cấp bậc từ Thanh Đồng tám sao thăng lên chín sao!

Bò sữa trắng tuyết: ???!

Vội vàng đứng dậy nhìn xung quanh! Về mặt cảnh giác!

Thủ lĩnh đàn bò tỏ ra lo lắng: Ủm bò?

(Sao thế! Có chuyện gì vậy?)

Bò tuyết trắng: Ủm! Ủm bò!

(Có ai đó thực sự đã ăn cắp sữa để uống! Đã ba lần rồi!)

Thủ lĩnh đàn bò: Ủm bò~

(Không có ai cả?)

Bò sữa tuyết trắng: Ủm ùm!

(Chắc chắn có! Bóp ta rất đau!)

Thủ lĩnh đàn bò: ???

Giang Nam trơ mắt nhìn Ngô Lương thăng một cấp!

Vẻ mặt phẫn khích!

"Sao nào? Người anh em? Tươi không!"

Khuôn mặt Ngô Lương kích động tới đỏ bừng: "Tươi mới! Sao mà không tươi được chứ! Uống ngay tại hiện trường a!"

Vả mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao không biết nên nói gì, xem như phục hai người bọn họ!

Mà các tuyến thủ ở xa xa vẫn luôn chú ý động tác của Giang Nam!

Mẹ kiếp?

Làm vậy cũng được sao?

Cách không vắt sữa?

Hành động này quả thật không thể bắt bẻ!

Mẹ kiếp!

Chúng ta ngồi xổm hai ngày đều không đoạt được tới tay!

Người con mẹ nó liền uống tại chỗ?

Còn mẹ nó đối miệng uống?

Cũng quá tươi mới rồi!

Có cần phải bật hack tới như vậy không!

Giờ này khắc này, trong phòng phát sóng trực tiếp trận đấu Ngôi Sao đã hoàn toàn nổ tung, cả đám đều cười điên!

"Ha ha ha ha! Nam thần thật hự! Đây là loại thao tác bạo lực gì a!"

"Các người nhìn biểu tình của con bò tuyết trắng kia đi! Phụt ha ha ha!"

"Sữa của phu nhân thủ lĩnh đàn bò mà người cũng trộm? Còn là ngay trước mặt người ta? Lợi hại!"

"Nam thần người đừng là thần trộm sữa!"

"Nam thần! Ta cũng muốn uống sữa!"

"Uống! Uống một ngụm lớn! Uống ngay hiện trường được không?"

"Được rồi! Quá lợi hại! Haha!"

Màn hình là cơn mưa bình luận vô cùng điên cuồng!

Đường Thiên Nhã ở nhà xem phát sóng trực tiếp đã cười ra tiếng ngỗng kêu!

Biệt thự Diệp Gia ở Thủ đô!

Diệp Dạ đang cùng Diệp Tinh Tuyền xem tới nhập thần, coca đều uống tới sặc!

"Phụt ha ha ha! Ta thật phục tên Giang Nam này mà! Cuộc thi Ngôi Sao ở nhiều tỉnh thành trên khắp cả nước, chỉ có phần của hắn là thú vị nhất!"

Diệp Dạ bĩu môi: "Tất nhiên! Cũng không nhìn xem Giang Nam ca là sư phụ của ai chứ?"

Diệp Tinh Tuyền: "A! Cũng không biết lúc trước là ai bị ném vào nồi nấu!"

"Hừ! Đừng nói nữa! Cái đó... Đó là vì Giang Nam ca muốn nấu ăn cho ta, ta vô tình rơi vào nồi!"

Diệp Tinh Tuyền: ...

"Người như vậy cũng quá không cẩn thận rồi!"

.....

Bên phía Giang Nam, bàn tay tội ác một trận xuất quỷ nhập thần điên cuồng vắt sữa!

Đã đóng gói được một thùng lớn, bò sữa tuyết trắng một lần nghi ngờ cuộc sống!

Gặp quỷ sao, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Mình ăn cỏ tới ăn khát, định uống sữa thì đã không còn!

Giang Nam ôm thùng lớn tiến lên, đưa cho Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao: "À~ các người uống trước!"

Trái tim Chung Ánh Tuyết sắp tan thành, xoa xoa khuôn mặt Giang Nam: "Người vẫn luôn nghĩ đến chúng ta, lần này người uống trước đi!"

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Công lao của người, người uống trước!"

Giang Nam cũng không khách khí, ôm thùng lớn rót mạnh vào miệng!

Một chút cũng không tanh, ngược lại mang theo một chút hương vị ngọt ngào!

Hương vị này cũng không kém chút nào so với nếm vú giả ục ục!

Linh khí nóng lên bắt đầu khởi động ở trong cơ thể, mãnh liệt đến cực điểm!

Cấp bậc nhanh chóng từ Thanh Đồng bảy sao vọt tới tám sao!

Sau đó, chín sao! Mười sao!

Ước chừng thăng lên ba cấp nhỏ, bị kẹt ở bình cảnh cấp Bạch Ngân!

Chỉ đơn thuần dựa vào sữa cũng không thể đột phá.

Quả nhiên, cấp Bạch Ngân không dễ đột phá như vậy!

Uống nhiều sữa hơn nữa cũng vô dụng!

Ngược lại còn bị linh khí ép tới khó chịu, ước chừng tiêu hao chết nửa thùng sữa!

Giang Nam liếm sữa dính bên môi, vẻ mặt hưng phấn!

"Thứ tốt oa!"

Hạ Dao mở to hai mắt, vuốt ve khuôn mặt Giang Nam: "Tiểu Nam! Người trở nên trắng hơn, lại mịn màng!"

Chỉ thấy lúc này Giang Nam ước chừng trắng một tông!

Vốn dĩ giá trị nhan sắc đã chạm tới trần nhà, hiện tại đều có thể chấm max điểm!

"Hừ! Liền biết người muốn nhân cơ hội muốn chiếm tiện nghi của ta! Nhanh, để cho ta sờ lại!"

Chương 288 -

Hạ Dao đỏ mặt, thu hồi bàn tay nhỏ bé: "Phi! Người mơ đẹp!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Dao, người cũng mau thử xem!"

Hạ Dao cũng có chút chờ mong, Giang Nam rất tinh tế chuẩn bị cho cô một cái ống hút!

Chỉ thấy Hạ Dao uống sữa, linh khí mãnh liệt trực tiếp giúp cô phá tan bình cảnh!

Từ Thanh Đồng đỉnh phong trực tiếp vọt tới Bạch Ngân một sao!

Khoái cảm đột phá khiến cho khuôn mặt xinh đẹp hưng phấn của Hạ Dao trở nên ửng hồng!

Một tay ôm lấy Giang Nam, kích động cọ mặt!

"Đột phá rồi! Ha ha! Ta cũng đã lên tới Bạch Ngân!"

Giang Nam: "Shh ~"

Hạ Dao vội vàng rút đầu lại, sợ bị đàn bò phát hiện!

Chung Ánh Tuyết cũng uống sữa, nhưng hiển nhiên tác dụng của sữa này đối với linh võ giả cấp Bạch Ngân cũng không lớn!

Nhưng có ưu thế số lượng lớn a, nhanh chóng giúp cho Chung Ánh Tuyết cũng tăng một sao, vọt tới Bạch Ngân hai sao!

Nhưng hiệu quả khẳng định không tốt bằng cấp Thanh Đồng!

Giờ phút này làn da của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trở nên

trơn bóng, quả thực là trắng như tuyết!

Khuôn mặt trắng trẻo hơi ửng hồng, có vẻ càng xinh đẹp, so với thằng cấp còn làm cho các cô cao hứng hơn!

Còn dư lại không ít sữa, Ngô Lương cũng mượn cơ hội này để đạt tới Thanh Đồng đỉnh phong!

Giang Nam làm sao chịu buông tha cơ hội này?

Liên tiếp mở ra trùng động không gian, mượn cơ hội điên cuồng trộm sữa!

Cũng không dám xuống tay với tuyết trắng nữa!

Nhỏ lông dê cũng không thể nhỏ mãi một con!

Cứ vậy không phải sẽ hói sao?

Trên mặt của đám bò mang theo vẻ nghi hoặc, sao cứ luôn cảm thấy bị người ta bóp?

Nhưng không phát hiện ra Giang Nam, chỉ trong chốc lát bị Giang Nam trộm được hơn hai mươi thùng!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam, người vắt nhiều như vậy làm gì, có thể uống hết sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Buổi tối chúng ta tắm sữa bò!"

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt: "Cái này ta thích!"

Nhóm tuyển thủ ngồi xổm trong bụi rậm nhìn đều thèm khát!

Chúng ta mẹ nó còn chưa uống được một ngụm nào!

Người thì đã chuẩn bị tắm bằng sữa?

Có cần phải xa xỉ như vậy không?

Nhìn từng ánh mắt khát vọng kia, Giang Nam có chủ ý!

"Tuyệt Tuyệt, lại gần!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, đưa lỗ tai lại gần: "Xì xầm ~ xì xầm ~ được không?"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Còn có thể như vậy sao?"

Giang Nam vỗ ngực: "Hôm nay chính là ngày phát tài!"

"Ừm, ta nghe người!"

Ba người Ngô Lương Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết lại bò trở về, còn mang theo một thùng sữa cho Hùng Nhị uống!

Nhìn con gấu đen hói đầu giơ thùng sữa uống ừng ực, phải gọi là thèm khát!

Mẹ nó!

Gấu đen đều được uống, chúng ta còn chưa uống được!

Người không bằng gấu!

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam nằm sấp phía sau cây!

Lấy ra một cái bìa cứng còn có bút màu, viết ra một đoạn!

"Nam Thần khai trương!"

"Sữa tươi tinh khiết "nhập khẩu"! Vừa vắt vừa uống!"

"Mỗi người một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân!"

"Uống đến khi no! Hạn ngạch có hạn! Nhanh chân đăng ký!"

Các thí sinh tròn tròn mắt!

Con mẹ nó!

Còn mở cả cửa hàng sữa bò?

Mẹ kiếp!

Người có cần phải kiêu ngạo như vậy không?

Có giấy phép kinh doanh không?

Đúng là lần đầu tiên được nhìn thấy trộm sữa quang minh chính đại như vậy!

Thật đúng là đi đâu cũng không quên kiểm tiền!

Bày quầy hàng trong đại sảnh chờ!

Vào Linh Khư lái thuyền chèo kéo khách!

Hiện tại lại mở cửa hàng sữa bò...

Nhưng cũng phải nói, bọn họ thật sự động tâm rồi!

Uống sữa xong, Giang Nam và Ngô Lương đều lên tới Thanh Đổng đỉnh phong!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng đột phá cấp bậc!

Hiệu quả này cũng không phải chỉ với một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân là có thể làm được!

Huống chi, hiệu quả làm trắng của sữa quả thực khiến cho các cô gái điên cuồng a!

Đám Vương Đông động tâm, lập tức mang theo tiểu đội, giao bốn viên Linh Châu cấp Bạch Ngân!

Mặc quần áo ngủ trang, bò thẳng đến chỗ Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao phụ trách thu Linh Châu, Ngô Lương phụ trách mặc quần áo ngụy trang cho khách hàng!

Hào hứng làm ăn!

Tiểu đội Vương Đông bò tới trước mặt Giang Nam!

"Đã chuẩn bị xong chưa?"

Lâm Sơ Tình cùng hai em gái xinh đẹp kia đều mang theo vẻ mặt khát vọng, gật đầu như gà con mổ thóc!

Giang Nam cười hắc hắc: "Đều há miệng ra!"

Mấy người bọn họ ngoan ngoãn mở cái miệng nhỏ nhắn!

Giang Nam nhìn chuẩn thời cơ, mở ra trùng động không gian rồi bắt đầu trộm sữa!

Sữa chính xác rơi vào miệng Lâm Sơ Tình!

Cô vội vàng nuốt từng ngụm, trong mắt to tất cả đều là vẻ thỏa mãn!

Giang Nam vắt sữa cho họ uống!

"No chưa?"

Lâm Sơ Tình liếm liếm sữa sữa khoe miệng: "À ~ chưa nơ! Ta vẫn muốn!"

"Hắc hắc, lại vắt thêm một chút cho người!"

Nói tới đây, Giang Nam sững sờ.

Nhìn biểu tình khát vọng của mấy người Lâm Sơ Tình.

Cộng với đoạn hội thoại vừa rồi!

Trong lòng sinh ra một loại cảm giác tội lỗi khó hiểu!

Mẹ kiếp!

Cái này ... Phong cách hình như không đúng lắm!

Ta thực sự chỉ đang trộm sữa cho bọn họ uống!

Chúng ta lại không phải đang làm chuyện gì kỳ quái cả!

Chương 289 -

Khóe miệng của Lâm Sơ Tình chảy xuống sữa bò trắng! Thậm chí trong ánh mắt vẫn còn sự khát vọng!

Khiến cho Giang Nam không thể không nghĩ khác!

Mẹ kiếp!

Đừng nhìn ta bằng ánh mắt như vậy!

Ai mà chịu nổi chứ!

Vội vàng ổn định nỗi lòng!

Được rồi! Kinh doanh quan trọng! Kinh doanh quan trọng!

Đám người Lâm Sơ Tình được đút sữa bò tới no căng, thậm chí còn ợ một cái ~

Mặc dù không đột phá đến Bạch Ngân!

Nhưng cấp bậc vẫn có sự tiến bộ!

Vẻ mặt hài lòng!

Các tuyển thủ khác thấy được một màn này, làm sao còn nhịn được?

Chỉ cần một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân, liền có thể thăng cấp?

Việc mua bán này ai có thể từ chối!

Thế là cửa hàng sữa ngay lập tức bùng nổ doanh số!

Nhóm Chung Ánh Tuyết thu Linh Châu tới mỗi tay!

Chỉ tiếc một lần chỉ có thể đi bốn người!

Nếu quá nhiều người sẽ dễ bị lộ!

Nhưng cho dù là như vậy, việc làm ăn vẫn nóng bỏng như trước!

Một đám thí sinh thậm chí còn xếp hàng dài trong bụi rậm!

Ngay lúc này, đám người đang xem phát sóng đều bối rối!

"Không phải chứ? Hòa thuận như vậy sao? Mẹ nó này thực sự là tranh đấu Ngôi Sao à?"

"Này! Mấy người đang tranh đấu đấy! Sao lại xếp hàng uống sữa rồi? Bầu không khí vì Nam Thần mà đã hoàn toàn bị phá hủy!"

"Con mẹ nó cửa hàng sữa, các người có từng nghĩ đến cảm thụ của bò sữa hay không!"

"Ta cũng muốn uống sữa bò! Nam thần vất cho ta uống nữa!"

"Một từ! Lợi hại!"

Người tới càng ngày càng nhiều, Giang Nam cũng lười vắt sữa cho bọn họ!

Trực tiếp mở trùng động không gian ra!

"Tự qua đó uống đi!"

Lưu Giai Ny: ???

"Cái này... Cái này uống thế nào? "

Giang Nam trợn trắng mắt: "Uống sữa thôi mà không biết sao? Giống như lúc người còn sơ sinh a! Hoặc là giống như lúc bạn trai

người... Ừm"

Lưu Giai Ny đỏ mặt: Phi!

Tại sao lại cảm thấy xấu hổ a!

Thế nhưng vì thắng cấp, cũng liều mạng!

Vì vậy đưa miệng lại gần, bắt đầu ăn cắp sữa bò!

Giang Nam quay đầu sang chỗ khác, có chút không dám nhìn thẳng!

Mà ở một bên khác!

Tiểu đội Tần Thụ vừa trải qua công kích mùi hôi thối như ác mộng, có thể coi như là bò lên bờ!

Hồi tưởng lại một màn vừa rồi, cả đám đều giống như gặp quỷ vậy.

Thật vất vả mới đánh thức được Tần Thụ, tiểu đội rốt cục lại bắc cầu băng lên đường!

Vừa mới đi không đến ba phút, kết quả lại nhìn thấy con rùa vừa rồi đang cuồn bạo trên mặt hồ, trong nháy mắt xẹt qua!

Mẹ nó lại thêm một lần đau?

Vì thế lại bị mùi hôi thối choáng váng một đợt, thật vất vả mới lên bờ!

Nhìn thấy một màn trước mắt cũng có chút sửng sốt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Sao lại có nhiều người vậy? Lại còn đang xếp hàng?

Đây có thực sự là một trận đấu ngôi sao? Các người có cần

phải hòa thuận với nhau như vậy không!

Ánh mắt Lâm Sơ Tình trong suốt: "Tiểu Ngư Tiểu Ngư! Người cũng ở đây à? Mau đến xếp hàng!"

Ngư Thanh Thanh ngạc nhiên: "Xếp hàng gì? Tình hình gì vậy? A! Tiểu Tình Tình! Sao người lại trắng như vậy?"

Lâm Sơ Tình vội vàng giải thích cho các cô một phen!

Vì vậy, tất cả mọi người chú ý đến Giang Nam đang ăn cắp sữa dưới gốc cây, cửa hàng sữa bạo nổ doanh số!

Toàn bộ đầu đều trở nên choáng váng!

Cái này cũng có thể đem ra buôn bán à?

Lúc này Ngư Thanh Thanh cùng Đỗ Nguyệt liên động tâm, vội vàng đi xếp hàng!

Sức hấp dẫn biến trắng đối với nữ hài tử mà nói quả thực không cách nào ngăn cản được!

Anh trai mắt kính cũng xếp hàng theo, một viên Linh Châu cấp Bạch Ngân là có thể thăng cấp, chuyện tốt này kẻ ngốc mới không làm a!

Còn chào hỏi: "Tần Thụ! Tới đây, tới đây! Còn chờ gì nữa?"

Tần Thụ đã bị mùi thối làm choáng váng ba lần mà đầy oán khí!

"Hừ hừ! Ta đường đường là nam nhi 1 mét 9, sao có thể khuất phục dưới người, làm ra chuyện vụng trộm uống sữa không biết xấu hổ?"

"Muốn uống! Vậy thì quang minh chính đại uống!"

Tất cả mọi người nhìn về phía Tần Thụ giống như nhìn kẻ ngốc!

Quang minh chính đại?

Người quang minh chính đại thử ta xem?

Một khi hàng ngàn Đại Giác Nãi Ngưu bạo loạn, người chỉ có thể biến thành nhân thịt lợn ah!

Đám người Ngư Thanh Thanh cũng mặc kệ đội trưởng trung nhị nhà mình!

Rốt cục xếp hàng đến bọn họ, đoàn người ẩn núp dưới tàng cây!

"Ha ha? Tiểu Ngư? Người cũng ở đây à?"

Ngư Thanh Thanh cười xấu xa: "Hắc hắc, Nam thần! Chúng ta tới uống sữa, cho chúng ta uống nào!"

Giang Nam vung tay lên: "Chuyện nhỏ! Cứ giao cho ta!"

Sau đó, chính là một loạt thao tác như trước!

Đỗ Nguyệt cùng anh trai mắt kính đều đã uống không nổi!

Ngư Thanh Thanh vẫn còn đang uống!

"No chưa?"

"Còn chưa..."

"No chưa?"

"Không có oa?"

"No chưa?"

"A~ còn chưa..."

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Người đã uống hết sữa của 21 con Đại Giác Nãi Ngưu!

Người vẫn chưa no à? Người là hổ đen hình người à?

Lúc này Giang Nam mới nhớ tới, dị năng của Ngưu Thanh Thanh chính là ăn!

Chuyển đổi những gì bản thân ăn thành năng lượng lưu trữ trong cơ thể!

Giang Nam mặt đen rồi!

Chật chật! Đáng lẽ ra nên thu thêm chút Linh Châu a!

Mẹ nó làm ăn thua lỗ!

Chương 290 -

Nha đầu này sao lại uống được nhiều như vậy chứ?

Hiện tại không khỏi hối hận vì lời hứa bao uống no kia.

Làm thế nào đây?

Tiếp theo phải làm gì chứ!

Mà cùng lúc đó, đám bò kia không chịu nổi nữa!

Không chỉ một con, mà là cả một đám đi tìm thủ lĩnh đàn bò cáo trạng!

Mu..u! Mu.u! Mu..u Mu..u..!

(Thủ lĩnh! Có kẻ trộm uống sữa của ta!)

Mu..u!

(Đã không còn sữa nữa rồi!)

Mu..u!

(Đúng vậy! Chúng ta cũng vậy!)

Bò sữa tuyết trắng: Muuu..!

(Người thấy chưa! Tôi đã nói rồi!)

Thủ lĩnh đàn bò lúc này ý thức được không ổn, nhiều con bò cáo trạng như vậy, chẳng lẽ thật sự có kẻ trộm sữa?

Một đôi mắt bò trừng như chuông đồng, tìm kiếm xung quanh!

Mà giờ phút này, Tần Thụ nhìn đám người Tiểu Ngư uống rất vui vẻ!

Trong lòng phải gọi là vô cùng khó chịu a!

Cẩn rằng nói: "Không phải là sữa sao! Nhìn ta!"

Nói xong nằm sấp trên mặt đất, đem khí tức của mình áp chế đến mức yếu nhất, ẩn núp đi về phía đàn bò sữa!

Thoáng chốc, hấp dẫn ánh mắt của một đám tuyển thủ!

"Mẹ kiếp? Thế mà có người lại hành động? Hẳn ta đang làm gì vậy?"

"Đây không phải là người anh em vừa nói muốn quang minh chính đại uống sữa sao? Hẳn ta định làm gì?"

"Không phải..."

"Không thể! Không muốn sống nữa à!"

"Hẳn là có cách gì chứ!"

Hành động của Tần Thụ hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Chỉ thấy tên này một đường ẩn núp trước mặt đàn bò!

Một đôi mắt sắc bén như lưỡi đao!

Chọn một con!

Hóp bụng nâng mông, làm ra tư thế xuất phát!

Sau đó thân thể giống như mũi tên bắn ra, gọi là nhanh như thiểm điện!

Một cái xẹt tới, đến dưới thân của Đại Giác Nãi Ngư!

Sau đó cả người hình chữ "đại" treo ở phía dưới bò sữa!

Điên cuồng ăn cắp sữa để uống!

Đại Giác Nãi Ngưu: !!

Nhất thời liền kinh hãi!

(°Δ°)!!!

Cúi đầu nhìn, phía dưới mình có một người đang treo!

Còn mẹ nó đang uống sữa của mình?

Nó nổ tung!

Một trận phát điên!

Điên cuồng chạy vòng tròn tại chỗ!

Nhưng mà động tác kịch liệt cũng không có ném được Tần Thụ ra!

Cả người vẫn kiên trì treo ở phía dưới, điên cuồng ăn cắp sữa!

Đám người Giang Nam choáng váng!

Tần Thụ!

Người mẹ nó cũng quá cảm thú rồi phải không?

Các tuyến tử cũng đều nhìn thấy!

"Mẹ kiếp!"

"Mẹ kiếp!"

"Mẹ kiếp!"

Ngoại trừ hai chữ này, đã không còn gì có thể hình dung tâm

tình giờ phút này!

Mẹ nó đây là thần tiên phương nào!

Đúng là dũng sĩ!

Ôm bò uống sữa?

Ra tay đơn gian! Trực tiếp vào miệng!

Bám vào rồi uống?

Còn bám vững chắc như vậy?

Người mẹ nó, cái này cũng quá quang minh chính đại rồi phải không?

Để uống một ngụm sữa!

Ngay cả mạng cũng không cần!

Con bê con: Mu..u!

(Ah! Kẻ trộm sữa!)

Một tiếng bò kêu, nhất thời hấp dẫn cả đàn bò chú ý!

Thủ lĩnh đàn bò nhìn một cái, trong ánh mắt to bằng chuông đồng là lửa giận hừng hực!

Mu..u!!

(Chính là hần ta! Bắt hần cho lão tử!)

Mu..uu!

Thủ lĩnh đàn bò mang theo một đám bò liên giết tới!

Trong ánh mắt con bò to bằng chuông đồng nở rộ lửa giận

hừng hực!

Giờ phút này Tần Thụ còn bám ở dưới ống sữa!

Hắn giống như thuốc mỡ da chó!

Có lực thế nào cũng không vứt ra được!

Thủ lĩnh đàn bò đã giận phát điên!

Đội ngũ lão tử dẫn theo nhiều năm như vậy?

Chưa bao giờ gặp phải một gã táo bạo như người!

Cặp sừng liền húc tới muốn Tần Thụ rớt xuống!

Chỉ là tên Tần Thụ này còn không buông lỏng!

Vẫn còn điên cuồng ăn cắp sữa!

Phải gọi là một chút cơ hội cũng không bỏ qua a!

Con bò cái tức giận: (𠂇▼益▼)

Thân thể ngàn cân trực tiếp nằm bẹp xuống!

Hình thể khổng lồ trực tiếp đè ở trên người Tần Thụ!

Hình thể khổng lồ bảy tám mét, cơ bắp cuộn cuộn!

Trọng lượng này chắc chắn không phải là một trò đùa!

Giờ khắc này Tần Thụ trợn tròn mắt!

"Phụt!"

Một ngụm sữa vừa uống vào bụng đã nôn ra hết rồi!

Giang Nam che mặt!

Mẹ kiếp?

Bị đè còn có thể nôn ra sao?

Người anh em! Có cần phải liều mạng như vậy không!

Nhưng mà thứ đang chờ đợi Tần Thụ, chính là từng cái móng bò cực lớn!

Tần Thụ vừa mới đổ vỡ tội danh trộm sữa của Giang Nam!

Trong mắt đám bò cái kia tràn đầy tức giận, giẫm đạp vô cùng vui vẻ!

Tại chỗ bốc lên một trận khói bụi!

Chỉ nghe trong đám khói bụi truyền ra một trận tiếng "Ngao ngao! Á a! É!"

Tiếng kêu thảm thiết, có thể so với giết lợn!

Một đám tuyển thủ nghe không rét mà run!

Quá thảm!

Ba người Ngư Thanh Thanh không khỏi bật mắt!

Ừm!

Hắn không phải là đội trưởng của chúng ta!

Chúng ta thực sự không quan biết người này!

Cũng chưa từng gặp qua hắn!

Thật quá xấu hổ!

Ba phút sau, đám bò vẫn còn đang trút giận!

Mặt mũi bầm dập, quần áo rách nát, trên mặt có mấy cái dấu vó bò, Tần Thụ cuối cùng cũng bò ra!

Thủ lĩnh đàn bò sắc mắt!

Nhất thời phát hiện thân ảnh Tần Thụ, đi lên muốn đá một phát!

Giang Nam nhìn thấy, không ổn!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ dễ dàng xảy ra mạng người a!

Vì thế mở trùng động không gian ra, một phen kéo Tần Thụ về lại!

Chương 291 -

Thủ lĩnh đàn bò thấy người đột nhiên biến mất, vẻ mặt không khỏi nghi hoặc!

Không còn đối tượng phát tiết phần nộ, đàn bò rốt cục chậm rãi khôi phục bình tĩnh!

Giờ phút này Tần Thụ nằm trên mặt đất cảm động rơi nước mắt!

Khóe miệng đến bây giờ vẫn còn vương giọt sữa!

Mẹ kiếp!

Người anh em!

Người tốt cuộc đã thừa cơ uống bao nhiêu sữa vậy?

Đúng là không muốn sống nữa mà!

Nhưng lần liều mạng này cũng không uống phí, Tần Thụ vốn là Bạch Ngân hai sao, một đợt hành động này!

Nhanh chóng xông tới Bạch Ngân bốn sao!

Tần Thụ tức giận trừng mắt nói:

"Nhanh lên! Giúp ta ngồi dậy!"

"Ta còn có thể chiến! Ta vẫn có thể ăn cắp nữa!"

Giang Nam: !!

"Ăn cắp em gái nhà người! "

"Lại thêm một đợt nữa người sẽ thật sự thành nhân bánh bao!"

Đời này Giang Nam thật sự chưa từng phục ai!

Hôm nay mẹ nó xem như phục tên Tần Thụ này!

Quả thực là cầm thú mà!

Ôm bò uống sữa?

Đám tuyển thủ trong bụi rậm cũng tròn mắt nhỏ!

Cũng mặc kệ Tần Thụ uống sữa như thế nào!

Quan tâm người ta uống ra sao làm gì!

Chỉ cần biết hẳn thực sự lợi hại!

Giang Nam đang suy nghĩ đến chuyện làm ăn kế tiếp của mình
rốt cuộc nên triển khai như thế nào!

Ngay sau đó!

Một bóng đen thật lớn từ trên trời khung bay qua, thậm chí
dẫn phát từng trận âm bạo!

Thu hút sự chú ý của đàn Đại Giác Nãi Ngưu!

"A? Ta cứ tự hỏi sao không tìm thấy bất kỳ ai! Hóa ra tất cả
đều trốn ở đây?"

"Ngược lại đỡ cho ta hao phí khí lực đi tìm từng người một!"

Người tới chính là Tề Phi Vũ!

Bên cạnh hẳn cũng là một em gái cũng có đôi cánh thật lớn!

Đôi cánh trắng như tuyết trắng như thiên sứ, đồng dạng cũng
là dị năng hóa thú loại mãnh cầm! Tuyết điêu!

Tên là Sở Kỳ!

Mà hai đồng đội khác thì đứng trên tán cây xa xa trên núi, cười lạnh nhìn mọi người!

Giờ khắc này, các tuyến thủ ẩn nấp trong bụi rậm không khỏi hoảng hốt!

Sắc mặt của cả đám đều khó coi, rốt cuộc vẫn bị Tề Phi Vũ phát hiện!

Sở Kỳ từ trên cao nhìn xuống nói: "Vũ ca, nói nhiều lời vô nghĩa với bọn họ như vậy làm gì?"

"Chúng ta cứ ra tay luôn tại chỗ!"

Tề Phi Vũ nhếch miệng cười: "Đừng a! Thật hiển khi có được cơ hội như vậy!"

"Vỡ kịch hay này ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ mới đúng!"

Trong lúc nói chuyện trực tiếp bay lên bầu trời phía trên đàn bò, quát: "Linh kỹ: Lệnh Tiến!"

Chỉ một thời gian ngắn, trong không khí ngưng kết ra ngàn ngàn mũi tên lông vũ!

Dùng tốc độ cực nhanh bắn về phía đàn bò!

Chỉ cần một chút, các tuyến thủ trong nháy mắt đã hoảng hốt!

"Mẹ nó! Tề Phi Vũ là tên tiện nhân! "

"Mẹ kiếp! Xong rồi! Xong đời rồi!"

"Chạy nhanh đi! Nếu không trong chốc lát sẽ không chạy được!

”

"Hắn đến tốt cùng làm sao phát hiện ra nơi này!"

Các tuyến thủ trốn trong bụi rậm sẽ không thể ngồi yên được nữa!

Lần lượt xuất hiện!

Chỉ thấy những bộ lông lệnh tiễn bắn vào trong đàn bò!

Trong một khoảnh gian! Máu tươi bắn tung tóe, bò rống không dứt!

Mà bây giờ thanh niên hùng tráng trên tán cây lại hét lớn:
"Linh kỹ: Địa Ngưu xoay người!"

Chấn động kịch liệt!

Mặt đất vào giờ khắc này bắt đầu rung động, nứt ra!

Hoàn cảnh đột nhiên thay đổi, còn có cơn đau đớn do những lệnh tiễn mang đến triệt để chọc giận đàn bò!

Đàn Đại Giác Nãi Ngưu đổ bùng con mắt!

Triệt để bạo động, móng bò cào cào mặt đất!

Lập tức cúi đầu hướng về phía Giang Nam mãnh liệt xông lên!

Sắc mặt Giang Nam đại biến, chửi hét: "Gã tiện nhân này một bụng nước xấu!"

Mọi thay đổi diễn ra quá đột ngột, căn bản không kịp phản ứng!

Còn ăn cắp sữa cái rắm gì nữa?

Hư Không Xiềng Xích mang theo đám người Tần Thụ trực tiếp thuận di đến bên người Chung Ảnh Tuyết!

"Rầm!"

Thân cây thô tho hơn một mét trực tiếp bị đàn Đại Giác Nãi Ngưu đụng ngã!

Thậm chí cũng không thể khiến nó dừng lại một chút!

Hơn một ngàn con Đại Giác Nãi Ngưu phát động xung phong, có thể nói là khủng bố!

Mặt đất chấn động, khói bụi bốc lên bốn phía, có loại cảm giác đối mặt với trăm vạn hùng sư!

Thật giống như Vương Đông đã nói! Núi cũng có thể bị san bằng, đừng nói đến con người!

Giờ khắc này, sắc mặt tất cả mọi người đều trắng bệch, mắt cũng không có thời gian để nhắm!

Quay đầu lại và chạy đi!

"Các người đi mau! Mỗi người đều bảo mệnh!"

Đám người Ngưu Thanh Thanh không kịp chào hỏi, vội vàng đỡ Tần Thụ chạy trốn!

Về phần đám Vương Đông đã sớm chạy ra ngoài!

Hạ Dao mang vẻ mặt lo lắng: "Chúng ta làm sao bây giờ? Nếu không chạy thì không kịp!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam?"

Ngô Lương trực tiếp hóa thú! Hùng Vương Thuấn sáng lên, vẻ mặt tàn nhẫn: "Đã không còn kịp rồi! Nam ca! Dẫn bọn họ thuận di chạy trước đi!"

"Ta gánh trước một đợt!"

Nói xong Hùng Vương Thuấn dậm một tiếng nền đất, bóng lưng như núi!

Giang Nam trừng mắt: "Chạy cái gì mà chạy! Ai có thể chạy qua đàn bò này chứ?"

Người muốn thắng được đàn bò trong rừng này?

Người si nói mộng!

Đại Giác Nãi Ngưu có hình thể khổng lồ, sức chịu đựng kinh người, cơ bắp cuộn cuộn, phát động xung phong đến kinh dị dị thường!

Huống chi đây là cả đàn xung phong!

Chương 292 -

Những người chạy trước, căn bản không thoát khỏi kết quả bị húc bay!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt lo lắng: "Vậy chúng ta làm sao bây giờ? "

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đã quên rồi sao? Chúng ta còn có đại chiêu! Ngô Lương! Đi đi!"

Nói xong mở ra không gian dị độ ra!

Ánh mắt Ngô Lương sáng lên, căn bản không nhớ tới chuyện này!

Chiếc xe tăng chiến đấu chủ lực hạng nặng này vẫn luôn được Giang Nam cất giữ!

Xe dài 10 mét và rộng 3,5 mét! Cao 2,37 mét!

1500 mã lực! Ống pháo 152 mm!

Toàn thân xe bọc lớp thép dày ít nhất là 60cm! Nơi dày nhất là khoảng 1 mét!

Xe tăng nặng 51 tấn!

Xúng đáng là pháp đài di động!

"Ha ha! Được rồi! Tay quay của ta đâu?"

"Tay quay cái rắm!"

"Mẹ nó lần trước ta dạy cho người là cách khởi động khẩn

cấp!"

"Đây là điện đánh lửa!"

Giang Nam mặt đen ròi!

Mẹ nó tay quay cái gì?

Chờ được đến lúc người khởi động được xe! Người đều không còn!

"Ầm ầm!"

Tiếng động cơ dữ dội điếc tai!

Xe tăng chủ chiến hạng nặng nổ vang được Ngô Lương lái ra khỏi không gian dị độ!

Chỉ thấy sắc mặt Ngô Lương hưng phấn tới mức đỏ lên: "Mẹ nó! Lão tử cũng là người được lái xe tăng!"

"Chết ở chỗ này đều đáng!"

Có lẽ mỗi chàng trai có một giấc mộng lái xe tăng trong lòng mình!

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chết cái rắm! Lên xe đi!"

"Đại Lang Diệt! Vị trí pháp thủ!"

"Tuyệt Tuyệt, vị trí súng máy!"

"Hùng Nhị! Phòng không!"

Khuôn mặt xinh đẹp đầy hưng phấn của Hạ Dao đỏ bừng, nâng mặt Giang Nam lên, moah một cái lên trán!

"Ha ha! Tiểu Nam! Yêu chết người!"

"Lần này là thật!"

Nói xong trèo lên xe tăng, giở nắp lên rồi chui vào!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết cũng trong suốt!

Súng máy à? Đầu ra hỏa lực?

Cô thích nó nhất!

Cũng leo lên xe tăng, cầm lấy súng máy!

Còn thuận thể cầm một cái mũ bảo hiểm đội lên đầu, bởi vì mũ bảo hiểm hơi lớn!

Chung Ánh Tuyết không đội vừa, bị lệch sang một bên...

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam như bị đánh trúng!

Mẹ kiếp!

Có cần phải dễ thương như vậy không?

Hùng Nhị mở to hai mắt nhìn cục sắt lớn trước mắt!

Đây là thứ gì vậy!

Nhưng nhìn đám người Giang Nam đều trèo lên, nó cũng bò lên theo!

Bàn tay to của Giang Nam vung về phía trước, vẻ mặt thần khí: "Xuất phát! Xông lên!"

"Ầm ầm!"

Ổng xả xe tăng chiến đấu chủ lực bốc lên khói đen cuộn cuộn, chạy với tốc độ tối đa!

Bánh xe kim loại nghiền nát tất cả các chướng ngại vật phía

trước!

Cùng một phương hướng với đàn bò, điên cuồng di chuyển!

Ngay sau đó! Đàn bò vội vã chạy tới!

"Ầm!"

Tiếng va chạm nặng nề truyền đến!

Đại Giác Nãi Ngưu đâm thẳng vào đuôi xe tăng!

Phía sau xe tăng bởi vì lực lượng khổng lồ mà nhếch lên!

Lập tức hung hăng đáp xuống đất!

Nhưng không có tổn hại!

Mà Đại Giác Nãi Ngưu kia trợn trắng mắt, thân thể cứng đờ!
Cứng như gỗ.

Thẳng tấp ngã xuống đất!

Bị đụng ngất xỉu?

Suy nghĩ cuối cùng trong đầu trước khi con Đại Giác Nãi Ngưu hôn mê là...

Mẹ nó cái quỷ này là cái gì vậy!

Ngay lúc này!

Đám người Ngư Thanh Thanh sớm đã chạy ra một đoạn khoảng cách!

Lo lắng nói: "Đám người Nam Thần sao còn chưa đuổi kịp? Chẳng lẽ?"

Lâm Sơ Tình lo lắng nói: "Sẽ không bị đàn bò..."

Không khỏi quay đầu lại nhìn lại!

Chỉ thấy trong đàn bò tập kích, một chiếc xe tăng chiến đấu chủ chiến vũ trang hạng nặng di chuyển như bão táp!

Nhắc lên một trận khói bụi!

Giang Nam mặc quần đùi áo ba lỗ, đứng ở trên tháp pháo, chống nạnh cười ha ha...

Lâm Sơ Tình: $\Sigma(\triangle^\circ|||)\square$

Ngư Thanh Thanh: $\Sigma(\triangle^\circ|||)\square$

Một chiếc xe tăng?

Tại sao trong Linh Khư lại xuất hiện xe tăng!

Mẹ nó!

Thế giới quan của ta sắp sụp đổ mất rồi!

Nam thần! Rốt cuộc người đã mang theo bao nhiêu thứ kỳ quái vào đây!

Lại nói con gấu đen hói đầu ngồi xồm phía sau xe tăng là nghiêm túc thật à?

Không riêng gì Lâm Sơ Tình, tiểu đội Ngư Thanh Thanh cũng ngây ngốc!

Đám tuyển thủ chạy trốn kia cũng trợn tròn mắt ngây ngốc!

Trong đầu chỉ có hai chữ quanh quẩn!

Đó là "mẹ kiếp! "

"Mẹ nó! Xe tăng! Còn mẹ nó là kiểu mới nhất! Không công khai!"

"Con mẹ nó! Trận tranh tài Ngôi Sao này không thể chơi nữa!"

"Vì sao trong Linh Khư lại xuất hiện xe tăng a! Nam thần! Người chơi gian lận!"

"Người mẹ nó đang chơi trò Crime City à! Điều động xe tăng ra?"

"Lái thuyền còn chưa tính! Xe tăng là cái gì quỷ gì!"

Trong lúc nhất thời, các tuyến thủ chạy trốn chết mặt đều xanh mét!

Cũng không ai chơi được tới như vậy?

Giờ phút này, màn hình phát sóng trực tiếp!

Hai chữ "bật hack" đã dán đầy màn hình!

"Mẹ ơi! Nam thần lại bật hack! "

"Xe tăng đều cất trong không gian dị độ? Người mẹ nó lại lấy ra đầu đạn hạt nhân ta cũng tin!"

"Không ai để ý sao, làm sao Nam Thần có được xe tăng chứ?"

"Con hàng này tuyệt đối là nhặt được không chịu trả đúng không? Bất khả chiến bại!"

"Nhìn Nam Thần cười càn rỡ cỡ nào! Mẹ kiếp! Có cần phải kiêu ngạo như vậy không?"

"Người ta có vốn để kiêu ngạo, lại không có quy định không cho dùng, người có bản lĩnh người mang vào đi!"

Diệp Tinh Tuyên mở to hai mắt: "Phốc..."

Học sinh trường Linh Vũ Tùng Giang im lặng tập thể, mẹ kiếp!

Lần này xem như lại lên hot search!

Chương 293 -

Căn cứ quân sự, Sơn Miêu vừa cúp điện thoại, nhìn vào màn hình trực tiếp trận tranh tài Ngôi Sao trên máy tính bảng, mặt đều đen!

Căn rắng nói: "Giang Nam thối tha! Ta không nên tin người mới đúng!"

Đại sảnh chờ, Thẩm Hoảng nhìn Giang Nam đang chống nạnh cười to trong màn hình phát sóng trực tiếp, lại nhìn một đồng micro đang chĩa tới...

"Cái này... Cái này, quy định thi đấu..."

Lại phải đưa ra giải thích chính thức, đầu Thẩm Hoảng đều muốn nổ!

Trong lòng nhịn không được mắng mẹ!

Người còn có thể càn rỡ hơn nữa không?

Tuy nói không vi phạm quy định thi đấu, nhưng không có ai chơi lớn tới như vậy!

Cho ta thuốc nhỏ mắt!

Giờ phút này Thẩm Hoảng đã cân nhắc tới việc sửa đổi quy tắc thi đấu của giải đấu Ngôi Sao sang năm!

Bởi vì một người mà sửa đổi quy tắc thi đấu, Giang Nam đúng là độc nhất vô nhị.

.....

Giờ này khắc này, trên bầu trời, Tề Phi Vũ cùng Sở Kỳ cũng đều choáng váng!

Giang Nam lại lấy ra được một chiếc xe tăng?

Đàn bò xung phong căn bản không thể tạo thành uy hiếp đối với tiểu đội Giang Nam!

Sau khi có những con bò bị đâm tới ngất xỉu, đàn bò nhìn thấy xe tăng đều đi đường vòng!

"Hừ! Người cho rằng như vậy là có thể không sao à?"

"Dám chơi với ta? Người còn quá non! Chuyện lần trước hai chúng ta còn chưa tính sổ đâu!"

"Kỳ Kỳ! Lên đi!"

Chỉ với thời gian ngắn ngủi! Hai người vây quanh xe tăng!

Đôi cánh của hai người vỗ mạnh!

Vô số lệnh tiến xen lẫn băng tinh điên cuồng đâm về hướng xe tăng!

Giang Nam cười lạnh, mở trùng động không gian ra lớn nhất!

Bao phủ nửa đầu của xe tăng!

Mà Hùng Nhị đương nhiên cũng không phải vô dụng, điên cuồng rống về phía bầu trời!

Một tiếng rống lớn, thậm chí hình thành sóng âm mà mắt thường có thể thấy được!

Phá vỡ lệnh tiến và băng tinh đang bắn tới!

Mà trùng động không gian của Giang Nam thì dời đi đại bộ

phận công kích!

Đồng thời cũng không cam lòng yếu thế, xiềng xích hư không sụp tạo thành ngọn giáo, hung hăng đâm về phía chỗ Tề Phi Vũ!

Nhưng lại bị Tề Phi Vũ, Sở Kỳ dễ dàng tránh thoát!

"A! Chỉ có chút kỹ thuật nghèo nàn này sao? Kỳ Kỳ! Theo dõi tấn công! Phá hủy tính di động của họ! "

Dù sao cũng đã nếm qua một lần thiệt thòi, đã có phòng bị!

Ước tính ra phạm vi khả linh kỹ của Giang Nam là khoảng 300m!

Bọn họ vẫn luôn ở ngoài khoảng cách an toàn!

Đặt ở lúc bình thường, Giang Nam không ngại cùng Tề Phi Vũ tiến hành một trận đại chiến trên không!

Nhưng bây giờ tình hình hỗn loạn! Giang Nam không muốn cách quá xa xe tăng!

Chỉ thấy Tề Phi Vũ cùng Sở Kỳ bay một vòng, lần thứ hai phát động trùng kích với xe tăng!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người sống ai cũng cần có não! Chỉ tiếc là người lại không có!"

"Tuyệt Tuyệt! Quét hẳn đi!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết trong suốt, súng máy giơ lên! Bóp cò!

Tiếp theo! Súng máy hạng nặng nòng 12,4 mm phun ra tia lửa!

10 viên đạn một phát pháo! Có thể nhìn thấy rõ ràng quỹ đạo đạn đạo, có lợi cho việc nhắm mục tiêu!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết liếm môi, đội mũ bảo hiểm lệch!
Nhanh chóng bắn ra một loạt màn đạn trên không trung!

Không còn sự dịu dàng nữa! Trong mắt là hưng phấn khó có thể diễn tả thành lời!

Thần sắc Sở Kỳ hoảng sợ, vội vàng né tránh!

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

Thứ này cũng không phải là trò đùa! Súng máy hạng nặng này mà bắn trúng người người, đều sẽ bị đứt đôi có được không?

Tề Phi Vũ cắn răng, còn không buông lỏng, phát động công kích về phía xe tăng!

"Chặc chặc chặc! Người đây đúng thật là quá cứng đầu mà!"

"Xem ra đã đến lúc lấy ra thần khí của ta rồi!"

"Một phen hủy thiên! Một phen diệt địa! Kết hợp lại, người cản giết người! Phật cản giết Phật!"

Trái tim Tề Phi Vũ căng thẳng, thần khí gì vậy?

Nghe có vẻ lợi hại!

Không khỏi nhắc tới mười hai phần cảnh giác!

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp lấy ra hai thanh AK47 từ trong không gian dị độ!

Một tay một cái!

Đeo vào cổ và bắt đầu điên cuồng bắn phá!

Khí thế kia có thể so với Cybertron!

Tề Phi Vũ mở to hai mắt, vội vàng chuyển hướng!

"Con mẹ nó!"

Mẹ nó hủy thiên diệt địa!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ + 1000!]

Hai khẩu AK47?

Người nghiêm túc thật à?

Trước không nói đến vấn đề bắn chuẩn xác!

Chỉ riêng khí thế, ai cũng không đo được!

Mặc cho Tề Phi Vũ ở trên không trung liên tục lật người, né tránh cùng các loại động tác độ khó cao!

Trên cánh vẫn bị dính bảy hoặc tám lỗ đạn!

Mà bên kia, súng máy của Chung Ánh Tuyết quả thực quá nghiệm!

Vỏ đạn nóng cháy rơi xuống như hạt đậu nành!

Bức Sở Kỳ phải bay thật xa, căn bản không dám tới gần!

Hỏa lực này, quả thực quá khủng!

Giang Nam cười hắc hắc đầy vui vẻ: "Tưởng ta không với tới người được sao? Lão tử tay dài!"

Tề Phi Vũ tức giận sắp nổ tung, trừng mắt giận dữ nói: "Mượn ngoại vật thì tính là bản lĩnh gì?"

"Là đàn ông thì đường đường chính chính chính diện đối chiến với lão tử!"

"Tề Phi Vũ ta nếu nhú mày một chút! Liền quỳ xuống gọi người là cha!"

Chương 294 -

Chỉ thấy Giang Nam trừng mắt, vẻ mặt không phục!

Nhất thời liền ném hai thanh AK47 trong tay, một cước đạp lên tháp pháo, vô cùng khí thế!

Ánh mắt Tề Phi Vũ sáng lên!

Là muốn cùng ta chính diện đối chiến sao, lão tử là đang chờ cái này!

"Hừ! Coi như ngươi cũng là đàn ông! Tề Phi Vũ ta... A!"

Còn chưa kịp nói xong!

Chỉ thấy Giang Nam lại móc ra một khẩu Gatling!

Nòng súng xoay, mưa đạn đổ xuống, đầu ra điên cuồng bắn phá!

Mọi thứ đều bốc cháy!

"Tạch tạch tạch tạch~"

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ +1000!]

Người mẹ nó có thể giữ lại chút tự trọng hay không!

Cứ tưởng người muốn cùng ta đấu một trận công bằng!

Kết quả chỉ là thay súng?

Sao vậy? Ngại hỏa lực không đủ hủy thiên diệt địa sao?

Vậy nên liền lấy Gatling ra ngoài?

Con hàng này thật đúng là quá đáng!

Tề Phi Vũ trên không trung không còn cách nào khác, chỉ có thể mở thần hành!

Bằng không cánh đều bị bắn cho nát!

Một bụng lửa không cách nào trút ra!

Căn bản là không cách nào tới gần Giang Nam a!

Mà ở phía bên các tuyến thủ thì bị đàn bò truy đuổi điên cuồng chạy trốn, sau khi nghe phía sau có pháo liên tục, nhện không được quay đầu lại nhìn!

Kết quả liền nhìn thấy Giang Nam xách Gatling, một cước giẫm lên tháp pháo điên cuồng bắn phá!

Nòng súng đều đổ lên!

Gatling liên tục nổ lửa!

Mà Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh cũng điên cuồng nả súng máy!

"Cái này cũng quá ngẫu rồi?"

"Mẹ kiếp! Nam Thần mang theo kho vũ khí sao?"

"Mẹ nó! Chỉ dựa vào mấy thứ này liền có thể quét ngang?"

"Mẹ nó quá sướng! Nam thần! Chơi hần cho ta! Cho hần vào đường cùng! Giết chết tiện nhân Tề Phi Vũ!"

"Ha ha ha! Quá sướng khoái, chân đạp xe tăng tay không bắn Gatling?"

Ngư Thanh Thanh mang vẻ mặt si mê: "Trời ơi, chưa từng cảm thấy một người cầm gatling lại có thể sẽ đẹp trai tới như vậy! Nam thần quá ngẫu!"

"Quả nhiên là nữ chiến binh xinh đẹp của ta!"

Trái tim nhỏ của Lâm Sơ Tình cũng đập thành thích, khuôn mặt đỏ bừng không dám nhìn!

"Không được không được! Gu của ta phải là siêu nhân trứng muối! Ta không thể thay lòng đổi dạ như thế! Tuyệt đối không được!"

Giang Nam bắn ra tia lửa!

Mà bên này!

"Á á á!"

Kèm theo một tiếng kêu thảm thiết!

Vương Đông trong nháy mắt bay lên trời hơn 80 mét!

Đàn bò rớt cuộc vẫn đuổi kịp, nghênh đón bọn họ là cú húc của sừng bò cùng móng sắt giẫm đạp!

Bị giẫm tới sùi bọt!

Tiếng kêu thảm thiết kêu rên không dứt!

Không ít người đều bị húc bay, sau đó nằm sấp trên mặt đất, bị móng bò xoa bóp toàn thân!

"Mẹ kiếp! Leo lên cây! Leo lên cây mau! "

Cũng không biết ai hô một câu, đám tuyển thủ tránh thoát một kiếp kia phát ra tiềm lực kinh người!

Leo cây còn nhanh hơn một con khỉ!

Đám người Ngư Thanh Thanh tìm một cây đại thụ dày hơn năm mét treo lên!

Đại Giác Nãi Ngưu không thể húc đổ một cái cây thô như vậy!

Mọi người cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Nghe không ít người phía dưới bị đàn bò chà đạp kêu rên!

Đều không khỏi rung mình một cái!

Tần Thụ cũng giãy dụa treo lên cành cây!

Lại run rẩy từ trên thân cây đứng lên, cúi đầu nhìn đàn bò xung phong phía dưới!

Vẻ mặt ngạo nghễ: "Quả nhiên! Chỉ có thời khắc sinh tử mới rèn luyện được con người!"

"Nguy cơ sinh tử là đá mài đao tốt nhất! Cường giả sống sót! Mà kẻ yếu chỉ có thể bị đào thải!"

"Rất may! Ta là cường giả sống sót!"

"Đồng thời! Ta cũng cảm thấy buồn cho những kẻ yếu..."

Ngư Thanh Thanh, Đỗ Nguyệt, anh trai mắt kính không khỏi che mặt!

Thật quá xấu hổ!

Mặt mũi bầm dập, mắt sưng lên không thể mở ra!

Đừng trang bức nữa!

Thu hồi khí thế của người đi!

Căn bản không ngẫu chút nào, được không?

Lại nói đi, người mau lau sữa bò chảy ra khóe miệng đi!

Như vậy trang bức sẽ trông thật hơn!

"A!"

Một tiếng nổ vang lên!

Mặt Tần Thụ trở nên tái mét, thân thể cứng đờ!

Vẫn chưa đợi hẳn ta quay lại!

Ngay sau đó, cây bị gãy!

Thân thể Tần Thụ đột ngột rơi xuống!

Chỉ cần nghe một tiếng "Xoẹt"!

Đầu cây gãy đã kéo cả chiếc quần của Tần Thụ!

Để lộ quần lót màu đỏ rực rỡ bất thường!

Tần Thụ mở to hai mắt, cảm giác cả người lạnh lẽo!

"Con mẹ nó..."

Thân thể trong nháy mắt rơi xuống, Tần Thụ đang muốn điều chỉnh tư thế!

"Ngao ngao!"

Quần lót trực tiếp móc trên sườn bò của thủ lĩnh đàn bò!

Tần Thụ thiếu chút nữa bị quần siết qua đời tại chỗ!

Thủ lĩnh hất đầu lên!

Á à!

Đây chẳng phải chính là kẻ đã ăn cắp sữa sao?

Muốn chạy à?

Rốt cuộc vẫn rơi vào tay lão tử!

Ngạc nhiên không?

Kích thích không?

Thủ lĩnh đàn bò rống lên!

Lắc đầu như điên!

Quần lót của Tần Thụ treo trên sừng bò, mắt trợn trắng! Gân xanh nhô lên!

Thân thể theo sừng bò lắc lư giống như một cái bao tải rách, điên cuồng xoay!

Có kích thích hay không thì Tần Thụ không biết!

Nhưng nếu người lại quăng xuống, bản thân thật sự sẽ bị siết chết a!

"Ngao ngao ~ oa!"

Tần Thụ treo trên sừng bò kêu thảm thiết, cùng với chiếc quần lót màu đỏ bị kéo giãn...

Phong cảnh rửa mắt người nhìn!

Đỗ Nguyệt che mặt: "Quả nhiên! Trang bức bị sét đánh!"

Vẻ mặt anh trai mắt kính cảm khái: "Không nghĩ tới đội trưởng Tần Thụ đang dính năm tuổi! Chặc chặc chặc!"

"Quần lót này chất lượng thực sự! Có thể so với quần lót hiệu Hulk của Nam Thần, cái màu đỏ tươi rực rỡ này, cũng không biết

có phai màu hay không!"

Ngư Thanh Thanh che mắt, tâm tính sụp đổ!

Bồn cô nương trở về sẽ rời đội!

Không, ta không thể!

Đội trưởng thật quá xấu hổ...

Chương 295 -

Bên kia, Vương Đông đã bị giẫm tới sùi bọt mép!

Nếu cứ tiếp tục như vậy sẽ không xong!

Cũng phải nói, vào thời khắc sinh tử tiềm lực của con người là vô hạn!

Trong đầu Vương Đông chợt lóe linh quang, rống giận một tiếng!

Thân thể nhảy dựng lên như một con cóc, hần chón lấy một con bò cái ở trong đàn bò đang chạy như bay!

Giống như Tần Thụ vững vàng bám ở mặt dưới, điên cuồng trộm sữa!

Chết cũng không buông tay!

Bởi vì vừa buông tay sẽ thật sự thắng thiên a!

Người giẫm đạp ta, vậy lão tử liền uống lại chút sữa của người, cũng không có gì sai đúng không?

Bò cái điên cuồng rung lắc, nhưng không thể vứt bỏ Vương Đông!

Giờ phút này đàn bò xung phong, làm sao có thể để ý nhiều như vậy, chỉ có thể chạy như điên theo đàn bò!

Các anh em còn lại bị móng bò chà đạp đến sùi bọt mép, nhìn thấy hành động của Vương Đông!

Mỗi người một đôi mắt to!

"Mẹ kiếp! Chiêu này của Đông ca lợi hại!"

"Hay lắm Đông ca! Con mẹ nó quá cơ trí!"

"Được lắm! Không cần bị giày vò nữa, bò ơ mau tới! Còn không nhanh chóng bám vào liền chết mất!"

Vì thế một đám tuyển thủ đang bị chà đạp đến hoài nghi nhân sinh, sau khi trả giá nặng nề!

Tất cả đều thành công leo lên một con bò cái!

Trong đàn bò, hơn hai mươi người lấy tư thế hình chữ đại bám ở dưới con bò cái, một màn điên cuồng trộm sữa!

Hình ảnh này! Chặc chặc chặc!

Cảnh này! Ài!

Chắc chắn kích thích miễn bàn!

Độc nhất vô nhị!

Quần lót đỏ của Tần Thụ dù sao không phải là quần đùi thương hiệu Hulk!

Sau khi trải qua một phen tàn phá vô nhân đạo.

Chỉ nghe một tiếng "toẹt"!

Cuối cùng đã trở thành một cái giẻ rách màu đỏ!

Mà Tần Thụ kêu thảm thiết bị ném ra ngoài!

Hắn bay trên không trung, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng vừa rơi xuống đất!

Lại trải qua một lần vó bò mát xa vô nhân đạo!

Vốn đã bị chà đạp một lần, mắt sưng lên sắp không nhìn thấy người!

Nếu cứ tiếp tục như vậy thật sự sẽ chết người a!

Tần Thụ mơ mơ màng màng liền nhìn thấy hơn hai mươi đại lão gia treo trên người đại sừng ngưu!

Mẹ kiếp! Bắt chước ta?

Tổ sư gia ở đây!

Tần Thụ không kịp suy nghĩ nhiều liền bám lên một con Đại Giác Nãi Ngưu!

Thở phào nhẹ nhõm.

Không nói nhiều!

Diên cuồng ăn cắp sữa!

Phải mượn cơ hội này bổ sung thân thể cho tốt!

Đại Giác Nãi Ngưu: $\Sigma(\triangle^{\circ}|||)$

Vương Đông ở một bên nhìn Tần Thụ, ánh mắt trừng to!

Mẹ kiếp!

Con mẹ nó quần của người đâu!

Dù sao thì cũng phải có quần lót chút?

Quần lót của người đâu mất rồi?

Giờ phút này! Cái mảnh giả rách màu đỏ kia còn đang treo tồn teng trên cặp sừng của thủ lĩnh đàn bò...

Tư thế hiện tại của người!

Cũng quá tệ rồi!

Cùng lúc đó, Vương Đông mới vừa uống được một bụng sữa bò đều muốn phun ra, trực tiếp sợ tè ra quần!

Lo lắng nói:

"Tần Thụ! Người con mẹ nó đang bám vào bò đực nha!"

"Người mở to con mắt ra mà nhìn kìa!"

"Người đang gặm cái thứ gì?"

Tần Thụ: ! ! !

Cái quỷ gì vậy?

Là con đực? Vậy lão tử đang gặm cái quỷ gì vậy?

Sao lại là con đực chứ?

Tần Thụ dùng hết toàn lực để hé con mắt bị sưng không ra hình dạng của mình ra...

Rốt cuộc đã nhìn thấy rõ.

Tần Thụ:...

Giờ khắc này, giọng điệu của hắn rất bình tĩnh, hai mắt vô thần...

"Đông ca! Chuyện này cũng đừng nói với ai hết..."

Ngũ quan của Vương Đông đều nhăn thành một cục!

"Ta hiểu! Ta hiểu cả mà..."

Nói thêm nữa, đều là nước mắt!

...

Giờ phút này, Gatling bắn hết đạn cũng bị Giang Nam ném đi!

Hơn mười quả pháo phản lực đã được ném ra!

Thế nhưng tốc độ thần hành của Tề Phi Vũ quá nhanh, căn bản đánh không trúng!

Thỉnh thoảng lệnh tiến khiến cho Giang Nam không khỏi phiền muộn!

Mà lỗ đạn trên cánh lại không tạo thành được bao nhiêu thương tổn!

"A! Người cũng chỉ có chút kỹ năng này! Ta thấy người cũng chả còn bao nhiêu đạn dưng để chiến đấu!"

"Mất đi những thứ này, người chỉ là cái rắm!"

Giang Nam trừng mắt: "Đại Lang Diệt! Bắn hã ra! Đạn nổ siêu xuyên giáp!"

"Không cần nhắm! Mọi chuyện đều đã có ta!"

Hạ Dao mang vẻ mặt hưng phấn, người đội mũ sắt nhỏ ưỡn thẳng tắp, giơ tay chào kiểu quân đội với Giang Nam!

"Tuân lệnh! Đại úy Giang!"

Nói xong lại nâng đạn pháo xe tăng lên nhét vào trong nòng pháo!

Nhấc chân lên rồi đạp vào bàn đạp!

"Rầm!"

Vỏ đạn pháo khổng lồ lui thân, mang theo một làn khói đen!

Hạ Dao cau mày: "Khụ khụ khụ!"

Khuôn mặt xinh đẹp của cô đều bị hun khói đen!

Mà phía bên kia!

Giang Nam đặt một trùng động không gian ở họng pháo, một cái khác nhắm vào Tề Phi Vũ!

Đạn pháo ra khỏi nòng, mang theo ánh lửa chói mắt!

Tề Phi Vũ theo bản năng cảm giác được nguy hiểm, lông vũ cả người đều dựng thẳng lên!

Sắc mặt đại biến, mãnh liệt xoay người!

"Vút~"

Tiếng gió chói tai thoáng qua! Đạn pháo cọt xát qua người hắn!

Sóng điện áp cao taaph kích khiến hai tai hắn chảy máu, đầu văng mắt hoa!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ +1000!]

Mẹ nó!

Bắn hết đạn viên, liền đổi thành đạn pháo?

Mẹ kiếp!

Chương 296 -

"Giang Nam! Người mẹ nó..."

Giang Nam: "Chật chặt chặt! Bị lệch! Thêm phát nữa!"

"Tuân lệnh! Đại úy Giang!"

Sắc mặt Tề Phi Vũ trắng bệch, căn bản không dám đến quá gần!

Di chuyển về phía sau với tốc độ cực nhanh!

Đạn pháo bắn ra từng phát, Tề Phi Vũ điên cuồng né tránh!

Tâm tình trực tiếp nổ tung!

Rốt cuộc có thôi đi hay không?

Người lấy lão tử làm bia tập bắn của người à?

Nhưng cho dù hẩn trốn nhanh tới đâu, tốc độ đạn pháo cũng không phải thứ mà thần hành của hẩn có thể so sánh được!

Vẫn bị chà trúng ba phát!

Quần áo rách nát, hộc máu!

"Ah ah! Giang Nam! Tao sẽ giết mày!"

Giờ phút này Tề Phi Vũ đã hoàn toàn đỏ mắt, liều lĩnh xông về phía Giang Nam!

"Đánh hẩn đi! Đánh hẩn đi!"

Hạ Dao lộ ra cái đầu nhỏ, cau mày: "Báo cáo Giang đại úy! Đạn pháo đã bị bắn hết!"

Giang Nam ngạc nhiên, quay đầu lại nhìn!

"Phụt... Ha ha ha ha ha! "

Chỉ thấy lúc này khuôn mặt nhỏ nhắn của Hạ Dao bị đạn pháo đẩy khói hun cho đen sì!

Phía trên còn có mấy dấu tay nhỏ, hơn nữa phối hợp cùng về cau mày!

Trông cũng quá hài hước rồi!

Hạ Dao: ???

Người đang cười cái gì vậy?

Cô căn bản không biết mặt mình đều đã bị hun đen...

Tề Phi Vũ hoàn toàn tức giận nổ phổi!

"Dám đánh ta? Người mẹ nó dám đánh ta a!"

Hắn vẫn còn có tâm trạng để cười chứ?

Đây quả thực chính là sự khinh thường không để ta vào mắys!

Đạn pháo đều đã dùng hết, để xem người còn có thể làm được gì!

Lúc này lão tử sẽ khiến cho người khóc!

Thần sắc Tề Phi Vũ tàn nhẫn chuẩn bị trực tiếp phế bỏ Giang Nam!

Nếu không sẽ khó giải được hận thù trong lòng!

Nhưng đúng lúc này, Giang Nam từ trong không gian dị độ khiêng ra một con hàng lớn!

Đó chính là tên lửa phòng không vác vai!

Được thiết kế đặc biệt để bắn máy bay!

Tia hồng ngoại khóa chặt mục tiêu!

Vẫn luôn được Giang Nam xem như bảo vật áp đáy hòm!

Giờ phút này được Giang Nam khiêng trên vai!

"Đánh thì đánh! Đời này chưa từng nghe qua yêu cầu vô lý như người!"

Sau đó khóa chặt mục tiêu! Khởi động trực tiếp!

Tên lửa phun ra ngọn đuôi nóng rực, bắn thẳng về phía Tề Phi Vũ!

Da đầu Tề Phi Vũ tê dại, làm sao còn dám cậy mạnh, quay đầu bỏ chạy!

Mẹ kiếp!

Làm thế nào có thể!

Ngay cả tên lửa cũng có thể lấy ra sử dụng?

Ngay lúc này! Trong lòng Tề Phi Vũ là một ngàn lẻ một câu chửi liên hoàn!

Thần hành gia trì đến cực hạn, liều mạng chạy như điên!

Còn dám không chạy sao?

Tên lửa đuổi theo đằng sau mông!

Nhưng mặc cho Tề Phi Vũ lượn lờ trên không trung như thế nào, tên lửa đều cắn chặt mông hắc không buông!

Dù sao nó vốn được dùng để cho nổ máy bay!

Hồng ngoại truy tung nhiệt độ chính xác phát ra từ động cơ!

Giờ phút này Tề Phi Vũ chính là một nguồn nhiệt khổng lồ!

Trên bầu trời, mặt mũi Tề Phi Vũ đều trắng bệch, một thân mồ hôi lạnh!

Làm thế nào mới chạy được đây!

Giang Nam vỗ vỗ tay, nhếch miệng cười: "Tên lửa bắn chim sẻ?"

"Đúng là đại tài tiểu dụng! Thật uống phí!"

Mọi người trên xe tăng im lặng!

Mà các tuyến thủ trèo lên cây thật sự tròn tròn mắt, Mẹ nó!

Thuyền ca nô, xe tăng, Gatling, tên lửa phòng không!

Đây có thực sự là sân chơi Ngôi Sao sao? Không phải chiến trường à?

Tề Phi Vũ hoảng hốt chọn bừa đường hướng trên cao mà phóng!

Nhưng tốc độ đâu thể nhanh hơn tên lửa!

Mắt thấy càng đuổi càng gần!

Tề Phi Vũ đỏ mắt: "Lão tử không yên ổn, các người cũng đừng nghĩ được yên!"

Nói xong liền dẫn tên lửa đâm thẳng về phía xe tăng!

Giang Nam hoàn toàn không hoảng hốt, đối với hắn mà nói, trùng động không gian chính là phòng ngự tốt nhất!

Huống chi! Tề Phi Vũ đã không còn kịp nữa rồi!

Mắt thấy tên lửa sắp chọc lên người rồi!

Tề Phi Vũ mắt muốn nứt ra!

- Linh kỹ: Lệnh Tiến!

- Linh kỹ: Thần Ngự!

Đầu tiên là dùng lệnh tiến kích nổ tên lửa! Sau đó thu gọn đôi cánh và bao gồm chính mình!

Tiếp đó là linh kỹ Thần Ngự! Để giảm bớt thiệt hại cho bản thân!

Nên nói thì phải nói, tiểu tử Tề Phi Vũ này có chút đầu óc!

"Đùng!"

Có một ngọn lửa khổng lồ trên bầu trời!

Lực trùng kích khủng bố cùng nhiệt độ cao trong nháy mắt cắn nuốt cả người Tề Phi Vũ!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ + 1000!]

Tiếp theo!

Một người cả thân cháy đen, bốc khói xanh bị ném ra từ trong quả cầu lửa!

Vậy mà còn có năng lực hành động!

Chẳng qua giờ phút này một thân lông cánh hoa lệ kia đã bị thiêu đốt toàn bộ!

Chỉ còn lại hai cánh gà trần trụi!

Sợ là rắc chút muối ớt rau mùi là có thể trực tiếp ăn!

Mặc cho hằn lộn vòng như thế nào, cũng không so đấu nổi với sức gió!

Thẳng từ trên cao rơi xuống!

"Giang Nam! Tề Phi Vũ ta và người không đội trời chung! Ah, ah ah!"

Tề Phi Vũ điên cuồng rơi xuống không trung và rống giận!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Đừng nóng vội! Hắc hắc hắc ~"

Nói xong vỗ tay một cái! Trực tiếp mở một cái trùng động không gian ở phía dưới Tề Phi Vũ!

Nghe tiếng cười xấu của Giang Nam, Chung Ánh Tuyết nổi da gà!

Lại muốn làm chuyện xấu sao?

Chương 297 -

Tề Phi Vũ từ trên cao rơi xuống căn bản không khống chế được thân hình của mình!

Rơi điên cuồng như một khối chì!

Mắt Sở Kỳ đều đỏ lên, phi thân muốn đi cứu!

Mắt thấy sắp tùm được Tề Phi Vũ!

Không biết, giờ phút này hắn đã rơi vào phạm vi bao phủ 300 mét!

Không gian trùng động trong nháy mắt mở ra!

Cả người Tề Phi Vũ rớt vào!

Tiếp theo!

Chỉ nghe "phốc" một tiếng!

Cả thế giới im lặng!

Tất cả mọi người lâm vào trong ngây dại!

Một không gian trùng động khác bị Giang Nam mở ra ở phía sau cái môn của con bò sữa tuyết trắng kia!

Cái đầu to của Tề Phi Vũ rơi xuống đều chọc vào!

Trơn trượt như tơ!

Bò sữa tuyết trắng: Moo..oo..!!

๑(□○益○□)๕

Là một loại cảm giác tê dại quét sạch toàn thân mà trước nay chưa từng có!

Giống như là bị điện giật!

Cái đuôi bò nhổng lên thật cao!

Bắt đầu lao nhanh!

Đằng sau còn có 1 Tề Phi Vũ đã hoàn toàn đút đầu vào!

Tề Phi Vũ mở mắt ra, cảm giác một vùng tăm tối, ấm nóng?

Căn bản là không cách nào thở dốc a!

Cái này! Cái này mẹ nó là chỗ nào a!

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ + 1000!]

Sở Kỳ trên bầu trời, mở to hai mắt vẻ mặt ngạc nhiên!

Đôi cánh đều quên vỗ, thế giới quan bắt đầu sụp đổ!

"Ah! Vũ ca! Người! Đầu của người..."

Cô không biết phải nên nói như thế nào!

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

Chung Ánh Tuyết xấu hổ che mặt, nắm tay nện trên ngực Giang Nam!

Căn bản không đành lòng nhìn thẳng!

"Người thật xấu xa!"

Hạ Dao ở một bên không chút cố kỵ hình tượng cười to:

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Trời má ơi? Cái đầu, nguyên cả cái đầu đều..."

Hai đội viên tiểu đội Thần Vũ đi theo phía sau đàn bò cũng hoảng hốt

"Thế này... Cái này là toạt vào bằng cách nào? Con mẹ nó như vậy cũng được?"

"Vũ ca thở thế nào a? "

"Người còn thời gian quan tâm thở thế nào! Nhanh cứu người đi! "

Nhưng làm sao để dễ dàng đuổi kịp đàn bò như vậy chứ?

Mà đám tuyển thủ trốn trên cây nhìn Tề Phi Vũ đều đâm hết nửa người vào trong, cảm thiếu chút nữa đều rớt xuống đất!

"Con mẹ nó lợi hại! Mẹ kiếp! Còn có thể làm được tới như vậy sao? Đầu đều có thể..."

"Lợi hại! Quá trâu bò!"

"Ai ta cũng không phục, chỉ phục mỗi Nam thần! Ha ha! Đang đời tên Tề Phi Vũ này! Cái này e là còn khó chịu hơn cả việc giết chết hắn!"

"What The Fuck! Tại sao phải để ta thấy cái cảnh này, thực cay mù con mắt aaa!"

Ngư Thanh Thanh đều ngây dại rồi!

Mà Lâm Sơ Tình ở bên cạnh nhắm lại không dám nhìn thẳng!

Giờ này khắc này, màn hình phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Một từ! Lợi hại! Không gian trùng động đều bị Nam thần dùng ra hoa a!"

"Ai! Ta đã không dám tưởng tượng một màn tiếp theo sẽ máu tanh cỡ nào!"

Cơn mưa bình luận kia đã phủ đầy màn ảnh!

Một cuộc tranh tài Ngôi Sao!

Chỉ riêng một mình Giang Nam, cũng làm ra không biết bao nhiêu tràng diện a!

Giang Nam trộm cười hắc hắc: "Này thì cứ thích nhắm vào đám người của ta, hừ hừ!"

"Hôm nay ta liền dạy cho người một bài học! Không cần cảm ơn ta! Bằng không ta biết ta sẽ kiêu ngạo nha!"

[Giá trị oán khí từ Tề Phi Vũ +1000]

Ngay lúc này!

Hắn vẫn không biết mình đang ở đâu!

Chỉ cảm thấy quanh người là một mảnh tối đen!

Đều sắp chết ngộp tới nơi!

Hai cánh tay điên cuồng dùng sức, muốn rút đầu mình ra!

Nhưng lại bị kẹp quá chặt!

Bò sữa tuyết trắng làm sao chịu được?

Một đường kêu Moo...oo Moo..ooo...

Phải gọi là phát huy hết tốc lực! Chạy siêu cấp nhanh!

Thủ lĩnh đàn bò nhất thời quay đầu lại, trực tiếp nhìn thấy cảnh Tề Phi Vũ bị kẹt bên trong, chỉ lộ thân thể ra bên ngoài!

Trực tiếp xù lông!

Người con mẹ nó làm cái quỷ gì vậy?

Bò của lão tử mà cũng dám động?

Cảm giác như cái sừng bò của mình đều trở nên xanh!

Phát cuồng va chạm đàn bò đang chạy bên cạnh!

Đỏ mắt hướng Tề Phi Vũ điên cuồng húc tới!

Thế nhưng cuối cùng vẫn muộn một bước!

Bò sữa tuyết trắng một đường chạy loạn, mồ hôi nhễ nhại!

Thật sự chịu không nổi!

Bốn cái giò không còn khí lực, liền đặt mông ngồi xuống!

Hai anh em đi theo đàn bò kia đều sắp điên rồi!

Kinh hoàng hét chói tai!

"Mẹ kiếp! Người đừng có ngồi! Vũ ca còn...!"

"Vũ ca chạy đi! Chạy mau oa..."

Nhưng đã quá trễ rồi!

Kết quả chính là bò sữa tuyết trắng vừa mới ngồi xuống lại một lần nữa giật nảy người lên!

Toàn bộ thân bò đều không ổn!

Cái đuôi vểnh cao!

Một thân lông trắng đều xù lên!

Lại tiếp tục lao nhanh!

Chỉ thấy giờ phút này Tề Phi Vũ chỉ còn thò hai cái chân ra bên ngoài!

Cả người đều...

A~

Tề Phi Vũ: ? ? ?

Hai anh em đằng sau đều hoảng sợ!

"Con mẹ nó!"

"Mẹ kiếp! Vũ ca..."

Sở Kỳ ở trên bầu trời, hai con mắt vô thần nhìn Tề Phi Vũ chỉ còn lộ hai cái chân ra bên ngoài!

(^o □ ^o l|l)

Kết thúc rồi...

Người này đã không còn trong sạch...

Giang Nam mở to hai mắt nhìn, không khỏi nuốt nước bọt, mặt mũi cũng vô cùng chột dạ!

Chuyện này không liên quan gì tới ta!

Là con bò này ngồi xuống!

Một chút quan hệ với ta đều không có!

Chương 298 -

Thủ lĩnh đàn bò đều suy sụp, nhưng cuối cùng vẫn đuổi kịp!

Đầu bò đâm thẳng về phía mắt cá chân Tề Phi Vũ!

Tề Phi Vũ: !!

"A! A! A!"

Sau đó mạnh mẽ vung!

Chỉ nghe "phụt" một tiếng!

Giống như là âm thanh nứt chai rượu vang bắn ra!

Tề Phi Vũ bị hung hăng văng ra ngoài, rơi vào trên đồng cỏ!

Hắn nằm trên mặt đất ho khan kịch liệt, hung hăng ho ra hai ngụm nước, lại hít thở cực sau!

Đằng sau hai vị đồng đội cuối cùng là đuổi theo tới, nhìn Tề Phi Vũ, không biết nên nói chút cái gì mới tốt . . .

Mà Sở Kỳ cũng là đáp ở trên nhánh cây, mặt mũi tràn đầy phức tạp nhìn Tề Phi Vũ!

Chậm nửa ngày Tề Phi Vũ cuối cùng là có thể nói chuyện!

"Sao vậy? Vì sao lại dùng loại ánh mắt này nhìn ta?"

"Giang Nam đâu? Vừa rồi hắn truyền tổng ta đến địa phương nào? Ta vậy mà không thể thở nổi!"

Hai người đồng đội kia che mặt, con mẹ nó nếu thật sự có thể

hít thở. . .

"Kỳ Kỳ, người làm sao . . ."

Sở Kỳ mặt mũi tràn đầy ghét bỏ: "Đừng tới đây! Người đã bắn! Sau khi rời khỏi đây ta liền rời khỏi tiểu đội!"

"Về sau đừng có liên hệ với ta! Chia tay a!"

Nói xong vỗ cánh phành phạch đi mất!

Tề Phi Vũ vẻ mặt ngẩn ngơ!

Mẹ kiếp!

Lão tử sao lại bắn chứ?

Không phải chỉ là bại một trận thôi sao? Giang Nam thắng cũng không vẻ vang gì! Nếu lại thêm một trận...

Thanh niên cao gầy kia thật sự không nhận được cảm giác tò mò trong lòng: "Cái kia... Vũ ca! Vừa rồi người có cảm giác gì?"

Mặt mũi Tề Phi Vũ toàn là dấu chấm hỏi: "Cảm giác gì là sao?"

Tề Phi Vũ thấy biểu cảm kỳ lạ của đối phương thì híp mắt nhìn: "Là sao? Người có ý xem thường ta sao?"

Thanh niên cao gầy liền vội vàng giải thích: "Không phải Vũ ca! Ta không có ý này, nhưng mà vừa rồi thật ra người..."

Thanh niên người lùn che mặt: "Vũ ca! Người vừa rồi bị..."

Tề Phi Vũ mở to hai mắt, cả người cứng ngắc tại chỗ!

Ta đường đường là vua bầu trời!

Vậy mà! Vậy mà!

"Giang Nam! Mẹ kiếp nhà người! A a a a!"

"Phụt..."

Một ngụm máu già từ trong miệng phun ra, Tề Phi Vũ mặt trắng như tờ!

Cả người nằm bất động trên mặt đất!

Cái gọi là tức giận công tâm, miệng máu phun hẳn chính là như vậy đi!

Đồng hồ vệ tinh phán định Tề Phi Vũ mất đi năng lực hành động, trực tiếp đào thải!

Hai nhân viên tiếp nhận mang theo cáng, nhìn Tề Phi Vũ nằm ở phía trên!

Người đi phía trước: "Phụt... Ha ha ha ha ~"

Người đi phía sau: "Nghệt trở lại! Chúng ta là dân chuyên nghiệp! Ta không thể cười!"

"Trừ phi nhịn không được!"

"Phụt ha ha ha ha!"

"Lại nói... Người này coi như khá hơn một chút, vết thương của La Thiên Tường được khiêng trở về lúc trước, thật đúng là..."

"Nín! Lại nói nữa ban đêm sẽ gặp ác mộng mất!"

Đàn bò dần dần dừng lại, mọi người cũng nhao nhao thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ có thủ lĩnh đàn bò tức giận đến cực điểm, kiên định canh giữ bên cạnh con bò tuyết trắng!

Đàn bò đi ngang, mặt đất là một mớ hỗn độn!

Trải qua đợt này, lại có hơn 20 người bị đào thải...

Nhìn xe tăng chiến đấu chủ lực lái ra khỏi đàn bò!

Một đám tuyển thủ tuy rằng cảm kích Giang Nam đã giải quyết phiền toái lớn là Tề Phi Vũ giúp bọn họ!

Nhưng trận này tiểu đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng thể hiện ra thực lực!

Lại khiến cho tất cả mọi người cảm thấy kiêng kỵ!

Cuộc tranh tài Ngôi Sao, trên danh nghĩa thì chiến thắng cuối cùng chỉ có một đội!

Nhưng cuối cùng sẽ lấy top 3 để tham gia thi đấu cấp quốc gia.

Tề Phi Vũ qua đi, Giang Nam chính là mối uy hiếp lớn nhất của bọn họ!

Trong mắt mỗi người đều mang theo kiêng kỵ, ai biết Giang Nam có thể mượn cơ hội nổi bão hay không?

Chờ đám người Giang Nam thu thập xe tăng lại, mọi người đều rời đi không còn.

Giang Nam nhìn chung quanh bốn phía, nhếch miệng cười, tất nhiên biết tuyển thủ khác nghĩ như thế nào!

"Đi thôi, như vậy cũng vui vẻ thanh tịnh, chúng ta lại đi kiểm Linh Châu cho chúng ta đi!

Xa xa, Tưởng Vân bụng quẩn băng gạc cười lạnh nhìn tiểu đội Giang Nam!

Một nụ cười lạnh: "Vô địch có thể là bất cứ ai, nhưng chắc

chấn sẽ không phải là đám người Giang Nam!"

Trong lúc nói chuyện lại hướng về phía tiểu đội Thần Vũ rời đi!

Đám người Giang Nam đi đánh linh thú, chuyên chọn bạch Ngân Cáp để xuống tay!

Ban đêm bơm hơi lều trại rồi nướng thịt, trốn trong lều chơi đấu địa chủ, ai thua sẽ bị vẽ rùa!

Mấy người nằm trong chăn xem Shin Cậu Bé Bút Chì đã tải về trước, phải nói là vô cùng thoải mái!

Mà Giang Nam thì lấy giá một đêm một gốc khí huyết nhân sâm, thuê Hùng Nhị canh gác!

Những ngày lành trong Linh Khư trôi qua.

Mà phía bên kia!

Ba người còn lại của tiểu đội Thần Vũ, thanh niên gầy gò Khuê Nguyên Dương, thanh niên lùn Mã Hạo, còn có Sở Kỳ đang ngồi bên bờ suối ăn bánh quy nén!

Ba người đều không nói lời nào, hiện tại ngấm lại trải nghiệm Tề Phi Vũ bị đào thải đều cảm thấy sợ hãi!

Nhớ tới Giang Nam, hận tới mức chân răng đều ngứa ngáy!

Chương 299 -

Đúng lúc này, Sở Kỳ híp mắt: "Người nào?"

Tưởng Vân trong bụi rậm giơ hai tay đi ra.

Cười nói: "Đừng lo lắng, ta không có ác ý!"

Một tay Mã Hạo đã sờ lên mặt đất: "Người cho rằng ta sẽ tin người sao? "

Tưởng Vân nhếch miệng cười: "Người có thể tin ta, ta biết các người không cam lòng, tục ngữ nói rất hay, kẻ địch của kẻ địch chính là bạn!"

"Hơn nữa, đánh nhau đối với tất cả mọi người đều không có chỗ tốt, lấy thực lực của ta, ít nhất có thể kéo theo hai người cùng ta đào thải!"

Mã Hạo, Khuê Nguyên Dương híp mắt, Sở Kỳ dè tay: "Người cũng vậy..."

Tưởng Vân ôm bụng, lộ ra vết thương: "Cái khác ta cũng không nói nhiều, các người cũng rõ ràng, không đào thải Giang Nam, cơ hội chúng ta có được rất xa vời!"

Ánh mắt Sở Kỳ lóe ra: "Người còn liên lạc với ai?"

Tưởng Vân: "Người gạt đầu trước, ta sẽ nói cho người biết!"

"Cho dù không có Tề Phi Vũ, thực lực của tiểu đội chúng ta trong Linh Khư cũng là số một số hai!"

"Kéo chúng ta gia nhập, người có thể cho chúng ta cái gì?"

Tưởng Vân nhếch miệng cười: "Các người muốn cái gì?"

Sở Kỳ không cần suy nghĩ nói: "Quán quân!"

"Được!"

Mã Hạo hí hóp mắt nói, "VẬY NHỮNG TIỂU ĐỘI KHÁC..."

Tưởng Vân cười lạnh một tiếng: "Người cảm thấy kẻ yếu có tư cách mặc cả với ta sao?"

"Cùng lắm chỉ là phế vật dùng xong liền ném mà thôi!"

Sở Kỳ thản nhiên nói: "Hy vọng chúng ta ở trong mắt người không phải, có thể hợp tác!"

"Nhưng mà càng nhiều người càng tốt, bản lĩnh Giang Nam. Người cũng biết đó!"

Tưởng Vân cười hắc hắc: "Ta phụ trách liên hệ, các người phụ trách theo dõi hướng đi Giang Nam, thế nào?"

Sở Kỳ cũng thống khoái: "Được!"

Tưởng Vân bái tay cười nói: "Lại liên lạc sau!"

Thấy hắn rời đi, Khuê Nguyên Dương nhú mày nói: "Kỳ tỷ, hắn đáp ứng quá thống khoái! Có thể hay không..."

Sở Kỳ lắc đầu: "Giang Nam không bị đào thải, ai cũng đừng hòng đoạt quán quân!"

"Về phần sau khi đánh sạch đội Giang Nam, nếu Tưởng Vân kia không giữ lời hứa, chúng ta cũng hoàn toàn có thực lực đào thải hắn!"

"Việc này, khả thi!"

.....

Mà Giang Nam bên này hoàn toàn không biết chuyện Tưởng Vân làm sau lưng!

Ban ngày đánh linh thú rồi chụp ảnh!

Ban đêm thì bày tiệc nướng, ở trong lều chơi game!

Người thua sẽ bị búng trán!

Mỗi lần bị búng, Hạ Dao đều bấu môi nhỏ nhắn, vẻ mặt tức giận!

Nghĩ rằng ngày mai phải trả thù lại!

Kết quả là càng ngày càng thua...

Trong lúc đó, tất cả đội ngũ gặp phải vừa nhìn thấy Giang Nam đầu cũng không quay lại liền chạy!

Giang Nam cũng không đuổi theo, yên tĩnh đánh Linh Châu của mình không thơm hơn sao?

Liên tiếp qua tám ngày, vòng tín hiệu lại co lại bốn đợt!

Khu vực tiếp nhận tín hiệu lúc này đã trở nên rất nhỏ!

Nhận được chiến báo cho thấy!

Vẫn còn 43 đội còn lại!

145 người!

Những người còn lại đều bị đào thải, điều đáng nói chính là, có một tiểu đội bị linh thú cấp Hoàng Kim đoàn diệt!

Bốn người không ai sống sót!

Giang Nam nhìn chiến báo thì nhú mào!

Vòng tròn nhỏ như vậy, còn lại nhiều đội ngũ như vậy! Đúng là có chút nhiều!

Thật bất thường!

Tiểu đội Giang Nam dựng trại, đang vây quanh lửa trại nướng thịt!

Hạ Dao nửa thú hóa nhún mào, lổ tai xù xì khẽ động!

Lặng lẽ tiến đến trước mặt Giang Nam: "Tiểu Nam, ta ngửi thấy mùi khác lạ, còn có một vài động tĩnh!"

"Có người đi theo chúng ta!"

Giang Nam gật đầu: "Ừm, biết rồi!"

Hạ Dao: "Thật sự! Mấy ngày nay ta đều có loại cảm giác này, sao người không tin?"

Giang Nam chống lại môi cô: "Shh!"

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt, Giang Nam đã sớm nhận ra?

Vậy tại sao hắn không lên tiếng?

Chẳng lẽ...

Tâm tư nhỏ không khỏi lại sống động!

Cách đó 500 mét, Mã Hạo và Khuê Nguyên Dương nằm sắp trong bụi cỏ!

Nhìn đám người Giang Nam nướng thịt, mùi thơm xông vào mào, Hạ Lạp Tử sắp chảy cả dãi!

10 ngày rồi! Màn trời chiếu gối, lại không được ăn một bữa

cơm nóng!

Lại nhìn người ta!

Máy chơi game lều thịt nướng!

[Giá trị oán khí từ Mã Hạo +666!]

[Giá trị oán khí từ Khuê Nguyên Dương +888!]

"Ma Đản! Ta sắp chết mất thôi!"

"Hừ! Hắn nhảy nhót không được mấy ngày, đã gần liên lạc đủ người..."

"Hắc hắc, đến lúc đó nói cái gì cũng phải lột hết một thân trang bị này của hắn!"

Giang Nam nướng thỏ, lại kiểm tra danh sách giá trị oán khí, một tiếng cười lạnh!

Lại liên tưởng đến số lượng quỹ dị của đội ngũ...

Không khó để tưởng tượng ra!

Những đội ngũ này sở dĩ hài hòa như vậy, sợ là muốn liên thủ chơi mình!

"Vốn không muốn xé rách da mặt, thế nhưng nếu đã muốn tìm chết!"

"Cũng không biết có bao nhiêu người sẽ tới đây? Hắc hắc!"

Nhìn lại đã có hơn 180 vạn oán khí giá trị, Giang Nam phát tài!

Ngày hôm sau, mọi thứ vẫn như bình thường!

10 giờ tối!

Ngô Lương đang ở bên ngoài nhóm lửa, Hùng Nhị ngồi bên cạnh say sưa nhai khí huyết nhân sâm!

Trong lều trại, Giang Nam Chung Ánh Tuyết Hạ Dao vây quanh một vòng, ngồi xếp bằng!

Giang Nam lấy ra một bộ bài vừa muốn xào bài!

Bị Hạ Dao đoạt lấy: "Hừ hừ! Để ta! Bằng không người lại chơi xấu!"

Chương 300 -

Giang Nam buông tay!

Đúng lúc này, Hùng Nhị đang găm khí huyết nhân sâm thì đột ngột đứng dậy, hét lớn một tiếng với Ngô Lương!

Ngô Lương: "Sao thế lão đệ? Nôn nóng? Ha ha! Đừng vội, hôm nay chúng ta sẽ ăn cừu nướng nguyên con!"

Hạ Dao trong lều ngẩn ra, tai sói khê động, hạ thấp giọng nói: "Tiểu Nam! Bọn họ..."

Sắc mặt Chung Ánh Tuyết hơi trầm xuống, linh khí trên người xao động bất an!

Giang Nam cười xán lạn: "Lo lắng làm gì? Phát bài?"

Hạ Dao ngạc nhiên: "Cái gì?"

Hạ Dao ngạc nhiên nhìn về phía Giang Nam!

Này, này!

Đã đến lúc nào rồi, còn có tâm tư chơi bài chứ?

Bên ngoài có động tĩnh, rõ ràng đã bị bao vây a!

Giang Nam há miệng, dùng khẩu hình miệng nói: "Không hoảng hốt!"

Sau đó hướng hai người ngoắc ngoắc ngón tay!

"Xì xầm xì xầm~ biết chưa!"

"A! Xấu xa quá nha!"

"Hắc hắc hắc, nhưng ta thích!"

Hai người biết kế hoạch của Giang Nam, đều nhin không được cười trộm.

Vì thế ba người không chút hoang mang đánh bài trong lều trại!

Hạ Dao vô cùng chờ mong cuộc chiến này, khuôn mặt xinh đẹp tất cả đều là sự hưng phấn.

Quyết định ra bài!

Nắm lấy nhóm bài đẹp, cô vội vàng nói: "Ai mà thắng, người có thể vẽ rùa ở bất kỳ vị trí nào trên cơ thể của đối phương!"

"Tuyệt Tuyệt! Tin ta! Ta chắc chắn sẽ giành chiến thắng!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Được...!"

"Tiểu Nam thì sao? Người có đồng ý không? "

Giang Nam nuốt nước bọt, đôi mắt to sáng lên: "Bất kỳ vị trí nào trên cơ thể sao?"

Hạ Dao vẽ mặt nghiêm túc: "Nói là làm! Người muốn vẽ ở đâu!"

Hừ hừ! Giang Nam làm sao có thể mắc câu.

Nhìn ta sẽ vẽ lên một đồng rùa lên mặt người, báo thù những lần trước!

Giang Nam cười hắc hắc: "Được thôi!"

Hạ Dao: "Sau bích!"

Chung Ánh Tuyết: "Bảy rô!"

Giang Nam: "Xì cơ!"

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao: ???

Cái gì!

Mới đang xả rác mà người liền quăng bài lớn ra như vậy, còn là con người sao!

Có ai chơi vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 365!]

Nhưng Hạ Dao căn bản không sợ!

"Hừ! Heo bích!"

Giang Nam: "Ba đôi thông..."

Hạ Dao: ???

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền chảy xuống, không đúng a!

Hắn là bên mình thắng mới đúng!

Không khỏi dùng ánh mắt cầu xin giúp đỡ nhìn Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết trực tiếp ném bài, lạnh nhạt nói: "Sau này... Nhớ kỹ đừng có thách thức với Tiểu Nam!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Này!

Có cần nhận thua nhanh như vậy không!

Vẻ mặt Hạ Dao không cam lòng, nhưng vẫn nhắm mắt lại, bàn tay nhỏ bé túm lấy tay áo ngực của mình...

"Vẽ... Vẽ đi! "

Chung Ánh Tuyết mặt đỏ bừng, lông mi khẽ run rẩy, trái tim nhỏ đập thành thịch!

Tiểu Nam sẽ vẽ ở đâu?

Hắn sẽ không vẽ ở mấy nơi kỳ cục đúng không?

Để cho hắn vẽ!

Nhưng nguyện đánh cuộc chịu thua, Tiểu Dao cũng đã nói...

Giang Nam cười hắc hắc!

"Đã chuẩn bị xong chưa? Bắt đầu đi! "

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt như quả táo chín, cứng đờ không nhúc nhích!

Cả người Hạ Dao dựng thẳng lên, vành tai đỏ bừng!

Không ổn!

Nếu Tiểu Nam muốn vẽ ở nơi kỳ cục gì đó, ta phải làm sao bây giờ...

Ba phút sau, Giang Nam ra khỏi lều, lau mồ hôi nóng trên trán!

"Chậc ~ thoải mái!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngồi trong lều trại!

Nhìn hơn 200 con rùa bị vẽ trên cánh tay của mình không nói

gì!

Cái quái gì vậy!

Chỉ vẽ trên cánh tay vậy thôi sao?

Vừa rồi chúng ta rõ ràng đã chuẩn bị tâm lý rồi!

Kết quả là người...

Hạ Dao che mặt: "Tuyết Tuyết, sau này Tiểu Nam sẽ không độc thân cả đời chứ?"

Chung Ánh Tuyết ngẹn cười: "Nếu thật sự độc thân cả đời, Tiểu Nam cũng dựa vào thực lực!"

Giang Nam ra khỏi lều tâm tình thoải mái!

Vẽ rùa quả thực quá kích thích có được không?

Dư quang khóe mắt quay về phía rừng cây, Giang Nam nhú mày!

Sao còn không ra tay?

Có thể kiên nhẫn được tới vậy sao?

"To con, hôm nay chúng ta sẽ không ăn thịt dê nướng nữa, hầm chút canh uống bồi bổ thân thể!"

"Ta tự mình xuống bếp!"

Trong lúc nói chuyện treo một cái nồi lớn, đổ sữa vào trong!

Ngô Lương sửng sốt, sao lại không ăn?

Nhưng thôi cũng được, hẳn ngược lại muốn nếm thử tay nghề Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam đổ nửa nồi sữa Đại Giác Nãi Ngưu lớn!

Ném ba bó linh hẹ, bắp cải, khoai tây và mấy thứ linh tinh!

Suy nghĩ một chút, lại đổ ba cân đậu nành giải độc vào trong!

Nhưng vẫn không hài lòng, lại lấy ra một thùng dược thủy đại lực từ trong không gian dị độ đổ vào trong đó!

Còn cố ý đem cá câu được buổi chiều nhét vào trong nồi!

Đủ loại gia vị nguyên liệu không thiếu thứ gì!

Giờ phút này, Chung Ảnh Tuyết cùng Hạ Dao trốn trong lều trại đã thấy phát lạnh!

Này, này!

Cái nồi nước mà người naais rót cuộc là cái quái gì a!

Bữa tối hắc ám?

Dược thủy đại lực + đậu nành giải độc + linh hẹ?

Nếu ăn thứ này vào sợ là trực tiếp thăng thiên đúng không?

Ngô Lương đứng một bên mà chân đều run rẩy!

Mẹ kiếp!

Nam thần, người có nghiêm túc không?

Nuốt cái nồi này vào, sẽ không đầu độc chúng ta chứ?

Chương 301 -

Khi súp trong nồi sôi lên, hơi nước trắng lượn lờ!

Không khí tràn ngập hương thơm sữa và vị tươi ngon của cá!

Gọi lên sự thèm ăn trong dạ dày của bất kỳ người nào!

Nhất là đối với những tuyển thủ đã ngủ say 10 ngày trong Linh Khư!

Cái loại cảm giác miệng đầy nước miếng này, nhịn không được nuốt nước bọt, quả thực làm cho người ta phát điên.

Ai nấy đều đỏ mắt!

Ngô Lương nhìn Giang Nam hưng phấn khuấy canh trong nồi, phát ra tiếng cười "hắc hắc hắc ~", không khỏi rung mình một cái!

"Nam ca! Nồi súp này được gọi là gì?"

Giang Nam vẻ mặt đắc ý: "Trân châu phỉ thúy bạch ngọc thang!"

Trân châu đã có! Đậu nành giải độc!

Phỉ thúy đã có! Linh hẹ!

Bạch ngọc đã có! Sữa bò Đại Giác Nãi Ngưu!

Hoàn toàn không có gì sai!

Ngô Lương chắc chắn lưỡi: "Đại bổ!"

"Chứ sao?"

Sở Kỳ núp ở trong bụi cây làm sao còn nhìn được?

Giờ phút này, chính là thời khắc Giang Nam buông lỏng nhất!

"Tưởng Vân! Đông thủ!"

Tưởng Vân ở một bên, ánh mắt đỏ ngầu, mang theo tràn đầy tàn ý: "Linh kỹ: Trọng Sơn Vực!"

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, trọng lực trong phạm vi 200 mét gia tăng gấp mười lần!

Khiến thân thể Giang Nam trực tiếp bị đè xuống một cái!

Tất cả các lều trại đều sụp đổ!

Thoáng chốc, một đậpn cầu lửa, thủy nhận, băng đâm cực lực đánh về phía Giang Nam!

Chỉ thấy sắc mặt Giang Nam đại biến, mặt bệch: "Không tốt! To con!"

Ngô Lương điên cuồng gào thét một tiếng, trong nháy mắt thú hóa, Hùng Vương Thuần trực tiếp giơ lên!

Ngay sau đó chính là một trận nổ tung dày đặc!

Bên kia, Giang Nam phóng hư không xiềng xích ra, căn bản không bị trọng lực hạn chế!

Vòng vo quẩn quanh eo mọi người!

Đầu bên kia bắn ra thật xa, gắt gao quẩn lấy một gốc đại thụ, lập tức kéo mạnh một cái!

Nhóm năm người nhanh chóng được kéo ra khỏi phạm vi

Trọng Sơn Vực!

Đúng lúc này, Trọng Sơn Vực tiếp theo của Tưởng Vân đã đập xuống!

Mà Giang Nam đã mượn cơ hội mang theo tất cả mọi người điên cuồng thuận di, không còn thấy bóng dáng!

Sắc mặt Sở Kỳ âm trầm: "Chết tiệt! Chẳng phải người nói là có thể ngăn chặn hắn ta sao?"

Sắc mặt Tưởng Vân khó coi, hắn áp đảo được Giang Nam sao?

Nói như vậy chỉ là cơ hội tổ đội mà thôi!

"Đừng so đo những thứ này, các người không phải cũng không công phá cái xe tăng kia sao!"

"Vòng tròn chỉ còn lại như vậy! Giang Nam có thể chạy đi đâu chứ?"

"Sớm muộn gì cũng phải giao phong chính diện với chúng ta!

Sở Kỳ hừ lạnh một tiếng, không nói lời nào!

Giờ này khắc này, Mã Hạo cùng Khuê Nguyên Dương đã mang theo một đám người xông lên!

Tranh giành tất cả các thứ bên trong lều trại, máy chơi game vân vân!

Đây đều là kho báu trong mắt họ!

Mà Sở Kỳ nhìn nước canh trắng nõn đặc biệt sôi trào trong nồi thì xoa xoa bụng, vươn đầu lưỡi liếm liếm môi!

Đôi mắt sáng ngời!

"A! Ít nhất không phải là không có thu hoạch! "

Người thấy mùi thơm ngát thấm vào ruột gan.

Thịt cá được nấu đến rục xương trong nồi sắt, bốc lên theo bọt nước!

Ngọc trai nổi lên cùng bong bóng.

A!

Ai có thể kháng cự lại chứ!

Sở Kỳ chỉ cảm thấy miệng lưỡi thêm khát, hai mắt đều bịt kín một tầng sương mù!

Giờ phút này, Mã Hạo Khuê Nguyên Dương đã dẫn người cướp vật tư xong, cũng để mắt tới nồi canh này!

Bảy tám mươi người tụ tập lại đây, người thấy mùi thơm mà nước miếng đều sắp chảy ra!

"Ừng ục ~"

Sở Kỳ đỏ mặt, ôm bụng mình.

Mã Hạo đi đến, cười hắc hắc nói: "Kỳ tử ăn trước, chúng ta sẽ ăn sau!"

Sở Kỳ tất nhiên không khách khí, dùng thìa múc một chén, sợ nóng!

Còn nhẹ nhàng thổi, sau đó cái miệng nhỏ nhắn nhấp một ngụm!

Hương thơm của sữa mang theo sự tươi ngon của thịt cá!

Đậu nành vào miệng liền tan, ngay cả hẹ cũng mang theo

hương vị khác!

Nồi súp này!

Quả thực ngon đến mức muốn lên trời!

Sở Kỳ cảm giác cả người bị linh khí mãnh liệt rửa sạch một lần!

Thần thanh khí sảng, tai thanh mục minh!

Nước canh vào bụng, chỉ cảm thấy bụng dưới có một đoàn lửa đang thiêu đốt, xua tan tất cả hàn khí!

Ngay cả thân thể cũng cảm giác đặc biệt có lực, hơn mười ngày mệt mỏi hoàn toàn bị rửa sạch!

Đôi mắt to sáng bóng!

"Chúa ơi! Cái món súp thần tiên này! "

Thật sự là quá ngon!

Tuy rằng hận chết Giang Nam, nhưng không thể không thừa nhận!

Tay nghề của Giang Nam, thật sự là tốt đến mức không cách nào tả nổi!

Trong vòng chưa đầy một phút, một bát đã uống hết!

Giờ phút này, bên phía Mã Hạo Khuê Nguyên Dương còn có thể nhận được sao?

Tiến lên càn quét!

Bắt đầu oanh tạc nồi súp, tràng diện này giống như là phát cháo cho người tị nạn vậy!

Không đúng!

Càng giống với cảm giác thêm thức ăn cho một đám lợn con đói bụng cả một ngày!

"A! Món này cũng uống quá ngon rồi!"

"Một ngum này trực tiếp lên trời, cả người đều là khí lực, trời ạ!"

"Ta... Ta đã thăng cấp!"

"Hâm mộ chết đi! Máy ngày nay đám người Giang Nam đều ăn loại thức năn này sao? "

"A! Ngon chết ta! Cảm giác trong bụng có một ngọn lửa đang cháy! Ha ha! Vẫn là đồ ăn nóng mới tốt!"

Chương 302 -

"Hạo Tử! Vớt nó lên! Phía dưới có rất nhiều đậu nành! Thật sự ngon, ta cảm giác được mùi thịt gà! "

"Ha ha! Còn cần người nói sao? Ta đã làm hai bát!"

Chỉ trong nháy mắt! Một nồi súp đã thấy đáy!

Thậm chí còn có người xếp hàng phía sau, căn bản không cướp được, về mặt tức giận!

Tưởng Vân ợ một cái, im lặng không nói gì!

Có một người anh em đang liếm nồi!

Mẹ kiếp!

Các người có cần phải ăn sạch sẽ như vậy hay không?

Cái nồi này cũng không cần phải tẩy rửa!

Đúng lúc này, Mã Hạo hơi né người: "A? Cái gì vậy? Sao lại chói mắt vậy chứ?"

Nhìn lại, trong nháy mắt hóa đá!

Mở to hai mắt: "Kỳ Kỳ Kỳ... Kỳ tử! Người lắc ta!"

Một tiếng này, trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của mọi người!

Sở Kỳ ngạc nhiên: "Ta lắc người làm gì? "

Không khỏi nhìn về phía Mã Hạo, cũng kinh hãi nói không nên

lời!

Bởi vì ngay lúc này! Thứ hiển ra trước mặt Sở Kỳ, là hơn 60 cái đầu trục!

Buổi chiều! Ánh nắng mặt trời vừa vắn chiếu rọi! Mẹ nó cũng quá chói mắt a!

Hai người đồng thanh nói: "Tóc người!"

Mồ hôi lạnh trên mặt Sở Kỳ trong nháy mắt liền rơi xuống, theo bản năng sờ đầu mình!

Cái gì cũng không có!

Làm thế nào lại không có được!

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

"Ah!!"

Cái này đối với nữ hài tử mà nói, cơ hồ là trí mạng a!

Còn khó chịu hơn cả việc giết cô!

Mái tóc phiêu dật của mình!

Sao lại không còn nữa?

Ngay lúc này này, 73 người ở đây thì có 70 người trục!

Tất cả đều nói lời tạm biệt với mái tóc của mình!

Giống như những cái bóng đèn nhỏ!

Quả thực chính là nhóm người sáng nhất Linh Khư!

Phải gọi là vô cùng chói mắt!

Ba người còn lại, là không cướp được canh uống!

Tùng đột tiếng kêu rên như giết heo truyền ra, sự đả kích của việc hói đầu còn mãnh liệt hơn nhiều so với thương tổn vật lý!

"Giang Nam! Người trả lại tóc cho ta!"

"Món canh quý quá! Uống xong sao lại hói?"

"Cái quái gì vậy! "

"Ta cùng Giang Nam không đội trời chung!"

Nếu bọn họ còn không biết vấn đề nằm trong canh, thật sự đúng là kẻ ngốc!

Xem ra Giang Nam đã sớm nhận ra vấn đề, cố ý hạ bẫy!

Nhưng vừa rồi bị đánh lén, vẻ biến sắc còn có lo lắng trong mắt Giang Nam chân thật như vậy!

Tất cả đều là diễn thôi sao?

Diễn xuất này!

Ban tổ chức nợ người một giải oscar!

Nói đi, nói người nài canh này mẹ nó chính là vì để cho chúng ta hói đầu sao?

Trò đùa quái ác gì đây!

Ngay lúc này, đám đông hoàn toàn nổi điên! Hận không thể lập tức lôi Giang Nam tới rút gân lột da!

Danh sách giá trị oán giận điên cuồng cập nhật!

Sở Kỳ hận đến nghiến răng nghiến lợi, lửa giận trong mắt hừng hực!

Ngay sau đó!

"Ừng ục ~"

"Phốc~"

Đột nhiên có tiếng rầm vang dội mang theo âm điệu tiết tấu, còn có một chút biến sắc!

Sở Kỳ mặc quần da đenm phía sau phòng lên thành một cái túi nhỏ!

Trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt của mọi người!

Mặt Sở Kỳ trong phút chốc trở nên đỏ hơn quả táo!

Mọi người ngạc nhiên!

"Hoắc ~ nhiều năm như vậy nghi hoặc của ta cuối cùng cũng được giải quyết!"

"Thì ra mặc quần da đánh rầm thật sự sẽ phòng lên!"

"Người nói nhảm sao! Cổ khí này cuối cùng sợ là phải từ trong ống quần chạy ra ngoài!"

"Ta không tin! Nữ thần làm sao có thể đánh rầm! Chắc ta đã nghe nhầm rồi!"

"A... Người có phải có hiểu lầm gì về nữ thần hay không?"

Tâm tình Sở Kỳ hoàn toàn sụp đổ!

Lực dồn tới mãnh liệt, mình căn bản không kiềm chế được a!

Lúc trước đều là khống chế chưa bao giờ phát ra âm thanh...

Nhưng lúc này, không nằm trong tính toán!

Tóc không còn, còn ở trước mặt nhiều người như vậy...

Mình còn mặt mũi nào nhìn người nữa!

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

"Đều nhìn cái gì mà nhìn!"

Sở Kỳ giương cánh, nhanh chóng chạy đi xa, làm sao còn dám ở lại!

Trong chốc lát thật sự không khống chế được oa!

Sau khi Sở Kỳ đi rồi!

Mọi người bắt đầu cảm thấy không thích hợp!

"Lộp bộp bùm bùm ùng ùng!"

Nơi này nhất thời trở nên náo nhiệt hơn cả năm mới!

Hai vạn chú chim gõ kiến làm việc cũng không có nổi khí thế này!

Nội đây bốc lên một làn khói trắng, nước mắt bị khói hun chảy ròng ròng!

"A~ chuyện gì xảy ra! Hung ác như vậy?"

"Tới rồi tới rồi! Má ơi! Ai mang theo giấy!"

"Giấy cái rắm gì mà giấy! Không dùng lá được sao?"

"Quá mỏng! Nếu ta bị rò rỉ thì sao? "

"Người không biết gấp ba lớp à?"

"Giang Nam trời đánh! Ah!"

Trong vòng chưa đầy 30 giây, không còn một ai ở lại!

Cỏ lớn, bụi cây tất cả đều có người! Lộ ra một cái đầu trọc lớn, vẻ mặt dữ tợn!

Mà Sở Kỳ không ngừng bay trên không coi như tìm được một sơn động!

Cô đã không tìm được được nữa, tất cả đều là mồ hôi lạnh!

Một đầu đâm vào sơn động, rốt cuộc không quan tâm được nhiều như vậy!

Ba giây sau: "Đùng!"

Một tiếng nổ lớn từ trong sơn động truyền ra!

Hang động là không gian kín, mang theo hiệu ứng âm thanh vọng lại!

Chính là loại nguyên lý giống với loa khuếch đại âm thanh, âm thanh được phóng đại tầng tầng, truyền ra ngoài!

Khiến những đàn chim đang bay đều giật mình!

Chương 303 -

Phải gọi là dư âm vắng vắng bên tai! Thật lâu không dứt!

Giờ phút này, mọi người ngồi xồm trong bụi rậm không khỏi chuyển hướng về phía bắc, tiếng nổ lớn truyền đến, vẻ mặt đầy kinh ngạc!

Sợ hãi giết mình!

Đó chính là phương hướng Sở Kỳ rời đi!

"What The Fuck? Lực mạnh tới như vậy sao? Nghe mà chấn động cả tai! "

"Tình yêu của ta đã mất rồi!"

Đức tin sụp đổ! Hình tượng tan vỡ!

"Loại sinh vật như nữ thần này... Thật là quá thần kỳ!"

Giờ này khắc này, Sở Kỳ trong sơn động đã sắp điên rồi!

Quay đầu lại nhìn trên vách đá sơn động...

Thật sự là thảm không nở nhìn a!

Trong lòng mấy lần phát điên!

Lựa chọn của mình thật sự ổn sao?

Vách tường nơi này sao có thể!

Làm sao có thể!

Ta không tin!

Được xem là nữ thần lạnh lùng, mình làm sao có thể làm ra chuyện không thực nữ như vậy, chuyện này không thể tin được!

Nhân thiết đều mẹ nó sụp đổ a!

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

Trên thực tế, Sở Kỳ vẫn đánh giá thấp hiệu quả của linh hệ phối đại lực!

Người dùng qua không ai không khắc sâu!

La Thiên Tường là người dùng trải nghiệm lần đầu tiên, thậm chí còn vỡ nhà vệ sinh...

Trong ba phút tiếp theo, nội tâm Sở Kỳ đã trải qua ngàn đao vạn quả, vô tình quất roi!

Hang động đã phát huy đầy đủ vai trò của loa khuếch đại!

Thật vất vả mới vượt qua được, Sở Kỳ lau nước mắt thu thập tàn cục!

Chuyện sai lầm nhất mà mình từng làm trong đời này chính là uống chén canh chết tiệt kia!

Mà đúng lúc này, Sở Kỳ cảm giác được sự bất lực, không khỏi tựa vào tường!

Khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ!

Vốn dĩ còn tưởng rằng là vấn đề canh nóng, mới cảm giác thân thể ấm áp một trận!

Nhưng bây giờ xem ra, căn bản cũng không phải là chuyện như vậy a!

Đã nhin không được rồi!

Bi phần nói: "Giang Nam trời đánh! Người rớt cuộc đã thêm cái quở gì ở trong nôi cạnh kia a!"

"Ta... Ta..."

Đã sắp không khống chế được rồi!

Nhìn ngón tay!

Năm ngón tay, bốn ngón tay đều được làm móng xinh đẹp!

Chỉ có ngón giữa sạch sẽ, cũng không làm móng tay!

May mắn vẫn duy trì thói quen này!

Không khỏi cắn chặt môi dưới, bàn tay nhỏ bé thò xuống!

Thời gian này không thể dựa vào người khác!

Cũng chỉ có thể dựa vào chính mình!

"Giang Nam! Người chết đi! "

[Giá trị oán khí từ Sở Kỳ + 1000!]

[Từ Sở Kỳ...]

.....

Giờ phút này, trên ngọn núi xa xôi!

Đoàn người Giang Nam đang nằm sấp phía sau tảng đá, dùng kính viễn vọng quan sát tình hình địch!

Chỉ thấy kính viễn vọng Giang Nam hướng về phía sơn động phương bắc: "Chặc chặc ~"

Chung Ánh Tuyết nghi hoặc: "Tiểu Nam, người đang nhìn cái gì vậy? Đại bộ đội ở chỗ này à!"

Giang Nam mặt đỏ bừng: "Khụ khụ ~ không! Không nhìn gì cả!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng ngời: "Hắc hắc, bọn họ đều uống hết nồi canh kia chưa? "

Giang Nam nhếch miệng cười: "Uống! Được kình đã có tác dụng! Chờ một chút chúng ta trở về căn buồng một cái!"

"Quá tuyệt vời ~"

"Thật xấu xa!"

Giờ phút này, gấu đen do Ngô Lương biến thân ngồi ở một bên, hai tay che mặt đưa lưng về phía mọi người!

Hạ Dao vỗ vỗ bả vai Ngô Lương: "Sao vậy to con? Sao người lại tự bế rồi?"

Vừa đến nơi này, Ngô Lương liền trốn sang một bên che mặt...

Ngô Lương: ...

"Bị thương?"

"Không có... Không! "

"Nhất định là bị thương phải không? Đừng giấu! Trong chốc lát còn phải chiến đấu, trước trị liệu một chút đi! Để ta xem có vết thương nào không?"

Ngô Lương vẽ mặt chột dạ: "Thật... Thật sự không có!"

Giang Nam cũng đứng dậy, vừa rồi Ngô Lương gánh vác một đọt thương tổn lớn!

"Hùng Vương Thuần đều nổ tung, sao lại không bị thương!"

"Tới đây! Để ta xem nào! Không được thì có một gốc nhân sâm, chỗ này của ta rất nhiều!"

"Khách khí với ta cái gì!"

Nói xong một phen kéo Ngô Lương lại đây!

"Đừng! Đừng nhìn a!"

Ngô Lương phát điên! Vội vàng đi che, nhưng làm sao còn che lại được nữa?

Giang Nam trừng mắt nhìn! Hóa đá ngay lập tức!

Cái này ... Cái gì đây?

Chỉ thấy vị trí ngực hai bên Ngô Lương đều đã không còn lông!

Vừa mới gánh một đợt sát thương!

Hùng Vương Thuần bị phá vỡ!

Cũng không biết tên khốn nào bắn tới một quả cầu lửa, vừa vắn trúng vào ngực!

Uy lực cũng không tính là lớn!

Nhưng vấn đề là trên người Ngô Lương treo hai hàng "dây đạn đại lực"!

Cầu lửa trực tiếp phá vỡ bình nước chứa đại lực ở ngực!

Dược thủy đại lực vẩy ra dính vào ngực Ngô Lương!

Vì thế ngực hai bên hắn đã bị đại lực vô tình tẩy lông!

Giờ phút này ở hai bên ngực của Ngô Lương, phải nói là một

sợi lông gấu cũng không còn!

Nơi này không còn lông gấu để che đây! Hoàn toàn tiếp xúc với không khí!

Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt: "A này..."

$\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Hạ Dao: "Phụt ha ha ha!"

"Không được rồi! Ta không thể! Sao mà chuyện này có thể xảy ra! Phụt hahahahaha!"

Cô trực tiếp cười điên, ôm bụng nằm trên mặt đất đập chân!

Các người có thể tưởng tượng!

Một con gấu đen hói đầu đứng ở trước mặt, trên người treo hai dây đại lực!

Mặc một chiếc tam giác ren hồng!

Sau đó hai bên ngực đều bị tẩy sạch lông!

Còn dùng bàn tay gấu to che lấy!

Nhưng căn bản không che được a!

Chương 304 -

Nhất là biểu tình tủi thân của Ngô Lương!

Cho dù Giang Nam thân kinh bách chiến!

"Phụt... Ừm!"

Không, ta không được! Lão tử phải nhịn xuống!

Tuyệt đối không được cười!

Ngô Lương cũng cần mặt mũi a!

Hói đầu đã rất đáng thương! Nếu người lại cười nữa sẽ không phải là người ah!

Ngô Lương đen mặt: "Nam ca! Đừng ghen! Đại lực này chính cái thứ đồ chơi quý quái a!"

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

Giang Nam: "Ha ha ha ha..."

Thật sự nhịn không được, trực tiếp liền cười ra nước mắt!

Có cần phải trùng hợp như vậy không!

Thật vất vả mới bình tĩnh lại được!

"Hai nơi này của người vẫn cần phải chú ý một chút! Được rồi! Dán nó lên!"

Giang Nam vỗ vỗ bả vai Ngô Lương, đưa cho hắn một hộp băng keo cá nhân!

Ngô Lương sửng sốt: "Hai nơi nào?"

Giang Nam: "Người đoán xem?"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ nhắn: "Phụt... Vẫn là nên dán lại!"

Giờ phút này Hạ Dao đã cười không thở nổi, Giang Nam đang suy nghĩ lát nữa có nên hô hấp nhân tạo cho cô hay không!

Ngô Lương che mặt, xé ra dán lên!

Mỗi nơi hai cái! Dán thành chữ thập!

Liền chắc chắn!

Nhìn chữ thập ở hai bên ngực, Giang Nam véo lấy thịt đùi của mình!

Nhịn xuống! Người chắc hẳn phải nhịn được!

Ngô Lương đã rất cố gắng có được hay không?

Ổn định lại tâm tình, Giang Nam lại nhìn doanh trại, khoe miệng nhếch lên một nụ cười yếu ớt!

"A! Đến lúc rồi! "

"Điều cho rằng Giang Nam ta dễ bắt nạt, lúc này đây! Ta sẽ không tốt bụng như vậy!"

"Xuất phát! Cuộc săn bắt bắt đầu! "

Đoàn người che dấu thân hình, chạy về hướng doanh trại!

Lúc này ở doanh trại, tròng diện có chút hỗn loạn!

Bởi vì đậu nành gây ra một làn sóng tấn công mãnh liệt đã dần dần trôi qua!

Sắc mặt mỗi người đều trắng bệch, dáng vẻ thể lực không chống đỡ nổi, chân đều tê dại!

Vốn tưởng rằng đều đã vượt qua, nhưng ai ngờ hậu kinh của linh hệ lại mười phần mãnh liệt a!

Giờ phút này hơn 70 cái đầu trọc căn bản không dám đứng thẳng lưng, tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Chẳng lẽ phải thi triển công phu vượt trụ tổ truyền ngay trong Linh Khư này?

Thực sự là aquas đủ!

Mã Hạo đang suy yếu đỡ cây!

Đúng lúc này, Khuê Nguyên Dương đi tới, chỉ nghe "bộp" một tiếng!

Điện thoại di động của hắn rơi xuống dưới chân Mã Hạo!

"Hạo Tử, điện thoại di động của ta bị rớt, người giúp ta nhặt nó lên!"

Mã Hạo lắc đầu bật cười: "Tiểu tử người, sao lại không cẩn thận như vậy?"

Nói xong liền khom lưng nhặt lấy điện thoại di động!

Nhưng đúng lúc này, Mã Hạo đột nhiên ý thức được có gì đó không đúng, trong nháy mắt liền hoảng hốt!

Sắc mặt trắng bệch!

Tư thế này của mình cực kỳ không ổn!

Vừa muốn đứng dậy, liền cảm giác thất lưng mình bị đè lại!

Mã Hạo: !!

Sở dĩ rút điện thoại là vì không có xà phòng?

Vậy nên ...

Nhặt điện thoại = nhặt xà phòng?

"Mẹ kiếp! Khuê Nguyên Dương! Ta coi người như anh em!"

"Người thế nhưng muốn đâm ta?"

"Buông tay! Buông tay ra!"

Đúng lúc này, một tiếng quát lạnh từ phía sau truyền đến!

"Hong Liên Bạo Viêm Đạn!"

Trong phút chốc, ánh lửa ngút trời!

Bốn người Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng cùng một gấu trong nháy mắt xuất hiện trên chiến trường!

Chung Ảnh Tuyết vừa lên đã tung ra chiêu Hồng Liên Bạo Viêm Đạn chào hỏi!

Trực tiếp cho Khuê Nguyên Dương nổ tung, một màn này tới quá đột ngột!

Dứt khoát không có cách nào phòng bị a!

Mã Hạo sắp khóc, thiếu chút nữa đã quỳ xuống kêu Giang Nam là ba ba!

Nếu không nhờ vụ nổ này!

Mình thật sự bị đâm!

Nhưng ngênh đón hấn lại là bàn tay gấu lớn đủ để khai sơn

phá thạch!

Rầm!

Một tiếng vang trầm!

Mã Hạo cảm giác mình như bị xe tải tông học máu bay ngược!

Mà bên kia, Giang Nam thường xuyên mở ra trùng động không gian!

Đường đao trong tay hết lần này đến lần khác đâm ra, trong phạm vi 300 mét, tiếng kêu rên không ngừng!

Chung Ánh Tuyết thì hóa thân thành pháo đài di động, Hồng Liên Bạo Viêm Đạn trong tay giống như không cần tiền ném ra!

Trong rừng núi sáng lên ánh lửa ngút trời, Hạ Dao đã sớm hóa thú!

Hóa thành Ngân Ảnh nương theo lửa sáng yểm hộ xông vào núi rừng, chỉ trong khoảnh khắc hai người liền đáp xuống!

Ngô Lương thì ngừng tụ ra Hùng Vương Thuần, một người đủ chặn vạn người không cho qua!

Tiểu đội phối hợp vô cùng ăn ý!

Trong khoảnh khắc, 11 người đã bị đào thải, toàn bộ quá trình thậm chí không quá 10 giây!

Doanh trại nhất thời huyên náo!

"Nhanh lên! Giang Nam giết trở lại!"

"Chết tiệt! Loại hỏa lực khủng bố gì vậy!"

"Nhanh lên! Phản công!"

"Cái này! Cái quỷ gì a, trên ngực con gấu kia vì sao lại dán hai băng!"

Một đám dị năng nguyên tố phản ứng lại, vừa định ra tay!

Kết quả đã bị tạo hình của Ngô Lương làm cho chấn động!

Trong đầu trống rỗng!

Ngay sau đó!

"Trọng Sơn Vực!"

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, Hạ Dao xông lên phía trước liền bị đè nằm sấp trên mặt đất!

Rễ gai thép vô tình đâm về phía cô!

Giang Nam bắn xiềng xích hư không ra quấn quanh thắt lưng cô, mạnh mẽ kéo một cái!

Nhanh chóng kéo cô ra khỏi phạm vi linh kỹ, gai thép đâm hụt!

"Cứ xông lên đi! Ta sẽ kéo ngươi! "

Hạ Dao liếm liếm môi, trong mắt hoàn toàn không có sự sợ hãi!

Trên đời này cô không tin Giang Nam thì còn tin được ai?

Thời điểm quan trọng!

Giang Nam không bao giờ sai lầm!

Chương 305 -

Tưởng Vân cắn răng: "Dựa theo diễn tập trước đó, đội hình chống đỡ tiến xông!"

"Bảo trì khoảng cách 300 mét, hệ nguyên tố tầm xa công kích!

"Đừng để Giang Nam áp sát!"

Đại chiến sắp xảy ra!

Dưới sự dẫn dắt của Tưởng Vân, tuy rằng quân liên minh bị Giang Nam đánh trở tay không kịp!

Nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, hình thành thế công hữu hiệu!

Cầu lửa thủy nhận bằng nhọn khiến cho người ta không kịp ứng phó, ngay cả cỏ cây dưới chân cũng hóa thành dây leo quấn quanh!

Ngô Lương mở mắt đỏ, Hùng Vương Thuấn bị đánh vang!

Hùng Nhị ở một bên đã bị thương!

Cho dù Giang Nam lấy trùng động không gian làm phòng hộ, thế nhưng thật sự không thể để ý toàn bộ!

Cánh tay Chung Ánh Tuyết vẫn bị thủy nhận rạch ra máu tươi!

Nhuộm đỏ quần áo!

Mà đúng lúc này, Sở Kỳ vừa xong việc trong sơn động mồ hôi đầm đìa, hô hấp dồn dập!

Nghe được tiếng chiến đấu truyền đến từ doanh trại làm sao còn dám chậm trễ?

Vội vàng lau tay trên quần áo, mở cánh nhanh chóng bay về hướng chiến trường, mang theo oán hận chồng chất!

"Giang Nam! Người chết đi cho ta!"

Cánh vung lên, gai băng vô cùng xen lẫn cơn lốc lạnh lẽo gào thét mà đến!

Cho dù Giang Nam dùng trùng động không gian phòng ngự hơn phân nửa, nhưng công kích tại chỗ quá nhiều, căn bản không để ý tới!

Nhưng vẫn bị hai cây băng đâm thủng tới!

Mắt thấy sắp bị đâm thủng!

Đúng lúc này, một đạo Ngân Ảnh trong nháy mắt xẹt qua!

Một quyền đánh nát một cây băng nhọn, nhưng cây còn lại vẫn xuyên thủng bụng Hạ Dao!

Máu tươi trong nháy mắt liền chảy ra!

Giang Nam đỏ mắt: "Đại Diệt Lang! Người!"

Hạ Dao nhéo mũi, khuôn mặt có chút trắng bệch, nhưng vẫn nặn ra một tia tươi cười!

"Hắc hắc, ta vẫn cứu được người một lần!"

Giang Nam cắn răng, nhưng thế nhưng thế công đối diện quá mãnh liệt, căn bản không rảnh để ý đến những người khác!

Tướng Vân cười lạnh: "Giang Nam người cũng có hôm nay?"

"Không nghĩ tới chúng ta nhiều người như vậy chứ?"

"Sớm bỏ quyền! Tránh bị thương! Trận vây giết này vốn không thể thay đổi!"

"Các người bỏ quyền, đối với hai bên đều tốt!"

Giang Nam: "Mặc dù người xấu xí! Nhưng cứ hay mơ đẹp!"

Tưởng Vân: ???

Chuyện này có liên quan gì đến bộ dạng xấu xí của ta?

Không đúng!

Người mới xấu!

[Giá trị oán khí từ Tưởng Vân +1000!]

"Được rồi! Vậy thì đánh cho các người đến khi đào thải!"

"Đây là do người tự chọn! Đừng trách ta không cho người cơ hội!"

"Đánh cho ta! Nhớ kỹ giữ khoảng cách!"

Trong doanh trại, ánh lửa ngút trời! Tiếng gầm rú không dứt!

Mà cho đến nay, đây cũng là trận chiến kịch liệt nhất cũng hấp dẫn sự chú ý của tất cả khán giả!

Màn hình phát sóng trực tiếp!

"Má ơi! Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng nỗi giận rồi! Vừa mới lên đã hạ gục 11 tên? Chiến lược khủng bố này là gì?"

"Xong rồi! Đám người Nam thần bọn họ xem như phế rồi! Rất nhiều người bao vây! Chắc chắn không xong!"

"Năm chọi sáu mươi! Làm sao mà chiến đây?"

"Trên trời còn có Sở Kỳ! Hết cơ hội! "

"Vốn tưởng rằng tiểu đội Nam Thần cuối cùng có thể đoạt quán quân, lần này sợ là xong đời!"

"Thật kinh tởm! Thế mà lại đánh vậy công! "

"Nếu không thì làm sao bây giờ? Nếu không một chút cơ hội cũng không có! "

"A! Coi như cho Nam thần mỗ bài học! Lần này coi như là thua! "

Giờ phút này, trận chiến giữa sân càng thêm kịch liệt!

Bởi vì Tưởng Vân vẫn luôn khống chế khoảng cách, Giang Nam rất khó phát huy sở trường của mình!

Chỉ sau ba phút, tất cả mọi người đều bị thương!

Mà linh lực tiêu hao hơn phân nửa!

Ngô Lương cắn răng: "Không được rồi Nam ca! Họ có quá nhiều người! Chúng ta không chịu được bao lâu nữa!"

Hạ Dao ôm bụng, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ không cam lòng!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt lạnh lùng! Uy lực của quả cầu lửa trong tay càng lúc càng lớn, cô không muốn nhường nửa bước!

Chỉ thấy Giang Nam trừng mắt: "Thật sự coi chúng ta dễ bắt nạt đúng không?"

"Xem ra không dùng tuyệt kỹ là không được!"

Tất cả mọi người đều sửng sốt, thế nào?

Giang Nam thế mà lại còn có lá bài tẩy?

"Tuyệt Tuyệt! Không thể chịu đựng được nữa! Chúng ta hãy hợp thể!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Cái gì hợp thể?

Đột nhiên! Cô liền nhớ tới kỹ năng hợp thể trong lần ở Bắc Sơn!

Tại sao lại phải hợp thể a!

Thật xấu hổ!

"Nhất định phải hợp thể sao?"

Giang Nam: "Nhanh lên! Chắc chắn thành công!"

"Vây... Được rồi, được rồi!"

Vì thế hơi hơi mở hai chân mình ra, Giang Nam thuận di liền khiêng Chung Ánh Tuyết trên cổ mình.

Một tư thế cưỡi cổ tiêu chuẩn được ra đời!

Ngô Lương và Hùng Nhị đều ngây ngốc!

Hợp thể?

Tại sao chưa từng nghe kỹ năng này!

"Hùng Đại Hùng Nhị, đứng cạnh nhau! Chúng ta sẽ hợp thể!"

Hùng Nhị: ???

Mẹ kiếp! Cái quái gì vậy!

Còn lôi hai anh em chúng ta vào luôn sao?

Nam ca!

Chúng ta là con người! Không phải Gundam!

Cũng không phải Robot biến hình Deception!

Chúng ta thực sự không có kỹ năng hợp thể!

Nhưng mệnh lệnh của Giang Nam, hai người đều theo bản năng tuân thủ, trên chiến trường không được phép chậm trễ chút nào!

Giang Nam thuận di một cái!

Trực tiếp mang theo Chung Ánh Tuyết cười trên cổ mình xông lên!

Một cước giẫm lên vai Ngô Lương, một cước giẫm lên vai Hùng Nhị!

"Giữ chặt!"

Chương 306 -

Ngô Lương cùng Hùng Nhị tuy nói mặt đều ngẩn ra, nhưng vẫn giữ chân Giang Nam!

Hạ Dao ở bên cạnh mang vẻ mặt kích động, nhìn bốn người Giang Nam hợp thể biến thành hình người cao lớn!

Đôi mắt của cô tràn đầy những ánh sao nhỏ!

Thứ này cũng quá ngẫu rồi đúng không?

"Ta cũng muốn hợp thể! Ta có thể ở đâu? Có vị trí của ta không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người cũng đã hợp thể xong! Không phải ta đang dắt người sao?"

Hạ Dao cúi đầu nhìn xiềng xích hư không trên thắt lưng mình!

? ? ?

Cái quái gì vậy!

Chuyện này là xong rồi sao?

Người trả lại mong đợi cho ta!

Lại nói!

Tại sao người lại dùng từ dắt!

Dùng hư không xiềng xích dắt ta...

Cũng may là quần quanh thắt lưng. Không phải quần quanh

cổ!

Không có vấn đề không có vấn đề!

Nhưng tại sao vẫn cảm thấy xấu hổ như vậy!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Giờ phút này, đám người Tử Long Vân đều ngây ngốc!

Thế giới quan đã sụp đổ!

Cái này ... Đây là đáng sợ gì vậy?

Nói hợp thể! Thật sự hợp thể!

Thật sự cho rằng mình là Gundam hình người sao?

Giờ phút này đầu óc mọi người đều không suy nghĩ được!

Nhìn Gundam hình người trước mắt mà lần nữa hoài nghi nhân sinh!

Chúng ta đang đánh nhau!

Lão tử cũng không có đang chơi với người?

Chiến đội nhà người ta đều là tank cận chiến ở phía trước, pháp sư ở hàng sau tấn công!

Người thì hay rồi!

Biến hình hợp thể?

Các người nghĩ bọn ta sẽ sợ hãi sao?

Không thể!

"Mọi người xử lý cái thứ lòe người này! Cái này thì dùng cái

rầm gì được! Các anh em! Đập nó cho ta!"

"A! Tính cơ động hoàn toàn không có! Cái này thì khác gì tự tìm đường chết!"

Sở Kỳ cười lạnh: "Vốn định lần lượt đánh tan từng người, hiện giờ vừa vụn gộp lại xử lý một lần!"

Bọn họ còn tưởng rằng Giang Nam có lá bài tẩy cuối cùng!

Ai có thể nghĩ đến Giang Nam lại làm chuyện như vậy!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Ngô Lương cũng bắt đầu hoài nghi!

Cái này có đáng tin cậy không?

Chỉ có Hạ Dao còn đang rối rắm chuyện mình bị dắt!

Về mặt hung dữ!

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, cuộc săn bắt bắt đầu! "

Giây tiếp theo! Gundam hình người trong nháy mắt biến mất tại chỗ!

Đột ngột xuất hiện ngay trước đội hình quân liên minh!

Đồng tử tất cả mọi người co rụt lại!

Giang Nam lại dùng phương thức này mang theo toàn đội thuận di?

Đâu chỉ giải quyết vấn đề cơ động?

Quả thực nghịch thiên!

Sắc mặt Tưởng Vân khó coi, đánh chết hắn cũng không nghĩ

tới Giang Nam lại dùng thuận di như vậy!

"Nhanh lên! Phía trên của nhóm tank! Đừng bị..."

"Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!"

Chung Ánh Tuyết làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Quả cầu lửa trong tay điên cuồng trút xuống, trực tiếp đánh về phía nhóm hệ nguyên tố phía sau!

Từng đóa hồng liên nổ rộ trên mặt đất!

Tank ở hàng trước căn bản không phát huy được tác dụng!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết cười trên cổ Giang Nam, hơn nữa còn có độ cao của hai con gấu đen!

Tầm nhìn cùng với phạm vi công kích gia tăng trên phạm vi lớn, quả cầu lửa từ trên trời giáng xuống căn bản là không có cách nào phòng ngự!

Mà bên này, trong tay Giang Nam điên cuồng phóng thích xiềng xích cuồng quăng!

Hạ Dao bị Giang Nam xem thành binh khí hình người, trực tiếp ném ra phía sau trận hình!

Vượt qua hàng phòng ngự của nhóm tank!

Hạ Dao sao còn không biết ý của Giang Nam?

Ngân ảnh vừa mở ra, mũi nhọn của móng vuốt sói lộ ra, áp đảo nhóm nguyên tố phía sau bắt đầu công kích!

Mà những công kích đập tới đều bị Hùng Đại Hùng Nhị ngăn cản!

Mắt thấy sắp không chịu nổi!

Giang Nam lại thuận di, mang theo tất cả mọi người dời vị trí!

Bắt đầu một vòng tấn công mới!

Tưởng Vân muốn dùng Trọng Sơn Vực hạn chế hành động của Giang Nam, thế nhưng căn bản không bắt được!

Gundam hình người giờ khắc này bày ra sức chiến đấu kinh người!

Liên tiếp đào thải 14 người!

Mà con số này vẫn đang điên cuồng tăng lên!

Gundam hình người xuất quỷ nhập thần lại còn được trang bị pháo nhắm tự động! Súng phun lửa! (Tiểu Tuyết Tuyết)

Lá chắn toàn diện! (Hùng Đại Hùng Nhị)

Cộng với vũ khí tấn công tầm xa (Đại Lang Diệt)

Còn có thuận di cơ động!

Sức chiến đấu quả thực bạo nổ a!

Triệt để quấy rối trận hình quân liên minh, trong sân là một mảnh hỗn loạn!

Gundam hình người đại sát tứ phương!

Chung Ánh Tuyết hưng phấn đỏ bừng, cảm giác điên cuồng phóng hỏa nổ người thật sự là quá tuyệt vời!

Cô yêu chết loại cảm giác này!

Hạ Dao: "Oa! Tiểu Nam! Thật lợi hại! Ta yêu hợp thể!"

Ngô Lương cười ha ha: "Nam ca trâu bò! Đánh chết đám nhãi nhép này đi~"

Hùng Nhị: Gầm gừ!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ha ha! Hiện tại có là gì chứ?"

"Nhìn tuyệt kỹ của ta!"

Trong lúc nói chuyện, tay kia lại phóng ra một đầu xiềng xích hư không!

Một đầu buộc với quả sấu riêng hoàng kim to lớn!

Không nói tiếng nào, chỉ điên cuồng vung về phía đám người!

Tấn công chuẩn xác!

Đập cho đầu người chảy máu, hộc máu bay ngược!

Tiếng phá không khiến người nghe mà da đầu tê dại!

Mã Hạo ôm ngực mặt trắng bệch!

Chương 307 -

"Mẹ kiếp! Sao vẫn còn mang theo lưu tinh chùy?"

"Đủ rồi! Làm thế nào có thể!"

"Con mẹ nó lưu tinh chùy

"Né tránh! Hạo Tử mau né ra!"

Khuê Nguyên Dương ở một bên, mắt thấy lưu tinh chùy ném về phía Mã Hạo!

Liều lĩnh vọt tới, cánh tay hóa thành dạng đá, hung hăng đập vào sâu riêng hoàng kim!

Mã Hạo mặt đầu cảm động, tuy rằng người vừa muốn đâm ta!

Nhưng ít nhất phần tình cảm này đối với ta là thật a!

"Rầm!"

Một cú đâm xuống!

Sâu riêng hoàng kim trực tiếp bị đập vỡ!

Thịt quả màu vàng óng bao trùm phạm vi mấy chục mét!

Khuê Nguyên Dương bởi vì lực trùng kích cực lớn mà trực tiếp bị nổ ngất!

Mã Hạo ngồi xổm trên mặt đất, ôm Khuê Nguyên Dương vào lòng!

Cảm động nói: "Tiểu Dương, ta trách oan người rồi! Ta... :

(ㄏㄣˇ ㄌㄨˋ): Ọe"

Lời còn chưa dứt, trực tiếp bị mùi hôi thối làm nôn ra!

[Giá trị oán khí từ Mã Hạo +1000!]

Cái này ... Mùi này là gì!

Là ai đã nổ tung hố phân!

Một cỗ vật không thể miêu tả toàn bộ tưởi vào mặt Khuê Nguyên Dương!

Thật sự tưởi cho hấn tỉnh lại!

"Hạo Tử... Người mẹ nó!"

Nhưng Khuê Nguyên Dương vừa tỉnh lại mở to hai mắt, liền lại hôn mê bất tỉnh!

Cũng không biết là buồn nôn tới ngất xỉu, hay là bị thối tới ngất xỉu!

Rất có thể là bị choáng váng!

Một quả sầu riêng hoàng kim tung ra, trực tiếp gây ô nhiễm toàn bộ chiến trường!

Một đám người bị hun cho mắt cũng không mở ra được, chỉ bối om sòm!

"Là ai? Vừa rồi không xử lý sạch sẽ sao?"

":(ㄏㄣˇ ㄌㄨˋ): Ọe! Cái này cũng quá nặng mùi rồi!"

"Lão tử đều nôn ra hết đồng mì ăn liền tối hôm trước!"

"Là lưu tinh chùy! Đừng đánh cái lưu tinh chùy đó nữa!"

"Con mẹ nó! Gundam hình người này còn trang bị theo cả vũ khí sinh hóa sao?"

Cũng may Ngô Lương cùng Hùng Nhị sớm đã có chuẩn bị, vừa nhìn Giang Nam lấy ra quả sầu riêng hoàng kim liền biết mọi chuyện không ổn!

Vội vàng nín thở!

Mà giờ phút này, Giang Nam cũng là thuận di một trận xông vào chiến trận, đại sát tứ phương!

Tựa như bể gãy cành khô, một trận áp đảo!

Giờ phút này, trong phòng phát sóng trực tiếp của trận đấu Ngôi Sao!

Màn hình hoàn toàn bị mưa bình luận che khuất!

"Đây là cái quỷ gì vậy! Tại sao cuộc thi Ngôi Sao lại xuất hiện Gundam! "

"Lực phá hoại có thể so với Evangelion hết điện a!"

"Não Nam thần rốt cuộc nhãn cỡ nào? Đây đều là thao tác thần tiên gì a!"

"Mẹ hỏi ta sao lại quỳ xuống đất xem điện thoại di động! Phụt ha ha ha! "

"Người ta đều là tank cận chiến ở phía trước, viễn trình ra phía sau! Kết quả Nam thần hóa thân Gundam hình người! Phốc ha ha!"

"Lang Diệt thật đáng thương a! Bị Nam thần ném tới ném lui! Đau lòng!"

"Ta hoài nghi Nam thần tuyệt đối đã xem qua Vua Hải Tặc tập

367 đúng không?"

"Trận chiến này khiến da đầu ta tê dại! Tiểu đội Nam thần 5 chọi 73! Thế mà lại đánh thành cục áp đảo! Gundam lợi hại! Nam Thần trâu bò!"

.....

Doanh trại Linh Khư đã bị phá không thành hình dạng!

Tưởng Vân cắn răng giận dữ nói: "Giang Nam mang theo tất cả mọi người thuận di! Linh lực chống đỡ không được bao lâu!"

"Kiên trì thêm một lát nữa, thắng lợi chính là của chúng ta!"

Mã Hạo nhìn Khuê Nguyên Dương ngất xỉu, quyết tâm báo thù cho hắn, lên trời rống giận: "Kỳ tử! Dùng chiêu đó!"

"Linh kỹ! Đại Viêm Thiên!"

Thoáng chốc, linh lực trong cơ thể Mã Hạo cơ hồ trống rỗng, đổi lại là một mảnh biển lửa ngập trời!

Thậm chí bao phủ trong phạm vi 1000 mét!

Sở Kỳ gật đầu, cánh tuyết trắng phập phồng!

"Linh kỹ: Long Quyển!"

Trong một khoảnh thời gian, một cơn lốc xoáy thu hút ngọn lửa xung quanh!

Hình thành vòi rồng lửa cực kỳ hoành tráng, vây khốn Gundam hình người ở trong đó!

Nhiệt độ cao khủng khiếp, da người đỏ bừng, miệng khô lưỡi rang!

Sở Kỳ đắc ý nói, "Lần này! Xem ta làm sao phế các người!"

Đám người hệ hỏa còn lại thấy thế, càng tận hết sức lực đổ thêm dầu vào lửa!

Hệ mộc cũng khống chế thực vật xung quanh sinh trưởng cấp tốc, cung cấp chất dinh dưỡng cho thể lửa!

Sở Kỳ tràn đầy hận ý, đôi cánh kích động không ngừng!

Căn bản không quan tâm linh lực tiêu hao!

Mã Hạo tức giận nói: "Giang Nam lần này coi như là phế! Ta xem người còn chạy như thế nào? "

"Nhiệt độ ở trung tâm của vòi rồng lửa sẽ ngày càng cao! Thậm chí còn có thể làm nung chảy thép! "

"Cho dù các người chịu đựng được, cũng sẽ hít thở không thông mà chết!"

"Ngọn lửa sẽ thiêu đốt hết oxy! Hàm lượng oxy trong không khí chỉ có 17%! Thể lửa khổng lồ như vậy, cơ hồ sẽ tiêu hao hết tất cả oxy trong mắt bão!"

"Không ai có thể chống lại trung tâm vòi rồng lửa này! Ngoan ngoan chịu thua đi!"

Tổ hợp chiêu thức này của tiểu đội Thần Vũ có thể nói là bách phát bách trúng!

Tự tin mười phần!

Tưởng Vân làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Một phát Trọng Sơn Vực liền ném tới trung tâm vòi rồng lửa! 10 lần trọng lực!

Hoàn toàn hạn chế hành động của Gundam hình người!

Ngọn lửa là thể plasma* , vậy nên nó không bị giới hạn bởi lực hấp dẫn!

plasma*

(*) Là trạng thái thứ 4 của vật chất (ngoài 3 thể thường gặp là rắn, lỏng và khí), trong đó các chất bị ion hóa mạnh.

(* Là trạng thái thứ 4 của vật chất (ngoài 3 thể thường gặp là rắn, lỏng và khí), trong đó các chất bị ion hóa mạnh.

Chương 308 -

Ngay cả vô số người bên ngoài Linh Khư đang xem trận đấu cũng vì tiểu đội Giang Nam mà hồi hộp!

Trên thực tế, Giang Nam đang ở trung tâm của vòi rồng lửa thực sự đã bị mắc kẹt!

Cho dù Giang Nam mang bọn họ thuận di ra khỏi phạm vi bao phủ vòi rồng lửa!

Thứ đang đợi bọn họ ở bên ngoài vẫn là ngọn lửa vô tận!

Và nó sẽ tiếp tục thiêu đốt!

Giờ phút này, đúng như Mã Hạo nói, oxy trong không khí giảm xuống cực nhanh!

Hô hấp đã trở nên cực kỳ khó khăn!

Cùng với nhiệt độ cao khủng khiếp biến nơi này thành sự tồn tại giống như lò nung!

Chung Ánh Tuyết bởi vì là hệ hỏa, căn bản không sợ nhiệt độ cao!

Mà Hạ Dao giờ phút này khuôn mặt đã trắng bệch, mái tóc ngắn màu bạc bị mồ hôi thấm ướt, thành sợi dính trên mặt!

Bụng còn có vết thương, Giang Nam nào còn dám để cho cô chạy loạn, trực tiếp kéo cô vào trong ngực mình!

Hạ Dao suy yếu nói: "A~ Tiểu Nam! Ta rất khó chịu!"

Lực hấp dẫn khủng khiếp, nhiệt độ cao, ngột thở, làm cho tất cả mọi người quá tải!

Bỏ cuộc như vậy sao?

Không ai nhắc tới chuyện này, thật vất vả mới một đường đi tới nơi này, làm sao có thể dễ dàng từ bỏ chứ?

Giang Nam khẽ vuốt ve hai má Hạ Dao: "Ngoan! Sẽ ổn thôi, có ta!"

Hạ Dao nhẹ nhàng cọ cọ vào trong ngực Giang Nam, cảm thấy an tâm!

Giờ khắc này, Giang Nam suy đi nghĩ lại!

Ánh mắt không khỏi rơi xuống mặt đất, ánh mắt trong nháy mắt sáng ngời!

Nằm trong rừng núi, được bao quanh bởi hồ!

Nước ngầm dồi dào!

Hơn nữa gần đó có nhiều hang động, có nghĩa rằng cấu trúc địa chất của đá vôi!

Mà đá vôi quanh năm bị dòng nước ăn mòn, tất nhiên sẽ hình thành hang động ngầm phức tạp rắc rối!

Phạm vi bao phủ của trùng động không gian là khoảng 300 mét!

Đủ để vươn đến mạch nước ngầm!

Nếu như thật sự có thể tìm được mạch nước ngầm dưới lòng đất, nhất định có thể phá giải nguy cơ lần này!

Vấn đề là Giang Nam căn bản không cách nào dò xét vị trí

nước ngầm, chỉ có thể lần lượt dùng trùng động không gian để thử!

Sẽ mất khá nhiều thời gian!

Nhưng hàm lượng oxy đang rất thấp...

Giang Nam đột nhiên nhớ ra gì đó, lập tức hung hăng vỗ đầu!

Mình mẹ nó vẫn còn có núm vú giả ục ục!

Sao lại có thể quên chuyện này?

Núm vú giả, có thể cải thiện đáng kể hiệu quả hô hấp!

Vừa nhìn vào giá trị oán khí gần 300 vạn lúc này!

Rút hết đi!

[Mười lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một quả sầu riêng hoàng kim!]

.....

Ước chừng hao hết 150 vạn giá trị oán khí!

Giang Nam mới rút ra được 5 núm vú giả ục ục như nguyện!

Cùng với 145 quả sầu riêng hoàng kim...

Giang Nam tức giận muốn đập toàn bộ sầu riêng, hun thối toàn bộ Linh Khư!

Cái tỷ lệ rác rưởi gì thế này!

Không thể để cho ta trải nghiệm khoái cảm bàn tay thơm tiếp theo sao?

Vội vàng lấy núm vú giả ục ục nhét vào miệng, lại nhét một cái cho Chung Ảnh Tuyết và Hạ Dao!

Quả nhiên, sau khi hiệu suất hô hấp được tăng lên, loại cảm giác hít thở không thông này giảm bớt rất nhiều!

Sau đó liền nhét cho Ngô Lương cùng Hùng Nhị!

"Ngậm vào!"

Giờ này khắc này Ngô Lương đã sợ ngây người!

Mẹ kiếp!

Chuyện gì đây?

Tại sao ba người đột nhiên lại phải ngậm núm vú giả!

Màu hồng! Còn có đôi cánh nhỏ?

Lại còn kéo theo hai chúng ta ăn cùng ngậm?

Người để cho mãnh nam sắt thép như ta phải làm thế nào chứ!

Nhưng nhìn ánh mắt không thể nghi ngờ của Giang Nam!

Ngô Lương vẫn run run ngậm núm vú giả vào miệng, còn không quên kéo Hùng Nhị xuống nước!

Nhưng ngay sau đó Ngô Lương liền sợ ngây người!

Cảm giác nghẹt thở tiêu tan, thay vào đó là hiệu quả hô hấp tăng lên rất nhiều!

Ngay cả kỹ năng thân thể cũng tăng trưởng theo kiểu bộc phát!

Đây là núm vú giả thần tiên gì vậy!

Yêu chết đi!

Mãnh nam sắt thép cái rầm! Núm vú giả mới là chân ái!

Giờ phút này bốn người một gấu, mỗi người một núm vú giả, điên cuồng hút!

Tranh thủ từng phút giây quý báu!

Mà Giang Nam thì không ngừng mở ra không gian trùng động, thăm dò vị trí của nước ngầm dưới lòng đất!

Không chút bận tâm tiêu hao linh lực, không còn thì ăn sâu riêng hoàng kim!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Tiểu Nam! Dao Dao sắp không ổn rồi! Người đây là đang..."

Giang Nam không trả lời, liều mạng tìm nước ngầm dưới lòng đất!

Bên ngoài là vòi rồng lửa cuộn cuộn!

Mã Hạo cười lạnh: "Cũng lý lợm lắm, vậy mà còn chưa chịu thua? "

Tưởng Vân cười nhạo nói: "Là muốn bị nướng thành thịt khô sao?"

Mà ngay tại thời điểm này!

Một cột nước đường kính chừng năm mét trực tiếp phun ra từ vòi rồng lửa!

Áp lực nước khổng lồ trực tiếp áp lên người Tưởng Vân và Mã Hạo!

Bay hơn 30 mét!

Cột nước mãnh liệt, dập tắt biển lửa, trong lúc chớp thời gian

khói trắng tràn ngập!

Chỉ thấy Gundam hình người cao cao vọt ra, trên người lượn
lờ khói trắng!

Bốn người một gấu ngậm núm vú cao su!

Chương 309 -

Bàn tay to của Giang Nam tiến về phía trước, cột nước thô to năm mét phun trào không ngừng!

Hút một ngụm nướm vú giả! Toàn bộ khí thế triển khai!

"Thủy độn! Bí thuật thác nước!"

Giờ khắc này toàn trường đều ngây người!

Mẹ kiếp! Nước này từ đâu ra vậy?

"Con mẹ nó lại còn là bí thuật thác nước! Mẹ kiếp! Người xem Naruto hơi nhiều rồi có phải không?"

"Làm thế nào mà Giang Nam lại có thể sử dụng nước? Hẳn là song hệ dị năng sao?"

"Không giống ah! Lượng nước lớn như vậy! Linh võ giả cấp Bạch Ngân cũng không làm được!"

Giờ phút này Tưởng Vân từ trên mặt đất đứng lên, một phen túm lấy bạch tuộc trên mặt!

"Dị năng hệ thủy cái rắm! Còn có cá trong nước này!"

Mã Hạo hoàn toàn tắt điện!

Giờ này khắc này, livestream đã hoàn toàn nổ tung!

"Lợi hại! Là trùng động không gian! Hẳn liên kết với sông ngầm sao? Haha trâu bò!"

"Ta biết mà! Nam thần không bao giờ thất bại!"

"Ha ha, vòi rồng lửa kia lại bị Nam thần phá! Trâu bò!"

"Trâu bò thì trâu bò thật! Nhưng tại sao họ lại ngậm núm vú giả!"

"Phụt... Ha ha ha! Con là màu hồng phổi cánh thiên thần? Cái này cũng quá nữ tính rồi phải không? Con gấu hói kia cũng đang ngậm a!"

"Núm vú giả là cái quái gì! Ta sao cứ có cảm giác Nam Thần ngậm núm vú cao su này vào, khí chất cả người đều thay đổi a! Siêu cấp đáng yêu!"

"A a a a a! Ta yêu rồi! Nam thần ngậm núm vú giả cũng quá đáng yêu rồi? Muốn ôm muốn ôm!"

Giờ khắc này, dáng vẻ của đám người Giang Nam ngậm núm vú giả đã bị không biết bao nhiêu khán giả bên ngoài nhìn thấy!

Quả thực so với Gundam hình người còn chấn động hơn!

Cái này cũng quá mức rồi!

Chung Ánh Tuyết xấu hổ đỏ mặt, nhưng cũng không nỡ cời xuống!

Hạ Dao lấy lại tinh thần cũng mặc kệ nhiều như vậy!

Giang Nam nhe răng cười, rút đường đao ra, không gian trùng động lại mở ra!

Cột nước dày 5 mét phun lên bầu trời, áp lực vô cùng lớn!

Sở Kỳ bất ngờ không kịp đề phòng bị phun lên!

Gần như mất khả năng bay lượn!

Sau một khắc, Giang Nam mang theo Gundam hình người

thuần di lên cao!

Đường đao trong tay đột ngột đâm vào từ phổi phải của cô, từ ngực xuyên ra!

Khuôn mặt xinh đẹp của Sở Kỳ trắng bệch! Miệng phun ra máu!

Trong con người nhìn Giang Nam tất cả đều là hoảng sợ!

Giang Nam vẫn cười: "Yên tâm! Tránh động mạch! Người không thể chết được!"

"Nhưng mà... Ta sẽ đâm thêm vài nhát nữa!"

Mặc dù đang cười, nhưng trong lời nói của Giang Nam giống như xen lẫn băng giá

Trong mắt Sở Kỳ tất cả đều là hoảng sợ, liều mạng vỗ cánh, muốn rời đi!

Nhưng Giang Nam lại rút đường đao ra, trong nháy mắt xẹt qua!

"A~"

Tiếng kêu thảm thiết bén nhọn vang vọng khắp bầu trời!

Máu tươi bắn tung tóe, một đôi cánh trắng như tuyết bị chém đứt!

Sở Kỳ còn muốn giãy dụa nữa, Giang Nam một tay bóp cổ cô!

Đường đao không chút lưu tình từ đâm vào ngực cô!

Cảm giác ngứa ran của trái tim truyền đến!

Cô có thể cảm giác được, thân đao của đường đao lướt qua

trái tim mình!

Mỗi nhịp đập của trái tim là một điệu nhảy trên lưỡi dao!

Sở Kỳ biết, nếu như đây không phải là trận đấu, mình đã chết hơn một vạn lần rồi!

Con người Giang Nam lạnh như đao: "Nhớ kỹ, người đã đối địch với ai!"

Trong con người Sở Kỳ tràn ngập hoảng sợ, phản chiếu khuôn mặt Giang Nam!

Giống như ma quỷ, trở thành cơn ác mộng vĩnh viễn không thể xóa nhòa trong lòng cô ấy!

Giang Nam tiện tay ném một cái, thân thể Sở Kỳ giống như là bao tải rách rơi xuống!

Ngã trên mặt đất ho ra máu, hệ thống phán định đào thải!

Tưởng Vân muốn nứt mắt ra, hét lớn: "Trọng..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, Gundam hình người trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu Tưởng Vân!

Hùng Vương Thuấn hung hăng đè xuống!

Lực lượng thật lớn hung hăng đè trên mặt đất, máu tươi từ trong miệng mũi phun ra!

Còn muốn giãy dụa, Giang Nam giơ tay ném ra xiềng xích hư không, quần lấy cổ hắn!

Lập tức vung lên trời, mạnh mẽ đập xuống!

"Rầm!"

Thân thể Tưởng Vân giống như đạn pháo đặt ở trên tảng đá xanh, tiếng xương nứt giống như bạo đậu vang lên, khiến cho người ta nghe xong nhین không được da đầu tê dại!

Đau đến nổi hần cơ hồ ngất đi, trong mắt là một mảnh máu đỏ!

Giang Nam thản nhiên nói, "Người biết không?"

"Thật ra người... yếu đuối tới đáng thương!"

Tưởng Vân cắn răng, há mồm giận dữ nói: "Giang Nam! Người..."

Một bàn tay đột ngột túm lấy mặt hần, nắm lấy đầu Tưởng Vân hung hăng đập xuống đất!

"Rầm!"

Đá xanh nứt ra, máu tươi theo khe đá chảy xuôi...

"Thật ngại quá, lão tử lười nghe người nói nhảm!"

Giờ khắc này, quân liên minh hoàn toàn hoảng hốt!

Vòi rồng cũng không thể làm gì được Giang Nam!

Chỉ thoáng chốc đã đào thải hai chủ lực Tưởng Vân, Sở Kỳ này!

Quân liên minh cũng từ hơn 70 người ban đầu giảm mạnh xuống không đến 30!

Căn bản không có phần thắng!

Làm gì còn có tâm tư đánh nữa?

Nhao nhao quay đầu bỏ chạy, ngay cả Mã Hạo cũng giãy dụa đứng dậy chạy trốn!

Nhưng ngay sau đó, chỉ nghe "phập" một tiếng!

Cúi đầu nhìn lại, đường đao dính máu tươi từ bụng xuyên ra!

Chương 310 -

Thân thể vô lực ngã xuống đất, lại nhìn Giang Nam!

Thậm chí còn không nhìn về phía mình!

[Giá trị oán khí từ Mã Hạo +666!]

Thì ra mình vẫn chưa được Giang Nam để vào mắt sao...

A...

Giờ phút này, nhìn các tuyến thủ chạy tán loạn, Giang Nam nhếch miệng cười: "Còn chưa chơi đùa tận tình, đã muốn đi?"

"Không có đạo lý này chứ?"

"Gundam! Giải tán! Mỗi người chiến đấu! Ta sẽ quay lại!"

Nói xong thân thể trong nháy mắt không còn bóng dáng!

Một giây sau, trong rừng núi vang lên những tiếng kêu thảm thiết ngăn ngủi mà dồn dập!

Ngô Lương nuốt nước miếng: "Nam ca đây là nổi bão rồi sao?"

Chung Ánh Tuyết trộm cười nói: "Tiểu Nam không nhìn được có người khi dễ chúng ta!"

"Ngay từ đầu chỉ ôm tâm tính chơi đùa cùng bọn họ!"

"Nhưng Dao Dao bị thương không nhẹ, Tiểu Nam tức giận rồi!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên, liếc mắt nhìn Chung Ánh Tuyết một cái: "Người nói vậy! Không phải vì ta!"

Nhưng trái tim nhỏ bé vẫn đập thành thịch, cảm thấy đáy lòng ấm áp!

Không khỏi lau cái mũi nhỏ: "Hắc hắc, chờ lần này chấm dứt, chúng ta cùng đi công viên giải trí chơi đi! "

"Ta muốn đi nhà ma ám!"

Ngô Lương nhướn mày!

Ài? Chiến thuật chuyển đề tài sao?

Cũng quá rõ ràng rồi!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng ngời: "Thật là! Ta muốn đi đu quay! Còn là tàu hải tặc!"

Ngô Lương: ???

.....

Trong rừng núi, một thanh niên đầu đinh chạy như điên!

Trên mặt đều là mồ hôi lạnh, còn thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn!

Đúng lúc này, hắn cảm thấy bụng nóng lên, thân thể giống như bị rút cạn hết khí lực!

Một trận gió mạnh thổi qua, bên người ngay cả một bóng ma cũng không có!

Thanh niên đầu đinh lấy tay che bụng, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh trên trán chảy xuôi!

Cảm thấy lòng bàn tay ấm áp, không khỏi tựa vào trên cây chậm rãi ngồi xuống...

Vẻ mặt cười khố nói: "Ta mẹ nó xem như phực!"

Đây mới là thực lực chân chính của Nam Thần sao?

Sau khi đánh ngã mình!

Ngay cả cái bóng của hắn cũng không thấy được?

Ở một nơi khác, một cô gái tóc đuôi ngựa ngồi xổm trong bụi cỏ, lo lắng và sợ hãi!

Thức giục từng tầng bụi cây sinh trưởng, bao bọc bản thân kín mít!

Sau một khắc, đường đao dính máu xuyên qua không gian trùng động nằm ngang trên cổ cô!

"Là bỏ quyền, hay là muốn chịu chút tội lại bỏ quyền?"

Cô gái hoảng sợ suýt nữa không nhảy lên!

"Bỏ quyền! Ta bỏ quyền! "

"Nam thần! Có thể... Có thể thêm wechat không ~"

Chờ cô bỏ cuộc xong, mở bụi cây ra, xung quanh đã không còn ai!

Cô không khỏi dậm chân, có chút ảo não!

Giờ phút này, Giang Nam điên cuồng thuận di trong núi rừng, xuất quỷ nhập thần!

Thỉnh thoảng lại có tiếng kêu rên vang lên!

Trong lúc phát sóng trực tiếp, số người xem đã đạt tới 8 triệu người!

Tất cả đều đang quan sát hành động của Giang Nam!

Giờ phút này, bóng dáng của Giang Nam xuyên qua rừng cây, thân hình xuất quỷ nhập thần!

Càng khủng bố hơn chính là hệ thống Thiên Nhân cơ hồ không theo kịp tốc độ của Giang Nam!

Hình ảnh mơ hồ!

"Điên rồi! Giết điên rồi! Hắn quá mạnh đi! Nam Thần thật sự nổi giận!"

"Ta nổi da gà, người dám tin sao? Ngầu chết ta!"

"Ta chỉ nhìn thấy được bóng đao mơ hồ, người đã nằm xuống? Chúa ơi!"

"Liên đào thả 18 người! Trận chiến dài nhất cũng không quá 10 giây! Vừa rồi một tiểu đội 4 người được trang bị đầy đủ, Nam thần chỉ mất 9 giây 7! Người nói với ta Nam Thần là Thanh Đồng thật sao?"

"Một người đuổi theo hơn 20 người, đuổi theo chém! Quá là lợi hại!"

"Đây mới là thực lực chân chính của Nam Thần sao?!"

"Đẹp trai chết ta! Ta nhất định sẽ làm fan Nam thần cả đời! "

Bình luận như mưa rải đầy màn hình!

Giờ phút này, tất cả các phương tiện truyền thông trong đại sảnh chờ, ngay cả tập thể Hiệp Hội Linh Võ cũng trầm mặc!

Tất cả đều chuyên tâm nhìn vào hình ảnh trên màn hình!

Không nỡ dời đi ánh mắt nửa khắc!

Màn hình lớn điên cuồng hiển thị danh sách tuyển thủ nháp

nháy!

Số người sống sót đang giảm mạnh!

Mà số lượng đánh chết của tiểu đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đứng lại điên cuồng gia tăng!

Căn cứ quân sự, con người Sơn Miêu nhìn chăm chăm vào hình ảnh trên máy tính bảng, khóe miệng gợi lên một nụ cười: "Cuối cùng người cũng nghiêm túc được một lần!"

Biệt thự nhà họ Diệp, trước máy tính của Diệp Tinh Tuyền là đám người họ Diệp!

Còn thỉnh thoảng phát ra từng tiếng thán phục!

"Mẹ kiếp! Tiểu tử này quá trâu bò a!"

"Cục diện áp đảo!"

"Đạo pháp không tồi! Hẳn là luyện được như thế nào a!"

Diệp Đạo Thiên vuốt râu: "Ám Dạ nhật được bảo bối rồi! Lão Lý năm đó cũng không điên cuồng được như vậy a!"

"Chuyện Hư Không Hải, có lẽ.... Không được! Cấp bậc của tên nhóc này cũng quá thấp!"

"Chậc! Cũng không biết chăm chỉ tu luyện! Tham gia tranh tài cái rắm gì!"

Diệp Dạ đi lên liền bắt một nhúm râu của Diệp Đạo Thiên: "Không cho người nói Giang Nam ca ca như vậy! Hơi hơi ~"

Diệp Đạo Thiên: ???

Râu: ? ? ?

Giờ phút này, màn hình phát sóng trực tiếp!

"Không ai chú ý tới cái núm vú giả mà Nam thần đang ngậm trong miệng sao?"

"Phụt ha ha ha ha, người anh em bình luận trên! Ta vẫn luôn muốn nói điều này!"

Chương 311 -

"Đẹp trai thì đẹp trai! Lợi hại thì lợi hại! Chỉ là núm vú giả này cũng quá mắc cùi rồi a! "

"Thoạt nhìn không hề có lực uy hiếp được không? Một chút khí thế cũng không có a!"

"Nói nhảm! Đáng yêu cũng là một loại khí thế không phải sao?"

"Hút một ngụm núm vú giả! Toàn bộ khí thế triển khai! Đường đao ra khỏi vỏ! Chiến thần trở về!"

"Chiến thần núm vú giả!"

"Chiến thần núm vú giả!"

.....

"Chiến thần nhà người ta, một cú điện thoại, mười vạn tướng sĩ trở về!"

"Nhưng vì sao chiến thần nhà chúng ta còn chưa cai sữa a..."

Bên trong Linh Khư , Giang Nam vẫn đang truy đuổi: "Chụt chụt~"

Không khỏi xoa xoa mũi!

"Ừm ~ núm vú giả thực ngon! Hắc hắc!"

Chỉ với thời gian ngắn!

Quân liên minh bị đào thải hết!

Giang Nam ngậm núm vú giả, vứt bỏ máu tươi trên Đường Dao!

Vẻ mặt còn chưa thỏa mãn.

Ăn một miếng sầu riêng hoàng kim, mắt nhìn dấu vết xung quanh núi rừng!

Tìm dấu vết của người và xác định vị trí của kẻ thù!

Chuyện này đối với Giang Nam có kỹ năng truy tung, phản truy tung mà nói không thể đơn giản hơn!

Vốn dĩ, ăn một củ tỏi hắc hắc hắc sẽ tiện hơn rất nhiều!

Nhưng ngậm vú giả trước mặt mọi người đã đủ mất mặt rồi, lại biến thành cục than đen?

Còn sống được nữa sao?

Giờ này khắc này, khán giả trong livestream nhìn Giang Nam càng đi càng xa, không khỏi đánh dấu chấm hỏi đầy màn hình?

"Quân liên minh đã bị đào thải hoàn toàn rồi! Nam thần còn muốn đi đâu?"

"A... Không phải là muốn đi dọn dẹp chứ? "

"Khu vực tiếp nhận tín hiệu lớn như vậy! Làm thế nào mà làm sạch?"

"Tuyệt đối là đi thanh trừng! Có phải là giết tới nghiến rồi hay không? "

"Một đợt thanh trừng? Còn là một mình? Ngay cả tiểu đội cũng không mang theo?"

"Các người cảm thấy Nam Thần cần sao..."

"Ngậm núm vú giả đi thanh tràng!"

"Thế gian không có người như hấn!"

"Một từ! Phong tao!"

Kỳ thật, Giang Nam đích thật là đi thanh tràng!

Lăn lộn hơn mười ngày ở Linh Khư Thiên Hồ Đảo, Giang Nam có chút nhớ cái giường nhỏ của mình!

Ai nói phải đợi đến cuối cùng mới có thể phân thắng bại?

Thanh tràng luôn không phải là được sao?

Theo dấu vết trong núi rừng, Giang Nam giống như một con sói đói!

Điên cuồng xử lý các tiểu đội còn lại!

Khiến cho cả chủ đảo đều bịt kín một tầng sương mù!

Tất cả mọi người gắt gao nhìn chăm chăm chiến báo thời khắc cập nhật!

Chưa đầy 30 phút đồng hồ, số đội bị Giang Nam xử lý đã phá mốc trăm người!

Mà con số này vẫn đang điên cuồng tăng lên!

Phá vỡ kỷ lục của tiểu đội Thần Vũ lúc trước!

Thẩm Hoảng ngơ ngác nhìn con số đang nhảy trên màn hình!

Chỉ lấy thời gian 1 phút!

Đã trở thành 103!

"Tê ~ số lượng này! Sợ là muốn phá kỷ lục quốc gia!"

Tổng cộng có 396 người tiến vào!

Giang Nam lại xử lý được một phần tư?

Mà đây còn không phải là con số cuối cùng!

Kể từ khi giải đấu Ngôi Sao được tổ chức đến này, chưa từng xảy ra chuyện như thế này!

"Cái này mẹ nó! Một con sói đói lẩn vào đàn cừu! Phải làm sao..."

Rõ ràng!

Giang Nam chính là con sói đói kia!

Giờ khắc này, bầu không khí của cả đảo chính đều trở nên khẩn trương!

Tiểu đội Vương Đông trải qua muôn vàn khó khăn, khó khăn lắm mới gắng được cho đến bây giờ!

Nhưng nhìn đồng hồ truyền tới chiến báo cũng đầy sầu não!

"Mẹ kiếp! Xử lý trăm người? Nam thần tiếm máu gà sao? Thật sự một chút cơ hội cũng sẽ không để lại a!"

Hai cô gái nhỏ không khỏi khẩn trương: "Chúng ta phải làm sao bây giờ, có cần bỏ quyền hay không?"

Vương Đông cắn răng: "Thật vất vả mới đi tới được nơi này, sao lại cam tâm vứt bỏ quyền?"

Lâm Sơ Tình gật đầu nói: "Dù sao cũng thử xem!"

"Thử cái gì chứ? Quá phiền phức, tất cả đều là đồng học, phải hòa thuận một chút mja!"

Thanh âm bất thành linh khiến Vương Đông dựng thẳng lông!

Chỉ thấy Giang Nam khiêng đường đao lên vai, ngậm núm vú giả, tùy ý đi tới!

Đám Lâm Sơ Tình trợn tròn mắt!

Cái này!

Núm vú giả quái quỷ gì vậy!

Bầu không khí vốn khẩn trương toàn bộ bị phá hủy!

Hơn nữa, người ngậm núm vú giả nói loại lời này, hoàn toàn không có cảm giác uy hiếp có được hay không?

Khá lắm!

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Đông...]

Chỉ thấy Vương Đông cổ động linh khí cả người, cắn răng nói: "Không thử! Ta không cam lòng!"

"Vương Đông ta..."

"Ngao ngao!"

Một tiếng thét chói tai, chỉ thấy Vương Đông nhất thời đứng vững!

Một ngón chỉ trời, một tay che trán!

Vung chân! Sau đó, liền xoay người một cách hoa lệ!

Lâm Sơ Tình: ???

Hai em gái xinh đẹp: ???!!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Vừa rồi không phải muốn đánh nhau sao?

Sao đột nhiên lại chuyển qua khiêu vũ?

Vương Đông: !!

Lão tử mẹ nó, cũng không biết chuyện gì cả!

Cái quái gì vậy!

Thế quái nào lại xoay người?

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

Chỉ thấy tay Vương Đông bắt đầu búng theo nhịp, hơi khoanh tay, nhẹ nhàng che trán!

Bắt đầu bước lên trước rồi bước về sau!

"Bộp bộp!"

Còn không quên phối âm!

Vương Đông sắp khóc!

Lão tử cũng không muốn kêu, thế nhưng bị siết đau!

Hai em gái nhỏ đã không đành lòng nhìn thẳng, trực tiếp che mắt lại!

Giang Nam: ...

Che mắt thì che mắt! Nhưng sao khe hở giữa những ngón tay lại to như thế chứ!

Chương 312 -

Vương Đông lại xoay người một cái, thể hiện động tác moonwalk!

Giày da nhỏ ma sát trên mặt đất!

Lâm Sơ Tình thật sự nhìn không nổi: Vương Đông! Người đập phải cút chó à?

"Muốn cọ thì trực tiếp cọ là được, không cần dùng khiêu vũ để che dấu! Chúng ta sẽ không cười nhạo người!"

Vương Đông: ???

Cái gì mà giẫm cút chó!

Lão tử không có giẫm cút chó!

Ta nhảy xấu tới như vậy sao? Giống như đang cọ xát?

Giang Nam nhện không được cười trộm!

Vương Đông một đường trượt chân, đi tới dưới một cây đại thụ!

Sau đó hai tay ôm lấy đại thụ, rầm rầm một trận!

"Ngao ngao! Đau quá! Đau quá! Dừng lại! Dừng lại! "

Lá cây đua nhau rơi xuống, khiến cho chim gõ kiến trên cây đều không chịu được!

Diên cuồng mổ đầu Vương Đông!

Đám người Lâm Sơ Tình đều bật mắt!

Vương Đông điên rồi!

Người tự đập đầu vào cây! Dùng sức như vậy có thể không đau sao?

Đau mà người còn đập!

Giờ khắc này Lâm Sơ Tình đột nhiên nghĩ tới cái gì, lần trước ở trung tâm thương mại cũng có một màn quỷ dị như vậy!

Chẳng lẽ? Giang Nam chính là...

Không, không, không! Làm thế nào có thể được!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Còn muốn thử nữa không?"

Vương Đông khóc nói: "Không thử? Bỏ quyền! Bỏ quyền!"

Giang Nam nhướng mày: "Mấy người các người thì sao?"

Đám người Lâm Sơ Tình gật đầu giống như gà con mổ thóc, đối đầu với Giang Nam căn bản không có phần thắng nào!

Nhao nhao bỏ cuộc!

Lúc này Vương Đông mới vô lực xụi lơ trên mặt đất, vẻ mặt như thấy quỷ!

Giang Nam cười hắc hắc, khiêng đao bỏ đi!

Lâm Sơ Tình vội vàng đi qua kiểm tra Vương Đông, quả nhiên phát hiện trên da hắn có vết siết xanh tím!

Nhìn bóng lưng Giang Nam, Lâm Sơ Tình vội vàng kêu lên: "Siêu Nhân Trứng Muối!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, mồ hôi lạnh trên mặt trong nháy

mắt liền rơi xuống!

Mẹ kiếp!

Sao người còn chưa quên chuyện này đi?

Không phải là nhận ra rồi chứ?

Biết vậy lúc nãy trực tiếp xử lý luôn!

Bất cần! Bất cần!

Vội vàng làm bộ như không nghe thấy, tiếp tục đi!

"Sóng ánh sáng động năng!"

Giờ khắc này, Vương Đông cùng hai em gái đều bị che mắt?

Hoa khô Lâm! Người đang nói cái gì vậy?

Giang Nam đen mặt quay đầu lại nói: "Người xem phim hoạt hình nhiều rồi!"

Sau đó về mặt chột dạ!

Thuần di một cái liền không còn bóng dáng!

Lâm Sơ Tình ngơ ngác nhìn thật lâu, lập tức cười xán lạn, lẩm bẩm nói:

"Cảm ơn người! Siêu nhân ~"

.....

Mà Giang Nam thì theo dấu vết một đường đào thải các tiểu đội!

Đi tới đi lui, chỉ nghe xa xa mơ hồ có tiếng nước truyền đến.

Không khỏi sửng sốt!

Thậm chí tìm thấy một đồng quần áo bên cạnh bụi cây!

"Ai đây! Sao lại vô đạo đức như vậy?"

"Quần áo thay xong vứt bừa bãi! Môi trường Linh Khư cần mọi người bảo vệ!"

"Rác rưởi cũng không thể vứt lung tung, mang đi mang đi!"

"A? Cái này... Táo bạo như vậy sao? Ta còn chưa bao giờ thấy phong cách ren này! Là mặt hàng mới sao?"

"Còn có quả dưa hấu nhỏ màu hồng này cũng chưa từng thấy qua! Có chút dễ thương! Cũng không biết Ngô Lương có thích kiểu dáng này hay không!"

Miệng lẩm bẩm, Giang Nam liền thu quần áo vào trong không gian dị độ!

Là một thanh niên tốt trong xã hội!

Làm thế nào có thể được dung thứ để những chuyện vô đạo xảy ra trước mắt chứ?

Giang Nam sau khi làm xong chuyện tốt thì vô cùng vui vẻ!

Thậm chí còn nhịn không được ngân nga!

Làm việc tốt mỗi ngày! Tâm trạng tốt!

Càng đi trước tiếng nước càng lớn!

Cuối cùng đi thẳng đến một thác nước, nước dưới thác trong vắt, lấp lánh!

"Khanh khách ~ Nguyệt Nguyệt! Thật lớn nha, mỗi ngày đều

ăn đu đủ sao?"

"Hắc hắc! Đu đủ vô dụng! Đây là công lao của "Bí tịch đoàn đoàn!"

"Bí tịch gì?"

"Chính là trên trên dưới dưới, trái trái phải phải, BA BA kia! Nó thực sự hiệu quả!"

"Thật sao? Ta sẽ thử lại!"

"Ai hắc hắc! Người thử nó luôn đi! Để ta giúp người!"

"Ah! Đừng đến ~ "

Giang Nam vừa mới xuất đầu, nhất thời mở to hai mắt!

Chỉ thấy trong đầm nước là Đỗ Nguyệt cùng Ngư Thanh Thanh?

Liếc mắt nhìn qua, Giang Nam sợ tới mức vội vàng bịt mũi!

Thuấn di một cái chạy lên cây!

"Hô ~ cái này ai mà chịu được a!"

Đỗ Nguyệt cùng Ngư Thanh Thanh sao lại tắm rửa ở chỗ này?

Có cần đào thải luôn hay không!

Thôi nào!

Chờ mình đi một vòng trở về rồi nói sau!

Dù sao hình ảnh vừa rồi cũng không thiệt thòi!

"A~ thì ra "bí tịch đoàn đoàn" lại thật sự có tác dụng sao?"

"Đỗ Nguyệt... Ừm! Chân tài thực học! Không giống như lừa đảo!"

"Trở về phải nói cho Tuyết Tuyết tiếp tục dùng!"

Quyết định rồi, Giang Nam một đường thuận di rời đi!

Giờ phút này hình ảnh trong livestream bị những bông hoa hướng dương lớn hoàn mỹ che khuất...

Hệ thống Thiên Nhân tất nhiên chú ý đến quyền riêng tư cá nhân!

"A! Các người trả lại tiền cho các thành viên!"

"Không! Gian thương!"

"Con mẹ nó hoa hướng dương!"

"Ta đều đã cởi hết quần ra! Người lại cho ta xem cái này à? "

.....

Giang Nam đang đi thì đột nhiên ý thức được không đúng!

Quần áo vừa rồi mình lấy đi không phải là do người khác tùy ý ném xuống đất sao?

Là hai người bọn họ cởi ra?

À, cái này...

Thân thể Giang Nam cứng đờ!

Mẹ kiếp! Thật xấu hổ!

Chương 313 -

"Vẫn nên trả lại thì hơn!"

"Không được không được! Vậy mình chẳng phải sẽ trở thành biến thái trộm đồ lót sao?"

Không phải sẽ trở thành!

Mà là đã thành rồi!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ!

Ta đây chỉ muốn làm việc tốt a, cũng chỉ là tiện tay nhặt rác trên mặt đất mà thôi!

Trùng hợp! Trùng hợp hai người bọn họ đang tắm!

Ừm!

Chính là vậy!

"Ngư Thanh Thanh nhất định là đùa hấu nhỏ rồi chứ? Cô ấy ngây ngô đáng yêu!"

"Lại không nghĩ tới Đỗ Nguyệt lại táo bạo như vậy! Chắc chắc chắc..."

.....

Giờ phút này, Đỗ Nguyệt cùng Ngư Thanh Thanh vừa nói đùa, vừa trở lại bụi rậm để mặc quần áo!

Thân thể hai người trong nháy mắt cứng đờ!

Quần áo!

Quần áo đâu rồi?

Ngư Thanh Thanh đỏ mặt yếu ớt nói: "Ai đã lấy quần lót ren của ta!"

Đỗ Nguyệt dậm chân, giận dữ nói: "A! Biến thái! Dưa hấu nhỏ là đồ yêu thích của ta!"

Hai người liếc nhau, đều là vẻ mặt tức giận, lớn tiếng quát: "Tần Thụ! Mắt kính thối tha! Chết đi cho ta! "

Gần đây căn bản không có người!

Hơn nữa còn để cho Tần Thụ cùng mắt kính canh gác!

Không phải hai người bọn họ trộm cắp! Còn ai nữa?

Hai người vội vàng trốn trở lại trong nước, Tần Thụ cùng thanh niên mắt kính vội vàng chạy tới: "Sao vậy?"

Đỗ Nguyệt cười nói: "Hai chúng ta quên mang theo quần áo, mang hai cái túi xách của chúng ta đến!"

Mắt kính nhìn nụ cười của Đỗ Nguyệt, không biết vì cái gì, rung mình một cái!

Tần Thụ: "Quần áo đều có thể quên? Các người thật đúng là!"

Ngư Thanh Thanh nghiêng răng!

Diễn xuất! Diễn tiếp đi!

Chờ cho đến khi cả hai chúng ta ra khỏi nước!

Sẽ xử lý hai người, Đỗ Nguyệt cười vẫy vẫy tay với mắt kính!

Thanh niên mắt kính ngạc nhiên: "Sao vậy?"

Chỉ thấy Đỗ Nguyệt một phen túm lấy cổ áo của mắt kính!

Nắm đấm điên cuồng như súng máy va chạm với mặt hắc!

Mắt kính trên mặt trực tiếp vỡ nát!

"Chết tiệt biến thái! Ta biết hết! Người trả lại dưa hấu nhỏ của ta! Người giấu nó ở đâu hả?"

Mắt kính: ???

Dưa hấu gì vậy?

Chúng ta cũng không ăn vụng dưa hấu!

Lại nói cho dù ăn vụng dưa hấu, cũng không đến mức đánh tới như vậy a!

Bản thể của lão tử đều bị người đánh nát a!

Kính đã mất, ta mẹ nó cũng không có cảm giác tồn tại ah!

Tần Thụ nhìn với vẻ mặt ngây ngốc, mặt bị dọa đều trắng bệch! Chuyện gì đang xảy ra vậy?

"Tiểu Ngư! Cái này ... Đây là..."

Ngư Thanh Thanh đỏ mặt: "Tần Thụ ca, người lại đây, ta có chút chuyện nói với người..."

Nói xong chạy sang một bên, tuy rằng trong lòng Tần Thụ nghi hoặc, nhưng cũng đi theo!

“Rầm!”

Năng lượng tuyệt cường từ trong cơ thể Ngư Thanh Thanh bộc phát!

Đem toàn bộ năng lượng tích góp trong cơ thể kích phát ra!

Cho dù Tần Thụ là Bạch Ngân 4 sao cũng trực tiếp bị đè trên mặt đất!

Ngư Thanh Thanh nhắm mắt lại, từng quyền cuồn dập!

"Ah! Giết chết người! Giết chết người! Của ta... Của ta! Ô ô ô ~"

"Chết đi! Người chết đi!"

Tần Thụ: !!

Cái gì vậy!

Cái gì của người chứ?

Người vì cái gì đánh ta a, ta mẹ nó hiện tại rất bối rối a!

Không hiểu vì sao lại bị đánh cho một trận oa! Là chê ta còn chưa đủ thảm sao...

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +1000!]

[Giá trị oán khí từ anh trai kính vỡ +1000!]

.....

Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giờ phút này, Cố Bắc và Tống Thanh nằm trên mặt đất, mặt mũi bầm dập!

Chỉ có hít vào mà không có thở ra nhi . . .

Đã bị đào thải!

Quả Quả cùng Thẩm Miểu đang ngồi ở một bên chuyên tâm ăn

lầu tự sôi!

"Nghe lời! Ăn xong liền bỏ quyền!"

Thẩm Miếu cười hắc hắc nói: "Cám ơn Giang Nam ca, đã nhiều ngày không ăn được thức ăn nóng!"

Quả Quả đỏ mặt: "Đi ra ngoài có mạng lại thêm wechat của người, nhớ đồng ý!"

Giang Nam nhếch miệng cười, không còn bóng dáng!

Hắn vẫn sẽ quay lại xem thử!

Trong chốc lát, anh trai mắt kính cùng Tần Thụ đã cập nhật thêm cho mình 20 vạn giá trị oán khí!

Chuyện gì đã xảy ra chứ?

Quay trở lại đầm thác nước!

Chỉ cần nhìn thấy một cái hố khổng lồ đường kính 15 mét tại chỗ!

Tần Thụ nằm trong hố sững như một con lợn, hai mắt vô thần!

Khóe mắt chảy xuống hai hàng nước mắt, khóc lẩm bẩm: "Vì sao... Cái này là cái gì?"

Ngư Thanh Thanh ôm đầu gối ngồi bên cạnh hố, còn nghiêng răng lý sự!

Anh trai mắt kính dựa vào cây, đôi mắt sững lên không thể mở ra!

Gọng kính bị tàn phá không ra hình dạng nhưng vẫn ngoan cường treo trên mặt!

Đỗ Nguyệt thở hổn hển: "Nói đi! Dưa hấu nhỏ người giấu ở đâu?"

Anh trai mắt kính khóc: "Ta mẹ nó không có ăn vụng dưa hấu!"

Giang Nam nuốt nước bọt, cái này cũng không cần tự mình ra tay, trực tiếp khiến cho hai người bọn họ ngược đãi đào thải đi?

Con gái nổi gân quả thực chính là cơn bão khủng khiếp!

Sợ quá!

May mà vừa rồi mình không trở về!

"Cái kia... Cái kia! Ta đến đào thải các người!"

Ngư Thanh Thanh nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Giang Nam thì đỏ lên: "À... Vậy thì ta sẽ bỏ quyền!"

Đỗ Nguyệt căn bản không quan tâm, trực tiếp bỏ quyền!

Vẫn còn hỏi đang bận hỏi dưa hấu giấu ở đâu!

Chương 314 -

Giang Nam sửng sốt! Đỗ Nguyệt là đứa hấu nhỏ?

Vậy Ngự Thanh Thanh mới là ren?

Cô gái này... Táo bạo như vậy sao?

Không thể nhìn vẻ bề ngoài mà!

Mà khoảnh khắc hai người bỏ quyền!

Đồng hồ vệ tinh của tất cả mọi người đều nhận được một thông báo!

"Giải đấu trung học Ngôi Sao kết thúc!"

"Quán quân! Chiến đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Giết 143 người! Phá vỡ kỷ lục quốc gia!

"Á quân! Chiến đội Băng Phong! Giết 17 người!"

"Quý Quân! Chiến đội Phiêu Miêu! Giết 6 người!"

.....

Mà bảng xếp hạng này! Cũng không phải dựa theo số lượng đánh chết để xếp hạng!

Mà là dựa theo thời gian sinh tồn!

Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng đương nhiên giành được vòng nguyệt quế!

Sống sót đến cùng!

Mà khiến cho Ngự Thanh Thanh cùng Đỗ Nguyệt không nghĩ tới là, tiểu đội của mình lại có thể vớt được vị trí thứ hai?

Ánh mắt không khỏi chuyển hướng Giang Nam!

Vẻ mặt kinh hãi!

Giết 143 người? Phá vỡ kỷ lục quốc gia?

Tóm lại chính Giang Nam dọn dẹp sân bãi?

Phải biết!

Lịch trình 15 ngày ban đầu vẫn còn lại 5 ngày!

Hắn mạnh đến mức nào chứ?

Tiểu đội của mình bởi vì bị Giang Nam tìm tới cuối cùng mới vớt được hạng hai?

Giang Nam gãi gãi đầu, cười hắc hắc!

Nếu không phải hai người tắm rửa...

Vị trí thứ hai này thật đúng là không tới phiên chiến đội Băng Phong!

Giang Nam nhìn Tần Thụ và anh trai mắt kính bị đánh thành đầu heo trên mặt đất...

Nên nói thì phải nói!

Trong lòng vẫn có chút áy náy!

Nhét cho hai gốc khí huyết nhân sâm!

Cùng với vẻ mặt thông cảm: "Người anh em! Bảo trọng!"

Anh trai mắt kính khóc, nắm lấy tay Giang Nam: "Ta thực sự

không ăn vụng đưa hấu ah!"

Giang Nam: ...

Người anh em! Người có phải đã hiểu sai gì rồi hay không?

.....

Ngay cả nhóm người Thẩm Miểu ăn lẩu tự sôi cũng ngây dại!

Phấn khích nhảy lên vỗ tay!

"A haha! Chuyện này cũng quá hạnh phúc? Giành được hạng ba! Còn có lẩu để ăn!"

"Có thể vào Linh Trì Côn Luân! A ~"

\ (≥▽≤) /

Giờ này khắc này, Chung Ánh Tuyết còn đang ở trong doanh trại, đám người Hạ Dao nhìn đồng hồ vệ tinh cũng lâm vào trong ngây ngốc!

Giết 143 người?

Cái quái gì vậy!

Giang Nam đi ra ngoài chưa đầy ba giờ!

Liền dọn sạch toàn trường?

Phá vỡ kỷ lục quốc gia?

Trong mắt Ngô Lương tất cả đều là rung động, hít một hơi khí lạnh: "Nếu Nam ca trở nên nghiêm túc! Trận đấu Ngôi Sao này sẽ không kéo dài hơn năm ngày!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao liếc nhau, tất cả đều cười khổ!

Nhưng sau đó lại dấy lên ý chí chiến đấu hừng hực!

Mặc dù cảm nhận được chênh lệch giữa mình và Giang Nam!

Nhưng cũng không thiếu dũng khí cố gắng đuổi theo!

"Đang nói về cái gì vậy? Vui vẻ tới như vậy sao?"

Giang Nam đột ngột xuất hiện ở đây!

Chung Ánh Tuyết cười mắt nhìn Giang Nam: "Nói người lợi hại!"

"Quán quân cuộc thi Ngôi Sao tỉnh! Không dám nghĩ đến!"

Hạ Dao vừa thấy Giang Nam, hưng phấn nhào tới, dùng sức cọ mặt!

"Quán quân! Quán quân! Ha ha!"

Giang Nam sờ sờ đầu cô: "Vết thương không đau sao? Cho người, ăn đi!"

Nói xong nhét cho Hạ Dao một gốc khí huyết nhân sâm.

Hạ Dao cảm nhận sâm, mũi hơi chua xót! Khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn... Cảm ơn người!"

Hiển nhiên, một màn Giang Nam cầm đường đao lao ra vừa rồi còn khắc ở trong lòng cô!

Vừa nghĩ tới, trái tim nhỏ còn đập thành thịch!

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Khách khí với ta cái gì? Quay lại để cho ta sờ đuôi là tốt!"

Hạ Dao: "Được... Cái gì? Không! Không sờ!"

Lần này không có cửa!

"Vậy thì véo lỗ tai!"

"A~ Véo lỗ tai thì có thể!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Chờ đi ra ngoài, chúng ta đi công viên giải trí bên bờ biển được không? Ăn mừng!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Vậy nên, ...

Bên bờ biển! = Đồ bơi! = Hắc hắc hắc?

"Đi! Sao lại không đi? Ta bao! Càng nhiều người càng tốt!"

Bầu không khí rất nhanh đã trở nên vui vẻ!

Lúc này, ánh mắt mọi người không khỏi rơi vào trên người Hùng Nhị ở bên cạnh!

Trên đường đi! Quán quân này tuyệt đối có một phần công Hùng Nhị!

Ngô Lương buồn bực nói: "Nam ca! Mang theo lão đệ ta ra khỏi đây!"

"Không sợ không có chỗ nuôi, ta giải quyết!"

Giờ phút này, ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng gật đầu như gà mổ thóc!

Bọn họ thực sự thích Hùng Nhị!

Dọc theo đường đi không biết bao nhiêu dùng thân thể ngăn cản công kích cho bọn họ!

Giang Nam lại thở dài lắc đầu!

"Đừng chỉ nghĩ đến mình, bình thường chúng ta đi học, rất ít

thời gian có thể ở bên Hùng Nhị!"

"Huống hồ bên ngoài cũng không có linh thú nào khác có thể câu thông với nó! Thay đổi cách nghĩ, tương đương với việc ném một người vào thế giới chỉ toàn linh thú!"

"Hùng Nhị thuộc Linh Khư Thiên Hồ Đảo, nơi này mới là thế giới của nó!"

"Cũng không phải chúng ta không mang hẳn ra được, mà là thế giới bên ngoài còn chưa thể chào đón nó!"

Giang Nam nói xong!

Ba người trầm mặc, tuy rằng không muốn thừa nhận!

Nhưng lời Giang Nam nói lại là sự thật!

Đoạn hành trình này bởi vì có Hùng Nhị nên thật sự rất vui vẻ, nhưng bây giờ phải tách ra, thật sự luyến tiếc!

Chương 315 -

Hùng Nhị mắt to ngây thơ nhìn mọi người, bọn họ đang nghiên cứu cái gì đây?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đừng nghĩ nữa! Chúng ta chụp ảnh kỷ niệm!"

"Về sau cũng không phải không gặp được! Chỉ cần chúng ta muốn lúc nào cũng có thể trở về Hồ Thiên Đảo!"

Ba người nặng nề gật đầu, nhao nhao tiến lên ôm chặt Hùng Nhị!

Lông mềm mượt! Thật thoải mái!

Giang Nam chuẩn bị tốt máy ảnh, thiết lập để chụp tự động!

Sau đó vội vàng đi qua tạo tư thế!

Chỉ thấy trong rừng núi, Giang Nam vừa ôm Hạ Dao, vừa ôm Chung Ánh Tuyết, ngồi xổm trên mặt đất!

Chung Ánh Tuyết vạn năm không thay đổi tư thế chụp hình quốc dân!

Hạ Dao nghịch ngợm thè lưỡi nhỏ, Giang Nam ngậm núm vú giả cười xán lạn!

Mà phía sau, Ngô Lương hóa thú ôm Hùng Nhị, thật sự giống như hai anh em ruột!

"Tách tách!"

Máy ảnh vang lên ghi lại khoảnh khắc đẹp này!

Hùng Nhị tựa hồ cảm giác được bầu không khí sắp chia tay, cả người gấu đều có vẻ có chút trầm thấp!

Chỉ thấy Giang Nam ôm Hùng Nhị đi tới một bên.

Từ trong không gian dị độ, trực tiếp lấy ra 1000 cái quần hiệu Hulk, bỏ vào hai cái túi lớn!

Là Giang Nam bỏ ra 10 vạn giá trị oán khí để đổi ở cửa hàng hệ thống!

"Sau này nhớ mặc biết không?"

"Còn có những thứ này cũng cho người!"

Nói xong lại móc ra một túi đồ lớn!

Lúc này đây, Giang Nam trực tiếp tiêu tốn 30 vạn giá trị oán khí!

Cửa hàng hệ thống bán khí huyết nhân sâm với giá 100 một gốc! Giang Nam đã đổi 3000 gốc!

Cho Hùng Nhị, không có gì luyến tiếc!

Hùng Nhị nhìn một bao khí huyết nhân sâm lớn, cả thân gấu đều ngây dại!

Mặt gấu không ngừng cọ vào lồng ngực Giang Nam!

"Hắc hắc, cũng nên kết thúc rồi! Đủ cho người ăn trong một thời gian! "

"Đến lúc đó chúng ta trở về Hồ Thiên Đảo, còn cần người che chở chúng ta!"

"Tu luyện thật tốt! Chờ thời cơ chín muồi, đại ca dẫn người ra ngoài dạo chơi!"

Gấu gật đầu, vỗ ngực mình, sau đó giơ lên một ngón tay cái!

Giang Nam nhếch miệng cười, dụi dụi mắt...

"Phạch phạch phạch..."

Máy bay trực thăng đến đón người, đám người Giang Nam lên máy bay, khi máy bay dần dần bay lên!

Hùng Nhị càng ngày càng nhỏ, nhưng vẫn đứng tại chỗ vung tay gấu!

Ánh mắt Ngô Lương đỏ bừng, không nổi!

Chung Ánh Tuyết nhỏ giọng nức nở, có chút buồn bã!

Hạ Dao lo lắng nói: "Hùng Nhị ở Linh Khư có nguy hiểm hay không, nếu..."

Giang Nam: "Yên tâm! Hùng Nhị thông minh! Chuyên ngồi xổm trong bụi cỏ để đánh lén! Khả năng sống sót không cần phải bàn!"

"Hơn nữa, nếu nó ăn hết đồng nhân sâm ta cho! Có thể dắt Thương Long Thú đi dạo, người có tin hay không?"

3000 gốc khí huyết nhân sâm vào bụng, quý mười biết Hùng Nhị sẽ mạnh thành đáng vẻ gì!

Ra khỏi Linh Khư hồ Thiên Đảo, dừng lại ở sân bay Bạch Sơn!

Ngay lúc này, bực nhận giải đã được chuẩn bị xong!

Tiểu đội Thẩm Miểu đứng ở vị trí quý quân!

Mà đám người Ngư Thanh Thanh là á quân, giờ phút này Tần

Thụ cùng anh trai mắt kính đều ngồi xe lăn! Mặt quần đầy băng!

Dù là vậy vẫn kiên trì lĩnh thưởng trên bục nhận giải, phải gọi là kiên cường!

Trực thăng vừa hạ cánh, Giang Nam đã bị một màn trước mắt làm cho ngây ngời!

Tất cả các phóng viên và phương tiện truyền thông của các đài địa phương lớn đều có mặt, trên đường băng đầy người đang đứng, chật chội cứng ngắc!

Chờ tiểu đội Giang Nam bước lên bục nhận giải!

Trong nháy mắt cả sân vang lên một trận tiếng hoan hô đinh tai nhức óc!

"Hút một ngụm núm vú giả! Toàn bộ khí thế triển khai!"

"Đường đao ra khỏi vỏ! Chiến thần trở về!"

"Ô la!"

"Chiến thần núm vú giả! Dùng thùng trộm sữa!"

"Gundam hình người! Áp đảo toàn trường!"

"Ô La!"

Hàng vạn người tràn đến sân bay Bạch Sơn, mang theo tấm biển cùng với đèn led, trên đó viết "Chiến thần núm vú giả!"

Diên cuồng hô to, nhịp điệu rõ ràng, từng tiếng từng tiếng vang to!

Giang Nam vừa nghe, trực tiếp nổ tung!

Tức giận!

Rút núm vú giả ra rồi ném xuống đất!

"Ta nhỏ vào!"

Chiến thần núm vú giả là cái quỷ gì!

Tên khốn kiếp nào đặt biệt danh cho lão tử?

Cái biệt hiệu quỷ quái gì chứ?

Ai, mau đứng dậy! Lão tử cam đoan sẽ không đánh chết người!

Quả thật xấu hổ không chịu nổi mà!

Ta không còn mặt mũi nữa!

Mãnh nam Giang Đại Pháo cũng đã đủ xấu hổ rồi!

Lại còn chiến thần núm vú giả? Ta nhỏ vào!

Trong đám đông!

Dịch Thanh Phong giờ biến hiệu, gân cổ hô to đột nhiên giật mình!

Cảm thấy sống lưng lạnh lẽo...

Quá đáng hơn, chỉ trong mấy ngày này!

Liền ra cùng một loại kẹo mút núm vú giả, đều bán cháy hàng!

Một đám người ngậm, cảnh tượng kia!

Chặc chặc chặc!

Hạ Dao nhin không được cười: "Ai nha! Chiến thần núm vú giả của chúng ta đang tức giận!"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ nhắn: "Phụt... Tức giận cũng

vẫn có chút đáng yêu nha!"

Giang Nam: ???

Đáng yêu?

Người dựa vào nhan sắc đẹp trai để ăn cơm như ta!

Dùng hai chữ đáng yêu này để hình dung quả thực chính là vũ nhục a!

Cảm thấy nội tâm bị mười vạn điểm bạo kích!

Thẩm Hoằng mang vẻ mặt tươi cười tiến lên cười nói: "Có thể xem như người giúp tỉnh chúng ta nở mày nở mặt!"

Chương 316 -

"Lấy số lượng đánh chết 143 phá kỷ lục quốc gia, sợ là một thời gian rất dài cũng không ai có thể phá vỡ kỷ lục này!"

Giang Nam duỗi tay ra: "Mục tiêu của ta đâu?"

Thẩm Hoảng trợn trắng mắt, có cần phải trực tiếp như vậy không?

Còn có thể ăn chặn tiền của người được sao?

Hắn thật tình không biết Giang Nam thật sự bị hố qua một lần!

Lần trước lấy hạng nhất Linh Khư Thiên Trì, phế hết sức lực mới lấy được phần thưởng đến tay, còn giao ra nửa đời sau của mình...

Chỉ thấy Thẩm Hoảng búng tay một cái, nhân viên công tác ở một bên đưa tới một tấm chi phiếu cực lớn cho Giang Nam!

Dài 3 mét! Rộng một mét!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp?

Nó lớn tới như vậy sao?

Nếu cầm đến ngân hàng để đổi tiền, tương đương có mặt mũi!

Thẩm Hoảng: "Khụ khụ! Thứ này chỉ dùng để chụp ảnh, tiền sẽ được chuyển vào thẻ ngân hàng của người sau khi kết thúc!"

Giang Nam trợn trắng mắt, sao không nói sớm!

"Sau khi chấm dứt, có chút chuyện muốn nói với người!"

Nói xong còn nháy mắt với Giang Nam, vỗ vỗ bả vai hắn!

Mà quý quân và á quân cũng nhận được phần thưởng tương ứng!

Sau khi lễ nhận giải kết thúc, Giang Nam xuống bục nhận giải!

Nhất thời có một đám phóng viên vây quanh!

Hồ Thạc có thể nói là một đường xông giết, đi tới trước mặt, trực tiếp nhét micro qua!

"Nam thần! Nam thần! Đoạt được quán quân Linh Khư Hồ Thiên Đảo! Số lượng đánh chết lại phá kỷ lục quốc gia, có thể nói tâm tình của người lúc này ra sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người xác định muốn ta phát biểu?"

Hồ Thạc cảm thấy một trận gió lạnh thổi qua!

Mẹ kiếp! Không phải lại muốn nói bậy gì nữa chứ?

Vội vàng thay đổi ánh mắt cầu xin, ánh mắt phải gọi là đáng thương!

Vì vậy, Giang Nam hắng giọng: "Hoạt động thông thường mà thôi, không có gì phải ngạc nhiên!"

"Nhưng so với giải thưởng vô địch cấp tỉnh, ta vẫn quan tâm đến phần thưởng vô địch quốc gia hơn!"

"Ở nơi này, ta muốn nói một câu với các tuyển thủ của những tỉnh thành khác còn chưa kết thúc cuộc tranh tài!"

"Các người vất vả rồi!"

"Nhìn mấy ngày nắng nóng này, còn phải chịu tội trong Linh Khư! Chật chịt chịt! Các người cứ tiếp tục chơi nha!"

"Ta về nhà tổ chức tiệc lẩu nướng BBQ trước! Còn có spa đồ tắm bãi biển! Ha ha! Hắc hắc hắc~"

Hồ Thạc: ???

Trong lúc nhất thời, truyền thông điên cuồng quay chụp, trong đám người lại càng bùng nổ tiếng cổ vũ!

"Mẹ kiếp! Có cần phải đề tiện như vậy không? Cũng quá gợn đòn rồi phải không? "

"Giờ phút này cuộc thi Ngôi Sao của tất cả các tỉnh đều chưa kết thúc, vẫn đang ở vòng chung kết, còn 5 ngày nữa mới có thể cho ra thành tích! Chỉ có Nam thần thanh tràng xong sớm!"

"Khanh khách ~ Nam thần thật xấu xa mà!"

"Ha ha! Vẫn là cảm giác quen thuộc này!"

"Tại sao ta lại muốn đánh hấn như vậy chứ! Nhưng ta vẫn không thể đánh được! Thật tức giận!"

"Nam thần trâu bò! Dám thách thức tranh tài Ngôi Sao cả nước? Ha ha! Mong chờ - ing!"

"Hấn là đang... Tuyên chiến cả nước?"

"Chờ các tuyển thủ tỉnh khác đi ra xem video này có thể bị tức chết hay không!"

Mà video này cũng trực tiếp lên top 1 hot search weibo ngày hôm đó!

Kết thúc cuộc phỏng vấn, Giang Nam đang suy nghĩ tìm Thẩm Hoằng, hỏi thử là chuyện gì!

Kết quả vừa lên đã bị một đám fan vây chặt!

"Nam thần! Nam thần! Ký tên cho ta với! Ký vào mặt được không! Một trong hai bên má!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "A!"

"Nam thần! Còn núm vú giả nữa không? Cho ta một cái a!"

"Lúc nào lại bày sạp hàng! Chúng ta sẽ ủng hộ!"

"Ha ha, thời điểm tranh tài cả nước chúng ta sẽ đi cổ vũ người!"

"Ký tên! Nam thần! Check-in trên cơ ngực ta đi!"

"Sặc! Anh trai này! Người có đam mê kỳ quái à?"

Một cô gái tóc ngắn: "A! Hắn sẽ không ký cho người, muốn ký cũng là ký vào ngực ta!"

Giang Nam: !!

"Em gái nào muốn ký lên ngực? Lại đây! Lại đây! Ta sẽ ký thật đẹp!"

[Giá trị oán khí từ Khương Diễm Diễm +666!]

.....

Giang Nam bị vây công nửa giờ thật sự là không chịu nổi, trực tiếp thuận di chạy trốn!

Cuối cùng cũng biết tại sao lại gọi là cuộc thi Ngôi Sao!

Thật đúng là có loại cảm giác trở thành ngôi sao màn ảnh!

Một đồng hành động khác người trong Linh Khư trực tiếp khiến cho Giang Nam trở thành nhân vật chính của điểm nóng!

Mười ngày này, mỗi ngày Giang Nam cơ hồ đều ở trên hot search! Chưa một lần tụt xuống!

Người hâm mộ trên Weibo đã đạt hơn năm triệu!

Giang Nam tìm được Thẩm Hoảng, chỉ thấy Thẩm Hoảng nhăn nhó nói: "Thật ra cũng không phải chuyện gì khác!"

"Chính là nghiên cứu về khí huyết nhân sâm đã có được tiến bộ đột phá!"

"Một khi thành công, có lẽ có thể nghiên cứu chế tạo ra dược phẩm đặc hiệu nhanh chóng khôi phục thương thế, điều này đối với tất cả linh võ giả mà nói đều là chuyện tốt!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Còn thiếu bao nhiêu?"

Thẩm Hoảng đỏ mặt: "1000 gốc!"

"Cũng không phải đòi không! Người cầm thẻ này, sau này tất cả tiêu dùng ở Hiệp Hội Linh Võ sẽ được giảm giá 80%!"

Nói xong nhét cho Giang Nam một tấm thẻ bạch kim.

"Linh Châu cấp Bạch Ngân người muốn bao nhiêu? Nói một mức giá!"

Chương 317 -

Giang Nam vuốt cằm: "Linh Châu tạm thời cũng không thiếu! Người có thể kiếm được Linh Châu cấp Hoàng Kim không?"

"Tuyệt Tuyệt cùng Hạ Dao đều đã là Bạch Ngân rồi, còn chưa có linh kỹ để dùng, ta cũng sắp tới Bạch Ngân rồi, còn có Ngô Lương..."

Thẩm Hoảng đau đến nhếch miệng!

Linh Châu cấp Hoàng Kim? Giang Nam thật đúng là công phu sư tử ngoạm mà!

Đây là muốn kiếm thêm một đợt cho tiểu đội?

"Các người xem thử muốn muốn linh kỹ gì! Ta sẽ cho người tìm! Chỉ riêng người thì không được! Hiệp Hội Linh Võ không có Linh Châu hệ không gian!"

"Người chỉ có thể tìm cấp trên..."

Thẩm Hoảng đương nhiên là để ý chuyện này, dù sao giải đấu Ngôi Sao toàn quốc sắp tới!

Bọn họ đại biểu tỉnh xuất chiến, thực lực tất nhiên càng cao càng tốt!

Giang Nam lại bỏ ra 10 vạn giá trị oán khí đổi một ngàn gốc khí huyết nhân sâm rồi nhét cho Thẩm Hoảng!

"Người tìm cho bọn họ là được, ta tự nghĩ biện pháp!"

"Nghĩ kỹ sẽ gọi điện thoại cho người!"

Nói xong khoát tay lên xe buýt!

Thẩm Hoảng mang theo nhân sâm nặng trĩu, vẻ mặt cười khổ!

"Nhân tình, càng ngày càng thiếu nhiều!"

.....

Ngồi xe buýt trở về, hiệu trưởng Tôn đều tới, vẻ mặt khẳng khái khen ngợi mọi người!

Dù sao ba danh ngạch! Linh Võ Tùng Giang trực tiếp cướp được hai!

Đâu chỉ là làm vẻ vang trường học? Mẹ nó quả thực là một tổ bốc khói xanh!

Trong trường học còn tổ chức cuộc họp chào đón đám người Giang Nam trở về, chờ người trở lại!

Mà giờ phút này Giang Nam căn bản không nghe, cả người đều là dáng vẻ sung sướng mê mẩn!

Bởi vì Giang Nam ngồi ở hàng ghế sau, hai tay đang sờ lỗ tai sói lông xù của Hạ Dao!

Đã được sờ suốt 30 phút!

Hạ Dao đỏ mặt như quả táo chín, đỏ đến tận vành tai!

Thân thể ngồi thẳng tắp, kẹp đùi, bàn tay nhỏ bé bất an túm lấy quần áo.

"Tiểu ~ Tiểu... Tiểu Nam, người sờ xong chưa!"

Cả người Giang Nam đều quẩn quáo lên trời!

Tai thú của thiếu nữ là tuyệt nhất!

"Ân, người đã thỏa mãn nguyện vọng của ta, vậy ta cũng thỏa mãn một chút nguyện vọng của ba người các người đi!"

"Linh Châu cấp Hoàng Kim, mỗi người chọn một linh kỹ mà mình thích, nói cho ta biết! Ta sẽ đưa nó cho các người!"

Hạ Dao đành đứng dậy, không cẩn thận đụng vào đầu, khuôn mặt đau đến mức nhăn lại, nhưng trong mắt đều là sự hưng phấn: "Thật sao?"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ kinh ngạc nói: "Thật sự có thể tùy tiện lựa chọn?"

Ngô Lương ngạc nhiên: "Nhanh như vậy đã quyết định tiêu vật trăm triệu như thế nào?"

Giang Nam buông tay: "Từ giờ hãy gọi ta là Alla... a! Đền thần Aladdin!"

Phải biết rằng, Linh Châu cấp Hoàng Kim vốn \vô cùng khan hiếm!

Có tiền cũng không thể mua được!

Mà Giang Nam lại có thể tùy tiện chọn linh kỹ?

Thần thông quảng đại như vậy sao?

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Tiểu Allah! Người thật lợi hại!"

Đôi mắt Chung Ánh Tuyết cong thành trăng lưỡi liềm: "Ôi ~ vậy phải lựa chọn thật kỹ, phải thưởng cho người mới được!"

"Tiểu Nam muốn phần thưởng gì đây?"

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Tuyệt tuyệt! Ta không cần

phần thưởng gì khác! Hãy để ta giúp người sử dụng bí tịch!"

Chung Ánh Tuyết sững sốt: "Bí tịch gì? "

"Chính là cái kia, trên trên dưới dưới..."

Chung Ánh Tuyết trong nháy mắt đỏ mặt, hai tay đan chéo!
Che ngực mình bảo vệ: "Không... Không cho!"

Ah, ah!

Thật xấu hổ!

Làm sao Tiểu Nam biết bí mật này?

Hắn còn muốn giúp ta làm?

Đó chẳng phải là muốn...

Chỉ nghĩ một chút, Chung Ánh Tuyết đều xấu hổ không chịu nổi, sau đó liền che kín mít hơn!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết +888!]

Giang Nam có chút mất mát!

Chết tiệt!

Thiếu chút là thành công!

Hạ Dao nghiêng đầu: "Bí tịch gì? "

Giang Nam: "Ah... Không có gì, người không cần đến nó đâu!"

Hạ Dao: ???

Vương Đông ở một bên, yên lặng rơi lệ!

Nhìn Giang Nam người ta kìa!

Lại nhìn mình...

Trên xe lửa!

Giang Nam cuối cùng cũng được sạc điện thoại di động của mình.

Vừa mở Weibo, người hâm mộ tăng vọt lên tới 500 triệu thật sự khiến Giang Nam giật nảy mình!

Gundam hình người trở nên nổi tiếng khắp trên mạng!

Video ăn cắp sữa bò cũng đã cắt ra!

Bình luận bên dưới càng không đành lòng nhìn thẳng!

Càng đáng ghét hơn chính là, bên trang chủ còn trực tiếp đổi chứng nhận Giang Nam thành chiến thần núm vú giả!

Giang Nam: !!

Còn có thể giữ chút thể diện hay không?

Lão tử không cần danh hiệu này a!

Tức giận, Giang Nam tức giận đăng một weibo!

Từ Iphone 11promax

Nam Thần: Nhận quảng cáo núm vú giả, người ra giá cao đến đây!

(Ảnh) × 2.jpg

Là một bức ảnh chụp chung khi nhảy dù!

Một tấm chính là bức ảnh cuối cùng của bốn người Giang Nam cùng một con gấu trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo!

Bình luận bên dưới sau một giây 99 +

Lập tức phát cuồng!

"Phốc ha ha ha! Nam thần vò đã mẽ không sợ rơi sao?"

"Cười thật xán lạn nha!"

"Ta muốn lấy làm hình dán mặt bàn! Hùng Đại Hùng Nhị cười chết ta!"

"Thật lợi hại!"

Tiểu Đường Đường: "Quá ngầu! Chúc mừng đã giành chức vô địch!"

Sơ Tình: "Núm vú giả ngon sao?"

Tiểu Ngư: Người không cho ta bú thêm!

Chương 318 -

Nam Thần trả lời: "(Che mặt khóc) này này này! Nha đầu ngốc nhà người nói cho rõ ràng oa! Thật dễ khiến cho mọi người hiểu lầm?"

Tiểu Ngư: "À! Là sữa! Không cho ta bú thêm sữa!"

Bên dưới:

“○○○ ! ”

"Σ (° □ ° |||)"

"A cái này..."

"Chặc chặc chặc..."

Giang Nam: !!

Còn chẳng bằng người đừng giải thích!

Mà đúng lúc này, chỉ nghe phòng riêng cách vách truyền đến một tiếng kêu thảm thiết cuồng loạn!

"Mở ra! Người buông ta ra! Mở cửa sổ ra cho ta! Ta muốn đi chết!"

"Lão tử không còn thiết sống nữa! Ta sẽ nằm trên đường ray!"

Chính là tiếng kêu thảm thiết của Tần Thụ!

Dám người Giang Nam đều sửng sốt, đây là sao?

Kết quả là thấy một video được chia sẻ trong nhóm lớp học!

Tiêu đề: Tần Thụ, có phải là người hay không thì ta không biết! Nhưng mà thật là cảm thú!

Mở ra xem!

Chính là video Tần Thụ!

Quần lót đỏ của mình treo trên sừng bò ném qua lại, còn có đoạn clip hơn 20 người bám dưới thân bò trộm sữa uống!

Cuối cùng ngay cả bò đực cũng bị cắt nối vào!

Kết hợp với nhạc nền đầy kích thích!

Quả thực không nói nên lời!

Giang Nam lúc này liền cười phun, không nghĩ tới thời điểm mình điên cuồng giết Gatling lại xảy ra nhiều chuyện như vậy!

Tần Thụ tuyệt đối xem như là nhân vật nổi tiếng hai ngoại trừ Giang Nam!

Chẳng qua là lấy hình thức hơi khó coi một chút!

Hiện giờ Tần Thụ nghiễm nhiên trở thành lão đại trên bảng tài liệu khu BL!

Đứng đầu bảng xếp hạng!

Giang Nam không dám nhìn nữa, hắn sợ cười bay luôn tám khối cơ bụng của mình!

Mở WeChat ra, chấp nhận một lần sóng lời mời kết bạn, Thẩm Miểu và Quả Quả rõ ràng cũng ở trong đó!

Lại trả lời một đợt lời chúc!

Ngay sau đó, điện thoại di động rung lên!

Lại là tin nhắn của Sơn Miêu!

Lạc Thiên Hồng: Vất vả rồi! Sờ sờ đầu!

Giang Nam vui vẻ, trong lòng ấm áp.

Nam Thần: (o•ω•o)

"Gần đây Ám Dạ có nhiệm vụ gì không? Ta sắp Bạch Ngân! Còn không có Linh Châu dùng!"

Lạc Thiên Hồng: "Tạm thời không cần tới người, vừa mới trở về, nghỉ ngơi cho khỏe đi!"

"Nhanh lên tới Bạch Ngân! Chuyện Linh Châu ta sẽ nghĩ cách cho!"

Nam Thần: "Cọ cọ ~ Đừng làm việc quá vất vả, lần sau gặp mặt cho người kẻo ăn!"

Lạc Thiên Hồng: (͡° ͜ʖ ͡°)

Giang Nam: ???

Sơn Miêu mà lại dùng sticker?

Cái này ... Là hàng giả rồi!

Ủm!

Nhất định là cô ấy dùng nhầm rồi!

Quả thực dễ thương quá đi...

Mà bên kia, Thẩm Miếu cũng gửi tới WeChat!

"Nam thần, rảnh rồi cùng nhau ra ngoài ăn cơm!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Bên phía chúng ta chuẩn bị đi công

viên giải trí ven biển chơi, đi cùng luôn không?"

"Đi đi đi! Quả Quả cũng đi cùng!"

Nam Thần: Mang theo đồ bơi!

(; ￣Д￣)

"Được rồi! Được rồi!"

Một đường trở lại trường học, quả thật giống như lời hiệu trưởng nói, vì nhóm tuyển thủ Giang Nam mà tổ chức tiệc chào đón!

Trên sân tập đã được an bài sân khấu, mời một ban nhạc chuyên hát chúc mừng!

Quả thật là chịu chơi!

Các học sinh nhân thời gian sau giờ học, tất cả đều chạy đến, mặt mũi tràn đầy phấn khích!

Đám người Giang Nam vừa vào sân, tiếng hoan hô dồn dập ập tới!

Ánh mắt của đám học sinh nhìn Giang Nam đã mang theo sự sùng bái!

Những màn trình diễn đặc sắc của cuộc thi Ngôi Sao, bọn họ cũng không bỏ qua bất cứ lần nào!

Mà hiệu trưởng sau một hồi phát biểu, cũng thưởng cho tiểu đội Giang Nam học bổng 300 vạn!

Tiểu đội Tần Thụ và Vương Đông cũng nhận được 200 vạn và 100 vạn!

Giang Nam cười phải gọi là cực kỳ vui vẻ!

Trên sân khấu, dàn nhạc bắt đầu tấu lên khúc nhạc cổ từ thế kỷ trước!

Hiệu trưởng mang vẻ mặt hưởng thụ, mà Giang Nam phải gọi là rối rắm!

Học sinh cũng có chút trầm mặc, cái ban nhạc quỷ quái gì vậy, phá hủy hết bầu không khí!

Giang Nam che mặt: "Không được! Ta không thể nghe thêm nữa! Thật vất vả mới giành được quán quân, sao cứ có cảm giác sắp bị tiến đi?"

"Ban nhạc thuê từ đâu!"

Lục Minh – vương tử mộng sắt ở bên cạnh: "Nhà tang lễ cách đây hai con phố..."

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp! Hóa ra là tiền người đi thật à?

Có cần phải tiết kiệm tiền tới như vậy không?

Lục Minh nhếch miệng: "Người không thích thì người tự lên đài đi! Người không phải cái gì cũng biết sao? Chơi nhạc gì đó hẳn cũng có thể đi!"

Giang Nam hợp lý nói: "Sao lại không biết được chứ?"

"Dăm ba chuyện này! Ta là chuyên gia! Chờ đó!"

Nói xong liền đi lên đài!

Lục Minh: ???

Mẹ kiếp?

Cái gì chứ?

Hắn có khoác lác hay không?

Không, không!

Hắn đúng là cái gì cũng biết!

Giang Nam vừa lên đài, tất cả mọi người đều có chút sửng sốt, muốn làm gì đây?

Hạ Dao vỗ vai Chung Ánh Tuyết: "Nhìn kìa! Tiểu Nam Tiểu Nam!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam lên đó làm gì vậy? "

Chỉ thấy Giang Nam tiến lên nói với mấy người trong ban nhạc kia: "Có thể sôi động hơn một chút có được không? "

Đại ca dẫn đầu ban nhạc vỗ ngực nói: "Cái này sao! Anh bạn! Người muốn một bản disco đưa tang, ta đều có thể chơi cho người! "

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Chuyên nghiệp tới như vậy sao?

Các người bình thường đều làm cái gì a!

Chương 319 -

Chỉ thấy Giang Nam tùy ý cầm một cái kèn từ trên kệ lên!

"Nhường chỗ được không?"

Đại ca sững sốt: "Sao lại là lão đệ? Người cũng muốn thử à? Không phải ai cũng có thể thổi được thứ này!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người cứ phối hợp là được!"

[Phát động kỹ năng! Diễn tấu kèn: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 1100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Diễn tấu kèn (trung cấp): lv0!]

Chỉ một thoáng, tiếng nhạc vang lên!

Chính là ca khúc chủ đề của Slam Dunk!

"Cho đến khi kết thúc thế giới"

Giang Nam sững sốt, lão ca này cũng chung tư tưởng nha!

Âm nhạc có tiết tấu cực mạnh vang lên, trực tiếp kéo theo bầu không khí toàn trường!

Ánh mắt của các học sinh đang dần sáng rực!

Chỉ thấy Giang Nam xoa xoa kèn, điều chỉnh lại!

Các bạn học nhìn mà bối rối!

Không phải chứ, ca khúc này cũng có thể dùng kèn để diễn tấu

sao?

Lại nói Nam Thần còn có thể thổi kèn?

Đúng lúc này, Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Ngay sau đó, tiếng kèn cao vút vang lên!

Trực tiếp áp chế nhạc đệm, giống như vẽ rồng điểm mắt!

Bầu không khí toàn trường trong nháy mắt bị kích nổ!

"Mẹ kiếp! Quá lợi hại! Thổi kèn, ta nổi da gà! "

"Qua là thao tác thần tiên! Kèn mà cũng có thể thổi? "

"Mấu chốt là ca khúc này cũng có thể dùng kèn để diễn? Thật ảo ma!"

"Lợi hại! Quá lợi hại! Ha ha! Quan tâm nhiều như vậy làm gì!"

"Một tiếng kèn vang! Cha mẹ nuôi không uống công!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao kinh ngạc nhìn Giang Nam thổi kèn trên sân khấu!

Không phải chứ...

Tiểu Nam có thể làm được sao?

Ngô Lương: "Không có việc gì mà Nam ca nhà ta không làm được! "

Tiếng kèn, kích động toàn trường!

Các bạn học thậm chí không thể kháng cự lại!

Trong mắt Ngư Thanh Thanh đều là những ngôi sao nhỏ!

Giang Nam quả thực đã giúp cô thay đổi nhận thức về tiếng kèn!

Lão ca ban nhạc đang bối rối!

Nhìn Giang Nam thổi kèn thành thạo!

Ngay cả việc ngắt nhịp lấy hơi cũng biết, sư phụ mình luyện 20 năm mới luyện được nha!

Lão đệ này luyện kèn từ trong bụng mẹ à?

Lục Minh ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Mình chỉ thuận miệng nói, Nam thần thể mà lại lên sân thật à?

Nhìn bầu không khí toàn trường bị kích nổ, Lục Minh cười hắc hắc, vụng trộm đi về phía đài điều khiển!

Ba phút sau, trên màn hình lớn phía sau sân khấu trực tiếp phát video Tần Thụ!

Cả trường cười nghiêng ngả!

Tần Thụ bùng nổ tại chỗ: "A a a a! Tên mông sắt kia! Người con mẹ nó đừng có chạy! Xem lão tử có đánh người phọt cứt hay không! Không đánh ra được thì xem như tối qua người xử lý sạch sẽ"

Vương Đông nha răng: "Mang theo ta nữa!"

.....

Kết thúc tiệc chào mừng, trở về biệt thự đã xa cách lâu, cảm thấy an tâm hẳn.

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đang chuẩn bị tắm rửa!

Giang Nam thì nằm trên giường, nhàn nhã lắc lư chân nhỏ!

Trên bàn đầu giường, ngoại trừ tấm ảnh chụp chung của Giang Nam và Chung Ánh Tuyết ở cô nhi viện, lại có thêm một tấm!

Chính là bức ảnh bốn người một gấu chụp tại Linh Khư Đảo Thiên Hồ.

Giang Nam nhìn không khỏi cười cười, lập tức bắt đầu kiểm tra hệ thống!

Tuy rằng lần này ở Linh Khư Thiên Hồ Đảo kiểm được đại lượng giá trị oán khí.

Thế nhưng cũng mất khá nhiều vào núp vủ giả ục ục!

Sau đó lại cho Hùng Nhị một đồng nhân sâm, tiêu tốn không ít, lại cho Thẩm Hoàng 1000 gốc nhân sâm.

Cho nên lần qua lần lại một phen, giá trị oán khí chỉ còn lại hơn 100 vạn!

Giang Nam cũng không có ý định tích góp!

Giá trị oán khí hết rồi thì lại kiếm tiếp!

Dù sao chuyên ngành hồ người này, Giang Nam vẫn có chút tâm đắc!

[10 lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một quả sầu riêng hoàng kim!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích...]

Giang Nam trông mong nhìn vào thanh vật phẩm!

Tim đập điên cuồng!

Chín đợt rút thăm liên tiếp 10 lần!

Liền trúng ba núp vú giả ục ục!

Cùng với 87 quả sầu riêng hoàng kim...

Giang Nam trực tiếp nổ tung tại chỗ, tức giận lấy gối đầu che lên đầu!

Nằm trên giường điên cuồng đạp chân!

"cái thứ hệ thống ngu ngốc! Ta@#\$\$\$\$#@! "

Bao nhiêu câu chửi chó má đều phun ra! Phải gọi là giá trị oán khí 90 vạn điểm a!

[Phát hiện ký chủ xúc phạm hệ thống! Trừ tiền!]

"Đỉnh! Tài khoản ngân hàng có số đuôi 7931 của bạn bị trừ 10000 đồng! Số dư còn lại..."

Giang Nam trừng mắt! Trực tiếp la hét: "Trừ đi! Lão tử vừa mới nhận được 100 triệu!"

"Hôm nay có phải liều mạng! Cũng muốn mạng người!"

"Ta @amp; \$\$-@"

"Balabara! Hệ thống chó má nhà người! "

Giang Nam mở cổ họng cuồng mắng một trận, nước bọt bay đầy trời!

Mắng chừng nửa giờ, mắng đến cổ họng bốc khói!

Bởi vì thực sự quá tức giận!

Nhìn vào điện thoại di động!

"A! Mới mất 100 vạn thôi sao? Lại mất lên 200 vạn rồi nói sau! "

"Nào nào! Tới tổn thương nhau nào!"

[.....]

(ㄷ_ㄷ)

[Phát hiện ký chủ tiêu thụ đủ 3000 vạn giá trị oán khí!]

[Ban thưởng giải đặc biệt: Một tấm thẻ thăng cấp!]

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Tình huống gì nữa đây?

Hệ thống mà cũng có thể dùng sticker?

Bị chửi tới phục rồi sao?

Chương 320 -

Biết cùng Giang Nam thương tổn lẫn nhau cũng không có kết quả...

Giang Nam đứng trên giường chống nạnh, vẻ mặt đắc ý!

Hừ hừ!

Cảm thấy bản thân quá ngày!

Chỉ là vẫn đau lòng 100 vạn kia, tay đều run rẩy!

Nhưng cũng đáng giá! Nếu như không thương tổn lẫn nhau một đợt, làm sao có thể lấy được thẻ thăng cấp này?

Giang Nam mắt to lấp lánh!

Giải thưởng đặc biệt thẻ thăng cấp này là gì?

Là có thể giúp mình thăng cấp sao? Từ Thanh Đồng đến Bạch Ngân? Có cần bật hack tối như vậy không?

Vội vàng mwor thanh vật phẩm hệ thống để kiểm tra!

Thẻ thăng cấp!

Tác dụng: Thẻ cấp bất kỳ giải khuyến khích nào hiện có trong trung tâm mua sắm hệ thống!

Nâng cao toàn diện thuộc tính giải khuyến khích!

Giang Nam hơi thất vọng, không phải thẻ cấp bản thân!

Nhìn một loạt giải khuyến khích của trung tâm mua sắm hệ

thống, Giang Nam có chút do dự!

Nên sử dụng cho cái nào đây?

Đậu nành? Anh đào? Hay là linh hẹ?

Cuối cùng! Ánh mắt Giang Nam rơi vào được thủy đại lực!

Về hiệu quả mà nói, trợ giúp của được thủy đại lực đối với mình không thể nghi ngờ là rất lớn!

Ngay cả khi không uống! Nếu dùng để tắm rửa thì hiệu quả cũng rất cao!

"Được!"

Thẻ thăng cấp trực tiếp được Giang Nam dùng cho được thủy đại lực!

Chỉ thấy thanh hàng hóa hệ thống có thêm một món hàng!

Vậy mà phải tốn 1000 giá trị oán khí mới có thể đổi!

Được thủy đại lực phiên bản 2.0!

Tác dụng: Đề cao tố chất cơ thể của người dùng 30 lần! Hiệu quả kéo dài 72 giờ!

Giang Nam: !!

Tăng vọt từ 10 lần ban đầu lên 30 lần?

2.0 mãnh liệt tới như vậy sao?

Hiệu quả tăng vọt! Vậy tác dụng phụ có thể cũng tăng vọt theo hay không?

Dựa theo tính tình của hệ thống, Giang Nam nào dám dễ dàng thử?

Vội vàng đổi 10 thùng! Lấy ra nhìn!

Ủm! Bao bì vẫn rất phải chăng ...

Ngay sau đó, tiếng gõ cửa vang lên! Chung Ánh Tuyết từ khe cửa lộ ra một cái đầu nhỏ, khuôn mặt nhìn Giang Nam đỏ lên.

"Tiểu Nam! Nước tắm..."

Giang Nam nhìn được thủy đại lực 2.0 trong tay không khỏi nuốt nước bọt!

Đây là do người muốn ta đưa nha!

Là do các người muốn tắm!

Không chút liên quan gì tới Giang Nam ta!

"Được!"

Trong phòng tắm, Giang Nam đổ 5 thùng thủy đại lực 2.0 vào bồn tắm!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao bọc áo choàng tắm vẻ mặt chờ mong đứng ở một bên.

Hạ Dao còn chạy sang một bên, vẻ mặt cười xấu xa! Lắc lắc cánh tay Giang Nam: "Tiểu Nam! Người có muốn cùng vào hay không?"

Chung Ánh Tuyết: (*/_ \)!!

"Muốn... Người muốn cùng nhau sao?"

Giang Nam lắc đầu, nghiêm túc chính trực nói: "Nghĩ cũng đừng nghĩ!"

"Nam nữ thụ thụ bất thân có biết không?"

"Đừng cho là ta không biết người nghĩ cái gì! Mới không cho người xem!"

Nói xong liền thuận di đi mất dạng!

Mặt mũi Hạ Dao vô cùng kinh ngạc, sau đó chau mày nói: "Hừ! Chỉ đùa một chút thôi! Không cho xem thì thôi!"

"Lại nói tiểu Nam hôm nay làm sao vậy? Bình thường vẫn luôn mặt dày mày dạn đòi cùng nhau tắm!"

Chung Ánh Tuyết che miệng cười trộm: "Có thể Tiểu Nam đã trưởng thành a!"

Giang Nam tựa vào ngoài cửa phòng tắm, căn môi dưới yên lặng rơi lệ!

Ta cũng muốn cùng nhau tắm!

Thực sự muốn ah, tha thứ cho ta nói một đằng nghĩ một nơi!

Chỉ là hiện tại, vẫn để các người dùng trước!

Những thứ tốt đẹp phải ưu tiên cho các người nha!

Ừm! Phải! Đúng vậy!

Chính là vậy!

Nghĩ vậy, Giang Nam đều bị mình cảm động!

Trong phòng tắm vang lên từng trận tiếng nước bọt, Giang Nam nuốt nước bọt, lỗ tai dán lên vách tường!

Bên này tùy thời chuẩn bị thuận di chạy trốn!

Hạ Dao: "A ~ hơn mười ngày không được ngâm bồn tắm đại lực rồi! Người xem! Đều mọc ra cả rồi!"

"Hắc hắc, vẫn như Tuyết Tuyết mới tốt!"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Ai nha! Đừng nói! Mắc cỡ chết được!"

Giang Nam: ? ? ?

Thứ gì mọc ra?

Vì sao ta nghe không hiểu oa?

"Ha ~ nước thật lạnh nha!"

"A ~ Tiểu Dao! A a! Sao có thể như vậy a! Người có cảm thấy gì không? "

"A cái này..."

Trong lòng Giang Nam gấp gáp tới ngứa ngáy!

Là sao? Các người cảm giác được cái gì vậy?

Trong bồn tắm!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mặt đối mặt, mắt to sáng ngời!

Từng luồng năng lượng tinh khiết xuyên qua da chảy vào thân thể!

Không ngừng cường hóa cơ bắp xương cốt!

Thậm chí có thể cảm giác được thân thể của mình đang từng chút từng chút trở nên cường đại!

Cảm giác lực lượng cuộn cuộn không ngừng tuôn ra!

Loại khoái cảm này quả thực khó có thể diễn tả thành lời!
Sảng khoái không kìm được!

Ngay cả làn da cũng trở nên mịn màng và săn chắc!

Hiệu quả căn bản không phải được thủy đại lực lúc trước có thể so sánh!

Hạ Dao hưng phấn nói: "Trời ơi! Cái này ... Cái này cũng quá thoải mái rồi phải không?

Chung Ánh Tuyết nắm lấy cánh tay của mình, kinh ngạc nói: "Thật sự có thể cảm giác được thân thể của mình trở nên mạnh mẽ từng chút từng chút!"

"Cỗ năng lượng này, quá mãnh liệt!"

Hạ Dao nhào tới ôm Chung Ánh Tuyết: "Hắc hắc! Để cho ta xem, là chỗ nào mạnh hơn nha?"

"Ôi! Đừng sờ soạng! Khanh khách ~"

Giang Nam ở bên ngoài phòng tắm mắt tròn xoe: !!

Nghe có vẻ tuyệt!

Mạnh tới như vậy sao?

Hiệu quả thật tuyệt!

Chương 321 -

Giang Nam căn bản không quan tâm tới chuyện tẩy lông gì đó!

Lông dưới đã sớm không còn, được chứ?

Nghe thanh âm truyền đến từ phòng tắm, Giang Nam làm sao có thể nhịn được?

Thuấn di một phát trở lại phòng riêng!

Lấy nôi sắt dùng để hầm Diệp Dạ ra, thêm bốn thùng đại lực 2.0!

Cấp tốc cởi quần áo!

"Ầm" một tiếng liền nhảy vào trong nôi!

Quả nhiên!

Hiệu quả tẩy lông vẫn đến nhanh như trước!

Chẳng qua so với lúc trước, năng lượng tràn vào thân thể quả thực mãnh liệt khó tưởng!

Liên tục cải tạo cơ thể!

Cơ bắp trên người càng lúc càng góc cạnh rõ ràng, giống như đao khắc rìu đục!

Ngay sau đó!

Gông xiềng bị trong nháy mắt phá vỡ, cấp bậc của Giang Nam trực tiếp từ Thanh Đồng đỉnh phong thăng lên Bạch Ngân 1 sao!

Phạm vi bao phủ kỹ năng đạt tới 500 mét!

Trong lòng Giang Nam đều vui vẻ nở hoa!

Quả là chuyện tốt!

Cảm thụ được tổ chất thân thể tăng lên, Giang Nam liền lấy ra một thanh dao găm để thử!

Rạch một vết ngay trên cánh tay của mình!

Thế nhưng chỉ để lại một dấu vết nông cạn.

Giang Nam ngạc nhiên, tổ chất thân thể này cũng quá khủng bố rồi?

"Chậc ~ thoải mái!"

Giang Nam nằm trong nỗi giãn ra thân thể, vẻ mặt hưởng thụ!

Mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

"Ah!!"

"Giang Nam! Ta cần chết người a!

Cả tòa biệt thự đều vang vọng tiếng thét chói tai của Hạ Dao!

Giang Nam bị dọa cho trực tiếp ngồi dậy trong nỗi!

Tình hình thế nào rồi?

Chỉ nghe "rầm!" một tiếng thật lớn!

Nước trong nồi đều chấn động!

Sau đó là một tiếng bước chân nặng nề!

"Rầm!"

Một bàn tay trắng nõn xuyên qua cửa phòng ở Giang Nam!

Nắm chặt khóa cửa!

Thật sự kéo xuống!

Sau đó toàn bộ cánh cửa phòng, ngay cả khung cửa đều hoàn toàn bị kéo ra ném sang một bên!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Người có cần phải bạo lực như vậy không?

Chỉ thấy hai bóng người cao lớn hùng tráng từ trong "cửa" chen vào!

Vẫn còn bọc áo choàng tắm?

Tròng mắt Giang Nam thiếu chút nữa lọt ra ngoài!

Chỉ thấy lúc này Hạ Dao một thân cơ bắp quả thực nổ tung!

So với cao gầy! Thon thả! Dịu dàng đã không còn chút dính dáng nào nữa!

Phải gọi là vô cùng uy vũ hùng tráng khí phách!

Áo choàng tắm đáng thương đều sắp không thể che được được rồi, được chứ!

Trên làn da săn chắc còn dính giọt nước...

Hơn nữa khuôn mặt xinh đẹp đến kỳ lạ kia!

Một cổ cảm giác bất hòa hung hăng trùng kích não bộ!

Cái đầu này sợ là hàng giả, phải không?

King... Barbie King Kong?

Chung Ánh Tuyết ở một bên căn bản không tốt hơn Hạ Dao bao nhiêu!

Giờ phút này hốc mắt cô đỏ lên, cắn chặt môi dưới, quanh thân là ngọn lửa ngút trời!

Vì sao Giang Nam nhìn Chung Ánh Tuyết lại nhớ tới Na Tra trong phim hoạt hình!

Không phải trong bộ Ma Đồng Giáng Thế kia!

Mà là Natra đã chưởng cho Lý Tĩnh một phát hộc máu kia a!

Làm thế nào mà điều này có thể xảy ra!

Con mẹ nó!

Được thủy đại lực 2.0 lại mãnh liệt tới như vậy sao!

Cơ bắp này có phải được bơm hơi hay không?

Tại sao mọi thứ lại đi theo hướng kỳ lạ thế này!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, sắc mặt trắng bệch!

Cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của mình!

"Phụt!"

Một ngụm máu thiếu chút nữa là phun ra!

Trực tiếp bị một thân cơ bắp cường tráng của mình làm cho cay mù con mắt a!

Cái này quả thực quá mãnh liệt rồi có được hay không?

Mãnh nam cơ bắp?

Giờ phút này vẻ mặt Giang Nam chột dạ, yếu ớt nói: "Nếu không... Chúng ta đi đăng ký tham gia tranh tài thể hình toàn cầu được không? "

"Nhất định có thể nhận được huy chương!"

Hạ Dao trực tiếp xù lông! Tiến lên xách cổ Giang Nam!"

Sau đó là lắc đầu cuồng!

Khóc là nói: "Huy chương cái rắm! Tiểu Nam người đi chết đi!"

"Bồi thường cho ta! Sao lại biến thành trạng kiện thể này chứ!
Ô ô ô ~"

"Đều không gả đi được! Sẽ không ai thích ta nữa! Ôi, ôi! "

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Nha! Người mau thả Tiểu Nam về!"

"Hắn ta không mặc quần áo! Đều nhìn thấy hết rồi!"

"Sau khi đặt trở về lại cắn chết hắn cũng được!"

Giang Nam: ???

Có cần phải tàn nhẫn như vậy không!

Hạ Dao lắc lắc lắc!

Thế là Giang Nam liền bay!

Chỉ nghe "Ầm" một tiếng, vách tường bị va chạm ra một cái lỗ

lớn hình người!

Còn con mẹ nó là là hình chữ "thái" (太)!

Hạ Dao che mặt! Kéo cơ thể "hùng vĩ" ngồi trên giường!

"Ô ô ~ làm sao bây giờ! Ta cảm thấy ta có thể bẻ thanh thép to bằng tay không..."

Chung Ánh Tuyết cũng ở một bên tủi thân rơi nước mắt: "Nếu không trở về thì làm sao bây giờ! Thật xấu hổ! Không còn mặt mũi nào để gặp ai nữa!"

Đối với bất kỳ cô gái nào!

Trở thành Barbie king kong là chuyện không thể chấp nhận được ah!

Cả về thể chất và tâm lý!

Không mở được nắp chai sao? Không, không, không!

Không tồn tại!

Ta có thể xé mở CẢ nắp giếng!

Hình tượng dịu dàng động lòng người toàn bộ đều sụp đổ a!

Chương 322 -

Quý mới biết ngâm mình trong bồn tắm lại thành ra cái dạng này!

Giang Nam từ trong một đồng bê tông bò ra, nhìn thấy Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết tui thân ngồi trên giường.

Phải nói là đau lòng!

Không khỏi mặc quần lót vào! Thông qua cái lỗ lớn hình chữ "thái" chui về phòng!

"Không khóc được không?"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ngẩng đầu nhìn núm vú giả ục ục mà Giang Nam đưa tới!

Đều nhét vào trong miệng, tiếng khóc quả nhiên trở nên nhỏ đi rất nhiều!

Giang Nam chen lấn, cùng nhau ngồi trên giường!

Ngay lúc này!

Hai pho tượng hùng tráng đến kỳ lạ, cộng thêm một pho tượng mãnh nam cơ bắp ngồi cạnh nhau trên giường, khung cảnh hài hòa!

Đều mang vẻ mặt sầu khổ!

Ban đầu giường rất lớn!

Nhưng hiện tại ba người ngồi cạnh nhau, liền có vẻ rất là chật chội!

"Răng rắc!"

Bốn chân giường cuối cùng vẫn không thể chịu đựng được áp lực nặng nề!

Giường... Giường!

Thân thể ba người đều cứng đờ!

Cảm giác nội tâm nổ ra 10 vạn điểm bạo kích!

Giường: (□_□)

Ta... Thực sự cố gắng hết sức!

Sau khi giường sập, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết khóc càng lớn tiếng!

Nắm đấm sắt yêu thương không ngừng đâm vào lưng của Giang Nam!

Phát ra thanh âm giống như đánh trống...

Ánh mắt Giang Nam kiên định, lúc ấy đã phát ra một lời thề độc!

"Đời này lão tử sẽ không uống được thủy đại lực 2.0!"

"Đánh chết cũng không uống!"

Chỉ tắm đã thành cái dạng quỷ này rồi!

Ai biết được uống vào có thể biến thành Godzilla hình người hay không!

Giang Nam xem như đã hiểu rồi!

Năng lượng trong được thủy đại lực 2.0 này quá mãnh liệt!

Khiến cho thân thể hấp thu quá nhiều năng lượng nên tiêu hóa không hết, lúc này mới dẫn đến cơ bắp nổ tung!

Hóa thân thành mãnh nam cơ bắp! Barbie King Kong!

Nhưng tổ chất thân thể tăng lên lại là thật sự!

Thậm chí giúp cấp bậc của Giang Nam vọt tới Bạch Ngân 1 sao!

"Xem ra lần sau phải đổi nước mới được, bằng không..."

Chung Ánh Tuyết nghiêng răng tiểu hồ: "Hừ! Người còn có lần sau à?"

Hạ Dao dụi dụi mắt: "Lần sau... Người tắm trước đi!"

Ba người cứ như vậy ngồi trên giường!

Mỗi người chờ đến bình minh, năng lượng trong thân thể rốt cục hoàn toàn bị hấp thu hầu như không còn!

Giờ phút này cơ bắp trên người Giang Nam cân xứng, không hề cồng kềnh, phi thường mạnh mẽ!

Mà toàn thân Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng không có chút thối thừa!

Đường nét cơ bắp mờ nhạt tràn ngập vẻ đẹp! Chạm vào co dãn mười phần!

Cảm thấy thân nhẹ như yến!

Hiện tại sắc mặt hai người mới tốt hơn rất nhiều!

Chỉ là biểu cảm khi nhìn về phía Giang Nam vẫn ngạo kiều tức giận như cũ!

(^)

Một đêm cung cấp cho Giang Nam 20 vạn điểm giá trị oán khí!

Trong lòng Giang Nam có thẹn, không khỏi nói: "Đi công viên giải trí ven biển! Ta bao!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên: "Đi! Ta đi thay quần áo!"

Hạ Dao: "Hắc hắc! Được rồi! Vậy thì ta sẽ ăn kẹo bông! Còn có kem!"

Nói xong hai người nhanh như chớp chạy lên lầu!

Giang Nam: ???

Nhìn căn phòng vô cùng chật vật, Giang Nam đều đau đầu!

Gọi điện thoại đến công ty trang trí nhà, nửa giờ sau anh trai trang trí nhà sẽ đến!

Giờ phút này, anh trai đứng ở trong phòng với vẻ mặt ngây ngốc!

Nhìn vào bồn tắm vỡ vụn, cửa phòng tắm và cửa phòng rách nát,!

Còn có giường sập nát bấy, cả người đều choáng váng!

Đáng sợ nhất vẫn là cái lỗ lớn hình chữ "Thái" trên tường!

Thái?

Sao lại là thái?

Mãnh liệt tới như vậy sao? Đêm qua hẳn là rất dữ dội!

Từ phòng tắm đến phòng ngủ! Giường sụp đổ cũng không thỏa mãn? Ngay cả bức tường cũng...

Anh trai nhìn cái lỗ lớn chữ "Thái", lại nhìn Giang Nam!

Sau đó giờ ngón tay cái lên!

Trâu bò!

"Anh trai! Ta cho người 200! Người nói với ta làm sao có thể tạo được chữ Thái trên tường được không?"

"Ta cũng muốn mãnh liệt như người!"

Giang Nam đen mặt, lấy ra một bình đại lực 2.0 rooid nhét vào trong ngực anh trai!

"Về nhà uống đi! Người không chỉ có thể phá một bức tường! Người còn có thể phá hủy cả tòa nhà!"

Anh trai cầm được thủy đại lực với ánh mắt tỏa sáng: "Anh trai! Không cần nói gì nữa! Không cần trả tiền! Lần này làm không công!"

Giang Nam vỗ vỗ bả vai anh trai này!

Đúng lúc này, Chung Ánh Tuyết trên lầu mặc một thân váy hoa nhí đi xuống!

Đầu đội mũ che nắng, trắng như tuyết, bên trên còn có một chiếc nơ màu xanh!

Đẹp giống như một nàng công chúa trong một chuyện cổ tích!

Hạ Dao thì mặc quần jean bó sát, thân trên là áo sơ mi trắng tay ngắn! Nhìn vô cùng có sức sống!

Trực tiếp từ tầng 2 xuống!

"Đi thôi! Ta đã sẵn sàng, ta sẽ lái xe!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Dao Dao, người chậm một chút, Tiểu Nam mau đi nào!"

"Hắc hắc, được ồi!"

Anh trai mở to hai mắt nhìn Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đi qua!

Máy xúc trong tay cũng không còn thơm nữa!

Mẹ nó! Có hai đại mỹ nhân này? Lão tử cũng có thể bổ tường a!

Ah, ah! Ghen tị chết mất!

Trên đường đi, Giang Nam gửi tin nhắn cho Ngô Lương và Ngư Thanh Thanh!

Chương 323 -

Ngay cả đám người Thẩm Miểu cũng không bị bỏ rơi!

Người tham gia đều là tiểu đội vào được vòng cả nước, dù sao đều xuất phát từ cùng một tỉnh!

Tất nhiên phải làm quen với nhau!

Chờ đến khi đám người Giang Nam đến công viên giải trí ven biển!

Tiểu đội Tần Thụ đã đến đông đủ, Ngô Lương thì cùng Thẩm Miểu còn có Quả cQuả đứng chung một chỗ.

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao một tay kẹo bảy màu, một tay kem dâu tây!

Vẻ mặt hạnh phúc!

Chuyện của Barbie King Kong đã bị bỏ lại phía sau!

Ngư Thanh Thanh: "Oa! Tuyết Tuyết với Tiểu Dao đều rất xinh đẹp nha!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "À~"

Chỉ thấy Giang Nam giống như ảo thuật gia, trong nháy mắt trong tay đã có thêm 10 cây kẹo bảy màu!

Mấy cô gái nhỏ đều sáng mắt lên!

"Hắc hắc, cảm ơn Nam Thần!"

"Thật ngọt!"

"A~ Ngon!"

Tần Thụ kéo anh trai mắt kính: "Nhìn thấy chưa? Học một chút!"

Anh trai mắt kính nhìn Đỗ Nguyệt một chút, lại nhìn Giang Nam, âm thầm căn răng hạ quyết tâm!

Phải bá sữ mới được!

Giang Nam nhìn Thẩm Miểu cười nói: "Tổng Thanh Cố Bắc sao lại không tới?"

Quả Quả che miệng nhỏ cười trộm: "Còn không phải là bị người đánh cho sợ sao?"

Thẩm Miểu: "Hừ! Không mời họ!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vây đi thôi! "

Chỉ thấy trong mắt Hạ Dao đều là hưng phấn: "Đi thôi đi thôi! Đến nhà ma nào!"

Thẩm Miểu và Quả Quả rụt cổ!

"Cái này... Vừa tới đã đi nhà ma sao? Kích thích như vậy sao? "

"Ta sợ!"

Ngô Lương vỗ vỗ ngực, vẻ mặt tự tin: "Đi theo ta! Ta đưa các người đi! "

"Hắc hắc, cảm ơn Ngô Lương ca ca!"

Cuối tuần có rất nhiều người!

Đoàn người đi tới trước nhà ma, nơi này nổi danh cả thế giới!

Chỉ số khủng bố tuyệt đối max điểm!

Mọi người đang tiến vào trong!

Chỉ thấy Tần Thụ đứng tại chỗ, nghe trong nhà ma truyền ra tiếng kêu thảm thiết, cả người đều cứng đờ!

Ngư Thanh Thanh ngạc nhiên: "Sao không đi? "

Đỗ Nguyệt cười trộm nói: "Tần đại đội trưởng của chúng ta không phải là sợ ma đó chứ? "

Tần Thụ trừng mắt: "Nói bậy! Chúng ta! Một thân chính khí, làm sao có thể sợ những vật yêu tà này? "

"Ta... Ta chẳng qua là bị một loại bệnh vừa vào nhà ma sẽ bệnh chết! "

Ngư Thanh Thanh:...

Giang Nam đi trước quay đầu lại cười: "Xin lỗi người anh em! Lý do này trước đây ta từng dùng qua! "

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

"Hừ hừ! Vào thì vào! Ai sợ ai! "

.....

Trong nhà ma âm u ẩm ướt, Giang Nam mang theo Chung Ảnh Tuyết cùng Hạ Dao đi ở trong đó!

Bên cạnh thỉnh thoảng quanh quẩn tiếng nhạc khủng bố!

Ánh đèn xanh lè, chợt sáng chợt tắt, trong hành lang truyền đến từng tiếng xẹt xẹt!

Thỉnh thoảng có gió lạnh lướt qua cổ!

Cuối hành lang, thỉnh thoảng có bóng người mơ hồ hiện lên!

Chung Ánh Tuyết gắt gao ôm cánh tay Giang Nam, lui vào trong ngực, khuôn mặt xinh đẹp tất cả đều là khẩn trương!

Trong lòng bàn tay đều là mồ hôi!

Mà Hạ Dao thì nắm tay Giang Nam nhìn đông, nhìn tây, vẻ mặt hưng phấn!

Giang Nam: („ᄇᄇᄇ,,)

Nhà ma thực sự quá tuyệt vời nha!

Bên này, Hạ Dao đang quay đầu nhìn vào ngõ nhỏ!

Ngay sau đó!

Một con quỷ lưỡi dài mặc áo dài trắng, hóa trang khủng bố từ bên trong vọt ra!

"Rống!

(° □ °)

" Ah!!.

Hạ Dao trực tiếp xù lông, nhanh chóng lui ra phía sau Giang Nam, gắt gao bám lấy bắp vai hấn trốn!

Chung Ánh Tuyết thì ôm càng chặt, gắt gao nhắm mắt lại!

Giang Nam cọ cọ cái mũi, nhìn thoáng qua quỷ lưỡi dài: "Chật chặt! Con ma này thực sự giàu có! "

"Còn mang cả giày hăng Nike!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao: ???

Quỷ lưỡi dài cúi đầu nhìn thoáng qua đôi giày Nike màu trắng lộ ra bên ngoài áo khoác của mình!

Yên lặng thu hồi chân nhỏ...

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du + 666!]

Hạ Dao liếc mắt nhìn Giang Nam một cái: "Đồ đàn! Bầu không khí đều mất rồi

Chung Ánh Tuyết vỗ vỗ trái tim nhỏ của mình!

Ba người đi xa...

Quỷ lưỡi dài cởi giày Nike trắng của mình ra hung hăng ném xuống đất!

"Quá đáng giận mà ~"

Cả buổi sáng rồi! Sao một người cũng không hù được!

Là một con ma! Mình thật thất bại!

Ba người đi tới, trước mắt đen như mực!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao thế nhưng tìm không được Giang Nam, hơn nữa dọc theo đường đi, không còn con ma nào nhảy ra dọa người nữa!

Không có chút cảm giác sợ hãi nào!

Mà ở góc lối ra sắp tới!

Hai người bọn họ rốt cục tìm được bóng dáng Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi xổm trên mặt đất, bên cạnh hắn còn có ba con ma đang ngồi xổm!

Giang Nam: "Này ta nói, tiền lương của các người tính thế nào? Cuối ngày kết toán sao? "

Quỷ cương thi ở một bên có vẻ có chút câu nệ, túm lấy quần

áo của mình: "Cái này... Cuối ngày kết toan, 200 một ngày!"

Giang Nam: "Không tệ! Buổi trưa được bao cơm luôn đúng không? Có món gì a..."

Em gái ma thất cổ đếm ngón tay: "Khoai tây hầm đậu, bắp cải cay, súp táo bẹ! Cà chua xào trứng..."

Ma da ben cạnh: "Lão đệ! Tuy nhiều món nhưng lại chẳng ra làm sao! Món ăn quá mặn! Thật sự mặn chát!"

.....

Chương 324 -

Hạ Dao: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Chung Ánh Tuyết: $(\neg\_ \neg)$

Đây thực sự là nhà ma à?

Người có thể nói với hai chúng ta, các người sao lại ngồi xồm với nhau được không?

Này, này!

Không có ai lại chơi như người cả!

Hạ Dao một phen tím lầy Giang Nam!

Đừng phá hủy bầu không khí ở đây được chứ?

Người trả lại cảm giác mong đợi cho ta!

Em gái quý treo cổ còn có chút duyên tiếc, thật vất vả mới gặp được một anh đẹp trai...

Mà phía bên kia!

Nhóm người Ngư Thanh Thanh đang đi ở hành lang nhà ma!

Anh trai mắt kính khẩn trương nhìn chung quanh, sắc mặt trắng bệch.

Đỗ Nguyệt: "Mắt kính thối! Người cũng sợ à?"

Anh trai mắt kính cười nhạo một tiếng: "Làm sao có thể! Một đại lão gia như ta làm sao có thể sợ những thứ này? Những con ma

đó đều là do người hóa trang!"

Đỗ Nguyệt trợn trắng mắt: "Vậy người có thể đừng cứ dựa vào ta không? Nóng chết mắt!"

Nói xong liền đẩy hẳn sang một bên!

Anh trai đeo kính không còn chỗ dựa, thân thể cứng đờ, đáng thương nhìn về phía Đỗ Nguyệt...

Đỗ Nguyệt trợn trắng mắt.

Này! Người bị sao vậy?

Vừa cứng miệng liền bị vả mặt?

Mà Ngư Thanh Thanh ở bên cạnh thì nhìn qua Tần Thụ một đường không ngừng che mặt.

"Tần Thụ! Nghe lời! Mở hai mắt ra!"

"Cứ như vậy chúng ta cũng không ra ngoài được!"

Tần Thụ:....

Quỷ lưỡi dài đang ngồi trong góc tức giận!

Nhìn thấy đám người Ngư Thanh Thanh đi tới thì không khỏi sáng mắt!

Cơ hội đã đến!

Không khỏi nắm chặt nắm đấm nhỏ, cổ vũ cho mình!

Ý chí chiến đấu tăng cao!

Sau đó đột ngột từ trong góc chạy ra!

\(^ □ ^)/

"A~"

Anh trai mắt kính nhất thời la hét!

"A a! Mẹ ơi!"

Ánh mắt trừng lớn, hoàn mỹ thể hiện cái gì gọi là giật nảy mình!

Bởi vì hần thực sự nhảy lên!

Cả người giống như gấu kaola ôm trên người Đỗ Nguyệt!

Đỗ Nguyệt: !!

"Ah! Người đang làm gì vậy? Chết đi cho ta! Mẹ người là ai hả?"

Nghênh đón anh trai mắt kính đương nhiên là cơn mưa năm dấm, hốc mắt nhất thời liền xanh mét!

Mà Tần Thụ ở một bên há to miệng, chỉ vào quỷ lưỡi dài, sắc mặt tái xanh!

Nửa chữ cũng không nói ra, giống như một con quỷ cương thi nằm ngay đơ trên mặt đất, không nhúc nhích!

Là sợ cứng người?

Ngư Thanh Thanh một tay che mặt!

Một tay túm lấy cổ áo Tần Thụ, kéo thân thể hần chạy như điên!

"Nhanh lên! Đi thôi! Mắt mặt quá đi!"

Đỗ Nguyệt: "Mắt kính thối tha! Buông tay ra! Người buông tay ta! Xấu hổ quá!"

Anh trai mắt kính điên cuồng lắc đầu, khóe mắt đầm lệ!

"Đánh chết cũng không buông tay!"

"VẬY ta đành phải đánh chết người!"

Anh trai mắt kính: ???

.....

Quỷ lưỡi dài lắc đầu lưỡi của mình, có chút vui vẻ!

Cuối cùng mình cũng dọa được người!

Dọa ngất một người, còn dọa khóc một người!

Cái này đúng là thoải mái!

Cảm giác thành tựu vô cùng!

"Ha ha! Phải cho bản thân một like mới được!"

Mà đúng lúc này, trong hành lang lại có thêm ba người!

Quỷ lưỡi dài vội vàng nấp đi, chuẩn bị tiếp tục cố gắng!

Trong hành lang, Ngô Lương mắt liếc như chim ưng!

Bóng lưng cao to mang lại cho mọi người một cảm giác an toàn không thể so sánh!

Thẩm Miếu cùng Quả Quả đi ở phía sau, lôi kéo góc áo Ngô Lương!

Thần sắc có chút khẩn trương!

Trong nháy mắt, quỷ lưỡi dài đột ngột nhảy ra khỏi góc!

\(^ □ ^)/

Vừa định lên tiếng!

Nắm đấm to như nồi cát của Ngô Lương dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đi qua!

"Rầm!"

Quý lưỡi dài: ???

Sau đó cả người cô nằm trên mặt đất ngất đi!

"Đi thôi..."

Trong giọng nói Ngô Lương mang theo một sự bình tĩnh!

Thẩm Miếu và Quả Quả há to miệng, nửa chữ cũng nói không nên lời!

Này, này!

Cứ thế mà đi?

Cái này có gì đó không ổn!

Sao người lại đi tấn công con ma này?

Làm vậy mà cũng được sao?

Còn có thể chơi theo cách này?

Dọc theo đường đi, vô luận là cương thi, hay là ma da, quỷ chết treo cổ...

Đều không thể thoát khỏi nắm đấm sắt của Ngô Lương!

Nơi đi qua, "xác" hoành hành khắp nơi, mà Thẩm Miếu cùng Quả Quả đi phía sau Ngô Lương chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng rộng lớn của hắn!

Còn có một con ma ngã xuống dưới chân!

?_?

Như vậy cũng quá an toàn rồi thì phải?

Quả thực không có chút trải nghiệm nhà ma nào!

Trong lòng không khỏi vì đám quỷ này yên lặng cầu nguyện!

Đừng nhảy ra hù dọa nữa!

Thật đấy!

Các người không thể đánh bại hắn!

Giang Nam đi trước, dẫn theo Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

Sau đó liền nhìn Ngư Thanh Thanh kéo Tần Thụ đi ra khỏi nhà ma!

Anh trai mắt kính yếu ớt đi theo phía sau Đỗ Nguyệt, hốc mắt xanh mét...

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Chuyện gì đã xảy ra bên trong?

Sao lại thành ra như vậy!

Ngư Thanh Thanh tủi thân nói: "Đời này ta cũng sẽ không đi nhà ma nữa!"

Mà bên kia, khi Ngô Lương mang theo Thẩm Miếu cùng Quả Quả đi ra!

Nhà ma cũng đóng cửa!

Người phụ trách nhà ma mang vẻ mặt buồn bã chạy tới tìm Ngô Lương: "Này người anh em! Sau này người cũng đừng chiếu cố việc làm ăn của chúng ta nữa!"

"Mẹ nó tốn quỹ quá đi!"

Phải gọi là một người cũng không còn!

Chương 325 -

Mẹ nó một đường toàn bộ đều bị người xử lý hết! Người xem quỷ là đạo cụ dùng một lần sao?

Bọn họ cũng cần mặt mũi có được hay không!

Ngô Lương ngạc nhiên: "Nhà ma không phải cần tiêu diệt hết tất cả quỷ mới tính là thông quan sao?"

Người phụ trách nhà ma hoảng sợ: "Người mẹ nó nói rất có lý!"

Người nghĩ người đang chơi game à?

Thông quan?

Giang Nam nhìn một đám người từ nhà ma đi ra không khỏi che mặt!

Khởi đầu này hình như không đúng a, không phải nên vui vẻ một chút mới đúng sao?

Nhưng vì sao trên mặt mỗi người đều mang theo dáng vẻ ông trời ơi, cứu ta đi?

"Chúng ta đi chơi cái khác đi!?"

"Hắc hắc! Được thôi! "

Đôi mắt của tất cả mọi người sáng lên!

Trên đài cao, xe đã sẵn sàng!

Bên dưới là một hồ nước khổng lồ!

Mọi người đều mặc áo mưa dùn một lần.

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngồi ở hàng đầu tiên, trong mắt tràn đầy chờ mong!

Giang Nam ngồi phía sau hai người họ!

Cuối cùng! Chiếc xe lao xuống từ đài cao!

Mọi người đều phấn khích mở rộng vòng tay của mình và phấn khích hò hét!

Mà Giang Nam cười hắc hắc xấu xa, một phen bắt lấy áo mưa trên người Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao, điên cuồng níu kéo!

Khiến áo mưa trên thân hai người đều bị rách ra lỗ thủng to!

"Ah! Tiểu Nam !!"

"Đừng kéo nữa! Bị vào nước hết cả rồi!"

"Ai hắc hắc ~"

"Ầm!"

Xe lao xuống bể nước, nhắc lên làn sóng lớn đập mạnh xuống, mọi người đều bị xối!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao hợp tình hợp lý biến thành gà rơi xuống nước!

Tóc đều dán lên mặt, một mùa hè mát mẻ!

Hạ Dao quay đầu lại trừng mắt nhìn Giang Nam, nghiến răng nghiến lợi!

Chung Ánh Tuyết quay đầu lại thưởng cho Giang Nam mấy cú đấm yêu, trách móc nói: "Người xấu xa!"

Mọi người phía sau nhìn thấy một màn này không khỏi cười trộm!

Chơi với Giang Nam thật sự vui vẻ!

Trải nghiệm tất cả các trò chơi trong công viên, chơi tới tận hứng!

Đoàn người đến bờ biển!

Giang Nam thuê một biệt thự bãi biển!

Đối mặt với biển rộng lớn, gió biển thổi qua, tâm trạng phấn khích.

Lúc này! Ngô Lương mặc tam giác nhỏ sọc xanh trắng đang cầm dù che nắng!

Giang Nam mặc quần biển đứng nướng thịt!

Tần Thụ cùng anh trai mắt kính đứng một bên nhìn thoáng qua Ngô Lương, không khỏi nuốt nước bọt!

"Nam thần, Ngô Lương vẫn luôn như vậy sao?"

Giang Nam lắc đầu thở dài: "Ai! Tất cả đều là do ta! Tào nghệt a!"

Tần Thụ và anh trai mắt kính: ???

Ngay sau đó!

Các cô gái cuối cùng đã thay đồ bơi!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết mặc một thân bikini liền thân màu trắng, bày ra dáng người lồi lõm vô cùng nhuần nhuyễn!

Ôm theo phao bơi, trông cực kỳ đáng yêu!

Còn Hạ Dao thì mặc đồ bơi kiểu váy ngắn màu đen! Nhìn vô cùng hoạt bát năng động, vẻ đẹp tỏa sáng!

Ngư Thanh Thanh thì mặc bikini dây buộc đầy táo bạo: "Yo ~ Có gì ngon không?"

Đỗ Nguyệt mặc quần áo chống nắng, ngược lại có chút ngượng ngùng!

Mà Thẩm Miếu cùng Quả Quả dĩ nhiên là bikini liền thân?

Oa!

Đầu Giang Nam trống rỗng!

Mẹ ơi! Đây có phải là thiên đường không?

Chỉ thấy Giang Nam vung hai tay lên, trong kẽ ngón tay kéo sáu tuýp kem chống nắng!

Thần sắc nghiêm túc!

"Thời tiết nóng! Ánh nắng mặt trời cay rất!"

"Các chị em? Có ai muốn bôi kem chống nắng không?"

Anh trai mắt kính nhìn Giang Nam với vẻ sùng bái!

Mẹ kiếp?

Đây là đã sớm có chuẩn bị?

"Nam thần! Có thu đồ đệ không? "

Giang Nam sửng sốt: "Thu đồ đệ gì? "

Anh trai mắt kính liếc mắt nhìn Đỗ Nguyệt một cái, mặt đỏ lên: "Lát nữa nói đi!"

Nhìn kem chống nắng trong tay Giang Nam, Hạ Dao cười hắc hắc: "Mơ đẹp!"

"Chỉ biết người không có ý tốt gì, ta và Tuyết Tuyết đều đã bôi sẵn lúc còn trong phòng rồi mới đi ra!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Uổng công chuẩn bị a?"

Giang Nam: ???

Này!

Ta chỉ chờ mong giây phút này!

Sao lại không giống như trong phim a!

Ngư Thanh Thanh cúi đầu đỏ mặt: "Nam thần, có muốn giúp ta bôi hay không, ta quên mang theo kem chống nắng!"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Quả nhiên!

Cơ hội vẫn luôn dành cho những người chuẩn bị.

Thẩm Miểu cùng Quả Quả cũng mang vẻ mặt chờ mong nhìn Giang Nam.

Hạ Dao nóng nảy, một phen đoạt lấy kem chống nắng trong tay Giang Nam!

"Mới không để cho người chiếm lời! Lại đây! Ta giúp người bôi! Bôi đầy toàn bộ cơ thể! Ai hắc hắc ~"

Giang Nam: ???

"Đại Lang Diệt! Người không biết xấu hổ!"

Người không thể để ta chơi một chút à?

Hạ Dao vẽ mặt đắc ý: "Thật ngại quá nha!"

Giang Nam tức tới nghiêng răng!

Có phải là đang trả thù việc ta xé áo mưa của cô ấy không?

Tính sai rồi!

Trên bãi biển, đám người chơi bóng chuyền bãi biển.

Giang Nam thuận di áp đảo mọi người, giờ phút này đang ngửa đầu nhìn bóng chuyền bãi biển từ trên trời rơi xuống!

Ngư Thanh Thanh ở một bên cũng đang nhìn chăm chăm, thần sắc nghiêm túc.

Cả trận, mình ngay cả bóng cũng không sờ được!

Mất mặt!

Lần này nhất định phải đánh trúng!

Một đôi mắt to gắt gao nhìn chăm chăm vào quả bóng!

Chương 326 -

Giang Nam vừa muốn đón lấy, kết quả đã bị Ngư Thanh Thanh ngửa đầu chạy tới đụng phải trong lòng!

Bị đánh ngã xuống đất, bóng chuyền vẫn còn dính vào mặt!

Ngư Thanh Thanh hoảng hốt: "Nha! Nam thần có đau không? Xin lỗi, ta chỉ nhìn vào quả bóng! "

Giang Nam bịt mũi: "Người phạm quy!

Ngư Thanh Thanh sửng sốt: "Sao lại phạm quy? "

"Người dẫn bóng va chạm người khác, còn là hai quả!"

Cá Thanh Thanh: ???

Dẫn bóng bóng va chạm người khác? Oan uổng nha!

Ta thậm chí còn chưa chạm được vào quả bóng trong suốt quá trình, được không?

Còn là hai quả?

À...

Ngư Thanh Thanh đột nhiên ý thức được cái gì, một tay che ngực mình, đỏ mặt!

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh +333!]

Người ta đây là trời sinh a!

Người cho rằng ta muốn mang theo à!

Rất nặng có được không?

Đánh xong một hồi, mọi người lại ra biển tắm tiêu tan khí nóng mùa hè.

Ngô Lương đã bắt đầu nướng thịt!

Lúc này anh trai mắt kính mới tiến lại gần, vẻ mặt khát vọng nói: "Nam thần! Nhận ta làm đồ đệ đi!"

"Hạnh phúc nửa đời sau của ta đều trông cậy vào người a!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Chuyện này là sao?"

Anh trai mắt kính nhìn trái nhìn phải, đỏ mặt nói: "Ta... Ta thích Đỗ Nguyệt, chỉ muốn mượn cơ hội này tỏ tình!"

"Nam thần, người có đề suất gì không?"

Giang Nam nói: "Cô ấy đã đánh người thành ra như vậy, người còn thích người ta? "

Anh trai mắt kính mang vẻ mặt thâm tình: "Đôi khi... Tình yêu đến đột ngột như vậy!"

Giang Nam: ???

Người cũng quá đột ngột đi!

Không phải là có khuynh hướng thích bị ngược đãi đó chứ?

Nhưng nếu đã cầu mình, mình làm sao có thể không giúp chứ?

Chỉ thấy Giang Nam ôm bả vai anh trai mắt kính: "Ta nói với người này người anh em! Là một người từng trải! Muốn làm hài lòng các cô gái! Người phải biết người ta thích cái gì!"

"Cô ấy thích loại đàn ông nào, người lại là loại đàn ông gì!"

"Hợp tâm ý của cô ấy, tỏ tình là được!"

Anh trai mắt kính gật đầu: "VẬY cô ấy thích loại đàn ông gì?"

Giang Nam buông tay: "Làm sao ta biết được? Anh biết nhiều hơn mới đúng chứ?"

Anh trai mắt kính mắt tràn đầy kiên định: "Ta biết Nam Thần! Ta sẽ hỏi!"

Chỉ nghe Ngô Lương nói: "Nam ca! Bọn họ muốn ăn cá nướng!"

Giang Nam đứng dậy vỗ vỗ ngực: "Chờ đó!"

Nói xong trực tiếp điên cuồng thuận di vào trong lòng biển rộng!

Một đám người ngây ngốc!

Mẹ kiếp? Cái gì vậy? bắt cá tại hiện trường?

Anh trai mắt kính với ý chí chiến đấu cao ngất, trực tiếp tìm được Ngư Thanh Thanh: "Tiểu Ngư, cô cảm thấy Đỗ Nguyệt thích loại đàn ông nào chứ!"

Đôi mắt Ngư Thanh Thanh sáng lên, tâm hồn nhiều chuyện hừng hực thiêu đốt: "A ui? Thực ra các cô gái thường thích những người đàn ông có cảm giác an toàn!"

Anh trai mắt kính có chút đồng ý gật đầu: "Ta biết rồi!"

Ngư Thanh Thanh: "Cố lên nha!"

Hắn lại tìm được Tần Thụ: "Tần ca! Người nghĩ các cô gái thường thích loại đàn ông gì?"

Tần Thụ vén mái tóc dài phiêu dật: "Nhất định là người đàn ông có điểm sáng! Là loại người trong đám đông, vừa liếc mắt một

cái là có thể chú ý tới!"

"Thật sao?"

"Tần ca người có khi nào lừa gạt người sao?"

Anh trai mắt kính nửa tin nửa ngờ gật gật đầu, lại tìm tới Ngô Lương!

"Ngô ca, con gái thường sẽ thích loại đàn ông gì a!"

Ngô Lương sững sốt, lập tức nhếch miệng cười!

Gồng cơ bắp lên, cơ ngực phập phồng, cơ bắp cuồn cuộn!

"Người thấy không? Con gái thích thứ này! Cơ bắp là công lý! Đây chính là hương vị của đàn ông!"

"Người không biết! Mỗi lần ta xé áo, một đám các cô gái trẻ nhìn vào đều hò hét! Là cái loại chết mê chết mệt!"

"Trong nháy mắt, người có thể trở thành tiêu điểm!"

Anh trai mắt kính: ???

Mẹ kiếp!

Người xác định bọn họ không phải bởi vì tam giác nhỏ của người mới la hét sao?

Nhưng... Nghe có vẻ hợp lý!

Đúng lúc này, một em gái áo tắm đi ngang qua, kinh ngạc nhìn Ngô Lương!

Chỉ thấy cơ bắp Ngô Lương ưỡn lên, nhúu mào về phía em gái!

Em gái mặc bikini lùi lại hai bước, trợn trắng mắt, vẻ mặt ghét bỏ: "Eww~ phi!"

Ngô Lương đắc ý nói: "Nhìn đi! Em gái này vừa nhìn thấy ta đều chảy nước miếng!"

Anh trai mắt kính: ...

Tuy rằng cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm, nhưng cũng nửa tin nửa ngờ gật gật đầu!

Anh trai mắt kính lại tìm được đán người Chung Ánh Tuyết đang ăn dưa hấu!

"Tiểu Tuyết Lang Diệt! Quả Quả! Con gái thường thích loại hình đàn ông thế nào!"

Hạ Dao nhất thời hứng thú: "Sao vậy? Người muốn tỏ tình à? Là ai?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Con gái đều thích người lãng mạn!"

Thẩm Miếu: "Đúng đúng! Người đàn ông lãng mạn không thể từ chối!"

Quả Quả hưng phấn nói: "Mấy thứ như pháo hoa, bó hoa gì đó! Tất cả đều được!"

Hạ Dao điên cuồng gật đầu: "Hơn nữa nếu muốn tỏ tình, nhất định phải tới gần cô ấy, quỳ một gối xuống đất, thâm tình chân thành nhìn vào hai mắt cô ấy! Thể hiện chân tình của người!"

"Như vậy nhất định có thể thành! Đã biết chưa?"

Thẩm Miếu che mặt: "Ai nha! Ngọt ngào chết mất!"

Anh trai mắt kính hít sâu một hơi, nặng nề gật đầu!

Chương 327 -

"Ta nhớ rồi!"

Sau khi anh trai mắt kính rời đi...

"Các người đoán xem là ai?"

"Đỗ Nguyệt!"

"Đỗ Nguyệt!"

"Cái này còn cần phải đoán nữa sao?"

"Khanh khách ~ hâm mộ!"

Mà ngay sau đó, một người đàn ông đột nhiên xuất hiện trên biển!

Chỉ thấy Giang Nam thân trần từ trong biển đi ra!

Xiềng xích hư không kéo theo một con cá ngừ vây xanh nặng gần 1000 pound!

Vô cùng to lớn, còn đang không ngừng giãy dụa!

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, thật sự bắt được sao?

Vẫn là cá ngừ vây xanh? Lớn như vậy ?

Chúa ơi! Giang Nam làm thế nào mà làm được chứ?

Còn là một người?

"A ~ đủ ăn rồi!"

Anh trai mắt kính thấy Giang Nam trở về, ánh mắt sáng lên!

Vội vàng chạy tới: "Nam thần! Ta hiểu rồi!"

"Ừm! Vậy cô ấy thích gì?"

Anh trai mắt kính đếm ngón tay!

"Cô ấy thích cảm giác an toàn!"

"Thích nổi bật! Là loại liếc mắt một cái là thấy!"

"Còn phải có cơ bắp, loại hương vị đàn ông mười phần!"

"Phải lãng mạn!"

Giang Nam mở to hai mắt!

Mẹ kiếp?

Yêu cầu nhiều tới vậy sao?

Lại nói tiêu chuẩn kén vợ kén chồng cùng thẩm mỹ quan của Đỗ Nguyệt này là như vậy sao?

Loại đàn ông này thật sự có người thích à?

"Người có chắc không vậy? Chính cô ấy có sao?"

Anh trai mắt kính: "Tuy rằng không phải chính miệng nói, nhưng ta thu thập ý kiến mọi nhà! Tuyệt đối ổn!"

Giang Nam rồi rầm nói: "Người... Cái này cũng không phải là không thể!"

"Chỉ là... Người thực sự muốn là được?"

Anh trai mắt kính vẻ mặt buồn bã: "Nam thần! Người hãy giúp ta nha!"

"Ta nhất định phải là người mà cô ấy thích!"

"Không hối hận?"

"Đúng vậy! Không hối hận! "

Trong lòng Giang Nam hiểu rõ!

Vẻ mặt cảm khái!

Không ngờ người anh em này lại có thể hy sinh lớn như vậy vì tình yêu.

Giang Nam không khỏi có chút bội phục!

"Nếu người đã nói như vậy, ông đây nhất định sẽ giúp người!"

"Yên tâm, mọi thứ đều giao cho ta!"

"Cho người cái này!"

Nói xong nhét một chai dược thủy đại lực 2.0 vào trong ngực anh trai mắt kính!

"Nam thần! Đây là..."

Giang Nam nói với một khuôn mặt nghiêm túc: "Uống nó, người có thể trở thành người đàn ông cô ấy thích!"

Anh trai mắt kính: !!

"Nước này là gì? Thần kỳ tới như vậy sao?"

Giang Nam thở dài một tiếng: "Nếu không phải người nhất định phải cầu xin ta, thân làm anh em! Có nói gì ta cũng đưa thứ này cho người!"

Anh trai mắt kính về mặt cảm động!

Thứ quý giá như vậy mà lại cho ta?

"Nam thần, cái gì cũng không cần nói! Người anh em này ta nhận định rồi!"

Giang Nam: "Ghé tai lại đây!"

"Đến lúc đó người liền xâm xì~ xâm xì! Phần còn lại ta sẽ giúp người! Người biết chưa?"

"Khẳng định có thể thành!"

Ánh trai mắt kính nhìn được thủy đại lực 2.0 trong tay, trong mắt đều là hy vọng!

"Nam thần! Ta nghe lời người!"

Giang Nam nhìn ánh trai mắt kính chạy xa, về mặt hiền lành!

"Tuổi trẻ! Thật tuyệt vời!"

Tần Thụ ở một bên nhìn ánh trai mắt kính mang về mặt kích động chạy trở về.

Không thể không hỏi: "Lấy được bí kíp à?"

Anh trai mắt kính thần thần bí bí lấy ra một chai nước: "Nhìn đi! Uống thứ này vào! Có thể trở thành người đàn ông được các cô gái yêu thích!"

Tần Thụ ngạc nhiên, một chai nước?

Có thể làm cho các cô gái yêu thích?

Không phải là loại nước thần tiên được rao bán trên mạng đó chứ?

"Lại đây! Chia cho ta một chút, ta muốn nếm thử nó!"

Anh trai mắt kính nhanh tay thu hồi: "Người lấy làm gì hả?"

Tần Thụ trừng mắt: "Ta chẳng phải chính là đại ca ruột của người sao? Chia cho ta một chút! Người cũng không thể uống cả một chai!"

"Vậy... Vậy thì chia cho người một chút..."

Một con cá ngừ lớn đủ cho tất cả mọi người ăn!

Khi màn đêm buông xuống, gió biển thổi qua!

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Cái kia, chúng ta đi đu quay đi, cảnh đêm chắc chắn rất tuyệt!"

Chung Ánh Tuyết chờ mong nói: "Được thôi!"

Hạ Dao: "Ừ! Đi đi!"

Mọi người nhao nhao gật đầu!

Anh trai mắt kính mặt đầy cảm động, len lén giơ ngón tay cái về phía Giang Nam!

Yểm trợ đúng lúc! Quả là anh em tốt!

Trên vòng đu quay!

Đỗ Nguyệt cùng anh trai mắt kính tất nhiên vào một buồng!

Ngô Lương và Ngư Thanh Thanh một buồng!

Thẩm Miếu cùng Quả Quả một buồng, mà Tần Thụ nói cái gì cũng không tới, còn bảo là có việc quan trọng cần làm!

Vì thế ba người Giang Nam Chung Ánh Tuyết Hạ Dao chen vào một buồng!

Khi vòng đu quay từ từ lên cao!

Góc nhìn dần dần trở nên rõ ràng, cảnh đêm tuyệt mỹ của Giang Thành thu hết vào tầm mắt!

Chung Ánh Tuyết nhẹ nhàng nắm tay Giang Nam, đáy lòng thỏa mãn!

Thành phố này, có tất cả mọi thứ cô muốn!

Mà Giang Nam thì gắt gao nhìn chằm chằm Đỗ Nguyệt cùng anh trai mắt ở buồng đu quay phía trước!

"Người anh em! Cố lên! Vì tình yêu! Xông lên!"

Hạ Dao vẽ mặt hồ nghi: "Các người có kế hoạch gì sao?"

Giang Nam: "Anh trai mắt kính có gặt hái được tình yêu hay không, còn dựa cả vào đêm nay ah!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên: "Thật sao? Hẳn định tỏ tình sao? Chúa ơi!"

Chương 328 -

Hạ Dao hừng phấn vô cùng: "Người đã nói gì với hần?"

Giang Nam tràn đầy tự tin: "Cứ nhìn đi! Mọi thứ đều ổn thỏa!"

Lúc này...

Đỗ Nguyệt trong buồng đu quay, không khí có chút kiêu diễm!

Anh trai mắt kính cúi đầu đứng ngồi không yên, cúi đầu có chút không dám nhìn Đỗ Nguyệt!

"Có chuyện gì vậy? Không phải là muốn có chuyện gì đó nói với ta sao?"

Anh trai mắt kính khẩn trương, miệng lưỡi khô cứng: "Ừm... À... À... Ta.. ta... ta..."

Đỗ Nguyệt: ???

"Người làm sao?"

Trái tim anh trai mắt kính đều sắp nhảy ra, khẩn trương ngay cả một câu nói hoàn chỉnh cũng không nói nên lời!

Anh trai mắt kính nuốt nước bọt: "Ta... Chú của ta rất giỏi!"

Đỗ Nguyệt đều choáng váng!

Chuyện này rốt cuộc có liên quan gì đến người à!

Giang Nam nhìn sốt ruột!

"Mẹ kiếp! Người mau nói đi, đợi một lát nữa mẹ nó đều xong

một vòng!"

Nếu Giang Nam biết anh trai mắt kính đang cùng Đỗ Nguyệt thảo luận vấn đề của chú hấn, phỏng chừng sẽ phát điên!

Cuối cùng, anh trai mắt kính lấy hết dũng khí, lấy ra nửa chai đại lực 2.0 ngửa cổ uống sạch!

Giang Nam: "Tới rồi!"

Vội vàng lấy điện thoại di động ra, lập tức gọi điện: "Lão ca! Làm theo lời ta! Ngay bây giờ! "

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Hấn đang gọi cho ai vậy?

Trong giây tới, bọn họ đều biết!

Chỉ thấy trên bầu trời đêm, một quả pháo hoa bay lên bầu trời, nổ tung!

Trong nháy mắt! Pháo hoa rực rỡ trải dài khắp bầu trời đêm!

Cùng với đó chính là từng tiếng nổ tung, còn có pháo hoa hoành tráng duy mỹ kia, xinh đẹp nở rộ!

Một bữa tiệc pháo hoa mỹ lệ bắt đầu!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ngơ ngác nhìn bầu trời đêm!

Pháo hoa trên đu quay, thực sự rất đẹp!

Trái tim của hai người đều tan ra, đây chắc chắn là món quà tốt nhất mà họ đã nhận được!

Giờ phút này, vô luận là Ngư Thanh Thanh hay là Thẩm Miêu đều si ngốc nằm sấp trên cửa sổ nhìn pháo hoa nổ rộ trên bầu trời đêm!

Thật sự quá lãng mạn rồi phải không?

Đỗ Nguyệt cũng không ngoại lệ!

Mà anh trai mắt kính đều sợ ngây người!

Mẹ kiếp!

Nam thần cũng yểm trợ quá tốt đi, cơ hội quả nhiên là ngàn năm có một a!

Mình làm sao có thể cô phụ?

Một ngụm nước chảy xuống, chỉ cảm thấy toàn thân lực lượng vô cùng a!

"Đỗ Nguyệt!"

Đột nhiên hét lớn một tiếng, khiến Đỗ Nguyệt sợ run rẩy, thậm chí đám người Giang Nam bên ngoài đều nghe được!

Chỉ nghe thấy "Rầm!" một tiếng!

Anh trai mắt kính trực tiếp quỳ hai gối trên mặt đất, khiến buồng đu quay đều run lên!

Thậm chí còn quỳ ra vết lấm!

Đỗ Nguyệt mang vẻ mặt hoảng sợ: !!

"Người... Người đang làm gì vậy? "

Cho dù có là vì chuyện nhà ma, người cũng không đến mức quỳ xuống nhận sai chứ?

Hạ Dao nằm sấp trên cửa sổ trực tiếp cười sụp đồ: "Phốc. Hahahahahahahaha!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Hắn... Sao hắn ta lại quỳ xuống rồi?"

Giang Nam trực tiếp nổ tung!

Mẹ nó! Quỳ hai gối xuống đất! Người thật sự không nhầm đó chứ?

Người đây là tổ tình a hay là viếng mồ mả!

Người tính tể tổ tiên à?

Một gối! Một gối mới đúng!

Người cũng quá thật thà rồi!

Giờ phút này, Đỗ Nguyệt mang vẻ mặt ngạc nhiên, lập tức biểu tình trở nên hoảng sợ!

"Mắt kính! Tóc người đâu?"

Giờ phút này anh trai mắt kính làm gì còn tâm trạng quan tâm nhiều như vậy?

Nhất định phải thể hiện một màn tỏ tình lãng mạn nhất!

Chỉ cảm giác lực lượng trong thân thể càng ngày càng mãnh liệt, câu nói ghen hời lâu kia rốt cục nói ra miệng!

Một tiếng hét lớn!

"Ta thích người! Hãy là bạn gái ta!"

"Xoẹt!"

Trong nháy mắt!

Quần áo trên người anh trai mắt kính đều bị rách toạt!

Cơ bắp trực tiếp bùng nổ, hóa thân thành yêu quái gân thịt cao hai mét!

Đỗ Nguyệt mở to hai mắt, trực tiếp bị dọa choáng váng, cả người đều trốn vào chỗ ngồi!

Ừ ừ hai tai! Đầu trống rỗng!

Mẹ kiếp! Không có màn bạo y nào có thể chân thực hơn thế này!

Chuyện gì đã xảy ra với hắn ta vậy? Sắp biến dị à?

Đỗ Nguyệt thậm chí bởi vì quá mức sợ hãi, cũng không nghe rõ gân thịt đang nói cái gì!

"Người đứng dậy! Tránh xa ta ra!"

Anh trai mắt kính hoàn toàn bất chấp tất cả!

Hiện tại!

Cái đầu hói bởi vì được thủy đại lực 2.0 mà biến thành bóng đèn phát sáng!

Đúng vậy! Là phát sáng!

Có thể so sánh với bóng đèn 2 ngàn vạn watt! Vô cùng chói mắt!

Đem toàn bộ buồng đu quay chiếu rọi một mảnh trắng xóa!

Anh trai mắt kính đầy kiên định, giờ khắc này hắn phảng phất nhìn thấy bình minh thắng lợi!

Anh trai mắt kính quỳ trên mặt đất một trận tiến về phía

trước, vẽ mặt cầu xin! Ngoài miệng còn nói:

"Nguyệt Nguyệt! Nguyệt Nguyệt! Ta thích người! Anh đồng ý với ta!"

Đỗ Nguyệt đều trốn ở chỗ ngồi, lấy tay che mắt, vẽ mặt hoảng sợ!

Hoảng sợ la hét:

"Ồ!! Con mẹ nó đừng đến đây! Chói mắt! Chói mắt quá đi!"

"Ta muốn mù! Mù a! Không thể nhìn thấy được gì!"

Nguyệt Nguyệt không rời bỏ, còn tiến về phía trước: "Nguyệt Nguyệt! Người đồng ý với ta! Làm bạn gái ta!"

"Người không đồng ý với ta! Ta sẽ không đứng dậy!"

Đỗ Nguyệt nổ tung: "Đồng ý với cậu! Ta con mẹ nó đồng ý với người! Người đứng dậy cho ta!"

"Người nếu không đứng lên, ta liền nhảy xuống a!"

Chương 329 -

Đỗ Nguyệt hét chói tai!

Gắt gao che mắt, rốt cuộc vẫn đồng ý!

Cô sợ nếu không đồng ý, mình sẽ bị mù lòa!

Giờ phút này cả người anh trai mắt kính đều sợ ngây người!

Thành công!

Vậy mà thật sự thành công!

Nam Thần không nói dối ta!

Uống chai nước đó thực sự sẽ giúp cho ta trở thành một người đàn ông mà các cô gái thích!

Giờ phút này, Giang Nam thì che mắt: "Mẹ kiếp! Cái này mẹ nó là thứ đồ chơi gì a! "

"Sao lại sáng như vậy?"

Hạ Dao: "Phốc ha ha ha! Cái đầu hói của anh trai mắt kính đang tỏa sáng! Thật sáng quá đi!"

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra! Tại sao cái đầu hói của anh trai mắt kính lại phát sáng!"

"Vừa rồi hẳn uống đại lực sao?"

Giang Nam nuốt nước bọt, vẻ mặt chột dạ: "Đại lực 2.0!"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết kinh hãi!

Cái quái gì vậy!

Đại lực 2.0 mạnh tới như vậy?

Biến thân thành yêu quái gân thịt, đồng thời đầu hói còn có thể phát sáng?

Cái này cũng quá sáng rồi có phải không?

Giờ phút này, bầu trời đêm trong phạm vi 3000 mét đều được chiếu sáng!

Đầu hói của anh trai mắt kính đã hoàn toàn vượt qua sự nổi bật của pháo hoa!

Ngay lúc này, tất cả mọi người xung quanh nhìn về phía vòng đu quay!

"Mẹ kiếp? Cái gì vậy? Mặt trời nhân tạo?"

"Ôi đức mẹ Maria của ta! Ta thậm chí còn không thể nhìn thẳng vào ánh sáng của nó! "

"Hào quang này! Thật chói mắt! "

"Hiện tượng linh dị sao? Hay một chương trình giải trí mới của công viên giải trí? "

"Đã quay video! Trâu bò! Ta còn tưởng rằng đêm nay có hai mặt trăng..."

Chung Ánh Tuyết im lặng: "Không phải chứ? Người ta thổ lộ mà người lại cho hấn ta uống đại lực 2.0? "

Hạ Dao: "Hừ hừ! Tiểu Nam thật xấu xa! "

Giang Nam về mặt tủi thân!

"Làm sao trách ta được! Là anh trai mắt kính này tự yêu cầu! "

"Nói Đỗ Nguyệt thích người lóa mắt, có cơ bắp đầy mùi nam nhân, còn phải có cảm giác an toàn! Còn có phải lãng mạn nữa!"

"Một bình đại lực 2.0, tất cả đều có a!"

Giang Nam bấu môi: "Chắc chắc! Đúng là không ngờ tới quan điểm thẩm mỹ của Đỗ Nguyệt! Làm thế nào mà cô ấy có thể thích một người đàn ông như vậy!"

Cơ bắp!

Yêu quá gân thịt cao 2 mét còn chưa hài lòng? Vô cùng mang theo hương vị nam tính! Cảm giác an toàn!

Lóa mắt?

Đầu hói sáng trưng còn chưa đủ lóa mắt sao?

Còn có thể cạnh tranh với ánh trăng!

Chỉ là không nghĩ tới lại sáng như vậy!

Bóng đèn hình người đi bộ?

Lãng mạn?

Pháo hoa trên vòng đu quay! Không đủ lãng mạn?

Làm tan chảy trái tim thiếu nữ!

Giang Nam có thể nói là vì thế mà hao tổn tâm cơ! Tận tâm tận lực!

Vừa an bài đu quay, lại tìm người bắn pháo hoa!

Chính là vì thành toàn cho thanh xuân của anh trai kính mắt!

Hạ Dao cười ôm bụng, trực tiếp nằm sấp trên đùi Giang Nam!

"Ha ha ha ha ha! Tiểu Nam! Người có hiểu sai gì rồi không?"

"Mạch não của người vì sao cho tới bây giờ đều không giống người bình thường a!"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ nhắn: "Phốc... Anh trai mắt kính đáng thương! "

Giang Nam đen mặt!

Ngoại trừ đầu hói phát sáng vượt ra ngoài phạm vi khống chế, còn lại tiến hành rất thuận lợi a!

Không có gì sai lầm! Nếu thật sự như anh trai mắt kính đã nói, Đỗ Nguyệt nhất định sẽ rơi vào tay giặc!

Ta thực sự nghiêm túc giúp đỡ ah!

Ngư Thanh Thanh ở buồng xe phía sau, đám người Thẩm Miểu đã hoàn toàn nhìn thấy!

Trong xe Đỗ Nguyệt rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thật lóa mắt!

Trong khi đó!

Quảng trường Thăng Lợi có không ít người đi dạo.

Nhao nhao chú ý tới buồng đu quay đang phát sáng ở phía xa xa, không khỏi nghị luận sôi nổi!

Tần Thụ cũng sửng sốt, nhưng lại không quan tâm được nhiều như vậy.

Mà là đi tới bậc thang, nhìn thấy không ít đại mỹ nữ đang ở trên quảng trường thì không khỏi cười hắc hắc!

Lấy ra nửa bình đại lực 2.0 ngửa đầu uống!

Nếu thật sự chính là nước thần! Minh đêm nay nhất định sẽ đổi đời!

Sau đó chạy đến trước mặt một cô gái mặc váy ngắn!

Vén mái tóc dài phiêu dạt của mình, tràn đầy thâm tình nói: "Tiểu tử tử! Người có nghĩ ta giống người yêu trong mơ của người không? "

Cô gái váy ngắn kia trực tiếp đứng tại chỗ, khuôn mặt đỏ lên: "Muốn... Người có muốn thêm WeChat không? "

Tần Thụ vốn dĩ khá đẹp trai, hơn nữa lời nói thâm tình kia, giọng nói thâm trầm, mái tóc dài phiêu dạt!

Nên nói thì phải nói, vẫn có vài phần lực sát thương!

Ánh mắt Tần Thụ sáng lên!

Mẹ kiếp? Thần khí! Hiệu quả mạnh tới như vậy sao?

"Được thôi!"

Nói xong lấy điện thoại ra mở khóa.

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng cực mạnh từ trong thân thể phát ra!

Cái áo sơ mi nhỏ kia căn bản là không trói buộc được cơ bắp nổ tung a!

Trực tiếp bị phát nổ!

Hóa thân thành mãnh nam cơ bắp khổng lồ!

Điện thoại di động vừa lấy ra mở khóa, nhẹ nhàng ấn!

Kết quả ngón tay trực tiếp chọc thủng màn hình!

Điện thoại di động bị một ngón tay xuyên tâm!

Hoàn toàn xứng danh Đại Lực Kim Cương chỉ!

Tần Thụ: ???

Em gái váy ngắn: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Chương 330 -

"A a!! Bạo y biến thái a!"

Một tiếng thét chói tai, trực tiếp hấp dẫn ánh mắt của mọi người trên quảng trường!

"Ta ghen! Mạnh tới như vậy? "

"Chết tiệt biến thái! Yo ~"

"Chúa ơi! Làm thế nào mà đầu trọc của hắn còn có thể phát sáng! Thật chói mắt!"

"Ah! Mắt ta, mắt ta! Mẹ ơi! Ta đang ở đâu thế này? "

"Alo! Cảnh sát sao? Quảng trường Thăng Lợi bên này có một tên biến thái bạo y a! Các người mau tới đây! Tên biến thái này còn có thể phát sáng a! "

Anh trai làm nhiệm vụ: ???

Giờ khắc này, toàn bộ quảng trường Thăng Lợi sáng như ban ngày!

Đám đông chạy tán loạn!

Giờ phút này tâm tính Tần Thụ trực tiếp sụp đổ!

Tại sao lão tử lại bị nổ áo! Còn chưa đến lúc cởi quần áo!

Lại nói tóc lão tử đâu?

Ai có thể giải thích cho ta tại sao đầu của ta sẽ tỏa sáng!

Giang Nam! Người mẹ nó cho ta uống cái gì đây!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

"A! Tên biến thái kia! Đừng chạy! Dừng lại cho ta! "

Nhìn anh trai đang làm nhiệm vụ xông tới!

Tần Thụ trong mắt rừng rưng, ôm đầu chạy trốn!

Con đường lão tử đi qua nhiều nhất, chính là cách làm của Nam Thần a!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

Ở phía bên kia, mọi người xuống đu quay!

Lúc này anh trai mắt kính hóa thân thành yêu quái gân thịt, trên đầu còn đội mũ bảo hiểm xe máy!

Giang Nam cho hấn mặt, bằng không thật sự không cách nào nhìn thẳng a!

"Nam thần! Ta đã làm được! Thành công rồi! Ha ha! Người thật thần thánh! "

"Người xem Nguyệt Nguyệt, đều cảm động phát khóc!"

Giờ phút này anh trai mắt kính nắm tay Đỗ Nguyệt vẽ mặt hứng phấn!

Giang Nam vỗ ngực vẽ mặt đắc ý: "Tất nhiên, có khi nào mà ta không đáng tin cậy? "

Đỗ Nguyệt đỏ hốc mắt, không ngừng dụi mắt, trên mặt kinh nghi chưa định!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao vẽ mặt không nói gì, vậy mà

thật sự đồng ý?

Không phải chứ!

Làm vậy mà cũng được sao?

Đều cảm động tới phát khóc?

Đỗ Nguyệt nào phải bị cảm động tới khóc? Là bị ánh sáng chói mắt kia khiến chảy nước mắt a!

Cô dám không đồng ý sao?

Nếu không đồng ý thì thật sự sẽ mù!

Thứ chống đỡ cô đi ra không phải là tình yêu, mà là dục vọng sống tràn đầy...

Không phải ta nắm tay hấn ta!

Chính tay hấn quá mạnh! Ta căn bản không rút ra được...

Đúng lúc này, tiếng điện thoại của Hạ Dao đột nhiên vang lên.

Vừa nhìn người điện, không khỏi có chút kinh ngạc, nhận điện thoại: "Ôi mẹ! Có chuyện gì vậy? "

"Ừm, đúng rồi, ở bên ngoài..."

Nói xong đi tới một bên, cười áy náy với Giang Nam, khoát tay!

Giang Nam: "Đi thôi, chúng ta hãy trở về biệt thự trước! "

Nhìn bọn Giang Nam rời đi, khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đột nhiên biến sắc, lông mày nhíu chặt!

"Mẹ, mẹ nói thật sao? Ba ba..."

"Làm sao có thể! Cái này ... Ta..."

Nói đến đây hốc mắt Hạ Dao ửng đỏ, cắn chặt môi dưới, trong mắt mơ hồ lóe ra trong suốt...

"Được rồi, tối nay ta sẽ trở về!"

Trong biệt thự, một đám đông xung quanh TV để chơi trò chơi VR!

Bầu không khí rất vui vẻ!

Giang Nam ngồi ở một bên, mà Chung Ánh Tuyết thì gối lên đùi Giang Nam, nắm bóp quất.

"A ~ nếm thử đi! Rất ngọt! "

Giang Nam nhận lấy quất ăn vào miệng, ngũ quan đều nhăn lại!

"I~ Chưa chết ta rồi! Tuyết Tuyets người học thói hư! "

Chung Ánh Tuyết chớp chớp mắt: "Hắc hắc!"

Điện thoại di động rung!

Giang Nam lấy điện thoại di động ra xem, chính là WeChat Hạ Dao gửi tới.

Lang Diệt: Có chút chuyện trong nhà, các người cứ chơi, ta sẽ trở lại sau.

Nam Thần: Người có cần giúp gì không?

Hạ Dao trên xe nhìn tin nhắn trên màn hình di động, cắn chặt môi dưới, cố nén không khóc thành tiếng.

Từng giọt nước mắt rơi trên màn hình điện thoại di động!

Sói diệt: Không! Chăm sóc Tiểu Tuyết!

Nam Thần: (´ω`)/

Biệt thự Hạ gia, đèn đuốc sáng trưng!

Có tám chiếc Rolls-Royce Phantom đậu bên ngoài cửa!

Ngoài ra còn có một đám đàn ông mặc âu phục giày da, đeo tai nghe canh giữ bên ngoài.

Giờ phút này Hạ Dao đã khôi phục bình tĩnh, khuôn mặt lạnh lùng, đi vào biệt thự.

Trong phòng khách của biệt thự.

Cha mẹ Hạ có chút câu nệ ngồi trên sofa.

Mà đối diện bọn họ, ngồi một nam nhân trẻ tuổi mặc âu phục màu trắng, đeo găng tay!

Khí chất tao nhã, khuôn mặt tuấn lãng!

Và đeo một cặp kính viền vàng.

Bên cạnh hắn là một cô gái đang ngồi!

Ngũ quan tinh xảo khó tả, mắt ngọc mây ngài, một đầu tóc uổng đen buông thẳng xuống thắt lưng!

Làn da trắng nõn, khóe mắt có một nốt ruồi lệ, trang điểm nhẹ nhàng, đẹp đến mức làm cho người ta kinh hãi!

Thậm chí còn có một cảm giác không thật.

Nhan sắc cao hơn chân trời này, ngay cả nữ minh tinh hạng nhất cũng tự thẹn không bằng.

Hạ Dao vào cửa, nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Cha mẹ, con về rồi!"

Hạ Dao liếc mắt nhìn khách, ngồi xuống sô pha.

Nam nhân mặc âu phục trắng thản nhiên nói: "Nói vậy vị này chính là thiên kim Hạ gia? Xin giới thiệu bản thân!"

"Ta là Vân Lỗi, người Vân gia Tô Châu!"

"Vị này là em gái Vân Phỉ của ta!"

Chương 331 -

Từ khi Hạ Dao vừa mới vào phòng, ánh mắt Vân Phi liền gắt gao nhìn chăm chăm vào cô, tràn ngập tính xâm lược!

Khóe miệng hơi nhếch lên, mang theo một tia ngạo nghễ!

"Anh trai! Không cần phải gây rắc rối như vậy nha!"

"Nói vậy người cũng biết vì sao chúng ta đến!"

Hạ Dao cắn chặt môi dưới, không lên tiếng.

Vân Lỗi thản nhiên nói: "Rời khỏi tiểu đội Giang Nam, Vân Phi sẽ thay thế vị trí của người!"

"Cô ấy cần một cơ hội tiến vào Linh Trì, chỉ cần người gạt đầu, thủ tục bên này chúng ta sẽ giúp người làm!"

Hạ Dao tú quyền nắm chặt, trong mắt mang theo một tia bướng bỉnh: "Nếu ta không đồng ý thì sao?"

Vân Lỗi đẩy kính: "Tập đoàn Hạ Thức tài chính đứt gãy, cha của người cũng sẽ bối vì bồi thường không đủ tiền phạt vi phạm hợp đồng cao mà bị tống vào tù! 15 năm!"

"Hạ gia người không dễ dàng gì mà tạo nên gia nghiệp lớn như vậy ở phương bắc, chỉ là trong khoảnh khắc này đều sẽ hóa thành hư không!"

"Ngay cả biệt thự nhà người, từ ngày mai cũng không họ Hạ nữa! Người không có quyền từ chối!"

"Nếu đã tìm được người, tự nhiên là có nắm chắc!"

Trong mắt Hạ Dao mang theo một chút bối rối, nhìn về phía cha Hạ: "Cha! Tất cả những gì hần ta nói là sự thật sao? "

Tuy Rằng Hạ Dao không hiểu thương nghiệp gì đó, nhưng nhà mình có bao nhiêu tài sản vẫn rõ ràng.

Cự Kinh thương nghiệp tài sản siêu trăm ức, làm sao có thể nói ngã xuống liền ngã xuống!

Cha Hạ thở dài một tiếng, tựa hồ một đêm liền bạc đầu, vẻ mặt tiêu tụy!

"Tất cả những gì hần nói là sự thật! Vân gia có thực lực này! "

"Nha đầu, là cha có lỗi với con, là cha..."

Hai tay ông Hạ che mặt, cúi đầu yên lặng rơi lệ!

Nhìn thấy một màn này, nước mắt Hạ Dao trong nháy mắt liền không ngừng được, từng giọt từng giọt rơi xuống!

Trong suy nghĩ của cô, cha cô luôn luôn là trụ cột của gia đình, là một người đàn ông mạnh mẽ như núi!

Nhìn thấy cha mình khóc nước mắt, trái tim Hạ Dao như dao cắt! Đau đến mức không thở nổi.

"Không còn cách nào khác sao? Có thể tìm người khác hỗ trợ hay không, như Chung gia..."

Cha Hạ chỉ lắc đầu thôi!

Vân Lỗi thản nhiên nói: "Người vẫn là không hiểu rõ ý nghĩa của bốn chữ Tô Châu Vân gia này!"

"Vân gia liên quan đến công nghiệp, sản xuất, Internet, tài chính, sản nghiệp Linh Võ, tất cả những gì người có thể nghĩ tới, Vân gia ta đều có liên quan!"

"Ta biết Hạ gia các người có một số thủ đoạn, có thể tìm người hỗ trợ? Người thực sự cho rằng làm được sao?"

"Thật sự có thể lay động Vân gia ta?"

Trong lúc nói chuyện, Vân Lỗi hơi lộ ra khí thế!

Trẻ tuổi như thế, đã là cường giả cấp Bạch Kim!

Hạ Mẫu nắm tay Hạ Dao, lắc đầu: "Vân gia, có cường giả cấp Tinh Diệu! Cành cây tươi tốt, ăn sâu, chúng ta không có cách nào!"

"Nha đầu, người liền đồng ý đi! Cha con nó..."

Cha Hạ tức giận nói: "Người phụ nữ này! Câm miệng lại! Dao nhi làm như thế nào, là chuyện của chính con bé!"

"Khuê nữ, đừng nghe mẹ con! Cha không sao, không phải chỉ là đi tù sao? Chúng ta không phải là chưa từng sống khổ sở!"

"Đừng để bản thân phải ức, chúng ta..."

Hạ Dao dụi mắt, ngón tay bầm tím, lắc đầu nói: "Cha, cha đừng nói nữa, con đồng ý bọn họ là được!"

Trong nháy mắt như vậy, cô thật sự cảm thấy mình vô lực!

Vân Phỉ kiêu ngạo nói: "Đừng cảm thấy là chúng ta khi dễ người! "

"Loại phụ nữ như người không xứng với Giang Nam! Người không thể cho hắn ta bất cứ thứ gì! "

"Hệ không gian chú định là để tỏa sáng trên sân khấu thế giới! Mà Vân gia ta sẽ là hậu thuẫn kiên cường nhất của Giang Nam! "

"Người rời đi, cũng là vì tốt cho Giang Nam!"

Hạ Dao bất ngờ đứng dậy, mắt to hung hăng trừng Vân Phi, muốn mở miệng nói cái gì đó.

Nhưng một câu cũng không nói nên lời, nước mắt rơi thẳng!

Lau nước mắt, quay đầu chạy lên lầu, nhốt mình vào phòng!

Vân Phi cười lạnh một tiếng: "Không biết xấu hổ!"

Vân Lỗi cười nói: "Hạ tổng, hợp tác vui vẻ! Vốn của Vân thị sẽ rót vào cổ phần Hạ thị, giúp người vượt qua nguy cơ lần này!"

Cha Hạ đột ngột đứng dậy, cầm chén trà mạnh mẽ ngã trên mặt đất: "Lão tử không cần tiền thối của các người! Cút đi! "

Vân Lỗi nhẹ nhàng lau đi mảnh sứ vỡ trên người: "Xem ra chúng ta không được hoan nghênh sao, em gái, đi thôi? "

Vân Phi cười lạnh một tiếng, đi theo Vân Lỗi ra cửa!

Trên xe.

Vân Lỗi: "Lão gia tử dặn dò..."

Vân Phi cười yếu một tiếng: "Anh yên tâm, em không cảm thấy ảm ức gì cả, mà còn là ngược lại! Có một chút mong đợi!"

"Vậy... Thì tốt rồi!"

Biệt thự Hạ gia, trong phòng khách, mẹ Hạ yên lặng thu thập chén trà vụn!

Cha Hạ đi tới cửa phòng Hạ Dao, nghe tiếng nước nở mơ hồ truyền đến, bàn tay muốn gõ cửa dừng lại giữa không trung!

Chung quy vẫn là thở dài một tiếng...

Hạ Dao bịt kín chắn, cuộn mình thành một đoàn, nước nở không

ngừng, khóc ướt chần!

Làm sao cô có thể rời đi!

Tuyết Tuyết, Tiểu Nam, Ngô Lương, Hùng Nhị, còn có rất nhiều người bạn đều tốt như vậy!

Nhưng làm sao có thể nhẫn tâm nhìn cha mình ngồi tù?

Chương 332 -

Trong nháy mắt, Hạ Dao cảm thấy mình thật oan ức!

Tại sao lại là mình!

Rõ ràng là mình phát hiện ra Giang Nam trước!

Cùng nhau trải qua rất nhiều chuyện vui vẻ!

Lại đột nhiên xuất hiện một người phụ nữ, muốn cướp đi mọi thứ của mình.

Dùng một cước đá mình ra ngoài, mà mình cái gì cũng không làm được...

-Ô ô ~ a~"

Hạ Dao khóc một hồi liền ngủ thiếp đi, đêm nay, cô thật sự rất đau lòng!

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam trở lại biệt thự nhà mình, nhưng vẫn không phát hiện ra bóng dáng Hạ Dao.

Giang Nam gãi gãi đầu, lại gửi wechat!

Nam Thần: Dậy chưa?

Hạ Dao trốn trong chăn xoa xoa đôi mắt sưng đỏ, vừa nhìn thấy WeChat mà Giang Nam gửi tới!

Lại tủi thân rơi nước mắt.

Lại gõ một hàng chữ vào khung nhắn tin.

"Tiểu Nam! Ta thật sự không nỡ rời khỏi các người a! "

Nhưng trong nháy mắt muốn ấn nút gửi, ngón tay cô cứng đờ!

Căn môi dưới xóa chữ đi, trực tiếp tắt điện thoại di động, lại cuộn mình vào trong chăn!

Thế lực của Vân gia khủng bố, còn có cường giả cấp Tinh Diệu, nói với Giang Nam.

Dựa theo tính tình của hắn, khẳng định sẽ không chịu thua!

Đến lúc đó lại chọc ra một đồng chuyện, càng làm cho người ta lo lắng!

Giang Nam thật vất vả mới đi được hôm nay! Hạ Dao không muốn làm chậm trễ hắn!

Càng không muốn gây thêm phiền toái cho Giang Nam.

Cô thậm chí còn cảm thấy Vân Phỉ nói rất đúng...

Giang Nam nhìn tin tức vẫn chưa được trả lời thì không nói gì.

"Đại Lang Diệt có phải lại ngủ nướng không?"

Chung Ánh Tuyết che miệng cười trộm: "Cô ấy thích nằm trên giường!"

Ngày hôm sau đi học!

Trong lớp vô cùng náo nhiệt, thảo luận đều là chuyện thi đấu Ngôi Sao.

Điều đáng nói là anh trai mắt kính thân thành người đàn ông gân thịt cao 2m, đội mũ bảo hiểm xe máy đến lớp!

Quả thực hấp dẫn ánh mắt mọi người!

Nhưng trên mặt anh trai mắt kính lại tràn đầy hạnh phúc!

Bởi vì thu hoạch được tình yêu!

Tuy nói hai ngày nay Đỗ Nguyệt cũng không để ý tới mình, gọi điện thoại không nghe máy, wechat không trả lời, tìm cô ấy cũng không thấy đâu!

Nhưng hẳn hoàn toàn không lo lắng!

Chắc là vì ngại ngùng!

Dù sao cũng là cô gái nhà lành, ít nhiều vẫn cần thời gian tiếp nhận một chút!

Đúng vậy!

Chắc chắn là vậy!

Mà Tần Thụ... Thì đã bị giam giữ, phỏng chừng phải hai ngày mới có thể thả ra!

Giá trị oán khí vẫn chưa từng đứt đoạn cập nhật!

Lớp tự học buoir sáng, Giang Nam nhìn chỗ ngồi trống rỗng của Hạ Dao thì ngẩn người!

Gửi 200 tin nhắn WeChat cũng không thấy trả lời, điện thoại di động vẫn còn tắt, gọi video cũng không có đáp lại!

Giang Nam có chút lo lắng.

Giờ phút này, trong lớp truyền đến từng trận nghị luận nhỏ giọng.

"Ai, nghe nói chưa? Lớp chúng ta sẽ có học sinh mới chuyển tới! Mẹ nó vô cùng xinh!"

"Lúc này lại chuyển trường tới? Người nghe ai nói vậy?"

"Người quan tâm làm gì? Đến lúc đó cứ xem là được! Xuống tay phải sớm biết không?"

"Chỉ với người? Trông chả khác gì cục đá ven đường!"

"Con mẹ nó? Người thì lại đẹp trai quá! Ta đã thấy người nôn mửa ở cổng khu dân cư!"

"Người..."

"Các bạn học im lặng một chút!"

Trên bục giảng, giáo viên gõ nhẹ vào bảng đen, lớp học ngay lập tức im lặng.

"Hôm nay, lớp chúng ta chào mừng một học sinh chuyển tiếp, mọi người nhiệt liệt hoan nghênh, nhớ hòa thuận với nhau!"

Cánh cửa lớp học đã được đẩy ra!

Chỉ thấy thân trên là trang phục hở vai màu hồng, thân dưới là váy ngắn màu trắng, dáng người cao gầy đi vào!

Trong nháy mắt, lớp học hoàn toàn yên tĩnh!

Ngũ quan mỹ tinh xảo của cô khiến cho người ta hít thở không thông, làn da như mỡ đông, khoe mắt là một nốt ruồi lệ điểm tuyết, thêm vài phần mềm mại!

Đôi chân thẳng tắp kia quả thực không giống thật, dáng người càng tốt đến nỗi tung, eo nhỏ chỉ cần một vòng tay là ôm được!

Khí chất tao nhã cao quý, khiến cho người ta có một loại cảm giác không thể mọ phạm!

Nhưng trên mặt mang theo nụ cười dịu dàng, lại có thêm vài

phần cảm giác thân cận.

Khoảnh khắc bước vào lớp học, ánh mắt của cô liền rơi vào trên người Giang Nam, chưa từng rời đi một lát.

"Xin chào tất cả mọi người! Tên ta là Vân Phỉ! "

Thoáng chốc, lớp học sôi sục, huyết sáo! Gõ bàn, thậm chí còn nhường ra chỗ trống!

Lão sư đen mặt, mình nuôi một đám khỉ à?

Giang Nam ngẩng đầu liếc Vân Phỉ một cái, lại cúi đầu nghịch điện thoại di động.

"Yên lặng! Bạn học Vân Phỉ, người cứ ngồi đằng kia đi!"

Giáo viên chỉ vào ghế trống ở hàng ghế sau!

Vân Phỉ gật gật đầu, nhưng vẫn không đi về phía chỗ ngồi, mà là đi thẳng về phía Giang Nam!

Nhất cử nhất động đều hấp dẫn ánh mắt của tất cả các bạn học.

"Mẹ kiếp? Cô ấy đang làm gì vậy? "

"Cô ấy... Cô làm sao chạy tới Nam Thần? Chẳng lẽ..."

"Được rồi... Chúng ta không có cơ hội! "

"Nam thần trời đánh! A!"

Ngay cả Chung Ánh Tuyết cũng nhú mày theo.

Chỉ thấy Vân Phỉ đi tới bên cạnh bàn học ở Giang Nam, nói với Lục Minh ở một bên: "Vị bạn học này, có thể đổi chỗ ngồi với ta không?"

Chương 333 -

Hoàng tử mộng sắt bất ngờ đứng dậy, khiêng cặp sách chạy ra phía sau!

Thỉnh cầu từ mỹ thiếu nữ căn bản không có cách nào cự tuyệt...

Bắt đầu giờ tự học buổi sáng, Vân Phỉ liền nằm sấp trên bàn, chống cằm nghiêng đầu nhìn Giang Nam!

Không che dấu chút nào, trong mắt mang theo si mê.

Giang Nam vừa cầm được quán quân nha!

Cảm giác được có gì đó hơi chói mắt, nghiêng đầu nhìn lại!

Đôi chân trắng thẳng tắp dưới ánh mặt trời thật sự là quá chói mắt a!

Hơn nữa cái váy ngắn kia căn bản là không che được cái gì a!

Tựa hồ là nhận thấy ánh mắt Giang Nam, Vân Phỉ kéo váy ngắn xuống!

Oán trách:

"Vị bạn học này, ánh mắt không thành thật đâu..."

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Vân Phỉ: "Cái kia, tối hôm qua người ngủ bị sái cổ à? "

Vân Phỉ ngạc nhiên: "Không có... Không có a?"

"Vậy người cứ luôn nghiêng đầu nhìn ta làm cái gì?"

Khuôn mặt xinh đẹp của Vân Phỉ phồng lên, giống như giận dỗi quay đầu đi.

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Trong lòng âm thầm tranh đấu!

Chết tiệt! Hắn ta không động tâm sao?

Sái cổ cái quái gì? Người có biết nói chuyện hay không?

Người không uyển chuyển được một chút sao?

Cứ phải nói thẳng ra như vậy!

Giờ tự học buổi sáng!

Giang Nam lại gọi điện thoại cho Hạ Dao, vẫn là tắt máy!

Mà Vân Phỉ thì đứng dậy, đi tới trước bàn học ở Giang Nam!

"Giang Nam! Ta thích người!"

Một câu nói ra!

Lớp học trực tiếp nổ tung, tròng mắt của nhóm học sinh thiếu chút nữa trừng tới rớt ra!

Cái gì mẹ nó là chuyện gì đây?

Cái này ... Trực tiếp thổ lộ?

Còn là một nhân vật cấp bậc nữ thần xinh đẹp như vậy?

Lại nói cô sở dĩ chuyển trường đến Linh Võ Tùng Giang có thể chính là vì Nam Thần hay không?

Người có thể cho chúng ta một con đường sống không?

Quả thực hâm mộ chết người!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết cũng ngây dại, thậm chí không có tâm tình làm bài!

Giang Nam gật gật đầu, có chút đồng ý nói: "A! Thật trùng hợp! Ta cũng thích bản thân mình! "

"Nên nói thì phải nói, người cũng có mắt nhìn người đấy!"

Vân Phi: ???

Đầu của cô trống rỗng!

Cái quái gì vậy!

Ta đang tỏ tình với người!

Làm rõ tình huống có được hay không, cái gì mà cũng thích bản thân chứ!

Còn khen ta có ánh mắt? Có cần phải tự kiêu quá đáng như vậy không!

[Giá trị oán khí từ Vân Phi +1000!]

Chỉ thấy cô hít một hơi thật sâu: "Giang Nam! Ta có thể là bạn gái người không? "

Giờ khắc này, lớp học hoàn toàn sôi trào! Hai lần liên tiếp?

Cũng quá chủ động rồi!

Chung Ánh Tuyết bất tri bất giác đã bóp gãy bút...

Giang Nam thở dài: "Xin lỗi!"

"Nếu ta đồng ý! 900 triệu thiếu nữ trên đất nước này phải làm sao bây giờ?"

Vân Phỉ nhú mày: "900 triệu thiếu nữ là sao?"

Giang Nam ngạc nhiên nói: "Nhìn không ra sao? Ta là giấc mơ của 900 triệu thiếu nữ!"

Vân Phỉ: "Phốc oa! "

Cô thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Giấc mơ của 900 triệu thiếu nữ?

Người còn có thể giữ chút tự trọng hay không?

Người muốn cự tuyệt ta cũng không cần tìm lý do quỷ quái này đi!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Ngay lúc này, nhóm học sinh đã chịu không nổi!

Một nhân vật cấp bậc nữ thần xinh đẹp như vậy!

Chủ động thổ lộ! Còn là hai lần nữa!

Người mẹ nó sao có thể nói từ chối được ah!

Người không muốn nhưng chúng ta muốn!

Vân Phỉ tức giận tới nghiến răng, nhưng lại không thể biểu hiện ra ngoài.

Chỉ có thể lúng túng cười nói: "Ta là Vân Phỉ, thực sự thích người, hy vọng sẽ trở thành một bạn tốt với người!"

"Sau này xin chỉ giáo nhiều hơn!"

Giang Nam sửng sốt: "Chỉ giáo nhiều hơn thì được! Ngày sau coi như thôi đi? "

"Không cần thiết, dù sao chúng ta vừa mới gặp mặt! Vẫn chưa thân quen! Vừa lên liền... A, thật sự không ổn! "

"Cô gái này! Tại sao không biết yêu thương bản thân!"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ: "Phụt... Ha ha ha! "

Bả vai cười đều run rẩy, thật sự là không nhịn được!

Tâm tình Vân Phỉ trực tiếp sụp đổ: "Người mẹ nó..."

Con mẹ nó, sau này chỉ giáo nhiều hơn!

Ý ta là như vậy sao?

Cái đầu người bị sao vậy? Là ai dạy ngữ văn cho Giang Nam!
Đứng ra cho ta!

Cô lớn tới từng tuổi này, chưa từng gặp qua ai như vậy!

Chỉ ba câu!

Mình thiếu chút nữa bị ghen chết!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ +1000!]

Đều khiến cho Vân Phỉ tức giận văng tục!

Chân nhỏ dậm một cái, đổ mặt ngồi trở lại chỗ ngồi...

Tại sao cảnh gặp mặt không giống như trong tưởng tượng.

Sau này?

Ta nhỏ vào!

Các bạn trong lớp đều cười phun trào, Vân Phỉ này thật sự có chút thảm!

Chủ động như còn bị Giang Nam đổi ngược.

"Nam thần chung quy vẫn là Nam thần kia!

"Thiếu nữ vĩnh viễn không chiếm được nam nhân!"

"Ha ha! Hắn làm thế nào mà lại nhấn tâm từ chối chứ!"

"Ha ha! Ngày sau chỉ giáo nhiều hơn?!"

"Ha? Biểu cảm dần dần trở nên khôi hài? "

Cho dù Vân Phỉ có tố chất nội hàm tốt đến đâu, giờ phút này cũng giống như ngồi trên bàn chông!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Chương 334 -

Nhìn danh sách giá trị oán khí không ngừng cập nhật, trong lòng Giang Nam cười lạnh!

"Thú vị!"

Người phụ nữ này rõ ràng cố ý chạy tới.

Có quỷ mới tin cô ta không có mục đích gì khác!

Chỉ là không biết trong đầu cô ta đến tột cùng có thứ gì!

Mở WeChat, tìm thấy An Ninh!

Nam Thần: Chị Ninh Ninh có ở đây không?

Ninh Ninh: (≧▽≦)

Nam Thần: Giúp ta kiểm tra một người!

Ninh Ninh: Công cụ hình người thật đau lòng... Khóc!

Nam Thần: sờ sờ đầu ~

Ninh Ninh: Tốt lắm!

Giang Nam trợn trắng mắt, sờ đầu có tác dụng như vậy sao?

Một buổi sáng, Vân Phỉ cũng không nói chuyện với Giang Nam!

Vào buổi trưa, cô hình như đã bình tĩnh lại.

Lại một lần nữa đi tới trước bàn Giang Nam, điềm ngào nói:
"Nam thần, có thể cùng ta đi dạo trong trường học không? "

"Ta mới tới, cũng không quen thuộc lắm, chỉ quen biết một người bạn là người..."

Nói đến đây, cô không khỏi nhìn Giang Nam một cách đáng thương!

Thật bất ngờ!

Giang Nam thế nhưng đứng dậy đồng ý!

Hai người cùng nhau ra khỏi lớp học, các bạn cùng lớp cãi nhau!

Lạt mềm buộc chặt? Nam thần chơi một tay bài rất tốt a!

Ngư Thanh Thanh thì dùng bả vai huých vào Chung Ánh Tuyết: "Tuyết Tuyết, người phụ nữ kia là sao vậy? "

"Khanh khách ~ người không ghen sao?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, liếc mắt nhìn Ngư Thanh Thanh một cái: "Nói bậy! Ta ghen cái gì chứ? "

"Tiểu Nam tự biết nắm chặt..."

"Chỉ là không biết Tiểu Dao làm sao, ta vẫn không liên lạc được với cô ấy..."

"Lát nữa gọi điện thoại cho chú Hạ hỏi thử."

Trong hành lang, Vân Phỉ nhìn sườn mặt Giang Nam, không khỏi cười hì hì.

Tiến lên ôm lấy cánh tay Giang Nam, gắt gao ôm vào trong ngực!

Giang Nam muốn rút ra, lại bị Vân Phỉ ôm gắt gao.

Nhìn các bạn học nóng mắt một trận, buổi sáng này vừa chuyển trường tới đây, buổi trưa liền bắt được?

Không chờ qua đêm sao?

Nam thần cũng quá mạnh đi!

"Hi hi, chúng ta đi đâu vậy?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Vậy đương nhiên là muốn đi một nơi không có người!"

Thân thể mềm mại của Vân Phỉ run lên!

Cái này... Nhanh tới như vậy sao?

Hừ! Vậy mà lúc này còn giả vờ không quan tâm?

Nam nhân, quả nhiên đều giống nhau!

"Được rồi! Ta nghe lời người! "

Hai người một đường lắc lư đến trong hoa viên nhỏ phía sau lầu, hương hoa phiêu nhiên, tĩnh mịch không người!

Vân Phỉ không khỏi có chút tim đập nhanh hơn.

Tuy nói mình mang theo nhiệm vụ đến!

Nhưng đối với Giang Nam, cô cũng không chán ghét!

Sau đó hít một hơi thật sâu, nắm lấy tay Giang Nam: "Nếu người muốn... Cũng có thể!"

"Chỉ là phải nhanh một chút, chúng ta cần phải trở về trước khi chuông reo!"

Giang Nam không nói lời nào, chỉ lạnh lùng nhìn Vân Phỉ!

Vân Phi cắn chặt môi dưới!

Ta đã ở đây với người, sao người không hành động?

Nhất định phải để cho ta chủ động mới được sao!

Sau đó hít một hơi thật sâu, nắm lấy tay Giang Nam đặt lên ngực mình!

Đỏ mặt không được!

Giang Nam bấu môi: "Chặc chặc chặc! Cũng không có gì đặc biệt! Một cắn tay!"

Vân Phi: ???

Này, này, này!

Đây là lời mà con người nói ra sao?

Cắn tay!

Thế nào có thể cắn tay?

Tiền nghi đều đã chiếm mà còn dám mở miệng chê!

Vân Phi tức giận nghiêng răng, linh khí quanh thân khuấy động, hơi nước bốc hơi!

Thân thể đột nhiên hóa thân thành hình thái giống như dòng nước, sau đó những dòng nước kia liền đi đến nơi nên đi!

Giang Nam nhất thời không cảm thấy cắn tay!

Không khỏi mở to hai mắt: "Mẹ kiếp? Dị năng hệ thủy còn có thể như vậy?"

Trâu bò!

Quá trâu bò!

Vậy mà có thể thay đổi hình thái thân thể?

Vân Phỉ đỏ mặt: "Người thích như vậy sao? "

Giang Nam thần nhiên nói: "Như thế nào? Vân gia phái người tới chính là vì làm chuyện này?"

"Không nhàm chán sao?"

Trong mắt Vân Phỉ hiện lên trong nháy mắt bối rối, nhưng sắc mặt trong nháy mắt trở nên lạnh lùng!

Giang Nam muốn rút tay, lại bị Vân Phỉ gắt gao đè lại!

"A! Tin tức ngược lại linh thông, thông qua tin tức Âm Dạ có được sao?"

"Như thế nào? Ta so sánh với Hạ Dao sao, so sánh với Chung Ánh Tuyết như thế nào?"

"Ta không xứng với người sao? Những gì người muốn! Vân Phỉ ta đều có thể cho!"

"Vô luận là cái gì!"

Giang Nam thần nhiên nói: "Buông tay!"

Giờ khắc này Vân Phỉ hoàn toàn xé mặt nạ: "Đã như vậy còn muốn chạy?"

"Chỉ cần ta hét lớn một tiếng phi lễ! Người nghĩ họ tin ta hay ta tin người đây? "

"Làm bạn trai ta không tốt sao? Chỉ cần người muốn gì ta cũng có thể cho người! "

"Ta không muốn chơi thủ đoạn với người, tình cảm gì đó, có thể chậm rãi bồi dưỡng!"

"Lâu ngày sinh tình... Không tốt sao?"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Vân Phỉ này được!

"Hừ, nhàm chán!"

Nói xong thân thể thuận di một cái liền cách đó mười meys!

Vân Phỉ bắt hụt, tức giận dậm chân!

"Người không muốn biết Hạ Dao đã đi đâu sao? "

Thân thể Giang Nam dừng lại!

Đột ngột quay đầu lại, dao găm trong tay đã xuyên qua trùng động không gian!

Mũi dao sắc bén đặt thẳng lên cổ Vân Phỉ!

Mũi dao đâm thủng da, máu tươi chảy xuôi!

Chương 335 -

Giờ khắc này Giang Nam, trong mắt lộ ra hàn mang: "Người làm gì Hạ Dao?"

Thân thể Vân Phi cứng đờ tại chỗ, cảm thụ được da găm lạnh như băng, sắc mặt có chút tái nhợt!

"Hẹn hò với ta tối nay! Ta sẽ nói cho người biết!"

Giang Nam híp mắt: "Người mẹ nó..."

"Người mắng ta cũng vô dụng, có một số việc không phải ta có thể làm chủ!"

Mâu quang Giang Nam lóe ra: "Vân gia đích xác có vài phần thực lực! Nhưng cũng đừng tự mình muốn chết!"

Nói xong thuấn di một cái không còn bóng dáng!

Vân Phi yên lặng đứng tại chỗ, lau một phen máu tươi trên cổ, dán một miếng dán!

"Thật cảnh giác!"

Bóng dáng Giang Nam trong nháy mắt xuất hiện trong phòng học!

Chung Ánh Tuyết sững sốt, nhanh như vậy đã trở về?

"Tuyết Tuyết, liên lạc được với Đại Lang Diệt chưa?"

Chung Ánh Tuyết: "À~ vừa mới gọi điện thoại cho chú Hạ!"

"Nói đi làm phẫu thuật, Tiểu Dao bay đến Hải Nam cùng!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Bay đến Hải Nam? Lúc này?

Vấn đề là cha mẹ Hạ Dao biết chuyện này, cũng chứng tỏ cô không có nguy hiểm gì.

Vậy tại sao Vân Phỉ lại nhắc tới Hạ Dao làm gì?

"Tuyệt Tuyệt, buổi tối người tự về nhà trước, sau khi ta xử lý một chuyện, hai chúng ta đi tới nhà Đại Lang Diệt thăm thúc thúc a di!"

"Làm sao Tiểu Nam? Có chuyện gì vậy?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Không có gì!"

Mà lúc này, Vân Phỉ mới trở lại lớp học!

Ngược lại có chút không dám nhìn Giang Nam, trên cổ còn dán nhãn khả khả!

Các bạn cùng lớp không bình tĩnh!

"Mẹ kiếp? Sao lại dán băng cá nhân? Đây có phải là một loại dấu tây không? "

"Chưa gì đã vào miệng? Tạo nghiệt a! "

"Có nghe thấy không! Đây là một âm thanh sự đau lòng! "

"Người xác định vừa rồi người không phải đang đánh rắm?"

Lúc học, Chung Ánh Tuyết nhìn vết thương trên cổ Vân Phỉ!

Lại nhìn quá Giang Nam, bĩu môi nhỏ!

Nhịn không được vẽ một đồng vòng tròn trong sách giáo khoa...

Chung quy vẫn không nhìn được, một tờ giấy nhỏ bay tới mặt bàn Giang Nam.

Giang Nam sửng sốt, nhìn về phía Chung Ánh Tuyết!

Cô ngay lập tức ngồi thẳng, giả vờ như đang nghe giảng!

Giang Nam: ???

Tuyết Tuyết thế mà lại truyền cho mình một tờ giấy nhỏ trong giờ học?

Chúa ơi! Cô ấy cũng học được thói xấu sao!

Khẩn cấp mở tờ giấy nhỏ ra, chỉ thấy phía trên không có chữ, chỉ có một...

ˇ(^)/

Giang Nam cười trộm hắc hắc!

Ôi, ôi?

Tuyết Tuyết là ghen sao? Cái này cũng quá dễ thương!

Nhưng mọi chuyện căn bản không phải như bọn họ nghĩ!

Bằng dáng kia là do mình dùng đao quét...

Trước khi làm rõ mọi chuyện, Giang Nam không muốn chung Ánh Tuyết quá lo lắng.

Vì vậy, đặt tay lên bàn học.

Cùng lúc đó, trong bàn học của Chung Ánh Tuyết có thêm một bàn tay!

Cô không khỏi sửng sốt!

Chỉ thấy bàn tay kia tạo thành hình một người tí hon, nghênh ngang đi tới đi lui trong bàn học!

Còn quỳ gối thờ dài một trận!

"Phốc~khanh khách~"

Chung Ánh Tuyết không nhịn được, cười ra tiếng.

Giáo viên đen mặt: "Chung Ánh Tuyết, ta nói tới đâu rồi?"

Chung Ánh Tuyết đứng dậy: "Ma trận biến hóa sơ cấp cùng với công thức phương trình tuyến tính!"

Giáo viên: ???

Thật xấu hổ ...

"Ngồi... Ngồi xuống đi!"

Giang Nam kinh hãi!

Không phải chứ!

Tuyết Tuyết! Người là thần tiên phương nào?

Làm thế nào mà người có thể vừa nhìn người tí hon vừa nghe giảng ah!

Chung Ánh Tuyết ngồi xuống vụng trộm nháy mắt về phía Giang Nam.

Tất cả đều bị Vân Phỉ nhìn thấy, răng nghiến chặt, tay nắm thành quyền!

.....

Chạng vạng tan học, Chung Ánh Tuyết về nhà trước!

Mà Giang Nam thì giống như ước định, cùng Vân Phỉ đi trên đường phố, trên mặt không chút thay đổi!

Vân Phỉ ôm cánh tay Giang Nam, bộ dáng chim nhỏ nép vào người.

Tựa hồ chuyện khó xử lúc trưa cũng chưa từng diễn ra.

"Ta đã hẹn hò với người rồi, khi nào người nói với ta chuyện Hạ Dao?"

Vân Phỉ lạnh lùng nói: "Lại nhắc tới cô ta? Người đang hẹn hò với ta!"

"Chuyên tâm một chút được không? Toàn bộ quá trình không nói một lời! Ta đang ôm một miếng gỗ à?"

Giang Nam cười sáng lạn, nhưng trong mắt đã mang theo hàn mang: "Vậy người muốn thế nào?"

Vân Phỉ tự mình nói: "Giống như là nam nữ bình thường hẹn hò vậy!"

"Làm cho ta hài lòng! Khi nào ta thoả mái rồi, ta tự nhiên sẽ nói cho người biết chuyện của nàng! "

Giang Nam cười sờ sờ đầu cô: "Được rồi! Vân Phỉ tiểu bảo bối!"

"Uống trà sữa không? Ta đi mua cho người?"

Nhìn nụ cười của Giang Nam, còn có lời tình tứ ngọt ngào kia, hai má Vân Phỉ đỏ lên, tim đập nhanh hơn!

Không thể không nói, giá trị nhan sắc của Giang Nam quá có lực!

Thời điểm ôn nhu quả thực ngẫu nhiên, có thể đánh tan trái tim

của bất kỳ một thiếu nữ nào!

"Được... Ta nghe lời người!"

Giang Nam mua hai ly trà sữa ở góc phố, Vân Phỉ ở một bên chờ đợi.

Không biết vì sao, khi Giang Nam mua trà sữa lại phát ra một trận cười "Ai hắc hắc ~".

Vân Phỉ nghe mà rùng mình!

"Ta có cho thêm đường, người khẳng định sẽ thích!"

Vân Phỉ nhận lấy trà sữa, nhẹ nhàng hút một ngụm.

A~ Hương vị tuy rằng có chút kỳ quái, thế nhưng Giang Nam mua, làm sao có thể không uống?

Chương 336 -

"Bảo bối! Chúng ta đi đâu đây?"

Vân Phỉ đỏ mặt!

Chúa ơi! Thái độ trước sau thay đổi quá nhiều rồi!

Mình còn có chút không kịp làm quen.

"Người quyết định là được rồi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy đi thôi, đi chợ đêm..."

Vì thế Vân Phỉ lại ôm tay Giang Nam đi về phía chợ đêm Giang Thành!

Một ly trà sữa xuống bụng, Vân Phỉ cảm thấy cả người thông suốt, thần thanh khí爽 a!

Trà sữa thần tiên gì vậy? Cũng quá tuyệt rồi!

Nhưng đi được một lúc, cảm giác trùng kích đột nhiên xuất hiện khiến Vân Phỉ cứng đờ tại chỗ!

Không dám nhúc nhích!

"Hả? Sao người không đi?"

Vân Phỉ lúng túng cười: "Không có... Không có gì!"

Trên thực tế trong lòng đã nổi lên cơn giông bão!

Lúc này mình làm sao có thể "rò rỉ khí" a!

Hơn nữa cảm giác mãnh liệt như vậy!

Không!

Tuyệt đối không được!

Đây là một buổi hẹn hò! Nếu để Giang Nam nghe thấy mình đánh rắm, hình tượng sẽ hoàn toàn biến mất ah!

Nỗ lực của mình chẳng phải là uống phí sao?

Vậy làm sao có thể làm cho Giang Nam thích mình?

Vân Phỉ cắn chặt răng, dùng hết toàn lực ngăn cản tai họa này xảy ra!

Hai chân kẹp chặt! Cơ hồ có thể nói là đang chậm rãi dịch đi!

Biểu tình Giang Nam không thay đổi, trong lòng trên thực tế đã vui vẻ nở hoa!

Vụng trộm thêm gia vị, lão tử làm sao dễ dàng để người yên chứ?

Đậu nành giải động đã sớm được cho vào trà sữa!

Dám đe dọa ta?

Người sợ là không biết danh hào chiến thần núp vú giả của ta!

"Có chuyện gì vậy? Người cảm thấy không khỏe sao?"

Vân Phỉ: "Không... Không! Đi nhanh như vậy để làm gì? Đi chậm lại!"

Vì thế Giang Nam liền dắt tay Vân Phỉ đi trên đường phố!

Vân Phi: !!

Mẹ nó!

Không, ta không thể! Ta thực sự không thể!

Đã ghen đến cực hạn rồi!

Ah, ah!

Chỉ thấy Vân Phỉ hít sâu một hơi.

Sau một khắc, váy ngắn phía sau nàng hơi bay lên, ngay cả mái tóc xoắn cùng eo cũng bị thổi, nhẹ nhàng bay về phía sau!

Thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy màu trắng to tròn bên trong!

Giang Nam quay đầu lại, khiếp sợ nhìn một màn này!

Mặt mũi vô cùng ngach nhiên!

Mẹ kiếp! Có thể thổi ra được một cơn gió lớn như vậy?

Thổi tốc cả váy và tóc?

Người ghen bao lâu rồi!

Lợi hại nhất chính là, thế mà cũng không tạo ra tiếng?

Mất giọng à?

Không hổ là tiên nữ! Tiểu thư khuê các!

Công lực đánh rắm tiêu âm quá thâm hậu a, Giang Nam đều tò mò cô đã làm cách nào!

Vân Phỉ đương nhiên cảm nhận được ánh mắt Giang Nam nhìn chăm chú!

Sắc mặt đỏ bừng che mờ, xấu hổ nói: "Hôm nay gió đêm thật lớn, thổi tốc cả váy người ta lên!"

"Đừng nhìn! Xấu hổ đến chết mất thôi!"

Giang Nam: ???

Có gió ở đây!

Lá cây còn không di chuyển có được hay không!

Đây không phải là người đang mở mắt ra nói dối sao?

Vân Phỉ bịt mũi: "A~ Thật thối! Chắc chắn là mùi trong nắp công, chúng ta đi đi! "

Nói xong kéo cánh tay Giang Nam đi về phía trước!

Giang Nam: !!

Lý do này của người ta lại không cách nào phản bác!

Lý do rất phổ biến!

Tiểu tiên nữ này!

Công lực của người thật sự là quá sâu đậm a!

Nắp cống: (☞▼益▼)

Người đánh rắm!

Có liên quan gì tới lão tử chứ...

Vân Phỉ thật vất vả mới lừa gạt qua, hung hăng thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng ai ngờ vừa rồi chỉ là khởi đầu a!

Vân Phỉ sắp điên rồi!

Hôm nay mình bị sao vậy?

Vì cảm thấy ban ngày tủi thân sao?

Người khác tủi thân đến phát khóc!

Mà mình tủi thân đến đánh rắm?

Cái quái gì vậy!

Một đường kéo cánh tay Giang Nam buồn bực rời đi!

Váy ngắn phía sau không ngừng bị "gió" thổi lên! Khiến mái tóc dài thổi phấp phới không thôi!

Giang Nam bị Vân Phỉ lôi kéo, vượt cằm một đường thưởng thức phong cảnh!

Bởi vì Giang Nam đang nghiên cứu, Vân Phỉ đến tột cùng làm thế nào để tiêu âm!

Cái này cũng quá lợi hại rồi!

Giang Nam lắc đầu cảm khái nói: "Chắc chắc chắc! Gió hôm nay thật ồn ào!

Mặt Vân Phỉ sắp đỏ rực rồi!

Miền là không có âm thanh!

Vậy thì không liên quan gì đến ta!

Người qua đường trên phố đi bộ!

"Con mẹ nó! Hôm nay mùi trên phố cũng quá nặng rồi!"

"Oe! Ta đều ngửi cả một đường! "

"Có phải không vậytj? Từ phố Hồng Kỳ đến đường Quý Lâm! Mặt trận kéo dài như vậy sao?"

"Hí ~ Ha ~ thoải mái!"

"Mẹ kiếp! Người anh em này, người có đam mê kỳ quái gì vậy?"

Vân Phỉ: !!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ...]

.....

Một đường giá trị oán khí không ngừng cập nhật!

Vân Phỉ không biết hôm nay mình rốt cuộc bị làm sao vậy!

Chỉ với thời gian nửa tiếng đồng hồ, cảm giác như bản thân đã thả hết tất cả rắm của cả đời!

Quả thực mất mặt chết đi!

Nếu như một hai cái thì cũng thôi đi!

Nhưng bản thân mình chưa từng dừng lại! Váy bay lên mà không rơi xuống!

Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra chứ!

Chẳng lẽ ta không phải là tiểu tiên nữ người gặp người yêu sao!

Rốt cục đi tới chợ đêm Giang Thành, nơi hai người đi qua, phía sau không có một bóng người!

Một chút cũng không chen chúc, vẫn là nhờ công lao của Vân Phỉ!

Chương 337 -

Nhìn ánh mắt khác thường của người xung quanh, tâm tính Vân Phi đều sụp đổ a!

Giang Nam rốt cuộc vẫn chưa nghiên cứu được đến tột cùng Vân Phi làm như thế nào!

Nhưng cũng mặc kệ nhiều như vậy!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Vân Phi, Giang Nam nhẹ nhàng đi tới một chỗ trống quen thuộc!

Trải quầy hàng ra, bày ra đủ loại hàng hóa, lại thêm cái ghế xếp!

"Giang Nam, người... Người là đang..."

Giang Nam buông tay nói: "Mở sạp hàng, nếu không ta đến chợ đêm làm gì?"

Vân Phi: ???

Mở sạp hàng cái quỷ gì!

Không phải người là nhà vô địch giải đấu Ngôi Sao à? Còn là linh võ giả hệ không gian hiếm thấy trên thế giới!

Tương lai vô hạn!

Lại đến chợ đêm bày sạp hàng?

[Giá trị oán khí từ Vân Phi +666!]

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một cái loa khuếch âm, bắt đầu hô

hào!

"Đến đâu! Các vị hương thân phụ lão đi ngang qua đường bỏ
lỡ!"

"Đậu nành giải độc! Đại lực trời ban!"

"Tinh lực không đủ, có hẹ giải cứu!"

"Quần lót hiệu Hulk mặc vào khoe gầy!"

"Sầu riêng hoàng kim không một chút thối!"

"Nguyên khí nhân sâm nói không với bệnh!"

Vừa lên liền quảng cáo một trận cuồn bạo, khiến cho mọi
người ở chợ đêm ngáy ngẩn!

"Ôi mẹ nó! Nam thần tái xuất giang hồ? Cho ta 10 chai đại lực!
10 cân linh hẹ!"

"Ta mẹ nó chờ người tới dài cổt! 10 gốc nhân sâm! Ta sẽ
chuyển tiền cho người!"

"Nếu biết hôm nay mở sập! Ta đã nói với bạn bè của ta đến
 ủng hộ!"

Trong chốc lát, đám người trong nháy mắt liền vây quanh,
nhất thời trở thành quầy hàng nổi nhất chợ đêm!

Vân Phỉ không biết làm sao, đứng ở một bên!

Cái này ... Bán cháy hàng tới như vậy sao?

Chỉ mới ba phút thôi, 100 vạn đã vào tài khoản? Các người rốt
cuộc đang mua cái quỷ gì a!

Cái này không phải là điểm mấu chốt!

Không phải đã nói là người sẽ hẹn hò với ta sao?

Nhưng tại sao nửa đường lại kéo ta đến bán hàng vỉa hè!

[Giá trị oán khí từ Vân Phi + 1000!]

"Nam thần, sầu riêng này bán được sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Người anh em có ánh mắt nhìn!"

"Sầu riêng hoàng kim, thịt quả ngọt hơn mật ong!"

"Khôi phục linh khí trong cơ thể, lựa chọn có một không hai!"

"Chỉ cần một vạn, mang về nhà cho lão bà nếm thử!"

"Phạm sai lầm cũng không cần quỳ ván giặt nữa!"

"Có thể chuyển sang quỳ sầu riêng!"

"Đám bảo khoái hoạt tựa thần tiên!"

Lão ca: ???

Ta liều mạng với người!

Quỷ mới mua! Quỷ mì ván giặt gì đó cũng đã đủ đau rồi rồi!

Thiếu phụ ở một bên: "Lấy một trái! Ta chuyển tiền cho người!"

Lão ca nóng nảy: "Vợ! Suy nghĩ lại! Suy nghĩ lại!"

"Cái rắm! Ta xem người còn dám đi mát xa không!"

"Còn nói vô lăng xe của người có vấn đề! Vừa lên xe liền tự động rẽ vào nơi mát xa? Ta nhổ vào!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ kiếp! Lão ca ngẫu như vậy? Xe

người là loại xe gì vậy? Ta cũng muốn mua một chiếc!"

Lão ca phát điên: "Nín! Giữ thể diện cho nhau một chút!"

"Nào lại đây!"

"Sản phẩm nhà Nam thần, đều thuộc loại tinh phẩm!"

"Sản phẩm mới nhất, đại lực phiên bản 2.0 nâng cấp!"

"Hiệu quả gấp 3 lần trước đó!"

"Uống xong biến thân thành tiểu mãnh nam vô địch! Người sẽ là người đàn ông sáng nhất toàn c on phố!"

"10 vạn một chai! Không trả giá!"

Khách hàng đều kinh ngạc, đại lực còn có phiên bản nâng cấp sao?

Nếu lại thêm vào linh hẹ, chẳng phải bất khả chiến bại sao!

Cẩn rắng nói: "Tuy rằng đắt một chút! Nhưng hàng của Nam thần chưa bao giờ làm ta thất vọng! Lấy một chai!"

"Ha ha! Ta muốn ném thử!"

"Sáng nhất con phố sao? Ta động tâm rồi!"

"Nam thần trâu bò, mỗi lần bày sạp đều có một em gái khác nhau!"

"Lần này mang cũng không kém, chỉ với lý do này này, ta đều phải lấy một bình!"

Đơn hàng bùng nổ, Giang Nam bận rộn không thể giải thích, trực tiếp để mặc Vân Phỉ ở một bên!

Vân Phỉ hận ngứa răng ngứa lợi!

Cái gì mà hện hò chứ!

Hoàn toàn không giống như trong tưởng tượng, được không?

Hơn nữa trong bụng đang diễn ra cơn giông bão, căn bản không có xu thế ngừng lại!

Có rất nhiều người ở đây!

Một khi mùi hương truyền ra, khách hàng đều bị hôi thối chạy mất, mình còn có thể nhìn mặt người nữa sao?

Nhưng gần nơi căn bản không có nhà vệ sinh a!

Giờ phút này, ngón tay Vân Phỉ nắm chặt xanh mét, trên trán lộ ra mồ hôi lạnh!

Hai chân gắt gao kẹp chặt!

Cô đều sắp phát điên rồi!

Đúng lúc này, Vân Phỉ trước mắt sáng ngời!

Chậm rãi di chuyển vị trí, đi tới bên cạnh quầy hàng ở cạnh Giang Nam.

Mà chủ quán bên cạnh chính là bán đậu phụ thối!

Cúi đầu đỏ mặt, thần kinh căng thẳng rốt cục cũng dịu xuống, thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ trong chốc lát, "hoa nở hương thơm! Xuân phong cảm tú!"

Tất nhiên vẫn là giảm thanh!

"Oe, mẹ nó! Mùi này là gì! Mẹ nó cũng quá nặng mùi mà!"

"Được rồi! Đậu phụ thối nhà này là hàng chính tông a! "

"Ngửi mùi liền duyên! Chậc chậc chậc! Lấy cho ta 5 đồng! "

"Ừm ~ chính là mùi này! Đúng! Ta cũng muốn 5 đồng! "

Theo mùi vị truyền ra, quán đậu hũ thối ở một bên nhất thời có một đám người vây quanh!

Tất cả đều được bán sạch!

Chương 338 -

Lão ca bán đậu phụ thối đều kinh hãi, tình huống này là sao?

Mùi này quá chuẩn!

Sư phụ mình cũng không làm ra được mùi này a!

Ta... Ta mẹ nó ngộ đạo à?

Làm thế nào có thể bỏ qua cơ hội kinh doanh này chứ? Nhất thời hét lên một tiếng: "Các vị mau tới mau tới! Chiêu bài trăm năm đây!"

"Đậu phụ thối! Phải là mùi này! "

Giang Nam sửng sốt, việc làm ăn của lão ca bên cạnh đột nhiên trở nên tốt như vậy?

Hơn nữa mùi này...

Nhìn kỹ! Giang Nam thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Giờ phút này Vân Phỉ lại đứng ở quầy hàng đậu hũ thối, váy ngắn thối phấp phới!

Điên rồi!

Mẹ kiếp!

Người thế mà lại chạy đến quầy đậu phụ thối để đánh rắm?

Vụng trộm thêm gia vị cho người ta?

Này, này!

Lão ca người ta có đồng ý không?

Những khách hàng đó có đồng ý không?

Đơn hàng bùng nổ như vậy? Thời buổi này mọi người đều thích hưởng vị này sao?

Để che giấu sự thật mình đánh rắm, người có cần phải làm việc chăm chỉ như vậy ah!

Vân Phỉ tựa hồ nhận ra ánh mắt Giang Nam nhìn chăm chú, vội vàng giảm bớt lưu lượng!

Nhưng đây không phải là chuyện mà cô có thể khống chế được!

Cứ tiếp tục như vậy mình thật sự không phân biệt được là rắm hay cái gì khác a!

"Giang Nam! Người có thể không bán hàng nữa sao? "

"Chúng ta đang hẹn hò!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Đừng vội! Chẳng phải vẫn chưa bán hết hàng sao!"

"Mọi người nhiệt tình như vậy, ta căn bản không có cách nào cự tuyệt a!"

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ +1000!]

Không vội vàng?

Nếu không vội thì thật sự sẽ vỡ đê!

Vân Phỉ Bối rãng cắn chặt: "Hàng của người ta bao rồi! Bao nhiêu!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Hào phóng như vậy sao? Những thứ này, nói như thế nào cũng phải 5000 vạn!"

Vân Phỉ ghen chận thẳng tắp: "Số thẻ ngân hàng!"

Chưa đầy một phút, điện thoại của Giang Nam trực tiếp nhận được chuyển khoản 5000 vạn!

Vân Phỉ kéo Giang Nam lên: "Đi! Đến trung tâm mua sắm!"

Giang Nam vội vàng thu sập: "Đừng nóng vội! Làm gì ở trung tâm mua sắm chứ? Người định mua quần áo sao?"

Vân Phỉ cắn răng không nói lời nào!

Mua quần áo rầm, có nhà vệ sinh trong trung tâm mua sắm!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Chỉ có người ở chợ đêm mang vẻ mặt còn chưa thỏa mãn!

Lão ca của quầy hàng đậu phụ thối!

"Mẹ kiếp? Mùi này sao lại biến mất? Cái này không đúng!"

Một đường đi đến trung tâm mua sắm, trung tâm mua sắm là cả một biển người!

Vân Phỉ đều ghen trắng mặt!

Làm sao còn bận tâm đến chuyện hẹn hò hay không hẹn hò?

"Giang Nam! Người đợi ta một chút, ta muốn đi vệ sinh!"

Nói xong cũng không đợi Giang Nam trả lời, một đường chạy thẳng đến toilet!

Giang Nam nhếch miệng cười, đi tới bên cạnh thùng rác!

Điên cuồng mở ra trùng động không gian, bàn tay to đút vào!

Chỉ nghe tiếng vài tiếng, Giang Nam phủ tay!

Một đường đi theo Vân Phỉ tới toilet chờ cô!

Giờ phút này Vân Phỉ xông vào toilet giống như điên, chọn một chỗ trống!

Mở cửa ra! Vào trong! Quay lại khóa cửa!

Cúi đầu liếc mắt nhìn có giấy không!

Cũng may là có!

Động tác liền mạch!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn!

Cửa đều chấn động theo, khiến cho hai cô bé bên lạnh sợ thất thanh hét chói tai, đều bị dọa khóc!

Thật kinh dị!

Trong phòng vệ sinh, hai cô bé bị dọa chạy ra, không quay đầu lại!

Giang Nam thì bị chấn động, trong lòng run lên!

Mẹ kiếp? Lực mạnh tới vậy sao?

Mình cũng không có cho thêm đại lực a!

Giờ phút này Vân Phỉ che mặt! Căn bản không còn mặt mũi gặp người!

Giang Nam không nghe thấy gì, đúng không?

Nhớ lại toàn bộ quá trình hẹn hò! Vân Phỉ đều muốn trực tiếp

đụng tường đụng mà chết a!

Vốn định mượn cơ hội này để Giang Nam yêu mình, nhưng bây giờ!

Cô muốn chết...

Sau một trận thiên lôi địa hỏa, Vân Phỉ cuối cùng cũng kết thúc cuộc chiến!

Cả người đều thoải mái!

Đưa tay rút giấy ra, lực kéo trong tưởng tượng cũng không có truyền đến!

Nhìn kỹ!

Mẹ nó chỉ có một cái?

Cái này sao mà đủ!

Cái thứ thiếu đạo đức chỉ để lại một tờ giấy!

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Cái này ... Cái này phải làm sao bây giờ?

Chết tiệt, sao hôm nay mình lại xui xẻo như vậy!

Vân Phỉ cắn chặt răng, liều mạng!

Chỉ thấy cánh tay của nàng hóa thành dòng nước chảy xuyên qua khe hở dưới vách ngăn rồi chui qua!

Sờ một cái...

Có giấy?

Kéo ra!

Một cái? Không còn nữa sao?

Vân Phi: !!

[Giá trị oán khí từ Vân Phi + 1000!]

Không cam lòng, cô lại đi rút giấy ở vị trí bên trái!

Sờ một cái thấy có giấy...

Kéo với đầy niềm tin và hy vọng!

Mẹ nó lại là một tờ!

Vân Phi nhìn ba tờ giấy trong tay, trực tiếp nổ tung tại chỗ!

Làm sao mà ba phòng đều hết giấy chữ, còn chỉ treo một tờ?

Ah, ah!

[Giá trị oán khí từ Vân Phi + 1000!]

Nhìn ba tờ giấy trong tay...

Ba tờ cũng không đủ a!

Giang Nam ở bên ngoài nhìn danh sách giá trị oán khí liên tục cập nhật mà cười trộm!

Lão tử chuẩn bị rất đầy đủ!

Giấy các phòng đều bị mình vứt vào thùng rác!

Tất cả các phòng!

Chương 339 -

Vân Phi điên cuồng xoa tóc mình, cảm giác bị mình bị nhầm vào.

"Giang... Giang Nam, người có ở bên ngoài không?"

"Ở đây! Có chuyện gì vậy?"

Vân Phi đỏ mặt nói: "Cái kia... Người có thể mua cho ta một tiểu bao không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người có chắc không?"

Vân Phi: "Người... Nhanh lên!"

Cô cảm thấy mặt myuix của mình đã mất sạch!

Ba phút sau, Giang Nam trở lại: "Ta đưa cho người thế nào đây?"

"Nếu không người ra đây ta đưa cho người!"

Vân Phi: ???

Ra ngoài à?

Ta có thể ra ngoài thì còn nhờ người làm cái rắm gì!

"Người giúp ta đem vào đi, không có người!"

Giang Nam trừng mắt: "Người thật sự muốn ở chỗ này..."

"Ai nha ~ người nhanh lên!"

"Được rồi!"

Giang Nam đi vào, xuyên qua khoảng cách dưới ván cửa đưa qua cho cô!

Vân Phỉ mòng về mặt cảm động, mừng rỡ nhận lấy!

Sau đó cô đều ngẩn người!

"Bánh bao? Sao lại là một cái bánh bao? "

Người định bảo ta lau bằng bánh bao à?

Giang Nam: "Ừm! Thì người nói muốn tiêu bao! Bánh bao nhân thịt!"

"Ăn đi, ta giúp người canh chừng, sẽ không ai biết chuyện người ăn bánh bao trong nhà vệ sinh!"

Vân Phỉ ngẩn người: "Ha ??? "

Chỉ nghe Giang Nam nói thầm: "Cũng không biết người lại có đam mê kỳ quái gì nữa!"

"Ăn bánh bao trong nhà vệ sinh sẽ ngon hơn sao?"

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Trực tiếp ném bánh bao xuống đất!

Ai mẹ nó lại đi ăn bánh bao trong nhà vệ sinh!

"Ta mẹ nó muốn giấy! Mூrì tờ giấy trong một bao nhỏ!"

"Trong nhà vệ sinh không có giấy!"

"Kết quả người lại đưa ta một cái bánh bao? Còn là nhân thịt! Người nghĩ sao!"

Vân Phỉ thật sự nổ tung!

Tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Trực tiếp không để ý hình tượng mà mắng chửi, giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam cười nói: "A ~ muốn giấy sao, người không sớm nói, còn nói là tiểu bao! Ta tưởng người đang làm nũng với ta!"

Vân Phỉ cắn răng!

Làm nũng cái rắm!

Ta đã nói từ đầu!

Mình mới chỉ tiếp xúc với Giang Nam được một ngày đã bị tức gần chết!

Nếu thật sự trở thành bạn gái của hắn, có phải sẽ phát điên hay không?

"Vậy còn không mau đi mua!"

Giang Nam cười lạnh một tiếng, đem tấm biển đang sửa chữa chặn ở cửa phòng vệ sinh!

Thần nhiên nói: "Hiện tại! Có thể nói cho ta biết chuyện của Hạ Dao không?

Vân Phỉ cắn răng nói: "Hẹn hò còn chưa kết thúc! Người có nghĩ ta đã hài lòng rồi? "

"Ta muốn giấy!"

Giang Nam bĩu môi: "Người nha! Sao lại nói một đấng lăm một nẻo, không chịu giữ lời chứ? "

Vân Phi giận dữ nói: "Ta làm gì mà không giữ lời hử?"

Giang Nam: "Chẳng phải người nói rồi sao!"

"Khi nào thoải mái rồi, sẽ nói cho ta biết chuyện của Hạ Dao!"

"Hiện tại, người chẳng phải vừa mới đi xong rất thoải mái sao?"

Vân Phi: ???

Cô đều chết lặng rồi!

Con mẹ nó!

Lúc thoải mái?

Đây là thoải mái của người sao?

Ý ta là vậy sao? Vân Phi đã bị mạch não Giang Nam hoàn toàn đánh bại a!

Thời điểm thoải mái trong mắt người chính là sau khi đi vệ sinh xong?

Người có cần phải xấu hổ như vậy không?

[Giá trị oán khí từ Vân Phi + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Người khốn kiếp! Đưa giấy cho ta!"

Giang Nam thản nhiên nói: "Không nói, vậy người cứ ngồi xổm ở chỗ này là được!"

"À đúng rồi, không phải còn có bánh bao sao? Người có thể nghiên cứu phát triển các công dụng mới của bánh bao!"

"Ví dụ như..."

Vân Phỉ hét lên che mặt: "Nha! Người im đi!"

"Giang Nam người là tên khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp!"

"Ô ô ô ~"

Bên trong truyền đến từng tiếng khóc nức nở!

Cô sao còn không biết, tất cả đều là do Giang Nam giữ trò quỷ quái!

Cốc trà sữa đó hoàn toàn có vấn đề! Đáng thương cho mình bây giờ mới phát hiện ra!

Vẫn bị Giang Nam dắt mũi đi!

Khiến cho mình bị nhốt trong nhà vệ sinh, dậy cũng không dậy nổi...

Giang Nam mặt không chút thay đổi!

Khóc? Khóc thì sao?

"Hiện tại không nói, đợi lát nữa người sẽ không có cơ hội!"

Vân Phỉ cắn răng lau nước mắt: "Hạ Dao bị anh trai ta ép rời khỏi tiểu đội của người!"

"Thủ tục các loại đã làm xong, ta sẽ thay thế vị trí của cô ấy để trở thành đội viên của người! Tham gia cuộc thi Ngôi Sao toàn quốc!"

"Đây là ý tứ của ông nội ta, Vân gia có thể cho người mọi thứ!"

"Tiền tài, địa vị, quyền lợi, Linh Châu, kể cả ta đều là của người!"

"Người suy nghĩ thật kỹ! Người phụ nữ Hạ Dao kia có thể cho người cái gì chứ?"

"Ta xinh đẹp hơn cô ta, có tiền hơn cô ta, ta có chỗ nào không tốt?"

Giang Nam bất ngờ đứng dậy, sắc mặt lạnh như băng, ánh mắt đỏ ngầu!

Giơ tay lên một quyền nện qua!

"Rầm!"

Trực tiếp đánh xuyên qua cánh cửa, hung hăng kéo một cái!

Toàn bộ cánh cửa đều bị Giang Nam vô cùng bạo lực kéo xuống, ném ở một bên!

Vân Phỉ dọa thất thanh hét chói tai!

Giang Nam làm sao lại vào được đây!

Nhưng Giang Nam mặc kệ nhiều như vậy, một tay tóm lấy cổ áo Vân Phỉ lên, nâng cả người cô lên ấn lên trên tường!

Ánh mắt đỏ như máu, giống như sói đói!

Chương 340 -

"Người mẹ nó nói lại lần nữa!"

Nhìn con người Giang Nam, Vân Phi dọa sắc mặt trắng bệch!

Nhưng vẫn miệng cứng rắn nói: "Ta nói không đúng sao? Hạ Dao kém hơn ta!"

Giang Nam cắn răng nói: "Lúc ta phế vật nhất, còn không bằng rác rưởi!"

Hạ Dao nguyện ý cho ta 10 vạn đồng giúp ta!"

"Bán cho cô ấy quần lót phai màu cô ấy cũng không oán ta!"

"Sẵn sàng đổi điện thoại di động mới cho ta! Cho ta Linh Châu!"

"Thời điểm trong Linh Khư cũng hoàn toàn tin tưởng vào ta! Dùng thân thể của mình chặn dao cho ta! Nhiều hơn một lần!"

"Ta có thể nói tất cả những chuyện này! Giang Nam đều ghi nhớ cả đời!"

"Người lấy cái gì để so sánh với cô ấy?"

"Người dựa vào cái gì so với cô ấy chứ?"

"Vân gia đúng không? Tất cả đều chờ đó cho ta!"

"Người dám động đến ta? Một người cũng đừng nghĩ yên!"

Nói xong liền ném Vân Phi trên mặt đất, trực tiếp thuận di không thấy bóng dáng!

Vân Phỉ ngồi xồm trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy!

Giang Nam vừa rồi quá khủng bố, hoàn toàn không còn vẻ cà lơ phất phơ như thường ngày!

Trong mắt lộ ra sự điên cuồng bị đè nén đến cực hạn!

Giang Nam! Lần này thật sự tức giận!

Nhưng tình hình bây giờ!

Mình căn bản không đuổi theo được a!

Cửa đều bị Giang Nam phá hủy!

Nhìn phòng vệ sinh trống rỗng, Vân Phỉ nghiến răng tức giận nói: "Người còn chưa đưa giấy cho ta đâu!"

"Sao lại đi..."

Cô chỉ có thể biến tay thành dòng nước, kéo cánh cửa bị Giang Nam phá hủy trở lại!

Ngồi xồm tại chỗ, cô hoàn toàn không dám buông tay!

"Ô ô ô ~ làm sao bây giờ!"

[Giá trị oán khí từ Vân Phỉ + 1000!]

Vân Phỉ ngồi xồm tại chỗ ủy khuất khóc thảng!

Chuyện này lại không trách ta, sinh ra ở đại gia tộc, rất nhiều chuyện đều là thân bất do kỷ!

Cũng không thể gọi người bên ngoài đưa giấy cho mình chứ?

Vậy mình còn mặt mũi nào hay không?

Nửa giờ trôi qua, Vân Phỉ nghĩ đủ mọi biện pháp, chân đều tê

dại!

Ánh mắt cuối cùng rơi vào bánh bao nhỏ bị cô ném trên mặt đất...

Có nên thử nó hay không?

"Không! Không, ta không thể! Tuyệt đối không được!"

Vân Phỉ điên cuồng lắc đầu!

Cuối cùng chỉ có thể lấy điện thoại di động ra rồi gọi điện thoại!

"Này? Lỗi ca? Người... Người rảnh không?"

"Em gái! Có chuyện gì vậy? Mọi chuyện có suôn sẻ không?"

Vân Phỉ tức giận cắn răng!

Suôn sẻ? Suôn sẻ cái rắm a!

"Người có thể đến nhà vệ sinh nữ ở tầng một trung tâm thương mại Đại Phúc, đưa cho ta một gói giấy không?"

Vân Lỗi choáng váng: "Ha ??? "

Vân Phỉ vội vàng giải thích: "Không phải tiểu bao có thể ăn, là một gói mười tờ giấy! Muốn loại hoa oải hương! "

Cô thật sự bị Giang Nam làm cho sợ hãi!

Đầu Vân Lỗi trống rỗng, tình huống gì vậy?

.....

Sắc mặt Giang Nam âm trầm!

Trên đường trở về biệt thự, trực tiếp gọi điện thoại cho Thẩm

Hoảng!

"Chuyện Hạ Dao rồi đội người có biết không? Ai đã làm thủ tục?"

Thẩm Hoảng vừa nghe liền hiểu được tức giận trong lời nói của Giang Nam.

"Chuyện này ta có biết một chút, không đi qua tay ta, là người phía trên làm!"

"Giang Nam, nghe lão ca khuyên một câu, lui một bước biển rộng trời cao, Vân gia... Ai! Không thể trêu vào được!"

"Tiền đồ tốt đẹp của người cũng không nên bị hủy ở chỗ này!"

"Đại trưởng phu có thể khuất phục, người..."

Giang Nam: "Ta biết, làm phiền người rồi!"

"Tút~ tut tut..."

Thẩm Hoảng thở dài, lắc đầu nói: "Cũng thật khó xử mà!"

Một đường trở lại biệt thự, Chung Ánh Tuyết vừa nhìn biểu tình của Giang Nam liền biết không ổn!

Lo lắng nói: "Tiểu Nam! Có chuyện gì vậy?"

Giang Nam: "Đi! Đi tới nhà Lang Diệt! Tuyết Tuyết hẳn biết nhà cô ấy ở đâu, phải không? "

"Ừm, từng qua đó rất nhiều lần..."

"Lên xe!"

Trên đường phố, một chiếc Ducati Grand Devil Engine gầm rú, lao đi cực nhanh!

Chân ga thậm chí còn bị Giang Nam vắn ngắt đầu!

Chung Ánh Tuyết ôm chặt eo Giang Nam!

Trên đường nói với Chung Ánh Tuyết về chuyện của Hạ Dao...

"Sao Tiểu Dao không nói với chúng ta? Tự chạy xa như vậy?"

Giang Nam: "Thế lực Vân gia lớn, nha đầu ngốc này không muốn gây thêm phiền toái cho chúng ta!"

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt lo lắng: "Vân gia..."

"Yên tâm, có ta!"

Một đường đi tới biệt thự Hạ gia, nhẹ nhàng gõ cửa.

Cha Hạ - Hạ Đông Thần mở cửa, vẻ mặt ngạc nhiên: "Chung nha đầu? Sao người lại ở đây?"

"Nói vậy vị này chính là người anh em Giang Nam đúng không?"

"Các người đây là..."

Giang Nam cười rạng rỡ: "Chú Hạ!"

Chung Ánh Tuyết: "Chú Hạ, chúng ta đã biết mọi chuyện rồi! Dao Dao cô ấy..."

Hạ Đông Thần thở dài một tiếng: "Ai... Vào đi và nói đi! "

Sau khi nói chuyện, Giang Nam Mới biết được, Hạ Dao đã bay tới Hải Nam vào lúc sáng!

Nói là muốn đi thăm dì, nhưng hiện tại điện thoại không liên lạc được, hỏi bên phía dì cô cũng nói không thấy người...

Hạ Đông Thần vẻ mặt hối hận: "Ai! Chuyện này đều do ta, để

cho khuê nữ chịu oan uổng rồi, tiền đồ tốt đẹp cũng không còn!"

"Tiền kiếm được nhiều hơn nữa có cái rắm! Con mẹ nó!"

Ngón tay Hạ Đông Thần nắm tay phát xanh, gân xanh trên trán nổi lên.

Chương 341 -

Giang Nam nói: "Chú Hạ đừng nóng vội, chuyện trên công ty còn có đường xoay chuyển không?"

"Nếu như đối mặt với Vân thị toàn lực bao vây, có thể trụ bao lâu?"

Hạ Đông Thần sửng sốt, vội vàng nói: "Người anh em, người ngàn vạn lần đừng xúc động! Nha đầu nhà ta sợ dĩ không nói cho các người biết, chính là sợ liên lụy người!"

"Nếu người..."

"Bao lâu?"

Hạ Đông Thần cắn răng nói: "Ba ngày!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đủ rồi!"

"Chú Hạ, mấy ngày nay cũng không cần ra ngoài, chuyện này cháu xử lý là được!"

Hạ Đông Thần ngạc nhiên, Giang Nam xử lý?

Hắn sẽ làm gì? Đó chính là Vân gia ở Tô Châu! Một con quái vật khổng lồ không thể lay chuyển!

Chỉ với một tôn cường giả cấp Tinh Diệu, cũng không có giải pháp!

Lại cùng Hạ Đông Thần tìm hiểu rõ chuyện trong công ty, trong lòng Giang Nam đại khái hiểu rõ!

Sau đó đi tới phòng Hạ Dao!

Thu dọn rất gọn gàng, nhưng vẫn có thể nhìn thấy những giọt nước mắt đã khô trên chăn!

Giang Nam ngồi trên giường khẽ vuốt ve nước mắt, trầm mặc không nói.

Có thể tưởng tượng được dáng vẻ tủi thân trốn trong chăn vụng trộm khóc.

Biểu tình trên mặt Giang Nam càng thêm lạnh lẽo!

"Tiểu Nam! Người định làm gì?"

"Mua máy tính trước!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Bên kia, Vân Lỗi một đường chạy tới trung tâm thương mại đưa cho Vân Phỉ một gói giấy!

Giờ phút này Vân Phỉ đã ngồi xồm ba tiếng đồng hồ...

Khóc lóc dùng giấy, chân cô tê dại không đi nổi.

Ngồi trên ghế trung tâm thương mại lau nước mắt, Vân Lỗi nghe xong chuyện trải qua trực tiếp bùng nổ!

Đi vệ sinh mà không đưa giấy? Còn phá hết cửa?

Người vẫn còn là con người à?

Trực tiếp gọi điện thoại qua!

Cùng lúc đó, trong phòng Hạ Dao trong biệt thự Hạ gia!

Tiếng điện thoại Giang Nam vang lên, nhìn thoáng qua số điện thoại, số điện thoại lạ!

Không khỏi cười lạnh một tiếng, nhận điện thoại!

Vân Lỗi giận dữ nói: "Người quá phận! Không biết xấu hổ cũng không cần mặt mũi phải không? "

Giang Nam vừa nghe cũng bật cười!

"Ta cần người cho ta mặt mũi sao? Họ Vân thì trâu bò lắm à?

"Các người muốn thế nào thì phải thế đó sao?"

"Ngứa đòn đúng không?"

Vân Lỗi: "Tốt nhất người nên hiểu những gì người đang nói, đừng hối hận!"

Giang Nam lạnh lùng nói: "Là người của người động ta trước! "

Vân Lỗi nói, "Người hẳn hiểu rõ Vân gia ta muốn cái gì, thành ý như vậy còn chưa đủ sao?"

"A! Thành ý? Người còn chưa tỉnh ngủ à!"

Vân Lỗi: "Ta nghĩ chúng ta cần gặp mặt một lần!"

Giang Nam trực tiếp cúp máy!

[Giá trị oán khí từ Vân Lỗi + 1000!]

Sau khi tạm biệt Hạ Đông Thần!

Giang Nam dẫn theo Chung Ánh Tuyết đi siêu thị máy tính một chuyến, mua một cái máy tính 17 vạ!

Chung Ánh Tuyết đều choáng váng, không biết Giang Nam muốn làm gì.

Mà trên đường đi xe gần máy về nhà, mắt thấy sắp về nhà!

Giang Nam phanh gấp, bánh xe cọ ra một vết đen trên mặt đất, một cái vung đuôi, xe máy ổn định dừng lại trên đường!

Trên đường phố trống rỗng, đèn đường mờ nhạt!

Ba chiếc Cullinan chặn đường!

14 nam tử mặc âu phục giày da, quanh thân là linh khí dao động mãnh liệt!

Tám người trong đó đều là linh võ giả cấp Hoàng Kim! Còn lại tất cả đều là Bạch Ngân đỉnh phong!

Mà Vân Lỗi cầm đầu, một thân âu phục màu trắng, đeo kính gọng vàng!

Khí thế thuộc về cường giả cấp Bạch Kim như sơn hải đè tới!

"Ta đã nói rồi! Chúng ta nên gặp nhau!"

Giang Nam mở mũ bảo hiểm ra, híp mắt nói: "Cũng có mặt mũi đấy!"

Hiển nhiên, Vân Lỗi đang biểu hiện thực lực của Vân gia cho Giang Nam xem!

Mà Giang Nam cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cường giả cấp Bạch Kim!

Ngay cả Sơn Miêu cũng chỉ là Hoàng Kim đỉnh phong mà thôi!

Giang Nam không xuống xe, liếc mắt nhìn mọi người chặn đường, thần nhiên nói: "Muốn trút giận cho em gái người? Người nghĩ là người có thể giữ ta lại sao?"

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết có vẻ có chút khẩn trương, gắt gao ôm lấy thắt lưng Giang Nam!

Dù sao uy áp tới từ cường giả cấp Bạch Kim cũng không phải nói giỡn!

Vân Lỗi híp mắt: "Ta không có ý ra tay, Vân gia chỉ tới mai mối với người!"

"Vân Phỉ chính là cây cầu kia, nhét vào trong ngực người mà còn không cần hay sao? Người còn muốn gì nữa?"

Giang Nam lạnh lùng nói: "Ta chẳng quan tâm Vân gia người muốn cáo gi! Chuyệן của Hạ Dao tính như thế nào?"

Vân Lỗi cười nhạo nói: "Một phụ nữ mà thôi, đừng chỉ lo trước mắt!"

"Vân gia ta có thể vì người mở ra tất cả con đường dẫn tới Đạo Thiên! Chỉ cần người chịu vào Vân gia ta!"

"Đây là một khoản đầu tư!"

"Ngược lại! Người cũng đừng tìm khó khăn cho mình!"

Giang Nam bĩu môi!

Mẹ nó còn có dạng này?

Đuổi tới nhét vợ vào lòng mình?

Phương thức Vân gia tìm con rể cho mình rất độc đáo a!

Đều trách mình lúc thi đấu Ngôi Sao biểu hiện quá mức chói mắt!

Vân gia hiển nhiên đã coi trọng tiềm lực của mình!

"Nếu ta không đồng ý?"

Vân Lỗi chậm rãi tháo găng tay trắng của mình xuống!

Cười nhạo một tiếng: "A... Người nên suy nghĩ kỹ rồi nói lại!"

"Muốn phá hỏng một người quá đơn giản!"

Chương 342 -

"Bối cảnh nhân mạch của người, ta điều tra rõ ràng, vô luận là Âm Dạ Long Uyên, hay là Hiệp Hội Linh Võ, thương nghiệp thậm chí giới chính trị, đều có người của Vân gia ta!"

"Người căn bản không rõ năng lực sau lưng một tôn cường giả cấp Tinh Diệu sẽ khổng lồ tới cỡ nào!"

"Trái với ý chí của Vân gia ta! Không riêng gì người, ngay cả bạn bè và gia đình của người..."

Giang Nam cười rạo rở: "Đã như vậy, vậy cũng không cần phải nói nhảm!"

Vân Lỗi sửng sốt: "Anh đồng ý?"

Giang Nam vận ga, động cơ gầm rú!

Ổng xả bị đốt tới đỏ thắm, lớp xe điên cuồng xoay!

Phát ra âm thanh ma sát chói tai và khói trắng!

"Vậy khai chiến là được rồi!"

"Ong ong!"

Giang Nam mạnh mẽ buông tay ga, bánh trước của vãnh lên cao!

Chung Ánh Tuyết đột nhiên bị tốc độ đột ngột này dọa, thất thanh hét chói tai!

Xe điên cuồng rồ ga!

Cực nhanh đâm vào Vân Lỗi!

Vân Lỗi cắn răng: "Con mẹ nó! Người đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ đúng không? "

Chỉ thấy phía trước bước một bước, khí thế cuồng bão, vung quyền hung hăng hướng về phía đầu Giang Nam!

Ngay sau đó!

Giang Nam cùng xe máy trong nháy mắt biến mất!

Thay vào đó là một thứ màu vàng ném về phía Vân Lỗi!

"Cái gì vậy? Ám khí sao?"

"Lớn như vậy?"

"A! Giang Nam! Người cũng quá coi thường một cường giả Bạch Kim rồi phải không? "

Quyền phong xuất hiện, nào có đạo lý thu hồi!

Một cú đâm rơi xuống!

"Rầm!"

Lực nổ nhu bom vô cùng khổng lồ, làm nổ tung vỏ ngoài của xe Cullinan!

Một đồng thịt quả màu vàng kim tung bay tứ tán, tại chỗ bốc lên một làn khói trắng!

Vân Lỗi cười lạnh một tiếng: "A! Chỉ có chút mảnh khoe nhỏ này? Cũng chỉ... :(ㄗ 丿 丿): Oe! "

"Oe! oe

Vân Lỗi trực tiếp bị thổi tới trợn trắng mắt, quỳ trên mặt đất,

nôn ọe liên tục!

Giờ phút này, bộ âu phục màu trắng trên người hắn đã bị nổ thành mảnh vụn rách treo trên người!

Mơ hồ còn có thể nhìn thấy hắn mặc quần lót vệt vàng bên trong!

Trên người, trên mặt, trên kính đều dính đầy thịt trái cây!

Vân Lỗi lau mặt một phen, nhìn vật thể không xác định màu vàng ố vàng trên tay với vẻ mặt hoảng sợ!

"Cái này... Cái này có phải là cứt không?"

"Oa~ rắc rắc! Người!"

Tâm tình Vân Lỗi trực tiếp sụp đổ!

Giang Nam thế nhưng ném cứt vào người mình làm bom?

Lão tử đường đường là Bạch Kim!

Đại thiếu gia Vân gia!

Thế mà lại bị người dùng cứt nổ tung một thân, dính đầy mặt?

"Giang Nam! Con mẹ nó người! Ah, ah! "

[Giá trị oán khí từ Vân Lỗi +1000!]

Không riêng gì Vân Lỗi nôn ọe!

14 anh em mang theo cũng đều nôn mửa!

"Mẹ nó con hàng này! Quá ác độc! Thật sự ác độc! "

"Ghê tởm chết ta! Không, ta nhịn không được! Ọe! "

"Sao lại có người chơi dờ tới vậy chứ?"

"Lại nói Lỗi ca cũng thật nội hàm? Vịt vàng? Chặc chặc chặc..."

"Suyt! Nói bé bé! Lỗi ca cũng cần mặt mũi a! "

Vân Lỗi: !!

Quay đầu lại, chỉ thấy Giang Nam cười xe máy xuất hiện ở cuối đường!

Một tay cầm tay lái, cũng không quay đầu lại dựng thẳng ngón giữa với Vân Lỗi, nghênh ngang rời đi!

"Giang Nam! Con mẹ nó! Ta... Người! "

Vân Phỉ yên lặng ngồi trong xe nhìn bóng lưng Giang Nam cười xe máy tiêu sái rời đi, cắn chặt môi dưới...

Giang Nam vì Hạ Dao mà có thể liều lĩnh, thậm chí không tiếc khai chiến với Vân gia!

Đời này mình có thể gặp được người như vậy sao?

Cô có chút hâm mộ...

Bất tri bất giác liền đỏ hốc mắt.

Đúng lúc này, điện thoại Vân Lỗi vang lên.

"Cha! Có chuyện gì vậy?"

"Tiểu Lỗi... Chuyện Giang Nam sao rồi? "

Vân Lỗi cắn răng: "Cha! Ta có thể giết hắn ta không? Hắn vừa ném cứt vào người ta!"z

Vân Hồng Phong: "Ha ???"

"Hắn ném cút lên người ta a!"

"Phụt..."

Vân Hồng Phong ngồi ở thư phòng uống trà một ngụm trà, nước trà đều phun ra.

"Mẹ kiếp! Thanh niên này! Thật sự... Thật..."

Nửa ngày cũng không nghĩ ra được từ để hình dung!

"Tuy nói là đi lôi kéo người, nhưng cũng đừng quá nể mặt hắn! Bằng không còn tưởng rằng Vân gia ta dễ khi dễ!"

"Có thể dùng chút thủ đoạn, nhưng phải có chừng mực!"

"Còn nữa, gần đây cũng đừng về nhà... Ọe~!"

Vân Lỗi: ???

Thế nào?

Chê ta buồn nôn? Người chê ta thối sao?

Người là cha ruột của ta đúng không?

[Giá trị oán khí từ Vân Lỗi +1000!]

.....

Trên xe máy!

Giang Nam cười hắc hắc, Chung Ánh Tuyết ôm eo hắn, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ hưng phấn!

"Ha ha! Một màn vừa rồi thật sự kích thích mà! Đó chính là Bạch Kim!"

Giang Nam: "Bạch Kim thì sao chứ? Bạch Kim thì cũng nên thử

cảm giác nôn ọe nha!"

Hương vị của sầu riêng hoàng kia dễ ngủi được sao?

"Nếu muốn chơi! Lão tử liền cùng bọn họ chơi đến cùng!"

Trở lại biệt thự, Giang Nam đã cài đặt máy tính!

Ngồi trên ghế trầm tư một lát, vẫn gọi điện thoại cho Ngô Lương!

"To con, vẫn đề là như vậy!"

Giang Nam nói chuyện của Hạ Dao và Vân gia, Ngô Lương vừa nghe liền trực tiếp nổi giận!

"Mẹ nó! Nam ca yên tâm chơi hần!"

"Bên phía Hạ thị và Chung thị ta sẽ bảo cha ta mang theo mấy anh em đi xem!"

"Ta xem ai dám gây chuyện?"

Giang Nam sửng sốt: "Người anh em, nhà người..."

"Nam ca yên tâm! Quên nhà ta làm gì sao? Một mảng trong tối của Giang Thành này, nhà ta bao!"

Giang Nam trợn trắng mắt, ngược lại đã quên thân phận cầm đầu của lão cha Ngô Lương.

"Được rồi, còn lại giao cho ta!"

Chương 343 -

"Tuyết Tuyết, người cũng gọi điện thoại cho Chung lão gia tử đi, để cho người trong nhà để ý thêm, Vân gia có thể sẽ chơi chút thủ đoạn!"

"Ừm, ta liền đi gọi điện thoại!"

Mà Giang Nam thì xoay người, mở máy tính ra, trực tiếp đăng nhập vào dark web!

Hàng chục máy chủ đồng thời vận hành, lực tính chồng lên nhau tới một mức độ khủng khiếp!

Một lần nữa vào giao diện mã nguồn!

Đầu ngón tay diên cuồng nhảy lên, một dòng mã được nhập vào!

Giang Nam không khỏi phát ra: "Hắc hắc ~ hắc hắc ~!"

Chung Ánh Tuyết nghe mà da đầu tê dại!

Nhưng vẻ mặt nghi hoặc!

Không phải vì đoạt lại Hạ Dao khai chiến với Vân gia sao?

Cái gì đây?

Dark web? Không phải là...

Lúc này đây, Giang Nam viết mã xuyên trong ba giờ!

Quạt máy tính quay cuồng...

Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam trong mắt mang theo tơ máu đỏ có chút đau lòng!

Đứng ở phía sau Giang Nam, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng xoa huyết thái dương cho hắn.

"Đừng quá mệt mỏi, ăn khuya không?"

"Hắc hắc, ăn!"

"Canh trứng cà chua? Gà hầm nấm? Hay thịt bò kho tàu? "

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

"tất nhiên là thịt bò kho tàu wow!"

"Được!"

Trong lòng không khỏi ấm áp!

Tuyết Tuyết thật sự quá ôn nhu đi, cũng giống như tiểu tức phụ vậy!

Thịt bò kho tàu? Đúng là có chút đói bụng rồi!

Sau 3 phút!

Giang Nam nhìn mì ăn liền vị thịt bò kho tàu thương hiệu Khang sư phụ trên mặt bàn, vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi.

Nĩa nhựa cũng được gắn chặt vào nắp mì!

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu: "A~ Mau ăn đi? Mì đã mềm rồi! Ta còn thêm một quả trứng nữa!"

Giang Nam mở ra xem!

Một trứng trà! Ngâm mình trong súp mì ăn liền...

Trông rất tốt!

Chỉ là...

Trứng trà còn chưa lột vỏ!

Giang Nam: ...

"Cái này ~ đợi lát nữa lại ăn!"

"Cái này! Ta đã chuẩn bị rồi!"

Nói xong, Giang Nam gõ xuống phím enter!

Ngay sau đó, vô số mã điện cuồng nập vào!

Cùng lúc đó, trụ sở ngầm của dark web ở Iceland!

Trong sảnh máy chủ là đèn đuốc sáng trưng!

Hơn một trăm màn hình hiển thị đồng thời chuyển sang màu đỏ, phát ra từng tiếng báo động!

Đại sảnh vốn yên tĩnh nhất thời trở nên náo nhiệt!

"Mẹ kiếp! Tên này là ai? "

"Vừa mới yên tĩnh được mấy ngày? Lại nữa à? "

"Đừng lo! Tường lửa của chúng ta sau khi bị đại thần hồ lô kia phá hỏng, đã được thăng cấp toàn diện!"

"A! Mẹ nó! Tường lửa của chúng ta đâu rồi? Không... Không còn?"

Lần này, tổng bộ đảkwweb hoàn toàn bùng nổ!

"Phốc! Con bà nó sao lại không làm được gì thế này? Bàn phím không có tín hiệu?"

August, người đứng đầu trụ sở chính ở Iceland đang vô cùng cấp bách: "Con mẹ nó! Kiểm tra cái ID chết tiệt này cho ta, đây là ai?"

"Tra được rồi! Tài khoản này tên là Hiệp Sĩ Hồ Lô! Chỉ có thể tìm thấy tên người dùng! Không thể tìm thấy thông tin nhận dạng!"

"Hiệp Sĩ Hồ Lô? Cái này... Không phải lại là cái tên lần trước đó chứ!"

Biểu tình của mọi người dần dần trở nên hoảng sợ!

August: !!

Cùng một người? Lại gây chuyện nữa!

"Không được rồi lão đại! Hệ thống của chúng ta hiện tại không nhận diện được bất kỳ mệnh lệnh nào nữa! "

August ngạc nhiên: "Ý người là sao? "

"Nói cách khác... Hiện tại dark web không có quan hệ gì với chúng ta, nhưng máy chủ vẫn dùng của ta..."

[Giá trị oán giận từ August + 1000!]

Con mẹ nó cái quỷ gì thế này?

Cái này tương đương với việc bọn họ chính là một con gà! Gà đẻ trứng!

Mà bên ngoài thì có một gã đang thu hoạch trứng! Con gà cũng đã bị cướp! Ngay cả ổ gà cũng không buông tha!

"Hiệp Sĩ Hồ Lô! Ta..."

Còn chưa đợi August mắng xong!

Ngay sau đó, hàng trăm màn hình trong đại sảnh máy chủ đồng thời nhấp nháy ánh sáng đầy màu sắc!

Một video của Yêu Vương Bulgaria đột nhiên xuất hiện trên màn hình!

Điệu nhảy gợi cảm xinh đẹp trực tiếp kích động toàn trường!

Âm nhạc bùng nổ phát ra!

"Động lần đánh lần! Động đây lần nữa! "

"Ôm hôn ~Ôm hôn ~Ư~ ư"

"Susu! Susu! Hey! Susu aisusu! "

August mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

? ? ?

Cái này con mẹ nó là cái quỷ gì a!

Trực tiếp biến trạm máy chủ Iceland thành sàn nhảy?

Hiệp Sĩ Hồ Lô! Người mẹ nó có còn là con người không?

Nhịp điệu âm nhạc sôi động này?

Nên nói thì cũng phải nói, đúng là có chút lằng lằng!

August không kìm lòng được mà nhịp chân theo!

Quá high!

.....

Cùng lúc đó, biệt thự Diệp gia!

Diệp lão gia tử tuổi đã già, nửa đêm không ngủ được.

Từ trong ngăn kéo lấy ra USB dark web cắm vào máy tính!

"Để lão phu nhìn xem gần đây giới Linh Võ đã xảy ra chuyện gì!"

Đeo cặp kính lão vào!

Sau đó cắm USB vào!

"Lắc qua lắc lại! Ủn tới ừn lui!"

"Ôm hôn~ Ôm hôn~ Ừ ư!"

Màn hình đầy màu sắc lấp lánh, cộng với video Yêu Vương Bulgaria!

Trực tiếp biến phòng của Diệp lão gia tử thành sàn nhảy!

Âm nhạc sập xình vang khắp biệt thự!

Diệp lão gia tử bị dọa trực tiếp té ngửa khỏi ghế, ngã lăn quay!

"Con mẹ nó cái quỷ gì đây"

Sợ tới mức hấn vội vàng rút USB ra! Không tắt!

Nhấn nút tắt nguồn! Cũng không được!

Không khỏi luống cuống tay chân!

Trên trán đổ đầy mồ hôi!

Chương 344 -

Ngay sau đó, cánh cửa bị đẩy ra!

Diệp Hải Đào, Diệp Tinh Tuyền còn có Diệp Dạ đều tới!

Vừa vào cửa đã trợn tròn mắt!

Diệp Tinh Tuyền: "Phốc ha ha ha! Tại sao lại là Yêu Vương Bulgaria? Ông nội thích tên này sao?"

Diệp Dạ vẻ mặt ghét bỏ: "Di ~ thật ghê tởm nha!"

Diệp Hải Đào lẩm bẩm nói: "Còn chê ta xem Anh Em Hồ Lô? Người thì đêm hôm lén xem gay nhảy nhót trong phòng? Như vậy cũng không tốt lắm!"

Diệp lão gia tử trừng mắt: "Ta mẹ nó! Ai nhảy! Cố nội nhà người!"

Diệp Hải Đào oán giận nói: "Cố nội của ta đã chết rồi, nếu người muốn đi, có thể treo lên phần mộ cố nội ta nhảy disco! Chắc chắn cụ cố sẽ không thể nói gì người! "

Diệp Hải Đào thừa cơ hội điên cuồng khẩu chiến, lần trước chuyện Anh Em Hồ Lô quả thật bị quá oan ức!

Sau 3 phút!

Diệp Hải Đào quỳ trên mặt đất không nói lời nào! Đầu sưng lên!

Bên cạnh còn có một cây gậy...

Diệp lão gia tử thì ngạc nhiên nhìn màn hình máy tính!

Chỉ thấy trên màn hình hiển thị tin tức hắc bắng!

Tất cả thông tin khác đều bị chặn!

Chỉ có 1 đối tượng xuất hiện trên hắc bắng!

Hiệp Sĩ Hồ Lô:

Nhiệm vụ: Không giới hạn bất kỳ thủ đoạn! Phá hủy Vân gia ở Tô Châu, giới hạn ba ngày!

Chỉ cần là người tham gia, tải dữ liệu video, hình ảnh làm bằng chứng lên!

Người tham gia sẽ chiếu theo thành tích để phân phối phần thưởng!

Hồ giải thưởng:

Tẩy Tủy Linh Quả x 3 quả! (Ảnh)

Tác dụng: Tăng cường thiên phú của người phục dụng!

Kim cương có độ tinh khiết cao!

103.75 cân!

Thân thiên nhắc nhở: Bắt đầu đếm giờ từ 6h sáng mai! Cần đăng ký tham gia! Đếm ngược 72 giờ!

Hãy thưởng thức buổi thịnh yến này nào! Những con sói đói!

Thông tin trên, là thông tin duy nhất được hiển thị trên hắc bắng!

Mà tin tức này, triệt để kích nổ thế giới ngầm!

Không chỉ là Trung Quốc! Trên toàn thế giới, tất cả những người đăng nhập vào tài khoản dark web đều có thể nhìn thấy!

Chưa kể hơn 100 cân kim cương kia rốt cuộc trị giá bao nhiêu USD!

Chỉ riêng Tẩy Tủy Linh Quả dùng để tăng cấp thiên phú!

Cũng đủ để làm cho tất cả mọi người điên cuồng!

Bởi vì từ khi linh khí bắt đầu hồi sinh! Chưa từng nghe nói qua thứ gì có thể tăng cường cấp bậc thiên phú!

Nhưng Tẩy Tủy Linh Quả này?

Thông tin được công bố qua ba giờ!

Không có tài khoản nào đăng ký...

Giang Nam không vội vàng, ngồi trên ghế ăn mì gói, lẳng lặng chờ!

Diệp lão gia tử gắt gao nhìn chăm chăm Tẩy Tủy Linh Quả, hô hấp dồn dập!

Thân là cường giả cấp Đạo Thiên, hẳn tất nhiên biết giá trị của thứ này!

Diệp Tinh Tuyên: "Ông nội! Trên đời này làm sao có thứ thần kỳ như vậy được chứ? Chắc chắn là đồ giả!"

"Người không thấy không có ai báo danh sao?"

Diệp Hải Đào lắc đầu nói: "Trước không nói thật giả, người có thể hack được dark web, khiến cho toàn bộ dark web phục vụ cho một người phải cần bao nhiêu năng lượng không?"

"Nếu là giả! Người này sẽ bị cả thế giới ngăm trả thù! Tội gì

phải vậy chứ?"

Diệp Tinh Tuyền ngạc nhiên: "Vậy linh quả này là thật?"

Diệp Hải Đào lắc đầu: "Không biết! "

"Chỉ là Hiệp Sĩ Hồ Lô này sao lại nhìn quen mắt như vậy? Hiệp Sĩ Hồ Lô... Hồ :ô! Mẹ kiếp!"

Diệp lão gia tử: "Người cả kinh cái gì? "

Diệp Hải Đào hít một hơi khí lạnh: "Hiệp Sĩ Hồ Lô này... Sợ không phải là Giang Nam đó chứ? "

Giờ khắc này, tất cả mọi người mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Diệp lão gia tử: "Đưa điện thoại cho ta!"

Trực tiếp phái người tra đến số điện thoại Giang Nam, gọi tới, mở chế độ loa ngoài!

"Ta là Diệp Đạo Thiên! Linh quả kia là có thật sao? "

Giang Nam: "Là thật! Không thật ta đăng lên để tự tìm chết hay sao?"

Diệp lão gia tử ngạc nhiên: "Mẹ kiếp? Vậy Hiệp Sĩ Hồ Lô kia thật sự là người à? "

Giang Nam: ???

Không biết là ta, người còn gọi cho ta cái rắm gì?

"Thế nào? Lão gia tử có hứng thú?"

Ánh mắt Diệp lão gia tử sáng lên: "Có! Rất hứng thú!"

Giang Nam nhếch miệng cười, cá lớn mắc câu!

Chỉ chờ đợi cuộc gọi này!

"Diệp lão gia tử, nếu ngài có hứng thú, ta cho ngài thêm một viên ngoài định mức!"

"Hai anh em chúng ta cùng nhau xông pha!

Diệp Hải Đào: ???

Sao lại là hai anh em?

"Cha! Hẳn chiếm tiện nghi của ta!"

Diệp lão gia tử trừng mắt: "Người cút cho ta, có chuyện rắc gì của người?"

Lập tức nhếch miệng cười nói: "Lão đệ! Cái này cũng thật ngại quá..."

Diệp Hải Đào: !!

Còn có thể như vậy? Ta mẹ nó...

Lần sau gặp mặt ta phải gọi Giang Nam là lão thúc?

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

Diệp Tinh Tuyền và Diệp Dạ cũng bối rối, thế hệ tự nhiên cách xa!

Giang Nam cười: "Tất nhiên! Ta có một điều kiện!"

"Biết ngay người không có lòng tốt như vậy, cái gì? Nói đi! "

Giang Nam: "Trước mắt biết Hiệp Sĩ Hồ Lô là ta, cũng chỉ có một nhà lão gia tử ngài biết, xin hãy giúp ta che giấu thân phận!"

"Dù sao ném thứ này ra ngoài, nguy hiểm mà ta gánh chịu không phải chỉ là lớn bình thường!"

Chương 345 -

"Còn nữa! Dùng thân phận của Diệp Đạo Thiên ngài báo danh tham dự, cái này... Không quá đáng đúng không? "

Diệp lão gia tử sửng sốt, lập tức lắc đầu cười nói: "Tiểu tử người đúng là ranh ma!"

"Muốn lấy danh ta làm lá cờ đầu sao? Được thôi!"

"Chỉ là Tẩy Tủy Linh Quả của người nếu vô dụng, đừng trách ta lột da tiểu tử người!"

Giang Nam: "Chậc! Cũng không phải người ngoài, hai anh em chúng ta cũng nhau xông pha!"

"Ta có thể hãm hại đại ca ta sao!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

[Từ Diệp Dạ...]

Cúp điện thoại, Diệp lão gia tử vặn vẹo eo già, trực tiếp bấm báo danh!

"Thông báo cho tất cả mọi người Diệp gia, không tiếc bất cứ giá nào! Ngăn cản sản nghiệp Vân Thị! Đừng sợ chi tiêu tiền! "

"Nha đầu Tinh Tuyền! Mang theo máy quay! Tối nay cùng ông nội bay tới Tô Châu! Hai chúng ta Vân gia đi một chuyến!"

Diệp Tinh Tuyền hưng phấn nói: "Vâng!"

Diệp Hải Đào nãy ong ong: "Không phải! Cha! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Vân gia Tô Châu không nhỏ, căn cơ thâm hậu, làm vậy phỏng chừng sẽ đắc tội không ít người!"

Diệp lão gia tử cười nhạo nói: "Căn cơ thâm hậu? Chỉ một tên Tinh Diệu thì tính là cái rắm!"

"Người vẫn không hiểu! Nếu Tẩy Tủy Linh Quả thật sự có tác dụng! Chúng ta có lẽ có thể có thêm Đạo Thiên! "

"Thiên phú hóa thú của Dạ nha đầu thậm chí còn mạnh hơn ta! Chỉ là cấp bậc thiên phú thấp một chút, nếu có thể nâng lên! Chính là người kế tục Đạo Thiên! "

Ánh mắt Diệp Hải Đào sáng lên: "Chơi! Chơi bọn họ đi! Ta liền đi gọi điện thoại!"

Mà trên dark web, cái tên Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên vừa báo danh!

Nhất thời yên lặng ba phút!

Sau một khắc, tốc độ báo danh cực kỳ khủng bố điên cuồng tăng lên!

Danh sách đăng ký thậm chí có thể tràn ra ba trang trong một giây!

Địa giới Hoa Hạ, có ai mà không biết danh hào Diệp Trấn Quốc?

Ngay cả hần ta cũng đã đăng ký! Vậy nói rõ Tẩy Tủy Linh Quả này rất có thể là thật!

Ngay cả Đạo Thiên cũng nhận không được mà động tâm!

Nhìn từng cái tên đỉnh đỉnh đại danh đăng ký, còn có vô số tổ chức ngầm!

Da đầu Diệp Hải Đào tê dại: "Vân thị này xem như phế rồi! "

.....

Trong biệt thự, Giang Nam nhìn danh sách tặng vọt mà vẻ mặt tươi cười!

Thậm chí không ít cái tên nước ngoài cũng nhảy ra.

Giang Nam rất rõ hậu quả ném ra Tẩy Tủy Linh Quả, chỉ là ngoại trừ Diệp gia, hầu như sẽ không có người biết tới Hiệp Sĩ Hồ Lô là mình!

Tất nhiên, vẫn cần phải chấp nhận một số rủi ro nhất định!

Nhưng Giang Nam không quan tâm!

Trời đã tối đen, Chung Ánh Tuyết tựa vào ghế ngủ thiếp đi.

Giang Nam nhẹ nhàng ôm cô lên giường của mình, cởi giày ra, nhẹ nhàng lấy chân!

Chung Ánh Tuyết dường như bị đánh thức, nửa mở mắt ngủ mơ mộng:

"A~ Tiểu Nam! Dao Dao cô ấy..."

Giang Nam khẽ vuốt ve trán cô, giữa hai hàng lông mày đều ôn hòa, ôn nhu nói: "Đại Lang Diệt, ta sẽ mang về! "

"Tất cả mọi người, một người cũng sẽ không thiếu!"

"Giang Nam ta từ nhỏ đã không có người thân, lớn lên ở Giang Thành cho nên họ Giang! Là một bé trai nên tên là Nam! "

"Bây giờ... Các người đều là gia đình của ta!"

"Ngoan, ngủ đi, mọi chuyện đều sẽ ổn thôi!"

Chung Ánh Tuyết lại ngủ thiếp đi, hô hấp đều đều!

Giang Nam nhìn vào bàn cạnh giường ngủ, hình ảnh bốn người một gấu!

Hạ Dao thè lưỡi, cười cực kỳ đáng yêu!

Lắm bầm nói: "Nha đầu ngọc! Trái đất lớn như vậy! Người chạy đâu rồi? Chờ ta tới đưa người về nhà! "

.....

Cùng lúc đó, tổng bộ quân đội Long Uyên phía bắc Trung Quốc!

Một người đàn ông trung niên mặc quân phục ngay ngắn, đang ngồi trước bàn làm, nhìn cả màn hình màu đỏ mà mặt đầy sầu khổ!

Hắn tinh mi kiểm mục, khí vũ hiên ngang, chẳng qua mang theo một đôi quầng thâm thật lớn!

"Thiên Tâm, có nắm chắc không?"

Ở bên kia, có một cô gái đang gõ bàn phím với tốc độ cực nhanh!

Cô cũng mặc một thân quân phục, nhưng cũng không che dấu được dáng người ngạo nhân của cô!

Ngũ quan tinh xảo giống như búp bê sứ, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo một chút bệnh trạng tái nhợt!

Đeo kính mắt, trong mắt đều là tơ máu đỏ!

Một mái tóc đen tùy ý buộc đuôi ngựa lỏng lẻo.

Mắt nhìn chăm chăm vào tám màn hình cùng một lúc, cuối

cùng tất cả màn hình máy tính hiển thị màu đỏ!

Crack thất bại!

Nhưng biểu tình của cô lại không có chút ảo não nào, bởi vì đã sớm biết kết quả này.

Cô đã thử qua vô số lần.

"Được rồi Hồng Long! Để ta đi! Đây chung quy chỉ là mô phỏng, nói không chừng hiện trường sẽ đơn giản hơn một chút! "

Hồng Long cười khỏ: "Làm sao có thể! "

Bạch Thiên Tầm lắc đầu nói: "Người còn có cách tốt hơn sao? Tiểu đội của chúng ta dẫn theo mấy tên vương vếu, bên kia kiên trì không được bao lâu!"

Hồng Long hít sâu một hơi: "Người không cần quan tâm, nghỉ ngơi một lát đi, đã hai ngày không ngủ!"

Chương 346 -

Bạch Thiên Tầm liếc mắt nhìn Hồng Long một cái, lơ đãng, rời khỏi hệ thống mô phỏng mô hình!

Lấy USB từ ngực ra cắm vào máy tính!

"Phốc oa..."

Một màn nhảy nhót lắc mông của Yêu Vương Bulgaria trực tiếp khiến cho Bạch Thiên Tầm phun!

Cái quái gì vậy!

Cũng chỉ mới hai ngày không lên dark web, nội dung bên trong sao lại trở nên nóng bỏng như vậy?

Người phụ trách dark web có bị điên không?

Hồng Long cũng ngây ngốc, biến tổng bộ Long Uyên Bắc Trung thành sàn nhảy?

Giờ phút này, Bạch Thiên Tầm trở nên hứng thú, mắt to sáng ngời!

Ngón tay điên cuồng gõ bàn phím!

Vào giao diện mã nguồn, một mã được viết rất nhanh!

"Ồ?"

"Dark web bị người chiếm dụng? Ta muốn xem thử là mảnh nhân nào? "

Giang Nam nhìn chăm chăm vào cửa sổ màn hình không

ngừng bật lên, bấu môi: "A? Tiểu phế vật!"

"Muốn vạch trần lão tử sao?"

Bạch Thiên Tâm đẩy kính: "À ha?"

Ngón tay cô gõ bàn phím đều gõ ra tiếng ảnh, cả người đều đứng lên, khom người!

Nhếch miệng nhỏ, nước miếng chảy ròng ròng!

Biểu tình hưng phấn, khuôn mặt đỏ bừng!

Còn phát ra một trận cười quái dị, giống như một bệnh kiều!

Hồng Long trợn trắng mắt, sao lại phát bệnh rồi?

Giang Nam sửng sốt, trình tự mình xây dựng bị viết lại?

Chẳng những muốn tra ra ID của mình, thậm chí còn muốn định vị tọa độ của mình?

"Mẹ kiếp? Thú vị hơn rồi!"

Ngón tay Giang Nam điên cuồng nhảy lên, sao có thể để cho người khác phá hỏng chuyện tốt của mình chứ?

Viết mã thêm lần nữa, lại phát ra tiếng cười: "Hắc hắc~"

Trông vô cùng xấu xa!

Đúng lúc này, Bạch Thiên Tâm đột ngột ngây ngốc!

Chỉ thấy trên tám màn hình tự động vận hành, mã tổ chức lại!

Biến thành một ngón giữa dựng thẳng cực lớn!

Phía dưới là văn bản:

Tiểu phế vật! Đừng dùng chân nữa! Dùng tay để chơi với ta đi!

Nghe lời! Ngoan ngoan!

Sờ sờ đầu! Đừng khóc!

Sau một khắc: "Rầm!"

Toàn bộ thùng máy lập tức quá tải, CPU thiêu hủy!

Toát ra từng đợt tia lửa và khói trắng, tám màn hình toàn bộ đen thui!

Cả người Bạch Thiên Tầm đều cứng đờ tại chỗ, biểu tình trên mặt ngơ ngác!

Sau đó hoàn toàn phát điên!

Sau đó lại nhấn bàn phím lên đập vào bàn!

"Ah!!"

"Hiệp Sĩ Hồ Lô! Ta... Ta..."

"Người thế nhưng dám nhục nhã ta!"

"Ah!!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Lư + 1000!]

Hồng Long rút nhìn phím bay khắp nơi, vẻ mặt không nói gì!

Chắc hẳn vô năng cuồng nộ chính là cái dạng này đi!

Bàn phím: Ta con mẹ nó...

(×□×)

Tâm tính Bạch Thiên Tầm trực tiếp sụp đổ a!

Cô cảm giác mình gặp phải đối thủ, còn hưng phấn không chịu nổi, chuẩn bị phân tranh cao thấp!

Kết quả so với Giang Nam, mình chỉ tiểu hài tử ba tuổi a!

Đi lên đã bị sờ đầu, vẽ mặt hiền lành đá vào mông mình một cước.

Còn nói mau về nhà uống sữa đi!

Nhục nhã!

Đấy chính là sự nhục nhã trần trụi!

"Hong Long! Tìm cho ra tên Hồ Lô này! Hắn ta chắc chắn có thể phá vỡ hệ thống của công ty sinh học!"

Hong Long kinh ngạc nói: "Người xác định?"

Bạch Thiên Tầm nghiêng răng thẳng, chỉ vào thùng máy nói: "Người nói xem!"

Cô muốn xem!

Hiệp Sĩ Hồ Lô này đến tột cùng là thần thánh phương nào, chiếm dụng dark web, còn dám nhục nhã mình?

Mắt Hong Long sáng lên: "Ta đây liền đi tìm người!"

Bạch Thiên Tầm túm tóc mình, vẽ mặt phát điên!

"Ah! Mẹ nó!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Lữ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam ngạc nhiên!

Phế vật này cố chấp tới như vậy sao?

Chỉ mới ba phút đã cho mình tới 10 vạn giá trị oán khí!

"Bạch Thiên Tâm? Đúng là con tì hưu..."

.....

Vân gia Tô Châu!

5:30 sáng!

Vân Hồng Phong đang cùng Vân lão gia tử Vân Phiêu mặc một thân đường trang tản bộ trong vườn cây!

Vân Phiêu tuy đã lớn tuổi, nhưng dáng người cường tráng, ánh mắt lóe lên tinh quang: "Tiểu Phong a! Chuyện ở Giang Nam thế nào rồi?"

"Gạo nấu thành cơm chưa?"

Vân Hồng Phong: "Cha cứ yên tâm!"

Vân Phiêu cười nói: "Tiểu tử này coi như thức thời, bằng không không ngại cho hẳn một chút giáo huấn!"

"Đừng tưởng rằng mình là hệ không gian liền không cần biết ai là ai!"

Vân Hồng Phong cười bồi nói: "Đúng vậyhj..."

Trên thực tế, chuyện Vân Lỗi bị ném cứt một thân căn bản không dám nói với lão gia tử a!

"Cha, cùng nhau ăn điểm tâm đi?"

"Người về nhà trước đi, ta lại đi dạo một lát!"

Vân Hồng Phong một đường về nhà đi tới phòng ăn, đang

muốn gọi điện thoại cho Vân Lỗi hỏi tình huống!

Người giúp việc ở một bên đã bừng thức ăn lên.

"Lão gia, ngài nếm thử trước sao? Đồ ăn sáng này có chút cũ với cứng!"

Ánh mắt Vân Hồng Phong sáng lên: "Ồ? Để ta xem nó cứng thế nào?"

Nói xong mở nắp nồi lên!

Chỉ thấy trên đĩa bày một quả bom C5 đếm ngược chỉ còn 4 giây!

Vân Hồng Phong: ???

What The Fuck?

3 ! 2 ! 1 !

Mồ hôi lạnh trên trán trong nháy mắt liền rơi xuống!

"Mẹ kiếp!"

"Đùng!"

Ánh lửa chói mắt cùng tiếng nổ kịch liệt vang vọng khắp biệt thự!

Trong lúc nhất thời đá vụn bay tán loạn, tiếng kêu sợ hãi vang lên bốn phía!

Chương 347 -

Biệt thự lớn như vậy trực tiếp bị nổ tung, nhấc lên một trận khói bụi!

"Rầm!"

Sàn gác đều bị hất bay, quanh thân Vân Hồng Phong lượn lơ lửng khí dao động kinh khủng!

Dĩ nhiên là đại Bạch Kim!

Nhưng vụ nổ ở cự ly gần như vậy, vẫn khiến cho mặt hắc đen thui! Quần áo bị nổ tung! Trên mặt cũng có không ít vết máu!

"Món ăn này! Mẹ nó cũng quá cứng rồi có phải không? "

[Giá trị oán khí từ Vân Hồng Phong + 1000!]

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Lão tử ăn một quả bom cho bữa sáng?

Cứ như vậy mở ra một ngày không tốt sao?

Giận tím mặt: "Người giao thức ăn đâu? Tìm cho lão tử! Là ai đã làm?"

"Lão gia! Người... Người kia chạy mất bóng rồi!"

Vân Hồng Phong cau mày, mình gần đây cũng không đắc tội với ai a!

Vừa lên liền tặng cho mình một phần đại lễ?

"Tình yêu của người giống như một ngọn lửa! Đốt cháy trái tim ta ~"

Chuông điện thoại vang lên, Vân Hồng Phong vừa nhìn!

Lúc này đã là 6:03 sáng!

Màn hình điện thoại di động đều nét, trực tiếp trả lời điện thoại!

"Vân tổng? Cửa hàng trên một con phố thương mại của chúng ta bị người đập! Tất cả đều bị đập vỡ!"

"Còn có người ghi hình!"

"Ai đã làm chuyện này?"

Lúc này, bên ngoài điện thoại truyền đến âm thanh:

"Ai người anh em này? Người họ Vân đúng không? "

"Sao vậy?"

"Mẹ kiếp! Người đánh ta làm gì? Đây! Đừng đánh! Đừng đánh! Đây! Đây! "

"Ngao oa oa..."

Vân Hồng Phong: !!

Lúc này, ngoài cửa có một thanh niên ôm máy tính xông vào, mặt trắng bệch!"

"Vân tổng! Không tốt! Mẹ kiếp! Nhà sao lại sập thế này?"

Vân Hồng Phong cố nén tức giận nói: "Người đừng để ý! Có chuyện gì?"

"Chứng khoán Vân thị bắt đầu từ sáu giờ sáng, 5 phút giảm

17%! Vẫn còn giảm!"

"Bốc hơi trăm triệu USD ah!"

Vân Hồng Phong trừng mắt, một ngụm máu thiếu chút nữa phun ra!

"Con mẹ nó cái quỷ gì vậy? Người nói lại lần nữa ta nghe? Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra! Đưa cho ta xem!"

Trên máy tính, một đường cong rơi thẳng xuống đáy!

[Giá trị oán khí từ Vân Hồng Phong + 1000!]

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

Ngay lúc này, điện thoại lại reo lên lần nữa!

Ngoài cửa lại có hai người vội vàng vọt vào!

"Vân tổng! Công ty chúng ta bị người ta đập phá!"

"Dự án đàm phán tối qua, buổi sáng đột nhiên thay đổi! Tổn thất cực lớn!"

"Mẹ kiếp! 11 nhà máy trên khắp đất nước đã ngừng hoạt động, có người đã gây rối!"

"Vân tổng! Trạm vận tải mới được xây dựng ở nước ngoài của chúng ta đã bị một đám chiến binh cho nổ tung! Chúng ta đã đầu tư 20% tiền ở đó!"

"Hội trưởng Vân Tường bị người ta cách chức!"

"Em trai của ngài bị người đánh vào bệnh viện a!"

Vân Hồng Phong nghe mà não ong ong, tức giận nói: "Rốt cuộc

là..."

"Rầm!"

Vụ nổ khổng lồ nhấc lên sóng khí kinh khủng, hỏa diễm ngút trời, khói đen cuồn cuộn!

Khiến trái tim của tất cả mọi người đều run lên!

Biệt thự bên cạnh lại một lần nữa phát nổ, khắp nơi đều là đồng đổ nát!

Biệt thự Vân gia bị san bằng hơn phân nửa!

Chuông điện thoại vẫn đổ chuông!

Vân Hồng Phong trực tiếp bóp nát! Đôi mắt đỏ thẫm! Tức giận: "Là ai!"

Trong vòng 2 tiếng!

Vân Hồng Phong chết lặng ngồi trong văn phòng, cửa sổ đều bị người bắn nổ!

Một nhóm người đang báo cáo tình hình ở khắp mọi nơi, tin xấu không dứt!

Cửa chính bị đá văng ra, quản gia mặt mũi bầm dập xông vào: "Vân tổng! Phụ nhân bị bắt cóc!"

"Nói muốn 10 tỷ tiền mặt, không cho thì giết!"

Vân Hồng Phong khoát tay tê dại nói: "Ừm... Ta biết rồi!"

Quản gia: ???

Mẹ kiếp? Vợ người bị bắt cóc! Bình tĩnh như vậy sao?

Không biết, tin này so với nhóm tin xấu trước đó, đã không

tính là cái gì!

Quản gia chỉ có thể đi xuống!

Nửa tiếng sau, quản gia lại xông vào!

"Vân tổng! Phu nhân bị bắt cóc!"

Vân Hồng Phong: ???

"Không phải đã bị bắt đi rồi sao?"

"Chúng ta đưa 10 tỷ, chân trước vừa cứu được ra, chân sau lại bị một nhóm người khác bắt đi a!"

Vân Hồng Phong nổ tung: "Người mẹ nó! Cứu lần nữa!"

Nửa tiếng nữa!

"Vân tổng! Phu nhân bị bắt cóc!"

Vân Hồng Phong trừng mắt: "Sao lại bị bắt nữa? "

Quản gia: "Người kia còn chưa cứu ra được, lần này người bị bắt đi là tiểu tình nhân của ngài!"

Vân Hồng Phong cắn răng: "Đừng con mẹ nó cứu! Cứu về cũng lại bị người khác bắt đi! Cứ để cô ta ở đó trước đi!"

Nửa tiếng nữa!

"Vân tổng! Lại bị bắt cóc nữa!"

Vân Hồng Phong đứng dậy, đập nát bàn: "Sao còn bắt! Còn chưa xong nữa sao? Lần này lại là người vợ nào của ta?"

Quản gia nuốt một ngụm nước bọt: "Lần này không phải là vợ, là cha ngài!"

Vân Hồng Phong: ???

Cha ta!

Ai mẹ nó có thể bắt cóc được cha ta?

Hắn chính là cường giả cấp Tinh Diệu a!

"Làm sao có thể!"

Quản gia: "Khu vườn một ngàn mét vuông bên kia đã bị san bằng! Có người nhìn thấy hai ông lão chiến đấu ở đằng đó!"

"Còn có người lấy máy quay để chụp! Không đến nửa phút đồng hồ, cha ngài đã bị lão già kia bắt bỏ vào trong bao tải a! "

Chương 348 -

"Trên mặt đất còn có dấu vết móng cào cỡ trăm mét!

Vân Hồng Phong choáng váng!

Cha ta bị người đóng bao tải đi? Một cường giả cấp Tinh Diệu?

Lão già nhà ai lại dữ dội tới như vậy a!

...

Ngoại ô Tô Châu, một khu rừng không có người!

Đeo kính đen! Diệp Trấn Quốc ngậm điều xì gà lớn vác bao tải từ trên trời giáng xuống!

Dưới nách còn kẹp một Diệp Tinh Tuyền!

"Tinh Tuyền nha đầu, máy quay đã chuẩn bị xong, lên dark web phát sóng trực tiếp!"

"Để cho tiểu tử kia mở to con mắt ra nhìn cho rõ, lão già ta làm việc uy tín hay không!"

Luôn mặt xinh đẹp của Diệp Tinh Tuyền hưng phấn tới đỏ bừng! Vội vàng đặt máy quay!

Phía bên kia kết nối với máy tính xách tay!

Bây giờ đã là buổi trưa!

Nhìn vào hơn 1000 video trong khu vực tải video của dark web, Giang Nam đều vui mừng đến phát điên!

Đám sói đói này cũng quá súc vật rồi phải không?

Chỉ riêng bà xã của Vân Hồng Phong đã bị bắt đi 5 lần rồi!

Ngay cả tiểu tình nhân cũng không buông tha!

Nhà điều mẹ nó bị nổ tung!

Mà đó chỉ là khởi đầu!

Đúng lúc này, khu tải video đột nhiên nhảy ra một đoạn livestream, Giang Nam nhin không được nhấp vào!

Chỉ thấy trong trong màn ảnh là một bao tải chiếm trọn màn hình!

Bên cạnh mơ hồ có tiếng nói chuyện truyền đến!

"Tinh Tuyền! tất mà ta yêu cầu người đem theo đâu? "

"Không phải chứ, ông nội, người thật muốn mang?"

"Sao mang sao được, chẳng lẽ cứ thế để cho người ta nhìn ra là ta sao!"

Diệp Tinh Tuyền: ???

Không phải người thì là ai nữa? Ai có thể đánh được cường giả cấp Tinh Diệu, lại còn nhét bao tải nữa chứ?

"Ta... Ta không mang! Nhưng mà trên chân ta mang vớ đen..."

"Cởi ra! Cho ông nội sử dụng! A, đúng rồi! Nhớ cắt lỗ hổng luôn cho ta!"

Diệp Tinh Tuyền che mặt, vớ trên người ta mà cũng đòi luôn sao?

Một phút sau, trên đầu đội một cái vớ đen, mang kính râm,

Diệp Trấn Quốc ngậm xì gà xuất hiện trên màn hình!

Trông cực kỳ lưu manh!

"Nha đầu? Phát sóng chưa? "

Diệp Tinh Tuyên che mặt: "Phát sóng rồi ông nội!"

Giang Nam: "Phốc oa! "

Thiếu chút nữa trực tiếp cười ra!

Diệp lão gia tử!

Vớ đen trên mặt của ngài cũng quá mỏng đi, thấy được cái mặt ngài rồi!

Mẹ nó còn có tác dụng gì chứ?

Chả có tác dụng cái rắm gì cả!

Lão gia tử, ngài lựa chọn con đường cũng quá ngang tàng rồi!

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc hắng giọng: "Nào! Người có thể nhìn thấy sao?"

Nói xong cởi bao tải dưới tàng cây ra, đem người đổ ra!

Chính là Vân gia lão gia tử Vân Phiêu!

Giờ phút này mặt mũi bầm dập, linh khí trong thân thể đều bị phong bế gắt gao.

Vừa mới bị đổ ra, Vân Phiêu trực tiếp bùng nổ, há mồm điên cuồng quát: "Diệp Trấn Quốc! Người mẹ nó..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Chỉ thấy cả cánh tay Diệp lão gia tử hóa thành hắc long trảo, một nắm tay hung hăng nện vào trên mặt Vân Phiêu!

Rất nhanh đập xuống tạo thành cái hố lớn có đường kính mười meys!

Hình ảnh phát sóng cũng rung theo!

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Người nói bậy! Ai là Diệp Trấn Quốc chứ?"

Vân Phiêu: ???

Diệp Tinh Tuyên che mặt: !!

Ông nội!

Đừng diễn nữa! Thật đáng xấu hổ!

Người ta đều gọi tên người ra, người ngụy trang cái rắm gì a!

Giang Nam thì giật mình một cái!

Một quyền này của lão gia tử quá mạnh rồi đúng không?

Bị vạch trần nên thẹn quá hóa giận sao?

Cái này căn bản cũng không cần vạch trần có được hay không?

Vân Phiêu đều bị đập vỡ răng cửa, tức giận mắng: "Diệp Trấn Quốc! Người..."

"Người nói bậy!"

"Rầm!"

"Lại nói?"

"Rầm!"

"Người còn nói không?"

"Rầm! Rầm! Rầm! "

Diệp Trấn Quốc xoa nắm đấm, cưỡi trên người Vân Phiêu đánh tới bởi một trận!

Mặt đất đều run! Hình ảnh cũng run!

Giờ phút này, mưa bình luận hiện đầy trong phát sóng trực tiếp trong dark web!

"Diệp Đạo Thiên đi, đây là!"

"Ừm! Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên..."

"Diệp lão gia tử nhất định phải mang vợ làm gì?

"Có thể muốn tạo phong cách..."

"Đạo Thiên... Quả thật cường đại!"

Giang Nam đều nhìn choáng váng! Đạo Thiên đều cường đại tới như vậy sao?

Diệp Trấn Quốc quả thật có chút nóng nảy a!

Nghe tiếng kêu rên trong hố không ngừng, Vân Phiêu ngược lại cũng rất kiên cường!

"Ngao ngao! Ôi, ôi! Này! Đừng đánh! "

"Ta không nói nữa! Không nói nữa! "

Vân Phiêu đều khóc!

Lão tử buổi sáng chỉ tản bộ một bước a, đã bị Diệp Trấn Quốc bắt được đánh gãy xương sườn bao tãi!

Còn không cho nói ra tên của hã, thật kỳ quái!

Vừa nói ra là bị đánh! Đánh tới tấp!

Hàm răng của lão tử vốn còn lại 7 cái cứng rắn, mẹ nó đều bị người đánh rơi toàn bộ!

Giờ phút này Vân Phiêu thật sự tử thân, răng đánh rụng cũng nuốt vào trong bụng!

Thật sự nuốt!

:úc này Diệp Trấn Quốc mới thu quyền, hài lòng hỏi: "Biết sai không? "

Vân Phiêu: "Ai???"

Không còn răng nữa! Nói chuyện đều bị rò rỉ!

"Rầm!"

"Có biết sai không?"

"Rầm!"

"Người có sai hay không?"

"Rầm!"

"Sai hay không! Sai hay không! Sai hay không!"

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Vân Phiêu: !!

Ta sai ở chỗ nào a!

Ta sai ở đâu chứ!

Chương 349 -

Người có thể ngừng đánh ta hay không?

Lão tử mẹ nó hiện tại cả người đều đã chết lặng a...

Có bao giờ phải chịu qua uy khuất này a!

Giang Nam ngồi trước màn hình không nhận được cười, Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nhìn phát sóng trực tiếp!

"Đây là Diệp Đạo Thiên? Người bị đánh là..."

Giang Nam: "Vân lão gia tử, Vân Phiêu! Cường giả Tinh Diệp đỉnh phong..."

"Tê~"

Chung Ánh Tuyết không khỏi hít một hơi khí lạnh!

Lại xem một đoạn video trong khu vực video, nhìn cảnh Vân gia bị chơi, da đầu cô đều tê dại!

Chân không ra khỏi nhà, liền khiến cho Vân gia thành như vậy?

Giang Nam đến tốt cùng đã làm như thế nào?

Hắn có phải là thần tiên hay không vậy?

.....

Biệt thự nhà họ Diệp, một đám người Diệp gia vây quanh máy tính xem trực tiếp trên dark web, ánh mắt trong suốt!

Theo từng quyền của Diệp Trấn Quốc đập xuống!

Trong sân vang lên một trận vỗ tay hoan hô!

"Mẹ kiếp! Lão gia tử trâu bò!"

"Lão gia tử trâu!"

"Trâu bò! Trâu bò! Trâu bò! "

Diệp Dạ:...

Diệp Tinh Tuyền ở hiện trường lo lắng nói: "Ông nội! Đừng đánh nữa!"

Vân Phiêu bị đánh thành đầu heo vẻ mặt cảm động!

Vẫn là nha đầu này tốt bụng!

Biết kính lão ái ấu!

Diệp Tinh Tuyền: "Nhiều bụi quá, cũng không nhìn thấy được người! "

"Người xách đến trước ống kính rồi đánh đi! Quay cận cảnh!"

Vân Phiêu: !!

Người mẹ nó là ma quỷ à?

Diệp Trấn Quốc ngẫm lại cũng đúng, một tay xách Vân Phiêu đi tới trước ống kính!

Nhìn khuôn mặt thậm không đành lòng nhìn Vân Phiêu kia, không ai mà không cảm thấy tê dại!

Diệp lão già xuống tay quá tàn nhẫn rồi!

"Vân Phiêu! Ta thấy gần đây người cũng quá phiêu rồi!"

"Bốp! Bốp! Bốp! "

Diệp Trấn Quốc miệng to tròn tròn quặt, Tinh Diệu đổi mặt Đạo Thiên cơ hồ không có bất kỳ năng lực phản kháng nào!

Diệp Tinh Tuyền khuyên nhủ: "Ông nội! Nhổ râu hẵn ra! Nhổ râu đau hơn!"

Vân Phiêu: !!

Ta mẹ nó thật cảm ơn người!

Diệp Trấn Quốc ánh mắt sáng rực: "Ta nhổ ria mép người!"

"Một cái! Một cái! Một lần cái!"

Giang Nam không đành lòng nhìn thẳng!

Nhổ râu? Cái này ... Thật sự tàn nhẫn!

Văn phòng Vân Gia Tô Châu!

Quần gia ôm máy tính xông vào phòng, vẻ mặt lo lắng: "Cha ngài! Cha ngài!"

Vân Hồng Phong đỏ mắt: "Đã tìm được cha ta rồi sao?"

"Cha ngài bị người đánh a!

Nói xong đem máy tính đưa tới, Vân Hồng Phong tập trung nhìn, đầu óc ong ong!

"Cha! Cha a! Người bị sao vậy!"

Đâu chỉ là đánh!

Còn bị vật cả râu!

"Diệp Đạo Thiên? Diệp gia sao có thể động thủ với Vân gia ta?

”

Vân Hồng Phong vừa nhìn vào hắc bảng dark web, lại xem những video trong khu vực video.

Hoàn toàn hiểu được đã xảy ra chuyện gì!

"Hiệp Sĩ Hồ Lô? Mẹ nó Hiệp Sĩ Hồ Lô này là ai? Vân gia ta trêu người chọc người à? Vì sao lại gây chuyện với Vân gia ta như vậy!"

"Thả cha ta ra! Thả ra!"

Trong phòng phát sóng trực tiếp...

Diệp Trấn Quốc: "Sai hay không? "

Vân Phiêu khóc, dòng chảy đã không biết là máu hay nước mắt!

"A? Người không nói sao? "

Sau đó lại là một trận đánh bạo lực!

Vân Phiêu điên rồi, người bóp cổ ta, ta sao có thể nói a!

Giờ phút này Vân Phiêu bị đánh tới sắp chết!

Diệp Trấn Quốc hài lòng gật gật đầu: "Thế nào? Lão đệ? Người có hài lòng không?"

Hiệp Sĩ Hồ Lô: Diệp Đạo Thiên lợi hại!

|| (°Δ°) ||

Diệp Trấn Quốc trợn mắt trợn tròn: "Người nói bậy!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 666!]

Giang Nam: ...

Không, không!

Đừng nói hiện tại chính người cũng không biết mình là Diệp Trấn Quốc đó chứ?

Diệp Trấn Quốc vừa nói vừa nháy mắt với ống kính!

Nháy mắt, muốn Giang Nam hiểu ra!

Nghẹn ngào lại, cái gì cũng không được nói ra ngoài!

Diệp Tinh Tuyền xấu hổ che mặt!

Ta không có một ông nội đáng xấu hổ như người!

Giờ phút này, Vân Phiêu rốt cục bình tĩnh lại, khóc nói: "Vì sao người đánh ta a..."

Diệp Trấn Quốc đi lên liền cho một cái tát thật mạnh: "Vì sao mình bị đánh mà lại không biết được sao? "

Vân Phiêu: !!

Ta mẹ nó biết cái rắm a!

"Đạo Thiên thì làm sao? Đạo Thiên thì có thể làm gì là làm sao?"

Diệp Trấn Quốc: "Đúng vậy! Ta muốn làm gì là làm!"

"Bốp! Bốp! Bốp! "

.....

Giờ này khắc này, tâm tình Vân Hồng Phong thật sự sụp đổ a!

Nhìn thời gian đếm ngược trên dark web, sắc mặt đều trắng

bệch!

72 tiếng?

Lúc này mới chỉ một buổi sáng.

Vân gia đã biến thành bộ dáng này!

Có quỷ mới biết trong ba ngày sẽ trở thành dạng gì!

Đếm ngược kia càng giống như đếm ngược thời gian Vân gia diệt vong!

Được xem là chỗ dựa vững chắc, cường giả cấp Tinh Diệu Vân Phiêu lại bị người ta bóp cổ điên cuồng đánh? Đánh cho bầm dập?

Vân Hồng Phong thật sự sợ hãi!

Hiệp Sĩ Hồ Lô này rốt cuộc là ai? Tại sao lại có được loại năng lực này chứ?

Lực lượng một người nhấc lên sóng to gió lớn toàn bộ thế giới ngầm?

Nhìn Hiệp Sĩ Hồ Lô trên màn hình phát biểu, Vân Hồng Phong vội vàng gõ chữ, tay đều run rẩy!

"Ta là Vân Hồng Phong! Người là thằng quái nào? Vân gia ta đến tột cùng đã làm sai cái gì?"

Chương 350 -

"Vì sao phải làm vậy với Vân gia ta?"

Hiệp Sĩ Hồ Lô: "Ah! Người làm gì thì người tự rõ!"

"Trận chiến này là do Vân gia các người khơi mào trước! Người muốn chơi! Lão tử phụng bồi là được!"

"Chỉ là hiện tại xem ra! Vân gia các người cũng không có đường phản kháng!"

Vân Hồng Phong mắt muốn nứt ra: "Không thể nào!"

Hiệp Sĩ Hồ Lô: "Xem ra trí nhớ của người không được tốt lắm! Hỏi con trai người đi!"

Vân Hồng Phong sửng sốt, nào còn dám chậm trễ, trực tiếp gọi điện thoại cho Vân Lỗi!

"Người là nghiệt tử! người đã làm gì! Nói cho ta biết!"

Vân Lỗi: ???

"Làm sao vậy?"

Nói chuyện hùng hổ như vậy? Sao lại mắng ta?

"Còn làm sao nữa? Lên dark web mà xem đi! "

Vân Lỗi vừa mới lên dark web trực tiếp bị dọa choáng váng!

Vân Phỉ càng mở to hai mắt che miệng, vẻ mặt không thể tin!

"Sao lại... Làm thế nào chuyện này có thể xảy ra! Trong nhà..."

Vân Hồng Phong đề ép lửa giận: "Người chọc phải ai? Gần đây xảy ra xung đột với ai? "

Vân Lỗi ngạc nhiên: "Là do ta? Không, không! Gần đây ta chỉ bận rộn chuyện của Giang Nam! Căn bản không có mâu thuẫn với người khác!"

"Cũng chỉ mới tối hôm qua, Giang Nam..."

Nói tới đây, Vân Lỗi cảm thấy lạnh lẽo, mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền xuống!

Bởi vì hần ta đột nhiên nhớ lại, đêm qua Giang Nam ngồi trên xe máy nói ra những lời đó!

"Vậy khai chiến là được rồi!"

"Các người muốn chơi! Lão tử phụng bồi đến cùng! "

Có phải là Giang Nam không?

Làm thế nào có thể được! Hần chỉ là một tên Bạch Ngân côn con!

Thân phận bối cảnh, quan hệ nhân mạch mình đều đã điều tra rõ ràng, căn bản không có thể uy hiếp đến sự tồn tại của Vân gia!

Vân Lỗi thậm chí đã chuẩn bị sẵn hôm nay sẽ ra tay với Hạ thị, Chung thị!

Thậm chí đã an bài người đi bắt Chu Vũ Tình, dùng để uy hiếp, nhưng còn chưa có hành động!

Nhưng chỉ trong một đêm, đại thụ chọc trời này của Vân gia đã bị nhổ rễ?

Cái này ... Cái này ...

"Cha! Hiệp Sĩ Hồ Lô này có thể... có thể là Giang Nam hay không?"

Vân Hồng Phong sửng sốt, nghĩa thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là Giang Nam!

Cả người đều lạnh lẽo!

Một thiên tài chưa trưởng thành?

Làm thế nào có thể có một năng lực lớn như vậy?

Lần này Vân gia thật sự đã đến tầm ván sắt rồi sao?

"Bất kể có phải hay không! Người mau đi cầu xin hãn ta! Cầu hãn buông tha Vân gia! "

"Chúng ta căn bản không chịu nổi ba ngày!"

"Ta sẽ qua đó! Đây là đường sống duy nhất của Vân gia ta!"

Cúp điện thoại, ánh mắt Vân Lỗi đỏ như máu!

Hàm răng nghiến chặt! Ta không thể tin nổi tất cả những thứ này đều là thật.

Mình đang nằm mơ sao?

Vân Phi cắn chặt môi dưới: "Anh! Lần này chúng ta đã sai rồi sao?"

Vân Lỗi không trả lời câu hỏi này, mà nói: "Đi! Đi gặp Giang Nam!"

Xe lái thẳng một đường tới thẳng biệt thự.

Vân Lỗi mang theo Vân Phi, dù cho không muốn đối mặt, nhưng vì cầu một đường sống cho Vân gia.

Mặt mũi gì đó, không quan trọng!

"Cốc! Cốc! Cốc!"

Tiếng gõ cửa vang lên, Chung Ánh Tuyết đeo tạp dề đi mở cửa.

Trên mặt Vân Lỗi xuất hiện một tia mỉm cười khó coi: "Ta có thể gặp Giang Nam sao..."

Chung Ánh Tuyết mặt lạnh như băng, tự nhiên không có âm tượng tốt gì với hắn: "Tiểu Nam đang ngủ, chờ hắn tỉnh rồi nói sau!"

Nói xong liền đóng cửa lớn, Vân Lỗi cắn răng, gân xanh trên trán nổi lên!

Nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể chờ!

Một phút nữa! Vân gia lại phải chịu thêm tổn thất lớn!

"Đáng chết!"

Chung Ánh Tuyết đi vào phòng Giang Nam: "Tiểu Nam, thật sự không gặp sao?"

Giang Nam gật đầu nói: "Bọn họ còn chưa biết sai!"

"Vân gia làm việc bá đạo, vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, chuyện của Hạ Dao bọn họ có thể làm như vậy!"

"Có thể tưởng tượng được, một đường đi lên tới bây giờ, Vân gia đã nghiền nát bao nhiêu người!"

"Không thương gân động cốt, bọn họ sẽ không biết đau!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu, tất nhiên là không có nửa phần đồng tình với Vân gia.

Nếu không có Giang Nam, có thể tưởng tượng mọi thứ sẽ phát triển như thế nào!

Vân Lỗi cùng Vân Phỉ còn chờ ở ngoài cửa, thẳng đến chàng vạng còn chưa đợi Giang Nam đi ra!

Bọn họ đều sắp phát điên rồi!

.....

Bên kia, Hồng Long cơ hồ phát động tất cả lực lượng mình có thể điều động!

Toàn bộ vùng Bắc Hoa đều bị điều động, chỉ là vẫn tìm không được Hiệp Sĩ Hồ Lô!

Nhưng hẳn cam tâm buông tha như thế sao? Thậm chí liên lạc với người của Âm Dạ để hỗ trợ tìm!

Căn cứ quân sự!

Sơn Miêu cúp điện thoại, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo nghi hoặc.

"Tìm Hiệp Sĩ Hồ Lô?"

Sau đó cô mở dark web ra, nhìn Tẩy Tủy Linh Quả trong hồ giải thưởng Hắc Bảng thì có chút sửng sốt, vẻ mặt kinh ngạc!

"A~ Hình như ta từng ăn một quả!"

"Viên kim cương đó... Kim Cương của Bạch Sa?"

Sơn Miêu đột nhiên nhận ra cái gì đó, vẻ mặt ngạc nhiên!

Căn bản không cần hoài nghi a!

Chương 351 -

Hiệp Sĩ Hồ Lô này ngoại trừ Giang Nam còn có thể là ai?

Chỉ mới mấy ngày! Sao lại gây ra chuyện lớn như vậy chứ?

Vừa định gọi điện báo cáo cho cấp trên, nhưng Sơn Miêu lại do dự.

Không khỏi lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn wechat cho Giang Nam.

Lạc Thiên Hồng: "Hiệp Sĩ Hồ Lô? Có phải là người hay không?"

Giang Nam vừa nhìn tin nhắn, không khỏi run rẩy!

Mẹ kiếp!

Quân đội để ý tới sao?

Không phải muốn bắt ta đó chứ?

Lại muốn phát cho ta một huy chương kiểu còng tay?

Dù sao chuyện Vân gia náo loạn rất lớn...

Nam Thần: (°△°|||)

"Hắn là ta? Có phải là..."

Chột dạ! Rất hoảng sợ!

Sơn Miêu trợn trắng mắt.

Lạc Thiên Hồng: "Phía trên không tra ra người!"

"Nhưng mà đang điều tra!"

"Hắn là có một nhiệm vụ cần tới năng lực của người!"

"Nếu người muốn đi, ta liền báo cáo cấp trên!"

"Không muốn đi, ta liền nói với bọn họ không tra được!"

Dù sao, một khi nói điều tra ra được Giang Nam, tất nhiên sẽ bại lộ thân phận Hiệp Sĩ Hồ Lô của hắn!

Chuyện này vẫn giao cho Giang Nam tự quyết định là được rồi!

Giang Nam trộm cười!

Nam Thần: "Hắc hắc, người theo phe ta như vậy!"

Lạc Thiên Hồng: "Cái rắm! Người có đi không?"

"Hắn là sẽ không chậm trễ chuyện tiến Linh Trì của người! Sẽ cố gắng!"

"Hồng Long cũng không có cách nào, dù sao mạng người cũng quan trọng!"

Nam Thần: "Thân là Âm Dạ! Nghĩa bất dung từ!"

Trách nhiệm ở đó, Giang Nam sẽ không từ chối!

"Chỉ là chuyện bên này còn cần ta xử lý xong mới có thể khởi hành, ta sẽ cố gắng đẩy nhanh!"

"À! Nhân tiện! Giúp ta điều tra vị trí của Hạ Dao!"

Lạc Thiên Hồng: Được rồi!

Khỏe miệng Sơn Miêu mang theo một nụ cười yếu ớt, bấm điện thoại!

"Này? Hồng Long? Đã tìm thấy Hiệp Sĩ Hồ Lô? "

Hồng Long kích động nói: "Cái gì? Thật sao? Đó là ai vậy? Hắn ta ở đâu?"

Sơn Miêu tự hào: "Người của ta! Có thể thực hiện nhiệm vụ!"

Giang Nam nhìn ra ngoài cửa một cái, người Vân gia tới càng ngày càng nhiều!

Ngay cả Vân Hồng Phong cũng tới!

Nhưng cũng chỉ có thể ở ngoài cửa chờ, căn bản không dám quấy rầy!

Dù sao Vân gia đến tột cùng còn có thể tồn tại hay không, chỉ có một câu nói của Giang Nam!

Mà Vân Hồng Phong vừa tới liền đè Vân Lỗi trên mặt đất bạo đánh!

Bàn tay điên cuồng phát vào hông Vân Lỗi ra, đánh một tiếng vang dội a!

Vân Lỗi: !!

Đau thì còn có thể nhịn được!

Nhưng không chịu nổi mất mặt, hàng xóm láng giềng đều đến xem náo nhiệt!

Lại nói đã bao nhiêu tuổi rồi, lão nhân ngài còn muốn chào hỏi trên hông?

Ta không muốn mất mặt!

Vân Phỉ che mặt, căn bản không đành lòng nhìn thẳng a!

Nghe tiếng kêu thảm thiết bên ngoài, Giang Nam cười lạnh một tiếng, hẳn có thể khoonmg biết một màn này là để cho mình xem sao?

Chỉ là đang vứt con tốt thí ra mà thôi.

Đem trách nhiệm đều đổ lên người Vân Lỗi, dùng cái này để bảo toàn Vân gia.

Giang Nam cũng không để ý, buồn bực liền ngủ thiếp đi!

Đêm đã qua!

Đả kích đối với Vân gia tuyệt đối là hủy diệt!

Video trực tuyến đã tăng lên hơn 3000!

Đại thụ chọc trời này có thể nói là bị nhổ tận gốc, tổn thất căn bản không cách nào đánh giá!

Vân Hồng Phong đều gấp tới điên rồi, trong lòng vô cùng hối hận!

Lúc trước thế nào lại chọc tới Giang Nam!

Sao một chuyện tốt lại thành chuyện xấu thế này chứ?

Nếu như lúc trước không dở thủ đoạn cường ngạnh như vậy, sao phải chịu tai ương vô vọng như bây giờ?

Ngay cả Vân Phiêu bị Diệp Trấn Quốc đánh cho nửa chết cũng được người khiêng tới!

Ừm... Trên cánh!

Cũng làm khó lão gia tử, bị đánh một ngày không nói, còn phải

chạy tới nơi này nhận sai...

Lại bị Giang Nam bơ một đêm!

Sáng sớm, cánh cửa mở ra!

Trong nháy mắt, từng ánh mắt như điện bắn tới.

Giang Nam lười biếng vắn người, xoa xoa đôi mắt ngủ mông lung!

Vân Phỉ sao còn có thể nhịn được, trực tiếp vọt tới, hốc mắt đỏ bừng!

"Giang Nam, chúng ta sai rồi! Chúng ta không nên đuổi Hạ Dao đi! Không nên uy hiếp bạn bè của người..."

Giang Nam liếc mắt nhìn Vân Phỉ một cái: "Không liên quan đến người!"

Nói xong nhìn thoáng qua Vân Lỗi mông bị đánh ra hoa!

Vân Lỗi hận tới cắn răng, nhưng cũng chỉ có thể cúi đầu!

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, có một ngày mình sẽ cúi đầu với Giang Nam!

Ánh mắt Giang Nam nhìn quanh, người Vân gia đều cúi đầu!

Chung Ánh Tuyết nhìn một màn này, trong mắt mang theo một tia rung động nồng đậm!

Cô chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày sẽ nhìn thấy cảnh này!

Chỉ trong một ngày, mọi thứ đã trở thành như thế này!

Vân gia phong vân kia, chật vật giống như chó nhà có tang!

Giang Nam trực tiếp đi tới trước cang, thản nhiên nói: "Biết sai

không?"

Vân Phiêu trong mắt giãy dụa, nhưng vẫn cắn răng nói: "Biết rồi!"

"Sai chỗ nào?"

"Không nên ý thế hiếp người! Không nên tự cho mình là đúng!"

Lúc này đây, Vân Phiêu rốt cục đã biết vì sao mình bị đánh!

Càng không nghĩ tới Giang Nam lấy sức một người liền lật đổ Vân gia!

Trong lòng hối hận không kịp!

Chương 352 -

Nếu không phải mình nhàn rỗi, làm sao có thể bày ra nhiều chuyện như vậy.

Giang Nam: "Ta đang giúp người biết không?"

"Nếu Vân gia các người cứ hành sự phong cách này, sớm muộn gì cũng xong đời!"

"Cho nên các người phải cảm ơn ta biết không!"

Vân Phiêu: ???

Vân Hồng Phong: !!

Người tìm người đánh cha ta gần chết!

Tiểu tức phụ thì bị bắt cóc năm lần một ngày!

Nhà thì bị thổi bay!

Cuối cùng, còn phải cảm ơn người?

Ta con mẹ nó!

Người thật sự không biết xấu hổ!

[Giá trị oán khí từ Vân Hồng Phong + 1000!]

Giang Nam trừng mắt: "Ai ui? Còn nóng nảy!"

"Nếu không ta trở về bổ sung thêm thời gian?"

Vân Hồng Phong lúc này liền quỳ xuống đất: "Cảm ơn Nam

thần dạy ta làm người!"

Nếu người lại bổ sung thêm thời gian!

Vân gia chúng ta cũng không còn nữa!

Vừa thấy Vân Hồng Phong đều quỳ, một đám người phía sau cũng quỳ theo: "Cảm ơn Nam thần dạy dỗ làm người!"

Vân Phiêu nhìn một màn này, nước mắt tuông rơi!

Lúc này Giang Nam mới hài lòng gật gật đầu: "Được, vậy chuyện này cứ như vậy quên đi! Nhớ giúp ta thay đổi thủ tục!"

Vân Hồng Phong: "Đã làm xong rồi, không cần ngài quan tâm!"

Giang Nam xoay người lại!

Vân Phỉ đỏ hốc mắt, môi dưới cắn chặt, muốn nói, lại không biết nói cái gì cho phải.

Giang Nam cười rạng rỡ: "Tiểu cô nương lớn lên không tệ, đừng chà đạp mình như vậy!"

"Sau này tìm một người mình thích! Hợp với mình là được!"

"Vấn đề là người muốn làm gì! Thay vì người khác muốn người làm gì!"

"Muốn cái gì, tự mình đi tranh!"

Giờ khắc này, Vân Phỉ rốt cuộc không kìm được nước mắt, khóc tới thương tâm, không ngừng lau nước mắt.

"Ô ô ~ ô!"

Từ nhỏ đến lớn, Vân Phỉ tiếp nhận giáo dục đều là lấy lợi ích gia tộc làm trọng!

Lần này tiếp cận Giang Nam, cũng là theo ý của trưởng bối!

Cô không phản cảm cũng không phản kháng!

Chỉ là lần đầu tiên nghe được có người nói với mình như vậy, lần đầu tiên Vân Phỉ cảm thấy mình sống như một con người!

Nhìn bóng lưng Giang Nam, cô nhịn không được nói: "Nam thần! Ừm... Sau này có thể làm bạn không?"

Giang Nam quay đầu lại cười: "À... Kỳ thật cũng không có cần tay!"

Vân Phỉ đầu tiên là sửng sốt, lập tức đỏ mặt!

"Phi..."

.....

Trở về phòng, Giang Nam nhấn nút Enter!

Ngừng nội dung nhiệm vụ, sau đó đưa theo danh sách cố gắng hiển trên hệ thống!

Lại phân chia phần thưởng, dựa theo ước định cho Diệp Trấn Quốc thêm một viên Tẩy Tủy Linh Quả!

Phần thưởng dùng chuyển phát nhanh chuyển đi, tiêu tốn một đồng tiền!

Sau đó nhanh chóng mua vé máy bay, đi thẳng đến Hải Nam!

.....

Gió đêm mát mẻ, sóng vỗ bờ biển!

Hạ Dao mặc áo ba lỗ quần đùi, đi chân trần trên bãi biển.

Để lại một chuỗi dấu chân dài.

Trong tay cầm một lon bia, mắt đỏ hồng, tựa hồ vừa mới khóc xong.

Mái tóc ngắn màu bạc trôi dạt theo gió, cúi đầu nhìn ngón chân nhỏ của mình trên bãi biển đang vẽ vòng tròn!

"Hey!"

Hạ Dao sững sốt, không khỏi nghiêng đầu!

Một bóng đen ném về phía mình, theo bản năng lấy tay đón lấy.

Hả? Một cái mũ bảo hiểm?

Về mặt nghi hoặc, cô ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy Giang Nam tựa vào chiếc Ducati Diavel, dưới nách kẹp một cái mũ bảo hiểm!

Nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt.

"Nha đầu ngốc! Đưa người về nhà! "

Hạ Dao choáng váng!

Nước mắt không ngừng chảy ra!

Giống như một chuỗi ngọc trai rải rác rơi ra.

Cô không hiểu tại sao Giang Nam lại xuất hiện ở đây, làm thế nào có thể tìm được mình!

Cô chỉ đang ở thời điểm muốn gặp một người nhất lại gặp được người này!

Chỉ thế thôi!

Chỉ thấy Hạ Dao khóc vứt mũ bảo hiểm xuống!

Nhanh chóng chạy về phía Giang Nam, cả người đều dúi vào trong ngực hắn!

Bưng lấy khuôn mặt Giang Nam, hướng về phía môi!

Không chút suy nghĩ liền hôn xuống!

Giang Nam mở to hai mắt! Thân thể trực tiếp cứng đờ!

"A~"

? ? ?

Giang Nam rốt cục cảm nhận được cái gì gọi là nhiệt tình như lửa!

Mình bị Đại Lang Diệt gặm?

Còn là cưỡng ép gặm?

Oa! Táo bạo tới vậy?

Thân thể Hạ Dao đều run, giống như gấu Koala treo trên người Giang Nam!

Ôm chặt, một khắc cũng không muốn buông ra!

"Ô ô ~ Ta rất nhớ người oa, thật không nỡ rời xa các người a..."

"Ta cũng không muốn đi, nhưng mà! Nhưng... Ô ô~ ô ô~ ôi! "

Hạ Dao ôm Giang Nam khóc tới thương tâm, lời nói đều không trọn vẹn!

Giang Nam lau miệng: "Được rồi được rồi! Lên xe đi! Ta sẽ đưa người về nhà!"

Hạ Dao dụi dụi mắt: "Thật sao? Nhưng người của Vân gia..."

"Mọi chuyện đã bị ta giải quyết..."

.....

Ducati Diavel, Giang Nam điên cuồng vặn ga, đi thẳng đến sân bay!

Hạ Dao ngồi ở phía sau, hưng phấn giang hai tay ra!

"Oa!! Tiểu Nam! Ta thực sự thích người!"

Giang Nam: "Thích thì thích! Lần sau uống bia xong nhớ đừng đuổi lười lung tung!"

Hạ Dao: !!

Trong nháy mắt, khuôn mặt trở nên đỏ thẫm như máu!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

Nghiến răng nói: "Phi phi phi! Vừa rồi không tính! "

Vừa nghĩ tới vừa rồi mình kìm lòng không được mà vậy...
Thậm chí!

Cô xấu hổ muốn chết!

Không khỏi dùng cái đầu đang đội mũ bảo hiểm điên cuồng đập vào lưng Giang Nam!

Giang Nam: "Phốc oa!"

Chương 353 -

Khi trở về biệt thự đã là đêm khuya!

Chung Ánh Tuyết làm sao có thể ngủ được? Ở cửa chờ đợi!

Hạ Dao thoáng cái liền nhào vào trong lòng Chung Ánh Tuyết!

Chỉ vì hả giận cho mình!

Đến chỗ Giang Nam, chỉ một câu nhẹ nhàng, mọi chuyện đã được giải quyết!

Trái tim Hạ Dao sắp tan ra, nhìn khuôn mặt đang ngủ của Giang Nam, càng thêm áy náy!

Chung Ánh Tuyết ôn nhu nói: "Dao Dao, đừng cảm thấy mình nợ Tiểu Nam!"

"Chúng ta từ nhỏ đã là cô nhi, ở trong mắt Tiểu Nam, người, Ngô Lương, thậm chí Hùng Nhị đều là người nhà của hắn!"

"Sau này có chuyện gì thì hãy nói với mọi người, chúng ta cùng nhau đối mặt! Không có gì là không giải quyết được!"

Hạ Dao mắt phấp phất, nặng nề gật đầu: "Ừ!"

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam dậy sớm!

"Tuyết Tuyết, Lang Diệt, ta đi ra ngoài vài ngày, đã nói với bên phía trường học rồi!"

"Ta sẽ trở lại trước trận đấu Ngôi Sao!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nói: "Người muốn đi đâu?"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Nhiệm vụ trong đội! Ta cũng không biết, rảnh rồi sẽ gửi wechat cho các người!"

Chung Ánh Tuyết không khỏi nhớ tới sự kiện hạt nhân ở trấn nhỏ Voyny trước đó, lo lắng nói: "Chú ý an toàn, chúng ta chờ người về nhà!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Yên tâm!"

Giang Nam lái xe gấn máy, ngâm nga khúc nhạc nhỏ, một đường đi tới căn cứ quân sự!

Quân Âm Dạ đứng canh gác, vừa nhìn là Giang Nam, nghiêm mặt, thẳng người!

"Tham kiến chiến thần núm vú giả! Cúi chào!"

\ ๑(๑`^`๑)๖ /

Giang Nam: ???

Con mẹ nó!

Thế nhưng không nói nên lời!

Một đường đi vào căn cứ quân sự, phàm là quân Âm Dạ nhìn thấy Giang Nam đều kính chào!

"Chiến thần núm vú giả! Cúi chào!"

"Tham kiến chiến thần núm vú giả! Trâu bò!"

"Chiến thần núm vú giả! Bất khả chiến bại!"

Giang Nam mặt đã đen, bọn họ cũng xem phát sóng trực tiếp trận đấu Ngôi Sao?

Trần Thần bưng một cái tô, vừa thấy Giang Nam, ánh mắt

sáng ngời: "Sữa..."

Giang Nam trừng mắt: "Sữa con mẹ người!"

Vừa xông lên liền cho một đấm!

"Trà sữa! Mẹ kiếp! Người không uống thì thôi! Đánh ta làm gì?"

[Giá trị oán khí từ Trần Thần + 1000!]

Thân thể Giang Nam cứng đờ: "Ta... Ta không phải vì nhớ người sao!"

Trần Thần trợn trắng mắt: "Cách chào hỏi của người cũng quá thân thiết đi! "

"Vừa lúc đưa qua cho đội trưởng!"

Nói xong dùng bả vai huých Giang Nam, cười hắc hắc nói: "Nhớ tạo thêm thể diện cho Âm Dạ chúng ta!"

Giang Nam nhận lấy trà sữa, vẻ mặt ngây ngốc, một đường đi tới văn phòng của Sơn Miêu.

Giờ phút này Sơn Miêu đang lười biếng nằm sấp trên bàn làm việc, nhìn ra ngoài cửa sổ, nhàm chán xoay bút.

"A~ Đặt lên bàn đi!"

"Miêu miêu! Người có nhớ ta không? "

"Nói nhớ! Mới cho người uống! "

Sơn Miêu sửng sốt, đột ngột từ trên bàn làm việc đứng lên, thấy đôi mắt to mỹ lệ của Giang Nam.

Lập tức trợn trắng mắt: "Không uống!"

Giang Nam nhếch miệng cười, thuận di đi tới trước người Sơn Miêu: "A~"

Lúc này Sơn Miêu mới nhận trà sữa, nhấp một ngụm!

"Hừ! Còn nói là không nhớ! Ngoài miệng nói không nhớ, nhưng cơ thể rất thành thực!"

Sơn Miêu: ???

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Chuyện lớn không ổn!

Vội vàng chuyển đề tài!

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Đi thôi! Đi thực hiện nhiệm vụ! Thời gian cấp bách! "

Sơn Miêu: "Thay quân phục Ám Dạ, xuất phát! "

"Đi đâu?"

"Tổng bộ Long Uyên ở Hoa Bắc! Đi gặp Hồng Long! "

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải nhiệm vụ của Ám Dạ sao?"

"Ừm, cụ thể người đến liền biết!"

Trên đường cũng không trì hoãn, Giang Nam thay quân phục Ám Dạ, trực tiếp cùng Sơn Miêu bay đến tổng bộ Long Uyên ở Hoa Bắc!

Nhìn máy bay không ngừng cất cánh trên đường băng, còn có binh lính canh gác được trang bị súng ống!

Giang Nam thực sự mở rộng tầm mắt!

Quy mô căn cứ quân sự Giang Thành còn xa mới có thể so sánh được!

Quân phục của Long Uyên quân rất bắt mắt!

Phía sau lưng thêu một đầu thanh long ngẩng đầu, ngẫu đến nổ tung!

Quân đoàn Long Uyên là bộ đội linh võ cường đại nhất Trung Quốc, thực lực cùng nội tình tuyệt đối không thể khinh thường!

Mà ở tổng bộ Long Uyên, hai người Sơn Miêu cùng Giang Nam mặc quân phục Âm Dạ trong có vẻ rất bắt mắt!

Quân Long Uyên đi ngang qua thỉnh thoảng lại ném tới ánh mắt tò mò!

Đúng lúc này, trong tòa nhà văn phòng có một người đàn ông cao lớn bước ra!

Đó chính là Hồng Long!

Một thân quân phục Long Uyên ngay ngắn, da thịt màu đồng cổ được ánh mặt trời ấp sáng chiếu rọi!

Tinh mi kiếm mục, nhẹ nhàng khoan khoái, một vết sẹo trên khóe lông mày trông càng thêm kiên cường!

"Vị này chính là Hiệp Sĩ Hồ Lô đúng không? Không ngờ Âm Dạ còn có một nhân tài bậc này! "

Giang Nam cũng không dám cà lơ phăng, vị trước mắt này chính là tổng phụ trách của Long Uyên Hoa Bắc!

Tuyệt đối đại nhân vật!

Cúi chào nói: "Thanh viên quân đoàn Âm Dạ! Giang Nam! Mã hiệu! Nam thần!"

Hồng Long ngạc nhiên!

Mẹ kiếp?

Nam thần? Người thật đúng là dám xưng a!

Không đúng, Nam Thần... Vụ nổ hạt nhân ở Voyny, mảnh nhân ôm bom hạt nhân trên trời?

Hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ?

Hai mắt không khỏi tỏa sáng nói: "Sơn Miêu, người lại mang đến cho ta một bảo bối thật tốt a!"

Chương 354 -

Sơn Miêu đầy mắt cảnh giác, kéo Giang Nam ra phía sau: "Hắn là người của ta, người không được cướp!"

Một bộ dáng cực kỳ hộ thực.

Hồng Long xoa xoa tay: "Cái kia... Được rrooif! Đi thôi! Vào nhà rồi nói! "

Đoàn người đi vào tòa nhà văn phòng, Sơn Miêu tựa hồ cực kỳ quen thuộc với nơi này!

Hồng Long và Giang Nam ngược lại đi ở phía sau!

Chỉ thấy Hồng Long nhẹ nhàng huých vào bả vai Giang Nam, thấp giọng nói: "Ai! Lão đệ! Người qua chỗ ta đi!"

"Ta cho người làm đại đội trưởng, muốn đả ngộ gì người cứ lên tiếng!"

Giang Nam trực tiếp giơ tay cáo trạng: "Chị Sơn Miêu! Hắn đào góc tường của người!"

Sơn Miêu quay đầu lại trừng mắt nhìn Hồng Long, trực tiếp kéo Giang Nam vào trong ngực mình bảo vệ: "Nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Đây chính là bảo bối mình phát hiện ra!

Hồng Long: ???

Không khỏi vẻ mặt xấu hổ!

Mẹ kiếp! Người anh em này!

Không có ai lại làm như người cả!

Vừa lên đã vạch trần ta?

Không thể nể mặt chút nào sao?

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 666!]

Một đường đi đến phòng chỉ huy chiến đấu!

Hồng Long trực tiếp ném một phần tài liệu bảo mật tới, xoa xoa mi tâm: "Xem nó trước đi!"

"Ta không nghĩ tới Hiệp Sĩ Hồ Lô lại chính là Giang Nam, nói như vậy! Nhiệm vụ của chuyến đi này là sẽ ít khó khăn hơn nhiều!"

"Hệ không gian! Tuyệt đối có thể phát huy tác dụng lớn ở mọi nơi! "

Nhưng thanh âm của Sơn Miêu lại đột nhiên cao vút, kinh hãi nói:

"Sahara Phi Châu? Hồng Long! Người đùa ta đấy à?"

"Tiểu Nam mới Bạch Kim! Tới Sahara sao có thể sống sót được?"

Giang Nam cũng ngây ngẩn!

Mẹ kiếp?

Xa như vậy sao?

Lần này phải vượt qua nửa trái đất? Đ thẳng đến bán cầu đông?

Hồng Long cười khố: "Ta cũng không có cách nào!"

"Long Uyên đã tổn hơn trăm người ở bên kia! Căn bản không thể đột phá phong tỏa tuyến!"

"Chứ đừng nói là xâm nhập sâu vào bên trong! Những nhiệm vụ này bắt buộc phải hoàn thành! "

Sơn Miêu cau mày nói: "Không thể gọi Đạo Thiên! Hoặc là Tinh Diệu ra tay sao?"

Hồng Long lắc đầu nói: "Không có khả năng! Một khi chiến lực cấp cao của Hoa Hạ hiện thân ở Sahara, tất nhiên sẽ khiến cho thế cục toàn cầu hỗn loạn!"

"Sắp sầu chết ta rồi!"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Rất khó sao?"

Cả Hồng Long và Sơn Miêu đều im lặng!

Hiển nhiên vị này căn bản cũng không biết ba chữ Sahara này đến tột cùng đại biểu cho cái gì a!

Nếu như nói trước khi linh khí hồi sinh!

Ba chữ Sahara đại biểu cho sa mạc rộng lớn mênh mông vô tận!

Sơn Miêu đưa tài liệu qua: "Tự mình xem đi!"

Giang Nam cúi đầu nhìn, cũng nổi da gà!

Đây là sa mạc gì chứ?

Rõ ràng chính là địa ngục trần gian a!

Sa mạc Sahara vốn đã rộng lớn!

Bởi vì linh khí hồi phục, lại xuất hiện không biết bao nhiêu Linh Khư! Càng không thiếu Linh Khư cao cấp!

Do chiến tranh quanh năm, thiếu kiểm soát!

Linh thú trong Linh Khư xông vào sa mạc Sahara!

Coi nơi này là thiên đường!

Linh thú cấp Bạch Kim hay Hoang Kim đều có thể tùy tiện gặp được, càng đừng nói đến những thứ khác!

Sahara, đã là cấm khu tuyệt đối!

Những những linh thú cấp cao này tuy nguy hiểm, nhưng cũng chính là núi vàng di động!

Vô luận là linh châu, thi thể linh thú, đều là bảo bối giá trị liên thành!

Điều này dẫn đến các quốc gia! Lực lượng vũ trang! Tổ chức ngầm! Dong binh đoàn đều đuổi tay về phía nơi này!

Phân chia, tranh đoạt địa bàn, quanh năm chiến loạn!

Không tiếc bất cứ giá nào săn giết linh thú cấp cao, thị trường chợ đen thường lấy giá cao bán ra!

Quả cầu tuyết càng lăn càng lớn!

Ở sa mạc Sahara, người ăn người, thú ăn người, người ăn thú là chuyện không thể bình thường hơn!

Đây quả thực là một vùng đất ngoài vòng pháp luật!

Nhìn vẻ mặt chột dạ của Giang Nam, Sơn Miêu liếc mắt nhìn Giang Nam một cái nói: "Giờ đã hiểu chưa? "

Giang Nam: "Ta là một Bạch Ngân nhỏ, thế này chẳng phải là bảo ta đi tặng đầu người sao..."

Hồng Long cười khỏ nói: "Nhưng cũng chỉ có người mới có thể làm được!"

"Hệ thống công ty công nghệ sinh học Dracula, không ai trong chúng ta có thể phá được!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải đi tới sa mạc Sahara sao? Sao lại dính líu đến công ty công nghệ sinh học?"

Hồng Long gãi gãi đầu, vẻ mặt buồn bã: "Mọi chuyện rất phức tạp!"

"Người đừng quản nhiều như vậy, trước tiên xem có thể phá vỡ hệ thống này hay không!"

Nói xong mở hệ thống mô phỏng trên máy tính!

Giang Nam liếc mắt một cái, lông mày nhú lại.

"A ~ giải mã gen ADN? Danh sách sinh vật? Ai đã làm cái này? Hơi phức tạp!"

Ánh mắt Hồng Long đầy sự chờ mong: "Có nắm chắc không?"

Giang Nam ngồi trên băng ghế dài: "Ta sẽ cố gắng hết sức!"

Nói xong không khỏi kiểm tra lại kỹ năng của mình!

[Kỹ năng: Hack (cao cấp): lv0!]

Hiển nhiên không đủ để đối phó với hệ thống này!

Không chút suy nghĩ, thêm điểm kỹ năng vào!

[Thêm điểm kỹ năng: 10 vạn!]

[Thăng cấp kỹ năng! Hack (đỉnh cấp): lv0!]

Vô số tri thức xuất hiện trong đầu, hệ thống vốn không sờ được đầu mỗi, hiện tại có chút dấu vết!

Ngón tay bắt đầu nhảy điên cuồng trên bàn phím!

Một chuỗi các mã được tải lên!

Chương 355 -

Sơn Miêu ngơ ngác nhìn Giang Nam, hẳn học cái này từ khi nào?

Lại nói sở dĩ Hồng Long tìm được Giang Nam chính là vì nhìn trúng kỹ năng hack của hắn!

Người biết lái máy bay! Lại còn biết viết chương trình?

Còn cái gì mà người không làm được hay không?

Ngay sau đó, cánh cửa văn phòng bị đẩy ra!

Bạch Thiên Tầm cầm theo cây gậy tiên nữ đi vào, nhìn thấy Giang Nam ngồi trước máy tính thì hai mắt sáng lên!

"Ôi sao? Đây là anh trai nhỏ của nhà nào? Đẹp trai như vậy? "

"Bộ đáng nghiêm túc quả thực ngầu nha!"

"Ồ hô hô~"

Bạch Thiên Tầm phát ra từng trận cười quái dị, gậy tiên nữ cũng không cần!

Nước miếng chảy ròng tiến đến gần, thưởng thức Giang Nam từ các góc độ khác nhau!

Sắc đẹp 360 độ không góc chết xuyên thủng trái tim nhỏ bé của bất kỳ thiếu nữ nào!

Cô ngồi xổm bên cạnh ghế dựa, hai tay đặt trên tay vịn, cằm đặt lên mu bàn tay không ngừng ngắm nhìn.

(o□o)

Sơn Miêu đen mặt: "Bệnh của cô ấy còn chưa chữa khỏi sao?"

Hồng Long cười khở: "Tập làm quen là được rồi..."

"Phá mở!"

Ngay lúc này này, hệ thống tự động sụp đổ, trình tự tan rã!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, vuốt vuốt ngón tay hơi chua xót, bị khuôn mặt của người đang nằm sắp bên cạnh làm cho hoảng sợ!

Mẹ kiếp!

Cô nương này!

Nước bọt của người đều chảy dầy!

Lúc này Bạch Thiên Tầm mới chú ý tới nội dung trên màn hình!

$\Sigma(^{\circ} \square ^{\circ})$

À, cái này...

Hồng Long ngốc! Chỉ mới có bao phút? 3 phút đúng không?

Nhanh như vậy?

Liền... Liền phá vỡ?

Bạch Thiên Tầm mở to hai mắt ngây ngốc tại chỗ!

Làm thế nào mà thanh niên này có thể phá vỡ hệ thống sinh sách sinh học?

Ngoại trừ Hiệp Sĩ Hồ Lô, còn ai có thể phá vỡ?

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]]

Đứng dậy mở to hai mắt, khí thể điên cuồng tuông ra, cả người lượn lờ dòng điện chói mắt!

Thế mà lại là một Hoàng Kim?

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp?

Bạch Thiên Tâm?

Đây chính là phế vật lần trước sao?

Xong rồi! Tiêu rồi!

Mẹ kiếp!

Chỉ thấy Bạch Thiên Tâm chỉ vào mũi Giang Nam tức giận nói: "Nha! Ngươi là..."

Giang Nam nhanh tay lẹ mắt!

Một phát bắt được tay Bạch Thiên Tâm, mười ngón tay đan xen! Vẻ mặt tràn đầy sự thâm tình!

"Đúng rồi! Chính là người trong lòng của ngươi!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Bạch Thiên Tâm đỏ lên, nhìn đôi mắt của Giang Nam, tim đập điên cuồng!

Nhưng đột nhiên nhớ tới lúc mình bị nhục nhã, lại giận dữ nói: "Không đúng! Ta..."

Giang Nam tiến lên, nhẹ nhàng nâng cằm cô lên, dịu dàng như nước!

"Ta rất hoa tâm! Hoa tâm đến nỗi mỗi một giây của ngươi, ta

đều yêu thích không buông!"

Lông mi Bạch Thiên Tầm khẽ run rẩy, vành tai đều đỏ thắm!

Nhưng vừa nghĩ tới biểu tình kia, lại giận dữ nói: "Nhưng người dám nói ta...!"

Giang Nam ôm Bạch Thiên Tầm vào lòng, thâm tình nói: "Đừng oán giận! Ôm ta đi!"

Bạch Thiên Tầm: (o´V`o)

Mặc dù vẫn còn rất tức giận!

Nhưng không hiểu sao lại không còn muốn đánh hấn nữa!

Không! Không, ta không thể! Hấn dám nhục nhã ta!

"Ta nói với người..."

Giang Nam nhẹ nhàng thì thầm vào tai Bạch Thiên Tầm: "Cảm ơn người đã đồng ý mong muốn của ta!"

Bạch Thiên Tuyên ngạc nhiên: "Mong muốn gì?"

"Mới vừa rồi! Ta có cả thế giới!"

Bạch Thiên Tầm: !!

Cái này ... Ai có thể cưỡng lại chứ!

Trái tim tan chảy!

"A hô hố ~ hô hố ~ hô hố!"

Giang Nam thuận di đi tới bên cạnh Sơn Miêu, lau mồ hôi lạnh trên trán!

"Hô... Thoát khỏi một kiếp nạn!"

Sơn Miêu: (¬¬)

Hồng Long: (????)

Chỉ thấy Bạch Thiên Tầm đứng tại chỗ cười hắc hắc, sau đó đột nhiên nhớ tới cái gì đó!

Vẻ mặt phụng phịu, tia điện lượn lờ quanh người!

Nhưng dần dần tia điện tắt đi, biến thành bộ dáng biểu tình si ngốc!

Dưới cái mũi nhỏ tinh xảo, một dòng máu mũi nhịn không được chảy ra...

Hai trạng thái này cứ lặp đi lặp lại xảy ra!

Cảnh này! Chậc chậc chậc ~

Hồng Long che mặt: "Lực sát thương của người hơi lớn!"

Sơn Miêu: "Người này sẽ không phải bị điên rồi đó chứ?"

Giang Nam nuốt nước bọt, vẻ mặt chột dạ: "Đi! Đi thôi! Tới chỗ khác nói chuyện!"

Quý mới biết trong chốc lát cô ta có thể đánh mình một trận hay không!

Bỏ lại Bạch Thiên Tầm, Hồng Long nói: "Suy nghĩ thế nào?"

"Trước mắt mà nói, người là người thích hợp duy nhất!"

"Nếu như không đi, ta cũng không miễn cưỡng! Dù sao thì, người vẫn còn một tương lai tươi sáng!"

"Quyết định đi, ta lại nói cho người nhiệm vụ này, chuyện này tất nhiên người biết được càng ít càng tốt!"

Giang Nam ôm vai Hồng Long: "Ta nói Long ca này! Nhìn xem ta chỉ là một Bạch Ngân nho nhỏ! "

"Vô cùng nhỏ yếu! Sa mạc Sahara nguy hiểm như vậy! Ta cảm thấy không an toàn lắm nha!"

"Còn có! Tới linh kỹ cấp Bạch Ngân mà ta cũng không có! Người xem ta có thể làm gì được sao?"

"Ám Dạ nghèo! Thời điểm huấn luyện bình thường ta đều không có chỗ ở! Chỉ có thể ở chung một phòng với chị Sơn Miêu!"

Hồng Long mở to mắt: ???

Mẹ kiếp? Ta hình như vừa nghe được chuyện ghê gớm gì đó!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Phi! Đừng có nghe hầy nói bậy! Mới không có!"

Chương 356 -

"Nhưng mà, nếu như muốn hẩn đi mà nói, vẫn nên cấp cho Tiểu Nam thêm một cái linh kỹ thì tốt hơn! Ám Dạ chúng ta chỉ có hai linh châu không gian! Tất cả đều cho hẩn cả rồi!"

Hồng Long đen mặt: "Người muốn linh châu hệ không gian?"

Giang Nam gật đầu như gà con mổ thóc!

Hồng Long cắn răng: "Ta cho! Chỉ là chỗ ta chỉ có một cái! Rất quý giá! Cho người thì cũng được! Người lại kiếm thêm một người cho ta!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Ai? "

"Sơn Miêu!"

Sơn Miêu không nghĩ ngợi: "Được, ta đi!"

Giang Nam vừa định từ chối, nhưng Sơn Miêu đã đồng ý.

Trái tim ầm áp!

Cùng ta đi tới Sahara liều mạng, không chút suy nghĩ!

Sơn Miêu thối! Hừ hừ!

Vốn dĩ Sơn Miêu cũng định đi theo!

Giang Nam phải chạy xa như vậy, cô lo lắng.

Giang Nam xoa xoa bàn tay nhỏ bé, hào hứng nói: "Linh châu gì vậy? Lấy ra xem thử!"

Hồng Long tức giận nói: "Chỉ có chút tài sản trong nhà, tất cả đều bị người cạy đi!"

"Chờ đó! Để ta đi lấy cho người!"

10 phút sau! Giang Nam nhìn linh châu trong tay tản ra khí tức không gian dao động nồng đậm về mặt hoảng sợ!

"Linh châu cấp Bạch Kim?"

Ngay cả Sơn Miêu cũng ngây dại, quân đoàn Long Uyên làm sao lại lấy được linh châu không gian cấp Bạch Kim?

Linh thú hệ không gian ở cấp bậc này nếu đã thành tâm muốn chạy!

Tinh Diệu cũng không nhất định bắt được!

Hồng Long: "Đâu chỉ là Bạch Kim? Là Bạch Kim đỉnh phong! Thiếu chút nữa là Kim Cương, được chứ?"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Là linh kỹ tấn công sao?"

"Không biết!"

Giang Nam ngạc nhiên?

Không biết? Không biết mà cũng lấy được thứ này?

Hồng Long buông tay nói: "Lúc chấp hành nhiệm vụ thăm dò Hư Không Hải thì nhặt được!"

"Thi thể linh thú đều thối nát chỉ còn xương, không nhận diện được là linh thú gì!"

"Hơn nữa, chúng ta cũng không biết nhiều về linh thú trong Hư Không Hải, người hấp thu sẽ biết!"

Giang Nam sao còn chờ được?

Nắm trong tay, điên cuồng hấp thu, linh lực mãnh liệt tiến vào thân thể, Giang Nam trực tiếp thăng cấp!

Nhanh chóng từ Bạch Ngân một sao, lên tới Bạch Ngân ba sao!

Linh châu cấp Bạch Kim! Không phải là trò đùa.

Sơn Miêu chờ mong nói: "Linh kỹ gì? Nó có phù hợp với người không?"

Giang Nam sửng sốt một lúc lâu, ngơ ngác nói: "Cái này, hình như có chút lợi hại rồi!"

Hồng Long cũng ngửa ngáy khó nhẹn, kéo Giang Nam đi về phía võ đài: "Thử xem!"

Đoàn người đi tới võ đài!

Giang Nam điều chỉnh thân thể: "Cái kia, Long ca! Người né xa một chút có được không?"

Hồng Long trừng mắt: "Khinh thường ta có phải hay không? Nói gì thì nói lão tử cũng là một Bạch Kim!"

Không chỉ Bạch Kim! Còn là Bạch Kim đỉnh phong!

Quân đoàn Long Uyên ở bên cạnh huấn luyện thể chất cũng tới góp vui!

Ngược lại muốn nhìn xem, đến tận cùng thành viên Âm Dạ mà đội trưởng Hồng Long đã phải tốn một cái giá lớn để mời đến sẽ có năng lực thế nào!

Chỉ thấy Giang Nam mang vẻ mặt nóng lòng muốn thử, bẻ tay, xắn tay áo!

Bàn tay to duỗi ra, nhẹ nhàng vỗ một cái!

Sau một khắc!

Tại chỗ đột nhiên xuất hiện một chấm đen kích thước cỡ đồng xu!

Một cỗ lực hút tuyệt cường từ trong chấm đen bộc phát ra!

"Oanh!"

Một tiếng nổ lớn, cát đá bay khắp sân!

Trong không gian hình tròn có đường kính trăm mét!

Tất cả vật thể bên trong đều bị lực hút tuyệt cường xé nát!

Bị hấp thụ vào chấm đen!

Ngay cả không gian cũng vặn vẹo!

Mặt đất bê tông cốt thép bị vỡ ra một cái hố khổng lồ hình bán cầu đường với kính một trăm mét!

Tất cả mọi người đều choáng váng, kinh hãi không khép miệng lại được!

Mẹ nó cái quỷ gì thế này?

Lỗ đen?

Lực hủy diệt khủng khiếp này là gì?

Ngay cả người đứng ở ngoài phạm vi trăm mét, đều cảm giác mình sắp bị hút đi!

Hồng Long: !!

Hắn trắng mặt!

Hắn là người đứng gần nhất nên tất nhiên cảm nhận được lực hút khủng bố kia!

Giống như muốn xé nát thân thể của mình!

Nhưng lão tử là Bạch Kim!

Sao có thể mất mặt chứ?

Ừm! Chút chuyện nhỏ!

Ngạnh kháng!

Tiếp theo!

"A!"

Tiếng xé rách vang lên!

Một thân quần áo của Hồng Long bị xé ra nát bét!

Quần trang! Giày vớ! Bao gồm cả quần lót!

Mẹ nó một chút cũng không chừa lại!

Hồng Long chịu được! Nhưng quần áo của hắn không chịu được!

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

Hồng Long trực tiếp nổ tung, che lại: "Người mẹ nó! Dừng! Nhanh dừng lại cho ta!"

Một màn này trực tiếp thổi bay cả quần lót?

Ta mẹ nó tuyệt đối không nghĩ tới được!

Giang Nam nhìn mà cũng choáng váng, mẹ nó?

Cái thứ này còn có chức năng này sao? Tuyệt kỹ bạo y?

Lập tức bấu môi: "Cũng không có bao nhiêu, người che làm cái gì?"

Hồng Long trừng mắt: "Tên nhãi nhà người đánh rắm!"

Giang Nam: "Long ca! Hiện tại che thì có ích lợi gì? Nên thấy đều đã nhìn thấy cả!"

"Người nên che mặt! Che mặt bọn họ sẽ không nhận ra là người!"

Hồng Long bừng tỉnh đại ngộ!

Lời người nói hình như có chút hợp lý!

Sau đó hai tay vội vàng che mặt mình!

Sơn Miêu không nhịn được cười: "Phốc... Đây! "

Các thành viên trong đội đến nhìn đều cười điên rồi!

Chương 357 -

"Mẹ kiếp! Long ca trưởng thành thật tốt! Ha ha! "

"Chật chặt chặt! Nhìn đường cong quyến rũ này kìa! "

"Phi! Chết tiệt biến thái! "

"Bảo sao ta luôn rủ Long ca đi vệ sinh cùng nhưng chưa bao giờ đi cùng ta, chặt chặt chặt..."

"Phốc ha ha ha! Kỹ năng quý quái gì vậy! "

Hồng Long: !!

Ta che mặt cái rắm!

Vừa rồi bạo y trước mặt mọi người, toàn bộ tổng bộ Long Uyên ai mà không biết lão tử?

Chết tiệt! Trúng gian kế của người!

Không nên tin vào lời tà ác của người!

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

Sao còn dám ở lại đây thêm nữa?

Cả người hóa thành bột nước, chạy về ký túc xá thay quần áo!

Giang Nam thu linh kỹ lại! Linh lực đã sớm thấy đáy rồi!

Chỉ thấy một hạt châu đen cỡ viên bi rơi trên mặt đất!

Phát ra một tiếng nổ lớn!

Mặt đất đều bị đập tới có chút chấn động, khiến Giang Nam lão đảo!

Sơn Miêu tiến lên đỡ lấy: "Này thì nghịch ngợm!"

Giang Nam nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt cảm động: "Ta cuối cùng cũng có đại chiêu a!"

Sơn Miêu nhìn cái hố lớn đường kính trăm mét mà trong lòng cũng hoảng sợ không thôi!

Uy lực này! Thật kinh khủng!

Trên mặt đất bê tông, cốt thép dày 5cm đều bị gãy!

Nhìn những viên bi màu đen đập xuống hố sâu, Sơn Miêu tò mò nói: "Cái này là gì?" "

Không khỏi đưa tay nhặt!

Cầm lấy! Không nhấc lên được?

Lấy dùng lực! Vẫn không nhúc nhích!

Một hạt châu đen với kích thước như đồng xu! Sao lại nặng như vậy?

Sơn Miêu cắn chặt răng, kéo nửa ngày vẫn không động đậy!

Giang Nam ngồi xổm xuống, giơ tay lên nhặt lên, Sơn Miêu nhìn với vẻ mặt ngạc nhiên!

Mình là dị năng hệ lực lượng a, đều không nhấc lên nổi, Giang Nam làm sao có thể?

Chỉ thấy Giang Nam cười hắc hắc nói: "Vậy nên ta mới nói kỹ năng này lợi hại a!"

"Viên ngọc đen này được hình thành thông qua việc áp súc tất cả vật chất trong không gian hình cầu trăm mét!

"Người có thể tưởng tượng trọng lượng của nó!"

Nói xong Giang Nam lại đặt trong tay ước lượng!

Sơn Miêu kinh hãi!

Nói cách khác mặt đất bị biến mất này, tất cả vật chất đều bị áp súc vào trong viên ngọc đen này sao?

"Người không bị trọng lực của viên ngọc đen này ước chế sao?"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Bởi vì ta là người thi triển! Cho nên..."

"Ta ném ~"

Viên ngọc đen trong tay bị Giang Nam dùng sức ném ra ngoài!

Thậm chí phát ra tiếng xé gió "vu vu"!

Sau đó...

"Rầm!"

Vỗ đài giống như bị thiên thạch đập trúng, chấn động kịch liệt!

Trọng lượng kinh người cộng với tác động của tốc độ!

Uy lực có thể tưởng tượng được!

Trên mặt đất lại có thêm một cái hố đất thật lớn!

Sơn Miêu hít sâu một hơi: "Nếu đập vào người..."

Hồng Long vừa mới thay xong quần áo đi ra, nhìn khói bụi mù mịt, khắp vô đài đều là hố, mặt sa sầm!

"Tóm lại người tới đây là để phá nhà ta?"

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

Giang Nam cười hắc hắc!

Linh kỹ này cũng không có tên, Giang Nam liền trực tiếp gọi nó là lỗ đen hư không!

Đương nhiên, cũng không tính là lỗ đen thật sự!

Nếu thật sự là lỗ đen, dù chỉ có kích thước của một đồng xu, trái đất cũng đã biến mất!

Lỗ đen này có thể đặt bất cứ nơi nào trong vòng bán kính 500 mét!

Nhưng phạm vi bao phủ chỉ có 100 mét!

Hơn nữa Giang Nam còn có thể tùy ý chỉ định mục tiêu bị lực hút công kích! Bất kỳ kích thước!

Khuyết điểm duy nhất, chính là quá phí linh khí!

Linh lực Bạch Ngân ba sao của Giang Nam, trong nháy mắt đã bị hút khô!

Nhưng Giang Nam vẫn rất hài lòng!

Không tốn năng lượng sao có thể gọi là đại chiêu?

Hơn nữa mình có sào riêng hoàng kim, không sợ không có linh lực để dùng!

Có đại chiêu hộ thể!

Giang Nam coi như có phần nắm chắc đối với chuyến đi lần này.

Đoàn người trở lại phòng chỉ huy tác chiến.

Giờ phút này Bạch Thiên Tâm đã dùng giấy vệ sinh bịt mũi!

Nhìn Giang Nam, vẻ mặt nghiêng răng nghiêng lợi: "Nể mặt người đẹp trai như vậy, liền buông tha cho người lần này!"

"Nhưng người phải dạy ta kỹ thuật hack của người mới được!"

"Còn nữa! Không được cảm dỗ ta nữa! Ta sợ ta không thể kiềm chế được! Hô hô~"

Nhìn khuôn mặt bệnh kiều * của Bạch Thiên Tâm, Giang Nam lui về phía sau hai bước, nuốt một ngụm nước bọt!

bệnh kiều

(*)Bệnh kiều là bệnh tâm lý khiến người mắc bệnh luôn cảm thấy sở hữu và chiếm hữu người mà họ yêu thích bất kể những trở ngại hay thử thách.

(*)Bệnh kiều là bệnh tâm lý khiến người mắc bệnh luôn cảm thấy sở hữu và chiếm hữu người mà họ yêu thích bất kể những trở ngại hay thử thách.

"Người nói sao thì là vậy!"

"Vậy làm quen lại lần nữa! Tên ta là Bạch Thiên Tâm! Lục lam chàm tím bạch! Mã hiệu: Tiểu Bạch!"

Giang Nam nhướng mày!

Ai ui? Muốn chơi với ta? "

"Tên ta là Giang Nam! Nước trường giang phía đông cuộn

cuộn! Mã hiệu: Nam thần!"

Bạch Thiên Tâm: ???

Sông Trường Giang chảy phía đông?

Hồng Long trợn trắng mắt: "Được rồi! Hiện tại đã quyết định nhận nhiệm vụ!"

"Kế tiếp liền nghe cho kỹ!

Giang Nam trở nên nghiêm túc!

"Gần đây, khu vực sa mạc Sahara lưu truyền một loại huyết thanh! Người dân địa phương gọi nó là huyết thanh không chết!"

"Tiêm liên tục! Sẽ có được năng lực bất tử!"

Giang Nam kinh hãi nói: "Không chết? Như thế nào gọi là không chết?"

Chương 358 -

Sắc mặt Hồng Long ngưng trọng: "Chính là bất tử! Cho dù gãy tay gãy chân! Trái tim bị nổ tung! Vẫn sẽ mọc lại!"

"Cho dù bị nổ đầu! Cũng không sao cả!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Đây chẳng phải là zombie sao? "

Phim ảnh tái hiện ở hiện thực?

Hồng Long lắc đầu nói: "Khác biệt rất lớn! Tang thi cũng không có năng lực tự chữa lành khủng bố như vậy!"

"Hơn nữa còn có thể bảo trì thần trí!"

"Cách duy nhất để diệt sát chính là triệt để nghiền nát!"

Sơn Miêu nhíu mày nói: "Lúc trước đã nghe nói qua bên kia có loại vật này, chẳng qua tác dụng phụ rất lớn, hiện tại..."

Hồng Long nói: "Hình như nghiên cứu đã có bước tiến đột phá!"

"Long Uyên ở bên kia trả giá nặng nề, đã lấy được mẫu huyết thanh, đang tiếp tục nghiên cứu!"

"Chỉ là có rất ít tin tức được truyền về!"

"Hiện giờ trong khu vực sa mạc Sahara, có không ít thể lực vũ trang và tổ chức ngầm lục tục xuất hiện kẻ bất tử!"

"Cuộc chiến tiếp tục thăng cấp!"

"Các người có thể thử tưởng tượng, nếu như một người không

chết, sẽ làm ra chuyện điên cuồng như thế nào!"

"Nếu như có được một quân đoàn bắt tử thì sao?"

Lời này vừa nói ra, trong lòng Giang Nam hoàn toàn trầm xuống!

Huyết thanh bắt tử, đây là thứ có thể thay đổi được cục diện thế giới này!

Hồng Long: "Rõ ràng, khu vực sa mạc Sahara là một địa điểm thử nghiệm rất tốt!"

"Hiện giờ nơi đó đã hấp dẫn tới ánh mắt của các quốc gia, thậm chí còn có người biểu đạt ra ý muốn mua hàng!"

"Nếu thật sự có quân đoàn bắt tử xuất hiện! Đây nhất định sẽ là một cơn chấn động với trật tự thế giới!"

Bạch Thiên Tầm nói: "Mà huyết thanh bắt tử, chính là sản phẩm của công ty công nghệ sinh học Dracula!"

"Thứ này! Không nên tồn tại!"

Hồng Long gật đầu nói: "Theo một nguồn tin tức đáng tin cậy, công ty công nghệ sinh học Dracula nằm ở trong sa mạc Sahara!"

"Nhiệm vụ của các người, cũng với đội viên Long Uyên tiến vào thành phố Budaiya!

"Phá hư giao dịch của các thế lực khắp nơi, đột phá vòng phong tỏa! Đi sâu vào sa mạc Sahara! "

"Phá hủy dữ liệu cốt lõi của Công ty Công nghệ sinh học Dracula! Mang dữ liệu sao lưu trở lại! Sau đó sống sót trở về!"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Có chút khó khăn!"

Bạch Thiên Tầm trợn trắng mắt: "Đâu chỉ là có chút khó khăn? Hối hận vì đòi viên linh châu kia rồi à? "

Trước khi phát hiện ra Hiệp Sĩ Hồ Lô, cô đều tính tự mình đi thử xem!

Sơn Miêu đứng nghiêm, thần sắc nghiêm trang, hành quân lễ: "Vì bảo vệ an ninh Hoa Hạ! Nghĩa bất dung từ!"

Giang Nam hít sâu một hơi: "Thân ở Âm Dạ! Nguyên lấy tính mạng bảo vệ an ninh Hoa Hạ!"

Hồng Long cắn răng nói: "Quan trọng nhất là còn sống trở về!"

"Mã hiệu hành động: Hành Động Trảm Quỷ!"

"Đội viên tham gia: Lạc Thiên Hồng! Bạch Thiên Tầm! Giang Nam!"

"Chỉ huy tác chiến: Giang Nam!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Sao lại là ta? "

Hồng Long trợn trắng mắt: "Sơn Miêu quá bốc đồng! Tiểu Bạch không đáng tin cậy! Tên nhãi nhà người thông minh! Ở cái loại địa phương này, quân đội không thể làm gì được!"

"Huống hồ người cũng không phải không có kinh nghiệm!"

Giang Nam: "Khụ! Long ca! Người nói chuyện như vậy sẽ dễ bị đánh!"

Sơn Miêu và Tiểu Bạch ở bên cạnh đã bắt đầu nghiến răng!

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

"Thời gian gấp gấp! Tranh thủ xuất phát! Sau khi tới nơi, tiểu đội đóng quân ở địa phương sẽ nói cho các người biết tình hình!"

"Bọn họ quen thuộc với hoàn cảnh hơn ta!"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Ta cảm thấy nên bổ sung một chút cho kho vũ khí nhỏ của ta!"

Hồng Long vô cùng hào phóng! Vung tay lên: "Cứ tự nhiên!"

Giang Nam mở to mắt: "Vẫn là Long ca nhà ta hào phóng!"

Sau đó điên cuồng chạy ra ngoài!

Sơn Miêu che mặt: "Người sẽ hối hận!" "

Hồng Long không chút để ý, lần hành động này quan trọng, làm sao có thể chậm trễ lão đệ nhà ta?

Sau đó thần sắc nghiêm túc: "Nhiệm vụ lần này, cho dù không thành công! Cho dù toàn bộ chết ở bên ngoài! Giang Nam cũng nhất định phải sống sót trở về!"

"Các người hiểu rõ sự tồn tại của hệ không gian có ý nghĩa gì đối với một quốc gia!"

Bạch Thiên Tâm cùng Sơn Miêu liếc nhau, đều nặng nề gật gật đầu!

3 giờ chiều!

Bên ngoài tổng bộ Long Uyên!

Giang Nam mặt đầy hồng quang bước ra khỏi đại môn căn cứ, miệng cười không khép lại được!

Giờ phút này ánh mắt không khỏi sáng lên!

Chỉ thấy Sơn Miêu mặc một thân thường phục, quần jeans ôm sát hoàn mỹ phác họa ra một đôi chân dài!

Thân trên mặc áo ba lỗ màu đen lộ rốn, lại mặc một cái áo khoác nhỏ!

Quả thực rất ngầu!

Một đầu tóc đen đơn buộc đuôi ngựa đơn giản, đội mũ lưỡi trai!

Mang theo một cái túi nhỏ, trên khuôn mặt xinh đẹp trang điểm nhẹ nhàng.

A! Đây là lần đầu tiên Giang Nam thấy Sơn Miêu không mặc quân phục.

Bộ dáng hai cực tương phản quả thực đáng yêu không chịu nổi.

Thấy Giang Nam nhìn mình chằm chằm, mặt Sơn Miêu đỏ lên, quay đầu đi.

"Nhìn... Nhìn cái gì!"

"Hắc hắc! Thật xinh a! Muốn nhìn nhiều một chút!"

"Lại nhìn ta chộc mù mắt người!"

Giang Nam: ???

Chương 359 -

Bên kia, Bạch Thiên Tâm thay quần áo cũng đi ra!

Quần trắng áo sơ mi trắng, tóc đen cột đuôi ngựa đơn giản!

Khuôn mặt mỹ lệ bị cặp kính tròn phong án, trông có chút đáng yêu!

Chỉ thấy Bạch Thiên Tâm vận người!

"A~ vừa tắm xong thật thoải mái nha!"

Giang Nam mở to hai mắt, thuận di vội vàng trốn đi!

Bạch Thiên Tâm ngạc nhiên nói: "Người trốn cái gì? "

"À... Ta sợ nút trên ngực người bung ra, bắn trúng ta! "

Bạch Thiên Tâm: ???

Đi taxi đến sân bay!

Cả đường đi Giang Nam vẫn nhìn chăm chăm khuôn mặt xinh đẹp của Sơn Miêu!

Sơn Miêu ngồi nghiêm chỉnh ngồi ở hàng ghế sau, khuôn mặt đỏ ửng.

Ngại ngần nói: "Ta... Trang điểm không đẹp sao?"

Giang Nam vội vàng nói: "Nào có! Chị Miêu Miêu! Ta có thể nếm thử mùi son môi của người sao?"

Bạch Thiên Tâm đột ngột xoay người nhìn!

A!

Thế công mãnh liệt như vậy sao?

Đến tột cùng Giang Nam đã học được mấy lời nói như vậy từ chỗ nào a!

Sơn Miêu sững sốt, mím môi: "Người thật sự muốn ném thử sao?"

Giang Nam gật đầu như gà con mổ thóc, ánh mắt sáng ngời!

"Được thôi!"

Giang Nam: !!

Người đồng ý?

Người vậy mà thật sự đồng ý?

Bạch Thiên Tầm mở to hai mắt!

What the fuck? Sắp hôn nhau rồi sao? Không ngại có người bên cạnh sao?

Giang Nam vẽ mặt hưng phấn!

Hôm nay Sơn Miêu sao vậy? Đổi tính à?

Giang Nam cúi người vừa mới kề mặt tới!

Chỉ thấy Sơn Miêu lấy ra một thỏi son môi từ trong túi nhỏ nhét vào tay Giang Nam.

"A ~ người ăn tiết kiệm một chút!"

"Cái này rất đắt..."

Giang Nam: $\Sigma(\triangle^{\circ}|||)$

À, cái này...

Cái quái gì vậy! Ăn tiết kiệm một chút?

Ý ta là vậy sao?

Ta...

Bạch Thiên Tầm cười điên: "Phụt... Ha ha ha ha ha! "

"Nam thần, người mau nếm thử vị gì? Ăn xong rồi nói cho ta biết! Ta cũng tò mò! "

"Phụt ha ha ha ha! Sao người không ăn? Người ta đều đã nhét vào tay người!"

Giang Nam: ...

Sơn Miêu nghiêng đầu, khuôn mặt khó hiểu: "Người cười cái gì?"

Tiểu Nam thật kỳ quái!

Sơn môi thì có gì ngon?

Lại không có mùi gì...

...

Trụ sở Long Uyên phía bắc Trung Quốc!

Kho dự trữ vũ khí số 3!

"A a a~ !!"

Một tiếng kêu rên tràn ngập bi thảm vang vọng khắp căn cứ.

Khiến cho người nghe thương tâm rơi lệ!

Chỉ thấy Hồng Long quỳ trên mặt đất, vể mặt ngực trệ!

Kho dự trữ lớn như vậy đã trở nên trống rỗng!

Ngay cả một sợi lông cũng không còn!

Một lão già tận tâm tận chức đang ở nơi đó lau sàn nhà, cả một kho dự trữ sạch sẽ bóng loáng!

"Đâu mất hết rồi?"

"Không phải chứ? Chiếc phi cơ ngư ưng mà ta đậu trong kho đâu mất rồi?"

Quản Lý gãi đầu: "Vừa rồi có một tên nhóc mới tới chuyển đi cả rồi! Nói là người cho hẩn!"

Hồng Long bùng nổ: "Giang Nam! Ta mẹ nó..."

Thằng nhãi nhà người là thổ phỉ à?

Ngay cả máy bay người đều không buông tha? Đó chính là chiếc ngư ưng mới được nghiên cứu chế tạo ra!

Người vậy mà lấy nó đi...

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường...]

Sân bay Trường Hồng, một chuyến bay đến quần đảo Madaga, Giang Nam cười vui vẻ!

Sau khi lên tới Bạch Ngân, kích thước không gian dị độ của mình đã tăng vọt đến 50 mét khối mét vuông!

Vừa đủ để nhét một cái máy bay nhỏ vào!

Lần này để đi đến sa mạc Sahara ở châu Phi, Giang Nam chỉ có

thể đến quần đảo Madaga trước!

Sau đó lại đi tàu qua eo biển Gili rồi đến lục địa châu Phi!

Lại nghĩ cách chạy tới chiến khu!

Dù sao nơi này diễn ra chiến loạn, lại bố trí tên lửa phòng không, máy bay chở khách không tới được!

Giang Nam làm chỉ huy, tất nhiên lựa chọn đi hạng phổ thông giá rẻ lại phải chăng!

Sơn Miêu ngồi dựa vào cửa sổ, Giang Nam ngồi ở giữa, mà Bạch Thiên Tầm ngồi cạnh lối đi.

Giờ phút này thần sắc cô khẩn trương, hai tay gắt gao nắm lấy tay vịn.

"Nam... Nam thần, chúng ta không thể đi qua bằng thuyền sao?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Từ đây đi thuyền đến bán cầu đông? Chờ người đến, bên kia đã bắt đầu diễn ra đại chiến zombie rồi!"

"Nói đi... Người sợ đi máy bay phải không?"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Lư + 1000!]

"Người nói vậy!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ kiếp! Thân là thành viên Long Uyên! Lại sợ đi máy bay? Vậy người nhảy dù thế nào a?"

Bạch Thiên Tầm hoảng sợ nói: "Còn... Còn phải nhảy dù sao? Không ai nói với ta phải nhảy dù cả!"

Giang Nam: ???

Sơn Miêu trợn trắng mắt: "Tiểu Bạch sợ độ cao! Đã bao nhiêu năm rồi, vẫn chưa vượt qua được?"

Bạch Thiên Tâm trừng mắt: "A! Nói bậy! Không có!"

Ngay sau đó, máy bay cất cánh!

"A!"

"Răng rắc!"

Nhìn tay vịn bị cô túm chặt, Giang Nam che mặt!

Con mẹ nó...

Cái này có phải đèn tiền hay không?

Bạch Thiên Tâm mặt đỏ, vội vàng bẻ tay vịn xuống nhét vào trong ngực Giang Nam!

Sau đó giả vờ như không có gì xảy ra!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Ra tay trơn tru tới vậy sao?

Chỉ có thể thừa dịp không ai chú ý mà nhét vào không gian dị độ!

Ừm!

Thứ này vốn đã hỏng!

Phải! Đúng vậy!

"Lại nói người làm thế mà lại vào được Long Uyên?"

Bạch Thiên Tầm giận dữ nói: "Sợ độ cao thì sao! Sợ độ cao thì sao hả? Ta giỏi đánh nhau nha!"

Sơn Miêu hiềm khi gật đầu nói: "Rất giỏi đánh nhau!"

Giang Nam đánh giá một phen từ trên xuống dưới, vậy mà có thể được Sơn Miêu tán thành?

Chương 360 -

Máy bay tiến vào tầng bình lưu, Bạch Thiên Tâm rốt cục thở phào nhẹ nhõm!

Ngay lúc này, tiếp viên hàng không ăn mặc tinh tế bắt đầu đi phân phát bữa ăn trên máy bay!

"Xin chào tiên sinh, xin hỏi ngài cần gì không? Cơm bò khoai tây? Hay cơm cà tím kho?"

Giang Nam: "Cái đó ngon không?"

Tiếp viên hàng không mỉm cười: "Không ngon lắm!"

Giang Nam: ???

Cái quái gì vậy!

Hãng hàng không này thành thật tới vậy sao?

Này, này!

Người nói vậy, sếp của người có biết không?

"Vậy khoai tây thịt bò đi!"

"Xin hỏi tiên sinh muốn uống gì?"

"Nước cam là được!"

Giang Nam mở hộp cơm ra, đang chuẩn bị ăn!

Chỉ nghe phía sau có một nữ tiếp viên hàng không đặc biệt xinh đẹp cầm một chai tương ớt, một tay kia cầm thìa nhỏ, vẻ mặt

mỉm cười!

"Thưa tiên sinh! Ngài cần tương ớt không? Rất ngon!"

Nói xong vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Giang Nam!

"Vây... Vây cho một muỗng? "

Mẹ kiếp!

Hãng hàng không này phục vụ tận tình tới vậy sao?

Chỉ thấy tiếp viên hàng không múc một muỗng tương ớt vẩy lên phần cơm của ở Giang Nam!

Lại còn tạo ra một hình trái tim!

Sau đó rút khăn ăn ra đặt trên bàn nhỏ của Giang Nam!

Ôn nhu nói: "Giữ lại ăn xong lau miệng nha!"

Giang Nam ngạc nhiên, nhìn tương ớt hình trái tim trên phần ăn, hình như có hơi quá rồi!

Cắm đầu ăn hết cơm, Giang Nam cầm lấy khăn ăn chuẩn bị lau miệng, kết quả gây ngấn cả người!

Chỉ thấy trên khăn ăn có viết một tài khoản wechat!

Sơn Miêu bĩu môi: "Người nha, bình thường ra ngoài đều như vậy sao?"

Được các cô gái yêu thích như vậy?

Bạch Thiên Tâm nhìn Giang Nam, lại nhìn thoáng qua tiếp viên hàng không kia, trợn mắt nhìn!

Tiếp viên hàng không nhận ra ánh mắt chăm chú, khuôn mặt lập tức đỏ lên.

Giang Nam: "Vậy cô ấy sẽ không bắt ta bồi thường tiền tay vịn chứ? "

Bạch Thiên Tâm: ???

Đây có phải là trọng điểm hay không?

Mạch não của người bị gì vậy?

Chuyến đi bay thật sự khá lâu, trông dáng vẻ của Bạch Thiên Tâm hình như không được thoải mái ở đó.

Giang Nam cầm ly nước cam nhấp một ngụm!

Tư thế ưu nhã!

Ánh mắt tựa như đang nhìn người chưa từng thấy việc đời, vừa nhìn đã biết chưa đi máy bay!

Không thể không nhắc: "Bên cạnh ghế có một tay quay!"

"Người có thể điều chỉnh góc dựa lưng, có thể ngồi thoải mái hơn!"

Bạch Thiên Tâm cau mày, mò mẫm một chút!

"À~ cái kia? Có phải như vậy không?"

Sau đó!

Ghế dựa của Giang Nam đột ngột mất đi sự chống đỡ!

Bất ngờ không kịp đề phòng!

Cả người đều ngã về phía sau, trực tiếp nằm trên ghế!

Trong tay cầm một ly nước cam, toàn bộ đều hất lên mặt!

Giang Nam: ...

Người nói cho ta biết!

Người mẹ nó cố ý phải không?

Có phải ghen tị với nhan sắc đẹp trai bức người của ta hay không?

Người con mẹ nó chính ghế của ta làm gì?

Đồ chính ghế của người nằm bên phía lối đi kia!

Đại ca ở hàng ghế sau đều ngây ngốc, đột nhiên xuất hiện đầu người?

Bầu không khí trở nên rất xấu hổ!

Đại ca: "Cái kia! Lão đệ, cần giấy không? "

Sơn Miêu che miệng nhỏ nhin cười tới khó chịu: "Phụt... A!"

Bạch Thiên Tâm thì ngồi nghiêm, làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra, còn đang đọc tạp chí!

Giang Nam: !!

Người tuyệt đối cố ý phải không?

Cuối cùng cũng kiên trì tới quần đảo Madaga!

Giang Nam cũng không chậm trễ, trực tiếp đến cảng tìm một chiếc thuyền chở hàng đi qua eo biển Gili!

Mòng biển bay lượn! Sóng biển dập dờn!

Ba người Giang Nam đứng trên boong tàu, hóng từng đợt gió mát mẻ!

Trong lòng đều mang theo một cỗ nặng nề!

Ngay lúc này, trên tàu xuất hiện đủ các khuôn mặt người ngoại quốc, có thể nhìn thấy đủ các chủng tộc từ khắp nơi trên thế giới!

Mà gương mặt phương Đông như ba người Giang Nam, vẫn khiến cho không ít người chú ý!

Đặc biệt là đại mỹ nữ như Sơn Miêu cùng Bạch Thiên Tâm!

Mà đúng lúc này, một người đàn ông mặc âu phục màu vàng nhạt, dáng người cao lớn đi tới!

Mang kính râm, ngậm xì gà!

Không hề che dấu khí tức Bạch Ngân đỉnh phong của mình!

Mở miệng liền nói thẳng!

"Này! Người anh em! Một mình người dẫn theo hai em gái? Người chơi nổi sao?"

"Để lại cho ta một người thế nào?"

Nói xong lại lấy ra một xấp tiền giấy từ trong túi quần ném vào trong ngực Giang Nam!

Sắc mặt Sơn Miêu cùng Tiểu Bạch vẫn bình thản nhìn người này!

Giang Nam nhếch miệng cười, trực tiếp nhét tiền vào túi!

Sau đó vẫy vẫy tay với người đàn ông mặc âu phục!

Đôi mắt của người đàn ông mặc âu phục sáng lên, thuận lợi tới vậy sao?

Trong lòng không kìm được một trận nóng rực!

Vừa mới đi về phía trước hai bước, liền phát hiện mình không

nhúc nhích được!

Thần sắc đột nhiên trở nên dữ tợn!

Giờ phút này, xiềng xích hư không đã trói chặt hẳn ta!

Chỉ thấy Giang Nam tiến lên túm cổ áo người đàn ông kia!

Xoay người chạy hai bước lấy đà, mạnh mẽ nhấc cơ thể người đàn ông này lên rồi ném một cái!

"Mẹ nó!"

"Ah ah! Motherfucker~"

"Bùm!"

Người đàn ông mặc âu phục bay hơn 70 mét, một đầu rớt vào trong lòng biển!

Chương 361 -

Giang Nam phúi phúi tay, móc tiền trong túi quần ra tựa như không có việc gì, bắt đầu đếm...

Sơn Miêu: ???

Bạch Thiên Tâm: ???

Dứt khoát tới như vậy sao?

Vốn tưởng rằng sẽ giáo huấn một trận là được, để cho hắn biết lợi hại!

Kết quả người trực tiếp ném người ta xuống biển?

Toàn bộ hành trình đều không nói một lời!

Có cần phải thô bạo như vậy không?

Nhưng loại phương thức xử lý này, vì cái gì lại khiến cho tim người ta tim đập tăng nhanh một cách không hiểu được!

[Giá trị oán giận từ Rofi. Jesse +1000!]

[Giá trị oán giận từ Rofi. Jesse...]

Giang Nam sửng sốt!

Rofi?

Mọi người nhìn người đàn ông mặc âu phục bị ném xuống cũng không có quá kinh ngạc!

Chỉ liếc mắt nhìn Giang Nam, theo bản năng né xa hắn mà

thôi!

Giang Nam thì nhìn danh sách giá trị oán khí đang không ngừng cập nhật mà sửng sốt!

Trùng hợp?

Hay là...

Nhưng mà sau khi người đàn ông mặc âu phục bị ném ra hơn 70 mét và uống một bụng nước biển, cuối cùng cũng trôi lên khỏi mặt nước!

Chửi bới một trận!

Một cái bật lửa dầu hỏa bay ra khỏi túi quần, kim loại bị ép thành hình đĩa!

Sau đó lại giẫm lên đĩa tròn và trở lại thuyền chở hàng!

Hận tới ngựa răng ngựa lợi! Nhưng cũng không trực tiếp đi tìm Giang Nam trả thù!

Mà là đi vào trong khoang hành khách, tức giận nói: "Anh trao! Có người không nể mặt gia tộc Rofi chúng ta!"

"Là một người phương Đông! Vừa rồi trực tiếp ném ta xuống biển!"

"Người phải ra mặt thay cho ta!"

Một gã đàn ông trung niên đầu bóng đeo găng tay trắng, mặc âu phục đen, bộ râu tinh tế đang nói lỏng cà vạt!

"Người lại không thành thật? Cha đã nói thế nào hả?"

Jessie giận dữ nói: "Nhưng!"

Người đàn ông đầu bóng đứng dậy híp mắt nói: "Tốt nhất không có lần sau!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, là ai không nể mặt gia tộc Rofi chúng ta!"

"Các anh em!"

Trong lúc nói chuyện, một đám người mặc âu phục mang giày da m găng tay trắng từ trong kho hàng đi ra!

Một nhóm hơn 20 người, khí thế bức người, đi thẳng tới boong tàu!

Các hành khách thấy đám người này, nhao nhao tránh ra!

Jesse nghiêng răng nghiêng lợi chỉ vào Giang Nam nói: "Chính là hắn!"

Sắc mặt Sơn Miêu hơi trầm!

Mà Bạch Thiên Tầm thì cả người lóe ra điện quang chói mắt!

Giang Nam không thèm để ý chút nào, dựa vào lan can thuyền!

Vẻ mặt hứng thú nhìn hơn 20 người đi tới!

Người đàn ông đầu bóng nhìn cũng không thèm nhìn, giơ tay móc ra một điều xì gà ghét vào miệng!

Tiểu đệ bên cạnh trực tiếp châm lửa!

Người đàn ông đầu bóng hút một hơi sâu!

Ngẩng đầu nhìn về phía Giang Nam: "Nghe nói có người... À..."

"Mẹ kiếp!"

Rofi. Carpen thiếu chút nữa trường rớt con mắt ra!

Không nói hai lời quay đầu đá một đá vào hông Jessie!

Túm cổ áo hất lên, lại kéo tai hất tới quất lút!

Jessie: ???

"Anh trai! Người mẹ nó đánh hất ta kìa! Người đánh ta làm gì chứ?"

"Ngao~ anh! Người có phải là anh ruột của ta hay không?"

"Ta muốn tìm cha..."

[Giá trị oán khí từ Rofi. Jesse + 1000!]

[Từ...]

Còn tìm cha?

Có tìm cha thì ta cũng phải đánh người a!

Không riêng gì Jessie ngây người, một đám đàn em cũng ngây người!

Đại ca bị sao vậy?

Đưa chúng ta ra ngoài là để xem người đánh Jessie?

Người thật sự là anh ruột à!

Sơn Miêu và Bạch Thiên Tầm cũng choáng váng!

Không phải tới tìm chuyện sao?

Sao lại đánh người của mình rồi?

Chỉ thấy Rofi. Carpen đánh cho một trận, sau đó lại ném Jessie sang một bên!

Rồi đi đến bên cạnh Giang Nam, nhếch miệng cười: "Nam thần! Thật khéo!"

"Tới đây! Làm một điều!"

Nói xong liền lấy ra một điều xì gà!

Sơn Miêu cùng Bạch Thiên Tầm đều ngạc nhiên nhìn Giang Nam, tình huống gì đây?

Giang Nam: "Thế nào? Người không cướp bom hạt nhân với ta nữa sao?"

Rofi. Carpen che mặt nói: "Người đừng giỡn nữa!"

Cướp?

Cướp cái rắm?

Lúc ở Voyny đều bị Giang Nam khi dễ thành cái dạng gì?

Cưỡi xe tăng cầm đạn pháo bắn a!

Vốn dĩ Rofi còn một bụng lửa giận, kết quả sau khi trở về đã bị tin tức hạt nhân phát nổ khiến cho khiếp sợ!

Vị trước mắt này chính là mãnh nhân ôm hạt nhân lên trời!

Hơn nữa sau đó diễn ra một đợt hành động thanh lý trên dark web!

Có mấy gia tộc muốn xuống tay với Giang Nam đều bị tiêu diệt một cách lặng yên không một tiếng động!

Rofi. Carpen đều cảm run rẩy!

Xem như hiểu được, rốt cuộc vị trước mắt này có được năng lực như thế nào!

Hơn nữa, lấy vận khí nghịch thiên của Giang Nam, mình có cái rắm gì để đổi đầu được với hắn chứ!

Lão tử chạy tới châu Phi mà cũng có thể gặp được vị thần tiên này a!

Đúng là xui xẻo tám đời!

Giang Nam vừa xuất hiện, chứng tỏ bên phía Hoa Hạ đã có hành động a!

Nói không chừng hai người phụ nữ này đều là...

Rofi. Carpen lại run rẩy!

Giang Nam nhếch miệng cười, choàng vai Rofi. Carpen, về mặt thân thiết!

"Thế nào rồi? Lần này lão ca đây cũng muốn tới Sahara lấy chút hàng trở về sao?"

Trong lòng Rofi. Carpen run rẩy!

Mẹ nó, lại là người?

Lão tử muốn bom hạt nhân, người liền đến cướp!

Hiện tại tới lượt huyết thanh bất tử, người con mẹ nó lại tới?

Chương 362 -

"Không có... Chúng ta cảm thấy phiền chán với chuyện đánh đánh giết giết, nên dẫn các anh em đi teambuilding ở châu Phi!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Lý do này của người đứng là không cách nào phản bác!

Rofi. Carpen nhìn trái nhìn phải, thấp giọng nói: "Người anh em! Lần này các người tới cũng là..."

Giang Nam: "Shh! Người cũng phía sau ta là ai! Ta không chỉ muốn! Còn muốn rất nhiều! "

Rofi. Carpen giật mình, đứng sau lưng Giang Nam chính là toàn bộ Hoa Hạ!

Chỉ thấy Giang Nam thở dài nói: "Chỉ lo không có đường! Thế nào lão ca? Có người dẫn đường không? Giới thiệu đi!"

"Một khi chuyện thành, số lượng lớn như vậy! Người chỉ cần rút ra một chút! Chẳng phải kiếm được đầy bồn sao? "

Ánh mắt Rofi. Carpen lóe lên, cắn răng nói: "Lão đệ, ta có thể giới thiệu người cho người, nhưng chuyện này ta không thể xen vào!"

"Tôm tép như chúng ta, uống chút canh cũng sợ bị ghen chết!"

Nói xong nhét cho Giang Nam một tấm danh thiếp!

"Hàng cơ bản đều từ trong tay hắc chảy ra, người tìm hắc là được!"

Giang Nam vui vẻ nhận lấy danh thiếp, vỗ vỗ bả vai Rofi!

Một đám người kéo Jessie đã bị đánh sưng mặt, giống như chạy trốn ôn thần, vội vàng rời đi!

Giang Nam thì nhìn thoáng qua danh thiếp, nhú mày.

Bạch Thiên Tâm ngạc nhiên nói: "Đã tìm được người xuất hàng rồi sao? Vậy theo con đường này chẳng phải là có thể tìm được vị trí của công ty công nghệ sinh học Dracula sao?"

Bọn họ còn chưa tới nơi, manh mối đã tới tay?

Giang Nam cũng quá thần thánh rồi a?

Lại nói sao hắc có thể quen biết mấy người trong giới này?

Hơn nữa còn là gia tộc Rofi có thể lực không nhỏ?

Sơn Miêu nói, "Có thể tin tưởng không?"

Giang Nam lắc đầu nói: "Chỉ tin được ba phần! Có lẽ quay đầu liền bán đứng chúng ta! "

"Loại người quanh năm hành tẩu trong thế giới ngầm này, trên mặt thì vui vẻ nở nụ cười với người, nói không chừng sau lưng lại đâm dao vào người!"

"Có thể điều tra về người trên danh thiếp! Nhưng trước tiên không cần liên lạc!"

Nói xong lại lấy ra một thiết bị định vị từ trong không gian dị độ ném cho Bạch Thiên Tâm!

"Theo dõi đám người Rofi này! Là mèo kiêu gì cũng ngửi thấy

được mùi tanh, chúng ta đi theo hần ta!"

Bạch Thiên Tâm nhìn bộ định vị với vẻ mặt ngốc trệ!

Phía trên biểu hiện vị trí của Rofi. Carpen!

Chỉ mới tiếp xúc một lát, đã đặt thiết bị truy tìm lên thân người ta?

Là lúc choàng vai sao?

Bạch Thiên Tâm ngơ ngác nói: "Sơn Miêu! Bình thường Âm Dạ các người chấp hành nhiệm vụ đều có trình độ thế này sao?"

Sơn Miêu nhìn sườn mặt Giang Nam, quay đầu nói: "Không... Đây là lần đầu tiên ta ra ngoài làm nhiệm vụ với Tiểu Nam!"

Cô có chút ngại ngùng khi nói!

Bình thường mình dẫn tiểu đội chấp hành nhiệm vụ, cho tới bây giờ đều xông thẳng vào rồi đánh!

Mà phía bên này! Giang Nam lấy điện thoại ra chuyển sang chế độ selfie!

Chụp một tấm với biển!

Sau đó gửi cho Chung Ánh Tuyết!

Kết quả, giây tiếp theo, cuộc gọi video trực tiếp gọi tới.

Giang Nam chấp nhận!

Đập vào mắt chính là khuôn mặt mỹ lệ của Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết!

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt: "Oa! Tiểu Nam, người đang ở đâu vậy? Trên thuyền à?"

Chung Ánh Tuyết: "À~ người đi làm nhiệm vụ ở đâu? Có nguy hiểm không?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ai da, là một nhiệm vụ tập huấn, không nguy hiểm!"

Đột nhiên trong màn hình xuất hiện khuôn mặt của Ngư Thanh Thanh chen vào: "A~ Âm Dạ chấp hành nhiệm vụ sao? Cho ta xem nữa!"

Giang Nam trừng mắt: "Ai ui? Lén ta đi ăn lẩu à?"

Chung Ánh Tuyết cười hắc hắc, giơ điện thoại di động lên: "Tổ chức tiệc mừng cho Dao Dao~"

Chỉ thấy trong phòng có Ngô Lương, còn có mấy người Tần Thụ đều ở đây, mọi người chào hỏi với Giang Nam!

Trong mắt Giang Nam tràn đầy sự ôn nhu.

Đúng lúc này, đám người trên thuyền bỗng trở nên xôn xao huyên náo, thậm chí vang lên từng tiếng kinh hô!

"Cướp biển! Có cướp biển!"

Xa xa, hơn mười tàu ca nô điên cuồng tiếp cận tàu chở hàng!

Giang Nam ngạc nhiên, tình huống gì đây?

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Sao lại ồn ào như vậy!"

Giang Nam: "Ah ~ chỉ là xuất hiện một đàn cá heo! Bọn họ nhìn thấy nên ai nấy đều hưng phấn!"

Trên tàu ca nô, mấy ông chú da đen để thân trần cầm gatling bắn phá!

Hướng về phái với thuyền chở hàng!

"Tạch tạch tạch tạch tạch~"

Trong lúc nhất thời ánh lửa bắn tung tóe, viên đạn bắn ra, thậm chí còn có người ngã trên mặt đất!

Hạ Dao ngạc nhiên: "Thanh âm gì vậy?Ồn ào tới vậy? Tiếng tạch tạch tạch đúng không?"

Giang Nam: "Họ nhìn thấy cá heo, nên đốt pháo mừng!"

Ngư Thanh Thanh che miệng nhỏ, kinh hãi nói: "A! Nam thần! Hình như phía sau người có người ngã xuống đất! "

Giang Nam: "Ai nha! Hấn hưng phấn đến mức ngất xỉu!"

Ngư Thanh Thanh: ???

Tâm tính Giang Nam đều muốn sụp đổ!

Các người có thể yên tĩnh giùm lão tử một chút có được hay không!

Lại nữa ta liền không che giấu được!

Chung Ánh Tuyết bĩu môi: "Vậy người giải thích thế nào về ông chú da đen phía sau người?"

Chương 363 -

Thần sắc Giang Nam cứng đờ!

Quay đầu lại!

Chỉ thấy giờ phút này, một đám hải tặc để thân trần mang theo súng ống bò lên thuyền!

Ông chú da đen bò lên thuyền đầu tiên! Thân trên để trần, đầu trùm khăn, trên ngực xăm một cái đầu lâu!

Tay cầm hai khẩu AK47, hòng súng hướng lên trời!

"Tạch tạch tạch!"

Vỏ đạn rơi ra!

Cười to càn rỡ! Miệng còn hò hét!

"Olaola Olaola ~"

"Ha ha! Raise your hands up!"

"Chúng ta là hải tặc!"

Mặt Giang Nam đều đen lại!

Dùng cổ kẹp lấy điện thoại!

Trực tiếp thuận di một cái đi tới trước mặt ông chú da đen kia!

"Ha ha! Olaola ~"

"Ba!"

Một cú tát, trực tiếp khiến cho ông chú da đen kia ngậy ngấn!

Nửa hàm răng đều biến mất!

Giang Nam nổ tung: "Người Olaola một gì! Không thấy lão tử đang gọi video sao? "

Chú Đen: ???

[Giá trị oán khí từ Jack. Schrand +1000!]

Người cũng quá càn rỡ rồi phải không?

Lão tử chính là hải tặc, đang cướp bóc a!

Ta Olaola thì liên quan gì đến người!

Hai thanh AK trực tiếp chĩa vào ngực Giang Nam, bóp cò!

Viên đạn trút xuống, không ngoại lệ, toàn bộ đều xuyên qua thân thể Giang Nam!

Không gian trùng động chỉ là để trưng thôi sao?

Giang Nam một phen cướp lấy hai khẩu AK!

Nhấc chân lên rồi bẻ gãy!

Ông chú da đen mở to hai mắt: ???

"Motherfucker?"

"Bốp!"

Một cước đạp ra, lực lượng khổng lồ trút xuống, Jack trực tiếp bay thẳng xuống biển!

Chỉ thấy Giang Nam rút đường đao ra, mắng: "Mẹ kiếp! Lão tử chỉ ngồi thuyền, từ đâu chui ra đủ thứ chuyện như vậy! "

Nói xong cầm dao xông lên boong tàu đang loạn thành một nôi cháo!

Chỉ cần nhìn thấy người nào thân trần xăm hình liền chém!

Trên lan can thuyền còn có móc dây thừng báo vào, trên dây thừng còn có một chuỗi người đang leo lên trên!

Thuấn di rồi dùng dao chặt đứt toàn bộ!

Giờ phút này, trong phòng riêng số 555 của tiệm lẩu Bàn Tử ở Giang Thành lặng ngắt như tờ!

Thịt bò trong miệng Ngư Thanh Thanh đều quên nhai rồi!

Bởi vì điện thoại di động bị Giang Nam kẹp ở cổ, thông qua màn hình nhìn ra ngoài!

Hoàn toàn nhìn được cận cảnh!

Đó có phải là cướp biển hay không?

Giang Nam vừa lên liền cho người ta một cú tát, còn bẻ gãy cả súng của người ta?

Tuy rằng hình ảnh vô cùng lắc lư!

Nhưng cũng đáng sợ!

Hạ Dao ngơ ngác nói: "Người nói cho ta biết đây là tập huấn à? Quỷ lừa người! Cướp biển đây là cái quái gì vậy!"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Tiểu Nam bây giờ sợ là đã không còn ở trong nước rồi!"

Ngư Thanh Thanh mở to hai mắt, bên trong tất cả đều là những ngôi sao nhỏ!

Đao quang chém ra! Sốt cà chua bắn tung tóe! Đạn xẹt qua đầu!

Cho dù cách màn hình, cũng có thể khiến cho huyết mạch người ta sôi trào!

Đây là chiến trường thực tế nhất mà họ sẽ không bao giờ được trải nghiệm trong thành phố!

Ngô Lương nhìn mà mặt đỏ lên, hận không thể cùng Giang Nam xông pha chiến trường!

Tần Thụ cùng anh trai mắt kính cũng mở to hai mắt, vẻ mặt rung động!

Thần kinh hưng phấn tăng vọt!

Vì sao Nam thần lại cường đại đến mức khiến cho người ta giận sôi?

Lưỡi đao sắc là vì được mài từng chút một, người cường đại lấy mạng mình để liều!

Thân là bạn học, bọn họ ở trường học sống nhàn nhã, mà Giang Nam thì cầm đao thương ra chiến trường liều mạng, bảo vệ quốc gia!

Cảm giác chênh lệch cực lớn này khiến cho người ta nóng lòng!

Giờ phút này Giang Nam ở trên thuyền đang chém vui vẻ!

Sơn Miêu cũng nổi giận!

Thân là hệ lực lượng, có thể nói cô chính là Bạo Long Thú hình người, không có chiêu thức hoa lệ gì!

Một cặp nắm đấm sắt cũng đủ để khiến cho bất luận kẻ nào

cũng sợ hãi!

Hải tặc chặn trước người cô giống như bao tải rách bị đập bay như!

Điều khiến Giang Nam kinh ngạc nhất vẫn là Bạch Thiên Tâm!

Chỉ thấy cô lấy ra một đồng xu từ túi của mình, ngón tay vân vê đồng xu!

Điện quang lượn lờ quanh người, hồ quang thô to có thể so với xô nước!

Đồng xu trở nên đỏ thẫm vì trường điện từ, ngay lập tức bật ra bằng ngón tay cái!

Sau một khắc!

Đồng xu lóe ra hồ quang màu lam, bắn ra với tốc độ gấp mấy lần vận tốc âm thanh!

Dọc đường đi qua, boong tàu bằng sắt đều bị bào ra một cái rãnh sâu!

Uy lực cực lớn trực tiếp nổ tung hơn hai mươi tên hải tặc trên boong tàu!

Sóng khí mãnh liệt thổi qua Giang Nam không thể mở mắt ra!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Pháo điện từ di động hình người?

Người như vậy là không khoa học!

Pháo siêu điện từ không khoa học!

Pháo tử này quá mãnh liệt!

Mà phía bên kia!

Trong số những du khách đi theo cũng có người ra tay, gia tộc Rofi cũng ra tay trấn áp hải tặc!

Thuyền trưởng thì cười như điên khi thấy hải tặc đến!

Một tiếng rống lớn vang lên, hơn một trăm người mỗi người cầm súng máy hạng nặng lao ra!

Lúc ấy hải tặc đã quỳ xuống!

Đầu năm nay làm hải tặc cũng quá khổ đi!

Cái thuyền này là loại thuyền gì a!

Thuyền trưởng đi lên liền đánh tên đầu lĩnh hải tặc một trận tơi bời!

Chương 364 -

Tàu chở hàng đi Sahara mà người cũng dám cướp?

Có biết lão tử đang chở đám người nào hay không?

Không có chút nội tình nào lại dám chạy tới nơi này sao?

Chỉ thấy thuyền trưởng vẫy tay, một cái rương nhôm liền bị ném tới trước mặt hải tặc!

Cái rương được mở ra, bên trong có 100 vạn USD!

"Cầm đi!

Người đứng đầu cướp biển: ???

Mẹ kiếp?

Cướp không được, nhưng lại được tặng 100 vạn?

Có phải nhìn ta đáng thương đúng không?

Giang Nam cũng ngây ngẩn, vậy mà còn được cho tiền?

Chỉ thấy thuyền trưởng nhếch miệng cười, lấy ra một tờ hóa đơn từ trong túi!

"Nào, người lập hóa đơn 5000 vạn cho ta, lưu lại chứng cứ, ta trở về cũng dễ khai báo!

Đầu lĩnh cướp biển: ???

Mẹ kiếp?

Từ lúc nào mà cướp bóc cũng phải khai hóa đơn?

Chinh quy tới như vậy?

3 phút sau!

Cướp biển ôm 100 vạn USD cùng với vết thương, nhóm anh em tàn tạ lái thuyền ca nô đi xa!

Đám người vẫn còn đang ở trong trạng thái ngây ngốc!

Thuyền trưởng vẫy tay chào triu mến: "Thường xuyên tới chơi!"

Quay đầu lại dặn dò thuyền phó: "Đem 5000 vạn hàng hóa của công ty trong kho hàng bán lại cho Wanda!"

Giang Nam che mặt!

Mẹ nó, thuần thực như vậy sao?

Trách không được hải tặc vừa đến, thuyền trưởng đều vui vẻ tới nở hoa!

"Tiểu Nam? Tiểu Nam..."

Điện thoại di động treo trên ngực truyền đến âm thanh!

Mà lúc này Giang Nam mới nhớ tới, vẫn còn đang gọi video!

Mẹ kiếp!

Vội vàng giơ điện thoại lên!

Chung Ánh Tuyết bĩu môi nói: "Tiểu Nam người..."

Giang Nam: "Ah! Tín hiệu! Tín hiệu không tốt..."

Giang Nam trong hình đột nhiên đứng yên, không nhúc nhích!

Hạ Dao: "A? Sao Tiểu Nam lại bất động rồi?"

Ngư Thanh Thanh: "Không có mạng sao? Ta thấy mòng biển phía sau Nam thần vẫn còn đang bay a..."

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao...]

Giang Nam: !!

Vội vàng tắt video!

Mòng biển chết tiệt! Bay lượn cái gì chứ!

Nhưng không thể gọi video nữa, mấy chuyện này vẫn nên ít để các cô xem thì hơn, bằng không sẽ lo lắng chết!

Có quỷ mới biết sẽ gặp phải cướp biển!

Nhìn Bạch Thiên Tầm và Sơn Miêu đi tới, Giang Nam giơ ngón tay cái lên!

"Pháo tử lợi hại!"

Bạch Thiên Tầm cười hắc hắc, vẻ mặt đắc ý!

Hừ! Dám nghĩ ta chỉ là người coi trọng chủ nghĩa hình thức thôi sao?

Nhưng mà Bạch Thiên Tầm xuống thuyền liền hoàn toàn yên lặng!

Lúc này, đoàn người Giang Nam đang tìm máy bay nhỏ bay trong thành phố Budaiya!

Chỉ thấy Bạch Thiên Tầm tiến lên khoa tay múa chân với một vị bản xứ!

"Mi! Gi vờ! Du! Mơ Nỳ! ”

"Gô! ~ Budaya!"

"Ok? ”

Nói xong móc ra một xấp tiền!

Giang Nam nghe Bạch Thiên Tầm bập bẹ nói tiếng Anh mà mặt đều đen!

Người đúng thật là một tiểu quỷ ma lanh a!

Con mẹ nó ~ Budaya!

Người này liếc mắt nhìn Bạch Thiên Tầm vẻ mặt ghét bỏ:

“?hijodeputa ! Khắc ~ phi! ”

(Tiếng Tây BanYa: Kể ngốc! Khắc ~ phi!)

Bạch Thiên Tầm: ???

Câu trước tên này nói cái gì cô nghe không hiểu!

Nhưng câu sau thì biết khá rõ...

Dù sao đờm cũng đã khắc ra trên mặt đất!

Không khỏi xấu hổ đỏ mặt, vẻ mặt bất lực nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam trợn trắng mắt!

[Phát động kỹ năng! Tiếng Tây Ban: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Tiếng Tây Ban Nha (tính thông): lv0!]

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Tenemos que volar a buda, ¿podemos hacerlo?"

(Tiếng Tây Ban Nha: Chúng ta muốn bay đến Budaya, chúng ta có thể làm cách nào?)

Bạch Thiên Tầm nghe mà vẻ mặt ngây ngốc!

Giang Nam đang nói cái gì vậy?

Người đàn ông quay lại: "Không vào được nội thành, các người nhảy dù vào, nhảy trên cao bung dù thấp, tỷ lệ có thể sống sót là 50%!"

Vừa nghe người đàn ông này đáp lại, Bạch Thiên Tầm ngạc nhiên!

"Họ đang nói gì vậy?"

Sơn Miêu: "A~ Tiếng Tây Ban Nha! Ta cũng không quá thuần thục..."

Bạch Thiên Tầm ngơ ngác nhìn Giang Nam, tiếng Tây Ban Nha cũng biết?

Không phải chứ!

"Nam thần thật sự cái gì cũng biết sao?"

"Người nói xem..."

Chỉ thấy Giang Nam làm thủ thế ok, cười nói: "Một nửa là đủ rồi! Bao nhiêu tiền?"

Người đàn ông cười nhạo nói: "Thứ trong tay cô gái kia, ở chỗ này chỉ là giấy lộn! Dùng chùi đất cùng ngại cỡng!"

Giang Nam mở ra không gian dị độ, trực tiếp kéo ra một cái

rừng màu xanh lá cây từ bên trong!

Mở nắp hộp, chứa đầy lựu đạn!

Giang Nam túm lấy một cái, kéo khóa an toàn ra rồi liền ném xuống biển!

"Đùng!"

Một tiếng nổ lớn, bọt nước dâng cao mấy mét!

"Có đủ không?"

Người đàn ông vui vẻ, lộ ra hàm răng vàng: "Tiểu tử lên đường!"

Giang Nam nhếch miệng cười, quay đầu lại nói: "Được rồi! Thông báo cho tiểu đội đóng quân, buổi tối phái người tiếp ứng!"

Sơn Miêu: "Ta sẽ đi thông báo!"

Mà Bạch Thiên Tâm thì vẻ mặt tò mò tiến lại gần, hỏi: "Câu vừa rồi mà người đàn ông kia nói với ta có ý gì vậy? "

Giang Nam cười nói: "Ý nói người xinh đẹp!"

Bạch Thiên Tâm: ???

"Hình như không đúng!"

"Khen ta xinh đẹp? Vậy vừa rồi vì sao hắn còn nhổ nước bọt với ta? "

Giang Nam: "Người không hiểu sao? Đây là phong tục địa phương! Thể hiện sự thân thiện!"

Chương 365 -

"Giống như chúng ta hay bắt tay chào hỏi! Còn có những nước thì sẽ thơm hai má! Thậm chí một số thổ dân còn vả miệng chào hỏi nhau a! "

"Miệng càng tàn nhẫn thì càng có nghĩa là càng nhiệt tình!"

"Khắc nhổ kia có là gì chứ?"

Bạch Thiên Tầm bừng tỉnh đại ngộ!

Ai ui! Hóa ra là như vậy! Đúng là một phong tục kỳ lạ!

Giang Nam: ?hijodeputa!

Bạch Thiên Tầm cười ngọt ngào: Hắc hắc, cảm ơn!

Giang Nam: ?hijodeputa!

Bạch Thiên Tầm đỏ mặt, huých bả vai Giang Nam, xấu hổ nói:
"Ai nha! Khen hai câu là được rồi!"

"Thật ngại quá! Ai ui~"

Sơn Miêu đưa lưng về phía hai người, bả vai run rẩy: "Phụt..."

Tuy rằng cô ít dùng tới tiếng Tây Ban Nha, nhưng câu này vẫn có thể nghe hiểu a!

Giang Nam cũng quá xấu xa rồi?

Bạch Thiên Tầm nghi hoặc: "Sơn Miêu, người cười cái gì vậy?"

"Không có... Không cười! Ta đã liên lạc rồi!"

Giang Nam vẻ mặt cảm khái, thời buổi này, vẫn nên trau dồi kiến thức cho nhiều!

Bằng không bị người ta mắng còn đang nhếch miệng cười ngây ngô!

Chỉ thấy Bạch Thiên Tầm đi tới trước mặt người đàn ông, vẻ mặt mỉm cười: "Khắc ~ Phi! Hi hi!"

Người đàn ông: ???

Cô gái này sợ không phải là kẻ ngốc đó chứ!

.....

Vào ban đêm, một chiếc máy bay dân sự rách nát và rỉ sét đã bay ở trên bầu trời thành phố Budaya!

Nhìn xuống!

Sa mạc Sahara tối tăm!

Mà thành phố Budaya bên cạnh sa mạc lại rực lửa ngút trời!

Người thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng súng dày đặc cùng với tiếng đạn pháo!

Đây là một thị trấn lớn bên ngoài sa mạc Sahara!

Nhiều thế lực đóng quân ở đây!

Ngư long hỗn tạp, chiến sự diễn ra liên miên!

Nhưng cho dù như vậy, vẫn có mấy chục vạn người sinh sống ở chỗ này!

Khi chiến hỏa và sinh hoạt dung hợp cùng nhau, chính là loại tình huống này!

Mỗi lần như vậy, Giang Nam đều cảm thấy tự hào về đất nước của mình!

Người dân luôn được chính phủ bảo hộ, cho dù khi linh khí hồi phục trùng kích cũng vẫn như trước!

Giờ phút này Bạch Thiên Tâm căn bản không dám nhìn xuống, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh!

Đáng thương nói: "Chúng ta có thể không nhảy dù hay không?"

Giang Nam cười rộ: "Ừm! Không nhảy! Không thấy chúng ta đều không mang theo túi dù sao?"

Bạch Thiên Tâm thở phào nhẹ nhõm: "Hô ~ vậy là tốt rồi!"

Hả? Không đúng!

Làm thế nào để đi xuống mà không cần túi dù chứ?

Người đàn ông: "Không thể tiến lên phía trước nữa! Chúc các người may mắn!"

Giang Nam: "Được!"

Chỉ thấy Giang Nam ôm lấy thắt lưng Sơn Miêu và Bạch Thiên Tâm!

Bạch Thiên Tâm mãnh liệt ý thức được cái gì! Không phải là...

"Nam thần! Đừng !!."

Sau một khắc, bóng dáng ba người trên máy bay đột nhiên biến mất!

Người đàn ông mở to hai mắt: "Mẹ kiếp! Thanh niên này? Mẹ kiếp! "

Nhảy xuống mà không cần túi dù?

Giữa không trung, tiếng gió gào thét!

Bạch Thiên Tầm nhắm chặt hai mắt, điên cuồng gào thét: "A a a!!"

"Giang Nam! Ta hận ngươi suốt đời! Ồ!!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam ở giữa không trung, kéo tay Sơn Miêu nhàn nhã rơi xuống, cười trộm hắc hắc!

Đúng lúc này, giá trị oán khí đột nhiên ngừng cập nhật!

Bạch Thiên Tầm cũng không kêu nữa?

Giang Nam sửng sốt, chỉ thấy cô tự do rơi xuống không trung, là ngất đi rồi sao?

Chết máy rồi à?

Giang Nam thuận di đi tới trước mặt Bạch Thiên Tầm!

Nhéo néo khuôn mặt nhỏ của cô ấy!

"Này! Đừng ngủ nữa! Tỉnh dậy đi! Đứng dậy đi! "

Bạch Thiên Tầm mở mắt ra: "a~!"

Vừa nhìn xung quanh một cái!

"Ah!!.

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

Sau đó lại ngất xỉu...

Giang Nam: ???

Như vậy làm sao mà được?

"Tiểu Bạch! Người phải dũng cảm! Dũng cảm đối mặt với thực tế biết không?"

Sau đó lại đánh thức sBạch Thiên Tầm!

Bạch Thiên Tầm lần nữa mở mắt ra nhìn: "Phốc! Tại sao vẫn còn rơi xuống!"

" Ah!!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Sau đó lại lần nữa chết một máy!

Giang Nam kiên trì lắc lắc vai cô!

"Tiểu Bạch! Thân là người của Long Uyên! Người có phải vượt qua chứng sợ độ cao biết không?"

"Tĩnh dậy đi! Ta là đang giúp người!"

Ừm!

Ta vì giúp Tiểu Bạch vượt qua chứng sợ độ cao mới gọi cô ấy tỉnh lại!

Trợ giúp chiến hữu là chuyện nên làm!

Tuyệt đối không phải vì làm mới giá trị oán khí mới đánh thức cô ấy!

Hoàn toàn không phải!

Sau lần thứ sáu đánh thức Bạch Thiên Tâm, cô đã khóc!

Ta đã ngủ 6 giấc rồi! Sao còn chưa rơi xuống đất!

Mắt thấy sắp nện xuống mặt đất, Giang Nam ôm lấy eo thon của Bạch Thiên Tâm, thuấn di một cái, lại ôm lấy Sơn Miêu!

Liên tục thuấn di, ổn định rơi vào trong một con hẻm u ám trong thành Phố Budaya!

Bạch Thiên Tâm lão đảo một chút, trực tiếp dựa vào trên người Giang Nam, vẻ mặt cảm động!

Cảm giác đặt chân xuống đất này thực sự là tuyệt vời!

Giang Nam: "Đi thôi, tới điểm tiếp ứng, hẳn là cách nơi này không xa!"

Chương 366 -

Chỉ thấy Bạch Thiên Tầm đi một bước, không khỏi đổ mắt: "Đợi một chút, Sơn Miêu, người lại đây một chút!"

Sơn Miêu: "Có chuyện gì vậy?" Chân có tê sao? Để ta cõng người! "

"Ai nha không phải! Người lại đây!"

Bạch Thiên Tầm ghé vào tai Sơn Miêu thì thầm: "Xì xầm xì xầm~"

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Không phải chứ?"

Mặt Bạch Thiên Thượng càng đỏ lên!

"À... Đồ của ta đều ở trong không gian dị độ của Tiểu Nam!"

Bạch Thiên Tầm cắn chặt răng, miệng chu ra, nhỏ giọng nói: "Nam thần! Giúp ta lấy một cái quần nhỏ..."

Giang Nam: ???

Ánh mắt theo bản năng rơi vào quần Bạch Thiên Tầm!

Muốn thay quần sao?

Tại sao lại thay quần?

Chẳng lẽ lúc nhảy ra khỏi máy bay...

Mặt Bạch Thiên Tầm đều đỏ đến tận vành tai, một tay túm lấy áo sơ mi của mình dùng sức kéo xuống!

Vội vàng giải thích: "Không... Không! Không phải như người nghĩ đâu!"

"Ta cảm thấy cái quần này quá chật! Không tiện để di chuyển!"

Giang Nam bưng tỉnh đại ngộ: "Ừm! Ta biết mà! Ta hiểu hết!"

Giang Nam lật một trận trong không gian dị độ!

Lấy một cái khăn lông, một túi khăn ướt!

Một cái quần, và một cái quần lót!

Tất nhiên rồi! Là quần lót hiệu Hulk!

Bạch Thiên Tầm nhìn khăn ướt Giang Nam đưa tới, còn có quần lót mà mặt đều đỏ thối a!

A!

Xấu hổ chết đi!

Đã là cô nương lớn như vậy rồi, vậy mà... Vậy mà lại đi tè dầm!

Nói Giang Nam không biết, có quỷ mới tin!

Ngay cả quần lót và khăn ướt mà hẳn đều đã chuẩn bị sẵn cho ta!

Người có cần phải tinh tế như vậy không?

Đỏ mặt cướp lấy quần, trốn vào sâu trong hẻm!

Một trận thanh âm rườm rà truyền đến!

Sau 3 phút!

Bạch Thiên Tầm có chút nhăn nhó đi ra, trừng mắt nhìn Giang

Nam nói: "Không được nói ra cho người khác biết không?"

Giang Nam ý vị thâm trường nói: "Ai nha! Xấu hổ cái gì! Mỗi người đều có ~ thời điểm không thể kìm lòng được!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

"Ta nhổ vào! Người mà nói ra! Người có tin ta bắn người hay không?"

Giang Nam: ???

"Con người ta rất tốt, ta nói cho người biết..."

Sơn Miêu căng thẳng: "Suýt! Có người đến đây!"

Trên con phố phố, một chiếc trọng tải tám bánh mang theo thi thể một đầu linh thú ma giác tê khổng lồ chạy!

Dong binh được trang bị súng ống đầy đủ, toàn bộ quá trình cảnh giới, hình như nhận ra được động tĩnh trong hẻm nhỏ, đèn pin ánh sáng mạnh trực tiếp rọi tới!

Mà trước đó, Giang Nam đã ôm hai người thuận di rời đi!

Cũng không chậm trễ, trực tiếp chạy tới điểm tiếp ứng!

Dưới một văn phòng đã bị đạn pháo nổ tung một nửa!

Giang Nam nhìn đồng hồ: "Sao còn chưa đến?"

Sơn Miêu nhíu mày: "Xác định là 10 giờ! Có phải căn cứ bên kia đã xảy ra vấn đề gì không?"

"Nếu không..."

Ngay sau đó!

"Ư~"

Chỉ thấy một hàm răng trắng từ trong ngõ nhỏ "bay" ra!

Sơn Miêu mở to hai mắt, da gà Bạch Thiên Tầm nổi lên!

Một cái răng đang bay?

Cái này cũng quá đáng sợ rồi!

Mà Giang Nam thì không còn xa lạ gì nữa, tràng diện này mình đã thấy nhiều a!

Chỉ thấy một anh trai da đen mặc âu phục đi ra từ trong ngõ nhỏ!

Cơ bắp cuồn cuộn! Vóc người cao lớn!

Làn da ngăm đen trở nên bóng loáng dưới ánh đèn đường!

Ngay cả cấp bậc cũng đã tới Bạch Ngân đỉnh phong!

Sơn Miêu và Bạch Thiên Tầm đều ngạc nhiên!

Tên này ... Đúng là có hơi đen!

"Viện quân? Người là Giang Nam!"

Một giọng nói tiếng Trung lưu loát khiến Giang Nam sửng sốt!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chính là ta!"

Nói xong thân thiện vươn tay ra!

Anh chàng da đen theo bản năng giơ lên tát!

Nhưng đột nhiên ý thức được cái gì đó, nhếch miệng cười, bắt tay với Giang Nam!

"Xin chào! Ta là liên lạc viên dưới trưởng Dương ca!"

Giang Nam gật gật đầu, Vương Chính Dương!

Đội trưởng tiểu đội tiếp ứng, trước khi tới đây Giang Nam đã thuộc lòng tư liệu của bọn họ!

"Dẫn chúng ta tới căn cứ trước đi!"

"Đúng rồi người anh em! Tên người là gì? Nói cho ta biết, chúng ta làm quen với nhau!"

Anh trai da đen sừng sốt, khó xử nói: "Không tốt slawms!"

Giang Nam, "Nào nào! Có gì mà ngượng ngùng chứ, về sau đều là chiến hữu!"

Anh chàng da đen gãi đầu!

"Tên ta là Ouwewuweweweyetunouweubeumbemugbem. Osas!"

Sơn Miêu: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Bạch Thiên Tâm: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)\square$

Giang Nam: $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Con mẹ nó người đang nói cái gì a!

Đây thực sự là tên của con người sao?

Mẹ kiếp!

Một đồng Ouwewu đều khiến ta phải bối rối a!

Giang Nam gãi gãi đầu: "Cái kia! Người anh em! Người có thể lặp lại không, ta không nhớ được!"

Anh trai da đen liếc mắt: "
Ouwewuweweweyetunouweubeumbemugbem. Osas!"

Giang Nam: !!

Tuy không nhớ được hẳn cụ thể nói cái gì!

Nhưng quả thật không đọc sai!

Mẹ kiếp! Cái tên dài như vậy?

Lúc đặt cái tên này tuyệt đối bởi vì bàn phím máy tính bị cắn đúng không?

Thật hay giả vậy?

Chắc hẳn chứng minh thư của tên này phải dài cỡ 1 mét mới đủ cho cái tên này!

Giang Nam ngượng ngùng nói: "Người anh em! Người nói lại lần nữa đi! Ta chắc chắn sẽ nhớ! "

Đây chính là chiến hữu tương lai!

Thân là một chỉ huy chiến đấu có trình độ!

Làm sao có thể ngay cả tên của đàn em cũng không nhớ được?

Phải tin vào chính mình! Giang Nam!

Người có thể làm được!

Chương 367 -

Anh trai da đen tuy rằng có chút đen, nhưng đích xác có thể quan sát được, mặt hắc tựa hồ lại càng đen hơn!

"Tên ta là Owewuweweweyetunouweubeumbemugbem. Osas!"

Giang Nam tự tin cười: "Cái kia, Ô oe u..."

"Quên đi! Sau này cứ gọi người là Đại Hắc!"

"Bigblack"

Ta mẹ nó đã cố gắng hết sức!

Nhưng thật sự không nhớ được a!

[Giá trị oán khí từ Ouweuwe...]

[A phi!]

[Giá trị oán khí từ Đại Hắc + 666!]

Giang Nam kinh hãi!

Mẹ kiếp? Cái tên này!

Cả hệ thống cũng cúi đầu chịu thua?

Giang Nam nhất thời kinh hãi! Ngoài bản thân mình, người chính là người thứ hai khiến cho hệ thống phải cúi người !

Lợi hại!

Sơn Miêu và Bạch Thiên Tầm đi theo phía sau không nhận

được cười!

Giang Nam tò mò nói: "Đại Hắc! Tên của người chỗ này đều dài như vậy sao? "

Đại Hắc lắc đầu nói: "Ta xuất thân từ một bộ lạc ở Sahara, tên trong bộ lạc có chút dài!"

Giang Nam: "Cho ta xem chứng minh thư của người đi?"

Đại Hắc: ???

"Ah! Chắc là để ở nhà không mang theo phải không? Dù sao chứng minh thư dài hơn một mét cũng không tiện cầm theo!"

[Giá trị oán khí từ Đại Hắc +666!]

Lão tử mẹ nó không có chứng minh thư có được không?

Một đường đi tới một nhà máy bỏ hoang!

Chắc chắn không có người theo dõi!

Vén tấm sắt đè phía tên thông đạo, đoàn người tiến vào tầng hầm!

Vương Chính Dương tựa vào cửa ôm súng ngủ thiếp đi, nghe được động tĩnh thì đột ngột bừng tỉnh!

Họng súng chỉ thẳng vào Giang Nam: "Ai? "

Trong mắt hắn tất cả đều là tơ máu, tinh thần mệt mỏi đến cực hạn!

Nhưng trong nháy mắt nhìn thấy Bạch Thiên Tâm, cả người đều thả lỏng!

"Tiểu Bạch! Các người tới rồi!"

Giang Nam nhìn Vương Chính Dương mũi hơi chua xót!

Hán tử cao 1m8, giờ phút này râu ria xồm xoàm, vẻ mặt mệt mỏi!

Ở nơi này dẫn đội chống đỡ nửa tháng!

Lúc nào cũng phải đối mặt với nguy cơ tử vong, đã chịu đựng không ra hình người!

Giang Nam đưa tay: "Giang Nam Ám Dạ! Mã hiệu: Nam Thần!"

Vương Chính Dương mặt đầy ý cười, vỗ vỗ bả vai Giang Nam: "Ha ha! Đã được nghe danh lão đệ từ lâu rồi!"

"Hành động thanh tẩy dark web lần trước ta cũng tham dự! Ta không nghĩ rằng chúng ta sẽ gặp nhau! Ha ha!"

"Vị này chính là Sơn Miêu đúng không? Nào nào! Mau vào phòng, lúc tới đây hẳn phải chịu không ít khổ cực đúng không? "

Giang Nam sờ sờ mũi: "Cũng không đến nỗi nào!"

Ở nơi đất khách quê người gặp được đồng bào, loại cảm giác này thật sự không thể nói rõ được!

Bốn người đi theo Vương Chính Dương tiến vào căn cứ!

Vừa vào trong, liền nhìn thấy một anh trai da đen giống hệt Đại Hắc!

Dang vẻ tựa như anh em song sinh!

Chỉ có điều mặt Đại Hắc thì ssangs!

Mà vị trong phòng này thì mặt bong!

Đại Hắc nhếch miệng cười: "Nào, lão đệ! Đây là Giang Nam!"

"Em trai ta đã xem qua video vụ nổ hạt nhân của người trên mạng, rất sùng bái người!"

Giang Nam nhếch miệng cười, đưa tay nói: "Xin chào người anh em!"

Anh trai da đen mặt bóng kia hưng phấn, vội vàng chạy đến trước mặt Giang Nam!

Cái tats lập tức bay tới!

Đại Hắc trừng mắt: "Lão đệ!"

Anh trai da đen mặt bóng sửng sốt, vẻ mặt ngại ngùng!

Lập tức nắm lấy tay Giang Nam, kích động nói!

"Nam thần! Ta rất ngưỡng mộ người! Mạnh nam hạt nhân!"

"Làm quen một chút, tên ta là Gugua Lagua Gugua Lagua He ~ Poo. Labrazar!"

Giang Nam vẻ mặt hoảng sợ!

Con mẹ nó!

Lại nữa à?

Tên trong bộ lạc của người thật sự dài như vậy sao?

Lại nói tiếng quát trong tên người ~ sao lại là chuyện gì?

Thời điểm ba ba người đặt tên tuyệt đối phải ho khan đúng không?

Anh trai da đen mặt bóng hưng phấn nói: "Còn có anh trai ta! Anh trai ta tên là..."

Giang Nam mở to hai mắt: "Dừng lại!"

Hắn sắp khóc tới nơi!

"Được rồi lão đệ! Ta đã cố gắng hết sức! Nhưng ta thực sự không nhớ nổi!"

Xin hãy buông tha!

[.....]

[.....]

[Giá trị oán khí từ Tiểu Hắc + 666?]

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Hệ thống buông xuôi nhanh vậy sao?

Ngay cả tên cũng đặt giùm cho người ta?

Hệ thống thê nào cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy liền xuất hiện người thứ ba khiến mình chịu thua!

Giang Nam dựa vào võ mồm khiến hệ thống phục!

Mà hai vị này thì không...

Hai bọn họ dựa vào thực lực!

Thế là, Gugua Lagua... Ủm!

Thế là, anh trai da đen mặt bóng cũng đã có biệt danh mới cho riêng mình!

Tiểu Hắc!

Vẫn là hệ thống đặt cho!

Ngay lúc này, trong một căn phòng!

Một thanh niên lùn cũng cười chào hỏi với Giang Nam!

Một cánh tay còn đang bị bó bột!

"Nam thần! Xin chào! Ta là Lý Diệt Thố, là đội phó!"

Mà trong góc, có một em gái ôm súng bắn tĩa!

Dáng người cao gầy, khuôn mặt trái xoan tiêu chuẩn, ngũ quan tinh xảo, cả người tản ra một cỗ khí tức lạnh như băng người lạ chớ gần!

Trên mặt xinh đẹp mang theo mấy vết trầy xước đã kết vảy...

Nhìn đám người Giang Nam tiến vào ánh mắt liền sáng ngời, nhưng lập tức lại thất vọng.

"Tiểu Thi, chào hỏi mọi người đi!"

Nhưng em gái kia chỉ ôm chặt súng không nói lời nào!

Chương 368 -

Vương Chính Dương lúng túng cười: "Cô ấy tên là Đường Thi, có chút khó gần, không thích nói chuyện! "

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không sao!"

Bạch Thiên Tầm kinh ngạc nói: "Tiểu Vy đâu? Ra ngoài làm nhiệm vụ rồi sao?"

Lời này vừa nói ra, khuôn mặt xinh đẹp của Đường Thi tái nhợt, hốc mắt ửng đỏ!

Lý Diệt Thổ cũng cúi đầu không nói lời nào, răng cắn chặt!

Vương Chính Dương hít sâu một hơi: "Hôm trước lúc ra ngoài đã bại lộ thân phận, căn cứ số 1 bị tập kích!"

"Tiểu Vy không thể rút lui với chúng ta!"

Mọi người im lặng!

Đường Thi đỏ mắt nói: "Nếu không vì người phụ nữ kia cư nhất định đòi đi mua mỹ phẩm gì đó, chúng ta sao có thể bại lộ? Tiểu Vy làm sao có thể..."

Cô nói xong nước mắt liền không tự chủ được chảy ra, dựa vào tường vô lực trượt xuống đất!

Lý Diệt Thổ một quyền đập vào tường, răng cắn chặt!

Giang Nam cau mày: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Vương Chính Dương thở dài!

Lúc này Giang Nam mới biết!

Thì ra bọn họ có mang theo hai nghìn cứu viên, một nam một nữ.

Mấy ngày trước người phụ nữ kia lén lút ra ngoài mua mỹ phẩm, kết quả bị người ta theo dõi!

Thế lực trong thành Budaya phức tạp, mặt người phương Đông vốn rất hiếm thấy!

Bình thường đều là Đại Hắc Tiểu Hắc ra ngoài làm việc.

Kết quả căn cứ số 1 thất thủ, Tiểu Vy cũng...

Mà ngay lúc này!

Một cánh cửa phòng mở ra!

Một người phụ nữ đeo kính mặc áo blouse trắng, đầu búi củ tỏi từ bên trong đi ra.

Mắt phương, sống mũi cao, đôi môi mỏng!

Cho dù đang ở chiến khu Budaya, người phụ nữ này vẫn ăn mặc rất tinh xảo!

"Viện quân đã tới rồi à? Chúng đến đây để đón chúng ta rút lui sao?"

"Chắc ~ sao chỉ có ba người? Phía trên có thái độ gì đây?"

Vẻ mặt Phương Liễu không kiên nhẫn, khí thế hùng hục!

Giang Nam lạnh lùng nói: "Không có chuyện rút lui! Nhiệm vụ vẫn tiếp tục! Nếu không phá hủy được công ty công nghệ sinh học Dracula, không ai được quay về!"

Phương Liễu cười nhạo nói: "Đừng đùa nữa! Có bao nhiêu người đã chết?"

"Ngay cả nội thành cũng không có cách nào xuyên qua, còn có chiến khu phong tỏa! Và cả sa mạc Sahara!"

"Nhiều ngày như vậy, ngay cả vị trí công ty người ta cũng không tìm được, làm sao hoàn thành nhiệm vụ?"

"Lại nói người là ai?"

Giang Nam thần nhiên nói: "Chỉ huy tác chiến đội hành động Trảm Quỷ! Giang Nam!"

Phương Liễu ngạc nhiên!

Lập tức cười nhạo nói: "Phi! Chỉ với người thôi sao? Không biết đã mọc đủ lông chưa? Bộ phía trên không còn ai nữa sao?"

"Ném cái thứ này tới đây? Mau mang chúng ta rút lui!"

"Ta cũng không muốn chết ở loại địa phương quỷ quái này!"

Trong phòng, sắc mặt mọi người đều không đẹp!

Ngay sau đó!

Giang Nam đột nhiên thuấn di xuất hiện trước mặt Phương Liễu, ánh mắt đỏ như máu!

Bàn tay lớn bóp cổ cô và nện lên tường!

"Rầm!"

Một tiếng vỡ vang, khiến cho tất cả mọi người sửng sốt!

Đường Thi càng kinh ngạc che miệng nhỏ lại!

Sắc mặt Phương Liễu đỏ lên, trong mắt mang theo vẻ điên

cuồng cuồng loạn!

"Ah! Người dám..."

Lời còn chưa dứt, một thanh dao găm sắc bén xoẹt thẳng vào trong miệng cô!

Gắt gao chống lại răng trên của cô! Đầu lưỡi của cô có thể cảm nhận rõ được dao găm lạnh như băng!

Sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, thần sắc hoảng sợ!

Ánh mắt Giang Nam, khiến cho thể xác và tinh thần cô lạnh lẽo!

Đó là ánh mắt của một con sói đói nhìn con mồi của mình!

[Giá trị oán khí từ Phương Liễu + 1000!]

"Một giây sau ta sẽ cho người chết ở chỗ này!"

"Trong lòng người không cảm thấy áy náy sao?"

"Hiện tại! Xin lỗi đồng đội đã chết của ta! "

Sắc mặt Phương Liễu bị bóp tới đỏ lên, mắt đầy hoảng sợ, hai má bên phải sưng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được!

"X..xin lỗi!"

Dao găm còn ở trong miệng, co căn bản không dám loạn động đầu lưỡi!

[Giá trị oán khí từ Phương Liễu + 1000!]

"Làm tốt công việc mà một nghiên cứu viên nên làm!"

"Ta kêu người làm cái gì! Người liền làm cái đó cho ta!"

"Hiếu chưa?"

Phương Liễu không ngừng gật đầu, nước mắt chảy ròng ròng!

Giang Nam nghiêng đầu mắng: "Vương Chính Dương! Người dẫn đội kiểu gì vậy?"

"Vì sao trong đội lại xuất hiện tình huống không phục?"

Vương Chính Dương ngơ ngác nhìn Giang Nam, thế nào cũng không nghĩ đến Giang Nam lại trực tiếp động thủ! Xương tay tàn nhẫn như vậy!

"Nhưng cô ấy là nghiên cứu viên... Ta!"

Giang Nam trừng mắt: "Nghiên cứu viên thì sao? Đây là đâu? Chiến trường!"

"Người nhận rõ tình huống cho ta! Người là đội trưởng! Trên vai gánh vác tính mạng của tất cả mọi người!"

"Là một chiến binh lâu năm! Sao người có thể phạm sai lầm cấp thấp như vậy chứ?"

Vương Chính Dương nắm chặt tay sắt, vẻ mặt tự trách: "Xin lỗi!"

Giang Nam lạnh lùng nói: "Hiện tại phạt các người tối nay nghỉ ngơi toàn bộ! Sơn Miêu Tiểu Bạch gác đêm! Thực hiện lệnh!"

Vương Chính Dương: ???

Mẹ kiếp?

Hình phạt này hẳn cũng chưa từng nghe qua!

Lý Diệt Thổ cũng choáng váng!

Đường Thi cười trộm: "Phốc..."

Người mới này cũng quá... Cô không biết phải hình dung như thế nào!

Sơn Miêu và Tiểu Bạch nghiêm người: "Tuân lệnh, đội trưởng Giang!"

Chương 369 -

Lúc này Giang Nam mới buông Phương Liễu ra!

Thân thể cô vô lực tê liệt ngòì trên mặt đất, kịch liệt ho khan!

Ánh mắt nhìn Giang Nam tràn đầy oán hận!

[Giá trị oán khí từ Phương Liễu + 1000!]

Đúng lúc này, trong phòng thí nghiệm lại có một người đàn ông mập mạp đeo kính lao ra!

Một đầu tóc xoăn rất bông bênh, nhanh chóng đỡ Phương Liễu đứng dậy, cười nói: "Xin lỗi, gây thêm phiền toái cho các người rồi!"

"Tính tình của cô ấy như vậy, đừng để ý!"

Giang Nam gật đầu, người này tên là Vệ Hoa, cũng là nghiên cứu viên được phái tới.

Đỡ Phương Liễu trở về phòng thí nghiệm, không khí trong phòng nhất thời thoải mái không ít!

Mỗi người làm công việc hàng ngày của mình!

Vương Chính Dương nhìn Giang Nam, trong mắt mang theo một chút thưởng thức!

Vừa đến nơi này không đến mười phút, cũng đã xác định địa vị lãnh đạo tuyệt đối của mình!

Làm việc không chút dông dài! Trật tự rõ ràng! Quyết đoán

đến cực điểm!

Cho dù chỉ có Bạch Ngân, nhưng một phòng Hoàng Kim lại không có người nào không phục hần!

Là chỉ huy trời sinh!

Điểm này, ngay cả Vương Chính Dương cũng tự thẹn không bằng!

Đồng thời cũng yên tâm hơn không ít, đỡ bỏ gánh nặng!

Hiện giờ gánh nặng này, giao cho Giang Nam!

Vào ban đêm!

Đám người Vương Chính Dương ngủ rất sâu!

Sơn Miêu canh gác đêm, Bạch Thiesen Tâm vẫn đang nhìn chăm chăm vị trí của Rofi. Carpen.

Giang Nam thì đang xem tư liệu mà Vương Chính Dương giao tới!

Mày cau chặt!

Khó khăn lớn nhất bây giờ là không thể xác định vị trí cụ thể của Công ty Công nghệ sinh học Dracula!

Một khi xác định được!

Vẫn cần phải đi qua thành phố Budaiya!

Đi qua chiến khu phong tỏa!

Mới có thể đi vào khu vực sa mạc Sahara!

Nhiệm vụ này quả thực khó khăn!

Đúng lúc này, Đường Thi ngủ bên cạnh len lén liếc Giang Nam một cái.

Bàn tay nhỏ bé từ trong chăn vươn ra, đưa cho Giang Nam một cái bánh!

Mắt to nhìn chăm chăm vào góc nghiêng của Giang Nam.

Dịu dàng nói, "Ăn chút gì không?"

Giang Nam lắc đầu cười nói: "Không đói, người tranh thủ nghỉ ngơi đi!"

Đường Thi lại nhét bánh trở lại chăn, cắn chặt môi dưới!

"Ban ngày, thật ngại quá... Ta không lịch sự!"

"Còn có... Cảm ơn người!"

Câu nói xin lỗi của Phương Liễu kia, đối với Đường Thi mà nói, thật sự quá quan trọng!

Giang Nam cười nói: "Nên..."

Lại là một trận trầm mặc.

Ánh mắt Đường Thi ảm đạm: "Đã có rất nhiều người chết... Nhiệm vụ này, thực sự có thể hoàn thành sao?"

Ở chỗ này lâu như vậy, cô tất nhiên biết độ khó của nhiệm vụ lần này, cơ hồ không có khả năng hoàn thành!

Giang Nam đóng tập tài liệu, hít một hơi thật sâu: "Ta không thể đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ! "

"Nhưng ta có thể cam đoan sẽ mang tất cả các người về nhà an toàn!"

Môi dưới Đường Thi cắn chặt, kinh ngạc nhìn Giang Nam, hốc mắt ướt át!

Sau đó chôn mình trong chấn, nhẹ nhàng khóc nức nở.

Giang Nam lau mũi, cách chấn nhẹ nhàng vỗ nhẹ cô!

Bạch Thiên Tầm: "Nam thần! Đám người Rofi cũng đến Budaiya!"

Ánh mắt Giang Nam trở nên nghiêm túc!

Giang Nam: "Tình hình cụ thể thế nào?"

Bạch Thiên Tầm nói: "Trên bộ định vị hiển thị, Rofi. Carpen đặt chân tới góc tây bắc của thành phố Budaiya!"

"Đây là lộ trình!"

Giang Nam tiếp nhận bộ định vị và phát hiện ra mặc dù Rofi. Carpen đã đi ra ngoài một vài lần!

Nhưng cuối cùng đều sẽ trở lại nơi đó.

Hiện tại hắn cũng ở vị trí này.

"Nơi này hắn là điểm dừng chân của bọn họ! Đám người Rofi đến đây cũng không phải để tìm chết!"

"Nhất định sẽ tiếp xúc với người xuất hàng!"

"Tiểu Hắc, nhìn theo dõi Rofi. Carpen! Hắn đã đi đâu và đã làm gì! Tiếp xúc với ai, ta cần biết tất cả! Rõ chưa?"

Tiểu Hắc: "Vâng! Đội trưởng Nam Thần!"

Giang Nam chuyển đề tài: "Sơn Miêu! Người đã điều tra người trên tấm danh thiếp mà Rofi đưa thế nào rồi?"

Sơn Miêu bật máy tính vệ tinh: "Chỉ có hắc là phù hợp với đặc điểm, Mark. Brand!"

"Thuộc bộ đội đặc chủng nước Mỹ, chỉ là tư liệu cho thấy hắc đã chết ở chiến trường Leah mười năm trước, có phải tìm nhầm hay không?"

Trong ảnh là một người đàn ông tóc vàng mắt xanh, râu quai nón, bên môi có một vết sẹo dài!

Giang Nam nhú mày.

Đại Hắc ngạc nhiên nói: "Người này... Người này hình như ta đã gặp ở Budaiya ngày hôm trước, thấy qua mấy lần!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Xem ra cuộc sống của tên Mark này sau khi chết rất tiêu sái a!"

"Đại Hắc, đi tìm người này! Không tìm được cũng không cần miễn cưỡng!"

"Tên Mark này! Chính là bước đột phá của chúng ta!"

Đại Hắc hưng phấn nói: "Được!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Bạch Thiên Tâm lộ ra vẻ hưng phấn, không nghĩ tới vừa đến nơi này đã có manh mối!

Sơn Miêu tò mò nói, "Tiểu Nam, người định làm gì? Cải trang thành người mua để tiếp xúc với hắc sao?"

Giang Nam lắc đầu nói: "Như vậy quá phiền phức! Nơi này là địa bàn của người ta, có quá nhiều nhân tố không xác định!"

"Chẳng những không tra ra được cái gì, còn có khả năng bại lộ ý đồ!"

Bạch Thiên Tâm: "Vậy chúng ta phải làm thế nào đây?"

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Trực tiếp hỏi căn cứ của hắc ở đâu không phải là được rồi sao"

Nói xong thay đổi một thân hắc y: "Ta đi trước một chuyến!"

Sau đó cầm bộ định vị trực tiếp thuận di không thấy bóng dáng.

Chương 370 -

Sơn Miêu nghi ngờ: "Ý hẩn là gì?"

Bạch Thiên Tâm: "Đừng nói là trực tiếp đi hỏi Mark đi..."

Sơn Miêu trợn trắng mắt, phải mới lạ!

Đám người Vương Chính Dương nghe được động tĩnh cũng tỉnh lại, vẻ mặt hưng phấn!

Thế nào cũng không nghĩ tới Giang Nam vừa đến nơi này đã tìm được manh mối!

Hiệu suất này cũng quá đáng sợ rồi!

"Sắp phải hành động sao?"

.....

Giờ này khắc này, Giang Nam một thân hắc y, một đường thuận di thẳng đến điểm dừng chân của Rofi!

Căn bản không ai có thể phát hiện hành tung của Giang Nam!

Đây là một khách sạn sáu tầng hơi rách nát, bộ định vị cho thấy Rofi đang ở đây.

Giang Nam cũng không chắc chắn hẩn đang ở trong phòng nào!

Chỉ có thể di chuyển đến tầng cao nhất của khách sạn!

Mở một cái không gian trùng động ở trên nóc nhà, đem đầu thò đầu xuống.

"Hả? Không ai cả?"

Vì thế thuận di vào phòng, lại mở một cái trùng động không gian trên sàn nhà!

Thò đầu xuống!

Chỉ thấy chiếc giường trải khăn đen nhánh, bốn người chiến đấu kịch liệt!

Tiếng "kêu thảm thiết" không dứt bên tai!

Trời đất rung động! Hắc Long xuống biển!

Chân giường phát ra tiếng kéo kẹt.

Giang Nam trừng mắt: "Oh shjt!"

Vội vàng rút đầu lại!

Má ới!

Mình vừa nhìn thấy cái gì a!

Hình ảnh kia không thể xua khỏi đầu được!

Mãnh liệt tới vậy sao?

Cực hạn một chọi ba?

Vội vàng đổi phòng thăm dò!

Phòng 305, mấy đàn em của gia tộc Rofi uống say như chết!

"White! Con mẹ nó cặn ly!"

White mơ mơ màng màng nâng ly rượu lên, ngửa đầu uống!

Trọng điểm không nằm ở chỗ hấn ngửa đầu!

Vấn đề là hắn nhìn thấy một cái đầu cứ như vậy mọc ra giữa trần nhà!

"Phụt!"

Một ngụm whisky đều phụt ra hết!

Phun vào ngay mặt người anh em đối diện!

"Mother fucker! White! Ai lại đi phun hết rượu ra như người hả!"

White hoảng sợ, chỉ vào trần nhà: "Ma! Có ma!"

"Ma cái đầu người!"

[Giá trị oán khí từ Rofi. White + 1000!]

Người anh em kia lau mặt quay đầu lại nhìn, kết quả chỉ có trần nhà, làm gì có con ma nào?

"Ma cái rầm nhà người! Người uống nhiều rồi phải không?"

White dụi mắt và chắc chắn rằng mọi thứ vẫn như bình thường!

Vẻ mặt không khỏi nghi hoặc, nhưng vừa rồi...

Chẳng lẽ mình thật sự uống quá nhiều rồi sao?

Giang Nam nằm trên sàn nhà trên vổ vổ trái tim nhỏ bé của mình!

Con mẹ nó!

Tìm hơn 20 phòng, máy nghe lén đều dùng gần hết!

Sao vẫn chưa tìm được phòng của Rofi. Carpen?

Giang Nam lại duỗi đầu một lần, rốt cục tìm được chính chủ!

Chỉ thấy đem đầu từ trên trần nhà thò ra!

Lúc này Rofi. Carpon đang an ổn nằm ngủ trên giường, như thường lệ đặt một cái máy nghe lén.

Giang Nam vừa định rời đi, lại nhìn thấy một cái rương mật mã chống cháy nổ cao hơn một mét ở bên giường Rofi. Carpen!

Còng vào cổ tay mình!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Bảo bối gì đâu? Ngay cả đi ngủ cũng không rời?

Không khỏi rụt đầu lại, nhắm vào vị trí, lần nữa mở không gian trùng động ra!

Không gian trùng động mở ra bên trong rương mật mã, liếm môi, thò bàn tay ra tội ác mò mẫm một trận!

"À~ cái thứ gì đây! Nặng tới như vậy?"

Móc ra, một màu vàng kim rực rỡ!

Con mẹ nó!

Một khối vàng lớn cỡ cục gạch?

Một khối này tầm 50 kg!

Cả cái rương này đều là vàng sao?

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn, giờ phút này biểu tình đã biến thành:

(\$□\$)

Nước miếng đều đã chảy ra!

Làm gì còn quản được nhiều như vậy? Vừa lên liền điên cuồng
bối mớ một trận!

Viên gạch vàng khổng lồ này thật sự quá hiếm lạ a!

Ta không kiểm soát được bản thân mình!

Tổng cộng lấy ra được 20 viên gạch vàng, Giang Nam vui vẻ
tới điên rồi!

Một khối 50 kg! 20 khối chính là 1000 kg!

Nhiều đây đổi ra được bao nhiêu tiền đây?

Đáng thương cho Rofi, vì ta mà đặc biệt từ ngàn dặm xa xôi
mang nhiều vàng như vậy tới nơi này!

Ân tình này! Không cách nào nói nên lời!

Trượng nghĩa!

Để biểu đạt lòng biết ơn của mình, Giang Nam cố ý lấy ra 20
viên gạch lớn từ không gian dị độ của mình nhét lại trong rương!

Giang Nam lại sợ lộ tẩy, dù sao tỷ trọng của hoàng kim so với
gạch nặng hơn nhiều!

Cố ý thuận di đến ngoại thành tìm tám chín trăm cân đá!

Dùng trùng động không gian nén vào hắc châu, rồi đặt vào
trong rương mật mã chống cháy nổ!

Trọng lượng tương đương!

Giang Nam vừa muốn rời đi!

Rofi. Carpen xoay người một cái, Giang Nam lại phát hiện trên

cổ tay kia của hắn cũng cùng với một cái rương nhỏ tinh xảo!

Giang Nam thở dài một tiếng: "Chậc! Người anh em! Sao người lại không để cho ta trở về thế này chứ? "

"Người cũng quá hiếu khách a!"

Nửa tiếng sau!

Giang Nam mặt đầy tóa sáng trở về nhà an toàn!

Bạch Thiên Tâm mở to mắt: "Nam thần, người đi đâu vậy? "

Giang Nam lấy đài phát âm từ trong không gian dị độ, cười hắc hắc nói: "Chạy một chuyến đến khách sạn của đám người Rofi, đặt chút máy nghe lén ở đó!"

Mọi người trong căn cứ đều choáng váng!

Không phải chứ?

Chỉ trong một bữa cơm, đều đã an bài máy nghe lén vào sào huyệt người ta?

Người có cần phải khoa trương tới như vậy hay không?

Dị năng hệ không gian cũng thật sự quá tiện đi!

Như vậy có thể theo dõi động thái của đám người Rofi!

Chương 371 -

Giang Nam lại lặng lẽ đi tới trước mặt Sơn Miêu, thấp giọng nói: "Chị Sơn Miêu, giúp ta xem thử đây là cái gì? "

Sau đó liền lấy ra một trái cây xanh biếc từ trong túi quần, tản ra từng trận linh quang!

Sơn Miêu sửng sốt, lập tức ngạc nhiên nói: "Cái này... Đây chẳng phải là quả phỉ thúy có nguồn gốc từ Porodia sao?"

"Có hiệu quả phá cảnh cực tốt! Cho dù đối với cường giả cấp Bạch Kim cũng có tác dụng! Đặc biệt trân quý, là bảo bối mà có tiền cũng không mua được!"

"Người lấy nó ở đâu vậy?"

Giang Nam cười rạng rỡ, nhét vào lòng Sơn Miêu: "Cho người ăn!"

Sơn Miêu liên tục lắc đầu: "Ta không cần, chờ khi nào người cảm thấy khó đột phá thì ăn, cho ta lãng phí!"

Giang Nam không cần: "Ta vẫn còn, người ăn nó đi, hiện tại người đang là Hoàng Kim đỉnh phong, nhanh chóng tăng lên tới Bạch Kim! Ta còn phải trông cậy vào người bảo vệ ta!"

Sơn Miêu nhìn vào mắt Giang Nam: "Người thực sự vẫn còn?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Có khi nào mà ta lừa dối người không?"

Sơn Miêu cúi đầu: "Vậy... Được rồi, được rồi! "

Ngay lập tức đỏ mặt: "Cảm ơn Tiểu Nam! "

Giang Nam cười hắc hắc, vẻ mặt đắc ý!

Lại thành công lừa được Sơn Miêu một lần!

Quá tuyệt vời ~

...

Buổi sáng Rofi. Carpen mơ mơ màng màng tỉnh giấc.

Nhìn cái rương nhỏ còng trên cổ tay không có dị thường, khóa mặt mã cũng không ai động qua, không khỏi nhếch miệng cười!

Xuống giường nhìn lại rương lớn chứa hoàng kim!

Nắm quyền, hít thở sâu, dùng lực nhấc lên!

Mặt ghen đỏ bừng!

Rương được nâng lên một chút, sau đó lại nặng nề rơi xuống đất, sàn nhà đều theo đó mà run lên!

"Ủm! Chính là trọng lượng này! Không có gì sai sót! "

Trong những ngày tiếp theo!

Tiểu đội vẫn nghe theo nhất cử nhất động của Rofi!

Bạch Thiên Tầm phụ trách nghe lén, Tiểu Hắc phụ trách kiểm tra hướng đi!

Mà Đại Hắc vẫn không tìm được tung tích của Mark!

Giang Nam ngược lại muốn phái người ra ngoài tìm, thế nhưng gương mặt phương Đông trong thành Budaiya thật sự quá khiến người ta chú ý!

Bởi vì vấn đề hai ngày trước căn cứ bị bại lộ!

Nhóm lực lượng vũ trang địa phương đều vẫn luôn tìm kiếm những người có khuôn mặt phương Đông!

Tốt hơn không nên mạo hiểm!

Thời gian thoáng qua ba ngày!

Sơn Miêu đã thành công đột phá cấp bậc Bạch Kim trong thời gian này!

Mà ngày hôm nay, trong máy nghe len rớt cục truyền đến tin tức hữu dụng!

Bạch Thiên Tâm: "Nam thần, đám người Rofi đã hẹn với Mark lên mạng rồi! "

"Chuẩn bị gặp mặt lúc 3 giờ chiều nay!"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên: "Địa điểm ở đâu?"

Bạch Thiên Tâm lắc đầu nói: "Không nói, đến lúc đó Mark sẽ phái người đón bọn họ!"

Giang Nam cười lạnh: "Cũng thật cảnh giác!"

Vương Chính Dương hăng hái: "Chúng ta phải làm gì đây? Hành động?"

Giang Nam: "Đương nhiên là phải hành động! Nhưng vấn đề đặt ra ở đây là gì?"

"Gương mặt chúng ta quá có độ nhận diện quá cao, một khi có hành động, tất sẽ kinh động thể lực vũ trang địa phương!"

"Nếu là buổi tối thì tốt, nhưng ban ngày..."

Giang Nam xoa xoa mi tâm, chú ý rơi vào trên người Đại Hắc, ánh mắt lập tức sáng lên!

"Sơn Miêu! Tiểu Bạch! Lý Diệt Thổ! Lại đây!"

Ba người thần sắc ngẩn ra, định an bài nhiệm vụ sao?

Giang Nam nghiêm trang nói, "Các người nguyện ý vì hoàn thành nhiệm vụ mà hy sinh thân thể sao? "

Ba người đồng thanh hồi âm: "Nghĩa bất dung từ!"

"Không hối hận?"

"Không hối hận!"

"Thật không hối hận?"

"Không hối hận!"

Chỉ là trên mặt đều là vẻ nghi hoặc, Giang Nam lại muốn làm gì vậy?

"Đây chính là lời mấy người nói! Nào! Ăn thứ này đi!"

Nói xong lấy ra bốn củ tỏi hắc hắc hắc ra, lần lượt phân chia cho từng người!

Bạch Thiên Tầm mang vẻ mặt tò mò: "Cái này là cái gì vậy? Ngon không?"

Lý Diệt Thổ: "Ăn cái này sao? Nó có liên quan gì đến việc hoàn thành nhiệm vụ! "

Trong lòng Sơn Miêu mơ hồ có một loại dự cảm không tốt, không khỏi nhớ tới đêm ở Bắc Sơn nọ...

Giang Nam cười hắc hắc: "Có ngon hay không, các người nếm

thử không phải là biết sao!"

Bạch Thiên Tâm cũng không nghĩ nhiều: "A ô ~"

Ăn một củ vào!

Lý Diệt Thổ cũng ăn theo, đội trưởng đã ra lệnh! Làm sao có thể không thực hiện chứ?

Cái thứ này cũng thật cay quá đi!

Mặt hần đều nóng đến đỏ bừng, nhưng sau một khắc liền hết đỏ!

Bởi vì đã đen tới mức không nhìn ra!

Mà Bạch Thiên Tâm lúc này đã bị cay tới phát khóc, nước mắt ào ào chảy ròng ròng!

"A~ cái gì vậy! Cay chết mất! Nó không ngon chút nào! Người lừa ta!"

"Phốc... Ha ha ha ha ha! Lý Diệt Thổ! Người sao lại biến thành cục than thế này?"

Bạch Thiên Tâm chỉ vào Lý Diệt Thổ cười tới mức cong người, nhưng sau một khắc, tiếng cười đột nhiên dừng lại!

Bởi vì cô nhìn thấy bàn tay của mình cũng đen đến đáng sợ!

Thật sự đưa tay ra không thấy năm ngón tay a!

Lại nhìn vào gương, cả người đều cứng đờ tại chỗ!

Cô gái xấu xí chỉ lộ ra một hàm răng trắng này giống như cục than, bắt đầu khóc như mưa, cô gái xấu xí chỉ lộ ra một hàm răng trắng này là ai!

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Lữ + 1000!]

Chương 372 -

"A!! Chuyện này là sao...! Như thế nào..."

Tâm tình của cô trực tiếp sụp đổ!

Đây quả thực đen tối mức không chấp nhận nổi!

Cả người lâm vào trạng thái phát điên!

"Giang Nam! Ta bắn người! Đừng có mà trốn!"

Giang Nam thuận di một cái liền trốn ở phía sau Sơn Miêu!

ψ(` ▽ ´)ψ

"Người vừa mới nói sẽ không hối hận!"

Xung quanh Hắc Thiên Tầm lượn lơ dòng điện thô to, đưa tay móc tiền xu: "Sơn Miêu người né ra! Hôm nay ta nhất định phải bắn chết hẳn!"

Lý Diệt Thổ hai tròng mắt trống rỗng, đều sắp khóc!

Mẹ nó thế này nếu về nhà, vợ ta cũng phải ly hôn với ta!

"Hiện tại hối hận còn kịp sao?"

Bây giờ! Vương Chính Dương và Đường Thi đều đã cười điên rồi!

Củ tỏi hắc hắc hắc kia rốt cuộc là cái thứ quỷ gì vậy!

Sau khi ăn sao lại đen thành bộ dáng quỷ quái này!

Giang Nam sợ bị đánh, bản thân cũng vội vàng ăn vào một củ!

Thành công trở thành Giang than!

"Các người khóc cái gì chứ! Sau 24 giờ sẽ trở lại bình thường! Hơn nữa, cách người không cảm thấy có gì khác lạ sao?"

Hắc Thiên Tầm giận dữ nói: "Khác lạ cái rắm! Hiện tại ta đã đen đến nỗi phải xin lỗi với cái họ mà cha ta đã truyền cho ta, được chứ?"

"Cha ơi! Con xin lỗi! Con gái bất hiếu với người!"

Lý Diệt Thổ thì ngạc nhiên nói: "Không... Không đúng! Ta hình như có thể cảm nhận được tất cả mọi thứ ở trong vòng bán kính 1000 mét! Rất rõ ràng!"

"Cái này cũng quá thần thánh rồi phải không?"

Hắc Thiên Tầm cũng sửng sốt, ngạc nhiên nói: "Ai nha! Thật sao? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Oaa! Nó giống như radar dò tìm!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta chẳng phải vì muốn tốt cho các người sao?"

"Màu da này! Chính là lớp ngực trang trâu bò nhất ở nơi này có được không?"

Lập tức ánh mắt chuyển hướng Sơn Miêu, vẻ mặt chờ mong: "Ăn nhanh! Ăn đi!"

Sơn Miêu: ...

"Ta... Ta không ăn được không?"

Làm sao mà không ngại được cơ chứ!

Lần đầu Sơn Miêu cảm thấy sợ hãi về một cái gì đó!

Nó thực sự quá đen!

Giang Nam: "Làm sao có thể không ăn cơ chứ? Đây là vì nhiệm vụ!"

Hắc Thiên Tầm thúc giục nói: "Ăn nhanh! Tất cả chúng ta đều đã biến đen! Người cũng phải biến đen!"

Sơn Miêu mang vẻ mặt miễn cưỡng!

Nhất là khi nhìn thấy ánh mắt chờ mong của Giang Nam!

Nhưng cô vẫn ăn vào.

Ngay sau đó, con mèo đen được sinh ra!

Giang Nam cho dù véo đuôi cũng không nhịn được: "Phốc... Ha ha ha ha ha! "

Mèo đen!

Cảnh sát trưởng mèo đen sao?

[Giá trị oán khí từ Sơn Miêu + 1000!]

Giờ phút này ánh mắt của cô đã có thể giết người rồi!

Thực sự không có can đảm để nhìn vào gương!

Hắc Thiên Tầm nhìn Sơn Miêu cũng biến thành màu đen, trong lòng nhất thời cân bằng không ít!

Mà hiện tại !

Đại Hắc thì kinh hãi!

Vẻ mặt rung động nhìn Giang Nam!

"Ồ! Tổ tông Osas của ta! Là ngài giáng lâm xuống nhân gian

sao..."

Nói xong lại quỳ trên mặt đất, trong mắt lộ ra thành kính, mắt thấy sắp hành đại lễ cái cái cúi bái, vừa lên liền đập đầu hai cái!

Giang Nam ngẩn người!

Vội vàng kéo hắn đứng lên: "Người anh em, người đang làm gì vậy? Còn chưa đến tết đâu..."

Vương Chính Dương che mặt nói: "Trong bộ lạc của hắn, người càng đen thì địa vị càng cao, càng tôn quý..."

Đại Hắc liều mạng gật đầu, lại kích động nước mắt lưng tròng!

Ánh mắt nhìn Giang Nam đã không còn giống như nhìn người thường nữa!

Mà càng giống như nhìn một vị thần.

Giang Nam: ???

Hắc Thiên Tâm: "Mark đã phái người qua! Đám người Rofi đã bắt đầu hành động!"

Giang Nam đôi mắt to: "Đi thôi! Đuổi theo bọn họ!"

Đoàn người trực tiếp ra đường, đuổi theo vị trí của Rofi!

Lúc này đây, bọn họ cũng không bị khuôn mặt người phương Đông kia khiến người ta chú ý!

Chỉ là làn da đen xì xì này vẫn khiến cho không ít người chú ý tới!

Chỉ thấy ở bên kia đường phố có một đôi tình nhân da đen đang đi dạo!

Cô gái da đen ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Hắc Thiên Tâm không ngừng!

"Chúa ơi! Anh yêu! Sao cô ấy lại đen tới vậy? Đám người này quá đen đi! Yo ~"

Còn giật mình rùng mình một cái, vẻ mặt ghét bỏ!

Anh chàng da đen: "Đi thôi! Đừng nhìn bọn họ! Xấu chết đi được! Đen cũng sẽ bị lây nhiễm!"

"Người không biết! Ở phương đông có một câu ngạn ngữ, gần mực thì đen gần đèn thì sáng!"

Cô gái da đen mang vẻ mặt sùng bái: "Wow! Anh yêu! Người đúng là người có kiến thức uyên bác mà!"

Giang Nam: ???

Con mẹ nó...

Da đen cũng có thể lây nhiễm sao?

Câu nói gần mực thì đen là có ý này sao?

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]]

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm...]

Cô thực sự khóc!

Mình hôm nay lại bị một người da đen ghét bỏ vì quá đen?

Ta không muốn sống nữa!

Giờ phút này "mèo đen" cũng bĩu môi, một đường không thèm nói gì!

ヽ(͡° ͜ʖ ͡°)ノ

Nhưng mà Đại Hắc thì lại không nhịn được, ánh mắt tròn tròn, xắn tay áo lộ cánh tay đi lên muốn đâm đối phương một trận!

Chân Thần của lão tử há có thể bị vũ nhục?

...

Chương 373 -

Một đường đi theo định vị, đoàn người đi tới một khách sạn ở khu trung tâm Budaiya!

Có tám chiếc xe bán tải Toyota đã qua cải tiến đang đậu ở cổng khách sạn!

"Mark. Brand... Cấp Bạch Kim!"

Bạch Thiên Tầm hít một hơi khí lạnh, da đầu tê dại!

Nhìn năm cục than đen đáng thương bên này!

"Lần này phải làm sao đây? Hắn đang ở trên địa bàn của chính mình a, Mark cũng quá cảnh giác đi?"

Vẻ mặt của Giang Nam cũng sầu não, nếu lựa chọn đối cứng với bọn họ tuyệt đối sẽ nộp mạng!

"Tiểu Bạch! Lại đây thì thăm một chút!"

Bạch Thiên Tầm mặt đỏ bừng, vẫn ghé tai đi qua: "Xì xầm ~ Xì xầm?"

Giang Nam thối khiến tai cô đều ngứa ngáy, tim đập nhanh hơn!

Nhưng vẻ mặt kinh ngạc: "Thật sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười thẳng: "Ta cảm thấy được!"

Trong mắt Bạch Thiên Tầm lộ ra vẻ hưng phấn: "Thử xem!"

Giang Nam gật đầu, đứng lên đi vệ sinh, thực tế điên cuồng

thuần di về phía xương thép phía tây...

Chuẩn bị lấy thứ gì đó về đây!

Sơn Miêu tò mò nói: "Tiểu Nam vừa nói cái gì?"

Bạch Thiên Tâm hơi nghiêng người, vẻ mặt đặc biệt đặc ý: "Lát nữa đừng quá sùng bái ta nha!"

"Phi..."

Mà phía bên kia!

Xe của Rofi.Carpen cũng đến rồi!

Trên tay hắn có một cái rương nhỏ tinh tế!

Bốn tên đàn em ở phía sau sắc mặt đỏ bừng mang theo một cái rương sắt chống cháy nổ!

Trực tiếp lên phòng khách trên tầng 4!

Vừa vào cửa!

Chỉ thấy một người đàn ông cao lớn mặc áo sơ mi hoa, đầu đội mũ cao bồi, ngồi ngông nghênh trên sofa!

Một thân lông ngực màu vàng phối hợp với cơ bắp cuồn cuộn rõ ràng quá thực cay mắt!

Đó chính là Mark. Brand!

Không giống như trong ảnh, vết sẹo dài trên môi của hắn đã biến mất!

Giờ phút này miệng ngậm xì gà, trong ngực còn có một tiểu tỷ tử mặc áo lưới trần châu đen!

"Ha ha! Mark ca! Người thế mà để ta chờ đợi thật lâu! Xem

như gặp được!"

Mark nhếch miệng cười, hai chân trực tiếp đặt lên bàn trà!

"Lão đệ mang theo thành ý đến! Sao ta có thể gặp người chứ?"

Rofi thuận thế ngồi xuống, thần sắc nghiêm túc: "Mark ca! Tác dụng phụ của huyết thanh bất tử..."

Mark trực tiếp lấy ra một hộp nhôm từ dưới cơ thể của mình và mở nó ra!

Trong đó chứa 50 ống huyết thanh bất tử, chất lỏng trong ống tiêm đỏ thẫm như máu!

"Đây là huyết thanh thế hệ thứ ba mới nhất, tiêm một lần! Hiệu quả kéo dài 6 tháng, tỷ lệ phù hợp đạt 80%! "

"Bên ngoài đều dùng thế hệ một, thế hệ hai! Người cũng biết rõ, bên này chính là một đợt thí nghiệm!"

Rofi cười cười, ánh mắt trong suốt!

"Sau sáu tháng, hiệu quả trôi qua rồi thì sao?"

Mark cười hắc hắc: "Người có thể chọn tiêm thêm lần nữa! Duy trì hiệu quả!"

"Hoặc... Xử lý sạch sẽ! Tình huống bên trong sa mạc Sahara, người hân cũng biết rõ!"

"Dùng như thế nào, phải xem bản thân lão đệ!

Rofi liếm liếm môi, sống lưng lạnh lẽo!

Một khi tiêm vào huyết thanh bất tử là phải tiêm liên tục!

Hiệu quả tự chữa lành dần dần biến mất ngược lại chỉ là thứ

yếu!

Vấn đề là mất trí!

Nhưng Rofi không quan tâm! Sáu tháng cũng đủ để người ta làm rất nhiều chuyện!

"Lão ca, lần này tới Budaiya cũng không chỉ là vì huyết thanh, mà còn vì muốn kết giao bằng hữu với lão ca!"

"Nếu hiệu quả thực sự giống như người nói, bên phía chúng ta sẽ cần tới rất nhiều! Rất rất nhiều!"

"Hôm nay thứ mang đến, chỉ là đặt cọc!"

Nói xong vỗ vỗ tay, bốn tên đàn em đặt rương chống nổ cực lớn lên bàn trà!

"Rầm!"

Bàn trà bị nghiền nát trực tiếp!

Mark nhìn với vẻ mặt hưng phấn, xoa xoa tay: "Mẹ kiếp? Cái gì vậy, lão đệ? Nặng như vậy sao?"

Rofi. Carpen nhếch miệng cười: "Thứ bên trong chính là thành ý của gia tộc Rofi ta!"

"Tất nhiên phải nặng!"

Mark cười ha ha, trong mắt tất cả đều là chờ mong!

Rofi không nói hai lời, mở khóa mật mã, sau đó liền xốc rương lên!

"Sao nào lão ca? Có đủ thành ý hay không?"

Mark há to miệng! Tròng mắt thiếu chút nữa trừng tới rớt ra!

Chỉ thấy trong ruộng xếp gọn gàng 20 viên gạch, mẹ nó còn dính cả đất!

Đầu Mark trống rỗng!

Rofi nhìn phản ứng của Mark với vẻ mặt đặc ý!

"Ta nói mà lão ca! Không đến mức bất ngờ vậy! Đây chỉ là tiền đặt cọc!"

Mark: !!

Hắn bùng nổ ngay tại chỗ!

"Cái này mẹ nó chính là thành ý của gia tộc Rofi các người sao?"

Mẹ nó!

Mang theo một ruộng gạch đá để mua huyết thanh của lão tử?

Con mẹ nó!

Đây thực sự là thành ý à!

Ai đã cho người cái tị tin này?

20 viên gạch, người thậm chí còn không mua được hộp huyết thanh của ta!

Rofi sửng sốt: "Lão ca chê ít? Ta có thể lấy nhiều hơn nữa!"

Mark hét lên: "Người mẹ nó có bị bệnh không? Ta cần thứ này làm gì? Xây nhà vệ sinh à?"

"Đầu người vào nước đi!"

Nói xong từ trong ruộng lấy ra một khối gạch rồi vỗ lên đầu Rofi!

Chỉ thấy đầu Rofi bị đập xẹp xụi một nửa!

Trong lúc nhất thời nước bắn tung tóe, gạch đá đều bị đập nát!

Mark: ???

Con mẹ nó?

Đầu Rofi không bị vào nước!

Mà toàn bộ đầu đều là nước!

Chương 374 -

Rofi kinh hãi nói: "Lão ca, người đánh ta làm gì?"

Mark xoay cái rương về hướng Rofi, mở miệng nói: "Người tự xem đi!"

Rofi: ???

Mẹ kiếp!

Làm thế nào lại trở thành gạch hết rồi?

1000 kg hoàng kim mà lão tử mang theo từ nhà đâu rồi?

Mẹ nó!

Hoàng kim đổi thành gạch

Nhưng trọng lượng lại không thay đổi?

Mấy ngày nay rương vẫn không rời tay, sao lại biến thành gạch thế này?

Vàng của lão tử đâu?

"Cái này... Cái này..."

Vẻ mặt Rofi như gặp quỷ!

Mark vung tay lên, hơn mười họng súng trực tiếp nhắm vào đầu đám người Rofi!

Dữ tợn nói, "Ta thấy người mẹ nó chê sống đủ rồi! Đùa giỡn ta phải không?"

Mang theo một hộp gạch từ ngàn dặm xa tới tới Sahara để mua huyết thanh với ta?

Đồng gạch này là hàng tổ truyền nhà người à?

Người này tuyệt đối có bệnh đi!

Không khí trong sân nhất thời giương cung bạt kiếm, mồ hôi lạnh trên mặt Rofi nhất thời rơi xuống!

Mẹ kiếp!

Xong rồi, hôm nay nếu không làm rõ chuyện này, mình tuyệt đối nằm lại chỗ này!

Giờ phút này, thông qua cảm ứng quan sát toàn bộ quá trình giao dịch, nhóm người Sơn Miêu cũng choáng váng!

Rofi này sợ không phải là kẻ ngốc chứ?

Giao dịch bằng đồng gạch?

Dọc theo đường đi còn bảo vệ bảo bối như vậy?

Đây không phải muốn chết là gì chứ?

"Ai hắc hắc ~ hắc hắc ~"

Giang Nam từ nhà máy thép trở về, nhìn một màn này không nhịn được cười trộm!

Mấy người nghe được mà nổi da gà!

Không khỏi nhớ tới chuyện Giang Nam từng đến khách sạn Rofi để an bài mấy nghe lén.

Cả đám mở to hai mắt...

Không phải là Giang Nam đã lén lút bỏ đồ vật trong rương vào

túi xách đó chứ!

Đây là thao tác thần tiên gì vậy!

Cũng quá xấu xa rồi!

Trực tiếp gài bẫy Rofi...

Giờ phút này Rofi đầu đầy mồ hôi, mặt đều trắng bệch!

Không có thời gian suy nghĩ chuyện làm thế nào mà vàng trở thành gạch!

Bảo vệ tính mạng quan trọng hơn!

Tâm tư chuyển biến nhanh chóng nhớ tới cái rường nhỏ mình mang theo!

Vội vàng cười bồi nói: "Lão ca đừng kích động! Đùa thôi! Chỉ là đùa mà thôi!"

"Có thể là người trong nhà nhầm lẫn!"

"Ta còn mang theo bảo bối khác!"

Sắc mặt Mark lúc này mới đẹp hơn một chút, lạnh lùng nói: "Tốt nhất người đừng giở trò gì nữa!"

"Toàn bộ Budaiya đều là người của ta, nếu hôm nay không làm cho ta hài lòng!"

"Các người ai cũng đừng hòng đi ra ngoài!"

Rofi vội vàng lấy cái rường nhỏ tinh xảo ra!

"Lão ca yên tâm!"

"Thứ này chính là ta hao phí đại giới mới lấy được!"

"Nếu không phải vì kết giao lão ca người! Cũng không nỡ lấy ra, liền tự mình hưởng dụng!"

"Người khẳng định thích!"

Lần này, ngay cả Mark cũng tò mò, ánh mắt rơi vào rương nhỏ!

Quý giá như vậy? Là bảo bối gì đây?

Rofi cũng không trì hoãn, trực tiếp mở khóa mở hộp!

Tiếp theo!

Hai người đàn ông Rofi cùng Mark nhìn đồ trong rương nhỏ, triệt để hóa đá!

Chỉ thấy một thước vải xuyên thấu màu lam nhạt đều gợi cảm lướt yên lặng nằm trong rương!

Được xếp chồng lên nhau gọn gàng!

Rofi: ???

Mẹ nó cái này là quần lót đúng không?

Quả Phỉ Thúy của lão tử đâu?

Mẹ nó biến mất?

[Giá trị oán khí từ Rofi + 1000!]

Mark: !!

Người mẹ nó xem cái quần lót này là bảo bối, còn đặt ở trong rương khóa mật mã?

Còn nói là phải trả đại giới mới có được?

Còn mẹ nó không nỡ cho ta sao?

Cái gì mà bản thân còn muốn dùng?

Người nói cho ta nghe người tính dùng nó làm gì?

Còn dám nói ta chắc chắn sẽ thích?

Người dựa vào cái gì để phán đoán ra lão tử nhất định sẽ thích thứ này chứ?

Rofi này không chỉ là một tên ngu ngốc!

Còn là một tên biến thái!

Mark trực tiếp bùng nổ: "Người mẹ nó dùng 20 viên gạch cùng một chiếc quần lót để mua huyết thanh của ta?"

"Mặt mũi đâu? Người con mẹ nó mặt mũi đâu rồi?"

"Lúc đầu, ta còn cảm thấy người muốn đùa giỡn ta! Cuối cùng người đúng là đang đùa giỡn ta!"

Rofi cầm quần lót lên, điên cuồng vung lên: "Quả của ta đâu rồi? Thứ này không phải! Cái này..."

Hai mắt Mark như phun lửa: "Còn quả gì nữa? Con mẹ nó chết đi!"

Nói xong vung tay lên, đàn em phía sau trực tiếp nổ súng!

Chỉ một thoáng, thân thể Rofi đã bị bắn thành rổ, cũng may hắn là dị năng thuộc tính thủy! Có thể được chuyển đổi thành thể lỏng, không sợ vũ khí nóng!

Mà đàn em phía sau hắn lại không may mắn được như vậy, kêu rên không dứt!

Tiếng súng đột ngột vang lên trong khách sạn!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên: "Cơ hội đã đến!"

"Sơn Miêu! Chờ lát nữa cái gì cũng không quan tâm! Toàn lực xử tên Mark!"

"Lý Diệt Thổ! Dị năng hệ thổ phong tỏa mặt đất! Đừng để ai chạy!"

Giang Nam liên tiếp truyền đạt mệnh lệnh xuống, tinh thần mọi người đều theo đó mà trở nên căng thẳng!

Sơn Miêu nghi hoặc nói: "Đánh như thế nào đây? Trực tiếp xông vào sao?"

Toàn bộ khách sạn đều đã bị người của Mark khống chế, hơn một trăm người thì đánh như thế nào?

Giang Nam cười hắc hắc: "Không sợ! Chúng ta có đại chiêu!"

"Tiểu Bạch! Tới đây!"

"Tuân lệnh!"

Chương 375 -

Khuôn mặt xinh đẹp của Bạch Thiên Tâm tràn đầy hưng phấn, trực tiếp bò lên lưng Giang Nam, hai chân vòng quanh eo hắn!

Một bàn tay ôm lấy cổ, giống như một con gấu koala!

Mấy người đều sửng sốt, đây là muốn làm cái gì?

Chỉ thấy Giang Nam mở ra trùng động không gian ra! Một bên trùng động còn lại trực tiếp mở trong phòng họp!

Sau một khắc rương chứa huyết thanh thể hệ ba kia đã bị Giang Nam trộm bỏ vào không gian dị độ!

Sau đó lấy ra một viên bi màu đen từ túi quần của mình, nâng lên trước mặt!

"Pháo tử! Công suất tối đa! Bắn hắn cho ta!"

Bàn tay nhỏ bé của Bạch Thiên Tâm cầm lấy tay Giang Nam, ngón cái nhắm ngay viên bi màu đen!

"Hi hi! Được rồi!"

"Bùm bùm!"

Một tiếng sấm chớp nhoáng!

Dòng điện thô to có thể so với thùng nước uốn lượn như ma long bắn tung tóe!

Thậm chí dòng điện quá mạnh, Sơn Miêu cảm thấy lông tơ dựng đứng, vẻ mặt hoảng sợ!

Giang Nam muốn dùng pháo điện từ Tiểu Bạch để bắn viên bi màu đen kia?

Trọng lượng kinh người kia cộng với tốc độ vượt quá giới hạn!

Sẽ trở nên khủng bố thế nào?

Cô cũng không dám nghĩ nữa!

Vừa rồi Giang Nam chạy một chuyến nhà máy thép, mở lỗ đen hư không ra, nén hết vào viên bi đen!

Đạn được hoàn toàn đủ!

Chỉ thấy giờ phút này hai người bị điện quang lóa mắt hoàn toàn bao vây!

Viên bi màu đen dưới tác dụng của lực trường điện từ trở nên vô cùng đỏ thẫm, phát ra hồng mang nóng rực!

Động tĩnh lớn tới dọa người!

Giờ phút này Mark đang điên cuồng đánh Rofi thì đột nhiên cảm thấy ánh sáng ngoài cửa sổ có chút lóa mắt!

Bên ngoài có một trận tiếng ồn! Tiếng quát không dứt bên tai!

Vẻ mặt không khỏi tức giận: "Rofi! Người tính kế ta à? Đào cái hố cho ta để ta nhảy vào trong, phải không?"

Rofi: ???

Vẻ mặt ngây ngốc!

Cái gì chứ! Chuyện này không liên quan gì đến ta!

Lão tử chỉ đến mua một hộp huyết thanh mà thôi!

Ngay sau đó!

Ánh sáng ở tầng dưới đã chói mắt đến cực hạn!

Giang Nam và Bạch Thiên Tâm đồng thanh!

"Siêu pháo điện từ! Khởi động!"

Điện quang bắn ra!

Dòng điện cực lớn khiến cho mặt đất cháy đen!

Một viên bi màu đỏ thẫm bị bắn ra với tốc độ kinh người!

"Rầm! Âm ầm! Âm ầm!"

Ba lần đột phá với vận tốc âm thanh, tạo thành ba đường sóng khí màu trắng khuếch tán cực tốc!

Công kích hướng về tầng bốn của khách sạn!

"Rầm!"

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng khắp thành phố Budaiya!

Toàn bộ khách sạn trực tiếp bị bắn ra một cái lỗ lớn với đường kính 30 mét!

Lập tức ầm ầm sụp đổ, khói bụi nổi lên bốn phía, đất đá văng khắp nơi!

Cửa sổ vỡ vụn, sóng khí khổng lồ thổi bay mọi người!

Tròng mắt Lý Diệt Thổ bạo trừng: "Cái này... Cái con mẹ nó cũng quá lợi hại?"

Sơn Miêu cũng ngơ ngác nhìn một màn này!

Bởi vì khách sạn vừa rồi còn rất tốt, giờ phút này đã biến mất!

Chỉ còn lại đồng đống đổ nát.

Khuôn mặt nhỏ nhắn Bạch Thiên Tầm hưng phấn tới đỏ bừng!

Một phát pháo của mình đánh bay cả tòa nhà!

Uy lực thần tiên gì vậy!

Giang Nam cũng bị uy lực này làm cho hoảng sợ, một phát này liệu có đánh bay tên Mark kia không?

Nhưng rất nhanh nghi vấn này đã được giải đáp!

Một khối sàn nhà đột ngột bị hất bay!

Bạch Thiên Tầm nhìn thấy một màn khiến cho da đầu mình tê dại!

Chỉ thấy Mark từ đồng hồ nát bỏ dậy, toàn bộ cánh tay! Một nửa vai và da mặt đã biến mất!

Trên ngực còn cắm một thanh thép to lớn!

Người bình thường đã chết từ lâu rồi!

Nhưng Mark vẫn đứng lên được, cơ xương khớp điên cuồng sinh trưởng!

Đột ngột rút thanh thép trên ngực ra, máu thu lại cực nhanh!

Trần đầy lửa giận nói: "Người mẹ nó là ai?"

Giờ phút này Sơn Miêu đã như mũi tên chạy ra, phá tan khói bụi, giờ quyền đập tới!

"Rầm!"

Nắm đấm sắt hung hăng đánh vào đầu Mark!

Đè thân thể hấn trên mặt đất rồi nện!

Mặt đất run rẩy!

Mark: "Phốc! "

Đầu bị đập nát! Nhưng hắc vẫn còn động đậy!

Vung tay lên: "Cơn bão kim loại!"

Chỉ một thoáng!

Cốt thép trong đồng bê tông sụp đổ tự động dựng lên, điên cuồng đâm về hướng thân thể Sơn Miêu!

Giang Nam mắt thấy không ổn, liền thuận di tới phía sau Sơn Miêu, mở ra toàn bộ không gian trùng động!

Tất cả các thanh thép đâm vào trùng động!

Phía bên trùng động mở phía trên Mark!

Hơn mười thanh thép toàn bộ đều đâm vào thân thể Mark, xuyên qua!

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand +1000!]

Nhưng cho dù là như vậy! Hắc vẫn không chết, còn giãy dụa đứng dậy!

Giang Nam thuận di đi tới phía sau Mark!

"Răng rắc!"

Cồng tay Khốn Linh đã trói trên cổ tay Mark!

Vừa muốn cồng vào một bên cổ tay khác của hắc!

Chỉ thấy Mark cười dữ tợn, một tay nắm lấy cánh tay mình! Hung hăng xé xuống!

Giang Nam kinh hãi: "Mẹ kiếp!"

Chỉ mới còng tay vào!

Kết quả người liền vứt bỏ toàn bộ cánh tay?

Làm người hào phóng tới như vậy sao?

Chỉ thấy từ cánh tay đứt đoạn của Mark, cơ xương nhanh chóng sinh trưởng ra!

Phục hồi cực nhanh!

Một vài hơi là trở lại nguyên vẹn như ban đầu!

Chương 376 -

Bàn tay vung lên, hơn mười thanh thép như trường mâu! Đâm vào Sơn Miêu!

Cho dù thân thể Sơn Miêu hoàn toàn biến thành cốt thép! Cũng bị đánh bay ra mấy chục meys!

Da đầu Giang Nam đều tê dại, không ngừng lui lại!

Chỉ thấy Mark điên cuồng quát một tiếng! Sàn nhà nện trên mặt đất lơ lửng lên!

Một đám lính đánh thuê bị đập thành người máu, lính đánh thuê không ra hình người giãy dụa đứng lên, hai tròng mắt đỏ tươi!

Mark dữ tợn cười nói: "Mấy người các người! Chết chắc rồi!"

Da đầu Giang Nam tê dại, nuốt nước bọt!

Lần này thực sự nhận ra! Sự đáng sợ của huyết thanh bất tử...

Giờ phút này, ngoại trừ những người bị siêu pháo điện từ trực tiếp bắn thành cặn bã!

Những lính đánh thuê kia dưới tác dụng của huyết thanh bất tử!

Không khỏi làm cho da đầu người ta tê dại!

Hơn nữa sau khi nghe được tiếng nổ, toàn bộ thể lực vũ trang trong thành Budaiya đều tập trung về phía nơi này!

Giang Nam rút Đường Dao ra, ánh mắt đỏ ngầu: "Ba phút! Bằng mọi giá bắt được Mark!"

"Không được rút lui!"

"Lên cho ta!"

Mark dữ tợn nói, "Chết đi!"

Chỉ một thoáng, sàn gác lơ lửng trên trời mãnh liệt đập về hướng mọi người!

Bạch Thiên Tâm không chút nhân từ, khẽ phát ra một tiếng: "Linh kỹ: Giông bão!"

Lôi đình to to từ trong thân thể nhỏ nhắn của cô bộc phát ra, sấm sét như mưa, đánh nát sàn gác!

Một mình Giang Nam đã thuận di tới phía sau Mark!

"Phập!"

Đường Dao xuyên qua trái tim, mang theo một chút đỏ thẫm!

Mark trừng mắt, không quan tâm, bàn tay to trực tiếp chộp tới đầu Giang Nam!

"Linh kỹ: Cánh Thiên Sứ!"

Giờ phút này, trên làn da màu đen xì của Sơn Miêu lượn lờ một cổ hồng mang chói lóa!

Phía sau là một đôi cánh hồng mang khổng lồ mở ra!

Lực bạo tăng vọt gấp mấy lần!

"Linh kỹ! Hám Sơn! "

Cốt thép đâm tới của Mark bị một quyền đánh bay, năm đấm

sắt của Sơn Miêu xuyên thấu vào ngực Mark như mũi tên thép!

Mark nhe răng cười nói: "Các người mẹ nó chưa ăn cơm sao?"

Giang Nam: !!

Huyết thanh bất tử này có cực hạn hay không?

Giá trị HP của tên Mark này nghịch thiên à?

Linh kỹ: Huyết động!:"

Sắc mặt Giang Nam và Sơn Miêu đột nhiên đỏ lên, mỗi người phun ra một ngụm máu tươi lớn!

Máu bên trong cơ thể bị hút đi, lại từ lỗ chân lông chảy ra!

Dị năng hệ kim cấp Bạch Kim cường đại đến mức có thể hút ion sắt trong máu sao?

Mark không ngừng vung tay! Tay hóa thành vật liệu thép! Một quyền hướng về phía đầu Giang Nam!

Giang Nam không né không né, lại mở ra trùng động không gian!

"A a!"

Mark mở to hai mắt, trên trán đầy mồ hôi lạnh!

Chỉ thấy một cánh tay sắt từ đống quần của Mark xuyên ra!

Mình tự đánh mình à?

[Giá trị oán khí từ Mark +1000!]

Giang Nam chột rùng mình một cái!

Một quyền này đủ mạnh!

Sợ là gà bay trứng vỡ!

Cũng không biết huyết thanh bất tử có thể làm cho thứ này khôi phục như lúc ban đầu hay không!

Nhân cơ hội rút đường đao ra, cuồng chém một trận về phía Mark!

Giống như băm thịt!

Sơn Miêu cũng nhân cơ hội vung quyền đập mạnh!

Bên kia, Bạch Thiên Tâm cùng Lý Diệt Thổ dốc hết toàn lực ngăn cản đội quân lính đánh thuê trùng kích!

"Linh kỹ: Bạo Thử!"

Chỉ thấy trên người Mark đột nhiên mọc ra vô số mũi nhọn sắc bén!

Cho dù Giang Nam mở trùng động không gian ra, vẫn bị đâm thủng cả vai!

Kéo Sơn Miêu đã đầy vết thương bạo lui!

Gã Mark này!

Thực sự quá khó giải quyết!

Giờ phút này, đám lính đánh thuê kia theo đó xông tới!

Chỉ với Bạch Thiên Tâm và Lý Diệt Thổ cũng khó chống đỡ, tình thế cực kỳ không ổn!

Đúng lúc này, Giang Nam nhìn sang một bên, có dòng nước hội tụ thành hình người, chính là Rofi!

Giờ phút này đang mượn thời cơ hai bên đại chiến, muốn vụng

trộm chuồn đi!

Giang Nam đỏ mắt, khàn giọng rống to!

"Người anh em mau chạy đi! Lần này là ta có lỗi với người, đánh giá sai thực lực của Mark!"

"Hôm nay cho dù ta ở lại chỗ này, cũng nhất định phải che chở người an toàn rồi đi!"

"Cứ mặc kệ ta! Đưa anh em rời đi! Nếu không lương tâm của ta sẽ không thể chịu nổi!"

Rofi. Carpen: ???

Không khỏi quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam: "Con mẹ nhà người! Người là ai?"

Mẹ nó còn dám nói lương tâm không chịu nó?

Người mà cũng có lương tâm à?

Ta thật xúc động! Mẹ nó cảm động tới phát khóc rồi đây!

Vốn dĩ ta đều muốn bỏ chạy! Kết quả người lại làm ta bại lộ!

[Giá trị oán khí từ Rofi. Carpen + 1000!]

Mark tức giận nói, "Các người quả nhiên là một nhóm!"

"Lên hết cho ta! Một tên cũng đừng hòng bỏ chạy!"

Rofi nóng nảy!

Người quả nhiên là thứ âm binh!

Hắn vốn dĩ vẫn còn đang ngây ngốc, suy nghĩ đám da đen này từ đâu chui ra, kết quả vừa nhìn Giang Nam thuận di! Tất cả đều hiểu!

Lại là cái tên Giang Nam này!

Ta mua bom hạt nhân, người cướp! Mua huyết thanh, người vẫn cướp tiếp?

Cũng tốt cục biết vì sao Hoàng Kim cùng Quả Phỉ Thúy lại biến thành gạch đá cùng quần lót rồi!

Tất cả đều tại cái tên Giang Nam kia!

Lúc mình ở trên thuyền sợ là đã bị tính kế!

Chương 377 -

"Không! Lão ca! Người nghe ta giải thích! Ta thực sự không liên quan gì đến họ!"

"Bọn họ là Quân đoàn Âm Dạ của Hoa Hạ!"

Mark trừng mắt: "Người đánh rắm! Nghĩ lão tử mù sao? Người phương Đông nào lại đen như vậy?"

Rofi: !!

A... Ta không cách nào nói rõ được!

[Giá trị oán khí từ Rofi. Carpen +1000!]

[Giá trị oán khí từ Rofi...]

Mark căn bản không nghe hần giải thích, đám lính đánh thuê dưới tay trực tiếp xông lên.

Kéo đám người Rofi vào vòng chiến, hiện tại muốn đi cũng không đi được!

Bên phía đám người Giang Nam nhất thời được giảm bớt áp lực!

Nhưng Mark không quan tâm! Trực tiếp xông lên!

Giang Nam rút ra gai nhọn trên vai, cắn răng nói: "Lại xông lên một đợt nữa! Còn không thành thì rút lui!"

Mọi người nhao nhao gật đầu, lần nữa xông lên!

Mark đang xông về phía trước!

Lại lão đảo, cúi đầu nhìn, chân bị đầm lầy trói buộc!

Vừa muốn tránh thoát, giờ phút này Sơn Miêu đã mang theo dòng lũ sắt thép xông lên!

Một tay khóa chặt thân thể Mark, cho dù bị gai nhọn đâm đầy vào người cũng không buông tay!

Bạch Thiên Tâm bước lên, điện quang trong tay trắng lóa rực rỡ!

"Linh kỹ: Lôi Quang Trảm!"

Cho dù thân thể của đã hoàn toàn hóa kim loại cũng bị chém ngang thắt lưng!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, liền búng ngón tay: "Lô đen hư không!"

Một đốm đen cỡ đồng xu trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Mark, phát ra lực hút cực lớn!

Mà cỗ lực hút này, toàn bộ đều bị Giang Nam tác dụng lên người Mark!

"Sơn Miêu! Buông tay ra!"

Sơn Miêu nhanh chóng buông tay, cả người đều tê liệt trên mặt đất!

Chỉ thấy nửa người trên của Mark trong nháy mắt bị lỗ đen thôn phệ áp súc!

Một viên bi đen rơi xuống đất!

Nhưng cho dù chỉ còn lại nửa người, cơ xương cốt còn đang điên cuồng sinh trưởng!

Bạch Thiên Tâm mang vẻ mặt hoảng sợ: "Nửa người trên không còn cũng không chết? Mọc thêm một cái đầu nữa? Đó có còn là Mark không?"

Hai chân Giang Nam mềm nhũn, cắn răng nói: "Quỷ mới biết! "

Dù cho linh lực trong cơ thể cơ hồ bởi vì lỗ đen hư không bào sạch!

Giang Nam vẫn thuấn di, trực tiếp đi tới bên cạnh Mark!

Lấy còng tay Khốn Linh ra buộc vào một viên bi đen!

Một cái nhét vào khoang bụng đang sinh trưởng của Mark!

Sau đó lấy ra thịt quả sầu riêng hoàng kim ra ăn một ngụm, linh khí trong nháy mắt tràn đầy!

Giờ phút này, Mark đã mọc ra nửa người trên, đôi mắt vốn trống rỗng trong nháy mắt trở nên tràn ngập sát khí!

Vừa mồn di chuyển!

Nhưng trọng lượng cực lớn đè nặng lên cả người hắc đều nằm sấp trên mặt đất, hộc máu từng ngụm từng ngụm!

Mặc cho hắc giãy dụa như thế nào cũng không thể đứng lên!

Ngay cả dị năng cũng bị còng tay Khốn Linh phong bế!

"Chết tiệt! Người nhét cái gì vào bụng lão tử? "

Trọng lượng khủng khiếp phá vỡ các cơ quan nội tạng của Mark!

Nhưng lại được chữa lành cực nhanh!

Quá trình hủy diệt lại chữa lành vô hạn lặp đi lặp lại,!

Mark nóng nảy, cầm thanh thép ở bên cạnh muốn mổ bụng!

Giang Nam làm sao có thể cho hấn cơ hội này?

Hư không xiềng xích giống như linh xà quấn quanh xông lên, trói hấn thành bánh chưng, không thể động đậy!

Nếu như nói dị năng của Mark vẫn còn ở đây, còn có khả năng xé nát hư không xiềng xích!

Nhưng bây giờ?

Hấn ta không có cơ hội!

Một tay của Giang Nam xách Mark lên, tay kia quăng hư không xiềng xích ra, quấn ở trên eo mọi người!

Mang theo tất cả mọi người trực tiếp thuận di rời đi, một giây cũng không dám trì hoãn!

Giờ phút này bởi vì động tĩnh chiến đấu, không biết bao nhiêu người chạy tới nơi này!

Ở lại lâu hơn nữa, không ai có thể đi!

Lúc này, Rofi: ???

Nói là bảo vệ ta?

Nhìn vô số lính đánh thuê nghe tin chạy tới trên đường phố, mặt Rofi đều xanh!

"Giang Nam! Con mẹ nhà ngươi! Ah, ah ah!"

[Giá trị oán khí từ Rofi. Carpen + 1000!]

Căn cứ số 2!

Mọi người đều ngã khụy xuống đất!

Mark bị trói thành bánh chưng, mắt hắn muốn nứt ra, hộc máu từng ngụm từng ngụm!

Giang Nam lão đảo, trực tiếp quỳ xuống đất, trên mặt tất cả đều là mồ hôi lạnh!

Ngay cả sức nâng cánh tay cũng không có!

Vương Chính Dương cùng Đường Thi vội vàng tới đỡ Giang Nam dậy!

Nhìn vết thương trên người Giang Nam không khỏi da đầu tê dại!

Giờ phút này trên người Sơn Miêu cũng có không ít lỗ máu, Bạch Thiên Tâm, Lý Diệt Thổ còn hơi tốt hơn một chút.

Bọn đã trải qua trận chiến thảm thiết cỡ nào?

Lại nhìn Mark bị trói thành bánh chưng, hoàn toàn kinh hãi!

Vậy mà thật sự bắt được một tên Bạch Kim trở về?

Bắt sống?

Giang Nam đến tột cùng làm thế nào chứ!

Chuyện này cũng quá thần thánh rồi phải không?

Trách không được bị thương nặng như vậy!

Nhưng Giang Nam mặc kệ mấy chuyện này, xách Mark lên, rút đường đao ra!

Theo hốc mắt liền đâm vào! Trực tiếp xuyên qua!

Vương Chính Dương mở to hai mắt: "Mẹ kiếp! "

Hao phí nhiều sức lực như vậy, vừa lên liền giết?

Nhưng Mark đích xác không gãy dựa, ánh mắt còn lại trống rỗng!

Nhưng trái tim vẫn còn đập!

Chương 378 -

Cho dù đâm thủng não bộ, vẫn có thể chữa lành thương thế như cũ, chẳng qua Giang Nam không rút đường đao ra!

Thương thế vẫn luôn chữa trị!

"Lý Diệt Thổ, cảnh giác bốn phía! Mark bị bắt, thế lực trong thành Budaiya nhất định sẽ điên cuồng tìm kiếm!"

"Một khi bại lộ, lập tức dời đi!"

"Vâng! Đội trưởng!"

"Vương Chính Dương! Trông chừng tên Mark! Một khi có dị động, trực tiếp thông báo cho ta!"

"Vâng!"

Giang Nam nói xong lại lấy ra một hộp huyết thanh từ trong không gian dị độ!

"Tiểu Thi, đây là huyết thanh bất tử thế hệ ba, giao cho nghiên cứu viên! Trong vòng 24 giờ! Ta muốn xem báo cáo kiểm tra thành phần!"

Vẻ mặt Đường Thi ngạc nhiên nhìn 50 ống huyết thanh trong hộp!

Còn là thế hệ ba?

Lúc trước bọn họ hao phí đại giới, cũng mới lấy được một ống huyết thanh, còn là đời thứ hai!

Giang Nam đi ra ngoài một lần, liền lấy được nhiều thể hệ thứ ba như vậy?

Chúa ơi!

Cô cũng không dám chậm trễ, vội vàng đưa đến phòng nghiên cứu!

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn sắc mặt Sơn Miêu tái nhợt, không khỏi có chút đau lòng!

N hét cho cô một gốc khí huyết nhân sâm!

Sơn Miêu nhìn khí huyết nhân sâm, không khỏi rung mình một cái, nhưng vẫn bất đắc dĩ nhận lấy!

"Ta đi vào phòng tắm!"

Hiển nhiên, cô sợ mình bị người khác nhìn thấy cảnh biến thành vôi hoa sen.

Vừa mới vào phòng tắm chuẩn bị đóng cửa, lại phát hiện Giang Nam cũng đi theo!

Không khỏi trợn mắt nói: "Người đi theo tới đây làm gì?"

Giang Nam yếu đuối nói: "Ta cũng bị thương!"

Sơn Miêu đỏ mặt: "Cái này..."

Vì vậy, hai người cùng nhau đi vào phòng tắm!

Cửa bị khóa lại, không bao lâu liền truyền đến một trận thanh âm "rầm rầm"!

Bạch Thiên Tâm mở to hai mắt!

Không phải chứ?

Cùng nhau tắm rằm rằm?

Chúa ơi!

Cái này ... Cái này ...

"Ô hô hô!"

Bạch Thiên Tâm một đường chạy tới, ánh mắt sáng ngời, vụng trộm dán lỗ tai lên cửa!

Đại Hắc: "Bạch tử! Người là đng..."

Tiểu Hắc: "Như vậy không tốt lắm!"

Bạch Thiên Tâm nhe răng: "Suýt! "

Chỉ nghe bên trong phòng tắm truyền đến một trận tiếng "nước"!

Sơn Miêu: "Ôi! Đừng nhìn! Xấu hổ chết mất!"

"Hắc hắc! Có gì đâu? Ta cũng cho người xem lại!"

Bạch Thiên Tâm: !!

Đang nhìn cái gì vậy?

Sao lại phải xấu hổ?

Cái này ... Đã bắt đầu rồi sao?

Ôi trời!

"A~ lại ra rất nhiều máu a!"

"Chẳng phải mỗi lần đều là như vậy sao? Người cứ buông lỏng! Đừng sợ! Sẽ xong nhanh thôi!"

Cả người Bạch Thiên Tâm đều nằm sấp trên cửa, che miệng nhỏ lại, khuôn mặt xinh đẹp đỏ thắm!

"A~"

Chảy máu?

Đúng vậy! Buông lỏng a! Phải buông lỏng mới được!

Sẽ xong nhanh sao?

Nhanh cỡ nào?

Giang Nam sẽ không... ai~

"Phi~ người thật xấu xa? Sao lại vậy lên mặt ta chứ?"

"Hắc hắc! Xin lỗi ha..."

Bạch Thiên Tâm: "Phụt!"

Táo bạo như vậy sao?

Ta đã nghe thấy điều không nên nghe wow!

Ta vẫn còn là một đứa trẻ ...

Hai người rốt cuộc đang làm gì ở bên trong!

Ngay lúc này, Giang Nam và Sơn Miêu đang ngồi trên bồn tắm!

Hóa thân thành vòi hoa sen nhỏ vô địch!

Mười mấy cái lỗ máu trên người Sơn Miêu điên cuồng tuôn ra!

Trên vai Giang Nam cũng vậy!

Chỉ thấy Giang Nam trộm cười hắc hắc, bả vai nghiêng một

cái, máu chảy ra lại phun lên mặt Sơn Miêu!

Cô vội vàng né tránh!

Sơn Miêu hung dữ nói: "Người lại nữa!"

Giang Nam vẻ mặt nghịch ngợm: "Ha ha~"

Sơn Miêu: (¬_¬)

Bạch Thiên Tâm: !!

Hai má cô đều đỏ bừng, phát ra tiếng cười "Ô~ hô hô".

Cứ tưởng nửa giờ sẽ kết thúc!

Ai biết được hai người thế nhưng vẫn ở bên trong suốt ba tiếng đồng hồ!

Giang Nam... Thật mạnh a ~

Bạch Thiên Tâm cũng không dám nghe nữa, cô sợ mình gia tăng kiến thức kỳ quái a!

Vội vàng ngồi trên ghế sofa một cách bình tĩnh!

Sau 3 tiếng!

Cánh cửa sắt cục đã mở ra, Giang Nam cởi áo dính đầy máu tươi, bước ra ngoài!

Một thân cơ bắp cân xứng như đao khắc rìu đục!

Quanh năm dùng đại lực tắm rửa khiến cho Giang Nam có được thân hình gần như hoàn mỹ!

Bạch Thiên Tâm nhìn qua một cái, nước miếng thiếu chút nữa chảy ra!

Chua ới! Cơ bụng này quá đẹp!

Không biết sẽ có xúc cảm thế nào? Cứng rắn? Hay mềm mại?

À! Không đúng!

Còn vết thương trên người Giang Nam thì sao? Vừa rồi vết thương trên người hẳn chồng chất a!

Hiện tại lại không còn vết thương?

Sao lại có thể khỏe nhanh như vậy chứ?

Chẳng lẽ vừa rồi hai người rằm rằm trong phòng tắm!

Còn có tác dụng chữa thương?

Đúng lúc này, Sơn Miêu vừa mất nửa mạng cũng bước ra!

Cô đã thay đổi quần áo! Thương thế hoàn toàn biến mất!

Bạch Thiên Tâm: ???

Phương pháp chữa bệnh kỳ quái này là gì?

Linh kỹ? Hay là Giang Nam có thể chất đặc thù?

Cùng Giang Nam ừ ừ còn có thể chữa thương?

Lợi hại như vậy sao?

"Hả? Tiểu Bạch! Sao mặt người lại đỏ như vậy?"

Ánh mắt Bạch Thiên Tâm né tránh: "Nào... nào có!"

Giang Nam: "Cánh tay của người cũng bị thương?"

"Đi thôi! Vào phòng tắm với ta, ta giúp người!"

Bạch Thiên Tâm: !!

Cái này cũng phải vào phòng tắm à?

Muốn... Muốn cùng với ta?

Đầu cô lắc như trống bỏi, mặt đỏ bừng!

"Hả? Không, không, không! Ta không đi! Không, ta không thể!"

"Tuy rằng người đẹp trai, nhưng ta không thân quen với người! Làm sao có thể... làm được?"

Chương 379 -

Giang Nam ngẩn người!

Người đang nói gì vậy?

Chữa thương thì có liên quan cái rắm gì tới độ thân quen chứ!

"Không vào phòng tắm? Vậy thì ở đây cũng được! Chỉ sợ bị bắt!"

Bạch Thiên Tầm mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được:
"Hả? Làm thế nào mà người lại dám ở ngay đây!"

"Nhiều người nhìn như vậy! Không! Không biết xấu hổ!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Ta không biết xấu hổ!

Thế là hắn liên xông lên bóp mồm Bạch Thiên Tầm ra, nhét khí huyết nhân sâm vào!

Bạch Thiên Tầm giãy dụa một trận, nhưng nhìn cơ bụng của Giang Nam gần trong gang tấc!

Lại không tự chủ được đem bàn tay nhỏ bé ấn lên!

Oa! Mềm mại!

Giờ khắc này đầu cô trống rỗng, nhất thời không giãy dụa!

"Ô ô~ cái kia! Chúng ta vào phòng tắm đi!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Rốt cuộc người muốn đi hay không muốn đi hả?"

Bạch Thiên Tầm trịnh trọng nói: "Hướng về phía nhan sắc và cơ bụng của người! Ta nghĩ ta có thể đi! "

Giang Nam: ???

Người đang nói gì vậy?

Đúng lúc này, Bạch Thiên Tầm cảm giác được một cỗ khí huyết mãnh liệt xông thẳng tới đỉnh đầu!

Hai hàng máu mũi trực tiếp chạy ra, cả người đều ngửa ra sau!

Bạch Thiên Tầm mang vẻ mặt hoảng sợ, vội vàng che lại!

"Mẹ ơi! Ta lại làm người mất mặt nữa rồi!"

Giang Nam mặt đen rồi!

Lúc này kêu người vào phòng tắm, người không chịu! Rốt cuộc vẫn làm bẩn căn phòng!

Đại Hắc kinh hãi nói, "Lượng máu mũi khủng bố này? Cứ chảy như vậy nữa sẽ chết mất! Bạch tử! Người bình tĩnh đi! Hãy bình tĩnh!"

Tiểu Hắc che mặt: "Hỏa khí phải lớn tới cỡ nào a!"

Vương Chính Dương thở dài một tiếng: "Đáng thương cho Tiểu Bạch! Vào quân đoàn Long Uyên quá sớm! Đã lớn tuổi như vậy cũng chưa từng có lam nhan tri kỷ! Nhìn cô ấy kìa!

Đường Thi: "Nam thần! Người mặc áo vào đi! Bằng không Bạch tử không kiềm chế được nữa!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm +1000!]]

Tâm tính Bạch Thiên Tâm trực tiếp sụp đổ!

Tuy rằng bình thường lúc mình tìm lòng không được cũng sẽ chảy máu cam!

Nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng mãnh liệt như vậy a!

Giang Nam vẫn còn đang nhìn!

Thật mất mặt mà!

Ah, ah!

Sao còn không nhận được!

Đúng lúc này, cô mới nhận ra, vết thương trên cánh tay mình thế mà đã khép lại!

Khí huyết mãnh liệt ở trong thân thể xung loạn, máu mũi cuồn chảy!

Chẳng lẽ là bởi vì thứ mà vừa rồi Giang Nam cho mình ăn sao?

"Giang Nam! Người đã cho ta ăn cái gì?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Khí huyết nhân sâm khôi phục thương thế, cái giá phải trả chính là chảy máu cam!"

"Vừa rồi ta bảo người vào phòng tắm người không chịu đi!"

Bạch Thiên Tâm: ???

Nhân sâm quái quỷ gì vậy!

"Cho nên vừa rồi hai người các người vào phòng tắm là sợ máu làm bẩn phòng! Không phải... Không phải là vì rầm rầm sao?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Đúng vậy! Nếu không thì sao? Còn có! Rầm rầm là gì?"

Khuôn mặt của Bạch Thiên Tầm trong nháy mắt đỏ như quả táo chín!

Chết tiệt!

Mình đến tột cùng nghĩ cái quái gì vậy a!

Có phải mình quá biến thái rồi hay không?

Vừa rồi lại còn muốn cùng Giang Nam vào phòng tắm...

Ôi, ôi!

Cô vừa nghĩ đến đã xấu hổ muốn chết, không khỏi che mặt nói: "A nha! Thật xấu hổ!"

Giang Nam vẻ mặt ngây ngốc, nhưng vẫn ngồi bên cạnh vỗ vỗ bả vai cô, vẻ mặt đồng tình!

Đưa một chậu rửa mặt qua để hứng máu mũi!

"Ngoan! Không sao, đừng sợ! Mặt mũi của người cũng đã mất sạch từ lâu!"

Bạch Thiên Tầm: ???

Nói đi, người thật sự đang an ủi ta sao?

Tại sao nghe xong càng muốn đi chết hơn!

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

Máu mũi hứng từng chậu lại từng chậu!

Giang Nam cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp đi tới phòng giam giữ Mark!

Giờ phút này, Đường Thi cùng Vương Chính Dương đứng ở bên cạnh mà da đầu đều tê dại!

Sơn Miêu bắt đầu cuồng bạo, giống như mở ra hình thức siêu Saiyan màu lam, điên cuồng nện về phía của Mark!

Đánh cả 1 tiếng!

Các bức tường xung quanh dính đầy sốt cà chua!

Nhưng Mark vẫn mang biểu cảm trào phúng, mặt không chút thay đổi: "Mệt mỗi không? Mệt mỗi thì nghỉ ngơi một lát..."

"Chúng ta chậm rãi chơi!"

Ánh mắt Sơn Miêu sáng ngời, nắm đấm nặng nề đập xuống, cảnh tượng không đành lòng nhìn thẳng!

Sắc mặt Đường Thi tái nhợt, thật sự không chịu nổi!

Mark bị bạo đầu lại một lần nữa khô phục như lúc ban đầu, nhếch miệng cười nói: "Đánh đi! Cứ thoải mái đánh, giết chết ta coi như các người có năng lực!"

"Ngay khi ta gặp chuyện, toàn bộ người ở Budaiya sẽ tìm ta! Các người có thể trốn trong bao lâu?"

Sơn Miêu thở hổn hển, Giang Nam vỗ vai cô!

Nhếch miệng cười với Mark: "Tọa độ của công ty công nghệ sinh học Dracula, còn không chịu nói ra sao?"

Mark cười nhạo: "Người có thể làm gì được ta sao?"

"Tra tấn sao?"

Giang Nam nhún nhún vai, lấy lựu đạn ra nhét vào miệng Mark, quay đầu cười nói: "Các người ra ngoài nghỉ ngơi một lát! Để ta!"

Sơn Miêu và Vương Chính Dương ra khỏi phòng!

Sau đó liền nghe được một tiếng nổ vang, còn có một trận tiếng Gatling phát ra...

Chương 380 -

Nhìn căn phòng không ngừng phát ra những ánh lửa tung tóe, da đầu Vương Chính Dương đều tê dại: "Huyết thanh bất tử thể hệ ba, thật sự quá đáng sợ!"

Sơn Miêu lau máu trên nắm đấm lạnh lùng nói: "Hắn đã không còn là con người!"

"Huyết thanh này! Nhất định phải tiêu hủy nó! Nếu không trật tự thế giới chắc chắn sẽ bị đảo lộn!"

Nửa giờ sau.

Giang Nam ngồi trên ghế đầu, nhàn nhã cầm quả táo mà ăn!

Vẻ mặt thoải mái nhìn Mark cơ hồ đã trở thành một bãi bùn nhão lại một lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Mark cười lạnh: "Chậc chậc chậc! Người nhìn cảnh này mà còn nuốt trôi được a!"

Giang Nam vứt bỏ quả táo, thản nhiên nói: "Kỳ thật! Huyết thanh bất tử này cũng có cực hạn của nó đúng không? "

"Lúc đầu, người chỉ cần mất 3 giây là có thể phục hồi! Hiện tại lại mất 7 giây!"

"Ta có thể hiểu thành, chỉ cần cứ liên tục giết chết người, cuối cùng người sẽ không còn cách nào khôi phục được nữa đúng không?"

Sắc mặt Mark đột nhiên trở nên âm trầm!

Giang Nam nói không sai!

Huyết thanh bất tử không phải không thể giải quyết!

Càng "chết" nhiều lần, tốc độ phục hồi sẽ càng chậm!

Vượt quá thời hạn mà không tiếp, càng sẽ mất đi năng lực suy nghĩ!

"A! Vậy thì sao? Người tính giết ta hết lần này đến lần khác sao?"

"Người của ta sẽ không cho người thời gian này!"

"Các người sẽ chết rất thảm! Các người cũng sẽ không nhận được bất cứ tin tức gì từ ta!"

"Chỉ hỏi người một câu!"

"Người có thể làm gì ta chứ?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta có thể làm gì người sao?"

Trong lúc nói chuyện Giang Nam nín thở, móc ra một quả sầu riêng hoàng kim!

Mark cười nhạt: "Thế nào? Dụng cụ tra tấn mới sao? Anh nghĩ ta sẽ sợ người à?"

"Rầm!"

Sầu riêng hoàng kim bị Giang Nam đập thẳng vào người Mark!

Trực tiếp bạo nổ!

Trong lúc nhất thời, thịt quả màu vàng kim bắn tung tóe, dính đầy khắp nơi!

Mark khinh thường nói, "Xùy~ chỉ với chút uy lực như vậy

thôi sao?"

"Người có thể làm gì ta... Ọe!"

Ngay lập tức bị mùi thối khiến cho nôn ọe!

Dạ dày co rút, cộng thêm còng tay Khốn Linh và hạt bi đen trong bụng hắt!

Một ngụm máu tươi xen lẫn vật chất không thể nói bị phun ra!

Mắt trợn trắng điên cuồng sùi bọt mép!

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand + 1000!]

"Con mẹ nó cái quỷ gì vậy?"

"Oh shjt! Mother fucker! "

"Ọe ọe!"

Giang Nam: "Người nói đúng!"

Mark: ???

Ta nói đúng cái gì!

Giang Nam mặc kệ nhiều như vậy, điên cuồng lôi ra một đồng sầu riêng hoàng kim!

Sau đó liên tục nện lên trên người Mark!

Trong lúc nhất thời trong phòng bốc lên một trận khói mù, thịt quả bay tứ tung!

Mark hoảng sợ: "Dừng lại! Mau dừng lại cho ta!"

Σ ('π` 』 ㄣ)

"Oe oe~"

Đây không chỉ là một đợt tấn công vật lý! Mà còn kèm theo sát thương phép hệ tinh thần nữa sao?

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand +1000!]

[Giá trị oán khí từ Mark...]

Giang Nam cười điên rồi, điên cuồng đập một trận! Toàn bộ căn phòng đều bị nhuộm thành màu vàng!

Giang Nam nhặt vỏ của quả sầu riêng hoàng kim lên khỏi mặt đất!

Trực tiếp chụp lên đầu Mark!

"Người anh em! Hãy nhàn nhã hưởng thụ mùi thơm này đi!"

Mark: !!

"Người lấy nó ra cho ta! Phi! Oe"

Giang Nam cười xấu xa, cũng không thèm quan tâm tới đối phương, mở cửa ra khỏi phòng!

Khoảnh khắc cánh cửa vừa được mở ra!

Bạch Thiên Tầm, Sơn Miêu, Vương Chính Dương và Đường Thi đều bị mùi thối hun cho trợn trắng mắt, nôn mửa một trận!

"Ôi má ơi! Thối chết mất! Mùi gì vậy?"

"Sao lại thối tới như vậy!"

"Oe~"

"Nam thần! Đóng cửa lại!"

Giờ phút này, Bạch Thiên Tâm xuyên thấu qua khe cửa, nhìn thấy một màn trong phòng!

Một màu vàng dính đầy vách tường!

Vẻ mặt không khỏi hoảng sợ: "Nam thần! Người cũng quá tàn nhẫn rồi! Đều đánh cho gã Mark này ỉa đầy phòng sao?"

Vương Chính Dương: "Nam Thần lợi hại!"

Lý Diệt Thổ: "Nam Thần lợi hại!"

Lần này hẳn đã ra tay tàn nhẫn tới cỡ nào chứ?

Chỉ từng nghe qua câu nói đánh ra "Shjt"!

Không nghĩ tới thật sự có thể đánh ra được!

Kiến thức kỳ quái này đã được tiếp thu!

Đường Thi cùng Sơn Miêu đều mang theo vẻ mặt ghét bỏ, trốn xa, căn bản không dám tới gần Giang Nam!

Giang Nam: ???

Hắn liền thuận di một phát tới chỗ Bạch Thiên Tâm, tát vào cái đầu chuyên bổ não của cô!

"Đánh rầm! Chỉ có người là hay tưởng tượng linh tinh!"

Con mẹ nó đánh ra shjt"

Hiện tại! Trong phòng truyền ra từng trận tiếng nôn mửa cùng gào thét tuyệt vọng!

"Thả ta ra! Ọe! Người thả ta ra!"

"Oh shjt! A ~"

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, Giang Nam hưng phấn tới cực điểm!

"Ta nói! Ta nói hết! Ta sẽ cho người biết căn cứ ở đâu!"

Giang Nam lắc đầu: "Ta không nghe ta không nghe!"

Mark: ???

Vừa mới này người còn hỏi ta căn cứ của ở đâu!

Sao giờ lại không chịu nghe nữa?

Không phải người đang thăm vấn ta sao?

Ta đều đã muốn khai ra, người lại không chịu nghe?

Người có thể làm việc chuyên nghiệp hơn một chút được không?

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mark...]

Chương 381 -

Không chỉ Mark điên rồi!

Ngay cả Sơn Miêu cũng chết lặng!

Người không nghe là ý gì hả?

Bạch Thiên Tầm ngạc nhiên nói: "Chẳng phải chúng ta muốn tìm tọa độ căn cứ sao?"

Vương Chính Dương: "Thật sự không nghe?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Quý mới biết hẳn nói thật hay giả?"

"Chúng ta cũng không có năng lực phân biệt tin tức thật giả!"

"Một khi mục tiêu chỉ sai, mạng của mọi người đều bồi táng theo!"

"Vẫn nên cẩn thận một chút mới tốt!"

Mọi người liếc nhau, vẻ mặt nghiêm trang, nhao nhao gật đầu!

Sơn Miêu có thể cảm thấy, trải qua hành động đột kích khách sạn, Giang Nam đã trở nên thận trọng hơn!

Nếu như lúc trước hành động đao to búa lớn, hiện giờ chính là cẩn thận thận trọng!

Giang Nam không thể thua!

Con Sơn Miêu xoa đầu Giang Nam: "Đừng gây áp lực quá nhiều cho bản thân, người đã làm rất tốt!" "

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nhưng vẫn có thể làm tốt hơn!"

Ngay sau đó, cánh cửa phòng thí nghiệm đột nhiên mở ra!

Nghiên cứu viên Vệ Hoa đầu xoắn vội vàng chạy ra: "Đội trưởng Giang! Khám phá lớn!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Đoàn người đi theo vào phòng thí nghiệm!

Phường Liễu vừa thấy Giang Nam, cắn chặt răng, nhưng ánh mắt né tránh không dám nói chuyện!

Giang Nam cũng không để ý, chỉ thấy Vệ Hoa chỉ vào khay nuôi cấy trên bàn!

"Bởi vì lúc trước trong tay chỉ có huyết thanh thể hệ 2, số lượng rất ít, rất nhiều thí nghiệm cũng không thể triển khai!"

"May mà đội trưởng Giang mang về nhiều huyết thanh thể hệ 3 như vậy, tốt cực..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Phát hiện gì! "

Vệ Hoa vẻ mặt ngưng trọng: "Ta phát hiện thành phần tế bào người trong huyết thanh!"

Lời này vừa nói ra, trong mắt mọi người ở đây đều mang theo một tia kinh hãi!

"Tế bào cơ thể con người? Người có chắc chắn không? "

Vệ Hoa nghiêm túc nói: "Ta có thể xác định!"

"Huyết thanh thể hệ 2 và thể hệ 3 đều có! Và ta đã bơm 20 ống để so sánh! Có thể chắc chắn!"

"Tỷ lệ tế bào của con người trong huyết thanh đạt tới 65%!"

"Các thành phần còn lại có tác dụng chủ yếu chính là trợ giúp người dung hợp loại tế bào này!"

Giang Nam ngạc nhiên nói: "Làm thế nào có thể là tế bào của cơ thể con người? Cái này..."

Vệ Hoa: "Ta đã tham gia nghiên cứu khoa học nhiều năm như vậy cũng chưa từng thấy qua loại tế bào này! "

"Nhân tế bào của con người phân chia cực hạn là khoảng 56 lần, mỗi lần phân chia cần phải tiêu thụ telomerase trong tế bào!"

"Sau 56 lần, telomerase cạn kiệt! Các tế bào không thể tiếp tục phân chia và chết!"

"Mà loại tế bào này, sau mỗi lần phân chia telomerase sẽ phát triển trở lại trạng thái ban đầu! Mà tốc độ phân liệt cực nhanh!"

"Nói cách khác, loại tế bào này! Là vĩnh sinh! "

Nói đến đây, trên mặt Vệ Hoa mang theo vẻ cuồng nhiệt.

Giang Nam kinh hãi nói: "vĩnh sinh?"

Đây gần như là chuyện mà toàn bộ nhân loại đều tha thiết ước mơ lại không ngừng truy cầu!

Nhưng tựa hồ là si tâm vọng tưởng!

Tuy nhiên, tế bào này đã phá vỡ lẽ thường!

Vệ Hoa: "Hơn nữa các tế bào cơ thể này có cấu trúc DNA giống nhau! Tất cả đều đến từ cùng một người!"

Da đầu Giang Nam tê dại: "Ý người là, nguyên liệu huyết thanh bất tử này có hơn phân nửa là mô người!"

"Hơn nữa còn là từ một người?"

Vệ Hoa gật đầu thật mạnh!

Bạch Thiên Tầm hoảng sợ nói: "Trong công ty khoa học kỹ thuật sinh học Dracula sẽ không thật sự nuôi một con ma cà rồng chứ? "

Giang Nam nhìn huyết thanh bất tử, mắt đầy nặng nề!

Có trời mới biết huyết thanh này được tạo ra như thế nào!

"Xem ra! Chúng ta phải đi một chuyến!"

"Bốp!"

Tiếng thủy tinh vỡ trong treo vang lên!

Chỉ thấy một ống huyết thanh bất tử rơi trên mặt đất, chất lỏng bên trong chảy ra!

Sắc mặt Phương Liễu trắng bệch, vội vàng ngồi xổm trên mặt đất thu thập: "Không... Xin lỗi!"

Nhưng bên trong ống tay áo, một ống huyết thanh bất tử lại bị vụng trộm giấu đi...

Giang Nam chỉ nhú mào, không nói gì: "Tiết kiệm một chút, đến lúc đó phải mang về một phần mẫu!"

"Sắp xếp lại phát hiện của người rồi gửi báo cáo về tổng bộ!"

"Vâng, đội trưởng Giang!"

Phương Liễu thấy Giang Nam không phát hiện, âm thầm thở phào nhẹ nhõm!

Ở phía bên kia, Mark đã gần chết!

Giang Nam cảm thấy đã đến lúc!

Vì vậy, sử dụng giấy vệ sinh để nhét mũi của mình, lần nữa đi vào căn phòng!

Mark vừa nghe thấy tiếng mở cửa, vội vàng mở miệng nói:

"Căn cứ ở tọa độ 18 độ 7 phút 16 giây về phía bắc! 10 độ 23 phút 42 giây về phía tây! "

"Người mẹ nó bỏ vỏ sò riêng ra cho ta a!"

Giang Nam ngồi trên ghế văng chân, cười nhạo: "Làm sao ta biết người có nói thật hay không chứ?"

Mark vội vàng nói: "Ta thực sự không nói dối người! Người! Oa~"

Giang Nam cười hắc hắc: "Như vậy! Ta cũng không bắt nạt người!"

"Ta hỏi người một câu hỏi! Nếu người trả lời đúng! Ta sẽ lấy vỏ sò riêng ra cho người!"

"Trả lời sai hoặc không thể trả lời! Ta sẽ thêm gia vị cho người!"

Mark hận tới ngứa răng ngứa lợi!

Nhưng chỉ có thể theo lời Giang Nam nói! Bằng không mình tuyệt đối sẽ bị thối chết a!

Bản thân nói kiểu gì cũng đã từng đi qua hơn 30 quốc gia!

Có cái gì chưa từng thấy qua?

Mark vẫn có được chút tự tin này!

Giang Nam: "Đã sẵn sàng chưa?"

"Người hỏi đi!"

Chương 382 -

Giang Nam hăng giọng: "Dưa chuột có màu xanh lá cây! Tại sao nó lại được gọi là dưa chuột?"

Mark: ???

What The Fuck?

Người mẹ nó đây vẫn đề quư quái gì vậy?

Chẳng phải người sẽ hỏi ta về căn cứ và huyết thanh sao?

Có quỷ mới biết tại sao dưa chuột được gọi là dưa chuột!

Mẹ kiếp!

"Bởi vì... Bởi vì..."

"Không trả lời được đúng không?"

"Này! Đứng! Đứng! Để ta suy nghĩ thêm lần nữa!"

Giang Nam lấy ra một quả sầu riêng hoàng kim rồi trực tiếp cho nổ tung!

Lúc này Mark đã khóc!

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand + 1000!]

Hắn đời này cũng chưa từng hận dưa chuột tới như vậy!

Ngoài cửa, Bạch Thiên Tâm vẻ mặt ngây ngốc: "Đúng vậy! Dưa chuột có màu xanh lá cây! Nhưng tại sao lại được gọi là dưa chuột? Nó hẳn phải gọi là dưa xanh chứ!"

Sơn Miêu lắc đầu!

Vương Chính Dương và Đường Thi lần lượt rơi vào trầm tư!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tôm hùm là hải sản! Tại sao tôm hùm đất lại không phải là hải sản? "

Mark cho hay: "Hả? "

Tôm hùm... Tôm hùm đất!

Cái này ... Cái này ...

Đùng!

[Giá trị oán khí từ Mark +1000!]]

"Xuyên Sơn Giáp đã từng nói gì?"

Mark ngạc nhiên: "Xuyên Sơn Giáp là ai?"

Mấy câu hỏi này là cái quỷ gì à!

"Đùng!"

Mark cầu xin: "Đừng! Đừng mà!"

Giang Nam: "Cha của 7 anh em Hồ Lô là ai?"

Mark sắp phát điên: "Làm sao lão tử biết cha bọn hắn là ai? "

Lão tử ngay cả Hồ Lô cùng Xuyên Sơn Giáp là ai cũng không biết a!

"Đùng!"

[Giá trị oán khí từ Mark +1000!]]

Giang Nam: "Trước khi kính mắt được phát minh ra!" Rắc hổ

mang được gọi là gì?"

Mark: "Phốc..."

Một ngụm máu trực tiếp phun ra!

Sao người không đi hỏi rắn hổ mang đi!

"Đùng!"

"Tại sao tử đông nằm ngang? Mà tử lạnh lại nằm dọc!"

Mark tức giận nói, "Người mẹ nó có thể hỏi ta về chuyện căn cứ cùng huyết thanh hay không?"

"Người hỏi đi! Mọi thứ ta đều biết! Thật sự, người hỏi đi!"

"Đùng!"

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand + 1000!]

Giang Nam trừng mắt: "Người đầu tiên trên thế giới biết sữa bò có thể uống! Đến cùng đã làm gì với bò sữa!"

Mark nóng mắt: "Tới đi! Mẹ nó giết ta đi! Giết ngay bây giờ!"

"Ta không muốn sống nữa a!"

Hắn một lần hoài nghi nhân sinh!

Những vấn đề này lão tử thế nào cũng không trả lời được!

Bây giờ bên ngoài cửa!

Bạch Thiên Tầm ngơ ngác ngồi trên mặt đất, bấu ngón tay: "Dưa chuột? Rắn hổ mang? Tôm hùm đất?"

Cô sắp khóc: "Xuyên Sơn Giáp rốt cuộc đã nói gì?"

Mình dù gì cũng có học vị tiến sĩ!

Nhưng những vấn đề này của Giang Nam, sao một câu đều không trả lời được?

Đọc sách nhiều năm như vậy thực sự đã học xong sao?

Không! Bạch Thiên Tầm cảm giác mình học phế!

Cái này ... Cái này!

Giờ phút này ánh mắt Sơn Miêu nhìn Bạch Thiên Tầm giống như đang nhìn một con nhóc thiếu năng trí tuệ vậy.

Đường Thi che miệng cười trộm nói: "Những vấn đề này đều là vấn đề nan đề thiên cổ!"

Giang Nam trợn trắng mắt, vấn đề bò sữa này, Tần Thụ hản có thể biết!

"Vị trí căn cứ ở đâu?"

Đôi mắt Mark sáng lên, vấn đề này ta biết ah!

"21 độ 07 phút 21,94 giây ở phía Bắc! 11 độ 23 phút 54,92 giây! "

"Chính là ở vị trí tâm sa mạc Sahara!"

Giang Nam bấu môi, cầm một quả sầu riêng hoàng kim đập xuống đất!

"Σ_(√)Oe!"

"Đó là sự thật! Đó là sự thật! Ta thực sự không nói dối người! Sao người vẫn đập ta chứ?"

Giang Nam: "Ta không tin!"

Mark: !!

"A a a a a! Người chơi chết ta đi! Lão tử không muốn sống nữa! Không muốn sống nữa!"

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mark...]

Giờ phút này trong ánh mắt của hắn tất cả đều là tuyệt vọng!

--

Rốt cuộc bức một người thành cái dạng gì, mới có thể làm cho hắn buông tha hy vọng sống?

Rõ ràng Giang Nam đã làm được điều đó!

Mark tuyệt vọng đến mức nôn mửa: "Tin ta! Người phải tin ta! Người phải tin ta!"

"Thật sự là nơi đó!"

Sơn Miêu ngoài cửa trực tiếp nhập điểm tọa độ! Quả nhiên định vị được vị trí trung tâm Sahara!"

Không sai chút chút nào!

Đó là một cấu trúc địa lý vòng tròn đường kính 48 km!

Cho dù là ở trong không gian đều có thể thấy rõ ràng!

Giống như một con mắt khổng lồ nhìn ra bầu trời đầy sao!

Có vẻ như Mark không nói dối!

Không khỏi gật gật đầu với Giang Nam!

Giang Nam lộ ra nụ cười như ác ma, bóc vỏ sấu riêng của

Mark ra...

"Người nhận được huyết thanh thông qua con đường nào?"

"Tình huống cụ thể trong căn cứ như thế nào?"

Mặt mũi Mark tràn đầy bi phẫn: "Mỗi lần ta đều đi bộ trong một đường hầm dưới lòng đất để lấy huyết thanh!"

"Tình huống bên trong ta cũng không rõ ràng lắm!"

"Người của Dracula rất cẩn thận! Đối với họ, ta chỉ là người bán!"

"Ta có thể nói cho người biết vị trí lối vào đường hầm, ám hiệu kết nối gì đó! Tất cả những gì ta biết!"

"Người giết ta đi!"

[Giá trị oán khí từ Mark. Brand +1000!]

Nửa tiếng sau!

Giang Nam mặt đầy hồng quang đi ra!

Bạch Thiên Tâm lập tức tò mò tiến lại gần, lắc lắc cánh tay Giang Nam: "Nam Thần Nam Thần! Xuyên Sơn Giáp đã nói gì? "

Giang Nam: ???

Chương 383 -

Ánh mắt nhìn Bạch Thiên Tâm giống như nhìn một con nhóc thiếu năng trí tuệ, tràn ngập từ bi!

"Muốn biết không?"

Bạch Thiên Tâm gật đầu như gà con: "Ừm! Muốn biết!"

Giang Nam: "Xuyên Sơn Giáp nói: Đừng gần lão tử! Thiếu năng trí tuệ có thể lây nhiễm!"

Bạch Thiên Tâm: (≡_≡)

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm +666!]

Hiện tại đã xác định được vị trí đường hầm!

Ngay ở góc đông nam của thành phố Budaiya!

Rõ ràng, đi đường hầm là lối tắt nhất!

Không cần phải xuyên qua chiến khu bên ngoài Budaiya, cũng có thể tránh được vùng tử vong của sa mạc Sahara!

Kết nối thẳng đến căn cứ của Dracula!

Sơn Miêu cau mày: "Câu hỏi đặt ra là làm thế nào để đến lối vào đường hầm!"

"Hiện tại Mark đã mất tích! Toàn bộ người trong thành đều đang chiến đấu để tìm hắn, lục soát khắp nơi, phong tỏa không biết bao nhiêu con đường!"

Giang Nam lau mũi: "Bằng không ta sẽ dẫn các người thuận di

qua đó!"

Sơn Miêu lắc đầu: "Chúng ta có tổng cộng mười người! Người thuần di vài lần linh khí liền hao hết! Người có muốn tiêu hao tới chết không?"

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người lâm vào trầm tư.

Tiểu Hắc: "Nếu không chúng ta đi taxi qua đó!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Ha?"

Tất cả mọi người đều mang vẻ mặt ngây ngốc!

Hiện tại phong tỏa chặt chẽ như vậy!

Đi taxi?

Có nhầm lẫn gì không?

Có thể đáng tin cậy hơn một chút không!

Lạc quan tới như vậy sao?

Đại Hắc cũng đồng ý: "Ta cảm thấy ok!"

"Budaiya là chiến khu đã hơn mười năm! Sinh hoạt hàng ngày cùng chiến tranh đều đã được hợp nhất với nhau từ lâu! "

"Cả ngày qua lại trong thành, tài xế taxi đều rất thân quen mọi góc ngách!"

"Không có chỗ nào mà bọn họ không tới được!

Giang Nam trợn tròn mắt!

Còn có thể làm như vậy sao?

"Nếu không? Chúng ta thử xem? Không được ta lại mang theo

các người thuần di..."

Vương Chính Dương cười khổ: "Cũng không còn cách nào khác!"

Một tiếng sau!

Căn cứ số 2 bốc cháy dữ dội, tất cả các tài liệu và dữ liệu bị tiêu hủy!

Mà Mark ở trạng thái chờ bị chôn vùi dưới đồng đồ nát!

Tiểu đội khu căn cứ, ba người Giang Nam, Đại Hắc Tiểu Hắc, bao gồm cả hai nghiên cứu viên đều đứng ở bên đường!

Tất cả đều đen thui!

Đen tới kinh tâm động phách!

Giờ phút này Giang Nam đang vẫy tay bắt taxi...

Giờ phút này Đường Thi ngồi xổm trên mặt đất lau nước mắt, khóc vô cùng thương tâm!

Phương Liễu lại càng hận Giang Nam!

Nhìn Giang Nam vẫy tay bắt taxi, Sơn Miêu che mặt!

Tại sao cứ có cảm giác bất hòa không thể giải thích được ah!

Chúng ta có thực sự đang thực hiện nhiệm vụ hay không?

Cuối cùng cũng có một chiếc taxi!

Giang Nam nhanh chóng giành vào ngồi ghế phụ trước, đám người phía sau cũng chen chúc!

Hàng ghế sau Tiểu Hắc Đại Hắc, Bạch Thiên Tâm chen chúc ở một hàng!

Chỉ để lại con Sơn Miêu đứng tại chỗ đen mặt: "Ta ngồi ở đâu?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Người có thể ngồi trên nóc xe!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Không!

Có quý mới ngồi trên nóc xe!

Cô mới mặc kệ, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, sau đó chen vào ghế phụ!

Cả người cuộn mình thành một đoàn ngồi trong ngực Giang Nam!

Giang Nam: ???

Cái này ... Cái này!

Ngồi vậy thật sự ổn sao?

Chiếc xe khởi động từ từ!

Người lái xe ngậm một điếu thuốc!

"Lão đệ! Người muốn đi đâu?"

"Đến kho thóc Thăng Bình ở khu Đông Nam!"

"Phía sau có một chiếc xe đi theo chúng ta!"

Tài xế sửng sốt, nhìn qua gương chiếu hậu! Thấy đám người Đường Thi cũng đã bắt được xe!

Còn có Vương Chính Dương đang ngồi ở ghế phụ, thần sắc lo lắng chỉ vào chiếc taxi phía Giang Nam, khoa tay múa chân!

Bác tài cười tà mị! Mang cặp kính râm vào!

Trong mắt hừng hực ngọn lửa nhiệt tình: "Được rồi lão đệ! Cứ giao cho ta! Yên tâm ngồi đi!"

Trực tiếp khởi động, động cơ gầm rú! Đạp ga đến cùng!

Một chiếc xe taxi cà tàng, thế mà lại bị tài xế lái ra cảm giác của xe đua F1!

Giang Nam ngạc nhiên!

Taxi ở Budaiya mạnh tới như vậy sao?

Quay đầu lại nhìn gương chiếu hậu, đám người Vương Chính Dương cũng đã khởi động, lúc này Giang Nam mới yên tâm!

Tài xế lái xe dẫn đám người Giang Nam luồn lách qua các ngõ thành phố Budaiya!

Còn có thể nhìn thấy không ít lính đánh thuê đang tìm kiếm trên đường phố!

Nhưng lại không thềm liếc mắt nhìn taxi một cái!

Ngay cả khi gặp phải cửa phong tỏa! Tài xế cũng không thềm ngừng, bóp còi báo hiệu từ xa liên tục được cho qua!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Thuận lợi tới vậy luôn sao?

Trong thực tế, mục tiêu tìm kiếm chính của lính đánh thuê vẫn là các nơi ẩn náu của họ trên đường phố!

Dù sao sau khi bắt được Mark rồi, cũng không thể đi lung tung

trong thành phố được!

Bọn họ không biết, đám người Giang Nam không chỉ đi dạo lung tung, mẹ nó còn hiên ngang bắt taxi đi dạo!

Nên nói thì phải nói, đường của Budaiya thật sự quá nhiều ổ gà!

Xe gặp gềnh tới dọa người!

Giang Nam nhìn Sơn Miêu trong ngực, hít một hơi thật sâu, mặt đỏ lên!

(“ㄟωㄟ”)

Bình tĩnh! Bình tĩnh lại!

Ừm!

Nhìn ra cửa sổ thôi!

Sơn Miêu nhú mày lại!

Cứ cảm thấy có gì đó cứng cứng dưới hông!

Không khỏi động trái phải, muốn tìm tư thế thoải mái hơn!

Chương 384 -

Giang Nam: !!

A, a!

Người... Đừng lộn xộn nữa!

Ta chịu không nổi a!

Sơn Miêu mang vẻ mặt nghi hoặc, sao càng ngày càng cứng thế này?

Chất vấn: "Tiểu Nam! Người để gì trong túi vậy?"

Ánh mắt Giang Nam né tránh: "Không... Không có gì cả! Chỉ là một khẩu súng lục! "

Sơn Miêu: "Lấy ra, ta giúp người cất nó, ngồi cẩn quá!"

Giang Nam: ???

Lấy nó ra?

Lấy ra thế nào đây!

Người là đang đòi mạng ta a!

"Lấy... Ta không lấy nó ra được!"

Sơn Miêu trợn trắng mắt: "Nói bậy! Đưa nó cho ta!"

Giang Nam liếc mạng lắc đầu: "Không đưa!"

"Vậy để ta tự lấy!"

Nói xong bàn tay nhỏ bé trực tiếp nắm lấy!

"Ai ai! Đừng!"

Sau một khắc, thân thể Giang Nam cứng đờ!

Sơn Miêu thì vẻ mặt ngạc nhiên, bàn tay nhỏ bé giống như bị điện giật lập tức rút về!

Khuôn mặt đỏ thầu!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Đi lên hung hăng đâm cho Giang Nam một trận!

"Phi! Súng lục rầm! "

Giang Nam che mặt: "Người kiên trì thêm một chút nữa, sắp tới rồi!"

Mặt Sơn Miêu đỏ hơn!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam ngửa mặt lên trời thở dài!

Ta thực sự không thể kiểm soát được người em trai của ta!

Không thể đổ lỗi cho ta!

Tất cả đều do đường quá nhiều ổ gà a!

Đường nát thế này còn lái xe được sao?

Người nơi đây điên rồi!

Xe chạy một đường đến đích, ổn định dừng lại ở ven đường!

Vừa vặn ngay trước kho lúa!

Sơn Miêu vội vàng xuống xe, mặt đỏ bừng!

Đám người Bạch Thiên Tầm cũng theo xuống xe!

Chỉ có Giang Nam còn cứng đờ trong xe không dám nhúc nhích!

Bạch Thiên Tầm nghi hoặc nói: "Nam thần? Sao người không xuống xe?"

Giang Nam thần sắc nghiêm trang: "Hiện tại không phải lúc ta muốn động là có thể động! "

"Cần có một thời điểm thích hợp!"

Mẹ kiếp!

Thế này thì làm sao ta có thể ra khỏi xe?

Không thể bình tĩnh lại tâm tình sao?

Ta cũng cần mặt mũi!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Hừ!"

Mọi người lập tức ngạc nhiên nói: "Đám người Vương Chính Dương đâu rồi?"

Giang Nam sửng sốt, quay đầu lại nhìn!

Đường phố rách nát trống rỗng, căn bản không thấy xe của bọn họ đâu!

Lúc này có thể cử động! Vội vàng xuống xe nhìn ra xa!

Ngay cả một cái bóng ma cũng không có!

"Bác tài! Còn chiếc xe đi theo thì sao?"

Tài xế đẩy kính, cười tà mị!

"Yên tâm! Đã bị bỏ xa! Các người an toàn rồi!"

Giang Nam: ???

Bỏ xa?

Người mẹ nó vậy mà bỏ bọn họ lại?

Mẹ kiếp!

Ý của ta là chúng ta đi cùng nhóm!

Ta có nói là bỏ xa xe bọn họ sao?

Chẳng lẽ trong lòng mỗi tài xế taxi đều có một giấc mộng đặc công sao?

"Không phải, ta..."

Tài xế nhếch miệng cười: "Không cần cảm ơn! Ta chỉ là một tài xế già!"

Nói xong liền quay đầu đi, quyết tuyệt rời đi, ẩn giấu công danh!

Giang Nam: !!

Cảm ơn người?

Ta cảm ơn cái rắm! Ngài đây cũng quá bỗ nhõ rồi!

Còn mẹ nó bỏ xa?

Sợ không phải là đám lính đánh thuê cố ý phái tới để chơi ta chứ!

Giữ làn khói bụi!

Năm người da đen xì cứng đờ tại chỗ, mặt tựa hồ càng đen hơn!

Bầu không khí vô cùng ngột thở!

Ước chừng mười phút sau, Giang Nam rút cuộc nhịn không được nữa, muốn chạy đi tìm!

Kết quả một chiếc taxi chậm rãi đi vào tầm mắt, chính là đám người Vương Chính Dương!

Tài xế kia liền vội vã xuống xe!

"Mẹ nó không phải nói là đi chung với nhau sao? Lái xe nhanh như vậy để làm gì?"

"Lão tử đấm còi muốn gãy tau! Bật loa! Nháy đèn không ngừng nghỉ! Vậy mà vẫn chạy như ma rượt là sao?"

Giang Nam: ...

Vậy đâu phải là bị ma rượt? Là để các người rượt a!

.....

Tuy rằng xảy ra chút sai lầm nhỏ, nhưng cũng coi như thuận lợi tìm được lối vào đường hầm!

Đoàn người tiến vào kho lúa bỏ hoang, quả nhiên phát hiện lối vào đường hầm được niêm phong bằng tấm thép nặng nề trên mặt đất!

Wang Zhengyang: "Muốn ra ám hiệu sao?"

Giang Nam cười lạnh: "Ra ám hiệu cái gì? Trước không nói ám hiệu là thật hay giả!"

"Chỉ riêng việc Mark mất tích! Chúng ta tới nơi này ra ám hiệu,

không phải là tự đầu nhập vào lưới sao?"

Bạch Thiên Tâm nhú mày nói: "Vậy làm sao bây giờ? "

Chỉ thấy Giang Nam rút đường đao ra: "Chờ! "

Sau một khắc, thân thể đột nhiên biến mất tại chỗ!

Cùng lúc đó, phía sau cửa hầm truyền đến từng trận tiếng nổ vang cùng với tiếng kêu thảm thiết!

Đường Thi và Vương Chính Dương liếc nhau, đều lộ vẻ hoảng sợ!

Là trực tiếp thuận di giết vào?

Người có cần đơn giản và trực tiếp như vậy không?

Sau 3 phút!

Cùng tiếng khởi động của máy thủy lực, cửa thép nặng được đẩy ra!

Giang Nam lau sốt cà chua trên mặt, nhú mày!

Đoàn người đi vào đường hầm!

Phát hiện toàn bộ người canh gác đều bị Giang Nam dùng thép đâm xuyên đầu, không rút ra!

Rõ ràng! Những người này cũng đều là kẻ bất tử!

Vệ Hoa nhìn thấy mà sắc mặt trắng bệch, Phương Liễu thì nôn mửa tại chỗ!

Bọn họ đã từng thấy qua chuyện này bao giờ?

Mà Giang Nam thì không có thời gian bận tâm đến cảm thụ của bọn họ!

Tìm được một chiếc xe tải hạng nặng tám bánh ở một bên!

Vương Chính Dương lái xe!

Tất cả mọi người ngồi trong thùng hàng đi về phía căn cứ Dracula!

Chương 385 -

Đường hầm rất sâu!

Xây dựng không tệ! Thậm chí sử dụng bê tông để làm cho các bức tường hang động, dùng dầm thép trợ lực!

Giang Nam ngồi trong thùng hàng, tâm tâm niệm niệm kiểm tra hệ thống!

Một phen giày vò, giá trị oán khí đã đi tới con số khổng lồ 275 vạn!

Hầu hết trong số này đều là do Mark và Rofi cung cấp!

Giang Nam đã ghen rất lâu, chuẩn bị hung hăng rút thăm!!!!

[Mười rút thăm may mắn liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một quả sầu riêng hoàng kim!]

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một nắm vú giả ục ục!]

[Hân hạnh được tài trợ...]

Tổng cộng đã tiêu hết 170 vạn điểm!

Ra được 8 nắm vú giả! Tất cả còn lại đều là sầu riêng hoàng kim!

Có lẽ có thể lấp đầy hết chiếc xe tải này!

Khuôn mặt của Giang Nam đều đã đen hơn!

Chiếc xe tải vẫn đang di chuyển trong một đường hầm yên tĩnh, không ai nói chuyện!

Kết quả Bạch Thiên Tầm đột nhiên thốt ra một câu: "Nam thần! Cha của Hồ Lô là ai? "

Giang Nam hai mắt trống rỗng! Lại bay hết 50 vạn giá trị oán khí, đổi lấy 50 quả sầu riêng hoàng kim!

Giang Nam tức giận lăn lộn tại chỗ, điên cuồng va chạm vào lan can!

Bạch Thiên Tầm sợ hãi: "Không! Không đến nỗi chứ! Không trả lời được thì thôi!"

"Không cần phải miễn cưỡng mình như vậy a!"

Nhìn Giang Nam vừa lăn lộn, vừa va chạm vào tường!

Bạch Thiên Tầm cũng không dám hỏi lung tung!

Giang Nam hận tới nghiến răng nghiến lợi!

Đã đâm lao thì phải theo lao! Trực tiếp tiêu sạch 50 vạn điểm cuối cùng!

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một khối Bánh Pudding Bullying!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải thưởng an ủi: Một quả sầu riêng hoàng kim!]

[Hân hạnh được tài trợ...]

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, một phát liền trực tiếp bật dậy trong thùng hàng!

"Aha!"

Giải thưởng mới?

Còn là một giải thưởng nghiêm túc?

50 vạn giá trị oán khí trực tiếp ra 3 món?

Trong nháy mắt Giang Nam cảm giác cả người mình đều thông suốt!

Bạch Thiên Tâm kinh hỉ nói: "Thế nào? Người nghĩ ra là ai rồi sao?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Ai là ai?"

"Cha của Hồ Lô Oa a!"

"Người hỏi Hồ Lô không phải sẽ biết sao! Hỏi ta đang làm gì?"

Nói xong khẩn cấp ngồi xổm ở một bên xem xét tác dụng của bánh pudding!

Bạch Thiên Tâm: ???

Cô cảm thấy mình bị ngó lơ!

Vừa rồi Giang Nam căn bản cũng không có đang suy nghĩ vấn đề?

Ngay lúc này, cửa hàng hệ thống!

[Bánh Pudding Bullying!]

Tác dụng: Giúp người dùng có thể thay đổi hình dạng cơ thể theo ý muốn! Co lại! Kéo dài! Có thể dài có thể ngắn! Có thể nữ có thể nam! Hiệu ứng kéo dài 30 phút!

Bánh Pudding Bullying quá đỉnh!

Hạnh phúc nửa đời sau đều nhờ nó!

Giang Nam: !!

Bánh Pudding quỷ quái gì vậy?

Sao nghe qua cứ thấy giống Trái Ác Quỷ Gomu Gomu *?

Trái Ác Quỷ Gomu Gomu

(*): 1 loại trái cây giúp cơ thể con người trở nên giống cao su trong bộ truyện tranh One Piece

(*): 1 loại trái cây giúp cơ thể con người trở nên giống cao su trong bộ truyện tranh One Piece

Mẹ kiếp?

Ta sắp trở thành Luffy?

Muốn dài cũng được muốn ngắn cũng được? Ô hô hô?

Chỉ riêng cái này lão tử liền đứng trên vạn người!

Có thể nữ! Có thể nữ! Có thể nữu!

Chuyện quan trọng phải nói ba lần!

Giang Nam tràn đầy hưng phấn!

Đã sớm không kiềm chế được muốn thử hiệu quả!

Ánh mắt không khỏi đảo qua đảo lại trên người Đường Thi, Sơn Miêu, còn có Bạch Thiên Tâm!

"Hắc hắc... Này hắc hắc ~ Hắc hắc hắc!"

"Á~"

Giang Nam ngồi xổm trong xe phát ra từng đợt tiếng cười!

Biến thành ai mới được đây? Thật khó để chọn!

Giang Nam giơ tay lên vả cho mình một cái!

Cái tên không có tiền đồ này!

Chọn cái gì! Chỉ có trẻ em mới có lựa chọn!

Bạch Thiên Tâm: ($\pi_{\wedge} \pi$)

"Tên này hết đường cứu chữa rồi..."

Sơn Miêu: ($\neg_{\wedge} \neg$)

Đường Thi: "Chúng ta tránh xa hẳn ta ra! Nói không chừng thiếu năng trí tuệ thật sự có thể lây nhiễm!"

Mà ngay lúc này!

Bạch Thiên Tâm đột nhiên sững sốt, ngạc nhiên quay đầu nhìn về phía một cổng vừa đi qua!

Sơn Miêu: "Có chuyện gì vậy?"

Bạch Thiên Tâm vẻ mặt nghi hoặc: "Vừa rồi ta cảm giác được có một tấm màn điện từ quét qua chúng ta!"

"Không biết có phải ảo giác hay không!"

Bởi vì bản thân là dị năng hệ điện! Cực kỳ nhạy cảm với những thứ như vậy!

"Ah! Lại nữa!"

Giang Nam nhú mày, vận dụng năng lực cảm ứng xem xét!

Kết quả phát hiện phía sau cổng ẩn giấu một thứ gì đó giống như máy quét sinh học!

Đang định xem xét kỹ!

Kết quả ánh sáng trên đường hầm lúc sáng lúc tối!

Sâu thẳm có âm thanh "Cộc! cộc! cộc!" truyền đến!

Giống như tiếng bước chân, lúc đầu rất nhỏ!

Sau đó từ xa đến gần, càng lúc càng lớn!

Vương Chính Dương nhíu mày: "Thanh âm gì vậy?"

Trong lòng Giang Nam kinh hãi! Đồng tử co rút: "Lý Diệt Thổ!
Chống đỡ..."

"Rầm! Ầm ầm! Ầm ầm!"

Còn chưa kịp nói xong! Liên tiếp tiếng nổ lớn đã che dấu tất cả
động tĩnh!

Vụ nổ xảy ra trên nóc đường hầm! Kéo dài tất cả các con
đường!

Ánh lửa khổng lồ cùng với sóng xung kích mãnh liệt khuếch
tán!

Giang Nam chỉ kịp dùng không gian xông lên đầu, ngăn cản
trùng kích của vụ nổ!

Đường hầm sụp đổ vì vụ nổ!

Mà đỉnh đầu của đám người Giang Nam!

Là hàng trăm triệu khối cát vàng, điên cuồng áp xuống!

Rõ ràng!

Máy quét sinh học được cài đặt trong đường hầm nhận diện
người không phải là Mark!

Liên trực tiếp lựa chọn kích nổ đường hầm!

Muốn đem đám người Giang Nam đè dưới biển cát!

Chương 386 -

Chỉ thấy hai mắt Lý Diệt Thổ đỏ bừng, giơ tay lên trời!

Một cỗ lực trường khuếch tán ra, lấy dị năng hệ thổ ngăn kháng lực ép của biển cát!

Hắn cắn nát răng thép! Thất khiếu chảy máu, gân xanh nổi lên, trong cổ họng phát ra từng trận gầm nhẹ!

Toàn bộ trọng lượng khổng lồ tác dụng trên người một mình hắn!

"Nam thần! Nhanh lên! Ta không thể chịu đựng được nữa! "

Giang Nam dùng năng lực cảm ứng của cử tử hắc hắc hắc dò xét!

Đường hầm lại nằm dưới mặt đất hơn 800 mét, một lần thuận đi căn bản không mang ra được!

"Liều mạng!"

"Tất cả mọi người! Bấm chặt vào xe tải! Chết cũng đừng buông tay! "

Chỉ thấy Giang Nam lấy thịt quả sầu riêng hoàng kim đã chuẩn bị từ trước ra!

Ăn một ngụm lớn!

Sau đó hướng lên phía trên!

Linh khí trong cơ thể trong nháy mắt bị tiêu sạch, rồi lại nhanh

chóng tràn đầy!

Ngay lập tức mang theo toàn bộ chiếc xe tải di chuyển 500 mét!

xuất hiện trong một không gian tối tăm!

Mà không gian này, chính là do trước đó Giang trước đó dùng lỗ đen hư không mở ra!

Toàn bộ cát vàng trong không gian hình cầu với đường kính một trăm mét bị nén thành hạt đen!

Giải phóng phần không gian đủ dung nạp đám người Giang Nam thuận di!

Không đến mức trực tiếp bị nghẹn chết trong cát!

Mà linh lực trong cơ thể Giang Nam lại tiêu sạch! Sau đó nuốt một miếng thịt!

Trong thời gian này, không gian điên cuồng sụp đổ, cát vàng từ bốn phương tám hướng cực nhanh ép xuống!

Mắt thấy mọi người sắp bị hoàn toàn thôn phệ trong nháy mắt!

Giang Nam một lần nữa mang theo xe tải thuận di!

"Rầm!"

Một chiếc xe tải hạng nặng tám bánh rơi xuống đỉnh cồn cát!

Quay cuồng mấy vòng, khó khăn lắm mới có thể dừng lại!

Ánh nắng mặt trời cao trong sa mạc Sahara!

Giang Nam nhanh chóng bò dậy!

Nhìn hố khổng lồ trăm mét sập đổ dưới cồn cát, không khỏi đứng trên đỉnh núi, chống thắt lưng nhỏ, vẻ mặt thần khí!

"Ha! Ha! Ha!"

Sơn Miêu thở phào nhẹ nhõm!

Bạch Thiên Tầm phun ra cát trong miệng: "Không phải chứ! Nhìn bộ dáng đặc ý của Nam Thần kìa!"

Đường Thi che miệng cười trộm: "Để cho hắn đặc ý một lát đi!"

"Không có Nam Thần, chúng ta thật sự đã bị chôn sống!"

Mọi người liếc nhau, đều nở nụ cười!

Quả nhiên là sống sót sau tai nạn!

Trước và sau khi sự việc xảy ra không quá 5 giây!

Mà Giang Nam trong thời gian rất ngắn đã đưa ra phán đoán!

Một loạt các hoạt động đã cứu sống tất cả mọi người!

Thoát khỏi một kiếp trong gang tấc!

Mà lần này, cũng là một lần Giang Nam cách tử thần gần nhất!

Chỉ thấy một khắc trước còn đang cười, sau đó chân liền mềm nhũn!

Lảo đảo một cái, cả người từ trên sườn đồi cát ùng ục lăn xuống!

Nằm trên mặt đất và nhổ cát!

Lúc này Bạch Thiên Tầm liền cười đau bụng: "Phốc ha ha ha! Đây chính là chỉ ngẫu được ba giây trong truyền thuyết sao?"

Sơn Miêu cũng bật miệng cười trộm!

Chiếc xe tải đã bị hỏng!

Giang Nam lại từ trong không gian dị độ lái ra một chiếc xe bọc thép chống cháy nổ!

Động cơ nổ vang, giống như hung thú khổng lồ gầm gừ!

Giang Nam từ trong cửa sổ xe vươn đầu ra nhú mày!

"Lên xe!"

.....

Trong khi đó, trong căn cứ ngầm của Công ty Công nghệ sinh học Dracula!

Một nam tử trẻ tuổi dáng người thon dài, sống mũi cao thẳng một đầu tóc vàng tỉ mỉ chải ra sau, khí chất ưu nhã!

Nhìn vào màn hình đã nhiễu sóng!

Khuôn mặt không có chút biểu tình!

Ưu nhã uống trà đen!

Bên cạnh là một cô gái mang tất lưới, buộc hai chùm tóc đuôi ngựa. trong tay bóp một quả bóng chày, bóp không ngừng!

"Ta nói nha! Có cần phải thổi bay cả đường hầm như vậy hay không?"

"Chỉ là một tổ chuột chạy vào mà thôi, có cần phải hưng sư động chúng như vậy không?"

Nam tử tóc vàng thản nhiên nói: "Bất luận cái gì có thể tạo thành uy hiếp đối với nơi này, đều phải bóp chết!"

"Người cũng biết những bí mật ở đây! Tuyệt đối không được để lộ ra ngoài!"

"Có thể lấy được huyết thanh thể hệ 3 cùng vị trí đường hầm từ miệng Mark, nhóm người này chính là bày sới đối!"

Cô gái tóc đuôi ngựa bĩu môi nói: "Vậy người có chắc là bọn họ đã bị chôn sống trong đường hầm không? Không có khả năng trốn thoát?"

Nam tử tóc vàng âm trầm nói: "A! Tốt nhất là thoát ra được! Chôn sống cũng không nhất thiết phải chết!"

"Nhưng xuất hiện ở trong sa mạc Sahara nhất định sẽ chết!"

"Dưới Tinh Diệu! Không ai có thể sống sót ở Sahara!"

Cô gái tóc đuôi ngựa: "Có vẻ như người có tự tin vào các thí nghiệm của người!"

Nam tử tóc vàng không trả lời, mà đứng dậy nói: "Nghiên cứu phát triển huyết thanh đã gần kết thúc, ta muốn đi tới Nhật Bản đàm phán giao dịch! "

"Nơi này giao cho người..."

.....

Sa mạc không có gì, vụn dăm cát vàng!

Một chiếc xe bọc thép chống cháy nổ chạy giữa cồn cát, một đường nhấc lên khói bụi!

Giang Nam đã lái xe suốt 3 giờ!

Một sinh vật sống cũng không nhìn!

Bạch Thiên Tầm giơ kính viễn vọng lên: "Sa mạc Sahara cũng

không đáng sợ như lời đồn!"

"Cái gì cũng..."

"Rầm!"

Chỉ thấy cồn cát phía trước mãnh liệt nổ tung!

Cát vàng bắn tung tóe!

Một con bọ cạp khổng lồ có kích thước gần 30 mét chĩa đuôi lên trời!

Đôi mắt đỏ tươi gắt gao nhìn chăm chăm xe bọc thép!

Vương Chính Dương da đầu tê dại: "Tiểu Bạch! Người súc miệng trước khi nói chưa vậy?"

Chương 387 -

Đường Thi mặt đều trắng bệch: "Bọ cạp đuôi dài Bạch Kim đỉnh phong! Hồng bét!"

Lúc trước, nó vẫn luôn ẩn dưới cát vàng, nhưng ngay lúc này đột nhiên nổi lên!

Lao thẳng tới đám người Giang Nam!

Trong một khoảnh gian nhất thời trận động đất lớn rung lên, cát bay cuộn cuộn!

Mặt Bạch Thiên Tầm trắng bệch: "Chạy đi! Loại cường giả cấp Kim Cương cũng không nhất định bắt được a!"

Giang Nam nhìn quanh địa hình bốn phía, mắng to một tiếng!

Lập tức đạp chân ga đến cùng, trực tiếp vọt về hướng bọ cạp!

Bạch Thiên Tầm lo lắng: "Này này! Nam thần! Người điên à? Sao người lại lái xe về phía nó?"

Vệ Hoa và Phương Liễu đều đã bị dọa choáng váng rồi!

Phương Liễu oán độc nói: "bản thân người muốn chết! Đừng lôi kéo chúng ta chết cùng!"

Sơn Miêu lạnh lùng liếc cô một cái không nói gì!

Trực tiếp lên mui xe phía trước xe!

Vặn cổ, làn da hóa thành màu đen sẫm, trên người lượn lờ hồng mang nóng rực, cánh thiên sứ mở ra!

Gió cát thổi vào mặt cô, tạo thế ra quyền!

Đối mặt với bộ cạp khổng lồ 30 mét! Trong mắt Sơn Miêu không có chút sợ hãi!

Giang Nam ngạc nhiên!

Mẹ kiếp!

Không nghĩ tới Sơn Miêu lại thật sự chuẩn bị đối cứng với bộ cạp?

Người có cần phải lỗ mãng như vậy không?

Nhưng quá ngầu!

Động tâm động tâm!

"Miêu miêu! Người quay lại! Chúng ta sẽ không đánh!"

Sơn Miêu sửng sốt, quay đầu nghiêng đầu ngạc nhiên nhìn về phía Giang Nam!

Giờ phút này, bộ cạp đã vọt tới!

Cái móc đuôi khổng lồ giống như tia chớp đâm tới, mang theo một tia hàn quang!

Giang Nam trực tiếp mở không gian trùng động đến mức lớn nhất!

Chiếc xe trong nháy mắt lao vào trong đó!

"Rầm!"

Cái móc đuôi đâm vào khoảng trống! Nọc độc ăn mòn cát vàng tạo ra từng đợt khói trắng!

Giờ phút này xe đã xuất hiện ở phía sau con bộ cạp này cách

đó 500 mét!

Vắt chân lên cổ mà chạy!

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Còn có thể chơi như vậy sao?"

Không gian trùng động quả thực làm cho Giang Nam chơi ra hoa!

Đám người Bạch Thiên Tầm đều bị dọa cho một thân đổ mồ hôi lạnh!

Hệ không gian!

Thật sự biến thái!

Chỉ đơn giản là nhảy múa trên mũi dao!

Con thú sát nhân kia kiên trì không bỏ, lại quay đầu đuổi theo, tốc độ cực nhanh!

"Sơn Miêu! Người lái xe đi! Tiểu Bạch! Chuẩn bị siêu pháo điện từ!"

"A! Được thôi!"

Giang Nam xoay người lên nóc xe, móc viên bi đen ra, cùng Bạch Thiên Tầm triển khai đại chiêu!

Tiếng nổ kịch liệt truyền ra, dưới tiếng sấm chớp nhoáng!

Siêu pháo điện từ hung hăng bắn vào lưng bộ cạp!

Uy lực cực lớn bắn ra hơn 300 mét!

Nhưng còn không đợi Bạch Thiên Tầm hưng phấn, bộ cạp đứng lên điên cuồng đuổi theo, càng hung ác hơn!

Trên giáp xác cũng chỉ có chút vết nứt mà thôi!

"Siêu pháo điện từ có thể oanh tạc lâu đài mà lại không phá được phòng ngự của nó? Người có cần phải biến thái như vậy không?"

Giang Nam cắn răng: "Tiếp tục bắn!"

Mỗi khi bộ cặp muốn đến, Giang Nam liền nổ một pháo, kéo dài khoảng cách!

Một trước một sau đuổi theo nửa giờ, bi đen của Giang Nam đều dùng hết!

Vừa định lấy nguyên liệu tại chỗ, chế tạo thêm ra một ít!

Chỉ thấy con bộ cặp đột ngột phanh lại, trong mắt lộ ra nôn nóng, không ngừng đảo quanh tại chỗ, cuối cùng quay đầu rời đi!

Tất cả mọi người vẻ mặt ngạc nhiên!

Sao người lại bỏ chạy?

Bạch Thiên Tâm đắc ý nói: "Hừ hừ! Biết khó mà lui là tốt!"

"Sợ rồi sao? Bốn cô nương là nữ nhân mà người vĩnh viễn không chiếm được! "

Nhưng đúng lúc này, Sơn Miêu vừa lướt qua một cồn cát phanh gấp!

Nhìn cảnh tượng phía trước vẻ mặt kinh hãi!

"Đây là cái gì!"

Giang Nam nhìn lại, không khỏi da đầu tê dại, giật mình rùng mình một cái!

Chỉ thấy dưới cồn cát là một đám người, vô biên vô hạn!

Chỉ chút đến mức khiến cho người ta hoảng hốt, không ngừng du đãng ở chỗ này!

Những người này đều ăn mặc rách nát, ánh mắt đỏ ngầu!

Bên trong mang theo sự bạo ngược và điên cuồng không thể tả nổi, một số người thậm chí còn không được lành lặn!

Trong lúc nhất thời Giang Nam đều có loại cảm giác xuyên không vào trong phim zombie!

Mà giờ khắc này, toàn bộ những đôi mắt đỏ như máu nhìn chằm chằm vào xe chống cháy nổ!

Giờ khắc này, Giang Nam cảm thấy bộ cạp vừa rồi còn đáng yêu hơn nhiều...

--

Bộ cạp nhỏ! Người quay lại đây!

Chơi tiếp nào, người lại đuổi theo ta! Nếu người đuổi kịp ta, ta cho phép người chơi với ta nha!

Ta mẹ nó không muốn chơi với đám zombie này!

Tất cả mọi người đều cảm thấy ớn lạnh!

Vương Chính Dương hoảng sợ nói: "Sao lại nhiều như vậy?"

Giang Nam: "Ước tính tất cả đều là vật thí nghiệm bị vứt bỏ!"

"Còn có lính đánh thuê bị lợi dụng xong liền vứt bỏ!"

"Bởi vì không được tiêm huyết thanh liên tục, vậy nên mất khả năng suy nghĩ!"

"Giết thì giết không chết! Sau đó đều bị trục xuất vào sa mạc!"

"Trải qua thời gian dài. Hít ~"

Bạch Thiên Tầm hoảng sợ nói: "Vậy bọn họ dựa vào cái gì để sống đến bây giờ? "

Giang Nam: "Người nói xem..."

Khuôn mặt xinh đẹp của Sơn Miêu lạnh lùng: "Tạo nghiệt! Bọn họ đã gây tai họa cho bao nhiêu người chứ? "

Nhưng bây giờ không có thời gian để quan tâm nhiều như vậy!

Chương 388 -

Đám người bắt tử này giống như một con cá mập ngủ thấy mùi tanh, chạy như điên!

Giờ phút này xe chống cháy nổ căn bản không có thời gian quay đầu, chỉ có thể theo đà xuống dốc vọt tới!

Giang Nam hét lên: "Tất cả mọi người! Sử dụng tất cả các phương tiện tấn công! Mở đường đi!"

Tinh thần của tất cả mọi người đều theo đó mà căng thẳng!

Xe chống cháy nổ trước khi xúc xuống, mở hết tốc lực chạy vào bầy zombie!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Một gã bắt tử thần sắc dữ tợn bị xéng sắt trước xe đánh bay!

Tay Đường Thi khẽ vung, một đao phong nhận hợp kim liệt thạch chém ra, giống như chém dưa thái rau!

Bạch Thiên Tâm đứng trên nóc xe song song thi triển pháo điện từ và phong bạo, hỏa lực khủng bố!

Vương Chính Dương thân là dị năng hệ hỏa nên lực công kích càng khủng bố, hơn nữa còn có dị năng hệ thổ của Lý Diệt Thổ!

Đại Hắc Tiểu Hắc nửa hóa thú bán vượn, kéo tất cả những kẻ bắt tử lên xe xé thành hai nửa!

Lúc này mới giúp cho xe chống cháy nổ gian nan đi về phía trước!

Nhưng kẻ bất tử vẫn điên cuồng xông tới, thậm chí xếp chồng lên nhau thành tường người cao hơn ba mét!

Điên cuồng ào đến!

Kẻ địch này dù chém cỡ nào cũng phục hồi như cũ rất nhanh, căn bản không giết được!

Linh lực của tất cả mọi người đều điên cuồng tiêu hao!

Giang Nam mắt thấy không chịu nổi nữa, lấy ra một cái bình thủy tinh, bên trong chứa đầy thịt quả sầu riêng!

Ăn một ngụm hồi phục linh lực, sau đó dùng lỗ đen hư không mở đường!

Một người ném xuống, người bất tử trong phạm vi trăm mét trong nháy mắt bị xóa sạch, áp súc thành viên bi đen!

Có thể ngay lập tức được lấp đầy!

Đường Thi vẻ mặt lo lắng: "Không được! Linh lực cạn kiệt rồi!"

Giang Nam giơ tay ném bình thủy tinh qua: "Ăn cái này đi!"

Đường Thi ngạc nhiên tiếp nhận, còn chưa rõ ràng là cái gì!

Đúng lúc này, một quả cầu lửa với uy lực cực lớn nện vào trong đám người chết!

Chính giữa Thi Đường!

Cô chỉ kịp phòng ngự theo bản năng, cả người đã bị nện ra ngoài hơn 100 mét!

Giang Nam: !!

"Mẹ kiếp! Đám người bất tử này sao còn có thể dùng linh kỹ?"

Không phải không có cách nào suy nghĩ sao?

Bạch Thiên Tâm lo lắng nói: "Những người bất tử này đều dựa vào bản năng hành động, mau cứu Tiểu Thi!"

Giờ phút này! Đường Thi trực tiếp ngã vào trong đám người bất tử!

Xung quanh là tường người cao hơn ba mét đè tới, thần sắc ai nấy đều dữ tợn khủng bố!

Đường Thi cắn chặt môi dưới, hốc mắt đỏ bừng!

Lấy dao găm ra đâm về phía trái tim mình!

Cô biết mình không cứu được, so với xé xác mà nói còn thống khoái hơn!

Nhưng ngay lúc này!

Đám người bất tử vây quanh vừa mới đè lên!

"Σ_(οη|ο" ∠) 0e !"

"Nôn mưa ~ nôn mưa!"

Một đám điên cuồng nôn mưa, sùi bọt mép, vẻ mặt ghét bỏ, chạy trốn thật xa!

Đường Thi: ???

Sau đó cô cũng bị một cỗ mùi hôi thối đến cực hạn khiến cho nôn mưa...

Chỉ thấy bình thủy tinh vừa mới được cô cầm trong tay đã vỡ vụn, thịt quả bên trong dính một thân!

"Nam thần đưa cho ta cái gì đây!"

"A~ Thật là thối quá đi!"

Cô lập tức liền nhớ tới lúc thăm vấn Mark, cả phòng vàng ố vàng!

Vẻ mặt không khỏi hoảng sợ: "Không phải là... Ồ, ôi!"

[Giá trị oán khí từ Đường Thi + 1000!]

Cô vội vàng đứng dậy run rẩy một trận!

Sau đó đám người bất tử càng ghét bỏ, cả đám giống như trốn ôn thần chạy thật xa!

Còn nhổ nước bọt về phía Đường Thi!

Vẻ mặt đỏ giống như là!

"Phi! Nha đầu này thối chết rồi! "

"Có cái này? Cái thứ này cũng không thể cho vào miệng được!

”

"Đi nhanh đi! Chúng ta đổi đứa khác thơm hơn!"

"Nôn ~ thật ghê tởm! Ọe!"

Đường Thi: ???

Này, này!

Người không ăn sao?

Có ăn đã không tẹt rồi! Vẫn còn kén ăn?

Mình lại thối đến mức bị zombie ghét bỏ sao?

Không khỏi chết lặng đứng tại chỗ!

Cảm giác nội tâm bị một trăm vạn điểm bạo kích, cái này so với bị ăn còn khó chịu hơn!

Lúc này liền khóc!

Giang Nam nhanh chóng thuấn di trên bầu trời, đang muốn cứu Đường Thi!

Kết quả nhìn nha đầu này đứng tại chỗ khóc vô cùng thương tâm!

Không phải vì sắp chết mà thương tâm!

Mà là bởi vì thối đến mức bị zombie ghét bỏ mà thương tâm!

Giang Nam ngạc nhiên!

Từ trên cao nhìn rõ, chỉ thấy đám người bất tử đều mang vẻ mặt ghét bỏ né tránh Đường Thi!

Nhanh chóng tạo ra một khu vực an toàn!

Mẹ kiếp?

Lúc này liền ném ra một quả sầu riêng hoàng kim!

Sầu riêng nổ tung, thịt quả văng khắp nơi!

Nạn nhân bị dính phải thịt quả bốc mùi hôi thối liền nôn mửa tại chỗ, không ngừng co rút!

Mà ngay cả những người bất tử bị dính sầu riêng này cũng bị ghét bỏ, bị cả đám khác trốn thật xa!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, quăng xiềng xích hư không quán lấy thắt lưng Đường Thi!

Kéo cô ấy trở lại xe!

Đường Thi khóc nói: "Ta bị bọn họ ghét bỏ! Tất cả bọn họ đều ghét bỏ ta bốc mùi! Không muốn ăn thịt ta! Ô ô ô ~"

"Người đến tốt cùng đã đưa cái gì cho ta chứ! Thối chết mất!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp!

Người phải không nên cười sao?

Sao người còn khóc?

Mạch não của một cô gái thực sự không thể hiểu được!

Chương 389 -

Mọi người nhao nhao kinh ngạc nhìn lại!

Thứ gì mà lợi hại vậy? Ngay cả zombie cũng ghét bỏ?

Vừa nhìn trên người Đường Thi dính thịt quả kim hoàng, đột nhiên rùng mình một cái!

Cái thứ này ... Đây không phải là Shjt đó chứ?

Giang Nam mặc kệ nhiều như vậy, liền lấy ra một thùng thịt quả sầu riêng hoàng kim từ trong không gian dị độ!

Trong lúc nhất thời hương thơm tràn ngập khắp nơi!

Phải gọi là vô cùng chói mắt!

Vẻ mặt Bạch Thiên Tâm hoảng sợ: "Này này! Bên trong cái thùng này của người chứa cái quỷ gì vậy? Ọe! "

Mặt Đường Thi trắng bệch!

What The Fuck! Một cái thùng lớn như vậy?

Tại sao người lại mang theo một thùng Shjt lớn như vậy!

Ngay sau đó, Giang Nam trực tiếp chọc hai tay vào thùng!

Tất cả mọi người đều tái mặt!

"Phụt!"

Mẹ ời!

Nam thần đến tột cùng đang làm gì vậy!

Cái này ... Khẩu vị nặng tới vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam dùng hai bàn tay to dính đầy thịt quả vàng ố vàng, giơ tay bôi trét lên mặt Bạch Thiên Tâm!

Bạch Thiên Tâm: !!

"A a a! Người chết đi cho ta! Đừng đến đây! Người đừng mơ tưởng..."

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

Vẻ mặt cô đầu ghét bỏ, điên cuồng kháng cự!

Giang Nam trừng mắt: "Người muốn sống, hay người muốn được đẹp?"

Trong mắt Bạch Thiên Tâm đều là giẫy dụa!

A~ cuối cùng nen chọn cái nào mới tốt đây?

Vì sao ta không thể chọn cả hai chứ?

Thừa dịp Bạch Thiên Tâm do dự, Giang Nam đưa tay lên điên cuồng bôi trét trên mặt cô!

Bạch Thiên Tâm nổ tung: "A a~ Nam thần! Này! Ô ô~ thôi chết ta rồi! Qe!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

Người vậy mà lại bôi shit lên mặt ta!

Ah, ah!

Tâm tình của cô trực tiếp sụp đổ!

Giang Nam nhìn Bạch Thiên Tâm bị bôi đầy thịt quả, phải gọi là vô cùng hài lòng!

Sau đó dưới ánh mắt vô cùng hoảng sợ của mọi người, lần lượt đem mười ngón tay của mình đều mút một lần!

Cảm thụ linh khí bản thân khôi phục!

Chắc ~ thoải mái!

Không thể lãng phí được!

"Phụt oa!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người trên xe đều nôn ra!

Người... Người còn ăn nó!

Còn mút ngón tay của người!

Ah, ah!

Giang Nam mặc kệ, lấy ra gáo nước từ trong không gian dị độ!

Múc một gáo thịt quả từ trong thùng, điên cuồng hắt lên thân của tất cả mọi người, vẽ mặt hưng phấn!

"Ah! Người đừng có đến đây!"

"Nam thần! Tin ta đi chết cho người xem không!"

"Ta hối hận! Ta muốn đẹp! Ta không còn sống nữa!"

"Oa!"

Sơn Miêu thò đầu ra khỏi cửa sổ xe, tò mò nhìn về phía sau!

"À~ đã xảy ra chuyện gì?"

Mà nghênh đón cô, lại là một màn Giang Nam hất cả gáo thịt quả sầu riêng hoàng riêng vào mặt cô!

Bị hất đầu mặt!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Ba phút sau!

Giang Nam bị nhấn người ở trước mũi xe!

Đường Thi gắt gao đè chặt một tay ở Giang Nam!

Bạch Thiên ôm lấy tay kia!

Mà Lý Diệt Thổ, Vương Chính Dương thì đè hai chân lại!

Sơn Miêu cười trên người Giang Nam, hai mắt đã có thể phun ra lửa!

Vừa rồi Giang Nam cầm gáo nước điên cuồng hất thịt quả sầu riêng!

Bây giờ trên thân mỗi người đều dính đầy thứ vàng ố!

Ngay cả toàn bộ xe chống cháy nổ cũng đều bị ô nhiễm!

"Tiểu Nam! Người thành thật khai báo!"

"Người đã hất cái gì? Sao lại hôi thối tới vậy? Có phải là shjt của Mark không... Ọe ~"

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ!

"Không! Làm sao có thể được chứ! Người nghe ta giải thích!"

"Đây chính là thứ tốt! Các người sẽ được biết! "

Nói xong liền vươn đầu lưỡi liếm một vòng bên môi!

Sơn Miêu: !!

Σ(° □ °)

"A a! Người sao vẫn còn ăn! Không cho phép ăn! Nôn ra ngay!"

Nói xong liền dùng ngón tay khóa miệng Giang Nam!

Giang Nam thuận tay liếm ngón tay Sơn Miêu!

"Ah! Người vẫn còn ăn nữa!"

Tâm tình Bạch Thiên Tâm đã sụp đổ!

Người tự mình ăn còn chưa tính!

Người còn muốn đưa chúng ta ăn cùng?

Giang Nam cấp bách!

Nếu mình còn không giải thích, sợ là sẽ bị vây đánh đến chết!

"Các người sao lại không tin! Đây là thịt sấu riêng! Ăn sẽ khôi phục linh lực! "

"Chỉ là có hơi thối một chút!"

Bạch Thiên Tâm hung dữ nói: "Phi! Có quỷ mới tin người!"

"Bạch Thiên Tâm ta coi như có chết! Nhảy ra khỏi xe! Sẽ không ăn một chút!"

Nhưng Sơn Miêu lại kinh ngạc phát hiện, linh lực trong cơ thể Giang Nam thật sự đang nhanh chóng khôi phục!

Rất nhanh khôi phục lại trạng thái tràn đầy!

Không khỏi dùng ngón tay từ chóp mũi Giang Nam cạo xuống một chút, nhét vào miệng!

Bạch Thiên Tầm kinh hãi: "Nha! Sơn Miêu! Sao người cũng ăn theo?"

"Ta không nghĩ tới! Sơn Miêu người lại là người như thế!"

Chỉ thấy linh lực trong cơ thể Sơn Miêu cũng theo đó khôi phục đến trạng thái đỉnh phong!

"Thật... Thật sự! Thật ngọt!"

Giang Nam cười hắc hắc, vẻ mặt chính khí: "Giờ đã tin rồi sao?"

Mấy người thấy Sơn Miêu đều ăn, cũng không khỏi ăn thử xem!

Kết quả ai nấy đều tròn mắt!

"Mẹ kiếp! Lợi hại! Thật thơm!"

"Linh lực thật sự khôi phục! Chúa ơi!"

"Thần kỳ như vậy? Chúa ơi! Ngọt chết mất!"

"Lại một ngụm nữa!"

Đường Thi vẻ mặt kháng cự, nhưng Giang Nam vẫn thừa dịp cô không phòng bị!

Một ngón tay mạnh mẽ chọc vào miệng cô!

"A~"

Đôi mắt cô không thể không sáng lên!

"Oa! Ngon quá!"

Chương 390 -

Bạch Thiên Tâm: !!

Chuyện gì đã xảy ra với thế giới này rồi?

Tại sao tất cả các người đều ăn!

Hơn nữa, giờ phút này người bắt tử đã không dám tới gần xe chống cháy nổ!

Theo bản năng kháng cự, ghét bỏ! Một người lại một người trốn đi thật xa!

Ba phút sau!

Xe chống cháy nổ chậm rãi chạy trong đám người bắt tử, dọc đường đi qua, nguyên một đám kẻ bắt tử điên cuồng né ra!!

Ghét bỏ không chịu được!

Mà Giang Nam thì vai gánh đòn gánh, gánh hai thùng thịt quả vàng!

Tay cầm gáo nước!

Múc ra một gáo tạt về phía kẻ bắt tử!

Kẻ bắt tử bị hắt trúng, từng người ngã xuống đất điên cuồng nôn mửa, co giựt một trận!

Giang Nam cười đắc thắng!

Bạch Thiên Tâm bịt mũi, vẻ mặt không nói nên lời nhìn một màn này: "Ta nhìn người thật giống như mấy người bón phân!"

Giang Nam: !!

"Ta không có! Người là một người thiếu năng trí tuệ! Muốn ăn ta cũng không cho người ăn!"

Bạch Thiên Tâm ngạo kiều nói: "Ta mới không ăn!"

Sau đó vụng trộm quay lưng lại, nhìn đầu ngón tay dính thịt quả vàng kim, vẻ mặt do dự giây dụa!

Nhưng vẫn tò mò rốt cuộc có mùi vị gì!

Cuối cùng vẫn lấy hết can đảm, ăn thử!

Hương thơm trái cây nồng đậm và ngọt ngào lan rộng trên đầu lưỡi, nở rộ!

Linh khí trong cơ thể đã cạn kiệt cũng điên cuồng sinh sôi, tràn đầy!

Đôi mắt của Bạch Thiên Tâm sáng lên!

Đây là thịt thần tiên quả gì, cũng quá ngon đi!

"Oe~"

Ánh mắt không khỏi rơi vào thùng sầu riêng của Giang Nam!

Ngượng ngùng nói: "Nam... Nam thần, cho ta ăn một chút! Chỉ một chút!"

Giang Nam nhin không được cười, nhưng vẫn quay đầu nói: "Vừa rồi ai nói cho dù từ trên xe nhảy xuống cũng không ăn?"

"Hừ hừ! Đừng ăn!"

"Ai nha, ta sai rồi!"

.....

Một đường thông suốt không trở ngại xuyên qua biển người bất tử trong sa mạc!

Lái chiếc xe chống cháy nổ dính đầy màu vàng ố, đoàn người không gặp chút uy hiếp nào nữa, đi thẳng tới trung tâm sa mạc!

Vốn tưởng rằng có sấu riêng hoàng kim che chở, sẽ thuận lợi đến đích!

Nhưng ai ngờ lại có một bóng ma khổng lồ từ trên bầu trời xẹt qua!

Giang Nam cảnh giác vạn phần, ngẩng đầu nhìn lên!

Vẫn chưa thấy rõ!

Một luồng gió cực mạnh từ phía trên thổi tới, thậm chí khiến chiếc xe chống nổ hơn mười tấn lắc trái lắc phải!

Tại chỗ nhấc lên một trận khói bụi cực lớn, cản trở tầm mắt!

"Chết tiệt! Cái gì đây!"

"Nhanh lên! Tất cả đều cảnh giác!"

"Không thấy rõ, Tiểu Nam! Người đang ở đâu?"

"Mẹ kiếp!"

"Ah ~"

Kèm theo một tiếng thét chói tai, thân xe rung lắc kịch liệt!

Đường Thi vội vàng phóng ra phong áp, thanh lý cát bụi tại chỗ!

Lúc này mọi người mới nhìn thấy, một con chim cát lông vàng sải đôi cánh dài hơn 30 mét bay qua.

Cấp bậc đạt tới Bạch Kim đỉnh phong cực kỳ khủng bố!

Khủng khiếp hơn cả bộ cặp sát nhân vừa rồi, nó có thể bay!

Giờ phút này, trên móng vuốt sắc bén đều tóm lấy Vương Chính Dương, còn có Bạch Thiên Tầm!

Giương cánh bay về phía bầu trời!

Giang Nam tức giận mắng! Sahara được gọi là cấm địa tử vong cũng không phải không có đạo lý!

"Chết tiệt! Sơn Miêu! Đưa ta lên đó!"

Sơn Miêu không chút do dự, nắm lấy cổ Giang Nam, dùng sức ném!

Thân thể Giang Nam tựa như đạn pháo bay về phía bầu trời!

Sau khi lực tác dụng hao hết, điên cuồng thuận di về phía con chim!

Giờ phút này Vương Chính Dương bị móng vuốt tóm lấy cũng không nhàn rồi!

Điên cuồng giãy dụa, dùng quả cầu lửa công kích móng chim, căn bản không cách nào phá hủy phòng ngự!

Mà Bạch Thiên Tầm thì phóng ra dòng điện lớn nhất! Điện giật khiến cho chim cát có chút co giật!

Nhưng dù vậy cũng không buông móng vuốt ra!

Giang Nam lòng nóng như lửa đốt, điên cuồng thuận di truy đuổi!

Chỉ thấy chim cát kia thật sự chịu không nổi điện giật, móng vuốt buông ra ném cho Bạch Thiên Tầm giữa không trung!

Sau đó há miệng nuốt!

"Ừng ực ừng ực~"

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Sao lại ăn?

Mẹ nó!!

Rống to một cách tê tâm phế liệt: "Tiểu Bạch! "

Tâm mọi người đều theo đó mà phát lạnh!

Nhưng một giây sau, ánh mắt chim cát đột ngột trừng to, thân thể điên cuồng lao xuống!

Trực tiếp rơi trên mặt đất, mở miệng, vươn đầu lưỡi, nôn ọe liên tục!

Sau đó...

Bạch Thiên Tâm đã bị nôn ra rồi!

Giờ phút này cô còn đang ở trong trạng thái ngây ngốc!

Con chim cát kia mang về mặt ghét bỏ phun ra một ngụm nước bọt về phía cô!

Sau đó ngửi ngửi Vương Chính Dương, càng ghét bỏ!

Bỏ hẳn ta sang một bên!

Hai móng vuốt đào cát một trận, chôn hai người trong đống cát!

Sau đó lại ngửi ngửi móng vuốt của mình!

"Oe~"

Cả người chim cát cảm thấy không ổn, tức tới mức thở hổn hển! Ngay lập tức xù lông!

Hai móng vuốt điên cuồng cọ cọ trên mặt đất, tựa hồ muốn cọ sạch sẽ một chút!

Nó cảm thấy móng vuốt của mình đã bị hai thứ này làm cho ô uế!

Sau đó vỗ cánh và bay đi!

Giang Nam chết lặng!

À, cái này...

Vội vàng chạy đến trước mặt, đào Bạch Thiên Tầm cùng Vương Chính Dương từ trong cát ra!

Wương Chính Dương còn đỡ!

Giờ phút này hai tròng mắt Bạch Thiên Tầm trống rỗng, cả người giống như đều hổng rồi!

Quý mới biết mình vừa trải qua chuyện gì!

Bị ăn rồi sau đó lại bị nhổ ra!

Còn bị một con chim cát nhổ nước miếng!

"Nam thần! Người nói xem hành vi nhổ nước bọt ở nơi này có phải là một cách thể hiện ự thân thiện hay không!"

"Linh thú nhất định cũng giống như vậy đúng không?"

Giang Nam che mặt: "Đúng rồi! Người xem nó thích người cỡ nào!"

"Thích đến mức không đành lòng ăn thịt người đâu!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

Chương 391 -

Trải qua chuyện bị nhổ nước bọt, Bạch Thiên Tầm không ghét bỏ nữa!

Quay đầu lại liền bơi một đồng thịt quá sâu riêng hoàng kim lên người!

Hồi thối còn đỡ hơn là bị ăn thịt!

Quả nhiên dọc theo đường đi không còn gặp phải tình huống bị người bất tử còn có linh thú quấy rầy, thuận lợi đến gần trung tâm sa mạc!

Nam tử tóc vàng sợ là đánh chết cũng không nghĩ tới đám người Giang Nam sẽ theo cách này thành công xuyên qua Sahara!

Đoàn người ẩn núp đến cồn cát, nhìn về phía căn cứ!

Không có nhiều tòa nhà khổng lồ nổi bật trên đó!

Quan trọng nhất chính là trạm trung chuyển vật tư trung gian!

Đường hầm nối liền với lòng đất!

Vận chuyển vật tư qua lại!

Các tòa nhà chính đều nằm dưới lòng đất!

Nhưng mặc dù vậy, vẫn có trọng binh canh gác, phòng thủ nghiêm mật!

Sơn Miêu nhú mày nói: "Lực lượng phòng bị rất mạnh, đột kích chính diện căn bản không có cơ hội!"

"Hơn nữa không biết tình huống cụ thể dưới lòng đất là gì..."

Bọn họ phải tiến vào căn cứ!

Phá vỡ hệ thống cấu trúc sinh học của Dracula, phá hủy hoàn toàn tài liệu nghiên cứu và mang về bản sao lưu!

Dưới loại tình huống này, căn bản cũng không có nửa điểm cơ hội!

Giang Nam cau mày, tâm tư chuyển động gấp gáp!

Sơn Miêu mở miệng nói: "Người dẫn theo Tiểu Bạch tiến vào đi! Chuyện phá vỡ hệ thống cần hai người hợp tác!"

"Ta cùng tiểu đội căn cứ chế tạo hỗn loạn, tạo cơ hội cho các người!"

Giang Nam lắc đầu: "Đừng vội! Để ta suy nghĩ lại!"

Một khi làm theo những gì Sơn Miêu nói!

Phía phụ trách chế tạo hỗn loạn nhất định sẽ bị người của Dracula toàn lực công kích!

Căn bản không có đường sống!

Vì hoàn thành nhiệm vụ mà hy sinh mọi người, Giang Nam không làm được!

Gắt gao nhìn chằm chằm căn cứ, Giang Nam mang vẻ mặt đau khổ móc ra mười củ tỏi hắc hắc hắc!

Nhét thêm một củ vào trong miệng!

Quả nhiên như trong tưởng tượng, phạm vi cảm ứng bị tăng lên 2000 mét!

Cái giá phải trả là... Giang Nam càng đen hơn!

Nhưng vẫn không thể tiếp cận vị trí trong căn cứ!

Giang Nam vừa khóc vừa ăn tối!

Sơn Miêu và Bạch Thiên Tâm đều không đành lòng nhìn thẳng!

Mười củ tỏi hắc hắc hắc xuống bụng, Giang Nam đã đen đến mức ngay cả mẹ cũng không nhận ra!

Cho dù là ban ngày, cũng đen không phản chiếu được!

"Nam thần! Ngoan! Đừng khóc! Người vẫn sẽ trở lại bình thường được!"

Giang Nam: !!

Lão tử là bị cay khóc a!

Giờ phút này, chỉ có Đại Hắc Tiểu Hắc mang về mặt sùng bái, nếu không phải Vương Chính Dương lôi kéo, đã sớm quỳ trên mặt đất dập đầu hai cái!

Mà phạm vi cảm ứng tăng lên hơn một vạn mét cực kỳ khủng bố, mặc dù cảm ứng càng xa lại càng mơ hồ!

Nhưng cuối cùng Giang Nam cũng có thể "xem" tình hình bên trong căn cứ!

Nhưng nhìn biểu tình âm trầm của Giang Nam, Sơn Miêu liền biết, tình huống cũng không lạc quan!

"Hay là chúng ta đi làm mỗi nhử đi!"

"Không còn cách nào khác, nhiệm vụ không thành công, chỉ càng có thêm nhiều người chết!"

Đám người Vương Chính Dương đều nặng nề gật đầu theo, nếu đã lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ này, cũng đã mang theo giác ngộ!

Chỉ thấy Giang Nam nâng khuôn mặt Sơn Miêu lên, chăm chú nhìn hai tròng mắt cô, biểu tình trịnh trọng trước nay chưa từng có!

"Đừng chết! Bằng không ta cái gì cũng làm ra được!"

"Ta chỉ có một chị Sơn Miêu là người! Không ai có thể cướp người khỏi tay ta!"

"Đồng ý với ta!"

Ánh mắt Sơn Miêu né tránh, không dám nhìn ánh mắt Giang Nam, càng có chút luống cuống tay chân!

Tim đập không hiểu sao gia tốc, thân thể run rẩy!

Cô chưa bao giờ thấy một Giang Nam nghiêm túc như vậy!

Ngày thường cười đùa giận dữ mắng chửi, luôn làm cho người ta nhin không được vui vẻ.

Nhưng lần này!

Giang Nam nghiêm túc hơn bao giờ hết.

Sơn Miêu biết, nếu mình chết, theo tính tình Giang Nam, nhất định sẽ phát điên!

Hắn sẽ trả thù bằng mọi giá!

Cho đến khi kẻ thù cuối cùng bị tiêu diệt!

Sơn Miêu không thể không nhớ lại tất cả những lần gặp Giang Nam cho đến nay, trái tim lại cảm thấy từng đợt ấm áp!

Nhoẽn miệng cười: "Được! Ta hứa với người! Không chết!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy ta cũng không chết! Người không làm được sẽ bị đạn bắn vỡ đầu!"

Sơn Miêu: ($\neg \wedge \neg$)

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1!]

Bầu không khí hoàn toàn không còn, được chứ...

Sắc mặt Phương Liễu trắng bệch lắc đầu nói: "Muốn chết thì các người tự đi chết! Ta sẽ không đi!"

"Dựa vào cái gì chúng ta phải chết? Bằng..."

"Bốp!"

Vệ Hoa nặng nề đánh vào mặt Phương Liễu, cả người cô đều choáng váng!

Cuồng loạn nói, "Người đánh ta? Ngay cả người cũng dám đánh ta!"

Vệ Hoa giận dữ nói: "Người đủ rồi! Người có nhớ người đã thề gì dưới lá cờ sao?"

"Vô số chiến hữu đi trước đã không tiếc tính mạng, chính là vì hậu phương an ổn!"

"Người mẹ nó ngấm lại! Người đã làm gì ở đây?"

Giang Nam thản nhiên nói, "Người cũng có thể theo ta tiến vào căn cứ! Chỉ có điều ta không có năng lượng để bảo vệ người!"

Phương Liễu cắn chặt răng, gắt gao nhìn chằm chằm Giang Nam, cuối cùng vẫn cúi đầu!

Đi theo Giang Nam, mình có lẽ sẽ chết nhanh hơn!

Chương 392 -

Sau khi xác định kế hoạch, Giang Nam lấy ra một gốc khí huyết nhân sâm, còn có hơn mười bình đại lực 2.0!

Nói với đám người Sơn Miêu!

"Bị thương, ăn nhân sâm! Cảm thấy không thể đối chiến, uống đại lực!"

"Dẫn bọn họ vào trong đám người bất tử, yểm hộ, bù đắp chênh lệch nhân số!"

"Cho ta 30 phút! Nếu đã qua thời gian này! Cho dù ta có quay lại hay không! Thì hãy cố gắng rời đi! Mọi người đã hiểu chưa?"

Mọi người nhao nhao gật đầu, hiện tại cũng không phải là thời điểm khách sáo.

Xác định kế hoạch, Sơn Miêu dẫn đội lặn lẽ sang bên trái!

Mà Giang Nam thì lôi kéo Bạch Thiên Tầm thuận di đến cồn cát bên ngoài căn cứ.

Giờ phút này Bạch Thiên Tầm cũng có chút khẩn trương: "Nam thần! Ta phải làm gì đây? Chờ sau khi đám người Sơn Miêu hành động, hai chúng ta có xông vào không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Xông cái gì mà xông! Chúng ta nghênh ngang đi vào!"

Nói xong lấy ra một cái pudding, xé niêm phong, nhét vào miệng ăn.

Bạch Thiên Tâm: ???

Đã là lúc nào rồi?

Người vẫn còn tâm trí để ăn pudding chứ?

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, mùi cam? Nó rất ngon!

Thứ mà hắn vừa mới ăn, chính là bánh pudding Bullying!

Giang Nam ngược lại muốn xem thứ này đến tột cùng có hiệu quả như thế nào!

"Rầm!"

Xa xa đột nhiên truyền đến tiếng nổ mìn thật lớn, căn cứ trong nháy mắt vang lên cảnh báo!

Mà toàn bộ lực lượng canh gác ở chỗ này xuất động, hướng về phía nổ tung để chạy tới!

Giang Nam nhắm đúng thời cơ, nường theo hỗn loạn điên cuồng thuận di, đi thẳng đến trạm vận chuyển vật tư!

Bởi vì hiệu quả cảm ứng của củ tỏi hắc hắc vẫn còn, Giang Nam đối với tất cả mọi thứ xung quanh như nắm lòng bàn tay!

Thân thể trong nháy mắt xuất hiện ở phía sau một mỹ nữ mặc áo blouse trắng, tóc vàng mắt xanh!

Hiện tại cô đang nhìn những người dân tị nạn bước xuống từ xe tải!

Đây chính là những đối tượng thử nghiệm!

Cô nghe thấy tiếng chuông báo động, không khỏi tò mò nhìn ra ngoài!

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến một cổ ác phong!

"Rầm!"

Giang Than cầm khối gạch hoàng kim, một viên gạch đập cô choáng váng!

Khiêng lên liền chạy, trực tiếp thuận di trở về trước người Bạch Thiên Tâm!

Bạch Thiên Tâm kinh hãi, tình huống gì vậy?

Sao lại bắt một người phụ nữ trở về?

Chỉ thấy Giang Nam ném cô ta trên mặt đất, cẩn thận quan sát khuôn mặt của cô!

Sau đó ngồi xổm xuống, véo nắn người cô! Còn dùng ngón tay đo không ngừng!

"Ah! Nam thần! Người... Người đang làm gì vậy? "

"Không biết xấu hổ! Người đánh ngất cô ta thì thôi đi! Giờ lại còn làm gì nữa? "

Giang Nam trợn trắng mắt: "Không tự tay đo lường làm sao biết tình huống cụ thể của cô ta?"

Bạch Thiên Tâm: ???

Chuyện này là sao?

Nhiệm vụ đã bắt đầu rồi, người lại còn có thời gian làm chuyện riêng!

Sau đó Giang Nam bắt đầu cởi quần áo! Không riêng gì cô ta! Còn cởi của mình!

Bạch Thiên Tâm: (*° º°)

"Nam thần! Như vậy thật sự không ổn!"

Cô thực sự hoảng sợ!

Mình vẫn còn ở bên cạnh!

Trước mặt một người khác!

Giang Nam hấn thế mà lại...

Giang Nam ngại ngần nói: "Ta không có kinh nghiệm gì, một số chi tiết cách lớp quần áo nên không thể nhìn thấy rõ ràng!"

Bạch Thiên Tâm: ???

Mẹ nó đều là lúc nào rồi, người còn muốn xem chi tiết?

Ngay sau đó!

Chỉ thấy thân thể Giang Nam lại trở nên đàn hồi như cao su!

Khung xương trở nên nhỏ hơn, vóc người trở nên mảnh khảnh thon thả, làn da trở nên vô cùng trắng nõn!

Ngũ quan hoàn toàn biến thành bộ dáng mỹ nữ tóc vàng mắt xanh kia!

Ngay cả tóc cũng dài hơn và chuyển sang màu vàng!

Bởi vì nhìn rõ, tất cả các chi tiết không sai chút nào!

Giang Nam cứ như vậy ở trước mắt Bạch Thiên Tâm biến thành một đại mỹ nữ tóc vàng mắt xanh!

Còn nháy mắt đầy quyến rũ với Bạch Thiên Tâm: "Tiểu Bạch thấy thế nào? Có giống không?"

Bạch Thiên Tầm sợ ngậy người!

À, cái này...

Nam thần... Nam thần sao lại biến thành nữ?

Bạch Thiên Tầm nhìn Giang Nam, rồi lại nhìn người bị đánh ngất xỉu!

Có thể hoàn toàn trở nên giống nhau sao?

Ngay cả âm thanh cũng giống!

Cô cảm thấy thế giới quan của mình đã hoàn toàn sụp đổ!

Đây là linh kỹ à? Hay là dị năng? Có phải là do pudding vừa rồi không?

Tại sao Nam Thần lại có nhiều thứ kỳ lạ như vậy?

"Có giống không?"

"Phụt!"

Một luồng máu mũi chảy ra từ mũi Bạch Thiên Tầm!

Đừng lắc người nữa! Người có biết chóng mặt lắm hay không?

Cái này ... Ai có thể cưỡng lại được chứ!

Bạch Thiên Tầm bịt mũi giờ ngón tay cái lên với Giang Nam!

Ừm! Quá tuyệt vời ~

Chỉ thấy Giang Nam cũng không trì hoãn, vội vàng khoác quần áo của đối phương lên người!

Nhưng lúc mặc đến thân trên, Giang Nam cân nhắc một chút phần trước ngực mình!

"Tiểu Bạch, thứ này mặc thế nào? Ta có thể cởi ra, nhưng mặc vào thế nào!"

Bạch Thiên Tâm đã không đành lòng nhìn thẳng!

Mỗi lần nghĩ đến đại mỹ nữ tóc vàng mắt xanh trước mắt này là Giang Nam!

Cô thật muốn chết!

Chương 393 -

"Để ta giúp người!"

"Thật chắc a! Ta không thở nổi! Nặng như vậy sao? Làm con gái thật sự khó khăn!"

"Phốc oa... Nam thần! Người đừng nói nữa!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]]

Một phen giày vò, cuối cùng cũng mặc xong!

Mà đại mỹ nữ tóc vàng mắt xanh kia, lại bị Giang Nam chôn ở trong cát, chỉ lộ ra một cái đầu!

"Đợi lát nữa chỉ cần đi theo ta! Đừng nói một lời! Cứ giao mọi chuyện cho ta!"

Giờ phút này tinh thần Bạch Thiên Tâm cũng căng thẳng theo, lòng bàn tay đầy mồ hôi.

Dù sao lần này tương đương với xâm nhập hang cọp a!

Sơn Miêu ở phía đông đã bắt đầu hành động, rất nhiều lực lượng phòng thủ đều vọt về hướng bên kia!

Tạo ra một cơ hội tuyệt vời cho Giang Nam!

Giữ chặt bàn tay nhỏ bé của Bạch Thiên Tâm, Giang Nam một đường thuận chuyển đến trạm trung chuyển vật tư!

Cứ như vậy làm ngơ từ ngoài cửa đi vào!

Một người đàn ông mặt đi tới: "Chị Lina! Người đã ở đâu? Ta

tìm người nửa ngày! Có 20 người đã được gửi tới! Người ký nhận danh sách đi!"

Giang Nam khẽ cười: "Đi đón người, nhóm máu của cô ấy đặc thù, cần thí nghiệm đơn độc!"

Đại hán mặt vuông liếc mắt nhìn Bạch Thiên Tâm: "Con mẹ nó! Người phụ nữ này mẹ nó cũng quá đen đi! Còn có mùi hôi thối! Thật kinh tởm!"

Bạch Thiên Tâm: !!

o(▼▣▼✂;)o

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

Nếu không phải sợ bại lộ!

Cô tuyệt đối sẽ xông lên chém chết cái tên này!

Giang Nam ký nhận danh sách, căn bản không chậm trễ, trực tiếp đi tới thang máy!

Mang theo Bạch Thiên Tâm một đường xâm nhập căn cứ ngầm!

Đập vào mắt chính là đại sảnh cực kỳ rộng rãi, giờ phút này tiếng cảnh báo vang lên!

Không biết có bao nhiêu lính đánh thuê đóng quân trong căn cứ tập hợp hướng ra ngoài, tràng diện cực kỳ hỗn loạn!

Giang Nam không quan tâm, dẫn theo Bạch Thiên Tâm nhanh chóng đi vào bên trong!

"Chị Lina! Sao người lại ở đây?"

Một đại hán đầu trọc râu ria xồm xoàm cầm súng trường chào

hỏi.

Giang Nam bất đắc dĩ, sao đi tới chỗ nào cũng có thể gặp được người quen?

"Nghe thấy tiếng chuông báo động, ta vội vã trở lại! Chuyện gì đã xảy ra bên ngoài vậy?"

Đại hán đầu trọc nói: "Có một đám người không có mắt chạy tới! Rất khó giải quyết! Đừng ra ngoài cho đến khi báo động được giải trừ!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, cũng may không bại lộ!

Bánh pudding Bullying vẫn còn khá đáng tin cậy!

"Vậy các người phải cẩn thận!"

Đại hán đầu trọc nhếch miệng cười: "Yên tâm! Ta sẽ giữ sức! Buổi tối chờ người trong phòng!"

Giang Nam: ???

Vẻ mặt không khỏi ngây ngẩn!

Hai người bọn họ là loại quan hệ như vậy sao?

Để không bị lộ!

Chỉ thấy Giang Nam cười quyến rũ, vươn đầu lưỡi liếm liếm môi: "Đến lúc đó đừng làm ta thất vọng nha! Tiểu khả ái!"

Gã đàn ông đầu trọc: !!

Ánh mắt nhìn Giang Nam đều phun thẳng lửa, phải gọi là ngứa ngáy khó nhịn a!

Ai mà chống đỡ được, sau đó gầm gừ một tiếng: "Ta đi rồi sẽ

trở lại!"

Nói xong tinh thần tràn đầy chạy ra bên ngoài!

Bạch Thiên Tâm thì ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

What the fuck!

Nam thần! Người đến cũng đã làm thế nào!

Giọng điệu này! Ánh mắt này! Biểu tình quyến rũ kia!

Một em gái như ta nhìn thấy đều động tâm có được không?

Bạch Thiên Tâm che miệng nhỏ trêu trọc nói: "Ân ~ Tiểu khả ái ~"

Giang Nam đen mặt uy hiếp nói: "Phi! Không cho phép nói ra!"

"Bằng không ta sẽ kể lại chuyện người tè dầm!"

Bạch Thiên Tâm đỏ mặt nói: "Nha! Người... Người..."

"Đi thôi! Đi thôi!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm + 1000!]

.....

Bởi vì phạm vi cảm ứng của củ tỏi hắc hắc hắc vẫn còn!

Giang Nam có thể nắm được đại khái về tình hình nội bộ của toàn bộ căn cứ!

Nhưng càng hiểu rõ, lại càng cảm thấy lo lắng cho đám người Sơn Miêu!

Vì thế căn bản không dám trì hoãn!

Mang theo Bạch Thiên Tâm đi thẳng đến phòng máy chủ phía sau phòng thí nghiệm!

Trong hành lang! Phàm là người gặp phải "Lina" đều gật đầu chào hỏi.

Giang Nam ngạc nhiên, không nghĩ tới địa vị của Lina này rất cao!

Mà ngay sau đó, cửa văn phòng ở một bên hành lang mở ra!

Một người đàn ông đầu hói mặc áo blouse trắng, bụng to đi ra ngoài!

Nhìn thấy Giang Nam không khỏi ánh mắt sáng rực!

"Lina! Hãy đến văn phòng của ta!"

Giang Nam không nói gì, nhưng không thể không đi!

Người đàn ông đầu hói này vừa nhìn đã biết là cấp lãnh đạo, không đi chẳng phải sẽ lộ chân tướng sao?

Chỉ có thể dẫn Bạch Thiên Tảo vào văn phòng!

"Khóa cửa lại!"

Giang Nam lại khóa cửa lại!

Vừa quay lại! Chỉ thấy người đàn ông đầu hói kia liền nhào tới!

Đặt Giang Nam lên tường! Có một cái vách ngăn!

Giang Nam: ???

Người đàn ông đầu hói nâng cằm Giang Nam, vẻ mặt thâm tình: "Baby! Ta nhớ người muốn chết!"

Còn hít sâu một hơi: "Ân~ thật thơm... A... Ọe!"

Cái này mẹ nó là mùi gì a!

Không đúng!

Hôm qua còn không phải là mùi này!

Giang Nam mang về mặt hoảng sợ!

Mẹ nó! Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Không phải Lina có quan hệ tình nhân với đại hán đầu trọc kia sao?

Sao lại cùng gã hói đầu này...

Quan hệ loạn tới vậy sao?

Chương 394 -

Giang Nam lúng túng cười: "Cái này... Cái này không tốt lắm! Ta còn dẫn theo một người nữa!"

Người đàn ông hỏi đầu cũng mặc kệ nhiều như vậy, làm sao có thể kiềm chế được?

Cũng mặc kệ bốc mùi!

Một tay ôm Giang Nam đặt lên bàn làm việc!

"Sợ cái gì! Chỉ là để cô ta nhìn thôi! Chẳng phải còn kích thích hơn sao?"

Nói xong liền bắt đầu cởi nút!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ta mẹ nó sắp bị đâm?

Không được! Không thể để chuyện này xảy ra được!

Giờ phút này, trong lòng Giang Nam đang điên cuồng mắng chửi!

Bạch Thiên Tâm đã cảm thấy choáng váng, cả người đều đứng tại chỗ!

Không phải chứ!

Nam thần sắp bị gã đầu hói này đè...

Mặc dù hần trông giống như một người phụ nữ! Nhưng về cơ bản vẫn là một người đàn ông!

Làm thế nào có thể!

Còn để cho mình nhìn? Chúa ơi!

A?

Người đàn ông hói đầu vẻ mặt gấp gáp: "Baby! Hãy để sự ngọt ngào của người xuyên qua trái tim nhỏ bé của ta!"

Nói xong khuôn mặt bành lên hôn tới!

Giang Nam: !!

"Phập!"

Một thanh đường đao đâm vào ngực, mạnh mẽ xuyên qua lưng!

Gã hói đầu mở to hai mắt, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt không thể tin nhìn chăm chăm "Lina"!

Vẻ mặt Giang Nam tức giận: "Đã đủ ngọt ngào chưa?"

"Xuyên qua trái tim nhỏ bé của người đúng không?"

"Baby!"

Mẹ nó còn muốn đâm ta sao?

Có phải người muốn đâm đúng không?

Xem lão tử đâm người trước?

Gã đàn ông hói đầu trượt ngã xuống đất, không còn hơi thở!

Bạch Thiên Tâm ngạc nhiên nhìn gã đàn ông hói đầu ngã xuống đất!

Sao người lại đâm chết người ta?

Giang Nam nhét người vào không gian dị độ, mặt càng tối sầm, lập tức trường về phía Bạch Thiên Tâm!

Chỉ thấy Bạch Thiên Tâm điên cuồng lắc đầu: "Yên tâm! Ta sẽ không nói! Miệng ta rất kín!"

Bên này Giang Nam vừa mới kéo người vào trong không gian dị độ!

Dẫn theo Bạch Thiên Tâm ra khỏi văn phòng, đi thẳng đến phòng máy!

Không dám chậm trễ chút nào!

Bạch Thiên Tâm đi theo phía sau Giang Nam, nhin cười tương đối vất vả!

Hưng trí bừng bừng biến thân thành đại mỹ nữ tóc vàng mắt xanh!

Kết quả dọc theo đường đi bị đùa giỡn hai lần, còn thiếu chút nữa bị gã hói đầu đắc thủ?

"Phụt..."

"Người còn cười!"

Bạch Thiên Tâm gắt gao cắn đầu lưỡi!

Không, ta không thể! Ta không thể cười! Nam thần cũng cần có mặt mũi a!

Đúng lúc đó.

Một nam tử trẻ tuổi mặc áo blouse trắng, dáng người thon dài, đeo kính ôm vắn kiện, nhìn thấy Giang Nam thì không khỏi cười!

"Sao lại đến đây? Đi với ta, ta có chuyện muốn nói với người!"

Giang Nam cau mày!

Nhưng nhìn trong hành lang người đến người đi, cũng chỉ có thể kiên trì đi theo!

Ba người một đường đi đến văn phòng!

Vừa mới vào phòng làm việc, nam tử trẻ tuổi kia trực tiếp vứt bỏ vắn kiện, ôm lấy eo thon của Giang Nam!

Đầy mắt thâm tình nói: "Cục cưng bé nhỏ! Khóa cửa lại!"

Giang Nam: !!

Con mẹ nó lại nữa!

Lại khóa cửa lại?

Tại sao con đường này lại quen thuộc như vậy!

Mẹ kiếp!

Chỉ một lát đã xuất hiện ba người!

Một ngày của người phụ nữ Lina này cũng quá bận bịu rồi thì phải?

Tiểu Khả Ái? Baby? Cục cưng bé nhỏ?

Một mình người cầm sừng cả văn phòng?

Lợi hại!

Giang Nam sắp phát điên rồi!

Bản thân thế nào lại đi biến thành cô ta chứ?

Vừa tiến vào mẹ nó ai cũng muốn đâm ta lập tức!

Chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của Giang Nam đặt trên ngực tên nam tử trẻ tuổi này!

Quyển rũ nói, "Có phải muốn ta sử dụng ngọt ngào để xuyên qua trái tim nhỏ bé của người hay không!"

Ánh mắt nam tử mắt kính như bùng lên ngọn lửa!

Hôm nay cục cưng nhỏ bé chủ động như vậy sao?

"Làm sao người biết?"

Giang Nam đen mặt: "Bởi vì ta mẹ nó đã xuyên thủng một người rồi!"

Nam tử mắt kính: ???

"Phập!"

Xiềng xích hư không bắn ra giống như mũi thương, xuyên qua trái tim của nam tử mắt kính!

Lại đâm chết thêm một người nữa!

Bạch Thiên Tầm thật sự không nhịn được: "Phụt... Ha ha ha ha ha! "

"Người thế này cũng quá ngọt ngào đi!"

Giang Nam này quả nhiên hóa thân thành sát thủ văn phòng!

Giang Nam tức giận không cải trang thành Lina nữa!

Mà là biến thành bộ dáng của nam tử đeo kính, khoác quần áo của hắc lên người!

Quỷ mới biết Lina này rốt cuộc còn có quan hệ với bao nhiêu gã đàn ông?

Mình không thể cứ gặp người nào sẽ bị người đó đòi đâm chứ?

Sớm muộn gì cũng bị đâm!

Giang Nam dẫn theo Bạch Thiên Tầm ra khỏi văn phòng!

Một cảm giác an toàn không thể giải thích được tự nhiên phát sinh!

Lần này cuối cùng cũng an toàn, phải không?

Thoát khỏi thân phận của Lina! Không ai có thể nghĩ đến việc đâm ta nữa phải không?

Sắp đi qua khu vực phòng thí nghiệm!

Một bàn tay to mạnh mẽ rơi vào hông Giang Nam, hung hăng nhéo một cái!

Chỉ thấy một đại hán vạm vỡ với râu quai nón một tay ôm bả vai Giang Nam, một tay... Chặc chặc chặc!

"Honney! Ta nhớ người đến mức tâm đều hốt hoảng! Đến phòng làm việc của ta..."

Tâm tình Giang Nam trực tiếp nổ tung!

Hôm nay ra ngoài không xem hoàng lịch sao?

Chương 395 -

Ta mẹ nó đã biến thành nam rồi sao còn có người muốn đâm ta?

Vòng quan hệ nơi này loạn tới như vậy sao?

Tên nam tử đeo kính này có phạm vi nghiệp vụ thật rộng a!

Đàn ông phụ nữ đều ăn được?

"Đi! Hiện tại liền đi! Ta mẹ nó cũng nhịn không được, đảm bảo cho người lên trời!"

Giang Nam vừa nói, vừa lôi kéo đại hán vạm vỡ đi tới văn phòng...

Đôi mắt của đại hán vạm vỡ sáng ngời: "Cho ta lên trời? Honney bé nhỏ của ta hôm nay tuyệt vời tới vậy sao?"

Hai người cứ như vậy vào văn phòng!

Bỏ lại Bạch Thiên Tầm ở hành lang!

Giờ phút này cô còn tò mò nhìn vào phòng làm việc, mắt to lóe sáng!

(★□★)

"Ô hô ~ a hô hố ~ "

Không bao lâu sau, văn phòng truyền tới một trận tiếng vang!

Khiến mọi người nhao nhao ghé mắt!

"Chặc chặc chặc! Kịch liệt tới như vậy sao!"

"Hắc hắc, người không biết! Gã Man Ngưu này được xưng là sát thủ thịt tươi!"

"Bình thường! Bình thường! Mỗi ngày đều như thế này!"

"Trâu bò!"

Bạch Thiên Tâm: !!

Chúa ơi!

Nam thần sẽ không thật sự bị Man Ngưu đạt được mưu đồ đó chứ?

Sau 3 phút!

Cửa văn phòng bị đẩy ra!

Người đi ra chính là tráng hán Man Ngưu vạm vỡ!

Bạch Thiên Tâm thật sự hoảng hốt...

Nam thần đâu?

Chỉ thấy Man Ngưu đi tới trước mặt Bạch Thiên Tâm: "Đi thôi! Cặp mắt đang nhìn cái gì chứ?"

Bạch Thiên Tâm: (*° □ °)

Đây mới là Nam Thần sao?

Cho nên Man Ngưu thật sự đã bị...

Không khỏi tò mò nói: "Nam thần... Người có bị hấn ừm..."

Giang Nam trừng mắt: "Ta không có! Người có tin ta sẽ đưa người nhảy dù thêm lần nữa không?"

Bạch Thiên Tâm lắc đầu giống như trống bỏi!

Hai người rốt cục thuận lợi xuyên qua khu thí nghiệm, đi tới kho lạnh u ám!

Nơi này đã là sâu trong căn cứ, cơ bản không có bao nhiêu người ở bên này!

Mà hai người ở bên này lại nhìn thấy một màn làm cho da đầu người ta tê dại!

Trong kho lạnh là từng cái bình nuôi cấy trong suốt khổng lồ đứng sừng sững!

Trong bình tràn ngập chất lỏng, mà trong chất lỏng ngậm là mô người!

Cánh tay! Chân! Ngay cả một số cơ quan!

Cũng không lớn, thậm chí có vẻ hơi non nớt!

Phóng mắt nhìn lại, bên trong kho lạnh chỉ chít những chiếc bình nuôi cấy!

Bạch Thiên Tâm hoảng sợ nói: "Những thứ này không phải đều là tế bào bất tử..."

Sắc mặt Giang Nam âm trầm, cực kỳ khó coi!

Nội tâm mơ hồ có một loại dự cảm không tốt!

Tăng tốc độ đi thẳng đến phòng máy!

Phòng máy nằm ở sâu nhất trong kho lạnh và không có người canh gác!

Trước mặt hai người là kết sắt cấp cao nhất!

Cánh cửa sắt nặng thậm chí có thể chống lại vụ nổ bom hạt nhân!

Nó được thiết trí khóa gen sinh học, không đúng người trực tiếp không thể mở!

Giang Nam cười nhạo một tiếng, cũng không thèm nhìn!

Lôi kéo Bạch Thiên Tầm trực tiếp thuận di đi vào!

Loại vật này đối với hệ không gian mà nói, giống như đồ bỏ!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hệ không gian lại được coi trọng như vậy!

Vừa vào phòng máy, Giang Nam cũng không trì hoãn!

Trực tiếp móc máy tính ra, cùng Bạch Thiên Tầm phá giải hệ thống cấu trúc sinh học!

Bên trong lưu trữ tất cả các tài liệu nghiên cứu liên quan tới huyết thanh bất tử!

Ngay trong nháy mắt hai người hack vào hệ thống!

Cả căn cứ vang lên tiếng báo động đỏ cấp cao nhất!

Tất cả mọi người đều biết phòng máy xảy ra vấn đề, sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Điên cuồng đến phòng máy!

Giang Nam căn bản không hoảng hốt, bởi vì đã sớm đoán được sẽ có loại tình huống này phát sinh!

"Tiểu Bạch! Bên này cứ giao cho ta! Người xâm nhập vào hệ thống bảo hiểm!"

"Xóa bỏ dữ liệu khóa gen sinh học! Hoàn toàn khóa cửa lại!"

Bạch Thiên Tâm vội vàng đi làm!

Cứ như vậy, sẽ không có ai vào được!

Mà hai người Giang Nam lại có thể thuận di thoát thân!

Bên này, ngón tay Giang Nam gõ trên bàn phím ra tàn ảnh!

Hệ thống trong thực tế `khó bị crack hơn so với hệ thống mô phỏng!

Nhưng điều này cũng không thể làm khó được Giang Nam!

Hắn ngược lại muốn nhìn xem, chân tướng đằng sau huyết thanh bất tử kia là gì!

Trong lúc đó! Một chiếc máy bay riêng.

Người nam tử tóc vàng đang có tư thế tao nhã uống trà đen!

Ngay sau đó, chuông báo động vang lên!

Lông mày không khỏi nhíu lại: "Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Bên cạnh một người đàn ông mặt rỗ tóc rối như ổ gà, sắc mặt trắng bệch nhìn máy tính!

"BOSS! Xảy ra chuyện lớn rồi! Có ai đó đã xâm nhập vào hệ thống cấu trúc sinh học của chúng ta!"

"Đang phá giải cực nhanh! Điểm kết nối... Thế mà lại là ở phòng máy của căn cứ? Chuyện này sao có thể chứ!"

Nam tử tóc vàng cũng cực kỳ ngạc nhiên! Bất ngờ đứng dậy: "Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra chứ! Phòng máy căn cứ ngoại trừ ta ra, không ai có thể vào!"

Người đàn ông mặt đỏ khảm định: "Chính là ở phòng máy chủ! Mẹ kiếp! Cái tên này cũng quá lợi hại rồi! Chỉ mới trôi qua có vài phút thôi? Hắn đã hack được vào hệ thống!"

Chương 396 -

Nam tử tóc vàng tức giận: "Cái gì? Hệ thống cấu trúc sinh học của chúng ta là hệ thống an toàn nhất trên thế giới! Làm thế nào có thể bị hack cơ chứ?"

"Mấy tên lập trình viên kia đều ăn cứt cả rồi à?"

Người đàn ông mặt đỏ tái mặt: "Căn bản không cùng một cấp bậc! Cái tên này... Mẹ nó là thần rồi!"

[Giá trị oán khí từ Haier. Dracula + 1000!]

"Chết tiệt! Căn cứ bị sụp đổ sao? Làm sao có thể chứ! Halle đang làm gì vậy?"

"Quay đầu! Quay lại căn cứ! Nhanh lên! Nhanh lên!"

.....

Giờ phút này, Giang Nam đã tiến vào hệ thống cấu trúc sinh học, rốt cục nhìn thấy tư liệu nghiên cứu trong đó!

Cùng tất cả sự thật!

Giờ khắc này, Giang Nam đứng tại chỗ, mặt đầu rung động!

Ánh mắt lạnh như băng trước nay chưa từng có!

Lật qua từng trang tài liệu!

Thời gian sớm nhất thậm chí có thể quay trở lại 20 năm trước, là giai đoạn linh khí phục hồi đầu tiên!

Thì ra việc nghiên cứu huyết thanh bất tử đã bắt đầu từ đó.

Sau vô số thí nghiệm vô nhân tính!

Nghiên cứu và phát triển huyết thanh bất tử thể hệ một, thể hệ hai, thể hệ ba!

Hiện tại đã bước vào giai đoạn phát triển cuối cùng!

Trong những năm qua, bọn họ đã bán huyết thanh để hỗ trợ việc nghiên cứu và phát triển!

Nó giống như một khối u ác tính chiếm lĩnh, tồn tại trong suốt 20 năm!

Đằng sau chuyện này thậm chí còn liên quan đến các tổ chức quốc tế lớn hơn:

Dracula!

Giang Nam nhanh chóng xem tài liệu!

Càng nhìn sắc mặt lại càng khó coi!

Cuối cùng ánh mắt dừng lại ở một trang tư liệu!

Đôi mắt của Giang Nam trở nên đỏ như máu!

Gân xanh trên trán hung hăng nổi lên!

Nghiến răng, nắm chặt nắm tay!

Không khỏi hung hăng nện lên tường, tiếng nổ lớn vang vọng!

Bạch Thiên Tâm giật nảy mình!

Cô chưa bao giờ nhìn thấy một Giang Nam như vậy!

Ánh mắt lạnh như băng lại phần nộ!

Lửa giận bùng hực trong lòng như muốn phun ra!

So với hần của ngày thường khác nhau một trời một vực!

Sợ hãi nói: "Nam... Nam thần? Có chuyện gì với người vậy?"

Giang Nam hít một hơi thật sâu: "Đã bắt đầu tải dữ liệu trên đám mây về đĩa! Đồng thời sẽ loại bỏ hoàn toàn các phần tải xuống từ đám mây!"

"Phải mất một thời gian! Người xem đi! Chờ ta trở về..."

Nói xong liền rút đường đao ra, tay kia cầm dao găm!

Đi thẳng đến cổng!

Bạch Thiên Quan: "Nam thần! Người tính đi đâu? Bên ngoài..."

Giang Nam cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói: "Đi giết người!"

Ngay sau đó, cơ thể biến mất trong phòng!

Bạch Thiên Tâm: !!

Việc này đã hoàn toàn vượt khỏi kế hoạch!

Giang Nam vẫn luôn bình tĩnh quả quyết sao lại đưa ra quyết định xúc động như vậy?

Chính xác thì người ta đã đọc được thứ gì bên trong hồ sơ?

Bạch Thiên Tâm vội vàng nhìn về phía trang tư liệu!

Đây là tư liệu về một người!

Mà cô được gọi là mẫu thể!

Trong ảnh là một cô gái tóc vàng trông chỉ khoảng 6 tuổi!

Gầy yếu không chịu nổi!

Tên: Mira!

Tuổi: 26

Chiều cao: 113cm

Trọng lượng: 15kg

Thiên phú: SSS +

Cấp độ cảnh giới: Hoàng Kim 3 sao!

Dị năng: Bất tử!

Bạch Thiên Tâm: !!

Trong nháy mắt, cô liền hiểu!

Chủ nhân của những tế bào bất tử đó là ai!

Vì sao Mira rõ ràng 26 tuổi, lại mang dáng vẻ 6 tuổi!

Khoảnh khắc linh khí hồi sinh, cô thức tỉnh dị năng bất tử! Trì trệ sự tăng trưởng bản thân!

Bạch Thiên Tâm lại nhớ tới đại lượng mô người ẩn chứa trong huyết thanh bất tử!

Còn có vô số bộ phận ngâm trong bình nuôi cấy bên ngoài kho lạnh!

Tất cả đều đến từ trên người Mira sao?

Ỗ vào cô là dị năng bất tử, lấy mẫu vật hết lần này đến lần khác...

Giờ khắc này Bạch Thiên Tâm ửng đỏ hốc mắt, che miệng nhỏ lại! Vô lực quỳ trên mặt đất!

Mira đã sống được 20 năm! Rốt cuộc cô đã trải qua tra tấn như thế nào a!

Cô ấy... Đây mới là chân tướng của huyết thanh bất tử sao?

.....

Phía bên kia!

Ngoài cửa hầm đã tụ tập một đồng người, nhưng lại bị ngăn ở ngoài cửa sắt, bó tay không có cách!

Một số người đã bắt đầu dùng linh kỹ công kích cửa sắt, nhưng căn bản không có tác dụng!

Ngay lúc này, bóng dáng Giang Nam trong nháy mắt xuất hiện ở giữa sân!

Không nói hai lời hấn giơ đao chém!

Trong lúc nhất thời tiếng kêu rên không dứt, trong nháy mắt bảy người đã ngã trên mặt đất!

Tràng diện nhất thời loạn thành một đoàn!

"Chết tiệt! Kẻ thù tấn công! Làm sao hấn vào được đây?"

"Điều hổ ly sơn! Phòng máy là mục đích của họ, nhanh chóng gọi Halle trở lại! b

"Đây là thân pháp gì? Căn bản không bắt được hấn! Hệ thống không gian sao? Thế mà lại là hệ không gian! "

"A a! Cánh tay ta! Cửa ta..."

Âm thanh dừng lại!

Đúng lúc này, một thanh âm phẳng phất mang theo băng hàn

truyền đến!

"Lỗ đen hư không!"

Trong nháy mắt ngay tại chỗ xuất hiện một chấm đen!

Sau một khắc, lực hút khủng bố trong nháy mắt bộc phát!

Đem người trong phạm vi 100 mét kéo qua, áp súc vào viên bi đen!

"Rầm!"

Viên bi đen nặng nề nện trên mặt đất!

Những người vừa vượt qua cơn đại nạn mang vẻ mặt hoảng sợ!

Chương 397 -

Người trẻ tuổi trước mắt thực sự chỉ có Bạch Ngân ba sao?

Đây là sức chiến đấu khủng khiếp gì thế này?

Chỉ thấy Giang Nam một phen lau đi máu trên mặt, nhìn vô số bình nuôi cấy ở trong kho lạnh, cơ hồ muốn cắn nát hàm răng!

Lấy gatling ra, ánh lửa bắn tung tóe, viên đạn trút xuống!

Vô số bình bồi dưỡng vỡ vụn, ngay cả mấy người đã chạy trốn ra khỏi cửa cũng bị bắn thành rây!

Bỏ lại Gatling, Giang Nam xách đao thuận di xông thẳng vào phòng thí nghiệm!

Hành lang đầy người!

Vô số linh kỹ phát ra, tiếng hét không dứt bên tai!

Giang Nam bị vây ở giữa nửa bước không lùi, lợi dụng thuận di xuất quỷ nhập thần!

Không gian trùng động dành phần lớn thời gian để phòng thủ!

Xiềng xích hư không thì được Giang Nam biến trở thành một cây giáo sắc bén!

Nhưng mặc dù là như vậy, Giang Nam vẫn bị thương...

Dù sao song quyền khó địch bốn tay, lỗ đen chỉ có thể mở ra một cái, căn bản không ngăn được công kích từ bốn phương tám hướng!

Nhưng vẫn đồ giết khiến tất cả mọi người đều sợ hãi, không biết bao nhiêu người ngã xuống dưới chân Giang Nam!

Hành lang chật kín người tràn ngập tiếng kêu sợ hãi!

Cho dù có nhiều người như vậy, cũng không cảm nhận được cảm giác an toàn!

"Tên này không phải là con người! Hắn là kẻ điên!"

"Tên điên mắt đỏ!"

"Cũng không biết trốn sao? Thà rằng bị thương cũng muốn chém ta một đao?"

"Đây thật sự chỉ là Bạch Ngân thôi sao? Quá mạnh!"

"Ma quỷ! ! Người xông vào đi! Lão tử còn muốn sống!"

"Rầm!"

Lại là một cái lỗ đen hư không khác được phóng ra, tất cả mọi thứ bên trong không gian hình cầu có đường kính 100 mét đều bị nén thành viên bi đen!

Ngay cả vách tường hành lang cũng bị gặm ra một cái lỗ lớn!

Giang Nam cầm viên bi đen, hung hăng ném ra ngoài!

Không biết xuyên thủng bao nhiêu người, cửa sắt ở cuối hành lang đều bị bắn tới biến dạng!

.....

"Rầm!"

Cửa phòng thí nghiệm bị đập vỡ ra!

Giang Nam một đường giết tới đã không biết giết chết bao

nhiều người!

Ngay cả chính hắn cũng biến thành hồ lô máu!

Có máu người khác, còn có máu của bản thân Giang Nam!

Một đám nghiên cứu viên trong phòng thí nghiệm đều mang thần sắc hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Mà ánh mắt Giang Nam lại rơi vào trong phòng cách ly!

Ở bên trong!

Một cô bé gầy gò bị trói trên bàn mổ!

Một mái tóc vàng không biết đã bao lâu không được gội qua, cực kỳ bù xì

Khuôn mặt nhỏ nhắn bần thỉu không có bất kỳ biểu tình nào, trong con người xanh thẫm tràn ngập trống rỗng!

Giống như một con rối không thể di chuyển!

Dường như tất cả mọi thứ trên đời này không còn quan hệ với cô nữa.

Một nghiên cứu viên mặc quần áo bảo hộ, một tay cầm cửa xương, một tay cầm dao!

Nó vẫn còn dính máu!

Giờ phút này đang muốn hạ đao!

Hai tròng mắt Giang Nam đỏ tươi, há mồm mắng chửi!

"Các người mẹ nó không phải con người!"

Thân thể trong nháy mắt xuất hiện trong phòng cách ly!

Một tay bóp cổ nghiền cứu viên kia, hung hăng ấn hẳn lên tường!

Đường đao trong tay đâm thẳng vào bả vai hẳn!

Một tiếng kêu thảm thiết vang vọng! Đau đến nổi mặt nghiền cứu viên đều trắng bệch, mắt đầy hoảng sợ!

[Giá trị oán khí tử Richie. Veno + 1000!]

Giang Nam vặn vẹo đường đao, trên mặt mang theo một tia dữ tợn: "Đau không? Dễ chịu không?"

"Hả? Người mở mồm ra nói chuyện với ta!"

Nghiên cứu viên đau đớn phát ra tiếng kêu thảm thiết giống như giết heo!

Bàn tay to của Giang Nam hung hăng bẻ một cái!

"Răng rắc!"

Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên dừng lại!

Những nghiên cứu viên này đều không có sức chiến đấu gì, giờ phút này vừa nhìn người chết, đều kinh hô chạy ra ngoài!

Giang Nam mặc kệ!

Ánh mắt rơi vào trên người Mira!

Cho dù xảy ra biến cố lớn như vậy, hai tròng mắt cô vẫn trống rỗng như cũ, si ngốc nhìn ánh đèn trên bàn giải phẫu.

"Người tên là Mira đúng không?"

Giang Nam đi tới trước mặt cô, nhẹ nhàng giải trói buộc cho cô!

Nở một nụ cười mà mình tự cho là rất thân mật.

Nhưng với bộ dáng toàn thân đầy máu của Giang Nam, còn có cả các thương tích, nụ cười này thật sự chưa nói tới thân thiết!

Thậm chí có chút kinh khủng!

Nghe được có người gọi tên mình, đồng tử Mira hơi có chút co rút...

Đứng dậy nghiêng đầu nhìn về phía Giang Nam!

Cô đã không nghe được bất cứ ai gọi tên của mình trong nhiều năm!

Đều là mẫu thể...

Giang Nam nhẹ nhàng lau vết máu trên cánh tay cô.

Ôn nhu nói: "Đi theo anh trai có được không?"

"Về sau sẽ không đau nữa, cũng sẽ không có người khi dễ người!"

"Còn có vô số đồ ăn ngon!"

Nói xong Giang Nam móc ra một cái núm vú giả ục ục, nhét vào trong ngực cô!

"Cho người ăn! Rất ngọt!"

Mira nắm lấy núm vú giả, kinh ngạc xuất thần...

"Không nói lời nào ta liền coi người đồng ý nha!"

Giang Nam nói xong tiến lên ôm lấy Mễ Lạp, ôm vào trong ngực mình, động tác nhẹ nhàng!

Mira không giãy dụa, mặc cho Giang Nam ôm, bàn tay nhỏ bé

nắm núm vú giả...

Cô ấy quá nhẹ!

Nhẹ đến đáng sợ!

Giang Nam hai mắt đỏ ngầu: "Ôm chặt! Anh trai đưa người ra khỏi đây!"

"Hãy nhớ ngày này! Tương lai của người sẽ bắt đầu từ hôm nay!"

--

Chương 398 -

Mira ôm cổ Giang Nam!

Lại cảm giác được sự an tâm khó hiểu.

Động tác của hắn rất nhẹ nhàng!

Trong trí nhớ của mình, tựa hồ chưa từng có người ôn nhu với mình như vậy...

Chỉ thấy Giang Nam dùng xiềng xích hư không đem Mira trói ở trước ngực mình!

Cầm đường đao trong tay, ánh mắt lạnh lẽo!

Vô số lính đánh thuê xông vào phòng thí nghiệm, nhìn thấy Mira trong ngực Giang Nam, tất cả đều nổ tung!

"Chết tiệt! Mẹ nó người bỏ mẫu thể xuống!"

"Người cho rằng người có thể sống sót rồi đi sao?"

"Đặt mẫu thể xuống! Dracula sẽ không để người yên!"

"Không cần quan tâm mẫu thể! Cô ta không thể chết! Toàn lực giết chết tiểu tử này! Tất cả xông lên cho ta!"

Giang Nam giận dữ nói: "Mẫu thể cái rắm! Cô ấy không phải mẫu thể! Cô ấy có tên riêng của mình!"

"Tên cô ấy là Mira!"

Vừa dứt lời liền thuận di xông vào đám người, giơ đao lên chém!

Công kích từ bốn phương tám hướng vọt tới!

Giang Nam lợi dụng không gian trùng động toàn lực phòng ngự, nhưng vẫn có thanh thép bị sót mà đâm tới!

Đâm thẳng vào lưng Mira!

Những người này căn bản không quan tâm đến Mira, trong nhận thức của bọn họ!

Cô vốn sẽ không chết, lại đã từng bị cắt đứt xuống không biết bao nhiêu lần! Không có chút uy hiếp nào!

Nhưng Giang Nam không muốn!

Nhanh chóng nghiêng người, che chở Mira tránh thoát gai thép!

Mình lại bị gai thép đâm từ dưới xương sườn, xuyên thẳng qua lá phổi!

Một ngụm máu tươi từ miệng Giang Nam tuôn ra!

"Mẹ nó! Ta biết hôm nay ta phải chịu đòn! "

Giang Nam lau đi máu tươi trên khóe miệng, sát khí bùng lên, rút đao chém!

Hành lang phòng thí nghiệm giờ phút này phẳng phất biến thành địa ngục trần gian!

Mira ôm chặt cổ Giang Nam.

Cô ấy không hiểu!

Không rõ anh trai này vì sao lại dùng thân thể ngăn trở công kích cho mình!

Mình sẽ không chết a...

Nhưng bằng cách nào đó, Mira cảm thấy ấm áp lạ thường!

Đáy lòng có một sự ngọt ngào tuôn ra, làm ấm toàn bộ thân thể!

Giang Nam giống như một chùm ánh sáng, chiếu vào thế giới vốn u ám của cô!

Khiến cho cô biết, thì ra cảm giác được người khác che chở là như thế này!

Hắn chính là người đầu tiên dịu dàng với mình như vậy!

Mira cắn môi dưới, ôm chặt hơn, không muốn buông tay ra cho dù chỉ là một khắc!

Trong lòng vô cùng ấm áp!

Chẳng biết từ lúc này, đôi mắt xanh thẳm đã thấm đầy nước mắt.

Đây có phải là giấc mơ không?

Nếu đây chỉ là một giấc mơ!

Vì vậy, cầu xin Thiên Chúa hãy để cho giấc mơ của con được lâu hơn một chút được không ...

Trong trận chiến máu tươi bắn tung tóe, tiếng la hét không dứt, trong lòng Giang Nam trở thành bến cảng ấm áp nhất của Mira!

.....

Bên trong phòng máy!

Tất cả các tài liệu đã được tải về, tất cả các dữ liệu trong đám mây đã bị xóa!

Bạch Thiên Tầm vội vàng đi tới đi lui tại chỗ, trên khuôn mặt tràn đầy lo lắng!

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện trong kho bảo hiểm!

Bạch Thiên Tầm kinh hãi nói: "Nam thần! Người..."

Ngay sau đó, cô không thể nói nên lời!

Quần áo Giang Nam sớm đã bị máu tươi nhuộm đỏ, vết thương trên người nhìn thấy mà giật mình!

Dưới sườn còn cắm hai cái thanh thép!

Ôm trong ngực, chính là Mira!

Giờ khắc này da đầu Bạch Thiên Tầm tê dại!

Giang Nam đến cùng đã làm thế nào?

Đột nhiên xông ra để cướp Mira trở về?

Hắn đã trải qua trận chiến thảm thiết cỡ nào chứ?

"Giúp ta rút thanh thép ra! Cánh tay bị phế bỏ, không thể nhấc lên!"

Bàn tay Bạch Thiên Tầm nắm gai thép đều nhịn không được phát run: "Nam thần! Người không thể chết, phải không?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chết cái rắm! Rút nó ra!"

Bạch Thiên Tầm rút thanh thép ra, máu tươi theo miệng vết thương tuôn ra!

Giang Nam vội vàng ăn một gốc khí huyết nhân sâm, bằng không thật sự sợ mình cúp máy!

Bạch Thiên Tầm nhìn Giang Nam một thân bị thương, không khỏi có chút đau lòng: "Đáng giá sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Quan trọng sao? Con người sống cả đời phải xứng đáng với mình!"

"Không cứu cô ấy! Ban đêm ta sẽ không thể ngủ ngon!"

Bạch Thiên Tầm kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Nụ cười này cô có thể nhớ suốt đời!

"Đi thôi! Mang người ra ngoài..."

Giang Nam ôm lấy eo liễu của Bạch Thiên Tầm, hai người nhất thời xuất hiện bên ngoài kết sắt!

Hàng trăm người vây quanh đây!

Sắc mặt Bạch Thiên Tầm trắng bệch, làm sao có thể đi ra ngoài?

Chỉ thấy Giang Nam giơ đao đi về phía trước!

Trong mắt mấy trăm người đều là sự sợ hãi, lại bị Giang Nam bức ép lui về phía sau!

Thế nhưng không ai dám lên!

Bởi vì kẻ dám lên đều không sống nổi!

Không ai muốn chết!

Bạch Thiên Tầm nhìn một màn này không khỏi nổi da gà!

Hắn mạnh đến mức nào chứ?

Một người ép hơn trăm người không dám tiến lên?

Đều sợ bị giết?

Giang Nam nhếch miệng cười, vung tay ném qua một thứ!

"Ta sắp đi rồi, cũng không có lấy được thứ gì ra!"

"Chút tâm ý này! Không thành kính ý *! Không cần cảm ơn ta!"

Không thành kính ý

(*): thể hiện sự hiếu khách không chu đáo hoặc quà tặng không nặng

(*): thể hiện sự hiếu khách không chu đáo hoặc quà tặng không nặng

Người anh em kia cúi đầu nhìn!

Con mẹ nó?

Bom C4?

Ta mẹ nó thực sự cảm ơn người mà!

[Giá trị oán khí từ Fred. Kent + 1000!]

Chương 399 -

Trong lúc nhất thời, đám người hoảng sợ chạy trốn!

Không phải tất cả mọi người đều có thể chống lại công kích của quả bom!

"Đùng!"

Quả bom phát nổ, ánh lửa nóng cháy cùng sóng xung kích nhấn chìm toàn bộ hành lang!

Mà Giang Nam đã sớm thuận di đi rồi!

Thân ảnh điên cuồng thuận di khắp căn cứ dưới lòng đất, bởi vì có phạm vi cảm ứng của củ tỏi hắc hắc hắc !

Toàn bộ kết cấu căn cứ này đều nằm trong lòng bàn tay hắn, dưới mỗi đầm thép chịu lực đều đặt một C4!

Theo tiếng nổ, toàn bộ căn cứ bắt đầu sụp đổ!

Mà Giang Nam đã mang theo Bạch Thiên Tầm còn có cô bé Mira chạy trốn, thẳng tới hướng đông mà đi!

Thời gian đã trôi qua 24 phút, Giang Nam vô cùng lo lắng bên phía Sơn Miêu!

.....

Lúc này, phía đông căn cứ!

Cảnh tượng cực kỳ hỗn loạn!

Đoàn Sơn Miêu mượn lực lượng người bất tử để yểm hộ, đích

xác tiêu hao đại bộ phận nhân thủ của Dracula!

Nhưng vẫn bị đè ép!

Tất cả mọi người đều bị thương, nếu không có những người bất tử này!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu đã sớm chết rồi!

"Rầm!"

Gậy thép hung hăng đập vào cánh tay Sơn Miêu, đánh bay cô hơn một trăm mét, hộc máu!

Lúc này dưới thân Halle là tất lưới, áo khoác da trên để lộ rốn!

Cột tóc ngựa, mang theo một cây gậy dính đầy máu!

Đôi mắt to đầy bạo ngược: "Được a! Cũng mạnh đấy! Để ta xem người có thể chống đỡ được bao lâu!"

Nhìn Sơn Miêu, giống như nhìn con mồi của mình!

Tuy rằng cô không biết vì sao người bất tử không công kích đám người này!

Nhưng cô cũng không quan tâm! Cô chỉ muốn tận hưởng niềm vui của săn bắn này!

Bên cạnh có hơn mười quả bóng chày bằng thép bay múa không ngừng, trên mặt dính đầy máu tươi!

Dị năng hệ kim cấp Bạch Kim 8 sao, khiến cho đám người Sơn Miêu chịu hết khổ sở!

Nha đầu thối này! Cường đại tới khủng khiếp!

Giờ phút này, đám người Vương Chính Dương cũng bị lính

đánh thuê của Dracula đánh cho thê thảm!

Nhất là Đại Hắc và Tiểu Hắc, bọn họ chỉ có Bạch Ngân, căn bản chống đỡ không nổi cường độ chiến đấu cao như vậy!

Khí huyết nhân sâm đều đã ăn không còn, nhưng tốc độ khép lại vết thương căn bản không bằng tốc độ bị thương.

Đúng lúc này, Đại Hắc đột nhiên nhớ tới lời nói của Giang Nam!

Bị thương ăn nhân sâm! Không đánh nổi thì uống đại lực a!

Lúc ấy một tiếng gầm lên: "Đại Lực! Tất cả đều uống đại lực!"

"Đại lực xuất kỳ tích!"

Vương Chính Dương mắt sáng lên!

Chắc chắn! Sao mình lại quên chuyện này đi?

Khí huyết nhân sâm có tác dụng như vậy, đại lực khẳng định sẽ không kém!

Lúc này liền mở nắp chai ra, đổ vào miệng!

Đại Hắc Tiểu Hắc càng không do dự! Một người uống hai chai!

Lý Diệt Thổ cũng điên cuồng rót vào miệng!

Đường Thi cũng không kịp suy nghĩ nhiều, mở nắp chai ra muốn uống!

Tất cả đều đã uống vào miệng!

Chỉ nghe một vài tiếng "bành"!

Đại Hắc Tiểu Hắc nhất thời hóa thân thành yêu quái gân thịt cao hơn hai mét!

Nổ tung ngay tại chỗ! Đen bóng như kim cương!

Hai mắt của Vương Chính Dương cùng Lý Diệt Thổ trừng to như chuông đồng!

"Mẹ kiếp! Cái gì gì!"

"Ta cảm nhận được lực lượng bắt đầu khởi động trong cơ thể!"

"A!"

Chỉ một thoáng! Vải rách bay loạn! Cơ bắp cuộn cuộn, gân xanh nổi lên!

Trong sân, bốn cái đầu trọc lớn tỏa ra ánh sáng chói lóa không gì có thể sánh bằng!

Chiếu sáng toàn trường!

Vẻ mặt Đường Thi hoảng sợ: "Phụt... Khụ khụ khụ!"

Đại lực vừa rót vào trong miệng đều bị cô phun ra!

Cái này ... Cái này là gì chứ!

Sợ tới mức vội vàng ném cái chai ra thật xa!

"Phi phi phi!"

Con mẹ nó đại lực xuất kỳ tích!

Cái này cùng quá kỳ tích rồi đúng không?

Đầu trọc còn có thể phát sáng sao?

Ta thà chết ở đây còn hơn biến thành cái hình dạng quỷ quái đó!

[Giá trị oán khí từ Đường Thi + 1000!]

Trong lúc nhất thời, khu vực này giống như xuất hiện bốn mặt trời nhỏ!

Căn bản không cách nào làm cho người ta nhìn thẳng, đám lính đánh thuê điên cuồng bịt mắt kêu to!

"Oh shjt! Mắt ta!"

"Mù con mẹ nó rồi! Ta không thể nhìn thấy được bất cứ thứ gì!"

"Đây là loại yêu quái gì vậy? Ai đó có thể cho ta biết tại sao đầu trọc của họ có thể phát sáng không?"

"Đầu trọc kèm theo hiệu quả của pháo sáng sao?"

Vương Chính Dương cùng Lý Diệt Thổ cảm giác trên người lạnh lẽo, sau đó liền cảm giác thế giới trở nên sáng ngời!

Trong lòng không khỏi run rẩy

Không khỏi liếc nhau một cái, cảm thiếu chút nữa đập xuống đất, vẻ mặt hoảng sợ!

Tên biến thái cơ bắp tóc hói không mặc quần áo này là ai!

Quả thực cay mắt không chịu được!

Cái thứ này cũng quá mạnh rồi phải không?

Tâm tính trực tiếp sụp đổ!

[Giá trị oán khí từ Vương Chính Dương + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Diệt Thổ + 1000!]

Nhưng cũng thật sự cảm nhận được tố chất thân thể tăng vọt!

Không có thời gian nghỉ nhiều, xông vào trong đám người giơ

quyền đập!

Lực lượng cuồng bạo, lại phối hợp với hiệu quả đầu trục lóe sáng!

Quả thực chính là bất khả chiến bại?

Mà Đại Hắc Tiểu Hắc thì mang vẻ mặt cuồng nhiệt!

Chương 400 -

Quả nhiên! Tổ tông Osas có thể ban tặng sức mạnh cho chúng ta!

Giang Nam chính là chân thần!

Hai anh em này không còn cố kỵ gì nữa, triển khai toàn bộ hỏa lực!

Trực tiếp hóa thú thành Vương Kim Cương với thân hình gần mười mét, cơ bắp cuộn cuộn!

Vung nắm đấm lên đập xuống!

Đường Thi suýt phun ra một ngụm máu, quả thực không dám nhìn thẳng!

Vì cái gì sau khi hai người này hoàn toàn thú hóa, vẫn hỏi đầu a!

Chỉ có sáng hơn không có sáng nhất?

Hai con vượn kim cương đầu hỏi khổng lồ mười mét còn chưa tính!

Lại còn phát sáng?

Thật sự là quá bắt mắt a!

Lại nói cái thứ lắt lư dưới thân hai người là cái gì?

Đường Thi có chết cũng không nghĩ tới, mình mất 23 năm vất vả xây dựng thế giới quan, chỉ trong chốc lát!

Tất cả đều sụp đổ!

Giờ phút này, khi cảm nhận được sự cường đại của Đại Lực 2.0, Lý Diệt Thổ và Vương Chính Dương cũng liền trở thành người hâm mộ trung thành của đại lực!

Vẻ mặt cuồng nhiệt!

Cái này! Cũng quá mạnh rồi nha!

Tổ chất cơ thể tăng vọt gấp 30 lần, có thể nói đùa sao?

"Sơn Miêu! Uống một chai đi! Cực mạnh!"

(๖_๖)✧

"Đúng đúng đúng! Cực mạnh! Cực ngầy! Quá đỉnh!"

(๖_๖)✧

Sơn Miêu: "Cút!"

"Chết cũng không uống!"

Đùa gì chứ!

Biến thành cái dạng yêu quái này?

Mình thà chết còn hơn!

Vương Chính Dương:....

Lý Diệt Thổ: ...

Có đại lực chống cự, thế cục nhất thời bị lật ngược không ít!

Vẻ mặt của Halle cũng trở nên kinh hãi!

Trong nháy mắt cảm thấy huyết thanh bất tử đều cực kỳ yếu

Ớt trước cái thứ này có được hay không?

Bọn họ uống cái gì vậy? Trở nên cường đại tới vậy?

Nhưng dù mạnh đến đâu cũng không mạnh hơn mình, nhìn Sơn Miêu mình đầy vết thương!

Halle đã động tâm!

Vừa định động thủ, phía sau truyền đến tiếng hét lớn: "Đại tỷ! Dẫn người trở về!"

"Điều hổ ly sơn! Điều hổ ly sơn!"

"Phòng máy thất thủ! Người mẹ nó cũng bị cướp! Kẻ công kích là hệ không gian..."

Halle: !!

"Chết tiệt, làm sao lại là hệ không gian?"

Cô sao còn quan tâm được nhiều như vậy?

Một khi mẫu thể bị cướp đi, liền xong rồi!

Lúc này liền muốn chạy về phía căn cứ!

"Phần Huyết!"

Một bóng người bốc lên khí trắng điên cuồng lướt tới, một quyền hung hăng đánh về phía Halle!

"Rầm!"

Cô chỉ kịp dùng gậy thép ngăn cản, cả người đã bị nện ra ngoài!

Chỉ thấy giờ phút này cả người Sơn Miêu đều là màu đen sẫm! Đôi mắt đỏ ngầu!

Máu chảy như nham thạch nóng cháy, thậm chí từ trong miệng tuôn ra máu tươi!

Độ ẩm trong cơ thể bị bốc hơi thành hơi nước ở nhiệt độ cao!
Hô hấp vô cùng nặng nề!

Cơ thể đang quá tải!

Độ phù hợp với Phần Huyết của cô chỉ có 60%! Mỗi một lần dùng, tải trọng đối với thân thể đều rất lớn!

Halle tức giận nói: "Người đừng tự mình muốn chết!"

Sơn Miêu lau máu khóe miệng: "Ta chưa chết, người cũng đừng mơ trở về!"

Cô biết!

Mình chống chọi thêm được một phút!

Giang Nam sẽ an toàn hơn một phút!

Chết cũng không thể lui!

Có bị đánh thế nào cũng vẫn phải xông lên!

Halle như muốn phát điên, cầm theo gậy thép xông tới!

"Đây là người tự tìm chết!"

Hai người nhất thời xông vào chiến đấu với nhau!

Gậy thép lơ lửng trên bầu trời không ngừng đánh vào thân Sơn Miêu!

Gậy thép càng đập càng mạnh hơn!

Sơn Miêu tử chiến không lùi, trên đời này không có chuyện gì có thể khiến cô cúi đầu!

"Rầm!"

Thân thể Sơn Miêu giống như bao tải rách bay mấy chục mét, ngã trên mặt đất!

Halle thở hổn hển, nhìn Sơn Miêu giãy giụa đứng dậy, đôi mắt đầy cơn thịnh nộ!

Người này đều bị đánh như vậy! Làm thế nào vẫn còn có thể đứng dậy!

Không khỏi xông lên, giơ gậy lên, muốn đập mạnh vào đầu Sơn Miêu!

"Ta không tin người còn có thể đứng dậy!"

"Đoàn!"

Ở chân trời xuất hiện một tia điện quang nóng rực xẹt qua cực nhanh!"

Halle ngạc nhiên nhìn lại, còn chưa kịp phản ứng! Một viên bi đỏ thẫm hung hăng đập vào ót cô!"

"Oanh "

Cơ thể Halle phản ứng không kịp liền bị siêu pháo điện từ bắn bat ra hơn một ngàn mét!

Thậm chí còn đập bạo một cồn cát!

Chỉ thấy một chiếc trực thăng vũ trang Ngư Ưng ở phía trên trời bay tới!

Cuộn lên vô tận khói bụi!

Lính đánh thuê đều nhìn tới hoảng sợ!

Mẹ kiếp!

Làm thế nào lại có một chiếc máy bay trực thăng vũ trang xuất hiện ở đây chứ?

Tiếp theo!

Pháo máy nhắm vào mục tiêu điên cuồng khai hỏa, đạn lửa không chút khách khí điên cuồng chào hỏi mọi người!

Trong nháy mắt hỏa lực phát ra tăng mạnh!

Nhóm lính đánh thuê không kịp phát động linh kỹ!

Còn phải vội vàng né đạn!

Dù sao uy lực của pháo máy cũng đủ để cho người ta bị bắn thành hai nửa!

Không phải ai cũng có thể chống đỡ nổi!

Vòng vây ban đầu nhất thời bị đánh tan!

Giờ phút này, ánh mắt nhóm người Vương Chính Dương đều sáng rực!

Đường Thi càng kinh hãi che miệng nhỏ lại!

Mẹ kiếp? Trực thăng vũ trang?

Người có cần bật hack tới như vậy hay không?

Người lấy nó từ đâu?

Một loạt các khuôn mặt đều hưng phấn tới đỏ bừng!

"Ha ha! Nam thần! Người mẹ nó quá đỉnh!"

"Quá đúng lúc a!"

"Nam thần! Yêu chết người!"

Chương 401 -

Trên máy bay!

Giang Nam: "Người lái đi! "

"Cái gì?"

Cô vừa nhìn lại! Chỗ lái đã không có ai ...

Bạch Thiên Tâm: !!

Mẹ kiếp!

Cái máy bay này không người lái à?

Sợ hãi, cô vội vàng leo lên ghế lái và kiểm soát máy bay!

Giờ phút này Giang Nam trực tiếp thuận di lên mặt đất!

"Tất cả mọi người! Lên máy bay! Nhanh lên! "

Mọi người thấy Giang Nam đều sửng sốt!

Trước ngực hắn sao còn treo một... Một cô bé?

Nhưng không có thời gian để trì hoãn!

Lần lượt lên máy bay theo thang dây!

Giang Nam ôm lấy Sơn Miêu từ trên mặt đất, nhìn vết thương trên người cô mà giật mình, đều sắp điên rồi!

Vội vàng di chuyển lên máy bay!

"Nhanh lên! Lái đi! "

Bạch Thiên Tâm triển khai toàn bộ lực, Ngư Ưng chở mọi người thoát khỏi hiện trường cực nhanh!

"Không ổn! Nam..."

Giang Nam giơ tay lên, mở ra không gian trùng động với tốc độ cực nhanh!

Máy quả bóng thép bắn tới đều bị chuyển đi!

Có củ tỏi hắc hắc hắc gia trì, Giang Nam tất nhiên thời khắc nhìn chăm chăm hướng đi của Halle!

Bạch Kim sao có thể bị một khẩu siêu pháo điện từ tiêu diệt được chứ?

Chỉ thấy cồn cát đột nhiên nổ tung!

Halle vẫn còn nguyên vẹn cầm lấy gậy thép, dùng lực trường khổng lồ chế gậy thép bay tới!

Lại đuổi theo máy bay!

"Để mẫu thể lại! Đừng nghĩ rời đi!"

Giang Nam da đầu tê dại, để cho hàng này đuổi kịp!

Tất cả đều phải chơi!

Lúc này dùng xiềng xích hư không trói chặt một cái thùng nước nện tới!

Halle cười lạnh: "Chỉ với thứ này! Cũng muốn ngăn cản ta!"

Gậy thép bay tới cực nhanh đánh trúng xô!

Trong lúc nhất thời nước bắn tung tóe khắp nơi, tưới đầy một thân của Halle!

"A! Cái thứ cởn con này! Cũng chỉ... A~"

Lúc này Halle cảm thấy đỉnh đầu hơi lạnh!

Cảm giác hai đuôi tóc phấp phới cũng mất!

Không khỏi sờ sờ đầu!

Phải gọi là trơn bóng!

Halle: !!

Con mẹ nó tóc ta đâu?

Giờ phút này cũng không quan tâm đuổi theo máy bay, vội vàng lấy cái gương nhỏ tùy thân ra soi lại!

Cô nhìn vào mà muốn khóc!

Cái đầu trơn sáng bóng trong gương là ai vậy?

Không riêng gì tóc! Ngay cả lông mày cũng...

"Ah ~"

"Ta giết chết người! Ta phải giết chết người!"

[Giá trị oán khí từ Halle +1000!]

[Giá trị oán khí từ Halle +1000!]

Ngẩng đầu lên lần nữa!

Có thấy bóng dáng của máy bay ở đâu?

Halle rơi xuống sa mạc không ngừng khóc!

Thế này căn bản không cách nào dám nhìn người nữa có được không?

Lúc trước người khác nhìn thấy mình, đều là thiếu nữ tóc đuôi ngựa! Cô gái bóng chày!

Hiện tại mẹ nó biến thành đầu trọc sáng bóng?

"Ô oa... Chết tiệt! Ah!"

Halle đứng tại chỗ đột nhiên nhớ tới cái gì đó!

Vội vàng kéo thắt lưng quần ra cúi đầu nhìn thoáng qua!

Cả người đều cứng ngắc!

"Ô ô ô ô... Không còn nữa! Nơi này cũng mất luôn sao!"

[Giá trị oán khí từ Halle +1000!]

.....

Trên máy bay, Giang Nam sắp phát điên rồi!

Ôm thân thể Sơn Miêu, thậm chí không cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của cô!

Sơn Miêu vì ngăn cản Halle mà bị đánh mất nửa mạng!

Sơn Miêu nằm trong lòng Giang Nam, gắt gao nắm lấy vạt áo Giang Nam!

Đồng tử phóng đại từng chút một!

Máu tươi trong miệng không ngừng tuôn ra!

Giang Nam gấp gáp rơi nước mắt!

"Nhanh lên! Ăn đi! Chỉ cần ăn vào!"

Nói xong liền nhát khí huyết nhân sâm vào trong miệng cô, nhưng lại bị máu tươi tuôn ra đẩy ra!

"A a a a a! Sao người không ăn? Ăn đi! Sơn Miêu! Đừng chết!"

Mấy người trên máy bay nhìn một màn này, hốc mắt đỏ bừng!

Vương Chính Dương đỏ mắt nói: "Sơn Miêu nhét khí huyết nhân sâm mình cho chúng ta, sợ chúng ta không chịu nổi!"

"Cô một gốc cũng không ăn!"

Giang Nam mặc kệ!

Nhét khí huyết nhân sâm vào miệng mình, nhai nát!

Nâng mặt Sơn Miêu lên, miệng đối miệng đút qua!

Mùi máu tanh lan rộng khắp đầu lưỡi!

"Người mau ăn hết, ta đều đã nhai xong, ngoan! Sẽ ổn thôi!"

Giang Nam không ngừng lau máu tươi trên khóe miệng Sơn Miêu, nước mắt từng giọt rơi trên mặt cô!

"Ta... Ta xin lỗi! Ta không... Ta không thực hiện được lời hứa!"

Sơn Miêu nói dứt quãng, giơ tay lên muốn lau đi nước mắt Giang Nam, lại cọ cọ máu mặt hắn.

Hốc mắt Giang Nam đỏ bừng, ôm lấy Sơn Miêu, liều mạng lắc đầu: "Ta không giỡn nữa! Người sống lại được không?"

"Người còn chưa trao huy chương cho ta! Người phải sống! Người sao lại nói mà không giữ lời chứ!"

Cầm Sơn Miêu đặt trên vai Giang Nam, mặc dù mặt đầy máu tươi, nhưng nụ cười xán lạn!

"Có thể gặp được người! Thật tốt quá!"

Giang Nam ôm chặt lấy cô, nước mắt không kìm được chảy ra!

Hắn có thể cảm giác được sinh mệnh trong cơ thể Sơn Miêu đang trôi qua, lại vô lực vãn hồi!

Không khỏi cắn chặt răng, nắm chặt tay! Móng tay đâm vào lòng bàn tay đều không phát giác!

Ánh mắt lạnh như băng, lửa giận trong lòng đè nén đến cực hạn, giờ khắc này vô hạn bộc phát!

Đến tốt cùng là loại ánh mắt như thế nào?

Giống như một con quỷ! Giống như một con sói cô độc!

Trong lòng Đường Thi cũng run lên theo!

Mà Mira mà kẹp ở giữa hai người, ngửa đầu nhìn hai má Giang Nam, dường như có thể cảm nhận được bi thương của Giang Nam!

Chương 402 -

Bàn tay nhỏ bé không khỏi nhẹ nhàng nắm tay Sơn Miêu!

Trên người bắt đầu nở rộ ra ánh sáng nhu hòa, đem Sơn Miêu bao bọc lại bên trong!

Sơn Miêu ở trong ánh sáng trắng, một thân vết thương khôi phục như cũ cực nhanh!

Trái tim gần như ngừng đập đã trở lần nữa trở lại mạnh mẽ!

Chỉ trong thời gian nháy mắt đã khôi phục như lúc ban đầu!
Sắc mặt hồng hào!

Tất cả mọi người mở to hai mắt kinh hãi nhìn một màn này!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đôi mắt to của Mira đều mệt mỏi, nhét núm vú giả vào miệng mình!

Ôm chặt eo Giang Nam, ngủ thiếp đi...

Sơn Miêu mang vẻ mặt ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn thân thể mình!

Không chỉ khôi phục như lúc ban đầu, ngay cả cảm giác mệt mỏi sau trận đại chiến cũng biến mất!

"Cái này... Cái này ... Làm thế nào có thể!"

Giang Nam: !!

Sơn Miêu được Mira cứu?

Thật sự đã cướp được về từ trong tay Diêm vương?

Dị năng của cô còn có thể dùng cho người khác sao?

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

Cô bé Mira nằm trong ngực Giang Nam, vẻ mặt mệt mỏi, ngủ rất sâu!

Giang Nam cũng hung hăng thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi Sơn Miêu thật sự thiếu chút nữa dọa chết mình!

Vương Chính Dương hoảng sợ nói: "Tiểu cô nương này là..."

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng: "Cứu được từ trong căn cứ kia, cô chính là chủ nhân của tế bào bất tử kia!"

Một câu nói ra, mọi người đều hoảng sợ!

Cô bé này chính là bí mật thật sự của huyết thanh bất tử sao?

Nhớ tới thành phần huyết thanh, mọi người trong nháy mắt hiểu được chuyện gì xảy ra!

Vương Chính Dương một quyền đập vào cửa khoang, vẻ mặt tức giận: "Đám người này không phải người! Trẻ con cũng xuống tay!"

"Là con người tối thiểu cũng không có điểm mấu chốt sao?"

Đường Thi che miệng nhỏ nhắn: "Huyết thanh kia là lấy thân thể của cô bé..."

Giang Nam nhìn Mira, dịu dàng nói: "Cô ấy đã 26 tuổi, đã dành 20 năm trong phòng thí nghiệm!"

"Sơn Miêu! Tư liệu và cô ấy đều ở trong tay ta, sau khi trở về cấp trên sẽ xử lý như thế nào?"

Sơn Miêu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngủ say của Mira, đầy đau lòng!

Cô biết ý của Giang Nam, nếu như cấp trên lựa chọn tiếp tục nghiên cứu!

Giang Nam sẽ lập tức phá hủy tư liệu sao lưu, thậm chí ngay cả Mira cũng sẽ không báo lên!

Như vậy đối với Mira mà nói, chỉ là từ địa ngục này đến địa ngục khác mà thôi!

Thần sắc Vệ Hoa nghiêm túc nói: "Nam thần, để cho ta nói một câu! "

"Ta biết ý nghĩ của ngươi, cũng đồng ý với quan điểm của ngươi!"

"Nhưng xin hãy yên tâm! Chúng ta tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện giống như công ty Dracula!"

"Ngươi là dị năng hệ không gian! Giống như cô gái này, có một đặc điểm tương tự là cực hiếm! Ngươi nên hiểu thái độ của quốc gia! "

Giang Nam nhìn vào mắt Vệ Hoa, nhếch miệng cười: "Ta thực sự càng ngày càng thích ngươi! Ngươi giống như tên!"

Vệ Hoa gãi gãi đầu, ngại ngùng cười.

"Vương ca! Báo cáo chi tiết cho Long Uyên! Mục tiêu nhiệm vụ đã thành công, để cho hắc phái người tiếp ứng tại vịnh Bart!"

Vẻ mặt Vương Chính Dương hưng phấn hành lễ nói: "Vâng! Đội trưởng Giang!"

Giang Nam: ...

"Bốn người các người, che đầu lại được không, thật sự rất chói mắt..."

"Còn nữa, đừng hành lễ! Chỗ nên che thì hãy che lại! Trên thân mấy người chỉ có một chút vải rách kia, cái gì cũng không che được! Cay mắt!"

Nói xong đưa một túi quần áo qua!

Thân thể Vương Chính Dương cứng đờ, vội vàng che lại, vẻ mặt xấu hổ!

Bốn gã đàn ông đứng thành hàng, cơ bắp cuộn cuộn! Đầu trọc sáng bóng! Tình cảnh này quả thực...

Chắc chắc chắc!

Đường Thi đỏ mặt: "Phi!"

Cái gì nên thấy, không nên thấy! Ta đều thấy hết rồi!

Giờ phút này, Sơn Miêu và Giang Nam ngồi cạnh cửa khoang, chân đều đặt ở bên ngoài!

Nhìn những cồn cát nhấp nhô vô tận, Giang Nam cười rạng rỡ!

Sơn Miêu dùng vai huých vào Giang Nam!

"Đã bao nhiêu tuổi rồi... Vẫn còn khóc!"

Giang Nam: ???

Người còn nói nữa!

Ta cũng biết xấu hổ có được hay không?

Ta không còn mặt mũi nữa rồi!

Hừ hừ! Người nghĩ ta khóc vì ai chứ?

Vừa rồi lão tử đều định trở về chém bọn họ thêm một đợt có được hay không?

"Người còn dám nói? Sơn Miêu thối nói không giữ lời!"

Sơn Miêu: ???

"Ta đây không phải còn chưa chết sao?"

Giang Nam: "Thì sao chứ? Vừa rồi người cũng tự nhận mình thất hứa!"

"Ta phải xử lý người!"

"Không! Không được! Người vừa rồi đều đã hôn... A~"

"Ai ui , ta vừa rồi đều đã làm gì?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

.....

Trụ sở Long Uyên!

Hồng Long đang ở trên sân xem các đội viên huấn luyện!

Một nhân viên hậu cần cầm báo cáo xông tới, vẻ mặt tràn đầu kinh hỷ: "Đội trưởng! Đội trưởng! Có tin bên phía Sahara!"

Mắt Hồng Long sáng lên, một tay đoạt lấy báo cáo rồi đọc một lần!

Sắc mặt không khỏi đỏ lên, ngửa mặt lên trời một tiếng gầm lên!

"A nha!!"

Một tiếng gầm gừ, các đội viên Long Uyên đang huấn luyện đều choáng váng, có chuyện gì vậy?

Chỉ thấy Hồng Long nhào lộn 720 độ tại chỗ!

Một đường nhào lộn ra khỏi võ đài!

ꠘ ꠘ ꠘ ꠘ ꠘ ꠘ

Chương 403 -

Cầm báo cáo chống hông cười ha ha!

Rút tấm biển cảnh báo cấm ở một bên, mua may một trận điên cuồng!

"Nam Thần trâu bò!

"Lợi hại! Lợi hại! Lợi hại!"

"Long ca ta chịu phục! Ha ha ha ha ha!"

Sau đó lại nhảy nhót trở lại tòa nhà văn phòng ...

Giờ phút này, ánh mắt các đội viên trợn trừng, toàn bộ thành viên đều ngây ngốc!

"Long ca bị điên rồi phải không?"

"Chắc! Bệnh không nhẹ còn..."

"Long đội trưởng lại phát bệnh!"

"Có thể bởi vì lần bạo y trước đó, tâm lý không chịu nổi đã kích..."

"Ai ~ tuổi còn trẻ, ngay cả một đối tượng cũng chưa có, sao lại điên rồi..."

Trong lúc đó!

Halle trở lại căn cứ, vị trí của Sa mạc Sahara đã bị sụp đổ ra một cái hố lớn!

Căn cứ hoàn toàn bị chôn vùi!

Gần một ngàn lính đánh thuê, mỗi người đều bị thương, mặt xám xịt đứng tại chỗ.

Đầy mắt bối rối!

Ngay khi Halle trở về, lính đánh thuê đều hoàn toàn nổ tung!

"Người mẹ nó là ai? Tại sao người lại mặc quần áo của đại tể chúng ta? Người nghĩ chúng ta không nhận ra được sao?"

"A! Cái đầu trứng muối kia! Đừng đến gần nữa! Nếu không đừng trách chúng ta không lịch sự!"

"Đúng vậy! Đúng vậy!"

"Nhất định là đồng bọn của nhóm người kia! Nói đi! Đại tể chúng ta đã xảy ra chuyện gì?"

Halle: !!

Cô thiếu chút nữa trực tiếp nổ tung tại chỗ!

"Các người mù sao? Đến ta cũng không nhận ra sao?"

Lính đánh thuê: $\Sigma(\text{Ö} \triangle \text{Ö} |||) /$

"Mẹ kiếp? Thật sự là đại tể à? Sao người lại bị hói chứ?"

"Ha ha ha ha! Lòng mày cũng đều biến mất! Quá nhẫn nại!"

"Phốc! Thật xấu xí!"

"Ngỗng ha ha ha ha!"

"Suýt! Đừng cười! Đại tể cũng cần mặt mũi a! Phốc... Ha ha ha ha ha!"

Halle tức giận đến mức bật khóc!

Sự thật chứng minh khiến cho một mỹ thiếu nữ hóa trọc còn khó chịu hơn là giết cô ấy!

Cầm theo gậy thép xông vào đám đông đập mạnh!

"Không được cười! Ta đánh chết các người! Không được cười nữa!"

Nửa giờ sau, một máy bay tư nhân hạ cánh trên đường băng.

Haier. Dracula xuống máy bay, nhìn căn cứ hoàn toàn sụp đổ, sắc mặt hoàn toàn trở nên âm trầm!

Tìm Thăng đến Halle!

Trong nháy mắt nhìn thấy cô, Haier choáng váng!

Bị đầu trọc của cô lắc lư có chút chói mắt!

Nhưng vẫn lạnh lùng hỏi: "Mẫu thể đâu?"

Halle đỏ mắt: "Bị cướp đi rồi!"

"Căn cứ đâu?"

"Bị nổ tung!"

"Có cường giả Tinh Diệu ra tay sao?"

"Là cấp Bạch Ngân!"

Haier. Dracula mở to hai mắt nhìn: "A?"

Một tên Bạch Ngân?

Có lầm hay không!

Từ khi nào mà Bạch Ngân có được năng lực này?

"Ta vừa ra ngoài bao lâu? Tất cả mấy người đều ăn phân để trưởng thành sao?"

Halle yếu ớt nói: "Mẹ ta nói ta ăn sự dễ thương để trưởng thành!"

Haier. Dracula trực tiếp nổ tung, một ngụm máu thiếu chút nữa phun ra!

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Nhìn Haier giận tím mặt, cô cũng chỉ có thể đem toàn bộ mọi chuyện trải qua nói ra!

Sắc mặt Haier dữ tợn: "Hệ không gian cấp Bạch Ngân? Trách không được phòng máy thất thủ!"

"Giang Nam ở Hoa Hạ sao? Bọn họ thế nhưng ra tay!"

"Chết tiệt! Tuyệt đối không thể để cho hắn mang mẫu thể trở về, nếu không sẽ khó làm!"

"Chuột! Khởi động vệ tinh tần số cao và xác định vị trí mẫu thể! Miễn là họ chưa ra ngoài Sahara thì sẽ có cơ hội!"

Chuột khỏ sở nói: "Lão đại! Vệ tinh vẫn đang trong giai đoạn nghiên cứu và phát triển, hiệu suất không ổn định, hơn nữa..."

Haier giận dữ nói: "Ta yêu cầu người làm cái gì thì người làm cái đó! Người đang dạy ta làm việc sao?"

"Mất mẫu thể! Ai có đủ khả năng trách nhiệm này?"

Chuột vội vàng thao tác!

Haier nhìn Halle đỏ bừng hốc mắt khóc nức nở, không khỏi

nói: "Cạo trọc đầu là vì chịu tội với ta sao?"

"Ta nói cho người biết, ta sẽ không tha thứ cho người!"

Halle ngạc nhiên nhìn Haier, khóc to hơn!

"Cạo lông mày cũng sẽ không tha thứ cho người!"

"Ôi!! A~ ô ô!"

ゞ ㇏

[Giá trị oán khí từ Halle + 1000!]

Ở một bên, Lina bị chôn vùi trong cát đã được hai ba giờ cũng đột nhiên bùng tỉnh!

Từ trong cát nhanh chóng ngồi dậy, mờ mịt nhìn bốn phía!

Tình huống gì đây...

.....

Cùng lúc đó, các vệ tinh tần số cao trên quỹ đạo gần Trái Đất đều phát ra tín hiệu xung điện từ với một đối tượng cụ thể!

Bao phủ toàn bộ sa mạc Sahara!

Trong lúc nhất thời, vô số người bất tử lang thang trong sa mạc phẳng phất cảm nhận được loại triệu hoán nào đó!

Trong ánh mắt càng tăng thêm sự bạo ngược, toàn bộ chạy như điên về một phương hướng!

Mà đó chính là phương hướng đám người Giang Nam rời đi!

Giang Nam trên máy bay cũng chú ý tới cảnh này, cau mày!

Quần thể bất tử phía dưới tụ tập toàn bộ lại đây, vô cùng điên

cuồng!

Thậm chí hình thành tường người mấy chục mét, một đường ép tới!

Cho dù Giang Nam hắt thịt quả sầu riêng xuống cũng không còn tác dụng!

Đường Thi lo lắng nói: "Sao ta có thể cảm thấy như bọn họ bị khống chế?"

Vương Chính Dương: "Cẩn thận! Đừng để lật thuyền trong mương!"

Sơn Miêu nhú mày nói: "Làm thế nào mà bọn họ có thể tìm thấy vị trí của chúng ta? Vệ tinh sao?"

Khiến cho người ta kinh hãi nhất chính là, Dracula lại có năng lực khống chế người bất tử?

Quân đoàn bất tử thật sự sắp trở thành hiện thực sao?

Tất cả mọi người đều toát ra mồ hôi lạnh!

Chương 404 -

Bạch Thiên Tâm: "A! Đừng lo lắng như vậy!"

"Chúng ta ở trên máy bay, bọn chúng lại không thể tiếp cận!"

"Bay trên trời là an toàn nhất, chẳng lẽ còn có thể gặp được chim cát kia sao?"

Giờ khắc này, mặt Giang Nam vô cùng đen nhánh!

Dưới phạm vi cảm ứng của củ tỏi hắc hắc, một cái bóng cực nhanh từ trên cao lao xuống!

"Tiểu Bạch! Mặc dù người họ Bạch! Nhưng cái miệng của người thực sự đen!"

Gió mạnh khiến cho máy bay trực thăng phát ra từng đợt cảnh báo mất cân bằng!

Bạch Thiên Tâm: ???

Một trảo khổng lồ thò xuống, trực tiếp phá hỏng cánh quạt trực thăng!

Mà một trảo sắc nhọn khác lại trực tiếp xuyên thấu khoang trực thăng, nắm lấy trực thăng điên cuồng lắc lư một trận!

Tựa như đang chọn đồ ăn vặt!

Trong mắt chim cát tràn đầy sự hưng phấn!

Bay cả một ngày, buổi sáng xui xẻo không ăn được, còn bị ghê tởm đến nôn mửa!

Rốt cục lại tìm được con mồi, nhìn vào hân là không tệ!

Cho dù đám người Giang Nam toàn lực bám lấy trực thăng, nhưng vẫn bị ném ra ngoài!

Giang Nam trên không trung dốc toàn lực ổn định thân hình, điên cuồng thuấn di, dùng xiềng xích hư không kéo lấy thắt lưng mọi người!

Giờ phút này, Bạch Thiên Tầm la hét chói tai!

Bị ném ra khỏi máy bay, không có bất ngờ gì, cô lại lần nữa rơi vào móng ưng!

Vừa muốn nhét vào miệng ăn hết, tập trung nhìn lại thử!

Chim cá: !!

Tại sao lại là người?

Nó vừa nghĩ đã buồn nôn, mắt đầy ghét bỏ!

Giống như một con gián rơi vài nôi sụp!

Chim cá mở miệng, hướng về phía móng vuốt đang túm lấy Bạch Thiên Tầm: "Oe~ Phi!"

Sau đó tức giận ném ra thật xa, vẻ mặt tràn đầy xúi quẩy!

Lại nhìn đám người Giang Nam, cơn thèm ăn hoàn toàn mất đi...

Vỗ cánh bay đi!

Đám người Giang Nam vừa rơi xuống đất, Ngư Ưng liền từ trên trời đập xuống!

"Rầm!"

30 giây trước, máy bay vẫn còn tốt, hiện tại đã nổ thành căn
bã, bốc cháy ngút trời, cuộn lên làn khói đen mù!

Chim cát đã bay xa, chỉ để lại cho mọi người một bóng lưng
tiêu sái!

Giang Nam tức muốn nổ phổi: "Con chim điên này có bệnh à!"

"Cứ nhất định phải gây khó dễ cho chúng ta mới được à?"

Bạch Thiên Tầm bị phun một thân nước bọt, giống như mới
tắm xong!

Đứng tại chỗ tức ứa khói!

Cô đều hoài nghi con chim cát kia cố ý!

Làm nổ tung máy bay của bọn họ, chính là vì cố ý muốn bắt
mình ra, sau đó lại nhổ nước bọt vào mặt mình?

Người mẹ nó có cần phải nhiệt tình như vậy không?

Cố chấp tới vậy sao?

Cô cảm thấy mình như bị nhắm vào.

Ngửa mặt lên trời điên cuồng mắng chửi: "Con chim cát kia,
người chờ đó cho ta!"

"Bạch Thiên Tầm ta nhớ kỹ người! Sớm muộn gì cũng giết
người!"

Giang Nam: "Ừm... Người lại không thể đánh bại nó!"

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tầm + 1000!]

"Vậy thì chờ ta Bạch Kim! Sẽ quay lại đây!"

"Ừm... Bạch Kim cũng vẫn quá sức..."

Bạch Thiên Tầm nắm chặt quyền, hung nói: "Nam thần! Người đang đứng về phía ai?"

Vương Chính Dương run rẩy nói: "Mẹ kiếp! Xong rồi!"

Quay đầu lại nhìn, đại quân người bất tử như thủy triều đè tới!

Lần này sầu riêng hoàng kim cũng vô dụng!

Da đầu Giang Nam tê dại!

Chẳng lẽ thật sự lật thuyền trong mương?

Thật vất vả mới hoàn thành nhiệm vụ, sao có thể chết ở chỗ này?

Đại Hắc lo lắng nói: "Nhanh! Mọi người đi theo ta! Ta có cách!"

Tiểu Hắc lại nói: "Bộ lạc của chúng ta ở gần đây! Tranh thủ thời gian! Còn kịp! "

Giang Nam sửng sốt, bộ lạc của Đại Hắc Tiểu Hắc?

Lúc này hắn mới nhớ tới, trong Sahara không chỉ có người bất tử cùng linh thú!

Có nhiều bộ lạc bản phương sống ở đây qua nhiều thế hệ!

"Mira ở trong tay ta, Dracula không cướp về tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!"

"Bộ lạc của các người..."

Một khi đại quân không chết đuối theo, đối với bộ lạc của bọn họ tuyệt đối là đả kích mang tính hủy diệt!

Giang Nam không muốn liên lụy đến những người vô tội nữa!

Đại Hắc vỗ ngực nói: "Tổ tông yên tâm! Không sao cả! Chúng ta có cách đối phó!"

Tiểu Hắc: "Tổ tông! Đi với chúng ta! Nếu không sẽ không còn kịp nữa!"

Giang Nam không hề do dự, trực tiếp lấy chiếc xe chống cháy nổ hồi thối kia từ trong không gian dị độ ra!

Vương Chính Dương điên cuồng lái xe!

Đại Hắc Tiểu Hắc chỉ đường, những người còn lại bám trên nóc xe điên cuồng bắn tĩa về phía đại quân người bất tử!

Mà ở phía sau!

Dracula có hơn một ngàn lính đánh thuê, dưới sự lãnh đạo của Haier trong sa mạc bão táp!

Hình thành đoàn xe thanh thế to lớn, mục tiêu chỉ thẳng vào đoàn Giang Nam!

Tuy rằng tư liệu đã không còn, nhưng vẫn còn mẫu thể còn ở đây, cũng không tính là xong đời!

Người bất tử từ bốn phương tám hướng tràn tới!

Cho dù dùng siêu pháo điện từ bắn ra một lỗ hồng, cũng rất nhanh sẽ bị lấp đầy!

"Đại Hắc! Còn bao xa nữa?"

"Chạy qua cồn cát phía trước, lập tức đến rồi!"

Động cơ gầm rú, xe chống cháy nổ lao ra cồn cát cao cao, hung hăng nện trên mặt đất!

Giang Nam mãnh liệt ngậy ngốc!

Chỉ thấy một ốc đảo sa mạc chiếm diện tích cực lớn đập vào mắt!

Khu vực màu xanh biếc này, giống như lục bảo thạch khảm nạm trên Sahara!

Chương 405 -

Trung tâm ốc đảo, có một hồ lớn có diện tích gần 100 km!

Một thác nước từ hư không đổ xuống hồ!

Giang Nam cảm nhận được chút dao động không gian từ nơi đó!

Đó có phải là lối vào Linh Khư hay không?

Các loại linh thú cấp cao đậu ở chỗ này, nơi này là nguồn nước của chúng!

Chỉ thấy Đại Hắc Tiểu Hắc vẻ mặt hưng phấn!

Bám trên xe điên cuồng vỗ ngực, nghênh cổ hát vang!

Đại Hắc: "Olaola Olaola ~"

Tiểu Hắc: "Bộp bộp bộp bộp~"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Cách thức chào hỏi đồng bạn của bộ lạc các người có chút độc đáo a!

Chết tiệt!

Sao cứ cảm giác như đang nhìn thẳng vào jojo a!

Tiếng hò hét của Đại Hắc Tiểu Hắc vang vọng!

Trong lúc nhất thời, bên trong ốc đảo xuất hiện vô số "Olaola" cùng với "bộp bộp"

Nhưng người anh em da đen từ bụi cỏ, sau cồn cát, trên cây trong nước xông ra!

Tất cả đều đáp lại!

Khiến cho Giang Nam khiếp sợ chính là, người trong bộ lạc lại cùng những linh thú cao cấp này sinh hoạt hài hòa cùng nhau?

Động tĩnh của đại quân bắt tử trực tiếp kinh động tới đám linh thú đang sinh sống ở nguồn nước!

Từng con mắt đỏ ngầu, điên cuồng nhắm về phía đại quân không chết!

Đối với những linh thú này mà nói!

Nguồn nước trong sa mạc là thứ thề chết cũng phải bảo vệ!

Đám người Giang Nam đều cảm thấy bối rối, cảnh tượng này quá chấn động đi!

Đại quân người bắt tử đối kháng thú triều?

Mà ngay tại thời điểm này!

Chỉ thấy từ trong không gian dao động phía trên thác nước, lại có một đầu Điều Sư lao ra!

Thần tuần phi phạm, giương cánh bay cao!

Sải cánh dài hơn 30 mét! Linh thú cấp Bạch Kim hàng thật giá thật!

Mà phía trên lại có một ông chú da đen, tay cầm trường mâu đang đứng!

Một tay còn lại cầm dây cương buộc lên miệng Điều Sư!

Điều Sư lượn quanh! Trong miệng phun ra ngọn lửa hùng hực!

Đốt cháy vô số đại quân bất tử, trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời!

Giang Nam đứng trên nóc xe! Khuôn mặt phấn khích tới đỏ bừng!

Đôi mắt bắt đầu tỏa sáng!

٩(๙๐๐๙)۞

Ông chú da đen này cũng quá ngầu rồi phải không?

Cưỡi một đại Điều Sư cấp Bạch Kim bay lên trời phun lửa?

Má ơi! Ta cũng muốn!

Lúc này trái tim Giang Nam đã bị đập thình thình.

Hắn phải làm thế nào mới làm được?

Chỉ thấy Đại Hắc và Tiểu Hắc điên cuồng vẫy tay!

"Cha! Cha à? Là ta! Là ta đây!"

"Cha! Tổ tông Osas! Chúng ta đã đưa Tổ tông Osas trở lại!"

Hai người nói xong nâng cánh tay Giang Nam lên, điên cuồng vẫy tay!

Giang Nam: ???

Tổ tông Osas là cái quái gì vậy!

Giang Nam đánh chết cũng không nghĩ tới!

Ông chú da đen cực ngầu cười Điều Sư kia chính là cha của Đại Hắc và Tiểu Hắc!

Trong lòng vẫn rất tò mò, người cha đã đặt cho hai người bọn họ một cái tên mà chứng minh thư đều không chứa được đến tột cùng trông như thế nào!

Không nghĩ tới hiện tại lại được nhìn thấy!

Ông chú da đen cúi đầu nhìn, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, lúc này liền trở nên kinh hãi!

Tròng mắt thiếu chút nữa trừng ra!

"Ồ! Tổ tông Osas của ta! Chúa ơi! Là thần minh chiếu cố tộc Kabu chúng ta sao?"

Nói xong liền không chế Điều Sư cấp Bạch Kim điên cuồng đáp xuống!

"Mọi người! Ta sẽ đưa mọi người trở lại bộ lạc!"

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, một cặp móng vuốt khổng lồ của Điều Sư nhanh chóng gấp lấy nóc xe chống cháy nổ!

Con hàng nặng hơn mười tấn này đã nhanh chóng bị nhấc lên, bay thẳng tới cửa Linh Khư!

Đám người Sơn Miêu hoàn toàn sợ ngây người!

Mặc dù biết Đại Hắc Tiểu Hắc xuất thân từ trong bộ lạc!

Nhưng thế nào cũng không nghĩ tới, bộ lạc của bọn họ lại được xây dựng trong Linh Khư!

Quả thật quá dọa người mà!

Điều Sư xuyên qua cửa Linh Khư!

Đập vào mắt là một thế giới núi non trải dài, cỏ cây rậm rạp!

Bộ lạc được xây dựng dựa sát vào núi và ở ngay cạnh sông!

Từng tòa nhà trên cây quả thực xinh đẹp khó tưởng, hoàn toàn cảnh sắc tựa như thế ngoại đào nguyên!

Đám người Sơn Miêu đều nhìn choáng váng, có quỷ mới nghĩ đến sẽ nhìn thấy được loại hình ảnh như vậy trong sa mạc!

Điều Sư mang theo xe chống cháy nổ đáp xuống đất một cách an toàn!

Mọi người trong bộ lạc cũng đều vây quanh theo, trong ánh mắt nhìn bọn họ tràn ngập tò mò!

Còn có kính sợ!

Đám tiểu cô nương kia lại càng tụ tập cùng nhau líu ríu không ngừng!

"Wow! Tất cả họ đều rất đen! Ta rất thích!"

"Trời ơi! Làn da ngăm đen này đã đâm trúng trái tim ta!"

"Hắc hắc, không được! Bọn cô nương đã xao động rồi!"

"Mẹ ơi! Người yêu trong mơ của ta trông như thế này! "

"Này! Thu nước bọt của người lại có được không, đừng để người ta cảm thấy kinh hãi! "

Từng ánh mắt nóng rực ném tới, tựa như sói đói!

Những cái liếc mắt đưa tình kia quả thực không khác biệt công kích!

Ông chú da đen bước xuống khỏi Điều Sư, huyết sáo!

Điểu Sư cấp Bạch Kim liền ngoan ngoãn cất cánh chạy sang một bên!

Giang Nam đều sắp chảy nước miếng!

Cưỡi một con Điểu Sư cấp Bạch Kim làm tọa kỵ, quả thực ngầu tới nổ tung a!

Tiểu Hắc hưng phấn nói: "Cha! Để ta giới thiệu cho người! Đây là những đồng đội của chúng ta!"

Chương 406 -

Đại Hắc lôi kéo Vương Chính Dương đi tới trước mặt ông chú da đen: "Đây là Vương đội Vương Chính Dương, đội trưởng trực thuộc chúng ta, trong khoảng thời gian này đều đi theo Dương ca!"

Tiểu Hắc gật đầu: "Đúng đúng! Dương ca đã chăm sóc chúng ta! Đối xử với chúng ta rất tốt!"

Ánh mắt ông chú da đen dừng trên người Vương Chính Dương, vẻ mặt nhiệt tình.

Wang Zheng Yang ngại ngùng cười, đưa tay nói: "Xin chào chú!"

Ông chú da đen nhếch miệng cười: "Hai đứa nhỏ đã làm phiền người rồi! "

Nói xong cơ bắp trên người cuồng trướng, trên cánh tay nổi lên từng gốc gân xanh!

Đại Hắc Tiểu Hắc tựa như nhớ tới cái gì đó, vội vàng nói: "Cha! Người đừng..."

Nhưng! Muộn rồi!

Ông chú da đen liền giơ tay lên tát qua, sức lực kinh khủng thậm chí phát ra tiếng phá không!

Wang Zheng Yang: ???

"Bốp!"

Một cái tát hung hăng vào mặt Vương Chính Dương!

Khiến hần xoay ba vòng tại chỗ, sau đó té thẳng tấp trên mặt đất!

Hai mắt lật lên! Hai chân đạp một cái!

Ngất xỉu!

Giang Nam: $\Sigma(^{\circ} \square ^{\circ}\omega)$

Sơn Miêu: $(^{\circ} \boxminus ^{\circ})$

Bạch Thiên Tâm: $=\overline{\Gamma}^{\circ}\square^{\circ} \begin{matrix} \square \\ \square \\ \square \end{matrix}$

Đường Thi: $\square =\overline{\Gamma}\text{Ö}\diamond\text{Ö}\text{.}) \begin{matrix} \square \\ \square \end{matrix}$

Lý Diệt Thổ: $\Sigma(\text{Ö}\boxtimes\text{Ö}|||)$

Tất cả đều bị chấn kinh!!

Giờ khắc này, tộc nhân Kabu phát ra tiếng hoan hô động trời!

Ông chú da đen nhìn Vương Chính Dương ngã xuống đất không dậy nổi, vẻ mặt ngạc nhiên!

"Tại sao hần lại ngã xuống vậy?"

Giang Nam: ???

Sao hần lại ngã xuống?

Lý do hần ngã xuống, người không rõ sao?

Người tát vào mặt người ta a?

Mọi người ở đây, kể cả Giang Nam đều ngây ngốc!

Bầu không khí vừa rồi không phải đang rất tốt sao? Sao vừa lên liền cho Vương Chính Dương một cái tát?

Khiến cho người ta đều cảm thấy choáng váng!

Đại Hắc Tiểu Hắc vội vàng ngồi xổm trên mặt đất lay lay Vương Chính Dương!

Nhanh chóng tỉnh lại!

Trong mắt Vương Chính Dương đều là sự ngây ngốc: "À ~ sao thế này? Trời tối rồi sao? Tại sao có rất nhiều ngôi sao trong mắt ta?"

Một cái tát rơi xuống! Để làm cho mất trí nhớ!

Nhất thời, hắn liền cảm thấy má trái cũng không phải là của mình!

Nóng rất đau đớn!

Mẹ kiếp? Không đúng! Vừa rồi hình như ta bị ông chú da đen tát cho một cái?

Lúc này liền nổi giận!

Ta nói với người nha, có gì thì thương lượng, sao lại đi tát ta?

Đại Hắc Tiểu Hắc vẻ mặt xấu hổ, vội vàng giải thích: "Dương ca! Đừng hiểu lầm! Đây là phong tục chàng hỏi của bộ lạc chúng ta!"

"Cũng giống như hành động bắt tay của các người!"

"Cha ta là tù trưởng! Hắn tát người mạnh như vậy, có nghĩa rằng hắn hoan nghênh người! Đây cơ hồ đã là lễ ngộ cao nhất rồi!"

"Lực càng lớn! Càng nhiệt tình!"

Wang Zhengyang: ???

Mẹ nó đây là phong tục quý báu gì của các người vậy?

Tóm lại người da mặt mỏng ngay cả tư cách hỏi thăm cũng không có sao?

"Dương ca! Đứng dậy đi! Nhanh chóng tắt lại đi! Cha ta vẫn đang chờ!"

Vương Chính Dương vội vàng đứng dậy!

Ngắm lại cũng đúng, vừa rồi người ta đã cứu mạng mọi người!

Căn bản cũng không có ác ý!

Nhập gia tùy tục mà!

Ông chú da đen nhếch miệng cười, đem mặt kề sát vào, chờ Vương Chính Dương hoàn lễ!

Vương Chính Dương sao có thể không biết xấu hổ tắt từ trường người ta?

Nhẹ nhàng nâng cái tắt lên vỗ lên mặt bác bản thủ!

Ông chú da đen trừng mắt, lúc này liền nổi giận: "Người đây là xem thường bộ tộc Kabu ta sao?"

"Lại đây!"

Lão tử nhiệt tình như vậy! Người lại lạnh lùng như vậy?

Vương Chính Dương: ???

"Ta mẹ nó..."

"Chát!"

Ông chú da đen vỗ tay, lại tắt vào mặt Vương Chính Dương bên kia!

Quạt cho cả người hắt đều bay hơn 3 mét!

Hai chân đạp trên mặt đất, mặt sừng lên giống như một cái bánh bao!

Lúc này xem như hoàn toàn choáng váng!

Vẻ mặt ông chú da đen khó chịu: "Tên đội trưởng này của các người cũng không ổn lắm!"

Đại hắc Tiểu Hắc che mặt, cũng không có thời gian quan tâm Vương Chính Dương ngất xỉu!

Vội vàng đi tới trước mặt Lý Diệt Thổ: "Cha! Đây là Lý Diệt Thổ! Lý ca của chúng ta! Khi ở thành phố Budaiya đã không ít lần được hắt chiếu cố!"

Lý Diệt Thổ: !!

Lúc này chân liền run rẩy, vẻ mặt hoảng sợ!

Hai người mẹ nó tuyệt đối cố ý đi!

Nói đi!

Là cố ý trả thù phải không?

Bạch Thiên Tâm che miệng nhẩn ngác nhiên nói: "Nam thần, thì ra người không lừa ta!"

"Người nói cái gì mà nhố nước bọt chào hỏi, còn có tát chào hỏi thế mà đều là thật!"

Giang Nam vẻ mặt nghiêm trang: "Người nhìn đi! Ta có thể lừa người sao..."

Kì thực trong lòng lại hoang mang!

Lão tử chỉ đơn thuần là bốc phét a!

Quỷ mới có thể nghĩ đến hôm nay lại thật sự gặp được!

Lý Diệt Thổ nở nụ cười: "Chào tù,.. tù trưởng!"

Ông chú da đen nhếch miệng cười! Một cú tát to bằng quạt bồ
điên cuồng đánh tới!

Lý Diệt Thổ gồng người cắn chặt, nhắm mắt ngạnh kháng!

"Bốp!"

Một tiếng giòn vang, Lý Diệt Thổ điên cuồng xoay tại chỗ như
một cái máy khoan điện!

Thân thể lão đảo, rốt cuộc chống đỡ không nổi ngã trên mặt
đất!

"Nôn~"

Hai cái răng màu trắng bị Lý Diệt Thổ phun lên mặt đất!

Giang Nam trắng mặt!

Mẹ kiếp! Đó có phải là răng không?

Răng đều bị gãy? Lực mạnh tới như vậy?

Nếu lát nữa đến lượt mình! Mình phải làm sao đây!

Chương 407 -

Giang Nam hoảng loạn! Thật sự hoảng sợ!

Chỉ thấy Lý Diệt Thổ lắc lắc đầu đầy sao, quát lớn một tiếng!

"A nha ~"

Dùng hết khí lực toàn thân, điên cuồng tát vào mặt ông chú da đen!

"Bốp!"

Đôi mắt của ông chú da đen sáng lên: "Được lắm! Không tệ! Đủ nhiệt tình!"

Lý Diệt Thổ thở phào nhẹ nhõm, quỳ trên mặt đất lại phun ra một ngụm máu!

Hắn sao mà dám không dùng sức?

Bằng không Vương Chính Dương chính là kết quả a!

Giờ khắc này tất cả mọi người đều hoảng hốt, Sơn Miêu là người đầu tiên trốn ở phía sau Giang Nam!

| • - •)

Bạch Thiên Tầm vội vàng coi Giang Nam như lá chắn!

| ☐ ๐๐)

Đường Thi gắt gao ôm lấy thắt lưng Giang Nam!

o(> ☐ <) o

Không muốn!

Ta đánh chết cũng không muốn bị tát a!

Giang Nam: !!

Tất cả các người đều trốn sau lưng ta!

Lão tử phải làm sao?

Ta cũng muốn trốn!

Chỉ thấy Đại Hắc Tiểu Hắc dắt cha tới, vẻ mặt Giang Nam hoảng sợ!

Hắn không muốn!

Đừng đến wow!

Mồ hôi trên mặt Giang Nam chảy xuống!

Chỉ thấy Đại Hắc Tiểu Hắc vẻ mặt trịnh trọng: "Cha! Đây là Giang Nam! Nam thần!"

Giờ phút này, trên mặt ông chú da đen đều là sự sùng kính cùng tôn trọng!

"Ồ! Tổ tông Osas của ta! Là ngài tái hiện nhân gian sao?"

"Chỉ với màu da này! Chỉ với độ đen này! Hoàn toàn không sai!"

Giang Nam: ???

Cứ nhắc đi nhắc lại mãi, rốt cuộc tổ tông Osas là cái quỷ gì vậy!

Tựa hồ nhìn ra nghi hoặc trên mặt Giang Nam, Tiểu Hắc vội vàng giải thích!

"Tổ tông! Ngài có thể không biết! Tất cả các bộ lạc trên vùng đất này đều tin vào tổ tông Osas!"

"Là tổ tiên của chúng ta! Sự tồn tại đen tối nhất, màu da của chúng ta là được ngài ấy truyền lại! "

"Trong bộ lạc! Làn da càng đen! Huyết mạch sẽ càng tinh khiết! Địa vị càng cao! Càng được hoan nghênh!"

"Độ đen của ngài! Quả thực là sự tồn tại giống như thần! "

Giang Nam kinh hãi! Các người đang tín ngưỡng cái gì vậy!

Càng đen càng lợi hại?

Lại nói ông chú da đen này cũng bởi vì đủ đen mới được làm tù trưởng sao?

Cực kỳ đen! Đã sắp bắt kịp trình độ ăn một củ tỏi hắc hắc hắc rồi!

Máu chốt Giang Nam không giống a!

Hắn ăn 10 củ tỏi hắc hắc hắc! Bây giờ đã đen tới mức không thể phản quang!

Chỉ thấy ông chú da đen nghiêm túc: "Để thể hiện sự tôn kính và nhiệt tình của ta đối với tổ tông Osas!"

"Ta quyết định cho ngài lễ ngộ cao nhất!"

"Xin ngài dụng tâm cảm nhận sự nhiệt tình của ta!"

Trong lúc nói chuyện hét lớn một tiếng!

Toàn thân cơ bắp giống như đầu rồng bạo khởi, áo khoác đều bị căng bạo! Hai tròng mắt trũng lên như chuông đồng!

Lại bắt đầu tích lực!

Giang Nam: !!

Con mẹ nó!

Mình gặp phải vận đen tám đời sao?

Lẽ ngộ cao nhất là sao?

Người định lấy hết sức bình sinh ra để tát ta một cú giáng trời
à!

Sau đó đưa ta lên Tây Thiên sao?

Mẹ kiếp!

Đây là cách các người đối xử với Tổ tông của mình à?

Lại còn dụng tâm cảm nhận sự nhiệt tình!

Một cái tát này của người! Tâm của lão tử đều dừng lại!

Còn lấy cái rắm gì mà cảm thụ a!

Mắt thấy ông chú da đen sắp tát tới một cái!

Giang Nam nóng nảy: "Phần huyết!"

Chỉ thoáng chốc, máu toàn thân sôi trào, thân thể cấp tốc nóng
lên! Chức năng cơ thể tăng vọt!

Hai tròng mắt đỏ tươi, sắc mặt vô cùng dữ tợn!

Một tiếng hét lớn: "Aha!"

Cơ bắp cả người nổi lên, xoa tròn cánh tay, một cái tát liên
luân phiên qua!

Giang Nam tập trung hết lực lượng lớn nhất mà hắn có thể dùng vào một cái tát này!

Có thể nói là đều dùng ra hết sức mạnh cho con bú!

Nhanh chóng chém ra tiếng xé gió!

Ông chú da đen vừa định tát tới, một cái tát của Giang Nam đã đi qua!

"Rầm!"

Một tiếng giòn vang vọng núi rừng!

Chỉ thấy thân thể của ông chú da đen giống như bị xe tải đụng trúng!

Xoay tròn bay hơn 70 mét, một đầu đâm vào sông!

"Bùm!"

Những bọt nước bắn tung tóe cao vài mét!

Một cái tát kinh thiên động địa này khiến tất cả mọi người đều choáng váng!

Giang Nam hung hăng thở phào nhẹ nhõm!

Con mẹ nó! Mạng nhỏ được bảo toàn!

Sơn Miêu, Bạch Thiên Tầm, Đường Thi đều đã trợn tròn mắt!

Giang Nam tát một cái khiến cho lão tù trưởng bay hơn 70 mét?

Ngay cả Phần Huyết cũng dùng ra?

Người mẹ nó đều tát bay xuống sông?

Có cần phải mạnh tới như vậy không?

Ra tay trước thì chiếm được lợi thế? Đây cũng được?

Trong bộ lạc yên tĩnh như chết, tất cả đều ngạc nhiên nhìn về phía Giang Nam!

Sau đó tất cả mọi người lớn tiếng reo hò! Tràn đầy phấn khích!

"Chúa tể! Tổ tông nhiệt tình tới như vậy sao? "

"Ha ha ha! Nhất định là trời cao chiếu cố tộc Kabu chúng ta a!"

"Lão tù trưởng có thể nhận được vinh dự như vậy? Chết cũng không hối tiếc!"

"Tổ tông rất nhiệt tình! Ta thật sự phấn khích! "

Giờ khắc này Giang Nam nhìn bàn tay của mình, hai mắt trong suốt!

Miền là ta đủ "nhiệt tình", không ai có thể làm tổn thương ta?

"Ta... Ta mẹ nó đã ngộ!"

--

Sơn Miêu trốn sau lưng Giang Nam các cô đều kinh hãi!

Này, này!

Người làm như vậy không sợ bị người ta đánh chết sao?

Chương 408 -

Vừa lên liền đánh tù trưởng người ta xuống sông...

Lý Diệt Thổ quỳ trên mặt đất, cầm hai cái răng của mình, về mặt hối hận!

Chết tiệt!

Vừa rồi sao ta lại không nghĩ tới a!

Răng của ta!

Giờ phút này, Đại Hắc Tiểu Hắc hưng phấn không chịu được, giơ hai tay lên hô to!

"Nào nào! Hãy để tổ tông Osas của chúng ta cảm nhận được sự nhiệt tình chân thành nhất của nhất tộc Kabu của chúng ta!"

Giang Nam: !!

Ta mẹ nó đã cảm nhận được rồi!

Đừng cần lại cảm nhận nữa!

Nói đi! Hai người thật sự không đi thăm cha mình sao?

Hắn đều đã trôi dạt trên sông rồi!

Kết quả một đám người chạy tới, về mặt chờ mong!

Đã bắt đầu có người xoa tay, xắn tay áo, nhổ nước bọt vào lòng bàn tay rồi chà xát vào người!

Thề sẽ tát ra cái tát nhiệt tình nhất đời mình!

Giang Nam đều bùng!

Để bảo vệ sinh mệnh nhỏ!

Đừng trách ta!

Là các người đang ép ta!

"Bốp!"

Một người anh em bị cái tát của Giang Nam làm cho cho ngất xỉu tại chỗ, vẻ mặt đầy mãn nguyện!

"Bốp!"

Một người anh em bay hơn 20 mét, đầu cắm trong đất, không thể bò ra...

"Bốp!"

Ba chiếc răng còn sót lại của một ông lão da đen xẹt qua những đường cong tuyệt đẹp trong không khí!

Giang Nam kích phát Phần Huyết gia thân, vẻ mặt dữ tợn! Khải triển toàn bộ hỏa lực, điên cuồng phát ra!

"Bốp!"

Hắc! Ta tích nhiệt tình!

"Bốp!"

Giống như một mồi lửa!

"Bốp!"

Đốt cháy toàn bộ sa mạc ~

"Bốp! Bốp! Bốp!"

Giang Nam đánh ra cảm giác tiết tấu!

Vì thế giữa sân liền xuất hiện một màn như vậy!

Giang Nam điên cuồng luân phiên tát, quất ngã từng người từng người tộc Kabu!

Trong nháy mắt, dưới đất đã là bảy tám mươi người đang nằm!

Đám người Sơn Miêu, Bạch Thiên Tầm đều nhìn tới choáng váng.

Chiếu theo khuynh hướng này, người muốn chấm dứt toàn bộ tộc Kabu sao?

Giờ phút này, Giang Nam thở hổn hển như trâu! Đầu đầy mồ hôi!

Mà hơn bảy mươi tộc nhân tộc Kabu mang khuôn mặt đầu heo nằm trên mặt đất!

Ánh mắt dần dần trở nên kinh khủng!

Sự nhiệt tình của tổ tông, chúng ta có hơi không chịu nổi rồi!

Một em gái đen bước tới, lấy hết can đảm nói: "Tổ tông, ngài có thể..."

"Bốp!"

Một cái tát rơi xuống, em gái lập tức ngã xuống đất!

[Giá trị oán khí đến từ Laizi Hua hui...]

[.....]

[.....]

[Giá trị oán khí + 333!]

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Ta liền biết! Cơ hội đã đến!

Không phải lần nào cũng hồ lô tử rút thăm trúng thưởng sao?

Lấy giải khuyến khích đối phó ta!

Không cho ta một giải thưởng đứng đắn?

Lần này hồ lô tử xem người có phúc hay không!

Nhìn một em gái khác đã ngã trên đất, đám người trở nên hoảng sợ!

"Tổ tông! Ta..."

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Mabmar Bamakabala...]

[Hừm~]

[Giá trị oán khí + 666!]

"Bốp!"

[Giá trị oán khí từ Gugua Guera...]

[Ah!!? ʹ(๑` 𠂇 ʹ๑)๶]

[Giá trị oán khí + 845!]

Giang Nam vừa tát, vừa cười hắc hắc vui vẻ!

Bạch Thiên Tâm nghe mà rung mình!

Cái tên này lại thức tỉnh thuộc tính kỳ quái gì sao?

Cuối cùng!

Sau khi Giang Nam hoàn thành nhiệm vụ, nhìn tộc nhân nằm ngổn ngang trên mặt đất!

Không ai dám đi lên nữa, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Giờ phút này hệ thống đang ở trên bờ vực sụp đổ!

Một cái tên hoàn chỉnh đều không đọc đầy đủ được!

Đều tức giận ra cả sticker!

Giang Nam đều vui vẻ điên rồi, nhìn bàn tay đã sưng lên của mình, vẻ mặt đắc ý!

Mọi người thấy ta ~

Đều trốn tránh ta ~

Bởi vì bọn họ đều sợ nhiệt tình như lửa này của ta ~

Giờ phút này, cuối cùng ông chú da đen cũng từ trong sông bò ra!

Mặt sưng lên không chịu nổi, nhìn hơn một trăm người nằm trên mặt đất cũng là vẻ mặt mơ hồ!

Tổ tông có cần phải mãnh liệt như vậy không?

Không nói hai lời, đi thẳng tới Giang Nam!

Giang Nam: !!

Xong rồi!

Xong đời rồi!

Hắn lại muốn qua trả lễ sao?

Không được, không được! Không thể cho hãn cơ hội này!

Vừa định giơ tay hung hăng tát qua!

Ông chú da đen hoảng sợ! Vội vàng vươn tay ra, nắm lấy tay Giang Nam!

"Cái kia... Cái gì? Tất cả chúng ta đều đã cảm nhận được sự nhiệt tình của Tổ tông!"

"Không cần lại thể hiện thêm nữa!"

[Giá trị oán khí từ Dara bar Bandebedi Bito...]

[∞ ∞]

[Phát hiện ra môi trường hiện tại của ký chủ cực kỳ không thân thiện với hệ thống!]

[Tạm thời đóng lại tính năng thu thập giá trị oán khí!]

[Chọn ngày đẹp trời lại mở lại!]

.....

Giang Nam trừng mắt!

Mẹ kiếp?

Người tự nhốt mình cũng được à?

Thân là một hệ thống! Người phải dũng cảm đối mặt với những thách thức!

Cha chính là cha!

Không hổ là người đàn ông đã đặt tên cho Đại Hắc và Tiểu Hắc!

Vừa mới xuất hiện đã khiến hệ thống phải tự bế!

"Cái kia! Thật thực sự cần sao? "

Ông chú da đen điên cuồng lắc đầu: "Không cần! Không cần nữa!"

"Ta cảm thấy những bộ lạc như chúng ta cũng phải theo sát tốc độ thời đại! Bắt tay! Bắt tay là tốt rồi!"

Tộc nhân phía sau điên cuồng gật đầu!

"Đúng vậy đúng vậy! Chúng ta hãy bắt tay với Tổ tông!"

"Đúng vậy! Chủ yếu là vì Tổ tông quá nhiệt tình!"

"Đúng vậy! Thật sự chỉ cần bắt tay!"

Vẻ mặt Đại Hắc Tiểu Hắc đều ngây ngốc, tập tục được truyền thừa hơn một ngàn năm trong bộ lạc, sao nói sửa liền sửa?

Chương 409 -

Tùy ý như vậy sao?

"Cha! Chuyện này ... Không tốt lắm! "

Ông chú da đen trợn mắt: "Đừng ồn ào! Ta là tù trưởng! Ta có quyền quyết định!

Không tốt sao? Ta thấy tốt!

Chỉ biết đứng đấy mà nói! Người mẹ nó đi lên lãnh thử cái tát xem?

Đám người Đường Thi cũng thở phào nhẹ nhõm, không cần phải bị tát!

Âm thầm giơ ngón tay cái về phía Giang Nam!

Nam thần chính là Nam Thần!

Chỉ dựa vào bàn tay sắt liền thay đổi luôn phong tục truyền thừa ngàn năm trong bộ lạc sao?

Lợi hại!

"Nào nào! Chúng ta tổ chức một bữa tiệc lửa trại lớn để chào đón Tổ tông giáng lâm!"

Giang Nam: ???

Người này còn muốn mở party?

"Không phải chứ? Truy binh bên ngoài..."

"Ha ha! Đừng lo lắng! Những kẻ bất tử này không cấu thành uy hiếp!"

.....

Mà thời điểm này!

Ngoài ốc đảo sa mạc, đại quân người bất tử cho dù có được thân thể bất tử!

Nhưng đối mặt với linh thú cấp cao trong sa mạc Sahara vẫn là bị đánh cho tiếp bại lui!

Còn có đám người Giang Nam vừa vào Linh Khu!

Vệ tinh liền mất đi nguồn tín hiệu, đại quân bất tử cũng mất đi mục tiêu!

Lại lần nữa khôi phục lại trạng thái lang thang xung quanh!

Giờ phút này, nhân tài của Dracula mới đuổi theo!

Trên xe việt dã!

Chuột nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính: "Sếp! Nguồn tín hiệu đã biến mất!"

Haier nhíu mày nói: "Làm sao có thể biến mất? Mẫu thể đâu?"

Chuột: "Nghĩ ngờ họ đã đi vào Linh Khu! Vệ tinh không nhận được tín hiệu!"

"Hơn nữa khu vực biến mất, cực kỳ phiến toái!"

Haier nhìn vào khu vực trên màn hình máy tính, đau hết cả đầu!

"Đám thổ dân chết tiệt kia!"

Mặc dù Dracula đã phát triển ở đây trong nhiều năm!

Nhưng thật sự mà nói, những bộ lạc này mới là chủ nhân chân chính của mảnh đất này!

Cả hai bên đã ở trong tình trạng nước giếng không phạm nước sông!

Nếu thật sự muốn cường công, những linh thú kia thật sự là quá khó giải quyết!

Người như Dracula, cho dù cộng thêm đại quân bất tử cũng là tổn công mà không có kết quả!

"Nhìn chăm chăm cho ta! Ta không tin là họ không ra ngoài!"

"Ta cần gọi điện thoại cho cha, mẫu thể nhất định phải nắm trong tay chúng ta!"

"Chuyện này cực kỳ trọng yếu!"

Halle và Chuột đều có vẻ mặt khó coi!

Mẫu thể vốn ở trên tay mình, một khi phía trên biết, tất nhiên mình cũng sẽ không dễ chịu!

Dracula là một con quái vật khổng lồ thực sự!

Giống như một tảng băng trôi nổi trên biển, những gì mọi người có thể nhìn thấy, cũng chỉ là một phần rất nhỏ của mặt nước!

...

Trong Linh Khư, cũng có ban đêm!

Dưới những ngôi nhà trên cây ven sông, một ngọn lửa bùng cháy dữ dội, ánh lửa chiếu vào khuôn mặt của mọi người!

Tộc nhân của tộc tộc Kanu ca múa bên lửa trại, không khí vô cùng yên bình.

Giang Nam ngồi trước lửa trại ăn thịt nướng!

Bẻ một cái đùi gà!

"A~ Chị Sơn Miêu ăn!"

"Chị Sơn Miêu ăn xong lại đưa Tiểu Bạch ăn xong!"

Một bên, Lý Diệt Thổ cùng Vương Chính Dương đã tỉnh lại, ôm gối ngồi ở một bên!

Nước miếng đều sắp chảy ra!

Vẻ mặt u oán!

Lão tử cũng muốn ăn a!

Nhưng mặt sưng lên giống như bánh bao, ngay cả miệng cũng không mở ra được...

Cùng hoàn cảnh với hai người bạn họ, còn có hơn một trăm tộc nhân Kabu bị sự nhiệt tình như lửa của Giang Nam công kích!

Vẻ mặt u oán!

Giang Nam thầm nghĩ thật đáng tiếc!

Nếu hệ thống không tự bế, lại có thể thu hoạch một đợt oán khí giá trị!

Như vậy lúc này Giang Nam có thể đi ăn trước mặt bọn họ!

Giang đại ma quỷ ở phương diện chộc giận người vẫn rất có trình độ!

Ánh mắt của ông chú da đen nghiêm túc: "Tổ tông đại nhân!"

Ngài thực sự không muốn cân nhắc lại sao?"

"Làm tù trưởng của chúng ta đi!"

"Cả bộ lạc, chỉ cần Tổ tông chọn trúng tiểu cô nương nào! Miễn là ngài muốn! "

"Mặc kệ đã kết hôn hay chưa kết hôn! Đều có thể làm vợ ngài!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ!

Nhìn đám trân châu đen trong bộ lạc, ai nấy đều tràn đầy hy vọng nhìn mình!

Không khỏi giật mình rùng mình một cái, nhất thời thịt nướng trong miệng cũng không thơm!

"Ông chú, chuyện này không tốt lắm..."

Đẹp thì đẹp!

Nhưng lão tử không thích màu đen a!

Hơn nữa người ta đã kết hôn có được không? Người đang nói gì chứ!

Bạch Thiên Tâm ôm bụng cười điên: "Nam thần! Người đồng ý đi!"

"Thật quá tốt! Còn được tặng vợ!"

Sơn Miêu gật đầu: "Ta thấy cũng được!"

Giang Nam lắc đầu giống bói!

Đánh chết lão tử cũng không làm!

Vội vàng chuyển đề tài: "Ông chú, làm sao người thu phục được con Điểu Sư cấp Bạch Kim kia làm tợa ợa?"

"Quá ngẫu! Ta cũng muốn có một con!"

Ông chú da đen: "Người nói Tiểu Hoàng sao, người làm tù trưởng của chúng ta! Ta sẽ kiếm cho người một nhóm! Đổi đi!"

Giang Nam: !!

Đừng nói nữa!

Lại nói nữa không chừng ta liền không chế không được, thật sự đồng ý a!

Cưỡi một con Điều Sư, không ngẫu hơn nhiều so với lái máy bay xe tăng sao?

Trong lòng Giang Nam thật sự mọc cỏ!

"Ông chú! Ta thực sự không phải là Tổ tông của các người! Trước đây ta vốn trắng!"

"Là bởi vì ăn thứ này mới biến thành màu đen!"

Chương 410 -

Nói xong liền móc ra một củ tỏi hắc hắc hắc nhét vào trong ngực hắc!

Ông chú da đen ngạc nhiên nhìn củ tỏi hắc hắc hắc, chỉ ới thứ này có thể làm cho người ta biến thành màu đen?

Không tin tà, hắc liền ăn một củ!

Chỉ trong thoáng chốc, trong đám người vang lên từng trận tiếng kinh hô, trong ánh mắt nhìn ông chú da đen lại có thêm vài phần kính sợ!

Quả thực đã đen lại còn đen hơn!

Nếu không mặc quần áo vào!

Cả người đều biến mất!

Ông chú da đen ngạc nhiên nhìn hai tay mình!

Càng khiến cho hắc hoảng sợ chính là, giờ phút này vật trong phạm vi 1000 mét đều rõ ràng như lòng bàn tay!

"Cái này... Cái này..."

Một lúc lâu sau, hắc mới chấp nhận sự thật này!

Ánh mắt không khỏi sáng ngời, tiến đến trước mặt Giang Nam nói: "Thứ đồ chơi này, người có bao nhiêu?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đại thúc muốn bao nhiêu, ta cho người bấy nhiêu!"

Nói xong trực tiếp bỏ ra 10 vạn giá trị oán khí đổi 1000 củ tỏi hắc hắc hắc ở cửa hàng hệ thống!

Lấy ra và chất đống trên mặt đất!

Cả tộc Kabu mạo hiểm lớn như vậy để cứu mạng tất cả mọi người!

Giang Nam đang không biết báo đáp như thế nào mới tốt!

Nếu như bọn họ cần, cho dù có nhiều hơn nữa Giang Nam cũng không đau lòng!

Ông chú da đen kinh ngạc nhìn củ tỏi hắc hắc hắc chất đống trên mặt đất, vẻ mặt rung động!

Hắn sợ dĩ cần cái này, không chỉ bởi vì có thể biến thành màu đen!

Năng lực gia tăng phạm vi cảm ứng, quả thực là quá hữu dụng đối với săn bắn hàng ngày!

"Cái này... Đủ rồi! Đủ rồi!"

"Tổ tông! Ngài cần gì? Nói cho ta biết đi! Ta đều có thể làm được! Nhất định lấy được cho người!"

"Điều Sư đúng không? Cái này... Thực sự là có chút khó khăn!"

"Muốn nó nghe lời, phải bắt đầu nuôi từ lúc nó còn là một quả trứng, gần đây Điều Sư trong tộc cũng không có đẻ trứng..."

Giang Nam cười nói: "Ông chú! Thực sự không cần, người cứ giữ nó!"

Ông chú da đen: "Sao ta có thể không biết xấu hổ? Nhân tiện! Cái này chắc chắn có tác dụng với người!"

"Guasa Guala Guaza He ~ Poo. Labrazar!"

"Người đi đem mấy thứ còn sót lại trong sơn động ra!"

Tiểu Hắc sửng sốt, ngạc nhiên chỉ vào chóp mũi mình: "Cha! Người đang gọi ta à?"

"Không phải người thì là ai? Còn không mau đi!"

Giang Nam nghe cũng sửng sốt!

Không đúng!

Tên của Tiểu Hắc này, tuy mình không nhớ kỹ, nhưng hình như không có ngấn như vậy chứ?

Tiểu Hắc bĩu môi, chạy tới sơn động, chỉ chốc lát sau ôm một cái rương gỗ trở về.

Tức giận ném xuống đất!

"Cha! Người nói lại lần nữa! Tên ta là gì?"

Ông chú da đen sửng sốt, trừng mắt nói: "Ý người là sao?"

Tiểu Hắc không cam lòng nói: "Người vừa rồi đã gọi nhầm tên ta!"

Ông chú da đen cười nhạt: "Phi! Làm sao có thể chứ! Ta là cha người! Tên của người đều do ta đặt!"

"Ta làm sao có thể gọi nhầm!"

Tiểu Hắc: "Vậy người gọi lại lần nữa!"

Ông chú da đen: ...

"Chúng ta vẫn nên kiểm tra đồ vật trong rương trước..."

Giang Nam: ???

Này! Ông chú!

Tại sao người lại chuyển chủ đề?

Người chắc chắn đã quên, phải không?

Tiểu Hắc trừng mắt: "Cha mau nói đi!"

Ông chú da đen trợn trắng mắt: "Guasa Guala Guaza ~ Poo. Labrazar! ”

"Lần này đúng rồi đúng không?"

Giang Nam: !!

Cái rắm!

Tiểu Hắc lúc này liền khóc, vẻ mặt ủy khuất: "Người không phải cha ruột của ta, người gọi thiếu bả tám chữ! Hơn nữa hai lần gọi đều không giống nhau a!"

Ông chú da đen đỏ cả mắt!

Nhưng vẫn cứng rắn nói: "Ta là cha người! Ta nói tên người là gì, tên người sẽ là vậy!"

Lão tử ngay cả tên của mình cũng không nhớ được!

Có quyề mới có thể nhớ tên hai người!

Giang Nam che mặt!

Vậy sao lúc trước người còn làm khó mình chứ!

Sau đó, ông chú da đen mở hộp gỗ!

Giờ khắc này, đám người Giang Nam đều trợn tròn mắt!

Trong rừng rõ ràng chất đồng từng viên linh châu cấp cao!

Lần lượt là Bạch Ngân đỉnh phong!

Thậm chí còn có linh châu cấp Bạch Kim!

"Linh châu này khẳng định hữu dụng với các người, đừng khách khí, đều cầm lấy đi!"

Giang Nam nuốt nước bọt, giờ khắc này không ai có thể bình tĩnh lại!

Tùy tiện lấy ra một viên linh châu cấp Bạch Kim, đều là trân bảo có tiền mà không thể mua được!

Mà tộc Kabu thì chất đồng cả một rừng?

Bạch Thiên Tầm đều sắp chảy cả dãi, ôm lấy rừng, mắt đầy sao nhỏ!

Giang Nam thì lắc đầu nói: "Cái này... Nó thực sự quá quyas! Cử tử hắc hắc hắc cũng không phải bảo bối đáng giá gì!"

"Ông chú người lấy cái này cho ta, ta thật không có cách nào nhận!"

Ông chú da đen nhếch miệng cười nói: "Những linh châu này đều là chúng ta thu thập được! Tộc nhân quá ít, căn bản không cần tới nhiều như vậy!"

"Trong sơn động còn rất nhiều! Giá trị chỉ là tương đối! Ngài nói có phải không?"

Giang Nam gãi gãi đầu, cũng không khách khí, quay đầu nhếch miệng cười nói: "Đều tới đây xem, có linh châu nào thích hợp với các người hay không! Chọn một cái mà mình thích!"

Giang Nam vừa nói, lúc này mọi người liền ngồi không yên!

Tuy rằng linh kỹ của mọi người đều đầy, nhưng hoàn toàn có thể chuẩn bị sẵn sàng để hấp thu linh kỹ khi lên cấp Bạch Kim!

Chương 411 -

Sơn Miêu vừa thăng lên Bạch Kim, còn chưa hấp thu linh kỹ!

Vừa vặn mượn cơ hội này lựa chọn thử!

Nhất thời, mặt Lý Diệt Thổ và Vương Chính Dương đã không đau nữa!

Bạch Thiên Tầm và Đường Thi hưng phấn tới đỏ mặt!

Sơn Miêu cũng lựa chọn nghiêm túc!

"Chị Sơn Miêu, tìm được thứ phù hợp với mình chưa?"

Sơn Miêu nắm chặt một viên linh châu, có vẻ hơi hưng phấn:
"Tìm được một viên! Đã muốn có được từ lâu!"

"Cảm ơn Tiểu Nam!"

Giang Nam mang về mặt tò mò tiến lại gần: "Linh kỹ gì? Nói cho ta biết với!"

Sơn Miêu giơ linh châu lên với vẻ mặt có hưng phấn!

"Viên này là linh châu Khai Sơn Giáp Tê, phẩm chất đạt tới cấp Bạch Kim!"

"Linh kỹ: Tụ lực!"

"Nghe qua sẽ cảm thấy không được lợi hại lắm, tác dụng chủ yếu chính là lực lượng chồng lên nhau, lưu trữ trong thân thể, sau đó một lần bộc phát!"

"Đối với loại dị năng hệ lực lượng như ta không có gì thích

hợp hơn, có thể kích cho lực công kích tăng lên tới một mức độ khủng bố!"

Sơn Miêu giải thích rõ ràng, hiển nhiên đã yêu thích từ lâu.

Giang Nam ngạc nhiên! Đây chính là ghen đại chiêu trong truyền thuyết sao?

Bạo Long Thú hình người đã rất khủng bố rồi có được hay không, nếu cộng thêm tụ lực!

Chắc chắc chắc!

Giờ phút này, Bạch Thiên Tầm cũng tìm được linh châu thích hợp!

Giống như hiến bảo nâng lên trước mặt Giang Nam!

"Nam thần! Nam thần! Nhìn ta xem! Lôi Hành a!"

"Tiểu Bạch, sau này ta chính là nữ nhân nhanh như thiểm điện rồi!"

Giang Nam: "Vậy cũng không thay đổi được sự thật người tè ra quần..."

Thân thể Bạch Thiên Tầm cứng đờ, không khỏi ghen răng đè Giang Nam trên mặt đất!

"Còn nói! Người còn nói nữa!"

Tất cả mọi người đều chọn được linh châu thích hợp!

Giang Nam cũng tiến lên chọn nhặt!

Không hy vọng xa vời sẽ tìm được linh châu hệ không gian thích hợp với mình!

Nhưng chọn một ít trở về làm lễ vật cho Đại Lang Diệt, Tiểu Tuyết Tuyết cũng tốt.

"A~ vẫn còn có linh châu mà Thẩm lão đầu đưa cho!"

Cho dù đã chiếm được vị trí linh kỹ cấp Bạch Ngân!

Chuẩn bị trước linh kỹ cho cấp Hoàng Kim cũng không có tội xấu!

Giang Nam tiến lên liền chọn hai viên linh châu cấp Bạch Kim!

Một viên là viêm long thương hỏa cấp Bạch Kim! Linh ktx này giúp cho lực công kích tăng mạnh!

Một viên là linh kỹ chiêu bài của Ngân Nguyệt Lang Vương cấp Bạch Kim, Lang Hồng!

Hắn là rất ngẫu!

"To con dùng cái gì mới tốt chứ..."

Giang Nam lục loại một trận, đột nhiên nhìn thấy một viên linh châu lóe ra hồng quang.

Không biết vì sao, đáy lòng đột nhiên dâng ra một trận cảm giác buồn bực!

Lại có loại xúc động muốn đánh người.

Chỉ riêng linh châu đã có thể khiến cho cảm xúc của người khác xuất hiện dị động?

"Chị Sơn Miêu! Cái này là gì? "

Sơn Miêu nhìn thoáng qua linh châu, đi lên liền dấn vào ngực Giang Nam một cái!

Giang Nam: ???

"Người đánh ta làm gì?"

Sơn Miêu nghiêng đầu: "À... Muốn đánh!"

Giang Nam: (◡ ◡ ◡)

"Ta cũng không biết đây là cái gì, nhưng mà có thể xác định là linh châu cấp Bạch Kim!"

Ông chú da đen sừng sốt: "Viên này ta có chút ấn tượng, là từ trên thân một con nhím gai nhọn đào ra!"

"Lúc phát hiện, nó đã ngổm..."

Giang Nam cũng không biết là linh kỹ gì, nhưng chọn lựa hoài cũng không tìm được thứ thích hợp với Ngô Lương!

Lấy viên linh châu màu đỏ này.

Còn lại Giang Nam không cần, dù sao làm người phải biết đủ!

Lấy củ tỏi hắc hắc hắc đổi thành nhiều linh châu cấp Bạch Kim như vậy, Giang Nam đã rất hài lòng!

Sao còn không biết xấu hổ mà lấy thêm hơn?

Về mặt ông chú tóc đen bắn khoắn, cyws cảm thấy Giang Nam chịu thiệt!

"Tổ tông! Ngài chờ thêm một thời gian! Chờ Tiểu Hoàng đẻ trứng, ta khẳng định sẽ mang cho qua cho ngài một quả!"

Giang Nam nhếch miệng cười, cũng không để ở trong lòng.

Đêm lửa trại kết thúc, Giang Nam cũng không có ý định ở lại lâu!

Dù sao còn phải đưa tiểu Mira về nước trước mới an toàn!

Lại thương nghị một phen với ông chú da đen, quyết định sáng sớm ngày hôm sau, tự mình đưa bọn họ Giang Nam ra khỏi sa mạc!

Ban đêm, Giang Nam nhận được lễ ngộ cao nhất của cả tộc Kabu!

Bên trong nhà cây xa hoa, da hổ làm thảm, da hồ làm chăn, quả thực là đãi ngộ như đế vương!

Giang Nam nằm trong chăn nhìn khuôn mặt non nớt mà Nỉa đang ngủ say, vẻ mặt dịu dàng!

Cứ như vậy nặng nề ngủ thiếp đi.

Ban đêm, Giang Nam nửa tỉnh nửa mê, cứ luôn cảm thấy thứ gì đó trơn trượt!

Cọ cọ trên mặt mình một trận!

Trên người cũng ngứa ngáy, giống như có hai bàn tay nhỏ sờ tới sờ lui!

Một mùi thơm quanh mũi.

Oa!

Không hổ là ngủ trong rừng lớn!

Giấc mơ này thoải mái tới vậy sao?

"À~ sao còn chưa phản ứng?"

"Chỉ, là vì chúng ta còn chưa đủ kịch liệt sao?"

"Cái này... Phải làm gì đây?"

"Có cần thử chiêu mà mẹ nói với chúng ta không?"

"Được... thôi~ Ah! Xấu hổ chết mất!"

"Ừm~"

Giang Nam đột nhiên cảm thấy cái gì đó mềm mại đè lên mặt mình!

Một cảm giác ngột thở tự nhiên phát sinh!

Giấc mơ này có gì kỳ lạ thì phải?

Hình như quá thực tế rồi thì phải?

Chương 412 -

Thoải mái đến nghệt thở?

Không khỏi xoa hai má!

Nhưng vẫn chưa tỉnh, sau khi được nắn vú giả ục ục cái tạo lại, Giang Nam nín thở một lúc lâu cũng không có vấn đề a!

"Cái này... Sao vẫn không phản ứng?

"Mẹ nói, dùng ra chiêu này, không ai chịu được a!"

"Có thể Tổ tông đại nhân có thiên phú dị bẩm!"

"Nếu không... Nếu không chúng ta liền trực tiếp vào việc!"

Đột nhiên!

Giang Nam cảm thấy có người cưỡi quần mình!

Giờ khắc này Giang Nam đột ngột bừng tỉnh!

Mở mắt ra!

Nhìn thấy trước mặt chính là hai em gái mặt sưng lên giống như bánh bao!

Đen tối dọa người, bàn tay nhỏ bé không ngừng quấy rối!

Giang Nam: !!

Sợ tới mức vội vàng từ trên giường ngồi dậy, một tay ôm lấy chân bảo vệ mình!

"Làm gì?"

Hai em gái thấy Giang Nam phản ứng lớn như vậy, không khỏi xấu hổ đỏ mặt!

"Làm đi!"

Giang Nam: ???

Cái gì?

Người đang nói cái gì vậy?

Làm cái gì chứ?

Vừa rồi mình không phải đang nằm mơ sao?

"Cái kia... Hai người đi nhầm phòng!"

Cô chị đỏ mặt: "Là tù trưởng bảo chúng ta tới đây!"

Em gái: "Chúng ta đến đây để lấy hạt giống, ngày mai Tổ tông sẽ rời đi... Chúng ta..."

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Lấy hạt giống?

Là ta gieo xuống một viên hạt giống! Rồi sau đó sinh trưởng thành trái cây sao?

"Không! Không cho! "

Ông chú da đen biến biến thái này sao lại nghĩ tới chuyện này chứ?

Trước khi đi còn muốn dùng mỹ nhân kế với ta?

Nếu người thật sự đưa tới mỹ nhân thì còn được!

Mà hai em gái với hai khuôn mặt sưng lên giống như bánh bao...

Còn là loại hình vừa tắt đèn liền không nhìn thấy đâu!

Ta làm sao mà xuống tay được!

Quả nhiên!

Bé trai ra ngoài cần phải bảo vệ bản thân!

Hai em gái không khỏi vẻ mặt mất mát, đáng vẻ khóc nức nở!

"Tổ tông không thích hai chúng ta sao?"

"Ban ngày người đã nhiệt tình với chúng ta cỡ nào, chúng ta cho rằng người thích..."

"Cầu xin người, đừng đuổi hai chúng ta đi ra ngoài được không? Tù trưởng biết, sẽ trừng phạt cả hai chúng ta!"

Giang Nam đau cả đầu!

Nhìn hai em gái trên châu đen đang khóc nức nở vẻ mặt cầu xin.

Giang Nam làm sao nhẫn tâm?

"Hai người các người... từng được mát xa chân chưa?"

"Cái loại kích thích mãnh liệt!"

Hai em gái ngậy ngốc tại chỗ.

Không bao lâu sau, trong nhà trên cây truyền đến một trận kêu thảm thiết!

"Ah! Tổ tông! Nhẹ lại! Nhẹ lại!"

Giang Nam: "A! Tay nghề của ta! Người bình thường đều không thể chịu đựng được! Lời khen như nước thủy triều!"

"Tổ tông! Đừng chỉ lo bóp chị ta a! Còn có ta!"

Bên ngoài ngôi nhà trên cây!

Ông chú da đen ngồi xổm trong bụi cỏ, nghiêng tai nghe tiếng nói truyền đến từ phòng cây!

Nắm chặt hai tay!

Mặt mũi tràn đầy kích động!

"Tổ tông đại nhân lợi hại tới vậy sao?"

"Ha ha! Khá lắm!"

Bên trong ngôi nhà trên cây! Hai em gái nằm trên giường, Giang Nam ngồi xổm trên mặt đất, điên cuồng ấn vào chân!

Ấn tới đâu đầy mồ hôi!

Sáng sớm hôm sau, đoàn người ngồi trên Điều Sư đã chỉnh trang chờ xuất phát!

Giang Nam mang theo quần thâm thật lớn bước lên Điều Sư!

Ánh mắt ông chú da đen trong suốt, giơ ngón tay cái lên với Giang Nam, không ngừng nháy mắt!

Giang Nam: ...

Trong bộ lạc!

Hai em gái sắc mặt hồng nhuận, vẻ mặt sáng khoái!

Một đám chị em vây quanh xì xầm!

"A, tổ tông lợi hại không?"

"Thế nào rồi? Thế nào rồi? Các người đã thành công chưa?"

"Nói cho chúng ta biết!"

Tinh thần hai em gái hoảng loạn!

"Chưa từng có cảm giác!"

"Tổ tông rất lợi hại, để ta kể cho các người!"

...

Điều Sư bay ra khỏi Linh Khư!

Quả nhiên, người của Dracula suất lĩnh đại quân bắt tử vây quanh bên ngoài!

Nhưng lại bị ngăn đứng bên ngoài ốc đảo!

Nếu như nói trong sa mạc Sahara này thật sự có chỗ nào mà Dracula không thể chạm tới!

Nhất định nguồn nước chính là một trong số đó.

Nhìn con Điều Sư bay trên cao, Haier. Dracula đứng trên xe việt dã với sắc mặt âm trầm!

Mở miệng quát: "Giang Nam!"

"Người không bảo vệ được cô ta!"

"Người căn bản không biết cô ta đại biểu cho cái gì! Ba chữ Dracula đại biểu cho cái gì!"

Giang Nam đầu cũng không quay đầu lại, trực tiếp giơ một

ngón giữa với Haier!

Haier cắn chặt răng thép!

"Chúng ta sẽ còn gặp lại nhau! Hy vọng đến lúc đó người đừng hối hận!"

Giang Nam cũng mặc kệ!

Người cũng đã bị ta mang đi! Không phục liền cắn ta!

Hành trình tiếp đó diễn ra suôn sẻ!

Mọi người một đường được ông chú dẫn ra khỏi sa mạc, đi thẳng đến cảng biển Bart!

Nơi đó có người của Long Uyên tiếp ứng.

Mà Đại Hắc và Tiểu Hắc thì tạm thời ở lại bộ lạc tránh đầu sóng ngọn gió!

Nhiều người ở thành phố Budaiya đã tiêm huyết thanh bất tử!

Hiện giờ nguồn gốc huyết thanh biến mất, thời gian trôi qua, không biết sẽ có bao nhiêu người muốn trở thành một thành viên trong đại quân bất tử!

Tình hình thời sự chắc chắn sẽ biến động!

Tất nhiên đây không phải là những gì mà Giang Nam cần phải cân nhắc!

.....

Chương 413 -

Trên xe lửa đến thủ đô!

Hội trưởng Hiệp hội Linh Võ Giang Thành - Thẩm Hoàng cực kỳ xa hoa thuê cả một toa xe!

Mà ba đội tham gia cuộc thi Ngôi Sao toàn quốc được chọn ra ở tỉnh bắc, đều ở trong toa xe này!

"Số máy gọi hiện không liên lạc được!"

Hạ Dao nằm sấp trên bàn nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn như một cái bánh bao!

"Sao Tiểu Nam còn không nghe điện thoại? Sau khi gọi video liên không liên lạc được nữa!"

"Hừ hừ! Hắn không cần ta nữa sao?"

"Coi như không cần ta nữa! Sao có thể không cần Tuyết Tuyết chứ?"

Chung Ánh Tuyết buông điện thoại xuống, vẻ mặt lo lắng!

Ngô Lương thở dài nói: "Sợ là không kịp! Chúng ta đã ép đến ngày cuối cùng mới xuất phát!"

"Ngày mai bắt đầu thi đấu xếp hạng, các đội khác đã đến từ 3 ngày trước rồi!"

Hạ Dao ảo não xoa đầu!

Mái tóc ngắn màu trắng bạc đều bị xoa tới lộn xộn!

"Thật vất vả mới giành được chức vô địch! Nếu bỏ lỡ thì quá đáng tiếc!"

Mà đội ngũ của Thẩm Miểu ở bên cạnh!

Đội trưởng Tống Thanh cười lạnh nói: "Đuổi không kịp cũng là chuyện tốt!"

"Video về Giang Nam trong trận tranh tài Ngôi Sao lần trước đã bùng nổ cỡ đó rồi!"

"Không biết có bao nhiêu người muốn xử lý hắn!"

"Không tới nói không chừng còn có thể tránh thoát một kiếp, nếu vừa lên liền thua, chẳng phải khiến cho Giang Thành chúng ta mất mặt sao?"

Cố Bắc phụ họa nói: "Không phải chứ? Nếu vậy thì ngay cả đội của chúng ta cũng gặp nạn!"

"Tĩnh chúng ta đều trở thành mục tiêu của mọi người rồi!"

Hạ Dao lạnh mặt: "Người không nói lời nào, không ai coi người bị cầm đầu!"

Thẩm Miểu trợn trắng mắt: "Hai người câm miệng đi! Nếu không phải Giang Nam! Các người nghĩ rằng chúng ta có thể đến được vị trí này sao? "

Quả Quả mang vẻ mặt ghét bỏ đứng dậy, không ngồi bên cạnh hai người bọn họ, mà là chạy đến ngồi xuống bên cạnh Ngô Lương...

Sắc mặt của Tống Thanh và Cố Bắc đều khó coi!

Trên Weibo, video Giang Nam trả lời phỏng vấn đã được lan truyền từ lâu!

Đội ngũ các tỉnh thành khác đều xem được, tức muốn nổ phôi!

Nhao nhao để lại bình luận, muốn kiến thức sự lợi hại của chiến thần núp vú giả!

Có thể nói, cuộc tranh tài còn chưa bắt đầu, bầu không khí đã bùng nổ!

Lần này có thể nói là lần náo nhiệt nhất!

Chiến thần núp vú giả Giang Nam lại càng trở thành nhân vật nóng bỏng!

Đôi mắt của Ngư Thanh Thanh sáng lên: "Tên con thuyền kia, ta đã tra ra được!"

Chung Ánh Tuyết sửng sốt: "Thuyền gì?"

"Chính là ngày gọi video, nam thần ngồi trên con thuyền kia, ta nhớ rõ tên thuyền!"

"Địa điểm đăng ký là Wakanda! Hành trình của con thuyền vào ngày hôm đó... Ta xem thử!"

Vừa nhìn Ngư Thanh Thanh trợn tròn mắt!

Kinh hãi nói: "Quần đảo Madaga, eo biển Gili? Châu Phi? Mấy ngày nay Nam thần đi châu Phi?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều kinh hãi!

Châu Phi?

Hiện tại Giang Nam đang ở phía bên kia của trái đất?

Có nhầm lẫn gì không! Sao có thể xa như vậy?

Chung Ánh Tuyết che mặt, Hạ Dao trực tiếp nằm sấp!

Tần Thụ cười khỏ: "Cái này còn bắt kịp cái rắm gì nữa?"

Mà ngay lúc này!

"Đinh! Ding! Ding!"

Điện thoại di động của tất cả mọi người đều nhận được một tin nhắn SMS thông báo!

"Bởi vì thành viên dự thi tranh tài Ngôi Sao chưa tới đông đủ, dự kiến vòng đầu tiên diễn ra tại thủ đô sẽ tạm thời hoãn một tuần!"

"Thời gian bắt đầu thi đấu cụ thể, tùy tình huống mà quyết định, sẽ có thông báo khác!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngây ngẩn!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Bởi vì thành viên không đến đủ?

Còn ai đến giờ chưa tới? Hiện tại người chưa báo cáo chỉ thiếu mỗi Giang Nam!

Ngô Lương ngạc nhiên nói: "Mẹ kiếp! Nam thần mạnh tới vậy sao? Bởi vì hắn không đến, cuộc tranh tài liền bị hoãn lại?"

Hạ Dao hưng phấn nhảy dựng lên: "Ha ha! Quá tuyệt vời! Ha ha!"

Tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau!

Các trận đấu Ngôi Sao trước đây chưa từng vì loại chuyện này mà hoãn lại!

Ngay cả chuyện gia hạn cũng chưa từng xảy ra!

Mà lần này lại bởi vì một mình Giang Nam mà trì hoãn?

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam rốt cuộc đi châu Phi làm cái gì?"

Hội trưởng Thẩm Hoảng nhìn tin nhắn, nhất thời mây đen xua đi!

"Ha ha! Lợi hại! Không phục không được!"

Hắn biết rõ, một khi loại giải đấu quốc gia này bị hoãn!

Tổn thất cũng không phải chỉ là một chút!

Nhưng hiện tại lại bởi vì một mình Giang Nam mà trì hoãn!

Có thể tưởng tượng được, chuyến đi lần này của Giang Nam quan trọng như thế nào!

Một tin nhắn gửi tới, Thẩm Hoảng cảm thấy thoải mái!

Hiệp hội Linh Võ thủ đô với tư cách là nhà tổ chức đều bố trí rồi!

Các hiệp hội Linh Võ của tỉnh khác không chịu được nữa!

Những thí sinh kia cũng không chịu được nữa!

Có thể nói một hòn đá khơi dậy ngàn tầng sóng!

Trong lúc nhất thời tiếng nghị luận vang lên!

"Dựa vào cái gì chứ! Hiện tại Giang Nam không báo danh, hắn đã không đến, liên bất tất cả chúng ta chờ đợi?"

"Hắn sao lại lợi hại như vậy? Cũng bởi vì là hệ không gian?"

"Không phải chứ? Trận tranh tài Ngôi Sao là mở cho hắn sao!"

"Chúng ta đã chờ đợi ba ngày! Còn phải chờ thêm một tuần nữa sao? Nực cười!"

"Đúng là mặt mũi lớn!"

Quần tình kích động, không khỏi nhao nhao khiêu nại hội trưởng đang dẫn đội của mình!

Yêu cầu tổ chức cuộc tranh tài như bình thường!

Chương 414 -

Mà những hội trưởng đi đến thủ đô này, tất nhiên cũng không phải đám ăn chay!

Nguyên một đám liên tục gọi điện thoại tới đòi lại công đạo!

"Chuyện gì đang xảy ra vậy! Chủ tịch Trần? Người đùa giỡn cũng có giới hạn!"

"Chờ một người? Bắt tất cả chúng ta đều chờ? Người không đùa đó chứ? "

Chủ tịch Hiệp hội Linh Võ Thủ Đô Trần Hiền đều đau cả đầu!

Nhìn văn kiện cấp trên phê xuống, còn có điện thoại bị gọi liên tục, vẻ mặt chết lặng!

Phóng viên phương tiện truyền thông, nhà tài trợ địa điểm, khách sạn sắp xếp cho mọi người ở lại, chỉ chờ cuộc thi bắt đầu!

Kết quả phía trên thông báo gia hạn?

Cái này phải đốt bao nhiêu tiền chứ? Hơn nữa đối với hình ảnh tổng thể của hiệp hội cũng không tốt a!

Suy nghĩ trước sau, vẫn là gọi điện thoại!

"Này! Cái kia... Tổng thư ký! Chuyện thi đấu tranh tài kia..."

Âm thanh từ điện thoại ở đằng kia!

"Trước khi Giang Nam về nước! Tất cả mọi người phải chờ cho lão tử!"

"Không muốn chờ thì để cho bọn họ cút đi! Không phục đến tìm ta!"

Lúc này mặt Trần Hiên đã trắng bệch, tóm lại thật sự là vì chờ Giang Nam sao?

Vừa nghe ngữ khí liền không thể nghi ngờ, Trần Hiên biết, chuyện lần này không có khả năng đổi lại!

Không khỏi tò mò nói: "Giang Nam đến tột cùng là..."

Tổng thư ký: "Kêu người chờ thì người cứ chờ! Một chiến sĩ vì nước mà đưa đầu ra ngoài, liều cả tính mạng!"

"Không đáng để các người chờ sao?"

"Người có biết hành động Trảm Quỷ lần này của Long Uyên thành công! Đã gây nên ảnh hưởng gì không? Cả quốc tế đều chấn động!"

"Đây là một cú đấm nặng! Mà Giang Nam chính là nắm đấm đó!"

"Bởi vì ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, trở về liền phải bỏ lỡ trận đấu Ngôi Sao?!"

"Giang Nam trở về còn phải nhận huân! Đều ngoan ngoan chờ cho ta!"

"Tút TUT TUT~"

Trần Hiên hoàn toàn choáng váng!

Hành động trảm quỷ? Cả quốc tế chấn động?

Còn được nhận huân chương? Đây là công lao lớn đến mức nào?

Giang Nam đã làm gì ở nước ngoài?

Da đầu Trần Hiên không khỏi tê dại!

Không nghĩ tới chỉ một cuộc gọi điện thoại lại kéo ra một vấn đề lớn như vậy!

Phía trên giữ thái độ kiên quyết, hẳn sao còn có nửa điểm oán hận?

Không muốn chờ cũng phải chờ!

Trực tiếp thống nhất trả lời: "Chờ! Không muốn chờ! Kéo hành lý rời đi!"

Một đám hội trưởng hiệp hội đều choáng váng!

Không nghĩ tới sẽ đợi được câu trả lời như vậy, thái độ cực kỳ cứng rắn!

Có thể ngồi vào chức hội trưởng, ai nấy đều là lão hồ ly!

Tất nhiên có thể đánh mùi được dị thường trong chuyện này!

Cho dù Giang Nam có là hệ không gian! Cũng không đến mức vì chuyện này mà trì hoãn!

Rốt cuộc hẳn đã làm gì chứ?

Nhận được câu trả lời, nhóm hội trưởng kia rốt cuộc không còn lòng dạ, đều yên tĩnh chờ đợi!

Mà giờ phút này, phía dưới Weibo của Giang Nam đã hoàn toàn rơi vào tay giặc!

"Thứ rác rưởi! Trốn không dám ra mặt? Có dám đánh một trận với ta hay không!"

"Sớm muộn gì cũng phải thua, cần gì phải kéo dài!"

"Đây chính là tân vương? Ngay cả dũng khí đánh một trận cũng không có sao?"

"Ta đang chờ người ở thủ đô! Rác rưởi!"

Nhưng fan Nam Thần cũng không nhẫn nhịn, lúc này liền đáp trả!

"Đầu các người bị vào nước à?"

"Người sợ là chưa từng chứng kiến qua sự lợi hại của Gundam hình người!"

"Nam thần! Ngược đãi họ cho ta!"

"Nam thần! Người mau đến wow! Ta biết người đang nhìn trộm màn hình!"

"Chiến thần núm vú giả thì sợ cái gì chứ?"

Cuộc khẩu chiến bên dưới càng ngày càng kịch liệt!

Phàm là đến khiêu khích, toàn bộ đều bị fan Nam thần mắng đến máu chó đầm đìa!

Cứ qua 1 phút thì số bình luận lại hơn một ngàn, không biết hấp dẫn bao nhiêu quần chúng ăn dưa đến xem chiến!

Ba ngày sau!

Sân bay trụ sở chính Long Uyên!

Mấy vạn quân nhân Long Uyên xếp hàng chỉnh tề, khí thế nghiêm trang!

Mà Hồng Long một thân quân phục Long Uyên, đứng nghiêm

tại hàng đầu, tràn đầy chờ mong.

Một máy bay vận tải hạ cánh!

Đi ra đầu tiên chính là Bạch Thiên Tầm, sau đó là thành viên tiểu đội căn cứ!

Lúc đi bốn người, trở về chỉ còn lại ba người, thần sắc tất cả mọi người đều ảm đạm!

Phương Liễu và Vệ Hoa cũng bình an đáp đất!

Cuối cùng người đi ra là Sơn Miêu và Giang Nam!

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ!

Tất cả mọi người đều mang vẻ mặt hoảng sợ!

Cầm Hồng Long suýt đập xuống đất!

Lão hắc quỷ ôm tiểu cô nương này là ai!

"Mẹ kiếp! Châu Phi đáng sợ tới vậy sao? Nam Thần rớt trong hồ mực à?"

"Phốc... Ha ha ha ha ha! Đây có phải là bị ánh mặt trời đốt cháy không?"

"Đánh chết ta cũng không đi châu Phi chấp hành nhiệm vụ a! Thật kinh khủng! "

"Không phải... Nam Thần đen như vậy sao? Tại sao những người khác thì không? "

Đúng vậy!

Đều đi châu Phi, sao lại chỉ có Giang Nam lại đen thành cái dạng này?

Nhìn ánh mắt hoảng sợ của một đám người Long Uyên!

Giang Nam hận không thể tìm một khe hở chui vào!

Hình tượng cao lớn uy mãnh của mình!

Toàn bộ mẹ nó đều bị hủy!

Không có chị gái nào sẽ thích mình!

Tác dụng phụ ban đầu của củ tỏi hắc hắc hắc chỉ kéo dài 12 giờ liền biến mất!

Chương 415 -

Nhưng lúc trước Giang Nam vì lẻn vào căn cứ, lại gặm thêm 10 con tỏi hắc hắc hắc!

Tác dụng phụ của những người khác đã biến mất trên đường trở về!

Chỉ có Giang Nam!

Mẹ nó vẫn còn đen sì!

Hồng Long nhìn Giang Nam với vẻ mặt kinh hãi: "Lão đệ! Người đây là..."

Giang Nam lúc này liền khóc: "Long ca! Người không biết wow! Nhiệm vụ quá khó khăn! "

"Lúc ấy ta bị vô số người bắt tử vây công, còn có một đồng linh thú cấp cao cường ngược a!"

"Quả cầu lửa đỏ đã làm nổ tung tất cả các máy bay! Nhìn ta này! Người đều bị nổ đen!

"Nếu người không phát cho ta 80 100 cân linh châu cùng chút tiền nhỏ! Người cảm thấy có còn xứng đáng với ta không?"

Một đám đội viên nhìn Giang Nam không khỏi vẻ mặt bất lực!

(͡° ͜ʖ ͡°)

Người giữ lại chút liên sĩ đi!

Bạch Thiên Tâm: "Phụt... A!

Cô thật sự nhịn không được, rõ ràng là do người ăn nhiều tỏi có được không!

Trở về liền bán thăm!

Hồng Long trợn trắng mắt!

Có quỷ mới tin người!

Máy bay nào có thể nổ đen người như vậy?

Ngay cả khi máy bay bị nổ...

Hả? Không đúng!

Máy bay? Ngươi Ưng của lão tử nổ tung?

Mẹ kiếp!

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

Giang Nam sửng sốt!

Chức năng thu thập giá trị oán khí của hệ thống được bật lại?

Không tự bế nữa?

Hồng Long tức giận nói: "Đánh rắm! Linh Châu và tiền nhỏ đều không có!"

"Nhưng có phần thưởng khác cho người!"

"Quân đoàn Âm Dạ quân - Giang Nam! Sơn Miêu! Cùng tất cả các thành viên của tiểu đội căn cứ! Nhận huân!"

Giang Nam sửng sốt: "Long ca! Được phát huân chương sao? Cái này ... Cái này không đến mức đó chứ!"

Phải biết rằng, có thể nhận được huân chương!

Đều là người có cống hiến trọng đại với quốc gia mới có cơ hội này!

Thời điểm nhiệm vụ Voyny cũng không có được cơ hội này!

Hồng Long cười khở: "Tên nhâu nhà ngươi, thật sự không biết chính ngươi đã làm được chuyện gì a!"

"Người có biết chuyện đánh tan băng đảng Dracula sản xuất huyết thanh bất tử, có ảnh hưởng đến tình hình quốc tế cỡ nào không?"

"Nói nhiều lời vô nghĩa như vậy để làm gì, kêu người nhận thì nhận đi!"

"Giang Nam! Trao tặng Huân chương Xích Tâm! Thăng Thiểu Tá!"

"Tất cả các thành viên! Cúi chào! "

Trong lúc nhất thời, bao gồm cả Hồng Long, tất cả quân Long Uyên đều hành lễ!

Vô cùng trang nghiêm!

Đầu Giang Nam đều choáng váng, tuy rằng không biết Thiểu Tá là khái niệm gì!

Nhưng Sơn Miêu hình như cũng là Thiểu Tá phải không?

Cô ấy thế nhưng là đại đội trưởng!

Mà lúc này, đám người Sơn Miêu! Bạch Thiên Tầm! Đường Thi cũng hoàn toàn kinh ngạc nhìn tấm huy chương nhỏ treo trước ngực Giang Nam!

Huân chương Xích Tâm?

Có nhầm lẫn gì không!

Đây cơ hồ đã là huân chương vinh dự cấp cao nhất rồi!

Có thể nói như vậy! Có thể sống sót nhận được huân chương này, hầu như không có!

Ý nghĩa rất lớn! Có thể thấy được!

Mà đám người Sơn Miêu cũng được trao tặng huân chương Tử Tâm!

Sơn Miêu được thăng cấp từ Thiếu Tá lên Trung Tá!

Ngay cả Vệ Hoa cũng có phần!

Phương Liễu còn đang ở bên cạnh vẻ mặt chờ mong!

Nhưng khuôn mặt của Hồng Long trở nên lạnh lùng: "Bởi vì sai lầm của người, hy sinh một đồng đội trẻ! Tường Vi!"

"Người còn trông cậy được nhận huân chương sao? Suy ngẫm lại mình đã làm được cái gì đi?"

"Hoàn thành báo cáo trước! Sau đó sẽ có quyết định xử lý, chuẩn bị tốt để bị sa thải đi!"

Sắc mặt Phương Liễu trắng bệch, còn muốn giải thích cái gì, nhưng nhìn ánh mắt lạnh như băng của Hồng Long!

Không nói được một lời!

Quá trình nhận huân chương chấm dứt, trong phòng chỉ huy tác chiến!

Ổ đĩa và huyết thanh bất tử thế hệ ba còn lại đã được bàn giao!

Giờ phút này Giang Nam đang cực kỳ cẩn thận thưởng thức huân chương nhỏ của mình!

"Tiểu Mira! Nhìn xem có đẹp không?"

Mira nghiêng đầu không nói lời nào, trong mắt tràn đầy mê hoặc, nhưng vẫn gật đầu!

Hồng Long nhìn báo cáo tác chiến, nhú mày: "Huyết thanh hẳn là vẫn còn 30 ống, hiện tại sao chỉ có 29..."

Thân thể Phương Liễu cứng đờ, thần sắc né tránh: "Lúc ta thí nghiệm, không cẩn thận đánh nát một ống, quên ghi chép vào!"

Vệ Hoa gật gật đầu theo, Hồng Long cũng không thêm để ý!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Tiểu Mira.

"Chuyện sao lưu tư liệu cùng huyết thanh kế tiếp sẽ giao cho Viện nghiên cứu Linh Võ!"

"Về phần Mira! Vẫn cần giao cho viện nghiên cứu, hệ thống sẽ kiểm tra một chút!"

Giang Nam nhướng mày, không khỏi bảo vệ tiểu nha đầu: "Kiểm tra như thế nào?"

Hồng Long lắc đầu bật cười: "Đừng hiểu lầm, chỉ là kiểm tra toàn diện, dù sao về dị năng của cô ấy, còn có tình trạng thân thể, chúng ta đều không biết! "

"Cũng là vì sự phát triển trong tương lai của cô! Trạng thái của cô ấy! Không ổn!"

"Vẫn nên mau chóng kiểm tra cho tốt!"

Giang Nam gật gật đầu, dù sao mấy ngày nay tiểu nha đầu

cũng không ăn cái gì, cũng không nói lời nào! Thật đáng lo ngại!"

Hồng Long tiến lên, híp mắt cười thân thiết!

"Tiểu Mira! Đi với chú được không?"

"Chú dẫn người đi kiểm tra thân thể!"

"Cho người kẻo mút ăn!"

Mira nhìn Hồng Long một cái, không thềm để ý, chỉ ôm Giang Nam, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào!

Chương 416 -

Giang Nam đen mặt: "Ta nghe mà cứ cảm thấy người không giống người tốt tý nào! Giống như một lão biến thái!"

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 1000!]

Hồng Long nổ tung!

Lão tử giống lão biến thái chỗ nào?

Hắn không khỏi tiến lên kéo cánh tay Mira: "Chú dẫn người đi ăn ngon!"

Giang Nam cũng dịu dàng an ủi: "Mira nghe lời, là đi kiểm tra thân thể, là chuyện tốt!"

Mira kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Tại sao phải tách ra?

Anh trai không cần mình sao?

Anh trai không thích Mira sao?

Trong một khoảnh gian, đôi mắt to của Mira ướm đắm!

Những giọt nước mắt trượt xuống má như một chuỗi ngọc trai!

Trong mắt thậm chí mang theo một tia cầu xin!

Giống như đang nói!

Anh trai đừng bỏ rơi ta, được chứ?

Mira ngoan ngoãn!

Thật vất vả mới tìm được phần ôn nhu này, làm sao nỡ buông tay!

Người trước mắt này, là người duy nhất trên đời này đối tốt với mình...

"Tới đây! Đi với chú! Không sao đâu! Ngoan! "

Chỉ thấy Mira mạnh mẽ tránh tay Hồng Long!

"A!"

Lập tức nhapf vào trong ngực Giang Nam, gắt gao ôm lấy!

Liều mạng lắc đầu!

"Ồ! Ồ, ôi! Ô ô~ ôi!"

Đây là lần đầu tiên Giang Nam nghe Tiểu Mira nói chuyện!

Ánh mắt cầu xin kia giống như một con dao đâm vào trong lòng Giang Nam!

"Long ca! Trước khoan hãy kiểm tra!"

Tiếng khóc non nớt vang vọng!

Hồng Long thở dài một tiếng, cũng không có cách nào!

Mặc dù Mira 26 tuổi, nhưng cô đã dành 20 năm trong phòng thí nghiệm!

Mỗi ngày đều bị cắt xén tàn nhẫn, chỉ để lấy mẫu!

Không ai biết tình hình của cô ấy bây giờ thế nào!

Hình như ngay cả nói cũng không nói được...

Giang Nam đau lòng xoa đầu cô bé: "Ngoan! Tiểu Mira! Không khóc!"

"Anh trai không có không cần người! Chúng ta không tách ra! Ngoan!"

Nhìn dáng vẻ ôn nhu của Giang Nam, trái tim Bạch Thiên Tâm đều tan ra!

Anh chàng này vẫn luôn ở trong tình huống không giải thích được, làm cho người ta nhìn không được mà động tâm!

"Vậy người dẫn cô ấy theo trước đi! Kiểm tra thì vẫn phải kiểm tra!"

"Chờ người đến thủ đô, ta lại liên hệ với người của viện nghiên cứu, thiết bị bên kia càng tiên tiến hơn!"

"Chờ có kết quả cụ thể! Phía trên sẽ quyết định sắp xếp Mira như thế nào!"

Giang Nam sửng sốt: "Ta đến thủ đô làm gì?"

Hồng Long trợn trắng mắt: "Cuộc tranh tài Ngôi Sao! Người không tính tham gia sao?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ: "Ôi mẹ nó! Hôm nay là ngày mấy rồi?"

Chuyện này trực tiếp bị Giang Nam ném tới phía sau lưng!

Hồn nhiên không nhớ tới!

Hồng Long: "Đừng xem! Đáng lý hai ngày trước đã bắt đầu cuộc tranh tài!"

"Cấp trên tranh thủ cho người một tuần, trận đấu đã hoãn lại! Chỉ để chờ người quay lại!"

"Không thể để cho tiểu anh hùng của chúng ta bị bỏ rơi được!"

Giang Nam ngạc nhiên, lợi hại như vậy sao?

Chỉ để chờ ta, cuộc thi Ngôi Sao liền bị hoãn lại?

Bạch Thiên Tâm cười hắc hắc nói: "Không lấy được hạng quán quân trở về, đều có lỗi với chúng ta!"

Đường Thi nắm chặt nắm tay: "Nam thần cố lên! Ta sẽ xem người qua phát sóng trực tiếp!"

Sơn Miêu cười nói: "Tận dụng cơ hội này! Nhanh chóng lên Hoàng Kim, dẫn người đi Hư Không Hải chơi!"

Giang Nam nào dám chậm trễ?

Sau khi nói lời tạm biệt với đám người Hồng Long, liền đi thẳng đến thủ đô!

Nhưng vừa định lên xe, lại bị Sơn Miêu kéo lại!

"Đi ... Đi với ta! Có chuyện muốn nói với người! "

Giang Nam sửng sốt!

Vẫn là bị Sơn Miêu kéo vào trong rừng cây nhỏ bên cạnh.

"Chuyện gì vậy, chị Sơn Miêu?"

Mẹ nó còn đến nơi bí mật như vậy!

Chỉ thấy Sơn Miêu mặt đỏ thẫm, hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí!

Hơi cúi người, cúi đầu đưa cái trán trơn bóng tới trước người Giang Nam!

Giang Nam: ???

"Cái này... Đây là..."

Cái gì vậy?

Người đang làm gì vậy?

Người đang muốn làm gì?

Vành tai Sơn Miêu đỏ hết rồi!

"Cá cược thua! Đã nói! Thì phải làm! "

Giang Nam phụt một tiếng bật cười!

Sơn Miêu! Người có cần phải dễ thương như vậy không?

Trái tim ta đều tan chảy, được chứ?

Sơn Miêu nhắm chặt hai mắt, vành tai đỏ lên!

"Người tốt cuộc có búng hay không? Không làm thì không làm!
Ta..."

"Bộp"

Đột nhiên! Một tiếng kêu vang!

Sơn Miêu mãnh liệt che đầu, trên trán có thêm một vết đỏ!

Không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái!

Dùng sức như vậy làm gì?

Giờ phút này Giang Nam nắm chặt ngón tay!

"A a a ~ ngón tay! Ngón tay của ta! Nó bị gãy rồi!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Ý người là sao?

Ý người chủ ta đầu sắt đúng không?

"Ai bảo người dùng lực lớn như vậy? Hừ hừ! Đáng đời!"

"Còn không mau lên xe?"

Giang Nam nhếch miệng cười, lấy ra một quả tẩy tẩy còn có một viên kẹo sữa trắng từ trong túi rồi nhét vào trong tay cô!

"Hắc hắc! Nhớ ăn!"

Sơn Miêu nhìn hai thứ trong tay, lắc đầu, mỉm cười!

.....

Nam Thần: Ding ding ding! Tuyết Tuyết có ở đó không? ”

Ánh Tuyết: (*° ▯ °)!!

Tiểu Nam? Người về à?

Nam Thần: Người ở chỗ nào tại thủ đô? Tới đón ta với! Ta có chút không tiện!

Ánh Tuyết: Được rồi! Chờ chúng ta!

Lúc này trên xe, một con gấu trúc khổng lồ đáng yêu dùng bàn tay gấu cồng kềnh vất vả chọc vào màn hình điện thoại di động...

Chương 417 -

Những người ngồi trên xe thỉnh thoảng nhìn bằng ánh mắt khác thường, nhỏ giọng nghị luận!

Về mặt Giang Nam sống không còn gì luyến tiếc: "Thật nóng..."

Lão tử cũng không có cách nào khác được không?

Đen sì tới thế này, căn bản không có cách nào ra ngoài gặp người a!

Vì để cho giấc mơ của 900 triệu thiếu nữ không tan vỡ!

Vẫn nên trốn trong áo gấu tương đối tốt hơn...

Ngay lúc này, bên trong nhà ga!

Ba người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều tới đây!

Ngay cả Tiểu Ngư cũng đi theo!

Nhìn ra nhà ga không ngừng!

Hạ Dao: "Tiểu Nam đâu? Đã tới giờ rồi! Sao còn chưa thấy ai?"

Chung Ánh Tuyết: "Chờ một chút, thời gian không sai"

"A! Lại bị người ta chụp ảnh! Phiền chết đi!"

Mấy người cách đó không xa, còn có không ít phóng viên cùng paparazzi!

Mỗi một tuyển thủ trong cuộc thi Ngôi Sao đều là đối tượng trọng điểm!

Huống chi là đội Giang Nam mà mọi người chỉ trích!

Dù sao, hiện tại Giang Nam chính là nhân vật siêu cấp nổi tiếng!

Tuy rằng không công bố nguyên nhân hoãn thi, nhưng cơ hồ đã xác định chính là bởi vì Giang Nam không thể nghỉ ngơi!

Đúng lúc này, một con rối gấu trúc mập mạp vụng về đi tới!

"Mấy chị gái đáng yêu này! Các người đang chờ ai đó à?"

Hạ Dao: "Ta không mua bóng bay..."

Giang Nam: ???

"Đánh rắm! Người nghĩ ta tới bán bóng bay à?"

Hạ Dao nghe thanh âm không khỏi sửng sốt, lập tức trở nên kinh hãi: "Tiểu Nam? Có phải là người không?"

Sau đó liền nhào tới ôm, hai tay nắm lấy tai gấu trúc, kéo lên trên!

"Ah! Người đừng..."

Trùm đầu bị Hạ Dao trực tiếp kéo xuống!

Ngư Thanh Thanh mở to hai mắt, nhìn Giang Nam đen như quỷ, vẻ mặt hoảng sợ!

Tất cả đều sợ hãi đến phát khóc: "Phi... Châu Phi đáng sợ tới vậy sao?"

Tại sao nữ chiến binh xinh đẹp lại biến thành chiến sĩ da đen rồi?

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ: "Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Biểu tình Hạ Dao rõ ràng cứng đờ, vội vàng trùm đầu trở về!

Lần này cô rốt cục cũng biết vì sao Giang Nam mặc quần áo gấu trúc...

Không khỏi chột dạ: "Cái đó... Không sao đâu! Sẽ không ai nhìn thấy cả!"

Một bên, paparazzi phóng viên ngồi xổm bên cạnh hưng phấn đổ bưng!

"Mẹ kiếp! Chụp đi! Giang Nam! Chắc chắn là Giang Nam! "

"Tin tức lớn! Ha ha ha! "

"30 nháy liên tiếp, xử lý!"

Máy ảnh điên cuồng chụp liên tục, đèn flash nhấp nháy.

Giang Nam: ...

Mắt các người mù hết cả rồi!

Mẹ kiếp!

Lão tử một đường mặc đồ ngủ trang đều trở nên vô dụng!

"A~"

Một âm thanh sữa phát ra từ quần áo con rối!

"Đại Lang Diệt! Đừng ôm! Người đang đè nặng lên đứa nhỏ!"

Hạ Dao vội vàng buông Giang Nam ra, vẻ mặt ngạc nhiên!

Chung Ánh Tuyết cùng Tiểu Ngư nhẹ nhàng há cái miệng nhỏ, đầu trống rỗng!

Đứa nhỏ?

Đứa nhỏ nào?

Đứa nhỏ từ đâu ra?

Đi châu Phi một chuyến! Người đều đen như thế?

Ngay cả đứa nhỏ cũng đã có?

Động tác này cũng quá nhanh rồi!

Ngô Lương mang vẻ mặt buồn bã: "Không nghĩ tới nhanh như vậy đã phải làm chú, ta đây cũng không có chuẩn bị gì, liền..."

Giang Nam nhẩy dựng lên, khóa cổ Ngô Lương!

"Đánh rắm! Nói lại cho ta!"

Sau đó mấy người lại bắt taxi đi thẳng đến khách sạn!

Mà những phóng viên paparazzi kia lại điên cuồng chạy về công ty!

Trực tiếp đăng tin lên Weibo!

Sốc! Chiến thần núm vú giả Giang Nam! Đến châu Phi liền mang theo một đứa nhỏ về! Đến trễ vì muốn có con?

(Ảnh)

Hình ảnh Giang Nam bị kéo mũ trùm đầu xuống, đen như quỷ!

Sốc! Rốt cuộc là nhân tính vạn vật! Hay là đạo đức suy đồi!

Chiến thần núm vú giả tới châu Phi, phát hiện con gái ở ổ chó, mặt đều tức đen!

(Ảnh)

Biệt thự nhà họ Diệp, Diệp Tinh Tuyền mặc áo ba lỗ cùng quần

ngắn nằm trên sô pha, nhàm chán lướt Weibo!

Lập tức mở to hai mắt!

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Cái quái gì vậy!"

Cô cười đến đập thẳng chân!

"Ai nha!"

Diệp Tinh Tuyền bị điện thoại di động rơi trúng mặt, cái trán đều đỏ!

"Ông nội! Giang Nam đã đến thủ đô! Còn có một đứa con gái! Mặt đều tức tới đen rồi!"

Diệp Đạo Thiên: ???

"Ha?"

Quả nhiên, ảnh chụp vừa tải lên liền trực tiếp kích nổ Weibo!

Xông thẳng vào vị trí số 1 trong bảng hot search, khu vực bình luận phía dưới hoàn toàn nổ tung!

"Phốc ha ha ha! Cái quái gì vậy! Nam thần sao lại đen tới ngũ quan cũng không thấy rõ? "

"Châu Phi? Nam thần biến mất trong khoảng thời gian này là vì đi châu Phi?"

"Nữ nhi cũng có rồi sao? Chiến thần núm vú giả thành công thắng chức chiến thần cha bỉm sữa? "

"Cho dù người đen! Có một đứa con gái! Ta vẫn còn yêu người!"

"Trốn trong trang phục gầy không dám gặp người? Ha ha ha!

Nam Thần cũng quá đáng yêu rồi..."

Trong phòng khách sạn, Giang Nam nhìn tin tức weibo không ngừng làm mới!

Khuôn mặt lại đen hơn!

Tức giận để lại điện thoại di động trên giường!

Thật đáng giận ~

Cái tiêu đề quỷ quái gì chứ?

Đám phóng viên paparazzi này cũng quá vô nhân tính rồi ma!

Hạ Dao ngồi bên cạnh, vẻ mặt đáng thương hề hề!

('●_●)

Ta thực sự không cố ý a!

Chương 418 -

Cởi trang phục con gấu ra!

Giờ khắc này mọi người mới nhìn thấy Tiểu Mira giống như gấu Koala treo trên người Giang Nam.

Ngay lúc này, Tiểu Mira mặc một chiếc váy trắng!

Một mái tóc vàng cũng được cắt gọn lại!

Đôi mắt to màu xanh biếc lấp lánh đánh giá mọi người!

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn tinh xảo giống như một con búp bê!

Trong mắt Hạ Dao hiện lên ngôi sao nhỏ: "Ôi Chúa ơi! Tiểu loli này cũng quá đáng yêu rồi phải không?"

"Lĩnh ở đâu? Ta cũng muốn lĩnh một bé!"

Chung Ánh Tuyết cũng tiến lại gần, thật sự bị tan chảy vì sự đáng yêu!

Ngô Lương cũng ngạc nhiên khi nhìn thấy Mira!

Nói là nữ nhi Giang Nam cũng chỉ là nói giỡn, nhưng bọn họ thật sự rất tò mò!

Vì sao Giang Nam lại mang theo một tiểu loli trở về.

Mira bị vây xem, tiểu nha đầu sợ người lạ, không ngừng rụt vào trong ngực Giang Nam.

Giang Nam trợn trắng mắt: "Loli? Người đã thấy qua loli nào

26 tuổi không?"

Lời này vừa nói ra, ba người kinh hãi!

Cái gì?

26 tuổi?

Mira trông chỉ mới 5 6 tuổi?

Cái này ... Làm thế nào có thể chứ!

Nhìn ánh mắt hỏi thăm của mọi người!

Giang Nam vẫn nói ra chuyện mà mình trải qua.

Tất cả mọi người nghe mà da đầu tê dại, nổi da gà!

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, lần này Giang Nam lại đi tới sa mạc Sahara châu Phi!

Cấm khu của nhân loại!

Nhanh chóng cứu Tiểu Mira ra ngoài.

Tất cả nguy hiểm, chỉ bị Giang Nam nói bằng hai ba câu!

Dùng chân cũng có thể nghĩ đến được, đoạn hành trình này nguy hiểm như thế nào!

Mà sau khi biết được trải nghiệm của Tiểu Mira, trong ánh mắt mọi người nhìn về phía tiểu nha đầu cũng tràn ngập đau lòng!

Hốc mắt Chung Ánh Tuyết ửng đỏ: "Tiểu Nam! Người đã làm đúng! Ta ủng hộ người!"

Chung Ánh Tuyết cùng Giang Nam đồng cảnh ngộ đều xuất thân từ một cô nhi viện!

Trong mắt Hạ Dao đầy đau lòng, móc ra một cây kẹo mút từ trong túi đưa tới trước mặt tiểu nha đầu kia!

"Cho người ăn, ngọt ngào ~"

Chung Ánh Tuyết cũng lấy socola từ trong túi đưa qua, vẻ mặt nhu hòa.

Mira nhìn hai chị gái, lại ngẩng đầu nhìn Giang Nam!

Cô có thể cảm giác được, hai chị gái này đối tốt với mình.

Không khỏi vươn bàn tay non nớt, tiếp nhận kẹo cùng sô cô la!

"Ô ô~"

Giang Nam cười nói: "Có thể cô ấy đang nói cảm ơn đi!"

Nghe giọng nói non nớt của Mira, trái tim các cô đều tan biến!

"À đúng rồi! Ba vị trí linh kỹ cấp Bạch Ngân của các người đã dùng hết chưa?"

Hạ Dao gãi đầu: "Còn chưa! Ta còn đang rối! Không biết nên chọn gì!"

Chung Ánh Tuyết sợ hãi nói: "Ta cũng ngại hỏi hội trưởng Thẩm!"

Ngô Lương cũng buông tay!

Giang Nam cười hắc hắc, dò hỏi: "Mau nói đi! Các người có nhớ ta hay không?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, thấp giọng nói: "Nhớ... Nhớ a!"

Hạ Dao bĩu môi: "Hừ! Ta không thèm nhớ người! Người chỉ mới đi được vài ngày?"

Ngô Lương yên lặng nói: "Cũng không biết ai nắm bắt cả một đường..."

Chung Ánh Tuyết: "Phụt... Tối hôm qua còn nó mới gọi tên Tiểu Nam Tiểu Nam nha!"

Hạ Dao đỏ mặt như quả táo chín: "Nha! Đừng nói nữa!"

Giang Nam nhướn mày: "Thật không nhớ sao?"

Hạ Dao: "Cho người một ánh mắt người tự mình cảm nhận! "

(ㄝ~ㄝ)

Giang Nam trực tiếp lấy ra một viên linh châu màu đỏ rực từ trong túi nhét cho Chung Ánh Tuyết!

"Cho ~ món quà nhỏ! Rơi từ Thổ Viêm Long Thương Hỏa cấp Bạch Kim! "

Chung Ánh Tuyết: !!

Cô ngơ ngác nhìn linh châu trong lòng bàn tay, thanh âm đều trở nên cao vút: "Bạch kim... Cấp Bạch Kim?"

Cô không thể tin nổi!

Nhưng linh khí nồng đậm đến mức vẫn nói cho cô biết!

Đích thật là linh châu cấp Bạch Kim! Hơn nữa độ tinh khiết tuyệt đối không thấp!

Phải biết rằng, ngay cả cường giả cấp Hoàng Kim cũng không nhất định lấy được linh châu cấp Bạch Kim!

Giang Nam rốt cuộc làm sao lại có được thứ này?

Thứ này quá xa xỉ đi!

Hạ Dao chảy nước miếng nhìn linh châu!

"Tiểu Nam! Có của ta không?"

"Người cũng không nhớ ta, không có!"

Hạ Dao nóng nảy: "Nhờ! Sao ta lại không nhớ chứ!"

"Nhớ bao nhiêu?"

"Lúc ăn cơm tắm rửa ngủ đều nhớ! Ngay cả khi đi vệ sinh cũng nhớ!"

"Ai nha! Đừng trêu chọc ta chứ!"

Trong mắt Hạ Dao tràn đầy vẻ năn nỉ, lắc lắc cánh tay Giang Nam như làm nũng.

"Hừ hừ! Lang Rống của Ngân Nguyệt Lang Vương cấp Bạch Kim! A ~"

Hạ Dao cầm linh châu về mặt hứng phấn: "Ha ha! Ta biết có phần của ta mà!"

"Mua! Cảm ơn Tiểu Nam!"

Giang Nam trợn trắng mắt, lau sạch nước bọt trên mặt!

Đừng có lúc nào cũng nhớ tới ta nha!

Thời điểm đi vệ sinh nhớ tới ta làm gì?

"Lang Rống a! Chính là sói gầm! A! Tiểu Nam! Ta yêu người!"

Đại Lang Diệt ở trên giường nhảy nhót, hứng phấn đến bay lên!

Nhìn Ngô Lương cũng đang trông mong, Giang Nam cười hắc hắc: "Cũng có phần của người!"

Nói xong ném viên linh châu màu đỏ kia cho Ngô Lương!

Vẫn là cặp Bạch Kim!

Ngô Lương hưng phấn đỏ mặt: "Nam ca! Đây là linh kỹ gì?"

Giang Nam buông tay, lắc đầu nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng hẳn là thích hợp với hệ hóa thú!"

"Chỉ là không biết có thích hợp với người không! Hấp thụ vẫn có một chút rủi ro!"

Chương 419 -

"Dù sao cấp Bạch Ngân cũng chỉ có một cơ hội này, không được ta sẽ nhờ hội trưởng Thẩm kiểm cho người một viên!"

Ngô Lương nhếch miệng cười: "Không cần phiền toái như vậy! Dùng là biết rồi!"

Nói xong trực tiếp hấp thu linh châu!

Ngô Lương vừa mới đột phá tới Bạch Ngân một sao, thật sự bị linh khí mãnh liệt đâm tới Bạch Ngân ba sao!

Giang Nam cũng không nghĩ tới Ngô Lương quyết tâm như vậy!

Nhưng cũng tò mò: "Sao vậy? Linh kỹ gì? Có lợi hay hay không?"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng tò mò ghé qua đầu!

Ngô Lương ngạc nhiên gãi gãi đầu: "Ta cũng không biết!"

"Dùng thử đi!"

Nói xong trực tiếp kích phát linh kỹ!

Một tia hồng mang hiện ra, sau đó chợt lóe lên rồi biến mất!

Và rồi... Không có sau đó!

Hạ Dao ngạc nhiên: "Cái này... không còn nữa sao?"

Chỉ lóe lên?

Kết thúc rồi à?

Chung Ánh Tuyết: "Nói thế nào cũng là linh kỹ cấp Bạch Kim, không đến mức đó..."

Ngay sau đó!

Giang Nam liền tiến lên đấm một quyền khiến hốc mắt Ngô Lương xanh biếc!

Trợn mắt nói: "Người nhìn đểu ta làm cái gì?"

Ngô Lương: ???

"Không phải... Nam ca! Ta..."

"Người cái gì mà người! Ta thấy người liền cảm thấy tức giận, biểu tình của tên nhãi người rất kiêu ngạo a!"

"Bốp!"

Hốc mắt bên kia hấn cũng xanh mét...

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 1000!]

Chung Ánh Tuyết cũng đứng dậy: "Rất kiêu ngạo! Thật muốn đánh hấn một trận!"

Hạ Dao trực tiếp xù lông: "Ai nha! Tức chết ta! Giết hấn đi!"

Giờ phút này trong mắt ba người Giang Nam đều là sự tức giận, đê Ngô Lương trên mặt đất rồi một trận quyền đấm cước đá!

Ngô Lương: !!

Tại sao lại đánh ta!

Ta kiêu ngạo ở đâu?

Ta không nói gì hết!

Giờ phút này, Ngô Lương ôm đầu nằm trên mặt đất, đều bị đánh choáng ngợp!

Vẻ mặt ủy khuất!

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương +1000!]

Trong phòng nhất thời truyền đến một trận tiếng rầm rầm đang vang lên.

Cửa đột nhiên bị đẩy ra!

Ngư Thanh Thanh vẻ mặt ngạc nhiên: "Làm sao vậy? Sao các người lại đánh nhau?"

Ngô Lương nóng nảy, vội vàng chào hỏi: "Tiểu Ngư! Tiểu Ngư cứu ta!"

"Bọn Nam ca điên rồi! Tự nhiên xông tới đánh ta! "

Ngư Thanh Thanh sửng sốt, nhìn Ngô Lương, trong lòng đột nhiên cảm thấy tức giận!

Trợn mắt nói: "Tại sao người lại kiêu ngạo như vậy? "

"Có phải thiếu đánh đúng không?"

Nói xong xắn tay áo xông lên đánh Ngô Lương một trận!

Số người đánh Ngô Lương tăng từ ba lên bốn người...

Ngô Lương: ???

"Ta mẹ nó..."

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương +1000!]

(; ٱٱٱ)

Trong lúc nhất thời, thanh âm quyền đấm cước đá càng lớn!

Còn kèm theo tiếng kêu rên oan ức của Ngô Lương!

Mà Tần Thụ đi ngang qua hành lang, anh trai mắt kính, còn có Đỗ Nguyệt nghe được tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng đánh nhau trong phòng, hai mặt nhìn nhau!

"Chuyện gì đang xảy ra vậy? Đánh nhau à?"

"Đều là đồng đội! Sao lại xảy ra mâu thuẫn?"

"Chúng ta đi cứu giá đi!"

Vừa mới vào phòng, liền nhìn thấy bốn người đang ra sức đánh một người!

Ngô Lương: !!

Cứu tinh! Cứu tinh tới rồi!

"Nhanh lên! Cứu ta đi! Bọn họ..."

Tần Thụ trừng mắt: "Có phải người khinh thường ta không?"

Anh trai mắt: "Chưa bao giờ thấy hăn kiêu ngạo như vậy!"

Đỗ Nguyệt: "Lên! Đánh hăn cho ta!"

Ba người đỏ mắt liền xông lên, lại là một trận đánh bạo!

Thế là từ bốn biến thành bảy!

A... Không đúng! Phải là tám!

Ngay cả Tiểu Mira cũng hét lên!

Ngô Lương ôm đầu, nước mắt giàn giụa!

Làm gì vậy?

Một lời không nói lại liền đánh ta, liền đánh ta!

Còn nói ta kiêu ngạo?

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 1000!]

Căn phòng càng ngày càng nóng nực!

Vừa dạo phố xong, Thẩm Miểu cùng Quả Quả cũng trở về!

Đi ngang qua hành lang, liền nghe thấy trong phòng truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Ngô Lương!

Không khỏi vẻ mặt lo lắng, vội vàng gõ cửa: "Ngô Lương đại ca? "

"Người đây bị sao vậy? Có cần hay không..."

Ngô Lương: !!

"Đừng! Đừng mở cửa! Đừng vào!"

Bị tám người đánh đã đủ thảm rồi!

Thêm hai người nữa, thật sự chịu không nổi a...

Thẩm Miểu cùng Quả Quả đều mang vẻ mặt ngạc nhiên, nhưng nghe tiếng kêu thảm thiết này, không giống là giả dối!

Thẩm Miểu: "Ngô Lương đại ca! Người gặp nguy hiểm gì sao? Không tiện nói chuyện? Cho nên mới nói ngược lại?"

Quả Quả gật đầu: "Nhất định là như vậy! Mấy tình tiết này ta đã thấy trong phim!"

"Chúng ta vẫn nên đi vào xem thử!"

Ngô Lương sắp điên rồi!

Hai người các người đừng có tùy tiện nào bố có được không!

Cửa phòng mở ra...

Vì thế số người cuồng đánh Ngô Lương tăng lên mười người!

Đánh nhau, Quả Quả tò mò nói: "Tại sao chúng ta lại đánh hấn a!"

Ngư Thanh Thanh: "Hình như ta cũng không tức giận như vậy!"

Tần Thụ: "Người quan tâm nhiều như vậy làm gì, cứ đánh là được, tất cả mọi người đều đánh a!"

"Cũng đúng..."

Vì vậy, Quả Quả Tiểu Ngư lại tiếp tục đánh!

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 1000!]

Ba phút sau, mọi người lau mồ hôi trên đầu, ngồi một hàng trên giường!

Vẻ mặt thoải mái!

Cả người Ngô Lương đều bị đánh sưng lên một vòng, nằm trên mặt đất tủi thân rơi nước mắt!

Bị mười người luân phiên đánh suốt ba phút a!

Không chết đã rất tốt!

Chương 420 -

Giang Nam che mặt: "Hình như ta biết chủ nhân trước kia của linh châu này đã chết như thế nào..."

Hắn là bị người đánh chết!

Hiệu quả linh kỹ khủng bố này là gì?

Trào phúng max điểm?

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt trầm tư: "Linh kỹ rất cường đại! Ngô Lương vốn là xe tăng! Nếu dùng tốt, trợ giúp đối với tiểu đội rất lớn!"

Hạ Dao: "Hiệu quả hắn kéo dài ba phút!"

Ngô Lương lặng lẽ rơi nước mắt!

Này, này!

Không ai quan tâm đến ta sao?

Ta sắp bị các người giết!

Hắn xem như hiểu rõ, linh kỹ này dùng ra là để cho mình bị đánh!

Thậm chí có thể lựa chọn đối tượng tác dụng trào phúng!

Kỹ năng này rất tốt!

Mẹ nó quá tốt...

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đặt tên cho linh kỹ này đi!"

Ngô Lương phun ra một ngụm máu, rặn ra bốn chữ!

"Không phục đánh ta!"

Giang Nam không khỏi giơ ngón tay cái lên: "Đủ kiêu ngạo!"

.....

Tin tức Giang Nam đến khách sạn ở thủ đô truyền ra như điên!

Mà trận đấu xếp hạng sơ cấp của cuộc tranh tài Ngôi Sao cũng dự kiến diễn ra trong ba ngày nữa!

Chuyện này gần như xác định được nguyên nhân của trì hoãn là vì Giang Nam!

Không ít phóng viên truyền thông mỗi ngày canh giữ ở cửa khách sạn, chỉ vì chặn Giang Nam!

Nhưng liên tiếp hai ngày, Giang Nam chưa từng bước ra khỏi cửa phòng!

Cũng không phải là Giang Nam không muốn ra!

Mà bởi vì hiệu quả của củ tỏi hắc hắc cơ bản còn chưa trôi qua!

Chỉ là Giang Nam cũng không có nhàn rồi!

Điểm kỹ năng đã tích góp được hơn 110 vạn!

Vốn là chuẩn bị cho hành trình sa mạc Sahara, không nghĩ tới căn bản không dùng bao nhiêu.

Lần đó Vân Phỉ bao luôn quầy hàng, hơn nữa mấy lần bày sạp hàng trước đó, kiếm được rất nhiều điểm kỹ năng.

Lần này Giang Nam cũng không có ý định tích góp!

Cái cũ không đi cái mới không đến!

Trực tiếp đem điểm kỹ năng thêm vào trên đao pháp!

Vốn dĩ đao pháp cũng đã thăng lên tới đỉnh cấp!

Giang Nam muốn nhìn xem, trên đỉnh trên đến tột cùng là cái gì!

[Thêm điểm kỹ năng: 100 vạn điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Đao pháp (tông sư): MAX!]

Chỉ một thoáng, vô số kỹ nghệ ủa tới!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, thăng cấp?

100 vạn điểm kỹ năng quả nhiên không có xài phí!

Sự tiến bộ khủng bố tới kinh người!

Tông sư cùng đỉnh cấp hoàn toàn không phải cùng một cấp bậc a!

Hiện tại Giang Nam thậm chí còn tự tin sử dụng mũi dao để khắc hoa văn trên cánh ruồi!

Cốc cốc cốc!

Tiếng gõ cửa vang lên, Hạ Dao đẩy cửa vào!

"Tiểu Nam đi thôi! Đi rút thăm! Ngày mai sẽ tổ chức đấu xếp hạng!"

Nhìn sắc mặt hồng nhuận của Hạ Dao, Giang Nam đặt Tiểu Mira lên cổ mình!

"Hai người các người đều hấp thu tốt rồi?"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Ba sao! Tuyết Tuyết bốn sao! Ta đã không nhận được muốn thi thố tài năng rồi!"

Một đoàn người mới ra khách sạn!

Rất nhiều phóng viên liền xông lên, vô số ống kính nhắm vào Giang Nam!

"Nam thần! Có thể nói đoạn thời gian người biến mất đi châu Phi là làm gì không?"

"Trận đấu Ngôi Sao thật sự là bởi vì người mà phải trì hoãn sao?"

"Cô bé này có quan hệ gì với người?"

"Một đám tuyển thủ tuyên chiến với người, người vẫn luôn không trả lời, là sợ sao? Thái độ của người đối với chuyện này là gì? "

Sắc mặt Giang Nam hoảng sợ, vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía sau: "Mẹ kiếp! Nhìn kìa! Chúa ơi! Cái này ... Cái này..."

Một đám phóng viên nhanh chóng quay đầu lại, máy quay cũng nhao nhao nhắm về phía mà Giang Nam chỉ!

Dưới tàng cây đa ven đường, một đôi tình nhân đang ôm hôn, nâng mặt môi chạm môi, tình cảm dạt dào!

Dư quang gạt qua một bên, một nhóm các phóng viên nhất thời làm cho hai người hoảng hốt!

Vội vàng tách ra, mặt đỏ bừng!

Các phóng viên lần lượt bấu môi, có gì đáng ngạc nhiên chứ?

Không phải chỉ hôn môi sao!

Quay lại lần nữa! Đâu còn bóng dáng Giang Nam ở cửa khách sạn nữa?

Sớm dẫn theo tất cả mọi người thuận di chuồn mất!

Ngay lập tức!

Một đám phóng viên đen mặt!

Đây là nhìn! Đĩa bay! Phiên bản nâng cấp?

Mẹ kiếp!

[Giá trị oán khí từ Chu Diệp + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tôn Khải + 666!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Về mặt đặc ý!

Một đường đi tới đại sảnh Hiệp Hội Linh Võ thủ đô!

Giờ phút này, một đám tuyển thủ cơ hồ đã có mặt!

Chờ danh sách đối chiến tiếp theo rút ra!

Mà Giang Nam vừa mới đến, cả đại sảnh nhất thời trở nên có chút an tĩnh!

Lập tức tiếng nghị luận đột nhiên nổi lên!

"Yo! Đây không phải là Giang đại gia sao? Còn biết đến nữa sao?"

Giang Nam: "Ta thấy người trông giống như mấy mama trong mấy phòng mát xa đang chèo kéo khách! Chỉ thiếu cái khăn tay!"

[Giá trị oán khí từ Mã Hạo + 888!]

"Để cho tất cả mọi người phải chờ một mình người như vậy? Người không biết xấu hổ sao?"

Giang Nam: "Không biết xấu hổ!"

[Giá trị oán khí từ Tống Trường Phong + 1000!]

"Chiến thần núm vú giả? Núm vú giả của người đâu? Có chuyện gì vậy? Bỏ sữa rồi à? Ha ha ha ha ha!"

Giang Nam: "Sữa không mang theo được! Ở nhà người ăn no rồi!"

"Ta mẹ nó..."

[Giá trị oán khí từ Hoàng Thiên Minh + 999!]

Chương 421 -

Một cô gái tóc ngắn cười lạnh: "Hừ! Cũng chỉ có miệng lưỡi lợi hại!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta lợi hại cũng không riêng gì miệng lưỡi! Người có thể thử nó khi không có ai!"

"À... Hay là quên đi! Mặt mày mà tắt đèn, ta cũng không xuống tay được!"

Em gái tóc ngắn bị nghẹn cứng!

[Giá trị oán khí từ Lương Ung + 1000!]

Giờ phút này Giang Nam miệng pháo hoàn toàn triển khai hỏa lực, một trận cuồng bạo!

Lưỡi chiến quần hùng, nửa bước không lui!

Còn ai nữa!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên nhìn không được cười!

Khi nào gặp qua Giang Nam phải chịu thiệt thòi?

Chỉ có Giang Nam mới có thể trị được tất xấu của đám người này?

Từng người một mặt đỏ tai hồng!

Lại thu hoạch một đợt giá trị oán khí!

Đang lúc Giang Nam chuẩn bị tái chiến một đợt!

Màn hình trong hội trường bắt đầu cập nhật bảng đối đầu!

Tổng cộng có 20 tỉnh tham gia, mỗi tỉnh xuất hiện 3 đội!

Tổng cộng 60!

Làm cho Giang Nam ngạc nhiên chính là, bảng đối chiến chỉ cập nhật đến cấp hai!

Nói cách khác tổng cộng chỉ có hai lần đối chiến!

"Tình huống gì vậy?"

Hạ Dao oán khí nói: "Tiểu Nam! Người không xem quy tắc của trận đấu à? "

"Thủ đô tổ chức cuộc chiến phân tầng!

"Mục đích chủ yếu là để phân ra ba tầng thứ nhất thứ hai thứ ba!"

"Đội càng tiếng về hạng phía trước, sẽ chiếm cứ vị trí càng tốt ở trong linh trì, linh khí lại càng nồng đậm!"

- Mà cụ thể xếp hạng thi đấu phải đợi đến khi linh trì tu luyện xong mới tiến hành!

Hai lần chiến đấu, đủ để phân ra ba giai cấp!

Chung Ánh Tuyết nhú mày: "Hai lần đối chiến của chúng! Tất cả đều là đội quán quân!"

Ngô Lương nhú mày: "Trận đầu tiên chính là quán quân Hải Đô? Đội Kim Chúc Cuồng Triều? "

"Tê ~ khó chơi a!"

Giang Nam không quan tâm nói: "Sớm muộn gì cũng phải

đánh! Đội nào cũng đều như nhau!"

Đội Kim Chúc Cuồng Triều ở Hải Đô! Toàn bộ đều là dị năng hệ kim! Cực kỳ biến thái!

Có thể nói là sức đánh cực mạnh, số lượng người mà bọn họ đánh chết cũng là phá kỷ lục quốc gia!

Chính là bị Giang Nam đè một đầu!

"A! Khẩu khí cũng thật lớn!"

Một nam tử thân hình cao lớn tựa vào bệ cửa sổ, tay cầm quả cầu thép!

Lông mày gầy cực kỳ cá tính, mang bông tai! Nhìn rất ăn chơi!

Quả bóng thép dưới tác dụng của trường lực tùy ý thay đổi hình dạng!

"Chung quy chỉ là nông dân xuất thân từ địa phương, thật sự cho rằng mình là đại nhân vật? Muốn thắng ta sao?"

"Ai cho người tự tin đó?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vốn cũng không có lòng tin gì!"

"Không có biện pháp, vừa nhìn thấy người liền cảm thấy tự tin hơn hẳn!"

[Giá trị oán khí từ Lý Kim + 999!]

Không khỏi vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, ánh mắt tràn ngập tính xâm lược!

"Ta nghĩ, ta không đợi được ngày mai!"

"Hiện tại! Ta liền muốn chơi với người! "

Trong lời nói, quả cầu thép trong tay trong nháy mắt phân liệt thành hơn mười viên bi thép!

Quay điên cuồng!

Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai bắn tới Giang Nam!

Thậm chí còn bao trùm cả đám người Chung Ánh Tuyết!

Ngay cả Tiểu Mira cũng không tha!

Trong khoảng cách rất ngắn!

Hạt thép cực nhanh! Vượt xa đạn súng trường!

Thậm chí phát ra tiếng ô ô xé gió!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, không nghĩ tới Lý Kim lại dám công khai ra tay ở trong đại sảnh?

Đúng là một kẻ tàn nhẫn!

Ngô Lương trừng mắt: "Nam ca! Tiểu..."

Không đợi Ngô Lương nói xong! Chỉ một thoáng!

Một đạo đao quang như nước mùa thu mãnh liệt hắt ra!

Trên không trung liên tục xẹt qua mấy đường cong kinh diễm!

Chỉ thấy trên không trung liên tục phát ra hơn mười đạo tia lửa rực rỡ!

"Keng keng..."

Một loạt các âm thanh kim loại vang lên!

13 hạt bi thép bay tới đều bị Giang Nam dùng đường đao chuẩn xác chém làm hai!

Bắn vào cửa gỗ phía sau Giang Nam!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong đại sảnh đều kinh hãi!

Mẹ nó này là loại đao pháp kinh khủng gì?

So với tốc độ còn nhanh hơn đạn, hạt thép còn nhỏ như vậy, liên tiếp 13 viên!

Làm thế nào mà hắn có thể sử dụng một thanh đao để cắt đôi tất cả!

Xuất đao nhanh, thậm chí không ai thấy rõ dáng đao trông như thế nào, Giang Nam cũng đã thu đao vào vỏ rồi!

Đao chẻ đạn đều là trò trẻ con!

Có một chút đẹp trai! Mẹ kiếp!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng kinh hãi che cái miệng nhỏ, đao pháp này đã có thể coi là thần kỹ rồi có được hay không?

Ngay cả bản thân Lý Kim cũng bối rối!

Hắn vốn định để bi thép dừng lại trước người Giang Nam, hù dọa hắn, làm Giang Nam xấu mặt!

Quý mới có thể nghĩ đến Giang Nam dùng đao chém hết!

Đây còn là con người sao?

Giang Nam: "Đều đã bao lớn rồi? Còn chơi bắn bi? Đúng là ấu trĩ mà?"

Lý Kim thiếu chút đã phun ra một ngụm máu!

Người mẹ nó mới chơi bắn bi!

Cả gia đình người đều chơi bắn bi!

[Giá trị oán khí từ Lý Kim + 1000!]

"Đừng có đắc ý! Điểm thủ đoạn này chỉ là mấy trò vặt vãnh, coi như cái rắm gì chứ?"

Đồng đội bên cạnh: "Kim ca! Cái này ... Cái này có vẻ thật lợi hại nha!"

Chương 422 -

Lý Kim: ???

"Người mẹ nó đứng ở bên nào?"

"Ngày mai tham chiến! Chờ cho lão tử!"

Lý Kim bỏ lại một câu tàn nhẫn, không muốn phải mất mặt!

Đi thẳng ra ngoài cửa!

Mà đồng đội phía sau đều chấn kinh!

Há to miệng, trong ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ!

Không riêng gì đồng đội của Lý Kim, tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn bóng lưng của Lý Kim!

Lý Kim có chút khó hiểu? Mọi người đều nhìn ta làm gì?

Chỉ thấy phía sau quần của Lý Kim bị cắt ra hai lỗ lớn!

(OTO)

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Cái quái gì vậy!"

"Phi! Cay mắt! "

"Lại nói đến tội cùng làm thế nào để làm được? Cách xa như vậy..."

"Người đã quên Giang Nam có trùng động không gian sao? Thật biến thái! Xuất đao bổ ra bi thép, đồng thời còn vẽ hai vòng ở phía sau quần Lý Kim?

"Đạo pháp quá biến thái! Con người còn biến thái hơn! "

Hai tay Lý Kim sờ về phía sau, mặt trong nháy mắt liền trắng bệch!

Mẹ kiếp!

Ta nói như thế nào cứ có cảm giác phía sau hơi lạnh, hóa ra là người cắt ra hai lỗ thủng?

[Giá trị oán khí từ Lý Kim + 1000!]

Cho dù Là Lý Kim cũng đỏ mặt, ánh mắt nhìn Giang Nam đã có thể giết người rồi!

Vội vàng chạy ra khỏi đại sảnh, bên trong truyền ra tiếng cười vẫn luôn không ngừng!

Thế nhưng cũng nhao nhao cảnh giác, dù sao cũng là đối thủ!

Không gian trùng động xuất quỷ nhập thần này, hơn nữa đạo pháp cấp bậc biến thái!

Thực sự khó đối phó!

Giang Nam có thể giành chức quán quân, phá kỷ lục đánh chết quốc gia, cũng không dựa vào may mắn!

Mà đúng lúc này, một thanh niên khí vũ hiên ngang tách đám người đi tới.

Đưa tay cười nói: "Làm quen, Diệp Tinh Hà! Người hẳn đã nghe tên ta! "

Giang Nam sửng sốt: "Anh trai Diệp Dạ?"

Diệp Tinh Hà: "Ha ha! Ai cũng không phục, chỉ phục người, Tiểu Dạ bị người ném vào trong nồi nấu, ta cười suốt ba ngày!"

"Lão gia tử cũng nói tới người, nếu đã tới thủ đô, sau khi chiến đấu xong, có hứng thú đến tham gia vũ hội dạ tiệc của ta không?"

"Quen biết thêm một vài người bạn cũng tốt!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nếu rảnh rồi, sẽ qua đó!"

Diệp Tinh Hà vẫy vẫy tay, nhỏ giọng nói: "Người anh em, lần này thi đấu Ngôi Sao nhất định phải biểu hiện thật tốt!"

"Bằng không thì rất có thể bỏ lỡ một vài thứ!"

Giang Nam nghi hoặc nói: "Cái gì? "

"Hắc hắc! Ta chỉ có thể tiết lộ nhiều như vậy! Chúc người ngày mai đại thắng!"

Nhìn hai người trò chuyện vui vẻ, đông đảo thí sinh ai nấy đều lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

"Đại thiếu gia Diệp Tinh Hà của thủ đô? Đây chính là một mãnh nhân! Giang Nam có quen biết với hắn sao? "

"Tiểu Long nhân a! Diệp Đạo Thiên tự mình dạy dỗ ra! Ghen tị không nổi!"

Mà trong đám người, một cô gái dáng người nổi bật đứng ở trong góc, mái tóc dài màu đỏ giống như hoa hồng nở rộ.

Một thanh hồ điệp đao trong tay xoay tròn, con người màu đỏ nhìn chằm chằm góc nghiêng của Giang Nam!

Còn có Tiểu Mira đang cười trên cổ hắn...

...

Biết được bảng đối chiến, sau khi đăng ký thông tin cơ bản, đoàn người liền trở về khách sạn!

8 giờ sáng ngày hôm sau!

Bên trong sân thi đấu Tước Linh lớn nhất ở thủ đô!

Biển người tấp nập, tiếng cổ vũ động trời!

Khán đài không còn chỗ trống, ước chừng hơn chín vạn người!

Vô số phóng viên truyền thông phát sóng trực tiếp, mỗi đợt thi đấu Ngôi Sao cả nước là một sự kiện lớn chưa từng có!

Còn có pháo hoa rực rỡ!

Cuộc thi Ngôi Sao toàn quốc chính thức bắt đầu!

Trên đài cao, hai phóng viên thi đấu giơ cao micro, thần sắc phấn chấn!

Một cô gái trong đó!

Mặc váy ngắn, mặc ba lô hoạt bát, búi tóc củ tỏi ở bên đầu!

Diện mạo vô cùng ngọt ngào, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo một chút trẻ con bự bẫm!

Giọng nữ trẻ trung và tràn đầy sức sống của cô vang khắp sân vận động!

"Xin chào tất cả mọi người! Ta là Mặc Linh! "

"Trận đấu Ngôi Sao lần này sau khi trải qua trì hoãn, cuối cùng cũng thuận lợi diễn ra, chắc hẳn mọi người chờ mong đã lâu!"

"Trận chiến này sẽ kéo dài 3 ngày! 15 trận đối đầu mỗi ngày!"

"30 trận đầu tiên sẽ quyết định ra đội vào vòng hai! Và 15 trận tiếp theo! Sẽ quyết định ra người chiến thắng!"

"Toàn bộ quá trình thi đấu, do ta và cộng sự của ta Hồ Chu,

đảm nhiệm công việc bình luận viên của toàn bộ quá trình!"

Giờ khắc này, khán giả reo hò kinh thiên động trời!

Linh Linh tuyệt nhất! (xé giọng~)

Linh Linh! Ta muốn sinh hài tử giống người (tê tâm phế liệt!)
nhân khí cao dọa người!

Là nữ idol cấp bậc siêu minh tinh, danh tiếng của thiếu nữ tự nhiên không cần nhắc tới!

Hồ Chu cười nói: "Nhân khí của Linh Linh vẫn rất cao!"

"Chỉ là trong số các tuyển thủ dự thi lần này của chúng ta, cũng có một tuyển thủ có nhân khí rất cao!"

"Nói như vậy tất cả mọi người đã đoán được là ai!"

ngọt ngào nói, "Người mà người nói là chiến thần núm vú giả Giang Nam sao?"

"Ta cũng là fan Nam Thần, video thi đấu Ngôi Sao của hần ta đã xem qua nha!"

Chỉ một thoáng, trên màn hình đấu trường chiếu ra hình ảnh Giang Nam vừa ngậm núm vú vừa cầm đường đao!

Chương 423 -

Trên khán đài truyền đến một trận tiếng cười, bầu không khí được điều động rất tốt!

cười nói: "Vô luận là mãnh nam hạt nhân, hay là chiến thần núp vú giả!"

"Một đường đi tới, hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ chúng ta vẫn luôn là nhân vật đề tài!"

Hồ Chu: "Để đáp lại mong đợi của tất cả mọi người!"

"Lúc này đây, trận đấu giữa hai đội, đội Giang Nam Gì Cũng Đúng cùng đội Kim Chúc Cuồng Triều, đặc biệt được an bài ở lượt đầu tiên!"

Mặc Linh: "Đội Kim Chúc Cuồng Triều đến từ Hải Đô cũng mang danh hiệu quán quân cấp tỉnh đến!"

"Toàn bộ dị năng hệ kim! Là tiểu đội có đội hình công kích cực kỳ hiểm thấy! Tấn công cùng phòng thủ hợp thành một! Số lần đánh chết đối thủ ở trận đấu tỉnh cũng hơn trăm!"

"Nếu không phải bị số lượng 143 quá biến thái của Nam Thần áp phía trên, có thể sẽ trở thành người giữ kỷ lục!"

Hồ Chu: "Nghe nói hôm qua hai đội còn nổi lên một chút xung đột nhỏ ở đại sảnh Hiệp Hội!"

"Tin tưởng bọn họ nhất định sẽ mang đến cho mọi người một trận quyết đấu đặc sắc nhất!"

Mặc Linh: "Bây giờ! Xin mời tuyển thủ hai bên vào sân!"

Đám đông reo hò chấn động, vô cùng mong đợi!

Giang Nam đang ở trong phòng chờ xem phát sóng trực tiếp, mặt đều đen, tức giận nghiêng răng!

"Con mẹ nó! Chiến thần núp vú giả gì chứ? Ta không cần mặt mũi nữa sao?"

"Người dẫn chương trình kiểu gì vậy?"

Còn đăng cả ảnh lên?

Này, này!

Không có ai đi náo động bầu không khí như các người cả!

Như vậy cả nước đều thấy được rồi!

Hạ Dao cười trộm: "Cái danh hào này người không thể xóa bỏ được rồi!"

Chung Ánh Tuyết kéo cánh tay hắn: "Đi thôi!"

Giang Nam bĩu môi, vẻ mặt oán khí: "Tiểu Ngư, giúp đỡ trông chừng Mira, lát nữa ta sẽ trở về!"

"Được!"

Tiểu Mira vẫn bị sự cám dỗ của điểm tâm đánh bại, ngồi trên đôi chân của Tiểu Ngư, chuyên tâm ăn snack!

Trong thông đạo tuyến thủ, vẻ mặt Hạ Dao hưng phấn: "Ta thật sự không thể chờ đợi để được thử uy lực của Lang Hồng!"

"Lát nữa xem ta biểu diễn!"

Chung Ánh Tuyết cũng mang vẻ mặt nóng lòng muốn thử, rất chờ mong uy lực của Thương Hỏa Trụ!

Ngô Lương vỗ ngực: "Hắc hắc, việc phòng ngự cứ giao cho ta!"

Giang Nam vẫn là bữu môi, vẻ mặt mất hứng!

Đoàn người đến đầu trường, tiếng reo hò vang lên!

"Wow! Nam thần vẫn đẹp trai như trước! Mấy ngày trước đều là tin tức bịa đặt gì vậy? Ảnh chụp photoshop sao? "

"Hừ hừ! Khẳng định là mấy tên biên tập ngu ngốc ghen tị với nhan sắc của Nam Thần!"

"Chiến thần núp vú giả! Cố lên! Chơi khô bọn họ!"

"Chiến thần núp vú giả! Ta coi trọng ngươi rồi!"

Vì vậy, Giang Nam tức giận hơn!

$$(\circ \cdot^{\vee} \sim^{\vee} \cdot \circ)$$

Quay đầu lại hung hăng trừng Mắt Nhìn một cái!

cười trộm: "Khanh khách ~ xem ra Nam Thần cực kỳ không thích danh hiệu chiến thần nùm vú giả!"

Khán đài có tầm nhìn tốt nhất ở trên!

Một người đàn ông với mái tóc có chút điểm bạc ngồi trên ghế!

Cho dù là tư thế ngồi, sống lưng cũng thẳng tắp!

Hứng thú nhìn về phía giữa sân!

"Cái tên vẻ mặt mất hứng kia, chính là Giang Nam đúng không?"

"Hành động trăm quỷ của Long Uyên lần này là do hấn đảm nhiệm sao?"

Phía sau, nữ thư ký mặc trang phục nhân viên văn phòng ôm văn kiện: "Vâng! Chỉ mới trở về nhà không lâu!"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Tuổi trẻ tài cao! Cuộc thi Ngôi Sao lần này, có chút thú vị!"

Lúc này, toàn bộ đội Kim Chúc Cường Triều ra trận!

Bốn người đều là tráng hán lông mày gãy!

Lý Kim đứng hàng đầu, sắc mặt dữ tợn: "Hôm nay! Chúng ta có thể thoải mái chơi đùa rồi!"

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: "Hay là quên đi! Người thì có gì để chơi chứ!"

Lý Kim: !!

"Người mẹ nó..."

[Giá trị oán khí từ Lý Kim + 1000!]

Tại sao người chẳng bao giờ ở cùng một kênh với ta!

Nhưng cũng không quá quan tâm!

Quay đầu lại nhỏ giọng nói: "Hệ không gian của tên Giang Nam là phiền toái nhất! "

"Đội lát nữa toàn lực tấn công Giang Nam từ xa! Hắc là Bạch Ngân, phạm vi bao phủ kỹ năng cao nhất là 500 mét! "

"Dùng tốc độ nhanh nhất bắt được hắc! Đừng xem nhẹ!"

Mấy người nhao nhao gật đầu!

Chỉ nghe nói: "Hai bên! Chuẩn bị!"

Bốn người Lý Kim hóa kim loại toàn thân! Trong lúc nhất thời

mấy ngàn quả cầu thép bay múa không ngừng trên không trung!

Hơn trăm ngọn giáo thép thân dài mấy chục mét trôi nổi trên không trung!

Một tấm khiên thép nặng nề cũng nằm ngang trước người mọi người!

Thật sự xứng với tên đội Kim Chúc Cuồng Triều!

Mà bên phía Giang Nam!

Hạ Dao trực tiếp nửa thú hóa, lộ ra lỗ tai lông xù cùng đuôi sói, vẻ mặt hưng phấn!

Chung Ánh Tuyết đậm chân nhỏ, quanh thân dấy lên ngọn lửa ngút trời!

Ngay cả tóc cũng biến thành hình thái hỏa diễm đang cháy, nóng lòng muốn thử!

Mà Giang Nam thì rút ra Đường Dao, hàn quang trong mắt hiện ra!

Ngay sau đó!

Chỉ cần nghe một tiếng "xoạt"!

Ngô Lương bạo y, hóa thân thành một con gấu đen cao to tầm năm mét, mặc tam giác nhỏ hoa văn da báo!

Hùng Vương Thuấn khổng lồ nằm trên mặt đất!

"Rầm!"

Đá vụn bắn tung tóe!

"Phụt~"

Trên đài cao, khuôn mặt xinh đẹp của đỏ thắm, một ngụm máu
thiếu chút nữa đã phun ra!

Chương 424 -

Con gấu đen mặc tam giác hoa văn báo này là cái quỷ gì vậy!

Cái này mẹ nó cũng quá kinh hãi rồi!

Nên bình luận tiếp thế nào đây?

Nói đi... Hình ảnh này thực sự có thể phát sóng sao?

Khán giả nhìn con gấu đen mặc tam giác hoa văn báo kia, trông mắt thiếu chút nữa trừng rớt ra!

"Mẹ kiếp! Tuy đã sớm biết trong đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng có một con gấu đen biến thái! Không nghĩ tới lại táo bạo tới như vậy!"

"Mẹ ơi! Mắt ta! Mắt ta! "

"Trả lại vé! Mẹ kiếp! Trả lại vé! Sau này phải xem bao nhiêu tiểu tử mới có thể an ủi lại tâm hồn bị thương của ta chứ?"

"Cái quần này! Ta thích! Ta cũng muốn một cái..."

Ngô Lương nghe tiếng hò hét trong đám người, vẻ mặt đặc ý!

A! Tất cả đều khuất phục dưới khí khái nam tính của ta sao?

Hừ!

xấu hổ cười: "Xem ra! Tuyển thủ này thật sự có phong cách ăn mặc độc đáo cá tính!"

"Như vậy, hiện tại! Trận đấu bắt đầu!"

"Tuýt!"

Tiếng còi trận đấu vang lên!

Chỉ nghe "Rầm!" một tiếng!

Dưới chân Giang Nam đột nhiên nổ tung ra một cái hố khổng lồ cỡ cối xay!

Cả người trong nháy mắt biến mất!

Giống như một con sư tử đực săn con mồi!

Cầm đao thuận di cực hạn 500 mét, thật sự đem khoảng cách hai bên kéo đến trong vòng 100 mét!

Đồng tử Lý Kim co rúm lại!

Ai cũng không nghĩ tới, Giang Nam sẽ một mình xông lên!

Không có thời gian để phản ứng, giữa điện quang tốc lửa!

Hàng ngàn hạt thép trên bầu trời! Giáo thép! Dây thép gần như cùng lúc bắn về phía Giang Nam!

Tốc độ nhanh hơn nhiều so với đạn bắn!

Chỉ thấy thân thể Giang Nam không ngừng lại, ánh mắt lạnh lẽo!

Giơ tay một ngón tay lên vang lên búng!

"Lỗ Đen Hư Không!"

Trong phút chốc, một lỗ đen cỡ đồng xu trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu trận doanh của Lý Kim!

Lực hút tuyệt cường không gì sánh kịp phát ra!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Tất cả vật phẩm kim loại vừa bắn ra!

Thậm chí ngay cả mặt đất bê tông có đường kính 100 mét cũng bị xé toạc!

Giống như bị ăn tươi nuốt sống!

Dưới cổ lực hút này, bọn họ thậm chí cảm giác thân thể của mình đều bị xé rách.

Căn bản không cách nào ổn định thân hình!

Vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ nó này là linh kỹ kinh khủng gì?

Lỗ đen chỉ kéo dài một giây! liền tạo thành hủy diệt cực lớn...

Giang Nam lại mở không gian trùng động ra!

Viên bị đen rơi vào lỗ sâu và rơi vào lòng bàn tay!

Chỉ thấy Giang Nam cắn chặt răng, chân trái giơ lên cao!

Xoay người quay cánh tay!

Vua bóng chày nhập hồn!

Một cú ném cường bạo!

Viên bi đen trong nháy mắt vượt qua tốc độ âm thanh, sinh ra một đường khói trắng!

Hung hăng đập vào ngực Lý Kim!

Tốc độ công kích cực cao cộng thêm trọng lượng khủng bố, phát ra lực sát thương kinh người!

Lòng ngực Lý Kim trực tiếp bị đè sập, thân thể giống như bị đạn pháo bay ra!

Thậm chí còn phá sập bức tường bảo vệ, đập vào khán đài!

Mà những người còn lại vừa trèo ra khỏi hố!

Chỉ thấy Giang Nam dùng sức kéo một cái!

Dưới chân một anh chàng không biết từ lúc nào lại bị xiềng xích hư không quấn lấy!

Trực tiếp bị Giang Nam kéo bat lên trời, liên tục quay hai vòng lớn!

Hung hăng đập trúng một vị đội viên toàn thân hóa kim loại!

"Rầm"

Đốm lửa bắn tung tóe!

Người nọ trực tiếp bị đánh bay ra hơn trăm mét, khảm ở trên tường!

Anh trai bị xiềng xích của Giang Nam cuốn lấy lại bị ném lên không trung, điên cuồng đập xuống!

"Rầm!"

Đá vụn bắn bay, mặt đất bị đập ra một cái hố lớn tầm ba mét đường kính!

Chỉ còn lại một người cuối cùng lẻ loi đứng ở giữa sân!

Vừa muốn động, lại phát hiện toàn thân mình bị xiềng xích hư

không gắt gao quẩn lấy!

Mặc cho dùng sức như thế nào, cũng không cách nào tránh thoát!

Mà lúc này!

Lưỡi đao lạnh như băng đã đặt trên cổ hắn!

.....

Khoảnh khắc này! Khắp khán đài yên tĩnh như tờ!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Ngô Lương mang vẻ mặt hoảng sợ: "Mẹ... Mẹ kiếp!"

Đội Kim Chúc Cường Triều! Bốn người thì bị phế mất ba người!

Người cuối cùng cũng bị Giang Nam dừng cổ!

há to miệng, trong mắt tràn ngập sự khó tưởng!

Bây giờ trong sân thi đấu! Bụi bặm, đá vụn, hố khổng lồ!

Nhất là hố khổng lồ trăm mét kia, chấn động lòng người!

Trên sân!

Giang Nam cầm đường đao! Mũi nhọn lộ ra!

Lần nữa vào bộ đếm thời gian!

Thời gian thi đấu: 6,87 giây!

hưng phấn tới mức khuôn mặt đỏ bừng!

Nổi da gà từ sau lưng xông thẳng về đỉnh đầu!

"Chúa ơi! 7 giây! Chỉ mất chưa đầy bảy giây!"

"Giang Nam một chọi bốn! Một người diệt cả đội! Đây chính là kỳ tích! Là kỳ tích!"

"Ngầu! Quá ngầu! Ngầu tới mức đầu ta đều tê dại!"

Cô thậm chí hưng phấn tới mức giọng nói có chút chói tai!

Giờ khắc này, Hồ Chu mới từ trong hoảng sợ tỉnh lại, vừa nhớ tới công việc của mình là bình luận!

Nhưng mẹ nó nghĩ lại!

Chết tiệt!

Người bảo lão tử nói cái gì đây? Trận đấu này cũng quá nhanh rồi a!

"Cái kia ~"

Giờ khắc này, quần chúng quan chiến đều mang thần sắc kích động, toàn bộ đứng dậy!

Chương 425 -

Tiếng vỗ tay hoan hô như sóng lớn, dần dần càng to hơn!

"Nam thần! Nam thần! Nam thần! "

Tiếng hô vang liên tục tiếp nối nhau, bầu không khí bị triệt để đốt cháy!

"Mẹ kiếp! 6,87 giây? Nam thần còn là người hay không? "

"Một chọi bốn? Quá lợi hại! Linh kỹ của đám người Lý Kim còn chưa dùng ra đã bị diệt! "

"Linh kỹ khủng bố gì vậy? Lực phá hoại quả thực biến thái a! Nam thần tới phá sân sao? "

"Ta cho rằng Giang Nam chính là một siêu khổng chế! Kết quả tên này mẹ nó là một cường chiến sĩ sao?"

"Nam thần! Đẹp trai quá! Lần này ta xem ai còn dám nói hấn không được!"

"Không hổ là Nam Thần! 7 giây đàn ông chân chính! "

"Chết rồi! Ta động tâm rồi! Khốn thoát khỏi ánh mắt của hấn ~"

.....

Giờ phút này, người đàn ông trung niên ngồi trên đài cao làm sao còn ngồi được?

Trực tiếp đứng dậy từ chỗ ngồi của mình!

Trong mắt phiếm tình quang, nhìn chăm chăm Giang Nam!

"Ô ~ cai tên nhóc này! Thật đúng là làm cho người ta kinh hỉ!"

"Ta nói cái tên bên Âm Dạ kia sao vẫn luôn giấu diếm với ta! Ha ha!"

"Thật thú vị! Thật thú vị!"

Giữa sân, mấy người Lý Kim đã được dìu xuống!

Trong đó Lý Kim bị thương nặng nhất, nếu không phải toàn thân hóa kim loại!

Viên bi đen kia tuyệt đối có thể bắn xuyên qua thân thể hắn!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết ngơ ngác nói: "Bắt đầu rồi sao?"

Hạ Dao bất mãn nói: "Đã kết thúc rồi!"

"Lạng Hống của ta! Còn chưa được sử dụng! Người đã nói là xem ta biểu diễn?"

Chung Ánh Tuyết che mặt, vốn đều nóng lòng muốn thử, suy nghĩ có thể đại diện thân thủ, thử nghiệm linh kỹ mới!

Ai nghĩ, Giang Nam căn bản cũng không cho cơ hội này...

Ngô Lương: "Ai... Lại phung phí một bộ quần áo nữa rồi!"

Hạ Dao thấy Giang Nam cười rộ, nhào tới: "Nói đi! Người học được kỹ năng mới từ lúc nào?"

"Đó là gì? Lỗ đen sao? Uy lực thật lớn!"

"Vừa rồi ngẫu chết ta mà!"

Giang Nam: "Là vì nó nên ta mới đi Sahara! Hắc, hắc! Đại chiêu áp đáy hòm! Không nói cho người biết!"

Hạ Dao năn nỉ: "Lần sau đừng dùng nữa được không? Để ta và Tuyết Tuyết được biểu diễn nữa!"

"Được rồi! Vậy thì đừng để lật thuyền trong mương!"

"Hừ ~ làm sao có thể!"

Màn mở đầu đầy táo bạo của Giang Nam, trực tiếp châm ngòi bầu không khí chiến đấu!

Mấy trận kế tiếp, đều là thật sự liều mạng!

Nhưng căn bản không tjeer kinh điển như Giang Nam!

Đoàn người Giang Nam sau trận đấu cũng không trở về khách sạn, mà là lựa chọn ở lại khán đài xem chiến!

Giang Nam cũng không kiêu ngạo đến mức cảm thấy mình thiên hạ vô địch!

Đối với đối thủ có thể gặp phải, vẫn phải nghiên cứu kỹ một chút!

Giờ phút này trong đám người vang lên từng tiếng kinh hô!

Giang Nam chơi đùa với Tiểu Mira, lại nhìn về phía giữa sân!

Chỉ thấy trong sân thi đấu, sương mù màu hồng phấn tràn ngập!

Lại tạo thành một đóa hoa hồng khổng lồ nở rộ, bao phủ phạm vi m 300 mét!

Tại chỗ đột nhiên xuất hiện cơn mưa hoa rực rỡ!

Không biết trong mắt bao nhiêu cô gái nhỏ cô đều lấp lánh những ánh sáng!

Đẹp tới mức người ta phải kinh ngạc!

"Chuyện gì thế này?"

Chung Ánh Tuyết: "Đội quán quân Xuyên Đô, chiến đội Bách Hoa!"

"Linh kỹ Huyết Hồng của đội trưởng Lãnh Yên! Quá đẹp!"

Cánh hoa bay! Sương mù tan hết!

Chỉ thấy Lãnh Yên trong một thân váy đỏ đứng ngạo nghễ giữa sân, cho dù là trong chiến đấu!

Cô ấy vẫn đi giày cao gót!

Một mái tóc dài màu đỏ rực giống như một bông hồng màu máu!

Cho dù các đội viên còn lại đều là những mỹ nữ, nhưng vẫn không cách nào che dấu ánh hào quang của đội trưởng!

Mười phần phong phạm nữ vương!

Giờ phút này, sắc mặt bốn người đối diện xanh tím nằm trên mặt đất, hoàn toàn mất đi ý thức!

Trên cổ mỗi người đều có một vết đao, hiển nhiên là trúng kịch độc!

Mà hồ điệp đao trên tay Lãnh Yên còn dính máu tươi.

Khán giả phấn khích hò hét!

Mặc Linh: "Trận chiến quá tuyệt! Quá chói mắt! Không hổ là

lãnh Yên có danh xưng hoa hồng máu!"

"Dưới vẻ đẹp lại ẩn giấu tử vong sao?"

Chỉ thấy con người màu đỏ của Lãnh Yên tìm kiếm khắp nơi, ánh mắt lại rơi vào trên người Giang Nam!

Lập tức thần nhiên cười, như trăm hoa nở rộ!

Khán giả nhìn thấy!

"Mẹ kiếp! Sao Lãnh Yên lại nhìn chăm chăm Nam thần như vậy?"

"Còn cười với Nam thần? Nhìn trúng Nam thần rồi sao? "

"Không, người nhất định là nhìn lầm rồi! Cô ấy đang cười với ta..."

"Ta liền phục bản lĩnh mở mắt nói dối của người!"

Chung Ánh Tuyết có chút ngạc nhiên, Hạ Dao bĩu môi nhỏ!

"Các người thông đồng từ lúc nào?"

Giang Nam: ???

Ta không biết cô ta!

Đúng lúc này, chỉ thấy tay Lãnh Yên ném ra hồ điệp đao!

Đâm thủng một cánh hoa!

Một đường cong kinh diễm xẹt qua trên không trung!

Đóng đinh thẳng vào tựa lưng ghế ở Giang Nam!

Cánh hoa đó, chính là hình trái tim!

Giờ khắc này, khán giả hoàn toàn không bình tĩnh!

"A! Một mũi tên xuyên tâm? Tại sao? Tại sao?"

"Nữ vương Lãnh Yên của ta a! Đáng giận~"

"Chẳng lẽ có nhan sắc là có thể muốn làm gì thì làm sao?"

"Đúng vậy... Hẳn có thể! "

Lãnh Yên mang theo khuôn mặt tươi cười, tràn đầy chờ mong nhìn Giang Nam!

Chương 426 -

Chỉ thấy Giang Nam rút thanh hồ điệp đao ra!

Nhìn trái nhìn phải, sau đó thừa dịp người không chú ý vụng trộm bỏ vào trong túi!

Tất cả mọi người đều không nói nên lời!

Hắn đang che giấu cái gì chứ!

Tất cả mọi người đều đã nhìn thấy cả rồi, được chứ?

Chỉ thấy Giang Nam kéo Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao lên:

"Hàng ghế đầu thực sự quá nguy hiểm! Chỉ suýt chút nữa đã đâm vào ta!"

"Đi dạo một chút! Chúng ta lên hàng sau ngồi đi..."

Hạ Dao: ???

Người ta đã cố ý không đâm vào người a!

Cánh hoa hình trái tim đó, người không thấy sao?

Người còn trộm cả đao của người ta!

Sau đó còn muốn thoát khỏi hiện trường?

"Là ta lo lắng..."

Đây chính là thẳng nam sắt thép!

Làm sao có thể bị em gái đẩy ngã dễ dàng!

Chung Ánh Tuyết nhìn không được vui vẻ: "Thật sự không để ý tới người ta sao?"

Giang Nam hùng hồn nói: "Ta nhất định là của ta! Cô ấy còn muốn đòi về như thế nào?"

Nụ cười trên mặt Lãnh Yên cứng đờ, ngơ ngác nhìn Giang Nam rời đi!

Này, này!

Có ai lại như người không chứ!

Ta đã chủ động như vậy!

Người không thể tỏ một chút thái độ sao? Còn đem cả hồ điệp đào của ta đi!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

Tức giận đến nổi dậm chân tại chỗ, xấu hổ không chịu nổi.

Xoay người chạy xuống sân thi đấu!

Khán giả hận ngứa răng!

Người đây cũng quá nhẫn tâm rồi đúng không?

Giang Nam bối vạy mà lại thu hoạch được một làn sóng giá trị oán khí!

Trận đấu buổi chiều cũng không cần xem nữa, mà là trở về khách sạn!

Bởi vì ngày mai không thi đấu, Giang Nam liền muốn đưa Tiểu Mira đi kiểm tra thân thể.

Đã hẹn thời gian với nhân viên nghiên cứu khoa học của Viện

Nghiên cứu Linh Vũ!

Giang Nam nằm trên giường đùa giỡn hồ điệp đao trong tay, nhúu mày!

"Lãnh Yên sao? A~"

Nếu là bình thường, có thể tiếp xúc một chút!"

Nhưng bây giờ Tiểu Mira đang ở bên cạnh, Giang Nam cực kỳ cảnh giác!

Một buổi chiều yên tĩnh, không có ai xung quanh!

Giang Nam mặt mo đỏ bừng!

"Vẫn nên biến thân thì tốt hơn! Đây chính là thứ bảo mệnh! "

"Không phải ta hóa trang thành nữ!"

"Ta là vì bảo mệnh! Vì sự an toàn của Mira!"

"Đúng vậy! Chính là vậy!"

Gặp phải nguy hiểm không thể kiểm soát!

Đổi sang một thân phận khác là có thể dễ dàng thoát khỏi!

Nói xong Giang Nam liền móc ra một cái bánh pudding bullying!

Nụ cười trên mặt dần dần bắt đầu biến thái!

"Biến thành ai mới tốt? Hắc hắc! Vậy thì biến thành Đại Lang Diệt đi! "

Dù sao, mình tương đối hiểu rõ vóc người của Đại Lang Diệt nha!

Vì vậy, thân hình Giang Nam bắt đầu thay đổi từ đầu đến cuối!

Vóc dáng trở nên lồi lõm!

Mặt mày ngũ quan cũng đều biến thành bộ dáng của Hạ Dao!

Tóc cũng biến thành tóc ngắn màu bạc!

Giang Nam đứng dậy chuẩn bị đi soi gương!

Vừa đứng dậy! Liền mất đi thăng bằng, thiếu chút nữa nằm sấp trên mặt đất!

Giang Nam không khỏi cảm thấy kinh hãi, vội vàng lấy tay nâng lên!

Cúi đầu nhìn, cũng không nhìn thấy mũi chân mình!

Ôi, ôi! Chúa ơi!

Chính xác thì nó là gì!

Che mắt!

"Oa! Nặng như vậy sao? "

"Mỗi ngày Đại Lang Diệt đều rất vất vả!

Giang Lang Diệt đi tới trước gương, nhìn hình tượng của mình! Gật đầu thỏa mãn!

Quá đỉnh~

Nói xong không khỏi liếc mắt đưa tình với gương, khẽ cắn môi dưới!

Ở cửa phòng, Chung Ánh Tuyết ngơ ngác nhìn Giang Lang Diệt đang nhìn mình trong gương nháy mắt quyến rũ!

Cả người đều hóa đá rồi!

"Người còn biết xấu hổ sao?"

Thanh âm chung Ánh Tuyết truyền đến, trong lòng Giang Nam
lộp bộp!

Nhanh chóng quay đầu lại, vừa nhìn Chung Ánh Tuyết không
biết từ lúc nào đã mở cửa phòng, nhìn mình với ánh mắt kỳ thị!

Trong nháy mắt mồ hôi lạnh trên mặt liền rơi xuống!

Mẹ kiếp !

Tuyết Tuyết đến từ khi nào?

Nếu để cho cô ấy biết đáng về biến thành Hạ Dao ở trước
gương là mình...

Ah, ah!

Không còn mặt mũi để sống nữa!

"Dao Dao! Sao người lại chạy đến phòng của Tiểu Nam để mặc
quần áo của hắn ? Đã nhiều lần rồi!"

Giang Nam: ???

Cái gì!

Ta hình như biết được chuyện gì đó rất ghê gớm!

Đại Lang Diệt còn có sẽ thích này sao?

Thừa dịp lúc ta đi vắng, người đã làm gì với quần áo của ta a!

Ta cứ tự hỏi sao có mấy bộ quần áo có mùi thơm, còn nghĩ đó
là mùi của nước giặt!

Cũng may Tuyết Tuyết không phát hiện ra dị thường!

Bằng không trực tiếp đập đầu vào tường để tự sát rồi!

"Ta... Ta sẽ cởi nó ra ngay!"

Giang Nam học theo ngữ khí của Hạ Dao nói.

Chung Ánh Tuyết trợn trắng mắt: "Đến giúp Tiểu Mira tắm rửa! Nhân tiện, giúp ta chà lưng!"

Giang Lang Diệt: !!

"Cái này... Cái này không hay lắm!"

Chung Ánh Tuyết: "Có gì không hay? Nào, ta không thể tự làm được!"

"Tiểu Nam đâu rồi?"

Giang Lang Diệt mồ hôi lạnh chảy ròng ròng: "Ra ngoài mua đồ!"

Trong phòng tắm!

Mira đang ngâm mình trong bồn tắm và chơi với vệt con, phát ra tiếng cười khúc khích!

Chung Ánh Tuyết đã cởi nút!

Giang Lang Diệt đứng tại chỗ, vẻ mặt không biết làm sao!

Hết sức hoảng loạn!

"Tại sao người lại không cởi quần áo? Con nhỏ này? Còn không nỡ cởi ra à?"

Chương 427 -

"Chuẩn bị mặc vô tẩm luôn sao?"

Giang Nam mang vẻ mặt rối rắm, chỉ có thể bắt đầu cởi nửa tay áo cùng quần!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nhìn Giang Lang Diệt!

Dao Dao! Ngươi... Sao ngay cả quần lót của Tiểu Nam mà ngươi cũng mặc trên người?"

"Không được! Nhanh cởi nó ra! Không biết xấu hổ!"

"Lát nữa phải giặt sạch biết không?"

Giang Lang Diệt che mặt: "À~ biết rồi! "

Hạ Dao!

Ta xin lỗi ngươi!

Hình tượng của ngươi trong tim Tiểu Tuyết!

Có lẽ nó đã bị ta phá hủy!

"Hôm nay sao ngươi lại thẹn thùng như vậy?"

"Bình thường không phải đều như vậy a, cũng không phải chưa từng thấy qua!"

"Thôi nào! Nhanh lên kéo nước lạnh!"

Giang Nam: !!

Ta chưa từng thấy qua!

Ta thực sự chưa từng làm vậy!

Vừa ngẩng đầu lên, đầu Giang Nam giống như bị búa tạ đập qua!

Trống rỗng!

"Ah! Tiểu Dao! Sao người lại chảy máu cam?"

"Không sao! Trời quá nóng! Chờ ta một chút! Chờ ta một chút!"

Ai có thể cưỡng lại chứ!

Trong phòng tắm, Chung Ánh Tuyết giúp Tiểu Mira tắm rửa!

Giang Lang Diệt nhẹ nhàng chà lưng cho Chung Ánh Tuyết!

Trong lòng mặc niệm Kim Cương Kinh!

30 phút này!

Có lẽ là 30 phút dài nhất trong cuộc đời của Giang Nam!

Giang Nam chấm dứt chiến đấu, thừa dịp Chung Ánh Tuyết đang sấy tóc thì vội vàng chạy về phòng mình!

Thở hổn hển!

Hiệu ứng bánh pudding bullying đã trôi qua và trở lại đáng về của mình!

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm!

Đúng lúc này, Hạ Dao ngậm một que kem trở về phòng!

"A? Đang tắm à! Ta cũng đi tắm nữa!"

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt ngạc nhiên: "Vừa rồi chẳng phải người đã tắm rồi sao?"

Hạ Dao: ???

Giang Nam hoảng loạn! Thuấn di một cái liền đi tới phòng Chung Ánh Tuyết!

"Ai ui... Trời quá nóng! Người thường đổ mồ hôi! Phải không?"

Chung Ánh Tuyết nghi hoặc nói: "Nhưng mà..."

"Tiểu Mira vừa rồi có nghe lời không?"

"Ê a~"

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt nhu quang: "Vừa rồi cô ấy rất nghe lời!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Chiến thuật chuyển chủ đề thành công!

Hạ Dao gỡ gỡ đầu, ngâm que kem đi vào phòng tắm!

Sau lưng Giang Nam đều ướt đẫm mồ hôi!

Mình khổ quá mà!

Sau này không bao giờ tùy tiện giả gái nữa!

Giang Nam trở về phòng vẫn hoảng hốt!

Gióng như làm sai chuyện sợ bị giáo viên chủ nhiệm phát hiện vậy!

Hình ảnh trong đầu đều không xóa đi được?

Đúng lúc này, Hạ Dao tắm rửa xong đi tới phòng Giang Nam!

Còn giữ một đồng quần áo đã giặt!

"Tiểu Nam! Người để Tuyết Tuyết giặt quần áo cho người sao?"

Giang Nam lau mồ hôi lạnh trên trán: "Không... Không có!"

Hạ Dao mang về mặt nghi hoặc: "Vậy sao Tuyết Tuyết lại bảo ta đưa tới đây cho người, còn bảo ta vụng trộm trả lại?"

Giờ phút này, đại não của Giang Nam điên cuồng vận chuyển!

Tiến lên đoạt lấy quần áo, lôi kéo Hạ Dao ngồi trên giường!

"Ôi! Đừng để ý quá nhiều!"

"Bình thường người nhất định rất vất vả đúng không?"

"Nào, ta xoa xoa vai cho người! Đấm lưng!"

Nói xong lại mát xa một trận cho Hạ Dao!

Hạ Dao: ???

"Vất vả? Không vất vả?"

"Sao hôm nay người lại đối xử tốt với ta như vậy?"

Giang Nam che mặt!

Tại sao?

Lão tử áy náy oa!

Phỏng chừng giờ phút này ở trong lòng Tuyết Tuyết, người đã là một tên biến thái rồi!

"Nói đi! Người ăn cắp kem mà ta vừa mua phải không?"

"Hừ hừ! Ta biết mà!"

Giang Nam điên cuồng gật đầu!

Người nói cái gì cũng đều đúng cả!

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt Hạ Dao liền dừng trên hộp bánh pudding trên tủ đầu giường!

"Bánh puddingm cho ta ăn một miếng, ta sẽ tha thứ cho người!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ: "Vậy này! Chỉ còn một cái! Không còn cái khác!"

Hạ Dao bĩu môi: "Ta mới không tin! Bánh pudding mua về đều là một lóc!"

"Mau cho ta ăn một miếng, bằng không ta liền..."

Giang Nam trực tiếp nhét bánh pudding bullying vào tay Hạ Dao!

Ừm! Người vui là được!

Đây là chính người muốn ăn!

Hạ Dao mở bánh pudding ra, trực tiếp ăn hết!

"Wow! Mùi cam! Ta thích nó! "

Giang Nam nuốt nước bọt.

Không dám dùng sức nhéo, sợ bóp liền biến dạng.

Hạ Dao cau mày: "A~ Người lại dùng sức một chút nữa đi! Mạnh lên!"

Nói xong Hạ Dao nhếch lên một nụ cười xấu xa: "Hắc hắc!

Nhìn xem cú khóa cổ bất khả chiến bại của ta! ”

Đột ngột xoay người siết chặt cổ Giang Nam, vươn bàn tay nhỏ bé gãi dưới nách một trận!

"Cà cà~ Cà cà~ Cà cà~"

"Ah ha ha ha! Đừng gãi nữa! Đừng gãi nữa! Ha ha ha ha ha!

Giang Nam sợ ngứa, cười không ngừng, liên tục muốn đẩy Hạ Dao ra!

"Hừ! Không thì không! Hắc hắc! "

Hai người náo loạn trên giường!

Nhưng đúng lúc này, khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên: "Đừng ấn lung tung nha!"

Giang Nam nhìn thoáng qua bàn tay mình đang đặt trên ngực Hạ Dao, vội vàng dời đi...

Việc dời đi không quan trọng!

Giang Nam: Σ(° □ °)

Hạ Dao cúi đầu nhìn...

! ! !

Nó đâu rồi? Tại sao lại mất tiêu rồi!

Liên nhấn nhấn! Làm thế nào mà nó lại biến mất rồi?

Của mình là hàng giả sao?

Chỉ còn lại một cái?

Vẻ mặt tựa như nhìn thấy quỷ!

"Cái này... Cái này..."

Hạ Dao choáng váng, lên tay sờ một cái...

Phằng?

Lúc nãy hốc mắt đỏ lên!

Sắp khóc rồi! Trực tiếp xù lông!

"Tiểu Nam! Sao người lạ bóp mắt nó rồi? Chỉ còn lại một cái thôi sao? "

Chương 428 -

"Cái này... Phải làm sao đây?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Nước mắt cũng không ngừng đảo quanh hốc mắt!

Giang Nam lúc này đã nóng nẩy!

Vội vàng ẩn lên phía trên kia!

Và sau đó...

Cái còn lại đã không còn!

"Đừng khóc đừng khóc! Nó đã đối xứng!"

Hạ Dao: !!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Con mẹ nó đối xứng!

Cái đối xứng này! Ta thà rằng không đối xứng còn hơn là mất hết!

"Ô oa! Sao người lại ẩn chứ?"

"Tay người là cái thứ gì vậy! Ô ô~"

Lúc này cô liền khóc rống lên, không ngừng lau nước mắt!

Thật vất vả mới trưởng thành được như vậy!

Hiện tại đột nhiên mất hết!

"Người bồi thường cho ta! Trả lại cho ta!"

Giang Nam che mặt: "Thứ này... Ta sẽ bồi thường!"

Tiểu Mira ở một bên nhìn Hạ Dao khóc thương tâm, không khỏi chạy tới "an ủi"

Máy bay đồ chơi trong tay, như không có chuyện gì xảy ra lại qua trên ngực Hạ Dao...

Và rồi, ... Hạ Dao khóc càng lớn tiếng!

Lại trong nháy mắt như vậy, Giang Nam có chút đáng thương cho Đại Lang Diệt!

Vừa rồi ở chỗ Tuyết Tuyết bị xem thành biến thái!

Bây giờ lại mất đại bảo bối!

"Người suy nghĩ một chút! Suy nghĩ một chút liền đi ra!"

"A ~ suy nghĩ một chút?"

Hạ Dao mắt đỏ, cố gắng nghĩ lại!

Sau đó liền kinh hãi nhìn mình khôi phục lại bộ dáng trước đó.

"Cái này! Cái này! "

Hai tay không khỏi ấn một chút!

Lại ấn mất tiêu!

Sau đó lại mọc ra...

Qua lại!

Giang Nam: "Người đừng chơi nữa! Nó vẫn còn đó! Không có mất đi!"

Hạ Dao nhớ tới bánh pudding mà mình vừa ăn, trong nháy mắt, giống như hiểu được chuyện gì xảy ra!

Ánh mắt không khỏi lấp lánh!

Sau đó nghiêm túc nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy ngũ quan Hạ Dao dần dần biến thành bộ dáng Giang Nam, ngay cả dáng người cũng trở nên giống nhau như đúc!

"Ha ha ha~ bánh pudding này! Có thể nặn lại mặt sao?"

Hạ Dao giống như phát hiện ra vùng đất mới, lúc này đã không khóc nữa!

Tiểu Mira mở cái miệng nhỏ, vẻ mặt ngạc nhiên!

Oa! Anh Giang Nam như thế nào lại biến thành hai người?

Vui vẻ tới vậy sao?

Hạ Dao không khỏi nhảy xuống giường, đi tới trước gương!

Vẻ mặt hưng phấn nhìn vào gương, ánh mắt thâm sâu, giọng nói trầm thấp!

"Tiểu bảo bối! Thêm Wechat không?"

"Ah! Quá ngẫu nhiên! Ha ha! "

Giang Nam đều đen mặt, nhìn một "mình" khác ở trước gương trung nhị!

Thật sự xấu hổ muốn chết!

Hạ Dao còn xoay đầu, còn giạng thẳng chân!

"Bánh pudding này! Thật lợi hại! Ha ha! "

"Cơ thể con trai! Thật dễ dàng!"

Nói tới đây, thân thể Hạ Dao không khỏi cứng đờ!

Không khỏi nhớ tới một màn vừa mới trở về, còn có quần áo trong phòng tắm, cùng với Giang Nam không được bình thường!

Đột ngột nhìn về phía Giang Nam: "Nói! Người vừa trở thành đáng yêu của ta à? Sau đó còn đi theo..."

Giang Nam một phen trù đầu trong chần, mưu toan trốn tránh hiện thực!

"Đừng nói! Ta còn cần mặt mũi!"

Hạ Dao: "Di ~ Ta không nghĩ tới người lại là loại người này!"

Giang Nam: !!

"Người còn dám nói ta nữa sao? Người không phải cũng trộm mặc quần áo của ta..."

Mặt Hạ Dao liền trở nên đỏ bừng, nhào tới che miệng Giang Nam!

"Đừng nói! Ta còn cần mặt mũi!"

Sau đó hai người liếc nhau một cái, biểu tình trên mặt đều biến thành ánh mắt thấu hiểu nhau!

Ngón tay móc nghéo!

Bí mật nhỏ giữa hai người, lại có thêm một cái!

Chỉ thấy bộ dáng Hạ Dao lại thay đổi, tóc dài, ngũ quan dần dần biến thành bộ dáng Chung Ảnh Tuyết!

Không tệ chút nào!

Không khỏi nâng cằm Giang Nam lên, ấn hẳn lên tường! Ôn nhu nói: "Ta nhớ em rất nhiều!"

Giang Nam: "Phụt..."

Vội vàng thuẩn di chạy trốn!

Cái này ... Đây quả thực giống hệt nhau, được chứ?

Trong nháy mắt đều cho rằng là Chung Ánh Tuyết thật sự!

Hạ Dao thế nào mà chơi còn thành thạo hơn mình!

Cô chơi tới vui vẻ! Không khỏi xông vào toilet, khóa cửa lại!

"Không cho phép vào! Không cho phép nhìn trộm! Ta chơi một chút!"

Không bao lâu sau, trong toilet truyền ra tiếng cười xấu xa hắc hắc!

Giang Nam giật mình rùng mình một cái!

Đại Lang Diệt! Làm việc thật sự kỳ ngang tàng!

Ngay sau đó, một tin nhắn văn bản được gửi vào điện thoại di động!

Thì ra đối thủ của trận chiến thứ hai đã xác định!

Chiến đội Vụ Đô Thanh Ninh!

Đồng dạng cũng mang danh hiệu quán quân cấp tỉnh, nhưng tâm tư Giang Nam lại không đặt ở trận đấu!

Ngày hôm sau, ba người Giang Nam cùng Chung Ánh Tuyết Hạ Dao ngồi xe buýt!

Đi thẳng tới Viện nghiên cứu Linh Võ!

Trên xe buýt, Giang Nam nhận được một bài đăng weibo!

Tiêu đề: Trận quyết chiến đặc sắc nhất ngày hôm qua! Tiểu long nhân bộc phát, thực lực áp đảo, cực nóng!

Không khỏi làm cho Giang Nam hứng thú!

Nhấn mở xem!

Chính là một video quyết chiến của vòng thi đấu ngày hôm qua!

Trong video, có một con quái vật hình người được bao phủ bởi lân giáp màu đen, phía sau là cái đuôi thật dài, lao mạnh!

Xe tăng bên phía đối diện hóa thú!

Hai hỏa hệ hệ pháp chiến, một lực lượng hệ cận chiến!

Nhưng bán long nhân kia lại một mình xông lên tiến lên!

Hai hỏa hệ không chút lưu tình, quả cầu lửa đập tới !

Chương 429 -

Bán long nhân không né không tránh, dùng lân giáp ngành kháng, lại may mắn vô thương!

Càng dọa người chính là, hấn xông lên, một quyền đánh bay xe tăng hóa thú kia!

Quyền thứ hai đối chiến với hệ lực lượng! Bán long nhân không nhúc nhích, cánh tay của hệ lực lượng đều gãy xương!

Hai hệ hỏa diên cuồng kia phát ra công kích!

Thế nhưng vẫn không phá vỡ được phòng ngự! Lại còn bị hai quyền đánh gục!

Đắm vào thịt! Bốn cú đắm liền giải quyết trận chiến!

Giang Nam kinh ngạc nói: "Người này là ai? Có chút mãnh liệt!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Long Nhân Diệp Tinh Hà! Người đã gặp hấn! Người này rất lợi hại! "

Hạ Dao gật đầu nói: "Bạch Ngân năm sao! Thuộc loại toàn năng! Hóa rồng thật sự biến thái!"

Giang Nam không khỏi nhớ tới thanh niên tuần lãng gặp được ở đại sảnh linh võ.

Còn mời mình đến bữa tiệc!

Trên Weibo, dù là video 6,87 giây một chọi bốn của Giang Nam được đăng lên!

Nhưng lượng người xem vẫn không cao bằng Diệp Tinh Hà!

Dù sao so với công kích áp đảo của Giang Nam, vẫn là năm đám thịt càn thêm rung động!

"Thế nào rồi? Nếu gặp phải Diệp Tinh Hà, người có lòng tin không?"

Giang Nam khó có được đứng đắn một lần: "Không dễ nói, Diệp Tinh Hà căn bản không dùng linh kỹ, toàn bộ dựa vào tố chất thân thể để chiến!"

"Mà ta thì dùng tới toàn bộ ba linh kỹ, còn có cả thuận di!

"Cụ thể còn phải đánh qua mới biết được!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Sẽ có cơ hội!"

Xe buýt dừng lại, đã đến viện nghiên cứu linh võ!

Vị trí ở vùng ngoại ô bên ngoài vành đai 8 trong núi sâu, vô cùng hẻo lánh!

Đoàn người theo con đường nhỏ rợp bóng cây đi vào trong, lại nghe phía sau truyền đến một trận tiếng động cơ gầm rú!

Một chiếc Lamborghini màu hồng đang đến!

Trong xe có một đôi nam nữ trẻ tuổi cười nói!

Người đàn ông mặc một bộ đồ hàng hiệu, cô gái mặc váy Lolita!

Vừa mới rẽ qua, liền thấy hàng người Giang Nam!

"Này mẹ kiếp! Tránh xa! Mau tránh ra!"

Kèm theo tiếng phanh kịch liệt, căn bản không phanh được!

Giang Nam liền giơ tay lên!

"Rầm!"

Lỗ đen hư không điên cuồng phát ra lực hút, toàn bộ bị Giang Nam tác dụng lên trên thân xe!

Trực tiếp găm luôn đầu xe!

Nửa thân xe còn lại một đường trượt qua, khó khăn lắm dừng ở trước người Giang Nam!

Thanh niên trong xe chỉ còn lại vô lăng, phía trước là cái gì cũng không có a!

Cả người đều choáng váng!

Cô gái ngồi ở ghế lái phụ mang vẻ mặt hoảng sợ!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đầu xe đâu mất rồi?

What The Fuck?

Giang Nam giơ tay lên nhận lấy viên bi đen rơi xuống: "Không cần cảm ơn!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhin không được cười!

Bởi vì biểu tình của hai người trong xe thật sự là...

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tô Điệp + 666!]

Sở Thiên Bá tức giận vứt bỏ vô lăng, đứng dậy đi ra từ trong "cửa" mới mở ra!

"Ta cảm ơn con mẹ nhà người! Người có bị mù không?"

"Chạy lung tung trên đường như vậy? Muốn bị xe tông à?"

"Hả? Giang Nam! Có phải là người không?" Sở Thiên Bá mắng một hồi mới nhận ra, đây chẳng phải là Giang Nam sao?

Giang Nam bĩu môi: "Nếu không phải người vội vàng đầu thai, sẽ không có chuyện này!"

"Đây cũng chỉ là đụng phải ta! Nếu người đụng phải người bình thường, một chiếc xe cũng không đủ để người bồi thường!"

Sở Thiên khí phách trừng mắt!

Người mẹ nó gặm mất nửa cái xe của ta, ta mẹ nó còn phải cảm ơn người sao?

"A! Người bớt nói mấy lời vô ích lại, người nói xem phải bồi thường ta như thế nào!"

"Ta đây chính là..."

Giang Nam: "Nhận lấy!"

Nói xong liền ném qua một thứ!

Sở Thiên Bá theo bản năng lấy tay bắt lấy!

Cái gì vậy? Nặng như vậy sao?

Cúi đầu nhìn xuống!

Cả người đều loạng choạng tại chỗ!

Một viên cục gạch vàng lớn rục rĩ!

Tiện tay cân nhắc, ít nhất 50 cân a!

"50 cân gạch vàng lớn! Vốn hóa thị trường gần 900 triệu, đủ để người mua một chiếc! "

"Chúng ta đi thôi..."

Sở Thiên Bá về mặt ngạc nhiên!

50 cân gạch vàng lớn?

Người bình thường ai sẽ mang theo thứ này ra ngoài chứ!

Mẹ kiếp!

Lại nói người hành vân như nước chảy như vậy thật sự tốt sao?

Tóm lại người chính là không cho ta trang bức liền chuồn đi mất sao?

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Tô Diệp ngạc nhiên nhìn gạch vàng: "Bá! Cái này là đồ thật sao?"

Giang Nam: "Phụt..."

Vừa mới đi ra không được hai bước, Giang Nam thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Mẹ kiếp!

Ba?

Cô nương người nghiêm túc sao?

Những người trẻ tuổi bây giờ đều thích chơi như vậy?

"Là thật! Trọng lượng và kích thước là chính xác! Gặp quý!"

Tô Điệp che cái miệng nhỏ nhắn! Vẻ mặt kinh ngạc!

Sở Thiên Bá nhìn thoáng qua chiếc xe chỉ còn một nửa, vẻ mặt tức giận!

Mang theo Tô Điệp liền đuổi theo!

Hạ Dao khoác cánh tay Giang Nam: "Tiểu Nam! Bày sạp hàng kiếm được nhiều tiền như vậy sao? Người đã tiết kiệm được bao nhiêu tiền riêng rồi?"

Giang Nam xua tay: "Không phải! Bày quầy hàng làm sao có thể kiếm được nhiều như vậy?"

Vẻ mặt lập tức trở nên đắc ý!"

Chương 430 -

"Ta đã ăn cắp nó! Ai ~"

Nói xong lại lấy ra một khối gạch vàng lớn, nhét cho Hạ Dao!

Sau đó lại móc ra một khối, nhét cho Chung Ánh Tuyết...

Hạ Dao Chung Ánh Tuyết trầm mặc!

Ăn cắp?

Vì sao từ trong miệng người nói ra lại quang minh chính đại như vậy a!

Người còn dám đắc ý như vậy?

Sở Thiên Bá đều đã sầm mặt, nhìn Giang Nam, càng nghĩ trong lòng càng hoảng hốt!

"A! 6,87 giây? Quá chậm! Quyết với đám người rác rưởi như Lý Kim! Chiến đội Thiên Bá của ta, 3 giây cũng không tới!"

Giang Nam: "Buổi tối trở về ăn món hầm không?"

"Ăn bún ốc đi!

"Ta muốn ăn kem?"

"Đừng lúc nào cũng ăn nhiều đá như vậy..."

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Này, này!

Người không nghe lão tử nói chuyện sao?

Không thể đáp lại được một câu à?

Ta đây muốn trang bức thoi mà cũng không được, thật khổ quá đi mà!

"Người cũng thật may mắn! Không gặp phải đội của ta! Nếu không thì chỉ có thể ở lại hàng ba! Dị năng của ta có thể khắc chế người gặt gao!"

"Hệ không gian..."

Giang Nam: "Này? Tiểu Tuyết! Hình như ta cảm giác người trông có vẻ đẹp hơn trước đúng không?"

"Chỉ có miệng người ngọt ngào! Hắc hắc..."

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Người mẹ nó có thể phản ứng với ta không?

Như vậy rất mất mặt có được không?

Đoàn người đi tới trạm kiểm soát an ninh của viện nghiên cứu Linh Võ!

Binh sĩ trang bị súng ống đang trấn thủ!

Sở Thiên Bá nhíu mày, trực tiếp đi vào.

Giang Nam cũng muốn đi theo vào, lại bị ngăn cản!

"Xin vui lòng xuất trình giấy thông hành!"

Giang Nam khẽ nhíu mày: "Sao hẳn có thể đi thẳng vào? "

Ánh mắt Sở Thiên Bá sáng lên!

Mẹ kiếp! Cơ hội đã đến!

Không khỏi quay đầu lại, dùng ánh mắt tràn đầy trào phúng nhìn Giang Nam: "Dị năng của lão tử vạn người!"

"Là đối tượng nghiên cứu thường trú của viện nghiên cứu! Đã qua lại 800 lần rồi!"

"Viện nghiên cứu Linh Võ này là nơi mà người nào cũng có thể tùy tiện vào được sao?"

"Nói người đến đây làm gì? Có cần ta tìm người giúp người hòa giải không? Ha ha!"

Giang Nam phớt lờ!

Lấy thẻ thân phận sĩ quan của mình ra khỏi túi của mình và đưa nó cho binh sĩ!

Lật xem!

Quân đội Âm Dạ: Giang Nam!

Mã hành động: Nam thần!

Cấp bậc: Thiếu tá!

Trên trang phụ, hình ảnh một chiếc huân chương Xích Tâm đỏ như máu tươi được in nổi bên trên!

Ánh mắt binh sĩ nhìn Giang Nam thay đổi!

Đầy tôn kính và tôn trọng!

Mỗi một binh sĩ đều biết rõ huân chương Xích Tâm có ý nghĩa gì!

Trịnh trọng trả lại giấy tờ cho Giang Nam! Thân thể đứng

ng nghiêm, hành lễ!

"Gặp qua thiếu tá Giang! Ngài có quyền điều động trực tiếp các đơn vị đóng quân ở đây!"

"Xin hỏi ngài có chỉ thị gì! Có gì phân phó! Sứ mệnh tất đạt!"

Giờ khắc này, Sở Thiên Bá hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng kinh ngạc che cái miệng nhỏ lại!

Thiếu tá?

Thiếu tá? Có nhầm lẫn gì không!

Lại là thiếu tá?

Giang Nam mới bao nhiêu tuổi! Chỉ mới 18 thôi!

Cấp bậc này! Nó quá cao!

Quý biết Giang Nam rốt cuộc ra ngoài chấp hành nhiệm vụ gian nan cỡ nào!

Con người của Sở Thiên Bá thiếu chút nữa trừng ra!

Còn cho rằng mình nghe lầm!

"Làm sao có thể! Người sẽ kiểm tra lại! Giấy chứng nhận của Giang Nam là giả, phải không?"

Vị binh sĩ lạnh lùng: "Đồng chí này! Hãy chú ý đến lời nói của người!"

"Huân chương Xích Tâm sẽ không có hàng giả! Đây là vinh dự! Càng là trách nhiệm!"

"Càng không cho phép người đi chửi bới!"

Sở Thiên Bá mang vẻ mặt hoảng sợ!

Anh trai hắn cũng làm việc trong quân doanh, hắn sao có thể không biết huân chương Xích Tâm đại biểu cho cái gì!

Phải đóng góp bao nhiêu cho đất nước để đạt được vinh dự này?

Nhiều năm như vậy, tổng cộng có mấy người nhận được?

Làm thế nào mà Giang Nam có thể có? Hắn ta...

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tuy rằng không biết huân chương Xích Tâm đại biểu cho cái gì!

Nhưng nghe có vẻ rất lợi hại!

"Thiếu tá Giang! Xin vui lòng ra chỉ thị!"

Giang Nam thần sắc nghiêm trang: "Điều động quân binh đóng quân ở nơi này, giới nghiêm Viện Nghiên Cứu Linh Võ!"

"Trong thời gian ta vào viện, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào! Nếu có bất thường, liền phải báo cáo cho ta!"

Người lính chào hỏi: "Vâng! Thưa Giang đại nhân!"

Lập tức chấp hành mệnh lệnh!

Kéo chuông báo động đỏ của Viện!

Trong lúc nhất thời, vô số binh sĩ cầm trong tay lá chắn chống nổ, trang bị súng ống lao ra!

Chỉh thể giới nghiêm, tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu cấp một!

Chuyện của Tiểu Mira rất quan trọng, cho đến nay Dracula vẫn

chưa bỏ cuộc!

Không được qua loa!

Trong mắt Hạ Dao lóe lên ánh sáng: "Tuyệt tuyệt! Có cảm thấy Tiểu Nam như vậy thật đẹp trai không!"

"Tư thế oai hùng hiên ngang! Có chút động tâm!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu: "Ừm! đúng vậy! Nghiêm túc trông rất có phong phạm!"

Giang Nam đen mặt: "Ta vẫn luôn rất nghiêm túc có được không?"

Sở Thiên Bá bị trận thế này dọa sợ!

Mẹ kiếp!

Giang Nam nói một câu, toàn bộ viện nghiên cứu trực tiếp tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu cấp một?

Chương 431 -

Bá đạo như vậy sao?

Thiếu tá như hần là thật sao?

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước mặt Sở Thiên Bá!

"Trước khi ta đi ra ngoài, người có thể không đi được!"

"Hy vọng người không có việc gì gấp!"

Sở Thiên Bá trừng mắt, nhưng một chữ ghen không nói nên lời!

Dám ở chỗ này động thủ với một thiếu tá, sợ là ngại mạng dài...

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Một đường đi tới cửa phòng thí nghiệm, phát hiện Vệ Hoa đã sớm ở chỗ này chờ!

"Hoa ca? Sao người lại ở đây? Vị bên cạnh này..."

Chỉ thấy bên cạnh Vệ Hoa có một người phụ nữ mặc áo blouse trắng, đeo kính, dáng vẻ hơn ba mươi tuổi, phong vận vẫn còn tồn tại!

Vệ Hoa cười nói: "Nam thần! Người đến rồi!"

"Đây là giám đốc viện nghiên cứu thủ đô! Cũng là vợ của ta! Đinh Hồng Diễm!"

"Lần này ta tới, cũng là phụ trợ công tác kiểm tra!"

Giang Nam mỉm cười gật đầu ý bảo: "Ha ha, được rồi, lão ca! Thật có phúc!"

Chỉ thấy Đinh Hồng Diễm vẻ mặt thân thiết tiến lên bắt tay: "Nam thần! Cảm ơn người rất nhiều về chuyện ở Sahara!"

"Nếu không nhờ người! Gia đình ta có thể... Có thể đã..."

Vệ Hoa trừng mắt: "Người lại khóc lóc! Làm việc cho đất nước! Đó là vinh quang!"

Đinh Hồng Diễm dụi dụi mắt: "Xin lỗi, để cho người chê cười rồi."

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nhìn Đinh Hồng Diễm: "Sao ta cứ cảm thấy như đã nhìn thấy ảnh của chị Đinh trong sách giáo khoa?"

Hạ Dao: "Nha! Đúng rồi, trong sách lịch sử học..."

Hai người kinh hãi!

Tiểu Nam rốt cuộc đã trải qua bao nhiêu chuyện bên ngoài?

Sao ngay cả nhân vật như vậy cũng quen thuộc như vậy?

Đinh Hồng Diễm ngượng ngùng nói: "Trước đó công bố một ít kết quả nghiên cứu, nên được đưa vào sách giáo khoa!"

Giang Nam nổi lên lòng tôn kính!

"Đây chính là Tiểu Mira phải không? Các mục kiểm tra có rất nhiều! Chúng ta bắt đầu luôn đi!"

Giờ phút này trên mặt vợ chồng Vệ Hoa mang theo hưng phấn cuồng nhiệt!

Tiểu Mira có chút sợ hãi rụt vào lòng Giang Nam!

Vệ Hoa: "Yên tâm nam thần, người có thể đi theo toàn bộ hành trình! "

"Lúc trước ta ở trên máy bay đã nói như thế nào, sẽ làm như thế đó!"

Giang Nam nhếch miệng cười, đoàn người đi vào phòng thí nghiệm!

Mà trong quá trình kiểm tra, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thật sự bị kinh hãi!

Sức mạnh phục hồi của Tiểu Mira thực sự là khủng khiếp!

Mà toàn bộ quá trình thử nghiệm, Tiểu Mira cũng không làm ầm ĩ!

Đối với cô mà nói, chỉ cần Giang Nam ở đây là đủ rồi!

Việc kiểm tra không kết thúc cho đến 3 giờ đêm!

Trong văn phòng, Giang Nam im lặng xem báo cáo!

Tiểu Mira ăn kẹo mút, ngồi yên lặng trong vòng tay của Giang Nam!

Đinh Hồng Diễm thở dài một tiếng: "Tư liệu người mang về ta đã xem qua rồi! "

"Dị năng của Tiểu Mira là duy nhất!"

"Dracula vì thí nghiệm hiệu quả hơn, đã đẩy cấp bậc của cô lên tới Hoàng Kim ba sao!"

"Theo lý thuyết thân thể non nớt như vậy căn bản không thể chịu đựng được linh khí trùng kích!"

"Nhưng thân thể của cô lúc nào cũng phục hồi như cũ! Nói

cách khác, mỗi thời mỗi khắc cô đều chịu đựng đau đớn!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao che miệng nhỏ, hốc mắt đỏ lên!

Trong mắt Giang Nam tràn đầy đau lòng!

Mira từ lâu đã quen với nỗi đau! Thậm chí còn không biểu hiện ra...

"Có cách nào để giải quyết không?"

Đinh Hồng Diễm nhíu mày nói: "Cụ thể còn cần nghiên cứu tiếp theo!"

"Chỉ là! Tạm thời đừng để cô ấy thăng cấp nữa! Nếu không cơn đau sẽ chỉ sâu hơn!"

"Mặc dù tuổi thật của Mira là 26 tuổi, nhưng tâm trí cũng chỉ mới 6 tuổi, hơn nữa còn không trọn vẹn!"

"Quên đi cách nói chuyện, thậm chí thế giới quan cũng chưa từng được xây dựng lên!"

"Nam thần! Cô ấy cần được giáo dục đầy đủ, học tập, học lại và chấp nhận tất cả mọi thứ! Muộn hơn nữa sẽ trễ!"

Giang Nam không khỏi có chút phát sầu.

"Đúng rồi, ánh sáng trắng lần đó là sao? Là thiên phú linh kỹ của Mira sao?"

Vệ Hoa gật đầu nói: "Đúng vậy! Thiên phú linh kỹ! Nó giống như thuần di của người! Tác dụng chính là phục hồi sinh mệnh thể!"

"Nhớ kỹ! Đó là khôi phục như cũ! Không phải hồi phục! "

Giang Nam ngạc nhiên: "Khôi phục như cũ? Khôi phục lại

trạng thái trước khi bị thương? Cái này..."

"Có khi nào dị năng của Tiểu Mira cũng không phải là vĩnh cửu bất tử hay không?"

Giờ khắc này, sắc mặt của Vệ Hoa cùng Đinh Hồng Diễm vô cùng ngưng trọng!

"Không rõ ràng lắm! Chỉ có thể tiếp tục quan sát!"

"Báo cáo này ta sẽ báo cho cấp trên, xem cấp trên an bài như thế nào!"

"Còn nữa, người của Dracula có thể còn chưa chết tâm! Nam thần người phải cẩn thận mới được!"

Giang Nam gật đầu nói: "Yên tâm! Trong tay ta, không ai có thể di động cô ấy!"

Ra khỏi viện nghiên cứu, tâm tình ba người Giang Nam đều rất nặng nề!

Chung Ánh Tuyết nói: "Tiểu Nam! Chuyện gì sẽ xảy ra với Tiểu Mira sau này? Cô ấy sẽ bị người ta mang đi sao?"

Hạ Dao vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Mira, vẻ mặt đau lòng: "Thật không nổi! Nếu không chúng ta mang theo đi!"

Giang Nam: "Chuyện sau này thì để sau này nói!"

Chương 432 -

"Mira! Ngày mai chúng ta sẽ học với anh trai! Bằng không người về sau cũng chỉ có thể làm cô bé câm!"

"Ê a~"

Trước cửa viện nghiên cứu, Sở Thiên Bá và Tô Điệp mang theo đôi mắt vừa sưng vừa thâm!

Trước cửa là gần cả trăm con muỗi

Mẹ nó đều sắp khóc tới nơi!

Giang Nam! Nam ca! Nam đại gia!

Người đến khi nào mới ra ngoài a!

3 giờ 30 phút đêm!

Người tính ở lại đây hai ngày sao?

Ngày mai sẽ có một trận đấu!

Vừa thấy Giang Nam đi ra, Sở Thiên Bá nhất thời liền lấy lại tinh thần, ánh mắt sáng ngời!

Giang Nam đi ra khỏi cửa như không có chuyện gì xảy ra!

Sở Thiên Bá Tô Điệp vừa định đi theo ra ngoài.

"Giới nghiêm đến 6 giờ sáng mai!"

"Vâng! Thiếu tá Giang! "

Sở Thiên Bá: ???

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Chờ Giang Nam trở về trung tâm thành phố đã hơn sáu giờ sáng!

Ở ven đường tùy tiện ăn một chút bánh quẩy tào phớ liền đi thẳng tới sân thi đấu Tước Linh!

Tám giờ sáng, sóng âm thanh như thủy triều, không có chỗ ngồi!

Trên đài cao, mặc một bộ đồ thiếu nữ năng động!

"Xin chào tất cả mọi người! Ta là Linh Linh của các người đây!"

"Chắc hẳn, Tiểu Long nhân bạo lực mỹ học với thực lực cường hãn ngày hôm qua nhất định vẫn khiến mọi người nhớ như in!

"Mà trận chiến hôm nay chỉ có thể càng thêm đặc sắc so với hôm qua!

Hồ Chu: "Không nói nhiều! Hiện tại liền công bố trận chiến đây!"

Trên màn hình lớn tung ra hình ảnh!

Chiến đội Thanh Khương vs Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!

Trong lúc nhất thời không khí trong sân trực tiếp bị kéo lên đỉnh điểm!

"Hiện tại! Xin mời chiến đội Thanh Khương vào sân!"

Chỉ thấy trong thông đạo tuyến thủ!

Một đội ngũ bốn người bước tới!

Một tên thủ lĩnh đầu bự lưng to, tay mang hai chiếc nhẫn hổ bằng thép!

Chính là đội trưởng Vương Ngôn!

Mà phía sau là một vị soái ca theo hệ phái nhẹ nhàng thư sinh!

Lâm Vũ!

Cả người hấn đều lơ lửng trên không trung!

Một cỗ gió nhu hòa nâng thân thể hấn đi về phía trước, rất có bức cách!

Mà đi ở phía sau có hai em gái!

Một thiếu nữ tóc đuôi ngựa mặc đồng thể dự trường học màu đỏ và trắng, mang theo hai thanh kiếm dài!

Thanh thuần khó tưởng, thật sự có loại cảm giác như tình đầu quốc dân, một bộ dáng rụt rè!

Tên Ninh Du Du!

Em gái đi bên cạnh cô, một đầu tóc đen dài thẳng, mỗi bên khước mắt có một nốt ruồi lệ, làm cho người ta có một loại cảm giác chị gái hàng xóm!

Tên là Mộc Thanh!

Chiến đội Thanh Khương đi tới sân thi đấu, đối mặt với hơn chín vạn khán giả!

Ninh Du Du càng sợ, khăn trương run rẩy...

Vẻ mặt Mộc Thanh tiêu sái: "Du Du đừng sợ, dù sao cũng sẽ thua, không sao!"

Lâm Vũ cắn răng: "Nói thế nào cũng phải kiên trì 10 giây! Không thể để cho người ta nói chúng ta không được!"

Ninh Du Du rụt rè nói: "Ta sợ Nam Thần đánh ta!"

Vương Ngôn hít sâu một hơi: "Mọi người có tự tin không!"

Ba người đồng thanh: "Không!"

Vẻ mặt Vương Ngôn hài lòng: "Như vậy mới đúng nha! Lớn tiếng lên... A!"

Không?

Mẹ nó sao lại là không?

Hôm qua nghiên cứu chiến thuật cả một đêm đều phí công sao?

Không khỏi tức giận nói: "Thân là quán quân của Vực ĐỒ! Chúng ta phải tự tin một chút, kiêu ngạo một chút biết không?"

"Hiện tại! Nói to cho ta biết! Có lòng tin hay không!"

Ba người liếc nhau một cái, hít một hơi thật sâu, hào quang trong mắt nở rộ!

Lớn tiếng quát: "Lão tử không có!"

Vương Ngôn: "Phụt oa..."

Thiếu chút nữa liền phun ra một ngụm máu!

Sự tự tin này!

Các người dùng sự tự tin này vào nhằm chỗ rồi!

Mộc Thanh buông tay: "Nam thần là thần tiên rồi! Chúng ta đánh thế nào? Chấp nhận thua luôn có được không?"

Lâm Vũ trợn trắng mắt: "Hắn chỉ có một, chúng ta có bốn người!"

Ninh Du Du đỏ hốc mắt: "Ta sợ..."

Vương Ngôn đều đen mặt!

Mẹ nó con hàng căn bản không mang theo được!

Phải chiến thế nào đây?

"Dựa theo chiến thuật hôm qua chế định đi!"

"Du Du! Có thể được thực hiện! Phải phụ thuộc vào người!"

Ninh Du Du sợ hãi nói: "Được rồi ~"

Bốn người dựa theo trận thế ra sân!

Vương Ngôn đứng đầy, Lâm Vũ ở bên trái, Mộc Thanh ở bên phải!

Mà Ninh Du Du được bảo vệ ở cuối cùng!

Tất cả mọi người mang biểu tình tiêu sái!

Nói đùa, căn bản cũng không ôm hy vọng có được không?

Dù sao dị năng của Ninh Du Du, thường xuyên động kinh...

Mặc Linh: "Như vậy hiện tại! Xin mời đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đứng vào sân!"

Trong thông đạo tuyển thủ, nhóm người Giang Nam bước ra!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ khán giả trong sân đều hò hét!

"Nam thần! Nam thần! Nam thần!"

"Nam thần! Đánh bại họ!"

"Ta đặt cược thời gian! 5 giây! Xông lên!"

"Để cho chúng ta kiến thức Gundam hình người đi!"

"Thông quan nhanh nhất! Ôi, ôi!"

Toàn trường nổi lên tiếng hò hét vang dội, cả đám đều giống như bị bệnh dại, ánh mắt đỏ bừng kéo cổ họng gầm to!

Lâm Vũ: "Nhận thua là được rồi!"

Mộc Thanh: "Nhận thua đi!"

Ninh Du Du: "Chúng ta về nhà đi!"

Vương Ngôn: (ㄟ_ㄟ)

Bốn người Giang Nam mở ra trận hình!

Chương 433 -

Ngô Lương đứng đầu, Chung Ánh Tuyết cuối cùng!

Giang Nam Hạ Dao một trái một phải!

Chỉ thấy giờ phút này về mặt Hạ Dao tràn đầy hưng phấn:
"Tiểu Nam Tiểu Nam! Hôm trước đã nói rồi!"

Chung Ánh Tuyết: "Không được chơi xấu nha!"

Giang Nam cười nói: "Vậy thì xem các người!"

Hừ! Làm sao có thể!

Xem ta bắt đầu đánh bại bọn họ nào!

5 giây thì 5 giây!

Lão tử phải xóa bỏ danh hiệu chiến thần núp vú giả!

Nhanh nhất lịch sử! Vẫn tốt hơn chiến thần núp vú giả!

hưng phấn nói: "Xem ra tất cả mọi người đều hy vọng Nam Thần lại phá kỷ lục!"

"Không biết hôm nay Nam Thần sẽ mang đến cho mọi người một trận quyết đấu đặc sắc như thế nào đây?"

Bầu không khí trên sân dần dần ngưng trọng!

Tất cả mọi người đã sẵn sàng cho trận quyết chiến!

"Bây giờ! Trận đấu bắt đầu!"

"A~ a~~~~~!".

Theo tiếng mở màn vang lên!

Giang Nam vừa muốn thuận di đánh ngã toàn trường!

Chỉ thấy Ninh Du Du dùng tốc độ nhanh nhất rút trường kiếm ra, sau đó nhắm chặt hai mắt!

"A!"

Dùng hết khí lực toàn thân, hướng về phía trước người không có một ai rồi chém ra một kiếm!

Ngay sau đó!

Giang Nam đột ngột mở to hai mắt!

Tiếp theo!

Thân thể chợt thuận di biến mất, liên tục hai lần thuận di!

Trực tiếp xuất hiện trước mặt Ninh Du Du!

Quỳ xuống đất bằng một đầu gối!

Hai tay hướng lên trên chấp lại!

Toàn bộ hành động như nước chảy mây trôi!

"Bộp" một tiếng!

Trường kiếm mà Ninh Du Du chém ra bị Giang Nam dùng hai tay kẹp lấy!

Vững vàng tiếp nhận trong tay!

Toàn trường bối rối!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều kinh hãi nhìn Giang Nam quỳ một gối xuống đất, tay không tiếp nhận lưỡi kiếm!

"Cái quỷ gì vậy? Tiểu Nam hấn qua đó làm gì vậy? "

"A cái này..."

Giờ phút này, vẻ mặt Giang Nam hoảng sợ!

Ta không khống chế được chính ta a!

Thuấn di quỳ một gối xuống đất tay không tiếp nhận lưỡi dao còn đỡ?

Ngay lúc này! Thân thể cũng không thể nhúc nhích!

Thuấn di gì đó, căn bản không dùng được a!

Lão tử bị định lại?

Tư thế này!

Rất xấu hổ, được chứ?

Chỉ thấy Ninh Du Du nhìn Giang Nam, không khỏi đỏ mặt!

Vẫn là lần đầu tiên bị tiểu ca ca đẹp trai như vậy tay không tiếp nhận lưỡi kiếm!

Thật xấu hổ nha ~

Giang Nam sắp phát điên rồi!

Người đỏ mặt cái gì? Ta mới là người xấu hổ, được chứ?

Dị năng gì vậy?

Khủng khiếp!

Giờ phút này, trên màn hình lớn, khuôn mặt hoảng sợ của Giang Nam bị phóng đại!

Khán giả cười!

"Phụt ha ha! Thuấn di quỳ một gối xuống đất tay không tiếp nhận lưỡi kiếm là cái quỷ gì a! "

"Nam thần có cần đáng yêu như vậy hay không?"

"Các người nhìn biểu tình của Nam Thần! Ha ha ha ha ha! Ta muốn chụp lại màn hình!"

Giờ phút này Mạc Linh tràn đầy hưng phấn: "Ninh Du Du! Cô gái vô hại! Ta nhớ cô ấy!"

"Xuất hiện! Dị năng 37,5% được tay không tiếp nhận lưỡi kiếm!"

Hồ Chu ngạc nhiên: "Là loại dị năng quỷ quái gì vậy?
?"

Mạc Linh: "Người không biết! Cô gái vô hại! Đặc biệt nổi tiếng ở Vụ Đô!"

"Dị năng của cô chính là bị tay không tiếp nhận lưỡi kiếm! Chưa bao giờ tạo ra tổn thương!"

"Mỗi lần thắng một cấp, xác suất tay không tiếp nhận lưỡi kiếm tăng lên 12,5!"

"Hơn nữa đối với người có cấp baachj không vượt quá hai cấp của cô đều có hiệu quả!"

Hồ Chu hoảng sợ nói: "Ý người là! Hoàng Kim tới đây, trùng chiêu cũng phải quỳ?"

cười trộm: "Nhưng mà, vấn đề xác suất... Người hiểu chưa!"

Giang Nam nghe mà đau đầu!

Mẹ nó này là quý dị năng gì?

Lão tử trúng chiêu?

Hơn nữa còn là một kiếm trúng chiêu?

Còn 5 giây đánh ngã toàn trường gì nữa?

Lão tử vừa mới lên sân khấu, còn chưa kịp phát động linh kỹ đã quỵ xuống đất a!

Ninh Du Du này chính là bug!

Giờ phút này, đại não ba người Chung Ánh Tuyết vẫn còn ở trong trạng thái trống rỗng!

Căn bản không kịp phản ứng!

Mà giờ phút này Vương Ngôn cũng choáng váng, lập tức thiếu chút nữa hưng phấn đến nổ tung tại chỗ!

Vậy cũng được sao?

Vậy mà một lần liền dính?

Giờ phút này, Mộc Thanh cùng Lâm Vũ cũng trợn tròn mắt, trong nháy mắt lòng tin bạo liệt!

Lâm Vũ: "Ngôn ca! Xông lên! Ta cảm thấy như ta có thể một lần nữa!"

Mộc Thanh: "Ha ha! Du Du quá đỉnh!"

Sắc mặt Ninh Du Du trắng bệch: "Các người nhanh lên a! Ta không kiên trì được bao lâu!"

Cô chỉ ra được một chiêu này! Giờ phút này một thân linh lực điên cuồng tiêu hao

Theo Giang Nam quỳ xuống, tự tin vốn bị đả kích đến thể không còn da thịt lại trở về!

Vương Ngôn nói: "Theo kế hoạch ban đầu! Lâm Vũ phá khiên, ta công kích Chung Ảnh Tuyết!"

"Mộc Thanh kiềm chế Hạ Dao! :ên cho ta!"

Trong lúc nhất thời ba người cuồng vọng xông tới!

Hạ Dao hưng phấn nói: "Vừa khéo, để Tiểu Nam quỳ thêm một lát nữa đi!"

"To con! Bảo vệ Tiểu Tuyết!"

Nói xong trực tiếp bán thú hóa, mở Ngân Ảnh! Thân thể giống như một đạo thiểm điện màu bạc xuyên qua sân thi đấu!

Xông thẳng về hướng Mộc Thanh!

Chỉ thấy hai tay Mộc Thanh đặt trên mặt đất, linh lực điên cuồng tiết ra!

"Linh kỹ: Đẳng Quốc Hàng Giới!"

Chương 434 -

Thoáng chốc, từng dây leo to lớn bằng cánh tay phá đất mà ra!

Giống như ma xà quấn quanh!

Cho dù Hạ Dao né tránh, nhưng vẫn bị quấn lấy mắt cá chân!

Chỉ với thời gian hô hấp, vô số dây leo quấn tới, Hạ Dao dùng chân sói cắt dây mây không ngừng!

Nhưng vẫn không bằng tốc độ sinh trưởng, bị hạn chế tại chỗ!

Mà giờ phút này Lâm Vũ đã mang lấy Vương Ngôn xông tới!

Chỉ thấy Ngô Lương không nhường nửa bước, hóa thành gấu đen cao lớn năm mét!

Vẫn là tam giác hoa văn báo quen thuộc, Hùng Vương Thuần chống đỡ!

Hét lên: "Tới đây!"

Va chạm trong tưởng tượng cũng không đến!

Thân thể Vương Ngôn kia trong nháy mắt tiếp xúc với Hùng Vương Thuần lại sụp đổ thành khói trắng cuộn cuộn!

Vòng qua Ngô Lương, khói trắng ngừng tụ hóa thành hai năm đầm!

Hung hăng công kích về phía Chung Ánh Tuyết?

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy Sắc mặt Chung Ánh Tuyết lạnh lẽo: "Phần Hải!"

Vừa dứt lời, chân nhỏ dậm một cái!

Một luồng sóng lửa bốc lên cao hơn ba mét khuếch tán cực nhanh, thậm chí hòa tan mặt đất!

"Mẹ kiếp!"

Vương Ngôn vội vàng tránh đi, hắn thế nào cũng không nghĩ tới, lực công kích của Chung Ánh Tuyết lại khủng bố như vậy!

Nhưng thân thể khói trắng của hắn cũng không có thực thể, đang chuẩn bị vòng sau đánh tiếp!

Ngô Lương mắt muốn nứt ra, sao còn quái nhiều như vậy?

Sử dụng tất cả sức mạnh của mình! Liền thả ra ngoài đại chiêu!

Hét lên: "Không phục đánh ta!"

Hồng mang trên người chợt lóe!

Vương Ngôn trừng mắt: "Mẹ kiếp! Đánh hắn cho ta!"

Lâm Vũ: "Sao hắn có thể kiêu ngạo như vậy chứ?"

Mộc Thanh: "A nha! Tức chết ta!"

Trong lúc nhất thời, Vương Ngôn cùng Lâm Vũ nhất thời vứt bỏ Chung Ánh Tuyết!

Giống như phát điên cuồng đánh tới Ngô Lương, từng đạo phong nhận cùng công kích đánh vào Hùng Vương Thuần vô cùng vang dội!

Ngô Lương cắn răng: "Chống đỡ được!"

Phía sau, dây leo phân bố khắp sân thi đấu phân ra hơn phân

nửa!

Vòng ra phía sau Ngô Lương, dây leo hóa thành roi da nhỏ!

Điên cuồng đánh vào mông gấu của Ngô Lương!

Mộc Thanh: "A nha nha nha! Giết hẳn đi! Giết hẳn đi!"

Ngô Lương đau đớn tới nhe nanh: "Vẫn là chịu được!"

Giờ phút này ánh mắt vừa đảo, Ngô Lương liền thấy được biểu tình trống rỗng của Chung Ảnh Tuyết!

Lúc này Ngô Lương liền đổ mồ hôi lạnh!

Mẹ kiếp!

Vừa rồi rồi hình như quên lựa chọn đối tượng trào phúng!

Phải biết!

"Không phục đánh ta" cũng có thể chọn đối tượng cụ thể để trào phúng!

Nhưng vấn đề là! Ngô Lương quên chọn...

Giờ khắc này, khán giả trong sân, phàm là có thể dùng mắt thường nhìn thấy Ngô Lương! Giờ phút này đều tức điên rồi!

"Ah! Con gấu này thật khó ưa! Tức chết ta!"

"Các người nhìn mặt con gấu kiêu ngạo kia xem!"

"Thật muốn đánh nó một trận a!"

"Là một con gấu! Tại sao lại đi mặc quần lót da báo chứ?"

"Mẹ nó! Đánh hẳn cho ta!"

Trong lúc nhất thời, vô số bình nước giải khát bỗng ngô trái cây, rau củ quả bị khán giả điên cuồng ném lên trên sân!

Nghiễm nhiên gây ra làn sóng phản nộ của mọi người!

Đồ đạc đều ném xong, còn ném giày, ném vớ thối...

Nếu không phải có lan can ngăn cản!

Hơn chín vạn khán giả trong sân nói gì cũng phải xông vào đánh Ngô Lương một trận!

Tâm tình Ngô Lương trực tiếp sụp đổ!

Hắn rõ ràng, hiện tại cho dù mình chỉ hô hấp cũng sai, rất dễ bị đánh oa!

Giờ phút này, mặt Giang Nam đều đen!

Nếu không phải hiện tại lão tử đang tay không đỡ lưỡi kiếm, ta mẹ nó cũng muốn xông ra ngoài đánh người một trận!

Ninh Du Du cũng bấu môi nhỏ, tay kia rút trường kiếm ra, hướng về phía không khí điên cuồng chém một trận!

"Nha nha nha nha~"

Chỉ tiếc, vẫn không thể kích hoạt 37,5% tay không đỡ lưỡi kiếm!

Giờ phút này, Hạ Dao hoàn toàn xù lông!

Liều lĩnh thoát khỏi trói buộc dây leo!

Mở miệng ra! Hướng về phía vị trí của Ngô Lương phóng thích linh kỹ mới của mình!

Hạ Dao: "Ngao~"

Một tiếng sói gầm mang theo âm thanh non nớt?

Cả người Hạ Dao đều đứng yên tại chỗ!

Σ(° □ °o)

Sao có thể là âm thanh này?

Sao lại không giống như tưởng tượng chứ?

Không đúng, Nguyệt Dã Cô Lang! Cảm giác lạnh lùng khi đối diện ánh trăng hú lên đây rồi?

Ta sao ta gầm lên, lại giống như một con sói chưa đầy tháng?

Đây đâu phải là ác lang gầm gừ?

Đây rõ ràng là tiếng sói con đòi sữa của sói ma ma a!

Giang Nam: "Phụt..."

Lão tử thật sự nhịn không được!

Tiếng gầm sói này cũng quá non đi!

Mặc dù con sói gầm này có chút đáng yêu!

Nhưng hiệu quả linh kỹ tuyệt đối không kém!

Bằng mắt thường có thể nhìn thấy sóng âm thanh truyền ra ngoài!

Nhanh chóng khiến ba người Ngô Lương lâm vào trạng thái cứng nhắc!

Không thể nhúc nhích!

Ngô Lương thở phào nhẹ nhõm! 3 phút! Miễn là có thể trụ được trong ba phút!

Ngay sau đó!

Trời đột nhiên ánh mắt tối sầm!

Chỉ thấy giờ phút này khuôn mặt xinh đẹp Chung Ánh Tuyết tức giận, giống như là một hỏa diễm tinh linh!

Giơ tay lên!

Trên bầu trời, một quả cầu lửa màu lam khổng lồ với đường kính vượt qua mười mét ngưng tụ ra!

Tựa như một mặt trời nhỏ mọc lên!

Chương 435 -

Nhiệt độ cao nóng cháy, làm cho không khí thiêu đốt!

Cho dù khán giả bên ngoài sân cũng bị nướng tới mức da mặt đau đớn, cả đám lộ ra vẻ kinh hãi!

Giang Nam chậm rãi nhắm hai mắt lại!

Không thấy đâu!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết phần nộ hét nói: "A nha! Tức chết ta!"

"Thương Hỏa Ngã!"

Trong một thời gian, quả cầu lửa khổng lồ lơ lửng trên không trung với xu thế không thể ngăn cản điên cuồng đập xuống!

Lâm Vũ và Vương Ngôn đều tê dại da đầu!

Sắc mặt Ngô Lương đều đã trắng bệch!

"Lần này... Có lẽ ta không thể chịu đựng được!"

"Rầm!"

Quả cầu lửa lam sắc hung hăng đập xuống, mãnh liệt nổ tung!

Toàn bộ sân thi đấu dường như đều chấn động!

Mặt đất bị đập vỡ một cái hố khổng lồ 30 mét! Ngọn lửa màu xanh ở khắp mọi nơi!

Cả người Ngô Lương đều bị nổ bay vào khán đài, hôn mê bất

tĩnh!

Sau đó bị khán giả tức giận không chịu nổi vây đánh một trận!

Cả người Lâm Vũ đều bị nổ đen, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Chỉ có Vương Ngôn thời khắc mấu chốt thân thể hóa thành khói trắng, may mắn thoát khỏi một kiếp!

Giờ phút này nhìn cái hố khổng lồ trên mặt đất da đầu tê dại!
Khuôn mặt đều tái mét!

Mẹ nó đây là lực công kích khủng bố gì?

Theo Ngô Lương ngắt xủ, hiệu quả không phục đánh ta rốt cục tiêu tan!

Hạ Dao không có thời gian suy nghĩ Lang Hồng của mình vì sao lại non nớt như vậy!

Nhìn chuẩn cơ hội, đang chuẩn bị trở lại!

Nhưng ngay lúc này!

Ninh Du Du vẫn nhắm mắt điên cuồng chém ra!

Vẻ mặt Hạ Dao như thấy quỷ, trực tiếp mở Ngân Ảnh!

Một đường phóng về phía trước như cuồng bão!

Quy một gối xuống đất!

Chấp tay lên trên!

Lại là "bộp" một tiếng!

Vững vàng tiếp được lưỡi kiếm do Ninh Du Du chém ra!

Giờ khắc này, Ninh Du Du hai tay cầm kiếm!

Trước người quỳ xuống chính là Hạ Dao và Giang Nam, mỗi người một kiếm!

Khuôn mặt đều đen lại!

Giang Nam: "Lật thuyền trong mương?"

Hạ Dao sắp khóc: "Ô ô! Lật thuyền!"

Bây giờ! Trong sân, Vương Ngôn cùng Mộc Thanh vẫn còn sức chiến đấu!

Chung Ánh Tuyết thân làm pháp chiến hệ hỏa, không có xe tăng gánh thương tổn?

Làm thế nào có thể chiến đấu!

Giờ phút này ánh mắt Vương Ngôn và Mộc Thanh sáng lên!

Biết cơ hội đang đến!

Tuy rằng đã phế một Lâm Vũ, nhưng Ngô Lương cũng không còn!

Nhân phẩm Ninh Du Du bộc phát, Hạ Dao và Giang Nam đều quỳ!

Nhưng linh lực bản thân cô tiêu hao cũng tăng lên gấp bội!

Chỉ cần trước khi linh lực Ninh Du Du chưa từng hao hết!

Mau chóng xử lý Chung Ánh Tuyết, trận đấu này liền thắng!

Thời gian cấp bách, không cho phép nửa điểm chậm trễ!

"Mộc Mộc! Đi với ta!

Trong lúc nói chuyện, vô số dây leo hóa thành ma xà múa may không ngừng hướng về phía Chung Ánh Tuyết quẩn quanh!

Vương Ngôn lại càng không cam lòng yếu thế: "Linh kỹ! Sương Sớm!"

Thoáng chốc, cả sân thi đấu bị sương mù bao phủ!

Tầm nhìn thậm chí không đến ba mét!

Mà Vương Ngôn hóa thân thành sương mù, cả người đều dung nhập vào trong sương sớm!

Xuất quỷ nhập thần, căn bản không bắt được thân ảnh của hắn, cũng sẽ càng không biết công kích tiếp theo của hắn từ nơi nào xuất hiện!

"Ngoan ngoãn nhận thua đi! Chỉ còn lại một mình người, người không thể giành chiến thắng!"

Chỉ thấy dặc mặt Chung Ánh Tuyết lạnh lùng!

Trong đôi mắt đẹp mang theo sự bướng bỉnh trước nay chưa từng có!

"Không!"

Sau một khắc, quanh thân Chung Ánh Tuyết cuồn cuộn trướng ra ngọn lửa, giống như là một pho tượng nữ thần hỏa diễm từ trong thiên cung bước ra!

Không khí xung quanh bốc hơi cùng với Sương Sớm!

Căn bản không thể tới gần cô!

"Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!"

Từng quả quả cầu lửa to như đầu người bị Chung Ánh Tuyết

ném ra!

Khiến sương sớm giữa sân nổ ra một cái lố lớn!

Nơi Chung Ánh Tuyết đi qua, nhiệt độ cao làm tan chảy mặt đất, để lại một dấu chân nhỏ!

Nếu đã không thể tìm thấy!

Vậy thì ta liền nổ tung đến khi ngưởi ra!

Giờ phút này, ở trên đài cao cũng kích động giải thích!

"Mọi người có thể thấy, trước mắt đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng, chỉ còn lại một chiến lược là Chung Ánh Tuyết!"

"Nhưng cô vẫn chưa nhận thua, vẫn muốn xoay chuyển thế cục!"

"Nhưng tình hình không lạc quan!"

"Mọi người nhìn đi! Mọi người nhìn đi! Cô hướng về phía Ninh Du Du!"

Mục đích đầu tiên của Chung Ánh Tuyết tự nhiên là khôi phục lực hành động của Hạ Dao Giang Nam!

Nhưng Mộc Thanh làm sao có thể cho Chung Ánh Tuyết cơ hội này!

Lợi dụng dây leo dệt thành lá chắn phòng hộ, đem Ninh Du Du bảo vệ vững chắc!

Hơn nữa khống chế dây leo hóa thành ngọn giáo, hung hăng đâm về phía Chung Ánh Tuyết!

"Phần Hải!"

Bức tường lửa cao hơn ba mét cuồn dũng dâng trào, đem từng mảng dây leo trước người thiêu thành tro tàn!

Mộc Thanh da đầu tê dại: "Người phụ nữ này! Quá lợi hại!"

Nhưng đúng lúc này, Vương Ngôn vẫn luôn ẩn nấp phía sau Chung Ánh Tuyết bắt được cơ hội, nhả hổ hung hăng đập tới!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết nghiêng người một cái, khiến cho năm đấm xệt qua!

Sau đó năm lấy cánh tay Vương Ngôn, một cú quật mạnh qua vai!

Chương 436 -

"Phụt oa!"

Lần này, không riêng gì Vương Ngôn ngây ngốc!

Tất cả khán giả ở đây cũng choáng váng, đều dụi mắt!

Bị quật qua vai? Có nhầm lẫn gì không?

Một pháp chiến hệ hỏa da giòn, lại quật ngã Vương Ngôn cận chiến?

Thành công?

Chung Ánh Tuyết ngâm tẩm đại lực không phải ngày một ngày hai, hơn nữa còn cùng Giang Nam Học đấu cận thân!

Hiện tại đều phát huy tác dụng!

"Hong Liên Bạo Viêm Đạn!"

Vương Ngôn bị hung hăng ném trên mặt đất, mặt đều trắng bệch, vội vàng hóa thân thành khói né tránh một kích này!

Còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm!

"Thương Hỏa Ngã!"

Vương Ngôn: !!

Mộc Thanh: !!

Quả cầu lửa màu xanh khổng lồ 10 mét rơi xuống từ bầu trời!

"Rầm!"

Vụ nổ dữ dội hoàn toàn xé toạc Sương Sớm!

Ngọn lửa lam sắc không ngừng thiêu đốt, cả sân thi đấu là một mảnh hỗn độn, giống như địa ngục nham thạch nóng chảy!

Mộc Thanh bị nổ cho nửa phế! Tất cả các dải dây leo đều bị đốt cháy và hầu như không còn!

Vương Ngôn bị nổ miệng học máu, vẻ mặt kinh hãi!

Mẹ kiếp!

Đây thật sự là pháp chiến hệ hỏa?

Cũng quá dữ dội rồi!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết nâng hai quả cầu lửa lớn! Bước ra khỏi một biển lửa lam sắc!

Khuôn mặt xinh đẹp

Giờ phút này, tất cả mọi người trong khán đại đều hưng phấn theo!

"Mẹ kiếp! Mỹ nữ này thật quá hung dữ!"

"Nữ vương hỏa diễm! Cô ấy đã phá hủy toàn bộ sân thi đấu!"

"Lúc trước sao không phát hiện cô ấy mạnh như vậy?"

"Nhảm nhí! Nam thần cường đại đủ để che dấu hào quang của mọi người!"

"Phi! Nam thần cùng Diệt Lang kia còn quỳ!"

"Nếu như lại cho cô thêm một xe tăng! Thanh Khương liền treo a!"

"Nữ vương hỏa diễm! Xông lên! Đánh bọn họ đi!"

"Nữ vương hỏa diễm! Nữ vương hỏa diễm!"

Tiếng la hét của đám đông như hình thành một làn sóng, sóng sau cao hơn sóng trước, cảm xúc hoàn toàn được khơi dậy!

Chung Ánh Tuyết đánh ngã toàn trường! Ngầu nổ tung!

Giờ phút này Giang Nam và Hạ Dao cũng bị dọa sợ!

Tuyết tuyết quá tàn nhẫn a, thật đáng sợ!

Một chọi hai không nói!

Liên tiếp bạo lực đánh Vương Ngôn với Mộc Thanh đến mức cơ hội cận thân cũng không có!

Quả thực ngầu chết đi được!

Giờ phút này, sắc mặt Vương Ngôn cùng Mộc Thanh đều trắng bệch!

"Cường công! Linh lực của cô ta không nhiều lắm! Lại thêm một đợt nữa..."

Chung Ánh Tuyết: "Phần Hải!"

Vương Ngôn nổ tung: "Mẹ kiếp! Lại đến!"

Mộc Thanh nổi da gà đều đứng lên: "Lại nổ!"

"Ầm!"

Một quả cầu lửa khổng lồ lại rơi xuống, cả sân thi đấu đều có chút chấn động!

Lúc này đây, Mộc Thanh hoàn toàn nổ tung ngất đi!

Vương Ngôn toàn thân đầy sương mù, chỉ còn lại một chút!

Nếu không phải có thể thay đổi hình thái thân thể, giảm độ nổ tung!

Chỉ sợ giờ phút này anh chàng này đã bị nổ ngắt xủ ba lần!

Giờ phút này, nhìn Chung Ánh Tuyết từng bước đi tới, đều sắp khóc!

Nếu lại thêm một lần nữa, hẳn thật sự không chịu nổi!

Phần Hải! Uy lực quá khủng bố a!

Giờ phút này hưng phấn bình luận: "Thật sự là quá lợi hại a!"

"Một chọi hai vẫn áp đảo a! Lúc này chiến đội Thanh Khương đã phế hơn phân nửa! Chỉ cần thêm lần nữa tuyệt đối không gánh nổi!"

"Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng thật sự sắp ngược gió lật bàn sao?"

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết kiên định bước về phía Vương Ngôn!

Nhưng đi vài bước, thân thể đột nhiên dừng lại!

Bĩu môi, cực kỳ miễn cưỡng nói: "Chúng ta nhận thua!"

Vương Ngôn choáng váng! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Mình thắng như vậy sao?

Hạ Dao ngạc nhiên: "Sao không đánh? Rõ ràng là thiếu một chút!"

Giang Nam cười khở: "Tuyết Tuyết không đủ linh lực!"

Trong lúc nhất thời, vạ người kinh ngạc!

Không ai nghĩ rằng trò chơi sẽ kết thúc theo cách kịch tính này!

"Thật đáng tiếc! Chỉ thiếu một chút!"

"Nhưng mà em gái này thật mãnh liệt a! Ném bom toàn trường quá ngẫu!"

"Nam thần quỳ một giây! Toàn bộ quá trình đều ăn dưa... Ta nhỏ vào!"

"Còn chiến thần núp vú giả? Nam nhân 1 giây!"

"Lại nói, con gấu kia là thiếu đánh đến mức ngay cả đồng đội cũng muốn đánh nó một trận sao?"

"Thanh Khương thật sự nhân phẩm đại bộc phát a! Cô gái vô hại quá bug! Nam thần bị khống chế gậy gao!"

Trong lúc nhất thời khán giả không khỏi bàn tán sôi nổi!

ngây người một lát, tuyên bố chiến thắng cho chiến đội Thanh Khương!

Chung Ánh Tuyết cắn môi dưới, đứng tại chỗ, hốc mắt hồng hồng!

Giang Nam đen mặt: "Thiếu hiệp! Có thể thu lại thần thông không!"

"Chân ta đều quỳ tề đại a!"

Khuôn mặt Ninh Du Du trắng bệch! Chỉ thiếu một chút! Linh lực của mình liền hao hết, hiểm chi lại hiểm nguy!

Vội vàng thu trường kiếm!

"Nam thần! Không... Không cố ý! Ta... Ta..."

Giang Nam cười nói: "Bản lĩnh của người, có cái gì ngượng ngùng! Rất lợi hại!"

Nói xong đi tới bên cạnh Chung Ánh Tuyết!

Chỉ thấy trong mắt cô hơi nước tràn ngập, nắm chặt tay, vẻ mặt không cam lòng!

"Tiểu Nam! Ta xin lỗi! Ta thua... Ta..."

Giang Nam tiến lên, ôm Chung Ánh Tuyết vào trong ngực, cười nói: "Tuyết Tuyết không khóc! Ngoan, người đã làm rất tốt rồi!"

"Thật lợi hại! Đây, đây! Không phải chỉ là thua thôi sao! Dù sao cũng không phải là thi đấu xếp hạng, đội thứ hai liền là tăng thứ hai!"

Chương 437 -

"Lần sau lại thắng trở về!"

Chung Ánh Tuyết vùi đầu vào lồng ngực Giang Nam, nghe hẳn ôn nhu an ủi, nước mắt có chút không nhịn được!

Giang Nam vỗ nhẹ lưng cô, vẻ mặt tiêu sái!

Hạ Dao cũng tới cọ ôm!

"Đi ~ Đi sang một bên!"

"Lật thuyền!"

Hạ Dao: ???

"Này! Có cần phải phân biệt đội xử như vậy không!"

"Lại nói! Linh kỹ Lang Hồng của ta quả thực mắc cỡ gần chết có được không? Quả thực chính là tiếng sói con kêu a!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

"Đều do Ngô Lương! Hố lớn!"

"Ừm! Hố lớn!"

"Hố chết mọi người!"

Tại phòng khám!

Ngô Lương mang theo mặt mũi bầm dập tỉnh lại!

Một tiếng hét lớn: "Đỡ ta dậy! Ta vẫn có thể chiến tiếp!"

Bác sĩ đen mặt: "Người chiến đấu cái rắm!"

--

Vốn dĩ đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng lại thắng!

Quý cũng không ngờ tới bọn họ lại thua trận theo cách này!

Một nhóm ba người đến phòng y tế thăm Ngô Lương!

Cho một viên khí huyết nhân sâm, lúc này mới phục hồi lại!

Giờ phút này không khỏi áy náy: "Nam ca! Ta..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người cái gì? Lần sau giành chiến thắng trong cuộc đua xếp hạng là được!"

"Chẳng qua, lần sau nhớ đừng trào phúng toàn bộ, bằng không thua cũng là chuyện nhỏ!"

"Chủ yếu sợ người sẽ bị đánh chết!"

Ngô Lương vừa phun máu, vừa che mặt!

Không phục đánh ta! Linh kỹ này cũng quá mạnh mẽ!

Tuy rằng thua trận, nhưng Giang Nam nhìn rất thoải mái!

Bế Tiểu Mira lên trên khán đài để xem đấu tiếp!

Tiểu đội Tần Thụ ngược lại vọt tới tầng hai, nhưng vẫn chỉ dừng lại ở đây!

Mà đám người Thẩm Miểu thì ngày hôm qua liền thua, nhưng cũng không đáng tiếc!

Đối với các cô mà nói, có thể tiến vào Linh Trì tu luyện cũng đã là may mắn lớn rồi!

"Ha! Ha! Ha! Rác rưởi! Đúng là rác rưởi mà! Còn Nam Thần? Ta nhỏ ~"

"Ngay cả vào tầng 1 cũng không được? Người cũng quá gà rồi phải không?"

Sở Thiên Bá từ trong thông đạo tuyển thủ đi ra, bắt được cơ hội, chống nạnh điên cuồng phỉ nhổ!

Sắc mặt Chung Ánh Tuyết Hạ Dao ảm đạm, Ngô Lương cũng đen mặt!

Giang Nam không phản ứng!

Sở Thiên Bá còn muốn mắng thêm một đợt nữa, báo thù chuyện ngày hôm qua!

"Bá! Trận đấu sắp bắt đầu, loại người cấp bậc này, chúng ta cũng không cần quan tâm, mất giá..."

"Điệp! Người nói đúng! Mất giá! Hừ hừ!"

Nói xong quay đầu lại đi về phía trước!

Khóe miệng Giang Nam gợi lên một chút độ cong!

Chỉ thấy Sở Thiên Bá một cước bước hụt, cả bắp chân đột nhiên biến mất!

Sau đó vươn ra từ phía sau hông Tô Diệp!

Một màn đột ngột!

Tô Diệp một cước bị đá ngã sắp mặt! Trên hông còn có một dấu giày lớn, vô cùng nổi bật!

Sở Thiên Bá cũng mất thăng bằng, nằm sấp trên mặt đất!

Tô Diệp xấu hổ quay đầu lại: "Bá! Người đập ta làm gì?"

Sở Thiên Bá: "Ta... Ta..."

Giang Nam: "Ngay cả người của người mà cũng đá? Người cũng thật nhẫn tâm!"

Sở Thiên Bá đứng lên, trong mắt tất cả đều là lửa giận: "Ta mẹ nó..."

"Tuyển thủ chiến đội Thiên Bá! Xin vui lòng vào sân càng sớm càng tốt!"

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Hạ Dao nhin không được cười: "Người có cần phải xấu xa như vậy không!"

Giang Nam: "Xin lỗi! Báo thù không bao giờ chờ qua đêm!"

Chung Ánh Tuyết: "Phụt..."

Trên sân thi đấu, Sở Thiên Bá hoàn toàn bộc phát một bụng lửa bị đè nén!

Chân to dậm một cái, chỉ trong khoảnh khắc mặt đất trong hóa thành đầm lầy bùn nhão!

Cơ hồ trong nháy mắt hạn chế hành động của đối thủ, bùn nhão vô tận ủa tới, đem người của tiểu đội đối diện hoàn toàn cắn nuốt!

Mặc cho bọn họ ở bên trong bùn giầy dụa, sẽ vẫn luôn có càng nhiều bùn lấp vào!

Ba phút sau, bốn người đối diện hoàn toàn mất ý thức!

Chiến đội Thiên Bá thắng!

Giang Nam kinh ngạc nói: "Dị năng này có chút thú vị! Bùn? Có đặc tính của cả hai hệ thống nước và đất?"

"Trách không được phải nghiên cứu!"

Sở Thiên Bá đắc ý cười, làm hành động cắt cổ với Giang Nam!

"Trận đấu xếp hạng! Cho người đẹp mặt!"

Mỗi trận chiến tiếp theo, Giang Nam đều nghiêm túc xem!

Dù sao có thể vào vòng đấu cả nước, không có đội ngũ nào là rác rưởi!

Giống như chiến đội Thanh Khương, Giang Nam vừa gặp liền ngã xuống!

Trong trận đấu xếp hạng, Giang Nam cũng không muốn thua nữa!

Trong lúc này, Giang Nam lại phát hiện ra một số đối tượng đáng chú ý!

Đội trưởng chiến đội Thiên Tâm Lộ Diêu! Bạch Ngân bốn sao!

Dị năng của hắn thế mà lại là khống chế cái bóng của mình, có thể tùy ý kéo dài, thậm chí còn có thể xem là một cái phân thân!

Còn có đội trưởng Hùng Phong chiến đội Tề Ngọc!

Để một quả đầu đinh, trên trán đeo khăn đỏ! Vẻ mặt sáng khoái!

Kết quả con hàng này lại là dị năng hệ lực lượng thuần túy! Ba linh kỹ, hai cái đều là gia lực!

Nghẹn cả ba phút!

Một quyền đánh ra ngoài, khiến sân thi đấu vỡ thành đá vụn!
Khá dữ dội!

Ăn phải một quyền này, Hoàng Kim cũng không còn nửa mạng!

Giang Nam cảm giác lại thêm một bình đại lực 2.0 xuống, có thể giúp cho anh chàng này trực tiếp hoàn thành bước tiến hóa cuối cùng!

Chương 438 -

Còn có đội phó chiến đội Tần Lĩnh Linh Hoa!

Dị năng lại là hóa khổng lồ hiếm thấy!

Năm đấm lớn đều chỉ là trò trẻ con!

Chẳng qua toàn bộ hành trình, em gái này không dám hoàn toàn hóa lớn, nguyên nhân chính là... Quần áo không thể chịu đựng được!

Nếu trực tiếp biến hóa thân hoàn toàn!

Cái này cũng quá bổ mắt cho khán giả xem trực tiếp!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, giẫm lên lan can gầm lên: "Em gái Linh Hoa! Mua quần lót không?"

"Quần lót hiệu Hulk nhà ta! Quả thực chính là thiết kế riêng cho người a!"

Linh Hoa: ???

Đang chiến đấu, nghe được lời này đều muốn phun ra cả ngụm máu!

Trước mặt nhiều người như vậy!

Người lấy đây ra can đảm để bán quần lót cho ta!

"Phi! Không biết xấu hổ! "

[Giá trị oán khí từ Linh Hoa +1000!]

Lập tức trở nên mặt đỏ!

"Thêm WeChat! Sau đó lại nói..."

Giang Nam cười hắc hắc, thoải mái!

Kinh doanh! Là phải tự mình tranh thủ mà!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở bên cạnh dùng tay đỡ trán, thật là đau đầu.

Không ngoài dự liệu! Diệp Tinh Hà vừa ra sân đã trực tiếp bán hóa long!

Vẫn là vô cùng bạo lực, không chút lưu tình!

Trận đấu kết thúc cũng không quên mời Giang Nam: "Người anh em! Tối nay lúc 8 giờ! Đừng quên bữa tiệc!"

Giang Nam cười gật đầu!

Lãnh Yên của chiến đội Bách Hoa ra tay vẫn sạch sẽ lưu loát như hoa hồng có gai, tiêu diệt đối thủ!

Sau khi kết thúc, Lãnh Yên không khỏi nhìn về phía Giang Nam tại khán đài, bàn tay nhỏ bé duỗi ra!

Có ý gì cũng quá rõ ràng!

Giang Nam trợn trắng mắt!

Hạ Dao: "Mau trả cho cô ấy! Người ta đòi tới cửa rồi kìa!"

"Cái này... Như vậy cũng không tốt, có nhiều người nhìn!"

"Người sợ cái gì? Cô ấy không xấu hổ, người có gì xấu hổ?"

Giang Nam nhăn nhó nói: "Ừm... Được rồi, được rồi!"

Nói xong trực tiếp mở trùng động không gian ra!

Đưa tay qua, hướng về phía bàn tay của Lãnh Yên!

"Bốp!"

Lãnh Yên ngơ ngác nhìn bàn tay của mình!

? ? ?

Giang Nam bĩu môi: "Đã bao nhiêu tuổi! Còn muốn chơi trò đập tay này? Thật ngây thơ! Không thấy xấu hổ à ~"

Hạ Dao: ㄴ ~ ㄴ

Người có chắc là cô ấy muốn đập tay với người không? Mà là muốn đòi lại hồ điệp đao trong tay người?

Lãnh Yên ngây người tại chỗ nửa ngày, mới phản ứng lại!

Sắp nổ tung, mặt đỏ thẫm!

Mạch não của người này bị làm sao vậy?

Đập tay? Quý mới muốn đập tay với người!

Còn đánh mạnh như vậy!

Đều đỏ cả rồi!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

Sau đó chân nhỏ dậm một cái, lại một lần nữa tức giận rời đi!

Khán giả tròn tròn mắt, hai người này chơi trò gì vậy?

"Chặc chặc chặc! Nam Thần lợi hại!"

"Kỹ năng ghẹo gái này phải học!

Em gái: "Có ý gì? Sao ta không hiểu gì hết?"

"Người có biết một chiêu được gọi là Lạt Mềm Buộc Chặt không? Càng muốn gần người gần gũi, sẽ càng lạnh nhạt với người!"

Em gái: "Thực sự? Vậy nam thần của ta đêm qua nhắn tin nói, muốn ta lặn càng xa càng tốt! Hắn đang muốn gần gũi hơn với ta sao?"

Người anh em kia nhìn em gái một cái, bị dọa đến run rẩy!

"Cái kia~ em gái! Ý của nam thần hắn là nghĩ đen..."

Trận đấu phân tầng của Ngôi Sao cả nước cứ như vậy kết thúc, chia ra ba tầng tiểu đội, chuẩn bị sẵn sàng cho việc tiến vào Linh Trì sau này!

Đoàn người Giang Nam trở về khách sạn, vốn mệt mỏi mỗi ngày muốn trở về ngủ một giấc thật ngon!

Nhưng lại nhớ tới Diệp Tinh Hà mời, cũng đành phải đi một chuyến!

Dù sao, Diệp gia đã giúp mình! Chút mặt mũi này vẫn phải cho!

Nghe nói sẽ đi dự tiệc!

Hạ Đại Lang diệt sáng cả mắt, cơn buồn ngủ hoàn toàn bay mất, liền chạy đến gian phòng Giang Nam!

Ôm vai Giang Nam, vẻ mặt trịnh trọng: "Tiểu Nam! Ta có một suy nghĩ không được trưởng thành lắm!"

Giang Nam: "vậy thì chờ khi nào nó trưởng thành hắn nói cho ta!"

Hạ Dao cấp bách: "Thôi nào! Đây là chuyện quen thuộc a!"

"Ai nha! Tiểu Nam! Nghe ta nói đi!

Hạ Dao dán vào lỗ tai Giang Nam, thổi vào tai!

"Xì xầm~ hai chúng ta đổi chỗ lại được không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Đổi cái gì? "

"Ai nha, người biến thành ta! Ta biến thành người!"

Giang Nam bĩu môi: "Không đổi!"

Quỷ mới biết Đại Lang Diệt biến thành mình sẽ đi làm cái gì?

Dù sao Hạ Dao vẫn luôn làm ra những chuyện rất táo bạo!

Hơn nữa Giang Nam đã hạ quyết tâm, không bao giờ giả trang thành nữ nữa!

Nói cho các người biết, làm con gái thật sự rất vất vả!

Nhất là làm Hạ Dao! Đi bộ đều muốn ngã về phía trước!

Hạ Dao bĩu môi nhỏ, ôm cánh tay Giang Nam làm nũng một trận!

"Tiểu Nam! Năn nỉ! Đổi đi~ chỉ một lúc mà thôi!"

"Cầu xin người!"

Nói xong biến ra hai cái lỗ tai lông xù còn có đuôi, không ngừng chớp chớp mắt to!

Khuôn mặt đáng yêu tràn đầy sự cầu xin!

Giang Nam run rẩy!

Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Mẹ kiếp!

Ai có thể cưỡng lại chứ!

Nhưng là một nam nhân!

Vẫn nên có chút rụt rè!

"Hừ hừ! Người hôn ta một cái! Ta sẽ đổi nó với người!"

Ấn tính tình Đại Lang Diệt!

Hắn là sẽ không thể đồng ý chuyện này!

Chương 439 -

Những Hạ Dao lại nâng mặt Giang Nam, nhắm ngay môi, liền một ngụm!

Giang Nam: !!

Cái này ... Quả quyết như vậy sao?

Thật sự hôn à?

Hôn má là được rồi, sao người lại chọn nơi này!

Giang Nam bị Hạ Dao gặm hai lần, cảm thấy mình thiệt thòi! Thiệt thòi lớn!

Hạ Dao mang vẻ mặt gian kế thực hiện được: "Mau đổi nhanh! Không được đổi ý!"

"Được được ~"

Nhìn giá trị oán khí tích góp được trong khoảng thời gian này!

Giang Nam nhịn đau rút một đợt!

Tổn hao 50 vạn giá trị oán khí! Lấy được hai bánh pudding, mỗi người một cái!

"Hắc hắc! Tiểu Nam tuyệt nhất! Thay đổi trang phục! Ta đã chuẩn bị sẵn sàng quần áo!"

Hai người ở trong phòng mân mê một trận!

"Cốc cốc cốc ~"

Tiếng gõ cửa vang lên!

"Tiểu Nam! Dao Dao? Đi thôi? Xe đón người đã đến rồi!"

Giờ phút này, đầu Giang Nam gấp gáp đầy mồ hôi!

"Xong... Xong rồi! Tuyết Tuyết! Người không được vào!"

"Chết tiệt! Sao lại không tháo được? Cái thứ này rối cuộc tháo như thế nào? "

Hạ Dao giờ phút này đã thay xong quần áo!

"Ôi! Thật ngu ngốc! Để ta tháo cho người!"

Ngoài cửa, Chung Ánh Tuyết ôm Mira, vẻ mặt nghi hoặc, hai người này rối cuộc chơi cái gì trong phòng?

Cuối cùng! Cánh cửa cũng mở ra!

"Hạ Tiểu Nam" mặc một thân âu phục, dáng người cao ngất, đẹp trai bùng nổ!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết cũng ngây người ba giây!

Mà "Giang Lang Diệt" lại là một thân lễ phục dạ hội màu đen, đẹp đến mức khiến người ta kinh ngạc!

Hạ Tiểu Nam nhếch miệng cười, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết: "Đi nào Tuyết Tuyết đi! Xe đâu?"

Chung Ánh Tuyết nhìn bàn tay nhỏ bé bị lôi kéo, mặt đỏ lên!

Tiểu Nam đã xảy ra chuyện gì vậy? Thật nhiệt tình!

Tim đập nhanh hơn, thanh âm như ruồi muỗi nói: "Đang... Ở cổng khách sạn!"

Hai người đều đi ra ngoài hơn mười mét!

Chỉ thấy Giang Lang Diệt mặt đen vụn tường, di chuyển từng bước từng bước!

"Dao Dao sao người không đi? Chân bị trật rồi à?"

Giang Lang Diệt: !!

Chết tiệt!

Không nên tin vào Hạ Dao mà!

Rốt cuộc giày cao gót này được nghiên cứu thế nào?

Mẹ nó con người có thể mang nó sao?

Cảm giác bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống có được không?

Chân đều đau chết rồi!

Hạ Tiểu Nam nhin không được cười: "Dao Dao! Người đi nhanh lên!"

Giang Nam hồi hận!

Đại Lang Diệt tuyệt đối là cố ý a!

[Phát động kỹ năng! Catwalk: lv0!]

Giang Nam sửng sốt!

Mẹ kiếp?

Còn có thể như vậy sao?

[Thêm điểm kỹ năng: 100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Catwalk (tinh thông): lv0!]

Giang Lang Diệt nhất thời đứng thẳng người, bước đi gọi cảm mê người!

Hạ Tiểu Nam vẻ mặt kinh ngạc nhìn Giang Lang Diệt!

Người có thể học được cách bộ giày cao gót nhanh như vậy?

Hơn nữa sao cứ có cảm giác Giang Lang Diệt so với mình còn có nữ tính hơn a?

Cái này ... Cái này ...

Ngô Lương đã sớm ở trong xe chờ, đoàn người lên xe, đi thẳng đến khách sạn Thế Kỷ!

Đến sảnh tiệc!

Vừa xuống xe, Diệp Dạ đã sớm chờ ở cửa liền nhào vào trong ngực Hạ Tiểu Nam!

"Giang Nam ca ca! Diệp Dạ nhớ người muốn chết!"

Thân thể Hạ Tiểu Nam cứng đờ: "Chỉ nhớ đến ta? Có nhớ Hạ Dao tử tử không?"

Diệp Dạ: "Không!"

Hạ Tiểu Nam: "Người không được như vậy, người có biết không? Hạ Dao tử tử tốt cỡ nào? Người cũng phải nhớ cô ấy! Cô..."

Giang Lang Diệt tiến lên tóm lấy Hạ Tiểu Nam một cái! Hung hăng trừng mắt nhìn cô một cái!

"Khụ! Khụ!"

Hạ Tiểu Nam ôm đầu vẻ mặt ủy khuất!

Chung Ánh Tuyết nghi hoặc nhìn hai người!

Hôm nay sao cứ cảm thấy có gì đó không ổn?

Trong đại sảnh yến hội, ít nhất hơn một trăm người được mời tới!

Tuyển thủ của những đội tầng 1 gần như đều đến!

Đến tham gia tiệc tối, là nể mặt Diệp Tinh Hà, đồng dạng là nể mặt Diệp Đạo Thiên!

Diệp gia có được Đạo Thiên, có thể nói là con quái vật khổng lồ thật sự!

Mà bữa tiệc này, đồng thời cũng là một loại thủ đoạn giao tiếp, dù sao tất cả mọi người ở đây!

Đều là sự tồn tại có tiền đồ vô lượng!

Diệp Tinh Hà có thể nói là bận tới mức chân không chạm đất!

Vừa thấy nhóm Giang Nam đi tới, vội vàng nghênh đón, vẻ mặt nhiệt tình!

"Ha ha! Người anh em Giang Nam cũng đã tới rồi, Tiểu Dạ của nhắc tới người từ mấy ngày rồi!"

Tiến lên muốn ôm!

Vẻ mặt Hạ Tiểu Nam kháng cự, cơ hồ là theo bản năng đẩy ra!

Diệp Tinh Hà: ???

Giang Nam: (¬_¬)

Lúc nào Hạ Tiểu Nam mới ý thức được không ổn, gãi gãi đầu lúng túng cười: "Cái này~ bắt tay! Bắt tay là tốt!"

Diệp Tinh Hà cũng mặc kệ, hai người bắt tay!

"Người anh em! Trận đấu hôm nay thật đáng tiếc! Nhưng cũng đừng để tâm quá! Dù sao cũng không phải là trận xếp hạng!"

"Hơn nữa, trận chiến đầu tiên biểu hiện của người đã đủ chói mắt rồi! Chắc chắn sẽ có cơ hội!"

Hạ Tiểu Nam ngạc nhiên!

Diệp Tinh Hà là đang nói tới cái gì?

Cơ hội gì?

Giang Lang Diệt ở bên cạnh thật sự là nhìn không được: "Xem ra Diệp ca biết chút nội tình, có thể nói nghe một chút không?"

Đột nhiên xuất hiện giọng nữ khiến Diệp Tinh Hà sửng sốt, lập tức cười nói: "Cũng không phải là bí mật gì!"

"Cấp trên đang tuyển người, lần thi đấu Ngôi Sao lần này, chính là cơ hội!"

"Cho nên, tận lực biểu hiện chói mắt một chút!"

"Ta sẽ đón khách trước! Các người cứ tự nhiên!"

Hạ Tiểu Nam: "Ừm! Người đi trước đi..."

Chương 440 -

Giang Nam cúi đầu trầm tư!

Tuyển người? Tuyển người để làm gì?

Có thể khiến cho Diệp Tinh Hà để ý tới như vậy?

Không đơn giản!

Giờ phút này, Hạ Tiểu Nam đã sớm không chờ được?

"Các người ăn trước đi, không cần quan tâm ta!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Tiểu Nam? Người làm gì vậy?"

Giờ phút này, Hạ Tiểu Nam nhìn các tiểu tử tử trong sân nhảy ăn mặc lộng trang, xinh đẹp động lòng người!

Ánh sáng trong mắt tỏa ra!

Không khỏi đứng thẳng người, sải bước đi về phía một vị tiểu tử tử mặc lễ phục màu trắng, xinh đẹp giống như thiên nga trắng!

Vẻ mặt thâm tình, cực kỳ thân sĩ đưa tay mời nói: "Tiểu tử tử! Người có tin vào tình yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên hay không?"

"Bóng đêm quuyền rũ! Thiếu người, giống như bầu trời đêm thiếu đi trăng sáng cô tịch!"

"Có thể yêu cầu người nhảy một điệu không?" My Darling ~"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ, vẻ mặt kinh ngạc!

Diệp Dạ bĩu môi nhỏ nhắn!

Ngô Lương không khỏi giơ ngón tay cái lên! Lợi hại!

Về phần Giang Lang Diệt?

Mặt đều đã đen lại!

Tóm lại Hạ Dao biến thành mình chính là vì để tán gái?

Mẹ kiếp!

Mặt mũi của mình đều mất hết ah!

Mới lời nói sến súa xấu hổ như vậy, chỉ người mới có thể nói ra trước mặt mọi người!

Không ai lại đi làm ra chuyện như người cả!

Em gái trong bộ lễ phục màu trắng kia đều đỏ mặt!

Giá trị nhan sắc của Hạ Tiểu Nam đột phá chân trời, ánh mắt thâm tình, lời nói ngọt ngào! Giọng nói từ tính!

Ai có thể cưỡng lại được!

Ai mà không động tâm?

Liền muốn đồng ý!

Mà Giang Lang Diệt thì hung hăng trừng mắt nhìn em gái kia! Lộ ra răng hổ! Vẻ mặt hung dữ!

Em gái kia giật mình một cái, cười khổ nói: "Cái kia... không thể!"

Hạ Tiểu Nam vẻ mặt đáng tiếc!

Đáng giận ~

Nhưng như vậy là có thể làm cho Hạ Tiểu Nam bỏ cuộc sao?

Không thể!

Bổn cô nương hôm nay chạy tới đây chính là vì câu em gái!

Vì vậy, Hạ Tiểu Nam bắt đầu mô hình giảng lưới rộng rãi!

"Tiểu tử tử! Hàng tử ngôi sao không sánh kịp nụ cười với người! Khiêu vũ cùng nhau không?"

"Gió nam mười dặm thổi qua! Gió xuân không bằng người! Em gái ơi! Khiêu vũ không?"

"Nhìn vào mắt ta! Thấy không? Không có biển sao ở đó! Tất cả ánh mắt đều là người, khiêu vũ sao?"

Đi dạo giữa một đám tiểu tử tử trong đêm tiệc, miệng lưới mãnh liệt công kích!

Thử hỏi có ai là không động tâm?

Giá trị nhan sắc của Giang Nam là tuyệt sát có được không?

Giờ phút này, đám đồng bào nam đến dự tiệc kia không chịu nổi nữa!

Nhìn thành viên tiểu đội nhà mình bị Hạ Tiểu Nam trêu chọc mặt đỏ tai hồng, cả đám hận tới ngứa răng!

"Phi! Tên cặn bã! Nhà mình không có em gái sao? Còn đến trêu chọc chúng ta!"

"Đúng vậy! Ăn trong bát! Vẫn còn nghĩ về nôi!"

"Thối không biết xấu hổ! Mấy lời này ta nghe xong đều nổi da gà! Hắn không biết xấu hổ còn nói ra miệng a!"

"Một chút đường sống cũng không lưu lại cho chúng ta!"

"Đẹp trai thì sao? Đẹp trai có thể muốn làm gì thì làm sao? "

"Đúng vậy! Hẳn ta có thể!"

Ánh mắt Giang Lang Diệt phía sau đã có thể giết người rồi!

Đừng trêu chọc em gái khắp mọi bằng khuôn mặt của ta nữa!

Mẹ kiếp!

Hình tượng Nam thần sụp đổ hoàn toàn rồi có được không?

Tuy rằng những em gái kia động tâm, nhưng tất cả đều bị ánh mắt Giang Lang Diệt trừng sợ!

Không dám nhận lời mời!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết ôm mặt nhỏ vô cùng đau đầu!

Mà ngay lúc này!

Đang lúc Hạ Tiểu Nam muốn đi câu một em gái!

Lãnh Yên mặc một bộ váy đỏ cất bước đi tới!

Đôi mắt sáng ngườợng ngườợng: "Cùng nhau sao? Nam thần?"

Ánh mắt Hạ Tiểu Nam sáng rực, cơ hội đến, không khỏi gật đầu như gà con đang gật đầu!

"Đi thôi! Đi thôi!"

Lãnh Yên cũng sửng sốt, hai lần tiếp xúc với Giang Nam đều không thềm để ý đến mình!

Hôm nay sao lại đổi tính rồi?

Chẳng lẽ thật sự chơi trò lật mềm buộc chặt sao?

Dù bằng cách nào, cũng là cơ hội hiếm có!

Lãnh Yên không có buông tha!

Hạ Tiểu Nam và Lãnh Yên hai người nắm tay nhau đi tới giữa sàn nhảy, tay nắm tay nhỏ, một tay vòng eo!

Thân thể dán rất gần, bắt đầu nhảy điệu Waltz!

Giang Lang Diệt: !!

Mẹ kiếp!

Sao lại quên Lãnh Yên này?

Rốt cuộc vẫn để Hạ Tiểu Nam bắt được em gái!

Chỉ thấy Hạ Tiểu Nam nhú mày về phía Giang Lang Diệt như thắng lợi?

Nhếch miệng cười, bàn tay đặt ở trên eo Lãnh Yên bắt đầu không thành thật!

Khuôn mặt xinh đẹp của Lãnh Yên đỏ lên, ngẩng đầu nhìn Hạ Tiểu Nam một cái, cũng không phản kháng!

Theo thời gian, khuôn mặt của Lãnh Yên càng ngày càng đỏ, lông mi run rẩy: "Người xấu nha ~"

Hạ Tiểu Nam: "Hắc hắc ~ đàn ông càng xấu, không phải càng được người ta yêu thích sao!"

Giang Lang Diệt: "Phụ oa..."

Hạ Dao!

Người bỏ tay ra!

Người đang làm gì vậy?

Cái này... Cái này...

Sao so với ta còn thuần thực hơn a!

Giang Nam tức giận trợn trắng mắt!

Muốn chơi với tiểu gia đây đúng không?

Người làm mất mặt ta! Vậy thì ta cũng làm mất mặt người!

Đến đây!

Chương 441 -

Làm tổn thương lẫn nhau!

Lão tử không biết xấu hổ!

Chỉ thấy Giang Lang Diệt đi tới trước bàn ăn, cầm lấy bánh ngọt nhỏ, liền nhét nguyên khối vào miệng!

Một miếng bánh, một ngụm nước ngọt!

Tất cả đều vào trong miệng!

Khiến cho không ít người nhao nhao nhìn lại...

"Cô nương này là đói bụng cả tháng sao?"

"Không phải cô ấy đến đây chỉ để ăn chực đó chứ!"

"Hmm... Tưởng ăn này cũng thật hào sảng a!"

"Cô ấy không sợ mập sao?"

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết đều ngây ngốc tại chỗ!

Này, này!

Dao Dao! Chú ý đến hình tượng!

Hình tượng quý cô của người!

Giang Lang Diệt buông nước ngọt xuống, miệng nhỏ mở ra!

"Ợ~"

Một tiếng ợ siêu to khổng lồ!

Kéo dài ba giây!

Phảng phất như ác long gầm thét!

Trong nháy mắt, cả sàn nhảy đều có chút yên tĩnh, vô số ánh mắt đều rơi vào trên người Giang Lang Diệt, vẻ mặt ngốc trẻ!

Chung Ánh Tuyết thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Dao Dao!

Người là con gái!

Không thể ợ ra tiếng!

Giờ phút này, mặt Hạ Tiểu Nam đều đen!

Không có ai lại trả thù như người cả được không?

Đừng có dùng cái mặt đó của ta để ợ ra một hơi dài như vậy!

Cái này ... Không còn mặt mũi gặp người a!

Hạ Tiểu Nam tức giận tiếp tục ra tay với Lãnh Yên! Điên cuồng trên chộc một trận!

Giang Lang Diệt ngửa đầu khí phách nốc một chai rượu vang đỏ, lại xé một cái đùi gà...

Hai người xem như đang so đấu!

Xem ai thấy xấu hổ hơn!

Hừ hừ!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết Ngô Lương Diệp Dạ đứng ở trong góc! Trên trán mỗi người treo ba đường hắc tuyến!

Chúng ta không quen hai người này!

Ta thực sự không quen...

Giang Lang Diệt ăn no rồi lại nắm một nắm hạt dưa rồi cắn, tức đến ngứa răng ngứa lợi!

Mà cách đó không xa, Tề Ngọc của chiến đội Hùng Phong hít sâu một hơi!

Nhìn Giang Lang Diệt, ánh mắt quyết tuyệt: "Ta quyết định rồi!"

Đồng đội bên cạnh: "Không phải chứ Tề ca! Người thật sự muốn mời Hạ Dao khiêu vũ sao?"

"Suy nghĩ kỹ đi! Người phụ nữ này đến đây để ăn chực! "

"Có được không? Cô ấy đã uống 13 chai rượu vang đỏ..."

Tề Ngọc kiên định nói: "Ta thích những cô gái hào sảng như vậy! "

"Không thử làm sao biết?"

Nói xong, dưới sự chú ý của vạn người, đi tới trước người Giang Lang Diệt!

Chỉ thấy Tề Ngọc lui về phía sau một bước, tay trái vẽ hai vòng rồi đề cà vạt!

Sau đó quỳ một gối xuống đất, hơi cúi đầu!

Vươn tay phải về phía Giang Lang Diệt!

Lễ mời cực kỳ thân sĩ, trong lúc nhất thời không khỏi hấp dẫn ánh mắt của mọi người!

"Mẹ kiếp? Tề Ngọc Hành a! Đây là vẻ mặt Nam Thần a! "

"Đại lễ như vậy? Không đồng ý cũng không ổn lắm?"

"Chắc chắc chắc! Chiêu này không tồi!"

"Tề Ngọc đủ tàn nhẫn! Cô gái uống 13 chai rượu vang đỏ mà cũng dám mời khiêu vũ!"

Giang Lang Diệt vẽ mặt kinh ngạc nhìn Tề Ngọc!

Cái này ... Cái này không đến mức đó chứ?

Có thể thấy được Tề Ngọc chậm chạp không đứng dậy!

Giang Lang Diệt vẽ mặt do dự!

Nhưng vẫn đưa tay đặt lên tay Tề Ngọc!

Mở ra!

Ào ào!

Hai mươi mấy hạt dưa rơi vào lòng bàn tay Tề Ngọc!

"Ăn đi! Đừng khách khí!"

"Lần sau muốn ăn hạt dưa thì nói với ta là được, ta phân người một chút, không cần đặc biệt quỳ dưới đất!"

Tề Ngọc: ???

Chung Ánh Tuyết: "Phụt... Ha ha ha ha ha! "

Cô trực tiếp ôm bụng ngồi xổm trên mặt đất cười!

[Giá trị oán khí từ Tề Ngọc + 1000!]

Nhìn hơn hai mươi hạt dưa trong tay và trực tiếp lâm vào trạng thái bối rối!

Lão tử nghiêm túc như vậy!

Quy một gối hành lễ quý ông, đưa tay về phía người?

Đầu người nghĩ thế nào?

Hành động này của người quả thức là muốn giết ta!

Ah, ah!

Mất mặt!

Giờ phút này, không ít khách mời trực tiếp cười ra tiếng!

Mấy đồng đội của Tề Ngọc thật sự nhịn không được!

"Không được rồi! Ha ha ha ha ha! Con mẹ nó quy xuống xin hạt dưa! "

"Còn không nở cho! Chỉ cho mấy hạt như vậy!"

"Phụt ha ha! Dưới gối nam nhi có hoàng kim! Dưới gối Tề ca chúng ta có hạt dưa! "

"Cười chết! Lợi hại! Ha ha! "

Mặt Tề Ngọc đều ghen đỏ, tình huống này căn bản không xuống đài được!

Trực tiếp đem hạt dưa trong lòng cất vào trong túi, sau đó cố chấp lần nữa đưa tay về phía Giang Lang Diệt!

Giang Lang Diệt trừng mắt!

"Ai ai! Đừng đi quá xa! "

"Ta chỉ còn lại một chút! Người vẫn muốn à?"

"Không cho!"

Tề Ngọc: "Phụt..."

[Giá trị oán khí từ Tề Ngọc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Người có phải cố ý làm lão tử mất mặt hay không!

Ai quan tâm hạt dưa chứ?

Khiêu vũ! Là mời khiêu vũ!

Chung Ánh Tuyết cười tới mức cong cả lưng: "Vì sao ta cứ cảm thấy quen với cách hành xử này a! "

Ngô Lương mang vẻ mặt trầm tư: "Lang Diệt cũng bị Nam ca lây nhiễm rồi sao?"

Bây giờ! Mặt Hạ Tiểu Nam hoàn toàn đen!

Thật đáng xấu hổ!

Ta thua người rồi được chưa?

Giờ phút này Lãnh Yên đã bị Hạ Tiểu Nam trêu chọc nhện không được!

Hoàn toàn không còn khí lực, ánh mắt thâm tình nhìn Hạ Tiểu Nam!

"Nam thần~"

Trong mắt Hạ Tiểu Nam tất cả đều là hưng phấn!

Chương 442 -

A ! Thành công rồi!

Không khỏi ở bên tai Lãnh Yên nói: "Đi theo ta! Cứ giao cho ta!"

Lãnh Yên nhìn Hạ Tiểu Nam một cái, khẽ cắn môi dưới, cuối cùng vẫn gật đầu!

Sau đó bị Hạ Tiểu Nam lôi kéo về phía phòng nhỏ phía sau phòng tiệc!

Giang Lang Diệt mở to hai mắt!

Hai người bọn họ muốn đi làm gì?

Không phải là...

Không, không, không! Làm sao có thể chứ!

Đi được một nửa, Hạ Tiểu Nam đột nhiên nhớ tới cái gì đó, thân thể không khỏi cứng đờ!

"Người... Người đợi ta trong phòng trước, ta đi vệ sinh!"

Nhưng Lãnh Yên lại giống như mèo con quấn lấy!

"Đừng đi!"

Khó lắm mới nắm bắt được cơ hội! Lãnh Yên làm sao có thể buông tha!

Hạ Tiểu Nam cười hắc hắc: "Chờ ta một lát! Ta phải chuẩn bị trước!"

Lãnh Yên bấu môi, cũng chỉ có thể động ý!

Mà Hạ Tiểu Nam nhanh như chớp chạy đến toilet!

Bây giờ!

Điện thoại của Giang Nam đột nhiên đổ chuông!

"Tiểu Nam! Tiểu Nam! Đình chiến trước đi! Giang hồ cấp cứu!
Người đến nhà vệ sinh nam ngay!"

Giang Nam: ???

"Ta một thân này? Người bảo ta vào nhà vệ sinh nam à?

"Ôi! Người thuận di tới đây! Chuyện lớn! Chuyện lớn!"

Thần sắc Giang Nam căng thẳng!

Chuyện lớn? Chẳng lẽ Lãnh Yên...

Không khỏi vội vàng đứng dậy, chạy đến chỗ không có người chú ý, thuận chuyển đến bên cạnh Hạ Tiểu Nam!

Hai người giờ phút này trốn trong gian phòng nhỏ hẹp!

"Có chuyện gì vậy? Có chuyện gì vậy? "

Chỉ thấy Hạ Tiểu Nam kéo váy dạ hội của Giang Lang Diệt lên trên!

"Cho ta xem có hình gì?"

Giang Lang Diệt: ???

Cái gì vậy?

Người đang nhìn cái gì vậy?

Đây là thứ mà người có thể xem sao?

"Không cho xem!"

"Chỉ liếc mắt một cái có được không? Ta không biết chi tiết! Không thể thay đổi!"

"Bây giờ mũi tên trên dây! Người phải cứu ta!"

Giang Lang Diệt che mặt!

"Người sẽ không thật sự tính..."

Hạ Tiểu Nam: "Thật vất vả mới biến thành con trai! Cơ hội hiếm có! Ta muốn trở thành một người đàn ông!"

Giang Lang Diệt: "Phụt..."

Con mẹ nó muốn trở thành đàn ông!

Người muốn dùng nó à?

Ta còn chưa được sử dụng nó bao giờ!

Chỉ thấy Hạ Nam vô cùng gấp gáp!

"Tiểu Nam, ta... Ta lo lắng quá! Chuyện này phải làm thế nào, người dạy ta được không?"

"Nếu không được, người đi thay ta là được rồi!"

"Không được không được! Ta không nỡ! Vẫn là để ta!"

Nói xong Hạ Tiểu Nam vẽ mặt hăng hái chiến đấu!

Giang Lang Diệt: "Dù sao cũng không cho xem!"

Hạ Tiểu Nam há to miệng: "Vậy phải làm sao bây giờ!"

"Người thật sự muốn đi?"

"Ừm!"

"Lại đây nói nhỏ!"

"Xì xầm~ xì xầm xì xầm! Người biết chưa?"

Ánh mắt Hạ Tiểu Nam sáng lên: "Còn có thể như vậy sao? Ta sẽ thử!"

Nói xong liền chạy ra ngoài!

"Ai ai! Thời gian bánh pudding đang đến gần, đừng để lộ!"

Nhưng Hạ Tiểu Nam đã chạy mất dạng rồi!

Giang Lang Diệt vẻ mặt trầm tư: "Ta phải nhìn thử cô ấy mới được!"

Cũng không có mục đích gì khác!

Chỉ sợ cô ấy lộ tẩy nha?

Tuyệt đối không phải vì tò mò mới đi!

Trong căn phòng nhỏ!

Lãnh Yên tháo khuyên tai của mình xuống, giấu trong lòng bàn tay mình!

Hít một hơi thật sâu, khôi phục lại bình tĩnh!

Hạ Tiểu Nam đẩy cửa vào, tràn đầy tự tin!

Lãnh Yên mỉm cười quái lạ: "Sao lại để cho người ta chờ lâu như vậy?"

"Vậy chúng ta bắt đầu đi?"

Hạ Tiểu Nam lại có chút khẩn trương, ánh mắt né tránh: "Cái kia... Cái kia!"

Lãnh Yên thấy thế kéo Hạ Tiểu Nam vào trong ngực!

"Vừa rồi không phải vẫn tốt sao? Bây giờ sao lại trở nên nhút nhát rồi?"

Giờ phút này, Giang Lang Diệt đang dùng trùng động không gian, quan sát tình huống trong phòng!

Có chút phấn khích!

Thấy được bàn tay của Lãnh Yên khẽ lau một chút ở cổ Hạ Tiểu Nam!

Giang Lang Diệt nhướng mày, khoe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười lạnh: "Thú vị!"

Giờ phút này Hạ Tiểu Nam hoảng hốt không chịu nổi, ánh mắt né tránh!

Đột nhiên nhìn thấy lỗ sâu không gian khiêm tốn xuất hiện ở góc tường!

Sau đó điên cuồng nháy mắt, mang theo cầu xin!

Giang Lang Diệt nhin không được mà cười!

Hạ Dao cũng quá đáng yêu rồi phải không?

Vừa rồi còn rất hưng phấn!

Vừa lên chiến trường liền sợ?

Đây chính là em gái người tự mình trêu chọc a!

"Rầm!"

Cửa phòng bị đập văng ra!

Hạ Tiểu Nam và Lãnh Yên đều bị hoảng sợ!

Chỉ thấy Giang Lang Diệt kinh ngạc nhìn hai người trong phòng!

Hốc mắt đỏ hồng! Những giọt nước mắt rơi xuống như một viên ngọc trai bị đứt dây!

"Ta biết mà! Hai người các người..."

"Giang Nam! Ta thích người nhiều như vậy! Vì yêu người! Ta đã trả rất nhiều vì người! Thậm chí đều vì người..."

"Người lại đối xử với ta như vậy sao? Ô ô~"

"Người cũng không quan tâm ta chút nào sao? Người chưa bao giờ yêu ta sao?"

Giang Lang Diệt điên cuồng hô lên, trong mắt mang theo thương tâm cùng thất vọng không gì sánh kịp!

Lãnh Yên: !!

Hạ Tiểu Nam đều ngây dại!

Oa! Tiểu Nam!

Diễn xuất của người quả thực bùng nổ được không?

Trong nháy mắt! Ta đều nghĩ là thật!

Cái này cũng quá đáng tin cậy rồi phải không?

Cứu tinh!

Hạ Tiểu Nam: "Dao Dao! Người nghe ta giải thích! Mọi chuyện cũng không phải..."

Giang Lang Diệt lau nước mắt lắc đầu: "Ta không nghe ta không nghe!"

Chương 443 -

"Người coi như những lời thề non hẹn biển trước đó không tồn tại đi!"

Nói xong vừa khóc vừa chạy!

Hạ Tiểu Nam: "Dao Dao! Dao Dao! Đừng đi! Người nghe ta giải thích!"

Nói xong liền đuổi theo!

Lãnh Yên ngơ ngác nhìn một màn này!

"Phi, căn bã nam!"

Nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm, cũng không vì vậy mà hiến thân.

Không khỏi lấy điện thoại di động ra, trong mắt mang theo giãy dụa, gửi một tin nhắn!

"Chuyện người muốn ta làm! Ta đã làm!"

Tin nhắn trả lời ngay lập tức đến!

"Rất tốt, tiếp tục tiếp cận hắn ta! Giang Nam rất cảnh giác, không được gây ra nghi ngờ, nhiệm vụ tiếp theo sẽ được gửi cho người sau!"

Ngón tay Lãnh Yên nắm chặt!

"Người nói lời sẽ giữ lời đúng không?"

"Đừng nhiều lời! Người cũng không có lựa chọn nào khác!"

Từng giọt máu tươi theo kẽ ngón tay chảy xuôi, móng tay cũng không tự giác mà đâm vào lòng bàn tay!

.....

"Dao Dao! Dao Dao!"

"Đừng kêu nữa! Ở đây!"

Hạ Tiểu Nam ở góc hành lang nhìn thấy Giang Lang Diệt, hai người liếc nhau một cái!

Đều thấy được ý cười trong mắt mình!

Không khỏi đập tay một cái

"Nice!"

"Mau đổi lại đi! Bánh pudding sắp hết hạn!"

Lúc này hai người mới thay lại quần áo của mình!

"Đừng nhúc nhích! Cho ta xem cổ sau của người!"

Hạ Dao ngẩn ra: "Làm sao vậy?"

Giang Nam vén tóc cô ra xem, quả nhiên có thể nhìn thấy trên cổ cô có một lỗ kim nhỏ không thể dò được!

Nhẹ nhàng véo, có chút cứng rắn!

Có gì đó trong đó!

"Người nhện một chút, có thể có chút đau!"

Nói xong liền đem đồ vật bên kia lấy ra!

Đó là một hạt đậu kim loại rất nhỏ!

Hạ Dao ngạc nhiên nhìn đồ vật trong tay Giang Nam!

"Làm sao trong thân thể ta lại có thứ này?"

"Người không cảm thấy đau sao?"

"Không có a!"

"A! Thủ đoạn ngược lại cao minh, dùng thứ tương tự như ma dược sao? Trách không được người không phát hiện!"

Hạ Dao vẻ mặt hoảng sợ, mình bất tri bất giác bị người ta động tay động chân?

"Tiểu Nam! Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?"

Giang Nam nhíu mày: "Lãnh Yên thừa dịp người không chú ý bỏ vào!"

Hạ Dao ngạc nhiên nói: "Lãnh Yên? Cái này..."

Cô không khỏi nhớ tới Lãnh Yên năm lần bảy lượt muốn tiếp cận Giang Nam!

Không nghĩ tới hôm nay mình nháo một trận, chọc ra chuyện như vậy!

Giang Nam nhìn đậu kim loại trong tay, sắc mặt ngưng trọng: "Trước tiên đừng nói cho người khác biết, mọi chuyện đều như thường!"

"Ta gọi điện thoại trước, người trở về đi, nhớ rõ nguy trang thành dáng vẻ vừa mới khóc qua, đừng để Lãnh Yên nhận ra dị thường!"

Hạ Dao gật đầu!

Giang Nam trực tiếp gọi một cuộc điện thoại cho Hồng Long!

"Long ca! Người của Dracula có thể đã hành động!"

Hồng Long: "Cái gì? Người thế nào rồi? Người có bị thương không?"

Giang Nam: "Đừng lo lắng, ta đang ở thủ đô! Nếu bọn họ còn dám động, chính là tự mình muốn chết!"

"Ta chỉ phát hiện ra một chút động tác nhỏ..."

Hồng Long cắn răng: "Người của Dracula trải rộng trên toàn thế giới, ăn sâu, tổ chức khổng lồ, ẩn rất sâu, không diệt trừ hết được! Chết tiệt..."

"Bên ta sẽ chú ý nhiều hơn! Người phải cẩn thận! Mang theo Mira rất nguy hiểm! "

Giang Nam nghịch đầu kim loại: "Long ca yên tâm đi, chỉ là muốn nói cho người biết một tiếng!"

"Đúng rồi, giúp ta điều tra Lãnh Yên, ta muốn tất cả tư liệu của cô ta!"

Hồng Long: "Được! Người có muốn ta giúp người loại bỏ cô ta không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không cần!"

Thật vất vả mới bắt được manh mối!

Nếu như đánh rụng Lãnh Yên, quỷ mới biết lần sau Dracula sẽ ra tay theo phương thức nào?

Như vậy liền ở thế bị động!

Bây giờ! Đầu kim loại trong tay!

Quyền chủ động nằm trong tay Giang Nam!

Cúp máy, Giang Nam trở lại vũ hội!

Hốc mắt Hạ Dao đỏ bừng, ngược lại nguyệt trang rất giống!

Mà Lãnh Yên thì cười xấu hổ với Giang Nam, không đi tới.

Giang Nam cũng vui vẻ im lặng!

Ánh mắt đảo qua, thấy Ninh Du Du đang đứng trước một mâm trái cây!

Ăn hết mấy xiên trái cây bên trong!

Đang tìm kiếm đĩa trái cây tiếp theo!

Giang Nam tràn đầy tò mò, không khỏi tiến lại gần!

"A! Du Du! "

Ninh Du Du ngẩng đầu nhìn, ánh mắt bối rối: "Nam... Nam thần?"

Không khỏi đỏ mặt!

Ah ~ hẳn gọi ta là Du Du!

Hẳn thế nhưng lại gọi ta là Du Du...

"Lúc sáng người rất lợi hại nha!"

Ninh Du Du mặt càng đỏ lên, sợ hãi nói: "Thua trận, người không tức giận sao?"

Giang Nam vẻ mặt tiêu sái: "Đều là chuyện nhỏ, cũng không phải xếp hạng!"

"Ta ngược lại tương đối tò mò dị năng của người! Lần đầu tiên ta gặp người như vậy, cũng quá lợi hại rồi phải không?"

Ninh Du Du cười khở: "Lợi hại cái gì? Ta đều sâu chết rồi!"

"Không lợi hại như trong tưởng tượng của người, ta chỉ có mỗi linh kỹ kia, gân gà muốn chết nha!"

"Muốn hấp thu linh kỹ khác, cũng không có cái thích hợp..."

"Lại nói vấn đề xác suất, người hiểu mà! Cho dù là tỷ 99%, chém 100 kiếm cũng có khả năng hoàn toàn không trúng!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Vậy chém ta một kiếm liền trúng? Ta phải xui cỡ nào chứ?

"Hơn nữa còn hao tổn linh lực cực lớn! Ngày đó nếu thời gian thi đấu lâu hơn một chút, ta cũng không kiên trì được..."

Chương 444 -

Giang Nam ngược lại không cảm thấy đáng tiếc, ngược lại ánh mắt trong suốt: "Vậy dị năng của người có hiệu quả với cấp Hoàng Kim không?"

Ninh Du Du đỏ mặt: "Có, nhưng linh lực có thể dùng hết..."

"Đối với người cao hơn ta hai cấp bậc thì vô dụng!"

Giang Nam cười hắc hắc, nhìn Ninh Du Du giống như là phát hiện bảo tàng vậy!

Trong đầu không khỏi ập ỏ ra một kế hoạch tà ác!

Này, này, này?

Ninh Du Du bị Giang Nam nhìn mà sợ hãi!

Lúc này, Mộc Thanh chạy tới, vội vàng bảo vệ Ninh Du Du ở phía sau!

"Không được gây họa cho cô nương nhà ta! Cạn bã nam!"

Giang Nam mặt tối sầm!

Được rồi!

Lại là nôi của Hạ Dao!

"Lúc thi đấu xếp hạng, có hứng thú hợp tác không?"

Mộc Thanh sửng sốt, không nghĩ tới Giang Nam lại đưa ra đề nghị hợp tác!

Tuy rằng thắng trận đấu, nhưng Mộc Thanh biết bên mình toàn bộ dựa vào vận khí!

Mà đội Giang Nam thì cường đại không thể nghi ngờ!

Mà Vương Ngôn lại đi tới: "Nam thần, người vẫn nên lo cho mình trước đi!"

"Mức linh khí nồng đậm của tầng 1 và tầng 2 chênh lệch rất xa! Người sẽ bị bỏ lại phía sau rất xa!"

"Đến lúc đó, chúng ta cũng không phải cùng một cấp độ, tựa hồ cũng không cần hợp tác!"

Giang Nam nhướng mày: "Ồ? Có vẻ như người rất tự tin!"

Vương Ngôn nhún nhún vai: "Có một số cơ hội, một khi bỏ lỡ chính là bỏ lỡ!"

Ninh Du Du sợ hãi trốn ở phía sau, vẻ mặt xin lỗi!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tin ta đi, sẽ có cơ hội!"

Vũ hội kết thúc, Diệp Dạ còn muốn kéo Giang Nam đến nhà mình chơi!

Nhưng Giang Nam thật sự là quá mệt mỏi, cũng không đồng ý!

Dù sao sang mai cũng phải đi xa!

Sáng hôm sau!

Sân bay quốc tế thủ đô!

240 thí sinh đã chuẩn bị sẵn sàng, cùng lên máy bay, đi thẳng về phía tây bắc!

Mà núi Côn Lôn chính là vị trí linh trì!

Một đường trần trọc! Lúc đến trấn Ngọc Long dưới chân núi Côn Luân đã là bốn giờ chiều!

Đã vào mùa thu, chân núi rải rác lá vàng!

Ngẩng đầu nhìn lên chính là núi tuyết cao chót vót, dưới bầu trời xanh mây trắng làm nổi bật, có vài phần gợn sóng trắng lệt!

Trấn Ngọc Long nhỏ quy mô không lớn, mấy chục vạn dân cư, giao thông cũng không tính là quá mức phát triển!

Nhưng bởi vì có nhà máy điện hạt nhân cỡ lớn, cùng với sự tồn tại của Linh Trì Côn Luân!

Cũng được coi là phồn hoa!

Bên trong sảnh đợi của khách sạn!

Hội trưởng Trần Hiên đang đọc quy tắc!

"Linh Trì tu luyện! Trong vòng 15 ngày! Dựa theo phân tầng đội ngũ phân ra vị trí linh trì!"

"Mỗi năm Linh Trì chỉ mở ra 15 ngày! Cơ hội hiếm có!"

"Kính xin các tuyển thủ nắm bắt cơ hội lần này! Làm mọi cách có thể để nâng cao cấp bậc của mình!"

"Mỗi lần cấp bậc tăng lên một sao! Được tính là 10 điểm! Cuối cùng sẽ được tổng hợp vào tổng số điểm của đội, như là một phần của đánh giá xếp hạng!"

Giang Nam sửng sốt!

Không nghĩ tới thi đấu xếp hạng lại là hệ thống tích lũy!

Ngay cả tu luyện trong linh trì tăng lên bao nhiêu cũng tính ở trong đó!

Cột thiên phú này cũng được xem xét vào trong đó!

Trách không được lúc trước sẽ tiến hành chiến đấu bậc thang!

Phân bổ nguồn lực hạn chế cho người mạnh hơn!

Cái gọi là cường giả càng mạnh sao?

"Mà sau khi linh trì tu luyện kết thúc, thực lực của mọi người cũng có tăng trưởng dài!"

"Sau đó, sẽ tiến vào trong Ngọc Long Linh Khư tiến hành săn thú nửa tháng!"

"Cũng chính là BOSS theo lời của các người!"

"Bởi vì trong Ngọc Long Linh Khư, tất cả linh thú, thấp nhất đều là cấp Hoàng Kim!"

Giang Nam trừng mắt: "Cái gì?"

Yêu thọ a!

Một đám Bạch Ngân, vượt cấp đi chơi với linh thú cấp Hoàng Kim?

Đó đều là sự tồn tại cấp bậc ác mộng!

Lúc trước sở dĩ có thể thành công xuyên qua Sahara, là bởi vì đồng đội Giang Nam đều là Hoàng Kim, Bạch Kim!

Hơn nữa còn là chơi mảnh khoe mới tránh đi!

Nhưng bây giờ cần phải đi săn giết linh thú cấp Hoàng Kim?

Trách không được gọi là chiến BOSS!

Sắc mặt Ngô Lương ngưng trọng nói: "Ngọc Long Linh Khư! Linh Khư cấp Hoàng Kim thật sự!"

Da đầu Giang Nam tê dại: "Không đùa chứ? Nếu như gặp phải một linh thú cấp Bạch Kim! Mọi người đều bị chơi chết!"

Sự đáng sợ của linh thú cấp Bạch Kim, Giang Nam vẫn còn nhớ như cũ!

Chung Ánh Tuyết lắc đầu nói: "Không thể nào! Ngọc Long Linh Khư, còn được gọi là nông trường Bạch Kim!"

"Cách một đoạn thời gian đều sẽ có tiểu đội chuyên nghiệp, thanh lý linh thú thăng lên cấp Bạch Kim!"

"Vì duy trì cho linh khí nông đậm! Hạn chế sự phát triển của Ngọc Long Linh Khư!"

"Linh châu cấp Bạch Kim lưu thông trên thị trường, đa phần đều được sản xuất từ nơi này! Vậy nên, nó có tên của nông trường!"

Giang Nam nuốt nước bọt!

Mẹ nó này cũng quá mạnh chứ?

Lực lượng của cơ quan quốc gia, thực sự khủng khiếp!

Ngọc Long Linh Khư này, hoàn toàn trở thành nơi sản xuất linh châu Bạch Kim a!

Trần Hiên lại nói tiếp: "Linh châu thu được cũng sẽ được tính là điểm tích lũy!"

"Linh châu Hoàng Kim 1 sao tính là 1 điểm! Chín sao là 9 điểm, cuối cùng đều tính vào điểm tích lũy đội ngũ thống nhất!"

Chương 445 -

"Để đề phòng chuyện gian lận xảy ra, trước khi vào Linh Khư! Sẽ mời tất cả tuyển thủ giao ra linh châu cấp Hoàng Kim trên người, hiệp hội sẽ thay mặt các người bảo quản!"

"Giang Nam, lát nữa sẽ có nhân viên kiểm tra không gian dị độ của người!"

Một đám tuyển thủ không nói gì, có thể có vinh dự này, chỉ sợ có một phần nguyên nhân ở Giang Nam...

"Trong trận đấu! Không giới hạn các quy tắc! Chỉ có một điều! Không được cố ý giết người! Bên trong Linh Khư không phải khu vực ngoài vòng pháp luật!"

"Toàn bộ quá trình sẽ có hệ thống thiên nhãn theo dõi, hơn nữa còn có tiểu đội chuyên nghiệp giám sát! Cứu hộ!"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Không giới hạn quy tắc! Chuyện này thật thú vị!

Có thể cướp người khác! Cũng có thể hợp tác với đội ngũ khác!

Làm thế nào để chơi, đều tùy thuộc vào mình!

"Lát sau sẽ phát cho mọi người vòng tay thi đấu!"

"Ta nhắc lại một lần nữa, cố hết sức tranh giành!"

"Nếu đã là cuộc tranh đấu Ngôi Sao! Phải có dáng vẻ của một Ngôi Sao! Hãy bày ra mặt tốt nhất của bản thân!"

"Tất cả mọi người đều đang nhìn các người!"

Giang Nam ngẩn ra, hàm ý trong lời nói của Trần Hiên!

Không khỏi khiến cho Giang Nam nhớ tới chuyện mà Diệp Tinh Hà đã nhắc tới!

Không khỏi nhếch miệng cười!

Xem ra cái chức quán quân lần này, mình không thể không tranh giành rồi!

"Tám giờ sáng mai! Tập hợp tại chân núi Côn Luân! Đi tới Linh Trì Côn Luân!"

.....

Ứng Quốc!

Trong một lâu đài thời Trung cổ!

Một ông già đeo kính hoa cũ, tóc hoa râm, đang nhìn vào một xấp tài liệu!

Ôm một con mèo trong ngực, từng tiếng ngáy phát ra!

"Tí Tách!"

Đây là âm thanh của máu rơi trên mặt đất.

Haier. Dracula quỳ trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, không dám nhúc nhích!

Một cây gậy xuyên qua vai hấn, máu tươi chảy ròng ròng!

"Ừm! Kế hoạch không tồi, ta sẽ cung cấp nhân thủ cho người!"

"Đi làm việc đi! Lần sau gặp lại ta, người tốt nhất nên mang theo mẫu thể!"

"Bằng không ta cũng không để ý để việc mất đi một đứa con trai!"

Haier cắn chặt răng: "Vâng! Thưa cha!"

Ra khỏi cửa, Haier rút cây gậy ra, sắc mặt âm trầm!

Một vòng người được bao phủ bên dưới áo choàng màu đen, đầu đội mũ dak đi theo!

"Chủ! Chuyện thế nào?"

"Mọi thứ đều được thực hiện theo kế hoạch! tuyên bố Huyết Thần Lệnh với tất cả các thành viên đang ẩn núp ở Hoa Hạ!"

Người đàn ông đội mũ dạ hoảng sợ nói: "Người xác định sao?"

"Người là đang nghi ngờ quyết định của ta sao?"

Người đàn ông đội mũ dạ lắc đầu, nhưng vẫn nhin không được khiếp sợ!

Dracula đã hoạt động trong nhiều năm, trong tất cả các tầng lớp nhân dân đều có thành viên của tổ chức tiềm ẩn!

Một khi ban hành Huyết Thần Lệnh!

Cũng có nghĩa là, để cho những người này bất kể cái giá phải trả, thậm chí không tiếc bại lộ thân phận, vứt bỏ tánh mạng!

Hoàn thành nhiệm vụ là mục tiêu cuối cùng!

Haier nheo mắt lại: "Hy vọng kế hoạch thuận lợi! Nếu không, người chỉ có thể thực hiện kế hoạch lò luyện! "

"Giang Nam! Người nên chuẩn bị đi! Đừng để ta chơi quá nhàm chán!"

"Xuất phát với ta! Đi đến Hoa Hạ!"

"Vâng!"

.....

Tổng bộ Long Uyên, Hồng Long nhìn tin tức nhân viên không ngừng sàng lọc trên màn hình, sắc mặt âm trầm!

"Dracula! Rốt cuộc các người muốn ra tay như thế nào đây? Ẩn giấu cũng đủ sâu!"

Dracula tất nhiên sẽ ra tay! Đây là một thực tế không thể chối cãi!

Nhưng trước mắt lại không có đầu mối nào!

Nhân viên nhập cảnh, hoặc là động tĩnh khắp nơi, hoàn toàn không có nửa điểm dị thường!

"Tiểu Dương! Hành động bên phía Lãnh Yên kia..."

Vương Chính Dương: "Long ca cứ yên tâm, các anh em đã sắp xếp cả rồi, bất cứ lúc nào cũng có thể cứu người ra ngoài!"

"Tình huống cụ thể đã gửi cho Nam thần rồi!"

Hồng Long: "Án binh bất động! Đừng đánh rắn động cỏ, người liên lạc một mình! Giao cho Nam Thần tự mình phán đoán!"

"Vâng! Đội trưởng!"

"Gia tăng lực lượng phòng thủ Linh Trì! Gia tăng lực lượng phòng thủ trấn Ngọc Long!"

"Có thể điều thêm người tới!"

Vương Chính Dương ngạc nhiên: "Như vậy có thể quá rõ ràng

hay không?

Hồng Long: "Chỉ là để cho họ nhìn thấy! Hy vọng Dracula sẽ biết khó mà lui!"

Mặc dù không biết Dracula sẽ hành động như thế nào!

Nhưng mục tiêu cuối cùng tất nhiên là Giang Nam và Mira!

Bảo vệ được hai người bọn họ là có thể thắng!

"Long ca! Tại sao không đưa Mira đi bảo vệ? Nói như vậy..."

Hồng Long cười lạnh một tiếng: "A! Người nghĩ chúng ta cũng sẽ an toàn sao?"

Sắc mặt Vương Chính Dương nghiêm túc chưa từng có!

"Nam thần mang theo sẽ an toàn hơn chúng ta! Thuần di của tiểu tử này! Nếu hắn đã thực sự muốn chạy, có bao nhiêu người có thể bắt được hắn ta chứ?"

"Chỉ khổ cho Nam thần, trong khoảng thời gian này sợ là không thể yên tĩnh được!"

"Hãy để cấp trên cấp giấy chứng nhận! Vô luận là Linh Trì hay là Linh Khư Ngọc Long! Đều để cho nam thần dẫn Mira theo! Đảm bảo vạn vô nhất thất!"

Đây là một cuộc đối đầu vô hình, khói thuốc súng im lặng!

Cả hai bên đều có đủ sức mạnh!

.....

Chương 446 -

Khách sạn Ngọc Long, Giang Nam nằm trên sô pha nhìn tin nhắn vương Chính Dương gửi tới, ánh mắt lóe lên!"Lãnh Yên... Chắc!"

Nhưng cũng không nghĩ tới cấp trên lại đồng ý để cho mình mang theo Mira cùng nhau dự thi!

Bọn họ thật sự không yên tâm!

Hoặc có thể nói mọi chuyện đã nghiêm trọng đến mức này sao?

"Vừa vặn! Hắc hắc! Lại thả mỗi câu cá lớn nữa!"

"Đến đây! Tiểu Mira! Nhìn vào máy ảnh!"

"Ê a~"

Trong ảnh, Giang Nam nằm thoải mái trên ghế sofa, cười rạng rỡ!

Tiểu Mira nằm trong lòng Giang Nam, hai tay giơ ra, mắt tròn đều cười thành hình trăng lưỡi liềm!

Thế là Giang Nam lại đăng bài weibo!

Từ Iphone 11 Promax!

Nam Thần:

Bên ngoài có mấy chú xấu xa!

Phải đổ lỗi vì người quá đáng yêu!

Anh trai ta đành đưa người đi thi!

Chúng ta nhất định sẽ không thua!

Fight!

(Ảnh)

Trong nháy mắt đăng bài Weibo, bình luận bên dưới trực tiếp 99+!

Thậm chí trực tiếp lên hot search!

"Wow! Tiểu Mira! Dễ thương chết mất! Thật muốn nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ấy!"

"Thơ hay! Nam thần ngâm một bài thơ hay!"

"Đáng yêu chết mất! Ta cũng muốn được Nam thần ôm ấp!"

"Mẹ kiếp! Nam thần lại gáy nữa! Vừa mới thua một trận, giờ lại nói không? Ta nhổ vào!"

"Ngược nắng ngược gió! Chỉ vì chờ người tại phòng phát sóng trực tiếp!"

"Mang trẻ con đi dự thi sao? Không thể nào! Tranh tài Ngôi Sao là do nhà người mở à? "

"Nam thần! Đừng lang thang bên ngoài nữa! Cuộc tranh tài Ngôi Sao không có tương lai! Quay lại bày quầy hàng đi! Chợ đêm Giang Thành đều sắp thành nhà hoang rồi!"

"Ta nhớ linh hệ của người! Nhớ đại lực của người! Nhớ quần lót của người!"

Giang Nam đen cả mặt!

Lão tử cũng muốn bày sạp hàng!

Điểm kỹ năng đã không còn bao nhiêu!

Nhưng ta nào có thời gian rảnh?

Mặc Linh: Ở đây thiếu hai núm vú giả!

Đường Đường: Xem người biểu diễn!

Diệp Dạ: Có Tiểu Mira rồi! Người không chơi với ta nữa! Ghen tỵ!

Còn có một đám tuyển thủ ở phía dưới đền cuồng hạ chiến thư!

Ta xem người không thua thế nào?

Cặn bã nam!

Cầu quật ngã!

Giang Nam nhìn bình luận nhếch miệng cười, trong mắt tràn đầy tự tin!

Lập tức vỗ vỗ tay!

"Lại đây! Chúng ta họp một lát! "

Ngô Lương, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nhao nhao đi vào phòng khách!

Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy Giang Nam mở họp trước trận đấu!

"Nhắc nhở của Diệp Tinh Hà còn có hội trưởng Trần Hiên thì chúng ta đều biết rõ rồi!"

"Tuy không biết cụ thể tuyển người làm cái gì, nhưng rất có

thể là chuyện liên quan đến tương lai phát triển của mỗi người chúng ta!"

"Vì vậy,! Giải quán quân này! Nó phải là của chúng ta!"

Hạ Dao gãi đầu: "Hình như thật sự có chút khó khăn nha!"

Ngô Lương: "Thật sự có rất nhiều cao thủ! Diệp Tinh Hà này không phải mãnh liệt bình thường! Còn có không ít đội ngũ..."

Chung Ánh Tuyết: "Cường nhân cả nước hội tụ ở đây, thật sự có chút không có lòng tin a!"

Vốn dĩ mấy người chỉ nghĩ có thể trà trộn vào Linh Trì là đã không tồi rồi!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Sợ cái gì! Chúng ta cũng rất mạnh mẽ!"

"Với hình thức hệ thống tích lũy này thì cũng không phải không có cơ hội, chúng ta có thể kiếm được tất cả điểm tích lũy!"

"So sánh với phương pháp săn giết linh thú để đạt được tích lũy, thì tu luyện ở trong linh trì tăng cường cấp bậc càng dễ dàng hơn!"

"Vì vậy! Cần phải nhân cơ hội này đoạt được điểm tích lũy!"

Vẻ mặt Hạ Dao khổ sở: "Nhưng chúng ta là đội tầng hai! Phải làm thế nào mới..."

Nụ cười trên mặt của Giang Nam ngày càng rực rỡ!

Nhìn giá trị oán khí còn lại của hệ thống!

Không chút do dự, thay đổi 10 quả Tủy Linh Quả!

Bàn tay to vung lên, Tủy Tủy Linh Quả liền bày ở trên mặt

bàn!

"Vì vậy! Chúng ta phải tăng cường thiên phú của mình trước!"

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều kinh ngạc nhìn Tẩy Tủy Linh Quả trên bàn!

Đôi mắt to đầy những ngôi sao nhỏ!

Ôi trời ơi! Vậy mà lại có nhiều như vậy?

Các cô tất nhiên biết hiệu quả của quả này đến tột cùng có bao nhiêu khủng bố!

Giang Nam chuẩn bị đề cao thiên phú của toàn bộ thành viên đến mức SSS + sao?

Ngô Lương: "Ở đâu có nhiều quả mọng vậy? Có chưa không?"

Giang Nam mặt tối sầm...

Được rồi!

Ngô Lương căn bản không biết tác dụng của Tẩy Tủy Linh Quả, cầm lấy một viên liền nhét vào trong miệng!

"Bao nhiêu tiền một cân? Cái này cũng không có vị sao?"

"Ta nói cho người biết, loại quả này phải trồng ở..."

"Mẹ kiếp!"

Ngô Lương há hốc miệng, trông mắt thiếu chút nữa trừng ra!

Rõ ràng cảm giác tốc độ hấp thu chuyển hóa linh khí của mình tăng nhanh hơn rất nhiều so với lúc trước!

Thậm chí trực tiếp tăng lên một cấp!

Lúc trước thiên phú của mình chỉ có A, như vậy trước mắt ít nhất A+! Hoặc là S cũng nói không chừng!

"Cái này... Cái này..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người nếu trồng ra được loại quả này, người có bao nhiêu cân ta mua bấy nhiêu cân!"

Vẻ mặt Ngô Lương hoảng sợ: "Quả này, có thể tăng cường thiên phú? Làm thế nào có thể chứ! Cái này..."

Hạ Dao vẻ mặt khẩn trương: "Xuyt ~ đừng lên tiếng biết sao?"

Chung Ánh Tuyết hoảng sợ nói: "Nhiều như vậy? Tất cả đều cho chúng ta sao?"

Cô thực sự không biết phải nói gì!

Chương 447 -

Lúc trước mấy viên như vậy đã khiến cho cả thế giới ngằm oanh động!

Thậm chí cường giả cấp Đạo Thiên cũng không thể cưỡng lại!

Hiện giờ Giang Nam lại một hơi lấy ra nhiều như vậy, cái này cũng quá giàu tới vô nhân tính đi?

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Đều là người nhà, ăn đi!"

Hạ Dao tuy rằng chảy nước miếng, nhưng vẫn nói: "Tiểu Nam, vẫn là người ăn trước!"

"Ta đã ăn đủ! Lấy ra là cho các người ăn!"

"Cơ hội tu luyện ở Linh Trì khó có được, không cần lãng phí!"

Ngô Lương mang vẻ mặt cảm động, có thể lấy ra thứ bảo bối như vậy chia sẻ cho mọi người!

Chúng tỏ Giang Nam thật sự đối đãi mình như người nhà!

Tất nhiên không có gì khách khí!

Chung Ánh Tuyết chỉ ăn hai viên, cũng đã không có hiệu quả nữa! Thiên phú tăng lên SSS +

Mà Hạ Dao ăn ba viên!

Ngô Lương thì ăn bốn viên, hiện tại mới tăng lên tới cao nhất!

Nhìn vẻ mặt khát vọng của Tiểu Mira, một trong số còn lại được Giang Nam cầm lên: "Nào! Tiểu Mira! A ~"

"A ô~"

Giang Nam vốn nghĩ chỉ cho cô ăn vặt!

Dù sao thì, thiên phú của Tiểu Mira đã là đỉnh cao!

Nhưng không nghĩ tới chính là, tốc độ hấp thu linh khí của Mira lại tăng lên một mảng lớn!

Mắt thấy có xu thế đột phá tới Hoàng Kim 4 sao!

Điều này khiến Giang Nam hoảng sợ, thiên phú của Tiểu Mira đã là SSS + ?

Thế nào vẫn có thể thăng lên?

Như vậy, SSS + cũng không phải là giới hạn?

Giang Nam sợ hãi, cũng không dám cho cô ăn nữa!

"Mira! Ngày mai sau khi vào linh trì, không thể hấp thu linh khí biết không? Nếu không nó sẽ trở nên đau đớn hơn nữa!"

Tiểu Mira nhìn Giang Nam, gật đầu như hiểu như không hiểu!

Sáng hôm sau!

Đoàn người xuất phát từ khách sạn, rõ ràng cảm giác trên đường phố náo nhiệt hơn rất nhiều!

Số người hình như trở nên nhiều hơn, cũng không biết có phải là ảo giác hay không!

Giang Nam cũng không quan tâm!

Chân núi Côn Lôn, các tuyến thủ đều đổi sang áo lông nặng nề, chờ đợi xuất phát!

Mà nhìn Tiểu Mira ngồi trên cổ Giang Nam, bị áo lông bọc như

bánh chưng!

Cả người không khỏi đen mặt!

Cái tên Nam thần này thật sự tính dẫn theo trẻ em sao?

Này, này!

Người của hiệp hội không quan tâm sao?

Mà giờ phút này Trần Hiên lại hoàn toàn ngằm đồng ý!

Nói đùa!

Văn kiện đều được gửi hỏa tốc ngay trong đêm có được không?

Ai dám quẫn Giang Nam?

Đừng nói là mang theo trẻ em thi đấu!

Cho dù trong trận đấu Giang Nam muốn sữa bột hay tã lót, chúng ta cũng phải đưa cho hắn a!

Bởi vì Linh Trì nằm ở vị trí gần đỉnh núi, độ cao cực cao, đường núi khó đi!

Các thí sinh chia nhau ngồi trên cáp treo siêu dài nối thẳng đến linh trì!

Trên cáp treo, có thể nhìn thấy toàn bộ phong cảnh trấn nhỏ!

Tám ngọn tháp làm mát lò phản ứng của nhà máy điện hạt nhân nằm cạnh nhau ở góc đông nam cực kỳ hùng vĩ!

Chỉ riêng thời gian ngồi cáp treo đã hơn ba giờ!

Rất cực đến chỗ Linh Trì!

Nơi này xây dựng căn cứ Ngọc Long, phòng bị cực kỳ thâm nghiêm!

Giang Nam cũng không cho rằng Dracula có cơ hội xuống tay!

Sâu trong căn cứ Ngọc Long! Đó là một cánh cửa sắt nặng được khảm trên núi đá granit!

Giờ này khắc này, trên mặt tất cả tuyến thủ đều mang theo một tia hưng phấn chờ mong!

Phía sau cửa sắt, chính là Linh Trì!

Máy thủy lực khởi động, cửa sắt mở ra!

Đoàn người theo đó thâm nhập sâu trong sơn động, lại đi gần một giờ!

Cuối cùng đã đến cuối hang động!

Một hang động dưới lòng đất siêu rộng!

Mà giờ khắc này, Giang Nam cũng hoàn toàn bị một màn trước mắt làm cho sợ ngây người!

Đường kính hang động dưới lòng đất tuyệt đối vượt quá một ngàn mét!

Linh khí nồng đậm đến mức cơ hồ hóa thành sương mù bị khóa chặt trong linh trì!

Không có chút rò rỉ nào!

Bởi vì linh khí quanh năm giữ ở nơi này, vách động cơ hồ hóa ngọc!

Mà điều khiến cho Giang Nam thật sự giật mình là, trên mặt đất hang động khắc đầy ký hiệu kỳ quái rậm rạp!

Vô số biểu tượng kết hợp với nhau, tạo thành ba vòng tròn đồng tâm với nhau!

Và trung tâm tròn!

Khí tức không gian dao động nồng đậm, cũng chính là cửa vào Linh Khư Ngọc Long!

Linh khí nồng đậm từ trong cửa ra trào ra!

Lập tức khuếch tán!

Vị trí hạch tâm nhất, linh khí nồng đậm nhất!

Sau đó lần lượt giảm dần ra bên ngoài, linh khí của khu 1 nồng đậm, cơ hồ gấp ba lần khu 2!

Khu 2 gấp 3 lần khu 3!

Thật giống như bị một cỗ lực lượng vô hình phân chia ra!

Không khỏi khiến cho Giang Nam phỏng đoán!

Một màn quỷ dị này, có thể có liên quan đến những ký hiệu trên mặt đất hay không!

Giờ khắc này, Giang Nam suy nghĩ rất nhiều!

Biểu tượng này không phải là do người hiện đại để lại!

Là ai đã vẽ nó? Người cổ xưa chăng?

Nhưng linh khí chỉ mới hồi sinh được hơn 20 năm a!

Linh Khư này là sao chứ?

Lúc này Giang Nam mới phát hiện!

Sự hiểu biết của mình đối với thế giới này, cùng lắm chỉ là

phần nổi của tảng băng trôi...

Sắc mặt Trần Hiên nghiêm trang: "Tất cả những gì các người nhìn thấy hôm nay đều là tuyệt mật!"

Chương 448 -

"Trước khi đến đều đã ký thỏa thuận bảo mật! Một khi bị rò rỉ ra ngoài, nó sẽ bị pháp luật trừng phạt!"

"Hiện tại! Đi tới khu vực của mình tu luyện đi!"

Trong lúc nhất thời, các tuyển thủ làm sao còn ngồi được?

Lắc lư xông về phía linh trì!

Cuộc tranh đấu phân tầng liều mạng như vậy, chính là vì giờ khắc này a!

Nhìn 15 đội ngũ của đội tầng 1 tiến về phía khu vực hạch tâm linh khí nồng đậm nhất!

Mọi người đều hâm mộ!

Linh khí chênh lệch gấp ba lần a!

Nửa tháng sẽ bị kéo dài khoảng cách cỡ nào?

Giờ phút này Sở Thiên Bá hùng dũng hiên ngang đi qua bên cạnh Giang Nam!

Vẻ mặt từ trên cao nhìn xuống: "Trước đây ta còn muốn dạy dỗ người một chút!"

"Nhưng hiện tại xem ra, không có cơ hội này!"

"15 ngày sau, chúng ta đã không cùng một đẳng cấp? Người cũng chỉ xứng đáng uống chút canh còn lại của lão tử! Rác rưởi!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người đứng là không bỏ qua bất

kỳ cơ hội trang bức nào!"

"Người lợi hại như vậy, Điệp nhà người biết không?"

Sở Thiên Bá căn bản không tức giận: "Người cứ mắng đi! Ha ha! Chờ lão tử bỏ xa người ba năm sao, người sẽ biết hối hận!"

Nói xong bước vào khu vực hạch tâm, kiêu ngạo không bì nổi!

Hạ Dao há to miệng: "Hừ hừ! Kiêu ngạo cái gì chứ!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam! Kệ mấy người bọn họ đi! Chúng ta đi tu luyện!"

Giờ phút này Vương Ngôn nhìn Giang Nam cũng cười hắc hắc, nhưống mày một trận!

Bộ dạng như đang nói, lão tử nói không sai chứ?

Vẫn còn muốn hợp tác?

Sau 15 ngày, người sẽ không đủ điều kiện!

Cơ hội quý giá, giờ phút này một đám tuyển thủ nhao nhao ngồi xếp bằng, tận lực hấp thụ linh khí!

Trong 15 ngày, ngoại trừ ăn uống cần thiết cùng ngủ nghỉ vệ sinh, mọi người đều ngồi xếp bằng tu luyện!

Một số người thậm chí còn mang theo lương khô và cà phê red bull đến!

Mẹ kiếp!

Ngủ cũng không dám ngủ!

Trong lúc nhất thời, 240 tuyển thủ đi tới khu vực của mình!

Tranh thủ tất cả thời gian ngồi khoanh chân, bắt đầu điên

cuồng hấp thu linh khí!

Linh khí trong cả tòa Linh Trì bởi vì mọi người hấp thu mà nhận nhạo!

Quanh người hình thành từng trận khí xoáy!

Cả tòa Linh Trì trở nên vô cùng yên tĩnh!

Khi Giang Nam tĩnh tâm hấp thu linh khí, thật sự bị dọa sợ!

Mẹ nó này là nồng độ linh khí khủng bố gì?

Giống như đem một miếng bột biển khô đến không chịu nổi ném xuống biển, được không?

Khu 2 đã khủng bố như vậy rồi!

Vậy tu luyện ở khu 1 chẳng phải sướng khoái chết sao?

Tức giận ~

Mà đúng lúc này, chênh lệch thiên phú của mỗi người liền thể hiện ra!

Thiên phú cấp A giống như Tần Thụ, có thể hình thành khí xoáy không đến nửa mét quanh người!

Mà Diệp Tinh Hà là thiên phú cấp S, có thể hình thành khí xoáy một mét!

Đây cũng đã xem như là sự tồn tại đỉnh cao!

Sở Thiên Bá nhìn toàn trường! Cười nhạo một tiếng!

Trong linh trì, khí xoáy có thể đạt tới hai mét, chỉ có một mình hắn!

"Mẹ kiếp!"

Trần Hiên ở một bên ghi lại kích thước khí xoáy, ánh mắt bạo tròng, phun ra một câu chửi bậy!

Một tiếng chửi quanh quần linh trì, khiến cho mọi người chú ý!

Chỉ thấy vị trí Giang Nam, xuất hiện khí xoáy ước chừng lớn tầm ba mét rưỡi!

Điên cuồng hấp thu linh khí!

Hơn nữa còn không chỉ có một mình Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết! Hạ Dao! Ngô Lương! Mỗi người một khí xoáy ba mét rưỡi!

Lần này, tất cả mọi người đều kinh hãi!

"Con mẹ nó! Có nhầm lẫn gì không? Tập teher thiên phú SSS + ?"

"Phụt oa! Thiên phú yêu nghiệt gì vậy?"

"Cái đám này ăn phân u-rê để trưởng thành à?"

"Con mẹ nó! Một người ba mét rưỡi? Bốn người ngồi cạnh nhau ra được một chiếc Audi?"

"Mẹ kiếp! Cũng may không phải là đội tầng 1! Nếu không sẽ bị dọa chết!"

Đầu óc Trần Hiên ong ong!

Bên trong bao nhiêu người thì mới tìm được một người SSS + ?

Hiện tại một lúc xuất hiện 4 người? Còn là xuất hiện tập thể?

Sở Thiên Bá trợn tròn mắt! Con mẹ nó, người mở hack à?

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 333!]

Đám người Ngự Thanh Thanh cùng Quả Quả cũng mang về mặt ngọc nhiên, có cần mãnh liệt như vậy hay không?

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam nhú mày: "Mông cứng thật oa!"

Vì thế lấy ra một xấp đệm mông từ trong không gian dị độ cho đám người Chung Ánh Tuyết!

Mọi người nhìn mà nóng mắt!

Lúc trước sao lại không nghĩ tới?

15 ngày ngồi trên mặt đất cứng, tuyệt đối sẽ bị bệnh trĩ có được không?

Nhưng vì tăng cấp bậc! Nhịn xuống!

Linh Trì lại một lần nữa khôi phục yên tĩnh!

Sau nửa giờ, Giang Nam lại ngồi không yên!

Đứng dậy rồi trải một tấm chăn len khổng lồ trên mặt đất!

Mọi người vốn chuyên tâm tu luyện lại bị Giang Nam giày vò!

Nhịn không được nhìn...

"Các người lên đây ngồi đi! Đệm mông không thoải mái lắm!"

Vì thế đám người Chung Ánh Tuyết lại dịch chuyển!

Mọi người nhìn đều hận ngứa răng!

Lại qua nửa giờ, Giang Nam đột nhiên rùng mình một cái!

Đứng dậy lại lấy ra bốn mặt trời nhỏ đặt ở bốn góc!

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Giang Nam kéo ra một máy phát điện dầu diesel!

Chương 449 -

"Vù vù vù vù Vù~"

Máy phát điện khởi động, bốn mặt trời nhỏ hoạt động, ngay lập tức không còn lạnh!

Trong Linh Trì yên tĩnh, vang vọng tiếng máy phát điện diesel hoạt động, còn có tiếng nghiền răng của một đám tuyển thủ!

Mẹ kiếp!

Người mẹ nó có cần phải sống sang như vậy hay không!

Rốt cuộc người tới đây tu luyện hay cắm trại?

Nguyên bản cũng đã rất quá đáng được không?

Còn phải chịu đựng tiếng ồn của máy phát điện!

Quả thực muốn tức chết!

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 666!]

[Giá trị oán khí từ Lý Ngôn...]

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh...]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà...]

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Cơ hội kinh doanh! Mẹ nó đây chính là cơ hội kinh doanh

tuyệt vời!

Vào ban đêm, nhiệt độ trong hang động giảm xuống mức đóng băng!

Một số người đã hối hận vì đã không mặc thêm hai bộ quần áo!

Chỉ có khu vực Giang Nam ấm áp, người nhìn đều ghen tỵ!

Giá trị oán khí cập nhật vẫn chưa từng đứt đoạn!

Giang Nam cười nở hoa!

Chúa ơi! Cuộc sống này thật quá thoải mái rồi?

Có thể tu luyện còn có giá trị oán khí!

Giang Nam ngồi không yên lại đứng dậy!

Sở Thiên Bá rất cục nịnh không được: "Người mẹ nó lại muốn làm cái gì? "

"Sao người không chuyển luôn giường ra?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Sao người biết hay vậy?"

Giờ phút này, một cái giường được Giang Nam chuyển từ trong không gian dị độ ra...

Mặt Trần Hiên đen hết rồi!

Nhiều tuyến thủ tới Linh Trì như vậy, không phải điều liều mạng tu luyện sao?

Kết quả lần này xuất hiện dị biến oa!

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Kêu người chuyển giường người thực sự chuyển ra!

Mẹ kiếp!

Cho dù người có không gian dị độ, cũng đừng có tùy hứng như vậy chứ?

Một đám tuyển thủ thiếu chút nữa trường rớt trông mắt ra!

Giang Nam sẽ không thực sự ngủ phải không?

Nhưng Giang Nam nhét Tiểu Mira vào chặn!

Sau đó lại bắt đầu tu luyện!

"Oanh!"

Cấp bậc Bạch Ngân ba sao thuận lý thành chương đột phá đến Bạch Ngân 4 sao!

Tại thời điểm này, màn hình lớn của khách sạn!

60 đội! Tên của 240 người cùng cấp bậc đều được hiển thị ở trên!

Bởi vì tình huống bên trong Linh Trì tuyệt đối bí mật, không cho tiết lộ ra ngoài!

Cho nên vô số máy ảnh nhắm vào màn hình, thời khắc phát sóng tiến độ đột phá của các tuyển thủ cùng với tình huống tích lũy điểm!

Chỉ trong một buổi chiều, đã có 17 người tăng một sao!

Hóa thành 10 điểm, ghi lại tổng điểm của đội ngũ!

"Mẹ kiếp? Nam thần rốt cục thăng một sao! "

"Đừng chú ý Nam thần! Họ đang ở tầng thứ hai! Không có hy

vọng giành được quán quân!"

"Không phải sao? Sớm hay muộn cũng bị bỏ lại phía sau! Trong số 14 người hiện đang đột phá! Có 12 đội đều thuộc tầng đầu tiên!"

"Linh khí chênh lệch quá lớn!"

"Ai... Thật đáng tiếc! Vốn dĩ nên đứng đầu!"

"Từng bước rơi, từng bước từng bước a!"

Đang lúc mọi người cảm thấy tiếc nuối cho đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!

Về mặt Giang Nam nhàm chán mở mắt ra: "A nha! Thật chậm!"

Mọi người nhao nhao không nói gì!

Người vừa thắng một sao! Còn chậm nữa sao?

Nhưng thật sự là một đường đi đến bây giờ, Giang Nam đúng là chưa từng tĩnh tâm tu luyện qua!

Bản thân lúc nào cũng hiếu động!

Nếu thật sự giống như những tu tiên giả bẽ quan trăm tám mươi năm tu luyện!

Giang Nam tuyệt đối tới ngày thứ ba liền nhàm chán chết!

Đang nghĩ làm thế nào mới có thể nhanh hơn một chút, Giang Nam mạnh mẽ vỗ đầu!

Mẹ kiếp! Chẳng phải mình còn có kẹo nổ tim đập ầm ầm sao?

Hắc hắc!

Sao mình có thể quên được chứ?

Trong vòng 24 giờ tăng tốc độ hấp thu linh khí lên gấp mười lần!

Dùng ở chỗ này quả thực quá tuyệt a!

Vốn chỉ còn lại hơn 20 vạn giá trị oán khí! Nhưng cả ngày hôm nay! Các tuyến thủ đáng yêu lại cống hiến thêm một khoản!

Tăng lên hơn 70 vạn!

Giang Nam không chút do dự đổi 5 gói!

Nhìn trái nhìn phải, thấy không ai chú ý đến mình!

Vì vậy, bí mật xé bao bì, cẩn thận!

Nếu để cho người ta nhìn thấy mình nửa đêm lén lút ăn kẹt nổ!

Còn mặt mũi để sống sao?

Hít một hơi thật sâu, Giang Nam đã chuẩn bị tốt, hút một chút!

Mãnh liệt!

Từng miếng từng miếng một!

"Bùm bùm!"

Kẹo nổ trong miệng nổ tung, trực tiếp khiến Giang Nam sụp đổ!

Cả người che miệng té trên mặt đất co rút một trận, đầu đầy mồ hôi!

Một thời gian không ăn kẹt nổ!

Mức chột đựng của thân thể mình đã giảm xuống sao?

Mẹ kiếp! Lúc trước một lần một túi còn chống đỡ được oa!

Hạ Dao nhìn về phía Giang Nam đã ngã trên mặt đất không ngừng co giật thì sợ hãi!

Vội vàng đỡ lấy! Vẻ mặt kinh hoàng: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Có chuyện gì với người vậy? Đau ở đâu sao? Có phải là bụng không?"

Chung Ánh Tuyết lo lắng không được: "Tiểu Nam? Người không thoải mái ở đâu? Người nói đi!"

Giang Nam: !!

Lão tử hiện tại làm sao dám nói chuyện chứ!

Giờ khắc này, tất cả mọi người chú ý tới dị thường của Giang Nam!

Sở Thiên Bá: "Ha ha! Con hàng này sẽ không tẩu hỏa nhập ma đó chứ?"

Chương 450 -

"Đáng đời!"

Giang Nam trừng mắt: "Ta mẹ nó... Lạch cạch rầm~"

Vừa mở miệng! Tiếng nổ giống như súng máy và lựu pháo truyền đến!

Trong nháy mắt, tất cả tuyển thủ trong Linh Trì đều hoảng hốt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Là âm thanh đạn pháo!

Một đám tuyển thủ cơ hồ theo bản năng ôm đầu nằm sấp trên mặt đất tìm nơi trú ẩn!

"Có người đánh vào?"

"Không thể! Nơi này là Linh Trì a? "

"Hỏa lực cường đại như vậy? Căn cứ Ngọc Long bị công phá? "

Theo phương hướng thanh âm pháo hỏa nhìn lại, thanh âm rõ ràng là từ trong miệng Giang Nam truyền đến!

Một đám tuyển thủ hoảng hốt!

Ngay cả Chung Ảnh Tuyết và Hạ Dao cũng ngây dại!

Cái này ...

Miệng pháo?

Miệng pháo trong truyền thuyết sao?

Trần Hiên đen mặt: "Giang Nam! Đừng làm bậy! Tranh thủ thời gian tu luyện!"

Giang Nam bị dọa đến rơi nước mắt, vội vàng dùng hai tay che miệng!

Mà đúng lúc này, túi kẹo nổ bị Giang Nam đổ vào trong ngực rơi xuống đất!

Hạ Dao kinh ngạc nhìn túi kẹo...

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Tiểu Nam! Người lén ăn kẹo nổ à?"

"Thật đáng yêu a!"

Chung Ánh Tuyết: (͡° ͜ʖ ͡°)

Uổng công ta lo lắng cho người!

Giang Nam đỏ mặt, vội vàng cất bao bì đi, ý đồ che dấu!

Tại sao lại bị phát hiện!

Mẹ kiếp!

Tuy rằng Giang Nam nhanh chóng nhặt lên, nhưng vẫn bị tất cả mọi người nhìn thấy.

"Phụt... Cái quái gì vậy! Nửa đêm lén lút ăn kẹo nổ!"

"Nam Thần không hổ là Nam Thần! Vừa ngậm nếm vú giả lại ăn kẹo nổ!"

"Ai cho ta biết là thương hiệu kẹo nổ nào? Lực mạnh tới như vậy sao?"

"Ha ha ha! Cháu gái 8 tuổi của ta đã không còn ăn thứ này!"

"Đàn ông mà! Để hiểu! Dù bao nhiêu tuổi, chúng đều là những đứa trẻ chưa trưởng thành! "

"Có chút đáng yêu nha ~"

"Phi~"

"A~"

Một trận cười không nhịn được cười truyền đến!

Giang Nam hận không thể tìm một khe hở chui vào!

"Hả? Sao trong Linh Trì lại nổi gió?"

"Mẹ kiếp? Thật sự! Hình như càng lúc lại càng lớn!"

Chỉ một thoáng!

Trong Linh Trì lại nổi lên từng trận cuồng phong!

Dưới ánh mắt khiếp sợ của rất nhiều tuyển thủ!

Một cơn khí xoáy khổng lồ có đường kính hơn 35 mét đã được hình thành!

Đây không thể nói là khí xoáy nữa!

Cái này đã coi là lốc xoáy rồi!

Mà trung tâm của cơn lốc xoáy này chính là Giang Nam!

Linh khí xung quanh giống như điên rồi, hướng về phía thân thể Giang Nam mạnh mẽ chui vào!

"Oanh!"

Vốn dĩ là Bạch Ngân bốn sao đã trực tiếp vọt tới Bạch Ngân năm sao!

Giờ khắc này, trong miệng Trần Hiên đều có thể nhét một nắm đấm!

Con người Sở Thiên Bá thiếu chút nữa trợn nổ!

Tất cả mọi người hóa đá tập thể!

Hấp thu linh khí hút ra một cái vòi rồng lớn với đường kính 35 mét?

Có nhầm lẫn gì không!

Đây là thiên phú thần tiên gì?

Người bật hack đúng không!

"Mẹ kiếp! Không ai lại chơi như vậy cả?"

"Một cơn lốc xoáy 35 mét? 26 chữ cái trên bảng chữ cái đều mẹ nó không đủ dùng để miêu tả thiên phú nữa!"

"Nam thần là thần tiên sao?"

"Con mẹ nó! Ai lại đi bật hack chứ!"

"Máy tạo gió hình người?"

Giờ khắc này tất cả tuyển thủ đều học máu tập thể!

Bởi vì bọn họ cảm thấy nó!

Tầng thứ hai bởi vì sự tồn tại của Giang Nam, linh khí đều chạy về phía hắn!

Linh khí mình có thể hút được đều trở nên ít đi!

Ít nhất là một phần ba!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng ngây dại, hút ra vòi rồng thật

sự cũng quá khủng bố a!

Đồng dạng đều là thiên phú của SSS+, dựa vào cái gì người ưu tú như vậy?

Giang Nam đều vui vẻ điên rồi!

Tốc độ gấp 10 lần?

Tu luyện trong Linh Trì 15 ngày, không phải tương đương với 150 ngày sao?

Xấu hổ có là gì chứ? Lão tử nguyện ý xấu hổ a!

Quá đỉnh!

Mà đúng lúc này. Giang Nam mới phát giác, ánh mắt của các em gái trong Linh Trì nhìn về phía mình đã bắt đầu có chút không ổn!

Có thể nói là trong mắt mang theo xấu hổ ngại ngùng!

Ngư Thanh Thanh đỏ mặt: "Oa! Không được! Nhịp tim đập nhanh quá!"

Đỗ Nguyệt nhìn Giang Nam với vẻ mặt si mê: "Đây là cảm giác động tâm, yêu đương sao?"

Anh trai mắt kính: ???

Ninh Du Du ôm ngực mình, muốn nhìn Giang Nam nhưng không dám nhìn!

Về phần Mộc Thanh, đều đã là bộ mặt si nữ rồi!

Ngay cả Lãnh Yên, giờ phút này đều cắn chặt môi dưới, lộ vẻ giãy dụa!

Không, ta không thể! Hắn cặn bã như vậy! Làm thế nào mà ta có thể thích hắn ta?

Nhưng... Nhưng ta không thể kiểm soát được bản thân mình!

Giờ phút này các tiểu nữ sinh đều đã không kìm được lòng mình!

"Tuy Nam thần cướp đi linh khí của ta, nhưng vì sao ta vẫn cảm thấy hắn thật đẹp trai?"

"Là động tâm a!"

"Thật muốn ôm Nam Thần a!"

"Không được rồi! Thích hắn chết đi được!"

Tô Điệp mang vẻ mặt si mê nhìn Giang Nam, dáng vẻ như đã rơi vào tình yêu!

Sở Thiên Bá nóng nảy: "Điệp! Người nhìn gì hắn? Người không ổn à? Ta..."

"Ôi! Đừng lôi kéo ta! Ta muốn gặp Nam thần của ta! Chỉ cần liếc nhìn một cái là đủ rồi!"

Giờ khắc này, mặt Sở Thiên Bá đều tức điên! Chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu mình là cặp sừng dài!

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Chương 451 -

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ anh trai mắt kính...]

Các cô gái đều xuất hiện hiệu ứng tim đập!

Tim đập nhanh hơn, muốn ngừng cũng không được!

Đông đảo nam đồng bào lại cung cấp cho Giang Nam một đợt giá trị oán khí đáng kể!

Trong nháy mắt lấy lại được vốn!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng không thể tránh khỏi ngoại lệ, nhìn Giang Nam mà tim đều đập nhanh hơn, hai má đỏ lên!

Giang Nam cảm giác thần thanh khí爽!

Không hổ là mình!

Giấc mơ của 900 triệu cô gái!

Thấy hiệu quả khả quan, Giang Nam tất nhiên sẽ không quên đồng đội!

Phát cho mỗi người một gói, thúc giục bọn họ nhanh chóng ăn!

Giờ phút này, nếu đám người Hạ Dao còn không biết là hiệu quả của kẹo nổ thì chính là kẻ ngốc!

"Ăn từng chút một chút! Đừng ăn một gói một lúc, thứ này rất mãnh liệt!"

Chung Ánh Tuyết ngoan ngoãn gặt đầu!

Hạ Dao vẻ mặt không tin: "Hừ! Người cũng quá coi thường ta phải không? Chỉ là kẹo nổ mà thôi! "

Nói xong trực tiếp xé mở bao bì, ống hút cũng không cần, đổ cả một gói vào trong miệng!

Giang Nam mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Tiếp theo!

"Rầm!"

Kẹo nổ trong miệng nổ tung!

"!!!"

Trong nháy mắt, Hạ Dao liền khóc lên!

Cảm giác cả người tê dại, toàn bộ khoang miệng cũng không còn là của mình!

Kẹo nổ quý quái gì vậy?

Cũng quá mãnh liệt rồi thì phải?

Theo bản năng muốn há miệng phun ra!

Giang Nam nóng nảy, thuận di tới phía sau Hạ Dao, một cú siết cổ bất khả chiến bại!

Một tay siết cổ cô, một tay gắt gao che miệng cô!

10 vạn giá trị oán khí một gói!

Đắt xắt ra miếng!

Người sao có thể lãng phí nó?

"!!"

Hạ Dao điên cuồng giãy dụa, vặn vẹo một trận!

Nước mắt không ngừng chảy xuống, đôi mắt nhìn Giang Nam tràn đầy cầu xin!

Không!

Người buông tay ra!

Cứ tiếp tục thế này mình thì sẽ bị nổ chết!

Giang Nam cười xấu xa nói: "Cầu xin ta cũng không hữu ích, không phải chỉ là kẹo nổ thôi sao!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 999!]

"Người liếm tay ta cũng không có tác dụng, ta nói cho người biết!"

Hạ Dao: (; 冎 冎)

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Sau một phút!

Hạ Dao nằm trong lòng Giang Nam rơi nước mắt, hai tròng mắt trống rỗng!

Dáng vẻ sống không còn gì luyện tiếc!

Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh vẻ mặt hoảng sợ!

Kẹo nổ này thật kinh khủng a!

Nhưng vì tăng cấp bậc, liều mạng!

Vì thế Chung Ánh Tuyết cùng Ngô Lương cũng ăn hết!

"A!"

Chung Ánh Tuyết gắt gao che miệng, bả vai run lên!

Ngô Lương quỳ trên mặt đất, thần sắc dữ tợn, đầu điên cuồng đập đất!

Phát ra tiếng vang!

Một đám tuyển thủ đều nhìn phát ngốc!

Người xác định thứ này là kẹo nổ thật sao?

Không phải là thù đồ kỳ quái gì chứ?

Mà ngay lúc này! Trong Linh Trì xuất hiện bốn cái lỗ xoáy lớn đường kính 35 mét!

Cơ hồ muốn cướp đi linh khí của cả tầng 2!

Giờ phút này, các tuyển thủ của đội tầng hai đều hoàn toàn bùng nổ!

[Giá trị oán khí từ Chu Hồng Quang + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Thái tử + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Linh khí của khu vực tầng 2 trực tiếp bị đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng bao trọn!

14 đội còn lại cũng không cướp được chút nào!

Nếu cứ như vậy thì mọi người sẽ giống như đi đến trước bờ biển lấy nước!

Đám người Giang Nam thì dùng thùng tắm đựng nước!

Mà thứ người khác sử dụng lại là một chai thuốc nhỏ!

Ai mà chịu được!

"Oanh!"

Cấp bậc của Hạ Dao từ Bạch Ngân ba sao trực tiếp vọt tới Bạch Ngân bốn sao!

"AI nha! Quá trình này thật sự quá sáng khoái! Tiểu Nam người quá đỉnh! "

"Oanh!"

Chung Ánh Tuyết cũng tăng lên một sao!

Về mặt không khí hưng phấn, thả tim về phía Giang Nam!

(๑۹•۰•)

Mà bên kia, Ngô Lương cũng rất nhanh tăng lên một sao!

Giờ phút này, một đám tuyển thủ nhìn mà đỏ mắt a!

Đặc biệt là đội ở tầng thứ hai!

Các người đều dùng linh khí của chúng ta a!

Các người làm vậy mà coi được à!

"Mẹ kiếp! Toàn đội tấn cấp?"

"Hội trưởng Trần! Giang Nam làm thế! Người không quản được sao?"

"Hắn bật hack! Hắn ta gian lận!"

"Hắn cướp linh khí của chúng ta! Tất cả đều bị bọn hắn hút đi! Chúng ta không nó!"

Phí khí lực lớn, chính là vì có được cơ hội tu luyện ở Linh Trì, tăng cường bản thân!

Nhưng bây giờ!

Sao lại gặp phải con hàng Giang Nam này chứ?

Bốn lốc xoáy? Thật sự một chút đường sống không để lại cho chúng ta a!

Giờ phút này, Trần Hiên cũng đều choáng váng!

Quý cũng không nghĩ tới hiện trường lại diễn ra tình huống như vậy!

Giang Nam cũng quá tàn nhẫn rồi!

Rốt cục đã cảm nhận được tâm tình lúc trước của Thẩm Hoảng!

Nhưng vẫn hắng giọng nói: "Linh khí trong linh trì, mỗi người đều dựa vào bản lĩnh hấp thu!"

"Cũng không có ai cướp của ai!"

"Nhìn vào thiên phú! Càng là nhìn vào bản lĩnh thủ đoạn!"

"Đồng dạng, các người ai có thể làm được giống như Giang Nam, ta cũng sẽ không quản!"

Giờ khắc này, đội ngũ ở tầng hai nhìn Giang Nam nghiêng răng nghiêng lợi!

Gân xanh trên trán nổi lên!

Thế nào lại cùng tầng với con hàng này chứ?

Người mẹ nó có bản lĩnh này, người gây họa cho đội tầng đây

đi a!

Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, cả đám đều là 1000!

Giang Nam cảm thấy như bản thân đã lên tới đỉnh cao nhân sinh, được chứ?

Các người càng tức giận! Ta lại càng cảm thấy vui vẻ!

Này, này, này?

Chương 452 -

Giờ phút này, đội ngũ tầng 1 tầng 3 không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Cũng may không cùng một tầng với tên này!

Bằng không rất có thể sẽ bị hại chết!

Nhưng cả đám người cũng không khỏi động tâm tư với kẹo nổ!

Kẻ ngốc đều có thể nhìn ra đám người Giang Nam nhờ ăn kẹo nổ mới trở nên mãnh liệt như vậy!

Nếu có thể lấy được thứ này...

Mà tiểu đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng có được sự gia trì của kẹo nổ, thật sự tiến vào chế độ điên cuồng đột phá!

Trong năm ngày ngắn ngủi!

Giang Nam liên tiếp đột phá ba sao! Xông thẳng vào Bạch Ngân 6 sao!

Chung Ánh Tuyết cũng Bạch Ngân 6 sao!

Ngô Lương Bạch Ngân 5 sao!

Hạ Dao là mãnh liệt nhất! Vọt đến Bạch Ngân 7 sao!

Một đám tuyển thủ của đội tầng hai đều mang quầng thâm!

Hai mắt trống rỗng!

A... Đây có còn là cuộc sống không?

Người ta đột phá còn chưa tính! Còn phải để cho chúng ta nhìn?

Còn gì tàn nhẫn hơn thế nữa không?

[Giá trị oán khsi từ...]

.....

Giờ phút này, đại sảnh khách sạn trấn nhỏ Ngọc Long, lại truyền đến một trận kinh hô!

"Má ơi! Lại đột phá! Lại đột phá a!"

"Đám người Nam thần tiêm máu gà sao? Có đột phá bao nhiêu sao rồi chứ?"

"Đây là trận đấu xếp hạng vương giả đâu! Phải thắng liên tiếp bao nhiêu, lấy bao nhiêu ngũ sát mới có thể thăng sao như vậy a!"

"Đám người Nam Thần sẽ không chạy lên tầng 1 đó chứ?"

"Làm sao có thể! Sở Thiên Bá cũng là tầng 1, năm ngày hẳn thắng hai sao đã rất khủng bố rồi! Nam Thần thắng ba sao a!"

"Hạ Dao thắng bốn sao..."

"Năm ngày! Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng đã tăng lên số sao mà đội khác dùng 15 ngày mới làm được a! "

"Còn 10 ngày nữa! Bọn họ sẽ không lên tới Hoàng Kim chứ?"

Toàn bộ nhân viên hít một hơi khí lạnh!

Mà ngay lúc này, trên màn hình lớn!

Đầu tiên!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng ĐÚng!

Tổng điểm: 110!

Giang Nam: Bạch Ngân sáu (30)

Chung Ánh Tuyết: Bạch ngân sáu (20)

Hạ Dao: Bạch Ngân (40)

Ngô Lương: Bạch Ngân (20)

Vững vàng ở vị trí đầu tiên!

Chiến đội Hắc Long ở thứ hai, tổng điểm tích lũy mới được 60!

Chiến đội Thiên Bá thứ ba, tổng điểm 50!

Trong khi tất cả mọi người ngạc nhiên! Ngô Lương đã lên tới Bạch Ngân sáu!

Tổng số điểm đã lên đến 120!

Cách hạng 2 gấp đôi số điểm!

"Mẹ nó bọn họ tính nghịch thiên sao?"

"Mẹ kiếp! Đám người này rốt cuộc đã làm thế nào?"

.....

Trong Linh Trì, các tuyển thủ của đội tầng 2 liên tục cố gắng hiến giá trị oán khí trong năm ngày liên tiếp!

Giúp cho Giang Nam có thể tiếp tục mua thêm kẹo nổ tim đập ầm ầm để duy trì tốc độ tu luyện!

Trong 5 ngày, các tuyển thủ của đội tầng 2 đều sắp phát điên!

Gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam!

Chỉ cầu xin hẩn hay dành thời gian ăn uống nhiều hơn!

Đúng lúc này, chỉ thấy trên mặt Giang Nam nổi lên vẻ do dự, cau mày!

Mọi người nhao nhao dấy lên hy vọng!

Có phải hẩn muốn đi vệ sinh không?

Đi đi! Đi đi! Ngồi xồm thêm một lúc!

Thừa dịp này! Hãy để chúng ta uống một chút nước canh!

Chỉ thấy Giang Nam hít sâu một hơi nói: "Ta quyết định!"

"Ta không biết xấu hổ!"

Nhiều thí sinh: ???

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một củ tỏi hắc hắc hắc từ trong túi!

Giờ khắc này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều kinh hãi!

Các cô biết hiệu quả của loại tỏi này!

Ăn xong tỏi đến mức ngay cả ba má cũng không nhận ra!

Giang Nam là muốn chuẩn bị ăn trước mặt mọi người?

Người biết sao!

Củ tỏi hắc hắc cùng kẹo nổ tim đập âm âm có tác dụng chòng lên nhau!

Vẫn là trước đó Giang Nam ngẫu nhiên phát hiện!

So sánh với việc cảnh giới tăng lên, mặt mũi là cái gì?

Ta không cần!

Giang Nam hạ quyết tâm ăn một ngum tỏi hắc hắc hắc!

Sau một khắc, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người!

Giang Nam trở nên tối đen như một con ma!

Ngô Lương: $(\ominus \ominus \square \ominus \ominus)$

Ninh Du Du: "Phut~"

Hoa Linh: "Phut ha ha ha! Làm thế nào có thể!"

Lãnh Yên: 𠄎𠄎𠄎

"Cái quý gì vậy? Hóa ra tấm ảnh chụp ở nhà ga lúc trước là có thật sao?"

"Phụt ha ha ha! Thật đúng là không biết xấu hổ a! Đen đã không thể nhìn thấy khuôn mặt ah!

"Phụt oa! Người trả người trong lòng của ta lại đi!"

Giờ phút này, đám người Sở Thiên Bá còn có Vương Ngôn đều cười điên rồi!

Nước mắt chảy dài!

"Con hàng này đang chơi cái gì chứ? Quả thực quá xấu rồi!"

"Còn có thể đổi màu da sao? Lỡ hai!"

Mà ngay sau đó, bọn họ không thể cười nổi nữa!

Đột nhiên!

Cả tòa Linh Trì nổi lên cuồng phong!

Linh khí trong phạm vi 1000 mét đều điên cuồng rót vào thân thể Giang Nam!

Gió mạnh thậm chí thổi cho người không thể mở mắt!

Dưới cổ lực hút cường đại này, linh khí tầng 1 tầng 3 cũng bị Giang Nam cướp tới!

Lực lượng thần bí của Đồng Tâm Viên dứt khoát mất đi tác dụng!

Chỉ thấy cấp bậc của Giang Nam từ Bạch Ngân 6 sao mãnh liệt vọt tới Bạch Ngân 7 sao!

Và vẫn còn tăng vọt!

Giờ khắc này, Trần Hiên đều choáng váng!

Tất cả các tuyển thủ của đội tầng 1 và tầng 2 đều hóa đá!

Người mẹ nó đây là cái gì vậy?

Linh khí của cả tòa linh trì đều bị người cướp chạy a!

Chúng ta không hút được chút nào, được chứ?

Cướp đoạt vượt biên giới!

Người mẹ nó có còn là con người không?

Bản thể của người là một cái máy hút bụi phải không?

Nam thần! Nam ba ba! Nam đại nhân!

Coi như ta cầu xin người!

Người mẹ nó vẫn là cần chút mặt mũi đi!

Người không biết xấu hổ!

Chúng ta căn bản không sống nổi!

Hiện tại!

Các tuyến thủ của đội tầng 2 ngược lại có chút cao hứng!

Nhìn kìa! Các người nhìn đi!

Rốt cục để cho các người cảm nhận được loại cảm giác vô lực này của chúng ta chứ?

"A~ Cố gắng chống đỡ a!"

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Không một ai không tức giận!

Người còn dám nói?

Tất cả chúng ta đều sắp chết đói rồi được chưa?

Chương 453 -

Bao trùm cả tòa Linh Trì còn chưa tính!

Chỉ thấy lối vào Ngọc Long Linh Khư, một cỗ linh khí cũng theo đó tuôn ra!

Mọi người thật sự kinh hãi!

Người mẹ nó ngay cả trong Linh Khư nhà người ta cũng không buông tha?

"Hội trưởng! Không thể chơi như Giang Nam!"

"Tất cả đều bị hấn cướp đi!"

"Lúc trước đánh phân tầng thì có ích lợi gì a!"

"Má ơi! Ta muốn khóc! Ta thật sự không chịu được!"

Giờ phút này giá trị oán khí đều cập nhật liền rồi!

Một đợt xuất thủ này của Giang Nam trực tiếp chọc giận mọi người!

Trần Hiên vô cùng đau đầu!

Các năm trước cũng chưa từng xuất hiện loại tình huống này a!

Cái này ... Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra chứ?

Đưa Giang Nam Thanh ra ngoài?

Hấn tính toán!

"Cái kia ~ Giang Nam! Thương lượng một chút! Người thu liễm một chút đi!"

"Cũng nên cho người khác một chút cơ hội có phải hay không?"

Giang Nam nghĩ cũng đúng, vừa nhìn bọn họ cũng thấy đáng thương!

"Không có việc gì hội trưởng! Sau 24 giờ, ta sẽ trở lại như thường!"

Trần Hiên cười khổ: "VẬY... Được rồi, được rồi!"

Mọi người vừa nghe mà không biết nói gì!

Cái gì mà như thường?

Đều gần tới Hoàng Kim có được hay không?

Ah, ah!

Còn có thể làm sao nữa? Chịu đựng!

Chỉ 24 giờ! Rất nhanh là qua rồi!

Vì thế cấp bậc của Giang Nam bắt đầu cuồng bạo như ngòi hỏa tiễn!

Tất cả mọi người nhìn mà đau dạ dày!

Giờ phút này, dưới tác dụng cường đại của củ tỏi hắc hắc hắc + kẹo nổ tim đập âm âm!

Ngay cả đám người Chung Ánh Tuyết cũng không hút được linh khí!

Không khỏi ngạc nhiên, hiệu quả này cũng quá mạnh rồi?

Giang Nam hấp thu linh khí cũng không nhàn rồi!

Từ trong không gian dị độ lấy ra cái bàn nhỏ!

Nồi điện, năm hộp thịt bò và thịt cừu, cá viên, rau xanh!

Bắt đầu ngồi trên chăn và nấu lẩu!

"Lang Diệt, Tuyết Tuyết! To con! Ăn một chút đồ nóng!"

Hạ Dao cười đùa: "Hắc hắc! Tới đây! Có nắm đông cô không? Ta thích nắm nhất!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết trong suốt: "Tiểu Nam thật tri kỷ nha, nồi uyên ương?"

Ngô Lương: "Ha ha! Thoải mái! Kiểm thêm ít nước chấm!"

Giờ phút này, trong Linh Trì yên tĩnh quanh quần thanh âm "ùng ục"!

Hơi nóng bốc lên, miếng thịt bò nhúng vào, mùi thơm gợn sóng trong Linh Trì!

Giờ phút này, các tuyến thủ hoàn toàn nổ tung!

Người vậy mà lại ăn lẩu trong Linh Trì linh thiêng như vậy?

Còn mẹ nó nồi uyên ương?

Rốt cuộc còn có chút mẩu chốt hay không!

Nhìn vào lương khô và trái cây khô trong tay của mình!

Trong nháy mắt cảm thấy không thơm!

Hạ Dao quạt miệng: "Vù vù ~ Hô ~ Nóng quá!"

Chung Ánh Tuyết nhin không được cười: "Ai bảo người gấp! Thôi nào! Tiểu Mira cũng ăn!"

"Ê a~"

Ngô Lương: "Nam ca! Miếng thịt bò này quá ngon!"

"Cần một miếng này! Ai ui, nước súp này! Aa!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Cá viên cũng đã chín ~ Ta ăn một viên! A"

Thân thể không khỏi cứng đờ!

"Có chuyện gì vậy? Tiểu Nam? Nóng sao? Ta thổi cho người à?"

"Không có việc gì, chỉ là không cần thận đột phá!"

"Hừn! Nhìn người kia! "

"Cái này chẳng phải đang chậm trễ ta ăn cá viên sao!"

Thí sinh: !!

Ah, ah!

Người mẹ nó!

Tức chết ta!

Người có cần phải đề tiện như vậy không!

Không có ai lại trang bức như vậy cả có được không?

Đột phá chậm trễ việc ăn cá viên?

(; ٲٲ)

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá +]

.....

Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, cá viên đều trở nên thơm hơn a!

Giờ phút này một đám tuyển thủ chẳng những phải trơ mắt nhìn Giang Nam đột phá!

Và còn chịu đựng công kích của hương thơm!!

Sở Thiên Bá đen mặt đứng dậy: "Ta đi vệ sinh!"

"Ta cũng đi một chuyến!"

"Ta đi ngủ!"

"Lúc nào hần ăn xong lại gọi ta!"

"Ah ah! Mắt không thấy tâm không đau!"

Một tuyển thủ bật quần áo lên đầu, quần đầu thành một khối!

A ~ nhân sinh...

.....

Giờ phút này, trong đại sảnh khách sạn Ngọc Long, không có ai nói chuyện, mặt đều chứa khiếp sợ!

Trên màn hình lớn!

Tất cả các tuyển thủ đều bị đình trệ!

Chỉ có cấp bậc của Giang Nam đang điên cuồng tăng vọt!

Từ lúc bắt đầu Bạch Ngân ba sao đã tăng vọt lên Bạch Ngân bảy sao!

Đang lúc mọi người đang khiếp sợ!

Bảy biến tám!

Toàn bộ sảnh khách sạn đều nổ tung!

Mà giờ phút này trên mạng cũng hoàn toàn nổ tung!

"Tình huống gì vậy? Hệ thống nhập điểm bị hỏng phải không?"

"Tất cả mọi người đều dừng lại! Nam Thần trong sáu ngày thăng năm sao? "

"Nam thần đã ngang bằng với mãnh nhân thăng 5 sao trong vòng 15 ngày ở Linh Trì vào 7 năm trước!"

"Nam thần chỉ dùng 6 ngày! Hẳn muốn lên tới Hoàng Kim sao?"

"Ha ha ha! Nam Thần trâu bò! Ai nói đội tầng hai không thể! Bò cho gia!"

"Ta muốn biết, trong Linh Trì đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì!"

16 tiếng trôi qua!

Giang Nam nhanh chóng đẩy tu vi vọt tới Bạch Ngân chín sao!

Thành công phá vỡ kỷ lục của 7 năm trước!

Đang lúc Giang Nam thừa thế muốn xông lên mười sao!

Chỉ cảm thấy lực phủ ngũ tạng trướng đau một trận!

Khí huyết nghịch hành, khiến mặt đều đỏ lên!

Khó chịu đến cực điểm!

Chương 454 -

"Cực hạn rồi sao? Hô ~"

Mọi người đều có giới hạn mà họ có thể chịu đựng!

Lấy phương pháp tưới tiêu như vậy!

Sáu ngày lên tới sáu sao, đã tương đối khủng bố rồi!

Vốn dĩ Giang Nam cho rằng mình có thể mắc kẹt ở bình cảnh trước Hoàng Kim!

Không nghĩ tới vẫn còn kém một bước!

Giờ khắc này, các tuyển thủ rốt cục cảm giác cuộc đời mình đã nghênh đón bình minh!

Tất cả đều sắp khóc!

Má ơi!

Cuối cùng đến lượt chúng ta!

"À~ Tuyết Tuyết! Cho người!"

Giang Nam đưa một củ tỏi hắc hắc hắc cho Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết mang về mặt kháng cự điên cuồng lắc đầu!

Biến thành củ than đen trước mặt rất nhiều người?

Đánh chết ta cũng không cần wow!

Giang Nam trợn trắng mắt, vì thế lại lấy ra một bộ quần áo

búp bê gấu trúc!

"Như vậy đã được chưa? Không ai có thể nhìn thấy được người!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên: "Vẫn là người tri kỷ!"

Đang lúc mọi người buồn bực!

Chung Ánh Tuyết mặc vào quần áo búp bê, ăn củ tỏi hắc hắc hắc!

Cơn ác mộng bắt đầu một lần nữa!

Hy vọng của mọi người trong nháy mắt tan biến!

Họ hiểu rồi! Trước khi đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng chấm dứt tu luyện, bọn họ không cướp được nửa điểm cơ hội!

Cái gì mà phân tằng! Đối với Giang Nam căn bản vô dụng a!

"Cái kia... Hiện tại chúng ta có thể về nhà hay không?"

"Thật tàn nhẫn! Ngay cả một ngụm canh cũng không cho!"

"Ha ha ha ha! Cái này nhất định thật là đang nằm mơ đúng không? Ha ha ha! Đừng kéo trẫm! Trẫm không điên!"

Ngày thứ chín!

Khi Ngô Lương lấy tu vi Bạch Ngân 8 sao phun ra một ngụm máu!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng rốt cục kết thúc tu luyện!

Tại thời điểm này, trên bảng xếp hạng!

Đầu tiên!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Tổng điểm: 230!

Giang Nam: Bạch Ngân chín sao (60)

Chung Ánh Tuyết: Bạch Ngân chín sao (50)

Hạ Dao: Bạch Ngân mười sao (70)

Ngô Lương: Bạch Ngân tám sao (50)

Chiến đội Thiên Bá đúng thứ hai vẫn chỉ có 60 điểm đáng thương!

Chênh lệch này cơ hồ có thể nói là khác nhau một trời một vực!

Giang Nam vừa phá kỷ lục!

Hai ngày sau bị Hạ Dao phá vỡ với thành tích khủng bố tăng lên 7 sao!

Khoảng cách tăng lên lớn như vậy gần như không tồn tại

Thậm chí đã làm nên lịch sử!

Gây ra một cuộc tranh luận trực tuyến dữ dội!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng lấy phong thái hắc mã không gì có thể ngăn cản, ở khởi đầu liền chiếm hết ưu thế tuyệt đối!

Một lần trở thành đội ngũ giành chức quán quân!

Mà giờ phút này, rất nhiều tuyển thủ trong Linh Khư bởi vì không còn quấy rầy, dần dần nhao nhao tiến vào trạng thái bình thường!

Nhưng cả đám đều hận tới răng ngựa!

Chỉ còn 6 ngày nữa là kết thúc! Bị Giang Nam trì hoãn bao lâu?

Hơn nữa, giờ phút này linh khí trong Linh Trì so với lúc đầu thừa thớt hơn không ít!

Nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể tận khả năng đuổi theo!

Giờ phút này, đoàn người Giang Nam đích thật cảm nhận được tổng lượng linh khí trong cơ thể tăng lên!

Nhưng cũng có một loại cảm giác phù phiếm, giống như đi bộ trên những đám mây!

Di chứng tăng nhanh, sợ là cần một thời gian mới có thể thích ứng!

Nhìn mọi người nắm chặt tất cả thời gian tu luyện, Giang Nam nhếch miệng cười!

Sắp tới rồi!

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy vận cổ!

Chỉ một động tác như vậy!

Tất cả tuyển thủ trong Linh Trì đều hoảng hốt!

Người đang làm gì vậy?

Làm ơn! Chỉ còn 6 ngày nữa thôi!

Để lại cho chúng ta một con đường sống!

Giờ phút này, phỏng chừng trong lòng mọi người đều đã sinh ra bóng ma tâm lý!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra quây vải được cất giữ từ lâu rồi

trải trên mặt đất!

Vẻ mặt hoài niệm!

Ta mẹ nó thật nhớ người nhya!

Cuối cùng cũng được mở!

[.....]

[.....]

[˘ _ ˘]

Trong lúc phất tay, các loại quần lót hiệu Hulk được bày ra!

9 gày tu luyện ở Linh Trì! Hơn hai trăm tuyển thủ đã cung cấp cho Giang Nam hơn 800 triệu giá trị oán khí!

Giang Nam chưa bao giờ cảm thấy mình giàu có như vậy!

Lúc này bỏ ra 300 triệu đổi 30 gói kẹo tim đập ầm ầm!

Ở vị trí dễ thấy nhất!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi trên ghế xếp, giờ loa khuếch đại âm thanh, nhiệt tình gào thét:

"Các anh chị em đừng vội đi!"

"Quán nhỏ của ta cái gì cũng có!"

"Chỉ một đêm cũng không chậm trễ việc tu luyện!"

Đẩy mạnh quảng cáo, thanh âm từ trong loa khuếch đại phát ra quanh quẩn trong Linh Trì!

Khoảnh khắc này!

Trong Linh Trì thật sự yên tĩnh như chết!

Người mẹ nó nấu lẩu trong Linh Trì còn chưa tính!

Người mẹ nó còn bày sạp à?

Điểm mấu chốt đâu?

Chỉ muốn hỏi điểm mấu chốt của người đâu rồi?

Lời quảng cáo thật đúng là há mồm liền ra!

Một đêm không chậm trễ? Chậm! Chúng ta thực sự chậm trễ!

Nam thần! Coi như chúng ta cầu xin người!

Hãy là một con người!

Trần Hiên cũng sắp bị Giang Nam giày vò phát điên, sao lại vừa hết chuyện này lại đến chuyện khác thế này?

Nhưng ngay sau đó!

Tất cả mọi người không bình tĩnh!

Một đám ánh mắt giống như sói đói tập trung vào 30 túi kẹo nổ trên quầy hàng!

Chính là nó!

Chương 455 -

Giang Nam chính là ăn cái này, tốc độ hấp thu linh khí ít nhất tăng lên gấp 10 lần!

Trong một khoảnh gian, không ai có thể ngồi được nữa!

Mẹ nó mặt mũi là cái rắm gì?

Chỉ cần lấy được kẹo nổ, thứ mất đi mấy ngày nay đều có thể bù lại!

Hơn nữa nói không chừng còn có thu hoạch lớn!

Trong lúc nhất thời, rốt cuộc không ai ghét bỏ, tất cả mọi người đổ mắt vọt tới!

"Nam thần nam thần! Kẹo nổ này bán sao? Bao nhiêu là một gói?"

"Ta muốn! Ta muốn tất cả!"

"Ta ra giá cao! Người đã bán nó cho ta!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Một triệu một gói kẹo nổ! Không mặc cả, không giảm giá!"

"Hỗ trợ thanh toán quét mã, chuyển khoản thẻ ngân hàng! Giao dịch tiền mặt! Ghi nợ cũng được! "

Ngay sau khi lời này nói ra! Tất cả mọi người đều ngây dại!

"Cái gì? Người đang nói cái gì vậy? "

"Kẹo nổ này của người? Đắt như vậy sao?"

"Phụt! Một triệu? Người tính ăn lời cắt cổ?"

"Người muốn tiền tới phát điên rồi sao? Một triệu? Sao người không cướp luôn đi!"

Giang Nam xoay eo nhỏ một cái, hợp tình hợp lý nói: "Ta đây là đang cướp a!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 100!]

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 666!]

Những mẹ nó thực sự nói ra rất hợp lý hợp tình!

Ta mẹ nó không nói nên lời!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều choáng váng rồi!

Đây là lần thứ hai các cô thấy Giang Nam bày sạp!

Ban đầu ở chợ đêm vất vả đã bán được hơn một ngàn đồng!

Nhưng bây giờ...

"Tuyệt tuyệt! Gia sản của Tiểu Nam thật dày dặn! Có phải bày sạp là tích góp được hay không..."

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt mờ mịt lắc đầu!

"Dù sao ta cũng chưa từng thấy qua có ai bày quầy hàng có thể tích góp được nhiều gạch vàng lớn như vậy!"

Hạ Dao cười trộm: "Cũng không biết Tiểu Nam tích góp được bao nhiêu tiền cưới vợ rồi! "

Thấy vẻ mặt khó xử của mọi người, Giang Nam cười càng tà ác... Không! Cười càng rạng rỡ!

"Ta cũng biết mọi người khó khăn!"

"Nhưng với tư cách là đối thủ cạnh tranh, ta cung cấp thứ này cho các người, tương đương với tự bạo!"

"Đương nhiên, nếu thật sự không có nhiều tiền như vậy, cũng có thể dùng linh châu cấp Hoàng Kim thay thế a!"

"Trả trước một viên linh châu Hoàng Kim ba sao! Các người có thể đổi được một gói kẹo nổ! "

"Chỉ cần 3 sao là được! Yêu cầu không cao! Trong Ngọc Long Linh Khư tùy tiện đánh là có!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người nhìn Giang Nam đều ngưng tụ!

Chân tướng phơi bày!

Con hàng này chính là muốn đào linh châu!

Một viên linh châu Hoàng Kim 3 sao, chính là 3 điểm tích lũy!

"A! Người cho chúng ta là đồ gốc sao?"

"Không phải sao? Thanh toán cho người bằng linh châu! Quan quân lại thành của người!"

"Người thật xấu xa!"

"Ra tay hay lắm! Người nghĩ chúng ta sẽ bị lừa sao?"

Giang Nam nhún nhún vai: "Vậy một triệu một gói ~ Ta lại không cưỡng cầu!"

Giờ phút này, ngay cả Trần Hiên đối với Giang Nam tán thưởng không thôi!

Thủ đoạn hay!

Có thể nói lợi dụng quy tắc thi đấu đến cực hạn!

Còn chưa có vào Ngọc Long Linh Khư !

Giang Nam cũng đã thành lập ưu thế tuyệt đối, kéo xa khoảng cách với tất cả đối thủ cạnh tranh!

Loại người như Giang Nam!

Một khi khóa lại mục tiêu của mình, không có gì có thể ngăn cản hắn đạt được mục tiêu của mình!

Vì thế, dùng hết mọi thủ đoạn!

Trước tiên quấy nhiễu thế cục, để cho mọi người thấy được sự lợi hại của kẻo nổ!

Áp bức thời gian! Làm cho tất cả các tuyển thủ cảm thấy cấp bách!

Chịu mua! Còn có thể rút ngắn khoảng cách!

Không mua! Khoảng cách ngày càng lớn!

Đối với Giang Nam! Trận đấu bắt đầu ngay khi bước vào Linh Trì!

Giang Nam mỉm cười: "Một viên linh châu chỉ là 3 điểm, sử dụng kẻo nổ! Nếu tăng thêm một cấp có thể là 10 điểm!"

"Cái nào nhẹ cái nào nặng? Thực lực tăng lên, hành động sẵn thú cũng sẽ có ưu thế hơn!"

Lời nói của Giang Nam giống như là lời thì thầm của ác ma!

Không ngừng cám dỗ tất cả mọi người đi xuống vực thẳm!

Giờ phút này các tuyển thủ nhao nhao cười khở!

Hắn nói đúng! Không có lựa chọn nào khác!

Giờ phút này, Diệp Tinh Hà đi ra khỏi đám người: "Nam thần! Bán ta 5 gói!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Được! Thanh toán như thế nào?"

"Ta chuyển tiền cho người!"

"Ha ha! Ông chủ Diệp hào khí! Cho người thêm một gói!"

Diệp Tinh Hà sửng sốt, lập tức cười nói: "Cảm ơn!"

Trong thẻ ngân hàng, 500 triệu vào tài khoản!

"Khụ khụ! Ta cũng không có nhiều hàng!"

Giờ khắc này, các tuyển thủ làm sao còn ngồi được?

"Chật! Lấy một gói! Chuyển tiền!"

"Ta cũng mua một gói! Chuyển tiền!"

Vương Ngôn cắn răng: "Ta lấy bốn gói! Ghi nợ! Ra ngoài trả lại cho người!"

Giang Nam: "Ồ? Thật sự không dùng linh châu sao?"

"Kiên quyết không dùng! Không cho người chiếm tiện nghi!"

Giang Nam cười cười mặc kệ, từ trong không gian lấy ra một tờ giấy!

"Ghi nợ đúng không? Điền vào tờ đơn này!"

Nói xong đưa giấy bút qua!

Vương Ngôn cúi đầu nhìn, hoàn toàn ngây ngốc!

Chương 456 -

Mẫu đơn vay tiền

Danh tính:

Giới tính:

Tuổi rã : Chòm sao:

Chiều cao: Cân nặng:

Số căn cước công dân: Số điện thoại liên lạc:

Có vợ/chồng không: Có con không:

Có chép lịch sử vay tiền không trả hay không:

Hồ sơ vay tiền lần cuối:

Thời gian quen biết ta:

Lý do vay tiền: (Không ít hơn 15.000 từ! Phải có cảm xúc!)

Thời gian trả nợ: (Vượt quá thời gian cần phải trả gấp ba lần nợ gốc!)

Bản sao hai mặt của căn cước công dân:

Bản sao sổ hộ khẩu:

Người bảo lãnh: (không ít hơn 3 người!)

Thông tin liên hệ của người bảo lãnh:

Chữ ký của người nộp đơn: Dấu tay:

Lưu ý: Sau khi hoàn thành mẫu đơn! Câu trả lời cụ thể sẽ được đưa ra sau 7 ngày làm việc! Hãy kiên nhẫn!

Vương Ngôn cầm tờ "mẫu đơn xin vay tiền" này mà run rẩy!

Đôi mắt của hắn được bao phủ bởi những sợi tơ máu! Lúc này đã quỳ xuống đất!

Thật sự quỳ!

Mẹ kiếp!

Người có cần phải điều tra đến mức độ này hay không?

Cái này là quá chi tiết rồi phải không?

Bây giờ vay tiền cũng cần phải như thế này sao?

Mẹ nó! Bài văn cảm xúc 15000 từ?

Người sợ ta không trả tiền a!

Tóm lại ta điền xong mẫu đơn còn phải chờ người trả lời sao?

Mẹ nó sau bảy ngày làm việc, Ngọc Long Linh Khư đều bị khai phá hết a!

Giang Nam: "Sao người không điền vào tờ đơn? Điền vào đi? Viết đơn càng sớm càng tốt!"

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

Vương Ngôn mặt đã đen, cắn răng thẳng!

"Ta không vay nữa!"

"Dùng linh châu thanh toán! Lấy 4 gói!"

Giang Nam mang khuôn mặt rạng rỡ: "Ôi chào! Sao không nói

sớm chứ!"

"Ta nói với người! Không phải là ta không cho người mượn tiền! Lấy tình cảm giữa hai chúng ta! Ta suy nghĩ một chút vẫn có thể cho mượn nha!"

Vương Ngôn Thanh nổi gân xanh: "Ta tin! Thật mẹ nó tin!"

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

Một đám tuyển thủ nhìn tờ đơn xin vay tiền, toàn bộ hóa đá!

Mẹ kiếp!

Có cần phải làm tới như vậy không?

Bây giờ vay nợ còn phải đi theo thủ tục sao?

Đây là rõ ràng không muốn cho mượn ah!

Làm kỹ nữ nhưng vẫn đòi lập đền thờ trình tiết?

Giang Nam bĩu môi!

Nói nhảm!

Muốn tay không bắt dúi?

Có quỷ mới biết người có trả lại tiền hay không?

Hoặc là chết trong Linh Khư?

Đến lúc đó lão tử tìm ai đòi nợ chứ?

Bỏ ra bốn viên linh châu Hoàng Kim ba sao, Vương Ngôn đen mặt rời đi!

Mắt thấy kẹo nổ trên quầy hàng càng ngày càng ít!

Mọi người làm sao còn ngồi yên được?

Đổ máu lớn mua kẹo nổ!

Người khác dùng mình không dùng, chỉ càng ngày càng cách xa!

Giang Nam là đang ép bọn họ mua a!

Ngư Thanh Thanh cũng tiến lại gần: "Nam thần! Cho ta 4 gói, ta sẽ chuyển tiền cho người!"

"Ha ha, ngược lại đã quên tiểu phú bà người, đây ~"

Trong mắt Lãnh Yên giãy dụa, nhưng vẫn tiến lên nói: "Nam thần! Người có thể bán cho ta một gói không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Bán! Thế nào lại không bán chứ?"

Ngay cả Tề Ngọc của đội tầng 1, cũng không thể tránh khỏi kết quả!

Hoa Linh cũng mua hai gói, ánh mắt lại rơi vào quần lót hiệu Hulk trên quầy hàng!

"Nam thần! Cái này ... Cái này bán như thế nào?"

Nói xong không khỏi đỏ vành tai!

Oe! Cái này qua rthaatj xấu hổ gần chết, được chứ?

Giang Nam đôi mắt sáng lên: "Ta phải nói cho bạn tốt! "

"Quần lót hiệu Hulk!"

"Đàn hồi mười phần! Kéo thế nào cũng không rách! "

"Thời thời khắc khắc cho người cảm giác thân mật nhất, ấm áp

che chở nhất!"

"Mặc nó vào!"

"Chiến đấu không còn lúng túng nữa!"

"Có thể hoàn toàn hóa thân!"

"To con mau trình diễn!"

Chỉ thấy vẻ mặt Ngô Lương nghiêm túc, trợn mắt trợn tròn, tiến lên hai bước, hét lớn một tiếng: "A ha!"

"A!"

Trong lúc nhất thời, vải rách cùng lông lá bay loạn, Ngô Lương biến thân thành con gấu đen khổng lồ bầy mét!

Tuy nhiên, quần lót hiệu Hulk hoàn toàn có thể chịu đựng được!

Hoa Linh: (*° □ °)!!

"Phụt..."

Quá mãnh liệt!

Nhưng một màn này thoát nhìn cũng quá cay mắt rồi!

Trong lúc nhất thời, thế giới quan của rất nhiều tuyến thủ bị ảnh hưởng tuyệt đối!

Mẹ kiếp! Nhóm của các người không phải kết hợp ngày một ngày hai đúng không?

Tại sao lại làm việc trơn tru như vậy!

Nhưng một đám hệ thú hóa đã ngồi không yên, quần lót này! Tuyệt đối là thần khí a!

Ánh mắt Diệp Tinh Hà sáng lên! Vô cùng động tâm!

Phải biết rằng, lúc trước hẳn đều chỉ dám bán hóa thú, căn bản không dám hoàn toàn hóa thú!

Có thể phát huy ra bao nhiêu thực lực, hoàn toàn xem thử quần đùi mình mặc rắn chắc cỡ nào!

Nhưng nhìn vào quần lót hiệu Hulk trước mắt này!

Nếu có thể mặc vào thần khí này...

Chỉ thấy Giang Nam từ trong một đồng quần lót xách ra vài bộ bikini!

Phía dưới là loại cúc gài!

Mà phía trên thì Giang Nam đặc biệt lấy quần đùi sửa lại thành áo!

"Ta biết người có nhu cầu này!"

"Lúc thi đấu, ta đặc biệt quan sát kích thước của người, mắt đều nhìn muốn hoa!"

"Suốt đêm may cho người a, người hẳn tâm không mua sao?"

Hoa Linh: !!

Này, này!

Lúc thi đấu ánh mắt của người đều tập trung ở chỗ kỳ quái gì a?

Nhìn vậy thật sự ổn sao? Đồ không biết xấu hổ!

Nhưng nhìn vào kích thước của quần lót, khuôn mặt của Hoa Linh đỏ hơn!

Kích thước này cũng không sai!

Chương 457 -

Không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Bao nhiêu tiền? Ta lấy 10 cái!"

Đôi mắt Của Giang Nam sáng lên: "Được! Một bộ 3 vạn! Quần không thì 1 vạn, tùy tiện lựa chọn! "

Giá này vừa ra, một đám hệ hóa thú sao còn bận tâm đến mặt mũi gì nữa?

Nhao nhao tiến lên lựa chọn!

Nhìn tiền không ngừng vào tài khoản, Giang Nam vui tới nở hoa!

Trần Hiên nhìn một màn này, hai tròng mắt trống rỗng!

Đây thật sự là sân tu luyện Linh Trì của giải đấu Ngôi Sao đúng không?

Giờ phút này nghiễm nhiên đã biến thành hiện trường thanh lý hàng ở chợ đêm với quy mô lớn rồi!

Vì sao Giang Nam vừa ra tay! Phong cách liền sai lệch!

30 gói kẹo nổ chỉ còn lại 3 gói trong nháy mắt!

Sở Thiên Bá ở bên cạnh nhìn chỉ còn lại ba gói kẹo nổ mà cũng sắp phát điên!

Cắn chặt răng!

Nhưng làm sao có thể bỏ đi mặt mũi chứ?

Nếu là đi mua, không phải chịu thua Giang Nam sao?

Tô Điệp ở bên cạnh làm nũng nói: "Bá! Ta muốn nó!"

Sở Thiên Bá hít sâu một hơi: "Vậy người có nghe lời không?"

Ánh mắt Tô Điệp sáng lên: "Ta nghe! Ta nghe lời! "

"Được! Nghe lời! Chúng ta không mua!"

Tô Điệp: ???

"Bá! Cảnh giới quan trọng hay là mặt mũi quan trọng? Người đi mua đi! Nếu không sẽ không còn."

Trong mắt Sở Thiên Bá tất cả đều là giấy dựa, thấy kẹo nổ lại bớt đi một gói!

Không thể ngồi yên nữa, tiến lên nói: "Hai gói này ta mua! 2 triệu chuyển cho người!"

Nói xong liền tiến lên lấy kẹo nổ!

Giang Nam gạt tay hắt sang một bên: "Hai gói này không chỉ có 2 triệu !"

Sở Thiên Bá tức giận nói: "Không phải là 1 triệu một gói sao? "

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người anh em! Vật quý hiếm! Chỉ còn lại hai gói!"

"Ta còn định bán đấu giá, người có giá cao thì được!"

Sở Thiên Bá bĩu môi nói: "Không phải là tiền sao? Người muốn bao nhiêu? Ta đưa cho người!"

Giang Nam cười rục rịch: "Ta muốn một viên gạch vàng! Cái loại 50 cân!"

Mọi người nhao nhao há to miệng, đây thật đúng là giá cao cắt cổ!

50 cân gạch vàng?

Là giá bao nhiêu chứ?

Sở Thiên Bá: !!

Con mẹ nó mô tả rất cụ thể a!

Đó không phải là khối gạch vàng người đưa cho ta lúc trước ở viện nghiên cứu sao?

Sở Thiên Khí phách nói, "Ta cảm giác người đang nhắm vào ta!"

Giang Nam cười: "Người có thể tự tin một chút! Bỏ từ cảm giác đi!"

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá...]

Nhưng hôm nay bị Giang Nam nắm thóp! Sở Thiên Bá căn bản không có cách nào!

"Ta đưa! Đưa người là được chứ gì?"

Nói xong trực tiếp lấy ra gạch vàng lớn từ trong túi du lịch xách tay đưa cho Giang Nam!

Vốn dĩ còn nghĩ muốn dùng nó để trang bức! Cầm 50 cân gạch vàng đập người, khẳng định rất sáng khoái!

Nhưng không nghĩ tới, còn chưa kịp trang bwucs đã bị Giang Nam đòi trở về!

Các tuyển thủ cũng thấy choáng váng!

Mẹ kiếp?

Con hàng này mang theo gạch vàng nặng 50 cân? Đủ giàu!

Sở Thiên Bá cầm lấy kẹo nổ, trái tim đều nhỏ máu!

Chiếc xe lớn như vậy đều biến mất!

"Làm người đừng quá ngông cuồng! Người chờ lão tử! Bên trong Ngọc Long Linh Khư! Ta sẽ phế truất người trong ba ngày!"

Giang Nam trợn trắng mắt, coi như Sở Thiên Bá đang đánh rắm!

Ánh mắt mọi người lần lượt trở nên mất mát, không bán nữa sao?

Chỉ hận mình không sớm xuống tay!

Đúng lúc này, chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của Giang Nam vung lên, 20 gói kẹo nổ lại rơi xuống quầy hàng!

"Đừng vội vàng! Còn nữa!"

Các tuyển thủ có tròn xoe mắt, vẫn còn nữa sao?

Còn gì để do dự nữa?

Giờ phút này ánh mắt Sở Thiên Bá nhìn Giang Nam, đã sắp phun lửa!

"Không phải nói không còn! Đây có phải là hai gói cuối cùng sao?"

Giang Nam ngạc nhiên, ánh mắt nhìn Sở Thiên Bá giống như đang nhìn kẻ ngốc vậy!

"Ta chỉ nói vậy mà người thật sự tin sao?"

"Ta đang lừa người a!"

Sở Thiên Bá nổ tung tại chỗ: "A a a a! Ta mẹ nó..."

Người nói thẳng ra như vậy thật sự tốt sao?

Hắn còn nhịn được sao?

Giờ khắc này sắc mặt Sở Thiên Bá vô cùng dữ tợn!

Bước tới nâng quyền, liên hung hăng đâm về hướng đầu của Giang Nam!

Quyền phong như hổ, khí thế bức người!

Nhưng Giang Nam cũng không nhúc nhích, nhìn Sở Thiên Bá vọt tới, chỉ cười lạnh!

Sau một khắc, một cỗ uy áp mạnh đến cực hạn từ trên trời giáng xuống!

Trực tiếp đè thân thể Sở Thiên Bá xuống đất!

Thậm chí da mặt cũng biến dạng theo!

Mặc cho hắn giãy dụa như thế nào, đều không thể nhúc nhích chút nào!

Chỉ thấy giờ phút này quanh thân Trần Hiên là linh khí cuộn cuộn! Thực lực cấp Bạch Kim đỉnh phong hiển lộ không thể nghi ngờ!

"Trong Linh Trì không được động thủ! Muốn cút khỏi đây sao? Ta không ngại thành toàn cho người! "

Bây giờ! Lửa giận trong mắt Sở Thiên Bá đã biến thành oán

độc, cắn chặt răng!

"Xin lỗi hội trưởng Trần! Ta biết ta đã sai!"

Trần Hiên mặt lạnh lùng: "Hừ! Quay lại vị trí của ngươi!"

Uy áp tan đi, Sở Thiên Bá hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam, không cam lòng trở lại vị trí của mình!

Chẳng bao lâu! Kẹo nổ đã bán hết!

Chi tiêu 500 triệu, đổi 50 gói kẹo nổ!

Giang Nam thu hoạch hơn 4100 vạn!

Ngoài ra còn có 9 viên linh châu Hoàng Kim ba sao đặt cọc!

Đây là 27 điểm!

Chương 458 -

Theo khẩu trừ 0.99:0.01!

Khẩu trừ xong phí quầy hàng mình còn hơn 41 vạn!

Mà phí quầy hàng 100:1 chuyển hóa thành điểm kỹ năng!

Cộng với còn thừa trước đó!

Điểm kỹ năng vọt tới hơn 41 vạn!

Đủ để sử dụng trong Ngọc Long Linh Khu.

Còn lại 300 vạn giá trị oán khí, Giang Nam không có ý định bán kẹo nổ tiếp!

Dù sao bán nhiều kẹo nổ, đối thủ liền trở nên mạnh mẽ!

Giang Nam bắt đầu một vòng rút thăm trúng thưởng!

[Mười lần rút thăm may mắn liên tiếp bắt đầu!]

[Chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: một khối bánh pudding bullying!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một quả sầu riêng hoàng kim!]

[Hân hạnh được tài trợ!]

.....

Ước chừng rút hết 100 vạn, giải thưởng mới vẫn luôn chờ mong vẫn không xuất hiện!

4 bánh pudding trong tay! 96 quả sầu riêng!

Giang Nam đã sớm chuẩn bị tâm lý, cũng không do dự!

Lại tiêu tốn 100 vạn giá trị oán khí!

[Hân hạnh được tài trợ: giải khuyến khích: một kiện áo tàng hình dây ăng-ten bảo bảo!]

[Hân hạnh được tài trợ: giải khuyến khích: một kiện áo tàng hình ...]

.....

Mười đợt rút thăm liên tiếp 10 lần!

3 bánh pudding! 97 áo tàng hình dây ăng-ten bảo bảo!

Giang Nam nổ tung!

Xuất hiện giải khuyến khích mới?

Áo tàng hình?

Mẹ nó lại là áo tàng hình?

Thời gian dài như vậy không ra giải thưởng khuyến khích mới, lần này trực tiếp ra đại chiêu!

Có thể thực sự tàng hình sao?

Nhưng tại sao lại có dây ăng-ten bảo bảo?

Nghe cứ cảm thấy kỳ quái!

Nhưng điều này không quan trọng!

Tàng hình! Đó chính là giấc mơ của mọi người đàn ông!

Giang Nam kích động vội vàng vào thanh vật phẩm hệ thống xem thư!

[Áo tàng hành dây ăng ten bảo bao!]

Tác dụng: Tàng hình trong 60 phút!

Cho người một ánh mắt! Tự mình trải nghiệm!

(°▽°)✧

Giang Nam: !!

Tàng hình! Vậy mà thật sự có thể tàng hình!

Ta cảm nhận được!

Ánh mắt kia của người, ta thực sự cảm nhận được!

Chỉ thấy Giang Nam lập tức đứng dậy giơ tay hỏi: "Hội trưởng Trần! Có nhà tắm nữ sinh ở đây không?"

Trần Hiên trợn trắng mắt: "Người cảm thấy trên ngọn núi Côn Lôn sẽ có sao?"

"Nói đi... Người hỏi nhà tắm nữ làm gì?"

Chẳng phải nhà tắm nam mới đúng sao?

Giang Nam hồi hận: "Đáng giận ~"

Nhà tắm nữ!

Sao lại không có chứ!

Đây chính là sự lãng mạn của nam nhân a!

Nhưng nhìn hệ thống giới thiệu tác dụng ngắn gọn, Giang Nam đột nhiên cứng đờ!

Sao lại quên mất!

Đây là giải khuyến khích!

Tàng hình? Tác dụng cường đại như vậy!

Vậy tác dụng phụ sẽ như thế nào?

Lúc trước anh đào nhỏ may mắn, tác dụng mạnh không có giới hạn!

Giang Nam ăn một lần, đánh chết cũng không dám ăn lần thứ hai!

Quý mới biết tác dụng phụ của áo tàng hình này là gì?

Nhưng tàng hình!

Ta muốn thử!

Trong lòng Giang Nam rối rắm một trận, lúc thì mặt mày ủ rũ, lúc thì phát ra tiếng cười xấu xa hắc hắc!

Chung Ánh Tuyết: (¬_¬)

Hạ Dao: (ㄕ□ㄕ)

Lại phát bệnh nữa sao?

Ngay sau đó!

"Phụt oa! Ah ah ~"

Chỉ thấy Tần Thụ há to miệng, phát ra từng trận rên rỉ!

Trong nháy mắt, trong miệng giống như có 100 quả pháo nổ tung!

Cả người đều tê dại, giống như một khối gỗ ngã thẳng tắp trên

mặt đất!

"Ầm ầm phịch! Cộc cộc cộc ~ "

Tiếng nổ mìn liên tiếp từ trong miệng truyền ra, muốn khóc tại chỗ!

Nhưng cũng chỉ có thể gắt gao che miệng, không để cho mình phun ra!

Một triệu một gói kẹo nổ! Bị nổ chết cũng phải ăn!

Giờ khắc này, cả tòa Linh Trì vô cùng náo nhiệt!

Mặt anh trai mắt kính đều tím tái, vừa bị kẹo nổ tấn công, vừa bị Đỗ Nguyệt bóp!

Diệp Tinh Hà bị nổ tới mức bán hóa long tại chỗ! Tề Ngọc hôn mê bất tỉnh!

Hoa Linh ôm mặt khóc không ngừng!

Có người đập đầu vào tường! Cũng có người bò lê dưới đất!

Còn có lăn lộn đầy đất, tát vào miệng mình!

"Mẹ kiếp! Người có chắc đây là kẹo nổ mà không phải lựu đạn hay không? "

"Má ơi! Miệng ta như bị búa bổ!"

"Mother fucker! Nổ chết ta!"

"Cái này... Ai có thể chống lại nó chứ!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Linh Trì kêu thảm thiết một mảnh, khắp nơi đều là thanh âm bùm bùm!

Ai nhìn ai cũng tim đập! Nhìn ai cũng vừa mắt!

Mặt Trần Hiên đen kịt, còn cho rằng mình đi tới rạp xiếc trung ương!

Tô Điệp cũng bị nổ muốn khóc!

Sở Thiên Bá đứng dậy, cười lạnh một tiếng: "A! Thật lỗ bịch! Một gói kẹo nổ!"

"Sở Thiên Bá ta nếu kêu lên một tiếng! Ta có thêm một nét ngang ở giữa chữ thiên!"

Nói xong ngửa đầu đem toàn bộ kẹo nổ đều đổ vào miệng!

Bàn tay nhỏ bé của Giang Nam khẽ động! Đầu ngón tay khẽ bóp! Điềm nhiên như không có việc gì! Cười hắc hắc!

Sở Thiên Bá nuốt hết một gói kẹo nổ!

Không nói hai lời! Ngồi khoanh chân xuống đất!

Không khỏi chặc chặc lưỡi!

A? Sao cứ cảm thấy có mùi vị đậu nành?

Không phải là hàng hết hạn đó chứ?

Không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái.

Nhưng ngay sau đó, Sở Thiên Bá không rảnh để ý đến những thứ khác!

Kẹo nổ mãnh liệt nổ tung trong miệng, cảm giác chua xót kia trực tiếp đưa Sở Thiên Bá lên mây!

Hắn cố nén không há miệng! Khuôn mặt ghen đỏ bừng!

Không nói một lời! Cảm giác tê dại làm cho Sở Thiên Bá hung hăng giật mình!

Mọi người đều choáng váng!

Mẹ kiếp?

Tên này trâu bò tới như vậy sao? Thật sự chịu đựng được sao?

Chương 459 -

Trong mắt Tô Diệp lóe sáng: "Bá Bá! Người thật sự quá đỉnh! Quá lợi hại!"

"Lợi hại! Bá?"

"Không phải chứ? Có thể nhìn được như vậy sao?"

"Không nói một tiếng?"

"Quá đàn ông! Đàn ông chân chính!"

"Lợi hại a! Mặt ghen đỏ cũng không lên tiếng?"

Mọi người nhao nhao kinh ngạc vạn phần, bọn họ đều cảm nhận được sự đáng sợ của kẹo nổ!

Hắn thế nhưng thật sự chịu đựng được?

Sở Thiên Bá nhìn ánh mắt mọi người nhìn mình, không khỏi có vài phần đắc ý!

Nhưng ngay lúc này!

Sở Thiên Bá sửng sốt, một cỗ khí tức mãnh liệt xông xuống!

"A?"

Đây là tác dụng phụ sao?

Sở Thiên Bá vượt qua liên thổ phào một hơi!

Sau đó, một cỗ khí thế càng mãnh liệt lại xông lên!

Lão tử đang được người ta tán thưởng! Sao có thể làm ra chuyện thiếu phẩm chất như vậy?

Lại tới?

"Ta lại..."

Sự thật chứng minh!

Nhu cầu sinh lý có khả năng vượt qua được lực lượng ý chí!

Chỉ nghe "Bùm!" một tiếng nổ lớn!

Sở Thiên Bá khoanh chân ngồi trên mặt đất, thân thể đột nhiên bị thổi bật lên cách mặt đất 5cm!

Sau đó đặt mông ngồi trên mặt đất!

Quần lông vũ bị rách ra một lỗ hổng!

Trong lúc nhất thời, vô số lông tơ hỗn hợp một cỗ khói trắng bay ra!

Tựa như một trận tuyết rơi dày đặc, tán loạn trong Linh Trì!

Bông tuyết bay ~

Gió bắc rền vang~

Linh Trì ~ một mảnh ~ mệnh mông ~

Giờ khắc này, cả Linh Trì giống như lâm vào chết lặng!

Dù là kim rơi cũng có thể nghe thấy!

Sở Thiên Bá ngồi trong "mưa tuyết lông ngỗng", "Mây mù lượn lờ"!

Cả người hân liên...

A! Tiên khí bỗng bình!

"Σ_(οπιο" ∟) ọe! Ta nôn!

"Thối chết đi được! Sở Thiên Bá người nhìn mất bao lâu rồi!"

"Phụt ha ha ha! Phía trên đích xác không rên một tiếng, phía dưới ngược lại rất náo nhiệt a! Ha ha!"

"Cái rắm này! Thực sự ra sức! Người đều bị bật lên!"

"Quần đều rách cả rồi sao? Nam thần còn bán quần áo! Nếu không người đi mua cái?"

Một tiếng nổ lại vang lên!

Chấn nhiếp toàn trường!

Các tuyển thủ đều cười điên rồi!

Mặt Sở Thiên Bá lúc này thật sự đỏ thối!

Lão tử lớn như vậy, chưa từng thả rắm svang dội như vậy?

Lão tử nặng 170 cân! Thế mà lực khí có thể nâng ta lên 5 cm?

Uy lực này là gì chứ?

Không còn mặt mũi gặp người!

Vẻ mặt Tô Diệp như phát điên, chạy trốn khỏi hiện trường!

"Diệp! Người đang làm gì vậy?"

Tô Diệp ghét bỏ nói: "Cách xa người một chút, thối! "

Sở Thiên Bá hoảng hốt, vội vàng giải thích: "Diệp! Không, không! Nghe ta giải thích! Ta..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, lông vũ lại bay!

"Mọi chuyện không phải như người nghĩ..."

"Rầm!"

"Cái rầm này nó không phải là ta..."

"Rầm!"

"Người đừng ghét bỏ ta a, ta..."

"Rầm!"

Sở Thiên Bá: !!

Quay đầu lại vỗ vào mông mình!

"Người mẹ nó có thể để cho ta nói xong hay không? Đừng ngắt lời ta!"

"Lúc ta nói chuyện, người đừng có xen vào!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều kinh hãi!

Mẹ kiếp!

Có chuyện gì vậy?

Đây chính là ta vội vàng đến mức ngay cả mình cũng đánh trong truyền thuyết sao?

Còn xen vào nữa chứ? Này, này!

Người có chắc là nó thực sự đang xen vào không?

Tô Điệp sắp điên rồi, bịt mũi: "Người đừng tới đây! Thối chết!"

Sở Thiên Bá nóng nảy: "Sao lại thối chứ? Rắm không thối! Rắm thối sẽ không vang!"

"Không tin người người người. .. Σ_(〃π〃" ∠) ๑e!"

Sở Thiên Bá quỳ trên mặt đất một tiếng khô!

"Rằm!"

Một trận lông vũ theo vết rách lại bay ra...

Tô Điệp: !!

Lời nói của người quý còn không tin được chứ?

Trong lúc nhất thời, trong Linh Trì tràn ngập hương vị không cách nào nói thành lời!

Giang Nam bình tĩnh lấy ra một đồng mặt nạ chống độc từ trong không gian dị độ!

Cho đám người Chung Ảnh Tuyết đeo vào!

Mọi người choáng váng!

Chuẩn bị đầy đủ như vậy?

Không gian dị độ của người là túi thần kỳ sao?

Hạ Dao thần bí chạy đến trước mặt Giang Nam thì thầm: "Tiểu Nam! Có phải người lại lên bờ đậu nành vào trong không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Thông minh! Tiểu quỷ ranh ma!"

Hạ Dao mắt to cong thành hình lưỡi liềm: "Người thật xấu xa~"

"Nhưng ta thích! Ha ha!"

Giang Nam mang vẻ mặt đắc ý, ngoài đầu nàng này ra! Ta chưa bao giờ phục ai cả!

Sau đó Hạ Dao liền chạy đến bên cạnh Chung Ánh Tuyết: "Tuyết Tuyết! Sau này đừng có tùy tiện ăn đồ Tiểu Nam cho biết không?"

"Không cần thận sẽ bị lừa!"

Giang Nam: ???

Giờ khắc này, ngay cả Trần Hiên cũng nhin không được, bịt mũi!

"Tuyển thủ này! Người nên tiết chế lại! "

Sở Thiên Bá cũng sắp khóc, ta mẹ nó cũng muốn tiết chế a!

Nhưng ta không kiểm soát được a!

Hiện tại là ta phải nghe nó chứ không phải nó nghe ta!

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Giờ phút này, ánh mắt hấn nhìn Giang Nam đã có thể giết người rồi!

Chắc chắn là kẹo nổ có vấn đề!

Nhưng biết thì sao?

Động thủ trong Linh Trì một cái thử xem?

Kẹo nổ này là mình, cũng là mình tự ăn!

Sở Thiên Bá sắp điên tới nơi rồi, giờ phút này hiệu quả kẹo nổ đã tăng lên!

Tất cả mọi người đều tranh thủ thời gian tu luyện!

Chẳng qua cả đám đều phải cố nén độ khí công kích, cái kia phải gọi là dục tiên dục tử!

Chương 460 -

Sở Thiên Bá cũng không muốn lãng phí thời gian!

Vừa mới ngồi xuống tu luyện, thế nhưng căn bản không khống chế được bản thân, lại một tiếng vang rền!

Lông vũ trong quần đều bay gần hết sạch!

"Coi như chúng ta cầu xin người! Đi vệ sinh đi!"

"Đã như vậy mà còn ngồi được!"

"Nghẹn điên rồi! Tha mạng cho chúng ta! Người so với Nam thần còn kéo thù hận hơn! "

Sở Thiên Bá thật sự là chịu không nổi nữa, bởi vì giờ phút này hắn đã không biết ra ngoài là cái gì!

Che lại quần lông vũ, đi thẳng vào toilet!

Đi nửa giờ!

Sau khi đi ra, cả người Sở Thiên Bá đều trở nên trắng bệch!

Chỉ mới trở về ngồi năm phút!

Lại chạy đi thêm nửa tiếng nữa!

.....

Một ngày xuống!

Sở Thiên Bá gầy đi 10 cân!

Người đều lung lay sắp đổ!

Cả hàm răng đều muốn cắn nát!

Lão tử ăn kẹo nổ thì có ích gì chứ?

Thời gian tu luyện cả ngày ngày cả 3 tiếng cũng không có!

Tất cả đều dành thời gian trong nhà vệ sinh!

Một ngày trôi qua, chỉ riêng Sở Thiên Bá đã cung cấp cho Giang Nam 10 vạn giá trị oán khí!

Về phần mất mặt?

Người ta không quan tâm nữa!

Đã sớm mất sạch rồi!

Hiện tại cho dù Giang Nam bán kẹo nổ, hẳn cũng không dám ăn a!

Mấy ngày tiếp theo, Giang Nam rốt cục cũng không động tay động chân gì nữa!

Mà là dưỡng sức chuẩn bị cho cuộc chiến săn thú kế tiếp!

Khủng bố là!

Vào ngày thứ 14, Diệp Tinh Hà dưới sự giúp đỡ của kẹo nổ! Một đường thể như chẻ tre!

Thuận lợi đột phá Bạch Ngân 10 sao! Tiến vào Hoàng Kim!

Gây ra sự chấn động không nhỏ!

Giang Nam cũng không nghĩ tới, Diệp Tinh Hà lại mãnh liệt như vậy!

Hơn nữa hần vốn đã ở cấp Bạch Ngân sáu sao, cũng không có gì lạ!

Những người dùng kẹo nổ, thực lực đều được tăng trưởng rất nhiều!

Vốn nghĩ rằng như vậy là kết thúc!

Chẳng ai ngờ, gần sát ngày kết thúc!

Tề Ngọc của chiến đội Hùng Phong theo sát đà của Diệp Tinh Hà mà lên!

Cũng lên tới Hoàng Kim một sao!

Một lần tu luyện trong Linh Trì, lại ra xuất hiện Hoàng Kim!

Có thể tưởng tượng được, hành động săn thú sau đó!

Chiến đội Hùng Phong và chiến đội Tinh Hà sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối!

Ưu thế của đội Giang Nam vốn được đánh giá cao cũng không còn rõ ràng như trước!

Nhưng Giang Nam cũng không lo lắng!

Nếu đã lựa chọn bán kẹo nổ, Giang Nam đã sớm cân nhắc tới tình huống này!

Đến lúc này, 15 ngày tu luyện trong Linh Trì hoàn toàn chấm dứt!

Lúc này ở trong sảnh khách sạn!

Bảng xếp hạng trên màn hình đã hoàn toàn cập nhật !

Hạng nhất:

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Tổng điểm: 230

Hạng hai:

Chiến đội Tinh Hà! Tổng điểm: 150

Hạng ba:

Chiến đội Hùng Phong! Tổng điểm: 140

Hạng tư:

Chiến đội Thanh Khương! Tổng điểm: 110

Hạng năm:

Chiến đội Tần Lĩnh! Tổng điểm: 90

.....

Bảng xếp hạng ra lò, đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng vẫn dẫn đầu với tổng điểm vượt qua vị trí thứ hai tới 80 điểm!

Cái này khá đáng sợ!

Cần bao nhiêu viên linh châu mới có thể lấy lại tỷ số?

Chẳng qua giờ phút này bên ngoài căn bản không biết Giang Nam còn đang nắm trong tay 27 điểm đặt cọc!

Về phần chiến đội Thiên Bá vốn có thực lực cực mạnh, giờ phút này ngay cả top 10 cũng không vọt vào được!

Chỉ là giờ phút này trên mạng đã bắt đầu thảo luận kịch liệt về bảng xếp hạng!

"Ha ha! Nam thần không hổ là Nam Thần! Trước khi hành động săn thú diễn ra đã kiếm được 230 điểm, thử hỏi còn ai làm được như vậy?"

"Nhiều năm như vậy chỉ có một lần!"

"Ta đã gấp rút muốn xem phát sóng trực tiếp hành động săn thú rồi!"

"A! Đừng vui quá sớm!"

"Đừng quên, thứ hai thứ ba còn có hai Hoàng Kim! Tiểu long nhân Diệp Tinh Hà! Tề Ngọc nhất quyền! Cả hai đều là Hoàng Kim!"

"Mặc dù vừa mới đột phá, nhưng căn bản vẫn hơn Bạch Ngân! Chiếm ưu thế tuyệt đối!"

"Đúng vậy! Hành động săn thú có rất nhiều biến số, tùy thời có thể lật bàn!"

"Mặc kệ mặc kệ! Ta vẫn ủng hộ Nam Thần!"

"Các thành viên đã được nạp tiền! Ngồi chờ phát sóng trực tiếp!"

...

Bên trong Linh Trì, trên mặt Giang Nam tràn đầy nụ cười xán lạn!

Ngoại trừ tiểu đội của hắn có trạng thái tinh thần cực kỳ tốt!

Các tuyển thủ còn lại cũng giống như vừa cắm rễ ở tiệm net cả nửa tháng!

Hốc mắt ngăm đen, khuôn mặt gầy gò!

Nhắm mắt lại, phản phát đã có thể nhìn thấy bà nội đang gọi mình!

Nhất là Sở Thiên Bá, nhìn như sắp siêu thoát tới nơi!

Vốn là nửa tháng thoải mái!

Kết quả bởi vì sự tồn tại của Giang Nam, quả thực trở thành địa ngục trần gian!

Tu luyện chấm dứt, cả đám đều giống như được giải thoát!

Hiện tại trong đầu chỉ có một ý nghĩ!

Rời khỏi Giang Nam càng sớm càng tốt! Chạy càng xa thì càng tốt!

Lúc này, 240 tuyển thủ đã chuẩn bị sẵn sàng để xuất phát!

Trần Hiên nói: "Chúc năng vòng đeo tay ta không giới thiệu nhiều!"

"Mức độ nguy hiểm trong Ngọc Long Linh Khư mọi người cũng đều rõ ràng!

"Đừng vì nhỏ mà mất lớn! Tính mạng vẫn luôn đặt ở vị trí đầu tiên! Các người là trụ cột của tổ quốc!"

Chương 461 -

"Toàn bộ hành trình đều có tiểu đội săn thú chuyên nghiệp đóng quân ở trong Ngọc Long Linh Khư giám sát cứu viện! Bọn họ sẽ không can thiệp vào quá trình thi đấu!"

"Gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, lập tức cầu viện!"

"Lúc đi bao nhiêu người, trở về phải có bấy nhiêu người! Tất cả đều rõ ràng chưa?"

Mọi người đồng thanh trả lời: "Đã rồi!"

Giang Nam âm thầm ghi nhớ trong lòng!

Bỏ một đám Bạch Ngân vào trong Ngọc Long Linh Khư cấp Hoàng Kim!

Rủi ro rất lớn, là một sự kiện tầm quốc gia, công tác an ninh phải đảm bảo!

Trần Hiên gật đầu: "Đi đi! Từ thời khắc tiến vào Ngọc Long Linh Khư. Ngoại trừ chuyện cố ý giết người! Không giới hạn các quy tắc khác!"

"Hãy nhớ! Khoảnh khắc này! Các người là những ngôi sao!"

Trong lúc nhất thời, rất nhiều tuyển thủ bị lời nói của Trần Hiên cổ động!

Vẻ mặt tràn đầy kích động! Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng không thể tránh khỏi cảm thấy hưng phấn!

Giang Nam thì ôm Tiểu Mira!

Đối với Giang Nam mà nói, cuộc thi Ngôi Sao không chỉ đơn giản như một trận đấu!

Các tuyển thủ bắt đầu nhao nhao tiến vào Ngọc Long Linh Khư!

Điều khiến Giang Nam ngạc nhiên chính là bọn họ bất ngờ bị hút chân rơi xuống

Giang Nam mang theo đội viên rơi xuống !

Không gian dao động kịch liệt cùng cảm giác không trọng lực truyền đến!

Tiếp theo!

Đám người Giang Nam từ tâm vòng tròn "nổi" lên!

Ngẩng đầu nhìn, thế mà lại là một sơn động không chênh lệch bao nhiêu so với Linh Trì!

Trên mặt đất cũng khắc đầy phù văn!

Cái này khiến cho Giang Nam có loại cảm giác còn đang ở trong Linh Trì!

Nhưng đây đã là Ngọc Long Linh Khư rồi!

Cái quái gì vậy?

Hai bên đối diện nhau?

Linh Trì sở dĩ có nhiều linh khí, có phải là từ trong Ngọc Long Linh Khư này "rò rỉ" ra?

Giang Nam càng ngày càng không hiểu!

Mà lối ra Linh Trì, sớm đã có một người đàn ông gầy gò mặc

áo bông màu trắng chờ ở chỗ này!

Một hàm râu dê rất đặc biệt!

Tu vi cũng đã đạt tới cấp Bạch Kim khủng bố!

"Cuối cùng cũng chờ được! Tên ta là Thường Thử! Người phụ trách bên trong Ngọc Long!"

"Mọi người gọi ta Thử ca là được!"

"Bên phía hội trưởng Trần đã dặn dò, ta cũng không nói nhiều!"

"Người là Giang Nam?"

Giang Nam cũng sửng sốt: "Thử ca! Là ta! Có chuyện gì sao?"

Thường Thử nhếch miệng cười: "Lão đệ! Tới đây! Có chút việc phải dặn dò ngươi!"

Mọi người nhao nhao ghé mắt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Gọi một mình Giang Nam?

Còn trực tiếp gọi là lão đệ? Thường Thử này chính là Bạch Kim!

Thân nhau như vậy sao?

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng có chút giật mình!

Tiểu Nam rốt cuộc quen biết bao nhiêu người a!

Giang Nam đi tới, hai người đi tới một góc bên!

Thường Thử vỗ vỗ bả vai Giang Nam: "Chuyện Sahara ta đã biết! Lão đệ lợi hại! Thật là mẹ nó quá hả giận!"

Giang Nam ngược lại có chút ngại ngùng: "Là chuyện nên làm cả thôi!"

"Ha ha! Đừng khách khí như vậy! Ta cùng HỒNG LONG là anh em vào sinh ra tử!"

"Được rồi, người cầm lấy bộ đàm này, một khi bên trong Ngọc Long Linh Khư xuất hiện bất kỳ dị thường gì, tùy thời liên hệ với ta!"

"Bên này sẽ toàn lực phối hợp hành động của người!"

Giang Nam cầm bộ đàm, thần sắc không thay đổi: "Đây là an bài của Long ca sao?"

Thường Thủ cười ha ha một tiếng: "Hắn đều nhắc đi nhắc lại với ta cả trăm lần! Mỗi lần đều không cảm thấy chán!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Thật là!"

Nhìn Giang Nam cùng Thường Thủ vừa nói vừa cười, Sở Thiên Bá hận nghiêng răng nghiêng lợi!

Đoàn người ra khỏi sơn động!

Lúc này mọi người mới phát hiện, sơn động này ở vị trí gần đỉnh núi!

Bên ngoài là căn cứ do quân đồn trú trong Linh Khư dựng lên!

Toàn bộ ngọn núi đều được bao phủ bởi gió tuyết vô tận!

Dưới chân núi, cánh đồng tuyết kéo dài ra thật xa!

Dối mắt trông về phía xa, đã là một mảnh rừng xanh biếc!

Đứng trên ngọn núi nhìn ra xa, thật sự có loại cảm giác mênh mông hoành tráng!

Liếc mắt nhìn không thấy điểm dừng, Ngọc Long Linh Khư này đến tột cùng có bao lớn?

Thường Thủ cười nói: "Nhắc trước một câu! Trước khi trời tối, các người nên xuống núi, đi qua cánh đồng tuyết đến khu vực đường ranh giới với rừng!"

"Nơi đó ấm hơn, nhiệt độ ban đêm ở tuyến đường rừng có thể thấp đến âm 450 độ!"

"Ta cũng không muốn mới ngày đầu tiên đã phải lòi mảy cục đá lạnh trở về đưa đến bệnh viện!"

Vừa dứt lời, một bóng đen từ trên cao xa cực nhanh xẹt qua, cuồn cuộn nổi lên gió tuyết đầy trời!

Nhìn kỹ, chính là một đầu Tuyết Dực Long khổng lồ dài hơn 20 mét!

Hình dạng cơ thể này! Tuyệt đối là Hoang Kim trở lên!

Giờ phút này, một đám tuyết thủ không khỏi rụt cổ, nhắc lên cảnh giác!

Dọc theo đường xuống núi là một trận cuồng vọng!

Lần sau gặp lại, mọi người là kẻ thù của nhau!

Ngay lúc này!

Các trang web video truyền thông chính thống lớn!

Hệ thống thiên nhãn phát sóng trực tiếp chính thức đi vào hoạt động, bắt đầu 15 ngày phát sóng trực tiếp không bị gián đoạn!

Có thể tùy ý chuyển đổi đến hình ảnh tuyết thủ mà mình muốn xem!

Trong lúc nhất thời, vô số khán giả tràn vào phòng phát sóng trực tiếp!

Tất cả đều xem phát sóng trận đấu thời gian thực!

Trên màn hình!

Chương 462 -

"Ha ha! Cuối cùng đã bắt đầu! Hướng về cánh đồng tuyết!"

"Hôm nay không có gì để xem? Ngoại trừ việc đi đường vẫn là đi đường!"

"Không ai ngốc đến mức ở lại cánh đồng tuyết chứ? Ở đây căn bản không có điều kiện sinh tồn a!"

Lúc này trong màn hình phát sóng trực tiếp, tất cả đội ngũ đều liều mạng chạy đi!

Đi thẳng về phía rừng!

Nhưng ngay lúc này!

"Mẹ kiếp! Các người mau xem am thần! Xem Nam thần kia! Ha ha ha! Mẹ nó quá đỉnh!"

Trong lúc nhất thời, không biết bao nhiêu khán giả chuyển tới khung hình số 1!

Chỉ thấy trên một sườn núi tuyết!

Giang Nam ngồi trên một tấm đệm chống ẩm khổng lồ! Nhắc một đầu lên!

Phía sau hẳn, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao gắt gao ôm eo Giang Nam!

Phía sau là Ngô Lương đè phần đuôi!

Một chiếc xe trượt tuyết được làm bằng đệm chống ẩm đã

tăng tốc trên sườn dốc tuyết, trượt xuống!

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn: "Xông lên xông lên! A~!"

Chung Ánh Tuyết ôm chặt eo Giang Nam, mặt bị dọa có trắng bệch, nhắm chặt hai mắt: "Nha! Tiểu Nam! Chậm lại! Chậm lại!"

Hạ Dao giơ cao hai tay, vui vẻ đến mơ hồ: "Này! Tiểu Nam! Nhanh lên! Nhanh lên nữa!"

Giang Nam: "To con! Tăng tốc lên nào!"

Ngô Lương: "Được!"

Trong tay cầm hai nhánh cây không biết lấy từ đâu!

Điên cuồng chọc vào tuyết!

"Phía trước có cây! Tiểu Nam! Rẽ!"

"Nhìn ta đây!"

Tầm đệm chống ẩm xẹt qua vòng cung đẹp! Đáp đất hoàn mỹ!

Ngô Lương trừng mắt: "Mẹ nó! Vách đá! Vách đá!"

Hạ Dao vội vàng nắm lấy Giang Nam: "Phanh! Phanh! Chết rồi!"

Giang Nam: "Giữ chặt!"

Cùng với một tiếng la hét, đám người lao ra khỏi vách đá! Bay lên không trung!

Giờ khắc này, chiến đội Thanh Khương vừa mới chạy đến, bốn người ngẩng đầu nhìn "xe trượt tuyết" bay trên trời, lâm vào ngây dại!

Mẹ kiếp?

Trong Ngọc Long Linh Khư còn có ông già Noel sao?

Chỉ thấy "xe trượt tuyết" đột nhiên biến mất!

Giang Nam thuận di, mang theo tất cả mọi người ổn định rơi xuống đất!

Tiếp tục trượt xuống núi!

Một đám tiểu đội xuống núi nhìn thấy Giang Nam đều mang vẻ mặt ngây ngốc!

Mẹ kiếp? Còn có thể làm thế này sao?

Thao tác bạo loạn này là gì?

Mà đúng lúc này, trên núi truyền đến tiếng nổ lớn "ầm ầm"!

Một đám tuyết phủ xuống núi ngẩng đầu nhìn lên!

Chỉ thấy sườn núi tuyết mà Giang Nam vừa mới lướt qua, bị xe trượt tuyết "cắt" ra một đường!

Sau đó, một lượng lớn tuyết bắt đầu trượt dốc!

Lớn hơn rồi lại lớn hơn! Nó càng ngày càng lớn!

Biểu tình của mọi người dần dần trở nên hoảng sợ!

"Mẹ nó! Là tuyết lở! Tuyết lở! Chạy đi!"

"Mẹ kiếp! Giang Nam trời đánh! "

"Người còn là con người hay không? Ah, ah! Hố chết người không đền mạng sao?"

"Đáng giận! Ta chúc người ăn mì ky mà không có nữa!"

"Đều ra khỏi Linh Trì! Sao vẫn không thể thoát khỏi móng vuốt

của hắn chứ! Chết tiệt!"

"Chạy đi! Chạy đi! Ta... Ủng ục ủng ục~"

Một lượng lớn tuyết đã hình thành một trận tuyết lở lớn!

Đám người Vương Ngôn còn chưa kịp mắng đã bị chôn vùi!

Sở Thiên Bá mặt đều đen rồi!

Tất cả các tuyển thủ đều khóc không ra nước mắt! Ngắm "xe trượt tuyết" của đám người Giang Nam đang trượt!

Tuyết lở phía sau phô thiên cái địa!

A ~ nhân sinh...

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lâm Vũ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh...]

.....

Giang Nam ngồi trên tấm đệm chống ẩm mang theo vẻ mặt ngây thơ vô số tội: "Các bạn học bị sao vậy?"

"Thật sự không có chút thân thiện nào cả!"

Giờ này khắc này, trong phòng phát sóng trực tiếp của trận đấu Ngôi Sao hoàn toàn nổ tung!

"Phụt ha ha ha! Cái quỷ gì đây, trượt tuyết sao?"

"Thật sự quá đỉnh! Nam thần đến tội cùng đã nghĩ như thế nào a! Ha ha! "

"Kiến thức này đã được tiếp thu! Tắm đệm chống ẩm còn có thể được sử dụng như vậy?"

"Ha ha! Ta cũng muốn chơi trò này! Trông thaath thú vị! "

"A... Nam thần quả nhiên là tới du lịch! "

Không đợi khán giả đánh xong một màn này, khí thế tuyết lở đã bắt đầu!

"Tuyết lở? Không phải chứ! Ha ha! Nam thần trời đánh!"

"Chẳng lẽ đây chính là con đường ta đi trong truyền thuyết! Làm cho người khác không có lối thoát?"

"Ha ha! Rất nhiều người đều bị chôn vùi!"

"Quả nhiên, thao tác của Nam Thần cho tới bây giờ chưa từng làm ta thất vọng! Không uống đã nạp tiền thành viên!"

Giang Nam mang theo thành viên tiểu đội một đường trượt xuống núi, tốc độ cực nhanh!

Bên tai là tiếng gió gào thét!

Căn bản không chú ý tới tuyết lở phía sau!

Đợi đến khi xuống núi, quay đầu lại nhìn lại!

"Hả? Còn bọn họ thì sao?"

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá...]

[Giá trị oán khí từ Tô Điệp...]

.....

Trên cánh đồng tuyết bao bọc bởi tuyết, một mảnh trắng xóa!

Bước chân trên lớp tuyết.

Hạ Dao hoàn toàn vui vẻ, lăn lộn trên tuyết!

"Hắc hắc! Đây là tuyết! là tuyết!"

Chung Ánh Tuyết cũng ngồi xổm trên mặt đất, dùng đầu ngón tay vẽ hình, có vẻ rất thỏa mãn!

"Này! Tiểu Nam!"

"Hả? Như thế nào..."

"Rầm!"

Giang Nam vừa quay đầu, một quả cầu tuyết đập ngay giữa trán!

Tuyết dính vào mặt!

Hạ Dao: ㄝㄝ (ㄅ ㄅ ㄟ) ㄉ

Chương 463 -

Chương 463:

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ai ui? Là ai cho người lá gan này!"

Nói xong liền ngồi xổm trên mặt nắn một quả cầu tuyết rồi nhắm vào Hạ Dao, điên cuồng ném!

Hạ Dao vội vàng né tránh: "Tuyết Tuyết! To con! Tới giúp ta!"

Chung Ánh Tuyết ở một bên hưng phấn gật gật đầu, cũng gia nhập vào cuộc chiến!

Hai người công kích về hướng Giang Nam!

Ngô Lương ở phía sau vo tuyết cho hai người, cung cấp đạn dược dự trữ!

Ngay từ đầu Giang Nam còn có thể dựa vào trùng động không gian ngăn trở qua rãauf tuyết!

Thế nhưng số lượng quá nhiều a!

Hai cánh tay Hạ Dao đều ném ra tàn ảnh rồi được không?

Chung Ánh Tuyết còn lợi dụng dị năng hệ hỏa, khiến quả cầu tuyết mà Giang Nam ném qua đều tan chảy!

Giang Nam đơn phương bị đánh!

Chỉ một lúc, hắn đều bị quả cầu tuyết ném thành ông già Noel!

Phía sau, Ngô Lương nhanh chóng vo tròn ra một quả cầu

tuyết lớn với đường kính một mét!

Bị Hạ Dao giơ lên, ném về phía Giang Nam!

Giang Nam đang ngồi xổm trên mặt đất vo quả cầu tuyết, vừa ngẩng đầu nhìn liền choáng váng!

Mẹ kiếp?

Chơi lớn tới vậy?

“Àm!”

Quả cầu tuyết trực tiếp chôn vùi Giang Nam, Hạ Dao cười đắc ý!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di đi tới phía sau Hạ Dao, một cú siết cổ bất khả chiến bại quật ngã cô!

"Hừ hừ! Đây thì dám ném ta! "

Nói xong kéo cổ áo Hạ Dao lên, cầm lấy một nắm tuyết nhét vào bên trong!

"A nha ~ Tiểu Nam! Lạnh! Lạnh chết mất!"

Hạ Dao thét chói tai, điên cuồng vặn vẹo một trận, ra sức giãy dụa!

Giang Nam còn đang điên cuồng nhét tuyết vào trong, phát ra tiếng cười xấu xa hắc hắc!

Hạ Dao cầu xin: "Đừng! Đừng nhét nữa! Lạnh quá, tuyết đều tan!"

"Tiểu Nam, ngừng lại!"

Mà Giang Nam bên này xoay người một cái, ở trong tiếng thét

chói tai của Chung Ánh Tuyết, quật ngã cô xuống đất!

Sau đó hai tay đào tuyết trên mặt đất, nhanh chóng chôn sống cô!

Trong lúc nhất thời trên tóc, trên má dính đầy bông tuyết,

"Này~ phi phi! Đều vào miệng rồi! Tiểu Nam xấu xa!"

Trên tuyết, mấy người náo loạn với nhau, tiếng cười quanh quẩn không dứt!

Giờ phút này, màn hình phát sóng trực tiếp!

"Oa! Ném tuyết! Đám người Nam thần chơi thật vui!"

"Ta cũng muốn cùng đám người Nam thần chơi đùa!"

"Lợi hại! Bọn họ quả nhiên tới đây để chơi! Còn trận đấu thì sao? Tranh tài đâu rồi?"

"Sốc! Người nơi này chơi ném tuyết ác độc vậy sao? Không phải ta một đòn rồi người một đòn sao?"

"Không! Ở phía bắc! Chúng ta đều quật ngã rồi chôn sống, còn nhét tuyết vào cổ! "

"Mẹ kiếp? Chơi lớn như vậy?"

Mà bên kia, Ngô Lương đã nhanh chóng tạo ra một quả cầu tuyết khổng lồ ba mét!

Về mặt phần khích!

Giang Nam một bước tiến lên, ôm lấy quả cầu tuyết, thuận di chạy trốn!

Ngô Lương: ㄟㄟㄟ

Giang Nam nâng quả cầu tuyết hoàn toàn không cân xứng với thân hình, cười ha ha!

"Có sợ hay không?"

"Ha ha ha ha ha ha!"

Hạ Dao trong nháy mắt lấy lại tinh thần, vẻ mặt hoảng sợ chỉ vào Giang Nam: "Tiểu Nam! Người... Người..."

Chung Ánh Tuyết mở to đôi mắt đẹp, cả người đều kinh hãi ngây ngốc!

Ngô Lương mặt trắng bệch: "Nam Nam Nam..."

Giang Nam đắc ý nói: "Sợ rồi chứ gì? Hừ hừ! Cầu xin tha thứ cũng vô dụng, ta liền đánh các người!"

Hạ Dao sắp điên: "Không phải! Tiểu nam, mau tránh ra!"

Giang Nam ngạc nhiên, chỉ cảm thấy trời hơi tối!

Nhìn lại!

Một quả cầu tuyết khổng lồ có đường kính hơn 10 mét xẹt qua một đường cong parabol hoàn hảo trong không khí!

Nện thẳng vào đây!

Giang Nam: ???

"Ầm!"

Quả cầu tuyết nổ tung, đánh vào trên mặt đất tạo ra một cái hố lớn!

Giang Nam khó khăn bò ra từ trong hố, cả người đau nhức! Thiếu chút nữa bị đè chết có được không?

Cả người đều bị nhuộm trắng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Chỉ thấy một con gấu tuyết lông xù, trốn ở phía sau một tảng đá núi!

Kích thước cơ thể gần 20 mét!

Hoàng toàn xứng đáng với linh thú Hoàng Kim 2 sao!

Còn mẹ nó trốn?

Tảng đá to như vậy căn bản không giấu được thân hình khổng lồ của người a!

Người nghĩ người là một đứa bé sao?

Chỉ thấy con gấu tuyết vươn đầu, nhìn trộm đám người Giang Nam một cái!

Trong mắt gấu đều là sự chờ mong!

Lập tức biến thành nghi hoặc!

Sau đó tay gấu trao một trái, tuyết đọng hội tụ, một quả cầu tuyết khổng lồ mười mét lại diễn sinh ra!

Bị gấu tuyết nắm lấy ném về hướng đám người Giang Nam!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp!

Con hàng này muốn ném tuyết với chúng ta sao?

Nhưng người mẹ nó cũng thật biết chơi!

Quả cầu tuyết đường kính 10 mét?

Ai có thể chịu đựng được! Chịu thêm hai cái sợ là muốn lên Tây Thiên!

"To con!"

Ngô Lương đáp một tiếng, nhất thời hóa thân thành gấu đen không lồ!

Trên đỉnh là Hùng Vương Thuần!

"Ầm!"

Quả cầu tuyết nổ tung, Ngô Lương bị đánh lui hơn mười mét!

Nửa người đều bị chấn động!

Tất cả mọi người trực tiếp tiến vào trạng thái chiến đấu, cho dù ai cũng không nghĩ tới ở trong Ngọc Long Linh Khư lại dùng phương thức như vậy gặp được linh thú đầu tiên!

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu lại búng một ngón tay!

"Lỗ Đen Hư Không!"

Chương 464 -

Thoáng chốc, không gian trong phạm vi một trăm mét sụp đổ, ngưỡng tụ ra một hạt đen!

Khóe miệng Giang Nam nhếch lên một nụ cười xấu xa!

Hắc hắc! Không phải là muốn chơi ném tuyết với lão tử sao?

Nói xong liền giấu viên bi đèn trong quả cầu tuyết, hung hăng đè nén!

Lập tức xông về phía trước hai bước, dùng hết khí lực toàn thân để ném ra!

Một quả cầu tuyết, lại bị Giang Nam ném ra tiếng xé gió!

Đôi mắt của gấu tuyết sáng lên!

Cuối cùng cũng đánh trả?

Nhưng vừa nhìn quả cầu tuyết đập tới!

Khuôn mặt của con gấu tràn ngập sự khinh miệt!

Hừ ~ Chỉ có quả cầu tuyết nhỏ bé như vậy?

Coi thường ta phải không?

Lão tử trốn cũng không thềm trốn!

"Ầm!"

Quả cầu tuyết hung hăng nện vào mặt gấu tuyết!

Trong nháy mắt! Não gấu tuyết ong ong!

Lực trùng kích cực lớn khiến nó bay cao hơn 20 mét!

Mặt gấu bị đập đầy máu, một trận trời đất xoay chuyển!

Gấu tuyết: ???

Ngay lúc này! Màn hình phát sóng trực tiếp nổ tung!

"Phụt ha ha ha! Đều bị Nam thần làm cho hoài nghi nhân sinh!

”

"Quả cầu tuyết này là gì? Quá lợi hại rồi phải không?"

"Ta không muốn cùng Nam Thần chơi ném tuyết a! Ta sợ bị nắm chết..."

"Thật tàn nhẫn! Gấu tuyết đáng yêu! Sao người lại đánh nó? "

--

Gấu tuyết cực địa thật sự bị đập tan!

Đã gặp phải đối thủ a!

Vừa muốn giãy dụa đứng dậy!

"Tuyết Tuyết Lang diệt!"

Sớm chiều ở chung, Hạ Dao làm sao không biết ý của Giang Nam?

Chỉ thấy Hạ Dao trực tiếp bán hóa thú, hít một hơi thật sâu, đỏ mặt há miệng nhỏ!

"A ô~"

Một tiếng sói con trong sữa vang lên!

Bằng mắt thường có thể thấy sóng âm khuếch tán ra!

Gấu tuyết vừa giãy dựa đứng dậy, thân thể gấu tuyết cực địa cứng đờ tại chỗ!

"Tuyết tuyết! Nhanh lên! Linh thú cấp Hoàng Kim chỉ dừng lại được 5 giây!"

Mà bên kia, Chung Ánh Tuyết đã sớm hoàn thành linh kỹ!

"Thương Hỏa Ngã!"

Một viên quả cầu lửa màu lam khổng lồ đường kính vượt hơn mười mét hung hăng nện vào trên người gấu tuyết cực địa, nổ tung!

Gấu tuyết cực địa một lần nữa bị đập nằm sấp trên mặt đất!

Một thân lông trắng như tuyết đều nổ đen thui!

Giang Nam nhìn chuẩn cơ hội, liền thuận di vọt lên!

Quăng ra xiềng xích hư không, đem tay chân gấu tuyết cực địa trói lại gắt gao!

Thân hình cực lớn ngã xuống đất!

Đội nhóm hoàn mỹ phối hợp tiến lên chế phục!

Chỉ thấy Giang Nam bò lên người gấu tuyết cực địa, quyền rơi như mưa! Vô cùng bạo lực!

"Này thì dám đập ta! Ai kêu người đập ta! Hừ hừ!"

Hạ Dao ở bên cạnh điên cuồng ném quả cầu tuyết về phía gấu tuyết cực địa: "Này thì dám đánh Tiểu Nam! A a! Đánh người! "

Chung Ánh Tuyết ném ra một chuỗi quả cầu lửa, một trận

cuồng nổ!

"Không được khi dễ Tiểu Nam a!"

Mà Ngô Lương không nói lời nào, hóa thân thành con gấu đen lớn tay liên tục tát xuống!

Trong lúc nhất thời tràng diện cực kỳ nhiệt liệt!

Gấu tuyết cực địa: !!

Không, không!

Nhân loại các người đều chơi ném tuyết như vậy sao?

Ai lại bắt nạt đối thủ tới như vậy!

Màn hình phát sóng trực tiếp!

"Không phải chứ! Hung dữ như vậy? Bốn Bạch Ngân kỵ đánh trên người linh thú cấp Hoàng Kim?"

"Đây là vây bắt a! Gấu gấu thật đáng thương!"

"Ha ha ha ha! Nó khóc luôn rồi kia!"

"Đây chính là đánh BOSS sao? Vì sao phong cách bên phía Nam Thần lại không giống các đội ngũ khác a!"

Giờ phút này, gấu tuyết cực địa thật sự đã khóc, trên mặt gấu tất cả đều là sự bi phẫn!

Bảo bảo chỉ đến tìm các người chơi ném tuyết a!

Các người thế mà lại đánh ta! Chỉ biết đánh ta!

Được rồi! Tất cả chờ đó cho ta!

"Rống oa!"

Chỉ nghe gấu tuyết cực địa gào thét một tiếng!

Thân thể cực lớn thể mà lại sụp thành một đồng tuyết trắng, tránh thoát xiềng xích hư không trói buộc!

Lên vào trong tuyết, bỏ chạy cực nhanh, không cho Giang Nam nửa điểm cơ hội bắt lấy nó!

Giang Nam: "Sao lại chạy rồi? Ta vẫn chưa kịp làm gì!"

Ngô Lương vẻ mặt đáng tiếc!

Hạ Dao: "Hừ hừ! Tha cho nó một mạng là được rồi! Điểm tích lũy kiếm được từ linh châu cũng không nhiều lắm! "

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Đi thôi! Trời sắp tối rồi, còn phải ra khỏi cánh đồng tuyết!"

Trải qua trận chiến này, Giang Nam cũng có hiểu biết rất rõ đối với thực lực tổng thể của tiểu đội hiện giờ!

Gặp phải linh thú cấp Hoàng Kim thấp sao, cơ hồ gần như có thể nắm chắc tuyệt đối!

Hiện tại, cơ hồ toàn bộ cấp bậc đều đã tiếp cận Bạch Ngân đỉnh phong!

Phối hợp thuần thục cộng thêm ưu thế nhân số, hoàn toàn có thể bù đắp chênh lệch cấp bậc!

Đối với hành động sẵn thú kế tiếp, Giang Nam có thể nói là tràn đầy tin tưởng!

Bên kia, gấu tuyết cực địa một đường độn tuyết, đi tới trong băng động sâu trong cánh đồng tuyết

Một phen nhào vào trong ngực một con gấu tuyết khổng lồ!

Nước mũi nước mắt khóc cực kỳ thương tâm!

Gấu tuyết lớn: gầm gừ ~ gầm?

(Có chuyện gì vậy? Bảo bảo? Không phải ra ngoài chơi sao?
Người về sớm vậy sao?)

Gấu tuyết nhỏ: gầm gừ! Ô ô ~

(Ta tìm người đi chơi ném tuyết, ô ô ~)

Gấu tuyết lớn nức miệng gấu: gầm!

(Thế nào rồi? Người thắng phải không? Bộ tộc chúng ta chưa
từng thua trò ném tuyết!)

Chương 465 -

Gấu tuyết nhỏ vội vàng: gầm lên! Ôi, wow!

(Họ chơi xấu! Một quả cầu tuyết liền hạ gục ta!"

(Sau đó còn đi lên đánh ta! Liên tục đánh ta! Ô ô~)

Gấu tuyết lớn: !!

Vừa nhìn, mặt mũi gấu tuyết nhỏ bầm dập, lông trên người đều bị thiêu rụi!

Lúc này liền nổ tung, trong đôi mắt gấu là lửa giận hừng hực!

Quay đầu lại hướng trong động băng gầm lên một tiếng!

Cùng lúc đó, trong băng động toát ra hơn 40 con gấu tuyết cực địa!

.....

Giờ phút này, đoàn người Giang Nam đang nhàn nhã đi trên tuyết!

Trên một sườn núi tuyết, con gấu tuyết nhỏ mạnh mẽ chui ra!

Giờ tay lên tạo ra quả cầu tuyết dài mười mét, chiến ý hừng hực nhìn đám người Giang Nam!

Trong ánh mắt tràn ngập khiêu khích!

Giang Nam sửng sốt!

Vừa thả người ra, người còn tới?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Bị đánh chưa đủ sao?

Xắn tay áo lên, vừa định dạy nó làm người!

Kết quả gấu tuyết nhỏ trực tiếp ném quả cầu tuyết trong tay về phía Giang Nam!

Giang Nam cười nhạo một tiếng!

Chỉ có thể à?

Lão tử thuận di dễ dàng né tránh có được không?

Nhưng khi quả cầu tuyết đập vào!

Phía sau sườn tuyết, 40 50 quả cầu tuyết khổng lồ theo sát!

Phải gọi là phô thiên cái địa, che cả bầu trời a!

Quả cầu tuyết nhỏ nhất đều có đường kính tới mười mét!

Thân thể Giang Nam cứng đờ!

Mẹ nó!

"Chạy đi! Chạy đi!"

"Ầm ầm ầm!"

Từng quả cầu tuyết khổng lồ với uy lực có thể so với xa bắn đá công thành!

Ném cho cánh đồng tuyết tạo ra từng cái hố lớn, mặt đất đều đang chấn động!

Phía sau sườn tuyết, gần 50 con gấu tuyết cấp Hoàng Kim rống giận, một con gấu khiêng một quả cầu tuyết cực lớn!

Phát động xung phong về hướng Giang Nam!

Giang Nam: !!

Có nhầm lẫn gì không?

Người thực sự là một đứa bé sao?

Đánh không lại liền gọi người lớn?

Hơn 40 con gấu tuyết cực địa cấp Hoàng Kim?

Yêu thọ a!

Giờ phút này Hạ Dao sắp bị dọa khóc!

Chơi ném tuyết với chúng nó, tuyết đối sẽ bị ngược chết có được không?

Giờ phút này sao còn bận tâm nhiều như vậy?

Đoàn người liều mạng chạy như điên!

Giang Nam đem xiềng xích hư không quán ở trên thắt lưng mọi người!

Lợi dụng thuận di hết lần này đến lần khác né tránh những công kích liên tiếp của quả cầu tuyết!

Gấu tuyết lớn nhếch miệng, vỗ vỗ đầu tiểu gấu nhỏ!

"Gầm gừ! Rống..."

(Người đã thấy chưa? Học hỏi một chút! Ném tuyết thì nên như vậy...)

"Ầm ầm!"

Một quả cầu tuyết bỏ túi xuyên qua trùng trùng điệp điệp trở

ngại, hung hăng đập trúng đầu gấu tuyết lớn!

Thân gấu khổng lồ bị đánh bay hơn 30 mét, nằm trên mặt đất nửa ngày không đứng dậy!

Gấu tuyết nhỏ: (◡‿◡)? ? ?

Xa xa truyền đến tiếng cười kiêu ngạo của Giang Nam "Phụt ha ha ha!"!

Gấu tuyết lớn lập tức bật dậy, trực tiếp nổ tung!

Nhân loại này!

Người rất kiêu ngạo!

Mắt thấy Giang Nam lại ném tới một quả cầu tuyết to bằng đầu người!

Con gấu tuyết lớn gầm lên!

Cầm nắm đấm một quyền liền đập tới!

“Ầm!”

Tiếng nổ thật lớn truyền đến, vô số gai nhọn bắn ra!

Thịt quả màu vàng kim văng khắp nơi, dính một thân gấu tuyết lớn!

Gió nhẹ thổi qua, một màu tươi sáng!

Nó nôn mửa!

Những con gấu tuyết còn lại cũng vô cùng ghét bỏ cách nó thật xa!

Cặp mắt gấu tuyết lớn bây giờ đều xanh!

Cái thứ màu vàng trên người mình là gì đây?

Nhân loại này cũng quá xấu xa!

Lại còn nhét thứ kỳ quái gì đó vào quả cầu tuyết!

Linh thú chúng ta cũng không làm được chuyện thiếu đạo đức này được không?

Lúc này liền dẫn một đám gấu tuyết, đuổi theo Giang Nam điên cuồng ném cầu tuyết!

Hôm nay lão tử không đập chết người!

Lão tử không làm gấu nữa!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng không quay đầu lại, liều mạng chạy như điên!

Giang Nam cười trên cổ Ngô Lương bị mang theo chạy!

Giấu từng quả sầu riêng vàng trong quả cầu tuyết rồi điên cuồng ném!

Quả cầu tuyết khổng lồ đập vỡ!

.....

Giờ phút này Lý Kim đang dẫn đầu đội trượt tuyết trên cánh đồng tuyết mênh mông!

Dưới chân mọi người giẫm lên, chính là tấm ván kim loại!

Mắt thấy sắp đến dưới rừng rồi!

"Ha ha! Đúng là Kim ca nhà ta! Chiêu này lợi hại! "

"Không phải sao? Phỏng chừng chúng ta là người đầu tiên đến dưới rừng!"

Lý Kim ngạo nghễ nói: "Muốn học cách linh hoạt trong mọi tình huống biết chưa?"

"Một bước trước! Đi trước! Chúng ta không phải là không có cơ hội! Chúng ta..."

"Ba~"

Một con gấu đen mặc tam giác hình dâu tây công người trong nháy mắt từ phía sau đám người Lý Kim xoẹt qua!

Lý Kim: ???

Còn chưa kịp phản ứng!

Hạ Dao liều mạng chạy, Chung Ánh Tuyết một hơi liền chạy đến trước mặt bốn người.

Chỉ mấy giây đã không có bóng dáng!

"Con mẹ nó? Nhanh như vậy sao? Liều mạng tới vậy? Sợ là đi đầu thai đúng không?"

"Ta thấy bọn họ hẳn là sợ Kim ca rồi? Ha ha! Ngay cả đối mặt cũng không có lá gan đối mặt sao?"

"À... Thứ mà con gấu đen kia đang khiêng, sao lại có chút giống Giang Nam? "

Sắc mặt Lý Kim khó coi, cắn răng nói: "Đừng để ta gặp lại hẳn! Bằng không gặp ta một lần..."

Không đợi hẳn nói xong!

Thân thể bốn người cứng đờ, mặt trở nên trắng hơn tuyết!

Chỉ thấy vô số quả cầu tuyết cực lớn phô thiên cái địa đập tới!

Đại địa chấn chiến!

Chương 466 -

Bốn năm mươi bóng dáng khổng lồ của gấu tuyết cực địa...

Ừm!

Gấu "vàng" cực địa giống như đại quân xung phong, ánh mắt cả đám đều xanh biếc!

Lý Kim: !!

Lần này...

Bọn họ rốt cục đã biết Giang Nam vì sao chạy nhanh như vậy!

"Giang Nam! Con mẹ nhà người!"

[Giá trị oán giận từ Lý Kim + 1000!]]

[Giá trị oán khí từ Lưu Lập + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Vô số quả cầu tuyết rơi xuống, bốn bóng người trong nháy mắt bị chôn vùi không còn bóng dáng...

--

Trên một gốc hồng sam khổng lồ!

Đám người Giang Nam ngồi xổm trên thân cây thở dốc, vẻ mặt như sống sót sau đại qua!

Những con gấu "vàng" cực địa đứng ở biên giới của cánh đồng tuyết, tức giận!

Cũng không dám bước ra khỏi tuyết nguyên!

Bên ngoài cánh đồng tuyết, đã không còn là môi trường sống của chúng nữa!

Phối gấu tuyết lớn đều tức tới nổ tung!

Nhiều năm như vậy ném tuyết cũng không sợ ai, hôm nay lại bị một nhân loại đánh cho đổi màu!

Giang Nam đứng trên cây: Ple ple ple ~

Gấu tuyết lớn trừng mắt: Rống oa!

(A a! Đừng ngăn cản ta! Ta muốn ăn hân!)

Một đám gấu tuyết vội vàng giữ chặt đại ca của mình!

Ra hiệu về phía sau!

Lúc này gấu tuyết lớn mới nhớ tới, vừa rồi hình như còn gặp phải một đám nhân loại!

Không thể đánh được người, ta lại không thể làm gì được người khác sao?

Vì vậy, một đám gấu tuyết quay trở lại!

.....

Ở phía bên kia, Lý Kim cảm thấy xương cả người sắp bị gãy hết!

Hao hết lực lượng chín trâu hai hổ bò ra từ trong đồng tuyết!

Vừa mới bò ra, thân thể bốn người đột ngột cứng đờ!

Chỉ thấy một đám gấu vàng cực địa vây quanh mọi người, mặt gấu dữ tợn!

Lý Kim: ???

Sau 3 phút!

Nhân viên mặc trang phục màu trắng xuất hiện, mỗi người vác một tuyến thủ bị quả cầu tuyết đập sừng lên...

Không khỏi thở dài nói: "Cái này cũng quá nhanh..."

Đội Kim Chúc Cuồng Triều trở thành nạn nhân đầu tiên bị đào thải!

Mà giờ phút này, đám người Giang Nam lại thông dong đi trong rừng!

Hoàn toàn không có ý thức làm thủ phạm!

Trên đường đi, Giang Nam cũng đang tìm mục tiêu săn giết thích hợp.

Dù sao một ngày cũng sắp trôi qua, còn chưa có con thú nào mở hàng a!

Cứ luôn sống bằng tiền dành dụm mà nói, sớm hay muộn sẽ bị bỏ lại phía sau!

Nhưng một đường đi tới, đại bộ phận linh thú gặp phải đều là quần cư!

Làm Giang Nam đều phải trốn đi, căn bản không có cơ hội xuống tay a!

Một hai con còn có thể xuống tay, nhưng một khi bị vây công, khả năng cao sẽ đoàn diệt a!

Nhưng linh thú cấp Hoàng Kim đơn độc đâu có thể dễ tìm như vậy?

Đêm chìm như nước!

Mấy người Giang Nam ngồi xồm ở cửa động sơn động, một đám mặt mày ủ rũ!

Bên ngoài là một đồng cỏ rộng lớn, phân bố hàng trăm con chuột túi quyền kích!

Hình thể đều đặc biệt lớn, nắm tay màu đen kìa giống như búa sắt!

Một thân cơ bắp tựa như thanh sắt thép siết chặt!

Hạ Dao bĩu môi nhỏ: "Thật khó xử! Phải đánh thế nào đây!"

Chung Ánh Tuyết nhúu mày ủ rũ: "Nếu không đổi mục tiêu? Linh kỹ của chuột túi quyền kích có uy lực quá lớn!"

Ngô Lương che mặt: "Không chịu nổi!"

Giang Nam không nói lời nào, nhìn chăm chăm chuột túi quyền kích đang không ngừng kiếm ăn trên thảo nguyên!

Nhìn chuột túi, lại nhìn Ngô Lương!

Đôi mắt sáng: "Ta có một ý tưởng không trưởng thành!"

Hạ Dao sửng sốt, lập tức hưng phấn nói: "Là muốn chuẩn bị biến thành chuột túi sao?"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Biến chuột túi cái rắm?

Chỉ thấy Giang Nam nghiêm túc: "To con, chúng ta có thể làm quán quân hay không! Nó phụ thuộc vào người!"

Ngô Lương đột nhiên rùng mình một cái!

"Có phải ta lại sắp bị lừa?"

Giang Nam: "Tự tin lên! Bỏ cùm có phải đi!"

Ngô Lương: ???

"Ghé tai lại đây!"

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 333!]

Mặc dù đã sắp khóc! Nhưng vẫn là đem lỗi tai kề sát qua!

"Xì xầm xì xầm~ Xì xầm! Người biết chưa?"

Ngô Lương nghe xong ánh mắt sáng lên: "Mẹ kiếp? Còn có thể làm như vậy sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được không?"

Ngô Lương: "Ta thấy được!"

Hai người vừa ăn nhip với nhau!

Không khỏi phát ra tiếng cười "khà khà khà"!

Ngay cả biểu cảm cũng biến thành („ƧωƧ,,)!

Người nghe đều nổi da gà!

Chung Ánh Tuyết tò mò nói: "Kế hoạch gì vậy? Nói với chúng ta nữa!"

Hạ Dao cũng tiến lại gần muốn nghe!

Giang Nam thần bí nói: "Không nói cho hai người biết! Sợ hai người có bóng ma tâm lý!"

"Đến lúc đó kế hoạch thất bại, mấy người chúng ta liền chạy có biết không? Không cần quan tâm đến Ngô Lương!"

Ngô Lương: ???

Nói xong móc Tiểu Mira từ trong ngực ra cho Chung Ánh Tuyết ôm.

Quay đầu lại nói: "To con! Người có tự tin không?"

Ngô Lương đen mặt: "Vốn còn có, hiện tại không còn!"

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

Lại còn ở ngay trước mặt ra thảo luận chuyện bỏ ta lại mà chạy trốn a!

Người có cần phải trắng trợn như vậy không?

Giang Nam mặc kệ, lôi kéo Ngô Lương lên đi về hướng đàn chuột túi!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tò mò không chịu nổi, vội vàng lấy kính viễn vọng ra quan sát!

Tiểu Mira vươn tay nhỏ bé: "Ê a~"

Cô cũng muốn xem!

Chương 467 -

Trong bụi cỏ cao hơn một người, Giang Nam và Ngô Lương một đường bò tới!

"To con, người nhìn cái này thế nào?"

Phía trước hơn 400 mét, có một con chuột túi quyền kích mạnh mẽ đang khom lưng nhàn nhã ăn cỏ!

Ngô Lương có chút khẩn trương: "Ta cảm thấy con này có thể đánh được!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chính là nó! Chờ ta nhắm mục tiêu!"

Ngô Lương nuốt một ngụm nước bọt!

Chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của Giang Nam vẽ một cái, trùng động không gian nhất thời mở ra!

"Nhanh lên! Ngay lúc này!"

Ngô Lương hít một hơi thật sâu, liền hướng xuống đâm tiến vào!

Cùng lúc đó, phía trên con chuột túi quyền kích!

Một bóng đen chợt lóe lên rồi biến mất! Chui thẳng vào túi!

Chung Ánh Tuyết: $\Sigma(\square \circ)$

Hạ Dao: $(\ast \sqcap)$

À, cái này...

Giang Nam nắm chặt tay!

Thành công!

Chỉ thấy con chuột túi quyền kích kia đột ngột đứng thẳng người, có chút ngần người!

Cúi đầu kéo túi của mình ra nhìn thử, không khỏi gãi gãi đầu!

Sau đó tiếp tục cúi đầu ăn cỏ!

Giờ phút này Ngô Lương trốn trong túi, tim sắp đập đến cổ họng rồi!

Vừa nhìn một cái liền ngần người!

Này, này!

Con chuột túi này!

Trong túi này của người đều là những thứ kỳ quái gì vậy!

Tại sao tất cả đều là cỏ?

Nhưng không có thời gian để quản nhiều như vậy!

Ngô Lương rón rén bò lên đỉnh túi, lộ ra một cái đầu!

Trực tiếp sử dụng "không phục đánh ta" khóa chặt ba chuột túi gần đó!

Hồng mang lóe lên!

Sau đó vội vàng trốn vào!

Ngay sau đó, ba con chuột túi bị khóa trực tiếp xù lông! Giá trị tức giận max điểm!

Xông thẳng lên!

Từng quyền đánh ra!

Một quyền đập vào đầu chuột túi đang ăn cỏ, sạch sẽ lưu loát!

Chuột túi ăn cỏ đều choáng váng!

Ta chỉ ăn cỏ!

Người tự nhiên lại đánh ta làm gì?

Vừa định đứng dậy, kết quả ba con chuột túi kia liền xông lên cướp cỏ mà con chuột túi đang ăn!

Chuột túi ăn cỏ bùng nổ!

Không chỉ đánh ta? Còn muốn cướp cỏ của ta?

Tức giận đứng dậy!

Hai cú đâm sắt giống như búa nện, một trận cuồng đánh tới ba con chuột túi kia!

Lần này, xem như đã kết cừu oán!

Trên thảo nguyên, bốn con chuột túi quyền kích sắt điên cuồng tấn công nhau!

Đánh phải gọi là kịch liệt, Giang Nam thậm chí còn có loại cảm giác đang xem trận đấu quyền anh!

Sau 3 phút!

Ăn chuột túi ăn cỏ bị đánh tới hấp hối, hộc máu từng ngụm!

Nước mắt chảy dài! Tâm lý sụp đổ!

Lão tử làm cái gì?

Liền đánh ta! Liền đánh ta!

Ba con chuột túi kia vẫn còn đang điên cuồng!

Vì sao lại đánh nó?

A a! Căn bản không quan trọng!

Chỉ biết đánh cho hả giận!

A! Thoải mái!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trong cơn động đã choáng váng rồi!

Đây là thao tác thần tiên gì vậy?

Nói đi... Ngô Lương trốn trong túi chuột túi thật sự còn sống sao?

Giang Nam mắt thấy thời cơ đã tới, quăng ra xiềng xích hư không, một phen quần quanh trên đuôi chuột túi ăn cỏ.

Sau đó trực tiếp mang theo nó thuận di chạy trốn!

Một hơi trở lại sơn động!

"Tuyết tuyết! Nhanh lên!"

Chung Ánh Tuyết cũng không chậm trễ, giơ tay lên liền nổ ra một viên thương hỏa ngã!

Kết thúc sinh mệnh của con chuột túi tội nghiệp này!

Một viên linh châu Hoàng Kim 4 sao đã đến tay!

Giờ khắc này, trên mặt mấy người tràn đầy hưng phấn!

Vậy mà thật sự thành công!

Căn bản không cần tốn nhiều công sức, được không?

Hạ Dao hưng phấn nói: "Ha ha! Tiểu Nam cũng quá thần thánh phải không? Làm vậy mà cũng được?"

Chung Ảnh Tuyết giơ ngón tay cái về phía Giang Nam: "Tiểu Nam quá đỉnh!"

Ngô Lương gian nan từ trong túi chuột túi bò ra, trên người dính đầy cỏ khô!

Khuôn mặt đen hơn!

"Cũng không có ai quan tâm ta sao..."

Giờ phút này, ba con chuột túi vốn còn đang vây đánh chuột túi cỏ không khỏi có chút hoang mang!

Trong mắt không khỏi mang theo vài phần hoảng sợ!

Đánh như thế nào lại đánh mất xác rồi?

Khủng khiếp như vậy sao?

Ngô Lương vẫn trốn trong đồng cỏ khô trong túi nên may mắn thoát khỏi một kiếp!

Dù sao so với chuột túi quyền kích có hình thể to lớn mà nói, Ngô Lương cũng rất khiêm tốn!

Thấy kế hoạch khả thi!

Vậy còn gì để do dự nữa không?

Trực tiếp chuẩn bị ra sân!

Căn bản không cần tốn bao nhiêu sức lực, giờ phút này cả thảo nguyên mà chuột túi quyền kích, đều là đồng đội đáng tin cậy a!

Vì thế Giang Nam mang theo Ngô Lương lần nữa xuất chinh!

Không bao lâu sau, trên thảo nguyên lại có một đám chuột túi đánh nhau!

Mà giờ phút này, trong phòng phát sóng trực tiếp của trận đấu Ngôi Sao!

Tất cả khán giả đều bị đợt thao tác này của Giang Nam khiến cho ngây dại!

Màn hình đều là con mưa bình luận!

"Thao tác như thần a! BOSS còn có thể đánh như vậy sao? Não của Nam Thần phải nhận cỡ nào chứ?"

"Ha ha ha ha! Phương pháp này cũng quá đê tiện đi! "

"Nhưng mà hiệu suất quá dọa người! Chỉ với thời gian ngắn như vậy đã giết chết ba con chuột túi quyền kích!"

"Im lặng quan sát những con chuột túi bị gài bẫy trong vòng ba giây!"

"Phụt... Ngô Lương xưng danh với công cụ hình người! "

"Lại nói, tiểu đội khác giờ phút này đều kịch chiến! Đánh tới khí thế ngất trời! Mà Nam thần lại chơi trò đánh lén như vậy? "

Chương 468 -

Giờ phút này, các tiểu đội còn lại cũng đều gặp phải linh thú cấp Hoàng Kim!

Diệp Tinh Hà của chiến đội Tinh Hà! Cơ thể hoàn toàn hóa thú! Hắc Giáp Long! Chính diện đối cứng với linh thú cấp Hoàng Kim!

Vừa giết chết một đầu linh thú rồi đào linh châu xong liền chạy, dẫn đội chạy trốn!

Chiến đội Hùng Phong lúc này cũng bất phân thắng bại với một đám linh nguyệt dương!

Quyền đâm vào thịt! Diên cuồng thăm dò ở bên bờ vực đoàn diệt, bọn họ cũng đã đắc thủ mấy viên linh châu!

Một ít đội ngũ có thực lực đều lựa chọn săn giết linh thú quần cư, mặc dù nguy hiểm!

Nhưng thu hoạch rất phong phú!

Mà những đội ngũ thực lực hơi thấp một chút, chỉ có thể lựa chọn mấy con độc hành xuống tay!

Nhưng đâu có dễ tìm như vậy?

Mặc dù phương pháp bỉ ổi của Giang Nam đã gây chấn động không ít khán giả!

Nhưng phát sóng được xem nhiều nhất không phải là hình ảnh của Giang Nam!

Mà là Hoa Linh của chiến đội Tần Lĩnh!

Lúc này cô mặc bikini do chính tay Giang Nam may!

Hình thể hóa khổng lồ ước chừng gần 20 mét, giờ phút này đang cùng một con Hắc Phong Báo chiến đấu với nhau!

Trong hình ảnh, động tác phải gọi là đất trời rung chuyển, giờ phút này mưa bình luận đã nổ tung!

"Ta đến xem bóng nầy!"

"Trùng hợp! Ta cũng vậy! "

"Hoa Hoa quá đỉnh, hóa khổng lồ quá đỉnh!"

"Hô ~ Ta xong rồi!"

"Ta... Ta cũng xong rồi!"

"Chờ ta! Ta phải xuống lâu mua thêm giấy vệ sinh!"

Ba ngày trước, các đội ngũ cơ hồ đều thành thành thật thật đánh BOSS!

Chỉ trong vòng 3 ngày, tính cả đội của Lý Kim, đã có 7 đội bị loại vì mất khả năng di chuyển!

Linh thú cấp Hoàng Kim há có thể dễ đánh như vậy?

Mà Giang Nam, ba ngày cũng không có di chuyển khỏi hang ổ!

Giết chết 13 con chuột túi!

Giờ phút này, trên thảo nguyên "chuột chuột cảm thấy bất an"!

Khắp nơi tràn ngập bầu không khí khủng hoảng!

Thủ lĩnh chuột túi rất lo lắng!

Hai ngày nay trong tộc quần hình như có một loại bệnh lạ!

Chỉ cần bị bệnh sẽ bị chuột túi khác đánh!

Sau một hồi đánh đập sẽ biến mất!

Loại bệnh này thật sự quá kinh khủng!

Đám chuột túi trong tộc quần bắt đầu hoảng sợ, đều không tin tưởng những chuột túi khác!

Cứ luôn sợ rằng những con chuột túi khác sẽ đột nhiên chạy tới đánh mình!

Cỏ dường như cũng không còn thơm!

Giờ phút này, Giang Nam cùng Ngô Lương nằm sấp trong bụi cỏ!

"Hôm nay người chọn một con?"

Ngô Lương nhếch miệng cười: "Hôm nay chơi lớn đi!"

"Chính là nó!"

Nói xong chỉ vào chuột túi ăn cỏ ở một bên!

Chỉ thấy con chuột túi này cao 20 mét, cơ bắp như đầu rồng! Vô cùng tráng kiện! Một cộng lông trắng trên đầu!

Giờ phút này vẻ mặt có chút khẩn trương ăn cỏ!

Không khỏi liếc trộm những con chuột túi khác!

Sợ mình bị đánh!

Giang Nam ngạc nhiên: "Người có chắc không?"

Ngô Lương tự tin cười: "Con hàng này Hoàng Kim 8 sao! Tuy 1

nhưng giá trị 2!"

Giang Nam cũng không do dự, giơ tay mở trùng động không gian, Ngô Lương không chút nghĩ ngợi liền chui vào!

Ba ngày làm hơn 10 lần, đã sớm quen đường!

Chui vào trong túi, căn bản là không khiến cho chuột túi lông trắng chú ý!

Và rồi kích phát kỹ năng "không phục đánh ta"!

Trực tiếp khóa lại năm chuột túi gần đó!

Năm con chuột túi này trong nháy mắt xù lông, trở nên tức giận!

Mở thiên phú linh kỹ, liền vùng quyền hướng về chuột túi lông trắng!

Chuột túi lông trắng: !!

Nhổ một ngụm cỏ trong miệng ra ngoài!

Ta mẹ nó biết ngay mà!

Ta biết người muốn đánh ta!

Lúc năm đấm sắt đập tới, năm đấm chuột túi lông trắng luân phiên xuất hiện tàn ảnh, điên cuồng đập ra!

“Ầm!”

Con đầu tiên xông tới trước mặt chuột túi đều bị đánh bẹp, xoay tròn bay ra thật xa!

Bốn con chuột túi còn lại xông lên cũng bị chuột túi lông trắng đấm mấy phát, toàn bộ ngã xuống!

Giang Nam trực tiếp hóa đá!

Cái này! Cái này không đúng!

Kế hoạch hình như không giống như thế này!

Bây giờ tất cả chuột túi đều đã chú ý đến, không có cách nào trộn xác!

Con chuột túi lông trắng này có mãnh liệt tới như vậy sao?

Cứ như vậy, Ngô Lương căn bản không có cách nào đi ra a!

Hiện tại!

Ngô Lương nằm trong túi chuột túi, đợi nửa ngày!

Hả? Sao anh Nam ca vẫn chưa đưa ra tín hiệu?

Chuột túi này đã bị giải quyết sao?

Phế như vậy sao?

Không khỏi mạo hiểm nhìn!

Kết quả Ngô Lương liền nhìn thấy hơn một trăm con chuột túi nhìn chăm chăm mình!

Mặt liền trở nên trắng bệch, vội vàng trốn trở về!

Mà Giang Nam thì che mặt, triệt để bại lộ a!

Thoáng cái, toàn bộ đàn chuột túi xù lông, nhao nhao vọt về hướng chuột túi lông vọt tới, về mặt tức giận!

Chuột túi lông trắng: !!

Khá lắm!

Tất cả các người đều muốn đánh ta?

Kia còn có thể làm gì?

Vì thế liền nhảy lên, luân phiên tung ra nắm đấm sắt, thấy chuột liền đập!

Tiếng kêu liên tục tạo thành một mảnh!

(Túi của người!)

(Đừng bào chữa! Người đang cố đánh ta!)

(Không! Người...)

(Ta sẽ không để cho người được toại nguyện!)

(Người có điên không?))

(Hahaha! Ta không điên! Tất cả các người đều là kẻ nói dối, chỉ muốn đánh ta!)

Chương 469 -

Giờ phút này, chuột túi lông trắng hóa thân thành quyền vương, điên cuồng đánh ra!

Không hổ là cấp bậc Hoàng Kim 8 sao, thực lực siêu quần, toàn bộ chuột túi xông tới đều ngã!

Toàn bộ đàn chuột túi đều trở nên hỗn loạn!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trong sơn động đều nhìn choáng váng!

Giang Nam sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Cái này nhanh hơn nhiều so với làm từng bước!

Lập tức quăng ra xiềng xích hư không, quần lấy chuột túi bị "quyền vương" đánh gãy xỉu, thuấn di về sơn động!

Điên cuồng "nhặt xác"!

Sau đó bị Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trực tiếp thu hoạch!

Đảo mắt liền khiêng trở về được tám con, đang lúc Giang Nam ở nơi đó khiêng con thứ chín!

Thủ lĩnh chuột túi rõ ràng đã chú ý tới Giang Nam, hét lớn một tiếng!

Giờ khắc này, ánh mắt của đông đảo chuột túi trong nháy mắt rơi vào trên người Giang Nam!

Lông tơ cả người Giang Nam đều nổ tung!

Lập tức động não!

Hiện tại căn bản không thể trở về sơn động a!

Bằng không dám người Tuyết Tuyết sẽ bị bại lộ!

Chỉ thấy Giang Nam nhanh chóng quyết định, trực tiếp mở một trùng động không gian!

Một đầu xông vào!

Tiếp theo!

Phía trên túi chuột túi lông trắng, bóng dáng Giang Nam chọt lóe lên rồi biến mất!

Trong túi!

Ngô Lương mở to hai mắt: "Mẹ kiếp! Sao Nam ca lại vào đây?"

Giang Nam: ...

Vẫn là ở đây an toàn hơn!

Thủ lĩnh chuột túi lúc này đã nổi giận!

Chuột túi lông trắng cũng đỏ mắt! Tất cả đều muốn đánh ta, phải không?

Ta biết ngay mà!

Được lắm! Được lắm!

Ai sợ ai chứ?

Trong hang động!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao sắp phát điên rồi!

Bởi vì lúc này chuột túi lông trắng đang cười trên người thủ lĩnh chuột túi và điên cuồng đánh!

Sắp đánh thắng rồi!

Quả là chiến thần chuột túi lông trắng!

Giờ phút này, những con chuột túi khác căn bản không dám tới gần được không?

Tuy nhiên, Giang Nam và Ngô Lương vẫn còn trong túi chuột túi lông trắng!

Loại tình huống này, căn bản không có cách nào chạy trốn a!

“Àm!”

Một cú đấm nặng nề rơi xuống, khiến thủ lĩnh chuột túi đánh đến ngất xỉu!

Chuột túi lông trắng đứng dậy vỗ ngực!

Những con chuột túi còn lại đều cúi đầu cung kính trước nó!

Hừ hừ!

Lần này, xem ai còn dám đánh lão tử?

Đánh chết Giang Nam cũng không nghĩ tới!

Con chuột túi lông trắng này quá hung dữ!

Một đường đánh tới, dĩ nhiên ngòi vào vị trí thủ lĩnh?

Lần này còn chạy cái rắm gì nữa à?

Thuấn di chỉ có 500 mét!

Trong nháy mắt di chuyển ra ngoài khảng định bị phát hiện!

Đến lúc đó nhất định sẽ bị đánh bại!

Nhưng cũng không thể ở trong túi của người ta chứ?

Giang Nam và Ngô Lương trốn ở bên trong lo lắng!

Đúng lúc này, đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Không phải mình còn có áo tàng hình sao?

Nhưng vừa nghĩ đến giải huyền kích, vẻ mặt Giang Nam liền trở nên kháng cự!

Quý mới biết thứ này rốt cuộc sẽ có tác dụng phụ gì a!

Vốn định dùng nó cho người khác trước!

Nhưng tình huống trước mắt, không còn cách nào khác!

Lại nhìn Ngô Lương, trong lòng Giang Nam nhất thời cân bằng hơn rất nhiều.

Dù sao, ít nhất có thể kéo thêm một người xuống nước!

Còn đỡ ~

Nói xong Giang Nam không do dự nữa, trực tiếp lấy ra hai bộ áo tàng hình teletubbies* !

teletubbies*

(*): Các em bé rỗi Teletubbies , là một loạt chương trình truyền hình dành cho trẻ em

(*): Các em bé rỗi , là một loạt chương trình truyền hình dành cho trẻ em

Trông giống như một bộ đồ ngủ trang bình thường!

Một bộ màu tím! Một bộ màu xanh lá cây!

"Lại đây! To Con! Mặc vào đi! Đại ca đưa người đi thực hiện ước mơ cuối của một người đàn ông!"

Ngô Lương: ???

Mẹ kiếp?

Teletubbies?

Nam ca, người nghiêm túc đấy chứ?

Thực hiện ước mơ của một người đàn ông, có liên quan gì đến teletubbies ah!

.....

Trong hang động!

Hạ Dao đỏ hốc mắt: "Ta mặc kệ, ta muốn đi cứu Tiểu Nam!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết quyết tuyệt: "Ta đi dẫn chúng đi!"

Hai người thương nghị một phen, Hạ Dao đứng dậy đi ra ngoài sơn động!

Nhưng không hiểu sao giống như đụng phải cái gì đó!

Bị đụng lùi hai bước!

Mềm mại!

Hạ Dao: ???

Ngẩng đầu nhìn, rõ ràng không có gì cả!

Không tin tà, cô lại đi, lại bị đụng trở về!

Bàn tay nhỏ bé không khỏi sờ nhẹ!

Thực sự có một cái gì đó!

Sợ tới mức bàn tay nhỏ bé của cô rụt lại như tia chớp!

Không khỏi lui hai bước, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy hoảng sợ!

"Tuyệt tuyệt! Tuyệt Tuyệt! Có gì đó ở cửa hang!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Chung Ánh Tuyết khẽ nhú mào, đang muốn nói chuyện!

Lại đột nhiên cảm giác khuôn mặt của mình bị thứ gì đó sờ một cái!

"Ah!!"

Một tiếng la hét!

Sợ tới mức cả người cô sợ hãi, cả người dựng thẳng, mạnh mẽ chạy đến bên cạnh Hạ Dao!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

Hai người run rẩy ôm nhau, ở giữa kẹp Tiểu Mira!

Tất cả đều sắp khóc, bởi vì căn bản không thấy ai cả?

Trước mắt cũng không hề có gì!

Duy chỉ có Tiểu Mira đưa tay về phía trước, cười vui vẻ, phát ra tiếng kêu "Ê a~"!

Chung Ánh Tuyết ôm chặt Mira: "Mira! Ngoan! Chúng ta không thể qua đó! Nguy hiểm!"

Hạ Dao run rẩy nói: "Tuyệt Tuyệt! Thứ đó là gì vậy? Mềm mềm! Thật kinh khủng!"

Chung Ánh Tuyết liên tục lắc đầu, cắn chặt môi dưới, bộ dạng như vậy rõ ràng đã sắp khóc rồi!

Mấy cô gái nhỏ sợ nhất thứ này!

Thứ mà mình không biết luôn luôn là thứ đáng sợ nhất!

Chương 470 -

Chỉ thấy trên mặt đất, mấy dấu chân đang từng chút một đến gần!

Hạ Dao gắt gao dán vào vách động, vẻ mặt sợ hãi: "Đừng mà! Người đừng có đến đây!"

"Đừng ăn chúng ta! Người đi ăn Tiểu Nam a! Hẳn ngon hơn! Tất cả chúng ta đều không thơm!"

Bước chân đó dừng lại!

Sau đó trong nháy mắt xông lên, hướng về phía Hạ Dao quật ngã!

"Phi! Làm sao người biết ta ngon?"

"Người ăn qua hay là như thế nào?"

Hạ Dao ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất, vừa nghe thanh âm liền không khỏi sửng sốt!

Hốc mắt nhất thời đỏ lên: "Tiểu Nam! Có phải là giọng nói của Tiểu Nam không?"

"Ô ô ~ chúng ta nên sớm đi cứu hắn! Tiểu Nam hắn chết cũng không quên đánh ta sao..."

Giang Nam: ???

Sau một khắc, một teletubbies màu xanh lá cây đột ngột xuất hiện trước mặt Hạ Dao!

Còn nắm lấy ăng-ten trên đầu mình!

Hạ Dao ngạc nhiên nhìn teletubbies, giờ phút này trong đầu cô hẳn là viết đầy dấu chấm hỏi!

Cái này... Cái này ...

Chung Ánh Tuyết kinh ngạc nhìn teletubbies, lập tức xông lên, nắm đấm nhỏ đều đánh lên ngực Giang Nam!

"Tiểu Nam thối! Tiểu Nam thối! Làm ta sợ chết khiếp! Người thật xấu xa mà! Đáng giận! "

Giang Nam nhếch miệng cười, ôm lấy Chung Ánh Tuyết, nhẹ nhàng vỗ lưng cô!

Mà ở cửa động! Xuất hiện một teletubbies màu tím, cũng nắm lấy ăng-ten của mình!

Chính là Ngô Lương!

Giờ phút này, Hạ Dao đã hoàn toàn ném chuyện mình sắp khóc ra sau đầu!

Lau nước mắt ở khóe mắt!

Đôi mắt đầy những ngôi sao!

Vội vàng tiến đến trước mặt, bàn tay nhỏ bé chọc chọc!

Mềm mềm êm ái! Quả thật vô cùng đáng yêu!

"Tiểu Nam Tiểu Nam! Làm thế nào mà người làm được!"

"Vừa rồi tại sao ta lại không nhìn thấy các người? Trang phục teletubbies này là?"

Cô cũng rõ ràng, Giang Nam luôn có thể lấy ra mấy thứ kỳ lạ

cổ quái!

Chỉ thấy Giang Nam bắt lấy quả bóng nhỏ trên ăng-ten của mình!

"Nhìn kỹ ha!

Sau đó nhẹ nhàng bóp!

Một cảnh tượng kỳ diệu đã diễn ra!

Teletubbies cứ như vậy đột ngột biến mất trong tầm mắt mọi người!

Chung Ánh Tuyết trực tiếp đứng tại chỗ!

Mà Hạ Dao há miệng nhỏ, hai con mắt to đã có thể phát sáng rồi!

Rõ ràng có thể sờ được Giang Nam, nhưng lại nhìn không thấy!

Đây có phải là tàng hình không?

Giang Nam lại bóp quả bóng nhỏ trên ăng-ten, bóng dáng lại hiện lên!

Giang Nam thế nào cũng không nghĩ tới chính là, áo tàng hình hiệu teletubbies này lại thân mật như thế!

Lại có thể tùy tâm sở dục khống chế tắt mở chế độ tàng hình!

Công tắc là quả bóng nhỏ trên ăng-ten!

Vì vậy, tàng hình 60 phút, là tổng thời gian sử dụng?

Hơn nữa cho tới bây giờ, căn bản cũng không cảm giác được chút tác dụng phụ a!

Thứ này thật sự không phải là đỉnh thường được!

Hạ Dao ôm lấy teletubbies mập mập, năn nỉ nói: "Còn nữa không? Ta cũng muốn mặc! Ta cũng muốn mặc ~"

Về phần mặc trang phục teletubbies có cảm thấy xấu hổ hay không?

Có thể tàng hình là đủ rồi!

Xấu hổ là cái gì chứ?

Chung Ánh Tuyết cũng tràn đầy hy vọng, khuôn mặt ửng đỏ: "Ta cũng muốn mặc!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Chỗ của ta có nhiều lắm, tùy tiện mặc!"

Nói xong liền lấy ra ba bộ áo tàng hình teletubbies!

Ngay cả Tiểu Mira cũng có một phần!

"Da ~ Tiểu Nam! Yêu chết người! "

Hạ Dao ôm teletubbies cọ mặt một trận, sau đó hưng phấn mặc vào!

Chung Ánh Tuyết cũng nhanh chóng mặc trên người!

Mà Giang Nam thì giúp Mira mặc!

Quần áo tàng hình cũng có thể thay đổi kích thước dựa theo kích thước cơ thể!

Cho dù thoát nhìn góc nghịch, nhưng Giang Nam mặc trên người lại không cảm thấy chút khó chịu nào!

Mà ngay lúc này, có thêm năm teletubbies trong hang động!

Bốn lớn! Một nhỏ!

Hạ Dao bóp quả cầu nhỏ trên ăng-ten của mình một cái, liền biến mất!

Sau đó liền phát ra từng trận tiếng cười xấu xa!

Cười mị mị đi về phía Giang Nam, đưa tay giở trò xấu!

Giang Nam liền chặt tay về phía đầu cô!

Hạ Dao: ???

"Hàng của ta bị lỗi không được sao?"

"Sao người còn có thể nhìn thấy ta?"

Giang Nam trợn trắng mắt, bóp ăng ten của mình!

Cả người cũng biến mất!

Nhưng Hạ Dao xuyên thấu qua quần áo teletubbies lại có thể rõ ràng "nhìn" được vị trí cùng động tác của Giang Nam!

"Cái này... Cái này..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Tất cả teletubbies đều cảm ứng nhau được! "

"Vừa rồi ta cùng Ngô Lương liền phát hiện vấn đề này, bằng không các người đều ẩn thân, ta đi đâu mà tìm?"

"Còn muốn giở trò xấu với ta? Hừ hừ!"

Hạ Dao âm thầm hồi hận: "Đáng giận ~"

Ngay sau đó!

Bên ngoài sơn động truyền đến từng trận tiếng bước chân,

cùng với tiếng nói chuyện!

"Là nơi này sao?"

"Đúng vậy!"

Giang Nam nhú mày, phất phất tay với mọi người!

Tất cả mọi người nắm lấy ăng-ten của mình!

Ngay sau đó, trong hang động đã "trống rỗng"!

--

Rõ ràng là có người ở gần sơn động!

Một người đàn ông trầm thấp nói: "Suýt ~ cũng dừng lên tiếng!"

Quả nhiên, tiếng bước chân bên ngoài cùng với tiếng nói chuyện đều biến mất!

Giang Nam nhú mày càng sâu!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Các tuyến thủ khác?

Hay là tiểu đội săn thú?

Rất nhanh, một đội mặc đồ rằn ri, bốn người một thân trang bị đi tới sơn động!

Ba người đàn ông cùng một người phụ nữ!

Một người đứng đầu thân hình cao lớn, khóe môi có vết sẹo !

Một hàng bốn người, đều là Hoàng Kim!

Chương 471 -

"Hả? Tại sao không có ai?"

Cô gái tóc ngắn kia nhú mày: "Bắc ca, người xác định là ở đây sao?"

Lâm Bắc lấy ra bộ định vị xách tay kiểm tra: "Chính là nơi này! Không sai a..."

"Không biết đã xảy ra chuyện gì, tín hiệu định vị vòng đeo tay của bọn họ lúc ẩn lúc hiện..."

"Bàn tử, phát hiện dị thường không?"

Ở bên cạnh, một thanh niên dáng người hơi mập nhìn quanh sơn động một vòng!

"Lửa vẫn còn đang cháy, nếu rời đi cũng không rời đi được bao lâu..."

Mà một thanh niên đeo kính, để tóc dài tiến lên đá văng ra củi lửa!

"Hừ! Coi như bọn họ may mắn! Chỉ thiếu một chút!"

Giờ phút này, đám người Giang Nam đang đứng ở một góc sơn động, lạnh lùng nhìn một màn này!

Hạ Dao nhìn củi lửa bị đá bay, mắt to tức giận, vừa định lên tiếng!

Lại bị Giang Nam giữ chặt, lắc đầu!

Lâm Bắc nhíu mày nói: "Tần Hạo, người chú ý hành động cho ta!"

Tần Hạo tựa vào vách động: "Đây là trong sơn động, thiên nhân lại không nhìn thấy!"

Bàn tử Vương Viễn thở dài nói: "Vốn tưởng rằng tìm được cơ hội, thế mà lại vồ hụt!"

"Bắc ca, người thật sự định làm công việc tiếp ứng này?"

"Nếu như có thể bắt được mẫu thể trong tay, cái giá chúng ta có thể lấy cũng không phải thế này!"

Lâm Bắc lạnh lùng nói, "Người cho rằng ta không muốn sao? Thân phận của chúng ta không dễ ra tay!"

"Kết quả của việc cãi lại của tổ chức, người so với ta hiểu rõ hơn!"

Tần Hạo trợn trắng mắt: "Giang Nam tuy nói là Bạch Ngân, nhưng dị năng hệ không gian quả thực khó giải quyết!"

"Người xác định bắt được người nọ?"

Lâm Bắc: "Làm những gì người nên làm! Có một số chuyện không cần chúng ta phải lo lắng!"

"Huyết Thần lệnh đã ban xuống, Giang Nam chết chắc rồi!"

Cô gái tóc ngắn Hứa Vận nói: "Chúng ta vẫn nên nhanh chóng trở về khu vực quản lý của mình đi!"

"Đừng để người ta nghi ngờ! Kế tiếp không chắc sẽ có được cơ hội!"

Lâm Bắc: "Nghe Vận Vận!"

Đoàn người ra khỏi sơn động, không khỏi có chút mất mát!

Vốn nghĩ đám người Giang Nam đã ở trong sơn động thời gian dài!

Có thể tránh được hệ thống thiên nhãn dò xét, là một cơ hội tốt!

Nhưng không nghĩ tới trong sơn động căn bản không có người!

Giờ phút này, sắc mặt đám người Giang Nam cũng không đẹp!

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam? Bọn họ là..."

Giang Nam cười lạnh nói: "Người của Dracula! Chắc chắc chắc! Tay đủ dài!"

Nếu không phải vừa lúc cả nhóm đều dùng áo tàng hình, hiện tại sợ là đã đánh nhau!

Hơn nữa tám phần sẽ bị đoàn diệt!

Giang Nam thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu đội phụ trách giám sát cứu viện cũng bị trà trộn!

Quả thực như đang ghen ở cổ họng!

Hạ Dao nhíu mày: "Bốn tên Hoàng Kim! Chúng ta không có cơ hội, hơn nữa nghe ý của bọn họ, tựa hồ còn có người khác tham dự hành động..."

Giang Nam không khỏi móc ra bộ đàm mà Thường Thủ đưa cho mình!

Định sẽ thông báo!

Nhưng nghĩ lại, ngay cả tiểu đội giám sát cứu viện cũng là người của Dracula!

Còn Thường Thủ thì sao? Ai có thể đảm bảo rằng Thường Thủ không có vấn đề?

Hiện tại, bất luận kẻ nào Giang Nam cũng không dám tin!

"Đi thôi! Đuổi theo!"

Bốn teletubbies lớn một teletubbies nhỏ đã tiến vào trạng thái tàng hình!

Đi theo phía sau tiểu đội Lâm Bắc!

Giờ phút này, trên hình ảnh hệ thống Thiên Nhân đã hoàn toàn không nhìn thấy tiểu đội Giang Nam!

Trong rừng cổ, Lâm Bắc cùng Hứa Vận đi ở phía trước, hai người tay trong tay, có vẻ rất thân mật!

Mà phía sau là hai người Tần Hạo, Vương Viễn!

Đám người Giang Nam đi ở xa xa, căn bản là không bị phát hiện!

Nhìn bóng lưng bốn người, Giang Nam không khỏi phát ra tiếng cười xấu xa "hắc hắc hắc ~"!

"Các người giữ khoảng cách, ta qua đó một chuyến!"

Nói xong thuận di hướng bọn Lâm Bắc tới gần!

Hạ Dao: "Tiểu Nam lại muốn đi làm chuyện xấu sao?"

Chung Ánh Tuyết gật đầu: "Ừm! Lại làm chuyện xấu nữa!"

Ngô Lương: "Căn bản không có chút lo lắng nào!"

Mira: "Ê a~"

Chỉ thấy lúc này Giang Nam ỷ vào tác dụng của tàng hình y,

thậm chí đã đi tới trong đội ngũ của Lâm Bắc!

Mỗi một bước đều chính xác giẫm lên vị trí Hứa Vận giẫm qua!

Không tạo ra một âm thanh!

Đám người Chung Ánh Tuyết đêi nổi da gà!

Đi gần như vậy?

Đêi sắp dán vào mông đối phương!

Thật sự... theo sau mông?

Nhưng cũng không thể không bội phục trình độ khống chế thân thể của Giang Nam, kỹ thuật tiềm hành cấp bậc thần thánh a!

Đang lúc Chung Ánh Tuyết sợ Giang Nam bị đám người Lâm Bắc phát hiện.

Chỉ thấy Giang Nam vươn tay nhỏ, không chút do dự!

Liền sờ một phía sau Hứa Vận!

Chung Ánh Tuyết: Σ(° □ °ω)

Hạ Dao: (*° □ °)

Ngô Lương mở to tròn mắt: "Mẹ kiếp! Nam ca đi thực hiện ước mơ của mọi đàn ông sao? "

Thân thể Hứa Vận đột nhiên căng cứng, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, sắc mặt đỏ lên!

Quay đầu lại!

Chỉ thấy Tần Hạo đang nhìn phong cảnh như không có việc gì!

Vương Viễn đưa tay sờ sờ mũi!

Thấy biểu tình xấu hổ của Hứa Vận, hai người có chút ngẩn người!

Nhưng giờ phút này, những động tác này trong mắt Hứa Vận đều thành động tác che dấu!

Lâm Bắc: "Có chuyện gì vậy? Vận Vận?"

Hứa Vận hung hăng trừng mắt nhìn hai người: "Không có... Không có gì!"

Chương 472 -

Tần Hạo Vương có chút khó hiểu, nhàn rỗi không có việc gì người trông hai chúng ta làm cái gì?

Giang Nam nhìn vậy! Vẫn chưa được!

Vì vậy, canh chuẩn thời gian, tăng cường lực độ! Lại đi lên hung hăng một phát!

Hứa Vận: !!

Sắc mặt của cô càng đỏ lên, quay đầu lại trừng mắt nhìn Tần Hạo và Vương Viễn!

"Sờ một lần thì thôi! Sao còn sờ nữa? Chưa thấy đủ phải không?"

Wang Yuan ngạc nhiên: "Sờ cái gì?"

Tần Hạo: "Người đang nói cái gì vậy?"

Lâm Bắc nhíu mày: "Vận Vận?"

Hứa Vận xấu hổ nói: "Hai người bọn họ không biết là ai! Sờ hông của ta! Vừa rồi đều sờ một lần rồi! Còn sờ lại!"

"Mẹ nó còn dùng sức!"

Sắc mặt Lâm Bắc đột nhiên trở nên âm trầm xuống: "Hai người ai làm? Người phụ nữ của đại ca mà các người cũng dám động?"

Wang Yuan mở to hai mắt: "Bắc ca! Oan uổng! Ai dám động đến chị dâu trước mặt người chứ?"

Tần Hạo bĩu môi: "Đừng phun máu có được không? Dùng chân để nghĩ đi, hai chúng ta đi cùng Bắc ca đã lâu như vậy! Còn sờ người?"

Hứa Vận nóng nảy: "Vậy ý người là ta đang nói bậy sao? Ta cần phải đổ tội cho cả hai người sao?"

"Ở đây chỉ có bốn người chúng ta! Ngoại trừ Bắc ca! Không phải hai người còn có thể có ai khác?"

Giang Nam ở bên cạnh trộm cười!

Xin lỗi, ở đây có 5 người!

Ha ha!

Cãi nhau thật vui!

Tần Hạo cười lạnh: "A... Ai biết được!"

Hứa Vận còn muốn nói, Lâm Bắc khẽ vuốt ve lưng cô: "Quên đi Vận Vận! Quay lại ta sẽ nói chuyện với bọn họ! "

Nói xong hung hăng trừng mắt nhìn Tần Hạo và Vương Viễn một cái, trong ánh mắt tràn ngập hương vị cảnh cáo!

Hứa Vận cắn chặt môi dưới, chỉ có thể bỏ qua!

Đoàn người đi tiếp!

Giang Nam nóng nảy, vậy mà cũng đè nén được?

Lâm Bắc đại ca! Lòng dạ này của người cũng quá có chút rộng rãi rồi?

Sao có thể nhịn được chứ?

Vì thế Giang Nam hít sâu một hơi, bàn tay nhỏ bé tội ác lại

online!

Dùng hết toàn lực, hung hăng vỗ xuống một tát!

"Bốp!"

Một tiếng kêu vang vọng trong núi rừng, mang theo tiếng vang!

Còn xen lẫn tiếng Hứa Vận hét chói tai!

Lâm Bắc: !!

Lúc này đã nóng nảy!

"Ôi mẹ nó!"

Quay đầu lại liên tục vùng nắm đấm về phía Tần Hạo và Vương Viễn!

Lâm Bắc lúc này đã nổ tung!

Hai thằng nhóc các người thật sự không nể mặt ta mà!

Sờ hai cái còn chưa tính!

Lại còn vỗ?

Dùng sức vỗ lớn như vậy?

"Bốp" một tiếng?

Vang vọng khắp khu vực này!

Lão tử cũng chưa từng dùng sức vỗ qua như vậy, hai gã các người thật ngại sống lâu a!

Quyền phong như hổ, một quyền bất thành linh trực tiếp đập vào mặt Vương Viễn!

Hai chiếc răng trắng xẹt qua một đường cong tuyệt đẹp trên không trung!

Vương Viễn xoay ba vòng tại chỗ, mặt lúc này đã sừng lên, vẻ mặt vô tội, đều sắp khóc: "Bắc ca! Người đánh ta làm gì?"

Lâm Bắc trong mắt phun lửa: "Người còn mặt mũi mà hỏi ta? "

Một cước đá ra, đá bay Vương Viễn hơn mười mét, cưỡi trên người đâm đá liên tục!

"Ta biết người có ý với Vận Vận, nhưng lá gan của người cũng rất mập a?"

"Nói đi! Bàn tay nào chạm vào?"

Vương Viễn đều bị đánh sừng lên, vẻ mặt oan uổng: "Đại ca! Người nghe ta giải thích! Thật sự không phải là ta, ta..."

Lâm Bắc: "Mẹ nó thả rắm, không phải người còn có thể là quỷ sao?"

"Rầm! Rầm! Rầm! "

Quả nhiên là hạ tử thủ, đều đánh Vương Viễn không chút nương tay!

Tần Hạo vội vàng kéo: "Bắc ca! Bình tĩnh! Người bình tĩnh đi! Hai chúng ta làm sao có thể..."

Lâm Bắc xoay người đập tới một quyền, kính của Tần Hạo nhất thời bị hấn làm nát!

"Đánh rắm! Đã spwf hai cái là được rồi! Còn mẹ nó vỗ mạnh như vậy?"

"Lão tử cũng chưa từng thử qua!"

Tần Hạo cũng bị đánh choáng ngợp, hai người bị đè trên mặt đất và chịu một trận đòn!

Hứa Vận ôm hông, cảm giác nóng rất đau đớn: "Bắc ca! Đánh đi! Đánh chết bọn chúng!"

"Mông ta đều đỏ!"

"A~ đau chết đi!"

Lâm Bắc mắt đỏ lên: "Ta coi hai người như anh em! Hai người lại đối xử như vậy với ta!"

"Vợ của người là vợ của người! Vợ của anh em cũng là vợ của người sao?"

"A nha nha nha nha nha nha!"

Tần Hạo nóng nảy: "Đại ca! Ta không có sờ! Ta thật sự không có sờ! Bàn tử! Là người sờ phải không?"

"Trong điện thoại di động của người còn lưu không ít ảnh chụp chị dâu, buổi tối còn trộm nhìn ảnh chị dâu để hành xử..."

"Đừng tưởng rằng ta không biết!"

Vương Viễn: !!

"Tên khốn người đánh rắm! Vậy lần trước người nhìn trộm chị dâu thay quần áo! Còn trả tiền cho ta để ta không nói!"

"Đại ca! Đừng đánh nữa! Ta đều bị người đánh sưng một vòng!"

Lâm Bắc vừa nghe, còn có mấy chuyện này nữa sao?

Lúc này thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

"Ta đánh chết các người, đồ khốn kiếp!

"Giết chết các người! Đi chết đi!"

Hứa Vận vừa nghe không khỏi che mặt, hai người bọn họ thể
những thật sự...

Giang Nam nghe mà giật mình!

What the fuck?

Ta vô hình trung giúp Lâm Bắc một phen a!

Nói gì cũng phải cảm ơn ta mới được!

Giờ phút này, Lâm Bắc điên cuồng đánh hai người, ngay cả
Hứa Vận cũng đi lên dùng chân đá không ngừng!

Giang Nam ở bên cạnh vụng trộm cổ vũ!

Chương 473 -

Xa xa, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đã không biết nên nói gì, nhưng còn nhịn không được cười!

Hạ Dao cười trộm: "Đúng là nam nhân xấu xa!"

Chung Ánh Tuyết che mặt, căn bản không đành lòng nhìn thẳng!

Ngô Lương vẻ mặt đã tiếp thu kiến thức kỳ quái này!

Cái này cũng quá xấu xa rồi, phải không?

Phụt ha ha!

Không cần tốn nhiều công sức, liền chia rẽ tiểu đội đối phương.

Lâm Bắc đánh chừng ba phút, Tần Hạo và Vương Viễn cũng không biết là đuối lý hay là như thế nào!

Không còn phản kháng!

Hứa Vận nhìn không nổi nữa, khuyên nhủ: "Bắc ca! Đánh vậy đủ rồi!"

"Nhiệm vụ trọng yếu hơn! Thiếu người chúng ta cũng không hành động!"

Lâm Bắc đỏ mắt lúc này mới tỉnh táo lại!

"Sau khi đi ra ngoài, hai người các người liệu hồn!"

Giờ phút này, mặt mũi Tần Hạo và Vương Viễn đều bầm dập,

trường mắt nhìn nhau, đều cho rằng là đối phương sờ!

Rốt cục bầu không khí trở nên yên tĩnh, trong đội có vẻ có chút xấu hổ!

Bốn người ngồi xuống nghỉ ngơi!

Lâm Bắc và Hứa Vận ngồi với nhau, mà Tần Hạo Vương Viễn thì ở rất xa!

"Ừng ục ~"

Bụng Hứa Vận kêu một tiếng!

Có lẽ là vì làm dịu bầu không khí trong đội, Vương Viễn đứng dậy châm lửa, pha chút cà phê!

Bưng đưa cho Hứa Vận và Lâm Bắc!

"Bắc ca! Chị dâu! Uống một chút giữ ấm cơ thể! "

Giang Nam nhìn, đôi mắt sáng lên!

Cơ hội đã đến!

Lâm Bắc nhận lấy cà phê đưa cho Hứa Vận một ly.

"Hừ! Coi như thằng nhóc người có chút lương tâm!"

Chỉ thấy Giang Nam điên cuồng chạy đến phía sau hai người!

Bàn tay nhỏ bé chà xát, từng chút bột phấn rơi vào trong ly của Hứa Vận!

Nhìn lại cốc của Lâm Bắc: "Khạc~ phi! "

Hạ Dao: (ㄟ_ㄟ)

Chung Ánh Tuyết: (ㄟ_ㄟ)

Ngô Lương: ...

Lâm Bắc khẽ thổi bọt phía trên, nâng ly uống một ngụm, nhúu mảy: "Ừm? Cà phê này..."

Vương Viễn sững sốt: "Bắc ca? Không ngon sao? "

Lâm Bắc: "Đừng nói nữa! Hương vị tinh khiết, cảm giác đậm đặc, dư vị kéo dài! Không tệ! Rất tuyệt!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Ngươi anh em!

Phẩm vị của người bị sao vậy?

Hứa Vận: "Thật sao?"

Nói xong cũng uống một ngụm, lông mày nhúu lại!

Vì sao mình lại uống ra mùi lạ?

Giang Nam còn muốn thêm chút hương liệu cho Tần Hạo và Vương Viễn!

Nhưng vừa quay đầu lại, hai con hàng này đã uống hết rồi!

Chỉ có thể thầm nghĩ đáng tiếc!

Không bao lâu sau, Hứa Vận bắt đầu bất an vặn vẹo thân thể!

Cùng lúc đó, không khí trôi nổi một mùi thơm chết người!

Lâm Bắc kinh ngạc nhìn Hứa Vận!

Mặt Hứa Vận đều đỏ lên, đứng dậy nói: "Ta đi giải quyết một chút!"

Lâm Bắc gật đầu: "Đi đi!"

Sau đó, quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Tần Hạo và Vương Viễn: "Hai người liền ở đây cho ta!"

"Không được phép đi đâu!"

Hiển nhiên, là sợ hai tên này nhìn lên!

Mặc dù hai người có tâm giải thích, nhưng loại tình huống này, giải thích căn bản cũng vô dụng a!

Hứa Vận đi ra mấy trăm mét! Đến một bụi cây!

Nhưng quay đầu lại nhìn, nhớ tới hai người Tần Hạo cùng Vương Viễn, vẫn cảm thấy lo lắng!

Vì vậy, cố gắng chịu đựng, đi thêm một chặng đường dài!

Tìm một bụi cây bí mật!

Bắt đầu giải quyết vấn đề cá nhân, trong lúc đó còn quay đầu nhìn thoáng qua!

Vẻ mặt không khỏi xấu hổ: "Chết tiệt! Rốt cuộc đã dùng bao nhiêu sức?"

Phía trên rõ ràng đã in ra một dấu tay đỏ thẫm a!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, cơ hội tốt cực đã đến!

Vội vàng thuận di trở lại bên cạnh Chung Ánh Tuyết: "Đi đi đi! Cơ hội khó có được!"

"Bắt cô ta lại hỏi thăm tình huống cụ thể!"

Hạ Dao bĩu môi: "Cảm xúc thế nào?"

Chung Ánh bĩu môi: "Mềm mại không?"

Giang Nam: "Sao lại không mềm mại? Đặc biệt là lần cuối cùng! Chật chịt! Phải gọi là..."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

"Ừm! Không... Ta đây chẳng phải là vì sáng tạo cơ hội sao!"

"Tình thế bức bách! Tình hình buộc phải làm vậy!"

Hạ Dao nhỏ giọng nói thầm: "Hừ hừ! Trong nhà mình cũng không phải không có, người đều..."

Giang Nam: "Hả? "

Hạ Dao đỏ mặt: "Phi... Không có gì! Đi bắt người đi! Ta sẽ bỏ lỡ nó trong một thời gian ngắn!"

Đoàn người đi tới bụi rậm, giờ phút này Hứa Vận vừa mới giải quyết xong đang muốn đứng dậy!

Hạ Dao: "A a~"

Tiếng sói gầm phát ra!

Thần sắc Hứa Vận cả kinh!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Có người đánh lên sao?

Lập tức cả người phát ra linh khí, từ trong trạng thái cứng ngắc giãy ra!

Dù là cấp Hoàng Kim cũng không phải dễ đối phó như vậy!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di đi tới phía sau Hứa Vận!

Cầm gạch vàng lớn trong tay! Ác phong cuộn cuộn!

Hung hăng vỗ xuống gáy Hứa Vận!

“Rầm!”

Hứa Vận cảm giác trước mắt tối sầm, cả người liền vô lực mềm nhũn ngã xuống!

Giang Nam thuần thục đeo còng tay khốn linh vào!

Khiêng cô lên rồi chạy!

Giang Nam khiêng Hứa Vận căn bản không dám chạy công bằng!

Mà là mang theo đám người Chung Ánh Tuyết điên cuồng thuấn di!

Bằng không bị hệ thống Thiên Nhân nhìn thấy một người sống sờ sờ "lơ lửng", sẽ xảy ra vấn đề lớn!

Đám người Giang Nam cũng không đi tới nơi khác, mà là một đường trở lại sơn động lúc đầu kia!

Vừa đến đây không bao lâu!

Thời gian áo tàng của Giang Nam đã cạn sạch!

Chương 474 -

Quả bóng nhỏ ở phía trên của ăng-ten biến mất!

Mất chức năng tàng hình!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao ở một bên ngơ ngác nhìn một màn này!

"A cái này..."

Giang Nam giải thích: "Tổng cộng chỉ có 60 phút tàng hình!"

Hạ Dao vội vàng bóp quả bóng nhỏ: "Hắc hắc! Vậy thì ta phải tiết kiệm một chút!"

Giang Nam ném Hứa Vận trên vai xuống đất!

Bắt tay muốn cởi áo tàng hình teletubbies!

Dù sao hiệu quả cũng đã không còn!

Còn mặc nó để làm gì?

Vì thế bàn tay nhỏ bé của Giang Nam liền đi sờ khóa kéo phía sau!

Lúc trước mặc vào, cũng là thông qua khóa kéo phía sau lưng!

Nhưng vừa sờ!

Ánh mắt Giang Nam mở to!

Mẹ kiếp!

Khóa kéo đâu rồi?

Sao lại biến mất?

Phía sau trăn bóng, căn bản cũng không có dấu vết khóa kéo a!

Sắc mặt Giang Nam trắng bệch! Không có khóa kéo?

Mẹ nó phải cởi ra thế nào!

Theo bản năng liền kéo trang phục ngực trang trên người, dùng sức kéo một cái!

Giang Nam lại cảm giác được từng trận cảm giác đau đớn!

Nó giống như đang kéo lớp da thực sự của mình.

Trong lòng trong nháy mắt liền hoảng hốt!

Cái này mẹ nó! Không cởi được sao?

Vì vậy, bây giờ ta thực sự trở thành teletubbies?

Mẹ kiếp!

Đây có phải là tác dụng phụ của áo tàng hình hay không?

Tác dụng phụ quỷ quái gì vậy! Sau khi mặc vào liền không cởi ra được!

Vốn dĩ Giang Nam nghĩ rằng thứ này khác tốt, hiệu quả thực dụng, thiết kế tri kỷ!

Là giải khuyến khích tốt nhất từ trước tới giờ!

Nhưng ai biết được, cái này lại đang nằm chờ ở phía sau ah!

Bộ dáng quỷ quái này, sao còn dám ra ngoài gặp người a!

Chung Ánh Tuyết nghi hoặc nói: "Tiểu Nam làm sao vậy? Ngứa ở đâu?"

Hạ Dao nghiêng đầu: "Không cởi được sao? Ta giúp người?"

Mồ hôi lạnh trên đầu Giang Nam trong nháy mắt đã rơi xuống!

Mẹ kiếp!

Không thể nói!

Kiên quyết không thể nói!

Tất cả bọn họ đều đã mặc! Nếu người nói với bọn họ rằng bản thân đã thực sự trở thành một teletubbies, chắc chắn sẽ bị đánh chết!

Mình rất có thể sẽ bị đánh chết!

"Không! Không sao!"

"Vẫn nên xem thử có thể đào được tình báo gì từ trong miệng người phụ nữ này!"

Nói xong đã ngồi xổm xuống, vỗ vỗ khuôn mặt Hứa Vận!

Hứa Vận mở hai mắt mông lung ra, còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra!

Kết quả cô nhìn thấy bốn teletubbies lớn ôm một teletubbies nhỏ, ngồi xổm trước mặt mình!

"A a a a!"

Trong ánh mắt của cô đều là sự sợ hãi, phát ra từng đợt thét chói tai!

Thân thể điên cuồng lui về phía sau, lúc này mới phát hiện

mình đã bị còng tay!

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

Tại sao!

Tại sao mình vừa đi vệ sinh một lát đã bị một nhóm teletubbies bắt đi!

Là bởi vì mình giải quyết ngay trên địa bàn của bọn nó sao?

Nói đi! Teletubbies trong hoạt hình là có thật sao?

Mẹ nó!

Những thứ trong phim hoạt hình đều có thật sao?

Mặc cho là ai, khi tỉnh lại liền nhìn thấy một nhóm teletubbies đều sẽ bị dọa cho tè ra quần!

Bắt ta thì cũng được đi!

Nhưng có thể kéo quần ta lên được không!

Giang Nam: "Không được kêu! Kêu là ta liền giết người! Đã biết chưa?"

Hứa Vận: !!

"Ah ah! Teletubbies nói chuyện! Vậy mà còn biết nói chuyện!"

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

Mặt Giang Nam tối sầm lại, đường đao trong tay đặt thẳng lên cổ Hứa Vận!

Lưỡi đao lạnh như băng làm cho tiếng hô của Hứa Vận đột

nhiên dừng lại!

"Đường Dao? Giang Nam? Chết tiệt! Chính là các người! "

"Ngao ngao!"

Một tiếng kêu thê thảm vang vọng sơn động, đường dao hung hăng đâm vào bả vai Hứa Vận!

Đóng đinh vào bức tường đá!

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

"Ta hỏi! Người trả lời! Rõ chưa?"

Ánh mắt Hứa Vận trở nên oán độc: "Đều là do người giở trò quỷ sao?"

"Bắc ca sẽ không bỏ qua cho người! Người sẽ chết thảm hại! Người của tổ chức cũng sẽ không bỏ qua cho người..."

"Ngao ngao!"

Dao găm sắc bén đâm thẳng vào đùi, máu tươi chảy ròng ròng!

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

Tràng diện quả thực có chút không đành lòng nhìn thẳng!

Ngô Lương lắc người chặn đầu cười nói: "Tuyệt Tuyệt, Hạ Dao, hai người vẫn nên sang một bên chờ trước đi!"

Bởi vì hình ảnh tiếp theo, chắc chắn sẽ không đẹp như vậy!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyệt liếc nhau, đều lắc đầu!

Có một số chuyện, sớm hay muộn đều phải đối mặt!

Chỉ thấy Giang Nam rút dao găm ra, nhẹ nhàng xẹt qua hai má

Hứa Vận!

"Người hản cũng biết rõ về những kẻ bắt tử ở Sahara kia, ta đều có thể hỏi ra được tin tức từ miệng của bọn họ, tốt nhất người nên thông minh một chút!"

"Hiểu rõ tình huống của mình!"

Trong ánh mắt Hứa Vận giờ phút này đã tràn đầy hoảng sợ!

Cô biết!

Thiếu niên trước mắt cũng không phải tùy tiện có thể lừa gạt qua chuyện!

Mặc dù tuổi còn trẻ, nhưng đã làm những chuyện, khiến cho cả thế giới ngẫm đều chấn động!

Là một người thực sự có thủ đoạn!

"Ta... Ta không biết nhiều!"

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi: "Trong Linh Khư còn ai khác là người của Dracula? Kế hoạch của các người là gì?"

Hứa Vận cố nén đau đớn: "Ta chỉ biết tên kế hoạch là Hồ Bì* !" !"

Hồ Bì*

(*): Da cáo

(*): Da cáo

"Nhiệm vụ của chúng ta chỉ là tiếp ứng! Có người phụ trách cướp đoạt mẫu thể, chúng ta phụ trách mang mẫu thể ra ngoài!

Giang Nam nheo mắt lại!

Kế hoạch Hồ Bì? Cái tên quả thật hợp với tình hình!

Lấy thân phận của nhân viên lén lút đưa Mira ra ngoài cũng không khó!

Chương 475 -

"Người phụ trách ra tay là ai?"

Hứa Vận lắc đầu nói: "Ta không biết!"

Dao găm trên tay Giang Nam đã bắt đầu dùng sức!

Hứa Vận hoảng sợ nói: "Ta thật sự không biết! Chúng ta chỉ chịu trách nhiệm tiếp ứng! Người phụ trách ra tay sẽ liên hệ với người có biệt danh Huyết Hồng!"

"Người buông tha cho ta! Thả ta ra! Ta không muốn chết! Ta thực sự chỉ biết như vậy!"

Giang Nam cau mày!

Huyết Hồng? Lãnh Yên sao?

Ai là người chịu trách nhiệm ra tay?

Trong Ngọc Long Linh Khư có nhiều người như vậy!

Nhân viên? Hay là tuyển thủ?

Giang Nam cũng không cho rằng trong tuyển thủ có người có năng lực cướp Mira khỏi tay mình!

"Đưa bộ định vị cho ta!"

Trong mắt Hứa Vận mang theo nước mắt, đưa bộ định vị trong ngực cho Giang Nam!

Trên bộ định vị, kết nối với vòng đeo tay vệ tinh của tất cả các tuyển thủ!

Hứa Vận nhìn ánh mắt của Giang Nam càng ngày càng âm lãnh, cô biết rõ!

Biết rất rõ!

Mình đã không còn giá trị lợi dụng với Giang Nam!

Không khỏi cầu xin nói: "Người buông tha cho ta! Ta bị ép buộc! Người muốn ta làm gì cũng sẽ làm!"

"Cầu xin người có được không? Người muốn gì ta cũng đưa cho người! Có được không?"

Nói xong cọ cọ trên người Giang Nam, muốn gọi lên hứng thú của Giang Nam!

Đây là con bài duy nhất cô có thể đưa ra!

Nhưng ngay sau đó, cô nôn ra một ngụm máu!

Con dao găm xuyên qua trái tim!

Giang Nam: "Đừng cảm dỗ ta! Ý chí của ta không kiên định, ta nói với người! Ta đều đã động tâm!"

Hứa Vận: ???

Động tâm à?

Động tâm mà người còn đâm ta à?

Không có ai giống như người cả!

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

Ánh mắt của cô trở nên cực kỳ oán giận: "Người sẽ chết! Những người trong tổ chức sẽ không tha cho người! Sẽ rút da lột gân người!"

Giang Nam rút dao găm ra: "Phi! Nói bậy! Không nghe không nghe!"

Hứa Vận: "Phụt..."

[Giá trị oán khí từ Hứa Vận + 1000!]

Cô đều có thể bị tức chết!

Ngô Lương nhìn một màn trước mắt mà không nói gì!

Hình ảnh nghiêm túc như vậy, Nam ca có cần phải xấu xa như vậy không?

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao quay người lại, ghen tới khó chịu!

Vốn tâm tình rất nặng nề a, thế nhưng vì sao sau khi người ra tay chúng ta lại không nhìn được cười a!

Đồng thời trong lòng cũng ấm áp!

Trong lòng cũng biết Giang Nam là đang vì mọi người mà giảm bớt gánh nặng tâm lý!

Đối với người ngoài mà nói, Giang Nam có thể là sát thần thủ đoạn tàn nhẫn máu lạnh!

Nhưng đối với người nhà mà nói, hẳn vẫn luôn nghịch ngợm như vậy, ấm áp khiến cho người ta yêu thích không thôi!

Sau đó, Giang Nam ném thi thể Hứa Vận lên cánh đồng chuột túi quyền kích!

Chuyện hủy thi diệt tích, tất nhiên sẽ do các người bạn chuột túi hoàn thành!

Chung Ánh Tuyết ôm chặt Mira, có chút lo lắng: "Tiểu Nam!

Tiếp the chúng ta sẽ làm gì?"

Hạ Dao cắn răng: "Bọn họ thế nhưng đã thâm nhập vào nhóm nhân viên!"

Ngô Lương nhú mào nói: "Tình huống cực kỳ không ổn!"

Giang Nam gật đầu: "Địch trong tối ta ngoài sáng, Dracula hiển nhiên đã lên kế hoạch chu toàn!"

"Vẫn nên tìm hiểu cho kỹ, bằng không sau lưng bị người ta đâm dao cũng không biết tìm ai nói lý!"

Nói xong lại móc ra thiết bị định vị lấy được từ trên người Hứa Vận!

Nhếch miệng cười: "Đi! Ta đi tìm Lãnh Yên đi!"

Đoàn người ra khỏi sơn động!

Mà giờ khắc này, mọi người cũng hoàn toàn bại lộ dưới sự theo dõi của hệ thống Thiên Nhân!

Vô số khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

Cơn mưa bình luận trực tiếp che khuất hình ảnh!

"Phụt ha ha ha! Teletubbies? Làm thế nào lại là teletubbies!"

"Ta cười chết! Bốn lớn một nhỏ? Cái này cũng quá dễ thương!"

"Các người có biết mì từ trong lỗ mũi đi ra là cảm giác như thế nào không..."

"Dễ thương đến mức nổ tung! Màu xanh lá cây đó hẳn là Nam thần!"

"Yêu rồi! Muốn chạm vào! Chắc hẳn rất mềm mại đúng không?"

"Bọn họ lại định bày trò quỷ gì sao? Mong chờ-ing!"

"Có phải đánh lén quá nhiều chuột túi, sợ bị vây đánh, cho nên ngụy trang rồi!"

Lúc này, toàn bộ tiểu đội Giang Nam hóa thân thành teletubbies!

Trực tiếp kích nổ phòng phát sóng trực tiếp!

Trần Hiên quả thực không nhìn nổi, Thẩm Hoảng mặt đỏ bừng!

Các bạn học trong trường Linh Võ Tùng Giang đều cười điên!

Đám người Giang Nam từ lúc bắt đầu đã mang theo phong cách khác người so với những tiểu đội khác!

Giang Nam cũng không muốn mặc trang phục này mãi!

Hắn cũng cần mặt mũi nha!

Nhưng mẹ nó lão tử muốn cởi cũng không cởi ra được!

Giờ phút này đám người Chung Ánh Tuyết vẫn hoàn toàn không biết gì về vấn đề này!

Giang Nam đen mặt, cũng mặc kệ linh thú!

Dù sao lúc ở trong sơn động cũng lấy được 21 viên linh châu cấp Hoàng Kim!

Không đến mức bị bỏ quá xa!

Cùng lắm thì sau đó lại cướp!

Đi thẳng đến vị trí của Lãnh Yên!

Giờ phút này Lâm Bắc vốn đang nghỉ ngơi trong rừng đã sớm ý thức được không đúng!

Đi vệ sinh mà thôi, sao lại đi lâu như vậy?

Không thể ngồi yên, họ bắt đầu tìm kiếm xung quanh!

Nhưng vẫn luôn không tìm được Hứa Vận!

Chương 476 -

"Chị dâu... Sẽ không xảy ra chuyện gì sao?"

Sắc mặt Lâm Bắc lạnh lùng: "Người cầm miệng cho lão tử!"

Rốt cục dưới một phen tìm kiếm, tìm được một bộ phận của Hứa Vận ở trên thảo nguyên...

Trong nháy mắt ánh mắt của Lâm Bắc đỏ ngầu: "Làm sao có thể! Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra!"

Ngay cả sắc mặt Tần Hạo và Vương Viễn cũng khó coi đến cực điểm!

Một người cứ thế mà biến mất sao?

"Bác ca... Mọi chuyện có chút không thích hợp, thực lực tẩu tử không kém, nếu gặp nạn, nhất định sẽ cầu viện chúng ta, làm sao có thể..."

Lâm Bắc cắn răng: "Chuyện tốt nhất đừng giống như ta nghĩ!"

Là lời cảnh báo của tổ chức về hành động trái phép của bọn họ sao?

Hay là Giang Nam?

Nhưng làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra!

.....

Bầu trời tối dần, buổi tối!

Nhóm người Giang Nam đang đi bộ trong rừng!

Bước chân Chung Ánh Tuyết bắt đầu có chút nặng nề, khuôn mặt ửng đỏ, một tay giữ chặt Hạ Dao!

"Dao Dao! Đi với ta một chuyến!"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Vừa vặn ta cũng muốn đi!"

"Tiểu Nam! Chúng ta đi vệ sinh, người không được nhìn trộm!"

Giang Nam vặn eo một cái: "Hừ! Ta là loại người đó sao?"

Vì thế hai người Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao tay trong tay tìm một khe núi nhỏ bí mật, tránh được thiên nhãn!

Bắt đầu mân mê một trận!

"Yo ~ Dao Dao! Sao lại không cởi thứ này ra được?"

"Phía sau có một khóa kéo nha, kéo một cái liền... Hả? Khóa kéo đây rồi? Tại sao ta không thể chạm vào nó? Tuyết Tuyết giúp ta xem!"

Chung Ánh Tuyết vừa nhìn, ngây dại!

"Cái này... Không có khóa kéo! Làm thế nào có thể! Vậy làm thế nào để cởi ra đây?"

Hạ Dao: ???

"Sao lại không có? Không... Không, ta không thể! Ta không thể chịu đựng được nữa!"

Chung Ánh Tuyết kẹp chân đỏ bừng: "Ta cũng nhịn rất lâu!"

Hạ Dao liền kéo quần áo ngự trang trên người, gấp gáp không chịu được!

"A nha ~ sao không cởi ra được, a ôi!"

Cô gấp gáp dặm chân, Chung Ánh Tuyết đi tới đi lui hít sâu để giảm bớt áp lực!

Ngay lúc này, Giang Nam đột nhiên nhận ra vấn đề!

Mồ hôi trên mặt chảy ròng ròng!

Ngô Lương: "Nam ca! Sao người lại đổ mồ hôi nhiều vậy?"

Giang Nam vẻ mặt chột dạ: "Cái kia! Nóng! Trời quá nóng!"

Ngô Lương trợn trắng mắt, trời đã tối! Còn nóng?

Ngay sau đó!

"Tiểu Nam! Người mau tới! Mau tới a! Ta sắp chịu không nổi!"

"Tiểu Nam!"

Xa xa truyền đến tiếng kêu lo lắng của Hạ Dao!

Giang Nam nuốt một ngụm nhỏ nước bọt, chung quy vẫn không thoát khỏi kiếp nạn này sao?

Chỉ có thể mang vẻ mặt ưu thương đi tới trước mặt hai người!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết ngồi trên mặt đất, dùng sức che, sắc mặt đỏ thẫm như máu!

Đã không dám động đậy rồi?

Hạ Dao vội vàng dặm chân: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Cởi nó ra cho ta! Ta... Ta không thể chịu đựng được nữa!"

Giang Nam hai tay che mặt: "Cái này... Thứ này hiện tại không thể cởi ra được!"

"Vừa mặc vào, khóa kéo liền tự động biến mất!"

Hạ Dao: ???

Chung Ánh Tuyết hóa đá tại chỗ!

Người không cởi được? Làm thế nào lại không thể cởi ra được?

Vậy còn đi vệ sinh thì sao?

Ta thực sự không thể!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 888!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Cái này ... Cái này!

Có cần phải hổ như vậy không?

Hạ Dao sắp khóc: "Vậy mau nghĩ cách đi! Nếu không người giúp ta xé nó ra được không?"

Giang Nam chỉ có thể lấy ra dao găm: "Ta thử xem..."

Hạ Dao gật đầu như gà con mổ thóc!

Nhưng lưỡi dao vừa mới rơi vào quần áo con rồi rạch một chút!

"Ah! Ôi, ôi! Đau quá!"

Sợ tới mức Giang Nam không dám dùng dao rạch!

Nếu như không hiểu sai, giờ phút này áo tàng hình teletubbies cũng đã tương đương với làn da của mình rồi!

Làm thế nào để cởi ra?

Cái này tương đương với lột da!

Giờ phút này Hạ Dao đã hoàn toàn cứng đờ tại chỗ, cơn đau vừa rồi, mình thiếu chút nữa là không nhận được!

"Vậy phải làm sao bây giờ? Ta thật sự đã..."

Hạ Dao gắt gao nắm lấy cánh tay Giang Nam, thân thể đều nhin đến run rẩy!

Trong mắt Chung Ánh Tuyết đã mang theo sương mù rồi!

Giang Nam: "Nếu không... Hai người giải quyết ngay tại chỗ?"

Hạ Dao mở to hai mắt, giải quyết tại chỗ?

"Đừng! Đánh chết cũng không muốn a!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Như vậy không phải là tè ra quần sao? Không, ta không thể! "

Quả thực mất mặt chết đi được!

Đã bao nhiêu tuổi? Sao còn có thể tè ra quần chứ!

Tuy nhiên, theo như Giang Nam biết!

Chuyện này Bạch Thiên Tâm đã từng làm qua, hơn nữa còn là ở trước mặt mình...

Chung Ánh Tuyết gắt gao đè nén: "Tiểu Nam! Người nghĩ cách! Ta thực sự sắp... A~"

Hạ Dao hoàn toàn không dám nói chuyện!

Hôm nay nếu mình tè ra quần, sau đó tuyệt đối cắn chết Giang Nam!

Cái loại cắn không nhả ra a!

Giang Nam cũng gấp gáp không chịu được, nếu không giải

quyết xong chuyện này!

Mình rất có thể sẽ bị đánh chết...

Đúng lúc này, ánh mặt Giang Nam đột nhiên sáng ngời!

Nhớ tới thần kỹ mình vừa mới học được, trùng động không gian!

Chỉ là từ sau khi bị Chu Vũ Tinh bắt gặp, cũng không thi triển qua nữa!

"Nếu không... Chúng ta dùng trùng động không gian thử xem?"

Hạ Dao há to miệng nhỏ: "Thử thế nào?"

Chung Ánh Tuyết cắn chặt răng, quả nó là phương pháp gì, không phải ở trong bộ đồ này là được!"

Chương 477 -

Giờ phút này, ngay cả Giang Nam cũng không biết đến tột cùng nên giải thích với hai người bọn họ như thế nào a!

Không khỏi đỏ mặt: "Cái kia... Hay là quên đi! Cái này! Cái này không hoạt động tốt!"

Chung Ánh Tuyết thật sự không chịu được: "Cách gì? Tiểu Nam người mau nói đi!"

Hạ Dao cầu khẩn nói: "Đúng vậy đúng vậy! Dù thế nào... Cũng tốt hơn so với giải quyết trong quần áo!"

Nói đến đây, mặt cô đều đỏ thắm...

Cái này thật sự là xấu hổ mà!

Giang Nam ấp úng phun ra: "Lúc trước ta dùng trùng động không gian thử qua, một bên mở ở trước chân, một bên mở ở bên ngoài, dùng để... Dùng để..."

Hạ Dao ngạc nhiên!

Đến tột cùng Tiểu Nam đã dùng trùng động không gian để làm qua chuyện kỳ quái gì đó!

Hạ Dao vội vàng dậm chân tại chỗ!

Người có thể làm được như vậy, nhưng chúng ta thì không?

Quả thực là hổ chết người!

Trách không được Tiểu Nam nói không ổn!

Nhưng nghĩ đến mình không biết khi nào mới có thể chịu đựng được đến khi có thể cởi bộ đồ teletubbies ra!

Hạ Dao đều đã chết tâm!

Mình sao có thể làm ra được cái loại tư thế kia chứ?

Vẻ mặt không khỏi oán hận nhìn Giang Nam!

"Ta có thể cắn chết người sao? Ngay bây giờ!"

Giang Nam đổ mồ hôi: "Ah ha ~ ah haha ~ ta đẹp trai và quyến rũ như vậy, sắc sảo dịu dàng, người chắc chắn sẽ không nở làm vậy đúng không? "

Hạ Dao: !!

"Vốn là sẽ không! Nhưng hiện tại bốn Lang Diệt cái gì cũng làm được oa!"

Bây giờ đã là cực hạn!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, vì mạng nhỏ của mình vẫn thăm dò hỏi: "Cái kia... Nếu không các người cũng dùng trùng động thử xem?"

Hạ Dao thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Loại thao tác này căn bản không có cách nào thử được sao?

Hơn nữa còn phải ở trước mặt Giang Nam?

Sau đó mình căn bản là không còn mặt mũi sống trên thế giới này a!

"Chết đi! Đừng có mơ!"

Nhưng ngay lúc này!

Chung Ánh Tuyết cắn chặt môi dưới: "Tiểu Nam! Người tới giúp ta mở trùng động!"

Giang Nam: ???

"Tuyết tuyết! Người có chắc không?"

Giang Nam không khỏi nuốt nước bọt!

Ngay cả Hạ Dao cũng hoảng sợ nhìn Chung Ánh Tuyết!

Tuyết Tuyết vậy mà lại muốn dùng trùng động?

Trạng thái của cô còn cực hạn hơn mình sao?

Bằng không với tính tình của Tuyết Tuyết, tuyệt đối sẽ không đồng ý làm như vậy a?

Chỉ thấy trán Chung Ánh Tuyết nổi lên hai gân xanh, mắt thấy đã sắp không được!

"Chắc chắn! Nhưng..."

30 giây sau, đôi mắt của Giang Nam bị Đại Lang Diệt bịt mắt lại!

Ngay cả lỗ tai cũng bị Giang Nam dùng chính hai tay che lại!

Hạ Dao quay đầu lại về mặt nghiêm túc nhìn về phía Chung Ánh Tuyết!

"Tuyết Tuyết yên tâm! Ta sẽ trông chừng Tiểu Nam! Bây giờ hẳn không thể nhìn thấy cũng không thể nghe thấy!"

Giang Nam: !!

"Chạm vào mắt rồi! Nếu người lại dùng thêm một chút lực, ta sẽ bị mù vĩnh viễn! "

Chung Ánh Tuyết đã sắp không nhìn nổi rồi: "Như vậy là được rồi! Bắt đầu ngay đi!"

Giang Nam: "Hả? Bắt đầu chưa? Được rồi!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Hạ Dao: "Không! Người vẫn còn có thể nghe thấy sao? Đồ lừa đảo! Người không thể nghe thấy mà lại trả lời được?"

"Cẩn chết người đi! A a~"

Trong lúc nói chuyện cẩn một ngum lên ăng-ten đỉnh đầu Giang Nam!

Giang Nam: !!

"Ai ai! Ăng-ten của ta! Đau, đau quá! Lần này ta thực sự không thể nghe thấy!"

Là một công cụ hình người, ta cũng quá khó khăn, phải không?

.....

Mười phút sau, ba người đều trở lại vị trí của Ngô Lương!

Đều là vẻ mặt thả lỏng, hiển nhiên là thông qua trùng động không gian giải quyết vấn đề!

Chẳng qua mặt của Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết có chút đỏ, không dám nhìn Giang Nam, bầu không khí nhất thời có vẻ có chút cổ quái!

Chỉ thấy Giang Nam đỏ mắt, hốc mắt tái xanh, là bị Đại Lang Diệt...

Đến lúc Chung Ánh Tuyết che mắt cho mình, cô so với Đại Lang Diệt Che còn tàn nhẫn hơn!

Rốt cuộc ai cũng không cởi ra được bộ đồ!

Quý mới biết nó còn duy trì trạng thái cho đến khi nào!

Nhưng cũng khiến cho Giang Nam lần nữa nắm giữ cách sử dụng mới của trùng động không gian!

Giờ phút này, Ngô Lương cũng đang kéo quần áo của mình, bận rộn đầu đầy mồ hôi!

"Nam ca! Cái thứ này cởi ra thế nào? Tại sao ta không tìm thấy khóa kéo?"

"Ta muốn đi vệ sinh!"

Giang Nam mặt tối sầm lại: "Nghẹn!"

Ngô Lương: ???

.....

Mấy người đi theo vị trí định vị, một đường chạy tới vị trí Lãnh Yên!

Lúc này chiến đội Bách Hoa đang thu thập chiến trường trong một sơn cốc!

Nằm trên mặt đất là một con nai sừng kiếm bị đầu độc!

Một cô gái đang đề phòng bốn phía!

Hai cô gái còn lại đang thu thập thi thể linh thú!

Mà Lãnh Yên thì nhìn về phía cửa cốc, có chút không yên lòng!

Lấy ra thiết bị định vị đặc chế giấu ở trong ngực vừa nhìn!

Phía trên chỉ có một điểm sáng, vị trí truy tung chính là thiết bị định vị mình đặt ở trên người Giang Nam lúc trước!

Giờ phút này, điểm sáng kia đang tới gần mình cực nhanh!

Giang Nam làm sao có thể hướng về phía mình?

Đây có phải là một sự trùng hợp ngẫu nhiên

Hay là nhắm tới chỗ mình?

Chương 478 -

Những chuyện mình làm đã bị bại lộ?

"Ta đi ra ngoài một chuyến đi! Các người chờ ta ở đó!"

"Nếu 3 giờ sau ta không trở về, thì không cần chờ!"

Nói xong không cho các đội viên cơ hội hỏi thăm, liền chạy ra ngoài cốc!

Cố gắng tránh xa sơn cốc!

Cô không muốn liên lụy đến các thành viên trong nhóm của mình!

Chạy hơn mười phút, Lãnh Yên đang muốn thông qua thiết bị định vị nhìn vị trí Giang Nam!

Ngay sau đó!

Một thanh đường đao từ phía sau lặng yên không một tiếng động đặt lên cổ Lãnh Yên!

"Lại động! Chết ngay!"

Thanh âm lạnh như băng giống như gió lạnh thấu xương, trái tim Lãnh Yên nhất thời lạnh đi một nửa!

Không cần phải nhìn!

Đó là Giang Nam!

"Huyết Hồng có phải không?"

Trái tim Lãnh Yên lập tức rơi xuống đáy cốc!

Giang Nam sao lại biết được tên mã hành động của mình?

Tất cả mọi chuyện đều được thực hiện trong bí mật!

Nhưng Giang Nam ngay cả mã hiệu của mình cũng biết?

Hơn nữa còn có thể dễ dàng tìm được vị trí của mình trong Linh Khư?

Hắn thật sự là thần thánh sao?

Tất cả mọi người đều cho rằng đã an bài Giang Nam rõ ràng!

Nhưng trên thực tế thì sao?

Chỉ là cho rằng thôi!

Lãnh Yên cắn chặt môi dưới: "Nam thần!"

"Tất cả mọi người đều biết người đi châu Phi một chuyến!"

"Nhưng bọn họ lại không biết đến tột cùng người ở bên kia đã hoàn thành kỳ tích như thế nào!"

"Nhưng ta biết!"

"Nếu như không xảy ra nhiều chuyện như vậy, có lẽ chúng ta sẽ trở thành bằng hữu!"

"Nhưng... Ta xin lỗi!"

"Rầm!"

Cùng với một tiếng nổ vang lên, một bông hồng khổng lồ được tạo thành từ sương mù!

Một cổ hương ngọt xông vào cánh mũi!

Giang Nam: !!

"Này! Người mẹ nó nghe ta nói xong!"

"Người đừng có tùy tiện nào bố có được không?"

"Ta tới là..."

Lãnh Yên nhanh chóng xoay người, thần sắc lãnh liệt: "Ta không nghe! Người..."

Biểu tình của cô cứng đờ!

Tại sao lại là một teletubbies xanh lá cây?

Đây là Giang Nam sao?

Nhìn xa hơn!

Phía sau cây còn có ba lớn một nhỏ đang trốn?

Các người trốn đằng sau cây là thật sự nghiêm túc?

Cái cây nhỏ kia căn bản không che khuất được thân thể mập mạp của các người a!

Các người đang làm cái gì vậy?

Người đang chơi cosplay à?

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 666!]

Nhưng hiện tại cô căn bản không dám nghĩ nhiều!

Hai tay lật, hai thanh hồ điệp đao đã rơi vào trong tay!

Trên không trung xẹt qua một đường cong kinh diễm, Giang Nam về phía Giang Nam!

Lãnh Yên Bạch Ngân 8 sao tựa như một đóa hoa hồng gai nhọn, phát ra sức chiến đấu kinh người vượt xa lúc chiến đấu phân tầng!

Giang Nam cảm giác một trận hương ngọt truyền đến, cả người tê liệt, tứ chi vô lực!

Nhưng công kích của Lãnh Yên đã tới!

Hai thanh hồ điệp đao bị Giang Nam dùng Đường đao dễ dàng ngăn cản!

"Này! Nghe ta này! Ta..."

Lãnh Yên cắn chặt môi dưới: "Ta không nghe! Người đừng mơ đào được tin tức gì từ miệng ta!"

Giang Nam cầm đao ngăn cản, chân không khỏi mềm nhũn! Suýt ngã xuống đất!

Độc tố phía trên, hung mãnh khuếch tán, giờ phút này ngay cả môi cũng tím tái!

Giang Nam nổ tung: "Ta mẹ nó!"

Linh kỹ "Bỉ Ngạn Hoa Nở" của Lãnh Yên bao phủ phạm vi ước chừng 500m!

Quay đầu lại nhìn, ngay cả đám người Chung Ảnh Tuyết cũng bại lộ dưới khí độc bao phủ!

"Lỗ đen hư không!"

"Rầm!"

Khgisa độc và mặt đất trong phạm vi 100 mét trong nháy mắt bị nén thành hạt đen!

Ngay cả thân thể Lãnh Yên cũng bị hút đến giữa không trung, lập tức ngã xuống!

Nhân cơ hội này, Giang Nam ném ra xiềng xích hư không, một tay quần lấy hai chân Lãnh Yên, hạn chế hành động của cô!

Lập tức áp đao lên!

Mắt Lãnh Yên phiếm lệ quang!

Cô biết mình không phải là đối thủ của Giang Nam, nhưng vẫn muốn thử xem!

Không nghĩ tới lại bại nhanh như vậy!

"Tiểu Hàm! Sống thật tốt, chị chỉ có thể làm nhiều như vậy!"

Nói xong quay hồ điệp đao, không chút do dự, một phen hướng về trái tim của mình cắm xuống!

Máu chảy ra!

Sắc mặt của cô dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mà trở nên tái nhợt!

Giang Nam: ???

Tiến lên giữ chặt cánh tay Lãnh Yên, trừng mắt nói: "Người mẹ nó điên rồi à?"

Giờ phút này trong mắt Lãnh Yên ghen ngào: "Nam thần... Ta không có lựa chọn! Ta xin lỗi! Ta xin lỗi... Ta!"

Giang Nam nổ tung: "Người không thể nghe ta nói hết sao? "

Người phụ này, giống y như con nhím xù lông!

Mẹ kiếp!

Nhưng Lãnh Yên đã không còn nghe thấy!

Giang Nam nhét khí huyết nhân sâm vào miệng cô!

Dùng ngón tay của mình đâm vào cổ họng cô, buộc cô phải nuốt nó!

Hành động thô bạo!

Nhìn cột máu cao hơn một mét trên ngực Lãnh Yên, lúc này Giang Nam mới yên tâm!

Nhìn lại!

Teletubbies màu tím đã nằm trên mặt đất và sùi bọt!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng trở nên lung lay!

Khói độc của Lãnh Yên thật sự đáng sợ!

Giang Nam vô cùng đau đầu, bởi vì giờ phút này mình đều đã mơ mơ màng màng rồi!

Nhưng giờ cũng không quản được nhiều như vậy, Giang Nam khiêng Lãnh Yên!

Dùng xiềng xích hư không trói chặt tất cả mọi người, một đường điền cuồng thuấn di!

Chờ khói độc tan hết, trên mặt đất chỉ còn lại một cái hố lớn trăm mét, nửa bóng người cũng không có!

Chương 479 -

Trận chiến gần gũi này cũng gây ra sự chú ý trong phòng phát sóng trực tiếp!

"Chắc chắc chắc! Nam thần vẫn nhanh như vậy!"

"Lợi hại, Lãnh Yên cũng không bắt được Nam Thần?"

"Lạt thủ tồi hoa*! Ha ha!"

(*): Không biết nhẹ tay, phá hư cái đẹp_

"Solo, cũng chỉ có Diệp Tinh Hà còn có Tề Ngọc mới có thể cùng Nam Thần khoa tay múa chân! Mong chờ!"

"Nói đi. Nam Thần đã đi đâu vậy? Thuấn đi quá tao nhã a! Thiên nhân cũng không theo kịp sao?"

Giờ này khắc này, tổng bộ Long Uyên tiến vào trạng thái chuẩn bị khẩn cấp!

Trên màn hình lớn phát lại hình ảnh thời gian thực của hệ thống thiên nhân truyền về!

Vương Chính Dương: "Nam thần tiếp xúc với Lãnh Yên?"

Hồng Long: "Hắn là người của Dracula đã có hành động! Bằng không Nam Thần sẽ không làm vậy!"

"Chúng ta hiện tại không có cách nào liên lạc với Nam Thần, theo dõi cho ta!"

"Vâng! Đội trưởng!"

Ngay lúc này, trong hang động!

Ngô Lương đã sùi bọt mép, sắc mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng trắng bệch, trúng độc rất sâu!

Lãnh Yên bị Giang Nam ném vào sơn động bất tỉnh nhân sự!

Giang Nam điên cuồng lắc lư cô: "Người thức dậy! Tỉnh dậy đi! Mẹ kiếp!"

"Người giải độc của chúng ta a!"

Nhưng Lãnh Yên căn bản không có ý tỉnh lại!

Giang Nam sắp khóc!

Nhìn biểu tình càng lúc càng thống khổ của Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết, Giang Nam rưng rưng lấy ra một nắm đậu nành giải độc!

Ăn một viên!

Chung Ánh Tuyết nhìn đậu nành Giang Nam đưa tới, điên cuồng lắc đầu, vẻ mặt kháng cự!

Đừng mà!

Cô biết được sức mạnh của thứ này!

Vừa rồi cũng đã đủ xấu hổ rồi, nếu lại ăn đậu nành giải độc!

Vậy trước sau đều đồng loạt làm việc!

Mình còn sống được hay không?

"Ta vẫn cảm thấy bị độc chết tương đối tốt!"

Giang Nam im lặng!

Bản thân cũng không muốn!

Những chiếc áo tàng hình rách nát này đến giờ cũng chưa cởi ra được!

Đây có phải là cái giá của việc thực hiện ước mơ của đàn ông?

Chỉ thấy bàn tay to Giang Nam thò về phía nách Chung Ánh Tuyết, sau đó gãi một trận!

"Cà cà~"

"Phụt... Ha ha ha ha ha! Tiểu Nam! Ngứa chết mất! Mau dừng lại ~"

Chung Ánh Tuyết bị Giang Nam gãi giãy dụa không ngừng, đập thẳng chân!

"A~"

Thừa dịp Chung Ánh Tuyết cười, Giang Nam nhét đậu nành vào miệng cô!

Chung Ánh Tuyết nhất thời cười không nổi!

Hạ Dao thấy bàn tay nhỏ bé tội ác của Giang Nam vươn tới, vẻ mặt hoảng sợ!

"Người đừng có giở trò với ta! Ta sẽ tự ăn!"

Hạ Dao vẻ mặt đau khổ ngoan ngoãn ăn đậu nành!

Về phần Ngô Lương đã sùi bọt, Giang Nam cũng nhét một viên!

Tiểu Mira hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi sương mù độc hại, cơ thể của cô sẽ trở lại trạng thái ban đầu!

Nên nói phải phải nói!

Đậu nành giải độc có tác dụng mạnh mẽ!

Vừa mới ăn vào, liền vẻ mặt thanh khí爽!

Thất lưỡng không mỗi, chân không đau, một túi gạo cũng có thể
khiêng lên tầng hai!

Đúng lúc này, Lãnh Yên vừa chậm rãi tỉnh lại, kinh ngạc nhìn
thân thể mình bị trói thành bánh chưng: "Tại sao ta không chết?"

Không chỉ không chết!

Máu mũi chảy ra đã gần như có thể dùng để rửa mặt!

Giang Nam vừa nghe, mặt đều đen!

Quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Lãnh Yên!

"Người tỉnh thật là đúng lúc a!"

Mẹ kiếp!

Lão tử mà biết người tỉnh rồi!

Còn ăn đậu nành cái rắm gì nữa?

Vừa rồi lắc lư mãi sao người lại không tỉnh?

Ta thấy người chính là cố ý!

Chặc chặc!

Đáng giận!

"Ừng ục ~"

Bụng Giang Nam kêu loạn một trận, sắc mặt khổ sở!

Giờ phút này, ba người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao Giang Nam

liếc nhau một cái!

Tất cả đều đỏ mặt!

Đáng giận ~

Ba người tay trong tay đi vào sâu trong sơn động!

"To con! Coi chừng Lãnh Yên! Chờ cho đến khi ta kết thúc! Sẽ lần nữa để giúp người giải thoát!"

Chỉ thấy một con teletubbies màu tím quỳ trên mặt đất!

Tiếng ồn phía sau vang vọng! Pháo nổ đồng loạt vang lên!

Ngô Lương: $\varepsilon = \varepsilon = \square\square\square\square\bullet$

Trường mắt nói!

"Nam ca! Không, ta không thể! Ta thực sự không thể!"

"Cứu ta! Nhanh lên! Ta muốn được giải thoát ngay bây giờ!"

Lãnh Yên nóng nảy: !!

"A a a a a! Teletubbies màu tím này! Đừng có chĩa mũi vào ta!"

"Ta... Ta..."

Lãnh Yên vừa tỉnh lại chưa tới nửa phút lại hôn mê bất tỉnh!

Cô bị "khí độc" của Ngô Lương làm cho choáng váng!

Ngay lúc này, sâu trong hang động!

Ba teletubbies ngồi xổm trong góc ...

- Ô ô ~ xấu hổ chết người ~"

"Không bao giờ làm teletubbies nữa!"

"Tiểu Nam! Nhanh lên! Ta đã đến giới hạn của mình!"

"Đừng vội! Đừng vội! Không gian trùng động chỉ có thể mở một đôi a!"

"Ah ah! Thật xấu hổ! Thật đáng xấu hổ!"

"Đại Lang Diệt! Không sợ! Chúng ta đã sớm mất hết mặt mũi rồi!"

"Ta có thể coi người đây là đang an ủi ta sao..."

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +666!]

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết +666!]

Năm phút sau, Giang Nam giải quyết xong vấn đề vội vàng đi tìm Ngô Lương!

Chỉ thấy giờ phút này, Lãnh Yên đã té xỉu trên mặt đất!

Không khí tràn ngập một hương vị không thể diễn tả thành lời!

Một teletubbies màu tím ôm đầu gối của mình ở góc!

Hai mắt vô thần! Dường như đã mất đi hy vọng của mình!

Chương 480 -

"Đi nào To Con! Ta sẽ giúp người giải thoát!"

Ngô Lương ôm đầu gối: "Đã được giải thoát..."

Ánh mắt Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

Cái này ... Nhanh như vậy sao?

Đã được giải thoát?

Mẹ kiếp!

Đây là trong quần à?

Giang Nam trong nháy mắt rời khỏi thật xa!

Vẻ mặt hoảng sợ!

Sau này phải nhìn thẳng vào teletubbies màu tím này như thế nào!

Nhìn bộ dáng Ngô Lương đã mất đi hy vọng, vẻ mặt Giang Nam đau đớn vô cùng!

"To con! Là đại ca có lỗi với người!"

Ngô Lương lắc đầu: "Không! Nam ca!"

"Trong nháy mắt như vậy! Ta dường như đã trở lại lúc ta còn là một đứa bé! Tìm về được sự ấm áp trong ký ức!"

Giang Nam: ???

Loại ký ức này ta cũng không muốn tìm lại!

Hồi ức thơ ấu, chúng ta không thể dùng cách này ah!

Ngô Lương: "Bây giờ ta muốn biết, khi nào mới có thể cởi ra bộ đồ này!"

Giang Nam che mặt: "Ta cũng muốn biết! "

Mà bên kia, nhìn Lãnh Yên bị "nổ" ngất xỉu, Giang Nam phải gọi là cực kỳ hả giận a!

"Không nói nữa! Ta đi một chuyến nữa!"

.....

Nửa tiếng nữa!

Lúc này đám người Giang Nam mới bình tĩnh lại, nhìn Ngô Lương ngồi ở góc tường nhớ lại thời thơ ấu!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao vừa đồng tình vừa không dám tới gần!

Mà Giang Nam lại đem tâm tư rơi vào trên người Lãnh Yên!

Lần nữa đánh thức cô dậy!

Lãnh Yên trong lúc nhất thời có chút ngẩn người, nhưng ánh mắt lại quyết tuyệt!

Giang Nam: !!

"Người nghe ta nói xong a! Mẹ kiếp!"

"Lãnh Hàm! Đó là em gái người, phải không? "

Lãnh Yên vừa định tự sát thì thần sắc cứng đờ: "Người... Làm sao người biết? Cô..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Em gái người bị người của Dracula khống chế, cho nên người mới làm những chuyện này đúng không?"

"Bao gồm cả cha của người!"

Lãnh Yên kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Cắn chặt môi dưới, thậm chí cắn ra máu!

Từng giọt nước mắt trượt xuống!

Cô không nghĩ tới, Giang Nam dĩ nhiên hiểu được trình độ này!

Hắn đã sớm phát hiện mình có vấn đề sao?

Sự cảnh giác khủng khiếp này là gì?

"Xin lỗi Nam Thần! Ta không thể nói với người bất cứ điều gì!"

”

"Kế hoạch không thành công, em gái ta còn có ba ta đều..."

Giang Nam thản nhiên nói: "Quân đoàn Long Uyên đã tìm được vị trí của em gái người, còn có cha của người, đã bố trí xong!"

"Chỉ cần ta nói một câu, người của Dracula sẽ bị Long Uyên đánh rụng, cứu hai người bọn họ ra ngoài!"

"Sở dĩ còn chưa đánh, chỉ là ta không muốn kinh động người của Dracula mà thôi, nếu không một khi kế hoạch thay đổi, có thể tìm được lại được bọn họ hay không cũng không thể nói chắc!"

Giang Nam đã sớm thông qua Long Uyên tra được tất cả tư liệu của Lãnh Yên!

Cha của cô là một tên nghiện cờ bạc chả ra gì, cùng một em gái học lớp ba!

Trở thành nhược điểm của Lãnh Yên!

Dracula đã mượn điểm này, phát triển Lãnh Yên thành quân cờ!

Lãnh Yên ngơ ngác nhìn Giang Nam, hoàn toàn choáng váng!

Cô không tin tất cả chuyện này là sự thật!

Giang Nam đã tính đến từ sớm?

Cho đến nay, tất cả những gì hắn đã làm là vạch trần kế hoạch của Dracula?

Bao gồm cả với mình ...

Đến tột cùng là Dracula đang tính kế Giang Nam!

Hay là Giang Nam đang tính kế Dracula a?

Cái này cũng quá lợi hại ra!

"Thật sao? Cha và Tiểu Hàm thật sự đều..."

Lãnh Yên giống như bắt được một cộng rơm cứu mạng duy nhất!

Cho dù bị trói thành bánh chưng, cũng quỳ gối bò đến trước người Giang Nam!

Cái này! Thực sự khiến mọi người không đành lòng nhìn thẳng!

Giang Nam lấy điện thoại di động ra, cho Lãnh Yên xem tin nhắn của mình và Vương Chính Dương!

"Chỉ cần người phối hợp với ta! Ta có thể giữ an toàn cho gia đình người!"

"Hơn nữa, ngoại trừ tin tưởng ta! Người không có lựa chọn nào khác!"

Lãnh Yên khóc, nước mắt khiến cho tầm mắt trở nên mơ hồ, nhìn vào màn hình điện thoại di động!

Cô không thể chịu đựng được nữa, loại bỏ tất cả nguy trang, nằm trên mặt đất khóc lớn tiếng!

Cô không còn là một Huyết Hồng, chỉ là một cô gái 20 tuổi!

Trong khoảng thời gian này, cô không dám nói với bất luận kẻ nào, chỉ có thể phối hợp với hành động của Dracula, làm chuyện mình không muốn làm!

Sợ mình sẽ không bao giờ gặp lại em gái nữa...

Quả thực vô cùng áp lực!

"Cảm ơn người! Cảm ơn người! Nam thần... Ô ô ~ Cảm ơn người!"

Cô quỳ xuống đất, khuôn mặt của cô dính đầy bụi bặm, khóc lớn!

Giang Nam đứng dậy, cởi bỏ trói buộc trên người Lãnh Yên!

Không cần phải trói buộc!

Một lát sau, Lãnh Yên mới ổn định được tâm tình của mình, khóc đỏ mắt!

"Nói cho ta biết, chi tiết cụ thể của kế hoạch Hồ Bì! Trong Ngọc Long Linh Khư còn ai là người của Dracula?"

"Người phụ trách ra tay là ai?"

Lãnh Yên lau đi nước mắt: "Kế hoạch Hồ Bì thì ta cũng không

biết nhiều!"

"Ta chỉ biết có người sẽ ra tay với ngươi, chờ bên kia chuẩn bị tốt, hắc sẽ thông tri để ta phối hợp hành động, dẫn ngươi đến vị trí thiên nhãn nhìn không thấy!"

"Sau khi cướp Mira đi, lại giao cho nội ứng đưa ra ngoài!"

Giang Nam nhíu mày: "Người đó là ai?"

Lãnh Yên: "Ta chỉ biết, thân phận của hắc là một trong tuyến thủ, tên mã là Ảnh Ma!"

Chương 481 -

Giang Nam ngạc nhiên: "Tuyển thủ? Làm thế nào có thể chứ?"

Vốn tưởng rằng sát thủ sẽ ẩn nấp trong nhân viên!

Không nghĩ tới sẽ ẩn nấp trong tuyển thủ!

Tất cả những người tham gia cuộc thi đều chỉ là học sinh, nền tảng sạch sẽ! Làm thế nào lại xuất hiện vấn đề?

Lãnh Yên khuyên: "Nam thần, đừng cậy mạnh! Đây là tình thế bắt buộc! Nghe nói Ảnh Ma đến từ tổng bộ! Dị năng cực kỳ đặc thù, các người..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta mặc kệ hắn từ đâu tới!"

"Tiểu đội phụ trách tiếp ứng đã bị ta giết chết một người rồi!"

Lãnh Yên mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Không phải chứ?

Đó là Hoàng Kim!

Giang Nam làm thế nào làm được?

Nhìn người đàn ông trước mắt còn nhỏ hơn mình, Lãnh Yên đã không biết đây là lần thứ mấy mang đến cho mình khiếp sợ!

Vì vậy, liền nói tất cả những gì mà cô biết cho Giang Nam!

Giang Nam đứng dậy vắn vẹo cổ: "Xem ra, không giết chết Ảnh Ma này! Trận đấu này của chúng ta không thể dừng lại!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết kiên định: "Tiểu Mira, chúng ta nhất định phải bảo trụ!"

Hạ Dao: "Hừ hừ! Không ai có thể cướp đi em bé đáng yêu của chúng ta!"

Ngô Lương: "Nam ca! Chỉ chờ người ra lệnh!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chơi hần đi!"

Lãnh Yên giãy dụa đứng dậy: "Coi như một mình ta! Dị năng của ta có thể phát huy tác dụng!"

Mấy người thương lượng trong sơn động mấy tiếng đồng hồ!

Không ai biết Ảnh Ma này mạnh đến mức nào!

Nhưng mà sở dĩ trong lòng Giang Nam an tâm, vẫn bởi vì có sự tồn tại của vài bài hàng!

Mẹ kiếp! Bom hạt nhân còn có thể được xử lý!

Người chẳng lẽ còn không chơi lại được một cái bóng?

Chỉ là không đến thời khắc mấu chốt, Giang Nam không muốn lấy ra bảo bối bảo mệnh!

"Ah! Kéo khóa! Ta chạm vào được khóa kéo rồi!"

Hạ Dao đột nhiên kêu lên một tiếng kinh hãi!

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, khóa kéo áo tàng hình của teletubbies một lần nữa hiện lên!

Đã cởi nó ra được rồi sao?

Từ khi mặc cho đến bây giờ, đã qua 24 giờ!

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhõm, cũng may còn không tính

là quá hốt!

Ngô Lương giãy dụa đứng dậy, quanh người lượn lờ hương thơm đặc biệt!

Buồn bực nói: "Ta đi vào bên trong thay quần áo!"

Giang Nam che mặt, đưa cho Ngô Lương một bộ quần áo, còn có một thùng nước tinh khiết, khăn mặt, sữa tắm, chất khử mùi...

Tất cả mọi người cởi quần áo ra đều thở phào nhẹ nhõm!

Mà đầu Lãnh Yên vẫn luôn choáng ngợp, vẫn luôn cũng không hiểu rõ!

Tại sao các người lại muốn hóa trang thành teletubbies ah!

Còn có teletubbies màu tím kia cũng không cởi ra?

Có đam mê kỳ quái gì sao?

Chung Ánh Tuyết: "Vấn đề mấu chốt nhất bây giờ là, làm thế nào chúng ta có thể tìm thấy Ảnh Ma!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không! Hãy để hắc đến tìm ta!"

Chỉ thấy Giang Nam cởi áo tàng hình teletubbies ra, bước ra khỏi sơn động,

Leo lên ngọn núi đá phía sau và vẫy tay lên bầu trời!

Làm một cử chỉ OK!

Giờ phút này, vô số khán giả trong phát sóng trực tiếp đều thấy!

"Cái gì a! Chỉ OK thôi sao?"

"Thế nào rồi? Ý của Nam thần có nghĩa là muốn chúng ta chờ

đội? Hắn lại sắp bày trò sao?"

"Thú vị đây!"

"Đã cởi quần áo teletubbies ra rồi sao? Ta còn chưa xem đủ đâu!"

"Ngồi chờ Nam Thần biểu diễn!"

Rõ ràng, Giang Nam leo lên một nơi rất dễ thấy để làm động tác này, là để cho khán giả xem!

Không ai hiểu Giang Nam có ý gì!

Giờ phút này, tổng bộ Long Uyên!

Vương Chính Dương đứng dậy, ánh mắt sáng lên: "Long ca! Nam Thần đã cho tín hiệu!"

"Để cho người của chúng ta động thủ thu lưới!"

Giờ phút này, đám người Hồng Long đều thông qua phát sóng trực tiếp nhìn thấy thủ thế của Giang Nam!

Lại liên tưởng đến lúc trước tiếp xúc với Lãnh Yên!

Mọi thứ rõ ràng!

Hồng Long: "Nam thần sợ là đã hiểu rõ tình huống rồi! Phối hợp hành động với Nam thần! Thu lưới ngay bây giờ! Cứu cha con Lãnh Phong!"

"Vâng! Đội trưởng!"

Bạch Thiên Tầm vội vàng nói: "Long ca! Nam Thần lại có động tác mới! Nhìn kìa!"

Chỉ thấy Giang Nam trong hình cười xán lạn!

Chỉ vào mắt mình, sau đó nhắm mắt lại!

Chớp 12 lần!

Sau đó làm một động tác cắt cổ!

Vương Chính Dương ngạc nhiên: "Đây là ý gì?"

OK thì mình vẫn có thể hiểu được! Cái này có chút phức tạp!

Bạch Thiên Tầm trầm ngâm: "Ta! Mắt! Hai? Chết rồi?"

"Ah! Ta hiểu rồi!"

"Hai mắt ta sắp đau đến chết?"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ tổng bộ Long Uyên đều an tĩnh!

Tất cả mọi người dùng ánh mắt (͡° ͜ʖ ͡°) để nhìn Bạch Thiên Tầm!

Ừm!

Đó chính là ánh mắt cảm thông cho người khuyết tật trí tuệ!

Hồng Long trợn trắng mắt: "May mà không phải người làm chỉ huy! Bằng không Nam Thần rất có thể sẽ bị người hãm hại!"

"Nam Thần muốn chúng ta tắt hệ thống thiên nhãn trong 12 giờ! Hắn sẽ giết người của Dracula!"

"Đó là để cho chúng ta biết! Đồng dạng cũng là tuyên chiến với người của Dracula!"

"Con mẹ nó! Đủ khí phách!"

Hồng Long hưng phấn nổi da gà, ánh mắt đỏ ngầu!

"Tiểu Bạch! Hack vào công năng phát sóng trực tiếp của thiên

nhân trong Ngọc Long Linh Khư! Không được phép truyền thông
can thiệp vào trong vòng 12 giờ!"

Chương 482 -

"Vận chuyển toàn bộ hệ thống thiên nhân! Đi theo Giang Nam quay chụp! Hình ảnh gửi tới đây!"

"Đồng thời, thông báo cho quân binh đóng quân ở Ngọc Long Linh Khư, nếu Giang Nam có nhu cầu, toàn lực phối hợp hành động của hắn!"

"Tuân lệnh!"

Toàn bộ phòng chỉ huy vì từng mệnh lệnh của Hồng Long mà bận rộn!

Bây giờ!

Trong lúc phát sóng trực tiếp, khán giả cả nước hoàn toàn bị thủ thế của Giang Nam làm cho choáng ngợp!

Chọc vào mắt? Nhắm mắt lại? Cắt cổ? 12 ?

Tất cả những điều này là gì?

Tuy nhiên, khi tất cả mọi người đang nghi vấn!

Hình ảnh trong phát sóng trực tiếp đột nhiên biến đen!

Hiện thị thông báo!

"Vì một số lý do đặc biệt! Tạm thời tắt dịch vụ phát sóng trực tiếp! Sau 12 giờ, sẽ tiếp tục phát trực tiếp! Xin vui lòng kiên nhẫn chờ đợi!"

Giờ khắc này, cơn mưa bình luận trong phòng phát sóng trực

tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Tình huống gì vậy? Tại sao lại không thể xem tiếp chứ? "

"Màn hình đen là sao? Người có xứng đáng với hạng thành viên mà lão tử đã nạp không? "

"Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Ta biết nam thần có ý gì!"

"Cử chỉ vừa rồi là tắt hệ thống thiên nhân trong 12 giờ!"

"Ý người là Nam thần dự đoán được tương lai?"

"Cái rắm! Trong đầu người có khối u à? Vừa rồi Nam thần rõ ràng đã báo hiệu cho cấp trên!"

"Quá mạnh! Một cái thủ thế, thiên nhân liền dừng lại? Nam thần muốn làm gì?"

"Bình thường loại không cho phát sóng này, đều là hành động lớn!"

"Điên rồi! Ta muốn xem! "

"Gấp chết ta! Nam thần rốt cuộc muốn làm gì?"

"Ngừng phát sóng trong 12 giờ! Ah ah, ah, tò mò!"

Vô số khán giả đều đang phát điên!

Bởi vì tất cả chuyện này thực sự có vẻ quá bí ẩn!

Lúc đầu bởi vì Giang Nam hoãn thi đấu, bây giờ lại bởi vì cử chỉ của Giang Nam mà ngừng phát sóng trực tiếp!

Hơn nữa giờ phút này không ít quân binh đều đang hướng về phía trấn nhỏ Ngọc Long!

Mọi người có thể nhìn thấy xe chống cháy nổ trên đường phố

vào ban ngày!

Là bởi vì cuộc tranh đấu Ngôi Sao?

Quý cũng không tin!

Kể gốc đều có thể nhìn ra, phía sau cuộc thi Ngôi Sao có chuyện lớn, hơn nữa Giang Nam tuyệt đối tham dự vào!

Sự tò mò của đông đảo cư dân mạng đã hoàn toàn bùng nổ!

Khu vực bình luận của các phương tiện truyền thông lớn hoàn toàn sụp đổ!

Ban tổ chức lại càng không tốt hơn!

Bởi vì chuyện này, người hâm mộ Giang Nam trực tiếp tặng vọt lên 600 vạn!

"Trong Ngọc Long Linh Khư đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì a! Tò mò ngứa tim gãi gan!"

"Nam thần tuyệt đối đang chấp hành nhiệm vụ thần bí! Các người đừng quên thân phận Âm Dạ của hắn!"

"Ah ah! Phần tuyệt vời nhất! Tại sao không cho phép xem!"

"Chúng ta phải xem! Để chúng ta xem!"

"Ngọc Long trấn nhỏ bị phong tỏa! Hiện tại đều thiết lập cấp độ, tuyệt đối có chuyện lớn!"

"Ta mẹ nó cho tới bây giờ chưa từng tò mò về một người đàn ông tới như vậy!"

Mà giờ phút này, bên dưới bài đăng weibo cuối cùng của Giang Nam!

Nhiều thêm một bình luận!

ID: Fan cứng của Nam Thần:

Đẩy ta lên top bình luận! Hơn 100 triệu lượt thích, ta gửi hình ảnh bên trong lên!

Các bình luận bên dưới trực tiếp nổ tung!

"Bốc phét à?"

"Mặc kệ người có phải thật hay không? Đẩy người lên!"

"Muốn xem muốn xem! Người nhanh làm!"

"Lời nói vô lý thế mà cũng tin? Lừa gạt!"

"Cao thủ trong dân gian!"

Chỉ trong nửa giờ, lượt thích trực tiếp làm đến 120 vạn!

Fan cứng của Nam Thần: =T°□° □) Các người lợi hại! Ta đi biên soạn lại! Chờ lão tử!"
□
□

Trên mạng là một mảnh khí thế ngất trời!

Phát sóng trực tiếp ngừng 12h xông lên hot search ngày đó, cho dù trong lúc phát sóng trực tiếp không có hình ảnh, mưa bình luận vẫn thảo luận kịch liệt như cũ!

Mà bây giờ! Trong một quán bar tối tăm!

Haier. Dracula nhìn động tác Giang Nam trong màn ảnh phát lại, ánh mắt âm trầm!

Cười lạnh nói: "Tuyên chiến sao? Thật thú vị!"

Điện thoại di động reo, Haier nhướng mày, nhận điện thoại!

"Cha con Lãnh Phong đã được cứu đi, Long Uyên đã động tay! Không để lại người sống!"

"Răng rắc!"

Điện thoại di động bị Haier bóp nát, lần này thật sự không cười nổi!

"Làm sao hần biết được? Kế hoạch Hồ Bì này hần biết bao nhiêu? Chết tiệt! Một đám rác rưởi!"

Trong lời nói, ánh mắt của hần dừng ở một bên bóng người!

Chỉ thấy người đàn ông đội mũ dạ sắc mặt trắng bệch ngồi trên ghế, hơi cúi đầu!

Không thở! Không có nhịp tim! Thậm chí không giống như một người sống!

"Chỉ có thể hành động trước! Ảnh Ma! Đừng để lật thuyền trong mương!"

Nói xong tiến lên kéo ngón tay của người đàn ông mũ dạ lên, hung hăng bẻ gãy!

Trong khi đó!

Bên trong Ngọc Long Linh Khư!

Lộ Diêu của chiến đội Thiên Tâm đang cùng ba đồng đội của hần nghỉ ngơi trong rừng!

Đột nhiên ngón tay truyền đến đau đớn, làm cho thần sắc hần trở nên dữ tợn!

Bất ngờ đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng: "Kế hoạch bại lộ! Trực tiếp động thủ sao?"

Lúc này, ba đồng đội kia choáng váng: "Diêu ca? Sao vậy? Cái gì trực tiếp động thủ?"

Lộ Diêu căn bản không quan tâm ba người, trực tiếp xé nát vòng tay vệ tinh của mình!

Lấy bộ định vị ra!

Bộ định vị này đang theo dõi quả cầu kim loại kia!

Chương 483 -

“Ầm!”

Cấp bậc Lộ Diêu thế mà lại từ Bạch Ngân 3 sao một đường tăng lên tới Hoàng Kim 7 sao! Hơn nữa còn đang ở trên đỉnh!

Cho dù giờ phút này mũi Lộ Diêu đã chảy máu, làn da đỏ thẫm!

Nhưng Lộ Diêu hoàn toàn không quan tâm, thật giống như không phải thân thể của mình vậy!

Thân thể vọt về phương hướng của Giang Nam cực nhanh!

Ba đồng đội đang bối rối! Mẹ kiếp? Diêu ca đã là Hoàng Kim rồi sao?

Cái này ... Cái này ...

Mà Giang Nam thì ngồi trên đỉnh sơn động, ôm Tiểu Mira!

Một tay cầm dao, một tay nhàn nhã gặm táo!

"Ôi a ~ chưa chết ta! Còn dám bán cho ta ba đồng năm cân?"

"Phi! Gian thương!"

"Ồ~"

Xa xa, một bóng đen vọt tới với tốc độ kinh người!

Người tới chính là Lộ Diêu!

Giang Nam cũng có chút sửng sốt!

Mẹ kiếp? Sao lại là Lộ Diêu, tiểu tử này là Hoàng Kim?

Còn là Hoàng Kim 7 sao?

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Chuyện này có gì đó không ổn!

Lộ Diêu thấy Giang Nam đang nhàn nhã chờ mình!

Thần sắc dữ tợn: "Người rất tự tin! "

Giang Nam đứng dậy, nhếch miệng cười: "Người tự tin hơn! Chỉ là một Hoàng Kim 7 sao mà thôi, có cần kiêu căng như vậy không?"

"Ai đã cho người sự tự tin này? Rejoice sao?"

Lộ Diêu: ???

Cái gì là Rejoice?

Lại nói Hoàng Kim 7 sao không đủ dùng sao?

Đây là lời nói mà một Bạch Ngân có thể nói sao?

"A! Người rất nhanh sẽ biết, ta..."

"A a~"

Một tiếng sói con từ phía sau truyền đến!

Trong lòng Lộ Diêu kinh hãi!

Lại phát hiện mình không thể cử động!

Lại nhìn, trên sơn động đâu còn bóng dáng Giang Nam?

Thế là bắt đầu?

Một cổ ác phong mãnh liệt từ phía sau truyền đến!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di, thân thể trong nháy mắt hiện lên phía sau Lộ Diêu!

Đường Dao trong tay kéo lên một tia hàn mang, điên cuồng chém xuống cổ hắn!

Hạ Dao ở bên cạnh sắc mặt trắng bệch!

"Tiểu Nam! Hắn..."

Lộ Diêu bất ngờ xoay người: "Bất kỳ đại xà!"

Hắn thể nhưng tránh khỏi trối buộc của Lang Rống!

Cái bóng dưới thân bắt đầu khởi động, lại phân hóa thành tám thứ giống như đuôi động vật!

Đầu đuôi bèn nhọn, hung hăng đâm về phía Giang Nam!

"Bang! Bang! Bang!"

Đổm lửa bắn tung tóe! Ba đạo Ảnh Thứ bị hung hăng bổ ra!

Trùng động không gian dời đi ba công kích!

Nhưng vẫn bị đâm thủng đùi!

Thân thể Giang Nam trên không trung lại biến mất!

Trùng động không gian mở ra!

Một đạo hàn mang xẹt qua!

Đầu Lộ Diêu xoay tròn rơi xuống đất!

Giang Nam vung đao lên máu tươi, biểu tình không thay đổi!

Mà tất cả chuyện này thậm chí không quá 10 giây!

Lãnh Yên choáng váng!

Thật sự quá choáng ngợp, Ảnh Ma cứ như vậy mà bị giết chết?

Có nhầm lẫn gì không? Đó là Hoàng Kim 7 sao!

Giang Nam nghiêm túc như vậy sao?

Công kích của hệ không gian quả thực làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Giờ phút này, ngay cả một đám quân đoàn Long Uyên quan sát màn hình lớn ở tổng bộ cũng trợn tròn mắt!

Trong phòng chỉ huy vang lên một trận kinh hô!

"Mẹ kiếp? Cái này ... Đây là trò đùa sao?"

"Nam thần! Vẫn còn là người sao?"

"Có nhầm lẫn gì không? Một đao đứt đầu?"

"Nhanh như vậy?"

Nhưng thần sắc Hồng Long lại ngưng trọng: "mọi chuyện không đơn giản như vậy!"

Đang lúc đám người Chung Ánh Tuyết đang đắm chìm trong vui vẻ!

Chỉ thấy Lộ Diêu vừa mới đứt đầu, máu thịt trên cổ ngổ nguậy phóng ra!

Không bao lâu sau, một cái đầu đã mọc ra một lần nữa!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trợn tròn mắt, bởi vì một màn này thật sự là quá mức kinh người!

Hạ Dao che miệng nhỏ, khuôn mặt trắng bệch, rớt cục cũng

biết người bất tử trong miệng Giang Nam rốt cuộc là loại tồn tại như thế nào!

Lúc ở Sahara, đám người Tiểu Nam chính là đang chiến đấu với loại quái vật khủng bố này sao?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta biết mà!"

"Nhưng mà, Hoàng Kim 7 sao của người có chút phù phiếm? Là nạp tiền tặng kèm tài khoản sao?"

Lộ Diêu vặn vẹo cổ: "Hừ! Thân thể cấp Bạch Ngân đúng là yếu ớt, huyết thanh thể hệ 3 dùng trên người hẳn xem như uống phí!"

"Nếu ta đích thân đến đây! Người nghĩ người có cơ hội sao?"

Thần sắc Giang Nam trầm xuống!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nghe ý của hắn, Lộ Diêu trước mắt cũng không phải Ảnh Ma chân chính?

"Người cho rằng người sẽ khôi phục à?"

Giang Nam giơ tay lên liền rút một viên khí huyết nhân sâm, vỗ đùi một cái!

"Người xem!"

Lộ Diêu sửng sốt, theo bản năng nhìn về phía vết thương ở Giang Nam!

Có chuyện gì vậy? Giang Nam cũng đã được tiêm huyết thanh?

Kế tiếp!

Một cột máu bắn vào hai mắt Lộ Diêu...

"Ôi mẹ nó!"

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu + 1000!]

Lộ Diêu mắng to một tiếng, dụi mắt một trận!

Tâm tình trực tiếp nổ tung!

Người đang dùng chiêu thức hạ lưu gì?

Xiềng xích hư không mượn cơ hội quần quanh!

Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh nắm lấy cơ hội, một chiêu Thương Hỏa Ngã liền đập xuống!

Ngọn lửa màu xanh đang cháy, nhiệt độ cao thậm chí tan chảy mặt đất!

Một kích này vốn tưởng rằng có thể tạo thành thương tổn thực chất cho Lộ Diêu!

Nhưng cái bóng thực chất kia lại quấn lấy thân thể Lộ Diêu trùng trùng điệp điệp!

Hóa thành một con quái vật màu đen cao gần 3 mét, giống như rắn độc! Hai tay cầm lưỡi, thoạt nhìn tương đối tàn bạo!

Chương 484 -

Sau lưng là tám cái bóng đuôi, nhấc lên kinh phong trực tiếp đập tắt ngọn lửa!

"Linh kỹ: Ảnh Ma!"

Mọi người kinh hãi!

Có cần phải biến thái như vậy không?

Giờ phút này, không còn bất kỳ chiêu thức hoa hòe nào nữa!

Năm người xếp thành trận hình, vừa muốn phát động công kích!

Nhưng Lộ Diêu đã động!

"Linh kỹ: Ảnh Động!"

Thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất, sau một khắc lại từ trong cái bóng của Giang Nam bốc lên!

Lại có điểm giống với thuận di của Giang Nam!

Ảnh nhận trong tay lấy tư thế nghiền ép điên cuồng chém mà xuống!

Giang Nam giơ đao ngạnh kháng!

-"Cồng!"

Trận động đất lớn run rẩy! Hai chân Giang Nam đều khụy xuống đất!

"Phụt oa..."

Giang Nam phun ra một ngụm máu!

Cúi đầu nhìn, một cái ảnh nhận khác đâm thủng ngực mình!

Ngay cả Tiểu Mira trong vòng tay của mình đã bị xuyên thủng!

Mira cau mày, trên khuôn mặt nhỏ tất cả đều là vẻ thống khổ, khóe miệng mang máu!

Gắt gao nắm lấy vạt áo Giang Nam không buông!

Giang Nam đỏ mắt, cắn răng mắng: "Hôm nay lão tử nhất định phải mẹ nó giết chết người a!"

"Phần Huyết!

Máu chảy điên cuồng! Tim đập mạnh!

Từng luồng hơi nước màu trắng bốc lên, lực lượng thật lớn bắn ra, trực tiếp bổ bay Lô Diêu!

"Lỗ đen hư không!"

Thân thể Lô Diêu còn chưa kịp rơi xuống đất, đã bị lỗ đen gặm lấy cánh tay!

Kéo người hẳn đi!

Ảnh nhận hiện lên, dùng để chém đứt cánh tay, để tránh thoát trói buộc của lực hút!

Giang Nam cầm đao xông tới trước, một tay bắt lấy viên bi đen, xoay người ném ra!

"Rầm!

Làn sóng màu trắng mãnh liệt!

Thân thể Lộ Diêu bị đánh ra hơn một trăm mét!

Chiến đấu trong nháy mắt tiến vào giai đoạn ác liệt!

Cuộc chiến bắt đầu!

Phòng chỉ huy của tổng bộ Long Uyên, tất cả mọi người nhìn chăm chú vào hình ảnh!

Trái tim đều treo trên cổ họng!

Năm Bạch Ngân đối cứng với Hoàng Kim 7 sao?

Thật thảm khốc! Chênh lệch thực lực căn bản không phải chút thủ đoạn là có thể bù đắp!

Lộ Diêu kia còn mẹ nó có thể khôi phục!

Vấn đề là, khí huyết nhân sâm của đám người Giang Nam cũng có thể khôi phục!

Dẫn đến hiện tại trực tiếp rơi vào giằng co!

Lấy mạng đổi mạng!

Ta nghe nói người không muốn sống nữa?

Thật trùng hợp! Lão tử mẹ nó cũng không cần!

Hồng Long giận dữ nói: "Thường Thủ làm ăn cái rắm gì vậy! Vẫn chưa định vị được vị trí sao?"

Vương Chính Dương: "Long ca! Đám người Thường Thủ cũng gặp phải phiền toái! "

Thông qua hệ thống thiên nhãn có thể nhìn thấy!

Đội hành động của Thường Thủ cũng gặp phải sự ngăn cản của tiểu đội Săn Thú!

Mắt Hồng Long đỏ ngầy!

Mà ngay lúc này, trên Weibo!

Tài khoản của ID Fan Cứng Của Nam Thần đã mở phát sóng trực tiếp!

Số người xem đạt hơn 4000 vạn người!

Trên màn hình!

Là một cô gái mặc đồ ngủ hở hồng, đeo khẩu trang nhưng lộ ra núm vú giả cùng loại với Nam thần!

Đúng vậy! Đeo khẩu trang núm vú giả!

Khẩu trang bị cô chọc vào một cái lỗ!

Giờ phút này cô đang điên cuồng gõ bàn phím!

Ở phía sau cô, bày các đủ loại mô hình Giang Nam!

Còn có gối ôm toàn thân in hình Giang Nam!

Trong căn phòng màu hồng, cả bức tường đều dán đầy các loại áp phích ảnh ở Giang Nam!

"Ôi! Đừng thúc giục được không? Sắp rồi!"

Thở con liếc mắt một cái.

Màn hình đã nổ tung!

"Mẹ kiếp? Ta biết fan cứng này!"

"Người làm sao kiếm được nhiều hàng hóa như vậy?"

"Người mẹ nó ngay cả vỏ chăn cũng in hình Nam Thần?"

"Fan đáng yêu như vậy ta cũng muốn một người a!

"Lá gan của người thật to! Trực tiếp hack vào hệ thống thiên nhân sao?"

"Cô nương này có lai lịch gì?"

"Núm vú giả này mua ở đâu?"

Thỏ con cười hắc hắc: "Đây là phiên bản giới hạn! Lúc Nam thần lĩnh thưởng trận đấu Ngôi Sao cấp tính, hẳn vượt cái này đi!"

"Bị ta vụng trộm nhặt về!"

(๖ ๗ ๘)

Mưa bình luận:

? ? ?

Dấu chấm hỏi tràn khắp màn hình!

Cho nên đây chỉ là fan cuồng của Nam Thần?

Fan như người của quá cứng rồi có được hay không?

"Ai... Lại có một em gái bị Nam thần đầu độc!"

"Lại nói thật sự làm được sao? Thật sự có thể hack vào sao?"

"Là một hacker chuyên nghiệp, ta không hiểu thao tác của em gái..."

Chỉ thấy thỏ con nhìn màn hình cứng đờ, lập tức hưng phấn nói: "A ha! Quả nhiên! Tình yêu đích thực là bất khả chiến bại!"

"Ta vào được rồi!"

Cô chia sẻ lại màn hình trực tiếp!

Quả nhiên, giờ phút này trên màn hình hiện ra hình ảnh thiên nhiên phát sóng trực tiếp!

Tất cả mọi người đang tập trung tinh thần để xem!

Chỉ thấy trong màn ảnh, khắp nơi đều là hố khổng lồ đường kính khoảng trăm mét, giống như là bị oanh tạc qua!

Khu rừng dài 1000 mét mét đều bị phá hủy!

Ngọn lửa màu xanh cháy khắp mọi nơi!

Không khí tràn ngập sương mù màu hồng!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cơ hồ ngay cả khí lực đứng lên cũng không có!

Trên quần áo đầy máu, sắc mặt trắng bệch!

Lãnh Yên bị Ảnh Ma đóng đinh trên vách đá căn bản không nhúc nhích được!

Một con gấu đen cao bảy mét quỳ trên mặt đất hộc máu!

Tình cảnh vô cùng thảm thiết!

Mà giờ khắc này, hơn 4000 vạn khán giả giờ phút này đều bị một bóng người hấp dẫn!

Chương 485 -

Đó là một bóng người cơ hồ bị nhuộm thành huyết sắc!

Cồng một đứa trẻ, cầm dao chém với một con quái vật màu đen cao hơn ba mét!

Ánh đao lạnh thấu xương! Tia lửa bắn tung tóe!

Gần như có hơn 30 vết thương trên cơ thể trần trụi, giờ phút này đang điên cuồng chảy máu!

Cơ bắp như riu đục gần như nổ tung!

Biểu tình gần như điên cuồng!

Giống như sát thần bò ra từ trong địa ngục!

Chỉ cần liếc mắt một cái, đã làm cho người ta có cảm giác hít thở không thông!

"Cái này... Đây có phải là Nam thần không? Hoàn toàn như biến thành một người khác!"

"A! Ta đều nhìn thấy hết rồi!"

"A a a a a! Quả nhiên có chuyện lớn! Nam thần là đi liều mạng sao?"

"Thương tích nặng như vậy? Vẫn còn liều mạng? Nam thần điên rồi!"

"Con mẹ nó! Ta nổi cả da gà! Mẹ kiếp!"

"Không phải chứ? Con quái vật đen đó là Hoàng Kim 7 sao?"

"Tình huống gì vậy? Gặp chết ta! Nam thần có thể gặp nguy hiểm hay không!"

"Không phải đang thi đấu sao? Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?"

"Nam thần! Xông lên ! Đừng thua! Làm ơn!"

"Đây đã là cuộc tranh giành sinh tử rồi! Hai người đang liều mạng!"

Số lượng người trong phòng phát sáng trực tiếp tăng vọt điên cuồng!

Bởi vì hình ảnh truyền ra thật sự là quá chấn động!

Vô số người theo đó mà nhấc lên tiếng lòng!

Quái vật màu đen kia thể mà không phải là linh thú!

Đó là con người!

Thỏ con đều gấp gáp muốn khóc, tiến lên ôm màn hình: "Nam thần! Người... Người..."

Căn cứ Long Uyên, nhìn Giang Nam đang liều mạng với Ảnh Ma, tất cả mọi người đều trầm mặc!

Vương Chính Dương: "Bạch tỷ, máy tính của chị báo động rất lâu rồi!"

Bạch Thiên Tâm quay người lại nhìn màn hình, đau cả đầu!

Vội vàng tiến lên thao tác một trận!

Ngay sau đó, màn hình trong phòng phát sáng trực tiếp của Thỏ Con đột ngột chuyển đen!

Một tin nhắn xuất hiện trên màn hình!

"Người phế rồi~ đừng chạy! Chờ một chút chúng ta liền đi bắt người [X]"

Thỏ con nhìn vào màn hình, lần này thực sự khóc!

Vội vàng chui xuống gầm giường kéo chiếc vali nhỏ màu hồng của cô ra, bắt đầu thu dọn đồ đạc!

Nhưng nhìn cả phòng là poster cùng mô hình, còn có mềm gối!

"Ô ô ~ ta thật không nỡ bỏ các người!"

Giờ khắc này, Bạch Thiên Tầm đột nhiên cảm giác được khoái cảm lúc trước Giang Nam sỉ vả mình!

Mặc dù thỏ con phát ra một đoạn video chưa đầy một phút, nhưng vẫn đủ để kích nổ toàn cõi mạng!

Dù sao hình ảnh thật sự quá rung động!

Vô số cư dân mạng điên cuồng đăng lại, thậm chí @ chính phủ, muốn giải thích chi tiết!

Bên dưới video, tất cả đều cổ vũ cho Giang Nam!

Hy vọng hắn sẽ giành chiến thắng!

Nhưng, giờ phút này tình thế của bọn họ Giang Nam rất nghiêm trọng!

Ảnh Ma chém xuống một đao!

Giang Nam thuận di tránh thoát, nhưng vừa mới xuất hiện!

Thân thể Ảnh Ma từ trong cái bóng của Giang Nam chui ra, một đao đâm ra!

Giang Nam lấy trùng động không gian ngăn cản, lại bị một cước đá bay thật xa!

Vừa muốn đuổi theo, Ảnh Ma đã bị Lang Hống của Hạ Dao dừng lại, lại bị Chung Ánh Tuyết bắt nổ!

Giãy dụa đứng dậy, bước chân lão đảo, thở hổn hển!

"Fuck! Cơ thể rác rưởi này!

Nếu không phải có huyết thanh thể hệ ba chữa lành!

Thân thể Lộ Diêu đã sớm bị phế rồi!

Cường độ thân thể cấp Bạch Ngân căn bản không chịu nổi cường độ toàn lực thi triển của Ảnh Ma!

Đúng lúc này, Ngô Lương vừa thấy Ảnh Ma bước chân lão đảo, một tiếng rống to!

"Nam ca! Hãy cho ta kỳ tích! Phá ảnh độn của hắn!"

Giang Nam vừa nghe, đôi mắt sáng lên!

Đúng rồi a!

Không nói hai lời, một thùng đại lực 2.0 liền được ném qua chỗ của Ngô Lương!

Ngô Lương nâng thùng lên rót vào miệng!

Giang Nam: !!

"Mẹ kiếp! Người uống ít một chút! Thứ này rất mãnh liệt!"

Nhưng giờ phút này Ngô Lương làm sao quan tâm được nhiều như vậy?

Ảnh Ma cũng đều choáng váng!

Cái gì vậy?

Lhát nước sao?

Còn uống nước trong thời khắc này?

Đây thật sự không coi ta ra gì mà!

"Ừng ục ùng ục~"

Uống đầy một bụng! Nửa thùng đại lực vào bụng Ngô Lương!

Sau một khắc, ánh mắt Ngô Lương bạo trừng!

Đến rồi đến rồi!

Hình thể vốn đã 7m lại tăng vọt lên 10m!

Một thân cơ bắp bùng nổ đến cực hạn!

Hóa thân thành một người đàn ông cơ bắp cuộn cuộn!

Hãy thử tưởng tượng!

Một con gấu đen có được cơ bụng 8 múi là hình ảnh như thế nào!

Mẹ nó quá có lực trùng kích!

Cùng với đó, mái tóc của hắn chỉ vừa mới mọc được vài ngày đã một lần nữa biến thành đầu hói láng o!

Hào quang vô cùng chói mắt từ trên đầu trực tảo mát ra!

Ánh sáng của Đẳng~

Chiếu rọi khắp mặt đất ~

Trong nháy mắt, khu vực có đường 3000 mét xung quanh biển

thành một mảng trắng sáng, không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì!

Ngô Lương hoàn toàn trở thành nguồn sáng di động khổng lồ!

Mắt Lãnh Yên chảy nước ròng ròng: "Má ơi! Má ơi! Ta mù! Ta mù mất!"

Mà Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao may mà sớm đã có chuẩn bị, vội vàng nhắm mắt lại!

Bên phía Giang Nam, kính râm đều đã được can bài!

Ảnh Ma: !!

Cái quái gì vậy!

Trong nháy mắt, hẳn thậm chí cho rằng mình nhìn thấy vụ nổ hạt nhân!

Chương 486 -

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

Ánh sáng trắng từ trên đỉnh rội xuống!

Cái bóng của tất cả mọi người đều biến thành cực nhỏ!

Căn bản không có cách nào sử dụng Ảnh Độn!

Ngay cả cái bóng bao bọc trên thân thể cũng bị suy yếu nhiều!

Chỉ nghe Ngô Lương hét lớn một tiếng: "Không phục đánh ta!"

Thoáng chốc, Ảnh Ma liều mạng hướng về phía Ngô Lương!

Đừng nói là dùng linh kỹ!

Coi như người không dùng tới, lão tử cũng phải chơi người trước rồi nói sau a!

Chỉ thấy Ngô Lương mở mắt đỏ, tiến vào trạng thái cuồng bạo, ngừng tụ thành Hùng Vương Thuần!

Giơ lên cao, thừa dịp khoảnh khắc Ảnh Ma vọt tới, dùng hết khí lực toàn thân từ trên xuống dưới!

Đập mạnh xuống!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn! Bởi vì sức mạnh của Ngô Lương tăng lên gấp 30 lần, khí lực này đã không thể nói là chuyện đùa được nữa!

Ảnh Ma bị đập dưới khiên Hùng Vương, cơ hồ bị đập bẹp!

Mặt đất đều chấn động theo!

Giang Nam thừa cơ thuận di qua, đường đao trong tay liều lĩnh đâm về phía hốc mắt Ảnh Ma!

Ảnh Ma nóng nảy, cứ tiếp tục chơi như vậy, làm không tốt mình thật sự sẽ lật thuyền trong mương!

“Àm!”

Chỉ thấy cấp bậc của hắn trong nháy mắt từ Hoàng Kim 7 sao vọt lên Bạch Kim ba sao!

Da đầu Giang Nam tê dại, theo bản năng lui về phía sau!

Về mặt không thể tin được!

Năng lượng khổng lồ dâng lên trực tiếp đánh bay Ngô Lương!

Giờ phút này, thân thể Lộ Diêu thậm chí đã bắt đầu sụp đổ!

Ngay cả huyết thanh cũng không cứu được!

Chỉ thấy Ảnh Ma giãy dụa đứng dậy, lau máu khóe miệng, vẻ mặt dữ tợn!

"Vốn nghĩ Hoàng Kim 7 sao là có thể xử lý được người, thân thể này còn có thể dùng một lần, chèo chống ta đưa mẫu thể ra ngoài!"

"Nhưng người quả thực cho ta quá nhiều bất ngờ!"

"Bạch Kim 3 sao đã là giới hạn của ta! Cơ thể này có thể chống đỡ được 3 phút sẽ hỏng!"

"Mà Giang Nam! Người có thể chịu đựng được bao lâu?"

Giờ phút này, da đầu tất cả mọi người tê dại, trên mặt Lãnh

Yên đã lộ ra tuyệt vọng!

Bạch Kim? Cái này dứt khoát không có nửa điểm cơ hội!

Đừng nói 3 phút nữa!

Cho dù là Giang Nam chạy cũng chạy không thoát!

Chỉ thấy Giang Nam trợn trắng mắt: "Sao người không nói sớm?"

"Không đánh! Không thể đánh bại!"

Nói xong thật sự đem Đường Dao ném sang một bên, xoay người đi sang một bên!

Ảnh Ma: ???

"Ha?"

Cái gì mà không đánh?

Người nói không đánh liền không đánh à?

Tùy hứng như vậy sao?

Lão tử từ Ưng quốc xa xôi bay tới, lên đủ kế hoạch!

Là để tới nơi này liều mạng với người a!

Lão tử vừa mới bật chế độ vô song! Kết quả là người không chơi nữa sao?

"Dựa vào cái gì! Người quay lại cho ta!"

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +666!]

Giang Nam nhìn Ảnh Ma!

"Ta không thể đánh bại! Ta còn đánh làm gì nữa?"

Ảnh Ma: "Ta... Ta..."

Hắn sửng sờ, một câu cũng không nói ra!

Người mẹ nó nói rất có lý a!

Ta không có gì để nói!

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

Ảnh Ma dữ tợn nói: "Hiện tại! Không phải là do người quyết định! Ta..."

Không đợi hắn nói xong!

Chỉ thấy Giang Nam đi tới một bãi đất trống bằng phẳng, đá văng mấy viên đá rải rác!

Sau đó lấy ra một miếng vải trải thảm!

Bày ghế xếp ra rồi ngồi xuống!

Ảnh Ma: ???

Giờ phút này, không chỉ có Ảnh Ma!

Ngay cả Chung Ảnh Tuyết, Hạ Dao cũng tròn tròn mắt!

Này, này! Tiểu Nam!

Người có nhầm gì không?

Đánh tới một nửa, tới lúc phân tranh sinh tử!

Tại sao người lại đột nhiên quyết định bầu quầy hàng! Còn bao nhiêu sự lựa chọn khác thì sao?

Lãnh Yên não choáng váng!

Lúc trước đã nghe nói Giang Nam đặc biệt yêu thích bày quầy hàng bất chấp tình huống!

Còn tưởng rằng đó là tin đồn!

Kết quả thế mà lại là sự thật sao? Lại nói, chúng ta đều sắp đoàn diệt tới nơi a!

Người làm vậy thực sự ổn sao?

Chỉ thấy Giang Nam bày ra tư thế, sau đó kéo Mira từ sau lưng ra!

Bày lên sạp hàng!

Tiểu Mira mở to mắt: Ê a?

Mira nghiêng đầu cực kỳ nghi hoặc!

"Nói đi! Bao nhiêu tiền? Cho một mức giá! "

Ảnh Ma: ???

Mẹ nó lão tử hiện tại căn bản không theo kịp bước nhảy tư duy của người a!

Sao lại bày ra quầy hàng?

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao liền phun ra một ngụm máu!

Tiểu Nam!

Có thể giữ lại một chút tự trọng được không!

Điểm mấu chốt của người đâu?

Người định bán tiểu bảo bảo à?

Làm nữ làm vậy sao!

Rõ ràng đã nói chết cũng phải che chở cho cô ấy a!

Sao lại đem ra bày bán chứ?

Tuy nhiên, trong lúc này, Tiểu Mira không biết mình sẽ bị bán!

Còn vui vẻ ha hả đưa tay muốn ôm lấy Giang Nam!

"Ê a ~ ê a ~ khanh khách ~"

Nhìn dáng vẻ này của Mira!

Cho dù có bị Giang Nam bán đi, nhất định là sẽ đi giúp hắn đếm tiền!

Vẫn là từng tờ từng tờ một!

Giang Nam không kiên nhẫn nói: "Thế nào người anh em? Cho một cái giá? Ta cũng không phải người háms lợi! Nếu phù hợp mà nói vẫn có thể bớt cho người!"

Ảnh Ma: !!

"Tại sao ta lại phải tiền cho người? Ta cướp đi không tốt hơn sao?"

Còn mẹ nó giảm giá nữa?

Chương 487 -

Lão tử mới không hiểm lạ!

Giang Nam trợn trắng mắt: "Đánh đánh giết giết mãi có gì hay chứ?"

"Nói chuyện làm ăn mà! Người đưa tiền cho ta! Ta chịu trách nhiệm đưa người ra khỏi đây! Toàn bộ quá trình yểm trợ cho người, phục vụ đây chuyền!"

Ảnh Ma: ???

Vừa rồi là ai nói hôm nay nhất định sẽ giết ta?

Vừa thấy đánh không lại liền không muốn đánh đánh giết giết?

Tốc độ trở mặt này cũng quá nhanh rồi phải không?

Không đúng!

Con mẹ nó người căn bản không có chút mặt mũi nào!

Nhưng điều kiện này, Ảnh Ma đích xác động tâm, có Giang Nam phối hợp!

Muốn ra ngoài không phải là dễ dàng bình thường, rủi ro cũng sẽ giảm rất nhiều!

Nhưng quyền chủ động cũng phải nằm trong tay mình mới được!

Vì thế đi tới trước mặt quỳ vãi, cười lạnh nói: "Người muốn bao nhiêu?"

Giang Nam ép tim đập thành thịch, nhếch miệng cười: "100 tỷ USD!"

Ảnh Ma vừa nghe, lỗ chân lông trên người đều bắt đầu chảy máu!

Suýt nữa sụp đổ ngay tại chỗ!

100 tỷ? Còn là USD?

Mặc dù người đẹp trai!

Nhưng người cũng đừng có mơ đẹp như vậy chứ!

Có năm mơ cũng không dám mơ như người có được không?

Mẹ nó người chỉ đang muốn kéo dài thời gian với lão tử, muốn chờ qua ba phút này đúng không?

Nhưng Ảnh Ma nhú mày, vẻ mặt do dự, cắn răng nói: "Có thể rẻ thêm một chút sao? Không phải nói giảm giá sao?"

Đôi mắt Của Giang Nam sáng lên: "Mẹ kiếp! Ta chỉ thuận miệng nói! Thật sự đưa? Dracula thực sự giàu có!"

"Giảm giá! Sao người không giảm giá?"

"Ta đang suy nghĩ! Nên giảm giá bao nhiêu cho người đây?"

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

Em gái người!

Chỉ thuận miệng nói?

Người thực sự đáp lại!

Nhưng trong lòng lại cười lạnh, thân thể hơi trầm xuống! Cơ bắp toàn thân rất căng thẳng!

Chỉ thấy Giang Nam cười rạng rỡ nói: "Giảm giá 207 lần cho người!"

Ảnh Ma đầu đầy chấm hỏi!

Lão tử chỉ nghe qua giảm giá 80% 90%

Giảm giá 207 lần là cái quái gì?

Nhưng Ảnh Ma đã sớm không còn tâm tư muốn thương lượng với Giang Nam!

Chỉ cần nắm được mẫu thể trong tay mình, Giang Nam này!

Chẳng phải liên tụy tiện mình xử lý sao?

Giờ khắc này, thân thể hắn giống như báo săn phóng lên!

Nắm đầm tựa lưỡi dao, hung hăng công kích về phía Giang Nam!

Mà bàn tay kia đã bắt được cánh tay của Mira!

Tới rồi!

Nhưng Giang Nam cười!

Cười vô cùng rục rĩ!

"Xin lỗi! Ở đây! Đã là địa bàn của lão tử rồi!"

Chỉ cần đứng trên vải bày hàng!

Đó chính là do Giang Nam định đoạt!

Mà giờ phút này, một chân của Ảnh Ma đã đạp lên mặt đất!

Nắm đầm đập kia bị một tay Giang Nam bắt được, lông tóc vô thương!

Ảnh Ma tròn mắt đều bạo tròng!

Còn chưa kịp phản ứng đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, cả người đã bị Giang Nam kéo vào quây hàng!

Nường theo đó!

"Chát!"

Một cái tát giáng trời ập tới, nửa hàm răng của Ảnh Ma đều bị quạt bay mất!

Đầu ong ong!

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

Không, không! Lão tử là Bạch Kim a!

Tại sao lại có thể bị đối phương tát bay hàm chứ?

Vừa muốn bộc phát lực lượng!

Nhưng lại hoảng sợ phát hiện, một thân bản lĩnh của mình ở trên quây hàng này, thế mà lại không dùng được nửa điểm!

Giang Nam trực tiếp cười trên người Ảnh Ma!

Lộ ra nụ cười giống như ác ma!

Vung nắm đấm, đánh Ảnh Ma một trận tơi bời!

Từng quyền giáng xuống vô cùng hăng say!

Chung Ánh Tuyết: ...

Hạ Dao: ...

Lãnh Yên: ...

Ngô Lương: ... Ngất xỉu vẫn chưa tỉnh!

Không, không phải chứ! Có nhầm không?

Người bị Giang Nam cưỡi dưới thân bạo đánh, chính là Bạch Kim 3 sao?

Có nhầm lẫn gì không?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Một màn phát sinh trước mắt làm cho mọi người căn bản không có biện pháp tự hỏi!

Giang Nam vẫn liên tục cuồng đánh!

Cũng không uống công lão tử trả phí quầy hàng

Kiểm được nhiều tiền như vậy mẹ nó đều vào mồm hệ thống!

Vô song thì thế nào?

Cũng phải cúi đầu!

Nếu người sớm nói người có thể lên tới Bạch Kim!

Lão tử đã sớm lừa người chạy lên sạp hàng này rồi!

Vốn không muốn bại lộ lá bài tẩy này!

Nhưng bây giờ hói đầu Ngô Lương phát sáng như vậy, ngay cả thiên nhân cũng không quay được cái rắm gì!

Giang Nam còn sợ cái gì nữa?

"Hửm? Chẳng phải là muốn giảm giá sao?"

"Để ta giảm luôn giò hông cho người!"

"Ngao ngao!"

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

"Cánh tay căng chân cũng giảm giá luôn cho người!"

"Ngao oa!"

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

"Từng khúc xương sườn đều giảm giá cho người!"

Ảnh Ma khóc: "Ngao! Này! Dừng lại! Dừng lại! Dừng! Ta không muốn giảm giá!"

[Giá trị oán khí từ ...]

Bây giờ hẳn mới hiểu! Giang Nam nói 207 lần chính là 207 chiếc xương!

Xương toàn thân đều được giảm giá?

Con mẹ nó người thật sự biết làm ăn a!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, chẳng phải số xương toàn thân là 206 sao?

Giang Nam trừng mắt: "Sao có thể chứ? Đã làm dịch vụ thì phải phục vụ hết mình!"

"Người anh em! Đừng khách sao với ta! Nói gì thì nói, ta cũng phải giảm giá cho người!"

"Răng rắc..."

206 lần bẻ gãy, Ảnh Ma kêu thảm thiết tựa như heo bị chọc tiết!

Chương 488 -

Đến Giang Nam cũng mệt mỗi một thân mồ hôi!

Sau đó đứng dậy nên một quyền cực mạnh! Chính giữa hạ bộ của Ảnh Ma!

"Lần giảm giá cuối cùng! Tận lực giảm giá của người!"

Ảnh Ma: Phụt !!

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu? +1000!]

Thì 207 của người là như vậy?

Người học toán cũng thật tốt!

Nhưng nơi đó thật sự có xương sao?

(T_T)

Tiếp đó Giang Nam vẫn cười trên người Ảnh Ma không ngừng công kích!

"Này thì đánh Tuyết Tuyết với Lang diệt? Đi chết đi!"

"Này thì cướp tiểu bảo bảo của chúng ta? Đi chết đi!"

"Này thì đâm gấu nhà ta? Đi chết đi!"

Từng quyền hạ xuống, Giang Nam liên lần bấm một câu!

Thật sự quá hả giận!

Tiếng kêu rên của Ảnh Ma chưa từng đứt đoạn!

Người nghe đều nổi da gà!

Giờ phút này, trong màn hình lớn của tổng bộ Long Uyên là một mảnh trắng nấp!

Thực sự không thể nhìn thấy gì!

Chỉ có thể mơ hồ truyền đến từng trận tiếng kêu thảm thiết!://

Tất cả mọi người đều hoảng loạn, gắt gao nhìn chăm chăm vào màn hình lớn!

"Tình huống gì? Ai đó có thể cho ta biết cái gì kia không?"

"Tiếng kêu thảm thiết này là? Chúa ơi! Đám người Nam thần không phải là..."

"Ah ah! Gặp chết mất! Hệ thống thiên nhãn có bị hỏng không?"

"Cổ họng đều khàn khàn! Thật tàn nhẫn!"

Hồng Long cũng sắp điên rồi, nếu không phải còn có nhiệm vụ chỉ huy, hận không thể trực tiếp giết đến Ngọc Long Linh Khư!

Mà Vương Chính Dương cùng Lý Diệt Thổ liếc nhau, không khỏi nhớ tới một đoạn ký ức không muốn nghĩ tới!

"Long ca! Hệ thống thiên nhãn không phải bị hư!"

"Đúng, chỉ là thiên nhãn không cách nào độ lại ánh sáng từ đầu hói phát ra..."

Hồng Long: "Hả? "

Đôi hói? Lại còn phát sáng?

Còn mẹ nó khiến cho hệ thống thiên nhãn cũng chói mù?

Người có chắc là người không đang trêu đùa ta đó chứ?

Bạch Thiên Tâm cẩn thận nghe: "Tiếng kêu không phải của Nam Thần! Tiếng kêu của hắn từ tính hơn, cũng càng câu dẫn hơn một chút!"

Một câu nói ra, vô số ánh mắt bắn về phía Bạch Thiên Tâm!

Từ tính? Còn câu dẫn?

Rốt cuộc người đã nghe được tiếng kêu của Nam Thần trong trường hợp nào a!

Còn nghiên cứu kỹ như vậy?

.....

Ngay lúc này, quán bar dưới lòng đất!

Haier. Dracula nhiều lần xem video 47 giây của Giang Nam cùng Ảnh Ma chém nhau!

Tự tin cười: "Ah! Được!"

Hắn căn bản không nghĩ tới Ảnh Ma sẽ có khả năng thất bại!

Nhưng đúng lúc này, cả thân thể người đàn ông đội mũ dạ ngồi ở một bên trên ghế đột nhiên bắt đầu co rút không ngừng!

Làm Haier giật mình!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Người sắp biến dị sao?

Sau đó liền nhìn người đàn ông đội mũ dạ bắt đầu chảy máu thất khiếu, miệng sùi bọt mép!

Há mồm vô thức nói: "Không! Đừng giảm giá!"

"Thật sự không cần giảm giá! Không muốn! Dừng lại! Dừng

lại!"

Vừa nói, vẻ mặt vừa kháng cự!

Haier ngây người!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giảm giá?

Lão tử phải người đi cướp mẫu thể!

Cũng không phải đến trung tâm mua sắm để mua bánh Trung Thu!

Còn mẹ nó giảm giá sao? Người là đang nằm mơ cái gì?

Giờ khắc này, Haier có chút không được bình tĩnh!

Phải biết, dị năng của Ảnh Ma cực kỳ đặc thù!

Cái bóng của hắn có thể mang theo ý chí và sức mạnh của mình!

Sau đó chiếm cơ thể của người khác để tự mình hành động!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lộ Diêu lại biến thành Ảnh Ma, thậm chí có thể cưỡng ép tăng bậc!

Mà trong thời gian này!

Bản thể của người đàn ông mũ dạ chỉ có tiềm thức, thật giống như mất đi linh hồn vậy!

Haier liền dùng cảm giác đau đớn bẻ gãy ngón tay thông báo cho Ảnh Ma!

Nhưng bây giờ bản thể thành cái dạng quỷ này?

Có trời mới biết Ảnh Ma đã trải qua chuyện gì ở bên kia!

[Giá trị oán khí từ Haier. Dracula + 1000!]

"Chết tiệt! Kế hoạch HỒ BÌ đã thất bại? Làm sao có thể chứ?"

Nói xong tiến lên bóp cổ người đàn ông đội mũ dạ một phen, thẳng đến khi sắc mặt hắn trở nên xanh tím!

"Người nên giữ miệng của người! Nếu không người biết hậu quả!"

Nói xong cầm áo khoác lên, vội vàng ra khỏi quán bar dưới lòng đất!

Cùng lúc đó, Ảnh Ma trên vài quầy hàng đã không còn ra hình người, cảm thấy một cổ cảm giác hít thở không thông truyền đến!

Hắn biết! Haier đang cảnh báo mình!

Không được tiết lộ bất kỳ thông tin nào!

Nhưng...

Giang Nam mẹ nó căn bản không hỏi a!

Tên này chỉ biết chạy tới đánh ta!

[Giá trị oán khí từ Lộ Diêu + 888!]

Thấy Ảnh Ma có thể sẽ chết, lúc này Giang Nam mới dừng tay!

Còng tay khốn linh, xiềng xích hư không đều an bài!

Giờ phút này thân thể Lộ Diêu cơ hồ đã sụp đổ! Chưa nói đến việc còn sức để chiến đấu hay không!

Ngay cả cái bóng cũng không có cách nào trở về bản thể!

Đầu Lãnh Yên hiện tại đều đã choáng váng!

Thế nào cũng không nghĩ tới kế hoạch Hồ Bì cứ như vậy bị Giang Nam phá vỡ!

Đặt một Bạch Kim ba sao trên mặt đất để cọ xát?

Người làm thế nào mà làm được!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng đứng lên!

Một thân thương thế đã sớm được khí huyết nhân sâm khôi phục gần hết!

Hạ Dao đi tới vòng quanh Giang Nam, vẻ mặt ngạc nhiên, Giang Nam bị cô nhìn chăm chăm đến sợ hãi!

Chương 489 -

"Bị ta mê hoặc sao?"

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Phi! Ta mới không thèm!"

"Ta cảm thấy người không phải là đàn ông!"

Giang Nam: ???

Chung Ánh Tuyết che miệng cười trộm: "Chuyện người bị tiểu tử tỷ tinh hệ bán nhân mã cải tạo, không phải là thật đó chứ?"

Những gì Giang Nam vừa làm!

Đã vượt qua phạm trù nhân loại rồi có được hay không?

Thật đáng sợ!

Giang Nam sầm mặt lại: "Ta coi như hai người đang khen ta!"

Đúng lúc này, xa xa có từng bóng trắng vọt tới!

Cầm đầu chính là Thường Thủ!

Nhìn thấy chiến trường giống như bị bom oanh tạc qua, trái tim Thường Thủ đều lạnh đi một nửa!

Nhưng khi nhìn thấy cả người Giang Nam chảy máu, máu mũi cuồn đỏ, vẫn sinh long hoạt hổ như cũ, hẳn đều ngây ngẩn!

Trên mặt đất còn có Ảnh Ma đã bất tỉnh nhân sự!

"Mẹ kiếp! Nam thần! Các người đây là..."

"Kết thúc rồi sao? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Không phải đối thủ rất mạnh sao?"

"Cái này cũng quá hung tàn rồi phải không?"

"Vết thương nặng như vậy sao? Nhanh lên! Quân y!"

"Cái này mà không trị liền chết đi?"

"Lại nói con gấu đen khổng lồ đầy cơ bắp ngã ở bên kia là cái quỷ gì? Tại sao đầu nó lại phát sáng? Thật chói mắt!"

Đoàn người nhất thời hoảng hốt, vội vàng kéo quân y tới!

Quân y nuốt nước bọt: "Với lượng máu chảy này! Đã không cứu được, chúng ta vẫn nên đào hố trước..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chỉ có chút vết thương nhỏ này, da lông! Đều là vết thương ngoài da! "

Nhìn cột máu dài hơn một mét từ miệng vết thương, đám người Thường Thủ run rẩy!

Lực máu chảy này là gì!

Chàng trai trẻ này? Huyết khí thật vượng!

Chỉ thấy Giang Nam xách Ảnh Ma ném tới trước mặt Thường Thủ, đem chuyện kế hoạch Hồ Bì báo cáo đơn giản lại!

"Thật ngại quá, lúc trước không thông báo cho Thủ ca, chủ yếu là lo lắng, dù sao..."

Thường Thủ cười khổ nói: "Người hoài nghi không sai, Dracula thâm thấu khó lòng phòng bị!"

Phất phất tay, từ phía sau kéo ra bảy tên linh võ giả đã bị chế phục!

Trong đó có ba người Lâm Bắc, trên đường Thường Thủ chạy tới, bọn họ đã tạo thành phiến toái không nhỏ!

"Người này rơi vào tay người! Người bên chúng ta cũng thanh lý một lần, trong Ngọc Long Linh Khư hẳn là không có người của Dracula! "

"Ngoại trừ cô ấy!"

Ánh mắt Thường Thủ rơi vào trên người Lãnh Yên, ánh mắt lạnh lẽo!

Lãnh Yên cắn chặt môi dưới, cúi đầu đứng ở nơi đó, cũng không giải thích gì...

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hiểu lầm rồi, bạn của ta, đều được an bài trước đó, bằng không không dễ dàng phá vỡ kế hoạch của Dracula như vậy!"

Thường Thủ sững sốt, lập tức ý vị thâm trường cười nói: "Trong lòng người biết là tốt rồi, ta liền không nhúng tay vào!"

Giang Nam: "Trong bụng Ảnh Ma này còn có thứ gì đó, trở về các người có thể móc ra!"

Thường Thủ lạnh lùng cười: "Trở về ta sẽ hầu hạ hẳn thật tốt!"

"Cảm ơn người rất nhiều! Trở về mời người uống rượu!"

"A, đúng rồi! Tranh đấu! Người phải nắm chặt! Mấy ngày nay những đội khác đã có được không ít linh châu! Người đã bị bỏ lại phía sau!"

"Nếu không giành được quán quân, sau đó chúng ta cũng không thể giúp người bổ sung a! Ha ha!"

Giang Nam bĩu môi: "Quán quân? Cũng chỉ là chuyện nhỏ!"

"Tự tin như vậy? Chúng ta đi thôi! Chúc các người chơi vui vẻ!"

Nói xong mang theo Ảnh Ma rời đi! Tuy rằng đuổi kịp lúc tàn cuộc, nhưng cũng không tính là đến quá muộn!

Lãnh Yên ở bên cạnh vẻ mặt cảm động!

Bạn bè sao?

Giang Nam không chỉ giúp mình giải quyết chuyện trong nhà, chế ngự Ảnh Ma, còn giúp mình yểm hộ!

Trong nháy mắt, trái tim cô đều tan chảy ah!

Một người đàn ông như vậy, quả thực hoàn mỹ!

Ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Giang Nam mang vẻ mặt xán lạn đi về phía mình!

Tim Lãnh Yên đập nhanh hơn, thậm chí còn không biết nên cảm tạ Giang Nam như thế nào!

Chỉ thấy bàn tay nhỏ của Giang Nam đuổi ra!

Khuôn mặt xinh đẹp của Lãnh Yên trở nên đỏ ửng!

A!

Hắn ta... Hắn muốn nắm tay ta sao?

Người có cần phải chủ động như vậy không?

Cho thì cho!

Nam Thần đã vì mình làm nhiều như vậy, coi như muốn tiếp tục chuyện đã làm được 1 nửa lần trước cũng không phải không được a!

Giang Nam: "Nhanh lên! Giao linh châu cho ta!"

"Cướp bóc!"

Lãnh Yên: ???

Cả người trong nháy mắt choáng váng!

Không phải đã nói là của bạn của người sao?

Không phải muốn nắm tay ôm hôn sao?

Cướp bóc?

Con mẹ nó thì ra người tới đây chỉ để cướp bóc?

Vừa rồi không phải còn cùng nhau sóng vai tác chiến, cùng nhau tiến lùi sao?

Người có cản trở mặt nhanh như vậy không?

Người nghĩ gì vậy?

Trả lại trái tim thiếu nữ cho ta! Trả lại thanh xuân động lòng cho ta!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên...]

"Không có... Không có..."

"Không đưa? Không đưa ta liền lục soát!"

Ảo giác! Mẹ nó toàn bộ đều là ảo giác a!

Động tâm cái gì? Mị lực cái gì?

Bởi vì quá cảm động, Lãnh Yên thiếu chút nữa đã quên!

Người đàn ông giống như bê tông cốt thép này còn nợ mình
một thanh đao hồ điệp chưa trả!

Trông cậy vào một thằng nam sát thép như Giang Nam sẽ nắm
tay mình giờ lên cao?

Còn không bằng trông cậy vào lợn nái leo cây, cóc bay lên trời!

Chương 490 -

Giang Nam mặc kệ, trực tiếp đẩy Lãnh Yên dựa vào vách tường!

"Đều giấu ở đâu? Nhanh giao nộp cho ta!"

Thân thể Lãnh Yên khẽ run rẩy, mặt đỏ giống như quả táo chín!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên +1000!]

"Phụt... Trong túi quần trái của ta!"

Lãnh Yên không biết nghĩ tới cái gì, bỗng dưng nở nụ cười!

Giang Nam đi lên liền lật túi ra!

Bốn viên linh châu cấp Hoàng Kim, tổng cộng 9 điểm tích lũy!

Giang Nam ngạc nhiên: "Thật đúng là có! Không phải tất cả các cô gái như người đều giấu linh châu trong ngực sao? Sao người lại đặt nó trong túi quần của mình?"

Trong ấn tượng của Giang Nam, Sơn Miêu như vậy!

Hạ Dao cũng như vậy!

Về mặt Lãnh Yên xấu hổ!

Người nghĩ cô gái nào cũng có vốn để giấu đồ trong ngực sao?

Vậy cho nên người là đang ám chỉ ta tiết kiệm vải đúng không?

"Chỉ có bốn viên a!"

Lãnh Yên im lặng: "Người cho rằng ai cũng giống như người sao?"

Chỉ với mấy viên này vẫn là mình cùng đồng đội vất vả đánh tới!

"Vậy được rồi, liền buông tha cho người, nhớ kỹ còn nợ ta một viên linh châu Hoàng Kim 3 sao chưa trả!"

Lãnh Yên: "Hả?"

"Vậy bốn viên này?"

Còn nợ à? Đều đưa người hết 4 viên rồi!

Giang Nam một tay rút trong túi: "Đây là ta dựa vào bản lĩnh cướp! Nó là của ta! Người nợ ta là người nợ ta!"

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên +666!]

Thiếu chút nữa trực tiếp phun máu!

Có cần phân rõ ràng như vậy không?

Người đều đã cướp hết đồ của ta! Xong rồi ta vẫn phải trả nợ cho người!

Tại sao một chuyện vô lý như vậy khi từ trong miệng của người nói ra lại trở nên hợp lý như vậy ah!

(=_=)

"Hình như ta cũng không thích người tới như vậy!"

Giang Nam sửng sốt!

Vừa định nói chuyện, nhưng Lãnh Yên hít sâu một hơi nhắm

mắt lại!

Mạnh mẽ điểm mũi chân lên, môi hướng về phía Giang Nam hôn tới!

Người đàn ông này! Đáng giá để bản thân làm vậy!

Giang Nam: !!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều nóng nảy!

Trong nháy mắt, Lãnh Yên cảm thấy môi mình mềm nhũn!

Còn có một mùi sữa!

Mà giờ phút này, Tiểu Mira ngồi trên vải quây hàng cười khanh khách!

Đôi môi đỏ trên gương mặt lạnh lùng từ từ động vờn qua!

Khiến đứa nhỏ cười một trận!

Chung Ánh Tuyết: Phụt...

Cố nén ý cười, cô vội vàng xoay người lại! Không nỡ nhìn thẳng! Không gian trùng động còn có thể dùng như vậy?

Hạ Dao: Ha ha ha...!!

Giang Nam: "Ngọt không?"

Lãnh Yên có chút đồng ý gật gật đầu!

Nhưng lại sững sờ!

Sao Giang Nam lại có thể nói chuyện? Hắn không phải là cùng mình...

"Cái kia ~ hôn hai cái là được rồi! Khuôn mặt Tiểu Mira nhà ta

đều bị người hôn đỏ! ”

Lãnh Yên đột ngột mở mắt: !!

Hắn mở trùng động không gian?

Dời hôn đại pháp?

Cho nên vừa rồi nụ hôn của mình đều bị người ta thấy được?

Lại còn là hôn Tiểu Mira?

Trong nháy mắt, mặt Lãnh Yên trở nên đỏ hơn quả táo chín!

Ah, ah!

Có cần phải xấu hổ như vậy không?

Đã từng! Cô còn không biết xấu hổ là gì!

Kể từ khi biết Giang Nam! Lãnh Yên cảm giác mình đã không còn mặt mũi nữa!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên...]

Sau đó, cô che mặt rồi bỏ chạy!

Loại tình huống này, căn bản không có mặt mũi gặp người nha!

Chung Ánh Tuyết ôm lấy Tiểu Mira: "Hương vị đáng yêu! Chắc chắn ngọt ngào!"

Hạ Dao vặn eo: "Nhìn! Ta đã nói là đừng lo lắng, phải không?"

"Thằng nam sắt thép là người mà người bình thường có thể gặm được sao?"

Còn ta? Ta thì tương đối lợi hại!

Đã gặm được hai lần! Ta quá đỉnh~

Mặt Giang Nam tối sầm, cũng chỉ có Đại Lang Diệt sẽ dùng chữ gặm này!

Mà cô đích thật đã gặm xuống!

Đúng lúc này, chỉ thấy một người đàn ông cơ bắp cao 10 mét bùng tỉnh!

Từ mặt đất bò dậy, vỗ vỗ ngực, điên cuồng gầm lên một tiếng: "Chiến với ta một trận! Gào!"

Trong nháy mắt, hào quang lại phát tán! Như mặt trời mọc!

Nhưng nhìn một mảnh yên tĩnh trong rừng, đầu óc không khỏi có chút mơ mơ màng màng!

Giang Nam che mặt: "Người anh em! Hồi phục linh khí! Thu thần thông đi!"

Ngô Lương: ???

.....

Gần 6 ngày đã trôi qua kể từ khi trận đấu bắt đầu!

Có một số đội ngũ lựa chọn tổ đội săn giết linh thú, hiệu suất tăng lên rất nhiều!

Đám người Giang Nam bởi vì chuyện của Dracula mà chậm trễ, đã bị quân tiên phong bỏ xa!

Vì thế, Giang Nam quyết định đi thu hồi linh châu trên giấy nợ trước!

Cướp thêm một đợt nữa!

Đánh linh châu sao có thể nhanh hơn cướp linh châu?

Muốn làm giàu!

Chúng ta phải đi đúng hướng!

Lúc này, đoàn người điên cuồng lái xe chống cháy nổ trong rừng!

Ngô Lương vẫn là một người đàn ông cơ bắp hai mét!

Chẳng qua giờ phút này trên đầu còn mang theo một cái mũ bảo hiểm tai mèo!

Che đi ánh sáng chói mắt!

"Tiểu Nam! Tại sao chiếc xe này lại có màu vàng!"

"Đúng vậy! Tại sao nó thối như vậy a!"

Vẻ mặt Giang Nam chột dạ: "Có... Có sao?"

Không có hào quang che khuất, màn hình lớn của tổng bộ Long Uyên rốt cục cũng biểu hiện ra hình ảnh!

Chương 491 -

Mọi người nhìn một chiếc xe chống cháy nổ điên cuồng chạy trong rừng, đều ngây ngốc!

"Đánh... Xong rồi sao?"

"Vừa rồi không phải còn đang liều mạng sao? Cái này ... Kết thúc rồi à?"

"Vừa rồi xảy ra chuyện gì?"

"Quý mới biết đã xảy ra chuyện gì a!"

Bên phía Lý Diệt Thổ cúp điện thoại, vẻ mặt khiếp sợ: "Long ca! Bên phía Thường Thủ ở Ngọc Long truyền đến tin tức!"

"Kế hoạch Hồ Bì đã bị phá hủy! Lúc bọn họ đến, Ảnh Ma bị Nam Thần đánh gần chết, trở thành bánh chưng..."

"Hiện tại đã bắt người về thẩm vấn!"

Vương Chính Dương cười khổ: "Còn 12 tiếng nữa? Nam thần quá khiêm tốn rồi phải không?"

Mắt Hồng Long sáng lên: "Ảnh Ma của Dracula? Người có chắc là đã bị bắt sống không?"

"Xác định!"

"Quá đỉnh! Gã này là tội phạm bị truy nã quốc tế! Dị năng cực kỳ khó chơi! Thực lực cấp Bạch Kim..."

"Tê~"

Nói đến đây, Hồng Long cũng bỗng ngây ngẩn! Không khỏi hít một hơi khí lạnh!

Cấp Bạch Kim?

Làm thế nào mà Giang Nam cấp Bạch Ngân giành được chiến thắng?

Thật sự quá vô lý!

"Không nhìn thấy được quá trình này, thật sự quá đáng tiếc!"

"Nói Thường Thủ trông coi người cho ta! Kiểm tra kỹ! Có quá nhiều tin tức có giá trị trong miệng hắn!"

"Ta sẽ tới Ngọc Long ngay!"

Nói xong cầm quần áo đi ra ngoài cửa, mà Sơn Miêu cũng ngồi không yên!

Đi theo Hồng Long ra khỏi cửa!

"Sơn Miêu, người đây là..."

"Ta vẫn nên đi một chuyến đi! Lo lắng!"

Sơn Miêu biết rõ thực lực của Dracula, càng hiểu rõ ý nghĩa của Mira đối với Dracula!

Nếu đã lựa chọn động thủ, sẽ đầu hổ đuôi rắn như vậy sao?

Trong lòng Sơn Miêu luôn có một dự cảm không tốt!

Bạch Thiên Tâm: "Long ca! Thiên nhãn phát sóng trực tiếp..."

"Thả ra đi! Linh Khư cơ bản không có khả năng xảy ra vấn đề!"

"Ngọc Long! Ta tự mình đến bảo vệ!"

Lúc này video 47 giây do Thổ Con tung lên trên mạng, Giang Nam cùng quái vật đen đối chiến đã lay động trái tim của vô số người!

Thậm chí đã vượt qua chính đề tài thi đấu Ngôi Sao!

Bởi vì nó thực sự quá ngẫu!

Trong video, Giang Nam công cô bé, toàn thân là máu tươi, cầm dao liễu mạng quá mãnh liệt! Quá liễu lĩnh!

So với Giang Nam trong ấn tượng ngày thường của mọi người khác nhau như hai người!

Làm cho mọi người không thể không đi tìm hiểu!

Đồng thời cũng lo lắng cho an nguy của đám người Giang Nam, cho dù là trạng thái màn hình đen!

Số lượng người trong phòng phát sóng trực tiếp vẫn đang tăng vọt!

Lúc này cơn mưa bình luận vẫn đang oanh tạc phát sóng trực tiếp!

"Video 47 giây khiến ta xem mà nổi da gà!"

"Quá dữ dội!"

"Thật nhiệt huyết! Ta đều vô thức giơ tay bóp nát một O của mình!"

"Anh em trên lầu! Lần trước người đã bóp nát một cái... Giờ còn bóp? Người bất hiểu!"

"Nam thần là vì bảo vệ Mira sao? Quá ngẫu!"

"Còn có thể phát sóng thêm được không, ta hiện tại muốn biết

Nam Thần còn an toàn không!"

"Đối chiến với Hoàng Kim 7 sao... Người nghĩ sao?"

Mà đúng lúc này, hình ảnh trong phát sóng trực tiếp trên màn hình đen đã một lần nữa phát lại!

Trong lúc nhất thời phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người, chính là trực tiếp vào hình ảnh số 001!

Trong phòng phát sóng trực tiếp truyền đến một trận âm nhạc sôi động!

Một bài Touch the sky thông qua dàn loa của xe phát ra!

Một chiếc xe chống cháy nổ đang chạy trong rừng!

Giang Nam cầm một xấp hóa đơn, giơ cao hai tay lên! Đứng trên nóc xe lắc lư theo nhịp điệu!

Hạ Dao ôm Tiểu Mira, cũng ngâm nga theo điệu nhạc

Ngô Lương vừa nhìn thấy như vậy, lúc này liền lấy lại tinh thần!

Vừa mở mũ bảo hiểm ra, ánh sáng trắng chói mắt!

Lại ụp mũ về, ánh sáng trắng biến mất!

Hóa thân thành bóng đèn hình người, không ngừng nhấp nháy theo nhịp đập!

Cảnh tượng gần như mất kiểm soát!

Giang Nam vận eo nhỏ: "Đã đến lúc đòi nợ rồi!"

"Mượn thì phải trả! Lần sau mượn không khó khăn!"

"Thiếu linh châu không trả! Đánh phế người!"

Hạ Dao: "Phụt!"

Giờ phút này, phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"? ? ?"

"Chúng ta xem nhầm màn hình rồi đúng không?"

"Không phải đang đánh nhau sống máu, cuộc chiến đẫm máu sao? Sao lại biến thành dẫn cả nhóm đi quấy rồi?"

"Nam thần! Người có cần phải như vậy không?"

"Mẹ nó còn mang theo đèn cầu nhấp nháy nữa? Gã đàn ông cơ bắp đội mũ bảo hiểm kia rốt cuộc có cấu tạo gì!

"Ta đặc biệt rồi!"

"Nam thần mà ta vừa mới nhìn thấy là hàng giả đúng không?"

Trong lúc nhất thời toàn bộ nhân viên ngây ngốc?

Không phải đang chiến đấu đẫm máu sao? Không phải là chiến thần cha bầm sữa sao?

Tại sao chỉ mới trôi qua vài giờ không thấy, người đã nhảy trên xe chống cháy nổ!

Nam thần! Người rốt cuộc là thần tiên phương nào?

"Uổng công chúng ta lo lắng cho người như vậy! Người trả nước mắt lại cho chúng ta!"

"Hô ~ không có việc gì là tốt rồi!"

"Phụt ha ha! Có vẻ như kết quả không cần phải đoán! Nam Thần thắng!"

"Hoàng Kim 7 sao... Hắc thắng như thế nào?"

Trận đấu Ngôi Sao phát sóng lại, tất cả đều như thường, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì!

Chương 492 -

Điều khác biệt duy nhất chính là Lộ Diêu của tiểu đội Thiên Tâm biến mất!

Lời giải thích được công bố là bởi vì linh thú công kích mà trọng thương rút lui thi đấu!

Không thể không nói, ánh sáng trắng nhấp nháy theo tiết tấu làm cho Giang Nam rất có cảm giác!

Ý tưởng này của Ngô Lương!

Không tệ, không tệ!

Nhưng sau một khắc, thân thể Giang Nam cứng đờ!

"Người làm bóng đèn ở đây, ai lái xe?"

Ngô Lương đương nhiên nói: "Tuyệt Tuyệt nha!"

Giang Nam: !!

Mồ hôi lạnh trên đầu trong nháy mắt liền rơi xuống!

Mặt Hạ Dao trong khoảnh khắc trở nên trắng bệch!

Xong rồi!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết giờ phút này ngồi ở ghế lái, đang cúi đầu nhìn bàn đạp bên dưới!

"À~ cái nào là phanh?"

"Cái này sao?"

"Ừ~"

Ga mở hết cỡ! Khói đen cuồn cuộn!

Xe chống cháy nổ đâm vào bụi cây, tăng tốc cực nhanh!

Giang Nam sợ hãi vội vàng ôm lấy Hạ Dao và Mira!

"Tuyệt tuyệt! Phía trước là vách đá! Là vách đá! Phanh!"

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Ta đã đạp lên rồi!"

"Đạp chưa đủ sâu sao?"

"Ừ ù ~"

Tốc độ phóng thẳng đến khu vực đường ranh màu đỏ! Ga tăng cao! Ống bơm đều phun ra lửa!

Giang Nam: ...

"A... Nhân sinh! Thật ngắn ngủi!"

Hạ Dao che mặt!

Về phần Ngô Lương, đội mũ bảo hiểm vào!

Ừm, ta đã từ bỏ đấu tranh!

Giờ phút này, tiểu đội Tần Lĩnh dưới vách núi, ba cô gái đang đốt lửa!

"Đậ Đậ, người có nghe thấy tiếng động cơ không?"

"Động cơ? Không phải chứ? Nơi này là Ngọc Long Linh Khư, làm sao có thể có tiếng động cơ!"

"À~ là ta nghe lầm sao?"

"Thế nhưng thật sự có a?

Đang lúc ba người đang thảo luận, dòng suối nhỏ bên cạnh bắn nước tung tóe!

Hoa Linh mặc bikini ôm cá lớn hơn mười cân, cười vui vẻ: "Nhìn đi! Ta bắt được gì?"

Giờ phút này, ba cô gái há to miệng, vẻ mặt khiếp sợ!

Hoa Linh ngạc nhiên: "Chỉ là con cá! Không đến mức đó! "

Ba cô gái đều hoảng hốt!

"Không! Không, không! Trên đó! Ở phía trên đó!"

Một chiếc xe chống cháy nổ lao ra khỏi vách đá và rơi xuống trong tiếng la hét!

Hoa Linh: ???

"Rầm!"

Chiếc xe chống cháy nổ lao xuống sông, một mảng lớn bùn văng tung tóe, ngay sau đó xảy ra vụ nổ!

Trong một mảnh ánh lửa!

Bốn người Giang Nam cùng một đứa trẻ ổn định rơi xuống đất!

Căn bản là không quay đầu lại!

A! Đàn ông đích thực! Không bao giờ nhìn lại vụ nổ, được chứ?

"Tiểu đội Tần Lĩnh? Hoa Linh đâu? Ta đến để đòi linh châu!

Ba người Đậ Đậ đều choáng váng!

Nam... Nam thần?

Phương thức ra sân hoành tráng này là gì a!

Đòi nợ thời nay đều phải như vậy sao?

Xe đều nổ tung!

"Hoa Linh... Hoa Linh ở phía sau người..."

Giang Nam xoay người, thân thể cứng đờ!

Chỉ thấy cả thân Hoa Linh đã bị nhuộm thành bùn, con cá lớn ôm trong ngực cũng chạy mất!

Xe chống cháy nổ ở một bên nổ thành căn bã, đang cháy hừng hực ở bên cạnh!

Cả người cô đều hóa đá!

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

Bầu không khí tốt đẹp vừa rồi vì sao lập tức bị phá hủy hoàn toàn a!

Nam thần! Người cố ý phải không?

"Người bồi thường cá cho ta!"

Chung Ánh Tuyết ở một bên mặt đỏ bừng!

Giang Nam ho nhẹ: "Cá ở đâu chứ? Đừng nói vậy!"

"Ta tới đây đòi linh châu a, hai viên linh châu Hoàng Kim 3 sao!

Nói xong rút hóa đơn lắc lư trước mặt Hoa Linh!

Hoa Linh đầy mắt cảnh giác, lập tức cười nói: "Thật ngại quá,

chúng ta còn chưa đánh được linh châu!"

"Một viên cũng không có!"

Giang Nam nhướng mày: "Người muốn xù nợ sao?"

Hoa Linh cười nói: "Ta cũng không cần phải lừa gạt người! Chuyện trả nợ ta không thể làm được!"

"Linh Châu nhất định sẽ đưa người a! Chỉ là bây giờ không có! Nếu không chúng ta tổ đội được không?"

"Các đội khác đều tổ đội đánh linh thú, thu hoạch rất phong phú! Linh châu cùng nhau đánh được chia bốn sáu có được không?"

"Nhường người một phần kia, liền trừ nợ! Thế nào?"

Đội Giang Nam có thực lực mạnh mẽ, Hoa Linh là biết!

Làm việc với bọn họ, có rất nhiều chỗ tốt!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được, tốt!"

Trong mắt Hoa Linh tràn đầy kinh hỉ, không nghĩ tới Giang Nam lại đồng ý?

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Người có ngu không? Bọn họ làm sao có thể không đánh được linh châu!"

Giang Nam: "Nghe có vẻ hợp lý! Ta không muốn hợp tác nữa! Đưa linh châu cho ta!"

"Không cho ta có thể cướp!"

Hoa Linh lui về phía sau hai bước, bắt đầu cảnh giác, lập tức cứng rắn nói: "Người có thể thử xem!"

Nói xong thân thể đột ngột hóa lớn, biến thành nữ cự nhân thân cao hơn 20 mét!

Thậm chí còn cao hơn vách đá nửa cái đầu! Cảm giác áp bách mười phần!

Trong nháy mắt, Giang Nam có loại cảm giác được trải nghiệm bộ truyện Attack on Titan!

Chẳng qua Hoa Linh so với titan bên kia đẹp hơn nhiều!

A~

Thật tuyệt vời!

Chỉ thấy Giang Nam lui về phía sau hai bước: "Ta suy nghĩ một chút! Vẫn là hợp tác!"

Hoa Linh vẻ mặt ngạo khí, sợ rồi sao?

"Hừ hừ! Như vậy còn tạm được!"

Vì vậy, trở lại kích thích bình thường!

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Chúng ta không thể thỏa hiệp! Người không thể sợ!"

Chương 493 -

Giang Nam vuốt cằm: "Có lý! Ta vẫn muốn đánh cướp!"

Hoa Linh trừng mắt, lại hóa thân thành người khổng lồ!"

"Người đoạt thử xem?"

Giang Nam: ㄅ(ㄣㄣㄣ)

"Vẫn... Vẫn là hợp tác!"

Hoa Linh lại trở về kích thước người bình thường: "Như vậy mới đúng!"

Giang Nam nhú mày: "Nhưng như vậy lại có vẻ không có khí khái đàn ông!"

Hạ Dao: "Chính là vậy!"

Hoa Linh một lần nữa hóa khổng lồ: "Người có chắc là muốn đánh không?"

Giang Nam: "Vẫn là quên đi! Dĩ hòa vi quý mà! "

Hoa Linh lại trở lại trạng thái bình thường, cô sắp sụp đổ!

Người có hợp tác hay không? Sao cứ đắn đo như vậy?

Người có thể ngừng nhảy ngang nhiều lần không?

Ta đã biến thân rất nhiều rất mệt mỏi!

Giờ phút này, Ngô Lương nhìn Hạ Dao cùng Giang Nam kể tung người hứng! Biểu cảm dần dần trở nên sợ hãi!

Hai người này! Không có ý tốt!

Ngô Lương không khỏi nhớ tới lần đầu tiên mình bày sạp hàng với Giang Nam, trải nghiệm vận người chú ý kia!

Đột nhiên rùng mình một cái!

Vội vàng chạy đến một bên ngòi xồm trên mặt đất che mặt!

Cái này đơn giản không nên nhìn!

Giờ phút này Hoa Linh đã không nhớ rõ mình đã biến thân bao nhiêu lần!

Giận dữ nói: "Rốt cuộc người muốn đánh, hay là muốn hợp tác nha! "

Trong chốc lát lại biến đổi, quả thực muốn một chết được không?

Hoa Linh cũng không muốn cùng tiểu đội Giang Nam xảy ra xung đột!

Có thể hợp tác đương nhiên là không thể tốt hơn!

Giang Nam đều cảm thấy sốt ruột a!

Lập tức thần sắc nghiêm túc: "Đánh!"

Hoa Linh lại hóa lớn, nghiêng răng! Khuôn mặt xinh đẹp cũng có dấu hiệu tức giận!

"Đánh đánh giết giết cũng không tốt? Tất nhiên là hợp tác!

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

Ta nhổ vào!

Người có thể nói chuyện đằng hoàng được không!

Đùa giỡn ta thú vị lắm sao?

Nam thần xấu xa!

Vẻ mặt Hoa Linh tức giận, lập tức lại biến thành hình thái người bình thường!

Mà lần này, không biết vì sao, Hoa Linh luôn cảm thấy trên người lạnh lẽo!

Chỉ thấy Giang Nam mở to hai mắt, ánh mắt đã bắt đầu phát sáng a!

Không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào?

Phong cảnh độc đáo dưới vách đá!

Nhìn ngọn núi kia! Thật sự tuyệt vời và hùng vĩ!

Nhìn vào thung lũng này! Thật sự tĩnh lặng thâm sâu!

Cảnh đẹp như vậy! Cả đời không thể nào quên!

Lão tử tự tay may quần lót hiệu Hulk thành bộ bikini cho người!

Chính là vì ngày này!

Giới hạn đàn hồi 30 lần! Mẹ nó rốt cuộc cũng đến rồi!

Chung Ánh Tuyết che mặt! Dao Dao cũng bị Giang Nam dạy hư rồi!

Giờ phút này, ba cô gái thuộc chiến đội Tần Lĩnh ở phía sau đều choáng váng!

Giang Nam không tự chủ được mà chảy máu mũi!

Ai!

Không có cách nào!

Ăn nhiều khí huyết nhân sâm, liền chảy máu cam!

Thật không phải vì nguyên nhân kỳ quái gì đó mới chảy máu cam!

Hoa Linh gãi đầu: "Tại sao tất cả các người nhìn ta như vậy?"

Trong lúc hoảng hốt, cô cảm thấy trời dường như tối đen một chút!

Ngẩng đầu lên nhìn, một bộ bikini khổng lồ đang chậm rãi bay xuống không trung!

"À~ đây là cái gì vậy? Nhìn sao lại giống như đồ ta mặc trên người như vậy..."

Cả người Hoa Linh đều cứng đờ, cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình!

!!!

Sao lại trần truồng như vậy?

Toàn bộ đều bị nhìn thấy hết rồi được chứ?

Vì vậy! Bộ bikini khổng lồ rơi xuống trên trời là của mình?

Nó cũng không biến nhỏ theo mình?

Có cần bấy người như vậy không?

"Ah!!"

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

Một tiếng thét chói tai vang vọng cả sơn cốc, Giang Nam lau máu mũi!

Thuần di một phát về hướng Hoa Linh!

"Động thủ!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao sao còn không biết Giang Nam có ý gì?

Hạ Dao xoay người kích hoạt Lang Hống trói định ba người lại!

Ngân Ảnh tiến lên, chân sói xẹt qua, một người ngã xuống đất!

Hồng Liên Bạo Viêm Đạn của Chung Ánh Tuyết đã đánh ngất một người!

Người cuối cùng lại bị nắm đấm sắt của người đàn ông cơ bắp vô tình quăng ngã!

Giờ phút này, Giang Nam đã vọt tới trước mặt Hoa Linh!

Bikini khổng lồ đã không còn đàn hồi, rơi xuống, che hai người ở phía dưới!

"Không! Đừng đến đây! Nếu người lại đến, ta sẽ đánh người!"

"Hắc hắc! Người hóa lớn lại! Bikini có lớn hơn cũng không thể che giấu người!"

"Đến lúc đó thiên nhân có thể..."

Hoa Linh: ...

"Ô ô ~ bộ đồ người bán là thứ hàng rách nát!"

"Lừa đảo! Gian thương xấu xa! Đồ móng lợn! Người chết đi!"

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh +1000!]

"Nhanh lên! Giao linh châu ra cho ta!"

"Bằng không sẽ không đưa quần áo cho người mặc!"

Hoa Linh: !!

Thật tàn nhẫn!

"Làm thế nào mà ta có thể đưa cho người? Người xem trên người ta giống như có thể mang linh châu sao?"

"Hừ! Đừng hòng lừa ta! Chắc chắn người đang giấu trong ngực!"

Hoa Linh ngạc nhiên: "Người... Làm sao người biết?"

Giang Nam đắc ý!

Kinh nghiệm! Biết không! Là kinh nghiệm!

Vẻ mặt Hoa Linh ủy khuất, chỉ có thể móc ra đưa qua cho Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh +1000!]

Chết tiệt!

Không nên tin vào đồ của Giang Nam!

Chương 494 -

Không bao giờ mua đồ của hắn nữa! Đây là hàng dỏm!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở bên ngoài nhìn hai người đang ở dưới bộ bikini khổng lồ, vẻ mặt không nói gì!

Mà trong phòng phát sóng trực tiếp giờ phút này đều nổ tung!

"Ha ha ha! Ta biết mà! Quần lót hiệu Hulk của Nam Thần chính là hàng lừa đảo!"

"Đây là chiếc quần lớn nhất mà ta từng thấy!"

"Đáng ghét! Sao lại che hết rồi! Cái gì cũng đều bị che hết! Rắc cũng không nhìn thấy a!"

"Giấy vệ sinh đã sẵn sàng! Người cho ta xem cái này à?"

"Thật sự là đi cướp bóc a! Hoa Linh thật đáng thương!"

"Nữ thần Linh Linh của ta! Trái tim tan vỡ!"

"Cầu Nam Thần cho ta mở mang tầm mắt!"

Thiên nhân chỉ có thể quay được bộ bikini khổng lồ trải trên mặt đất, căn bản cũng không nhìn thấy chi tiết a!

Mọi thứ đều bị che đầy bên dưới đó!

Phúc lợi trong chờ mong nửa điểm cũng không thấy a!

Chết tiệt!

3 phút sau! Giang Nam cầm 17 viên linh châu đi ra, sắc mặt

hồng nhuận, tràn đầy hạnh phúc!

"Vậy mà giấu nhiều như vậy? Còn nói không có? Hừ hừ!"

"Phụ nữ đều là đồ lừa đảo!"

Hạ Dao trợn trắng mắt: "Người lau máu mũi trước được không?"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Còn đang chảy nha!"

Giang Nam vội vàng lau máu mũi, nghĩa chính nghiêm từ: "Ta đây đều là hy sinh vì để đoạt quán quân!"

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

Cái rắm!

Người đã hy sinh cái gì?

Ta mới là người hy sinh lớn nhất, được không?

Ôi, ôi! Quả thực tức muốn chết!

Giang Nam cầm được linh châu thì cười rặng rờ: "Số lần đàn hồi giới hạn của bikini là 30 lần!"

"Không cần cảm ơn ta!"

Nói xong dẫn người nghênh ngang rời đi!

Hoa Linh: ???

Người đều cướp sạch ta!

Ta còn phải cảm ơn người sao?

Vì sao mình luôn có loại cảm giác bị người ta bội tình bạc nghĩa a!

Lại nói người thật sự chỉ cướp linh châu sao? Không làm gì cả?

Cái này có gì khác so với Tôn Ngộ Không một hơi tiên khí định trụ thất tiên nữ, sau đó đi trộm đào a!

Nhìn ba đồng đội của mình đã bị đánh gục!

"Ô ô ~ Ta thật thảm a!"

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

Giang Nam cũng rất vui vẻ!

Đoạt được linh châu tới tay!

Còn kiếm thêm giá trị oán khí!

Lại còn có cảnh đẹp để ngắm!

Ôi, ôi! Toàn chuyện tốt sao lại để cho mình chiếm được vậy chứ?

Có phải vì mình vẫn luôn làm chuyện tốt hay không?

Giang Nam lấy ra bộ định vị lên nhìn thoáng qua!

"Đi thôi! Điềm đến tiếp theo!"

Ba ngày liên tiếp! Giang Nam bật chế độ đánh cướp tài khoản!

Của ta là của ta!

Của người cũng là của ta!

Tiền nợ của người thì vẫn là tiền nợ!

Đã đánh cướp người ta rồi, nhưng vẫn không xóa nợ!

Khi dễ những tiểu đội nhỏ đó!

Ba ngày trôi qua, giá trị oán khí vẫn còn cập nhật!

Mà trong Linh Khư, hành động vô nhân đạo của Giang Nam cũng bắt đầu lưu truyền!

Lúc này, bốn người thuộc chiến đội Thanh Khương đang đi trong rừng, lại đụng phải chiến đội Tinh Mộng!

Bốn chàng trai mặt mũi bầm dập, diu dặt lẫn nhau!

Quần áo rách nát, bước đi khập khiễng!

Vương Ngôn nhìn thấy bọn họ, vừa định nói chuyện!

Chỉ thấy bốn người vừa nhìn thấy bóng người, run rẩy!

Đồng loạt quỳ trên mặt đất, khóc đến ào ào!

"Thật sự không có! Đừng nhắm vào chúng ta nữa có được không?"

"Ba ngày! Người đã cướp chúng ta 5 lần! Cũng ta vẫn cần chút mặt mũi!"

"Đừng hỏi! Hỏi chính là nam thần đẹp trai nhất! Người gặp người thích!"

"Mẹ ời! Ta muốn về nhà!"

Trong lúc nhất thời, đám người Vương Ngôn và Ninh Du Du đều choáng váng!

Tin đồn là sự thật sao?

Đám người Giang Nam thật sự đang điên cuồng cướp bóc?

Thực lực chiến đội Tinh Mộng không kém, vẫn là đội tăng 1!

Rốt cuộc chuyện này đã xảy ra?

Sao lại bị Giang Nam gây họa thành như vậy a!

Vương Ngôn nuốt một ngụm nước bọt: "Người anh em! Đừng khóc! Người mở mắt ra nhìn!"

Lý Tinh Mộng mở hai mắt sững tấy ra một khe nhỏ!

"Không... Không phải Nam thần sao? Vương Ngôn!"

"Ô oa ~ các người chạy đi! Thừa dịp Nam thần còn chưa gây họa tới các người thì chạy đi!"

"Hắn không phải là người! Hắn là ma quỷ!"

Vương Ngôn nuốt nước bọt, Ninh Du Du sắp bị dọa khóc!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Mộc Thanh giật mình một cái: "Chúng ta nên nhanh chóng chạy đi!"

Ninh Du Du điên cuồng gật đầu: "Chạy đi!"

Trong lòng Vương Ngôn nhất thời nổi lên gió bão: "Đừng sợ các anh em! Có ta ở đây!"

"Nếu Giang Nam dám đến đây, xem ai cướp ai!"

Lâm Vũ ngạc nhiên nói: "Người sẽ không thật sự cảm thấy mình có thể chơi lại Giang Nam đó chứ?"

Mộc Thanh: "Người có chút choáng váng đúng không?"

Ninh Du Du: "Đúng vậy đúng vậy!"

Vương Ngôn mặt tối sầm lại, nhưng nhìn ánh sáng hy vọng sáng lên trong mắt bốn người chiến đội Tinh Mộng!

Hào khí trong ngực bốc lên: "A! Cũng chỉ là bại tướng dưới tay

mà thôi!"

"Nếu đánh lại một lần nữa..."

Một thanh đao lặng yên không một tiếng động nằm ngang trên cổ Vương Ngôn!

"Ta nhất định là không làm được!"

Vương Ngôn sắp khóc!

Chương 495 -

Mẹ nó! Có cần phải bị vả mặt nhanh như vậy không!

Ta vẫn chưa nói hết câu? Thanh đao đã đặt ở trên cổ?

Vả mặt với tốc độ ánh sáng?

Lúc này hẳn liền hoảng sợ!

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

Giang Nam đột ngột xuất hiện ở đây nhếch miệng cười!

"Nếu không lại cho người thêm một cơ hội nữa?"

Vương Ngôn lắc đầu giống như trống bỏi, đều sắp khóc tới nơi!

Mà Mộc Thanh và Lâm Vũ ở bên cạnh, trong nháy mắt giơ hai tay lên, rất hiểu chuyện!

Ninh Du Du nhìn trái nhìn phải, vẻ mặt sợ hãi!

Hai bàn tay nhỏ bé cũng giơ lên theo!

Giang Nam cười hắc hắc: "Còn cần ta nói?"

Bốn người chiến đội Tinh Mộng nhất thời sắc mặt đảng nhét!

Đưa tay vào túi quần áo, lật túi quần qua!

Sau đó hai tay ôm đầu nằm sấp trên mặt đất!

Bốn người đồng thanh hét lớn!

"Cảm tạ Nam Thần bận trăm công ngàn việc vẫn dành thời gian đến đây để đánh cướp! Ta rất vinh dự! Khắc ghi muôn đời!"

"Hiểu chuyện ngao!"

[Giá trị oán khí từ Lý Tinh Mộng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Mộc Thanh cùng Ninh Du Du ở một bên nhìn mà trợn tròn mắt!

Rốt cuộc tiểu đội này đã phải trải qua những gì?

Hành động như nước chảy mây trôi như vậy?

Bị đánh cướp còn phải cảm ơn! Khẩu hiệu đều đã được an bài sẵn?

Vương Ngôn nuốt một ngụm nước bọt, đều run rẩy, trông mắt đảo thẳng!

Lại nhìn, mấy người Chung Ánh Tuyết đều vây quanh nơi này!

Nửa điểm cơ hội cũng không có a!

Chỉ thấy Vương Ngôn xấu hổ cười: "Cái kia ~ Nam Thần? Không phải là muốn hợp tác sao?"

"Nếu không chúng ta hợp tác đi!"

"Hai Hoàng Kim Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà đều đã tổ đội với nhau, điên cuồng đào linh châu!"

"Nếu chúng ta đơn thương độc mã, chắc chắn vô duyên với vị trí quán quân a!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không phải chương mắt ta,

không muốn hợp tác sao?"

Trong nháy mắt Vương Ngôn mồ hôi lạnh, cười bồi nói: "Đó chẳng phải là lúc trước sao, nhiều người lực lượng lớn, Nam thần người xem..."

Giang Nam: "Có thể hợp tác! Ta cũng có thể không cần linh châu của các người!"

Giờ khắc này, ánh mắt Vương Ngôn Mộc Thanh sáng lên!

Còn chuyện tốt như vậy sao?

"Nhưng mà... Cho ta mượn Du Du vài ngày!"

Lời này vừa nói ra, khuôn mặt nhỏ của Ninh Du Du trong nháy mắt liền trắng bệch, một phen trốn vào trong ngực Mộc Thanh!

"Đừng! Ta sẽ không đi! Ta sợ..."

Mộc Thanh trừng mắt: "Đừng hòng cướp đi Du Du! Cặn bã nam!"

Bây giờ! Sắc mặt Lâm Vũ và Vương Ngôn cũng trở nên ngưng trọng!

Vài ngày?

Người muốn dùng như thế nào đây?

"Cái này có chút không ổn? Nam thần! Du Du cô ấy..."

Giang Nam cười hắc hắc: "Người mà ta muốn chắc chắn phải có được! Các người có nói cũng vô dụng!"

Nói xong thân thể chợt lóe, thẳng tắp vọt về hướng Ninh Du Du!

Vương Ngôn làm sao chịu nhường?

Thân thể trong nháy mắt tan thành trạng thái sương mù, muốn ngăn Giang Nam lại!

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút cuồng dã trong nháy mắt bộc phát, thân thể giống như sương mù của Vương Ngôn cơ hồ không hề phản kháng được mà bị hút tới!

Mộc Tinh vừa muốn phát động linh kỹ, bên kia Hạ Dao trực tiếp phát động Lang Hồng!

"À ừ~"

Một tiếng kêu non nớt, trực tiếp phong tỏa hành động của Mộc Thanh!

Mà Lâm Vũ vừa mới cất cánh đã trực tiếp bị một phát Thương Hỏa Ngã của Chung Ánh Tuyết đánh bay thật xa!

Ninh Du Du trực tiếp rút kiếm, nhắm mắt cuồng chém một trận!

"Ah!!"

Giang Nam da đầu tê dại: "To con!"

Ngô Lương gào thét một tiếng: "Không phục đánh ta!"

Ninh Du Du nhất thời bị trào phúng, mục tiêu tập trung vào Ngô Lương! Phát động thiên phú linh kỹ!

Thế nhưng chém 7 kiếm! Một kiếm cũng không trúng!

Mà Giang Nam thì nhân cơ hội tiến lên, một tay bắt lấy bàn tay nhỏ bé của Ninh Du Du, an bài cong tay khốn linh!

Hư không xiềng xích quăn người thành bánh chưng!

Khiêng lên rồi chạy!

Đóng gói rồi mang đi! Động tác liền mạch!

Ninh Du Du trào lên nước mắt!

Mang theo nước nở nói:

"Cứu mạng! Lâm Vũ! Mộc Thanh tử tử! Cứu mạng~"

Giang Nam cười ha ha: "Người gọi đi! Người cho dù kêu rách cổ họng cũng không ai cứu người!"

"Người cứ an tâm theo ta trở về núi làm áp trại phu... Phi!"

Hai ngày nay cứ làm chuyện đánh cướp!

Miệng cũng đều trở nên hư hỏng!

Khuôn mặt nhỏ của Ninh Du Du trở nên càng thêm hoảng sợ!

Nam thần cướp ta, chẳng lẽ là muốn làm gì ta...

A~ Không muốn!

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du +1000!]

Trong tiếng kêu tuyệt vọng của Ninh Du Du, một nhóm bốn người Giang Nam cộng thêm một đứa bé chạy không thấy bóng dáng!

Chỉ còn lại ba người Vương Ngôn chết lặng trong gió!

Chênh lệch thực lực này căn bản cũng không phải chỉ có một chút, mỗi người đều bị khắc chế gắt gao!

Nếu Giang Nam thật sự có tâm, chiến đội Thanh Khương tuyệt

đối sẽ biến thành chiến đội Tinh Mộng tiếp theo!

Lâm Vũ bữu môi: "Ừm ~ bại tướng dưới tay!"

Mộc Thanh ghét bỏ: "À ~ đừng sợ có ta!"

Vương Ngôn thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, vốn đã rất bị đả kích a!

Chương 496 -

Đừng rắc muối lên vết thương nữa được không?

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

Lý Tinh Mộng vội vàng nói: "Đừng đứng! Nằm xuống ngay!"

"Lát nữa nói không chừng Nam Thần trở về kiểm tra! Tư thế nằm sấp không đúng sẽ bị đánh!"

Vương Ngôn: ???

Người anh em! Người tốt cuộc đã bị Giang Nam đầu độc cỡ nào oa!"

Không đến mức đó chứ?

Lại quay đầu lại, Mộc Thanh và Lâm Vũ đều đã nằm sấp rồi...

Sắc mặt Vương Ngôn khổ sở: "Du Du, người phải tự chăm sóc bản thân!"

Nói xong hắn cũng nằm sấp trên mặt đất!

Lúc này, màn hình phát sóng trực tiếp đều bùng nổ!

"Phụt ha ha! Thật đáng thương! Lại thêm một đội ngũ bị độc thủ của Nam Thần ám hại!"

"Ta đã nói Thanh Khương tuyệt đối không chơi lại được Nam Thần!"

"Con mẹ nó lại còn cảm tạ Nam Thần bận trăm công ngàn việc vẫn dành thời gian đến đây để đánh cướp! Ta bá láp!"

"Nơi đi qua, một tắc cổ không mọc a! Ha ha!"

"A! Đây mà là bản lĩnh cái rắm gì? Có năng lực thì liều mạng với Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc đi, chỉ biết khi dễ kẻ yếu!"

"Trên lầu ăn cút để trưởng thành có đúng không? Người chỉ biết ôm bàn phím mà cao!"

"Lại nói chẳng lẽ việc linh châu đã không còn thỏa mãn được Nam thần sao? Đều bắt đầu cướp người rồi?"

Bây giờ! Ninh Du Du bị trói chặt vào trên cây, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy hoảng sợ.

Một bên, mấy người Giang Nam vây thành một vòng!

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Nghe lời người trói cô ấy về! Nhưng cô ấy không vâng lời thì sao?"

Chung Ánh Tuyết: "Ta cảm thấy không đáng tin cậy! Có thể có tác dụng sao?"

Ngô Lương: "Chúng ta như vậy có phải không ổn lắm hay không?"

Tiểu Mira cũng gật đầu tán đồng: "Ê a!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người nghe hiểu cái gì mà gật đầu!"

"Tuyệt đối được! Chắc chắn nhanh hơn cướp bóc!"

"Cứ giao cho ta! Các người chỉ cần nhìn!"

Nói xong liền đi tới trước mặt Ninh Du Du!

Ninh Du Du càng sợ hãi, mắt to tràn đầy nước mắt, yếu đuối nói: "Nam thần! Người thả ta ra được không? Ta ra ngoài sẽ mời

người ăn xoài!"

Giang Nam cười ôn hòa: "Ngoan! Há miệng ra! Thúc thúc cho con ăn thứ ngon."

Ninh Du Du: ???

Người... Người muốn cho ta ăn cái gì?

Không! Đừng a!

Liền trực tiếp bắt đầu luôn sao?

Chẳng phải Mộc Thanh nói đều là hôn trước, sau đó trải qua rất nhiều bước! Mới có thể...

Nói dối! Tất cả đều là lừa dối!

Hơn nữa phía sau còn có đám người đang nhìn a!

Dám làm trước mặt bàn dân thiên hạ như vậy?

Kích thích như vậy sao?

Ninh Du Du điên cuồng lắc đầu, cái miệng nhỏ nhắm chặt!

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Nội tâm Ninh Du Du sụp đổ a!

Đừng trực tiếp như vậy, được chứ!

Chuyện này thật sự quá đột ngột!

Thấy Ninh Du Du kháng cự như vậy, Giang Nam tiến lên bóp cằm nhỏ của cô!

"Đừng khóc! Người phải vâng lời!"

"Bằng không ta sẽ trói luôn Mộc Thanh tử tử của người tới đây!"

"Đánh cướp luôn cả linh châu của Vương Ngôn và Lâm Vũ, lại đánh phết bọn họ!"

"Khà khà khà~"

Ninh Du Du mở to hai mắt, càng sợ hãi!

Tiếng cười này chính là tiếng cười tiêu chuẩn phản diện!

Giờ phút này trong góc nhìn của cô, trên đầu Giang Nam tuyệt đối có hai cái sừng ác ma nhỏ có được không?

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du +1000!]

"Đừng... Đừng đánh họ, được chứ! Ta nghe lời! Ô ô~"

Nếu không có cách nào thoát khỏi kiếp nạn này!

Vậy thì chỉ có thể chấp nhận!

Người đứng dưới mái hiên, không thể không cúi đầu...

Bằng không mình nhất định sẽ bị đánh tơi tả!

Không khỏi há miệng, đáng vẻ nghe theo mệnh trời!

Trong lòng thế nhưng còn có chút chờ mong?

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một quả anh đào từ trong túi quần, giơ tay nhét vào miệng Ninh Du Du

Cô không khỏi ngạc nhiên!

Chỉ muốn cho mình ăn quả anh đào thôi sao?

Không phải vậy chứ?

Tổn công tổn sức như vậy để bắt ta trở lại chỉ để cho ta ăn anh đào?

Thiệt thòi vừa rồi mình còn có chút chờ mong!

Rốt cuộc đang chờ mong cái gì a!

Mặt Ninh Du Du đều đỏ như chảy máu, cùng một màu với Ớt!

(ồ ồ ồ)

Đỉnh đầu còn bốc lên khói trắng...

Giang Nam kinh hãi!

Cũng không biết mặt một người còn có thể đỏ đến mức này?

Có phải sắp nổ hay không?

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du...]

[.....]

"Mau ăn hết, nghe lời ha!"

"Đi theo Nam thần nhà ngươi! Ta ăn thịt, ngươi ăn cơm!"

Ninh Du Du rưng rưng ăn anh đào may mắn, cái gì nên nói thì nói, quả thực ngọt chết có được hay không?

Lúc này cô không khóc nữa, thế nhưng còn có chút muốn ăn viên thứ hai!

Giang Nam cười hắc hắc: "Được rồi!"

Không khỏi cõi bỏ trời buộc của Ninh Du Du!

"Du Du! Thôi nào! Thử xuất kiếm với Ngô Lương xem?"

Ninh Du Du sửng sốt: "Thật sao?"

"Người cứ ra tay đi!"

Chỉ thấy Ninh Du Du rút kiếm gõ ra!

"A!" Một tiếng, một kiếm chém xuống, linh lực trong cơ thể cuồng tiết ra, đảo mắt không còn một nửa!

Chương 497 -

Ngô Lương đột nhiên mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Một bước tiến tới!

Quỳ một gối xuống đất, hai tay chấp lên trên!

"Bộp!"

Bắt lấy một thanh kiếm gỗ!

Không khí rơi vào tĩnh lặng, mấy người đều bịt miệng!

Cho dù đã là lần thứ hai nhìn thấy, vẫn kinh hãi nói không nên lời!

Thiên phú linh kỹ này! Quá thần kỳ!

Ngay cả Ninh Du Du cũng ngây ngốc, một lần liền trúng?

Hôm nay mình lại may mắn như vậy sao?

Không khỏi giải trối buộc cho Ngô Lương!

Ngô Lương xoa xoa đầu gối vừa đứng lên!

Ninh Du Du lại chém xuống một kiếm!

Ngô Lương xoay người quỳ một gối xuống đất, hai tay chấp lại!

"Bộp!"

Ngô Lương: ...

Ninh Du Du kinh ngạc!

Cái này ... Hai lần liên tiếp?

Chúa ơi? Mình đổi vận rồi sao?

Lại một lần nữa cởi bỏ trói buộc của Ngô Lương, ánh mắt Ninh Du Du sáng lên!

Chúa ơi!

Lại chém xuống một kiếm!

Ngô Lương vừa mới chạy ra ngoài không có hai bước, xoay người quỳ một cái, hai tay chấp lại!

"Bộp!"

Một lần nữa đỡ được lưỡi kiếm!

Ngô Lương mặt đều đen: "Cô nương! Người có thể thử một người khác hay không?"

"Đừng để ta quỳ một mình được không?"

Cái này ... Thật sự xấu hổ, được chứ?

Khuôn mặt xinh đẹp của Ninh Du Du đỏ ửng, vội vàng đỡ Ngô Lương dậy, sau đó hướng về phía Giang Nam!

Nhưng bước chân lảo đảo, té ngã!

Chém Ngô Lương ba lần, linh lực trong cơ bản đã không còn gì nữa!

Giang Nam đi lên liền vỗ ngay đầu Ninh Du Du, khiến cô trực tiếp che đầu lại!

"Con nít hư, còn muốn xuống tay với ta?"

Ninh Du Du hai mắt long lanh: "Nam thần, ta làm sao vậy? Anh đào vừa rồi..."

Cái này ... Quả thật dùng quá tốt!

Trúng ba lần liên tiếp? Tình huống này trước đây căn bản chưa từng xảy ra, được không?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hắc hắc! Bí mật!"

Xác suất Ninh Du Du kích hoạt tay không bắt kiếm chỉ có 37,5%!

Thế nhưng chém ra 10 kiếm, tất cả đều nằm trong xác suất 62,5% không trúng!

Mặt đen, không có cách nào!

Nhưng dưới sự gia trì của anh đào nhỏ may mắn! Hiện tại Ninh Du Du mẹ nó chính là thiên tuyển chi tử!

Lucky Girl !

Trong vòng 30 phút!

Mỗi lần chém ra một kiếm, đều là ở trong xác suất 37,5% tất trúng!

Vì vậy,! Binh khí hình người cấp sử thi ra đời!

Lúc trước Giang Nam đã có ý nghĩ này, mới muốn hợp tác với đám người Vương Ngôn!

Bây giờ lại cướp người!

"Người đã nói qua, bản thân có thể khống chế cấp Hoàng Kim đúng không?"

Ninh Du Du gật đầu nói: "Có thể thì có thể! Chẳng qua linh lực sẽ tiêu hao hết! Hơn nữa không khống chế được bao lâu!"

Giang Nam trực tiếp ném cho cô một viên linh châu cấp Hoàng Kim: "Nắm chặt khôi phục linh lực, sau đó thử ra kiếm với Tiểu Mira xem!"

Ninh Du Du ngạc nhiên: "Người chắc chứ? Con bé còn quá nhỏ! Làm sao có thể..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người cứ xuất kiếm là được!"

Ninh Du Du lợi dụng linh châu, hồi đầy linh lực của mình!

Sau đó cẩn thận chém ra một kiếm về phía Mira!

Sau một khắc, Ninh Du Du liền choáng váng!

Linh lực trong cơ thể trong nháy mắt trống rỗng, mình không hiểu sao lại bị hút giết chết!

"Ê A!"

Chỉ thấy Tiểu Mira tránh thoát khỏi vòng tay Hạ Dao, một đường chạy về phía Ninh Du Du!

Chân nhỏ nện bước, giữa đường còn bị cành cây quật ngã một hồi, ngã xuống trước!

Nhưng vẫn là bướng bỉnh đứng lên, chạy đến trước mặt Ninh Du Du, bàn tay nhỏ bé giơ lên: "A nha ~"

Tay không đỡ kiếm!

10 giây sau!

Ninh Du ngã ngòi trên mặt đất, trên trán tất cả đều là mồ hôi, linh khí trong cơ thể khô cạn! Về mặt không thể tin nổi!

Mà Tiểu Mira thì gãi gãi đầu không hiểu gì cả, cười đưa tay về hướng Giang Nam muốn được bế!

Ninh Du Du run giọng nói: "Cái này... Cô bé này lại là cường giả cấp Hoàng Kim?"

Có nhầm lẫn gì không!

Mira vẫn luôn được Giang Nam bế! Là cường giả cấp Hoàng Kim?

Ninh Du Du có thể khẳng định!

Linh khí vốn tràn đầy trong cơ thể đều bị tiêu sạch! Có thể khống chế mười giây cũng đã là cực hạn!

Loại tình huống này, chỉ có gặp phải cấp Hoàng Kim mới có thể xuất hiện!

Ninh Du Du thật sự chết lặng!

Cường giả cấp Hoàng Kim lại nhỏ như vậy? Suốt ngày được Giang Nam ôm?

Mà mình sau khi ăn anh đào nhỏ!

Bản thân liền thật biến thành thiếu nữ vô thương!

Cái này cũng quá thần kỳ rồi phải không?

Giờ phút này, ánh mắt Ninh Du Du nhìn Giang Nam đều mang theo tiểu ánh sáng được không?

Giống như đáng vẽ (◡ω◡) này!

Giờ phút này, ngay cả Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng sợ ngây người!

Vội vàng kéo Giang Nam sang một bên!

Chung Ánh Tuyết: "Thật sự được sao? Cũng quá lợi hại rồi phải không?"

Vẻ mặt Hạ Dao tràn đầy hồ nghi: "Quả anh đào người cho Du Du ăn, có phải là loại người cho ta ăn không?"

Giang Nam có chút chột dạ gật gật đầu!

Hạ Dao rùng mình một cái!

Cô nhớ rõ, mình ăn xong đến tột cùng may mắn đến mức nào!

Mưa bom bão đạn không dính vào người được không?

Nhưng lúc trước có bao nhiêu may mắn, sau đó có bao nhiêu xui xẻo a!

Chương 498 -

Mình ngã hố bùn, quần áo bị rách sạch, chuyển sang màu đen, mặt bị ong đốt sưng, ngồi xe đều nổ lốp...

Chỉ ngấm lại, Hạ Dao cũng đã muốn khóc!

Lại nhìn Ninh Du Du ở bên cạnh, ánh mắt đầy sao nhỏ nhìn tay mình!

Biểu tình tựa như muốn nói mình quá đỉnh!

Hạ Dao nhìn không được mà đồng tình!

Phảng phất nhìn thấy được mình của trước kia...

"Cô ấy thật đáng thương nha ~"

Giang Nam nghĩa chính nghiêm từ: "Người làm chuyện lớn, làm sao có thể có lòng trắc ẩn đây?"

Đây là đang bồi dưỡng sự tự tin của cô ấy a!"

"Chúng ta đang giúp cô ấy!"

Chung Ánh Tuyết: (-_-")

Hạ Dao: (=.=)

Nghe có vẻ... Hình như có chút đạo lý như vậy!

Xong rồi!

Người này đã hư hỏng không cứu được...

Chỉ thấy Giang Nam chạy đến bên cạnh Ninh Du Du!

"Đi với ta! Ta dẫn người đi đào linh châu!"

"Linh châu đào được chúng ta chia 99:1 được không?"

"Ta 99! Người 1!"

Ninh Du Du vừa nghe, còn có phần cho mình sao?"

Lúc ấy liền gật đầu nói: "Được nha!"

Hạ Dao tiến lên vỗ đầu Giang Nam!

Không khỏi trợn trắng mắt: "Cái gì mà 99:1? Người phân chia ác độc như vậy?"

Ninh Du Du đều đã đáng thương như vậy!

Người cho cô ấy nhiều hơn một chút!

Giang Nam tủi thân!

Mẹ nó hệ thống cũng phân chia cho lão tử như vậy!

Ta đây chỉ là học hỏi thôi có được hay không?

Vì thế Giang Nam nhếch miệng cười: "3:7 cũng được! Đánh được 10 viên, cho Du Du 3 viên!"

Ninh Du Du sợ hãi nói: "Nam thần, như vậy ổn sao? Vẫn là 99:1 tốt hơn! Các người cũng rất vất vả!"

Hạ Dao phụt một tiếng bật cười!

Không có ai ngây thơ như vậy, đáng yêu chết mất a!

"Không có việc gì, nghe Tiểu Nam!"

"Du Du! Người còn bất kỳ mong ước chưa thực hiện được, có thể nói với ta a!"

Ninh Du Du nghiêng đầu: "Không có... Không có mong ước đặc biệt gì!"

"Vậy người có đói hay không, vẫn là ăn no trước đi, miễn cho... Ừm! Cho người ăn!"

Nói xong lấy ra một thanh kẹo socola nhét vào trong tay cô!

Ninh Du Du vẻ mặt cảm động!

Mọi người ở đây đều tốt!

Nói chuyện cũng dễ nghe!

Ta rất thích mọi người!

Chỉ là không biết vì cái gì, luôn có loại cảm giác mình sắp lên đường?

Chắc là ảo giác, phải không?

Ừm! Chắc chắn là ảo ảnh!

Giang Nam cười hắc hắc, nhìn đồng hồ, lại móc ra một quả anh đào nhỏ may mắn đút cho Ninh Du Du ăn!

Cô lại cảm thấy hạnh phúc hơn!

Hiệu quả của anh đào nhỏ may mắn chỉ là nửa giờ!

Nhưng cũng giống như củ tỏi hắc hắc hắc, hiệu quả là có thể chồng lên nhau!

30 phút trôi qua, cho cô ấy ăn một viên nữa!

Đối với tác dụng phụ ... Hẳn cũng sẽ chồng lên nhau đi!

Có lẽ? Có thể không? Có lẽ là vậy?

Ừm...

"Đi thôi! Xông lên!"

Năm lớn một bé liền lên đường, Giang Nam không chút khách khí tìm một đàn linh thú số lượng tộc quần đông đảo!

Nhím răng thép đầu heo!

Số lượng ước chừng có gần một ngàn con, lang thang giữa núi rừng!

Hình thể cơ hồ đều khoảng tầm 20 mét, cả người là gai nhọn, một cặp răng nanh ngút trời! Tính tình hung mãnh!

"Linh kỹ: trư đột tiến" uy lực khủng bố, thậm chí có thể đập nát núi nhỏ!

Trong số linh thú cấp Hoàng Kim, là sự tồn tại mà các linh võ giả tuyệt đối không muốn trêu chọc!

Giờ phút này, người xem trong phát sóng trực tiếp vẫn luôn theo dõi Giang Nam!

"Sao vậy? Không đánh cướp nữa à? Chẳng phải sự nghiệp đang phát triển mạnh sao?"

"Nam thần! Quay lại đánh cướp đi! Đàn linh châu không có tiền đồ!"

"Đúng vậy!"

"Lại nói Nam Thần muốn xuống tay với đàn nhím răng thép đầu heo này sao? Hắn ta không điên phải không?"

"Một khi dẫn đến bạo loạn! Cả ngọn núi đều sẽ bị san bằng,

Nam thần có thể là ngại sống lâu!"

"A! Ta thấy có người sắp lật thuyền! Ngồi chờ xem bọn hăn xấu mặt!"

"Cái này thật sự có chút không biết tự lượng sức phải không?"

Tất cả mọi người đều không có lòng tin vào hành động lần này của Giang Nam, hoài nghi!

Đánh linh châu làm sao có thể nhanh bằng đánh cướp chứ?

Giờ phút này, đoàn người Giang Nam chọn được vị trí tốt!

"Du Du! Chọn một con ra tay đi! Ta đánh giá cao người!"

Khuôn mặt Ninh Du Du trắng bệch!

Tuy nói là đi đánh linh châu, nhưng có quỷ mới nghĩ đến Giang Nam vừa lên liền chọn phó bản cấp bậc địa ngục!

Một khi thất thủ, tuyệt đối sẽ bị đánh thành cặn bã!

"Ta... Ta sợ!"

Mình căn bản cũng chưa từng ra tay với linh thú cấp Hoàng Kim a!

Liệu sẽ ổn thật sao?

Giang Nam nhếch miệng: "Tuyệt đối có tác dụng! Người chỉ cần xuất kiếm là được! Phần còn lại giao cho chúng ta!"

Ninh Du Du yếu đuối nói: "Vây... Vây ta ra tay đây!"

Nói xong hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, rút mộc kiếm ra!

"Ah!!"

Một kiếm điên cuồng chém xuống, linh lực trong cơ thể Ninh Du Du trong nháy mắt bị đào sạch!

Chỉ thấy trong đàn nhím, một con nhím răng thép đầu heo Hoàng Kim 4 sao xoay người lại!

Ánh mắt đỏ ngầu, lập tức điên cuồng chạy về phía Ninh Du Du!

Linh kỹ trư đột tiến đều bị kích phát, trên đầu hóa ra lớp giáp, tốc độ bạo tăng, răng nanh hóa thành màu sắt thép!

Chương 499 -

Cúi đầu điên cuồng xông tới!

Khí thế kia, tuyệt đối có thể phá đá mở núi a!

Giờ khắc này, tinh thần tất cả mọi người đều theo đó mà trở nên khẩn trương!

Mắt thấy sắp đâm vào!

Đúng lúc này, nhím răng thép nhảy dựng lên!

Bụng chạm đất, bốn móng giò nằm ngang, nường theo quán tính trượt vào rừng!

Một đường trượt đến trước mặt Ninh Du Du, vừa vặn dừng lại!

Hai móng giò phía trước nghiêng lên góc 45 độ chấp lại!

"Bộp!"

Nhanh chóng lấy kiếm gỗ của Ninh Du Du!

Giờ khắc này, trông mắt Giang Nam thiếu chút nữa trợn ra!

A!

Động tác này cho người 11 điểm!

Nhiều 1 điểm là cho cái bụng của người!

Trượt một khoảng xa như vậy! Bụng đều cọ ra lớp da rồi đúng không?

Cái này cũng quá ngày!

Lại nói động tác này thật sự là thứ mà loại sinh vật như nhím heo có thể làm ra sao?

Mẹ nó đã phá vỡ giới hạn sinh lý!

Không riêng gì Giang Nam choáng váng, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng choáng váng!

Còn có thể làm như vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam một tiếng quát lớn: "Đánh nó cho ta!

Trong lúc nhất thời bốn người điên cuồng tấn công về phim con nhím răng thép đầu heo đang nằm dưới đất!

Giang Nam một tay cầm đường đao, một tay cầm viên bi đen!

Ngô Lương giơ trăm mã đao lên, điên cuồng chém xuống như đả bầm nhân bánh bao!

Hạ Dao quyền đấm cước đá! Chung Ánh Tuyết trực tiếp dùng Thương Hỏa Ngã để nướng thịt nhím!

Sau 7 giây!

Nhím răng thép đầu heo Hoàng Kim 4 sao hoàn toàn không còn hơi thở!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều chết lặng nhìn màn hình phát sóng trực tiếp!

"What the fuck? Con mẹ nó cái này đến tột cùng là thao tác thần tiên gì a!"

"Một câu! Mẹ nó quá đỉnh! Nam Thần bắt Ninh Du Du tới đây là dùng như vậy?"

"Phụt ha ha! Nam thần rốt cuộc có mạch não thần kỳ gì a! Ta thực sự bội phục!"

"Bắt tới một công cụ hình người?"

"Công cụ hình người này cũng thật lợi hại! Bọn họ hẳn đã mưu đồ từ lâu!"

"Bây giờ đánh chết một con nhím răng thép đầu heo Hoàng Kim 4 sao! Công kích của tiểu đồi Nam Thần khủng bố tới vậy?"

"Hừ! Cũng chỉ được lần này! Ninh Du Du còn có thể gắng gượng thêm mấy lần? Công cụ hình người dùng một lần!"

Cho dù là mắng chửi hay khen ngợi!

Mọi người đứng thật đều bị một đợt thao tác này của Giang Nam gây chấn kinh!

Dị năng còn có thể dùng như vậy?

Một viên linh châu Hoàng Kim 4 sao đã tới tay!

Vẻ mặt Ninh Du Du tràn đầy mừng rỡ, lần đầu tiên cảm thấy mình hữu dụng như vậy!

Cảm giác được làm một công cụ hình người cũng quá tuyệt đi?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn nhím răng thép đầu heo duy trì tư thế "móng chân" đỡ kiếm, thế giới quan đều bị trùng kích!

Để cho một con nhím răng thép đầu heo làm ra được động tác tay không đỡ kiếm? Quả thực làm khó người a!

Cũng quá lợi hại đi?

Giờ phút này, Ninh Du Du đang cầm linh châu trước đó Giang Nam đưa mình để khôi phục linh lực!

Giang Nam nhìn qua, cái này làm sao có thể chứ?

Không khỏi ngồi xổm trước người cô, cười hắc hắc nói: "Nào, há miệng! Ngoan! Cho người ăn thứ tốt!"

Lúc này đây Ninh Du Du cũng không kháng cự!

Đôi mắt to tròn đầy kỳ vọng: "Ăn thứ tốt gì?"

"Muốn ăn muốn ăn!"

Giang Nam: "Người mở miệng trước đi!"

Ninh Du Du ngoan ngoãn há miệng, vươn đầu lưỡi nhỏ, bộ dáng cầu cho ăn.

Chỉ thấy Giang Nam lại lấy ra cái bình thủy tinh quen thuộc kia!

Bên trong chứa đầy thịt vàng vàng!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết Hạ Dao dần dần trở nên hoảng sợ!

Không phải chứ?

Lại là cái thứ giống như ma quỷ này sao?

Hai người họ ôm nhau lùi lại 300 mét!

Căn bản không dám tới gần!

Mở nắp ra, Giang Nam từ trong đó quét ra một chút, liền nhét vào miệng Ninh Du Du!

"Hương thơm nồng nàn" trong không khí

Đây là...

Người nghe rơi lệ! Người gặp buồn nôn!

Ninh Du Du khịt khịt cái mũi nhỏ!

Hả? Mùi gì vậy? Nồng tới như vậy?

Không khỏi mở mắt ra!

Chỉ thấy hai ngón tay Giang Nam dính đầy chất nhầy vàng ố, trên mặt mang theo nụ cười giống như ác ma, trong ngực còn ôm một bình "nguồn gốc của tội lỗi"!

Muốn nhét nó vào miệng mình!

Ninh Du Du: !!

Đây có phải là phân không?

Nam thần muốn cho ta ăn phân?

Đây chính là thứ tốt mà người nói?

Tại sao người lại cho ta ăn thứ này?

“Oe oe !”

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du +1000!]

Lúc này cô liền cảm giác được một cơn buồn nôn, trong mắt to hoảng sợ đến cực điểm, đều bị dọa khóc!

Ngồi trên mặt đất không ngừng lùi lại!

"Không! Ta không muốn ăn! Người đừng tới đây! Lấy nó đi!"

Thứ này đối với bất kỳ cô gái nào cũng đều là trí mạng được không?

"Hắc hắc! Thứ này chỉ có mùi hơi thối! Nhưng ăn ngon!"

Ninh Du Du điên cuồng lắc đầu!

Đây là phân! Có thể không thối sao?

Còn ăn ngon chứ? Người đã ăn qua rồi sao?

Lại nói tại sao ta phải ăn cái thứ này chứ!

Người lại còn trân quý mà cất nó trong bình! Còn dùng tay không lấy ra?

"Không ăn! Có chết ta cũng không ăn! "

Chương 500 -

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du +1000!]

Ninh Du Du lần đầu tiên cảm thấy muốn vì mình tranh thủ một chút!

Nam thần quả nhiên vẫn xấu xa!

Nhưng trong lúc nói chuyện, một cái trùng động không gian đã được Giang Nam mở ra, ngón tay đã cách không vươn tới trong miệng Ninh Du Du!

"A~"

Hai tay Ninh Du Du nắm lấy bàn tay Giang Nam, liều mạng đập chân giầy dựa!

Nhưng giầy dựa được một lát lại đột nhiên sưng sốt!

Vậy mà thật sự có mùi vị ngọt ngào?

Không đợi Ninh Du Du suy nghĩ rõ ràng, linh lực trong cơ thể cô chỉ vài giây sau đã khôi phục lại trạng thái tràn đầy!

"A cái này..."

Cô tròn tròn mắt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Linh lực của mình như thế nào lại đây?

Chẳng lẽ "nguồn gốc của tội lỗi" vừa rồi có công hiệu khôi phục linh khí?

Nhưng! Nhưng vẫn không thay đổi được sự thật mình đã ăn phân a!

"Ô ô ô ~"

Ninh Du Du ngồi trên mặt đất ủ rũ khuất khóc lên!

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du + 1000!]

Giang Nam trợn trắng mắt: "Chỉ ăn một miếng sầu riêng, không đến mức khóc thành bộ dạng này chứ?"

Ninh Du Du lau nước mắt ngẩn người: "Sầu... Sầu riêng?"

"Ô ô ~ gạt người! Làm thế nào mà sầu riêng có thể trông như thế này? Đây là phân!"

Giang Nam: !!

"Phân cái rắm! Phần nhà ai có thể khôi phục linh lực? Vậy sau này đi vệ sinh không phải đều phải mang theo đôi đũa à? Không tin người xem!"

Nói xong lấy ra một quả sầu riêng hoàng kim nhét vào trong ngực Ninh Du Du!

Cô ngơ ngác nhìn sầu riêng trong ngực mình, đỏ mắt nói: "Người không lừa ta sao?"

Giang Nam trợn trắng mắt, giơ tay lên ăn một miếng!

Linh lực cũng đầy!

Thế nhưng vẻ mặt Ninh Du Du vẫn tràn đầy nghi ngờ, bỏ sầu riêng vào túi nhỏ của mình!

"Vậy... Vậy thì ta sẽ tin người trước!"

Giang Nam nhét lọ thủy tinh vào lòng Ninh Du Du!

"Linh lực hao hết thì ăn một ngụm! Nào bắt đầu!"

Ninh Du Du nhìn nguồn gốc của tội lỗi trong ngực, vẻ mặt kháng cự, nhưng vẫn khuất phục dưới thâm uy của Giang Nam!

Vì vậy, "hành trình câu nhím heo" lại bắt đầu!

Ninh Du Du chém xuống một kiếm!

Lại thêm một con nhím răng thép đầu heo đột nhiên tiến lên, bụng chà sát mặt đất, đến đưa đầu heo!

Sau đó cô liền rưng rưng ăn một ngụm nguồn gốc của tội lỗi!

Vừa khóc! Vừa ăn!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn mà đau lòng!

Hóa ra!

Công cụ hình người không có nhân quyền!

Ngay từ đầu, bọn họ còn dùng linh kỹ đánh nhím!

Nhưng sau đó ngại phiền toái!

Giang Nam và Ngô Lương tự mình bề xuống hai cái răng nanh khổng lồ!

Chọc vào bụng nhím!

Chỉ cần có nhím răng thép đầu heo lướt qua, sẽ bị răng nanh rạch bụng!

Chờ trượt đến trước mặt Ninh Du Du, liền chỉ còn lại một hơi thở!

Nhưng chỉ còn lại một hơi, cũng phải run rẩy giờ móng heo lên, tay không đỡ kiếm rồi mới có thể thắng thiên!

Thật cảm động!

Hạ Dao đào linh châu! Chung Ánh Tuyết hủy thi diệt tích!

Phải gọi là nước chảy mây trôi!

Dưới sự gia trì của anh đào nhỏ may mắn và sầu riêng hoàng kim!

Ninh Du Du hoàn toàn hóa thân thành thiếu nữ giết heo!

Giết heo không chớp mắt! Ăn sầu riêng đến ợ hơi!

Quá tàn nhẫn!

Ba giờ trôi qua, kiếm được hơn 200 viên linh châu!

Giờ phút này, phát sóng trực tiếp hoàn toàn trở nên điên cuồng!

"Phụt ha ha! Cái này cũng quá sảng khoái rồi phải không?"

"Ninh Du Du câu nhím heo! Nam thần vba? Ngô Lương mổ heo? Hạ Dao đào linh châu! Chung Ánh Tuyết hủy thi diệt tích? Mira ở bên cạnh cổ vũ? Cái này ... Một bộ quy trình quá trơn tru!"

"Đây chuyện sản xuất linh châu Hoàng Kim tự động? Mẹ kiếp!"

"Thiếu nữ vô thương biến thân thành thiếu nữ giết heo? Cười chết ta!"

"Mấy người này có xuất thân từ lò mổ sao? Có cần phải làm việc nước chảy mây trôi như vậy không? "

"Rõ ràng ta đang xem trực tiếp trận đấu Ngôi Sao! Ông nội lại

hỏi ta có phải đang xem kênh chăn nuôi nông nghiệp không!"

"Còn hỏi ta trang trại này nuôi thế nào mà lợn mập như vậy! Ta nên trả lời thế nào đây! Online chờ! Cấp bách!"

"Kêu ông nội của người đi hỏi Nam Thần đi! Ha ha ha!"

Giờ này khắc này, các đội ngũ khác đều đang chiến đấu với linh thú khí thể ngất trời! Gầm gừ liên tục! Nhiệt huyết sôi trào!

Nhưng không ai xem!

Mọi người đều chạy đến xem đám người Giang Nam giết lợn!

"Đây đâu phải là đánh BOSS? Có cảm giác như đang tham quan lò mổ lợn!"

"Hóa ra! Đánh linh châu còn có tiền đồ hơn cướp bóc!"

"Đầu gối đều sừng lên! Nam thần! Đừng làm nữa!"

"Ai có thể so sánh qua được! Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc sợ là cũng không bằng!"

"Ta nói Ninh Du Du này mở hack sao? Nhất kiếm tất trúng? Linh khí của cô không dùng hết sao? Cô gái này có phải là thần tiên không?"

"Nhưng tại sao cô ấy lại có biểu tình như muốn khóc nha?"

Giờ phút này, hai bên miệng Ninh Du Du dính đầy thịt quả màu vàng kim, khuôn mặt nhăn nhó!

Phòng má, một bộ biểu tình sắp khóc!

"Nam thần! Ta không thể ăn nữa! Chúng ta nghỉ ngơi được không?"

Quý mới biết mình đã ăn bao nhiêu nguồn gốc của tội lỗi?

Đều đã no căng cứng

Giang Nam: "Ợ~ vẫn có thể ăn thêm lần nữa!"

"Hãy tin vào bản thân! Người là người béo nhất!

Ninh Du Du nhăn mặt: "Ợ~"

Lại nhét nguồn gốc của tội lỗi vào miệng!

Ô ô ~

Người này quả nhiên là xấu xa!

Chương 501 -

Muốn làm công cụ hình người không có cảm xúc thật sự là quá khó khăn a!

Ninh Du Du lại ợ một cái!

8 tiếng đồng hồ trôi qua! Ăn 8 quả người đào nhỏ! Bốn chai "nguồn gốc của tội lỗi"!

Giết 300 con lợn!

Bụng nhỏ cũng phồng lên theo!

Tay mỗi cũng không nhấc lên được!

"Nắc~"

"Nam thần! Buông tha cho những con lợn đó được không! Ta thực sự không thể ăn nữa!"

Lúc này, đàn nhím răng thép lâm vào khủng hoảng cực độ!

Khu rừng này thật khủng khiếp!

300 người em xông vào liền không trở ra nữa!

Khủng bố như vậy!

Giang Nam vượt cằm, bấm ngón tay tính toán, rung mình một cái!

Tính cả lúc đầu, Ninh Du Du đã ăn 9 quả người đào may mắn rồi!

Giang Nam sợ tác dụng phụ bùng nổ, cứ 30 phút lại cho cô ăn một viên!

Chồng lên nhau...

Giang Nam không khỏi nuốt nước miếng: "Du Du! Người có hài lòng không?"

Ninh Du Du nhìn Giang Nam, vẻ mặt sợ hãi: "Hài... Hài lòng!"

Giang Nam cười càng sáng lạn hơn: "Vậy ta đưa người về được không? "

Ánh mắt Ninh Du Du sáng lên: "Thật sao?"

"Công việc kết thúc rồi sao?"

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ở bên cạnh che mặt!

Loại cảm giác tội lỗi khi lừa gạt thiếu nữ tự nhiên sinh ra!

Chỉ thấy Giang Nam chia ra 300 viên linh châu đánh được, nhét vào trong tay cô!

"Đây! Là tiền công của người! Mang về đi!"

"Yên tâm! Không ai dám cướp! Ta bảo kê các người!"

Ninh Du Du nhìn linh châu trong tay rục rỡ, trong đôi mắt to đều là kinh hãi!

"Cái này... Tất cả đồng này đều cho ta sao?"

Oe!

Đời này mình cũng chưa từng thấy qua linh châu cấp Hoàng Kim như vậy!

Đi theo tiểu đội vất vả tám chín ngày, chỉ kiếm được hơn mười viên!

Nhưng hiện tại đi theo Nam Thần ra ngoài nửa ngày đã lấy được nhiều như vậy!

Tựa như một giấc mơ!

Giang Nam cười nói: "Đương nhiên là cho người! Người xứng đáng với những thứ này!"

Ninh Du Du rưng rưng: "Nam thần! Người quả là người tốt!"

Mọi chuyện phía trước đều là ảo giác!

Nam thần quả nhiên là người tốt!

"Ừm! Lại khen ta thêm lần nữa đi!"

Ninh Du Du cười ngọt ngào: "Nam thần đẹp trai nhất đáng yêu nhất!"

Giang Nam vuốt ve cái đầu nhỏ bé của cô: "Hắc hắc! Thật ngoan!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên, cảm giác lương tâm của mình bị quất roi ngàn vạn lần!

Tiểu Nam! Chúng ta sống như con người một chút có được không?

Cô gái ngốc nghếch, đừng khen Tiểu Nam nữa!

Hắn là kẻ xấu!

100 viên linh châu ngày chính là đổi lấy hạnh phúc của nửa đời sau của người!

Giang Nam lại cho Ninh Du Du ăn một quả ngưi đào nhỏ may mắn, đề phòng bộc phát trên đường!

Sau đó một đường cuồng bão, đi thẳng tới chỗ đám người Vương Ngôn!

Tuyệt đối không thể để trong tay mình, nếu không sẽ xảy ra mạng người!

.....

Giờ phút này, bọn Vương Ngôn và chiến đội Tinh Mộng đã tổ đội!

Một buổi chiều cũng đánh được ba con BOSS cấp Hoàng Kim, thu hoạch rất phong phú!

Vẫn chưa chờ đợi có được hạnh phúc!

Chỉ thấy Giang Nam ôm Ninh Du Du, cũng không dám quá kề sát mình, giống như đang ôm một quả bom hẹn giờ chạy tới!

Ninh Du Du đỏ mặt, trái tim đập thành thịch!

Oa! Nam thần cũng quá thân mật đi!

Nhìn thấy ta mệt mỏi, cho nên mới ôm ta đi một đường sao?

Mà đám người và Vương Ngôn Lý Tinh Mộng vừa nhìn là Giang Nam, lúc này liền khóc!

Mới chỉ một buổi chiều! Lại tới cướp bóc?

Người có thể giữ lại chút tự trọng hay không!

Nhưng bảy người đồng loạt ôm đầu, đem ba viên linh châu vừa mới đánh trình lên!

"Cảm ơn Nam Thần trong lúc bận rộn lại đến đánh cướp! Vô cùng cảm kích! Khác sau trong tim!"

Trong lúc bận rộn?

Mẹ nó người không bận rộn chút nào!

Một ngày đều muốn cướp mấy lần a?

Mẹ kiếp!

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Tinh Mộng + 1001!]

[.....]

Giang Nam cười hắc hắc: "Lần này không cướp! Trả Du Du về cho các người!"

"Sau này ta bảo kê các người!"

"Chuyện nhỏ đừng tìm ta! Chuyện lớn không giải quyết nổi!"

Mấy người Vương Ngôn sững sốt, tình huống gì? Không cướp? Còn muốn bảo kê chúng ta?

Cây vạn tuế nở hoa sao? Cóc bay lên trời?

Chuyện nhỏ chắc chắn sẽ không tìm người!

Những sự chuyện lớn... Mẹ họ chuyện lớn thì người không giải quyết được, người nói cái rắm a!

Tóm lại là kêu chúng ta không tìm người đúng không? Người tốt cuộc bảo kê như thế nào?

[Giá trị oán khí từ Vương Ngôn...]

[Giá trị oán khí từ Mộc Thanh...]

Chỉ thấy Giang Nam buông Ninh Du Du xuống, lại nhét cho cô 10 gốc khí huyết nhân sâm!

Vẻ mặt nghiêm túc: "Sau khi gặp phải nguy cơ sinh tử, liền ăn cái này vào biết không? Thứ này sẽ cứu mạng người!"

Ninh Du Du cười ngọt ngào: "Ta nghe lời người!"

Vừa nhìn khuôn mặt tươi cười của cô, Giang Nam cũng không đành lòng!

Lại nhét thêm cho cô 10 gốc nhân sâm!

Sau đó liền dẫn theo đám người Chung Ánh Tuyết chạy ra thật xa!

Đám người Vương Ngôn có chút bối rối, thật sự không đánh cướp sao?

Còn đem Ninh Du Du hoàn hảo không tổn hao gì đưa trở về?

Nam thần thật sự có lòng tốt như vậy sao?

Chương 502 -

Ninh Du Du mặt mày hớn hở, một đường chạy về phía mọi người chạy tới!

"Các người xem đây! Ta đã mang về thứ tốt gì nào?"

Cô vừa mới chạy ra hai bước, chân vấp cành cây, ngã sấp mặt trước!

Vội vàng đứng dậy, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy bụi bặm đỏ bừng!

Thật xấu hổ!

Nhưng vẫn chạy về phía mọi người, vừa mới chạy hai bước, lại giẫm lên dây giày tụt ra!

Vì thế lại ngã nằm sấp!

Vương Ngôn: ???

Mộc Thanh: ???

Người này sao chỉ đi đường cũng không đi đường? Nam thần đến tột cùng đã làm ra chuyện thảm thiết gì với Du Du a!

Ninh Du Du đứng lên, mặt càng đỏ lên, vừa mới đi được một bước, chân trái liền vấp vào chân phải, lại ngã xuống!

Đám người Vương Ngôn: ...

Ninh Du Du ngồi trên mặt đất, đỏ mặt: "Các người vẫn nên tới đây xem đi!"

Trên cây cách đó 500 mét!

Bốn người Giang Nam cùng một đứa trẻ ngồi xổm trên cây, năm cái đầu nhỏ dựng thẳng thành một hàng nhìn trộm!

Hạ Dao nuốt một ngụm nước bọt: "Bắt đầu rồi sao?"

Giang Nam nhìn vào thời gian: "Bắt đầu rồi!"

Đây chính là uy lực của mười quả người đào nhỏ may mắn chồng lên nhau a!

Quý mới biết sẽ xui thành cái dạng gì!

Chung Ánh Tuyết: "Ta cảm thấy lương tâm của mình bị lên án!"

Hạ Dao: "Ta cũng vậy!"

Giang Nam: "Không sao! Làm nhiều chuyện xấu lương tâm sẽ không bị lên án nữa!"

? ? ?

Vì sao rõ ràng cảm giác không ổn!

Nhưng nghe có vẻ rất hợp lý!

Mọi người vây Ninh Du Du ở chính giữa, vẻ mặt vô cùng tò mò!

Ninh Du Du mở ba lô ra, vẻ mặt vui vẻ!

"A ~ các người xem đi!"

100 viên linh châu tản mát ra hào quang quả thực làm mù mắt chó của mọi người a!

"Con mẹ nó! Các người đi tiêu diệt một tộc quần sao?"

"Nhiều như vậy? Bao nhiêu điểm chứ? Chỉ sợ là saows đuổi kịp đám người Diệp Tinh Hà rồi? "

"Thật đáng sợ! Nam thần đưa nó cho người à? Hẳn rồi cuộc đã gây họa bao nhiêu người!"

Vẻ mặt Mộc Thanh khẩn trương: "Du Du! Cặn bã nam đã làm gì người? Sao lại cho người nhiều linh châu như vậy?"

"Không phải là đã ấy ấy..."

Ninh Du bĩu môi: "Mới không có! Nam thần đối xử tốt với ta! Đây là tiền công sau khi ta làm công cụ cho hắn!"

"Ai, đều do các người bình thường cứ nói mấy chuyện hư hỏng đó với ta! Ta đều mắc cỡ muốn chết!"

Mộc Thanh ngạc nhiên: "Các người đã đi làm gì?"

Ninh Du Du cười hắc hắc: "Chúng ta đi giết heo! Giết 300 con!"

"Ta rất giỏi! Nam Thần cho ta ăn cái thứ gì không biết nhưng rất ngon! Thiên phú linh kỹ của ta liền trở nên tất trúng!"

Một đám người đều choáng váng, cái gì có thể khiến cho Ninh Du Du sử dụng linh kỹ tất trúng?

Giết 300 con lợn?

Một buổi chiều chém chết 300 linh thú cấp Hoàng Kim?

Có thực sự là con người nữa hay không?

Vương Ngôn nhìn sâu riêng hoàng kim trong ba lô Ninh Du Du, tò mò nói: "Đây là thứ gì vậy?"

Ninh Du Du: "Ồ! Cái này! Nam thần nói là sâu riêng!"

"Hắn cho ta ăn một loại thứ có thể khôi phục linh khí, vàng vàng! Nó bốc mùi!"

"Nam thần nói là thịt quả sầu riêng! Nhưng ta nghĩ đó là phân!"

"Ta đều ăn no rồi!"

Nói đến đây, Ninh Du Du lại có chút tủi thân, mấy người đều kinh hãi!

Cái quỷ gì vậy?

Cho người ăn cái gì?

Mà Ninh Du Du thì đưa tay lấy ra sầu riêng trong ba lô ra, đặt ở trên gốc cây trước người!

Sầu riêng hoàng kim vừa được đặt trên một cái cây!

Ngay sau đó...

“Ầm!”

Đột nhiên, một tiếng nổ vang lên!

Khiến đám người Vương Ngôn đang vây quanh xem bộ đều nổ tung!

Gai nhọn trên sầu riêng có thể so với đạn bắn ra, trong sân bốc lên một làn khói trắng!

Thịt quả màu vàng kim nổ tung tóe bốn phương tám hướng!

Dính đầy khuôn mặt của bọn họ!

"Phụt! Mẹ nó mùi này là gì?"

"Phân! Đây là phân, phải không?"

"Oẹ! Đều nổ bay vào miệng ta! Phi phi phi!"

"A a! Ta bị gai đâm thủng!"

"Người có chắc đây là sầu riêng không? Hay là một quả bom sinh hóa?"

Dưới sự bạo phá ở cự ly gần, gai nhọn đâm thủng đám người Mộc Thanh Lâm Vũ!

Cả người có mấy lỗ thủng!

Ninh Du Du bị thịt quả dính thành tiểu hoàng nhân, cả người đều hóa đá cứng ngắc tại chỗ!

Hiện tại cô có thể xác định nguồn gốc của tội lỗi kia thật sự là thịt quả!

Nhưng không ai nói với cô rằng sầu riêng sẽ lại phát nổ!

Mấy người còn chưa kịp cao hứng, đã một thân máu me!

Ninh Du Du nhìn vết thương trên cánh tay mình, đau đến phát khóc!

Nhưng đột nhiên nhớ tới lời dặn lúc trước của Giang Nam!

"Nhân sâm! Nhân sâm! Đúng rồi, nhân sâm!"

Vội vàng lấy từ trong ba lô ra, ăn một gốc!

Đây cũng được coi là một cuộc khủng hoảng sinh tử, phải không?

"Các người cũng mau ăn đi! Có thể cứu mạng!"

Tuy rằng không biết Ninh Du Du đã lấy ra thứ đồ chơi gì, nhưng mọi người vẫn ăn!

Ninh Du Du cúi đầu nhìn vết thương trên cánh tay, tủi thân trông mong!

Đúng lúc này, một cổ cột máu mãnh liệt từ trong miệng vết thương bắn ra, thẳng đến trên mặt cô!

"Ồ!! Mắt ta! Mắt ta!

Dọa cô vội vàng che lại, nhưng căn bản không che được!

Vốn dĩ một cột máu xuyên thấu qua kẽ ngón tay biến thành bốn cái! Điên cuồng chảy!

Chương 503 -

Giờ phút này toàn bộ tám người biến thân thành vòi hoa sen nhỏ, vết thương vừa mới bị đâm đêi điên cuồng chảy máu!

Vương Ngôn kinh hãi: "A a! Máu! Đó là máu!"

Lâm Vũ mặt trắng bệch: "Ta... Có phải ta sắp chết rồi hay không?"

Mộc Thanh: "Ô ô ~ chết chắc rồi! Đều chảy hơn một cân máu! Sầu riêng chắc chắn có độc!"

Lý Tinh Mộng khóc: "Đáng thương cho ta sống 20 năm, ngay cả hôn môi cũng chưa hôn qua, sắp phải thăng thiên rồi sao?"

"Người người em! Ta cũng vậy! Nếu không hai chúng ta hãy thử?"

"Ah! Đừng đến đây! Đừng đến đây! Cút đi!"

"Dù sao cũng phải chết! Sợ cái gì! Lại đây lại đây!"

Tám người nhất thời luống cuống, rõ ràng một khắc trước còn tốt a!

Cái này sao lại...

Đúng lúc này, trên bầu trời hiện lên một bóng đen, ngẩng đầu nhìn, là một đầu Hắc Phong Túc thân hình thật lớn!

"Không tốt! Ẩn nấp!"

Mấy người nhất thời nằm sấp trên mặt đất, nhưng vẫn không

cách nào che dấu sự thật đầm máu!

Nhưng Hắc Phong Túc căn bản không nhìn xuống, liền bay đi, mấy người nhất thời thở phào nhẹ nhõm!

Lâm Vũ gãi gãi đầu: "Hôm nay sao lại xui như vậy?"

Mộc Thanh: " Lúc này mới..."

Không đợi cô nói xong!

Một đồng phân chim khổng lồ màu trắng từ trên trời rơi xuống!

“Rầm!”

Một tiếng nổ lớn!

Khiến tất cả tám người nằm trên mặt đất!

Trong nháy mắt, đầu óc mọi người đều ong ong, tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Mẹ kiếp!

Có cần xui xẻo như vậy không!

Còn có thì bị phân chim nện phải?

Đồng phân này cũng quá lớn rồi phải không?

Mọi người câm lặng, giãy dụa một trận, liều mạng đi ra ngoài!

Con mẹ nó! Cái này đánh chết cũng không thể há miệng a!

Đây là ranh giới cuối cùng của ta với tư cách là một con người!

Và rồi...

Mũi của tất cả mọi người bắt đầu chảy máu!

Vương Ngôn: !!

Mộc Thanh: !!

Ninh Du Du: (ớ□ờ)

Cái này... Không có cách nào để thở bằng mũi!

Há miệng hít thở?

Không! Đánh chết cũng không cần a!

Nhưng...

Sự thật đã chứng minh!

Nhu cầu sinh lý hoàn toàn có thể đánh bại ý chí!

Cũng rất đau khổ!

Vừa mới gãy dựa đi ra không được bao lâu!

Cây lớn phía sau bị đổ!

Chỉ thấy một quả cầu đen khổng lồ đường kính vượt qua 30 mét lại lăn tới!

Mấy người tràn đầy chật vật đều choáng váng, đây là thứ đồ chơi gì?

Sau đó, bọn họ thấy một con bọ hung cự liêm Hoàng Kim 8 sao!

Dùng chân sau đi lùi đẩy quả cầu đen khổng lồ lăn tới!

Mặt đám người Vương Ngôn đều trắng bệch!

Bộ hung cự liêm là tên khoa học!

Mẹ nó con này chính là một con bộ hung khổng lồ!

Vì vậy, cái quả cầu màu đen mà nó lăn là gì?

Lý Tinh Mộng nhìn mình, rồi lại nhìn đồng phân chim trên mặt đất!

Căn bản có gì khác nhau sao?

Trong lòng đột nhiên sinh ra một loại dự cảm không tốt!

"Chạy đi! Chạy đi!"

Nhưng đã muộn, Bộ Hung Cự Liêm nhìn thấy cái đồng này phải gọi là cực kỳ hưng phấn!

Cái mũi khế ngửi!

Chật chặt! Chính là mùi này!

Sau đó nó liền phát động linh kỹ:

"Bóng lăn đường!"

Quả cầu đen khổng lồ đường kính 30 mét giống như có sinh mệnh, điên cuồng lăn tới!

Cuống lấy toàn bộ tinh hoa của Hắc Phong Túc vào quả cầu!

Đường kính quả cầu càng lăn càng lớn!

o~~O~~O~~O~~O~~O !

Đương nhiên, tám người nhóm Vương Ngôn đã cố hiến vào sự nghiệp lăn cầu này!

Không ai chạy thoát được! Tất cả đều bị bọc trong quả cầu!

Lâm Vũ còn muốn bay lên trời chạy trốn, lại bị bộ hung cự liềm tóm lấy, ngã vào trong quả cầu!

Lâm Vũ:...

Giờ phút này, tâm tình mọi người đều sụp đổ a!

Hai mắt trống rỗng! Khóc lóc ầm ĩ!

Mẹ nó cái này là tám đời xui xẻo sao?

Bộ hung hình cầu nhìn đường kính quả cầu lớn hơn mình một vòng! Cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ tay, đẩy đi!

Giờ phút này, Ninh Du Du bị quấn trong quả cầu khóc lóc!

"Ô ô ~ Ta thật xui xẻo a!"

"Không biết vì cái gì, vừa trở về liền xui xẻo a!"

"Vẫn nên đi theo Nam Thần lẫn lộn thì tốt hơn! Nam thần? Ta thật sự rất nhớ người!"

"Người mau tới mang ta đi đi!"

Giờ phút này, năm cái đầu nhỏ xếp thành một hàng nhìn bộ hung lẫn quả cầu đi xa, rùng mình một cái!

Tác dụng phụ của người đào nhỏ may mắn chồng lên nhau thật sự quá khủng khiếp ah!

Phạm vi xui xẻo lan rộng? Tất cả mọi người đều xui xẻo cùng nhau?

Đám người Vương Ngôn hiển nhiên cũng rơi vào tròng!

Thế nhưng Ninh Du Du xui xẻo đến bây giờ, cũng không cố gắng hiển ra một chút giá trị oán khí!

Nha đầu này thật sự cho rằng ta là người tốt sao?

Thật đau lòng!

"Ah! Không được! Ta cũng cảm thấy lương tâm của ta bị lên án!"

"Chúng ta mau làm chút chuyện xấu! Để an ủi lương tâm bị thương của ta!"

Hạ Dao gật đầu: "Có đạo lý!"

Chung Ánh Tuyết: ???

"Đây là cách an ủi lương tâm sao?"

Tiểu Nam nghe lời!

Mặc kệ lương tâm của người được không?

Ngô Lương: "Người này hết đường cứu chữa rồi!"

Trong thực tế, nếu không có gì bất ngờ xảy ra!"

Linh châu trong tay bốn người đã đủ để giành được ngôi vị quán quân!

Nhưng Giang Nam làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt này?

Linh châu ai cũng không ngại nhiều có được không?

Chủ yếu nhất vẫn là kiếm được giá trị oán khí!

.....

Chương 504 -

Trong hang động!

Nhìn năm bộ áo tàng hình teletubbies bày trên mặt đất!

Về mặt Ngô Lương hoài niệm về thời thơ ấu bình thần!

Về phần Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều mang về mặt hoảng sợ!

"Không phải chứ Tiểu Nam! Người thực sự muốn mặc nó?"

"Mặc thứ này rất khảo nghiệm ý chí của con người a!"

Giang Nam vặn eo, về mặt đặc ý: "Chút khó khăn này cũng không khắc phục được, làm sao có thể làm ra chuyện xấu?"

Mặc dù 24 giờ không thể thoát khỏi trang phục!

Nhưng hiệu quả tàng hình 60 phút thật sự khiến người ta muốn dùng cũng không dùng được!

"Vậy được rồi! Ta đi vệ sinh chuẩn bị trước!"

"Ta... Ta cũng sẽ đi!"

Mà Ngô Lương đã bắt đầu khoác lên người, Giang Nam ngạc nhiên: "To con! Người không đi vệ sinh trước sao?"

Ngô Lương lạnh nhạt cười: "Giả nữ chỉ có 0 lần cùng vô số lần!"

"Tam giác nhỏ cũng vậy! Xả trong quần cũng vậy!"

Về mặt Giang Nam hoảng sợ: ???

Bốn teletubbies lớn và một teletubbies nhỏ lần nữa lên đường!

Nghênh ngang đi trong Ngọc Long Linh Khu!

Căn bản cũng không có nửa điểm sợ hãi, hoàn toàn coi nơi này thành hậu hoa viên nhà mình!

Tư thế bước đi của ngỗng cũng không phách lối như Giang Nam!

Mà một màn này lại bị hệ thống thiên nhân thu hết vào đáy mắt!

Màn hình trong phòng phát sóng trực tiếp lại diễn ra cuộc thảo luận sôi nổi!

"Phụt ha ha! Đám người Nam Thần thế nào lại mặc chiến phục a?"

"Hình ảnh này quả thực đáng yêu chết đi!"

"Maka baka! Aka! Waka! Mika! Maka! Mu"

"Người người em phía trên! Lời bài hát của người là của In The Night Garden! Người mẹ nó lộn bài rồi phải không?"

"Lịch thi đấu tiến vào hồi kết, đám người Nam Thần sao còn không vội?"

"Vội vàng cái gì? Hiện tại linh châu của đội nào nhiều hơn Nam Thần chứ?"

"Ta chỉ muốn biết, Nam Thần này lại muốn làm chuyện xấu gì!"

"Yên tâm! Nam Thần chưa bao giờ làm chúng ta thất vọng!"

Sau khi mặc đồng phục teletubbies, nhóm khán giả lại lần nữa được nhen nhóm lên ngọn lửa hứng thú!

Những đài truyền thông đó đều yêu chết Giang Nam!

Rating của giải đấu Ngôi Sao lần này đã cao hơn gấp đôi so với năm ngoái!

Minh tinh lưu lượng hàng đầu cũng không có sức nóng như Giang Nam!

Đang lúc tất cả mọi người đều chờ mong Giang Nam làm ra hành động khó lường!

Năm teletubbies lại đột nhiên biến mất!

Thiên nhãn cũng không tìm thấy, trên màn hình đầy dấu chấm hỏi!

Tất cả khán giả đều ngây ngẩn! Sao lại biến mất rồi?

.....

“Rầm!”

Vô số bùn đất giống như xúc tu, đem một đầu Khai Sơn Tê Hoàng Kim 3 sao nâng lên, hung hăng nện xuống!

Kèm theo một tiếng nổ lớn, Khai Sơn Tê hoàn toàn không còn tiếng động!

Trên mặt đất có ba con linh thú cấp Hoàng Kim đã chết!

Sở Thiên Bá đứng trên người tê giác thở dốc!

Bên dưới! Mắt Tô Điệp như hiện lên trái tim: "Bá! Người quá đỉnh!"

Lưu Trùng: "Ha ha! Cho dù là đám người Giang Nam cũng không thu hoạch được nhiều như chúng ta đúng không?"

Phương Vân: "A! Chỉ với cái tên làm ra mấy chuyện ngu xuẩn đó? Sao so sánh với Bá ca của chúng ta? Giang Nam hẳn..."

"Bốp!"

Mặt Phương Vân nghiêng qua, đầu óc ong ong, xoa xoa hai má!

Sao lại có cảm giác như ai đó tát vào miệng mình?

Ảo giác sao?

Vẻ mặt Sở Thiên Bá đặc ý: "Tiếp tục! Ta đang nghe đây!"

Phương Vân: "Chỉ với Giang Nam..."

"Bốp!"

Lại là một chút, Phương Vân mở to tròn mắt, che mặt vẻ mặt như gặp quỷ!

"Có người tát vào miệng ta!"

Sở Thiên Bá trợn trắng mắt: "Chỗ này làm sao có người khác? Ai tát người chứ?"

Lưu Trùng bĩu môi: "Đừng nghi thần nghi quỷ!"

Phương Vân nóng nảy: "Các người xem kìa! Mặt ta đều đỏ!"

Lưu Trùng: "Mẹ kiếp? Thật sự đó? Hôm nay gió cũng thật mạnh a!"

Đám Phương Vân: ???

Gió mạnh cái rắm!

Mẹ nó gió nhà nào thổi vào mặt có thể thổi ra hiệu quả như tát?

Sở Thiên Bá không kiên nhẫn nói: "Đừng giỡn nữa! Nhanh chóng đào linh châu!"

Nói xong liền lấy dao găm ra đào ra linh châu của Khai Sơn Tê!

"Điệp! Nhận lấy!"

Nói xong liền ném cho Tô Điệp!

Tô Điệp đang đưa tay tiếp: "Bá! Người ném đâu rồi!"

"Ta ném cho người a!"

Tô Điệp ngạc nhiên: "Người ném cho ta ở đâu?"

Sở Thiên Bá cười nói: "Lại nghịch ngợm! Người lại đùa với ta phải không? Thật xấu nha!"

Tô Điệp: ???

Ai mẹ nó đùa giỡn với người!

Lão nương thật sự không nhận được a!

Sở Thiên Bá chỉ coi Tô Điệp đang nói giỡn với mình, lại đi móc một viên linh châu khác!

"Lần này! Có thể chụp lấy được rồi!"

Nói xong nhẹ nhàng ném về hướng Tô Điệp!

Chỉ thấy linh châu trên không trung xẹt qua một đường parabol, sau đó liền biến mất!

Vẻ mặt Tô Điệp như thấy quỷ!

Mẹ nó linh châu này mọc chân chạy mất sao?

Tại sao lại biến mất nữa rồi?

Sở Thiên Bá cũng ngậy ngấn, vội vàng lấy ra một viên linh châu cuối cùng, gắt gao nắm trong tay, chạy đến trước mặt Tô Điệp!

Một bàn tay lớn!

Dưới ánh mắt chăm chú của hai người, linh châu xoẹt một cái liền không thấy!

Sở Thiên Bá: ???

Tô Điệp cũng choáng váng, không tin nổi mà dụi dụi mắt!

Nó thực sự biến mất!

Tô Điệp vẻ mặt sùng bái: "Oa! Bá! Người thật tuyệt vời! Người học ảo thuật từ khi nào a?"

"Diễn thật giống, vừa rồi đều lừa được người ta!"

"Người đã làm thế nào a? Nó ở đâu? Nói cho ta biết!"

Chương 505 -

Sở Thiên Bá: ???

Ta học ảo thuật cái rắm!

Linh châu thật sự đột nhiên biến mất a!

Thật sự tà môn!

Nhưng nhìn biểu tình đầy ngưỡng mộ của Tô Điệp, Sở Thiên Bá lúc này đã hăng hái: "Cái này có thể nói cho người biết sao? Có lợi hại hay không?"

Tô Điệp: "Hắc hắc! Bá thật lợi hại!"

Giang Nam đứng bên cạnh hai người, vẻ mặt chết lặng!

Người đứng thực là trang bức không phân biệt thời gian mà!

Chuyện này mà cũng có thể lấy ra trang bức?

Sở Thiên Bá cũng có chút hồ nghi, linh châu rốt cuộc sao lại biến mất?

Làm việc bận rộn cả buổi chiều?

"Điệp! Linh châu chúng ta đánh được người đều cất đi rồi sao?

Tô Điệp vỗ vỗ ngực: "Bá! Cứ yên tâm!"

Sắc trời dần tối, đoàn người bắt đầu cắm trại!

Bọn họ cũng không có không gian dị độ như Giang Nam!

Trang bị rất đơn giản!

Hai lều, bốn túi ngủ đều đã biến mất!

Trải qua một ngày bận rộn, Sở Thiên Bá và Tô Điệp ngủ rất sâu!

Phương Vân canh đêm, Lưu Trùng cũng đang ngủ!

Trong bụi cây bên cạnh, một vài teletubbies ngồi xõm!

"Tiểu Nam! Người thực sự muốn trộm sao? Trực tiếp cướp tới không phải là tốt rồi sao?"

"Chiến luôn đi!"

Ngô Lương cầm trăm mã đao lên!

Giang Nam giữ lại!

"Thô lỗ! Đánh đánh giết giết có gì tốt chứ? Nhìn ta này!"

Giá trị oán khí đánh cướp linh châu làm sao nhiều bằng âm thầm lặng lẽ trộm!

Nói xong liền bóp ăng ten tiến vào trạng thái tàng hình!

Trực tiếp thuấn di về hướng lều trại!

Trong lều trại, Sở Thiên Bá cùng Tô Điệp đều ngủ rất sâu!

Giang Nam cười hắc hắc!

Người cho rằng ta không biết các người giấu linh châu ở đâu sao?

Nhiều năm kinh nghiệm nói với ta! Khẳng định giấu ở trong ngực Tô Điệp a!

Giang Nam ngồi xổm xuống, kéo khóa túi ngủ Tô Điệp ra!

Tay trực tiếp vươn tới cổ áo Tô Điệp tìm kiếm một trận!

Hả? Cái này... Cảm giác dường như không giống linh châu!

Lại đổi bên kia tìm là được rồi!

Sờ bên này cũng không giống, giấu ở đâu đây?

Tô Điệp nửa tỉnh nửa mê, bất an vắn vẹo thân thể, mơ mộng nói: "Bá! Đừng nao loạn nha ~"

"Hôm nay thật mệt mỏi! Ta không muốn..."

Giang Nam: ???

Đây là thứ mà người muốn nói sao?

Giấu sâu à?

Được rồi, tìm kiếm nghiêm túc hơn!

Ngay sau đó! Giang Nam sờ được một viên giống như linh châu!

Chắc là cái này!

Vì thế Giang Nam bóp lấy một cái!

Hả? Không có cứng?

Tô Điệp: "Nha ~ người thật xấu! Lại tấn công điểm yếu của ta! Khanh khách ~"

Mơ mơ màng màng ôm lấy cổ teletubbies, một tay nắm lấy ăng-ten, xoay người đem teletubbies đè dưới thân!

Giang Nam: ???

Cái gì mà nhược điểm a!

Buông tay ra!

Đừng giữ ăng-ten của ta!

Tô Điệp căn bản cũng không có mở mắt, cả người đều dựa vào!

"À~ người sao vậy?"

Tô Điệp mơ mơ màng màng cảm giác mình bắt được một thứ mềm mại, theo bản năng liền nhéo một cái!

Giang Nam: !!

Ngay sau đó, một teletubbies màu xanh lá cây đột ngột xuất hiện trong lều!

Nhìn teletubbies bị đè dưới thân mình này, cả người Tô Điệp đều choáng váng!

Cái này ... Mẹ nó này là cái gì vậy?

Không phải Bá của ta?

[Giá trị oán khí từ Tô Điệp +1000!]

Nhìn sang một bên!

Sở Thiên Bá mơ mơ màng màng đứng dậy dụi mắt: "Điệp, ai tấn công nhược điểm của người? Ta..."

Còn chưa kịp nói xong!

Con người Sở Thiên Bá thiếu chút nữa trườn ra!

Chỉ thấy Tô Điệp cười trên người một teletubbies màu xanh lá cây!

Một tay của teletubbies kia vẫn còn đặt trong cổ áo Tô Điệp!

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Trong nháy mắt! Hắn cảm thấy đỉnh đầu mình còn xanh hơn teletubbies màu xanh lá cây này!

Còn ở trước mặt lão tử?

Đây thực sự không coi ta là đàn ông mà!

"Người mẹ nó! Tô Điệp!"

"Người mẹ nó thế nhưng cùng một teletubbies?"

"Sở Thiên Bá ta thế nhưng còn không bằng một con teletubbies?"

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Tô Điệp nóng nảy: "Bá! Người nghe ta giải thích! Không phải như người nghĩ!"

"Ta nghĩ đó là người! Lúc này mới..."

Sở Thiên Bá: !!

"Ta mẹ nó có chỗ nào giống với teletubbies này chứ?"

"A a a a a! Người còn sờ nữa! Bỏ ra cho ta!"

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Nhưng mà động tác tìm kiếm trên tay Giang Nam vẫn không ngừng!

Vẻ mặt lạnh nhạt: "Buông tay! Người giữ ăng-ten của ta!"

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Đôi mắt của hắn đỏ lên: "Vẫn còn muốn chơi? Còn cả ăng ten?"

"Xem lão tử có thu thập người hay không!"

Sở Thiên Bá lúc này đã nổ tung!

Thử hỏi có người đàn ông nào nhìn thấy cảnh tượng này còn có thể giữ bình tĩnh không?

Lão tử còn có thể nhịn được không?

Linh khí cuồn cuộn, toàn bộ lều trại đều bị nổ tung!

Một quyền ném về phía Giang Nam!

Sau những nỗ lực thăm không mệt mỏi dò của Giang Nam, cuối cùng đã tìm thấy kho báu!

Giống như hắn nghĩ!

Con gái thực sự dễ đoán!

Nhìn Sở Thiên Bá đánh tới một quyền, Giang Nam kéo ăng ten của mình lại, ném Tô Điệp bay!

Đứng dậy và bỏ chạy!

Tô Điệp không khỏi lo lắng nói: "Bá! Đuổi theo! Teletubbies đó đã trộm theo linh châu của chúng ta!"

Sở Thiên Bá: !!

Giấu kín đáo như vậy đều bị hắn sờ được?

Cầm sừng trên đầu lão tử còn chưa tính!

Linh châu mà người cũng trộm?

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Chương 506 -

"Teletubbies màu xanh lá cây kia, không được chạy!"

Nói xong quần áo cũng không mặc! Chỉ mặc vào mỗi quần lót và đuổi theo!

Tô Điệp nóng nảy: "Ngủ! Vẫn còn ngủ! Các người gác đêm kiểu gì?"

"Trong lều có một con teletubbies lén vào mà cũng không biết?"

Phương Vân cùng Lưu Trùng choáng váng!

Hả?

Teletubbies?

Người ngủ mơ à?

Nằm mơ ra tới hiện thực sao?

Tô Điệp vội vàng dậm chân:

"Sững sờ làm gì? Còn không mau đuổi theo sao?"

Hai người mắt đầy choáng thoáng, nhưng vẫn bò ra khỏi túi ngủ! Mặc quần short đuổi theo!

Giang Nam vừa chạy vừa nhìn về phía túi nhỏ!

Bên trong chứa hơn 50 viên linh châu!

Không khỏi cười vui vẻ! Chạy càng hăng hơn!

Mà trong lúc này giá trị oán khí chưa từng dừng lại!

Giờ phút này, đám người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao nhìn Giang Nam bị đuổi theo!

Vẻ mặt không nói nên lời!

Hạ Dao bĩu môi: "Rõ ràng có thể đánh qua, tại sao Tiểu Nam lại chạy?"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Người không cảm thấy Tiểu Nam thích như vậy hơn sao?"

Ngô Lương: "Sở thích của Nam ca là thật... Độc sáo!"

Sở Thiên Bá từ xa đuổi theo bọn họ, đã sớm không nhìn thấy bóng dáng Giang Nam!

"Con mẹ nó! Đừng để cho ta biết người là ai!"

Tại lúc này, trong trại!

Một letetubbies xanh lá cây lại lần nữa xuất hiện!

Tô Điệp mở to hai mắt: "Nha! Người... Người!"

"Àm!"

Không đợi nói xong, Tô Điệp liền ngã xuống dưới gạch vàng lớn của ở Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam hưng phấn xông lên gói toàn bộ đồ đạc trong doanh địa của Sở Thiên Bá vào trong không gian dị độ!

Ngay cả đinh ghim lều cũng không để sót lại!

Thuần di một cái liền trở về bên cạnh Chung Ánh Tuyết, trong mắt tất cả đều là hưng phấn: "Thật vui a! Đi dạo! Điềm tiếp theo!"

Ngô Lương che mặt!

Niềm vui của người thật sự được xây dựng trên nỗi đau của người khác sao?

Hạ Dao có chút hưng phấn: "Ta cũng muốn trải nghiệm một chút niềm vui của người! "

"Hắc hắc! Lại đây!

.....

Ba người Sở Thiên Bá nổi giận trở lại doanh địa!

Sau đó cứng người!

Cầm thiếu chút nữa đập xuống đất!

Đây thực sự là không còn sót lại chút gì!

Nếu không phải Tô Điệp nằm sấp trên mặt đất, Sở Thiên Bá cứ cho rằng mình đã trở về sai chỗ!

Gió đêm thổi qua, một cơn gió lăn qua bãi cỏ!

Vô cùng hoang vắng!

Ba người toàn thân chỉ còn lại quần đùi! Run rẩy đứng trong gió đêm!

Đêm nay! Đặc biệt lạnh!

Trong lòng! Mẹ nó còn lạnh hơn!

Nói ra cũng không ai tin!

Lão tử thế nhưng bị một teletubbies màu xanh lá cây cầm sừng! Còn bị cướp!

Tài sản duy nhất còn lại trên toàn thân, chính là cái quần đùi này...

[Giá trị oán khí đến từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Phương Vân + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Trùng...]

.....

Đêm nay, chí định không thể yên bình!

Một nhóm năm teletubbies của Giang Nam, sử dụng hợp lý thời gian tàng hình!

Tấn công lều trại của bốn đội!

Hạ Dao cảm nhận được niềm vui của Giang Nam! Đã hoàn toàn nghiện!

Mà Chung Ánh Tuyết lúc đầu đã cự tuyệt! Nhưng dưới sự xyanin của Giang Nam! Lần đầu tiên ta làm điều gì đó xấu!

Bây giờ!

Một hàng năm teletubbies chạy dưới ánh mặt trời mọc!

Chung Ánh Tuyết xách túi nhỏ, khuôn mặt hưng phấn đỏ bừng!

"Hắc hắc! Thật sự kích thích! Thật phấn khích! Thật sự quá vui!"

Ngô Lương khiêng lều túi ngủ!

Hạ Dao khiêng một cái nồi sắt!

Giang Nam ôm Tiểu Mira, cười hắc hắc: "Có đôi khi! Hạnh

phúc chỉ đơn giản như vậy!"

Mấy người phía sau, bốn thanh niên điên cuồng đuổi theo!

Người cầm đầu mệt mỏi, sắp điên rồi!

"A! Mấy teletubbies kia đứng lại!"

"Đứng lại! Đứng lại cho ta! "

"Các người có thể để lại cho chúng ta một vài món! Tốt xấu gì cũng để lại cái nôi! Các người lấy thứ đó để làm gì a!"

"Các người không phải là người! Đứng lại!"

Hạ Dao quay đầu lại: "Không trả không trả không trả! Ple ple ple~"

Giang Nam giơ ngón tay cái về phía cô!

"Đại Lang Diệt! Người nắm giữ vài phần tinh túy của ta!"

"Siêu đỉnh!"

Giá trị oán khí trong hệ thống chưa từng ngừng cập nhật!

Nó vẫn còn liên tục!

Giờ phút này, khán giả trong phòng phát sóng đã hoàn toàn cười điên!

"Ha ha ha ha! Ta quỳ! Tên này thành tâm gây sự đúng không?"

"Thật dễ tiện a!"

"Cướp linh châu còn chưa tính! Trang bị cấm trại nôi niêu xoong chảo cũng không để lại? Đủ tàn nhẫn!"

"Teletubbies đại đạo? Người vẫn luôn là tuổi thơ của ta!"

"Nam Thần căn bản cũng không phải là vì linh châu. Hắn chỉ vì muốn chọc giận người! Không ai trong số những tiểu đội này là đối thủ của hắn!"

Tuy rằng không hiểu rõ, vì sao mấy người Giang Nam thường xuyên biến mất một đoạn thời gian!

Lúc xuất hiện đã khiến người ta đuổi theo!

Tất cả đều là Giang Nam thuận di giở trò quỷ!

Vài ngày trôi qua, ước chừng có 13 tiểu đội gặp nạn!

Bọn họ chạm mặt nhau, thật sự tựa như đồng hương gặp đồng hương! Nước mắt lưng tròng!

Trong Ngọc Long Linh Khư bắt đầu truyền bá có một đám đại đạo mặc quần áo teletubbies, thấy người liền cướp!

Cũng không biết là đám thiếu đạo đức nào!

Cứ luôn đột ngột xuất hiện trong doanh địa, trộm sạch liền chạy!

Chạy rất nhanh, đuổi không kịp!

Chương 507 -

Mắt thấy bọn họ không chạy kịp! Đám teletubbies đó liền dừng lại để chờ bọn họ tiếp tục đuổi theo!

Phải nói vô cùng tức giận!

Trong lúc nhất thời mỗi người trong Ngọc Long Linh Khư đều tự cảnh giác!

Buổi tối cũng không dám ngủ, gặt gao che chở linh châu!

Mắt thấy còn một ngày nữa là trận đấu Ngôi Sao sẽ kết thúc!

Cũng không thể đánh mất linh châu!

Mà giờ phút này, Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà tổ đội, hai Hoàng Kim cường đại liên thủ!

Ước chừng đánh nửa tháng linh châu! Thu hoạch vô cùng nhiều!

Tề Ngọc: "Người đúng là một tên điên! Chỉ ngủ hơn 14 giờ trong 24 ngày! Có cần phải liều mạng như vậy không?"

Diệp Tinh Hà hít sâu một hơi: "Ta phải là quán quân!"

Nhưng nhìn linh châu trong túi, trong lòng vẫn không yên!

Tề Ngọc liếm liếm môi, hưng phấn nói: "Nếu không chúng ta liều mạng một hồi! Ai thắng linh châu là của người đó?"

Tề Ngọc căn bản không quan tâm đến thứ hạng, bản thân mình trong cuộc thi Ngôi Sao đã có được đủ lợi ích rồi!

Diệp Tinh Hà cười nói: "Người biết kết quả! Hà tất phải đánh nữa?"

Tề Ngọc bữu môi, lại thối rắm như vậy?

"Còn một ngày nữa! Ta sẽ giúp người cọ lại?"

Diệp Tinh Hà lắc đầu nói: "Không đánh nữa! Ta muốn đi nghỉ ngơi!"

Hắn biết được! Người ngăn cản được mình trở thành quán quân! Chỉ có một mình Giang Nam!

Thắng hắn rồi! Quán quân sẽ là của mình!

Sở dĩ liều mạng đánh linh châu như vậy, chính là vì lấy được lợi thế tranh đấu với Giang Nam!

Mặc dù không biết tin tức của Giang Nam!

Nhưng Diệp Tinh Hà biết, vô luận đám người Giang Nam ở nơi nào, đều có thể lẫn lộn như cá gặp nước!

Trận chiến này là cho bản thân một lời giải thích!

Cũng là cho Diệp Đạo Thiên nhìn xem! Cho đám người cấp cao nhìn xem!

Diệp Tinh Hà ta! Mạnh hơn Giang Nam hắn!

Mà bây giờ! Trên vòng đeo tay vệ tinh cũng gửi tin nhắn!

"Chỉ còn 24 giờ nữa là kết thúc trận đấu! Mời các tuyển thủ đến chân núi cánh đồng tuyết tập hợp!"

Trong doanh địa, tiếng ngáy của Diệp Tinh Hà động trời!

Ngủ vô cunngf sâu, toàn bộ quá trình thi đấu gần như không

ngủ được!

Bây giờ chỉ còn 24 giờ nữa là kết thúc trận đấu!

Diệp Tinh Hà tính toán ngủ một giấc thật ngon, điều chỉnh bản thân đến trạng thái tốt nhất!

Mà bên ngoài, Tề Ngọc giúp Diệp Tinh Hà canh đêm!

Trong bụi cỏ!

Giang Nam nhìn lều trại, nước miếng đều sắp chảy ra!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Thật sự muốn xuống tay với hắn? Diệp Tinh Hà chính là Hoàng Kim!"

Hạ Dao: "Hơn nữa còn có Tề Ngọc canh giữ a, nguy hiểm quá lớn!"

Giang Nam đương nhiên nói: "Đương nhiên phải xuống tay với hắn a! Chẳng phải mọi người đều bình đẳng sao?"

"Các người cho rằng vì sao ta lại bán kẹo nổ cho hắn như vậy, vì cái gì để cho hắn lên Hoàng Kim? Tại sao để chừa lại đội của hắn đến phút cuối cùng?"

Đầu tư! Đầu tư có biết không?

Như vậy, số linh châu mà Diệp Tinh Hà lấy được sẽ càng nhiều!

Của hắn? Đó chính là của ta!

Mấy người ngạc nhiên!

Tóm lại ngay từ đầu Giang Nam đã định cướp hắn rồi sao?

Có cần mưu tính thâm sâu như vậy không?

Chỉ thấy Giang Nam bóp ăng ten! Một đường thuận di, trực tiếp đi vào lều trại của Diệp Tinh Hà!

Mà Tề Ngọc canh giữ bên ngoài căn bản cũng không phát hiện!

Vừa mới vào lều trại, Giang Nam thiếu chút nữa bị tiếng ngáy của Diệp Tinh Hà chấn động chết!

"Con hàng này là máy kéo phải không?"

Vừa mới suy nghĩ lục lợi thử, liền phát hiện Diệp Tinh Hà nằm trong tay một cái túi lớn, gắt gao ôm vào trong ngực!

Ngủ cũng không buông tay!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, đi lên liền kéo!

Nhưng Diệp Tinh Hà nằm chết, căn bản là không thể rút ra!

Giang Nam dùng lực, một trận mãnh liệt!

Kéo luôn cả Diệp Tinh Hà ra khỏi túi ngủ, nhưng hắn còn chưa tỉnh!

Giang Nam: !!

Giữ chặt tới vậy sao? Vì thế liền đi lên liền bẻ ngón tay Diệp Tinh Hà!

Bỏ từng ngón một!

Tròng mắt Diệp Tinh Hà chuyển động, mắt thấy sắp mở mắt!

Giang Nam nóng nảy: "Bé ơi~ ngủ đi~ đêm đã khuya rồi~"

"Để những giấc mơ đẹp~ sẽ luôn bên em!"

"Bé Ơn ngủ ngon ~ a!"

Một bài hát chúc bé ngủ ngon!

Gióng hát nhẹ nhàng!

Diệp Tinh Hà chẹp chẹp miệng!

Lại lần nữa đi vào giấc mơ!

Không mở mắt, cả người đều trầm tĩnh lại!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục bẻ ngón tay!

Mắt thấy Diệp Tinh Hà lại sắp tỉnh!

Giang Nam đều đã nổ tung!

Lấy ra cục gạch vàng lớn, hướng về phía ót Diệp Tinh Hà đập rầm một phát!

"Mẹ kiếp! Không chịu ngủ đi?"

Lão tử đến đây là để dỗ người ngủ sao?

Lần này, Diệp Tinh Hà hoàn toàn không còn một tiếng động, ngay cả ngáy cũng không ngáy!

Chỉ là trên trán, một cục u màu xanh tím dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được sưng lên!

Giang Nam nhếch miệng cười, tiếp tục bẻ ngón tay!

Nhưng vẫn không được, ngay cả trạng thái ngất xỉu cũng gắt gao tím chật!

Giang Nam buông tha, trực tiếp mở trùng động không gian ở dưới túi!

Ước chừng hơn hai trăm viên linh châu cấp Hoàng Kim rớt ra, bị Giang Nam hốt sạch!

Suy nghĩ lại.

Như vậy có vẻ hơi vô đạo đức.

Vì thế lại đem không ít hạt đậu giải độc bỏ vào!

Cái túi trông đầy đặn hơn trước!

Giang Nam đứng dậy, hài lòng vỗ vỗ tay, thuấn di một cái liềm không còn bóng dáng!

Tề Ngọc nghe tiếng ngáy trong lều trại cũng không còn, không khỏi cười!

"Ngủ một giấc này thật ngon!"

Chương 508 -

Sáng hôm sau!

Tất cả tiểu đội trong Ngọc Long Linh Khư đều tập hợp về phía chân núi cánh đồng tuyết!

Mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu!

Diệp Tinh Hà tỉnh lại, nhìn thoáng qua túi đựng linh châu, hơi yên tâm.

Đứng dậy hưng hăng vặn eo, từ trong lều trại đi ra, tinh thần tràn trề!

Tề Ngọc cười nói: "Thế nào rồi người người em? Tối qua ngủ rất ngon... Mẹ kiếp!"

Lời còn chưa dứt, hần thiếu chút nữa trừng mắt ra!

Chỉ thấy trên ót Diệp Tinh Hà phồng lên một cái cục u lớn màu xanh tím gần 5cm!

Người người em! Người mẹ nó sắp mọc sừng sao?

Diệp Tinh Hà nhếch miệng cười: "Rất nhiều năm không ngủ ngon như vậy! "

"Chỉ không biết tại sao, sau ót có chút đau!"

Tề Ngọc: !!

Cái này mẹ nó không đau sao được.

"Người... Đầu người!:"

Diệp Tinh Hà sửng sốt: "Đầu ta làm sao vậy? "

Nói xong lên tay sờ một cái, một cục u lớn cứng rắn vô cùng dễ nhận ra!

"A cái này?"

"Sao lại sưng lớn như vậy?"

Tề Ngọc vuốt cằm, vẻ mặt ngưng trọng: "Nghe lão nhân trong nhà nói!"

"Mỗi khi cuộc đời gặp được một bước ngoặt lớn, liền sẽ phát sinh chuyện bất thường. Hầu hết đều là điềm báo trước!"

"Ốt người sunngw to như vậy! Nó giống như một sừng dài! Đây là biểu hiện của tài hoa xuất chúng a!"

"Người người em! Người là chuẩn bị xuất đầu! Trận tranh đua với Giang Nam có vẻ sẽ ổn!"

"Nói không chừng trận chiến này, chính là gieo mầm cho sự xuất đầu lộ diện của người!"

Diệp Tinh Hà vừa nghe, ánh mắt sáng lên!

Còn có cách nói thế này sao? Xoa xoa cục u trên đầu, không khỏi tràn đầy tự tin!

"Mẹ nó! Đi thôi! Hôm nay đại ca ta sẽ giành được chiến thắng!"

"Ha ha! Đi thôi!"

Một dòng tự tin tràn đầy hướng về điểm tập trung!

Giờ phút này!

Trên quảng trường điểm tập trung ở cánh đồng tuyết!

Hơn 50 đội ngũ đã tập hợp gần hết rồi!

Nhưng mà giờ phút này, trên thân mười mấy người chỉ còn lại một cái quần đứng ở quảng trường khóc rống lên!

Bởi vì thương tâm, hầu hết vẫn còn đóng băng!

Trong đó bao gồm cả mấy người Sở Thiên Bá!

"Ô oa! Mấy teletubbies đó không phải là con người! Mẹ nó cái gì cũng không để lại cho lão tử a!"

"Nồi niêu xoong chảo, túi ngũ lều trại, quần áo linh châu! Cuốn hết tất cả mọi thứ!"

"Các người cũng vậy sao? Ta cũng vậy!"

"Ta cũng vậy a!"

"Trời đánh! Teletubbies đạo tặc! Con mẹ nó!"

"Đừng cho ta biết bọn họ là ai! Ah, ah!"

Các tiểu đội may mắn thoát nạn vẫn cảm thấy may mắn!

Quá... Thật kinh khủng!

Đúng lúc đó.

Có tám người từ xa xa đi tới cánh đồng tuyết!

Tóc tai bù xù, râu ria xồm xoàm, mặt mũi bầm dập!

Chính là đám người Vương Ngôn!

Giờ phút này tám người dìu dắt nhau, bước đi khập khiễng!

Trong tay còn mang theo một cây gậy gỗ rách làm nạng!

Trên mặt đều bắn không ra người!

Cách 1800 mét, có thể ngửi thấy một mùi chua hôi bay tới!

Một đám tiểu đội kinh hãi!

"Mẹ kiếp? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cái này ... Đám người này sao giống như đi chạy nạn về à?"

"Là ai làm? Đều không ra hình người?"

"Ủm~ mùi này! Cũng quá nồng rồi phải không?"

"Cái này... Thảm hại như vậy sao?"

"Vương Ngôn? Chiến đội Thanh Khương? Lý Tinh Mộng? Có phải bọn họ không? "

"Ta... Ta thực sự không nhận ra được!"

Nhóm tám người cố gắng đỡ nhau tiến vào điểm tập hợp!

Một người người em vỗ vỗ bả vai Vương Ngôn: "Ngôn ca? Các người đây là..."

Vương Ngôn nhất thời kinh hãi, giống như là bị kích thích vậy!

Nhặt cây gậy gỗ rách lên điên cuồng quơ một trận: "Đừng! Đừng chạm vào ta!"

"Cút đi cho ta! Người định làm hại ta đúng không? Ha ha! Ta biết hết! Cút đi! Ha ha ha!"

"Luôn có điều dân muốn hại trẫm! Cút đi! Ta không điên! Ha ha ha ha ha! Giả! Tất cả đều là giả! Ha ha ha ha ha!"

Lâm Vũ vừa bước vào quảng trường, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, hai tròng mắt trống rỗng, thì thào tự nói!

"Mẹ ơi! Ta muốn về nhà! Thế giới bên ngoài quá nguy hiểm! Thật là khủng khiếp! Thật là khủng khiếp!"

"Các người tránh ra! Không ai trong các người là người tốt cả! Tránh xa ra! "

Mộc Thanh vừa đến nơi, ngồi xổm trên mặt đất buông giọng gào khóc.

Khóc lê hoa đá vũ, giống như là chịu ủy khuất lớn!

Lý Tinh Mộng: "Người sai không phải là ta! Là thế giới này sai rồi!"

Hộc máu tại chỗ rồi hôn mê bất tỉnh!

Giờ phút này, một đám tuyết phủ đều choáng váng!

Bọn họ rốt cuộc đã trải qua cái gì a! Sao lại thảm thành cái dạng này? Năng lượng tiêu cực tràn đầy?

Tinh thần không bình thường?

Hai đội tranh tài ai điên hơn sao?

Trong 30 tiếng đồng hồ! Tám con người cảm nhận được ác ý sâu sắc đến từ thế giới này!

Trải nghiệm trong suốt 30 giờ này! Nói ra quỷ cũng không tin a!

Thậm chí bị quả cầu kia lăn đều là nhẹ!

Đi bộ thì lọt hố! Bị linh thú đuổi theo! Bị rắn cắn! Bị đá rơi! Bị sét đánh, người dám tin sao?

Ngay cả ăn quả đại hái bên đường, cần 121 quả! Tất cả đều có sâu bên trong!

Ngay cả kéo khóa quần đi vệ sinh cũng bị kẹt!

Giờ phút này, phía trên một thân áo bông của Ninh Du Du đều là lỗ thủng, bông đều lộ ra!

Ngồi trên mặt đất, một tay ôm ba lô rách nát, một tay vuốt nước mắt, giống như gặp phải cảnh khốn cùng!

Khuôn mặt nhỏ nhắn lại bắt đầu!

Chương 509 -

"Ô ô ~ Ta thật khổ quá mà! Thật xui xẻo!"

"Nam thần! Ta nhớ người rất nhiều! "

Vẫn là lúc đi theo Nam Thần vui vẻ, may mắn nhất!

Mấy ngày nay Ninh Du Du đều luôn nhớ tới Giang Nam!

Mặc dù hẳn cứ luôn cho mình ăn thứ đồ kỳ lạ!

Nhưng đi theo Giang Nam, cô cảm thấy mình đặc biệt hữu dụng!

Không có củi mục chút nào!

Nhưng vừa về tiểu đội, sao lại xui xẻo tới hoài nghi nhân sinh a!

Một đám tuyển thủ nhìn đám người Ninh Du Du mà rùng mình!

Chỉ có thảm hơn, không có thảm nhất ah!

Mà Ngư Thanh Thanh Tần thụ, còn có Quả Quả Thẩm Mân cũng thuận lợi trở về!

Chẳng qua nhìn biểu tình, thu hoạch cũng không tốt lắm!

Đúng lúc này, Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà cũng dẫn theo tiểu đội của mình đi tới điểm hội hợp!

"Hai tôn đại thần này xem như đã trở lại!"

"Cường cường liên thủ, thu hoạch của bọn họ tuyệt đối bùng nổ a!"

"Ai... Chúc quán quân hắc là của bọn họ rồi!"

"Chắc không? Cũng đừng quên và Giang Nam! "

"Giang Nam? Hắc thì thôi! Coi như là hắc ngay cả đánh cướp, cũng tuyệt đối không nhiều như hai người bọn họ! "

"Hệ không gian tuy mạnh! Nhưng công kích của Giang Nam lại không mạnh! "

Theo Diệp Tinh Hà Tề Ngọc trở về, các tuyển thủ tự nhiên thảo luận!

Nhưng chờ Diệp Tinh Hà đến gần, tất cả mọi người đều choáng váng!

Trên trán Diệp Tinh Hà bị sưng vì như thế là sao?

Lớn như vậy sao? Cũng quá tròn trịa rồi phải không? mẹ nó đều phản quang!

Chỉ sợ nơi đó đều sắp mọc sừng tới nơi!

"Phụt ha ha! Cái quái gì vậy? Cái này trông cũng quá hài rồi phải không? "

"Diệp ca đây là muốn biến dị sừng dài phải không?"

"Lợi hại! Hoàng Kim chính là Hoàng Kim! Không giống như người bình thường của chúng ta! "

"Cái cục u này là làm thế nào mà có a? Diệp Tinh Hà bị người ta đập đầu sao? "

"Đánh rắm! Ai có thể đánh đầu hắc chứ?"

Giờ phút này, vẻ mặt Tô Diệp ngạc nhiên, xoa xoa ót mình!

Bởi vì trên đầu cô cũng có một cục u, cùng loại với Diệp Tinh Hà, chỉ là không lớn bằng hẳn!

Chẳng lẽ Diệp Tinh Hà cũng bị teletubbies hại sao?

Diệp Tinh Hà nghe mọi người cười, mặt đều đen!

Tề Ngọc thì không cười, nửa tháng nay mỗi ngày đều cùng hẳn lẫn lộn, sinh ra tình người em nồng đậm!

Lúc này liền nói: "Các người thì biết cái rắc gì! Cái này gọi là tài hoa xuất chúng! Hôm nay người người em của ta tất thể hiện mình! "

"Tinh Hà! Hôm nay sẽ chứng minh cho họ thấy!"

Lời giải thích này, một đám tuyển thủ đều cười điên, con mẹ nó tài hoa xuất chúng!

Diệp Tinh Hà mặt càng đen: "Được rồi! Đừng giải thích, càng xấu hổ!"

Khiến cho mọi người nghi hoặc chính là, Diệp Tinh Hà vẫn chưa trở lại điểm tập trung!

Mà chỉ đứng ở trên cánh đồng tuyết trước quảng trường lẳng lặng chờ!

Không ít người trong lòng sinh ra nghi hoặc!

Diệp Tinh Hà muốn làm cái gì?

Chưa tiến vào điểm tập trung, cũng có nghĩa Diệp Tinh Hà không chấm dứt trận đấu của mình!

Hắn đang chờ ai?

Giờ phút này, Lãnh Yên của chiến đội Bách Hoa có vẻ có chút tâm thần không yên!

Tại sao đám người Giang Nam vẫn chưa trở về?

Chẳng lẽ sau đó lại bị Dracula công kích?

Hoa Linh ở một bên hận nghiến răng nghiến lợi!

Hừ hừ! Chết luôn bên ngoài mới tốt! Móng lợn! Gian thương xấu xa ~

Mà đúng lúc này, xa xa truyền đến tiếng ù ù của động cơ xe!

Một chiếc Ducati Diavel lao qua sườn núi tuyết chạy đến!

Phía trước ôm Chung Ánh Tuyết, phía sau là Hạ Dao!

Giang Nam đeo kính râm, vặn ga điên cuồng!

Phía sau xe máy, còn kéo theo một cái nôi sắt lớn trượt trên tuyết!

Trong nôi có Ngô Lương và Tiểu Mira!

Mira cười "khanh khách ~" vang vọng khắp cánh đồng tuyết, cười tới nở hoa!

Một đám tuyết thủ nhìn thấy một màn này, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Nhìn người ta kìa! Cái này mẹ nó mới gọi là nhân sinh!

Đây có phải là trận đấu không? Đây là đi du lịch!

Nhìn lại chúng ta! Trang phục thì chỉ còn thừa một cái quần đùi! Có khóc! Có sưng đầu! Còn có mấy người điên...

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá...]

.....

Một người người em nhíu mày: "Ai ~ ta nhìn cái nồi này sao lại có chút quen mắt đây?"

Giang Nam dừng lại trước điểm tập trung, cười rạng rỡ: "Tại sao tất cả đều đợi ở đây?"

"!Mấy người người em này! Đứng ở trong cánh đồng tuyết mênh mông thế này mà chỉ mặc mỗi quần đùi thôi? Luyện công à?"

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Phương Vân...]

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đỏ khóc đỏ cười!

Người nói xem tại sao bọn họ không mặc?

Quần áo nằm trong không gian dị độ của người!

Diệp Tinh Hà thì đứng ra híp mắt nói: "Giang Nam! Ta đã chờ người đã lâu rồi!"

Giang Nam nhìn thấy Diệp Tinh Hà cũng là hoảng sợ!

Mẹ kiếp?

Sừng lớn như vậy?

Thời điểm bổ gạch tối hôm qua cũng không to tới như vậy!

Chờ ta? Chờ ta làm gì? Hẳn phát hiện ra chuyện mình làm sao?

Giang Nam không khỏi chột dạ: "Không cần tiếp đón! Ta lấy đâu ra thể diện như vậy!"

Diệp Tinh Hà:...

Ai muốn tiếp đón người! Ta cũng cần có mặt mũi nha!

Chỉ thấy Diệp Tinh Hà từ trong ngực móc ra, một túi đầy, xách ở trước người!

Chương 510 -

"Đây là thành quả 14 ngày không ngủ không nghỉ của ta, là tất cả cố gắng vất vả của ta!"

"Hiện tại trận đấu còn chưa kết thúc!"

"Đánh với ta! Thắng thì tất cả là của người! Thua thì linh châu của người thuộc về ta! Thế nào?"

Giờ khắc này, tất cả tuyển thủ đều kinh hãi!

"Mẹ kiếp? Nhiều linh châu như vậy? Có bao nhiêu viên ở đây! Quá biến thái, phải không?"

"Đánh cược lớn! Diệp Tinh Hà đây là điên rồi sao?"

"Đánh với Giang Nam? Giang Nam có đủ không? Hắc mới Bạch Ngân chín sao! Diệp Tinh Hà Hoàng Kim 1 sao! Chênh lệch cả một cấp bậc lớn!"

"Ta cứ tự hỏi sao Diệp Tinh Hà không tiến vào điểm tập trung! Thì ra là chờ Giang Nam!"

"Hắc hắc! Lần này có thể xem được kịch hay! Các người nói Giang Nam có thể đồng ý hay không?"

Trong lúc nhất thời tiếng nghị luận trong đám người đột nhiên nổi lên!

Một người là đại thiếu gia Diệp gia ở thủ đô, thiên chi kiêu tử!

Một người khác là hạng người vô danh từ cô nhi viện! Một đường dựa vào dị năng nổi lên!

Ngay cả Ngự Thanh Thanh, Lãnh Yên cũng không khỏi lo lắng cho Giang Nam!

Hạ Dao: "Tiểu Nam! Đừng đánh nhau với hắn! Chênh lệch một cấp bậc, liều mạng chính diện người quá thiệt thòi!"

Chung Ánh Tuyết: "Ta không muốn nhìn thấy người bị thương, đừng đồng ý với hắn có được không? Linh châu của chúng ta đã đủ rồi!"

Giang Nam thì xuống xe máy, nhếch miệng cười nói: "Vậy xem người có thành ý hay không!"

Diệp Tinh Hà tự tin nói: "Thành ý? Cái này chưa đủ sao?"

Nói xong cầm túi linh châu xoay lại!

"Xào xào"

"Đây là kết quả của 14 ngày nỗ lực của ta, đủ... !!"

Từng hạt đậu nành chảy ra khỏi túi, tất cả đều rơi xuống đất!

Không khí trong nháy mắt ngưng đọng!

Diệp Tinh Hà thiếu chút nữa trừng rớt cả tròng mắt ra! Tay run rẩy!

Đậu nành? Mẹ nó sao có thể là đậu nành?

Linh Châu đâu? Lão tử đánh rỗng rã được hơn 200 viên linh châu đâu rồi?

Giờ khắc này tất cả tuyển thủ đều tròn mắt, đây là thành quả 14 ngày của hắn, không ngủ không nghỉ, buồn cười?

"Phụt ha ha ha! Diệp ca! Người đã không ngủ suốt 14 ngày rồi để thu hoạch đậu nành à?"

"Cái quái gì! Ha ha ha! Công việc đồng áng này, Diệp ca làm không ổn rồi! Hai tuần chỉ vớt được chút đậu nành như vậy?"

"Không ngủ không nghỉ thu đậu nành? Diệp ca, người quá hài hước! Cho người một like!"

Giờ phút này Hạ Dao ngồi xổm trên mặt đất cười điên, một chữ cũng nói không nên lời!

Chung Ánh Tuyết ghen khuôn mặt đỏ bừng, bả vai đều run rẩy!

Tiểu Nam quá xấu xa!

Tối qua người đánh tráo túi xách của hần phải không?

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 1000!]

Hần đều chết lặng rồi!

Rõ ràng ngày hôm qua vẫn ổn!

Hiện tại sao lại...

Giờ phút này, vẻ mặt Tô Diệp hoảng sợ: "Người không phải cũng bị teletubbies màu xanh kia hãm hại chứ?"

Diệp Tinh Hà: ???

Cái gì vậy? Teletubbies?

Lão tử chỉ muốn biết linh châu ta đi đâu a!

Tề Ngọc làm? Nhưng hần không phải loại người này a!

Giờ phút này ngay cả Tề Ngọc cũng bối rối, chẳng lẽ tối hôm qua bị đạo tặc teletubbies đến thăm?

Nhưng lão tử một đêm không ngủ, căn bản không phát hiện dị

thường a!

Giang Nam cũng không nhịn được vui: "Người... Thành ý này! Quá đủ, phải không?"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 1000!]

Cho dù đã sống tới 20 tuổi, giờ phút này cũng đỏ mặt!

Thật xấu hổ!

"Ta... Ta..."

Đúng lúc này, Tề Ngọc đứng ra, đưa linh châu của mình ra, ném một túi đầy cho Diệp Tinh Hà!

Vẻ mặt hào sảng: "Người người em! Lấy của ta đi! Thắng thì linh châu về người! Thua là ta mất linh châu!"

Trong mắt Diệp Tinh Hà phiếm lệ quang, quá cảm động a!

"Người người em! Không cần nói gì hết!"

Lập tức ánh mắt chuyển động: "Giang Nam! Số linh châu này đã đủ chưa?"

Lúc này đây trong túi chứa linh châu thật sự, ước chừng hơn hai trăm viên!

Giang Nam tùy ý dựa vào xe máy, nhếch miệng cười nói: "Thật sự muốn đánh với ta?"

Diệp Tinh Hà tràn đầy chiến ý: "Người cho rằng ta đang đùa giỡn với người sao?"

"Đừng nói ta dùng cấp bậc khi dễ người! Ta biết, lấy cấp bậc này! Thật sự không là gì với người!"

Giang Nam liếm liếm môi: "Vậy hai người cùng lên là được rồi! Đừng làm ta nhàm chán!"

Một câu nói ra! Toàn trường xôn xao!

Tất cả mọi người đều cho rằng mình nghe lầm, vẻ mặt kinh hãi!

Giang Nam không chỉ đồng ý!

Còn muốn một đánh hai?

Hắn điên rồi à?

Một Bạch Ngân chín sao, đánh hai Hoàng Kim?

Đâu chỉ là càn rỡ?

Đây là đều muốn lên trời rồi!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng há to miệng nhỏ, vẻ mặt giật mình!

Tiểu Nam có điên không?

Đó là hai Hoàng Kim! Người còn muốn chính diện đối cứng?

Dù cho người chỉ cách Hoàng Kim một bước, nhưng Bạch Ngân là Bạch Ngân!

Không thể so sánh được!

Sắc mặt Diệp Tinh Hà trầm xuống: "Người quá mức tự tin đi?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy còn người thì sao? Tại sao người lại muốn chiến đấu với ta?"

Diệp Tinh Hà híp mắt lại: "Ta thừa nhận! Có những điểm người làm tốt hơn ta! Đề ép ta ở nhiều chỗ!"

"Tranh đấu phân tầng ở tầng thứ hai, là bởi vì người căn bản không quan tâm!"

"Diệp Tinh Hà ta từ nhỏ đến lớn! Chưa từng bị người ta đè lên đầu! Ít nhất là trước khi người gặp người!"

"Cuộc tranh đấu Ngôi Sao! Chúc quán quân chỉ có thể là ta!"

"Diệp Tinh Hà ta muốn chứng minh cho tất cả mọi người xem! Ta giỏi hơn Giang Nam người! Dị năng không gian cũng không phải là tất cả!"

Chương 511 -

Giang Nam cười nhạo nói: "Người cho rằng ta đi tới bây giờ, chỉ dựa vào dị năng không gian sao?"

Diệp Tinh Hà: "Không phải sao? Lấy thực lực cấp Bạch Ngân chọi hai Hoàng Kim của chúng ta?"

"Người đang khinh thường ta!"

Giang Nam vặn cổ, thản nhiên nói: "Là người quá coi trọng mình!"

"Lời nói của ta, ta sẽ không thu hồi! Tề Ngọc muốn lên bất cứ lúc nào cũng được!"

"Hôm nay không đánh phục hai người các người! Giang Nam ta ăn bún bằng mũi!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường nổ tung!

Thật sự chiến? Bạch Ngân 9 sao muốn chọi hai Hoàng Kim?

Mẹ kiếp! Đây là muốn nghịch thiên sao?

Ngay cả Hoa Linh cũng kinh ngạc nhìn Giang Nam, hẳn còn có một mặt kiên cường như vậy sao?

Giờ phút này Ngư Thanh Thanh đã vẫy cờ hò hét cho nữ chính binh xinh đẹp của cô!

Ngay cả Ninh Du Du cũng mặc áo bông rách đứng lên cổ vũ cho Giang Nam!

Nhưng Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao lại mang vẻ mặt lo lắng!

"Tiểu Nam! Người..."

"Thật sự muốn đánh sao? Chúng ta..."

Giang Nam quay đầu lại cười: "Không phải muốn biết ta nghiêm túc sẽ mạnh như thế nào sao?"

"Hôm nay! Các người có thể thấy được!"

Nói xong cất bước đi về phía trước, một tay cầm đường đao!

Mà tay kia lại trở tay nắm dao găm ba cạnh!

"Phần Huyết!"

Trong phút chốc! Trái tim đập điên cuồng! Máu bơm lên! Nhiệt độ cơ thể tăng vọt!

Trong lúc nhất thời khói trắng bốc hơi, gân xanh cả người nổi lên, nhiệt độ cơ thể nóng rực thậm chí hòa tan tuyết đọng!

Máu lưu động với tốc độ cao làm đôi mắt Giang Nam đỏ ngầu!

Giờ khắc này, phòng phát sóng hoàn toàn nổ tung!

Khán giả thậm chí còn vượt qua 170 vạn!

"Không phải chứ! Thật sự muốn chiến sao? Thú vị!"

"Giang Nam chuẩn bị dùng Bạch Ngân 9 sao đối chiến với hai người Diệp Tinh Hà Tề Ngọc? Nghịch thiên rồi! "

"What The Fuck! Điên rồi! Không nghĩ tới sắp kết thúc còn có thể nhìn thấy trận quyết đấu đặc sắc như vậy? Chờ mong!"

"Nam Thần rốt cục muốn nghiêm túc đánh một trận sao? Ta nổi da gà!"

"Con mẹ nó khí phách! Nam Thần lợi hại!"

"Nam thần uy vũ! Chơi hẵn đi!"

"Thôi nào! Chờ xem Giang Nam xấu mặt! Người coi Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc là cái gì chứ? "

Trong lúc nhất thời, trên mạng có rất nhiều ý kiến trái ngược nhau!

Mà các phương tiện truyền thông lớn thì nhân cơ hội này, hình ảnh đối quyết trực tiếp phát sóng trên TV!

Nâng bầu không khí trước trận đấu lên đến đỉnh điểm!

Tề Ngọc nổi giận: "Giang Nam! Hẵn điên à? Ta..."

Diệp Tinh Hà đề vai hẵn lại: "Ta lên!"

Nói xong sải bước ra, chiến ý bùng nổ!

Trong quá trình tiến lên quần áo xé rách! Giáp đen mọc ra!

Trực tiếp thú hóa thành bán long nhân, đuôi rồng đen kéo trên mặt đất!

Không nói nhiều!

Diệp Tinh Hà một bước xông lên!

Giơ quyền liên đập, nhanh chóng nện ra một tiếng xé gió!

Mà khiến cho mọi người giật mình chính là, Giang Nam không tránh không tránh, thậm chí ngay cả linh kỹ cũng không dùng!

Sải bước xoay người, giơ quyền ngạnh kháng!

"Ầm!"

Một tiếng vang trầm!

Kình phong xen lẫn tuyết bụi thổi về bốn phương tám hướng!

Cơ bắp cánh tay Giang Nam kéo căng, không nhúc nhích, nhếch miệng cười nói: "Thật sự cho rằng ta là quả hồng mềm sao?"

Diệp Tinh Hà ngây dại, trên mặt tràn đầy giật mình!

Không riêng gì Diệp Tinh Hà, tất cả tuyển thủ đều choáng váng!

Làm sao có thể chứ!

Giang Nam vốn thuộc vị trí khống chế cục diện! Cường độ thân thể lại ngang với Diệp Tinh Hà thú hóa cận chiến?

Chính diện đỡ lấy năm đấm? Còn không rơi vào thế hạ phong?

Hai người chênh lệch một cấp bậc!

Cường độ thân thể Giang Nam quả thật cực kỳ khủng bố!

Thời gian dài ngâm tẩm đại lực, đã cường hóa thân thể Giang Nam đến một trình độ đáng sợ!

Hơn nữa thêm Phần Huyết gia trì một trăm phần trăm, Giang Nam không chút sợ hãi!

Nhưng tiếp theo! Tất cả mọi người hoàn toàn phát điên!

Chỉ thấy Giang Nam nương theo cơ hội xuất thần của Diệp Tinh Hà, xoay người một cái, bắt lấy cánh tay của hắn!

Một cú vật qua vai ném ra!

Khiến cả người Diệp Tinh Hà đều ngã!

Nhưng Diệp Tinh Hà cũng không phải ăn chay, ở giữa không

trung điều chỉnh tư thái rơi xuống đất!

Vừa muốn đứng dậy, ngênh đón hắt lại là một cú đá ngang nặng nề của Giang Nam!

“Ầm!”

Một tiếng trầm đục vang lên, Diệp Tinh Hà bị Giang Nam đá quỳ một gối xuống đất!

Diệp Tinh Hà hoàn toàn tức giận! Hắt không tin mình sẽ cận chiến thua Giang Nam!

Một tiếng rống giận, đứng dậy nâng quyền đập tới!

Hai người ở dưới tình huống khoảng cách cực gần kề sát người vật lộn!

Từng quyền nện lên da thịt! Đập ra tiếng vang trầm!

Giang Nam cùng bán long nhân đối cứng với nhau?

Hơn nữa chiếm tư thái chủ công tuyệt đối!

Nắm đấm xuất ra tựa như đạn pháo! Đánh cho Diệp Tinh Hà lui về phía sau liên tục!

Đầu gối, khuỷu tay và thậm chí cả đầu! Tất cả các bộ phận trên cơ thể đều trở thành móng vuốt sắc nhọn của Giang Nam!

Giống như hổ đói vồ mồi! Một con độc lang săn thú!

Mà toàn bộ công kích mà Diệp Tinh Hà đánh ra đều bị Giang Nam né tránh hóa giải!

Chương 512 -

Một màn này quá mức rung động, thế cho nên tất cả mọi người đều kinh hãi không khép miệng lại được

"Con mẹ nó! Muay Thái! Bát Cực Quyền! Đấm bốc! Chiến vũ Brazil? Nam thần đến tột cùng biết bao nhiêu loại kỹ thuật?"

"Cận thân đè ép Diệp Tinh Hà? Có nhằm lẫn gì không! Con mẹ nó!"

"Mẹ nó là ai đã nói Giang Nam thuộc vị trí khống chế cục diện? Khống chế nào cận chiến mạnh như vậy?"

"Nam Thần đến bây giờ cũng không dùng linh kỹ! Ta cảm thấy mấy đòn này liền có thể giết chết ta!"

"Thật ghê tởm! Nam Thần tay không vật lộn cấp bậc tông sư a! Hắn đã luyện tập như thế nào a?"

Lãnh Yên cực kỳ kinh hãi: "Tên này còn là người sao?"

Hoa Linh đứng yên tại chỗ, trong mắt dần dần nổi lên những ngôi sao nhỏ!

Mà Ngư Thanh Thanh cùng Ninh Du Du không biết từ lúc nào lại đứng cùng nhau, đang điên cuồng cổ vũ!

Giờ phút này ngay cả Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết cũng sợ ngây người!

Khuôn mặt nhỏ của Hạ Dao hưng phấn tới đỏ bừng: "Hắc hắc! Ta biết mà! Tiểu Nam cố lên! Đánh hắn đi! Đánh hắn đi!"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ, đại não trống rỗng!

Quá mạnh!

"Quá đỉnh a!"

“Àm!”

Diệp Tinh Hà còn chưa rống giận xong một tiếng, đã bị một quyền của Giang Nam đánh bay hơn mười mét!

"Này! Chỉ ở mức này? Người có nghiêm túc không vậy?"

Diệp Tinh Hà: !!

Ta mẹ nó đã rất nghiêm túc, được chứ!

Trình độ cận chiến này so với sư phụ lão tử còn mạnh hơn?

Hơn nữa khí lực lớn tới lạ thường!

Người thật sự chỉ là Bạch Ngân à?

Diệp Tinh Hà không hề dây dưa cận chiến nữa, gánh không nổi người này!

Chỉ một thoáng, cơ thể của hắn lớn lên!

Hóa thân thành một Hắc Giáp Cự Long thân dài hơn mười mét, sau lưng mọc ra hai cánh! Mặc một chiếc quần tứ giác màu đen!

Ngược lại rất hợp!

Đây là hình thái mạnh nhất của Diệp Tinh Hà!

"Hắc Long Tức!"

"Rống!"

Diệp Tinh Hà không lưu lực nữa, miệng rộng mở rộng!

Một luồng pháo màu đen đường kính 10 mét hung hăng phun ra, thậm chí cắt đứt không khí!

Uy năng kinh người!

Giang Nam cũng không nhúc nhích, giơ tay lên: "Không gian trùng động!"

Thân thể nhanh chóng bị phong pháo nuốt chửng!

Sau một khắc, bên cạnh Diệp Tinh Hà, một không gian trùng động đường kính ba mét hiện lên!

Hắc Phong Pháo từ trong đó lao ra, hung hăng đánh trúng Diệp Tinh Hà!

Một tiếng nổ vang lên!

Thân thể rỗng không lồ của Diệp Tinh Hà bị đánh nghiêng một cái, hắc giáp phá vỡ! Máu chảy!

Bụi tuyết tan ra!

Giang Nam bình yên vô sự đứng tại chỗ, mặt đất quanh người cơ hồ bị Long Tức gặm nhấm hầu như không còn!

Chỉ có dưới chân Giang Nam, còn nguyên vẹn!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Uy lực không tệ!"

Đồng tử Diệp Tinh Hà bạo rụt!

Lợi dụng không gian trùng động dời công kích?

Nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Giang Nam, trong lòng Diệp Tinh Hà rung động, da đầu tê dại!

Nam thanh niên mắt này! Các phương diện gần như đều không giải quyết được!

Bạch Ngân chín sao! Mạnh đến trình độ này sao?

Diệp Tinh Hà chấn động!

Cho dù đã đánh giá được Giang Nam rất mạnh, nhưng vẫn vượt xa dự liệu!

Thậm chí cho hẳn một loại cảm giác không thể bắt đầu.

Đợt này xuống, tất cả mọi người da đầu tê dại!

Có thể lợi dụng không gian trùng động dồi công kích?

Động tác này quá tao nhã a!

Không chỉ rất khó đánh trúng Giang Nam, còn phải thời khắc phòng bị linh kỹ của mình đánh trúng!

Nhưng Diệp Tinh Hà cũng không phải là người dễ dàng từ bỏ!

Trong mắt hẳn cũng không phải là không có cơ hội!

Không gian trùng động chỉ có thể mở ra một cặp, đã như thế, vậy đồng thời công kích!

"Long kiếm!"

Trong một thời gian, đuôi rồng phía sau Diệp Tinh Hà tách rời!

Giống như một thanh cự kiếm gào thét đâm tới!

Phía trên, Long Túc cũng không chút khách khí cuồn phun ra!

"Rầm!"

Trận động đất lớn rung lên, nơi Giang Nam đứng bị nổ ra một

cái hố lớn!

Tuyết bụi bay khắp nơi!

Mắt rồng của Diệp Tinh Hà trong suốt, thành công?

Nhưng đúng lúc này, bóng dáng Giang Nam đột ngột xuất hiện trên cao!

"Lỗ đen hư không!"

Một viên bi đen đột ngột hiện ra, phát ra lực hút thật lớn!

Xé rách thân thể Hắc Long, đem thân thể rồng khổng lồ của hắn hút vào giữa không trung!

Trong lúc nhất thời hắc giáp bị nghiền nát, máu rồng văng khắp nơi!

Diệp Tinh Hà kêu lên một tiếng đau đớn!

Chết tiệt!

Quên mất Giang Nam còn có thuận di, căn bản là không cần thiết phải đứng tại chỗ chờ mình đánh!

Cánh rồng cực lớn liều mạng vỡ, muốn chống lại lực hút xé rách!

Nhưng ngay cả mặt đất dưới thân cũng bị gặm ra một cái hố lớn trăm mét, Diệp Tinh Hà làm sao có thể chịu được?

Trơ mắt nhìn nửa cánh của mình bị lỗ đen xé rách!

Chỉ trong ba giây! Lại khiến cho Diệp Tinh Hà ngửi được mùi tử vong!

Linh kỹ kinh khủng này là gì?

Lực hút cạn kiệt! Cả người Diệp Tinh Hà đầy máu hung hăng thở phào nhẹ nhõm, có thể xem như vượt qua!

Đã thấy Giang Nam một phen bắt lấy viên bi đen vừa ngưng tụ ra!

Xoay người bạo đầu ra!

Viên bi đen gào thét!

“Rầm!”

Hung hăng đập trúng đỉnh đầu của Diệp Tinh Hà!

Chương 513 -

Thân rồng cực lớn phẳng phất như bị thiên thạch đánh trúng, áp xuống mặt đất!

"Xiềng xích hư không!"

Một đạo xiềng xích trong suốt giống như ma xà múa ra, gắt gao quấn quanh thân rồng!

Mặc cho Diệp Tinh Hà ra sức giãy dụa, cũng không cách nào tránh thoát!

Thân thể Giang Nam lại từ trên trời giáng xuống, đập lên đầu rồng!

Đường đao trong tay cuồng trảm xuống!

Đồng tử Diệp Tinh Hà co rụt lại!

Mình thậm chí còn không hiểu rõ tình huống, sao liền đứng trước thời khắc sinh tử?

Ta... Thua à?

"Phổ thông quyền!"

“Rầm!”

Nắm đấm mang theo kim quang từ một bên ngang nhiên nện tới!

Giang Nam theo bản năng dùng đường đao chống lại!

Mà trùng động không gian đã mở ra từ phía sau lưng!

Thân thể trong nháy mắt bị đánh bay, đập vào trùng động!

Nhưng sau một khắc, thân thể lại từ bên cạnh Tề Ngọc bay ra!

Nường theo lực trùng kích cực lớn, xác quyền đập mạnh!

Tề Ngọc: ???

Sau một khắc! Khuôn mặt của hắn gần như bị đập vỡ!

Cả người đều xoay tròn bay ra!

Diệp Tinh Hà nóng nảy: "Cuồng bạo!"

Thân thể rồng khổng lồ phồng lên cơ bắp vô cùng mãnh liệt, lực lượng tăng gấp bội! Nhanh chóng xé nát trời buộc của xiềng xích hư không!

Đuôi rồng cuốn một cái, giữ chặt Tề Ngọc!

Ngẩng đầu đối diện với Giang Nam phun ra long tức!

Thân thể Giang Nam trong nháy mắt biến mất!

Xuất hiện lần nữa đã là cách 500 mét, cười nhìn hai người: "Nếu ra tay sớm, hai người các người có lẽ còn có cơ hội!"

Giờ phút này, những tuyến thủ đang xem đều hoàn toàn trợn tròn mắt!

Ngư Thanh Thanh cùng Ninh Du Du thậm chí ngay cả cổ vũ cũng quên kêu!

Đây rốt cuộc là trận chiến cấp bậc gì a!

"Rốt cuộc ai mới là Hoàng Kim a? Con mẹ nó ! Giang Nam Bạch Ngân đè đánh hai Hoàng đánh? "

"Vừa rồi Tề Ngọc âm hiểm đánh lén, ngược lại bị Giang Nam

gõ một quyền? Ý thức chiến đấu khủng khiếp cùng tốc độ phản ứng này là gì?"

"Mẹ nó là ai nói với ta rằng lực công kích của Giang Nam không được? Còn muốn phát biểu gì nữa không?"

"Má ơi, bọn họ thực sự chỉ là học sinh trung học?"

"Nếu không phải một quyền kia của Tề Ngọc, giờ phút này chỉ sợ là Diệp Tinh Hà đã đẹp mặt!"

"Lúc này mới đánh được bao lâu?"

Giờ phút này, trong lúc phát sóng trực tiếp, cơn mưa bình luận căn bản che đầy màn hình ảnh!

"Toàn bộ quá trình ta đều chết lặng! Căn bản không theo kịp động tác của Nam thần! "

"Không ai nói cho ta biết Nam Thần có thể đánh như vậy! Con mẹ nó!"

"Chiến thần núp vú giả! Người đùa ta đấy à? "

"Ngầu! Con mẹ nó quá ngầu!"

"A a! Yêu chết hần đi!"

"Đừng ai nói cho ta biết hai người Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc cộng lại sẽ thua!"

"A a a a a! Kích động chết mất!"

Giờ phút này, ngay cả tổng bộ Long Uyên, đám người Vương Chính Dương cũng đang xem phòng phát sóng, thỉnh thoảng phát ra một tiếng kinh hô!

Bạch Thiên Tầm: "Có gì để xem! Tên hư hỏng kia có thể thua

được sao? Đừng đùa nữa! ”

Lý Diệt Thổ trợn trắng mắt: "Vậy người còn xem? Lại còn thả quà tặng cho Nam Thần!

Đôi mắt của Bạch Thiên Tầm sáng lên: "A hô hô? Ngẫu chết ngẫu chết ta! Lại thêm một nhóm tên lửa* !"

(*): 1 trong những loại quà tặng trong livestream

Một đám Long Uyên không nói gì...

Một nhóm? Phú bà!

Biệt thự nhà họ Diệp, cả nhà Diệp Đạo Thiên đều canh giữ trước máy tính xem trực tiếp!

"Mẹ kiếp! Xong rồi!"

"Cái này còn đánh cái rắm!"

Diệp Hải Đào sầm nói: "Hai đánh một, đánh thắng cũng không vinh quang a!"

Diệp Đạo Thiên bĩu môi: "Đánh thắng hẳn nói! Tên tiểu tử Tinh Hà này vẫn là quá non!"

Giờ phút này, Diệp lão gia tử nhìn màn ảnh phát sóng trực tiếp, sắc mặt vô cùng ngưng trọng!

Mà trên cánh đồng tuyết!

Diệp Tinh Hà thở hổn hển, ánh mắt đỏ tươi! Một hàm cũng sắp cắn nát!

Đánh cho đến bây giờ! Ngay cả một sợi lông ở Giang Nam cũng không chạm vào!

Xương mũi Tề Ngọc đều bị đập gãy, máu mũi chảy thẳng, về mặt ngưỡng trọng: "Người anh em! Đừng để mất mặt!"

"Cùng nhau lên! Nếu không sẽ không có cơ hội!"

Diệp Tinh Hà cắn răng gật đầu, mắt đầy không cam lòng!

Ngay cả khi không muốn thừa nhận!

Nhưng trên thực tế, vừa rồi mình đã thua một lần rồi!

"Biện pháp cũ!"

"Được!"

Nói xong Hắc Long khổng lồ hung ác áp chế, dưới sự gia trì cuồng bạo, cùng Giang Nam đối công!

Gắt gao kiềm chế hành động của Giang Nam!

Mà phía sau! Tề Ngọc đứng ở tại chỗ bày sẵn quyền giá!

"Linh kỹ: Gia lực!"

"Linh kỹ: Mãn Nguyệt Cung!"

Dưới sự gia trì của hai linh kỹ, lực lượng trong thân thể đều bị Tề Ngọc tích góp!

Quanh thân thậm chí phát ra kim quang nhàn nhạt, không khí vụn vụn!

Con hàng này đang ghen đại chiêu!

Ước chừng ba phút trôi qua!

Trên thân thể rồng cực lớn của Diệp Tinh Hà, hắc giáp trên thân bị nghiền nát hơn phân nửa, cả người đầu vết đao!

"Người người em! Được không? Lão tử muốn quỳ!"

Tề Ngọc hét lớn một tiếng: "Được!"

Giờ phút này kim quang trên nắm tay Tề Ngọc đã sáng ngời như mặt trời nhỏ!

"Long Túc!"

Hắc Phong Pháo bắn tới, bị Giang Nam lấy trùng động không gian ngăn cản!

Ánh mắt Tề Ngọc to lên: "Ngay lúc này!"

"Linh kỹ: Mục Tâm!"

Chương 514 -

Tác dụng duy nhất của linh kỹ này chính là tập trung! Để cho một quyền này của mình nhắm trúng mục tiêu!

Mà giờ phút này, đã hoàn toàn tập trung vào Giang Nam, thân thể giống như đạn pháo, áp thẳng đến Giang Nam!

Diệp Tinh Hà nắm lấy cơ hội!

Đuôi rồng hóa kiếm, đồng thời quét về phía thắt lưng Giang Nam!

Hắn có trốn không?

Không trốn! Sẽ bị long kiếm quét trúng!

Về phần thuận di né tránh? Xuất hiện trong nháy mắt sẽ bị Tề Ngọc đập trúng!

Mà giờ phút này trùng động không gian của Giang Nam đang dờn long tức! Căn bản không dùng được cặp thứ hai!

Đâu là một sự phối hợp hoàn hảo! Công kích không giải quyết được!

Nhưng Giang Nam căn bản không nhúc nhích, ngược lại khoe miệng mang theo nụ cười!

Vậy là, một cảnh kỳ quái đã xảy ra!

Chỉ thấy thân thể Giang Nam trong nháy mắt trở nên mơ hồ!

Mà long kiếm quét ngang qua tựa hồ là xuyên qua thân thể

Giang Nam!

Thế nhưng không tạo thành nửa điểm thương tổn đối với hắn!

Diệp Tinh Hà choáng ngợp, còn chưa hiểu rõ là chuyện gì xảy ra!

Tề Ngọc nện một quyền vào, thẳng đến huyết thái dương Giang Nam!

Một cú đấm này! Tuyệt đối có thể đập chết Hoàng Kim!

"Tất sát! Một cú đấm nghiêm túc!"

Nhưng ngay bây giờ! Long tức đã qua rồi!

Không gian trùng động mở ra!

Nửa cánh tay Tề Ngọc đều đập vào trong trùng động!

Thò ra trước đầu rồng của Diệp Tinh Hà, đập thẳng lên ót!

“Rầm!”

Thân thể rồng khổng lồ của Diệp Tinh Hà giống như bị đạn pháo bắn bay ra hơn ba trăm mét!

Cào ra một cái rãnh sâu thật lớn, nằm trên mặt đất không còn chút động tĩnh gì nữa!

Mà Tề Ngọc tiêu phí hết lực, chưa thôi thúc ra lực mới!

Giang Nam tay cầm hắc châu, xoay người vặn hông!

Lấy đà!

Một cú đấm hung hăng nện lên cằm Tề Ngọc!

"Hadouken* !" !"

(*): một chiêu thức trong Street Fighter

Chỉ thấy cầm Tề Ngọc "răng rắc" một tiếng!

Cả người giống như một con khỉ bay lên trời!

Ước chừng bay lên độ cao hơn một trăm mét!

Giang Nam liền thuấn di lên trời!

Hai tay siết chặt lại với nhau, thực hiện động tác nện bóng chuyền xuống!

“Rầm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên, Tề Ngọc trên mặt đất in ra một cái hố lớn hình người!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người trợn tròn mắt!

7 phút 48 giây!

Giang Nam Bạch Ngân chín sao đấu hai Hoàng Kim!

Vô thương toàn thắng!

Giang Nam rơi xuống đất, cũng có chút chột dạ!

Mà Hạ Dao ở bên cạnh đã sớm vọt tới, nhào vào trong ngực Giang Nam!

Treo trên người hắn như một con gấu túi!

"A! Tiểu Nam! Người cũng quá giàu rồi phải không? Ha ha ha ha ha!"

Chung Ánh Tuyết cũng hưng phấn đỏ mặt, vẻ mặt kiêu ngạo!

"Người quá đỉnh!"

Đối chiến chính diện với hai Hoàng Kim vẫn vô thương toàn thắng, quả thực nghịch thiên được không?

Giang Nam: "Nhanh lên! Đi xuống! Người có tin ngay giây tiếp ta sẽ liền quỳ trước mặt người hay không không?"

Linh khí gần như khô cạn! Chân lão tử mềm nhũn!

Để hấn ta ngẫu thêm 3 giây được không?

Giờ phút này, Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà đều nằm!

Các tuyển thủ ở điểm tập trung cũng đều bịt mắt, vẻ mặt khiếp sợ!

"Thật sự thắng sao? Lão tử đây là đang nằm mơ sao?"

"Nam Thần quả thực quá lợi hại!"

"Ta có thể tưởng tượng được, ngoại giới sợ là đã nổ tung, Nam thần cầm chắc quán quân không đổi!"

"Vô luận là tích lũy... Vẫn là thực lực! "

Lãnh Yên cười khổ: "Ta rất cục cũng biết tên này làm thế nào đã hoàn thành kỳ tích sa mạc Sahara!"

Giờ phút này trong mắt Hoa Linh đã toàn là ánh sao!

Nhưng mà, hiện trong phòng phòng phát sáng đã hoàn toàn nổ tung!

"7 phút 48 giây? Nam thần vẫn nhanh như trước!"

"Chữ thần của Nam Thần hoàn toàn xứng đáng a!"

"Lấy gậy ông đập lưng ông? Diệp Tinh Hà bị đồng đội đánh! Ha ha!"

"Đáng giận! Không thấy Nam Thần dùng mũi ăn bún rồi!"

"Theo lý thuyết cuối cùng Giang Nam trốn không thoát! Long kiếm kia sao lại xuyên qua thân thể hắn?"

"Ta cũng nhận ra! Sharingan Obito? Huyết Kế Giới Hạn? Lợi hại!"

"Thật hoang mang! Nam thần đến tột cùng đã làm như thế nào? Cầu phân tích!"

"Cũng cầu!"

Giờ phút này, điểm chú ý của mọi người đã từ Giang Nam chiến thắng chuyển thành hắn đã tránh thoát long kiếm thế nào!

Giống như chuyện Giang Nam thắng quyết đấu là đương nhiên!

Mà Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết cũng mang vẻ mặt tò mò nhìn Giang Nam!

"Làm sao người tránh thoát?"

"Rất đơn giản! Trong nháy mắt Long kiếm chém tới ta thuận di đi, chém qua lại thuận di trở lại cùng một vị trí! Lại tiếp một quyền nghiêm túc của Tề Ngọc!"

Hạ Dao ngạc nhiên: "Đơn giản vậy? Sao lại đơn giản như vậy chứ?"

Tốc độ phản ứng nhanh như thế nào? Thậm chí khiến cho người ta sinh ra ảo giác long kiếm xuyên qua người?

Chung Ánh Tuyết kinh hãi nói: "Không đúng! Người cố ý tiếp một quyền kia của Tề Ngọc sao?"

Giang Nam: "Tất nhiên rồi! Bằng không như thế nào đánh được

Diệp Tinh Hà? Con hàng này kháng đánh quá mạnh!"

"Bằng không người cho rằng Diệp Tinh Hà thật có thể kiềm chế ta?"

Chung Ánh Tuyết thật sự bị dọa!

Vừa chiến vừa tính toán đến trình độ này? Thật khủng khiếp!

Nhưng mà Ngô Lương không có nửa điểm kinh ngạc, bởi vì trong ấn tượng của hắn, không có thứ gì là Giang Nam làm không được!

Chương 515 -

Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc cả người đầy máu được nhân viên công tác khiêng đi!

Mọi người nhìn cái cục u trên đầu Diệp Tinh Hà tăng tới 10 cm kia, đều rung mình một cái!

Thật đúng là xanh đen a!

Trận chiến vừa rồi, Giang Nam cũng đã không ít lần chào hỏi với cái ót của hắn!

Không biết sau khi thức dậy nhìn vào gương có thể sẽ khóc không!

Thắng trận quyết đấu, hơn hai trăm linh châu của Tề Ngọc tự nhiên cũng thuộc về Giang Nam!

Chờ mọi người trở về căn cứ Ngọc Long, bọn họ thậm chí còn có chút không thể tin được kết quả này!

Một đám tuyển thủ có người mừng rỡ có người lo, lục tục ra khỏi Ngọc Long Linh Khu!

Mà Thường Thủ cũng đã sớm chờ ở chỗ này!

"Thủ ca! Ảnh Ma kia..."

Thường Thủ cười khở: "Miệng rất chặt, tin tức hữu dụng gì cũng đều không cạy ra được!"

"Đã bị Long ca đưua đi thẩm vấn, Sơn Miêu cũng đến rồi!"

Giang Nam sửng sốt: "Sao lại đến đây?"

Thường Thủ nhíu mày nói: "Tình huống khác thường! Dracula có thể sẽ có hành động tiếp theo!

"Sau khi người ra ngoài phải cẩn thận, nghe Long ca an bài!

Thần sắc Giang Nam ngưng trọng gật đầu!

Đoàn người ra khỏi Ngọc Long Linh Khư , đi tới Linh Trì!

Nơi này cũng sớm đã bị quân đoàn Long Uyên tiếp quản!

Một đội binh sĩ trang bị súng ống hộ tống một đám tuyển thủ đi cáp treo xuống núi, đi thẳng đến hội trường tạm thời của cuộc thi Ngôi Sao!

Các tuyển thủ không khỏi có chút choáng váng!

Bài diện lớn như vậy sao, Long Uyên tự mình hộ tống?

Lúc đến cũng không có đài ngộ này a!

Mà bọn họ không biết rằng trong thời gian diễn ra cuộc đua đã xảy ra một sự kiện được gọi là màn đen 12 giờ!

.....

Giờ phút này bên ngoài hội trường có mấy chục chiếc xe chống cháy nổ!

Long Uyên đóng quân xếp hàng chỉnh tề, mở ra cảnh giới, phòng thủ nghiêm ngặt!

Nhưng vẫn không thể áp được được cảm xúc nhiệt tình của khán giả!

Bên ngoài hội trường đông đúc người, tiếng hò hét không dứt!

Một thảm đỏ đi thẳng đến địa điểm!

Một đám tuyển thủ đi trên thảm đỏ, các phương tiện truyền thông lớn điên cuồng chụp ảnh, thật đúng là có loại cảm giác làm minh tinh!

Giờ phút này, mười mấy thanh niên chỉ mặc một cái quần cộc chỉ muốn tìm một khối đậu hũ đập đầu tự tử, tìm một khe hở chui vào a!

Để phòng ngừa phát sinh tình huống gian lận, lại thuận tiện để tính toán linh châu tích lũy!

Căn bản là không cho các tuyển thủ thời gian chỉnh đốn, từ Ngọc Long Linh Khư bước ra rồi đi thẳng đến hội trường!

Giờ phút này tâm tình Sở Thiên Bá đã sụp đổ rồi!

Diệp Tinh Hà vừa mới tỉnh lại, che ót, mặt vô cùng đen nhánh!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 1000!]

Bên phía Ninh Du Du thì không quá quan tâm mọi chuyện, mặc cheiecs áo bông lộ bông, mặt như nở hoa, cười rất vui vẻ!

Mà ngay lúc này, trong đám người đột nhiên truyền đến một tiếng quát khê!

"Chiến! Thần! Núm! Vú! Giả!"

Một khắc trước, Giang Nam còn tươi cười lại đột nhiên cứng đờ!

Đột ngột nhìn về phía nơi thanh âm truyền đến!

Mẹ nó là ai?

Không nhắc tới là không chịu nổi sao? Lần này lão tử lại không

ngậm núm vú giả a!

Chỉ thấy trong đám người có một cô gái váy xếp ly, vớ thô trắng, áo hoodie màu hồng, đứng trên một cái vali nhỏ màu hồng!

Đeo khẩu trang trên mặt, ngậm núm vú giả!

Còn mang theo kính gọng tròn, trong tay cầm một tấm biển!

Chính là "chiến thần núm vú giả"! Lấp lánh cùng ánh đèn neon đầy màu sắc!

Trên đầu còn kẹp chiếc kẹp tai thỏ trắng!

Giờ phút này, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn tới đỏ bừng!

"Ah! Hẳn nhìn ta! Hẳn đang nhìn ta!"

Sau một khắc không khỏi hưng phấn nhảy dựng lên!

Và rồi...

Sau đó, cô té ra khỏi chiếc vali nhỏ màu hồng!

Giang Nam: ???

Nhưng cô ngay lập tức đứng dậy!

Đã hưng phấn không chịu nổi, một tay bắt lấy vạt áo trước của người bên cạnh, cuồn lắc một trận!

"Ah! Nam thần hẳn vừa nhìn ta! Người có thấy không?

"Em gái này... Đừng lắc nữa! Tay áo ngắn của ta đều bị người xé rách nát..."

"Ha ha ha ha! Nam thần nhìn ta! Thật vui! Thật vui quá đi!"

"A... Người có chắc là người ta nhìn chứ không phải trừng

người hay không?"

Đám đông nhanh chóng nhận ra!

Đây không phải là thỏ con fan cứng của nam thần sao? Không phải đã nói là chạy trốn rồi sao?

Kết quả kéo vali nhỏ của chạy đến trấn nhỏ Ngọc Long?

Người có chắc là người không tự ném mình vào lưới không?

Giờ phút này ở trong hội trường, báo chí truyền thông đã sớm dựng sẵn những micro thu âm!

Hai bình luận viên Hồ Chu và đã đặc biệt từ kinh đô chạy tới trấn nhỏ Ngọc Long, chính là vì hiện tại!

Mà ở hội trường, Trần Hiên đã sớm ngồi trên đài chủ tịch, nhìn mấy tuyến thủ giống như chạy nạn trở về, lại nhìn mười mấy thanh niên chỉ mặc mỗi quần lót!

Mí mắt Trần Hiên giật giật...

"Trải qua 15 ngày hành động săn thú, chắc hẳn đều để lại cho mọi người những kỷ niệm sâu sắc khó quên!

Lời này vừa nói ra!

Lúc này đám người Vương Ngôn, Sở Thiên Bá liền khóc!

Quả thực là sâu sắc! Thật khó mà quên!

Đều là tai họa giáng trời!

"Mà bây giờ, cũng đã đến thời khắc nghiệm thu kết quả, khán giả cả nước đều đang chờ kết quả của trận đấu này!"

"Như vậy... Ai lên trước? "

Chương 516 -

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người trong sân đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Mẹ nó ngoại trừ Giang Nam còn có ai chứ?

Diệp Tinh Hà gốc nghếch vào Ngọc Long Linh Khư, 14 ngày không ngủ không nghỉ thu hai cân đậu nành trở về!

Tề Ngọc thì thua hết cho Giang Nam!

Còn những người khác, ban đầu bị Giang Nam cướp một đợt!

Sau đó lại bị teletubbies trộm một đợt!

Căn bản không có mấy đội ngũ là trong tay còn hàng a!

Mặc dù còn chưa nghiệm thu, nhưng trong lòng tất cả tuyển thủ và khán giả đã biết!

Quán quân cuộc thi Ngôi Sao lần này không ai khác ngoài Giang Nam!

"Các người đoán Nam Thần làm được bao nhiêu linh châu oa!"

"Chắc hẳn là 300 chứ?"

Tề Ngọc đen mặt: "Cái rắm! Chỉ riêng lão tử đã có hơn 200!"

"VẬY 500?"

"Tê ~ không thể chứ?"

Quả Quả khóc: "Đều nhiều như vậy sao? Vậy người nói xem

chúng ta chỉ có hơn mười viên, làm sao lấy ra oa!"

Tần Thụ: "Yên tâm! Có người chỉ còn mỗi quần lót thì sao?"

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Mà giờ phút này, khán giả bên ngoài sân đã không thể chờ đợi được muốn xem kết quả!

Trước đây có thể đột phá trăm viên cũng đã rất biến thái!

Mà trình độ tổng thể của tuyển thủ lần này cao hơn nhiều so với các lần trước!

Càng đừng nói ra Hai Hoàng kim, còn có biến số Giang Nam như vậy!

cười nói: "Như thế nào tất cả mọi người đều nhìn Nam Thần? Xem ra hành động săn thú Nam Thần thu hoạch không tệ nha!"

Giang Nam kinh ngạc: "Bọn họ đều nhìn ta, chẳng lẽ không phải vì nhan sắc tuấn lãng của ta sao?"

"Có liên quan gì đến thu hoạch?"

Mặc Linh: (^ _ ^)

(Chiến thuật lúng túng)!

Là một người dẫn chương trình chuyên nghiệp, thiếu nữ hoạt bát!

Tuyệt đối sẽ không nói thô lỗ!

Trừ phi nhện không được!

[Giá trị oán khí từ + 666!]

"Hắc hắc ~ Nam thần thật đúng là hài hước!"

"VẬY LÊN ĐÂY ĐI? LÍNH LÍNH CŨNG CỰC KỲ CHỜ MONG NAM THẦN ĐẾN TỐT CÙNG THU HOẠCH ĐƯỢC NAO NHIÊU!"

Giang Nam gãi gãi gãi đầu, ngại ngùng cười, đi lên đài!

Mà Ngự Thanh Thanh thì tiến lại gần tò mò nói: "Tuyệt Tuyệt, các người đến tốt cùng lấy được bao nhiêu linh châu oa?"

Chung Ánh Tuyệt vẻ mặt mê mang: "Không biết..."

Hạ Dao: "Quý mới nhớ được!"

Nửa tháng này, Giang Nam quơ quét khắp nơi, sợ là ngay cả chính hắn cũng không biết có bao nhiêu!

Ngự Thanh xanh ngây ngời, sao bao nhiêu mà cũng không nhớ được?

Cái này ...

Chỉ thấy Giang Nam lên đài trực tiếp lấy hơn 200 viên của Tề Ngọc ra!

Chỉ riêng một cái túi này đã làm cho trong lòng mọi người run lên!

Tề Ngọc khóc lóc, trong lòng đều đang nhỏ máu a!

Sau đó lại đem 200 viên trộm từ Diệp Tinh Hà lấy ra!

Hai túi lớn đặt trên bàn, tất cả đều im lặng!

Chỉ riêng cái này cũng đủ dọa người rồi!

Nhưng tay Giang Nam còn ở trong không gian dị độ móc ra?

Mẹ nó vẫn còn?

“Ầm!”

Lại là một túi linh châu bị Giang Nam ném ở trên bàn!

Đó là 200 viên giết lợn!

ngơ ngác đứng tại chỗ, đã không biết nên nói cái gì cho phải!

500 viên là đã đánh giá thấp Giang Nam!

Vừa lên liền móc ra hơn sáu trăm?

Trần Hiên cũng nuốt nước bọt, tổ chức thi đấu Ngôi Sao nhiều năm, lần đầu tiên gặp phải người như vậy!

"Còn nữa không?"

Giang Nam ngại ngần cười: "Cũng cỡ đó!"

Trần Hiên: ???

Cái gì mà cũng cỡ đó?

"Lấy ra hết đi, chúng ta lại không cướp của người!"

"Thành tích cần phải được ghi chép một cách trung thực!"

Giang Nam không muốn nói: "Vây được rồi!"

Cũng không phải Giang Nam không muốn lấy ra, thật sự là những thứ còn lại...

Sẽ không hay lắm nếu công khai!

Chỉ thấy Giang Nam lại kéo ra một cái vali màu đen từ trong không gian dị độ đặt ở trên bàn!

Giờ khắc này, vô luận là trong lẫn ngoài sân, tất cả mọi người đều chết lặng!

"Vali? Mẹ nó vậy mà lại là một cái vali? Quá đáng!

"Người là một túi da rắn đúng không?"

"Cũng không thể nào toàn bộ bên trong đều là linh châu đúng không?"

"Người coi linh châu cấp Hoàng Kim là thủy tinh châu a? Đây một vali?"

Không đợi mọi người thảo luận xong, Giang Nam liền mở vali ra!

Chỉ thấy bên trong gần 30 cái túi nhỏ, trong góc còn rải rác hơn 50 viên linh châu!

Trần Hiên: "Con mẹ nó!"

Cho dù Hiên ca ta đã nhìn đủ việc đời! Giờ phút này cũng nhận không được mà mở mồm chửi bậy!

Mặc Linh: ...

Trong nháy mắt, cả hội trường nổ tung, ánh mắt các tuyển thủ đều đổ lên!

"Con mẹ nó! Cái túi nhỏ màu xám đỏ là của ta! Trên đó còn có tên mà bạn gái thêu cho ta!"

"Màu trắng đỏ là của ta!"

"Túi thắt nơ là của ta!"

Tô Diệp: "Cái túi nhỏ màu hồng kia là ta đặt bên người! Nó ở trong ngực! Mấy ngày trước bị teletubbies..."

Giang Nam lau mồ hôi lạnh trên trán, vẻ mặt chột dạ!

Nhưng vẫn giả bộ: "Các người nói bậy! Tất cả là của ta!"

Hội trường trở nên yên tĩnh rơi đến mức có thể nghe thấy kim đồng hồ chạy!

Từng ánh mắt tựa dao có thể giết người bắn về phía Giang Nam!

Mẹ nó con hàng này, chính là đạo tặc teletubbies a!

Sở Thiên Bá bùng nổ: "Giang Nam! Mẹ nó ta sẽ giết người! Giết người!"

"Teletubbies trời đánh! Người chết đi!"

"Mẹ nó ta biết mà! Đồ khốn!"

"Lão tử cứ tự hỏi sao cái nồi kia trông quen mắt! Ah, ah! "

"Ta #*\$#\$### 哔哔哔!"

"Ta nhổ vào! Ngay cả quần cũng trộm! Người không phải là người!"

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tô Điệp...]

.....

Chương 517 -

Danh sách các giá trị oán khí lại cập nhật!

Trong lúc nhất thời, hơn phân nửa tuyển thủ trong hội trường hóa thân thành người đàn bà đánh đá! Nước bọt bay đầy trời! Chửi bới ngay tại chỗ!

Dẫn đến phòng phát sóng này, toàn bộ quá trình đều là thanh âm "Phi! Phi! Phi!", cái gì cũng không nghe được!

Giang Nam trừng mắt: "Con mẹ nó? Muốn chửi nhau phải không?"

"Có bản lĩnh đánh ta không? Ta biết người không đánh lại ta!"

"Có bản lĩnh mắng ta không? Ta biết người cũng không mắng lại ta!"

"Ta chính là thích nhìn các người đánh cũng không đánh lại ta, mắng cũng mắng không lại ta!"

"Ta ~%?...; ##\$(!)*(#) ! Phi phi ~ Balabarabara! Phụt ha ha ha ha ha!"

(ớ 3ờ)~ ~ Ple ple!

Tràng diện vừa nổ ra liền không thể cứu chữa được!

Giang Nam đứng trên đài chống thất nạnh, nước bọt tung bay! Khẩu chiến quần chúng!

Cùng hơn một trăm tuyển thủ nhưng không rơi vào thế hạ phong!

Lấy một địch trăm!

Dường như cảm thấy được áp lực!

Giang Nam lắc mình đứng trước đài! Lấy loa khuếch đại ra rồi mắng!

Tiếng cười kiêu ngạo vang vọng trong hội trường!

Trần Hiên hoàn toàn choáng váng!

Ta là ai?

Đây là đâu?

Ta mẹ nó làm gì bây giờ?

Này, này! Đây là địa điểm tổ chức giải đấu Ngôi Sao cả nước!

Các người đang làm gì ở đây?

Giang Nam! Đừng có đứng trên bục đài của ta để chửi bới!

Đạp vào tay ta rồi!

[Giá trị oán khí từ Trần Hiên + 1000!]

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao che mặt trốn sang một bên!

Tiểu Nam!

Thật quá mạnh mẽ!

Ừm... Theo cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen!

Biểu tình lúc này của Mặc Linh: (= _ =)

Đây có thực sự là lễ trao giải Ngôi Sao hay không?

Thứ này thật sự có thể phát sóng được không?

Tất cả mọi người trên khắp cả nước đều đang xem!

Bây giờ!

"Ah! Buông tay ra! Để ta chơi hắn!"

"Đừng ngăn cản ta! Ta sẽ xé xác cái tên này!"

"Bình tĩnh! Người không thể đánh bại hắn!"

"Ta... Ta... Vậy ta có phun chết hắn có được không?"

"Đừng bốc đồng! Người cũng không thể mắng lại hắn!"

"Nhanh! Mau tới đây! Có người tức tới ngất xỉu!"

"Người người em! Người tỉnh dậy đi! Đừng sùi bọt mép nữa!"

Ngay lúc này, các phương tiện truyền thông tin đều trở nên điên cuồng!

Cảnh này! Trăm năm hiếm thấy!

Tuyệt đối lên tiêu đề!

Trần Hiên vừa nhìn khung cảnh này, nếu không khống chế được sẽ xảy ra chuyện lớn a!

Giang Nam đến tột cùng đã làm ra chuyện oán trời trách đất gì ở trong Ngọc Long Linh Khư?

Oán khí ngút trời!

"Yên lặng! Theo như ta biết! Giang Nam không vi phạm các quy tắc trong cuộc tranh tài!"

"Công nhận thành tích!"

Một đám tuyển thủ cho dù tức giận trợn trắng mắt, nhưng

cũng chỉ có thể cắn răng nuốt vào trong bụng!

Giang Nam vừa nghe liền vui vẻ: "Vẫn là Trần hội trưởng anh minh! Hiếu ta!"

Trần Hiên: "Ừ! Nhưng người có thể nhấc chân lên trước được không?"

"À. Ta xin lỗi! Vừa quá phấn khích, không nhận ra!"

[Giá trị oán khí từ Trần Hiên + 1000!]

Nhìn dấu giày lớn trên mu bàn tay mình, mặt Trần Hiên chưa từng đen như vậy!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng cầm chắc quán quân!

Ngay cả trình mắng chửi cũng là bậc Thách Đấu!

"Đi xuống! Đi xuống ngay! Đang phát sóng trực tiếp!"

"Được được! Ta nghe hội trưởng!"

Giang Nam gãi đầu, vẻ mặt ngại ngần!

Vì vậy, bắt đầu kiểm kê!

Lúc trước Giang Nam móc ra ba túi là 672 viên!

Trong vali có cái là Giang Nam tự đánh!

Có cái là thu nợ!

Cũng có đánh cướp!

Có hóa thân teletubbies trộm!

Tổng cộng, cũng có 541 viên trong vali!

Cho nên chỉ riêng tổng số linh châu, đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng đã vọt tới số lượng khủng bố 1213 viên!

Lần này chỉ là tổng số linh châu, không tính là điểm tích lũy a!

Mỗi khi hạch toán viên mở ra một túi nhỏ!

Chỉ có mấy tuyến thủ ngòi trên đất gào khóc, phải gọi là tê tâm liệt phế a!

Danh sách giá trị oán khí đều bay lên!

Giang Nam vui tới nở hoa!

Chỉ tiếc chỗ này không cho nhảy múa, nếu không Giang Nam chắc chắn sẽ nhảy một đoạn freestyle!

Giờ phút này, toàn bộ cảnh tượng trong hội trường đều được phát sóng ra ngoài!

Không ít khán giả ngồi xem trực tiếp ở nhà đều phun cơm!

"Ha ha ha! Nam thần rốt cuộc đã khi dễ bọn họ thành cái dạng gì a! "

"Gần 30 túi nhỏ trong vali... Tổng cộng có 60 đội ngũ! Hơn phân nửa tiểu đội đều bị Nam thần hãm hại! "

"Cô gái người ta giấu trong ngực đều bị Nam thần móc ra. Ha ha ha ha ha!

"Đây là trận đấu Ngôi Sao thú vị nhất mà ta từng gặp!"

"Nam thần đây là đi tới đâu gây họa tới đó!"

"Giang Thành rốt cục cũng xuất hiện được một nhân tài! Ha ha ha! Ta tự hào!"

"Nhân tài? Rõ ràng là ác ma!"

"Ta không quan tâm! Ta hâm mộ Nam thần cả đời!"

Mà điểm tích lũy cuối cùng cũng đã tính ra!

Vị trí đầu tiên!

Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!

Điểm tích lũy tu luyện trong Linh Trì: 230 điểm!

Điểm tích lũy hành động săn thú: 3842 điểm!

(Tổng cộng có 1213 linh châu!)

Phá vỡ kỷ lục!

Giờ khắc này, tin tức hiển thị trên màn hình lớn khiến cho tất cả mọi người nổi da gà!

Chiến tích khủng khiếp này là gì?

1213 viên linh châu cấp Hoàng Kim?

Gần một nửa tiểu đội, toàn bộ linh châu đều rơi vào tay Giang Nam!

Đây là trận đấu chỗ nào?

Đây rõ ràng là cướp bóc!

Chương 518 -

Giờ phút này, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết nhìn màn hình đều che miệng nhỏ!

Không thể kiểm soát được tâm tình kích động nữa, xông lên sân khấu!

Ôm lấy Giang Nam!

"Ha ha! Chúng ta là quán quân! Chúng ta là quán quân! Moah!"

Đại Lang Diệt cũng mặc kệ nhiều người hay không, liền gặm lên khuôn mặt Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết nắm lấy cánh tay Giang Nam, hít sâu một hơi!

Kiểm mũi chân: "Moah!"

Đôi môi in trên trán Giang Nam!

Giang Nam: !!

Tuyết Tuyết hôn ta à? Lão tử không có năm mơ chứ!

Ta... Ta...

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt như đào, xấu hổ nói: "Đừng... Đừng hiểu lầm! Đây là phần thưởng cho người!"

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Ta cảm thấy ta cũng phải thưởng cho người!"

Chung Ánh Tuyết vội vàng trốn sau lưng Hạ Dao!

"Đừng mơ! Mới không cho hôn!"

Giờ khắc này, Ngô Lương ôm Tiểu Mira, lệ nóng đầy mắt!

"Tiểu Mira! Ta cũng sẽ thưởng cho người!"

Trên khuôn mặt nhỏ bé của Mira tràn đầy ghét bỏ, liên tục đẩy mặt Ngô Lương!

"Ê a~ a!"

Ngô Lương: ...

Điểm tích lũy này, đã không có bất kỳ đội ngũ nào có thể lay động được!

Trần Hiên cười nói: "Đi xuống trước đi! Các tuyến thủ còn lại, theo thứ tự lên tính điểm!"

Mấy người Giang Nam vẻ mặt mang theo nụ cười đi xuống!

Tiếp theo, Diệp Tinh Hà che ót lên đài!

Trần Hiên: "Tinh Hà a! Linh châu của các người..."

Diệp Tinh Hà đen mặt: "Có tính điểm đậu nành không? Nếu tính, ta có thể lấy ra!"

Hắn hiểu rồi! Mình tuyệt đối bị đạo tặc Giang Nam ghé thăm!

Teletubbies chắc chắn đã đến thăm lều của mình!

Nói không chừng cái cục u trên trán chính là kiệt tác của hắn!

Trần Hiên lấy tay đỡ trán: "Được... Người xuống đi!"

"Tiếp theo! Tề Ngọc..."

Tề Ngọc buông tay: "Thua sạch!"

Trần Hiên: (¬_¬)

"Tiếp theo!"

"Bị cướp mất!"

"Tiếp theo!"

"Bị trộm sạch!"

"Tiếp theo, à..."

Sở Thiên Bá mặc quần lót đứng trên sân khấu, nghiêng rằng nghiêng lợi: "Hội trưởng! Người xem toàn thân ta giống như có chỗ chứa linh châu sao..."

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Dưới đó là những tiếng cười!

Trần Hiên vừa định gọi người tiếp theo, chỉ thấy Phương Vân lớn tiếng nói: "Chờ một chút!"

Nói xong cúi đầu móc ra một trận, móc ra ba viên linh châu!

Giờ khắc này, cả hội trưởng đều im lặng, ngay cả Giang Nam cũng choáng váng!

Mẹ kiếp!

Toàn thân người chỉ có một cái quần lót, người đến tột cùng là móc ra linh châu từ chỗ nào?

Phương Vân quay đầu lại nở nụ cười nhếch môi với Giang Nam!

(-_-)

"Hừ! Người sợ là đánh chết cũng không nghĩ tới bên trong

quần lão tử còn khâu một cái túi đi!"

Giang Nam: ???

Ta mẹ nó cho dù biết cũng sẽ không đi lấy a!

Người không ngại bị cắn sao?

Giờ phút này, Trần Hiên nhìn ba viên linh châu trên mặt bàn, vẻ mặt ghét bỏ, đụng cũng không dám đụng!

Thật tàn nhẫn!

"Được rồi! Đi xuống đi! Coi như các người 10 điểm được!"

"Hắc hắc, cảm ơn hội trưởng!"

Rất nhiều đội một viên linh châu cũng không có! 10 điểm này đã có thể kéo dài rất nhiều khoảng cách!

"Tiếp theo! Chiến đội Thanh Khương!"

"Ở đây! Ở đây!"

Ninh Du Du ôm ba lô, là người đầu tiên đứng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn!

Giang Nam nghi hoặc nói: "Đây là..."

Chung Ánh Tuyết che mặt cười khở: "Cô ấy là Du Du a! "

Giang Nam: !!

Lão tử thiếu chút nữa không nhận ra! Làm thế nào mà trông không ra dạng người như vậy!

Chỉ thấy Ninh Du Du mặc áo bông rách xông lên đài, có vẻ rất kích động!

"Mấy người này điên rồi, sợ là cũng trải qua thảm cảnh!"

"Tuyệt đối không thoát khỏi độc thủ của Giang Nam!"

"Cũng không tốt hơn bao nhiêu so với chúng ta!"

"Ai! Đồng bệnh tương liên! "

Trần Hiên kinh ngạc nói: "Các người có linh châu không?"

Một đám tiểu đội đều là điểm 0 tròn vo , còn có người may mắn còn sống sót sao?

Nhưng nhìn bộ dáng này... Cũng không giống ah!

Ninh Du Du nghiêm túc nói: "Chúng ta có! Có chút nhiều!"

"Lấy ra xem thử?"

Ninh Du Du gạt đầu như gà con đang mổ thóc, lập tức kéo khóa ba lô!

"A!"

Toàn bộ ba lô đều bị rách toạc thành mảnh vụn!

Ba lô: (T_T)

Lão tử cùng các người kiên trì đến bây giờ, thật sự là quá không dễ dàng a!

Chỉ thấy Ninh Du Du lấy ra 134 viên linh châu từ trong ba lô!

Trần Hiên đều có chút sửng sốt! Nhiều như vậy?

Một đám tuyển thủ cũng bối rối! Thanh Khương làm sao có nhiều linh châu như vậy?

Ninh Du Du kiêu ngạo nói: "Hắc hắc! Không nói dối người!"

Tất cả những gì ta kiếm được là từ công việc làm thêm!

Nhìn nhiều linh châu như vậy, Ninh Du Du cảm thấy mình chịu nhiều khổ cực cũng đáng giá a!

Hạch toán ra, tổng cộng 411 điểm!

Cộng với 110 điểm trước đó, có 521 điểm!

Cái này cũng khiến thứ hạng của chiến đội Thanh Khương tăng vọt. Lao thẳng đến vị trí thứ hai!

Giờ khắc này, ba người Vương Ngôn và Lâm Vũ ngồi trên mặt đất òa khóc!

Không uống công điền! Không uống công xui xẻo!

Mà Ninh Du Du thì hưng phấn nhảy dựng lên, mi giớ với Giang Nam ở xa xa!

Nam Thần thật là một người tốt!

Giang Nam ôm trái tim: "Phụt! Lương tâm của ta! Lương tâm!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao: "Đừng sờ Tiểu Nam! Người sờ cũng không thể chạm vào!"

Ước chừng trải qua gần ba giờ hạch toán!

Kết quả cuối cùng đã có!

Quán quân: Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!

Tổng điểm: 4072

Á quân: Chiến đội Thanh Khương!

Tổng điểm: 521

Quý quân: Chiến đội Bách Hoa!

Tổng điểm: 322

Hạng 4: Chiến đội Tàn Lĩnh!

Tổng điểm: 298

Hạng 5: Chiến đội Băng Phong!

Tổng điểm: 260

.....

Chương 519 -

Xếp hạng 60 đội!

Giang Nam chắc chắn nắm được ngai vàng quán quân!

Nhất kỵ tuyệt trần!

Hạng hai đến hạng chín cộng lại cũng không nhiều như Giang Nam!

Mà chiến đội Tinh Hà và Hùng Phong vốn là đội ngũ hắc mã lớn nhất, lại ngã xuống sau 20 người!

Vễn vện chỉ dựa vào điểm tích lũy linh trì ban đầu, mới duy trì được!

Mà kinh hỉ lớn lại đập trúng đội ngũ Tần Thụ Ngư và Thanh Thanh!

15 ngày này cái gì cũng không làm, chỉ thành thành thật thật đánh linh châu!

Thu hoạch không cao, vốn tưởng rằng sẽ xếp đấy!

Nhưng không nghĩ tới Giang Nam điên cuồng cướp một trận, ngược lại giúp cho bọn họ mượn gió bẻ măng!

Ngư Thanh Thanh: "Loại cảm giác nằm thẳng này rất tốt nha! Lại ôm đùi một đợt! Hắc hắc ~"

Tần Thụ che mặt: "Nằm thẳng hai lần rồi!"

Tiếp tục nằm giành chiến tới hạng 5 trong cả nước?

Các người có tin nổi không?

Quả nhiên!

Tin Nam Thần, tuyệt đối ổn!

Màn hình hiển thị kết quả cuối cùng được đưa lên web!

Vô số fan của Nam Thần đua nhau chia sẻ lại, lại @Giang Nam!

Rất hiển nhiên, Giang Nam đã hoàn thành lời hứa mà mình lập ra!

Bên ngoài hội trường đang gấp rút chuẩn bị cho việc trao giải!

Đồng thời cũng cho rất nhiều tuyển thủ thời gian chỉnh lại dáng vẻ!

Sau khi tất cả, lễ trao giải là dành cho khán giả quốc gia!

Mặc quần lót lên sân khấu có chút không ổn lắm!

Cùng lúc đó, vô số phóng viên xông tới, vây quanh Giang Nam!

Phóng viên Hồ Thạc thậm chí còn đuổi theo từ Giang Thành!

Giờ khắc này đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng thật sự là tiêu điểm toàn trường!

Về mặt Hồ Thạc mong mỗi!

Quý mới biết lúc trước thiếu niên anh hùng cứu người trong hỏa trường kia, sẽ một đường trưởng thành đến mức này!

Giống như một giấc mơ?

"Nam thần Nam thần! Sau khi giành được quán quân Ngôi Sao! Người có thể phát biểu tâm trạng tại lúc này sao?"

"Màn đen 12 giờ, là bởi vì người đi chấp hành nhiệm vụ của quân đoàn Âm Dạ sao?"

"Quân binh ở trấn nhỏ Ngọc Long có liên quan gì đến trận đấu Ngôi Sao lần này không?"

"Con quái vật màu đen kia rốt cuộc là cái gì? Nam thần! Người có thể nói cho chúng ta biết không?"

"Mira thật sự là con gái của người sao?"

Một loạt các vấn đề ùn ùn ập đến!

Chỉ thấy Giang Nam ngây dại, ánh mắt tròn tròn, vẻ mặt kinh hãi, nhìn về phía sau!

"Ah! Chúa ơi! Cái kia... Cái kia..."

Nhưng mà, lúc này hơn 20 phóng viên vây quanh Giang Nam không có ai quay đầu lại!

Hừ!

Cùng một cái hố, người nghĩ chúng ta sẽ nhảy hai lần sao?

Lần này người đừng mơ chạy!

Giang Nam thấy đám phóng viên này không chút nhúc nhích, căn bản không có ai phản ứng với mình, liền đặc biệt xấu hổ!

Không khỏi gãi gãi đầu: "Mọi người đã khác xưa!"

Sau đó Giang Nam liền ôm Tiểu Mira thuận di chạy trốn!

Hồ Thạc: ○TL

Các phóng viên: ...

Không lừa được thì sao? Chạy vẫn là chạy!

Thuần di ở trong đám người, ai bắt được ta?

Wow!

[Giá trị oán khí từ Hồ Thạc + 666!]

[Giá trị oán khí từ Tiên Tiểu Tiểu + 888!]

"Người này... Không biết xấu hổ!"

Một đám phóng viên đang muốn đuổi theo, đã thấy Giang Nam trực tiếp đi vào trong đám quân đội Long Uyên!

Nhìn quân đoàn Long Uyên đứng nghiêm, các phóng viên nhìn mà chùn bước!

Đây không phải là nơi mà họ có thể chạm vào!

Nhưng lại nhìn thấy đám người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao, ánh mắt lại sáng lên!

.....

Một bên hội trường, bị xử lý ra một bãi đất trống!

Dưới xe chỉ huy tác chiến, Hồng Long và Sơn Miêu đều ở đây!

"Oa haha! Chị Miêu Miêu! Ôm cái nào!"

Nói xong cả người Giang Nam đều nhào tới!

Lại bị Sơn Miêu đè đầu lại!

"Ôm cái rắm!"

Giang Nam: ???

Sơn Miêu đột nhiên ý thức được tặc xấu trong lời nói của mình, mặt đỏ lên!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 333!]

Hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam!

"Không ôm!"

Giang Nam trừng mắt: "Ta đã giành được chức quán quân! Khiến Ám Dạ chúng ta nở mày nở mặt? Người không có thưởng gì cho ta sao?"

Sơn Miêu nhìn trái nhìn phải, mặt càng đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Cái này... Rất nhiều người đều đang nhìn! Trở về lại ôm!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đây chính là người nói!"

Hồng Long trợn trắng mắt: "Này! Các người không nghĩ tới ta sao? Xem ta không tồn tại sao?"

Giang Nam vẽ mặt ghét bỏ: "Anh đến làm gì vậy? Người một đại lão gia ta nghĩ cái rắm! "

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường + 666!]

Có cần phải phân biệt đối xử như vậy không!

"Lại nói chính sự đi! Ảnh Ma không chịu mở miệng? Dracula vẫn còn hành động nữa sao?"

Nói đến đây sắc mặt Hồng Long trầm xuống: "Ảnh Ma vẫn không mở miệng! Dò có thăm vấn thế nào, về cơ bản không có hiệu lực đối với hắn!"

"Bản thể của hắn không có ở đây! Căn bản không sợ chết!"

"Chúng ta chỉ có thể khóa Ảnh Ma trong thân thể Lộ Diêu!"

Giang Nam hí mắt: "Nếu một chữ cũng không nói, vậy chứng tỏ là có kế hoạch?"

Sơn Miêu: "Thông minh, vậy nên bây giờ người đang gặp nguy hiểm!"

Hồng Long kéo Giang Nam lại đây, trên bàn là một bản đồ phân bố quân ở trấn nhỏ Ngọc Long!

Giang Nam nhìn mà da đầu tê dại!

Chương 520 -

Trước mắt số người mà Long Uyên điều đến trấn nhỏ Ngọc Long tuyệt đối vượt qua 3000!

Đừng đánh giá thấp con số này!

3000 lính võ giả cao cấp được huấn luyện kỹ càng tuyệt đối là một phần lực lượng khổng bố!

Phòng vệ cả trấn nhỏ vững vàng như thành đồng vách sắt, hội trường càng là địa điểm trấn thủ trọng điểm!

"Nếu là người! Người sẽ làm thế nào?"

Giang Nam buông tay: "Chỉ với bố trí phòng thủ này! Lão tử căn bản cũng không đánh được? Làm thế nào mà cướp người?"

Trong tay phải sở hữu bao nhiêu nhân tài mới dám cướp?

Phải chết bao nhiêu người mới có thể cướp được?

Cho dù cướp được, làm sao chạy được?

Hồng Long nhếch miệng cười: "Muốn chính là những lời này của người!"

Chuẩn bị súng pháo đối mặt với kẻ thù!

Nếu người dám động thủ, chính là đụng vào họng súng!

Sơn Miêu: "Vì vậy... Thời điểm tốt nhất để bắt đầu, là trên đường trở về!"

Sắc mặt Hồng Long ngưng trọng: "Tiếp theo sợ là người phải

đi theo chúng ta!"

"Về Mira, cấp trên đã đặc biệt thành lập tổ chuyên án, chuyên phụ trách chuyện của cô, cô bé kia phỏng chừng phải rời khỏi người một đoạn thời gian!"

Giang Nam há miệng, lại không nói ra lời!

Mình sao có thể tiếp tục tùy hứng?

Sự kiện màn đen 12 giờ đã rất nguy hiểm!

Dracula sẽ không bỏ cuộc!

Mình tiếp tục như vậy chính là vô trách nhiệm đối với Mira!

Cũng là vô trách nhiệm đối với những người bên cạnh!

Một khi xảy ra chuyện, hậu quả không dám tưởng tượng!

Tâm trí của cô chỉ mới 6 tuổi, không được đầy đủ, cô cần phải trải qua đào tạo phục hồi đầy đủ, học tập và giáo dục!

Sơn Miêu sờ sờ đầu Giang Nam: "Yên tâm, giai đoạn đầu người có thể đi theo, sẽ không ai khi dễ cô bé, sẽ có một quá trình từng bước!"

Giang Nam gật đầu!

Mira nằm trong vòng tay của mình, cười ngọt ngào.

Dùng khuôn mặt nhỏ nhắn không ngừng cọ vào lồng ngực Giang Nam!

Đúng lúc này, Giang Nam chỉ vào tám vòng tròn trên bản đồ!

"Đây là thứ gì?"

Hồng Long: "Đây là một nhà máy điện hạt nhân lớn ở góc đông

nam! Có chuyện gì vậy?"

Giang Nam nhú mày: "Người đã phòng bị nơi này sao?"

Hồng Long nhếch miệng cười: "Nơi này làm sao ta có thể quên? Người có thể yên tâm!"

"Nếu không yên tâm, ta lại thêm chút người qua đó!"

Thần sắc Giang Nam trầm xuống: "Long ca! Nơi này vẫn là..."

"Tiểu Nam! Tiểu Nam! Lại đây! Trao giải rồi!"

Trên bục nhận giải, Hạ Dao liễu mạng phất tay chào đón Giang Nam đi qua!

Hồng Long cười nói: "Mau qua đi! Đừng chậm trễ! Đây là vinh dự mà người xứng đáng!"

Giang Nam: "Được rồi! Chờ ta nhận thưởng xong lại tới!"

Nói rồi liền thuận di đi thẳng tới bục nhận giải!

Nhưng giờ phút này, Hồng Long lại nhìn vị trí nhà máy điện hạt nhân trên bản đồ, nhú mày!"

Sơn Miêu: "Không sao chứ? Nếu như động tới nơi này! Cũng mang ý nghĩa khai chiến!"

Hồng Long: "Nhưng cũng có thể phá cục, vẫn không nên buông tha bất cứ khả năng nào!"

Nói xong liền gọi một cuộc điện thoại: "Nhà máy điện hạt nhân Đông Nam tăng cường bố trí phòng thủ! Nếu có bất thường, phải báo cáo ngay lập tức!"

"Tuân lệnh! Đội trưởng!"

Trên bực nhận huy chương!

Bốn người Giang Nam cùng một đứa nhỏ đứng ở vị trí quán quân, cười rạng rỡ!

Quý quân là đám người Ninh Du Du của chiến đội Thanh Khương, giờ phút này cũng thay một bộ quần áo mới, vẻ mặt vui vẻ!

Một hồi lăm băm: "Hạng 2! Hạng 2! Chúng ta là hạng 2!"

Mà ở vị trí quý quân, lại là chiến đội Bách Hoa của Lãnh Yên!

Giờ phút này Lãnh Yên có vẻ có chút tâm thần không yên!

"Nam thần! Cha ta, còn có Tiểu Hàm..."

Giang Nam cười nói: "Đã cứu ra, không bị thương, trước mắt được an trí ở chi bộ Long Uyên ở Ký Châu, sau đó người có thể đi gặp bọn họ!"

Lãnh Yên thở phào nhẹ nhõm, trong mắt mang theo lệ quang, cắn chặt môi dưới: "Cảm ơn! Ta..."

"Ai ai! Rất nhiều người đang theo dõi! Đừng khóc! Nếu không mọi người còn tưởng ta bắt nạt người!"

Lãnh Yên: ???

Người nói mà không ngại mồm sao?

Người tưởng người chưa từng bắt nạt ta sao?

12 người trên bực nhận giải được vạn người chú ý!

Máy ảnh bên dưới đã được lắp đặt từ lâu!

Giờ phút này, Trần Hiên cũng mặc âu phục cà vạt, một thân

trang phục chính thức!

Ở phía sau mặc một thân trang phục bảo bối minh tinh bưng khay đi theo!

Giang Nam chà xát bàn tay nhỏ, mắt đầy chờ mong!

Đội quán quân giải Ngôi Sao cấp tỉnh đã thưởng 100 triệu!

100 triệu vô cùng bình dị gần gũi!

Như vậy phần thưởng quán quân giải đấu Ngôi Sao cả nước, chẳng phải còn nhiều hơn sao?

Chỉ thấy Trần Hiên đi lên đài, lấy ra bốn tấm huy chương đồng trên khay đeo trên người bốn người tiểu đội Lãnh Yên!

"Các người là đóa hoa của tổ quốc, là trụ cột tương lai của đất nước! Cố gắng phát triển! Người dân trên khắp đất nước đang theo dõi người!"

Lập tức bắt tay từng người một!

Mấy người Lãnh Yên lau nước mắt, có vẻ rất cảm động!

Sau đó, Trần Hiên lại đeo bốn tấm huy chương bạc cho đám người Ninh Du Du!

"Tương lai thuộc về các người! Thế giới này nhờ các người mà trở nên tươi đẹp hơn! Cố lên! Tương lai đáng được mong đợi!"

Chương 521 -

Mấy người Ninh Du Du thật sự đã khóc!

Cuối cùng nỗi khổ của chúng ta đã được nhận hồi báo xứng đáng!

Trần Hiên lại một phen bắt tay từng người một!

Rốt cục đi tới trước mặt đám người Giang Nam!

Lấy năm huy chương vàng từ khay và mang vào cổ cho đám người Giang Nam!

Ngay cả Tiểu Mira cũng có một huy chương vàng mini!

Ban tổ chức cũng quá có tâm rồi!

Giờ phút này, Hạ Dao cầm huy chương vàng với vẻ mặt vui mừng!

Thật không ngờ một ngày nào đó mình lại được đứng trên bục nhận huy chương này, tất cả đều giống như là nằm mơ!

May mắn lớn nhất của mình chính là năm đó đã mua lót phai màu, nếu không làm sao có thể gặp được Giang Nam?

Chung Ánh Tuyết thì nhìn huy chương vàng mà hốc mắt đỏ bừng, kéo tay Giang Nam không buông!

Ngay tại thời khắc trọng yếu nhất của nhân sinh này, có hẳn ở bên cạnh, thật tốt!

Ngô Lương cũng mang về mặt cảm khái! Từ một tên côn đồ

phố phường đi tới bước này, ngay cả chính hắn cũng không dám tin!

Mà bắt đầu của mọi thứ, cũng bởi vì một cái quần lót...

Duyên phận!

Trần Hiên nhìn bốn người Giang Nam cùng một đứa bé, há miệng, hé răng nửa ngày cũng không nghẹn ra được một câu!

Bởi vì thật sự không biết nên dùng từ gì để hình dung đám người Giang Nam a!

"Ừm... Cố lên!"

Giang Nam: ???

Tốt xấu gì cũng khen ngợi đi chứ!

Quý quân, á quân người đều phun ra một tràng câu nói!

Đến chỗ ta thì sao?

Lão tử chính là quán quân!

Trần Hiên nói xong lại bắt tay với từng người một, xong việc liền rời đi!

Vừa muốn rời đi! Lại không đi được!

Quay đầu lại nhìn, tay Giang Nam còn đang nắm!

"Bắt tay vậy là được rồi! Ta đã cảm nhận được sự nhiệt tình của người!"

Nhiệt tình của rắm!

Đôi mắt của Giang Nam đã chuyển thành xám ngắt: "Phần thưởng của chúng ta đâu?"

Trần Hiên cười nói: "A! Anh nói cái này sao! Tiếp theo sẽ có các trường đại học nổi tiếng gửi cho người thông báo nhập học! Không cần phải tham gia kỳ thi tuyển sinh đại học! Người buông tay đi!"

Giang Nam: "Chỉ có thế này?"

Buông tay? Lão tử có thể buông ra mới lạ!

Uống phí cả nửa ngày chỉ để nhận một phần thư thông báo?

Lão tử không tự thi được sao?

"Linh châu kia không phải đều thuộc về các người sao!"

Giang Nam: "Đó là ta dựa vào bản lĩnh cướp được, có quan hệ gì với các người? Chỉ có vậy?"

[Giá trị oán khí từ Trần Hiên + 666!]

"Cái kia... Chẳng phải có huy chương vàng sao! Vàng nguyên chất!"

Giang Nam nhất thời lấy ra một cục gạch vàng 50 cân!

So được với bao nhiêu huy chương vàng của người?

"Chỉ có vậy thôi sao?"

"Các người chỉ có lệ vậy thôi sao?"

"Có tin ta dùng nghi thức hoan nghênh của tộc Kabu để cho các người cảm thụ được sự nhiệt tình của ta không?"

[Giá trị oán khí từ Trần Hiên + 1000!]

Thằng nhóc của người có phải là thổ phỉ không?

Tộc Kabu là cái quỷ gì?

Hôm nay nếu không thưởng hiện vật cho người, thật sự không có ý định buông tay đúng không?

Dưới đây có thể được phát sóng trực tiếp ah!

Trần Hiên đen mặt: "Trở về chờ tin! Một một số việc vẫn vòn chưa quyết định!"

"Quán quân với điểm tích lũy lên tới 4000, hơn 20 năm qua chỉ cỏ người! Còn có thể thua thiệt người sao?"

"Buông tay!"

Giang Nam: "Không buông! Ta không tin!"

Trần Hiên:...

Bên dưới!

"Chặc chặc chặc! Xem ra Giang Nam vẫn rất được hội trưởng xem trọng a!"

"Có phải không? Hội trưởng bắt tay các thí sinh khác đều vừa chạm liền buông! Mà bắt tay với Giang Nam thì lại kéo dài hai phút!"

"Ừm,! Nói nhiều lời như vậy! Chắc là đang khen ngợi hẳn!"

"Người nhìn hội trưởng cười kìa! Đều toát cả mồ hôi!"

Trần Hiên nóng nảy! Đừng nắm nữa! Tay đều bị bóp xanh!

"A! Có một số chuyện ta không thể nói! Học Viện Tiên Phong đang tuyển người, tiểu tử người hẳn cũng nghe được chút ít!"

Giang Nam sửng sốt!

Đây chính là tin tức mà Diệp Tinh Hà đã lộ ra cho mình?

Học viện Tiên Phong là gì?

Một trường đại học? Vậy tại sao lại chưa bao giờ nghe về nó?
Còn lợi hại hơn Đại học thủ đô sao?

Trần Hiên nhân cơ hội này vội vàng rút tay ra, thở phào nhẹ nhõm!

Má ơi!

Có thể buông tay rồi!

Giờ phút này, vẻ mặt đám người Chung Ánh Tuyết cũng choáng váng!

Hai từ Tiên Phong nghe có vẻ quá xa lạ, thậm chí còn chưa nghe nói về nó!

Nhưng nghe cứ như bên phía cao tầng!

Giờ phút này, bưng khay đi tới, vẻ mặt tươi cười!

Khay được bao phủ bởi vòng hoa và một chai rượu sâm banh!

"Mời các thí sinh đeo vòng hoa, cầm huy chương chụp ảnh lưu niệm nha!"

Mọi người nhao nhao đeo vòng hoa, mà bình rượu sâm banh kia lại bị đưa cho Giang Nam!

"Nam thần! Cái này cho người! Phần thưởng đặc biệt cho nhà quán quân!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, đều sắp phát khóc!

Có thể coi như nhìn thấy chút phần thưởng bằng hiện vật sao?

Một chai rượu vang? Mẹ nó phần thưởng cho nhà quán quân?

Chật chặt chặt!

Ban tổ chức này thực sự keo kiệt!

Giờ phút này, mọi người đều đã tạo dáng!

Chung Ánh Tuyết nắm lấy cánh tay Giang Nam, cầm huy chương vàng, cười rạng rỡ!

Cái miệng nhỏ của Hạ Dao cắn huy chương vàng!

Choàng vai Giang Nam, thân mật đến cực điểm!

Ngô Lương ở bên cạnh gồng hai tay lên! Cơ bắp cuồn cuộn!

Chương 522 -

cười nói: "Tất cả mọi người đã chuẩn bị xong chưa? "

"Như vậy Nam Thần! Bắt đầu đi!"

Giang Nam sửng sốt: "Bắt đầu cái gì chứ? "

kinh ngạc, ánh mắt chỉ chỉ chai sâm banh!

Giang Nam kinh hãi!

"Được... Được rồi!"

Chỉ nghe cô hô: "Một! Hai! Ba! Bắt đầu đi! "

Sau đó nghe "Tách!" Một tiếng!

Sâm banh bật nút, Giang Nam nâng chai, ngửa đầu uống một cái!

Giờ phút này!

Mặc Linh: (*° ▯°)

Chung Ánh Tuyết: Σ(° ▯ °)

Hạ Dao: =̲̅°∩° ▯

Tất cả khán giả bên dưới cùng một loạt phương tiện truyền thông hóa đá!

Mẹ kiếp!

Người vậy mà lại uống nó!

Thứ này không phải dùng để ăn mừng chiến thắng sao?

Tất cả các loại máy ảnh nằm bắt cơ hội mà nhấp nháy!

Ba giây sau!

"Nắc~"

Tiếng nắp vang vọng toàn trường!

Chai sâm banh trống rỗng, Giang Nam lau miệng, cau mày!

Phần thưởng quán quân này cũng không tốt lắm!

Nó giống như hàng 14 đồng 5 chai trong siêu thị!

Cái quái gì vậy?

Phần thưởng cho quán quân chỉ là một chai rượu, còn không cho phép mang đi!

Còn phải chụp ảnh đang uống tại hiện trường?

Giữa sân yên tĩnh không tiếng động, kim rơi cũng có thể nghe thấy!

nóng nẩy, vội vàng lại lấy ra một chai sâm banh từ phía dưới nhét vào trong ngực Giang Nam!

Giang Nam: ???

Sao lại thêm một chai nữa?

Không phải nói là phần thưởng của quán quân sao?

Chỉ thấy vì tránh xấu hổ, vội vàng cứu viện!

Cười nói: "Nhà quán quân của chúng ta thực sự hài hước!"

"Hiện tại chúng ta bắt đầu lại, Nam Thần người cũng nói vài câu đi?"

Nói xong lại nháy mắt với Giang Nam!

Giang Nam: ???

Còn quay chụp nữa à? Một chai chưa đủ sao?

Còn phải nói vài câu?

Muốn ta nói gì đây!

Chỉ thấy Giang Nam nhìn sâm banh trong tay, lại nhìn biển người đông đảo phía dưới!

Hít một hơi thật sâu, cầm chai rượu vang!

"Cái kia! Được rồi! Chiều theo ý mọi người!"

"Bành!"

Nút chai bật ra, Giang Nam ngửa miệng lên, lại nốc thêm một đợt rượu!

trực tiếp che mặt ngồi xồm trên mặt đất!

Mẹ nó!

Không cách nào chủ trì cục diện này được nữa mà!

Nhà quán quân này điên rồi!

Nốc hết cả hai chai sâm banh!

Người đúng thật là một lần quất sạch một chai!

Người bị nghiện rượu sao?

Còn có! Cái gì mà chiều ý các người chứ? Nam thần! Trong đầu người tốt cuộc chứa cái gì!

Chúng ta là đang lĩnh thưởng!

[Giá trị oán khí từ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Mặc Linh...]

"Ợ ~~~"

Giờ phút này khán giả phía dưới đều trở nên sôi trào, mọi người cười điên!

"Phụt ha ha ha! Quá lợi hại! 3 giây 1 chai?"

"Con mẹ nó, chiều ý mọi người! Đây là màn trao giải thú vị nhất mà ta từng xem!"

"Có cần phải hào sảng như vậy không?"

"Đã chụp ảnh lưu niệm, đánh chết không xóa ảnh!"

"Các người nhìn Mặc Linh, cô ấy đã sụp đổ rồi!"

"Quán quân này của chúng ta, có chút đặc biệt!"

Mặc Linh: !!

Đâu chỉ là đặc biệt, hẳn đây là điên rồi!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ngây dại!

Này, này!

Người thực sự uống nó sao?

Cái này không phải dùng để uống a, thật sự là một chút cũng không lãng phí!

Ninh Du Du cùng Lãnh Yên ở bên cạnh ghen cười rất vất vả, Nam Thần cũng quá đáng yêu đi!

Xa xa, Sơn Miêu nhìn Giang Nam uống liên tục hai bình, tay đỡ trán, mặt đầy sầu não!

Ah, ah! Thật mất mặt mà!

Hồng Long cười đến ho khan!

vội vàng đưa thêm một chai sâm banh!

Giang Nam: !!

Vẫn còn nữa? Bọn họ muốn quật ngã ta sao?

Còn chưa xuống bụng nhận giải đã phải uống?

Được rồi! Được rồi! Được rồi!

"Tiểu Toàn Phong Giang Thành" ta chưa từng phục ai?

Hôm nay để cho ngu dân các người mở mang tầm mắt, biết cái gì gọi là:

Vua ống nước hình người! Uống rượu chưa từng thua ai!

Nói xong liền "bành" một tiếng, rút nút chai ra, vừa lên liền muốn đổ vào miệng!

nóng nảy, một phen nhào tới, gắt gao bắt lấy tay Giang Nam!

"Nhà quán quân! Chúng ta nhịn uống! Chúng ta chuẩn bị tổng cộng ba chai, người nốc hết hai!

Giang Nam sửng sốt: "Không uống? Vậy đây là..."

khóc: "Đây là dùng để lắc lắc rồi mở nút ăn mừng a! Không phải dùng để uống! Người... Người..."

Bồn cô nương chưa có chuyện gì là chưa từng gặp qua? Lại lần đầu tiên gặp phải một vị như vậy!

Chỉ thấy mặt Giang Nam đỏ lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được!

(“Ồ~Ồ”)

Mẹ kiếp! Có cần xấu hổ thế không?

Sao người không nói rõ?

Ta không cần mặt mũi sao?

"Đầu... Lần đầu tiên, không có kinh nghiệm, xin lỗi, lần sau! Lần sau tuyệt đối không uống nữa!

không nói gì! Lần sau?

Người vẫn muốn có lần sau sao?

Lần sau nếu người còn đến tham gia, cuộc thi Ngôi Sao đều bị người tai họa!

"Vậy thì bắt đầu! Phía dưới..."

"Là như vậy sao?"

" Ah!!"

[Giá trị oán khí từ +1000!]

Chai rượu sâm banh bị Giang Nam điên cuồng sục một trận, toàn bộ rượu bật lên vung vẩy trên người Mặc Linh!

Thấm ướt quần áo của cô, Giang Nam cười xán lạn, cùng đắm mình dưới bọt rượu, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao, thậm chí bao gồm cả đám người Ninh Du Du Lãnh Yên đều bị ướt đẫm!

Cảnh tượng vô cùng vui vẻ, người quay phim phía dưới chụp được cảnh đẹp này!

Cuộc thi Ngôi Sao lần thứ 21 cuối cùng đã kết thúc hoàn hảo với thành tích điểm siêu cao phá kỷ lục của Giang Nam!

Chương 523 -

Thứ lưu truyền trên mạng hiện tại căn bản không phải là bức ảnh chụp chung này!

Mà là ảnh Giang Nam một tay ôm Mira, trên cổ đeo huy chương vàng, ngửa đầu nốc rượu!

Người bên cạnh đều mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Một lần trở thành "cảnh nổi tiếng" được vô số cư dân mạng tranh nhau lưu về, lại @Nam Thần!

"Tiểu Toàn Phong Giang Thành! Danh bất hư truyền!"

"Tiết kiệm tài nguyên nước! Bắt đầu với việc nốc rượu sâm banh của trao thưởng!"

"Nhà quán quân hào sảng nhất trong lịch sử! Chiều theo ý mọi người!"

Quét sạch hai chai sâm banh, Giang Nam nhanh chóng gom thêm 200 vạn người hâm mộ cho mình!

Lễ trao giải kết thúc, bình thường nhóm Giang Nam sẽ đi xuống để trả lời phỏng vấn!

Chỉ nghe phía nhà máy điện hạt nhân ở góc Đông Nam truyền đến một tiếng nổ!

Mơ hồ có ánh lửa chiếu tới!

Tất cả mọi người đều có chút choáng váng, nhìn về phía tiếng nổ truyền đến!

Còn chưa kịp phản ứng chuyện gì đang xảy ra!

Đầu tiên là ánh lửa kịch liệt xông lên trời, một đạo xung kích màu trắng hình bán nguyệt cực nhanh khuếch tán ra!

Bán kính bao phủ thậm chí còn vượt quá 3 km!

Chỉ 7 giây!

“Ầm!”

Một tiếng nổ lớn theo đó truyền đến!

Tất cả các cửa kính của các tòa nhà đều bị phá vỡ hoàn toàn bởi sóng xung kích!

Hai tháp làm mát nhà máy điện hạt nhân cao chót vót biến thành đồng đổ nát, nơi đó bốc lên một đám mây nấm, khói đen cuồn cuộn!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều hoảng hốt, bắt đầu chạy trốn không có trật tự!

Tiếng kêu sợ hãi, tiếng rên không dứt!

Có người bị thủy tinh trầy xước, cũng có người bị đẩy ngã xuống đất xảy ra sự cố giẫm đạp!

Bầu không khí vui vẻ vừa rồi bị quét sạch, thay vào đó là khủng hoảng, hỗn loạn!

Sắc mặt Giang Nam đại biến!

Mẹ nó Dracula điên à?

Vậy mà thật sự nổ tung nhà máy điện hạt nhân? Đây là muốn đối địch với cả Hoa Hạ sao?

Không khỏi hét lớn một tiếng: "Tất cả mọi người dừng hoảng hốt!"

"Quân đoàn Long Uyên Âm Dạ sẽ thủ hộ an toàn tính mạng của mọi người!"

"Hiện tại mời mọi người đến hội trường lánh nạn theo sắp xếp!"

Giang Nam rống to một tiếng, khiến cho vô số khán giả còn đang bối rối, trong nháy mắt như bắt được người chỉ dẫn!

Bắt đầu tràn vào bên trong hội trường!

Giờ phút này, sắc mặt Hồng Long vô cùng khó coi, nhận điện thoại!

"Đội trưởng Long! Nhà máy điện hạt nhân đã thất thủ! Đánh bom tự sát! Không ít anh em..."

Hồng Long: "Ta mẹ nó đã thấy! Người ráng trụ lại cho ta!"

"Sau đó ta sẽ đến!"

Giờ khắc này, Sơn Miêu cắn chặt răng, lửa giận ngút trời!

Một cú sốc nổ quy mô lớn như vậy! Tình hình thương vong có thể tưởng tượng được!

"Hồng Long! Rõ ràng là kế điều hổ ly sơn! Mục đích của Dracula là Mira! Chính là Giang Nam!"

Sắc mặt Hồng Long dữ tợn: "Ta biết! Tháp làm mát bị nổ! Lò phản ứng hạt nhân ở tình trạng nhiệt độ cao!"

"Một khi nó phát nổ! Lượng bức xạ trí mạng sẽ bao phủ toàn bộ trấn nhỏ Ngọc Long!"

"Mẹ nó! Chết tiệt!"

Sơn Miêu: "Ta sẽ qua đó!"

Hồng Long: "Người ở lại đây cho ta, hiện trường giao cho người chỉ huy!"

"Thủ hộ an toàn tính mạng của nhân dân, là nhiệm vụ duy nhất của người!"

"Ta sẽ đến nhà máy điện hạt nhân!"

"Vương Chính Dương! Tới đây!"

"Đội trưởng Long, người nói!"

"Tổ chức nhân thủ sơ tán toàn bộ trấn nhỏ Ngọc Long, ưu tiên sơ tán nhân viên phụ cận nhà máy điện hạt nhân!"

"Người phía trên căn cứ Ngọc Long đều gọi xuống, chữa cháy! Tuần tra! Gọi toàn bộ người quản lý tới cho ta! Cứu người trước!"

Nhưng mặc dù là như vậy, muốn sơ tán mấy chục vạn người trấn nhỏ Ngọc Long trong thời gian ngắn, vẫn không đủ dùng!

Còn có nhà máy điện hạt nhân, không ai biết tình hình là gì!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng hoảng hốt!

Trong nháy mắt thật giống như là thay đổi!

Giang Nam: "Đi hỗ trợ hai thông hiện trường để nhân viên tiến vào hội trường lánh nạn, nhân lực không đủ dùng! "

"A... A, a! Được rồi!"

Mà Giang Nam thì thuận di mấy cái đi tới trước xe chỉ huy: "Long ca! Có chuyện gì xảy ra với nhà máy điện hạt nhân sao?"

Hồng Long cắn răng: "Lo lắng của người cuối cùng vẫn ứng nghiệm!"

Ánh mắt Giang Nam đỏ ngầu!

Dracula rõ ràng điên rồi! Thậm chí bất chấp hậu quả!

"Ta có thể giúp đỡ! Hãy để ta ..."

"Người ở lại nơi này, cùng nhau lánh nạn! Đừng chạy lung tung! Mục tiêu của họ là người và Mira!"

Không kịp nói nhiều, Hồng Long lên xe chỉ huy tác chiến, đi thẳng đến nhà máy điện hạt nhân!

Mà bên này, Sơn Miêu chỉ huy quân đoàn Long Uyên ở hiện trường, di dời hơn một ngàn khán giả đến trong hội trường!

Giờ phút này bên trong trở nên hỗn loạn!

Có người gọi điện về nhà, có người ôm đầu đau khóc!

Cũng có người thân đầy máu, quần băng trên người!

Mà đám tuyến thủ của trận đấu Ngôi Sao giờ phút này cũng hoảng hốt!

Không ai biết bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao lại biến thành cái dạng này!

Mà ngay lúc này!

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao có chút trắng bệch: "Tiểu Nam! Bên ngoài..."

"Rầm!"

Lại là một tiếng nổ lớn, so với lúc trước càng lớn hơn!

Thậm chí còn cảm nhận được sự run rẩy của mặt đất!

Trong nháy mắt, bốn phía cửa sổ hội trường đều bị vỡ vụn!

Giang Nam trong lòng lạnh lẽo: "Hẳn là lò phản ứng hạt nhân mất đi tháp làm mát, nhiệt độ vượt quá ngưỡng! Nó phát nổ!"

Mà một tiếng nổ lớn kia, chính là vỏ an toàn vỡ vụn!

Âm thanh phát ra từ vụ nổ lò phản ứng hạt nhân!

Chương 524 -

Một số lượng lớn thanh nhiên liệu Uranium U 235 không có chất giảm tốc làm rào cản!

Hoàn toàn tiếp xúc với không khí, có thể phóng thích đủ lượng bức xạ gây tử vong!

Mà đại lượng vật chất phóng xạ mạnh theo vụ nổ phóng lên bầu trời toàn bộ trấn nhỏ Ngọc Long!

Có thể tưởng tượng được tình huống hôm nay tệ đến mức nào!

Không phải trong lịch sử chưa từng không có tai nạn như vậy!

Nhưng đều là nhân tố ngoài ý muốn hoặc thiên tai!

Mà lúc này đây, lại là Dracula cố ý làm!

Chiều này!

Trực tiếp đem cả trấn nhỏ Ngọc Long hóa thành địa ngục nhân gian!

Không đợi mọi người từ trong tiếng kinh hoảng phản ứng lại!

Chỉ nghe "bang" một tiếng!

Mái nhà bằng thép của hội trường bị đập vỡ!

Một khối bê tông cốt thép khổng lồ đường kính hơn 20 mét điên cuồng áp xuống!

Đầu mọi người đều choáng váng, thậm chí ngời xồm trên mặt đất ôm đầu nhắm chặt hai mắt!

Giang Nam mắt muốn nứt ra, căn bản không kịp suy nghĩ nhiều như vậy!

Một cái thuấn di đi tới một bên khối bê tông, bóng người cơ hồ trở nên mờ hồ!

Ngón tay búng một cái: "Lỗ đen hư không!"

Lực hút cuồng dã trong nháy mắt phát ra, tiêu diệt hơn phân nửa bê tông!

Nhưng tốc độ quá nhanh, cho dù là lỗ đen hư không cũng không thể hứng được toàn bộ!

Giang Nam hét lớn: "Tề Ngọc!"

Tề Ngọc sao không biết ý của Giang Nam?

"Phổ thông quyền!"

"Rầm!"

Quyền phong như hổ, quyền phong kim sắc đâm đi, khối bê tông bị đánh thành mảnh vụn!

Giờ khắc này, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm!

Nhìn cái lỗ lớn trên nóc nhà bị đập ra, tất cả mọi người cảm thấy tê dại!

Nếu như đập xuống, có bao nhiêu người sẽ xong đời đây?

Uy lực của vụ nổ lò phản ứng rốt cuộc lớn tới đâu?

Có thể phá vỡ một khối bê tông lớn như vậy ở khoảng cách xa như vậy?

Phải biết rằng, nơi này chính là vị trí trung tâm của trấn nhỏ

a!

Nhà máy điện hạt nhân đó nằm...

Xuyên qua mái che bị thủng, mơ hồ có thể nhìn thấy trên bầu trời trần nhỏ là mây đen phiêu đảng, xen lẫn bụi bặm rơi xuống!

Giang Nam: "Mộc Thanh! Dùng dây leo chặn mái che bị thủng!"
„

Mộc Thanh bị Giang Nam nhắc tới liền phục hồi tinh thần, vội vàng thi triển linh kỹ!

Sàn nhà mọc ra từng dây leo trắng kiện, theo vách tường trèo lên, sửa chữa lỗ thủng!

Mà giờ khắc này, đám người hoàn toàn hoảng hốt!

"Nam thần! Chuyện gì đã xảy ra bên ngoài vậy? Có phải nhà máy điện hạt nhân đã phát nổ không?"

"Ô ô ~ chúng ta có thể chết hay không a!"

"Đáng chết, không nên tới nơi này!"

"Ta còn trẻ! Ta không muốn chết!"

"Ai có thể cứu chúng ta rời khỏi đây? Ta không muốn chết! Không muốn bị bức xạ! Nó sẽ bị ung thư!"

Bên trong hội trường, hàng ngàn quần chúng ồn ào, cảnh tượng hỗn loạn, cảm xúc khủng hoảng cực nhanh lan tràn!

Ngay cả những tuyển thủ cũng hoảng hốt theo!

Giang Nam hít sâu một hơi: "Đừng ồn ào nữa!"

Một tiếng hét lớn! Giữa sân trở nên yên tĩnh, một đôi mắt nhìn

về phía Giang Nam, tràn đầy bất lực!

"Bụi phóng xạ tạm thời không rơi vào nhà! Đừng ra ngoài!

"Dùng quần áo che lại làn da trần trụi, chờ sơ tán!"

"Ai bị thương? Giơ tay lên!"

Hơn 100 người giơ tay lên trong sân!

Giang Nam trực tiếp tiêu hết 10 vạn giá trị oán khí, đổi 1000 gốc khí huyết nhân sâm!

15 ngày hành động săn thú, Giang Nam làm ra đủ loại chuyện xấu, oán khí ngút trời!

Hơn 200 thí sinh đã cung cấp cho Giang Nam tổng cộng 947 vạn giá trị oán khí!

Hắn vẫn tích góp không dừng tới, giờ phút này đều có tác dụng!

"Tuyệt Tuyệt Lang diệt, phát cho bọn họ, trước tiên phát cho người bị thương!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao căn bản không trì hoãn, lúc này, Giang Nam nói như thế nào, các cô liền làm như thế đấy!

"Người bị thương, ăn hết nhân sâm, vết thương sẽ khôi phục như cũ, nhưng cũng sẽ chảy máu cam, đừng hoảng sợ! Không có hại cho cơ thể!"

"Không có thương tích! Cất trong túi! Nào bị thương thì hẳn ăn, đừng lãng phí!"

Giờ phút này, đám người hoảng loạn mới ổn định lại!

Nhìn Giang Nam, trong lòng phảng phất như có nơi để gửi

gầm!

Cho dù gặp phải loại tình huống này!

Các phương tiện truyền thông tin tức lớn vẫn đang phát sóng trực tiếp!

Đối với họ, đây là phần tài liệu tốt nhất!

Mà giờ phút này, trên mạng cũng hoàn toàn bùng nổ!

"Tình huống gì? Nhà máy điện hạt nhân ở thị trấn Ngọc Long phát nổ? Làm sao có thể chứ!"

"Một cuộc tấn công khủng bố? Chết tiệt! Làm thế nào lại xảy ra chuyện này chứ!"

"Hô! Vụ nổ vừa xảy ra! Một khối bê tông lớn như vậy đập vào! Nhờ Nam thần!"

"Nam Thần nhà ta vào thời khắc mấu chốt chưa từng rơi xích!"

"Các tuyến thủ khác đang ở đâu? Cũng không giúp đỡ sao?"

"Được rồi người anh em! Đừng bắt cóc đạo đức! Chuyện này đặt ở trên người ai mà không hoảng hốt? Những bông hoa trong nhà kính không thể so sánh với nam thần!"

"Quý mới biết đến tột Nam thần đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ bao nhiêu lần? Mãnh nam dám ôm hạt nhân lên trời, chút chuyện này sao có thể hoảng loạn chứ?"

"Đây mới là điểm đáng quý nhất ở hắn! Thật đáng tin cậy! Cảm giác rất an toàn!"

Nhưng mà giờ phút này mọi người trong hội trường căn bản không có thời gian chú ý đến chuyện trên mạng!

Chương 525 -

đã bị một loạt chuyện này dọa cho khóc!

Nhưng trong lòng Diệp Tinh Hà và một đám tuyển thủ lại ngửi vị trần tạt!

Chênh lệch là gì? Cái này được gọi là chênh lệch!

Vừa xảy ra chuyện, bọn họ đầu tiên là hoảng hốt, chỉ muốn bảo toàn chính mình!

Thậm chí không biết phải làm gì!

Nhưng Giang Nam lại nghĩ làm thế nào cứu người, hơn nữa còn hành động, nhanh chóng tổ chức ổn định hiện trường!

Chỉ riêng điểm này, cũng không có cách nào so sánh!

Diệp Tinh Hà không khỏi nhớ tới trận chiến so kè năng lực lần trước, còn muốn so sánh với Giang Nam!

Mình lấy cái gì so với hắn?

Càng nghĩ lại càng cảm thấy xấu hổ không thôi!

Không khỏi đứng lên: "Nam thần, có cái gì cần chúng ta làm sao?"

"Đúng vậy! Nam thần người cứ nói!"

"Chúng ta cũng muốn giúp đỡ!"

"Yên tâm! Chúng ta sẽ không gây rối cho người!"

Trong lúc nhất thời, đông đảo tuyển thủ nhao nhao mở miệng!

Giang Nam vừa muốn nói chuyện, chợt nghe bên ngoài hội trường có tiếng nổ cùng với tiếng quát vang lên!

"Các anh em xông vào! Huyết Thần lệnh! Nhiệm vụ phải đạt được!"

"Bắt sống Giang Nam! Mang hắn về!"

"Giết!"

Trong lúc nhất thời, tiếng quát không dứt, xuất hiện không ít người của Dracula!

Mà ngay lúc này! Thanh âm của Sơn Miêu phảng phất mang theo sự rét lạnh vang lên!

"Toàn thể quân đoàn Long Uyên!"

"Có mặt!"

Một tiếng có mặt! Tựa như dòng nước lũ sắt thép!

"Sứ mệnh của các người là gì?"

"Lấy thân thể đúc trường thành! Bảo vệ Hoa Hạ!"

"Lấy hai vai gánh vác trách nhiệm! Làm lá chắn cho người dân!"

"Tiềm Long Xuất Uyên!"

"Lấy răng nhọn xé rách địch nhân, lấy móng vuốt sắc bén nghiền nát kẻ xâm phạm!"

Sơn Miêu: "Ta chỉ có một yêu cầu đối với người! Thà chết ở đây! Cũng mẹ nó tuyệt đối không được lùi nửa bước cho ta! "

"Bởi vì phía sau! Là thứ mà các người phải dùng mạng đi bảo vệ! Chết cũng phải chịu đựng cho ta!"

"Đã rõ!"

"Giết cho ta!"

Cho dù ở trong hội trường, vẫn có thể nghe được tiếng gầm giận dữ của quân đoàn Long Uyên!

Khiến cho cả người nhiệt huyết sôi trào! Từ đáy lòng dâng lên một cảm giác an toàn!

"Oanh! Âm ầm! Âm ầm!"

Bên ngoài hội trường! Tiếng súng, tiếng nổ mìn không dứt bên tai!

Sóng xung kích thậm chí còn khiến cửa gỗ rung lên, đại địa chấn động!

Từng tiếng giận dữ cùng với tiếng kêu rên hòa lẫn trong tiếng chiến đấu!

Chỉ cách một cửa!

Ngoài cửa là mưa bom bão đạn, chiến trường máu thịt tung bay!

Bên trong cửa là một mảnh yên bình!

Sơn Miêu dẫn quân Long Uyên ngạnh kháng lại thế công của Dracula!

Ngay cả Trần Hiên cũng mang theo nhân viên của Hiệp Hội Linh Võ đứng ở bên ngoài!

Giờ phút này nội tâm Giang Nam vô cùng lo lắng, bất chấp

như vậy, muốn tiến lên đi ra ngoài hỗ trợ!

Nhưng hai vị quân nhân Long Uyên vẫn canh giữ ở cửa lại vội vàng ngăn cản Giang Nam!

"Nam thần! Đội trưởng Sơn Miêu đặc biệt khai báo! Không cho người ra ngoài!"

"Đúng vậy! Đừng làm cho chúng ta khó khăn! "

Giang Nam đỏ mắt: "Tránh ra!"

"Ta xin lỗi! Lệnh của đội trưởng! Ta phải thực hiện nó!"

Giang Nam trực tiếp lấy thẻ sĩ quan ra: "Ta lấy thân phận Thiếu Tá ra lệnh cho các người! Tránh ra cho ta!"

Lời này vừa nói ra, mọi người trong hội trường đều choáng thối!

Cái gì?

Thiếu tá?

Giang Nam là Thiếu Tá?

Tất cả mọi người chỉ biết Giang Nam là thành viên của quân đoàn Âm Dạ!

Nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới hần lại là Thiếu Tá?

Thiếu Tá 18 tuổi?

Đầu của mọi người đều ở trong trạng thái đứng máy!

Thiếu Tá!

Phải đạt được bao nhiêu quân công vinh dự mới có thể leo lên cấp bậc đó ở độ tuổi này?

Trong lúc nhất thời ánh mắt mọi người nhìn về phía Giang Nam đều thay đổi!

kinh hãi che cái miệng nhỏ!

Ninh Du Du cũng đều choáng váng!

Ngay cả Diệp Tinh Hà cũng cảm thấy khiếp sợ nhìn dấu ấn màu đỏ như máu trên giấy chứng nhận quân nhân của Giang Nam!

"Mẹ kiếp! Huân chương Xích Tâm?"

Ý nghĩa của huân chương này... Diệp Tinh Hà không thể hiểu rõ hơn!

Gần như tương đương với vinh dự cao nhất! Có thể nhận được khen thưởng huân chương Xích Tâm? Hắn đã phải lập được bao nhiêu đại quân công?

Quân Long Uyên vẫn canh giữ ở cửa: "À... Đội trưởng Sơn Miêu là Trung Tá! Người không lớn bằng cô ấy!"

Giang Nam: ...

Không lừa dối thành công!

Đáng giận ~

"Các người lại ngăn không được ta!"

Nói xong liền thuận di một cái không thấy bóng dáng!

[Giá trị oán khí từ Lý Thiết Trụ + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Ninh + 888!]

Mà Giang Nam vừa mới ra ngoài thì bị một màn trước mắt khiến cho hoàn toàn kinh hãi!

Chỉ thấy người của Dracula ước chừng hơn một ngàn!

Đều là gương mặt phương Đông, cấp bậc không đồng đều, nhưng vẫn có không ít Hoàng Kim!

Hiển nhiên, đều đã sớm lấy thân phận du khách thẩm thấu vào trấn nhỏ Ngọc Long, lựa chọn vào giờ phút này gây chiến!

Vì kế hoạch lò hạt nhân lần này, Dracula không tiếc phát động Huyết Thần Lệnh!

Cơ hồ điều động tất cả thành viên tổ chức ẩn núp ở Hoa Hạ, cho nên mới tra không ra chút dị thường nào ở phương diện hồ sơ nhập cảnh!

Cho dù là hiện tại, vẫn có người của Dracula từ trên đường phố xông về phía nơi này!

Chỉ có một mục đích! Bắt lấy Mira! Bắt sống Giang Nam!

Chương 526 -

Mà Sơn Miêu mang theo quân đoàn Long Uyên. tuy rằng đại bộ phận đều có cấp bậc Hoàng Kim!

Nhưng lúc này chỉ có ít hơn 300 người! Cho dù lại có thêm Trần Hiên dẫn theo mấy chục nhân viên hiệp hội cũng căn bản không đủ!

Không phải Long Uyên không muốn che chở Giang Nam! Nhưng tình hình nhà máy điện hạt nhân đang ở đẳng sau tồi tệ hơn!

Cứu người, sơ tán đám đông cần nhân lực!

Mạng của ai cũng là mạng!

Nhưng ngay cả như vậy!

Quân đoàn Long Uyên vẫn dùng thân thể của mình ngăn trở kẻ xâm phạm!

Nhanh chóng ngăn cản Dracula trùng kích, tránh diện cực kỳ thảm thiết, không ngừng có người ngã xuống vũng máu!

Giang Nam nhìn cảnh này, ánh mắt đều đỏ lên: "Mẹ kiếp!"

Rút đao xông lên trên!

Giờ phút này Sơn Miêu đang ở trong đàn địch, cả người hóa thành hắc thiết sắc, phía sau là hai cánh Thiên Sứ!

Hồng mang lượn lờ, một quyền đập xuống triệt để đánh nát người trước người! Máu tươi bắn tung tóe khắp người!

Vừa thấy Giang Nam lao vào trong, lúc này liền nóng nảy!

"Tiểu Nam! Người quay lại cho ta!"

"Nhiệm vụ của người là bảo vệ Mira, chúng ta ngã xuống người liền chạy! Đừng mạo hiểm!"

Giang Nam: "Các người không đủ nhân lực! Ta có thể..."

"Trở về!"

Giọng điệu của Sơn Miêu là không thể nghi ngờ!

Nhưng trong ánh mắt cô nhìn Giang Nam lại mang theo một tia cầu xin!

Trái tim Giang Nam như bị bọp nghẹn!

Đây là lần đầu tiên Sơn Miêu nhìn mình với ánh mắt như vậy!

Giang Nam biết, Sơn Miêu hiện giờ không khống chế được cục diện, cô không muốn mình xảy ra chuyện!

Hiện giờ thế cục không rõ, quỷ mới biết có thể đột nhiên xuất hiện loại cao thủ cấp Kim Cương hay không?

Ngăn cũng không cách nào ngăn cản!

Giang Nam sắp cắn nát hàm răng, nhưng cũng chỉ có thể thuận di trở lại hội trường!

Thấy Giang Nam trở về, tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm theo, nhưng tiếng chiến đấu bên ngoài càng lúc càng kịch liệt!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt lo lắng: "Tiểu Nam? Bên ngoài thế nào rồi? Đám người chị Sơn Miêu..."

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Một khi mọi chuyện không

Ổn, các người đừng đi theo ta, mục tiêu của Dracula là ta cùng Mira!"

"Đi cùng ta, các người sẽ gặp nguy hiểm!"

Hạ Dao lo lắng nói: "Vậy người phải làm sao bây giờ? Chúng ta có thể giúp được, ta không sợ bị thương, ta không..."

Giang Nam: "Nếu gặp phải Bạch Kim người sẽ làm gì? Kim Cương thì sao?"

Hạ Dao cắn chặt môi dưới nói không nên lời, nước mắt to như hạt đậu không ngừng rơi xuống!

Cánh tay ôm chặt Giang Nam không muốn buông tay!

"To con! Phải bình tĩnh, người biết chưa? Nếu có chuyện gì xảy ra, mang theo bọn họ!"

Ngô Lương hít sâu một hơi: "Biết Nam ca rồi! Người yên tâm!"

Nhưng đúng lúc này, cửa gỗ bị đập văng ra!

Một quân Long Uyên đỡ một binh lính toàn thân máu tươi xông vào!

"Có thể khôi phục linh kỹ không? Có thể chữa lành vết thương hay không! Hắn ta sắp chết rồi!"

Một mùi máu tanh chói mũi truyền đến!

Trong miệng quân binh Long Uyên kia không ngừng chảy máu, trên bụng là một cái động lớn!

Trong lúc nhất thời sợ tới mức không ít người trong hội trường thét chói tai!

Có người sắc mặt trắng bệch, trực tiếp nôn ra!

Ngay cả không ít tuyển thủ cũng không ngừng run rẩy!

Họ nào đã từng gặp qua cảnh tượng như thế này chứ?

Giang Nam thuận di qua, tiếp lấy người, đỡ hẳn nằm trên mặt đất, hoàn toàn không quan tâm mình cọ một thân máu!

Người anh em kia gắt gao kéo cánh tay tên Long Uyên công hẳn trở về, đỏ mắt: "Mẹ nó ai bảo người công ta trở về? Không biết không thể lui sao?"

"Lão tử còn có thể đánh! Người công ta trở lại làm gì! Để ta giết thêm hai người nữa! Cũng đáng giá!"

Binh sĩ Long Uyên kia lau mặt một phen, cũng không biết lau máu hay là lau nước mắt!

"Ta... Ta..."

Giang Nam không nói hai lời, lấy ra khí huyết nhân sâm muốn nhét vào miệng hẳn!

"Người người em! Đừng nghe hẳn! Quay lại chiến trường đi! Ta có thể cứu hẳn!"

Người đàn ông gật đầu nặng nề, vẻ mặt cảm kích: "Mạng người anh em của ta giao cho người!"

Nói xong cũng không quay đầu lại xông ra ngoài!

Mà binh sĩ Long Uyên bị khoét một cái lỗ lớn ở bụng thì nói: "Vô dụng! Không cần trị! Không còn vài phút nữa! Đưa ta trở lại! Để ta giết thêm hai người nữa! Làm ơn!"

Giang Nam trừng mắt: "Người lấy đâu ra nhiều lời như vậy? Để ta cung cấp cho người một công thức độc quyền! Giúp người tiêu trừ bệnh tật!"

Nói xong lại lấy một bình thủy tinh từ trong không gian dị độ!

Nấp mở ra!

" Ọe ọe"

[Giá trị oán khí từ Nguyên Hải + 1000!]

Đây thật sự là ọe ra một ngụm máu!

Trong bình là thứ gì?

Cút! Chắc chắn là cút!

Chỉ thấy Giang Nam dùng gốc nhân sâm khô quắc kia luồn vào trong bình, dùng sức nhấn một cái!

Dính đầy thứ vàng ố, liền đưa qua cho Nguyên Hải!

"Nào người anh em! Há miệng ra! Nuốt xuống ngụm đủ để người tiếp tục nhảy nhót tưng bừng!"

Vẻ mặt Nguyên Hải hoảng sợ!

Nam thần!

Đây thật sự là cách điều trị bệnh của người sao?

Người đây là đòi mệnh chứ chữa bệnh cái gì!

Người ta đều là hành lá chấm nước tương lớn, ăn xong một ngụm tiếp tục quấy!

Tới người thì là nhân sâm chấm cút?

Cái này rốt cuộc là phương thuốc cổ truyền độc môn gì a, khẩu vị cũng quá nặng rồi?

Chương 527 -

"Nam thần! Đừng trị nữa! Người để ta yên tĩnh chết là được rồi..."

Ăn cái này, quả thực so với chết còn khủng bố hơn sao?

Giang Nam mặc kệ, một tay bóp miệng Nguyên Hải ra, cưỡng ép nhét vào!

Nguyên hải: !!

Kết quả là ngay sau đó!

Một cột máu thô nhỏ quả bóng rổ từ bụng hấn bắn cao một mét!

Ào ào!

Có thể so sánh với vòi chữa cháy hình người! Pháo phòng không!

Tràng diện này, liền dọa cả đám người!

[Giá trị oán khí từ Nguyên Hải + 1000!]

"Ôi mẹ nó!"

Hắn nhìn bụng mình mà lâm vào ngây ngốc!

Lấy vết thương lúc trước của lão tử, ra ngoài còn có thể chinh chết hai người!

Nhưng mẹ nó để người chữa xong, sợ là một giây sau liền tắt đài a!

Nhưng Nguyên Hải lại kinh ngạc phát giác, linh lực của mình lại quỷ dị hồi đầy!

Hơn nữa vết thương trên bụng cũng đang nhanh chóng khép lại!

Không bao lâu sau đã khôi phục như lúc ban đầu!

Thực sự có thể nhảy nhót!

"Cái này... Cái này..."

Nguyên Hải choáng váng! Nhân sâm chấm dứt thực sự hữu dụng?

Có nhầm lẫn gì không!

Phương thức chữa trị thần tiên gì vậy? Có thể kéo người từ Quỷ Môn Quan trở về sao?

"Sửng sốt cái gì? Người không đi nữa sao?"

"Ha ha! Nam Thần lợi hại! Nhân sâm lợi hại! Cút cũng lợi hại!"

Giang Nam: ???

Này này! Người nói lại đi! Cái gì lợi hại hả?

Nguyên Hải đứng dậy liền xông ra ngoài, nhưng vừa mới chạy hai bước!

Dưới mũi liền bắn ra hai trụ máu...

[Giá trị oán khí từ Nguyên Hải + 666!]

Nguyên Hải lau mũi một cái!

Chảy máu thì chảy máu đi, dù sao cũng tốt hơn là chết!

Nguyên Hải trở về chiến trường vô cùng mãnh liệt, vọt thẳng vào trong đồng địch nhân!

Thần sắc tàn nhẫn, vừa muốn đại triển quyền cước, người định tấn công hẳn liền ngã ngựa!

Tên đầu trọc đối diện với hắn: "Phụt..."

Nguyên Hải: ???

Hắn trực tiếp bùng nổ, trừng mắt nói: "Mẹ nó người cười cái gì?"

"Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Nguyên Hải: !!

"Cười! Còn cười! Cười cái rắm! Lão tử xé xác người!"

Lúc này liền nổi trận lôi đình, xông lên cầm nắm đấm đối diện với gã đầu trọc kia, cho một trận khô máu!

[Giá trị oán khí từ Nguyên Hải + 1000!]

Trong lòng gã đầu trọc tủi thân, mặc cho ai nhìn thấy hai cột máu chảy ra dưới lỗ mũi người liền sẽ cười a!

Lão tử căn bản không có cách nào tập trung sự chú ý, toàn bộ đều bị hai cột máu mũi kia hấp dẫn được không?

Giờ phút này, càng ngày càng nhiều quân Long Uyên bị công trở về!

Bị thương cực kỳ nghiêm trọng!

Cho dù có nhân sâm chấm phân của Giang Nam, cũng có mấy người không kéo về được, chỉ có thể trơ mắt nhìn người ra đi!

Thậm chí có mấy người trực tiếp chết trên đường trở về!

Trái tim của Giang Nam đang rỉ máu!

Người của Dracula càng ngày càng đông, trong đó không thiếu Bạch Kim!

Mà bên này, cũng chỉ có hai Bạch Kim là Sơn Miêu cùng Trần Hiên!

Nhân số tuyệt đối của Dracula áp chế khiến cho tập thể Long Uyên tan rã, căn bản không chịu nổi thế công hung mãnh như vậy!

Ngay sau đó!

Một người đàn ông đội mũ bảo hiểm sừng trâu, cao gần ba mét, ngực xăm mặt trời!

Cấp bậc Bạch Kim!

Giống như một đoàn tàu xúc tuyết chạy trên đường ray, lao vào chiến trường!

Trực tiếp xông ra vòng phòng ngự Long Uyên!

Đập đầu vào Sơn Miêu!

"Rầm!"

Thân thể Sơn Miêu giống như đạn pháo bị đánh bay, đập vỡ tường xi măng hội trường!

Một đầu ngã vào trong đám người, trong lúc nhất thời tiếng thét chói tai vang lên bốn phía, không ít người bị dọa ngã khụy trên mặt đất, căn bản không nhúc nhích được!

Chỉ thấy Sơn Miêu gãy dựa đứng dậy, cánh tay cùng bụng bị sừng trâu xuyên qua hai cái lỗ máu!

Một cánh tay yếu ớt buông xuống một bên thân thể!

Sắc mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu tươi lớn!

"Đợi, đừng động!"

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang lên, Sơn Miêu như ác hổ xuống núi xông ra ngoài!

Để lại một vết máu!

Giang Nam nóng nảy: "Ta không nghe!

Nhân thủ Long Uyên căn bản không đủ, nếu cứ tiếp tục như vậy, tan rã là chuyện sớm muộn!

Ánh mắt Giang Nam đảo loạn, gấp gáp nhìn vào trên người một đám tuyển thủ!

Trước mắt có thể lấy được chiến lược, cũng chỉ có những người này!

"Long Uyên sắp tan rã! Có ai đi hỗ trợ ta không?"

Một câu hỏi ra, toàn bộ hội trường đều trở nên yên tĩnh!

Chỉ có Diệp Tinh Hà, Tề Ngọc, Lãnh Yên, Vương Ngôn, Hoa Linh, Tần Thụ, Thẩm Miểu dẫn đội đi ra!

Tính toán có khoảng 40 người!

Trái tim Giang Nam đã lạnh đi một nửa, đầy thất vọng!

Trong tuyển thủ có người mở miệng!

"Người... Người đừng đi được không? "

"Đúng vậy, chúng ta chỉ là học sinh, không... Cần thiết đúng không?"

"Bên ngoài có bức xạ, sẽ bị ung thư!"

"Sẽ chết đó? Người điên à?"

"Không được đi! Người ta đã nói không cho người đi! Người đi rồi, chúng ta phải làm sao?"

"Ta... Ta không dám giết người..."

Giang Nam đều bị bật cười: "Bức xạ? Người nói với ta về bức xạ trong tình huống này?"

"Chỉ có người có thể sống sót mới có tư cách bị bức xạ!"

"Mạng của các người là mạng! Mạng của quân Long Uyên bên ngoài lại không phải là mạng sao?"

Chương 528 -

Sở Thiên Bá đứng lên mắng: "Giang Nam! Đừng mẹ nó đừng có mà ra vẻ như anh hùng ở đây!"

"Quân Long Uyên bảo hộ chúng ta là nhiệm vụ! Nếu không tiền chúng ta nuôi bọn họ đều uống phí à?"

"Chúng ta chỉ là học sinh! Là đối tượng được bảo vệ! Dựa vào cái gì mà đi ra ngoài liều mạng?"

"Người muốn chết tự người đi chết! Đừng lôi kéo chúng ta với nhau!"

Giang Nam: !!

Thân thể hần tức giận thuần di xuất hiện trước người Sở Thiên Bá!

Không khỏi nói bốp cổ hần! Đem toàn bộ thân thể Sở Thiên Bá đè trên mặt đất!

Thiết quyền như pháo!

Hung hăng nện lên mặt Sở Thiên Bá, 28 cái răng!

Giang Nam một quyền liền đánh bay 14 cái!

[Giá trị oán khí từ Sở Thiên Bá + 1000!]

Một màn này khiến cho tất cả mọi người hoảng sợ, không nghĩ tới Giang Nam lại trực tiếp động thủ!

Sở Thiên Bá vẻ mặt máu, bị Giang Nam bốp không thở nổi, liều

mạng giấy dựa!

Những bàn tay to của Giang Nam giống như kim sắt, càng dùng sức!

Ánh mắt lạnh lẽm!

"Dựa vào cái gì? Người nói đi?"

"Một thân bản lĩnh này của người! Hưởng dụng tài nguyên quốc gia, là để cho người chỉ biết của gái trong trường thôi sao? "

"Tại sao vẫn luôn có những loại người như người? Cảm thấy tất cả mọi thứ là hiển nhiên?"

"Long Uyên không phải là người? Bọn họ không có cha mẹ người thân sao? Tại sao bọn họ phải chết để bảo vệ loại rác rưởi của người?"

"Người mẹ nó nói chuyện a! Nói đi!"

Sở Thiên Bá bị bóp sắc mặt xanh tím tái, trong mắt tất cả đều là oán hận: "Bọn họ chết là bởi vì kỹ thuật không bằng người! Nếu là..."

Giang Nam lại một quyền nện xuống, máu tươi bắn tung tóe!

"Người biết cái rắm!"

"Người cho rằng cuộc sống yên bình hiện tại là ai cho? Người có biết có bao nhiêu mạng người được dựng lên sau lưng không?"

"Người mẹ nó là một công dân được hưởng hòa bình! Người lại nói ra những lời vô ơn này! "

"Bảo vệ người? Dựa vào cái gì? Người xứng sao?"

"Xin lỗi ta! Ngay lập tức! Ngay bây giờ!"

Sở Thiên Bá còn muốn nói chuyện, nhưng Giang Nam một quyền đánh xuống, không chút lưu tình!

Hắn hoảng sợ! Thật sự hoảng sợ!

Bởi vì ánh mắt Giang Nam quá lạnh, nhìn mình giống như đang nhìn người chết!

Sở Thiên Bá biết, nếu như không xin lỗi, mình thật sự sẽ bị Giang Nam đánh chết!

Cái loại sợ hãi tử vong này cơ hồ hoàn toàn cắn nuốt lấy hắn!

Một luồng nhiệt không kiểm soát được chảy ra!

"Ta... Ta xin lỗi! "

Giang Nam một quyền nện trên sàn nhà, sụp ra một cái hố lớn, nhìn một bãi dưới thân Sở Thiên Bá, trong mắt tràn đầy chán ghét!

Đứng dậy đá ra một cước, đạp hắn bay vào góc tường!

Giang Nam không có tâm tư lãng phí thời gian với loại rác rưởi này!

Nói ra được những lời này!

Lại có không ít tuyến thủ lấy hết dũng khí đứng lên!

"Đằng nào cũng chết, không bằng chết một cách vinh quang đi!"

"Ta không để người khác khinh thường ta!

"Phóng xạ thì sao chứ! Chuyện này để đó nói sau!"

"Nam thần! Chúng ta nghe theo người, lúc này rồi còn không chiến thì còn chờ tới bao giờ?"

"Phải không hổ thẹn với bản thân! Lần này nếu thật sự trốn tránh, ta sẽ áy náy cả đời!"

Trong lúc nhất thời, người đáp lại lời kêu gọi của Giang Nam tăng lên 148 người!

Còn có một thiếu nữ đeo tai thỏ, đeo khẩu trang mang núp vú giả chạy ra!

"Nam thần Nam thần! Ta cũng sẽ giúp!"

"Cái này..."

"Ta cũng là linh võ giả a!"

Giang Nam ngạc nhiên, bởi vì thỏ con trước mắt này rõ ràng có cấp bậc Bạch Ngân 7!

"Được!"

Nhìn hơn một trăm người ở đây, thần sắc Giang Nam nghiêm túc!

"Bây giờ! Không phải trò đùa! Càng không phải là một trận đấu!"

"Bước ra khỏi cánh cửa này, chính là thế giới ăn thịt người! Nếu không giết chết bọn họ, người chết sẽ là chúng ta!"

"Mạng chỉ có một! Hãy nghĩ kỹ rồi hấn ra ngoài với ta!"

Tất cả mọi người nhìn Giang Nam, cho dù có người sợ chân run rẩy, cũng không nói trở về!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được!"

Nói xong mở ra không gian dị độ, kéo ra hai rương trang bị lớn từ bên trong!

Tất cả các loại súng, vũ khí hạng nặng, tên lửa, súng phun lửa!
Áo chống đạn và các thiết bị khác!

Sợ là đủ vũ trang cho 300 người!

Tất cả mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Nam Thần, người mang theo kho đạn được sao?

May mắn trong trận đấu không lấy ra! Nếu không thật sự sẽ tai
họa cho chúng ta!

Giang Nam: "Dùng cái gì thuận tay thì lấy cái đó! Đối phó với
người dưới Hoàng Kim, vũ khí nóng vẫn là hiệu quả nhất, cách
nhanh nhất để giết kẻ thù!"

"Không biết dùng súng thì không cần dùng, dễ ngộ thương
người của mình!"

Nói xong mặc áo chống đạn lên người mình, dùng một miếng
vải quân đội màu xanh cột Mira ở trước ngực mình!

Bên hông treo một chùm lựu đạn, băng đạn! Còn mang theo
một khẩu súng ngắn S686, trang bị đạn long tức!

Cầm trong tay một nắm LT416;!

Phía sau còn mang theo một khẩu Gatling và hộp đạn!

Giờ khắc này toàn bộ nhân viên ngây người!

Mẹ kiếp! Nam thần! Người đây là cosplay Hồn Đấu La sao?

Mọi người nhìn nóng cả mắt, nhưng cũng không dám tùy ý
dùng, bình thường bọn họ làm gì được sờ qua những thứ này?

Mà Giang Nam lại hào phóng đổi thêm 1000 gốc khí huyết
nhân sâm!

Chương 529 -

Phát cho mỗi người 7 8 gốc để chuẩn bị cho nhu cầu bất ngờ!

"Người anh em nhận lấy!"

Tề Ngọc sửng sốt, vội vàng nhận lấy, chỉ thấy Giang Nam ném tới một chai nước!

"Đây là cái gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Thứ tốt! Tranh thủ uống! Có thể giúp người hoàn toàn tiến hóa!"

Tề Ngọc: ??? (Vẻ mặt ngây thơ)

Giờ phút này ba người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, Ngô Lương đều rùng mình một cái!

2.0!

Chắc chắn là đại lực 2.0!

Toàn đội được trang bị đầy đủ!

Chỉ thấy Giang Nam mở chốt an toàn ra, kéo nòng súng!

"Mọi người! Xe tăng lên trước! Cận chiến theo sau! Hệ nguyên tố thủ ở hậu phương công kích! Cơ đông phụ trách hỗ trợ toàn diện!"

Theo từng mệnh lệnh cho Giang Nam đưa ra, hơn một trăm người xếp xong trận hình, lòng bàn tay khấn trương toát mồ hôi!

Vừa ra khỏi cửa, chính là chiến trường thật sự a!

Chỉ nghe Giang Nam hít một hơi thật sâu: "Đừng sợ! Vượt qua rồi, tất cả mọi người ở đây sẽ là ngôi sao thực sự!"

"Hiện tại! Theo ta xông lên!"

Trong lúc nói chuyện cũng đã dẫn người xông ra ngoài!

Đập vào mắt đều là một mảnh hỗn loạn, bên tai tràn ngập tiếng nổ mìn, tiếng rống giận dữ!

Đất đá bay đầy trời, khói thuốc súng khắp nơi, khắp nơi là thi thể!

Hiện thực chiến trường ngay trước mắt!

Trong nháy mắt, đầu mọi người đều có chút choáng lên!

Đúng lúc này, tiếng súng bên tai vang lên, kéo tất cả mọi người trở về hiện thực!

Giang Nam đã bắn!

Chỉ thấy hắc vác khẩu M416, nhắm bắn, sải bước đi về phía trước!

Động tác lưu loát tựa như cấp bậc sách giáo khoa!

Hai viên đạn bắn ra, bắn trúng thân thể, khiến cho mục tiêu mất khả năng di chuyển!

Một phát nổ đầu xác nhận tử vong!

Liên tục bắn, không một phát trượt, ba tiếng súng vang lên tất có một người ngã xuống!

Nắm vào Bạch Ngân, nhanh chóng bình tĩnh!

Sau 29 phát, một tay thay băng đạn!

Tiết kiệm thời gian lần nữa lên đạn, lập tức lại nổ súng!

Nhìn mọi người vẻ mặt ngây thơ, nổi da gà nổi da gà!

"Mẹ kiếp! Thao tác này ta chỉ thấy trong phim! Nam thần hẳn..."

"Thuần thực như vậy? Giết thật! Mắt đều không chớp một cái sao?"

"Người anh em tỉnh lại đi! Đây là chiến trường!"

Ánh mắt tỏ con sáng lên: "Oa! Đẹp trai chết ta!"

Tề Ngọc che mặt: "Đồng dạng đều là học sinh, Nam thần có cần phải mạnh như vậy không?"

Ngư Thanh Thanh: "Lúc chúng ta nghỉ lễ ăn lẩu, Nam thần đánh cướp biển ở eo biển Gili! Người nói xem..."

Không có thời gian để bọn họ ngạc nhiên! Tất cả mọi người nhanh chóng vào vị trí!

Giang Nam mang theo một đám tuyển thủ trực tiếp lấp đầy lỗ thủng trên phòng tuyến quân Long Uyên, điên cuồng đáp trả quân Dracula đang xông lên!

Viên đạn M416 trong tay không còn, Giang Nam trực tiếp vứt bỏ!

Kéo Gatling sau lưng, hai tay xách lên!

Bắn!

Sơn Miêu bò ra khỏi đồng đồ nát và lau máu trên khuôn mặt của mình!

Rõ ràng nhìn Giang Nam mang mang theo Gatling điên cuồng

bắn phá!

"Tiểu Nam! Sao người lại chạy ra? Quay lại ngay! Nghe lời!"

Giang Nam: "Ta không nghe ta không nghe! "

Sơn Miêu: (= . =)

Đối với Giang Nam, Sơn Miêu căn bản không có cách nào với hắn!

Trên thực tế, có hơn 100 người của nhóm Giang Nam gia nhập, tuy rằng đại đa số đều là Bạch Ngân!

Nhưng dưới sự chỉ huy của Giang Nam, đích xác đã củng cố phòng tuyến, giảm bớt áp lực không nhỏ cho quân Long Uyên!

Giờ phút này trong hội trường, các tuyến thủ còn lại không đi ra, trên mặt tràn đầy áy náy!

Trước mắt chuyện có thể làm cũng chỉ có thể dốc toàn lực bảo hộ những người này!

Nhưng mà Hồ Thạc lại nóng nảy!

"Chụp đi! Tiếp tục quay chụp đi! Các người đang làm gì vậy?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của người quay phim trắng bệch: "Có thể quay chụp sao? Ta lại không thể chạy ra ngoài quay chụp?"

Lão tử mẹ nó chính là phạm nhân a!

Một tháng trả cho ta 1450 đồng, liền thật sự muốn ta phải liều mạng sao?

"Hừ! Người đưa nó cho ta!"

Nói xong một phen đoạt lấy máy quay, liền lén lút hướng ra

ngoài cửa!

"Mẹ kiếp! Chị Thạc! Người không muốn sống nữa sao?"

Hồ Thạc mang vẻ mặt kiên quyết: "Chuyện thăng chức tăng lương chỉ trông chờ vào lần này! Lão nương liều mạng!"

Cô khiêng máy quay trực tiếp vọt tới một bức tường sụp đổ, máy quay nhắm vào chiến trường!

Giờ phút này, truyền hình trực tiếp màn trao giải Ngôi Sao cả nước ghiêm nhiên biến thành chiến trường!

Phòng phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Chị Thạc thật sự kính nghiệp! Lợi hại!"

"Mẹ kiếp! Đám người Nam thần thật sự xông lên? Mẹ nó đúng là chính nhân quân tử! "

"Ta khóc! Ta khóc rồi! Thời khắc mấu chốt, Nam Thần thật sự xông lên! Ta nguyện làm người hâm mộ hần cả đời!"

"Cái này! Cái này là thật sao? Chúa ơi!"

"Nam thần đâu? Thần Nam đâu?"

"A a a a a! Người cầm gatling kia! Ngầu điên!"

"Nòng súng đã đổ bưng rồi! Quá dữ dội! Nam thần lợi hại (tê tâm liệt phế)"

Trong màn hình, Giang Nam đã thoát ly chiến đoàn, xông thẳng vào trung tâm nhân viên Dracula!

Gatling trong tay điên cuồng nổ, không ít Bạch Ngân đều ngã xuống dưới súng!

Ngay cả không thể gây ra thiệt hại cho Hoàng Kim, vẫn có thể ảnh hưởng đến bọn họ!

"Giang Nam! Đó chính là Giang Nam! Bắt hắn cho ta!"

"Mẫu thể ở trên người hắn!"

"Đừng để hắn chạy!"

Chương 530 -

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thế cục chiến trường đột biến!

Giống như một khối đường phèn rơi vào ổ kiến, vô số người điên cuồng tấn công Giang Nam!

Giang Nam không những không chạy, ngược lại còn cuồng vọng xông vào bên trong!

"Các vị ở đây có một người tính một người! Tất cả đều là rác rưởi!"

"Nhiều người như vậy cũng không bắt được một mình ta?"

"Thôi nào! Không phục đánh ta! Nếu lão tử chạy, người chính là cháu trai ta!"

Trong nháy mắt, Long Uyên còn có tuyển thủ tham chiến đều choáng váng!

Nam thần này điên rồi sao?

Vừa mới lên đã trào phúng? Có cần phải nhiệt huyết như vậy không?

"Ôi mẹ nó? Chưa thấy ai kiêu ngạo như vậy! Chơi chết hẳn cho ta!"

"A a a a, cho người biết thế nào là lợi hại!"

"Không chạy đúng không? Chờ đó cho lão tử! Chơi chết người!"

"Hả? Hình như có gì đó không ổn! Mặc kệ, xông lên!"

Trong lúc nhất thời bốn năm mươi người ồa về hướng Giang ồa tới!

Vô số bàn tay hướng về phía Giang Nam bắt tới!

Hạ Dao gấp gáp muốn khóc: "Tiểu Nam!"

Sau một khắc, trong nháy mắt Giang Nam biến mất tại chỗ...

"Người đâu rồi? Không phải nói không chạy sao?"

"Người đánh rắm!"

"Làm thế nào lại chạy rồi?"

"Hả? Cái quái gì vậy? "

Chỉ thấy trong một cái bao đen chứa 10 kg C4...

“Rầm!”

Một tiếng nổ vang lên, ánh lửa ngút thẳm!

Sóng xung kích khủng bố mãnh liệt khuếch tán ra, sóng nhiệt cuồn cuộn, màng nhĩ không ít người đều chảy ra máu!

Bốn năm mươi "cháu trai" ồa lại đều bị nổ tung giống như thiên nữ tán hoa, bay khắp nơi!

"Phụt! Cánh tay ta!

"Đôi mắt! Mù rồi! Lão tử cái gì cũng không nhìn thấy a!

“C4? Vậy mà lại là C4!"

"Động tác này của người chính là muốn chĩnh cho ta! Chết! ”

"Không! Tiểu tử thúi này một bụng ý xấu, mẹ kiếp..."

[Giá trị oán khí từ Vương Phi + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hứa Nhiên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Thân hình Giang Nam hiện lên trên cao, vẻ mặt xán lạn: "Một núi người này liền cho nổ tập thể là giải quyết được! "

Long Uyên và một đám tuyển thủ đều nhìn choáng váng!

Thao tác này cũng chỉ có người có thể làm ra được không?

Quá ngẫu!

Mạch não này của người chứa cái gì a?

Ngô Lương vừa nhìn, còn có thể làm như vậy, lúc này ánh mắt liền sáng lên!

Không nói nhiều! Lão tử cũng muốn thể hiện!

Lúc này điên cuồng gào thét một tiếng, hóa thân thành gấu đen hói đầu bảy mét, nhảy một phát, bay ra hơn 700 mét!

Nhảy thẳng đến vị trí trung tâm của nhân viên Dracula!

Ngưng tụ ra Hùng Vương Thuấn, hét lớn một tiếng: "Đám ranh con! Không phục đàn ta!"

Một tiếng hét lớn! Hồng mang hiện lên!

Đội viên Long Uyên thật sự kinh hãi! Người đi theo bên cạnh Giang Nam đều lỗ mãng như vậy sao?

Quá dũng!

Một người kiêu ngạo hơn một người!

Giờ phút này nhân viên Dracula vừa nhìn con gấu đen hói đầu kia, liền cảm thấy tức giận!

Con gấu đen này sao thoát nhìn còn kiêu ngạo hơn so với Giang Nam, còn làm cho người ta tức giận hơn a!

Phải chơi hần, thoáng chốc một đám người điên cuồng xông về chỗ Ngô Lương!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên! Quả nhiên là đại chiêu!

Tổ hợp kỹ năng mới ra đời?

Hiển nhiên, kỹ xảo trào phúng "không phục đánh ta" của Ngô Lương còn kinh khủng hơn Giang Nam nhiều!

Ước chừng thu hút hơn 100 người xông về phía hần!

Trong lòng Ngô Lương bỗng thấy hoảng a!

Chân đều run rẩy!

Nam ca! Người không thể để lật thuyền được!

Người mà lật thuyền, ta thật sự bị đánh chết mất!

Nhóm linh kỹ đầu tiên đã đánh Hùng Vương Thuần vang lên bang bang!

Mắt thấy sắp bị nghiền thành cặn bã, Giang Nam thuận di vào!

Một tay giữ chặt Ngô Lương, hai người đảo mắt đã biến mất không thấy bóng dáng!

Để lại 20 cân C4 tại chỗ!

"Con mẹ nó..."

“Đùng!”

Lại là một tiếng nổ vang, ánh lửa ngút trời, bóng người bay tứ tán!

Hơn 100 nhân viên Dracula đã bị đánh bom bay khắp mọi nơi!

Giết chết hơn 20 Bạch Ngân! Cho dù Hoàng Kim có thể chống đỡ được lực nổ của mình!

Nhưng cũng bị nổ một thân đầy máu, đầu óc ông ông!

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Ngô Lương còn chưa kịp phản ứng, đã bị Giang Nam ném vào đồng người!

Lúc này hấn liền hiểu rồi!

Hét lên: "Không phục đánh ta!"

Chỉ một thoáng, lại có không ít người xông về phía Ngô Lương!

Lão tử cũng không muốn xông lên a!

Thế nhưng con gấu này trông quá kiêu ngạo a!

Chỉ muốn chơi hấn! Không cách nào cưỡng lại được!

Vậy nên, lại thêm một tiếng "đùng"!

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam cười đắc ý! Chiêu này quả thực rất dễ dùng a!

Vì thế trên hiện trường liền xuất hiện một màn như vậy!

"Không phục đánh ta!"

"Xông lên! Chơi hấn đi!"

“Đùng!”

Lại một đám người bị nổ bay lên trời!

"Không phục đánh ta!"

"Ah ah! Chơi hấn đi! ”

“Đùng!”

Lại thêm một nhóm nạn nhân!

"Không phục đánh ta!"

"Ta... Ta mẹ nó phục! Nhưng ta vẫn muốn chơi người, chuyện này là sao chứ!"

“Đùng!”

Lại bay thẳng lên trời!

Trên chiến trường, không đến một phút đã vang lên từng đợt nổ tung!

Đưa hơn 100 người thẳng thiên!

Bên trái một đợt! Bên phải lại một đợt!

Người của Dracula thực sự muốn khóc!

Chỉ thấy các anh em bị nổ cả người ngăm đen vừa từ trên mặt đất đứng lên, phun ra một ngụm máu, vẻ mặt đau khổ liền xông vào đợt tiếp theo!

Ta không thể kiểm soát bản thân mình!

Không thể để lão tử nghỉ một hơi sao?

Chương 531 -

Trên đường gặp phải một người còn đen hơn mình, một thân đầy máu!

"Người anh em! Người có phải cũng vậy hay không?"

"Chạy show! Đã là đợt thứ 11!"

"Đại lão! Ta là đợt thứ 6!"

"Hai người các người còn là người sao?"

"Các người cút hết, lão tử đợt thứ 13!"

“Đùng!”

Trên chiến trường có hơn 200 quân Long Uyên đã không biết nói cái gì cho phải!

Thao tác này quá ảo diệu, Nam thần quả thực chính là thiên tài!

Nhóm người Ninh Du Du cùng Lãnh Yên cũng bối rối, đây thật sự là đang đánh nhau sao?

Vì sao bất cứ lúc nào, thao tác của Nam Thần đều khiến người ta cảm thấy hít thở không thông a!

Giờ phút này, hình ảnh trên chiến trường toàn bộ đều bị Hồ Thạc quay chụp lại!

Khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp!

“.....”

“.....”

"Rõ ràng là thời khắc nghiêm túc như vậy, nhưng vì sao ta lại muốn cười a!"

"Anh em trên lầu! Không chỉ một mình người!"

"Ha ha ha ha! Đám người xấu này đều bị nổ tới choáng váng!"

"Quá hả giận! Nam thần nhà ta quá đỉnh!"

"Không được! Một sự kiện nghiêm túc như vậy! Ta không thể cười! Ta... Phụt!"

Nhưng mà Giang Nam căn bản không thoải mái bao lâu! C4 đã hết!

Mặc dù nổ người sảng khoái, nhưng đối với những Hoàng Kim kia, thương tổn tạo thành cũng không lớn!

Mà Giang Nam trực tiếp thay đổi sách lược, vứt bỏ kế hoạch lần này!

Cầm đao đi thẳng đến tráng hán đầu trâu kia, muốn giúp Sơn Miêu giết chết hắn!

Mọi người nhìn mà da đầu tê dại! Chiến đấu với cấp Bạch Kim, người vậy mà cũng dám xông lên!

Lá gan của Nam Thần thật sự quá mập!

Bọn họ lại không biết, đây không phải là lần đầu tiên của Giang Nam!

Các tuyển thủ nhìn một cái, mỗi người đều dấy lên ý chí chiến đấu hừng hực!

Cũng không thể để Giang Nam cướp hết ánh hào quang, cả

đám đều xuất ra bản lĩnh!

Sức chiến đấu phát ra tuyệt đối không thể khinh thường!

Tề Ngọc thì đột nhiên nhớ tới nước khoáng Giang Nam ném cho mình!

Nam thần lấy ra nhân sâm đều hữu dụng như vậy, nước này...

"Hoàn toàn tiến hóa? Để người ta thử xem! Liền uống hết!"

Tề Ngọc mở nắp chai ngửa đầu liền nốc sạch!

Một cỗ lực lượng mãnh liệt từ trong thân thể trào ra!

Ah, cảm thấy cuồng dã!

Tề Ngọc: !!

"A!

Cơ bắp nhô lên, trong nháy mắt trang phục bung chỉ, mảnh vải rách bay đầy trời!

Chỉ thấy Tề Ngọc hóa thân thành ác ma gân thịt cao hai mét!

Một mái tóc đen dày không kịp nói lời tạm biệt!

Hào quang rực rỡ trong suốt từ trên đầu trần của hắn tản mát ra!

Giống như đồng thời kích nổ 100 quả pháo sáng!

Cả người Tề Ngọc đều đứng tại chỗ!

Đây chính là tiến hóa hoàn toàn trong truyền thuyết, hình thái cuối cùng?

Tóc của lão tử đều tiến hóa không còn!

Không nói đến hói!

Mẹ nó lại còn phát sáng?

Quyết định sai lầm nhất đời này của lão tử chính là tin vào Giang Nam!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trên chiến trường đều bị chói mù không mở mắt ra được!

"A! Lóa mù mắt chó!"

"Shit! Tại sao đầu trọc của tên này lại phát sáng!"

"Cái gì cũng không nhìn thấy a!"

"Thật đúng là đầu trọc "ánh sáng", đôi mắt của ta! Đây! Ai đánh ta? Đây! Không biết xấu hổ! Đây!"

Ngay cả các tuyến thủ gần Tề Ngọc cũng choáng váng.

Người đây là muốn biến dị à?

Nhưng Tề Ngọc không quản được nhiều như vậy! Đại lực gia trì!

Lúc này liền mở "Gia lực! Mãn Nguyệt Cung!"

Hung hăng tích góp khí lực!

Lập tức bạo nổ!

Cong eo dạng chân, cơ vai gồng lên

Hắn rống to một tiếng:

"Hệ liệt nghiêm túc tất sát"

"Một quyền nghiêm túc!"

Chỉ thấy trên năm đấm Tề Ngọc thiêu đốt ngọn lửa hùng hực,
đánh ra một quyền!

“Rầm!”

Giống như một đòn khai thiên tích địa!

Khí lẫm màu trắng mãnh liệt, âm bạo nổ tung, quyền phong
cuồng mãnh!

Thoáng chốc, tất cả mọi thứ trước người Tề Ngọc đều bị oanh
nổ!

Thật sự bào ra một rãnh đất rộng 30 mét, làm sập nửa tòa nhà!

Khí lẫm thổi ra khiến một đám người ngã ngựa!

Giờ khắc này tất cả mọi người đều choáng váng! Tròng mắt
thiếu chút nữa trũng ra!

Ngay cả Tề Ngọc cũng ngơ ngác nhìn thương tổn do mình tạo
thành!

Cú đấm này là sao? Hiệu quả cũng hơi quá mức rồi!

Một cú đấm vừa rồi! Nổ tung 4 Bạch Ngân! Hai Hoàng Kim!

Đỉnh cao nhân sinh! Ta mạnh tới như vậy sao?

Đây là lực lượng tiến hóa hoàn toàn?

Lão tử lột xác?

Mặc dù ta bị hói! Nhưng cũng trở nên mạnh mẽ hơn!

Giờ khắc này trên mặt Tề Ngọc tràn đầy hưng phấn: "Nam
thần lợi hại! Hói thì hói! Lão tử chấp nhận!"

Không nói hai lời liền lao ra khỏi đám người, nâng quyền liền

đập!

"Phổ thông quyền liên kích!"

"Oanh oanh oanh!"

"Song phổ thông quyền liên kích!"

"Hệ liệt nghiêm túc tất sát!"

"Nghiêm túc đá ngang!"

"Đầu búa nghiêm túc! Đỡ lấy!"

Chỉ thấy Tề Ngọc giống như là mở hack, trên chiến trường, bắt được ai liền chơi người đó!

Quả thật là một quyền oanh bạo, tuyệt đối không cần đến cú thứ hai!

Mãnh nam một đòn!

"Tên này tiêm máu gà sao?"

"Quá hung dữ a, con mẹ nó!"

"Chạy đi! Không có nhân vật phản diện nào có thể đánh lại gã này!"

"Đầu trục của hắn phát ra ánh sáng khiến cho ta căn bản không thấy rõ hành động của hắn a, đáng chết!"

Chương 532 -

Tề Ngọc vốn là Hoàng Kim, trải qua đại lực 2.0 gia trì, dị năng hệ lực lượng ban đầu lại được tăng cường tới mức khủng bố!

Có thể nói là tuyệt phối! Rất cực xứng với hai chữ Tề Ngọc này a!

Giờ phút này, quân Long Uyên vừa thấy tiểu tử này uống xong nước khoáng liền trở nên mãnh liệt như vậy?

Làm thế nào có thể chịu được sự căm dỗ?

"Nam thần! Cho ta một chau! Ta cũng có thể mạnh hơn!

"Hối thì hối! Ai sợ ai!"

"Cho một ngụm! Cho chúng ta một ngụm! Ta cũng muốn tiến hóa!"

"Ngực không phẳng, lấy gì bình thiên hạ! Đầu không hối, lấy gì đồ giang sơn! "

"Cầu xin được hối! Cố gắng để được hối!"

Giang Nam nhìn tình thế này, nhanh chóng quyết định, hét lớn một tiếng!

"Các anh em há miệng! Chờ ta phân phát!"

Nói xong đeo kính râm, xách ra hai thùng đại lực 2.0 khiêng lên vai!

Miệng chai hướng xuống, không ngừng thuận di ở trong chiến

trường!

Từng cột nước trong suốt xuyên qua Giang Nam, chuẩn xác không sai vào trong miệng mỗi một vị quân Long Uyên!

Đây chính là các người chủ động yêu cầu được uống!

Cũng không phải là ta ép các người uống!

Rót đại lực cho hơn 200 quân Long Uyên, đủ khiến Giang Nam mệt mỏi!

Chỉ thấy trên chiến trường, từng tiếng rống giận mãnh liệt truyền đến!

Âm thanh "rắc" không dứt!

Một đồng mảnh vải rách bay đầy trời!

Từng vị binh sĩ Long Uyên đều hóa thân thành ác ma gân thịt cao hai mét!

Khí huyết ngút trời, cơ bắp nổ tung, cảm giác mười phần lực lượng!

Chỉ nghe người gầm lên một tiếng!

"Toàn thể quân Long Uyên nghe lệnh! Cởi mũ bảo hiểm ra!"

Tất cả quân Long Uyên đứng chỉnh tề, cởi mũ bảo hiểm ra!

Khoảnh khắc này!

Má ơi! Chói sáng!

Sáng rực bầu trời!

Quý mới biết hai ba trăm cái đầu trực phát sáng hội tụ cùng một chỗ, đến tốt cùng sẽ là cảnh tượng sáng to gió lớn như thế

nào a!

Người của Dracula điên rồi!

"Vụ nổ hạt nhân sao? Có phải là vụ nổ hạt nhân không? Sáng quá rồi!"

"Ta phảng phất thấy được bà ngoại ta đang phất tay với ta!"

"Long Uyên cái rắm! Đây rõ ràng là hói... Quân đoàn hói?"

"Đây là yêu quái phương nào vậy? Trong nháy mắt ta cảm thấy huyết thanh bất tử thật rác rưởi a..."

"Cút đi! Rốt cuộc người là người phe nào a?"

"Viện trợ khi nào mới đến! Cái này ... Cái này mẹ nó còn đánh đắm gì nữa!"

Còn bắt sống Giang Nam? Mang mẫu thể về?

Lãnh đạo cấp trên suy nghĩ gì, bắt sống Giang Nam so với mang mẫu thể về còn khó hơn có được hay không?

Bây giờ chúng ta còn không thể nhìn thấy được Giang Nam ở đâu!

Chỉ thấy Giang Nam đeo kính râm, tình cảm dạt dào nói:

"Lực lượng trong thân thể bắt đầu khởi động! Là quân hồn Long Uyên! "

"Là mẫu chốt để thắng lợi!"

"Ánh sáng trên đỉnh đầu của Long Uyên! Chính là ánh sáng của Long Uyên!"

"Là ánh sáng của chiến thắng!"

"Đầu hói tâm không hoảng hốt! Chúng ta có thể tỏa sáng!"

"Bạo y nhưng đừng lộ thân! Hãy che lại!"

"Xông lên! Giết bọn họ đi!"

"A a a!"

286 ác ma gân thịt đầu trực hét lên!

Khí thế ngút trời, điên cuồng xông lên!

Thật giống như tiêm máu gà vậy, sức chiến đấu phải gọi là bùng nổ!

Trực tiếp xoay chuyển thế cục, mà những nhân viên Dracula vừa phải nhìn thẳng vào ánh sáng chói mắt, vừa phải liều mạng!

Quả thực đã chết tâm!

[Giá trị oán khí từ...]

Nhìn Giang Nam cười vui vẻ!

Đáp xuống vào bên cạnh Sơn Miêu, tiện tay nhét cho cô một gốc khí huyết nhân sâm!

Có chút tự hào: "Chị Sơn Miêu! Có muốn làm một ngum đại lực kèm nhân sâm không?"

Sơn Miêu lườm nguýt nói: "Đừng mơ!"

Nhưng cũng không thể không thừa nhận!

Giang Nam đích xác có năng lực thay đổi chiến cuộc!

Nhưng... Vì sao chiến trường vốn rất nghiêm túc, Giang Nam vừa phong cách liền bắt đầu trở nên không bình thường a!

"Cái tên đầu trâu kia? Nghiên cứu giết chết hắn?"

Giang Nam và Sơn Miêu liếc nhau, đều thấy được ý cười trong mắt mỗi người!

Ngầm hiểu ý!

Hai bàn tay cách không trung vỗ vào nhau!

"Lên!"

Có ba Bạch Kim trong số các nhân viên Dracula!

Hai người trong đó thì một người là hệ thổ, một người là hệ kim!

Giờ phút này đang điên cuồng công kích Trần Hiên!

Mà với tư cách là hội trưởng Hiệp Hội Linh Vũ thủ đô, thực lực của hắn cũng đã đạt tới Bạch Kim 3 sao khủng bố!

Nhưng giờ phút này một đánh hai cũng khổ không thể tả!

Mà lực công kích của đầu trâu Bạch Kim 3 sao rất khủng bố!

Dị năng là gia trì động năng, công kích của Sơn Miêu đánh vào người hắn căn bản không cách nào phá phòng!

Một khi để cho hắn có được động năng nguyên thủy, lực va chạm tương đối khủng bố!

"Chị Sơn Miêu! Người tích đại chiêu! Được rồi thì kêu ta!"

Nói xong liền cầm đao hướng về tên đầu trâu!

Mọi người mà cảm thấy tê dại!

Chênh lệch ước chừng hai cấp lớn, Nam thần vậy mà dám xông lên!

Trên thực tế, sự tồn tại như cấp Bạch Kim đánh Bạch Ngân đơn giản giống như bóp chết một con kiến vậy!

Nhưng hệ không gian của Giang Nam giúp hắn có được tính cơ động khủng bố!

Đích xác có thể bóp chết!

Nhưng trước hết phải bắt được con kiến này!

Chương 533 -

Tuy rằng Sơn Miêu lo lắng, nhưng cũng biết Giang Nam sẽ không bao giờ làm chuyện không nắm chắc!

Không thể không đứng tại chỗ: "Linh kỹ: Tụ lực!"

Linh kỹ tụ lực cấp Bạch Kim!

Có thể tích góp lực lượng trong cơ thể Sơn Miêu đến cực hạn, sau đó một lần phát ra!

Hiệu quả tựa như Tề Ngọc, chẳng qua chiêu của Sơn Miêu càng mạnh!

Mà ánh mắt tên đầu trâu đỏ ngầu, trong mũi thở ra hai luồng khí trắng, hung hăng nhìn chằm chằm Giang Nam, cười một cách dữ tợn!

"Đã gặp qua đủ loại người to gan! Nhưng chưa bao giờ thấy ai to gan được như người! Chết đi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Thật ngại quá! Dưới cổ ta toàn bộ đều là gan!"

[Giá trị oán khí từ Savor. Kane + 666!]

Dưới cổ đều là gan?

Mẹ nó người đây không phải là to gan! Mà là u gan!

Chỉ thấy Giang Nam cởi Tiểu Mira ra, thân thể căng lên, xách theo hai cánh tay nhỏ bé của cô treo sang bên cạnh!

“le ~ le ~ le ~ le ~”

Sơn Miêu: ???

Người nghĩ người đang đấu bò à?

Này, này! Tuy rằng tên này đội mũ bảo hiểm sừng trâu, nhưng hẳn lại không hiểu người đang nói cái gì có được không?

Dùng tiếng người đi!

Lại nói người đang dùng Tiểu Mira làm cái gì?

Vải đấu bò?

Mira: (^_^)/

"Khanh khách!"

Mira cười rất vui vẻ, lắc qua lắc lại!

Còn tưởng rằng anh trai Giang Nam đang chơi đu dây với mình!

[Giá trị oán khí từ Savor. Kane + 1000!]

Hắn thật sự không coi mình là con người!

Hắn cảm thấy nhân cách của mình đã bị xúc phạm!

Hoàn toàn đổ mắt, hôm nay lão tử mà không đâm cho người một thân lỗ thủng, đều có lỗi với mũ bảo hiểm của ta!

Chỉ thấy Kane cào đất, thân thể hùng tráng xông lên!

"Linh kỹ: Động năng điệp gia!"

"Linh kỹ: Kim cương thân!"

"Linh kỹ: Khóa chặt!"

Ba linh kỹ chồng lên nhau, tốc độ chạy của Kane càng ngày càng kinh người!

Động năng xếp chồng thành lớp, nhanh đến mơ hồ!

Cơ hồ trong chớp mắt đã đi tới trước mặt Giang Nam!

Trái tim Giang Nam đều theo đó vọt lên cổ họng, thân thể theo bản năng thuận di sang một bên, kéo Tiểu Mira về!

Cùng lúc đó, trùng động không gian mở ra trước người Kane!

Lại mở một bên trên chiến trường!

“Rầm!”

Chỉ thấy thân thể của gã đầu trâu xuyên qua trùng động không gian, giống như một viên đạn pháo bắn khỏi nòng, xuyên qua cả chiến trường!

Va chạm khiến nhân viên Dracula ven đường nát bấy, trong lúc nhất thời tiếng kêu rên không dứt!

Khi gã đầu trâu từ trong đồng đố nát bò ra, trên sừng trâu còn treo hai người...

Giang Nam rùng mình một cái, nếu như bị đụng phải, xứng đáng thăng thiên!

Nhưng ngoài miệng vẫn nói: "Ai ~ chỉ có vậy thôi sao? Người nó có tức giận hay không! "

[Giá trị oán khí từ Savor. Kane +1000!]

Người có cần phải kêu ngạo như vậy không?

Ngay cả khóa chặt cũng không có hiệu quả với Giang Nam sao? Hệ không gian quá khó giải quyết!

Lão tử cũng không tin!

"A a a a a! Mẹ nó ta húc chết người a!"

Nói xong lại khởi động linh kỹ!

Trải qua một khoảng cách dài lấy đà, động năng của gã đầu trâu điệp gia lên một mức khủng bố, thậm chí vượt qua tốc độ âm thanh gấp ba lần!

Nhưng kết quả...

Lại xuyên qua trùng động không gian, húc chết mười mấy Dracula!

Hoàng Kim cũng không chịu nổi cú va chạm này của hần!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nhìn mà lòng bàn tay đều đổ mồ hôi!

Giang Nam thật sự như đang nhảy múa trên mũi dao!

Chỉ cần phản ứng không kịp sẽ bị húc thành cặn bã!

Đấu bò kích thích tới như vậy sao?

Nhưng vấn đề là phản ứng của Giang Nam tuyệt đối thuộc cấp bậc nghịch thiên!

Gã đầu trâu húc bảy tám lần! Không một lần nào trúng được!

Ngược lại còn gây họa cho đám Dracula!

Lúc này tiếng mắng chửi vang vọng khắp nơi!

"Đầu trâu! Mẹ nó người đừng có húc nữa được không?"

"Người ở bên phe nào a? Con hàng này sợ không phải là nằm vùng chứ."

"Không có đồng đội nhà nào kéo chân như người? Số người phe ta bị người giết còn nhiều hơn cả Long Uyên! "

"Ta khổ quá mà!"

Vừa phải đối phó hơn 200 yêu quái đầu trọc cơ bắp, vừa phải phòng bị người nhà mình!

Tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Gã đầu trâu mặc kệ nhiều như vậy, triệt để tức tới đỏ mắt!

Thiếu chút nữa! Chỉ thiếu chút nữa là đã trúng!

Sau đó lại lần nữa xông về phái của Giang Nam!

Cùng lúc đó!

Trần Hiên bị một bàn tay đất ném ra ngoài!

Mà một vị cường giả cấp Bạch Kim toàn thân hóa kim loại dùng một quyền hung hăng đem hắn nện trên mặt đất!

Trần Hiên phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân đầy vết thương, thần sắc uể oải!

Linh lực cơ hồ đã hao hết!

Chỉ thấy tên người kim loại kia cười lạnh một tiếng: "Hội trưởng Hiệp Hội Linh Võ thủ đô? Cũng chỉ có vậy!"

Trần Hiên phun ra một ngụm máu: "10 năm trước, lão tử đánh hai người dùng một tay là đủ rồi! Nếu không phải vì vết thương cũ..."

Tên người kim loại cười nhạt: "Rác rưởi là rác rưởi , đừng bào chữa! Người sắp chết tới nơi rồi! Đã nghĩ kỹ di ngôn chưa?"

Trần Hiên cắn răng: "Đừng đắc ý! Người cũng sẽ không có kết cục tốt! Người làm chuyện xấu! Sẽ phải chịu báo ứng!"

Chương 534 -

Gã người kim loại chống nạnh về mặt càn rỡ!

"Phụt ha ha ha ha ha!"

"Báo ứng? Báo ứng đâu? Tại sao ta không thấy nó? Báo ứng cái rắm? Lão tử..."

Lời còn chưa dứt, ánh mắt người kim loại đột nhiên trừng mạnh, miệng há to!

Trần Hiên đều cho rằng sau một khắc trông mắt của hắn có thể rơi ra hay không!

Chỉ thấy đầu trâu cúi đầu, mạnh mẽ xuyên qua trùng động không gian vọt ra!

Hai sừng sắt nhọn cứng rắn đâm vào bờ móng sắt của cái tên người kim loại kia!

Một phát này! Móng sắt cũng không ngăn được!

Toàn bộ ghim vào!

Lực trùng kích cực lớn từ phía sau khiến gã đàn ông kim loại cong thành hình chữ C, giống như sắp gãy tới nơi!

Người đàn ông kim loại: !!

"A a a!"

"Dầu trâu! Móng lão tử! Bị rò rỉ! Bị rò rỉ! Người mẹ nó..."

Giang Nam ở bên cạnh đều cười điên rồi!

Ngay sau đó!

Sơn Miêu: "Tiểu Nam! Đã xong!"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên: "Được!"

Lập tức một ngón tay búng ra, mở ra trùng động không gian!

Đầu trâu vừa mới biến tên người kim loại thành hình chữ C kia căn bản không có khả năng phản lại, lần nữa nhào vào không gian trùng động!

Sau một khắc!

Đầu trâu ghim theo người kim loại trực tiếp đi tới trước mặt Sơn Miêu!

Chỉ thấy giờ phút này Sơn Miêu cong người sải bước, đem nắm tay giấu ở một bên thân thể!

Trên nắm đấm phát ra ánh lam chói mắt, tạo thành một quang cầu màu lam cực lớn!

Giang Nam: ???

Cái này... Cảnh này sao thoát nhìn lại quen thuộc như vậy a!

Chị Sơn Miêu!

Người là người kế tục của quy lão tiên sinh sao?

Kamehameha?

Mà ngay lúc này, Sơn Miêu xuất quyền!

“Rầm!”

Một quyền đập ra, lam quang chói mắt!

Mặt đất rung lắc như làn sóng, da mặt Giang Nam đều bị sóng khí làm biến dạng!

Chỉ thấy Sơn Miêu dùng một quyền đâm xuyên qua người kim loại!

Nhanh chóng nện lên mũ bảo hiểm của đầu trâu, lực đạo động trời!

Người kim loại: "Phụt!"

[Giá trị oán khí từ người kim loại + 1000!]

Giang Nam: ???

Này, này! Người có cần phải qua loa có lệ như vậy không?

Tên này không xứng đáng có tên sao?

Đầu trâu chảy máu thất khiếu, thân thể hai người vô lực ngã trên mặt đất, hoàn toàn sụp máy!

Đến khi chết, hai sừng của đầu trâu còn đang đâm vào hông người kim loại...

Trần Hiên rung mình một cái!

Báo ứng? Báo ứng này hình như đến có hơi nhanh thì phải?

Vẫn là loại báo ứng ngay lập tức!

Nhìn Giang Nam, lại nhìn Sơn Miêu!

Tổ hợp khủng bố này? Quá ngẫu!

Không chỉ ngàn dặm tặng đầu người! Còn mang theo một đồng đội!

Một quyền giết hai!

Chỉ thấy Sơn Miêu rút ra nắm tay mang theo máu tươi, trên khuôn mặt xinh đẹp có chút vui mừng!

Trong nháy mắt Giang Nam xuất hiện trước mặt cô, ánh mắt trong suốt!

"Chị Sơn Miêu! Chị Sơn Miêu! Cú đấm này có tên không?"

"A~ còn chưa có..."

"Vậy ta đặt giúp người một cái đi! Ta đã nghĩ kỹ rồi! "

Mặt Sơn Miêu đỏ lên, lập tức hung dữ nói: "Nếu người dám đặt cái tên Kamehameha! Ta liền đánh chết người!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Làm sao người biết?"

Sơn Miêu: (͡° ͜ʖ ͡°)

"Vậy gọi là đạn nguyên khí là được rồi!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

Hai Bạch Kim trong sân bị Sơn Miêu đấm KO!

Mặt tên Bạch Kim hệ thổ kia đều trắng bệch!

Kết quả của mình tuyệt đối sẽ không tốt hơn đầu trâu cùng với tên người kim loại kia.

Giờ phút này, chiến cuộc trong sân cơ hồ trở thành trạng thái ngã một bên!

Chiến lực đỉnh phong thoáng cái bị đánh sạch hai người!

Còn phải đối mặt với hơn 200 quân binh cơ bắp đầu trọc trùng kích, thể công của Dracula cơ hồ tan rã toàn diện!

Sơn Miêu thế nào cũng không nghĩ tới, đối mặt với đợt tiến

công gần một ngàn người của Dracula, phía mình lại có thể đánh thắng!

Giang Nam cơ hồ dựa vào sức một người hoàn thành lật bàn toàn diện!

Long Uyên mượn ưu thế điên cuồng chém giết!

Trong khi đó, nhà máy điện hạt nhân ở phía đông nam của thị trấn!

Các tòa nhà xung quanh gần như bị san bằng, tám tháp làm mát chỉ còn lại 6 tháp!

Một bộ thảm trạng địa ngục trần gian!

Gần hai ngàn quân Long Uyên, đang toàn diện khai chiến cùng đại quân Dracula!

Hồng long cơ hồ giết tới đỏ mắt, phía sau quần quanh một con huyết long thật lớn!

Thân mang dị năng hệ thủy Bạch Kim 9 sao cơ hồ chính là binh khí hình người!

Bàn tay vung lên, tất cả máu tươi trong cơ thể địch nhân trước người đều bị hút ra, hội tụ vào trong huyết long phía sau!

Máu cũng là nước!

Vì sao Tả Hải Đường có biệt danh là Hồng Long?

Chính là bắt nguồn từ đây!

Thường Thủ cũng ở đây, hai người hiệp đồng tác chiến!

Mà giờ phút này, đối thủ mà hai người gặp phải lại là dị năng giả hệ hỏa cấp Kim Cương thật sự!

Biệt danh Địa Ngục Hỏa!

Là một ông chủ để râu quai nón, cả người lượn lờ ngọn lửa, vô cùng hung mãnh!

Đánh Hồng Long và Thường Thủ liên tục hộc máu!

Long Uyên tổn thất thảm trọng!

Một bên sân thượng của một tòa nhà cao tầng!

Haier. Dracula mặt không chút thay đổi nhìn chiến trường phía dưới, thần sắc lạnh như băng!

Halle mặc vớ lưới đánh cá, áo bóng chày nhìn vào chiến trường đầy phấn khích!

Chương 535 -

Như mọi khi, mang gậy, nắm lấy bóng chày kim loại!

Chẳng qua đuôi ngựa không thấy đâu, đội mũ bóng chày khăn cầu:

"Ah ~ ah! Người cứ để ta xuống đây ~ A! "

Haier vừa định nói chuyện thì điện thoại reo.

Chưa đầy ba giây sau khi bắt máy, sắc mặt đã thay đổi!

"Cái gì? Các người là đám phế vật!"

"Ba Bạch Kim! Gần 1000 người cũng không thể kéo được chiến cuộc? Người đều sắp chết rồi à? Chẳng lẽ các người tự đánh mình sao?"

"Đúng vậy? Còn đúng vậy? Đúng vậy cái rắm!"

"Cái gì mà đầu trọc phát sáng? Đừng bào chữa cho ta!"

Biểu hiện của Halle dần trở nên sợ hãi!

Dường như nhớ lại những ký ức không tốt!

"Rác rưởi! Quên đi! Vốn không trông cậy vào các người bắt được Giang Nam!"

"Kéo dài thêm một chút nữa! Ta tự mình dẫn người đi qua kéo chiến cuộc! "

Nói xong liền cúp điện thoại, lập tức lại gọi ra ngoài: "Này? Hẳn đồng ý ra tay không?"

"Được rồi! Được rồi! Quá tốt!"

"Cố gắng kéo dài thời gian thêm chút nữa! Bên phía chúng chống đỡ không được bao lâu, chuyện lớn như vậy, Hoa Hạ tất nhiên sẽ trọng quyền xuất kích, một khi viện trợ đến..."

"Được rồi! Vậy thì ta yên tâm!"

Haier cúp máy có vẻ hơi phấn khích!

Halle nghi ngờ: "Tình huống ra sao?"

Haier cảm hận nói: "Mời vị kia đến! Giang Nam chết chắc rồi!"

"Đi, theo ta đi hội trường!"

Halle gật đầu thật mạnh, vẻ mặt oán giận!

Giang Nam! Người đợi đó cho ta! Mỗi thù lần trước của hai chúng ta còn chưa tính!

"Địa Ngục Hỏa! Đi thôi!"

Địa Ngục Hỏa dữ tợn cười, phát tay phóng ra một mảnh biển lửa bức lui Hồng Long và Thường Thủ!

Quay đầu lại ngưng tụ ra một quả cầu lửa lớn, giống như một mặt trời nhỏ, hung hăng đập vào tháp làm mát của nhà máy điện hạt nhân!

"Không ổn! Trốn đi!"

"Rầm!"

Tháp làm mát lại sụp đổ thêm hai tòa, nhiệt độ lò phản ứng hạt nhân vốn đã quá tải tăng vọt lên 2700 độ!

Ầm ầm nổ tung, chất bức xạ mạnh hoàn toàn tiếp xúc với

không khí!

Cú đánh bom khủng khiếp gần như đánh bay tất cả mọi người!

Địa Ngục Hỏa: "Thực sự đủ mạnh! Ha ha, phải đi nhanh! Ở chỗ này thêm một chút liền mất cái mạng già này!"

Nói xong đi tới bên cạnh Haier: "Thế nào? Những người phía dưới cũng mặc kệ sao?"

Haier cười lạnh: "Một đám bia đỡ đạn dùng để kéo dài thời gian mà thôi! Đi thôi! "

Ba người đi thẳng đến hội trường!

Hai tai Hồng Long chảy máu, đầu ong ong từ trong đồng hồ nát bò lên!

Ngửa mặt lên trời rống giận: "Đáng chết!!"

Thường Thủ từng ngậm từng ngậm hộc máu: "Làm sao đi đây?"

Hồng Long lập tức ý thức được không đúng, hét lớn: "Vương Chính Dương! Hắn đâu? Sống sót không!"

"Long đội! Chưa chết!"

"Tình huống Sơn Miêu sao rồi?"

"Sắp đánh thắng!"

Hồng Long sửng sốt, cái gì?

Thắng sao?

"Vừa rồi không phải nói gấp gáp sao?"

"Nam Thần mang theo đám tuyển thủ kia đi ra hỗ trợ, lật lại

chiến cuộc! Người của Dracula sắp chết rồi!"

Hồng Long: !!

Hắn có cần phải dữ dội như vậy không?

Một đám học sinh cấp Bạch Ngân rút cuộc đã làm như thế nào?

Hay là nói Nam Thần lại làm ra thao tác tao nhã gì?

Đứng dậy nhìn lại hội trường phát ra một biển ánh sáng!

Cái gì mà sáng như vậy?

Thường Thủ: "Làm sao bây giờ? Bên phía hội trường đang gặp nguy hiểm!"

Hồng Long nghiêng răng!

Phải lựa chọn thế nào đây?

Một bên là Giang Nam và Mira!

Một bên là dân chúng trong trấn nhỏ Ngọc Long, dưới bức xạ mạnh, phải nhanh chóng cứu viện, sơ tán nhân viên!

Hai bên đều không thể bỏ, mạng của ai cũng là mạng!

"Mau chóng thanh lý dư孽 của Dracula bên này! Sau đó cứu người cho ta!"

Thường thủ: "Hội trường bên kia..."

"Viện trợ sắp tới rồi! Hy vọng Nam thần có thể vượt qua!"

Nhưng trái tim lại lạnh đi một nửa!

Đó là Kim Cương, làm thế nào để Giang Nam chạy?

Nhưng bỏ lại bên này để chi viện hội trường? Những người này phải làm sao đây?

Hồng Long không được chọn được, trái tim đều đang nhỏ máu!

Bỗng nhiên, hai luồng nhiệt từ dưới mũi Hồng Long chảy ra!

Dưới bức xạ của lượng tử vong, ngay cả thân thể Hồng Long cũng không chịu nổi!

Hắn không biết mình còn có thể chống đỡ bao lâu! Ít nhất là bây giờ!

Không thể ngã xuống ! Sứ mệnh của Long Uyên còn chưa hoàn thành!

.....

Một đường chạy tới hội trường, ba người Haier ngậy ngốc!

Đám cơ bắp trần truồng đầu trọc này là cái quỷ gì vậy!

Là dưới bức xạ mạnh sinh ra biến dị di truyền sao?

Người báo cáo tình hình cho mình thật sự không đùa!

"Giang Nam! Ta đã nói rồi, chúng ta sẽ gặp lại nhau!"

Một tiếng quát to, hấp dẫn ánh mắt của mọi người!

Một đám đầu trọc quay đầu nhìn về phía Haier, khiến cho hắn cảm nhận được, cái gì gọi là ánh sáng của Đảng!

"Oh shit! Mother fucker! Mắt của ta!"

[Giá trị oán khí từ Haier. Dracula + 1000!]

Giang Nam vừa nhìn thấy Haier! Nhếch miệng cười: "Ta ^\$ %ERA%U' \$%#..."

Một chuỗi hương hoa chim hót truyền ra!

Trực tiếp đem 18 đời tổ tông của Haier đào ra hỏi thăm một lần!

Khiến cho mặt Haier đều mắng xanh!

Không có ai lại như người, người có thể đi theo quy trình không?

Bình thường đều là "Ah! Thật đúng là đã lâu không gặp! Các người đã làm gì?"

Sau đó, hai bên có thể tiếp tục nói chuyện!

Chương 536 -

Người vừa lên liền mắng tới hoa nở, khiến cho lão tử làm sao đáp lại?

[Giá trị oán khí từ Haier. Dracula + 1000!]

"Người thật sự cho rằng ta không có cách gì trị được người sao?"

"Kế hoạch lò luyện này, Dracula toàn lực ứng phó, không tiếc bất cứ giá nào, lần này người trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của ta!

Giang Nam vận xoay một cái, căn bản không sợ!

"Không phải là ba Bạch Kim sao? Người tưởng như vậy là lợi hại sao?"

"Chúng ta vừa rồi đã giết chết ba người rồi!"

Nói xong chỉ vào ba bộ thi thể Bạch Kim trên mặt đất!

Giờ phút này, đám người Long Uyên bao gồm cả một đám tuyển thủ đều mang vẻ mặt không nói gì!

Này, này!

Người chỉ là một Bạch Ngân! Vì sao những lời này nói ra từ trong miệng người lại trở nên dường nhiên như vậy!

Haier cười lạnh một tiếng: "A! Bạch kim? Địa Ngục Hỏa!"

“Rầm!”

Một cỗ linh áp điên cuồng bốc hơi đến cực hạn lên!

Khí tức khủng bố thuộc về cường giả cấp Kim Cương trong nháy mắt đè ép toàn trường!

Một viên Kim Cương? Thế mà lại là cường giả cấp Kim Cương!

Có nhầm lẫn gì không!

Khuôn mặt của tất cả mọi người đều trắng bệch! Đây căn bản không cùng một đẳng cấp a!

Cục diện áp đảo có được hay không?

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đều sắp khóc, lời lúc trước Tiểu Nam nói thật sự ứng nghiệm a!

Haier cười nhạo: "Lúc này mới biết lợi hại... À! "

"Giang Nam đâu?"

Chỉ thấy trong sân đâu còn có bóng dáng Giang Nam?

Cách đó 500 mét, bóng dáng Giang Nam chỉ xuất hiện trong 0,1 giây, một lần nữa di chuyển đến 500 mét!

Chri qua mấy cái nhấp nháy, đều chạy ra mấy cây số!

Không quay đầu lại! Không dừng lại chút nào! Một đường cuồng bạo, khói bụi cuồn cuộn!

Chỉ vài giây, liền biến mất!

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt...

[Giá trị oán giận từ Haier + 1000!]]

[Giá trị oán khí từ...]

Sợ?

Hừ! Nói đùa!

Haier: !!

Người mẹ nó có cần phải nhanh như vậy không?

Ngay cả một câu chào hỏi cũng không chào sao?

Vừa rồi cứng rắn như vậy, vừa nhìn thấy Kim Cương trong nháy mắt liền chuồn mất?

"Đuổi theo cho lão tử!"

Ánh mắt ba người đều đỏ lên, điên cuồng đuổi theo Giang Nam!

Chênh lệch cấp bậc thể hiện ra! Haier và Halle đều là Bạch Kim! Địa Ngục Hỏa càng là Kim Cương, tốc độ không chậm một chút nào!

Giang Nam ôm Tiểu Mira điên cuồng thuận di trong thành phố, vừa chạy vừa quay đầu lại: "Bắt ta đi! Bắt ta đi nào! Ta chống mắt xem thử người có bắt được ta hay không?"

Cái rắm!

Cường giả Kim Cương? Kẻ ngốc mới chơi với người!

Nếu đánh nhau ở hội trường, tùy tiện bắt một con tin đều có thể uy hiếp mình!

Huống chi Tuyết Tuyết cùng Lang Diệt đều ở bên kia!

Mình phải chạy!

Kim Cương thì sao chứ?

Thứ duy nhất mà mình có thể nghĩ đến chính là vài bà hàng!

Nhưng tình thế này căn bản không có cách nào lừa người đến bên trên a!

Còn không đợi mình lừa được người thì đã bị treo cổ lên đánh!

.....

Bên kia hội trường, ánh mắt Sơn Miêu mấy lần điên cuồng!

Ta sao có thể để cho người một thân một mình đối mặt được chứ?

Muốn chết cũng là Lạc Thiên Hồng ta chết ở phía trước Giang Nam người!

"Trần Hiên! Nơi này giao lại cho người! Sơ tán!"

Nói xong thân thể điên cuồng nhảy lên, đi thẳng về phía Giang Nam rồi đi!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều gấp gấp phát điên, nước mắt không ngừng tuôn ra!

Hạ Dao rưng rưng: "Tiểu Nam! Tiểu Nam hẳn sẽ ổn thôi, đúng không?"

Đôi mắt Chung Ánh Tuyết đỏ như máu, cắn chặt răng, trái tim giống như bị ngàn vạn thanh đao đâm vào!

Cô biết, Giang Nam đang sợ mang nguy hiểm cho nơi này, mới lựa chọn một mình chạy đi!

Thậm chí không nghĩ ngợi!

Ngô Lương đỏ mắt dè dặt vai Hạ Dao Chung Ánh Tuyết: "Bình tĩnh! Quên Nam ca nói gì rồi sao?"

"Chúng ta qua đó, ngược lại sẽ trở thành gánh nặng của Nam ca!"

"Bảo đảm an toàn khu vực này, hấn mới có thể yên tâm!"

Ngô Lương sao không muốn đi chứ? Nhưng hấn hiểu được việc duy nhất mình cần làm bây giờ là hoàn thành bàn giao của Giang Nam!

Sau đó chờ đợi cho đến khi đối phương còn sống trở lại!

.....

Giang Nam một đường cuồng bão, cuối cùng cũng đi tới thành khu đã sơ tán hoàn toàn !

Không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

"Con mẹ nó, cắn chết không buông như vậy? Mệt chết lão tử!"

Sau đó ăn miếng thịt quả, rất thơm!

Ba người Haier theo sát phía sau, vẻ mặt khó chịu!

Giang Nam trơn trượt giống như một con cá trích bùn, thật sự khó bắt!

"Chia nhau hành động, giữ chặt Giang Nam cho ta là được!"

"Chờ viện trợ tới, Giang Nam chạy không thoát!"

Ba người tách ra tìm kiếm!

Chỉ thấy Địa Ngục Hỏa giống như điên rồi, quanh thân thiêu đốt ngọn lửa ngút trời!

Từng quả cầu lửa ném ra ngoài, đem tòa nhà và cửa hàng xung quanh nổ tung sụp đổ!

"Nhãi con! Đừng trốn! Mau đi ra cho lão tử!"

"Nếu lại trốn, lão tử liền chạy tới khu sơ tán giết người!"

"Người đã nghĩ kỹ rồi! Những người phụ nữ đó, trẻ em ah, là tất cả bởi vì người mà chết!"

Nói một câu lại dậm một cước, linh lực điên cuồng tiết ra!

"Địa Ngục Liệt Diễm!"

Ngọn lửa hừng hực phóng lên trời, đem một tòa nhà dân cư trước người đánh sập!

Sức mạnh hủy diệt khủng khiếp!

Chương 537 -

Giang Nam hận ngựa răng ngựa lợi!

Địa Ngục Hỏa này biến thái cỡ nào a!

Khó chơi!

Mà phía bên kia!

Halle điều khiển bóng chày kim loại qua lại trong tòa nhà!

Các bức tường xi măng đập vỡ ra các lỗ hổng!

"Giang Nam trời đánh! Người ra ngoài cho ta!"

"Xem ta nhổ tóc của người! Người ra đây cho ta!"

Giang Nam ngồi xổm ở góc tường run lẩy bẩy!

Cô gái này cũng quá tàn bạo!

Còn muốn nhổ tóc ta nữa chứ? Đánh chết cũng không thể rơi vào tay cô ấy được!

Đúng lúc này, một bóng người một đường mãnh liệt xông lên, từ một bên nhảy ra!

Quyền phong hung mãnh, ánh mắt sắc lẹm!

"Người dám động vào Tiểu Nam một cái thử xem! Ta liền lấy mạng của người!"

Chính là Sơn Miêu!

Halle liếm môi: "Lại là người, đánh không chết sao?"

"Rầm!"

Gậy bóng hung hăng luân phiên đánh vào năm đấm của Sơn Miêu, lực đạo khổng lồ trực tiếp đánh bay cô!

Giang Nam: !!

Thuấn di xuất hiện trên không trung, ôm lấy Sơn Miêu, quay đầu bỏ chạy!

"Ah! Cái tên trời đánh nhà người quả nhiên ở chỗ này! Còn chạy!"

Nhưng ở trong thành khu địa thế phức tạp, Giang Nam thuận di mấy cái đã không còn bóng dáng!

Halle tức giận dậm chân!

"Ta sẽ nhớ trọc người! Người chờ đó cho ta!"

Trong một trung tâm mua sắm sập, trái tim nhỏ của Giang Nam đập thành thịnh!

"Chị Sơn Miêu! Sao người lại đuổi theo? Ngốc hay không? Bọn họ..."

Chưa kịp nói xong, Sơn Miêu trực tiếp ôm Giang Nam vào trong ngực, gắt gao ôm lấy!

Một câu không nói, cũng chỉ ôm chặt!

Trái tim của Giang Nam đều tan chảy!

Sợ mất đi mình như vậy sao?

Một mình đuổi theo...

"Cái này... Có tính là phần thưởng đoạt quán quân cho ta không?"

Sơn Miêu đỏ mặt: "Cứ coi như vậy đi!"

"Vô luận như thế nào, cùng nhau đối mặt!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy thì nghe lời người!"

Bên ngoài, động tĩnh của Địa Ngục Hỏa cùng Halle càng ngày càng gần!

Chạy tiếp như vậy cũng không phải là cách , Giang Nam đều sắp sập sần chết!

Bấy thế nào... À không!

Làm thế nào để có thể chạy đi?

Sơn Miêu nghi hoặc, "Haier đâu? Sao không gặp Haier?"

Giang Nam sửng sốt: "Hình như thật sự không thấy tên kia!"

Lại không biết được Haier đã nhận được một cuộc gọi!

Đón đại gia của hắn!

Giang Nam đồng não! Nụ cười dần dần trở thiếu đạo đưucs, ánh mắt đảo qua đảo lại trên người Sơn Miêu!

"Ta có một ý tưởng không được thành thực!"

Sơn Miêu rung mình một cái, vội vàng che ngực lại: "Cái gì... Ý tưởng là gì?"

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy cởi quần áo, giày dép, cởi hết ra!

"Nhanh lên! Sơn Miêu! Người cũng cởi ra! Thời gian quý giá!

Không thể lãng phí được! ”

Sơn Miêu: ???

Sao người lại cười ra!

Còn bảo ta cười cùng?

Đó là suy nghĩ chưa thành thực của người à?

Người đây biết mình phải chết không thể nghi ngờ? Cho nên muốn trước khi chết cùng mình...

Ah! Làm sao người có thể!

Xấu hổ chết mất!

Người thực sự nói "làm" là "làm" ah!

Khuôn mặt của Sơn Miêu đỏ lên: "Hừ! Không cười! Ta không muốn!"

"Ai! Thôi nào! Thời gian gấp gáp!"

Sơn Miêu: !!

Trong nháy mắt, Sơn Miêu lâm vào rối rắm!

Trong lòng điên cuồng đấu tranh!

Mà bên phía Giang Nam đã cười tới quần lót, sau đó thuận di đến khu quần áo của trung tâm thương mại, chọn một bộ âu phục cao cấp trên người!

Lại thuận di trở về, lấy ra một cái bánh pudding bullying ngựa đầu ăn!

Nhìn Sơn Miêu còn chưa cười, Giang Nam gấp gáp: "Sao người vẫn chưa cười?"

Sơn Miêu đỏ mặt không chịu nổi, tựa hồ đã đưa ra quyết định, hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía Giang Nam: "Nếu như... Nếu chúng ta không chết! Người có chịu trách nhiệm không?"

Trong nháy mắt, Sơn Miêu liền choáng váng!

Người đứng trước mặt mình đã trở thành Haier. Dracula, gần như giống hệt!

Cái này ... Đây là Giang Nam sao?

Giang Nam ngạc nhiên: "Cái gì mà ta chịu trách nhiệm? Người đang nói chuyện kỳ quái gì vậy?"

"Nhanh lên! Người thay quần áo của ta! Biến thành ta! Cho người! Ăn thứ này vào!"

Sơn Miêu kinh ngạc, nhìn Giang Nam nhét vào trong tay mình bánh pudding!

Đỏ mặt!

(͡° ͜ʖ ͡°)

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Giang Nam rung mình một cái, giá trị oán khí đều đã lên tới hơn 1 vạn còn chưa ngừng lại!

Chị Sơn Miêu làm sao vậy?

Giây tiếp theo sẽ không xông tới đánh mình chứ!

"Sơn Miêu? Người..."

"Đi đi! Người qua một bên, ta thay quần áo!"

Sơn Miêu bị Giang Nam đẩy sang một bên!

Sau 1 phút!

Lạc Tiểu Nam ngơ ngác nhìn mình trước gương!

Bánh pudding thần kỳ này có thể tùy ý thay đổi ngoại hình của mình sao?

Tại sao người ta lại có được nhiều bảo bối kỳ quái như vậy chứ?

Giang Nam. Dracula nhếch miệng cười, dùng thanh âm của Haier điên cuồng quát!

"Để ta xem người chạy đi đâu! Chết đi cho ta!"

Sau đó thuấn di sang bên kia, dùng thanh âm của mình nói:

"Mẹ kiếp! Người! Người thế mà mạnh tới vậy?"

Lại thuấn di trở về, dùng thanh âm của Haier nói!

"Hừ! Chống lại Dracula! Đây chính là cái kết của người!"

"Không được! Ta không chịu được nữa! Chết tiệt!"

"Ngoan ngoan thủ chịu thôi! Đừng nhúc nhích! Trung thực một chút cho ta! Giao nộp mẫu thể ra!"

"Ta... Ta nghe lời người! Đừng giết ta! Người quá mạnh! Ta không đánh được!"

Chương 538 -

Lạc Tiểu Nam: (= _ =)

Diễn tinh!

Người nào không biết nhìn vào còn tưởng rằng người bị tâm thần phân liệt!

Oscar nợ người một giải!

Chỉ thấy Giang Nam. Dracula cầm một bàn tay nhỏ bé đi tới trước mặt Lạc Tiểu Nam!

Lạc Tiểu Nam: "Cho nên... Bây giờ ta là tù nhân của người à?"

Về mặt Giang Nam. Dracula hưng phấn: "Hắc hắc hắc! Lúc trước người bắt ta! Lần này rốt cuộc cũng đến lượt ta bắt người!"

Nhân quả luân hồi!

Lạc Tiểu Nam: (¬ _ ¬)

...

Giờ phút này, nhà máy điện hạt nhân ở trấn nhỏ Ngọc Long nổ tung đã trôi qua gần một giờ!

Giải đấu Ngôi Sao cả nước vốn là một sự kiện lớn, giờ phút này đã xảy ra chuyện như vậy!

Trên mạng đều xôn xao, tin tức bị truyền ra ngoài!

Phía trên tức giận!

Trong tổng bộ hỏa tốc hạ xuống từng mệnh lệnh!

Cơ quan quốc gia chuyên ứng đối với khủng bố bắt đầu hoạt động!

Hành động đầu tiên sau khi xảy ra chuyện!

Đại quân đóng quân ở tổng bộ Long Uyên Tây Bắc xuất phát!

Hàng chục máy bay trực thăng vũ trang xuất phát! Đi thẳng đến trấn nhỏ Ngọc Long!

Trên đường cao tốc phía dưới, gần trăm xe chống cháy nổ, xe tải quân sự tăng tốc!

Chứa đầy quân Long Uyên!

Khói bụi cuồn cuộn! Bao la!

Đi thẳng đến trấn nhỏ Ngọc Long!

Hành động này của Dracula chính là một sự khiêu khích trắng trợn đối với Hoa Hạ!

Giáng một đòn nặng nề!

Tại biệt thự nhà họ Diệp!

Sắc mặt Diệp lão gia tử Diệp Trấn Quốc dữ tợn, bóp nát điện thoại, một tiếng quát giận dữ!

"Hạng tôm tép như vậy! Lại dám khai chiến với Hoa Hạ ta! Chết đi!"

“Rầm!”

Linh áp cường trường, khiến toàn bộ nội thất trong phòng đều bị nghiền nát!

Uy áp của Đạo Thiên hiển hiển không thể nghi ngờ!

Chỉ thấy sau lưng, hai cánh Thanh Long sải ra ba mét!

Hai cánh vỗ một cái!

“Ầm!”

Thân thể Diệp Trấn Quốc phá vỡ nóc nhà, bay lên cao!

"Ầm! Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!"

Những thanh âm bạo phát tựa như sấm chớp truyền ra, nửa dân số thủ đô đều nghe thấy!

Năm luồng khí trắng khuếch tán cực nhanh, thân thể Diệp Trấn Quốc dùng tốc độ khủng bố vượt qua gấp năm lần tốc độ âm thanh, thẳng tiến đến tây bắc trấn nhỏ Ngọc Long!

Tốc độ này! Máy bay chiến đấu phản lực đều không thể theo kịp!

Diệp Hải Đào nhìn mái nhà bị phá ra khỏi lỗ lớn, mặt đều đen!

Diệp Tinh Tuyên nghe được động tĩnh vội vàng chạy tới: "Ba? Ông nội đâu?"

"Đi Ngọc Long rồi!"

"Cứ như vậy liền bay đi? Có nhầm lẫn gì không!"

Bay từ thủ đô về phía tây bắc? Xa bao nhiêu km! Quá liều lĩnh!

Diệp Hải Đào: "Trên thế giới này cũng không có một loại phương tiện giao thông nào có thể so sánh với tốc độ của cường giả Đạo Thiên!"

Không chỉ có một cường giả cấp Đạo Thiên Diệp Trấn Quốc

xuất hành!

Tây Bắc Thanh Đô, một đạo lôi quang dày trăm mét cắt qua chân trời, tạo ra âm bạo chấn động!

Cũng là cường giả cấp Đạo Thiên!

Trong lôi quang truyền ra một tiếng quát giận dữ: "Mấy tên nhãi nhép! Ta xem các ngươi hẳn là chán sống rồi!"

"Mẹ nó để cho các ngươi cảm nhận được cái gì gọi là thiên phạt!"

Nhưng bởi vì trấn nhỏ Ngọc Long nằm ở hẻo lánh, giao thông bất tiện!

Đại quân Long Uyên muốn chạy tới cần thời gian nhất định!

Dù cho hai vị Đạo Thiên cũng đều cần thời gian mới có thể đến!

Đây cũng là nguyên nhân khiến Haier không tiếc mạo hiểm lựa chọn động thủ ở Ngọc Long, bởi vì muốn lợi dụng khoảng thời gian chênh lệch này!

Ngay sau khi hai vị cường giả cấp Đạo Thiên xuất động, đi thẳng đến tây bắc Ngọc Long, thanh thế kinh người!

Mà hình ảnh cũng bị chụp lại, tải lên mạng, vô số người cầu nguyện!

"Ngọc Long cố thủ! Viện trợ sẽ đến sớm!"

"Đám rác rưởi chết tiệt này a!"

"Nam thần cố lên, đáng chết! Phát sóng trực tiếp không thể thấy được cái gì, toàn là màn hình trắng! Máy quay bị nổ rồi sao?"

"Tình huống bên kia rốt cuộc ra sao?"

"Kiên trì! Chắc chắn có thể thủ được, viên trợ sẽ đến sớm!"

.....

Giờ phút này, tại trấn nhỏ Ngọc Long!

Địa Ngục Hỏa và Halle đều nghe được tiếng quát giận dữ cùng với tiếng cầu xin tha thứ truyền đến từ trung tâm thương mại!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đã bắt được Giang Nam rồi sao?

Không khỏi chạy tới trung tâm thương mại!

Chỉ thấy cửa trung tâm mua sắm, Giang Nam. Dracula một tay ôm Mira!

Một tay còng cánh tay Lạc Tiểu Nam, vẻ mặt thông dong, tư thái ưu nhã đi ra!

Hai tay Lạc Tiểu Nam đã bị còng tay Khốn Linh, vẻ mặt không cam lòng!

Hai người hoàn toàn choáng váng!

Halle ngạc nhiên: "Thật sự bắt được rồi sao? Làm thế nào mà người làm điều chứ?"

Địa Ngục Hỏa cũng mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin!

Không phải chứ, phé đi sức lực lớn như vậy, Haier vừa ra tay đã hoàn thành nhiệm vụ sao?

Giang Nam. Dracula híp mắt nói, "Sao lại không bắt được? Người đang nghi ngờ thực lực của ta sao?"

Lập tức tác một cái vào mông Lạc Tiểu Nam!

"Bốp!"

"Nói nhanh đi! Ta có lợi hại không?"

Lạc Tiểu Nam: !!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

Ta... Ta có nên làm ngơ với yêu cầu phối hợp diễn của người hay không?

Tiểu Nam!

Bằng không ta tuyệt đối sẽ đánh bại người!

Người thế mà, thế mà lại vô mông ta... Ah!

Chương 539 -

Lạc Tiểu Nam răng cắn chặt, vẻ mặt xấu hổ: "Người... Lợi hại!"

Trong lòng Giang Nam đều vui sướng tới điên rồi, chuyện này quả thực quá sáng khoái có được hay không?

Chẳng lẽ đây là niềm vui khi thành công chinh phục sao? Wahaha!

Hiện tại trong mắt Halle đều đã chứa đầy những ngôi sao nhỏ, nhảy lên ôm lấy cánh tay của Giang Nam. Dracula!

"Hi hi! Haier ca quá lợi hại!"

Giang Nam. Dracula mang vẻ mặt ghét bỏ: "Đi đi! Cút qua một bên! Thật cần mà!"

Halle: ???

[Giá trị oán khí từ Halle + 333!]

Sao lại cần chứ?

Cho dù ta phăng người cũng không cần phải nói thẳng thắn như vậy được không?

Nhưng vẫn nói: "Hừ hừ, cuối cùng cũng bắt được Giang Nam, ngày hôm nay, xem ta nhổ hói đầu của hắn!"

Nói xong liền muốn tóm lấy tóc Lạc Tiểu Nam!

Giang Nam. Dracula nóng nảy, ta bắt nạt thì được! Người có tư cách gì mà bắt nạt người của ta?

Hất tay Halle ra!

Halle ôm mu bàn tay đỏ bừng: "Haier ca, người làm sao vậy?"

"Người đã đồng ý sau khi bắt được sẽ để cho ta nhờ trọ hân!
Giang Nam đều làm mất cả hai đuôi ngựa của ta! Nhìn đi!"

Nói xong cưỡi mũ bóng chày ra!

Lộ ra cái đầu vừa mọc ra một chút lông vàng!

Sống như quả kiwi!

Giang Nam. Dracula: "Phụt..."

Không, không, không!

Lão tử là dân chuyên nghiệp, căn bản không biết cười!

Nhưng mẹ nó cái này còn có thể nhịn được sao!

Đôi mắt của Halle ngay lập tức đỏ lên!

Cười à? Haier cười ta?

"Người thay đổi rồi! Người không còn là Haier ngày xưa nữa!"

Lạc Tiểu Nam liền véo eo của Giang Nam. Dracula!

Hiện tại, người ngàn vạn lần phải nhịn xuống! Không được cười!

Giang Nam. Dracula: "Khụ... Trở về! Trở về sẽ để cho người nhờ trọ hân ta!"

Halle nhếch miệng cười: "Này hắc hắc! Người đúng là vẫn còn yêu ta!"

Giang Nam: ...

Cái rắm! Có quỳ mới có thể yêu một quả kiwi!

Còn hai đuôi ngựa thì còn có thể được xem xét!

Ngay sau đó, Halle nhìn thấy phía sau cổ áo của Giang Nam. Dracula hình như có cái gì đó!

"À~ phía sau người có cái gì?"

Nói xong liền đi kéo!

Giang Nam. Dracula đầy nghi hoặc: "Cái gì vậy?"

Lạc Tiểu Nam nghiêng đầu nhìn: (O.O)! !

Cái kia... Chính mà nhãn hiệu bộ đồ!

Người vừa thay quần áo mà không gỡ ra à?

A!

Nhìn thấy chẳng phải liền bại lộ sao?

Halle nhìn thấy nhãn hiệu quần áo thì cũng bối rối!

"Phụt ha ha ha! Sao lại nhãn hiệu? Haier, người cũng quá bất cần!"

Mồ hôi lạnh trên mặt Giang Nam. Dracula trong nháy mắt đã rơi xuống!

Mẹ kiếp!

Quên cắt nhãn hiệu? Có cần xấu hổ như vậy!

Halle đưa tay ra, kéo không động!

Vì thế càng thêm dùng sức kéo một cái!

Chỉ thấy kéo từ trong cổ áo phía sau của Giang Nam. Dracula ra một chiếc móc quần áo kim loại!

Halle trực tiếp hóa đá tại chỗ!

Mấy người ở đây đều ngơ ngác nhìn móc quần áo bị kéo biến dạng trong tay Halle!

Lạc Tiểu Nam: $\Sigma(^{\circ} \square ^{\circ})$

Có nhầm lẫn gì không!

Treo bài không tháo còn chưa tính! Quần áo treo tất cả cho người mặc bên trong?

Anh thật sự là trực tiếp đen lên sao?

Nụ cười trên mặt Giang Nam. Dracula cứng đờ, lập tức ngượng ngùng gãi gãi đầu: "Ai... Ai nha ~ ta cứ tự hỏi sao cả đường đi đều cảm thấy không được thoái mái a!"

Trên thực tế là đang chột dạ!

Mẹ kiếp!

Ta cứ tự hỏi tại sao lại cần tới vậy?

Bất cần rồi!

Halle kinh ngạc nhìn móc treo quần áo, phụt cười một tiếng: "Haier ca, người thật đúng là bất cần đáng yêu mà!"

Lạc Tiểu Nam: !!

Này, này!

Đây không phải là ở mức độ bất cần nữa!

Là mù!

Hai người thật sự không có chút hoài nghi sao?

Mấy người đều cười vài tiếng.

Địa Ngục Hỏa ở bên cạnh vừa nhìn, há mồm cười to: "Ha ha ha ha ha ha ha ha!"

Giang Nam. Dracula trừng mắt: "Người cười rầm à? Ta cho người cười sao?"

Địa Ngục Hỏa: ???

...

Địa Ngục Hỏa bùng nổ: "Người ... Không phải tất cả mọi người đều cười sao?"

Sao ta lại cười thì không được?

Giang Nam. Dracula trừng mắt: "Ý người là ta đang gây chuyện với người sao?"

Nụ cười trên mặt Địa Ngục Hỏa cứng đờ!

Còn gì nữa? Còn không phải sao? Mẹ nó!

Người chính là đang gây sự với ta!

"Người lại đây!"

Địa Ngục Hỏa sửng sốt, nhưng vẫn là tiến lên hai bước!

"Lại đây lại một chút!"

Địa Ngục Hỏa lại tiến về phía trước!

Chỉ thấy Giang Nam. Dracula nâng bàn tay lên, không nói gì, tát một cái vào mặt Dracula!

"Bốp!"

Phụt...!!

Một tiếng vang trong trẻo! Mặt Địa Ngục Hỏa bị biến dạng!

Một dấu tay đỏ bừng ở trên!

[Giá trị oán khí từ Ward. Tena + 1000!]

Halle mở to mắt, vẻ mặt kinh ngạc!

Lông tơ cả người Lạc Tiểu Nam đều nổ tung!

Sao lại tát Địa Ngục Hỏa tát?

Người ta là Kim Cương!

Hai tròng Địa Ngục Hỏa mắt đỏ như máu, ánh mắt nổi lên một tia hung quang!

Nguoiq đánh ta à? Sao người dám đánh ta?

Giang Nam. Dracula: "A? Mẹ nó người dám trừng mắt nhìn ta?"

Trong lúc nói chuyện, lại thêm một cái tát nữa!

"Bốp!"

Một cái tát vào mặt Địa Ngục Hỏa, phía trên là dấu bàn tay đỏ tươi!

[Giá trị oán khí từ Ward. Tena + 1000!]

Địa Ngục Hỏa triệt để nổi giận, khí tức trên người cuồng bão, trong mắt lộ ra sát ý!

Không có ai lại đi sỉ nhục người khác như vậy cả!

Lão tử tốt xấu gì cũng là cường giả Kim Cương, đi tới nơi khác người người đều cung kính!

Người thì ngược lại, vừa lên liền cho ta hai cái tát?

Chương 540 -

Giang Nam. Dracula: "Sao nào? Người muốn đánh ta sao? Người có tin ta bảo cha ta đánh chết người không?"

Địa Ngục Hỏa vốn hung ác kiêu ngạo nhất thời tiêu tán, vẻ mặt kiêng kỵ!

[Giá trị oán khí từ Ward. Tena + 1000!]

Trong lòng Giang Nam cười nở hoa!

Cảm giác làm đại ca quả thực quá tuyệt vời a!

Thoái mái chết đi?

Cũng không phải ai tạt cường giả cấp Kim Cương hai cái cũng còn có thể bình yên vô sự!

Nói chuyện này ra ngoài người khác đều cho rằng lão tử đang khoác lác a!

Địa Ngục Hỏa áp chế cơn giận: "Người dựa vào cái gì đánh ta? Phải cho ta một lý do mới được chứ?"

"Bốp!"

Lại là một tiếng giòn vang!

Vẻ mặt Giang Nam. Dracula kiêu ngạo: "Dựa vào cái gì sao? Lão tử đánh người còn cần lý do sao?"

"Muốn đánh thì đánh! Người làm gì ta?"

Nói xong tiến lên cho một cú tát!

Địa Ngục Hỏa nổ tung: "Con mẹ nó!"

Lão tử nhiều năm như vậy chưa từng thấy người kiêu ngạo như vậy a!

Quanh người bốc lên hỏa diễm, sát ý lăm liết, mắt thấy sắp động thủ!

Giang Nam. Dracula trừng mắt: "Còn muốn động thủ? Người thử chạm vào ta xem? Người không muốn lăn lộn trong cái giới này nữa phải không? Hả?"

"Có tin ta bảo cha ta đánh người không?"

Địa Ngục Hỏa liền sắp cắn nát hàm răng, tức giận cả người phát run!

[Giá trị oán khí từ Ward. Tener...]

Chỉ thấy Giang Nam. Dracula xông lên, nắm lấy cổ áo của Địa Ngục Hỏa!

Trái phải là từng cú tát! Một trận điên cuồng!

"Bốp! Bốp! Bốp!"

Giòn vang không dứt!

Trong bụng đều cười tới nở hoa!

Cảm giác được vả mồm cường giả cấp Kim Cương này cũng quá đã rồi phải không?

Mẹ nó này thì dám làm chuyện xấu? Tát chết người!

Mẹ nó này thì làm nổ nhà máy điện hạt nhân? Tát chết người!

Này thì truy sát ta khắp nơi? Tát chết người!

Hừ! Ba ba cho người ăn tất tối no!

Lạc Tiểu Nam kinh hãi che miệng lại!

Này, này!

Người làm như vậy thật sự ổn sao?

Có cần phải nhập vai sâu như vậy không? Lợi dụng việc công để trả thù cũng quá rõ ràng đi!

Địa Ngục Hỏa nếu biết người trước mắt này chỉ là một Bạch Ngân cún con hần sẽ tức chết mất !

Lá gan của Giang Nam thật sự không phải là chi to bình thường!

Halle ở bên cạnh cũng đều choáng váng!

Vội vàng đi lên giữ lại: "Ngừng lại! Anh Haier! Đừng đánh nữa! Ta cảm thấy không ổn!"

Giang Nam. Dracula giận dữ nói, "Người đang dạy ta làm việc à?"

"Ta không cần người cảm thấy! Ta chỉ cần ta cảm thấy!"

"Bốp! Bốp! Bốp!"

Trong mắt Halle đã tràn đầy ngôi sao lấp lánh!

Oa! Phong phạm tổng tài bá đạo mà mình thích nhất, Haier như vậy thật ngẫu!

Nhưng... Thật sự không thể đánh nữa!

"Đồ rác rưởi này! Chỉ mấy con chuột thôi mà người cũng không bắt được, còn để ta tự mình bắt! Cần người để làm gì? "

"Tát người hai cái thì đã sao?"

"Ta không chỉ tát vào miệng người! Ta còn nhổ cả râu của người!"

Địa Ngục Hỏa: !!

"Ngao ngao! Đừng nhổ râu! Đau! Đau quá! Người điên à?"

[Giá trị oán khí từ Ward. Tener...]

"Ta cứ nhổ cứ nhổ! Ta cứ nhổ đấy!"

Địa Ngục Hỏa: "Dừng lại! Người dừng lại cho ta! Dừng lại!"

Một cái tát cuối cùng đánh xuống, mặt Địa Ngục Hỏa đã đầy máu, râu ria đều bị nhổ hói một nửa!

Giang Nam. Dracula: "Hô! Tức chết ta! Tay ta đều đỏ hết! Đều sưng lên!"

Lạc Tiểu Nam che mặt!

Người rõ ràng đã kích phát Phần Huyết để đánh được không?

Người có cần phải tàn nhẫn như vậy không?

Mẹ nó còn tức vì đánh đổ tay!

Địa Ngục Hỏa khóc!

Lão tử lớn từng tuổi này rồi những chưa từng chịu qua tủi thân lớn như vậy a!

Tại sao? Sao người lại đánh ta chứ?

Còn không thể hoàn thủ! Cha hắc - Haier chính là một cường đại Thiên Đạo!

"Lão tử không chơi nữa! Không chơi được nữa được chưa? Mẹ nó người tự mà chơi đi!"

Nói xong rồi lau một phen máu tươi trên mặt, ủy khuất không chịu nổi, quay đầu muốn đi!

Giang Nam. Dracula hung dữ nói: "Ai cho người đi? Người quay lại cho ta!"

Địa Ngục Hỏa: "Phi! Người quản ta được sao? Chỉ với chút tiền này! Lại phải chịu loại oan khuất này! "

Nói xong liền thật sự đi rồi! Tức giận làm sụp đổ tất cả các tòa nhà dọc theo con đường!

Giang Nam. Dracula ngạc nhiên: "Ta không thể quản được hắn sao?"

Tên này không phải là thủ hạ của ta sao?

Halle cười khố: "Địa Ngục Hỏa là tay đấm mà người đã bỏ ra 3000 vạn USD để mời!"

"Người đánh cho hắn chạy, chúng ta tiêu tiền mức nước trôi a!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Hóa ra con hàng này là tay đấm bên ngoài?

Trách không được lại như vậy!

Trong lòng không khỏi cảm khái, đầu năm nay kiếm chút tiền thật không dễ dàng a, còn phải chịu đựng tới như vậy!

Thật đáng thương...

Lạc Tiểu Nam trợn tròn mắt!

Một cường giả cấp Kim Cương, bị Tiểu Nam khiến cho tức giận rồi đi?

Người là thần thánh phương nào?

Có cần to gan như vậy không?

"A! Đi thôi! Cần loại phế vật này như hắc đế làm gì?"

Halle cười nói: "Cũng được! Dù sao thì lão già nhà người cùng ma thuật sư cũng sắp đến rồi!"

"Một người là cường giả cấp Đạo Thiên! Một người là hệ không gian cấp Tinh Diệu!"

Chương 541 -

"Vốn dĩ là vì bắt Giang Nam mà chuẩn bị, không nghĩ tới anh Haier đã bắt được, người quá đỉnh!"

"Đến lúc đó chờ đại gia người đến, chúng ta thuận lợi lui lại, nhiệm vụ coi như hoàn thành!"

Giang Nam vừa nghe, lúc này chân liền mềm nhũn, mồ hôi lạnh ào ào chảy ròng!

Thiếu chút nữa là đặt mông ngồi trên mặt đất!

Cái gì vậy?

Đại gia nhà Haier là Đạo Thiên?

Còn mời tới một cường giả hệ không gian cấp Tinh Diệu để đối phó ta?

Ta chỉ là một Bạch Ngân nhỏ bé!

Còn chưa đường sống cho người ta hay không a!

Hệ không gian trên thế giới tổng cộng không quá mười người, thế mà Dracula lại mời hẳn một người?

"Halle! Nếu không người đi trước một lát?"

Halle ngạc nhiên: "Anh Haier định làm gì?"

Giang Nam. Dracula đổ mồ hôi lạnh!

Còn làm gì nữa?

Chạy trốn chứ làm gì?

Nếu không chạy thì thật sự không chạy được!

Hệ không gian cấp Tinh Diệu? Biệt danh là ma thuật sư?

Sẽ như thế nào chứ?

"Ta... Ta đi đón đại gia nhà ta!"

Nói xong khom lưng khiêng Lạc Tiểu Nam lên, ôm Mira, lại chạy trốn!

Halle bấu môi, đá văng đá ven đường, vẻ mặt miễn cưỡng: "Hừ hừ! Cũng không mang người ta cùng đi..."

Trong lúc nhàm chán, Halle sử dụng gậy để đánh bóng chày kim loại và đập vỡ các bức tường xi măng ra một cái hố lớn!

5 phút trôi qua!

Bóng dáng Haier. Dracula đột ngột xuất hiện bên cạnh Halle!

Phía sau hắn còn có hai người đi theo!

Một người là lão giả với sắc mặt có chút tái nhợt, bộ dáng âm u!

Chính là đại gia của Haier! William. Dracula!

Mà bên kia, cũng là một người đàn ông khoảng 1m8!

Mặc một bộ lễ phục màu đen cùng với một chiếc nơ!

Đội một chiếc mũ dạ trên đầu, găng tay trắng, tay cầm một cây trượng ma thuật!

Đeo mặt nạ tước sĩ!

Chính là dị năng giả hệ không gian cấp Tinh Diệu!

Ma thuật sư!

Halle vừa thấy Haier thì không khỏi hưng phấn nói: "Nhanh như vậy đã đón được?"

Giờ phút này Haier có vẻ rất là lo lắng, bởi vì cường giả đỉnh cấp của Hoa Hạ sẽ lập tức đến!

Không có nhiều thời gian cho mình!

"Đúng vậy! Địa Ngục Hỏa đâu?"

Halle ngạc nhiên: "Vừa rồi không phải đã bị người tát hơn một trăm cái, đến nỗi đều chạy đi sao?"

Haier cho hay: "Hả?"

Ta?

Tát vào miệng Địa Ngục Hỏa?

Còn tát hơn 100?

Đều tát cho người chạy đi?

Tại sao ta không biết!

"Ta có điên không? Ta tát vào miệng hắn ta để làm gì?"

Halle cũng bối rối: "Chính là người tát mà? Hơn nữa còn nhớ hói râu của hắn! "

Haier: ???

Còn có chuyện này nữa sao?

Lão tử sao lại không biết!

"Đúng rồi! Còn Giang Nam và mẫu thể thì sao? Vừa rồi không phải người mang theo hai người bọn họ đi đón đại gia của người sao?"

"Người đâu rồi?"

Haier: ???

Ta mẹ nó đầu đầy dấu chấm hỏi!

Chuyện này xảy ra khi nào?

Lập tức đột nhiên ý thức được không đúng, sắc mặt khó coi: "Người nói vừa rồi lại có một ta khác, tất Địa Ngục Hỏa hơn một trăm cái! Sau đó mang theo Giang Nam cùng mẫu thể đón đại gia ta?"

Halle: "Đúng vậy!"

Sao người lại lặp lại lời của ta?

Quả nhiên!

Con người đều là sinh vật tiến hóa từ máy đọc lại!

Haier: !!

William. Dracula cười lạnh: "Xem ra tiểu tử này còn có bản lĩnh hóa trang, dưới mí mắt một Bạch Kim, một Kim Cương, quang minh chính đại chạy thoát!

"A! Trách không được đùa giỡn được với người!"

Ma thuật sư: "Bây giờ ta có chút tò mò, đồng loại của ta là loại như thế nào, không uống công ta vượt qua nửa địa cầu để đến!"

Haier cắn răng: "Xin ma thuật sư tiên sinh ra tay, chúng ta không có nhiều thời gian! "

Ma thuật sư lạnh lùng nói: "Là người không còn nhiều thời gian!"

"Có thể sẽ mất một chút thời gian để bắt được hãn, William lão ca! Đến lúc đó còn cần nhờ người hỗ trợ!"

William: "Ta biết rồi!"

Ngay sau đó, bóng dáng của ma thuật sư đột nhiên biến mất!

Trên núi tuyết ở một bên trấn Ngọc Long!

Hai người Giang Nam và Sơn Miêu đã điên cuồng thuận di!

Đúng lúc này, bước chân Giang Nam đột ngột dừng lại!

Mặt lộ vẻ hoảng sợ quay đầu nhìn về phía trấn nhỏ!

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Tiểu Nam? Có chuyện gì vậy?"

"Chị Sơn Miêu! Nhìn đằng kia kìa!"

"Có chuyện gì vậy? Ta nhìn xem?"

Nói xong liền nhìn về hướng Giang Nam chỉ!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một khối gạch vàng lớn, toàn bộ mở ra Phần Huyết!

Dùng hết khí lực toàn thân, hướng vào đầu Sơn Miêu chính "bốp" một phát!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Thân thể Sơn Miêu vô lực ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh!

Giang Nam đều đau lòng!

Một tay giữ chặt thân thể cô, vội vàng xoa xoa đầu!

"Sơn Miêu ngoan! Xoa xoa! Không đau ~"

Lão tử cũng không muốn bỏ gạch người!

Vừa rồi Giang Nam cảm ứng được không gian dao động kịch liệt trong trấn nhỏ Ngọc Long!

Chắc chắn là gã ma thuật sư!

Mình sợ là sắp xong đời!

Chị Sơn Miêu tuyệt đối không được gặp nạn theo!

Nếu mình có thể cảm nhận được hắn! Vậy thì hắn cũng có thể cảm nhận được mình!

Vội vàng đào một cái hố tuyết, chôn Sơn Miêu bên trong, chỉ để hở mũi dùng để thở dốc!

Chương 542 -

Lập tức không chút chậm trễ!

Quay đầu chạy đi!

Chỉ là di chuyển ra chưa đầy 3 km!

Ma thuật sư mặc lễ phục, đội mũ lễ đột ngột xuất hiện ở một bên thân thể Giang Nam!

Giang Nam: !!

Theo bản năng thốt ra:

"Mẹ kiếp! Xa như vậy! Sao người lại đến đây?"

Ma thuật sư mỉm cười: "28 phút trước, ta đã đi nghỉ trên bãi biển Hawaii ở phía bên kia của đại dương!"

"Người nói ta tại sao lại tới đây?"

Da đầu Giang Nam tê dại!

Người có cần phải khoe khoang như vậy không?

Một đường thuận di tới? Khoảng cách cực hạn là bao nhiêu chứ?

Hệ không gian cấp Tinh Diệu kinh khủng như vậy sao?

Chỉ nửa giờ đã vượt qua nửa quả địa cầu?

"Chắc! Bản lĩnh của người quá mạnh! Không đi chuyển phát nhanh thật uổng phí mà!"

Ma thuật sư: ???

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

Chuyển phát nhanh con mẹ nhà người!

Lão tử đường là hệ không gian cấp Tinh Diệu, không thể có chút chí hướng hơn sao?

"Thế nào? Người trực tiếp nhận thua à? Hay người muốn chơi với ta?"

Giang Nam nuốt một ngụm nhỏ nước bọt: "Người muốn ở trên hay ta ở trên?"

Ma thuật sư: !!

Người mẹ nó không thể nói chuyện bình thường được hay sao?

Phải tức chết ta mới được sao?

Loại cảm giác này giống như một hơi ăn ba cái bánh bao không uống nước!

Người là đang mưu đồ khiến ta tức nghẹn đúng không!

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

Mà giờ phút này Giang Nam cũng mặc kệ, tiếp tục điên cuồng thuận đi!

Ma thuật sư: "Người đã muốn chơi, vậy thì ta sẽ chơi với người!"

Nói xong trực tiếp thuận đi đi theo!

Chỉ thấy thân thể hai người điên cuồng lóe lên trên cánh đồng

tuyệt!

Thậm chí xuất hiện tàn ảnh!

Thuần di xuất hiện trong nháy mắt rồi lần nữa biến mất!

Mà kinh khủng chính là mỗi lần ma thuật sư đều có thể thuần di chính xác đến bên cạnh Giang Nam, lập tức thò tay đi bắt!

Hai hệ không gian quyết đấu lúc nào cũng ảo diệu như vậy!

Rõ ràng ma thuật sư không nghiêm túc, giống như đang chơi trò mèo vờn chuột!

Mỗi một lần đều có thể chính xác đuổi kịp Giang Nam!

"Chơi như vậy có thú vị không? Người đã biết kết thúc, đừng đấu tranh vô nghĩa!"

"Trên thế giới này, mỗi một người sở hữu dị năng hệ không gian đều là người được chọn!"

"Ta không muốn giết người!"

Giang Nam vừa chạy, vừa gật đầu: "Ta cảm thấy rất hợp lý, người nói tiếp đi!"

Ma thuật sư: (☒☐☒)

Nói có lý!

Nói có lý mà người vẫn còn chạy?

Nhưng vẫn nhẫn nại nói: "Giao mẫu thể cho bọn họ, còn người đi theo ta!"

"Bên phía Dracula cứ để ta nói, người và ta đều là hệ không gian! Ta có thể dạy dỗ người!"

"Linh kỹ không gian! Tiền! Phụ nữ! Trên đời này không có gì là loại người như chúng ta không chiếm được!"

"Không có bất kỳ quy tắc nào có thể trói buộc chúng ta!"

"Thế giới này so với tưởng tượng của người thú vị hơn nhiều, mà người và ta chú định là kẻ bất phàm!"

Giang Nam: "Có lý! Người nói rất có đạo lý!"

Ma thuật sư: (=_=)

Trên trán không khối nổi lên hai gân xanh!

Giơ tay lên nói: "Thứ Nguyên Trảm!"

Thoáng chốc, không gian trên đỉnh núi tuyết có chút vận vận!

Trên ngọn núi xuất hiện vận tấn đá lớn bị vô tình xé rách, phát ra tiếng động rung trời.

Giang Nam vừa chạy vừa mở to hai mắt: "Oa! Người qua lợi hại!"

Ma thuật sư: "Hừ! Người đã biết ta lợi hại thế nào?"

"Người cũng có thể trở nên cường đại như ta, chỉ là cần thời gian để trưởng thành!"

"Đi với ta! Nhiều năm sau, người sẽ thấy quyết định ngày hôm nay của người đúng đắn như thế nào!"

"Cuộc gặp mặt hôm nay, nhất định sẽ khiến cả đời người và ta khó quên!"

Giang Nam gật đầu: "Có lý! Lời người nói thật có đạo lý!"

Ma thuật sư: "Ta mẹ nó..."

Chỉ có đạo lý thì có cái rắm gì để dùng sao? Có lý thì người đi theo lão tử đi!

Lão tử cùng người cứ mãi thuận di truy đuổi nhau như thế này làm gì?

Vừa muốn nói chuyện, ánh mắt của hắn đột ngột nhìn về phía đông nam, thần sắc lạnh lùng!

"Kéo dài thời gian đúng không? Vốn không muốn dùng chiêu này, nhưng người không nể mặt, vậy thì đừng trách ta!"

"Linh kỹ: Không gian trói buộc!"

Cây trường ma thuật trong tay ma thuật sư nhẹ nhàng huơ, một cổ dao động mãnh liệt khuếch tán ra!

Gần như bao phủ toàn bộ không gian trên núi tuyết!

Trong nháy mắt, không gian trở nên kiên cố như sắt thép!

Nếu vừa rồi Giang Nam là một chú cá bơi trong nước, tự do!

Bây giờ lại giống như lên bờ!

Thuần di, trùng động cùng tất cả linh kỹ đều không dùng được!

Thân thể lão đảo, thiếu chút nữa ngã xuống tuyết!

Giang Nam: !!

Đây đều là linh kỹ thần tiên gì a!

Ma thuật sư cười lạnh, vừa muốn nói chuyện, chỉ thấy Giang Nam vội vàng nói: "Ta phục rồi! Đại ca trâu bò! Ta sẽ đi với người!"

Ma thuật sư sững sốt, lập tức cười nói: "Coi như người thức thời!"

"Đi thôi!"

Giang Nam nhăn nhó nói: "Vậy ta thu dọn hành lý!"

Nói xong ngồi xổm ở một bên, lấy ra vài trái trên mặt đất!

Loay hoay một trận!

Ma thuật sư sững sốt, không khỏi bước lên nhìn xem!

Chương 543 -

Chỉ thấy Giang Nam đem tảng đá rách nát, cành cây thối rữa nhặt lên rồi đặt lên vải trải dưới đất.

Còn lấy ra mấy bộ quần áo từ trong không gian dị độ, quần áo, bàn chải đánh răng, đồ vệ sinh cá nhân gì đó đều đặt ở trên!

Còn mang về mặt do dự, tựa hồ là đang rối rắm lấy cái gì, không lấy cái gì!

Ma thuật sư: ???

Người mẹ nó có bệnh!

Còn dọn dẹp?

Người thì có gì để dọn dẹp?

Mấy viên đá rách nát, cành cây, người tính làm gì với nó?

Mẹ nó còn móc đồ từ trong không gian dị độ bày lên trên?

Đồ trong không gian dị độ thì lấy ra làm cái gì?

Người đây chẳng phải là đang cởi quần ra và đánh rắm sao?

Ta xem như đã hiểu rõ, người rõ ràng đang muốn trêu đùa kẻ ngốc!

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

Ma thuật sư lúc này đã gấp gáp, cúi người túm lấy bả vai Giang Nam!

Đúng lúc này, Giang Nam đột ngột bật dậy, túm lấy vải quây trùm trên đầu ma thuật sư!

Ma thuật sư: ???

Còn chưa hiểu rõ chuyện gì đã bị Giang Nam đập ngã xuống đất!

Một phát cưỡi trên người hắn, lấy ra ghế gập từ trong không gian dị độ, điên cuồng đập một trận vào đầu đối phương!

Ma thuật sư điên cuồng giãy dụa!

"Ngao ngao! Này! Này! Người mẹ nó..."

"Làm sao có thể! Ta sao lại không dùng được dị năng? Ta... Ta..."

Trên mặt Giang Nam nhếch lên một nụ cười: "Hôm nay tiểu gia ta sẽ cho người biết được thế nào là một cuộc gặp cả đời khó quên!"

...

Biệt uyển Thiên Cung ở thủ đô!

Một lão già râu trắng mặc đường trang đang tưới hoa ở hậu viện!

Nếu như Giang Nam ở chỗ này, hắn nhất định nhận ra lão già này!

Lý Đạo Thiên Lý Minh Sơn!

Hoa Hạ chỉ có ba cường giả cấp Đạo Thiên!

Lý Minh Sơn là hệ Không Gian duy nhất!

Đúng lúc này, con người đục ngầu đột ngột trở nên sắc bén như chim ưng!

Nhìn thẳng về phía tây bắc!

"Ở địa bàn của ta mà dám giam cầm không gian? Con chuột nhỏ nào?"

"Hừ! Ma thuật sư? Đến rồi thì cũng đừng đi!"

Nói xong trong nháy mắt cả người biến mất trong hoa viên không còn bóng dáng!

Đây cũng là lý do tại sao ban đầu ma thuật sư không muốn sử dụng không gian để giam cầm!

Cũng giống như Giang Nam có thể cảm ứng được hắc! Hắc cũng sẽ bị Lý Minh Sơn cảm ứng được!

Nhưng ma thuật sư không có thời gian để suy nghĩ về vấn đề này!

Tâm tình của hắc lúc này đều sụp đổ!

Lão tử là Tinh Diệu đúng không?

Hắc là vậy đúng không?

Hơn nữa còn là hệ không gian siêu hiếm, là loại mà cường giả cấp Đạo Thiên đều phải nể mặt ta ba phần!

Tuy nhiên!

Hiện tại ta mẹ nó bị một Bạch Ngân cười trên người cầm ghế đập đầu?

Cái này... Thật sự vô lý!

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

Trên mặt Giang Nam đều là vẻ hưng phấn!

Tinh Diệu! Là loại đốt đèn lồng cũng tìm không tới!

Lại bị ta cười trên người mà đánh, ta thật lợi hại a!

Cho mình dí dỏm một lượt thích!

(๐ ๐)๓

Ha hả! Lão tử quả nhiên vẫn là người ở trên!

"A! A! A!"

Một tiếng kêu gào xen lẫn tiếng rên rỉ, ma thuật sư bị đập cho mặt đầy máu!

Mặt nạ đều bị vỡ, Giang Nam càng đánh càng hưng phấn!

"Thế nào? Chẳng phải người muốn một cuộc gặp gỡ mà cả đời này đều khó quên sao?"

"Cảm nhận được nhiệt tình như lửa của ta chưa?"

"Không phải muốn chơi sao? Chơi vậy đã vừa ý người chưa?"

"Từ xưa nhân vật phản diện đều chết vì nói nhiều, người không biết sao? Nếu người không cứ mãi lải nhải thì sao lại lâm vào tình cảnh này chứ?"

Ma thuật sư: !!

Ah, ah!

Tại sao! Vì sao lão tử không dùng được dị năng a!

"Ngày sau ta tuyệt đối phải giết người! Giết chết người!"

[Giá trị oán khí từ David...]

Giang Nam trừng mắt: "Ngày sau? Người còn muốn có lần sau sao? Ta cho người chết tâm!"

"Hôm nay lão tử liền đánh chết người!"

Nói xong liền lấy dao găm ra đâm một đao vào ngực đối phương!

"Cồg!"

Một tiếng giòn vang, lưỡi đao đều gãy!

Giang Nam: ???

Ma thuật sư cực kỳ tức giận: "Người cho rằng cường độ thân thể của cường giả cấp Tinh Diệu là giấy sao?"

Giang Nam không tin tà, lại đâm mấy đao, ngay cả một chút dấu vết cũng không lưu lại!

Trong lòng nhất thời kinh hãi!

Đích xác, mỗi một lần tăng lên một cấp lớn, cường độ thân thể đều sẽ tăng lên!

Nhưng không nghĩ tới thân thể Tinh Diệu có thể mạnh tới như vậy!

Cao thủ chính là cao thủ!

Không đúng!

Dao không đâm vào được? Chống đạn? Vậy tại sao ta đánh người lại ra đầy máu?

Ánh mắt Giang Nam rơi vào ghế gập trong tay mình!

Chẳng lẽ là bởi vì mình dùng ghế gập?

Nếu như mình nhớ không lầm, chương đầu tiên... Không!

Lúc mới bắt đầu thức tỉnh hệ thống, ghế gập cùng với quây vải là hàng tặng!

Trước đó không đề ý, chỉ lấy nó làm ghế ngồi, hóa ra thứ này cũng là hàng tốt?

Đánh được cả Tinh Diệu?

“Bốp!”

Lại thêm một phát nện xuống, đập vào trán ma thuật sư bắn ra máu!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Thần khí!

Vì thế không nói hai lời, lại đập mạnh một trận!

Chương 544 -

"Đâm không chết người thì ta đập chết người!"

"Hôm nay nhất định phải chĩnh chết người, sau đó ta cũng để ra ngoài khoác lác với thiên hạ!"

Ma thuật sư: !!

Động cơ giết ta của người cũng quá thuần túy rồi phải không?

Trong lòng David cũng choáng váng, cái ghế gấp này đến tột cùng là cái quỷ gì, thương tổn quá cao a!

Biểu tình càng lúc càng hoảng sợ, không phải hẳn muốn đập chết ta đấy chứ?

Tóm lại là ta vượt qua hơn nửa vòng trái đất để đến đây ăn đánh?

Thật là một cuộc gặp gỡ! Thật khó mà quên!

Trong tuyết!

Sơn Miêu bình tĩnh, đột ngột bật dậy từ trong đông tuyết!

Trong lúc nhất thời đỏ mắt, nước mắt lăn dài trên má!

"Tiểu Nam! Tiểu Nam... À!

Sau đó, cô nhìn thấy hai bóng người trên đỉnh dốc tuyết.

Một nam thanh niên cưỡi trên một người đàn ông và liên tục đập ghế!

Sơn Miêu ngây ngốc, không tin nổi mà dụi dụi mắt!

Không phải chứ?

Ta không nhầm, phải không?

Giang Nam là người ở trên dùng ghế gấp đập người?

Bên dưới đó là... Ma thuật sư?

Cường giả cấp Tinh Diệu?

Không đúng! Làm thế nào có thể chứ!

Chắc ta đã nhìn nhầm rồi!

Giang Nam hẳn là người phía dưới mới đúng a!

Nhưng biểu tình kiêu ngạo kia, mình tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, đó chính là Giang Nam!

Thế giới này điên rồi!

Tiểu Nam! Người tốt cuộc là thần thánh phương nào?

Mà đúng lúc này, một bóng người cực nhanh xẹt qua bầu trời, chính là Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên!

Trên bầu trời, hẳn vừa nhìn thấy hai bóng người trên tuyết sơn đang dây dưa cùng nhau!

"Hệ không gian cấp Tinh Diệu? Ma thuật sư? Và Giang Nam?"

"Chết tiệt! Lão Lý còn chưa ra tay sao?"

"Lão đệ! Người không được xảy ra chuyện gì! Bằng không Tiểu Dạ tuyệt đối hận chết ông nội ta!"

Vừa bay đến núi tuyết!

Chỉ thấy trong trần nhỏ có một bóng dáng phóng lên trời:
"Phong pháo!"

Một đạo khí lưu lấy tốc độ cao giống như đạn pháo đập về phía Diệp Trấn Quốc!

Bị cánh của nó ập đến, mãnh liệt bẻ nát!

William. Dracula trôi nổi trên bầu trời, cái nhìn nặng nề: "Xin lỗi, người phải ở lại đây một lúc rồi!"

Diệp Trấn Quốc hoàn toàn đổ mắt: "Thật sự coi mình muốn làm gì là làm đúng không?"

"Cút đi cho lão tử!"

"Long Uy!"

Một tiếng nổ lớn vang khắp trời mây, một cỗ lực lượng cực mạnh tác dụng lên không gian xung quanh!

Trong nháy mắt, tất cả vật chất quanh người Diệp Trấn Quốc bị bài xích ra!

Thân thể Uy Liêm mãnh liệt bị đánh bay ra thật xa!

Diệp Trấn Quốc liều lĩnh xông lên núi tuyết: "Lão đệ chịu đựng! Diệp lão ca người đến cứu người... Mẹ kiếp!"

$\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

Mặc dù chỉ có hai từ!

Nhưng lại hoàn mỹ biểu đạt tâm tình của Diệp Trấn Quốc giờ phút này!

Người bị đánh như một con lợn lại là ma thuật sư?

Có nhầm lẫn gì không!

Người... Người rốt cuộc đã làm cách nào?

Giang Nam mệt thở hồng hộc, nhưng động tác trên tay không ngừng!

"Diệp lão ca? Người xem đi! Tất cả họ đều bắt nạt ta! Đều muốn giết ta! Làm ta sợ phát khóc!"

"Người phải làm chủ cho ta a!"

"Bốp! Bốp! Bốp!"

Diệp Đạo Thiên: ???

Bắt nạt ai? Ai đòi giết ai?

Rõ ràng là người đang khi dễ người khác, mắt thấy ma thuật sư kia sắp bị người đánh chết a!

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

William ở một bên bị đánh ngã liền xông lên: "Người cho rằng ta không tồn tại sao?"

"Rầm!"

Thân thể hai người mãnh liệt đụng vào nhau, sóng gió cuộn cuộn!

"Lão đệ đừng hoảng hốt! Chờ ta chinh chết lão tiểu tử này rồi lại giúp người!"

Nói xong lại cùng Uy Liêm chiến với nhau!

"Ai ai! Đừng đi mà..."

"Ta rất mệt mỏi! Cánh tay đều mỏi muốn gãy! Sao người vẫn

chưa chết?"

Ma thuật sư: !!

Tình thế này, còn có cơ hội cái rắm gì?

Dracula rõ ràng không chen vào được, nếu mình không nghĩ cách, liền thật sự chết ở nơi này!

Đột nhiên, ánh mắt của hắn nhìn thấy cây trượng ma thuật rơi trong tuyết!

Trong mắt không khỏi phát ra ánh sáng hy vọng!

Mím môi, huyết sáo bén nhọn!

Cây trượng ma thuật kia lại mạnh mẽ động dậy!

Từ đó có một thứ giống như một con sâu tre bò ra!

Linh thú! Tuyệt đối linh thú!

Há miệng bắn ra ba gai xương về phía Giang Nam, tốc độ cực nhanh!

Tất cả mọi thứ quá đột ngột!

Giang Nam theo bản năng né tránh, ngã ngòai trên mặt đất!

Ma thuật sư nắm bắt cơ hội dùng hết sức lực toàn thân, mạnh mẽ đứng dậy!

Liều mạng bò ra khỏi phạm vi vải bạt!

Giang Nam: !!

Tệ quá!

Xong đời rồi!

Sắc mặt của ma thuật sư vô cùng dữ tợn: "Ta mẹ nó giết chết người a!"

"Người muốn giết ai?"

Một lão già râu trắng mặc đường trang đột ngột xuất hiện trên tuyết!

Giờ khắc này, ba hệ không gian đều ở chỗ này!

Lại thêm một người nữa là có thể gom thành một bài mạng chược!

Giang Nam nhìn một cái, Ai ui?

Mình biết lão già này!

Lúc ở Giang Thành còn đặc biệt tới muốn thu mình làm đồ đệ, kết quả bị thiên phú cấp F của mình ghê tởm chạy đi!

Lý Đạo Thiên Lý Minh Sơn?

Ma thuật sư vừa nghe thanh âm liền trực tiếp xù lông, \rùng mình một cái!

Lão tử không nên tin lời lão quỷ Uy Liêm kia!

Cũng không nên đến Trung Quốc!

Bị lão già này bắt được coi như xong đời!

Chương 545 -

Thân thể ma thuật sư trong nháy mắt đã biến mất không thấy đâu!

Mà thân thể Lý Minh Sơn cơ hồ cũng đồng thời biến mất, hiển nhiên là đuổi theo ma thuật sư!

Hai đại lão hệ không gian bắt đầu truy đuổi một phen!

Giang Nam vượt cảm, vẽ mặt ước mơ: "Tương lai ta thật lợi hại!"

Không đợi Giang Nam cảm khái xong, chỉ nghe xa xa là tiếng sấm cuồn cuộn!

Một đạo lôi quang trăm mét xuyên qua bầu trời, đánh thẳng về phía Uy Liêm!

Từ trong đó truyền đến một tiếng mắng giận dữ!

"Lão già! Xem lão tử bỏ chết người a!"

"Lôi Đình Chi Thương!"

Chỉ một thoáng, sấm sét hoành hành! Hội tụ thành ngọn giáo lôi quang, mãnh liệt đâm về hướng Uy Liêm!

"Ầm ầm!"

Tiếng sấm đình tai nhức óc, cực kỳ kinh người!

William: !!

Làm sao lại có thể đến nhanh như vậy?

Giờ phút này hắn đã không còn nửa điểm ý chí chiến đấu!

Chỉ muốn bỏ chạy!

Hoa Hạ công bố có ba Đạo Thiên, hiện tại toàn bộ đều đã đến trấn nhỏ Ngọc Long này!

Hắn vốn tưởng rằng cùng lắm sẽ chỉ có một người tới đây!

Nhưng lấy tình thế hiện tại, đừng nói là bắt mẫu thể cùng Giang Nam, mình có thể đi được hay không đều không nói chắc được!

Diệp Trấn Quốc: "Hôm nay không đánh chết người ở chỗ này, sau này lão tử dùng mắt hút thuốc!"

Vương Đại Lô: "Chú Diệp! Cùng nhau chơi hắn! Ta liền ~%?...; #*’☆ °C!"

Trên ngọn núi tuyết, từng trận lôi quang liên tục gào thét, đánh thẳng tuyết lở!

Vương Đại Lô vừa đánh vừa mắng, phải gọi là diệu ngữ liên châu!

Ngay cả cường vương giả Giang Nam nghe được cũng phải giờ ngón tay cái!

Chỉ là nhìn cảnh tượng kinh khủng trên ngọn núi, Giang Nam vẫn rụt cổ lại: "Té thôi!"

Thần tiên đánh nhau!

Giang Nam ôm lấy Tiểu Mira một đường xuống núi, đi tới một đồng tuyết, đào một trận!

"Hả? Sao lại biến mất rồi?"

"Mất ở đâu có chứ? Mình rõ ràng nhớ đã chôn ở chỗ này a!"

Sơn Miêu từ bên cạnh đồng đá đi ra, nhìn Giang Nam đào tuyết, mặt đều đen!

"Người đang tìm cái gì vậy?"

"Đương nhiên là đang tìm... À!"

Giang Nam rùng mình một cái, vẻ mặt chột dạ!

Làm thế nào đã tỉnh rồi? Là mình bỏ gạch không đủ lực sao?

Đáng giận ~

Nhìn dáng vẻ chột dạ của Giang Nam, Sơn Miêu không khỏi trợn trắng mắt: "Đi thôi! Đi cứu người!"

"Hắc hắc! Được rồi!"

Còn về chuyện tại sao Giang Nam có thể đề ma thuật sư trên mặt đất để đánh thì Sơn Miêu không hỏi gì cả!

Có quan trọng không? Không quan trọng!

Quan trọng là Giang Nam còn sống tốt!

Hai người rời đi...

Sơn Miêu đột nhiên nói, "Tiểu Nam, người xem bên trái là gì?"

Giang Nam: "Hả? Ta xem ~"

Giang Nam vừa quay đầu đi đột nhiên ý thức được không đúng!

Tình huống này... Tựa hồ có chút cảm giác thân thương tới kỳ lạ!

Chỉ nhìn lại!

"Bốp!"

Sơn Miêu tát vào gáy Giang Nam!

Trực tiếp nện Giang Nam cắm đầu vào tuyết!

Giang Nam: !!

Không khỏi nhảy dựng lên, trên mặt dính đầy tuyết: "Sơn Miêu! Sao người lại học thói hư tật xấu? Lúc trước đều..."

"Còn không phải là người dạy sao? Dừng rất tiện!"

"Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Nhìn khuôn mặt đầy tuyết của Giang Nam, Sơn Miêu không thể không cười ra tiếng: (。^▽^。)

Lộ ra hai má lúm đồng tiền nhỏ!

Giang Nam lau mặt một cái, nắm chặt nắm đấm về mặt không cam lòng!

Chủ quan rồi!

"Hắc hắc, không tức giận sao?"

"Người cười rất đẹp! Giống như một bông hoa mùa xuân?"

Nói xong vươn hai ngón tay khẽ ấn một cái vào hai má lúm đồng tiền của Sơn Miêu!

"Ôi chao, đừng quậy nữa! Lần sau không được bỏ gạch ta như vậy nữa, biết không?"

Sơn Miêu xoa xoa ót, quý biết sau lớp tóc là cục u to cỡ nào!

Giang Nam: "Sẽ không!"

Hừ hừ!

Lần sau nhất định phải dùng sức hơn một chút!

Tranh thủ chụp mất trí nhớ, như vậy Sơn Miêu sẽ không nhớ chuyện ta bỏ gạch cô ấy!

Hai người một đường xuống núi, đi thẳng đến nhà máy điện hạt nhân!

Bởi vì vẫn còn chuyện quan trọng hơn cần phải làm!

Cứu người!

.....

Giờ phút này, Haier nhìn cảnh tượng kinh khủng trên ngọn núi tuyết, sắc mặt khó coi!

Halle hoảng loạn: "Anh Haier! Chúng ta phải làm gì đây?"

"Đại gia người hình như sắp xong đời rồi!"

Haier che mặt, sắp cắn nát hàm răng!

Làm thế nào lại tới nhanh như vậy chứ?

Ma thuật sư cũng rơi đài nhanh như vậy sao?

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới kế hoạch lò luyện được chuẩn bị vẹn toàn lại có kết quả như thế này!

"Đi thôi! Rời khỏi đây càng sớm càng tốt! Bằng không..."

"A! Rời đi sao? Người tính đi đâu?"

Người đàn ông trung niên đầu đỉnh mặc áo quân phục Ám Dạ

đi tới, khuôn mặt lạnh lùng!

Phía sau là ba vị quân Âm Dạ!

Trong tay còn túm lấy Địa Ngục Hỏa đã tắt thở!

Vị cường giả cấp Kim Cương đã bị Giang Nam tát hơn một trăm cái rớt cuộc vẫn phải bỏ mạng lại tại nơi này!

Trên không trung, từng chiếc trực thăng vũ trang chở đầy quân binh Long Uyên đã bay tới!

Từng chiếc xe tải chở binh lính tiến vào phạm vi trấn nhỏ Ngọc Long!

Trong lòng Haier. Dracula đã trở nên lạnh lẽo!

"Chạy!"

Người đàn ông trung niên đầu đinh híp mắt: "Động thủ!"

.....

Chương 546 -

Quân đoàn Long Uyên mới đến đã tiếp quản trấn nhỏ Ngọc Long, bắt đầu sơ tán dân cư trong trấn trên phạm vi lớn!

Nhân viên Dracula còn lại bị quân đoàn Âm Dạ đi theo, lặng yên không một tiếng động giết chết!

Quân đoàn Âm Dạ! Giống như một con dao nhọn ẩn trong bóng tối!

Sơn Miêu và Giang Nam đi thẳng đến nhà máy điện hạt nhân!

Nơi đi qua, nhìn thấy mà giật mình!

Các tòa nhà bị phá hủy bởi vụ nổ ở khắp mọi nơi!

Chỉ mới hơn một giờ đồng hồ, lại đã hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng trước trấn nhỏ!

Tâm tình Giang Nam vô cùng nặng nề.

Một đường đi đến gần nhà máy điện hạt nhân!

Chỉ phát hiện ra trong vòng bán kính 3 km tính từ nhà máy điện hạt nhân đã bị rải bằng vàng phong tỏa!

Hoàn toàn giới nghiêm!

Không ít quân binh Long Uyên mặc đồ bảo hộ cấp sinh hóa canh giữ trong khu phong tỏa!

Người người bị thương liên tục được đưa ra khỏi khu vực phong tỏa!

Giờ phút này, rất nhiều chiến sĩ Long Uyên bị chặn trước khu phong tỏa!

Cầm đầu chính là Lý Diệt Thổ!

Hiện tại hắn đỏ mắt hét lên: "Tại sao không cho chúng ta vào?"

"Bên kia còn có rất nhiều người chưa cứu ra! Nhân thủ căn bản không đủ!"

"Đám người Long ca còn ở bên trong!"

Chiến sĩ mặc áo bảo hộ cắn răng nói: "Xin lỗi! Người không thể vào khu vực bị phong tỏa!"

"Bức xạ trong khu vực phong tỏa đã đạt đến mức tử lượng!"

"Bản chất của bức xạ là dòng chảy hạt năng lượng cao!"

"Dòng hạt phát ra mọi lúc mọi nơi sẽ oanh kích thân thể của người, phá hủy mỗi một tế bào trên thân thể người!"

"Xuyên qua thành tế bào! Các tế bào sẽ bị tiêu diệt, không thể phân chia, thời gian sẽ chảy máu nội tạng, gây ra các biến chứng khác nhau! Cơ thể sẽ bị phế bỏ hoàn toàn!"

"Một khi tiến vào, vài giờ thậm chí không dùng đến một ngày người sẽ chết! Cho dù là linh võ giả cũng vô dụng!"

Ngay cả bên ngoài khu vực phong tỏa, lượng bức xạ cũng đáng kinh ngạc, tiếp theo cũng có thể gây ra tất cả các loại ung thư, biến chứng!

Hộp ma thuật của Pandora, một khi mở ra, nó sẽ không đóng lại!

Lý Diệt Thổ một ngụm rằng cũng sắp cắn nát: "Các chiến hữu bên kia..."

Những người lính quần áo bảo hộ mang theo nước mắt trong mắt: "Họ đang sử dụng sinh mệnh của mình để cứu người!"

"Các người đừng vào nữa! Đừng thêm thương vong vô nghĩa nữa!"

Quân Long Uyên cứu người bên trong, cơ hồ đều là một nhóm do Hồng Long mang đến!

Vẫn hoạt động ở tuyến đầu cứu người, dưới bức xạ trí mạng, có thể nói không bao lâu để sống!

Có lẽ bản thân đã không còn tương lai!

Nhưng dù vậy thì đã sao?

Chỉ cần một ngày còn là người của Long Uyên! Gánh vác sứ mệnh trên vai, trách nhiệm vẫn luôn ở đây!

Ngay cả khi có chết tịa nơi này!

Cũng phải cứu được người!

Tất cả!

Một bóng người lảng lội bước đi, cõng hai người đi ra!

Vừa ra khỏi khu vực phong tỏa, liền ngã xuống đất!

Phun ra một ngụm máu tươi lớn, thần sắc uể oải!

Khuôn mặt của hãm đã xám xịt và mờ hôi! Một mụn nước lớn đã bị đốt cháy trên da!

Không phải người khác, chính là Vương Chính Dương!

Nhân viên y tế vội vàng chạy tới, khiêng người bị thương đi, muốn trị liệu cho Vương Chính Dương!

Nhưng hắn gạt sang một tay nhân viên y tế: "Đừng chạm vào ta! Đừng đến đây! Ta có bức xạ trên cơ thể! "

"Tránh xa ta ra! A! Khụ khụ khụ ~"

Mấy câu nói ra, Vương Chính Dương lại ho ra mấy ngụm máu tươi, thần sắc thống khổ, lau một phen máu trên mặt!

Lắc lư thân thể chạy vào trong, không quan tâm, trạng thái thân thể của hắn đã sắp phế đi!

Người bình thường đã ngất xỉu từ lâu rồi! Nhưng Vương Chính Dương thì không!

Không thể ngất xỉu cũng không ngất xỉu! Bởi vì bên trong có nhiều người chờ đợi điều này để cứu mình!

Toàn bộ dựa vào một cố ý chí mạnh mẽ chống đỡ!

Lý Diệt Thổ: !!

"Ah ah! Để ta thay người!"

Làm thế nào có thể không gấp gáp? Làm thế mà có thể trơ mắt đứng nhìn!

Giang Nam mắt đỏ bừng, mũi đều sụt sịt!

"Người anh em! Cho ta vào! Ta là hệ không gian! Ta có thể cứu nhiều người hơn!"

Binh sĩ mặc quần áo bảo hộ: "Nam thần! Người càng không thể vào, người..."

Giang Nam nóng nảy: "Ta có gì mà không thể? Minh mệnh của ta do ta tự chịu trách nhiệm! Ta sẽ cứu người!"

Nói xong xông qua đường phong tỏa, xông thẳng vào khu bức

xạ gây tử vong!

Sơn Miêu cắn chặt môi dưới, không chút suy nghĩ liền xông vào theo!

Lý Diệt Thổ lau nước mắt: "Lão tử không hiểu cái gì là bức xạ hay không bức xạ! "

"Lão tử chỉ biết chiến hữu của ta ở bên trong chịu khổ! Còn có nhiều người chờ lão tử đi cứu!"

"Ta muốn đi vào!"

Những binh sĩ mặc quần áo bảo hộ đều bị nước mắt làm mờ tầm nhìn: "Bạn không thể vào! Đây là quân lệnh! "

Lý Diệt Thổ: !!

Chỉ thấy hần xé rách cầu vai in huy hiệu Long Uyên!

"Hiện tại ta không còn là Long Uyên Quân nữa! Ta chỉ là một người bình thường! Ta sẽ cứu người!"

Nói xong trực tiếp phá tan phong tỏa xông vào!

Chương 547 -

Đám quân binh Long Uyên phía sau ai nấy đều đỏ mắt!

Nhao nhao xé rách cầu vai Long Uyên, xông vào bên trong!

"Phía trên xử phạt lão tử sẽ tự gánh chịu!"

"Trách nhiệm trước mắt! Mặc dù chết không hối tiếc! "

"Bức xạ rút đi! Để ta vào! Cứu người!"

"Bố mẹ! Con trai bất hiếu! Trên vai gánh sứ mệnh, không cho phép con trai lùi lại nửa bước!"

"Có thể cứu được một người trở về sẽ không chết vô ích, cứu hai người liền kiếm được!"

Chiến sĩ phòng hộ kia rốt cuộc không chịu nổi nữa, nước mắt cuồn cuộn!

Cởi mũ bảo hiểm ra, lau nước mắt!

Hét lớn một tiếng: "Toàn bộ quân Long Uyên!"

"Có mặt!"

Hàng ngàn người hét lên! Vang vọng toàn bộ khu vực phong tỏa!

"Phụ nữ! Cùng con một trong nhà ở lại! Các nam nhân còn lại, cùng lão tử vọt vào cứu người!"

"Tuân lệnh!"

Trong lúc nhất thời ở khu vực nhà máy điện hạt nhân bị phong tỏa, đám quân Long Uyên điên cuồng xông vào trong!

Từng bộ đồng phục chỉnh tề biến thành dòng nước lũ!

Trong khi tất cả mọi người đều chạy ra ngoài, bọn họ lại vội vã vào bên trong!

Bọn họ là những kẻ ngược dòng!

Trách nhiệm nằm đó! Không làm nhục sứ mệnh!

Lội ngược dòng cứu người! Dù có chết cũng không hối tiếc!

Một màn này từ trên cao nhìn xuống cực kỳ rung động!

Mấy ngàn chiến sĩ Long Uyên hóa thành dòng nước lũ, liều lĩnh xông về phía nhà máy điện hạt nhân!

Bên ngoài khu vực phong tỏa!

Không biết bao nhiêu người phụ trách hậu cần, nhân viên y tế nhìn chăm chú vào bóng lưng của đám người đi ngược chiều này, lặng lẽ rơi lệ!

Không thể không cúi mũ, vì nhóm người này mà tổ lòng kính trọng cao nhất!

Trong khu vực phong tỏa, đã sớm mang bộ dáng như địa ngục nhân gian!

Bởi vì ảnh hưởng của sóng xung kích bạo nổ mà các tòa nhà trong phạm vi đều sụp đổ!

Không ít người vì thế mà bị thương!

Giờ phút này đám quân Long Uyên bị bụi phóng xạ đen cùng mồ hôi dính đầy toàn thân, bọn họ đang tìm kiếm cứu hộ người

chung quanh!

Nhưng nhìn trạng thái của bọn họ, rõ ràng không thể chịu nổi bao lâu!

Giang Nam quay đầu lại hét lớn: "Lý Diệt Thổ! Tới đây cho ta!"

Lý Diệt Thổ: "Nam thần! Ta đây! Người nói đi!"

Chỉ thấy Giang Nam không chút suy nghĩ, trực tiếp tiêu hết 300 vạn giá trị oán khí!

Đổi lấy 30000 gốc khí huyết nhân sâm!

Chồng chất thành một ngọn đồi trên mặt đất!

"Tổ chức các người em đến đây để nhận nhân sâm! Một người cầm lấy mấy gốc, không cần keo kiệt! Ta vẫn còn!"

"Người cứu ra cũng cho ăn vào một gốc!"

Trong mắt Lý Diệt Thổ phát ra ánh sáng hy vọng!

Từng làm nhiệm vụ với Giang Nam, hẳn tất nhiên biết nhân sâm này lợi hại cỡ nào!

Thứ trân quý như vậy không nghĩ tới Giang Nam một hơi xuất ra nhiều như vậy! Không nghĩ tới!

"Nam thần! Chuyện này cứ giao cho ta!"

Phân phát nhân sâm, Giang Nam cũng không rảnh để quản mọi người nữa!

Đi thẳng đến nơi sâu nhất của nhà máy điện hạt nhân!

Bởi vì ở nơi đó, hẳn rõ ràng phát hiện còn có một đám người!

Mà khi Giang Nam bước vào khu vực hạch tâm!

Một cổ cảm giác choáng váng mãnh liệt ập tới, lúc này liền nôn mửa ra!

Ừ hai tai, mũi bắt đầu chảy máu!

Da bắt đầu phồng rộp!

Bức xạ của khu vực này đã đạt đến mức khủng khiếp!

"Chết tiệt!"

Tiểu Mira nằm trong lòng Giang Nam, nhìn biểu tình thống khổ của Giang Nam, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy lo lắng!

Bức xạ cũng gây tử vong cho Giang Nam! Nhưng Tiểu Mira có thể bỏ qua nó!

Giang Nam vội vàng ăn một GỐC nhân sâm!

Dược lực hoạt động và chữa trị cho cơ thể!

Tác hại của bức xạ cũng liên tục!

Loại cảm giác khó chịu này còn chưa biến mất!

Giang Nam nào có công phu quán nhiều như vậy, kiên trì xông vào!

Chỉ thấy Hồng Long mang theo hơn 300 dị năng giả hệ thủy đứng trước lò phản ứng hạt nhân cực lớn!

Không ngừng dùng dị năng ngưng tụ dòng nước, hạ nhiệt lò phản ứng!

Nhưng mặc dù như vậy, lò phản ứng vẫn đỏ thẫm như cũ!

Lượng bức xạ ở đây kinh người, không có mấy người ở đây giống nhau!

Thậm chí đã có không ít người ngã xuống!

"Long ca! Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?"

Hồng Long vừa nhìn thấy Giang Nam đã nóng nảy: "Nam thần? Ai cho người vào? Quay lại đây!"

Giang Nam: "Ta cũng đã đến rồi, đừng nói với ta những điều này vô dụng!" Tình huống thế nào rồi!"

Hồng Long cắn răng: "Mất tháp làm mát, lò phản ứng phải chịu nhiệt độ cao! Một khi hơn 2700c sẽ phát nổ!"

"Chúng ta hiện tại chỉ có thể hạ nhiệt cho nó, một khi nổ tung liền..."

Giang Nam lại tốn 100 vạn giá trị oán khí, đổi 1 vạn khí huyết nhân sâm, lấy ra 5000 gốc trên mặt đất!

"Bảo các anh em ăn nó! Có thể chống bức xạ! Không chịu nổi thì ăn một phần!"

Đám Hồng Long đều choáng váng!

Em bé nhân sâm này có thể chống bức xạ?

Nhưng không có thời gian suy nghĩ nhiều, các chiến sĩ nhao nhao ăn khí huyết nhân sâm, trạng thái quả nhiên tốt hơn không ít!

"Ta có thể giúp gì sao?"

Hồng Long cắn răng: "Chúng ta không rảnh! Ngoài ra còn có nhiều nhân viên nhà máy điện hạt nhân bị mắc kẹt ở đây mà không được giải cứu!"

"Nơi này bức xạ quá nặng, không ít anh em đều..."

Chương 548 -

Giang Nam: "Ta sẽ cứu! Người cứ đứng đó!"

Nói xong liền thuận di đi thẳng đến phế tích bên cạnh!

Bên ngoài khu vực phong tỏa!

Bóng dáng của Giang Nam đột ngột xuất hiện ở chỗ này, làm mọi người giật nảy mình!

Chỉ thấy trên vai Giang Nam khiêng hai người, sau lưng cũng một người bị thương, vẻ mặt xám đen!

"Người đâu! Nhắc hẩn lên!"

Nói xong lại để lại 5000 gốc khí huyết nhân sâm!

"Cho họ ăn! Có thể sống sót!"

"Này! Nam thần! Người..."

Không đợi nói xong, thân thể Giang Nam đã lần nữa biến mất!

Cứ như vậy, Giang Nam hết lần này đến lần khác đi lại bên ngoài nhà máy điện hạt nhân và khu phong tỏa!

Linh lực không còn thì ăn thịt quả! Cơ thể không chịu nổi thì ăn nhân sâm!

Chỉ ngắn ngủi 10 phút, đã đưa ra được 47 người!

Khiến tất cả nhân viên hậu cần và điều dưỡng đều kinh ngạc!

Hiệu quả khủng khiếp này là sao?

Giờ phút này, trấn nhỏ Ngọc Long cơ hồ đã được sơ tán hoàn toàn!

Trận đại chiến Đạo Thiên trên núi tuyết vẫn tiếp tục!

Khu an bài bên ngoài trấn nhỏ Ngọc Long đã chật ních người!

Bao gồm cả các thí sinh tham gia cuộc thi Ngôi Sao!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều sắp phát điên rồi!

Từ khi Giang Nam dẫn theo cường giả cấp Kim Cương kia chạy ra ngoài, đến bây giờ cũng không có một chút tin tức!

Ngay cả Đạo Thiên cũng tới, không ai biết trong trấn đến tột cùng đang diễn ra chuyện gì!

Giờ phút này Hạ Dao canh giữ ở cửa điểm an bài, mắt to rừng rừng, trên gương mặt tràn đầy nước mắt!

Gặp phải một nhóm người an bài vào liền tiến lên hỏi!

"Chú, người có nhìn thấy Giang Nam không! Vóc dáng cao, dài trắng, có chút đẹp trai có chút đáng yêu!"

"Đây là ảnh chụp, người nhìn xem, người ấy..."

Ông chú: "Không... Ta chưa từng thấy hắn!"

"Chị gái, người có gặp qua Giang Nam không! Vóc dáng cao cao, da trắng ô ô ~ Tiểu Nam! Người đang ở đâu vậy?"

Hỏi được một nửa, Hạ Dao rốt cuộc không tìm được nước mắt, nước mắt không ngừng tuôn ra, thế nào cũng lau không khô được!

Chung Ánh Tuyết ở bên cạnh hai mắt sưng phù, nói với quân Long ở bên cạnh: "Để ta vào trấn nhỏ được không!"

"Ta không sợ bức xạ, không gây thêm phiền phức cho các người, bạn của ta còn chưa đi ra, hẳn tên là Giang Nam, hẳn..."

Giờ phút này, một đám tuyến thủ nhìn chung Ánh Tuyết đang gấp gáp phát điên!

Trong lòng cũng không biết có cảm giác gì!

Dựa vào sức một mình xoay chuyển chiến cuộc, có thể nói cơ hồ cứu tất cả mọi người bên hội trường!

Bản thân lại mạo hiểm rồi đi!

Trong trận đấu có đùa thế nào thì đó cũng chỉ là trò đùa!

Nhưng thời khắc mấu chốt, Giang Nam là người có trách nhiệm nhất! Người đáng tin cậy nhất!

Đúng lúc này, Ngự Thanh Thanh nói: "Tuyết Tuyết! Hạ Dao! Lại đây, lại đây! Máy bay không người lái đã có hình ảnh!"

Giờ phút này, đám phóng viên và truyền thông Hồ Thạc lục đục nửa ngày!

Cuối cùng đã có thể điều khiển được máy bay không người lái!

Trong trấn nhỏ có bức xạ không cho phép vào, vậy thì sử dụng máy bay không người lái để làm việc!

Làm việc! Chúng ta đều là dân chuyên nghiệp!

Một đám người vội vàng vây quanh!

Chỉ thấy trên màn hình hiển thị, chính là hình ảnh của khu phong tỏa!

Hậu cần và điều dưỡng đều bận rộn! Từng bóng dáng quân Long Uyên cứ người trong đồng đồ nát của khu phong tỏa!

Nhìn xuống từ trên cao! Trông vô cùng chấn động!

"Hả? Nhìn kia! Cái đó... Người kia có phải là Nam Thần không?"

"Chị Thạc! Phóng ta hình ảnh! Phóng to ra!"

Chỉ thấy trong hình.

Một bóng người cả người dính đầy bụi phóng xạ đột ngột xuất hiện ở trong sân, trên vai khiêng ba người!

Khuôn mặt đầy bụi bẩn, vô cùng bẩn thỉu!

Quần áo đều đã rách nát, trên da trần tất cả đều là mụn nước phóng xạ!

"Người! Người đâu! Đến đỡ người!"

Nhân viên y tế vừa đỡ người xuống, chân Giang Nam mềm nhũn trực tiếp quỳ xuống đất!

"Oe~"

Axit dạ dày xen lẫn tơ máu bị nôn ra, máu trên mũi chảy như đổ!

Giang Nam đã không nhớ rõ rốt cuộc mình nôn ra mấy lần!

Nhân viên y tế ở bên cạnh mang về mặt đau lòng, cẩn thận đưa tới một chai nước!

"Nam thần! Uống một ngụm nước rồi nghỉ ngơi một lúc, người đã mang ra hơn hai trăm người!"

"Thân thể của người!"

Giang Nam lau miệng, ăn một gốc nhân sâm, cười sáng lạn:

"Không sao! Cứ để ta cứu thêm người!"

Đứng dậy liêu đi, hấn lại thuận di biến mất!

Chỗ an bài, tất cả mọi người đều nhìn tới rung động!

"Nam thần! Nam thần thế nhưng đi cứu người!"

"Đây chính là khu vực bức xạ gây chết người a! Nam thần không muốn sống! Hấn ta... Hấn..."

"Hấn đều học máu rồi! Mụn nước lớn như vậy!"

"Nhóm Long Uyên! Đám người Long Uyên đều đang cứu người! Chuyện gì sẽ xảy ra với bọn họ sau này chứ? Sẽ không..."

"Câm miệng lại! Đừng nói nữa!"

Tất cả mọi người đều rõ, thời gian dài tiếp xúc với lượng bức xạ gây chết người, kết quả căn bản không cần nghĩ!

Đây là đang lấy mạng đổi mạng!

Chung Ánh Tuyết thật sự không đành lòng nhìn nữa, đau lòng muốn chết! Che mặt ngồi xổm trên mặt đất, nước mắt theo khe ngón tay chảy xuôi!

Chương 549 -

Hạ Dao gắt gao nhìn chăm chăm vào bóng dáng đang thuận di qua lại kia, bả vai đều run rẩy, đôi mắt cũng trong suốt!

"Tiểu Nam! Người làm được! Cố lên! Người chắc chắn có thể làm được!"

Trái tim các thí sinh bị từng bóng dáng vội vàng trong màn ảnh lay động!

Mà hình ảnh chụp từ trên cao được đồng bộ hóa tải lên mạng, tất cả mọi người đều vô cùng chấn động!

Hình ảnh máy bay không người lái truyền lại không được rõ ràng!

Nhưng vẫn hấp dẫn vô số người quan sát, tình huống trong trấn nhỏ Ngọc Long đã lay động trái tim mọi người!

Bọn họ nhìn thấy quân Long Uyên không để ý an nguy mà cứu người!

Nhìn thấy bóng dáng Giang Nam lần lượt thuận di!

"Nam thần sao? Là Nam thần sao? Hắn ta đang công người ra ngoài à?"

"Chúa ơi! Đó là khu vực bức xạ nặng! Trên người Nam Thần... Tê ~ Ta không thể nhìn thêm được nữa!

"Đau lòng chết đi! Hắn cũng không nghĩ tới mình sao? Ta đều khóc! "

"Đây gọi là gánh nặng của đàn ông! Lúc thật sự có việc, Nam thần có khi nào buông bỏ?"

"Quốc gia có các người! Lo gì không hưng thịnh! Mỗi một chiến sĩ đều xứng đáng được tôn kính!"

"Kiên trì! Long Uyên không chết! Anh hùng không chết!"

Trên cơn mưa bình luận là từng lời nói lặng lẽ ủng hộ các chiến sĩ khu phong tỏa cứu người!

Chạm vào trái tim của vô số người!

Các học sinh của Linh Võ Tùng Giang tập trung tại phòng tập thể dục để xem hình ảnh do máy bay không người lái truyền tới!

Cả đám đều đỏ mắt, thậm chí nhịn không được cổ vũ cho hẳn!

Thậm chí trên màn hình lớn của trung tâm thương mại Giang Thành cũng phát sóng hình ảnh!

Vô số người qua đường dừng chân quan sát, trong mắt đều là rung động!

"Nam thần! Niềm tự hào của Giang Thành chúng ta! Lúc trung tâm thương mại bốc cháy, Nam Thần cũng là người cứu người!"

"Ta đã từng ủng hộ đồ ở quầy hàng của hẳn!"

"Ta cũng vậy! Ta cũng vậy!"

Một cô bé buộc bím sừng dê chỉ vào màn hình lớn với vẻ mặt lo lắng:

"Mẹ ơi! Mẹ! Anh trai đó đã từng cõng con ra khỏi trung tâm mua sắm!"

"Ừm, mẹ biết! Bánh trôi nhỏ, chúng ta cùng nhau cổ vũ cho

anh trai có được không?"

Cô bé không ngừng gật đầu, mắt to nhắm nghiền, dốc hết toàn lực hô: "Anh Giang Nam! Cố lên!"

Âm thanh non nớt vang vọng khắp các đường phố, hoàn toàn đốt cháy cảm xúc của mọi người!

Mọi người đều hô lên một cách tự phát, sóng âm thanh như thủy triều hết đợt này tới đợt khác!

"Nam thần cố lên! Long Uyên cố lên!"

"Nam thần cố lên! Long Uyên cố lên!"

Hình ảnh trên màn hình yên tĩnh hơn bao giờ hết, từng ngọn nến nhỏ xuất hiện trên màn hình!

.....

Bởi vì có thêm không ít nhân lực, công tác tìm kiếm cứu nạn khu phong tỏa rất nhanh đã hoàn thành!

Giang Nam ôm một cô nương thuận di vào sân!

Toàn bộ nnguoiwf sống sót khu vực hạch tâm đều được Giang Nam công ra, đây là người cuối cùng!

"Tất cả mọi người! Rút lui khỏi 10 km! Nhanh lên! Lò phản ứng sẽ siêu nóng ngay lập tức!"

Giang Nam rống to một tiếng không kịp giải thích, buông người xuống liền vọt trở về!

Đám người Lý Diệt Thổ, Vương Chính Dương vội vàng tổ chức người rút lui!

Giờ phút này lò phản ứng trần trụi bên ngoài đã đỏ thắm!

Giang Nam thuấn đi một cái!

Không khỏi choáng váng!

Chỉ thấy cả đám Hồng Long bọn họ đều ngẩng đầu, năm sáu trăm cọt máu từ lỗ mũi bắn ra, hạ nhiệt lò phản ứng!

Cảnh này...

Chặc chặc chặc!

Thật đúng là một chút cũng không lãng phí a!

Mọi người đều là nhân tài!

"Long ca! Mọi người đều đã rút lui! Người nói cách của người đi?"

Hồng Long ngửa đầu: "Người thử xem có thể dùng lỗ đen hư không nén thanh nhiên liệu bên trong lò phản ứng hay không!"

"Hiện tại chất giảm tốc bên trong lò phản ứng không thể tuần hoàn, đã hoàn toàn bốc hơi, tạo thành áp suất cao bên trong!"

"Chỉ cần phá hủy thanh nhiên liệu, lò phản ứng có thể dừng lại!"

Giang Nam nuốt nước bọt!

Thanh nhiên liệu nén?

Đó chẳng phải là Uranium U 235 sao?

Vừa áp súc, vụn nhất làm ra phản ứng dây chuyền, mẹ nó chẳng phải tương đương với vụ nổ hạt nhân sao?

Một phát lỗ đen hư không nện xuống, toàn sân lên trời?

Đến lúc đó chỉ sợ là toàn bộ trấn nhỏ đều có thể nhìn thấy bà

nội ở trên trời vẫy tay chào bọn họ!

Chờ đã!

Ta hình như đã khai phá ra kỹ năng kỳ quái mới!

"Đáng tin không?"

Hồng Long: "Bạn sợ phản ứng dây chuyền sao? Hàm lượng Uranium U 235 trong thanh nhiên liệu chỉ là 5%! Hàm lượng Uranium U 235 trong nguyên liệu bom hạt nhân là hơn 90%!

"Không sao! Mặc kệ áp súc!"

Giang Nam vừa nghe thì trong lòng có hiểu rõ!

Giờ tay về hướng lò phản ứng hạt nhân bùng một phát, chỉ nghe bên trong truyền đến một tiếng "âm" trầm đục!

Khiến mọi người sợ run rẩy!

Giang Nam cười lúng túng: "Hẳn là không với tới thanh nhiên liệu! Ta lại tới phía trước một chút!"

Nói xong liền đi vào trong!

Hồng Long nóng nảy: "Đừng đi về phía trước nữa! Cường độ bức xạ ở phía trước quá lớn! Thật sự sẽ người chết!"

Nhưng Giang Nam như không nghe thấy, trực tiếp đi tới trước lò phản ứng hạt nhân!

Chương 550 -

"A~ Quay đầu lại nhớ lại phát ta huy chương!"

Hồng Long phát điên! Đã từ khi nào mà còn tâm tư nói đùa!

"Lỗ đen! Hư không!"

Tiếng ngón tay vang lên, trong lò phản ứng hạt nhân truyền ra một tiếng nổ!

Có thể mắt thường nhìn thấy được nhiệt độ giảm xuống, một phát này tuyệt đối đã với tới thanh nhiên liệu!

"Có hy vọng?"

Chỉ thấy hai tay Giang Nam luân phiên bùng ra tiếng, trong lò phản ứng phát ra tiếng nổ không dứt!

Nhân sâm chấm thịt quả! Tận dụng không chút khe hở!

Thanh nhiên liệu liên tục được nén, lò phản ứng hạt nhân dần dần từ trạng thái đỏ thắm bình ổn lại!

Nhưng trước đó Giang Nam phải chịu được tác động bức xạ mãnh liệt nhất!

Mí mắt giống như treo hai ngọn núi lớn!

Cả người đều trở nên mê mang!

"Buồn ngủ quá ~ ngủ một lát là được rồi, có cần đặt đồng hồ báo thức không?"

"Ai gọi ta..."

Đám người Hồng Long ở phía sau đều gấp diên rồi!

"Mẹ kiếp! Nam thần! Đừng ngủ! Đừng ngủ!"

"Đừng nhắm mắt lại! Tiếp tục ăn! Tiếp tục ăn!"

"Nam thần! Nam thần!"

Với tiếng gầm cuối cùng, lò phản ứng hạt nhân hoàn toàn ngừng hoạt động!

Thân thể Giang Nam vô lực ngã xuống đất!

Đám người Hồng Long xông lên, mở miệng Giang Nam nhét nhân sâm vào trong!

Giang Nam đã tiến vào hôn mê sâu làm sao còn có thể nhai nuốt?

Tiểu Mira nằm trong lòng Giang Nam kinh ngạc nhìn hẩn!

Những giọt nước mắt to như trân châu rơi trên má Giang Nam!

Hai bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng lắc lư Giang Nam, khuôn mặt nhỏ bé đầy lo lắng và bất lực!

"Ê a ~ a! Ô ô ô ~"

Cô không thể nói chuyện, nhưng tiếng kêu đầy lo lắng!

Người đã hứa với ta!

Người đã hứa là sẽ không rời Mira!

Người tỉnh lại có được không?

Đừng ngủ, được chứ?

Đám người Hồng Long nhìn một màn này, cắn chặt hàm răng!

Đám hán tử thà chảy máu cũng không rơi lệ này giờ phút này cũng nhịn không được đổ hốc mắt!

"Nhanh lên! Đưa hần ra khỏi đây! Nói không chừng còn có thể cứu!"

Hồng Long tiến lên kéo Giang Nam!

"Ồ!"

Trên người Tiểu Mira xuất hiện một cỗ linh áp cực mạnh!

Khiến thân thể Hồng Long đêy bắn bay!

Khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy phẫn nộ, nhe răng nanh nhỏ, mắt to đỏ hồng!

Thế giới của ta chỉ còn lại một mình hần!

Tại sao người lại cướp hần ta!

Không, ta không cho pháp! Không, không được!

Bàn tay nhỏ bé vẫn không ngừng lắc lư Giang Nam, lo lắng không được, nhưng Giang Nam vẫn không có phản ứng!

Tiểu Mira hoàn toàn nóng nảy, lại kêu lên!

"Anh Giang Nam!"

Một tiếng kêu non nớt vang vọng, tràn đầy lưu luyến!

Đây là lần đầu tiên cô nói chuyện, gọi chính xác tên của Giang Nam!

Trong nháy mắt ánh sáng kim sắc nóng rực không khống chế được từ trong thân thể Mira bao phát ra!

Thân thể nho nhỏ của cô lại dùng tốc độ mà mắt thường có

thể thấy được trưởng thành, cái váy nhỏ đều xé hồng!

Kim quang nâng thân thể Mira lên cao!

Trong lúc linh lực mãnh liệt phát ra, một đôi cánh màu vàng hư ảo từ phía sau Mira triển khai!

Giờ khắc này Mira đã biến thành bộ dáng 26 tuổi!

Dáng người cao gầy nổi bật! Vô cùng hoàn mỹ!

Làn da như tuyết, tóc vàng tung bay!

Đôi mắt màu xanh biếc ẩn chứa bi thương, nước mắt trong suốt trên khuôn mặt!

Ngũ quan tinh xảo tựa như kiệt tác hoàn mỹ nhất của ông trời, đẹp đến mức khiến cho người ta hoảng hốt!

Khoảnh khắc này! Đám người Hồng Long hoàn toàn choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giờ phút này bên ngoài trấn nhỏ, vô số người đều nhìn thấy thân ảnh màu vàng sừng sững trên bầu trời!

"Chúa ơi! Cô gái này thật xinh đẹp! Cô ấy là ai?"

"Đôi cánh? Cô ấy là thiên sứ à?"

"Ta cảm thấy trái tim ta đã được thanh lọc ah!"

"Thiên sứ tóc vàng! Quá mộng ảo rồi?"

Hạ Dao ngơ ngác nhìn thiên thân phía trên trấn nhỏ: "Sao ta lại cảm thấy có chút quen mắt?"

Chung Ánh Tuyết kinh ngạc nói: "Ta... Ta cũng vậy!"

Hai người không khỏi liếc nhau một cái!

Chẳng lẽ?

Cảnh tượng trên bầu trời giờ khắc này thật sự là quá mức
mộng ảo!

Tất cả mọi người đều bị thiên sứ tóc vàng kia hấp dẫn ánh
mắt!

Không ai biết chuyện gì đang xảy ra!

Chỉ thấy con người màu xanh biếc của Mira nhìn chăm chăm
Giang Nam đang ngất xỉu!

Linh khí lại một lần nữa phát ra!

Phía sau lại hiện ra hư ảnh vòng tròn cực lớn!

Cấu trúc cực kỳ phức tạp!

Nó giống như mặt đồng hồ! Lại giống như một cái vương miện
nào đó!

Cây kim kim sắc phía trên ở dưới linh lực thúc dục lại bắt đầu
xoay tròn ngược chiều kim đồng hồ!

Một cột sáng màu vàng thô to từ trên người Tiểu Mira buông
xuống, chảy xuôi xuống mặt đất!

Ánh sáng bao trùm toàn bộ thị trấn như những con sóng mãnh
liệt!

Khoảnh khắc này! Mọi người đều ngẩn người!

Vết thương trên thân những người bị ánh sáng vàng chiếu rọi
bắt đầu khôi phục!

Ngay cả người trọng thương hôn mê cũng khôi phục lại trạng thái lúc trước!

Đám người Hồng Long là người có trải nghiệm sâu sắc nhất!

Bởi vì bức xạ mà thân thể gần như bị phế bỏ, dưới ánh sáng vàng chiếu rọi lại trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu!

Ngay cả bức xạ bao phủ toàn bộ trấn nhỏ cũng tiêu tan một cách kỳ diệu!

Chương 551 -

Kỳ diệu giống như thời gian quay ngược lại!

Nhưng mà khuôn mặt xinh đẹp của Mira lại dùng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được trở nên tái nhợt!

Xa xa, ba Đạo Thiên đang đại chiến trên cao cũng chú ý tới một màn này!

William máu me khắp người, trong ánh mắt chứa đầy sự cuồng nghi: "Ta biết! Ta biết cô ấy là..."

"Phụt!"

Một trụ giáo lôi đình trực tiếp đâm xuyên qua Uy Liêm!

"Nhìn lung tung cái gì? Còn dám phân tâm?"

Diệp Trấn Quốc vọt tới cực nhanh, long trảo sắc bén ấn xuống, trực tiếp nghiền nát Uy Liêm!

Lần này đại gia của Haier lạnh đến không thể lạnh hơn nữa!

Giờ phút này, Diệp Trấn Quốc cùng Vương Đại Lôi cũng nhìn thiên sứ tóc vàng trên bầu trời với vẻ mặt ngưng trọng!

Vương Đại Lôi: "Chú Diệp! Người nói tiểu cô nương này có phải..."

Diệp Trấn Quốc nhếch miệng: "Quý mới biết! Lão đệ ta thật đúng là nhặt được một bảo vật trở về!"

Dưới ánh sáng vàng, Giang Nam từ từ tỉnh lại, cảm giác giống

như ngâm mình trong nước ấm, vô cùng ấm áp!

Vết thương trên người đã tốt, khỏe mạnh kỳ lạ!

Không phải chứ?

Mình đang mơ sao?

Đang lúc Giang Nam nghi hoặc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Ngửa đầu lên, hắn nhìn thấy thiên sứ tóc vàng trên bầu trời!

Không khỏi dụi dụi mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

"Ta... Ta mẹ nó sẽ không thắng thiên rồi đó chứ?"

"Đừng nói là tính đón lão tử lên đó định cư đó chứ?"

Hồng Long ở một bên: (= . =)

Hãy yên tâm!

Lấy cái dạng người như người, phía trên cũng không cần!

Mà ngay tại thời điểm này! Mira không chống đỡ nổi hư ảnh vòng tròn vận chuyển nữa!

Cả người từ trên trời chậm rãi rơi xuống, khuôn mặt tái nhợt, con ngươi xanh biếc đảo đảo nhìn chằm chằm Giang Nam!

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam đập thành thạch!

Chị gái phía trên đều đẹp như vậy sao?

Như vậy xem ra mình cũng không thiệt thòi a!

Chắc vì mình đã làm quá nhiều việc tốt trong ngày!

Ừm, hẳn là vậy!

Chỉ thấy Mira từng bước từng bước đi về phía Giang Nam!

Giang Nam hít sâu một hơi, nhả nhỏ nói: "Tiểu tử tử thiên sứ!
Người có muốn thêm bạn không?

Nhưng không đợi hẳn kịp phản ứng, Mira liền một đường chạy một đường đâm sầm vào trong ngực Giang Nam!

Cả người giống như gấu koala treo trên người Giang Nam!

Khuôn mặt không ngừng cọ vào lồng ngực Giang Nam!

Giang Nam: !!

"A... Tiểu tử tử thiên sứ?

"Chúng ta cũng không quá thân quen như vậy nha? Tuy rằng ta lớn lên đẹp trai, là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ, nhưng chúng ta mới vừa mới gặp mặt..."

Hồng Long nhìn Giang Nam đang mang vẻ mặt rối rắm lắm lắm, thật sự là nhìn không nổi!

"Đây là Mira!"

Giang Nam: (O.O)

Cái gì?

Người đang nói cái gì cơ?

À, cái này...

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, váy nhỏ mà thiên sứ tiểu tử tử trước mắt mặc trên người, dù đã bị căng tách ra, che khuất bộ vị trọng yếu!

Nhưng đúng là cái váy mình mua cho Mira!

Nhìn kỹ, trên gương mặt đích xác có thể nhìn ra vài phần bộ dáng khi còn bé của Mira!

"Mẹ kiếp!"

Sao người lại lớn lên như vậy?

Đầu Giang Nam trong lúc nhất thời không quay lại uốn cong!

Về mặt ngây ngốc!

Còn có thể hóa lớn sao?

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam đập nhanh hơn!

Nhanh!

Đừng cộ xát nữa!

Cái này ... Ai có thể cưỡng lại chứ!

Lúc còn nhỏ cộ thế nào cũng không sao cả!

Nhưng hiện tại ở loại trạng thái này, ta sợ không khống chế được ý chí của ta đi!

"Ồ~"

Giang Nam: !!

Bình tĩnh! Ta cần bình tĩnh!

Đáng giận ~

Vội vàng thay quần áo cho Mira!

Rất căng thẳng!

Mira vẫn bám trước ngực Giang Nam, một khắc đồng hồ cũng

không muốn buông tay.

Như sợ Giang Nam sẽ biến mất vậy!

"Sơn Miêu! Chuyện quái gì vừa xảy ra vậy? Mira cô ấy..."

Trên khuôn mặt xinh đẹp đều là màu xám đen, sắc mặt Sơn Miêu ngưng trọng giải thích chuyện vừa xảy ra.

Lúc này Giang Nam mới biết thì ra là Mira cứu mạng mình!

Hơn nữa dưới sự chiếu rọi của thánh quang, không riêng gì thương thế của tất cả mọi người trong trấn nhỏ khôi phục như cũ, khôi phục sức khỏe, ngay cả bức xạ cũng tiêu tán theo...

Hiển nhiên là tác dụng của linh kỹ!

Nhưng Mira không phải chỉ có một thiên phú linh kỹ thôi sao, rốt cuộc chuyện này là sao?

Cô ấy chỉ là Hoàng Kim ba sao! Phạm vi tác dụng của linh kỹ gì mà lại lớn như vậy?

Hơn nữa còn biến lớn?

Ừm ~ Biến lớn này bao gồm nhiều loại ý nghĩa!

So với Hạ Dao còn "dữ dội" hơn!

Mơ hồ, Giang Nam cảm thấy dị năng của Mira tuyệt đối không đơn giản chỉ là vĩnh sinh bất tử như vậy!

Lò phản ứng hạt nhân không còn hoạt động, bức xạ biến mất, những người bị thương cũng được cứu ra ngoài!

Công tác phục hồi xây dựng lại tiếp theo sẽ do Long Uyên phụ trách.

Mà đám người Giang Nam cũng rút khỏi trấn nhỏ, đi tới điểm an bài!

Trong lúc nhất thời, vô số dân chúng ở điểm an bài tự phát vỗ tay lên, tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô một đợt cao hơn một đợt!

"Ha ha ha! Ta biết bọn họ có thể làm điều đó!"

"Anh hùng không chết! Thật tuyệt vời!"

"Nam thần lợi hại!"

"Cảm ơn! Cảm ơn vì đã cứu chúng ta!"

Giang Nam ngược lại có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu!

Chương 552 -

"A! Trước ngực Nam thần sao lại có một người đang treo?"

"Cái này... Đây chẳng phải là thiên sứ tóc vàng vừa rồi trên trời sao? Đẹp quá!"

"Mẹ kiếp! Là thật!"

"Có cần phải mạnh như vậy không! Thiên sứ hẳn không tha sao?"

"Ah ah! Quần áo đều đã được thay cái mới! Nam thần quả nhiên là nhanh nhất!"

Thấy Giang Nam bình an vô sự, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng mừng rỡ!

Rốt cuộc nhịn không được, nhào tới ôm lấy hắn!

"Tiểu Nam Tiểu Nam! Người không sao! Thật sự quá tốt, ô ô ~"

"Lo lắng chết ta a!"

Giang Nam chỉ cười hắc hắc thôi!

Trong đám người có một thỏ con lao ra, mắt to đỏ hồng, ôm lấy Giang Nam!

Giang Nam: ???

"Người là ai?"

Thỏ con đỏ mắt: "Ta ... Ta chỉ muốn ké ~"

Giang Nam ngạc nhiên, đầu năm nay còn có ôm ké?

Quên đi!

Nể tình người là thiếu nữ xinh đẹp, cho người ké một chút là được!

Giờ phút này, đám tuyển thủ kia không nhìn nổi nữa, cả đám nhe răng trợn mắt!

Mẹ nó!

Có một thiên sứ tóc vàng ở phía trước! Trái phải ôm hai người! Phía sau còn có một con thỏ ôm ké!

Đây chắc chắn chính là đỉnh cao nhân sinh!

Quả thật không uông phí danh hiệu giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ a!

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua hai bóng người rơi xuống!

Chính là Diệp Trấn Quốc và Vương Đại Lôi!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ở điểm an bài đều nghiêm trang hành lễ!

Đạo Thiên!

Những người mạnh nhất Hoa Hạ!

Diệp Trấn Quốc: "Ha ha! Giang lão đệ người quả nhiên còn sống, lợi hại!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "William cũng lạnh rồi đúng không? Diệp lão ca lợi hại!"

Một đám tuyển thủ đang ngây ngốc!

Cái gì vậy?

Diệp lão ca? Giang lão đệ?

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Đó chính là Diệp Đạo Thiên!

Hai người bọn họ cách hai thế hệ a, sao lại thành anh em rồi?

Thân quen tới vậy sao?

Lại còn thêm một đợt lời khen công nghiệp qua lại?

Vương Đại Lôi cười nói: "Diệp thúc! Đây chính là người người nói... A!"

Còn chưa kịp nói xong, mặt Vương Đại Lôi đã trở nên đen hơn tro dưới đáy nồi!

"Các người nói chuyện trước! Ta rút lui!"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên: "Cháu trai! Đừng đi, cháu trai! "

[Giá trị oán khí từ Vương Đại Lôi + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Đại Lôi...]

Vương Đại Lôi: !!

Gặp qua người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy ai không biết xấu hổ tới như vậy!

Thật đúng là được đà lần tới!

Nếu không phải nơi này đông người, ta phải chú ý phong phạm cao thủ!

Tuyệt đối phun chết người, cho người kiến thức cái gì gọi là bác đại văn tự tinh thâm!

[Giá trị oán khí từ Vương Đại Lôi + 1000!]

"Diệp lão ca! Vừa rồi linh kỹ của Mira..."

Thần sắc Diệp Trấn Quốc ngưng trọng: "Ghé tai lại đây!"

"Nếu như ta không đoán sai, dị năng của cô nương này sợ là có liên quan đến thời gian!"

"Nếu chỉ là vĩnh cửu bất tử mà nói, làm sao bức xạ có thể biến mất?"

Đáy lòng Giang Nam cả kinh, quả nhiên!

"Ý của lão ca là vừa rồi Mira đảo ngược thời gian sao?"

Diệp Trấn Quốc lắc đầu: "Giống! Nhưng cũng không giống!"

"Không ai biết rõ, cho tới bây giờ trên thế giới này chưa từng xuất hiện trường hợp dị năng thời gian!"

"Yên tâm đi, phía trên sẽ có an bài!"

Giang Nam làm sao có thể yên tâm!

Hiệu quả dị năng nghịch thiên như vậy, quý biết có thể có di chứng hay không?

Hơn nữa hiện tại không hiểu sao Mira lại biến thành bộ dáng sau khi trưởng thành!

Từ lúc mới bắt đầu vẫn luôn mang bộ dáng buồn ngủ, mất tinh thần.

"À, đúng rồi! Ma thuật sư đâu?"

Diệp Đạo Thiên nhíu mày: "Xác suất lớn là không bắt được! Hệ không gian là sự tồn tại khó chơi nhất! Người nên hiểu rõ hơn bất

cứ ai!"

"Người phải cẩn thận! Người sợ nổi danh heo sợ mập!"

"Vì sao các quốc gia trên thế giới đều kiêng kỵ dị năng giả hệ không gian?"

"Trên thế giới này hầu như không có nơi các người không tới được!"

"Đối với quốc gia không có dị năng giả hệ không gian mà nói, không cách nào phòng bị không gian xâm lấn!"

"Các quốc gia còn lại tuyệt đối không muốn nhìn thấy chúng ta tồn tại hai hệ không gian!"

Giang Nam gãi gãi đầu, một trận đau đầu!

Lật lại danh sách giá trị oán khí!

Phát hiện giá trị oán khí của ma thuật sư quả thật vẫn đang làm mới...

Trên bãi biển quần đảo Hawaii, sự xuất hiện đột ngột của ma thuật sư người đầy máu!

Mặt sưng lên giống như đầu heo, hộc máu từng ngụm!

Tráng hán ngực lông nằm trên ghế bãi biển bên cạnh nhanh chóng ngồi dậy!

Trên cổ còn treo một viên đại điều kim cương!

Về mặt khiếp sợ!

"Mẹ kiếp? Không phải nói là đi Hoa Hạ dạo chơi sao? Còn nói Hoa Hạ giống như hậu hoa viên nhà mình?"

"Sao ở hậu hoa viên nhà mình lại bị người ta đánh thành như vậy?"

Ma thuật sư quỳ xuống đất che mặt, gào khóc!

Đời này lão tử chưa từng chịu qua tủi thân như vậy!

Bị một thằng nhãi đánh xong lại tới phiên một lão già tới đánh!

Đều bị người ta đánh tới bởi!

Sau này lão tử xuất chiến sẽ vừa lên liền đánh! Lại không lảm nhảm nữa!

Chương 553 -

"Andre! Câm miệng thôi của người lại đi!"

"William xong đời rồi! Dracula phỏng chừng cũng phế! Chuyện ta qua Hoa Hạ cũng đừng nói với người khác, nếu không Thần Chủ sẽ không bỏ qua cho ta!"

Andre bĩu môi: "Quang Minh Hội chúng ta há có thể so sánh với loại rác rưởi như Dracula?"

Ma thuật sư trừng mắt: "Người thì biết cái rắc gì! Chờ xem! Lần này thế giới sẽ chấn động!"

Andre trừng mắt: "người thì có năng lực rồi! Còn để người ta đánh thành cái dạng này!"

"Câm miệng, cùng đại điều kim cương của người đi qua đi!"

"Mẹ kiếp! Người còn đề cập đến chuyện này! Lão tử liều mạng với người!"

.....

Tựa hồ Lý Minh Sơn cũng không muốn gặp Giang Nam, không lộ diện đã trực tiếp trở về thủ đô!

Mà Diệp Đạo Thiên cùng Vương Đại Lôi cũng không ở lại lâu, nguy cơ đã qua đi!

Giang Nam còn suy nghĩ cùng đám người Chung Ánh Tuyết trở về Giang thành!

Ai ngờ Hồng Long nhận điện thoại, mồ hôi lạnh đều chảy ào

ào!

Trực tiếp tìm đến Giang Nam: "Nam thần, phía trên muốn gặp người!"

Giang Nam nuốt một ngụm nhỏ nước bọt: "Phía trên này cao cỡ nào?"

Hồng Long cười khở: "Sắp đến đỉnh rồi!"

Giang Nam run rẩy, ngược lại không nhớ thương huy chương nhỏ gì đó nữa!

Sự kiện lò luyện lần này, mình bại lộ không ít lá bài tẩy!

Vô luận là nhân sâm hay là được thủy đại lực, đều là không có cách nào giải thích nguồn gốc!

Lúc này phía trên muốn gặp mình, Giang Nam sao có thể không lo lắng?

"Không đi được không?"

Hồng Long: "Người so với Đạo Thiên còn cứng hơn sao?"

Giang Nam: "Người muốn chỉ bộ phận nào?"

Rồng Đỏ: (☿_☿)

[Giá trị oán khí từ Tả Hải Đường +1000!]

Bộ phận nào con mẹ nhà người?

Lão tử quỳ luôn cho người vừa lòng?

"Đi! Ta đi được chưa!"

Vì thế Giang Nam chào hỏi với đám người chung Ảnh Tuyết, cùng Hồng Long còn có Sơn Miêu trực tiếp đi tới thủ đô!

Đám người Chung Ánh Tuyết cũng không thể rời đi!

Viện nghiên cứu Linh Võ phái tới đại lượng nghiên cứu viên, tạm thời thành lập bệnh viện dã chiến bên ngoài trấn nhỏ Ngọc Long!

Kiểm tra tình trạng cơ thể của từng người một!

Kết quả kiểm tra khiến tất cả các nghiên cứu viên không thể tin nổi!

Dưới tác dụng linh kỹ của Mira! Thực sự loại bỏ tác động của bức xạ đối với cơ thể con người!

Đủ để thấy linh kỹ của Mira khủng bố như thế nào!

Cư dân của thị trấn Ngọc Long được an bài thỏa đáng!

Mà một số tuyển thủ cùng với quân Long Uyên lại nhận được tin tức tới tử độ!

Tiếp nhận khen ngợi từ phía trên!

Tất cả mọi người đều có vẻ thập phần hưng phấn, đối với Long Uyên mà nói, đây là vinh quang!

Đối với các tuyển thủ mà nói, đây cũng là một loại công nhận!

Đương nhiên cũng có người cũng không vui vẻ, ngược lại khó chịu muốn chết!

Ví dụ như Sở Thiên Bá, các tuyển thủ lúc trước lựa chọn ở lại hội trường không tham chiến vẫn chưa nhận được thông báo khen thưởng!

Mà chỉ bảo mỗi người bọn họ tự về nhà, tìm phụ huynh!

Những người này đều có tâm tình sa sút, nhưng lại cảm thấy

không có gì, dù sao mình sống rất tốt!

Nhưng bọn họ lại không biết bởi vì lần này, bản thân đã bỏ lỡ một cơ hội hiếm có như thế nào!

Chuyện ở trấn nhỏ Ngọc Long thu hút sự chú ý của toàn dân!

Thế nhưng chuyện này lại không chấm dứt qua loa như vậy!

Long Uyên xuất kích!

Cũng không tìm kiếm bất luận lý do nhập cảnh gì! Mà là trọng quyền xuất kích cực kỳ cường thế!

Dưới sự vận hành của tổ chức tình báo cường đại, cứ điểm của Dracula bị lộ ra từng người một!

Long Uyên giống như một con sư tử đực tức giận, dùng nanh nanh sắc nhọn nghiền nát cứ điểm của Dracula!

Không chút lưu tình!

Các quốc gia còn lại đều khiếp sợ, đồng thời cũng mãnh liệt cảnh cáo!

Dù sao bất kỳ quốc gia nào cũng sẽ không để mặc cho lực lượng của nước khác gây chuyện trên địa bàn của mình!

Thế nhưng nhận được phản hồi chỉ có một câu!

"Kẻ gây hại tới quốc gia! Dù có xa cũng tất giết!"

Long Uyên căn bản không quan tâm những thứ này, thậm chí cường ngạnh đáp trả!

Chỉ có một mục đích!

Đó là trả thù! Trả thù Dracula!

Muốn cho bọn họ biết rõ, lựa chọn khai chiến với Hoa Hạ là quyết định ngu xuẩn nhất!

Hậu quả này người không thể gánh chịu được!

Đây là một đợt trả thù không thể ngăn cản!

Diệp Trấn Quốc và Vương Đại Lôi thậm chí còn giết đến pháo đài cổ của Dracula!

Kích phát trận đại chiến với Patton. Dracula, cũng chính là lão già cầm nạng kia!

San bằng pháo đài cổ, Patton trọng thương bỏ chạy!

Đến lúc này, tổ chức Dracula gần như bị đả kích tàn phá!

Tổng cộng có hai cường giả cấp Đạo Thiên!

William đã chết, Patton thì bị thương nặng!

Hầu như tất cả các cứ điểm đều bị nghiền nát một cách vô tình, còn sót lại chỉ là một ít sâu mọt!

Giống như chuột qua đường, sợ bị nghiền nát!

Một cú trọng quyền không tiếc phải trả giá lớn! Lộ ra móng vuốt sắc nhọn cho toàn thể giới thấy!

Làm rung chuyển cả thế giới!

Phải biết rằng cường giả cấp Đạo Thiên đã là đỉnh cao! Số lượng nhỏ tới đáng thương!

Mà Dracula có hai Đạo Thiên, đủ để chứng minh sự cường đại của nó!

Nhưng ngay cả như vậy! Vẫn bị đả kích tàn phá!

Chương 554 -

Hai Đạo Thiên một chết một thương!

Mà nguyên nhân của tất cả điều này chỉ là bởi vì một thanh niên 18 tuổi!

Truyền thông các nước đua nhau đưa tin về sự kiện trấn nhỏ Ngọc Long lần này!

Giang Nam cũng bởi vì sự kiện lần này, danh tiếng vang vọng!

Tựa như một ngôi sao mới đang lên, tiến vào tầm mắt của vô số cường giả đẳng cấp thế giới!

Giang Nam vừa xuống máy bay đã hung hăng hắt hơi một cái: "Mẹ kiếp? Lạnh như vậy sao?"

"Bên Giang Thành sẽ không có tuyết chứ?"

"Năm nay hình như chưa trả phí sưởi ấm..."

Thời gian đã đến cuối mùa thu vào mùa đông!

Những phiến lá trên những hàng cây ở thủ đô đã rụng hết, phông chừng bên phía Giang Thành đã sớm có tuyết rơi!

"Lầm bầm cái gì chứ? Thay quần áo nhanh lên! Trang phục chính thức!"

"Mang huy chương của người! Sơn Miêu cũng vậy!"

Hồng Long đẩy Giang Nam và Sơn Miêu vào phòng thay đồ!

Giang Nam vẽ mặt hồ nghi: "Không phải chứ? Chính thức như

vậy? Sơn Miêu! Chúng ta rốt cuộc đang đi gặp nhân vật có cấp bậc nào?"

Khuôn mặt Sơn Miêu tươi tắn: "Hắn là đi gặp tổng thư ký! Đó là một người rất lợi hại!"

"Rất nhiều chuyện đều do hắn phụ trách, thậm chí còn có được một bộ phận quyền chỉ huy của Long Uyên Âm Dạ!"

"Được xưng là Con Mắt Đông Phương!"

Giang Nam giật mình, có thể điều động Long Uyên Âm Dạ?

Cấp bậc này hơi mạnh!

"Ta nói cho người biết, người ngàn vạn lần hành xử cho đáng tin cậy a, đừng nói lung tung!"

Ngay cả Sơn Miêu cũng cảm thấy có chút khẩn trương!

Cô không bao giờ nghĩ tới có một ngày mình có thể được diện kiến Tổng thư ký!

Giang Nam xoay eo nhỏ: "Người còn không yên tâm về ta sao? Trong lòng ta tự hiểu!"

Sơn Miêu: "Không yên tâm!"

Giang Nam: (-_-)

Có quý mới yên tâm về người, có mấy người nói chuyện với người mà chưa từng bị ghen hả?

Sơn Miêu có thể nói là dạn dò nhiều lần, Giang Nam nghe đến mức tai đều muốn mọc kén!

Trong phòng thay đồ, Mira vẫn không muốn xuống như cũ, Giang Nam thật vất vả mới lấy ra được núm vú giả ục ục kia để

xuống, không còn treo trên người mình nữa!

Đợi lát nữa đi gặp tổng thư ký, trên người treo thiên sứ tóc vàng này?

Có kỳ quái lắm không?

Hai người thay xong trang phục chính thức, trên ngực đeo huân chương Xích Tâm đặc biệt lóe sáng!

Lập tức đi theo Hồng Long lên xe quân sự, một đường đi tới điểm nghị sự thủ đô!

Lính canh dọc đường nhìn huân chương Xích Tâm trên ngực Giang Nam, tất cả đều đứng nghiêm chào!

Thẳng đến khi không nhìn thấy Giang Nam, lúc này mới rút lễ!

Giang Nam cũng khẩn trương theo!

Bốn người đi qua hành lang trải thảm đỏ, đến bên ngoài cửa một văn phòng chờ đợi!

Không bao lâu sau, một người đàn ông trung niên đeo kính đi ra khỏi văn phòng!

Thấy mấy người Giang Nam không khỏi cười nói: "Không tồi, rất có tinh thần!"

Giang Nam hơi ngây ngẩn, lặng lẽ nói: "Sơn Miêu! Ông chú này, hình như ta đã nhìn thấy trên tin tức truyền hình! "

Sơn Miêu nóng nảy: "Suyt! Suyt ~"

Chưa từng thấy qua mới là lạ, vị này chính là !!

Cửa văn phòng được mở ra, một nữ thư ký mặc đồ công naha viên chức cười nói: "Vào đi!"

Bốn người vào văn phòng!

Mira vẫn luôn ôm lấy cánh tay Giang Nam, vẻ mặt sợ hãi.

Sau bàn làm việc, một người đàn ông trung niên đeo kính mặc âu phục, hai tóc mai bạc trắng, ngồi thẳng trên ghế!

Khuôn mặt uy nghiêm, lại mang theo vài phần thân cận hòa thuận!

Ấn đường có một đường hồng sắc dựng thẳng, tựa hồ tùy thời đều có thể nứt ra!

Và rồi...

Nó thực sự nứt ra!

Ấn đường chính là một con mắt dựng thẳng!

Giang Nam mang vẻ mặt ngạc nhiên, hét lớn một tiếng: "Mẹ kiếp!"

Hồng Long: Phụt...

Sơn Miêu: ...

Nữ thư ký: ...

Này, này!

Không phải đã nói rồi không thể nói lung tung sao?

Người vừa lên liền phun ra một tiếng mẹ kiếp?

Đây là Tổng thư ký!

Giang Nam cũng hoảng hốt, thật sự không nhận được!

Con mắt thứ ba? Đây cũng là dị năng?

Đôi mắt này có tác dụng gì?

Bảo sao lại được gọi là Con Mắt Phương Đông!

Trông có vẻ lợi hại!

Thay vì tức giận, Tổng thư ký cười: "Làm người sợ sao? Ha ha! Đừng lo, ta chỉ muốn nhìn xem!"

Ánh mắt của hắn lưu chuyển qua lại giữa Mira và Giang Nam!

Sờ cằm và suy nghĩ!

Mira sợ trốn ở phía sau Giang Nam, mà Giang Nam lại sinh ra một loại cảm giác bị nhìn thấu!

Nó giống như mùa đông không mặc quần áo và chạy như điên trong tuyết!

Giang Nam: !!

Con mắt thứ ba của Tổng thư ký sẽ không nhìn thấu phải không?

Vậy bí mật nhỏ của mình chẳng phải là sẽ bị phát hiện sao?

Theo bản năng kéo kéo quần áo, ý đồ che chắn một chút!

"Không cần che! Không thể nhìn xuyên thấu!"

"Hô ~ vậy là tốt rồi!"

Giang Nam: ???

Sao người biết ta đang nghĩ gì?

Có thể đọc tâm sao?

Mẹ kiếp! Cái này còn đáng sợ hơn so với nhìn xuyên thấu!

"Cũng không thể đọc tâm!"

"Mẹ kiếp!"

Còn nói là không thể!

Đây thực sự chính là mở mắt nói dối ah!

Hồng Long cùng Sơn Miêu ở bên cạnh đều đen mặt!

Ba câu hai câu đều là mẹ kiếp?

Nam thần! Người đúng là thần thánh!

Chương 555 -

Nữ thư ký cười nói: "Lời tổng thư ký nói tất cả đều là sự thật, bởi vì suy nghĩ của người đều viết rõ trên mặt!"

Giang Nam lúng túng gãi gãi đầu!

Tổng thư ký cười nói: "Lần này gọi người tố, chủ yếu là vì vấn đề của người và Mira!"

"Tất cả chi tiết đột hành động Trảm Quỷ của Long Uyên ta đều có sự hiểu rõ, người tuyệt đối xứng đáng với vinh quang của huân chương Xích Tâm!"

"Nhưng tình huống trước mắt của Mira người cũng là người rõ ràng nhất, cô ấy cần rời khỏi người một thời gian để tiến hành huấn luyện phục hồi chức năng, còn có hệ thống học tập!"

"Viện Nghiên cứu Linh Võ đã thành lập tổ nghiên cứu chuyên môn!"

Giang Nam kéo bàn tay nhỏ bé của Mira: "Ta... Ta vẫn còn một chút lo lắng!"

Tổng thư ký: "Ta biết những gì mà người lo lắng! Ta có thể lấy danh dự quốc gia để đảm bảo với người rằng thảm kịch đã từng xảy ra với Mira sẽ không lại tiếp diễn!"

"Chim non chỉ khi xa tổ mới có thể bay lượn! Người hiểu điều đó!"

Giang Nam gian nan gật đầu!

"Đừng ủ rũ, cũng không phải là sinh ly tử biệt gì! Trạng thái

hiện tại của cô ấy sợ rằng không thể rời khỏi người!"

"Giai đoạn trước sẽ có người tiếp xúc làm quen với cô ấy, người cũng tùy thời có thể đến thăm cô ấy!"

Giang Nam: "Vậy là tốt rồi!"

Tổng thư ký mỉm cười và gật đầu: "Lại nói! Người cũng rất lợi hại!"

"Cuộc chiến phân tầng lúc trước ta đã xem qua, đánh rất đẹp!"

"Bất kể là thi đấu Ngôi Sao hay chơi đùa với Dracula, người chưa bao giờ làm người ta thất vọng!"

"Hỏi người một câu!"

Giang Nam: "Cứ hỏi!"

"Người sẽ phản bội quốc gia của người sao?"

Ngay lúc này, đôi mắt thứ ba của Tổng thư ký là vô cùng sáng!

Hồng Long cùng Sơn Miêu ở bên cạnh đều khẩn trương theo!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc, lập tức cười nói: "Ta sẽ không phản bội bản thân!"

Tổng thư ký sửng sốt, lập tức cười dài: "Ha ha! Mặc dù đó không phải là câu trả lời ta muốn! Nhưng cũng là một câu trả lời hay!"

"Không tệ! Rất tốt!"

"Người muốn gì? Bên phía ta nếu có khả năng thì sẽ tận lực thỏa mãn người!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, rốt cục đã vào chủ đề chính rồi

sao?

"Ta muốn linh kỹ không gian!"

Tổng thư ký: "Không có!"

Giang Nam sửng sốt ba giây!

"Ha?"

Không!

Cái gì cũng không có a!

Không phải thỏa mãn yêu cầu của ta sao?

Không cần phải qua loa như vậy chứ!

Không vui!

Tổng thư ký buông tay: "Thật sự không có, linh châu hệ không gian quá hiếm! Trong tay Lý Minh Sơn có thể còn có mấy viên, nếu người có bản lĩnh thì có thể hỏi hần!"

Giang Nam mất mát nói: "Vấn thì quên đi, lão già kia trông có vẻ không thích ta!"

Tổng thư ký bật cười: "Đừng mất mát, chờ người tới Hoàng Kim rồi, ta có thể mở Hư Không Hải cho người vào! Có thể lấy được không gian linh châu hay không, phải xem bản lĩnh của người!"

"Còn muốn cái gì khác hay không?"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Đồng đội của ta cũng sắp Hoàng Kim rồi, còn chưa có linh kỹ!"

Tổng thư ký: "Người không cần phải lo lắng về chuyện này,

trong lễ công nhận sẽ trao thưởng cho họ linh châu chất lượng cao!"

"Lại nghĩ cái khác!"

Vẻ mặt Giang Nam rối rắm!

Muốn cái gì cũng không có!

Đòi tiền? Cũng quá thô tục rồi phải không?

Linh châu gì đó thì mình cũng không thiếu a!

Cơ hội hiếm có! Lão tử cũng không thể tay không trở về đi?

"Vậy thì muốn một cô vợ nhỏ!"

Sơn Miêu: ???

Trông mắt Hồng Long thiếu chút nữa trừng rớt!

Người muốn cái gì?

Còn muốn vợ?

Người thật sự nghĩ quốc gia sẽ phát vợ sao?

Thật đúng là không muốn tay không trở về a!

Nữ thư ký thật sự là không nhịn được, bật cười một tiếng!

Tổng thư ký vỗ tay: "Không cần nói! Thật đúng là có!"

Giang Nam ngây ngẩn!

Mẹ kiếp?

Thật sự sẽ phát cho!

Người xưa không lừa dối ta!

Quả nhiên! Loại vật như cô vợ nhỏ này đều do quốc gia phát ra!

Bảo sao vẫn luôn không có đối tượng!

Ta biết mà!

Tổng thư ký gõ nhẹ vào bàn!

"Dạ Oanh! Qua đây! "

Cửa sau bị đẩy ra, chỉ thấy một người mặc âu phục màu đen, áo sơ mi trắng, mang cà vạt đen đi vào!

Dáng người gầy cao, không quá chênh lệch so với Giang Nam!

Cực kỳ thon thả, khiến cho người ta có một loại cảm giác sạch sẽ lưu loát!

Tóc đuôi ngựa buông xuống cổ, trên mặt mang theo một cái mặt nạ tươi cười, che chắn kín mít!

Thắt lưng đeo hai thanh đoản đao, rất bắt mắt!

Không nói một tiếng, trực tiếp đi tới bên cạnh Giang Nam đứng nghiêm!

Sơn Miêu cùng Hồng Long đều kinh hãi, bởi vì cấp bậc của Dạ Oanh lại đạt tới cấp Kim Cương khủng bố!

Tổng thư ký cười: "Thế nào? Người hài lòng với cô vợ nhỏ này không?"

Giang Nam: ???

"Tổng thư ký! Người thật sự biết nói đùa mà, đây rõ ràng chính là đàn ông có được không? Sao có thể là cô vợ nhỏ chứ?"

Nói xong đưa tay vỗ vỗ lồng ngực Dạ Oanh, phát ra hai tiếng "Bộp! Bộp!"!

"Người xem đi! Cái gì cũng không có! Người là đang lừa gạt ta!"

"A ui? Quá mơ hồ? Cơ ngực luyện cũng không tốt lắm, gây như cột trúc..."

Chương 556 -

Dạ Oanh ngơ ngác nhìn bàn tay Giang Nam vỗ ngực mình, cả người đều choáng váng!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chỉ trong ba giây! Nhanh chóng cố gắng hiến cho Giang Nam một vạn điểm giá trị oán khí!

Ngay cả Tổng thư ký cũng ngớ ngẩn tại chỗ, ngay lập tức cười ha ha: "Không lừa người! Dạ Oanh thực sự là một cô gái!"

Giang Nam bĩu môi: "Ta không tin!"

Vô lý!

Trong ngực không thể cất đồ sao có thể gọi là con gái?

Áo sơ mi của Dạ Oanh một chút phập phồng cũng không có được sao?

Còn muốn lừa gạt ta!

Lão tử rốt cuộc vẫn là tay không trở về!

Đôi mắt của Dạ Oanh đều muốn phun lửa: "Tổng thư ký! Ta có thể giết gã này không?"

Một giọng nói nhẹ nhàng dễ nghe truyền tới!

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ kiếp? Là máy biến âm phải không?"

"Để ta xem nó được giấu ở đâu? A, đúng rồi! Hẳn là giống như Conan, cà vạt của người là máy biến âm, phải không?"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Ah, ah!

Tại sao người ta cần bảo vệ lại là người như thế này!

Toàn bộ ảo tưởng đều đã bị phá vỡ, được chứ?

Tổng thư ký cười nói: "Không đùa nữa, Dạ Oanh sẽ phụ trách an toàn của người trong thời gian này!"

"Biểu hiện của người quá chói mắt, đã khiến cho không ít người chú ý! Quá nhiều người muốn mạng của người!"

"Mira tạm thời sẽ đi theo bên cạnh người, vì phòng ngừa lại xuất hiện chuyện như Dracula, bảo hộ là tất yếu!"

Giang Nam sắp khóc: "Có thể trả hàng hay không?"

Đây là cô vợ nhỏ cái gì?

Rõ ràng là kẻ bám đuôi!

Hơn nữa còn là gái bám đuôi!

Tổng thư ký: "Không được! Đây chính là yêu cầu của người!"

"Trước khi học viện Tiên Phong thông tri xuống, cũng không nên rời khỏi Giang Thành!"

Giang Nam mặt mày ủ rũ, lần này thì hay rồi, ngay cả hành

động cũng bị hạn chế!

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, nếu lại gặp phải kẻ như ma thuật sư, mình phải xử lý thế nào chứ?

Không thể ngồi xồm 24 giờ một ngày trên vải!

"Được rồi! Nói đi cũng phải nói lại, các người đều nói tới học viện tiên phong! Đó là cái gì? Có phải đại học không?"

Tổng thư ký cười: "Người cứ coi như nó là trường đại học đi, lúc đó người sẽ biết!"

Giang Nam: ...

Nhìn lại trận đấu Ngôi Sao, lão tử ngoại trừ một tên giả gái bám đuôi, mẹ nó phần thưởng thực chất gì cũng không có được oa!

Cuộc thi rác ruổi! Không bao giờ tham gia nữa!

Hừ hừ!

"Đi tham gia lễ khen thưởng đi, người đã làm một tấm gương tốt cho mọi người, đây là thứ người xứng đáng!"

"Đây là số điện thoại của ta, có việc thì liên hệ trực tiếp với ta là được!"

"Còn có vấn đề gì không?"

Giang Nam mang vẻ mặt tò mò: "Cái kia ~ Ta có thể hỏi, tổng thư ký, con mắt phía trên có cận thị hay không?"

"Nếu như cận thị mà nói, có phải cũng cần một bộ kính hay không! Mỡ lâu như vậy không chớp mắt không mệt sao?"

"Lúc người khóc, con mắt phía trên có thể cũng rơi lệ hay

không, buổi sáng thức dậy có xuất hiện gỉ mắt hay không..."

Tổng thư ký: ???

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

Vấn đề của người là cái quý gì vậy?

Mẹ nó cái gì mà gỉ mắt?

Lấy đâu ra nhiều suy nghĩ kỳ quái như vậy?

Dạ Oanh ngơ ngác nhìn Giang Nam, người này không thích hợp a!

Sơn Miêu và Hồng Long ở bên cạnh đã hoàn toàn ngây ngốc!

Người thật đúng là dám hỏi!

Nhưng đều nghiêng tai lắng nghe, nên nói thì phải nói, bọn họ đúng là cũng có chút tò mò!

Văn phòng bị mắc kẹt trong sự im lặng hồi lâu!

Không ai nói chuyện cả!

Sau 3 phút...

Tổng thư ký: ...

"Sao còn không đi?"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

Còn có chút nhẫn lực hay không!

Không phải là thực sự chờ đợi ta trả lời đó chứ?

Không cần thị! Khô mắt! Cũng sẽ rơi nước mắt! Có gỉ mắt!

Được rồi!

Giang Nam ngại ngần cười: "VẬY... VẬY thì chúng ta đi đây!"

Mấy người rời khỏi văn phòng!

Dạ Oanh theo sát phía sau Giang Nam một tắc cũng không rời!

Buổi lễ khen thưởng đã chuẩn bị gần xong, cử hành ngay bên cạnh sân vận động Tước Linh!

Đám người Chung Ánh Tuyết đã đến rồi!

Chỉ chờ Giang Nam đi qua!

"Ta đi WC, chờ ta!"

Nói xong Giang Nam thuận di không còn bóng dáng, thuận di mấy cái liền đi tới trước phòng vệ sinh!

Vừa quay đầu lại, liền phát hiện Dạ Oanh còn đi theo phía sau mình!

Không khỏi hoàn toàn kinh hãi: "Không... Không, không phải chứ! Sao người lại theo kịp được?"

Lão tử đã thuận di bốn lần a!

Dạ Oanh: "Đi tới!"

Giang Nam: ???

Mẹ nó khẳng định là người đang nói đùa!

Ta mất chưa đầy 1 giây để thuận di, người liền tới đây?

Di năng của Dạ Oanh là cái quỷ gì? Lại có thể theo kịp tốc độ thuận di?

Kim Cương đều lợi hại tới vậy sao?

"Ta đi toilet người cũng đi theo?"

Dạ Oanh lạnh lùng liếc Giang Nam một cái: "Ta cũng đi toilet!"

Nói xong liền đi về phía toilet nữ!

Bị Giang Nam một tay giữ chặt: "Ai ai! Đi đâu!"

Dạ Oanh ngạc nhiên: "Ta đi vệ sinh đi! Có chuyện gì sao?"

Chương 557 -

Giang Nam chỉ chỉ Dạ Oanh, lại chỉ chỉ dấu hiệu của chiếc váy phần trong toilet nữ!

"Đúng vậy! Có chuyện gì sao?"

Giang Nam trừng mắt: "Đúng cái gì đúng! Mặc dù người là cường giả cấp Kim Cương, cũng không thể làm ra loại chuyện này!"

Dạ Oanh: ???

Loại chuyện gì?

Kim Cương thì có vấn đề gì chứ? Kim Cương thì không thể đi vệ sinh sao?

"Mỗi ngày ta đều như vậy a!"

Giang Nam kinh hãi: "Mỗi ngày? Người có mấu chốt đạo đức không?"

"Ta không quan tâm trước đây người như thế nào! Bắt đầu từ hôm nay, người không thể đến đây nữa biết chưa?"

"Không biết xấu hổ! Ta là hệ không gian mà còn chưa từng làm qua như vậy a!"

Dạ Oanh: "Xấu hổ? Có gì phải xấu hổ? Ta không đi ở đây thì đi ở đâu?"

Giang Nam chỉ vào dấu hiệu nhà vệ sinh nam: "Từ hôm nay trở đi! Đi ở đây biết chưa?"

Dạ Oanh: "Hả? "

"Đường đường là đàn ông con trai, suốt ngày chui vào phòng vệ sinh nữ, nhìn trộm tiểu cô nương người ta, còn ra thể thống gì nữa?"

Dạ Oanh: !!

Ai là đàn ông?

Người mới là đàn ông! Cả gia đình người đều là đàn ông!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

"Giang Nam! Ta..."

"Người cái gì? Nhanh lên? Bên ngoài đang chờ!"

Nói xong nắm lấy cà vạt của Dạ Oanh, thật sự kéo vào nhà vệ sinh nam!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Chỉ thấy Giang Nam cởi nút `ra, kéo khóa một cái!

Giờ phút này bả vai Dạ Oanh đều bắt đầu phát run, giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

"Nhìn cái gì vậy? Xả nước đi?"

Dạ Oanh: !!

"Ta... Ta không đi nữa!"

Nói xong sải bước đi ra ngoài cửa!

Sư phụ! Cứu ta!

Người mà ta muốn bảo vệ, hần... Hần ta không bình thường!

"Ngại ngừng? Có người bên cạnh nên không xả ra được sao?"

"Có gì mà phải ngại ngừng ở đây? Sau này chính là anh em!"

"Chờ về Giang Thành, đại ca mang người đi xông hơi lại mát xa!"

Dạ Oanh:(▼^▼#)

Mẹ nó ai thềm làm anh em với người!

Ah, ah!

Lại còn xông hơi mát xa?

Nếu không phải vì nhiệm vụ trong người, ta tuyệt đối là người đầu tiên chém chết người!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trên xe, Hồng Long ngồi ghế phụ!

Giang Nam ở hàng ghế sau ngồi ở giữa, Mira ngồi trong vòng tay Giang Nam! Sơn Miêu và Dạ Oanh một trái một phải!

Chỉ thấy giờ phút này Dạ Oanh có vẻ rất là dồn dập, hai tay đè đầu gối không ngừng dậm chân!

Xoay qua xoay lại!

"Còn... Còn bao lâu nữa là đến sân vận động Tước Linh?"

Hồng Long: "Ước chừng 1 tiếng nữa!"

Dạ Oanh:...

Mà Giang Nam ở một bên nhìn chăm chăm cô cười trộm: "Vừa rồi bảo người xả nước người không chịu xả? Vẫn cứ ngại ngần? Bây giờ lại không thể kìm được rồi sao?"

Dạ Oanh đeo mặt nạ, không thấy rõ sắc mặt!

Nhưng vành tai đã đỏ rồi!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chỉ thấy Giang Nam lấy từ trong không gian dị độ ra một bình nước, uống một nửa, sau đó đưa cho Dạ Oanh!

"À~"

Dạ Oanh: ???

Đưa ta uống làm gì?

Tình huống của ta đều đã sắp vỡ đê đó được hay không?

Uống thêm một ngụm nữa sẽ xảy ra chuyện!

Vì vậy, lắc đầu!

Giang Nam ngạc nhiên: "Không nhìn ra a! Bên ngoài mỏng manh vậy mà bên trong lại có chút hùng dũng!"

Thế là lại lấy ra một bình sữa miệng to hơn cho Mira uống một nửa! Rồi đưa cho Dạ Oanh!

"A~"

Dạ Oanh: !!

Bồn cô nường không uống!

Cái này cùng bình nước vừa rồi có gì khác nhau a!

Người này thật xấu xa!

Người ta không thể chịu đựng được nữa, người còn cho người ta uống nước!

Vì vậy, lần nữa lắc đầu!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Giang Nam mở to hai mắt!

Mẹ kiếp! Loại bình này cũng không được?

"Cái này... Có thực lực tới vậy sao?"

Vì thế lại lấy ra một cái lon đào vàng mở nắp, để Mira và Sơn Miêu ăn một nửa, lại đưa cho Dạ Oanh!

"A~"

Dạ Oanh sắp điên rồi, dùng sức lắc đầu!

Đóng hộp? Đồ đóng hộp cũng không thể ăn được!

Giang Nam: !!

"Mẹ kiếp! Miệng lon cũng không vừa sao? Cũng quá lớn rồi!

Sơn Miêu: "Phụt... Khụ khụ khụ! "

Mặt Hồng Long ghen tới đỏ bừng, dùng sức bóp đuôi thịt mình!

Cả người Dạ Oanh đều choáng váng!

Cái quái gì vậy?

Hóa ra người đưa cho ta mấy thứ này là để...

Ah, ah!

Ta là phụ nữ! pPụ nữ! Phụ nữ!

Loại chuyện này đừng để ta nhấn mạnh nữa được không?

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Cô tức sắp bốc khói!

Giang Nam: "Ta biết rồi! Chắc là ngại phải không?"

"Ta không nhìn! Sơn Miêu cũng không nhìn! Mira, để ta bịt mắt lại! Tài xế Long ca đều nhắm mắt lại! Hay cho chàng trai nhà chúng ta một không gian an toàn!"

Tài xế: ???

Mẹ nó ta đang lái xe! Người bắt ta nhắm mắt lại à?

Dạ Oanh: !!

Cô hoàn toàn nổ tung, nhào tới trên người Giang Nam, hai tay bóp cổ Giang Nam!

"A a a a a! Giang Nam! Ta đã đánh chết người! Đánh chết người!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Giang Nam bị bóp cổ trợn trắng mắt!

"Sơn Miêu! Cứu ta! Cái tên này phát điên! Hắn muốn đánh chết ta!"

Sơn Miêu cắn chặt môi dưới, cố nén ý cười: "Người... Người đáng đời!"

Giang Nam: ???

Ta chỉ muốn tốt cho hắc! Chu đáo cỡ nào!

Nghẹn tiểu không tốt cho sức khỏe!

Làm thế lại thành đáng đời chứ!

Chương 558 -

Giang Nam: "Buông tay! Ta đã gọi cho Tổng thư ký để tố cáo!"

Dạ Oanh: "A a a!"

Ta mặc kệ!

"Alo? Tổng thư ký? Người mau đem Dạ Oanh đi đi! Hắn muốn đánh chết ta! Tình huống khẩn cấp!"

"Hắn không phải là Dracula nằm vùng hay gì đó chứ?"

"Tút tutt tutt ~"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

Giang Nam: ???

Cúp máy?

Này, này! Không phải nói có chuyện gì thì tìm người sao?

Vừa quay đầu liền không dùng được?

Người có cần phải qua loa như vậy không?

Tài xế: "Có cần ta dừng xe hay không?"

Dạ Oanh đen mặt: "Không cần! Tiếp tục lái đi!"

.....

Vừa đến sân vận động Tước Linh!

Cửa xe vừa mở ra, thân thể Diệp Oanh trong nháy mắt biến

mất khỏi ghế xe!

Giang Nam mở to hai mắt: "Hắn... Hắn thuận di sao?"

Sơn Miêu lắc đầu: "Là tốc độ nhanh đến mức mắt thường không rõ!"

Hồng Long: "Ta cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy tàn ảnh..."

Giang Nam kinh hãi, nhanh như vậy sao?

Dị năng quý quái gì vậy? Quick Silver?

Phòng chờ sân vận động!

Các tuyển thủ lúc trước cùng Giang Nam ra ngoài hỗ trợ đều đã ở đây!

Giờ phút này có vẻ khẩn trương lại kích động!

Cửa bị đẩy ra, Giang Nam đi vào!

Ánh mắt tất cả mọi người đều sáng lên!

"Đều sắp bắt đầu rồi, sao còn không tới hậu trường?"

Diệp Tinh Hà cười nói: "Chẳng phải vì đợi người sao!"

Tề Ngọc mang vẻ mặt phấn chấn: "Sau này ta sẽ cùng người lăn lộn a!"

Hạ Dao cũng chạy tới, vòng quanh Giang Nam vài vòng, ánh mắt sáng ngời!

"Tiểu Nam! Hôm nay người có chút đẹp trai!"

Giang Nam trừng mắt: "Người nói bậy!"

Hạ Dao có chút ngây người!

"Mỗi ngày ta đều đẹp trai như vậy!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1!]

Chung Ánh Tuyết chỉnh lại cà vạt cho Giang Nam: "Rất đẹp trai!"

Đây là lần đầu tiên các cô nhìn thấy Giang Nam mặc quân phục, sạch sẽ gọn gàng, vô cùng có tinh thần, thật sự là có thể khiến cho người ta sáng mắt!

"Đi thôi! Đi nhận huy chương!"

.....

Sân vận động Tước Linh đã không còn chỗ ngồi!

Biểu ngữ khổng lồ được kéo lên với dòng chữ: "Long Uyên bất tử! Anh hùng không chết!"

Ngay giữa sân vận động, là những chiến sĩ Long Uyên đã phấn đấu cứu người ở tuyến đầu!

Chỉnh tề trật tự, cơ thể đứng nghiêm!

đứng trên đài cao, tay cầm micro!

Giọng nói ngọt ngào vang lên!

"Chuyện phát sinh ở Ngọc Long, tất cả chúng ta đều không muốn nhìn thấy!"

"Đó chính là sự bất hạnh! Càng là lời cảnh báo! Chúng ta hãy cùng nhau mặc niệm cho những nạn nhân trong sự kiện này! "

"Đồng thời, cũng biểu đạt kính ý cao nhất với các chiến sĩ Long

Uyên chiến đấu ở tiền tuyến!"

"Các người không sợ gian nan! Chống chịu với bức xạ để đấu tranh ở tuyến đầu cứu người, giúp cho thương vong giảm đến mức tối thiểu!"

"Anh hùng không nên vô danh! Vậy nên xin được trao tặng huy chương cho các chiến sĩ! Để cảm ơn vì tất cả những chuyện các người đã làm cho nhân dân!"

Vừa dứt lời, tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô liên tiếp vang lên!

Đó là vinh dự mà họ xứng đáng nhận được!

cười: "Mà lần này, cũng có một đám người như vậy!"

"Bọn họ dùng thân thể non nớt ngăn cản nguy hiểm phát sinh, trợ giúp quân Long Uyên chống đỡ cường địch, nghịch chuyển chiến cuộc! Cứu hàng ngàn người trong hội trường!"

"Họ là những bông hoa của tổ quốc, cũng là trụ cột nước nhà trong tương lai!"

"Mà Nam thần của chúng ta càng là người chiến đấu ở tuyến đầu! Công được 547 người ra khỏi khu vực hạch tâm! Hẳn chỉ là một học sinh, nhưng lại không quên đi trách nhiệm trên vai!"

"Hiện tại! Xin được mời mọi người bước vào!"

Cửa thông đạo, Giang Nam dẫn đầu, cùng với hơn một trăm học sinh đi tới giữa sân!

Một thân quân trang gọn gàng, sống lưng thẳng tắp!

Huân chương Xích Tâm trên ngực đặc biệt chói mắt!

Giờ khắc này, toàn thể chiến sĩ Long Uyên đều nhìn chăm chú vào Giang Nam, thần sắc nghiêm trang!

Chỉ thấy Hồng Long hét lớn một tiếng: "Toàn bộ quân Long Uyên!"

"Có mặt!"

"Nghiêm chào!"

Chỉ một thoáng, tất cả quân Long Uyên trong sân vận động đều kính chào với Giang Nam!

∠(° ^ °) !

Bọn họ gửi tới lời chào, cũng là lời cảm ơn!

Lúc này đây, nếu như không có Giang Nam, tình hình trong khu phong tỏa sẽ rất khác!

Có lẽ rất ít người sống sót được!

Giang Nam hiếm khi lại nghiêm túc như vậy, giơ tay đáp lễ!

∠(° ω °)! !

Vô số khán giả nhìn cảnh mà cảm thấy trở nên phấn khích, mặt đều đỏ bừng!

"Mẹ kiếp! Lần đầu tiên được nhìn thấy Nam thần trong bộ quân phục! Quá ngẫu!"

"Ta biết yêu rồi! Nhìn quá ngẫu!"

"Nghiêm túc như vậy? Tự nhiên có chút không quen!"

"Có tin Nam thần nghiêm chào xong một giây sau liền móc ra núm vú giả từ trong túi ngậm lên à!"

"Ta còn tưởng rằng hần sẽ mặc bộ đồ teletubbies lên nhận giải!"

"Phụt ha ha ha ha! Hoàn toàn có thể!"

"Đừng tin! Nam thần chỉ đang giả vờ! Trong lòng hẳn hiện tại kỳ thật đã nghĩ buổi trưa ăn cái gì!"

Giang Nam:

A~ Đói quá! Buổi trưa...

Đoàn người đứng trên bục nhận huy chương!

Ngay cả thỏ con fan cứng cũng có một phần!

Trần Hiên đi lên bục đài, đeo huy chương cho mỗi chiến sĩ Long Uyên!

Lần lượt cảm tạ cúi chào!

Mà Trần Hiên và lại một lần nữa đi tới trước mặt một đám tuyển thủ!

còn đẩy một chiếc xe đẩy nhỏ!

Phía trên bày đầy hộp màu đỏ! Trên nắp hộp còn có tên của mọi người!

Chương 559 -

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt: "Là linh châu đúng không? Chắc là linh châu, đúng không? Háo hức!"

Chung Ánh Tuyết: "Mong chờ!"

"A~ Tiểu Nam? Sao người không vui?"

"Không phải người thích nhất mấy phần thưởng nhỏ này sao?"

Giang Nam: (ㄟ_ㄟ)

Thích thì thích!

Nhưng không có phần của lão tử a!

Đi tới chỗ tổng thư ký rồi trở về tay không!

Linh thưởng cũng vẫn là tay không?

Ta mẹ nó... Thật trắng tay!

Sự thật chứng minh, trong hộp đồ kia đích xác là linh châu!

Linh châu cấp Bạch Kim! Hơn nữa là dành riêng cho mỗi người!

Cả đám tuyển thủ nhìn linh châu trong hộp đều cảm thấy hưng phấn!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao Ngô Lương đều nhận được!

Cho đến Giang Nam!

Trần Hiền phát cho Giang Nam hai tấm huy chương!

Lại một tấm huy chương Xích Tâm, còn có một tấm huy chương Không Sợ Hãi!

Và rồi... Mặt Trần Hiền đỏ lên, vội vàng đi tới chỗ của người tiếp theo!

Giang Nam: !!

Người còn biết xấu hổ đỏ mặt à?

Hai lần! Cái gì cũng không cho ta, lần này ngay cả cổ vũ cũng không nói?

Chạy nhanh như vậy làm gì?

Sợ ta bắt tay người à?

Ngay cả Mira cũng có huy chương nhỏ, cũng có hộp đồ!

Bên trong không phải là linh châu, mà là kẹo mút!

Giờ người tặng một viện kẹo lão tử cũng nhận!

Ngay cả kẹo mút cũng không cho ta!

Cách ba mét, đều có thể nghe được tiếng nghiến răng của Giang Nam!

Nhưng cũng không phải cái gì cũng không có, ít nhất hiện tại Giang Nam đã là một Trung Tá!

Ngay cả một đám tuyển thủ cũng ngây ngốc!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Không có phần của Giang Nam? Không thể nào!

Rốt cục Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết cũng biết vì sao Giang Nam không hào hứng!

Hạ Dao mang vẻ mặt cười xấu xa: "Tiểu Nam? Người xem đây là cái gì? Là linh châu nha~"

"Cấp Bạch Kim a ~ là linh kỹ công kích bạo liệt Móng Vuốt Thép a ~"

"Kẻ đáng thương ngay cả kẹo mút cũng không có ~"

Hạ Dao cầm linh châu lắc lư trước mặt Giang Nam!

Mà một giây sau, linh châu trong tay cô liền không thấy, chạy đến trong tay Giang Nam, bị ném vào trong không gian dị độ!

Cả người Hạ Dao đều cứng đờ tại chỗ!

(ó□ò。)

Giang Nam: "A~ Tuyết Tuyết là linh kỹ gì? Có lợi hại không?

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt mừng rỡ: "Hắc Viêm Bất Diệt của chồn lửa cấp Bạch Kim! Rất lợi hại!"

Giang Nam sửng sốt, Hắc Viêm Bất Diệt?

Ngọn lửa đen không bị dập tắt?

Mẹ kiếp? Đây chẳng phải là ánh sáng mặt trời sao?

"To Con thì sao?"

Ngô Lương kích động mặt đỏ bừng: "Linh kỹ của ốc sên chân vảy cấp Bạch Kim! Giáp Phản Thương! Ta không còn sợ bị ai chơi nữa rồi!"

Giang Nam: "Oa! Thật lợi hại! Không giống như cô nhóc đáng

thương nào đó~"

"Vừa mới có được linh kỹ, liền làm mất!"

Hạ Dao: (͡° ͜° ͡°)

Mất ở đâu?

Rõ ràng là bị người cướp đi có được không!

Không khỏi ôm lấy cánh tay Giang Nam lay động nói: "Ta sai rồi! Người trả lại cho ta nha~"

Giang Nam: "Gọi ba ba!"

"Ba Ba~"

Thanh âm ồm ồm khiến cho người ta tê ngứa!

Giang Nam ngạc nhiên, có cần phải dứt khoát như vậy không?

Rốt cuộc vẫn quá đánh giá cao điểm mấu chốt của Đại Lang Diệt!

"A ~ trả cho người!"

Hạ Dao một phen đoạt lấy: "Ba ba ~ Ba ba ~ Ba ba thôi! Hừ hừ! "

Nói xong kéo khóa ra, một phen nhét linh châu vào trong ngực!

Ta xem người cướp nó thế nào?

"Tuyệt tuyệt! Chúng ta tránh xa hẳn ra, tên này là một kẻ biến thái!"

Giang Nam: ???

Có cần trở mặt nhanh như vậy không?

Quả nhiên phụ nữ đều là móng heo!

Chỉ thấy tiểu trùng động Giang Nam vừa mở ra, bàn tay nhỏ bé tội ác duỗi ra!

Thân thể Hạ Dao lập tức cứng đờ, đỏ mặt không chịu nổi!

Sau một khắc linh châu lại bị Giang Nam móc ra bỏ vào trong không gian dị độ!

Vượt qua rất nhiều ngọn núi! Lão tử đã quá quen đường rồi có được không?

"Dao Dao? Có chuyện gì vậy? Sao mặt người lại đỏ như vậy?"

"Không có... Không có gì! "

Nói xong quay đầu lại hung hăng trừng Giang Nam!

Không, không được! Ngực không còn an toàn nữa!

Phải nghĩ đến một nơi mới để giấu bảo bối!

Mà bên kia, Trần Hiên đã gửi đến chỗ Thỏ Con!

Gửi cho cô một tấm huy chương nhỏ!

Thỏ Con sửng sốt!

"Hộp đồ của ta đâu?"

Trần Hiên đen mặt: "Ta có còng tay nhỏ, người có muốn không?"

Thỏ Con rung mình một cái, rốt cục nhớ tới thân phận của mình vẫn là "kẻ đào tẩu"!

"Cái này... Quên đi! Huy chương nhỏ là tốt!"

('◉ □ ◉`)

Còn muốn linh châu?

Hệ thống thiên nhãn đều đã tắt, còn đào video phát ra, tạo nên sóng to gió lớn!

Nếu không phải nể tình người ra tay hỗ trợ, còng tay nhỏ đã sớm an bài cho người!

Giang Nam nhìn thấy có người cũng đáng thương như mình!

Cười rất vui vẻ!

Lễ trao giải kết thúc, đoàn người Giang Nam bước lên máy bay trở về Giang Thành!

Sự khác biệt duy nhất là, phía sau Giang Nam là Dạ Oanh đi theo không rời nửa bước!

Trên mặt đeo mặt nạ cười, một câu cũng không nói!

"Tiểu Nam! Người kia là..."

Giang Nam nhếch miệng cười, choàng vai Dạ Oanh, vỗ vỗ lồng ngực cô!

"Long trọng giới thiệu một chút! Người anh em của ta! Dạ Oanh! Cường giả cấp Kim Cương, cực kỳ lợi hại!"

"Phía trên phái xuống bảo vệ ta! Hắn sẽ ở lại với chúng ta một thời gian!"

"Kẹo kệt ~ kẹo kệt ~"

Chương 560 -

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đều bối rối, người xác định là người em?

Đó là tiếng nghiến răng phải không?

Chắc là tiếng nghiến răng phải không?

Chúng ta đều thấy được sát khí trong ánh mắt cô ấy!

Người này thực sự được gửi đến để bảo vệ người?

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Ah, ah! Người vẫn còn vồ!

Điều duy nhất bản cô nương không thay đổi chính là sát ý đối với người a!

Giang Nam ngược lại rất vui vẻ!

Có người bảo vệ thật tốt, lại còn có giá trị oán khí!

Nhân sinh này liệu còn cái gì tuyệt vời hơn không?

Trên máy bay, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đang len lén nghiến cừu làm thế nào để lấy linh châu từ trong tay Giang Nam trở về!

Mà Giang Nam cũng không rảnh rồi lướt điện thoại di động!

Cho dù lúc cứu người tiêu tốn hơn 400 vạn giá trị oán khí!

Nhưng trước mắt trong hệ thống vẫn còn 570 vạn giá trị oán khí!

Thật vất vả mới rảnh rồi được, Giang Nam quyết định hung hăng rút một đợt!

Vì chuẩn bị cho việc làm ăn của quầy hàng sau khi trở lại Giang Thành!

[10 lần rút thăm may mắn liên tiếp bắt đầu!]

[Chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: 1 khối bánh pudding bullying!]

[Hân hạnh được bảo trợ! Giải khuyến khích : Một chiếc áo tàng hình teletubbies!]

Sau khi bay sạch 400 vạn giá trị oán khí!

Giang Nam cảm thấy mình có thể dựng được cả một đoàn phim teletubbies!

Lại rút nữa, chỉ sợ thẻ thắng cấp cũng sắp rút ra rồi!

Có nên rút nữa hay không?

Lại đập thêm 100 vạn nữa!

Thời điểm rút liên tiếp thứ 3, rốt cục xuất hàng mới!

[Chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một chai đại lục đoạt mệnh!]

[Hân hạnh được bảo trợ! Giải khuyến khích: Một đôi dép lê cực tốc!]

[Hân hạnh được bảo trợ! Giải khuyến khích: Một đôi dép lê cực tốc!]

.....

Ánh mắt Giang Nam trong nháy mắt liền sáng lên!

A a?

Một pháo nổ hai lần?

Hệ thống coi như ghen ra đại chiêu!

Giải thưởng đứng đắn và giải thưởng khuyến khích đều được làm mới?

Đại lục đoạt mệnh?

Cái tên khí phách tới vậy?

"Ai hắc ~ ai hắc hắc ~ khà khà~"

Giang Nam ngồi trên máy bay phát ra từng trận tiếng cười, nụ cười dần dần trở nên thiếu đạo đức!

(,,ㄟωㄟ,,)

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Xin hỏi!

Hiện tại đổi chỗ còn kịp sao?

Cái người này!

Hắn bắt đầu trở nên biến thái!

Đập xuống 100 vạn, ước chừng ra 6 chai đại lục đoạt mệnh!

94 đôi dép lê cực tốt!

Giang Nam không kiềm chế được tâm tình kích động, trực tiếp

vào thanh vật phẩm hệ thống xem tác dụng!

[Đại lục đoạt mệnh!]

Tác dụng:

Tấn công vật lý + 300%!

Tấn công nguyên tố + 300%!

Lời thật lòng + 100%!

Cảm giác đau đớn - 100%!

Nhận được buff gan người hùng! Hiệu quả kéo dài 6 giờ!

Một chai đại lục đoạt mệnh!

Ai cũng có thể trở nên tài giỏi ngay lập tức!

Cực cứng rắn! (๖_๖)✧

Giang Nam: !!

Sau một khắc bóng dáng Giang Nam đột nhiên biến mất ở chỗ ngồi!

Dạ Oanh ngây ngẩn! Giang Nam đâu rồi?

Mà đúng lúc này, chỉ nghe trên bầu trời vạn mét bên ngoài khoang máy bay mơ hồ truyền đến một tiếng hét lớn!

"Lợi hại!"

Một giây sau, Giang Nam xuất hiện trở lại trên ghế!

Dạ Oanh ngây ngẩn!

Hành động này của người là muốn dọa chết ta sao!

Thuần đi ra bên ngoài máy bay hét lớn một tiếng lợi hại rồi lại thuần đi trở về?

Mặc dù vậy, Giang Nam vẫn khó nén được hưng phấn!

Quá cứng! Quá lợi hại!

Vật công ma công đều được gia tăng?

Tuyệt Tuyệt mà uống thứ này thì lực công kích chẳng phải bùng nổ sao?

Nó còn có thể loại bỏ cảm giác đau?

Cái đáng sợ nhất chính là 100% lời thật lòng!

Sau khi uống vào liền phải nói thật sao?

Lại nói buff gan người hùng là cái gì? Trông cứ là lạ?

Tuy nhiên! Tất cả những thứ này đều không quan trọng!

Quan trọng nhất là đại lục đoạt mệnh là giải thưởng đứng đầu, không phải giải thưởng khuyến khích!

Là hàng thiết yếu!

Hệ thống! Ta yêu người!

Hoàn toàn bình phục tâm tình, Giang Nam lại đi kiểm tra tác dụng của dép lê cực tốc!

[Dép lê cực tốc!]

Tác dụng: Cho phép người mang tăng gấp ba lần tốc độ di chuyển!

Đố người bắt được em?

Không! Không có đó!

Bởi vì người căn bản không thể đuổi kịp ta nha!

Giang Nam đều vui điên rồi! Gấp ba lần tốc độ di chuyển?

Đó chẳng phải là niềm vui nhân ba sao?

Tuyệt vời! Quá tuyệt vời!

Nhưng không đợi Giang Nam cao hứng xong, lập tức lại trở nên ủ rũ!

Vui thì có vui!

Quan trọng nó là giải thưởng khuyến khích!

"A~ bán cho khách là được!"

"Ai hắc hắc? Ta thực sự là thiên tài mà!"

Giang Nam rất vui vẻ, vì thế hẳn lại nhớ tới một chuyện!

"Ta đã tiêu tốn rất nhiều giá trị oán khí! Cách lần nâng cấp trước đã sớm vượt quá 3000 vạn rồi chứ?"

"Thẻ nâng cấp của ta đâu?"

[.....]

[.....]

[Phát hiện gần đây giá trị oán khí mà ký chủ tiêu thụ không vượt quá 3000 vạn! Không đáp ứng đủ tiêu chuẩn của thẻ nâng cấp!]

Giang Nam trừng mắt, lại thuấn di biến mất khỏi chỗ ngồi!

Bên ngoài khoang máy bay lại lần nữa truyền đến một tiếng

hét lớn: "Người đánh rắm!"

Và sau đó trở lại chỗ ngồi ...

Dạ Oanh: (ㄗ_ㄗ)

Người ít nhiều cho máy bay chút mặt mũi được không?

Chương 561 -

[Phát hiện ký chủ xúc phạm hệ thống! Trừ một viên gạch vàng!]

Giang Nam: !!

Người mẹ nó lại dám tơ tưởng tới gạch vàng của lão tử?

Không trừ tiền vì trên máy bay không có mạng?

"Người lại muốn khai chiến đúng không?"

[□('ω•)□]

Giang Nam thiếu chút nữa bùng nổ tại chỗ!

Người có cần phải kiêu ngạo như vậy không?

Còn gửi sticker cho ta?

"Người tính lại đi! Chắc người đã tính sai!"

Làm thế nào lại chưa tới 3000 vạn chứ? Tuyệt đối đã đủ!

[Xin hỏi ký chủ có nhớ từng khoản chi tiêu oán khí không?]

Giang Nam nhú mày: "Không nhớ rõ..."

Ngày thường mình dùng không ít, làm sao có thể nhớ rõ ràng như vậy!

[Vậy chính là không đủ!]

Giang Nam thiếu chút nữa cắn nát răng!

Tóm lại chính là không muốn phát đúng không?

Có cần giở trò đòi bại một cách quang minh chính đại như vậy không?

Trong nháy mắt, trong lòng Giang Nam nổi lên một cổ xúc động bay về bộ lạc Kabu a!

Để cho hệ thống kiến thức cái gì gọi là "nhân danh hiểm ác"!

Đáng giận ~

Giang Nam đau lòng gạch vàng của mình, không khai chiến, tức giận bay một đường!

Từ trên máy bay đi xuống, Giang Thành quả nhiên đã phủ đầy tuyết trắng!

Trên đường quay lại biệt thự nhỏ!

Ngắm lại mình cũng đã rất lâu không về nhà, từ trước khi đi châu Phi đến bây giờ, đã rất lâu!

Nhìn khung cảnh quen thuộc trong phòng, đáy lòng Giang Nam dâng lên một tia ấm áp!

"Nộp phí sưởi ấm?"

"Ừm, trước khi đi ta cùng Dao Dao đã đóng tiền!"

"Bảo sao lại ấm áp như vậy!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Người nghỉ ngơi trước! Ta cùng Dao Dao quét dọn phòng, đã lâu rồi không trở về, trong phòng đều là tro bụi!"

"A, đúng rồi! Lát nữa lên tầng hai thu dọn ra hai gian phòng! Cho Mira và Dạ Oanh ở lại!"

"Mira lớn như vậy, nhưng không thể ngủ chung giường với người nữa!"

Giang Nam trừng mắt: "Chờ đã!"

Hạ Dao cười trộm: "Thế nào? Không nỡ cách xe Tiểu Mira?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Mira có thể ngủ trên tầng hai! Dạ Oanh vì sao cũng ngủ trên lầu hai?"

"Lầu hai không phải để cho nữ hài ở sao? Dạ Oanh ngủ bên cạnh ta!"

"Hắn ngủ ở lầu hai ta cũng không yên tâm!"

Dạ Oanh: !!

Nếu ánh mắt có thể giết người! Giờ phút này Giang Nam đã chết một trăm lần!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

"Giang Nam! Nhắc lại lần nữa! Ta là con gái! Con gái!"

Giang Nam bĩu môi: "Người đừng tự lừa mình dối người, được chứ? "

Dạ Oanh: "Ta tự lừa mình dối người ở đâu? Điều gì khiến người cảm thấy ta không phải con gái? Lấy bằng chứng ra!

Giang Nam bất đắc dĩ: "Được rồi! Đại Lang Diết! Đứng nga hàng với Dạ Oanh!"

"A~"

Hạ Dao ngoan ngoãn đứng bên cạnh Dạ Oanh!

Giang Nam lấy điện thoại di động ra, chụp một tấm ảnh ở

chính diện hai người!

Sau đó chạy sang một bên để chụp một bức ảnh!

Vẻ mặt mấy người đều choáng váng! Không biết Giang Nam đang làm gì!

Chỉ thấy Giang Nam chụp ảnh xong, bảo Dạ Oanh sang một bên, mình thì đứng bên cạnh Hạ Dao!

"Tuyệt Tuyệt, chụp hai tấm ảnh từ chính diện và bên cạnh cho hai người chúng ta!"

Mấy người Chung Ánh Tuyết đều không hiểu gì, nhưng vẫn làm theo!

Giang Nam: "Ah ~ cho người xem! Bằng chứng đây!"

Dạ Oanh tức giận nhìn ảnh!

Cô ngược lại muốn nhìn thử, mình sao lại không phải là con gái chứ?

Bức đầu tiên, chụp chính diện Hạ Dao và Dạ Oanh!

Hạ Dao: (y)

Dạ Oanh: |||

Ảnh thứ hai! Ảnh chụp từ một bên!

Hạ Dao: (|

Dạ Oanh: ||.

Dạ Oanh nghi hoặc: "Chuyện gì đã xảy ra vậy? Có vấn đề gì à? Hình ảnh rất bình thường! Bằng chứng ở đâu?"

Giang Nam: "Bằng chứng rõ ràng như vậy mà không nhìn ra?

Tiếp tục nhìn!"

Mở album ra, chuyển sang ảnh tiếp theo!

Ảnh chính diện của Hạ Dao và Giang Nam!

Hạ Dao: (y)

Giang Nam:|||

Ảnh thứ hai! Ảnh chụp từ một bên!

Hạ Dao: (|

Giang Nam:||

Dạ Oanh vẫn mang vẻ mặt nghi hoặc, thì sao chứ?

Không phải vẫn chỉ là một bức ảnh sao?

Giang Nam: "Vậy nên, vấn đề ở đây! Xin hỏi! Trong số bốn bức ảnh trên, sự khác biệt giữa người và ta là gì?"

"Người lấy đâu ra bằng chứng nói mình là con gái?"

Hạ Dao: "Phụt ha ha ha ha!"

☐☐
☐☐ (☐☐☐ 〇)

Chung Ánh Tuyết cắn chặt môi dưới, bả vai run rẩy không ngừng, khuôn mặt xinh đẹp ghen đỏ bừng: "Phụt phụt~ ta... Ta đi dọn dẹp phòng!"

Dạ Oanh: !!

Không có ai lại như người cả!

Bằng chứng? Ta có thể đi đâu tìm bằng chứng cho người xem chứ?

Chẳng lẽ muốn ta vạch ra cho người xem sao?

Ah, ah!

Tại sao lại tức giận như vậy!

Nhưng lại cảm thấy hình như Giang Nam nói có chút đạo lý a!

Chẳng lẽ... ta thật sự là bé trai?

Cái này ... Cái đó không đúng!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Chỉ thấy cô trực tiếp gọi điện thoại cho Tổng thư ký: "Alo? Tổng thư ký?"

"Có chuyện gì sao!"

"Ta có thể chém chết Giang Nam sao?"

"Tút TUT TUT ~"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

Hai mắt Dạ Oanh phun lửa: "Ta ở lâu một! Liền ở phòng người! Nam ca!"

"Một tắc cũng không rời, bảo vệ người! Người đợi đó cho ta!"

Bốn cô nương liền đấu trí đấu dũng với người!

Chương 562 -

Giang Nam nhếch miệng cười: "Như vậy mới đúng nha! Người người em!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Cô tức giận chạy ra ngoài cửa, hít một hơi thật sâu, tâm tình thấp thỏm gọi điện thoại!

Dạ Oanh: "Alo? Mẹ! Mẹ đang làm gì vậy?"

Mẹ Dạ Oanh: "Nấu cơm! Có chuyện gì vậy? Con trai cưng? Công việc có vất vả không?"

Dạ Oanh: ???

Con trai cưng?

Chẳng... Chẳng lẽ?

"Mẹ! Ta... Ta hẳn là con gái phải không?"

Mẹ Dạ Oanh: (☹.☹)☹☹
☹☹

...

Sau khi gọi điện thoại, Dạ Oanh càng nghi ngờ bản thân!

Có vẻ như từ nhỏ mẹ mình đã gọi mình là con trai cưng!

Dạ Oanh sờ sờ ngực mình!

Lại thông qua cửa sổ nhìn Hạ Dao đang dọn dẹp phòng...

Không khoa học.

Phòng ốc nhanh chóng được dọn dẹp xong.

Sắp xếp cho Mira lên phòng trên lầu.

Mà trong phòng ở Giang Nam, có thêm một tấm nệm trên mặt đất!

Sau khi tắm rửa bằng đại lực 2.0, ba người Chung Ánh Tuyết ở phòng khách vừa tu luyện, vừa xem Shin cậu bé bút chì!

Trong đĩa trái cây trong phòng khách cũng không phải là quả nho!

Mà là hơn trăm viên linh châu cấp Hoàng Kim!

Giang Nam thì trốn trong phòng dùng trùng động không gian rót đại lực vào trong chai nước khoáng!

Chuẩn bị cho quầy hàng vào ngày mai!

Vừa rót, vừa phát ra tiếng cười xấu xa "khà khà khà"!

Dạ Oanh nghiêng răng nghiêng lợi! Toàn bộ hành trình một tắc cũng không rời nhìn chăm chăm Giang Nam!

Phát huy đầy đủ trách nhiệm của mình như một vệ sĩ!

Giang Nam căn bản không quan tâm, cho đến hơn 9 giờ tối...

Đứng dậy vặn vẹo cổ mỗi nhừ, sau đó bắt đầu cởi quần áo!

Dạ Oanh trừng mắt: "Người... Người đang làm gì vậy?"

"Đi ngủ! Chẳng lẽ lại mặc quần áo đi ngủ?"

Dạ Oanh đổ tai: "Vậy ta ra ngoài... À!"

Nhìn thấy tấm nệm trên mặt đất, cô lại lần nữa bắt đầu nghiến răng!

Cởi thì cởi! Bỏn cô nường còn sợ người được sao?

Thế nhưng con mắt vẫn không chớp mà nhìn chăm chăm Giang Nam!

Ba giây sau, Giang Nam cởi hết chỉ còn để lại một quần lót rồi chúi vào trong chăn, bắt đầu lướt điện thoại di động!

Diệp Oanh nhìn lồng ngực Giang Nam, lại nhìn mình...

(ớ ờ)

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Lặng lẽ đi đến nệm của mình! Vẫn nhìn chăm chăm Giang Nam!

Giang Nam mở WeChat ra, phát hiện trong nhóm lớp đều đang thảo luận chuyện vòng ba nước rút của kỳ thi tuyển sinh đại học!

"Đã có thành tích mô phỏng rồi! Chày cán bột rất thơm!"

"A! Anh trai ta đang đánh ta! Chối lông gà đều gãy làm hai!"

"Anh trai người đánh người?"

"Cha ta nói lần thi mô phỏng này không tốt, ta không cần gọi ông ấy là cha nữa..."

"Làm sao đây! Sắp đến kỳ thi tuyển sinh đại học! Đề biết ta! Ta không biết đề!"

"Toán học! Toán học là quá khó!"

Giang Nam nhìn mà cười trộm!

Bọn họ tham gia cuộc thi Ngôi Sao toàn quốc và đạt được thành tích, căn bản không cần phải lo lắng chuyện thi đại học nữa!

Ngược lại các trường đại học Linh Vũ trên khắp toàn quốc sẽ tranh giành để gửi thông báo nhập học cho bọn họ!

Không cần phải tới trường, chỉ cần chờ đợi thư thông báo!

Nam Thần: Phụ nữ có thể lừa dối người! Anh em có thể phản bội người!

Nhưng toán học thì không!

Toán học không chính là không!

Một tin nhắn gửi lên, nhóm lớp còn đang mới thảo luận nhiệt liệt, trong nháy mắt đã không còn thanh âm...

[Giá trị oán khí từ Lâm Sơ Tình + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ ...]

Ngắn ngủi ba phút, cống hiến cho Giang Nam hơn vạn điểm giá trị oán khí!

Giang Nam trong nháy mắt lấy lại tinh thần!

Nam Thần: Ôi ~ không cần ôn thi đại học! Thanh xuân của ta bị thiếu khuyết!

Ta thật đáng thương ~

Trường đại học Linh Vũ nào thì tốt hơn nhỉ? Thật rối rắm!

[Giá trị oán khí từ Lục Minh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Tiểu Tiểu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Người có muốn hèn hạ như vậy không?

Nam thần quả nhiên vẫn là Nam thần người nào!

Dù cho có giành chức vô địch quốc gia, vẫn là hương vị quen thuộc này!

Ah, ah! Tức chết!

Giá trị oán khí lại tăng hơn ba vạn, Giang Nam vô cùng phấn chấn!

Nam Thần: Quên đi! Ngày mai ta vẫn nên đi học, dù sao thì ta rất thích học tập, nghỉ mãi ở nhà sẽ khiến ta hao gầy ~

Nhắc nhở: Xin lỗi! Bạn đã bị mời ra khỏi nhóm trò chuyện, tin nhắn này không được gửi thành công!

Giang Nam: ???

Sao lại mời ta ra khỏi nhóm chứ?

Con mẹ nó! Là ai dám đá lão tử?

Thật mất hứng!

"A~ mấy ngày nữa vẫn phải đi học lại thôi!"

Vì học tập? Căn bản không phải!

Lão tử là đi kiếm giá trị oán khí a!

Vậy nên, Giang Nam lại lần nữa mở weibo!

Nhìn hơn 50 triệu người hâm mộ của mình, vui vẻ, đăng một weibo!

Nam Thần:

Không cần hỏi gì!

6 giờ tối mai, phổ đại học!

Bày quầy hàng! Chuẩn bị tiền vốn!

Lần này! Lão tử đến đây để cướp!

(Ảnh chụp)

Chính là hình ảnh sâm banh ở buổi lễ trao giải!

Vừa mới đăng bài trong nháy mắt! Phần bình luận bên dưới đều bùng nổ!

"Cướp ta! Cướp của ta! Ta có tiền! Đến cướp ta đi!"

"Quả nhiên! Ngay cả khi trở thành quán quân cả nước! Người mẹ nó vẫn muốn bày sạp hàng!"

"Ha ha ha ha! Nhất định sẽ tới!"

Chương 563 -

"Mất đi nguồn sống linh hệ đại lực! Lão tử vì chờ người mà đã gầy đi 70 cân! Phú bà như hổ lang! Các người em cẩn thận!"

"Chuẩn bị sẵn sàng! Lần này lão tử tới là để nhập hàng!"

"Vé máy bay đã đặt! Chờ lấy bảo bảo!"

"Cảnh báo mọi người đừng mua đại lực 2.0 kèm linh hệ! Quá phí vợ!"

"Hoảng sợ! Em vợ còn sống không?"

“.....”

Nhìn bình luận bên dưới, Giang Nam dâng trào cảm xúc!

Có thể tưởng tượng ra khung cảnh ngày mai rốt cuộc sẽ bùng nổ như thế nào!

Giờ phút này, Giang Nam không khỏi nhìn trộm Dạ Oanh!

Chỉ thấy cô cũng đưa lưng về phía Giang Nam, nằm trên nệm quét điện thoại di động!

Ngay lúc này, chỉ thấy trên thanh tìm kiếm của trình duyệt!

Cụm từ tìm kiếm 1: Sự khác nhau giữa bé trai và bé gái là gì?

Cụm từ tìm kiếm 2: Cách để xác định xem người là bé trai hay bé gái!

Cụm từ tìm kiếm 3: 25 tuổi vẫn có khả năng phát triển?

Giang Nam: Phụt ~ Yo ...

Không, ta không thể! Ta không thể cười! Bằng không nhất định sẽ bị chém chết a!

Dạ Oanh nghe được tiếng cười của Giang Nam, giống như một con mèo con sợ hãi vọt vàng giấu điện thoại di động trong chăn!

"Kẹo kẹt ~ kẹo kẹt ~"

Tiếng nghiêng răng vang vọng trong phòng!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Giang Nam thật sự là nhện không nổi nữa, biết Dạ Oanh đang ở giai đoạn quan trọng của nhân sinh!

Phải định hướng đúng đắn cho đối phương!

Vì thế lục lọi tìm kiếm ở trong không gian dị độ!

Lấy ra một quyển sách ném cho Dạ Oanh!

"Ừm~ tự xem đi! Học thêm một chút!

Dạ Oanh ngơ ngác nhìn quyển sách Giang Nam đưa tới!

Trang sách có chút ố vàng, hiển nhiên đã trôi qua vài năm rồi!

Khoảnh khắc nhìn thấy bìa sách, cô liền chết lặng!

Trên đó rõ ràng viết:

Lớp 7!

Sinh Học

Phía dưới còn viết một cái tên xiêu vẹo xiêu vẹo!

Giang Nam

"Sách giáo khoa của người? Người đưa ta thứ này để làm gì?

Giang Nam trợn trắng mắt: "Lật sang trang 9! Tự học!"

Dạ Oanh nhú mày, lật đến trang 9!

Trang 9 còn được Giang Nam cẩn thận gập lại!

Đánh dấu quan trọng!

Sau đó cô ngây ngẩn!

Trang 9 rõ ràng là giới thiệu cấu trúc sinh lý của cơ thể con người ah!

Hơn nữa còn có hình ảnh chi tiết, hình ảnh phân tích!

Tất cả các loại phân tích!

Vành tai Dạ Oanh đã hoàn toàn đỏ!

Ý người là sao?

Ta cần người dạy à!!

Ah, ah! Thật tức giận!

Hơn nữa chỗ trống thuộc trang thứ chín trang, Giang Nam còn dùng bút đỏ viết chi chút!

Khá kỹ lưỡng!

Lúc đó Giang Nam mới bao nhiêu tuổi?

12 tuổi?

Vẫn là Tiểu Nam?

"Người có cần học nghiêm túc như vậy không?"

Giang Nam đắc ý cười, vẻ mặt kiêu ngạo!

"Kỳ thi hàng tháng! Môn sinh học của ta đều đạt điểm tối đa!"

Dạ Oanh: (ㄟ_ㄟ)

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Đây chính là kết quả học tập của người?

Ngay cả việc bốn cô nương là con gái cũng không phân biệt được?

Ngủ ngốc!

1 giờ đêm!

Giang Nam nằm trên giường trằn mắt nhìn trần nhà!

Dạ Oanh ngồi trên giường, nhẹ nhàng lau đoản đao của mình, lưỡi đao dưới ánh trăng chiếu rọi có vẻ đặc biệt lạnh lẽo!

Dạ Oanh ôn nhu nói: "Một giờ rồi! Sao người không ngủ?"

Giang Nam: "Ta sợ ta ngủ thiếp đi, người sẽ nhân cơ hội chém chết ta..."

Dạ Oanh: "Người thật sự là một tiểu quỷ cơ linh!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Đúng lúc này, điện thoại của Dạ Oanh "Ting~" một tiếng!

Cô không khỏi nhìn thoáng qua!

Đó là Weibo do Giang Nam đăng!

Trước khi gặp được Giang Nam, Dạ Oanh cũng là một fan của Nam thần, còn cài đặc chế độ quan tâm!

Nhưng bây giờ! Từ fan chuyển mình thành anti fan!

"Người muốn đi bày sạp?"

"Đúng vậy, đây chính là sự nghiệp của ta!"

"Ngày mai không được đi!"

Giang Nam đột ngột từ trên giường ngồi dậy: "Tại sao?"

Dạ Oanh: "Người có biết bây giờ có bao nhiêu người muốn mạng sống của người không?"

"Tàn dư Dracula rất có thể sẽ trả thù người, và các tổ chức quốc tế cũng rất quan tâm đến người!"

"Chợ đêm đông người, muôn hình muôn vẻ! Nếu có người ra tay với người, người chết thì sao? Ta cần phải chịu trách nhiệm về người!"

Giang Nam nóng nảy: "Không cho ta bày sạp? Vậy ta còn kiếm tiền nuôi gia đình thế nào? Bây giờ cuộc sống khó khăn như thế nào, người không phải là không nhìn thấy!"

"Không cho ta kiếm tiền? Người cũng đang đòi mạng của ta!"

Còn cái gì mà đánh ta?

Mẹ nó dám động thủ với ta khi ta bày sạp?

Người có ôm một quả bom hạt nhân đến thì lão tử đều coi như người thả rắm!

Dạ Oanh trợn trắng mắt!

Khó khăn?

Người nói mình khó khăn mà không thấy xấu hổ à?

Xin lỗi mấy trăm viên linh châu cấp Hoàng Kim bày trong mâm trái cây ở phòng khách của người đi!

Mắt to không khỏi cong thành hình lưỡi liềm: "Dù sao cũng không được đi! "

"Ta có quyền giám sát tuyệt đối với người!"

Hắc hắc ~

Này thì dám coi ta là bé trai?

Người muốn đi à? Ta không cho người đi!

Tức chết, tức chết người!

Giang Nam nghiến răng: "Lão đệ thói nhà người, tuyệt đối cố ý đúng không? Tổng thư ký lại không nói sẽ hạn chế hành động của ta!"

Chương 564 -

Dạ Oanh cười vui vẻ: "Vậy người cáo trạng đi? Xem hẳn nghe người hay nghe ta? Ta chỉ vì lợi ích của người!"

Giang Nam xoay người một cái liền trùm chắn quanh người!

"Người lại không thể cứ mãi nhìn chăm chăm ta được! Lúc đó ta liền rời đi!"

Dạ Oanh cười hắc hắc: "Người có thể thử xem, người anh em tốt của ta!"

Người có nói gì... Ta cũng sẽ không nghe!

Sáng hôm sau!

"Cốc cốc cốc!"

"Tiểu Nam! Dạ Oanh! Dậy thôi! Có cháo thịt nạc, ăn sáng thôi~"

Chung Ánh Tuyết đẩy cửa ra!

Chỉ thấy Giang Nam cùng Dạ Oanh ngồi trên giường, gắt gao trừng mắt nhìn đối phương!

Cả hai đều có một đôi quầng thâm lớn!

Trong nháy mắt, hai người đồng thời biến mất khỏi phòng!

Ngay sau đó, bên ngoài biệt thự!

Giang Nam với vẻ mặt không nói gì nhìn Dạ Oanh thẳng thoi chặn trước người mình!

Người có cần nhanh như vậy không!

Dạ Oanh: "Cả đêm người chạy trốn 341 lần, còn không hết hy vọng?"

Giang Nam: !!

Còn nhớ số lần?

Người cũng có đủ nhàm chán!

Không khỏi đen mặt thuấn chuyển tới bàn cơm ăn cơm!

Mà Dạ Oanh đã ngồi ở chỗ ngồi...

Giang Nam: ...

Lập tức không khỏi khẽ động ngón tay, một chút bột phấn màu trắng rơi vào trong ly sữa đậu nành của Dạ Oanh!

"Hô ~ không chạy không chạy! Ăn đi!"

Dạ Oanh không khỏi có chút đắc ý!

Hừ hừ! Lần này người biết ta lợi hại rồi sao?

Người chạy thoát được ta sao?

"Đại Lang Diệt đâu?"

"Dao Dao còn nằm trên giường! A ~ Mira, nhìn lại mặt mình kìa, đồ ăn dính khắp mặt..."

"Ê a ~ hì hì!"

Mira tuy rằng biển lớn, nhưng vẫn ăn cháo dính đầy mặt...

Giang Nam nhìn không nhịn được mà cười, dùng khăn giấy lau miệng cho cô!

Ánh mắt không khỏi rơi vào trên người Dạ Oanh!

Suốt ngày đeo một cái mặt nạ, lúc ăn cũng phải tháo xuống đúng không?

Ta ngược lại muốn nhìn thử bộ mặt thật của nhà người!

Nhưng Giang Nam thẳng cảm thấy bóng dáng Dạ Oanh mơ hồ một chút, cháo trong chén còn có sữa đậu nành trong ly đều biến mất...

Mặt nạ vẫn còn trên khuôn mặt của người!

Giang Nam:(O.O)!!

Con mẹ nó!

Ăn với tốc độ ánh sáng như vậy có ổn không?

Người cho chén cơm một chút thời gian để phản ứng có được không?

Chung Ánh Tuyết cũng choáng váng, nhanh như vậy sao?

Vì thế lại múc cho Dạ Oanh một chén rồi cười nói: "Đừng khách khí, thế nào? Ngon không?"

Dạ Oanh: "Rất ngon, sữa đậu nành rất đậm!"

Giang Nam: Khà khà khà

Vì thế bóng dáng lại có chút mơ hồ, cháo trong chén lại không còn!

Chung Ánh Tuyết lại múc thêm một chén nữa, lại không còn...

Tuần hoàn tám lần như vậy!

Cô đều sợ hãi, người này dói thành cái dạng gì, lượng cơm lớn

như vậy sao?

Khi Chung Ánh Tuyết lại muốn múc thêm, nhìn nồi... Đã thấy đầy!

Không khỏi cười: "À.. Sức ăn Oanh Oanh thật lợi hại!"

Giang Nam: !!

Mẹ nó này cũng quá lợi hại rồi! Một nồi đều bị người quét sạch!

Vành tai Dạ Oanh đỏ bừng, xấu hổ nói: "Dị năng của ta ngày thường tiêu hao rất nhiều năng lượng, cho nên... Cho nên liền..."

Giang Nam: "Lại nói bậy! Người rõ ràng chính là đồ đệ của "ngực nhỏ bụng đói" mà trong sách hay nói! "

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Mắt phun trực tiếp lửa: "Giang Nam! Ta... A~"

Phòng khách tràn ngập hương thơm nồng nàn!

"Ta đi toilet một chuyến!"

Nói xong thân thể trong nháy mắt biến mất ở chỗ ngồi!

Giang Nam đứng dậy vẻ mặt hưng phấn: "Aha!"

Rốt cuộc vẫn là trúng chiêu chứ?

Đấu với tiểu gia?

Không nói hai lời, đứng dậy thuận di một cái liền không thấy bóng dáng!

Đừng cố ngăn ta bày quầy hàng!

Kim Cương cũng không thành!

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt không nói gì, hai người nay xảy ra chuyện gì?

Giang Nam trên đường phố ngân nga khúc hát nhỏ, điên cuồng thuẩn di: "Hôm nay thời tiết thật trong lành ~ phong cảnh nơi nào cũng tốt. Nay, này!"

Nhưng còn chưa đợi Giang Nam cao hứng bao lâu!

Thân thể Dạ Oanh cũng đã xuất hiện trước người Giang Nam!

Trong tay còn cầm một cuộn giấy vệ sinh!

"Người đừng hòng vứt bỏ ta!"

Giang Nam: !!

"Người có cần liều mạng như vậy không? Quay lại và giải quyết vấn đề! Nghẹn không tốt cho thân thể!"

"Ừng ục ~"

Bụng lại ầm ỉ một trận.

Dạ Oanh cắn chặt răng! Giang Nam trời đánh!

Chính là ly sữa đậu nành kia phải không?

Chắc chắn là ly sữa đậu nành có đúng không?

Không nên mất cảnh giác với người!

Giang Nam vừa muốn thuẩn di chạy trốn, chỉ nghe Dạ Oanh quát khê: "Tà Vương Chân Nhãn!"

Sau một khắc, phía sau mặt nạ đột nhiên phát ra quang mang đỏ tươi!

Giang Nam trực tiếp cảm thấy thân thể mình bị định trụ, lâm vào trạng thái cứng ngắc! Phong Ma + Định Thân?

Không thể nhúc nhích!

Dạ Oanh tiến lên bế Giang Nam theo kiểu công chúa, sau đó Giang Nam liền cảm thấy cảnh sắc trước mắt một trận mơ hồ!

Sau đó, mình xuất hiện trong phòng tắm của nhà mình!

Mặt hướng về phía tường! Quay lưng lại với nhà vệ sinh!

Giang Nam: ???

Chỉ nghe thấy phía sau là một trận thanh âm truyền ra!

Giang Nam nóng nảy!

Này, này!

Người có cần tàn nhẫn với bản thân tới như vậy không?

Đi vệ sinh cũng đưa ta đi cùng?

Sợ ta bỏ chạy tới như vậy sao?

Không có ai như người!

Tà Vương Chân Nhân là linh kỹ quỷ quái gì chứ?

Chương 565 -

1 phút sau!

Giang Nam cuối cùng cũng có thể di chuyển!

"Tà Vương Chân Nhân!"

Giang Nam: ...

Con mẹ nó người tính toán cứ luôn khống chế ta!

Kiểm soát cho đến khi người hoàn thành?

"Cái kia~ người khống chế ta cũng chỉ khống chế ta! Người quay mặt lại cho ta không? "

"Hướng về phía tường thực sự vô nghĩa!"

Dạ Oanh: !!

"Phi! Mơ đẹp! "

Quay mặt? Quay mặt lại không phải đều bị người nhìn thấy sao?

Nếu không phải thật sự không có cách nào với người, mới không cho người tiến vào a!

"Không quay mặt cũng được! Người có thể bật quạt không khí sao?"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

"Tà Vương chân nhân!"

Lần này, Giang Nam ngay cả nói chuyện cũng nói không nên lời...

Cho đến 5:30 tối, Giang Nam cũng không chạy được!

Giờ phút này hai người vẫn ngồi trên giường trừng mắt nhìn nhau!

Ý chí chiến đấu trong mắt Giang Nam hùng hực thiêu đốt!

Ai cũng không thể ngăn cản lão tử bày sập!

Dù có là thần linh giáng thế!

Ta cũng chạy cho người thấy ~

Vì thế bàn tay nhỏ bé móc ra, một đôi dép lê bị ném xuống đất!

Đó chính là đôi dép lê cực tốc!

Vốn còn muốn thừa dịp lần này bày sập bán cho khách thử tác dụng phụ!

Sự thật chứng minh!

Mẹ nó không cho ta cơ hội!

Thấy Giang Nam ném đôi dép lê xuống mặt đất!

Dạ Oanh lập tức cảnh giác!

Lập tức đến sáu giờ, theo tính tình Giang Nam nhất định sẽ nghĩ hết mọi biện pháp chạy trốn!

"Người muốn làm gì?"

Giang Nam mang dép lê cực tốc, phải gọi là vừa chân!

Trong nháy mắt trong lòng đã có tự tin, vắn eo một cái! Về

mặt kiêu ngạo!

"Ta sẽ chạy trốn! Người không bao giờ có thể trói buộc một trái tim khao khát tự do!"

Chẳng phải người rất nhanh sao?

Lão tử gấp ba lần tốc độ di động, lại thêm thuận di!

Ta không tin là người có thể đuổi kịp!

Dạ Oanh trừng mắt: "Hiện tại cũng không giấu diếm nữa sao? Người chạy thử cho ta xem!"

Nhìn quanh Giang Nam, toàn thân chỉ mặc một cái quần nhỏ in hình Maruko!

Lấy cái thân này, người tính chạy đi đâu?

"Nhìn thử là biết!"

Trong phút chốc thân thể Giang Nam liền biến mất trong phòng!

Quả nhiên!

Dép lê cực tốc vừa mang vào, dưới chân như thổi thêm gió!

Gấp ba lần tốc độ chồng lên nhau!

Khoảng thời gian thuận di gần như hoàn toàn biến mất!

Chỉ với một giây, liền phóng ra ngoài năm km!

Đi thẳng đến phố đại học!

Nhìn lại! Căn bản không có bóng dáng Dạ Oanh!

"Tự do! Ta đến đây!"

"Thối Dạ Oanh! Người đi theo phía sau lão tử ăn rắm đi! Ha ha!"

Mà đồng thời lúc Giang Nam thuận di ra ngoài, Dạ Oanh cũng khởi động dị năng đuổi theo!

Lại chỉ nhìn thấy một bóng lưng mặc quần lót Maruko chạy như điên trong tuyết!

Phía sau nhấc lên một trận gió tuyết!

Trong nháy mắt không còn bóng dáng!

Dạ Oanh kinh hãi! Bình thường dựa theo tốc độ của mình, đuổi kịp Giang Nam quả thực quá dễ dàng!

Nhưng bây giờ lại bị bỏ lại?

"Sao... Làm thế nào nó có thể chứ! Nhanh tới như vậy?"

Giang Nam đã làm cái gì?

Lại nói quyết tâm ra cửa bày sập hàng của người có cần phải lớn như vậy hay không!

Mặc một chiếc quần lót chạy như điên trong tuyết?

Người không lạnh sao?

"Linh kỹ: Thần Hành!"

"Rầm!"

Linh quang trên người Dạ Oanh cuồn lốc, một phát tăng tốc, tốc độ lại tăng lên!

Cuối cùng đã nhìn thấy "đèn đuôi xe" của Giang Nam!

(Lưu ý: Đèn đuôi xe! Hai đóa má hồng trên khuôn mặt

Maruko!)

Giang Nam quay đầu lại nhìn, gấp gấp!

Thế nhưng đuổi theo?

"Ah ah! Liều mạng! Phần huyết!"

Vừa phát động phần huyết, trên người Giang Nam bốc khói trắng!

Tốc độ tăng mạnh, trong nháy mắt lại biến mất trong tầm mắt Dạ Oanh!

Dạ Oanh: !!

Này, này!

Đây có phải là Bạch Ngân không? Đừng đùa nữa, được chứ?

Thời điểm Lý Đạo Thiên Bạch Ngân cũng không ảo ma được như người!

Không, không, không! Không thể tìm được một Bạch Ngân nào trâu bò hơn người?

"Linh kỹ: Ốc Luân Tăng Áp!"

Linh kỹ chiêu bài đến từ thú mỏ vịt Ốc Luân! Hiệu ứng tăng tốc khủng khiếp!"

Tốc độ Dạ Oanh đột nhiên tăng vọt! Lần này trực tiếp đuổi qua Giang Nam!

Hai người chạy như điên!

Dạ Oanh thoáng nhìn Giang Nam, vẻ mặt thoải mái: "Không lạnh sao? Về nhà thôi! Bé ngoan!"

Giang Nam: ...

Nghĩ tiểu gia ta đã hết cách với người đúng không?

Đây là sự sỉ nhục!

Sự sỉ nhục trần trụi!

Phố Đại học ời ta tới ngay! Vì tự do!

Liều mạng!

Chỉ thấy Giang Nam tiện tay nắm lấy một nắm tuyết trên mặt đất, nhanh chóng đặt ở sau lưng mình!

"Ngao! Lạnh! Lạnh!"

Trong nháy mắt, tốc độ Giang Nam lại đề cao! Chỉ để lại một "đèn đuôi xe" không ngừng rung động tới Dạ Oanh

Dạ Oanh: ???

Cái này ... Cái này vì để vứt bỏ mình đã tình nguyện bật hack vật lý sao?

Có cần phải tàn nhẫn với bản thân tới như vậy không?

Ta nhìn mà có chút đau lòng, được không?

Nhưng Giang Nam hiển nhiên đánh giá thấp tốc độ của cường giả cấp Kim Cương!

Dạ Oanh lần nữa đuổi theo, vẫn thảnh thơi như cũ!

Còn có thời gian rảnh rồi lấy điện thoại di động ra chụp liên tục cho Giang Nam!

Dù sao thì! Tròng diện này của Nam thần không được thấy nhiều!

Chương 566 -

Giang Nam điên rồi! Còn dám chụp ảnh ta sao?

Không biết xấu hổ ~

Dạ Oanh cười trộm: "Về nhà đi? Trời lạnh như vậy! Nhìn đi! Maruko đều lạnh đến run rẩy~"

Giang Nam mang vẻ mặt không cam lòng!

Mình uống đại lực tuyệt đối còn có thể nhanh hơn nữa, chỉ tiếc! Thật sự không có dũng khí này a!

Lại chạy trốn thất bại sao?

Đáng giận ~

Vì vậy, Giang Nam không có ý định chạy!

Chuẩn bị dừng lại!

Bởi vì trời thực sự quá lạnh!

"Ừm... Dừng lại... Dừng lại... Dừng lại"

Giang Nam: !!

Mẹ nó tại sao ta không thể dừng lại?

Giờ khắc này Giang Nam mới phát hiện!

Hai chân của mình căn bản cũng không dừng lại được!

Điên cuồng cất bước! Không dừng lại ở đó!

Nhìn từ bên cạnh, hai chân Giang Nam đã xuất hiện tàn ảnh rồi!

Nó giống như một bánh xe quay liên tục!

Giờ khắc này mặt Giang Nam đã vô cùng đen!

Cuối cùng đã biết tác dụng phụ của dép lê cực tốc!

Không phanh được!

Một khi bắt đầu chạy thì căn bản không dừng lại được!

Giờ phút này Giang Nam chỉ muốn đập đầu vào tường chết đi!

Quả nhiên! Giải khuyến khích vẫn luôn là cái bẫy hố người!

Tác dụng phụ kéo dài bao lâu chứ?

Mẹ nó nếu là 24 giờ, lão tử sẽ mệt chết a!

Giang Nam bị dọa căn bản không dám dùng thuận di, nếu không tuyệt đối sẽ bị ép khô!

Nhưng cho dù không dùng tới thuận di, tốc độ vẫn không chậm!

Hai chân hoàn toàn giống như một đôi Phong Hỏa Luân vô địch!

Mặc dù Giang Nam có lòng muốn cởi dép lê cực tốc ra, nhưng căn bản không tìm được cách a!

Về mặt Dạ Oanh nghi hoặc: "Không phải nói không chạy sao?"

Khuôn mặt Của Giang Nam đen hơn, không buồn nói một từ!

Tuyết trắng mênh mông, gió lạnh thấu xương!

Thứ trượt xuống từ khoe mắt chính là thanh xuân đã mất ở Giang Nam!

Bây giờ!

Mặc dù thành Đại Học đã đến sáu giờ tối, vẫn đông đúc người như cũ!

Tất cả những người này, đều bởi vì weibo của Giang Nam mà tới!

Thậm chí còn có không ít người dẫn chương trình nổi tiếng, phóng viên truyền thông!

Giờ phút này đều đang ngóng trông!

"A~ đã 6 giờ 01 rồi! Nam thần sao còn không đến?"

"Không phải là cho chúng ta leo cây đó chứ!"

"Theo tính tình Nam Thần, tuyệt đối có khả năng này a!"

"Ah ah! Ta nhớ Nam thần, sao hắn còn không đến a!"

"Mẹ kiếp! Cái gì vậy?"

Một người kinh ngạc nhìn đường phố bên cạnh!

Tất cả mọi người nhìn theo ánh mắt của người nọ!

Chỉ thấy một đường tuyết cuộn cuộn điên cuồng hướng về phía phố Đại học!

Mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng dáng!

Nhưng vẫn chưa thấy rõ!

Bóng người kia nhảy dựng lên, nương theo tốc độ xông thẳng lên bầu trời đám người!

Dưới ánh trăng tròn, mọi người cuối cùng đã nhìn thấy bóng người!

Là Giang Nam toàn thân chỉ mặc một cái quần lót Maruko!

Trên chân giẫm lên một đôi dép lê bốc khói kéo dài!

"Thưa các người chị em! Hôm nay đành lỡ hẹn!

"6 giờ tối mai! Không gặp không về~"

Biểu tình của mọi người đều hoảng hốt!

Trong lúc nhất thời vô số camera, điện thoại di động nhắm ngay bóng dáng Giang Nam!

Đèn flash nhấp nháy điên cuồng!

Trong chớp mắt Giang Nam liền đáp xuống đất, lần nữa nhấc lên một trận bão tuyết, rẽ vào khúc cua!

Đi thẳng tới cao tốc Giang Thanh!

Ngay sau đó, một bóng người đuổi theo Giang Nam!

Giờ khắc này, phố Đại học đông nghịt người lại lặng ngắt như tờ!

Tình huống gì đây?

Mọi người nhao nhao nhìn về phía bức ảnh vừa chụp!

Chỉ thấy bầu trời đêm sao lấp lánh! Một vầng trăng tròn đặc biệt sáng!

Giang Nam mặc một chiếc quần lót Maruko! Chân đạp dép lê!

Làm một bước nhảy vọt qua! Đẹp tựa như tiên nữ giáng trần!

Vô cùng tiêu sái!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí có vẻ hơi mơ hồ!

Các phương tiện truyền thông cực kỳ phấn khích!

Không thấy được cảnh Nam thần bày sạp! Nhưng bức ảnh này rõ ràng so với bày sạp càng thêm kích thích!

"Nhanh lên! Tái lên mạng!"

"Không... Không ổn lắm thì phải?"

"Nam thần cũng không biết xấu hổ, người còn ngại cái gì chứ?"

? ? ?

Nghe có vẻ có vài phần đạo lý!

Vì vậy, quyết định nhanh chóng tái lên mạng!

Tiêu đề: Sốc! Quán quân cả nước chạy như bay dưới mặt trăng, nói lỡ hẹn với một đám chị em! Rốt cuộc là do nhân tính vạn vẹo? Hay là đạo đức suy đồi!

(Ảnh) Nam Thần Bôn Nguyệt Đồi!

Tiêu đề: Sốc! Bí quyết giúp Nam thần cầm được chức quán quân cả nước! Chiến binh mùa đông! Cởi trần chạy trong tuyết!

Không nhìn thiệt thòi! Hồi hận cả đời!

(Ảnh minh họa) Maruko bay lên trời!

Tiêu đề: Sốc! Quán quân cả nước không thể chịu đựng được áp lực tâm lý! Tinh thần rối loạn, cởi trần lao nhanh! Trong chuyện này rốt cuộc có uẩn khuất gì!

Nhìn 1 tỷ người khóc!

(Ảnh) Giang Nam Ánh Nguyệt Đờ!

Vừa tải ảnh lên, trực tiếp lên top 9 hot search!

Lập tức khu bình luận bùng nổ!

"Phụt ha ha ha! Đây là loại thao tác khiến người ta phải nghẹt thở gì chứ!"

"Cơ bắp của Nam thần quá phóng đảng a! Ngầu điên rồi! Liếm màn hình!"

"Cái tiêu đề quái gì vậy?!"

"Có cần phải kích thích như vậy không! Nam thần vừa mới chơi thua trò thật lòng hay mạo hiểm sao?"

Chương 567 -

"Ha ha ha ha ha! Không phải đã nói sẽ bày sập sao?"

"Maruko? Thật đáng yêu! Mông Nam thần thật vĩ nhạ! A ~"

Sơ Tình: Táo bạo như vậy sao?

Tiểu Ngư: Nữ chiến binh xinh đẹp biến thân! Nam thần! Gậy ma pháp của người đâu?"

Ngô Lương: "Nam ca đã mang theo! Người không thấy sao?"

Tần Thụ: (Ánh mắt dần trở nên suy đồi)

Anh trai mắt kính: (Ánh mắt dần trở nên suy đồi)

Lãnh Yên: Em gái ta hỏi người có bán Maruko cùng loại không...

Ninh Du Du: ...

Mà Hạ Dao thì đang nằm trên ghế sofa, cả người đều co quắp lại!

Cô đang vừa lướt điện thoại vừa uống trà sữa!

Sau đó nhìn thấy được bài đăng!

"Phụt... Ha ha ha ha ha!"

Một ngụm trà sữa đều phun ra toàn bộ, Chung Ánh Tuyết bị dọa cho giật mình!

"Tuyết tuyết! Tuyết Tuyết! Người mau xem ~"

"Xem thì có thể, nhưng có phải cũng nên lau mắt trước hay không?"

Sau đó Chung Ánh Tuyết liền thấy được Nam Thần Bôn Nguyệt Đồi!

Biểu cảm dần dần trở nên sợ hãi!

Không phải nói đi bày quầy hàng sao? Làm thế nào lại chuyển sang cưỡi đồ chạy rong?

Người mới vừa nhận quảng cáo của Maruko sao? Có cần phải liều mạng tới như vậy không?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam căn bản không biết ảnh Maruko bay lên trời đang vô cùng nổi tiếng!

Giờ phút này hẳn đang dùng tốc độ không phải con người chạy như điên trên cao tốc Giang Thành...

Vẫn là làn đường cao tốc!

Vẻ mặt Dạ Oanh không nói gì chạy song song với Giang Nam!

"Lên cao tốc? Người vậy mà lên cao tốc?"

"Người nghiêm túc sao?"

"Cảm giác này của người là bị tử thân chuẩn bị bỏ nhà ra đi sao?"

Bỏ nhà ra đi thì cũng được, nhưng người chỉ mặc một cái quần lót?

Âm hai mươi mấy độ đó đại ca!

Khuôn mặt của Giang Nam đều đen hơn!

Đánh chết cũng không thể nói cho Dạ Oanh biết hiện tại mình căn bản không dừng lại được!

Ta cũng cần mặt mũi?

Quả thực xấu hổ chết đi~

Lấy tốc độ thể này để chạy trong thành phố thì quá nguy hiểm!

Quá nhanh! Chân mẹ nó không nghe ta sai khiến a!

Ta phải làm gì đây? Ta cũng tuyệt vọng!

Phía sau

Một chiếc Bugatti Veyron màu bạc đang phóng với tốc độ cực nhanh!

Trên xe là một thanh niên đầu đinh đập mạnh chân ga!

Cùng với tiếng nổ kịch liệt của động cơ, tiếng gầm vang lên!

Một cú tăng tốc! Cảm giác đẩy lưng cực mạnh truyền đến, kim tốc độ bay thẳng đến vạch đỏ!

Phương Viện đeo túi LV ngồi bên cạnh thét chói tai!

"Oa ~ tiểu ca ca! Chiếc xe này quá lợi hại!"

Đồng Hạo cười đắc ý: "Động cơ W16! Có thể xem là trò đùa sao?"

"Chiếc xe này của ta có thể lái với vận độ tối đa 434 dặm a!"

Nhưng mà, sự chú ý của Phương Viện hoàn toàn bị cửa sổ hấp dẫn, ngơ ngác nhìn!

"Hạo ~ Hạo ca..."

Đồng Hạo: "Hơn 30 triệu! Ngoại trừ máy bay ra, trên trái đất này hầu như không gì nhanh hơn được!"

Phương Viện: "Người có chắc không?"

Đồng Hạo cười nhạo: "Nói nhảm! Tất nhiên là ta chắc chắn! Ta đây chính là Veyron! Hơn 30 triệu!"

Phương Viện: ...

"VẬY NGƯỜI NHÌN SANG BÊN CẠNH..."

Đồng Hạo nhíu mày, nhìn ra ngoài cửa sổ xe!

???

Chỉ thấy một thanh niên cưỡi trần mang dép lê đang chạy ngang hàng với xe của mình!

Cùng nhau tạo gió!

Theo bản năng cúi đầu nhìn đồng hồ tốc độ của mình!

Kim quay rõ ràng chỉ vào 308!

Người? Mẹ nó thế nào lại là người?

Đây thật sự là người sao?

Cúi đầu nhìn, hai chân người này đều chạy ra tàn ảnh giống như bánh xe rồi!

[Giá trị oán khí từ Đồng Hạo +1000!]

[Giá trị oán khí từ Phương Viện +666!]

Phương Viện: "Cái này... Người giải thích sao về chuyện này!"

Đồng Hạo: !!

Có quý mới biết giải thích thế nào!

Lão tử bỏ ra hơn 30 triệu mua về chiếc Veyron này! Còn không chạy nhanh bằng một người mang dép lê chạy?

Một thanh niên cưỡi trần giữa trời mùa đông, mang dép lê chạy trên đường cao tốc đuổi kịp Veyron của ta?

Giấc mộng này của ta có chút kỳ quái!

Vô luận là từ phương diện nào cũng không giải thích được?

Giang Nam tất nhiên chú ý tới hai người trong xe bên cạnh đang trừng mắt nhìn mình!

Không khỏi gãi gãi đầu!

Cái này... Thật ngại quá!

Vì thế nhú mày với phía bên trong: "Này! Người anh em! Đua không?"

Đồng Hạo: ???

Đua?

Người này lại muốn đua với Veyron của ta sao?

Đua thì đua!

"Ừ~"

Một cước đạp mạnh chân ga, cường thế đáp lại!

Giang Nam nhếch miệng cười, dép dưới chân ma sát mặt đường nhựa tới bốc khói!

Một cú gia tốc, trực tiếp vọt tới trước mặt Veyron!

Chỉ để lại cho Đồng Hạo một đôi đèn đuôi xe đầy gợn cảm!

Phượng Viện nhìn bóng lưng Giang Nam, trong mắt to đều là những ngôi sao nhỏ!

"Oa ~ thật ngẫu nha!"

[Giá trị oán khí từ Đồng Hạo + 1000!]

Người thật sự là con người à?

"Xem lão tử cho người hít khói!"

Vì vậy, móc chìa khóa màu đỏ thứ hai của mình!

Mở khóa chế độ cực tốc của động cơ!

Một cước chân ga, đồng hồ tốc độ tăng vọt, trực tiếp chạy tới 430!

Nhưng... Nhìn thấy vẫn là đèn đuôi xe của Giang Nam!

Đồng Hạo đầy mê mang!

430 vẫn không thể đuổi kịp? Tóm lại là người còn nhanh hơn đường sắt cao tốc?

Chương 568 -

Giang Nam: "Chú ý xi nhan! Ca sắp phải đổi đường!"

Chỉ thấy Giang Nam đưa tay vỗ vào má bên phải của Maruko!

Vỗ liên tục 3 cái!

"Bốp!"

"Bốp!"

"Bốp!"

Và rồi... Giang Nam liền đổi đường!

[Giá trị oán khí từ Đồng Hạo + 1000!]

Có cần phải gọi đòn tới vậy không!

Người còn có cả công năng thông báo chuyển hướng sao?

Tăng tốc từ 0 đến 400 chỉ cần một đôi dép?

Mặc cho Đồng Hạo gia tốc như thế nào, căn bản cũng không đuổi kịp Giang Nam!

Đột nhiên! Tốc độ của chiếc xe chậm lại!

Phường Viện nóng nảy: "Sao không đuổi theo nữa? Ta còn muốn xem đèn đuôi xe của tiểu ca ca~ người đuổi theo!"

Đồng Hạo: "Không còn... Hết xăng..."

Không đợi bọn họ phản ứng lại!

Một bóng người mặc âu phục từ bên cạnh vọt tới, trong nháy mắt vượt qua Veyron...

Đồng Hạo:...

Ta cảm thấy ác ý sâu sắc từ thế giới này!

Không biết Giang Nam đã vượt được bao nhiêu km, cảm thấy mình sắp ra khỏi tỉnh!

Vội vàng quay đầu chạy như điên!

Một đường bay xuống, đế giày sắp bị mài phẳng a!

Cảm thấy bàn chân của mình sẽ bắt lửa!

"Lão tử.. Khi nào mới có thể dừng lại!"

Giờ phút này Dạ Oanh không khỏi có chút cảm động: "Thanh niên này chỉ vì bày sạp mà thật sự rất cố chấp a!

"Nhưng vì sao sự cố chấp của người luôn dừng ở nơi kỳ quái..."

Lúc này tiếng chuông báo động của đội tuần tra vang lên!

Anh trai tuần tra viên không khỏi nhú mào, mở báo động xem xét!

Gợi ý: Xe cơ giới không có biển số chạy quá tốc độ!

Tốc độ 486 km/h!

Anh trai tuần tra viên trừng mắt!

Là ai?

Giữa ban ngày ban mặt lại càn rỡ như thế?

Vội vàng xem video!

Trong video, một ảo ảnh màu trắng lóe lên, tốc độ nhanh đến mức mơ hồ!

Không khỏi làm chậm video, xem từng khung hình!

Sau đó, hẳn thấy bóng dáng một người!

"Mẹ kiếp!"

Một tiếng hét lớn vang vọng trong phòng trực ban!

"Phụt... Có chuyện gì vậy?"

Chị gái tuần tra viên phía sau mang vẻ mặt tò mò nhìn lại!

Sau đó cô liền chết lặng! Cúi đầu nhìn hình Maruko lên trời trên màn hình điện thoại di động của mình, lại nhìn hình ảnh video...

Đây có phải là Nam thần không?

A, cái này...

Chờ Giang Nam từ trên đường cao tốc rẽ xuống đã mệt mỏi rồi!

Trên người đầy mồ hôi, hai chân đã sắp không còn ý thức!

Thể lực đã sớm tiêu hao sạch, tốc độ đã chậm lại!

Bởi vì thực sự không thể chạy!

Dạ Oanh thật sự không đành lòng: "Khá muộn rồi, chúng ta về nhà ngủ được không? Tối nay ta sẽ không mài dao nữa!"

Giang Nam: (T_T)

Ta cũng muốn dừng lại! Tác dụng phụ này kéo dài bao lâu mới kết thúc ah!

Thần khí giảm cân?

Chạy ngay trên vỉa hè gặp phải một lão đại gia đang chạy đêm!

Nhìn thấy Giang Nam mặc quần lót chạy trong gió lạnh, không khỏi kinh hãi, lấy điện thoại di động ra điên cuồng chụp!

"Chàng trai trẻ! Trời mùa đông lạnh như vậy mà sao người lại mặc phong phanh thế? Không lạnh sao?"

Giang Nam: !!

"Lão đại gia! Trời mùa đông lạnh như vậy mà sao người lại mang theo cái đầu trục ra đường? Không lạnh sao?"

Lão đại gia: ...

[Giá trị oán khí từ Mã Đông + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mã Đông...]

Con mẹ nó mang theo cái đầu trục!

Người có cần nói thẳng ra như vậy không?

Cái này có thể so sánh được sao?

Giang Nam thở dài, cuộc sống không dễ dàng!

Cũng chỉ kiếm được chút giá trị oán khí có thể làm cho mình vui vẻ!

Vừa cảm khái xong!

Hai chân Giang Nam mềm nhũn, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất!

Cuối cùng cũng dừng lại!

Giờ phút này đã 9 giờ 07 phút, mình chạy hơn ba tiếng đồng hồ mới dừng lại?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Thời gian tác dụng phụ không cố định?

Cúi đầu nhìn, đôi dép lê cực tốc còn bốc khói trắng!

Đế giày đã bị mài ra hai lỗ thủng lớn!

Lúc này Giang Nam mới hiểu được!

Phải chạy mãi đến khi mài mòn đế giày mới có thể dừng lại sao?

Giang Nam tức giận cởi dép ra!

Một tay ném trên mặt đất, vể mặt tức giận!

Đáng giận ~

Nhưng suy nghĩ, lại ngoan ngoãn nhặt dép lê ném vào thùng rác không thể tái chế bên cạnh!

Không thể vứt rác bừa bãi!

Bảo vệ môi trường, mọi người đều có trách nhiệm!

Dạ Oanh nhìn thấy toàn bộ quá trình nhịn không được cười trộm!

Chỉ thấy cái miệng nhỏ của Giang Nam nhếch lên, hai tay duỗi ra: "Đi không nổi! Đưa ta về nhà!"

Dạ Oanh trợn trắng mắt, vẫn là ôm Giang Nam lên!

Trong biệt thự, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ngồi trên ghế sofa!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt nghiêm túc: "Đợi lát nữa Tiểu Nam trở về, hai chúng ta nhất định không nên cười hắc!"

Hạ Dao gật đầu: "Ừm! Tiểu Nam cũng cần có mặt mũi a!"

Sau một khắc, Dạ Oanh ôm Giang Nam đột nhiên xuất hiện trong phòng khách!

Hạ Dao quay đầu lại nhìn: "A ha ha ha ~"

Đại Lang Diệt nằm trên ghế sofa ôm bụng!

Chung Ánh Tuyết che mặt, này này!

Không phải đã nói không cười rồi sao?

"Phụt phụt ~ Ta... Ta trở về phòng ngủ, Tiểu Nam nghỉ ngơi sớm!"

Vẻ mặt Giang Nam mê hoặc: "Hai người cười cái gì?"

Hạ Dao lau nước mắt: "Không... Không có gì đâu! Ta đi giặt vớ!"

Chương 569 -

Giang Nam trở lại phòng, lúc này mới phát hiện, điện thoại di động mình đặt ở đầu giường điên cuồng rung lên!

Tất cả các loại thông báo 99+!

Mở WeChat để xem:

Lãnh Yên: Nam thần! Em gái ta muốn một chiếc quần Maruko loại của người, người ... Người có bán cùng loại không?"

Hoa Linh: Quần Maruko! Muốn 10 cái!

Thỏ con: Nam thần! Lần sau cất cánh chạy như điên nhất định phải gọi ta a, ta cũng muốn đi xem!

Ngư Thanh Thanh: Bọn họ đều nói người có mang theo gậy ma pháp! Tại sao ta không thấy? Người giấu nó ở đâu vậy?

Ngô Lương: Maruko! Có tam giác không? Ta chấm nó rồi!

Giang Nam: ...

Lại mở Weibo ra xem, mặt hoàn toàn đen!

Giấc mộng 900 triệu thiếu nữ cứ như vậy mà tan vỡ sao?

Ah, ah!

Chỉ vì bày quầy hàng, ta thật khổ quá đi!

Nhưng Giang Nam hạ quyết tâm căn bản không quan tâm!

Chuyển tay liền đăng weibo!

Nam Thần: Loại hình Maruko, ngày mai quầy hàng có bán cho cả nam lẫn nữ!

Có thể tùy chỉnh với khóa kéo bên trong!

Muốn làm thiếu niên truy phong giống như ta sao?

Muốn chạy dưới ánh hoàng hôn để hoài niệm tuổi trẻ đã mất của người?

6 giờ tối mai! Lại hẹn một đợt!

(Ảnh minh họa) Quần lót nam nữ!

Cư dân mạng trong khu vực bình luận đều phát điên!

"Tóm lại tình huống tối chỉ là một làn sóng tuyên truyền thương mại của người? Quảng cáo?"

"Quảng cáo loại này! Lại thêm 10 chiếc nữa!"

"Nam thần vừa ra tay! Liền biết có chuyện hay!"

"Chủ quầy hàng mạnh nhất trong lịch sử! Nam thần! Mục đích duy nhất khiến người phải giành được giải quán quân cả nước chỉ sợ là để nâng cao danh tiếng của người, sau đó thuận tiện để người bày quầy hàng?"

"Chân tướng sáng tỏ!"

"Nam leo cây! Tối mai người mà lại cho ta leo cây nữa, ta sẽ... Ta sẽ... Ta sẽ đợi người thêm một đêm nữa!"

Ý chí chiến đấu trong lòng Giang Nam lại bùng cháy!

Khoái hoạt mà lão tử vừa mới cảm nhận được, nhất định phải để cho các người cẩn thận cảm thụ một phen a!

Dạ Oanh ngạc nhiên: "Người còn định đi à? Tại sao người cứ phải đi bày quầy hàng!"

Giang Nam eo nhỏ xoay: "Có người hỏi! Tại sao leo núi! Bởi vì ngọn núi ở ngay đó!"

Về mặt Dạ Oanh ngạc nhiên!

Tuy rằng đạo lý mà Giang Nam nói cũng không có chút liên qua với bày sạp hàng!

Nhưng vì sao lại cảm thấy hình tượng của Giang Nam trong nháy mắt liền trở nên cao lớn a!

"Thật sự không thể đi! Ta nhận được tin tức, sau khi người trở về, bên phía Giang Thành có nhân viên khả nghi tiến vào!"

"Hơn nữa tổ chức quốc tế cũng có dị động, tình huống không rõ ràng!"

Về mặt Giang Nam nghiêm túc: "Mạng có thể không cần! Nhưng uầy hàng vẫn phải bày!"

"Người bắt ta đi! Xem người có thể bắt được ta không?"

Dạ Oanh:...

Có cần phải chuyên nghiệp như vậy không?

Nhưng tại sao ta lại không thể cảm động nổi!

Thời gian sau đó, Giang Nam có thể nói là thành thật tới khó tin, ngoan ngoãn ở nhà không có chút ý định chạy trốn!

Ngược lại bắt đầu điên cuồng tu luyện!

Kẹo nổ tim đập âm âm, cộng thêm linh châu cấp Hoàng Kim!

Dạ Oanh nhìn mà hoảng hốt!

Vào buổi chiều ngày hôm sau, đột phá đẳng cấp của mình đến trình độ Bạch Ngân 10 sao!

Nhưng đáy lòng cũng âm thầm cảnh giác, tên này tuyệt đối đang chuẩn bị kế hoạch để buổi tối chạy trốn!

Cho đến 5 giờ tối, Dạ Oanh và Giang Nam đều nằm trên giường lướt điện thoại!

Nhưng mà trên thực tế, đều dùng dư quang trộm nhìn đối phương!

Cho đến 5:30!

Thân thể Giang Nam ở trên giường thuận di biến mất!

Ánh mắt Dạ Oanh phát sáng: "Hừ hừ! Ta biết ngay mà!"

Lập tức trong nháy mắt khởi động dị năng cực nhanh!

Lập tức xông ra, nhưng phát hiện ra giày của mình không biết để ở đâu!

Nhìn quanh toàn bộ căn phòng, chỉ có ngoài cửa bày một đôi dép lê màu hồng!

Dạ Oanh căn bản không nghĩ nhiều, thân thể dùng tốc độ dọa người mang dép lê vào!

"A~ còn rất vừa chân!"

"Hắc hắc! Ta xem người có thể chạy bao xa? Ta bắt ngay..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn truyền đến, khói bụi bốc lên bốn phía!

Chỉ thấy vách tường phòng Giang Nam trực tiếp bị đâm sầm ra một cái động lớn hình người!

Thân thể Dạ Oanh giống như một quả đạn pháo bắn ra ngoài!

Giờ phút này vẻ mặt cô hoảng sợ, tốc độ chồm lên gấp ba lần lúc trước!

Đạt tới một trình độ cực kỳ kinh người!

Thậm chí ngay cả những thứ trước mắt cũng không thấy rõ!

Ngay cả phương hướng cũng không thể tùy ý khống chế!

Giống như chiếc xe thể thao vốn có thể chạy 300km/h, đột nhiên tăng vọt đến 1200km/h!

Không thể nào?

Dưới sự cực tốc dám chuyển hướng sao?

Chuyển hướng sẽ lật xe!

Dạ Oanh hoàn toàn hoảng hốt!

"Dừng lại! Dừng lại! Sao không dừng lại được? Cái này..."

Dạ Oanh đâm vỡ vách tường đi tới sân bên ngoài!

Sau đó cô liền nhìn thấy Giang Nam căn bản không chạy xa!

Mà đang đứng ở trong sân về mặt thành thoir chờ mình!

Trong tay còn cầm giày đen của mình!

Giang Nam: A hi hi

Biểu tình kia quả thật rất gọi đòn!

"Đi thông thả không tiến? Lão đệ thôi! Nhớ kỹ đừng chạy ra khỏi tỉnh!"

Dạ Oanh: !!

Chương 570 -

"Giang..."

Vừa nói ra một chữ, thân thể Dạ Oanh liên tục đâm thủng lan can! Hàng rào hoa! Và hàng rào xi măng!

Trong chớp mắt liền biến mất trong tầm mắt Giang Nam!

Thẳng tiến không lùi...

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Giang Nam cười phải gọi là cực kỳ rạng rỡ!

Dị năng của người chẳng phải cực tốc sao?

Chẳng phải chạy nhanh sao?

Vậy thì ta liền giúp người nhanh hơn một chút! Nhanh đến nỗi căn bản không dừng lại được!

Lão tử mang dép lê chạy không thoát, vậy ta sẽ cho người mang!

Giang Nam mang vẻ mặt đặc ý: "Nam thần! Cái đầu này của người quả thực quá đỉnh! Thông minh như vậy! Quá lợi hại mà!"

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều chạy hồng hộc xuống lầu, nhìn thấy trên vách tường là cái động hình người, vẻ mặt không khỏi ngạc nhiên!

Một cái lỗ hình người đang chạy?

Nếu như nhớ không lầm, đây đã là cái động hình người thứ hai trong phòng Giang Nam rồi!

Lần cuối cùng hình như là chữ "Quá"!

"Tiểu Nam! Dạ Oanh đâu?"

"Hai người các người đang làm cái gì vậy?"

Phá nhà!

Tuyệt đối là đang phá nhà!

Xin lỗi biệt thự nhỏ!

Về mặt Giang Nam bình thản, ngâm nga khúc nhạc nhỏ, thông qua cái động lớn hình người chạy trên vách tường trở lại phòng!

"Dạ Oanh à! Dạ Oanh về quê thăm người thân! Nhìn hẩn gấp gáp, cửa cũng không mở đi!"

"Ừm ~ bức tường này nói cái gì cũng phải để cho hẩn bồi thường cho ta!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao choáng váng!

Về nhà thăm gia đình? Đây là định trở về sao?

Cường giả cấp Kim Cương từ trước đến nay đều đặc biệt độc hành như vậy?

Nói xong Giang Nam mặc quần áo xong, trực tiếp thuận di về phía phố Đại học!

Ha ha!

Tiền ơi! Ta đến đây!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Giờ phút này Dạ Oanh mang vẻ mặt tức giận, hàm răng đều sắp cắn nát!

Lần này rốt cục cô cũng biết vì sao hôm qua Giang Nam lại điên cuồng chạy trên đường cao tốc hơn ba tiếng đồng hồ không ngừng!

Bởi vì căn bản không dừng lại được a!

Cái dép quỷ quái này! Tại sao có thể gia tốc khủng khiếp như vậy chứ?

So với linh kỹ của mình còn mãnh liệt hơn?

"A a a a a! Thật đáng ghét!"

Dạ Oanh chép miệng nhỏ, oan ức không chịu được!

Chạy lên đường cao tốc, một đường khói trắng!

[Giá trị oán khí từ ...]

Giờ phút này người đến phố Đại học thậm chí còn nhiều hơn ngày hôm qua gấp đôi!

Dù sao thì, quảng cáo ngày hôm qua thực sự bùng nổ!

Một lượng lớn người đến đây chỉ vì quần lót Maruko!

Mất thấy đã sáu giờ, nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng Giang Nam!

Trong khi tất cả mọi người đều nghĩ Giang Nam sẽ lần nữa cho leo cây.

Một bóng người đẹp trai ngời ngời đột nhiên xuất hiện ở quầy

hàng!

Không nói hai lời, bày vải ra, ngồi trên chiếc ghế gập!

Đại lực linh hẹ đậu nành!

Quần lót sâu riêng dép lê!

Các loại giải khuyến khích lần lượt được lên kệ, trên vải bày bày đầy đủ!

Loa phát thanh trong tay, phấn khích hô lên: "Mại dô! Bỏ hết tiền của các người ra cho ta!"

Chỉ trong nháy mắt, quầy hàng nhỏ của Giang Nam đã trở thành tiêu điểm của toàn trường!

"Ha ha! Ta biết Nam thần sẽ đến! Không nói nhiều! 100 chai đại lực 20 cân linh hẹ!"

"Chờ ta! Lão tử lái xe tải tới!"

"Còn quần lót Maruko đã nói trước đó thì sao? Ta đều mang cả balo theo để đựng!"

"Nam thần Nam thần! Người có thể ký tên cho ta không? Ký vào mặt có được không~"

Đám người chen chúc xông lên, tràng diện vô cùng hỗn loạn!

Giang Nam vừa nhìn tình thế này, không nói hai lời! Kéo khóa áo khóa ra!

Lộ ra mã QR in trên quần áo bên trong!

"Nào đến đây, không cần vội vàng, ai cũng đều có phần!"

"Quét mã nơi này!"

"Chị gái vừa mới muốn ký tên kia, ta cảm thấy vẫn nên ký vào ngực sẽ tương đối tốt ~"

[Giá trị oán khí từ Lưu Khả Nhi + 333!]

"Phi! Người mơ đẹp!"

"Nam thần! Người có bản bộ trang phục teletubbies không? Chính là loại mà người mặc trong giải đấu Ngôi Sao? Thật chờ mong!"

Giang Nam: "100.000 bộ! Không trả giá!"

"Đắt như vậy? Sao người không cướp đi... A, ta quên mất, người đang ở đây để cướp!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Kéo một bộ áo tàng hình teletubbies tới, không nói hai lời, giữ chặt ăng-ten bóp một cái!

Tiếp theo!

Toàn bộ áo tàng hình teletubbies trong nháy mắt đều biến mất!

Bóp thêm lần nữa!

Quần áo lại xuất hiện!

Quần chúng vốn ồn ào toàn bộ trợn tròn mắt!

Tàng hình? Thứ này lại có thể tàng hình?

Ba giây sau, tất cả các đồng bào nam ở đây đều đỏ mắt!

Liều mạng chen về phía trước!

"A a a a a! Mộng tưởng! Mộng tưởng của cánh đàn ông!"

"Ta muốn ta muốn! Ta muốn một mua bộ!"

"Bây giờ lão Vương cách vách đã không cần lo lắng trốn sau cục nóng điều hòa bên ngoài tòa nhà nữa rồi!"

"Ta nhớ vào! Người chỉ có chút chí khí này thôi sao? Phòng tắm đều đã đặt chỗ trước!"

"Tiền! Đưa tiền cho người! Nam thần! Hay vợ vét tiền của ta đi!"

Chương 571 -

Trong lúc nhất thời không ít người trực tiếp gào thét móc tiền từ trong vali ra, anh trai liền ném vào quầy hàng của Giang Nam!

Chỉ chốc lát sau, trên quầy hàng đã có thêm một núi tiền nhỏ!

Mọi người nhìn tới đỏ mắt a!

Quầy hàng náo nhiệt tới mức này, chỉ sợ Nam thần là người đầu tiên!

Giờ phút này, Giang Nam bị núi tiền chôn hơn phân nửa đã mang bộ mặt thỏa mãn!

Quất ta đi!

Hãy dùng tiền để quất ta!

Đánh chết Giang Nam cũng không nghĩ tới áo tàng hình teletubbies lại cháy hàng tới như vậy!

Thử hỏi đi! Ai mà không muốn tàng hình?

Chẳng qua mọi chuyện hiển nhiên cũng không phải như bọn họ tưởng tượng!

Còn muốn làm lão Vương cách vách?

Mơ đẹp!

Sau khi mặc vào, người cũng không thể cởi nó ra!

Dùng cái gì? Ăng-ten trên đầu sao?

Nhưng đây hiển nhiên cũng không phải là phạm trù Giang Nam lo lắng!

Áo tàng hình teletubbies trực tiếp bán cháy hàng!

Mà quần lót in hình Maruko cũng không kém cạnh!

Đúng lúc này, cô gái đeo khẩu trang, đội mũ nôi, mang kính râm lớn che kín mình!

Chọn lựa trong quần lót thương hiệu Hulk!

Đều chọn mẫu đặc biệt mát mẻ, đặc biệt ôm sát!

Chọn 9 cái!

Vụng trộm chuyển khoản cho Giang Nam rồi quay đầu bỏ chạy!

Giang Nam im lặng nhìn vào thông tin chuyển tiền của mình!

"Ngư Thanh Thanh chuyển khoản 90000 đồng!"

Này, này!

Người che kín như vậy có tác dụng cái rắm gì!

Chúng ta đều là bạn bè trên WeChat!

Tất cả đều đã bại lộ có được hay không?

Ngư Thanh Thanh ôm cái túi nhỏ chạy ra ngoài, trong mắt lộ ra vẻ sung sướng!

Lắm bầm nói: "Phong cách trong quầy hàng của Nam thần thật sự táo bạo, đều là thứ ta thích, cuối cùng cũng mua được!"

"À~ hôm nay mặc cái nào mới tốt đây?"

Cô đều đã chờ ở đây từ hôm qua!

"Tinh tinh!"

Điện thoại di động thông báo! Ngư Thanh Thanh không khỏi lấy ra xem thử!

Nam Thần: Lần sau trực tiếp nói cho ta là được, ta sẽ đưa luôn cho người!"

"Đam mê cá nhân của người... Ta đại khái cũng hiểu!"

Ngư Thanh Thanh: ...

Bị lộ?

Làm thế nào có thể lộ được!

Ta che kín như vậy, làm việc nghiêm cẩn như vậy!

Làm thế nào lại có thể bị lộ!

Chỉ là vẫn không thể nghĩ ra!

Bị Nam thần phát hiện? Ah, ah!

Cái này khác gì nam nhân ra ngoài mua “tư liệu học tập”, kết quả lại bị nữ sinh mình thích bắt gặp!

(ToT)

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh + 1000!]

Việc buôn bán của quầy hàng vẫn vô cùng náo nhiệt!

Làm cho Giang Nam cảm thấy bất ngờ chính là Lãnh Yên thế nhưng cũng mang theo em gái của mình đến!

Tên là Lãnh Hàm, cột tóc đuôi ngựa ngắn, đeo túi xách nhỏ!

Trông cực kỳ trong trẻo!

Vừa nhìn thấy Giang Nam liền nhào tới, hướng về phía mặt hân hôn một ngụm!

Giang Nam: ???

Lãnh Hàm cười vui vẻ: "Hắc hắc! Coi như được nhìn thấy Nam Thần sống!"

"Cảm ơn Nam thần đã cứu ta cùng cha!"

Lãnh Yên ở một bên đều nhìn choáng váng!

Người hôn hân à?

Sao người lại hôn hân?

Chị em của người còn chưa được hôn! Người... Người...

Giang Nam xoa xoa cái đầu nhỏ của Lãnh Hàm, cười xán lạn: "Nhóc con bao nhiêu tuổi? Con gái không thể tùy tiện hôn loạn người khác như thế! Người phải để lại cho người mà người thích!"

Lãnh Hàm mắt đầy chờ mong: "Hi hi!"

"Nhưng ta thích người! Ta đã xem video của người!"

"Nam thần người có bạn gái chưa? Ta... Ta..."

Giang Nam: ???

Chờ đã!

Vừa rồi ta bị một tiểu loli thổ lộ sao?

Người... Người muốn tự tay đưa mình vào tù sao?

Lãnh Yên nổ tung, mặt đỏ không chịu được, muốn lôi kéo Lãnh

Hàm rồi đi!

"Chị! Đừng kéo! Nam thần, người đợi ta! 5 năm nữa ta sẽ trưởng thành! Đến lúc đó..."

"Ơn~ chị! Đừng che miệng ta!"

Ba phút sau, Lãnh Hàm ôm mười chiếc quần lót Maruko mỹ mãn rồi đi!

Trên mỗi một cái má hồng Maruko, đều có chữ ký của Giang Nam...

Mà Lãnh Yên lời kéo Lãnh Hàm đã mặt đỏ như táo chín!

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

Giang Nam mặt hồng hào xán lạn ngồi trên ghế gấp!

Quả nhiên! Lão tử vẫn là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ kia!

Trên đường cao tốc!

Dạ Oanh hóa thành thiếu nữ truy phong vừa chạy vừa khóc!

Cũng không biết là gió thổi cay mắt khóc hay là tủi thân nên khóc!

Cô không nhớ nổi mình đã chạy trên đường cao tốc bao nhiêu vòng!

Đôi dép lê cực tốc dưới chân đã bốc khói!

Vượt quá hàng ngàn chiếc xe!

"Giang Nam trời đánh! Người đợi đó cho ta!"

Càng nghĩ càng tức giận, cô nhảy xuống cao tốc, đi thẳng đến

phố Đại học!

Giờ phút này việc buôn bán trên quầy hàng vẫn còn rất nhộn nhịp!

Đúng lúc này, trong đám người truyền đến từng trận tiếng cảm thán cùng với nghị luận!

"Oa ~ người phụ nữ này thật cao, thật có khí chất a!"

"Là người mẫu sao? Đôi chân này chắc cả đời này ta cũng không được thấy lần nữa!"

"Không phải khuôn mặt người phương Đông?"

"Hí ~ đường cong này làm cho người ta hít thở không thông!"

Ngay cả không ít cô gái cũng nhìn ngây người!

Mà phía sau cô lại là một hán tử cường tráng như gấu!

Đeo khẩu trang! Trên cổ đeo một tác phẩm điêu khắc Kim Cương lấp lánh dị thường!

Chương 572 -

"Mẹ kiếp! Cái gì vậy? Điều khắc?"

"Phụt ha ha ha! Người anh em này khá lắm! Đây có phải là tín ngưỡng không?"

"Còn là thủy tinh?!"

"Không không không không! Ta thấy giống như một viên kim cương!"

"Một viên kim cương lớn như vậy? Điều khắc thành một tác phẩm? Người đùa ta à?"

"Niềm vui của người có tiền ta không hiểu nổi!"

[Giá trị oán khí từ Andre. Shakalaka +1000!]

Giang Nam sửng sốt!

Andre?

Hắn ta đến Giang Thành? Đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ thấy đám người bị một cỗ lực lượng nhu hòa tách qua một bên!

Không khí xung quanh giống như có sinh mệnh vậy, cứ như lộ ra một con đường!

Chỉ thấy một cô gái cao 1m90, mặc quần jean bó sát màu đen, trên người là áo bông nhung trắng đi tới!

Gương mặt điển hình của người phương Tây, nhưng vẫn đẹp

khiến cho người ta ngạt thở!

Ngũ quan tinh xảo rất bắt mắt, mái tóc nâu dài tới thắt lưng!

Đậm chất phong cách nữ vương!

Trên vành tai mang hai bông tai lá phong, trong cặp mắt to hiện lên ý cười!

"Trông đáng vẻ làm ăn cũng không tệ?"

Mà Andre đi theo phía sau, trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam, hai mắt đã có thể phun lửa!

"Đã lâu không gặp! Nam thần!"

Sắc mặt cô gái cao gầy trở nên lạnh lùng!

"Câm miệng lại cho ta! Cho phép người nói chuyện sao?"

"Rầm!"

Không khí xung quanh đột ngột thắt chặt, cứng rắn như tấm thép!

Thân thể Andre bị áp chế sắc mặt đỏ lên, không thể nhúc nhích!

Giang Nam nheo mắt lại!

Khi còn ở Woyny, Andre đã là Hoàng Kim!

Mà trước mắt lại càng lên tới Bạch Kim!

Xem ra hơn trăm cân Kim Cương kia đích thật không uống phí!

Nhưng người phụ nữ này lại có thể dễ dàng áp chế Andre!

Cấp bậc không thể nghi ngờ!

Lại là một cường giả cấp Kim Cương!

Xem ra Dạ Oanh lo lắng cũng không phải là vô duyên vô cớ!

Nhưng Giang Nam không chút sợ hãi!

Tay đã lén lút thò xuống dưới hông!

Cô gái cao gầy đảo mắt nhìn lại, vẻ mặt tươi cười nhìn về phía Giang Nam: "Có muốn làm ăn với tỷ tỷ đây hay không?"

"Ta ở nơi này chờ người rất lâu, sẽ làm người hài lòng!"

Giang Nam nhìn trái nhìn phải, đáng vẻ cảnh giác đến cực điểm, lặng lẽ nói: "150 đồng, bao phòng?"

Khách bên cạnh đều bối rối!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cô gái này đến để đi khách sao?

"150 đồng? Nam thần đang nghĩ cái rắm gì vậy! Người có cần phải keo kiệt như vậy không? "

"Có phải không? Vừa mới kiếm được nhiều tiền như vậy, cũng không thể trả nhiều hơn một chút sao!"

"Loại cấp bậc này! Ít nhất cũng phải 1500 đồng mới đúng chứ?"

"1500? Cũng quá đắt! 1500 mua sườn ăn không thơm sao?"

"150? Ta ra 300!"

[Giá trị oán khí từ Victoria. Sasha + 1000!]

Ngay lúc này, khuôn mặt của Victoria đều hoàn toàn đen!

Sát ý trong mắt bạo băng!

150 đồng?

Mẹ nó ta chỉ đáng giá 150 đồng!

Người xem bốn cô nương đây là loại người gì?

Người đến cùng là đang bàn chuyện làm ăn gì với ta hả?

Người không thể nói chuyện đằng hoàng sao?

"Ha ha ~ phụt!"

Andre ở phía sau không nhìn được, cười ra tiếng!

Victoria nắm chặt tay nhỏ, không khí lại ép!

Andre liền phun ra một ngụm máu!

[Giá trị oán khí từ Andre. Shakalaka + 1000!]

Mọi người tất tắc khen ngợi!

"Nhìn xem! Nhìn bạn tra người ta đều tức giận đến mức hộc máu!"

"Không phải sao? Đổi lại là người đàn ông nào cũng không chịu nổi!"

"Mị lực của Nam thần, khó mà giải được a!"

"Không phải gã đàn ông này không được, nên cô gái mới. Ai ~ Ta nói thế nào mà lại mang cái thứ kia trên cổ của mình! Thì ra..."

"Người anh em này cũng khô thân!"

Victoria lại nắm lấy bàn tay nhỏ bé của mình!

Andre: Phụt...!

Lại thêm một ngụm máu!

Andre đều nóng nảy!

Lão tử mẹ nó cái gì cũng không làm, chỉ đứng ở chỗ này!

Trêu chọc tới ai?

Nồi của Giang Nam, liên quan gì tới ta!

Tại sao lại tai họa lên đầu ta chứ?

Đại gia đại nường! Đừng có nói nữa!

Nếu không lão tử còn phải hộc máu vài lần a!

Victoria nhìn nụ cười trên mặt Giang Nam, trong lòng cực kỳ tức giận!

Nhưng bàn tay nhỏ lại nhẹ nhàng vén tóc qua, lông mày ẩn chứa một chút thẹn thùng: "Chỉ cần người muốn, cũng không phải không thể!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Đừng có phóng thích mị lực không có chỗ dùng của người với lão tử! Cút đi!"

"Đừng có làm phiền lão tử kiếm tiền! Mỗi phút của lão tử đều trên dưới vài triệu, 150 đồng ta cũng không cho người a!"

Bị nói tới vậy mà còn chưa tức giận sao?

Chơi ta đi!

Xông lên giết ta!

Ta một lòng muốn tìm chết!

Người không thể thỏa mãn nguyện vọng nho nhỏ của ta sao?

Ôi, ôi! Gặp chết ta!

Ý cười trên mặt Victoria hoàn toàn tiêu tán, giơ tay lên muốn ấn về hướng Giang Nam!

Nhưng khi tay cô muốn tiến vào phạm vi bày hàng, lại đột ngột dừng lại!

Ngược lại cảnh giác lui hai bước, cười nói: "Thiếu chút nữa đã phạm sai lầm! Người ta cũng sẽ không bị người lừa đâu ~"

"Vết thương của ma thuật sư, hiện tại còn chưa dưỡng tốt đâu!"

Giang Nam: ??????????

Nở một nụ cười miễn cưỡng!

"Hả? Ma thuật sư cái gì? Người đang nói chuyện kỳ quái gì chứ?"

"Tại sao ta không hiểu gì cả?"

A!

Thời buổi này, làm lừa đảo cũng thật khó khăn a!

Chương 573 -

Ma thuật sư cũng không có nói chuyện này với Andre!

Nhưng thần chủ hội Quang Minh rốt cuộc vẫn biết được chuyện xảy ra ở trấn nhỏ Ngọc Long!

Cho nên mới có nhiệm vụ lần này!

Vốn dĩ muốn giao cho ma thuật sư!

Nhưng tên này đánh chết cũng không muốn đến Hoa Hạ, cho nên nhiệm vụ liền rơi vào trên người Victoria!

Andre tự nhiên cũng đi theo!

Sau chuyện ở trấn Woyny, hắn mang theo hơn 200 cân kim cương chạy trốn đến nước Mỹ!

Trong thời gian đó còn dùng kim cương để treo thưởng Giang Nam trên dark web!

Kết quả bị hành động của quân đoàn Âm Dạ dọa cho héo rũ!

Vì thế lại đổi kim cương còn lại thành tài nguyên tu luyện, một đường cường hóa bản thân đến Bạch Kim đỉnh phong, thuận lợi gia nhập vào hội Quang Minh!

Mà trong thời gian này!

Hơn nửa năm Andre vẫn kiên trì uống “em bé” kim cương ngâm nước!

Mỗi ngày đều bị mọi người cười cợt!

Không có chút tác dụng gì!

Bởi vì dị năng hệ thổ! Mẹ nó còn đặt biệt danh "Sa điều vương"!

Andre thật sự muốn đánh chết cái tên Giang Nam này!

Lúc đó hẳn ta chắc chắn đã lừa gạt lão tử! Sao lại tin lời của đối phương chứ!

Sau khi biết được sự thật, Andre vẫn tiếp tục lựa chọn mang chiếc dây chuyền con chim kim cương kia, mục đích chỉ để nhắc nhở bản thân!

Không được quên sự sỉ nhục này!

Victoria cười nói: "Đừng giả vờ hồ đồ!"

"Chúng ta cũng không giống với cái loại Dracula rác rưởi kia! Chúng ta không quan tâm đến Mira!"

"Ngược lại tương đối cảm thấy hứng thú với người!"

Giang Nam nhú mày, không phải tới đây vì phía Mira sao? Mà là vì mình?

"Ý người là sao?"

Victoria mỉm cười nói: "Thần chủ đã xem video quân đoàn Long Uyên đối đầu với nhân viên Dracula!"

"Cảm thấy hứng thú với nhân sâm của người, còn có đại lực 2.0!"

"So sánh! Huyết thanh bất tử trông có vẻ hơi rác rưởi!"

"Vậy nên? Muốn làm ăn với người! Người có làm không?"

Trong lòng Giang Nam cười lạnh!

Rốt cuộc vẫn là vì để mắt tới bảo bối của mình sao?

Sở dĩ không cường bạo, hẳn là vì sợ vết xe đổ của Dracula trước đó!

Uy thế Long Uyên vẫn còn đó, không muốn gây phiền toái cho mình!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Các người có thể cho ta cái gì chứ?"

Victoria cười nói: "Người thực sự trực tiếp! Ta thích người như người!"

"Linh châu hệ không gian cấp Kim Cương! Muốn không?"

Giang Nam vừa nghe, trong mắt phát ra tinh quang kinh người!

Mình đã Bạch Ngân đỉnh phong!

Lập tức sẽ tiến vào Hoàng Kim!

Mà linh kỹ cấp Hoàng Kim cần hấp thu còn chưa có!

Kho dự trữ quốc gia đã vì mình mà tiêu thụ trống rỗng!

Vừa buồn ngủ thì có người đưa gối tới?

"Đương nhiên là muốn! Người chuẩn bị bao nhiêu cân linh châu?"

Nụ cười trên khuôn mặt của Victoria trở nên cứng đờ!

Bao nhiêu cân?

Mẹ nó còn dám đòi theo cân?

Người có nhầm đơn vị đo lường hay không?

Tìm khắp thế giới cũng không tới một cân a!

[Giá trị oán giận từ Victoria Sasha + 1000!]]

"Chỉ một viên! Người nên biết giá trị của thứ này!"

"Ta cung cấp cho người những gì người muốn! Người cho ta thứ mà ta muốn, chỉ đơn giản như vậy!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, ánh mắt lưu chuyển trên người Victoria.

"Thật a! Linh châu của người mang theo trên người sao?"

Victoria sửng sốt!

Người đồng ý?

Không nghĩ thêm sao?

"Tự nhiên là mang theo trên người, người cũng không muốn nghe thử ta cần bao nhiêu sao?"

Giang Nam bĩu môi!

Người muốn bao nhiêu thì liên quan gì tới ta?

"Vậy người nói đi!"

"10 vạn gốc nhân sâm!"

"Được a!"

"10 tấn đại lực 2.0!"

"Được a!"

Vẻ mặt Victoria hơi đờ ra, điều kiện quá đáng như vậy đều đồng ý?

Oa!

Nhiệm vụ mà thần chủ an bài lần này cũng quá đơn giản!

Giang Nam hào phóng như vậy sao?

"Vậ~ vậy ta còn muốn..."

"Được a!"

"....."

Mẹ nó ta đã nói sao?

Victoria thăm dò hỏi: "Người có thể trả giá với ta! Người làm vậy bản thân không lỗ sao?"

Giang Nam: "Lỗ chứ!"

"Vậy sao người lại làm vậy?"

"Vui vẻ!"

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +666!]]

Ta không thể phản bác!

"Vậ... Ai ~ thật đáng ghét? Vậy người thêm bạn với ta? Sau đó chúng ta lại nói chuyện tiếp!"

Nói xong lấy điện thoại di động ra, lấy mã QR của mình ra!

Giang Nam không chút do dự, trực tiếp thêm bạn!

Victoria thần nhiên cười, quay đầu bỏ đi!

Andre hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái, vẻ mặt cười lạnh, cùng cô rời đi!

Quả nhiên!

15 giây sau, một bóng đen cuộn theo bão tuyết lao thẳng tới Giang Nam!

Xa xa đã có thanh âm phần mộ truyền đến!

"Giang Nam! Ta sẽ chém chết người!"

Lời vừa nói đã rút thắt lưng đao ra, dưới chân bốc khói, giết tới cực nhanh!

Chớp mắt đã tới trước mặt!

Bàn tay nhỏ bé của Giang Nam vung lên, vẻ mặt lạnh nhạt!

Mở ra trùng động không gian, Dạ Oanh không phanh được liền một đầu đâm vào trong trùng động A!

Mà trùng động B thì bị Giang Nam mở ngay trước trùng động A!

Như được hiển thị trong hình:

Trùng động B = o o = trùng động A

Hai trùng động nằm trên một đường thẳng! Khoảng cách chỉ có 3 mét!

Dạ Oanh từ trùng động A đâm vào từ trong trùng động chạy ra!

Chương 574 -

Khoảng cách ba mét căn bản không kịp để Dạ Oanh rẽ, lại đâm đầu vào trùng động A!

Vì thế, thiếu nữ truy phong của chúng ta bắt đầu vòng tuần hoàn vô hạn từ A đến B!

Đều chạy ra tàn ảnh, một giây đồng hồ không biết Dạ Oanh xuyên qua bao nhiêu trùng động!

Thậm chí tại chỗ nhấc lên một trận gió mạnh!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Mẹ, mẹ kiếp!

Động cơ vĩnh cửu!

Ta đã làm được!

Cái gì?

Trái với định luật bảo tồn năng lượng?

Không, không, không!

Giữa người và động cơ vĩnh cửu chỉ thiếu một đôi dép lê cực tốc a!

Giải Nobel Vật lý năm nay nên có thêm một phần của ta!

Dạ Oanh: ???

Người có tin không?

Tin ta sẽ bắn chết người hay không?

Người mới là động cơ vĩnh cửu!

Cả nhà người đều là động cơ vĩnh cửu!

Chẳng phải ta chỉ ăn một nồi cháo gạo nhà người thôi sao?

Rốt cuộc người muốn ta chạy bao lâu rồi!

Giang Nam thối tha!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

[Giá trị oán khí từ ...]

Giờ phút này tất cả mọi người đều thấy!

"Mẹ kiếp? Sao lại chạy nhanh vậy?"

"Con mẹ nó! Hiệp sĩ Tia Chớp?"

"Oa! Các người nhìn kia! Dưới chân còn mang theo hỏa diễm!
Quá ngầu!?"

Chỉ thấy Giang Nam một cước giẫm lên ghế gập, đưa tay chỉ một cái, kích đồnggào thét!

"Nhìn thấy chưa! Các người đã nhìn thấy chưa?"

"Muốn có được tốc độ giống như hắc sao?"

"Muốn có được hỏa diễm siêu ngầu sao?"

"Dép lê cực tốc! Người xứng đáng có được!"

"Không đuổi kịp nữ thần? Đừng sợ! Mang nó vào, người có thể
bỏ xa nữ thần ba con phố!"

"Đại hội thể thao 1500 mét sợ đứng chót? Đừng sợ! Mang nó vào! Người sẽ nhận được ba năm bắn pháo vĩnh viễn!"

"Thì không đạt yêu cầu không cần sợ! Mang nó vào! Cha người phun nước bọt mệ mỗi cũng không đuổi kịp người!"

"Mang dép lê cực tốc vào chân!"

"Tối nay chúng ta hẹn ở Thu Danh Sơn*!"

*Điểm đua xe

Một bài quảng cáo điên cuồng phát ra!

Khiến khách hàng đều bùng nổ, lại thấy một ví dụ sống như Dạ Oanh ở một bên!

Còn do dự gì nữa?

"Bao nhiêu tiền?"

"3 vạn một đôi! Đưa tiền trước mới nhận giày! Ta sợ người mang giày vào rồi chạy ta không đuổi kịp!"

Đám khách hàng vừa nghe, 30.000?

Cũng không quá đắt, chủ yếu là hiệu quả quá hấp dẫn ah!

"Ha ha! Nam thần! Cho ta một đôi! Đại hội thể thao lần này, ta muốn trở thành người giàu nhất trường!"

Giang Nam giơ ngón tay cái lên: "Yên tâm! Người sẽ được toại nguyện!"

"Ta cũng muốn ta cũng muốn! Ta xem cha ta còn có thể đuổi theo ta hay không!"

Giang Nam: "Yên tâm! Cha người chắc chắn không thể đuổi

kịp!"

Ừm... Hắn ở nhà chờ người quay lại rồi đánh người!

"Hãy cho ta một đôi! Ta muốn theo đuổi nữ thần của ta!"

Giang Nam sửng sốt: "Khá lắm! Người thực sự "theo đuổi" ah!"

Đôi dép lê cực tốc trong nháy mắt trở thành món hàng bán cực chạy!

Ngay cả Dạ oanh cũng không thể ngăn chặn sự nhiệt tình của khách!

Dạ Oanh nóng nảy: !!

Đừng tin hắn!

Cái gã này vô cùng xấu xa hiểm độc!

Lòng dạ đen tối!

Các người sẽ phải hối hận khi mang vào!

Mà Dạ Oanh ở bên này cũng hoàn toàn không chậm trễ được Giang Nam kiếm tiền!

Hàng vẫn bán ra rầm rộ như trước!

Đêm càng khuya, mọi người lạnh đến run rẩy, nhưng vẫn kiên trì xếp hàng mua dép lê!

"Bao nhiêu tiền? 30.000, phải không? Ta chuyển tiền cho người!"

Chỉ thấy người anh em này tay đông lạnh đỏ bừng, vừa run rẩy vừa nhấp số tiền!

"Amẹ kiếp! Nam... Nam thần! Ta gửi dư số không!"

Chuyển qua 300.000 cho Giang Nam!

"Thật ngại quá! Thật ngại quá! Người có thể chuyển trả lại cho ta không?"

Giang Nam bắt đầu cười: "Người nhìn người kia! Sao lại bắt cần như thế, về sau phải chú ý một chút!"

Người anh em cười gãi đầu: "Đúng vậy!"

Giang Nam: "Người a! May mắn gặp phải ta!"

"Nếu gặp người khác! Có lẽ sẽ chuyển trả cho người!"

Người anh em cười: "Cảm ơn! Cảm ơn người!"

Lập tức sửng sốt!

Không phải...

Chờ đã!

Người mẹ nó vừa nói gì?

Ý người là người không trả lại cho ta sao?

Còn phải gặp được người?

Ta mẹ nó phải xui xẻo cỡ nào mới gặp được người a!

Người nghĩ sao!

Người anh em nóng nảy: "Không đúng! Đó là tiền của ta?"

Giang Nam trừng mắt: "Cái gì mà tiền của người? Vào tay ta là tiền của ta!"

Người anh em: "Vậy người phải trả lại cho ta!"

Giang Nam vắn eo nhỏ, hợp lý hợp tình nói: "Ta dựa vào bản lĩnh cướp tiền! Tại sao ta phải trả lại cho người?"

[Giá trị oán khí từ Vương Gia Hà + 1000!]

Mẹ nó người còn biết đây là cướp?

Dựa vào bản lĩnh cướp được? Không trả lại?

Người đi xin lỗi những tên cướp đang bị giam giữ trong tù!

"Đi đi! Đừng trì hoãn việc kinh doanh của ta!"

Nói xong nhét cho người anh em này ba gốc khí huyết nhân sâm liền rồi đuổi đi!

Người anh em kinh ngạc nhìn ba gốc khí huyết nhân sâm trong tay!

Hình như là ta kiếm lời một đôi dép lê!

Bầy sập hàng kéo dài đến hơn chín giờ, tình hình vẫn náo nhieeth như trước!

Nhưng Giang Nam quay đầu lại nhìn!

Đế giày của Dạ Oanh rõ ràng sẽ bị mài mòn rồi!

Lại nhìn ánh mắt chết chóc Dạ Oanh!

Rõ ràng đã biến thành mắt đao rồi!

Chương 575 -

Giang Nam cảm thấy sau lưng là một trận gió lạnh, ngồi xổm xuống đóng gói quây hàng, thu hồi ghế gấp, xoay người chạy về nhà!

"Giang Nam! Giang Nam thối tha! Người quay lại cho ta!"

"Ô ô ~"

"Ta không giành cơm với người nữa được không? Người quay lại cho ta!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Không, ta không quay lại!

Phải nghĩ ra biện pháp bảo mệnh mới được!

Còn phải nhờ động cơ vĩnh cửu này hỗ trợ đào viên linh châu kia về!

Chờ sau khi Giang Nam thuận di đi!

Trùng động không gian tự động giải trừ, thiếu nữ truy phong rơi vào tuần hoàn chết lại một lần nữa xông ra ngoài.

Giang Nam về đến nhà căn bản không có thời gian tính toán số tiền thu được từ lần bày sạp này là bao nhiêu!

Vội vàng xông lên tầng hai!

"Tuyết Tuyết Lang diệt Mira! Trong chốc lát nếu có ai đánh nhau với ta, các người không được nhúng tay vào!"

Nói một câu, trong nháy mắt Giang Nam liền không có bóng dáng!

Ba người Chung Ánh Tuyết đều mang vẻ mặt choáng váng, tình huống gì?

Hạ Dao giơ tay lên: "Ta muốn đặt bồng ngô, ai trong các người muốn?"

.....

Đế giày cuối cùng đã bị bào mòn hết vài lúc 9:27!

Hai mắt Dạ Oanh trống rỗng trở về biệt thự, hai chân đều đang run rẩy!

Hai đôi chân nhỏ nhắn thanh tú đều là dấu vết của khói lửa, đế giày tuy rằng mài mòn!

Nhưng dép lê vẫn còn treo trên chân!

Nhìn cửa biệt thự, Dạ Oanh nghiêng răng một trận!

"Giang Nam thối tha! Ta chém..."

Cánh cửa đột nhiên được kéo ra!

Chỉ thấy Giang Nam một thân lẻ phịch đuôi tôm, đẹp trai làm cho người ta hoảng hốt!

Tiến lên bế công chúa Dạ Oanh lên, thâm trầm nói: "Hôm qua người ôm ta về nhà! Hôm nay ta ôm người..."

Dạ Oanh: "Hả?"

Nhìn biểu tình nghiêm túc của Giang Nam, cả người Dạ Oanh đều choáng váng!

Cái này... Có chút đẹp trai!

Nhưng thì sao chứ?

Điều này cũng không ngăn được ta sẽ giết người!

Chỉ thấy Giang Nam ôm Dạ Oanh đi vào trong phòng khách!

Trên bàn ăn, 18 món ăn nóng hổi! Cộng với ba nồi cơm lớn!

Cả một cái bánh bao thịt, tản ra mùi thơm mê người!

Trên bàn còn thấp ba ngọn nến, cùng với một nắm súng lục
đùi gà làm hoa tươi!

Dạ Oanh: (Chảy nước miếng)

Dị năng của cô vốn luôn tiêu hao đại lượng năng lượng thể
lực, liên tục chạy như điên hơn ba tiếng đồng hồ!

Đã chết đói từ lâu rồi! Vừa nhìn thấy đồ ăn đầy bàn, làm sao
còn nhịn được?

Mọi thứ đều tốt!

Chỉ thấy Giang Nam nhẹ nhàng đặt Dạ Oanh lên ghế!

Đứng một bên, chuyên nghiệp mở vải lót vào cổ áo trước của
cô!

"Cái này... Những thứ này đều dành cho ta sao?"

Về mặt Dạ Oanh mê mang!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Người bảo vệ ta tận tâm như vậy!
Đó chẳng phải là những thứ mà người xứng đáng có được sao?"

Dạ Oanh: ...

Cũng đúng!

Vẫn nên ăn trước, ừm!

Ăn cơm xong rồi lại chém chết Giang Nam cũng được!

Giờ phút này trên lầu hai, ba cái đầu nhỏ xuyên qua góc tường xếp thành một hàng!

Vụng trộm nhìn Giang Nam và Dạ Oanh!

Không phải nói muốn đánh nhau sao? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Sao còn không đánh?

Chúng ta vẫn đang chờ xem! Bỗng ngô đều đã sẵn sàng!

Bóng dáng Dạ Oanh có chút mơ hồ!

Tất cả các món ăn trên bàn, ba nồi cơm, bánh bao lớn, đùi gà đều không còn gì!

Cũng chỉ còn ngọn nến là không thể ăn!

Bằng không mấy cây nến này hẳn cũng đã không còn ở đây!

A?

Một hàng dấu răng nhỏ trên thân nến kia là cái quỷ gì?

Không đợi Giang Nam từ trong khiếp sợ phản ứng lại!

Dạ Oanh ợ một cái rồi lại cầm chuôi dao!

Giang Nam: !!

Vội vàng ôm Dạ Oanh lên!

Đến phòng của riêng và đặt cô trên giường của mình!

Thân thể trong nháy mắt biến mất, trong tay lại xuất hiện một chậu nước đại lực 2.0 nóng hổi!

Dạ Oanh co rụt lại: "Người... Người đang làm gì vậy?"

Giang Nam không nói hai lời, nửa ngời xồm người, trực tiếp lấy bàn chân thanh tú đặt ở trong chậu nước nóng!

Một cỗ năng lượng cực kỳ tinh thuần xuyên thấu qua bàn chân nhỏ tràn vào trong thân thể Dạ Oanh!

Cả người Dạ Oanh đều thả lỏng, nhưng cũng đỏ vành tai!

Ah, ah!

Nam thần! Nam thần hắc đang rửa chân cho ta sao?

Cái này ... Cái này ...

"Người mau dừng! Cái này ... Làm sao có thể chứ?"

Dạ Oanh rút chân lại!

Giang Nam gắt gao đề lại không buông!

Được rồi!

Phải làm, chuyện này liên quan đến kế hoạch tương lai của ta, hạnh phúc cả đời của ta oa!

Nhìn tuyệt kỹ của ta!

[Thêm điểm kỹ năng: 111000 điểm!]]

[Nâng cấp kỹ năng! Mát xa chân (đỉnh cấp): lv0!]

Trực tiếp thêm hơn mười một vạn điểm kỹ năng!

Nâng cao mát xa chân từ tinh thông lên đỉnh cấp.

Chỉ thấy Giang Nam nắm lấy hai chân nhỏ của Dạ Oanh!

Bàn tay nhỏ bé như mộng ảo! Trượt lên trượt xuống! Xoay vòng trái rồi phải! Tiến lùi có trật tự!

Một cỗ cảm giác cực kỳ sáng khoái xông thẳng về phía đỉnh đầu, cái loại cảm giác cả người tê rần khiến da đầu Dạ Oanh đều rùng lên theo!

"Ah ~ Cái này! Má ơi! Ta... Ta..."

Cũng giống như người không biết có bao nhiêu ngôi sao trên bầu trời đêm này!

Người sẽ không bao giờ biết được tuyệt kỹ mát xa chân đỉnh cấp của Giang Nam sáng khoái như thế nào!

Chương 576 -

Giờ phút này Dạ Oanh cảm thấy mình đã lên trời rồi!

Giống như đi bộ trên những đám mây!

Dạ Oanh xấu hổ nói: "Giang Nam! Đừng làm thế! Thật xấu hổ!"

"A? Vậy ta dừng lại?"

Dạ Oanh: "Cái kia... Vẫn tiếp tục đi!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Miệng nói không cần! Nhưng thân thể lại rất thành thực!"

Giờ phút này, ba người Chung Ánh Tuyết nằm sấp trên cửa phòng nghe lén đều hoàn toàn ngây ngốc!

Trong nháy mắt, bóng ngò trong miệng Hạ Dao cũng không thơm nữa!

Cái gì mà dừng lại rồi lại tiếp tục a!

Chuyện này có gì đó không ổn!

Hạ Dao nóng nảy!

Đây chính là cuộc chiến mà người nói đó sao?

Không được, không được!

Ta sẽ không nhịn được!

Cảm xúc Hạ Dao kích động liên tục cọ về phía trước!

Và rồi...

“Àm!”

Khung cửa và tấm cửa cùng nhau bị ngã vào trong nhà!

Chung Ánh Tuyết phản ứng cực nhanh, một tay che mắt Mira:
"Không được! Người còn nhỏ! Người không thể nhìn... A!"

Giờ phút này năm người hoàn toàn choáng váng!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi xổm trên mặt đất ấn chân cho Dạ Oanh, ấn mệt tới mức đầu đầy mồ hôi!

Nước trong chậu đã đen...

Hạ Dao nhìn Dạ Oanh một chút, lại nhìn Giang Nam, lập tức đỏ mặt!

Ấn chân?

Không phải chứ?

Có nhầm lẫn gì sao!

"Bồng... Bồng ngô, có muốn ăn không? "

Giang Nam: !!

Xong rồi!

Cái này... Đều bị nhìn thấy!

"Cái kia~ Cái kia, ta vừa học! Nếu không các người cũng thử?
Bao lên trời!"

3 tiếng sau!

Ba người ngồi song song trên giường, chân nhỏ treo ở bên

giường lắc lư!

Chung Ánh Tuyết: Ah ~

Hạ Dao: Ah ~

Mira: Ah ~

Nhìn vào biểu tình, giờ phút này bọn họ đã hoàn toàn sững phát điên!"

Thì ra lên trời chính là loại cảm giác này a!

Tay nghề của Tiểu Nam quả thực đỉnh đến mức không có biên giới, được không?

Nhưng mà giờ phút này Dạ Oanh vẫn bị Giang Nam cầm chân nhỏ bóp một trận!

Giang Nam: "Ta có khỏe không? Có đẹp trai hay không?"

Dạ Oanh: "Nam ca! Người khỏe nhất nha ~"

"Ta có giỏi không?"

"Người đỉnh nhất~"

"Còn muốn đánh ta nữa không?"

"Không đánh không đánh!"

"Vậy sau này nếu có người khi dễ ta thì làm sao bây giờ?"

"Ai dám khi dễ Nam ca nhà ta? Ta sẽ liều mạng với hắn và giết hắn!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm! Xử lý được!

Nhìn đi! Nhìn đi!

Học hỏi đi!

Là một người đàn ông!

Phải có một chút kỹ năng!

Đây mới chính là con đường bảo mệnh oa!

"Ô ô ~ ta thật cảm động oa! Chưa từng có ai đối xử tốt với ta như vậy! Còn mát xa chân cho ta!"

Nói xong Dạ Oanh liền tự cảm động!

Về phần chuyện điên cuồng chạy suốt tiếng đồng hồ vừa, đã bị cô bỏ lại phía sau đầu!

"Ai nha! Điều là anh em với nhau! Đây đều là chuyện ta nên làm!"

"Có gì mà khóc chứ? Nam nhi không dễ rơi lệ!"

"Nhìn người kia! Cứ khóc như như con gái!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

"Ta vừa nghĩ lại! Ta vẫn nên chém chết người!"

Giang Nam: ???

Ai lại làm vậy chứ!

Chẳng phải phí công lão tử mát xa chân cho người sao?

Trong lòng Dạ Oanh day khổ!

Ít nhất vẫn có chút tiến bộ!

Dù sao đi nữa!

Ở trong mắt Giang Nam, hiện tại mình đã giống con gái hơn!

Xử lý xong Dạ Oanh, nhìn ba người ngồi phịch trên giường, Giang Nam trợn trắng mắt!

Ôm từng người đưa về phòng!

Giờ phút này Giang Nam mới có thời gian xem lại thu hoạch lần bày sạp này!

130 vạn giá trị oán khí!

Lần bày quầy hàng này, tổng cộng kiếm được hơn 3900 vạn động!

Sau khi trả chiết khấu với hệ thống 0,99/0,01, bản thân vẫn còn 39 vạn!

Phí quầy hàng chuyển hóa thành điểm kỹ năng tổng cộng 38 vạn!

Tính cả 41 vạn lúc trước ở trong Linh Khư Ngọc Long còn chưa dùng tới!

Vừa rồi tiêu hết 11 vạn!

Tổng cộng điểm kỹ năng còn lại 68.3 vạn!

Giang Nam chuẩn bị tích góp tới 100 vạn, lại nâng cấp một kỹ năng của mình lên cấp tông sư!

Dù sao đạo pháp cấp tông sư thật sự rất khủng bố!

"A~ có nên nâng mát xa chân lên cao nhất luôn hay không?"

"Kỹ năng bổ gạch cũng là lựa chọn không tồi! Ai~ sầu chết! Tại sao mình lại lợi hại như vậy!"

Dạ Oanh ngược lại thành thành thật thật nằm trong chăn!

Ôm chân nhỏ của mình, không biết đang suy nghĩ cái gì!

Ngay sau đó, WeChat gửi tới một tin nhắn!

Hóa ra đó là tin tức của Victoria!

Chỉ thấy hình đại diện của người phụ nữ này là một bức ảnh mặc bikini!

Bầu trời xanh dưới bãi biển, Victoria nâng ly rượu vang đỏ!

Nickname là Nicole!

Nicole: Trong khách sạn, mới cách xa vài giờ! Người ta đã nhớ người rồi thì làm sao bây giờ?

Nam Thần: Dừng ngó sen!

Nicole: ???

Ngó sen?

Ngó sen là cái quỷ gì vậy?

Vì thế cô liền lên mạng kiểm tra thử, kinh ngạc xuất thần nhìn hình ảnh!

Ước chừng ba phút sau, Victoria đột nhiên ý thức được ý của Giang Nam!

"Ta nhỏ vào!"

[Giá trị oán giận từ Victoria Sasha + 1000!]]

Không khỏi hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Nhưng nhớ tới thần chủ dạn dò, vẫn nhịn xuống!

Ý của bên trên là tận lực khiến Giang Nam chấp nhận hợp tác!

Trong trường hợp cần thiết, có thể dùng đến các thủ đoạn bất thường, nhưng không vượt qua ranh giới!

Chương 577 -

Tình huống tốt nhất tất nhiên là lôi kéo Giang Nam tiến vào hội Quang Minh!

Tuy rằng biểu hiện của Giang Nam rất bắt mắt, nhưng cô cũng không cho rằng Giang Nam đáng để hội Quang Minh hao phí cái giá lớn như vậy để lôi kéo!

Không phải chỉ là một tiểu Bạch Ngân thôi sao?

Suy nghĩ nửa ngày, khoe miệng Victoria nhếch lên một chút độ cong!

Hừ hừ! Ta không tin là người không động tâm!

Nicole: (Video 15s)

Nicole: Người có muốn biết bí mật nhỏ của ta hay không?

Giang Nam nhú mày, sao lại gửi một đoạn video ngắn?

Không khỏi mở ra xem!

Chỉ thấy Victoria trong video mặc một bộ đồ ngủ lụa mỏng màu đỏ rượu vang, mái tóc nâu vẫn chưa khô!

Đi bộ trong phòng tổng thống và bày ra tất cả các đường cong hoàn hảo!

Sau đó lại ném mình lên giường, hình ảnh vừa chuyển!

Chỉ thấy khoe miệng Victoria cong lên, đôi môi khẽ mở ra!

Cắn một viên linh châu, nghịch ngợm chớp chớp mắt với

Giang Nam!

Giang Nam: !!

Cái này ... Mẹ nó cái này ai có thể kháng cự được!

Bí mật nhỏ?

Ta không chỉ muốn biết bí mật nhỏ của người!

Ta còn quan tâm tới bí mật của tổ chức đằng sau người hơn!

Nam Thần: Ngày mai... Đến nhà ta?

Victoria cười khẽ: "A~ đàn ông!"

Nicole: Ủm, người ta nghe theo người nha!

Nam Thần: Mời người một bữa, uống chút gì đó. Ta tương đối hứng thú với hợp tác dài lâu!

Có vẻ như các người có thể cung cấp những gì ta muốn!

Victoria nhìn tin nhắn từ Giang Nam, đôi mắt của cô sáng lên!

Giang Nam thẳng thắn như vậy sao?

Chúa ơi! Nhiệm vụ lần này thuận lợi tới như vậy sao!

Làm xong chuyện này, sau khi trở về thần chủ nhất định sẽ thưởng cho ta!

Nicole: Ta tin chắc đây sẽ là sự hợp tác vui vẻ!

Nam Thần: Vậy tất nhiên a, nhớ trực tiếp mang theo linh châu đến, chúng ta giao dịch trực tiếp là được rồi, tránh phiền toái!

Victoria cầm linh châu trong suốt, sắc mặt ửng đỏ!

Nicole: Ủm ~

Giang Nam hưng phấn đến liếm liếm môi!

Mẹ kiếp!

Cuối cùng đã lừa được người tới!

Vì thế Giang Nam điên cuồng chạy đến trước giường Dạ Oanh!

Nhẹ nhàng chọc chọc bả vai cô, vẻ mặt nghiêm túc!

"Anh em! Ngày mai có người muốn đánh ta!"

Dạ Oanh trừng mắt: "Ai muốn đánh người? Ta sẽ giết hẳn!"

Giang Nam: "Ủm! Chém chết cô ta! Ngày mai hẹn sẽ đến ăn cơm, thực ra cô ta đến đây để giết ta! Nên ta liền mách với người!"

Dạ Oanh cau mày: "Tình huống gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đừng lo! Ta có một ý tưởng trở thành! Người có muốn nghe không?"

"Ủm! Ta nghe người!"

Trong lòng Giang Nam cảm động!

Không uống công mình mát xa chân!

Chỉ thấy Giang Nam thì thầm vào tai Dạ Oanh: "Ngày mai hai chúng ta sẽ xì xầm~ xì xầm~"

Dạ Oanh bị Giang Nam thả ra làm cho lỗ tai ngứa ngáy, tim đập gia tốc một trận!

Không khỏi sợ hãi nói: "Cái này... Còn có thể làm như vậy sao?"

Giang Nam vỗ ngực: "Người không tin ta sao?"

Dạ Oanh: "Không tin được!"

Giang Nam: ...

"Hãy tin Nam thần! Tuyệt đối ổn! Ngày mai người cứ xem ta lừa gạt cô ta!"

Bên phía Dạ Oanh an bài thỏa đáng!

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam chạy đến phòng Hạ Dao!

Chỉ thấy Đại Lang Vương vẫn giống như lúc trước, tư thế ngủ đầy cảm động!

Giang Nam kéo rèm cửa ra: "Lại nằm trên giường! Mặt trời lên tới đỉnh rồi!"

Hạ Dao xoa xoa đôi mắt buồn ngủ mông lung: "Chỉ ngủ thêm một lát thôi, ầm áp! Người dậy sớm vậy làm gì chứ?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Cái kia ~ hôm nay người trông nhà! Ta đưa Tuyết tuyết và Mira ra ngoài!"

Hạ Dao: ???

Lỗ tai của cô lập tức dựng lên, vẻ mặt hồ nghi!

"Đi đâu? Sao người không đưa ta đi?"

Vừa nói xong liền thấy được một góc vé lộ ra từ trong túi Giang Nam!

Giang Nam làm bộ muốn che!

Hạ Dao: "Ngân Ảnh!"

Thân thể giống như tia chớp vọt ra, trực tiếp móc vé trong túi Giang Nam ra!

Chính là vé siêu VIP của khu trượt tuyết Bắc Sơn!

Còn đi kèm với dịch vụ suối nước nóng làm trắng?

"Trượt tuyết? Suối nước nóng? Đưa ta một cái wow! Ta cũng muốn đi!"

Giang Nam lau mũi: "Nhưng ta chỉ có ba vé..."

Hạ Dao gãi gãi đầu, lập tức cười hắc hắc: "Vậy ta và Tuyết Tuyết Mira sẽ đi! Người cứ ở nhà đi! Ple ple ple ~"

Giang Nam nghiêng răng nghiêng lợi: "Người mơ đẹp!"

Hạ Dao: "Ha ha! Dù sao vé đã nằm trong tay ta, lời người nói không tính!"

Nói xong mặc quần áo trực tiếp chạy ra ngoài cửa: "Tuyết Tuyết! Mira! Chúng ta đi trượt tuyết! Thay đồ ra khỏi nhà ngay!"

Giang Nam vội vàng vẫy tay: "Ai ai ai ~ đừng..."

Thật ra!

Giang Nam: (Ánh mắt mưu kế được thực hiện)

Hôm nay ca đây có chuyện lớn cần làm!

...

Trước cửa biệt thự!

Ba người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao và Mira mặc một thân trang bị!

Bọc tai găng tay len vùng mũ bông, che kín toàn thân!

Vẻ mặt Hạ Dao vô hưng phấn: "Hắc hắc! Đi trượt tuyết! A! Ngâm mình trong suối nước nóng!"

"Có kẻ đáng thương nào đó không được đi! Ha ha!"

Giang Nam gật đầu!

Ừm, Ừm! Ta nhìn người khoe khoang!

"Đi thôi! Đi sớm về sớm!"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam? Người thật sự không đi sao? Người có thể đi theo chúng ta..."

Giang Nam buông tay ra, bỏ qua Dạ Oanh ở bên cạnh!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Được rồi, chờ ta về nhà sẽ mua quà cho người!"

Giang Nam nhìn theo ba người lên xe!

Thuấn di một cái trở lại biệt thự!

"Ha ha! Kế hoạch lớn đã bắt đầu!"

Chương 578 -

Sau khi dọn dẹp phòng một chút, Giang Nam liền chạy vào trong bếp bận rộn!

Dạ Oanh sửng sốt!

Làm gì?

Giang Nam dự định tự mình nấu cơm sao?

Oa!

Hắn còn có thể nấu ăn sao?

Cực kỳ cảm giác bạn trai nhà người ta!

Có thể bóp chân có thể nấu ăn, thật đỉnh!

Giờ phút này Giang Nam ở trong phòng bếp, điên cuồng lôi ra nguyên liệu nấu ăn!

.....

Phía bên kia!

Trong phòng tổng thống của khách sạn!

Victoria ăn mặc lộng lẫy, mặc dù là mùa đông!

Nhưng vẫn mặc váy ngắn, vớ đen, giày cao gót!

Thân trên là áo len cổ cao màu đỏ rượu vang, cộng với một chiếc áo khoác kaki!

Trang điểm nhẹ nhàng, trên ngực mang theo vòng cổ sapphire, giờ phút này đang nhìn vào gương đồ son môi!

Cánh cửa được mở ra, Andre đi vào cùng một điều xì gà!

"Không phải chứ Sasha tử? Người vẫn còn trang điểm à?"

Đã 3 tiếng rồi!

Chỉ là đi gặp Giang Nam, thực hiện một đợt giao dịch mà thôi, có đến mức như vậy không chứ?

Chẳng lẽ cô tính làm trâu già gặm cỏ non sao?

Victoria trợn trắng mắt: "Người thì biết cái rắm gì!"

"Nếu Giang Nam có thể gia nhập hội Quang Minh, phần thưởng thần chủ ban cho ta thậm chí có thể giúp cho ta có cơ hội xông vào Tinh Diệu!"

Andre đen mặt: "Người cảm thấy Giang Nam thật sự sẽ thành thành thật thật giao dịch với người sao?"

Lão tử căn bản không tin!

Lúc trấn nhỏ Woyny, thiếu chút nữa đã bị tên Giang Nam này hố chết!

Hắn chính là cái tên đê tiện nhất!

Giang Nam sẽ không chịu ăn chút thiệt thòi nào!

Victoria cười lạnh: "Nếu không thì sao? Giang Nam còn có thể làm gì sao?"

"Nói với cấp trên sao? Hắn ta cũng không ngu ngốc như vậy!"

"Bảo cô ả tên Dạ Oanh kia động thủ với ta? Cô ta bắt được ta

sao?"

Thực lực cấp Kim Cương cho phép Victoria có được sự tự tin không gì sánh được!

Andre còn muốn nói chuyện, nhưng nghẹn nửa ngày không nói ra gì cả!

"Người đi ra ngoài trước!"

Andre chỉ có thể nghe cô!

Chỉ thấy Victoria lấy ra viên linh châu hệ Không Gian kia, khuôn mặt ửng đỏ: "Khanh khách ~ xem ra phải giấu một vị trí tốt!"

Nửa giờ sau, Andre lái xe ngựa đến biệt thự nhỏ của Giang Nam!

Đứng ở cửa biệt thự!

Victoria nhìn vào một lỗ lớn hình người trên tường, vẻ mặt ngẩn ngơ!

Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Nhưng vẫn gõ cửa!

"Cốc cốc cốc~"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Tối rồi sao?"

Cửa phòng mở ra, người mở cửa chính là Dạ Oanh!

Ánh mắt của cô va vào Victoria, trong ánh mắt tất cả đều là cảnh giác!

"Thần Nữ Phi Thiên? A! Ta biết gay là người!"

Victoria híp mắt, che miệng cười khế: "Tên ta ở Trung Quốc đều vang dội như vậy sao?"

"Đây cũng không phải là chuyện tốt ~"

"Người cũng không tệ! Tiểu Dạ Dao!"

Là cường giả cấp Kim Cương! Trong giới quốc tế đều sẽ có biệt hiệu riêng!

Vừa mới gặp mặt, đã có loại cảm giác giường cung bạt kiếm!

Victoria Kim Cương 7 sao!

Còn Dạ Oanh là Kim Cương 4 sao!

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam nhẹ nhàng hô: "Dạ Oanh!"

Dạ Oanh lui về phía sau hai bước, thần sắc có chút giãy dụa!

Ánh mắt Victoria lưu chuyển, từ trong chi tiết có thể nhìn ra rất nhiều chuyện!

Hiển nhiên Giang Nam cũng không thông báo cho bên trên!

Vừa vào phòng khách, liền nhìn thấy cả cánh cửa phòng ở một bên...

Victoria lại thấy được hình ảnh quen thuộc!

Phòng này tổng cộng có bốn bức tường, hai lỗ hồng!

Người có chắc chắn người thực sự có thể sống ở đây qua mùa đông sao?

Không đợi Victoria lấy lại tinh thần, một cỗ hương thơm bay tới, khiến cho người ta muốn chảy nước miếng!

Chỉ thấy Giang Nam còn đang bận rộn trong phòng bếp!

Trên bàn đầy thức ăn nóng!

Giá đỡ xào thịt!

Đậu nành khô!

Đậu phụ Ma Bà!

Canh hoa đậu nành!

Hộp rau hẹ!

Súp trứng hẹ!

Mà trong nồi đang nấu chính là bánh bao nhân trứng hẹ!

Victoria sửng sốt, đúng là hôm qua nói muốn mời một bữa cơm!

Vốn tưởng rằng chỉ là khách sáo, nhưng ai ngờ Giang Nam thật sự chuẩn bị một bữa tiệc thịnh soạn như vậy!

Hơn nữa còn tự tay làm?

Oa! Có tâm ý tới vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "Ngồi đi, đừng khách khí, lát nữa vừa ăn vừa nói chuyện!"

"Cũng không phải món ngon vật lạ , chỉ là tay nghề của ta thì các người cứ yên tâm! Nhất định không tồi!"

"Sủi cảo sẽ lập tức được dọn ra, chờ một chút!"

Giang Nam nhiệt tình như vậy khiến cho Victoria nghĩ rằng mình gặp quý!

Còn Andre thì vẻ mặt hồ nghi!

Con hàng này!

Mẹ nó không phải là ủ mưu gì đó chứ?

Tuyệt đối có trad!

Victoria vui vẻ ngồi xuống, nhẹ nhàng khịt mũi: "Cũng khá thơm, còn không biết người có tay nghề này!"

"Mỹ thực Trung Quốc, ta đã tâm tâm niệm niệm từ lâu!"

Giang Nam bưng sủi cỏ tới, cười xán lạn: "Vậy hôm nay người có thể xem như có lộc ăn rồi!"

"Nào nào! Tới nếm thử mấy món đi!"

Nói xong bốn người đều ngồi xuống!

"Uống rượu trắng?"

Andre bữu môi: "Thứ này chỉ mấy bà cô mới uống s! Lão tử tự mang theo hàng!"

Nói xong từ trong ngực lấy ra một chai Spirytus Rektyfikowany 96 độ!

Victoria cười từ chối: "Ta... Ta thì thôi đi!"

Chương 579 -

Giang Nam nhún vai: "Ta cũng có !"

Nói xong liền từ trong không gian dị độ lấy ra hai chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh!

Trông giống như bia bông tuyết bình thường!

Đều là chai bia màu xanh lá cây, sự khác biệt duy nhất chính là một đầu lâu màu đen được in trên thân chai!

Đưa cho Dạ Oanh một chai, bản thân cầm một chai!

Cảnh tượng thoáng cái yên tĩnh!

Mấy món trên bàn đều có đầy đủ hương vị, nhưng không có ai động đậy!

Giang Nam: "Không ăn? Sao vậy? Không phải sợ bị ta đầu độc trong thức ăn đó chứ?"

"Ta sao có thể làm ra loại chuyện âm hiểm giả dối này không có nhân tính này chứ?"

"Ta tệ tới như vậy sao?"

Dạ Oanh: !!

Con mẹ nó người đã làm rồi!

Người chính là tên tồi tệ đó!

Một bàn thức ăn này của người, không có một món nào có thể ăn được cả

Giá đỡ? Giá đỡ thì nẩy mầm từ đậu nành giải độc!

Đậu phụ? Đậu phụ xay từ đậu nành!

Canh đậu? Cũng làm từ đậu nành!

Về phần những thứ khác thì càng không cần đề cập tới!

Ngay cả nồi cơm lớn đó cũng được thêm bột đậu nành!

Đây căn bản không phải bữa ăn mà Hồng Môn Yến có thể sánh nổi!

Đã được trải nghiệm sức mạnh của đậu nành, sau trong lòng của Dạ Oanh run rẩy!

Bàn thức ăn này! Thật tàn nhẫn!

Andre và Victoria liếc nhau, bọn họ đều mỉm cười xấu hổ!

Đúng là không dám ăn!

Nhưng Giang Nam mặc kệ, nhắc đĩa gắp một miếng sủi cảo rồi đưa vào miệng!

Ăn chảy cả dầy, lần lượt ăn từ món này tới món khác!

"Thật đúng là không chút nề mặt nào, lão tử cực cực khổ khổ nấu ăn! Chỉ muốn tất cả mọi người có thể vui vẻ với nhau!"

"Các người thế nhưng hoài nghi ta hạ độc trong thức ăn?"

"Nếu dễ nghi ngờ nhau như thế, vậy còn nói hợp tác cái gì?"

Dạ Oanh: (= _ =)

Làm ơn loại bỏ hai chữ nghi ngờ được không?

Không cần phải nghi ngờ!

Người đã đầu độc!

Victoria thấy Giang Nam ăn thơm như vậy, lúc này mới hạ thấp cảnh giác!

Bản thân Giang Nam đều ăn, hơn nữa còn lần lượt ăn từng món, sao có thể còn có vấn đề?

Vì vậy, cười: "Người là chủ nhà, tất nhiên phải đợi người để ăn trước, chúng ta mới dám động đũa a!"

Lúc này mới cầm đũa lên, ngây ngốc chọc một cái sủi cảo đưa vào miệng!

Đôi mắt sáng lên!

"A~ Thật là thơm nha!"

Giang Nam: Ha hả

Không phải victoria nói dối, quả thực rất thơm!

Trong lòng Giang Nam cười trộm!

Ăn vào rồi là được!

Không ăn chẳng phải lão tử chuẩn bị vô ích sao?

Về phần lão tử vì sao dám ăn?

Không gian trùng động mở trong miệng! Chỉ là thao tác thông thường!

"Người nhìn xem, ta bắt cần, cũng quên mất người không quen dùng đũa!"

"Nào nào! Để ta đút người ăn! A ~"

Nói xong gấp một chùm giá đỗ đưa qua!

Victoria mỉm cười!

"A~"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 666!]

Hình ảnh có cần phải hài hòa như vậy không!

Người có chắc là người phụ nữ này thực sự đến đây để gietss người không?

Andre bĩu môi, buồn bực uống một ngụm rượu!

Victoria nheo mắt lại: "Cái này cũng thơm, ta thích!"

"Vậy khi nào chúng ta bắt đầu đàm phán chuyện chính?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Linh châu đã mang đến?"

"Tất nhiên là có mang đến!"

"Nhưng người nói với ta, muốn hợp tác lâu dài với chúng ta?"

Giang Nam nhún vai: "Tất nhiên! Nhưng ta phải biết tình hình ở phía người, người nói có đúng không!"

Victoria: "Ta không thể nói nhiều, ta chỉ có thể nói với người rằng chúng ta là thành viên của hội Quang Minh!"

"Tổ chức đã tồn tại được một thời gian dài! Thậm chí sớm hơn nhiều trước khi linh khí hồi sinh, thậm chí dẫn dắt tiến trình thời đại này ở một mức độ nhất định!"

"Nội tình thậm chí còn cường đại hơn một số quốc gia!"

"Thần chủ Odin tương đối thưởng thức người! Nếu như người gia nhập hội Quang Minh, tổ chức cũng sẽ không trói buộc người cái gì, hơn nữa còn có thể cung cấp cho người tài nguyên tu luyện

tương ứng!"

"Về phần thông tin sâu hơn, chờ người gia nhập liền biết!"

Mâu quang Giang Nam lưu chuyển, hội Quang Minh sao?

Thú vị!

Victoria vỗ vỗ vào má: "Hô ~ nhà của người thật nóng! Phải cởi áo khoác ra!"

Nói xong liền cởi áo khoác ra, áo len cổ cao màu đỏ rượu càng thêm mê người!

Giang Nam sờ cằm, chỉ là có chút nóng?

Kim cương đúng là cường đại, linh hệ không đủ!

"A ~ đến! Ăn thêm một miếng nữa!"

"Khanh khách ~ người thật tri kỷ ~"

Giờ phút này, Andre ở một bên thật sự là nhìn không nổi nữa, bĩu môi nói: "Thật không biết thần chủ nghĩ như thế nào! Để cho hàng thiếu đạo đức này vào hội Quang Minh?"

"Thế nào cũng đều bị hấn gài bẫy!"

Victoria giận dữ nói, "Người sao dám nói chuyện như vậy với Giang Nam?"

Giang Nam nhướn mày: "Xem ra Andre đại ca có chút hiểu lầm với ta a!"

Andre nóng nảy!

"Hiểu lầm? Cái gì mà hiểu lầm?"

"Lúc trước chuyện của Woyny ta không trách người, lập

trường bất đồng, mỗi người đều nên vì mình!"

“Àm!”

Sản phẩm điêu khắc kim cương bị Andre giatajh ra khỏi cổ của mình rồi mạnh mẽ đập trên bàn!

"Thứ này! Người mẹ nó giải thích cho ta!"

"Lão tử theo lời người nói, ngâm nước uống hơn nửa năm! Không có chút tác dụng nào! ”

"Có phải người lừa ta hay không? Ta đổ oan cho người sao?"

Chương 580 -

Dạ Oanh hoảng sợ nhìn vòng cổ trên mặt bàn!

"A!"

Thứ như vậy mà người lại đeo nó quanh cổ!

Còn ngâm nước uống?

Chúa ơi!

Ta thấy đầu óc người này mới thật sự bị ngâm nước phải không?

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Làm sao có thể không có tác dụng chứ? Ta lừa dối người để làm gì? Lúc trước bán cho người ta còn đau lòng một thời gian dài!"

Andre nóng nảy: "Người còn muốn lừa ta nữa sao? Vậy sao ta uống lại không có tác dụng gì?"

Giang Nam: "Người có ngâm xương khẩu quyết chưa? Người có thành kính không? Không thể nào mà không có tác dụng được!"

Nụ cười của Andre cứng đờ: "Khẩu... Khẩu quyết? Không..."

Lão tử thật sự không có mặt mũi nói ra khỏi miệng!

Khẩu quyết kia thật sự là mẹ nó quá xấu hổ có được không?

Dù nói gì thì ta cũng là đại ca, cái này... Sao lão tử dám mở miệng a!

Ta cũng cần có mặt mũi!

Giang Nam: "Vậy chẳng phải đã rõ rồi sao! Người không niệm khẩu quyết làm sao có thể có tác dụng!"

Andre trừng mắt: "Người đánh rắm! Nếu thật sự dễ dùng như vậy, thiếu một câu khẩu quyết thì có sao?"

Giang Nam: "Không tin người thử xem?"

"Thử thì thử! Lão tử cũng không tin những chuyện lừa người của người!"

Tranh cãi giữa hai người khiến Dạ Oanh và Victoria đều choáng váng.

Hai người các người rút cuộc đang nói chuyện kỳ quái gì a!

Chỉ thấy Andre trực tiếp đặt kim cương trên bàn vào ly nước!

Sau đó đổ nước nóng vào bên trong, lại rắc thêm chút cầu kỳ vào trong!

Dạ Oanh: Phụt...

Người... Người mẹ nó thực sự ngâm nước ah!

Cầu kỳ?

Thêm cầu kỳ vào làm quái gì!

Về phần Victoria thì đã che mặt, trông vô cùng ghét bỏ!

Tại sao lần này người đi với ta lại kỳ quái như vậy!

"Người nhìn! Nhìn xem có dùng được hay không!"

Giang Nam vỗ ngực: "Yên tâm người anh em! Không dùng được thì để cho người giết ta!"

"Thứ đồ chơi này được lực quá lớn, người ăn chút sủi cỏ làm

đệm trước đi!"

Andre trực tiếp ăn nửa đĩa sủi cảo, lau miệng!

Lúc này liền đứng dậy nâng chén, hít một hơi thật sâu!

Há miệng muốn nói chuyện, nhưng nhìn Victoria ở một bên, còn có Dạ Oanh!

Mặt già đỏ lên, ấp úng nửa ngày cũng không nói ra!

Giang Nam nóng nảy!

"Người không muốn trở nên mạnh mẽ như ta sao?"

"Không muốn biến thành đàn ông đích thực sao?"

"Không muốn cực hạn một chọi ba sao?"

"Đừng đi ngược lại với lòng mình! Nói to ra! Hét lên!"

Andre mở to hai mắt, vẻ mặt kiên quyết! Mở miệng hét to!

"Điều Vương kim cương thiên hạ vô địch!"

"Hàng đêm sinh ca ta mạnh nhất!"

Nói xong nâng chén ngửa đầu uống hết!

Dạ Oanh: Ồ!

Thật! Thật sự uống nó!

Mất ta!

Chết tiệt! Đây rốt cuộc là cảnh tượng gì vậy!

Hiện tại! Thế giới quan của Dạ Oanh có nguy cơ sụp đổ!

Mặc dù không biết chuyện gì đang xảy ra!

Nhưng Giang Nam chỉ nói mấy câu, khiến cho cường giả cấp Bạch Kim trước mắt này uống... uống vào...

Ta thật không dám nói ra!

Người có cần phải thần thánh như vậy không?

Cái miệng này của Nam thần thật có lực sát thương!

Victoria càng lúc càng sợ hãi nhìn vào vẻ mặt của Andre!

Ghét bỏ đến run rẩy!

Đứng dậy cầm ghế ngồi cách xa Andre ra!

Lão nương không quen biết tên gốc này a!

Làm thế nào mà người không biết xấu hổ hét lên mấy câu này rồi lấy can đảm để uống nó!

Andre uống một ly, nhìn ánh mắt ghét bỏ của Dạ Oanh và Victoria, mặt càng đỏ lên!

Giang Nam: "Phụt... !!"

Hiện tại, dưới bàn! Hắn đang điên cuồng véo thịt đùi mình!

Nhịn xuống! Mình chắc chắn nhịn được!

Andre nóng nảy: "Cười? Người vừa cười à? Người quả nhiên là đang lừa gạt ta! Ta mẹ nó..."

Còn chưa đợi hắn mắng xong!

Chỉ nghe "rầm" một tiếng, cái bàn bên phía Andre mạnh mẽ bị văng lên!

Thiếu chút nữa liền lật bàn!

Giờ phút này, nửa đĩa sủi cảo nhân trứng hẹ hần ăn vào đã có tác dụng!

Đột nhiên khiến Dạ Oanh và Victoria đều giật mình!

Cái này ... Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Không ai nhúc nhích bàn! Làm thế nào mà cái bàn có thể vênh lên sang một bên?

Ánh mắt của mọi người đều tập trung vào Andre đang đứng đó!

Chiều cao của bàn bị vênh lên đến vị trí "trục hông" của Andre!

Bên phía bàn vênh lên cũng chính là vị trí của Andre!

Andre: ???????

Cái này! Cái này thực sự có hiệu quả?

Chúa ơi!

Không chịu nổi áp lực nặng nề của bàn, Andre vội vàng ngồi xuống!

Cái bàn cũng rơi xuống theo!

Victoria bịt miệng, trên khuôn mặt của cô đầy kinh hoàng, như thể đã nhìn thấy một cái gì đó đáng kinh ngạc!

Còn Dạ Oanh thì nghiêng đầu, vẻ mặt mê hoặc: "Giang Nam? Tại sao vừa rồi bàn lại vênh lên? Hai tay hần rõ ràng không nâng bàn lên!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta đưa người quyển sách sinh học lớp bảy, trang 9! Người đã nghiêm túc học nó chưa?"

Dạ Oanh: "Hả?"

Dạ Oanh suy nghĩ tới mức đầu muốn bốc khói, cũng không nghĩ ra vừa rồi đến tội cùng là vì nguyên lý gì khiến cái bàn vênh lên!

Những kiến thức tương quan tới chuyện ấy đều thuộc khu vực mù tri thức của Dạ Oanh!

Ngược lại hai mắt Victoria tỏa sáng, trong lúc nhất thời cảm thấy trong phòng càng nóng!

Chương 581 -

Thứ bên trong cái lý đó thực sự kỳ diệu như vậy sao?

Hơn nữa vừa rồi một nghi lễ bí ẩn đã được thực hiện sao?

Về mặt không khỏi tò mò!

Nhưng mắt nhìn Andre vẫn ghét bỏ không chịu được!

Giờ phút này Andre phải gọi là cảm xúc dâng trào a!

Quá mạnh mẽ

Vượt xa trước đây!

Vậy mà thật sự có tác dụng? Lúc trước sở dĩ vô dụng là bởi vì mình không niệm khẩu quyết sao?

Không đủ thành kính?

Lúc này ánh mắt nhìn về phía Giang Nam liền thay đổi, phải gọi là nóng bỏng a!

"Lão đệ! Không nói gì hết! Lúc trước là đại ca hiểu lầm người!"

"Chuyện của Woyny, hai chúng ta coi như đã qua rồi!"

"Sau này hai chúng ta chính là anh em khác cha khác mẹ! Không nói gì hết! Anh trai mời người một ly!"

Nói xong giơ rượu lên, ngửa đầu liền làm nửa bình!

Giang Nam hào sảng cười to: "Lão đệ sao có thể lừa gạt người khác chứ?"

"Thứ đồ chơi này, lão ca ngươi còn phải kiên trì uống, hiệu quả mới có thể tốt hơn!"

Andre nặng nề gật đầu, lấy ra kim cương bảo bối, cực kỳ trân trọng hà hơi, lau chùi!

Cẩn thận đến cực điểm đeo trở lại cổ!

"Sau này mỗi ngày ta đều uống! Hàng đêm sinh ca! Ha ha! Dùng bữa dùng bữa!"

"Lão đệ tự tay nấu ăn, nhất định phải nể mặt a!"

Andre đã hoàn toàn mở lòng của mình, ăn rồi lại uống!

Victoria và Dạ Oanh nhìn mà không nói gì cả!

Giang Nam cười hắc hắc!

Mẹ nó! Ai bảo lúc trước ngươi treo thưởng ta trên hắc bảng!

Không hổ chết ngươi không được!

Victoria muốn nói gì nữa!

Nhưng đột nhiên thần sắc biến đổi, nhẹ nhàng dịch về phía sau ghế!

Chân ghế ma sát với sàn nhà, phát ra một tiếng kêu lên!

Không ai quan tâm!

Nhưng lập tức, trong phòng khách đột nhiên tràn ngập một mùi hương đến từ tiên nữ!

Hương thơm tràn ngập khắp nơi, lưu hương khắp nơi!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên, đã đến?

Mẹ nó rốt cuộc đã chờ được rồi sao?

Dù là Victoria vẫn luôn cư xử như tiểu tiên nữ cũng không nhận được!

Không thể hoàn toàn nén âm thanh?

Còn di chuyển cái ghế?

Động tác Andre đang nhét linh hẹ vào miệng thì đột nhiên cứng đờ!

"Mẹ kiếp! Mùi gì vậy?"

Victoria đỏ mặt, trong nháy mắt đã khôi phục bình thường!

Sau đó đầy mắt ghét bỏ nhìn về phía Andre!

"Người còn không biết xấu hổ mà nói!"

Andre: ???

Dạ Oanh cũng che mặt nạ, nhìn về phía Andre!

"Thối quá!"

Andre: ???

Không khỏi dùng ngón tay chỉ vào mũi mình!

Sao có thể rơi vào đầu ta?

Ta chỉ ăn hẹ thôi, ta trêu chọc ai?

Các người đây là vụ hăm!

Đổ lỗi trần trụi!

Giang Nam: "Người nhìn đi! Lão ca! Không đến mức chứ!"

"Người vui về ra cả rằm sao?"

"Đây chính là "vui ra rằm?" trong truyền thuyết sao?"

Andre: !!

[Giá trị oán khí từ Andrei Sakalaka +1000!]

"Không! Ta..."

Victoria trừng mắt: "Người cái gì? Câm miệng lại!"

[Giá trị oán khí từ Andre...]

Victoria thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng lừa gạt qua cửa ải!

Chết tiệt!

Làm thế nào mà dạ dày có thể không thoải mái vào thời điểm này

Bữa ăn này có vấn đề gì sao? Nhưng Giang Nam cũng ăn!

À~ lại đến nữa?

Tuyệt đối không thể Giang Nam biết a!

Bằng không hẳn còn gia nhập hội Quang Minh hay không?

Lão nương là cường giả cấp Kim Cương!

Là Thần Nữ Phi Thiên!

Thần Nữ sẽ không đánh rằm!

Không bao giờ!

Chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của cô nắm chặt, không khí lưu động!

Cánh cửa trên tường đập mạnh xuống đất, phát ra một tiếng "rầm"!

Trong khi đó, mái tóc dài màu nâu của Victoria phấp phới, biểu hiện trên khuôn mặt cũng sáng khoái!

Andre đã trợn trắng mắt!

Giang Nam trực tiếp bế khí!

Dạ Oanh nổ tung! Một bàn tay điên cuồng huơ trước mũi, đều tạo ra tàn ảnh!

Victoria phát điên!

Đây thực sự là kiệt tác của ta sao?

Làm sao có thể chứ? Quá thối!

"Andre! Người còn chưa xong sao? Người có thể để mọi người ăn ngon không?"

Dạ Oanh: "Anh lại đánh rắm nữa, có tin ta chém chết người không!"

Andre: ???

Mẹ nó lại là ta?

Tại sao ta lại không biết ta đánh rắm?

Tóm lại lão tử đang đội nội cho các người?

[Giá trị oán khí từ Andre...]

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cũng không thể để cho lão ca ta cao hứng một chút sao?"

"Không sao không sao, tiếp tục ăn đi!"

Dạ Oanh: !!

Chỉ số ô nhiễm không khí này!

Quý mới có thể tiếp tục ăn!

Hiện tại! Victoria gắt gao kẹp hai chân, ngồi nghiêm chỉnh!

Tuyệt đối không được đi vệ sinh!

Nếu không không phải thừa nhận với hai người rằng vừa rồi là kiệt tác của mình sao?

Hiện giờ không chỉ trong bụng cuồn cuộn, trong thân thể cũng giống như đang bốc cháy, đứng cũng không đứng dậy được!

Cảm giác này! Thực sự quá khó chịu!

Ah, ah! Lại nữa?

Hai phút vừa rồi đã làm cho Giang Nam nghi ngờ!

Nếu làm lại một lần nữa, tuyệt đối sẽ bại lộ a!

Victoria răng nanh cắn chặt hít một hơi thật sâu!

Thân thể nhẹ nhàng nghiêng một cái!

Bàn tay nhỏ bé nắm khẽ, không khí vô hình giống như có sinh mệnh, trong lúc xoay tròn hình thành thông đạo không khí vô hình!

Một luồng không khí mãnh liệt bị Victoria phóng thích ra ngoài, theo đường ống dẫn khí đi thẳng tới phía sau Andre!

Hoa nở rực rỡ!

Hương thơm tràn thế!

Say mê nhân gian!

Chương 582 -

Chỉ thấy quần áo của Andre bị thổi dán chặt ở sau lưng!

Híp mắt hai con mắt, nước mắt bị hun không ngừng chảy ra!

Victoria trừng mắt muốn nói chuyện!

Andre giơ tay lên cho mình một cái tát!

"Ai! Tại sao ta lại đánh rắm chứ? Mẹ nó ta thực sự không phải là người mà!"

Victoria nhìn Andre với ánh mắt đầy tán thưởng!

Hiện tại có ý thức tự giác như vậy sao?

Tiểu đệ này không uống công dẫn dắt!

[Giá trị oán khí từ Andre...]

Giang Nam kinh hãi!

Từ xưa có "hiệp sĩ công nôi"!

Hiện tại có "hiệp sĩ nhận rắm"?

Lợi hại!

Victoria! Người thực sự chính là thiên tài!

Andre: "Lão đệ! Nên nói thì phải nói! Ngôi nhà này của người gió thật lớn!"

Dạ Oanh: !!

Ngôi nhà này không chỉ gió lớn!

Mẹ nó đều có cả khói trắng, các người không chú ý tới sao?

Giang Nam! Cuối cùng ta có thể khẳng định được hai người này đến để giết người!

Hai người bọn họ tuyệt đối muốn dùng mùi thối hun chết người!

Đừng chịu đựng nữa!

Hiện tại chúng ta chém chết hai người này có được không?

Giang Nam cũng không nghĩ tới Victoria lại dữ dội như vậy!

Quý mới biết vừa rồi cô ta ăn bao nhiêu đậu nành!

Victoria lúng túng cười: "Chúng ta... Chúng ta nên bàn về chính sự trước! Thứ ta muốn..."

“Rầm!”

Một tiếng nổ lớn, khiến tất cả mọi người sợ run!

Chỉ thấy chiếc ghế dưới thân Andre trong nháy mắt chia năm sẻ bảy!

Nổ thành vô số mảnh vụn!

Một luồng khói trắng bốc lên, xung lực cực lớn trực tiếp đẩy Andre đứng lên

Động tác liên mạch!

Trong lúc nhất thời bốn người trong phòng đều cứng đờ!

Người mẹ nó có cần dữ dội như vậy hay không!

Động cơ phản lực?

Cất cánh ngay tại chỗ?

Ghế đầu: (T_T)

Andre gãi gãi đầu: "Cái kia... Cái kia! Lần này thực sự là do ta!"

Victoria: !!

Cái gì mà thực sự là do người?

Vừa rồi còn tán thưởng người, hiện tại liền nói ra lời này?

"Đừng ngụy biện! Rõ ràng là..."

"Tẹt~"

Chỉ thấy tất chân Victoria mặc trên người rất cục không chịu nổi áp lực!

Mạnh mẽ rách ra! Phá một lỗ hổng lớn!

Tất chân: Ghế ơi! Chờ ta theo người (T_T)

Victoria sắp cắn nát hàm răng!

Mặt đỏ như máu!

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +1000!]

[Giá trị oán khí từ Victoria...]

Giang Nam: "Bữa ăn này, thực sự náo nhiệt!"

Ngay lúc này, khuôn mặt Victoria lo lắng!

Nếu không giao dịch! Lão nương liền không nhận được oa!

Giờ phút này cô làm sao còn lúng túng hay không?

Cả người nóng tới khó chịu, trên tâm lý thì thân thể cũng đã không chịu nổi a!

Thậm chí đã không còn cách nào suy nghĩ nữa!

"Giang... Giang Nam! Chuyện giao dịch!"

Giang Nam vừa nhìn liền biết hai người này đều bắt đầu dâng trào cảm xúc rồi a!

Sắp tới rồi!

"Ha ha, tất nhiên là làm theo lời lúc trước!"

"Uống chai bia này! Chúng ta là bạn tốt!"

Nói xong một tay bật nắp chai Đại Lục Đoạt Mệnh!

Ngửa đầu uống vào!

Một cổ hương vị ngọt ngào lượn lờ ở đầu lưỡi, mùi rượu nồng đậm!

Lần này Giang Nam không mở không gian trùng động! Mà thực sự uống vào!

Trước khi đánh nhau! Nhất định phải làm một chai Đại Lục Đoạt Mệnh a!

Trong nháy mắt, Giang Nam cảm thấy cả người đều được thăng hoa!

Lực lượng nhộn nhạo trong thân thể cơ hồ muốn tràn ra!

Toàn thân tê dại!

Thời điểm này, công kích nguyên tố và vật lý của Giang Nam + 300%!

Lời thật lòng + 100%!

Cảm giác đau đớn -100%!

Buff gan anh hùng trên thân, chai bia rằm một tiếng rơi xuống bàn!

Khí thế mười phần, lòng tin bùng nổ!

Trên mặt nổi lên hai đóa đỏ ửng, cái miệng nhỏ nhắn nghiêng một cái! Ngay cả ánh mắt cũng trở nên mê ly!

Dạ Oanh ở một bên ánh mắt trong suốt!

Giang Nam uống bia à?

Đây chẳng phải mang ý nghĩa muốn động thủ sao?

Được rồi!

Bổn cô nương đã sớm nhận không được rồi@

Victoria: "Linh châu ở trên người ta! Đồ chúng ta muốn! Đã chuẩn bị xong chưa?"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Cái gì!"

Victoria đang nóng nảy! Đã là lúc nào, người đừng giả ngu nữa được không?

"Chúng ta muốn đồ!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Tại sao ta phải cho các người chứ?"

Victoria bối rối: "Người không cần linh châu sao?"

Vừa bàn xong chuyện, người uống một chai bia xuống bụng liền quên?

Mẹ nó đây là loại bia gì? Say nhanh tới như vậy!

Vừa uống đã say rồi?

Giang Nam: "Đúng vậy! Ta sẽ không giao dịch với các người! Ta sẽ cướp nó!"

"Lừa gạt các người tới đây chính là vì cướp linh châu!"

Dạ Oanh: ???

Này, này!

Người có cần thẳng thắn như vậy hay không?

Sắc mặt Victoria trong nháy mắt trở nên âm trầm: "Lừa gạt chúng ta? Muốn cướp sao? Người cũng thật có gan!"

Trách không được điều kiện gì cũng đồng ý!

"Cướp? Người định cướp nó như thế nào? Chỉ bằng hai người?"

Giang Nam: "Đúng vậy! Trong thức ăn ta đều hạ được mìn, các người đều đã trúng chiêu rồi!"

"Sức chiến đấu bạo giảm! Ta cùng Dạ Oanh thương lượng xong, lấy uống bia làm dấu hiệu! Đánh bật cả hai!"

"Sau đó liền đoạt linh châu lại đây!"

"Ai hắc hắc! Ta thực sự là một thiên tài!"

Mặt Dạ Oanh hoàn toàn đen!

Đừng nói nữa!

Làm thế nào mà người lại nói ra tất cả về kế hoạch của chúng ta như vậy chứ!

Kế hoạch còn có tác dụng cái rắm gì!

Mọi người đều biết!

Thiên tài cái rắm!

Chương 583 -

Cô liền bước tới vỗ đầu Giang Nam!

Giang Nam cũng giật mình!

Mẹ kiếp!

Vừa rồi ta bị làm sao vậy

Sao lại kể lại toàn bộ kế hoạch cho mấy người này?

Cái này ... Cái này ...

Tác dụng của Đại Lục Đoạt Mệnh sao?

100% sự thật?

Có cần phải hồ như vậy không?

Sau khi say xỉn liền phun ra lời thật lòng cũng không cần vào lúc này!

Ngay lúc này, Andre và Victoria đều tức giận!

Thức ăn này quả nhiên bị động tay động chân!

Người mẹ nó còn quang minh chính đại nói cho chúng ta biết người muốn đánh cướp chúng ta?

Andre lo lắng: "Ta chưa bao giờ thấy người nào kiêu ngạo như người!"

Giang Nam vặn eo nhỏ: "A~ hôm nay người đã được nhìn thấy!"

[Giá trị oán khí từ Andrei Sakalaka + 1000!]

Hai mắt Victoria bốc hỏa: "Người thực sự to gan!"

Giang Nam vỗ ngực, vẻ mặt nghiêm túc!

"Gan to bao nhiêu! Đắt lớn đến đó!"

"Trong ngực có một lá gan anh hùng!"

"Có là Kim Cương thì lão tử cũng dám chém!"

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ! Tại hạ là Giang Đại Gan!"

"Đều tránh ra! Lão tử sắp bắt đầu trang bức!"

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha + 1000!]

Chỉ một từ thôi! Kiêu ngạo!

Người còn muốn chém ta sao? Người có thật sự là một tên Bạch Ngân 10 sao hay không? Đòi chiến với Kim Cương 7 sao như ta?

Đánh xếp hạng Liên Quân, người mẹ nó còn không được sắp xếp để gặp ta!

Hiện tại! Trong lòng Giang Nam đã bắt đầu mắng chửi!

Giang Đại Gan là cái quỷ gì vậy!

Đây chính là buff lá gan anh hùng sao?

Không biết sợ hãi là gì?

Mẹ nó cái này tuyệt đối là trạng thái tiêu cực đúng không?

Còn đòi chiến với Kim Cương? Ta điên rồi!

Trang bức này không phải ta cố tình!

Lão tử căn bản không khống chế được ý chí a!

Ta bị ép buộc! Bị ép trang bức a!

Giờ phút này Giang Nam đột nhiên nhớ tới câu giới thiệu cuối cùng của Đại Lục Đoạt Mệnh!

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh!

Ai cũng trở nên máu chiến ngay lập tức!

Không khỏi rung mình một cái!

Xong rồi!

Ta xong đời rồi!

Xong rồi!

Dạ Oanh ở bên cạnh đã hoàn toàn choáng váng!

Người chỉ là một Bạch Ngân nho nhỏ!

Nhưng lại dám nói ra khí thế của Đạo Thiên a!

Giang Đại Gan! Thu thần thông đi!

Bảo vệ người là nhiệm vụ khó khăn nhất mà ta từng nhận được, được chứ?

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Victoria cắn răng: "Xem ra giao dịch này chúng ta không làm được?"

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy!

Cái miệng nhỏ nhắn nghiêng một cái! Bắp chân bước đi!

Vẻ mặt kiêu ngạo! Nhặt một cây tăm từ bàn và ngậm nó lên miệng!

"Không giao dịch nữa sao? Vậy thì mẹ nó đừng làm nữa!"

Lúc này liền lật bàn lên!

Cảnh này đến quá đột ngột, thức ăn trên bàn đổ lên người Victoria và Andre!

[Giá trị oán khí Andre...]

[Giá trị oán khí Victoria...]

Cả hai đều choáng váng!

Cái này ...?

Khí thế này cũng quá mức rồi!

Chúng ta nhìn mà tưởng rằng người là Đạo Thiên giả heo ăn thịt hổ, tới đây chơi chúng ta a!

Dạ Oanh: !!

Này này!

Chúng ta đừng trang bức nữa được không?

Nghe lời!

Ta chỉ là một Kim Cương 4 sao!

Cũng không cứng tới vậy!

Giờ phút này, tràng diện đã không còn nửa phần đường sống, Giang Nam không nói hai lời!

Dùng hết sở học cả đời! Không gian trùng động vừa mở ra!

Chính xác mở ngay ngực Victoria, đây là nơi có khả năng vắt giấu linh châu nhất!

Đưa tay ra tìm bảo bối!

"A? Sao lại không có chứ?"

Rút củi dưới đáy nồi thất bại?

Làm sao có thể chứ?

Cô ta giấu linh châu ở đâu?

Victoria đỏ mặt hét lên!

"A!! Người... Người chết đi!"

Khí thế cấp Kim Cương bùng phát, khiến đồ đạc trong phòng khách trở nên hỗn độn!

Ánh mắt Victoria đỏ ngầu, tràn đầy sát ý!

Giang Nam trừng mắt!

A ui? Tưởng ta sợ người sao?

Rút đường đao ra cùng cô đối chiêu!

Trong nháy mắt lại bị Dạ Oanh vọt tới một bên: "Chỉ có một cái mạng! Người tiết kiệm một chút đi!"

Chuyện này quá liều lĩnh!

Không quan tâm đến Giang Nam! Pháo không khí áp suất cao của Victoria đã đến!

Thậm chí có thể oanh phá giáp xe tăng, uy năng kinh người!

Dạ Oanh không chút lùi bước, hai tay cầm đao!

Đao quang như điện!

Trong nháy mắt thực hiện 24 phát liên trảm trên không trung!

Hàn mang lập tức bắn ra...

Ta nhổ vào!

Lập tức đao như trăng tròn tựa như thu thủy! Điên cuồng xông lên!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Kèm theo từng tiếng gầm rú!

Pháo không khí bị chém không thương tiếc!

Dạ Oanh hai tay cầm đao! Tóc đuôi ngựa lắc lư, thân ảnh như bóng ma, trong nháy mắt xẹt qua trận chiến!

Đao quang vẫn chưa tiêu tán!

Giờ phút này Dạ Oanh quả thực ngẫu vô song!

Nhưng một giây sau, Dạ Oanh liền quỳ trên mặt đất, hai tay chống đỡ: "Qe~"

Ngẫu không quá 3 giây!

Đáng giận! Thối chết mất!

Nguyên bản pháo không khí căn bản không tạo thành uy hiếp đối với Dạ Oanh!

Nhưng giờ phút này trong phòng tràn ngập mùi thơm tiên nữ!

Sau đó Victoria lại nén không khí trong nhà thành pháo?

Nồng độ khí rắ́m nén thành áp suất cao?

Cho nên bốn cô nưօng vừa mới chém cái rắ́m?

Nghĩ tới đây Dạ Oanh lại nôn ra! Nước mắt chảy dài!

Cái này!

Không có cách nào chiến đấu!

Chương 584 -

Giờ phút này sắc mặt Victoria đỏ ửng, cả người vô lực!

Căn bản đứng không nổi, nhìn Dạ Oanh bị mình hun đúc, Victoria đều chết tâm!

Ngay cả chính cô cũng không nghĩ tới, pháo không khí áp suất cao còn kèm theo công kích mùi hương a!

Nhưng hiện tại không có thời gian để suy nghĩ nhiều như vậy!

Thừa dịp người bệnh đòi mạng người, Victoria làm sao có thể không rõ?

Cô căn bản không biết mình còn có thể kiên trì bao lâu!

Cũng không biết Giang Nam đến tột cùng hạ được gì ở trong thức ăn!

Không biết xấu hổ!

Ah, ah!

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +1000!]

Một luồng gió mát khiến thân thể Victoria mạnh mẽ nâng lên giữa không trung!

Mái tóc dài màu nâu phấp phới, dung nhan tuyệt thế, cực kỳ giống thần nữ không nhiễm bụi trần!

Đương nhiên, nếu như không phải một bàn tay gắt gao che phía sau thì càng giống thần nữ hơn!

Trận chiến giữa cấp Kim Cương rất khủng bố!

Phòng khách đã sớm trở nên hỗn loạn!

Mà Giang Đại Gan bên này lại trực tiếp chống lại Andre!

Phần Huyết toàn bộ mở ra! Cầm đao lên chém! Nửa điểm cũng không lùi!

Andre cười khinh miệt!

Tuy rằng hiện tại lão tử bị hạ được!

Nhưng vẫn là một Bạch Kim hai sao chân chính!

Người một Bạch Ngân 10 sao nho nhỏ, cho dù là hệ không gian thì như thế nào?

Cùng lão tử chính diện đối cứng!

Chán sống rồi!

Đối mặt với Giang Nam giờ đao chém dữ dội, lớp da cánh tay Andre sinh sôi, biến thành lớp đá cứng màu nâu vàng!

Thờ ơ chắn trước người!

"Cồ!"

Một tiếng kim thiết va chạm thanh thúy truyền ra!

Đốm lửa bắn tung tóe!

Thân thể Andre bị một cỗ lực lượng lớn như đạn pháo đánh bay!

Đập vỡ một lỗ hổng vào tường và rơi vào phòng ngủ!

Nhìn cánh tay gầy dính đầy máu!

Mẹ nó lực công kích khủng bố này là sao?

Một đao chém ra liền bạo kích 9999?

Không nhầm chứ! Người có đúng là Bạch Ngân không?

Không biết giờ phút này Giang Nam mở ra Phần Huyết!

Dưới sự gia trì của Đại Lục Đoạt Mệnh!

Lực tấn công vật lý +300%!

Vẫn chưa đợi Andre đứng dậy!

Giang Nam thuận di một cái giết tới!

"Rống! Lão tử giết chết người!"

Đường Dao xé gió!

Andre chỉ có thể giơ tay lên ngăn cản!

"Cồg!"

Lực công kích bạo phát trực tiếp khiến Andre bị khảm trên sàn nhà, vết nứt giống như mạng nhện lan tràn chung quanh!

Andre nóng nảy!

Lão tử không ra tay, người thật sự coi ta là quả hồng mềm mà bóp a!

"Linh kỹ: Thổ Long... A!"

"Ot! Ot! Ot~"

Andre vừa phóng thích linh kỹ được một nửa, mặt liền trắng bệch!

Ngũ quan đều vắn vẹo cùng một chỗ, đem tất cả ý chí của mình ngưng tụ ở phía sau!

Dùng sức nghẹn lại!

Suýt tý nữa!

Xém thất thủ hậu môn!

Ngay hiện tại! Lập tức ngẩng đầu lên!

Vốn dĩ linh kỹ không phóng ra được, còn nghẹn lại!

Phải làm thế nào đây?

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

"Lão... Lão đệ! Người nghe ca nói! Có thể để cho ta đi WC trước hay không, hai chúng ta lại..."

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam giống như phát cuồng vậy!

Diên cuồng vận chuyển! Một đao 9999!

Diên cuồng chém vào Andre! 10 nhát dao trong 72 giây! Đường đao tóe ra tia chớp!

Đem lưỡi đao Đường Đao chém sập, đều chém thành lưỡi cưa!

Nói đùa!

Lão tử đang đánh hưng phấn!

Người còn muốn xin phép đi vệ sinh?

Không cho nghỉ!

Andre bị chém ra máu, chỉ có thể hóa đã làn da ngăn cản công kích của Giang Nam!

"Dừng lại! Dừng lại! Tạm dừng!"

"Cho ta xả một chút!

Andre như phát điên, giãy dụa đứng dậy, khom di chuyển về phía phòng tắm!

Giang Nam căn bản không dừng lại!

"Ah ah! Ta chém chết người! Chém chết người!"

[Giá trị oán khí Andre...]

.....

Giờ phút này Dạ Oanh và Victoria uy thế ngang nhau!

Căn bản không rút ra được, trong lòng đều gấp điên rồi!

Giang Nam chỉ có Bạch Ngân 10 sao, cho dù là hệ không gian, chống lại Andre cũng chỉ có thể chịu thiệt a!

Dạ Oanh một đao phá thế công của Victoria, vội vàng nghiêng đầu nhìn Giang Nam một cái!

Cả người đều choáng váng!

Chỉ thấy Giang Nam cầm đao đuổi theo Andre chém!

Andre đã bị chém thành hồ lô máu!

Này, này! Các người đang đùa giỡn phải không?

Người có cần phải dữ dội như vậy không?

Người đây là nạp lần đầu hay là bật hack a!

Uổng công ta vẫn lo lắng cho người?

Hiện tại!

Trong đầu Andre chỉ có một mục tiêu!

Đó là đi vệ sinh!

Dưới sự tấn công vũ bão của Giang Nam, Andre cuối cùng đã đi đến vị trí của nhà vệ sinh!

Hai mắt phát ra ánh sáng hy vọng!

Cuối cùng! Cũng có thể xả nỗi buồn rồi sao?

Ngay sau đó! Chỉ nghe phía sau truyền đến một tiếng!

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút mạnh mẽ phát ra, chỉ thấy phòng vệ sinh trước mắt mạnh mẽ co rút!

Một giây đã biến mất!

Bị nén thành viên bi rơi xuống đất!

Thứ hiện ra trước mắt Andre, là một cái lỗ lớn đi thẳng ra ngoài sân!

Andre: Gục ngã

Người mẹ nó có cần phải tàn nhẫn như vậy không!

Lão tử thật vất vả mới đi được tới phòng vệ sinh!

Kết quả phòng vệ sinh liền bị người xóa sổ hoàn toàn?

Người trả lại hy vọng cho ta! Trả lại mộng tưởng cho ta!

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

Giang Nam vui điên rồi!

Bước về phía trước, vắn eo bẻ vai! Điên cuồng nện ra từng cú
đấm sắt thép, gào thét:

"A A A!"

Chương 585 -

Một quyền hung hăng nên vào bụng Andre!

Một quyền bạo kích!

Áp lực trong cơ thể tăng vọt! Andrea đã sử dụng tất cả ý chí của mình để bảo vệ cửa sau! Cuối cùng vẫn thất thủ!

Trong lúc nhất thời tựa như đập vỡ đê, một phát không thể vãn hồi!

Thực sự là một tiếng cồng chiêng động trời! Pháo nổ đồng loạt vang lên!

Đùng! Đùng! Đùng!

Ai ui~ không tệ!

Rất freestyle!

Giang Nam: !!

Biểu tình trên mặt hẳn trở nên vô cùng hoảng sợ!

Vội vàng nín thở!

Dù cho trong người có thêm buff anh hùng!

Đối mặt với tình huống này! Mẹ nó cũng đặc biệt không chịu nổi a!

Andre ăn trọn năm đấm của Giang Nam!

Khí lưu trong bụng không chống đỡ được nữa mà tuôn trào!

Trực tiếp giúp cho hần hồi tưởng lại một làn sóng tuổi thơ ấm áp?

À, cái này...

Ngẫm lại! Giang Nam vẫn có chút kiêu ngạo!

Chuyện lần này đã có thể đem đi khoác lác!

Cuộc chiến với Ma Thuật Sư trước đó không thành!

Nhưng lần này!

Ta thân là một Bạch Ngân nho nhỏ! Đem cường giả cấp Bạch Kim đánh ra “shjt”!

Thật sự đánh ra!

Theo nghĩa đen!

Chúa ơi! Ta cũng quá lợi hại rồi phải không?

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

[Giá trị oán khí...]

Lúc này Andre đang ngồi trên mặt đất!

Trong quần là một mảnh ấm áp như mùa xuân!

Lệ đều tuông rơi!

Người đánh vào chỗ nào của ta? Người chém ta hơn một ngàn đao ta cũng không nói gì!

Người lại đi đánh vào bụng như vậy?

Đường đường là một người đàn ông hơn 40 tuổi! Một sự tồn tại cấp Bạch Kim, lại bị đánh ra "Shjt"?

Cái này còn làm cho người ta xấu hổ hơn so với việc uống nước ngâm chim kim cương, niệm khẩu quyết trước mặt mọi người!

Nhưng Mà Giang Nam cũng không có ý định bỏ qua cơ hội này!

Dùng hết khí lực toàn thân chém về phía cổ Andre!

Nơi này không có lớp phòng ngự!

Một đao chém xuống! Đảm bảo người và đầu tách ra!

Andre nóng nảy!

Hắn sao không biết được ý định của Giang Nam?

Nếu thật sự để Giang Nam xử lý mình ngay tại chỗ nào, mình chết cũng không nhắm mắt được a!

Nhưng lưỡi đao đã tới!

Phát động linh kỹ đã không còn kịp rồi!

Andre dùng hết khí lực toàn thân, lui về phía sau!

"Rầm!"

Một tiếng giòn vang, Giang Nam mở to hai mắt!

Đường đao trong tay trực tiếp gãy thành hai đoạn!

Nửa đầu của thân đao xoay và cắm vào sàn nhà!

Nó bị gãy?

Vậy mà gãy thật sao?

Bởi vì Andre vọt về, Đường Dao vậy mà vừa vắn chém vào bảo bối kim cương treo trên cổ Andre!

Cứ như vậy làm gãy Đường Dao!

Có cần phải cứng tới như vậy không?

Sau đó chỉ nghe "răng rắc" một tiếng!

Chỉ thấy vị trí bảo bối kim cương bị Đường Dao chém lại xuất hiện một vết nứt!

Sau đó hoàn toàn đứt thành hai phần!

Nửa dưới lặn xuống đất dưới cái nhìn chăm chú của Giang Nam và Andre...

Không khí trong phút chốc trở nên yên tĩnh!

Đôi mắt của Andre lập tức đỏ lên!

!!!

"Bảo bối của lão tử! Bảo bối ời! Kim cương đại điêu!"

"Đứt rồi? Vậy mà lại để cho người chém đứt?"

"Ta mẹ nó giết người! Giết chết người!"

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

[Giá trị oán khí...]

Andre hoàn toàn nổ tung vào lúc này!

Lão tử vừa mới cảm nhận được sự thần kỳ của bảo bối này!

Chỉ mới biết cách sử dụng chính xác! Còn chưa thỏa cơn
nghệ!

Người mẹ nó lại chặt đứt?

Trên dưới toàn thân lão tử! Nó là thứ quý giá nhất!

Người chém ta cũng không thể chém nó!

Kim Cương: (T_T)

Ta đều đã chết hơn 200 chương! Người còn không định để ta
yên sao?

Không có thiên lý!

Linh kiện cuối cùng ở lại nhân gian cuối cùng cũng đã về nơi
chín suối!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Cái thứ đồ chơi kim cương này! Giòn tới như vậy sao?

Thế nào mà lại gãy rồi?

"Cái kia ~ nếu không người dùng keo 502 dán lại, nói không
chừng còn dùng được!"

Andre: !!

"Dán? Ta mẹ nó dán cả nhà người!"

"Hôm nay người nhất định phải chết a!"

Giờ phút này Andre tức giận nổ tung, trái tim đều đang nhỏ
máu a!

Căn bản không quan tâm nhiều như vậy, trực tiếp đứng lên!

Lão tử vừa xả được nỗi buồn! Không còn thứ gì có thể trói buộc ta nữa!

Hôm nay lão tử liều mạng với người!

"Linh kỹ: Tường Long xuất hải!"

Biểu tình trên mặt Giang Nam càng thêm hoảng sợ!

Giờ phút này buff gan anh hùng trên người Giang Nam cũng đột nhiên yếu đi!

Tường Long xuất hải là linh kỹ quý quái gì?

Hắn sẽ không lấy ra một nắm cút từ phía sau rồi ném vào ta chứ?

"Bình tĩnh! Người phải bình tĩnh! Chúng ta làm người phải có chút điểm mấu chốt!"

Andre đeo kim cương đứt đoạn trên cổ mà phát điên!

"Là người làm chuyện vô nhân tính trước! Ta sẽ giết người!"

Trong lúc nói chuyện, Andre hai nắm đấm đất đá hội tụ!

Biến thành hai đầu rồng, kéo lấy đống quần đi về phía Giang Nam, sắc mặt dữ tợn!

Giang Nam nóng nảy! Liên tục lui về phía sau!

"Người... Người đừng có đến đây!"

"Hừ hừ? Vừa rồi kiêu ngạo như vậy? Hiện tại người mới biết sợ sao? Trễ rồi!"

Giang Nam: !!

Lão tử không phải sợ linh kỹ của người!

Lão tử sợ người chạy tới bơi cút lên người ta!

Andre liên tục xông về phía trước, Giang Nam liên tục lui về phía sau!

Thế cục hai bên đảo ngược!

Mấu chốt là trên thân Andre có buff của "Tường Long" thật sự khiến Giang Nam không thể trêu vào!

Andre bất chấp đập tới một quyền, Giang Nam giờ đao ngăn cản!

"Rầm!"

Chương 586 -

Nửa đoạn Đường Dao bị đập rời tay!

Giang Nam thuận di một phát, trong nháy mắt rời xa Andre!

Dưới chân lão đảo, ngã xuống đất!

Andre mượn cơ hội xông về phía trước, sắc mặt càng thêm dữ tợn!

Trong tay Giang Nam không có vũ khí nên tiện tay cầm lên một thứ trên mặt đất, nắm trong tay!

Giang Nam: "Ta nói người mau nghen lại! Người có tin ta đánh chết người hay không? "

Andre dừng bước lại, vẻ mặt cười nhạo: "Đánh chết ta?"

"Người coi đầu lão tử là làm từ đậu hũ sao?"

"Chỉ với thứ đồ chơi này của người? Người tính khiến ta cười chết à?"

Giang Nam vội vàng!

Vừa rồi trong lúc bối rối liền bắt được chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh mà mình uống lúc trước!

Chai bia?

Dùng để bổ đầu mấy tên côn đồ lưu manh đầu đường thì còn được!

Đánh một Bạch Kim?

Vẫn là thôi đi!

Andre cười càng càn rỡ, vươn đầu ra, vỗ vỗ ót!

"Không phải là muốn đánh chết ta sao? Nào! Đập xuống đây!
Ta xem người đánh chết ta ra sao?"

Giang Nam nổi giận!

Ta từ nhỏ đến lớn chưa từng nghe qua yêu cầu vô lực như vậy!

Người ta đã đuổi đầu lại đây! Vậy ta còn khách sáo gì nữa?

Chỉ thấy Giang Nam không nói hai lời, nhảy dựng lên luân phiên đập chai bia về phía ót Andre!

Không ai để ý!

Khi chai bia của Giang Nam đập xuống! Ký hiệu đầu lâu màu đen trên thân chai loa lên ánh sáng đen!

Chai bia lập tức nổ tung! Thủy tinh bay loạn xạ!

Nụ cười trên khuôn mặt của Andre cứng đờ, hai mắt nhắm lại, hai chân đạp một cái!

[Giá trị oán khí từ Andre + 1001!]

Giống như một khúc gỗ nằm thẳng trên mặt đất!

Ngất xỉu không nhúc nhích!

Giang Nam: ???

Nằm... Mẹ kiếp?

Hắn ngất xỉu à?

Cường giả cấp Bạch Kim! Bị một chai bia đập ngất xỉu?

Cho dù có công kích vật lý gia tăng, điểm bạo kích cũng không cao như vậy a!

Con hàng này sợ không phải là giả vờ ngất đó chứ?

Chẳng lẽ chai bia đại lực đoạt mệnh này còn có công năng đánh ngất xỉu?

[Chai bia Đại Lực Đoạt Mệnh rỗng!]

Tác dụng: Đánh ngất xỉu! Đạo cụ dùng một lần! Cần phải nhắm ngay đỉnh đầu địch!

Không phân biệt già trẻ gái trai!

Đánh không lại ta không cần phải chạy!

Một phát quật ngã không phiền não!

AI dùng qua đều khen ngợi!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, thực sự quá tuyệt vời!

Chai bia Đại Lực Đoạt Mệnh rỗng này thật sự có thể đánh ngất xỉu?

Bạch Kim cũng không thể tránh?

Nhưng mà vừa nằm trên mặt đất cũng chỉ 10 giây, trông mắt Andre chuyển động, mắt thấy sắp tỉnh lại!

Giang Nam có thể để cho hắn tỉnh lại sao?

Tiến lên đá một phát khiến Andre lật mặt, an bài còng tay Khốn Linh!

Sau đó lại thuận di một cái, chạy đến vị trí cách đó 10 mét!

Andre từ từ tỉnh lại, cảm thấy đầu đau nhức vô cùng!

Vừa định đứng dậy, lại phát hiện mình đã bị còng tay?

Vẻ mặt không khỏi ngây ngốc!

Còn nhớ hình như vừa mới để Giang Nam lấy chai bia đánh mình?

Khiến mình ngất xỉu?

Bị đao chém cũng không sao! Một chai bia lại có thể làm ta ngất xỉu sao?

Người đã dùng tới bao nhiêu sức!

[Giá trị oán khí từ Andre!]

Mà đúng lúc này, chỉ thấy phía trên Andre đột nhiên xuất hiện một bàn tay!

Nắm lấy một cái ghế gập!

Điên cuồng vỗ về phía Andre!

Mà bản thân Giang Nam thì ở cách đó mười mét cũng điên cuồng đập!

Andre: !!

"A a! Đau, đau! Đừng đập! Dừng lại!"

Hiện tại! Cường độ cơ thể cấp Bạch Kim đối mặt với ghế gập giống như là giấy dán!

Vừa mới đập ba cái liền cả mặt đầy máu!

Thần khí phá phòng có thể xem là trò đùa được sao?

Giờ khắc này Andre không chỉ đau về thân thể!

Trong lòng cũng đau!

Cách ta 10 mét?

Người ghét bỏ lão tử cỡ nào chứ?

Nếu không phải do người, lão tử có thể giống như hiện tại sao?

Andre đã khóc! Hẳn thực sự khóc!

Sống 43 năm! Chưa có ngày nào lại tủi thân như ngày hôm nay!

Thật đúng là một ngày xui xẻo!

[Giá trị oán khí từ Andre + 1000!]

.....

Giờ phút này, trận chiến giữa Dạ Oanh và Victoria đã đến mức gay cấn nhất!

Áo sơ mi trắng của Dạ Oanh đã có vài chỗ nhuộm đỏ!

Ngay cả mặt nạ cũng có vết nứt!

Mà phía trên ngực Victoria cũng bị Dạ Oanh cắt ra một vết thương!

Áo len cổ cao màu đỏ rượu vang đã trở thành một mẫu thời trang khác!

Đôi mắt của Victoria đều là lo lắng!

Nếu không mau chóng chấm dứt cuộc chiến, mình liền không thể nhịn được nữa!

Mình tuyệt đối không muốn từ Thần Nữ Phi Thiên biến thành Thần Nữ thả rắm a!

"Là các người bức ta!"

"Linh kỹ: Vô Không!"

Trong nháy mắt dùng linh kỹ!

Không khí trong bán kính 1000 mét lập tức biến mất 80%!
Hình thành một khu vực chân không tương đối!

Giờ khắc này, áp suất ngoài cơ thể cùng trong cơ thể chênh lệch cực lớn tạo thành thương tổn cực lớn!

Không khí trong lá phổi trong nháy mắt bị rút ra!

Dạ Oanh và Giang Nam, thậm chí cả Andre cũng phun ra một ngụm máu tươi lớn!

Tai và mũi chảy máu! Tất cả khí trong cơ thể dường như đều bị rút ra!

Kinh khủng nhất chính là hiện tại căn bản không có biện pháp hô hấp!

Mà chiến đấu cần phải tiêu thụ một lượng lớn oxy!

Thiếu oxy trong não trong 15 giây sẽ xuất hiện tổn thương não không thể đảo ngược!

Chương 587 -

Victoria hoàn toàn không bị ảnh hưởng!

Giờ tay lên một cái, pháo không khí liền đánh về phía Dạ Oanh!

Tình hình vô cùng nguy cấp!

Giang Nam đâu có thời gian quản Andre?

Liền thuận di một cái đi tới trước người Dạ Oanh!

Giờ tay lên mở không gian trùng động dời đi công kích!

"Rầm!"

Andre ở một bên bị pháo không khí công kích hộc máu, mặt đều tím tái!

Người cũng quá nhớ thương ta rồi phải không?

Dưới loại tình huống này cũng không buông tha cho ta?

[Giá trị oán khí Andre...]

Lập tức ôm Dạ Oanh lên, thuận di đến phòng chứa đồ tầng 3!

Giang Nam vừa rơi xuống đất, trong đầu là một trận choáng váng, đây là biểu hiện thiếu oxy trong não!

Một chiêu này của Victoria thật đúng là tàn nhẫn!

Dạ Oanh lo lắng nói: "Đừng để ý đến ta! Người chạy mau, người..."

Giang Nam eo nhỏ xoay: "Chạy? Nói đùa! Giang Đại Gan hôm nay không đánh cô ta ngã xuống, ta... Khụ khụ khụ!"

Dạ Oanh trợn trắng mắt!

Đều đã đến lúc này rồi, người vẫn còn mạnh miệng được nữa?

Bốc phét không biết xấu hổ!

Ta là Kim Cương, ta vẫn còn có thể kháng cự được!

Người vừa nhìn đã thấy sắp nghẹn chết rồi có được hay không?

Chỉ thấy Giang Nam liền lấy ra núm vú giả ục ục từ trong túi ngậm vào!

Hiệu quả hô hấp được tăng cường đáng kể, đủ để Giang Nam hấp thụ đủ oxy trong không khí chỉ còn lại 20%!

Nhưng Dạ Oanh choáng váng!

Này, này!

Đang đến thời điểm sinh tử! Người cũng đừng xuất hiện mấy suy nghĩ kỳ quái như vậy chứ?

Ngậm núm vú giả?

Có nhầm lẫn gì không!

Nhưng Giang Nam căn bản không có thời gian giải thích, giờ tay lên liền tháo mặt nạ Dạ Oanh!

"Ah! Người... Đừng!"

Nhưng đã quá trễ rồi!

Mặt nạ bị Giang Nam tháo ra, lộ ra khuôn mặt mà Dạ Oanh

vẫn luôn che giấu!

Lông mày như trăng, hai tròng mắt như linh hồ!

Sống mũi cao thẳng, chóp mũi tinh xảo!

Đôi môi mỏng, khiến người taphiar kinh diễm!

Nhưng Giang Nam lại có chút sững sốt!

Bởi vì trên má Dạ Oanh có một vết bớt màu đỏ cỡ quả trứng gà!

Giống như mực đỏ hắt lên trên, hoàn toàn phá hủy mỹ cảm vốn có!

Thậm chí thoạt nhìn có chút dữ tợn đáng sợ!

Dạ Oanh nhìn biểu tình giật mình ở Giang Nam, vẻ mặt không khỏi ảm đạm, trong mắt to ẩn chứa hạt trong suốt!

Phải rồi!

Mặc cho ai nhìn thấy "khuôn mặt xấu xí" này của mình sẽ bị dọa đúng không?

Giang Nam: "Há miệng?"

"Hả? Cái gì? Này!"

Không đợi Dạ Oanh phản ứng lại, nắm vú giả ục ục đã bị Giang Nam nhét vào miệng cô!

Dạ Oanh: ???

Người không chỉ ngậm một mình sao? Còn muốn kéo ta theo cùng?

Oa! Thật là thơm, rất ngọt!

Trong nháy mắt, Dạ Oanh kinh ngạc cảm thấy mình giống như có thể thở được?

Cái này ... Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nhưng còn chưa đợi Dạ Oanh nếm đủ vị ngọt ngào, núm vú giả đã bị Giang Nam vô tình rút ra!

Phát ra một tiếng "bật"!

Lập tức lấy ra một chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh, mở nắp chai ra, một phen nhét vào miệng Dạ Oanh!

"Ừc~ Ừc~ Ừc~"

Dạ Oanh: !!

Người tốt cuộc là đang cho vịt ăn à?

Một núm vú giả và một ngụm bia!

Núm vú giả phổi bia! Càng uống càng hăng?

Người đừng có dạy hư trẻ em!

Dạ Oanh nốc một chai Đại Lục Đoạt Mệnh liền cảm thấy mình thăng hoa, ánh mắt không khỏi sáng lên!

Núm vú giả lại bị nhét trở lại!

"Lão đệ thôi! Trên người người đã có buff ! Cùng ta quật ngã cô ta!"

Dạ Oanh rút đao, hăng hái tràn đầy: "Giết chết cô ta!"

Lúc này Victoria cố nén dòng khí, một đường bay lên tầng ba!

Thật ra cô vừa muốn nhân cơ hội này đi vệ sinh một chuyến giải quyết một chút!

Nhưng ngẫm lại cảm thấy vẫn nên giải quyết Giang Nam trước, bằng không bị hấn chặn phòng vệ sinh sẽ thảm!

Tên này tuyệt đối có thể làm ra chuyện này a!

Victoria vừa lên tầng ba lập tức choáng váng.

Hai người này chạy lên tầng ba chính là vì lén lút ngậm núp vú giả sau lưng ta?

Nhưng buff anh hùng trên người Dạ Oanh mãnh liệt! Không cho Victoria thời gian để suy nghĩ!

Vừa lên đã điên cuồng chém một trận!

Victoria cảm thấy được áp lực lớn!

Lực công kích của cô sao lại tăng vọt đến trình độ khủng bố như vậy chứ?

Giang Nam nhìn chuẩn cơ hội, vừa mở ra không gian trùng động! Đập vào đầu Victoria!

Bạch Kim đều có thể đập ngất xỉu! Kim Cường chẳng lẽ không đập choáng váng được?

Nhưng sau lưng Victoria giống như có đôi mắt, vẫn tránh thoát được!

Có vết xe đổ của Andre, Victoria làm sao dám cưỡng ép tiếp nhận?

Vẫn luôn chú ý động tác của Giang Nam, sợ bị đập trúng!

Giang Nam vội vàng: "Ta cũng không tin ta không làm được! Hôm nay tất phải đập đầu người!"

Mang theo chai bia liền xông lên!

Giờ phút này, mặt Andre ở dưới lầu biển thành màu tím tương!

Trên lầu đánh tối trời long đất lở!

Andre giãy dụa đứng dậy, nhìn bảo bối bị đứt trên ngực mình, vẻ mặt bi phẫn!

"Nếu không chạy sợ là sẽ xong đời a!"

Miễn cưỡng mở hai mắt đã sưng thành một khe hở, tìm kiếm chung quanh!

Cuối cùng đã tìm thấy một nửa còn lại của bảo bối trong đồng đồ nát!

Khập khiễng đi tới đâu, vừa muốn cầm lấy bỏ túi mang đi!

Lúc này mới ý thức được, hai tay mình bị còng ở phía sau, còng gắt gao! Làm thế nào mới cầm được?

Linh kỹ cũng không dùng được!

Andre nghiêng rãnh nghiêng lợi bi phẫn nói: "Giang Nam! Ta sẽ không bao giờ gặp lại người nữa!"

Nói xong quỳ trên mặt đất, cúi người xuống! Dùng miệng ngậm nửa kia bị Giang Nam dùng đường đao chặt đứt!

Đứng dậy bỏ chạy, không quay đầu lại!

Vừa chạy vừa khóc!

Kể từ đó, trên thế giới này lại có thêm một người tổn thương!

.....

Chương 588 -

Đập hơn một trăm phát nhưng không phát nào trúng, Giang Nam mệt đến mức thở hổn hển!

Chỉ thấy biểu tình Giang Nam trong nháy mắt trở nên hoảng sợ, quát lớn một tiếng: "Dạ Oanh mau trốn! Cô ta bị rò rỉ! Trốn đi!"

Victoria: !!

Bị rò rỉ?

Không thể nào?

Ah, ah!

Vì thế theo bản năng cúi đầu nhìn xuống!

Vừa cúi đầu, liền nghe "Choang" một tiếng!

Giang Nam: Ha ha

Thế mà cũng được?

Chỉ thấy hai tròng mắt Victoria trong nháy mắt mất đi độ dài tiêu cự!

Thân thể vô lực rơi từ trên không trung xuống đất!

Nhưng còn chưa tới ba giây, ý thức của cô mắt thấy sắp khôi phục lại!

Nhưng ba giây này đã đủ cho Giang Nam làm được rất nhiều!

Danh hiệu Nam ba giây há lại là hư danh?

An bài ngay còng tay Khốn Linh cho Victoria!

Dạ Oanh cũng kê đao lên cổ cô!

"Lại động! Chết ngay!"

Hiển nhiên, hiệu quả của chai bia rỗng Đại Lục Đoạt Mệnh đối với linh võ giả cấp bậc càng cao lại càng không rõ ràng!

Hơn nữa xem ra còn tùy vào đối tượng!

Nếu như là hệ hóa thú có tố chất thân thể cường đại thì hiệu quả rất có thể bởi vậy mà yếu bớt!

Lần này, Victoria hoàn toàn yên!

Thế nào cũng không nghĩ tới lần này thật sự sẽ rơi vào trong tay Giang Nam!

Bị an bài còng tay Khốn Linh, cô rốt cuộc không thể sử dụng dị năng!

Hiệu quả linh kỹ Vô Không biến mất!

Không khí bên ngoài cực nhanh chảy ngược lại, thậm chí áp chế khí bạo!

Khiến tòa biệt thự đều chấn động!

Cửa sổ bị vỡ hoàn toàn, cửa ra vào hoàn toàn đổ nát!

Ngay cả các bức tường xi măng cũng bị bong tróc một số lỗ lớn!

Giống như nó sẽ sụp đổ ngay sau đó!

Nhưng giờ phút này Giang Nam lại hưng phấn không ta được!

"Linh châu đâu? Giao nộp cho ta!"

Victoria cắn chặt răng!

"Đánh thua! Ta nhận! Về phần linh châu? Đừng có mơ!"

Nhưng nói xong Victoria liền hối hận!

Chết tiệt!

Vừa rồi không nên buông lời tàn nhẫn a!

Còn chưa được đi vệ sinh!

Vì thế lại sợ sệt nói: "Người... Người có thể cho ta đi vệ sinh trước không? Sau đó chúng ta lại nói chuyện?"

"Ừm! Được thôi! Ta cũng không vội!"

Victoria ngẩn người!

Chỉ vậy... Người liền đồng ý?

Hiện tại các đối xử với tù binh đều nhân từ như vậy sao?

Thực tế thì Giang Nam chỉ đang sợ Victoria lại hồi niệm thời thơ ấu như Andre ...

Đoàn người đi xuống tầng một!

Andre đã chạy mất từ lâu rồi!

Dạ Oanh nhú mày: "Có cần đuổi theo hay không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cứ để hắn đi!"

Người còn sống thì còn sinh ra giá trị oán khí!

Chết rồi thì chả kiếm được gì!

Giang Nam đưa Victoria đến vị trí nhà vệ sinh ở tầng trệt!

Nhìn nhà vệ sinh "bay màu" mà không khỏi lâm vào ngây ngốc!

Victoria: !!

"Người định để cho ta giải quyết ngay trong sân sao? Người nhanh lên! Nhanh lên!"

30 phút sau!

Nhà vệ sinh trên tầng 2!

Victoria ngồi trên bồn cầu đen mặt, răng hổ sắp bị nghiền nát!

Chỉ thấy giờ phút này hai tay cô bị còng tay Khốn Linh còng lại!

Còng tay đến vị trí khuỷu tay!

Hơn nữa hai tay còn bị xiềng xích hư không quấn lấy, treo ở giữa không trung!

Ta muốn rút lại những lời ta vừa nói!

Đây mà là nhân từ sao? Người đây rõ ràng không phải là con người!

Người có cần cẩn thận như vậy không?

Tư thế này cũng quá đau khổ rồi a!

[Giá trị oán khí Victoria. SaSha + 1000!]

Giang Nam đứng ngoài cửa: "Nhanh lên! Nhanh lên!"

Victoria: !!

"Người nói cho ta biết! Ta phải đứng dậy thế nào?"

Giang Nam nhướn mày: "Hay là ta giúp người?"

[Giá trị oán khí từ Victoria...]

Cô tức giận dậm chân, ánh mắt không khỏi rơi vào quần áo treo ở một bên...

Chẳng lẽ còn muốn một lần nữa?

15 phút đã trôi qua!

Giá trị oán khí vẫn không ngừng làm mới!

Cuối cùng bên trong truyền đến một tiếng "Ta xong rồi!"

Lúc này Giang Nam mới dắt cô đi ra!

Hốc mắt Victoria vẫn còn những giọt nước mắt!

Quỷ mới biết vừa rồi mình dùng tư thế thần kỳ cỡ nào mới hoàn thành một loạt thao tác này mà không cần dùng tới hai tay!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Thối đệ đệ ở ngoài chờ ta một chút! Ta vào đoạt linh châu đây!"

Dặn dò một câu, Giang Nam trực tiếp dắt Victoria vào phòng!

Nhưng mà giờ phút này lực chú ý của Dạ Oanh căn bản không ở trên người Giang Nam!

Mà là nhìn biệt thự giống như phế tích trước mắt!

Giang Nam... Sợ là không sống được bao lâu!

.....

Hiện tại trong phòng!

Giang Nam cười hắc hắc: "Mau nói đi! Người giấu linh châu ở đâu?"

Victoria cười lạnh: "Người nên suy nghĩ cho kỹ! Một khi người làm như vậy, hội Quang Minh sẽ không bỏ qua cho người!"

"Nhưng nếu như người thả ta, chuyện này ta có thể coi như chưa từng xảy ra!"

Giang Nam bĩu môi: "Không nói đúng không? Không nói ta tự tìm!"

Vịt đã đến miệng làm gì có đạo lý thả chạy?

Nói xong liền lục lọi một trận ở trên người Victoria!

[Giá trị oán khí từ Victoria +1000!]

"Người đừng tới đây! Đừng! Đừng làm vậy!"

Tác dụng giải độc tiểu đậu nành mặc dù đã qua rồi!

Nhưng tác dụng của linh hệ vẫn còn ở đây!

Ai có thể cưỡng lại a!

"Yo ~ để ta nhìn xem! Người giấu nó ở đâu?"

Victoria cắn chặt môi dưới!

"Người mau tránh ra! Đừng tìm nữa! Người sẽ không thể tìm thấy nó!"

[Giá trị oán khí từ Victoria +999!]

Giang Nam: "Phi! Ta cũng không tin!"

Chương 589 -

Vì thế tiếp tục xuống tay tìm, tuyệt đối không bỏ qua bất kỳ một vị trí nào có thể cất giấu linh châu!

[Giá trị oán khí từ Victoria + 888!]

[Giá trị oán khí + 777!]

[+ 666!]

Giang Nam: Hả?

Không đúng!

Sao giá trị oán khí càng tìm lại càng ít?

Chỉ thấy victoria lúc này đỏ mặt không chịu nổi!

Vì thế Giang Nam bắt đầu tiếp tục tìm kiếm vị trí cất giấu linh châu!

[..... + 444!]

[..... + 222!]

[..... + 1 + 1 + 1!]

Giang Nam đứng dậy, lông mày đều nhú lại với nhau!

Cô ta giấu nó ở đâu!

Giá trị oán khí sao lại ngày càng ít đi?

Hệ thống này bị hỏng à?

Lúc này Victoria mở mắt nhìn Giang Nam: "Sao không tìm?"

Giang Nam đen mặt: "Tìm không thấy! Người không phải đã nuốt vào bụng đó chứ?"

Victoria điên cuồng lắc đầu: "Không có không có! Ta có mang theo! Người tiếp tục tìm kiếm! Chắc chắn sẽ tìm thấy được!"

Giang Nam: "Không tìm! Phiên chết đi!"

Victoria: !!

"Sao có thể không được? Sao nguoi không biết kiên trì? Người không thể từ bỏ giữa chừng như vậy được biết không?"

"Chẳng lẽ người đã quên mục đích người bắt ta sao? Linh châu cấp Kim Cương không thơm sao?"

"Mau tìm mau tìm! Người chắc chắn sẽ tìm được! Cố lên!"

Giang Nam: ???

Không phải chứ!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ta vừa được tù binh của mình khuyến khích?

Ta mẹ nó đang cướp linh châu của người!

Sao người còn tích cực hơn cả ta?

Còn để tâm?

Victoria đang phát điên!

Người kiếm nhanh lên!

Người có thể có chút nghị lực hay không hả?

[Giá trị oán khí từ Victoria + 1000!]

Giang Nam sửng sốt!

Không tìm ngược lại còn cộng nhiều điểm hơn?

Hệ thống này quả nhiên hổng rồi!

Giang Nam cũng không có ý định tốn nhiều công sức như vậy!

Trực tiếp lấy ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh!

Trực tiếp mở nắp chai đổ vào miệng Victoria!

Lời thật lòng 100%!

Hắc hắc!

Ta không tin ta không thể hỏi ra được!

Victoria nốc vào một chai, mặc dù lúc này có buff gia trì!
Nhưng bị an bài cùng tay Khốn Linh, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì!

"Người giấu lin châu ở chỗ nào?"

Ngay lúc này, Victoria thậm chí không có chỗ để nói dối!

"Ta liền giấu ngay trong **~"

10 phút say!

Giang Nam đẩy cửa ra khỏi phòng!

Trong tay cầm một viên linh châu hệ không gian cấp Kim Cương!

"A ~ nhân sinh! Vẫn luôn nhàm chán như vậy!"

Victoria's Secret?

Xin lỗi!

Victoria không có bí mật!

Đừng nói là linh châu ở đâu!

Tất cả mọi thứ của Victoria ta đều biết rõ!

Ngay cả số điện thoại của ba mẹ cô, con chó nuôi trong nhà tên gì là Giang Nam cũng biết!

Dạ Oanh nhìn Giang Nam, lại nhìn thoáng qua trong phòng!

Chỉ thấy Victoria xụi lơ trên ghế đầu!

Dạ Oanh không khỏi rùng mình một cái!

A!

Giang Nam thật tàn nhẫn!

Đến tận cùng đã dùng phương pháp như thế nào mới khiến cho một cường giả cấp Kim Cương khai ra a!

Giang Nam lau chùi linh châu rồi nhét vào trong túi, trong mắt tràn đầy ý chí chiến đấu!

"Lão tử muốn lên Hoàng Kim!"

Linh châu đã đến tay, tuy rằng không biết là linh kỹ gì!

Nhưng cấp Kim Cương tuyệt đối sẽ không tệ!

Hữu dụng là đã không tệ!

Không khỏi nhìn về phía Dạ Oanh: "Người thấy ta có lợi hại hay không?"

Đôi mắt Dạ Oanh ảm đạm, vội vàng xoay người lại, sợ bị Giang Nam nhìn thấy vết bớt trên mặt!

"Lợi hại lợi hại!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Xét thấy biểu hiện của người rất tốt, cùng với tác dụng kéo dài thời gian phát huy trong lúc chiến đấu! "

"Vì vậy, ta quyết định thưởng cho người một thứ!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +333!]

Kéo dài thời gian?

Người thật sự xác định chỉ là kéo dài thời gian?

Ta đã phải cực khổ đấu tay đôi với Victoria a!

Cả người đều bị thương!

"A~"

Giang Nam kéo bàn tay nhỏ bé của Dạ Oanh kéo qua rồi nhét vào một thứ!

Cô mở tay ra!

Một viên kẹo sữa thỏ trắng nằm yên trong lòng bàn tay!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +666!]

Đây là phần thưởng của người sao?

Một viên kẹo?

Người nghĩ ta là đứa nhỏ 3 tuổi à?

Còn không bằng không cho a!

Dạ Oanh thở phì nhưng vẫn ăn kẹo!

Hàng miễn phí ngu gì không ăn!

Chỉ thấy Giang Nam cười hắc hắc, vịn vai cô!

"Nào nào! Để ta nhìn xem!"

Dạ Oanh rất là kháng cự, liên tục trốn về phía sau, tránh đi ánh mắt Giang Nam!

"Đừng... Đừng nhìn! Thật khó xem!"

Chỉ thấy lúc này vết bớt màu đỏ trên gương mặt xinh đẹp của Dạ Oanh đã hoàn toàn biến mất!

Làn da mịn màng trắng sáng! Ngũ quan tinh xảo giống như ông trời ban cho cô món quà hoàn mỹ nhất!

Thịnh thế mỹ nhân đàn cũng không uống phí!

Giang Nam vuốt cằm, mày nhíu sâu, vẻ mặt trầm tư!

"Sao người càng ngày càng giống một cô gái?"

Vẻ mặt Dạ Oanh ngẩn ra, lập tức chu cái miệng nhỏ!

Trong mắt dâng lên một tia sương mù, nước mắt trong suốt theo hai má trượt xuống!

Bàn tay nhỏ bé không ngừng lau nước mắt trên mu bàn tay!

"Ô ô ~ người còn nói! Ô ô ô ~ Ta không phải rất khó coi a!"

"Đều bảo người đừng có nhìn! Người cứ nhất quyết nhìn! Ô ô ô ~"

Dạ Oanh tủi thân khóc, vừa khóc vừa dùng quyền nhỏ đập ngực Giang Nam!

Còn luyến tiếc dùng sức đánh! Khóc rất bi thương !

Chương 590 -

Vết bớt trên mặt luôn đi kèm với Dạ Oanh!

Từ nhỏ trong mắt bạn học, mình chính là một người quái dị, là thứ xấu xí!

Vẫn luôn là một trong những người bị cười!

Vì vậy, cô đeo mặt nạ và che giấu bản thân!

Cũng không biết đã bao lâu rồi không tháo mặt nạ ra!

Nhưng hôm nay lại bị Giang Nam tháo xuống, hơn nữa ánh mắt nhìn chăm chăm không chớp!

Dạ Oanh sao còn có thể chịu đựng được!

Giang Nam cũng hoảng hốt!

Sao vẫn còn khóc? Cái này ... Cái này không đến mức đó!

Mình cũng không có ghét bỏ a!

"Khó coi cái gì khó coi! Người tự xem đi!"

Nói xong lấy ra tấm gương nhỏ nhắm ngay Dạ Oanh!

Dạ Oanh lau nước mắt nhìn mình trong gương!

Thoáng cái giật mình!

Em gái xinh đẹp trong gương này là ai?

Có phải là ta không? Cái này ... Cái này ...

Vết bớt đâu?

Dạ Oanh đều quên khóc, không thể tin sờ lên má mình!

Chúa ơi! Làm thế nào lại có thể chứ?

Là nhờ viên kẹo vừa rồi sao?

Một cảm giác bất ngờ tràn ngập trái tim!

Cho nên vừa rồi Giang Nam cố ý cho mình viên kẹo kia? Chính là vì...

Khoảnh khắc này! Ánh mắt Dạ Oanh nhìn Giang Nam tràn ngập cảm kích!

Giống như là một tảng đá lớn đè nặng trong lòng hơn 20 năm đột nhiên được người ta khiên xuống!

"Cảm ơn người! Ta..."

Giang Nam cười rạng rỡ: "Không có gì mà phải tự ti! Thứ quan trọng đối với một người không phải là ngoại hình! Mà là cái này!"

Nói xong vỗ vỗ lồng ngực mình! Chỉ vào trái tim!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 666!]

Vẻ mặt không khỏi ghét bỏ!

Quả nhiên!

Người này căn bản không nhìn mặt sao?

Người tốt cuộc sống chấp với hai khối thịt kia cỡ nào a!

"Phi! Không biết xấu hổ!"

Giang Nam: ???

Sao lại oán ta?

Lão tử hiểm khi nghiêm túc cổ vũ một người như vậy a!

Mẹ nó ta đang nói trái tim! Bên trong!

Chỉ thấy Dạ Oanh môi khê cắn, mạnh mẽ chu môi nhỏ, hướng về hai má Giang Nam hôn tới!

Về mặt Giang Nam hoảng sợ!

Thuấn di một cái liền chạy ra ngoài 10 mét! Dạ Oanh hôn vào không trung!

"Người... Người đang làm gì vậy? Người vừa muốn hôn ta à?"

"Người thân là đàn ông không thấy ghê tởm sao?"

"Ta biết mà! Ta liền biết người có gì đó không ổn!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Hiện tại! Khuôn mặt của cô vô cùng đen!

Người không ổn mới là người!

Cô nghiên răng ken két!

"Người đi chết đi! Đờng!"

"Ta đi tắm!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Thật người ta sợ gần chết! Trái tim nhỏ đập loạn!

Sau này phải đề phòng hấn mới được!

Thật kinh khủng!

Dạ Oanh đi tắm!

Giang Nam nhìn biệt thự cơ hồ bị đánh nát, trên mặt cứng đờ!

"Phí sưởi ấm đều trả uống phí! Không biết có thể hoàn tiền hay không..."

Vì vậy, vội vàng đi đến các phòng khác để thu thập đồ đạc!

Quý mới biết một giây tới biệt thự này có thể sụp đổ hay không!

.....

Lúc này, Dạ Oanh đang tắm!

Đứng trước gương, vẻ mặt cô vui vẻ, thưởng thức khuôn mặt của mình, còn xoay một vòng!

"Ta trông thật đẹp! Hắc hắc!"

"Gương kia ngự ở trên tường! Thế gian ai đẹp được bằng như ta?"

"Răng rắc!"

Vách tường phòng tắm đột nhiên nứt ra một vết nứt, gương dán trên tường trực tiếp vỡ thành mảnh vụn!

Dạ Oanh: (= _ =)

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Phải tắm sạch nhanh! Nếu không trong chốc lát bị chôn vùi bên trong sẽ rất xấu hổ!

10 phút sau!

"Giang Nam! Mang cho ta một bộ quần áo để thay! Trong cái

vali nhỏ của ta!"

"Ah! Được rồi!"

Giang Nam mang theo một bộ quần áo đi tới trước cửa phòng tắm!

Mà Dạ Oanh trong phòng tắm hít sâu một hơi, tựa hồ là làm ra quyết định trọng yếu gì đó!

Mở cửa ngay!

"Giang Nam! Nhìn ta đây!"

Giang Nam bị gọi mà sửng sốt: "Sao vậy?"

Quay đầu nhìn Dạ Oanh, trông mắt thiếu chút nữa trừng rớt!

"Phụt oa!"

Cái này ...

Làm sao có thể chứ!

Không khoa học tí nào!

Giờ phút này Dạ Oanh che mặt, mặt đỏ bừng muốn bốc cháy!

Rụt rè nói: "Cái này... Lần này người đã tin ta là con gái chưa?"

Dạ Oanh nằm mơ cũng không nghĩ tới!

Một ngày nào đó mình vì chứng minh bản thân là một cô gái sẽ sử dụng một phương pháp cực đoan như vậy!

Giờ phút này Giang Nam hoàn toàn choáng váng!

Thế giới quan trực tiếp sụp đổ vào thời điểm này!

Mẹ nó cái này sao lại không giống với những gì viết trong sách dạy!

"Người vậy mà lại là nữ?"

Dạ Oanh: !!

Người còn nói vậy mà?

Cả thế giới này chỉ sợ người là người cuối cùng biết được!

Không có thời gian chửi mắng Giang Nam, Dạ Oanh một phen đoạt lấy quần áo Giang Nam mang đến!

Mà giờ phút này hai mắt Giang Nam vô thần, lâm vào sự hoại nghi nhân sinh!

Dạ Oanh: "À~ Sao không có áo lót?"

Giang Nam gãi đầu: "Người cần thứ đó làm gì?"

Dạ Oanh nóng nảy: "Ta là con gái!"

"Vậy thì ta hỏi người một câu! Nếu người không có chân! Người có thể mang giày sao?"

Dạ Oanh nghiêng đầu, vẻ mặt nghi hoặc: "Không!"

Giang Nam buông tay: "Vậy người còn mặc áo lót cái rắm gì?"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí...]

Người mẹ nó nói rất có lý a!

Thật là một phép ẩn dụ sống động chính xác!

Thứ mà bốn cô nương đây không thay đổi! Chính là sát ý đối

với người!

Chương 591 -

Dạ Oanh thay xong quần áo, trên mặt còn mang theo chút đỏ ửng!

Mặc dù mình tương đối tổn thất lớn!

Nhưng cuối cùng cũng khiến cho Giang Nam biết mình là một cô gái!

Không lỗi!

Ngay lúc này Giang Nam vẫn còn hoài nghi nhân sinh, kiến thức trong đầu đang được xây dựng lại!

Dạ Oanh: "Victoria đó người định làm gì? Linh châu đã tới tay, thả cô ta đi sao?"

Lúc này Giang Nam mới phục hồi tinh thần lại!

Trường mắt nói: "Thả cô ta đi? Mơ đẹp!"

"Cô ta đã phá hủy cả căn nhà của ta! Không bồi thường tiền! Ta sao có thể thả cô ta đi được?"

Dạ Oanh: ???

Mạch não của người rớt cuộc là thứ gì?

Còn có thể nói như vậy sao!

Rõ ràng là người đánh cướp người ta, căn biệt thự này bị phá thành bộ dáng quái quỷ này, tuyệt đối có một nửa công lao của người a!

Giang Nam cũng mặc kệ!

Lấy điện thoại di động ra, trực tiếp bấm một dãy số!

Cùng lúc đó!

Một khách sạn thuyền buồm ở đảo tư nhân tại Thái Bình Dương, được trang trí trong một bồn tắm lộng lẫy!

Một người đàn ông trung niên tóc dài màu vàng đang thoải mái tắm!

"Maria Maria ~ Maria ~ Maria ~Maria ~"

Điện thoại vang lên,

Mỹ nữ hầu hạ ở một bên buồng tắm đi tới!

"Thần chủ đại nhân! Điện thoại của ngài!"

Thần chủ Odin tiếp điện thoại di động, chỉ nghe điện thoại truyền đến thanh âm bên kia!

"Alo? Người là chủ xe Audi đúng không?"

Odin: ???

Nhân viên kinh doanh của cửa hàng 4S đều đã có thể gọi điện thoại tới đây rồi sao?

"Người gọi nhầm rồi!"

Vì vậy, cúp máy!

Nhưng sau 30 giây! Điện thoại lại đổ chuông!

Odin không ngại phiền trả lời điện thoại!

"Thật ngại quá, vừa rồi là ta nói sao! Có phải thần chủ Audi!

Thần chủ a!"

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar + 1000!]

Con mẹ nó Audi!

Có mấy chữ mà người cũng nhớ sai!

"Là Odin! Thần chủ Quang Minh! Người là ai?"

"A! Thần chủ Audi! 30 triệu USD người nợ ta khi nào mới trả?"

Trên trán người đàn ông trung niên tóc vàng xuất hiện hai sợi gân xanh!

"Là Odin!"

Lão tử tuy rằng là hội Quang Minh! Nhưng không có chút liên quan gì đến nhà máy đen kia!

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar + 1000!]

Hả? Không đúng! 30 triệu?

Chuyện này xảy ra khi nào?

"Ta nợ người 30 triệu lúc nào?"

Giang Nam vừa nghe liền nóng nảy: "Ta nói cho người biết, người đừng hòng quýt nợ! "

"Victoria đến nhà ta làm khách! Ta cho bọn họ ăn ngon uống sướng."

"Kết quả là gì? Liền muốn đánh ta, cướp ta! Làm hỏng nhà ta! Ta không muốn nói nhiều! Người dù sao cũng nên bồi thường nhà cho ta đúng không?"

Odin: ???

Victoria? Người trong điện thoại là Giang Nam sao?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Lão tử rõ ràng phái cô ta mang theo linh châu đi mượn sức giao dịch a, sao lại...

Giờ phút này, Dạ Oanh ở bên cạnh Giang Nam cũng cạn lời!

Người đứng là không biết xấu hổ!

Tình cảnh trước mắt đã giải thích hoàn mỹ cái gì gọi là ác nhân cáo trạng trước!

Victoria cũng gấp gáp!

"Thần chủ! Đừng nghe hắn nói nhảm! Rõ ràng là hắn..."

"A~ người làm cái gì! Đừng!"

Giang Nam lấy ra một cái quần lót hiệu Hulk, tiến tới bịt miệng Victoria lại!

Sắc mặt Odin trong nháy mắt trở nên âm trầm!

Victoria ở chỗ Giang Nam? Làm thế nào mà hắn làm được?

Nhìn vào việc Giang Nam biết số điện thoại của mình, hoàn toàn có thể phán đoán được Victoria lúc này sợ là đã thua!

[Giá trị oán khí Odin Caesar...]

"Linh châu đâu?"

Giang Nam: "Linh châu gì? Người đang nói mấy lời kỳ lạ gì vậy?"

"Khi nào thì trả tiền cho ta? Nhà ta nghèo khổ, Victoria nếu muốn ăn cơm ở đây, có lẽ trong một thời gian ngắn sẽ chết đói!"

Victoria: !!

Còn không thừa nhận sao?

Người rõ ràng là đang bắt cóc đánh cướp tổng tiền dọa nạt bắt chẹt!

Thật ra người mới là nhân vật phản diện đúng không?

Đó chính là thần chủ Odin a! Một đại nhân vật tựa như Thần!

Người có biết hiện tại người đang đòi tiền với một người khùng khiếm như thế nào không?

Danh hào Giang Đại Gan của người thật đúng là không phải không có lý!

Odin nheo mắt lại: "Nhóc con! Người có biết từ chết viết thế nào không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Vậy mà còn dám xưng là thần chủ? Vấn đề đơn giản như thế mà cũng cần phải hỏi ta? Góc phải dưới trang 463 trong từ điển Hoa ngữ!"

Odin: ???

Đầu hấn choáng váng!

Con mẹ nó tra từ điển?

Lão tử có ý đó sao?

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar...]

"Không! Ý ta là... là... Fuck! Gửi tài khoản cho ta! Gửi tiền cho người!"

Lần này đến lượt Giang Nam ngây ngẩn!

"Cái này... Thống khoái tới như vậy sao? Người không mặc cả hay gì sao?"

Lão tử đã chuẩn bị tốt rồi!

Người không mặc cả sao? Chẳng phải ta trông có vẻ rất mất mặt sao?

Odin cười nhạt: "Một cái mạng cấp Kim Cương, đáng cái giá này! Đưa người 10 triệu đặt cọc trước! Chờ cho đến khi chúng ta nhận được người! Trả thêm 20 triệu cho người!"

"Gia nghiệp lớn! Không thiếu chút tiền này!"

Vẻ mặt Giang Nam tiếc nuối: "Chậc! Có lẽ!"

"Cảm ơn ngài! Thần chủ Audi! Chỉ với thái độ này! Lần sau ta sẽ giảm giá 8% cho ngài!"

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar + 1000!]

Lần sau?

Người vẫn muốn có lần sau sao?

"Là Odin! Mẹ nó là Odin!"

"Cụp tút tút tút~"

Nhưng Giang Nam đã cúp điện thoại, giá trị oán khí vẫn đang không ngừng làm mới!

Chương 592 -

Ngay lúc này, Victoria đã ngây ngẩn!

Chờ một chút! Hãy để ta tĩnh lặng!

Một tên Bạch Ngân đánh cướp Kim Cương, sau đó bắt cóc cô!
Sau đó lại tổng tiền cường giả Đạo Thiên?

Thành công?

Phim truyền hình lúc 8 giờ cũng không dám diễn như vậy!

Ngay lúc này, Odin hít một hơi thật sâu: "Kiểm tra cho ta, đã xảy ra chuyện gì?"

Người hầu: "Thần chủ đại nhân! Ngài thực sự đưa tiền cho hắn sao? Dù sao cũng chỉ là một hệ không gian chưa trưởng thành! Có phải quá càn rỡ rồi hay không?"

"Chúng ta có cần..."

Odin nheo mắt lại: "Cần rồi? A! Tên nhãi này thông minh, hắn biết điểm mấu chốt của ta ở đâu!"

"Dị năng hệ không gian trên toàn thế giới tính luôn cả Giang Nam, tổng cộng xuất hiện 8 người! 20 năm qua chỉ chết một tên! Vẫn là do ta tự tay giết!"

"Các người cũng không biết một hệ không gian đến tột cùng khó chơi cỡ nào! Ma Thuật Sư đều không làm gì được hắn!"

"Chuyện của Giang Nam, cứ thả đó trước! Ma Thuật Sư nhập cảnh vào Trung Quốc để bắt Giang Nam, vốn là chúng ta đuối lý

trước!"

"Long Uyên lần trước không động vào chúng ta đã rất nể mặt! Nếu ta lại động vào Giang Nam, chính là đụng phải râu rồng!"

"Nhưng mà... Thứ mà ta muốn! Còn chưa lấy được! Hiện tại? Vẫn còn sớm!"

Odin nằm trên ghế bong bóng, ngâm nga khúc nhạc nhỏ, tựa hồ chuyện vừa rồi cũng không ảnh hưởng đến tâm tình của hắn!

Lắm bầm nói: "Chậc ~ lại học được một chiêu! Trang thứ 463..."

Giờ phút này Giang Nam nhìn 10 triệu trong tin nhắn, ánh mắt trong suốt!

"Victoria! Thần chủ Audi này đối xử với người thật sự là quá tốt a!"

"Ta rốt cục đã có tiền mua bánh bao cùng cải bẹ cho người ăn a!"

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +1000!]

Người nghèo đến mức nào chứ?

Tài khoản vừa nhận 10 triệu! Chỉ cho ta ăn bánh bao và cải bẹ?

Người giữ tiền tới chết luôn đi!

Cô đã có thể dự đoán được, cuộc sống tù binh kế tiếp sẽ thế thảm đến mức nào!

Dọn dẹp phòng cả buổi chiều một lần nữa!

Vào ban đêm!

Ba người Chung Ánh Tuyết mới ngồi xe trở về!

Khuôn mặt nhỏ đỏ bừng!

Hạ Dao: "Hắc hắc! Vé Vip này cũng quá sướng khoái rồi đúng không?"

Chung Ánh Tuyết gật đầu: "Nhất là suối nước nóng làm trắng kia! Lần sau nhất định phải đưa Tiểu Nam đi cùng!"

"Ê a ~ hì hì!"

"Tiểu Mira về nhà buổi tối ăn gì? Thịt kho tàu có được hay không?"

"Hắc hắc! Ta sẽ tắm trước!"

Ba người vừa đi vừa tán gẫu!

Theo con đường nhỏ rợp bóng cây, cuối cùng trở lại cửa biệt thự nhỏ!

Hạ Dao hưng phấn nói: "Tiểu Nam! Chúng ta đã trở về! Người có trông nhà tốt hay không....."

Chỉ thấy biệt thự nhỏ trước mắt đã trở nên rách nát hoang tàn!

Cùng ký ức rời khỏi nhà buổi sáng hoàn toàn là hai chuyện khác nhau a!

Chúng ta đi nhầm chỗ à?

Đêm đông lạnh lẽo, một cơn gió nhẹ thổi qua~

Chỉ thấy biệt thự trước mắt giống như gạch Lego sụp đổ thành bã vụn! Khói bụi tại chỗ bốc lên bốn phía!

Nụ cười trên mặt ba người Hạ Dao cứng đờ! Trực tiếp hóa đá

tại chỗ!

? ? ?

Chỉ thấy Giang Nam mặt xám xịt từ trong sân mang theo một bao tải đột ngột xuất hiện!

"Hả? Làm sao vậy?"

Ba người bọn họ hoàn toàn choáng váng!

Nhà...

Không còn nữa?

Hiện tại các cô có thể xác định, bãi bê tông trước mắt này chính là nhà của mình a!

Chỉ mới trôi qua một ngày!

Sao lại biến thành cái dạng này a!

Người còn mặt mũi hỏi làm sao?

Đây là cách người trông nhà?

Hạ Dao lao tới, há miệng muốn cắn!

"Tiểu Nam! Ta cắn chết người a! Nhà à? Nhà đâu rồi!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết cũng đen: "Đã xảy ra chuyện gì vậy? Nhà chúng ta bị thiên thạch sao băng nện trúng sao?"

Đêm nay phải ở đâu đây!

Dạ Oanh ở một bên xem kịch, hắc hắc cười trộm!

Để xem người vượt qua cửa ải này thế nào!

Thần sắc Giang Nam nghiêm trang: "Các người không biết!
Tinh hệ bán nhân mã..."

Hạ Dao: "Lý do này người đã dùng rồi!"

Chung Ánh Tuyết: "Đã dùng qua hai lần!"

Giang Nam: ...

Chỉ biết lúng túng!

"Thật ra... Nhà chúng ta bị thiên thạch đập vỡ!"

Hạ Dao: (-_-)

Chung Ánh Tuyết: ???

Người có cần phải nói qua loa như vậy không?

Lý do này vẫn là do ta nghĩ!

Giang Nam: "Lại có một người ngoài hành tinh nhảy ra khỏi thiên thạch! Đại chiến 300 hiệp với ta, sau đó đã bị ta nhét vào bao tải!"

"Ta vừa mới liên lạc với Viện nghiên cứu Linh Võ, nói nguyện ý mua người ngoài hành tinh này với giá 10 triệu USD, đủ để chúng ta mua một căn nhà khác rồi!"

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +1000!]

"A~ A a a a!"

Trong bao tải vụn vẹo một trận!

Người mới là người ngoài hành tinh! Cả gia đình người đều là người ngoài hành tinh!

Lại nói! Là 30 triệu! Không phải 10 triệu!

Hạ Dao che cái miệng nhỏ, vẻ mặt sợ hãi thán phục: "Oa ~ Tiểu Nam thật lợi hại! Còn bắt được người ngoài hành tinh?"

Chung Ánh Tuyết: "Người ngoài hành tinh này thật đáng thương!"

Giang Nam: ...

Hai người diễn cho giống thật một chút có được không?

Dáng vẻ này khiến cho ta cực kỳ không có cảm giác thành tựu ah!

Kẻ ngốc đều có thể nhìn ra!

Trong ngày tuyết đổ đã xảy ra đại chiến ở nhà!

Tình huống rất nguy hiểm!

Chương 593 -

Giang Nam không nói tất nhiên vì không hy vọng các cô lo lắng!

Trong lòng hài người Chung Ánh Tuyết hiểu rõ, cũng không hỏi nhiều!

Hạ Dao: "Vậy hiện tại vấn đề đã đến! Tối nay chúng ta sẽ sống ở đâu!"

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu: "Ta hỏi Tiểu Ngư đi!"

Vì vậy, gọi một cuộc điện thoại!

"Alo? Tiểu Ngư?"

"Có chuyện gì vậy? Tuyết Tuyết?"

"Mấy người chúng ta có thể đến chỗ người ở một đêm hay không!"

"Hả! Đây, đây! Các người có bao nhiêu người?"

Chung Ánh Tuyết đếm: "À... Năm rưỡi?"

Quỷ mới biết trong bao tải của Giang Nam còn có gì!

Ngư Thanh Thanh: ???

Tại sao lại nửa một nữa?

Nhưng cô cũng mặc kệ, chỉ cần có thể đến là được rồi!

"Vậy mau tới đây nha! Để ta nói mẹ ta nấu lẩu cho chúng ta!"

.....

Trên vỉa hè, mấy người đi thẳng đến nhà Ngự Thanh Thanh!

Người qua đường nhao nhao ghé mắt nhìn Giang Nam, vẻ mặt hoảng sợ!

"Mẹ ơi! Đại ca kia đang khiêng bao tải biết cử động!"

"Đừng nhìn! Đó chính là người xấu! Nếu người nhìn lại, cẩn thận cũng bị hấn trúng bao tải vào!"

"Ô oa ~ Con không muốn bị bỏ vào bao tải oa!"

"Hiện tại trộm cướp cũng thật càn rỡ a! Người cũng không làm việc lén lút được sao? Trước mặt bao nhiêu người!"

"Người này sao ta nhìn có chuts quen mắt như vậy..."

"Alo? Cảnh sát đó có? Có... Có người bị bắt cóc!"

Hạ Dao che miệng cười trộm: "Người đều dọa cho em nhỏ khóc rồi kia! Bọn họ nói người giống như một tên cướp..."

Dạ Oanh: "Hãy tự tin lên! Loại bỏ giống như đi!"

Người này rõ ràng chính là cướp có được hay không?

Giang Nam: ...

"Ta vẫn còn bao tải! Hai người có muốn thử không?"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao...]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Chung Ánh Tuyết thì nhẹ nhàng kéo ống tay áo của Giang Nam, lo lắng nói: "Thật sự không có việc gì sao?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Yên tâm đi!"

.....

Trước một biệt thự xa hoa, Chung Ánh Tuyết bấm chuông cửa!

Cửa phòng mở ra!

Ngư Thanh Thanh cười ngọt ngào: "Ha ha! Các người tới rồi, Nam thần... À!"

Không chỉ Ngư Thanh Thanh ngây thơ!

Mẹ Ngư phía sau cô mặt đều trắng bệch, trong mắt tất cả đều là hoảng sợ!

Tại sao người này lại mang theo một bao tải! Còn có thể di chuyển!

Từ hình dạng, bên trong hẳn là một người!

Cái này ... Đây không phải là đào phạm đó chứ!

Tuy nhiên, không ai đề cập đến vấn đề này cả!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Chú đâu rồi?"

Ngư Thanh Thanh cười trộm: "Ăn nắm trứng độc, ở trong phòng nằm rồi!"

Ngư Mẫu: "Con nhỏ ngốc nghếch! Còn cười cha người nữa! Nào nào, tất cả vào nhà, bên ngoài lạnh!"

Mấy người vào phòng, mà ánh mắt mẹ Ngư thủy chung rơi vào trên bao tải, thất thần!

Giang Nam gãi gãi đầu: "Hắc hắc, xin lỗi dì, buổi tối còn tới quấy rầy! Làm phiền rồi!"

"Nghe nói chủ trúng độc? Đưa cái này cho chú ăn đi, giải độc dưỡng sinh, nhớ ăn ít một chút!"

Nói xong liền đưa cho mẹ Ngư hai cân đậu nành!

Lúc này mẹ Ngư mới lấy lại tinh thần, cười nói: "Đến đây còn mang theo quà gì chứ, quá khách sáo rồi, mau vào phòng đi!"

Mấy người đều vào phòng Ngư Thanh Thanh!

Mẹ Ngư vội vàng giữ chặt Ngư Thanh Thanh, nhỏ giọng nói: "Khuê nữ! Cái này ... Đám người này không phải là đào phạm đó chứ? Người không thể hỗ trợ chữa chấp đào phạm!"

Ngư Thanh Thanh cười khổ: "Mẹ, mẹ lo lắng lung tung cái gì đây, bọn họ đều là bạn học của ta a! Người có thể yên tâm!"

Về mặt mẹ Ngư nghi ngờ đi nấu cơm!

Ngư Thanh Thanh vừa vào phòng liền nhìn thấy bao tải bị Giang Nam ném ở góc tường!

Năm rưỡi?

Một nửa kia không phải là ở trong bao tải đó chứ?

Nghĩ đến đây, cô cũng hoảng sợ!

Nhịn không được tò mò nói: "Tuyệt Tuyệt! Chuyện gì đã xảy ra với nhà của người?"

Chung Ánh Tuyết: "Bị thiên thạch đập nát..."

Ngư Thanh Thanh: "Hả?"

"Vậy trong cái bao tải này chứa cái gì vậy?"

Hạ Dao: "Người ngoài hành tinh!"

Giờ phút này Ngư Thanh Thanh đã là mặt dầu chấm hỏi rồi!

Người nghiêm túc đấy à?

Dù ta có không được thông minh mấy, người cũng không thể lừa ta như vậy!

Phòng của Ngư Thanh Thanh rất có phong cách thiếu nữ!

Bức tường màu hồng, giường treo các ngôi sao!

Có một cái bàn sưởi ở giữa phòng! Đè lên một tấm chăn bông!

Một đám người ngồi quanh lò sưởi, nhét chân vào chăn bông dưới bàn sưởi!

Bầu không khí náo nhiệt và ấm áp!

Giang Nam lau mũi, một năm trước mình còn ở trong phòng thuê, vì tiền thuê nhà tháng sau mà phát sầu!

Nhưng hiện tại...

Thực sự quá tốt!

Không bao lâu sau, mẹ Ngư liền bưng lẩu nóng hổi đặt lên bàn!

Các loại món ăn phụ đều bày ra, một bàn phong phú!

"Cứ việc ăn, đừng khách khí!"

Giang Nam đói bụng cả ngày đã sớm nhịn không được, liền bắt đầu tấn công đĩa thịt dê!

Những người còn lại cũng nhao nhao động đũa!

"Oa! Nước lẩu này cũng quá ngon rồi phải không?"

"Quá đỉnh!"

"Ê a~"

"Mira, người ăn chậm một chút! Coi chừng bỏng miệng, ta thổi cho người!"

"Mẹ kiếp! Dạ Oanh! Ăn lẩu mà người cũng ăn với tốc độ ánh sáng? Một bàn thịt đều bị người ăn!"

"Phi! Rõ ràng là người ăn? Người lại không biết xấu hổ mà nói nữa!"

Trong phòng hương thơm nồng đậm, lại kèm theo thanh âm ùng ục!

Ai có thể chịu đựng được chứ?

Chương 594 -

Giờ phút này, khoe mắt và khoe miệng Victoria bị bỏ trong bao tải rơi xuống ba hàng nước!

Thần chủ đại nhân!

Nhanh tới cứu ta! Người đàn ông này là ma quỷ!

Bánh bao cái bẹ lúc trước đã nói cũng không cho ta ăn a!

[Giá trị oán khí từ Victoria...]

Giờ phút này Giang Nam cầm thìa lục lọt trong nồi lẩu một trận!

"À~ quả trứng vừa rồi của ta đâu mất rồi?"

Giang Nam từ đáy nồi vớt lên, mặt trắng bệch nhìn thứ mức ra từ đáy nồi!

Mồ hôi lạnh ào ào chảy ròng ròng!

Chỉ thấy trong thìa có những nguyên liệu, hạt ớt, lá quế!

Đó không phải là vấn đề!

Vấn đề là, có bảy hạt đậu nành nấu chín trong thìa!

Mẹ Ngư bỏ đậu nành mà mình vừa đưa vào nồi để nấu sao?

Không... Không phải vậy chứ?

Nhưng cái này! Rõ ràng chính là đậu nành giải độc của mình a!

Mình có nên nói ra không? Có nên nói với mọi người không?

Trái tim hẳn đang điên cuồng đấu tranh!

Nhưng vừa ngẩng đầu lên, thấy tất cả mọi người đều đang ăn, Giang Nam nuốt một ngụm phun nước bọt, yên lặng bỏ thìa lại vào trong nồi!

Ừm... Coi như chưa từng xảy ra chuyện là được rồi!

Trước đây Giang Nam không tin vào nhân quả luân hồi, báo ứng xác đáng!

Hiện tại...

Tin rồi!

Nhân quả đạo luân hồi!

Hạ Dao vụng trộm nhìn Giang Nam, có chút khấn trương!

Tiểu Nam hẳn sẽ không phát hiện ta lén lút ăn trứng của hắn đó chứ?

--

Một bữa lẩu nhỏ! Tất cả mọi người ăn đều vui vẻ!

Duy chỉ có Giang Nam, ăn được một nửa liền không ăn đồ trong nồi nữa!

Ở bên cạnh ăn dưa chuột chấm nước chấm, vẻ mặt chột dạ!

Ngư Thanh Thanh: "Nam thần? Sao người không ăn? Không hợp khẩu vị sao?"

Giang Nam xoa xoa bụng, nặn ra một nụ cười: "Cái kia... Ăn no rồi!"

Hạ Dao: "Mặc kệ hần đi! Hần vừa ăn ba đĩa thịt! Hắc hắc, mọi người ăn đi ăn đi."

Dạ Oanh: "Còn lại đều là của chúng ta! "

Giang Nam che mặt, cũng không biết trong nhà Ngư Thanh Thanh có mấy phòng vệ sinh...

Hần đã chuẩn bị tốt thời khắc thuận di!

Kết quả mãi cho đến khi ăn xong, cũng không xuất hiện chút dị thường nào!

Giang Nam ngạc nhiên!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Không có phản ứng?

Chẳng lẽ đậu nành mà mẹ Ngư nấu không phải đậu nành giải độc của mình? Mà là đậu nành bình thường?

Hoặc là hiệu quả bị nước dùng pha loãng một phần?

Mọi người đều ăn no!

Victoria: ...

Dọn dẹp bàn, vừa nhìn thời gian mới tám giờ tối, còn sớm!

Ngư Thanh Thanh quay đầu lại liền chui xuống gầm giường, móc ra một bộ bài poker!

"Chúng ta chơi poker có được không? Người thua sẽ bị búng trán!"

Hạ Dao là người đầu tiên giơ tay lên, vẻ mặt kiên quyết: "Ta muốn báo thù!"

Chung Ánh Tuyết cắn răng: "Báo thù! Báo thù!"

Ngư Thanh Thanh cùng Dạ Oanh đều có chút ngây ngẩn!

Oán niệm lớn như vậy sao?

Ngay cả Tuyết Tuyết luôn luôn bình tĩnh cũng tràn đầy ý chí chiến đấu?

Mọi người không biết, lúc ở Linh Khư Thiên Hồ Đảo, hai người bọn họ chơi đấu địa chủ với Giang Nam, chưa từng thắng một lần!

Bị Giang Nam vẽ rùa cả một thân! Hiện tại nhớ lại liền tức giận!

Báo thù! Ngay lúc này!

Giang Nam vắn vẹo cổ, cười tà mị: "Xem ra, hôm nay lại có thêm bốn con kỳ lân nữa!"

"Hừ! Càn rỡ!"

"Tới chiến đi!"

"Người đã thấy qua Đại Lực Kim Cương Chỉ chưa?"

15 phút sau!

Bốn người Dạ Oanh ngồi trên bàn, nhao nhao ôm đầu, nước mắt lưng tròng!

Trán trơn bóng đều bị búng đỏ bưng!

Giang Nam thần nhiên tự đắc xáo bài, còn mượt hơn của Nhuận Phát ca!

Đối với một hệ không gian mà nói, gian lận quả thực không có chút khó khăn nào!

"Không chơi nữa, chúng ta tắm rửa ngủ đi! Ngón tay của ta

đều búng đầu!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

[Giá trị oán khí từ Ngự Thanh Thanh...]

Hạ Dao: "Không được! Hôm nay phải búng được người ! Nếu không ta không ngủ được!"

Chung Ánh Tuyết cắn răng: "Làm ván nữa!"

Giang Nam nhếch miệng cười, đem bài đặt ở giữa!

Chỉ thấy Hạ Dao và Dạ Oanh liếc nhau, gật gật đầu với nhau!

Mà Chung Ánh Tuyết thì nháy mắt với Mira!

Khuôn mặt nhỏ của Mira nghiêm túc, lâm nguy nhận mệnh!

Tiến đến trước mặt Giang Nam, đến làm người nằm vùng!

Cũng không biết có phải hoa mắt hay không, thân ảnh Dạ Oanh tựa hồ có chút mơ hồ!

Sau đó bắt đầu xáo bài!

Giang Nam nhìn lá bài trong tay, mặt đều đen!

Nát!

Dạ Oanh thối! Đừng để ta bắt được người!

Giờ phút này, đám người Chung Ánh Tuyết vẻ mặt hưng phấn!

Dùng ngón chân cũng có thể biết khẳng định nhận được một tay bài tốt a!

Một người lại một người tràn đầy nhiệt huyết

Dạ Oanh nhìn bài mà hai mắt phát sáng! Cái này không thắng bản cô nương tìm một khối đậu hũ đập đầu đi chết a!

Giang Nam, người chờ đó cho ta! Chờ mà khóc đi!

"Ta đi trước! Ta ra trước!"

"Đôi A!"

Lập tức về mặt đặc ý nhìn về phía Giang Nam!

Này, này! Trực tiếp chặn người! Để xem người ra bài thế nào!

Giang Nam: "Một cặp A, không lên nổi!"

"Ừm... Theo nghĩa đen, loại này!"

Nụ cười trên mặt Dạ Oanh cứng đờ!

Hạ Dao: "Phụt~!"

Ah! Ta không thể cười!

Dạ Oanh cũng cần mặt mũi a!

Chương 595 -

Chung Ánh Tuyết cắn chặt môi cúi đầu, cố gắng nhẫn nhịn!

Ngư Thanh Thanh: ???

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Trong nháy mắt tai cô đều đỏ lên!

Giang Nam không lên được mình nên vui vẻ a!

Nhưng tại sao mình cứ cảm thấy thảng thoten này! Nhưng lại thua nhân sinh?

Cảm giác không thể bỏ qua được chuyện này?

Mẹ nó cup A thì có tội tình gì sao!

Ah, ah! Giang Nam! Hôm nay ta phải đánh người!

Trong nháy mắt đao quang lạnh lùng! Đoản đao lạnh như băng trực tiếp đặt trên cổ Giang Nam!

Dạ Oanh nghiêng răng!

"Người phải lên cho ta!

Giang Nam giật mình, nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt sợ hãi, nhìn lá bài trong tay mình!

"Không phải... Ta cũng muốn lên! Nhưng thực lực của ta không cho phép a!"

Lão tử không có con bài nào lớn hơn con A cả!

Dạ Oanh trừng mắt: "Ta mặc kệ! Nếu không liền giết chết người!"

Giang Nam yếu đuối nói, "VẬY... ĐÔI SÁU!"

Dạ Oanh tức giận trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Coi chừng đó!"

Giang Nam thở ra một hơi!

Cái này ... Chơi bài còn nguy hiểm đến tính mạng nữa sao?

Đến lượt Chung Ánh Tuyết ra bài!

Nhưng mà giờ phút này sắc mặt mọi người đều đã không đúng, bụng ùng ục kêu không ngừng!

Đột nhiên trong phòng tỏa đầy hương!

Mặt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng như chảy máu!

"ĐÔI... ĐÔI 8!"

Trong lúc nhất thời mấy người trong phòng liếc nhau, đều ăn ý không nói gì!

Giang Nam: !!

Là Tuyết Tuyết! Chắc là Tuyết Tuyết, phải không?

Mặt đỏ như vậy, đều bại lộ a!

Người cũng quá dễ thương!

Hạ Dao cũng sắp phát điên rồi!

Giờ phút làm sao có thể đau bụng chứ!

Không, ta không thể! Lúc này tuyệt đối không thể xuống bàn!

Mắt thấy sắp thắng Tiểu Nam! Nếu rời bàn hẳn chắc chắn sẽ đổi bài ta!

Nhưng... Nhưng ta sắp không chịu nổi!

Trong lúc vội vàng sinh trí, cô rút ra hai lá bài hung hăng vỗ lên bàn!

Phát ra một tiếng "ba"!

"Đôi 10!"

Lập tức cả người đều theo đó thả lỏng xuống!

Giang Nam không nhịn được cười thầm!

Đại Lang Diệt thật đúng là tiểu quỷ!

Chỉ có người là có đủ mưu mô, một chiêu này cho người 100 điểm!

Nhưng Ngư Thanh Thanh cũng không được, vừa nhìn phương pháp của Hạ Dao, ánh mắt sáng lên!

Dùng hết khí lực toàn thân mạnh mẽ ném bài!

"Ba!"

"Đôi J!"

Lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Giang Nam điên cuồng véo thịt đùi của mình!

Không, ta không thể cười! Nếu ta cười tuyệt đối sẽ bị vây đánh đến chết a!

Nhưng Tiểu Ngự không đủ nghiêm túc! Rèm cửa phía sau vừa mới phấp phới a!

Giờ phút này, hương thơm trong phòng đã cực kỳ nồng đậm!

Mira đã sớm không thể kiên trì được nữa, chạy ra khỏi phòng như một cơn gió!

Mấy người đều gắt gao kiên trì! Phải thắng Giang Nam rồi nói sau!

Liều mạng!

Dạ Oanh cắn chặt môi dưới, gian nan rút ra hai lá bài từ trong tay!

"Đôi 2!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên!

A!

Dạ Oanh ngược lại là một tiểu tiên nữ tiêu chuân nha?

Cho người một like!

Chỉ thấy Dạ Oanh hít sâu một hơi, thấy Giang Nam chậm chạp không ra bài, không khỏi nóng nảy!

Người mau đi! Ta không chịu nổi!

"Đến phiên người!"

Giang Nam sửng sốt! Đây có phải là chạy show không?

Lập tức thẹn thùng nói: "Ta? Ta không thả ra được..."

Lời này vừa nói ra, đám người Chung Ánh Tuyết hóa đá tập thể!

Cả người đều cúi đầu! Đỏ mặt!

Cái này ... Không còn mặt mũi nào để gặp ai nữa!

Mẹ nó không thể thả ra!

Đến lượt người có nghĩa là để người ra bài! Ra bài!

Ai bảo người thả rắm hả?

Rốt cuộc mạch não của người có cái gì trong đó!

Thẹn thùng? Người vẫn tỏ vẻ thẹn thùng!

[Giá trị oán khí Dạ Oanh...]

[Giá trị oán khí Hạ Dao...]

Trong lúc nhất thời, danh sách giá trị oán khí trực tiếp bùng nổ!

Đủ một đợt rút thăm liên tiếp mười lần!

Giang Nam hoảng loạn! Buổi tối đi ngủ mình sẽ không bị đánh chết đó chứ?

"Ta đi vệ sinh!"

"Ta... Ta cũng sẽ đi!"

"Còn có ta..."

Mấy người nhao nhao đứng dậy, đi thẳng về phía cửa phòng!

Nhưng lúc này cửa phòng đột nhiên mở ra!

Mẹ Ngư bưng mấy ly nước mở cửa phòng!

Chỉ cảm thấy trong phòng có một làn sương khói mờ ảo!

"Các người có khát hay không? Có muốn uống..."

Tiếp theo! Cả người liền nhắm mắt lại, thẳng tắp ngã về phía sau!

Giang Nam nhanh tay lẹ mắt, một tay đỡ lấy!

Ngư Thanh Thanh kinh hoàng

"Mẹ! Có chuyện gì với người vậy? Mẹ ơi!"

Giang Nam đen mặt!

Đây rõ ràng là bị mùi hương hun tới ngất xỉu a!

Tất cả mọi người ở đây! Tất cả đều là sát nhân!

Cũng giống như khi tuyết lở! Không có bông tuyết nào là trong sạch!

Hả?

Có vẻ như lại có thêm một phép ẩn dụ kỳ lạ!

Ngư mẫu bị thối tới ngất xỉu, Giang Nam liên tục bóp nhân trung của bà!

Ý thức của bà dần dần khôi phục lại, trong lúc hoảng hốt thì thào nói: "Bà nội! Có phải là người không? Bà ơi! Sao người lại vẫy tay với ta?"

Giang Nam: !!

"Dì! Tỉnh dậy đi! Đừng qua đó! Người vẫn còn Tiểu Ngư!"

Nhưng mà giờ phút này đám người Chung Ảnh Tuyết căn bản không có thời gian quan tâm mẹ Ngư được nữa!

Cả đám giống như zombie liều mạng xông vào phòng vệ sinh!

Cũng may nhà Ngự Thanh Thanh là biệt thự lớn! Có năm nhà vệ sinh!

Chương 596 -

Mira đã chiếm một phòng, Dạ Oanh nhanh chóng đến được địa điểm mục tiêu!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao Ngư Thanh Thanh cũng vọt vào phòng vệ sinh trước khi nguy cơ xảy ra!

Cuối cùng, mẹ Ngư đã được Giang Nam gọi tỉnh!

Không khỏi cảm động, nắm tay Giang Nam: "Đứa bé ngoan! Đứa bé ngoan..."

Nhưng mà còn chưa đợi Giang Nam nói chuyện, chỉ nghe bụng "ùng ục" kêu!

Sau đó, nghe "đùng" một tiếng!

Mẹ Ngư còn chưa dứt lời, lại trợn trắng mắt, lần nữa hôn mê bất tỉnh!

[Giá trị oán khí từ mẹ Ngư...]

Giang Nam che mặt!

"Dì! Người nói chuyện với bà nội của người trước! Đợi ta trở về sẽ cứu sau!"

Nói xong thuấn di một cái không còn bóng dáng!

Trước nhà vệ sinh, Giang Nam đều phát điên!

"Mở cửa ra! Người mở cửa ra!"

Ngư Thanh Thanh: "Không... Không, ta không thể!"

"Mở cửa ra!"

"Ê a~"

"Mở cửa ra!"

"Đi đi, sang phòng bên đi!"

"Mở cửa ra!"

"Ta nhổ vào! Người đừng mơ tưởng!"

Mặt mũi Giang Nam trắng bệch, hết phòng!

Sơ suất a, ai nấy đều nhanh chân như vậy sao?

Lệch một ly! Đi một ngàn dặm!

Sao có thể như vậy chứ?

Giang Nam liền thuận di ra khỏi biệt thự!

Những nơi này là khu biệt thự, nhà vệ sinh công cộng gần nhất cũng phải lái xe hơn 10 phút!

Đợi đến khi Giang Nam thuận di qua, liền có thể trực tiếp thay quần!

Giang Nam gấp gấp diên cuồng mặc kệ nhiều như vậy, ánh mắt dừng ở một tòa biệt thự độc lập bên cạnh!

Nhà hàng xóm của Tiểu Ngư!

Một nhà ba người đang nằm trên ghế sofa xem TV!

Con gái: "A? Hôm nay là ngày lễ gì sao?"

Bố: "Không!"

"Vậy sao ta lại nghe thấy tiếng nổ pháo?"

Mẹ: "Hôm nay là sinh nhật thần tài! Mọi người hay sử dụng pháo để đón các vị thần tài!"

"A! Bảo sao! Ta đi vệ sinh một chút!"

Cô bé vừa quẹt điện thoại vừa đi vào nhà vệ sinh!

Vừa mở cửa ra!

Giang Nam: !!

Giờ tay lên lấy ra một khối gạch vàng lớn, trùng động không gian vừa mở ra!

Chỉ nghe "bốp!" ,ột tiếng!

Cô bé ngã xuống đất...

Nửa tiếng sau! Cô bé từ từ tỉnh lại!

Chỉ cảm thấy đầu đau nhức một trận! Sau đó, cô nhìn thấy một viên gạch vàng lớn trên nắp nhà vệ sinh!

Biểu tình không khỏi trở nên hoảng sợ!

Ôm lấy khối gạch vàng lớn chạy đến phòng khách!

"Ma ma! Ba ba! Thần tài đã đến nhà chúng ta! Còn để lại cho chúng ta một viên gạch vàng lớn!"

Cha mẹ cũng mang vẻ mặt bối rối! Nhận lấy gạch vàng nhìn, cầm trong tay nặng trĩu! Hàng thật giá thật!

"Chuyện này là sao? Người tìm thấy nó ở đâu?"

"Trên nắp bồn cầu!"

Mẹ và cha: ???

Giang Nam: (T_T)

Đây có lẽ là lần đi vệ sinh đắt giá nhất mà lão tử từng đi!

Cô bé, anh trai xin lỗi người!

Viên gạch vàng đó, người cứ giữ lại làm kỷ niệm!

Đã 10 giờ rồi!

Mọi người đâu còn tâm tình chơi bài? Mỗi một người đều tiêu tụy không chịu nổi!

Trở về phòng của mình sớm để ngủ!

Đám người đón Victoria sẽ đến vào sáng mai!

Nghĩ đến ngày mai mình có thể nhận thêm 20 triệu USD vào tài khoản!

Giang Nam liền cảm thấy vui vẻ!

Niềm vui trong cuộc sống chỉ đơn giản như thế!

Vì vậy liền tiến vào mộng đẹp!

Nhưng tại thời điểm này!

Trong phòng của Ngư Thanh Thanh, mấy cô gái căn bản là không ngủ, tề tụ ở chỗ này!

Hạ Dao cầm đèn pin từ phía dưới chiếu lên mặt mình, vẻ mặt nghiêm túc!

Chung Ánh Tuyết nghiêng răng: "Nhất định là đậu nành của Tiểu Nam!"

Dạ Oanh: "Nhất định là vậy!"

"Ê a~ Ê a~"

Ngư Thanh Thanh: "Chúng ta phải báo thù!"

"Đúng vậy! Bao vây hắn!"

"Đánh cho hắn khóc! Cái loại sưng cả đầu!"

"Nhưng hắn có thể thuận di a! Chắc chắn sẽ bỏ chạy!"

Dạ Oanh liền lấy ra một cái còng tay Khốn Linh từ phía sau, cười tà mị một tiếng!

"Hôm nay nhất định phải cho hắn biết! Cái gì gọi là xã hội hiểm độc!"

Mấy người sáng mắt!

Đêm khuya, mấy người xếp thành một hàng, lặng yên không một tiếng động đi tới trước cửa phòng Giang Nam!

Dạ Oanh trực tiếp phát động linh kỹ, dùng tốc độ ánh sáng mở cửa!

Chỉ thấy trên giường có một người che chăn ngủ rất ngon!

Không chút suy nghĩ, trực tiếp mở một góc chăn ra!

Nắm lấy chân, còng tay Khốn Linh trực tiếp an bài, vừa còng tay, vừa còng vào lan can giường!

"Đánh cho ta!"

Trong lúc nhất thời trên mặt mấy cô gái "tràn đầy sát khí", một đám vọt vào phòng!

Ngư Thanh Thanh gắt gao trùm chăn!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao Dạ Oanh cách chẵn điên cuồng đâm đá một trận!

"Ah ah ah! Đánh chết người!"

"Này thì dám bung đồ trấn ta!"

"Này thì cặp A không lên nổi!"

"Này thì không thả ra được!"

"Ê a â e!"

Ngay cả Mira cũng cùng nhau góp vui!

Giờ phút này người bị trùm trong chẵn điên cuồng vặn vẹo, phát ra âm thanh "A~ a a!"!

Mang theo bi! Mang theo tuyệt vọng!

Đám người đánh ước chừng ba phút, lúc này mới hả giận!

Người trên giường đã không cử động được nữa!

"Ta... Ta không đánh chết Nam thần đó chứ?"

"Ta... Ta cũng không dùng dị năng!"

"Không thể không thể! Tuyết Tuyết lái xe cũng không đụng chết hẳn!"

"Oa! Quá đỉnh! Người còn lái xe đụng hẳn?"

"Đi nhanh đi! Hiện trường vụ án không nên ở lâu!"

Mấy người lại lên ra khỏi phòng, đóng cửa lại!

Nhưng không chú ý tới! Lúc này bao tải đang ở góc tường đang phát run!

Đều bị dọa sợ!

Chương 597 -

Chỉ thấy miệng bao tải tự động mở ra!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trắng bệch từ trong bao tải chui ra!

Lau mồ hôi lạnh trên trán!

Thật tàn nhẫn! Thật kinh khủng!

Cũng may lão tử cơ trí!

Biết ngay các người có âm mưu bất chính với ta!

Nửa đêm chui vào bao tải ngủ!

Về phần ai đang nằm trên giường?

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước giường xốc chăn lên!

Victoria mặt mũi bầm dập nằm trên giường!

Nước mắt chảy dài! (T_T)

Thần chủ đại nhân, ngài mau tới mang ta đi được không!

Người đàn ông này là ma quỷ!

Ta mẹ nó đường đường là cường giả cấp Kim Cương!

Thần Nữ Phi Thiên!

Tại sao lại biến thành công cụ hình người a!

Ở lại trong tay Giang Nam thêm nữa, ta sợ mình sẽ không nhìn

thấy mặt trời của ngày mai ah!

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha + 1000!]

Lúc muốn ngủ, Giang Nam nói sẽ để mình ngủ trên giường!

Mình còn cảm động, tưởng rằng Giang Nam đại phát từ bi!

Nhưng hóa tra! Người này thật sự không có lương tâm a!

Nửa đêm đi ngủ còn bị đánh!

Ta thật khổ quá đi!

Chỉ thấy Giang Nam tựa hồ có chút không đành lòng, từ trong không gian dị độ lấy ra bánh bao cùng cải bẹ!

Cởi bỏ một đồ bịt miệng!

"Đói bụng phải không? Nào nào! Ta cho người ăn! Ăn đi!"

Vitoria khóc nước nỡ, cắn từng ngụm!

Đây có lẽ là bữa ăn ngon nhất mà cô có được!

Người này, ít nhất còn chưa xấu đến hết thuốc chữa!

Còn biết cho ta ăn!

Một ngụm đồ ăn xuống bụng, tinh thần của Victoria tốt hơn rất nhiều!

Giang Nam: "Ăn xong chưa? Ăn xong liền nhanh chóng đứng lên a! Về lại bao tải mà ngủ!"

"Tự giác một chút! Dọn giường ra! Ta muốn ngủ một giấc!"

Victoria: !!

Thay người bị đánh, cái giường này chỉ cho ta ngủ tới nửa đêm?

Ta rút lại những gì ta vừa nói!

Người đàn ông này! Hắn chính là quý dữ!

[Giá trị oán khí từ Victoria...]

[Giá trị oán khí từ...]

Xả giận xong, đám người Chung Ánh Tuyết ngủ một đêm ngon giấc!

Giang Nam thật ra ngủ cũng rất ngon!

Ngủ thiếp đi còn có giá trị oán khí làm mới, quá tuyệt vời!

Ngày hôm sau Giang Nam dậy sớm!

Mang bao tải đi thẳng đến khu rừng nhỏ ở ngoại ô Giang Thành!

Mà ở đây, có hai người đàn ông nước ngoài mặc quần áo thể thao, đeo kính râm đã chờ đợi hai giờ!

Tất cả đều là Bạch Kim!

Trong rừng cây, Giang Nam khiêng Victoria đột ngột xuất hiện!

"Tiền của ta đâu?"

Người đàn ông Bạch Kim đẩy kính râm: "Ta cần xác nhận sự an toàn của Thần Nữ Phi Thiên trước!"

Giang Nam tháo bao tải ra!

Hai gã đeo kính râm kia mở to hai mắt, run rẩy, vẻ mặt hoảng sợ!

Người phụ nữ mặt mũi bầm dập, giống như bị máy xúc chà đạp này là ai?

Có phải là Victoria cấp Kim Cương không? Có nhầm lẫn gì không!

Victoria: !!

"Nhìn cái gì mà nhìn! Đưa tiền cho hần! Nhanh lên, còn đang đo cái gì?"

Hai gã đàn ông đeo kính râm choáng váng!

Còn giúp Giang Nam nói chuyện?

Lại không biết được thật ra Victoria một giây cũng không muốn ở trong tay Giang Nam!

Tốt nhất cả đời không gặp được hần mới tốt!

Bằng không tuyệt đối sẽ bị tai họa cho chết a!

Hai người đàn ông đeo kính râm vội vàng chuyển tiền! 20 triệu USD vào tài khoản!

"Người... Giao cho chúng ta!"

Giang Nam nhú mày: "Cái gì mà giao cho các người? Còn thiếu ta 50 đồng!"

Victoria: !!

"Tiền không phải đều đã vào tài khoản của người sao? Người còn muốn tiền gì nữa?"

"Nam ca! Nam thần! Nam ba ba! Người để ta đi có được không? Ta không thể! Thật sự sắp không chịu được rồi!"

Lời cô nói đều thành lời khẩn cầu!

Tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Hai gã đeo kính râm kia hoàn toàn choáng váng!

Cái này ... Đều gọi thành ba ba?

Giang Nam không chịu: "Lúc đó ta gọi đường dây nước ngoài!
Gọi cho thần chủ của các người! Tiền điện thoại không phải là tiền
sao? Đưa tiền đi!"

Lời này vừa nói ra, Victoria ngẩn người!

Người bắt cóc tổng tiền thì cũng thôi! Thật đúng là một chút
vốn cũng không chịu bỏ ra a!

Thực sự là mộ vụ mua bán không bỏ vốn gốc?

Ngay cả tiền điện thoại không không chịu mất?

30 triệu đã đến tay rồi, người còn cần số tiền điện thoại kia?

"Đưa nó cho hắn! Nhanh đưa cho hắn!"

Hai người đàn ông đeo kính râm lại móc ra một tờ 20 USD từ
trong túi đưa cho Giang Nam, mặt đen hết rồi!

Giang Nam cầm tiền trong túi, cười hắc hắc!

Lấy ra một túi nhựa nhét nó vào túi của Victoria: "Chờ không
có ai hắn mở ra!"

Nói xong liền thuấn di không còn bóng dáng!

Victoria thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng thoát khỏi tay
hắn?

Hắn nhét cho mình thứ gì?

"Nhìn cái gì vậy? Còn không cời trói cho lão nường?"

"A!"

.....

Trong lúc đó!

Trên bãi biển quần đảo Hawaii ở phía bên kia của đại dương, là lúc hoàng hôn!

Toàn bộ cơ thể quần băng, Ma Thuật Sư bó thạch cao đang nằm trên ghế bãi biển, thưởng thức hoàng hôn, suy ngẫm về nhân sinh!

Trong mắt mơ hồ có lệ quang hiện lên!

Đúng lúc này, phía sau có động tĩnh truyền đến!

Chỉ thấy Andre gần như bị băng quần thành bánh chưng! Cổ, cánh tay và chân đều bó thạch cao!

Chống nạng từng bước từng bước di chuyển đến ghế bãi biển, mất sức mới ngồi xuống, đau đến mức hít vào khí lạnh!

Chương 598 -

Ngay cả đại bảo bối đeo trên cổ cũng đã bị được hấn dấn lại, không biết dùng 101 hay là 502!

Nó cũng được quần băng! Còn thân mật buộc một cái nơ!

Ma Thuật Sư liếc nhìn Andre rồi thở dài!

"Giang Nam đánh?"

"Giang Nam đánh!"

"Đã nói người đừng có đi! Người lại nhất quyết phải đi!"

Andre: (T_T)

"Lão tử đời này không bao giờ muốn gặp lại hấn nữa!"

Ma Thuật Sư: ...

"Người anh em đừng khóc! Người không cô đơn!"

Dưới ánh hoàng hôn! Bóng hai người rất dài...

Giờ phút này, diện tích bóng ma tâm lý của hai người sợ là có thể nhồi nhét cả Thái Bình Dương!

[Giá trị oán khí từ David Copperfield...]

[Giá trị oán khí từ Andre...]

.....

Trên máy bay, Victoria lấy túi nhựa màu đen mà Giang Nam

nhét cho mình!

Vùng trộm mở ra, chỉ thấy một gốc nhân sâm héo úa, nhăn nhúm!

Mũi Victoria chua xót, rốt cuộc nhịn không được nước mắt, khóc tang tâm, trong lòng lại sinh ra một tia cảm kích!

Người này, trong lòng vẫn có chút lương tâm a!

Còn biết đưa bảo bối dùng để chữa thương cho mình...

Không nỡ để mình lấy bộ dáng mặt mũi bầm dập trở về gặp người sao?

Với lòng biết ơn, Victoria đã ăn khí huyết nhân sâm!

Nửa phút sau...

Hai luồng máu mũi với lực kinh người theo lỗ mũi Victoria mãnh liệt chảy ra!

Trong lúc nhất thời toàn bộ khoang máy bay vắng tung tóe, chỗ nào cũng là máu!

Toàn bộ người ngồi đều trở nên hỗn loạn!

"Ah! Tiếp viên hàng không! Mau tới đây! Có một người bị chảy máu!"

"Sắp chết rồi! Cô ấy sắp chết tới nơi rồi!"

"Lượng máu này! Động mạch chủ tuyệt đối bị vỡ!"

"Mẹ kiếp! Không, ta không thể! Ta xử!"

"Trong số hành khách có ai là bác sĩ không?!"

"Tiểu thư? Tiểu thư? Người không sao chứ?"

Victoria ngơ ngác ngồi trên ghế, nhìn máu mũi cuồn cuộn rơi dưới lỗ mũi mình đều nổ tung!

"Giang Nam! Tên khốn kiếp! Ma quỷ! Tên đê tiện! Cặn bã nam! Ah, ah!"

"Ta đi rồi người cũng không buông tha cho ta sao? Quay lại! Quay lại, bay trở lại cho ta! Lão nương mẹ nó liều mạng với hần!"

[Giá trị oán khí từ Victoria Sasha +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Vào buổi sáng, mặt trời vừa lên!

Nhóm người Giang Nam đã sớm nói lời tạm biệt với gia đình Tiểu Ngư, sẵn sàng để mua một ngôi nhà mới!

Đám người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đều thỉnh thoảng len lén nhìn về phía Giang Nam!

Trải qua trận vây bắt tập thể, Giang Nam sao giống như vẫn không có việc gì?

Hạ Dao chợt dạ nói: "Tối hôm qua người ngủ ngon không?"

Dạ Oanh: "Có... Người có mơ gì không?"

Giang Nam nghiêm túc: "Ta mơ thấy một nhóm người đánh ta tối qua! Đều đánh ta phát khóc!"

"Sáng nay thức dậy, cả người kêu đau!"

Chung Ánh Tuyết mang về mặt áy náy: "Chỗ nào đau? Ta xoa bóp cho người!"

Dạ Oanh túm lấy quần áo: "Ta... Ta sẽ không bao giờ ngăn người bày quầy hàng nữa!"

Ánh mắt Hạ Dao né tránh: "Lát nữa dẫn người đi ăn một bữa bồi bổ, ta mời! "

Giang Nam: Ha hả

[Giá trị oán khí Victoria...]

[Giá trị oán khí Victoria...]

Giang Nam ngạc nhiên, chẳng phải ta đề đã thả người phụ nữ này về rồi sao?

Hơn nữa còn có lòng tặng cô một gốc khí huyết nhân sâm để cô chữa thương ở nơi không có người!

Sao còn công hiến giá trị oán khí cho ta?

Hừ hừ! Người không biết cảm kích ta sao?

Bạch nhãn lang!

Giang Nam căn bản không biết, chuyển bay của Victoria đã vỡ tổ!

.....

Nhà Tiểu Ngư!

Ba Ngư giờ phút này đang nằm trên giường, sắc mặt xanh mét, thần trí không rõ!

Mẹ Ngư bưng một nồi cháo thịt nạc đậu nành nóng hổi đến bên giường!

"Nào há miệng, ta cho người ăn!"

"Cái này là gì? Mùi thật thơm!"

"Ngày hôm qua có một tên nhóc mang đến, nói là giải độc

dưỡng sinh, ngày hôm qua lúc ta làm lẩu có cho vào một chút, còn lại toàn bộ nấu cháo cho người!"

"Người ăn hết cho ta! Cos nghe ta nói không?"

Ba Ngự vẻ mặt xúc động: "Vẫn là vợ ta đối xử tốt với ta!"

"Nào! Há miệng ra! A ~"

"A~"

Giang Nam trực tiếp chi 5 triệu USD để mua một căn biệt thự sang trọng ba tầng!

Tên của Mira được viết trên giấy chứng nhận bất động sản!

Coi như là để cho cô trên thế giới này có một chỗ được gọi là nhà!

Những ngày tiếp theo, cho dù Dạ Oanh không ngăn cản Giang Nam bày sập, Giang Nam cũng không bày sập hàng!

Mà chỉ ở trong nhà điên cuồng tu luyện, đánh sâu vào cấp Hoàng Kim!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thấy Giang Nam khắc khổ như vậy, cũng tiến vào phương thức tu luyện liều mạng!

Mà Dạ Oanh cấp Kim Cương cũng đảm nhận vai trò đạo sư!

Cứ như vậy, một tháng rưỡi thoáng trôi qua!

"Rống ~ Ta đã vào Hoàng Kim rồi!"

Linh khí mãnh liệt vừa mới tản đi!

Hạ Dao hứng phấn từ trong phòng lao ra, nhảy từ lầu hai xuống!

Chạy đến phòng Giang Nam, bàn tay nhỏ bé duỗi ra: "À ~ đã nói ta vào Hoàng Kim sau đó liền đem linh châu trả lại cho ta a!"

Giang Nam chu miệng, vẻ mặt không tình nguyện: "A~"

Hạ Dao một phen đoạt lấy linh châu, kéo mắt làm mặt quỷ với Giang Nam!

"Có một kẻ đáng thương nào đó!"

"Dùng kẹo nổ hơn một tháng, lại dùng tới củ tỏi hắc hắc hắc! hấp thu linh châu cấp Hoàng Kim, mà vẫn không đột phá đâu~"

"Có muốn ta cố vũ cho người hay không?"

Giang Nam: ?????

"Đi đi! Đi qua một bên!"

Đứng dậy đẩy Hạ Dao ra khỏi phòng!

Chương 599 -

Giang Nam sắp sầu chết rồi!

Tuyệt Tuyệt đã vào Hoàng Kim 5 ngày trước!

Trong khoảng thời gian này, mỗi ngày Giang Nam đều dùng kẹo nổ thêm tởi hắc hắc, hóa thân thành con nhộng đen thui giãy trên giường!

Nhưng bình cảnh vào Hoàng Kim vẫn không phá vỡ được!

"Ủm! Hẳn là vì ta thăng cấp quá nhanh nên dễ bị mắc kẹt!"

"Đúng vậy! Chính là vậy!"

[.....]

[.....]

[..... Ha hả.....]

Giang Nam: !!

Con mẹ nó!

Cười nhạo ta? Hệ thống đàn độn này lại cười nhạo ta?

Cái này sao có thể chịu đựng được!

Phải thu thập!

Đây là tiết tấu muốn tạo phản a!

Giang Nam vừa muốn mặc kệ 1000 vạn, cùng hệ thống đấu

khẩu một phen!

Điện thoại di động đột nhiên gửi tới tin tức!

Là Lâm Sơ Tình gửi lời mời vào nhóm!

Nhóm lớp học?

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Bảo bảo thích nhất các loại nhóm!

Trực tiếp nhân đồng ý!

Sơ Tình: "Tới rồi tới rồi!"

Lục Minh: "Nam thần! Tốt nghiệp rồi! Sau này mọi người liên trời nam biển bắc, mỗi người một nơi, lần sau gặp mặt cũng không biết là khi nào!"

"Ngày mai bạn học chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm, có tới không?"

"Nào nào! Đến lúc đó lại chụp ảnh chung!"

"Có thể không? Chờ lão tử đi đại học, nói ta thời trung học được học cùng lớp với quán quân cả nước, khoác lác cũng có thể thứ chứng minh!"

Giang Nam nhìn một tin nhắn trong nhóm, khóe miệng gợi lên một chút độ cong!

Tốt nghiệp sao?

Trong khoảng thời gian này Giang Nam toàn lực đánh sâu vào Hoàng Kim!

Kỳ thi tuyển sinh đại học kết thúc, kết quả đã được công bố,

điền nguyện vọng, hiện tại ngay cả thông báo nhập học cũng được gửi gần hết!

Nam thần: Ngày mai nhớ mặc quần trắng! Uống không nổi còn có thể xé làm cờ trắng đầu hàng!

"Cần rồi!"

"Mẹ kiếp? Ta thân là thần tửu thân sắt không phục!"

"Tiểu vương tử câu lạc bộ đêm như ta không phục!"

"Tiểu toàn phong vô địch không phục!"

"Này! Tất cả im lặng! Nam Thần đứng trên bục nhận huy chương nóc hai chai sâm banh! Các người không đấu lại!"

"Ha ha ha. Ta phục cái này!"

"Phục ha ha! Sâm banh có ngon không?"

Giang Nam mặt đen rồi!

Mẹ nó, chờ đó cho lão tử!

Chờ ta đánh ngã toàn bộ! Cho các người biết cái gì gọi là máy bơm hấp thụ nước hình người!

"Đúng rồi Nam thần! Người học trường đại học nào?"

"Quán quân cả nước! Có thể kém được sao?"

"Ha ha! Ghen tị! Ta cũng vậy! Đại học linh võ Kinh Môn! (Ảnh chụp)"

"Người cũng chỉ bình thường thôi! Đại học linh võ Ma Đô (Ảnh chụp)!"

Tần Thụ: Tất cả tránh ra! Lão tử sắp bắt đầu trang bức! (Ảnh

chụp)"

Chỉ thấy Tần Thụ cầm 5 tờ giấy báo trúng tuyển phơi nắng! Là trường đại học hàng đầu trong cả nước!

"Mẹ kiếp! Lợi hại! Đội thứ năm cả nước, các trường đại học hàng đầu đều tranh giành!"

Ngư Thanh Thanh: (Ảnh chụp) 8 tấm!

Ánh Tuyết: (Ảnh chụp) 12 tấm!

Sói diệt: (Ảnh chụp) 12 tấm!

Ngô Lương: (Ảnh chụp) 12 tấm!

Giờ khắc này, cả lớp đều ngây ngốc!

Con mẹ nó!

Các người đây là đang lấy thư báo trúng tuyển đấu địa chủ sao?

Quá mạnh!

Học sinh đạt được thứ hạng cao trong cuộc thi Ngôi Sao cả nước, đại học Linh võ đỉnh cấp quốc gia đương nhiên đều muốn tranh đoạt!

"Nam thần đâu? Thư thông báo của Nam thần chẳng phải sẽ tính cân đó chứ?"

"Có thể lắm! Dù sao đơn vị đo lường của hắn cho tới hiện tại đều là cân!"

Giang Nam: !!

Con mẹ nó! Ta không có!

Ta một ấm cũng không có!

Không khỏi lao ra khỏi phòng la hét!

"Tuyết Tuyết Lang diệt! Thư thông báo trúng tuyển của các người đến từ đâu?"

Chung Ánh Tuyết: "Hai ngày nay đã lục tục gửi tới à?"

Hạ Dao gãi đầu: "À~ cũng không biết nên vào đâu, dù sao ta cũng đi theo người, người định đi đâu vậy?"

Giang Nam: ???

"Ta... Ta không có! Không nhận được một tờ!"

Cả hai đều ngẩn người!

Làm thế nào có thể không có chứ? Cuộc tranh đấu Ngôi Sao, Giang Nam có thể nói là đoạt MVP!

Loại học sinh này khẳng định sẽ bị đại học đỉnh cấp tranh đoạt, sao lại không có được chứ?

Giang Nam xù lông!

Không phải đã nói là học viện Tiên Phong gì đó sao?

Lão tử cũng không tham gia thi đại học!

Kết quả thì hay rồi, bỏ rơi lão tử?

Mẹ nó bằng caapss của ta chỉ dừng lại ở trường trung học?

Mà đúng lúc này, điện thoại ở Giang Nam vang lên!

"Xin chào! Có phải Giang Nam tiên sinh không?"

Giang Nam: "Đúng vậy!"

"Chúng ta là chuyển phát nhanh của Tây Bắc Phong, có chuyển phát nhanh gửi tới ngài! Nhưng ta đang ăn trưa! Chờ ta ăn xong ta sẽ gửi nó cho ngài được không!"

"Được rồi!"

"Cảm ơn đã thông cảm!"

Giang Nam cười nói: "Không sao đâu! Còn nên cảm ơn người!"

"? ? ?"

[Giá trị oán khí từ Lý Bân + 666!]

Giang Nam tâm trạng phấn khích!

Thông báo! Chắc là thư thông báo trúng tuyển, phải không?

Ha ha!

Ta biết mà, ta không thể nào lại bị bỏ rơi!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Người đi đâu ta liền đi nơi đó!"

Hạ Dao cười trộm: "Nhìn xem làm người sợ, người là quán quân cả nước, có thể bỏ rơi người chứ?"

Nửa tiếng sau, chuyển phát nhanh được giao tới!

Giang Nam điên cuồng giống như xé hộp giấy!

Bên trong là bốn phong bì, trên đó viết tên của tất cả các thành viên của đội Giang Nam!

Chương 600 -

Giang Nam kích động hai tay đều nhịn không được mà run rẩy!

Không thể chờ đợi để mở phong bì!

Bên trong chứa một tờ giấy A4 gấp bốn lần!

Nhìn kỹ!

Giang Nam trong nháy mắt hóa đá!

Chỉ thấy phía trên viết rõ ràng:

[Thư thông báo phỏng vấn tình nguyện viên của Viện Dưỡng Lão Tiên Phong.]

Giờ làm việc: Năm ngày một tuần! 8 giờ làm việc!

Tiền lương và đãi ngộ: Không!

Điều kiện chỗ ở: Cung cấp chỗ ăn chỗ ở, chăn đệm và đồ vệ sinh cá nhân!

Nội dung công việc: Dọn dẹp vệ sinh trong bệnh viện, chăm sóc người già khuyết tật, phải có tình thương! Tinh thần trách nhiệm!

Yêu cầu cụ thể: Yêu cầu người phỏng vấn đến Dung Thành vào ngày 11 tháng 25 để phỏng vấn!

Quá hạn không nhận!

Người phỏng vấn: Giang Nam!

Phòng nhân sự của viện dưỡng lão Tiên Phong!

Đóng dấu!

Giang Nam: (= _ = |||)

Không phải đã nói là học viện Tiên Phong sao?

Trường đại học lợi hại và bí ẩn nhất cả nước!

Là loại mà muốn tới cũng không nhất định có thể tới!

Sao lại mẹ nó biến thành viện dưỡng lão?

Còn thông báo nhập học đã nói thì sao?

Lão tử tốt nghiệp trung học liền trực tiếp bị điều đi làm công nhân vệ sinh sao?

Các người quả nhiên là đang lừa ta!

Trận đấu Ngôi Sao quả nhiên đánh vô ích! Thứ duy nhất lấy được là linh châu hệ không gian, vẫn là lão tử tự mình cướp!

Ah, ah!

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều cười điên!

Sao có thể lại là thư thông báo phỏng vấn tình nguyện viên chứ?

Còn làm miễn phí! Loại không trả lương!

Vừa rồi Giang Nam còn chờ mong bao nhiêu...

Giang Nam thiếu chút nữa bạo nổ tại chỗ, liền trực tiếp gọi điện thoại cho Tổng thư ký!

"Alo! Kiên ca! Thông báo phỏng vấn tình nguyện viên là gì sao?

"Còn trường đại học tốt nhất thì sao? Còn có học viện lợi hại nhất đâu rồi? Không phải nói là phần thưởng quán quân sao? "

Dương Kiên: "Phụt~ơn! Khụ khụ!"

Giang Nam: !!

Cười! Nnguiw vẫn còn cười!

"Khụ khụ! Người vẫn nên đi phỏng vấn một lần! Đây là sự vun vén của cấp trên đối với người!"

Giang Nam ngẩn người: "Hả? Không phải chứ! Hiện tại chúng ta còn công nhân vệ sinh tới vậy sao? Vẫn còn phải tuyển tình nguyện viên?"

"Ta không quan tâm! Ai thích đi thì đi! Ta sẽ không đi!"

Dương Kiên: "VẬY người có nhận được thư thông báo của trường đại học khác không?"

"Không có a!"

"Tút TUT TUT ~"

Dương Kiên nhếch miệng cười, người mà học viện Tiên Phong muốn! Trường đại học nào dám xuống tay chứ?

Vị trí công nhân vệ sinh này, chú định là của người rồi!

--

Giang Nam nhìn điện thoại di động, trực tiếp nổ tung tại chỗ!

Lại cúp máy nữa à?

Tiểu Kiên Kiên người chờ đó cho ta a!

Nhìn lão tử 3:30 sáng gọi người dậy đi tiểu!

"Không trả tiền ai mà đi? Không an bài! Lão tử tự tìm nơi khác!"

Giang Nam tức giận đi tới trước sô pha, mở thư mời trúng tuyển của chung Ánh Tuyết!

Tìm thông tin liên lạc, gọi một cuộc điện thoại qua!

"Alo? Đại học linh võ Thủ đô phải không?"

"Đứng vậy... người là ai? "

"Ta là Giang Nam! Là quán quân cả nước! Là người siêu lợi hại kia! Ta muốn đi học ở trường của các người, các người có muốn?"

"Cái kia... Không muốn nổi!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp?

Hôm nay tới lượt mình bị chê sao?

Quán quân cả nước mà các người không cần, các người mẹ nó có hơi quá rồi!

Giang Nam cắn răng: "Hôm nay lão tử cũng không tin không làm được!"

"Alo? Đại học Linh võ Ma Đo phải không?"

"Ta là Giang Nam! Quán quân quốc gia! Hệ không gian! Bạch Ngân chiến Hoàng Kim! Muốn đi..."

"Tút TUT TUT~"

"Alo? Đại học linh võ Tô Thành phải không? Ta là Giang Nam! Quán quân cả nước! Muốn học ở trường các người!"

"Ta nói cho người biết ta siêu lợi hại! Nếu ta tới học, ta còn có thể thúc đẩy kinh tế quây hàng xung quanh trường học! Ta..."

"Tút tut tut~"

Giờ khắc này Giang Nam thoái hóa thành nhân loại bản chất máy lập lại, điên cuồng gọi điện thoại!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên nhin không được cười trộm!

Đây chính là bà cô hàng xóm trong truyền thuyết sao, khoe khoang bản thân?

Nhưng câu trả lời nhận được không gì khác ngoài "tút tut tut ~"

Đám Đại học linh võ kia sao lại không muốn được chứ?

Tranh võ đầu cũng muốn a!

Thế nhưng không phải cứ muốn là xuống tay được, tên Giang Nam này có nội tình!

Có thể nói, nơi duy nhất mà Giang Nam có thể tới, chính là "viện dưỡng lão Tiên Phong"!

Cho nên, ngay cả thử cũng không thử, thông báo cũng không dám gửi!

Bằng không chẳng phải là không nể mặt vị kia sao?

Gọi nửa tiếng đồng hồ, Giang Nam chết tâm!

Này, này!

Chức quán quân quốc gia của ta sợ không phải là giả đó chứ?

Ta muốn đi học đại học!

Ta muốn được các em gái nhỏ gửi thư tình nhỏ cho ta!

Ta muốn có một mối tình đại học oanh oanh liệt liệt, phóng túng tuổi trẻ của ta ah!

Kết quả người mẹ nó bảo ta đi viện dưỡng lão cùng các cô lão khiêu vũ quảng trường?

Còn là con người hay không?

Giang Nam xụi lơ cái miệng nhỏ nhắn: "Ta giỏi như vậy! Chóit mắt như vậy! Bọn họ không ai muốn ta!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Giỏi hay không thì không biết!"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Đúng đúng! Người cũng chỉ biết làm trò hề cực kỳ chóit mắt! "

Giang Nam: ...

Chương 601 -

"Cho nên... Muốn cùng ta đi viện dưỡng lão làm tình nguyện viên giữ gìn vệ sinh sao?"

Chung Ánh Tuyết: "A ~ Ta đi mua thức ăn để chuẩn bị nấu bữa trưa!"

Hạ Dao huyết sáo: "Ta đột nhiên nhớ ra hình như còn chưa giặt xong đồng tất..."

Giang Nam: ???

Chẳng phải đã nói ta đi đâu các người đi đó sao?

Những lời thề non hẹn biển vừa rồi thì sao?

Có cần phải đổi ý nhanh như vậy không!

Dạ Oanh ở một bên thật sự là nhịn không được vui vẻ: "Người liền đem tâm đặt ở trong bụng là được rồi! Đi đến đó người sẽ biết nơi đó như thế nào!"

"Ta cũng là tốt nghiệp từ nơi đó!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người cũng đi làm tình nguyện sao?"

Dạ Oanh: "Phụ ~ làm việc bốn năm! Người phải nắm bắt cơ hội!"

"Trước đây đều là tuyển người từ trong số các sinh viên ưu tú của các học viện hàng đầu!"

"Năm nay không biết tình huống ra sao, lại bắt đầu tuyển

người từ năm lớp 12, các người kiểm lời!"

Giang Nam ngây ngẩn! Còn mẹ nó kiểm lời?

Ta đều sắp lỗ chết rồi đây!

Dạ Oanh: "Người phải nhớ, Vương đại gia eo không tốt, còn thích đi dạo! Lưu đại nương có chút bệnh Alzheimer, không nhớ được người!"

"Còn có Mã đại gia! Hắn bị lãng tai! Nói chuyện với hắn thì nhớ dùng giọng to!"

Giang Nam: ???

Hắn cảm thấy quan ngại với cuộc sống tương lai của mình!

Viện dưỡng lão Tiên Phong kia, rốt cuộc là như thế nào?

Chỉ còn 3 ngày nữa là đến cuộc phỏng vấn!

Giang Nam nằm trên giường lăn qua lộn lại không ngủ được, nhìn thời gian! Nửa đêm lúc 1:30!

Ánh sáng của màn hình điện thoại di động chiếu lên khuôn mặt của Giang Nam, nụ cười của hắn dần dần trở nên biến thái!

Một cú điện thoại liên gọi qua cho Dương Kiên!

Dương Kiên nằm ở trên giường gian nan đứng lên nhận điện thoại, mắt ngủ mê ly!

Chỉ nghe trong điện thoại truyền đến một tiếng gầm lớn!

"Kiên ca! Dậy mau, đi vệ sinh!"

Thanh âm cực lớn làm cho Dương Kiên lăn nữa cảm giác có một luồng gió mạnh thổi ra từ trong ống nghe!

Cả người đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh!

"Kẹo kệt ~ kẹo kệt ~"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tức giận cúp điện thoại, mất nửa giờ mới tìm lại được buồn ngủ, tiến vào mộng đẹp!

Trong lúc đó giá trị oán khí vẫn không ngừng làm mới!

Trong lòng Giang Nam phải gọi là vô cùng thoải mái a!

Vừa thấy giá trị oán khí không đổi mới nữa, lập tức gọi một cú điện thoại khác qua!

Dương Kiên nhận điện thoại, tức giận nói: "Lại có chuyện gì?"

"Không có việc gì, chính là hỏi thử! Kiên ca vừa đi vệ sinh à?"

Dương Kiên nghiến răng nghiến lợi

"Không!"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên...]

[Giá trị oán khí...]

Ánh mắt Giang Nam trong suốt, trong nháy mắt hẳn tìm được niềm vui của mình a!

Lần này! Giá trị oán khí ước chừng cập nhật một giờ, mới biến mất!

Giang Nam lại gọi điện thoại tới!

"Chuyện gì? Nói đi!"

"Ah! Kiên ca! Ta chỉ muốn hỏi mấy giờ rồi!"

"Ba giờ rưỡi sáng! Người không có đồng hồ à?"

Giang Nam kinh ngạc nói: "Oa trùng hợp ~ thật trùng hợp nha! Bên ta cũng là ba giờ rưỡi sáng!"

"Răng rắc!"

Dương Kiên trực tiếp bóp vỡ điện thoại di động!

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 1000!]

Trùng hợp con mẹ nó!

Trùng hợp cái rắm!

Người rõ ràng là cố ý đúng không?

Quyết định sai lầm nhất đời này của lão tử chính là đưa số điện thoại cho người!

"Rời giường! Con mẹ nó không ngủ!"

[Giá trị oán khí Dương Kiên...]

Giang Nam nằm trong chăn, vẻ mặt thoải mái!

Chậc ~ sướng khoái!

Đêm mai lại tái chiênns!

Giang Nam ngủ mãi cho đến ngày hôm sau khi mặt trời phơi mông mới thức dậy!

Nguyên khí tràn đầy, đi theo Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao liền đi dự tiệc tốt nghiệp!

Phòng khách sạn Hoa Thiên, đầy một bàn thức ăn lớn, phong

phú đến cực điểm!

Các bạn cùng lớp đều đến, bao gồm cả đám người Ngự Thanh Thanh và Tần Thụ!

Vừa thấy Ngự Thanh Thanh, ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Tiểu Ngự, thân thể chú ra sao? Đã hết ngộ độc năm chưa?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Ngự Thanh Thanh tối sầm lại: "Hết rồi, chỉ là hiện tại đã cùng mẹ ta ly thân!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Sao lại ly thân? Tình cảm của các cô chú không phải rất tốt sao?"

Ngự Thanh Thanh che mặt: "Ba ta đã chuyển hẳn vào phòng vệ sinh ở!"

Giang Nam nuốt nước bọt, vẻ mặt chột dạ!

Chỉ thấy Ngự Thanh Thanh thần bí hề hề nói: "Tuyết Tuyết! Người có nhận được thông báo phỏng vấn tình nguyện viên tại viện dưỡng lão tiên phong hay không? Thật kỳ quái nha ~"

Giang Nam sửng sốt: "Các người cũng nhận được sao?"

Ngự Thanh Thanh gật đầu: "Đội viên chiến đội Băng Phong chúng ta đều nhận được!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Tiểu Ngự! Nghe ta này! Cơ hội này chỉ có một lần trong đời!"

"Phải đi! Những trường đại học còn lại so sánh với nơi này đều là rác rưởi! Rác rưởi, người biết không?"

Đôi mắt Ngự Thanh Thanh sáng lên: "Lợi hại như vậy sao?"

Giang Nam: "Tất nhiên? Dù sao ta chắc chắn sẽ đi! Các trường đại học hàng đầu còn lại cho tiền ta cũng không đi ah!"

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao câm nín nhìn Giang Nam!

Nhìn đi! Con hàng này lại nói dối không chớp mắt!

Người chỉ đơn thuần muốn dụ dỗ thiếu nữ vô tri xuống nước đúng không?

Chương 602 -

Hôm qua là ai ghét bỏ không chịu được, sau đó lần lượt gọi điện thoại cho các đại học nhưng bọn họ lại không cần người a!

Ngư Thanh Thanh: "Tuyệt Tuyệt cùng Dao Dao cũng đi sao?"

Hai người nhìn nhau cười nói: "Chúng ta đi cùng Tiểu Nam!"

"Hắc hắc, vậy ta cũng đi!"

Giờ phút này Lục Minh đứng dậy: "Nam Thần, rốt cuộc người học đại học linh võ nào vậy? Bật mí cho chúng ta đi!"

"Khẳng định là nơi rất lợi hại! Vậy mà phải suy nghĩ à?"

"Nói đi! Cho chúng ta xem thư thông báo của người với!"

Giang Nam tối sầm mặt!

Lợi hại! Lợi hại phát điên!

Cho các người xem? Lão tử còn mặt mũi gì nữa sao?

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy, cái miệng nhỏ nhếch một cái, cầm một chai bia một tay mở ra!

"Uống gục ta! Ta sẽ cho người xem!"

Trong lúc nhất thời tinh thần quần chúng trở nên hưng phấn!

"Ai ui? Người trông có vẻ rất tự tin!"

"Đánh một trận!"

"Ta thân là vua thận sắt! Há có thể chịu thua người!"

"Đánh nhau có thể ta không đánh bại! Nhưng độ rượu chẳng lẽ ta không uống lại được người?"

Ngư Thanh Thanh, Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết ba người đứng một hàng!

Ừm, người nói đúng!

Người không thể đánh bại! Cũng không uống lại!

.....

6 tiếng sau! Giang Nam mặt không đỏ, tim không đập từ trong phòng đi ra.

Dừng cũng không dừng lại!

Trong ánh mắt vừa hoảng sợ vừa sùng bái của đám nhân viên phục vụ, mang theo đám người Chung Ánh Tuyết nhảy lên taxi, nghênh ngang rời đi!

Ngay lúc này, trong phòng!

Cho dù con trai hay con gái, không ai trong số bọn họ mở mắt, tất cả đều nằm sấp!

"Nếu ta không đếm sai! Vị Thần tiên này đã nốc 521 chai phải không? Một người đấu với 47 người?"

"Quá dữ! Rượu hẩn uống đều đã đi đâu?"

"Một truyền kỳ sinh ra a!"

"Cho nên! Tất cả đều gục... Ai thanh toán đây?"

Khuôn mặt của những nhân viên phục vụ hoàn toàn đen!

Trách không được chạy nhanh như vậy! Mẹ kiếp!

[Giá trị oán khí từ Vương Thăng...]

[Giá trị oán khí từ Lưu Gia Lương...]

Sáng sớm hai ngày sau! Đám người Giang Nam đã đến ga xe lửa Giang Thành!

Mục tiêu tấn đô Dung Thành!

Tất cả hành lý tất nhiên đều được cất vào không gian dị độ của Giang Nam!

Chỉ thấy Ngô Lương kéo theo dàn loa có âm thanh thật lớn đi tới!

Giang Nam ngạc nhiên: "Người đem theo thứ này làm gì?"

Ngô Lương thần sắc nghiêm túc: "Ta nói cho người biết Nam ca! Kể từ khi ta nghe nói chúng ta sẽ đi làm tình nguyện viên trong viện dưỡng lão! Ta đều ở nhà tập điệu khiêu vũ quảng trường!"

"Luyện 8 bộ! Trước mắt đã đến Hóa Cảnh! Bên này đều là thần khúc!"

"Đến lúc đó chỉ cần bật nhạc lên! Dẫn đầu nhảy múa ở vị trí trung tâm! Đảm bảo chúng ta sẽ trở thành người được bỏ lão hoan nghênh nhất trong tất cả các tình nguyện viên!"

Biểu tình cả người Giang Nam đều cứng đờ!

Lão tử vốn đã không dám nghĩ tới tương lai của mình rồi!

Người nói vậy! Ta mẹ nó càng không muốn đi có được hay không?

"Người tự mình chơi đi!"

Không đợi bao lâu, bốn người Tần Thụ Ngư Thanh Thanh cũng đến!

Những thí sinh được trao tặng huân chương Không Sợ Hãi, hầu như đều nhận được lời mời phỏng vấn!

Và không có ngoại lệ! Tất cả đều từ bỏ cơ hội vào các trường đại học hàng đầu, lựa chọn tham gia vào cuộc phỏng vấn tình nguyện viên!

Cái này đủ để nói lên một số vấn đề!

Dạ Oanh: "Mira, đã đến lúc rồi, đã đến lúc đi với ta!"

Thần sắc Giang Nam cứng đờ!

Mira cực kỳ luyến tiếc ôm cánh tay Giang Nam, liên tục lắc đầu!

Đôi mắt lớn đầy nước mắt!

"Giang Nam ca ca! Ê a~"

Giang Nam lau mũi, trên mặt miễn cưỡng nặn ra một tia tươi cười, nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Mira!

"Mira nghe lời ~ Giang Nam ca ca không có không cần người!"

"Ngày hôm qua không phải đều đã thương lượng xong sao? Người đi cùng chị Dạ Oanh, cố gắng học tập, học cách nói chuyện, học cách dùng dị năng của người như thế nào, sau đó lại trở về tìm ca ca!"

"Qua một thời gian ta sẽ đi thăm người, mua cho người rất nhiều đồ ăn ngon! Chơi với người cả ngày có được không?"

Mira vẽ mặt tủi thân nhìn Giang Nam, cắn chặt môi dưới!

Nhưng vẫn yên lặng đi đến bên cạnh Dạ Oanh, nhẹ nhàng kéo góc áo cô!

Hạ Dao tiến lên đeo cho Mira một cái cặp sách nhỏ, bên trong đều là đồ ăn ngon!

Cười nói: "Đừng khóc được không? Khóc là xấu!"

Chung Ánh Tuyết: "Nhớ phải nghe lời chị Dạ Oanh nha!"

Từng câu từng chữ, Mira đều ghi nhớ trong lòng, không ngừng gật đầu!

Giang Nam nhìn Dạ Oanh, ánh mắt nghiêm túc: "Mira giao cho người!"

Dạ Oanh: "Người yên tâm, có việc gì ta sẽ liên hệ với người!"

Nói xong liền kéo Mira đi về phía sân ga!

Mira đi ba bước lại quay đầu lại nhìn Giang Nam, cuối cùng vẫn nhịn không được khóc lên!

Bàn tay nhỏ bé giơ về phía Giang Nam!

"Ô Oa ~ Giang Nam ca ca! Ô ô ô ~"

Tiếng khóc vang vọng cả nhà ga, khiến không ít người ghé mắt!

Ánh mắt Hạ Dao đỏ lên, không ngừng lấy mu bàn tay lau nước mắt, cũng không chịu được nữa mà khóc!

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ, không đành lòng nhìn!

Giang Nam dụi mắt: "Ta đi vào nhà vệ sinh, có máy xúc vào mắt!"

Nói xong cả người thuần di biến mất!

Chương 603 -

Kể từ khi đưa con nhóc này từ châu Phi về, Mira chưa bao giờ rời khỏi mình!

Giang Nam làm sao đành lòng chứ?

Lúc này, Mira trực tiếp do Dạ Oanh mang theo đến viện nghiên cứu linh võ kinh đô phục hồi chức năng, Giang Nam cũng có thể yên tâm!

Anh trai mắt kính mang vẻ mặt kinh hãi: "Máy xúc có thể vào được mắt sao? Nam thần này..."

Tần Thụ tát một cái vào gáy anh trai mắt kính, trừng mắt nói: "Người chú ý bầu không khí một chút đi!"

"Nam thần muốn đi khóc! Ngại nên mới nói vậy! Người biết cái rắc gì!"

Ánh mắt Đỗ Nguyệt cùng Ngự Thanh Thanh đầy ghét bỏ đứng ở vị trí cách hai người này ba meys!

Như chúng ta đều biết! Ngốc nghếch, có thể lây nhiễm!

Mà hai người này đã không cứu được nữa!

Thời gian tàu chuyển bánh còn ba phút, Giang Nam thuận di trở về, hốc mắt có chút ửng đỏ!

Nam nhi không dễ rơi lệ!

Các người sẽ không thể thấy được!

Hắc hắc hắc ~

Một nhóm tám người cũng không chậm trễ, vừa muốn đi lên sân ga!

Mà đúng lúc này, một bác gái cầm tấm bảng đi tới, trên đó viết cho ở trọ!

Giữ chặt cánh tay Của Giang Nam!

"Tiểu tử ở trọ không?"

"Không không!"

"Ở lại một đêm? 100! Giá rẻ!"

"Không được!"

"50! 50 được chưa?"

Nói xong nhìn trái nhìn phải, lặng lẽ nói với Giang Nam: "Có mỹ nữ bồi!"

Giang Nam mặt tối sầm, ga xe lửa nhiều người như vậy, sao lại chọn hắn chứ?

Là nhìn hắn dễ lừa sao?

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên nhin không được cười!

"Thật không được! Tàu của ta 3 phút nữa là chạy!"

Bác gái kéo cánh tay Giang Nam: "Không sao! Kịp! Kịp!"

Giang Nam: Hả?

Hạ Dao: Phụt ha ha ha!

???

Chung Ánh Tuyết cắn chặt môi dưới, ghen muốn nội thương!

Giang Nam trừng mắt, mặt càng tối!

Cái gì mà kịp?

Khinh thường ai vậy?

Giang ba giây ta không phục!

Ngư Thanh Thanh nghiêng đầu, vẻ mặt nghi hoặc: "Hai người bọn họ đang cười cái gì a!"

Đỗ Nguyệt cười trộm: "Chờ người có bạn trai là biết!"

Không có thời gian dây dưa với bác gái, đoàn người lên tàu, mà Tần Thụ thì lặng yên không một tiếng động đi ở cuối cùng!

Thấp giọng nói: "Quét mã thêm bạn với ta! Sau đó lại liên lạc!"

Đôi mắt bác gái sáng lên, chàng trai này được!

Đi tàu bốn giờ đến nhà ga Dung Thành!

Lại trần trọc gần hai giờ, lúc này mới đến vị trí đã viết trên thông báo phỏng vấn!

Ngoại ô ngoài vành đai 5 của Dung Thành, đều sắp vào tới sườn cốc!

Mà hiện ra trước mắt mọi người, đích thật là một ngọn núi!

Mơ hồ có thể nhìn thấy khu kiến trúc phức hợp ở chân núi, bộ dáng không nhỏ!

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam! Người có cảm thấy linh khí nơi này so với trong thành nồng đậm hơn không ít a!"

"A~ đúng là nồng đậm hơn rất nhiều!"

Giang Nam: "Đâu chỉ là không ít? Gần gấp đôi! Cơ hồ có thể so sánh với nồng độ trong Linh Khu!"

Khỏe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười sáng lạn!

Một chút thú vị!

Viện dưỡng lão Tiên Phong hiển nhiên không đơn giản như vẻ bề ngoài!

Thông báo đều không đứng đắn như vậy!

Không biết liệu nội dung phỏng vấn này sẽ có gì!

Nói không chừng còn có nhiệm vụ ẩn gi đó linh tinh!

Dù sao thì, mấy cái phỏng vấn chẳng phải đều như thế sao!

Cái gì mà người nhìn thấy rác ở hành lang, sau đó người chủ động đem bỏ vào thùng rác, như là một loại thử nghiệm!

Giang Nam đã chuẩn bị tốt!

Mọi người theo đường nhựa đi thẳng đến viện dưỡng lão Tiên Phong!

Trên đường còn có thể nhìn thấy không ít sinh viên xách vali đi vào trong, số lượng kinh người!

Theo Dạ Oanh, lúc trước người được chọn đi phỏng vấn viện dưỡng lão Tiên Phong đều xuất thân từ những sinh viên ưu tú của các trường đại học hàng đầu cả nước!

Mà chuyện chọn người từ nhóm học sinh cấp 3, vẫn là lần đầu tiên!

Trên đường cũng thấy mấy tuyển thủ cùng tham gia cuộc thi Ngôi Sao!

Nhìn thấy Giang Nam không ai không cười chào hỏi!

"Nam thần! Lợi hại!"

"Nam thần! Mời người đi ăn tối!"

Vài câu chào hỏi, khiến cho các sinh viên đại học trên đường nhao nhao quay đầu nhìn về phía Giang Nam!

Tiếng nghị luận đột nhiên nổi lên!

"Đây là MVP Ngôi Sao lần này? Mới chỉ Bạch Ngân thôi sao? Thật buồn cười!"

"A! Ta đã xem video của hắn! Hệ không gian! Có chút mạnh mẽ! Nhưng cũng không đủ đặt vào mắt!"

"Một đám học sinh cấp vừa mới tốt nghiệp, có thể có thực lực gì? Thiếu trải nghiệm!"

"Người ta chính là trường hợp đặc biệt! Cũng không biết phía trên nghĩ như thế nào, cũng có chút quá non rỗi! Không biết đã từng thấy máu hay chưa?"

"Đặc biệt tới đâu thì cũng phải đoạt danh ngạch với chúng ta đó sao? Đến lúc đó đừng nói chúng ta khi dễ trẻ con! Ha ha!"

"Chúng ta đánh gục bao nhiêu người mới có được suất phỏng vấn? Bọn họ thì lại dễ dàng tiến vào đây!"

"Cũng không biết nhóm trung học này vừa mới tốt nghiệp này cuối cùng có thể có mấy người ở lại được! Đáng thương~"

Mấy người thảo luận tận hứng, lại phát hiện ánh mắt Giang Nam sáng ngời đi về phía này!

"Mẹ kiếp? Sao hấn lại ở đây? Hấn có nghe thấy ta nói không?

"A! Có sao chứ? Còn có thể sợ hấn sao?"

Chỉ thấy Giang Nam sải bước nhanh chóng đi tới, đứng trước người mấy người!

Bàn tay nhỏ bé lục túi, mắt híp lại!

Chương 604 -

Một tráng hán cầm đầu lùi lại một bước: "Người... Người định làm gì?"

Giang Nam nhú mày: "Hệ hóa thú đúng không? "

Tráng hán nuốt nước bọt: "Đúng, thì thế nào? Chẳng lẽ người còn muốn...!"

Giang Nam choàng vai hẳn, bàn tay nhỏ bé từ trong túi móc ra: "Anh trai! Muốn mua một cái quần lót không? Bán người giá rẻ!"

Tráng hán: ???

Ba phút sau, Giang Nam tươi cười rời đi!

Mà tráng hán kia lại nhìn mười cái quần lót hiệu Hulk trong tay kinh ngạc xuất thần!

"Không phải chứ! 11000! Người thực sự mua nó sao?"

"Còn mua cùng lúc mười cái? Người điên rồi!"

Tráng hán vẻ mặt ngây ngốc: "Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra! Mấu chốt là câu từ quảng cáo của hắn quá hấp dẫn!"

"Vừa nghe đã muốn! Liền... Liền..."

Mấy người đều im lặng!

Người này thật sự là MVP của cuộc thi Ngôi Sao?

Sao nhìn kiểu gì cũng cảm thấy giống nhân viên kinh doanh ưu tú?

Nhưng mà đám người Chung Ảnh Tuyết đã không biết nên nói cái gì cho phải!

Còn chưa đến nơi, đã bắt đầu chuẩn bị mở hàng?

Đi thẳng đến chân núi!

Viện dưỡng lão Tiên Phong nằm trên cao!

Một thềm đá rộng lớn hơn ngàn tầng hướng thẳng đến cửa viện dưỡng lão!

Ở giữa thềm đá là một sườn dốc lớn trơn nhẵn, phía trên sử dụng màu sắc đỏ tươi! Nét chữ rồng bay phượng múa, ba chữ lớn được viết sắc nét!

"Viện Tiên Phong!"

Ngô Lương: "Quy mô của viện dưỡng lão này có chút lớn rồi phải không?"

Tần Thụ cười khổ: "Đại học linh võ Thủ Đô cũng không dám làm như vậy!"

Nhiều sinh viên đến phỏng vấn đang mang theo vali leo lên!

Mà Giang Nam cũng chú ý tới một ông lão ngồi xe lăn mặc áo lông vũ quần bông dày!

Giờ phút này đang ở dưới bậc thang cóc, tựa hồ đang cúi đầu độ sức với bậc thang!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Mẹ kiếp!

Nhiệm vụ ần!

Tuyệt đối là nhiệm vụ ần, phải không?

Mùa đông, ông lão ngồi xe lăn dưới bậc thang? Thật sự đag rảnh rồi sao?

Có trá!

Tuyệt đối có trá!

Lần nữa nghĩ tới thông báo được viết, có tình thương, có trách nhiệm với người già khuyết tật!

Giang Nam trong nháy mắt đã hiểu a!

Bùng tỉnh đại ngộ oa!

Chỉ thấy Giang Nam hét lớn: "Lão gia gia đừng nhúc nhích! Cứ giao cho ta!

Một tiếng hét lớn, khiến cho không ít học sinh đang đi lên đều có chút choáng váng!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nói: "Tiểu Nam? Có chuyện gì vậy?"

Cái miệng nhỏ nhắn của Giang Nam nhếch lên, cười tà mị!

Một đôi con người đen kịt phảng phất nhìn thấu sương mù trùng trùng điệp điệp trên thế gian!

"Các người không hiểu! Phỏng vấn! Đã bắt đầu từ khoảnh khắc này!"

Nói xong sải bước đi tới, cười xán lạn: "Lão gia gia! Để ta giúp ngài có được không?"

Lão gia cười nói: "Chàng trai tốt! Có nhãn lực!"

Trong nháy mắt, ánh mắt đám người Hạ Dao liền sáng lên!

Đây là một bài kiểm tra ẩn trước khi phỏng vấn sao?

Muốn xem trong những người mới này có tình thương không?
Có trách nhiệm hay không?

Tiểu Nam cũng quá lợi hại rồi phải không?

Thế này mà cũng có thể nhìn ra được?

Vội vàng đi theo, vẻ mặt sùng bái!

Cái đầu nhỏ này! Quả thực là vô địch có được hay không?

Chỉ thấy Giang Nam nắm lấy tay cầm xe lăn, theo sườn dốc
trơn tru ở giữa dãy lão gia lên trên!

Biểu tình lão gia gia đột nhiên cứng đờ!

Muốn nói lại thôi, sững sờ nửa ngày không nói ra lời!

Giang Nam cười nói: "Lão gia gia người lớn tuổi rồi! Cũng
không thể ra ngoài chạy lung tung!"

"Mùa đông này lạnh như thế nào? Dừng xe lăn đi lên bậc thang
thế này nguy hiểm cỡ nào a?"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 666!]

Lão tử mẹ nó muốn đi xuống bậc thang!

Xuống bậc thang!

Ta dậy lúc 4:30 sáng!

Mất 7 tiếng đồng hồ, lão tử từng chút từng chút di chuyển
xuống hơn 1000 bậc thang!

Muốn tận mắt nhìn thấy tinh thần của đám tân sinh này!

Chỉ còn hai bậc thang nữa là lão tử liền đi xuống!

Kết quả người lại đẩy ta lên?

Liền đi lên?

Nhưng Tiêu Phong Hỏa làm sao không biết xấu hổ mở miệng?

Chàng trai nhà người ta thật vất vả mới có thể dâng hiến ái tâm!

Mình lại nói ra lời phỉ nhận? Không phải sẽ rất xấu hổ sao?

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 666!]

Giang Nam cau mày!

Lão già này sao lại không biết cảm ơn chứ?

Ta đều đẩy hẳn lên mà còn oán trách ta?

Thật kỳ quái!

Giang Nam lắc đầu: "Ai ~"

Tiêu Phong Hỏa: "Sao vậy? Chàng trai trẻ? Tại sao phải thờ dài?"

Giang Nam: "Ta chỉ đang ai thán những thanh niên thời nay mà thôi!"

"Ngài nhìn kìa! Rất nhiều người đều đang leo thang! Nhưng không ai đến giúp là sao? Cũng không biết kính già yêu trẻ sao?"

"Một chút tình thương! Một chút trách nhiệm đều không có!"

"Ta đau lòng! Đau lòng!"

Tiêu Phong Hỏa: ...

Bọn họ không đến hỗ trợ chẳng phải bởi vì trong tay xách vali, không thể giúp được sao?

Người nói người đau lòng sao?

Lão tử càng đau lòng hơn a!

Ta muốn đi xuống!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 888!]

Giang Nam ngạc nhiên!

Có gì đó không ổn!

Sao giá trị oán khí lại còn nhiều hơn?

Phương hướng công lược của ta sai rồi sao?

Hay là chê ta đẩy chậm?

Chương 605 -

Vậy là, Giang Nam tăng tốc độ!

Tiêu Phong Hỏa run rẩy, hai tay nắm chặt tay vịn mới không đến mức khiến cho mình ngã xuống!

Trên trán không khỏi nổi lên hai gân xanh! Cười ha hả nói: "Tiểu tử! Tên người là gì?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Lão gia gia! Trước giờ ta làm chuyện tốt! Đều không để lại tên!"

"Nếu như ngài nhất định muốn biết, vậy thì gọi ta là Giang người tốt đi!"

Để lại tên chẳng phải trông mình có hơi tầm thường rồi sao?

Nhìn ra nhiệm vụ ẩn của các người?

Sau đó lại cố ý biểu hiện?

Như vậy còn có thể sao? Cần phải thể hiện tự nhiên!

Cần có chút vô ý!

Tiêu Phong Hỏa muốn chửi bới!

Giang Nam nhìn đám học sinh xách vali leo lên bậc thang mà cười vui vẻ!

Các người xong đời rồi!

Nhiệm vụ ẩn rõ ràng như vậy cũng không nhìn ra?

Chờ bị ta quét hết!

Ta thật đúng là một tiểu quỷ cơ linh mà!

Đôi mắt như ngọn đuốc!

Đầy lão gia gia, đi thẳng đến vị trí gần đỉnh!

Đập vào mắt là một quảng trường đá cẩm thạch bằng phẳng!

Đi vào bên trong, đó là một tòa nhà!

Giang Nam đang đánh giá cấu trúc tổng thể của Học viện Tiên Phong!

Chỉ nghe một bên truyền đến tiếng la hét kích động!

"Nam thần! Nam thần! Ở đây! Nhìn đây này!"

Mọi người theo phương hướng thanh âm truyền đến, chính là chiến đội Thanh Khương của Ninh Du Du!

Ninh Du Du đang mặc một thân áo lông màu trắng, điên cuồng vẫy tay với Giang Nam!

Giang Nam nhếch miệng cười, đồng dạng giơ hai tay vẫy vẫy với Ninh Du Du!

Nhưng ngay sau đó! Bốn người Ninh Du Du toàn bộ hóa đá! Mở to hai mắt, há to miệng, vẻ mặt lo lắng!

"Người kia! Xe kia! Rơi xuống rồi! Nhanh lên! Nhanh lên!"

Giang Nam cười một tiếng, nhìn thấy ta kích động như vậy làm gì? Người cả lời nói cũng không hoàn chỉnh?

Người gì... Xe gì chứ!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"A ~ !!"

"Con mẹ nó!"

"Ah!!"

Danh sách các giá trị oán khí điên cuồng làm mới!

Phía sau truyền đến từng trận tiếng kêu bi thương xen lẫn tuyệt vọng!

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ, cúi đầu nhìn!

À...

Ông lão và xe lăn đã biến mất!

Mình buông tay, theo sườn dốc trượt xuống?

Chỉ thấy trên bậc thang, một lão gia gia ngồi xe lăn tăng tốc trên sườn dốc!

Lao xuống dốc với tốc độ 80 km/h!

Trực tiếp tăng tốc ra tàn ảnh, gió lạnh thổi tới trước mặt khiến da mặt Tiêu Phong Hỏa đều biến dạng!

Mắt thấy sắp lao xuống dốc rồi!

Tất cả mọi người ở đây đều choáng váng? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam nóng nảy! Cái này làm sao đây?

Giơ tay lên liền ném ra xiềng xích hư không, lấy thế sét đánh

không kịp bưng tai! Trước khi xe lăn sẽ lao xuống dốc! Liền quán lấy bánh xe lăn!

Xe lăn đột ngột dừng lại!

Nhưng Tiêu Phong Hỏa ngồi ở phía trên bởi vì quán tính! Bay thẳng ra ngoài!

Bay ra ngoài hơn 70 mét trong tư thế “OTL”

Khó khăn lắm mới dừng lại!

Giờ khắc này, không khí lâm vào chết lặng!

Mọi người đều ngây người!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Lão tử ngồi xe lăn 15 năm!

Đây là lần đầu tiên trải nghiệm tốc độ 80 km/h!

Thậm chí còn có chút nghiệm cảm giác này!

Rốt cuộc vẫn xuống được!

Chàng trai! Ta mẹ nó thật là cảm ơn người!

Mồ hôi lạnh trên mặt Giang Nam trong nháy mắt đã rơi xuống!

Bất cần!

Mình xem như xong rồi!

Mẹ nó còn nhiệm vụ ẩn gì nữa!

Công cuộc dâng hiến lòng tốt này cũng quá uống phí lão gia gia!

Biểu tình trên mặt Chung Ánh Tuyết đều cứng đờ, làm sao bây giờ?

Giang Nam: "Chạy! Chạy đi! Coi như chưa từng xảy ra chuyện là được!"

Cũng may vừa rồi lão tử không nói cho hẳn biết tên của mình, bằng không còn phỏng vấn cái rắm.

Ngư Thanh Thanh: ???

Nhưng ông lão kia vẫn còn nằm sấp trên mặt đất!

Còn tình thường và trách nhiệm vừa được thì sao?

Ngô Lương vỗ vỗ ngực cười nói: "Không có việc gì, Nam ca nhất định là sợ đi xuống đỡ lão gia gia sẽ có vẻ xấu hổ!"

"Yên tâm! Cứ giao cho ta! Ta không sợ xấu hổ! Làm việc tốt thì phải làm cho đến cùng!"

Nói xong lại nhảy từ trên bậc thang nhảy xuống, lướt qua một độ cong duyên dáng, sau đó nặng nề rơi trên mặt đất!

Giang Nam mặt tối sầm, kéo Chung Ánh Tuyết: "Đi! Đi ngay!"

Vội vàng mang theo đám người Chung Ánh Tuyết chạy vào trong!

Ngô Lương vẻ mặt tươi cười, bàn tay to nắm lấy cổ áo phía sau Tiêu Phong Hỏa đang nằm trên mặt đất!

Giống như xách gà con lên!

Chỉ thấy giờ phút này trên người Tiêu Phong Hỏa mặc quần bông còn có áo lông đều cộ ra mấy lỗ thủng!

Bông trắng và lông vũ bên trong đều lộ ra!

Trên trán còn có một cục u xanh tím lớn!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Chàng trai trẻ rất có trách nhiệm!

Nhưng mẹ nó người có thể thay đổi tư thế xách ta không?

Lão tử không cần mặt mũi sao?

Chỉ thấy bàn tay to của Ngô Lương giống như một đoàn quạt bồ vố trên người Tiêu Phong Hỏa, giúp hắn lau đi bụi bặm trên người!

Phát ra tiếng "bộp! bộp!" ngọt ngào!

Chương 606 -

Tiêu Phong Hỏa bị vỗ tới trường mắt ho khan!

Không khỏi nói: "Tiểu tử! Sức tay của người thật lớn!"

Lớn hơn một chút nữa liền vỗ chết lão tử!

Người đang vỗ bụi? Hay đánh ta hả?

Ngô Lương: "Cảm ơn lão gia gia đã khen ngợi! Vừa rồi thật là xấu hổ! Ngài không sao chứ?"

Tiêu Phong Hỏa: ...

Người thấy ta trông có giống không sao hay không?

Người có chắc là ta đang khen ngợi người hay không?

Chỉ thấy Ngô Lương xách Tiêu Phong Hỏa đặt ở trên xe lăn!

Sau đó nâng toàn bộ xe lăn lên vai!

Tiêu Phong Hỏa: !!

Trong nháy mắt! Trong lòng hẩn sinh ra một cỗ dự cảm không tốt!

"Lão gia gia! Để ta đưa ngài lên trên! Ngài yên đi!"

"Này! Không, không! Đừng đừng..."

"Không sao đâu! Ngài không cần phải khách khí với ta làm gì!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn! Ngô Lương cất cánh tại chỗ!

Mang theo một chiếc xe lăn trên vai! Kèm theo một lão gia gia ngồi trên xe lăn!

Tiêu Phong Hỏa lại trải nghiệm khoái cảm cực tốc!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

[Giá trị oán khí...]

Người hoàn toàn cố ý phải không?

Người muốn đùa giỡn lão tử đúng không?

Lại đưa ta lên đây nữa? Vậy chẳng phải cứ ngã vừa rồi của ta đều vô ích sao?

A a a a!

Nhưng vẫn híp mắt cười nói: "Tiểu tử! Tên người là gì? Có thể nói cho lão gia gia biết không?"

Ngô Lương nhớ tới lời dạy vừa rồi ở Giang Nam, thần sắc nghiêm túc: "Cứ gọi ta là Ngô người tốt!"

Tiêu Phong Hỏa: !!

Mẹ nó lão tử nhìn người không có điểm nào giống người tốt cả!

Giờ phút này Ngô Lương mới phát hiện, đám người Giang Nam đã đi vào, vội vàng đuổi theo!

Tiêu Phong Hỏa xoa xoa cục u lớn trên trán, hai tay đẩy xe lăn, cẩn răng đẩy vào trong viện!

"Viện... Viện trưởng? Chuyện gì đã xảy ra với ngài vậy? Không

phải nói là đi xem tân sinh sao?"

Một cô gái búi đầu củ tỏi, mang kính gọng đen đang ôm văn kiện, về mặt kính ngạc nhìn Tiêu Phong Hỏa!

Không riêng gì cô choáng váng, nhân viên phụ trách đăng ký phỏng vấn ở một bên cũng choáng váng!

Chuyện này là sao?

"Hân Di? Nhanh! Đẩy ta đến phòng nhân sự! Lần chiêu sinh này đều chọn trúng đám thần tiên phương nào?"

Đào Hân Di ngây ngốc: "Cái này... Nếu không chúng ta đến phòng y tế trước đi?"

"Không được! Phòng Nhân sự! Nhanh lên!"

Ngô Lương một đường chạy theo, mặt tràn đầy gió xuân!

Quả nhiên! Làm chuyện tốt có thể khiến cho mọi người cảm thấy vui vẻ!

Giang Nam: "To con! Lão gia gia không sao chứ?"

"Không sao! Còn cười ha hả cảm ơn ta, hỏi ta tên gì!"

Giang Nam giật mình: "Người không nói với hần, phải không?"

"Khẳng định là không rồi!"

"Vậy thì tốt rồi! Vậy thì tốt rồi!"

Đoàn người xuyên qua quảng trường, phía sau quảng trường là sáu tòa nhà nhỏ vây thành tiểu khu chữ C!

Trên bãi đất trống được trang bị không ít loại thiết bị giải trí và thể dục được sử dụng trong công viên!

Không ít đại gia đại nường dạo quanh dưới lầu!

Nhưng ngay sau đó!

Chỉ nghe một tiếng "bốp!" vang giòn vang vọng!

Thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

Chỉ thấy hai lão đại gia ngồi trên ghế đá, hai người đều mắt nhắm đờ đẫn!

"Kéo! Đá! Bao!"

"Ha ha! Lão tử thắng!"

Trong đó có một lão già ngửa mặt lên trời cười to, nâng bàn tay lên mạnh mẽ đánh tới!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Khoảng cách cực ngắn cò tạo ra cả tiếng âm bạo!

"Bốp!"

Một tiếng giòn vang lên, đánh vào mặt một lão già khác!

Vả cho mặt lệch một bên!

"Người còn chưa ăn sáng à? Chỉ với chút lực này? Lại!"

Đám người Giang Nam đều ngây ngốc!

Mà một bên khác, hai lão đại gia đã mất đi cánh tay trái ngồi trên bàn đá đầu vật tay, nghiêng răng nghiêng lợi!

Trên hai cánh tay nổi lên gân xanh, cơ hai gồng lên còn thô hơn thắt lưng Giang Nam!

Tròng mắt Giang Nam trừng muốn rớt ra!

Phải trải qua rèn luyện tàn khốc cỡ nào, mới có thể luyện thành cánh tay phải thô như vậy a!

Trên thanh xà đơn, một đại nương bám chặt xà đơn rồi dùng phần bụng áp sát xoay quanh! Tốc độ quay lên đến 78 vòng một phút!

Mẹ nó đều quay ra cả tàn ảnh!

Trên thanh xà kép, một ông lão cụt chân đang thực hiện động tác chống đẩy kiểu Nga, không biết đã làm được bao lâu, nhưng lớp tuyết trên lưng dày tới ba cm!

Còn có một lão đại gia cầm roi quất đầu con quay!

Bộ môn này trông khá bình thường!

Nhưng con quay của ông lão này mẹ nó được làm từ bình gas!

Không sợ nổ chết sao?

"Ai có thể cho ta biết... Đây có thực sự là viện dưỡng lão sao?"

Đám đại gia đại nương này thật sự cần người chăm sóc sao?

Sống hư một đám thần tiên có được hay không?

Ngô Lương đen mặt: "Ta cảm giác tùy tiện kéo một bô lão trong này ra, một quyền là có thể đánh chết ta!"

Tần Thụ nuốt nước bọt: "Hiện tại viện dưỡng lão đều có tiêu chuẩn này sao?"

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt mờ mịt: "Ta đều nhìn không ra cấp bậc của bọn họ..."

Tràng diện này, đúng là quá chấn động a!

Diệp Tinh Hà dẫn đội từ phía sau đi tới, cười nói: "Bọn họ chính là người tiên phong! Người tiên phong của thời đại này!"

"Không ít người còn là chiến hữu của ông nội ta!"

"Nam thần! Lại gặp nhau! Sao vẫn là Bạch Ngân? Người bị nghiện dâm chân tại chỗ sao?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người vẫn ngựa đòn như ngày nào!"

Chương 607 -

Diệp Tinh Hà cười ha ha một tiếng: "Đi thôi! Buổi phỏng vấn sắp bắt đầu!"

"Cũng không nói giỡn nữa, chỉ có một nhóm chúng ta là học sinh cấp 3! Những người tham gia phỏng vấn còn lại là sinh viên đến từ các trường đại học hàng đầu, năm hai và ba!"

"Tuổi tác, trải nghiệm, cấp bậc của chúng ta đều chịu thiệt thòi! 500 danh ngạch cũng không dễ cướp!"

"Phỏng vấn, kiểm tra sức khỏe, kiểm tra lực công kích, còn có đánh giá tổng hợp cuối cùng..."

"Cũng không biết hơn 100 người chúng ta cuối cùng có thể còn lại bao nhiêu!"

Ngay cả Diệp Tinh Hà cũng có chút phát sầu!

Nhưng Giang Nam lại chốt dạ: "Ta vẫn tương đối lo lắng phần phỏng vấn..."

Đoàn người đi qua khu viện dưỡng lão, lúc này mới đi tới học viện Tiên Phong chân chính!

Ở giữa là một sân chơi xanh rộng lớn!

Quy mô kiến trúc rất lớn, thậm chí vượt xa các trường đại học linh võ hàng đầu!

Từng tòa nhà giảng dạy, ký túc xá sinh viên được sắp xếp gọn gàng, còn có một vài tòa nhà hình thù kỳ quái căn bản không biết dùng để làm gì...

Trên sân thể dục, các học viên tùm năm tùm ba!

Có một người đàn ông chịu trách nhiệm hướng dẫn những người mới đến phỏng vấn!

"Ai ai! Người có nghe được chuyện này chưa? Trong nhóm người mới tới này, có một mảnh nhân! Vừa mới tới đã xuống tay khiến viện trưởng chúng ta u đầu sút trán!"

"Cái gì? Lỗ mãng như vậy sao? Làm sao mà lại u đầu sút trán?"

"Ta cũng không biết, trên trán viện trưởng có một cục u cực to! Nghe nói trượt xuống đất hơn 70 mét! Quần bông đều bị rách!"

"Tân sinh này cũng quá dữ dội rồi! Chuyện gì đã xảy ra vậy? Khi dễ chân viện trưởng chúng ta không tốt sao?"

"Ta cũng không dám hỏi! Nghe nói viện trưởng ở phòng nhân sự điên cuồng tìm một người tên là Giang người tốt..."

"Giang người tốt? Tên này thật kiêu ngạo!"

Mấy người nghe được nội dung tán gẫu của học trưởng, ánh mắt đều bắt đầu trở nên không đúng, cả đám đều nhìn về phía Giang Nam!

Diệp Tinh Hà nghi hoặc nói: "Nam thần? Đang là mùa đông, sao trên trán lại đỏ nhiều mồ hôi như vậy?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Ta... Ta không khỏe trong người!"

Chột dạ!

Hạ Dao tò mò nói: "A~ Tiểu Nam, người đang lướt gì trên điện thoại di động?"

Giang Nam: "Ta đang đặt vé về Giang Thành trong tối nay..."

Lão gia gia kia là viện trưởng học viện?

Có nhầm lẫn gì không!

Người không ngồi trong văn phòng, giữa mùa đông lại ngồi xe lăn ra ngoài đi dạo làm cái gì!

Tìm Giang người tốt trong phòng nhân sự?

Nói là vì phát huy chương nhỏ gì đó ta cũng không tin!

Đặt vé xong!

Giang Nam an tâm, dù sao cũng không có cơ hội, lão tử còn sợ cái rắm?

Coi như đến đây du lịch là được, còn có thể cọ một ngày côm, không lỗi!

Đoàn người đăng ký xong, đi thẳng về phía tòa nhà phỏng vấn!

Mà trên sân thể dục, không ít học viên lớn tuổi của học viện đều chạy đến xem náo nhiệt!

Có mấy chị gái tửu nhìn chăm chăm Giang Nam!

"Ma ời! Nhìn kìa! Đàn em này quá đẹp trai rồi phải không?"

"Ta ngửi thấy được! Đây chính là hương vị của tình yêu! Món ăn của ta!"

"Một người làm sao có thể đẹp tới mức này a, đẹp trai 360 không góc chết! Thật muốn chụp ảnh với hắn!"

"So sánh với hắn, những tên con trai trong lớp ta chính là xi măng! Cặn bã!"

"Ah ~ không được! Ta phải quay lại gọi các chị em tới!"

Các tiểu tử càng ngày càng nhiều!

Từ lúc Giang Nam vừa mới vào sân thể dục cho đến khi đi được nửa đường, các tiểu tử ngấm soái ca từ năm sáu người tăng lên hơn bốn mươi!

Giang Nam đi, các cô liền đi theo!

"A ~ ta thấy người này có chút quen mắt nha!"

"Giang Nam! Nam thần! MVP của trận tranh tài Ngôi Sao trung học! Ta cũng là một người hâm mộ của hắc!"

"Người thật so với trên video còn đẹp trai hơn nhiều a!"

"Mẹ nó nhan sắc quá ấn tượng! Nam thần! Nhìn qua đây đi!"

Có người la hét!

"Ah! Hắc đã nhìn qua rồi! A! Còn mỉm cười với ta!"

"Đàn em cố lên! Người chắc chắn để vượt qua bài kiểm tra! Các đàn chị đều ở đây chờ người!"

Giang Nam cười sáng lạn!

Tần Thụ ở một bên yên lặng nghiêng răng, vì sao Giang Nam đi đâu cũng đều được người người yêu thích nhất a!

Không khỏi chua xót nói: "Có nhan sắc thì sao chứ? Một người đàn ông thì thứ cần nhất là nội tại!"

"Đâu giống Tần Thụ ta? Trước sau như một!"

Đỗ Nguyệt bĩu môi: "Ừ! Bên trong người cũng là một cảm thú!"

Ngư Thanh Thanh: Phụt... A~

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên nhìn Giang Nam

cười sáng lạn, căn bản không ăn chút dấm chua nào!

Các người cho rằng anh chàng này cười rạng rỡ như vậy là muốn kết giao với người sao?

Không! Căn bản không phải!

Hiện tại Giang Nam nhất định đang nghĩ làm thế nào để khiến tất cả các người mua quần lót của hắn!

Về mặt Giang Nam kích động!

Cơ hội kinh doanh! Cơ hội kinh doanh a! Cho dù lão tử phỏng vẫn không thành công cũng phải bày sạp mười ngày nửa tháng ở chỗ này rồi mới đi!

Giang Nam xuất hiện trên sân thể dục là sự thật gây ra một trận chấn động nhỏ!

Đám lão học trưởng kia thật sự nhìn không nổi nữa, cả đám giống như uống 20 vò giấm!

Chương 608 -

"Vốn là sói nhiều thịt ít! Người mới còn muốn chen chân vào?"

"Tên nhóc này chính là Giang Nam hệ không gian kia sao? Là người biểu hiện bắt mắt ở trấn nhỏ Ngọc Long! Tiểu nữ sinh không phải đều thích dạng này sao?"

"Chậc! Giá trị nhan sắc của con hàng này đích xác có chút cạnh tranh được!"

"Hừm! Hai cô gái bên cạnh hẳn rất xinh đẹp! Quả thực rất hoàn mỹ!"

"Cô gái tóc bạc kia! Cảm giác thật hoang dã! Còn cô gái tóc đuôi ngựa! Cho ta một loại cảm giác như mối tình đầu, cực phẩm! Cực phẩm thực sự!"

"Sâm ca! Người thấy thế nào?"

Chỉ thấy một thanh niên tóc dài, dung mạo tươi mát tuấn lãng, tinh mi kiếm mục khẽ mỉm cười, ánh mắt nóng rực!

Thân trên mặc áo khoác dài, mang giày Martin, tuyệt đối là loại có thể làm cho người ta sáng mắt!

"A! Để ta!"

Nói xong đi thẳng đến chỗ Giang Nam!

Đám học tử kia tự nhiên chú ý tới!

"Lâm Sâm lớp 1? Hẳn định làm gì?"

"Còn cần hỏi sao? Nhất định là đi tán gái!"

"Cái tên hoa tâm, chơi xong liền vứt đi, nhìn hẳn liền cảm thấy ghê tởm!"

"Trước không nói tới vấn đề nhân phẩm, thực lực Của Lâm Sâm trong lớp một tuyệt đối được coi là nằm trong top đầu!"

"Lâm Sâm "Sâm La" sao? Lại nói người học lớp 1 có ai mà không mạnh? Đều là một đám quái vật!"

"Đàn em này sợ là phải chịu thiệt thòi, hai cô gái kia rõ ràng là cùng hẳn a!"

Chỉ thấy Lâm Sâm vượt qua đám người, cơ hồ hấp dẫn sự chú ý của mọi người!

Trực tiếp đi tới trước người Chung Ánh Tuyết!

Trong mắt đầy thâm tình: "Lần đầu tiên nhìn thấy người trong đám đông, đôi mắt của ta đã không thể rời khỏi người!"

"Tựa như cá không thể rời khỏi biển cả vậy, Lâm Sâm ta cũng không thể rời khỏi người!"

Chỉ thấy Lâm Sâm đưa tay ra, trong lòng bàn tay bỗng nhiên sinh trưởng ra mầm xanh, cuối cùng hóa thành đóa hoa, nở rộ thành một đóa tuyết liên!

Hắn đưa tới trước mặt Chung Ánh Tuyết!

"Ta cảm thấy đóa hoa này tương đối phù hợp với khí chất của người, có muốn làm quen thử sao? Thừa tiếu thư?"

Thần sắc Chung Ánh Tuyết lạnh như băng, mở to hai mắt lạnh lùng nhìn Lâm Sâm một cái, giống như nữ vương cao cao tại thượng!

Không thềm để ý trốn sau lưng Giang Nam!

Giang Nam híp mắt lại!

Biểu tình Lâm Sâm đột nhiên cứng đờ, lập tức cười, cánh hoa trong tay phiêu tán!

Đảo mắt nhìn Hạ Dao ở một bên!

"Người ở trong mắt ta giống như một con sói đơn độc trên ngọn núi, khiêu nguyệt cô lang!"

"Ta nguyện làm ánh trăng sáng! Để người không còn cảm thấy cô đơn! Người có muốn không?"

Về mặt Hạ Dao ghét bỏ: "Ta không thích ánh mắt người nhìn ta! Ta không thích!"

"Vậy nên! Đừng có làm phiền ta!"

Lâm Sâm híp mắt nói, "Chỉ là làm quen một chút, người không thể nể mặt sao?"

Hạ Dao: "Nhưng ta cũng không muốn làm quen với người!"

Lâm Sâm khẽ cười nói: "Ta hiểu! Hoang dã như bạn không thích cách nhẹ nhàng của ta!"

"Ta có thể lại..."

Giang Nam lạnh lùng nói: "Người mẹ nó chưa xong sao? Người không nghe bọn họ nói sao?"

Trong lúc nói chuyện, hắn ôm Hạ Dao vào lòng mình, tay kia kéo bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết!

"Cút! Xa! Chút! Đi!"

Hạ Dao choáng váng, đột nhiên bị Giang Nam ôm vào trong ngực cô có chút không biết làm sao, tim đập nhanh đến không chịu nổi!

Mà vành tai Chung Ánh Tuyết đều đỏ thắm!

Lâm Sâm nhú mày: "Ta làm cái gì, tựa hồ không tới người quan tâm?"

"Người là cái thá gì? Có chỗ cho người nói chuyện sao?"

"Đàn em! Đừng có tham ăn như vậy!"

"MVP tranh đấu Ngôi Sao? Hệ không gian? Đừng đùa nữa! Đây là Học viện Tiên phong!"

"Có là rỗng thì người cũng nên cuộn mình lại!"

Trong mắt Giang Nam đây vẻ không kiên nhẫn, bàn tay nhỏ trực tiếp từ trong không gian dị độ lấy ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh!

Hướng về phía đỉnh đầu của Lâm Sâm nện xuống một phát, động tác như nước chảy mây trôi!

Không chút chần chờ!

"Có là hổ thì người cũng..."

"Rầm!"

Trong lúc nhất thời thủy tinh vỡ khắp nơi, bọt bia bay tán loạn!

Lâm Sâm còn chưa dứt lời đã bị Giang Nam bổ đầu!

Hai mắt trợn một cái! Hai chân khụy xuống! Cả người giống như một tấm ván gỗ thẳng tắp ngã xuống đất!

Xung quanh vang lên một trận kinh hô!

Vẻ mặt Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đều như thấy quỷ!

Động thủ?

Có cần phải quả quyết tới vậy hay không?

Lại nói cấp bậc của Lâm Sâm là Hoàng Kim tám sao!

Một chai bia bổ xuống liền gục ngã?

Ngay cả đám người Diệp Tinh Hà, Ngự Thanh Thanh ở một bên cũng bối rối!

Trận chiến còn chưa bắt đầu?

Nhanh như vậy đã gục?

Hành động của hắn đã vượt ra ngoài phạm vi sự hiểu biết của chúng ta ah!

Từ khi nào mà Hoàng Kim 8 sao đã có thể bị một chai bia bổ ngất xỉu?

Giang Nam bĩu môi nhỏ: "Phiền chết đi được! Cứ lải nhải mãi không ngừng! Ta nhỏ vào!"

"Tuyết Tuyết Lang diệt! Đi thôi! Mặc kệ hắn đi!"

Trong lúc nói chuyện đã kéo Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đi về phía tòa nhà phỏng vấn!

Những đàn chị kia đều tỏa sáng hai mắt!

"Không phải chứ! Ta không nhầm phải không? Lâm Sâm hiệu Sâm La của lớp 1 bị Giang Nam bổ đầu ngất xỉu?"

"Hơn nữa còn gục dưới một chai bia?"

"Liên động thủ? Cứng rắn tới như vậy sao? Không chút suy nghĩ?"

Chương 609 -

"Oa! Đàn em này cũng thật tái bạo! Ta thích!"

"Tin lớn! Tin lớn! Sâm La Lâm Sâm bị người mới còn chưa nhập học đánh gục a!"

"Ha ha ha! Ai bảo hấn đi trêu gái nhà người ta! Bị đánh rồi sao?"

Trong lúc nhất thời toàn bộ học viên viện Tiên Phong nghe được tin tức này, đều cảm thấy choáng váng!

Có nhầm lẫn gì không vậy?

Mấy anh em Lâm Sâm thiếu chút nữa tròng rớt tròng mắt!

Vội vàng xông tới, lắc lắc Lâm Sâm!

"Sâm ca! Người tỉnh dậy đi! Tỉnh dậy đi? Người mẹ nó bị sao vậy?"

"Đứng dậy! Đừng ngất xỉu! Mất hết mặt mũi rồi!"

"Ai ai! Tỉnh dậy đi!"

"Véo người! Tát vào miệng hấn! Sau cổ bị tắc tuyết! Mau thức dậy!"

Nhưng dù có véo tới chảy máu, miệng ăn tát liên hồi, Lâm Sâm vẫn không có phản ứng gì!

Bị Đại Lục Đoạt Mệnh cưỡng chế đánh ngất xỉu! Andre cấp Bạch Kim đều phải choáng váng hơn 10 giây!

Lâm Sâm chỉ mới Hoàng Kim...

Khuôn mặt đỏ ửng của Chung Ánh Tuyết đến hiện tại vẫn chưa giảm bớt!

Trái tim nhỏ của Hạ Dao cũng đập nhanh, nhìn sườn mặt Giang Nam, không khỏi che miệng cười trộm!

"Tiểu Nam? Người ghen sao?"

Giang Nam tức giận!

"Tên kia vừa nhìn đã biết là cận bã, sau này gặp lại nhất định phải nói với ta có biết không?"

"Ta giúp các người đuổi hắn đi!"

Hạ Dao nhìn Giang Nam ở bên cạnh, trong lòng vô cùng ngọt ngào!

Ghen mà còn không thừa nhận? Hắc hắc!

Cô cũng không trông cậy vào tên thẳng nam sắt thép như Giang Nam này có thể nói ra những lời ngọt ngào gì!

Nhưng loại quả quyết tuyên thệ chủ quyền này, so với bất kỳ lời tỏ tình nào đều có tác dụng a!

Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam cũng nhin không được cười, nhin không được muốn chọc hắn!

"Nhưng mà bông hoa lúc này của hắn cũng có chút đẹp!"

Giang Nam trừng mắt: "Phi! Mới không phải!"

"Cái thứ đồ chơi rách nát của hắn! Làm sao có thể thực tế như gạch vàng của ta chứ?"

Chung Ánh Tuyết cười ngọt ngào!

Nhìn đi! Đây chính là sự lãng mạn của một thằng nam sắt thép!

Ngư Thanh Thanh: "Nếu như ta nhớ không lầm, chúng ta vừa mới đến học viện Tiên Phong chưa tới một giờ, Nam thần đã chơi phết viện trưởng, lại còn bỏ đầu học trưởng..."

Giang Nam vắn eo một cái: "Sợ cái gì chứ? Lão tử đã đặt vé xe về Giang Thành ngay trong đêm nay!"

"Ta không đến để phỏng vấn! Ta đến đây để ăn chực!

Giang Nam dùng hành động thực tế của mình chứng minh cái gì gọi là vô đã mề không sợ vỡ!

Diệp Tinh Hà mở to hai mắt, người nghiêm túc sao?

Đoàn người bước vào tòa nhà phỏng vấn!

Mọi người gần như đã đến đủ!

Mà đám người Lãnh Yên, Tề Ngọc đã sớm đến, khiến cho Giang Nam cảm thấy bất ngờ chính là, Thỏ Con thế mà cũng tới!

Vừa thấy Giang Nam tới đây, cả hai mắt đều sáng lên!

Nhao nhao tập trung lại đây!

Lãnh Yên: "Nam thần! Sao giờ người mới đến?"

Hoa Linh: "Lại nói hình ảnh Maruko Phi Thiên lúc trước là hàng thật sao?"

Tề Ngọc mang vẻ mặt kích động: "Một ngày không uống đại lực ta liền khó chịu cả người!"

"Nam thần! Nam thần! Ta mới thành lập hội người hâm mộ cho người! Nhanh khen ngợi ta đi!"

Trong nháy mắt một tiểu đoàn thể đã tập trung với nhau, mơ hồ lấy Giang Nam cầm đầu!

Các đối thủ cạnh tranh còn lại đều là sinh viên đại học, cực kỳ cường đại!

Đối với đám học sinh cấp ba như bọn họ tất nhiên lựa chọn cô lập!

Mà Giang Nam liền trở thành chủ tâm của bọn họ, đại ca dẫn đầu!

Sự kiện trấn nhỏ Ngọc Long, đều đã cùng nhau trải qua sinh tử, quan hệ tất nhiên trở nên thân thiết hơn!

Nhìn đám người Giang Nam này vừa nói vừa cười, không khỏi nhao nhao nhìn lại!

"A! Ai nấy đều thật là lạc quan! Chờ một chút sẽ biết cái gì gọi là địa ngục!"

"Một đám người may mắn! Lần đầu tiên học viên Tiên Phong mở đợt tuyển chọn từ trường cấp ba!"

"Chậc! Có một nhóm Bạch Ngân trước mặt? Đôi mắt thấy cay!"

"Chuyện tốt! Như vậy cơ hội chúng ta chẳng phải sẽ lớn hơn sao?"

Không ai coi trọng đám người tới từ trường cấp ba như Giang Nam!

Chỉ một thoáng, nhân viên đã thông báo cho toàn bộ quy trình!

Đầu tiên phỏng vấn theo nhóm, sau khi kết thúc thì kiểm tra y

tế!

Cuối cùng đi đến trường học phía sau tòa nhà giảng dạy để tập hợp, chờ đợi tiến hành kiểm tra lực lượng tấn công!

Một nhóm 10 người, phỏng vấn diễn ra rất nhanh!

Sau khi đi ra liền có người phấn chấn đi kiểm tra sức khỏe, có người ủ rũ đặt vé tàu!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ở nhóm trước, mắt thấy đến lượt mình, trong lòng cũng khẩn trương theo!

Lại quay đầu lại nhìn Giang Nam, chỉ thấy hắn đang cúi đầu chơi điện thoại...

Xong rồi!

Cái tên này bỏ cuộc rồi sao?

Rất nhanh đám người Chung Ánh Tuyết liền đi vào, ba phút liền đi ra!

Khuôn mặt xinh đẹp đều mang theo vui mừng, nhưng lại có chút cổ quái!

"Thế nào? Các người qua rồi sao?"

"Ha ha, qua rồi! Chúng ta đến sân chơi chờ người đây ~"

"Cố lên!"

Ngô Lương vỗ ngực: "Hai người yên tâm! Ta và Nam ca chắc chắn không có vấn đề gì!"

Giang Nam che mặt!

Người anh em! Là ai đã cho người sự tự tin này?

Là viện trưởng bị ta chơi phế hay là học trưởng bị ta bỏ đầu!

Chương 610 -

Chẳng bao lâu đến lượt Giang Nam!

Một nhóm 10 người đi thẳng vào phòng!

Có 10 người phụ trách phỏng vấn ngồi bên trong!

Đào Hân Di chính là người phụ trách phỏng vấn Giang Nam!

Mà Giang Nam vừa vào phòng liền phát hiện phía sau 10 người phỏng vấn, Tiêu Phong Hỏa kéo một cái mặt già ngồi trên xe lăn!

Trên trán còn quấn vải trắng!

Vừa thấy Giang Nam tiến vào, Tiêu Phong Hỏa nghiêng rằng: "Hân Di! Người xuống đây! Ta sẽ phỏng vấn tên nhóc này!"

Đào Hân Di sửng sốt, nhưng đẩy Tiêu Phong Hỏa qua, ngoan ngoãn đứng ở phía sau hẳn!

Giang Nam đã chết tâm!

Ta biết mà!

Không uông phí tiền đặt vé!

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp ngồi trên ghế, chân vênh lên!

"Có thể bắt đầu rồi!"

Tiêu Phong Hỏa: ???

Mẹ kiếp?

Kiều ngạo như vậy sao?

Người là người phỏng vấn hay ta là người phỏng vấn?

Khoảnh khắc này khiến cho lão tử nhớ lại 60 năm trước khi còn ở trường tư thục, loại cảm giác sợ hãi khi đi học bị lão sư gọi lên bảng trả bài!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 666!]

Những người phỏng vấn còn lại, bao gồm cả những người tham gia phỏng vấn, đều chết lặng!

Người đến phỏng vấn không phải nên ngồi ngay thẳng, nghiêm cẩn sao?

Người thì lại phóng túng bản thân!

Không phải Giang Nam phóng túng, mà vì Giang Nam căn bản không trông cậy vào mình có thể vượt qua!

Còn không bằng thừa dịp cơ hội này kiếm chút giá trị oán khí!

Sao có thể bỏ phí!

Kiều ngạo?

Vậy thì liền kiêu ngạo tới cùng!

Tiêu Phong Hỏa nghiêng rằng, nhìn tư liệu Giang Nam, sau đó theo quy trình phỏng vấn bắt đầu đặt câu hỏi!

"Người có ưu điểm gì!?"

Giang Nam: "Ưu điểm của ta là biết từ chối!"

Ánh mắt Tiêu Phong Hỏa sáng lên, tiểu tiểu này được, trả lời rất có chiều sâu!

Trong giao tiếp xã hội hàng ngày! Học cách từ chối có thể tránh được nhiều rắc rối không cần thiết cho mình!

"Vậy người cho ta một ví dụ?"

Giang Nam: "Ta từ chối!"

Đào Hân Di: Phụt ~ !!

Cô che miệng nghiêng đầu, hiển nhiên ghen rất khó chịu!

Tiêu Phong Hỏa: !!

Người mẹ nó áp dụng nhanh tới như vậy? Lại còn là áp dụng với ta?

Trình diễn ngay tại hiện trường? Giỏi lắm!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

[Giá trị oán khí...]

"Khá lắm! Khá lắm! Còn thiên phú của người thì sao?"

Giang Nam vuốt cằm trầm tư một lát, sau đó cúi đầu nhìn xuống một cái!

Lập tức nhú mày!

"Ừm hửm?"

Mấy người phỏng vấn đầu ong ong!

Nhìn xuống? Cái này ... Cái này ...

Chàng trai! Một tiếng "ừm hửm" này của người rất có linh tính a!

Đào Hân Di đỏ bừng mặt, hung hăng trừng mắt nhìn Giang

Nam!

Má ơi!

Đây là học viên mà ta sẽ dẫn dắt trong tương lai sao?

Tiêu Phong Hỏa đều đen cả mặt!

"Người ừm hửm cái rắm! Nói đi! Thiên phú là gì! "

Giang Nam vẽ mặt thẹn thùng: "Cái này... Cái này không tiên nói ra!

"Nói đi!"

"Ta tương đối có thiên phú làm người khác tức giận!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +666!]

[Giá trị oán khí...]

Lão tử mẹ nó đã thành công mở mang tầm mắt a!

Hiện tại hai tai của ta đều ù ù, mắt cũng đen!

Nhìn một chuỗi câu hỏi phía sau, Tiêu Phong Hỏa mặt càng đen!

"Ra ngoài! Người vượt qua vòng phỏng vấn!"

Lão tử lại hỏi tiếp, rất có thể sẽ bị tức chết a!

Giang Nam: ???

Không phải chứ?

Nó có qua loa có lệ như vậy không?

Ta làm như vậy mà cũng có thể qua vòng được sao?

Vậy những người lúc trước có thể vượt qua vòng phỏng vấn chẳng phải còn có thể múa cột luôn sao?

Giang Nam vẽ mặt ngây ngẩn, đứng dậy đi ra ngoài!

Những người phỏng vấn còn lại nhìn Giang Nam đều giống như nhìn thần tiên!

Người anh em!

Người đây không phải là to gan bình thường, như vậy mà có thể qua?

Cha người mở học viện Tiên Phong phải không?

Giờ phút này Ngô Lương nhìn bóng lưng Giang Nam, vẽ mặt sùng bái!

Nam thần đúng là Nam Thần! Không phục không được!

Tiêu Phong Hỏa: "Người nhìn cái gì? Người cũng vậy! Không cần hỏi!"

Nói xong liền đuổi Ngô Lương ra ngoài!

Tiêu Phong Hỏa nhìn tư liệu Giang Nam, vẽ mặt bất đắc dĩ!

Loại hạt giống này, đột đèn lồng cũng không tìm được?

Không cần? Sao có thể không cần được chứ! Hơn nữa Dương Kiên gọi cho mình vô số cuộc điện thoại, nhiều lần dặn dò chuyện này!

Là lợn lành hay lợn què! Khi kiểm tra toàn diện sẽ biết!

Trong số những người phỏng vấn ở bên cạnh, có người đàn

ông đã mua mười chiếc quần lót của Giang Nam!

Hiện tại đôi mắt sáng ngời!

Có vẻ như buổi phỏng vấn này không nghiêm túc như mình nghĩ!

Người cần phải hài hước được như Giang Nam? Như vậy mới có được yêu thích của người phỏng vấn?

Hiểu rồi! Hiểu rồi! Bừng tỉnh đại ngộ a!

Người phỏng vấn: "Còn người thì sao? Thiên phú của người là gì?"

Tráng hán nhếch miệng cười: "Chơi game! Liên minh! Yasuo thông thạo 6! "

Người phỏng vấn nổi hai sợi gân xanh trên trán: "Mẹ kiếp! Cút đi!"

Tráng hán: ???

[Giá trị oán khí từ Hác Tráng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hác Tráng...]

Giang Nam vừa trả lại vé, về mặt buổi rồi!

Chỉ trong chốc lát đã công hiến hơn ba vạn giá trị oán khí?

Hác Tráng là ai?

Thật kỳ quái!

Chương 611 -

Tất cả các con đường đến tòa nhà thực nghiệm y tế!

Đã có người bắt đầu lục tục bắt đầu lấy máu, xét nghiệm nước tiểu và quá trình kiểm tra sức khỏe khác!

Giang Nam xách theo phiếu kiểm tra sức khỏe bắt đầu từng hạng mục đo lường!

Trong phòng tắm, một nhóm các ông già cầm một ly nhựa nhỏ!

"Xoa! Nhiều hơn nữa! Nhiều hơn nữa! "

"Không làm nổi! Đã đứng nửa tiếng rồi! Người anh em! Người cho ta mượn một ít đi!"

"Được rồi! Ta sẽ đổ cho người một ít!"

"Mẹ nó! Tay người run rẩy cái gì vậy? Đừng đổ vào tay ta!"

"Ai... Gần đây hơi nóng trong người!"

Giang Nam liếc mắt nhìn mọi người một cái: "A ~ chật vật!"

Chỉ thấy hần nhẹ nhàng gõ một cái!

Trên ly nhựa nhỏ trong tay xuất hiện một dòng nước trong suốt!

Lập tức xung quanh trở nên im bật!

Một đám người mới mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi!

"Mẹ kiếp! Người anh em! Người đã làm cách nào vậy? Cái này cũng quá kỳ diệu rồi?"

"Ở đây ta chỉ phục mỗi người!"

"Đây là chiêu thức gì? Lục mạch thần kiếm? Trâu bò!"

"Quá mượt!"

Vẻ mặt Giang Nam đặc ý! Trùng động không gian có rất nhiều tác dụng!

Đây đều là da lông! Da lông có biết không?

Ngay sau đó, cửa nhà vệ sinh mở ra! Tần Thụ khom lưng đầy mồ hôi!

Cẩn thận bước ra!

"Tránh ra! Tránh ra!"

Chỉ thấy trong tay hắn cầm một ly đầy!

Mặt nước ngang bằng với mép ly, chỉ cần lắc lư một chút liền rắc ra a!

Vẻ mặt đám người Giang Nam đều hoảng sợ, người có cần phải lấy nhiều như vậy hay không?

Chỉ thấy Tần Thụ đầu đầy mồ hôi từng chút từng chút đi đến phòng thu thập!

"Y tá! Y tá! Mau tới đây!"

Y tá nhìn mà muốn phát điên!

"Mụ nội nó! Người mẹ nó tính mời rượu à?"

"Một ly kính tự do? Một ly kính tới chết?"

Tần Thụ: !!

"Lão tử cũng không muốn a! Đây là thứ mà ta muốn đừng là
đừng lại được sao? Còn ống nghiệm thì sao? Nhanh lên!"

Giang Nam che mặt, người cái này cũng không được a!

Tần Thụ hoàn thành thu thập liền thở dài một hơi, vừa nhìn
Giang Nam, ánh mắt sáng ngời!

Không khỏi tiến lại gần, nhỏ giọng nói: "Nam thần, nhân sâm
nhỏ kia người còn có hay không? Cho ta một gốc được không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người bị thương sao? Người cần cái
nó làm cái gì?"

Tần Thụ ngượng ngùng nói: "Ta đây không phải là sợ máu sao,
hiện tại còn hạng mục lấy máu là chưa làm!"

Giang Nam kinh hãi: "Người định dùng máu mũi rửa mặt cho y
tá sao?"

Tần Thụ mặt tối sầm lại: "Vừa rút máu, vừa đâm vào, ta nhất
định sẽ xỉu a!"

"Ta đường đường là một người đàn ông cao mét 9, nếu như
ngất xỉu ngay tại chỗ lấy máu, những chị gái kia sẽ nhìn ta như thế
nào? Thanh xuân của ta mẹ nó cũng kết thúc theo!"

"Dù sao cũng sẽ choáng váng! Nhất định phải làm theo cách
trước nay chưa từng có! Bá khí tuyệt luân!"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, hồn trung nhị của con
hàng này lại bắt đầu bốc cháy hừng hực sao?

Hắn đã có thể tưởng tượng được trong phòng lấy máu sẽ biến
thành cảnh tượng hỗn loạn như thế nào a!

Không khỏi móc ra một gốc nguyên khí nhân sâm nặng nề đập vào lòng bàn tay Tần Thụ!

"Người anh em! Trân trọng!"

"Để ta lấy máu xong, người lại tới!"

Tần Thụ cầm nhân sâm về mặt cảm động: "Nam thần! Người chính là phụ mẫu tái sinh của Tần Thụ ta! "

Giang Nam mặt tối sầm lại: "Phụ mẫu tái sinh này không dám nhân! Đây chẳng phải là người đang mang ta sao?"

Tần Thụ: ???

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 666!]

Trong phòng lấy máu ngăn nắp trật tự, Giang Nam đi vào rất nhanh đã được chị gái y tá đâm kim!

Nhìn tiểu y tá tươi cười ngọt ngào trước người, Giang Nam phải nói là không đành lòng!

"Chị gái! Một hồi người tìm một chỗ không có người trốn vào, đợi lát nữa..."

Chị gái y tá mặt đỏ bừng nhìn Giang Nam một cái, ngón tay nhẹ nhàng đặt lên môi Giang Nam!

"Đừng nói nữa! Ta biết mà! Cho ~ chờ ta liên lạc với người!"

Nói xong lặng lẽ nhét cho Giang Nam một tờ giấy nhỏ, nháy mắt mấy cái với hắn!

Giang Nam: ???

Người đã hiểu cái gì chứ?

Lát nữa sẽ có người muốn dùng máu mũi rửa mặt cho các người!

Bảo người trốn thì cứ trốn đi! Người liên lạc với ta làm cái gì?

Người muốn phát lì xì cho ta sao?

Đám người mới nhìn một màn này mà nóng mắt một trận, chúng ta sao lại không có đài ngộ này?

Giang Nam ra khỏi cửa mở tờ giấy nhỏ ra nhìn, quả nhiên là số điện thoại...

Giang Nam vừa đi ra, chỉ thấy sắc mặt Tần Thụ đỏ lên, ưỡn ngực ngẩng đầu đi vào!

Trên khuôn đặc ý tự tin không gì thể sánh bằng!

Chị gái y tá: "Xắn tay áo lên, ta cho người một mũi tiêm để lấy máu!"

Tần Thụ vung tay lên: "Không cần! Lấy chậu hứng đi! Ta có nhiều máu!"

Chị gái y tá: (+_+)???

Đầu người này bị cửa kẹp phải không?

Còn lấy chậu để hứng?

Vắt sạch người cũng không thể đựng đầy một chậu!

Tần Thụ trừng mắt: "Nhanh! Tới rồi!"

Tần Thụ đang nói chuyện ngồi trên ghế, ngẩng mặt lên! Lấy lỗ mũi nhắm vào chị gái y tá!

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp! Chạy! Chạy đi!

Chương 612 -

Vòi chữa cháy hình người đã nhắm vào người!

Không khỏi đứng ở cửa điên cuồng phát tay với chị gái y tá

Về mặt chị gái y tá thẹn thùng, cười vầy vầy tay với Giang Nam...

Tiếp theo!

Hai luồng máu áp suất cao từ trong lỗ mũi Tần Thụ bắn ra, trực tiếp chĩa vào bụng chị gái y tá!

Cảm giác này giống như bị người ta đánh một quyền!

Chị gái y tá: Phụt??

Cả người giống như bị súng nước áp suất cao bắn nằm xuống đất, thất thanh hét chói tai!

"Ah!!"

Ngay sau đó, toàn bộ phòng lấy máu hoàn toàn nổ tung!

"Ôi trời ơi! Người anh em này huyết áp 18.000, phải không?"

"Đây là bao lâu rồi không gặp được gái? Đến mức chảy máu mũi mãnh liệt như vậy?"

"A! Cả thân ta đều dính máu! "

"Chậu đâu! Lấy chậu đi!"

"Dị năng của tên này không phải là chảy máu mũi đó chứ?"

Giờ phút này hai mắt Tần Thụ nhắm lại, cả người đều hôn mê bất tỉnh nằm trên mặt đất!

Bởi vì sàn nhà đã bị máu mũi của mình trào ra, trở nên trơn trượt!

Tần Thụ thành công hóa thân thành hỏa tiễn máu mũi, lướt qua đi lại trên sàn nhà, tự do tự tại!

"Mẹ kiếp! Bắt hẩn lại! Bắt hẩn lại!"

"Tại sao hẩn còn có thể bẻ cua?"

Toàn bộ phòng lấy máu loạn thành một đoàn, Giang Nam che mặt!

Chính hẩn muốn ăn!

Ta không có liên quan tới chuyện này hết!

Vội vàng thuận di thoát khỏi hiện trường, dựa theo hạng mục kiểm tra y tế lần lượt kiểm tra, đi tới hạng mục cuối cùng!

Phòng kiểm tra mạch xun g hạch tần số cao!

Vốn tưởng rằng cần phải xếp hàng, kết quả nơi này căn bản không có người!

Vừa vào phòng, đã thấy một cô gái cao gầy mặc áo blouse trắng, dáng người bùng nổ ngồi trên ghế!

Trên vành tai mang theo một đôi khuyên tai tuyết hoa!

Ngũ quan tinh xảo tìm không thấy chút khuyết điểm, dưới hai bên đầu lông mày đều mang theo một nốt ruồi nho nhỏ!

Đẹp không tưởng nổi, giống như một nữ thần bước ra từ trong phim!

Nếu như phải so sánh cô với một loại động vật mà nói...

Đó hẳn là hô ly!

Trong miệng ngậm một cây kẹo mút, trên tay cầm một phần tư liệu, nhìn rất nghiêm túc!

Chỉ cần liếc mắt một cái, đã khiến cho tim người ta đập nhanh hơn!

"Giang Nam đúng không?"

Giang Nam tò mò đánh giá xung quanh: "Ừm! Tại sao không có ai ở đây?"

"Ta tên là Lê Băng, tổng phụ trách phòng thí nghiệm y tế, hạng mục này không có mấy người, người tương đối đặc thù!"

Lê Băng rút kẹo mút ra, phát ra một tiếng "rắc", ánh mắt nhìn Giang Nam vô cùng cuồng nhiệt, khóe miệng dần dần nhếch lên!

"Cho nên... Cởi ra?"

Giang Nam: Hả ???

--

Phải cởi?

Vậy bí mật nhỏ của ta chẳng phải là bị người biết sao?

Chỉ là kiểm tra sức khỏe mà thôi! Không đến nỗi chứ?

Giang Nam: "Cái gì... Ta có thể không kiểm tra được không? "

Lê Băng đứng lên chà xát bàn tay nhỏ bé, mắt tràn đầy hưng phấn!

"Vậy thì không được! Bốn cô nương ta tối hôm qua biết người

sẽ đến đã hưng phấn nửa đêm cũng không ngủ!"

"Đừng ngại! Có cảnh tượng hoành tráng nào mà ta chưa thấy qua? Nào nào..."

Giang Nam: !!

Này, này! Chị gái mặc áo blouse trắng này!

Người có thể nói câu này mà không chảy nước miếng hay không?

Đều sắp chảy tới sàn nhà rồi kìa!

Giang Nam lui về phía sau một bước, muốn chạy!

Khóe miệng Lê Băng nhếch lên, hơi thở lộ ra!

Kim Cương 8 sao!

Giang Nam cười nhạt: "Nói đi! Cần ta phối hợp như thế nào?"

Trong lúc nói chuyện, nửa người trên đã cởi hết rồi!

Áo khoác lông vũ và áo len được treo trên kệ quần áo bên cạnh!

Tốc độ cực nhanh, Lê Băng sững sốt không thấy rõ!

Người có cần phải phối hợp như vậy không?

Người có cần phải thành thạo như vậy không?

"Phụt ~ ha ha! Không đùa với người! Chỉ chừa lại một món là được, ta sẽ tiến hành kiểm tra người!"

"Cởi xong thì qua bên kia nằm xuống!"

Giang Nam thành thành thật thật cởi chỉ còn lại một chiếc

quần lót nhỏ rồi nằm trên giường!

Ta không sợ! Chỉ là tôn trọng công việc của người khác!

Phải!

Chính là vậy!

Chỉ thấy Lê Băng ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Cơ bắp trên người giống như đao khắc rìu đục góc cạnh rõ ràng, cân xứng mà vững chắc!

Ấn chứa lực bộc phát kinh người!

Tám khối cơ bụng nổ tung!

Lau khóe miệng!

Không tự chủ được mà vươn bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng xẹt qua cơ bụng Giang Nam!

Nụ cười của Lê Băng dần trở nên thiếu đạo đức

Thân hình này quá hoàn mỹ a!

Quả thực không có chút khiếm khuyết có được không?

Cả người đều như được cứu rỗi!

Giang Nam: ???

Này, này! Không phải muốn kiểm tra thân thể sao?

Cái vẻ mặt hạnh phúc muốn ngắt đi của người là cái quỷ gì vậy!

"Chị gái?"

Lúc này Lê Băng mới phục hồi tinh thần lại: "Khụ khụ ~ đừng hiểu lầm! Ta đang kiểm tra cơ thể của người!"

Trong lúc bất chợt, Giang Nam cảm giác được từng sợi tơ linh lực xuyên thấu qua đầu ngón tay Lê Băng tiến vào trong thân thể của mình!

Lưu thông giữa các kết cấu cơ bắp, thăm dò!

Giang Nam kinh hãi!

Mẹ kiếp?

Linh lực còn có thể bị khống chế đến trình độ cực nhỏ này?

Cái này quả thực phá vỡ nhận thức của Giang Nam!

Chương 613 -

Lê Băng dò xét nửa ngày, biểu tình dần dần trở nên không thể tưởng tượng nổi!

"Rõ ràng là Bạch Ngân! Cường độ thân thể của người làm sao có thể mạnh hơn một ít hệ hóa thú cấp Hoàng Kim?"

"Người ăn rau bina để trưởng thành a?" (Hoạt hình thủy thủ Poppy đã ăn rau bina để trở nên mạnh mẽ)

Giang Nam mặt tối sầm!

Mẹ nó ăn rau bina để trưởng thành!

Mỗi ngày đều ngâm mình trong bồn tắm đại lực có được hay không?

Ánh mắt Lê Băng càng nóng bỏng!

"Quá thần kỳ! Cái này ... Làm thế nào lại có thể được chứ?"

"Thật muốn đem người cắt ra nghiên cứu thật kỹ nha ~"

Biểu hiện trên mặt Giang Nam dần dần hoảng sợ: !!

Người mẹ nó sờ ta thì cũng thôi đi!

Lại còn muốn cắt lát để nghiên cứu???

Tuyết Tuyết Lang Diệt đầu rồi! Người này là một kẻ biến thái!

Đúng lúc này, Lê Băng nhú mày: "Hả? Không đúng! Có gì đó không ổn!"

Nhéo nhéo bắp chân Giang Nam!

"Có cảm giác gì đặc biệt không?"

"Không có... Không, không!"

Lại nhéo nhéo chân!

"Nơi này thì sao?"

"Cũng không có a!"

Vì thế bàn tay nhỏ bé rơi trên bụng Giang Nam sờ sờ, sợt sợt
linh lực nhảy lên!

"Nơi này thì sao?"

"Cũng không có cảm giác a!"

"Không đúng! Hẳn nên có cảm giác ở đây mới đúng! Người có
cảm giác gì phải nói với ta! Người biết gì chưa?"

Giang Nam gật gật đầu, có chút sợ hãi!

Lão tử không phải mắc bệnh gì đó chứ?

Không thể a, khí huyết nhân sâm đều ăn vô ích sao?

Chỉ thấy Lê Băng lại sờ sờ bụng Giang Nam!

"Lần này thì sao? Người cảm thấy thế nào?"

Giang Nam nghiêm túc: "Ta cảm thấy ai đó chạm vào bụng ta!"

Lê Băng: ???

Con mẹ nó có ai đó chạm vào bụng người!

Người nói chuyện bốt huề vốn hơn được không?

Ý ta đang hỏi cảm giác này sao?

Người có cần nghiêm túc tới như vậy không?

[Giá trị oán khí từ Lê Băng +666!]

Giang Nam: "Ta biết rồi! Người nhất định là chính là nguyên nhân?"

Bởi vì người chỉ đang muốn lấy cớ để sờ bụng ta!

Lê Băng cười ngọt ngào: "Anh bạn nhỏ! Người có tin ta cắt người bẻ lên kính hiển vi không?"

Giang Nam rung mình một cái, còn chưa kịp nói chuyện!

Sau một khắc, sắc mặt Giang Nam đột nhiên tái nhợt, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, răng sắt cắn chặt, cơ bắp cả người căng thẳng!

Bụng đau dữ dội như kim tiêm!

Lê Băng ngừng tụ thần sắc: "Ta biết ngay không thích hợp!"

Giang Nam: "Chuyện gì đang xảy ra?"

Lê Băng lắc đầu không nói gì, chỉ thấy cô vén mái tóc vờ trước trán lên, cúi người xuống, khuôn mặt trực tiếp hướng bụng Giang Nam dán tới!

Giang Nam: ???

Cái này ... Người đang làm gì vậy?

Má ơi!

Kiểm tra sức khỏe như vậy cho ta thêm vài lần được không?

Chỉ thấy Lê Băng trực tiếp hôn lên bụng Giang Nam!

Sau một khắc, một cỗ linh lực ấm áp trong nháy mắt khuếch tán đến mọi góc ngách trong toàn thân!

Đau đớn kịch mãnh biến mất trong bụng, theo đó là linh khí mãnh liệt nóng nảy cuồng bạo!

Tiến hành cải tạo cường hóa hoàn toàn thân thể!

Cường độ lại tăng lên trên phạm vi lớn!

Giang Nam bị kẹt ở Bạch Ngân đỉnh phong hơn một tháng đã trực tiếp thăng cấp! Lên tới Hoàng Kim 1 sao!

Giang Nam ngây ngẩn!

Không... Không phải chứ?

Chỉ vậy đã lên Hoàng Kim rồi?

Hôn cơ bụng một cái liền có thể thăng cấp?

Chuyện này cũng quá thần kỳ rồi phải không?

Giang Nam hưng phấn không chịu nổi, vội vàng nói: "Chị gái Lê Băng! Người hôn ta thêm vài cái nữa đi! Ta muốn lên Bạch Kim!"

Lê Băng đỏ mặt, trợn trắng mắt: "Phi! Người mơ đẹp! Bạch Kim cái rắm nhà người!"

"Bị kẹt ở Bạch Ngân rất lâu rồi phải không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Làm thế nào mà người biết?"

Lê Băng: "Thân thể người có vấn đề, ta chỉ chữa khỏi bệnh ẩn của người mà thôi, đột phá là do chính người đột phá!"

"Ta là dị năng hệ khôi phục! Vừa rồi chính là thiên phú linh kỹ

của ta: Moah moah ta *?"

Moah moah ta

(*: tiếng hôn)

Giang Nam mở to hai mắt, hệ khôi phục?

Hôn một cái là có thể chữa thương chữa bệnh?

A... Khí huyết nhân sâm là đồ rẻ rách, ăn xong lại phải chảy cả
đồng máu! Sau này không cần tới nữa!

Bị thương thì tới đây chữa bệnh!

Chờ đã, có gì đó không đúng! Theo lý thuyết khí huyết nhân
sâm có thể khôi phục cơ thể đến trạng thái khỏe mạnh!

"Bệnh ẩn? Ta lấy đâu ra bệnh ẩn?"

Lê Băng chống cằm: "Người đã tiêm huyết thanh Phần Huyết,
hơn nửa năm nay không ít lần dùng tới đúng không? "

Giang Nam gật đầu!

Lê Băng: "Huyết thanh Phần Huyết là một trong những thành
tựu nghiên cứu của ta, tăng tốc độ trao đổi chất để đạt được sức
mạnh, cũng sẽ tạo thêm gánh nặng cho cơ thể của người!"

"Sau này vẫn nên tận lực dùng ít, nha ~ cũng không có việc gì!
Dù sao ta cũng sẽ chữa lành cho người!"

"Vấn đề này tiếp theo ta sẽ giải quyết cho người, xem có thể
cho người phiên bản Phần Huyết thăng cấp hay không!"

"Sau này cứ tới chỗ ta chơi? Làm một số thí nghiệm với ta! Ka
ka ka~"

Giang Nam ngạc nhiên, huyết thanh Phần Huyết là do Lê Băng nghiên cứu ra?

Quá lợi hại!

Nhưng tại sao lại có loại cảm giác bị coi là chuột bạch?

Đồng thời trong lòng cũng âm thầm nhắc nhở, xem ra khí huyết nhân sâm cũng không phải vạn năng!

Nếu lần này không nhờ Lê Băng, còn không biết mình phải kẹt bao lâu!

Chương 614 -

Mắt thấy Giang Nam đang suy nghĩ, khóe miệng Lê Băng nhếch lên một nụ cười xấu xa!

Bàn tay nhỏ bé nắm lấy sợi dây nhỏ trên eo Giang Nam và kéo lên!

"Nào nào! Để ta xem! Người đã có bạn gái chưa?"

Nói xong liền liếc mắt một cái!

Sau đó mở to hai mắt, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy rung động!

Má ơi! Cái này ... Cái này ...

Giang Nam: !!

Xong đời! Bí mật nhỏ của lão tử!

Lại hai lần nữa bại lộ a!

Nhưng nhìn biểu tình trên mặt Lê Băng, Giang Nam không khỏi bĩu môi!

Hừ? Còn nói mình chưa có gì mà chưa từng nhìn qua?

Tình huống này người đã thấy rồi sao?

Lê Băng vội vàng đứng thẳng người, khuôn mặt ửng đỏ, ho nhẹ hai tiếng!

"Nào! Lật người lai! Để ta xem người có xanh hay không!"

Giang Nam: ???

Nửa tiếng sau, Giang Nam hoảng hốt ra khỏi phòng khám sức khỏe, vẻ mặt bị phẫn!

Bà chị này quả nhiên không thích hợp!

Đáng giận~

Nhưng mà trong lòng đồng thời cũng có chút hưng phấn!

Cuối cùng cũng đã Hoàng Kim! Linh châu không gian cấp Kim Cương đã chuẩn bị trước đó rất cực có thể phát huy tác dụng!

Quá tuyệt vời~

Trong phòng khám sức khỏe, Lê Băng ngâm kẹo mút, nhìn báo cáo kiểm tra của Giang Nam, đôi mắt sáng rực!

"Đây cũng không phải cấp bậc của một ngôi sao mới nổi! Tư liệu này cũng quá mạnh rồi?"

"Cũng không biết đám đại gia đại nường kia còn ngồi hay không!"

"Khanh khách ~ sau này có trò vui để xem! Vui vẻ ~"

"A!"

Một đường đi tới trường học, giờ phút này trải qua phỏng vấn xong, các học viên mới đều đã đến đây tập hợp!

Vốn dĩ có 3000 đệ tử mới, giờ phút này chỉ còn lại hơn 2500!

Mà tổ tốt nghiệp trung học của đám người Giang Nam, chỉ còn lại không đến 100 người!

Nhưng cho dù là như vậy, vẫn hấp dẫn ánh mắt của mọi

người!

Chỉ vì có một người anh em nằm trên cáng, toàn thân đầy máu, bất tỉnh nhân sự!

Máu mũi vẫn chảy ra cao hơn ba mét, giống như đài phun nước nhỏ trên cơ thể con người, không ngừng tuông trào!

Không phải Tần Thụ còn có thể là ai? Đều đa ra nông nổi này rồi vẫn bị kéo tới!

"Chậc... Đã hơn một giờ rồi! Người anh em này thật nhiều máu!"

"Ta là phục!"

"Nghe nói chỉ nhìn thoáng qua chị gái y tá, liền thành như vậy! Chậc chậc chậc..."

"Nóng tới cỡ nào! Nghẹn thành ra như thế chứ?

"Tên này sợ là từ khi sinh ra đã chưa từng thấy qua con gái đúng không?"

"A~ thật ghê tởm!"

Không ít người đang nghị luận, mà đám nữ sinh kia thì vẻ mặt ghét bỏ!

Giang Nam che mặt!

Người anh em! Lần trang bức này của người không thành công rồi!

Bốn năm thanh xuân còn chưa bắt đầu đã kết thúc sao?

Giang Nam vừa mới đến, đám người Chung Ánh Tuyết đều sống sót!

"Không phải chứ? Hoàng... Hoàng Kim?"

"Người làm thế nào chứ? Chỉ mấy tiếng đồng hồ rồi không gặp?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta được nụ hôn hoàng tử ếch giúp cho thức tỉnh!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao trợn tròn mắt!

Cái gì chứ? Để cho ếch hôn một cái?

Từng nghe qua bị nhện cắn khiến cơ thể biến đổi!

Cũng từng nghe qua sau khi hôn ếch thì ếch hóa thành một người đàn ông!

Nhưng chưa từng nghe nói bị ếch hôn còn có thể đột phá a!

Qua loa như vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 521!]

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam sửng sốt! Cái gã này tỉnh rồi à?

Chỉ thấy bên ngoài võ đài có không ít học viên lão làng đến xem náo nhiệt!

Đám đàn chị kia cũng đã chạy tới chờ từ rất sớm!

"Ai ai! Người có nghe nói không? Sâm ca tán gái không thành, con bị người mới bỏ đầu!"

"Mẹ kiếp? Sâm Lâm Sâm La sao? Hắn chẳng phải là học sinh lớp một sao? Sao có thể..."

"Mốt phát đứt khoác! Một chai rượu bổ xuống khiến hắn gục ngay tại trận, hơn nửa giờ trước mới tỉnh lại!"

"Người mới nào? Hung dữ như vậy!"

"Giang Nam! Chính là cái tên hệ không gian đó! Cái tên hất bay viện trưởng ở cổng trường cũng là hắn! Đúng là liều lĩnh!"

"Ha??? Con hàng này muốn lên trời sao?"

Lâm Sâm ở một bên thần sắc dữ tợn, trên thân rách da, hai bên má là hai dấu tay đỏ tươi còn chưa tản đi!

Không có chút gì liên quan tới hai chữ đẹp trai!

Hắn xem như đã nổi giận!

Hơn 300 học viên cũ đều đến xem Giang Nam!

Dù sao mãnh nhân trong vòng một ngày đánh viện trưởng và đàn anh tới u đầu sút trán, thật đúng là chưa từng xuất hiện!

Mà còn có không ít đại gia đại nương chấp tay sau lưng đứng ở bên cạnh sân trường căn hạt dưa!

Chỉ thấy một tráng hán để râu chữ quốc, khoe miệng có một vết sẹo lên đài, cấp bậc Kim Cương rất bắt mắt!

"Viện Tiên Phong thành lập 15 năm! 3 năm tuyển sinh một khóa học! Các người là khóa thứ sáu!"

"Tên ta là Quan Hổ! Mã hiệu: Hạ Sơn Hổ! Là đại diện hướng dẫn viên của các người!"

"Tiếp theo sẽ tiến hành kiểm tra lực công kích! Cấp bậc từ

điểm 0 trở lên! 10 điểm cao nhất!"

"Người không đến 3 điểm! Loại bỏ! Không có duyên tham gia vào bài kiểm tra toàn diện sau đó!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường xôn xao!

Chương 615 -

"Mẹ kiếp? Không phải chứ? Ta thuộc nhóm cơ động! Lực công kích không mạnh! "

"Người còn đỡ! Ta là phụ trợ! Ta phải làm sao đây?"

"Cái này cũng không công bằng?"

"Đám cận chiến cùng hệ nguyên tố kia thì thoải mái rồi a!"

"A! Chúng ta không được, đám Bạch Ngân kia càng thảm! Sợ là lực công kích 0 điểm cũng đánh không ra?"

Quan Hồ híp mắt, thần sắc lạnh như băng: "Im lặng!"

"Đừng nói với lão tử câu không công bằng! Trên đời này mẹ nó vốn sẽ không có công bằng đáng nói!"

"Trên chiến trường người nói với địch nhân người là phụ trợ! Người thuộc nhóm cơ động! Người ta sẽ không giết các người sao?"

"Đánh rầm! Lấy ra khí thế liều mạng! Không đạt đủ 3 điểm! Cút đi cho ta!"

"Các người sẽ là những người tiên phong! Trở thành người tiên phong của thời đại này!"

"Năng lực cá nhân phải ở trên tất cả mọi thứ! Người mà chúng ta cần là một con quái vật! Là kẻ điên! Là người tiên phong có thể dựa vào sức mạnh của mình kéo cả thời đại tiến lên phía trước!"

"Đều đã hiểu chưa?"

Tất cả mọi người đồng loạt hét lên: "Hiểu!"

"Còn chưa ăn sáng sao?"

Lại là một tiếng quát lớn!

"Đã hiểu !"

"Chưa ăn!"

Lúc này tập thể đồng thanh hét lớn, một tiếng "Chưa ăn" vang dội nổi bật!

Hùng hồn như vậy!

Thế cho nên khiến cho ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Toàn trường im lặng! Kim rơi đều có thể nghe thấy!

Giang Nam ngạc nhiên: "Tất cả các người đã ăn sáng rồi sao?"

"Kiểm tra lấy máu! Các người đều ăn sáng, uống phỉ lấy máu, kết quả xét nghiệm có thể chuẩn được sao? Thông báo đều có viết a! Các người không xem à?"

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ + 1000!]

[Giá trị oán khí Quan Hồ...]

Con mẹ nó chưa ăn!

Lão tử có ý đó sao?

Ta vất vả lắm mới kéo bầu không khí lên được, một câu "chưa ăn" của người làm mất toàn bộ!

Mạch não của người chứa cái quỷ gì vậy?

Hiện tại Quan Hồ rốt cục đã tự mình cảm nhận được thiên phú của Giang Nam!

Tức chết người không đền mạng!

Nghen không cách nào nói được, kết thúc vẫn cảm thấy hẫng nói có đạo lý! Thật khó giải!

Tiên Phong Hỏa ở một bên cười hắc hắc!

Rốt cục có người biết đắng cay trong lòng ta!

Chỉ thấy Quan Hồ đen mặt: "Bất luận cấp bậc! Bất luận dị năng! Điểm số thu được sẽ liên quan đến bài kiểm tra toàn diện sau đó!"

"Vì vậy! Dốc hết cực hạn mà công kích!"

Giang Nam cười hắc hắc, kiểm giá trị oán khí ta là dân chuyên có được hay không?

Hiển nhiên, học viện Tiên Phong càng muốn loại đệ tử có thực lực tổng hợp càng thêm mạnh mẽ, càng thêm hoàn thiện!

Hướng đi đào tạo học sinh phát triển toàn diện!

Giờ khắc này, biểu tình của mọi người đều nghiêm túc, âm thầm tranh đấu!

Mà đúng lúc này, chỉ thấy một ông lão đầu trọc mặc áo ba lỗ đi lên đài cao!

Lông mày trắng, râu trắng! Nheo mắt lại, nụ cười hiền hậu!

Với chiều cao gần 2 mét, cơ thể hùng tráng mang lại cho mọi người một cảm giác áp bách không gì sánh được!

Càng khiến cho người ta kinh ngạc chính là, ông lão đầu trọc

này không có tai! Trông có vẻ đáng sợ!

Tất cả mọi người đều sửng sốt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Không phải đã nói kiểm tra lực công kích sao?

Sao lại có ông lão ở đây?

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ thấy ông lão đầu trọc vốn đang híp mắt lại trừng to mắt!

Cơ bắp toàn thân nhô lên!

"A ~ ha!"

"A!"

Áo trên người trực tiếp bị xé rách! Lộ ra cơ bắp nổ tung tựa như bàn thạch!

Vết sẹo trên đó lan rộng! Có vết thương do móng vuốt! Vết thương do súng bắn! Vết bỏng! Vết rách! Vết cắn!

Giật mình!

Mỗi một vết sẹo đều là một câu chuyện, một đoạn sinh tử, càng là vinh quang không cách nào xóa nhòa!

Ông lão đầu trọc nhếch miệng cười: "Đại gia ta năm nay 88 tuổi! Tên Triệu Đức Trụ, phó viện trưởng Học viện Tiên Phong!"

"Mã hiệu: Kim Chung Triệu!"

"Để ta tiến hành kiểm tra lực công kích của các người!"

"Tới đây! Chính diện đánh ta!"

Giang Nam há hốc mồm

Người... Máy kiểm tra hình người?

Có cần mạnh tới như vậy không?

Đều đã 88 tuổi rồi! Còn tráng kiện như vậy? Lấy hình thể này!
Không thua gì uống Đại Lực 2.0?

Nếu như cho ông lão này uống đại lực 2.0 thì còn dữ dội tới cỡ nào chứ!

Ngô Lương ở một bên mắt lóa kim quang, vẻ mặt kích động!

Đây quả thực chính là tha hương gặp bạn cũ!

Cơ bắp! Chính là công lý!

Chỉ nghe Ngô Lương hét lớn một tiếng: "A ~ a!"

Ngay sau đó, quần áo trên thân bị rách!

Lộ ra một thân cơ bắp bùng nổ!

Triệu Đức Trụ cùng Ngô Lương mắt đối mắt

Ánh mắt hai người chạm nhau!

Đúng vậy! Chính là cảm giác người cùng chung chí hướng!

Chỉ cần một cái nhìn là đủ! Tất cả những thứ khác đều là dư thừa!

Mọi người nhìn Ngô Lương cũng không nói gì!

Có thể luyện cơ bắp thành dáng vẻ này cũng là không có ai!

Lại nói đang là mùa đông, hai người ở trần khoe cơ bắp?
Không thấy lạnh sao...

Quan Hổ ở một bên thân nhiên nói: "Theo thứ tự tiến lên kiểm

tra! Thời gian tấn công là 30 giây! Bắt đầu đi!"

"Vương Minh Dương!"

"Có ta!"

"Lên đây!"

Chỉ thấy một thanh niên đầu đỉnh Hoàng Kim 4 sao mang theo một bó gai thép lên đài!

Thần sắc có chút khấn trương!

"Đạo sư! Thật... Thật sự phải đánh sao? Phó viện trưởng lớn tuổi như vậy, nếu không..."

Quan Hồ: "30! 29! 28!"

Chương 616 -

Vương Minh Dương cắn răng, làm sao quan tâm được nhiều như vậy?

"Linh kỹ! Khiếu Không!"

Thoáng chốc, phía sau lưng đeo hơn 10 cây gai thép, dưới tác dụng của lực trường hệ kim, bị gia trì đến một tốc độ khủng bố!

Uy năng vượt xa đạn!

Tiếng xé gió chói tai, mãnh liệt đâm trúng thân thể Triệu Đức Trụ!

"Cồng! Cồng! Cồng!"

Liên tiếp tiếng va chạm kim loại truyền ra! Gai thép đâm qua bị sụp đổ một cách vô tình! Đầu gai biến dạng!

Thậm chí còn đâm tới tóa lửa!

Vương Minh Dương choáng váng rồi! Tất cả các học viên phía dưới cũng nhìn thấy!

Có nhầm lẫn gì không?

Thân thể huyết nhục cường ép chống chọi gai thép? Đã xảy ra chuyện gì? Thậm chí ngay cả một chút dấu vết cũng không để lại?

Cơ bắp này có phải là áo giáp xe tăng không?

Kinh khủng nhất chính là, ông lão đầu trọc ngay cả linh kỹ cũng không dùng tới, chỉ đứng đó để cho hấn đánh!

Ông lão đầu trọc tựa như một BOSS HP 1 vạn! Người tận lực đánh! Đại chiêu đều thả ra!

Nhưng ngay cả một giọt máu cũng không rớt?

Vương Minh Dương hoàn toàn đổ mắt, hét lớn một tiếng, cả người hóa kim loại!

Trên năm đấm sinh ra gai nhọn, xông lên hướng về phía đại gia đầu trọc, điên cuồng nện một trận!

Sóng gió không dứt!

Trong khi đó, hạt thép, gai thép! Dây cáp! Tấn công điên cuồng!

Ông lão đầu trọc sừng sững bất động! Giống như một ngọn núi!

Quan Hổ: "3! 2! 1! Kết thúc!"

Vương Minh Dương thân thể run rẩy, thở dốc từng ngụm!

Hai tay bị chấn động gãy xương, máu tươi đầm đìa!

"Nhiều... Bao nhiêu điểm? "

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười: "0 điểm! Nnguiw quá rác rưởi!"

Vương Minh Dương trực tiếp đứng tại chỗ!

Có nhầm lẫn gì không? Đánh này giờ vẫn 0 điểm?

Phía dưới cũng là tiếng nghị luận đột nhiên nổi lên!

Lực công kích của Vương Minh Dương tuyệt đối không kém, nhưng ngay cả chút thương tích cũng không có?

Yêu cầu của học viện Tiên Phong cao tới như vậy sao?

Giờ phút này, đám người Diệp Tinh Hà cảm thấy áp lực như núi lớn!

"Tiếp theo! Chu Bối Bối!"

"Hai điểm! Không được, không được!"

"Vương Phi Dương!"

"Ba điểm! Kém một chút!"

Một đám học sinh điên cuồng công kích Triệu Đức Trụ, không ai có thể lay động phòng ngự của hắn!

Kiểm tra qua hơn 300 người! Người cao nhất chỉ có 6 điểm mà thôi!

Da đầu Giang Nam tê dại: "Ông lão này có cấp bậc gì chứ? Không phải là Đạo Thiên chứ?"

Chung Ánh Tuyết: "Không dùng tới linh lực! Căn bản nhìn không ra cấp bậc!"

Sắc mặt Diệp Tinh Hà ngưng trọng: "Triệu đại gia chính là xe tăng trọng giáp được mệnh danh là Long Khảm Hoa Hạ!"

"Thời điểm linh khí mới hồi phục, từng dùng thân thể cường ép chặn cánh cổng không gian Linh Khư cấp Kim Cương! Một con linh thú cũng không thả ra"

"Là một giữ cửa chân chính không ai không phục!"

"Nam thần! Hãy dùng hết toàn lực! Nếu không sẽ không có cơ hội!"

Giang Nam nặng nề gật đầu! Trở nên nghiêm túc!

Ngay sau đó!

Trên đài cao truyền đến một tiếng nổ lớn!

Ngay cả mặt đất cũng chấn động ba trận!

Tại chỗ có một đám mây nắm nhỏ, luồng không khí mạnh mẽ!

"Ha ha! Tên nhóc này không tệ! 9 điểm!"

Chỉ thấy trên đài cao, thanh niên sắc mặt tái nhợt, tóc dài che mắt yên lặng gật đầu rời đi!

"Cao Hưng Vũ! 9 điểm!"

Dưới sân xôn xao một trận!

"Mẹ kiếp? Ai? Trâu bò vậy!"

"Không biết!"

"Đại học linh võ Thủ Đô đúng không?"

"Hoàng Kim 5 sao! 9 điểm? Dị năng của hắn là gì?"

"Không thấy rõ! Chỉ thấy được vụ nổ!"

Sự xuất hiện của người này đã gây nên một sự chấn động không nhỏ!

Sinh viên đại học đến tranh cử không thiếu sự tồn tại mạnh mẽ, theo thời gian dần dần nổi lên!

7 điểm 8 điểm lại là số lượng không ít!

Luân phiên đến lượt đám người trường trung học như Giang Nam!

Liên tiếp 17 người đi lên! Không phải 0 điểm thì là 1 điểm!

Khiến không ít học viên cười to!

"Đám hài tử này đến đây để tấu hài đúng không? Phụt ha ha!"

"Có nhầm không! Còn có không ít Bạch Ngân!"

"Học viện nghĩ gì vậy? Tuyển một đám người vừa tốt nghiệp trung học làm gì? Đến gửi khói sao?"

"Chắc chắc chắc! Tội nghiệp! Nói 0 điểm sợ đều là nể mặt!"

Đám người kia lại đi xuống, mặt đỏ bừng, nhưng cũng không thể làm gì được!

Dù sao thực lực chênh lệch bày ra ở nơi đó!

Không được chính là không được!

Mấy người phỏng vấn lúc trước, cũng sẽ là đạo sư ban 10 của đám người Giang Nam, nhìn một màn này cũng là bất đắc dĩ lắc đầu!

"Ai! Tuổi tác vẫn còn quá nhỏ!"

"Cũng không biết có thể có mấy người đi tới, hẳn cũng chỉ có 3 5 người?"

"Ban 10 do ai dẫn dắt?"

"Ngoại trừ Đào Hân Di còn có thể có ai?"

"Phụt... Chị Đào cũng đủ xui xẻo! 3 5 người sợ là không đủ thành lập một lớp chứ? Nhưng cũng rất tốt, còn có thể dạy 1 đối 1! Ha ha!"

"Xui xẻo? A... Xảy ra chuyện như vậy, chết nhiều học viên như vậy, đây là hình phạt mà cô ta nên nhận!"

Quan Hổ híp mắt lại: "Câm miệng! Ta đã nói không được nói về chuyện này!"

"Chuyện đó không phải là lỗi của Đào Tử! Không liên quan gì đến cô ấy!"

"Là Đào Tử tự xin phép được dẫn dắt ban 10! Các người..."

Có một số đạo sư sắc mặt không đẹp lắm!

Hốc mắt Đào Hân Di ửng đỏ: "Đừng nói nữa Hổ ca! Ta không sao!"

Cô nhìn đám học sinh trung học ở Giang Nam dưới đài, yên lặng cổ vũ cho bọn họ!

Chương 617 -

"Chung Ánh Tuyết! Lên sân khấu đi!"

Chung Ánh Tuyết hít sâu một hơi, đi lên đài!

Giang Nam lấy loa khuếch đại ra: "Tuyết tuyết nổ tung hân! !"

"Nữ hoàng hỏa diễm! Cho nổ hân đi!"

"Nhất định phải đánh ra khí thế của chúng ta a!"

"Mở ra một khởi đầu tốt đẹp!"

Nhìn đám người Giang Nam náo nhiệt như vậy, không ít học viên mới lộ ra nụ cười châm chọc!

Hoàng Kim 1 sao? Có thể đánh ra cái rầm gì chứ?

Một bình hoa! Cũng chỉ đẹp hơn một chút thôi!

"Bắt đầu!"

"Rầm!"

Vừa dứt lời, cả người Chung Ánh Tuyết là ngọn lửa ngút trời, ánh mắt kiên định!

Một cú dậm chân nhỏ!

"Phần Hải!"

Chỉ một thoáng, sóng lửa bao trùm, hòa tan đài cao, ngay cả không khí cũng trở nên vặn vẹo, hung hăng đánh vào trên người Triệu Đức Trụ!

"Bất Diệt Hắc Viêm!"

Một ngọn lửa màu đen phẳng phất như dầu mỡ rơi xuống, điên cuồng thiêu đốt!

"Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!"

Trong lúc nhất thời, trên đài cao bị ngọn lửa hùng hực bao trùm, thậm chí căn bản nhìn không rõ bóng người bên trong, chỉ có thể nghe được từng tiếng nổ đinh tai nhức óc!

Tất cả mọi người đều ngây dại!

Mẹ kiếp? Dữ dội như vậy?

Chỉ còn ba giây, Chung Ánh Tuyết giơ cao tay: "Thương Hỏa Ngã!"

Một quả cầu lửa màu xanh khổng lồ có đường kính 15 mét rơi xuống từ bầu trời!

"Ầm!"

Ngọn lửa bắn tung tóe, thậm chí đốt cháy khung thép dưới đài cao!

"Hết giờ!"

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười: "Cô bé không tệ! Đủ mạnh! 8 điểm!"

Điểm số vừa ra, toàn trường xôn xao!

Có nhầm lẫn gì không? 8 điểm?

Từ khi nào mà Hoàng Kim 8 sao lại chiến tới như vậy?

Đây quả thực chính là pháo đài di động a!

Đám người Ngự Thanh Thanh nhin không được mà hoan hô!

Mà Giang Nam thì không có gì bất ngờ!

Không có bao người người hệ nguyên tố có thể trong thời gian 30 giây dùng sạch linh lực của mình!

Chung Ánh Tuyết có thể! Cô thậm chí có thể nhanh hơn!

Nhưng khiến cho Giang Nam ngây ngốc chính là, hẳn rõ ràng nhìn thấy Triệu Đức Trụ lấy tay vỗ vỗ lửa đen trên người!

Đập tắt hắc viêm được xưng là vĩnh viễn không bao giờ đập tắt...

Tay không đập lửa? Lão già lợi hại oa!

"Người tiếp theo! Hạ Dao!"

Hạ Dao giật mình, biểu tình trên mặt xinh đẹp như sắp khóc tới nơi!

Cô hiểu rất rõ ràng công kích của mình tuyệt đối là kém Chung Ánh Tuyết!

Có thể đạt tới 3 điểm hay không, trong lòng cũng không có nửa điểm nắm chắc!

Không được! Ta không muốn bị đào thải!

Ta không muốn rời bỏ tất cả mọi người!

Hít một hơi thật sâu, trong mắt Hạ Dao đầy kiên quyết, sờ sờ tóc mình với vẻ cực kỳ tiếc nuối!

Chu cái miệng nhỏ: "Tiểu Nam! Đưa cho ta một chai đại lực 2.0!"

Biểu tình Giang Nam dần dần trở nên hoảng sợ!

Này, này!

Không phải chứ?

Người quyết tâm lớn tới như vậy? Không tiếc biến thành đầu trục phát sáng cũng muốn mạnh hơn?

"Không đưa! Đừng có mơ!"

Đại Lang Diệt hóa đầu trục? Vậy còn có thể làm ăn gì chứ?

Giang Nam tuyệt không đồng ý!

Hạ Dao: "Không sao! Ta không quan tâm! Chỉ cần có thể..."

Giang Nam cười hắc hắc, giơ tay lên liền móc ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh!

"Làm chai bia này! Giúp người lấy lại tinh thần!"

Hạ Dao ngạc nhiên, đây là sản phẩm mới gì?

Bộ xương đen trên đó trông không được thân thiện mấy!

Nhưng Giang Nam sẽ không lừa mình, cầm lấy chai Đại Lục Đoạt Mệnh, một lần nốc hết cả chai!

Các học viên mới bên cạnh nhìn choáng váng!

"Phụt... Ha ha ha! Không phải chứ? Giờ mà còn uống bia?"

"Cồn vào gan lớn người không biết sao?"

"Vô dụng! Xong đời thì vẫn là xong đời! Chung Ánh Tuyết vừa rồi chỉ là trùng hợp mà thôi!"

Hai bên má Hạ Dao không khỏi nổi lên hai đốm đỏ hồng, ánh

mắt mê ly!

Oa!

Cảm giác cả người mình đều thăng hoa!

Loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt vời a!

Giang Nam vỗ vai Hạ Dao!

"Người là ai?"

"Ta là Đại Lang Diệt!"

"Lang Diệt có lợi hại hay không?"

"Lợi hại! Ta còn hung ác hơn rất nhiều người nha!"

"Nhìn thấy ông lão phía trên không? Người có phục không?"

"Không phục"

"Không phục thì chúng ta phải làm sao bây giờ?"

"Đánh hử!"

"A ô~"

Một tiếng kêu non nớt của sói con từ trong miệng Hạ Dao truyền ra!

Đỉnh đầu mọc ra hai tai sói, một cái đuôi sói trắng như tuyết từ phía sau mọc ra!

Cả người trực tiếp vọt lên lôi đài!

Giang Nam vẻ mặt vui mừng! Trên người có thêm buff anh hùng, Đạo Thiên có đến đây cũng không chịu phục!

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên, Dao Dao sao đột nhiên giống như biến thành người khác?

"Bắt đầu!"

Theo tiếng Quan Hồ hét lớn một tiếng, một thân linh khí của Hạ Dao mãnh liệt bộc phát!

"Ngân Ảnh!"

Trong nháy mắt! Tốc độ của Hạ Dao được gia trì đến cực hạn, ở trên đài cao chạy như bay, tốc độ càng ngày càng nhanh, thậm chí chạy ra tàn ảnh!

"Khinh Vũ!"

Linh kỹ vừa dùng ra, thuộc tính nhanh nhẹn của Hạ Dao tăng vọt, thân thể nhẹ như không có gì! Tốc độ nhanh hơn, giống như tinh linh màu bạc nhảy múa trên đài cao!

Khi đếm ngược còn 5 giây, Hạ Dao đạt tới cực nhanh!

"Linh kỹ: Móng vuốt thép!"

Thân thể hóa thành một luồng lưu quang màu bạc, động năng vừa chuyển hóa thành lực trùng kích cực lớn!

Hai phát lang trảo trong không khí, sáu đường ánh sáng màu bạc chọt lóe rồi biến mất!

Dem lực lượng toàn thân tập trung ở trên móng vuốt, phát ra!

"Bang!"

Chương 618 -

Một tiếng kim loại chấn động truyền ra! Đốm lửa bắn tung tóe! Sóng khí bay tán loạn!

Chỉ thấy trên ngực Triệu Đức Trụ có sáu hồng ấn, gãi rách da?

Triệu Đức Trụ hài lòng nói: "Không tệ không tệ! Cho người 8 điểm!"

Vẻ mặt Hạ Dao kinh hãi, hưng phấn xông xuống lôi đài: "8 điểm! Ta qua được rồi! Hắc hắc!"

Giang Nam nhếch miệng cười! Cộng thêm 300% công kích vật lý, nếu còn không qua nữa thì chịu!

Còn có lời thật lòng... Hả?

Khà khà khà!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, không khỏi kéo Hạ Dao sang một bên!

"Đại Lang Diệt, ta hỏi ngươi! Hôm nay ngươi mặc quần lót màu gì?"

Hạ Dao nghiêng đầu: "Đương nhiên là màu trắng!"

Nói xong khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên!

A! Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Loại chuyện này làm sao ta có thể nói cho Tiểu Nam?

Sao lại nói ra?

Vẻ mặt Giang Nam kích động, Đại Lang Diệt quả nhiên không nói dối, hiệu quả lời thật lòng 100% vẫn còn!

Thần sắc không khỏi nghiêm túc hỏi: "Vậy người có thích người nào hay không? "

Hạ Dao nhìn thẳng vào mắt Giang Nam: "Ta thích người! Còn có Tuyết Tuyết Mira! Còn có... A?"

Nói xong mặt Hạ Dao đỏ lên không chịu được!

Má ơi! Có gì đó không ổn!

Ta không ổn!

Sao trong lòng nghĩ cái gì cũng để cho ta nói ra chứ?

Giang Nam ngẩn ra, a?

Cái này cũng là thật, tươi cười trên mặt không khỏi dần dần trở nên biến thái!

Tiến đến bên tai Hạ Dao: "Xì xầm xầm~ xì xầm xầm? "

Hạ Dao nghe xong mặt đỏ bừng chảy máu, nhưng vẫn không tự chủ được nói: "Ta một tháng... A!!"

Hạ Dao bị dọa vội vàng che miệng mình lại!

Ah, ah!

Tiểu Nam thối tha!

Người đang hỏi mấy câu hỏi quái quỷ gì vậy?

Suýt nữa! Thiếu chút nữa liền nói ra a!

Chai bia đó hoàn toàn có vấn đề!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 333!]

Trực tiếp cho Giang Nam một cú đấm!

Kéo khăn quàng cổ lên quấn miệng mình từng vòng một!

Nhanh như chớp bỏ chạy, ở lại đây!

Bí mật nhỏ của mình đều bị Giang Nam moi ra!

Vẻ mặt Giang Nam đáng tiếc!

Đáng giận ~

Thiếu chút nữa liền bị phát hiện!

Những học viên kia thế nào cũng không nghĩ tới, trong nhóm người Giang Nam này lại liên tiếp xuất hiện hai người 8 điểm, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Ngô Lương! Lên sân khấu đi!"

Giờ phút này Ngô Lương đã sớm nhận không được, chiến ý trong mắt bạo liệt!

"Nam ca! Chờ lát nữa nếu ta không ổn, nhớ cứu ta!"

Không đợi Giang Nam kịp phản ứng, Ngô Lương lấy ra một bình đại lực 2.0 ngửa đầu liền tu hết!

Chỉ cần nghe một tiếng "xẹt"!

Dải vải rách bay loạn, Ngô Lương trực tiếp hóa thân thành gấu đen cao 15m!

Đầu trục Địa Trung Hải tỏa ra ánh sáng trắng rực rỡ!

Maruko má hồng trên người vô cùng chói mắt!

Đám đông đã hoàn toàn nổ tung!

"Ồ! Mắt ta!"

"Nó đến, nó lại đến! Gấu đen hỏi nó lại đến!"

"Phụt ha ha ha! Maruko má hồng? Không có gì nhầm lẫn chứ!"

Giờ phút này, mặt Lãnh Yên còn có Hoa Linh đều đỏ lên chảy máu!

Tại sao con hàng này mặc cùng một loại với ta!

Nam cũng mặc?

Cái này ... Cái này ...

Ngô Lương nhảy lên đài cao!

Khí thể phát ra, thỏa đáng một Hoàng Kim!

Giang Nam ngạc nhiên, từ khi nào thì To Con đã thăng lên Hoàng Kim?

Tóm lại trước đó chỉ có mình ta là Bạch Ngân thôi sao?

Chỉ thấy Ngô Lương điên cuồng rống một tiếng!

Hùng Vương Thuần hiện đứng trước thân mình, lập tức quát to: "Không phục đánh ta!"

Giang Nam: !!

To Con điên rồi!

Thế mà lại thi triển kỹ năng trào phúng với Triệu Đức Trụ?

Một quyền của lão già đầu trọc này tuyệt đối có thể đưa hắn lên trời!

Khóe miệng Triệu Đức Trụ gợi lên một chút độ cong, rốt cục đã động!

Sải bước xông về phía trước, thiết quyền như pháo! Cú đâm xé gió phát ra từng trận tiếng nổ vang!

Hung hăng đánh vào Hùng Vương Thuấn của Ngô Lương!

"Linh kỹ: Giáp Phản Thương!"

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Hùng Vương Thuấn của Ngô Lương trực tiếp vỡ vụn, thiết quyền của Triệu Đức Trụ trực tiếp nện vào ngực Ngô Lương!

Sau một khắc, lồng ngực Ngô Lương lõm xuống, miệng mũi phun máu!

Cả người giống như điều đứt dây, bị đánh bay ra hơn 300 mét!

Tất cả mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Còn mạng để sống nữa không?

Giang Nam thuấn di đỡ lấy thân thể Ngô Lương, trực tiếp nhét khí huyết nhân sâm vào miệng hắn!

"Mẹ kiếp! Người điên à? Người không muốn sống à?"

Ngô Lương nhếch miệng cười, lộ ra một hàm răng trắng đẫm máu!

"Hắn đổ máu rồi!"

Chỉ thấy giờ phút này Triệu Đức Trụ kinh ngạc nhìn nắm đấm của mình!

Làn da phía trên nứt nẻ, giống như bị chấn vỡ, từng dòng máu tươi theo miệng vết thương chảy ra!

Là hiệu quả Giáp Phản Thương của Ngô Lương!

Dem 70% công kích của bản thân phản thương đến trên người kẻ địch!

Mọi người đều choáng vàng! Triệu Đức Trụ đổ máu?

Còn là bị một tên máu trâu đánh?

Có nhầm lẫn gì không?

Chỉ thấy hai mắt Triệu Đức Trụ trong suốt, trong mắt tất cả đều là ý thưởng thức, nhếch miệng cười: "Hiện tại! Còn có người cảm thấy máu trâu không đánh ra được thương tổn sao?"

"9 điểm!"

Toàn trường xôn xao!

Ai cũng không nghĩ tới Ngô Lương thân là xe tăng, thế mà lại là người đàn ông đầu tiên làm Triệu Đức Trụ đổ máu!

Mãnh liệt tới như vậy sao?

Chương 619 -

Ngay cả đám học viên lão luyện kia cũng đều ngây ngẩn!

Thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng, không ai là vô dụng!

Trước kia sở dĩ không được nổi bật, hoàn toàn bởi vì bị hào quang của Giang Nam che lấp a!

Ba thành viên đều điểm cao, trực tiếp đánh ra khí thế!

Giang Nam vốn tưởng rằng mình sắp lên sân khấu, kết quả người tiếp theo lại là Lãnh Yên!

Sương mù độc màu hồng phấn tràn ngập toàn trường, thậm chí còn khiến mặt đất ăn mòn sinh sôi nảy nở!

Rõ ràng! Sự thật không giống như mọi người nghĩ!

Nhóm mũi nhọn đến từ trường trung học này có thể nói là khủng bố!

Cho dù kém các học viên mới khác hai ba tuổi, Lãnh Yên vẫn có thể đánh ra 4 5 điểm!

Diệp Tinh Hà thối ra long tức được 7 điểm!

Bọn họ vẫn còn có không gian trưởng thành rất lớn!

Khuôn mặt của Đào Hân Di hưng phấn tới đỏ bừng, trong mắt tràn đầy chờ mong!

Ai nói bọn họ không thể chứ?

Ta biết mà!

Các đạo sư còn lại, không một ai không có sắc mặt khó coi!

Đúng lúc này, Tề Ngọc từ một bên xê dịch lại gần, nhìn trái nhìn phải, đưa cho Giang Nam một tấm thẻ tín dụng!

"Nam thần! 100 vạn! Thẻ không mật khẩu! Ta muốn tiến hóa!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Người anh em như người! Ta không cần tiền của người! Đại lực 4 năm đại học của người cứ để ta bao!"

Tề Ngọc ngạc nhiên: "Lão thổ phỉ người ngay cả lều trại nồi sắt cũng cướp được, có thể có tốt như vậy sao?"

Giang Nam mặt tối sầm lại: "Ghé tai lại đây!"

"Xì xầm xì xầm ~ xì xầm! Được không? "

Ánh mắt Tề Ngọc giây dựa, lập tức cắn răng nói: "Thành giao!"

Vẻ mặt Giang Nam vui mừng vỗ vỗ bả vai hần, lúc này liền cho hần một bình đại lực 2.0!

"Tề Ngọc! Lên sân khấu!"

Chỉ thấy Tề Ngọc cầm đại lực liền đi lên!

Trước mặt mọi người vận đại lực ra uống!

Lập tức bạo y biến thân! Hóa thân thành yêu quái gân thịt hình người cao 2 mét!

Đầu trọc sáng bóng tựa như sao Bắc Cực trên bầu trời đêm sáng ngời!

Trong đám người truyền đến từng trận kinh hô!

"Mẹ kiếp? Lại bạo y? Bọn nhóc này bị gì vậy?"

"Cả người đều nhiệt huyết như vậy sao?"

"Cơ bắp này! Quá cuồn cuộn rồi phải không?"

"Bọn họ uống cái gì vậy? Con gấu đen hói đầu kia hình như cũng uống, sau đó đầu trọc cũng phát sáng!"

Chỉ thấy hai mắt Tề Ngọc trợn trừng, mặt ghen đỏ bừng, giờ bình nước đại lực lên trước ngực, bạo rống một tiếng!

"Là một người đàn ông! Hãy uống đại lực!"

"Đại lực xuất kỳ tích!"

"Rống ~"

Lời quảng cáo vô cùng xấu hổ rống lên, Tề Ngọc đều muốn tìm một khe hở trực tiếp chui vào a!

Ngay cả Triệu Đức Trụ cũng muốn chấn động não!

Người đến đây để kiểm tra, hay là để làm đại ngôn?

Đúng lúc này, chỉ thấy cơ bắp cả người Tề Ngọc nổi lên!

"Gia lực! Mãn Nguyệt Cung!"

"Tất sát! Hệ liệt nghiêm túc! Một quyền nghiêm túc!"

"Rầm!"

Quyền như trọng pháo, tựa núi Thái Sơn, mạnh mẽ đập ra!

Quyền phong cứng rắn như đao, đem mặt đất bê tông đều cày ra rãnh sâu!

Liên tục đả ra 3 lần âm bạo, hung hăng nện vào ngực Triệu

Đức Trụ!

“Rầm!”

Cảnh tượng rung động tựa như sao chổi đâm vào trái đất!

Vô luận là học viên mới hay cũ, cảm thiếu chút nữa đều muốn rớt xuống!

Chỉ thấy sắc mặt Triệu Đức Trụ đỏ lên, khí huyết nổi lên!

"Khụ khụ... 9 điểm!"

Lại 9 điểm nữa à?

Đám người tốt nghiệp trung học này có phải tiêm máu gà hay không?

Từng người đều là biến thái!

Tề Ngọc hưng phấn không chịu được, nhưng cũng không quên lời ước định lúc trước với Giang Nam!

Nhìn lại gầm gừ một tiếng!

"Đại lực trong tay! Ta có thiên hạ!"

"Làm một bình đại lực! Người chính là kỳ tích!"

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt!

Đại lực? Cái quái gì vậy? Đó có phải là thứ bọn họ vừa uống không?

Dữ dội như vậy sao?

Là bởi vì uống đại lực mới đánh ra công kích khủng bố như vậy sao?

Trên trán Quan Hồ nhảy ra hai gân xanh: "Mau đi xuống cho ta! Quảng cáo cái rắm!"

Phía dưới Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều đen mặt!

Không cần nghĩ, nhất định là Tiểu Nam phải không?

Tề Ngọc lên quảng cáo cho hần?

Hả? Tiểu Nam đâu rồi?

Chỉ thấy trên bãi đất trống bên cạnh, quầy hàng của Giang Nam đều đã được trải ra, bên trên bày đầy quần lót hiệu Hulk cùng đại lực 2.0!

Cầm loa khuếch đại trong tay!

"Thấy không! Mọi người đã có thấy không!"

"Một bình đại lực vào bụng! 9 điểm nằm trong tay!"

"Các người còn do dự cái gì nữa? Không muốn vượt qua cuộc thi sao? Các người không muốn trở thành một người tiên phong sao?"

"Đại lực 2.0! Giá đặc biệt giới hạn thời gian! 10 vạn một bình!"

"Người cứng đáng có được!"

Các học viên đều choáng váng!

Có nhầm lẫn gì không, đang tiến hành kiểm tra lực công kích, người lại đi bày hàng?

Tốt xấu gì cũng phân biệt trường hợp một chút có được hay không!

Vừa rồi còn tuyên truyền, hiện tại liền bán?

Về phần đám người Diệp Tinh Hà Lãnh Yên đều mang vẻ mặt lạnh nhạt, lúc Nam Thần ở linh trì tu luyện đều có thể bày sạp!

Cái này có là gì chứ? Chỉ là chuyện nhỏ!

Chỉ là thao tác cơ bản mà thôi!

"A... Sao ta cứ nhớ trước đây là 3 vạn một bình?"

"Không phải giá đặc biệt sao?"

Chương 620 -

Hạ Dao: "A~ Giá ưu đãi và giá đặc biệt trong miệng Tiểu Nam bình thường đều sẽ đảo ngược..."

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Giảm giá bình thường đều là hạ giá xuống a!"

Giờ khắc này, những học viên còn chưa tiến hành kiểm tra lực công kích kia đều sáng mắt lên a!

10 vạn? Nếu uống một ngụm xuống là có thể vượt qua bài kiểm tra, không thiệt thòi a!

"Cho ta một chai!"

"Ta cũng muốn!"

"Cái này... Uống xong có vẻ sẽ hơi đầu, hơn nữa còn tỏa sáng?"

Giang Nam trừng mắt: "Mẹ nó đã là lúc nào rồi, người còn để ý những chi tiết này? Tóc quan trọng hay thử nghiệm quan trọng?"

"Ta... Ta sợ bạo y! "

Giang Nam: "Chuyện bạo y không cần phải lo! Có quần lót hiệu Hulk ở đây! Nói lời tạm biệt với sự xấu hổ!"

"Nhìn thấy thứ Ngô Lương vừa rồi đã mặc không? Đó đều là sản phẩm của chúng ta!"

Trong nháy mắt Giang Nam đã bị đám người vây quanh! Bán cháy hàng!

Đại lực 2.0 cộng thêm quần lót thương hiệu Hulk, thu tiền tới mỗi tay!

Giờ khắc này, vô luận là Tiêu Phong Hỏa hay là Triệu Đức Trụ, còn có đám đạo sư kia, mặt đều vô cùng đen!

Người là đang mượn cơ hội phát tài a!

Có nghĩ tới cảm xúc của chúng ta hay không?

Quan Hổ: "Viện trưởng! Người không quan tâm sao? Bọn họ như vậy không tính là gian lận sao?"

Tiêu Phong Hỏa đen mặt: "Sợ cái rắm gì, qua được cửa này chẳng phải vẫn còn kiểm tra tổng hợp đó sao? Chỉ có 500 danh ngạch! Nên bị đào thải vẫn sẽ bị đào thải!"

Triệu Đức Trụ: ???

Cái này mẹ nó không đúng!

Nhưng người bị đánh ở đây cũng không phải là người!

Đánh một chút tuy rằng không bị thương, nhưng nên đau thì vẫn đau a!

Không có anh em nào như người cả!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ +666!]

Quá trình kiểm tra lực công kích kế tiếp, người đi lên không ai không phải là quái vật đầu gân thịt đầu trọc phát sáng cả!

Thậm chí còn có một số cô gái cũng bất chấp!

Đại quyền nện ngực lão già!

Trụ Triệu Đức bị nện có chút run rẩy!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ...]

[Giá trị oán khí từ...]

Thành ranh con nhà người, gười chờ đó cho ta!

Chờ đến lúc người lên đây!

Cho người cảm nhận cái gì được gọi là sự quan tâm đến từ người lớn tuổi ah!

Giang Nam đều vui tới lên trời!

Vừa kiếm được tiền, lại còn có giá trị oán khí? Nhân sinh này còn gì tốt hơn?

Trong chốc lát đã kiếm được hơn ba ngàn vạn!

Đúng lúc này, chỉ nghe Quan Hồ hô: "Giang Nam! Lên sân khấu!"

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người trong sân đều tập trung ở trên người Giang Nam!

"Cuối cùng cũng đến phiên cái tên nhãi này!"

"MVP cuộc tranh tài Ngôi Sao? Không biết có thể đánh ra được bao nhiêu điểm!"

"Hệ không gian tuy rằng lợi hại! Nhưng công kích tuyệt đối kém hơn hệ nguyên tố! Cũng bình thường!"

"Đàn em, cố lên!"

Hai mắt Triệu Đức Trụ sáng ngời, khóe miệng nhếch lên nhe răng cười!

Bị đánh lâu như vậy! Cuối cùng cũng đến thẳng nhóc thối nhà

người!

“Rầm!”

Chỉ thấy cả người Triệu Đức Trụ tận lực trướng lên, trên da lại nổi lên màu vàng nhạt!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Biểu tình Giang Nam không khỏi sợ hãi!

Lão già này sợ là muốn chơi chết ta!

Không được, không được!

Vì thế thuận tay liền nắm lấy ghế gập dưới hông!

Sau một khắc thân hình đột ngột xuất hiện trên đài...

Một phát thuận di này thật sự đủ ngẫu!

Nhưng nhìn Giang Nam mang theo một cái ghế nhỏ lên sân khấu, phía dưới không khỏi truyền đến một trận ầm ĩ!

"Phụt ha ha! Tên này không phải muốn dùng ghế đập Long Khảm Hoa Hạ đó chứ?"

"Giang Nam không có linh kỹ công kích sao?"

"Có một lỗ đen hư không, còn là linh kỹ thương tổn phạm vi lớn, có thể đối phó với Triệu đại gia sao?"

"Không phải chứ?"

"Phải dùng tới ghế gập? Hắn đang dùng thực lực để giải thích cái gì gọi là đường cùng a!"

Giang Nam bĩu môi, các người thì biết cái rắc a!

Ghế gập này chính là bảo bối của ta!

Biệt danh chúng sinh bình đẳng!

Nhưng cũng phải nói một lời công bằng!

Thời điểm ra khỏi phòng thí nghiệm, linh châu hệ không gian cấp Kim Cương chuẩn bị trước đó đã bị Giang Nam hấp thu!

Linh kỹ cực kỳ lợi hại!

Lợi hại tới nổ tung!

Nhưng cũng không phải linh kỹ công kích mà Giang Nam chờ mong!

Có dùng trong lúc kiểm tra cũng không thể có ích!

Trách không được hội Quang Minh sẽ lấy thứ này giao dịch với mình!

Nhưng đối với việc vượt qua bài kiểm tra, Giang Nam có mười phần nắm chắc!

Quan Hổ: "Bắt đầu!"

Giang Nam giơ tay lên búng một phát!

Lỗ đen hư không hiện lên!

Bởi vì Giang Nam thăng cấp từ Bạch Ngân lên Hoàng Kim!

Phạm vi bao phủ kỹ năng lỗ đen từ 100m tăng vọt lên 200m, lực hút càng khủng bố!

“Rầm!”

Chỉ trong nháy mắt, cả tòa đài cao đã bị áp súc thành viên bi, thậm chí chỉ để lại một cái hố lớn tại chỗ!

Thoáng chốc, đồng tử vô số người co rụt lại, hít một hơi khí lạnh!

Mẹ nó này chính là những gì các người nói sao?

Uy lực cũng quá khủng bố, quá chấn động mắt nhìn đi!

Giang Nam thẳng lên Hoàng Kim, thực lực có một bước nhảy vọt về chất!

Nhưng Triệu Đức Trụ lại ôm hai tay đứng tại chỗ, thản nhiên bất động! Vẻ mặt lạnh nhạt!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lão già, nếu không ngài cứ cho ta qua vòng đi!"

"Bằng không đến lúc đó ngài cũng không dễ xuống đài, sẽ không tốt!"

Chương 621 -

Triệu Đức Trụ trừng mắt: "Ta có xuống đài được không? Người cứ thử xem!"

"Là ai đã cho người can đảm chứ? Cái ghế gập của người sao? Dùng hết toàn lực cho ta!"

"Nếu không tên nhãi thối nhà người đừng hòng qua cửa ải từ chỗ ta!"

Giang Nam: "Đây là do ngài nói à nha! Không được tức giận!"

Triệu Đức Trụ cười ngạo nghễ: "Tức giận sao? Làm sao có thể! Chính diện..."

"Xoẹt!!"

Một thanh âm xé rách vang vọng toàn trường!

Thân thể Triệu Đức Trụ cứng đờ, tươi cười cứng đờ!

Cảm thấy dưới thân đột nhiên lạnh lẽo!

Gió thổi lạnh người! Tình huống xấu hổ?

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ +1000!]

Tất cả học viên mới và cũ, bao gồm cả nhân viên công tác, tròn mắt thiếu chút nữa trợn tròn!

Tiêu Phong Hỏa hoảng hốt!!!

Tất cả các đạo sư hoảng hốt!!!

Học viên mới và cũ cũng hoảng hốt!!!

Giang Nam trực tiếp thúc đẩy lực hút của lỗ đen hư không!

Lão tử không hút được người! Chẳng lẽ lại không hút được quần của người sao?

"Phụt ha ha! Lỗ đen hư không được dùng như vậy sao?"

"Triệu lão càng già càng dẻo dai a!"

"Ôi ô~ lợi hại lợi hại!"

"Kiến thức sâu rộng! Chật chịt chịt!"

"A ~ xấu hổ chết người!"

Triệu Đức Trụ: !!

Người mẹ nó!

Thao tác này của người là muốn chính chết lão tử!

Hút không được ta, liền lột quần lão tử?

Ah, ah!

Rất nhiều người! Tất cả đều đã thấy!

Triệu Đức Trụ che lại, hai mắt phun lửa!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

"Thằng nhóc! Đừng có chạy! Hôm nay lão tử nhất định phải đánh bạo đầu chó của người a!"

Triệu Đức Trụ một tay che lại, một tay xoay nắm đấm đập tới!

Giang Nam hô to: "Ngài nói chuyện không giữ lời! Vừa rồi còn

nói ta dùng hết toàn lực! Còn nói sẽ không tức giận! ”

Triệu Đức Trụ nghiêng rằng: "Ta nhổ vào! Ta đập chết nhãi ranh nhà người!"

Giang Nam thuận di một cái liền chạy: "Ngài đừng ép ta ra tay ngao!"

Triệu Đức Trụ một quyền búa đánh hụt! Sức mạnh khổng lồ đã phá vỡ toàn bộ khuôn viên trường!

Mặt đất lắc lư, có thể so sánh với trận động đất cấp 8!

Giang Nam: !!

"Lão già! Ngài chơi thật à?"

Triệu Đức Trụ xù lông: "Lão tử đánh bạo người a!"

Giang Nam thuận di chạy trốn, đi vòng quanh trường học: "Là ngài ép ta!"

Quay đầu lại liền mở ra một trùng động không gian, ghế gập xuyên thấu qua trùng động không gian, trực tiếp nện vào ót Triệu Đức Trụ!

Chỉ nghe một tiếng "bang"!

"A! Đau quá! Đau quá!

Một phát đập xuống, chỉ thấy trên trán Triệu Đức Trụ sưng lên một cục u lớn!

Rĩ máu!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Người lại còn đập ta?

Còn dùng cái ghế của người đập ta?

Ah, ah!

Mọi người đều choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Cái ghế gập đó lại đánh Triệu Đức Trụ đổ máu?

Không phải chứ!

Công kích này cũng quá khủng bố!

Ngay cả Tiêu Phong Hỏa cũng choáng váng! Giang Nam lại có thể phá được phòng ngự của lão Triệu?

Lão tử còn chưa tỉnh ngủ đúng không?

"Tiểu tử thối nhà người đứng lại! Để ta đánh một phát thôi, ta chỉ chạm nhẹ! Chỉ để ta hả giận là được!"

"Được rồi!"

Triệu Đức Trụ: ???

Người đồng ý? Thống khoái như vậy sao?

Triệu Đức Trụ đuổi theo, nắm đấm luân phiên hướng về phía bụng Giang Nam!

"Trùng động không gian!"

Nắm đấm vốn nên đánh vào bụng Giang Nam, lại nhanh chóng từ phía trước mặt Triệu Đức Trụ vọt ra!

Chuyển dời công kích!

Một quyền đánh vào mặt mình!

Đánh bay bản thân hơn một trăm mét! Mặt chảy máu đầm đìa!

Vậy nên, ...

Ta tự đánh mình à?

Da đầu Giang Nam tê dại: "Ngài đúng là một lão già dối trá không biết xấu hổ! Còn bảo là chạm nhẹ à? Rõ ràng là muốn đánh chết ta!"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

"Tên nhãi thối nhà người! Tới đây cho ta!"

"Không! Liu liu~"

Triệu Đức Trụ vừa mới đứng lên vừa muốn đuổi theo!

Giang Nam đã mở ra không gian trùng động, trong tay cầm một hạt bi đen, xoay người bạo đầu!

"Ta ném ~"

Viên bi đen nhanh chóng đánh ra khí thế của hàng pháo, hung hăng đánh vào ngực Triệu Đức Trụ!

“Rầm!”

Động năng khủng bố trút xuống, lại đánh bay Triệu Đức Trụ hơn 70 mét!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ở đây đều lộ ra vẻ rung động!

"Rống!"

Một phát bạo xung, khoảng cách giữa hai người cực nhanh rút ngắn, Giang Nam có nhanh cũng không kịp phản ứng!

Giang Nam: !!

Giơ tay lên móc ra chai Đại Lục Đoạt Mệnh, hướng về phía ót Triệu Đức Trụ đập tới!

"A!"

Một phát nện xuống, Triệu Đức Trụ lảo đảo, con người đột nhiên mất đi tiêu cự, động tác cứng đờ!

Nhưng cơ hồ trong nháy mắt liền tỉnh táo lại!

Giang Nam giơ tay lên lại thêm một đòn ghế gập đập xuống!

"Bốp"

Lại đập cho Triệu Đức Trụ chảy máu!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

"Ngao ngao! Thăng nhóc thối! Lão tử...! "

"A!"

Lại thêm một chao Đại Lục Đoạt Mệnh đập xuống!

Triệu Đức Trụ choáng váng!

"A!"

"Ngao ngao! Tên nhãi nhà người..."

"A!"

"A!"

.....

Chỉ thấy Triệu Đức Trụ nửa quỳ trên mặt đất, Giang Nam một tay cầm Đại Lục Đoạt Mệnh! Một tay ghế gập phá phòng!

Luân phiên đập, tiết tấu đều đặn!

Đập vào mặt Triệu Đức Trụ!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trợn tròn mắt!

Tề Ngọc nuốt một ngụm nước bọt: "Nam thần sẽ không đánh chết phó viện trưởng đó chứ?"

"Quá dữ a!"

"Nếu ta nhớ chính xác! Nam thần vừa đến học viện Tiên Phong chưa đầy một ngày! Liền viện trưởng, học trưởng, phó viện trưởng đều đánh u đầu mả trán..."

"Cái này không phải ai cũng nghĩ tới được ~ có nghĩ tới cũng không dám làm~"

"Nam thần đây là muốn lên trời!"

Chương 622 -

Giờ phút này, đám người Quan Hồ và Tiêu Phong Hỏa đều ngây ngẩn, đầu óc trống rỗng!

Lão Triệu bị người ta đánh bại?

Triệu Đức Trụ lần này cũng không đỡ được?

Không phải chứ!

Không phải đã nói kiểm tra lực công kích sao? Tại sao mọi thứ lại trở thành như thế này!

Không biết giờ phút này Giang Nam sắp điên rồi!

Trong tay mình tích góp được thời gian dài như vậy, chỉ có tám chai bia!

Bồ Lâm Sâm dùng một chai! Còn 7 chai còn lại!

Hiện tại tính cả cái bình rỗng của Hạ Dao, mình đã đập hết 5 cái!

Cho dù đau lòng, Giang Nam căn bản cũng không dám dừng lại!

Một khi dừng lại! Ta tất phế a!

"Viện trưởng cứu ta! Ta cảm thấy như ta sắp phải chết!"

Tiêu Phong Hỏa: ...

Không! Người cảm giác sai rồi!

Rõ ràng Triệu Đức Trụ mới là người bị người đánh một mặt đầy máu có được hay không?

Tên nhãi nhà người rõ ràng người không chút sứt mẻ!

Ta không tin!

Giang Nam nóng nảy, nếu đập hết số chai bia này, ta liền hoàn thành xong đời!

Người thân làm viện trưởng cũng không quan tâm sao?

Trả thù!

Tuyệt đối là cố ý trả thù!

Lập tức trực tiếp thuận di đi tới phía sau Tiêu Phong Hỏa!

Đẩy xe lăn liền thuận di không còn bóng dáng!

Quan Hổ hoảng loạn!!

"A! Người bỏ viện trưởng xuống! Bỏ hẳn xuống!"

Hai người lại xuất hiện đã là ở trước người Triệu Đức Trụ rồi!

Chỉ thấy giờ phút này cái mũi Triệu Đức Trụ đều thở ra khí trắng!

"Dám bỏ đầu ta? Xem ta có đánh bạo đầu người hay không!"

Nắm đấm luân phiên muốn đập vào người Giang Nam!

Giang Nam trực tiếp đẩy Tiêu Phong Hỏa ra!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

Nói tóm lại là tên nhãi nhà người lấy ta làm lá chắn hình người?

Đây là thật sự khi dễ chân ta không dùng tới được đúng không!

"Mẹ kiếp! Lão Triệu! Lão Triệu người bình tĩnh a!"

Triệu Đức Trụ giận dữ nói: "Người cút cho ta! Người thì sao mà có chuyện gì được!"

Nói xong liền đi sang một bên, Giang Nam liền đẩy Tiêu Phong Hỏa quay vòng theo hần...

Xưa có Tần vương chạy vòng quanh cột!

Nay có Giang Nam xoay vòng chạy trốn!

Tiêu Phong Hỏa: Ta là trụ?

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

Nếu như lại để Giang Nam giày vò!

Cái xương già này của ta sợ là không xong!

"Lão Triệu! Người bình tĩnh đi! Giang Nam nó chỉ là một đứa nhỏ 228 tháng 17 ngày!"

"Đứa nhỏ là vô tội a!"

Giang Nam không ngừng gạt đầu, móc ra nùm vú giả nhét vào miệng!

"Đúng vậy! Ta chỉ là một đứa nhỏ!

Triệu Đức Trụ: ???

"Lại nói! Là người bả hần dùng toàn lực! Giang Nam chỉ làm theo lời của người! Hần có gì sai?"

Giang máy lặp lại: "Đúng vậy! Ta có gì sai?"

Triệu Đức Trụ mặt đen, mặt mũi bầm dập, nhìn Giang Nam nghiến răng!

"Lại nói chúng ta thân làm trưởng bối! Làm thế nào lại có thể bắt bẻ một đứa nhỏ? Người nhìn xem, đã làm cho đứa nhỏ sợ!"

Giang máy lập lại: "Đúng vậy! Làm bảo bảo sợ chết đi được!"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Hai người kẻ tung người hứng vô cùng mượn mà!

Vừa rồi lão tử thấy rõ lúc người bỏ đầu lão tử cười rất vui vẻ?

Nhưng nhìn lại võ đài rách nát không chịu nổi, cùng với vô số ánh mắt nhìn chăm chú mình!

Triệu Đức Trụ đen mặt: "Quần lót! Cho ta một cái!"

Giang Nam cười hắc hắc, biết mình xem như tránh được một kiếp!

Vội vàng móc ra một cái quần lót hiệu Hulk, hai tay dâng lên!

"Triệu đại gia vất vả vất vả rồi! Vừa rồi ta chỉ đơn thuần vì tự bảo vệ mình!"

"Không nói gì hết! Sau này ngài chính là đại gia của ta! Chính là đại gia ruột của ta!"

"Nào nào! Đây là thứ chữa lành vết thương! Nếu ngài thích đại lực của ta, đến lúc đó ta cho ngài cả hai thùng!"

Nói xong đem một gốc khí huyết nhân sâm nhét vào trong tay Triệu Đức Trụ!

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười, lời nói tuy rằng nghe có vẻ kỳ quái!

Nhưng với thái độ của chàng trai trẻ này, có thể tạm bỏ qua!

"Ừm! Như vậy mới đúng!"

Lúc này Tiêu Phong Hỏa mới thở phào nhẹ nhõm!

Lão tử có thể sống tới từng tuổi này, cũng thật khổ cực mà!

Mặc quần lót hiệu Hulk, Triệu Đức Trụ lấy lại sự tự tin!

"Tiếp tục!"

Giờ phút này, học viên mới và cũ nhìn đầu Triệu Đức Trụ bầm dập, không khỏi âm thầm rung mình một cái!

"Nam thần đúng là Nam thần! Hắn không phải là con người!"

"Đánh cho Triệu đại gia như vậy? Rít ~"

"Các kỳ kiểm tra từ trước nay cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện loại tình huống này a!"

"Con hàng này thật sự chỉ vừa tốt nghiệp lớp 12 sao?"

Đám đàn chị kia hưng phấn hét chói tai!

Giờ phút này Lâm Sâm muốn cắn nát hàm răng, trước cứ để cho người đặc ý là được!

Chờ người vào được đây, cho người đẹp mặt!

Quan Hồ: "Cái kia~ Giang Nam mấy điểm?"

Triệu Đức Trụ đen mặt: "Người cứ nói đi?"

Quan Hồ lặng lẽ viết 10 trên bảng điểm!

Triệu Đức Trụ lau máu trên mặt, mặt mũi thật sự không nhận được, không khỏi nhớ tới nhân sâm mà Giang Nam cho mình!

Chữa thương?

Trực tiếp nhét vào miệng nhai nuốt!

Trong nháy mắt khí huyết trong cơ thể mãnh liệt, vết thương trên người dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mà khỏi hẳn!

Triệu Đức Tru không khỏi sửng sốt! Mẹ kiếp? Cái thứ này thần kỳ như vậy sao?

Không khỏi ném ánh nhìn tán thưởng của trưởng bối cho Giang Nam!

Chương 623 -

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt chột dạ!

Vội vàng xoa nắn vai Tiêu Phong Hỏa: "Viện trưởng! Ngài vì bồi dưỡng những bông hoa của tổ quốc mà thật sự là cung cúc tận tụy! "

"Trời lạnh như vậy, còn kiên trì tự mình tới quan chiến, tinh thần này khiến cho người ta động dung a!"

Tiêu Phong Hỏa hồ nghi một trận, không thích hợp!

Tên nhãi thối này sao đột nhiên trở nên ân cần như vậy?

Cái miệng nhỏ ngọt giống như mật ong?

Nhưng vẫn nói: "Trong mắt ta, người cũng như con cháu ta!"

Giang Nam: "Vậy nếu có người đánh con ngài, ngài làm sao đây?"

Tiêu Phong Hỏa tròn trắng mắt: "Người sợ lão Triệu đánh người? Cứ yên tâm! Lão Triệu sẽ không!"

"Nếu hắn cứ nhất định phải đánh ta thì sao?"

"Ta giúp người ngăn cản là được!"

"Ừm... Vậy thì ta liền yên tâm!"

Sau đó Giang Nam cũng không bóp vai cho Tiêu Phong Hỏa nữa!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +666!]

Mục đích của người có thể rõ ràng hơn một chút không?

Quan Hổ: "Hoa Linh!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoa Linh đều đã hiện lên vẻ khẩn trương, đi tới trước mặt Triệu Đức Trụ!

"Không có việc gì nha đầu! Đừng sợ! Cứ cố gắng hết sức! "

Hoa Linh gật đầu!

Sau một khắc linh lực cuồn cuộn!

Chỉ nghe "rắc" một tiếng, trong nháy mắt trở nên lớn hơn!

Cô đột nhiên hóa thân thành một người khổng lồ nữ cao 25 mét! Toàn thân hóa lớn!

Một bộ bikini maruko má hồng! Làn da tuyết trắng, cơ thể bùng nổ!

Trong nháy mắt, ánh mắt toàn thể nam đồng bào ngoài sân không khỏi sáng lấp lánh! Phát ra: "Oa~" một tiếng!

Vẻ mặt Giang Nam thưởng thức: "Thật sự nên để cho Dạ Oanh nhìn xem! Nhìn người ta kìa!"

Hoa Linh mặt ửng đỏ, có chút ngượng ngùng!

Biến hóa bất thành hình cũng khiến cho Triệu Đức Trụ trợn to hai mắt, vẻ mặt rung động!

Dị năng khổng lồ vẫn phi thường hiếm thấy!

Nhưng ngay sau đó! Khí huyết trong cơ thể mãnh liệt tung trào! Ngay lập tức lên đỉnh!

Triệu Đức Trụ: !!

Tổ chất thân thể cường đại giúp cho hắn chống lại đợt trùng kích đầu tiên!

Nhưng mặt lại nghẹn đỏ bừng!

"Triệu đại gia mặt đỏ như vậy? Không phải là có ý gì với tiểu cô nương người ta đó chứ?"

"Đánh rắm! Thu hồi những suy nghĩ xấu xa của ngươi! Đại gia đã 88 tuổi rồi! Còn ý gì nữa?"

"Ngươi không hiểu! Đàn ông đến chết vẫn là đàn ông!"

"Góc nhìn của Triệu đại gia giờ phút này! Hắc hắc hắc ~"

Hoa Linh nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Triệu Đức Trụ, còn tưởng rằng vết thương cũ bị Giang Nam đánh tái phát, không khỏi cúi người về mặt lo lắng!

"Đại gia? Anh không sao chứ? Nếu không ta đợi lát nữa..."

Triệu Đức Trụ mở to hai mắt: "Ta không có... Phụt"

Hai luồng máu mũi bị nghẹn đến cực hạn, đột ngột từ dưới lỗ mũi Triệu Đức Trụ thoát ra!

Lực trùng kích cực lớn trực tiếp đẩy thân thể Triệu Đức Trụ rời khỏi mặt đất! Sau khi ở trên không trung, lại xoay hai vòng tròn nằm trên mặt đất!

Hai đường máu mũi cao hơn ba mét!

Trong nháy mắt! Toàn trường xôn xao!

"Phi! Còn nói không có ý gì? Cái này cũng nghẹn đủ a!"

"À, trên cánh bên kia còn một người đang nằm, cũng cùng loại!"

"Chặc chặc chặc ~ đã lớn tuổi như vậy mà vẫn còn nhiều tâm tư!"

Tiêu Phong Hỏa gấp gáp: "Lão Triệu! Người... Người như thế còn ra thể thống gì!"

Quan Hổ: "Nhanh lên! Nhanh nghẹn trở lại! Đợi lát nữa mất máu quá nhiều là được..."

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoa Linh tràn đầy xấu hổ, đỏ thẫm như máu!

Không... Không phải chứ? Chẳng lẽ Triệu đại gia thật sự có ý với ta?

Đúng lúc này, bên ngoài sân trường có một lão bà mặc áo bông, tóc hoa râm dùng tốc độ khủng bố xông vào giữa sân!

Khóe mắt mang theo lệ hoa, cánh tay hóa kim loại, một quyền liên đánh vào bụng Triệu Đức Trụ!

Triệu Đức Trụ: Phụt!

Trực tiếp bị đấm phun ra một ngụm máu!

Cho toàn bộ trường học đều chấn động!

Không khỏi khóc nói: "Người là lão già khốn kiếp! Đồ đàn ông phụ lòng!"

"Người không phải nói với ta rằng không thích tiểu cô nương! Chỉ yêu một mình ta sao?"

"Lời thề non hẹn biển ngày hôm qua liên không tính sao?"

"Đồ nói dối! Người là đồ đại dối trá! Ô ô~"

Lý đại nương vừa khóc vừa đấm!

Lúc này sân trường đang trải qua một trận động đất kéo dài!

Triệu Đức Trụ điên cuồng hô máu: "Diễm Hồng! Người nghe ta giải thích! Diễm Hồng! Ta không phải..."

Lý đại nương: "Không! Ta không nghe! Ta không nghe! Ta đánh chết đồ phụ lòng nhà người! Đây thì động tâm! Đây thì chảy máu mũi! Không biết xấu hổ! Ô ô~"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ...]

Ta... Ta mẹ nó thật oan uổng a!

Là do gốc nhân sâm rách nát kia!

Người mà là chân ái của ta a!

Tên nhãi kia! Người thật đúng là đồn đại gia uột của người vào chỗ chết!

Giờ phút này, Lý đại nương đã làm chấn động toàn trường!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ ngồi xổm sau xe lăn!

Ta không nhìn thấy! Ta không nhìn thấy gì hết!

Là do người tự ăn, không liên quan gì tới ta!

Hoa Linh nghiêng đầu đỏ mặt: "Cái kia... Cho nên ta tính là thông qua sao?"

Linh kỹ "lực sát thương" mạnh nhất toàn trường không ai khác ngoài Hoa Linh!

Độc nhất vô nhị!

Chương 624 -

Ước chừng có bảy tám đại gia đại nương xông lên, lúc này mới kéo được Lý đại nương ra!

Lý đại nương vừa khóc vừa rống lên: "Triệu Đức Trụ! Chúng ta chia tay! Chia tay!"

"Không còn cách nào khác!"

"Người cùng tiểu cô nương xử lý đi! Bà già ta sẽ không bao giờ gặp lại người nữa! Phi!"

Giờ phút này Triệu Đức Trụ mặt mũi bầm dập, lệ đầy mắt!

Giải thích cũng vô dụng a!

Giang Nam núp sau xe lăn cản hất dừa, mắt đầy sáng lấp lám!

"Hiện tại tình yêu xé chiều đều hừng hực như vậy sao? Ai? Sao không đánh nhau chứ?"

Ta còn chưa thấy đã nghiệm!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Nhãi ranh! Hôm nay lão tử không đánh bầm dập ngươi, ta liền đổi tên thành Triệu Bồ Trụ a!"

Chỉ thấy lão gia tử đột nhiên bật dậy, giờ nằm đấm lên muốn đánh!

Giang Nam: !!

"Cứu ta! Nhanh cứu ta với!"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt: "Hừ! Người đúng là không biết xấu hổ! Dừng tay lại cho ta!"

Hai tròng mắt Triệu Đức Trụ phun lửa: "Đừng có ngăn ta a! Đều là do hấn ta! Đối tượng của lão tử đều đi mất rồi!"

Tiêu Phong Hỏa: "Đánh rầm! Người tự phun máu mũi, có liên quan gì đến Giang Nam?"

"Người rõ ràng nhìn trúng thân thể tiểu cô nương người ta! Người hạ lưu đê tiện!"

"Hạ tiện!"

Triệu Đức Trụ đỏ mặt trừng mắt: "Ta... Ta..."

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Nhìn Giang Nam không khỏi hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Lão tử sống từng tuổi này rồi! Chưa từng phải chịu nỗi tủi thân thể này!

"Ranh con! Tha người một mạng! Trở lại sẽ xử lý người sau!"

Triệu Đức Trụ tức giận muốn nổ phổi, xoay người gào thét: "Tiếp tục!"

Khiến cho một đám học viên chấn động màng nhĩ sinh đau!

Quan Hồ nhìn mặt mũi bầm dập của Triệu Đức Trụ vẫn còn điên cuồng phun máu mũi, khẽ gật đầu!

Viết 10 + sau tên Hoa Linh!

Thử nghiệm tiếp tục!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao nhìn Giang Nam đang cười trộm hắc hắc thì im lặng!

Các thử nghiệm tiếp theo diễn ra rất nhanh chóng!

Khi tiếp cận hoàng hôn, tất cả các bài kiểm tra đã hoàn tất!

Hơn 2500 người, nhờ vào đại lực 2.0, ước chừng hơn 1700 người vượt qua bài kiểm tra!

Mà đám người trung học như Giang Nam, chỉ còn lại 67 người!

Cũng may những người quen với Giang Nam không có một người nào bị đào thải, Ninh Du Du bởi vì dị năng đặc thù thậm chí trực tiếp qua vòng!

Quan Hồ nhìn quanh toàn trường, hơn 300 cái đầu trọc phát sáng chói mắt như thế...

"Ta mặc kệ các người dùng phương thức gì thông qua kiểm tra lực công kích! Học viện Tiên phong cuối cùng chỉ có 500 người!"

"Bây giờ tiến hành bài kiểm tra tổng hợp cuối cùng, trò chơi chuột mèo!"

"Địa điểm: Phòng đồ chơi! Thời hạn: 3 ngày!"

"Không giới hạn quy tắc! Việc duy nhất các người phải làm là không bị những con mèo già bắt khỏi nhà đồ chơi!"

"Một khi bị bắt được đưa tới điểm rút lui là hải đăng! Cũng đồng nghĩa sẽ bị đào thải!"

"Cho đến khi còn lại 500 con chuột trong nhà đồ chơi, kết thúc thử nghiệm này!"

"Bây giờ nhận vòng đeo tay ở chỗ ta, trò chơi sẽ bắt đầu trong một giờ!"

Mà Giang Nam thì lại choáng váng!

"Nhà đồ chơi? Cái quái gì vậy?"

Bài kiểm tra tổng hợp cuối cùng lại là trò chơi bắt người? Có cần cầu thả như vậy không?

Vẻ mặt Diệp Tinh Hà nóng lòng muốn thử: "Nhà đồ chơi chính là Linh Khư! Còn được gọi là nhà đồ chơi Mộng Lộ!"

"Là loại Linh Khư bị khống chế triệt để rất hiếm có!"

Giang Nam gãi gãi đầu, khống chế triệt để?

Có nghĩa là gì?

"Không bị bắt? Đây chẳng phải rất đơn giản sao?"

Diệp Tinh Hà: "Không đơn giản như vậy! Lát nữa người sẽ biết! À... Với người thì khá là đơn giản!"

Mọi người nhận xong vòng tay, sau đó đi theo Quan Hồ tới một tòa nhà giống như một quả trứng lớn màu trắng!

Có một trụ thủy tinh nuôi cấy khổng lồ ở giữa hội trường! Trong đó tràn ngập chất lỏng màu xanh lá cây không xác định!

Một quả cầu màu trắng có kích thước to bằng chậu rửa mặt được ng trong đó!

Phía trên khắc rậm rạp các biểu tượng nòng nọc!

Các đường ống phức tạp kéo dài từ trên cao và kết nối với vô số thiết bị xung quanh hội trường!

Mà trên vách tường là những màn hình hiển thị hiển thị số liệu phức tạp cùng với hình ảnh bên trong Linh Khư!

Phía hội trường là một cánh cửa thủy lực hợp kim titan-magiê!

Không ít nhà nghiên cứu khoa học đang bận rộn trong hội trường, tất cả mọi thứ đều được tổ chức tốt!

Trong thoáng chốc, Giang Nam còn tưởng rằng mình đã đi tới tương lai!

Ký hiệu tựa như nòng nọc kia, trước đó Giang Nam đã gặp qua một lần ở trên mặt đất linh trì!

Chỉ thấy một người phụ nữ mặc áo len cổ cao màu be đi tới!

Mái tóc đen tùy ý xỏa ra trước ngực, ngũ quan tinh xảo, mang theo một chút hương vị thành thực!

Híp mắt, nụ cười trên mặt dịu dàng!

"Hửm? Lần này có khá nhiều người đầu trọc nha ~ Đây là kiểu tóc đang thịnh hành sao?"

[Giá trị oán khí từ Vương Kiến + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Kỳ...]

Mặt Quan Hồ tối sầm lại: "Mộng Lộ, giao cho người!"

Chỉ thấy Hàn Mộng Lộ cười nói: "Ta tên là Hàn Mộng Lộ, hoan nghênh mọi người đến phòng đồ chơi của ta!"

"Hồ ca hản là đã dặn dò mọi thứ, nhưng ta vẫn phải bổ sung!"

Chương 625 -

"Đội lát nữa sẽ dựa theo điểm kiểm tra lực công kích của mọi người mà tiến vào nhà đồ chơi! Ví dụ, 5 điểm sẽ được vào sớm 5 phút!"

"Điểm số càng cao, thời gian dùng để ẩn nấp chạy trốn càng nhiều nha!"

"Thông qua cánh cổng không gian tiến vào, sau đó sẽ truyền tổng ngẫu nhiên! Ngọn hải đăng là điểm rút lui duy nhất trong phòng đồ chơi!"

"Các học viên mèo già sẽ truyền tổng đến hải đăng làm điểm xuất phát!"

"Ba giờ đổi bản đồ một lần, động tĩnh có thể có chút lớn, mọi người không cần hoảng hốt nha!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Còn có thể đổi bản đồ? Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Diệp Tinh Hà nhỏ giọng nói: "Nhìn thấy quả cầu màu trắng ngâm trong trụ nuôi cầu không? Cái thứ đó gọi là hạch tâm!"

"Có hạch tâm có thể khống chế kết cấu bên trong Linh Khư ở một mức độ nhất định!"

"Người hần cũng biết hệ thống Thiên Nhân đúng không? Sở dĩ bên ngoài có thể nhìn thấy hình ảnh thời gian thực trong Linh Khư, đều là công lao của hạch tâm!"

Giang Nam nhìn quả cầu màu trắng kinh ngạc xuất thần!

Quả là một nhóm những người tiên phong đi đầu trong thời đại!

Loại đồ chơi hạch tâm này, trước đây Giang Nam chưa từng nghe nói qua!

Nó hoạt động dựa trên nguyên tắc gì?

Mỗi tòa Linh Khư đều có một hạch tâm có thể khống chế Linh Khư sao?

Hạch tâm này đến từ đâu?

Giang Nam cảm thấy mình thắc mắc, càng không biết!

Nhưng điều duy nhất Giang Nam xác định được chính là, tới học viện Tiên Phong, tuyệt đối là một quyết định vô cùng chính xác!

Thời đại này đang từng bước một mở ra chiếc màn che chắn nó!

Hàn Mộng Lộ hí mắt cười nói: "Cuối cùng nhắc nhở mọi người! Các học viên cũ sẽ có một bản đồ trong nhà đồ chơi trong tay!"

"Cho nên, đừng nghĩ chỉ cần ẩn nấp là có thể vượt qua nha!"

Ở phía bên kia hội trường, đã có 100 học viên cũ nghiêm chỉnh chờ xuất phát!

Trên người được trang bị đầy đủ!

Gói y tế! Đèn pin! Vải không thấm nước! Túi ngủ! Ấm đun nước, vũ khí, lương khô và tất cả các thiết bị khác có thể được sử dụng!

Trông cực kỳ chuyên nghiệp!

So sánh với đám người Giang Nam, giống như người chơi cấp LV99 cùng tân thủ LV15 vậy!

Các học viên lão luyện ở học viện Tiên Phong ba năm, không biết đã thăm dò Linh Khư bao nhiêu lần, có biết bao nhiêu nhiệm vụ!

Chắc chắn là một đám chim vô cùng giàu kinh nghiệm!

Từng người liếm môi, hai mắt hưng phấn tỏa sáng!

"Hắc hắc! Coi như đến phiên chúng ta ngược đãi người mới!"

"Nhớ rõ lúc lão tử vừa tới, đều bị các đàn anh đàn chị ngược đãi tới nôn mửa! Meo meo meo! Lần này rốt cục cũng có thể xả giận rồi! Ha ha!"

"Các anh em! Người nói mất bao lâu là kết thúc?"

"Lần trước đàn anh bắt chúng ta, dùng 29 giờ, liền bắt còn 500 người..."

"Đừng hỏi! 24 giờ! Sạch sẽ!"

"Không có vấn đề gì! Ha ha!"

"Mười con chuột nhỏ! Đổi một viên linh châu cấp Bạch Kim? Đây quả thực chính là tặng linh châu a! Không khó khăn!"

Lâm Sâm cũng đứng trong đám học viên mèo già!

Oán hận nhìn Giang Nam, bẻ cổ!

Trong lúc nhất thời sắc mặt đám người Diệp Tinh Hà cũng không đẹp!

Bên này chuột nhỏ có chừng 1700 người!

Mà học viện chỉ phái ra 100 học viên cũ đến bắt?

Chênh lệch liền bày ra ở chỗ này!

Có 1 giờ để bắt đầu trò chơi!

Những người mới vội vã thảo luận về chiến lược!

Đám người Giang Nam cũng tụ thành một đồng nhỏ!

Ngư Thanh Thanh phát sầu nói: "Dưới loại quy tắc này, chúng ta không có chút ưu thế nào đáng nói, vô luận trốn như thế nào cũng sẽ bị tìm được a!"

Chung Ánh Tuyết: "Chiến đấu là không thể tránh khỏi, nhưng chênh lệch một chọi một là quá lớn, vẫn nên nhanh chóng tập trung lại, hành động đoàn đội!"

Ngô Lương nhíu mày: "Những truyền tống ngẫu nhiên a, hơn nữa còn đổi bản đồ, không dễ gặp!"

Thỏ con gãi đầu: "Nếu không chúng ta để lại dấu hiệu?"

Hạ Dao: "À... Chẳng lẽ đám mèo già sẽ không nường theo dấu hiệu tìm chúng ta sao?"

Nghiên cứu nửa ngày, cũng không nghiên cứu ra kế sách, hành động đoàn đội hiển nhiên là không thực tế!

Đúng lúc này, đám học viên lão làng kia lại đi tới!

"Vô dụng! Thành thành thật thật chờ bị bắt đi!"

"Rất nhanh các người sẽ biết cái gì gọi là chênh lệch!"

"Con mồi dù có trốn như thế nào, đều là con mồi!"

"Em trai, tuy rằng người lớn lên rất đẹp trai, nhưng chị đây

vẫn muốn bắt người nha!"

Lâm Sâm cười lạnh đi tới trước người Giang Nam: "Coi chừng người phụ nữ của người! Đừng để bọn họ rơi vào tay ta!"

Giang Nam trừng mắt: "Ôi mẹ nó?"

Đứng dậy giơ tay lên lấy ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh!

Mặt Lâm Sâm trắng bệch, mắt đầy hoảng sợ, nhảy ra sau hơn mười mét!

Mẹ kiếp! Lại nữa à?

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

Giang Nam bấu môi, cầm lấy chai Đại Lục Đoạt Mệnh trong tay: "Phi! Tưởng thế nào!"

Sắc mặt Lâm Sâm khó coi, nhưng cũng không dám dễ dàng tới gần Giang Nam!

Đến bây giờ hắn cũng không hiểu tại sao mình lại bị chai bia đập ngất xỉu nửa giờ!

"Chờ người đi vào! Lão tử sẽ tính sổ người!"

Chương 626 -

Lâm Sâm đứng bên cạnh một thanh niên gầy gò mặc áo khoác, bên hông cầm ba thanh thái đao, trong ánh mắt nhìn Giang Nam tràn đầy lãnh ý.

"Người gấp cái gì? Vào trong rồi nói sau!"

Lâm Sâm nghe rồi cười một tiếng: "Vào bên trong, chính là địa bàn của lão tử, xem hắn sống sao!"

Một giọng nữ lạnh lùng: "Tốt nhất người đừng ra tay với hắn! Em trai này chính là món ăn của ta!"

Chỉ thấy một cô gái mặc áo choàng mũ trùm, dưới thân là quần short, dáng người cao gầy mang vớ đen tựa vào góc tường!

Đại bộ phận khuôn mặt xinh đẹp đều bị tóc che khuất, chỉ lộ ra một khuôn mặt trắng bệch nhỏ nhắn, môi không chút huyết sắc!

Lâm Sâm giật mình một cái, ánh mắt có chút kiêng kỵ: "Ma nữ? Giang Nam lại không chọc vào người sao? Người nhúng tay vào làm gì?"

Ma nữ nhếch khóe miệng: "Ta cần giải thích với người sao? Rác rưởi?"

Lâm Sâm nóng nảy: "Người nói ai rác rưởi?"

Vệ Đằng cầm ba thanh đao đề vai Lâm Sâm lại, thản nhiên nói: "Ai cũng có thể bắt được hắn! Mỗi người đều dựa vào bản lĩnh!"

Giang Nam nghiêng cổ nhìn về phía học viên cũ!

Mẹ kiếp!

Sao cứ có cảm giác bọn họ đều muốn chơi ta?

Trong một thời gian ngắn như vậy!

Không biết bao nhiêu ánh mắt từ xẹt qua người mình!

Một đám nếu không phải cười lạnh với mình, cũng là nhướng mày làm động tác cắt cổ, ta được hoan nghênh như vậy sao?

Đã có chuyện gì xảy ra với ta?

"Tiểu Nam? Tiểu Nam! Người có cách nào tốt hơn không?"

Trong lòng Giang Nam nổi giận, càng ngày càng bạo!

Hừ hừ!

Không khỏi nhếch miệng cười!

"Ta ngược lại có một ý nghĩ chưa được trưởng thành lắm!"

Đôi mắt của mọi người sáng lên!

"Nói nghe thử xem?"

Giang Nam nhỏ giọng nói: "Xì xầm xì xầm~ Hắc hắc hắc ~ xì xầm xì xầm!"

Ninh Du Du rung mình một cái

"Bại hoại! Thật bại hoại!"

Lãnh Yên vẻ mặt ghét bỏ: "Di~"

Hoa Linh trợn trắng mắt: "Người là ma quỷ sao?"

Chung Ánh Tuyết che miệng nhỏ: "Người quá xấu nha~"

Hạ Dao ôm bụng cười

"Ha ha ha... Ta thích!"

Ánh mắt đám người Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc thì lấp lánh:
"Chiêu này tuyệt đối có tác dụng! Chờ ta đi thông báo với các anh em!"

Các học viên mới còn lại nhìn đám người Giang Nam phát ra tiếng cười giống như ác ma, không khỏi tò mò tiến lại gần!

"Các anh em này đã nghiên cứu ra chiêu thức gì sao?"

"Có chiêu gì hay không? Chỉ điểm cho chúng ta với!"

"Đúng vậy! Tất cả chúng ta đều cùng mặt trận thống nhất!"

Giang Nam mang vẻ mặt thần bí!

"Chỉ có thể tặng các người bốn chữ to! Nghe hơi mà chạy!"

Mọi người nghe mà vẻ mặt mơ hồ, ý gì?

Chẳng bao lâu đã một giờ trôi qua!

Chỉ thấy trong hội trường, cánh cổng hợp kim titan magiê chậm rãi mở ra!

Không gian dao động kịch liệt từ trong đó truyền ra!

Hàn Mộng Lộ híп mắt cười nói: "Trò chơi mèo chuột bắt đầu!"

"Những con chuột nhỏ bắt đầu chạy trốn! Chúc mọi người chơi vui vẻ!"

Nói xong rồi!

Hoa Linh là người đầu tiên xông vào!

Mà Giang Nam đạt đủ 10 điểm thì xuất phát sớm 10 phút, người thứ hai xông vào!

Một trận không gian dao động kịch liệt đánh úp lại!

Chờ Giang Nam phục hồi tinh thần lại, đã xuất hiện ở một ngã tư bỏ hoang!

Hả? Chờ đã!

Ngã tư?

Nhìn xung quanh, đây nghiễm nhiên là một thành phố nhỏ bị bỏ hoang!

Xung quanh không ít tòa nhà cao tầng đã sụp đổ, phía trên phủ đầy dây leo!

Trên đường phố còn có xe ô tô không biết đã đậu bao lâu, sớm đã báo hỏng!

Đã không biết đã bao lâu không có người ở!

Toàn bộ thành phố bị bỏ hoang được bao phủ bởi bóng tối, vầng trăng tròn trên đỉnh đầu!

Bên trong Linh Khư sao lại có thành phố của nhân loại chứ?

Hơn nữa quy mô này tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn có thể xây dựng được!

Trước đây đám người tiên phong đã từng cố gắng xây dựng thành thị trong các Linh Khư sao?

Như vậy cũng quá lợi hại rồi phải không?

Nhưng tại sao nó lại bị bỏ hoang chứ?

Nhưng Giang Nam không có thời gian để suy nghĩ nhiều như vậy!

Mình còn có chuyện lớn phải làm!

Thuấn di một cái, thân thể Giang Nam trực tiếp xuất hiện trên độ cao 1000 mét!

Sau khi thăng lên Hoàng Kim, phạm vi của tất cả các kỹ năng của Giang Nam đều có sự tăng trưởng đáng kể!

Nhìn phòng đồ chơi từ trên cao!

Phát hiện ra hướng đông nam, một ánh sáng đỏ bắt mắt sáng lên, chính là vị trí của ngọn hải đăng!

"Hắc hắc! Cũng không phải rất xa! 10 phút là đủ!"

Nói xong thân thể điên cuồng thuấn di về phía ngọn hải đăng!

Người ta ước gì ước gì rời xa ngọn hải đăng!

Giang Nam lại đi ngược lại, nụ cười càng lúc càng biến thái!

Ngay lúc này, hơn 1700 người trong hội trường đã bước vào phòng đồ chơi!

Những con mèo già kia đã sớm xoa tay, vô cùng gấp gáp!

"Lão Thiệt! Hôm nay không bắt được 30 người, lão tử cùng họ người!"

"Thời khắc sẵn sẵn!"

"Ha ha! Nhớ nường tay, đừng bắt nạt họ tới phát khóc!"

"Lần này nhất định phải hung hăng dạy dỗ đám người mới này! Phải cho bọn họ biết nên tôn kinh đàn anh đàn chị!"

"Các đàn em! Chờ chị gái đến tìm người~ yo yo! "

"Sau ba phút! Ngược đãi người mới bắt đầu! Ai ui!"

Chương 627 -

Sau ba phút, chờ tất cả mọi người đi vào!

Đám mèo già nôn nóng đồng thời xông vào cửa không gian!

Tiếp theo!

Bóng dáng 100 con mèo già đột ngột hiện lên dưới ngọn hải đăng, trên mặt đều là sự kích động!

"Chắc! Phòng đồ chơi! Đã một năm rồi không đến đây, phải không?"

"Vẫn như cũ, một chút cũng không thay đổi a!"

"A? Trên mặt đất đều là cái gì? Nhiều như vậy? Cũng phải trên 1000 cái phải không?"

"Quả gai hoàng kim? Lớn như vậy sao? Không giống a?"

Có người nhin không được ôm lên xem thử!

Chỉ thấy trên mặt đất là 1000 quả sầu riêng hoàng kim trải đầy mặt đất dưới ngọn hải đăng!

Tạo thành một cánh đồng sầu riêng hoàng kim!

Tất cả mọi người đều mang về mặt kinh ngạc!

Cái quái gì vậy?

Kế tiếp!

Bóng dáng Giang Nam đột ngột xuất hiện giữa không trung!

Một tay nâng một quả sầu riêng hoàng kim lớn!

Biểu tình trên mặt Giang Nam giờ phút này đã dần trở nên thiếu đạo đức.

"Mẹ kiếp? Giang Nam? Hắn bọn truyền tống đến ngọn hải đăng sao? Phụt ha ha ha! Hắn có cần phải xui xẻo như vậy không?"

"Con chuột nhỏ rơi vào ổ mèo già? Không đủ để ăn! Ha ha!"

Vẻ mặt Lâm Sâm dữ tợn: "Người phế rồi!"

"A... Không ai nghĩ đến Giang Nam tự mình chạy tới nơi này sao?"

"Tự mình chạy tới? Hắn đến đây để làm gì? Hắn có ngu không?"

"Hắn cầm cái gì trong tay?"

Giờ khắc này, biểu tình của không ít học viên cũ dần dần trở nên hoảng sợ!

Giang Nam: "Ta luôn cảm thấy có điều dân muốn hại trẫm!"

"Cho nên... Ta nên xuống tay trước!"

"Đại chiêu nhi: Toàn thành mang giáp hoàng kim!"

"Ta ném ~"

Chỉ thấy hai quả sầu riêng hoàng kim trong tay Giang Nam bị Giang Nam dùng hết khí lực toàn thân ném về phía cánh đồng sầu riêng hoàng kim trên mặt đất!

Ngay sau đó...

Hai quả sầu riêng đập mạnh vào cánh đồng sầu riêng như sao chổi đâm vào trái đất!

Nổ tung mạnh mẽ!

Và sau đó gây ra một phản ứng dây chuyền!

1000 quả sầu riêng hoàng kim trải trên mặt đất nổ hết người này đến người khác!

Đồng thời uy lực của vụ nổ thậm chí làm mặt đất sụp đổ chấn động!

Khói trắng nồng đậm đầy trời, thịt quả bắn tung tóe! Vô số gai hoàng kim đâm về phía bốn phương tám hướng!

Cảnh tượng đó! Sóng to gió lớn!

Ủm ~ thật thoải mái!

Trong lúc nhất thời các học viên mèo già hoàn toàn nổ tung!

Nổ theo nghĩa thực sự!

Thậm chí có người suýt thăng thiên!

Một "hương thơm nồng đậm" khuếch tán ra!

Người nghe rơi lệ, người thấy hộc máu!

"Ngao ngao! Mẹ nó này là gì! Ta ôn! Ọe ọe!"

"Cút! Đó chính là cút! !! Giang Nam ta giết người!"

"A! gai nhọn này nổ tung khiến toàn thân ta đều là lỗ thủng!"

"Ọe~ Ọe ~ ọe ~ ọe ~ phi! Ọe~"

"Bà nội! Có phải là bà nội không? Sao người lại ở đây?"

"Ta là ai? Đây là đâu? Tại sao trên người ta lại toàn là cứt thế này?"

"Con hàng này lại ném cứt vào chúng ta? Ah, ah!"

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vệ Đẳng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 555!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giá trị oán khí điên cuồng làm mới, ngăn ngui vài giây, nhanh chóng cống hiến hơn 50 vạn giá trị oán khí!

Những con mèo già hoàn toàn điên rồi!

Có người quỳ trên mặt đất nôn mửa! Có người trợn trắng mắt sùi bọt mép!

Có người bị gai nhọn đâm chảy máu, tràng diện hoàn toàn hỗn loạn!

Chỉ thấy Giang Nam đứng giữa không trung, vẻ mặt kiêu ngạo

Giang Nam: Phụt ha ha ha ha ha ha!

Điên cuồng ném sào riêng hoàng kim về phía đám đông!

Cả hai cánh tay đều ném ra tàn ảnh, giống như hai bánh xe!

"Ném chết các người! Phụt ha ha ha ha ha!"

Muốn chơi ta sao? Không có cửa!

"Ah ah! Người vẫn còn ném nó à? Ta sẽ giết người!"

"Đàn em! Đàn chị không vui! Cho dù người trông có đẹp trai!

Đội lát nữa bắt được cũng phải lột sạch người rồi đánh oa! Oẹ ~!

"Đột nhiên cảm thấy tình yêu bay mất!"

"Thiên Tòng Vân Thứ!"

"La Sinh Môn!"

"Phong Hồng!"

Từng linh kỹ uy năng khủng bố hướng về phía Giang Nam đánh tới!

Nhìn dòng nước lũ linh kỹ đang đến trước mặt, da đầu Giang Nam tê dại!

"Thấy nguy liền chạy! Đừng quá nhớ thương ta!"

Nói xong liền thuấn di một cái không còn bóng dáng, đông đảo linh kỹ đều đánh hụt...

Giờ phút này tại chỗ chỉ còn lại một đồng thịt vàng, tản ra hương vị mê người!

Một trăm con mèo già phun lửa, sắp cắn nát răng!

Trên người dính một lớp thịt quả sầu riêng thật dày! Cả người đều sụp đổ!

Vốn là một đám mèo đen, hiện tại lại hóa thành mèo cam lớn!

"Nôn ~ Ta mẹ nó nôn! Ta muốn đi tắm! Phải đi tắm!"

"Tắm chỗ nào? Nơi này là phòng đồ chơi a..."

"Giang Nam trời đánh! Hệ không gian thì muốn làm gì là làm sao?"

"Đúng vậy! Hắn có thể..."

Vốn dĩ còn muốn cho ra oai với đám người mới này!

Ai biết được chỉ mới bước vào phòng đồ chơi được một giây!
Chỉ trong vòng một giây đó! Liền bị Giang Nam chơi muốn sập đổ!

Lúc này bọn họ xem như hoàn toàn biết được cái gì gọi là Toàn thành mang giáp hoàng kim!

Lúc này trong hội trường, màn hình 3D hiển thị hình ảnh ở ngọn hải đăng!

Tất cả nhân viên nghiên cứu khoa học đều choáng váng, những đàn anh đàn chị chạy đến xem não nhiệt cũng đều chết lặng!

Chương 628 -

"Không phải chứ? Chạy tới cho nổ tung ngọn hải đăng? Thao tác bạo loạn này là gì?"

"Cũng chỉ có Giang Nam hệ không gian mới có thể làm được loại chuyện này..."

"Hắn đây là muốn lên trời, mới mở màn đã kéo đầy giá trị oán hận? Quá ngẫu nhiên~"

"Có cần phải kiêu ngạo như vậy không? Da đầu ta đều tê! Đám người Lâm Sâm sợ là tức điên rồi!"

"Chuyện này thật thú vị ~"

Giờ phút này mặt Tiêu Phong Hỏa và Triệu Đức Trụ đều đen!

Các người có thể giúp chúng ta hả giận một chút, để cho tên nhãi thối kia biết sự lợi hại của các người a!

Hàn Mộng Lộ nhìn màn hình mà không nhìn được bật cười: "Thật xấu xa ~ một chút cũng không ngoan!"

Trong phòng đồ chơi!

Những con chuột nhỏ truyền tống vào đều nghe được tiếng nổ tung ở phương hướng ngọn hải đăng, cùng với một tiếng gầm giận dữ!

"Tình huống gì vậy?"

"Ha ha! Được rồi! Nam thần lợi hại!"

"Hiện tại dễ dàng hơn rồi, cảm ơn Nam thần!"

"Hắc hắc! Tiểu Nam quá tuyệt vời! Quá thích người mà~"

"Hừ hừ! Cho các người buồn nôn tới chết!"

Giờ phút này đám mèo già từ trong biển hoàng kim giấy dựa vừa chạy vừa nôn!

"Giang Nam! Người chờ đó cho lão tử a! Hôm nay không làm gì cả, chỉ bắt người!"

"Người thì hay rồi! Hệ không gian dễ bắt như vậy sao?"

"Bắt mấy người thân thiết bên cạnh hắn! Lại dụ hắn ra ngoài, bắt hắn!"

"Tên này sẽ không vứt bỏ đồng đội, khẳng định sẽ tới cứu!"

"Đừng nói nữa! Trước tiên chia nhau hành động, gặp người liền bắt, vòng tay liên lạc!"

Cho dù tức giận không chịu được, đám mèo già vẫn duy trì lý trí như trước!

Nhưng mà đang lúc bọn họ muốn đi bắt người, lại phát hiện trong rừng rậm có từng luồng ánh sáng trắng rực rỡ!

Thậm chí còn sáng hơn cả ánh sáng phát ra từ ngọn hải đăng!

Có thể so sánh với sao Bắc Cực!

Có thể nói là vô cùng dễ thấy!

Chính là những học viên đã uống đại lực 2.0 lúc kiểm tra lực công kích!

Đầu trục của bọn họ vẫn quật cường phát sáng như cũ!

Cái này căn bản không cần tìm cũng được!

Không khó khăn a!

Những con mèo già trực tiếp đuổi theo những điểm phát sáng!

Giờ phút này, những học viên uống đại lực 2.0 đã chết tâm!

Cái đầu "sáng" này quả thực không trị được a, tất sẽ bị bắt a!

Vào ban đêm mẹ nó chính là sự tồn tại của đèn đường!

Bôi bùn lên đầu, lấy quần áo che, chiêu gì cũng dùng, vẫn che không được!

[Giá trị oán khí từ Chu Kỳ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Siêu...]

.....

Giang Nam cảm nhận được giá trị oán khí làm mới, cười rất vui vẻ!

Một đường thuận di trở lại thành phố phế tích!

Ngân nga bài hát đi dạo trên đường phố, vẻ mặt thoải mái!

Giang Nam cũng không cảm thấy có thể có người bắt được mình!

Cho dù là đứng trước mặt 100 con mèo vàng, để cho bọn họ bắt cũng không bắt được!

Cho nên căn bản không có áp lực có được hay không?

Ngược lại tương đối lo lắng cho đám người Tuyết Tuyết và Lang Diệt, nhưng trước mắt cũng không có cách tốt nào để hội hợp!

Cũng chỉ có thể làm như vậy trước!

Nhưng Giang Nam ngược lại tương đối cảm thấy hứng thú với thành phố bỏ hoang trước mắt!

Không khỏi nhìn đông, nhìn tây, dáng vẻ tò mò!

"Răng rắc!"

Phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng giòn vang!

Giang Nam nhanh chóng xoay người, ngón tay búng một phát!

"Lỗ đen hư không!"

"Rầm!"

Trong vòng bán kính 200 mét, đèn đường, xe báo hồng, vỉa hè đường nhựa, thậm chí một nửa số tòa nhà dân cư trong nháy mắt đã được nén thành viên bi đen!

"Ầm ầm!"

Các tòa nhà dân cư còn lại không chịu nổi gánh nặng, trực tiếp sụp đổ thành một đồng cặn bã, khói bụi tại chỗ nổi lên bốn phía!

Giang Nam nhíu mày: "Không có ai sao?"

Vì thế tiếp tục chấp tay đi tiếp, nhưng khóe miệng lại gọi lên một đường cong!

Đi ra 180 mét, sau đó thuận di quay đầu lại!

Trước mắt vẫn là một mảnh thành phố bỏ hoang, không có chút dị thường nào!

Giang Nam gãi gãi đầu: "Là ta cảm nhận sai sao?"

Không tin tà, lấy ra thiết bị hồng ngoại quan sát ban đêm!

Nhưng vẫn không nhìn ra cái gì cả!

Thật kỳ lạ, theo lý thuyết trò chơi chỉ mới bắt đầu, những con mèo già không thể chạy đến vị trí xa như vậy!

Đó là cái gì?

Sự tò mò của Giang Nam cháy hừng hực!

Tuyệt đối có thứ gì đi theo mình!

Khỏe miệng Giang Nam nhếch lên một nụ cười xấu xa, một đường đi đến một nơi vứt bỏ đồ dùng sinh hoạt trong thành!

Đặt mông ngồi trên ghế sofa!

Từ trong không gian dị độ lấy ra một cái lò nướng thịt, thuần thực nhóm lửa đốt chút than!

Cánh gà, đùi gà, xúc xích giảm béo, kẹo dẻo, mọi thứ đều được sắp xếp!

"Tách tách~"

Đùi gà nướng than ứa dầu, mùi thơm lan tỏa khắp nơi!

"A~ một ngày rồi không ăn cơm! Chết đói mất thôi!"

Giang Nam nhìn xung quanh, cũng không phát hiện bất kỳ dị thường nào!

Không khỏi nhắm mắt lười biếng, xoay người nằm trên ghế sofa!

- A~ cũng không biết lúc nào có thể nướng xong, ngủ một lát trước đã!

Nói xong liền nhắm hai mắt lại, hô hấp dần dần đồng đều!

Giang Nam hé mắt

Giang Nam bắt đầu chiến thuật rình mò, lợi dụng mở không gian trùng động ở phía sau lưng!

Cũng chính là mở một con mắt nhắm một con mắt trong truyền thuyết!

Trực tiếp bật góc nhìn của thượng đế lên!

Chương 629 -

Thời gian trôi qua 3 phút, vẫn chưa có động tĩnh!

Giang Nam không khỏi có chút nóng nảy, chẳng lẽ thật sự là do mình cảm giác nhầm rồi?

Chỉ thấy đùi gà lớn trên lò nướng truyền ra một trận mùi khét, đã bắt đầu bốc khói trắng!

Ngay sau đó!

Đùi gà lớn thế nhưng tự động lật mặt!

Sau đó xúc xích giăm bông, kẹo dẻo, cùng cánh gà đều lật mặt theo!

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp? Người quan tâm đến ta như vậy sao?

Đây chắc chắn là con người!

Giang Nam cũng không cho rằng linh thú còn biết lật mặt đồ nướng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Tàng hình?

Là khách hàng của bộ đồ tàng hình teletubbies sao?

Giang Nam đang suy nghĩ!

Chỉ thấy tại chỗ có quầng sáng màu trân châu hiện ra, thứ vẫn đi theo Giang Nam kia, dần dần hiện ra!

Tim, dây thần kinh, mạch máu, động mạch, xương, cơ quan nội tạng, tất cả các loại cấu trúc dần dần hiển thị!

Cuối cùng hóa thành một cô bé!

Tổng thể đều hiện ra trạng thái bán trong suốt, tản ra hào quang màu trần châu!

Trên trán có hai sừng thủy tinh nhỏ!

Giờ phút này cô gái trong suốt ngồi xổm trên mặt đất, mắt to chuyên tâm nhìn chăm chăm đùi gà trên lò nướng!

Lại ngẩng đầu vụng trộm liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, tựa hồ đang xác định hẳn thật sự đã ngủ!

Sau đó cầm lấy lon đựng ớt bột rắc một chút lên đùi gà lớn!

Giang Nam hoang mang!

Này, này!

Mẹ nó con hàng này tuyệt đối không phải là con người!

Không có con người nào mà lại mọc sừng a!

Nửa trong suốt? Làm thế nào có thể nửa trong suốt!

Cái này ... Đây không phải là ma đó chứ?

Hơn nữa con ma này còn thích ăn bột ớt!

Trong lòng Giang Nam hoảng hốt!

Mình câu ra cái thứ đồ chơi gì a!

Cô bé bán trong suốt dường như cảm thấy không đủ cay, vì vậy cô lại lấy lon ớt bột và đổ lên!

Một lần! Hai lần!

Giang Nam: !!

Là một con ma, người ăn nhiều ớt cũng không tốt ah!

Thành phố bỏ hoang âm u khủng bố, cộng thêm một cô bé bán trong suốt, trong lòng Giang Đại Gan cũng phải run rẩy!

Lần thứ ba!

Chỉ thấy nắp của lọ ớt bị rút ra!

Cả nửa lon bột ớt đều đổ lên đùi gà và than lửa!

Cô gái bán trong suốt cứng đờ!

Giang Nam: ...

Ngay sau đó, một làn khói trắng bốc lên từ lò nướng thịt nướng, mang theo cảm giác cay nồng!

Cô bé bán trong suốt bị hun đến mức rơi nước mắt, liên tục quạt lỗ mũi!

Thần sắc không khỏi bối rối nhìn về phía Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ ??? +745!]

Giang Nam đã nổ tung!

Ngay cả hệ thống cũng không nhận ra được tên cô ấy?

Đây chắc chắn không phải là con người!

Giờ phút này thân thể Giang Nam cứng ngắc nằm trên sofa!

Bị khói hun đến mức nước mắt chảy ròng!

Tình huống này, lão tử rốt cuộc nên tỉnh hay không tỉnh a?

Nếu tỉnh lại, vậy chẳng phải sẽ rất xấu hổ sao?

Không tỉnh à?

Than nướng bột ớt?

Người chết đều có thể hun sống được không, sặc chết lão tử!

Người ăn vụng có cần thiếu chuyên nghiệp như vậy hay không?

Cô bé bán trong suốt thấy Giang Nam không nhúc nhích, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó nhìn thoáng qua đuôi gà đen nhánh...

Cái này rõ ràng không thể ăn được!

Vì thế cầm lấy xúc xích giăm bông và cánh gà ở một bên và ăn, vẻ mặt hạnh phúc!

Sau đó cầm lấy xiên kẹo bông, đi tới trước mặt Giang Nam!

Khuôn mặt nhỏ nhắn đến gần!

"Ngủ ~ ngủ ~"

Giang Nam: !!

Quả nhiên!

Con ma này không ăn được đuôi gà lớn nên muốn ăn ta!

Không thể giả vờ ngủ được nữa!

Chẳng bao lâu thì nên rắc mì ớt lên người ta!

Bản thân câu được một con ma! Nói cái gì thì mình cũng phải thu thập!

Chỉ thấy Giang Nam bật dậy một cái, từ trên ghế sofa trực tiếp bật lên!

"Này! Ta đã biết người không phải là con người ngay từ cái nhìn đầu tiên!"

"Đại Uy Thiên Long! Thích Ca Địa Tàng!"

"Bàn Nhược Chư Phật! Đại La Pháp Chú!"

"Ba!"

Một ngón tay búng ra! Lỗ đen hư không hiện lên!

Trong mắt cô bé bán trong suốt tràn đầy hoảng sợ, vội vàng nhét kẹo bông vào miệng!

Quầng sáng trên châu quanh thân đại phóng, bắt đầu từ bán trong suốt hóa thành trong suốt cực nhanh!

Xoay người bỏ chạy, Giang Nam kinh hãi!

Bởi vì lực hút của lỗ đen hư không không tạo thành chút ảnh hưởng đối với cô!

"Ăn xiên của ta! Người vẫn muốn chạy sao?"

"Linh kỹ: Hàng rào không gian!"

Trong nháy mắt, không gian ngừng kết!

Biến thành một bức tường không gian trong suốt 10m × 10m!

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn, hàn khí tản ra bốn phía!

[Giá trị oán khí từ ??? + 1000!]

Cô bé bị đụng hiện hình trong nháy mắt, lập tức lại biến mất không thấy!

Giang Nam vung tay lên!

Sáu mặt hàng rào không gian trong nháy mắt kết thành!

Tạo thành một không gian hình vuông dài và rộng 10 mét, tương tự như kết giới!

Các bức tường được tạo thành từ các hàng rào không gian trong suốt!

“Rầm!”

Lại là một tiếng trầm đục, cô bé hung hăng đụng phải hàng rào không gian!

Hàng rào thậm chí còn bị đụng ra vết nứt, phía trên kết ra từng đợt sương trắng!

Những vết nứt rất nhanh đã được sửa chữa!

Giang Nam chống nạnh, vẻ mặt đắc ý!

"Ha ha! Quá đỉnh phải không?"

Đây chính là linh kỹ không gian cấp Kim Cương mà Giang Nam mới lấy được!

Hàng rào không gian!

Có thể trong phạm vi 1000 mét, trong nháy mắt thả ra sáu mặt vách tường trong suốt 10m × 10m, hoàn toàn do không gian ngưng kết mà thành!

Lực phòng ngự cực kỳ kinh người, sáu mặt vách tường tùy ý tổ hợp, thậm chí còn có thể tạo thành thứ giống như lồng giam!

Chương 630 -

Giờ phút này vừa vặn dùng hàng rào không gian nhốt cô bé bán trong suốt ở bên trong!

Giang Nam nhếch miệng cười, chà xát bàn tay nhỏ: "Bán đi! Bán đi đổi lấy tiền!"

Giờ phút này cô bé trong suốt sợ hãi nhìn Giang Nam một cái, cắn chặt môi dưới!

Trong nháy mắt liền biến mất trong tầm mắt Giang Nam!

"Hắc hắc! Người ở một nơi lớn như vayaj, người chạy đi đâu!

Nói xong búng một cái, hàng rào không gian hai bên dưới sự khống chế của Giang Nam chậm rãi đẩy vào trong!

Không gian đang thu hẹp từng chút một!

Giang Nam ngược lại muốn nhìn thử, mình đến tột cùng bắt cái gì!

Nhưng mà lúc này quả trứng khổng lồ ở hội trường lại đột nhiên vang lên từng đợt cảnh báo màu đỏ!

Thần sắc của tất cả nhân viên nghiên cứu khoa học đều trở nên ngưng trọng, ngay cả Hàn Mộng Lộ cũng mở đôi mắt hí ra!

"Báo cáo tổ trưởng! Phát hiện trạng thái thứ năm của vật chất! Bose - Các hạt ngưng tụ Einstein* ! Phản ứng vô cùng mãnh liệt!"

Bose - Các hạt ngưng tụ Einstein*

(*) : là một trạng thái vật chất của khí boson loãng bị làm lạnh đến nhiệt độ rất gần độ không tuyệt đối _

(*) : là một trạng thái vật chất trạng thái vật chất của khí boson boson loãng bị làm lạnh đến nhiệt độ nhiệt độ rất gần độ không tuyệt đối độ không tuyệt đối _

"Cái gì? Xuất hiện rồi? Ở đâu?"

"Vị trí trung tâm phế tích An Thành!"

"Nhanh lên! Điều chỉnh hình ảnh ra, lần này nói gì cũng không thể bỏ qua!"

Trong lòng bàn tay Hàn Mộng Lộ đầy mồ hôi, thần sắc khẩn trương!

Giờ phút này ngay cả Triệu Đức Trụ cũng ngồi không yên, thần sắc kích động!

Tiêu Phong Hỏa nuốt một ngụm nước bọt: "Có thể bắt được không?"

Hàn Mộng Lộ cắn chặt răng: "Bằng mọi giá! Mọi người! Chuẩn bị mọi thứ để bắt!"

Sau đó, hình ảnh phế tích An Thành đã được điều ra để trên màn hình lớn!

Mơ hồ có thể nhìn thấy tại chỗ còn có từng đợt khói bụi chưa tan!

Đường như vừa xảy ra một trận chiến!

Trong hình, Giang Nam đứng ở cửa trung tâm mua sắm, chống nạnh, khuôn mặt đắc ý: "Phụt ha ha ha ha! Hãy gọi ta là Kết Giới Sư đi!"

Tất cả mọi người trong hội trường đều bối rối!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giang Nam?

Giang Nam ở phế tích An Thành?

Còn đang chiến đấu với "không rõ"?

Nhưng giờ phút này hệ thống Thiên Nhân chỉ có thể nhìn thấy Giang Nam đứng trên đường phố cười to!

Nhưng không thể nhìn thấy tình hình bên trong trung tâm mua sắm!

Chỉ thấy lúc này không gian hàng rào lồng giam đã thu nhỏ xuống còn 3 mét vuông!

Cô bé bán trong suốt vẫn không ngừng trùng kích hàng rào hư không!

Phát ra từng đợt ánh sáng màu trần châu!

Cơ thể của cô bé dường như nằm giữa thực thể và ảo giác!

Vài lần đều đem hàng rào không gian va chạm ra vết nứt!

Mỗi một lần va chạm, mang theo một cỗ hàn khí, trong mắt cô bé tràn đầy sợ hãi cùng lo lắng!

[Giá trị oán khí từ ??? + 1000!]

Mà điều này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của Giang Nam!

"Đây rốt cuộc là cái gì vậy?"

Giờ phút này, vòng tay Giang Nam đột nhiên truyền đến thanh

âm!

"Giang Nam Giang Nam! Người có nghe ta nói không? Ta là Hàn Mộng Lộ!"

"Đừng đến gần "không rõ"! Cực kỳ nguy hiểm!"

Giang Nam ngạc nhiên! Không rõ? Là cô bé kia sao?

Chỉ với cô bé ấy? Nguy hiểm?

Một cô bé không biết rắc bột ớt cho đùi gà, làm đổ cả nửa lon bột ớt thì có thể nguy hiểm đến đâu?

"Cái gì là không rõ?"

Hàn Mộng Lộ lo lắng nói: "Một loại hình thái sinh mệnh cao hơn nhân loại! Cơ thể có trạng thái bose - ngưng tụ Einstein!"

Giang Nam: Hả?

"Rau bina gì cơ?"

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 999!]

"Rau bina cái đầu người!"

"Vật chất có sáu trạng thái! Thể khí! Thể lỏng! Thể rắn! Trạng thái plasma! Trạng thái ngưng tụ bose! Trạng thái ngưng tụ fermionic!"

"Trạng thái bose của Không Rõ cần phải vượt qua $-273,5^{\circ}\text{C}$ không độ tuyệt đối để hình thành, một những thứ mà cơ sở hiện tại của chúng ta không thể lý giải được!"

"Dù sao cũng rất nguy hiểm! Ai nha! Trở về sẽ giải thích cho người biết! Người đi trước đi!"

Giang Nam gãi gãi đầu, tuy rằng không hiểu Hàn Mộng Lộ đang nói bla bla cái gì!

Nhưng hẳn hiểu được, cô gái bán trong suốt này tuyệt đối không phải là con người!

"Nguy hiểm chỗ nào? Chẳng phải ta đã bắt được sao?"

"Ta nhìn thấy rất đáng yêu a, chỉ là có hơi bằng phẳng!"

"A~ nhưng vẫn hơn Dạ Oanh!"

Giờ khắc này, cả hội trường có chút yên tĩnh, lập tức truyền ra một trận tiếng hít khí lạnh!

Đám nhân viên nghiên cứu khoa học kia đều chấn động!

Bắt được rồi à?

Giang Nam bắt được "Không Rõ"?

Triệu Đức Trụ mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được: "Cái này... Thằng nhóc thối này làm sao làm được?"

Mặt già của Tiêu Phong Hỏa kích động đỏ bừng: "Giang Nam là hệ không gian! Có đặc thù của hắn! Không phải là không có khả năng này!"

Hàn Mộng Lộ hưng phấn tới mức ngực phập phồng kịch liệt: "Người... Thực sự bắt được Không Rõ? Nó... Nó trông như thế nào?"

"Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích! Chúng ta sẽ phái người đi tới tiến hành bắt giữ!"

Lúc này, lồng giam của hàng rào không gian đã thu hẹp xuống mức 2m vuông!

Cô bé bán trong suốt không còn cố gắng va chạm, nhưng hai tay bám vào hàng rào không gian!

Cả người đều dán lên trên, bình tĩnh nhìn Giang Nam.

Cắn chặt môi dưới, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy sự cầu xin cùng sợ hãi, không ngừng lắc đầu!

Trong mắt tràn đầy bất lực, nước mắt theo gò má chảy xuống...

Trái tim Giang Nam mạnh mẽ thắt lại!

Hình ảnh này làm cho Giang Nam nhớ tới buổi sáng năm đó ở cô nhi viện, Chung Ánh Tuyết bị người Chung gia dẫn đi!

Mình cũng khóc thương tâm như vậy...

Chương 631 -

Không khỏi lau mũi, lẩm bẩm nói: "Bắt sao?"

Lập tức mở không gian dị độ ra, nhét cổ tay vào, triệt để che đậy tín hiệu vòng tay!

Bên trong hội trường trứng khổng lồ!

"Sao không liên lạc được với Giang Nam rồi?"

"Hắn tiến vào thế nào a? Hệ thống thiên nhãn đều không nhìn thấy!"

"Tình huống thế nào rồi? Gấp chết đi được!"

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước lồng giam, nhìn thẳng vào cô bé bán trong suốt!

Lúc này mới thấy rõ khuôn mặt của cô!

Khuôn mặt hơi mang theo chút mập mạp của trẻ con, chiếc mũi quỳnh nhỏ nhắn, đôi mắt tựa như một hồ nước trong, cơ hồ không khác gì nhân loại!

Thấy Giang Nam không báo cáo, cô bé bán trong suốt không khỏi có chút cảm kích!

Một bàn tay nhỏ bé khoa tay múa chân, dùng hai ngón tay làm động tác bước hai bước!

Sau đó, chấp tay lại và cảm ơn! Vẻ mặt cầu xin!

Giang Nam cười trộm, ý cô bé muốn mình thả cô bé đi sao?

"Sao có thể chứ? Ăn xiên của ta rồi mà còn muốn đi?"

"Người phải cho ta một số tiền nhỏ!"

Cô bé bán trong suốt chu miệng nhỏ, vẻ mặt tủi thân!

Cúi đầu nhìn mình một cái, tháo ra một mặt dây chuyền từ trên cổ!

Là một vỏ ốc biển thủy tinh, trong suốt lấp lánh, đẹp lộng lẫy, đặt ở trong tay nhỏ, trong đôi mắt tất cả đều là luyến tiếc, đưa cho Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ ??? + 333!]

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Một vật từ "không rõ"? Chắc phải đáng giá một ít tiền phải không?

Không khỏi nắm lấy đeo trên cổ mình, đặt sát người!

"Vậy ta thả người đi, người đừng đánh ta nha!"

Nói xong rút đi hàng rào không gian!

Cô bé trong suốt đi ra, lau nước mắt trên mặt, nhìn Giang Nam một cái, tựa hồ có chút giận dữ!

Thoáng chốc, ánh sáng màu trân châu sáng lên, một cỗ khí cực hàn khuếch tán ra, lạnh đến mức khiến Giang Nam rung mình một cái!

Lại mở mắt, người trước mắt đã biến mất không thấy, thật giống như chưa bao giờ xuất hiện qua vậy!

Giang Nam vội vàng sờ sờ ngực, vỏ ốc thủy tinh kia vẫn còn!

Khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười!

"Không lỗi!"

Lập tức trong vòng tay truyền đến tin tức hàn Mộng Lộ lo lắng!

"Giang Nam! Chuyện gì đã xảy ra với người vậy? Không sao chứ? Không Rõ thì sao? Người vẫn còn đó chứ? Vừa rồi ta nhìn thấy có sóng ánh sáng..."

Giang Nam gãi gãi đầu: "Cái kia ~ chạy mất tiêu rồi, Không Rõ quá lợi hại, ta không đánh lại!"

Hàn Mộng Lộ sửng sốt: "Hô ~ người không có việc gì là tốt rồi!"

"Chạy thoát thì chạy thoát, mọi chuyện chờ người đi ra rồi nói sau là được!"

Giờ phút này, trong hội trường trứng khổng lồ, trong mắt không ít nhân viên nghiên cứu khoa học đều mang theo mất mát!

"Ai... Thật đáng tiếc!"

"Không Rõ đâu có dễ dàng bắt được như vậy? Có thể ghi lại một phần dữ liệu là rất tốt rồi!"

"Còn có thể theo dõi được hạt Bose sao?"

"Truy tung không được!"

Giang Nam tắt liên lạc, không khỏi sờ sờ cằm, nhếch miệng cười!

Từ trong không gian dị độ lấy ra một đồng khoai tây chiên, bánh mì, giăm bông xúc xích và các loại đồ ăn nhẹ khác đặt trên mặt đất!

Lại lấy ra một thùng tương ớt để trên mặt đất!

Thuần di một cái liễn không còn bóng dáng!

Chờ Giang Nam đi được chừng nửa giờ sau!

Sau cột trung tâm thương mại lại thò ra một bóng dáng nho nhỏ, nhìn đồ ăn vật chất đồng như núi với vẻ mặt hạnh phúc!

Cái này ... Tất cả những thứ này để lại cho ta ăn sao?

Tựa như đã quên đi chuyện vỏ ốc biển thủy tinh!

Hơn hai giờ đã trôi qua kể từ khi bắt đầu trò chơi!

Những con mèo vàng đã bắt được hơn 300 đầu trọc phát sáng!

Nhưng cũng không cao hứng nổi chút nào!

Bởi vì nhóm con chuột nhỏ còn lại, bọn họ căn bản không bắt được bao nhiêu!

"Giang Nam chết tiệt! Cái thứ ghê tởm này! Cách vài cây số đều có thể ngửi thấy!"

"Mấy con chuột nhỏ kia cách mấy cây số vẫn ngửi thấy được mùi hôi thối liễn chạy đi, làm sao mà chơi được?"

"Đeo chuông cho mèo? Ngược lại tính toán khá tốt!"

"Tiếp tục như vậy không phải là cách hay! Dị năng hệ thủy lại đây! Nhanh chóng rửa sạch hương vị của chúng ta!"

"Hiện tại sắp thay đổi bản đồ rồi! Nhanh lên!"

Giờ phút này Giang Nam đang thả trôi đi trên một mảnh thảo nguyên!

Vô cùng nhàm chán!

"Thời gian dài như vậy, sao một người mình cũng không gặp được?"

Đúng lúc này, trong vòng tay đột nhiên truyền đến âm báo!

"Tích! Bắt đầu thay đổi bản đồ! Mọi người không cần hoảng sợ!"

Giọng nói của Hàn Mộng Lộ xuất hiện từ vòng đeo tay!

Giang Nam đầy tò mò!

Liên tục di một cái lên phía cao, sau đó phóng ra mặt hàng rào không gian, cả người đều đứng ở phía trên, từ trên cao nhìn xuống!

Đúng lúc này, mặt đất gầm rú!

Một cảnh thần kỳ đã xuất hiện! Mặt đất dường như biến thành những khối giống như một khối xếp hình!

Giống như Rubik cấp 100 tùy ý sắp xếp tổ hợp!

Xây dựng lại địa hình!

Lúc trước phía dưới chân Giang Nam là một mảnh thảo nguyên, hiện tại đã là một mảnh rừng rậm nguyên sinh liếc mắt nhìn không tới điểm cuối!

Ánh mắt Giang Nam choáng thoáng!

Mẹ kiếp? Đổi bản đồ là đổi như vậy sao?

Cái này cũng có chút thần kỳ rồi!

Đây chính là sức mạnh hạch tâm đó sao?

Làm thế nào có thể làm được chứ?

Chương 632 -

Giang Nam không khỏi tò mò về "hạch tâm" kia!

Lại đi dạo trong rừng hơn một giờ, Giang Nam nhú mày: "A~ cái mùi này a! Thối quá!"

"À... Một con mèo vàng?"

Đúng lúc này, chỉ nghe xa xa mấy cây số truyền đến một tiếng nổ lớn!

Giang Nam cười hắc hắc, ánh mắt sáng ngời!

Thân thể trong nháy mắt biến mất không thấy!

“Rầm!”

Một con hắc long khổng lồ 15 mét mặc quần lót, bị đập mạnh xuống đất!

Cả người đầy máu, lân giáp đều bị đập vỡ!

Giờ phút này một cái xúc tu màu đen tựa như sợi tơ gốc tạo thành quần lấy chân Diệp Tinh Hà!

Quăng thân rồng của hắn đập mạnh trên mặt đất!

Chỉ thấy Thỏ Con mặc vệ y màu hồng sắc khuôn mặt dơ bẩn, hai con mắt to giống như hồng bảo thạch, hai tai thỏ trên đỉnh đầu dựng thẳng lên cao!

Ngay cả cái miệng cũng biến thành miệng thỏ, hai bên má còn có ba sợi râu màu trắng!

Còn có một cái đuôi thỏ lông trắng sau lưng!

Giờ phút này đang công Hạ Dao bay lượn trong rừng cây, điên cuồng chạy trốn chết!

Vô số xúc tu đen sắc bén như đao, điên cuồng đâm về phía Thỏ Con!

Mỗi lần đều bị cô vừa hiểm trở lại nguy hiểm trốn thoát!

"Ô oa! Sắp chết rồi! Sắp chết rồi! "

Hạ Dao phủ sau lưng cô giờ phút này đã hôn mê, sau lưng có một vết đao máu tươi đầm đìa!

"Hắc hắc hắc ~ Thỏ Con người chạy đi đâu vậy? Lại đây chị gái yêu thương người!"

Chỉ thấy một bóng đen tựa như nhện từ sâu trong rừng rậm chạy ra, tám con chân điên cuồng di chuyển! Mang theo một đạo hồng mang quỷ dị!

Ánh trăng chiếu rọi mới thấy rõ!

Nào phải con nhện nào? Rõ ràng là con người!

Những xúc tu đen kia thế mà đều là những nhánh tóc, giống như có sinh mệnh!

Chính là ma nữ tóc dài, Lưu Ly!

Tám sợi tóc tựa như chân nhện chống đỡ thân thể cô, lộ ra khuôn mặt mang theo một chút bệnh trạng tái nhợt!

Trong đôi mắt tỏa ra hồng mang tất cả đều nóng rực, khoe miệng nhếch lên cao!

"Hắc hắc ~ Thỏ Con đừng trốn, bằng không đánh chết người

nha ~"

Trong lúc nói chuyện, tóc phía sau bắt đầu khởi động, một người bị tóc bọc thành bánh chưng bị lôi ra!

Phía trên mở ra, lộ ra một cái đầu trọc mặt mũi bầm dập!

Tản ra ánh sáng chói mắt, chính là Tề Ngọc!

Giờ phút này bị Lưu Ly khống chế, dùng ánh sáng từ đầu trọc của hắn phát ra chiếu về phía rừng rậm!

Đầu trọc có nghĩa là! Phát sáng như ban ngày!

"A? Đèn pha này sử dụng khá tốt!"

Tề Ngọc: !!

Người mới là đèn pha!

Cả nhà người đều là đèn pha!

Người phụ nữ này không phải là con người!

Thỏ Con công Hạ Dao trốn trong bụi cây, vẻ mặt sợ hãi!

Bên kia Diệp Tinh Hà đã bị phế, mà Lưu Ly thậm chí chỉ phân ra một phần ba tóc để đối phó hắn!

"Khanh khách ~ người cũng rất giỏi trốn nha!"

Trong lúc nói chuyện, hơn mười sợi tóc bắn thẳng như gai thép, trực tiếp đâm thẳng vào bụi cây nơi Thỏ Con ẩn trốn!

"Hàng rào không gian!"

"Cồg!"

Những sợi tóc đục vào vách tường không gian vô hình, bắn ra

từng tia lửa!

Thân thể Giang Nam đột ngột xuất hiện ở trong sân!

Nhìn Thỏ Con không khỏi sửng sốt!

Ah, ah!

Cô gái tai thỏ?

Người có thể dễ thương hơn một chút được không?

Cái đuôi thỏ lông đỏ cũng quá phạm quy rồi?

Thỏ Con mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Nam thần! Tại sao lại là người?"

"Đúng rồi! Người mau cứu Dao Dao, cô ấy mất máu quá nhiều, đã hôn mê!"

Lúc này Giang Nam mới nhìn thấy Hạ Dao đang hôn mê, sau lưng là vết thương dữ tợn!

Sắc mặt không khỏi trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo: "Người phụ nữ tóc dài kia gây ra?"

Thỏ Con lắc đầu: "Hắn không phải là cô ấy... Ta nhặt được nửa đường!"

Nhưng trong nháy mắt Lưu Ly nhìn thấy Giang Nam, cả người đều không bình tĩnh, trong mắt đều là vẻ si cuồng!

Khuôn mặt tái nhợt dâng lên một chút ửng hồng bệnh hoạn!

"A ~ Giang Nam! Cuối cùng ta cũng tìm thấy người!"

"Không được không được!"

Trong lúc nói chuyện, ngay cả Diệp Tinh Hà hôn mê ở một bên

cũng mặc kệ, tất cả tóc hóa thành ngàn cây gai nhọn, điên cuồng đâm về hướng Giang Nam!

"Hàng rào không gian! Lồng giam!"

Sáu mặt hàng rào không gian trong nháy mắt hình thành không gian kín hình vuông! 360 độ không có góc chết bảo vệ Giang Nam!

Mặc cho tóc dài công kích từ các góc độ, đánh xoẹt ra tia lửa, vô cùng rung động, nhưng vẫn không phá được phòng ngự!

Giang Nam cũng không thém liếc mắt nhìn Lưu Ly một cái, ôm lấy Hạ Dao, nhìn vẻ mặt thống khổ của cô mà nhúu chặt mày, không khỏi đau lòng!

Lập tức lấy ra một gốc khí huyết nhân sâm, nhét vào miệng nhai nát!

Nâng khuôn mặt Hạ Dao lên, miệng đối miệng đút cho cô!

Thỏ con: ?????

Cái này ... Táo bạo như vậy sao?

Đây là lần đầu tiên mình nhìn ở khoảng cách gần như vậy!

Trong lúc nhất thời khuôn mặt nhỏ đều đỏ thối!

Ta vẫn còn là em bé a!

Hạ Dao: a~

Giờ phút này, biểu tình trên mặt Lưu Ly ở bên ngoài hoàn toàn cứng đờ!

Ngơ ngác nhìn Giang Nam, lập tức hoàn toàn phát điên!

"Người hôn cô ta à? Người dám hôn cô ta!"

"A a a a!"

"Ngoại trừ ta! Làm sao người có thể đi hôn cô gái khác!"

"Ta là muốn cùng người tạo em bé a! Sao người có thể phản bội ta?"

"Không được hôn! Người vẫn còn hôn sao?"

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

Chương 633 -

Giờ khắc này Lưu Ly cắn chặt răng!

Trực tiếp tiến vào chế độ cuồng bạo, một mái tóc dài màu đen điên cuồng múa may!

Đánh cho hàng rào không gian rung động một trận, thậm chí đánh ra vết nứt!

Nhưng vẫn không phá được phòng ngự của lồng giam!

Dược hiệu khí huyết nhân sâm bắt đầu phát tác, Hạ Dao chậm rãi tỉnh lại, mở hai mắt ra!

Chỉ thấy Giang Nam mở to hai mắt, vẻ mặt hung ác nhìn chăm chăm mình!

À~ tình huống gì vậy?

Hạ Dao hơi cảm giác được tình trạng thân thể cứng đờ!

Mình... Là đang hôn Tiểu Nam à?

Mặt Hạ Dao thoáng cái đỏ thành táo, vội vàng buông ra!

Lập tức hai đường máu mũi chảy ra, chảy không ngừng!

Thỏ Con mở to mắt!

Oa! Uy lực của Nam thần lớn như vậy sao?

À, cái này...

Mặt Hạ Dao đỏ bừng!

Ah!

Thật xấu hổ!

Giờ phút này, Lưu Ly bên ngoài đã hoàn toàn hắc hóa, điên cuồng công kích hàng rào!

"Ah ah! Ta không quan tâm! Nếu không chiếm được thì hủy diệt!"

Giang Nam: ...

Người phụ nữ tóc dài Bệnh Kiều này cứ bên ngoài làm nhảm cái gì vậy?

(Bệnh kiều: một loại bệnh tâm lý mà người bị bệnh luôn có cảm giác sở hữu, chiếm hữu người mà họ yêu thích bất chấp mọi ngăn trở, mọi thử thách. Tựa như yandere)

Hăng hái tới vậy sao?

Đúng lúc này, Hạ Dao đột nhiên kích động!

"Tiểu Nam Tiểu Nam! Tuyệt Tuyệt cùng Ngô Lương bị mèo già bắt đi, còn có rất nhiều người đi cùng chúng ta..."

"Người cầm ba thanh đao kia quá lợi hại, chúng ta căn bản..."

Thần sắc Giang Nam lạnh lùng: "Bị bắt đi bao lâu?"

Hạ Dao: "Lúc đổi bản đồ bùng nổ chiến đấu, hẳn là đã hơn một giờ rồi!"

Giang Nam nhíu mày: "Vậy hẳn là còn chưa được đưa đến ngọn hải đăng, kìa!"

"Chờ ta xử lý con hàng bên ngoài trước rồi mới đi cứu người!"

Thỏ Con lo lắng: "Nam thần cẩn thận! Cô ả này siêu lợi hại!"

"Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc vừa mới lên bị hạ gục a!"

Giang Nam lấy dao găm ra vung ra một đường cong xinh đẹp!

Tự tin cười: "Ah! Cho ta 3 phút!"

Ánh mắt Thỏ Con tỏa sáng!

Oa! Không hổ là Nam thần của ta, quá ngầu a!

Ta có thể làm fan của người cả đời hay không?

Chỉ thấy Giang Nam liền thuận di ra khỏi hàng rào không gian!

Dao găm chỉ thẳng vào Lưu Ly!

Lưu Ly cùng hàng nghìn sợi tóc dài dừng lại, nhìn Giang Nam lại đỏ mặt! Ánh mắt giãy dụa!

"Ta... Ta có thể cho người một cơ hội khác! Chỉ cần người cùng ta tạo em bé, ta không bắt người!"

"Sau này ở trong học viện chị đây che chở cho người, không ai dám khi dễ người!"

"Nhưng người chỉ có thể đối xử tốt với một mình ta! Chờ lần này ra ngoài người theo ta trở về gặp ba mẹ ta, lấy sổ hộ khẩu..."

"Người là hệ không gian! Gen của hai đứa nhỏ chúng ta ưu tú, nhất định là hệ không gian... ~"

Lưu Ly vừa lăm bắm, vừa dùng bàn tay nhỏ bé quăn quanh tóc mình!

Càng nói mặt càng đỏ, ánh mắt càng nóng rực, nụ cười trên mặt càng thêm biến thái!

Giang Nam rùng mình một cái!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cô gái này có vấn đề gì sao?

Đây chính là loại tình huống ta vừa liếc nhìn thấy người trong đám đông, kết quả đều đã nghĩ tới tên trường mẫu giáo sẽ cho con chúng ta đi học trong truyền thuyết sao?

Tạo em bé?

Mặc dù ta đẹp trai! Nhưng người cũng quá mơ tưởng rồi!

Giấc mơ của 900 triệu thiếu nữ là thứ mà người có thể dễ dàng có được sao?

Về mặt Giang Nam đặc ý: "Ta nhỏ vào!"

Lưu Ly ngơ ngác nhìn Giang Nam, hai mắt càng lúc càng đỏ ngầu, ẩn chứa một chút cuồng khí!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

"Nếu người không hợp tác! Vậy ta đây không thể làm gì khác hơn là nhân lúc còn nóng!"

Giang Nam: ???

Nhân lúc còn nóng? Người tình làm cái gì mà nhân lúc còn nóng chứ?

Cái này ... Cái này là loại thao tác gì?

Tư tưởng của người có chút nguy hiểm!

Trong nháy mắt Giang Nam cầm đao thuận di giết về hướng Lưu Ly!

Không gian trùng động vừa mở ra, đao găm trong tay hung

hăng đăm về bả vai cô!

Nhưng vừa mới đăm ra, hơn mười sợi tóc giống như sinh mệnh, mãnh liệt xẹt qua!

Dao găm trong nháy mắt bị cắt thành hơn mười đoạn, vết đứt trơn nhẵn chỉnh tề!

Vô số sợi tóc dài bảo hộ chặt chẽ thân thể của cô!

Da đầu Giang Nam tê dại!

Mẹ kiếp!

Có cần sắc bén tới như vậy không?

Nếu như cắt ở trên thần người còn có thể ổn được sao?

Dị năng của Lưu Ly có chút ảo diệu! Hoàng Kim 9 mệnh tới như vậy?

Đúng lúc này, vô số sợi tóc dài đăm tới!

Giang Nam thuận di biến mất, từng sợi tóc giống như xúc tu màu đen, đuổi theo không rời!

Mặc cho Giang Nam thuận di thế nào cũng không bỏ được, dùng thuận di đột tiến vào trong, thậm chí dùng không gian trùng động đánh lén, hiệu quả hoàn toàn không có!

Tất cả đều bị chặn bởi mái tóc ở khắp mọi nơi!

Vô luận là tiến công, hay là phòng ngự cơ hồ đều không chệ vào đâu được!

"Lỗ đen hư không!"

“Rầm!”

Tóc trong phạm vi 200m bị xé rách đứt gãy, Giang Nam mượn cơ hội làm sạch không gian, nhanh chóng xông vào trong!

Chương 634 -

Lưu Ly: "Linh kỹ: Vạn vật sinh sôi!"

Trong nháy mắt, những sợi tóc dài bị gãy kia lại mọc trở lại, hơn nữa lượng tóc càng thêm kinh người!

Thậm chí trải rộng khắp tất cả không gian trong phạm vi 1000 mét!

Mà Giang Nam thậm chí không có cách nào tới gần Lưu Ly, hơn nữa còn không dám cách cô quá xa!

Nếu không sẽ không có cách nào duy trì hàng rào không gian, đám người Thỏ Con liền nguy hiểm a!

Lần này, Giang Nam rốt cục biết Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc bị phế bỏ như thế nào!

Ma nữ Lưu Ly này không phải khủng bố bình thường a!

Bệnh kiều đều mạnh như vậy sao?

"Chết tiệt! Không dùng được vũ khí!"

Giang Nam không khỏi có chút nhớ nhung đường đao của mình!

Không còn cách nào khác, lúc này Giang Nam định móc ra đại lực 2.0 hắt vào người cô ta!

Nhưng Giang Nam chỉ cảm thấy mình bị giữ lại!

Cúi đầu nhìn, thì ra là một sợi tóc đen quăn lấy mắt cá chân

mình!

Vừa muốn thuận di tránh thoát trối buộc!

Chỉ thấy khoe miệng Lưu Ly gợn lên một đường cong tà mị!

"Bảo bối nhỏ! Người là của chị đây!"

"Linh kỹ: Khốn Linh!"

Trong nháy mắt Giang Nam liền cảm thấy mình không dùng được linh kỹ!

Mái tóc đen này còn có thể phát huy tác dụng như còng tay Khốn Linh sao?

Trong lúc nhất thời vô số sợi tóc đen ủa tới, quần Giang Nam thành bánh chưng!

Sau 3 phút!

Thỏ Con, Hạ Dao, Diệp Tinh Hà, Tề Ngọc, còn có Giang Nam đều bị trối thành bánh chưng treo lên...

Khuôn mặt xinh đẹp của Lưu Ly càng tái nhợt, nhưng trong mắt lại lộ ra vẻ hài lòng!

Mặt Giang Nam đỏ bừng!

Mẹ kiếp! Thật đáng xấu hổ!

Đã nói là 3 phút?

Kết quả này không giống như tưởng tượng!

Vả mặt với tốc độ ánh sáng?

Lưu Ly nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Giang Nam, không khỏi cười nói: "Hắc hắc hắc~ người không cần nản lòng nha~"

"Ngay cả Bạch Kim 7 sao chị đây đều đã giết qua mấy người, đàn em như vậy đã rất lợi hại rồi, có thể đánh với chị đây trong thời gian dài như vậy!"

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp! Bệnh kiêu này thật sự mạnh như vậy sao?

Cấp Bạch Kim đều đã chết mấy người?

Bất cần rồi! Nếu không bị cô ta quần lấy thì tốt hơn rồi!

Chỉ thấy Lưu Ly đi tới trước mặt Giang Nam, bàn tay nhỏ nâng cằm hắn lên, khẽ vuốt ve hai má!

"Chỉ tiếc người không muốn phối hợp với ta, vậy ta đành phải thừa dịp còn nóng ~

Hạ Dao và Thổ Con đều nóng nảy, nhưng lại bị tóc bọc thành bánh chưng, chỉ có thể kêu "Ê a!"

Tề Ngọc ở một bên mở to hai mắt, vẻ mặt tức giận, gân xanh trên trán nổi lên!

"Này! Ma nữ! Người buông Nam thần ra! "

"Người có bản lĩnh thì hướng tới Tề Ngọc ta! Tề Ngọc ta phàm là phản kháng một chút, ta cũng không phải là người!"

Giang Nam: (= _ =)

Ta mẹ nó thật cảm ơn người! Người anh em tốt!

Lưu Ly vẻ mặt ghét bỏ nhìn Tề Ngọc một cái: "Phi! Đền pha chói mắt chết đi!"

Một sợi tóc được dệt thành roi! Tàn nhẫn quất một trận về phía Tề Ngọc!"

"Ngao ngao! A a! Đây! Người phân biệt đối xử! A! Tề Ngọc ta không phục!"

[Giá trị oán khí từ Tề Ngọc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam không nói gì, cô ta đánh người, người oán ta làm gì?

Chỉ thấy Lưu Ly rút ra một thanh dao găm từ bên hông, vẻ mặt cuồng si!

Giang Nam: !!

Không phải chứ? Người thực sự muốn giết ta sao?

Không chiếm được liền hủy diệt?

Người chơi thật à?

"Cái kia ~ nhân lúc còn nóng... Hành động như thế này hình như không được tốt cho lắm?"

Lưu Ly: "Hắc hắc ~ Cứ giao cho ta! Trong đầu ta biết phải làm gì mà!"

Giang Nam mở to hai mắt!

Không phải vậy chứ?

Cái gì mà liền giao cho người a?

Người biết cái rắm!

Lão tử chịu không nổi oa!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt sợ hãi: "Ta... Ta vẫn nên phối hợp với người thì hơn! "

Bệnh kiều thật đáng sợ quá đi!

Bé tra ra khỏi nhà nhất định phải bảo vệ tốt bản thân mới được!

Hạ Dao vội vàng vắn vẹo: "Ê a a a!"

(Không cho không cho! Đừng mà!)

Thỏ con mắt nhắm mắt hí

Thật ngại quá đi!

Xem xong màn hôn nhau rồi vẫn còn có thứ đặc sắc hơn sao?

Tề Ngọc chua xót: "Người nhắm vào ta này! Nhắm vào ta đi!"

"Bốp! Bốp! "

"A a! Đau quá! a!"

Giờ phút này Lưu Ly lại gần nhìn Giang Nam, hưng phấn nói: "Người nghiêm túc sao? A~"

"Vậy ta liền tha thứ cho người!"

Giang Nam muốn khóc cũng khóc không ra nước mắt!

Lão tử có thể không đồng ý được sao?

Không đồng ý người sẽ liền nhân lúc còn nóng?

Nếu như vậy chẳng phải ta cũng liền xong đời rồi sao!

Lưu Ly nói xong lôi kéo Giang Nam đi tới một nơi yên tĩnh không có người!

Tóc dài xung quanh tập trung đến, bao phủ hai người lại, tạo thành một cái không gian nhỏ kín mít!

Vẻ mặt Lưu Ly hưng phấn: "Vậy chúng ta bắt đầu đi!"

Giang Nam kinh hãi, táo bạo tới như vậy?

Có cần qua loa có lệ như vậy không?

Trong lúc nói chuyện từng sợi tóc giống như xúc tu linh hoạt, ẩn tới ẩn lui trên người hắn!

Thân thể Giang Nam cứng đờ!

Xúc tu quái vật?

Tại sao dị năng của người lại có thuộc tính kỳ lạ như vậy!

Tấn công lên xuống toàn thân 360°C không có góc chết?

Cái này ... Ai có thể cưỡng lại a!

Chương 635 -

Đôi mắt Giang Nam không ngừng đảo quanh!

Cái đầu nhỏ mở đủ mã lực điên cuồng vận chuyển!

Tuyệt đối không thể để cho con hàng bệnh kiều này xâm phạm mình được!

Chỉ thấy khuôn mặt xinh đẹp của Lưu Ly đỏ bừng, đôi mắt to tựa hồ đều biến thành hình trái tim!

Cẩn môi, cả người đều dán tới!

"Đàn em! Chị..."

Ngũ quan Giang Nam đột nhiên nhả lại cùng một chỗ, trợn trắng mắt!

"Qe ~"

Lưu Ly: ...

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

Ta xấu xí tới như vậy sao?

Vừa lại gần người liền buồn nôn à?

Người có cần ghét bỏ ta như vậy không?

Lập tức trực tiếp lấy dao ra đặt lên cổ Giang Nam!

"Ta vẫn nên nhân lúc còn nóng mới được!"

Giang Nam: !!

"Đừng đừng! Ta sao có thể ghét bỏ sự dịu dàng và xinh đẹp như người chứ! Người là cô gái tốt đúng không?"

"Chủ yếu bởi vì mùi trên người người thật sự là... Quá nồng, cái này ảnh hưởng đến trải nghiệm ah!"

"Trong cuộc sống, vào thời khắc trọng yếu như vậy, làm sao có thể qua loa như vậy? Người... Người có muốn tắm trước không?"

Lưu Ly trợn trắng mắt hung dữ nói: "Còn chẳng phải bởi vì người sao? Trong Linh Khư có chỗ tắm ở đâu chứ?"

"Phiền phức chết đi được! Ta vẫn nên nhân lúc còn nóng!"

Giang Nam đều nổ tung!

Người mẹ nó như thế nào mà cứ luôn nghĩ muốn chém chết ta!

Người tốt cuộc có bao nhiêu chấp niệm với chuyện nhân lúc còn nóng này chứ!

Bệnh kiêu đều có sở thích này là như thế sao?

"Ta có! Ta có không gian dị độ! Có thùng nước tắm! Còn có sữa tắm thơm ngát các kiểu! Còn có vệt vàng!"

"Chỉ... Chỉ cần người để cho ta dùng dị năng, ta liền..."

Lưu Ly hí mắt cười nói: "Người muốn chạy trốn sao? Người nghĩ ta sẽ bị lừa sao?"

Giang Nam đầy mắt máu: "Ta ... Ta thực sự chỉ muốn cung cấp cho người trải nghiệm tốt nhất!"

"Chẳng lẽ thứ cơ bản nhất trong tình yêu không phải là tín nhiệm sao?"

"Quên đi... Tùy ý người vậy! "

Lưu Ly nhìn bộ dáng thương tâm của Giang Nam, không khỏi có chút đau lòng!

Thoạt nhìn không giống như sẽ lừa gạt ta~

Căn môi dưới nói: "Vậy người chuẩn bị xong, đừng hòng chạy, người của người vẫn còn trong tay ta!"

Nói xong buông trói buộc Giang Nam ra, nhưng còn để lại một sợi tóc quấn quanh thắt lưng hắn!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cảm ơn người đã tin tưởng!

Nói xong mở ra không gian dị độ, lấy ra thùng tắm, điên cuồng đổ đại lực 2.0 vào!

Phụt ha ha ha ha ha!

Chạy sao? Không hề!

Sao có thể chứ!

Giang Đại Gan ta hôm nay phải làm cho người ngã xuống!

Trong thùng tắm, Giang Nam đổ đầy đại lực 2.0, còn rắc cánh hoa và vệt vàng nhỏ!

Ngay cả quần áo để thay cũng đã được chuẩn bị!

Lưu Ly mang vẻ mặt cảm động!

Thật tinh tế!

Vì thế lại phong tỏa linh lực Giang Nam, trói chặt ở một bên!

Khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ, liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, hít một hơi thật sâu!

A! Có gì mà phải thẹn thùng chứ?

Dù sao trong chốc lát cũng phải hiểu nhau!

Nói xong liền ở dưới ánh mắt chăm chú của Giang Nam đi vào thùng tắm!

"Ào ào ào~"

Tuy rằng là bệnh kiều, nhưng đáng người thật sự nổ tung a!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt!

Mà giờ phút này Lưu Ly lại vẻ mặt kinh ngạc: "Cái này... Nước này là gì? Ta cảm thấy tổ chất cơ thể của ta được tăng cường! Chúa ơi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Coi như là quà tặng của ta tặng người đi! "

Khuôn mặt xinh đẹp của Lưu Ly đỏ lên!

Quả nhiên! Ta không chọn nhầm người!

Cô không thể không nghĩ đến lời khuyên của mẹ mình!

Mẹ nói: "Tìm đối tượng phải tìm những người giỏi nhất, như vậy tạo ra em bé cũng sẽ rất ưu tú!"

"Không đồng ý thì dùng vũ lực! Năm đó người cũng dùng cách này để ra đời nha!"

Ừm... Cũng là bệnh kiều!

Giờ phút này Giang Nam sắp điên rồi!

Người mẹ nó rửa sạch! Tại sao không rửa mặt! Gội đầu thì sao?

Lại ngâm một hồi, người trở thành bệnh kiều king kong a!

Như vậy kế hoạch có tác dụng cái rắm gì nữa!

Lát nữa lại cùng ta tạo em bé? Chẳng phải sẽ hù chết ta sao?

Nghĩ đến đây Giang Nam rùng mình một cái!

Không khỏi hít sâu một hơi, nhăn nhó nói: "Lưu Ly cục cưng, có thể để cho ta giúp người tắm rửa không? Ta... Ta..."

Lưu Ly có chút sửng sốt, lập tức xấu hổ đỏ mặt: "Vậ... Vậ thì anh lại đây! "

Nói xong lại cúi bả trối buộc trên người Giang Nam!

Giang Nam chà xát bàn tay nhỏ, vẻ mặt kích động chạy đến phía sau thùng tắm!

Hai tay Giang Nam không khỏi đặt trên vai Lưu Ly!

Thân thể Lưu Ly khẽ run, lông mi khẽ run rẩy, vươn bàn tay nhỏ bé không khỏi nắm lấy bàn tay Giang Nam!

Xấu hổ nói: "Có muốn cùng nhau không?"

Giang Nam: "Được a!"

Bổn đại gia ta sẽ cho gười cảm nhận được hương vị của tình yêu!

Lập tức bắt lấy bả vai Lưu Ly, mạnh mẽ ấn xuống!

Kèm theo bọt nước kịch liệt!

Lưu Ly căn bản không kịp phản ứng, cả người đã bị ấn xuống nước, không ngừng sủi bọt!

"Ừng ục~"

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

"A phốc ~ Giang ùng ục ~ khụ khụ ~"

Chỉ trong nháy mắt như vậy! Ma nữ tóc dài liền biến thành em gái đầu trọc!

Vô số mái tóc dài rụng rồi, tựa như mất đi lực lượng sinh mệnh và vô lực rơi xuống đất!

Chương 636 -

“Rầm!”

Một cỗ linh áp mãnh liệt khuếch tán ra, trực tiếp đánh ngã Giang Nam!

Lưu Ly mạnh mẽ đứng dậy, vẻ mặt xấu hổ!

Vừa định khống chế tóc bọc Giang Nam lại, lại sửng sốt

Cảm thấy một trận mát mẻ trên đỉnh đầu!

Ta... Ta không còn tóc nữa?

Nước tắm này...

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua hình ảnh phản chiếu trên mặt nước, cả người đều choáng váng!

Đâu chỉ tóc không còn, lông mày... Tất cả đều nhẵn nhụi!

Bản thân đột nhiên lại biến thành một con khỉ hói!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

"Người cho rằng như vậy có thể thoát khỏi lòng bàn tay của ta sao? Người quá coi thường ta!"

"Linh kỹ: Vạn vật sinh sôi!"

"Hả? Sao lại không thể mọc ra?"

Giờ khắc này, Lưu Ly đã hoàn toàn hoảng hốt, vạn vật sinh sôi cũng không thể làm tóc mọc! Cái này... Làm thế nào mà linh kỹ có

thể không hoạt động chứ?

Giang Nam cười trộm hắc hắc, đại lực tưới đầu, người muốn mọc tóc là mọc được sao?

Người có dùng dầu gội bá vương cũng không mọc ra được a!

Người cứ chờ nó chậm rãi dài ra đi!

Cảm thấy đau lòng sao?

Đây chính là tình yêu!

Lưu Ly gấp gáp tới sắp khóc: "Vạn vật..."

"Rầm!"

Một tiếng trầm đục vang lên, trên quả đầu hói của Lưu Ly có thêm một cục u xanh tím lớn!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

Trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Giang Nam thu hồi gạch vàng lớn, vỗ vỗ bàn tay nhỏ!

"Mới không cùng người tạo em bé! Phi!"

Nói xong ánh mắt không khỏi dừng ở trên quần áo bên cạnh!

Giờ phút này, đám người Hạ Dao đột nhiên phát hiện trời buộc biến mất, những sợi tóc kia đều mất đi tác dụng!

Đang lúc cảm thấy vô cùng bối rối!

Giang Lưu Ly khiêng bao tải đi ra!

Trong nháy mắt Hạ Dao liền đỏ mắt, trong mắt là sương mù bốc lên!

Móng vuốt sói hiển lộ, khuôn mặt xinh đẹp lộ ra hung ác!

"Người đã làm gì Tiểu Nam? Người phụ nữ chết tiệt! Ta đánh chết người!"

Nói xong Ngân Ảnh Khinh Vũ toàn bộ mở ra, móng vuốt sắt lộ ra, liều lĩnh chộp về phía Giang Lưu Ly!

Giang Lưu Ly: !!

"Màu trắng!"

Móng vuốt của Hạ Dao khó khăn lắm dừng lại trước trái tim Giang Lưu Ly, biểu tình ngẩn ra, lập tức khuôn mặt đỏ bừng!

Lưu Ly trước mắt là do Tiểu Nam biến thành?

Cũng chỉ có Tiểu Nam mới biết màu mà mình mặc hôm nay!

Vẻ mặt không khỏi tủi thân, đâm sầm vào trong ngực Giang Lưu Ly!

"Người... Người lại có suy nghĩ chưa trưởng thành gì sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Lần này rất trưởng thành!"

Đám người Tề Ngọc và Thỏ Con bối rối!

Hạ... Hạ Dao đầu hàng quân địch?

Tề Ngọc mở to hai mắt, nhìn Giang Lưu Ly một chút!

Lại nhìn bao tải, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt!

Nam... Nam thần này đã xong đời rồi sao?

Mới kéo dài bao lâu chứ? Hắn không thể?

Tâm tư xoay chuyển, cắn chặt răng!

Cuối cùng như đã có quyết định!

Hướng Giang Lưu Ly nói: "Mới chỉ có vài phút? Nam thần phế như vậy! Chắc không thể đưa người lên đỉnh được đúng không?"

"Còn lại... Phần còn lại cứ để cho ta! Ta liền giúp người!"

Giang Lưu Ly trừng mắt: "Người cút cho ta!"

Một giọng nam hùng hậu từ trong miệng Giang Lưu Ly bạo phát ra!

Tề Ngọc bị dọa giật mình, chân mềm nhũn trực tiếp ngồi trên mặt đất!

Sự tương phản này cũng quá lớn a!

Giang... Giọng nói của Giang Nam? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Giờ phút này Thỏ Con cũng che cái miệng nhỏ kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Hạ Dao phụt cười: "Lưu Ly này chính là Tiểu Nam biến thành, người trong bao tải mới là Lưu Ly thật!"

Tề Ngọc: ???

Hả?

Nam thần còn có thể biến thành phụ nữ sao?

Còn có cái gì mà người không làm được chứ?

Đầu của hắn giờ phút này đã đình công, khó có thể tiếp nhận hiện thực này!

Giang Nam lại không có thời gian để ý tới hắn, mà nhanh chóng dứt cho Diệp Tinh Hà đang hôn mê một gốc khí huyết nhân

sâm!

Sau đó chọc bao tải dưới gốc cây mở ra, lộ ra em gái đầu trọc!

Có cục u lớn trên đầu!

Hạ Dao cùng Thỏ Con ở một bên đều rung mình một cái!

Cái này ... Có càn tàn nhẫn như vậy không?

Vừa rồi hai bọn họ ở trong rừng đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ thấy Giang Nam cạy miệng Lưu Ly ra, mở một chai Đại Lục Đoạt Mệnh rồi đổ vào miệng cô ta!

Hai tay của cô ta đã bị còng tay Khốn Linh còng lại!

Giang Nam hoàn toàn không sợ cô sẽ chạy trốn!

"A ~ A! Khụ khụ..."

Lưu Ly chậm rãi tỉnh lại, lần đầu tiên nhìn thấy Giang Nam đều không khỏi choáng váng!

Cái này ... Sao lại có thể có thêm một mình nữa?

Lại còn có tóc?

Vậy mình là gì? Mình mới là... Giả sao?

Giang Nam mặc kệ, trực tiếp hỏi: "Ba vòng của người bao nhiêu?"

Lưu Ly: "88! 57! 81"

Nói xong Lưu Ly ngậy người, hai má đỏ lên!

Cái này ... Làm thế nào mà mình có thể nói ra thứ này chứ?

A, cái này!

Chờ đã! Âm thanh này là... Giang Nam?

Tại sao hẳn lại là ta?

Giang Nam chống cằm về mặt trầm tư, cố gắng hồi tưởng lại cảnh tượng vừa rồi!

"Ừm! Không nói dối!"

Thỏ Con và Hạ Dao ở một bên đều mang vẻ mặt không nói gì!

Này, này!

Sao người biết cô ta không nói dối chứ? Có thể nhìn ra được sao? Người có cần nhìn chuẩn như vậy không?

Lại không biết Giang Nam bày quầy hàng đồ lót ở chợ đêm rồng rã ba năm! Nhân lực này há lại uống phí?

Chương 637 -

"Ta muốn biết chi tiết hành động cụ thể của mèo vàng, toàn bộ!"

Dưới hiệu quả 100% lời thật lòng, Lưu Ly đem tất cả những gì mình biết nói ra.

Hóa ra, 100 con mèo vàng sẽ được chia thành 5 nhóm hành động!

Chịu trách nhiệm về khu vực tương ứng của họ!

Những con chuột nhỏ gần ngọn hải đăng sau khi bắt được sẽ trực tiếp đưa đến ngọn hải đăng để loại bỏ!

Mà một khi rời xa khu vực ngọn hải đăng, đưa chuột nhỏ về đào thải rồi quay lại liền quá lãng phí thời gian!

Cho nên đám mèo vàng sẽ đem những con chuột nhỏ bắt được đưa đến doanh trại tạm thời trước, rút ra một bộ phận nhân thủ để trông coi!

Số mèo vàng còn lại phụ trách bắt người, gom đủ 100 mới có thể đưa đến ngọn hải đăng một lần!

Cho nên trước mắt, đám người Chung Ánh Tuyết hẳn là bị nhốt trong doanh trại tạm thời!

Mà trên tay Lưu Ly, Giang Nam cũng tìm được bản đồ của mèo vàng!

Trên đó đánh dấu bằng tất cả các doanh trại tạm thời của 5 nhóm mèo vàng!

Lưu Ly cười lạnh: "Nnguoiw định đi cứu người sao? Đừng gây khó dễ cho bản thân nữa!"

"Ta còn chưa đủ mạnh sao? Nhưng ta chỉ đứng thứ 13 trong đội dự bị tiên phong!"

"Tình anh trong tình anh được quốc gia tuyển chọn, lại học tập 3 năm ở học viện Tiên Phong! Vô số lần ra ngoài làm nhiệm vụ, khám phá Linh Khư!"

"Có thể sống đến bây giờ tất cả đều là cường giả! Ai mà không có năng lực chứ?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta không xem thường bất cứ ai!"

"Chỉ là quy củ của trò chơi mèo chuột này, cũng nên sửa đổi lại rồi!"

Nói xong nâng bình chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh lên, hướng về phía đầu hói của Lưu Ly đập một cái!

Hôn mê ngay tại chỗ!

Mọi người nhìn mà trầm mặc!

Một lời không hợp liền bổ đầu sao?

Giờ phút này, Giang Nam lại vuốt cằm, vẻ mặt trầm tư!

Nên làm thế nào mới tốt đây!

Không thể không thừa nhận chính là, các học viên cũ thật sự quá cường đại!

Có quỷ mới biết có bao nhiêu người trong trại? Chính diện đối cứng rất thiệt thòi!

.....

Giờ phút này Tề Ngọc đã bình tĩnh lại, hai mắt nhìn Giang Nam sáng như bóng đèn!

Không khỏi tiến lại gần quan sát kỹ Giang Nam biến thành bộ dáng Lưu Ly, nuốt một ngụm phun nước bọt!

Bàn tay run rẩy hướng ngực Giang Nam dò xét!

Giang Nam: ???

Không khỏi vỗ tay Tề Ngọc ra, ôm ngực thuần di né tránh! Mặt đầy phùng bị!

"Người làm gì vậy?"

Ánh mắt tên này nhìn ta có chút không đúng a!

Không phải là có ý nghĩ gì với lão tử đó chứ?

Tề Ngọc gãi gãi đầu lúng túng cười: "Ta... Ta chỉ tò mò!"

"Đều là đàn ông với nhau, người sợ cái gì?"

Nói xong cười hắc hắc, kéo Giang Nam đi sang một bên, mặt già không khỏi đỏ lên!

"Nam thân! Người trở thành con gái, phụ tùng gì đó cũng biến theo sao?"

Giang Nam chống nạnh, đắc ý nói: "Tất nhiên a! Ông đây am hiểu phương diện này nha!"

Tề Ngọc nở nụ cười thiếu đạo đức!

Giang Nam nhìn thấy biểu tình này của Tề Ngọc mà rung mình một cái!

Nổi da gà: "Người muốn làm gì?"

Tề Ngọc nhìn trái nhìn phải, không khỏi tiến đến bên tai Giang Nam nói vài câu thì thầm!

Biểu tình Giang Nam dần dần hoảng sợ!

"Ta nhổ vào! Người mẹ nó nghĩ cái gì? Máu cút cho ta!"

"Cặn bã! Người có cần phát rồ như vậy không?"

"Oe~ ghê tởm! Tránh xa ta ra! Cách ta 10 mét!"

Về mặt Tề Ngọc nghiêm túc: "Nam thần! Chính là lỗi của người! Người có còn là anh em hay không?"

"Nếu ta trở thành một người phụ nữ! Việc đầu tiên ta làm chính là để cho anh em ta được mở mang tầm mắt!"

Giang Nam mặt đen: "Phi! Anh em cái rắm! Người rõ ràng đang thèm muốn thân thể của ta! Hạ tiện!"

"Ta nhường người cơ hội này! Để người giúp các anh em được mở mang tầm mắt!"

Nói xong trực tiếp móc ra một cái bánh pudding bullying nhét vào trong tay Tề Ngọc!

Thuần di một cái liền trở về bên cạnh Hạ Dao!

"Lang Diệt, Thỏ Con! Người có thấy gã đó không?"

"Sau này tránh xa hắn một chút, đừng chơi với người này, hắn là biến thái, biến thái sẽ lây nhiễm!"

Hạ Dao không ngừng gật đầu, nhớ kỹ trong lòng!

Người có thể khiến cho Tiểu Nam đều nói biến thái, vậy sẽ

biến thái cỡ nào? Nhìn biểu tình của hắn trong lòng liền biết!

Nụ cười của Tề Ngọc dần mất đi nhân tính!

Giờ phút này hắn cầm bánh pudding bullying trong tay như lấy được chí bảo!

Khiêng Lưu Ly lên, Giang Nam cũng không chậm trễ, mang theo mọi người trực tiếp chạy về phía doanh trại tạm thời tổ 2 của Vệ Đảng!

Trên đường Giang Nam kiểm tra giá trị oán khí!

Một đường tích góp, hơn nữa trước đó tiêu tốn một đợt để tạo thành toàn thành mang giáp hoàng kim, giá trị oán khí hiện tại thậm chí còn đang cập nhật!

Trước có hơn 480 vạn!

Nhìn chiến quả của mình, Giang Nam có cảm giác thành tựu!

Mà lúc trước bày sập lại kiếm được gần 4000 vạn!

Sau khi khấu trừ phí quầy hàng chuyển hóa thành điểm kỹ năng, tổng điểm kỹ năng đã đến hơn 113 vạn!

Cũng đủ Giang Nam lại tăng cường một kỹ năng tăng lên cấp Tông Sư tối đa!

Nhưng Giang Nam lại không có thời gian! Mà là chuẩn bị dùng hơn 480 vạn này rút Đại Lục Đoạt Mệnh!

Để ứng đối với hành động tiếp theo!

Không nói nhiều! Rút sạch!

[Hân hạnh được tại trợ! Giải khuyến khích: một đôi dép lê cực tốt!]

[Xin chúc mừng trúng thưởng! Giải thưởng: Một chai Đại Lục
Đoạt Mệnh!]

[Xin chúc mừng trúng thưởng...]

.....

Chương 638 -

Giang Nam không chút suy nghĩ! Tiêu hết 480 vạn để đổi đồ!

Nhưng lần thứ 17 rút thăm liên tiếp, giải khuyến khích lại ra sản phẩm mới!

Đây là Giang Nam bất ngờ!

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một thanh thánh kiếm hành lá!]

[Hân hạnh được tài trợ!.....]

Giang Nam: ???

Cái quý gì cơ?

Thanh kiếm thánh gì cơ?

Hành lá?

480 vạn giá trị oán khí đập vào! Ra 18 chai Đại Lục Đoạt Mệnh! 162 đôi dép lê cực tốc!

300 thanh kiếm thánh hành lá?

Saber kiếm vương không có? Chỉ có thể dùng hành lá?

???

Phần thưởng này là cái quý gì chứ?

Cái đầu nhỏ ở Giang Nam ù ù!

Giải thưởng của hệ thống có thể đáng tin cậy hơn một chút được không?

Ta dùng đao a!

Lúc trước thật vất vả mới tăng cấp đao pháp lên cấp Tông Sư cao nhất!

Hiện tại là xuất hiện 300 thanh kiếm thánh hành lá?

Hành lá còn có thể dùng làm kiếm sao?

Còn là giải khuyến khích? Trong lòng Giang Nam mơ hồ có loại cảm giác không ổn!

Giang Nam vội vàng vào thanh vật phẩm hệ thống để kiểm tra tác dụng!

Một chuỗi giới thiệu tác dụng dài, trực tiếp làm Giang Nam kinh hãi!

[Thánh kiếm hành lá!]

Tác dụng: Cần phải rót linh khí vào sau khi sử dụng! Chém sắt như chém bùn! Thổi lông trên lưỡi kiếm liền đứt!

Thân kỹ kèm theo: Kiếm khí hành lá!

100% bạo kích!

Tăng mạnh lực sát thương! Hủy thiên diệt địa!

Một phát hành lá chém xuống! Tất cả đều là chó má!

Cực kỳ lợi hại!

Hành lá trong tay, tất diệt toàn địch!

Trời không sinh kiếm xanh! Vạn Cổ kiếm đạo như đêm dài!

Hành lá!

Lưu ý: Thân kỹ kèm theo này cần được sử dụng sau khi đổ đầy linh khí! Sau khi sử dụng kiếm hành lá sẽ biến thành hành lá xắt nhỏ! Cần thận khi sử dụng!

Đính kèm một bộ "Kiếm pháp hành lá"!

Cần phối hợp sử dụng khẩu quyết!

Giang Nam: !!

Cái này ... Mẹ nó thứ này đều được hệ thống thổi phồng lên tới trời!

Thánh kiếm hành lá dữ dội như vậy sao?

Uy lực đều hủy thiên diệt địa?

Cái này thực sự chỉ là giải khuyến khích sao?

Còn kèm theo một bộ kiếm pháp? Còn có khẩu quyết?

Lúc ấy Giang Nam đã động tâm!

Đường đao bị gãy, mình vừa vặn không có binh khí tiện tay!

Thánh kiếm hành tây này tựa hồ rất lợi hại a!

Lúc này Giang Nam liền móc ra một thanh thánh kiếm hành lá!

Hành lá dài 1m2! Nửa trên là hành lá màu xanh, còn đặc biệt xẻ tà!

Nửa dưới tay cầm là màu trắng!

Chất liệu như chày cán bột!

Giang Nam trừng mắt nhìn!

Mẹ kiếp! Hành lá còn có thể phát triển lớn tới như vậy sao?

Ăn phân urê để trưởng thành à?

Giờ khắc này, Hạ Dao và Thỏ Con đều choáng váng!

Tiểu Nam vì sao đang chạy lại móc ra một cây hành lá khổng lồ a!

Giờ phút này Giang Nam căn bản không rảnh bận tâm đến tác dụng phụ gì đó!

Bởi vì uy lực mà hệ thống giới thiệu thật sự là quá mê người a!

Nắm thánh kiếm hành lá, Giang Nam trực tiếp rút linh khí vào!

"A!"

Thánh kiếm hành lá trực tiếp nổ thành hành xắt nhỏ đầy trời!

Giang Nam: ???

Không phải nói rút linh khí để dùng sao?

Sao người lại nổ tung?

Chẳng lẽ là phương pháp mình rút linh khí không đúng?

Vì thế Giang Nam lại móc ra một thanh thánh kiếm hành lá, rút vào linh khí!

"A!"

Lại nổ tung nữa!

Mặt Giang Nam đều đen, lại móc ra một thanh thánh kiếm hành lá, há miệng "xoẹt xoẹt" cắn một cái!

Một hương vị cay ngọt lan rộng khắp đầu lưỡi!

Khuôn mặt của Giang Nam hoàn toàn đen!

Mẹ nó thứ này chính là hành lá a? Kiểm thánh cái rắm!

Mùi vị cũng không khác gì có được không? Người nói với ta là thứ này có thể chém người?

"Người lại lừa gạt ta! Cái gì mà thánh kiểm hành lá chứ, uy lực vô hạn? Hệ thống rác rưởi! Trả lại giá trị oán khí của ta!"

[.....]

[Giải khuyến khích này cần phối hợp khẩu quyết, sử dụng kiếm pháp!]

[Mời ký chủ cảm thụ tinh tế! Người hành hợp nhất!]

Giang Nam chu cái miệng nhỏ nhìn thoáng qua hành lá bị mình gặm một ngụm, vẻ mặt trầm mặc!

Người hành hợp nhất? Người có nhầm không?

Làm thế nào để kết hợp?

Đâm vào từ phía sau sao?

Lão tử chỉ biết làm như vậy có thể trị bệnh cảm!

Giang Nam đang nắm thánh kiểm hành lá, do dự có nên thật sự hợp nhất thử hay không!

Đúng lúc này, Giang Nam thẳng cảm thấy trong đầu có thêm một đoạn khẩu quyết!

[Kích hoạt kỹ năng! Kiếm pháp hành lá: lv0!]

[Có thêm điểm kỹ năng hay không!]

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Thật sự có khẩu quyết cùng kiếm pháp?

Vậy còn gì để do dự nữa sao? Điểm kỹ năng của mình ước chừng 113 vạn!

Thêm vào!

[Thêm điểm kỹ năng: 1.111.100!]

[Nâng cấp kỹ năng! Kiếm pháp hành tây (Tông Sư): max!]

Hơn một trăm vạn điểm kỹ năng đập vào!

Tinh thông, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp, tông sư!

Trực tiếp kéo kiếm pháp hành tây lên đến đỉnh điểm!

Không có cách nào, chính là hào phóng như vậy!

Vô số kiến thức kỹ xảo tràn vào trong đầu Giang Nam!

Trong nháy mắt, nụ cười trên mặt Giang Nam liền ngừng đọng, mặt xanh mét!

Mẹ nó này là kiếm pháp rách nát gì vậy! Động tác xấu hổ kia, thân pháp kia!

A a a~

Hơn một trăm vạn điểm kỹ năng của lão tử đều dùng để học được cái gì a!

Giang Nam lại kiểm tra cái gọi là "khẩu quyết" kia!"

Chương 639 -

"Phụt ~"

Một ngụm máu thiếu chút nữa trực tiếp phun ra!

Cái này ... Cái này kêu lão tử dùng như thế nào a!

Ta mẹ nó không cần mặt mũi sao?

Giang Nam tức giận cầm hành lá "xẹt xẹt" cắn ba miếng, một tay ném trên mặt đất, nhắc chân lên điên cuồng dẫm đạp một trận!

"Ah ah ah! Khốn kiếp!"

Không thể không rơi ra những giọt nước mắt hối hận!

Hạ Dao và Thỏ Con ở một bên hoảng sợ!

Sao Tiểu Nam lại phát điên chứ?

Hạ Dao không khỏi mang vẻ mặt lo lắng, nắm lấy tay Giang Nam, nhẹ nhàng lau đi nước mắt cho hắn: "Tiểu Nam không khóc! Chắc chắn sẽ cứu được Tuyết Tuyết!"

Thỏ Con: "Đúng vậy! Người ngàn vạn lần đừng tự bạo tự a, mau nhổ hành tây ra, ăn nhiều hành như vậy không tốt..."

Giang Nam cắn chặt răng!

Không thể sử dụng nó! Kiên quyết không sử dụng!

Cũng may, 18 chai Đại Lục Đoạt Mệnh có thể an ủi trái tim bị thương của ta!

.....

Nhóm mèo vàng doanh trại tạm thời số 2!

Trong một sơn cốc nhỏ dưới vách đá!

Có dị năng giả hệ thổ móc rỗng vách đá hơn phân nửa, lấy cột đá làm lan can, hình thành một tòa giam giam!

87 con chuột có khuôn mặt bầm tím bị nhốt bên trong!

Cả đám ủ rũ, bị còng tay Khốn Linh khóa gắt gao!

Bên ngoài nhà tù, hai con mèo già mắt luôn nhìn chăm chăm vào nhà tù, phòng ngừa có người gỡ thủ đoạn!

Còn có bốn người cảnh giác bốn phía, trong doanh trại còn có hai người đang nghỉ ngơi!

Một tổ 20 người, doanh trại có chừng tám người!

12 người còn lại bắt chuột bên ngoài!

Mà trong tù, đám người Chung Ánh Tuyết cùng Ngô Lương đều bị nhốt ở bên trong!

Chỉ thấy giờ phút này Chung Ánh Tuyết bị nhốt trên cột đá, trên thắt lưng và đùi đều có vết đao!

Máu tươi nhuộm đỏ quần áo, thậm chí trên mặt đất hội tụ thành một vũng nhỏ, sắc mặt tái nhợt dọa người!

Ninh Du Du ở một bên cũng bị khóa hai tay, lại dùng đầu gối giúp Chung Ánh Tuyết đè lại vết thương cầm máu!

Trên mặt vẫn còn những giọt nước mắt chưa khô!

Giờ phút này Ngô Lương một thân đầu vết thương, xứng với

danh xưng hồ lô máu, lại căn bản không quản, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng!

Hướng ra ngoài hô:

"Học trưởng! Có thể cho một bộ dụng cụ sơ cứu giúp đồng đội của ta cầm máu không? Cô ấy bị sốt! Nếu..."

Thanh niên canh giữ nhà giam kia liếc mắt nhìn Chung Ánh Tuyết một cái: "Nâng cao cô ta lên! Không chết được, chút vết thương nhỏ này cũng không qua được, làm người Tiên Phong cái rắm gì?"

Trên trán Ngô Lương nổi lên hai gân xanh: "Coi như ta cầu người được không? Cô ấy chảy quá nhiều máu!"

Thanh niên đầu đình không kiên nhẫn nói: "Để cho người nâng lên liền nâng lên, nói nhảm cái gì? Đừng nói lão tử tâm địa độc ác, năm đó chúng ta cũng đều như vậy!"

Thanh niên tóc dài ở một bên nhếch miệng cười: "Cái dạng này! Chẳng phải các người cứ muốn chống cự sao? Chẳng phải không phục sao?"

"Người ra đây! Dùng kỹ năng trào phúng của người! Làm một bao cát! Người trụ được 3 phút! Ta liền đưa cho người bộ dụng cụ sơ cứu!"

"Người cứ tự suy ngẫm đi!"

Ngô Lương cắn răng: "Được! Chỉ 3 phút!"

Nói xong liền đứng lên, thanh niên đầu đình ở một bên cũng tới hứng thú!

Chung Ánh Tuyết cắn chặt môi dưới: "To Con! Ngồi xuống cho ta! Ta không sao! Ta không thể chết được!"

Ngô Lương vội vàng nói: "Tuyệt Tuyệt, người cứ để ta đi! Ta có thể chịu đựng 3 phút! Chỉ là bị đánh! Người..."

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết kiên quyết lắc đầu nói: "Không được đi, không có Tiểu Nam ở đây, người phải nghe ta!"

Cô làm sao có thể nhẫn tâm nhìn Ngô Lương bị bọn họ đánh?

Ngô Lương đỏ mắt: "Tiểu Tuyết! Nam ca không có ở đây! Ta là xe tăng trong đội! Trách nhiệm của ta là bảo vệ đồng đội! Bất cứ khi nào!"

"Bỏ ra cho ta!"

Chung Ánh Tuyết nóng nảy: "Ngô Lương! Người đừng đi, người..."

Đúng lúc này, Lâm Sâm ở lại trong doanh trại tiến lên cười nhạo nói: "Chịu đánh một trận liền muốn bộ dụng cụ sơ cứu? Cũng mơ đẹp quá rồi thì phải?"

Ngô Lương răng sắt cắn chặt, trong lòng thịnh nộ!

Chỉ thấy ánh mắt Lâm Sâm dừng trên người Chung Ánh Tuyết, từ trên cao nhìn xuống nói: "Người không phải cao lãnh sao? Không phải kiêu ngạo lắm sao? "

"Không phải cùng Giang Nam tốt sao? Sao không thấy hấn đến cứu người?"

"Muốn sơ cứu không? Được thôi! Quỳ xuống cầu xin ta!"

Chung Ánh Tuyết vẫn lạnh lùng nhìn Lâm Sâm: "Cút!"

Lâm Sâm hí mắt: "Được! Đủ cứng rắn! Kéo cô ta ra!"

Đúng lúc này, một con mèo vàng phụ trách cảnh giới chạy tới: "Sâm ca! Ma Nữ dẫn người tới!"

Lâm Sâm sửng sốt: "Ma Nữ? Lưu Ly sao?"

Lâm Sâm không khỏi nhú mày!

Quay đầu lại liền thấy Giang Lưu Ly khiêng một bao tải, phía sau dắt mấy người Hạ Dao đi tới trước doanh trại!

Một khuôn mặt nhỏ bé bắn thủ!

Hai tay đều bị còng tay Khốn Linh trói lại, Hạ Dao cùng Diệp Tinh Hà cả người đầy máu!

Hiện tại trong mũi còn đang điên cuồng chảy máu!

Nhìn mấy đám mèo già thì giật mình một cái!

Không hổ là Ma Nữ, xuống tay đủ tàn nhẫn a!

Lâm Sâm lạnh lùng nói, "Người không phải ở tổ ba sao? Người làm gì ở đây?"

Giang Lưu Ly vén tóc mình xuống: "Thế nào? Người không được chào đón sao?"

"Ta cách doanh địa tổ 3 quá xa, mượn chỗ của các người dùng!"

Chương 640 -

Lâm Sâm nhìn thấy Hạ Dao phía sau, ánh mắt không khỏi sáng ngời: "Được thôi! Nhưng đưa cô gái tóc bạc đó cho chúng ta!"

Giang Lưu Ly nhếch khóe môi: "Tùy người!"

Lâm Sâm nhìn Hạ Dao đặc ý nói: "Không phải người chạy rất giỏi sao? Sao người không chạy?"

Hạ Dao lạnh lùng liếc lâm Sâm một cái, vẻ mặt mất mát!

Mở cửa nhà tù rồi ném mấy người vào!

"Chờ đã! Ai trong bao tải?"

Lâm Sâm vẻ mặt cảnh giác!

Giang Lưu Ly trợn trắng mắt, mở bao tải ra, lộ ra một cái đầu trọc xám tím!

Mấy người nhìn mà nổi da gà, thật tàn nhẫn!

"Được rồi... Không sao! Bỏ vào đi!"

Trong tù!

Ngô Lương cùng Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt lo lắng!

"Tiểu Dao? Người không sao chứ? Tại sao lại nhiều máu như vậy? Bọn họ..."

Hạ Dao nhào tới trên người Chung Ánh Tuyết ôm lấy cô, khóc ào ào!

"Ô ô ~ Tuyết Tuyết! Ta..."

Sau đó Chung Ánh Tuyết liền cảm giác Hạ Dao nhét thứ gì đó vào tay mình!

Sờ sờ cảm giác, khí huyết nhân sâm?

Lại liên tưởng đến máu mũi hai người!

Tiểu... Tiểu Nam tới à?

Hắn tới rồi! Hắn tới rồi! Hắn tới cùng với máu mũi?

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên, tựa hồ miệng vết thương cũng không đau như vậy!

Không khỏi nhỏ giọng nói: "Tiểu Nam ở đâu?"

Hạ Dao: "Ô ô ~ suýt ~ ô ô ô!"

Ngoài cửa!

Giang Lưu Ly vỗ vỗ bàn tay nhỏ, đôi mắt to xoay qua đảo lại trên người thanh niên đầu đinh!

Nhìn thanh niên đầu đinh mặt đỏ bừng, có chút luống cuống tay chân!

Khóe miệng Giang Lưu Ly nhếch lên một nụ cười nhạt, tiến lên hai bước, ngón tay ngọc thon dài xẹt qua gò má thanh niên đầu đinh!

Ghé vào bên tai hắn thì thầm: "Cục cưng! Muốn cảm thụ cái gì là mưa to gió lớn không? Người muốn cảm thụ cái gì là công kích 360 độ không góc chết không? Có muốn lên tới đỉnh không nào?"

"Chị đây có thể giúp người hoàn thành tâm nguyện này!"

"30 phút nữa! Chờ người trong lều! Hô ~"

Một luồng gió thoảng bên tai, khiến cho thanh niên đầu đinh cả người giật mình! Vẻ mặt phấn khích! Gật đầu liên tục!

Giang Lưu Ly che miệng, mắt to cười thành hình trăng lưỡi liềm!

"Khà khà ~ Ta rất chờ mong nha!"

Nói xong vén mái tóc dài lên, ý vị thâm trường liếc Lâm Sâm một cái!

Vặn vẹo vòng eo liền đi sang một bên lều trại!

Thanh niên đầu đinh: !!

Cái này ... Chuyện tốt này còn có thể rơi vào đầu ta!

Chúa ơi! Cái này ... Ai có thể cưỡng lại chứ!

Giờ phút này, thanh niên tóc dài ở một bên tràn đầy hâm mộ: "Lỗi ca! Khá lắm! Người thật có phúc mà!"

Thanh niên đầu đinh mang vẻ mặt đắc ý: "Không có cách nào! Ta lớn lên đập trai! Chắc ~ không chữa được!"

Không khỏi bắt đầu chờ mong hạnh phúc nhân sinh sau 30 phút!

Đỉnh cao của nhân sinh! Không có gì hơn thế!

Giờ phút này ngay cả Lâm Sâm nhìn bóng lưng Giang Lưu Ly cũng ngửa ngác, vẻ mặt chưa xót!

Đẹp trai? Người thì đẹp trai như cái rắm!

Giờ phút này, ngay cả Tề Ngọc và Diệp Tinh Hà trong nhà

giam cũng nuốt nước bọt theo!

Lực sát thương của Nam Thần cũng quá khủng bố a!

Về mặt, động tác, ánh mắt quyến rũ người khác quả thực quá đỉnh có được hay không?

Nếu không phải biết người là đàn ông, hiện tại đã sớm bày tỏ kính ý rồi!

Em gái đầu trọc trong bao tải: "A! Ê a!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

Chỉ chốc lát sau!

Một cái lều nhỏ màu vàng nhanh chóng được dựng lên trong trại!

Giang Lưu Ly cúi người bò vào, nương theo ánh trăng, mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng người ở bên trong vén tóc, nhẹ nhàng ngâm nga bài hát

"Nào nào tới đây! Vui về a ~ dù sao cũng có ~ rất nhiều thời gian!"

"Tới đây! Nào nào~!"

Trong lòng thanh đầu đình đều ngứa ngáy!

Gãi tai gãi má!

"Không được rồi các anh em! Ta sẽ quay lại sau! Người giúp ta canh giữ một chút!"

Nói xong đã vội vàng vọt về phía lều trại!

Thanh niên tóc dài: "Này! Lúc trở lại nhớ nói cho ta nghe cảm giác thế nào!"

"Cút!"

Ánh mắt thanh niên đầu đinh sáng rực, đứng ở trước lều trại chà xát bàn tay nhỏ!

"Chị gái! Cục cưng của người đã đến để cảm thụ mưa to gió lớn rồi đây!"

Giang Lưu Ly: "Khanh khách ~ vào đi!"

Thanh niên đầu đinh vội vàng kéo lều trại ra, hai tay chắp lại, gấp gáp xông vào!

Nhưng mà còn chưa kịp thấy rõ tình huống trong lều trại, liền nghe một tiếng "rầm" một tiếng!

[Giá trị oán khí từ Tôn Lỗi +1000!]

Ánh mắt mắt đầu đinh tối sầm lại, rốt cuộc không còn tri giác!

Giang Lưu Ly kéo cửa lều trại lên, trở tay liền trực tiếp an bài còng tay Khốn Linh!

Ấn thanh niên đầu đinh xuống đất, cái miệng nhỏ Giang Nam nghiêng chu lên!

Luân phiên tát vào mặt đối phương!

"Bốp!"

Người anh em, cho người cảm nhận thử, cái gì gọi là mưa to gió lớn!

Trở tay lại tát một cái!

"Bốp!"

Cái gì gọi là công kích 360 độ không góc chết!

"Bốp!"

Lại thêm một cú tát, đánh cho mặt sưng thành bánh bao thịt!

"Yên tâm! Người anh em, nhất định sẽ đưa người lên đỉnh!
Hoàn thành nguyện vọng của người!"

Giang Nam tay trái tay phải dương ra! Đánh một trận cuồng
phong bão táp, thấy cả tàn ảnh!

"Bạch"! "Bạch"! Tiếng vỗ miệng vô cùng thanh thúy! Thậm chí
còn đánh ra nhịp điệu!

Chương 641 -

Giờ phút này, thanh niên tóc dài và Lâm Sâm dừng thẳng lỗ tai nghe thanh âm truyền đến từ lều trại, không khỏi nuốt nước miếng!

Cực kỳ ghen ghét!

"Cái này... Có phải quá trực tiếp rồi hay không?"

"Nhịp điệu này! Trời đất! Cái tên Tôn Lỗi này, bình thường nhìn không ra a!"

"Chậc! Cái này cần dùng tới bao nhiêu sức lực a! Lợi hại!"

"Ah ah ah! Ta cũng muốn! Tại sao lúc này người trong lều không phải là ta chứ?"

Hạ Dao cắn chặt môi dưới, cố nén ý cười!

Cái này ... Còn có người muốn tranh đoạt được ăn đánh sao?

Tiểu Nam thật bại hoại mà!

Ba phút sau, Giang Lưu Ly kéo lều ra một khe hở nhỏ, thò đầu ra!

Chỉ thấy giờ phút này tóc Giang Lưu Ly có chút lộn xộn, thờ dốc từng ngụm! Sắc mặt đỏ bừng!

Không có cách nào! Mở Phần Huyết để tát người cũng thật mệt mỏi a!

"Còn có người nào muốn tới không? Người bên trong đã sắp

không còn được rồi!"

Ừm... Theo nghĩa đen!

Lâm Sâm cùng thanh niên tóc dài vừa nghe, nhất thời ánh mắt sáng ngời! Không khỏi giơ tay lên!

"Ta! Ta đi! Tôn Lỗi rác rưởi này! Chỉ mới bao lâu mà đã không chịu nổi chứ? Ta chắc chắn là tốt hơn hẳn ta! Để ta đi!

"Tên này không được sao? Rác rưởi! Để ta! Chọn ta đi! Người chọn ta!

Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc đều choáng váng rồi!

Cái này ... Cuộc cạnh tranh này khốc liệt tới như vậy sao?

Không khỏi rung mình một cái!

Nam thần mẹ nó cũng quá tàn nhẫn a! Sau này có muốn chơi thủ đoạn với ai cũng đừng chơi với Nam thần a!

Chơi với Nam Thần?

Chết thế nào cũng không biết được? Ngay cả bị đánh cũng đều tranh tới mặt đỏ tai hồng!

Hết đường cứu chữa!

Bàn tay nhỏ bé của Giang Nam nhếch lên, thanh niên tóc dài cười ha ha!

Một bước tiến lên, hai tay chấp trước ngực! Như một con thú dữ đâm vào lều!

"A!"

[Giá trị oán khí từ Thường Phát + 1000!]

Nào nào!

Là do chính người đòi tới!

Đánh chết chúng ta sẽ chôn người!

Hai cánh tay Giang Nam điên cuồng đánh ra! Về mặt phần khích!

Đánh đến mức cái đầu đôi to hơn một vòng!

Lâm Sâm ở bên ngoài manbg về mặt đáng tiếc, oán hận nhìn lều trại một cái!

Sao lại không chọn ta? Chương mắt ta sao?

Nghe tiếng giòn vang từ trong lều trại, Lâm Sâm rốt cuộc không nghe được nữa!

Trực tiếp đi vào rừng ngoài doanh địa, tai không nghe tâm liền tĩnh!

Tìm thấy hai người anh em đang canh gác!

"Sâm ca? Sao người lại ra ngoài?"

Lâm Sâm hít một hơi thuốc, về mặt phiền muộn: "Hai người trở về đi! Để ta giúp hai người canh gác một lát!"

"Cứ theo tiết tấu này! Thường Phát cũng chịu không được bao lâu liền phế! Đến lúc đó hai người lại tới!"

Hai người ngây ngẩn: "Tới đâu cơ?"

Lâm Sâm thần bí cười: "Tới đâu sao? Tới đỉnh!"

"Nghe ta! Không sai! Qua đó đi! Có chuyện tốt!"

Hai người mang theo nghi hoặc nồng đậm trở lại doanh địa!

Chỉ thấy trong lều trại màu vàng truyền đến một trận âm thanh giòn vang có tiết tấu!

Mơ hồ còn có thể nhìn thấy bóng người nhấp nhô!

Hai anh em liếc nhau một cái, nhao nhao nuốt nước miếng, ánh mắt sáng lên!

Cái này ... Kích thích như vậy sao?

Không bao lâu, Giang Lưu Ly trong lều trại liền thò đầu ra!

Tóc rối bời, khuôn mặt xinh đẹp đỏ thắm!

Nhìn thấy hai anh em bên ngoài ánh mắt sáng ngời, không khỏi liếm liếm môi: "Hai vị tiểu ca ca? Muốn cùng vui vẻ không? Đưa các người lên đỉnh!"

Hai người ngạc nhiên!

"Cùng... Cùng nhau sao?"

"Như vậy cũng không tốt lắm thì phải?"

"Hiện tại đều chơi như vậy sao?"

Giang Lưu Ly khẽ chớp mắt: "Ai nha! Đến đây~"

Hai người làm sao còn có thể kháng cự?

Cái này ... Ai có thể cưỡng lại chứ!

Nhanh như chớp chạy tới, hai tay chấp lại! Như mãnh thú đâm vào!

"A!"

Một trong hai người liền gục ngã trong nháy mắt!

Mà một người anh em khác vừa xông vào lều trại, tươi cười trên mặt cũng liền cứng đờ!

Biểu tình cũng trở nên hoảng sợ!

Chỉ thấy có hai người bị đánh sưng lên một vòng đang xếp chồng lên nhau ở một bên!

"Người..."

"A!"

Không gian trùng động vừa mở ra! Đại Lục Đoạt Mệnh liền bổ xuống!

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ, nhìn hai con mèo già nằm trên mặt đất!

Cười đắc ý: "A ~ đúng là đàn ông!"

"Bạch bạch bạch! Bạch bạch! Bạch!"

Trong tù!

Những học viên mới không biết chuyện, giờ phút này nhìn lều trại màu vàng mà nuốt nước bọt!

"Chặc chặc chặc! Đã có 4 người vào trong! Cũng quá dữ dội!"

"Ai ~ đến trâu cũng phải mệt chết! Cày cấy như vậy có mà hỏng cả trâu!"

"Ước được vào trong cày cấy!"

Ninh Du Du đỏ mặt: "Phi! Không biết liêm sỉ, lại ở trong doanh địa làm ra loại chuyện xấu hổ này!"

Hạ Dao nhịn không được vui vẻ! Người phụ nữ không biết

liên sĩ kia chính là Tiểu Nam!

Thấy bốn phía không có người trông coi, Hạ Dao lặng lẽ phun chìa khóa từ trong miệng ra, cởi bỏ còng tay Khốn Linh!

Tất cả mọi người thấy thế đều cả kinh!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Làm sao cô ấy có được chìa khóa?

Hạ Dao: "Suýt ~ mọi người đừng lên tiếng!"

"Ta chỉ hỏi một câu, mọi người có muốn trốn ra ngoài không?"

Tất cả mọi người vừa nghe đều gật đầu, ánh mắt kích động!

Hạ Dao: "Vậy phải nghe theo lời chỉ huy, lát nữa ta sẽ tháo còng tay Khốn Linh cho các người! Tất cả mọi người nhanh chóng phục hồi! Nhưng đừng nhúc nhích, thời gian vẫn chưa đến!"

Mọi người nhao nhao gật đầu!

Chương 642 -

"Nhưng phải trốn thoát như thế nào?"

"Những học trưởng kia quá mạnh! Chúng ta so với bọn họ chỉ là rác rưởi! Mấy người chúng ta không đủ cho bọn họ đánh..."

"Đúng vậy, trong doanh trại bọn họ có tám người! Chúng ta..."

Hạ Dao cười hắc hắc: "Trốn? Chúng ta không trốn! Ý của Tiểu Nam là muốn trực tiếp khống chế doanh trại số 2, diệt bỏ tất cả mèo già của tổ 2, nắm trong tay quyền chủ động!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều kinh hãi!

Không phải chứ? Có cần phải dữ dội như vậy không!

Nằm mơ cũng không dám làm như vậy a! Trước giờ vẫn luôn là mèo bắt chuột!

Người có phải là họ hàng của chuột Jerry không vậy?

"20 con mèo già? Làm thế nào để tránh được! Cho dù Giang Nam là hệ không gian, cũng không có khả năng!"

Hạ Dao: "Hắc hắc, đánh không lại thì dùng não a!"

"Các người không muốn làm cũng được! Không tham gia thì cũng đừng cản trở chúng ta!"

"Làm! Có gì không dám! Dù sao cũng bị đưa về hải đăng!"

"Phản kháng!"

"Nếu thật sự có thể làm được! Chúng ta cũng quá lợi hại, ha

ha!"

"Suýt ~ mẹ nó đều nhỏ giọng một chút! Khiêm tốn! Khiêm tốn!"

Hạ Dao cười hắc hắc, trực tiếp tháo còng của Tề Ngọc ra, tuyền thủ hệ lực lượng, đủ kéo đứt hết còng tay mọi người!

Bên này mọi người vô cùng bận rộn!

Lâm Sâm đi dạo trở về, mọi người trong tù nhao nhao ập đến!

Chỉ thấy Lâm Sâm nhìn thoáng qua lều trại, vẻ mặt xúi quẩy: "Còn chưa xong sao?"

Vừa muốn đi dạo thêm một vòng nữa, liền thấy cửa lều trại kéo ra!

Cái đầu nhỏ của Giang Lưu Ly lại khẽ thò ra, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Sâm!

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng nói: "Muốn đến không?"

Lâm Sâm: !!

Muốn! Sao có thể không muốn chứ? Lão tử đều mẹ nó muốn phát điên rồi!

Không khỏi điên cuồng gật đầu, vẻ mặt kích động!

Giang Lưu Ly khẽ cười nói, lui vào trong lều trại, bàn tay nhỏ bé ngoắc ngoắc!

Tim Lâm Sâm đập loạn nhịp!

Ai mà chịu đựng được oa, lúc này liền chạy nước rút trăm mét, hai tay chấp lại cả người lao thẳng như máy khoan!

Động tác như nước chảy, vô cùng liền mạch!

Vừa muốn mở miệng nói chuyện, chỉ thấy Giang Lưu Ly cầm lấy chai Đại Lục Đoạt Mệnh hướng về phía đỉnh đầu mình bỏ xuống!

Hành động quen thuộc đó! Chai Đại Lục Đoạt Mệnh quen thuộc ấy! Lại nhìn bốn quả đầu heo chất đống ở một góc lều trại...

Vẻ mặt Lâm Sâm hoảng sợ!

"Người... Người là..."

Giang Lưu Ly trừng mắt: "Ta là ba ba người đây!"

"A!"

"Đừng vội! Con trai bất hiếu! Ba ba sẽ cho người cảm thụ tình thương vô bờ bến của người cha!"

.....

3 phút sau!

Giang Lâm Sâm mặt đầy gió xuân từ trong lều trại đi ra!

Đến lều trại của một tên đang nghỉ ngơi!

"Này! Người anh em! Tỉnh dậy đi!"

"A~ Sâm ca? Sao vậy?"

Chỉ thấy Giang Lâm Sâm lấy ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh từ trong ngực: "Người nhìn xem! Cái gì đây?"

"A? Bia? Được lắm Sâm ca, người còn mang cả thứ này vào? Chỉ một chai? Cũng không đủ để chúng ta uống a!"

Giang Lâm Sâm nhếch miệng cười: "Đủ cho người uống!"

"A!"

Lợi dụng dụng mạo của Lâm Sâm, lại đánh gục thêm 2 người anh em đang tuần tra bên ngoài, đến lúc này toàn bộ tám người trong doanh trại số 2 ngã xuống!

Chỉ thấy Giang Lâm Sâm kéo tám đầu heo mặt mũi bầm dập đi tới trước nhà giam!

Lâm Sâm thở nhắt, quần áo đều bị lột, toàn thân chỉ còn lại một cái quần lót!

Giang Lâm Sâm mở cửa nhà tù, ném mấy người vào!

Tất cả mọi người đều rùng mình một cái!

Cũng quá tàn nhẫn!

Cho nên Ma Nữ kia là do Giang Nam biến hình? Lâm Sâm trước mắt này cũng vậy?

Cái này ... Cái này ...

Trong nháy mắt, người anh muốn đi cày ruộng kia liền không còn ý nghĩ gì nữa!

Thao tác này quả thực là quá khủng bố rồi!

Một tay râu lương hoán trụ, đánh gục toàn bộ người canh gác của trại số 2? Thậm chí còn không bộc phát trận chiến!

Vì sao Giang Nam vẫn luôn được mọi người gọi là Nam thần, bọn họ xem như đã biết!

Phàm là con người, cũng không ai làm được chuyện thiếu đạo đức này a!

Chỉ thấy Giang Lâm Sâm nhếch miệng cười: "Đem mấy con

hàng này giấu bên trong, lại để 7 người đi ra, thay quần áo bọn họ!"

Giang Nam vừa nói! Trong nháy mắt Hạ Dao đã hiểu!

Vội vàng giơ tay lên: "Ta, để ta! Ta quen với chuyện này! Ta có kinh nghiệm!"

Giang Lâm Sâm lấy ra một túi bánh pudding bullying đưa qua: "Động tác phải nhanh, đám người bắt chuột bên ngoài không biết lúc nào sẽ trở về!"

"Bánh pudding, ăn một miếng duy trì hiệu quả 30 phút! Đừng để lộ!"

10 phút sau, doanh trại tĩnh lặng!

Tựa như không có sự khác biệt so với trước đây!

Nhưng trên thực tế, tám người trong doanh trại số 2 đều là người của Giang Nam!

Trong tù, còng tay Khốn Linh của những con chuột đã được tháo ra! Nhưng đều làm bộ vẫn còn đang bị còng tay!

Chờ cho những con mèo già nhảy vào bên trong!

Mấy người đều có nhiệm vụ riêng, chờ đám mèo già trở về!

Giang Lâm Sâm ngồi trước lửa trại, dùng nồi nấu một nồi cà phê thơm nồng!

Nước ép hẹ, bột đậu nành, hạt cà phê!

Vị đắng của cà phê có thể che giấu hương vị của linh hẹ và đậu nành rất tốt!

Đối với phần nguyên vị này, Giang Nam có kinh nghiệm phong

phú!

Chương 643 -

Ước chừng chờ hơn một tiếng đồng hồ!

Những con mèo già trở về tổ cùng với 28 con chuột nhỏ bị đánh bầm tím mặt mũi!

Vừa trở về doanh trại, liền ngửi thấy mùi cà phê nồng đậm bay ra rất xa, một đám mắt sáng rực!

"Mẹ kiếp? Sâm ca! Cà phê nguyên chất từ đâu ra?"

"Khá lắm! Còn mang theo không ít hàng vào đây!"

"Đúng là Sâm ca nhà ta! Biết hưởng thụ! Ha ha!"

Giang Lâm Sâm cười hắc hắc: "Chẳng phải vì người mọi người phải bôn ba bên ngoài sao, uống chút cà phê còn có thể nâng cao tinh thần!"

"Nào, tất cả đều làm một ly, nóng hổi!"

Một đám mèo già tiến lại gần, ánh mắt nhìn cà phê thơm nồng trong nồi sáng rực!

Giao đám chuột nhỏ bắt được cho Ngô Lương và Tề Ngọc đang canh giữ nhà tù!

Mỗi người một tách cà phê!

"Ừng ực~ còn rất nóng! Ha ha!"

"Chật ~ Ngon!"

"Ha ~ quá thoải mái!"

"Sâm ca, người mua cà phê này ở đâu vậy? Hương vị rất độc đáo!"

Giang Lâm Sâm mang vẻ mặt chột dạ: "Hàng ngoại, nhập khẩu!"

"À đúng rồi! Vệ Đằng đâu? Sao không thấy hắn quay lại?"

Giang Nam điều tra một chút, 11 con mèo trở về, cũng không thấy thanh niên gầy cao cầm ba thanh đao kia!

"Này! Không cần quan tâm đến tên mù đường nhà hắn"

"Lại bị lạc chứ gì? Không sao đâu, lát nữa sẽ tự mình tìm về!"

Giang Nam có chút thất vọng, vậy trước mắt chỉ có thể bắt được 11 người!

Chỉ chốc lát sau, cà phê trong cốc đã thấy đáy!

Một đám cảm thấy vô cùng sảng khoái, tinh thần gấp trăm lần!

"Sâm ca! Cà phê người làm uống ngon lắm! Uống xong cả người khô nóng a! Hiệu quả xua tan cái lạnh không cần phải nói!"

"Đúng là... Cps hơi nóng! Nghẹn!"

"Ai ~ đáng tiếc trong tổ ta cũng không có em gái!"

Giang Nam cười trộm hắc hắc, cảm giác hứng rồi sao?

Một thanh niên để tóc vuốt ngược đột nhiên nói: "A ca! Tài liệu học tập trong điện thoại di động của người đâu? Cho ta mượn, đêm dài đằng đẵng không ngủ được! Ta cần chăm chỉ học tập!"

A ca đen mặt: "Tại sao cứ tìm ta đòi tài liệu học tập cơ chứ?"

"Chỉ có người có tài liệu hay! Không tìm người thì tìm ai chứ?"

"Được rồi! Nhanh lên!"

"Bluetooth đã được bật! Đến đây!"

A ca cười hắc hắc: "Nào! Người lại đây! Ta có một bộ tài liệu học tập đặc biệt tốt cho người!"

Ánh mắt thanh niên tóc vuốt ngược sáng lên, vội vàng tiến lại gần!

Chỉ thấy thân thể A ca nghiêng người, tay đưa vào trong túi nắm lấy một cú rắm, sau đó lấy ra đưa tới trước mặt thanh niên, tiến lại rất gần!

"Hàng tốt gì a? Thần thần bí bí tới như vậy sao?"

A ca mở bàn tay ra một cái, bên trong trống rỗng!

Nhưng mặt thanh niên tóc vuốt ngược trong nháy mắt liền nhăn nhúm, trợn trắng mắt!

"Oe! Người mẹ nó..."

A ca vẻ mặt đắc ý: "Ha ha! Muốn hàng ngon sao? Có cái rắm! Lão tử vừa mới thả! Nóng hôi hổi!"

"Cảm thấy thế nào? Đủ tươi mới hay không?"

Thanh niên tóc vuốt ngược: !!

"Người... Oe ~ Người có cần ghê tởm tới vậy hay không? Mẹ kiếp! Phi phi phi!"

Một vài con mèo già cười ha ha, bầu không khí rất vui vẻ!

Giang Nam cũng kinh hãi! Đám anh em này đúng là nhân tài mà!

Thanh niên tóc vuốt ngược oán hận trừng mắt nhìn A ca một cái, trở lại vị trí đối diện lửa trại!

Mẹ kiếp! Người chờ đó cho lão tử!

Đúng lúc này, thanh niên tóc vuốt ngược chỉ cảm thấy bụng mình kêu ùng ục!

Một cổ khí thể hồng hoang mãnh liệt, lại bị hấn gắt gao nghẹn ở trước cửa!

Thanh niên tóc vuốt ngược cảm giác thời tới!

Không phải cho lão tử nghĩ rằng sao?

Bốn đại gia ta sẽ cho người biết thế nào mới là rầm xịn!

Chỉ thấy hấn trực tiếp đứng dậy, xoay người lại, khom lưng nâng mông!

Hai tay chống đầu gối! Trực tiếp chĩa cổng vào A ca!

Quay đầu lại cười tà mị!

"Này! Người anh em! Tiếp lấy cú rầm!"

A ca ngẩng đầu, cảm giác bất an!

"Bành!"

Cửa sau của thanh niên tóc vuốt ngược mở rộng, khí thể hồng hoang tích góp đến cực hạn mãnh liệt thổi ra, tựa như gió mạnh cấp 8, vượt qua lửa trại, dội thẳng vào Aca!

Trong nháy mắt thổi mái tóc A ca tung bay, da mặt run rẩy, lửa trại thiếu chút nữa không dập tắt!

Cái rầm này! Thật mạnh mẽ!

A ca nổ tung: "Này mẹ kiếp! Lý Siêu! Ta..."

Không đợi hẳn nói xong!

“Đùng!”

Rầm hồng hoang trong nháy mắt đi qua lửa trại liên bùng cháy!

Tạo thành một chùm hỏa diễm màu lam trắng kiện, mãnh liệt khuếch tán ra hình quạt! Dài chừng hơn ba mét!

Thối thẳng vào mặt A ca!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều choáng váng!

Giang Nam hoảng hốt!

Cái này ... Cái này còn có thể bốc cháy!

Như chúng ta đều biết! Thành phần của rầm bao gồm có nitơ! Amoniac! Hydro! Metan! Hydrogen sulfide và các loại khí khác!

Trong đó ngoại trừ nitơ không thể cháy, còn lại tất cả đều là dễ cháy a!

Lại đụng phải lửa trại! Đó chẳng phải là củi khô gặp lửa dữ sao?

A ca: "Ngao! Lý Siêu! Người đang làm cái gì! "

Không khỏi lẫn ra khỏi phạm vi của Ngọn Lửa Hồng Hoang!

Chỉ thấy giờ phút này mặt A ca đều bị nướng đen, tóc đều xoăn tít, không ngừng sùi bọt mép!

Giờ phút này, Lý Siêu gấp gáp! Cảm giác cửa sau đau đớn, nóng rất vô cùng!

"Ah ah! Làm sao có thể chứ? Dập lửa! Tới giúp ta dập lửa! "

Điên cuồng xoay vòng tại chỗ, vồ vồ, nhưng không dập được!

Nhưng nường theo Lý Siêu xoay vòng, ngọn lửa lam sắc cũng theo đó mà trực tiếp tăng phạm vi sát thương!

Chương 644 -

Giờ phút này, đám mèo già ngồi vây quanh lửa trại kia đều bị ảnh hưởng!

"Ngao ngao! Lý Siêu! Đừng quay vòng! Nó phun vào ta!"

"Ah ah! Nóng quá! Nó bốc mùi quá!"

"Cái rắm này quả thực kinh thiên động địa! Xưa nay chưa từng có!"

"Người là yêu quái phương nào! Hay là súng phun lửa hình người? Dập lửa! Dập lửa cho hẵn! Nếu không một hồi liền phế!"

Mọi người gấp gáp xông lên, dùng quần áo xé ra, dùng nước tưới! Dùng chân đạp! Gầm gừ đạp Lý Siêu!

"Nhẹ! Nhẹ chút đi!"

Nhưng bởi vì nhiệt độ quá cao, mọi người căn bản không dám tới gần a!

"Người nén lại a! Đừng tiếp tục xuất ra, không thì sao mà dập được chứ?"

"Nghẹn lại! Kiếp trước người là yêu quái rắm à?"

"Không! Hẳn hẳn là động cơ tên lửa chuyển sinh!"

Lý Siêu gấp tới phát điên: "Chết tiệt! Đây là thứ mà ta muốn khống chế là có thể khống chế được sao?"

"Dập lửa! Mau dập lửa cho lão tử! Nóng rất!"

"Chết rồi! Bụng của ta!"

"Ta... Ta hình như cảm thấy được!"

"Không được không được! Ta không chịu đựng được nữa!"

"Đừng! Âm! Bành!"

Liên tiếp những tiếng nổ lớn truyền đến, dư chấn của mọi người đều lên tới, muốn ngăn cũng không ngăn được!

Khói trắng cuộn cuộn trong không khí!

Mà Lý Siêu thẳng cảm thấy một cỗ khí hồng hoang càng mãnh liệt xông tới!

"Ah ah ah! Dừng lại! Không, ta không thể!"

"Rầm!"

Chỉ thấy trụ lửa lam sắc phía sau môn Lý Siêu đột nhiên bạo tăng lên tới tám mét, lực đẩy cực lớn tác dụng lên người hắn!

Lý Siêu cảm thấy hiện tại mình đều có thể cất cánh!

Quả nhiên là một mảng lửa lớn bùng cháy!

Sử dụng hành động thực tế để giải thích những gì được gọi là cháy toàn trường!

Ngọn lửa màu xanh khổng lồ bốc hơi!

Phía sau mỗi người đều có thêm một trụ lửa lam sắc! Giữa sân nhất thời trở nên vô cùng hỗn loạn!

Giang Nam đều choáng váng!

Hắn rõ ràng nhìn thấy phía trong trụ hỏa điểm lam sắc phía sau Lý Siêu có một đường sáng kim cương Mach!

(sóng kim cương Mach: là sự hình thành các mẫu sóng dừng, nhìn thấy trong ống xả siêu thanh của hệ thống đẩy hàng không vũ trụ)

sóng siêu thanh

Đậu nành giải độc này còn có thể dùng như vậy sao?

Mỗi người các người thật sự đều là thiên tài a!

Ta còn chưa động thủ, các người đã tự đưa chết bản thân?

Tất cả những con chuột nhỏ trong tù đều đang nhìn tới chết lặng!

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

11 tên lửa hình người này là cái quái gì vậy?

Giờ phút này đám người Lý Siêu hoàn toàn nổ tung!

"Bà nội nhà nó! Lâm Sâm! Cà phê của người là cái đồ rách nát gì vậy? Định gài bẫy chúng ta à?"

"Ah ah ah! Chờ sau khi lão tử tắt lửa tuyệt đối phải diệt người a!"

"Người chờ đó cho chúng ta! A! Đau quá!"

"Ta chính chết người a!"

Chỉ thấy Giang Lâm Sâm nhếch miệng cười, dưới ánh mắt hoảng sợ của mọi người vứt bỏ dung mạo Lâm Sâm, biến thành bộ dáng của mình!

Hét lên: "Giết chết ta? Chỉ sợ các người không có cơ hội này!"

"Các anh em! Chơi chết đối phương cho ta!"

Tín hiệu phát ra!

Những học viên trong tù không ngủ yên nữa!

“Rầm!”

Cửa nhà tù lập tức bị đập vỡ! Hơn một trăm học viên đổ mắt hướng về phía 11 con mèo phun lửa giết tới!

Đây là một cuộc vây hãm hoàn toàn!

Thực lực của học viên cũkhủng bố, kinh nghiệm phong phú, nếu như chính diện đối cũng mà nói, hơn 100 người ở đây thật đúng là không nhất định có thể chiếm được chỗ tốt!

Nhưng bây giờ thì khác!

Một đám phun lửa, trong bụng dòi sông lấp biển, hơn nửa tác dụng của linh huyệt, cả đám đều không đứng thẳng lưng nổi!

Sức chiến đấu cũng không đơn giản là giảm một nửa!

Lúc này, 11 con mèo phun lửa đều choáng váng, cái này... Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Sao các người lại thoát ra ngoài? Đám người trông coi doanh trại đã bị hạ gục?

Hình ảnh trong doanh trại số 2 lúc này được hiển thị trên màn hình hội trường trống không lồ!

Đám người Tiêu Phong Hỏa, Quan Hồ kinh ngạc nhìn trận đại chiến này, đầu óc ong ong!

Tình huống gì đây?

Đám người Giang Nam đây là muốn lên trời!

.....

Trong một khu rừng rậm, ánh đao lạnh lẽo lóe lên rồi biến mất!

Chặt đứt hàng cây trắng kiệu trước người!

Một thanh niên gầy gò cao lớn với vẻ mặt phát điên: "Mẹ nó nơi này rốt cuộc là ở đâu, doanh trại đâu rồi?"

Đúng lúc này, hắc mớ hồ nghe được một tiếng nổ vang, ở phương bắc sáng lên từng trận ánh sáng lam sắc!

Ánh mắt không khỏi sáng ngời: "A? Lối này sao?"

Thân thể chợt lóe, ánh sáng lam sắc hướng về phía trước xông tới!

Trong doanh trại giờ phút này đã hoàn toàn hỗn loạn!

Đám chuột nhỏ bị các học viên cũ bắt được, giờ phút này càng trở nên hăng hái!

Thề sẽ trả lại tất cả oan ức trước đó nhận phải!

Những con mèo già đều bối rối, kêu ra tiếng mèo!

"Giang Nam! Có phải là do người không? Người đã cho chúng ta ăn cái gì!"

"A! Đám người Sâm ca đâu? Người đâu rồi! Ai đó có thể cho ta biết đang xảy ra chuyện gì không!"

"Đừng! Đừng đánh vào bụng! Tin hay không ta liền phụt ra cho người xem!"

"Nhanh lên! Nhắm lửa về phía bọn họ! Phun! Đừng dừng lại! Kiên trì! Chúng ta phải kiên trì!"

"Đằng ca người đang ở đâu! Mau trở về đi a! Trời sắp lặn tới nơi rồi!

[Giá trị oán khí từ Lý Siêu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Kiến + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chương 645 -

Sau một trận chiến kịch liệt, tất cả doanh trại số 2 đi bị đánh bom!

11 động cơ tên lửa hình người đều được dập tắt ...

Đây là một trận chiến quá thần kỳ!

Sự thật chứng minh, không phải chuột đánh không lại mèo, mà là chuột không đủ nhiều!

Thẳng đến khi cả đám mặt mũi bầm dập bị nhốt trong tù mới phát hiện tám người Lâm Sâm!

Bị lột hết chỉ còn lại một cái quần lót, mặt sưng lên giống như một quả bí ngô!

"Không... Không phải! Các người trông chừng doanh trại kiểu gì! Người đã thu bao nhiêu tiền?"

Giờ phút này đám người Lâm Sâm Thường Phát đều khóc!

"Đừng hỏi! Hỏi chính là cuồng phong bão táp!"

"Công kích 360 không có góc chết!"

"Ông trời!"

"Ô ô ô ~ mù mắt chó của ta a!"

Thường Phát khóc nói: "Giang Nam! Người không phải là con người! Người lừa dối cảm xúc của ta, người quá tàn độc!"

Giang Nam eo nhỏ xoay: "Lần sau nhớ dùng nửa người trên suy

nghĩ! Phàm là con gái đều không thể coi trọng người a, người lấy đâu ra tự tin hả?"

"Hả? Cục cưng của ta ~"

"Phụt ha ha ha ~"

Mấy người nghe đều rung mình một cái, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Chỉ cần vừa nghĩ tới Ma Nữ vừa rồi là Giang Nam biến thành, bọn họ liền xấu hổ muốn chết a!

Trên đầu như cắm một thanh đao oa!

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Thường Phát...]

Giờ phút này, hơn một trăm học viên mới tụ tập lại đây, nhìn 20 con mèo già bị nhốt trong tù, vẻ mặt kích động!

Giống như một giấc mơ?

Mèo bắt chuột ngược lại đánh bầm dập mèo già?

Giờ phút này, ánh mắt mọi người nhìn Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Cái gì gọi là ngược gió lật bàn? Chính là nó!

"Nam thần thật sự quá ngầu oa!"

"Cái gì cũng không cần nói, ta theo quyết định hần!"

"Vây bắt toàn bộ tổ mèo già số 2, Nam thần từ đầu đến cuối thậm chí còn không xuất thủ chiến đấu!"

"Mấu chốt kế hoạch chính là Nam Thần!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao mang về mặt hừng phấn, bọn họ biết đám mèo già cường đại!

Thế nào cũng không nghĩ tới có thể biến thành loại cục diện này!

Chung Ánh Tuyết chảy máu mũi: "Tiểu Nam! Người thật tuyệt vời!"

Hạ Dao cười trộm: "Tiểu Nam! Người đúng là một người phụ nữ không biết liêm sỉ! Hắc hắc hắc ~"

Giang Nam then thùng lau mũi, làm trò cải trang nữ trước mặt mọi người...

Thật là kích thích a!

Căn bản chưa đã nghiệm có được không?

Thậm chí còn có chút nghĩ đến lần thứ hai!

Quả nhiên, giả trang nữ chỉ có 0 lần... Và vô số lần!

Lâm Sâm cắn răng: "Đừng cao hứng quá sớm! Sớm thả chúng ta ra, bằng không lát nữa Đằng ca trở về các người liền phế!"

"Chỉ có hơn một trăm người! Người thực sự nghĩ người có thể chém được hần sao?"

Thường Phát trừng mắt: "Đúng vậy! Còn không mau chạy trốn? Đằng ca là người đàn ông mà ngay cả sợi tóc cũng có thể bỏ ra từ giữa!"

"Chơi chết Bạch Kim! Một mình chém trăm người! Đập phá những kẻ săn mồi của các tổ chức khủng bố! Hạng 9 cả năm học! Là người mà người có thể đùa được à?"

Giang Nam bĩu môi: "Lúc lão tử ôm bom hạt nhân, người ăn

cơm còn rớt hạt cơm!"

Chém trăm người? Quỷ mới biết Giang Nam vì cứu Mira đã chém chết bao nhiêu người!

Hạ Dao kéo ống tay áo của Giang Nam, lo lắng nói: "Tiểu Nam! Cái gã đó thực sự rất lợi hại, đừng xem nhẹ!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết ngưng trệ: "Rất mạnh, ta thậm chí còn không thấy rõ hấn xuất đao!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Người có thể yên tâm!"

Từ khi đấu với Ma Nữ và chịu thiệt, Giang Nam liền căng thẳng!

Vệ Đằng này chỉ có mạnh hơn cô ta!

Giờ phút này, trong rừng rậm...

Vệ Đằng gãi gãi đầu: "Ai? Hướm vừa rồi là hướm nào?"

Vẫn còn một đường chặt cây!

Tuy nhiên, trong hội trường trống không lồ!

Tiêu Phong Hỏa vò đầu bức tai tới mức sắp hói: "Cái này... Cái này làm sao có thể chứ!"

Những khóa trước chưa từng xuất hiện loại tình huống này a!

Mặt Triệu Đức Trụ vô cùng đen: "Người hỏi ta thì ta hỏi ai? Không nên bỏ cái tên nhãi này vào!"

"Hấn mà là chuột? Tên nhãi này còn thối hơn có chồn tinh!"

"Bắt người nào tai họa người đó!"

Giang Nam mang theo một đám chuột bắt mèo! Vậy ai sẽ bắt

chuột?

Cái này vẫn kiểm tra cái rắm gì nữa?

Nếu như dựa theo cách này của hần, mấy tổ còn lại sớm muộn gì cũng sẽ bị lừa a!

Vốn dĩ còn lo lắng có thể ra tay quá tuyệt tình hay không, sẽ đả kích lòng tin của đám người mới này!

Hiện tại ngược lại còn phải lo lắng cho đám học viên cũ? Chuyện này là sao chứ!

Quan Hổ cắn răng nói: "Không sợ! Nhóm 2 còn có Vệ Đằng! Hần có thể dạy dỗ Giang Nam! Đào Lưu đại gia nhìn tên nhãi kia cũng phải khen ngợi!"

Hàn Mộng Lộ cười trộm: "Người thật sự xác định Vệ Đằng có thể tìm được doanh trại sao?"

Trên bản đồ cho thấy, tên nhãi này rõ ràng chạy ngược! Nếu cứ tiếp tục như vậy, hần phải ở trong rừng ba ngày!

Mặt già Quan Hổ càng đen, trực tiếp mở cuộc gọi thoại!

"Vệ Đằng! Ta sẽ chỉ đường về trại cho người! Người đi theo lời ta, bây giờ đi theo hướng trái của người!"

Ánh mắt Vệ Đằng sáng lên, phảng phất nhìn thấy bình minh của hy vọng: "Được rồi! Cảm ơn Hổ đạo sư!"

Nói xong cầm đao chém cây liền rời đi!

Chương 646 -

Trên trán Quan Hồ bị hai sợi gân xanh, lúc này liền nổ tung:
"Người mẹ nó về đi phía phải! Phải! Người đi ngược lại!"

"A, không... Thật ngại quá!"

Hàn Mộng Lộ phụt cười

Ngay lúc này, bầu không khí của trại số là một mảnh tươi đẹp!

Có người ngồi xổm xuống đất dùng đá đánh cờ caro, có người chụp ảnh, có người phơi nắng cơ bắp! Còn có người khiêu vũ!

Mấy cái đầu "ánh sáng" xé bớt quần áo che kín đầu, đứng trên vách núi lắc đầu làm bóng đèn!

Nghiễm nhiên biến thành hiện trường nhảy bungee cỡ lớn!

Đám người Lâm Sâm ngồi xổm trong nhà tù, nước mắt đầy mặt!

Nhìn đi! Nhìn đi! Chuyện mà bọn họ làm còn là chuyện mà con người làm ra được sao!

Giang Nam ngồi trên ghế gấp với khuôn mặt rạng rỡ!

Hạ Dao ở bên cạnh cầm một chùm nho, bóc lấy một quả nho!

"Nào! Tiểu Nam! A ~"

Giang Nam: ~ Ah ~

Sau đó, cô nhét nó vào miệng của mình!

"Ha ha! Không cho người ăn!"

Giang Nam: ????

Đúng lúc này, một tia sáng hiện lên, bảy tám cây đại thụ phát ra tiếng bẻ gãy!

Cả người Vệ Đằng dính đầy lá cây hưng phấn, ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha! Các anh em! Lão tử đã trở về rồi! Còn không... Rít ~"

Vệ Đằng nhìn hiện trường nhảy nhót trước mắt mà trực tiếp choáng váng!

Cái này ... Đây thực sự là doanh trại số 2 sao?

Người xác định không phải hang ổ của đám sơn tặc nào đó?

Hướng dẫn viên này thật không chuyên nghiệp mà!

"Hỗ đạo sư! Chúng ta đi nhầm phải không?"

Quan Hồ một đường chỉ dẫn Vệ Đằng trở về mà mặt đều bưng bưng: "Nhầm cái rắm! Doanh trại số 2 mẹ nó đều bị đám ngườiGiang Nam vây bắt! Nhóm 2 chỉ còn lại một mình người còn sống sót!"

"Bắt được Giang Nam! Đây là nhiệm vụ duy nhất của người!"

Vệ Đằng cho cho rằng mình nghe lầm!

Có nhầm lẫn gì không? Cái gì mà bị vây bắt?

Chỉ thấy Giang Nam từ chỗ ngồi đứng dậy, nhếch miệng cười: "Ô ô~ đã trở về?"

"Người muốn chiến thế nào? Solo hay hội đồng?"

Vệ Đằng híp mắt lại! Nhìn hơn 100 người trước mắt này mà muốn chấn động não!

Nếu hội đồng, mình sợ là phải trả một cái giá tương đối lớn mới có thể bắt được hết!

"Thân là đại trưởng phu! Tất nhiên là chọn solo!"

Giang Nam gật đầu: "Được!"

"Là một mình người solo với đám chúng ta, hay là một đám chúng ta solo với người?"

Vệ Đằng cười lạnh: "Đương nhiên là ta solo... À..."

"Mẹ nó này có gì khác với đánh hội đồng à?"

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

Vệ Đằng nhìn bốn phía xung quanh, khoe miệng cong lên một chút, thần sắc trên mặt điên cuồng!

Giơ tay lên xé! Quần áo trên người đột nhiên bị xé nát, lộ ra một thân cơ bắp tựa như đao khắc rìu đục!

Buộc các mảnh vụn quần áo vào đầu!

"Các người cùng nhau lên cũng không phải không được! Ta có thể sẽ thất bại!"

"Nhưng ít nhất ta có thể cắt giảm hai phần ba! Bao gồm cả những người xung quanh người!"

"Người xác định?"

"Rầm!"

Một tia linh áp cực hạn ầm ầm phát ra!

Cấp bậc Hoàng Kim 10 tinh cực kỳ chói mắt!

Nói xong liền rút ra hai thanh thái đao, hét lớn một tiếng!

"Linh kỹ: Hắc Cường!"

Trong nháy mắt, da ngoài cơ thể của nó tất cả hóa thành làn da thép đen lấp lánh hồng mang!

Giang Nam: !!

Má ơi!

Hình như ta đã gặp qua người này!

Rất mạnh! Cực kỳ mạnh!

Đám người Lâm Sâm trong nhà tù mang vẻ mặt kích động!

"Ha ha! Đàng ca! Chém bọn họ đi!"

"Mời người bắt đầu trình diễn!"

"Giang Nam! Người xong rồi!"

"Để cho bọn họ biết cái gì gọi là võ sĩ nguyên tử, giấc mộng cuối cùng của người chính là chém đứt nguyên tử a!"

Giờ khắc này, hơn trăm tên chuột nhỏ hoảng hốt, con hàng này có chút khó chơi a!

Không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam nóng lòng muốn thử, nhếch miệng cười: "Vậy thì đơn đấu đi?"

Trong mắt Chung Ánh Tuyết tràn đầy lo lắng, kéo ống tay áo Giang Nam lắc đầu.

Hạ Dao nắm nắm đấm nhỏ: "Chúng ta nhiều người, cùng nhau đánh hắn!"

Giang Nam cười rặng rờ: "Không sao đâu, để ta! Ta không muốn các người bị thương!"

Nói xong liền đi lên phía trước, về mặt thần nhiên!

Vệ Đằng híp mắt nói: "Người rất có dũng khí!"

Giang Nam cười: "Tất nhiên! Dùng khí do người cho a!"

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 666!]

“Rầm!”

Thân thể Vệ Đằng trong nháy mắt biến mất tại chỗ, tốc độ cực nhanh!

Đao quang kéo ra một đạo hàn mang, chém về hướng đầu Giang Nam, động tác cực nhanh! Thật ghê tởm!

"Trùng Động Không Gian!"

Đao quang của Vệ Đằng đột ngột dừng lại!

Rõ ràng! Một đao này chỉ vì câu trùng động không gian của Giang Nam ra!

Lúc này thanh đao thứ hai từ phía dưới cực nhanh vọt lên!

"Hàng rào không gian!"

"Cồng!"

Một tiếng kim loại giao kích truyền ra!

Một kích không thành, Vệ Đằng mạnh mẽ xoay người, thanh đao trước không gian trùng động kia chém tới, giống như muốn

chém thất lưỡng Giang Nam!

Giang Nam: !!

Thân thể thuần di một cái đột ngột biến mất!

Nhưng ngay trong nháy mắt hẳn xuất hiện!

Vệ Đằng giống như là cá mập ngửi được mùi máu tươi, sải bước vọt tới!

"Hồ Miêu!"

Hai đao kinh hàn, như răng nanh ác hổ! Đâm mạnh xuống!

"Hàng rào không gian!"

"Không gian bích lũy!"

Chương 647 -

Lại thêm hai tiếng chấn động, tia lửa văng khắp nơi, ngăn cản song đao của Vệ Đằng!

"Lỗ đen hư không!"

“Rầm!”

Thoáng chốc, phía sau Vệ Đằng ngưng tụ ra một lỗ đen to cỡ đồng xu, hút lực cực hạn!

Vệ Đằng thậm chí không chút xoay người, cười dữ tợn: "Nhất đao cử hợp! Thiên Tâm Trảm!"

Đao quang kinh diễm chém ngang qua!

Viên bi màu đen có kích thước đồng xu bị chia thành hai từ giữa, lực hút đột ngột biến mất!

Da đầu Giang Nam tê dại!

Lỗ đen hư không của mình vẫn là lần đầu tiên bị phá vỡ!

Cầm đao chém lỗ đen của lão tử?

Người còn là con người hay không?

Thân thể lại thuận di biến mất, Vệ Đằng chém hụt một phát!

Mọi người đều choáng váng!

Toàn bộ quá trình chiến đấu trong vòng chưa đầy 10 giây! Hai người thi triển ra bao nhiêu linh kỹ?

Tốc độ phản ứng cực hạn và ý thức chiến đấu có thể nói là khủng bố!

Đây thực sự chỉ là chiến đấu cấp Hoàng Kim sao? Giang Nam chỉ mới Hoàng Kim 1 sao a!

Từ góc độ quan sát cuộc chiến mà xem, có cảm giác hai người này hoàn toàn tăng tốc gấp 2.0 lần được không!

Chỉ thấy Vệ Đằng vung đao, thần nhiên nói: "Thủ đoạn công kích của người quá tốn sức! Chỉ có một lỗ đen hư không không cách nào tạo thành thương tổn thực chất đối với ta!"

"Thậm chí không bức ra thanh đao thứ ba của ta!"

"Chỉ có loại trình độ này sao? Ta thật thất vọng!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người thật sự cho rằng đao pháp của người rất lợi hại sao?"

"Dùng dị năng hệ kim của người gia tốc thân đao, tăng lên uy lực công kích? Người dùng đao hay đao dùng người?"

Nói xong từ trùng động không gian lấy ra một thanh trường đao!

Giơ tay lên vung đao!

Lông mày nhíu lại: "A~ tuy hơi nhẹ, nhưng đủ để dùng..."

Vệ Đằng nhìn Giang Nam cầm đao, thật giống như nhìn thấy chuyện cười vậy!

Cười nhạo nói: "Không phải chứ? Chơi dao trước mặt lão tử? Người chắc chứ?"

"Múa rìu qua mắt thợ, người sẽ thua càng nhanh hơn!"

Giang Nam híp mắt nói: "Người sẽ sớm biết!"

"Phần Huyết!"

Trái tim bơm, máu chảy rất nhanh! Làn da trở nên đỏ thẫm, từng sợi từng sợi hơi nước màu trắng phiêu tán!

Vệ Đằng ngẩn ra!

Hình như ta đã gặp chiêu này ở đâu đó!

Không có thời gian để suy nghĩ nhiều!

Bởi vì giờ phút này Giang Nam đã cầm đao thuận di áp tới!

Đao tựa như lũ quét, dùng tư thái không thể chống lại điên cuồng trăm mà xuống!

Phòng mang trong mắt Giang Nam đủ để cho toàn bộ tinh không thất sắc!

Đồng tử Vệ Đằng co rụt lại, một đao này! Quá ảo diệu!

Vội vàng giơ đao ngăn cản!

"Cồ!"

Tia lửa văng khắp nơi, Vệ Đằng nhe răng! Thân thể đều bị bổ trăm xuống, bắp chân đều ghì vào trong đất!

Thanh đao thứ hai vừa muốn chém ra, đao thứ hai của Giang Nam đã tới, đẩy thân đao ra, như súng thép đâm thẳng vào tim Vệ Đằng!

Lại chỉ đâm ra một vết ngo, liền bị linh kỹ hắc cương phòng ngự!

Vệ Đằng gầm lên một tiếng, đối công bắt đầu!

Hắn cầm song đao trong tay, đao pháp như thần!

Giang Nam cầm một thanh trường đao, lưỡi đao như linh dương mọc sừng!

Đao của hai người thậm chí còn múa ra tàn ảnh, tia lửa bắn khắp nơi!

Tiếng kim loại giao kích dày đặc!

Vẻ mặt Vệ Đằng kinh hãi!

Đao pháp khủng bố này là của Giang Nam? Lưỡi đao trí mạng!

Hắn chém mình, hai thanh đao đều không phòng được!

Càng khủng bố hơn chính là, mình vừa muốn xuất đao, Giang Nam thậm chí đã dự đoán được phương hướng chém đao!

Sớm đã tiến hành tránh né, tránh không thoát liền dùng hàng rào không gian phòng ngự!

Đánh cho đến bây giờ! Mình một đao cũng không chém tới Giang Nam!

Ngược lại còn bị Giang Nam chém ra hơn mười vết máu!

Đao pháp của Giang Nam không phải chỉ là mạnh hơn mình! Con mẹ nó chính là áp đảo a!

Cái này ... Làm thế nào lại có thể cơ chứ?

Ngay lúc này, tất cả mọi người quan sát cuộc chiến đều cảm thấy cuồng loạn!

Bọn họ trở mắt nhìn Giang Nam cầm đao chém Vệ Đằng liên tục lui về phía sau! Vệ Đằng ngay cả đường hoàn thủ cũng không có!

Từng đợt trăm kích cuồng phong bạo vũ tựa như chó điên, làm cho người ta sợ hãi!

"Mẹ kiếp! Có nhằm lẫn gì không! Đạo pháp của Nam thần lại áp đảo được Vệ Đằng?"

"Không phải chứ! Vị trí khống chế cục diện hiện nay đều khủng bố như vậy sao?"

"Quá ngày! Một đạo cực ngầu này khiến da đầu ta tê dại!"

"Hoàng Kim 1 sao chép áp đảo Hoàng Kim 10 sao? Điên rồi!"

Giờ phút này Thỏ Con hưng phấn đến phát điên, nhảy lên nhảy xuống!

"Hắc hắc ~ Nam thần cố lên! Người là người ngầu nhất!"

Ngay cả đám người Ninh Du Du Diệp Tinh Hà đều nhìn choáng váng!

Hạ Dao Chung Ánh Tuyết hưng phấn đỏ bừng mặt, vẻ mặt kiêu ngạo!

Tiểu Nam nhà ta có cần phải giỏi như vậy không?

Da gà nổi từ xương sống xông thẳng tới đỉnh đầu!

Đám người Lâm Sâm Thường Phát trong nhà tù cũng bối rối, vẻ mặt tuyệt vọng!

Còn gì mà người không thể làm được hay không?

Người thân là hệ không gian khống chế cục diện lại đi chơi đạo pháp cái rắm gì a!

Có cần mở hack tới như vậy hay không?

Ngay cả đám người Tiêu Phong Hỏa trong hội trường trứng không hề cũng ngây đại!

Chương 648 -

"Không phải chứ... Giang Nam còn có thể dùng đao pháp sao? Đao pháp này, cũng quá lợi hại rồi!"

"Tê ~ đao pháp này! Vệ Đằng căn bản không so sánh được a! Tên nhãi thối này học từ đâu vậy?"

"Lưu đại gia nhìn thấy Giang Nam sợ là muốn điên!"

"Vệ Đằng a! Người mẹ nó làm ơn kiên trì đấu tranh hơn một chút nữa a, tất cả đều trông cậy vào người a!"

Giờ phút này, trên người Vệ Đằng xuất hiện hơn mười vết đao đã hoàn toàn phát điên!

Không có gì đau khổ hơn là chuyện bị người ta áp đảo trong lĩnh vực mà bản thân am hiểu!

Chỉ nghe hấn gầm lên: "Quỷ Sát!"

Trong nháy mắt, thanh đao thứ ba bị Vệ Đằng rút ra, ngậm vào miệng!

Thanh đao thon dài! Thân đao màu đen, lưỡi đao màu đỏ như máu! Cho dù liếc mắt một cái, sống lưng cũng cảm giác lạnh lẽo!

Linh lực mãnh liệt được rót vào trong đó!

Lưỡi đao màu đỏ như máu toát ra hồng quang, Vệ Đằng quay đầu chém một cái!

Đồng tử Giang Nam co rụt lại!

"Cồg!"

Trường đao trong tay bị Quỷ Sát dễ dàng chặt đứt, mũi đao đứt đoạn xẹt qua hai má Giang Nam, lưu lại một vết máu!

Thuấn di một cái rời khỏi trăm mét!

Giang Nam nhìn đoạn đao trong tay mình, mắt đầy bất đắc dĩ!

Đều bị chém thành răng cưa! Đồ chơi rác rưởi này không thể chém được Vệ Đằng a!

Căn bản không cách nào phá vỡ phòng ngự Hắc Cương của hắn!

Làm thế nào đây? Giang Nam lại nghĩ đến thánh kiếm hành lá của mình!

Nhưng... Nhưng lão tử mẹ nó không muốn dùng a!

Rất nhiều người đang nhìn! Thật xấu hổ!

Chỉ thấy Vệ Đằng căn Quỷ Sát, thở dốc từng ngụm!

"Người rất mạnh! Là ta múa rìu qua mắt thợ!"

"Nhưng trận chiến này! Ta phải thắng!"

"Đao này tên Quỷ Sát! Lấy từ Âm Cương Ngọc trong Ngọc Long Linh Khư rèn ra! "

"Rèn liên tiếp 90.000 lần! Lấy máu linh thú đập lửa! Do chính tay danh sư Đao Lưu Thu Điền chế tạo nên! Là linh đao có thể rót linh khí vào để sử dụng!"

"Sắc bén vô cùng! Hàn mang lộ ra!"

Giang Nam nhìn linh đao Quỷ Sát đều sắp chảy nước miếng!

Linh đao? Đồ tốt a!

Suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được bản thân có thứ gì có thể chống lại bảo bối Quỷ Sát này!

Vì thế Giang Nam mang vẻ mặt không tình nguyện móc ra thánh kiếm hành lá nằm trong tay!

Khuôn mặt nhỏ đỏ bừng!

Thật là xấu hổ ~

Trong nháy mắt, toàn trường yên tĩnh! Kim rơi có thể nghe được!

Vệ Đằng trực tiếp hóa đá!

Người lấy cái quỷ gì ra vậy?

Này! Đó là hành lá đúng không?

Hành lá khổng lồ?

Giang Nam: "Hành này tên Excalibur *! Hái từ vườn rau sau sân của Lưu bà bà!"

Excalibur

(Excalibur: thanh kiếm huyền thoại của Vua Arthur)

(Excalibur: thanh kiếm huyền thoại của Vua Arthur)

"Chu kỳ tăng trưởng chín tháng! Dùng đại lực để tưới tiêu! Do Lưu bà bà tự mình tưới nước bón phân xử lý! Là bảo hành có thể rót vào linh lực!"

"Chém sắt như chém bùn! Thối lông trên lưỡi kiếm liền đứt!"

Vệ Đằng mở to hai mắt: "Hả?"

Con mẹ nó vườn rau nhà Lưu bà bà!

Con mẹ nó đại lực tưới tiêu!

Người nghiêm túc lấy hành lá ra chiến đấu à?

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Không riêng gì Vệ Đằng bối rối, đám người Chung Ánh Tuyết Tề Ngọc cũng đều choáng váng!

Không phải đã nói là trận quyết đấu đao thuật sao?

Người móc ra một cây hành lá làm cái gì quý a! Là định dùng thứ này chém nhau với Vệ Đằng sao?

Đánh tới mức hỏng não rồi sao?

"Nam thần! Người có móc nhầm không? Người cố gắng moi móc lại thử xem!

"Thứ này dùng để chấm nước chấm, không phải dùng để chém người a!"

"Người hết đao để dùng đúng không? Ta có! Ta cho người mượn nó!"

"Nam thần! Tuy rằng đao pháp của người rất lợi hại, nhưng người ít nhiều nghiêm túc một chút có được hay không!"

Giang Nam: !!

Lão tử mẹ nó đã rất nghiêm túc rồi có được không?

Ngoại trừ thứ này, lão tử không có gì khác có thể ngăn được Quỷ Sát a!

Vạn nhất lấy ghế gập ra bị chém nát không phải là lỗ to sao?

Chỉ thấy thần sắc Giang Nam nghiêm trang: "Người nhận thua đi! Ta không muốn làm hại người!"

"Một nhất hành này của ta chém xuống! Người có thể sẽ chết!"

Vệ Đằng trừng mắt: "Cái gì? Người đang nói cái gì cơ?"

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng...]

Người khinh thường ai vậy?

--

Lão tử đem thanh đao thứ ba áp đáy hòm của ta rút ra đối địch!

Linh đao Quỷ Sát!

Người móc ra một cây hành lá khổng lồ chém nhau với lão tử?

Sĩ nhục! Chính là sự sỉ nhục trần trụi!

Vệ Đằng mặt đỏ bừng bừng!

"Đao pháp của người đúng là mạnh hơn ta! Nhưng ta cũng không có chơi bản như người!"

"Người là định tức chết ta sao?"

Mẹ kiếp! Ngậm đao nói chuyện thật vất vả!

Mước miếng đều chảy ra!

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc: "Nói bậy! Đây là một cây Excalibur! Người đã nghe nói qua thánh kiếm chưa?"

"Để ta nói cho người biết! Hành của ta mẹ nó vô cùng lợi hại! Một nhát hành lá chém xuống! Tất cả đều là chó má! Toàn diệt quân địch!"

"Đây là một trận chiến đã có kết quả! Người vẫn nên nhận thua đi!"

Giang Nam đều điên rồi!

Nhanh lên! Người mẹ nó mau nhận thua đi!

Ta đã nói cho người biết hành này lợi hại như vậy!

Người là loại người gì mà sao một chút nhẫn lực cũng không có!

Đừng để lão tử ra tay a!

Ta không muốn mất mặt!

Chương 649 -

Giờ phút này biểu tình của Hạ Dao, Chung Ánh Tuyết và mọi người đều trở thành dạng này: (= _ =)

Mạch não của gã này tuyệt đối có vấn đề!

Lúc này trên đường đi rõ ràng người còn gặm mất mấy cây a!

Bây giờ người lấy nó ra chém người, còn nhất định nói nó là Excalibur...

Đây sợ không phải là một kẻ ngốc đi!

Cái này khác gì mấy bé gái móc ra một cây gậy ma pháp, nói mình là nữ chiến binh xinh đẹp, còn muốn biến thân gì gì đó!

A? Hình như lại có thêm một pháp ẩn dụ kỳ quái!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng +1000!]

Excalibur gì đó của người cút đi!

Hai mắt Vệ Đằng phun lửa, tức giận đùng đùng: "A a a! Lão tử muốn mạng của người a! "

Nói xong cầm đao xông về phía trước! Tốc độ kinh người!

Giang Nam: !!

Ta đã cảnh báo người rồi mà sao người lại không nghe chứ?

Mình đây không thể không ra tay sao?

Nhưng... Nhưng!

Thánh kiếm hành lá này cần phối hợp khẩu quyết cùng kiếm pháp để sử dụng a!

Nếu không nó sẽ là một cây hành lá rách nát!

Mắt thấy Vệ Đằng cầm đao giết tới!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam nghẹn đỏ bừng, trong mắt ngượng ngùng!

Há miệng ra: "A ~~..."

Khuôn mặt của Giang Nam đỏ bừng!

Mẹ nó cái này lão tử nên đọc như thế nào a!

Quả thực so với khẩu quyết của Andre còn khiến cho người ta xấu hổ hơn!

"Dừng lại! Dừng lại! Dừng lại! Đừng đánh!"

Vệ Đằng đang xông tới lại bị kêu dừng lại đột ngột, một ngụm máu già thiếu chút nữa phun ra!

Cuộc chiến này còn có thể đình chỉ sao?

"Thế nào? Người đã sẵn sàng thay đổi vũ khí sao? Được rồi! Ta sẽ đợi người!"

Giang Nam đen mặt: "Không... Người để ta ấp ủ cảm xúc!"

Vệ Đằng: ???

Ấp ủ cảm xúc cái quỷ gì a! Hôm nay cho dù người có khóc chết cũng phải chém chết người a!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

Giờ phút này, đám người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều vẻ mặt

nghi hoặc nhìn Giang Nam!

Không biết rốt cuộc hắn đang làm cái quái gì!

Chỉ thấy Giang Nam hít sâu một hơi, tựa hồ là hạ quyết tâm!

Mẹ nó! Có gì mà xấu hổ chứ?

Liều mạng một phen! Chỉ cần lão tử không xấu hổ! Xấu hổ sẽ là người khác!

Xây dựng xong tâm lý, ánh mắt Giang Nam lóe lên sự kiên quyết!

Thánh kiếm hành lá trong tay chỉ thẳng vào mi tâm Vệ Đằng!

Tay kia chống nạnh!

Đầu nghiêng qua một bên! Bước lên một bước!

Phần hông bắt đầu lắc lư có tiết tấu, ngay cả chân cũng theo tiết tấu mà run lên!

Há mồm ngâm nga:

"Hra ~ tsa ~ tsa! Ia ripi-dapi dilla~"

"Barits tad dillan deh lando ~"

"Aba rippadta parip parii ba ribi, ribi, ribiriz den teahlando."

"La barillaz dillan deiallou ara va reve reve revydyv dyvjavuo!"

(Lời bài hát Ievan Polkka của Hatsune Miku hành lá)

(Lời bài hát Ievan Polkka của Hatsune Miku hành lá)

.....

Đi kèm với nhịp điệu của khẩu quyết! Nhịp điệu năng động!

Thánh kiếm hành lá trong tay Giang Nam cũng theo tiết tấu vung một lắc!

Khẩu quyết đọc ra, đầu mọi người đều trực tiếp đứng máy!

A, cái này...

Mẹ nó còn tâm trạng để hát cơ à?

Chân thì nhún? Eo thì lắc lư? Hành lá cung tay vung lên vung xuống!

Quả thực là được mở mang tầm mắt!

"Phụt ha ha ha! Cái quái gì vậy! Bài ca vung hành à?"

"Vì sao Nam thần đánh nhau lại móc ra hành lá khổng lồ, vừa hát vừa vung vẩy hành!"

"Bài ca vung hành cái rắm! Đây rõ ràng chính là bài Ievan Polkka!"

"Ha ha ha!"

"Không được rồi! Giai điệu này quá ma tính!"

"Hiện tại trong đầu ta chỉ toàn là hra tsa tsa! Ia ripi-dapi dilla ~! A? Làm sao để hát theo đây?"

"Barits tad dillan deh lando là quỷ gì a!"

Khẩu quyết cộng kiếm pháp vừa ra, tất cả mọi người đều choáng váng!

Mặt Giang Nam đỏ bừng bốc khói!

Quả nhiên!

Cái này xấu hổ muốn điên rồi có được hay không?

Ah, ah!

Tác dụng phụ của thánh kiếm hành lá chính là làm cho người xấu hổ đến mức có loại xúc động muốn tự sát sao?

Nếu như hệ thống có thể hấp thu giá trị xấu hổ mà nói, Giang Nam hiện tại tuyệt đối cống hiến ra 1000 vạn a!

Giờ phút này, trong mắt Chung Ánh Tuyết đều là sự hưng phấn!

Chung Ánh Tuyết: "Nha ~ Tiểu Nam thật đáng yêu!"

Hạ Dao ôm bụng cười điên!

"Phụt ha ha ha! Hra tsa tsa! Ia ripi-dapi dilla! Ta thích!"

Lãnh Yên đỏ mặt: "Ievan Polkka sao?!"

Ninh Du Du: "Trên thế giới này sao lại có một chàng trai đáng yêu như vậy chứ!"

Giang Nam: !!

Phàm là đàn ông, tuyệt đối sẽ không muốn con gái khen mình đáng yêu a!

Thánh kiếm hành lá rác rưởi, người trả lại thanh xuân xao động cho ta!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

Cái quái gì vậy!

Không có ai lại nhục nhã người khác như vậy a!

Người thật sự không để ta vào mắt đúng không?

Quyết đấu sinh tử, người kêu tạm dừng còn chưa tính!

Còn móc ra một cây hành lá vừa hát vừa nháy?

Ta sẽ ~ %?...; #*' "C\$ Ah!

"Lão tử hôm nay nếu không chém chết người! Ta phát sóng trực tiếp nghịch long hấp nước ah!"

"Nhất đao cư hợp! Viên Nguyệt Trảm!"

Thái đao trong tay bổ ra theo hình tròn, đao quang thanh lãnh, giống như một vầng trăng tròn!

Đúng lúc này, Giang Nam động!

Miệng hát: "Hra~ tsa tsa! Ia ripi-dapi dilla ~"

"Barits tad dillan deh lando ~ "

Chương 650 -

Sải bước xông về phía trước, vắn vẹo eo nhỏ, thánh kiếm hành lá trong tay thẳng tắp bổ xuống!

Hướng về phía vàng trắng tròn đang điên cuồng ném ra!

Trên không trung xẹt qua một đường kiếm thanh sắc!

"A!"

Vệ Đằng há hốc miệng

Chỉ thấy thái đao trong tay Vệ Đằng bị thánh kiếm hành lá chặt đứt như cắt đậu hũ!

Thân đao bị gãy xoay tròn cắm vào mặt đất!

Trên cánh tay Vệ Đằng có một vết kiếm, máu tươi cuồng trào ra!

Tất cả mọi người ngây dại, không thể tin dụi dụi mắt!

Mẹ kiếp? Có nhầm lẫn gì không vậy!

Một cây hành lá khổng lồ chặt đứt thái đao?

Đây là hành lá cái rắm gì!

Mẹ nó hành lá này hoạt động dựa trên nguyên lý gì a!

Cái này ... Thật phi khoa học!

Không đợi mọi người phản ứng lại!

Giang Nam lại niệm khẩu quyết: "Hra tsa tsa ~ Ia ripi-dapi dilla! Barits tad dillan deh lando ~"

Bước từng bước nhỏ, nâng mông quay lại!

Xoay người 360 độ, hành lá vung lên!

Trong nháy mắt 13 cú liên trảm!

Sắc mặt Vệ Đằng đột nhiên biến đổi, theo bản năng giơ đao ngăn cản!

Chỉ thấy đoạn đao trong tay hắn từng đoạn từng đoạn bị chém đứt, đảo mắt liền chỉ còn lại mỗi cán đao!

Vệ Đằng trợn tròn mắt!

Kinh ngạc nhìn thanh đao trong tay...

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

Đao của lão tử chính là sắt thép a!

Người nghĩ người đang cắt dưa chuột sao?

Mẹ nó còn dùng một cây hành lá khổng lồ cắt?

Ha ha ha ha ha! Chắc ta đang mơ! Giả! Tất cả đều là giả! Ha ha ha! Để ta yên! Ta không điên!

Cái này không khoa học!

Hành lá khổng lồ của Giang Nam vung lên, bấp chân bước đi!

Thần thái phấn chấn!

"Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!"

"Aba rippadta parip parii ba ribi, ribi, ribiriz den teahlando!"

"A! Đón một hành của ta!"

Thánh kiếm hành lá trong tay tựa như thái sơn áp đỉnh điền cường trăm xuống!

Vệ Đằng chỉ có thể dùng thanh đao trên tay kia đón lấy!

Và rồi...

Sau đó cũng bị hành lá chặt đứt!

Vệ Đằng đã sắp phát điên rồi!

Trận này căn bản là không có cách nào đánh a!

Ai có thể giải thích cho ta, vì cái gì một cây hành lá khổng lồ lại có thể chặt đứt thái đao của ta!

Giờ phút này Vệ Đằng đã bị thương toàn thân, nhưng mà vết thương tinh thần còn đau hơn thân thể!

Mình bây giờ chỉ còn lại Quỷ Sát ngậm trong miệng kia!

Lúc này đã nằm trong tay!

Đây chính là linh đao! Sẽ không thể bị hành lá chặt đứt luôn chứ?

Trong hai mắt đều là kiên quyết!

"Hôm nay lão tử đánh cước đao đao của mình! Vệ Đằng ta tuyệt đối sẽ không bại dưới một cây hành lá!

"Lão tử mẹ nó liều mạng với người!"

gGiờ phút này tâm tình Giang Nam kích động, đều vui vẻ điên rồi!

Uy lực của thánh kiếm hành lá này quả thực quá sức khủng bố

rồi!

Cũng quá thơm, phải không?

Quả nhiên giống như chém dưa thái rau a!

Thôi lông trên lưỡi kiếm liền đứt, chém sắt như chém bùn thật sự không phải chỉ là lời nói mà thôi!

Lại phối hợp với kiếm pháp hành lá còn có khẩu quyết, phải nói là quá thuận tay!

Cái gì? Xấu hổ sao?

Không tồn tại!

Lão tử hiện tại đều nghiệm hát luôn rồi!

Giang Nam: "Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!

Vừa ngâm nga điệu nhạc! Vừa múa may kiếm pháp hành lá!

Xách theo một cây hành lá khổng lồ xông lên!

Trong nháy mắt hai người xông vào nhau, kết quả vẫn áp đảo như cũ!

Toàn thân Vệ Đằng không ngừng rơi huyết, bị Giang Nam dùng thánh kiếm hành lá chém liên tục lui về phía sau, từng ngụm hộc máu!

Mà Giang Nam thì vẻ mặt say sưa! Vừa hát ca nhảy nhót tưng bừng vừa rút kiếm!

Vô cùng ngẫu! Vô cùng đẹp trai!

Mọi người có mặt ở đây nhìn một màn này!

"Không... Không phải đó chứ? Hành lá này là cái quỷ gì? Thật sự là thánh kiếm à?"

"Mẹ kiếp! Chém luôn cả linh đao Quỷ Sát rồi!"

Tề Ngọc: "Vườn rau nhà Lưu bà bà ở đâu? Ta muốn phụ làm nông cho bà ấy!"

Diệp Tinh Hà: "Đào cây bới cỏ không phải là mục đích, chủ yếu muốn học kỹ thuật trồng hành lá"

Lãnh Yên: "Đánh thì đánh thôi! Tại sao phải ca hát nhảy múa nữa vậy?"

Vương Ngôn: "Nam thần quá ngẫu! Mới nhảy múa ca hát thôi đã có thể ngược đãi Vệ Đằng, lại còn dùng hành lá!"

Giờ phút này, Chung Ánh Tuyết đã hoàn toàn đắm chìm trong tiết tấu của Giang Nam!

Thậm chí nhện không được vì hấn mà vô tay theo nhịp!

Khuôn mặt nhỏ nhắn kích động của Hạ Dao đỏ bừng: "Tiểu Nam cố lên! Đánh hấn đi! A, yêu chết người!"

Thỏ Con nhún nhún hai tai thỏ: "A ~ thật phong tao..."

Giờ phút này, trong hội trường trứng khổng lồ, Tiêu Phong Hỏa thiếu chút nữa đứng lên khỏi xe lăn: "Trong tay tiểu tử thối này cầm cái gì?"

Triệu Đức Trụ: "Hình như là hành lá..."

Hàn Mộng Lộ che miệng cười trộm: "Vẫn là một cây hành lá khổng lồ, Vệ Đằng sợ là sẽ đánh không lại nha!"

Quan Hồ:...

Tiêu Phong Hỏa râu ria đều dựng đứng lên: "Không phải nói Vệ Đằng có thể dậy dỗ Giang Nam sao? Liền thành thế này?"

"Giang Nam người ta vừa lên Hoàng Kim! Trong tay chỉ xách theo một cộng hành, hắc cũng đánh không lại! Cũng may là mang theo ba thanh đao! Còn là Hoàng Kim 10 sao! ~"

"Thế này phải làm sao a!"

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ...]

"Không... Không sao! Về sau còn có cơ hội, tên nhóc Vệ Đằng kia còn có tuyệt chiêu! Hắc từng dùng chiêu này chém chết một Bạch Kim 6 hóa thú!"

Mấy đạo sư biểu tình ngốc trẻ, tình huống này hoàn toàn vượt qua dự liệu của mọi người!

Đào Hân Di ở một bên hưng phấn đỏ bừng, âm thầm nắm chặt quyền!

Hắc hắc!

Ta xem ai còn dám nói học sinh trong lớp ta không được! Giang Nam! Người quá đỉnh!

.....

Chương 651 -

"Phụt!"

Vệ Đằng phun ra một ngụm máu tươi, bị đánh bay hơn mười mét, trên người tất cả đều là vết thương!

Hắn hiện tại cũng không hiểu tại sao mình lại bị một cây hành chém thành bộ dáng tươi tắn này!

Nhưng trong ánh mắt của hắn lại tràn đầy kiên định!

Hét lớn: "Giang Nam! Ta vẫn còn tuyệt chiêu! Đây cũng kỹ năng áp đáy hòm của ta!"

"Sau khi dùng xong cả người ta đều sẽ cạn sạch lực lượng! Một đao này, nếu người có thể bắt được! Vệ Đằng ta tâm phục khẩu phục!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Trùng hợp! Ta cũng có một đại chiêu! Ta chém xuống! Người có thể sẽ chết!"

Vệ Đằng:...

Cùng một câu, Giang Nam nói hai lần!

Lần đầu tiên Vệ Đằng không tin! Hiện tại hắn tin!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

Lão tử mặc kệ!

Mình làm sao có thể bị một cây hành lá chém chết!

"Tới đây! Găm!"

Một tiếng hét lớn, hai tay cầm đao!

Trên người Vệ Đẳng bắt đầu toát ra hồng quang, tựa hồ tất cả lực lượng đều hội tụ trong đao!

Linh đao Quỷ Sát trong tay mở hồ tản ra hồng mang!

Mà giờ phút này, hai tay Giang Nam cầm hành lá!

Linh khí trong thân thể cuộn cuộn hội tụ về phía thánh kiếm hành lá!

Thánh kiếm hành lá kèm theo một thân kỹ!

Cần phải rót đầy linh khí mới có thể dùng, hệ thống khen lên tới trời, mà trong lòng Giang Nam cũng không dám chắc!

Chỉ thấy nửa đoạn trước của thánh kiếm hành lá ánh lên lục quang!

Theo đại lượng linh khí rót vào, lục quang càng tích góp càng dài!

Giang Nam kinh hãi!

Mẹ nó này là đang sạt điện à?

Cái này có khác cái rầm gì với biểu tượng đang sạt của điện thoại hay không?

Nhưng cũng âm thầm kiên trì, linh khí trong cơ thể mình sắp thấy đầy rồi! Làm thế nào mới có thể được nạp 80%?

A, thật phí linh khí a!

Giờ phút này đám người Tề Ngọc đều há hốc miêng!

"Mẹ kiếp, mẹ nó! Hành lá phát sáng!"

"Hàng này chẳng lẽ thật sự là Excalibur sao!"

"Đây đâu phải là hành lá? Rõ ràng là thanh kiếm màu xanh!"

"Là người đó sao? Jedi Samurai?"

Đúng lúc này, Vệ Đằng gầm to một tiếng, lực lượng trong thân thể toàn bộ hội tụ vào trong Quỷ Sát!

"Tuyệt Sát! Một đao Tu La!"

Trong nháy mắt, người đao hợp nhất, ở trong không khí xẹt qua một đạo điện quang màu đỏ như máu, hung hăng chém về hướng Giang Nam!

Tất cả mọi người vì Giang Nam mà đổ mồ hôi!

Mà giờ khắc này thánh kiếm hành lá trong tay Giang Nam đã hoàn thành nạp đầy!

Còn gì để do dự?

Chém hẳn đi!

Không khỏi hét lên một tiếng: "Kiếm khí hành lá!"

"Barits tad dillan deh lando!~"

Thánh kiếm hành lá bị Giang Nam dùng hết toàn lực chém ra!

Thoáng chốc, không gian nơi hành lá xẹt qua tựa hồ trở nên hơi vặn vẹo!

Một đạo sóng kích mà mắt thường có thể thấy được khuếch tán ra! Mang theo tiếng rít chói tai!

"Rầm!"

Một đao tu la của Vệ Đằng bị chém nát một cách dễ dàng!

Sóng kích hung hăng chém vào lồng ngực hần, đánh cả người hần bay hơn 100 mét! Khảm trên vách đá!

Trong lúc nhất thời đá vụn bay tán loạn, khói bụi bốc lên bốn phía!

Chỉ thấy trên vách đá có thêm một đường dài 30 mét! Rãnh sâu chừng 3 mét!

Thánh kiếm hành lá trong tay Giang Nam trực tiếp vỡ thành hành xắt bay đầy trời, tiêu sái rơi xuống!

Toàn trường im lặng! Tất cả đều choáng váng!

"Không... Không phải chứ! Thứ vừa chém ra là cái gì? Là kiếm khí sao?"

"Cút đi! Người bị ảo phim thần tượng cổ trang huyền huyền tiên hiệp à? Đó chính là sóng kích!"

"Đánh rầm! Chính là kiếm khí! Ta mẹ nó đã nghe được kiếm minh!"

"Kiếm minh cái gì? Đó chính là sóng âm tần số cao! Nghe có vẻ chói tai!"

"Người là đại biểu của lớp vật lý à? Người có thể đừng bắt bẻ lời của ta được hay không? Kiếm khí a, chính là nó!"

"Nhà nào có thể lấy hành lá chém ra kiếm khí?"

"À... Có thể là nhà Giang Nam!"

Nhìn dấu vết trên vách đá, tất cả mọi người hít sâu vào khí lạnh!

Hành lá vỡ vụn! Thánh kiếm cái rầm! Rõ ràng là một cây hành lá bình thường!

Giang Nam dùng nó chém ra kiếm khí?

Làm thế nào mà người làm được chứ? Cái này là không khoa học!

Giang Nam cũng bị uy lực cực lớn như vậy làm cho hoảng sợ!

Lợi hại! Hệ thống không khen nhầm! Nó quá dữ dội!

Về phần xấu hổ mất mặt gì đó? Căn bản không xem là vấn đề gì!

Nhưng Giang Nam vẫn làm bộ lạnh nhạt, vẻ mặt cao thâm khó lường!

Đi tới trước mặt Vệ Đằng!

Chỉ thấy Vệ Đằng hộc máu, trước ngực có một đường kiếm dữ tợn, lệ rơi đầy mặt!

Không cam lòng hỏi: "Người... Làm thế nào mà người làm được tới vậy chỉ bằng một cây hành lá... Khụ khụ!"

Giang Nam khoanh tay, ngửa đầu góc 45°C nhìn lên bầu trời, vẻ mặt buồn bã!

"Trong lòng có kiếm! Vạn vật đều có thể là kiếm!"

"Đừng nói là hành lá! Cho dù tùy ý nhặt lên một cành cây nhỏ từ trên mặt đất! Nó cũng là một thanh kiếm!"

"Người anh em! Người vẫn còn một chặng đường dài!"

Vệ Đằng kinh ngạc nhìn Giang Nam, hai tròng mắt ướt át, trên mặt không cam lòng đã biến mất, còn lại đều là sự sùng kính!

Hoàn toàn không cùng một cảnh giới với mình a!

Đây chính là thần tiên!

Chương 652 -

Trong lòng Giang Nam cười trộm, vạn vật đều có thể là kiếm cái rắm, cành cây nhỏ đó gì đó tuyệt đối không dùng được!

Phải là thánh kiếm hành lá!

Ta chỉ cần hát! Nhảy nhót! Rap một chút mà thôi!

Ừm... Đột trang bức lần này của mình của rất tốt!

Lặng lẽ cho mình một like!

Giang Nam! Người quá đỉnh!

Lúc này Vệ Đằng còn quan tâm nhiệm vụ hay không nhiệm vụ cái gì?

Ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Trong mắt tràn đầy hy vọng, lại giãy dụa đẩy cơ thể mình ra khỏi vách đá!

Từng ngụm hộc máu cũng không thềm để ý chút nào, "phích" một cái liền quỳ xuống trước Giang Nam!

"Người có thể dạy ta dùng đao không? Ta cũng muốn đạt tới loại cảnh giới vô đao thắng hữu đao như người..."

Giang Nam cười hắc hắc: "Người muốn học a~"

Vệ Đằng gật đầu như gà con mổ thóc, trong mắt tràn đầy chờ mong!

"Ta mới không dạy!"

"Phụt ~ khụ khụ!"

Vệ Đằng phun ra một ngụm máu, không dạy người còn hỏi ta làm gì!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 666!]

Một ngụm máu già khiến Giang Nam giật nảy mình!

Cái tên này đừng chết a, đến lúc đó lại bắt ta chịu trách nhiệm, bị bắt nhốt lao tù?

Lúc này liền lấy ra một gốc khí huyết nhân sâm đưa cho hắn!

"A~ ăn đi! Chữa lành vết thương!"

Vệ Đằng lắc đầu, cắn chặt răng, ôm lấy đùi Giang Nam, mắt đầy kiên quyết: "Ta không ăn, vết sẹo trước ngực là vinh quang của một đạo khách!"

"Ta sẽ giữ nó mãi mãi! Thời thời khắc khắc nhớ chên lệch giữa ta và sư phụ đến tột cùng lớn đến mức nào!"

Giang Nam lắc lắc chân, Vệ Đằng dính chặt vào đùi như thuốc mỡ da chó, lắc cũng không ra!

"Ai nha ~ người theo ta cũng không giúp ích gì, người chỉ kém ta một chút mà thôi!"

Vệ Đằng: "Ta mặc kệ! Sư phụ không đồng ý dạy ta! Ta sẽ không đứng dậy!"

Giang Nam: ...

Mẹ kiếp! Vừa rồi không trang bức là được rồi!

Sao người lại có thể bám đuôi ta chứ? Phiền chết đi được!

Nhưng nghĩ lại, biểu tình trên mặt Giang Nam dần dần bắt đầu biến thái!

"Khụ khụ... Người đứng dậy đi?"

Ánh mắt Vệ Đằng sáng lên: "Sư phụ đã đồng ý với ta?"

Vẻ mặt Giang Nam cao thâm khó lường: "Muốn học bản lĩnh của ta, người nhất định phải trải qua một loạt khảo nghiệm, ta mới có thể xác định người có tư cách này hay không! Có thiên phú hay không!"

Vệ Đằng bất ngờ đứng dậy, vẻ mặt nghiêm trang: "Cần ta làm cái gì, sư phụ cứ việc nói! Ta sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành thử nghiệm mà sư phụ đã cho ta!"

Giang Nam cười gian!

"Vậy ta nói cái gì, người liền làm cái đó?"

Vệ Đằng vỗ ngực: "Ra lệnh một tiếng! Sứ mệnh phải đạt thành!"

"Trước tiên chữa trị vết thương đi! Đợi lát nữa sư phụ an bài nhiệm vụ cho người!"

Đám người Lâm Sâm trong tù đều điên rồi!

"Đằng ca! Người tỉnh lại đi! Người sao có thể đi giúp kẻ thù chống lại đồng đội của người chứ?"

"Đừng nghe Giang Nam lừa gạt người! Con hàng này chắc chắn sẽ coi người là tay đấm!"

"Thời đại thay đổi! Mèo làm đàn em cho chuột!"

"Đừng quên nhiệm vụ của người a!"

Vệ Đằng trừng mắt: "Đều câm miệng cho ta! Lại nói xấu sư phụ ta, coi chừng ta chém các người ngao ngao!"

"Nhiệm vụ cái gì, làm gì quan trọng bằng đạo đạo chứ? Cút!"

Đám người Lâm Sâm: (= _ =)

Xong rồi, người này đã bị tẩy não rồi!

Nhóm mèo già của tổ 2 đã bị phế truất!

Chỉ thấy Hạ Dao nhanh như chớp chạy tới, trong mắt tràn đầy tò mò: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Người đã làm thế nào a? Kiếm khí vừa rồi! Ngẫu chết đi được!"

Chung Ánh Tuyết nắm lấy cánh tay Giang Nam: "A~ vừa rồi người thật đáng yêu a! Bài hát đó là gì a?"

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Tuyết Tuyết cùng Đại Lang Diệt nếu vừa cầm hành lá nhảy múa, vừa niệm khẩu quyết, nhất định sẽ đáng yêu gần chết!

Nhất là Đại Lang Diệt! Tai sói, đuôi trắng!

"Quay lại ta sẽ dạy cho các người! Đến lúc đó các người cũng có thể làm được!"

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu: "Có thể làm được cái gì?"

Ánh mắt Hạ Dao trong suốt: "Dùng hành lá chém ra kiếm khí sao? Cầu được học a!"

Giang Nam đã khẩn cấp muốn được xem cô nàng tai thú cầm hành lá nhảy múa a?

Còn có Thỏ Con! Cũng có thể gom vào!

Ngô Lương nhếch miệng: "Nam ca! Người cũng đã dạy ta nữa!"

Tươi cười trên mặt Giang Nam cứng đờ, tự động bỏ não hình ảnh một con gấu đen hói đầu mặc tam giác Maruko má hồng cầm hai nhánh hành uốn éo lắc mông...

Không khỏi rùng mình một cái!

"Buông tha thế giới quan của ta đi!"

Diệp Tinh Hà: "Nam thần, kế tiếp làm sao bây giờ?"

Hiện giờ doanh trại số 2 đã bị bắt, chỉ cần ở trong khu vực này liền không cần lo lắng vấn đề bị bắt!

Nhưng hiển nhiên, Giang Nam căn bản không nhàn rỗi được!

"Ừm, mang theo mèo già! Đi với ta!"

.....

Doanh địa số 1, giờ phút này đều bị đánh nổ, linh kỹ bắn ra, tiếng quát không dứt bên tai!

Những con mèo già trông coi trong trại đều bị vây đánh!

Người xông pha nhiệt tình nhất chính là Vệ Đằng, chém nhóm mèo già liên tục hộc máu!

"Lật trời rồi! Chẳng phải đã nói ngược đãi người mới sao? "

"Phụt! Bọn họ có quá nhiều người! Không thể đánh bại!"

"Vệ Đằng! Người điên rồi! Người còn phản bội đồng đội!"

"Người không phân biệt được trái phải còn chưa tính! Địch với ta cũng không phân biệt được sao? Người hết thuốc chữa rồi!"

Chương 653 -

Vệ Đằng: "Đây là nhiệm vụ do sư phụ sắp xếp, ta phải chứng minh với hần rằng ta có tư cách học tập hần!"

"Còn lại đều không trọng yếu, các người vẫn nên nhận thua là được rồi, cho dù các người có thể đánh được ta, cũng đánh không lại sư phụ ta!"

"Các người căn bản không biết Giang Nam lợi hại tới cỡ nào!"

Một đám mèo già mang vẻ mặt ngây ngốc, từ khi nào mà Giang Nam đã trở thành sư phụ của người a?

Không khỏi ngẩng đầu nhìn lại!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi trên nóc một chiếc xe chống cháy nổ cần hạt dưa, xem náo nhiệt rất hăng hái!

Phía sau xe chống cháy nổ, có 20 con mèo già mặt mũi bầm dập...

Sau 10 phút, thêm 7 con mèo già bị đánh sứt đầu mẻ trán!

[Giá trị oán khí từ Trịnh Thiên Kiêu + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Cường...]

.....

Giang Nam vỗ vỗ nóc xe, vẻ mặt hưng phấn: "Đi đi đi! Điềm đến tiếp theo!"

Đại đội chậm rãi di chuyển, bắt đầu hành động bắt mèo cứu

chuột!

Đảo mắt đã khổng chết được mấy doanh trại còn lại!

Có tới 54 con mèo già bị trói đằng sau xe!

Đại quân Jerry do Giang Nam cầm đầu đã tăng vọt lên hơn 300 người!

Trò chơi mèo chuột hoàn toàn nghịch đảo, đám mèo già đi ra ngoài dắt chuột trở về, cầm đều rơi xuống đất, tình huống gì đây?

Nhà mất rồi?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại mang theo đại quân đi thẳng tới hải đăng!

Tuy rằng doanh địa đều không còn, nhưng còn có chút người rút lui a!

Bây giờ! Trong hội trường trứng khổng lồ, mặt Tiêu Phong Hỏa vô cùng đen!

Sụp đổ rồi!

Cái này còn kiểm tra cái rắm gì nữa?

Các khóa trước cũng chưa từng xuất hiện loại tình huống này a!

"Không phải nói là có thể dạy dỗ hần sao? Sao giờ lại thành nổi giáo cho giặc rồi?"

Đâu chỉ nổi giáo cho giặc, Vệ Đằng đã hoàn toàn trở thành tay đấm của Giang Nam rồi!

Quan Hồ ngồi xổm trên mặt đất che mặt, tâm tình hoàn toàn sụp đổ!

Học viên này! Con mẹ nó thật khó dạy dỗ!

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ...]

Triệu Đức Trụ xoa huyết thái dương, sầu không chịu được: "Nếu không lại thương lượng với Giang Nam đi? Để hấn thả đám mèo già ra?"

"Cứ tiếp tục như thế này! Không tới ba ngày, mèo đều bị tên nhãi thối này bắt được!"

Tiêu Phong Hỏa đen mặt: "Liên hệ với Giang Nam cho ta!"

Nếu không can thiệp, sẽ xảy ra tai nạn giáo dục!

Trên xe chống cháy nổ, vòng đeo tay Giang Nam đột nhiên truyền đến cuộc điện thoại!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Ha ha! Cuối cùng cũng đợi tới rồi!

Không đợi bên kia nói chuyện, Giang Nam trực tiếp nói: "Ba con mèo một viên linh châu cấp Bạch Kim! Ta còn muốn 30 đánh gạch! Không mặc cả!"

Tiêu Phong Hỏa: !!

Người có cần thành thạo như vậy không?

Người đây ra giá ngay tại chỗ a!

Tóm lại người đã sớm dự mưu nên mới điên cuồng bắt mèo sao?

Này, này! Người đã quên đây là bài thử nghiệm à! Sao lại biến thành đợt giao dịch rồi?

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ở một bên nhìn không được cười trộm!

Còn có thể bán mèo để đổi tiền sao?

Tiểu Nam đây là đánh chết cũng không chịu lỗ a!

Những con mèo già bị trói phía sau xe chống cháy nổ đều khóc!

Trước kia đều là bắt 10 con chuột nhỏ, đổi một viên linh châu cấp Bạch Kim!

Hôm nay sao lại bị người ta bắt đi bán a!

Giang Nam hẳn có phải là người hay không!

Thiên đạo luân hồi!

Bán mèo đổi tiền? Không mặc cả!

Tiêu Phong Hỏa nóng nảy: "Suyt ~ suyt a! Chớ lộ ra! Chúng ta không cần mặt mũi sao?"

"Ba mèo một viên linh châu cấp Bạch Kim? Sao người không đi đánh cướp luôn đi? Người còn bắt mèo làm gì?"

Giang Nam cười hắc bạch: "Mèo gì chứ? Đây đều là con cháu của ngài nha!"

"Viện trưởng! Con cháu của mình thì không thể được đo bằng giá cả! Thứ ta đòi cũng không đắt tiền a!"

"Ngài đều đòi mười con chuột nhỏ đổi một viên! Hiện tại ba

mèo đổi một viên với ngài cũng không có gì quá đáng a!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Lúc lão tử kiểm tra lực công kích thì không nên lấp đọt này!

"Khụ khụ ~ chúng ta đổi điều kiện! Nể tình người ưu tú như vậy... !! Ta sẽ miễn học phí cho người bốn năm! Người thấy thế nào?"

Giang Nam: "Đội của chúng ta, tất cả đều miễn phí!"

Tiêu Phong Hỏa cắn răng: "Cái này!"

Sau đó, hai người rơi vào im lặng kéo dài một phút ...

Giang Nam: "Còn gì nữa không? Người cứ nói tiếp, ta nghe này! "

Tiêu Phong Hỏa: ???

"Hả? Cái này ... Còn chưa đủ?

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải chứ? Học phí bốn năm chỉ có bao nhiêu tiền? Ta tùy tiện cướp là có! Không được, không được!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Nghe đi! Đây có phải là lời nói của con người có thể nói ra hay không?

Mọi người ra đây mà nghe đi!

Nói tóm lại số tiền mà người có trước giờ đều là kiếm được từ việc cướp sao?

"Ta lại cho người một biệt thự nhỏ, kèm theo hoa viên! Không

cần phải sống trong ký túc xá! Người thấy sao?"

Giang Nam: "Được được! Còn gì nữa không?"

Tiêu Phong Hỏa cắn răng: "Núi nhỏ phía sau biệt thự cũng chia cho người!"

Giang Nam: "Được được! Còn gì nữa không?"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Người mẹ nó đang mở chế độ lặp lại à?

Chương 654 -

"Khi người vào tất cả các cơ sở đào tạo của trường, không cần phải chi tiêu giá trị công hiến! Lão tử mở thẻ VIP cho người! Đủ chưa?"

Giang Nam: "Đội của chúng ta! Miễn phí toàn bộ! Còn có..."

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

"Còn có cái rắm! Không còn nữa! Chỉ vậy thôi!"

Tiểu tử thối nhà người, bắt thóp được chúng ta không lo lắng chu toàn, không làm hết trách nhiệm! Liên trở nên quá quắc như vậy!

Giang Nam sờ sờ cằm: "Vậy đi!"

"Trên cơ sở những điều kiện này, ba con mèo một viên linh châu cấp Bạch Kim, cho ta thêm 30 danh ngạch, ta liền miễn cưỡng thả bọn họ là được rồi!"

Tiêu Phong Hỏa: Phụt ~

Cái này ... Mẹ nó còn đắt hơn trước đó nữa?

Lão tử cho rằng đang mắc cả cho mình!

Kết quả nghĩ hết biện pháp mãi giữa nửa ngày là mẹ nó tăng giá cho bản thân sao?

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Ông nội ta năm nay 91! Kể từ khi ta ngồi xe lăn, cái hố ta sập

nhiều nhất chính là của người!

Hàn Mộng Lộ che miệng cười trộm: "Tên nhóc kia thật khôn khéo, có chút đáng yêu!"

Đào Hân Di: "Khanh khách ~ Tiêu gia gia, cứ đồng ý với hần đi, hần đáng thương như vậy ~"

Quan Hồ mặt đen, tên nhóc này đáng thương chỗ nào? Quả thực chính là đáng hận!

Không biết tại sao, Giang Nam hình như có một sức hấp dẫn chết người đối với phụ nữ ở mọi lứa tuổi!

Đàn ông không hư? Phụ nữ không yêu? Cái này là không khoa học!

Giang Nam: "Ah! Phía đông hình như có một đám mèo con a ~ đồ đệ của ta đâu? Lại đây! Chuẩn bị..."

Tiêu Phong Hỏa: !!

"Cho người cho người! Đừng bắt nữa! Lại bắt liền không còn!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Cảm ơn viện trưởng đã vun trồng! Sau này ta nhất định sẽ biểu hiện cho tốt, giúp viện dưỡng lão của chúng ta được vẻ vang!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

Vẻ vang? Tranh thủ cướp sạch? Ta nhỏ vào!

"Cái kia, đợi lát nữa tiểu quỷ cơ linh người ứng xử cho tốt, phải nể mặt mọi người! Không được cổ vũ cho tập tục bất chính!"z

Ánh mắt Giang Nam như muốn nói đã hiểu!

"Yên tâm! Ta biết mà! Kỹ thuật diễn của ta vẫn luôn online!"

Tắt liên lạc đi!

Tiêu Phong Hỏa ôm trán: "Sau này... Loại hoạt động này, cũng không cần để Giang Nam tham gia, ta còn muốn sống thêm hai năm!"

Không ít người nhin không được cười trộm!

Ba phút sau, Quan Hồ mặt đen xuất hiện từ dưới ngọn hải đăng!

Không ít người đều sửng sốt, Hồ đạo sư sao lại tới đây?

Chỉ thấy Quan Hồ liếc mắt nhìn về Giang Nam!

Giang Nam cười hắc hắc, điên cuồng chạy tới!

Hai người đi tới bên cạnh ngọn hải đăng, không biết đang nói cái gì!

"Ha ha! Hồ đạo sư đang đến! Chắc chắn là viện trưởng nổi giận, phải giáo dục Giang Nam tốt!"

"Phải giáo dục cho tốt! Cũng không biết tôn trọng học trưởng chút nào! Xem chúng ta trông như thế nào?"

"Ha ha! Có kịch hay để xem rồi sao?"

"Người nhìn đi, đợi lát nữa hẳn nhất định sẽ phải thả chúng ta! Ra ngoài còn phải bị xử phạt! "

"A... Hai người họ làm gì vậy? Nam thần này..."

Chỉ thấy Quan Hồ cầm túi vải nhỏ nhét vào trong ngực Giang Nam: "Cầm đi! "

Giang Nam hơi đẩy một cái: "Không được! Ta không thể nhận nó!"

Quan Hổ: ???

Mẹ nó cái này là người ra giá?

Sao giờ lại không nhận?

Nếu mình mang linh châu trở về, viện trưởng sẽ không tức chết sao?

"A! Anh cứ cầm nó, không phải đã cho người sao! Là viện trưởng tặng con cháu! Có gì mà phải đẩy đưa chứ?"

Giang Nam quay đầu, bàn tay lại đẩy!

"Không được! Ta thực sự không thể! Thật ngại quá!"

Trong lúc nói chuyện, tay kia đã mở túi quần của mình ra, không ngừng sử dụng ánh mắt giao tiếp với Quan Hổ!

Quan Hổ:...

Người ngượng ngùng cái rắm, vừa rồi đánh cướp người hùng hồn cỡ nào!

Hiện tại lại bắt đầu diễn xuất?

Kỹ nữ đều đã làm! Còn lập đền thờ trình tiết cái rắm gì?

Bảo người nể mặt, không cổ vũ tập tục bất chính, không phải là ý này ah!

Giang Nam mắt đều một mỗi!

Ai? Người này sao lại không hiểu chuyện như vậy?

Nhanh nhét nó vào túi quần ta!

Là người cứ nhất quyết muốn cho ta, không phải là ta đòi các người a!

Thấy Quan Hổ cũng không nhúc nhích, bàn tay nhỏ bé Giang Nam nóng nảy nắm lấy cánh tay hắn, nhét vào túi quần của mình!

"Ai... Nếu ngài nhất định phải điwa, vậy ta chỉ có thể miễn cưỡng nhận lấy!"

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ + 1000!]

Đây rõ ràng là do chính người đánh cướp có được không?

"Đồ đã tới tay! Xử lý cho tốt, cũng đã rất nể mặt a!"

"30 danh ngạch thông qua cho người, người chọn người đi, sau đó cũng không cần tham gia kiểm tra nữa, chờ nơi này chấm dứt là được rồi!"

Giang Nam: "Yên tâm! Ta biết mà!"

Trong lúc nói chuyện xoay người, cái miệng nhỏ chu lên, trong mắt đã phiếm lệ quang!

Cúi đầu đi về!

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam? Có chuyện gì vậy? Hổ đạo sư vừa nói gì cho người? "

Hạ Dao: "A nha! Sao người lại còn khóc? Người bị chỉ trích sao? Để ta lau cho người!"

Chương 655 -

Giang Nam lau mắt: "Ta đang cảm thấy đau lòng vì những sai lầm của mình, cảm thấy tội lỗi!"

"Hỗ đạo sư chỉ trích đúng!"

"Các học trưởng vì kiểm tra chúng ta mà vất vả như vậy, làm sao ta có thể làm ra chuyện mất hết lương tâm như vậy, không có đạo đức chứ?"

"Lương tâm của ta thực sự rất đau!"

Chung Ánh Tuyết: "A? Người không phải là người không có lương tâm sao?"

Hạ Dao quay đầu: "Đúng vậy à~"

Giang Nam: ...

Chỉ thấy Giang Nam mở túi quần, lộ ra một cái túi vải nhỏ, điên cuồng nháy mắt với hai người bọn họ!

Hạ Dao bưng tỉnh đại ngộ: "Ồ ~ à! Là như vậy sao? Vậy phải nhanh chóng các học trưởng ra, bọn họ đều đã vất vả như vậy!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, ngượng ngùng: "Ừ! Chúng ta sai rồi!"

Ngay lúc này, mặt mũi 54 con mèo già đều tái xanh!

Đừng diễn nữa!

Người có thể làm ra loại chuyện táng tận thiên lương này làm sao có thể có lương tâm a!

Vừa rồi rõ ràng là Hồ đạo sư nhét phí hối lộ cho người có được hay không?

Tóm lại chúng ta là bị bán đi?

Tại sao chứ? Ba năm trước, chúng ta suýt chút là bị nhóm người kia bán!

Ba năm sau, mẹ nó vẫn là chúng ta bị bán!

Còng tay của đám mèo già đều được cởi bỏ, lúc này có người tức giận không chịu nổi, tiến lên muốn đánh Giang Nam!

Trong nháy mắt lại bị người giữ lại!

"Người anh em! Bình tĩnh! Phía trên thật vất vả mới cứu được chúng ta!"

"Biết khó mà lui đi! Đừng tạo thêm gánh nặng cho phía trên!"

"Anh em, xúc động là ma quỷ, người có chút tâm nhãn đi!"

"Làm người phải biết khó mà lui! Từ bỏ Giang Nam! Chính là buông tha cho chính mình a!"

Lãnh đạo học viện bỏ vốn lớn, mới đổi lấy tự do của đám mèo!

Hắn lại chơi Giang Nam nữa? Nếu bị hắn bắt lần nữa thì sao?

Chút mặt mũi còn sót lại trên mặt Tiêu viện trưởng cũng thành đệm giày rồi!

Bị chuột bắt, sau đó còn phải để cho lãnh đạo ra tay dùng phí hối lộ cứu chúng ta ra?

Thật đúng là một sự ô nhục!

Chỉ thấy thần sắc Giang Nam nghiêm túc, hướng về phía 54

học trưởng mặt mũi bầm dập cúi chào thật sâu!

"Cảm tạ các học trưởng đã trả giá!"

"Loại hy sinh không tiếc bị đánh này! Tinh thần không tiếc bị đánh tới học máu, kêu ra tiếng mèo, cũng phải vì chúng ta hoàn thành kiểm tra, đáng để mỗi người chúng ta học tập!"

"Kính chào các người!"

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

[Giá trị oán khí từ Thường Phát...]

.....

Trong nháy mắt giá trị oán khí liền bạo phát!

Người mẹ nó là đang chọc tức chúng ta hay là khen chúng ta a!

Vì sao nghe tới lại muốn đánh người như vậy!

Đừng rắc muối vào vết thương của chúng ta được không!

Mặc dù chúng ta bị người đánh không ra dạng người, nhưng người thì đúng là một tên chó!

Lâm Sâm mang cái đầu heo: "Mẹ nó thật cảm ơn người a!"

Giang Nam cười xán lạn: "A ~ không cần mẹ nó cũng phải khách khí với ta đâu!"

Quan Hổ ở một bên mặt vô cùng đen nhánh!

Người gọi đây là kỹ thuật diễn online sao?

Quay đầu liền ra khỏi phòng đồ chơi, lão tử thật sự là không

nhìn nổi a!

Chỉ thấy Giang Nam hắc hắc vui vẻ, gọi 30 người ở trong đám đông đi ra!

Đều là người cùng một nhóm với mình, tựa như Lãnh Yên, Ninh Du Du, Tề Ngọc Diệp Tinh Hà!

"Cái gì, vừa rồi Hồ đạo sư nói chúng ta biểu hiện quá ưu tú, trực tiếp thông qua khảo thí, chỉ cần chờ khảo thí chấm dứt là được rồi!"

Trong nháy mắt, đầu mọi người đều choáng lên một chút!

Lập tức bị niềm vui bất ngờ này đập trúng, hưng phấn sắp nhảy dựng lên!

Hồ đạo sư nói cái rầm!

Cái này rõ ràng chính là giao dịch a, vừa rồi lúc người đọc tên người còn do dự có được không, rõ ràng là do người tự mình chọn a!

Trong lúc nhất thời, hơn 19 ánh mắt cảm kích hướng Giang Nam ném tới!

"Nam thần lợi hại! Không cần nói gì hết!"

"Cảm ơn người!"

"Hắc hắc! Người đúng là quá ngầu!"

"Quả nhiên, đi theo Nam thần lăn lộn, không có thịt ăn cũng có canh uống!"

Không phải tất cả mọi người đều hưng phấn, những con chuột nhỏ còn lại trong nháy mắt trắng mặt!

Nam thần đã lên bờ! Mèo cũng đã được thả ra! Lúc bắt được mèo, bọn họ không ít lần hạ tử thủ oa!

Người đây là đồn chúng ta vào chỗ chết!

Lại nhìn 54 con mèo mặt mũi bầm dập, cả đám không nói hai lời xoay người bỏ chạy!

Liền không còn bóng dáng!

Đám mèo già xoay người đuổi theo, một đám thần sắc phần nộ!

"Bọn chuột kia đứng lại! Ta đánh không lại Giang Nam còn đánh không lại các người sao?"

"Chỉ với các người? Vừa rồi đánh ta cũng không ít! Các người mẹ nó chờ đó cho ta!"

"Tên nhóc vừa mới đập vỡ răng cửa cho ta! Người đứng lại cho ta! Ta hứa ta sẽ không giết người!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Xuyên Phong +666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam bĩu môi!

Đám người này thật kỳ lạ! Ta đã cứu họ, vậy mà còn đổ lỗi cho ta!

Bạch nhãn lang! Hừ

Chỉ trong chốc lát, phía dưới ngọn hải đăng chỉ còn lại 30 người nhóm Giang Nam!

Tề Ngọc gãi gãi da đầu: "Kế tiếp chúng ta làm gì?"

Chương 656 -

Giang Nam trực tiếp mở không gian dị độ ra!

Nụ cười rạng rỡ: "Vì vậy... Các người có muốn tổ chức một buổi ăn mừng vì đã nhập học thành công hay không?"

.....

Không có Giang Nam quấy rối, lần này đám mèo già hoàn toàn tự do!

Một bữa ăn điên cuồng !

Sau khi bắt được cũng không thả vào doanh địa, không ngại đường xa trực tiếp chạy tới ngọn hải đăng!

Một nhóm mèo già 8 người đã bắt được 20 con chuột nhỏ trở lại!

Từ xa đã thấy ngọn hải đăng đèn đuốc sáng trưng, tiếng nhạc sôi động truyền ra ngoài thật xa!

Những con mèo già cũng bối rối, đây là tình huống gì?

Đợi đến khi bọn họ đi tới trước ngọn hải đăng, hoàn toàn bị một màn trước mắt làm cho sợ ngây người!

Có một đồng lửa trại khổng lồ ở giữa bãi cỏ xanh!

Vị trí ở giữa bị dị năng giả hệ thổ tạo ra một hồ bơi siêu hoành tráng!

Nước do dị năng giả hệ thủy cung cấp!

Bên cạnh là hàng thịt nướng! Có cả nhóm cho đấu địa chủ, chơi bài, nhảy nhót!

Còn có người nghịch nước trong bể bơi!

Giang Nam chân giẫm lên hàng rào không gian! Đứng trên không trung!

Cầm kèn, thổi một bài "natural"!

Âm điệu cao vút, lại phối hợp với âm nhạc sôi động, trực tiếp náo động toàn trường!

Chung Ánh Tuyết ở một bên ném hơn mười hồng liên bạo viêm đạn lên trời, giống như pháo hoa nổ rộ! Cảnh tượng chấn động!

"Không phải chứ? Bài hát này cũng có thể dùng kèn để thổi sao? "

"Nam thần đúng thật là quá ngầu? Nổi da gà?"

"Đúng là lên trời rồi? Còn có cái gì mà Nam thần không làm được sao?"

"Ừm... Sinh con?"

Khoảnh khắc này! Những con mèo già còn chưa bị Giang Nam bắt trở về hoàn toàn bối rối!

Này, này! Có nhầm lẫn gì không!

Hiện tại đám chuột nhỏ này đều càn rỡ như vậy không? Mở tiệc ngay dưới ngọn hải đăng?

Người là đang vả mặt đám mèo già của chúng ta!

"Nào các anh em! Lên cho ta! Chỉ có 30 con! Tóm gọn bọn

chúng!"

"Quá kiêu ngạo a! Người dám đứng trên không trung thối sáo đó là ai?"

"Chơi hăn đi! Dám không để chúng ta vào mắt!"

"Đều cười trên đầu chúng ta rồi! Sao có thể để đối phương muốn làm gì là làm như thế chứ?"

Mấy con mèo già đỏ mắt muốn xông lên trên!

Đúng lúc này, một con mèo mặt mũi bầm dập lập tức nóng nảy, liêu lĩnh vọt tới trước hết, chính là Thường Phát!

"Các anh em! Các người nghe ta! Đó chính là Giang Nam! Đó chính là Giang Nam! "

"Giang Nam thì sao? Nên bắt thì đều phải bắt!"

"Người sợ cái rắm gì?"

Thường Phát mặt đen: "Các người đứng là chưa từng trải qua sự vui đập của xã hội!"

"Năm doanh địa tạm thời đều do Giang Nam dẫn người công phá, bắt được chúng ta!

"100 con mèo thì hăn đã bắt được 54 con! Các người xem như may mắn không rơi vào tay hăn oa!"

"Đám người chúng ta vẫn là nhờ Hổ đạo sư xuất đầu, hối lộ, hăn mới thả chúng ta ra!"

"Các người cũng đừng đi chọc hăn nữa, nếu lại bị hăn bắt lại, khẳng định sẽ lại dùng các người đổi linh châu! Ô ô ô ~"

Nói xong, Thường Phát liền tủi thân khóc lên!

Một vài con mèo già nghe mà bối rối!

Hung dữ tới như vậy sao? Trách không được trên đường gặp phải mấy con mèo già đều mặt mũi bầm dập!

Hỏi bọn họ thì từng người đều ấp úng không muốn nói, chỉ nói một câu!

"Ai ~ Biết khó mà lui đi!"

Những con chuột nhỏ bị bắt cũng choáng váng!

Tất cả đều có chín năm giáo dục bắt buộc! Dựa vào cái gì các người lại mạnh tới như vậy!

Một đám người đi đến ngọn hải đăng, đưa những con chuột nhỏ đi đào thải!

Người thấy mùi xiên nướng, nghe âm nhạc sôi động, nhìn các em gái đang nghịch nước trong hồ bơi!

Trong lòng phải gọi là hâm mộ ghen tị hận!

Đáng giận ~

[Giá trị oán khí từ Phùng Tân + 999!]

[Giá trị oán khí từ Hoắc Hoa + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Chết tiệt! Không, ta không thể! Lão tử nuốt không trôi khẩu khí này oa!"

"Con hàng đứng trên không thối kèn kia! Xuống đây! Solo với lão tử! Ta không tin là người có thể thắng ta!"

Giang Nam giờ ngón giữa!

"Người có giỏi lại đây a!"

Phùng Tân há hốc mồm

"Người đây thật sự chưa từng bị đánh oa! Xuống đây! Người xuống cho lão tử!"

[Giá trị oán khí từ Phùng Tân + 1000!]

Thường Phát lo lắng! Tiến lên đè Phùng Tân ngã xuống đất!

"Người đừng có khiêu khích hử a! Người không thể đánh bại hử! Ma Nữ tóc dài đều bị hử làm cho hói! Vệ Đằng đều bị hử dùng một khúc hành lá chém phé! Người lên cũng xong đời thôi!"

Phùng Tân: "Lên đi! Lão tử không tin!"

Thường Phát: !!

"Người anh em! Ta mẹ nó là đang cứu người! Sao người không biết tốt xấu? Nhanh lên! Kéo hử đi!"

Mấy con mèo già còn lại nhanh chóng kéo Phùng Tân đi!

Giang Nam mang vẻ mặt đáng tiếc, thiếu chút nữa, linh châu liền tới tay a!

Ta đã kiêu ngạo như vậy! Sao người không đánh ta chứ?

Giờ phút này, ánh mắt của 20 học viên mới bị đưa đến ngọn hải đăng để đào thải nhìn Giang Nam đã giống như đang nhìn thần tiên!

Chúng ta liền muốn biết!

Người làm thế nào mà khiến đám mèo già này sợ thành cái dạng này a!

Lần này mèo bắt chuột mất khoảng 40 giờ để hoàn thành!

Những con mèo già đang đứng dưới ngọn hải đăng! Thở phào nhẹ nhõm!

Cơn ác mộng... Cuối cùng mẹ nó đã kết thúc!

Chương 657 -

Còn lại 470 con chuột nhỏ không bị bắt được, ai nấy đều bị thương, mặt mày xám xịt!

40 giờ này đúng là một cơn ác mộng đối với họ!

Nhìn lại đám người Giang Nam!

Trên mặt còn có những con rùa bị vẽ lên vì đấu địa chủ thua!

Có cần thoải mái như vậy không?

Người so với người quả thực tức chết có được không?

Vốn tưởng rằng đám học sinh cấp 3 này vào sẽ bị đào thải không còn một người, nhưng kết quả thì sao?

Ngoài dự đoán của tất cả mọi người!

Mọi người ra khỏi phòng đồ chơi!

Tiêu Phong Hỏa cùng Triệu Đức Trụ đã sớm chạy mất bóng dáng, bọn họ sợ sau khi nhìn thấy Giang Nam sẽ tức chết a!

Bây giờ! 100 con mèo già và 500 con chuột nhỏ đứng theo từng nhóm!

Về phần những con chuột nhỏ đã bị đào thải kia đã mua vé xe lửa về nhà!

Trong nhóm mèo già! Vệ Đằng hướng về phía Giang Nam nhếch miệng cười không ngừng, điên cuồng nháy mắt!

Ý giống như đang nói, sư phụ, ta biểu hiện không tệ đúng

không? Hãy khen ngợi ta!

Mà ma nữ Lưu Ly núp ở trong góc lấy quần áo che đầu, hai tròng mắt toát ra hồng quang! Xuyên thấu qua quần áo u ám nhìn Giang Nam!

Giá trị oán khí làm mới cô chưa từng dừng lại!

Giang Nam: ...

Này, này! Người nhất định là đang bịt kín quần áo để hút thuốc phải không?

Còn mẹ nó cùng nhau hút hai điếu?

Người có chút quá đáng, đạo sư mà người cũng mặc kệ?

Quan Hồ đen mặt tiến lên: "Ừm, chúc mừng các người nhập học thành công, tổng cộng chia làm 10 lớp! 50 người trong một lớp!"

"Ừm... Cứ như vậy đi, đạo sư đi lên dẫn học viên!"

Nói xong lắc đầu thở dài, vẻ mặt buồn bã, chấp tay sau lưng ra khỏi hội trường trống không lồ!

Các học viên mới: ...

Một chút thái độ chúc mừng người cũng không có được hay không? Khí thế lúc phát biểu trước khi diễn ra đợt kiểm tra của người đâu rồi?

Thở dài là cái quái gì vậy? Có cần phải có lệ như vậy không?

Các đạo sư lần lượt tiến lên đọc tên từng người, hướng chọn người!

Các ban từ một đến chín lần lượt đều chọn đủ, đợi đến khi

Đào Hân Di đi lên, chỉ còn lại một đám Giang Nam!

Còn có 20 cá nhân không ai nhận!

Chỉ thấy trên mặt Đào Hân Di mang theo vẻ dịu dàng tiến lên:
"Bốn năm tới, ta chính là đạo sư của các người!"

"Giới thiệu một chút, ta là Đào Hân Di! 29 tuổi! Linh võ giả hệ hóa thú Kim Cương 5 sao!"

Trong nháy mắt ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Hân Di tử tử, mua quần lót không? Phong cách nào cũng có! Ta bán rẻ cho người!"

Đào Hân Di: ????

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +1000!]

Đám người Tề Ngọc ở một bên đều choáng váng!

Nam thần, người có cần phải chuyên nghiệp như vậy không?

Lúc nào cũng ấp ủ âm mưu bán quần lót cho toàn dân mặc sao?

Người ta là đạo sư, người ta cũng cần mặt mũi a!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đã sớm quen rồi!

Tiểu Nam gặp linh võ giả hệ hóa thú tất bán quần lót!

Giang Nam vuốt cằm: "A~ kích thích là... !!"

Trong nháy mắt Đào Hân Di xuất hiện trước người Giang Nam, một tay che miệng hân, đỏ bừng mặt!

"Không! Đừng nói! Ta mua! Mua có được chưa?"

Nghĩ đến sự nghiệp giảng dạy bốn năm tới của mình, cô liền phát sầu!

Học sinh này thật là không biết dẫn dắt thế nào!

Giang Nam cười hắc hắc, vị đạo sư này cũng rất đáng yêu, chỉ là không biết là loại hóa thú gì!

Mong chờ-ing!

Đào Hân Di lườm Giang Nam một cái, sửa sang lại cảm xúc: "Phân lớp là dựa theo cấp bậc cao thấp để phân chia!"

"Bởi vì đại bộ phận lớp chúng ta đều tốt nghiệp cấp 3 liền tới đây, là nhóm học viên thí nghiệm đầu tiên của học viện Tiên Phong! Vì vậy, được phân loại vào ban 10!"

"Nhưng ta cũng không cho rằng các người yếu kém! Mà bản thân các người cũng là người rất biết cạnh tranh, biểu hiện trong trò chơi mèo chuột cũng rất ưu tú, tiềm năng rất lớn!"

"Khiến cho tất cả những người không coi trọng các bạn đều ngạc nhiên, đạo sư như ta đặc biệt vui mừng!"

Nói xong còn rất là thân mật sờ sờ đầu Giang Nam, cười xán lạn!

"Hôm nay thời gian đã không còn sớm, mọi người đến khu ký túc xá dọn dẹp lại một chút, nghỉ ngơi sớm!"

"6 giờ sáng mai, phải đến lớp đúng giờ, không được đến trễ nha!"

Khai báo xong một ít tin tức cơ bản, Đào Hân Di liền mang theo các học viên đi tới khu ký túc xá!

Ở phía cuối cùng của học viện, gần chân núi, các tòa nhà ký túc xá được sắp xếp gọn gàng!

Khu vực ký túc xá nam và nữ riêng biệt!

Ở giữa bị một hàng rào dây thép gai ba mét ngăn cách!

Khẩu hiệu khu ký túc xá nam:

"Bên trong có mấy trăm chú chó dữ độc thân! Nữ sinh chờ vào!
Hậu quả tự chịu!"

Khẩu hiệu khu ký túc xá nữ:

"Nam! Không! Được! Vào! Đây!"

"Nếu không chân gãy! Đậu nát!"

Nhìn thấy khẩu hiệu này, tất cả các chàng trai đều rùng mình!

Cái này ... Mẹ nó có cần phải tàn nhẫn như vậy hay không!

Nhưng đúng lúc này, mọi người lại nhìn thấy phía dưới khẩu hiệu khu ký túc xá nữ dùng bút mark xiêu vẹo xiêu vẹo viết một dòng chữ!

"Ngoại trừ Giang Nam ~ LT3;"

Chữ viết tay rõ ràng, rõ ràng là vừa viết ah!

Chương 658 -

Giờ khắc này, từng ánh mắt của các đồng bào nam có thể giết người trường về phía Giang Nam!

Mẹ nó dựa vào cái gì!

Dựa vào cái gì mà ngoại trừ Giang Nam? Đối xử đặc thù?

Đẹp trai thì hay lắm sao?

Có giá trị nhan sắc là có thể làm gì là làm sao?

Chúng ta không phục!

Giang Nam nhìn khẩu hiệu với vẻ mặt tức giận: "Tuyệt Tuyệt Lang Diệt! Bọn họ mắng ta!"

"Vậy mà nói ta không phải là đàn ông?"

"Tối nay ta nhất định phải đi giảng đạo lý cho bọn họ! Chứng minh bản thân! "

"Không có ai là đi chửi người như vậy a!"

Chung Ánh Tuyết: (= _ =)

Hạ Dao: (= _ =)

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 520!]

Người đây rõ ràng chính là muốn đi vào mà!

Không được, không được! Phải trông chừng hân!

Giờ phút này, đám đồng bào nam như Tề Ngọc Tần Thụ này đã bắt đầu nghiêng rãng!

Giảng đạo lý? Chứng minh? Người định chứng minh như thế nào?

Ah, ah! Ghen tị chết đi!

Hạ Dao chu cái miệng nhỏ: "Thật đáng tiếc nha, sau này không thể ở cùng một chỗ!"

Chung Ánh Tuyết mất mát nói: "Sau này Tiểu Nam không ăn được bữa sáng ta làm!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 666!]

[Giá trị oán khí từ Tề Ngọc + 888!]

[Giá trị oán khí từ...]

Mẹ nó cái gì cơ?

Lúc trước đều là... Đều sống cùng nhau? Còn có bữa sáng!

"Ken két~ ken két~"

Đáng đời! Ha ha ha ha ha!

Đáng đời! Tốt nhất là tách ra!

Chỉ thấy Giang Nam lấy chìa khóa ra: "Ai nói không thể ở cùng nhau? Ta có một căn biệt thự!"

"A, đúng rồi! Ngọn núi phía sau biệt thự cũng là của chúng ta! Sống trong ký túc xá sao? Khổ ai cũng không thể khổ mình a!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao kinh ngạc há to miệng nhỏ!

Khi nào mà người có được biệt thự?

Đám người Tề Ngọc cũng bối rối rồi!

Thật đáng ghét! Học viện Tiên Phong này chính là do nhà người mở đi!

Người mới đến mấy ngày nay? Liền có biệt thự sao? Còn mẹ nó bao cả một ngọn núi?

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Mọi người tràn đầy phấn nộ chuyển vào ký túc xá!

Giang Nam thì ngâm nga tiểu khúc, mang theo Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đi tới khu biệt thự đối diện ký túc xá!

Đây là khu nhà ở của các đạo sư! Đào Hân Di ở ngay bên cạnh!

Hiện ra trước mắt ba người là một căn biệt thự ba tầng trang trí hoa lệ!

Một tấm biển treo trên cánh cửa sắt tự động mở!

"Biệt thự Phong Lâm!"

Phía trước biệt thự là một khu vườn không nhỏ!

Bước vào biệt thự, cấu trúc ba tầng cùng với sân thượng!

Hồ bơi trong nhà, phòng tập thể dục, phòng chiếu phim, nhà để xe cũng nhiều thứ khác!

Hạ Dao hưng phấn tới đỏ mặt: "Nơi này... Cũng thật lớn phải không? So với nhà của chúng ta ở Giang Thành còn lớn hơn!"

Chung Ánh Tuyết tươi cười ngọt ngào: "Thật tuyệt vời! Lại có

thể ở cùng nhau!"

Giang Nam vặn eo, cười hắc hắc: "Đây là nhà của chúng ta trong bốn năm tới! Rất đẹp phải không?"

"Hi hi ~ thật đẹp! Ta sẽ chọn một phòng!"

"A ~ Ta thích nơi này! Dọn dẹp một chút là được, hơi nhiều bụi!"

Vẫn giống như trước kia, Giang Nam ở lâu một, hai người các cô ở lâu hai!

Ba người quét dọn hơn nửa tiếng đồng hồ, còn chưa quét dọn xong!

Giang Nam đổ toàn bộ hồ bơi bằng đại lực 2.0, phủ phủ tay!

Ngóng cổ nhìn khu ký túc xá nữ từ xa!

Ánh mắt dần trở nên thiếu đạo đức!

"Tuyệt Tuyệt, Lang Diệt! Ta đi ra ngoài dạo một vòng ~"

"Ừm! Nhớ về sớm! Ngày mai chúng ta có lớp học!"

"Được rồi! Ta biết rồi!"

Giang Nam ném cây lau nhà sang một bên, thuận di một cái liềm không còn bóng dáng, trong mắt tràn đầy hưng phấn!

Tiền ơi! Ta đến đây!

Ra khỏi biệt thự Phong Lâm, Giang Nam đi thẳng đến ký túc xá nữ sinh!

Làm thế nào có thể bỏ lỡ cơ hội kinh doanh lớn tới vậy chứ?

Ước mơ cuối cùng của Giang Nam là để cho tất cả các học viên

trong học viện, mặc quần lót của mình!

Chỉ cần nghĩ tới chuyện này, Giang Nam đã rất hạnh phúc!

Giờ phút này bên phía ký túc xá nữ, trên ban công có không ít chị gái mặc đồ ngủ, đắp mặt nạ!

Xa xa đã nhìn thấy một bóng người lén lút từ trong bụi cỏ lao ra, đi tới dưới hàng rào thép gai!

"A nha ~ là Giang Nam! Hẳn thực sự ở đây! Khà khà ~"

"Các chị em mau đến xem ~"

"Ôi ~ thật sự! Ta đều đã làm fan được một thời gian dài, cuối cùng đã nhìn thấy người thật!"

"Đàn em lại đây nào~ Không có việc gì! Các chị em sẽ không báo cáo người!"

"Người đi bộ 300 mét về phía bên phải! Dây thép gai phía sau bụi cỏ đã được đàn chị cắt ra cho người!"

Trong nháy mắt Giang Nam lộ diện, ký túc xá nữ liền bùng nổ!

Một đám các cô gái mặc đồ ngủ vọt ra ban công, thò đầu vẩy tay về phía Giang Nam!

Cảnh tượng có thể so sánh với hiện trường theo đuổi minh tinh cỡ lớn!

Cái miệng nhỏ của Giang Nam chu một cái!

Dây thép gai? Cửa sắt phòng hạch nổ cũng không ngăn được lão tử oa!

Không có gì có thể ngăn cản lão tử bày sập!

Chỉ cần thuận di một cái đã đi tới dưới lầu ký túc xá nữ!

Chương 659 -

"Oa ~ Là thuấn di!"

"Kích động cái gì chứ? Ta liền thích đáng vẽ chưa thấy qua việc đời của người!"

"Đàn em! Người có muốn lên đây không? Chúng chị gái bàn luận về lý tưởng nhân sinh không? Uống một ly trà sữa? Phòng 607 oh!"

"A ~ Tiểu Từ thật lớn mật nha ~"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Đàn chị! Ta chỉ là một bé trai 200 tháng tuổi! Không hện!"

"Giáo viên chưa từng dạy người không thể hện nhi đồng sao?"

"Hôm nay ta tới làm ăn với các chị gái a!"

[Giá trị oán khí từ Hứa Gia Từ + 666!]

Mẹ nó không hện!

"Làm ăn? A, chị gái đều hiểu mà! Một bát tiểu thịt tươi có giá bao nhiêu? Giao đồ ăn đến tận phòng có phải không?"

"Khanh khách ~ ta cũng muốn đặt một phần, ta đều thèm muốn tới chảy nước miếng!"

"Đàn em, quá tham cũng không tốt nha!"

"Người biết kỹ thuật mát xa sao? Nói cho đàn chị nghe thử đi?"

Giang Nam: Hả?

Tất cả các người đều đang nói về mấy chuyện kỳ lạ gì vậy!

Lão tử chỉ đến bán dép lê và quần lót a!

Nếu thấy đói bụng thèm ăn thì tự đặt đồ ăn đi, nói với lão tử làm gì?

Hiện tại muốn bày quầy hàng cũng khó khăn như vậy sao? Còn phải biết kỹ thuật mát xa?

Mẹ nó! Vì chút tiền nhỏ và điểm kỹ năng của ta! Không thèm đếm xỉa!

"Ta biết bóp chân thì có tính hay không? Cái loại bao lên đỉnh! Đảm bảo làm cho các đàn chị hài lòng a!"

Các đàn chị vừa nghe, lúc này đã lấy lại tinh thần!

"Oa! Bóp chân? Cái này ... Kích thích như vậy sao?"

"Ta còn chưa từng thử qua!"

"Có thể có thể!"

"Người thật đúng là cái gì cũng biết a! Trước khi làm quán quân cả nước thì người đã làm cái gì chứ!"

Chỉ thấy Giang Nam trải vải ra! Phía trên bày đầy đủ các kiểu đáng quần lót hiệu Hulk!

Còn có từng đôi dép lê màu hồng phấn hệ thiếu nữ!

Vặn eo một cái, ngửa đầu hô:

"Khụ khụ! Ưu đãi giới hạn thời gian! Chỉ tối nay!"

"Quầy hàng này đặc biệt tung ra gói ưu đãi 99 vạn bao lên đỉnh!"

"Phàm là mua 30 chiếc quần lót hiệu Hulk, 3 đôi dép lê cực tốt! Tất cả đều được tặng 3 phút mát xa chân!"

"Lên lên xuống xuống! Xoáy trong xoáy ngoài! Tiến lùi có trật tự! Trái và phải không thiếu!"

"Không lên đỉnh hoàn tiền đầy đủ! Mua nhanh kẻo hết!"

Vừa hô lên mấy lời quảng cáo, các đàn chị đều bàng hoàng choáng váng!

Hóa ra người chỉ là đang kinh doanh! Chúng ta còn... Còn tưởng là...

Cả đám không khỏi xấu hổ đỏ mặt, nhưng ánh mắt lại sáng lên!

Tiến lùi có trật tự? Trái phải không thiếu?

Nghe có vẻ rất tuyệt nha!

Hứa Gia Văn liếm liếm môi, động tâm nói: "Không phải chỉ có 99 vạn thôi sao! Đàn chị ta chuyển cho người một triệu! Phòng 607! Lên đây!"

Đối với linh võ giả cấp Hoàng Kim mà nói, một trăm vạn thật không tính là số tiền lớn gì!

Giang Nam lau mũi, đôi mắt to sáng rực: "Được! Gói 99 vạn một người!"

"Trải nghiệm lên đỉnh lập tức tới đây!"

"Kính xin đàn chị chuẩn bị sẵn sàng!"

"Bàn chân rửa sạch khô ráo không mùi!"

"Thủ pháp khẳng định làm cho người mê say!"

"Tiểu bảo bối!"

Giang Nam mang theo ba đôi dép lê cực tốt, một túi nhựa chứa quần lót hiệu Hulk, trực tiếp di chuyển đến phòng 607!

Đinh một tiếng, chuyển tiền thành công!

Trong ký túc xá có một mùi thơm tiên nữ!

(Thực sự là mùi thơm!)

Chỉ thấy Hứa Gia Văn xoa tóc ngồi trên ghế xoay, duỗi chân, vẻ mặt chờ mong!

Giang Nam: "Đàn chị! Người xem có phù hợp số đo của người hay không? Ta đều đã nhìn ra! Không biết..."

Tim Hứa Gia Văn đập nhanh hơn một trận, khuôn mặt đỏ thắm!

"A! Mấy thứ này không quan trọng! Ta chủ yếu là muốn tiến lùi có trật tự! Trái phải không thiếu! Có thể lên đỉnh!"

"Người mau bắt đầu đi!"

Giang Nam nhếch miệng cười, tràn đầy tự tin! Vặn cổ, phát ra tiếng nổ giòn như tác đậu!

Hai tay đeo găng tay cao su y tế, nâng lên bàn chân nhỏ bé của Hứa Gia Văn lên!

"Bắt đầu!"

Giờ phút này, phòng 606 và 608 bên cạnh 607 đều chật ních các cô gái, vẻ mặt hưng phấn nghiêng tai lắng nghe, trong mắt tràn ngập đầy tò mò!

Chỉ nghe bên trong có âm thanh truyền đến!

"A~ Chúa... Chúa ơi! Người quả thực là vô địch mà!"

Giang Nam: "Haha! Ta lợi hại đúng không?"

Hứa Gia Văn: "Người! Giang Nam! Mẹ nó cũng quá lợi hại... Ai mà chịu đựng được a!"

"A ha ~ không được không được không được."

Giang Nam nhếch miệng cười!

Kỹ năng mát xa trị liệu chân đỉnh cấp của lão tử là trò đùa được sao?

Vì chút tiền, lão tử liều mạng!

3 phút! Dem tuyệt kỹ của lão tử trình diễn cho người biết!

Cầm chân ấn mạnh!

Giờ phút này, đám đàn chị bên ngoài nghe được đều ngây dại!

"Vô địch? Không chịu nổi? Lợi hại vậy sao?"

"Giang Nam... Giang Nam lợi hại như vậy không?"

"Tiểu Tù sẽ không bị chơi hỏng đó chứ?"

"Không được rồi! Ta muốn đơn đặt hàng tiếp theo!"

"Đừng cướp với ta! Ta là người tiếp theo, a a~"

Âm thanh trong phòng 607 không bị gián đoạn!

Ba phút sau, Giang Nam thuận di xuất hiện dưới lầu ký túc xá, công thành thân lui!

"Còn có chị gái nào muốn lên đỉnh hay không?"

Đợi được phòng 607 đã xong! Các đàn chị bên cạnh đều xông ra, một cước đá văng cửa phòng!

Chỉ thấy Hứa Gia Văn nằm xụi người trên chiếc ghế dài, duỗi chân ra!

Biểu hiện trên khuôn mặt ngây ngốc!

Chương 660 -

"Văn Văn! Người thế nào rồi?"

"Người động đây oa? Người còn sống không vậy?"

"Giang Nam thế nào? Thật sự lợi hại sao? "

"Người lên đỉnh thật sao?"

Chỉ thấy Hứa Gia Văn gian nan giơ tay lên, giơ ngón tay cái lên!

"Như đi bộ trên đám mây! Còn chưa xuống được!"

Giờ phút này, trong ký túc xá, từng ánh mắt của các đàn chị lóe lên! Lập tức bùng nổ!

Còn gì để do dự?

Mua ngay!

Trong nháy mắt., ban công ký túc xá nữ sinh chật ních đàn chị, vung khăn mặt trong tay!

"Nam thần! Nơi này nơi này! Vào phòng ta đi!"

"Cho ta lên đỉnh đi! Ta sẽ chuyển tiền cho người ngay bây giờ!"

"Giang Nam! Giang Nam! Nhìn ta này! Bàn chân nhỏ của ta đã sẵn sàng!"

"300 triệu! Ta cần 10 phút!"

Giờ phút này, tiếng la hét của các cô gái trong ký túc xá nữ đề

truyền ra ngoài thật xa!

Thế cho nên khu ký túc xá nam sinh ở một bên đều rõ ràng nghe được!

Một đám không khỏi tò mò từ trên ban công thò đầu ra!

Nhìn thấy một màn trước mắt này hoàn toàn choáng váng!

"Tình huống gì? Người dưới ký túc xá nữ chính là Giang Nam sao? "

"Cái này... Mẹ nó lên vào cũng không thêm giấu diếm sao?"

"náo nhiệt như vậy? Bọn họ đang tranh cướp cái gì vậy?"

"Không biết a, có cần phải náo nhiệt như vậy không?"

Sau đó bọn họ liền nhìn thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Được! Em gái phòng 408 chờ một chút! Gối 99 vạn kèm được lên đỉnh sẽ đến ngay!

Nói xong thuận di một cái biến mất, trong phòng 408 ngay sau đó truyền đến một trận "âm thanh kỳ diệu"!

Các đàn anh: ???

Ba phút sau, Giang Nam lại xuất hiện dưới lầu ký túc xá, lau mồ hôi nóng trên trán!

"Còn có đàn chị muốn thưởng thức thực đơn lên đỉnh không?"

Một câu vừa hỏi ra! Ký túc xá nữ lại bùng nổ! Nhao nhao mời chào!

Tiếng tranh đoạt không dứt bên tai! Thậm chí còn có người đã đánh nhau!

Giang Nam thu tiền rồi lần nữa biến mất không thấy, âm thanh kỳ diệu lần nữa truyền đến!

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Phùng Tân + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Thường Phát...]

.....

Trong lúc nhất thời giá trị oán khí điên cuồng làm mới!

"Nghe thấy không? Đây là thanh âm đau lòng của lão tử a!"

"99 vạn? Chỉ 3 phút thôi sao? Còn tranh đoạt tới như vậy? Hàng của hắc làm bằng vàng à? Hay làm bằng kim cương?"

"Giang Nam trời đánh! Hắc vừa nhập học chưa đầy nửa ngày! Liền sắp tai họa hết đám đàn chị luôn sao?"

"Kiếm tiền nhanh như vậy sao? Giang Nam! Người cũng không cần mặt mũi a!"

Giờ phút này, đám đàn anh trong ký túc xá nam đều sắp trợn tròn mắt!

Muốn cắn nát hàm răng, trái tim đều đang nhỏ máu a!

"Các người nghe đi! Người nghe xem đây là lời của con người nói ra được sao? Bàn chân nhỏ đều đã chuẩn bị sẵn sàng cho Giang Nam? Ah, ah!"

"Lão tử ở chỗ này học ba năm! Ngay cả tay của tiểu cô nương cũng chưa nắm được, Giang Nam hắc dựa vào cái gì a!"

"Đúng vậy! Ba phút còn chưa tính! Còn phải đưa tiền cho hắc nữa chứ? Không biết xấu hổ!"

Lý Siêu: "Ta muốn báo cáo giáo viên! Tất cả đều đừng ngăn cản ta!"

Thường Phát tức giận: "Ah! Nữ thần! Hắn vào ký túc xá của nữ thần nhà ta! Giang Nam! Ta sẽ chiến với hắn!"

Giờ phút này trong khu ký túc xá nam, một đám con trai khóc thảm thiết, tiếng mắng chửi không dứt!

Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc vừa mới dọn vào cũng choáng váng!

Nam thần quá dữ dội! Thật sự là một chút thời gian cũng không lãng phí a!

Đêm đầu tiên có cần mãnh liệt như vậy không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn Giang Nam vừa mới từ ký túc xá nữ thần Thường Phát đi ra trắng bệch! Nước mắt chảy dài!

Thường Phát! Đôi chân của nữ thần người... Mẹ nó đặc biệt có mùi, đều khiến ta khóc!

Người nên đổi nữ thần!

Công việc mất xa chân này cũng không dễ làm!

Kiểm được chút tiền cũng không dễ dàng!

Trên lầu truyền đến một tiếng quát:

"300 triệu! 10 phút! Đưa ta lên đỉnh!"

Giang Nam quay mặt cười: "Hả! Vào ngay!"

Than ôi! Vì gánh nặng cuộc sống, ta phải tiến lên phía trước...

Ta thật khổ quá đi!

Giờ phút này, Ngưu Thanh Thanh, Lãnh Yên các cô đều mang vẻ

mặt không nói gì, vừa mới chuyển vào ngày đầu tiên, Nam thần liền không thành thật như vậy sao?

Thành thật mà nói... Chúng ta cũng muốn thử cảm giác lên đỉnh!

Nhưng làm thế nào có thể không biết xấu hổ!

Một người trong lòng ngứa ngáy không chịu được!

Đúng lúc này, bỗng nhiên nghe thấy một trận âm thanh "cùm cụp cùm ụp!!"

Không khỏi ngẩng đầu nhìn lại!

Chỉ thấy Lưu Ly mặc váy ngủ màu trắng nằm sấp trên ban công tầng bảy!

Răng cắn hàng rào sắt trên ban công, cắn tóe cả tia lửa!

Một mái tóc dài dọc theo ban công rủ xuống dài! Ánh mắt nghiêm đỏ!

Gắt gao nhìn chằm chằm ký túc xá phát ra âm thanh kỳ diệu kia!

Tay kia cầm dao gọt hoa quả cọt cọt cọt lui trên đá mài!

"Kiệt kiệt kiệt ~ chết đi! Tất cả các người đều chết đi!"

"Hắn chỉ có thể là của ta! Nếu không chiếm được, cũng chỉ có thể hủy diệt! ~"

Đám người Lãnh Yên, Ngự Thanh Thanh rùng mình một cái, nhao nhao đóng cửa sổ rút về ổ chăn!

Ừm... Vì nửa đêm không bị người đâm chết, hôm nay vẫn nên đi ngủ sớm một chút là được, ngày khác lại lên đỉnh sau!

Chương 661 -

Quầy hàng của Giang Nam mở khoảng ba giờ!

Bóp 58 đôi chân nhỏ!

7 đôi thôi! 9 đôi không rửa chân vào ban đêm!

16 đôi đã làm móng!

Còn có 2 đàn chị có lông chân hơi dài...

Nhưng dù sao cũng là dân bán hàng chuyên nghiệp!

Chỉ cần tiền thật vào túi!

Đừng nói lông chân có chút dài, hôm nay coi như là tinh tinh tới đây, chỉ cần đưa tiền! Lão tử cũng đưa người lên đỉnh!

Giờ phút này các học viên trong ký túc xá nam đã choáng váng rồi!

"Ba tiếng rồi! 58 người! Giang Nam là chiến thần sao!"

"Chiến thần thật sắc! Đàn anh ta quỳ phục hăh!"

"Bậc thầy quản lý thời gian! Ta phục! Một phút cũng không có chậm trễ ah!"

"Đây là loại thắt lưng gì vậy? Máy nghiền thủy lực?"

Bọn họ thực sự ngạc nhiên!

Dù đã đến 11 giờ đêm! Bên phía ký túc xá nữ vẫn còn rất náo nhiệt! Ký túc xá nam khóc lóc gào thét!

Bây giờ! Tiêu Phong Hỏa nằm trên giường, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trần nhà!

Trong mắt đầy tơ máu đỏ!

Mơ hồ nghe thấy tiếng hò hét của các cô gái trong khu ký túc xá...

"Nam thần, Nam Tthần người quá đỉnh!"

"Làm ấm dạ dày ấm trái tim!"

"Trong ngoài tựa sóng to gió lớn a~"

Tiêu Phong Hỏa đột ngột từ trên giường ngồi dậy, hỗn hển nói: "Sóng cái rầm! Đồ bại hoại!"

"Mẹ nó không cho ai ngủ!"

Nói xong thở phì phì ngồi lên xe lăn, đẩy cửa đi ra ngoài tản bộ!

Tiêu Phong Hỏa không biết chính là, mấy ngày trước Dương Kiên cũng nói qua những lời tương tự...

.....

Giang Nam lại một lần nữa xuất hiện ở dưới lầu ký túc xá, lưng mỗi nhức đầu đầy mồ hôi!

"Nhận thêm một đơn hàng cuối cùng! Ta mệt rồi!"

Đám đàn anh đều khóc! Người không thể!

Ngay sau đó, điện thoại di động truyền đến âm thanh thông báo có người chuyển khoản!

300 triệu vào tài khoản!

Tin nhắn có dòng chữ "701! Chờ người!"

Giang Nam nhếch miệng cười, đơn hàng cuối cùng a!

Mang theo một cái túi nhựa thuận di lên phòng 701!

Chỉ thấy Lưu Ly mặc váy ngủ màu trắng yên lặng ngồi trên giường, mái tóc dài buông thẳng xuống đất!

Trong tay cầm một thanh đao hoa quả, mắt lóa hồng quang nhìn chăm chăm Giang Nam!

Giang Nam: ????????????

Thân thể trực tiếp cứng đờ tại chỗ!

Mẹ kiếp!

Làm sao lại là cái người bệnh kiều trời đánh này!

Không phải cô ta muốn mượn cơ hội đâm chết mình chứ?

Chỉ thấy Giang Nam lúng túng cười: "Đầu... Đã mọc lại tóc ha!"

Thần sắc Lưu Ly càng lạnh, không nói gì!

Bàn chân nhỏ duỗi ra!

Giang Nam nuốt nước bọt, đặt túi nhựa trên giường!

"VẬY... VẬY THÌ TA BẮT ĐẦU!"

Lưu Ly vẫn không nói lời nào, chỉ gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam!

Vốn là chuẩn bị muốn đâm chết hần a!

Nhưng... Nhưng vì sao đột nhiên không xuống tay được?

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra ghế gấp ngồi trên mặt đất, nâng chân nhỏ của Lưu Ly lên bắt đầu bóp!

Ngón tay cái hướng về phía từng huyết đạo của Lưu Ly liền ấn xuống!

Trong nháy mắt, một cỗ cảm giác tê tê phảng phất như bị điện giật, từ lòng bàn chân xông thẳng lên đỉnh đầu!

"A~!"

Giang Nam: ???

Cái gì?

Cô ấy vừa mới rên một tiếng đúng không?

Ha ha, tuyệt kỹ này của lão tử quả nhiên là có tác dụng a!

Chờ ta lấy ra 10 thành công lực! Cho người trải nghiệm cái gì là không xuống giường được!

Lão tử xem người đến lúc đó đâm ta như thế nào!

Nếu người còn đâm nữa! Ghế gấp của ta liền đánh gục người!

Giang Nam! Người đúng là thông minh mà!

Lưu Ly gắt gao cắn môi dưới, cố gắng không để cho mình phát ra bất kỳ âm thanh nào!

Bàn tay nhỏ bé nắm chặt ga giường!

Nhưng cảm giác tê dại từ lòng bàn chân truyền đến vẫn đã một lần lại một lần đánh sâu vào thần kinh cùng lý trí của cô!

Cả người đều nhịn không được phát run!

Ánh mắt cô nhìn về phía Giang Nam dần dần thay đổi, hồng

quang dần tiêu tan!

Người đàn ông này, quả nhiên vẫn rất ừ tú a!

Nhìn gương mặt nghiêm túc của Giang Nam, ánh mắt Lưu Ly dần dần mê ly! Khuôn mặt ngày càng đỏ!

Trái tim đã tan ra!

A ~ luyến tiếc đâm chết hửn a!

Tại sao lại một lần nữa tin vào tình yêu!

Nhìn túi nhựa trên giường, tim Lưu Ly đập nhanh hơn!

Đó là thứ hửn cho ta!

Cũng coi như là quà tặng?

Ah ~ hửn tặng quà cho ta!

Quả nhiên hửn vẫn còn yêu ta!

Vì món quà của người, tha thứ cho người!

Sự thật chứng minh, logic của bệnh kiều không ai có thể hiểu được!

Mẹ nó cái này đều là đồ mà người bỏ tiền ra mua có được hay không?

Chỉ thấy Lưu Ly lấy dép lê cực tốc bên trong ra, ngay ngắn bày ở bên giường, trong mắt toàn là yêu thích!

Lại lấy từng chiếc quần lót hiệu Hulk ra, gấp lại, ngăn nắp sbày ở đầu giường!

"A hửn ~ Hửn hửn ~"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lưu Ly, rùng mình một cái!

Có gì đó không ổn... Vẫn nên nhanh chóng làm xong việc, sau đó nhanh chóng chạy trốn!

10 phút sau, Giang Nam đứng dậy lau mồ hôi trên trán, toàn bộ quá trình bị Lưu Ly nhìn chăm chăm!

"Vậy thì! Ta đi đây! Cảm ơn đã chiếu cố!"

Lưu Ly cực kỳ không nỡ, đưa tay muốn kéo ống tay áo Giang Nam: "Không ngồi một lát nữa sao?"

Giang Nam điên cuồng lắc đầu: "Không được! Ngày mai ta còn có tiết học!"

Chương 662 -

Lưu Ly: "Vậy ta sẽ tiễn người đi!"

Nói xong đứng dậy liền dùng chân câu lấy một đôi dép lê cực tốc rồi mang vào chân!

Giang Nam: !!

"Này! Người đừng..."

Không đợi Giang Nam nói xong, bước chân của Lưu Ly đã bước ra!

Thân thể tựa như mũi tên rời cung xông ra ngoài!

Tốc độ nhanh đến mức ngay cả tóc cũng không đuổi kịp!

Chỉ thấy cả người Lưu Ly đã xông ra ngoài, quả đầu láng bóng trượt lóc!

Tóc vẫn còn nguyên tại chỗ!

Giang Nam: ???

Tóc... Tóc giả?

Cô ấy đội tóc giả à?

Lưu Ly bàng hoàng hoảng hốt!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

Căn bản không khống chế được tốc độ và phương hướng của mình, Lưu Ly chỉ kịp quay đầu lại lấy tay bắt lấy bộ tóc giả của mình, một tay đội vào đầu mình!

“Rầm!”

Kèm theo một tiếng nổ lớn, vách tường bị đâm ra một cái lỗ lớn!

Một người phụ nữ tóc dài mặc váy ngủ trắng nhảy thẳng xuống từ tầng 7!

Một đầu đâm vào trong rừng nhỏ điên cuồng chạy xa!

"Ta quả nhiên vẫn phải đâm chết người a! !! Giang Nam!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly...]

Giang Nam rụt cổ lại, thuận di một cái liền chạy không thấy bóng dáng!

Ừm...

Gần đây vẫn không nên tới ký túc xá nữ sinh nữa!

.....

Tiêu Phong Hỏa đẩy xe lăn đi trên con đường nhỏ yên tĩnh, hưởng thụ thời gian yên tĩnh một mình!

Hít một hơi thật sâu, ngửa đầu nhìn mặt trăng!

"Ánh trăng tối nay, thật đẹp!"

Đúng lúc này, Tiêu Phong Hỏa mơ hồ cảm thấy phía sau có gió lạnh thổi tới!

Không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua!

Lập tức nhếch miệng cười: "A~ lại tự dọa mình!

"Làm sao có thể! Chắc chắn là già rồi, mắt cũng hoa, ừm... Chắc là vậy!"

Nhưng mồ hôi lạnh trên mặt lại ào ào chảy ròng ròng, Tiêu Phong Hỏa ma xui quỷ khiến nuốt nước bọt lại quay đầu nhìn thoáng qua!

Chỉ thấy một người phụ nữ áo trắng tóc dài mắt lóa hồng quang, tay cầm đao nhọn! Đang đến gần với tốc độ kinh người!

Khủng bố hơn, dưới váy của cô không có chân!

Chỉ có tàn ảnh mơ hồ a!

Cả người đều là "phiêu" tới đây a!

Nụ cười trên mặt Tiêu Phong Hỏa cứng đờ, trán đổ mồ hôi!

Im lặng trong ba giây!

Lập tức hai cánh tay gồng lên cơ bắp, điên cuồng đẩy bánh xe lăn!

Lực đẩy quá lớn khiến cho bánh xe lăn trên mặt đất điên cuồng ma sát! Toát ra từng tia lửa!

Lập tức cả chiếc xe lăn dùng tốc độ kinh người bắn lên, cuồng bạo đi ra ngoài!

Tăng từ 0 dặm/giờ lên 100 dặm/giờ chỉ cần 6.7 giây!

Trực tiếp bắn xa hơn 100 km mỗi giờ!

Trong nháy mắt vượt qua kỷ lục trượt dốc lần trước!

Nếu không phải cánh tay của Tiêu Phong Hỏa đẩy ra tàn ảnh

kia, quý cũng không tin một chiếc xe lăn có thể lăn nhanh như vậy a!

Hóa ra! Đứng trước sinh tử, tiềm năng của con người là vô hạn!

Tiêu Phong Hỏa: !!

"Người mẹ nó đừng có tới đây a!"

Quay đầu lại nhìn, người phụ nữ bay tới kia còn đang dùng tốc độ kinh người tiếp cận!

Xe lăn của Tiêu Phong Hỏa đều bốc khói, trực tiếp tăng đến hơn 120km/h!

Vượt quá giới hạn của cơ thể con người!

Hai cánh tay nổi lên gân xanh, liều mạng điên cuồng đẩy!

Đều sợ hãi đến phát khóc!

"Lão tử mới 91 tuổi! Còn có thể sống thêm hai ba mươi năm! Người nhảm người rồi!"

"Người mẹ nó đừng có tới đây a!"

"A a a a a! Ma!"

Lưu Ly: ...

Lưu Ly giờ phút này một tay giữ tóc trên đầu, một tay cầm đao!

Cố gắng không để cho mái tóc giả của mình bị gió thổi bay!

Tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Chết tiệt!

Dép lê mà Giang Nam đưa cho mình đến tột cùng là cái quỷ gì?

Tại sao lại không thể dừng lại?

Cái này phải chạy đến khi nào mới coi như xong đây?

Lưu Ly đều gấp tới phát khóc!

"Ô ô ~ a a ~ ô ô ~"

Nghe được tiếng khóc truyền đến từ phía sau, da đầu Tiêu Phong Hỏa tê dại, lông tơ dựng đứng!

Trong lòng đều sợ hãi!

Khóc nói: "Khi còn sống người có oan khuất gì mà người nói với ta! Mẹ nó đừng có đuổi theo ta, được chứ?"

Tốc độ hiện tại của lão tử đều đã là nhanh nhất rồi!

Lưu Ly: !!

Oan khuất duy nhất của bốn cô nương chính là tin vào tình yêu a!

[Giá trị oán khí từ Lưu Ly + 1000!]

Trên xe lăn là Tiêu viện trưởng sao?

Sao hẳn lại chạy nhanh vậy?

Hắn nghĩ mình là một con ma sao?

Không, không, không! Mọi thứ không giống như người nghĩ đâu!

Không, ta không thể! Ta phải đuổi theo và giải thích cho hẳn biết!

Tiêu Phong Hỏa ngồi ở phía trước điên cuồng liều mạng chạy!

Lưu Ly ở phía sau cầm đao điên cuồng liều mạng đuổi theo!

Hai người lao ra khỏi rừng!

Đi thẳng đến sân trống!

Trên sân thượng của tòa nhà công nghệ y tế!

Lê Băng nằm sấp trên lan can, mang theo quảng thâm mắt nhìn ra bầu trời đầy sao!

Có một ly rượu vang đỏ trong tay!

Một bên đặt một thùng mì thịt bò!

Sau đó, cô nhìn thấy một lão già ngồi trên xe lăn, lấy tốc độ 120km/h chạy quanh sân trường!

"À~ không thể thức đêm nữa! Đều nhìn thấy ảo giác rồi sao?"

Giờ phút này Lưu Ly đã đuổi theo sát!

"Ah ah ah! Đừng đến đây! Có ma! Cứu ta! Mẹ nó cứu ta!"

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Lưu Ly tràn đầy lo lắng, đưa tay giải thích: "Tiêu..."

Một bàn tay này vươn ra không quan trọng, tóc giả không còn tay giữ!

Trực tiếp bị gió mạnh thổi xuống, lộ ra đầu hói của Lưu Ly!

Bộ tóc giả bị thổi bay thẳng vào mặt Tiêu Phong Hỏa!

"A!! A!"

Chương 663 -

Xe lăn của Tiêu Phong Hỏa mất đi tầm nhìn liền nghiêng một cái, một cú trượt nghiêng trực tiếp lật xe!

Xe lăn cùng Tiêu Phong Hỏa cuộn thành một đoàn!

Trong một trận tiếng kêu la thảm thiết, xe lăn tan xương nát thịt, cả người Tiêu Phong Hỏa đều đâm vào trong đồng tuyết!

Lưu Ly: ...

Cũng không phải giải thích nữa, cứ coi đây là một sự hiểu lầm đi!

Bằng không cô sợ mình không thể tốt nghiệp được!

Tóc giả của Lưu Ly bị thổi bay, cô cảm thấy mình không còn mặt mũi gặp người!

Vì thế liền nhấc váy ngủ lên, giấu đầu ở bên trong tà váy, thắt chặt cổ áo!

Dùng tốc độ kinh người chạy qua sân trường, đâm đầu vào trong rừng cây nhỏ...

Lê Băng dụi dụi mắt: "Tiêu viện trưởng? Chuyện này ... Chuyện này thật không khoa học!"

Vội vàng, cô vội vàng xuống cầu thang để cứu người!

30 giây sau, Lê Băng lại chạy về, bưng mì gói vội vàng ăn ba ngụm!

"Xì xụp xì xụp~ Xì xụp~ Xì xụp~"

Lại uống một ngụm nước súp!

"Hô hô ~ ùng ục~"

Nốc một ngụm rượu vang đỏ trong ly!

Lại chạy xuống!

Một tay kéo Tiêu Phong Hỏa ra khỏi đông tuyết: "Viện trưởng? Ngài không sao chứ? Người vừa rồi..."

Tiêu Phong Hỏa: !!

"Tiểu Băng? Người cứ mặc kệ ta! Nhanh lên! Gọi tất cả các đạo sư trong học viện ra đây! Bắt ma!"

"Ta nói cho người biết! Chúng ta... Trong học viện của chúng ta có thứ bẩn thỉu! Không chừng chính là Không Rõ kia! Quá... Quá kinh khủng!"

Lê Băng: ???

Ta không quan tâm cứ thứ bẩn thỉu gì kia!

Ta chỉ quan tâm người đã làm thế nào mà có thể tăng tốc xe lẫn lên vận tốc 120km/h!

Tất cả các đạo sư đều bị kêu ra ngoài!

Đêm nay, chủ định là một đêm mất ngủ!

Giang Nam thuận di trở về biệt thự Phong Lâm, trong nhà được Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao quét dọn không nhiễm một hạt bụi!

Cực kỳ yên tĩnh, hiển nhiên hai người đều đã ngủ!

Giang Nam hắc hắc cười trộm!

Lần này bày sạp kiếm được 6240 vạn!

Tuy rằng đại bộ phận đều bị hệ thống khấu trừ phí quầy hàng, nhưng cũng chuyển hóa được khoảng hơn 60 vạn điểm kỹ năng, hơn nữa trước đó vẫn còn thừa!

Điểm kỹ năng bây giờ đã đến hơn 62 vạn 7 nghìn!

Ngay cả Giang Nam cũng không nghĩ tới, mát xa chân lại được hoan nghênh như vậy!

Giang Nam hiện tại đang cân nhắc có nên phát triển một doanh nghiệp mới hay không!

Lại học thêm nghiệp vụ kỳ cọ tắm rửa giác hơi gì đó!

Việc buôn bán này tất nhiên sẽ cháy hàng, phát triển không ngừng!

Trở về phòng, Giang Nam phát hiện trên bàn ở cạnh giường ngủ có bày một đĩa bánh sandwich được niêm phong bằng màng bọc thực phẩm!

Cũng có một tờ giấy nhỏ với dòng chữ: "Nhớ ăn!"

Một bên còn có một ly trà sữa trân châu còn mang theo hơi ấm, trên chén dùng bút mark vẽ "3;":

Giang Nam lau mũi, ánh mắt trở nên ôn nhu!

Thuần di một cái đi tới phòng Chung Ánh Tuyết, cô ngủ rất sâu!

Giang Nam nhẹ nhàng đẩy mái tóc rối trên trán cô, khẽ mỉm cười, nhét một viên kẹo sữa thỏ trắng vào lòng bàn tay cô!

Lại thuận di một cái đi tới phòng Hạ Dao!

Chỉ thấy Đại Lang Diệt đang cười trên chần, há cái miệng nhỏ, một đầu tóc bạc đều ngủ thành ổ gà!

Không khỏi trợn trắng mắt: "Lại lộ bụng!"

Nói xong kéo một góc chần đắp lên cho cô.

Bóc một viên thịnh thể mỹ nhan đan nhét vào miệng cô, sau đó thuận di không còn bóng dáng!

Vẻ mặt Hạ Dao mãn nguyện

"Hi hi ~ a~ Thật ngọt ngào!"

Giang Nam trở lại phòng ném mình lên giường nệm, chỉ cảm thấy bên ngoài có chút huyền ảo!

Không ít người đang cầm đèn pin đường như đang tìm kiếm thứ gì đó!

Đã khuya rồi còn không ngủ?

Thật kỳ quái!

Đúng lúc này, một thanh âm từ trong đầu vang lên!

"À~ tiểu quý? Người có hứng thú trò chuyện một chút không?"

Giang Nam giật mình nhảy lên từ trên giường, vẻ mặt hoảng sợ!

Không có ai xung quanh, vậy âm thanh này đến từ đâu?

"Đừng sợ nha ~ ta là Hàn Mộng Lộ, đang dùng sóng não nói chuyện phiếm với người! Muốn nói gì với ta thì cứ trực tiếp sử dụng suy nghĩ là được, không có ngăn cách a!"

Giang Nam: !!

"Sóng nào? Người ... Người còn có được chức năng gọi thoại? Có muốn lợi hại như vậy không?"

"Khanh khách ~ Ta là dị năng giả hệ tinh thần! Có thể làm được rất nhiều chuyện khác, ví dụ như có thể tùy thời cảm ứng tình huống xung quanh, kỹ thuật mát xa chân của người rất tuyệt!"

Mặt Giang Nam đỏ bừng!

Mẹ kiếp! Mấy chuyện này đều bị biết được sao? Khủng khiếp như vậy sao?

"Mộng... Mộng Lộ tỷ tỷ cũng muốn lên đỉnh sao?"

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 333!]

"Khanh khách ~ có cơ hội có thể thử một chút!"

"Nhưng người cũng đừng nghĩ đến mấy thứ kỳ quái nha, dưới trạng thái này ta có thể đọc được..."

"A!!Ồ~"

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 666!]

Mặt Giang Nam lại đỏ hơn, tội lỗi! Tội lỗi!

"Khụ khụ ~ Mộng Lộ tỷ tỷ tìm ta có việc sao?"

Hàn Mộng Lộ hơn nửa ngày mới bình phục tâm tình từ suy nghĩ mà mình đọc được, trên mặt đỏ ửng chưa lui!

"Muốn nói chuyện với người về tình hình của Không Rõ, người đã nhìn thấy bộ dáng của nó sao?"

Giang Nam không khỏi hồi tưởng lại cô bé có hai cái sừng

ngọc kia!

"Mộng Lộ tỷ tỷ, không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Hàn Mộng Lộ cảm nhận được hình ảnh trong đầu Giang Nam truyền về, khiếp sợ thật lâu!

Sau đó, chúng ta trả lời: "Chúng ta biết rất ít về họ, cũng giống như một con kiến sẽ không bao giờ hiểu được sự tồn tại của con người!"

"Mà ở trong giai đoạn này, chúng ta mới chính là kiến!"

"Nhưng có thể khẳng định được là, bản thân sự tồn tại của Không Rõ cùng sự xuất hiện của Linh Khư có liên quan rất lớn!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Tại sao lại dính tới Linh Khư?"

Hàn Mộng Lộ hỏi ngược lại: "Người nghĩ tại sao Linh Khư lại xuất hiện hàng loạt trên toàn thế giới hơn 20 năm trước? Trực tiếp dẫn đến việc mở ra thời đại linh khí phục hồi?"

"Đây thật sự là lần đầu tiên linh khí trên thế giới hồi sinh sao?"

"21 năm trước, Linh Khư xuất hiện trên toàn thế giới! Linh khí hồi sinh! Những thứ chưa biết đang hoạt động bất thường!"

"Nhưng theo thời gian trôi qua, nhân loại tìm ra phương pháp tu luyện! Thích nghi với những thay đổi của thời đại, dập tắt sự hỗn loạn ban đầu!"

"Bóng dáng của những thứ không rõ dần dần biến mất, thậm chí rất khó gặp lại! Người không nghĩ nó kỳ lạ sao?"

"Sự thật của thời đại này là gì?"

Giang Nam nuốt nước bọt: "Là gì a?"

"Khanh khách ~ chị đây cũng không biết nha!"

"Tất cả đều dựa trên suy đoán, tất cả chúng ta đều đi trên con đường, tìm kiếm chân tướng của thời đại này!"

--

Chương 664 -

Ánh mắt Giang Nam trong suốt, trong lòng bị sự tò mò nồng đậm lấp đầy!

"Vậy bây giờ chúng ta đã đi tới tiến trình nào rồi?"

Hàn Mộng Lộ: "A~ Mặc dù linh khí phục hồi hơn 20 năm, nhưng chúng ta vẫn chỉ biết được rất ít thông tin, có quá nhiều lĩnh vực chỉ đang ở giai đoạn mới bắt đầu, hoặc là giai đoạn trống!"

"Nhưng ta chắc chắn rằng nhóm Không Rõ kia hẳn biết được rất nhiều thông tin hữu ích! Ít nhất chúng sẽ hiểu được chú văn!"

"Cho nên các nước trên thế giới đều đua nhau tìm bắt Không Rõ, nhưng trước mắt xem ra! Chỉ có nước Mỹ và hội Quang Minh là bắt được hai cá thể!"

"Tin tức đối ngoại tuyệt đối bí mật, gần đây nghe nói cá thể ở nước Mỹ đã bỏ chạy!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Hội Quang Minh? Có vẻ như hắn đã nghe được ở đâu đó?

Chủ thần Quang Minh trâu bò như vậy sao?

Đã bắt được Không Rõ rồi sao?

"Chúng ta chưa từng bắt được sao?"

Hàn Mộng Lộ: "Đó chính là cá thể có trạng thái bose! Có rất ít thủ đoạn có thể có tác dụng với nó!"

"Lại nói Không Rõ biết đâu phải là thứ có thể dễ dàng gặp được như vậy?"

"Trong phòng đồ chơi của chúng ta cũng chỉ lộ diện tổng cộng bốn lần, còn bị người bắt gặp!"

"Khanh khách ~ lần sau trước khi thả cô ấy đi, nhớ nói chuyện với người ta thêm một chút, kiếm thêm thông tin hữu ích a!"

Giang Nam ngượng ngừng lau mũi!

"Hắc hắc! Bị người phát hiện!"

Hiển nhiên, Hàn Mộng Lộ cũng không có ý nghiên cứu sâu, cô rất tôn trọng ý nghĩ của Giang Nam!

Cô thậm chí suy đoán, căn bản không phải Giang Nam gặp được Không Rõ!

Mà là Giang Nam bị Không Rõ tìm được!

Dù sao thuộc tính của hệ không gian rất gần với đặc tính của bose!

Thu hút từ đồng loại chẳng?

Cô ấy cũng không rõ ràng!

"Đúng rồi! Chuyện gì đã xảy ra với trung tâm của Linh Khư? Tại sao ta chưa bao giờ nghe nói về nó trước đây?"

Hàn Mộng Lộ: "Đây cũng là một chuyện bí mật đối với bên ngoài, hạch tâm chính là trái tim Linh Khư!"

Người có thể hiểu nó thành CPU của máy tính! Chú văn được khắc ở trên là code!"

"Thông qua tổ hợp sắp xếp khác nhau của chú văn, có thể tiến

hành thao tác mệnh lệnh đối với hạch tâm, từ đó khống chế hoàn cảnh bên trong Linh Khư!"

"Cho nên, việc hiểu được chú văn có vẻ đặc biệt quan trọng!"

"Hạch tâm của phòng đồ chơi này, ta hiểu được 83,5% chú văn ở bên trên! Vì vậy mới được gọi là phòng đồ chơi Mộng Lộ!"

"Mà hạch tâm của Ngọc Long Linh Khư, ta có thể đọc hiểu được 3% chú văn ở phía trên đã là tốt rồi..."

Giang Nam liếm liếm môi: "Chị Mộng Lộ, có thể cho ta mượn hạch tâm phòng đồ chơi hai ngày để chơi sao? "

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 666!]

"Đừng hòng bán cho nó đổi lấy tiền ~ Ta nhổ vào!"

"Cái đầu nhỏ này của người sao cứ suốt ngày muốn bày sập?"

Giang Nam vẻ mặt đáng tiếc!

Đáng giận ~ bại lộ oa!

Sóng não của Mộng Lộ thực sự là khủng khiếp!

Thực sự đọc được suy nghĩ?

Trách không được đã 30 tuổi còn chưa có bạn trai!

Trong lòng có chút bí mật nhỏ, chẳng toàn bộ đều bị cô biết được sao?

"Em trai Giang Nam ~ có muốn đến nhà chị gái để chơi không?"

"Chị đây vừa tắm rửa xong! Đêm dài, không vô giấc được! Muốn người mát xa chân cho chị gái! Trải nghiệm cảm giác lên

đỉnh nha ~"

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hàn Mộng Lộ + 1000!]

.....

Giang Nam đột nhiên rùng mình một cái!

Cái rắm! Nếu ta đi! Người lên tới đỉnh chắc chắn là lão tử!

Từ xưa đến nay vẫn luôn là độc nhất lòng dạ đàn bà!

Lão tử mới không bị lừa!

Vội vàng chống cự, cắt đứt liên lạc sóng não!

Xoay người trùm chặn! 3 giây đã ngủ thiếp đi!

Hàn Mộng Lộ ngồi trên giường, lau mái tóc ướt sũng, khoe miệng nhếch lên một nụ cười yếu ớt.

Lại nhớ tới hình ảnh vừa mới đọc ra trong đầu Giang Nam, khuôn mặt đỏ thắm!

Đứng dậy kéo rèm cửa sổ lại, khóa cửa lại, lén lút kéo ngăn kéo tầng dưới cùng của tủ đầu giường...

.....

Sáng hôm sau!

"Chết rồi chết rồi! Trễ mất thôi!"

Hạ Dao trong miệng ngậm bánh mì nhảy từ lầu hai xuống, về mặt vội vàng!

Chung Ánh Tuyết đeo cặp sách bước đi: "Dao Dao, người mau

đi! Không còn kịp nữa rồi!"

Quay đầu lại nhìn, Giang Nam mặc quần ống rộng, mang dép lê đang buồn ngủ đứng ở cửa!

Dụi mắt, ngáp một cái!

"A a~ làm sao vậy?"

Chung Ánh Tuyết không khỏi tuyệt vọng: "Hôm nay chúng ta phải đi học! Đã 5:58 rồi! Trễ rồi!"

Lúc này Giang Nam mới nhớ tới chuyện đi học!

Cũng tại tối hôm qua liên chiến 59 đôi chân nhỏ mệt đến mức ngủ quá sâu!

"Đừng hoảng hốt!"

Ba giây sau, Giang Nam đã thay quần áo!

Thuần di một cái ôm lấy eo nhỏ của Hạ Dao!

Dùng thế sét đánh không kịp bưng tai kéo miếng bánh mì trong miệng cô đang ngậm nhét vào miệng mình!

Lại thuần di một cái nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết!

Giây tiếp theo! Ba người đã xuất hiện trong lớp học!

"Lần sau 6 giờ lên lớp, nhớ kỹ đặt chuông báo thức 6 giờ, nếu không đó chính là không tôn trọng ta!"

"Đại Lang Diệt! Bánh mì của người có chút nhiều mayonnaise!"

Chương 665 -

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 555!]

Không! Lần sau bôi tường ớt! Cay chết người!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 666!]

Ta... Ta có thể nói là ta vẫn chưa khóa cửa không?

Giờ phút này các học viên đều đã đến lớp đông đủ!

Điều làm Giang Nam ngạc nhiên là bàn làm việc trong lớp học là loại màn hình cảm ứng LCD!

Ngay cả bảng đen cũng là hình chiếu ba chiều, tràn đầy cảm giác khoa học và công nghệ trong tương lai!

Nhiều học viên tò mò liền nhấn đây nhấn đó để xem!

Vừa thấy Giang Nam tới, không ít đồng học nam đều giơ ngón tay cái với Giang Nam, điên cuồng nháy mắt!

Hiển nhiên bọn họ đều là người được chứng kiến trận chiến trong ký túc xá nữ tối qua!

Mãnh nam thận sắt! Chiến thần không ngã!

Nhưng trạng thái tinh thần của các cô gái trong lớp đều không tốt lắm!

Cả người đều uể oải!

"Ai ai! Các người đã nghe nói qua chưa? Một trong bảy điều kỳ bí trong trường học!"

"Ý người là bài viết trên diễn đàn viện dưỡng lão Tiên Phong sao?"

"Đúng vậy! Lượng người xem bùng nổ! Thật kinh khủng!"

"Thật sao? Thật đáng sợ! Tối qua ta ghen cả đêm cũng không dám đi vệ sinh!"

Giang Nam đầy tò mò, học viện còn có diễn đàn sao?

Không thể không mở điện thoại di động, đăng nhập vào diễn đàn!

Bài viết được đính ở trên cùng có số lượng người truy cập nổ bạo!

Tiêu đề:

Một trong bảy điều kỳ bí của học viện: Lời nguyện của dạ ma!

Sáu đàn chị nửa đêm vô cớ biến mất, bốc hơi khỏi nhân gian!
Cho đến nay không thấy dấu vết!

Giang Nam nuốt một ngụm bọt mép, dọa người tới như vậy sao?

Không khỏi mở bài viết, phía dưới có hơn một ngàn bình luận!

"Thật sợ nha! Ta không dám trở lại ký túc xá để ngủ!"

"Ai mà biết được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a!"

"Ngay tối hôm qua lúc ta thức dậy đi tiểu! Vừa xuống giường mang dép đi ra ngoài! Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn cùng tiếng kêu thảm thiết! Sau đó người liền biến mất!"

"Chúa... ời! Đáng sợ như vậy sao?"

"Còn sao nữa? Hiện tại trên tường ký túc xá nữ có lưu lại sáu cái lỗ lớn!"

"Hiện tại cũng chưa tìm được, các đạo sư còn đang tìm!"

"Lời nguyện của dạ ma? Đáng sợ! Các cô gái không nên đi vệ sinh lúc nửa đêm!"

"Lại nói dạ ma này có phải là có bệnh hay không? Chúng ta mẹ nó đi vệ sinh vào ban đêm, nó nguyện rửa chúng ta làm gì?"

"Đúng vậy!"

Giang Nam há hốc miệng

Đáng sợ như vậy sao?

Chúa ơi!

Người đi vệ sinh vào ban đêm sẽ biến mất?

"Tuyệt Tuyệt, Lang diệt! Hai người đi vệ sinh vào ban đêm nhất định phải gọi cho ta! Ta bảo vệ các người!"

"À không, không được! Cũng không cần phải đi! Cứ nín lại! Ta cũng không biết liệu ta có thể đấu lại dạ ma hay không!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Hạ Dao:????

Tất nhiên cũng có những người không tin!

"Đã là thời đại nào rồi? Vẫn còn tin mấy chuyện như thế này? Có thấy ấu trĩ hay không?"

"Vậy đêm qua các đạo sư tập thể xuất động để tìm cái gì?"

"Nghe nói tối hôm qua Tiêu viện trưởng đều gặp phải dạ ma,

bị đuổi chạy nửa vòng học viện! Xe lăn đều hồng! Thân thể tổn thương!"

"A ~ cỡ 1 giờ đêm hôm qua có quay chụp! Hình ảnh làm bằng chứng!"

(Ảnh)

Trong ảnh, một sinh vật hình người không đầu màu trắng đang "trôi dạt" với tốc độ đáng kinh ngạc!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí hình ảnh có vài phần mờ hồ!

Giang Nam nhìn mà da đầu tê dại! Không có đầu sao?

Mẹ ơi!

Ngay sau đó, cửa lớp học đột nhiên mở ra!

Đào Hân Di mang theo một cặp mắt thâm quầng đi vào phòng học, vẻ mặt nghiêm túc!

"Các bạn học! Tối nay cũng đừng đi vệ sinh! "

Giang Nam: !!

Một câu nói! Chứng nhận tất cả!

Học viện rác rưởi gì đây? Thật đáng sợ!

Sao có thứ như vậy? Không thể để cho người ta được sống yên tĩnh được sao?

Hả?

Vì sao trong danh sách giá trị oán khí có mấy người vẫn luôn cố gắng hiến giá trị oán khí cho ta?

Thật kỳ quái!

Nhìn hai con mắt thâm của Đào Hân Di liền biết đã một đêm cô không ngủ!

Sáu học viên mất tích một đêm không trở về!

Các bức tường ký túc xá nữ xuất hiện một lỗ lớn kỳ lạ!

Ông lão trăm tuổi nửa đêm bị truy đuổi tới mức xe lăn đều phế!

Từng sự kiện ly kỳ, khiến cho cả tòa học viện Tiên Phong đều phủ một tầng bóng ma!

Hôm qua tất cả các đạo sư được gọi đi bắt quỷ, bận rộn một đêm!

Ngoại trừ bộ tóc giả bị Tiêu Phong Hỏa gắt gao nắm trong tay, manh mối gì cũng không tìm được a!

Các thầy cô cả đêm không ngủ, buổi sáng ai nấy đều giống thây ma!

Giang Nam đau lòng nói: "Ai ~ các đạo sư cũng thật đáng thương, cũng không biết Tiêu lão gia tử thế nào! "

Đào Hân Di dụi dụi mắt, điều chỉnh trạng thái!

"Nếu mọi người đã lựa chọn học viện Tiên Phong, nói như vậy hẳn cũng có chút hiểu biết về tính chất của học viện chúng ta!

"Mục tiêu cuối cùng của các người chính là trở thành người tiên phong và dẫn đầu thời đại này!"

"Cho nên những thứ trong học viện dạy cũng không giống với những nơi khác, sách giáo khoa đều được lưu trữ trong bàn học, mọi người nhìn xem đi!"

Giang Nam mở máy tính bảng ra xem, tròn tròn mắt!

Chương 666 -

"Giới thiệu linh kỹ toàn cầu"

"Phân chia hệ thống dị năng"

"Bách khoa linh thú"

"Chú văn học"

"Linh lực mạch học"

"Vật liệu dung linh học"

"Đại cương thế giới Linh Khu"

"Luận thư hạch tâm của Linh Khu"

.....

Nhìn từng danh từ chuyên môn, vẻ mặt Giang Nam ngẩn ngơ!

Đây là cái gì!

Giang Nam còn thấy được toán lý hóa ở dưới cùng!

Chúng nó chỉ là môn học tự chọn!

Đào Hân Di cười nói: "Những môn học này đều là những tri thức mà từ khi linh khí phục hồi tới nay, được các linh võ giả đi đầu thời đại tổng kết ra!"

"Rất nhiều lĩnh vực vẫn còn trống, hy vọng một ngày nào đó mọi người có thể trở thành người lấp đầy khoảng trống này, để lại một bút cho thời đại này!"

Ngư Thanh Thanh giơ tay rụt rè nói: "Chúng ta có thi cử không?"

Đào Hân Di cười nói: "Có! Không vượt qua kỳ thi sẽ bị đánh!"

Giang Nam: ???

Mẹ kiếp? Trực tiếp tới như vậy sao?

Đào Hân Di nói tiếp: "Buổi sáng có hai tiết học chuyên ngành! Buổi chiều sẽ có một khóa huấn luyện!"

"Đến buổi tối, chúng ta sẽ đến viện dưỡng lão làm tình nguyện viên để chấm dứt một ngày!"

"Các tiết học sẽ diễn ra từ thứ hai đến thứ sáu!"

"Mà hai ngày cuối tuần sẽ là thời gian nhiệm vụ ra ngoài làm việc!"

Tất cả mọi người đều sửng sốt, nhiệm vụ ra ngoài làm việc là cái quỷ gì?

Cuối tuần cũng không cho nghỉ sao? Đúng là ác mộng!

"Tối thứ sáu học viện sẽ phát hành rất nhiều nhiệm vụ để cho mọi người lựa chọn!"

"Độ khó của nhiệm vụ sẽ được phân thành Vô Song! S SS SSS! Còn có ABC, tổng cộng là bảy loại! "

"Hoàn thành nhiệm vụ sẽ đạt được điểm cống hiến tương ứng với cấp bậc khó khăn nhiệm vụ!"

"Rất nhiều cơ sở huấn luyện trong học viện đều cần điểm cống hiến thì mới có thể sử dụng, tỷ như phòng tu luyện! Phòng trọng lực, v.v."

Cái miệng nhỏ của Giang Nam nhếch lên một cái!

Ta không đi! Cống hiến gì đó có tác dụng gì?

Lão tử đã có thể Vip trong tay, mới không đi chịu tội!

Ngày nghỉ đi bày sạp không thơm hơn sao?

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp cúi đầu nhìn trên bàn học!

Tuy nhiên, ngay lúc này các học viên trong lớp học đều phấn khích!

Thậm chí đã nóng lòng muốn mở ra sự nghiệp đi học này!

Đào Hân Di: "Ừm ~ để thuận tiện cho việc quản lý, cũng cần tất cả mọi người chọn ra một lớp trưởng!"

"Phải có trách nhiệm! Sẵn sàng giúp đỡ người khác! Loại người tích cực!"

Vừa dứt lời, vô số ánh mắt trong lớp đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Chỉ thấy bàn tay của Giang Nam đang lướt trên bàn!

Máy tính bảng trên bàn phát ra một âm thanh!

Các bạn cùng lớp đều choáng váng!

Candy Crush?

Con mẹ nó?

Người thực sự dùng máy tính bảng trên bàn hệ thống giảng dạy để chơi Candy Crush a!

Giang Nam: !!

Mẹ nó bất cần! Quên tắt âm thanh!

Ngón tay quẹt một cái, trong nháy mắt trở lại giao diện ban đầu, sau đó ngồi thẳng lưng, trở thành một bộ dáng chưa từng có chuyện xảy ra!

Đào Hân Di: "Nếu ý kiến của mọi người thống nhất như vậy, vậy thì chọn Giang Nam làm lớp trưởng là được rồi!"

"Được! Hay lắm!"

"Phải là Nam thần! Không sai chút nào!"

"Được không? Cậu của ta không phục ai, chỉ phục Nam thần!"

Giang Nam: ???

Không, không! Chờ một chút!

Cái gì mà để ta làm lớp trưởng?

Tại sao ý kiến lại thống nhất?

Các người bao từng hỏi qua ý kiến của ta chưa?

Có trách nhiệm, sẵn sàng giúp đỡ người khác, tích cực, ta lại không có được bất cứ yếu tố nào ah!

"Ta..."

"Được rồi! Vậy thì, bây giờ chúng ta bắt đầu bài học đầu tiên! Chú ý học! Tất cả mọi người mở trang đầu tiên của tài liệu giảng dạy!"

.....

Cả buổi sáng, cái đầu nhỏ của Giang Nam đều ngẩn ngơ!

Chuyện không hiểu tại sao lại trở thành lớp trưởng trước

không nói!

Chú văn học gì đó đơn giản thật tra tấn người!

Giang Nam đoán không sai!

Chú văn chính là ký hiệu nòng nòng thần bí lúc trước khắc trên mặt đất Linh Trì, còn có ký hiệu nòng nòng thần bí trên hạch tâm!

Không nói đến việc thoát nhìn qua trông giống như nhau, một chú văn khác nhau tổ hợp lại có thể có bảy tám loại ý nghĩa!

Mẹ nó như thế này thì ai mà nhớ được!

Làm thế nào mà Hàn Mộng Lộ hiểu được 83,5% chú văn của hạch tâm phòng đồ chơi chứ?

Người phụ nữ này thật đáng sợ!

Thật vất vả mới chống đỡ được tới buổi chiều, Đào Hân Di dẫn mọi người đi tới phòng huấn luyện thể lực!

Khoảnh khắc vừa bước vào phòng huấn luyện thể lực!

Mọi người không khỏi phát ra từng trận kinh hô, bởi vì dị năng của mình đột nhiên không thể dùng được!

Ngay cả Giang Nam cũng vậy!

Chỉ thấy trong phòng huấn luyện thể lực chiếm diện tích 1000 mét vuông, sàn nhà, vách tường, thậm chí trần nhà đều có thép hợp kim đặc chế màu đen!

Đào Hân Di cười nói: "Trong phòng huấn luyện thể lực không thể sử dụng dị năng, nếu không sẽ không có tác dụng rèn luyện thể lực!"

"Trong thép hợp kim đặc chế của phòng huấn luyện trộn lẫn quặng sắt Khốn Linh, cũng chính là loại khoáng thạch chế tạo công tay Khốn Linh!"

"Sau này học tới môn vật liệu dung linh học sẽ giảng cho mọi người nghe!"

Giờ phút này, trong phòng huấn luyện thể lực vang lên một mảnh tiếng kêu rên không dứt!

Chương 667 -

Chỉ thấy Quan Hồ để trần nửa trên, thân dưới mang đồ boxing!

Tay mang bao táy đấm bốc màu đen! Dưới sự bao vây của 100 học viên ban 4 ban 5, tung hoành ngang dọc!

Thiết quyền như pháo, giống như mãnh hổ xuống núi, vung lên mờ hôi trong suốt!

Trên mặt đất đã có bảy tám mươi người nằm bất tỉnh, một đám mặt mũi bầm dập, dùng các loại tư thế kỳ quái nằm sấp trên mặt đất!

Hiển nhiên đều là bị Quan Hồ KO!

"Các người không thể kiên trì được thêm một chút sao? Hả?"

"Chỉ có chút bản lĩnh như vậy sao? Ngay cả Mã đại gia trong viện dưỡng lão cũng đánh không lại! Đứng dậy cho lão tử!"

"Đào tử đến rồi à? Chờ ta một chút! 3 phút là đủ!"

Nói xong nắm đấm của Quan Hồ càng mãnh liệt, đánh cho cơm trưa cho những học viên kia đều nôn ra!

Ngay lúc này, 50 người của ban 10 hiện tại ở cửa phòng huấn luyện thể lực, tất cả hóa đá!

"Ta... Ta có một linh cảm xấu!"

"Đây là huấn luyện thể lực trong truyền thuyết sao?"

Chân Tần Thụ run rẩy giống như hai sợi mì!

"Hiện tại xin nghỉ còn kịp sao?"

"Mẹ kiếp! Nơi này không phải không dùng được dị năng sao? Sao Hồ đạo sư còn hung dữ như vậy?"

Đào Hân Di cười trộm: "Cường độ cơ thể của Hồ ca có thể chống lại nòng pháo 12 mm!"

"A, đúng rồi! Hẳn là nguyên tố hệ thổ đánh tầm xa!"

Giang Nam: !!

Mẹ kiếp! Dùng cơ thể chống đạn?

Người thân là linh võ giả hệ nguyên tố đánh tầm xa!

Sao lại đi luyện ra cường độ thân thể khủng bố như vậy?

Pháp sư thời đại này đều bạo lực như thế sao?

Sau 2 phút! 100 đệ tử đều nằm sấp trên mặt đất!

Quan Hồ lau mồ hôi nóng trên mặt: "Cho các người 10 phút!"

"10 phút nữa! Ta không muốn bất kỳ ai nằm trên mặt đất!"

Lập tức sải bước đi tới trước mặt Đào Hân Di: "Bọn họ đều đã chuẩn bị xong?"

Đào Hân Di cười trộm: "Cho bọn họ 10 phút thời gian? Có ngắn quá không?"

Quan Hồ nhếch miệng cười: "Không ngắn! Sau khi hạ gục lớp 50 người của lớp người, ta có thể nghỉ ngơi trong 3 phút!"

Tề Ngọc đen mặt: "Nên nói thì phải nói! Hồ đạo sư! Người nói chuyện như vậy rất dễ bị ăn đánh!"

Ngô Lương: "Nói nhảm cái gì chứ? Lão tử không tin!"

Diệp Tinh Hà híp mắt lại: "7 phút? Hẳn quá coi thường chúng ta!"

Tần Thụ nuốt nước bọt: "Là bọn họ nói! Không có nửa điểm liên quan tới ta! Chờ lát nữa bị đánh cũng đừng đổ cho ta a!"

Giờ phút này, hơn trăm học viên nằm ở một bên diên cuồng lắc đầu, lệ rơi đầy mặt!

Đừng khiêu khích tên này, lát nữa khi các người bị đánh sẽ không còn dáng vẻ như vậy nữa!

Lúc chúng ta đến, chúng ta còn mạnh mẽ hơn các người a!

Mãnh hổ xuống núi không phải là nói đùa, thật sự bùng nổ!

Quan Hổ cười dữ tợn: "Người mới! Người tự tin tới vậy? Là ai đã cho người sự tự tin này chứ?"

Tề Ngọc: "Vậy còn cần phải nói sao? Tất cả là Nam thần của ta! Hẳn cận chiến vô địch!"

Diệp Tinh Hà: "Nam thần cận chiến so với sư phụ ta còn dữ dội hơn! Hồ đạo sư ngài khẳng định không chơi được hẳn!"

Ngô Lương: "Mảng cận chiến này của Nam ca nhà ta, ai cũng không thể địch được! Chấp ngài hai tay!"

Ánh mắt Tần Thụ sáng lên

Oh ~ bừng tỉnh nhận ra!

Kiến thức này đã được tiếp thu!

Giang Nam cảm thấy bàng hoàng

Mẹ nó các người có nhầm không!

Tự mình nói nhảm nói cuội rồi tìm ta đổ vổ?

Ta nói từng người các người mạnh mẽ như vậy? Hóa ra là kéo hận thù cho ta?

Lão tử rút cuộc trêu chọc ai?

Tất cả đều học hư!

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người Giang Nam!

Khỏe miệng Quan Hồ gọi lên một chút độ cong: "À? Người rất giỏi đánh nhau sao?"

Giang Nam gãi gãi đầu, ngại ngùng cười: "Không... Cũng chỉ bình thường mà thôi! "

Các người nhìn cái nụ cười của con hổ này đi!

Tuyệt đối đang chuẩn bị thu thập ta!

Diệp Tinh Hà: "Nam thần! Người khiêm tốn cũng phải có mức độ!

Tề Ngọc: "Khiêm tốn quá mức chính là dối trá! Lúc trước lúc đánh hai chúng ta, người có thể nói là bùng nổ! "

Ngô Lương: "Nam ca! Người sợ cái gì vậy? Đàn ông không thể nói không!"

Tần Thụ: "Đúng vậy! Hãy cho Hồ đạo sư biết thực lực của người! Cái gì 7 phút chứ? Ta nhổ vào!"

Giang Nam: !!

Để cho Hồ đạo sư biết thực lực của ta? Ta nhổ vào!

Người mẹ nó là đang muốn ám hại lão tử bị đánh chết đúng không?

Mấy người các người không phải là con người!

Lão tử không muốn trang bức, nhường cho các người có được không?

Quan Hồ lấy ra hai găng tay MMA và dây đeo tay, trực tiếp ném cho Giang Nam, lông mày nhướng lên: "Nào! Cùng lão tử so tài thử!"

"Làm mẫu cho bọn họ!"

Hiện tại! Tất cả các bạn học ban 10 đều đổ mặt hưng phấn, đồng thanh hô to:

"Lớp trưởng Giang! Chơi hấn đi!"

"A a! Nam thần! Chơi hấn đi! "

"Chơi hấn đi! Chơi hấn đi! Hạ gục hấn!"

Tập thể đồng thanh hô hào trực tiếp khiến cho bầu không khí nóng lên!

Ngay cả đám nữ sinh kia cũng kích động theo!

"Tiểu Nam cố lên!"

"Cần thận! Đừng để bị tổn thương!"

Giang Nam đầy bất đắc dĩ, cởi giày ra, bắt đầu cởi quần áo: "Chơi như thế nào?"

Quan Hồ nhếch miệng cười: "Không có quy tắc! Chọc mắt cắn

lỡ tai chơi xấu gì cũng được! Cho đến khi một bên bị KO!"

Chương 668 -

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, là chuẩn bị dồn lão tử vào chỗ chết a!

Giờ phút này, không ít đàn anh đàn chị đang luyện tập trong phòng huấn luyện thể lực đều bị hấp dẫn ánh mắt!

"Mẹ nó? Ta không nhầm phải không? Giang Nam muốn solo với Hổ đạo sư à?"

"Thật đúng là ghé mới sinh không sợ hổ a! Đó chính là hổ xuống núi, Giang Nam sắp bị đánh chết!"

"Các khóa trước tới nay còn chưa có bất kỳ học viên nào có thể chinh phục được con mãnh hổ xuống núi này trong phòng huấn luyện thể lực!"

"Kim Cương 8 sao! Nguyên tố hệ thổ! Tổ chất thân thể cùng kỹ xảo cận chiến của Hổ đạo sư cũng đều hung bạo a!"

"Quan trọng nhất là không được dùng dị năng! Hệ không gian như Giang Nam hoàn toàn bị phế bỏ!"

"Mẹ nó! Tiểu tử này cuối cùng cũng có ngày bị thu thập! Phải quay video để lưu niệm!"

Chỉ thấy Giang Nam cởi áo, lộ ra nửa người trên cường tráng!

Cơ bắp cân xứng như đao khắc rìu đục!

Khiến các đàn chị tim đập nhanh hơn, một trận tiếng thét chói tai!

Quấn đai quyền, đeo găng tay, Giang Nam cầm một cái hộ nha nhét vào miệng!

Đôi chân nhẩy nhẩy mấy bước, vẽ ra một bước xinh đẹp!

"Ngài không mang hộ nha sao?"

Quan Hồ tự tin cười: "Người không đánh được mặt ta!"

Giang Nam ngẩn ra, lập tức dừng bước, hai tay ôm lấy giá quyền, cẩn thận cẩn thận di chuyển về phía trước!

Ánh mắt giấu ở phía sau hai quyền giống như chim ưng sắc bén!

Hạ Dao hưng phấn lắc lắc cánh tay Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam nghiêm túc! Nhìn vào mắt hẩn đi!"

Chung Ánh Tuyết khẩn trương, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi!

Theo hai người giật dây, không khí cả tòa nhà huấn luyện thể lực đều khẩn trương theo!

Đúng lúc này, thân thể Giang Nam vừa mới nghiêng về phía trước!

Mâu quang của Quan Hồ sáng ngời, quyền như trọng pháo, một quyền hung hăng hướng về phía mặt Giang Nam đánh tới!

"Mẹ kiếp! Xong đời! Tiểu tử này một chiêu cũng không chống đỡ nổi sao?"

"Còn chưa đánh ra! Quỷ tích xuất quyền đã bị Hồ đạo sư dự đoán được!"

"Giá quyền vừa rồi cũng rất ra dáng a? Cái này..."

Nhưng đối mặt với một khẩu trọng pháo của Quan Hổ, Giang Nam trốn cũng không trốn!

Nghênh đón năm đấm liền và xông lên!

Cũng khi năm đấm sắp đánh vào mặt, đầu Giang Nam hơi nghiêng!

Năm đấm của Quan Hổ vừa hiểm trở lướt qua lỗ tai Giang Nam đánh tới!

Giờ phút này Giang Nam đã chui vào, đạp chân phát lực, xoay người vặn eo, đem toàn bộ lực lượng truyền đến trên quyền!

Tấn công mạnh mẽ!

Quyền như súng thép, đấm thẳng vào mặt Quan Hổ!

"Rầm!"

Một cú đấm, đánh cho Quan Hổ đầu ngửa ra sau, thân thể lui về phía sau!

Giang Nam sải bước xông về phía trước, hạ thấp thân thể, giống như lò xo bị áp súc đến cực hạn!

Xoay thắt lưng móc tay, hai phát liên tục ầm ầm phát ra!

"Ầm! Ầm!"

Sắc mặt Quan Hổ đỏ lên, vừa muốn lui về phía sau!

Giang Nam đạp đất nhảy dựng lên mượn lực, một phát tung người móc quyền, đánh mạnh vào cằm Quan Hổ!

"Rầm!"

Quan Hổ một khắc trước còn đỏ mặt!

Lảo đảo lùi lại ba bước! Che thắt lưng, ánh mắt kinh hãi!

Giang Nam liếm liếm môi, hai mắt tràn đầy hưng phấn: "Hỗ đạo sư sự! Nên đeo hộ nha!

Một dòng nhiệt từ dưới mũi Quan Hồ chảy ra, chỉ thấy Quan Hồ nhe răng cười: "Tiểu tử! Mấy quyền này đủ mạnh!"

Giờ khắc này, cả tòa nhà huấn luyện thể lực đều yên tĩnh trở lại!

Mọi người đều chết lặng!

"Không phải chứ? Đánh cho Hồ đạo sư đổ máu? Giang Nam đánh như thế nào?"

"Mẹ kiếp! Nhìn vào mà da đầu của ta tê! Đối mặt với quyền phản kích? Có nhầm lẫn gì không! Giang Nam dự đoán được dự đoán của Hồ đạo sư?"

"Lá gan cũng quá lớn! Giang Nam đã từng chơi quyền anh chuyên nghiệp sao?! Thật kích thích! "

"Linh dương nhảy nhót? Trượt về phía trước lặn xuống, ngược lên móc quyền như trọng pháo! Con mẹ nó quá ngẫu!"

Giờ khắc này, đám học trưởng kia nhìn ngây người, đây quả thực còn chuyên nghiệp hơn cả thi đấu quyền anh chuyên nghiệp có được không?

Quan Hồ móc ra hộ nha đeo vào miệng, đồng dạng trở nên hưng phấn: "Nào! Để ta xem tên nhóc nhà ngươi có bản lĩnh gì!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ngài sẽ được thấy ngay!"

Nói xong ôm quyền liền xông lên!

Hai người trực tiếp va chạm vào nhau!

Nếu như nói Giang Nam tựa một khẩu súng máy, như vậy Quan Hổ chính là trọng pháo!

Hai người đối công nhìn người hoa cả mắt!

Các loại quyền kích tung ra!

Xoay cổ giảm lực! Bước bướm! Phòng ngự chữ thấp, đỡ vai phòng ngự!

Những kỹ xảo chỉ có thể nhìn thấy ở các trận đấu quyền anh chuyên nghiệp đỉnh cao đều đang thể hiện trên người hai người!

Giờ phút này hai người đã đối công được hơn 5 phút!

Trên mặt đất đều là mồ hôi hai người rơi xuống!

"Rầm! Rầm!"

Tiếng đánh, từng quyền va chạm! Người nghe đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

"Nam thần quá mãnh liệt a! Vậy mà thật sự so đấu với Hổ đạo sư được năm phút? Không phải con người!"

"Quá nhiệt huyết! Quá kích thích! Đánh cả Hổ đạo sư? Những cú né tránh quá tài tình!"

"Đáng tiếc! Khí lực của Nam thần không lớn như Hổ đạo sư! Tổ chất thân thể cũng kém quá xa! Sự khác biệt giữa trọng pháo và súng máy! Vừa rồi không động được Hổ đạo sư a!"

Chương 669 -

Đào Hân Di rung động nhìn Giang Nam: "Tố chất thân thể Giang Nam thật sự kém sao?"

Tố chất thân thể của Quan Hồ chính là cấp Kim Cương!

Giang Nam chỉ mới mới Hoàng Kim! Nhưng chống chọi mấy quyền của Quan Hồ cũng không ngã xuống!

Hoàng Kim bình thường đã nằm sấp từ lâu rồi! Giang Nam còn có thể đánh tiếp!

Điều này chứng tỏ, tố chất thân thể Giang Nam tuyệt đối không kém, thậm chí còn đủ đến rìa Bạch Kim!

Làm thế nào mà hắn làm được?

Hắn vốn là khổng chế cục diện! Tố chất thân thể lại sánh ngang với cận chiến?

Có nhầm lẫn gì không?

Còn có kỹ năng đấm bốc này! Giang Nam thật sự chưa từng thi đấu quyền anh chuyên nghiệp sao?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao há miệng nhỏ, vẻ mặt kinh ngạc!

Ngày thường khi Giang Nam hỗ trợ huấn luyện, cũng không cảm thấy hắn mạnh như vậy!

Đó chỉ là bởi vì cấp bậc hai người các cô căn bản không đủ Giang Nam xuất ra toàn lực!

Đám học viên nằm sấp trên mặt đất giờ phút này ai nấy đều trợn to hai mắt, trong mắt đầy vẻ không thể tin!

Bọn họ bị Quan Hồ ngược đãi nên biết rõ hổ xuống núi khủng bố tới cỡ nào!

Nhưng đánh với Giang Nam lâu như vậy còn chưa kết thúc?

Giang Nam có phải là thần tiên không?

"Rầm!"

Một cú đấm mạnh mẽ đập vào cằm Quan Hồ!

Hai tròng mắt Quan Hồ mất đi độ dài tiêu cự trong nháy mắt!

Cơ bắp giãn ra!

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

"Cơ hội!"

"Phần Huyết!"

Dị có thể không dùng được! Nhưng Phần Huyết vẫn còn ở đây!

Quặng sắt Khốn Linh cũng không quản được cái này!

--

Trong phút chốc, trái tim như nổi trống! Huyết dịch bơm lên!

Da đỏ như máu, hơi nước tràn ngập!

Giang Nam ôm quyền một bước xông lên!

Kinh khủng chính là, cho dù Quan Hồ bị đánh tạm thời mất đi ý thức!

Nhưng nhanh chóng phản ứng lại!

Trái đấm trái đấm vẫn đang xuất kích!

Giang Nam nửa bước không lùi, mượn lực lượng thất lưỡng lắc lư thân trên, phảng phất như con lắc!

Nhanh nhẹn né đi năm đấm Quan Hồ đang đập tới, sau đó hai quyền như búa sắt, ngang nhiên xuất kích!

Trái! Phải! Trái! Phải!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Tiếng trầm đục rung động lòng người!

Mỗi một quyền đều chính xác nện vào cằm Quan Hồ, mạnh mà có lực!

Hai má Quan Hồ bị Giang Nam nhiều lần công kích, cả người đều bị choáng ngợp!

Một màn này thoạt nhìn cực kỳ rung động!

Làn da đỏ thẫm, cả người bốc hơi nước, Giang Nam đổ mồ hôi đầm đìa đang dang rộng hai tay trái phải, điên cuồng đánh Quan Hồ!

Hung ác đến cực điểm!

Ngay lúc này, đám người mới có thể không hiểu! Nhưng các học viên lão luyện hoàn toàn sôi trào!

"Mẹ kiếp! Xuất hiện! Pháo hạng nặng xoay bánh xe!"

"Mẹ nó! Động tác này lão tử chỉ mới thấy qua trong cá trận đấu quyền anh! Tuyệt chiêu của Thái ca!"

"Mẹ nó quá tàn nhẫn! Năm đấm này tựa như rèn sắt! Hồ đạo sư hoàn thủ a!

"Làm thế nào để đáp trả chứ? Giang Nam cứ một mực đánh vào cằm Hồ đạo sư! Não cũng phải chấn động! Hẳn đã không khống chế được sự cân bằng thân thể của mình!

"Hồ đạo sư sẽ không bị Giang Nam cho..."

"Rầm!"

Một cú trọng quyền trực tiếp đánh vào mặt Quan Hồ, máu tươi cuồn cuộn phun!

Chỉ thấy thân thể Quan Hồ giống như tháp sắt, cơ bắp cứng đờ!

Giống như một tấm xi măng ngã ra sau, cả người đều trực tiếp ngã xuống đất!

Khoảnh khắc này! Cả tòa nhà huấn luyện thể lực yên tĩnh, lập tức phát ra tiếng hoan hô động trời!

Các cô gái ban 10 đều hét lên với sự phấn khích! Thỏ Con nhảy cả người lên!

"Quá dữ! 15 năm! Vậy mà có người ở phòng huấn luyện thể lực hàng phục hồ xuống núi? "

"Kỹ thuật tấn công của Giang Nam quá bùng nổ! Thân thể không bằng Hồ đạo sư! Tất cả đều dựa vào kỹ xảo kiên trì tới cùng a!"

"Quả thực những chiêu thức kia quá ngầu a!"

"Thời đại của hồ xuống núi đã kết thúc! Ròng qua sông được sinh ra?"

"Ai ai ai? Người đã quay lại được chưa? Hồ xuống núi bị đánh gục! Đây tuyệt đối là tin lớn!"

"A... Đã quay lại được chưa sao? Đã phát lên diễn đàn học viện rồi!"

Giờ phút này, Giang Nam chống đầu gối thở dốc! Mồ hôi trên mặt như mưa!

Bàn tay mệt mỏi run rẩy!

Quan Hồ bị mình mài giữa!

Nếu không phải kỹ xảo cận chiến của mình áp đảo Quan Hồ, chỉ cần ăn trúng hai phát trọng pháo của hắn, mình cũng phải quỵ!

Đào Hân Di kinh ngạc che cái miệng nhỏ!

Ai có thể nghĩ đến Giang Nam thật sự đánh gục được Quan Hồ?

Còn là KO?

Giang Nam thực sự là một kho báu!

Giờ phút này, mặt mũi đám người Tần Thụ đều trắng bệch, cả người run rẩy!

Có thực sự đánh gục được sao? Có nhầm lẫn hay không, vốn đang nghĩ để Giang Nam chống đỡ một đợt, đám bọn họ còn có thể kéo dài thời gian bị đánh!

Bây giờ...

Tề Ngọc run rẩy nói: "A,.. Đợi lát nữa Nam thần cùng hồ xuống núi sẽ không hợp lực xử lý chúng ta chứ?"

Tần Thụ: "Ta vẫn nên đi nôn ra bữa trưa trước đi, bằng không

lát nữa nôn ra tại chỗ cũng không dễ nhìn, một chút cũng không đẹp trai!"

Chỉ thấy Quan Hổ chậm rãi đứng dậy, lau máu trên mặt!

Hai bên má sưng lên giống như một cái bánh bao!

"Phụt~"

Nhổ răng ra!

Nhìn hai cái răng cửa bị gãy trong lòng bàn tay, mặt Quan Hổ đều đen!

Chương 670 -

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ...]

"Ồ? Không phải chứ? Đã đeo hộ nha còn có thể đánh bay răng?"

"Phụt~"

"Ai ai! Người nghẹn lại đi! Hồ đạo sư cũng cần mặt mũi a!"

"Cẩn thận chốc lát hắn đánh người nha!"

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ...]

Khuôn mặt của hắn có chút tối sầm lại, rồi lại trở nên đỏ!

Đen đỏ đan xen!

Bị học viên của mình đánh bay răng cửa?

Ah, ah! Mất hết mặt mũi rồi!

Giang Nam: !!

"Cái kia! Đừng tức giận!"

Quan Hồ đen mặt, cắn răng vào túi, đứng dậy nói: "Ừm! Không sao! Không đổ lỗi cho người! Là bản thân ta sơ suất!"

Giang Nam: "Phụt~ a!"

Nhịn xuống! Mình chắc chắn để nhịn được!

Lát nữa ra khỏi phòng huấn luyện thể lực sẽ không đánh ta đó chứ?

Vẫn nên an ủi hẳn mới được!

"Hồ ca! Đừng tự ti! Răng cửa không còn cũng là chuyện tốt!"

Quan Hồ sửng sốt: "Tốt chỗ nào?"

Giang Nam: "Răng cửa không còn cũng không trì hoãn người một tay láy Bentley a!"

"Hơn nữa người lại có thêm một tuyệt kỹ mà người khác không có! Uống trà sữa không cần phải há miệng!"

"Đem ống hút theo lỗ thủng răng cửa vào là được rồi!"

"Ngắm lại ánh mắt của đám con gái uống trà sữa kia khi nhìn người thi triển tuyệt kỹ đi! Chắc chắn là hâm mộ không thôi!"

Đào Hân Di đều cười!

"Phụt ha ha ha ha! Hồ ca... Ta... Ta không nhìn được! Người dạy học trước đi"

Nói xong chạy ra khỏi phòng huấn luyện thể lực nhanh như chớp, mặt ghen đỏ bừng!

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ...]

Mẹ nó uống trà sữa mà không cần há miệng!

Lão tử gãy hai cái răng cửa chỉ để chọc vào ống hút sao?

Không biết an ủi người khác thì đừng có an ủi có được hay không?

Trái tim ta đang rỉ máu!

Quan Hồ hung hăng lườm Giang Nam một cái!

Lập tức hét lên: "Thấy không? Đây chính là cái kết cho việc xem thường đối thủ! Ta dùng trải nghiệm cá nhân để cho mọi người học hỏi!"

"Đây chỉ là trong huấn luyện! Chỉ mất hai răng cửa trong bốn cái! Còn trên chiến trường, thứ mất đi chính là bốn cái mạng!"

"Hiện tại còn cảm thấy huấn luyện thể lực không quan trọng sao? Một người chuyên không chế cục diện như Giang Nam! Không cần dị năng đều có thể cường đại đến trình độ này!"

"Một người có cường đại hay không! Không phải nhìn vào dị năng! Mà nhìn vào nắm đấm!"

"Hiện tại! Điều duy nhất các người phải làm! Chính là đánh ngã ta!"

Giờ phút này, 50 học viên ban 10 lần lượt đổ mặt!

Mặt dù tình huống đang rất nghiêm túc! Nhưng bởi vì mất đi răng cửa nên nói chuyện lọt khí rất giống như đang diễn hề!

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ +666!]

Giang Nam giơ tay lên: "Ta có cần luyện nữa không?"

Quan Hồ đen mặt: "Người thì không cần!"

Giang Nam cười thầm! ! Như vậy chẳng phải tiết học buổi chiều này được hoạt động tự do?

Bày quỳ hàng! Bày quỳ hàng!

"Người giúp ta đi đánh với ban 4 ban 5! Tí nữa , ban 6 7 8 9

cũng sẽ đến!"

"Người đánh 100 người ban 6 ban 7! Ta đánh 100 người ban 8 ban 9!"

Giang Nam: ???

Không... Không phải chứ?

Tại sao ta lại phải trở thành đạo sư bất đắc dĩ chứ? Làm thế này ổn không?

Người cps trả lương cho ta không hả?

"Đừng ngại mệt mỏi! Người vẫn còn rất nhiều không gian để phát triển! Ta không thể áp chế được người! Chỉ có thể dựa vào số lượng! Đây cũng là một loại phương thức huấn luyện!"

Giang Nam hơi chu môi, đến trước ban 4 ban 5!

Chỉ có thể thành thật huấn luyện! Con đường thể lực này không có lối tắt nào để đi!

Nhưng quá mệt mỏi!

Giờ phút này, các học viên ban 4 ban 5 vừa thấy Giang Nam đi tới, ai nấy đều sắp khóc!

Vừa mới tiến hồ xuống núi đi, vốn còn suy nghĩ có thể nghỉ ngơi một lát!

Hiện tại lại có rồng qua sông càng mãnh liệt hơn?

Những ngày an yên không thể hưởng!

[Giá trị oán khí từ Vương Bác + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Trương Phỉ Phỉ + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trong đôi Giang Nam như hiện lên hai túi tiền!

Lão tử sao lại quên chuyện này?

Mẹ nó làm huấn luyện viên cũng có thể kiếm được giá trị oán khí a!

Hơn nữa còn là quang minh chính đại kiếm giá trị oán khí!

Lúc đó Giang Nam giơ tay lên nói: "Hổ đạo sư! Ta có thể nộp đơn xin làm đạo sư trong phòng huấn luyện thể lực không? "

"Sau này mỗi ngày lên lớp ta đều có thể giúp các bạn cùng lớp huấn luyện!"

Quan Hồ sững sốt: "Được a! Nhưng người không sợ vất vả sao?"

Giang Nam vỗ ngực, khuôn mặt chân thành: "Vì dân phục vụ!"

Quan Hồ nhếch miệng cười

"Khá lắm! Được!"

Giang Nam giật mình một cái!

Hổ đạo sư! Người mẹ nó hay là đừng cười a!

Răng cửa bị gãy khiến người ta nhìn người như đang đùa giỡn!

Chỉ thấy Giang Nam xoay người, nhìn 100 học viên trước người, vắn cổ, cười tà mị!

"Vậy thì! Chúng ta bắt đầu thôi!"

Giờ khắc này Giang Nam xông vào trong đám học viên!

Giống như hắc long qua sông! Tung hoành ngang dọc!

Một quyền một tên tinh quái!

[Giá trị oán khí từ Lâm Bảo Nhi + 1000!]

Một quyền một cô bé đáng yêu!

[Giá trị oán khí từ Tưởng Linh + 1000!]

Miễn phí cung cấp cho mọi người một đôi mắt thâm đen!

[Giá trị oán khí từ Dương Thụ + 1000!]

Chương 671 -

Oa haha!

Chuyện này quá sảng khoái rồi phải không?

Đây chẳng phải là đang nhặt không giá trị oán khí sao?

Vừa có thể huấn luyện lại có được giá trị oán khí? Cuộc sống học viện quả thật quá thoải mái!

Vậy là từ hôm nay!

Thời đại của hổ xuống núi trong phòng huấn luyện thể lực chính thức kết thúc!

Mở ra thời đại của rồng qua sông!

Trở thành cơn ác mộng của tất cả các học viên trong học viện Tiên Phong!

Nhưng mà lúc này video trên diễn đàn đã nổ tung, độ nóng thậm chí trực tiếp nhảy vọt qua chủ đề 7 điều kỳ bí của học viện!

Thứ bùng nổ không phải gì khác!

Chính là video Giang Nam đối chiến với Quan Hổ!

Tiêu đề:

Hổ Xuống Núi vs Rồng Qua Sông, nhiệt huyết quyết đấu!

Sự kết thúc của một kỷ nguyên! Một kỷ nguyên mới bắt đầu!

Răng cửa làm bằng chứng!

(Video).mp4

Bình luận phía dưới đã trực tiếp đẩy lên 99 +

"Con mẹ nó! Hồ Xuống Núi bị Giang Nam KO? Còn đánh rớt cả răng?"

"Không phải chứ? Thật hay giả? Ai có thể hàng phục được Hồ Xuống Núi kia?"

"Cái kia... Con hàng này không phải chỉ chơi đao thôi sao? Từ lúc nào mà cận chiến cũng mạnh như vậy chứ?"

"Mẹ kiếp! Có thể để lại một con đường sống cho người khác không?"

"A~ Nam thần ngẫu chết đi! Các người nhìn cơ bắp của hần, còn có mồ hôi!"

"Ta đang dùng lưỡi quét màn hình a! Mlem~"

Giờ phút này, Lê Băng nhìn video trên diễn đàn mà nuốt nước bọt, mắt đầy tò mò!

Hoàng Kim 1 sao! Cường độ cơ thể gần với mức Bạch Kim?

A a a!

Thật muốn nghiên cứu thân thể Giang Nam một chút nha! Chắc hẳn có gì đó không thích hợp!

"Ha ha ~ ai quay video này? Chắc chắn là hàng giả! Giang Nam sao có thể đấu lại Hồ đạo sư? Đánh rầm!"

"Người anh em! Hồ đạo sư hiện tại còn đang ở phòng huấn luyện thể lực, răng cửa làm chứng!"

"Giang Nam hiện tại còn đang ở phòng huấn luyện thể lực giúp

Hồ đạo sư cuồng ngược đám người mới kia! Tất cả đều khóc!"

"Cái gì ~ các chị em! Hẹn nhau tại phòng huấn luyện thể lực! Ta vừa mua chiếc quần thể thao màu hồng! Còn có áo bra thể thao hình dâu tây! Đi thôi!"

Giờ phút này, không ít chị em đều tiêu tốn điểm cống hiến chạy đến phòng huấn luyện thể lực vây xem!

Chỉ thấy Giang Nam để thân trần, tóc cùng lưng đều bị mồ hôi thấm ướt! Cực kỳ đẹp trai!

Lúc này đang cuồng ngược 100 học viên ban 6 ban 7!

100 học viên ban 4 ban 5 đều đã nằm sấp!

"Phụt ha ha ha ha! Đánh không lại ta, các người có tức giận hay không?"

"A! Cô gái kia đừng có nằm sấp trên mặt đất giả chết, ta đã thấy được người nhìn trộm ta! Đứng dậy chuẩn bị hưởng thụ năm đầm nào!"

Lúc này danh sách giá trị oán khí điên cuồng làm mới, tất cả đều là 1000!

"Ô ô ô ~ Rõng qua sông không phải là người! Nói đánh mặt liền đánh mặt!"

"Quầng thâm của lão tử so với Gaara còn sậm màu hơn a!"

"Hắn đã đánh hơn 100 lần rồi, không biết mệt sao?"

"Mấy gặt đầu người vô tình chính là người sao?"

Cảnh tượng này phải gọi là thảm thiết!

Giờ phút này, đám người Chung Ánh Tuyết cũng đã bị Quan

Hồ giáo huấn một trận!

Từng người nằm trên mặt đất lặng lẽ rơi lệ!

Về phần đám người Tần Thụ kia? Bị đánh sưng lên hai vòng...

Lúc này Quan Hồ đang đánh 100 người ban 8 ban 9!

Hét lớn một tiếng: "Không cần hỏi! Ta nói một con số! 3 phút!
Tất cả đều ngã!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta nhanh hơn người!"

Hai người so đấu! Người hưởng trọn lại là đám học viên!

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Ngay lúc này, diễn đàn đăng một bảng ghi chép!

Tiêu đề: Tổng hợp chiến tích của Chiến thần!

Ngày 4 tháng 11: Khiến Viện trưởng! Phó viện trưởng! Đoàn anh u đầu sút trán! Thời gian gây án không quá 3 giờ!

Ngày 5 tháng 11: Đánh bại 54 học trưởng!

Đêm 7 tháng 11: Đưa 59 đàn chị lên đỉnh!

Ngày 8 tháng 11: Đánh gãy hai răng cửa của Hồ Xuống Núi!
Đánh gục 200 học viên cùng cấp!

Chờ cập nhật~

"Ta cảm thấy bối rối!"

"Yên tâm... Đây chỉ mới là bắt đầu!"

"Nam thần đây là muốn lật nóc nhà, hần chuẩn bị lật đổ từ trên xuống dưới!"

"Con mẹ nó chiến tích chiến thần! Ta phục!"

Cho đến khi mặt trời lặn, tiếng kêu thảm thiết ở phòng huấn luyện thể lực vẫn chưa dừng lại!

Giá trị oán khí mà Giang Nam kiếm được đều vọt thẳng lên trời!

Danh tiếng của rồng qua sông đều nổi lên!

Chỉ là danh tiếng này lại là tai tiếng!

5 giờ chiều, xếp hàng tập trung!

Chỉ thấy cả người Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều ướt đầm, mồ hôi đầm đìa!

Trên má có chút bầm tím, toàn thân đau nhức!

Ánh mắt Giang Nam đau lòng: "Có đau không? Ta có thể xoa bóp sao? Trở về luộc trứng gà đập cho các người, nếu không ăn một gốc nhân sâm là được rồi!"

"Mẹ nó! Hồ đạo sư không phải là con người! Nhìn xem hai người bị hần đánh ra sao!"

Hạ Dao cười trộm: "Ai nha, không sao! Muốn trở nên mạnh hơn sao có thể không trải qua cay đắng chứ? Bình thường cùng người huấn luyện người cũng không nở xuống tay!"

Về mặt Chung Ánh Tuyết kiên định: "Chúng ta không muốn bị người bỏ quá xa! Không sao! Người có thể yên tâm!"

Hoa Linh xoa xoa hai má: "Người còn không biết xấu hổ mà nói Hồ đạo sư? Nhìn xem người đánh người ta như thế nào!"

Chỉ thấy trong hàng ngũ, mấy lớp do Hồ đạo sư tiếp nhận chỉ có chút vết bầm tím trên người mà thôi!

Chương 672 -

Mà những ban 4 5 6 7 rơi vào tay Giang Nam, trên mặt mỗi người đều mang theo đôi mắt đen to đùng, hai mắt nhìn Giang Nam đều sắp phun lửa!

Giang Nam: "Không sao, dù sao ra ngoài bọn họ cũng không đánh lại ta!"

Hoa Linh:...

Nghe đi! Đây còn là lời mà con người có thể nói ra hay không?

Đào Hân Di nhìn vẻ mặt mệt mỏi của các học viên cũng có chút đau lòng!

"Đợi lát nữa chúng ta phải đi tới viện dưỡng lão, làm chút công việc tình nguyện!"

"Chắc hẳn mọi người vẫn luôn rất tò mò, học viện chúng ta vẫn luôn được gọi là viện dưỡng lão Tiên Phong!"

"Nguyên nhân chính là bởi vì những bô lão trong viện dưỡng lão kia!"

Ngay lúc này, tất cả mọi người tò mò lắng nghe!

"Bọn họ đều từng là những người tiên phong! Người mở đường của thời đại!"

"Hơn 20 năm trước, khi sự hồi sinh của linh khí bắt đầu! Vô số Linh Khư lần lượt xuất hiện! Thế giới trở nên hỗn loạn! Linh thú lao ra khỏi Linh Khư! Họa loạn một phương! Lịch sử gọi là linh họa chi loạn!"

"Khi đó nhân loại cực kỳ bất lực, chỉ biết nắm giữ vũ khí nóng, chúng ta ở trước mặt linh thú không chịu nổi một kích! Cho dù thức tỉnh dị năng thì căn bản cũng không biết tu luyện như thế nào! Làm thế nào để trở nên mạnh mẽ hơn!"

"Chúng ta chỉ có bom hạt nhân! Vũ khí nóng mạnh nhất của nhân loại! Nhưng đó là hộp ma thuật của Pandora, một khi mở ra sẽ không đóng lại được!"

"Là bô lão này đã mở đường, lần lượt dùng thân thể của mình thử sai! Thử dùng các loại phương pháp tu luyện! Trở nên mạnh mẽ hơn!"

"Giúp cho nhân loại có được vốn liếng để đối kháng với linh thú!"

"Mới có được hệ thống tu luyện hôm nay! Phương pháp! Con đường các người đang đi bây giờ! Đều là nhờ những người tiên phong đã sử dụng tính mạng của bản thân!"

"Ngày hôm nay của các người! Đều đang đứng trên vai của bọn họ!"

Giờ khắc này, bao gồm cả Giang Nam! Về mặt tất cả mọi người đều nghiêm túc, nghiêm túc hành lễ!

"5 năm! Chỉ mất 5 năm! Những người tiên phong đã bình định được sự hỗn loạn của tai họa trong nước!"

"Bọn họ không quan tâm tương lai của bản thân, không tiếc giá nào để trở nên mạnh mẽ, chạy đua với thời gian! Bởi vì một ngày họa loạn chưa lui, sẽ càng nhiều người phải chết!"

"Tiêu viện trưởng! Người đầu tiên trên thế giới đột phá đến Đạo Thiên! Tự mình đặt tên cho cảnh giới này! Một trong những người sáng lập hệ thống tu luyện hiện nay!"

"Từ Hắc Thiết vọt tới Đạo Thiên! Viện trưởng chỉ mất năm năm!"

Giang Nam mở to hai mắt!

5 năm? 5 năm xông vào Đạo Thiên? Đây là thần tiên phương nào a!

"Tám khiên của Hoa Hạ! Triệu đại gia! Từng chặn trước 12 cổng Linh Khư, vào phòng cấp cứu 29 lần, thậm chí trèo ra khỏi nhà xác một lần cũng không chết! "

"Đao phủ Vương đại gia! Giữ kỷ lục giết 10 vạn người! 5 năm! Hắc đã giết hơn 10 vạn linh thú! Ghi chép vẫn còn đây!"

"Điều thủ thần y Lưu bà bà! Số người được bà cứu còn nhiều hơn số người mà các người từng gặp!"

Từng sự kiện một! Tất cả đều khiến lòng người rung động!

Từng có lúc, bọn họ chính là một trong những nhóm người chói mắt nhất trên thế giới! Đó là người tiên phong mở đường!

Dựa vào sức mạnh của bản thân! Kéo toàn bộ thời đại về phía trước!

"Vô số người tiên phong đã chết trong linh họa chi loạn! Là bọn họ dùng tính mạng bảo vệ cho thế giới tốt đẹp hôm nay!"

"Thời gian thấm thoát, những người tiên phong đều đã già!"

"Đã từng bởi vì theo đuổi tốc độ tu luyện quá nhanh, không tiếc phải trả cái giá lớn để trở nên mạnh mẽ! Hoặc là đi sai đường, khiến cho thân thể bọn họ tràn đầy bệnh ẩn, bệnh tật quẩn thân, không còn vinh quang của ngày xưa!

"Anh hùng không nên bị lãng quên, bọn họ vì quốc gia mà trả giá mọi thứ, hẳn nên được hưởng tuổi già an lạc!"

"Học viện Tiên Phong được thành lập với mục đích, một mặt là để cung cấp cho những người tiên phong cũ một môi trường sống ổn định!"

"Mặt mặt là để đào tạo những người tiên phong mới! Tiếp nhận truyền thừa của thế hệ trước! Truyền lại ý chí của người tiên phong!"

"Hiện tại! Các người đã biết tại sao phải làm công nhân tình nguyện chưa?"

Ngay lúc này, tất cả các học viên ban 10 nghiêm người , hô lên: "Đã biết!"

Đào Hân Di vui mừng cười: "Vây được rồi! Nhớ kỹ, hãy khiến các bô lão yêu thích!"

"Được các bô lão yêu thích sẽ có niềm vui bất ngờ a!"

Mọi người vừa nghe, ánh mắt cả đám đều trong suốt, hưng phấn không chịu được!

Mặc dù những người tiên phong cũ trong viện dưỡng lão hiện giờ không được khỏe lắm!

Nhưng năm đó đều là một đại nhân vật, là mãnh nhân! Một nhóm mạnh mẽ!

Trong tay khẳng định có không ít bí tuyệt, bản lĩnh giữ nhà các kiểu!

Cả đám đều là ông lão kho báu! Bà lão kho báu!

Tục ngữ đều nói trong nhà có người già, như một báu vật!

Viện dưỡng lão Tiên Phong có nhiều bảo vật như vậy, Giang Nam cảm thấy mình nhất định phải khai thác một chút!

"Xem ra! Phải xuất ra tuyệt chiêu rồi!"

"Ừm ~ bắt đầu từ khiêu vũ quảng trường là được rồi!"

Sau khi kết thúc buổi huấn luyện thể lực, các học viên mới vào đều kéo cái thân thể mệt mỏi đi tới khu viện dưỡng lão!

Chương 673 -

Không ít ông lão bà lão đều ở công viên dạo phố, chơi cờ vua, rèn luyện thân thể!

Bầu không khí yên bình và tốt đẹp!

Nhìn thấy đám học viên mới gia nhập này, không khỏi đưa mắt nhìn kỹ!

"Ừm! Những đứa trẻ mới này không tệ!"

"Nghe nói có một tên nhóc dám đánh cả lão Triệu? Đều đồ cả máu?"

"Lão Triệu kia cũng đáng đời! Còn dám thêm muốn cơ thể con gái nhà người ta, hạ tiện! Em gái Lý đều đã khóc mấy ngày rồi!"

"Bảo sao mấy ngày gần đây lão Triệu cứ luôn chạy tới bên này! Đáng đời! Phi! Lão già cặn bã!"

"Ai? Hân Di? Lần này sao lại tuyển được hơn 200 đứa nhỏ dị năng hóa thú a? Hóa thú gấu trúc đích thực rất có tiềm lực, nhưng không cần phải chiêu nhiều như vậy chứ?"

Lời này vừa nói ra, hơn 200 ánh mắt thù hận trừng về phía Giang Nam!

Còn không phải lỗi của hân sao?

Mẹ nó đều đánh chúng ta thành động vật được bảo vệ!

[Giá trị oán khí từ...]

Vì vậy, Giang Nam càng thêm kiên định với quyết tâm trở thành một đạo sư có trách nhiệm!

.....

Đào Hân Di không nhịn được cười: "Được rồi, mọi người có thể đi làm tình nguyện rồi! Năm bắt cơ hội!"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều sáng như bóng đèn!

Tìm kiếm mục tiêu của mình trong công viên!

Giang Nam mang theo xẻng tuyết đi thẳng vào sâu trong khu vườn nhỏ!

Khai quật kho báu cũng cần có kỹ năng!

Sao có thể trực tiếp vừa lên liền hỏi nhóm ông lão bà lão, người có tuyệt chiêu để đời gì hay không?

Như vậy chẳng phải có vẻ tham lam quá sao?

Vẫn nên lơ đãng biểu hiện ra sự ưu tú!!

Gợi lên lòng yêu tài của các ông lão bà lão!

Đến lúc đó chẳng phải đều chạy tới đòi dạy tuyệt chiêu cho ta sao?

Ừm, ta chỉ vì không muốn phụ lòng tốt của bà lão, mới bị ép học tuyệt chiêu!

Giang Nam! Người thật đúng là chàng trai tâm cơ!

Chỉ thấy Giang Nam tay cầm xẻng tuyết, đem đao pháp cấp tông sư dung nhập vào trong đó!

Trong lúc nhất thời...

Gió mạnh thổi bay!

Xẻng như hàn đao lộ ra mũi nhọn!

Tuyết đều tung tóe ra hai bên đường!

Xẻng xúc tứ phương tâm bàng hoàng!

Nhất cử nhất động đều ẩn chứa hương vị huyền bí, quả thực chính là nghệ thuật! Hiệp khí mười phần!

Đám học viên cùng nhau làm tình nguyện viên cũng sợ ngây người!

Chơi lớn như vậy sao?

Đám các ông lão bà lão kia ngạc nhiên nhìn Giang Nam, chắc chắn, đáng khen!

"Chàng trai này không tệ! Cảm giác rất có hương vị!"

"Chỉ cần một cú xúc tuyết! Lại vẽ ra được nhiều cảm giác như vậy?"

"Cái xẻng tuyết lớn như vậy, uy thế vung xẻng hùng hực, tên nhóc này rất có sức a!"

"Không phải là xúc tuyết sao? Hắn sao lại xúc tuyết vắng khắp nơi..."

Giang Nam: !!

Nhìn ta đi! Nhìn ta nữa đi!

Ta giỏi như vậy!

Không dạy tuyệt chiêu cho ta đều mù quáng!

Giờ phút này, đám người Tề Ngọc, Diệp Tinh Hà, Tần Thụ,

Ngô Lương tụ tập cùng một chỗ!

Tề Ngọc: "Mấy anh em! Đã chuẩn bị xong hết chưa?"

Tần Thụ cười hắc hắc, móc ra một cái xẻng!

Diệp Tinh Hà móc ra một bao tải!

Ngô Lương khiêng một cái loa âm hưởng!

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mấy người đều tập trung ở trên người Ngô Lương!

"Mẹ kiếp! Người định làm gì với dàn âm thanh này? Không phải đã nói là sẽ tới vườn rau của Lưu bà bà trộm hành lá sao?"

"Người điên rồi! Không sợ chúng ta bị phát hiện phải không?"

Ngô Lương ngạc nhiên: "Không phải... Các người không đi khiêu vũ ở quảng trường với ta sao?"

"Đi đi! Đi sang chỗ khác! Mục tiêu của chúng ta chỉ có một, đó là vườn rau!"

"Người tự mà đi khiêu vũ quảng trường đi! Chúng ta sẽ đi trộm hành lá!"

Ngô Lương bĩu môi, một chút chí khí cũng không có!

Các người không hiểu sự hấp dẫn của khiêu vũ quảng trường lớn như thế nào!

Chờ lão tử trở thành vũ công được các cô lão hoan nghênh nhất, các người liền hối hận đi!

Mang theo dàn loa lên và chạy đến quảng trường!

Tần Thụ nhếch miệng cười: "Đi! Tìm Lưu bà bà!"

Ba người mang theo bao tải cùng xéng chạy tới đại gia đại nương!

"Bà bà! Bà có phải là Lưu bà bà không?"

"Người thích trồng rau sao?"

"Vườn rau của người ở đâu..."

.....

Giang Nam xúc tuyết nửa ngày thở hổn hển!

Nhưng căn bản không có bà lão nào đến nói chuyện với mình!

Chẳng lẽ mình còn chưa đủ ưu tú?

Không khỏi xách xéng tuyết, ngồi ở trong lương đình chuẩn bị nghỉ ngơi một lát rồi tái chiến!

Chỉ thấy trong lương đình có một ông lão chống gậy!

Một tay chống gậy, một tay cầm ống nhòm không ngừng nhìn quanh!

Ông nhòm đều đã cũ nát, nhìn vào liền biết bình thường sử dụng không ít!

Vương đại gia miệng chảy nước miếng cười: Khả khả ~ Khả khả~

Giang Nam không khỏi nương theo hướng ống nhòm nhìn lại!

Chỉ thấy xa xa, hai bà lão mặc áo bông đang dệt áo len, cười vui vẻ!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, Vương đại gia còn có mặt này sao?

Thật đúng là người già tâm không già mà, cơ hội này không phải là tới sao?

"Hướng 3 giờ! 84 59 81!"

Vương đại gia: "Nhận được!"

Ổng nhòm ngay lập tức quay lại!

Chỉ thấy giờ phút này Hoa Linh đang nhón chân, dùng giẻ lau tủ, đem vóc người hoàn mỹ bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Vương đại gia bĩu môi: "Phi ~ cái này có cái gì mà đẹp?"

Chương 674 -

Trong lúc nói chuyện lại nhắm ống nhòm vào bà lão dẹt áo len...

Giang Nam: ???

"Khẩu vị đại gia độc đáo như vậy sao?"

Vương đại gia gập ống nhòm lại rồi nhìn Giang Nam một cái: "Tên nhóc nhà người biết gì? Rượu đường nhiên càng già càng thơm!"

"Ai... Ta cũng chỉ có thể nhìn một chút, với bớt cơn nghiện! Thật tiếc! Thật đáng tiếc!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Ta cảm thấy cần phải để cho ngài được nhìn cho đã nghiện!"

Vương đại gia sửng sốt: "Nói như thế nào?"

Chỉ thấy Giang Nam tiến lên, lấy ra một củ tỏi hắc hắc hắc nhét vào trong tay Vương đại gia!

"Thứ này so với ống nhòm còn dùng tốt hơn nhiều!"

"Sau khi mặt trời lặn, ăn vào, hòa quyện vào bóng đêm, ngài sẽ thực sự được trải nghiệm vẻ đẹp của cuộc sống!"

Vương đại gia nuốt một ngụm nước bọt, ngạc nhiên nhìn củ tỏi đen trong tay!

"Thật sự có thần vật như vậy sao? Tên nhóc nhà người không phải đang lừa gạt ta, muốn lừa gạt bí tuyệt của ta đấy chứ?"

"Làm sao có thể! Giang Nam ta làm chuyện tốt không bao giờ để lại tên! Đại gia, ngài ăn thử là biết!"

Nói xong cho Vương đại gia ném một ánh mắt người hiểu được, xách xẻng tuyết lên, thuận di một cái không còn bóng dáng!

Wương đại gia nhìn tối đen trong tay, đột nhiên có chút chờ mong trời tối!

Giang Nam đi bộ trong khu vườn cười hắc hắc!

Chỗ cường đại của củ tỏi hắc hắc hắc này, Giang Nam đương nhiên hiểu rõ!

Radar nhỏ hình người! Máy đo ba chiều! Chỉ một tiểu tiết cũng có thể giúp người dò xét vô cùng nhuần nhuyễn!

Wương đại gia dùng rồi tất sẽ nghiệm a!

Nếu muốn, nhất định sẽ tới tìm mình! Như vậy bí tuyệt chẳng phải sẽ đến tay sao?

Ngay sau đó!

"Rầm!"

Vách tường bên cạnh bị đánh xuyên qua, thân thể Triệu Đức Trụ giống như đạn pháo bắn ra, từng ngụm từng ngụm học máu!

"Vương chết tiệt! Lão già cặn bã! Sau này người đừng có tìm tới ta! Hai chúng ta đã chia tay!"

"Người đi tìm cô gái kia đi! Không biết xấu hổ! Cút!"

Không đợi Triệu Đức Trụ đứng dậy, chỉ thấy giường trong phòng, bàn trà, sofa, tủ lạnh liên tiếp bay ra!

Nện mạnh vào người Triệu Đức Trụ!

Triệu Đức Trụ đứng dậy, vẻ mặt lo lắng: "Hồng Hồng! Người tin ta! Tin ta!"

"Ta tin người cái quý! Người là một lão già tệ bạc!"

Ngay sau đó, 300 cân tạ bay ra khỏi phòng, dán chắc lên mặt Triệu Đức Trụ!

Phát ra một tiếng “rầm”!

Giang Nam nhìn mà rùng mình một cái!

Lý đại nương thật hung dữ a!

Triệu Đức Trụ lau máu trên mặt, yên lặng đi đến một bên trụ đá ngồi xuống!

Những giọt nước mắt chảy theo má!

Cái này... Có phải là cảm giác thất tình không?

Trái tim ta! Đau quá!

Đột nhiên, Giang Nam cảm thấy lương tâm của mình ngứa ngáy, có chút áy náy!

Dù sao Triệu đại gia cũng bởi vì mình mới thất tình!

Người ta lớn tuổi như vậy, tìm đối tượng cũng không dễ dàng!

Giang Nam cảm thấy mình cần phải giúp Triệu đại gia theo đuổi Lý đại nương trở về!

Không khỏi tiến lên nói: "Triệu gia gia! Ngài muốn cứu vãn tình yêu bị mất này không? Ta có thể giúp!"

Triệu Đức Trụ vừa nhìn Giang Nam, trong lòng tức giận liền không đánh một chỗ!

"Giúp? Người giúp cái rắm? Lão tử chính bởi vì người mới mất đi tình yêu a!"

"Cút đi! Coi chừng ta đánh người!"

Giang Nam: "Lão Triệu! Ngài thật sự nỡ để mất Lý đại nương sao? Ngài nên nghĩ kỹ nha!"

"Có vài người, một khi bỏ qua, sẽ không trở về nữa!"

Triệu Đức Trụ mang vẻ mặt phẫn nộ: "Nhưng Hồng Hồng căn bản không nghe ta giải thích a!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta có cách! Hãy nghe ta! Bảo đảm người có thể theo đuổi được Lý đại nương!"

Triệu Đức Trụ liếc Giang Nam một cái: "Chỉ với người?"

Giang Nam tự tin nói: "Ngài cũng đừng xem thường ta! Là giấc mơ của 900 triệu thiếu nữ cả nước! Ngài nghĩ ta vô dụng sao?"

"Đuổi theo con gái gì đó! Chính là chuyên môn của ta!"

--

Triệu Đức Trụ nuốt một ngụm nước bọt, có chút động tâm!

Đúng rồi!

Tên nhãi thúi này vô luận đi tới đâu cũng có một đám em gái mê đắm!

Ngay cả lúc ở phòng đồ chơi, Hàn Mộng Lộ cùng Đào Hân Di đều giúp Giang Nam nói chuyện!

Dường như Giang Nam luôn có thể khiến cho các cô gái yêu thích!

"Đáng tin sao? Người đã giúp được ai thành cặp chưa?"

Giang Nam vỗ ngực: "Tất nhiên a! Anh trai mắt kính cùng Đỗ Nguyệt chính là do ta ghép đôi thành!"

"Hiện tại bọn họ còn đang phải cảm ơn ta a! Ngại cứ yên tâm đi!"

Ánh mắt của Triệu Đức Trụ sáng lên: "Chiêu gì? Nói nghe thử?"

Giang Nam vuốt cằm: "Lý đại nương thương tâm như vậy, vậy nhất định là có yêu ngài!"

"Bà ấy thích ngài ở điểm nào?"

Triệu Đức Trụ: "Đương nhiên là thích sự cao lớn uy mãnh của ta! Đẹp trai bức người!"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn thoáng qua Triệu Đức Trụ!

Đầu tròn lớn! Không có tai! Một mặt đầy máu, trong miệng chỉ còn bốn cái răng...

Đôi mắt hoài nghi nhân sinh!

Đẹp trai bức người?

Ngài lấy đầu ra tự tin để nói được những lời này?

"Khụ khụ! Nếu đã là vậy! Ngài có thể đem những điểm mà bà ấy yêu thích, phóng đại tới vô hạn, như thế bà ấy liền sẽ yêu ngài hơn!"

"Yêu đến mức không thể tự kiềm chế!"

"Có bảo bối của ta! Giúp cho mị lực của ngài có thể phóng to vô hạn, Lý đại nương tất nhiên rơi vào tay giặc!"

Chương 675 -

Triệu Đức Trụ nghe với vẻ mặt ngây ngốc: "Ừm... Thật sao?"

Giang Nam: "Ngài vẫn không tin ta sao?"

Triệu Đức Trụ: "Những điểm này! Làm thế nào để phóng to lợi thế của ta chứ?"

Giang Nam cười hắc hắc!

Giờ ra một bình Đại Lực 2.0!

Một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan!

Một gói kẹo nổ tim đập âm âm!

Một bộ tổ hợp xuất chiêu, sẽ không có đại nường nào không theo đuổi được!

Triệu Đức Trụ đen mặt: "Thằng nhóc thối người lại muốn hãm hại ta! Đại lực 2.0 này uống xong đầu sẽ phát sáng đúng không?"

Giang Nam trừng mắt: "Phát sáng thì sao? Ngài đội mũ vào là được!"

"Thứ này có thể biến ngài thành mãnh nam tuyệt thế! Vô hạn phóng to sự cao lớn và lực lưỡng của ngài!"

Triệu Đức Trụ trong mắt đầy giãy dụa, lần trước nhân sâm rắc rượu kia thiếu chút nữa lừa chết mình!

Hắn thật sự không dám ăn mấy thứ Giang Nam cho!

"Hai thứ kia là cái gì?"

Giang Nam vui vẻ: "Làm đẹp! Và một bảo bối giúp tăng cường sự quyến rũ của cánh đàn ông!"

Triệu Đức Trụ cắn răng!

Vì tình yêu! Lão tử liều mạng!

Vừa muốn xuống tay để uống! Bị Giang Nam chặn lại!

"Ai ai! Cũng không phải là miễn phí! Gói quà vạn người mê! Giá đặc biệt giới hạn thời gian! Chỉ bán với giá một bí tuyệt! "

Triệu Đức Trụ mặt tối sầm lại: "Ta nói tên nhóc nhà ngươi sao lại tốt bụng như vậy, chuyện còn chưa thành, ngươi liền muốn đào bí tuyệt của ta?"

Giang Nam: "Trụ gia gia! Tình yêu không phải là thứ ngài muốn mua là mua được! Cơ hội chỉ có một lần! Tình yêu là vô giá!"

Triệu Đức Trụ che mặt: "Được rồi! Như lời người nói! Thành giao! "

"Nhưng bí tuyệt của ta, tên nhãi nhà ngươi luyện không được! Gọi con gấu hói kia đến đây! Ta dạy hắn! Có được không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Thành giao!"

Kiểm 1 bí tuyệt cho To Con! Vậy cũng tốt!

Triệu Đức Trụ nôn nóng cầm lấy Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan rồi cầm một bình Đại Lực 2.0 liền uống vào!

"Xoẹt!"

Mảnh vải rách bay loạn!

Chỉ thấy lúc này Triệu Đức Trụ trực tiếp hóa thân thành một

mãnh nam cơ bắp thân cao ba meys, đỉnh đầu tản mát ra ánh sáng của ssangr!

Quả thực chính là Hulk phiên bản về già có được không?

Lực lượng mãnh liệt tràn ngập mọi góc ngách trong cơ thể!

Gương mặt tựa như Trương Phi cũng được hiệu quả của Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan làm đẹp!

Cứng rắn uy mãnh! Khí chất phi phàm!

Triệu Đức Trụ mở to tròn mắt, vẻ mặt rung động: "Lực lượng này! Trời ơi!"

"Ta cảm thấy như ta có thể kéo được xe lửa chỉ bằng một tay! Ta còn có thể điểm huyết trái đất! Ta có thể đánh bạo Đạo Thiên!"

Giang Nam che mặt!

Trụ gia gia đây là muốn lên trời!

Hiệu quả của Đại Lực 2.0 chắc chắn không phải là trò đùa!

Nền tảng đã cao! Tất nhiên mức tăng cường càng khủng bố!

"Ngài đừng vội vàng điểm huyết cho trái đất! Mặc quần vào trước đã! Đội mũ lên!"

Nói xong đưa qua một cái mũ bảo hộ! Một cái quần lót hiệu Hulk!

Trong mắt Triệu Đức Trụ tràn đầy hưng phấn, hiệu quả đại lực quá lợi hại! Không khỏi cầm lấy kẹo nổ xé mở trực tiếp đổ vào trong miệng!

Giang Nam: !!

"Này! Khoan đã..."

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Tiếp nổ tung liên tiếp trực tiếp khiến Triệu Đức Trụ sụp đổ
trợn trắng mắt, nhưng lão gia tử thật sự áp xuống!

Cảm thấy tốc độ hấp thu linh khí của mình đều được tăng lên
mức khủng bố!

Đôi mắt sáng lên: "Tên nhãi thối! Đồ trong túi người đều là
hàng cứng! Ha ha! Thần kỳ!"

Giang Nam cũng ngây ngẩn!

Gừng càng già càng cay, khuôn mặt không chút thay đổi chống
đỡ tác động của kẹo nổ! Triệu Đức Trụ vẫn là người đầu tiên!

Đội mũ, thay quần, soi gương!

Nhìn khí phách uy mãnh trong gương! Bản thân cứng rắn phi
phàm, mặt Triệu Đức Trụ đầy hồng quang!

"Sao, như thế nào? Gối vạ người mê này có thơm không?"

"Quá thơm! Ta phải làm gì tiếp theo? Ta nghe lời người!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Ghé tai lại đây!"

Triệu Đức Trụ: "Ta không có thứ đó!"

Giang Nam: ...

"Xì xầm~ xì xầm~ xì xầm~ xì xầm ~"

Triệu Đức Trụ mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc: "Cái này... Cái
này có thể làm được sao?"

Giang Nam: "Ai! Ngài có thể yên tâm! Chẳng phải còn có ta

sao, ngài phải tự tin!"

Triệu Đức Trụ hít sâu một hơi: "Vậy ta đi đây!"

Nhưng không đi được hai bước, Triệu Đức Trụ cảm thấy trái tim mình sắp nhảy ra khỏi cổ họng!

"Không được không được! Người còn gì ta có thể sử dụng được không? Nếu không được thì chẳng phải xấu hổ chết sao?"

Giang Nam cắn răng: "Vậy cũng chỉ có thể tể xuất đại sát khí!"

Lập tức lấy ra anh đào nhỏ may mắn, nặng nề đập vào trong lòng bàn tay Triệu Đức Trụ!

"Ăn nó đi! Trong vòng 30 phút nữa! Ngài chính là người được chọn, là con của trời! Chỉ số may mắn đỉnh cấp! Mọi chuyện đều thành công!"

"Hãy nhớ! Trong vòng 30 phút nữa! Phải chắc chắn tìm một nơi không có ai để trốn! Ra ngoài 3 tiếng!"

Ánh mắt Triệu Đức Trụ sáng ngời, còn có thứ đồ chơi thú vị này sao?

Nắm lấy anh đào nhỏ rồi nhét vào miệng!

Giang Nam: !!

"Ta đều nói cho ngài biết những thứ cần làm! Xảy ra chuyện không thể dựa vào ta!"

Triệu Đức Trụ: "Ta đều không sợ? Người sợ cái rắm gì!"

Ngửa đầu lên ăn hết! Xoay người liền đi về phía tòa nhà sinh hoạt, giống như dũng sĩ chạy tới chiến trường!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, lẩm bẩm nói: "Tắm

khiến Hoa Hạ, hẳn là có thể chịu đựng được đi!"

Chương 676 -

Chỉ thấy Triệu Đức Trụ đầu đội mũ lông chồn, mặc quần lót thương hiệu Hulk!

Ngoại trừ màu da khác biệt, hẳn chính là Hulk a!

Nhanh chóng nện ra từng bước chân hiên ngang! Tự tin!

Hấp dẫn không biết bao nhiêu sự chú ý của các cô gái!

Còn có không ít học viên đến làm tình nguyện cũng kinh ngạc nhìn Triệu Đức Trụ!

"Mẹ kiếp! Lão Triệu! Hẳn ăn cái gì à? Ăn thịt đường tăng sao?"

"Không! Hẳn bị bạo phát tia gamma biến dị!"

"Cái này...Trông có chút đẹp trai a!"

"Oa ~ đây là Trụ gia gia sao? Thật có khí chất đàn ông!"

"Tại sao ta cứ cảm thấy trái tim nhỏ của ta sắp nhảy ra khỏi lồng ngực rồi? Trụ gia gia đẹp trai quá!"

"Nha ~ liếc mắt một cái liền khiến cho người ta đỏ mặt!"

Nghe thanh âm truyền đến từ xung quanh, Triệu Đức Trụ miệng đều muốn nhếch tận tai!

Gói vạ người mê này rất tốt!

Tên nhóc Giang Nam kia thật sự không lừa ta, xem Trụ gia gia người theo đuổi lại Lý đại nương như thế nào!

Một đường đi tới cửa phòng Lý đại nương!

Trong phòng mơ hồ truyền đến tiếng khóc nức nở!

Triệu Đức Trụ hít sâu một hơi! Gõ cửa!

"Hong Hong! Ta..."

"Rầm!"

Chỉ thấy Triệu Đức Trụ vừa gõ cửa, nắm đấm trực tiếp đập cửa sắt phòng trộm ra một lỗ thủng lớn!

Nửa cánh tay đều lọt vào phòng!

Thân thể Triệu Đức Trụ trực tiếp cứng đờ!

Mẹ nó có cần mạnh tới như vậy không!

Lực lượng cuộn trào trong cơ thể! Triệu Đức Trụ căn bản cũng không thích ứng được!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Gỗ thủng cửa phòng?

Khởi đầu này? Thật xấu hổ!

Khiến cho Lý đại nương trên giường đều bị dọa giật mình, lau nước mắt!

"Không phải nói đừng có tới tìm ta sao?"

"Vào đi! Cửa không khóa!"

Ánh mắt Triệu Đức Trụ sáng lên, quả nhiên!

Những thứ ở Giang Nam có tác dụng! Hong Hong lại cho ta vào phòng!

Triệu Đức Trụ áp chế kích động trong lòng, bàn tay to cầm tay nắm cửa, nhẹ nhàng mở cửa!

"Răng rắc!"

Toàn bộ cánh cửa chống trộm bằng sắt, cùng với khung cửa, đều bị Triệu Đức Trụ lật xuống!

Trụ gia gia cầm cánh cửa có chút không biết nên làm sao!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Giang Nam ngồi xổm trong bụi cỏ nhìn trộm, mặt đỏ bừng!

Trụ gia gia! Người thu liễm một chút a!

Lý đại nương nhìn hình thể Triệu Đức Trụ mà không khỏi kinh ngạc vài phần, lập tức mặt đỏ lên!

Ah, ah! Rõ ràng còn đang tức giận, nhưng vì sao liếc mắt nhìn lão già cặn bã này liền tim đập nhanh hơn!

Ta... Ta quả nhiên vẫn thích hẳn sao?

Triệu Đức Trụ: !!

Đỏ mặt! Vậy mà đỏ mặt!

Hắn không khỏi nhớ tới lời giải thích lúc trước của Giang Nam!

Rèn sắt khi còn nóng! Không cho đối phương bất kỳ cơ hội nào để suy nghĩ!

Chỉ thấy Triệu Đức Trụ sải bước đi tới trước mặt Lý đại nương!

Một câu không nói, trực tiếp quỳ một gối trên mặt đất!

"Rầm!"

Nền nhà bị quỳ ra một lỗ thủng lớn, chính là khí thế này!"

"Hồng Hồng! Tất cả đều sai lầm của ta! Đời này ta chỉ yêu mỗi người!"

"Người hãy tha thứ cho ta được không?"

Nói xong bàn tay to đưa tới trước mặt Lý đại nương!

Chỉ thấy trong lòng bàn tay không có gì cả! Trống rỗng!

Triệu Đức Trụ: !!

Mẹ kiếp! Người mẹ nó mau lấy ra cho lão tử a!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Giang Nam ngồi xổm trong bụi cỏ vội vàng mở trùng động không gian!

Mở ở lòng bàn tay Triệu Đức Trụ!

Chỉ thấy một bông hồng đỏ từ lòng bàn tay hắt chậm rãi "mọc" ra!

"Hồng Hồng! Người giống như bông hồng này trong trái tim ta! Ngoại trừ người , trái tim ta không thể đặt bất cứ điều gì khác!"

Lý Hồng Diễm ngạc nhiên nhìn đóa hoa hồng kia, tim đập nhanh hơn một trận, khóe miệng gợi lên một tia cong!

Nhưng vẫn giận dữ nói: "Chỉ với một đóa hoa rách mà muốn ta tha thứ cho người?"

"Đừng có mơ a!"

Triệu Đức Trụ: !!

Không phải chỉ cần một màn ảo thuật hóa ra hoa là có thể dỗ dành được sao?

Bây giờ phải làm thế nào đây? Làm thế nào để cứu vớt tình hình?

Triệu Đức Trụ điên cuồng nháy mắt ra ngoài cửa sổ!

Chỉ thấy hoa hồng trong lòng bàn tay lại chậm rãi rụt trở về!

Lập tức một cái thứ hình vuông màu hồng từ từ nổi lên!

Bên trong không biết túi là gì, giống như một cái gì đó có một vòng tròn bên trong!

Triệu Đức Trụ cẩn thận nhìn thử, trên bao bì rõ ràng viết:

"Durex!"

"Cực mỏng! Không thể tự kiềm chế!"

"An toàn cho cả hai! Tận hưởng sự trơn tru!"

Trong nháy mắt, mặt Triệu Đức Trụ đều đen!

Áo mưa? Người mẹ nó biến ra cho ta một cái áo mưa?

Ah, ah! Giang Nam! Lão tử không đội trời chung với người!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này ánh mắt hắn nhìn ra ngoài cửa sổ đã có thể giết người rồi!

Giang Nam trong cơn hoảng sợ!

Triệu Đức Trụ thiếu chút nữa nổ tung tại chỗ!

Lão tử không nên tin vào người!

Chờ đó cho lão tử, ta hiện tại đi ra ngoài đánh cho người khóc mới thôi!

Chỉ thấy Lý Hồng Diễm xấu hổ đỏ mặt, lông mi khẽ run!

Một tay đoạt áo mưa nhét vào túi mình!

Ngượng ngùng nói: "Phi! Lão lào không đứng đắn, sau 10 giờ tối lại đây!"

"Vốn không muốn tha thứ cho người, xem đêm nay người biểu hiện thế nào!"

Chương 677 -

Triệu Đức Trụ há hốc miệng

A, cái này...

Thành rồi sao? Vậy là thành công?

Một chiếc áo mưa nhỏ liền được giải quyết?

Giờ phút này nào Triệu Đức Trụ đều đã đứng máy!

Giang Nam vậy mà làm được? Đi thẳng vào vấn đề! Trực tiếp?

Xem biểu hiện của ta đêm nay?

Vậy thì ta chắc chắn phải thể hiện thật tốt!

Lý Hồng Diễm tiến lên nắm lấy bàn tay to của Triệu Đức Trụ, xấu hổ nói: "Còn sững sốt cái gì? Đứng dậy đi!"

Nói xong nâng Triệu Đức Trụ dậy!

Giang Nam trực tiếp mở trùng động không gian ở bên tai Triệu Đức Trụ vội vàng nói: "Mau áp bà ấy vào vách tường! Hôn người ta một cái! Chuyện này coi như xong!"

Ánh mắt Triệu Đức Trụ sáng lên, sải bước tiến lên!

Một tay đẩy Lý Hồng Diễm vào tường! Bàn tay to ấn vào tường!

“Rầm!”

Bàn tay to trực tiếp đâm thủng vách tường, một ngụm nhắm

trên trán Lý Hồng Diễm!

"Moah!"

"Ai nha ~ lão già không biết xấu hổ! Người đang gấp cái gì vậy? Chờ đến tối!"

Triệu Đức Trụ cười ha ha: "VẬY buổi tối ta lại tới đây!"

Trong lòng đều vui điên rồi!

Đi bộ cũng cảm giác lâng lâng!

Vừa xuống lầu đi tới cửa, không ít nữ hài tử thanh xuân xinh đẹp liền vây quanh!

"Trụ gia gia! Ngài ký tên cho ta được không? Hôm nay ngài trông thật đẹp trai!"

"Ừm! Khiến cho trái tim nhỏ bé của người ta đều đập bùm bùm!"

"Chụp ảnh chung với nhau có được không? Trụ gia gia ~"

Triệu Đức Trụ nuốt nước miếng, gói vụn người mê này trâu bò như vậy?

Lão tử hiện tại được các cô nương hoan nghênh như vậy sao?

"Có thể! Chữ ký chụp ảnh không phải là vấn đề!"

"Khanh khách khanh khách ~ Trụ gia gia thật tốt!"

"Gần một chút! Thêm một chút nữa!"

"Ta có thể sờ sờ cơ bắp của Trụ gia gia sao? Chúa ơi! Thật là mạnh mẽ!"

Xung quanh là một mảnh oanh oanh yến yến! Triệu Đức Trụ

trên mặt đều vui vẻ nở hoa!

Giang Nam nóng nảy: "Trụ gia gia! Đi thôi! Ngài vẫn còn chưa đi sao? Ngài đang nghĩ cái gì vậy? Sắp tới nửa tiếng rồi!"

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười: "Không sao! Chờ cho các cô ký tên xong, chụp ảnh xong liền đi! Sợ cái gì!"

Giang Nam nhún vai: "Chúc may mắn!"

Nói xong một cái thuấn di không còn bóng dáng!

Giờ phút này Lý đại nương trong phòng nhìn thứ trong tay mà tim đập nhanh hơn!

"Không được, một cái khả năng không đủ, ta lại lấy nhiều hơn một chút!"

Nói xong một đường chạy xuống lầu, sau đó liền nhìn thấy Triệu Đức Trụ bị một đám nữ hài tử vây quanh!

Một cô gái kéo ngón tay Triệu Đức Trụ: "Trụ gia gia, buổi tối có thể kể cho ta nghe về chuyện về linh họa chi loạn hay không? Ta muốn nghe!"

Triệu Đức Trụ mặt mày hớn hỏ: "Được! Nhưng buổi tối ta có việc, có thể sau nửa đêm mới có thời gian!"

"Khanh khách ~ vậy ta liền để cửa cho Trụ gia gia là được rồi!"

Triệu Đức Trụ: "Ha ha, chuyện của gia gia ta! Tất nhiên sẽ đặc sắc!"

"Ồ? Vậy sao?"

"Tất nhiên! Ta..."

Trong nháy mắt biểu tình trên mặt Triệu Đức Trụ liền cứng đờ, mồ hôi lạnh ào ào chảy ròng ròng!

Xoay người một cách máy móc, chỉ thấy Lý Hồng Diễm mặt không chút cảm xúc nhìn chằm chằm mình!

"Hong... Hồng Hồng, sao người lại ở đây? Không phải như gì người nghĩ đâu! Ta..."

Lý Hồng Diễm híp mắt: "Ta tò mò hơn, câu chuyện của anh rốt cuộc đặc sắc cỡ nào!"

Triệu Đức Trụ nóng nảy: "Ta thề với trời! Ta thực sự chỉ yêu một mình người! Đối với tiểu cô nương người ta cũng không có tâm tư a!"

"Nếu ta không trung thủy với người! Người có thấy cái đèn đường đó không? Đèn tắt ta..."

"Bành!"

Bóng đèn đường trực tiếp nổ tung!

Biểu tình trên mặt Triệu Đức Trụ cứng đờ!

Mẹ kiếp! Có cần trùng hợp như vậy không?

Lão tử hiện tại đang ở trong nguy cơ sinh tử a! Đừng chơi đùa, được chứ?

Lý Hồng Diễm cắn răng, hai mắt phun lửa: "Vậy người có thể diệt!"

Triệu Đức Trụ: !!

"Không... Không phải đèn đường này! Đó. là cái đó!"

Triệu Đức Trụ giơ tay lên chỉ một cái!

"Bành!"

Bóng đèn đường được chỉ lại nổ tung!

"Cái kia!

"Bành!"

"Không đúng! Phải là cái đằng kia!"

"Bành!"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Sao có thể xui xẻo tới mức này chứ?

Chỉ chỗ nào liền nổ ở đó?

Sát thủ đèn đường?!

Mẹ kiếp!

"Hồng Hồng! Người tin ta! Nếu ta thực sự không chung thủy với người! Nếu..."

"Đùng..."

Không đợi Triệu Đức Trụ nói xong! Tất cả các đèn đường trong khu vực viện dưỡng lão đều bị nổ tung!

Giờ khắc này, người vây xem bên cạnh kín mít!

"Đây là bất trung phải không? Lão Triệu! Đừng tra tấn đèn đường nữa!"

"Linh nghiệm như vậy sao? Đèn đường thật đáng thương!"

"Về sau vẫn là không nên tùy tiện thề, thật đáng sợ nha!"

Trên trán Lý Hồng Diễm nổi lên gân xanh!

"Người còn có di ngôn gì muốn để lại sao? Sát thủ đèn đường?"

Triệu Đức Trụ đều xanh mặt!

Có phải ai đó cố ý chơi ta không? Người cũng không làm thế được chứ?

Triệu Đức Trụ nóng mắt chỉ lên trời! Một tiếng gầm gừ:

"Hồng Hồng! Ta thực sự yêu người!"

"Nếu ta không trung thủy với người! Vậy để cho trời đánh đi!"

Một trụ lôi quang thô to như lợi kiếm từ trên trời bổ thẳng vào ót Triệu Đức Trụ!

"Đùng!"

Mũ bị nổ tung thành từng mảnh! Một tia ánh sáng thánh khiết từ trên đầu trụ của Triệu Đức Trụ tản mát ra!

Chương 678 -

Cả người Triệu Đức Trụ bị sét đánh đen nhánh! Một làn khói trắng tuông ra khỏi miệng!

Không, không!

Mẹ nó vậy mà thật sự bổ xuống!

Có muốn tuyệt đường sống như vậy không?

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều choáng váng!

Lão Triệu đã lén làm bao nhiêu chuyện xấu sau lưng Lý đại nương, mới có thể bị sét đánh a!

"Đùng đoàn!"

Lại là một trụ lôi quang hạ xuống! Ion hóa không khí! Triệu Đức Trụ bị bổ bốc khói xanh!

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Ngay sau đó ba trụ lôi quang bổ xuống!

Ngũ lôi oanh đỉnh!

Hai tròng mắt Lý Hồng Diễm đỏ như máu! Toàn thân hóa kim loại! Linh áp cường bạo thậm chí còn khiến các học viên đều bị bắn bay!

"Cạn bã Trụ! Hôm nay lão nương mẹ nó chém chết người a!"

Nói xong một phát bạo xung trực tiếp đem Triệu Đức Trụ đè xuống đất! Cưỡi trên người hắn!

Nhắm ngay bộ vị huyệt tâm điền cuồn cuộn đánh xuống!

Triệu Đức Trụ: "A a a! Đừng đánh! Dưới gối không con! Hạ thủ lưu tình a!"

Lý Hồng Diễm tức giận: "Lão nương hôm nay nhất định phải xem, chuyện xưa của người đến tột đặc sắc thế nào!"

"Oanh! Âm âm! Âm âm!"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

"Hồng Hồng! Người bình tĩnh đi! Ta..."

Chỉ thấy hai ngón tay Lý Hồng Diễm thẳng tắp nện xuống, biến thành kim loại!

Ngón tay trở thành hình cái kéo

"Hôm nay lão nương sẽ sửa hàng giúp người!"

"Ngao ngao! Đừng làm thế! Hồng Hồng! Người thật là tàn nhẫn!"

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

Đám học viên ở một bên, còn có các đại gia đại nương nhìn đều run rẩy!

"Oa! Thật tàn nhẫn! Thật đẫm máu!"

"Đừng! Đừng nhìn! Nếu không tối nay sẽ gặp ác mộng!"

"Hít~ cái này ai chịu được oa!"

Giang Nam đi bộ trở lại quảng trường!

Chỉ nghe phía sau truyền đến một trận lôi quang! Cũng như tiếng rên rĩ và động đất!

Bữu môi nhỏ: "Tất khiến Hoa Hạ! Hẳn là chịu được ~"

Phía sau truyền đến tiếng sấm và tiếng kêu thảm thiết. căn bản không khiến cho bất kỳ đại gia đại nường nào chú ý!

Tất cả đều là những người tiên phong cũ! Loại tràng diện nào mà chưa từng thấy qua!

Giang Nam bận rộn một phen mà vẫn không vớt được bí tuyệt nên có chút mất mát!

Đi bộ trở lại công viên!

Phát hiện mỗi học viên đều tìm được kho báu đại gia, kho báu đại nường của mình!

Có bóp vai, có bóp búa!

Chung Ánh Tuyết đang giúp một đại nường dệt áo len! Hạ Dao thì dẫn một đại nường đi dạo trong công viên!

Giang Nam hoảng loạn! Không được a, mình không thể tụt lại a!

"Xem ra chỉ có thể bắt đầu từ khiêu vũ quảng trường!"

Lão tử muốn ra mắt vị trí trung tâm!

Phải sử dụng điệu nhảy chuyên nghiệp để chinh phục các ông lão bà lão!

Trở thành đứa bé được hoan nghênh nhất trong số các học viên!

Có tin hay không lão tử biến quảng trường thành điểm khiêu

vũ đỉnh cấp!

Sau khi hạ quyết tâm, Giang Nam thuận di một cái đi tới quảng trường!

Lập tức hắn đã bị một màn trước mắt làm khiếp sợ đến choáng váng!

Thần khúc vờn quanh! Tẩy não online!

"Trăm hoa đua nở dưới Thanh Sơn ~"

"Nếu người muốn được hạnh phúc, hãy đi với ta ~"

Chỉ thấy một con gấu đen hói đầu cao 15 mét mặc quần lót tam giác họa tiết hoa lá!

Lưng đeo một cái loa lớn!

Hai tay gấu nắm lấy hai bông tua cổ vũ màu vàng!

Theo tiết tấu nhạc mà điên cuồng vũ động thân thể cường tráng!

Ngay cả cái đuôi gấu phía sau cũng dao động không ngừng!

Trong miệng còn rống lên!

"Não hãy đứng dậy! "

"Chúng ta cùng nhau đắm chìm trong nhịp điệu năng động này!"

"Đúng vậy! Mở tay ra!"

Ánh mắt của Giang Nam hoài nghi nhân sinh!

To Con! Người có cần chuyên nghiệp tới vậy không?

Tại sao một con gấu hói cao 15 mét nhảy múa trên quảng trường, nhưng lại không có bất kỳ cảm giác kỳ quái gì!

Thật sự là tu luyện không uống phí!

Giang Nam rốt cục đã biết cái gì gọi là khiêu vũ quảng trường cấp đại thành!

Giờ phút này, 60 70 vị đại gia đại nường xếp thành phương trận phía sau Ngô Lương, cùng với con gấu hói nhảy múa!

Ngay cả đại gia đại nường ngồi xe lăn, chống nạng đều ở bên cạnh đánh nhịp cho Ngô Lương!

Giờ phút này Ngô Lương nghiễm nhiên trở thành con gấu được hoan nghênh nhất nhất quảng trường!

"Ừm! Chàng trai này không tệ! Có tương lai!"

"Nhảy thật vui! Khu viện dưỡng lão của chúng ta đều náo nhiệt hẳn!"

"Ta cảm giác hẳn thích hợp học bí tuyệt của ta a!"

"Không! Người đừng cướp với lão nường! Với cái bí tuyệt rách nát của người? Làm gì tốt bằng ta?"

"Ai ~ tên nhóc này chỗ nào cũng tốt! Chỉ là đầu hói rất xấu xí!"

Giang Nam chết lặng!

Chỉ như vậy mà cũng tranh nhau dị bí tuyệt sao?

Ngô Lương căn bản không cần mình kiếm bí tuyệt hộ a!

"Nam ca? Sao người lại ở đây? Nào nào! Lại đây cùng nhảy một đoạn!"

Giang Nam: "Không được! Ta ở chỗ Triệu đại gia tìm cho người một bí tuyệt, ngày mai nếu đại gia còn có mệnh sống, nhớ đi học ngao!"

Ngô Lương tràn đầy hưng phấn: "Được! Cảm ơn Nam ca! "

Giang Nam quay đầu, vẻ mặt cô đơn!

Cũng không có đại gia đại nường nào thích ta sao?

Rõ ràng ta ưu tú như vậy, cũng không có ai dạy ta bí tuyệt?

Chương 679 -

Giang Nam đứng dưới bóng đêm, dáng vẻ cô tịch!

Đúng lúc này, Giang Nam lại nghe ở xa xa truyền đến từng trận tiếng kêu thảm thiết, thỉnh thoảng còn có thanh quang phát ra!

Không khỏi tò mò nhìn qua!

Chỉ thấy dưới một gốc liễu, vô số cành liễu phảng phất như sống lại, hóa thành trường tiên, đem Tề Ngọc cùng Tân Thụ đều treo ngược trói chặt rắn chắc!

Một lão thái thái cầm xẻng với vẻ mặt tức giận, hướng về phía môn hai người vỗ mạnh một trận!

"Ngao ngao! Lưu bà bà! Đừng đánh! Đừng đánh!"

"Chúng ta chỉ em bé!"

"Đúng đúng đúng! Em bé! "

Lưu bà bà quát xẻng một cái, phẫn nộ nói: "A! Hai thằng ranh con!"

"Tất cả các đồ ăn trong nhà kho của ta đều bị hai người vật hết! Mâm bắp cải kia chỉ mới nhú lên! Người đã làm gì với nó?"

"Ranh con phá nhà!"

Lưu bà bà càng nói càng tức giận, cầm xẻng quát thêm một trận!

Tần Thụ: "Lưu bà bà! Đừng đánh nữa! Chúng ta sẽ trồng lại cho ngài! Ngài cứ dạy chúng ta! Chúng ta kiên trì trồng lại cho ngài!"

Ánh mắt Tề Ngọc sáng lên: "Đúng đúng đúng! Chúng ta giúp ngài làm nông! Tưới nước và bón phân!"

Nếu như học được môn bí tuyệt này, hành lá gì đó chẳng phải là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu?

Lưu bà bà trừng mắt: "Nhảm nhí! Hai người muốn đi cũng không có cửa!"

"Nói đi! 12 sào hành lá của ta? Tất cả đều bị vặt sạch! Hành lá bị hai người giấu ở đâu?"

Tần Thụ Tề Ngọc liếc nhau, đồng thanh nói: "Ăn rồi!"

Lưu bà bà: ???

"Đánh rắm! Không nói, phải không? Vậy thì ăn đòn!"

Cầm xẻng lại đánh bạo một trận, Tề Ngọc Tần Thụ đánh chết không buông lỏng, điên cuồng nháy mắt!

Chỉ thấy trong bụi cỏ ở một bên, Diệp Tinh Hà công một bao tải, miệng bao còn có hành lá lộ ra!

Trên mặt rơi nước mắt cảm động, nặng nề gật đầu, công bao hành lá ẩn trong bóng đêm!

Vẻ mặt Giang Nam chết lặng!

Thời buổi này muốn ăn chút hành lá cũng phải đi cướp sao?

Vì trộm chút hành lá mà bị ăn đánh, thật là không đáng!

Nhưng nhìn thấy có người giống như mình, không được người khác yêu thích, Giang Nam sẽ không có thương tâm nữa!

Thậm chí còn có chút muốn cười!

Vì thế Giang Nam muốn đi tìm Tuyết Tuyết Lang Diệt, hỏi hai người bọn họ học được bí tuyệt gì!

Đang đi, nghe sau lưng có người kêu lên:

"Chàng trai trẻ! Đuổi theo người cả đường! Người cứ thuận đi đi đâu chứ?"

Giang Nam sửng sốt, không khỏi quay đầu lại!

Chỉ thấy một ông lão lông mày thô to ngồi trên xe lăn, thở hổn hển!

Hai chân bên dưới không cánh mà bay, giờ phút này vẻ mặt thần bí nhìn Giang Nam!

Giang Nam ngạc nhiên!

Đầu năm nay ngồi xe lăn lại có thể di chuyển nhanh như vậy sao?

Thuận di của mình cũng có thể đuổi kịp?

"Đại gia tìm ta chuyện gì? Ngài muốn ta đẩy ngài đi dạo một lát không? "

Lý Khải trợn trắng mắt: "Đi dạo, ta tìm người làm gì?"

Trong lúc nói chuyện không khỏi tiến lại gần, thần thần bí bí nói: "Thiếu niên! Người có muốn học bí tuyệt không?"

Giang Nam sửng sốt, trái tim nhỏ bé không khỏi cuồng vọng một trận!

Đại gia này đuổi theo mình nửa ngày, chính là vì dạy mình bí tuyệt?

Giang Nam! Người quả nhiên vẫn ưu tú a!

"Bí tuyệt gì? Đủ cứng không?"

Lý Khải trừng mắt: "Nhất định đủ cứng rắn a! Năm đó lão tử có ngoại hiệu mãnh thú Thương Long! Một thân bí tuyệt!"

"Nhớ lại năm đó! Thật đúng là tuổi trẻ nhiệt huyết! Thiếu niên! Người có muốn nhiệt huyết như ta không?"

"Bí tuyệt này của ta, người đáng giá có được!"

Giang Nam đầu giống như chim gõ kiến: "Muốn học muốn học!"

Lý Khải nhếch miệng cười: "Như vậy mới đúng! Chờ ta tìm cho người!"

Nói xong đeo kính lão vào, móc ra sổ ghi chép bảy tám quyển ở trong túi xe lăn!

Chỉ thấy trên bìa sổ ghi chép viết:

"Thiên Mã Lưu Tinh Quyền"

"Địa Bạo Thiên Tinh"

"Linh Tê Nhất Chỉ"

"Thiên Điểu"

"Kim Cương Tinh Thần Quyền"

"Thần La Thiên Chinh/Vạn Tượng Thiên Dẫn"

"Siêu Saiyan biến hình"

Giang Nam: ???

"Đại... Đại gia ngài nhiều bí tuyệt tới như vậy sao?"

Lý Khải nhếch miệng cười: "Tất nhiên! Đại gia ta có bí tuyệt nào mà không biết!"

Giang Nam: "Đại gia, bình thường ngài rất thích xem phim hoạt hình đúng không?"

Lý Khải: "Cái này~ mỗi ngày ở viện dưỡng lão không có gì làm, cũng chỉ xem phim hoạt hình giết thời gian!"

Giang Nam: ...

"Tìm thấy rồi! Chính là bí tuyệt này! Chắc chắn phù hợp với người!"

Nói xong đưa một quyển sổ ghi chép cho Giang Nam xem!

Nó rõ ràng viết bốn từ lớn!

"Bát Môn Độn Giáp"

Giang Nam mang ánh mắt hoài nghi nhân sinh!

Này, này! Đại gia, ngài nghiêm túc thật à?

Bí tuyệt này của ngài, sao ta cứ cảm thấy quen quen a!

Lý Khải cười hắc hắc: "Thiếu niên! Bí tuyệt này hoàn toàn phù hợp với người! Người cận chiến đủ mãnh liệt! Lại phối hợp với Bát Môn Độn Giáp này! Tuổi trẻ của người chắc chắn sẽ trở nên nhiệt huyết!"

"Nhớ kỹ! Đừng bao giờ mở cánh cửa cuối cùng! Tử môn! Mở ra người liền thăng!"

Giang Nam đen mặt: "Ừm! Ta biết rồi! Ta đã xem tập này!"

Lý Khải: "Ừm, còn lại không có gì phải chú ý!"

"Cái kia! Kẹo nổ mà người cho lão Triệu khiến hấn được các cô gái hoan nghênh còn không? Ta nghiên cứu ra một bí tuyền cũng không phải là dễ dàng!"

Chương 680 -

"Thanh xuân mặc dù đã trôi qua! Nhưng ta vẫn muốn hoài niệm lại!"

Mặt Giang Nam đen hơn!

Lão đại gia này tuyệt đối tới đây để lừa kẹo nổ của ta đúng không?

Nhưng vẫn nhếch miệng cười, đưa tay nhét cho lão Lý Khải 10 gói kẹo nổ tim đập âm âm!

"Đại gia! Ngài liền đi hoài niệm thanh xuân đi! Ăn hết rồi nói cho ta biết!"

"Bí tuyệt này... Ta sẽ không học!"

Lý Khải trừng mắt, nhét kẹo nổ vào túi!

"Thiếu niên! Người cho là đại gia ta lừa dối người sao?"

"Đại gia người là loại người này sao? Đây đều là bí tuyệt hàng thật giá thật!"

Giang Nam cười: "Được rồi! Ta tin mà!"

Lý Khải nóng nảy: "Tên nhãi nhà người vẫn không tin đúng không?"

"Bát Môn Độn Giáp! Cánh cửa thứ nhất! Cánh cửa thứ hai! Cánh cửa thứ ba! Mở ra!"

“Rầm!”

Trên người Lý Khải! Một cỗ linh áp cực mạnh dùng khí thể khổng bố trong nháy mắt nghiền ép ra!

Giang Nam há hốc miệng

À, cái này...

--

Cái này ... Con mẹ nó!

Thật sự có thể mở ra sao?

Không phải lừa ta?

Giờ phút này linh khí quanh người Lý Khải cuồn cuộn dâng trào, làn da đỏ thẫm! Cơ bắp cả người nổi lên, huyết mạch trướng lên!

Ánh mắt Giang Nam lấp lánh!

"Đại gia lợi hại! Chân này của ngài chính là bởi vì năm đó mở đến cửa thứ tám! Thân thể chịu không nổi, lúc chiến đấu đã tới không còn đứng không?"

Lý Khải sửng sốt: "Hả? Ah ~ đúng!"

"Đúng đúng đúng!"

"Năm đó ta dùng chiêu này thiếu chút nữa đã chết Đạo Thiên! Cả hai đùi đều bị ta đá tan! Ta siêu dũng!"

"Giờ đã biết bí tuyệt này của đại gia người lợi hại đi!"

Giang Nam điên cuồng gật đầu, đại gia chung quy vẫn là đại gia a!

Phim hoạt hình không phải là xem vô ích ah!

Thời điểm diễn ra linh họa chi loạn của đó đã áp chế đám người tiên phong cũ này thành cái dạng gì a!

Nghẹn đến mức nào, thật sự là chiêu gì cũng dám nghiên cứu, cũng dám luyện!

"Đại gia! Ngài lại dạy ta bí tuyệt khác đi! Ta tương đối hứng thú với chiêu siêu Saiyan biến hình của ngài! "

"Kẹo nổ, chỗ này của ta vẫn còn!"

Nếu thật sự có thể biến thân, lão tử vô địch từng phút chẳng phải tốt hơn sao!

Cũng không biết có thể biến thành "Golden Oozaru" hai là "Super Saiyan Blue"!

Sắc mặt Lý Khải đại gia cứng đờ, ánh mắt né tránh: "Khụ khụ! Chàng trai trẻ! Người phải biết một đạo lý chính là tham thì thâm!"

"Trước tiên luyện Bát Môn Độn Giáp đến cửa thứ bảy! Anh lại đến tìm đại gia! Đại gia lại dạy người cái khác!"

Nói xong đem sổ ghi chép nhét vào trong ngực Giang Nam!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được! Cảm ơn đại gia!"

Lý Khải lộ vẻ hiền lành: "Cơ thể con người là một bảo tàng đang chờ đợi được khai phá! Có tiềm năng vô hạn! Đi luyện tập đi!"

Giang Nam không khỏi có chút hưng phấn, chạy đến ghế dài bên cạnh mở sổ ghi chép ra, tinh tế nghiên cứu!

Lý Khải đại gia rụt cổ lại!

Khí thế trên người đột nhiên tiêu tán, đẩy xe lăn nhỏ, nhanh như chớp chạy mất bóng!

"Đồ đã đến tay! Lăn đi!"

"Thanh niên bây giờ thật dễ lừa gạt, ha ha!"

Bát Môn Độn Giáp cái rắm!

Chẳng qua là dùng linh khí kích thích huyết vị của cơ thể con người, đạt được lực lượng bộc phát trong thời gian ngắn ngủi mà thôi!

Mình thật ra cũng không phải chưa từng nghiên cứu qua!

Năm đó diễn ra linh họa chi loạn, vì trở nên mạnh mẽ mà những người tiên phong đã thử qua biết bao nhiêu thứ a!

Về phần Bát Môn Độn Giáp, Lý Khải đại gia thật đúng là lật xem vô số tư liệu cổ tịch, kinh mạch huyết vị trung y!

Còn thỉnh giáo không ít cổ võ đại sư!

Tất cả tài liệu đều được viết trong sổ tay này!

Không nghiên cứu ra Bát Môn Độn Giáp! Ngược lại có được phương pháp kích thích huyết vị!

Chẳng qua không có chỗ dùng mà thôi, phương diện thực chiến căn bản không dùng được!

Lấy ra một gói kẹo nổ, ngửa đầu ăn!

Lý Khải bị nổ tới mức mặt đỏ bừng đẩy xe lăn nhỏ tới trước người Ninh Du Du!

Ninh Du Du nghiêng đầu: "Lão gia gia? Có chuyện gì với ngài vậy?"

"Vị tiểu cô nương này! Đại gia, ta thấy xương cốt của người rất tốt! Vừa nhìn đã biết là luyện tài liệu tốt để luyện bí tuyệt học

của ta!"

"Bí tuyệt 18 thức người không biết sao?"

Ánh mắt Ninh Du Du trong suốt: "Thật a!"

.....

Giang Nam trên băng ghế nhìn sổ tay tư liệu, vẻ mặt hưng phấn!

"A ~ à ~ có đạo lý có đạo lý!"

"Dùng linh khí kích thích huyết vị sao? Hóa ra là như vậy?"

"Ha ha! 10 gói kẹo nổ đổi một bí tuyệt lợi hại như vậy, quả thực kiếm lời mà!"

Bên trong sổ tay có ghi lại một tập hợp các lý thuyết chi tiết, kinh mạch cơ thể con người, bấm huyết các kiểu!

Một bộ giống y như thật!

Giang Nam lật xem toàn bộ một lần, đem lý luận ghi nhớ trong đầu!

Liền không chờ đợi được mà muốn thử!

Phế đi sức lực cả buổi trời, mới tìm được "huyết vị Khai Dương " trong thân thể!

Thử nghiệm dùng linh khí kích thích!

“Rầm!”

Một tiếng nổ vang, quần áo Giang Nam phồng lên!

Chức năng cơ thể bắt đầu tăng cường toàn diện!

[Kỹ năng kích hoạt! Bát Môn Độn Giáp: lv0!]

[Có thêm điểm kỹ năng không!]

Đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Chương 681 -

Bí tuyệt quả nhiên cũng có thể dùng bằng kỹ năng của hệ thống kích hoạt học tập!

Quá tuyệt!

Lão tử còn hơn 60 vạn điểm kỹ năng! Cái này không cần phải suy nghĩ! Thêm hết vào!

[Thêm điểm kỹ năng: 111100 điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Bát Môn Độn Giáp (đỉnh cấp): lv0!]

Liên tục thăng cấp 4!

Trong lúc nhất thời vô số tri thức kỹ xảo phương pháp tràn vào trong đầu Giang Nam!

Cả người Giang Nam đều có chút choáng váng!

Cái này? Cũng không giống với những gì Lý Khả đại gia ghi trong sổ tay thì phải?

Thật phức tạp!

Muốn mở cửa phía sau, phải dùng linh khí kích thích hơn một trăm huyệt vị, hơn nữa còn có thứ tự kích thích!

Hiệu quả cũng không giống như trong ấn tượng!

Nâng cao chức năng cơ thể toàn diện!

Sức mạnh! Tốc độ! Khả năng phản ứng! Thể lực! Năm giác quan! Công suất đầu ra linh khí! Đều được tăng lên khủng bố!

Càng mở được nhiều cánh cửa! Thăng lên càng biến thái!

Tất nhiên, chi phí cũng linh người!

Phương pháp này tương tự như thông qua kích thích huyết vị để tiêu hao chức năng thân thể, cực kỳ tổn thương thân thể!

Sau khi sử dụng sẽ yếu đi trong một thời gian dài!

Nhưng Giang Nam không sợ!

Nhân sâm bảo bồi vô dụng sao?

Một ngụm khí huyết nhân sâm!

Một bên kích phát Bát Môn Động Giáp!

Về mặt Giang Nam kích động!

Thăng Bát Môn Động Giáp lên đỉnh cấp, mình chỉ đạt được phương pháp mở bảy cửa trước!

Xem ra tử môn thứ tám phải đến cấp tông sư cao nhất mới có thể đạt được!

Nhưng hiện tại Giang Nam không có 100 vạn điểm kỹ năng! Chỉ có thể nói để sau!

Nhưng như vậy cũng đã đủ! Nhân rồi không có việc gì mở tử môn làm gì?

Tự mình chơi chết mình sao?

Giờ phút này Giang Nam hưng phấn miệng khô lưỡi đắng!

Lão tử rốt cục tìm được kho báu đại gia của mình a!

Ta muốn học Thiên Mã Lưu Tinh Quyền!

Ta phải biến thành siêu Saiyan!

.....

Giờ phút này Lý Khải đại gia đang thảnh thơi ngồi trên xe lăn!

Ninh Du Du đang đứng ở phía sau đại gia, biểu tình nghiêm túc bóp bả vai đại gia!

"Khải gia gia! Lực đạo này thế nào? Ngài có thoải mái không? "

"Ừm! Tốt lắm cô gái! Tiếp tục đi!"

Ninh Du Du mang vẻ mặt ngây ngốc: "VẬY Khải gia gia khi nào dạy ta bí tuyệt 18 thức a!"

Lý Khải cười hắc hắc: "Chờ ta..."

"Khải lão sư, ta đến học bí tuyệt mới của ngài đây!"

Giang Nam đột ngột xuất hiện trước xe lăn khiến Lý Khải run rẩy, thiếu chút nữa gục xuống xe lăn!

Thần sắc không khỏi chính trực nói: "Khụ khụ! Thiếu niên! Không phải đã nói với người rồi sao? Tham thì thâm!"

"Chờ người luyện được Bát Môn Độn Giáp! Ta lại..."

Giang Nam: "Ta đã học được rồi!"

Lý Khải: ???

Học được rồi? Đánh rắm!

Lão tử còn không được!

"Thiếu niên! Nói dối không phải là một thói quen tốt! "

"Ta thực sự đã học được!"

Lý Khải trợn trắng mắt: "Người cũng không nên sĩ diện! Ta..."

Chỉ thấy Giang Nam gào thét một tiếng: "Bát Môn Độn Giáp! Khai, hưu, sinh, thương, đố, cảnh..."

"Kinh môn thứ bảy! Mở!"

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Bảy tiếng nổ liên tiếp!

Khí thế của Giang Nam nhấc lên! Linh áp cường bạo thối cho da mặt Lý Khải biến dạng!

Thậm chí làm không khí vụn vụn! Tóc đen bay lên!

Làn da đỏ thẫm! Trên cơ bắp bạo khởi gân xanh, cơ năng thân thể tăng lên đến một mức độ biến thái!

Lý Khải bàng hoàng!

Ninh Du Du bàng hoàng!

Có nhầm lẫn gì không?

Mẹ nó người rớt cuộc học được a!

Trong sổ tay của lão tử viết cái gì ta rõ ràng hơn ai hết!

Người viết ra bí tịch đều không biết, người xem qua liền học được?

Từ lúc nhận được tới giờ cũng chỉ mới 15 phút đồng hồ?

Hơn nữa một hơi mở đến cửa thứ bảy? Lý Khải liếc mắt một cái liền nhìn ra, Giang Nam tuyệt đối nói thật!

Lý Khải nuốt nước miếng: "Không... Không phải, sao người có thể học được?"

Người đây là bất hack, hay là có lão thần tiên báo mộng cho người?

Giang Nam tắt Bát Môn Độn Giáp, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch!

Ngạc nhiên nói: "Vì sao không thể học được? Ta không nên học được sao?"

Thần sắc Lý Khả hoảng hốt, mặt già trắng bệch!

Vội vàng cười nói: "Không, không có! Làm thế nào có thể ah!"

"Đại gia ta liếc mắt một cái liền nhìn ra xương cốt người hơn người, vậy nên mới truyền bí tuyệt cho người! Ta đã nói nó phù hợp với người!"

"Nhanh như vậy đã luyện được! Ủm! Trong sự kiến!"

Trên thực tế trong lòng đều đang hoảng hốt!

Sự sợ hãi tràn ngập!

Thằng nhóc này có phải là bug không?

Hắn mới luyện tập một chút a!

Nếu không phải vì chút sĩ diện còn sót lại, lão tử đều muốn hỏi thử hắn rốt cuộc đã luyện như thế nào a!

Chẳng lẽ lão tử thật sự là quỷ tài?

Bí tuyệt mà ta ghi ra thật có thể dùng được sao?

Nhưng không đúng! Lão tử tự mình nghiên cứu sao lại không luyện được chứ?

Tên nhóc này không phải là con người!

Đôi mắt Giang Nam sáng lấp lánh: "Đại gia! Ngài hãy dạy ta bí tuyệt mới đi! Ta muốn học thuật thuật biến hình siêu Saiyan đó!"

"Yên tâm! Tuyệt đối không để cho ngài chịu thiệt! Gối vạ người mê sẽ an bài cho ngài!"

"Đến lúc đó ngài nhất định sẽ trở thành lão già được hoan nghênh nhất viện dưỡng lão!"

Lý Khải mặt trắng bệch, mồ hôi tuông như mưa!

Chương 682 -

Lão tử biết thuật biến hình siêu Saiya cái rắm!

Những bí tịch kia đều là do lão tử xem phim hoạt hình, hơn nữa còn dùng một ít suy đoán của mình để lý giải ra!

Nếu người cứ đòi ta dạy, ta đào đâu ra cho người chứ?

Như vậy chẳng phải liền lộ ra sao? Người xem lúc đó khuôn mặt già nua của ta phải để ở đâu!

"Khụ khụ ~ Ai, ui? Ta đột nhiên nhớ trong phòng còn đang đun nước! Xem trí nhớ của ta! Hôm khác! Hôm khác lại dạy cho người!"

Giang Nam: "Phòng nào?"

"205..... Không sao, anh không cần phải đưa ta! Chính ta cũng..."

Không đợi Lý Khải nói xong, Giang Nam đã biến mất!

Xuất hiện trở lại trong ba giây nữa!

"Đại gia, phòng ngài không có đun nước! Ngài nhớ sai rồi! Ta vừa mới đi liếc mắt..."

[Giá trị oán khí từ Lý Khải + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Khải...]

Thằng nhóc nhà người có cần đồn người vào đường cùng thế không?

Không thể cho lão tử một bậc thang sao?

Người già cũng cần mặt mũi a!

Giang Nam ngạc nhiên, sao còn oán trách ta?

Là chê gói vụn người mê của ta quá ít sao?

"Ta còn có bảo bối tốt! Đại gia ngài xem..."

Lý Khải mặt tối sầm, không chạy không được a!

Cơ bắp của cánh tay phồng lên! Đẩy xe lăn điên cuồng! Bắn ra với tốc độ kinh người!

Trong nháy mắt đã biến mất không còn bóng dáng!

Ninh Du Du bàng hoàng!

Khải gia quả nhiên có bí tuyệt!

Ngồi xe lăn còn chạy nhanh hơn người ta dùng chân!

Lý Khải cười đắc ý

Mảng xe lăn cực tốc trong học viện Tiên Phong này!

Khải Hoàng ta xưng thứ hai, không ai dám xưng thứ nhất!

Thằng nhóc thối nhà người chờ hít khói...

"Khải gia gia! Đừng đi mà! Ta thực sự có bảo bối tốt! Ngài dạy ta đi!"

Chỉ thấy thân thể Giang Nam không ngừng thuấn di!

Luôn giữ vị trí ngang bằng với Lý Khải!

[Giá trị oán khí từ Lý Khải + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Lý Khải cắn răng, người đều có thể đuổi kịp?

Vậy là do lão tử còn chưa đủ nhanh!

Giờ khắc này Lý Khải trừng mắt như chuông đồng, hai tay đẩy ra tàn ảnh!

Tốc độ lại tăng lên, trực tiếp phá vỡ kỷ lục 120km/h của Tiêu Phong Hỏa!

Lão tử cũng không tin người còn có thể...

"Đại gia! Ngài nhìn mấy thứ này! Một đĩa linh hẹ xào trứng, chắc chắn sẽ giúp ngài nhen nhóm lại tuổi trẻ!"

Giờ phút này Giang Nam điên cuồng thuấn di, thân thể cơ hồ đã lóe ra tàn ảnh, trong tay cầm bó linh hẹ, vẻ mặt mong mỏi!

[Giá trị oán khí từ Lý Khải + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Người để ta yên được không? Đừng có đuổi theo ah!

Bánh xe lăn đều đã tóe ra tia lửa!

"Hôm nay thân thể gia gia ta không khỏe, ngày khác! Ngày khác lại dạy người!"

Giang Nam: ...

"Đại gia ngài nói dối không chớp mắt sao?"

Cơ thể không khỏe mà xe lăn lại tăng vọt nhanh như vậy?

Giờ phút này, hai người như cuồng phong vọt qua quảng trường!

Mọi người ngây ngẩn!

"Hả? Cái gì vừa mới lướt qua vậy?"

"Nam thần... Chính là Nam thần!"

"Lại là lão Lý! Đã nói với hần bao nhiêu lần không được đua xe lẫn trong học viện! Sao hần vẫn còn đua?"

"Bản thân hần bị té thì không có việc gì, lỡ như làm hư hại cây cỏ thì sao chứ?"

Lúc này Lê Băng ôm 5 thùng mì tôm ngâm nga bài hát từ quảng trường đi ngang qua!

Nhìn Giang Nam và Lý Khải đang điên cuồng đua tốc độ với nhau mà choáng váng...

Lê Băng đầu đầy dấu chấm hỏi!!

Thùng mì gói rơi xuống đất!

Vội vàng lấy ra quyển sổ tay nhỏ trong áo blouse trắng, dùng bút viết lên một đề tài!

"Bàn luận về lý do tại sao những người già trăm tuổi ngồi xe lẫn lại có thể liên tiếp tạo ra kỳ tích tốc độ!"

"A~ Cái này đáng để nghiên cứu sâu!"

.....

Giang Nam thuận di trở lại bên cạnh Ninh Du Du, có chút không cam lòng!

Cũng không thể ép đại gia dạy mình, chỉ có thể chờ ngày khác lại học!

"Du Du! Người có phải đã nắm bắt cơ hội không?"

"Vừa rồi người kia chính là kho báu đại gia! Bí tuyệt của ta là học từ hắn! Ngẫu phải không?"

Ninh Du Du không nhận được gật đầu, cười ngọt ngào: "Ừm! Rất ngẫu!"

8 giờ tối, hoạt động tình nguyện kết thúc!

Các đệ tử tập hợp, toàn bộ đều ở đây, chỉ thiếu Tề Ngọc cùng Tần Thụ!

Hai người bọn họ hiện tại đang mang về mặt hưng phấn, mặt hướng đất lưng hướng lên trời, về mặt hưng phấn xách cuốc!

Mồ hôi đầm đìa xối đất cho Lưu bà bà!

Làm việc chăm chỉ!

Các học viên mệt mỏi mỗi ngày đều trở về ký túc xá!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thu hoạch cũng không nhỏ!

Chung Ánh Tuyết học được cách dùng phương pháp đặc thù gia tăng công suất xuất ra linh lực của mình!

Hạ Dao thì học được cách dùng phương pháp phân biệt mùi hương cảm giác được kẻ địch!

Tất cả đều hữu ích!

Hạ Dao: "Đừng chỉ hỏi hai chúng ta, Tiểu Nam đã học được gì?"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Hơn sáu giờ, tiếng sấm kia không liên quan gì đến người đó chứ?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hôm nay ta học được bí tuyệt rất lợi hại! Chờ ta học được toàn bộ bí tuyệt! Ta chính là bất khả chiến bại!"

Hai người sửng sốt, lợi hại như vậy sao?

Lập tức liếc nhau gật đầu, đi về phía phòng tập thể dục tầng hầm!

"Tiểu Nam người ngủ trước đi!"

"Ừm, hai người chúng ta luyện thêm một lát nữa!"

Giang Nam nhìn bóng lưng hai người, trong ánh mắt tất cả đều là nhu hòa!

"Ta luyện cùng các người!"

.....

Chương 683 -

Trong viện dưỡng lão, Vương đại gia nằm trên giường nhìn chăm chăm trần nhà, trong tay còn không quên ôm lấy ống nhòm!

Suốt đêm dài không quan tâm giấc ngủ!

Không khỏi móc ra củ tỏi hắc hắc hắc mà Giang Nam cho!

"Hòa tan trong bóng đêm? Trải nghiệm vẻ đẹp của cuộc sống?"

"Lão tử ngược lại muốn xem nhân sinh đến tột cùng tuyệt vời như thế nào!"

Nói xong há miệng liền ăn tỏi hắc hắc hắc!

"Phụt a~"

Một đường máu mũi theo lỗ mũi tuông trào ra!

Giờ khắc này, sự vật trong phạm vi 1000 mét đều hiện lên rõ ràng trong đầu!

Chi tiết đầy đủ!

Wang đại gia dùng bàn tay run rẩy lau máu mũi, trực tiếp ném ống nhòm vào thùng rác!

"Nhân sinh! Thật tuyệt vời!"

Ống nhòm rác rưởi! Quả thực vô dụng có được không?

Giang Nam đúng không? Nhân sinh tuyệt vời của người! Đại gia ta sẽ dạy!

Vương đại gia đứng dậy xuống, giường ngạc nhiên nhìn mình trong gương!

Làn da toàn thân hóa đen, khiến mình hoàn toàn hòa tan vào bóng đêm!

Nhếch miệng cười! Lộ ra bảy cái răng còn sót lại trong miệng!

Phẳng phất như bay trên không trung!

3 phút sau!

Vương đại gia biến mất không thấy!

Chỉ để lại quần mùa thu trên giường và kính viễn vọng trong thùng rác đang lặng lẽ khóc!

"Hịt~ âm mấy chục độ! Đủ lạnh!"

.....

Sáng hôm sau!

6 giờ, ba người Giang Nam đúng giờ xuất hiện trong lớp học!

Đã thấy các nữ sinh trong lớp, người nào người này mang theo đôi mắt thâm quầng...

Ninh Du Du còn đang khóc nước nỡ!

Giang Nam ngạc nhiên: "Các người bị sao vậy?"

"Diễn đàn! Người tự lên đó xem đi!"

"Thật kinh khủng! Không muốn sống trong ký túc xá nữ!"

Giang Nam không khỏi mở diễn đàn!

Một bài viết trực tiếp áp đảo cả chủ đề Hồ Xuống Núi vs Rồng

Qua Sông ngày hôm qua!

Tiêu đề: Sự kiện thứ 2 trong 7 điều kỳ bí của học viên! Quý
răng trắng run rẩy!

Phía dưới bài viết đã bị các đại nường công chiếm!

Tên tài khoản thường là "Hoa đào tháng ba" "Hoa nở phú quý"
"Bông hồng xanh" gì gì đó!

Cảm giác thời đại nồng đậm đập vào mặt!

"Tối qua ta đều sợ gần chết! Cứ luôn cảm thấy bên ngoài cửa sổ có người nhìn chăm chăm vào mình, ta không dám nhìn ra!"

"Đúng vậy! Ta nhìn lên! Thấy bên ngoài cửa sổ lại có bảy cái
răng trắng to!"

"Hơn nữa còn lên xuống lập cập! Phát ra tiếng run rẩy! Thời
gian ẩn lúc hiện!"

"Là tiếng cùm cụp sao? Tối qua ta cũng nghe thấy!"

"Ta đã chụp lại! Thật quá kinh khủng, ta cứ luôn cảm thấy nó
sẽ cắn ta!"

(ảnh minh họa).gif

Vẫn là một hình ảnh động! Trong hình, có những chiếc răng
trắng trôi nổi bên ngoài cửa sổ, đây cũng không phải là tất cả!

Phía trên ba cái! Phía dưới bốn cái!

Không ngừng va chạm nhau!

"Dọa chết người! Viện dưỡng lão của chúng ta trước kia chưa
từng xảy ra chuyện này!"

"Ta đã nói với lão Tiêu! Phải đưa ra một tuyên bố!"

Giang Nam mặt đen ròi! Quỷ răng trắng cái rằm!

Còn nhớ trong miệng Vương đại gia chỉ còn lại bảy cái răng!

Trời đêm nay âm 20-30 độ! Ngài còn muốn cố gắng hòa tan trong bóng tối!

Cái gì cũng không mặc, thông cửa sổ người ta liên tục nhìn vào trong!

Hàm răng không run lập cập mới là lạ! Hẳn là đã đông lạnh!

Cách ngài trải nghiệm vẻ đẹp nhân sinh cũng quá chuyên nghiệp, đừng có để bị cảm lạnh nữa!

Hạ Dao ngạc nhiên: "Tiểu Nam! Cái răng trắng này..."

Chung Ánh Tuyết: "Là hắc hắc hắc..."

"Suyt ~ suyt!"

Hai người vội vàng che miệng nhỏ!

Nếu Vương đại gia bị bại lộ, chẳng phải sẽ bị đám đại nương kia đánh chết sao, phải giấu diếm!

May mà không đưa áo tàng hình teletubbies cho Vương đại gia!

Bằng không bảy điều kỳ bí sợ là sẽ xảy ra ba chuyện!

Rời khỏi bài viết này, Giang Nam lại vào chủ đề "Dạ Ma nguyên rửa!"

Chỉ thấy bình luận bên dưới lại được cập nhật!

"Ô ô ô ~ tối hôm qua lại có đàn chị buổi tối đi WC biến mất!"

"Lại mất tích? Lần này biến mất bao nhiêu người?"

"8! Ta trốn trong chăn khóc một đêm, sợ quá a ~"

"Ký túc xá nữ không thể ở tiếp! 14 lỗ hồng lớn trên tường, gió thổi vào bên trong! Trời quá lạnh!"

Giang Nam nuốt nước bọt!

Cái gì? Lại biến mất tám người nữa? Dạ Ma cũng quá vô pháp vô thiên!

Sau đó kéo xuống!

"Nghe nói mấy đàn chị mất tích hôm trước đã được đạo sư tìm thấy!"

"Cái gì? Thật sao? Mọi người không sao chứ?"

"Người ngược lại không có việc gì! Nhưng rất kỳ quái!"

"Tìm được thì tìm được, nhưng gười ở gần nhất cũng cách Dương thành 800 km!"

"Lúc phát hiện liền mặc một bộ đồ ngủ, chân cháy nhỏ, trên chân mang dép lê, đáy đều bị bào mòn! Thật thê thảm!"

"Má ơi! 800 km? Có nhầm lẫn gì không!"

"Sao có thể chứ? Ngang ngửa với ngòi tàu hỏa về quê..."

"Dạ Ma thật đáng sợ nha!"

Giang Nam nhìn chăm chú

Sau lưng trong nháy mắt đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt!

Cái này ... Mẹ nó này không phải là vì mang dép lê cực tốc của ta mới...

Xong rồi!

Đàn chị bị "Dạ Ma" bắt lúc trở về có thể đánh ta khóc hay không!

Bảo sao mấy ngày nay vẫn luôn có mấy người luôn liên tục cống hiến giá trị oán khí!

Chương 684 -

Mình có nên ra ngoài trốn hai ngày không?

Nếu cứ tiếp tục như vậy! Những đàn chị lên đỉnh trước đó chẳng phải đều sẽ bị "Dạ Ma" bắt đi sao?

Thật sự... Nếu thực sự không thể, mặc áo tàng hình teletubbies, ăn cắp dép lê về lại!

Ninh Du Du đỏ mắt: "Nam thần, sao người lại đổ mồ hôi nhiều như vậy?"

"Hả? A~ không... Không sao đâu! Quần bông quá dày! Chính là nó!"

Chỉ thấy Ninh Du Du dụi mắt: "Nam thần, ta... Ta có thể đến biệt thự của người ở hai ngày không? Ta không dám sống trong ký túc xá!"

Giang Nam sửng sốt: "Được thì được, phòng nhiều lắm, chỉ là..."

Lãnh Yên: "Vậy... Vậy ta cũng đi được không?"

Ngư Thanh Thanh: "Dao Dao! Ta sẽ ở với người!"

Hoa Linh: "Người có thể mang theo ta nữa không?"

Thỏ con: "Ta, ta, ta nữa!"

"Nam thần cầu xin người! Ta ngủ trên ghế sofa! Ngủ trên sàn nhà cũng được!"

Trong lúc nhất thời, hơn 20 nữ học viên trong lớp đồng loạt gửi đơn!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "VẬY tất cả mọi người đến là được rồi, chỗ ở hẳn sẽ đủ! "

Hạ Dao: "Hi hi! Trong nhà có Tiểu Nam, Dạ Ma không dám tới!"

Giang Nam: !!

Mẹ nó dạ ma kia chính là ta a!

Nhưng nhìn thấy rất nhiều cô gái muốn đến sống trong biệt thự của mình!

Giang Nam liền cảm thấy kế hoạch trộm dép cũng có thể kéo dài một chút!

Ừm! Không vội không vội!

"Kẹo kẹt ~ kẹo kẹt ~"

Ngay lúc này, một nhóm các bạn nam trong lớp đỏ mắt!

Nghiến răng! Cào bảng! Đập đầu vào máy sưởi!

[Giá trị oán khí từ Trương Hoài Ngư +666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tại sao chúng ta lại không có biệt thự ah!

Đáng giận ~

Đào Hân Di ôm tài liệu đi vào phòng học, vành mắt càng đen, cái miệng nhỏ ngáp một cái!

"A ô ~ được rồi, các bạn học, chúng ta vào học!"

.....

Văn phòng viện trưởng!

Tiêu Phong Hỏa ngồi trên xe lăn, xuyên qua cửa sổ nhìn ra toàn cảnh học viện, mặt đầy sầu não!

"Ai~"

Cửa văn phòng bị đẩy ra!

Trên người Triệu Đức Trụ quần băng, mặt mũi bầm dập đẩy xe lăn đi tới bên cửa sổ! Cùng nhau nhìn ra xa!

"Ai~"

Hai tiếng thở dài! Chính là nỗi buồn vô tận!

"Năm nay sao lại không yên bình chứ?"

"Đúng là không yên bình... Ô ô~"

Tiêu Phong Hỏa: "Thầy bói nói năm ta 91 tuổi! Có một đại kiếp nạn! Ta cảm thấy kiếp nạn này... Nó đang đến!"

Triệu Đức Trụ dụi mắt: "Người thế nào mà còn tin trò đoán mệnh? Chuyện quỷ răng trắng..."

"Phái người đi điều tra, chờ kết quả đi!"

.....

Khu viện dưỡng lão!

Chỉ thấy Quan Hồ cầm ảnh chụp bảy cái răng lần lượt gõ cửa!

"Ai ~ Chu đại gia! Ta là Tú Bà Hồ đây! nào, cười một cái!"

Quan Hồ nhìn ảnh chụp, lại nhìn Chu đại gia!

"Ừm ~ 11 cái răng, không tệ! Hãy nhớ đánh răng thường xuyên!"

Nói xong liền đi gõ cửa một phòng một người!

Giờ phút này, Vương đại gia màu da đã trở về lúc trước, ở trong phòng đi tới đi lui!

Đều sắp phát điên rồi!

"A hắt hơi ~"

Xoa xoa mũi, Vương đại gia xuyên thấu qua khe cửa nhìn trộm, mắt thấy liền sắp tra tới mình!

"Mẹ nó! Bắt cần rồi! Muốn bắt ta! Không có cửa!"

Nói xong đi tới trước gương, từ trong ngăn kéo lấy ra kim, nắm lấy một cái răng ở hàng dưới của mình mạnh mẽ nhổ!

"A a a! Phi! Ha ha! Lần này đối xứng rồi! Ta xem các người bắt ta thế nào! Hừ hừ~"

Không khổ vì sự cơ trí của mình mà cho một like!

"Cốc cốc cốc~ Vương đại gia? Ta là Tứ Bàn Hồ! Nào! Mở cửa ra cười một cái!"

Vương đại gia nhếch miệng cười, sáu cái răng còn sót lại cứng rắn như đá ngăm trong biển!

Quan Hồ sửng sốt, nhìn ảnh chụp, lại nhìn Vương đại gia!

Cái này ... Vị trí của răng có chút giống nhau, đặc biệt là răng!

Chỉ là số lượng không đúng, nhất định là trùng hợp!

"Không phải chứ Vương đại gia! Sao người lại bị cảm lạnh?"

Nhớ mặc nhiều một chút!"

Vương đại gia: ...

Đóng cửa lại, Vương đại gia thở phào nhẹ nhõm!

Có sáu cái răng! Còn rất nhiều cơ hội!

Quan Hồ thì có chút vui vẻ gõ cửa từng người!

Người nào người nấy đều có ít răng hơn mình, không biết chuyện ra sao, dù sao cũng là vui vẻ!

Ha ha!

.....

Lại là một buổi sáng học chuyên ngành, đầu Giang Nam đều muốn nổ tung!

Các học viên ăn cơm trưa còn tưởng rằng sẽ tiếp tục đến phòng huấn luyện thể lực tiếp nhận những đòn roi vô tình của Rồng Qua Sống và Hồ Xuống Núi!

Nhưng ai ngờ Đào Hân Di lại dẫn mọi người đi tới trước một tòa nhà khổng lồ hình bầu dục giống như mai rùa!

Tất cả ở cửa có ghi phòng huấn luyện trọng lực!

Ánh mắt của một đám học viên không khỏi sáng lên, trong lòng tràn đầy vui mừng!

Cuối cùng cũng không cần chịu đánh sao?

Giang Nam có chút mất mát!

Không còn có các bảo bối bị ta đánh?

Đào Hân Di cười nói: "Nơi này là phòng huấn luyện trọng lực!"

"Trước khi vào, nhớ cất tất cả đồ đạc mang theo bên người vào trong tủ đựng đồ, nếu không dễ phát sinh nguy hiểm!"

Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, liền đi theo Đào Hân Di cùng nhau vào phòng huấn luyện trọng lực!

Bên trong là một bố cục tương tự như đấu trường La Mã!

Chỉ có điều mặt đất được lát bằng một tấm kim loại vuông 2mx2m!

Chương 685 -

Chú văn rậm rạp khắc trên phiến đá!

Phía trên được bao phủ bởi một lớp kính cường lực đặc biệt!

Chỉ cần đi đến tấm kim loại!

Mọi người liền cảm thấy thân thể trầm xuống!

Gấp đôi lực hấp dẫn đè ép lên tất cả mọi người!

Nếu trọng lượng trước đó là 70 cân! Vậy thì hiện tại chính là 140 cân!

Giang Nam cũng sửng sốt, không khỏi nhớ tới thời điểm gặp phải Tưởng Vân ở Linh Khư Thiên Hồ Đảo!

Dị năng của hắn chính là khống chế trọng lực!

Phòng huấn luyện trọng lực gia tăng thêm trọng lực, hắn là dùng chú văn chồng lên nhau! Nhân tạo!

Ngư Thanh Thanh tò mò nói: "Hân Di đạo sư, huấn luyện trọng lực có ích lợi gì chứ?"

Đào Hân Di giải thích: "Có thể tăng cường độ cơ thể trên diện rộng!"

"Mật độ xương bình thường nên là $1.228 \text{ (g/cm}^3\text{)}!$ "

"Mật độ cơ bắp ($1060 \text{ cân/m}^3\text{)}!$ "

"Nhưng mà trong hoàn cảnh trọng lực cao, cơ thể con người để thích ứng với hoàn cảnh này, sẽ tự phát gia tăng cường độ xương

cốt, mật độ cơ bắp, bản thân cường đại!"

"Điểm này đã được thí nghiệm khoa học chứng minh!"

"Hãy tưởng tượng! Nếu cơ thể của người có thể di chuyển thoải mái dưới lực hấp dẫn gấp 10! Vậy thì khi trở lại trọng lực ban đầu sẽ thế nào?"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều sáng lên!

Những cơ sở huấn luyện bên trong học viện Tiên Phong này, đúng là quá thần kỳ!

"Hồ ca cũng luyện thành chiêu chống đạn hồ ở chỗ này, hệ nguyên tô chủ công chỉ cần chịu cố gắng, cũng có thể có được thân thể cường hãn!"

"Vì vậy! Các bạn học hãy chăm chỉ luyện tập! Ngoài ra, đừng đi vào sâu bên trong! Càng vào trong trọng lực càng mạnh!"

"Sau hàng vách ngăn này đều sẽ đôi trọng lực! Hàng tiếp theo gấp đôi! Sau đó gấp ba lần!"

"Đây đều là công lao của Mộng Lộ! Chú văn tăng trọng lực đều là do cô ấy nghiên cứu ra!"

Giờ khắc này, đôi mắt Giang Nam sáng lên!

Trực tiếp lấy ra 50 cân gạch vàng của mình!

Quả nhiên! Gấp đôi trọng lực! Trực tiếp biến thành 100 cân!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, nhìn chú văn trên sàn nhà, lại nhìn viên gạch vàng lớn trong tay!

"Ta... Ta có khả năng phát tài!"

Nếu khắc chú văn lên trên gạch vàng, nó chẳng phải là phát tài sao?

Hoàng kim trước mắt! Đứa nhỏ phòng bên cũng thêm phát khóc!

Hiện tại có một viên gạch vàng khắc chú văn! Chẳng phải tiền bạc không còn là vấn đề nữa sao?

Khắc đầy gạch vàng! Trong lòng Giang trong lòng đều vui vẻ diên rồi!

Cuộc mua bán không lỗ vốn a!

"Ai hắc ~ Ai hắc hắc ~"

Bạn học ở một bên thấy Giang Nam một tay cầm gạch vàng, vừa cười không ngừng, đột nhiên rung mình một cái!

Nam thần cười! Sinh tử khó lường!

Không biết là ai gặp xui xẻo!

Đào Hân Di ôn nhu nói: "Phòng huấn luyện trọng lực có tổng cộng 100 hàng từ ngoài vào trong, chỗ sâu nhất chính là trọng lực gấp trăm lần!"

"Ngàn vạn lần đừng nên tùy tiện xông vào trong, phải lượng sức mà thử! Nếu không sẽ xảy ra chuyện!"

Ánh mắt Giang Nam giờ đây chỉ toàn là tiền

Gấp trăm lần lần! 50 cân vàng hóa 5000 cân vàng!

Má ơi!

"Đồng thời cũng hy vọng mọi người dưới tình huống ước lượng thực lực, tận lực khiêu chiến cực hạn bản thân!"

"Mọi người nhìn màn hình lớn!"

Chỉ thấy trên vách tường ở giữa treo màn hình LCD!

Có 1 đến 100 thứ hạng trên đó!

Hạng 1: Tiêu Chấn! 94 lần trọng lực! Hết 30 phút!

Hạng 2: Tề Đức Long! 83 lần trọng lực! Hết 30 phút!

Vị trí thứ ba: Vệ Đằng! 75 lần trọng lực!

Vị trí thứ tư: Ngưu Đại Bưu! 74 lần trọng lực...

.....

Trăm người đứng đầu ít nhất cùng là 48 lần trọng lực!

Giang Nam ngạc nhiên, mình rõ ràng nhìn thấy hai cái tên ở trên đó, , một tên là Tề Đức Long! Một người tên là Tề Đông Cường!

Cái này ... Mẹ bọn họ đặt tên tùy ý như vậy sao? Cặp song sinh?

Đào Hân Di: "Mọi người thấy không? Chỉ cần vào được bảng xếp hạng và giữ được vị trí, mỗi tháng học viện sẽ thưởng!"

"Top 10 thưởng linh châu cấp Bạch Kim! 11 đến 100 cũng có thưởng điểm cống hiến! "

"Hạng nhất mỗi tháng đều được phát 10 viên linh châu cấp Bạch Kim! Tiêu Chấn đã liên tục lĩnh hai năm!"

Giang Nam nuốt nước bọt!

Cái này cũng quá hào phóng rồi phải không? Là bao nhiêu tiền chứ?

Không riêng gì có 5000 cân gạch vàng lớn đang chờ mình, còn có linh châu để cầm?

Giang Nam cảm thấy mình nhất định phải tranh đua một chút a!

Giờ khắc này, các học viên đều bắt đầu xoa tay!

Tất cả bắt đầu cởi áo khoác lông vũ, giày dép, thẻ và tất cả mọi thứ không cần thiết để mang theo!

Trong phòng huấn luyện lại, còn có không ít đàn anh đàn chị đang huấn luyện!

Hầu như không có ít hơn 30 lần trọng lực!

Thần sắc ai nấy đều dữ tợn, mặt ghen đỏ bừng!

Khu nghỉ ngơi bên cạnh cũng có không ít đàn anh đàn chị, trên cổ treo khăn mặt uống nước!

"Ha ha! Phỏng chừng lại phải đè xuống mấy người!"

"Giang Nam lại tới? Không biết hắn có thể vọt tới bao nhiêu lần trọng lực!"

"Hôm qua đã áp đảo một Hồ Xuống Núi! Cường độ thân thể của tên nhóc này tuyệt đối đủ mãnh liệt! Sợ là có thể lên tới hơn 40 lần!"

Giờ phút này, đám đàn anh đàn chị này thảo luận sôi nổi!

"Này! Người nói xem Giang Nam có thể vào bảng xếp hạng không?"

Chương 686 -

"Ta cảm thấy hắc có thể vào! Vệ Đằng còn không chơi nổi hắc!"

"Người cũng đừng nói nữa! Lấy lý do đáng tin cậy đi, thật sự coi hắc là thần tiên sao?"

"Mẹ nó? Người không tin chuyện này sao? Đặt cược đi! Một viên linh châu cấp Bạch Kim!"

"Cược thì cược!"

Nhưng mà lực chú ý của đám đàn chị kia căn bản không có ở trên này!

"Đàn em Giang Nam! Áo len gì đó đều cởi ra đi! Để lại một chiếc quần lót là đủ rồi~"

"Khanh khách ~ đúng vậy đúng vậy! Nghe lời đàn chị chỉ có đúng không sai!"

"Huýt~ cởi đi, bằng không trọng lực lớn cũng xé nát!"

Giang Nam đen mặt! Lão tử đi đến đâu cũng bị các chị em đùa giỡn!

Không cởi! Hừ hừ!

"Tất cả mọi người đã sẵn sàng chưa?"

"Sẵn sàng!"

"Như vậy bắt đầu!"

Vừa dứt lời! Thân thể Giang Nam trong nháy mắt biến mất tại chỗ!

Tất cả mọi người đều choáng váng!

"A!"

Một tiếng xé rách vang lên!

Chỉ thấy áo len cổ trụ màu đen của Giang Nam nứt thành hai nửa từ giữa!

Trượt từ hai bên vai xuống, nặng nề rơi xuống đất!

Thắt lưng! Quần bông! Quần mùa thu! Tổng cộng có ba tầng!

Tất cả đều trượt đến vị trí mắt cá chân!

Trong nháy mắt trên người Giang Nam chỉ còn lại một kiện quần lót hiệu Hulk!

Có hình con chim Angry ở phía sau!

Toàn trường yên tĩnh, kim rơi có thể nghe thấy!

Chỉ thấy lúc này Giang Nam rõ ràng xuất hiện ở khu trọng lực gấp 50 lần!

Thuấn di qua đó!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên!

Ánh mắt Hạ Dao lấp lánh!

Ánh mắt các đàn chị dần trở nên thiếu đạo đức!

"Ah ~ các người nhìn kia! Nhìn kia! Đáng yêu đến chết đi! Angry Birds!"

"A! Điện thoại di động! Điện thoại di động của ta!"

"Mau mau chụp lại! Tách tách~"

"Chị đây liền muốn biết Angry Birds đến tột cùng phần nộ đến mức nào!"

"Oa! Đã nói! Không nghe lời đàn chị thì chỉ có chịu thiệt thòi!"

Khu nghỉ ngơi truyền đến từng trận thét chói tai, các đàn chị trong nháy mắt trở nên điên cuồng!

Mặt Giang Nam tối sầm, khu trọng lực 50 lần dữ dội như vậy sao?

Quần áo cũng có thể được lột đi?

Giờ phút này Giang Nam mới phát hiện khu trọng lực gấp 30 lần, các đàn anh đàn chị tu luyện ở nơi này cũng đã thay quần áo huấn luyện bó sát đặc chế!

Còn sợ xấu hổ sao?

A a! Lão tử không sợ!

Lão tử chính là người đàn ông mặc quần lót Maruko má hồng chạy bộ trong trời đông giá lạnh!

Mặt mũi gì đó! Đã sớm không cần nữa rồi?

Cũng may quần lót hiệu Hulk có đủ độ đàn hồi! Không bị lực hấp dẫn kéo ra!

Nếu không thiệt thòi!

Bình tĩnh nhặt quần áo lên cho vào không gian dị độ!

Gấp 50 lần trọng lực khiến cơ bắp toàn thân Giang Nam đều

run rẩy!

Nhưng đây căn bản không phải là cực hạn của Giang Nam!

Mỗi ngày kiên trì tắm rửa đại lực, tố chết cơ thể Giang Nam vô cùng mãnh liệt!

Chỉ thấy Giang Nam nhảy tại chỗ hai cái! Mỗi lần rơi xuống đất đều phát ra tiếng "ầm ầm"!

Các đàn anh đều rất ngạc nhiên!

"Có nhầm lẫn gì không? Nhảy? Hắn đang nhảy trong vùng trọng lực 50 lần?"

"Giang Nam nặng ít nhất 70cân! 50 lần trọng lực! 3500cân ! Nâng 3500cân nhảy? Đây là tố chất khủng bố gì chứ?"

"Nhảy cùng đứng yên bất động chính là hai chuyện khác nhau, tên này thật sự là hệ không gian sao? Không phải hệ thú hóa hay lực lượng gì đó sao?"

"Một viên linh châu cấp Bạch Kim! Chuẩn bị tiền thua đi!"

"Người gấp gấp cái rắm! Hắn có thể đến khu vực trọng lực gấp 50 lần, nhưng không nhất định có thể kiên trì 30 điểm... A!"

Không đợi hắn nói xong, chỉ thấy giữa sân vang lên từng tiếng kinh hô!

Chỉ thấy Giang Nam đang thực hiện các động tác bộ môn ngựa tay quay thuộc thể dục dụng cụ ở khu trọng lực 50 lần...

[Giá trị oán khí từ Tôn Chí +666!]

[Giá trị oán khí từ Tôn Chí...]

Người thực sự không phải là con người!

Ngựa tay quay? Có nhầm lẫn gì không!

Không ai đi phô trương như người cả!

"Mẹ kiếp! Ta phục! "

Chỉ thấy sau khi hoàn thành các động tác bộ môn ngựa tay quay, toàn thân Giang Nam đổ đầy mồ hôi!

Sau khi khởi động xong, sải bước đi vào trong! 51..... 53..... 55.....

Giờ phút này đám người Diệp Tinh Hà, Tề Ngọc đều choáng váng!

Có cần mạnh tới như vậy không?

Vừa mới vào đã vọt vào top 100, nơi này là chỗ để người tản bộ à?

Đồ họa Angry Birds quá chói mắt!

Tần Thụ: "Nhìn cái gì! Thần tiên có thể giống con người được sao?"

Ngô Lương: "Ta cảm thấy chuyện này bình thường! Người cho rằng Nam thần thật sự chỉ là biệt hiệu sao? Đó là thật!"

Lần này Giang Nam trực tiếp châm ngòi tâm lý cạnh tranh của các học viên!

Người người đều hăng hái xông vào trong!

Đào Hân Di mang vẻ mặt kích động nhìn hình Angry Birds kia!

Cô vô cùng tò mò tố chất thân thể Giang Nam đến tột cùng mạnh đến mức nào!

Hắn sẽ đi vào top 10 sao?

Lúc này Giang Nam đi tới vùng trọng lực gấp 65 lần!

Thân thể đã phát ra tiếng rên rỉ không chịu nổi gánh nặng, thậm chí có thể nghe được thanh âm xương cốt bị bóp biến dạng!

Ngay cả hô hấp cũng rất phí lực! Trên người giống như đang khiêng một ngọn núi lớn!

Khu 65 lần đã không còn nhiều người nữa!

Lúc này toàn thân Vệ Đằng hóa kim loại ở khu trọng lực 76 lần kiên trì 23 phút!

Chương 687 -

Ngưu Đại Bưu hóa bán thú ở khu vực 77 lần!

Cả hai đều đang phá kỷ lục của mình! Tranh đoạt vị trí thứ ba!

Vốn tưởng rằng là cuộc tranh đấu của hai người!

Kết quả Giang Nam nhanh chóng vượt qua 65 thẳng đến 70!

Vệ Đằng nhìn về phía sau, vẻ mặt bất ngờ: "Sư phụ! Làm sao..."

Ngưu Đại Bưu cười dữ tợn: "Người gọi hắc làm gì? 70 đã là cực hạn của tên nhãi kia rồi! Cũng không nhìn hắc sắp bị đè xuống sao?"

"Gọi hắc là sư phụ? Người cũng không biết xấu hổ! Chỗ này cũng không có chuyện của hắc! Hôm nay ta sẽ thắng người! Hạng 3 tất nhiên là..."

"Phần Huyết!"

Cả người Giang Nam bốc hơi nước, vung thay chuồn tới vùng trọng lực gấp 80 lần!

Ngưu Đại Bưu: ...

[Giá trị oán khí từ Ngưu Đại Bưu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Ngưu Đại Bưu thiếu chút nữa sặc một ngụm máu!

Có nhầm lẫn gì không!

Vừa rồi còn chưa phải là cực hạn của cơ thể con người sao?

Sao lại trong nháy mắt liền tới đây?

Hannngj 3 của lão tử!

Giang Nam nhướng mày: "A! Luyện tập sao?"

Vệ Đằng nuốt nước bọt: "A! Luyện... Luyện tập! Sư phụ lợi hại!"

Trong vùng trọng lực 80x vẫn có thể đứng vững và nói chuyện!

Giang Nam cũng quá mãnh liệt a!

Lại nói người thật sự là hệ không gian chuyên khổng cực thật sao?

Ngưu Đại Bưu giận!

Không ai biết lão tử vì cướp hạng 3 này mà đã trả giá bao nhiêu nỗ lực a!

A! Không thể nhẫn nhịn!

"Rống! Ngưu khí ngút trời!"

Ngưu Đại Bưu gầm lên một tiếng, từ dưới lỗ mũi phun ra hai cổ khí trắng, trên đầu mọc ra hai sừng trâu!

Lá phổi nhanh chóng khuấy động như một ống thông gió, hòa tan nhiều nguyên tử oxy hơn bên trong huyết sắc tố!

Từ đó tăng cường chức năng cơ thể!

"Người cho rằng chỉ mình người có tuyệt chiêu sao? Hừ hừ ~ hừ~"

Ngưu Đại Bưu bước đi, từ 77 đến 78!

Hai chân run rẩy!

Dưới lỗ mũi, từng luồng khí trắng phun ra!

Vệ Đằng ngạc nhiên: "Lão Ngưu người điên rồi! Đừng phoog trương thế chứ!"

Gân xanh trên trán Ngưu Đại Bưu nổi lên: "Người đừng có xía vào!"

Bởi vì lực hấp dẫn quá khủng khiếp! Lưỡi đều bị ép không dùng được!

Hắn di chuyển về phía trước một bước, đến 79!

Nghẹn mặt đỏ tai hồng! Thần sắc dữ tợn!

Giang Nam mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Người... Người đang tức giận à?"

"Sao người tức giận còn mang theo hiệu ứng đặc biệt?"

Hai luồng khí trắng phun ra dưới mũi quá sống động!

Người nạt lần đầu à?

[Giá trị oán khí từ Ngưu Đại Bưu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngưu...]

Con mẹ nó tức giận còn mang theo hiệu ứng đặc biệt!

Đây là bí tuyệt của lão tử! Chính là tuyệt học!

Không có chơi dơ như người!

Nhìn lão tử vượt qua người!

Ngưu Đại Bưu di chuyển nửa ngày đến khu 80!

“Rầm!”

Trọng lực khủng bố khiến Ngưu Đại Bưu đè hai chân mềm nhũn, đầu gối trực tiếp quỳ trên mặt đất!

Giang Nam trợn mắt!

"Người anh em! Thế này cũng hơi quá rồi! Vô duyên vô cớ vì sao lại hành đại lễ như vậy chứ!"

"Mau đứng lên!"

[Giá trị oán khí từ Ngưu Đại Bưu +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đánh Rầm! Mẹ nó ai hành lễ với người!

Có thể đừng nói năng lung tung hay không, người làm lão tử rất xấu hổ a!

Đứng dậy? Ta cũng rất muốn đứng!

Ngưu Đại Bưu cắn chặt răng quỳ trên mặt đất, di chuyển đến 81!

Cả người đều bị đè lên mặt đất, điên cuồng trợn trắng mắt phun bọt trắng!

Lại nhếch miệng cười!

81 rồi! Liều mạng cũng phải nằm sấp trên mặt đất nửa giờ a, thứ ba phải là của ta!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Người này... Không sao chứ?"

Vệ Đằng che mặt: "Hắn là không chết được..."

Giang Nam cũng mặc kệ nhiều như vậy!

Mở Phần Huyết vọt tới khu vực 80 lần cơ hồ đã là cực hạn của mình!

Nhưng 4000 cân gạch vàng sao có thể so sánh với 5000 cân chữ?

Không được!

Vì chút tiền! Phải liều mạng!

"Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ ba! Mở!"

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Ba tiếng nổ vang lên, làn da Giang Nam đỏ thẫm, gân xanh nổi lên!

Trong ánh mắt tuyệt vọng của Ngưu Đại Bưu đi tới khu trọng lực gấp 85 lần!

[Giá trị oán khí từ Ngưu Đại Bưu + 1000!]

Mẹ kiếp!

Bát Môn Độn Giáp là cái gì quý a!

Tuyệt học của người nhiều như vậy sao?

Người có thì dùng sớm đi, sớm biết chênh lệch nhiều như vậy, lão tử còn tranh đoạt với người cái rắm!

Đây chẳng phải là uống công chịu tội?

"Cửa thứ tư! Mở!"

Khí thế Giang Nam mạnh hơn nữa, sải bước nhanh chóng đi về phía trước, trực tiếp đi đến 90 lần!

"Cửa thứ năm! Mở!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người ở phòng huấn luyện trọng lực đều choáng váng, ngơ ngác nhìn Giang Nam!

"Không phải chứ? 93? Tiêm doping cũng không chơi lại người!"

"Bát... Bát Môn Độn Giáp? Đây là tuyệt học gì vậy? Quá đỉnh!"

"Hoàng Kim 1 sao? Lại có thể đứng dưới lực hấp dẫn 93 lần? Còn là người không?"

"Nam Thần sẽ không phá kỷ lục của Tiêu Chấn đó chứ?"

"Cửa thứ sáu! Mở!"

Giang Nam gầm lên một tiếng gào thét trực tiếp đến khu vực 98 lần!

Đào Hân Di che miệng nhỏ, vẻ mặt kinh hãi!

Kể từ khi phòng huấn luyện lại được xây dựng! Trong nhóm học viên cũng không có ai có thể vượt tới trọng lực gấp 100 lần!

Hắn đến tột cùng muốn cho người ta thấy bao nhiêu kinh hỉ mới đủ?

Chẳng lẽ Giang Nam hẳn...

Chương 688 -

"Cửa thứ bảy! Mở!"

Giang Nam mở Phần Huyết cùng Bát Môn Độn Giáp kéo thân thể đến khu trọng lực gấp trăm lần mà không có bất kỳ học viên nào đặt chân!

Giờ phút này cả người Giang Nam đỏ thẫm như máu, cơ bắp nhô lên, gân xanh dữ tợn!

Cả người giống như sắp thiêu đốt!

Ngưu Đại Bưu trực tiếp khóc ra tiếng!

Tuyệt hoạt này của người cũng quá khủng bố rồi?

So với người, ta chính là rác không thể tái chế!

Giờ phút này đám đàn anh đàn chị kia mặt đều trắng bệch!

"Khu trọng lực gấp trăm lần? Cường độ thân thể của Giang Nam đã cấp Bạch Kim rồi sao?"

"Không! 70 gần như là giới hạn của hắn! Chỉ là có được hai bí tuyệt thần kỳ kia! 2 thứ xếp chồng lên nhau!"

"Phần Huyết + Bát Môn Độn Giáp? Bát Môn Độn Giáp kia là tuyệt học gì chứ? Khủng khiếp!"

"Mấy người Tiêu Chấn nếu chấp hành xong nhiệm vụ trở về sợ là tức chết!"

"Đừng vui mừng quá sớm! Không nhất định có thể phá vỡ kỷ

lục Chấn ca! Dựa vào tuyệt học để tăng cường, Giang Nam có thể chống đỡ được bao nhiêu phút chứ? Thân thể gì cũng không chịu nổi gánh nặng như vậy!"

"30 phút! Sợ là có kịch hay!"

"Vẫn là Chấn ca nhà chúng ta mạnh hơn! Mãi mãi là thần!"

Giờ phút này các học viên lão luyện nghị luận sôi nổi!

Đám học viên mới như Chung Ánh Tuyết cũng không cam lòng yếu thế!

Nhao nhao vọt tới khu trọng lực!

Giống như bình thường, chuyện vọt đến khu vực 30 lần hầu như không phải là vấn đề!

Giống như Tề Ngọc, Diệp Tinh Hà, bốn mươi mấy lần cũng có thể chống đỡ!

Khiến cho người ta kinh ngạc nhất chính là Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao!

Chung Ánh Tuyết thay xong trang phục huấn luyện đặc chế, lấy thân phận một nguyên tố chủ công, vọt tới khu trọng lực gấp 52 lần!

Hạ Dao thì lấy hình thái hóa bán thú chống chịu trọng lực gấp 60 lần!

Ngô Lương cũng được 55 lần! Đại lực bấy lâu nay cũng không phải là uống vô ích!

Về phần Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thì cùng Giang Nam ngâm ra!

Nhìn đến học viên cùng cấp!

Đội quán quân giải Ngôi Sao chắc chắn không phải người vô dụng!

Bọn họ vẫn luôn đuổi theo Giang Nam! Cho dù không đuổi kịp! Thực lực cũng vượt xa đồng cấp!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao không khỏi có chút lo lắng cho Giang Nam!

Trọng lực gấp trăm lần! Tiểu Nam có cần phải liều mạng như vậy không?

Hắn tới khu đó làm gì?

Chỉ thấy Giang Nam mang theo tâm kích động lấy ra khối gạch vàng!

“Rầm!”

Dưới trọng lực gấp trăm lần! 5000 cân gạch vàng nặng nề rơi xuống đất!

Phát tài, phát tài, bắt đầu kế hoạch phát tài!

Giang Nam trực tiếp nằm sấp trên mặt đất, lấy ra dao khắc!

Nhìn tấm kim loại dưới kính cường lực đặc chế, trên đó ít nhất hơn vạn chú văn!

Lão tử có thể không làm được bài tập về nhà!

Nhưng sao chép bài tập về nhà, chẳng lẽ lão tử còn không làm được sao?

Giang Nam trực tiếp đặt con dao khắc lên gạch vàng!

[Kỹ năng kích hoạt! Điều khắc: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 111.100 điểm!]]

[Nâng cấp kỹ năng! Điều khắc (đỉnh cấp): lv0!]

Vì phát tài! Ta liều mạng!

Thêm toàn bộ điểm kỹ năng mà mình luyện tiếc vào kỹ năng điều khắc!

Đao khắc bắt đầu di chuyển trên gạch vàng, khắc chú văn thu nhỏ trên gạch vàng, không sai chút nào!

Mà giờ khắc này, các học viên cùng học trưởng phía sau choáng váng!

"Nam Thần đang làm cái gì vậy? Thật nghiêm túc!"

"Trong tay hắn đang cầm... Con dao điều khắc? Thứ kia có phải là một viên gạch vàng không? A! Nam Thần là đang làm bài tập môn "chú văn học" sao?"

"Khu trọng lực gấp trăm lần! Mở Phần Huyết + Bát Môn Động Giáp để làm bài tập? Lớp chúng ta nguyện xưng người là mạnh nhất!"

"Quả thực ngẫu chết đi được! Bài tập về nhà chúng ta đều chỉ dám dùng đá phiến! Giang Nam lại sử dụng gạch vàng? Vỡ bài tập của hắn đều là vàng sao? Tư bản vạn ác! Ah, ah!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 666!]

[Giá trị oán khí từ Bạch Đồ Đồ + 333!]

.....

Đào Hân Di mang vẻ mặt dì cười!

Không có gì có thể khiến một giáo viên cảm thấy hài lòng hơn

là nhìn học viên của mình yêu thích học tập!

Giang Nam đỏ mắt vừa khắc vừa cười!

"Tiền ơi! Hắc hắc hắc! 5.000 cân!

"Phụt ~"

Đang khắc thì Giang Nam liền phun ra một ngụm máu!

Khiến tất cả mọi người giật mình!

Đồng thời mở hai tuyệt học! Tiêu hao thể lực cơ thể! Gạch vàng chạm khắc dưới trọng lực gấp trăm lần!

Vừa mới ba phút Giang Nam đã đạt tới cực hạn bản thân!

Khuyết điểm của Bát Môn Độn Giáp liền lộ ra!

Nâng tay móc ra một gốc khí huyết nhân sâm liền nhét vào miệng ăn!

Khôi phục trạng thái! Máu mũi chảy xiết! Tiếp tục công việc!

Mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Người có cần liều mạng như vậy không?

Dốc hết tâm huyết trong truyền thuyết chính là thế này sao?

Dù thế nào chúng ta cũng không nghĩ tới! Giang Nam lại là một người yêu thích học tập tới như vậy!

Dưới trọng lực gấp 100 lần, đó căn bản không phải là máu mũi!

Đó là dòng nước chảy thẳng xuống ba ngàn mét!

Phát ra thanh âm "ào ào", có thể so máu mũi với thác nước!

Đám đàn anh đàn chị đều đang nhìn!

Chương 689 -

Này, này!

Chúng ta đã biết người cực kỳ ưu tú, cũng không cần làm bài tập ở khu vực 100 lần trọng lực!

Thế này cũng quá liều mạng!

Quay lại đây! Nếu không sẽ xảy ra án mạng!

10 giây chảy máu này gần như bắt kịp với tổng lượng máu của cơ thể con người!

Làm thế nào mà người sống được đến hiện tại!

Chung Ánh Tuyết vội vàng nói: "Tiểu Nam! Tiểu Nam, người mau trở về được không? Bài về nhà hẳn làm cũng được!

Hạ Dao vội vàng dậm chân: "Tiểu Nam! Nghe lời! Quay lại đây! Bài tập về nhà chúng ta chờ về nhà rồi viết lại! Ngoan!

Giang Nam: "Phụt oa ~ Hắc hắc ! Ai hắc hắc ~"

Giang Nam lại phun ra một ngụm máu rồi lại ăn một gốc khí huyết nhân sâm!

Mặc kệ tất cả!

"Nam thần không hổ là thần! Mạng cũng không cần, chỉ chuyên tâm phô trương?"

"Lượng máu chảy ra này? Có thể nói là ngân hàng máu người!

"Thừa đạo sư! Đạo sư, người mau khuyên nhủ Tiểu Nam! "

Tần Thụ nổ tung: !!

Không nói ra một lời nào! Hai mắt trợn một cái, hai chân trượt một phát! Giống như tấm xi măng ầm ầm ngã xuống đất!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

Cái này ... Ai mà chịu đựng nổi chứ!

Đào Hân Di mặt đều bị dọa trắng bệch, vội vàng chạy đi thay quần áo huấn luyện đặc chế!

Chạy thẳng đến vùng trọng lực 100 lần!

Đối với cường giả cấp Kim Cương mà nói, chống lại trọng lực gấp 100 lần cũng không phải là vấn đề lớn!

"Bạn học Giang Nam! Người không thể làm thế! Quay lại với đạo sư!"

Giang Nam cũng không quay đầu lại, cúi đầu điên cuồng khắc: "Không quay lại không quay lại! Viết được một nửa rồi, chờ cho đến khi ta hoàn thành!"

Đào Hân Di mang vẻ mặt cảm động! Không nghĩ tới Giang Nam liều mạng như vậy, yêu thích học tập như vậy!

"Đạo sư không thu bài tập của người có được không? Đừng viết nữa!"

Giang Nam sửng sốt: "Không thu bài tập về nhà của ta sao? Thật sao?"

Đào Hân Di vội vàng gạt đầu: "Đúng đúng! Không cần làm!"

Giang Nam ngạc nhiên nói: "Cảm ơn đạo sư! Phụt ~"

Lại ăn một gốc nhân sâm bảo bảo rồi lại tiếp tục cúi đầu điên

cuồng chạm khắc!

Đào Hân Di: !!

Làm thế nào mà người vẫn còn khắc chứ! Ta không nhận bài tập về nhà, người vẫn viết... À!

Người đang làm cái gì đây?

Cô nhìn chú văn trên gạch vàng, lại so sánh với tấm kim loại...

Lại lần nữa nhìn vào viên gạch vàng!

Ánh mắt Đào Hân Di hoài nghi nhân sinh

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +666!]

Khuôn mặt tươi cười bỗng tối sầm, yên lặng đi ra khỏi khu vực trọng lực!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Đạo sư đạo sư! Tại sao Tiểu Nam còn không ra? Hắn..."

Đào Hân Di cắn răng: "Hắn đáng đời!"

Trong đầu Chung Ánh Tuyết đầy dấu chấm hỏi!

Khắc chú văn trọng lực lên gạch vàng?

Bảo sao lại liều mạng như vậy!

Cái đầu nhỏ này của người mỗi ngày đều chỉ nghĩ tới chuyện kỳ quái gì đó a!

Lỡ mất một phần bài tập về nhà! Đáng giận!

Giờ phút này, máu mũi đã chảy đầy đất, chảy xuôi chung quanh!

Mấy đạo sư cấp Kim Cương mặc trang phục huấn luyện đặc chế, một tay cầm cây lau nhà, một tay cầm theo xô nước!

Vây quanh Giang Nam điên cuồng lau nhà, một mồi mồ hôi đầm đìa!

[Giá trị oán khí từ Lỗ Thương + 888!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Tiểu Phỉ + 664!]

.....

Dưới ánh mắt hoảng sợ của mọi người!

Học viên Giang Nam đã "làm bài tập" được 74 phút trong khu vực trọng lực gấp trăm lần!

Các đạo sư lau nhà tới mức gãy 21 cây lau, thắt lưng suýt gãy!

Giờ phút này tên Giang Nam đã vươn lên vị trí đầu bảng huấn luyện trọng lực!

Hạng 1! Giang Nam! Vùng trọng lực 100 lần! 74 phút!

Lấy chênh lệch khủng bố, nhất kị tuyệt trần!

Đầy ngã Tiêu Chấn đã trấn giữ bảng xếp hạng hai năm không bị lay động!

Khoảnh khắc chú văn cuối cùng đã hoàn thành trong niềm vui sướng của Giang Nam!

Chỉ thấy ánh sáng vàng trên toàn bộ khối gạch vàng tựa hồ lóe lên một chút!

Trên đó đã khắc đầy chú văn rậm rạp!

Linh khí xung quanh lại bị gạch vàng hút vào, hội nhập vào

trong đó!

Gạch vàng lúc điểm này dường như đã hoàn thành một sự thay đổi về chất lượng!

"Răng rắc!"

Thép thủy tinh đặc chết trên mặt đất đều bị ép ra vết nứt!

Giang Nam tràn đầy niềm vui!

Bất ngờ đứng dậy, vịn thắt lưng!

"Ha ha! Thành công rồi!"

Không kịp chờ đợi cúi xuống để cầm gạch vàng!

5000 cân gạch vàng! Nó đáng giá bao nhiêu chứ?

Dùng để bố đầu người khác cũng rất ngẫu! Đầu đều có thể bị hỏng!

Chỉ là vừa mới bắt lấy!

Hả? Sao lại không nhúc nhích?

5000 cân mà thôi! Không đến mức mình không cầm nổi!

"A nha!!"

Hai tay Giang Nam cầm gạch vàng dùng hết toàn lực, phát ra tiếng gầm gịan dữ đến từ sâu trong linh hồn!

Gạch vàng... Không nhúc nhích!

Giang Nam: !!

Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra! Chỉ 5000 cân... A!

Chờ đã!

Hình như có chỗ nào đó không đúng a~

Dưới trọng lực gấp trăm lần! Gạch vàng vốn nặng 50 cân đã biến thành 5000 cân!

Ta đã hoàn thành chú văn! Trọng lượng của gạch vàng vốn đã trở thành 5000 cân!

Sau đó gạch vàng nặng 5000 cân giờ phút này đang đặt ở khu trọng lực gấp trăm lần...

$5000 \times 100 =$ Ta đã mất gạch vàng!

Chương 690 -

Hiện tại gạch vàng có trọng lượng 50 vạn cân?

250 tấn?

Ai mà di chuyển được chứ!

Giang Nam cảm thấy ưu thương

Bất cần! Bất cần rồi!

Đề tiểu học này đều bị ta tính sai kết quả!

Uổng công học máu!

Nghĩ đến đây Giang Nam không khỏi để lại nước mắt hối hận!

Hiện tại! 250 tấn gạch vàng tựa như được khảm trên mặt đất!

Lỡ một viên gạch vàng lớn?

Làm sao có thể chứ?

Giang Nam lau máu mũi, thuận di đi tới trước mặt Đào Hân Di, ngai ngừng nói: "Hân Di đạo sư, có thể lấy gạch vàng ra cho ta không? Ta chia cho người một nửa!"

Đào Hân Di liếm liếm môi, nhỏ giọng nói: "Thật... Thật sự cho ta một nửa sao?"

Giang Nam vung tay lên, vô cùng hào khí: "Nói cho là cho!"

"Vậy... Vậy ta liền thử đi!"

Không khỏi cùng Giang Nam đi tới khu trọng lực gấp trăm lần!

Đưa tay ra, khuôn mặt đỏ thắm! Gạch vàng không nhúc nhích!

Sở dĩ mặt đỏ, một nửa là ghen, một nửa là xấu hổ!

Ta là một cường giả Kim Cương! Làm thế nào lại không động đậy được nó chứ?

Đào Hân Di nhìn chú văn rậm rạp trên gạch vàng với vẻ mặt kinh hãi!

Không... Sẽ không thật sự bị Giang Nam tăng cân thành công chứ? Làm thế nào mà người làm được chứ!

Vì vậy, hiện tại gạch vàng này phải nặng 250 tấn?

Người đây là chế tạo thành công một cục gạch vàng hiệu Nam Thần sao? Giống như búa Lôi Thần, chỉ có người được công nhận mới có thể cầm lên?

"Ta không di chuyển được... Người có thể đến chỗ Đạo Thiên để thử xem!"

Giang Nam cũng sắp khóc, mình đi đâu tìm Đạo Thiên di chuyển gạch vàng cho mình?

Nó thực sự phải khảm vào đây sao? Có cần thua lỗ như vậy không!

Giang Nam sắp khóc.

Lúc này liên cao giọng quát: "Ai có thể lấy viên gạch vàng này ra! Ta chia cho người đó một nửa!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều sửng sốt!

Lập tức có mấy đạo sư không tin mình không làm được tới

thử!

Mặt đỏ tai hồng, móng tay chảy máu, cũng không có chút động đậy!

Về phần các học viên lại càng không cần nghĩ, trọng lực khu trăm lần cũng không vào được, càng đừng nói đến gạch vàng!

Nhưng cũng không chậm trễ đến việc tò mò chuyện này!

Trực tiếp chụp lại hình ảnh gạch vàng khu trọng lực gấp trăm lần, gửi lên diễn đàn!

Tiêu đề: Khu trọng lực gấp 100 lần phòng huấn luyện trọng lực, kinh ngạc phát hiện "gạch vàng Nam Thần"! Người di chuyển được có thể nhận một nửa số vàng!

Mọi người nhanh thử nghiệm! Nam Thần đều gấp phát khóc!

Bình luận bên dưới!

"Tình huống gì vậy? Sao lại gấp phát khóc?"

"Nghe nói Nam Thần chạy đến khu trọng lực gấp trăm lần làm bài tập trong 74 phút! Sau đó, vỡ bài tập chất liệu vàng nguyên chất bị khảm bên trong không thể lấy ra!"

"Chuyện thật việc thật! Ta không hề nói dối! Vỡ bài tập về nhà của ta đều mất, không tin tới xem đi!"

"Ha ha ha ha! Chờ đã! Cái gì chứ? Làm bài tập trong vòng 74 phút ở khu trọng lực gấp trăm lần sao? Phụt..."

Giờ phút này trong đại sảnh trứng khổng lồ, Hàn Mộng Lộ đang lướt điện thoại di động liên phun ra toàn bộ cà phê!

Không thể không mở hình ảnh, phóng to để xem! Mơ hồ có thể nhìn thấy chú văn khắc trên gạch vàng...

"Phụt ~ ha ha ha! Bí thuật phát tài? Người đúng là thiên tài mà!"

"Híy! Nhưng thủ pháp điều khắc khá tốt! Ha ha ha ~ xem ra phải cùng hẩn thảo luận sâu một chút mới được!"

Tuy rằng kiếm được phần thưởng mỗi tháng 10 viên linh châu cấp Bạch Kim, nhưng vẫn tức giận vì thua lỗ một khối gạch vàng!

Giang Nam cảm thấy như vậy không được! Phải kiếm lại!

Kết quả là bắt đầu thuận di chung quanh phòng huấn luyện trọng lực!

"Đàn chị này! Hệ thú hóa sao? Người có muốn mua quần lót không?"

"Ồ? Người anh em này? Bệnh hói đầu của người có chút nghiêm trọng a, chỉ còn lại chút tóc như vậy, cần nó thì có ích lợi gì? Tới đây làm một chai đại lực nào!"

"Đảm bảo phút chốc người liền tiến lên một trăm a!"

[Giá trị oán khí từ Niếp Vĩ +1000!]

Tất cả mọi người đều tê dại da đầu!

Tùy ý thuận di trong phòng huấn luyện trọng lực để bán hàng?

Trọng lực đột nhiên thay đổi có ảnh hưởng đến người không?

Người muốn cống hiến hết mình tới như vậy sao!

Cho đến khi kết thúc đợt huấn luyện trong phòng huấn luyện trọng lực.

Viên gạch vàng 250 tấn vẫn còn trong vùng trọng lực 100 lần!

Người nhìn đều chảy nước miếng!

Hơn nữa một lần đặt này cũng đặt rất nhiều năm...

Giang Nam thuận di bán hàng cả buổi chiều ngược lại kiếm về không ít tiền!

Liền vui vẻ~

Mà trong phòng huấn luyện trọng lực xuất hiện không ít "đầu trọc", cùng với hóa bán thú mặc quần lót hiệu Hulk!

Rơi lệ lao vào bảng xếp hạng 100 người!

Ngay cả đám người Chung Ánh Tuyết cũng vọt vào top 100! Chẳng qua phần thưởng điểm cống hiến căn bản không dùng được!

Sau khi huấn luyện trọng lực kết thúc, các học viên đến khu viện dưỡng lão làm tình nguyện viên!

Hai mắt Giang Nam lóe sáng, thuận di khắp nơi!

"Lý đại gia! Lý đại gia ngài ở đâu vậy? Ta muốn học tập cùng ngài!"

Tìm nửa ngày cũng không thấy bóng người!

Giờ phút này Lý Khải đen mặt trốn dưới gầm giường, căn bản không dám đi ra ngoài!

Vừa cầm điện thoại xem phim hoạt hình, vừa nhú mày viết vào sổ ghi chép!

Ưu sầu vò tóc!

"Chậc ~ Ta thật khổ quá đi!"

[Giá trị oán khí từ Lý Khải + 888!]

[Giá trị oán khí từ...]

Siêu Saiyan này cũng không dễ biến hình!

Chương 691 -

Giờ phút này Vương đại gia chống nạng cũng đang tìm Giang Nam khắp nơi!

Bắt được học viên liền hỏi: "Tiểu bối, người có thấy Giang Nam không? Đại gia có tuyệt học nhất định phải dạy cho hần!"

Ninh Du Du mang về mặt sùng bái!

Nam thần quả nhiên vẫn luôn ưu tú a, các đại gia đại nường đều theo đuổi để dạy hần tuyệt học!

"Không thấy a!"

Vương đại gia thở dài một tiếng! Chạy lung tung cái gì chứ?

Lão tử muốn tở hắc hắc hắc!

Nếm được mùi cơm ngon, làm sao còn gặm được vỏ cây a!

Tần Thụ Tề Ngọc đầu đầy mồ hôi đầm đìa vẫn đang xới đất...

Ngô Lương thì đi tìm Triệu Đức Trụ học bí tuyệt!

Quảng trường không còn Ngô Lương, ít nhiều cũng có chút tịch mịch!

"Cái gì ~ Trụ gia gia! Nam ca nói bên này ngài có một bí tuyệt muốn dạy ta!"

Giờ phút này Triệu Đức Trụ ngồi trên xe lăn nước mắt đầy mặt!

Còn Trụ cái rắm gì nữa! Trụ không đứng dậy được!

Đều tại ta quá chủ quan! Nên mới làm hỏng chuyện!

Cũng không trách Giang Nam! Nhưng vì sao vẫn tức giận như vậy!

"Ai! Ngồi xuống đi! Ta sẽ dạy người!"

Ngô Lương nuốt nước bọt tò mò nói: "Đại gia! Là bí tuyệt gì a? Có lợi hại được không?"

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười: "Nhất định là lợi hại! Nếu người học được! Lại phối hợp với linh kỹ của người! Vị trí xe tăng hàng đầu cả nước không thoát được, người có học không?"

Ánh mắt Ngô Lương sáng ngời: "Học học! Phải học!"

"Thật sự học? Phương thức học tập bí tuyệt này của ta có chút đặc thù, cũng không phải người bình thường có thể chống đỡ được!"

Ngô Lương: "Không sao! Ta học ban 10! Đại gia cứ việc dạy!"

Triệu Đức Trụ dần nở nụ cười khó lường!

.....

Tám giờ tối, cho đến khi hoạt động tình nguyện kết thúc, Giang Nam cũng không tìm thấy Lý đại gia!

Không khỏi có chút mất mát!

Lúc tập hợp, chỉ thấy một trảng hán cả người màu xanh khuôn mặt sưng lên! Kéo khổ trở lại!

Vừa nhìn thấy Giang Nam liền khóc!

"Nam ca! Bí tuyệt của Triệu đại gia thật khó học a! Hắn ngồi xe lăn ẩn đầu ta cạo da suốt ba giờ! "

"Từng tắc da trên dưới toàn thân đều không bỏ sót! Nhất là nơi cửa sau... Rít ~"

Nói tới đây Ngô Lương đột nhiên rùng mình một cái!

Giang Nam: !!

Làm thế nào mà cả người đều đổi màu? Còn có thể đánh tới xanh người sao?

Bí tuyệt quỷ quái gì vậy? Hung dữ như vậy sao?

Hô ~ dọa chết dọa chết!

Cũng may lúc trước mình không học!

Nhìn Ngô Lương gài khóc, Giang Nam không đành lòng: "Mau ăn vào một gốc nhân sâm, ngày mai không cần theo Trữ gia gia học nữa! Ta tìm cho người một người khác!"

Ngô Lương khóc mặt nói: "Không thể! Nếu không học chẳng phải hôm nay bị cạo vô ích sao?"

"Nam ca không cần nói gì khác! Cứ chờ thần công của ta đại thành!"

"Ta về ngủ trước, ngày mai còn phải tiếp tục chịu ăn đánh!"

Giang Nam nuốt nước bọt, có cần phải khắc khổ như vậy không?

Các học viên vừa trở lại khu ký túc xá, liền phát hiện 23 cô gái xách vali nhỏ, ôm chăn đệm từ ký túc xá đi ra!

Giống như gà con xếp thành hàng dài đi theo phía sau Giang Nam!

Đi về phía biệt thự Phong Lâm!

"Nào nào! Các chị em đi lối này! Nhớ mang theo đồ cá nhân, đừng để bị bỏ lại phía sau oh!"

"Đêm nay có thể ngủ muộn, sáng mai 6 giờ rời giường là được, bên này kèm theo dịch vụ thuận di đến lớp chuyên ngành!"

Giang Nam đi ở phía trước sắc mặt hồng nhuận, cầm một cái loa khuếch đại âm thanh, miệng cười tới tận mang tai!

Giờ phút này các đàn anh trong ký túc xá nam hoàn toàn bùng nổ!

"Ah ah ah! Giang Nam! Hắn không phải là con người!"

"Hiện tại cũng không tới cửa nữa? Trực tiếp dẫn vào nhà? Một lần liền nhận nhiều người như vậy?"

"Các em gái đừng đi! Lần này các người đi chính là dê vào miệng hổ a!"

"Búa thủy lực lại sắp khởi công sao?"

"Chân đạp trăm chiếc thuyền? Giang Nam là con rết sao?"

[Giá trị oán khí từ...]

Giá trị oán khí điên cuồng làm mới, Giang Nam đều vui vẻ điên rồi!

Căn bản không thèm để ý đám ác quỷ độc thân điên cuồng sủa, tự mình dẫn các em gái đến biệt thự lớn của mình!

Các chị em trong lớp choáng váng!

"Ôi trời ơi! Một biệt thự lớn như vậy? Có nhầm lẫn gì không!"

"Có cần xa hoa tới vậy không? Đi học mà còn có biệt thự lớn để ở, cũng quá hạnh phúc rồi?"

"Cái gì ~ còn có hồ bơi? Oa! Thật ngỡ ngàng mộ!"

"Hắc hắc! Chúng ta có nhiều người như vậy, Dạ Ma cũng không thể đến đúng không?"

Trong biệt thự là một mảnh oanh oanh yến yến!

Thỏ con hưng phấn quan sát trái phải: "Phòng Nam thần là phòng nào?"

Hạ Dao chỉ chỉ: "Bên cạnh phòng bếp! Nhưng các người không được đi vào nha ~"

Một nhóm các cô gái dần nở nụ cười thiếu đạo đức!

Hạ Dao cúi đầu nắm chặt ngón tay, khuôn mặt có chút đỏ lên!

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Trong nhà có mười mấy gian phòng, hai người ở một gian hẳn là đủ rồi... A, Người đang làm gì vậy?"

Chỉ thấy Giang Nam từ trong không gian dị độ lấy ra một bộ áo tàng hình teletubbies xanh biếc đang khoác lên người!

Các cô gái không khỏi rùng mình một cái!

Các cô từng tham gia cuộc thi Ngôi Sao với Giang Nam, không một ai là không có bóng ma tâm lý cực lớn đối với bộ chiến y này!

Chương 692 -

Giang Nam mang thần sắc nghiêm túc!

"Là lớp trưởng ban 10! Ta nghĩ nó cần thiết cho sự an toàn của các học viên!"

"Tối nay các người an tâm mà ngủ! Giang Nam ta đảm bảo! Tất yếu phải bắt được Dạ Ma! Đưa ra công lý!"

"Để mọi người có được một đêm yên bình!"

Ừm...

Ta thực sự chỉ muốn cho các chị em có được một giấc ngủ ngon!

Không phải có ý nghĩ kỳ quái gì hết!

Chủ yếu là làm người phải xứng đáng với lương tâm của mình mà!

Mẫu chốt đàn chị bị hố càng ngày càng nhiều, đến lúc đó lại cùng nhau vây đánh ta, liền xong đời!

Vẫn nên ăn cắp dép lê trở về càng sớm càng tốt!

A ~

Giờ phút này, các cô gái đều cảm động nhìn Giang Nam!

"Nam thần! Người cũng quá tốt!"

"Thật cảm động! Cho người một cái like!"

"Oa! Mũi chua xót, muốn khóc!

"Đánh chết dạ ma biến thái đi! Ta tin vào Nam Thần! Chúng ta có thể thắng!"

Giờ phút này, ánh mắt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nhìn Giang Nam vô cùng nhu hòa!

Rõ ràng biết tác dụng phụ của áo tàng hình teletubbies là 24 giờ, mặc vào không thể cởi ra!

Tiểu Nam còn muốn đi hỗ trợ bắt dạ ma! Loại cố gắng này, cũng quá làm cho người ta cảm động đi!

"Tiểu Nam, nhất định phải cẩn thận! Đừng để bị tổn thương!"

"Ừm! Dạ ma kia khẳng định rất lợi hại, chú ý an toàn a!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không sao! Các người có thể yên tâm!"

Sợ cái gì?

Vừa ăn cướp vừa la làng thôi mà!

Giang Nam mặc chiến y teletubbies màu xanh lá cây, thuận di biến mất!

Ha ha!

Mộng tưởng! Ta lại tới đây!

Giang Nam đi thực hiện mộng tưởng của các chàng trai!

Mà các cô gái ở lại khu biệt thự vừa thấy Giang Nam rời đi, liền hoàn toàn buông thả tính tình, thảo luận đề tài mà các cô gái mới có thể thảo luận!

"Ai ai! Tuyết Tuyết! Hai người sống cùng nhau khi nào!"

"Nam thần bình thường có mặc quần lót đi khắp nhà hay không?"

"Khanh khách ~ hửn có thể thuận di, vậy có lên lút lên vào phòng các người hay không?"

"Nam thần biết nấu cơm sao? Lúc các người giặt đồ có giặt luôn cho hửn không?"

Một đám con gái tiến lại gần, đem những tò mò trong lòng đều hỏi một lần!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Những thứ mà các người vừa hỏi, Tiểu Nam đều đã làm qua!"

Hạ Dao che mặt!

Căn bản không chỉ dừng lại ở đó!

Chuyện kích thích hơn thế này Tiểu Nam đều đã từng làm rồi!

Ví dụ như Tuyết Tuyết và Giang Tiểu Dao cùng tắm rửa...

"Khà khà ~ thật lớn mật!"

Giờ phút này đôi mắt to tròn của Thỏ con không ngừng đảo quanh!

Thừa dịp mọi người không chú ý, một người lách mình lên vào phòng Giang Nam!

Lao thẳng vào thùng rác trong góc, mắt to tràn đầy hưng phấn!

"Ka ka! Để cho bảo bảo nhìn xem ngày thường Nam thần có sinh hoạt khỏe mạnh không!"

"Oa~ không có giấy vệ sinh đâu, cho người một cái like!"

"Oa! Nhiều núm vú giả như vậy? Phát tài rồi!"

Vừa nói vừa điên cuồng cứt vào trong túi áo vệ y của mình!

Thỏ con lật xong thùng rác lại nhào tới bên giường, từ trong túi lấy ra một con thỏ trắng bằng nhựa, đặt ở trên bàn đầu giường!

"Hắc hắc, xem như ta đổi đồ với người! Fan cứng cả đời của người!"

Giờ phút này trong phòng khách đang thảo luận sôi nổi, căn bản không ai chú ý tới thỏ con biến mất!

Ánh mắt Hoa Linh thỉnh thoảng nhìn về phía hồ bơi!

"Tuyệt Tuyệt? Hồ bơi có thể sử dụng sao?"

"Đại Linh Tử muốn bơi sao? Ta cũng muốn!"

"Lần bơi lội gần đây nhất chính là ở công viên nước vào mùa hè!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Có thể dùng! Mấy ngày trước Tiểu Nam đã xử lý nước!"

Hạ Dao tràn đầy hưng phấn: "Ta cũng đã lâu không bơi!"

Ninh Du Du: "Trong sách có nói bơi lội có thể làm giảm mệt mỏi cơ bắp!"

"Hắc hắc! Các chị em tối nay tổ chức tiệc! Thi xem ai bơi nhanh nhất!"

"Đi đi đi! Thay quần áo đi!"

"Tất cả đều mang theo đồ bơi chưa? Trong tủ của ta có rất nhiều!"

Một đám chị em trở nên hưng phấn, lên lầu thay quần áo!

.....

Hiện tại!

Giang Nam đang mặc áo tàng hình teletubbies đứng dưới ký túc xá nữ!

Giang Nam ở trạng thái tàng hình căn bản không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý!

Hiện tại hắn đang quan sát ban công ký túc xá!

Sợ không nhớ được mình đã bán gói lên đỉnh cho đàn chị nào sao?

Đùa thôi!

59 đôi chân kia cái nào sơn móng, cái nào không rửa chân ta đều nhớ rõ ràng a!

Làm thế nào có thể không nhớ!

Thuần di một cái! Giang Nam trong trạng thái tàng hình trong nháy mắt xuất hiện ở phòng 607!

Vẫn là bố trí gian phòng quen thuộc, Giang Nam vừa muốn đi tìm dép lê, thân thể trực tiếp cứng đờ tại chỗ!

"A..."

Giang Nam sợ hãi vội vàng che miệng!

Thiếu chút nữa đã phun ra một câu khen ngợi!

Chỉ thấy Hứa Gia Văn mặc một cái "quần lông" màu đen ngồi trên giường!

Với một hộp kem tẩy lông sáp mật ong trong tay!

Nghe được thanh âm, cô đột ngột ngẩng đầu nhìn bốn phía, vẻ mặt nghi hoặc!

Ngay lập tức mở nắp hộp kem tẩy lông!

Nhìn vào đôi chân của mình, khuôn mặt đầy u sầu: "Ai! Thật mệt chết đi được!"

Giang Nam: !!

Đàn chị này! Cái "quần lông" trên đùi người là cái quái gì vậy?

Chương 693 -

Lông chân rậm rạp tới như vậy sao? Cái này tựa như "áo lông" của Andre không?

Lần trước mát xa chân rõ ràng còn trơn láng a!

Làm thế nào chỉ mới qua hai ngày mà đã phát triển thành một chiếc quần dày như vậy ah! Mùa đông này hẳn tiết kiệm được bao nhiêu tiền sưởi phải không?

Chỉ thấy Hứa Gia Văn đem sáp mật ong bôi đều lên đùi!

Sau đó thần sắc tàn nhẫn!

"Xoẹt!"

Cả bắp dính chân thạch sáp mật ong bị xé xuống, đau đến nỗi nước mắt cô ứa ra, cắn răng lặn lội khắp giường!

Bắp chân một lần nữa trở nên trơn tru như ban đầu!

Giang Nam đột nhiên rùng mình một cái!

Người này cũng quá tàn nhẫn với bản thân rồi, này phải đau cỡ nào chứ!

Trong nháy mắt Giang Nam đã muốn đưa cô đi đến hồ bơi đại lực phiên bản 2.0 của mình để ngâm thử!

Đàn chị này tuyệt đối cần dùng đến nó!

Dùng sức lắc lắc đầu! Chuyện chính quan trọng hơn!

Tuần tra một vòng trong phòng, phát hiện ba đôi dép lê cực tốc

mình bán được bày ngay ngắn ở trên giá để giày!

Rõ ràng là chưa từng dùng tới!

Giang Nam lấy thế sét đánh không kịp bưng tai cầm lấy dép lê nhét vào trong không gian dị độ của mình!

Mà trong một trận dày vò thống khổ, Hứa Gia Văn rốt cục hoàn toàn giết chết "quần lông" trên người!

"Hô ~ rốt cục sắp kết thúc! Đau chết lão nương!"

"Còn thiếu một chỗ cuối cùng liền hoàn thành!"

Giang Nam: !!

Không, không, không!

Lão tử không thể ở lại nữa!

Bí mật nhỏ này của người thiếu chút nữa đã làm cho thế giới quan của lão tử hoàn toàn sụp đổ!

Giang Nam thuận đi một cái không còn bóng dáng!

Đi đến phòng ký túc xá thứ hai đã mua gói lên đỉnh!

Ngay cả mấy phòng bị đụng ra động lớn hình người kia, căn phòng bị niêm phong Giang Nam cũng đi!

Ừm! Hiện trường vụ án vẫn cần được dọn dẹp sạch sẽ!

Trong quá trình này, để thuận tiện tìm dép, Giang Nam còn ăn một củ tỏi hắc hắc hắc!

Dù sao bộ đồ teletubbies lại không cởi ra được, biến thành màu đen thì cứ biến thành màu đen!

Ừm! Thực sự chỉ để tìm dép!

Mà cũng không phải vì cái chuyện kỳ quái gì!

Mà những cảnh gặp phải trên đường đi đã làm cho thế giới quan của Giang Nam gần như sụp đổ!

Thế giới của các cô nàng thật khủng khiếp!

Thiệt thòi Giang Nam có trí nhớ tốt, nhớ từng đôi chân, lại một lần nữa đi dạo!

Một đường kiến thức, quả thực hết lần này đến lần khác được mở ra thế giới mới a!

Thân thể Giang Nam cứng đờ tại chỗ, thuận di một cái biến mất không thấy!

Một teletubbies màu xanh lá cây u sầu đi bộ trên con đường nhỏ, tinh thần hoảng loạn!

Thế giới quan đã sụp đổ vẫn đang trong quá trình tái cấu trúc!

Đôi khi mộng tưởng tan vỡ đều đột ngột như vậy!

Đến lúc này, toàn bộ dép lê cực tốc đề đã được thu hồi xong, đương nhiên! Ngoại trừ 14 đôi bị mang mòn đế kia!

Dạ ma bị tiêu diệt hoàn toàn, Giang Nam không khỏi lệ rơi đầy mặt!

Vẫn là Tuyết Tuyết cùng Lang Diệt nhà ta tốt!

Đám đàn chị này đều quá đáng sợ, giờ phút này Giang Nam khẩn cấp thuận di trở về!

Vừa đi tới ngoài biệt thự Phong Lâm!

Thông qua một bên cửa ngôi nhà thủy tinh, bạn thấy hơn hai mươi cô gái trẻ xinh đẹp giấy đã được thay thế đồ bơi!

Không ít người đã đứng trên sàn nhảy của làn bơi!

Giờ phút này Đại Lang Diệt một thân đồ bơi màu trắng, trong tay cầm một cái quạt, nụ cười ngọt ngào!

"Các chị em đã chuẩn bị xong chưa?"

"Hắc hắc! Sẵn sàng rồi!"

"Đã nói là không được dùng dị năng!"

"Yên tâm! Không cần dùng tới dị năng ta khẳng định vẫn hơn người!"

Giang Nam cười vui vẻ!

Oa! Mọi người đều tràn đầy năng lượng như vậy sao?

Tổ chức cuộc thi bơi lội vào buổi tối sao?

Bữa tiệc đồ bơi! Làm thế nào loại chuyện tốt như vậy có thể không gọi ta chứ?

Bơi lội... Chờ đã!

Bơi lội???

Đại Lang Diệt: "Bắt đầu!"

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trắng bệch: !!

Làm thế nào mà các người dám bơi trong nhà lão tử chứ?

Trong bể bơi, lão tử đổ đầy đại lực 2.0 a!

Xong rồi!

Nhưng theo một tiếng bắt đầu của Đại Lang Diệt!

Mười cô gái xinh đẹp trẻ trung mặc đồ bơi từ trên bục nhảy nổi đuôi nhau nhảy xuống!

Dưới ánh đèn chiếu rọi, giống như các tiên nữ sắp bay lên chín tầng mây.

"Bùm~ Bùm..."

Mười trụ nước bắn lên, bọt nước tung tóe!

Các tiểu tử tử nhảy vào hồ bơi, cả người đều chìm dưới mặt nước!

Xoay người và bắt đầu bơi!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam đều trắng bệch, cả người run rẩy!

Không nói hai lời, kéo quả bóng phía trên bộ đồ teletubbies nhấn một cái!

Trực tiếp vào trạng thái tàng hình!

Giờ phút này, Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết đứng bên hồ bơi cười vui vẻ!

Hạ Dao: "Tuyết Tuyết, người nói xem ai sẽ là người đầu tiên? Bơi qua lại! 200 mét!"

"Ừm~ nhất định là Ngư Thanh Thanh? Dù sao thì cô ấy cũng có một từ cá trong tên!"

Hạ Dao: ???

"Hả? Còn có thể lý luận như vậy sao?"

Giờ phút này, đám thiếu nữ xinh đẹp nhảy vào hồ bơi cảm thấy cả người mát mẻ!

Từng luồng năng lượng tinh khiết xuyên thấu qua làn da tràn vào thân thể!

Mỗi người tròn mắt!

Chắc hẳn bơi lội là một môn thể thao rất thoải mái ah!

Chương 694 -

Làm cho người ta sướng khoái!

Lặn 15 mét dưới nước!

Các thiếu nữ xinh đẹp mới nổi lên mặt nước, cánh tay bắt đầu quạt, chân nhỏ không ngừng đập!

Một đám nhắm nghiền mắt, liều toàn lực bơi tới vị trí hạng 1!

Nhưng mà bên cạnh hồ bơi, một khắc trước các thiếu nữ còn cười nói vui vẻ đột nhiên cứng đờ thân thể!

Dáng vẻ không thể tin dụi dụi mắt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đám người vừa mới nhảy vào trong nước rõ ràng là mười thiếu nữ xinh đẹp a!

Tại sao nổi lên là mười cái đầu trọc?

Nhưng mà các thiếu nữ xinh đẹp trong hồ bơi nhắm mắt lại căn bản không phát hiện!

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao trắng bệch, biểu tình dần dần trở nên hoảng sợ!

Trong hồ bơi này không phải là...

Vội vàng ngồi xổm xuống, chộp bàn tay nhỏ vào hồ bơi!

Quả nhiên có năng lượng tinh thuần bắt đầu khởi động!

Hạ Dao: !!

Có nhầm lẫn gì không!

Tiểu Nam thế nhưng lại đổ đại lực 2.0 vào một bể bơi?

Đại Lực này là nước miễn phí sao?

"Ah ah! Đừng! Đừng bơi nữa! Xong đời rồi!"

Chung Ánh Tuyết gấp đến độ không chịu nổi: "Nhanh! Ra đây!"

Tất cả các lông trên cơ thể đã được đại lực 2.0 lột bỏ, không thể cứu chữa, không có cách nào!

Nhưng ngâm thêm nữa, các người sẽ thành yêu quái!

Ngay lúc này, các cô gái bên hồ bơi đang phát điên và hét lên với nhau: "Nhanh lên! Ra đây!"

"Nhanh lên!"

Nhưng mà dưới loại tình huống này, cũng không ai dám xuống cứu a!

Dù sao nếu dám nhảy xuống, cũng có nghĩa sẽ nói lời tạm biệt với tất cả số lông trên người!

Mười thiếu nữ đầu trọc trong hồ bơi nghe thấy tiếng hò hét truyền đến từ bờ biển!

Cái gì? Kêu chúng ta nhanh lên?

Nhanh lên sao?

Được rồi!

Đúng lúc này, các cô đột nhiên cảm giác trong thân thể truyền đến lực lượng nổ tung không gì sánh kịp!

Trong lòng đám người vô cùng kích động!

Cảm giác này! Quá sướng khoái!

Lập tức cố gắng hết sức liều mạng quạt!

Thoáng chốc, hai tay các cô quạt ra tàn ảnh, tựa như phong hỏa luân!

Hai bàn chân nhỏ hiện tại đã hoàn toàn biến thành một cánh quạt 1000 mã lực!

Bọt nước đều bắn ra ngoài hơn mười mét!

Giống như một chiếc thuyền cao tốc! Tốc độ tăng vọt!

Các cô gái bên hồ bơi đều choáng váng!

Này, này!

Các người không nhận thấy những thay đổi trong cơ thể mình sao?

Một thân cơ bắp của các cô gái đầu trọc này vượt qua tiên sinh thể hình toàn cầu là cái quỷ gì chứ!

Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt tuyệt vọng!

Đại lực 2.0 ngâm nhiều sẽ biến thành Barbie king kong ah!

Hạ Dao che mặt ngồi xổm trên mặt đất, đã không đành lòng nhìn!

Hiện tại nói gì cũng đã quá muộn!

Đây là bơi cái gì chứ?

Đây rõ ràng là những chiếc ca nô hình người!

Từng chiếc thuyền ca nô cơ bắp đầu trọc lướt đến thành hồ bơi với tốc độ khủng khiếp!

Lập tức thân thể cuộn lại, lộn người trong nước tiến về phía trước!

Đạp chân vào thành hồ bơi!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Vách bể bơi đều bị đạp ra mấy cái hố lớn, bọt nước bắn tung tóe, cả căn nhà đều chấn động theo!

Thân thể tựa như cá kiếm cuồng bão ở trong nước!

Mỹ cảm? Không! Không tồn tại!

Cá kiếm đều là nói giảm nói tránh rồi! Phải là một quả ngư lôi mới đúng!

Bơi lội kiểu ngư lôi!

Người khác đều đã bơi trở về, giờ phút này Ninh Du Du vẫn thư thái bơi ếch!

Cô giống như một con ếch nhỏ lao xuống nước!

Cuối cùng bơi xong một chiều, cô không khỏi có chút lo lắng!

Mình không phải là hạng 1 đếm ngược đó chứ?

Ừm... Thời điểm xoay người trong nước thì nhìn thử là được, liền liếc mắt một cái!

Ninh Du Du ở trong nước mở hai mắt ra!

Kết quả nhìn thấy, 9 ngư lôi cơ bắp đang bùng nổ dưới nước!

Ninh Du Du: !!

"A~ ùng ục ùng ục!"

"Ừc~ ục ~ ục! Phụt! Khụ khụ~"

"Nấc~"

Cả người mặt hướng xuống, trôi lênh bênh trên mặt nước, không nhúc nhích!

Trên đầu trọc phát ra ánh sáng thánh khiết...

Con ếch nhỏ này rất có thể đã bị chết đuối!

Ngư lôi vượt qua hồ bơi 100 mét với tốc độ đáng kinh ngạc!

Bàn tay to của Hoa Linh vỗ mạnh vào vị trí mép hồ bơi!

Gạch bị vỡ!

Toàn bộ đám người mãnh liệt ra khỏi mặt nước, tựa như Hắc Long Phá Hải!

"Phụt oa ~ thế nào? Ta là người thứ mấy? Có phải là số một không?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của các cô gái trên bờ tràn đầy hoảng sợ, đồng loạt lui về phía sau ba bước!

Chỉ thấy Hoa Linh trước mắt đã biến thành Barbie king koong cơ bắp đầu trọc!

Khuôn mặt ngọt ngào! Cơ bắp phát nổ!

Cơ bụng kia nằm trên mặt đất liền có thể trực tiếp dùng làm bàn giặt đồ có được không?

Cơ đùi một khi bộc phát sợ là có thể đá chết một con trâu!

Tóc, lông mày, lông mi, lông trên da ...

Tất cả đã biến mất!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đã thập phần có kinh nghiệm!

Hoa Linh: ???

"Tại sao tất cả các người lại nhìn ta bằng ánh mắt kỳ lạ này?
Có chuyện gì vậy?"

Những chiếc thuyền ca nô còn lại lần lượt phá mặt nước!

"Phụt? Ta là người thứ mấy?"

"Khanh khách ~ bơi lội cũng quá sáng khoái phải không?"

"Đúng vậy nha! Ta cảm thấy toàn bộ cơ thể tràn đầy sức
mạnh, quả nhiên bơi lội có thể cắt giảm mệt mỏi ah!"

Chương 695 -

"A? Người cũng vậy à? Lúc ta bơi được một nửa, ta cảm thấy... Rít ~"

"Ah ~ a! Người... Làm thế nào mà tóc, lông mày! Ta... Ôi, ôi!"

Giờ phút này các mỹ nữ cơ bắp lao ra khỏi mặt nước rất cục ý thức được thay đổi trên thân thể!

Một đám thiếu chút nữa chết tại chỗ!

Vì sao chỉ bơi một vòng trở về, cả người đều giống như king kong!

Hơn nữa toàn thân đều bị vô tình tẩy lông! Một mất đầu cũng không cho còn!

Đôi mắt của các cô gái tràn ngập sự tuyệt vọng!

Cái mạng này! Không cần cũng được!

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Tiểu Nam đổ đầy Đại Lực 2.0 vào hồ bơi. Ta và Tiểu Dao đều không biết chuyện này!"

Hạ Dao: "Người... Ra khỏi đây! Ngâm mình tiếp sẽ thật sự không thể trở lại!"

Đám người Hoa Linh trực tiếp bùng nổ!

"Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!"

Từng thiếu nữ xinh đẹp mặc đồ bơi, cao hai mét, cơ bắp, đầu trọc từ trong hồ bơi nhảy ra!

Siết chặt nắm đấm! Gân xanh trên cánh tay nổi lên có thể so sánh với bắp đùi!

Nghiến răng tới mức muốn tóe ra tia lửa!

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngự Thanh Thanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mộc Thanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đại lực 2.0 đầy một hồ bơi?

Có nhầm lẫn gì không, bên ngoài không phải là bán 10 vạn một chai sao?

Kết quả là nhà của người sử dụng thứ này để tắm và đổ đầy hồ bơi?

Có cần xa hoa như vậy không!

"Giang Nam sao? Hôm nay bản cô nương đánh không lại hắc cũng phải liều mạng với hắc!"

"Ô ô ô ~ tóc của ta ~ lông mày nha!"

"Cái này... Không cách nào để gặp người nữa! Ngày mai ta sẽ nghỉ học, wow! "

"Sao lại thành ra bộ dáng này a! Ta không thiết sống nữa!"

"Giang Nam trời đánh! Đã thấy nắm đấm to bằng nồi cát chưa!"

Hiện tại! Một nhóm thiếu nữ đều đỏ mắt!

Sự xao động ánh mắt không phải là thanh xuân, mà là sát khí a!

Danh sách giá trị oán khí đều bùng nổ! Chưa bao giờ mãnh liệt đến mức như vậy!

Xem xong toàn bộ quá trình đua thuyền, Giang Nam rung mình một cái!

Có đánh chết thì tối nay lão tử cũng không về nhà a! Bằng không tuyệt đối mất mạng được không?

Chính người muốn bơi! Không liên quan tới ta không liên quan tới ta!

Chuồn thôi!

"Cái kia... Không ai cứu con ếch nhỏ phát sáng kia sao?"

"Hình như cô ấy sắp uống đủ rồi!"

...

Dưới loại tình huống này một khi về nhà tuyệt đối sẽ bị các mỹ thiếu nữ nuốt sống lột da có được không?

Chính là loại đánh phát khóc!

Phải chạy!

Vốn tưởng rằng trộm được dép lê về là mình đã vận hồi một hồi tai nạn!

Ai ngờ lại tạo thành một tai họa lớn hơn!

Giang Nam thuận di đi tới biệt thự bên cạnh!

Đó là nhà của Đào Hân Di!

Có củ tỏi hắc hắc hắc cảm ứng, giờ phút này Đào Hân Di đang mặc đồ ngủ, cuộn tóc, nằm trên bàn nhỏ chuẩn bị bài giảng cho ngày mai!

Giang Nam ngồi xồm ở một bên bụi cỏ vẻ mặt do dự, không biết có nên đi quấy rầy Đào Hân Di hay không!

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên bị mở ra!

Đào Hân Di nhìn teletubbies màu xanh biếc trong bụi cỏ trước cửa, hoàn toàn sửng sốt!

? ? ?

Thân thể teletubbies màu xanh lá cây cứng đờ, không khỏi nghiêng đầu chớp chớp mắt: "Maca baca! "

Đào Hân Di: (= _ =)

Này! Người có nghiêm túc không?

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +666!]

Ngay cả khi người nói Maca baka, ta cũng không nghĩ rằng một teletubbies thực sự sẽ ngồi xồm trước cửa nhà ta lúc nửa đêm!

"Giang Nam? Đêm khuya rồi không về nhà ngủ, còn chơi cosplay cái gì?"

Giang Nam lúng túng gãi gãi đầu: "Hân Di đạo sư? Làm sao gười nhận ra ta?"

Đào Hân Di: "Thính giác của ta tương đối nhạy cảm, ghi nhớ nhịp tim của người!"

"Sao không về nhà?"

Giang Nam run rẩy: "Căn nhà này! Không quay về được nữa!

Ta... Ta có thể ở lại nhà người một đêm không?"

Đào Hân Di cười trộm: "Cãi nhau rồi sao? Vậy thì ở lại một đêm là được, ngày mai lại đi xin lỗi các cô ấy!"

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trắng bệch: "Nếu lời xin lỗi có ích, cần teletubbies có ích lợi gì!"

"Hân Di đạo sư, người xem bình thường ta học tập chăm chỉ sao? Cho dù học máu cũng kiên trì làm bài tập, ngày mai lên lớp nếu có người đánh ta, đạo sư ngàn vạn lần phải bảo vệ cho ta a!"

Đào Hân Di ngạc nhiên, nghiêm trọng như vậy sao?

Nhưng vẫn cười nói: "Đừng sợ! Đạo sư sẽ bảo vệ người! Vào đi, bên ngoài lạnh!"

.....

Trong phòng khách, mười Barbie king kong đầu trọc ngồi trên ghế sofa ôm đầu gối khóc!

Từng người từng tỏa sáng!

Ninh Du Du uống đủ là sáng nhất.

Ước chừng hào quang tản ra gần hai mét rưỡi a!

Tuy rằng đều đang khóc, nhưng hoàn toàn không có chút cảm giác nhu nhược!

Hoa Linh: "Ư ư ư ~ phải làm sao bây giờ! Ta không còn để thương chút nào nữa!"

Lãnh Yên: "Đầu ta hiện tại chính là đầu trứng muối!"

Ngư Thanh Thanh: "Hiện tại ta chỉ muốn tìm Nam thần! Cùng hẳn chơi trò cú đâm sắt phá vỡ ngực! Chắc chắn sẽ đặc biệt hạnh

phúc!"

Ninh Du Du mở màng nấc lên

Chương 696 -

Hạ Dao: "Du Du! Người tỉnh dậy đi! Du Du! Đừng ngủ!"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Các người ngâm quá lâu rồi, sáng mai sợ cũng không trở về!"

Giờ khắc này Barbie king kong hoàn toàn hoảng hốt!

"VẬY... VẬY thì phải làm sao bây giờ!"

"Vừa nghĩ đến ngày mai còn phải đi học là ta liền muốn chết!"

"Các chị em! Nhanh hử trợ nghĩ cách!"

.....

Cho đến tận đêm khuya, đèn của biệt thự Phong Lâm cũng không tắt!

Sáng sớm hôm sau, các bạn nam đến lớp học sớm!

Vừa nhìn thấy các nữ sinh và Giang Nam đều chưa tới, không khỏi bắt đầu nghiến răng, cào băng ghế!

Ngày hôm qua bọn họ đã tận mắt nhìn thấy Giang Nam dẫn nữ sinh cả lớp vào biệt thự của mình!

Đêm qua! Phải tuyệt vời như thế nào chứ?

Giờ phút này anh trai mắt kính nằm sấp trên bàn, không ngừng nức nở!

"Đỗ Nguyệt cũng cùng Nam thần tới biệt thự để ở! Ta phải làm gì, ta thật sự yêu cô ấy!"

Tần Thụ ở một bên nhẹ nhàng vỗ vai hắn, vẻ mặt thâm trầm: "Với bộ dáng này của người, có thể tìm được đối tượng đã là tốt rồi! "

"Đương nhiên là lựa chọn tha thứ cho cô ấy a!"

"Nào nào cục cưng! Tha thứ cho người cầm súng ta!"

Tề Ngọc: "Sợ cái gì? Muốn cuộc sống không có trở ngại! Phải có một chút sừng trên đầu!"

Anh trai mắt kính lệ rơi đầy mặt

Ngay sau đó!

Đào Hân Di dắt một teletubbies màu xanh lá cây đi vào lớp học!

Tất cả mọi người đều sửng sốt!

Giang Nam?

Chơi trò gì đây? Còn mặc cả chiến y teletubbies?

Chỉ thấy Giang Nam căn bản không trở về chỗ ngồi của mình, mà đi tới vị trí bên cạnh bục giảng ngồi xuống!

Căn bản không dám cách Đào Hân Di quá xa có được không?

Bằng không đợi lát nữa không kịp cứu ta a!

Tối hôm qua giá trị oán khí cập nhật một đêm cũng không ngừng!

Sáng nay vẫn còn tiếp tục!

Đào Hân Di nói: "Sáu giờ rồi! Tại sao các bạn nữ vẫn chưa đến?"

Mà Giang Nam đã bắt đầu run rẩy, ăng-ten trên đầu đều lắc lư trái phải!

Vừa dứt lời!

Cửa phòng học đột nhiên bị mở ra, chỉ thấy một bóng đen hoàn toàn ngăn cản ánh sáng chiếu vào ngoài cửa!

Thật lâu không nhúc nhích!

Đào Hân Di nghi hoặc: "Bạn học này? Sao lại đứng bên ngoài? Vào..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Toàn bộ cánh cửa trong lớp học đều bị phá vỡ!

Khối xi măng, gạch vụn bay khắp nơi!

Một thân gân thịt cao hai mét rưỡi điên cuồng "chen" vào!

Khung cửa hình chữ nhật đều bị nói ra thành hình dạng của con người!

Chỉ thấy người tới mặc một chiếc áo hoodie màu trắng, trên ngực in một logo hình trái tim!

Nhưng lại bị căng ra! Giống như một chiếc váy bó sát!

Hạ thân là tất đen, váy xếp ly, lại phối hợp với thân hình, quả thực không có cách nào nhìn!

Đội mũ bảo hiểm xe máy trên đầu! Phía sau lưng đeo một cái cặp sách nhỏ vô cùng nữ tính!

Khoảnh khắc này!

Đồng bào nam trong lớp trợn trắng mắt

Cầm thiếu chút nữa rớt xuống đất!

Đào Hân Di trực tiếp hóa đá tại chỗ!

Đây là yêu quái phương nào!

Cái này...

Thân hình hùng tráng này, cảm giác áp bách thật mạnh!

Ăng-ten trên đầu Giang Nam run rẩy mạnh hơn!

"Thật... Xin lỗi đạo sư! Cửa này người tìm Nam thần bởi thường là được!

Giọng nữ ngọt ngào truyền đến, lại tạo thành tấn bạo kích đối với đồng bào nam ở đây!

"Phụt oa... Không phải chứ? Là con gái sao?"

"Cái này... Là ai vậy? Nghe có vẻ giống như Ninh Du Du!"

"Đừng nói nữa! Cô ấy nhỏ bé! Làm sao có thể..."

Không đợi hắn nói xong, Barbie king kong kia đã đi tới chỗ ngồi của Ninh Du Du!

[Giá trị oán khí từ Ninh Du Du + 888!]

Còn chưa đợi người kịp phản ứng!

Từng cô gái gân thịt bảo nổ đội mũ bảo hiểm xe máy liền theo cái lỗ lớn hình người mà Ninh Du Du mở ra đi vào!

Cả lớp im lặng!

"Không... Không phải chứ? Tình huống gì đây? Chỉ mới một

đêm! Sao lại biến dị?"

"Phụt! Ta cảm thấy bọn họ có thể gửi ta lên Thiên Đàng chỉ với một cú đấm!"

"Uống đại lực sao? Đây là!"

"Đêm qua bọn họ đến tốt cùng đều đã trải qua cái gì a!"

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người Giang Nam...

Giang Nam hoảng hốt

Không thể đổ lỗi cho ta! Không thể đổ lỗi cho ta!

Từng ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm bóng lưng của teletubbies!

Mặt của anh trai mắt kính trắng bệch, nhìn Đỗ Nguyệt trắng kiện như man ngưu, cơ mặt co giật!

"Cho nên... Hiện tại chia tay còn kịp sao?"

Đỗ Nguyệt: !!

Giơ tay lên đánh một quyền vào mặt anh trai mắt kính!

Cặp kính của anh trai kính qua đời tại chỗ!

"Người dám!"

Tất cả mọi người đột nhiên rùng mình một cái!

"Không yêu, không yêu!"

"Cho nên! Tình yêu rồi sẽ biến mất, phải không?"

"Không! Tình yêu sẽ chuyển đời!"

Ít nhất có một số cô gái còn bình thường ah!

Giang Nam thật sự quá biến thái! Đã cho các cô uống bao nhiêu đại lực a!

Là loại khẩu vị gì a!

Cung quá độc đáo!

Ngư Thanh Thanh từ trong bàn học lấy ly nước giữ nhiệt ra, thật cẩn thận nắm lấy, bàn tay to đặt trên nắp ly, động tác tựa hồ có chút do dự!

Tần Thụ: "Phụ ~ Tiểu Ngư! Người không thể mở nắp ly phải không?"

"Chỉ với hình thể hiện tại của người! Người còn có thể vận đầu người xuống! Nữ tử lực bạo..."

Chương 697 -

"A!"

Ly giữ nhiệt thép trong nháy mắt bị bóp cho nổ tung, giống như bùn cao su bị bóp biến dạng!

Ngư Thanh Thanh:?

Mặt Tần Thụ trắng bệch!

"Tiểu Ngư! Ta không..."

"Rầm!"

Một tiếng nổ lớn!

Chỉ thấy Ngư Thanh Thanh thô bạo vươn ra một cánh tay! Thậm chí thân thể cũng không nhúc nhích!

Cả người Tần Thụ giống như bị đạn pháo xe tăng bắn trúng, trong nháy mắt bay ra ngoài!

"Oanh! Âm ầm!

Lại là hai tiếng nổ lớn!

Tần Thụ trực tiếp xuyên thủng vách tường phòng học cùng với tường ngoài hành lang, bay đến sân thể dục...

Cả phòng học lặng ngắt như tờ, Tề Ngọc một khắc trước còn đang nhin cười lập tức cười không nổi!

Vội vàng ngồi thẳng người, hàm răng đều đang đánh nhau lập cập!

Đào Hân Di mang vẻ mặt sợ hãi: "Hiện... Hiện tại bắt đầu tiết học được rồi!

Nhìn mười con cự thú đội mũ bảo hiểm phía dưới, Đào Hân Di giăng bài cũng không dám lớn tiếng!

Áp lực rất lớn!

Một buổi sáng!

Giang Nam đều có thể cảm giác được phía sau là từng ánh mắt tràn ngập sắc bén bắn qua bắn lại trên người mình!

Nhưng cũng không có ai thật sự muốn đánh ngã Giang Nam!

Dù sao hẳn cũng không cố ý, nhưng vẫn rất tức giận nha!

[Giá trị oán khí từ...]

Chỉ sợ trước khi tóc mới của các cô mọc ra, sợ là giá trị oán khí sẽ không dừng lại!

Giang Nam thấy không có ai đánh mình, không khỏi yên lặng thở phào nhẹ nhõm, cả buổi sáng cũng không dám nói chuyện!

Vốn nghĩ có thể dành một buổi sáng tĩnh lặng!

Không ngờ tới tiết học đầu tiên, có mấy đàn chị hùng hổ vọt tới!

Duỗi đầu qua cửa sổ!

Đàn chị nở nụ cười “thân thiện”

"Giang Nam có ở trong lớp không? Các đàn chị có việc muốn tìm hẳn...A"

Nhìn thấy các thiếu nữ cơ bắp cuồn cuộn trong lớp, đàn chị

thật sự cũng bị dọa sặc!

Giang Nam: !!

Những đàn chị này chẳng phải là người đã bị Dạ Ma bắt đi sao?

Nụ cười này cũng quá lạnh lẽo rồi a?

Không ổn! Đại sự không ổn!

Thừa dịp không người chú ý tới, Giang Nam vội vàng nằm sấp trên bàn, lấy ra một cái bánh pudding bullying nhét vào miệng!

Đàn chị vừa hỏi, trong nháy mắt ánh mắt mọi người trong lớp đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Đàn chị sửng sốt!

Tại sao có một teletubbies trong lớp học?

Sao trong lớp học này ngưu quỷ xà thần gì cũng có?

Lại nhớ tới, Giang Nam hình như cũng từng mặc loại trang bị này trong cuộc tranh đấu Ngôi Sao?

Khanh khách ~ còn muốn che giấu?

Không khỏi nhẹ răng: "Đàn em! Hai ngày nay đàn chị nhớ người muốn! Nào nào! Để cho đàn chị âu yếm người cần thận nào!"

Nói xong liền xông vào, túm lấy ăng ten!

"Đàn chị này! Không phải là muốn tìm Giang Nam sao? Người túm tóc ta làm gì?"

"Người như vậy là bất lịch sự!"

Giọng nữ ngọt ngào từ bên trong truyền ra, đàn chị đột nhiên ngây ngốc!

Một con gái sao? Làm thế nào có thể lại là con gái chứ?

Đàn chị ngạc nhiên: "Người... Người không phải Giang Nam sao?"

Teletubbies nghiêng đầu!

"Các người muốn tìm Giang Nam!"

"Tìm Giang Nam thì có liên quan gì đến teletubbies ta chứ?"

Đàn chị: ???

"Còn Giang Nam thì sao?"

"Ừm ~ Nơi đó mới là chỗ ngồi của Nam thần, cả buổi sáng đều không thấy hắn, ta làm sao biết được!"

"Đàn chị! Nếu người lại kéo ăng-ten của ta, ta sẽ tức giận!"

Giọng nữ ngọt ngào có chút tức giận truyền đến!

Đàn chị vội vàng buông ra! Gãi gãi đầu: "Xin lỗi ~ đàn em! Đàn chị nhận nhầm người rồi!"

Nói xong về mặt nghi hoặc đi ra ngoài!

Giờ phút này đám nữ sinh trong lớp đang choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Bên trong quần áo teletubbies là con gái? Không phải Giang Nam?

Vậy Giang Nam đâu?

Sẽ không thật sự bị Dạ Ma bắt đi chứ chứ!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết cười trộm, người có cần ranh mãnh như vậy không?

Tề Ngọc và Tần Thụ sưng nửa khuôn mặt cũng cảm khái!

Vẫn là Nam thần biết giữ mạng! Nam nữ đều được?

.....

Bất tri bất giác, chủ đề các điều kỳ bí trên diễn đàn đã xuất hiện đến bốn sự kiện!

Tiêu đề: Sự kiện thứ 3 trong số 7 điều kỳ bí của học viện! Oán niệm của thiếu nữ sa ngã!

Nội dung: Hàng trăm đôi dép trong ký túc xá nữ không cánh mà bay!

Thiếu nữ sa ngã có phải đang tìm kiếm đôi chân bị mất của mình hay không!

Giang Nam che mặt!

Người chắc đây thật sự là thiếu nữ sa ngã sao?

Là vị thần tiên nào đã biên soạn ra được chủ đề này hả? Kéo ra ngoài đánh!

Tiêu đề: Sự kiện thứ 4 trong số 7 điều kỳ bí của Học viện! Đoàn hiệp sĩ không đầu ban 10!

Vì sao chỉ trong 1 đêm lại có 10 cô gái hóa thân thành Barbie king kong! Đội mũ bảo hiểm hiệp sĩ!

Ăn cơm! Uống nước! Đi ngủ! Đi vệ sinh đều không cởi mũ bảo hiểm!

Phàm là người muốn ngó thử chân dung, liền nhận được những trận đòn phản đối mãnh liệt!

Dưới mũ bảo hiểm của các cô rớt cuộc ẩn giấu thiên đại bí mật như thế nào!

Bọn họ... Có thực sự có đầu không?

Giang Nam: Phụt ~

Con mẹ nó không đầu!

Người còn đòi cởi mũ bảo hiểm của người ta xuống để xem?

Không đánh người mới là lạ!

Bí mật động trời dưới mũ bảo hiểm?

A ~ cũng chỉ là rừng rậm hóa sa mạc mà thôi!

Văn phòng viện trưởng!

Chương 698 -

Tiêu Phong Hỏa ngồi trước máy tính đều sắp nhỏ trọc cái đầu bạc trắng của mình!

Sao không có ngày nào là yên tĩnh?

Chỉ mới trải qua 3 ngày! Đều xuất hiện 4 sự kiện?

Lão tử đã phạm vào cái gì? Đại kiếp nạn năm 91 tuổi tới mãnh liệt như vậy sao?

Thời gian trôi qua hai ngày, đến thứ sáu!

Vốn tưởng rằng buổi chiều còn có thể đi huấn luyện thực chiến!

Nhưng Đào Hân Di lại cười nói: "Chiều thứ sáu mỗi tuần, đến tận chủ nhật đều không có lớp học!"

"Lúc trước đã nói với các người chuyện nhiệm vụ! Trong khoảng thời gian này, các người có thể quyết định có đi làm vụ thực địa hay không! Để kiểm được điểm cống hiến!"

"Nếu không ra ngoài làm nhiệm vụ, cũng có thể ở lại trong học viện huấn luyện nha!"

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều lấy lại tinh thần!

Nhưng mà Giang Nam lại hoàn toàn không cảm thấy hứng thú!

Trong đầu thậm chí đã nghĩ kỹ chờ lát nữa sẽ đi đâu bày sập!

Về phần Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thì đã chuẩn bị sẵn

trong phòng huấn luyện trải qua cuối tuần!

Dù sao thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng căn bản không cần vì điểm cống hiến mà phát sầu!

Những những học viên khác thì không được! Sử dụng phòng huấn luyện sau giờ học cần tiêu phí điểm cống hiến!

Mà một đám người mới thì làm gì đã có điểm cống hiến nào?

Đào Hân Di cười nói: "Trên máy tính bảng giảng dạy có mục đại sảnh nhiệm vụ! Vào trong là có thể nhìn thấy nhiệm vụ do học viện phát hành!"

"Nhớ lượng sức mà chọn!"

Tuy rằng Giang Nam không có tâm tư làm nhiệm vụ, nhưng vẫn mở mục nhiệm vụ ra xem thử!

Danh sách ước chừng có hơn một ngàn nhiệm vụ, đều dựa theo độ khó nhiệm vụ phân chia!

Bên phát hành nhiệm vụ có Long Uyên Âm Dạ, có Hiệp Hội Linh Võ, có viện phương, còn có một ít tổ chức dân sự!

Phần thưởng không giới hạn ở điểm cống hiến, thậm chí còn có tiền mặt và phần thưởng linh châu!

Dưới cấp S đều là một số nhiệm vụ khai phá thăm dò Linh Khư, như khai thác mỏ, thu thập linh thực, săn giết linh thú các loại!

Độ khó từ cấp S trở lên thì là tìm kiếm linh hạch, di tích chưa khai phá! Hộ tống các nhà nghiên cứu khoa học và một loạt các nhiệm vụ khó khăn!

Thậm chí một số nhiệm vụ còn cần phải chạy ra nước ngoài để thực hiện!

Giang Nam thậm chí còn thấy một nhiệm vụ Vô Song!

Tới di tích Lô Lan tìm linh hạch Chén Thánh thất lạc gì đó?

Cái quái gì vậy!

Cần bảy người để chấp hành? Sau đó người cuối cùng sống sót sẽ có được Chén Thánh?

Nhưng phần thưởng cũng đủ kinh người!

Linh châu cấp Tinh Diệu người dám nghĩ tới sao?

Giang Nam lục lọi tìm kiếm, xem có thưởng nhiều tiền hay không!

Cỡ 300 500 triệu thì cũng không phải không thể làm thử!

Đúng lúc này, Chung Ánh Tuyết mang vẻ mặt ngưng trọng: "Tiểu Nam! Ta nghĩ cuối tuần này chúng ta nhất định phải đi một chuyến!"

Hạ Dao đỏ mắt: "Nhất định phải đi!"

Ngô Lương cắn răng: "Nam ca! Chúng ta chuẩn bị lên đường đi! Lại muộn hơn ta sợ không thể bắt kịp!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Không phải đã nói cuối tuần muốn ở lại học viện sao? Còn phải đến Dung Thành chơi!

Sao lại thay đổi nhanh vậy?

"Có chuyện gì sao?"

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết nhấn một cái! Giang Nam đã nhận được một email!

Mở nó ra!

Nhiệm vụ cấp S! (Mức đỏ!)

Linh Khư Hồ Thiên Đảo (Linh Khư cấp Bạch Ngân!)

Phát sinh sự cố linh bạo! Nồng độ linh khí tăng vọt cực nhanh!

Nguyên nhân không rõ, nghi ngờ linh hạch sinh biến!

Đại lượng linh thú cấp Bạch Ngân vọt tới Hoàng Kim, thậm chí còn cao hơn! (Trên đảo)

Tình hình trong hồ chưa được xác định!

Linh thú có ý thức lãnh địa cực mạnh, đại lượng linh thú thăng cấp một lần nữa tranh đoạt lãnh địa dẫn đến việc phát linh thú bạo loạn!

Linh Khư Hồ Thiên Đảo hoàn toàn mất khống chế!

Nội dung nhiệm vụ:

1: Hỗ trợ nhân viên Hiệp Hội Linh Võ giải cứu võ giả bị nhốt! Học sinh!

2: Thanh tẩy linh thú cấp Hoàng Kim trên đảo, trong hồ! Một lần nữa khống chế cục diện Linh Khư Hồ Thiên Đảo!

3: Tìm kiếm các mảnh vỡ linh hạch! Tìm ra nguyên nhân của sự cố linh bạo!

.....

Yêu cầu nhiệm vụ: 100/71(cấp Hoàng Kim)

Phần thưởng nhiệm vụ: ...

Giang Nam nhìn mà da đầu tê dại!

Linh Khư Hồ Thiên Đảo xảy ra chuyện?

Đây chẳng phải chính là Linh Khư mình từng vào khi tham gia cuộc thi Ngôi Sao cấp tỉnh sao?

Sự cố linh bạo? Thanh tẩy linh thú cấp Hoàng Kim!

Giang Nam bất ngờ đứng dậy, vẻ mặt lo lắng: "Hùng Nhị!"

Hắn không thể để nó bị người khác thanh tẩy?

Chi tiết nhiệm vụ cụ thể và nguyên nhân phát sinh, còn có tình hình hiện trường cũng không được ghi rõ!

Có vẻ như chỉ có đến hiện trường mới có thể biết rõ hơn!

Mấy người liếc nhau một cái, không có gì phải do dự, trực tiếp báo danh!

Đám người Ngư Thanh Thanh đồng dạng cũng không do dự, báo danh nhiệm vụ!

Dù sao cũng là Linh Khư ở quê hương mình! Xảy ra chuyện nhất định phải trở về hỗ trợ!

Tần Thụ mặt đều tái xanh: "Ta không đi được không?"

Video bú sữa của lão tử hiện tại còn đang lan truyền trên mạng!

Hồ Thiên Đảo? Chính là cơn ác mộng cả đời của lão tử!

Chương 699 -

Đám người đăng loại video này gặp ta người nào cũng phải gọi ta một tiếng lão tổ ?

Không đợi Tần Thụ nói một câu tiếp theo!

Hiệp sĩ không đầu Ngư Thanh Thanh cùng với Đỗ Nguyệt liền đứng lên, bóp bóp nắm đấm!

Thần sắc Tần Thụ trở nghiêm túc: "Đi! Chúng ta phải đi!"

"Ta đã chờ một năm! Chính là chờ đợi một cơ hội!"

"Ta muốn tranh một lần! Không phải để chứng minh ta ghê gớm thế nào!"

"Mà là muốn nói cho mọi người biết! Thứ mà ta từng mất đi! Nhất định phải tự tay cầm về!"

Giờ khắc này Tần Thụ lòng đầy căm phẫn!

Ngư Thanh Thanh: ...

Đừng như vậy nữa, một chút cũng không đẹp trai được không?

Đỗ Nguyệt: "Người đã từng mất cái gì? Liêm sĩ à?"

Tần Thụ:...

Ngay cả Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà cũng báo danh theo!

Tề Ngọc: "Anh em đừng sợ! Chúng ta sẽ đi cùng người!"

Diệp Tinh Hà nhếch miệng cười: "Đừng quên vũ khí bí mật của

chúng ta!"

Ba người liếc nhau, lần lượt lộ ra nụ cười vui mừng!

Thỏ con cũng nhảy đến: "Hì hì! Đưa ta đi nữa được chứ?"

"Ta quen thuộc Hồ Thiên Đảo! Ta từng đến lễ trao giải!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Được! Nhiều người lực lớn! "

Đào Hân Di có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới đám người Giang Nam lần đầu tiên ra ngoài đã lựa chọn nhiệm vụ khó khăn từ cấp A trở lên!

"Nhiệm vụ trên cấp A không giới hạn thời gian nhiệm vụ! Chỉ lấy hoàn thành nhiệm vụ làm mục tiêu chính! "

"Mặt khác! Mọi người nghe đây!"

"Ra ngoài làm nhiệm vụ, thân phận của mọi người đối với bên ngoài đều là tình nguyện viên của viện dưỡng lão Tiên Phong!"

"Không được tiết lộ thông tin học viện cho người bên ngoài! Người vi phạm sẽ bị khai trừ khỏi trường học! Vĩnh viễn không được nhập học!"

Giang Nam cũng không quá bất ngờ về chuyện này!

Dù sao có một vài thứ trong học viện được tính là cơ mật, tùy tiện tiết lộ tin tức ra ngoài, nhất định sẽ dẫn đến một ít phiền toái không cần thiết!

Nửa tiếng sau!

Đám người Giang Nam đen mặt đứng ở cổng trường!

Trên người mọi người đều mặc trang phục công nhân màu cam!

Sau lưng in năm chữ rồng bay phượng múa!

"Viện dưỡng lão Tiên Phong"!

Hai chữ Tiên Phong nhỏ như hạt đậu!

Ba chữ viện dưỡng lão cơ hồ chiếm đầy cả lưng!

Trên đầu còn có mũ lưỡi trai màu cam!

Bên trên viết 3 chữ lớn!

"Tình nguyện viên"!

Trên ngực còn kẹp theo một thẻ nhân viên!

Tên: Giang Nam!

Giới tính, tuổi tác...

Tuổi nghề: Tình nguyện viên sơ cấp!

Khuôn mặt của Giang Nam đều đen!

Này, này!

Có cần thiết phải làm tới mức này hay không?

Sợ người khác không biết chúng ta là người đến từ viện dưỡng lão sao?

Chúng ta không cần mặt mũi sao?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng chu cái miệng nhỏ, thật vất vả mới có được một lần áo gấm về quê!

Kết quả lại...

Kinh khủng nhất chính là, ngay cả mũ bảo hiểm của Đổ

Nguyệt cùng Ngự Thanh Thanh cũng bị in lên ba chữ "Tình nguyện viên"!

100 tình nguyện viên đã lên xe buýt!

Cả đám đều đen mặt, có chỗ nào giống như đi chấp hành nhiệm vụ chứ?

Đây rõ ràng là tiết tấu đi công trường đào đất!

Trên xe buýt, chỉ thấy Giang Nam đứng dậy gãi gãi đầu: "Các bạn học! Có thể nhờ các người một chuyện được không?"

"Sao vậy Nam thần?"

"Chuyện gì người cứ nói!"

Giang Nam lấy ra một tấm ảnh từ không gian dị độ, chính là ảnh chụp chung của tiểu đội năm người trong cuộc thi Ngôi Sao cấp tỉnh năm đó!

"Mọi người có thấy con gấu hói trong ảnh không?"

"Trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo, nếu các người gặp phải con gấu này nhất định đừng đánh nó a!"

"Đem tin tức nói cho ta biết là được, cảm ơn mọi người!"

"Ta chuẩn bị cho mỗi người 3 viên linh châu cấp Hoàng Kim, còn có một gốc nhân sâm! Mọi người giữ lại dự phòng!"

Trong lúc nói chuyện, Giang Nam lần lượt đi qua phân phát linh châu cùng với nhân sâm!

"Nam Thần khách khí rồi, chuyện này không thành vấn đề!"

"Không có việc gì người anh em! Người cầm nó, nhìn kỹ không? Là con gấu này! Cảm ơn các người!"

.....

Nhìn Giang Nam mang theo khuôn mặt tươi cười lần lượt đi thông báo nhận dạng.

Trái tim Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều tan chảy!

Giang Nam rất ít khi cầu người khác hỗ trợ!

Nhưng vì sự an toàn của Hùng Nhị, việc nên làm vẫn phải làm!

Ít nhất miệng ăn đồ của người ta, xuất thủ cũng nường tay!

Ngô Lương khịt khịt mũi! Nắm chặt hai tay!

Lão đệ chờ ta! Nhóm đại ca đại tỷ của người lập tức tới cứu người!

Xe buýt đã đến sân bay Dung Thành!

Vé máy bay đã được đặt từ lâu, tất cả các chi phí đi làm tình nguyện bên ngoài sẽ được học viện chi trả!

Tất cả mọi người đều đi qua khu kiểm tra an ninh, nhưng ba anh em Tần Thụ lại bị ngăn lại!

Tần Thụ nóng nảy: "Ta liền muốn biết! Tại sao chúng ta không thể mang hành lý lên máy bay!"

Tề Ngọc: "Đúng vậy!"

Diệp Tinh Hà: "Đây cũng không tính là hàng cấm!"

Chỉ thấy ba người mỗi người đều mang theo một cái cặp sách!

Khóa trên mở ra một lỗ hổng, mười khúc hành lý dài hơn một mét nhô ra!

Chị gái nhân viên vận tải hàng không híp mắt nhìn!

Người tính ăn hành lá chấm tương trên máy bay à?

"Hành lý quá dài là không thể mang theo lên máy bay, kính xin ba vị đi làm thủ tục ký gửi!"

Chương 700 -

Tề Ngọc trừng mắt: "Vậy làm sao mà được? Hành lá này của ta rất quý giá! Làm hỏng của chúng ta thì sao?"

Quỷ mới biết rốt cuộc chúng ta đã chịu ăn đánh bao nhiêu, lục lợi bao nhiêu ruộng rau mới lấy được hành lá của Lưu bà bà vào tay?

Chị gái nhân viên vận tải hàng không: ...

Nó quý giá như thế nào sao?

Chợ bên cạnh bán 4 đồng một cân!

Nhưng vẫn mỉm cười nói: "Nếu ba hành khách ngại vận chuyển sẽ có vấn đề, hiện tại có thể gặm hành lá thành 55 cm, sau đó có thể đi vào!

Diệp Tinh Hà ngạc nhiên: "Hành lá này quý giá như vậy! Làm thế nào chúng ta có thể ăn nó!

Tần Thụ: "Người thế mà dám có ý nghĩ bại gia như vậy?"

Tề Ngọc: "Ăn? Quả thực là phi lý mà!"

Chị gái nhân viên vận tải hàng không: ???

Hành lá không dùng để ăn chẳng lẽ còn có chức năng khác sao?

Giang Nam mặt đen, các người đi chấp hành nhiệm vụ mang theo hành lá cái rắm gì?

Sao không đi hỏi lão tử! Chỗ của ta có rất nhiều!

Ba người rút cuộc vẫn làm thủ tục ký gửi, lúc này mới thuận lợi lên máy bay!

.....

Sân bay Bạch Sơn!

Giờ phút này hai bên sân bay có không ít lều vải tạm thời!

Từng chiếc trực thăng vận tải không ngừng lên xuống!

Nhiều người bị thương đều được đưa về điều trị!

Có nhân viên của Hiệp Hội Linh Võ, cũng có linh võ giả dân gian!

Núi, thậm chí cả sân bay đều bị bao phủ bởi sương mù trắng mờ, tầm nhìn ít hơn 20 mét!

Giờ phút này hội trưởng Hiệp Hội Linh Vũ Thẩm Hoảng ở trong phòng làm việc tạm thời đều sắp phát điên rồi!

Một thanh niên gầy gò tóc vuốt ngược vọt vào!

"Hội trưởng! Viện trợ còn chưa tới sao? Tin tức mới nhất! Cứ điểm an toàn chúng ta chiếm cứ trong Hồ Thiên Đảo lại bị thú triều công kích!"

"Sợ là không gắng gượng được mấy tiếng đồng hồ, phải rút lui!"

Thẩm Hoảng vỗ bàn giận dữ nói: "Rút cái gì mà rút? Trụ lấy cho ta!"

"Không biết đoạt lấy đảo tiếp theo tốn bao nhiêu sức lực sao? Còn những linh võ giả dân gian được triệu tập thì sao?"

Thanh niên tóc vuốt ngược cười khỗ: "Không dùng được! Rất nhiều người trong số bọn họ đều đang chạy đến khu vực linh bạo! Hồ Thiên Đảo có linh khí tăng vọt, tuy rằng so ra kém linh trì, cũng là địa điểm tu luyện rất tốt!"

"Rất nhiều linh võ giả nhảy dù vào cũng không tới cứ điểm, trực tiếp chạy trên đảo khác tu luyện!"

"Tình cảnh đã hoàn toàn mất khống chế! Cho dù phong tỏa lối vào, nhưng lại có người tự mang theo túi dù từ hồ Bạch Sơn bơi vào trong!"

Thẩm Hoảng trừng mắt: "Đây chẳng phải là đi gây rối sao? Lão tử làm sao có công phu đi cứu bọn họ?"

Ngay sau đó, chuông điện thoại di động đột nhiên đổ chuông!

Thẩm Hoảng vội vàng nhận điện thoại!

"A? Hội trưởng Trần! Cái gì? Viện trợ đến chưa?"

"Nhanh lên nhanh lên! Đi với ta ra nghênh đón!"

Đôi mắt của thanh niên tóc vuốt ngược sáng lên: "Thật sao? Có bao nhiêu người? Bọn họ đến từ đâu?"

Thẩm Hoảng cười hắc hắc: "Hội trưởng Trần tìm cho ta! Nói rất lợi hại! 100 người!"

Nhân viên trong văn phòng lâm thời cũng kích động, nhao nhao bỏ công việc trong tay cùng Thẩm Hoảng ra ngoài nghênh đón!

Đây quả thực là mưa kịp thời!

Chỉ thấy trong sương trắng trùng trùng điệp điệp, từng bóng người màu cam bước tới!

"Oa! Nhìn khí thế kìa! Được! Quá được!"

"Vẫn là hội trưởng Trần lợi hại, chỉ với tinh thần trách nhiệm này? Không có gì cần bàn!"

"Ha ha, phía trên là thật có tâm a!"

"Đánh rắm! Hội trưởng Thẩm của chúng ta cũng có mặt mũi! Đều đã gọi điện! Sao có thể không an bài thỏa đáng! "

Thẩm Hoảng khẽ vuốt ve mái tóc bạc, sắc mặt hồng nhuận, miệng cũng sắp nhếch đến vành tai rồi!

"Khiêm tốn! Phải khiêm tốn!"

Đại đội màu cam rút cục đi tới trước mặt, rút cục thấy rõ người tới!

Giờ khắc này, bao gồm cả Thẩm Hoảng!

Tất cả các nhân viên hóa đá!

Ôi, nhìn cái bộ đồ màu cam chết tiệt này kìa!

Còn cam hơn áo lót của bác gái Maria của ta!

Trên lưng là ba chữ lớn Viện Dưỡng Lão, còn có biểu tượng tình nguyện viên trên mũ trực tiếp làm cho mọi người bối rối!

Tình nguyện viên viện dưỡng lão? Có nhầm lẫn gì không!

Một học viên tiến lên, nhếch miệng cười!

"Tình huống như thế nào? Ta nghe nói ở đây có nơi cần được thanh tẩy?"

"Tất cả mọi người đều đã tới! Hiện tại liền đi thanh tẩy luôn được không?"

Thẩm Hoàng: ???

--

Giờ phút này đầu Thẩm Hoàng đã đầy dấu chấm hỏi

Đây chính là viện trợ mà hội trưởng Trần tìm cho ta?

Có nhầm lẫn gì không!

Đây là 100 tình nguyện viên được kéo đến từ viện dưỡng lão nào cho lão tử?

Không có lẽ tới vậy chứ!

Viện trợ mà ta muốn là đi thanh tẩy Linh Khu!

Nó không đi làm sạch đường băng sân bay hay làm sạch nhà vệ sinh công cộng!

"Phụt... Cũng quá có lẽ a!"

"Này! Đừng cười! Hội trưởng Thẩm nhà chúng ta không cần mặt mũi sao?"

"Mặt mũi này! Không cần cũng được! Tình nguyện viên viện dưỡng lão? Ai da ~"

"Cái này chẳng phải là càn trì hoãn việc sao? Bọn họ đến gây rối phải không?"

Người đến nghênh đón không khỏi phát ra một trận oán giận!

Giờ phút này mặt Thẩm Hoàng đều đen, cứng đờ tại chỗ, tay chân luống cuống!

Chương 701 -

Đưa nhóm người này đến Linh Khư? Đó không phải là đi tặng đầu người sao?

"Cái này... Cái này..."

Đúng lúc này, Giang Nam từ trong đám người chui ra!

"A! Thảm lão ca! Sững sốt cái gì nữa? Chúng ta đều nôn nóng đi vào a!"

"Tình huống bên trong thế nào a?"

Thảm Hoảng sững sốt, Giang Nam? Sao hắn lại chạy đến viện dưỡng lão làm tình nguyện viên chứ?

Không phải là đi học đại học sao?

Giờ phút này hắn mới phát hiện, trong những tình nguyện viên này có không ít gương mặt đều từng nhìn thấy ở cuộc tranh đấu Ngôi Sao cả nước!

Chỉ trong một thời gian ngắn, da gà không khỏi nổi từ xương sống xông thẳng lên đỉnh đầu!

Rốt cuộc viện dưỡng lão này là thân tiên phương nào!

Kéo hết đám quán quân cả nước đi làm tình nguyện viên, chẳng lẽ những người này...

"Nhanh lên nhanh lên! Vào văn phòng với ta! Chúng ta nói rõ chuyện bên trong!"

Nhân viên cùng Thẩm Hoảng đi nghênh đón choáng váng.

Người thực sự định dùng tới bọn họ sao?

Trong văn phòng!

Sắc mặt Thẩm Hoảng ngưng trọng!

Màn hình lớn phía sau hiển thị hình ảnh Linh Khư Hồ Thiên Đảo từ góc phía trên nhìn xuống!

Chỉ thấy trong màn ảnh, các đảo lớn mơ hồ có thể nhìn thấy bóng linh thú cùng với dấu vết chiến đấu!

Đã trở nên vô cùng hỗn loạn!

"Hiện tượng linh bạo bên trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo vẫn tiếp tục! Linh bạo thậm chí trào ra khỏi cánh cổng không gian!"

"Sương trắng trên núi này chính là do hiện tượng linh bạo tạo thành!"

"Trước mắt nhân viên Hiệp Hội đã cướp đảo làm cứ điểm, xây dựng bãi đáp tạm thời để tiến hành công tác sơ tán!"

Thẩm Hoảng chỉ vào một hòn đảo nhỏ trên màn hình lớn!

Chỉ thấy bốn phía hòn đảo bị dị năng giả hệ thổ dùng đất đá dựng thành tường vây!

Để ngăn cản linh thú bốn phương tám hướng trùng kích!

Trung tâm của hòn đảo! Một đường bom khói đỏ bay lên! Như tín hiệu nhảy dù!

"Mục tiêu trọng điểm của các người chính là bảo vệ cứ điểm trước!"

"Sau đó vừa thanh lý linh thú, vừa cứu linh võ giả phân bố ở các nơi Linh Khư ra ngoài!"

Giang Nam nhíu mày: "Bên trong có nhiều người không?"

Thẩm Hoảng cắn răng: "Rất nhiều! Đa số linh võ giả cấp Bạch Ngân chiếm đa số! Mấu chốt là còn có học sinh lớp 11 của ba trường trung học Linh Võ đang lịch luyện bên trong, tổng cộng 300 người!"

"Trong đó đa phần học sinh đều là Thanh Đồng, mẹ nó cái này..."

Giờ khắc này, trái tim mọi người đều trầm xuống theo!

Vốn dĩ chuyện lịch luyện là bình thường! Linh Khư Hồ Thiên Đảo cấp Bạch Ngân rất thích hợp!

Nhưng hiện tại đột nhiên phát sinh linh bạo! Đó chính là một vấn đề lớn!

Đối với đám học sinh kia mà nói, tùy tiện gặp phải một con Hoàng Kim cấp Hoàng Kim, đó chính là đoàn diệt a!

Giang Nam nhíu mày: "Ta nhớ học sinh đi vào lịch luyện đều có vòng đeo tay vệ tinh chứ? Có chức năng định vị!"

Thẩm Hoảng: "Có có, nhưng người của chúng ta không để vào trong! Bên trong..."

"Đưa bản đồ và định vị cho ta! Ta chịu trách nhiệm về việc đưa học sinh ra ngoài! Người nói tiếp đi!"

Trầm Hoảng sửng sốt, nhưng nhớ tới Giang Nam là hệ không gian, không khỏi lại có lòng tin!

Tất cả các tình nguyện viên đều kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Giờ khắc này Giang Nam cõi bỏ sự nghịch ngợm ngày thường!

Thay vào đó là bình tĩnh, khác với hẳn ngày thường!

Thậm chí có vẻ hơi xa lạ!

Nhưng không hiểu sao lại khiến cho người ta có một loại cảm giác an toàn!

Giống như có Giang Nam!

Chuyện lớn cũng không còn là chuyện lớn nữa!

Thẩm Hoằng: "Mục đích chủ yếu là cứu người, thanh lý linh thú! Nhưng nếu các người có thể tìm thấy linh hạch vẫn là tốt nhất!"

"Lần này Linh Khư Hồ Thiên Đảo sợ là khó tránh khỏi thăng cấp! Linh bạo hẳn là có liên quan đến linh hạch!"

Diệp Tinh Hà nhíu mày: "Hồ Thiên Đảo không phải có hệ thống Thiên Nhân sao? Linh hạch hẳn là ở trong tay a? Sao còn phải tìm linh hạch?"

Thẩm Hoằng cười khở: "Linh hạch trong tay chúng ta không phải hoàn chỉnh, là một mảnh nhỏ mà thôi!"

Tất cả mọi người đều gật gật đầu, thông tin cơ bản đều đã hiểu, liền đi theo Thẩm Hoằng ra ngoài sân bay!

Phần còn lại chỉ có thể đi vào rồi nói sau!

Giờ phút này, các phương tiện truyền thông lớn cũng cực kỳ chú ý đến sự kiện linh bạo ở Hồ Thiên Đảo!

Nhất là học sinh bị mắc kẹt trong đó, càng khiến cho các giới truyền thông chú ý!

Trước máy quay!

"Xin chào tất cả mọi người, ta là phóng viên Hồ Thạc! Hiện tại đang ở tuyến đầu của sân bay Bạch Sơn!"

"Theo tình huống trước mắt mà xem! Đã giải cứu được 57 học sinh bị mắc kẹt trong đó!"

"Các học sinh còn lại sau khi nhận được thông báo tị nạn đều trốn rất tốt!"

"Trước mắt vẫn chưa xuất hiện sự kiện tử vong, nhưng theo thời gian trôi qua, tình huống cũng sẽ càng thêm gian nan!"

"Hiện tại không đủ nhân lực. A? Viện trợ đã đến chưa?"

Hồ Thạc nhìn thấy một đám người mặc trang phục công nhân màu cam chờ máy bay ở sân bay, vẻ mặt không khỏi hưng phấn!

Vội vàng gọi người quay phim chụp ảnh!

Kết quả trực tiếp bị mấy chữ Tình Nguyên Viên Viện Dưỡng Lão lớn dọa cho choáng váng!

"À... Xem ra nhân thủ thật sự là không đủ!"

Chương 702 -

"Ngay cả tình nguyện viên của viện dưỡng lão cũng được tìm tới dọn dẹp đường băng sân bay!"

Giờ phút này đám người Giang Nam lo lắng chờ ở sân bay!

"Thảm lão ca! Còn máy bay vận tải thì sao?"

"Máy bay vận tải không được! Phạm vi sương mù quá lớn! Không thể cất cánh! Chỉ có thể chờ đợi máy bay trực thăng! Đợi thêm 20 phút nữa, bên kia sẽ..."

Diệp Tinh Hà vặn cổ: "20 phút một chuyến? Một lần cũng không mang theo được bao nhiêu người, đưa chúng ta vào mất bao lâu?"

"Xoẹt!"

Trong phút chốc, dải vải rách bay loạn!

Diệp Tinh Hà trực tiếp hoàn toàn thú hóa, biến thân thành một con hắc long dài 15 mét!

Hơn 50 tình nguyện viên nhảy thẳng lên lưng Hắc Long!

"Ha ha! Các người cứ từ từ chờ máy bay! Lão tử đi thanh lý quái trước!"

Nói xong cánh rồng điên cuồng quạt! Trong sân có từng đợt gió mạnh thổi tan sương mù!

Thân thể hắc long vọt lên trời cao! Xông thẳng lên chín tầng mây!

Cái miệng nhỏ của Giang Nam bĩu môi: "Người khoe khoang với ai chứ?"

Trong lúc nhất thời hai tay quăng ra xiềng xích hư không, quần quanh thắt lưng 20 người!

Người Thanh Thanh: !!

"Nam thần! Chờ đã..."

Một phát thuấn di mang theo tất cả mọi người xông lên cao ngàn mét! Thuấn di đi thẳng đến hồ Bạch Sơn!

"Ah ~"

[Giá trị oán khí từ Ngự Thanh Thanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Lâm Vũ nhếch miệng cười: "Phong Thần!"

Thoáng chốc từng cơn lốc xoáy tụ đến, kéo tất cả tình nguyện còn lại bay lên trời!

Chớp mắt 100 tình nguyện viên đã biến mất!

Hồ Thạc há hốc miệng!

"Mẹ... Nó!"

Nhân viên tại chỗ bàng hoàng!

Cái này ... Người nói với ta người thật sự là tình nguyện viên viện dưỡng lão sao?

Mẹ nó mỗi một người đều ở cấp bậc thần tiên có được hay không?

Vọt thẳng lên trời? Máy bay cũng không cần ngồi!

Giờ phút này cơn mưa bình luận trong livestream nổ tung!

"Đây là viện dưỡng lão nào vậy? Có cần ngẫu tới vậy hay không?"

"Ông nội ta nói, ông ấy cũng muốn tới viện dưỡng lão này!"

"Tình nguyện viên? Có quý mới tin! Đây rốt cuộc là tổ chức thần bí nào? "

"Vừa rồi có phải có người thuận di hay không? Nam thần? Mẹ kiếp! Là Nam thần sao?"

"Sau trận đấu Ngôi Sao đã lặn lâu như vậy sao? Ta còn nghĩ hẳn đang học đại học! Kết quả lại chạy đến viện dưỡng lão làm tình nguyện viên? Phụt..."

.....

Vô luận là Diệp Tinh Hà hay là Lâm Vũ!

Không ai nhanh hơn được thuận di, Giang Nam là người đầu tiên đến!

Giờ phút này hồ Bạch Sơn đã bị sương mù nồng đậm bao phủ!

Mơ hồ có thể nhìn thấy trong hồ có không ít người mang theo túi dù bơi lội!

Giang Nam cũng mặc kệ nhiều như vậy, xác định trung tâm hồ đâm thẳng xuống!

Một trận không gian dao động kịch liệt truyền đến!

Thời điểm xuất hiện lần nữa, mọi người đã ở trên độ cao vạn mét, tự do rơi xuống!

Bên tai tiếng gió gào thét!

Chung Ánh Tuyết: "So với lần trước tới đây, linh khí nồng đậm hơn không ít!"

Hạ Dao: "Đi cứ điểm trước sao? Làm thế nào để chúng ta có thể tìm thấy Hùng Nhị?"

Giang Nam nhếch miệng nói: "Đi cứ điểm trước! Đi thôi!"

Mơ hồ có thể nhìn thấy đèn hiệu khói đỏ bay ra từ hòn đảo!

Ngư Thanh Thanh giờ phút này đã bị dọa choáng váng, bởi vì đội mũ bảo hiểm căn bản không ai phát hiện!

Thân thể bị xiềng xích hự không trối lại, vung qua vung lại ~

...

Cứ điểm đảo Quả Táo!

Thành đất ước chừng gần 20 mét nổi lên!

Không ít dị năng giả hệ thổ đặt hai tay trên mặt đất, không ngừng gia cố!

Nhưng vẫn bị linh thú bên ngoài cứ điểm trùng kích chấn động không thôi!

Những linh thú này có hình thể vô cùng lớn, phần lớn đều là cấp bậc Hoàng Kim, cực kỳ hung hãn!

Hiển nhiên cực kỳ bất mãn với những nhân loại xâm chiếm lãnh địa của bọn chúng!

Trên tường thành có không ít dị năng giả jeek nguyên tố điện cuồng oanh tạc thú triều phía dưới!

Còn có cận chiến ở phía dưới xông giết, nhưng một mình khó chống đỡ!

Cảnh tượng cực kỳ hỗn loạn!

"Duy ca! Không, ta không thể! Sắp xếp cho người rút lui! Đám linh thú này đều điên rồi!"

"Đã bao lâu rồi, linh lực đã dùng gần hết, chống đỡ không được bao lâu!"

"Dưới loại tình huống này căn bản không có cách nào vào tìm người a!"

"Không phải nói có viện trợ sao? Sao còn chưa đến? Mẹ kiếp! Những linh võ giả dân gian kia đều tự mình vào đảo tu luyện, căn bản không phải tới hỗ trợ!"

Trên tường thành, một người đàn ông râu quai nón tức giận mắng: "Một đám người chỉ biết lợi cho bản thân! Chạy vào làm cái gì? Chỉ biết gây thêm phiền toái!"

"Các người gấp gáp có ích gì? Coi lão tử là triệu hoán sư à? Viện trợ muốn đến cũng cần thời gian không phải sao?"

"Muốn đến là có thể đến ngay được sao?"

Ngay sau đó!

Giang Nam: "Hoàng Duy đúng không? Chúng ta tới viện trợ!"

21 người mặc trang phục công nhân màu cam cứ như vậy đột ngột xuất hiện trên tường thành!

Hoàng Duy: ???

Mẹ nó thật đúng là nói đến liền đến a!

Người làm cho người làm đại ca như vậy rất mất mặt có được hay không?

Lại nói các người đến đây bằng cách nào.

Máy bay đâu?

Tại sao còn có nữ nhân đội mũ bảo hiểm nằm bất động trên mặt đất?

Chương 703 -

"Quá... Quá tốt rồi! Chỉ có 21 người thôi sao? Không đủ!"

Giang Nam: "Còn có người ở phía sau nữa! Lúc này đang trên đường cuối rống!"

Hoàng Duy choáng váng, cười cái gì cơ?

"VẬY ĐƯỢC RỒI, NGƯỜI DẪN NGƯỜI QUA KIA TRƯỚC ĐI, TÌNH HUỐNG CŨNG KHÔNG LẠC QUAN!"

"Ai! Lần thú triều này quá dữ dội! Cũng không biết có thể bảo vệ được cứ điểm hay không!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không cần lo, chỉ là thú triều mà thôi, giao cho ta là được rồi!"

"Người mang theo các anh em bịt mũi lại đi!"

Lời này vừa nói ra, đám người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao dần dần hoảng sợ!

Lần lượt xoay người ngồi xổm trên mặt đất, vùi đầu vào đầu gối bịt mũi, hai tay ôm đầu, động tác chỉnh tề!

Cơ thể run rẩy vì sợ hãi!

Hoàng Duy mặt đen hết rồi!

Đám người đến hỗ trợ đều là người nào a, trên quần áo còn in chữ tình nguyện viên viện dưỡng lão?

Nhìn động tác đồng loạt của đám người này, động tác vô cùng

thành thạo, không phải là mới từ trong phòng giam được thả ra không bao lâu đúng không?

Cái gì mà giao cho người?

Đây chính là thú triều cấp Hoàng Kim! Có trang bức cũng nên lựa thời điểm có được hay không?

[Giá trị oán khí từ Hoàng Duy + 666!]

Không đợi Hoàng Duy tiếp tục nói chuyện, thân thể Giang Nam trong nháy mắt biến mất trên tường thành!

Hoàng Duy mở to hai mắt, vẻ mặt kinh hãi!

"Biến mất... Hệ không gian? Nam thần?"

Trên bầu trời ngàn mét, Giang Nam đứng giữa không trung!

Đặt chân lên rào chắn không gian, tay cầm hai quả sầu riêng hoàng kim!

"Siêu ma pháp cấp 13: Trời giáng chính nghĩa!"

"Ha ha ha ha ha ha!"

Trên bầu trời truyền đến một tiếng gầm lớn vang vọng!

Giờ khắc này, những tình nguyện viên do Giang Nam mang đến càng run rẩy!

Hoàng Duy ngửa đầu nhìn trời, vẻ mặt ngây ngốc?!

Chỉ thấy trên bầu trời là từng quả sầu riêng hoàng kim giống như cơn mưa lớn trút xuống!

Hai tay Giang Nam đã quăng ra tàn ảnh, điên cuồng ném đạn về phía dưới!

Nụ cười trên mặt càng lúc càng biến thái!

Sầu riêng mang theo lực lượng lớn đập vào thú triều dưới bức tường!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Một loạt các tiếng nổ vang lên!

Trong sân có một đám thịt quả hoàng kim văng khắp nơi, sụp đổ ở đâu cũng vậy!

Gai nhọn bay tán loạn, đám linh thú bị đâm kêu gào thảm thiết!

Trực tiếp bị cơn bão sầu riêng bất ngờ đập cho choáng ngợp!

"Mẹ kiếp? Cái gì đây? Duy ca gọi máy bay ném bom đến hỗ trợ à?"

"Máy bay ném bom cái rắm! Đây rõ ràng là pháo đài hình người a!"

"Mẹ nó trời giáng chính nghĩa! Quá dữ! Quá dữ ha ha! Người anh em này lợi hại!"

"Đánh! Đánh cho lão tử!"

Giờ phút này, trên tường thành có một đám linh võ giả cúi đầu nhìn xuống, sắc mặt kích động đỏ bừng!

Những linh thú phía dưới đều bị thối muốn chết rồi!

Kêu gào nôn mửa!

Phóng tầm mắt nhìn lại, một mảnh vàng ố, hương thơm vạn dặm!

Một luồng gió nhỏ thổi qua, mùi thơm truyền đến!

Một khắc trước còn đang cười ha ha, đám linh võ giả đột nhiên cứng đờ người!

Mặt đều xanh, trực tiếp bị mùi thơm làm cho phát khóc!

Trợn trắng mắt, thân thể căng thẳng, cả người giống như một viên gạch cũ! Từ trên tường ngã xuống!

Ngã vào trong một mảnh vàng ố!

Trong lúc nhất thời đám linh võ giả vây quanh tường liền giống như sỏi cỏ ngã xuống!

Hoàng Duy: !!

"Oe ~ Cái này! Ai mà chịu nổi!"

Một luồng gió thoảng, thiếu chút nữa trực tiếp tiến hẳn về với tổ tông!

[Giá trị oán khí từ Hoàng Duy +1000!]

Trời giáng chính nghĩa cái rắc gì chứ?

Rõ ràng phải là trời giáng mùi thối!

Người ném cứt xuống đúng không? Đánh không lại liền ném cứt?

A~ Chúng ta làm người có chút điểm mấu chốt được không!

Lúc này Hoàng Duy rất cục cựa cũng biết vì sao đám tình nguyện viên kia lại có động tác thành thạo như vậy!

Rõ ràng đây không phải là lần đầu tiên phát sinh chuyện thế này!

Không riêng gì tường thành, cho dù là đám linh võ giả trong cứ điểm cũng bị mùi thối khiến lẫn lộn khắp nơi.

Có thể tưởng tượng được, linh thú có được khứu giác nhạy cảm hơn nhân loại mấy chục lần, mấy trăm lần giờ phút này có cảm thụ gì!

Một khắc trước còn phát điên cuồng công phá!

Sau một khắc chạy trốn giống như bị ma đuổi, phát ra âm thanh nức nở! Giống như một con chó con bị giẫm lên đuôi!

Một con khỉ đột lưng bạc gian nan bò ra ngoài, giờ phút này cả người đều bị nhuộm vàng!

Không khỏi quay đầu lại, vẻ mặt ghét bỏ nhìn cứ điểm một cái!

"Phi~!"

Hàm ý như là đang nói, đánh không lại liền chơi dơ!

Giới trẻ ngày nay đều không có võ đức như vậy sao?

Giang Nam lấy ra hơn ba ngàn quả sầu riêng hoang kiêu!

Tiêu tốn 30 vạn giá trị oán khí!

Nhanh chóng nhuộm vàng cả tường thành!

Hiện tại! Đừng nói là thú triều, trong khu vực bán kính 10 cây số, ngay cả lông chim cũng không có!

Cái gọi là đả thương địch một ngàn! Tự tổn hại một ngàn chính là như vậy đi!

Giang Nam thuận di xuất hiện trên tường thành, đeo mặt nạ phòng độc, vẻ mặt đặc ý vỗ vỗ bàn tay nhỏ!

"Không cần cảm ơn ta! Đây là chuyện mà ta nên làm!

Hoàng Duy: ???

Ai cảm ơn người!

300 anh em của lão tử! Đây đã có 200 người sùi bọt mép! 100 người còn lại vẫn còn đang ngụp lặn trong đồng ố vàng bên ngoài!

[Giá trị oán khí từ Hoàng Duy + 666!]

Trời giáng chính nghĩa của người cũng không phân biệt địch ta a! Tất cả đều bị trừng phạt!

Người mẹ nó cũng quá công lý đi!

Chương 704 -

"A? Chẳng phải đã bảo các anh em bịt mũi rồi sao? Đó là lỗi của người nha! Người làm đại ca kiểu gì a?"

"Nhìn thủ hạ của ta kìa!"

Nói xong chỉ chỉ 20 người ở phía sau đang ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu run rẩy!

Hoàng Duy che mặt, xem như hoàn toàn phục Giang Nam!

Cho dù có là chơi dơ hay như thế nào!

Đều không thay đổi được sự thật rằng, một mình Giang Nam đánh lui thú triều cấp Hoàng Kim!

Hơn nữa từ lúc hấn đến hiện trường cho đến khi thú triều rút đi! Còn chưa tới 3 phút!

Sức hủy diệt này! Quá dữ dội!

Nhìn bộ dáng này, một đoạn thời gian rất dài cứ điểm sẽ không bị linh thú công kích!

Đây là lần đầu tiên hấn biết đánh trận còn có thể đánh như vậy!

Mà ngay lúc này! Trên bầu trời có một bóng đen rơi xuống!

Chính là đám người Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc! Lâm Vũ cũng mang theo người rơi vào trên tường thành!

"Hả? Sao lại im ắng như vậy? Chẳng phải nói cứ điểm có thú

triều cấp Hoàng Kim công kích sao?"

"Thú triều đâu? Đây chính là lúc để cho chúng nó nếm thử cú đấm chính nghĩa của ta!"

"Thánh kiếm trong ba lô của ta đã sớm đói khát khó nhịn rồi!"

"Tất cả tránh ra! Ta muốn bắt đầu trang bức!"

Sau đó nhóm tình nguyện viên xoa tay, vẻ mặt nóng lòng muốn thử!

Hoàng Duy bật mũi, hai mắt trống rỗng: "Đã kết thúc rồi!"

Hạ Dao: "Cú đấm chính nghĩa vừa mới giáng xuống không phân biệt địch ta! "

Tần Thụ: "Thánh kiếm của chúng ta không có cơ hội ra tay! Ợe~"

Thỏ con: "Các người hết cơ hội trang bức! Trang bức đều bị Nam Thần giành xong!"

Biểu tình trên mặt đám người Diệp Tinh Hà Tề Ngọc cứng đờ!

Vẫn còn chưa bắt đầu! Liền đã kết thúc?

Nam thần! Người có cần nhanh như vậy không?

Lại nhìn màu vàng ố vàng dưới tường cùng với đám linh thú nằm trên mặt đất vẫn đang co giật!

Một luồng gió nhẹ thổi tới!

Đám người Diệp Tinh Hà: !!

Nguy hiểm!

Làm thế nào mà bọn họ có thể không biết được sức mạnh của

sầu riêng hoàng kim chứ?

Lúc ở phòng đồ chơi đã từng nhuộm vàng đám mè già kia,
mùi thơm cách mấy cây số cũng có thể ngửi thấy!

Không khỏi vội vàng che mũi, nhưng vẫn bị hun ra nước mắt!

Nhưng cũng có chút người tránh không kịp!

Đỗ Nguyệt: !!

"Oe~~ Oe!"

[Giá trị oán khí từ Đỗ Nguyệt + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Đỗ Nguyệt...]

Anh trai mắt kính ở một bên nóng nảy!

"Bảo bối! Người muốn hôn à? Đừng cố chịu! Cứ hôn ra là tốt rồi!"

"Nào nào! Cởi mặt nạ mũ bảo hiểm ra! Hôn ra đi!"

Nói xong còn tri kỷ vỗ lưng Đỗ Nguyệt!

Đỗ Nguyệt: !!

Cởi mũ bảo hiểm ra trước mặt mọi người?

Đừng mơ!

Các người đừng mơ thấy được đầu trứng muối của ta!

Giờ phút này Đỗ Nguyệt mang vẻ mặt quyết tuyệt!

"Oe~ Ủng! Ủc!"

Anh trai mắt kính đang vỗ sau lưng đột nhiên cứng đờ!

Nuốt ngược?

Người mẹ nó nuốt trở về sao?

Oe ~!

Anh trai kính vừa tránh thoát một kiếp trực tiếp bị hành động này dọa cho nôn mửa!

[Giá trị oán khí từ Đỗ Nguyệt + 1000!]

Cô thật vất vả mới nhịn xuống cơn buồn nôn thì lại bị anh trai mắt kính gọi lên!

"Oe!"

Đỗ Nguyệt rốt cục vẫn nôn ra!

Nhưng mặc dù vậy, cô vẫn không mở mũ bảo hiểm, trực tiếp phun thẳng vào mặt nạ mũ bảo hiểm!

Kiên trì không lộ mặt!

Mũ bảo hiểm tỏ vẻ tuyệt vọng!

Cái này ... Tạo nghiệt a!

Người có thể tưởng tượng! Hiện tại trong mũ bảo hiểm đến tột cùng là một bộ thủy mặc sơn hà như thế nào!

Anh trai mắt kính đều xanh tái mặt, vẻ mặt hoảng sợ!

"A~ hiện tại chia tay còn kịp sao?"

Cô vợ nhỏ này đã không thể lấy được nữa rồi!

Người như thế này khiến ta sau này làm sao dám xuống miệng! Không cách nào dùng a!

"Răng rắc!"

Đỗ Nguyệt một quyền đập vào mặt anh trai mắt kính!

Bản thể của anh trai mắt kính một lần nữa qua đời!

"Chết cũng đừng nghĩ!"

Giang Nam mang vẻ mặt vui mừng nhìn hai người!

Đánh là hôn mắng là yêu!

Nhìn hai người ân ái chưa kì?

Vừa nghĩ tới đôi này là do một tay mình thúc đẩy, Giang Nam liền có loại cảm giác thành tựu khó hiểu!

Cứ điểm đã được bảo vệ, thế cục ổn định, đám người Hoàng Duy cũng thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng vẫn không phải là thời gian để thư giãn!

"Duy ca! Đưa người đi tìm kiếm và cứu hộ! Phía học sinh giao cho ta phụ trách!"

Hoàng Duy mang thần sắc nghiêm túc: "Vậy giao cho người! Người có cần gửi trực thăng đến đây không?"

"Chỉ là không có cách nào treo xuống, người phải..."

Giang Nam: "Không cần! Đến lúc đó ta phát vị trí cho người, người phái trực thăng đến đón học sinh rút lui là được!"

Hoàng Duy ngạc nhiên: "Vậy người định qua đó bằng cách nào? Thuấn đi? Linh lực của người không đủ dùng!"

"Còn nữa! Đừng cố gắng đi con đường thủy! Hồ Thiên Đảo! Trong hồ còn khủng khiếp hơn trên đảo!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta có cách!"

"Tinh Hà! Người đợi lát nữa mang theo một nửa người, ngang qua từng hòn đảo cho ta!"

"To Con! Người mang theo những người còn lại, đi cứu linh võ giả dân gian! Không nghe lời trực tiếp đánh ngất mang về!"

Chương 705 -

Từng mệnh lệnh được hạ xuống một cách có trật tự, không ai nghi ngờ mệnh lệnh của Giang Nam!

Trên người phẳng phất có một loại ma lực khiến cho người ta tin phục!

Mỗi mệnh lệnh là cách hiệu quả và nhanh nhất hiện nay!

Hoàng Duy kinh ngạc nhìn cảnh tượng này!

Chỉ chưa đầy 10 phút, khủng hoảng được giải quyết! Kiểm soát tình hình! Thiết lập mục tiêu nhiệm vụ!

Quyết định quyết đoán như vậy! Khiến cho da đầu của người ta tê dại!

Nhóm tình nguyện viên này! Cường đại tới đáng sợ!

"Đại Lang Diệt! Người đi với To Con, nhớ chú ý tung tích Hùng Nhị! "

"Tuyệt Tuyệt, người đi theo ta! Ta thiếu một công kích tầm xa!"

An bài xong xuôi, Giang Nam thuận di đến cứ điểm!

Mở không gian dị độ đến mức lớn nhất, đang lúc tất cả mọi người tò mò nhìn tới!

Chiếc moto Ducati Quỷ đỏ với động cơ 4 xi-lanh truyền đến một tiếng gầm rú dữ dội!

Một chiếc xe moto đã được Giang Nam lái ra khỏi không gian dị độ!

Chỉ thấy Giang Nam kẹp bản đồ vệ tinh trên tay lái xe, trên nắp bình xăng thì ghim một bình thủy tinh, bên trong chứa đầy thịt quả sầu riêng!

"Tuyệt Tuyệt lên xe!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt lên, vẫn là ngồi ở ghế sau, gắt gao ôm eo Giang Nam, cọ cọ hai má!

Tay nắm ga vận!

"Ừ~"

Bánh xe phía sau điên cuồng xoay tròn, một trận xao động vung đuôi, đem mặt đất cào ra ngoài hơn mười mét!

Mọi người trên vách tường choáng váng!

"Chúa ơi! Không phải chứ? Nam Thần đi xe máy?"

"Hắn nghĩ gì vậy? Hồ Thiên Đảo khắp nơi đều là đảo, xe máy nhà hắn có thể lái trên mặt nước sao?"

"Ta muốn méc đạo sư! Nam thần còn chưa có giấy phép lái xe!"

"Đừng nói nước, trên đảo tất cả đều là cây cối, cho dù là moto việt dã cũng không đi nổi!"

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam mãnh liệt nới lỏng phanh!

Chung Ánh Tuyết hét lên

Trong tiếng thét chói tai của Chung Ánh Tuyết, bánh trước xe máy nâng lên, lập tức nặng nề rơi xuống đất!

Tốc độ tăng vọt, 3,8 giây đột phá trăm km/h, vọt thẳng đến tường thành cứ điểm!

"Tiểu Nam! Bức tường! Tường à~"

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Rào cản không gian! Con đường của bầu trời!"

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, Quỷ đỏ đã hướng lên trời ở góc 45°!

Trực tiếp vượt qua bức tường, một đường điên cuồng trên bầu trời, thông dong rời đi!

Dưới hai bánh xe phẳng phất có một con đường vô hình, vẫn không ngừng kéo dài ra ngoài!

Đó là hàng rào không gian của Giang Nam!

Trong vòng bán kính 1000 mét, Giang Nam có thể đặt 6 bức tường không gian 10mx10m theo ý muốn!

Xe máy đi đâu, chỉ cần trải ra trước là được!

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt trong cứ điểm thiếu chút nữa tròng rớt ra!

"Mẹ kiếp! Có muốn phô trương tới vậy không? Xe máy nhà Nam thần có thể lái trên trời?"

"Mang gái lên đỉnh? A~ a~"

"Cơ hội trang bức đều bị người giành hết! Để lại cho chúng ta một con đường sống được không!"

"Vâng! Nam Thần hoàn toàn cho chúng ta thấy hệ không gian đích xác có thể muốn làm gì thì làm!"

[Giá trị oán khí từ Tề Ngọc + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Hạ Dao há to miệng: "Ta cũng rất muốn ngồi xe máy của Tiểu Nam nha!"

Ngô Lương: "Người cũng không phải công kích tầm xa! Người đi thì làm được gì?"

Hạ Dao: "Vậy ta có thể làm tựa lưng cho Tiểu Nam!"

Thỏ con: "Ta ta có ta! Ta muốn trở thành một tấm chăn bunn!"

Ngô Lương bó tay!

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

Giang Nam chịu trách nhiệm cứu hộ học sinh!

Mà Diệp Tinh Hà thì dẫn người đẩy ngang linh thú cấp Hoàng Kim trên đảo!

Ngô Lương dẫn người chia nhau tìm kiếm linh vũ giả dân gian, liên lạc với nhau bằng điện thoại vệ tinh!

Với cấp bậc hiện tại của Hồ Thiên Đảo mà nói, hầu như không tạo thành uy hiếp tính mạng đối với các tình nguyện viên!

Cho dù gặp phải linh thú cấp Bạch Kim, đánh không lại thì đánh không lại! Bảo vệ tính mạng vẫn có thể làm được!

Dù sao có thể vào học viện Tiên Phong, chẳng phải đều là tinh anh trong tinh anh sao?

Thanh tẩy linh thú, cũng không phải là việc khó!

Còn về phía Giang Nam, bởi vì có vệ tinh định vị, biết vị trí cụ

thể của học sinh!

Hơn nữa còn có kỹ năng thuần di cùng với đại pháo hình người Chung Ánh Tuyết!

Gặp phải linh thú cấp Hoàng Kim trực tiếp dùng đại chiêu đánh bạo!

Trong vòng chưa đầy một giờ, 33 học sinh đã được giải cứu!

Lại không chạy về cứ điểm! Qua lại quá chậm trễ thời gian!

Mà lấy lỗ đen hư không để móc rỗng bên trong một tòa nham thạch hoa cương, tạo thành nơi trú ẩn tạm thời, an bài học sinh ở đó!

Học sinh được cứu trở lại được gửi đến đây trước, sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian!

.....

Trong rừng rậm, 23 học sinh mặt mày xám xịt, người đầy vết thương nồm nớp lo sợ!

Phía sau thỉnh thoảng có tiếng thú rống truyền đến, đại thụ ngã xuống, đất đá văng tung tóe!

Khuôn mặt các học sinh trắng bệch, cả đám đều sợ hãi mất vía!

"Đi đi đi! Đi nhanh thôi! Nếu không sẽ xảy ra chuyện!"

"Linh thú cấp Hoàng Kim! Khủng khiếp!"

"Đằng sau! Người có chạy được không? Muốn chết cũng đừng kéo chúng ta theo!"

"Có thể đừng có lẽ mề được không? Chu Vũ Tình! Nói người

đó!"

Chương 706 -

Mấy nam sinh dẫn đầu phía trước thần sắc bối rối, hét lên với phía sau!

Chỉ thấy một cô gái buộc tóc đuôi ngựa, bộ dáng thanh tú khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, lông mày nhú chặt!

Đùi bị đâm gổ thô đâm xuyên qua, cho dù dùng dây đeo túi siết chặt, quần jean vẫn bị nhuộm đỏ tươi!

Một cô gái tàn nhang đỡ lấy cô ấy! Nhưng bởi vì chân bị thương, đi lại không thuận tiện, vẫn rơi ở phía cuối!

Chu Vũ Tình cắn chặt môi dưới: "Thật... Xin lỗi, ta cố gắng nhanh hơn!"

Những người ở phía trước không chịu được!

"Người ngoại trừ nói xin lỗi thì còn có thể nói cái gì?"

"Ai! Phiên chết đi! Sớm muộn gì cũng bị cô liên lụy chết!"

"Nếu không chúng ta bỏ cô ta lại là được rồi! Nếu không trong chốc lát cả đám đều xong đời!"

Cô gái tàn nhang tức giận nói: "Các người đang nói tiếng người sao? Chỉ biết khi dễ Vũ Tình!"

"Vừa rồi là ai không dám ra sơn động hái trái cây, mới để Cho Vũ Tình đi ra ngoài hái?"

"Không phải vì hái trái cây cho các người, chân Vũ Tình mới bị mảnh gổ vỡ đâm sao?"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mấy nam sinh phía trước né tránh, không ai lên tiếng!

Chu Vũ Tình miễn cưỡng nặn ra một tia mỉm cười: "Tiểu Tước Nhi, các người đi trước đi, chân ta không tiện, không thể liên lụy mọi người, sẽ có người đến cứu ta!"

Hứa Tước đỏ mắt: "Mặc kệ! Ta chết cũng sẽ đưa người đi!"

Nam sinh đầu đỉnh bữu môi: "Hiện tại nói cái này có ích lợi gì? Lại mang theo cô ta, tất cả chúng ta đều sẽ bị liên lụy đến chết!"

"Ta không muốn chết ở đây! Muốn chơi trò tình chị em, tình bạn học, các người tự mình chơi đi! Lão tử cũng không phụng bồi!"

Nói xong quay đầu bỏ đi!

"Đúng vậy! Còn không phải trách chính người không cẩn thận sao?"

"A ~ trưởng thành một chút đi! Không còn là một đứa trẻ nữa!"

Có người dẫn đầu đi, bảy tám người cũng đi theo!

Còn có mười mấy người do dự, nhưng nghe tiếng thú rống xa xa càng ngày càng gần, vẫn là khuôn mặt nhỏ nhắn bỏ chạy!

Cũng có mấy người nhìn không nổi, ở trước mặt Chu Vũ Tình để lại mấy bình nước, một thanh đao nhỏ, về mặt ấy này!

Chạy đi!

Hứa Tước cắn răng tức giận nói không nên lời!

Chu Vũ Tình liên tục đẩy cô: "Tiểu Tước Nhi đi đi! Còn đuổi kịp! Đi đi!"

Hứa Tước gấp gáp tới pohats khóc, gắt gao ôm cô: "Không đi không đi không đi!"

Chu Vũ Tình trong mắt đầy nhu hòa, từ trong túi vệ y lấy ra một quả táo: "Có muốn ăn không? Đây, ta đã bí mật để lại một quả!"

Hứa Tước bật khóc mà cười: "Nghịch ngợm!"

Nhóm thanh niên đầu đình bỏ lại Chu Vũ Tình, tốc độ quả thật tăng lên không ít!

Nhưng vừa mới đi tới góc đường!

Mặt mọi người đều đã trắng bệch, lông tơ dựng đứng!

Chỉ thấy một đầu sói khổng lồ từ trong góc thò ra! Ước chừng to khoảng 3 mét!

Hai tròng mắt đỏ tươi, nghiêng răng, nước bọt sền sệt theo kẽ răng chảy xuôi!

Thanh niên đầu đình muốn nứt ra!

"Chạy về!"

Trong nháy mắt hơn 20 người điên cuồng chạy về!

Hắc Phong Lang cao hơn mười mét mãnh liệt chạy ra, liều mạng điên cuồng đuổi theo!

"Quang ca! Sao người lại muốn quay về? Người có thể chuyển hướng khác không?"

"Đúng vậy, Chu Vũ Tình bọn họ..."

Lưu Quang trừng mắt hung dữ nói: "Người mẹ nó quản nhiều như vậy làm gì?"

Giờ khắc này sắc mặt mọi người khó coi!

Hiển nhiên Lưu Quang muốn mượn tốc độ của Chu Vũ Tình kéo dài Hắc Phong Lang, tranh thủ thời gian cho mình!

Nếu làm như vậy! Kết cục của hai người Chu Vũ Tình có thể tưởng tượng được!

Trên độ cao ngàn mét, Giang Nam và Chung Ánh Tuyết đứng trên rào cản không gian cúi đầu nhìn xuống một màn này!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt lo lắng: "Tiểu Nam! Còn không cứu sao?"

Giang Nam híp mắt cười lạnh: "Không gấp!"

.....

Giờ phút này Chu Vũ Tình và Hứa Tước đang dựa vào dưới tàng cây nghỉ ngơi, hai người một quả táo mỗi người ăn một nửa!

Chỉ thấy Lưu Quang dẫn người chạy tới!

Một số người quay đầu lại và hét lên: "Hai người chạy đi nhanh!"

Hai người còn chưa hiểu được chuyện gì đang xảy ra!

Một con Hắc Phong Lang cực lớn đâm phải đại thụ, điên cuồng đuổi theo!

Khuôn mặt nhỏ của Hứa Tước trắng bệch, tức giận mắng: "Lưu Quang khốn kiếp! Người không phải là con người!"

Vội vàng lôi kéo Chu Vũ Tình đứng dậy, nhưng bởi vì quá mức lo lắng, hai người cùng nhau ngã trên mặt đất!

Con người đỏ như máu của Hắc Phong Lang trong nháy mắt

nhìn chăm chăm vào hai người, quả nhiên ngừng lại!

Lưu Quang quay đầu nhìn lại thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng mà đúng lúc này, một phát pháo đột ngột từ phía trước nổ tung!

“Rầm!”

Trực tiếp đánh bay Lưu Quang đang xông về phía trước!

Tất cả mọi người đều run rẩy!

Chỉ thấy một con Hắc Phong Lang mặt đầy máu khác đi tới!
Trên răng nanh còn treo tơ thịt!

Trước sau bị hai đầu linh thú cấp Hoàng Kim vây quanh, nước miếng chảy không ngừng!

Trong mắt mọi người tràn đầy tuyệt vọng!

Chu Vũ Tình cắn chặt răng, một phen dựa vào người Hứa Tước, thân thể sợ hãi đều đang phát run!

Hắc Phong Lang nhào tới!

Chương 707 -

Giang Nam ôm eo nhỏ của Chung Ánh Tuyết, một phen nhảy từ trên cao xuống!

Trong mắt khó chịu: "Chậc ~ sao không cắn chết hẳn chứ!"

Rầm!

Hắc Phong Lang nhào tới hung hăng đụng vào rào cản không gian!

Giang Nam trong nháy mắt xuất hiện trước người Chu Vũ Tình!

Nhẹ nhàng gõ một ngón tay, lỗ đen hư không đột ngột bộc phát!

“Rầm!”

Tiếp theo! Phạm vi 100 mét xung quanh rào cản không gian không còn lại gì!

Hắc Phong Lang Hoàng Kim 3 sao hoàn toàn bị áp súc thành viên bi đen rơi xuống đất!

"Thương Hỏa Ngã!"

Một quả cầu lửa màu lam khổng lồ 15 mét đánh ra! Trực tiếp đem một đầu Hắc Phong Lang kia nổ tung!

Nửa người đều bị đánh bay!

Tất cả mọi người đều choáng váng, kinh ngạc nhìn ba chữ

"Viện Dưỡng Lão" trên lưng hai người!

Người này ... Dữ dội như vậy sao?

Hai linh thú cấp Hoàng Kim mà chỉ giơ tay lên liền tiêu diệt?

Đây là ai vậy, cứu viện sao?

Chỉ thấy Giang Nam ngồi xổm xuống nhếch miệng cười:
"Không có việc gì tiểu cô nương, người rất dũng cảm, người... A?"

Giang Nam trực tiếp ngậy ngốc tại chỗ!

Chu Vũ Tình đỏ mắt to, kinh ngạc nhìn Giang Nam, vẻ mặt không thể tin!

Cái miệng nhỏ cắn chặt, sợ hãi cùng tủi thân trong lòng nháy mắt phát ra!

Giấy dựa một phen nhào vào trong ngực Giang Nam: "Ô ô ~
Giang Nam ca ca! Ta... Ta..."

Trong mắt Giang Nam đầy kinh hỉ: "Tiểu Vũ Tình? Người học trung học sao? Dị năng thức tỉnh khi nào?"

Chu Vũ Tình nghẹn ngào nói không nên lời, gắt gao nắm lấy quần áo Giang Nam!

Hứa Tước ở một bên cũng choáng váng, trong mắt đầy kinh hỉ:
"Nam thần? Là Nam thần sao?"

"Mẹ ơi! Ta nói với người ta cực kỳ thích người! Ta đã xem những video của người! Ta cũng là người hâm mộ của người!"

"Trời ơi! Người thật! Người thật!"

Hứa Tước hoàn toàn quên mất nguy hiểm vừa rồi, hoàn toàn hóa thân thành fan girl, vây quanh Giang Nam nhảy nhót!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Không sao! Không khóc nữa ~ ta dẫn các người ra ngoài!"

Chu Vũ Tình ghen ngào dụi dụi mắt, hai má đỏ lên!

"Dì Chu thế nào rồi? Việc buôn bán quầy thịt nướng ở đầu hẻm còn tốt không?"

"Ừm, mẹ ta, bà ấy... Ồ!!"

Chu Vũ Tình vừa nói một nửa, gai gổ trên đùi đã bị Giang Nam nhổ xuống, mang theo một nắm máu tươi!

"A ~ Ô ô!"

Há cái miệng nhỏ, cô còn chưa kịp phản ứng, đã bị Giang Nam nhét vào một gốc nhân sâm nhỏ!

Hứa Tước nhìn mà rung mình một cái, phương thức phân tán lực chú ý này cũng quá độc đáo chứ?

Mọi người thấy cứu viện tới, không khỏi tràn đầy vui mừng!

Lưu Quang từ một bên bò dậy phun ra một ngụm máu, trên người bị rạch ra mấy vết máu, cũng thở phào nhẹ nhõm!

"Quá tốt! Người đưa chúng ta ra trước được không?"

Giang Nam liếc mắt nhìn Lưu Quang, ánh mắt lạnh như băng làm cho hắn rung mình một cái!

Giơ tay mở ra không gian dị độ, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, lấy ra một chiếc xe tải bọc thép vận binh toàn địa hình Unimog từ bên trong!

"Ngồi ở buồng xe phía sau đi!"

"Vũ Tình hai người tới hàng sau!"

Mọi người nhao nhao nhảy lên xe, nhìn Giang Nam chăm sóc hai người Chu Vũ Tình như vậy, trong lòng ai nấy đều cảm thấy khó chịu!"

Xe tải chậm rãi chạy trong rừng rậm, gặp phải chướng ngại vật không qua được, Chung Ánh Tuyết trực tiếp đánh nổ!

Tuy cô lái xe không được! Nhưng mở đường thì không thành vấn đề!

Mọi người trong xe nhìn mà da đầu tê dại!

Giờ phút này, Chu Vũ Tình cùng Hứa Tước ở hàng ghế sau nhìn Giang Nam, ánh mắt đều phát sáng!

Nhất là Chu Vũ Tình!

Xa nhau hơn một năm, Giang Nam ca ca hiện tại cũng quá lợi hại đi! Thậm chí cũng không dám nhận!

Mỗi khi cô nghe tin tức của hắn, chính là trên truyền hình và Internet!

Không nghĩ tới lần này người tới cứu viện lại là Giang Nam!

Thật tốt!

Ừm... Ngoại trừ máu mũi chảy không ngừng này, còn lại đều rất tốt!

Giờ phút này, các học sinh trong xe phía sau ôm đầu gối ngồi!

Ai nấy đều đen mặt!

Tất cả đều hoài nghi nhân sinh, những cành cây kia quất tới trên mặt tạo thành những dấu đỏ!

Đầu đầy lá!

Thậm chí còn hoài nghi Giang Nam đang cố ý à!

Bên cạnh có rất nhiều không gian trống rỗng không đi! Cố tình chui vào trong rừng?

Người là con nít à?

Lưu Quang bị quất phun ra hai ngụm máu lớn!

[Giá trị oán khí từ Lưu Quang + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Nghiêm Hoa + 333!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam mang thần sắc nghiêm trang!

Ta thực sự không có ý đó!

Ta chỉ muốn thử hiệu suất của chiếc xe việt dã này!

Phải rồi, chính là vậy!

Lưu Quang thật sự nhịn không được, gõ lên nóc xe: "Ta có thể vào bên trong ngôi không? Có chỗ khác bên trong phải không?"

Giang Nam: "Người không thể!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Quang + 1000!]

Lưu Quang cắn răng: "Vậy có thể đưa thứ vừa mới trị thương cho ta ăn sao? Ta bị thương!"

Giang Nam liếc mắt nhìn hắn một cái: "Không sao đâu! Vết thương nhỏ, không chết được!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Quang + 1000!]

Không khỏi giận dữ nói: "Người có bệnh à? Đây là cách người

giải cứu sao?"

Chương 708 -

"Dựa vào cái gì lại nhắm vào ta như vậy? Cũng bởi vì người quen biết với Chu Vũ Tình, hai người bọn họ có thể ngồi trong xe sao?"

"Cũng bởi vì ta không dẫn theo hai cô đi? Ta vẫn muốn sống! Dựa vào cái gì..."

Giang Nam một cước phanh đạp! Khiến thân thể tất cả mọi người đều nghiêng về phía trước!

Một phát thuận di đi tới nóc xe, một tay túm cổ áo Lưu Quang! Giơ tay lên tát một phát thật mạnh!

"Bốp!"

Trực tiếp tát Lưu Quang ngã vào trong xe, mắt thường có thể thấy được hai má đang sưng lên, nửa hàm răng đều tát không còn!

Ánh mắt nhìn Giang Nam tràn ngập oán hận!

Một cú tát bất thành linh này khiến cho tất cả mọi người đều chết lặng!

Chỉ thấy Giang Nam tùy ý ngồi trên nóc xe, thản nhiên nói: "Đừng coi việc người khác hỗ trợ người là đương nhiên!"

"Không ai nợ người cả!"

Lưu Quang hoàn toàn tức giận, đã bao giờ mà mình phải chịu tủi thân thể này?

"Người dám đánh ta sao? Sao người dám đánh ta? "

"Ta sẽ nói với nhà trường! Nói cho Hiệp Hội Linh Võ biết! Nói cho..."

Một đạo hàn quang xoẹt qua hai má Lưu Quang trong, lưu lại một đường vết máu!

Đóng đinh vào trong buồng xe!

Thanh âm Lưu Quang đột nhiên dừng lại, sắc mặt trắng bệch nuốt nước miếng.

Hiển nhiên, điều Giang Nam có thể làm không chỉ là đánh mình mà thôi!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều hoảng hốt, tàn nhẫn như vậy sao?

Giang Nam nửa mở to hai mắt: "Hiện tại bình tĩnh hơn rồi sao?"

"Ném hai người Chu Vũ Tình lại thì ta không trách người, dù sao năng lực các người cũng không tới, bảo mệnh quan trọng hơn!"

"Nhưng người dẫn Hắc Phong Lang trở về, là muốn dùng mạng của hai cô kéo dài thời gian cho các người, ta nói không sai chứ?"

Tấm màn che cuối cùng bị kéo xuống, sắc mặt Lưu Quang trở nên vô cùng khó coi!

Ngay cả tất cả mọi người phía sau buồng xe cúi đầu, ánh mắt né tránh!

"Cái kia... Đó là ta nhớ nhầm phương hướng, ta không có..."

Giang Nam không kiên nhẫn nói: "Đừng có mẹ nó giả vờ với ta ở đây!"

"Người là đàn ông sao? Người có biết bờ vai của đàn ông được

sử dụng làm gì không? Gánh vác trách nhiệm của mình!"

"Trong Linh Khư, người duy nhất người có thể tín nhiệm chính là đồng đội! Hôm nay người có thể từ phản bội đồng đội vì mạng của mình!"

"Vậy nếu một ngày nào đó người bị thương là chính người thì sao? Ai đó bỏ người lại để cho sói ăn! Người nghĩ thế nào chứ?"

"Thứ mà mình không muốn thì đừng có làm với người khác, người chưa từng học qua sao?"

Lưu Quang cắn chặt răng, sắc mặt xanh trắng, nửa câu nói không nên lời!

Giang Nam đứng trên nóc xe: "Nhãi ranh! Người chị đang bóp hẹp con đường của người!"

"Trước khi trở thành một linh võ giả đủ tư cách, trước tiên học cách làm người đi!"

"Phi! Rác rưởi!"

Những người còn lại cũng cúi đầu xuống, nắm chặt ngón tay, trên mặt tràn đầy áy náy!

Giang Nam trở lại trong xe bữu môi nhỏ!

Bọn họ còn là học sinh, vừa mới trở thành linh võ giả, tuổi không lớn!

Chưa định tính, một số tật xấu còn có thể sửa!

Cho nên mình mới tận tình khuyên bảo giảng đạo lý!

Bằng không đã sớm làm một trận chào hỏi rồi!

Chung Ánh Tuyết ngồi ở ghế phụ, ánh mắt phát sáng nhìn

Giang Nam, bóp bàn tay nhỏ của hắn!

"Tiểu Nam! Vừa rồi người thật ngẫu!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

"Không đúng! Chẳng phải mỗi ngày ta đều ngẫu sao?"

Chung Ánh Tuyết bó tay!

Chu Vũ Tình ở hàng ghế sau nhin không được cười trộm, trong lòng ấm áp!

Xe tải đang di chuyển trong rừng, lần này không đâm vào khu vực nhiều cây!

Mọi người cười khở một trận, vừa rồi hắn quả nhiên đang cố ý a!

Có phải người muốn trừng phạt chúng ta và dạy cho chúng ta một bài học?

Vừa mới lấy được hơn nửa giờ, Chu Vũ Tình nhướn mày!

"Giang Nam ca ca! Hướng 2 giờ! Khoảng 1300 mét! Có ba người, có vẻ như không phải là học sinh!"

Giang Nam ngạc nhiên, chuẩn xác như vậy sao?

Có thể phát hiện ở khoảng cách hơn 1000 mét? Còn là trong rừng?

Phạm vi dò xét của củ tỏi hắc hắc hắc cũng chỉ có 1000 thước a!

"Đúng rồi! Còn chưa hỏi người thức tỉnh là dị năng gì đây!"

Chu Vũ Tình cười ngọt ngào: "Dị năng hệ âm thanh! Có thể

định vị như một con cá heo!"

Giang Nam sửng sốt, đó chẳng phải là radar hình người sao?

Lợi hại như vậy sao?

Không phải học sinh, vậy hẳn là linh võ giả dân gian!

Giang Nam đang suy nghĩ chạy tới cứu người!

Kết quả ba người kia đã tới rồi!

Cầm đầu là một tráng hán đầu trọc với gương mặt dữ tợn, mặc áo ngư dân.

Phía sau là thanh niên cao gầy mặc áo jacket.

Ngoài ra còn có một cô gái cao gầy.

Chẳng qua giờ phút này bộ dáng đều rất chật vật, vẻ mặt hoảng sợ!

"Ha ha! Thực sự là một chiếc xe? Ta biết ta không nghe nhầm!

"Còn là Unimog?"

"Đại ca! Có xe mà nói, chúng ta liền có thể..."

Vị đại ca nhượng mày: "Tiểu lão đệ! Thương lượng một chút, người bán chiếc xe này cho ta có được không?"

"Ra khỏi Linh Khư ta chuyển cho người 100 vạn!"

Chương 709 -

Giang Nam dùng vẻ mặt nhìn kẻ ngốc nhìn vị đại ca này!

"Đám người các người tuy xấu xí! Những lại mơ thật đẹp!"

"Mặt mũi đâu? Để ở nhà à?"

Giá của chiếc xe này là gần 400 triệu! Hơn nữa cải tiến thêm tám vòng thiết giáp! 100 triệu để mua bánh bao à?

[Giá trị oán khí từ Mã Đại Long + 1000!]

Người có thể nói ta mơ đẹp!

Những người không thể nói ta xấu xí!

Thanh niên mặc áo jacket tức giận nói: "Đại ca! Nói nhảm với hần làm gì! Chỉ là hai Hoàng Kim 1 sao! Xử hần luôn đi!

Người phụ nữ: "Mã ca! Nhị ca đã dựng chỗ bên trong! Không lấy được thứ kia chẳng phải là thiệt thòi chết sao?"

Mã Đại Long ấn hai tay!

Bữu môi nói: "Tiểu lão đệ! Có vẻ như người còn chưa biết gì về sức mạnh của tiền bạc!

"Không cần hỏi! Ta nói một số! 300 triệu!"

"Lập tức dẫn người nhanh xuống xe cho ta! Chìa khóa để lại cho ta, cầm trên đó!"

Lúc này, học sinh trên xe cũng khẩn trương theo, lòng bàn tay đổ mồ hôi!

Giang Nam không chút hoang mang mở cửa xe nhếch miệng cười!

"Trò đùa này của người cũng rất có trình độ! Phải nói là làm cho ta đều cảm thấy buồn cười! "

"Như vậy đi! Ta sẽ cho người một viên gạch vàng lớn! Sau đó ta lại cho người chiếc xe, đổ đầy dầu cho người?"

Nói xong từ trong túi quần lấy ra một khối gạch vàng lớn nắm trong tay!

Giờ khắc này, thanh niên áo jacket cùng người phụ nữ đều sáng mắt!

Gạch vàng? Có nhầm lẫn gì không? Một khối lớn như vậy?

Mã Đại Long nuốt nước miếng: "Thật sao? Tốt như vậy? Người đùa ta đấy à?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Là người đùa giống với ta trước!"

[Giá trị oán khí từ Mã Đại Long + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mã...]

Chỉ thấy một chân dậm một cái! Vô số gai từ bốn phía toát ra, trực tiếp vây xe tải ở giữa!

Thanh niên áo jacket trong nháy mắt hóa thân thành người kim loại!

Quanh thân người phụ nữ sinh ra vô số đạo thủy thứ, không khí trong sân trực tiếp trở nên khản trương!

Chung Ánh Tuyết lạnh lùng nói: "Toàn bộ đề phòng!"

Mã Đại Long cười dữ tợn: "Cho người một cơ hội khác! Gạch

vàng và xe để lại! Cút cho lão tử!"

"Đừng nghĩ đến việc động thủ! Trên xe còn có không ít trẻ con! Bị thương đến bọn họ cũng không tốt, nơi này là Linh Khư, chết vài người gì đó, không tính là chuyện gì!"

Giang Nam thiếu kiên nhẫn: "Cho người ba giây! Tự lên xe đi! Đừng ở đây gây rối với lão tử!"

Mã Đại Long dữ tợn nói: "Không biết xấu hổ! Động..."

"Rầm!"

Một khối gạch vàng lớn xuyên qua trùng động không gian hung hăng đập vào ót Mã Đại Long!

Lực lượng khổng lồ trực tiếp khiến cho Mã Đại Long lăn lộn trên mặt đất!

Thanh niên áo jacket nổi giận: "Mã ca! Tên khốn nhà người! Ta giết người!"

Giang Nam cũng không quay đầu lại: "Rào cản không gian! Lồng giam!"

Trong nháy mắt hình thành sáu mặt rào cản không gian trực tiếp đem bao phủ lấy thanh niên áo jacket!

Thân thể bị gắt gao đè ép không thể nhúc nhích!

Người phụ nữ vội vàng khống chế vô số thủy tiễn bắn về hướng Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết dậm chân một cái!

"Phần Hải!"

Sóng lửa cao tới mười mét, nhiệt độ cao nóng bỏng trực tiếp

làm mũi tên nước bay hơi hết!

Đánh bay người phụ nữ hơn 10 mét, mái tóc xoong mượt cháy rụi!

Chỉ thấy Giang Nam một tay bóp cổ Mã Đại Long, hừ không xiềng xích quăn đầy toàn thân, một tay cầm gạch vàng!

"Phần Huyết! Bát Môn Độn Giáp đệ của thứ nhất! Mở!"

"Rầm!"

Một viên gạch nện vào đầu Mã Đại Long!

Đánh đầy máu, não ong ong!

"Oa! Đừng đánh! Đừng đánh!"

[Giá trị oán khí từ Mã Đại Long + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mã...]

Giang Nam tay cầm gạch cuồng vỗ một trận!

"Cảm nhận được chưa? Đây chính là sức mạnh của tiền bạc!"

"Rầm!"

"Đủ mạnh sao! Đủ mạnh không?"

"Rầm! Rầm!"

"Người đe dọa ai hả? Người gây chuyện với ai hả? Người chả biết cái gì về sức mạnh tiền tài!"

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Giang Nam đánh cho Mã Đại Long gầm gừ kêu to! Mặt đất đều run rẩy theo! Đập ra một cái hố lớn!

Chung Ánh Tuyết hiện tại đứng trước người Giang Nam, ngăn cản tầm mắt mọi người, tươi cười ngọt ngào!

"Các bạn nhỏ đừng nên nhìn nha! Hình ảnh tiếp theo sẽ khiến các người gặp ác mộng đêm khuya!"

Giờ phút này, khuôn mặt nhỏ của học sinh trong xe trắng bạch, nuốt nước miếng!

Viên gạch này đập quá dữ dội, quá đẫm máu quá bạo lực!

Lưu Quang ngồi trong xe mặt đều bị dọa xanh, run rẩy không ngừng!

Mình vừa rồi còn dám la hét với Giang Nam?

Sợ là ở Quỷ Môn Quan cũng đã đi một lần a, nếu như mình không phải có thân phận học sinh, giờ phút này đã là Mã Đại Long!

Người bị nữ tóc chạy rụi bị dọa khóc, cô ở trong góc nhìn, Mã ca đều bị đập thừa sống thiếu chết! Hẳn là Hoàng Kim 8 sao a!

Thanh niên áo jacket đều run lập cập, giờ phút này thành thật tới không thể thành thật hơn!

Mã Đại Long: "Đừng đánh a! Ta nói! Ta sẽ nói tất cả mọi thứ!"

Gạch vàng trên tay Giang Nam nện xuống không ngừng!

"Ta lại không hỏi người! Người nói cái rắm! Ta chỉ đơn thuần muốn đánh người mà thôi!"

Mã Đại Long: "Phụt! Linh hạch! Người không muốn linh hạch sao? Ta nói tất cả!"

"Đừng đánh nữa! Ta đã biết sức mạnh của tiền tài!"

Chương 710 -

Giang Nam ngẩn ra, linh hạch?

Đám người này đòi xe là muốn kéo linh hạch sao?

"Ừm! Không tệ! Ta sẽ đánh người trước! Người nói tiếp đi!"

[Giá trị oán khí từ Mã Đại Long + 1000!]

Mã Đại Long khóc!

Tuy rằng ước mơ của lão tử chính có một ngày bị người ta dùng tiền tài nện!

Nhưng mẹ nó cũng không phải như thế này!

Gạch vàng của người thực sự quá cứng!

"Linh hạch! Chính là mảnh vỡ cốt lõi hạch tâm Linh Khư, người không muốn sao? Đừng đánh ta!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Không nghĩ tới sẽ biết được tin tức mảnh vỡ linh hạch từ trong miệng Mã Đại Long!

Sự cố linh bạo ở Hồ Thiên Đảo có quan hệ trực tiếp với linh hạch!

Tìm được mảnh vỡ linh hạch cũng là một trong những nhiệm vụ lần này của Giang Nam!

"A? Biết rất nhiều nha! Nói tiếp, ta không đánh vào miệng người!"

[Giá trị oán khí từ Mã Đại Long + 1000!]

Mẹ nó!

Ta muốn về nhà! Người đàn ông này quá xấu xa!

Hắn là ma quỷ!

"Vốn dĩ chúng ta muốn mượn linh bạo lần này để tu luyện! Kết quả phát hiện nồng độ linh khí trên một hòn đảo rất kinh người!"

"Trên đảo tụ tập rất nhiều linh thú, còn có linh võ giả dân gian giống như chúng ta! Đều là bị linh khí hấp dẫn qua đó!"

"Chúng ta suy nghĩ tìm một địa phương linh khí nồng đậm nhất tu luyện, kết quả liền phát hiện mảnh vụn hạch tâm!"

Thanh niên áo jacket vội vàng gật đầu, quá khùng bố: "Đúng đúng! Chỗ đó... Rất quý dị! Có một nhóm khỉ đột lưng bạc ở nơi đó!"

"Xông tới khiêng nhị ca ta đi! Nếu không phải chúng ta chạy nhanh..."

Nữ tóc cháy rơi nước mắt: "Đám khỉ đột lưng bạc kia còn xếp hàng ở cửa hang đánh nhị ca ta, thật đáng sợ!"

"Chúng ta đều có thể nghe được tiếng kêu thảm thiết của nhị ca! Hắn sợ là đã... Ô ô~"

Thanh niên áo jacket rung mình một cái: "Chỉ là... Kêu thì thảm thiết thật, nhưng tiếng kêu kia không đúng lắm!"

Giang Nam ngạc nhiên, một đám khỉ đột lưng bạc?

Khiêng người vào hang động? Còn xếp hàng ở cửa thay phiên nhau đi vào?

Sau đó truyền ra "kêu thảm thiết"?

Cảnh tượng này không hiểu sao có chút quen thuộc a!

"Rầm!"

Giang Nam một chiêu bổ gạch vàng, trực tiếp đánh Mã Đại Long choáng váng!

Dọa cho người phụ nữ tóc cháy và thanh niên áo jacket mặt trắng bệch!

"Nhị ca các người có phải rất trắng trẻo hay không?"

Hai người ngạc nhiên: "Làm sao người biết?"

Giang Nam che mặt!

Xong rồi! Nhị ca các người giờ phút này phỏng chừng đã từ cục nổ thành hướng dương ~ nhuộm đầy màu ố vàng rồi!

Một tay ném Mã Đại Long vào trong xe!

Khi các học sinh nhìn Mã Đại Long bị gạch vàng bổ mặt giống đầu heo, sợ trắng bệch mặt!

Có mấy người trực tiếp nôn ra!

Giang Nam: "Đánh dấu các điểm trên bản đồ cho ta, lên xe! Ôm đầu gối xồm!"

Hai người đều bị dọa không nhẹ, vội vàng dựa theo Giang Nam nói mà làm!

Giang Nam nhảy lên xe tải!

Chung Ánh Tuyết mặt đỏ bừng nói: "Đám khỉ đột lưng bạc kia không phải là đám lúc trước chúng ta xử lý La Thiên Tường..."

Giang Nam cười khổ: "80-90% là bọn chúng rồi, đến giờ còn nghiên!"

"Đợi lát nữa sẽ xử lý chuyện này đi, trước tiên đưa học sinh đến điểm sơ tán!"

Một đường lái xe tải, đưa đám người Lưu Quang đến nơi trú ẩn tạm thời!

Giang Nam lại cưỡi xe máy tìm kiếm học sinh khắp nơi, khác biệt duy nhất chính là, lại mang theo Chu Vũ Tình!

Có cái radar nhỏ hình người này, hơn nữa còn có bản đồ định vị, tiến độ tìm kiếm cứu hộ nhanh hơn rất nhiều!

Chỉ mất nửa ngày, tập trung toàn bộ học sinh vào nơi trú ẩn tạm thời!

Sau đó thông báo cho Hoàng Duy phái người đến đón!

Giờ phút này Hoàng Duy nhìn trên bản đồ điện tử, tất cả định vị học sinh đều tập trung lại với nhau, da đầu không khỏi tê dại!

Về mặt không thể tin nổi, đây là hiệu quả khủng bố gì a!

Một mình Giang Nam đều ngang ngửa với toàn bộ đại đội tìm kiếm cứu hộ!

Đón tất cả học sinh trở lại thành trì!

Điều đầu tiên mọi người xuống máy bay là quỳ xuống đất nôn mửa!

"Oe! Mùi này là gì!"

"Hòn đảo này không phải là nơi linh thú dùng để xả thải đó chứ?"

"Ọe ọe~ thối chết mất!"

"Đội cứu viện lập cứ điểm ngay trong nhà vệ sinh linh thú sao?"

Hương thơm nồng đậm đầy quyến rũ đập vào dây thần kinh của học sinh!

Thấy các học trò bình yên rút lui, Hoàng Duy Thở phào nhẹ nhõm!

"Nam thần! Lợi hại"

Nhìn Giang Nam đi xuống máy bay, không ít nhân viên công tác đều mang vẻ mặt kính nể giơ ngón tay cái lên!

Giang Nam ngại ngừng gãi gãi ót, có chút ngượng ngùng!

Đúng lúc này, chỉ nghe hai tiếng bi thiết!

Thanh niên áo jacket quỳ trên mặt đất: "Nhị ca! Là người sao? Người tỉnh dậy đi! Người nói chuyện đi!"

Nữ tóc cháy khẽ nhúu mày lại, vẻ mặt ghét bỏ!

"A~ Nhị ca, trên người người có mùi gì nha, sao lại dính dính! Ọe ~"

Chỉ thấy hai người quỳ gối bên cạnh một cái cẳng!

Phía trên có một thanh niên trắng trẻo mặt mũi bầm dập, trên người dính dính! Quần bị rách vài lỗ thủng!

Trong ngực ôm một khối phiến đá, hai tròng mắt trống rỗng, hằn phẳng phát đã mất đi linh hồn!

Chương 711 -

"Đừng! Đừng tới đây! Đừng có tới đây! Ta không thể chịu đựng được! Đừng vào nữa!"

"Đừng chạm vào ta! Mẹ nó đừng chạm vào ta wow! Ô ô ô ~ mẹ!"

Nhị ca giống như điên rồi, vẻ mặt bi thương, ở trên cánh không ngừng giãy dụa!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Duy ca, tình huống người anh em kia là sao?"

Hoàng Duy: "Ah ~ người của ta tìm thấy trên đảo Áp Lê! Lúc phát hiện ra hắn trong rừng đã ở tình trạng này!"

"Hình như bị chấn thương tâm lý gì đó, hồi hắn đã xảy ra chuyện gì hắn cũng không nói!"

Giang Nam che mặt, cái này có thể không bị chấn thương tâm lý được sao? Phàm là người cũng không ai chịu nổi được a!

"Linh thú Hoàng Kim trên đảo Áp Lê rất nhiều, người của ta không vào được, cũng không biết bên trong có tình huống gì!"

Giang Nam: "Bên trong nên có một mảnh vỡ linh hạch, yên tâm! Lát nữa ta sẽ đưa ai đó qua! "

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước mặt nhị ca, nhìn thăm trạng của hắn, không khỏi đột nhiên rùng mình một cái!

Lấy ra một gốc nhân sâm nhỏ và đưa nó cho hắn: "Người anh em! Ăn đi! Chữa lành vết thương!"

Nhị ca cảm kích nhìn Giang Nam một cái, ăn nhân sâm!

Nửa phút nữa!

Một cột máu dày chừng 20 cm từ phía sau mông điên cuồng chạy ra! Bắn ra xa ba mét!

Làm cho tất cả mọi người choáng váng!

"Trời ơi...! Sao hắn lại bị thương ở chỗ đó?"

"Đây là vết thương gì vậy? Rít ~"

"Nhìn thật đau đớn! Thật thảm!"

"Ta cứ tự hỏi tại sao khuôn mặt của hắn lại vàng như vậy! Chắc chắc chắc!"

Giờ phút này thanh niên áo jacket cùng nữ tóc cháy đều hoảng sợ nhìn nhị ca!

Lại liên tưởng đến tiếng kêu thảm thiết ở bên trong sơn động lúc trước!

Hai người trong nháy mắt rời khỏi ba mét! Khuôn mặt trắng bệch!

Giang Nam: "Nói cho ta biết có chuyện gì đã xảy ra!"

Nhị ca khóc ròng!

"Để ta nói cho người người anh em! Đám khỉ đột kia mẹ nó đều là thứ biến thái a!"

"Đưa ta vào sơn động, vậy mà... Lại đối với ta... Ô ô~"

"Ba giờ! Ròng rã giờ! Xếp hàng! Ta ~ % ?...; #' C\$Ah!"

Giang Nam nhìn cột máu phía sau nhị ca chảy ra, vẻ mặt đồng

tình: "Ta hiểu! Ta hiểu mà!"

Có thể không hiểu được sao?

Đều là do lão tử bày trò!

Tạo nghiệt a!

Nhị ca càng nói càng kích động: "Xong việc còn đánh ta! Ta tưởng như mình đều chết! "

"Đúng rồi! Còn nhét cho ta một phiến đá, lúc này mới thả ta!"

"Lúc ta đi, nhìn đám khỉ đột kia lại khiêng thêm hai người anh em đi vào! Cũng không biết hai người kia đã ra sao rồi!"

Giang Nam ngạc nhiên, phiến đá? Phiến đá nào?

"Có thể cho ta xem không?"

Nhị ca đưa phiến đá vẫn ôm trong ngực cho Giang Nam!

Giang Nam đưa mắt nhìn, thân thể cứng đờ!

Chỉ thấy trên phiến đá dùng đường cong đơn giản phác họa ra hai hình người!

Mơ hồ có thể nhìn ra những gì được vẽ trên đó!

Là dáng vẻ một người ngậm núm vú giả, còn có một đầu gối, ở giữa còn có hình trái tim!

Giang Nam: !!

Da gà nổi từ xương sống xông thẳng lên đỉnh đầu!

Khuôn mặt tràn đầy phấn khích!

Thuấn di một cái đi tới trước mặt Chung Ánh Tuyết!

"Tuyết Tuyết người xem! Bức tranh này có phải là ta không? Khuôn mặt gấu đỏ có phải Hùng Nhị hay không?"

Chung Ánh Tuyết nhìn bức tranh trên phiến đá, trên khuôn mặt xinh đẹp là sự ngạc nhiên!

"Chính là nó! Cái biểu tình ngạo kiều này ngoại trừ người không có ai khác!"

Giang Nam kích động không chịu được!

Không riêng gì bên mình đi tìm Hùng Nhị, Hùng Nhị cũng đang tìm mình?

Mới hơn một năm không gặp! Mẹ nó còn biết vẽ nữa sao?

Hùng Nhị sắp lên tới trời rồi!

Đây chắc chắn là kiệt tác của Gấu Nhị!

Giang Nam cùng Chung Ánh Tuyết liếc nhau, đều tràn đầy hưng phấn!

Hiển nhiên Hùng Nhị không bị thanh tẩy trong sự cô linh bạo lần này, còn sống là tốt rồi!

Giang Nam trực tiếp dùng điện thoại vệ tinh liên lạc với Diệp Tinh Hà: "Đẩy mấy hòn đảo rồi?"

Diệp Tinh Hà: "16! Một nhóm linh thú thể này căn bản cũng không có khó khăn?!"

Giang Nam: "Ta tìm được vị trí mảnh vỡ linh hạch, người đưa anh em đến đảo Áp Lê trước, ta gửi vị trí cho người!"

"Tình huống bên kia phức tạp, chờ ta đi qua rồi hành động, linh thú trên đảo rất vật súc! Chúng..."

Diệp Tinh Hà: "Ha ha được rồi! Nghe được lời người là đủ hiểu! Không muốn giành trang bức với người đúng không?"

"Chờ người tới đây! Bên này đã kết thúc rồi, giao cho ta! Một giờ! Đẩy ngang!"

"Tút tut tut ~"

Liên lạc đã trực tiếp bị tắt!

Giang Nam trợn trắng mắt, tự tin như vậy?

Người căn bản không biết gì về hai chữ súc vật này!

Lại liên lạc với Ngô Lương và Hạ Dao, bảo bọn họ ra đảo chờ mình trước!

Lập tức ôm lấy Chung Ánh Tuyết cưỡi lên xe moto, thẳng đến đảo Áp Lê!

Giờ phút này Giang Nam đã không kịp chờ đợi để gặp lại Hùng Nhị!

.....

Đám người Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc một đường bay đến đảo Áp Lê!

Đúng là bị sự nồng đậm của linh khí làm cho kinh hãi không nhẹ, trong rừng thậm chí đều tràn ngập sương trắng!

"Rãnh sương mù! Linh khí này nồng đậm đến mức sắp đuổi kịp một phần ba linh trì rồi!"

Chương 712 -

"Không? Không phải nói có linh thú sao? Tại sao một chút tiếng gầm thú cũng không nghe thấy?"

"Đúng vậy! Thật yên tĩnh!"

"Các người xem, làm sao có một em bé khỉ đột chứ!"

Một con khỉ đột nhỏ cấp Thanh Đồng ngồi xổm trên cây, nghiêng đầu tò mò nhìn đám người Diệp Tinh Hà!

Mẹ có chút đáng yêu!

Diệp Tinh Hà vặn vẹo cổ: "Thanh Đồng cón con, mặc kệ nó! Một giờ! Đẩy ngang, nào các anh em, dọn dẹp!"

Mọi người nhao nhao lộ ra nụ cười tự tin, linh khí ầm ầm bộc phát, dọa khỉ đột nhỏ chạy như chớp không thấy bóng dáng!

50 tình nguyện viên xắn tay áo và đi vào rừng!

.....

Một bãi đất trống ở trung tâm đảo Áp Lê tụ tập hàng trăm con khỉ đột lưng bạc!

Cửa sơn động bên cạnh, hơn một trăm con khỉ đột lưng bạc xếp thành hàng dài, ai nấy gãi tai gãi má, vẻ mặt kích động!

Trong sơn động truyền đến từng đợt tiếng đánh đập nặng nề, giống như đốt pháo!

Một con khỉ đột nhỏ lo lắng từ trong rừng cây chạy ra, trực

tiếp tìm được khối đột có hình thể lớn nhất trong sân!

Một thân lông trắng, cũng không biết là biến dị hay là sao!

Kích thước cơ thể gần 20 mét! Cấp bậc lại đạt tới Hoàng Kim 10 sao khủng bố!

Tinh tinh nhỏ mang vẻ mặt lo lắng, tay múa chân khoa!

"Rống rống ~ rống!"

(Thủ lĩnh! Không tốt! Có siêu nhiều bao cát muốn đến xử chúng ta!)

Ánh mắt khối đột lông trắng sáng lên!

Đột ngột từ trên mặt đất ngồi dậy, vẻ mặt nghiêm túc!

"Rống?"

(Có bao nhiêu?)

Con khối đột vươn ra 10 ngón tay của mình, khoa tay múa chân năm lần!

"Rống rống rống ~ rống?"

(Bao cát rất nhiều! Chúng ta không thể đánh bại! Nếu không đi tìm lão đại được không?)

Khối đột lông trắng bĩu môi: "Phi...".

(Chút chuyện nhỏ! Làm sao có thể làm phiền đại ca?)

Lập tức nhếch miệng cười, lộ ra miệng đầy răng vàng!

"Rống oa ~ a ô a ô a!"

(Nào các anh em! Đi với lão ca! Đi lấy bao cát về, cầu nguyện

cho thần minh ban ân!)

Một tiếng rống lên, tất cả khỉ đột lưng bạc ở đây đều sáng mắt lên, nhao nhao đầm ngực đáp lại!

Cầm lấy gậy gỗ, tảng đá theo khỉ đột lông trắng xông ra ngoài!

Khỉ đột lông trắng: "Gầm gừ!"

(Chiêu lần trước!)

.....

Diệp Tinh Hà cau mày: "Không phải nói linh thú trên đảo này rất súc vật sao? Sao không thấy bóng dáng nào?"

Tề Ngọc: "Nam thần không phải chơi chúng ta đó chứ?"

Vẻ mặt Tần Thụ mất mát: "Thánh kiếm của chúng ta căn bản không có đất dụng võ a!"

Đi sâu vào rừng được 30 phút, ngoại trừ con khỉ đột ban đầu!

Nửa bóng dáng linh thú cũng không thấy oa!

Đúng lúc này, ánh mắt Diệp Tinh Hà đột nhiên ngưng tụ!

"Hắc Long Tức!"

Há mồm phun ra một luồng long tức! Khiến cho hơn nửa vách đá sụp đổ!

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, một con khỉ đột lông trắng toàn thân đi ra từ phía sau vách núi!

Nửa mở to hai mắt cực kỳ có phạm vi, hoàn toàn không có ý sợ hãi!

Hình thể khổng lồ 20 mét, cấp bậc Hoàng Kim 10 sao khủng

bố khiến cho tất cả mọi người cả kinh!

Đây là lần đầu tiên ở trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo, nhìn thấy linh thú cao cấp như vậy!

Chỉ thấy khỉ đột lông trắng đứng lên, cái miệng bữu môi, bắt chân bước lên!

Một cây ngón giữa trắng kiện giơ ra, trực tiếp khiến cho đám người Diệp Tinh Hà ngây ngẩn!

Mặt đỏ bừng

"Giơ ngón giữa? Hôm nay lão tử thế mà lại bị một con khỉ đột lông trắng giơ ngón giữa?"

"Ai ui? Người khinh thường ai vậy?"

"Người nhìn con khỉ đột kia đi! Trên mặt rõ ràng viết hai chữ kiêu ngạo a!"

"Tất cả đừng can ta! Hôm nay tiểu gia ta nhất định chơi nó!"

Một đám mắt đỏ, liền xông lên!

Khỉ đột lông trắng nhếch môi khinh thường!

Hai chân có dạng ra! Bàn tay to móc ra sau, cắn chặt răng thép, dùng sức!

Ánh mắt tất cả mọi người hoảng sợ nhìn vật không dám miêu tả trong tay con khỉ đột lông trắng!

Mẹ nó còn là chế tạo ngay tại chỗ a!

Cay sao?

Diệp Tinh Hà mặt một cái liền trắng bệch: "Nó... nó... nó

muốn làm gì?"

"Không phải là..."

Chỉ thấy khỉ đột lông trắng nắm lấy vật thể không tên trong tay, hung hăng ném về phía mọi người!

Cảnh này... A~

"Phụt! Nhanh lên! Mau tránh ra!"

"Nó thế mà lại ném cút về phía ta? A a a!"

"Phi phi phi! Ọe~"

"Ta sẽ giết chết người! Giết chết người!"

Trong lúc nhất thời đám người Diệp Tinh Hà triệt để tức giận nổi phẫn, không có ai lại chơi như vậy a!

50 tình nguyện viên đỏ mắt, điên cuồng giết về phía khỉ đột lông trắng!

Khỉ đột lông trắng quay đầu vồ mông, nhảy một phát, quay đầu bỏ chạy!

Đám tình nguyện viên phía sau liền tung một màn cầu lửa, búa chào hỏi, liều mạng đuổi theo!

Khiến cho khỉ đột lông trắng bị nổ tung phải gào thét, nhưng vẫn là một đường bay trốn!

Hoảng hốt xông vào một sơn cốc trụ lồi!

Phía cuối sơn cốc bị vách đá màu đen chặn lại, nó nhảy lên nhảy xuống, vô cùng sợ hãi!

Diệp Tinh Hà: "Ha ha! chạy à? Ngõ cụt rồi phải không? Vừa rồi

chẳng phải kiêu ngạo lắm sao?"

Tề Ngọc bẻ nắm đấm: "Hôm nay ca sẽ dạy người cách làm khỉ!"

Tần Thụ: "Làm khỉ cũng đừng nên kiêu ngạo như vậy thì tốt hơn!"

Chương 713 -

Mọi người một đường xông vào sơn cốc! Không kịp chờ đợi để xử lý con thú lông trắng này!

Vừa muốn động thủ, thân thể mọi người đều cứng đờ theo!

Nhao nhao cúi đầu nhìn sơn cốc trụi lủi với lớp nham thạch màu đen!

Không dùng được dị năng? Đây là quặng sắt Khốn Linh?

Chỉ thấy một khối trước khỉ đột lông trắng còn hoảng sợ vụn phần đã đột ngột đứng dậy, cười tà mị!

"Rống oa!"

Kèm theo một tiếng gầm to lớn, chỉ thấy phía trên sơn cốc xuất hiện mấy trăm con khỉ đột lưng bạc!

Trên đỉnh đầu cầm từng tảng đá màu đen!

Cửa sơn cốc cũng bị hơn trăm con khỉ đột cầm gậy gỗ chặn lại!

Trên mặt mọi người liền chảy xuống mồ hôi lạnh!

Tình thế đảo ngược?

Có nhầm lẫn gì không!

Từ lúc nào mà khỉ đột cũng biết chơi binh pháp?

"Cái này... Chẳng phải là xong đời rồi sao?"

"Không dùng được dị năng, thể chất của chúng ta so với linh thú chính là cận bã a!"

"Đánh rầm! Người nhìn chúng nó cười đi! Đám khỉ đột này tuyệt đối là do con người giả trang đúng không?"

"Linh thú trên đảo đều súc vật như vậy sao?"

Trong lúc nhất thời, những tảng đá khổng lồ lăn xuống, khi đột cảm gây xông xuống!

Tiếng kêu rên trong sơn cốc không dứt bên tai!

10 phút sau!

Hàng trăm con khỉ đột lưng bạc hùng trang đi trong rừng!

Trên lưng khiêng theo 50 tình nguyện viên mặt mũi bầm dập, vẻ mặt hưng phấn đi về phía sơn động!

.....

Giang Nam cưỡi xe moto một đường đến đảo Áp Lê!

Đám người Ngô Lương đã sớm chờ ở chỗ này!

"Hả? To Con, đám người Diệp Tinh Hà đây rồi? "

Ngô Lương: "Không biết? Có lẽ nó vẫn chưa đến! "

Giang Nam ngạc nhiên!

Không phải đã nói cách đảo Áp Lê rất gần sao? Còn nói chỉ cần 1 giờ là quét ngang! Sao hử vẫn chưa đến?

Thật kỳ quái ~

Giang Nam cũng mặc kệ!

Thuấn di một cái tiến đến trước mặt Ngô Lương cùng Hạ Dao, cực kỳ thận trọng móc ra phiến đá kia!

"Hai người nhìn xem! Hắc hắc, Hùng Nhị nhất định ở chỗ này!"

Ngô Lương và Hạ Dao đều kinh ngạc nhìn bức tranh trên phiến đá, có cần vẽ thần thái tới như vậy hay không!

"Oa! Thật đáng yêu~"

"Hùng Nhị! Mọi người đến tìm người!"

Không ai chú ý tới, một con khỉ đột nhỏ bên cạnh rừng cây đảo mắt chạy mất bóng!

Giang Nam dẫn theo mọi người, đi thẳng tới mục tiêu!

.....

Giờ phút này, đám người Diệp Tinh Hà đều bị Thiết Thụ Đằng trói chặt!

Cả đám mặt mũi bầm dập, cả người ngăm đen bị khiêng trên vai!

Nguyên bản còn nghĩ tìm cơ hội chạy trốn!

Nhưng đám khỉ đột này lại thông minh đến mức dùng cựa quặng sắt trộn cùng nước bùn, nhúng mỗi người vào bên trong một lần!

Trên quần áo dính bùn, bọn họ căn bản không dùng được dị năng a!

Một người không khỏi để lại nước mắt hối hận!

Còn một tiếng đồng hồ quét ngang?

Vả mặt đúng là có thể đến muộn nhưng không bao giờ vắng mặt!

Đám khỉ đột này hiển nhiên là đã quen phạm tội, đều hình thành cách thức a!

"Ô ô ~ chúng ta có thể sẽ bị ăn tươi hay không!"

"Không! Nói ra cũng mất mặt!"

"Ừm... Địch xác còn chưa bắt đầu đã kết thúc!"

"Nam thần! Các người mau tới đi! Chúng ta sắp xong đời rồi!"

Tất cả mọi người đều bị khiêng đến đại bản doanh, tiến vào trong sơn động!

Bên cạnh sơn động còn có hơn mười con khỉ đột vẻ mặt hưng phấn xếp hàng!

Mặt tất cả mọi người đều trắng bệch, cái này còn xếp hàng dùng cơm sao?

Vừa mới vào sơn động, Tề Ngọc nghe bên trong truyền đến tiếng đánh đập đều bị dọa đến phát điên!

"Mẹ kiếp! Ăn sống! Ah! Thả ta ra! Lão tử không muốn chết a!"

Tần Thụ bĩu môi: "Cắt ~ đàn ông chân chính, dám đối mặt với nỗi sợ hãi của cái chết! Coi như là thật sự sắp bị ăn, Tần Thụ ta cũng sẽ không chút nhú mào!"

Ngư Thanh Thanh phản bác: "Đã lúc nào rồi không cần trang bức nữa có được không? Không ngày chút nào!"

Nhưng đi tới cuối sơn động, khi đám người Diệp Tinh Hà nhìn thấy một màn phát sinh trước mắt!

Hoàn toàn hóa đá, về mặt hoảng sợ!

Chỉ vì họ nhìn thấy một con khỉ đột đang dùng nắm đấm điên cuồng đánh đập một người đến mức đối phương đã sưng ba vòng!

Đánh liên tục ngắt xỉu, ngắt xỉu rồi bị đánh thức! Đánh thức lại bị đánh ngắt xỉu!

Nhìn bộ dạng như vậy vẫn là cố ý nường tay! Chỉ sợ trực tiếp đánh chết!

"Con mẹ nó! Đám khỉ đột này! Thành tinh cả rồi a!"

"Tóm lại bắt lấy chúng ta trở về không phải là để ăn sao? Mà là dùng để chơi?"

"Phụt oa! Hai người anh em đó còn có thể sống sót không?"

"Mẹ nó! Vẫn là ăn luôn ta đi! Nắm đấm to như nồi sắt kia, lão tử không chịu nổi a!"

"A! Đừng, ôi~ mẹ ơi!"

Giờ khắc này không ai bình tĩnh được, đều liều mạng gào thét, điên cuồng giãy dụa!

Trên đời này thứ so với cái chết còn khủng bố hơn rất nhiều chuyện, ví dụ như bị khỉ đột xếp hàng xem như bao cát mà đánh!

Các người đang luyện tập quyền pháp theo cách này sao?

Các cô gái đều sợ hãi phát khóc!

Diệp Tinh Hà rốt cục đã biết súc vật trong miệng Giang Nam đến tột cùng là súc vật như thế nào!

Không khỏi gân giọng hô: "Nam thần! Cứu ta! Ta không muốn bị coi là bao cát xếp hàng đánh!"

Chương 714 -

Những con khỉ đột ném mọi người xuống một đồng đá bên cạnh!

Khiến cho người ta tuyệt vọng chính là, đồng đá này đều là từ quặng sắt Khốn Linh!

Thật sự một chút cơ hội cũng không cho sao? Các người có cần tuyệt tình như vậy không?

Khỉ lông trắng nhướn mày: "Rống ha rống!"

(Đi xếp hàng! Đại ca đánh trước!)

Đám khỉ đột kia vừa nghe, vội vàng gật đầu rồi xếp hàng!

425 con khỉ đột xếp thành một con rồng dài hình chữ "cung"!

Giờ phút này trên mặt mọi người đều tràn đầy tuyệt vọng, đội ngũ dài như vậy?

Cái này ... Ai mà chịu cho đứng được!

Chỉ thấy hai anh em bị đánh sưng năm vòng kia bị vô tình ném sang một bên!

Đều trợn trắng mắt a!

Khỉ lông trắng nhếch miệng cười, bàn tay to trực tiếp đưa lên người bắt người!

Đám tình nguyện viên giờ phút này đều bị dọa dấn sát vào vách tường, cả người run rẩy!

"Ta không muốn! Đừng đến đây!"

"Người mẹ nó vẫn là ăn ta đi!"

Nhưng lúc này, người định đoạt cũng không phải là bọn họ!

Bàn tay to của con khỉ lông trắng bắt tất cả những người mạnh mẽ nhất ra ngoài!

Tề Ngọc Diệp Tinh Hà Tần Thụ lần lượt trúng chiêu!

Mắt thấy bàn tay to sắp bắt được trên người Ngư Thanh Thanh!

Ngư Thanh Thanh ra sức giãy dụa, nước mắt ào ào chảy!

"Đừng bắt ta được không? Ta đánh hai phát liền chết, ta không chống đỡ được, ô ô ~"

Vẻ mặt khỉ lông trắng ghét bỏ nhìn Ngư Thanh Thanh một cái!

"Phi~"

Giơ tay lên liền kéo cô sang một bên, bắt anh trai mắt kính phía sau cô đi!

Ngư Thanh Thanh: ???

Vừa rồi ta bị một con khỉ đột ghét bỏ sao?

Các người chọn bao cát thôi mà phải có nhiều thứ cần chú ý như vậy sao?

Con khỉ lông trắng bắt tổng cộng bắt mười người!

Giờ phút này xếp thành một hàng, đám người Diệp Tinh Hà đều bị dọa đến phát điên!

Tề Ngọc nổi giận gầm lên: "Người đúng là súc vật không bằng

Tần Thụ! Có can đảm, người trực tiếp ăn ta đi!"

Tần Thụ nóng nảy: "Người mắng nó có thể đừng kèm theo ta không?"

Giờ phút này đám tình nguyện viên không bị bắt ra đều thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ thấy con khỉ lông trắng mút vuốt cầm suy nghĩ nửa ngày!

Bắt đầu từ ai?

Bắt nhiều bao cát như vậy tới đây, như thế nào lại không có một người dễ dàng?

Vẫn là cái bao cát lúc trước tốt hơn a!

Chỉ cần đánh một lần, là có thể nhận được quà tặng của thần!

Có đại lực để uống!

Nhưng khỉ lông trắng tin tưởng, chỉ cần mình bắt đủ nhiều bao cát, đánh đủ thành kính!

Sưng lên đủ to, cuối cùng một ngày nào đó sẽ nhận được ân tứ của thần!

Cho dù không có, luyện quyền pháp cho các anh em cũng tốt!

Đúng lúc này, một con khỉ đột nhỏ chạy vào hang động, về mặt hưng phấn!

"Rống hét oa ~"

(Thủ lĩnh! Lại có một nhóm bao cát nữa đến!)

Khỉ lông trắng nhíu mày: "Rống!"

(Hôm nay sao lại có bao cát như vậy?)

Lập tức quay đầu rống vài tiếng!

(Ta đưa anh em đi bắt bao cát, không được phép động đậy trước khi ta trở lại!)

Các em trai đồng loạt trả lời: "Gầm gừ!"

(Hiểu! Đại ca đánh trước!)

Con khỉ lông dài hài lòng gật gật đầu, mang theo các anh em xông ra ngoài!

Giờ phút này, mười người bị bắt ra hung hăng thở phào nhẹ nhõm!

Mẹ kiếp! Thật nguy hiểm ~

Nhưng nhớ tới số phận bi thảm mà mình sắp trải qua sau đó!

Còn có một hàng dài hơn 400 con khỉ đột xếp thành, đều khóc lên!

Cái này ... Tạo nghiệt a!

.....

Trong rừng rậm, Giang Nam một đường đi thẳng đến sơn động!

Đúng lúc này, Hạ Dao nhún mũi, vẻ mặt ngưng tụ: "Tiểu Nam! Hãy cẩn thận! Mùi hôi thối nồng đậm! Chúng ta có thể bị bao vây!"

Giang Nam hừ lạnh một tiếng: "Toàn bộ chuẩn bị ứng chiến!"

Vừa định động thủ, liền nhìn thấy một con khỉ đột lông trắng vẻ mặt kích động chạy ra!

Ở trước mặt Giang Nam múa tay múa chân, hưng phấn không

chịu được!

"Rống gầm gừ ~"

(Đại ca! Là ta đây, đại ca!)

Giang Nam, con khỉ đột này nhảy nhót ở đây để làm gì?

Ngô Lương mở to hai mắt: "Nam ca! Người quên à? Chính là con khi mà chúng ta từng đánh kia, rồi còn phát đại lực cho nó! Con cầm đầu! Nó có một vết sẹo trên khoe môi! Chính là nó!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ kiếp? Sao người lại lớn như vậy? Toàn thân đều có lông trắng? Nhuộm ở đâu? Cứ như ngôi sao thời trang?"

Khỉ lông trắng kích động không chịu được, một tiếng rống điên cuồng!

Xung quanh xuất hiện hơn 300 con khỉ đột lưng bạc, đều là Hoàng Kim!

Mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Đội quân khỉ đột? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Đúng lúc này, chuyện khiến mọi người kinh ngạc đã xảy ra!

Chỉ thấy khỉ đột lông trắng quỳ một gối xuống đất! Dem thân thể đè rất thấp! Cái đầu cực lớn rũ xuống!

Vươn lòng bàn tay về phía Giang Nam!

Tất cả khỉ đột đều sợ ngây người, nhìn cảnh này mà không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng lập tức toàn bộ đại quân khỉ đột quỳ một gối xuống đất, vươn bàn tay về phía Giang Nam!

Tất cả các tình nguyện viên đều choáng váng! Một màn này thật sự là quá chấn động!

Hàng loạt! Cực kỳ khí thế!

Chung Ánh Tuyết kinh hãi nói: "Ta đã từng thấy qua linh thú học, khi đột là quần thể xã hội! Đây là động tác bọn họ tán thành thủ lĩnh, biểu hiện ra ý thần phục!"

Chương 715 -

Thỏ Con hững phần nói: "Là muốn chọn Nam Thần làm thủ lĩnh sao? Nam thần của ta quả nhiên mị lực mười phần, ngay cả khỉ đột cũng không buông tha!"

Giang Nam trợn trắng mắt!

Giơ tay lên liền lấy ra 1000 chai đại lực 2.0 đặt trong lòng bàn tay khỉ đột lông trắng!

"Ha ~ không phải chỉ là muốn đại lực sao! Cần gì phải quỳ xuống chứ ? Cho người!"

Lông thú trắng: ???

Con khỉ lông trắng có chút ngây ngốc!

Đây là động tác mà chúng ta thần phục thủ lĩnh a!

Rất nghiêm túc, được chứ?

Không phải là đang vờ đồ của người, người khiến cho chúng ta rất xấu hổ!

Nhưng vừa nhìn đại lực trong tay, ánh mắt khỉ lông trắng sáng lên, kích động đến mức lông trắng cả người xù lên!

Món quà của thần?

Còn có rất nhiều chai?

Quả nhiên! Đánh nhiều bao cát như vậy cũng không uống công!

Cuối cùng cũng đợi được phần thưởng rồi sao?

Không khỏi giơ ngón tay cái lên với Giang Nam!

Cúi người ý bảo Giang Nam lên vai mình, còn không ngừng quay đầu nhướn mày!

Giang Nam ngạc nhiên!

Đây có phải là muốn đưa mình đến một nơi thú vị hay không?

Nơi nào đây? Nơi có mảnh vỡ linh hạch sao? Được nha!

Không khỏi thuận di lên bả vai của con khỉ trắng: "Mọi người đuổi theo!"

Chỉ thấy khỉ lông trắng đứng dậy điên cuồng đâm ngực rống lên, mang theo hơn 300 đàn em, chạy như điên về hướng đại bản doanh!

Khí thế hào hùng, nghiêm nhiên xứng với dáng vẻ đại vương!

Các tình nguyện viên hoàn toàn choáng váng!

"Không phải chứ! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cả tộc quần khỉ đột đều nhận Nam Thần làm đại ca? "

"Cái này... Làm thế nào mà chuyện này có thể xảy ra? Ta xem như phục!"

"Linh khí hồi sinh nhiều năm như vậy, nhưng cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện loại tràng diện này a!"

"Nam Thần định sáng lập kỹ năng thuần phục linh thú sao?

Bọn họ không khỏi cảm thấy chấn động, mọi thứ phát sinh trước mắt quả thực vượt qua nhận thức!

Không ai biết rằng một cảnh xảy ra ngày hôm nay ở một mức độ nào đó đã dẫn đầu toàn bộ thời đại!

Ngô Lương nhếch miệng cười: "Chuyện mà các người không biết còn nhiều lắm!"

"Thời điểm linh thú ở Hồ Thiên Đảo vẫn đều là Bạch Ngân, Nam ca lấy sức của Thanh Đồng đã khi dễ tất cả chúng một lần rồi!"

Mọi người đột nhiên rùng mình một cái!

Giờ phút này tuy rằng đám tình nguyện viên đầu óc choáng váng, không biết Giang Nam như thế nào lại trở thành đại vương!

Nhưng cũng đều vội vàng đi theo, muốn xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

.....

Trong sơn động, anh trai mắt kính khóc nức nở, ánh mắt của đám khỉ đột lưng bạc ở bên cạnh thật đáng sợ a!

Sắc bén tựa như con dao thép cạo xương!

Chết không đáng sợ! Quá trình chờ chết mới là đáng sợ nhất a!

Lão tử hiện tại cực kỳ không có cảm giác an toàn a!

Tần Thụ bĩu môi: "Khóc cái gì? Có phải là đàn ông hay không? Cũng chỉ là bị đánh một trận mà thôi!"

Anh trai mắt kính nóng nảy: "Con mẹ nó chỉ là bị đánh một trận thôi sao? Đã đến lúc này rồi, người liên không cần trang bức nữa!"

Diệp Tinh Hà khổ sở nói: "Xem ra con khỉ lông trắng kia là đi đón nó đại ca!"

Mặt Tề Ngọc trắng bệch: "Đại ca của con khỉ lông trắng kia? Kích thước cơ thể kia chẳng phải còn lớn hơn nó sao? Năm đầm đó có thể đánh bẹp mọi người phải không?"

Anh trai mắt kính trắng bệch mặt, cả người run rẩy!

"Không không không không! Khỉ lông trắng là đã đủ rồi! Đại ca đến bọn chúng liền không cần xếp hàng, một quyền xuống ta liền không còn mạng a!"

Ngay sau đó!

Bên ngoài sơn động truyền đến từng trận tiếng gầm hưng phấn, tất cả mọi người đều hoảng hốt!

Đại ca đang ở đây!

.....

Giang Nam ngồi trên vai con khỉ lông trắng!

Chỉ thấy khỉ lông trắng chỉ chỉ sơn động, vẻ mặt kiêu ngạo!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Thứ tốt? Trong hang động? Đó có phải là mảnh linh hạch hay không? "

Khỉ lông trắng đặc ý gật gật đầu, mang theo Giang Nam chui vào sơn động!

Giang Nam hứng phần chà xát bàn tay nhỏ bé!

Mảnh vỡ linh hạch? Nó đáng giá bao nhiêu chứ?

Đi thẳng đến chỗ sâu nhất của hang động!

Giang Nam nhìn 10 người bị áp giải trên mặt đất, trong nháy mắt hóa đá!

Cái này ... Mẹ nó này là thứ tốt trong miệng người à?

Giờ phút này, đám người Ngư Thanh Thanh bị bắt nhìn thấy Giang Nam tròn mắt ngồi trên vai khỉ lông trắng, thiếu chút nữa tròng rớt mắt ra!

Ngư Thanh Thanh bàng hoàng!

Lâm Vũ bàng hoàng!

Đỗ Nguyệt cũng bàng hoàng!

Nam thần? Làm sao lại là Nam Thần?

Giang Nam mới chính là đại ca mà con khỉ lông trắng kia muốn đi đón sao?

Hắn làm sao có thể là đại ca của cả đàn khỉ đột chứ?

Đây chính là bày đàn cấp Hoàng Kim a!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều bị chấn động đến mức trong đầu trống rỗng!

Bức tranh Nam thần đại mã kim đao ngồi trên vai khỉ đột lông trắng cũng quá khí phách?

Ánh anh trai mắt kính đều sắp điên rồi, bởi vì bị áp giải, hần căn bản không nhìn thấy cảnh tượng phía sau!

"Có chuyện gì vậy? Có phải đại ca tới không? Đại ca năm đám lớn sao?"

"Các người như thế nào đều có biểu tình này? Nói một lời đi!"

Chương 716 -

Thân thể mọi người cứng ngắc, gật gật đầu một cách máy móc!

Đám người Tần Thụ nổ tung!

Đại ca này mạnh cỡ nào a! Điều khiến bọn họ sợ hãi không nói được nên lời?

Chỉ thấy Giang Nam bị khỉ đột lông trắng đặt ở trước mặt anh trai mắt kính, còn đẩy đẩy Giang Nam!

Hiển nhiên là muốn Giang Nam bắt đầu đánh trước!

Anh trai mắt kính: !!

Xong rồi! Ta không còn nữa!

Mặt của Giang Nam đen xì: "Người nghiêm túc sao? Còn không thả bọn họ?"

Đám người Tần Thụ nghe được thanh âm Giang Nam đều sửng sốt!

Nam thần? Nam thần đến sao?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Khỉ đột lông trắng vẽ mặt choáng váng!

Giang Nam đen mặt: "Bọn họ đều là bạn của ta!"

Quý mới có thể nghĩ đến một giờ trước còn ồn ào muốn đẩy ngang đảo Áp Lê, hiện tại lại bị bắt tới nơi này!

Cũng may là mình tới đây!

Nếu không dám người này hẳn là bị đánh cho thừa sống thiếu chết?

Khỉ đột lông trắng mê hoặc, nhưng vẫn không dám vi phạm mệnh lệnh của Giang Nam, chỉ huy thủ hạ thả đám người anh trai mắt kính!

Giang Nam che mặt: "Lúc trước ta chỉ bị đánh mỗi tay, mới để cho các người hỗ trợ xếp hàng đánh!"

"Các người thì hay rồi! Đánh tới phát nghiện? Còn phát triển thành phong tục luôn sao?"

Về mặt khỉ đột lông trắng tủi thân ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất!

Ta... Chúng ta không phải là chờ mong có thể nhận được quà tặng sao, muốn uống đại lực a?

Giờ phút này đám người Diệp Tinh Hà đều bị một màn trước mắt khiến cho hoàn toàn choáng ngợp!

Có nhầm lẫn gì không!

Giang Nam? Giang Nam là đại ca của bọn chúng?

Thế giới này điên rồi sao?

Vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo, con thú lông trắng ở trước mặt Giang Nam thành thật như vậy?

"Ta bối rồi!"

"Nam thần! Cũng may người tới! Vừa mới dọa chết ta!"

"Ta chỉ muốn hỏi người là sao lại thành đại ca của bọn chúng!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Còn không biết xấu hổ mà nói? Lật xe sao? Ta đều đã nói linh thú nơi này rất súc vật rồi!"

Mặt đám người Diệp Tinh Hà đều đỏ bừng, đây đâu chỉ là lật xe a! Tất cả đều rơi xuống mương!

Đoàn người ra khỏi hang động!

Đám người Ngô Lương thấy Giang Nam không mang mảnh vỡ linh hạch trở về, ngược lại là mang đám người Diệp Tinh Hà dẫn ra!

Vẻ mặt không khỏi kinh ngạc!

"Sao các người lại ở bên trong?"

Mọi người nhao nhao che mặt: "Đừng hỏi! Xin hãy giữ lại chút thể diện!"

Đây quả thực là một trải nghiệm ác mộng!

Giờ phút này, chúng nó vẫn lưu luyện nhìn đám bao cát như cũ, có chút nóng lòng muốn thử!

Giang Nam không nói gì, một cái tát hung hăng vỗ vào gáy nó!

"Sau này muốn uống nước đại lực trực tiếp hỏi ta, không cho phép bắt người vào sơn động xếp hàng đánh với làm trò biết không?"

Khỉ lông trắng nuốt nước miếng, thành thật gật đầu!

Sau này không cần đánh bao cát vẫn có nước đại lực uống?

Trên đời này còn có chuyện tốt như vậy sao?

Đám tình nguyện viên nhìn thấy một màn này, vẻ mặt không nói gì, thật sự giống như đại ca huấn luyện đàn em a!

Người có cần dữ dội tới như vậy không?

"Đúng rồi, phiên đá kia là đến từ chỗ các người đúng không? Có phải Hùng Nhị để cho các người làm không?"

"Hùng Nhị ở đây?"

Khỉ lông trắng lần nữa trở nên hưng phấn hẳn lên, đám ngực chỉ vào sau núi!

Nơi nào cũng là nơi linh khí nồng đậm nhất!

Ánh mắt Giang Nam trong suốt, thuần di một cái đi tới trên vai khỉ lông trắng!

"Hùng Nhị ở bên kia sao? Nhanh lên! Đưa chúng ta qua đó!"

Giờ phút này, vẻ mặt đám người Diệp Tinh Hà không nói gì nhìn một màn này!

Những con khỉ đột này có thực sự có thể hiểu được những gì các người nói sao?

"Tình huống Hồ Thiên Đảo đến tột ra sao?"

"Các người có phát hiện nơi này có chút linh thú rất thông minh hay không?"

"Thật kỳ quái! Nhân tiện! Nam thần vẫn luôn nhắc tới Hùng Nhị, Hùng Nhị là ai?"

Hạ Dao cười trộm: "Ngô Lương có biệt danh Hùng Đại! Các người nói xem~"

Mọi người nhao nhao đi theo khỉ lông trắng tới sau núi!

Đều muốn xem Hùng Nhị mà Giang Nam vẫn nhắc tới bên miệng đến tột cùng là thứ gì!

Vừa đến sau núi, đã bị sự nồng đậm của linh khí nơi này khiến cho kinh hãi!

Chỉ thấy trên bãi cỏ xanh mướt có một tảng đá trắng khổng lồ hình nửa vòng tròn!

Trên đó khắc chú văn rậm rạp!

Chính là mảnh vỡ linh hạch, bên cạnh còn trồng không ít hoa cỏ!

Cửa sơn động ở một bên được tu sửa chỉnh tề!

Trước cửa động có một đồng lửa trại, trên đồng lửa trại có một con lợn rừng khổng lồ!

Đang nướng bốc mùi thơm!

Người thấy mùi thịt nướng, tất cả mọi người đều nuốt nước bọt!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nơi này có linh võ giả dân gian đóng quân sao?

Ngay sau đó, tất cả mọi người hóa đá tập thể!

Chỉ thấy bên cạnh dòng suối nhỏ, một con gấu đen to lớn mặc quần lót tam giác da báo ngồi trên tảng đá, cúi đầu giặt quần lót dưới sông!

Bàn tay gấu dày nắm lấy quần chà xát!

Còn biết vắt khô!

Đuôi gấu lắc lư trái phải!

Cành cây ở một bên đã phơi bảy tám mươi cái rồi!

Mọi người đều choáng váng...

Mẹ kiếp! Thật đúng là đàn em của Ngô Lương a!

Chương 717 -

Ngay cả hương vị cũng nhất mạch tương thừa như vậy sao?

Lại nói một con gấu đen ngay cả chuyện giặt quần cũng có thể làm được sao?

Con lợn rừng đó là do Hùng Nhị nướng sao? Còn ăn cả đồ ăn nấu chín?

Giang Nam đầy kinh hãi, một phen nhảy xuống giang tay ôm ấp!

"Ha ha! Hùng Nhị! "

Gấu đen ngồi bên bờ sông giặt quần, tai gấu tròn tròn khẽ động, đột nhiên quay đầu lại!

Nhìn thấy Giang Nam, trong nháy mắt đột nhiên ngây dại, lập tức miệng cũng sắp nhếch đến bên tai!

Quần lót trong tay vừa vứt đi, một đường chạy như điên đâm vào trong ngực Giang Nam!

Ngô Lương cười ha ha, cung dang tay ôm lấy!

Hùng Nhị kích động không chịu được, miệng gấu há to rống một tiếng!

"Lam ca! Hùng nhại! Nhớ~ ha ha ha!"

Hùng Nhị bất thành linh nói ra một câu, trực tiếp khiến cho Giang Nam cùng Ngô Lương choáng váng!

Tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn Hùng Nhị!

Này, này!

Con gấu này vừa rồi nói chuyện phải không?

Mẹ nó ~

Giờ khắc này, thế giới quan của các tình nguyện viên sụp đổ, trông mất thiếu chút nữa cũng không trường nổi!

Người có thể hơi tôn trọng pháp tắc sinh học một chút hay không, thuyết tiến hóa cái gì đó a!

Gấu còn có thể nói chuyện ah!

Hạ Dao che cái miệng nhỏ: "Hùng... Hùng Nhị vừa mới nói Nam ca! Hùng đại! Nhớ! Đúng không?"

Chung Ánh Tuyết hưng phấn không chịu được: "Thật sự! Chỉ là có chút ngộ!"

Tần Thụ: "Người đừng có ngụy trang nữa! Nhanh chóng cởi bao da ra! Không nóng sao?"

"Cái bao da này làm cũng quá chân thật a, khóa kéo ở đâu?"

"Bạch Kim... Bạch Kim? Bạch Kim 1 sao? Con gấu này là Bạch Kim 1 sao?"

Giờ khắc này, Giang Nam đã đi ra phía sau Hùng Nhị tìm khóa kéo, đây nhất định là co gấu giả đúng không?

Nếu Đạt ca biết chuyện này, nhất định sẽ nhảy ra đánh người!

Vẻ mặt Ngô Lương bối rối: "Sao có thể nói chuyện được chứ? Người sắp lê tới trời rồi đúng không! "

Hùng Nhị gãi gãi ót, nhếch miệng cười: "Bắt~ chước!"

Giang Nam vẫn không tìm được khóa kéo!

Đáng giận ~

Hùng Nhị biết nói chuyện là nhờ bắt chước con người? Hơn nữa lúc trước ở với mình mưa dầm thấm đất?

Lại nói dây thanh âm của gấu giống như con người?

Nhưng lúc Ngô Lương biến thành gấu cũng có thể nói chuyện, nghĩ tới như vậy liền cảm thấy hình như cũng không có gì sai ~

Mặc kệ như thế nào, Giang Nam vẫn vui vẻ như cũ!

"Bạch Kim một sao? Khá lắm! Đều hơn cả ta? Nhân sâm đã ăn hết rồi phải không? Sao người không to lên? Nhìn xem con khỉ lông trắng người ta!"

Giờ phút này hình thể Hùng Nhị thể chỉ có khoảng 2 mét 5, tựa hồ không chênh lệch so với lúc trước!

Chỉ thấy Hùng Nhị khinh thường liếc mắt nhìn con khỉ lông trắng, ngửa đầu điên cuồng rống một tiếng!

Linh lực cuồng dũng, thân thể gấu đột nhiên tăng lên tới 25 mét, giống như một ngọn núi nhỏ! Thực lực của Bạch Kim 1 sao triển khai hết không thể nghi ngờ!

Hùng Nhị: "Không cần hoảng sợ!"

Giang Nam: ???

Linh thú bình thường còn có thể tùy ý khống chế kích thước hình thể của mình sao?

Điều này có gì sai trái không? Lại nói Hùng Nhị rốt cuộc là loại

linh thú gì?

Giờ phút này hai mắt các tình nguyện viên đều trống rỗng, từ sau khi lên đảo Ấp Lê này, thế giới quan đã sụp đổ không biết bao nhiêu lần rồi!

Hùng Nhị lại khôi phục kích thước bình thường, tiến lên thân mật cọ cọ Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao!

Sau đó kéo mọi người đi vào hang động của nó!

Vừa mới vào sơn động, đã thấy trên vách tường treo không ít vật phẩm của thế giới loài người!

Giống như ba lô, lều, nồi và chảo, mấy thứ linh tinh!

Hiển nhiên đều là đồ do Hùng Nhị thu thập được trong hơn một năm này!

Đi thẳng đến sâu trong hang động!

Chỉ thấy trên tấm đá lớn ở bên cạnh trái túi ngủ, một bên còn có phiến đá xếp chồng lên nhau, phía trên đều là khắc "thông báo tìm người"!

Năm đó Giang Nam để lại đồ cho Hùng Nhị, đều được bảo quản tốt trong sơn động!

Nhưng khi Giang Nam nhìn thấy bản khắc trên vách tường, thân thể không khỏi cứng đờ!

Các bức tường được khắc hai mặt gấu và ba mặt người

Giang Nam liếc mắt một cái liền nhìn ra được, hình được khắc trên tường chính là thành viên trong đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng năm đó!

Ngô Lương! Hùng Nhị!

Hạ Dao! Minh! Chung Ánh Tuyết!

Giống hết với bức ảnh được chụp khi chia tay năm đó!

Mỗi ngày Hùng Nhị đều nhìn hình trên tường ngủ thiếp đi sao?

Nhìn Hùng Nhị ở bên cạnh gãi đầu nhếch miệng cười, hai mắt Giang Nam ửng đỏ!

Ngô Lương: "Nam ca! Nếu không..."

Giang Nam lau mũi, nhếch miệng cười nói: "Hùng Nhị! Người có muốn đi chơi với đại ca không? Ta đang che chỗ cho người!"

Hùng Nhị sửng sốt một lúc lâu, lập tức điên cuồng gật đầu: "Đi!"

Một phen nhào tới cọ tới cọ lui trong ngực Giang Nam!

Ngô Lương cười ha ha, kích động đến mức không thể kiềm chế!

Hạ Dao hưng phấn nhảy dựng lên: "Hắc hắc ~ thật tốt! Ha ha! Tiểu Nam, người quá tuyệt vời!"

Chung Ánh Tuyết cũng cực kỳ vui vẻ!

Giang Nam đưa ra quyết định này tất nhiên không phải không hề cân nhắc!

Hùng Nhị vô luận là IQ hay là hành vi đã phần nào thoát ly khỏi phạm trù thú này!

Chương 718 -

Vô hạn tiếp cận với con người, thậm chí có ý thức tìm hiểu một cái gì đó!

Lại ở trong Linh Khư, hiển nhiên không thích hợp!

Hơn nữa học viện Tiên Phong cũng không phải là nơi bảo thủ không chịu thay đổi, đó là nơi dẫn đầu mở ra thời đại, tin tưởng có thể tiếp nhận Hùng Nhị!

Đối với các vấn đề khác? Chỉ cần suy nghĩ! Không có gì không thể giải quyết!

Lúc này đây, Giang Nam vô cùng kiên quyết mang theo Hùng Nhị!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nhưng nơi này còn có một số việc chưa xử lý xong!"

"Mảnh vỡ linh hạch trước cửa chúng ta cần phải mang đi, người lấy thứ này từ đây? Còn mảnh vỡ nào khác không?"

Hùng Nhị không ngừng gật đầu, lôi kéo mọi người đi tới vị trí mảnh vụn linh hạch ở cửa!

"Ăn cắp! Còn ~ tại bên cạnh! Trong một đồng bò lớn!"

Mặt Giang Nam đen lại!

Lời này của người nói không được trôi chảy lắm!

Nhưng có thể nói ra thành lời như vậy, cũng làm khó cho gấu!

Tần Thụ vừa nghe, đột nhiên đỏ mắt, sát khí lăm lăm, cắn chặt răng thép!

"Bò? Ở đâu?"

Hiển nhiên Tần Thụ vẫn còn ghi hận đám bò đã khiến mình nổi đình nổi đám trong khu video nào đó!

Vì thế Hùng Nhị liên tục nói khoa tay múa chân, sau khi bị đầu lưỡi gấu tra tấn nửa giờ, rốt cục cũng hiểu được!

Thì ra sau khi đám người Giang Nam rời đi, Hùng Nhị vẫn luôn trốn đi ăn nhân sâm!

Còn thu khỉ đột làm đàn em, phân cho bọn nó một ít!

Sau khi đám chúng nó đều ăn xong, Hùng Nhị bỗng nhiên phát hiện hình như không có thứ gì có thể uy hiếp đến mình!

Trực tiếp làm hoàng đế một phương này! Cũng nổi lên tâm tư tìm Giang Nam!

Nhưng Hùng Nhị hiểu được, người trong bụi cỏ làm sao có thể làm những chuyện xuất đầu lộ diện kia?

Giấu mình thật tốt!

Đều để cho đám khỉ đột làm, mỗi lần bắt được nhân loại đều nhét cho bọn họ một phiến đá "thông báo tìm người" rồi sau đó thả đi!

Sau đó một thời gian trước khi phát sinh linh bạo!

Hùng Nhị liền phát hiện linh khí bên phía đàn Đại Giác Nãi Ngưu kia đặc biệt nồng đậm!

Vụng trộm đi kiểm tra, liền cảm thấy thứ này là đồ tốt, nửa đêm nhanh chóng trộm trở về làm của riêng!

Bị đuổi đánh ra ngoài thật xa, hiện tại lại nói tiếp còn về mặt còn tử thân!

Giang Nam vượt cằm: "Nói như vậy bên kia bọn chúng còn có một khối?"

Hùng Nhị gật đầu: "A a! Đúng vậy cha!"

Hạ Dao ở một bên thật sự nghe không nổi nữa!

"Là! Đại ca!"

Giang Nam cười trộm: "Ừm! Là đại ca! Ta biết, không cần phải nhấn mạnh nữa!"

Hạ Dao hung hăng hung hăng liếc Giang Nam một cái!

"Phi! Tiểu Nam xấu!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

Chỉ thấy giờ khắc này hai mắt Tần Thụ đỏ bừng, ý chí chiến đấu dâng trào!

"Ba mươi năm Hà Đông! Ba mươi năm Hà Tây! Chớ khinh thiếu niên nghèo!"

"Bây giờ không giống như ngày xưa! Tần Thụ ta tất báo thù năm đó!"

"Khoảnh khắc báo thù! Mảnh vỡ linh hạch! Giao cho ta!"

Giờ khắc này Tần Thụ khí phách vô song!

Năm đó mình chỉ có Bạch Ngân, bị đám bò sừng lớn kia chà đạp thân thể không còn da thịt!

Thậm chí còn bị treo trên sừng trâu quăng tới quăng lui!

Nhưng bây giờ lão tử đã là Hoàng Kim! Phải trả thù!

Nhìn lão tử bề sừng trâu của người xuống đi!

"Các anh em! Thế nào?"

Tề Ngọc cười lạnh một tiếng: "Chỉ cần anh em nói một câu!
Tất cả bò sữa đều để người đánh!"

Diệp Tinh Hà: "Đã đến lúc thể hiện thân thủ!"

Bị khỉ đột khiêng đi một đường, nếu không nhờ có Giang Nam,
bên mình sợ là cả mặt dính đầy thứ ố vàng!

Ngay cả mảnh vỡ linh hạch Giang Nam cũng đã lấy được một
khối!

Làm thế nào mà bọn họ cam tâm được?

Đợt này! Lão tử cũng phải trang bức!

Diệp Tinh Hà mang theo vẻ mặt tự tin, nhưng lập tức nuốt
nước miếng: "Nam thần! Đám Đại Giác Nãi Ngưu kia không biến
thái chứ?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Người hỏi Tần Thụ! Hắc khá rõ
ràng!"

Ngư Thanh Thanh cùng Chung Ánh Tuyết đều nhin không
được mà cười trộm!

Bò người biến thái chỗ nào chứ?

Là Tần Thụ cầm thứ trước a!

Hùng Nhị vừa nghe nói muốn cùng đám Đại Giác Nãi Ngưu kia
va chạm, kích động hồng rồi!

Ngửa đầu lên rống một tiếng!

Khỉ lông trắng gật đầu, vội vàng quay đầu lại gọi các đàn em đi!

Giang Nam giơ tay lên ôm lấy mảnh vỡ linh hạch nặng mấy tấn đặt vào không gian dị độ!

Mà bên kia, chỉ thấy nhóm đàn em mang theo 10 cái nôi sắt lớn liền tới!

Hai bên tay cầm nôi được buộc hai cây gỗ tròn, được các con khỉ đột khiêng lên vai!

Mọi người mang về mặt kinh ngạc!

Không đợi hiểu được chuyện gì đã xảy ra, chỉ thấy Hùng Nhị đã bò lên một cái nôi sắt, ngồi xếp bằng bên trong, lớn nhỏ vừa vặn!

Còn vẫy tay với Giang Nam: "Lam ca! Đi thôi!"

Mọi người sững sờ!

Cái này ... Đây là khỉ đột khiêng nôi?

Xe mui trần chạy bằng chuối? Quá ngẫu!

Có muốn có mặt mũi tới như vậy không?

Hùng Nhị nhướng mày!

Chính là thích nhìn dáng vẻ chưa từng thấy việc đời của các người!

Hoàng đế một phương xuất chinh cần xa hoa như vậy, làm thủ lĩnh một phe nhất định phải có được vị trí xứng đáng!

Chương 719 -

Giang Nam cười đau bụng, thuấn di ngồi trong ngực Hùng Nhị!

"Phi... Phi! Bắt đầu đi!"

Đại quân hơn 400 con khỉ đột khiêng mười cái nồi sắt thẳng đến đàn bò sừng lớn!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều được hưởng thụ đãi ngộ đi xe “mui trần”!

Dù sao một cái nồi có thể ngồi được không ít người!

Ba anh em Tần Thụ đứng trong một cái nồi, giờ phút này ma quyền xoa tay!

Các tình nguyện viên chạy theo phía sau nhìn cảnh tượng này, cả đám đều muốn chấn động nào!

"Chúng ta thật sự không phải đang nằm mơ chứ?"

"Nếu như trở về nói với đạo sư, bọn họ hẳn đều nói ta khoác lác!"

"Chuyện này thì có gì đáng ngạc nhiên chứ? Các người cũng chưa từng cùng Nam Thần tham gia thi đấu, không có một lần nào là bình thường!"

"Khi nào ta mới có thể xuất sắc như Nam Thần?"

Nhìn Giang Nam ngồi trong nồi, phía dưới còn có đàn em chuyên môn đưa chuối cho hắn ăn!

Cả đám bùng nổ!

Ngồi mui trần chạy, một đường điên cuồng, hơn một giờ sau, rốt cục nhìn thấy đàn Đại Giác Nãi Ngưu đang nhàn nhã ăn cỏ!

Ước chừng có mấy ngàn con, hùng liệt hiên ngang!

Mỗi con đều có kích thước rất lớn! Cao chừng mười mét!

Nhìn vào, chìnhs là một biển bò.

Ở trung tâm của đàn gia súc, một mảnh võ linh hạch khổng lồ bị chôn vùi một nửa dưới đất!

Cũng bởi vì như thế, nơi này linh khí nồng đậm đến bạo nổ!

Mà thủ lĩnh đàn bò vẫn là con bò của năm đó, cấp bậc Hoàng Kim 10, hình thể cao 20 mét, cũng không thua gì khỉ lông trắng!

Con bò tuyết trắng ân ái nép mình bên cạnh nó!

Bởi vì linh khí nồng đậm, xung quanh đàn bò còn tụ tập mấy trăm linh võ giả dân gian tu luyện ở chỗ này!

Giờ phút này nhìn thấy một đám khỉ đột lưng bạc vác mười cái nôi sắt lớn, bên trong còn có một con gấu cùng không ít người, đầu óc đều ong ong!

"Tình huống gì? Đến cống nạp sao?"

"Không đúng! Đại Giác Nãi Ngưu chẳng phải ăn chay sao? Đối sang ăn thịt rồi sao?"

"Hắn là chuẩn bị muốn ăn đungs không? Người xem trong ba người kia còn mang theo hành lá!"

"Còn có thêm hành lá? Cái này cũng có chút quá mức!"

Vừa đến gần đàn bò, Hùng Nhị vùng tay lên!

Tất cả khỉ đột đều lặng yên không một tiếng động nằm sấp trên mặt đất ẩn giấu bản thân!

Giang Nam im lặng, hơn một năm, người cũng đã Bạch Kim rồi, sao vẫn còn chơi trò âm hiểm như vậy chứ?

Không khỏi đứng dậy nhìn thoáng qua vị trí mảnh vỡ linh hạch!

Đối với người khác mà nói có thể sẽ khó mà bắt được tới tay, bởi vì không thể vượt qua được phòng thủ của đàn bò!

Nhưng đối với mình mà nói, cũng không phải là vấn đề lớn gì!

3 giây là đủ!

Tần Thụ vừa nhìn thấy đàn Đại Giác Nãi Ngưu, mắt đều đỏ lên: "Bắt giặc trước bắt vua! Chỉ là Hoàng Kim 10 mà thôi! Đợi ba anh em chúng ta bắt được Ngưu Vương! Đàn bò nhất định trở thành rắn mất đầu!"

"Trong lúc phòng thủ nói lỏng! Nam thần người liên nhân cơ hội lấy đi linh hạch!"

Tề Ngọc: "Kế hoạch này có thể nói là hoàn mỹ, tuyệt vời!"

Diệp Tinh Hà: "Không thiếu sót, nhưng vẫn phải thông báo trước cho những linh võ giả dân gian kia, để tránh dư âm chiến đấu đả thương bọn họ!"

Giang Nam: "Hả? Có cần phải rắc rối như vậy không?"

Cần kế hoạch cái rắm!

Lão tử đi lên trực tiếp lấy đi a, người chẳng phải đang cưỡi quần đánh rắm sao?

Anh trai mắt kính tiến lên vồ vồ bả vai Giang Nam: "Nam thân, người để cho bọn họ được trang bức đi! Một đường này bọn họ đều sắp nghẹn chết!"

Giang Nam che mặt, trách ta được sao?

Chỉ thấy Tần Thụ một bước ra khỏi nôi sắt, khoe miệng gọi lên một tia tà mị, há mồm cao giọng nói!

"Viện dưỡng lão làm việc! Người không liên quan nhanh chóng rút lui! Chớ để cả nhóm bị đả thương!"

Oa! Đã sớm muốn hét lên câu này rồi!

Quả nhiên! Khí thế phi phàm! Giờ phút này ta nhất định đẹp trai chết đi!

Đám linh võ giả kia liếc mắt nhìn Tần Thụ một cái!

"Người này là kẻ ngốc đúng không?"

"Còn viện dưỡng lão làm việc? Hắn vừa ra khỏi bệnh viện tâm thần à?"

"Phi! Thật ngu ngốc!"

"Làm tổn thương chúng ta? Bằng cái gì? Bằng cái đầu vô nước của người sao?"

Tần Thụ mang vẻ mặt hưởng thụ!

Quả nhiên! Người xem bọn họ đều sợ hãi trợn trắng mắt, chảy nước miếng!

Các tình nguyện viên phía sau nhao nhao che mặt, người thật không biết xấu hổ!

Nếu không che mặt, cũng sẽ bị người làm mất hết mặt mũi a!

Giờ phút này đối mặt với mấy ngàn Đại Giác Nãi Ngưu cấp Hoàng Kim, trong lòng Tần Thụ cũng có chút rụt rè!

Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà đi tới, bàn tay to nặng nề vỗ lên vai Tần Thụ!

"Đừng sợ! Còn chúng ta đây!"

"Hoàng Kim mười sao? Cũng chỉ là một người một kiếm mà thôi!"

Giờ khắc này Tần Thụ trở nên tin tưởng hơn! Ngẩng đầu lên diên cuồng gầm một tiếng!

"A! Ngưu vương! Dám đánh một trận với Tần Thụ ta! Chuyện năm đó hôm nay liền cho ra một kết cục!"

Một tiếng rống to này khiến cho đám linh võ giả bối rối!

Không phải chứ, thực sự đối cứng! Trực tiếp khiêu khích đàn Đại Giác Nãi Ngưu này sao?

Trong đầu người có nhét cả đại bình dương không?

Chương 720 -

Giờ phút này đàn Đại Giác Nãi Ngưu bị một tiếng gầm của Tần Thụ làm cho kinh hãi nôn nóng bất an!

Ánh mắt thủ lĩnh đàn bò rơi vào trên người Tần Thụ, trong nháy mắt liền nhận ra!

Đây chẳng phải là tên năm đó đã ăn cắp sữa bò sao?

Lại tới nữa à?

Bò tuyết trắng nóng nảy: "Mu mu muuu!"

(Anh yêu! Chính là hắc! Giết hắc đi!)

Trong lúc nhất thời không ít bò đều cáo trạng với thủ lĩnh đàn bò! Trong số đó còn có một con đực!

Hiển nhiên đều ghi thù!

Thủ lĩnh đàn bò giờ phút này mắt đều đỏ lên, một tiếng mu!

Cả một đàn bò nhanh chóng nhường ra một con đường, thủ lĩnh đàn bò cuối đầu xuống, trong mũi phun ra hai cỗ khí trắng!

Móng bò khổng lồ đào mặt đất! Sừng trực tiếp nhắm ngay Tần Thụ!

Các tình nguyện viên đều choáng váng!

"Không phải chứ! Thật sự muốn solo với Tần Thụ?"

"Ta nhớ rõ tính tình Đại Giác Nãi Ngưu rất nhu thuận a!"

"Lần này nếu bị húc phải, hẳn sẽ lên trời!"

"Rốt cuộc là thù oán gì a!"

Giang Nam cười khở: "Hận cướp vợ! Oán hận cầm sừng!"

Đỗ Nguyệt: "Tim video đàn ông đích thật không bằng cầm thú trên khu video súc bình, các người liền biết!"

Giờ khắc này, chỉ thấy thủ lĩnh đàn bò hăng hái, trên sừng bò nổi lên hắc quang! Cúi đầu hướng về phía Tần Thụ mãnh liệt vọt tới!

Không khí nổ tung! Một trận chấn động mặt đất! Lực áp bách vô cùng kinh người!

Tần Thụ híp mắt, nhếch miệng cười: "Đại địch ở phía trước, có gì sợ hãi!"

"Các anh em! Rút kiếm ra!"

Chỉ thấy hai tay Tần Thụ chộp về phía sau, từ trong ba lô phía sau trực tiếp rút ra hai cây hành lá dài hơn một mét nằm trong tay!

Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà phía sau nhao nhao rút kiếm!

"A! Không uống công một đường ký gửi tới đây! Cuối cùng cũng dùng được!"

"Sừng bò? Lão tử chém người ngay tại chỗ!"

Giờ phút này Tần Thụ cầm đầu! Ba người đối mặt với sừng lớn đang xông tới, tay cầm sáu cây hành lá, hồn nhiên không sợ hãi!

Nào nào!

Nhìn xem sừng bò của người cứng! Hay là hành lá trong vườn

rau của Lưu bà bà cứng hơn!

Âm thanh nổ tung, mặt đất cuồng chấn!

Thủ lĩnh đàn bò giống như một chuyến xe lửa xúc tuyết phóng nhanh đến!

Lấy thế tất yếu phải đẩy ngang hết thủy trở ngại phía trước!

Hai tay Tần Thụ cầm hành, khoe miệng mang theo nụ cười!
Thứ đang cháy trong mắt chính là mũi nhọn không gì sánh kịp!

"Ta cắt sừng! Hai người cầm mắt! Tam kiếm chém ngưu vương!"

"Được!"

"Chọc bạo nó!"

Giờ phút này, chúng tình nguyện thấy ba người hung hãn như thế, vui vẻ không sợ hãi, trong lòng không khỏi sinh lòng kính nể!

"Lợi hại lợi hại! Nên nói thì phải nói, có chút ngầu!"

"Bọn họ cũng có thể dùng hành chém ra kiếm khí sao?"

"Ta nói bọn họ thế nào lại một đường công hành lá tới tận đây!"

"Nam thần! Người dạy tuyệt chiêu cho họ từ khi nào vậy?"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Giang Nam: Hả?

Không, không, không! Không, không!

Lão tử chưa từng dạy qua a!

Giờ khắc này, Giang Nam đột nhiên nhớ tới một màn trước đó đã nhìn thấy ở viện dưỡng lão!

Chờ đã!

Mấy cây hành lá này của các người không phải thật sự trộm từ trong vườn rau của Lưu bà bà đó chứ?

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trắng bệch, vẻ mặt chột dạ!

Điều đáng sợ nhất trên thế giới này không phải là khoe khoang không ai tin!

Mà là lão tử thuận miệng thối phồng, mấy người các người lại thật sự tin răm rắp!

Hành lá của ta và hành lá mà các người trộm từ vườn rau của Lưu bà bà, nó không phải cùng một giống có được hay không!

Hơn nữa cho dù các người lấy hành lá của ta, cũng cần phối hợp khẩu quyết cùng kiếm pháp để sử dụng a!

Ba anh em các người không phải là muốn dùng hành lá chém ngưu vương thật đó chứ?

"Ai ai! Không đúng! Hành lá không được! Các người..."

Nhưng mà giờ phút này đã không còn kịp rồi!

Sừng bò đang đến!

Tần Thụ nghiêng người về phía trước, chân trái sải bước, há mồm hét lớn một tiếng!

"Hành Bạo Khí Liệu Trảm!"

Hai tay Tần Thụ cầm hành lá mảnh liệt chém xuống!

Linh khí mãnh liệt rót vào hành lá, hành lá bình thường làm sao có thể chịu được như vậy?

Trực tiếp nổ tung!

Trong tay thừa hai đoạn hành trắng!

Tần Thụ vung vào khoảng không, hai tay nắm hai đoạn hành trắng, trong thời gian một phần ngàn giây chọc vào lỗ mũi thủ lĩnh đàn bò!

Tần Thụ: ???

Hành lá bạo phát? Thật sự nổ tung?

Còn kiểm khí thì sao? Còn kiểm khí dài 40 mét của lão tử thì sao?

Tại sao không giống như hắc nhĩ!

Mà Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc ở một bên cũng lần lượt ra tay!

Hành lá trong tay giống như sấm sét từ trong bầu trời nện xuống mạnh mẽ đâm vào trong mắt thủ lĩnh bầy trâu!

Hành lá cắm mắt!

Hành lá đã bị chọc nát!

Thủ lĩnh đàn bò: !!

Các người đây là đang đùa giỡn lão tử sao?

Hành lá chọc vào mắt, khiến nó cay mắt điên cuồng chảy đổ lệ!

"Rầm!"

Một phát sừng bò!

Tần Thụ: Phụt??

Cả người đều bị hút bay thành hình chữ "C", một ngụm máu liền phun ra!

Lập tức ngẩng đầu lên!

Tần Thụ trực tiếp bị lực lượng cuồng dã hút bay lên trời!

Chương 721 -

"A a a a ~ Lưu bà bà! Người..."

Giờ phút này, Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà cũng choáng váng, hành lá trong tay đều bị chọc nát!

Sao lại không dễ sử dụng?

Thủ lĩnh đàn b ò đều tức giận! Lấy hành lá đâm vào lỗ mũi ta là được rồi! Vẫn còn cấm mắt ta?

Ta liều mạng với các người!

Thân bò cường tráng xoay người một cái, chân trước chống đỡ mặt đất, vó sau nâng lên mạnh mẽ đạp ra!

Một cú đá sau đây tiêu chuẩn được sinh ra!

Móng bò to như dấu thép, thậm chí còn đá ra âm bạo!

Mãnh ấn trên người Tề Ngọc và Diệp Tinh Hà!

"Rầm! Rầm!"

Tề Ngọc: Phụt!

Diệp Tinh Hà: Phụt!

Ai có thể chịu đựng được?

Thân thể hai người giống như đạn pháo bị bắn ra ngoài, không biết đụng nát bao nhiêu đại thụ ven đường!

Không biết bay tới nơi nào!

Ngay lúc này, các tình nguyện viên choáng váng! Các linh võ giả cũng choáng váng!

"Không phải... Cái gì vậy? Một giây liền thua?"

"Vừa rồi khí thế dọa người như vậy, ta cho rằng bọn họ rất mãnh liệt!"

"Xách hành lá solo ngưu vương? Không phải là bọn họ muốn tự sát chứ?"

"Quả nhiên là xuất thân từ bệnh viện tâm thần, còn không thừa nhận!"

Ánh mắt của các tình nguyện viên nhao nhao rơi vào trên người Giang Nam!

Quả nhiên! Nam thần vẫn là nhất!

Người ta dùng hành lá liền chém ra kiếm khí, chỉ Nam thần làm được?

Giang Nam che mặt!

Lão tử biết sẽ có kết cục này a! Các người trước đó nên nói với ta một tiếng a!

Lại lật xe nữa rồi a?

Loại trang bức như thế này không phải người cứ muốn là được!

Giờ phút này Tần Thụ cơ hồ bị một bản thẳng lên trời, bay thẳng trên độ cao ngàn mét!

Thủ lĩnh đàn bò tức giận mũi bò bốc lên khí trắng, phun ra hai đoạn hành trắng!

"Mu muuu! Muu!"

"Đám tiểu nhân! Có thù báo thù! Có oán báo oán!"

Trong nháy mắt, đàn bò trực tiếp xao động, cào móng, trong mắt tất cả đều là hưng phấn!

Tần Thụ vừa từ trên cao ngàn mét rơi xuống!

Chỉ thấy thủ lĩnh đàn bò, bám móng, nhảy lên cao trăm mét!

Sừng bò hất một cái, trực tiếp khiến cho Tần Thụ lại tung bay!

Đem Tần Thụ Đỉnh truyền cho bò tuyết trắng!

Bò tuyết trắng nhảy lên, hung hãn đâm tới, lần nữa hất bay Tần Thụ!

Chỉ thấy giờ khắc này Tần Thụ giống như một quả bóng chuyền vậy! Đang tung bay trong đàn Đại Giác Nãi Ngưu!

Các tình nguyện viên chết lặng!

"Bóng chuyền? Mấy con bò này đang chơi bóng chuyền trên bãi cỏ à?"

"Đây có phải là hạng mục giải trí của bò hay không? Ăn cỏ! Ngủ đi! Chơi bóng chuyền? Ồ, không đúng! Là đánh Tần Thụ!"

"Linh thú nơi này quả nhiên cũng không bình thường a!"

Chỉ thấy giờ phút này Đỗ Nguyệt lấy điện thoại di động ra nhắm vào đàn bò không ngừng chụp, vẻ mặt hưng phấn!

Video này nếu được đăng lên, đám người chuyên đăng video kia chẳng phải vui điên sao?

Đội trưởng yên tâm! Ta sẽ đưa người lên đó! Đừng cảm ơn ta!

Giờ phút này anh trai mắt kính ở một bên nhiệt tình bình luận!

"Nhìn kìa! Lúc này bóng đã được chuyển cho bò số 3! Giết! Nhảy lên giết đi!"

"Bò số 2 liệu có thể bắt được không? Chúa ơi! Chèo thuyền cứu bóng! Nó bắt được rồi!"

"Mọi người đều có thể thấy được! Bóng chuyển không có được cơ hội hạ cánh! Đám bò này chẳng lẽ là tuyển thủ chuyên nghiệp sao? "

"Bò số 1 chạy nước rút ngàn mét, kỳ tích! Đó chính là kỳ tích! Má ơi! Bóng chuyển nôn ra máu!"

"Kiên trì! Chúng ta có thể thắng! Người không đơn độc!"

Tần Thụ: Phụt oa ~

Giang Nam che mặt! Đôi tình nhân hai người có cần phối hợp thiên y vô phòng tới như vậy hay không!

Một quay video? Một bình luận viên?

Con mẹ nó bóng chuyển thần thánh! Anh trai mắt kính cũng là một nhân tài!

Lúc này lực chú ý của đàn bò đều bị bóng chuyển hấp dẫn, căn bản không có người trông coi mảnh vỡ linh hạch!

Không thể không nói kế hoạch của Tần Thụ ở một mức độ nào đó đã cực kỳ thành công!

Lấy thể chất của Tần Thụ, chống đỡ thêm một lát nữa không phải là vấn đề!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Các người ở đây chờ, ta đi trộm!"

Hùng Nhị lôi kéo cánh tay Giang Nam, hiển nhiên rất là lo lắng!

Giang Nam sờ sờ cái đầu to của bí: "Không sao đâu! Thời khắc chuẩn bị rút lui!"

Nói xong thuận di một cái biến mất!

Tinh thần mọi người trực tiếp khẩn trương theo!

Chỉ thấy thân thể Giang Nam vài cái lóe lên ở trong đàn bò liên xuất hiện ở vị trí trung tâm!

Giờ tay lên búng một ngón tay, khổng chế lực hút của lỗ đen hư không!

Mảnh vỡ linh hạch cực lớn kia trực tiếp bị Giang Nam rút ra từ trong đất!

Lập tức một trùng động không gian mở ra, đầu kia mở ở cửa vào không gian dị độ!

Đóng lỗ đen hư không lại, linh hạch trực tiếp rơi vào trong không gian dị độ!

Cả quá trình ít hơn 3 giây! Không kịp nhận thấy những gì đang xảy ra ở đây!

"Có cần đơn giản nhanh như vậy không?"

"À... Tần Thụ tội gì phải ra tay!"

"Đúng là kẻ đáng thương bị cừu hận làm cho đầu óc choáng váng!"

"Mối thù này xem như càng kết càng sâu a!"

Đem mảnh vỡ linh hạch thu hồi, Giang Nam nhìn Tần Thụ bị

đẩy tới đẩy lui, không khởi đột nhiên rùng mình một cái!

Chương 722 -

Nếu không cứu sợ là sẽ xong đời a!

Không khỏi thuận di đi vào giữa không trung, ném ra xiềng xích hư không quấn lấy bóng chuyền một phen, giơ tay lên liền nhét một gốc nhân sâm nhỏ vào!

Chỉ thấy bóng chuyền đều bị đánh muồn xì hơi, Tần Thụ há mồm liền nôn ra một ngụm máu!

Khóc nói: "Kiếp này ta còn dám bỏ này không đội trời chung!"

Giang Nam trợn trắng mắt, vừa định nói chuyện đã cảm giác vô số tầm mắt rơi vào trên người mình!

Thủ lĩnh đàn bò quay đầu lại nhìn thoáng qua mảnh võ linh hạch đã biến mất, lại nhìn bóng chuyền bị Giang Nam cướp đi!

Lúc này đã nóng mắt!

Lúc trước có một con gấu đã trộm đi một mảnh võ linh hạch!

Lần này lại bị tên này tới đánh cướp một mảnh nữa?

Được rồi! Chúng ta không nói gì cả! Người cướp thì cướp!

Người cướp mảnh võ linh hạch của chúng ta!

Nhưng người không thể cướp bóng chuyền của chúng ta!

Thủ lĩnh đàn bò đỏ mắt: "Muuu!!!"

(Trả lại bóng chuyền của chúng ta!)

Trong lúc nhất thời đàn bò phần nộ, chạy như điên về phía Giang Nam!

Trận động đất lớn run rẩy! Khói bốc cuồn cuộn! Thanh thế mệnh mông!

Đàn gia súc! Một cuộc bạo loạn khác nổ ra!

Giang Nam: ???

--

Da đầu Giang Nam tê dại!

Đàn bò bạo loạn?

Đây chính là đàn bò cấp Hoàng Kim, mấy ngàn con!

Đi đến đâu quét sạch đến đó?

Coi như nhóm của mình cường đại, căn bản không sợ đàn bò công kích!

Nhưng dưới hình thức này đánh nhau rất thiệt thòi a!

Chỉ thấy Giang Nam liếc mắt nhìn Tần Thụ: "Dáng vẻ bọn chúng hình như rất muốn đòi người về?"

"Nếu không trả lại người lại là được rồi! Người ăn nhân sâm, vẫn có thể chơi với bọn chúng thêm hiệp hai!"

Tần Thụ nhắm chặt hai mắt, mặt liền trở nên trắng bệch!

Ôm lấy đùi Giang Nam, chết cũng không buông ra!

"Đừng mà Nam thần! Đừng mà!"

Người hãy sống có tình người tỵ đi!

Tuy lão tử nói có thù không đội trời chung với đàn bò này! Thế nhưng trâu bò chúng nó thế lực nặng a!

Lần sau! Lần sau báo thù là được rồi!

Lại nói hành rách kia vì sao lại vô dụng?

Chẳng lẽ dùng tư thế không đúng?

Hoặc là Nam thần trộm vườn rau của một Lưu bà bà khác?

Chúng ta chỉ là trộm nhảm?

Mặc cho Tần Thụ thông minh tuyệt đỉnh cũng không nghĩ ra đây rốt cuộc là nguyên lý như thế nào!

"Trời ơi! Đàn bò bạo loạn! Chạy đi! Không ai có thể chống đỡ được!"

"Chết tiệt! Mấy ngàn con thì sao mà chống đỡ được? Ngọn núi sắp bị phá san bằng!"

"Nguyệt Nguyệt! Đừng quay nữa Nguyệt Nguyệt! Chạy đi wow!"

"A? Đám người Tuyết Tuyết Dao Dao đâu rồi?"

"Đám khỉ đột kia cũng không còn!"

Giờ khắc này nhóm tình nguyện viên mới phát hiện, đám khỉ đột kia đã sớm nâng nôi bỏ chạy!

Đều chạy ra ngoài hơn mười cây số, mắt thấy sắp không thấy bóng dáng!

Trên nôi còn mang theo đám Ngô Lương Chung Ánh Tuyết!

Giờ phút này Hùng Nhị ngồi trên nôi không ngừng thúc giục!

"Chạy đi! Vượt nhanh!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao ngồi trên nôi vẻ mặt không nói gì!

Hùng Nhị người có cần nhanh nhẹn như vậy không!

Vừa thấy tình thế không đúng liền quay đầu bỏ chạy?

Không do dự chút nào sao?

Đám tình nguyện viên điên cuồng chạy trốn như điên, nếu như bị đuổi kịp, kết cục so với Tần Thụ không tốt hơn bao nhiêu a!

Đám người Ngưu Thanh Thanh rốt cục nhớ tới nỗi sợ bị đàn bò chi phối ngày đó!

Trước kia đám bò này còn là Bạch Ngân, bọn họ còn có thể trốn ở trên cây!

Bây giờ bọn chúng đã lên tới Hoàng Kim! Trở nên cao lớn hơn cả cây cối, căn bản không có chỗ trốn!

Giờ phút này đám linh võ giả kia cũng đều sợ run rẩy, một đám chửi bới!

Liều mạng chạy như bay!

Nhưng cặp sừng lớn với hình thể khủng bố tuyệt đối không chậm, căn bản không phải thứ đám linh võ giả kia có thể so sánh!

Những cặp sừng lớn chạy ở phía trước thỉnh thoảng ngẩng đầu lên, nương theo một tiếng kêu rên, liền có một người bay lên trời!

Mọi người nhìn mà da đầu tê dại, lấy hết sức bình sinh sử dụng!

Liều mạng chạy như điên!

Giang Nam không ngừng thuấn di trên bầu trời: "Cơ hội kinh doanh! Cơ hội kinh doanh!"

Một phen đem Tần Thụ lại đây: "Xì xầm xì xầm~"

Tần Thụ nuốt nước miếng: "Mẹ kiếp... Có đáng tin cậy không vậy? Nhưng mà ta sợ máu a! Ta kiên trì đến bây giờ còn chưa ngắt đã rất nể mặt rồi có được hay không? "

Giang Nam: "Chẳng lẽ người còn muốn chơi bóng chuyền với đám bò này? Nhìn thẳng về phía trước! Đừng nhìn vào máu mũi của người!"

"Người ngắt xủ người liền xong đời!"

"Tin vào Nam thần! Chuyện gì cũng đều ổn! Ta đã hố người bao giờ chưa!"

Tần Thụ:...

Người đã hố ta bao giờ sao?

1 tuần 7 ngày 24 giờ lúc nào cũng hố?

"Thật sự có thể chạy thẳng bọn chúng?"

Giang Nam nở một nụ cười thật tự tin

Tần Thụ cắn răng: "Chỉ dựa vào biểu tình này của người, được!"

Giang Nam nhếch miệng cười, trực tiếp móc ra một đôi dép lê cực tốt!

Tần Thụ cởi giày ra, trực tiếp mang dép lê nhỏ vào chân!

"Ta đã sẵn sàng!"

Giang Nam nắm lấy cổ áo của Tần Thụ mãnh liệt ném một cái:
"Đánh cược tính mạng của mình! Đi đi! Thiếu niên Truy Phong!"

Tần Thụ: ???

"A? Vừa rồi cũng không nói cần phải liều mạng a!"

Chương 723 -

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +1000!]

Chỉ thấy Tần Thụ bị Giang Nam từ trên cao trực tiếp ném đến trước đàn bò!

Ánh mắt của đàn bò giờ khắc này toàn bộ tập trung ở trên người Tần Thụ!

Chỉ thấy trong nháy mắt Tần Thụ rơi xuống đất! Hai chân điên cuồng cất bước, tựa như phong hỏa luân!

Tốc độ trong nháy mắt tăng vọt, thậm chí kéo ra một đường khói dài cuộn cuộn, trực tiếp vọt tới trước mặt mọi người!

Tần Thụ hưng phấn mặt đỏ bừng, Nam Thần thật sự không có lừa gạt ta!

Mang dép lê! Gió cũng không thể đuổi kịp ta!

Thiếu niên Truy Phong! Chính là ta đây!

Không khỏi quay đầu lại lớn tiếng rống to!

"Dép lê cực tốc không tầm thường!"

"Chúng ta mang nó vào chân!"

"Trên đường chạy trốn không cô đơn!"

"Phất tay cáo biệt Quỷ Môn Quan!"

"Muốn hỏi tìm dép lê này ở đâu?"

"Quầy hàng ~ Nam Thần!

Tần Thụ rống xong lại giơ một ngón cái hướng về bầu trời, tốc độ tăng mạnh, nhanh như chớp bay ra ngoài!

Trong nháy mắt đã bỏ lại mọi người ở phía sau!

Giờ phút này đám tình nguyện viên cùng linh võ giả đều điên rồi!

Đã là lúc nào!

Còn có tinh thần đi tiếp thị hàng hóa nữa?

Lại nói dép kia thật sự thần kỳ như vậy sao?

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao trên nôi sắt không nhìn được cười!

Nhất định là Tiểu Nam dặn dò đúng không?

Dù là lúc nào người không quên bán hàng hóa?

Tuyệt đối không bỏ qua chút cơ hội kinh doanh nào?

Bản thể của người sợ không phải là một cỗ máy bày hàng vô tình đó chứ?

Nhưng mà lực chú ý của đàn bò đều ở trên người Tần Thụ, vừa thấy hấn chạy xa!

Giờ phút này đều điên cuồng gia tốc như cuồng phong bão táp, những người tụt lại phía sau đều sắp bị dọa điên rồi!

Giang Nam cười hắc hắc, căn bản không do dự, bản thân cũng mang vào một đôi dép lê cực tốc!

Thuần di một cái đi xuống đất, hai chân vọt lên giống như

quạt, dưới chân sinh phong!

Trực tiếp đi tới trước mặt Ngự Thanh Thanh đang chạy như điên, cùng cô bảo trì tư thế ngang hàng!

Vẻ mặt tươi cười: "Tiểu Ngự, muốn mua dép lê không? Có màu hồng yêu thích của người nha!"

Ngự Thanh Thanh sắp dọa khóc, dưới tình huống nguy hiểm như vậy, vì sao Nam Thần còn có thể vân đạm phong khinh bán dép lê cho mình a!

"Muốn muốn! Nhưng... Nhưng ta không mang theo tiền, điện thoại di động cũng không có mạng!"

Cô biết quy củ Giang Nam, chỉ nhận tiền mặt hoặc chuyển khoản tại chỗ, ghi nợ? Không có cửa!

Giang Nam cười rục rờ: "Đều bạn bè! Làm thế nào ta có thể đòi tiền của người chứ?"

Ngự Thanh Thanh vẻ mặt cảm động! Nam thần cũng quá tốt một chút đi!

Giang Nam: "Đúng rồi! Người biết viết báo cáo nhiệm vụ thực địa sao? Ta cũng không biết viết như thế nào, thật khó a ~"

Ngự Thanh Thanh:...

Này, này! Người trả lại cảm động cho ta!

Có cần phải đề cập rõ ràng tới như vậy?

Ý đồ này của người đều bại lộ a!

"Ta sẽ viết! Ta có thể viết nó cho người được không?"

Giang Nam nhăn nhó nói: "Vậy thật ngại quá? Chuyện này

cũng không đúng! Nếu Hân Di đạo sư phát hiện..."

Ngư Thanh Thanh: !!

Thời khắc sinh tử này! Đừng có tiếp tục khách sáo nữa!

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh + 666!]

"Là ta đòi giúp người viết! Tất cả đều để ta gánh vác."

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Dép màu hồng số 36 đã chuẩn bị sẵn sàng!"

"Đơn hàng này cung cấp dịch vụ thay giày không cần ngừng lại! Lên đi!"

Trong lúc nói chuyện, Giang Nam đã chạy đến trước mặt Ngư Thanh Thanh, hơi cúi người!

Ngư Thanh Thanh đều ngây người rồi! Kích thích như vậy sao?

Dép lê này của mình không mua uống phí!

Khuôn mặt xinh đẹp không khỏi đỏ mặt trực tiếp nhảy lên lưng Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam cõng Ngư Thanh Thanh, cởi đôi giày lúc đầu của cô ra, thay dép lê cực tốc vào!

Sau đó lại buộc dây giày của cô buộc lên cổ Ngư Thanh Thanh!

Mà trong suốt thời gian hoàn thành loạt động tác này đều giữ vững tốc độ 100 km/h!

"Chúc ngài đua xe vui vẻ, nhớ tuân thủ quy tắc giao thông nha!"

Nói xong buông Ngư Thanh Thanh xuống, chỉ thấy khuôn mặt

nhỏ hừng phần của cô đồ bưng! Hai chân vọt ra tàn ảnh!

Tốc độ tăng vọt, đảo mắt đã bỏ xa đàn bò!

Một màn này khiến cho tất cả mọi người sợ hãi!

Không phải chứ? Nó thực sự có tác dụng sao? Thần khí cứu mạng a!

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, thuận di một cái liền đi tới trước mặt Đỗ Nguyệt!

Vẻ mặt tươi cười: "Muốn dép lê không? Có..."

Đỗ Nguyệt: "Một tuần bài tập chú văn học! Ta muốn tranh giành để viết nó cho người, không phải lỗi của người!"

[Giá trị oán khí từ Đỗ Nguyệt + 666!]

Giang Nam: ???

Hiện tại mọi người đều thẳng thắn tới như vậy sao?

Trực tiếp công Đỗ Nguyệt thay dép lê cực tốc!

"Bởi vì vị khách hàng này cực kỳ phòng khoán, tặng kèm 1 km khoảng cách khởi hành! Giúp người giành chiến thắng trên vạch xuất phát!"

Nói xong thuận di đưa Đỗ Nguyệt ra ngoài 1 km, cô đáp xuống đất trực tiếp vọt ra ngoài!

Giang Nam lại thuận di tới trước mặt Thỏ con!

Chưa nói gì, Thỏ con vội vàng giơ tay lên: "Ta giúp người đỡ rác cả học kỳ! Chính là cái thứ treo bên cạnh bàn học của người!"

Chương 724 -

Giang Nam: "Lên xe! Thay giày!"

Thở con đổi giày xong cũng nhảy nhót ra ngoài, cô cảm thấy mình kiểm lời!

Ha ha!

Giờ phút này anh trai mắt kính sắp điên rồi! Mắt thấy sừng bò sắp đâm tới mình rồi!

"Nam thần! Ghi chú linh lực mạch học một tuần! Nào nào! Người đến đây!"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, thuận di một cái liền qua đó!

Giơ tay lên nhét một đôi dép lê vào lòng hắn!

"Đã nói rồi! Đừng hối hận!"

Nói xong lấy ra quyển sổ nhỏ, dùng bút ghi lại từng giao dịch trên đó!

Anh trai mắt kính sắp điên! Người có cần thông dong bình tĩnh như vậy không?

"Nam... Nam thần! Thay giày cho ta!"

Giang Nam liếc mắt nhìn: "A! Tự mình thay đi! Đàn ông con trai với nhau mà còn đợi ta thay giày? Mơ đẹp!"

Nói xong thuận di một cái liền không thấy bóng dáng...

Anh trai mắt kính: ???

Không phải tặng kèm dịch vụ thay dép không cần ngừng lại sao

Anh đi rồi?

Như vậy liền đi rồi sao?

Ta vẫn chưa lên xe!

Chẳng phải người đã nói khách hàng là Thượng Đế, tặng kèm dịch vụ đổi dép lê sao?

Đối đãi với nam và đối đãi với nữ khác nhau nhiều như vậy sao?

Đàn bò đã đuổi ngay phía sau mình! Người lại bảo lão tử làm sao đổi dép?

"Ah ah! Liều mạng! "

Chỉ thấy anh trai mắt kính trực trực tiếp đặt dép lê trên tay, bàn tay gắt gao giữ lấy dép lê, lập tức lộn về phía trước!

Hai tay chống xuống đất! Trực tiếp đứng ngược!

Hai cánh tay trực tiếp đánh từng trận tàn ảnh, dùng tốc độ khủng bố cuồn cuộn chạy ra ngoài!

Bỏ lại đàn bò phía sau thật sao!

Giang Nam kinh ngạc!!

Anh trai mắt kính! Con mẹ nó người thật sự đúng là nhân tài a!

Thao tác này của người quả thực khai sáng cho ta!

Còn có thể làm vậy sao?

Mang dép vào tay? Rốt cuộc mạch não của người có cái gì!

Dép lê cực tốc còn có thể dùng như vậy sao?

Nếu tay chân này đều mang vào, đổi thành chế độ bốn bánh chẳng phải sẽ lên trời luôn sao!

Giờ phút này tất cả mọi người đều bị hành động của anh trai mắt kính chấn động không nhẹ!

Bởi vậy có thể thấy được! Con người đối mặt với sống chết thật sự không biết xấu hổ a! Bất cứ chuyện gì cũng có thể làm được!

Sau khi có một số ví dụ thành công, các tình nguyện viên trực tiếp reo hò!

"Nam thần! Ta tình nguyện giúp người dọn dẹp khu vực nhiệm vụ một tuần!"

"Ta tự nguyện mời người ăn cơm gà hầm nấm một tháng!"

"Ta tự nguyện giúp người viết bài tập môn Linh Khư!"

"Em họ ta rất xinh đẹp! Chân dài, đã tốt nghiệp, đang ở nhà, chưa có bạn trai!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Người anh em này! Hãy nhận lấy dép lê của ta! "

"Không phải vì em họ của người! Chủ yếu là vì tình bạn học của chúng ta!"

"Ừm ~ Cho wechat em họ người rồi nói tiếp!"

[Giá trị oán khí từ Vương Đắc Qua + 666!]

Các tình nguyện viên đã mua được dép lê cực tốc!

Giang Nam hài lòng nhìn hai trang ghi nhớ của mình!

Tài khoản Wechat của hơn 20 em gái!

Còn có hơn 70 bạn học nhiệt tình tranh giành để giúp mình làm bài tập về nhà, làm vệ sinh, mời ăn cơm!

Má ơi! Hóa ra mình lại được mọi người chào đón như vậy sao?

Giang Nam! Người cũng quá đỉnh!

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Các tình nguyện viên nhao nhao chống ngược chạy trốn, cảnh tượng kia... Rít ~

Giờ phút này, đám linh võ giả dân gian kia đã sớm chạy không nổi!

"Mau đến đây! Chúng ta cũng muốn mua dép! Nhanh lên, đừng cứ lo cho bọn họ nữa!"

"Nhanh lên! Lửa cháy tới nơi rồi! Lão tử chạy không nổi a!"

"Bán ta trước! Ta sẽ trả anh 100 vạn! Không khoác lác!"

"Ta nữa ta nữa!"

Giang Nam liếc mắt nhìn đám linh võ giả dân gian này một cái, liếm liếm môi, ánh mắt trong suốt!

Giống như đang nhìn vào một đám cừu béo đang chờ làm thịt!

Những linh võ giả dân gian này mượn danh nghĩa đến tìm kiếm cứu hộ để tiến vào, chẳng những không hỗ trợ tìm kiếm cứu hộ!

Ngược lại tự chạy đến đảo tu luyện, gây chuyện thêm loạn!
Gây ra trở ngại lớn cho công tác tìm kiếm và cứu hộ!

Hiện tại gài bẫy bọn họ, Giang Nam cũng không có chút gánh nặng tâm lý nào!

Không khỏi thuận di đi tới tiền tuyến của đàn bò!

Một người đàn ông trung niên mập mạp chạy vội vàng, đầu đầy mồ hôi!

Mắt thấy sừng bò phía sau sắp đâm tới, đều khiến hắn sợ run rẩy!

"Dép lê! Một đôi dép!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Có thể! Miễn là có tiền mặt! Không ghi nợ!"

Tên mập đều gấp gáp tới phát điên: "Tiến vào Linh Khư ai mang theo tiền mặt! Ta... Ta..."

"Đồng hồ! Cái đồng hồ này đưa cho anh! Patek Philippe! Đủ chưa?"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên

"Lấy xuống, lấy xuống!"

Tên mập gấp gáp lau đổ mồ hôi, vội vàng cởi đồng hồ ra đưa cho Giang Nam!

Nhưng chỉ trong chốc lát, sừng lớn phía sau đã đuổi kịp, mắt thấy mình sắp lên trời!

Tên mập mạp nóng nảy: "Cứu ta! Cứu ta!"

Giang Nam nhướng mày: "Được nha! Phải thêm tiền!"

[Giá trị oán khí từ Vương Khang + 666!]

Mẹ nó người nào phải đang bán hàng?

Người đây rõ ràng là cướp bóc a! Quang minh chính đại cướp!

Đàm Đại Giác Nãi Ngưu này là do người thuê tới để đuổi đánh chúng ta đúng không?

Chương 725 -

"Dây chuyền vàng một cân ruồi! Cứu ta! "

Giang Nam nhận lấy dây chuyền vàng lớn, cười rất vui vẻ!

"Rào cản không gian!"

"Rầm!"

Bò sừng lớn phía sau Vương Khang đâm mạnh vào rào cản không gian!

Lực công kích cực lớn trực tiếp đâm nát xủ, một mặt đầy máu!

Vương Khang bị dọa nuốt nước miếng! Chỉ với bản lĩnh này! Hẳn căn bản không sợ sự tấn công của đàn bò này phải không?

Tóm lại người chạy theo chính là vì bán hàng cho chúng ta?

Người có phải là ma quỷ không?

Đem chiếc đồng hồ nhỏ và dây chuyền vàng lớn ném vào không gian dị độ, Giang Nam nhét cho hẳn một đôi dép lê, đảo mắt liền không thấy bóng dáng!

Lại đi tới chỗ người tiếp theo cướp bóc... Phi! Là bán dép lê!

Cái gì mà phở thúy nhẫ bông tai! Vòng đeo bật lửa điện thoại di động! Mascara son môi dây chuyền! Dây nịch buộc tóc kìm bấm móng tay

Chỉ cần là thứ trên người bọn họ mang theo, ngoại trừ một bộ

quần áo dùng để mặc! Còn lại toàn bộ đều bị Giang Nam cạy xuống!

Một thứ cũng không để thừa!

Danh sách giá trị oán khí đều bùng nổ!

"Thật sự cái gì cũng không có? Chỉ với thứ này... Người liên muốn ta bán cho người!"

Giang Nam đen mặt! Nhìn một gói băng vệ sinh ban đêm trong tay mình với vẻ mặt không nói nên lời!

Cái này không đáng tiền! Ta không thể sử dụng nó!

Giờ phút này em gái tóc đen dài này vốn đã chạy tới mức đỏ cả mặt, giờ lại càng đỏ hơn!

"Thật sự không có! Trên người chỉ mang theo một gói này, ta... Ta..."

"Thật sự không được... Ta hôn người một cái là được!"

Giang Nam: ???

"Một gói này của người cũng không đủ mua đôi dép của ta! Người còn đòi hôn ta nữa?"

"Muốn hôn ta phải thêm tiền! Ta đều lỗ chết rồi!"

Khuôn mặt nhỏ của cô gái trong nháy mắt đen hơn!

Này, này! Ý ta là hôn người một miếng bù đắp chênh lệch!

Người chịu lỗ không phải là ta sao?

Người chướng mắt ta cỡ nào a, tóm lại người cảm thấy bị ta hôn một cái là chính người chịu lỗ sao?

Người nghĩ sao, đúng là đánh chết không lỗ chịu vốn a

[Giá trị oán khí từ Đường Lộ Lộ +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đây không còn là một thằng nam sắt thép bình thường nữa!

Đây phải là thằng nam hợp kim titan ah!

Cảm thấy bị xúc phạm!

Giang Nam mang vẻ mặt do dự nhìn gói đồ trong tay, cũng không tính là dùng không được, về sau có thể dùng để băng bó vết thương gì đó!

"Mai! Bước sang anh! "

Nói xong trực tiếp lấy ra một đôi dép lê nhỏ ném cho Đường Lộ Lộ!

.....

Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc từ trên mặt đất bừng tỉnh, mặt đều bị móng bò ấn xanh!

Hai người liếc nhau một cái, đều là vẻ mặt khó hiểu!

Đại hành thánh kiếm vì cái gì lại vô dụng? Đều rút từ vườn rau của Lưu bà bà mà ra a!

Chuyện này không khoa học!

Đang lúc hai người nghi hoặc, liền nhìn thấy một đám sinh vật chống ngược cơ thể, cánh tay như bánh xe điên cuồng quạt, hô hào đi qua!

Biểu tình trên mặt tràn đầy hoảng sợ!

"Cái gì vậy? Trồng cây chuối mà lại nhanh như vậy sao? Loại linh thú mới nào? Linh thú trên đảo này quả nhiên không bình thường!"

"Ai có thể cho ta biết đây là nơi nào?"

Quý mới biết hai người bị một cái móng bò đá ra ngoài bao xa a!

Sau đó liền cảm giác mặt đất điên cuồng chấn động!

"A? Có động đất sao?"

"Hoạt động địa chất ở Linh Khư này rất tích cực, cũng không biết. Rít ~"

Lời còn chưa dứt, đã thấy một đám bò chạy như điên tới đây, móng bò vô tình rơi xuống!

"Con mẹ nó! Chạy đi! Chạy đi!"

"Tạo nghiệt a!"

"Rầm rầm!"

Hai người vừa mới đứng lên đã bị đàn bò vô tình chà đạp! Trong nháy mắt nhấn chìm trong đó!

.....

Hùng Nhị sớm đã chạy, một đám khỉ đột đã sớm khiêng đám người Chung Ánh Tuyết chạy thẳng đến bờ đảo nhỏ!

Lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Đang lúc bọn họ quay đầu nhìn lại, xem Giang Nam đã chạy đến đâu!

Chỉ thấy Tần Thụ chảy máu mũi, một đường chạy như điên từ trong rừng cây vọt ra!

"A? Kết thúc rồi à? Đám bò đó hẳn là không đuổi kịp!"

"Ha ha! Dép lê của Nam thần thật tuyệt vời! Quả thực là thần khí chạy trốn a!"

"Ừm, đã đến lúc dừng lại... Dừng lại... ???"

Sao hẳn không dừng lại được?

Biểu tình của Tần Thụ dần dần trở nên hoảng sợ!

Giờ khắc này, hẳn cảm giác chân không do mình khống chế, điên cuồng di chuyển!

Cũng không có chút dấu hiệu dừng lại được! Căn bản không phanh được xe!

Mắt thấy sắp lao vào hồ nước!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ...]

Dừng lại! Dừng lại! Dừng lại cho lão tử!

Không còn đường nữa!

Nhưng để giày không hỏng, chân cũng không dừng lại được!

Trong sự chứng kiến của Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, Hùng Nhị cùng một đám khỉ đột, Tần Thụ trực tiếp vọt vào trong hồ!

Hai chân cất bước, bọt nước bắn ra xa mấy chục mét, dùng tốc độ kinh người cuồng bạo đi trên mặt nước!

Kinh công lướt nước hàng thật giá thật! Cầm đầu chạy như

một cơn bão!

Tần Thụ: "Ah ah ah! Nam thần! Đúng là sai lầm khi tin vào người mà!"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +1000!]

Chương 726 -

Đang lúc đám người Hạ Dao mang về mặt kính ngọc, chỉ thấy một đám người đang trồng cây chuối từ trong rừng cây điên cuồng vọt ra, ai nấy mang về mặt hoảng sợ!

Lao thẳng xuống hồ!

Anh trai mắt kính, tất cả họ đều phát điên, không!

Thật sự điên rồi!

Cái dép lê chó má này, tay cũng không nghe sai khiến!

Tựa như uống phải thuốc! Căn bản không dừng lại được!

Bỏ cũng không bỏ được, phía trước đã không còn đường nữa rồi!

[Giá trị oán khí từ anh trai mắt kính +1000!]

[Giá trị oán khí từ Đỗ Nguyệt...]

[Giá trị oán khí từ Ngự Thanh Thanh...]

Giờ phút này anh trai mắt kính trong lúc cấp bách nảy ra ý tưởng, vội vàng hạ hai chân làm phanh!

Nhưng đều cày đất ra hai cái rãnh cũng không phanh lại, hai tay cào quá mãnh liệt a!

Có mấy lần cố gắng đứng lên, vì vậy hai tay rời khỏi mặt đất!

Nhưng đà của hai chân căn bản không theo kịp tốc độ của hai tay!

Vừa định đứng lên, tay liền cào ra ngoài trước!

Trong ánh mắt hoảng sợ của đám người Chung Ánh Tuyết, anh trai mắt kính trông cây chuối lao xuống hồ!

Nằm sấp trên mặt nước, hai tay quất giống như cánh quạt, bọt nước tách ra mấy chục mét!

Cả người giống như một chiếc thuyền ca nô bơi ra ngoài, tốc độ kinh người!

"Ừng ục ùng ục~ khụ khụ! Ục ục~"

[Giá trị oán khí từ anh trai mắt kính +1000!]

Không riêng gì anh trai mắt kính, đám tình nguyện viên và linh võ giả dân gian cũng điên cuồng mang theo oán niệm tràn đầy, toàn bộ hóa thân thành đua thuyền, cuồn bão ở trên mặt nước!

Phía trước có khinh công lướt nước! Phía sau có thuyền ca nô tăng tốc trên mặt nước!

Nơi đi qua, bọt nước dâng lên, để lại từng đường cầu vồng!

Giá trị oán khí đều nổ tung!

Khung cảnh đó... Ai~

Đám người Chung Ánh Tuyết đều choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Một đám vừa mới xông tới... Có thực sự là con người không?

Đúng lúc này, Giang Nam ngâm nga khúc nhạc từ trong rừng cây chạy ra!

Sau đó hần liền nhìn thấy đám người Tần Thụ cùng anh trai mắt kính cuồn bạo trên mặt nước!

Trông mắt thiếu chút nữa trừng ra!

Hôm nay thật đúng là không ngừng gặp được niềm vui bất ngờ a, dép lê cực tốc còn có thể dùng cho đường thủy?

Thần kỳ!

Kinh công lướt trên mặt nước? Giang Nam không khỏi nóng lòng muốn thử!

"Tuyệt Tuyệt Lang Diệt! Hùng Đại Hùng Nhị! Ngồi vào nôi đi!"

Ba người một gấu giờ phút này vẫn ở trong trạng thái bối rối, nhưng vẫn thành thật ngồi vào nôi sắt!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay ném ra hai đạo xiềng xích hư không buộc vào tay cầm nôi!

Vì thế trong một trận tiếng kinh hô, Giang Nam kéo hai cái nôi sắt lướt như điên trên mặt nước!

Nôi sắt nhảy tới nhảy lui trên mặt nước!

Hạ Dao hưng phấn đỏ mặt: "Hắc hắc~ nôi sắt lướt sóng? Cái này cũng quá kích thích đi thôi? Ha ha!"

Chung Ánh Tuyết sợ hãi gắt gao bám lấy nôi sắt!

Căn bản không dám mở mắt ra!

Chỉ thấy bên bờ sông, khỉ lông trắng nhếch miệng, phất tay một trận với mọi người, tựa hồ là đang cáo biệt!

Hùng Nhị cũng vẫy vẫy tay

Hắn cũng chào tạm biệt đàn em của mình!

Giang Nam càng tăng nhanh!

Cảm giác lướt nhanh trên mặt nước cũng quá sướng khoái!

So với trên đất liền hoàn toàn là hai chuyện khác!

Chờ đã!

Dép lê cực tốc cần phải mài mòn đế giày mới có thể dừng lại đúng không?

Trên đất còn có khả năng mài mòn, nhưng trong nước, chân trượt phồng cũng không mòn được a!

Mẹ nó!

Ta dường như đã tạo ra rất nhiều động cơ vĩnh cửu!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trong nháy mắt đã trắng bệch!

Mình ngược lại không sao, vấn đề là đám người Tần Thụ a!

Cái này chẳng phải chạy tới mất mạng luôn sao?

Hơn nữa, Hồ Thiên Đảo! Hồ nguy hiểm hơn nhiều so với đảo!

"Tiểu Nam? Sao mặt người lại trắng bệch? Có phải là chân bị nước hồ làm lạnh không?"

"Dừng lại đi! Bàn chân bị lạnh quá lâu sẽ hỏng mất, ban đêm ngủ sẽ tê dầm!"

Giang Nam khóc không ra nước mắt, ta cũng muốn dừng lại, nhưng điều kiện không cho phép ah!

Giờ phút này, một đám tình nguyện viên cộng thêm linh võ giả đều cuồng bão trong hồ!

Nếu không dừng lại được, thậm chí tính toán trực tiếp bơi về cứ điểm đảo Táo!

Nhìn Giang Nam kéo hai cái nôi sắt chạy như bay trên mặt nước, mọi người trầm mặc!

Quả nhiên! Bất kể lúc nào, Giang Nam vẫn giữ được vẻ ngầu!

Một đám thuyền ca nô điên cuồng hướng về đảo Táo, cảm giác linh khí trên mặt hồ xung quanh tăng vọt!

Không khỏi kinh ngạc, đây là tình huống gì?

Đúng lúc này, Hạ Dao khịt mũi, sắc mặt đột nhiên biến đổi: "Tiểu Nam! Không tốt! Có..."

"Ầm!"

Bọt nước văng khắp nơi, sóng trắng chồng lên nhau, một cái miệng khổng lồ như hố sâu đột nhiên phá vỡ mặt nước!

Thối ra làn gió tanh hôi, răng nanh dữ tợn, một ngum cắn xuống!

Tần Thụ đang chạy: "Ừ? Trời tối rồi sao?"

"Ầm!"

Cái miệng khổng lồ tựa như hố sâu nhanh chóng khép lại! Một đầu Thương Long Thú có hình thể gần 30 mét nhẩy ra khỏi mặt nước, lập tức nặng nề rơi xuống hồ!

Nhấc lên sóng lớn cao mấy mét, nuốt chửng Tần Thụ!

Bạch kim 3 sao?

Khuôn mặt nhỏ của tất cả mọi người trắng bệch! Điên cuồng liều mạng!

Chương 727 -

Thường Long Thú Bạch Kim 3 sao? Có nhầm lẫn gì không!

Hồ là thiên hạ của nó! Tuyệt đối bá chủ trong nước a!

Giờ phút này mọi người bơi trong hồ không khác gì môi nhử nhỏ a!

Giang Nam: !!

Không khỏi buông nổi sắt ra! Thuấn di một cái vọt lên bầu trời, quan sát từ xa!

Tìm thấy một hòn đảo khoảng 20 mét cách đó vài hải lý!

Hô lên: "Tất cả tản ra! Có một hòn đảo theo hướng 7 giờ! Ra khỏi hồ trước!"

Nói xong thuấn di một cái không còn bóng dáng!

Đang lúc mọi người nghi ngờ Giang Nam đi đâu, ba giây sau!

Giang Nam mang theo Tần Thụ người đầy nước miếng, mặt đều bị dọa trắng xuất hiện trên cao!

Nhanh chóng được Giang Nam xách từ trong cổ họng Thường Long Thú ra ngoài!

Không gian bên trong miệng của Thường Long Thú vô cùng rộng lớn, cho nên thuấn di đi vào cũng không phải là vấn đề lớn!

"Đi lên đảo trước! Đốt đế dép! Khi nào mài mòn đế dép, lúc đó sẽ dừng lại!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người chạy tới đảo nhỏ kia!

Hạ Dao vừa thấy tình thế không đúng, trực tiếp nhảy xuống nước, chân sói đập mạnh, đẩy nổi sắt đi tới!

Ngô Lương cùng Hùng Nhị cũng điên cuồng chèo thuyền!

"Đây chẳng phải chính là đầu Thương Long từng nuốt chửng của chúng ta sao?"

"Bạch Kim 3 sao? So với Hùng Nhị đều mãnh liệt hơn? Làm thế nào nó có thể?"

"Năm đó khi Hồ Thiên Đảo còn là Linh Khư cấp Bạch Ngân, tên này cũng đã Hoàng Kim rồi! Hơn nữa xung quanh nó sao lại lượn lờ linh khí?"

Ba người một gấu liếc nhau, vẻ mặt hoảng sợ!

Con thú này sẽ không nuốt một mảnh linh hạch đói chứ?

Giờ phút này Giang Nam ở trên mặt nước chạy vòng, Thương Long Thú ẩn dưới nước, mình căn bản tìm không thấy!

Mà nhóm tình nguyện viên cùng linh võ giả giờ phút này đang cuồng bơi trên mặt nước!

Khuôn mặt đầy sợ hãi!

Đã có người leo lên được hòn đảo nhỏ, điên cuồng dùng đá bào mòn đế dép tại chỗ!

Bốc lên khói trắng, dưới chân đều sụp đổ!

Cũng không biết nham thạch gì tạo thành đảo nhỏ này, cứng rắn đến cực điểm!

Nhưng không đo lại số lượng người nhiều, giẫm lên đảo nhỏ!

Khói trắng bốc lên bốn phía, tia lửa xẹt ra, không biết còn tưởng rằng trên đảo đang bốc cháy!

Toàn bộ hòn đảo đang run rẩy! Lấy hòn đảo nhỏ màu đen làm trung tâm, từng gợn sóng khuếch tán ra ngoài!

Ngay sau đó!

Cách đó 1.000 mét! Thương Long Thú lần nữa phá nước mà ra, một ngụm đem Đường Lộ Lộ nuốt vào miệng!

Giang Nam một lần nữa thuấn di biến mất!

Ba giây sau xác Đường Lộ Lộ ra!

Thương Long Thú không ngừng phá nước mà ra, ăn linh võ giả!

Giống như cá mập hổ đuổi theo đàn cá mòi!

Nhưng không có ngoại lệ, toàn bộ để được Giang Nam xách ra, lông cũng không ăn được!

Thương Long Thú phẫn nộ!

Lão tử chỉ ăn một bữa cơm!

Mẹ nó đều ăn vào miệng, người đều có thể vớt ra?

Đều đã hơn chục lần! Còn chưa đủ sao?

Đều uống công lão tử ăn sao?

Đáng giận nhất là người vớt ra thì vớt ra đi!

Lại con nhỏ nước bọt trong miệng ta!

Mặc dù ta không phải là con người! Nhưng người thì đúng là súc vật!

Thương Long Thú nóng mắt!

Từ trên mặt nước nhảy lên, nhắm ngay khoảng cách tới Giang Nam!

Mở cái miệng lớn tựa như chậu máu ra , mạnh mẽ cắn xuống!

Giang Nam nhếch miệng cười!

"Thủy Động: Bí thuật vòi chữa cháy!"

Trùng động không gian nhanh chóng mở ra trước người!

Một đầu mở trước người, một đầu dưới mặt hồ sâu 500 mét!

Bởi vì áp lực nước dưới đáy hồ thật lớn, cột nước từ trùng động không gian tuông ra vô cùng mạnh mẽ!

Trực tiếp chảy đến cổ họng Thương Long Thú!

"Ừc ùng ục ùng ục~ Ừc ục!"

Thương Long Thú: !!

"Khụ khụ! Nắc ~"

Thương Long Thú quay đầu nện xuống mặt nước, đều sặc ra nước mắt!

Ta đường đường là Thương Long Thú! Thân là bá chủ trong nước!

Mẹ nó hôm nay lại để cho nước sặc cổ họng?

Lão tử nhất định phải nhai nát người!

Nường theo một tiếng rống điên cuồng của Thương Long Thú!
Linh khí bùng phát!

Dòng nước xung quanh phẳng phất như có sinh mệnh, lưu chuyển cực nhanh!

Từng mũi tên nước đột nhiên từ trong hồ bắn ra!

Uy lực kinh người!

Giang Nam lấy rào cản không rào cản ngăn cản, thậm chí bị mũi tên nước đâm ra vết nứt!

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút mạnh mẽ phát ra trước mặt Thương Long Thú!

Thân thể cực lớn nhanh chóng bị kéo lên, nhưng lực hút cường hãn như thế cũng chỉ lột bỏ mấy miếng vảy giáp trên người mà thôi!

Giang Nam: !!

Lực phòng ngự khủng bố này là gì?

Linh thú cấp Bạch Kim bình thường tuy mạnh, nhưng còn chưa tới mức lỗ đen hư không cũng không thể lay động!

Hơn nữa uy lực kỹ năng của con hàng này cũng rất lớn, linh khí lượn lờ quanh người tựa hồ tăng thêm lực công kích cho nó!

Hạ Dao đã bơi lên đảo nhỏ vội vàng nói: "Tiểu Nam! Nó có thể đã ăn mảnh vỡ linh hạch? "

Giang Nam sửng sốt!

Lúc này mới nhớ tới hai mảnh vỡ linh hạch mình lấy được lắp ráp lại gần như là hai phần ba!

Khối cuối cùng trong bụng Thương Long Thú sao?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hôm nay lão tử không chỉ không cho người ăn! Còn phải bắt người nôn ra thứ đã nuốt!"

Chương 728 -

Hoàng Kim đối cứng Bạch Kim 3 sao?

Giang Nam cảm thấy mình cũng không phải không thể thắng!

Chỉ cần xuống tay!

Chỉ thấy lúc này Thương Long Thú đã lặn xuống dưới nước!

Trong nước xuất hiện từng bóng đen khổng lồ từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến!

Số lượng vô cùng kinh người!

Trong lúc linh khí bạo dũng, cả mặt hồ đột nhiên nổi lên sóng to!

Trong nháy mắt lại hình thành một vách tường sóng lớn cao hơn 50 mét!

Lấy Thương Long Thú Vương cầm đầu, mấy trăm Thương Long Thú cấp Hoàng Kim đều ẩn giấu trong sóng!

Lấy lực lượng của cả tộc quần nhắc lên đợt sóng lớn!

Mang theo một đám đàn em cuồng lãng tiến đến!

Trong lúc nhất thời vô số mũi tên nước từ trong sóng lớn vọt ra!

Da đầu Giang Nam tê dại!

Cái này còn đánh cái rắm a, mình ngược lại không sợ!

Thế nhưng tình nguyện viên cùng linh võ giả đều ở trên đảo!

Một con sóng lớn này ập xuống! Cả ngọn núi đều có thể bị đập nát, huống chi là người?

Hòn đảo nhỏ đó chỉ lớn hơn 20 mét!

Có thể chịu đựng được... Một hòn đảo?

Mẹ kiếp? Hòn đảo đâu?

Giang Nam quay đầu lại vẻ mặt ngạc nhiên!

Hòn đảo đã biến mất?

Chỉ thấy xa xa trên mặt hồ, hòn đảo nhỏ hơn 20 mét giờ phút này đã vươn ra bốn chân, một cái đầu!

Bốn móng vuốt rũa liễu mạng chèo!

Nhanh chóng ở trên mặt nước vọt ra tốc độ hơn trăm bước!

Trên lưng rùa, tất cả mọi người đang chạy nhanh trên mặt nước!

Giờ khắc này, vô luận là tình nguyện hay là linh võ giả đều choáng váng, phi thường kích động!

"Đây không phải là một hòn đảo nhỏ? Ha ha! Là một Diệu Oa Linh Quy?"

"Không đúng không đúng, một con rùa làm sao có thể chạy nhanh như vậy? Tốc độ này đã đột phá giới hạn chủng tộc của bọn nó rồi!"

"Quan tâm làm gì! Sóng lớn cao như vậy, còn tưởng rằng sẽ bị đánh chết! Trời không bao giờ tuyệt đường người!"

"A... Người có chắc là nó có thể bơi qua cơn sóng lớn này không?"

Ba người Chung Ánh Tuyết cùng một gấu liếc nhau, không khỏi nhớ tới phương tiện giao thông đã sử dụng lúc trước trong trận đấu Ngôi Sao!

Cùng một con rùa?

Dù sao cũng không phải rùa gì cũng có thể tùy tiện phá vỡ cực hạn chủng tộc a!

Giang Nam thuận di mấy cái đã lên tới đảo nhỏ, nhanh chóng dùng đá dưới chân bào mòn đế dép!

Cuối cùng cũng làm mòn được đế dép, bàn chân nhỏ bé cháy đen!

Giang Nam vừa lên đảo!

Toàn bộ hòn đảo run rẩy mạnh hơn!

Trên mặt Diệu Oa Linh Quy đều là sự hoảng sợ!

Má ơi!

Tên ác quỷ đó lại đến nữa!

Năm đó cũng không biết cho mình ăn cái gì, bảo bảo dưới sự gia tốc nitơ căn bản không dừng lại được!

Chính là ngày hôm đó, nó biết được, thế giới này hóa ra có kết thúc ah!

Em bé ta có thể sống cho đến ngày hôm nay cũng không phải là dễ dàng ah!

Hôm nay tên ác quỷ đó lại đến!

Còn mang theo một đám nhân loại, ở trên mai rùa của ta không ngừng chà đạp ta, khiến cho ta mai rùa tóe ra cả tia lửa!

Mẹ nó! Đám nhân loại này đều là kẻ xấu a!

Vừa thấy Giang Nam nhìn lại! Biểu tình trên mặt Diệu Oa Linh Quy cứng đờ, mảnh liệt quay đầu lại, căn bản không dám nhìn Giang Nam!

Giang Nam nở nụ cười như ma quỷ: "Trùng hợp!"

Giờ phút này sóng lớn đã đạt tới 70 mét, từ xa nhìn lại giống như là một bức tường nước!

Tốc độ của Diệu Oa Linh Quy coi như có nhanh hơn nữa! Vậy cũng không nhanh hơn bá chủ Thương Long trong nước a!

Mắt thấy sắp bị công kích tới!

Hơn nữa trong làn sóng lớn thỉnh thoảng bắn ra mũi tên nước, đánh vào mai rùa!

Đông đảo linh võ giả cùng tình nguyện viên vô cùng gấp gáp!

Không ít hệ nguyên tố chủ công đứng ra đối chọi với sóng lớn!

Nhưng toàn bộ đều bị sóng lớn ngăn trở, căn bản không đủ thương được bản thể của Thương Long Thú!

Tần Thụ nóng nảy: "Tất cả mọi người đừng đánh! Đánh Thương Long Thú có ích lợi gì? Lại không đánh được! Chúng ta đánh Diệu Oa Linh Quy đi!"

Rùa linh thiêng Diệu Oa: ???

Tần Thụ: "Cái này tựa như đạo lý cưỡi quắt roi a! Nó vừa đau chạy không phải sẽ nhanh hơn sao? Chỉ cần chạy ra khỏi phạm vi mũi tên nước không phải là xong rồi sao!"

Mọi người vừa nghe liền mở to mắt!

"Có đạo lý có đạo lý!"

"Đúng là Tần Thụ nhà ta!"

"Nhanh lên nhanh! Nhanh chóng đánh Linh Quy đi!"

"Không hổ là Tần Thụ! Người đứng là toàn làm ra chuyện không phải người! Đánh cho ta! Đánh vào chỗ hiểm!"

Diệu Oa Linh Quy: !!

Ta cảm ơn tổ tông đời thứ tám của người a!

Có đạo lý cái rắm? Không có ai nghĩ tới cảm xúc của tiểu bảo bảo sao?

Ma quỷ! Các người là ma quỷ!

Trong lúc nhất thời, đông đảo linh võ giả điên cuồng đánh mai rùa! Đánh tóe ra tia lửa!

Hùng Đại và Hùng Nhị vỗ tay rất hưng phấn!

Giang Nam che mặt cười khổ!

Là anh trai ta có lỗi với người!

Diệu Oa Linh Quy chịu đau quả nhiên chạy nhanh hơn, nhưng coi như là nhanh hơn nữa! Cũng không nhanh hơn Thương Long cuồng lãng a!

Chỉ thấy Thương Long Thú mắt đầy hưng phấn, há to miệng, mắt thấy sắp gặm đến Diệu Oa Linh Quy!

Chương 729 -

Mọi người đang nóng nảy! Đánh càng hăng hái hơn!

Diệu Oa Linh Quy khóc thét!

Bảo bảo chỉ sợ là không bị Thương Long cắn chết, sẽ bị đám ma quỷ các người đánh chết a!

Không khỏi mang ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Giang Nam!

Ánh mắt kiên định!

Giang Nam vẻ mặt nghiêm túc: "Yên tâm, Tiểu Diệu Diệu! Hàng của anh trai ta mạnh hơn một năm trước!"

"Hôm nay chúng ta đều là con cóc trên mai rùa! Anh trai ta tuyệt đối sẽ không để người bị Thương Long Thú ăn tươi!"

"Há miệng!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao ở một bên choáng váng! Không phải chứ!

Ngay cả tên cũng đã đặt?

Diệu Oa Linh Quy không khỏi cảm [hối] động [hận] ra nước mắt!

Thực sự mở miệng ra!

Tất cả mọi người đều thấy choáng váng, có linh tính như vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam thuận di một cái liền đi tới trên miệng Tiểu Diêu Diêu!

Lấy ra 5 thùng đại lực 2.0! Một túi da đựng nành giải độc liền đổ vào!

Biểu tình của đám người Ngô Lương dần dần trở nên hoảng sợ!

Cái giá này có quá lớn rồi hay không?

Sau một khắc, trên đầu Tiểu Diêu Diêu mãnh liệt nổ ra hào quang chói mắt, giống như một vầng thần dương dâng lên trên mặt nước!

Trong nháy mắt hóa thân thành rùa cơ bắp Diêu Oa! Hình dạng cơ thể đã trở nên lớn hơn!

Bụng đột nhiên truyền đến tiếng sấm thật lớn!

Diêu Diêu nhắm chặt mắt

Đôi mắt của Giang Nam tỏa sáng: "Đến rồi đến rồi! Tất cả mọi người ổn định!"

Đang lúc mọi người nghi hoặc!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn của "ầm"!

Một luồng khói trắng nồng nặc từ phía sau Tiểu Diêu Diêu đột ngột bắn ra!

Lực đẩy ngược cực lớn làm cho Tiểu Diêu Diêu tựa như bão táp điên cuồng bắn ra ngoài!

Giờ phút này Thương Long Thú đang há to miệng, chuẩn bị cắn Tiểu Diêu Diêu!

Một tiếng "Đùng!" vang dội, khói trắng cuộn cuộn!

Một ngụm này vào mồm! Rít ~

Một cảm giác kỳ diệu!

Trực tiếp khiến cho Thương Long thú sục đổ!

"Oe oe~"

Thương Long Thú nôn mửa

Trực tiếp sục đổ mất đi ý thức, ở trong làn sóng trợn trắng mắt, bụng to hướng lên trên!

Các đàn em ở một bên hoảng hốt!

(Đại ca! Tỉnh dậy đi! Đang đuổi giết! Đừng náo loạn!)

(Đuổi theo cho lão tử! Nó dám để cho đại ca ăn rắn! Cản rồi!)

(Đại ca! Người phải kiên cường!)

Tốc độ cuồng dã trong nháy mắt bỏ lại sóng lớn ở phía sau!

Đám đàn em Thương Long Thú kia không làm nữa, cả đám đổ mắt nhấc lên sóng lớn, nhanh chóng tăng làn sóng lên cao 80 mét, điên cuồng đuổi theo!

Giang Nam trừng mắt: "Ai ui? Thật có mặt mũi a? Tuyết Tuyết! Động cơ đánh lửa!"

Mọi người mang vẻ mặt ngạc nhiên, chúng ta đủ mãnh liệt như vậy a! Động cơ đánh lửa?

Chúng ta còn có trang bị này sao?

Tần Thụ đột nhiên nhớ tới động cơ tên lửa trong phòng đồ chơi, vẻ mặt không khỏi hoảng sợ!

"Nam thần! Suy nghĩ lại, Nam Thần! Người phải bình tĩnh!
Người..."

Chung Ánh Tuyết nuốt nước bọt, vẻ mặt sợ hãi: "3! 2! 1! Đánh
lửa!"

"Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!"

Một quả cầu lửa bị Chung Ánh Tuyết ném vào trong làn khói
trắng phía sau Tiểu Diệu Diệu!

"Đừng!"

Động cơ khởi động rầm rộ!

Trong nháy mắt ngọn lửa màu xanh biếc phun ra hơn 100 mét!

Gia tốc khủng bố trong nháy mắt tác dụng lên người mọi
người!

Tốc độ này khiến cho không ít người trợn trắng mắt!

Tốc độ nhanh đến mức thậm chí khiến trên mặt nước đều nổ!

Mọi người đều choáng váng!

Này, này! Người xác định thứ dưới chân thật sự là Diệu Oa
Linh Quy sao?

Cái này đã vượt qua giới hạn sinh vật!

Tiểu Diệu Diệu: (Ta ~ % ?...; #' °C\$Ah!)

Đâu chỉ là mãnh liệt? Đơn giản chính là bùng nổ!

Đại lực 2.0 cộng với đại nành giải độc?

Ngọn lửa màu xanh dài hơn trăm mét người đã từng thấy qua
sao!

Tất cả mọi người đều bị gia tốc khủng bố này chấn động!

Xe lửa đầu đạn cũng không nhanh như vậy!

Giờ phút này tất cả mọi người đều trở nên vô cùng hưng phấn!

"Mẹ nó động cơ này quá thần thánh! Ta phục người!"

"Nếu chúng nó còn có thể đánh tới, lão tử sẽ dùng ngọn lửa này uốn tóc!

"Ha ha! Còn kèm theo có đèn pha? Cái này quá đỉnh rồi!"

"Diệu Oa Linh Quy này thật sự là diệu oa!"

Tiểu Diệu Diệu vừa bay vừa khóc!

Bảo bảo không bao giờ muốn gặp lại người nữa! Không thể để cho một con rùa như ta bị giết!

Giờ phút này Thương Long Thú rốt cục từ trong làn sóng tỉnh lại, hai tròng mắt đã có thể phun lửa!

Ăn rằm? Con rùa này lại dám để lão tử ăn rằm?

Trong nháy mắt, linh khí lần nữa mãnh liệt nổ ra, quanh thân đều phủ đầy linh quang! Dòng nước vô tận hội tụ!

Thậm chí hình thành xoáy nước, sóng lớn thẳng cấp lên trăm mét, lấy tư thái không thể chống lại nghiền ép đánh tới!

Thế nhưng từng chút từng chút đuổi theo!

Mọi người hoàn toàn hoảng hốt!

Không phải chứ? Nhanh thế này rồi mà vẫn có thể đuổi theo sao?

Đám Thương Long này vì ăn một bữa cơm mà liều mạng như

vậy sao?

Không biết bây giờ không phải là vấn đề ăn uống!

Mà đã là vấn đề nhân phẩm!

Tần Thụ: "Dùng lửa đuổi uốn tóc! Nào nào! Trình diễn đi! ”

Tiểu Diệu Diệu cũng sốt ruột theo, nhưng đây đã là cực hạn rồi, có thể nhanh hơn sao?

Chương 730 -

Chỉ thấy Giang Nam cười tà mị, giơ tay móc ra 2 đôi dép lê cực tốc!

"Tiểu Diệu Diệu! Chuẩn bị tâm lý! Người sắp trở thành con rùa nhanh nhất thế giới!"

"Độc nhất vô nhị!"

Trong lúc nói chuyện đã mở ra trùng động không gian, Giang Nam lấy thể sét đánh không kịp bưng tai đem toàn bộ bốn cái dép lê cực tốc đặt vào móng vuốt rùa bén nhọn!

Một chân một chiếc!

Giang Nam cũng muốn xem thử, dép lê cực tốc rốt cuộc có tác dụng với linh thú hay không!

Diệu Diệu: !!

Ngay sau đó, bốn chân rùa di chuyển như bốn động cơ cánh quạt!

Dựa trên cơ sở tốc độ ban đầu lại một lần nữa tăng vọt!

Đến mức cảnh sắc xung quanh đều mờ hồ!

Mọi người chỉ có thể gắt gao bám lấy mai rùa, để chống lại áp lực khủng bố!

Người bay ở phía trước! Hồn đuổi theo ở phía sau!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Quả nhiên cũng có tác dụng

với linh thú a, Nice! ”

Chỉ trong nháy mắt, trong cái đầu nhỏ của Giang Nam đã sinh ra vô số ý nghĩ chưa trưởng thành!

"Ai hắc... Hắc hắc hắc ~"

Mọi người nghe mà đột nhiên rùng mình một cái!

"Người này quả nhiên là xấu a!"

"Ủm ừm! Một bụng đen tối, ngay cả đồ cắt móng tay của ta mà hắn cũng bào!"

"Đau lòng cho Tiểu Diệu Diệu 3 giây!"

"Đời này lão tử ngồi máy bay cũng không nhanh như vậy a!"

Diệu Oa Linh Quy lại một lần nữa đột phá tốc độ cực hạn của mình!

Đám Thương Long phía sau đều choáng váng!

Dưới chân các người rốt cuộc đã giẫm lên cái gì a! Ai dám nói đó là con rùa lão tử liều mạng với hắn!

Cho dù dùng hết lực lượng toàn tộc, cũng không đuổi kịp 2.0 + đậu nành + dép lê cực tốc!

Rốt cục, trên mặt hồ mênh mông vô tận xuất hiện một hòn đảo đá cỡ trăm mét!

Giang Nam: "Tất cả các hành khách xin lưu ý! Chuyển tàu nước Diệu Oa này đã đến nhà ga! Yêu cầu tất cả các hành khách mang theo đồ đạc của mình chuẩn bị xuống xe!"

[Giá trị oán khí từ Đường Lộ Lộ + 666!]

[Giá trị oán khí từ Vương Khang...]

Chúng ta còn hành lý xách tay cái rắm? Tất cả đều ở trên người người, được chứ?

Dám không xuống xe sao? Nếu không xuống xe liền không quay lại được!

Tiểu Diệu Diệu cực nhanh xông lên đảo đá!

Mọi người vội vàng từ trên lưng Rùa nhảy xuống, một đám ngã không nhẹ, đương nhiên đối với Giang Nam có thuận di mà nói cũng sẽ không quá mức chật vật!

"Tiểu Diệu Diệu! Thuận buồm xuôi gió a! Hãy giúp ta xem thử tận cùng thế giới có đáng vẻ ra sao!"

Tiểu Diệu Diệu khóc!

Bảo bảo đã gặp nó một lần!

Tiểu Diệu Diệu một đường xuyên qua đảo đá mang theo tia lửa, trong nháy mắt đã biến mất bóng dáng!

Lần nữa quay đầu! Sóng lớn trăm mét cuồn cuộn đã đến!

Mắt tất cả mọi người đều trắng bệch, đích thật là đến đất liền, nhưng cơn sóng này phải trốn như thế nào a!

Giang Nam híp mắt nói: "Tất cả mọi người, đứng sau lưng ta!"

Giờ khắc này cũng không ai dám không nghe Giang Nam chỉ huy!

Chỉ thấy Giang Nam sải bước, hai tay đỉnh phía trước!

"Rào cản không gian!"

Sáu mặt rào cản không gian trong nhảy mắt hình thành, lấy mặt đất làm nền tảng, được Giang Nam dựng thành hình dạng dòng chảy, dùng để chống lại trùng kích của sóng lớn!

Vừa mới xây xong, chỉ nghe một tiếng nổ lớn "ầm"!

Sóng lớn trăm mét trong nhảy mắt nhấn chìm đảo đá! Lấy diện tích của mấy vạn hồ nước vô tình ập xuống!

Những tảng đá lớn bằng kích thước của ngôi nhà thậm chí còn bị nghiền nát!

Nhưng hàng rào không gian lại bình yên vô sự dưới đợt trùng kích của sóng lớn!

Tất cả mọi người có thể nhìn thấy những thứ trong sóng thông qua các rào cản, cảm giác như một chuyến viếng thăm bảo tàng biển!

Không khỏi tràn đầy chấn động!

Lần nữa nhìn về phía Giang Nam! Giờ khắc này, bóng lưng hơi gầy yếu của hắn so với Thanh Sơn còn nặng hơn!

Hạ Dao nhìn không khỏi có chút si ngốc, ánh mắt đầy sao nhỏ!

"Có chút ngẫu!"

"Hả? Cái gì?"

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên: "Nói người vẫn có chút xấu xa!"

Tần Thụ khoát tay áo: "Này ~ người đây không phải là nói nhảm sao!"

Giang Nam giơ tay mở một cái trùng động, dòng nước mạnh mẽ mãnh liệt tiến vào, khiến cho Tần Thụ giật mình!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 666!]

Quả nhiên! Cơm có thể ăn bầy! Nói thì không thể nói bầy a!

Sóng lớn trăm mét đã được chụp! Hòn đảo đá ngấn hơn một đoạn! Lại bị Giang Nam Sinh khiêng xuống!

Tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng "rầm" thật lớn!

Chấn động đảo đá! Trên núi đá lại có không ít tảng đá rơi xuống hồ!

Giang Nam nhú mày: "Vẫn tấn công sao?"

Giờ phút này Thương Long Thú vẫn chưa tản đi, mà là nấn ná ở trong hồ, không ngừng lấy thân thể va chạm vào vách đảo!

Hòn đảo đá cỡ trăm mét này sợ là không trụ được 30 phút sẽ bị va chạm sập!

"Phải làm sao đây? Bị mắc kẹt ở đây! Một khi rơi xuống nước đối mặt với bầy Thương Long này, khẳng định không có kết quả tốt!"

"Nếu không đánh đi! Chúng ta có nhiều người như vậy, không sợ chúng!"

Chương 731 -

"Đánh? Làm thế nào để đánh? Bọn chúng sẽ lặn ngay khi nhận thấy có nguy hiểm! Sau đó lại đánh lên người trong bóng tối! Nước là thế giới của chúng! Chúng ta có được bao nhiêu dị năng gia hệ thủy chứ?"

"Đúng vậy! Tiêu hao cũng có thể tiêu hao chết chúng ta! Thủy chiến khó hơn nhiều so với không chiến!"

"Vậy thì sao? Nếu không gọi trực thăng rút lui là được rồi, cũng không được! Thời gian không còn kịp nữa!"

Trong lúc nhất thời mọi người bàn tán xôn xao, cuối cùng nhao nhao đưa mắt nhìn về phía Giang Nam!

Không biết bắt đầu từ lúc nào, Giang Nam đã thành người dẫn đầu!

Giang Nam: "Đi đâu chứ? Đánh! Mảnh vỡ linh hạch vẫn còn trong bụng nó! Thứ kia có giá trị cỡ nào chứ?"

Mọi người ngạc nhiên! Làm thế nào để đánh đây?

Người đây thật sự là thêm tiền không cần mạng a!

"Ta... Chúng ta không cách nào thủy chiến! Không giúp được gì, nếu không..."

Giang Nam cười rộ: "Không cần các người! Ta sẽ tự mình làm!"

"Dị năng giả hệ thổ! Cũng cố hồn đảo đá, chuẩn bị cho ta nửa giờ!"

Nói xong chân trần đi về phía sau vách đá ở một bên!

Mọi người đều choáng váng!

"Ý hần là sao? Nam Thần muốn solo với Thương Long Thú vương dưới nước sao?"

"Đâu chỉ như vậy! Phải là solo với toàn bộ đàn Thương Long Thú!"

"Hần điên rồi phải không? Nam thần cho rằng mình là cá sao? Hần định thở dưới nước như thế nào?"

"Mẹ kiếp! Cái này đúng thật là không trang bức nổi, nhường cho Nam thần!"

Trên mặt mọi người đều mang theo một tia không thể tin được!

Chung Ánh Tuyết lẩm bẩm nói: "Vì sao loại chuyện nghe có vẻ khó tin như vậy, chỉ cần là Tiểu Nam nói ta sẽ cảm thấy hần có thể làm được đây?"

Hạ Dao cười rạng rỡ: "Bởi vì Tiểu Nam chưa từng làm chúng ta thất vọng a! Ngay cả một lần!"

Đi được nửa đường, khuôn mặt nhỏ Giang Nam đỏ lên!

Quay đầu hung dữ nói: "Ta nói cho các người biết! Không được nhìn trộm!"

Nói xong liền thuận di chạy đến phía sau vách đá!

Giờ khắc này, một đám nữ sinh như Thỏ con Ngư Thanh Thanh liếc nhau một cái!

Không khỏi nhao nhao gật đầu!

"Chúng ta đi nhìn trộm đi!"

"Được được, hay đó!"

"Hi hi!"

Mấy cô gái xếp thành hàng chạy đến bên cạnh vách đá, lộ ra cái đầu nhỏ xếp thành một hàng từ trên xuống dưới!

Chỉ thấy Giang Nam chạy ra phía sau, nhìn trái nhìn phải, dáng vẻ không thể gặp người!

Lập tức lấy ra một thanh thánh kiếm hành lá, hít một hơi thật sâu!

Bắt chân run rẩy! Eo nhỏ lắc lư!

Há mồm nói: "Hra-tsa-tsa ~! Ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando.~"

"Aba rippadta parip parii ba ribi, ribi, ribiriz den teahlando, ~"

Vừa hát vừa nhảy!

Hành lá trong tay vung lên một trận!

Cùng với linh khí rót vào, bộ phận hành lá dần dần toát ra thanh quang, bắt đầu tích trữ năng lượng!

Cuối cùng toàn bộ hành lá toát ra thanh quang, bị Giang Nam rót đầy, thật cẩn thận đặt ở một bên!

Giang Nam vẻ mặt ngạc nhiên: "Ha ha! Ta biết có thể mà!"

"Giang Nam! Người thật đúng là một tiểu thông minh quý! "

Quá đỉnh!

Hạ Dao: "Phụt~ phụt!!"

Không, không, không! Ta sẽ cố nhịn! Nhất định phải nhịn xuống a!

Một con hắc long hữu khí vô lực bay trên mặt hồ!

Tề Ngọc ở trên lưng rồng, cả người sưng hơn một vòng!

"Mọi người đều ở đâu?"

"Đàn bò đó thật khủng khiếp! Bà cố nội ta đã mấy lần vấy tay với ta, nhưng ta cũng không đi..."

Đúng lúc này, chỉ thấy trên mặt hồ có một đường nước màu trắng, phóng nhanh về hướng này!

Không đợi hai người kịp phản ứng, một làn gió vọt tới!

Áp lực gió mạnh mẽ mang theo thiếu chút nữa thổi hai người vào hồ, xoay tròn mấy vòng trên bầu trời mới ổn định thân hình!

Hai người liếc nhau, vẻ mặt hoảng sợ!

"Cái thứ gì vừa mới lướt qua!"

"Tựa... Tựa như một con rùa!"

"Người có điên không! Rùa nhà ai có thể phun ra ngọn lửa đuôi 100 mét? Ta rõ ràng thấy được sóng xung kích kim cương!"

"Đó là một con rùa! Diệu Oa linh quy!"

Biểu tình của hai người càng hoảng sợ!

Thế giới này điên rồi!

Linh Khư quả nhiên không bình thường!

Cũng cực kỳ bàng hoàng! Cực kỳ mê mang!

.....

Giang Nam mang theo vẻ mặt mừng rỡ nhìn thánh kiếm hành lá cắm ở một bên!

Phải biết rằng hành lá thánh kiếm chính là có thân kỹ kèm theo!

Chính là kiếm khí hành lá!

Nhưng tích trữ năng lượng một lần cơ hồ cần dùng hết tất cả linh khí trong cơ thể, dùng hết liền hành nổ kiếm hủy, bình thường chỉ dùng làm đại chiêu!

Nhưng bây giờ Giang Nam đã sớm hoàn thành việc tích lũy năng lượng! Chỉ cần lại nhẹ nhàng rót thêm một ít linh khí vào, hành lá kiếm khí liền thả ra ngoài!

Đây chẳng phải là đạo cụ đại chiêu một lần sao?

Giang Nam không giấu được hưng phấn, hoàn toàn buông lỏng bản thân!

Trực tiếp móc ra hai thanh thánh kiếm hành lá, một tay một cây!

Eo nhỏ lắc lư, bắp chân run rẩy, vừa nhảy vừa hát! Hai cây hành lá có tiết tấu vung tới vung lui!

"Hra-tsa-tsa ~! Ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando.~"

"Aba rippadta parip parii ba ribi, ribi, ribiriz den teahlando, ~"

Hành lá thánh kiếm tích trữ liền bắt đầu!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ở một bên nhìn trộm đều sắp nghẹn cười đến phát điên!

Chương 732 -

"Phụt ~ không được không được! Thật đáng yêu!"

"Vụng trộm đến bên này nhảy múa cùng hành lá để giảm bớt áp lực cho mình sao? Khả khả~"

"Oa ~ Nam thần lắc lư thật đẹp! Yêu mất ~"

"Các người nhìn kìa! Tiểu Nam nhảy thật say sưa! Khiến cho ta cũng muốn nhảy cùng!"

Thậm chí kìm lòng không được mà đánh theo nhịp!

Oh ~ nghe nhịp điệu chết tiệt này! Lời bài hát đầy ma lực!

Tích trữ xong một thanh thánh kiếm hành lá, Giang Nam liền ăn một miếng thịt quả sầu riêng, để bổ sung linh khí của mình!

Nửa tiếng trôi qua!

Giang Nam ước chừng đã chế tạo ra 72 thanh thánh kiếm hành lá, bốc lên thanh quang!

Giống như quang kiếm của tuyệt địa võ sĩ cắm trên mặt đất, cực kỳ rung động!

"Rầm!"

Lại là một lần toàn lực va chạm, đảo đá chấn động, núi đá lăn xuống, hiển nhiên kiên trì không được bao lâu!

Bởi vì trận động đất, một số cô gái đang nhìn trộm ở một bên ngã ra ngoài!

Giang Nam: ????????

Biểu tình thoáng cái cứng đờ, cả người giống như bị điểm huyết, mồ hôi lạnh trên trán ào ào toát ra!

Trong nháy mắt, hành lá trong tay cũng không thơm!

"Người... Người đã bắt đầu nhìn trộm từ khi nào vậy?"

Hạ Dao học theo ngữ khí Giang Nam: "Từ khúc... Giang Nam! Người thật đúng là một tiểu thông minh quý! Liền bắt đầu nhìn trộm!"

Giang Nam: !!

Mẹ nó đó không phải là ngay từ đầu sao?

Trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ của Giang Nam đều đỏ bừng!

Ta không cần phải mất mặt! Hình tượng Nam thần! Đều đã mất từ lâu!

Nhìn khuôn mặt đỏ thắm của Giang Nam!

"Không có việc gì, người không cần lo lắng a, chúng ta sẽ không nói ra!"

"Ừm! Video quay được ta cũng không cho người khác xem, ta trở về ký túc xá tự lén lút trộm chằm mào xem!"

"Thật đáng yêu a!"

Giang Nam trợn trắng mắt, phàm là đàn ông, tuyệt đối sẽ không muốn bị các cô gái khen đáng yêu a!

"Rà!"

Lại một lần nữa va chạm, đảo đá đã đối mặt với nguy cơ sụp

đổ!

Giang Nam không chậm trễ nữa, vội vàng chuẩn bị bước cuối cùng!

Giờ phút này, các tình nguyện viên cùng linh võ giả đang chờ ở một bên đã sắp đến rồi!

Đúng lúc này, Giang Nam rút cục từ phía sau vách đá đi ra!

Chỉ thấy phía sau Giang Nam khiêng một bó hành lá xanh!

Trên người đeo hai hàng băng đạn hình chữ "X" trên ngực!

Nó cũng không phải đạn! Mà là 12 chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh!

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều choáng váng!

Tạo hình này của người là sao?

Mang theo hành lá, lại mang theo hai dây bia?

Người đây là chuẩn bị xuống đó cùng Thương Long Thú nhậ nhệ sao?

Đồ ăn đồ uống đều đã tự mang theo?

"Nam thần! Suy nghĩ lại! Người định chuốc say chúng à? Bọn chúng lại không uống bia với người!"

"Cho dù có uống với người! Cũng không ăn hành lá! Bọn chúng sẽ cướp bia với người!"

"Người định đi xuống đó đưa đồ ăn cho bọn chúng sao?"

"Nguyệt Nguyệt! Người quay lại! Cái này mà đăng lên khẳng định nổi tiếng!"

"Suyt! Đừng nói nữa! Nó quay được ba phút!"

Ổng kính điện thoại di động của Đỗ Nguyệt vẫn luôn nhắm vào Giang Nam, điện thoại di động nối liền với bảo bối sặc sỡ dự phòng, đã tính toán tác chiến đường dài rồi!

Nhưng mà giờ phút này hai mắt Tần Thụ phóng thẳng ra!

Kiểm khí hành lá lại sắp tái hiện giang hồ sao?

Lần này lão tử nhất định phải quan sát thật kỹ! Lần trước chắc là ta đã sử dụng sai cách!

Hành lá không thành vấn đề! Đó hẳn là vấn đề của ta!

Phải! Chính là bộ dáng này! Không sai!

Giang Nam trợn trắng mắt, căn bản không để ý!

Giờ tay rút ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh, một tay mở nắp chai, ngửa đầu uống!

Công kích vật lý, công kích nguyên tố +300%!

Lời thật lòng +100%!

Cảm giác đau đớn -100%!

Buff lá gan anh hùng!

Không sợ hãi! Uống xong rồi!

Lập tức một tay cầm chai rượu! Một tay cầm thánh kiếm hành lá!

Hai mắt là chiến ý hùng hực thiêu đốt!

Vì chút tiền, liều mạng!

Trực tiếp lấy ra một cái núm vú giả ục ục ngâm vào!

Thỏ con trở nên hưng phấn!

Cô ấy tiếp phấn khích đến nỗi phát nổ!

"A nha ~ chiến thần núm vú giả! Hắn đã tái xuất giang hồ!"

"Ngâm xong núm vú giả có thể cho ta không?"

Giờ khắc này, không ít người nhìn không được cười trộm, nguyên bản rất nghiêm túc a!

Núm vú giả của người rất khiến cho người ta cảm giác như đang chơi đùa!

Bản thân Giang Nam cũng không nghĩ a!

Núm vú giả ục ục có thể nâng cao hiệu quả hô hấp, thứ này rất giúp ích cho mình đối với việc tác chiến dưới nước!

Chỉ thấy Giang Nam vặn cổ, hít sâu một hơi, liền thuận di biến mất trên đảo!

Mọi người ngạc nhiên!

Thật sự đi! Solo với bầy Thương Long Thú dưới nước?

Dưới hồ!

Đám Thương Long Thú đang không ngừng va chạm vào đảo cũng choáng váng!

Chuyện gì đang xảy ra?

Có người xuống đây? Có phải là bữa ăn cho chúng ta không?

Chỉ thấy Giang Nam ngâm núm vú giả nín thở, thánh kiếm hành lá trong tay chỉ thẳng vào mi tâm Thương Long Thú Vương!

Thương Long Thú Vương: !!

Khiêu khích! Đây chính là khiêu khích trần trụi!

Thật sự không coi chúng ta ra gì! Nước chính là thiên hạ của chúng ta!

(Đàn em! Xé hă ra đi!)

Chương 733 -

Trong nháy mắt, hơn trăm đầu Thương Long Thú điên cuồng hướng về phía Giang Nam!

Giang Nam không lùi mà tiến! Giơ tay rót một tia linh lực vào thánh kiếm hành lá!

Nó giống như thắp sáng ngời nổ! Kiếm khí hành lá nhanh chóng chém ra!

Kiếm khí lại được Đại Lục Đoạt Mệnh gia trì, uy năng dọa người!

Uy năng khổng lồ thậm chí còn chém ra bong bóng không khí trong nước!

Một kiếm bạo kích!

Khiến Thương Long Thú bơi tới trước mặt bị chém thành hai nửa, máu tươi nhuộm đỏ nước hồ, hành lá trong tay cũng nổ thành hành vụn!

Giang Nam xoay người một cái, chai bia trong tay mạnh mẽ đập ra, trực tiếp đánh vào đỉnh đầu của Thương Long Thú kia!

Trực tiếp đập cho lật bụng, lâm vào hôn mê!

Đám Thương Long Thú ngửi thấy mùi máu tươi lâm vào trong cơn điên cuồng từ đầu đến cuối, toàn lực vây công Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam rút ra hai thanh thánh kiếm hành lá, lạnh lùng cười!

Nào nào! Hôm nay nói cái gì thì ta cũng phải hầm một nồi canh cá Thương Long!

Loại có thêm hành lá!

--

Bởi vì phải vận động mạnh dưới nước, oxy được lưu trữ trong lá phổi sẽ tiêu thụ mạnh!

Nếu như một linh võ giả ở trạng thái tĩnh có thể nín thở dưới nước được 10 phút!

Dưới tình huống vận động kịch liệt kia, có thể ở dưới nước ba phút liền đến cực hạn!

Ngay cả khi có núp vú giả, Giang Nam chỉ có 3 phút!

Nhưng Giang Nam lại không có ý định đi lên!

Rút lưỡi rút đến cuối cùng, trực tiếp mở trùng động không gian trong khoang miệng!

Bên kia mở trên mặt hồ, trực tiếp hoàn thành thao tác hoá khí, lại một lần nữa nín thở!

Liên tục thực hiện thao tác kéo dài tác chiến dưới nước!

Tự mang theo bình oxy vô hạn?

Giờ khắc này Giang Nam mang theo hành lá cùng bầu Thương Long Thú đại chiến ở trong nước!

Cảm giác liên tục dùng đại chiêu thật sự là quá sướng khoái a!

"Phần Huyết! Xem hành lá của ta!"

.....

Giờ phút này trên đảo đá, một đám linh võ giả cùng tình nguyện viên đều mang vẻ mặt khẩn trương nhìn chăm chăm mặt hồ!

Trong hồ thỉnh thoảng truyền đến tiếng trầm đục, chấn động, nước trên mặt hồ đều chấn động theo, giống như là đang đánh trống!

"Bảy phút! Tàu ngầm cũng không ghen được như vậy! Nam thần có phải là cá không?"

"Sao còn chưa trời lên? Không thể nhìn thấy được cái gì!"

"Đây là xong đời rồi?"

"Ah ah ah! Thật muốn đi xem rốt cuộc tình huống như thế nào a!"

Đúng lúc này, một đoàn máu tươi từ trong hồ bạo phát ra, tựa như một dải ruy băng đỏ tươi!

Khuôn mặt của đám người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao trong nháy mắt trắng bệch, vẻ mặt lo lắng!

"Cái này... Không phải là máu của Nam thần đó chứ?"

"Sao lại không có động tĩnh? Chẳng lẽ Giang Nam..."

"Phi phi phi! Không được nói!"

"Nhanh tự vả miệng mình ba cái đi! Miệng quạ đen!"

Đang lúc mọi người mặt đầy hồ nghi!

Từng đầu Thương Long Thú thi bị cắt làm hai nửa nổi lên mặt nước, ước chừng có 16 con, 32 khối!

Tất cả đều là một đao cắt ra, tròn mắt mọi người trên đảo

đảo thiếu chút nữa trườn ra!

"Bảy phút? Chém chết 16 con Thương Long Thú? Nam thần ở trong nước làm sủi cỏ nhân thương long sao?"

"Không! Hắn là đang nấu súp cá! Nhìn kìa! Hành lá được rắc lên!"

"Thần tiên! Rốt cuộc hắn đã làm cách nào chứ? Cái này..."

Đúng lúc này, mặt hồ lại phồng lên một cái túi lớn, trên mặt nước lại bởi vì nhiệt độ cao mà sôi trào ra bong bóng khí!

"Rầm!"

Bọt nước bắn tung tóe!

Thân thể Giang Nam giống như một quả đạn pháo bị bắn ra khỏi mặt hồ, xoay tròn bay lên độ cao trăm mét!

Nước dính trên cơ thể vì nhiệt độ cao mà biến thành hơi nước lượn lơ!

Tất cả mọi người mở to hai mắt kinh hãi nhìn một màn này!

Một con Thương Long mở ra miệng to như chậu máu, cuồn cuộn thét lao ra khỏi mặt hồ!

Chỉ thấy hai tròng mắt Giang Nam sắc lạnh như đao! Giống như một con sói!

"Ta đã quá nể mặt người rồi đúng không?"

"Bát Môn Độn Giáp! Cỗ thứ bảy! Mở!

Trong nháy mắt linh bạo như thủy triều, cơ năng thân thể tăng vọt!

Phía sau hình thành một mặt rào cản hư không!

Hai chân Giang Nam mượn lực, như lò xo baén ra!

Thân thể tựa như một viên thiên thạch lao xuống, không khí bạo chấn ãnh tai nhức óc!

Hai tay rút ra hai thanh thánh kiếm đại hành ãiên cuồng trảm xuống!

"Thật - hành bạo khí trị trảm!"

Hai đạo kiếm khí hành lá rơi xuống theo hình chữ "X"!

"Rầm!"

Trên mặt hồ bị chém ra một dấu ấn hình chữ X khổng lồ, màn nước bắn cao tới hơn 20 mét!

Thương Long Thú kia giống như chiếc bánh ngọt bị cắt, trực tiếp bị cắt thành bốn khối!

Cảnh tượng cực kỳ chấn ãộng!

Tất cả mọi người trên đảo đá nhìn mà choáng váng!

"Con mẹ nó! Ngẫu ãến mức da ãầu ta ãều tê dại! Có cần nhiệt huyết như vậy không?"

"Hắn có phải là người không vậy? Từ khi nào mà Hoàng Kim mạnh tới như vậy? Quá chấn ãộng!"

"Nguyệt Nguyệt! Người ãã quay lại ãược chưa? Con mẹ nó quả thực quá ãỉnh!"

"Rõi rồi! Chất lượng hình ảnh 4k! Rất chi tiết!"

"Tại sao hình ảnh nghiêm túc như vậy ta lại muốn cười! Hai

cây hành lá? A ~"

Chương 734 -

Nhưng mà giờ phút này hai mắt Tần Thụ phát sáng, mặt kích động đỏ bừng!

Nó xuất hiện! Hành bạo khí trị trăm quả nhiên là khả thi a!

Thứ ảo tử muốn chính là hình ảnh này!

Nhưng vì cái gì cùng một chiêu! Lão tử sao lại không trang bức được?

Cái này là không khoa học!

Giờ này khắc này, trên mặt hồ tựa như một nồi nước bị đun sôi!

Thỉnh thoảng có kiếm khí bạo phát ra, bọt nước nổ đầy trời, từng thi thể Thương Long Thú liên tiếp nổi lên mặt nước!

Ước chừng có bốn năm mươi cái!

Thương Long Thú Vương hoảng hốt!

Tên cầm theo hành lá này không phải là con người, mà là ma quỷ!

Lại để cho hắn chém nữa, sợ là bị diệt tộc a!

Quay đầu lại bỏ chạy!

Nhưng một đạo kiếm khí hành lá từ phía dưới cuồn trăm mà đến hung hăng xông lên người Thương Long Thú Vương!

Lực trùng kích cực lớn khiến nó ngã ra khỏi mặt hồ, máu tươi

bị chém đâm đũa, lân giáp rách nát!

Giang Nam theo sát, chân đạp lên rào cản không gian!

Rút hành lá lại chém một kiếm!

Thương Long Thú Vương có hình thể khổng lồ 30 mét lại bị chém ra hơn mười mét!

Giang Nam thuận di đuổi theo, không ngừng rút hành lá từ phía sau ra chém Thương Long Thú Vương!

Chém ra từng vết máu lớn trên người nó!

Các tình nguyện viên và linh võ giả trên đảo đều bị dọa choáng váng!

"Xuất hiện xuất hiện! Phù Không thập tam liên trảm! Ngẫu chết đi! "

"Là lão tử hoa mắt sao? Vừa rồi Nam Thần hình như đứng trên trời a!"

"Xem người ta chém Thương Long Thú Vương? Đây là đang chuẩn bị cho nó xuống nổi sao? "

Ước chừng chém nổ mười ba cây hành lá, hàng tồn kho đã chém hết!

Giờ phút này Thương Long Thú Vương đã xong, nện lên đảo đá, trợn trắng con mắt!

Trên bầu trời là vô số hành xắt rục rỡ, đều rơi trên người Thương Long Thú Vương!

Mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Thật sự đã làm được a, không chỉ thành công solo với đàn

Thương Long Thú ở dưới nước! Chém chết 40-50 con!

Còn chơi luôn cả Thương Long Thú vương người ta!

Ngầu gần chết!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di xuất hiện trên đảo nhỏ, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, chân run rẩy!

Vội vàng lấy ra nhân sâm chấm tương!

Mọi người nhìn Giang Nam, nhao nhao vây quanh, ánh mắt đều phát sáng!

Giang Nam lấy ra con dao găm nhỏ, vung một cái, cọt cọt mũi: "Thao tác cơ bản! Không là gì cả!"

Mọi người nhìn mà nhịn không được vui vẻ, thật sự quá mạnh a!

Đây căn bản cũng không phải là một trận chiến đấu bình thường, mà là bữa tiệc thị giác hoa lệ!

Chỉ thấy Giang Nam chà xát bàn tay nhỏ bé, vẻ mặt hưng phấn: "Ta ngược lại muốn nhìn xem, trong bụng lớn của người cất giấu bảo bối gì!"

Nói xong liền giải phẫu Thương Long Thú Vương, nội tạng ào ào chảy đầy đất!

Một số cô gái hét lên rồi bỏ chạy!

Mà Giang Nam thì nhào tới lật lui ở bên trong!

Thương Long Thú Vương: (T_T)

Thật tàn nhẫn! Thật vô tình! Người không phải là con người!

Ta cảm thấy ta còn có thể cứu chữa được!

Giang Nam nhìn thấy một đồng cá tôm bị axit dạ dày bào mòn ở trong túi dạ dày của nó, còn có thi hài linh thú các loại!

Rốt cục tìm được một mảnh vỡ linh hạch cực lớn bên trong!

Ghép lại với hai khối mình có được cơ hồ có thể tạo thành một khối linh hạch hoàn chỉnh!

Có thể thấy được mảnh vỡ linh hạch mà bọn Thẩm Hoảng nắm trong tay đến tội cùng nhỏ đến mức nào!

Giang Nam cẩn thận phát hiện, mảnh vỡ linh hạch trong bụng Thương Long Thú Vương, chú văn phía trên thậm chí đều bị ăn mòn không ít!

Một sự thay đổi nhỏ phát sinh!

Cũng không biết có phải vì nguyên nhân này mới dẫn phát Hồ Thiên Đảo phát sinh linh bạo hay không!

Rửa sạch mảnh vỡ linh hạch rồi ném vào trong không gian dị độ của mình!

Đúng lúc này, Giang Nam lại phát hiện dưới cá tôm, có chút ánh sáng đỏ mờ mờ lộ ra!

"Bảo bối! Chắc là bảo bối phải không? "

Vội vàng kéo cá tôm ra, lộ ra một khối quặng đỏ rực! Rực rỡ như ruby!

Cao lớn ước chừng một chiếc xe máy!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên

Một phen liền nhào tới!

"Của ta! Ta tìm thấy nó! Của ta!"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ở một bên nhìn không được cười!

Tham tiền không cách cứu chữa!

"Không sợ! Tiểu Nam! Không ai cướp nó với người cả!"

"Người mang ra rồi lại xem thử có được không? Cũng đừng để ở dạ dày của nó! ~"

Giang Nam đều hạnh phúc điên rồi!

Không nghĩ tới còn có thu hoạch ngoài ý muốn? Cũng quá tuyệt vời đi!

Một khối ruby lớn như vậy? Nó đáng giá bao nhiêu chứ?

Nhưng Giang Nam vừa mới nhào tới lại sững sốt, mặc dù có đáng vẻ như bảo thạch, nhưng lại khiến cho người ta cảm nhận được một loại kết cấu kim loại!

Nặng đến đáng sợ! Giang Nam thể nhưng không ôm động đậy được!

Mặt ghen đỏ bừng mới ôm ra, đặt trên mặt đất phát ra một tiếng kim loại "cồng"!

Một khối lớn như chiếc xe máy, sợ là phải cỡ ba đến năm tấn!

Đôi mắt của Giang Nam lấp lánh: "Đến mảnh vỡ linh hạch còn bị ăn mòn bởi axit dạ dày, nó lại không bị ăn mòn! Đây không phải là khoáng vật dung linh gì đó chứ?"

Chương 735 -

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu: "Trong sách giáo khoa vật liệu dung linh học chưa từng giới thiệu loại khoáng vật này!"

Hạ Dao hưng phấn nói: "Không phải là vật liệu mới gì chứ?"

Một đám người vây quanh kim loại này thảo luận!

Thường Long Thú Vương: (T_T)

Thực sự cảm thấy cơ thể trống rỗng!

Này, này! Thật sự không cứu chữa được sao?

Nghiêm túc đấy!

Giang Nam đặt tay lên rót linh khí vào!

Quả nhiên!

Hồng quang bên trên hồng bảo thạch càng thịnh, quả thật có phản ứng với linh khí!

Xác định là tài liệu dung linh không thể nghi ngờ!

Giang Nam cười sáng lạn!

Nhớ rõ linh đao quỷ sát gì đó của Vệ Đằng cũng dùng tài liệu dung linh để chế tạo!

Uy năng mạnh mẽ, cứng rắn đến cực điểm, đặc biệt trân quý!

Như vậy với thứ này mình có thể làm ra bao nhiêu vũ khí?

Đáng giá bao nhiêu tiền chứ?

Phát tài rồi!

Chỉ thấy Giang Nam ôm hông bảo thạch trực tiếp đi tới trước mặt Thương Long Thú Vương!

"Thứ này người đã ăn ở chỗ nào? Còn nữa không?"

Thương Long Thú Vương: ...

Lão tử đã bị người móc sạch a! Còn có cái rắm!

Nó không nhớ mình đã ăn ở đâu!

Chỉ nhớ từ sau khi mình ăn thứ này đã bắt đầu đau dạ dày...

Nhìn Thương Long Thú Vương bộ dạng như sắp chết, Giang Nam mắt to không ngừng nhìn!

"Ta không giết người! Người quay lại hồ ăn thêm một chút cho ta, đến lúc đó ta lại trở về lấy!"

"Lần sau nếu ta tới mà thấy trong bụng người không có, ta liền đem người hầm canh cá ăn, nhớ kỹ không?"

Thương Long Thú Vương: (T_T)

Lần sau?

Còn có lần sau nữa sao?

Còn muốn mở bụng ta để tìm sao, người không phải là người!

Người không nghĩ tới cảm xúc của ta sao?

Nhưng vẫn là gian nan gặt đầu!

Sống lại so với tốt chết còn tốt hơn a!

Giang Nam hài lòng cười cười, lúc này mới móc ra 10 gốc khí huyết nhân sâm nhét vào trong miệng Thương Long Thú Vương!

Quả nhiên! Ta vẫn là người cơ trí!

Lần sau lại mở bụng nếu vẫn có, chẳng phải lại kiếm lời sao?

Một viên linh châu cấp Bạch Kim thì đáng giá bao nhiêu tiền chứ?

Ăn vào 10 gốc khí huyết nhân sâm, Thương Long Thú Vương bắt đầu toàn thân đổ máu, nhưng miệng vết thương cũng dần dần khép lại!

Giang Nam liếm môi!

Trực tiếp thuấn di lên mặt hồ, bắt đầu lục lợi dạ dày của những thi thể Thương Long Thú còn có hồng bảo thạch hay không! Thuận tiện cũng đào linh châu!

Nhưng vẫn không có thu hoạch!

Giang Nam vuốt cằm: "Có nên mở bụng bày Thương Long Thú ra xem bên trong có bảo bối hay không?"

Thương Long Thú Vương: !!

Mặt nó đều bị dọa trắng bệch, giãy dụa một trận trên bờ, một đầu đâm vào trong hồ điên cuồng bơi!

Chạy đi! Các anh em!

Bằng không hôm nay thật sự sẽ diệt tộc a!

Một đám tình nguyện viên cùng linh võ giả mang vẻ mặt không nói nên lời!

Quả nhiên!

Hai chữ ma quỷ này đã không đủ để hình dung người trước mắt này rồi!

Nhìn xem thú vương người ta bị dọa thế nào!

Hai tai không nghe thấy chuyện ngoài lề! Một lòng chỉ muốn kiếm tiền!

Mảnh vỡ linh hạch đều đã tới tay, Hồ Thiên Đảo vẫn chưa dừng lại linh bạo, nguyên nhân cụ thể chỉ có thể đi ra ngoài nghiên cứu qua linh hạch mới có thể kết luận!

Nhiệm vụ đã được hoàn thành!

Giang Nam trực tiếp dùng điện thoại vệ tinh thông báo cho Hoàng Duy, bảo hắn phải trực thăng đến đón!

Nhận được thông báo, Hoàng Duy đều choáng váng!

Bởi vì giờ phút này cách thời gian nhân viên viện dưỡng lão ra sân không quá 14 giờ!

Học sinh không thương vong, toàn bộ mảnh vỡ linh hạch đều tìm được, ngay cả linh võ giả dân gian khó quản lý cũng đều tập trung lại!

Cái này là hiệu quả làm việc kinh khủng gì chứ!

Một đám thần tiên!

Chỉ thấy giờ phút này Giang Nam đi tới trước mặt Hùng Nhị, trực tiếp móc ra một bộ quần áo đưa cho nó!

"Hùng Nhị! Người sẽ sớm bước vào thế giới của con người! Mà thế giới loài người có quy tắc!"

"Đi chơi với ta! Người phải tuân thủ một số quy tắc, ta nói người nghe!"

Hùng Nhị ôm quần áo, vẻ mặt hưng phấn, nghiêm túc gật gật đầu: "Lam ca người dong dài!"

Mặt Giang Nam đen lại: "Hùng Đại! Quay về dạy Hùng Nhị nói chuyện! Bắt đầu từ cơ bản!"

Ngô Lương nhếch miệng to: "Yên tâm! Giao nó cho ta!"

Mà Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ở một bên cũng nhin không được cười trộm!

Chỉ thấy Giang Nam hắng giọng, vẻ mặt nghiêm túc: "Thứ nhất! Bắt đầu từ khoảnh khắc người ra ngoài! Con người không còn là thức ăn nữa! Đó chính là đồng bào! Không được ăn thịt người, đây là luật!"

"Thứ hai! Mà không có sự cho phép của ta! Tuyệt đối không được giết người!"

"Thứ ba! Khi ai đó ác ý làm tổn thương người hoặc gia đình của người! Điều thứ hai không hiệu lực!"

Gấu Nhị cau mày, có vài thứ tuy rằng không hiểu rõ!

Nhưng lại khắc ghi ba câu nói này của Giang Nam ở trong lòng! Nặng nề gật đầu!

Mấy người Chung Ánh Tuyết đều nở nụ cười!

Hiển nhiên, Giang Nam cũng không coi Hùng Nhị như là sủng vật hay linh thú!

Mà lấy tiêu chuẩn con người để ước thúc Hùng Nhị, là bạn bè, càng là người nhà!

Các tình nguyện viên thì mang vẻ mặt ngây ngốc, Giang Nam thật sự muốn mang Hùng Nhị trở về học viện?

Chương 736 -

Cứ nghĩ đó chỉ là một trò đùa! Nhưng ai ngờ thật sự muốn mang ra ngoài?

"Ta chỉ muốn nhìn xem Tiêu viện trưởng nhìn thấy Hùng Nhị sẽ có biểu tình gì, có thể từ trên xe lăn nhảy dựng lên hay không!"

"Ha ha! Hắc Hùng tiến công! Lợi hại!"

"Vô địch! Chỉ là báo cáo nhiệm vụ lần này có chút khó viết ah!"

"Thế này thì làm sao lên máy bay?"

Giang Nam cười hắc hắc, biện pháp dù cũng nhiều hơn so với khó khăn!

Chỉ thấy Giang Nam từ trong không gian dị độ móc ra quần áo con rối gấu trúc đã dùng trước kia!

Trực tiếp kéo dây khóa kéo phía sau xuống, sau đó lấy ra một chai 502!

"Tới đây! Hùng Nhị! Anh trai ta sẽ cho người thứ tốt!"

Hùng Nhị vẽ mặt hưng phấn gật đầu!

Đối với Hùng Nhị hiện tại mà nói, cái gì cũng đều là thứ tốt!

Giang Nam gạt lông gấu của Hùng Nhị ra, dùng một lọ 502 để dán dây khóa kéo vào lưng Hùng Nhị!

Lập tức vỗ vỗ bàn tay nhỏ, vẽ mặt hài lòng!

"Xử lý xong!"

Giờ phút này mọi người cũng vô cùng kinh ngạc!

Hạ Dao cười điên cuồng: "Phụt ha ha ha! Tiểu Nam! Người đúng là thiên tài!"

Chung Ánh Tuyết ghen đỏ bừng mặt: "Có cần qua loa như vậy không! Như vậy có thực sự tốt không vậy?"

"Mạch não của Nam thần rốt cuộc có cái quỷ gì!"

"Người cho rằng hắn là người giả gấu, trên thực tế lại là gấu đang giả người?"

"Cosplay ngược sao?"

Hùng Nhị cọ cọ sau lưng, bàn tay gấu liên tục sờ về phía sau, lại căn bản không sờ được khóa: "Ngứa!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Không được! Mang theo nó trước! Mặc quần áo vào! Máy bay trực thăng đang đến!"

"Ở bên ngoài, người cũng không thể mặc quần lót tam giác đi dạo khắp nơi!"

Hùng Nhị tủi thân mặc vào quần áo mà Giang Nam đưa tới!

Quần thường! Áo hoodie mũ trắng! Thêm một chiếc áo bóng chày bên ngoài!

Một đôi giày thể thao, cộng với một chiếc mũ lưỡi trai!

Mọi người nhìn Hùng Nhị hoàn thành quá trình hóa trang mà lâm vào ngây ngốc!

Cái này ngoại trừ một khuôn mặt gấu, cơ bản không khác gì một người?

Cái bụng tròn trịa cũng quá đáng yêu?

Con gấu này là muốn nghịch thiên!

Hùng Nhị đang chạy như điên trên con đường tiến hóa thành nhân loại, một đi không trở lại!

Chẳng bao lâu máy bay trực thăng cứu hộ đã đến!

Mọi người ngồi trực thăng trở lại cứ điểm, hai mắt gấu trên trực thăng phát sáng, vẻ mặt hưng phấn!

Miệng gấu mở ra vẫn chưa khép lại!

Bên trong cứ điểm!

Tề Ngọc và Diệp Tinh Hà đã sớm trở về, giờ phút này đang ngồi trên tường thành chảy máu mũi, biểu tình kinh hoàng, nhìn từ xa!

"A ~ thật nhàm chán!"

"Ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, đẩy ngang 16 hòn đảo, bị khí đột bắt! Bị bò giẫm! Sau đó trở về?"

"Hai chúng ta hình như cái gì cũng chưa có làm ~"

"Chậc! Báo cáo nhiệm vụ nên viết thế nào đây!"

Giờ phút này, cứ điểm vẫn có từng chuyển người đến người lui!

Các tình nguyện viên cũng đều đã trở về, vẻ mặt từng người hưng phấn, thảo luận kịch liệt!

"Ha ha ha! Nhiệm vụ thực địa lần này cũng quá đặc sắc, phải không?"

"Còn không phải sao? So với phim điện ảnh đều kích thích, không uổng phí a!"

"Lần sau ta cũng muốn cùng Nam thần làm nhiệm vụ! Quá lợi hại!"

"Báo cáo nhiệm vụ lần này ta cảm thấy 2 vạn từ cũng không đủ viết a!"

Tề Ngọc Diệp Tinh Hà ngồi trên tường mang vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi!

Chúng ta đang tham gia vào cùng một nhiệm vụ phải không?

Trực thăng bay tới bay lui hàng chục chuyến, cuối cùng chở theo tất cả mọi người ra ngoài!

Mà đám người tình nguyện viên Giang Nam vừa ra ngoài, đã gây nên sự chú ý rộng rãi của giới truyền thông!

Bao nhiêu máy quay cùng micro chĩa vào, Hùng Nhị đội mũ trùm đầu cúi đầu ngồi xổm trong đám người!

Mắt gấu đen nhánh nhìn khắp nơi, vẻ mặt tò mò!

Giờ phút này ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người tình nguyện viên viện dưỡng lão!

Hội trưởng Thẩm Hoảng đã sớm dẫn người chờ ở chỗ này!

Vừa thấy bọn Giang Nam đi ra vội vàng nghênh đón, cầm hai tay Giang Nam, kích động phi thường!

"Ta biết mà! Giang lão đệ vừa ra tay! Nhiệm vụ hoàn thành cũng chỉ cần dùng một đêm! Lợi hại! Ta đã nghe Hoảng Duy nói! Các người đã hỗ trợ được rất nhiều!"

Vẻ mặt Giang Nam ngại ngùng cười nói: "Thẩm lão ca khách khí quá rồi! Đều là chuyện nên làm!"

Thẩm Hoảng nuốt nước miếng: "Mảnh vỡ linh hạch kia... Tất

cả đã được mang ra, phải không?"

Giang Nam sửng sốt: "Mảnh vỡ linh hạch gì chứ?"

Thẩm Hoảng đầu choáng một chút: "Chính là mảnh vỡ linh hạch! Không phải nói..."

Giang Nam vẻ mặt nghi hoặc: "Linh hạch gì cơ? Người đang nói chuyện kỳ quái gì vậy? Tại sao ta không hiểu gì?"

Thẩm Hoảng: "Nhưng ta nghe Hoàng Duy nói..."

Giang Nam cười và vẫy tay: "Ai nha! Ngại quá! Ta hiểu mà! Người này tuổi cũng lớn rồi nên lỗ tai liền không còn tốt! Nghe nhầm là điều bình thường! Không thể đổ lỗi cho người!"

Thẩm Hoảng đầu đầy chấm hỏi

Giờ phút này, trông mắt của các tình nguyện viên phía sau đều sắp nổ tung!

Đây là không muốn đưa đúng không?

Tuyệt đối là không đưa đúng không?

Học được học được! Người rõ ràng chính là mở mắt nói dối?

Chương 737 -

Tất cả mọi người ở đây đều tận mắt nhìn thấy người đem mảnh vỡ linh hạch bỏ vào trong túi mình a!

Còn có video làm bằng chứng!

Thẩm Hoảng đen mặt, người ít nhiều tìm một lý do tốt hơn một chút có được không?

Trắng trợn như vậy sao?

Cái gì a? Sao a? Không biết sao?

Bộ ba câu hơi giả ngu?

Người khiến ta thấy rất khó khăn!

Thẩm Hoảng cười khở: "Người cũng không cần làm như vậy! Người cũng không cần đến thứ đó? Ta đây không..."

Giang Nam trực tiếp lấy điện thoại di động ra: "Alo? Sơn Miêu sao? Cái gì? Người nhớ ta sao?"

"Nhớ bao nhiêu? Oa! Người nhớ ta như vậy sao?"

Nói xong lại làm động tác im lặng với Thẩm Hoảng, thuận di một cái chạy đến chỗ ít người bên cạnh!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết cười trộm!

Nếu Sơn Miêu thật sự có thể nói chuyện với Giang Nam như vậy mới có quỷ!

[Giá trị oán khí từ Thẩm Hoảng +666!]

Người mẹ mẹ nó đang cầm ngược điện thoại di động!

Nút chấm dưới màn hình hướng về phía tai, người nhận điện thoại bằng niềm tin à!

Rõ ràng không có ý định đưa!

Chỉ thấy Thẩm Hoàng cũng lấy điện thoại di động ra, gọi điện một cái!

"Alo? Hiền ca! Người phải làm chủ cho ta oa..."

Mà Giang Nam bên này đi tới một bên, cũng không phải là giả bộ nghe điện thoại, mà là trực tiếp gọi cho Sơn Miêu!

Căn cứ Giang Thành, văn phòng đại đội trưởng!

Sơn Miêu ngồi tại bàn làm việc của mình với một khuôn mặt u sầu!

Trên bàn làm việc, bày một phong bì văn kiện màu đỏ cấp tuyệt mật, sau khi đọc liền đốt!

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Sơn Miêu nhíu mày sâu hơn!

Nhưng nhìn thấy trên màn hình điện là Giang Nam, mắt Sơn Miêu đột nhiên sáng lên, lông mày bất tri bất giác giãn ra!

Ngay cả khóe miệng cũng theo đó mà nhếch lên, dáng vẻ có chút mừng rỡ, có chút vui vẻ!

Cầm lấy điện thoại lên, cô hít sâu một hơi, nhận điện thoại, giọng điệu bình tĩnh!

"Chuyện gì?"

Giang Nam: "Alo? Sơn Miêu sao? Người có đang nhớ ta đến

mất ngủ hay không!"

Sơn Miêu: "Không! Có chuyện gì sao?"

Cái miệng nhỏ của Giang Nam bĩu môi: "Chỉ muốn người giúp ta làm một bộ chứng minh thân phận, an bài vào sổ hộ khẩu nhà Ngô Lương là được! Tên hắc là Hùng Nhị!"

Sơn Miêu sửng sốt, Tiểu Nam lại muốn làm gì?

Nhưng lại không hỏi nhiều!

"Được rồi! Người còn cần gì nữa?"

"Ta ở Bạch Sơn, sáng nay sẽ từ Giang Thành trở về Dung Thành, người phái người đưa ta lên máy bay là được!"

"Được rồi! Tút tut ~"

Giang Nam bĩu môi nhỏ, nhìn điện thoại đã bị cúp máy!

Hừ! Cũng không nhớ ta!

Bên này vừa cúp điện thoại, chỉ thấy một số điện thoại xa lạ gọi tới!

Vẻ mặt Giang Nam hồ nghi tiếp nhận!

"Ta Tiêu Phong Hỏa đây! Người đưa mảnh vỡ linh hạch cho người ta, người cần thứ kia có ích lợi gì?"

Giờ phút này Thẩm Hoảng ở một bên tràn đầy chờ mong nhìn Giang Nam!

Hắn tìm Trần Hiên, Trần Hiên tìm Dương Kiên, Dương Kiên tìm Tiêu Phong Hỏa! Một đường mười tám khúc cua có thể coi là tìm được người có thể quản Giang Nam a!

Giang Nam cười hắc hắc, chỉ chờ cuộc điện thoại này!

"Đưa! Không nói là không đưa! Đúng rồi Tiêu viện trưởng, ta kiểm cho học viện chúng ta một nhân tài! Ngài để hẳn chen vào lớp của chúng ta?"

Tiêu Phong Hỏa trợn trắng mắt, liền biết tiểu tử này sẽ đề ra điều kiện!

"Nhân tài gì? Ta nói cho người biết! Học viện chúng ta cũng không phải là nơi ai vào cũng được, nhất định phải ưu tú!"

Giang Nam: "Em trai của Ngô Lương! 18 tuổi! Hệ hóa thú! Bạch Kim 1 sao! "

Tiêu Phong Hỏa mở to hai mắt!

Bạch Kim 18 tuổi? Thiên phú khủng khiếp gì chứ?

Cấp bậc càng về sau càng khó tăng lên, ngay cả đám học trưởng trong học viện cơ bản cũng chỉ dừng lại ở Hoàng Kim!

Bạch Kim?

"Có thể! A? Hình như Ngô Lương là con một đúng không? Hẳn có em trai khi nào?"

Giang Nam: "Ah ~ Mới vừa có, đừng nóng vội!"

Tiêu Phong Hỏa cúp điện thoại, vẻ mặt choáng váng!

Cái gì mà mới vừa có chứ?

Không đúng! Có gì đó không ổn!

"Ai ~ lại là một ngày tốt lành..."

An bài xong chuyện của Hùng Nhị, Giang Nam mặt mày hớn

hở trở về: "Ai nha! Thấm lão ca, ta đột nhiên nhớ tới lúc ở trong Linh Khư nhặt được ba tảng đá màu trắng!"

"Không phải chính là mảnh vỡ linh hạch gì mà người nói chứ?"

Thấm Hoảng che mặt!

Làm thế nào để phối hợp với diễn xuất của người chứ?

Đúng là sống từng tuổi này rồi đều uống phí?

Không khỏi hưng phấn nói: "Cái gì? Thật sao? Nhất định là nó! Nhanh chóng lấy ra xem thử!"

Giang Nam lấy ra!

"Đúng đúng đúng! Chính là thứ này!"

"Thật sự? Lại trùng hợp tới như vậy sao? Trời ơi! Thấm lão ca đúng là có mắt nhìn tốt!"

"Vậy sao? Đúng là trùng hợp mà! Giang lão đệ thật may mắn!"

Mọi người vẻ mặt không nói gì nhìn hai người diễn! Kể tung người hứng không biết nên nói gì cho phải...

Sau khi giao mảnh vỡ linh hạch cho Thấm Hoảng, đối mặt với phóng viên truyền thông đang xông tới, các tình nguyện viên viện dưỡng lão cũng không nhận trả lời phỏng vấn!

Dù sao viện dưỡng lão vẫn luôn tuân thủ nguyên tắc làm việc khiêm tốn!

Chương 738 -

Các tình nguyện viên lên xe buýt sân bay, chuẩn bị đi thẳng đến sân bay Giang Thành!

Nhưng vẫn luôn không thấy Giang Nam lên xe!

Giờ phút này Giang Nam lại đi dạo ở điểm an bảo, tìm kiếm xung quanh!

Nhìn thấy Chu Vũ Tình khoác chăn trên người có chút mê mang ngồi ở trong góc!

Không khỏi thuẩn di qua!

Trong nháy mắt Chu Vũ Tình nhìn thấy Giang Nam, ánh mắt không khỏi sáng lên: "Giang Nam ca ca! Người cũng ra ngoài sao? Bên trong..."

Giang Nam: "Shh! Ta sẽ đi ngay bây giờ! Cho người cái này!"

Trong lúc nói chuyện đã nhét một cái túi vải nhỏ vào trong ngực Chu Vũ Tình!

"Cái này... Cái gì vậy?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Gói quà trợ lực học tập! Người cũng phải học tập chăm chỉ, phấn đấu để trở thành một tình nguyện viên có trình độ càng sớm càng tốt!"

Chu Vũ Tình vẻ mặt bối rối: "A? Cần phải trở thành tình nguyện viên sao? "

Giang Nam giơ ngón tay cái lên!

Nói xong Giang Nam thuận di liền trở lại xe buýt!

Hứa Tước ở bên cạnh mang về mặt hứng phấn chạy tới, dùng bả vai huých Chu Vũ Tình!

"Tiểu Tình, vừa rồi là Nam thần sao? Đặc biệt đến gặp người sao? Còn gửi cho người quà tặng? Hẳn đối xử với người... Khúc khích ~ phải nắm bắt cơ hội nha!"

Chu Vũ Tình đỏ mặt: "Nói bậy! Hẳn chỉ coi ta như em gái!"

Nói xong mở túi vải nhỏ Giang Nam nhét cho mình!

Giờ khắc này, biểu tình hai người trực tiếp cứng đờ, về mặt kinh hãi!

Chỉ thấy trong túi vải nhỏ chứa 50 viên linh châu cấp Hoàng Kim!

Chính là đồng linh châu Giang Nam đánh Thương Long Thú lấy được!

"Má ơi! Cái này ... Ta, hẳn..."

Lời nói kinh hãi của Chu Vũ Tình cũng không rõ ràng, giá trị của một viên linh châu cấp Hoàng Kim cũng đã rất kinh người!

Cái này còn là 50 viên?

Gói quà hỗ trợ học tập này cũng quá lớn!

Khuôn mặt nhỏ của Hứa Tước trắng bệch, vội vàng che lại: "Nhanh! Cất nó đi, đừng cho người khác thấy!"

Bàn tay nhỏ bé run rẩy của Chu Vũ Tình nhét túi vải vào trong quần áo, trái tim nhỏ cũng sắp nhảy ra!

Món quà này, cũng quá đắt!

Muốn nói lời cảm ơn với Giang Nam, nhưng xe buýt đã rời đi!

Không khỏi cắn chặt môi dưới, hốc mắt có chút ẩm ướt!

Xe buýt!

Giang Nam nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, khóe miệng mang theo nụ cười!

Lúc mới từ cô nhi viện đi ra, dì Chu cùng Tiểu Vũ Tình đều giúp mình rất nhiều!

Vẫn luôn mang cơm cho mình ăn, đôi khi cũng sẽ mang về cho mình một ít xiên nướng chưa bán hết!

Giang Nam ghi nhớ kỹ những người đã đối xử tốt với mình!

50 viên linh châu cấp Hoàng Kim đối với mình hiện tại mà nói không tính là gì, nhưng lại có thể cải thiện rất nhiều cuộc sống của hai mẹ con họ!

Người khác Giang Nam không quan tâm! Nhưng Giang Nam lại hy vọng tất cả những người đối tốt với mình đều có thể sống rất tốt!

"Ừ~ ừ ~"

Điện thoại di động đột nhiên bật chế độ rung!

Mà điện thoại di động Tần Thụ ngồi ở hàng ghế đầu cũng bắt đầu điên cuồng chấn động!

Giờ phút này, anh trai mắt kính cùng Đỗ Nguyệt nghe được tiếng điện thoại di động rung lên cugx căng thẳng thân thể, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đáng vẻ như làm chuyện xấu!

Trong lòng Giang Nam mơ hồ có một loại dự cảm không tốt!

Lấy điện thoại ra xem!

Quả nhiên tin tức 99+! Nhận được vô số @!

Vội vàng mở ra xem, chỉ thấy trên bảng tìm kiếm, video đầu tiên, vừa mới đăng được ba phút, đã có hơn 200 vạn lượt xem!

Tiêu đề video: Chiến thần núp vú giả thắng cấp thành chiến thần hành! Hoàng Kim 1 sao solo đàn Thương Long Thú dưới nước, hằm canh cá đã gặp qua chưa a!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam tối sầm lại!

Chiến thần hành cái rắm! So với chiến thần núp vú giả còn khó nghe hơn a!

Liền bấm mở ra để xem bình luận!

Mà bên dưới đột nhiên lại xuất hiện một video trực tiếp đột phá hạng 1 được tìm kiếm nhiều nhất! Ba phút có hơn 500 vạn lượt xem, đều đẩy chiến thần hành xuống hạng 2!

Tiêu đề video: Lão tổ khu súc bình tái hiện giang hồ! Vua lật xe! Đàn bò sữa có thêm chương trình giải trí mới! Ăn cỏ! Đi gủ! Chơi bóng chuyền! Xem không cảm ơn!

Nội dung video chính là hình ảnh Tần Thụ bị xem như bóng chuyền bay tới bay lui đến hộc máu!

Ngay cả ngục hành bạo khí trị trăm cũng quay vào!

Chỉ thấy hai video trên bảng tìm kiếm ngang nhau, vị trí số 1 thay đổi qua lại!

Chỉ thấy Tần Thụ kêu thảm thiết quanh quẩn trong xe, trên mặt bi phẫn muốn chết!

"Đôi cầu nam nữ các người! Ta giết các người! Giết các người!"

Để tăng lượng người theo dõi, cặp đôi anh trai mắt kính này có thể nói là làm mọi thứ!

Quay đầu liền đem đội trưởng của mình bán đi!

Giang Nam và Tần Thụ mỗi người một người một video!

Ngay cả tên tài khoản cũng đặt tên cặp!

Tài khoản Đỗ Nguyệt: Người quan sát hành vi mê hoặc của nhân loại!

Tài khoản anh trai mắt kính: Bình luận viên hành vi mê hoặc của nhân loại!

Bình luận bên dưới video của Tần Thụ đều thuần một màu:

"Đã tải xuống! Gặp lại tại khu súc bình!"

"Chất lượng hình ảnh 4k? Quỳ cảm ơn!"

"Cảm tạ lão tổ súc bình ban thưởng cơm ăn! Cơm cha áo mẹ!"

"Thời đại của nam nhân Đài Loan đã qua rồi! Tần Thụ lão tổ chúng ta tất nhiên xứng vương! "

"Are you ready! Dầu bôi trơn đâu rồi! Bạch ~Bạch bạch bạch..."

Chương 739 -

Tần Thụ khóc hết nước mắt!!

Mẹ ơi! Con trai bất hiếu! Chúng ta có thể sẽ tuyệt hậu mất thôi!

Xưng vương khu súc bình!

Không có cô gái nào sẽ yêu vua súc bình cả!

Tần Thụ nhảy lên, bóp cổ anh trai mắt kihs: "Ta mẹ nó giết người người! Giết người! Người bồi thường vợ cho ta!"

Anh trai mắt kính ngạc nhiên nói: "Ta bồi thường thế nào? Ta cũng muốn bồi thường! Nhưng Nguyệt Nguyệt cũng không đồng ý a!"

"Cho dù Nguyệt Nguyệt đồng ý! Người cũng không có vợ!"

Tần Thụ: "Ta nhổ vào! Ah, ah! "

Tề Ngọc và Diệp Tinh Hà ở một bên mặt cũng đen, trong video hai người cũng bị ghi lại a!

Hai người cầm hành chọc vào mắt bò kia chính là họ!

Giang Nam thấy có người so với mình còn thảm hơn, không khỏi cười vui vẻ!

Lại mở video của mình ra! Bình luận bên dưới vẫn bùng nổ!

"Nghe nói núm vú giả lại phối cùng hành lá! Ngầu bạo! "

"Chỉ mới mấy tháng không gặp? Nam thần đã trở nên mạnh

mẽ như vậy? Bát Môn Độn Giáp là cái quỷ gì! Song hành lại là cái quỷ gì!"

"Thương Long Thú: Lão tử thế nào cũng không nghĩ tới sẽ bị hành lá chém chết!"

"Ngày thứ 77 không được uống đại lực! Nhân sinh dường như đã mất màu sắc!"

"Phụt ha ha ha! Ta đã nói tại sao hôm tổ chức tiệc tốt nghiệp lại không cho chúng ta xem thông báo nhập học? Chạy đến viện dưỡng lão để làm tình nguyện viên! Ta đều có thể cười trong một năm!"

"Lại nói đám tình nguyện viên của viện dưỡng lão này đều có lai lịch gì? Quá mạnh!"

Giang Nam đen mặt, rốt cuộc vẫn bại lộ!

Đáng giận ~

Tình nguyện viên thì có sao chứ? Các người muốn làm còn không được!

Hai video trên mạng một lần nữa khiến cho sức nóng của Giang Nam dâng trào, thu hút vô số người hâm mộ!

Thỏ con cũng trở nên vô cùng bận rộn, điên cuồng đồng ý người xin vào nhóm!

Dù sao cấp bậc Hoàng Kim 1 sao có thể solo với Thương Long Thú dưới nước, hơn nữa đánh ra chiến tích thế này cơ hồ chính là kỳ tích!

Hơn nữa còn dùng phương thức ngẫu như vậy!

Ngay cả viện dưỡng lão Tiên Phong cũng nhờ sự kiện này mà nhận được sự chú ý rộng rãi!

Không ít cư dân mạng thậm chí còn lật ra được chút nội tình!

Thì ra trước đó đã có những nhóm tình nguyện viên mặc đồng phục in hình viện dưỡng lão thường xuyên lui tới các Linh Khư cùng với khu vực nguy hiểm!

Bị người ta chụp được rất nhiều lần, hơn nữa còn có chuyện lần này!

Viện dưỡng lão Tiên Phong lại được dán nhãn thần bí!

Bên phía Giang Nam đang cầm điện thoại di động trả lời, chỉ thấy Hùng Nhị ở một bên hai mắt tỏa sáng không ngừng nhìn chăm chăm điện thoại di động của mình!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Trở lại sẽ mua cho người một cái điện thoại di động! Mua loại có màn hình lớn hơn!"

Hùng Nhị cười hắc hắc: "Lam ca thật tốt!"

Giang Nam: (= _ =)

"To con! Dạy! Dạy nói cho nó ngay bây giờ!"

Ngồi trên xe buýt, tất cả các cách đến sân bay Giang Thành!

Tất cả mọi người đều đã mua vé máy bay trực tuyến trước, Giang Nam có chút lo lắng!

Bởi vì giấy tờ tùy thân của Hùng Nhị còn chưa hoàn thành, không có cách nào mua vé!

Trong khi Giang Nam đang tìm kiếm xung quanh sân bay, phát hiện một người mặc áo khoác cổ lọ, quần jean đi cao gót, đầu đội mũ bông đứng bên cạnh cột của sảnh chờ!

Trong ngực còn ôm mũ bảo hiểm xe máy, thân thể đứng thẳng tắp!

Ánh mắt vẫn nhìn về phía lối vào, không biết đã ở chỗ này chờ bao lâu!

Không phải Sơn Miêu thì còn là ai nữa?

Trong mắt Giang Nam đầy kinh hãi, thuấn di một cái liền qua đó!

"Sơn Miêu? Sao người lại tự đưa đến cho ta?"

Sơn Miêu giật mình vì Giang Nam đột nhiên xuất hiện!

Lập tức lườm Giang Nam một cái, móc ra một văn kiện từ trong ngực đưa ra ngoài!

"Đây! Thứ mà người muốn!"

Giang Nam nhận lấy đồ, nhưng lại không ngừng nhìn chăm chăm mặt Sơn Miêu!

"Hắc hắc! Trang điểm nhẹ? Thật đẹp!"

"Còn nói không nhớ ta? Có phải phải tự mình chạy đi đưa văn kiện để gặp ta?"

Thần sắc Sơn Miêu mất tự nhiên, nghiêng ánh mắt về nơi khác!

"Không... Không có! Người sao lại tự tin như vậy chứ?"

"Hôm nay ta đang trong kỳ nghỉ! Không muốn phiền toái người khác, nên tự mình đưa đồ!"

Giang Nam mang ánh mắt không!

"Là như vậy sao? Ai ui! Mặt đỏ kìa~"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 333!]

Sơn Miêu trực tiếp đội mũ bảo hiểm xe máy!

Gõ một phát vào phần ót Giang Nam!

"Còn nói nữa! Ta giết người!"

Giang Nam tủi thân xoa xoa ót, thừa nhận nhớ ta thì chết sao?

Ta cũng nhớ người nha!

"Nói chuyện đứng đắn! Người cần giấy tờ tùy thân để làm gì?"

Giang Nam cười hắc hắc, quay đầu chỉ chỉ Hùng Nhị trong đám người!

Sơn Miêu vẻ mặt ngạc nhiên!

Một con gấu? Đó là một con gấu! Hắc đã mang một con gấu trong Linh Khư trở về?

"Người cái này... Nó..."

Giang Nam: "Ôi! Không sao, đơn xin nhập học ta đều làm xong cho nó, chỉ thiếu chứng minh thân phận, ta làm việc người cứ yên tâm!"

Sơn Miêu: !!

Này, này! Đây không phải là vấn đề chỉ với giấy tờ tùy thân là có thể được giải quyết, phải không? Cái này cũng không phải cùng một chủng tộc người có biết không hả?

Chương 740 -

"Ta xem như phục người!"

"Có chuyện ta nên nói trước cho người biết, chuyện về thể Bose người có biết không?"

Giang Nam sửng sốt: "Biết! Một thời gian trước đã bắt được một cái! Lại để cô ấy chạy mất, người hỏi cái này để làm gì?"

Sơn Miêu hiển nhiên bị kinh hãi, lẩm bẩm nói: "Xem ra trong tư liệu nói đúng..."

"Thể Bose mà nước Mỹ bắt được đã bỏ trốn trước đó, ngay cả tất cả tư liệu nghiên cứu chú văn cũng biến mất cùng!"

"Trong tư liệu có thành quả phân tích về chú văn cực kỳ trân quý, đó là thứ có thể thay đổi cục diện thế giới!"

Giang Nam nặng nề gật đầu, lực lượng của chú văn khủng bố cỡ nào, trong lòng Giang Nam đều biết!

Quốc gia nào phân tích được càng nhiều, tất nhiên sẽ càng mạnh!

Sơn Miêu: "Tất cả các quốc gia đều muốn đoạt được tới tay, dù sao thì cơ hội khó có được!"

"Bên phía chúng ta cũng có tâm tư hành động, nhưng tin tức có được quá ít!"

"Nếu như xác định hành động mà nói, người sợ là cũng phải đi một chuyến! Dù sao căn cứ vào nghiên cứu, dị năng hệ không gian có tác dụng ức chế nhất định đối với Bose!"

"Lý Đạo Thiên không thể tùy tiện khởi hành, Đạo Thiên hệ không gian cần tọa trấn Hoa Hạ, phòng ngừa các hệ không gian khác xâm lấn! Có thể hành động cũng chỉ có người..."

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Hành động điểm tên chỉ mặt ta, cướp bảo bối gì đó ta là người được hưởng!"

Sơn Miêu cười khò: "Không nhất thiết phải có hành động, chỉ là nói với người một tiếng!"

"Vậy ta đi đây! Người ở trong viện nhớ phải chăm chỉ học hành! Đừng nghịch ngợm!"

Nói xong xoa xoa cái ót bị cô đánh đến đỏ bừng!

Giang Nam cười hắc hắc: "Trở về đi xe chậm một chút, đường trơn trượt!"

Sơn Miêu ra khỏi sân bay, vừa bước lên xe máy, cảm thấy trong túi có chút nặng!

Không khỏi đưa tay móc ra, ba viên kẹo sữa thỏ trắng được móc ra!

Đầu tiên là ngẩn người, sau đó trên mặt nổi lên một nụ cười nhàn nhạt, nhỏ giọng nói: "Là có chút nhớ..."

Vặn ga, sải bước ngồi lên xe máy, Sơn Miêu phóng nhanh đi!

Mua vé cho Hùng Nhị xong, tất cả mọi người đều qua kiểm tra an ninh!

Giờ phút này ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Hùng Nhị, thần sắc khẩn trương!

Mà Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc thì ngồi xồm ở một bên, vẻ mặt tức giận ăn hành lá!

Thứ đồ chơi rách này căn bản không dễ sử dụng, cần người để làm gì nữa? Hừ!

Nhân viên an ninh nhìn Hùng Nhị với vẻ mặt hoảng sợ!

Mẹ nó con hàng này là con gấu?

Ngô Lương thấy thế vội vàng vén quần áo của Hùng Nhị lên, lộ ra khóa kéo phía dưới!

"Đừng lo! Là anh em của ta! Lần đầu tiên ta đến miền Bắc! Sợ lạnh! Mặc bộ quần áo con rồi!"

Hùng Nhị điên cuồng gật đầu: "Đúng! Chỉ nà áo con rồi!"

Vừa thấy Hùng Nhị nói chuyện, nhân viên an ninh thở phào nhẹ nhõm!

"À~ dọa chết ta! Bao da này cũng quá chân thực!"

"Đúng vậy! Nó giống như nó hàng thật vậy! Có đắt không?"

"Người anh em này đến từ vùng nào! Giọng hơi nặng!"

Hùng Nhị cười hắc hắc: "Cái kia, có thể qua?"

Chị gái kiểm tra an ninh: "Người cởi bao da ra để cho ta kiểm tra ngoại hình, ta phải đối chiếu thông tin nhận dạng!"

Hùng Nhị mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía Giang Nam!

"Lam ca! Cô ta đòi lột da ta! Ta có thể chơi đứt cô ta không?"

Giang Nam: !!

Nhân loại này quá xấu xa!

Mở miệng ra liền đòi lột da ta?

Làm sao có thể chứ?

Hùng Nhị trực tiếp nhớ tới lời dặn lúc trước của Giang Nam!

Giang Nam vội vàng nhào tới, một tay đè hai bàn tay của Hùng Nhị: "Người ngàn vạn lần đừng nên chơi đùa cô ấy a!"

Chị gái kiểm tra an ninh về mặt hồ nghi!

Giang Nam thở dài một tiếng: "Ai! Xem ra là không giấu được! Chị gái này! Kề tai lại đây!"

Tuy rằng chị gái kiểm tra an ninh cảm thấy nghi hoặc, nhưng vẫn đưa tai qua!

"Xì xầm xì xầm xì xầm~ xì xầm!"

"Trời ơi! Thảm như vậy sao? Hẳn thật đáng thương!"

"Xì xầm~ Xì xầm! "

"Ô ô ô ~ người không cần nói nữa ~ ô ô!"

Chị gái che miệng nhỏ, nước mắt rơi không ngừng!

Giang Nam thở dài một tiếng: "Chuyện chúng ta có thể làm cho hẳn cũng chỉ có như vậy!"

"Nếu như người không tin, đây là thẻ sĩ quan của ta!"

Giang Nam nói xong lấy ra thẻ sĩ quan của mình, lại lấy khăn giấy ra nhét vào trong tay cô!

Chị gái nhân viên an ninh khóc nức nở không ngừng, về mặt thương hại nhìn Hùng Nhị: "Mau qua đi! Những ngày còn lại thì cố ăn cái gì đó cho ngon, làm những chuyện mà mình thích! Người phải mạnh mẽ! Ô ô ô ô!"

Hùng Nhị ngơ ngác

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ở bên cạnh trợn tròn mắt!

Người đã nói gì với cô ấy? Vậy mà cho Hùng Nhị đi qua?

Chỉ vài lời liền nói cho người ta khóc?

Nhân viên công tác ở bên cạnh vội vàng nói: "Không được! Chúng ta phải đối chiếu thông tin! Vạn nhất hắn là lừa..."

Chị gái nhân viên an ninh không nói gì: "Người cảm thấy một vị trung tá quân đoàn Âm Dạ sẽ nói dối ta sao?"

Nhân viên: "Trung tá? Chỉ với hắn? Làm thế nào có thể! Chắc là giả! Không tin người điều tra..."

Chương 741 -

"Người anh em! Đừng làm ầm ĩ nữa! Đó là Nam thần! Mạng nhà người bị cắt sao?"

Nhân viên an ninh ở bên cạnh trợn trắng mắt!

Hùng Nhị cứ như vậy mơ hồ đi qua, thẳng đến khi đi xa, chị gái an ninh còn đang phất tay với Hùng Nhị!

"Phải kiên cường a!"

Hạ Dao mang vẻ mặt tò mò tiến lại gần: "Tiểu Nam Tiểu Nam! Người đã nói gì với cô ấy? "

Giang Nam cười hắc hắc: "Người hôn..."

"Moah! Người đã nói cái gì vậy?"

"Người hôn ta một cái ta cũng sẽ không nói cho người biết!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 888!]

"Phi! Tiểu Nam thối tha!"

.....

Trên máy bay, Hùng Nhị vẫn mang vẻ mặt tò mò như cũ, Ngô Lương ngồi bên cạnh dạy phiên âm!

Mà Giang Nam thì tựa vào chỗ ngồi chớp mắt!

Nhưng thực tế lại đang kiểm tra hệ thống!

Kể từ khi ra khỏi phòng đồ chơi, Giang Nam hầu như không

rút thăm trúng thưởng!

Trong học viện tích góp được, cộng thêm giá trị oán khí tích góp được từ việc bán hàng ở Linh Khư Hồ Thiên Đảo, giờ phút này đã đạt tới con số 931 vạn vô cùng kinh người!

Giang Nam không khỏi khẳng định hành động của mình trong khoảng thời gian này!

Thậm chí còn muốn trao cho mình một huy chương nhỏ!

Thánh kiếm hành lá mình còn có rất nhiều, nhưng Đại Lục Đoạt Mệnh lúc đánh Thương Long Thú đều tiêu hao hết!

Hành động mà Sơn Miêu nhắc tới cũng không biết có hay không, Giang Nam quyết định tích góp cho mình một chút vốn liếng!

Dù sao tác dụng Đại Lục Đoạt Mệnh rất lớn!

[Mười lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Hân hạnh được tài trợ! Giải khuyến khích: Một thanh thánh kiếm hành lá!]

[Hân hạnh được tài trợ...]

Đợt đầu tiên Giang Nam liền đập 500 vạn giá trị oán khí!

Trúng 31 chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh! Về phần hành lá thì Giang Nam đều lười đếm!

Lập ném thêm vào 300 vạn!

[Hân hạnh được tài trợ...]

[Xin chúc mừng chiến thắng! Giải thưởng: Một đôi găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa!]

.....

Giang Nam đột nhiên ngồi thẳng người dậy!

Có giải thưởng đứng đắn mới sao?

Vốn dĩ đang suy nghĩ dùng Đại Lục Đoạt Mệnh vào chuyện gì, không nghĩ tới còn có niềm vui ngoài ý muốn?

Cứ như vậy, Đại Lục Đoạt Mệnh trực tiếp chuyển đến hệ thống cửa hàng! 1000 giá trị oán khí có thể mua được một chai!

300 vạn giá trị oán khí tiêu hết, trực tiếp rút ra 8 đôi găng tay nhiệt tình như lửa!

Giang Nam có chút kích động, vội vàng tới thanh vật phẩm xem tác dụng giải thưởng!

[Găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa!]

Tác dụng: Sau khi đeo găng tay! Vuốt ve khuôn mặt đối phương! Tiêu trừ đi một thời gian ngắn ký ức của đối phương!

Sức vuốt càng lớn! Thời gian ký ức bị tiêu trừ càng dài!

Một lần vuốt ve! Có thể tiêu trừ tối đa 60 giây ký ức, ký ức không thể phục hồi!

Hiệu ứng găng tay kéo dài 30 phút!

Găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa!?

Làm chuyện xấu không cần phải lo!?

Khà khà khà!

Giang Nam: Khà khà khà!

Làm chuyện xấu!

Lão tử thích nhất là làm chuyện xấu a!

Giấc mộng xóa ký ức này đã có thể thành!

Chỉ với đôi găng tay xóa ký ức này?

Vuốt ve má đối phương! Có thể xóa bỏ 1 phút ký ức của đối phương?

Thứ này quá đỉnh!

Giang Nam trực tiếp lấy ra một đôi găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa!

Màu trắng, dệt thành từ lụa, mỏng như cánh蝶, trông rất cao cấp!

Giang Nam không kịp chờ đợi mà đeo vào tay!

Bởi vì là giải thưởng đứng đầu, Giang Nam căn bản không sợ tác dụng phụ gì đó!

Chỉ thấy Giang Nam mắt to không ngừng đảo quanh, cuối cùng rơi vào trên người Hạ Dao!

"Đại Lang Diệt! Nhìn ta này!"

"Hả? Có chuyện gì vậy? "

Giang Nam nuốt nước bọt!

Hửn... Không sao đâu!

Cùng lắm thì chỉ mất đi một phút ký ức mà thôi! Sẽ không khiến cho cô trở nên ngốc nghếch đúng không?

Chỉ thấy bàn tay Giang Nam run rẩy, nhẹ nhàng sờ hai má Hạ Dao!

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao đỏ lên: "Ta... Có gì trên mặt ta sao? Người chạm vào mặt ta để làm gì?"

Giang Nam khẩn trương nói: "Người không cảm giác được có chỗ nào không đúng sao?"

Hạ Dao ngạc nhiên: "Không có!"

Giang Nam: ???

Không phải nói vuốt ve má là có thể tiêu trừ 1 phút ký ức sao?

Sao lại không dễ sử dụng?

Vì thế Giang Nam hít sâu một hơi, lại sờ má Hạ Dao một cái!

Mặt Hạ Dao càng đỏ lên, mắt to nhìn Giang Nam: "Người... Tại sao oh ~ chạm vào khuôn mặt của ta!"

Giang Nam chửi thề! Thứ này sao lại không có tác dụng chứ?

"Đại Lang Diệt! Người cảm thấy như thế nào thì phải nói với ta ha! Nó rất quan trọng đối với ta!"

Hạ Dao mang vẻ mặt nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu!

Chỉ thấy Giang Nam lại sờ má cô, lần này dùng sức mạnh lớn hơn!

"Thế nào rồi? Cảm giác thế nào?"

"A~ Khuôn mặt rất nóng! Tim đập nhanh! Môi hơi khô!"

"Lần này thì sao?"

"Tim đập nhanh hơn, vành tai rất nóng! À... Ôi, ôi! Người đang làm cái quái gì vậy?"

Mặt Hạ Dao sắp đỏ thối, trong lòng rối loạn!

Tiểu Nam không phải đang đùa giỡn với ta đó chứ?

Giang Nam mắng thầm, cái này thật sự không có tác dụng gì? Chẳng lẽ hai tay cùng vuốt ve hai má mới có tác dụng?

Trong lúc suy nghĩ, hai tay Giang Nam đều rơi vào trên mặt Hạ Dao!

Chương 742 -

Liên tục vuốt ve má!

Nhưng Hạ Dao vẫn không mất trí nhớ! Vẫn nhớ rõ ràng!

Giang Nam nóng nẩy bắt đầu mạnh mẽ xoa mặt! Xoa mặt Hạ Dao biến dạng!

Khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ bừng! Một đầu tóc bạc bị rối tung!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao...]

Đây rõ ràng là đang chơi đùa ta!

Người xem ta là bột mì để nhào nặn!

"Đi đi đi! Sang bên kia! Người còn chà xát nữa! Ta đánh người!"

Chỉ thấy Giang Nam mang vẻ mặt ngạc nhiên!

Cái thứ đồ chơi rách nát này! Không phải nói là có thể loại bỏ 1 phút ký ức sao?

Mặt lão tử cũng đã sờ! Lực cũng đã dùng!

Chà xát mặt Đại Lang Diệt đều đỏ bừng, sao lại vô dụng?

Hệ thống!

Giải khuyến khích hố người còn chưa tính! Giải thưởng đứng

đần cũng không đáng tin cậy như vậy sao?

Có lệ! Có lệ trần trụi!

Hệ thống rách nát trả giá trị oán khí cho ta! Trả lại tiền mồ hôi xương máu cho ta!

[.....]

[Dùng sức!]

[Có thể lại dùng lực hơn sao?]

Giang Nam ngậy ngấn!

Dùng bao nhiêu sức mới coi như dùng sức chứ?

Lão tử đều khiến mặt của Đại Lang Diệt đỏ bừng lên cũng không tính là dùng sức?

Mạnh hơn một chút chính là ăn tát!

Tát Đại Lang Diệt? Ta không nỡ làm!

Chờ đã!

Một đôi găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa?

Làm thế nào mà lại nhiệt tình như lửa?

Không phải là mạnh mẽ và miệng mới có thể sinh ra hiệu quả mất trí nhớ đó chứ?

Trong phần giới thiệu tác dụng còn viết là vuốt ve má?

Ta nhổ vào!

Thời buổi này vả miệng còn có thể dùng ngôn từ văn minh như vậy sao?

Nói cách khác lão tử đều dùng sức "vuốt ve" hai má như vậy!

Ngay cả hiệu ứng tiêu trừ ký ức thấp nhất cũng không kích hoạt sao?

Mẹ nó vậy phải dùng bao nhiêu sức chứ!

Nhìn hai má Đại Lang Diệt đã hồng, Giang Nam làm sao nở tát cái miệng nhỏ của cô?

Nhìn xung quanh, cũng không tiện xuống tay với người khác!

Hít một hơi thật sâu, Giang Nam cắn chặt răng!

Quyết định làm thí nghiệm trên người mình!

Lần nữa xác định vuốt ve chỉ tiêu trừ ký ức tối đa 60 giây, sẽ không trở thành kẻ ngốc!

Giang Nam hạ quyết tâm hăng hái, luân phiên tát! Làm một phát tát mạnh vào mặt của mình!

Ta tự tát ta!

"Chát!"

Một tiếng giòn vang vọng trong buồng!

Giang Nam nhanh chóng tát mặt mình! Mặt đều đỏ lên!

Còn in hằn dấu tay! Xem ra đã thật sự dùng sức!

Ánh mắt mọi người trong buồng máy bay đều tập trung ở trên người Giang Nam, vẻ mặt kinh ngạc!

Nam thần bị làm sao vậy?

Tự mình tát mình?

Hắn có cần tàn nhẫn tới như vậy không?

Hạ Dao ở một bên mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Chuyện này là sao?

Chỉ thấy tiêu cự hai mắt Giang Nam mất đi trong chớp mắt...

Lập tức đầy bất đắc dĩ: "Chậc! Chuyện này cũng không tiện xuống tay với người khác a! Xem ra chỉ có thể lấy mình làm thí nghiệm!"

Sau đó Giang Nam vung tay lên! Tát mạnh vào mặt của mình!

"Chát!"

Hạ Dao sợ ngây người!

Tất cả mọi người đều bàng hoàng!

Liên tục tát bản thân hai phát?

Còn dùng sức như vậy? Ghét bỏ bản thân tới như vậy sao?

Đừng đánh nữa!

Có chuyện gì thì cứ nói cho chúng ta biết! Chúng ta sẽ giúp người đánh!

Giang Nam nhú mày: "Chậc! Chuyện này cũng không tiện xuống tay với người khác a! Xem ra chỉ có thể lấy mình làm thí nghiệm!"

"Ai? Sao mặt mình lại đau vậy chứ?"

Giang Nam xoa xoa hai má mình, có chút khó hiểu!

"Mặc kệ!"

Vung tay lên hướng về phía hai má mình lại "chát" một tiếng, đồng tử trong ánh mắt mất đi tiêu cự!

[.....]

[.....]

Hệ thống nở một nụ cười thiếu đánh!

Giang Nam: ???

Tại sao hệ thống lại gửi sticker cười mình?

"Mặc kệ, xem ra chỉ có thể lấy bản..."

Hạ Dao nhào thẳng vào người Giang Nam, hai tay gắt gao bắt lấy cánh tay Giang Nam, ánh mắt phiếm lệ quang!

"Tiểu Nam! Đừng! Tiểu Nam! Đừng làm tổn thương chính mình nữa!"

"Có phải người giận ta không? Vậy người cứ lại sờ má ta được không? Bao lâu cũng không sao! Dùng bao nhiêu sức cũng được!"

"Người không cần vả mặt mình nữa, nhìn thật đau lòng!"

Giang Nam: Hả?

Đại Lang Diệt sao lại biết mình sẽ vả mặt mình?

Ta vẫn còn chưa đánh!

Chung Ánh Tuyết khẽ xoa xoa hai má Giang Nam, trong mắt ẩn chứa lệ: "Đều đỏ cả rồi! Tại sao lại phải đối xử với bản như vậy! Đau lòng chết..."

Ngô Lương mang vẻ mặt nghiêm túc: "Nam ca! Nếu trong lòng người có cơn giận không xả ra ngoài, người liền đánh ta là được,

ta chịu được!"

Các bạn học ở một bên cũng phụ họa theo!

"Đúng vậy Nam thần! Cuộc sống không có khó khăn!"

"Đúng vậy! Trong lòng có chỗ không thoải mái nói ra là tốt rồi!"

"Ngàn vạn lần không thể làm tổn thương chính mình! Người cũng đủ tàn nhẫn! Ba lần vả mặt đều dùng sức thật mạnh!"

Giang Nam choáng váng!

Cái gì vậy? Ta đã tự tát mình 3 cái mạnh?

Không phải ta vẫn chưa bắt đầu...

Chờ đã!

Mất trí nhớ? Mẹ nó ta bị mất trí nhớ?

Sau khi ta tát vào miệng mình xong liền quên mất chuyện này?

Ký ức này đã bị tiêu trừ?

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam trong nháy mắt liền trở nên hoảng sợ!

Mẹ nó nếu không có người ở đây, chẳng phải sẽ trở thành vòng tuần hoàn vô hạn sao?

Chương 743 -

Bản thân sợ là sẽ tự sát chết mình!

Trách không được lại cảm thấy mặt đau nóng, hệ thống còn gửi sticker vui sướng khi người gặp họa!

Mẹ kiếp, thật mất mặt mà!

Giang Nam nhìn ánh mắt mọi người trong buồng máy bay đang nhìn mình, mắt không khỏi phấp phấp lệ quang!

Cắn chặt răng, vẻ mặt tự trách!

"Ta đang áy náy! Là đang tự trách mình!"

"Trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo, ta có thể sớm cứu học sinh ra, để cho bọn họ bớt sợ hãi, đảm bảo an toàn cho tất cả mọi người!"

"Ta có thể làm tốt hơn! Nhưng... Ta đã không làm tốt! Là tại ta!"

Nói xong vung tay lên muốn lần nữa tự sát mình!

Lại bị Hạ Dao gắt gao ôm cánh tay vào trong ngực: "Đừng! Ta không muốn người tự đánh mình!"

"Tiểu Nam! Người đã làm rất tuyệt rồi!"

"Đúng vậy, nếu như không có người, chuyện ở Hồ Thiên Đảo không biết còn kéo dài bao lâu nữa!"

"Người làm rất tốt! Người đã cứu tất cả mọi người! Người là người giỏi nhất trong lòng ta!"

"Thấy không! Chỉ với loại ý thức trách nhiệm này! Đã rất đáng giá cho chúng ta học hỏi! Một ví dụ điển hình của các tình nguyện viên đương đại! Hình mẫu! Ngưỡng mộ!"

Giang Nam dụi dụi mắt, lúc này mới ngồi xuống!

Mẹ nó thật nguy hiểm a, thiếu chút nữa mất hết mặt mũi!

Cũng may lão tử cơ trí!

Giang Nam thề! Sau này đánh chết không cần dùng gắng tay nhỏ nhiệt tình như lửa để tự tát mình!

Quá nguy hiểm.

Nhưng cũng may hiệu quả tiêu trừ ký ức của gắng tay có tác dụng, điểm này Giang Nam đã tự mình chứng thực!

Một cú tát mạnh tiêu trừ 1 phút ký ức?

Một đôi gắng tay có hiệu quả trong 30 phút, bản thân phải tát bao nhiêu cái chữ?

Đây quả thực chính là Thần khí a!

"Ai hắc ~ Hắc hắc!"

Trong nháy mắt vô số ý nghĩ chưa trưởng thành xuất hiện!

Giang Nam vừa mới khóc xong lại bắt đầu cười hắc hắc!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mang vẻ mặt lo lắng!

Tiểu Nam có phải là tự vả mặt mình tới choáng váng rồi hay không?

Lúc trở lại học viện Tiên phong đã là buổi trưa chủ nhật!

Đào Hân Di nhận được tin tức cũng mang vẻ mặt ngạc nhiên,

không nghĩ tới nhiệm vụ cấp S khó giải quyết mà đám người Giang Nam chỉ dùng không đến hai ngày liền hoàn thành!

Thậm chí tính thời gian dùng trên đường đi tới đi lui! Cũng quá nhanh!

Lúc đi có 100 tình nguyện viên! Lúc về thì lại 101?

"Tiêu viện trưởng nói cho ta biết người tìm được một học viên ưu tú cho học viện chúng ta? Người còn sắp xếp hẳn vào lớp chúng ta, phải không?"

"Là người nào? Ta đưa hẳn đi làm thủ tục!"

Giang Nam cười hắc hắc, kéo Hùng Nhị lại: "Hân Di đạo sư, chính là hẳn! Bạch Kim 1! Cực đỉnh!"

Đào Hân Di há hốc miệng!!

Cái này ... Đây chẳng phải là một con gấu sao?

Đây chính là học viên xuất sắc mà người nói đó sao?

Tại sao nó lại mặc quần áo của con người? Nó... Cái này!

Khuỷu tay Giang Nam huých vào người Hùng Nhị: "Mau chào người ta đi! Lúc trước ta đã dạy người thế nào! "

Hùng Nhị vẻ mặt ngại ngùng, gãi đầu nói: "Hân Di đạo sư!"

Đào Hân Di cười gượng!

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam: !!

"Không không không không! Không phải ta đã dạy người như

vậy! Là đạo! Không phải đào! Hùng Nhị hơi ngọng!"

Nói xong tiến lên vỗ Hùng Nhị một phát!

Bốn chữ! Đã dạy người cả đường! Rốt cuộc vẫn tụt dây xích!

Sai một chữ sai luôn cả nghĩa người có biết không?

Ta đã nói với người nếu cứ tiếp tục như vậy khả năng người sẽ bị giao nhiều bài tập hơn người thường!

Hùng Nhị ôm đầu vể mặt tủi thân!

Đào Hân Di vừa thấy Hùng Nhị nói chuyện, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thì ra là mặc bao da!

Ừm! Làm thế nào nó có thể là một con gấu chứ?

Làm thế nào mà một con gấu có thể nói chuyện!

Thời buổi này bao da làm cũng quá chân thật!

"Khanh khách ~ một thân này của người khẳng định rất ấm áp đúng không?"

Hùng Nhị nhếch miệng cười: "Ừm!"

"Đi với đạo sư! Ta đưa người đi làm đơn xin nhập học! Người nhớ viết báo cáo nhiệm vụ của mình, thứ hai sẽ bàn giao!"

Khai báo xong Đào Hân Di liền lôi kéo Hùng Nhị rời đi!

Khuôn mặt nhỏ của mọi người đều xụ xuống, còn báo cáo cần phải viết!

Nhưng mà Giang Nam căn bản không lo! Toàn bộ bài tập về nhà của học kỳ này đều không liên quan gì đến bản thân mình, được chứ?

Những người khác đều đã trở lại ký túc xá để viết báo cáo!

Mà Giang Nam thì gọi điện thoại cho Vệ Đăng, hẹn hẳn gặp mặt trước phòng huấn luyện thể chất!

Có chuyện cần tìm hẩn!

Ngay lúc này, văn phòng nhân sự của tòa nhà văn phòng học viện!

Đào Hân Di dẫn Hùng Nhị mang theo một loạt giấy tờ tùy thân làm thủ tục nhập học!

Trong lúc đó không chỉ một lần lén nhìn về phía sau lưng Hùng Nhị!

Mỗi lần nhìn thấy khóa kéo trên lưng hẩn liền thở phào nhẹ nhõm!

Cái này cũng không trách Đào Hân Di được, thật sự là bao da này quá chân thực a!

"A~ Cái này là chỗ nhập vân tay, người ấn dấu tay lên để ghi lại dấu vân tay là xong!"

Hùng Nhị mang vẻ mặt nóng lòng muốn thử, bàn tay gấu liền ấn lên!

Chương 744 -

"Răng rắc!"

Máy nhập vôn tay bị bàn tay gấu nặng nề của Hùng Nhị vô tình vỗ thành mảnh vụn...

Biểu tình chờ mong được khen ngợi: "Là như vậy sao?"

Đào Hân Di hí mắt nhìn!

Người đang đùa với giáo viên đó à?

"Cách bao da làm sao có thể làm được? Người phải dùng tay của mình để ấn vào nó!"

"Người không thể với tới khóa kéo đúng không? Được rồi! Để đạo sư ta giúp người!"

Nói xong liền đi tới phía sau Hùng Nhị, giúp nó kéo khóa, còn có chút chờ mong!

Bởi vì đặc biệt tò mò bên trong bao da này trông như thế nào!

Thậm chí bởi vì cảm thấy đáng yêu còn muốn mượn Hùng Nhị để mặc vài ngày!

Mặc vào hẳn sẽ rất đáng yêu!

Đáng yêu như mấy con gấu búp bê vải phát từ rơi trên đường phố!

--

Chỉ thấy Đào Hân Di nhón chân kéo khóa kéo xuống!

"Nào nào! Hãy để ta nhìn xem! Hùng Nhị! Người có thể cho đạo sư mượn bao da này vài ngày để mặc được không..."

Đào Hân Di kéo hết khóa kéo xuống, sững sờ, thân thể đông cứng tại chỗ!

Ảo giác! Chắc hẳn là ảo giác phải không?

Sau đó, cô lặng lẽ kéo khóa kéo, sau đó giật nó ra!

Chỉ thấy vẫn còn một tấm da gấu đằm sau khóa kéo!

Toàn bộ khóa kéo đều được dán bằng keo 502!

Đào Hân Di hoảng hốt!

Đây không phải là bao da? Đây là gấu hàng thật giá thật?

Một con linh thú cấp Bạch Kim?

Cô cảm thấy đầu mình như bị một viên gạch nện vào, ù ù!

Có lầm hay không?

Đây là học viên ưu tú trong miện của Giang Nam? Làm thế quái nào mà người lại mang hắc tử Linh Khư đến học viện!

Ngay cả chứng minh thư cũng đã làm? Người là thần tiên phương nào?

Lại còn dán khóa kéo lên lưng? Phụt...

Hùng Nhị quay đầu nhìn lại: "Hân Di đào sư! Đã xong chưa?"

Đào Hân Di: !!

Còn là một con linh thú cấp Bạch Kim có thể nói, khẩu âm đặc biệt nặng!

Khuôn mặt nhỏ của cô trở nên trắng bệch, vẻ mặt như gặp quỷ!

Thế giới quan của cô đơn giản không thể chấp nhận cảnh tượng này trước mặt!

Chỉ biết sụp đổ!

"Vị học viên Hùng Nhị này, người chờ ở đó trước đi! Ta sẽ gọi cho viện trưởng! "

Chỉ thấy Đào Hân Di chạy ra hành lang cầm điện thoại gọi Tiêu Phong Hỏa!

Tiêu Phong Hỏa: "Alo? Hân Di! Người đã gặp được học viên ưu tú được Giang Nam mang về chưa? Người thấy sao? Có phải là một mầm non tốt hay không?"

Đào Hân Di nhìn trái nhìn phải, thì thầm: "Viện trưởng, để ta nói cho ngài biết~ Giang Nam mang về một con gấu!"

Tiêu Phong Hoa: "Ai nha~ người nói với ta cái này làm gì? Mang gấu bông về hẳn là muốn tặng cho cô gái nào đó! "

"Hiện tại thanh niên trai tráng! Nói chuyện yêu đương cũng là bình thường!"

Đào Hân Di nóng nảy: "Không phải gấu bông! Mà là một con gấu thực sự!"

Một vệt mồ hôi lạnh toát ra trên trán Tiêu Chuộc!

"Ai nha ~ Hiện tại người trẻ tuổi nuôi chút chó mèo làm thú cưng cũng là chuyện bình thường! Giang Nam nuôi một con gấu... Có vẻ không quá đáng! "

"Ta đang hỏi về học viên mới!"

Đào Hân Di xoa xoa lông mày: "Con gấu kia chính là học viên mới được Giang Nam mang về! Linh thú Bạch Kim 1 sao! Có thể nói chuyện!"

Tiêu Phong Hỏa: Phụt??

Một ngụm nước vừa uống vào miệng đã phun ra!

"Khụ! Khụ khụ! Người nói cái gì? Mẹ nó hẳn mang cái gì về?"

Đào Hân Di: "Gấu! Loại biết nói chuyện! Còn kêu ta là Hân Di đào sư! Khẩu âm đặc biệt nặng! "

Tiêu Phong Hỏa suýt chút nữa nghẹn chết!

Lão tử vẫn rất mong chờ được nhìn thấy Bạch Kim 18 tuổi là hạt giống tốt như thế nào!

Kết quả là, người kéo về một đầu linh thú gấu đen cấp Bạch Kim cho ta?

Còn có thể nói chuyện?

"Mang gấu đến văn phòng viện trưởng, nhanh!"

.....

Trước phòng huấn luyện thể lực, Vệ Đằng hồi hộp chờ đợi!

Giang Nam trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh hắn!

Ánh mắt Vệ Đằng sáng lên: "Sư phụ! Ta đã xem tất cả các video của người! Quá ngẫu! Người có thể dạy cho ta không? Chính là loại chém nổ hành lá kia, thập tam liên trảm, ta muốn học!"

Giang Nam cười toe toét: "Đều là chuyện nhỏ, trở về rồi dạy người! Hôm nay ta đi tìm người!"

"Thanh đao quý sát kia của người là làm ở đâu?"

Vệ Đằng sững sờ: "Ở chỗ Lưu đại gia! Có chuyện gì sao? Sư phụ cũng tìm được tài liệu dung linh rồi sao?"

Giang Nam khẽ sờ sờ đầu: "Tìm được một cục lớn! Ta không biết nó là gì!"

Ánh mắt Vệ Đằng sáng lên: "Lưu đại gia nhất định sẽ biết, hẳn thuộc thể gia tinh thông phương diện này!"

"Lần đầu tiên ta tìm được một khối Ngọc Âm Cường là ở Ngọc Long Linh Khư, ta đã nhờ Lưu đại gia rèn nó cho ta! Không thu tiền! Chỉ nhận hết số tài liệu còn thừa là được!"

"Kỹ thuật rèn của Lưu đại gia cũng rất xuất sắc! Một than bản lĩnh của ta đều do hắn dạy!"

Giang Nam nghe không lấy tiền, còn miễn phí rèn vũ khí?

"Đi! Đi ngay bây giờ!"

Một đường đi theo Vệ Đằng đến một tòa nhà ở góc học viện!

Phía trước có để bảng "Phòng nghiên cứu tài liệu dung linh"!

Vẻ mặt Giang Nam bối rối, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng sẽ là một tiệm rèn nào đó ở núi sâu rừng già!

Chương 745 -

Không ngờ lại hiện đại như vậy!

Ngay khi bước vào tòa nhà, hắn nhìn thấy được tất cả các loại tài liệu khoáng vật dung linh trên tủ trưng bày!

Không ít nhân viên nghiên cứu đang bận rộn trước kính hiển vi cùng các thiết bị khác!

Ngoài ra còn có một loạt các phòng như phòng luyện kim và phòng phân tích thành phần!

Ngoài ra còn có một vài học viên kỳ cựu đang ở đây để rèn đúc vũ khí cho bản thân!

Chỉ thấy một ông lão choàng khăn hoa, đeo đôi bông tai, cùng với bộ râu trắng đang đi về phía hắn!

Bên mắt trái của đối phương có mang bịt mắt!

Trực tiếp phớt lờ Vệ Đằng, ánh mắt tỏa sáng rơi vào trên người Giang Nam!

"Người dùng đao đã nghiền nát Tiểu Vệ chính là người đúng không? Một thân đao pháp của hắn đều là do ta cầm tay chỉ điểm! Người có muốn tỉ thí với lão già ta hay không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Sao có thể, tiểu tử như ta nào dám múa rìu qua mắt thợ như ngài? Ta tìm được khối tài liệu dung linh! Muốn nhờ ngài rèn ra mấy thanh vũ khí!"

Ánh mắt Lưu Thu Điền sáng lên: "Nhãi con người không cần khiêm tốn! Đao pháp của người rất thú vị!"

"Lấy ra! Để đại gia ta nhìn xem!"

Giang Nam cười hắc hắc, trực tiếp lấy khối đá hồng ngọc đó ra!

"Rầm!"

Trọng lượng đáng sợ đập vỡ gạch lát sàn, khiến mọi người nhìn sang một bên!

Hai mắt Lưu Thu Điền mở to: "Con mẹ nó! Đây là cái quỷ gì vậy?"

Chỉ thấy hắc ghé sát lại gõ gõ, sự phấn khích khó mà diễn tả được!

Giang Nam:...

Không phải nói thế gia phương diện này sao?

Sao nhìn cứ như hắc chưa từng được thấy việc đời! Có đáng tin cậy không vậy? Hắc sẽ không cướp bảo bối của ta đi!

Vệ Đằng ngạc nhiên: "Lưu đại gia cũng chưa từng thấy qua sao?"

Lưu Thu Điền hưng phấn nói: "Ta chưa thấy! Thế gian này vẫn còn nhiều tài liệu dung linh mà ta chưa bao giờ thấy qua! Mỗi tài liệu dung linh sẽ có những đặc điểm khác nhau!"

"Ta không biết đặc điểm của thứ này là gì! Độ tinh khiết này hoàn toàn là vật liệu có chất lượng hàng đầu! Đi! Nghiên cứu xem!"

Nói rồi, trong ánh mắt kinh ngạc của Giang Nam, một tay cầm lấy khối hồng ngọc to cỡ chiếc xe máy rồi đi về phía một căn phòng!

Sự thật chứng minh!

Đại gia chính là đại gia!

Trong phòng nghiên cứu, Lưu Thu Điền cầm khối hồng ngọc, dùng tới nhiều dụng cụ khác nhau để mổ xẻ!

Phân tích thành phần, đặc điểm, cấu trúc, điểm nóng chảy và tất cả các dữ liệu khác, Giang Nam nhìn ngó người!

Mười phút nỗ lực!

Lưu Thu Điền đi ra, mặt đầy hưng phấn cầm lấy khối hồng ngọc!

"Chưa từng thấy qua! Ta chưa bao giờ gặp được thứ này! Tiểu tử! Đặt tay lên truyền linh khí vào đi!"

Giang Nam làm theo lời Lưu Thu Điền nói!

Theo linh khí được rót vào, một luồng hồng quang mờ ảo tỏa ra từ toàn thân khối hồng ngọc!

Chỉ thấy cánh tay của Lưu Thu Điền hóa kim loại, hần giờ tay lên đập xuống khối hồng ngọc!

"Ầm!"

Một cỗ lực lượng khổng lồ như vậy đập xuống, thậm chí còn tóe ra đốm lửa!

Nhưng sàn nhà vẫn không hề hấn gì!

Một năng lượng ấm áp thực sự chảy xuống cánh tay vào cơ thể!

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy kinh ngạc, hần cảm thấy sự mệt mỏi trên người dường như đã tiêu trừ đi rất nhiều, thể lực khôi

phục lại một chút!

Lưu Thu Điền hưng phấn nói: "Người có cảm giác được không?" Đặc tính của tài liệu này không gì khác!"

"Chỉ cần người rót linh khí vào là nó có thể hấp thụ chấn động, chuyển hóa chấn động này thành năng lượng phản hồi lại! Bổ sung thể lực của người!"

"Hơn nữa độ cứng của nó cũng kinh người! Cho dù là chế tạo áo giáp hay vũ khí, đều rất đỉnh!"

Lúc này Giang Nam không giấu nổi sự hưng phấn!

Đặc tính này thực sự quá lợi hại!

Chế tác thứ này thành vũ khí hoặc áo giáp! Chiến đấu trong thời gian dài cũng không thành vấn đề gì cả!

Còn mang theo hiệu quả thêm máu?

Hấp thụ chấn động và chuyển hóa thành thể lực để bổ sung bản thân?

Lưu Thu Điền liếm liếm môi: "Chúng ta đặt tên cho thứ này đi! Kế tiếp sẽ ghi lại vào sách giáo khoa vật liệu dung linh học! "

Giang Nam sững sờ: "Ta đặt sao?"

"Thứ đầu tiên do người phát hiện tất nhiên sẽ để người đặt!"

Giang Nam lau lau cái mũi, trong lòng nảy sinh cảm giác thành tựu không thể giải thích được!

"Gọi thứ này là Âm Huyết Nam Hồng! Đủ độc đoán, phải không?"

Lưu Thu Điền cười nói: "Được, thú vị! Nói đi! Người cần vũ

khí chiến đấu gì? Một khối lớn như vậy ta hẳn có thể làm giúp người không ít thứ!"

Giang Nam ngượng ngùng nói: "Ngài không lấy tiền đúng không?"

"Ừm ~ Người nói gì chứ! Đại gia ta sao có thể cần tiền của người? Chỉ cần để phần tài liệu còn lại cho ta!"

Giang Nam giơ ngón tay cái lên!

"Lưu đại gia khí khái miễn bàn!"

"Vậy thì rèn giúp ta một kiện lưu tinh chùy! Cũng không cần phần đại gia ngài phải nhọc công nhiều! "

"Chỉ cần trực tiếp đẽo ra một đoạn xích từ trên khối Ấm Huyết Nam Hồng này là được! Phần còn dư lại sẽ là đầu búa!"

Lưu Thu Điền: ???

Con mẹ nó đẽo một phần xích từ khối đá để làm lưu tinh chùy!

Chương 746 -

Người đây chính là không có ý định để lại chút nào cho ta!

[Giá trị oán khí từ Lưu Thu Điền +1000!]

"Không... phải chứ? Đây chẳng phải phung phí của trời sao! Người cầm được nó sao?"

"Người có đạo pháp tốt như vậy, ta làm một thanh đao cho người! Có thể đánh mấy lần! Người..."

Giang Nam: "Không sao! Chỉ cần lưu tinh chùy! Ta sức lớn! Cầm được nó!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Thu Điền +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đây cũng không phải là vấn đề có cầm được hay không!

Người có cần keo kiệt tới vậy hay không?

Không muốn bỏ bớt chút vật liệu nào sao?

Lưu Thu Điền lo lắng: "Không được! Đạo pháp của người mạnh như vậy! Không làm đao cũng quá ống phí!"

"Lại nói, người biết dùng lưu tinh chùy sap?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Biết! Sao lại không biết! Một thân tuyệt học! Đạo pháp chỉ là luyện chơi mà thôi! "

"Liền làm lưu tinh chùy!"

Lưu Thu Điền: !!

"Ta sẽ cho người một thanh đao! Đao Âm Huyết! Ta rèn tám lưỡi đao cho người! Tựa như Killer Bee! Tuyệt đối ngẫu! Fan girl gặp như nhất định đều phải hét lên!"

Giang Nam lắc đầu: "Làm lưu tinh chùy!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Thu Điền + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Lưu tinh chùy không thể hiện được năng lực rèn đúc của ta! Ngoại trừ lưu tinh chùy, người có thể làm bất cứ thứ gì, đổi cái khác đi!"

Vẻ mặt Giang Nam đầy do dự: "Nếu không, đại gia, ngài có thể thêm cái cán phía trên khối Âm Huyết Nam Hồng này cũng được! Ta liền dùng nó như cái búa!"

Lưu Thu Điền tức giận!

Con mẹ nó thêm cán búa!

Tóm lại là ta không vớt được chút nào không nói, còn phải lỗ thêm cái cán búa!

[Giá trị oán khí từ Lưu Thu Điền...]

"Đại gia! Ta gọi người là đại gia cũng được! Khối Âm Huyết Nam Hồng này lớn như vậy! Người có thể rèn ra rất nhiều vũ khí! Ta có thể rèn cho người và đồng đội của người!"

"Chỉ xin người hãy làm thứ bình thường một chút!"

Giang Nam cúi đầu bẻ ngón tay: "Song giản! Na qua chùy! Thanh Long Yển Nguyệt đao! Trọng bát xà mâu! Phương Thiên họa kích!"

Lưu Thu Điền: "Phương Thiên họa kích! Phương Thiên họa kích là được! "

Hắn xem như đã hiểu! Giang Nam hoàn toàn không cân nhắc đến những yếu tố khác!

Thứ duy nhất hắn quan tâm là số lượng vật liệu cần dùng tới! Càng nhiều càng vui vẻ!

Không có ai keo kiệt như người cả!

Giang Nam cười toe toét: "Được rồi! Đồng đội của ta thì sao?"

Không phải hắn không cân nhắc bản thân!

Trong lúc cận chiến, hắn đã có thánh kiếm hành lá, mặc dù có chút xấu hổ, nhưng uy lực đủ dùng rồi!

Làm một vũ khí cán dài cũng không tệ, ở một mức độ nhất định, có thể bù đắp những thiếu sót của mình!

Phương Thiên họa kích chính là một lựa chọn tốt!

Lưu Thu Điền: "Người để bọn họ tự tới đây! Ta cần biết thuộc tính dị năng, phong cách chiến đấu, v.v.! "

"Thật tiếc vật liệu cũng không đủ nhiều! Nếu không, có thể rèn ra một bộ chiến giáp Ấm Huyết! "

"Nếu là thời điểm linh họa chi loạn, mặc chiến giáp này vào... Ai! Chính là một cỗ máy giết người không biết mệt! Ngầu bạo!"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Chiến giáp? Số tài liệu này không đủ sao? "

Lưu Thu Điền: "Giáp toàn thân! Sao mà đủ chứ? Ít nhất phải cỡ năm khối lớn như vậy, đừng tưởng rằng giáp nhỏ là không phí tài liệu! Giáp chính là thứ khó chế tác nhất!"

Giang Nam liếm liếm môi, không khỏi ngẫm nghĩ!

Toàn thân mặc hồng huyết chiến giáp? Hẳn là ngẫu chết?

Bị công kích còn có thể khôi phục thể lực? Rít ~

Giang Nam nhớ thương! Xem ra sau này còn cần phải về lại Hồ Thiên Đảo để mở bụng nhóm Thương Long Thú kia!

Vừa nghĩ tới, Giang Nam ngồi tại bàn làm việc ở bên cạnh, mở phần mềm CAD trên máy tính ra!

Lưu Thu Điền sững sờ: "Người đang làm gì vậy?"

Giang Nam: "Không cần đồng đội ta đến đây, ta hiểu rõ họ nhất! Mảng thiết kế vũ khí này ta làm được! "

Lưu Thu Điền tối sầm mặt: "Người đang đùa ta sao? Thiết kế binh khí phù hợp với từng người? Không có 20 hoặc 30 năm kinh nghiệm, người thiết kế cái rắm! "

Giang Nam mặc kệ!

[Phát động kỹ năng! Thiết kế vũ khí: lv0!]

[Thêm điểm kỹ năng: 11 vạn 1 ngàn 1 trăm điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Thiết kế vũ khí (đỉnh cấp): lv0!]

Vô số kiến thức về thiết kế chế tạo vũ khí lạnh tràn ngập trong tâm trí hắn!

Giang Nam vẫn còn hơn 30 vạn điểm kỹ năng! Tự nhiên cam lòng sử dụng!

Nhớ lại kiến thức trong đầu, cùng với thói quen chiến đấu của đám người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao, Giang Nam nhanh chóng nghĩ ra một kế hoạch chi tiết trong đầu!

Ngay sau đó nhanh chóng vẽ trên phần mềm CAD!

Lưu Thu Điền vẫn đang chấp tay bên cạnh, đầu tiên là giấu cột, định hung hăng phê bình Giang Nam sau khi hắn thiết kế!

Nhưng ngay sau đó lại không cười nổi!

Bởi vì vũ khí do Giang Nam thiết kế hoàn hảo về trọng tâm, góc lưỡi, cách cầm nắm, chống trượt cùng tất cả các yếu tố khác!

Ngay cả công thái học cũng được tính toán đến!

Lưu Thu Điền sửng sốt, cho dù là tự mình thiết kế, cũng phải suy nghĩ ba năm ngày mới có thể bắt đầu hoàn thiện!

Nhưng Giang Nam chỉ cần 20 phút! Tất cả 5 bản vẽ thiết kế vũ khí đều đã ra lò!

Chương 747 -

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ của mình, vẻ mặt hài lòng: "Xong rồi!"

Lưu Thu Điền vội vàng chạy tới kiểm tra bản vẽ, càng nhìn, hẳn càng thấy giật mình! Cả người tê dại!

"Tiểu tử ngươi sao có thể hiểu được cái này chứ? Người mới bao nhiêu tuổi? Cái này..... Tay nghề tổ truyền sao?"

Giang Nam hắc hắc: "Thế nào? Ngài xem thử đi!"

Tay nghề tổ truyền sao? Ta thậm chí không biết tổ tiên của ta là ai!

Lưu Thu Điền càng nhìn bản vẽ thiết kế, sắc mặt càng trở nên tối sầm!

Người có cần phải thiết kế phức tạp như vậy không? Mẹ nó còn có cơ quan?

Có một số thiết kế thậm trí còn đổi mới nhận thức của mình a!

Hơn nữa thứ này định lượng cũng quá chuẩn xác đi?

Thật sự không lãng phí chút nào!

"Lưu đại gia! Ngài thấy thế nào? "

Lưu Thu Điền nghiêng răng: "Để làm được hết tất cả các thiết kế của người! Ta phải mất ít nhất ba tháng! "

"Ta mà run tay một cái là phải tự bỏ thêm một ít vào đó!"

"Đi, đi, đi! Đi nhanh! Trước cuối năm tới lấy!"

Giang Nam cười vui vẻ!

.....

Phòng làm việc của viện trưởng lúc này rất náo nhiệt!

40, 50 vị đạo sư đều tập trung trong căn phòng này!

Tiêu Phong Hỏa, Triệu Đức Trụ, Quan Hổ, bọn họ đều ở đó!

Giờ phút này đã quay quanh Hùng Nhị nhìn không rời mắt! Cả đám như vừa mới phát hiện ra thế giới mới!

Bóc lông gấu ra xem! Quan Hổ còn banh miệng Hùng Nhị ra, thò đầu vào bên trong nhìn thử!

"Con mẹ nó! Thật con mẹ nó! Đúng là một con gấu!"

"Bạch Kim 1 sao! Đây là giống gấu đen gì? Trong bách khoa toàn thư linh thú không có ghi chép gì sao!"

"Tên nhãi Giang Nam này nhặt ở đâu vậy? Nó còn có thể kiểm soát kích thước của bản thân? Hiếm thấy!"

"IQ cũng quá cao rồi phải không? Gặp quỷ rồi!"

Về mặt Hùng Nhị không nói nên lời: "Các người nha! Muốn tìm Lam ca sao!"

Cái người thò đầu vào miệng ta cũng thật quá mức!

Một câu nói trực tiếp khiến cho tất cả mọi người chết lặng!

Thật sự biết nói chuyện!

Cái này..... Con gấu này là muốn nghịch thiên!

Quan Hồ hoảng hốt!

Tiêu Phong Hỏa và Triệu Đức Trụ đều mang vẻ mặt quái dị!

"Lão Tiêu, ta phát hiện này sợ là sẽ kinh động tới mọi người!"

"Chúng ta vẫn luôn cho rằng linh thú không có được trí thông minh quá cao, tính tình nóng nảy lại khó thuần hóa! Chỉ biết hành động theo bản năng! Nhưng hiện tại..."

Tiêu Phong Hỏa không giấu nổi sự hưng phấn: "Đây không chỉ là trình độ trí tuệ!" "

"Nếu là như vậy! Điều này cũng nghĩa có một số linh thú có thể thuần hóa thành linh sủng được? "

"Giống như tổ tiên của loài người đã thuần hóa ngựa, lạc đà và những giống loài tương tự?"

Ánh mắt Triệu Đức Trụ sáng lên: "Nếu thật sự có thể! Thời đại này sẽ thay đổi, sức mạnh mà nhân loại nắm trong tay sẽ đột phá công xiềng! Đạt đến một đỉnh cao hoàn toàn mới!"

Đào Hân Di che cái miệng nhỏ của mình, vẻ mặt đầy kinh ngạc: " Ở một mức độ nào đó, chuyện mà Giang Nam làm đang thay đổi thời đại này!"

Tiêu Phong Hỏa hít sâu một hơi, trực tiếp gọi Giang Nam qua!

"Người đến văn phòng viện trưởng! Hùng Nhị đang ở bên chỗ ta!"

Giang Nam: !!

Hồng bát! Hùng Nhị bị lộ?

Viện trưởng Tiêu đã biết hết rồi? Xong rồi, nếu Hùng Nhị không nhập học được thì sao?

"Hmm~ Chắc hẳn cũng không có nhiều người biết chuyện này, đúng không?"

Nghĩ đến đây, trong đầu Giang Nam bắt đầu sinh ra ý nghĩ xấu! Càng ngày càng táo bạo!

Nụ cười trên mặt hắn càng ngày càng trở nên thiếu đạo đức!

Rút ra một đôi găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa đặt trên tay mình!

Nếu đã bị các người phát hiện ra! Vậy cũng không còn cách nào khác!

Đã đến lúc cho các người cảm nhận được cái gì gọi là nhiệt tình như lửa!

Giang Nam lập tức thuận di! Thẳng đến văn phòng viện trưởng!

Thân thể không khỏi đông cứng!

Nhìn thấy hơn 50 người chen chúc trong văn phòng, tất cả đều nhìn thẳng vào mình!

Giang Nam: ???

A! Nhiều người như vậy?

Bầu không khí có chút nghiêm túc! Thật sự bị bại lộ rồi sao?

Tình huống này khó làm rồi!

Ngược lại cũng không sợ! Liền mở ra trùng động không gian, hành động đa tuyến!

Cái già mà hàng long thập bát chưởng! Thiểm điện ngũ liên phiến! Chào hỏi cùng mặt của các người!

Nếu bọn họ không đề phòng, chắc chắn sẽ bị đánh trúng! Ký ức tiêu trừ!

Giang Nam xoay người tát, vừa mới chuẩn bị bắt đầu!

Tiêu Phong Hỏa: "Người muốn thưởng cái gì?"

Cái tát của Giang Nam vừa định quạt ra đột nhiên dừng lại trên không trung!

"Hả? Có ban thưởng sao? Tình huống gì đây?"

Tiêu Phong Hỏa nói cho Giang Nam biết phỏng đoán của mình vừa rồi!

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải các người không cho Hùng Nhị nhập học sao? Làm ta sợ chết khiếp! Ta suýt nữa thì..."

Triệu Đức Chu trợn tròn mắt: "Chúng ta còn ước gì người mang về nhiều hơn! Chuyện mà người đang làm rất có thể sẽ thay đổi toàn bộ thời đại này! "

"Nếu người thật sự có thể thuần hóa linh thú..."

Giang Nam không nói nên lời: "Cái gì mà nếu như chứ? Đã sớm có người làm thành công nha!"

"Tộc trưởng của tộc Kabu, cưới một con Điều Sư cấp Bạch Kim! Vừa bay vừa phun lửa! Ngầu không thể tả!"

Chương 748 -

"Ta còn thấy có rất nhiều thanh niên trong tộc của bọn họ đều cười! Hắc còn nói muốn tặng cho ta một quả trứng Điểu Sư làm thú cười! Không biết có quên hay không!"

[.....]

[.....]

Lúc này, tất cả mọi người bật dậy kinh hãi nhìn Giang Nam, đáng vẻ giống như sắp ăn thịt người: "Cái gì? Người nói gì?"

Giang Nam vẻ mặt khó hiểu: "Không cần phải ngạc nhiên như vậy chứ?"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt biểu tình kích động: "Thế nào! Sao có thể không ngạc nhiên được cơ chứ?"

"Chúng ta không phải chưa từng thử thuần hóa linh thú, nhưng kết quả đều lấy thất bại để chấm dứt, toàn thế giới cũng không có quốc gia nào thuần hóa linh thú thành công, hơn nữa còn ứng dụng vào trong thực chiến!"

"Phương diện thuần hóa linh thú này, không riêng gì quốc gia chúng ta, các quốc gia lớn khác cơ hồ đều nằm trong giai đoạn trông!"

"Thế mà lại sớm đã có người làm được? Tộc Kabu có lai lịch thế nào?"

Giang Nam ngạc nhiên, vốn tưởng rằng là chuyện bình thường, không nghĩ tới sẽ có tình huống như vậy!

“Đó là bộ lạc nguyên thủy mà ta gặp được lúc làm nhiệm vụ ở Sahara.....”

Đôi mắt Triệu Đức Trụ sáng lên: “Nói chi tiết, chi tiết nhỏ cũng đều không cần bỏ qua!”

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, đối mặt với ánh mắt như lang tựa hổ của đám người, lại kể chi tiết quá trình mình làm nhiệm vụ ở Sahara một lần!

Nghe tới đây, da đầu tất cả mọi người đều tê dại, Đào Hân Di càng kinh hãi che kín miệng nhỏ!

Thời điểm Giang Nam còn là cấp Bạch Ngân đã hoàn thành nhiệm vụ vĩ đại đi ngang qua vùng cấm tử vong sa mạc Sahara?

Chuyện huyết thanh bất tử thế nhưng là do Giang Nam dẫn người hành động?

Một đám không khỏi hít một hơi khí lạnh!

“Thời điểm lão tử còn là Bạch Ngân còn đang lang thang trong tiệm net chơi game! Mà người thì đã đối đầu cùng với Dracula?”

“Lá gan này của người cũng thật to a, quả thực quá điên cuồng!”

“Bộ lạc nguyên thủy sinh hoạt trong Linh Khu? Viện trưởng! Kế hoạch di cư vào phòng đồ chơi của chúng đều không thành công! Bọn họ làm được thế nào chứ?”

“Bộ lạc nguyên thủy sao? Bọn họ rất có khả năng bảo tồn phương pháp thuần hóa nguyên thủy!”

Lời của Giang Nam nói ra khiến mọi người nghĩ đến gì đó!

Quan Hồ nhin không được nói: “Viện trưởng! Ta qua đó khảo sát một phen đi! Nói không chừng thật sự có thể thỉnh về một ít

thứ!”

Tiêu Phong Hỏa kích động nói: “Buổi chiều liền khởi hành! Hai phía chúng ta hoàn toàn có thể bù đắp cho nhau! Người nhất định phải nhiệt tình với bọn họ!”

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: “Hổ ca! Người đi có thể liên hệ với Đại Hắc Tiểu Hắc, hai người bọn họ quen thuộc với bên kia!”

Quan hổ cười nói: “VẬY NHỜ NGƯỜI MỘT ÂN TÌNH!”

Giang Nam ôm chầm lấy vai Quan Hổ, đưa cho hắn một túi nhựt chữa tử hắc hắc hắc, mặt trên còn kèm theo một bó linh hệ!

“Người mang theo thứ này, tới bên kia một ngày ăn một củ! Còn về phần linh hệ! Giúp người lên đỉnh! Vui sướng vô biên!”

Quan Hổ nuốt nước miếng: “A? Là sao? Sao nụ cười của người trông lại đáng khinh như vậy chứ?”

Giang Nam: “Chuyện này không quan trọng! Sau khi người tới đó nhỏ kỹ nói với tộc trưởng của bọn họ! Tổ tiên Osas của bọn họ hỏi trứng Điếu Sư kia khi nào có! Ta còn chờ mong nó a!”

“Không lấy được trứng về, người cũng đừng trở về!”

Quan Hổ mắt trợn trắng: “ĐƯỢC RỒI! TA NHỚ KỸ!”

Tiêu Phong Hỏa nhếch miệng nói: “Nếu thật sự thành công, học viện này chỉ sợ lại có thêm nữa một chuyên ngành!”

“Hùng Nhị cứ nhập học bình thường! Liền lấy thân phận linh thú, còn có thể cung cấp một ít số liệu cho nghiên cứu kế tiếp!”

Giang Nam cười hắc hắc: “Cảm ơn viện trưởng! Các người có thể xuống thay từ Linh Khư Hồ Thiên Đảo!”

“Ta đi qua không ít Linh Khư, tựa hồ linh thú trong Linh Khư

Hồ Thiên Đảo có trí tuệ càng cao một chút!”

Hùng Nhị cười hắc hắc: “Tốt quá! Cảm ơn viện trưởng! Viện trưởng thật già!”

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 666!]

Mà mọi người vẫn mang biểu tình khiếp sợ như cũ, cho tới bây giờ cũng không dám tin tưởng một màn này!

.....

Trở lại biệt thự, Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết đều đang ở phòng khách múa bút thành văn viết báo cáo!

Mà Hùng Nhị thì được Giang Nam đưa tới biệt thự, tìm phòng ở lâu một, để nó trực tiếp dọn vào ở!

Nhân tiện cũng kéo Ngô Lương từ ký túc xá tới biệt thự ở chung!

Ngô Lương mang một đồng sách dạy chữ, bảng ghép vần, giáo dục mầm non linh tinh dọn lại đây!

Dạy Hùng Nhị học ghép vần một cách nghiêm túc!

Chỉ thấy Ngô Lương chỉ vào bảng động vật đọc!

“Nào! Đọc với ta! Con lươn!”

Hùng Nhị nghiêng đầu: “Con lừa!”

“Con trâu!”

“Con chó!”

“Cá mập!”

“Gái mập!”

“Bướm hoa!”

“Bím hoa?”

Trần Ngô Lương nổi gân xanh!

“Lão hổ!”

“Nào lổ!”

Giang Nam: “Lúa nếp là lúa nếp làng!”

Hùng nhị: “Lúa nếp là lúa nếp làng!”

Hạ dao: “Phụt ha ha ha ha ha, không được không được, ta lên lầu làm bài! Ta viết không nổi!”

Chung Ánh Tuyết ghen cười đến mức bút đều bị bóp gãy!

Giang Nam che mặt, mẹ nó hết cứu được rồi, liền đứng dậy thuấn di trở về phòng!

“Hùng Đại! Người cố lên!”

Chương 749 -

Ngô Lương cắn chặt răng! Hôm nay lão tử thật đúng là không tin không làm được!

“Nào! Cùng ta đọc! Lúc nào lên núi lấy nửa về làm lán!”

“Lúc nào nên núi lấy nửa về nằm nán!”

.....

Suốt một đêm, tiếng của Ngô Lương cùng Hùng Nhị trong phòng khách không lúc nào dứt!

Ngày hôm sau, Giang Nam cầm ly nước đi đánh răng!

Chỉ thấy Ngô Lương mang theo hai cái quăng thâm mắt: “Lam ca! ”

Giang Nam: Phụt!

“Khụ khụ! Không lầm chứ? Không phải đã nói là dạy Hùng Nhị sao? Người như thế nào lại bị nó kéo xuống luôn rồi?”

Ngô Lương rơi lệ đầy mặt!

Ta thật sự đã tận lực!

Bằng không thật sự rớt vào khe không leo lên được!

Thứ hai, buổi sáng!

Trong phòng học, mỗi bạn học đều mang tinh thần tràn đầy, thậm chí còn có không ít người trên mặt dán băng keo cá nhân!

Hiển nhiên đều vì ra ngoài chấp hành nhiệm vụ!

“Thật sự lại có thêm mấy chuyến ra ngoài làm việc, quá thú vị!”

“Các người đã đi đâu? Ta đi Linh Khư Cầm Hải, thật sự mở mang kiến thức!”

“Ai! Nghe nói ban chúng ta sắp có học viên mới, Bạch Kim 1 sao!”

“Cái gì? Không lầm chứ? Lợi hại a! Ngay cả các học trưởng đều rất ít người đạt tới Bạch Kim!”

“Có phải là nữ sinh thanh thuần đáng yêu hay không? Ha ha! Chờ mong - ing!”

“Ha ha, tất nhiên a! Mấy tình huống chuyển lớp trong phim hoạt hình chẳng phải đều là nữ sinh cấp bậc hoa khôi cả sao?”

Giờ phút này, cảm xúc của các nam đồng bào đều được điều động lên!

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc cũng không nói lời nào!

Cửa phòng học mở ra, chỉ thấy Đào Hân Di ôm văn kiện đi vào!

“Các bạn học, hôm nay ban chúng ta có học viên mới vào! Cấp bậc Bạch Kim 1 sao! Mọi người nhớ kỹ hãy chiếu cố bạn học mới!”

Lời này vừa nói ra, toàn bộ lớp đều sôi trào lên, các nam sinh điên cuồng vỗ bàn!

“Hân Di đạo sư yên tâm! Tất nhiên sẽ chiếu cố tốt a!”

“Là nữ sinh đúng không? Nhất định là vậy đúng không? Ngồi bên cạnh ta! Chỗ của ta còn trống!”

“Mùa xuân! Là mùa xuân của ta tới rồi sao?”

Đào Hân Di tươi cười ngọt ngào!

“Bạn học mới! Vào đi!”

“Rầm!”

Cánh cửa phòng học bị Ninh Du Du đánh vỡ lần trước lại lần nữa nói lời tạm biệt với thế gian!

Chỉ thấy Hùng Nhị mặc một bộ đồ bóng chày, mang mũ lưỡi trai, công cặp sách đi vào phòng học!

Đi tới trên bục giảng!

“Ta là Hùng Nhị! Học viên mới! Thuộc đội Lam thần lói gì cũng đúng! Mọi người già!”

Giờ khắc này, biểu tình học viên cả lớp đều động lại ở trên mặt!

Ánh mắt hoảng sợ!

Này..... Đây là một con gấu đen đúng không?

Hắn Ta.....

Đào hân di cười nói: “Hùng Nhị! Là linh thú Hắc Hùng cấp Bạch Kim do Giang Nam mang từ Linh Khư Hồ Thiên Đảo về đây!”

“Đã từng lấy hình thức đồng đội gia nhập chiến đội của Giang Nam trong đợt tranh đấu Ngôi Sao cấp tỉnh, trợ giúp hắn đoạt được giải quán quân!”

“Hiện giờ lấy thân phận học viên mới để nhập học vào học viện! Hy vọng mọi người ở chung vui vẻ, đừng bởi vì Hùng Nhị là linh thú mà khi dễ nó!”

Tất cả mọi người đưa ánh mắt dừng ở trên người Giang Nam, vẻ mặt ngây ngốc!

Giang Nam nhếch miệng cười: Bất ngờ chưa!

Các bạn học chấn động!

Trước không nói vì cái gì linh thú lại trở thành học viên mới, con gấu đen này vì cái gì có thể nói được!

Còn nói Nam thần là đại ca của nó?

Vừa rồi còn chờ mong học viên mới là một nữ sinh thanh thuần đáng yêu!

Nhưng kết quả thì sao?

Ngay cả người cũng không phải a!

Ngay cả ảo tưởng tối thiểu cũng không cho chúng ta?

Người trả mùa xuân lại cho chúng ta!

Trong biểu tình khiếp sợ của chúng đồng học, Hùng Nhị ngồi ở hàng cuối lớp!

Đào Hân Di hắng giọng nói: “Cuối tuần tất cả mọi người đều ra ngoài chấp hành nhiệm vụ không tồi! Báo cáo trình lên cũng đúng hạn!”

“Đặc biệt là Giang Nam! Báo cáo viết đặc biệt nghiêm túc, mọi người phải noi gương hẩn chăm chỉ học tập!”

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, lén lút giơ ngón tay cái lên với Ngự Thanh Thanh!

Ngự Thanh Thanh cùng hai bên quần thâm mắt cười ngọt ngào!

Biểu tình như bị bào mòn sức lực!

Nhưng kế tiếp, biểu tình Đào Hân Di lạnh lùng: “Bên cạnh đó ta cũng muốn phê bình hai học viên Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc!”

“Hai người đã viết báo cáo như thế nào chứ? Chỉ đúng hai câu?”

“Quét ngang 16 đảo! Bị một đám khỉ đột bắt! Sau đó lại bị một đám bò dẫm đạp! Sau đó trở về cứ điểm kết thúc nhiệm vụ!”

“Hai người rõ ràng là đang có lệ! Không được! Viết lại!”

Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà đều sắp khóc, trong đó đều là sự thật a! Không có gì để viết!

Không có nửa điểm khoác lác!

“Hân..... Hân Di đạo sư! Thật sự là không có gì để viết a!”

Đào Hân Di cả giận nói: “Vậy tại sao các bạn học khác lại viết được nhiều như vậy? Hai người các người cần phải viết chi tiết ra có biết không? Chi tiết! Liền tở như chi tiết sau khi bị đàn khỉ đột bắt đi! Tâm lý cảm thụ!”

“Để ngừa lần sau tái phạm loại sai lầm này!”

Tề Ngọc và Diệp Tinh Hà mở to hai mắt nhìn, cái này... Chi tiết này cũng phải viết ra sao?

Không..... Không tốt lắm đâu?

--

Chương 750 -

Lớp học buổi sáng là lớp vật liệu dung linh học!

Lưu Thu Điền quả nhiên không khoác lác, liền đem thông tin về vật liệu ghi chép vào sách giáo khoa ở mục gần nhất!

Có thể nhìn thấy Âm Huyết Nam Hồng! Trên đó có chi tiết về độ cứng, điểm nóng chảy, đặc tính và một loạt các thông tin tương tự!

Phần tên ở phía cuối cùng!

Người phát hiện: Giang Nam!

Không khỏi nhếch miệng cười, trong lòng không hiểu sao sinh ra một cảm giác thành tựu!

Cảm giác khám phá được thứ mới chưa biết tới thực sự quá tuyệt!

Giang Nam lại kiểm tra hệ thống!

Phát hiện điểm kỹ năng chỉ còn hơn 30 vạn!

Phương Thiên họa kích sắp tới tay, vẫn nên chuẩn bị sẵn điểm kỹ năng để thêm vào!

"À~ ký túc xá nữ tạm thời vẫn không nên tới đó nữa, vậy thì... Hắc hắc!"

Buổi tối nên bày quầy hàng ở đâu, Giang Nam đều đã nghĩ kỹ rồi!

Buổi chiều tại phòng huấn luyện thể lực!

Giang Nam để thân trần và mang bao tay đấm bốc, điên cuồng đánh bạo đám người, giống như một con sói dữ vọt vào bầy dê!

Khiến cho các học viên không ngừng kêu gào, danh sách giá trị oán khí điên cuồng làm mới!

Một bên điên cuồng đấm đá, đồng thời còn không quên quay đầu dằn dò!

"Mấy bạn học phía sau không cần gấp! Sẽ rất nhanh đến phiên các người được hưởng thụ cú đấm yêu thương~"

"Phụt ha ha ha ha!"

Học viên phía sau ử rử, vẻ mặt như sắp khóc!

Quan Hồ đã ra ngoài nghiên cứu, Giang Nam liền trở thành huấn luyện viên duy nhất của phòng huấn luyện thể lực!

Mới một ngày rồi đi, bọn họ đã bắt đầu nhớ Quan Hồ!

Giang Nam không phải là người, qua Rừng Qua Sông dừng mãi!

Ngay cả các đàn anh đàn chị cũng đang ở khu nghỉ ngơi để quan sát, nhìn Giang Nam hành hạ đám người mới, ngay cả bọn họ cũng có thể học được không ít kỹ xảo cận chiến!

Đúng lúc này, bên ngoài phòng huấn luyện thể thực đột nhiên trở nên ồn ào!

Có người xông vào hét lên: "Nhanh lên nhanh lên! Đám người Tiêu Chấn đã trở lại!"

"Cái gì? Thật sự đã trở lại rồi sao? Không phải tiểu đội của bọn họ đi thực hiện nhiệm vụ Vô Song sao?"

"Không chỉ hoàn thành nhiệm vụ! Hơn nữa Chấn ca đã lên tới Bạch Kim rồi!"

"Đi đi đi! Nhanh đi xem thử!"

Trong chốc lát các đàn anh đàn chị đang ở phòng huấn luyện thể lực đã không còn bóng dáng!

Ngay cả các học viên đang xếp hàng bị đánh cũng bị khơi gợi lòng hiếu kỳ!

Tiêu Chấn!

Lớp trưởng ban 1 của lứa học viên cũ! Người đứng đầu không thể chối cãi!

Có thể nhìn ra được từ việc hăn vững vàng bá chiếm hạng 1 bảng xếp hạng trong phòng huấn luyện trọng lực suốt 2 năm qua!

Dù sao cũng đang xếp hàng, không ít học viên mới đều chạy đi theo góp vui!

Ngay cả đám người Ngô Lương cũng đi theo!

Chỉ thấy trên sân trường, một tiểu đội năm người đi trên cỏ xanh!

Người cầm đầu chính là Tiêu Chấn!

Một đầu tóc rối hơi che khuất tầm mắt, ngũ quan đoan chính, phong thần tuấn lãng, bàn về sắc đẹp tuyệt đối thuộc cấp bậc idol nam tài tử!

Trên sống mũi còn dán một tấm băng dán cá nhân!

Mà đi phía sau hăn lại là hai hán tử cường tráng với làn da màu đồng!

Mặt chữ Quốc khuôn miệng lập xương, tóc đầu đỉnh, chính là đối cặp anh em song sinh!

Liếc mắt một cái cũng không phân biệt được ai là ai!

Trên vai hai người đều mang theo một tấm bia đá màu đen!

Chính là hạch tâm Linh Khư!

Phía sau còn có hai cô gái, một cao một thấp!

Cô gái cao gầy có dáng người cực kỳ bùng nổ, bùng nổ đến mức có thể uống trà sữa cũng không cầm bằng tay! Bộ ngực tựa như một cái bàn nhỏ!

Mái tóc dài màu nâu được xắn cao, khuôn mặt tươi cười ngọt ngào, cũng không biết có phải vì uống trà sữa hay không!

Mà thiếu nữ thấp bé kia thì cực kỳ tinh xảo, mặc một bộ gothic loli, cầm ô che, khuôn mặt giống như búp bê sứ tràn đầy khó chịu!

Giờ phút này bên cạnh tiểu đội Tiêu Chấn có đầy học viên vây quanh!

"Mẹ kiếp! Quả là Chấn ca đi! Ngay cả hạch tâm Linh Khư Thâm Uyên mà các người cũng mang về được? Tầng thứ mấy?"

Trong mắt Tiêu Chấn nổi lên vẻ mặt mỗi: "Tầng thứ bảy!"

Trong lúc nhất thời đám người không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh!

"Xuống tới tầng thứ bảy Thâm Uyên còn có thể trở về? Các người còn là con người hay không?"

"Nhiệm vụ Vô Song đều hoàn thành được! Chấn ca lợi hại! Người đúng là thần! Ha ha!"

"Chẳng phải còn có Nam thần mới tới sao?"

"Đúng rồi Chấn ca! Người trở về thì nghỉ ngơi hai ngày rồi quét lại bảng xếp hạng trọng lực đi! Hạng 1 của người bị Nam thần lấy mất rồi!"

Tiêu Chấn sửng sốt: "Hạng 1 của ta bị người ta đẩy xuống rồi sao? Là ai? Gặp bao nhiêu lần?"

Người nọ cười nói: "Tối đa! Cái tên không phải người đó trụ hơn 1 tiếng ở khu vực 100 lần! Học viên mới, tên là Giang Nam!"

Giờ khắc này, không riêng gì Tiêu Chấn nhú mày, mà ngay cả đồng đội của hắn cũng theo đó mà mang vẻ mặt kinh ngạc!

Dữ dội tới như vậy? Lại còn là học viên mới?

Chuyện này là sao?

Biểu tình của Tiêu Chấn như không quan tâm!

Chương 751 -

"Không quét nữa? Ta đã là Bạch Kim! Lại quét cũng không có ý nghĩa gì! Cứ để cho hắn!"

Các học viên cũ ở một bên mang vẻ mặt hâm mộ!

"Mọi tình dày như vậy, đã lên Bạch Kim? Phải mạnh đến mức nào chứ?"

"Hâm mộ! Mấu chốt là Nam thần quá kiêu ngạo a! Phòng huấn luyện thể lực cũng bị hắn xưng bá! Cận chiến đúng thật là lợi hại!"

"Chấn ca! Nếu không người cũng tới phòng huấn luyện thể lực đánh bại uy phong của Nam thần đi! Rồng Qua Sông phải chết! Bằng không căn bản không có đường sống!"

Tiêu Chấn nhú mày, lại là Giang Nam?

"Không! Hoàng Kim mà thôi, ta không hứng thú!"

Trong ánh mắt một đám học viên cũ tràn đầy bất đắc dĩ!

"Nam thần quá vô sỉ a! Ký túc xá nữ lại mở cửa cho hắn! Ta thật đau lòng!"

"Như vậy thì có là gì? Hôm nay có một học viên mới, người có biết chuyện này không? Nghe nói là linh thú gấu đen Bạch Kim 1 sao! Còn biết nói chuyện!"

"Mẹ nó cái quỷ gì vậy? Là... Linh thú? Người nghiêm túc đấy à?"

"Nam thần mang về từ Linh Khu! Ấy~ chính là bên kia!"

Trong lúc nhất thời ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Hùng Nhị đang xem náo nhiệt ở một bên!

Chỉ thấy Hùng Nhị đang cắn hạt dưa ở một bên!

"Nhìn ta nàm gì?"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở đây đều choáng váng!

Cầm hai anh em sinh đôi thiếu chút nữa đập xuống đất, tấm bia đá trên vai đều rơi xuống đất!

Người đẹp ngực bự phun hết trà sữa ra khỏi lỗ mũi!

Ánh mắt Gothic Loli sáng lên

Chuyện này là sao?

Thật sự là gấu đen sao? Còn có thể nói chuyện!

Xem náo nhiệt còn biết cắn hạt dưa?

Còn rất văn minh cho vỏ hạt dưa vào trong túi, không tùy tiện vứt lung tung?

Phụt oa ~

Mà giờ khắc này, trong nháy mắt khi ánh mắt Tiêu Chấn rơi vào trên người Hùng Nhị!

Một cỗ sát khí đè nén đến cực hạn âm âm phát ra, biểu tình trên mặt vô cùng dữ tợn!

"Linh thú! Tất cả đều đáng chết!"

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang lên!

Bãi cỏ xanh đột nhiên sụp đổ ra một cái hố lớn!

Thân thể Tiêu Chấn như xuất hiện tàn ảnh, thậm chí mắt thường cũng không theo kịp!

Giơ tay lên, hung ác hướng về đỉnh đầu của Hùng Nhị ấn xuống!

Ngô Lương: !!

Ngô Lương ở một bên đẩy Hùng Nhị ra, thân thể trong nháy mắt đỉnh lên!

"Hùng Vương Thuấn! Phản Thương Giáp!"

"Rầm!"

Một tiếng trầm đục vang lên, Hùng Vương Thuấn nhanh chóng sụp thành cặn bã!

Tiêu Chấn thậm chí còn không đụng tới Ngô Lương!

Một cỗ lực chấn động cực mạnh truyền ra ngoài, khiến Ngô Lương bay hơn 100 mét, hộc máu từng ngụm!

Khung thành bị đập vỡ!

Hùng Nhị bị đẩy sang một bên liên nóng nảy: "Người đánh Hùng Đại!"

Nói rồi sốt ruột vội vàng chạy về phía Ngô Lương, muốn kéo Tiêu Chấn cản trước người!

Ánh mắt Tiêu Chấn lạnh lẽo: "Nhìn thấy linh thú ta liền ghê tởm! Chết đi!"

Bàn tay của hắn mạnh mẽ nắm lấy bàn tay gấu của Hùng Nhị!

Rung động khuếch tán!

Chỉ thấy ống tay áo của Hùng Nhị, lông gấu, da, thậm chí cơ xương cốt đều bị chấn động nứt ra!

Máu bắn tung tóe!

Hùng Nhị đau đến rống giận một tiếng, lại bị Tiêu Chấn kéo lại, bàn tay đặt ở ngực Hùng Nhị!

Rõ ràng không dùng sức, lại khiến Hùng Nhị nôn ra một ngụm máu tươi!

"Thương Hỏa Ngã!"

Quả cầu lửa khổng lồ đã ngưng tụ sẵn trên không trung điên cuồng nện xuống!

Hạ Dao ở một bên mở toàn bộ linh kỹ, đỏ mắt công kích về phía Tiêu Chấn!

Không cần phải nói thêm gì!

Không có nguyên nhân liền đả thương Hùng Nhị? Chuyện này không xong với bọn họ!

Tiêu Chấn híp mắt: "Đại chấn động!"

"Rầm!"

Chấn động tần số cao từ trong thân thể Tiêu Chấn mãnh liệt phát ra!

Quả cầu lửa nện xuống! Hạ Dao xông tới, thậm chí là những học viên lớn tuổi đứng xung quanh cũng bị đánh bay!

Tại chỗ xuất hiện một cái hố khổng lồ với đường kính 50 mét!

Tiêu Chấn mạnh mẽ! Khiến cho người ta ghen hòng!

"Đừng ngăn cản ta! Chỉ có tự chuốc lấy khổ sở!"

Giờ phút này, các học viên vây xem cau mày!

"Chấn ca! Người làm như vậy không ổn? Con gấu này là bên phía viện trưởng đồng ý cho nhập học!"

"Người làm như vậy là sao?"

"Hiện tại Hùng Nhị xem như là người của học viện chúng ta a!"

"Mẹ kiếp! Có chuyện không hay! Nhanh chóng thông báo cho Nam thần!"

Ngư Thanh Thanh không nói hai lời, quay đầu chạy đến phòng huấn luyện thể lực!

Đồng đội của Tiêu Chấn ở một bên cũng đầy bất đắc dĩ!

Tiêu Chấn có thể nói là hận linh thú thấu xương, nguyên nhân trong chuyện này bọn họ tất nhiên hiểu rõ!

Duy chỉ có cô gái Gothic Loli kia, trực tiếp nóng nảy, nhảy dựng lên liền muốn nhào về phía Tiêu Chấn!

Lại bị mỹ nữ bàn nhỏ ôm lấy!

Gothic Loli nóng nảy: "Tiêu Chấn! Người có bệnh à? Gấu đáng yêu như vậy! Sao người lại đánh nó?"

Tiêu Chấn híp mắt: "Tiểu Kỳ! Người chớ có xía vào!"

.....

Phòng huấn luyện thể lực, Ngư Thanh Thanh với vẻ mặt lo

lắng vọt vào: "Nam thần Nam thần! Hùng Nhị bị người khi dễ a! "

"Rầm!"

Giang Nam thất thần, một bóng người giống như đạn pháo bị đánh bay!

Thân thể trực tiếp đánh phá tường vây của phòng huấn luyện thể lực, nằm trên mặt đất sùi bọt mép!

Chương 752 -

Tất cả mọi người sợ hãi trắng mặt!

Thuần lực lượng cơ thể? Không phải người!

Ánh mắt Giang Nam sắc bén như đao, tràn đầy lạnh lẽo:
"Người nói cái gì?"

[Giá trị oán khí đến từ sùi bọt mép + 555!]

Tiêu Chấn căn bản không quan tâm đến những người khác
khuyến can, ánh mắt đỏ ngầu như máu!

Giờ phút này ánh mắt Hùng Nhị đầy uể oải, ngực thoáng cái
đã chấn thương nội tạng!

Dị năng của Tiêu Chấn chính là chấn động nghiền nát!

Thậm chí có thể đạt đến cấp độ phân tử! Dựa vào chấn động
để phá vỡ kết nối giữa các phân tử, từ đó đạt được hiệu quả phá
hủy!

Lực phá hoại cực kỳ kinh người!

Thậm chí còn chưa tiếp xúc tới thân thể mà Ngô Lương đã bị
hắn đánh bay!

Ngay cả Giáp Phản Thương cũng không có tác dụng!

Nhìn thấy Hùng Nhị hộc máu, Tiêu Chấn không chút do dự
đem bàn tay to hướng đỉnh đầu nó ấn xuống!

Hạ Dao giãy dụa đứng dậy, lau máu tươi trên khóe miệng!

"Dừng lại cho ta! Người..."

Đột nhiên!

Một bóng người thân trần đột ngột xuất hiện trước người Tiêu Chấn!

Trên tay thậm chí còn mang theo bao tay đấm bốc!

Dưới băng thiên tuyết địa, tựa hồ chỉ còn lại một đôi mắt như đao!

Chính là đôi mắt của Giang Nam!

Thân như mãnh hổ! Quyền như trọng pháo!

Một quyền cực hung hướng về phía bụng Tiêu Chấn mãnh liệt đánh xuống!

Tiêu Chấn hí mắt: "Ta đã nói rồi! Đừng tự gây chuyện cho mình! "

"Sóng chấn động ép xung!"

Đối mặt với một quyền của Giang Nam, Tiêu Chấn trốn cũng không trốn!

Một luồng chấn động cực mạnh từ bề mặt da hần khuếch tán ra ngoài!

"Xoẹt!"

Dưới sóng chấn, bao tay đấm bốc của Giang Nam chia năm sẻ bảy, ngay cả nắm tay cũng máu tươi đầm đìa!

Nhưng nắm đấm lại xuyên thấu chấn động, trong ánh mắt ngạc nhiên của Tiêu Chấn hung hăng đánh trúng bụng!

"Ầm!"

Bông tuyết trong bán kính 3 mét bị khí bạo nghiền nát trong nháy mắt!

Cả người Tiêu Chấn đều bị đập thành hình "C", bị một quyền đánh bay ra hơn 30 mét!

"A~ Khụ khụ!"

Sắc mặt Tiêu Chấn đỏ bừng, bị đánh cho hít một ngụm nước chua, ôm bụng ho khan kịch liệt!

Giờ khắc này, tất cả học viên đều choáng váng!

Quá mạnh!

Nam thần thậm chí một chữ dư thừa cũng không nói, vừa lên chính là một quyền!

Giờ phút này ngay cả mấy đồng đội của hắn cũng mang vẻ mặt kinh hãi nhìn Giang Nam!

Hoàng Kim 1 sao?

Không ai hiểu rõ Tiêu Chấn Bạch Kim 1 sao mạnh như thế nào so với bọn họ!

Hắn lại bị đánh lui?

Bởi một tên Hoàng Kim 1 sao?

Chỉ thấy dưới khuỷu tay trái của Giang Nam là máu tươi đầm đìa!

Năm dặm mơ hồ có thể thấy được xương trắng!

Chấn động đáng sợ, chỉ là lấy thương đổi thương mà thôi!

Nhưng Giang Nam không quan tâm, thậm chí không nhìn Tiêu Chấn một cái!

Nhìn Hùng Nhị ngồi trên mặt đất mà đầy đau lòng, giận dữ nói: "Sao lại không đánh trả? Chỉ biết đứng đấy để cho hắn đánh sao? Người có ngu không? "

Hùng Nhị cụp tai: "Lam ca đã nói khắp nơi trong học viện đều là bạn! Là người tốt! Không thể tùy tiện chơi đứt người!"

"Ta sợ người mang ta về được, cũng có thể không cần ta..."

Giang Nam tức giận đỏ hốc mắt: "Ba điều mà ta nói với người là gì? Đều bị người ta cười lên cổ ức hiếp!"

"Lần sau gặp lại! Đánh cho hắn phọt cứt cho ta!"

Về mặt Hùng Nhị tủi thân yếu đuối nói: "A!"

Giang Nam nhét cho nó một gốc nhân sâm!

Quay đầu nhìn về phía Tiêu Chấn, giơ tay cắn bao tay xuống, sải bước đi về phía đối phương!

Tiêu Chấn ôm bụng dữ tợn nói: "Giang Nam đứng không? Người điên à? Nó không cùng chủng tộc! Lòng của nó khác chúng ta!"

"Ta mặc kệ đã có chuyện gì xảy ra với đầu linh thú này! Linh thú nên diệt trừ!"

"Người có biết lúc linh họa chi loạn, linh thú đã giết bao nhiêu nhân loại hay không? Mỗi năm có bao nhiêu người chết dưới chân linh thú? Người..."

Mặt Giang Nam âm trầm!

"Những thứ người nói có liên quan gì với Hùng Nhị? Nó đã làm

gì sai? Ăn thịt người hay giết người?"

"Đừng lấy lời ngụy biện chó má kia của người để vợ đưa cả năm tất cả linh thú! Người dựa vào cái gì chứ?"

"Rầm!"

Kích hoạt hoàn toàn Phần Huyết!

"Rầm!"

Bát Môn Độn Giáp cứ thứ 7 mở ra!

Học viên ban 10 ở một bên hiểu rõ!

Giang Nam đã nghiêm túc, vừa chống lại Tiêu Chấn đã đẩy hết tuyệt chiêu ra!

Tiêu Chấn tức giận nói: "Thú tính trong người, người làm sao xác định sau này nó có thể giết người hay không! Có ăn thịt người hay không! Phải lấy tuyệt hậu hoạn! Ta..."

Giang Nam giơ tay lên chỉ một cái: "Phi! Ta mẹ nó tuyệt hậu cho người trước!"

"Lỗ đen hư không!"

"Rầm!"

Chấm đen hiện lên, lực hút cực mạnh!

Giống như muốn xé nát Tiêu Chấn!

"Đại chấn động!"

Sóng chấn mãnh liệt, lại giăng co không dứt, ba giây sau, viên bi đen thể nhưng vỡ vụn!

Tiêu Chấn cười lạnh: "Hệ không gian sao? Cũng chỉ có thể! A?"

Bỗng nhiên hần thể mà lại phát hiện mình không nhúc nhích được, thì ra xiềng xích hư không đã lặng yên không một tiếng động quấn lấy thân thể của hắn!

Nhưng sau một khắc, xiềng xích hư không bị chấn động mãnh liệt xé nát!

Nhưng Giang Nam đã thuận di áp sát, một quyền thẳng vào mặt!

Chương 753 -

"Phân tử phá toái!"

Tiêu Chấn cũng không thềm tránh, bàn tay to bởi vì chấn động tần số cao mà trở nên mơ hồ!

Hung hăng hướng về phía ngực Giang Nam mà ấn tới!

"Trùng động không gian!"

Tay trái của Tiêu Chấn xuyên qua trùng động mạnh mẽ đặt lên người mình! Sóng chấn tiêu tán!

Nhưng phảng phất như tiên tri biết trước, tay phải từ bên kia hướng cánh tay Giang Nam nắm lấy!

"Rào cản không gian!"

"Răng rắc!"

Dưới sự phá vỡ của các phân tử! Rào cản không gian mà Bose cũng không thể đập vỡ lại bị chấn nát!

Cũng may Giang Nam xếp chồng ba tầng!

Mà một quyền đánh về hướng mặt Tiêu Chấn đã tới người!

Nhưng trên thân thể Tiêu Chấn phảng phất bám vào một tầng chấn động tần số cao! Có thứ gì đó giống như lớp áo giáp!

Nắm đấm va chạm vào, tất sẽ bị chấn thương!

Nhưng không phá được vỡ lớp màng bảo vệ này! Căn bản không đủ thương được Tiêu Chấn!

Giang Nam mới mặc kệ mình có bị thương hay không!

Bắt nạt Hùng Nhị?

Hôm nay lão tử nhất định phải chơi người a!

"Rầm!"

Một quyền đánh xuyên qua, xương sống mũi Tiêu Chấn phát ra một tiếng nứt thanh thúy!

Cả người bị lực lượng to lớn đập vào, lỗ mũi chảy máu, đau đến chảy nước mắt!

Hai năm đấm của Giang Nam nhiễm máu! Da bị chấn động nứt nẻ!

"Nào nào! Chính diện đối cứng! Xem ai trâu bò hơn!"

Hai người chiến với nhau!

Một loạt thao tác thần tiên khiến người nhìn hoa cả mắt!

Quả nhiên là nhanh như thiểm điện, một giây có thể phóng ra hai ba linh kỹ người dám tin?

Toàn bộ bãi cỏ xanh đã trở thành bề mặt mặt trắng!

Các học viên vây xem đều nhìn ngây người!

"Con mẹ nó ~ thần tiên đánh nhau a! Loại tốc độ phản ứng cùng ý thức chiến đấu này là sao!"

"Nam thần thật ngoan độc! Năm đấm không chút do dự? Cường ép tấn công!"

"Quá dữ! Hoàng Kim áp chế Tiêu Chấn? Tiêu Chấn từng bước lui về phía sau, hệ không gian đều là vô địch sao?"

Giờ phút này đám người Hùng Nhị Ngô Lương ngồi trên bậc thang, lỗ mũi đều phun máu mũi, ánh mắt tràn đầy hưng phấn!

Vừa cắn hạt dưa vừa hô!

"Lam ca! Cố lên, cố lên!"

Giờ phút này, đồng đội của Tiêu Chấn mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Tề Đức Long ngạc nhiên: "Chấn ca sẽ không thua đó chứ? Tên nhóc này mới Hoàng Kim 1 sao a!"

Tề Đông Cường: "Bị áp chế? Vị này là thần tiên phương nào! Chấn ca bị đấm bao nhiêu lần rồi? Hắn có cần chúng ta giúp không?"

Cô gái Gothich Loli bĩu môi: "Đáng đời! Ai bảo hắn đánh gấu!"

Mỹ nữ bàn nhỏ cười nói: "Hai bên đều chịu thiệt! Nếu Giang Nam có sơ sẩy phòng ngự, bị phân tử phá toái của Tiêu Chấn đụng phải thân thể liền thua! Hai năm đấm kia không chống đỡ nổi chấn động cũng sẽ thua!"

"Tiêu Chấn thì đang thực sự bị đánh! Còn phải xem ai không chịu nổi trước! Đúng là liều mạng!"

"Nhưng mà đàn em này cũng thật hung dữ nha! Đối với địch nhân tàn nhẫn, đối với bản thân lại càng tàn nhẫn hơn!"

Trên bãi cỏ, Tiêu Chấn sắp điên rồi!

Hệ không gian quả thực quá khó chơi! Chỉ là không thể đánh bại!

Bản thân mình còn phải lấy mặt đỡ năm đấm!

Hộ giáp sóng chấn mà người dám dùng năm đấm để đối cứng?

Người đứng thực là không sợ đau!

Có thể lại để cho ta sờ được một chút hay không? Chỉ một chút!

Giờ phút này, năm đấm của Giang Nam đã thê thảm không đành nhìn, liếc mắt một cái da đầu liền tê dại!

Cả người Tiêu Chấn bầm tím, khuôn mặt sưng lên có thể sánh ngang với minh tinh Trư Bát Giới!

"Hai người các người đang làm cái quái gì vậy?"

Triệu Đức Trư đen mặt, thân thể trong nháy mắt xuất hiện trên bãi cỏ xanh mướt!

Phía sau còn có Ngư Thanh Thanh đang thở hồng hộc, là Triệu Đức Trư được cô tìm tới!

Chỉ thấy mỗi tay của Triệu Đức Trư xác một người, nhấc bổng Giang Nam cùng Tiêu Chấn giống như xách gà con!

Vành mắt Giang Nam ngậm nước, lúc này khóc lên!

"Ô ô ô ~ Trư gia gia! Cái tên này đánh ta, đều đánh ta phát khóc!"

"Vừa lên liền lấy mặt đánh tay ta! Hửn đánh ta! Đánh tới chảy máu!"

Triệu Đức Trư nhìn Giang Nam một chút, ngoại trừ năm đấm thảm không đành lòng ra, trên người một chút thương tích cũng không có!

Lại nhìn Tiêu Chấn!

Trên cơ thể không có nơi nào lành lặn! Khuôn mặt sưng lên thành đầu lợn!

Triệu Đức Trạ nghĩ cái này là ai đánh ai chứ!

Con mẹ nó lấy mặt đánh tay!

"Phụt~"

Tiêu Chấn phun ra ba cái răng, hấn tức giận run rẩy: "Tên nhãi người đánh rắm! Rõ ràng là người..."

Giang Nam lau nước mắt: "Ô ô ô ~ Trạ gia gia! Ngài nhìn hấn ta còn mắng ta!"

"À, đúng rồi! Hấn lại còn đánh đồng đội của ta! Ngài xem hấn đánh đồng đội của ta! Đánh đến mức chảy máu cam!"

Đám người Hùng Nhị ngồi trên bậc thang chảy máu mũi, điên cuồng gật đầu!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn...]

Triệu Đức Trạ mặt càng đen, nhưng lại đem Giang Nam thả xuống!

Giang Nam trở tay liền nháy mắt với đám người Chung Ảnh Tuyết!

Xuất thân từ cô nhi viện, lúc Giang Nam vẫn còn là cậu bé đã biết đứa nhỏ thích khóc sẽ có kẹo ăn!

Chương 754 -

Cũng chỉ là ác nhân cáo trạng trước mà thôi!

Không! Không đúng!

Lần này lão tử cũng không phải là ác nhân, làm người xấu đã quen, đột nhiên có lý còn có chút không quen!

Trong lòng Triệu Đức Trụ cũng kinh hãi không nhẹ, hẳn là người đã nhìn Tiêu Chấn trưởng thành!

Ba năm ở học viện, vô luận Tiêu Chấn làm cái gì cũng đều xếp đầu!

Thực lực cường đại vượt xa các học viên cùng cấp, dị năng càng hung mãnh!

Chói mắt như ánh mặt trời!

Nhưng không nghĩ tới vừa mới trở về đã bị Giang Nam đè áp một đầu, hai người chênh lệch tới một cấp lớn!

Giang Nam, người có phải là siêu tân tinh hay không?

Chỉ thấy Triệu Đức Trụ giận dữ nói: "Tiêu Chấn! Ai cho phép người có quyền động thủ với Hùng Nhị?"

"Hẳn là học viên mới nhất do học viện chiêu thu, liên quan đến lĩnh vực thuần hóa linh thú sắp được khai phá! Giang Nam đặc biệt mang về, người lại muốn giết nó?"

Tiêu Chấn đỏ mắt cắn răng nói: "Linh thú đáng chết! Lão tử mặc kệ kế hoạch phát triển gì đó! Nhìn thấy linh thú ta liền phải

giết, một con không lưu!"

Triệu Đức Trụ híp mắt nói, "Người có biết người đang nói cái gì không? Vấn đề này liên quan đến toàn bộ quá trình của thời đại! Trách nhiệm trên vai người tiên phong, người lại ăn nói hàm hồ như vậy? "

Ánh mắt Tiêu Chấn tối sầm lại, không cam lòng nói: "Ta không đồng ý! Quá trình của thời đại có thể được thực hiện ở phương diện khác... Linh thú chính là..."

Triệu Đức Trụ trừng mắt: "Người còn nói?"

"Hủy bỏ phần thưởng nhiệm vụ Vô Song lần này của người! Để người sửa lại bài cỏ! Hủy bỏ tư cách đội tiên phong dự bị của người!"

"Lại động thủ với Hùng Nhị, liền rút ra khỏi học viện Tiên Phong!"

Nói xong một phen ném Tiêu Chấn sang một bên!

Tiêu Chấn cắn răng, mắt đầy không cam lòng, gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam: "Ta xem người có thể bảo vệ nó đến khi nào, lần sau người sẽ không may mắn như vậy!"

Nói xong Tiêu Chấn xoay người rời đi!

Giang Nam ngạc nhiên: "Ai! Không phải chứ? Chuyện này thế là xong sao? Còn thể phạt thì sao?"

"Trụ gia gia ngài ngại phải ra tay đúng không? Vậy cứ để ta gánh vác trách nhiệm này! Ta xuống tay tàn nhẫn!"

Triệu Đức Trụ trợn trắng mắt: "Người đều đánh gãy răng của hần, đánh sưng mặt của hần, cứ như vậy đi! Coi như nể mặt ta! Hần cũng đã chịu thiệt thòi!"

"Đứa nhỏ Tiêu Chấn này. Ai, vẫn chưa nghĩ thông được..."

Triệu Đức Trụ vỗ vỗ bả vai Giang Nam, liền rời đi!

Giang Nam: ???

Như vậy là xong?

Ta thật vất vả mới có được một lần có lý!

Phải chịu thiệt thòi? Lão tử từ khi nào phải chịu thiệt chứ?

Cho tới bây giờ đều chỉ có ta chiếm lời còn người khác chịu thiệt a!

Cái miệng nhỏ của Giang Nam bĩu môi, cực kỳ không vui!

Không, không được! Ta không thể chịu được!

Ta phải trả thù!

Cái tên kia rõ ràng mang dáng vẻ ta không sai a!

Giờ phút này trong đầu Giang Nam đã xuất hiện mấy trăm loại ý tưởng thành thực rồi!

Nhóm người Chung Ảnh Tuyết vây quanh an ủi nói!

"Tiểu Nam! Không tức giận nữa ~ tất cả chúng ta đều ổn!"

"Đúng vậy! Cười một cái! Vừa rồi người quá ngầu, hì hì! Tay vẫn còn đau chứ?"

"Vẫn là Nam ca ngưu lợi hại! Ha ha! Đủ cứng!"

"Lam ca quá đỉnh! Lam ca đánh thật ra đáng, ăn hạt dưa không?"

Giang Nam giơ tay sờ sờ đầu Hùng Nhị, vẻ mặt cứng chùi!

Lập tức quay đầu cao giọng nói: "Hùng Nhị do ta bảo kê! Ai lại bắt nạt hần một lần nữa thử xem! Không phục đến tìm ta!"

Một đám học viên mới và cũ nhao nhao nuốt nước miếng, ai dám không phục a!

Tiêu Chấn thẳng lên Bạch Kim 1 sao đều bị Giang Nam đè áp một đầu? Còn là chính diện đối cứng! Thật hung dữ!

Hóa ra! Nam thần đúng là nam thần!

Giờ phút này, mỹ nữ bàn nhỏ đi tới, nghiêng đầu cười nói: "Đàn em này, có cần trị thương không?"

Giang Nam: ~A, cái này ...

Cái này ... Yêu thọ! Cô nàng này cúi đầu nhất định không nhìn thấy mũi chân!

Mỗi ngày nhất định đau vai đau lưng không thể chạy được!

Trời ơi!

Dạ Oanh! Người nhìn người ta mà học hỏi đi!

"Trị trị trị!"

Giờ phút này vẻ mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đề phòng!

Nguy hiểm!

Mỹ nữ bàn nhỏ cười dịu dàng, nắm lấy hai tay Giang Nam!

"Hồi xuân!"

Những chấm sáng lục sắc nở rộ, hai nắm đấm máu me mơ hồ đang khôi phục từng chút từng chút!

Giang Nam nhìn mà vô cùng giật mình, cô ấy đúng là hệ

nguyên tố mộc khôi phục hiếm thấy!

Chỉ nghe mỹ nữ bàn nhỏ vừa khôi phục vừa nói: "Ta thay mặt Tiêu Chấn nói một tiếng xin lỗi với người! Hắn cũng vì có lý do riêng!"

"Cha mẹ Tiêu Chấn, còn có chị của hắn từng bị linh thú giết trong thời điểm diễn ra linh họa chi loạn, cả nhà chỉ còn lại một mình Tiêu Chấn, cho nên thái độ của hắn đối với linh thú tương đối cực đoan, liền..."

Giang Nam nhíu mày, khàn khàn nói: "Cho nên hắn cho rằng tất cả linh thú đều xấu sao? Tất cả đều đáng chết?"

"Thế giới này vốn không công bằng! Ít nhất hắn từng có cha mẹ, biết cha mẹ mình là ai..."

Trái tim mỹ nữ bàn nhỏ hung hăng run lên, kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Chương 755 -

Đôi mắt của Chung Ánh Tuyết ảm đạm, nhẹ nhàng kéo góc áo Giang Nam!

"Việc nào ra việc đó! Để cho chuyện xấu phát sinh ngày hôm qua ảnh hưởng đến bản thân ngày hôm nay là cách làm ngu xuẩn nhất!"

"Tiếng xin lỗi này ta muốn Tiêu Chấn phải chính miệng nói với Hùng Nhị!"

Mỹ nữ bàn nhỏ kinh ngạc nhìn Giang Nam nửa ngày, lập tức thản nhiên cười: "Đàn em! Người có một trái tim mạnh mẽ! Người rất đỉnh!"

Giang Nam lau mũi, vẻ mặt ngại ngùng!

"Đàn chị! Ta hỏi người một câu có được không?"

"Được nha!"

Giang Nam ngại ngùng nói: "Thật ra... Ta có một người bạn, muốn hỏi đàn chị vì sao lại có được tâm hồn lớn như vậy, có bí quyết gì không?"

"Tâm hồn cô ấy hơi nhỏ bé! Cũng muốn có được tâm hồn to bự hơn!"

Hạ Dao: "Phụt~ phụt!!"

[Giá trị oán khí từ Mặc Diễm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mặc Diễm...]

Mặt cô đều đen, con mẹ nó tâm hồn to bụi!

Không khỏi hung hăng lườm Giang Nam một cái!

"Đàn em, đàn chị có thể cho rằng người là đang nói không thành có hay không?"

Giang Nam vội vàng lắc đầu: "Không không không! Ta thực sự có một người bạn hẹp hòi! Cô ấy tên là Dạ Oanh..."

Mặc Diễm sửng sốt, lập tức cười trộm!

"Thật sự muốn biết?"

Giang Nam gật đầu, tuy rằng Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao làm bộ không thèm để ý!

Trên thực tế lại tập trung tinh thần nghe lén!

"Khanh khách ~ Đây là bí mật của đàn chị, mới không nói cho người biết!"

Nói xong buông tay Giang Nam xuống, giờ phút này vết thương trên nắm tay đã khô phục như lúc ban đầu!

Về mặt Hạ Dao Chung Ánh Tuyết tiếc nuối, mà Giang Nam giờ phút này đã cân nhắc có nên tìm một thời cơ thích hợp rút cho Mặc Diễm một bình đoạt mạng đại lục bổng tử hay không!

Và sau đó tìm hiểu bí mật của cô!

Dù sao tìm kiếm bí mật gì đó, mình là người được rồi!

Giờ phút này Hùng Nhị cứng đờ tại chỗ không dám nhúc nhích, về mặt cầu xin nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy Gothic Loli An Tiểu Kỳ không biết từ lúc nào chui tới!

Một phen nhào vào trên người Hùng Nhị, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ tới cọ lui trên bụng tròn vo của Hùng Nhị, vẻ mặt thỏa mãn!

"Nha ~ là gấu! Gấu đáng yêu!"

Hùng Nhị không nói nên lời!

"Lam ca! Cô ấy sao vậy? Là muốn đòi hạt dưa sao?"

Giang Nam: ...

Không đợi An Tiểu Kỳ cọ đủ, đã bị Mặc Điềm kéo đi!

"Đi thôi Tiểu Kỳ, còn phải viết báo cáo!"

An Tiểu Kỳ còn lấy tay không ngừng chạm vào Hùng Nhị: "Buổi tối rảnh không? Người có muốn ra ngoài đi dạo với nhau, trò chuyện tâm giao, xem phim hoạt hình ah!"

Vẻ mặt Hùng Nhị đầy dấu chấm hỏi!

Khuỷu tay Giang Nam chọc chọc Ngô Lương: "Người nhìn Hùng Nhị kia! Rồi nhìn lại người! Cùng là gấu như nhau! Người còn không thấy gấp gáp!"

[Giá trị oán khí từ Ngô Lương + 666!]

.....

Tin tức Giang Nam và Tiêu Chấn chính diện đối cứng truyền ra ngoài, trực tiếp kích nổ diễn đàn!

"Má ơi! Lúc đó ta có mặt tại hiện trường! Mặt Tiêu Chấn đều bị đánh cho sưng lên!"

"Giang Nam cũng quá mạnh phải không? Ngay cả Tiêu Chấn cũng không chơi được hửn?"

"Bị Trự gia gia ngăn cản, bằng không đánh tiếp nữa lại không thể định ai thắng ai thua!"

"Tiêu Chấn không yếu như vậy! Biệt danh vừa sờ liền xong cũng không phải tự nhiên mà có? Chỉ là thoát nhìn Giang Nam chiếm thế thượng phong mà thôi! Một khi bị sờ đến hần sẽ phế!"

"Ta cảm giác vẫn là Tiêu Chấn mạnh hơn!"

Giờ phút này trên diễn đàn đã dẫn đến cuộc thảo luận kịch liệt về việc Giang Nam và Tiêu Chấn ai mạnh hơn, mỗi người đều có quan điểm riêng!

Giang Nam lướt nhìn diễn đàn với vẻ mặt bất đắc dĩ!

Nếu Tiêu Chấn thật sự không mạnh, mình cũng sẽ không bị thương!

Trận chiến đó tổng thể mà nói xem như 50-50, Tiêu Chấn thật sự rất giỏi!

Nhưng mình thì lại được cái có nhiều thủ đoạn!

Nếu bàn đến, mình vẫn mạnh hơn Tiêu Chấn một chút!

Ha ha ha ha ha!

Giang Nam lên diễn đàn cũng không phải vì xem đám người này tranh luận!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay lên liền đăng một bài viết!

Tiêu đề: 8 giờ tối nay! Dưới ký túc xá nam! Quầy hàng Nam thần đứng giờ mở cửa!

Gói sản phẩm hoàn toàn mới! Trải nghiệm hoàn toàn mới!

Tối nay! Chú định không thể ngủ!

Bài viết vừa đăng không bao lâu, phía dưới đã có không ít bình luận!

"Chuyện gì đây? Người không đến ký túc xá nữ nữa sao?

"Hoảng sợ! Bên kia đã không thể thỏa mãn người sao? Ký túc xá nam người cũng không buông tha sao?"

"Gói sản phẩm gì vậy? Tò mò!"

"Đừng mà! Vẫn là bày hàng bên phía chúng ta đi? Đàn chị nhớ thương gói dịch vụ lên đỉnh nha! "

"Đúng đúng đúng! Vừa nghĩ tới thôi chân răng của ta đều ngứa ngáy!"

Giang Nam rung mình một cái, nhớ ta tới như vậy sao?

--

Lão tử là người làm ăn đứng đắn!

Mới không qua ký túc xá nữ kinh doanh không đứng đắn!

Không đi không đi!

Sau khi hoạt động tình nguyện kết thúc, Giang Nam vui vẻ nhảy chân sáo, đi về phía ký túc xá nam!

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ...]

Giờ phút này trong danh sách giá trị oán khí xuất hiện một chuỗi dài giá trị oán khí!

Chương 756 -

Diên cuồng cập nhật! Không dừng lại ở đó!

Giang Nam sửng sốt, Quan Hồ đã đến tộc Kabu rồi sao?

Ai? Người này cũng không biết cảm ơn chút nào sao, ta đây là vì tốt cho người!

Hắn... Hắn là còn sống để mang trứng điều sư của ta trở lại đúng không?

Mặc kệ mặc kệ!

Thuần di một cái đi tới dưới lầu ký túc xá nam!

Giang Nam bày hàng ra, các loại hàng hóa nhao nhao bày lên!

Cái gì mà quần lót dép lê đại lực, củ tỏi hắc hắc hắc cùng sầu riêng, lại thêm ba bó hành lá siêu nổi bật!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa, ngồi trên ghế gập, tay cầm loa phát thanh!

Còn chưa bắt đầu bán, đã hấp dẫn không ít người chú ý!

"Mẹ kiếp! Thật sự tới rồi! Giang hàng của Nam thần có chút tạp nham a, cái gì cũng bán?"

"Ha ha! Hôm nay Nam thần đừng hòng lừa gạt một xu từ trong tay lão tử!"

"Không mua! Có đánh cũng không mua! Có quỷ mới đi chiều cô chuyện làm ăn của hắn!"

"Để cho hần ở bên ngoài chịu rét lạnh đi!"

Không ít người trèo lên ban công chờ xem trò đùa Giang Nam!

Mà bên phía ký túc xá nữ đã có không ít cô gái vây xem qua dây thép gai!

Thậm chí còn mang theo ghế đẩu, trong đó có mấy đàn chị mang theo ánh mắt rất là phần nộ!

Giang Nam vặn eo, căn bản không sợ!

Ta đứng trên vài bày hàng thì sợ được ai chứ?

Chỉ thấy vẻ mặt Giang Nam thâm trầm!

"Hôm nay chúng ta không nói chuyện tiền bạc! Ta hỏi mọi người một câu!"

"Các người... Muốn có được tình yêu sao?"

Lời này vừa nói ra, các nam đồng bào đều sửng sốt, lần lượt bị khơi gợi hứng thú!

Nam thần định truyền thụ lại bí kíp tán gái sao?

Mức độ được các cô gái chào đón của Giang Nam căn bản không cần nhắc tới, đỉnh của đỉnh!

Nếu học được chiêu này! Tình yêu không phải liền đến sao?

"Nam thần! Người định dạy chúng ta tán gái sao?"

"Đúng vậy! Dạy chúng ta đi! Chúng ta nói chuyện tiền bạc!"

"Ta cũng muốn trở thành người đàn ông được các thiếu nữ chào đón a!"

Giang Nam liếc mắt nhìn người nọ một cái: "Người tuy xấu

nhưng lại hay mơ đẹp! Cái này cần nhìn vào nhan sắc! Mà người lại không có! Xấu xí chính là nguồn gốc tội lỗi!"

"Cho dù người có xấu độc lạ cũng không có cơ hội!"

[Giá trị oán khí từ Thường Phát + 1000!]

"Mẹ nó! Đừng ngăn cản ta! Ta phải giết hẳn!"

"Bình tĩnh! Người điên à? Biết khó mà lui à!"

Thường Phát cắn răng, vẻ mặt phẫn hận!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc!

"Mà hiện tại! Giá trị nhan sắc sẽ không còn là trở ngại ngăn cản người có tình yêu!"

"Người muốn cùng nữ thần của người đôi chim liền cánh sao?"

"Người muốn thoát khỏi thân phận liêm chó để có tình yêu sao?"

"Bắt đầu từ thời điểm này! Người xấu xí! Cũng có thể có được tình yêu!"

"Mà khoảng cách tới tình yêu của các người chỉ còn thiếu 318 vạn đồng một gói đôi chim liền cánh!"

Một bài quảng cáo oanh tạc, trực tiếp khiến cho đồng bào nam choáng váng!

"Con mẹ nó! Đắt như vậy sao? Số tiền đó ta có thể tự mua bao nhiêu búp bê?"

"Ta nhổ vào! Người mới là đồ xấu xí! Tại sao ta lại muốn đánh hẳn như vậy chứ!"

"Vừa rồi không phải đã nói là không bàn tới chuyện tiền sao?"

"Hừ~ người chào cái giá cao như vậy! Gói sản phẩm này rất cuộc có cái gì?"

Chỉ thấy Giang Nam cười một cách tự tin!

"Tỷ lệ tổ tình thành công 100%! Miễn là người có thể hện được nữ thần ra ngoài! Trong vòng 10 phút ta đảm bảo người sẽ tổ tình thành công!"

"Còn tặng kèm một chai đại lực 1.0, một bó linh hẹ! Cộng với 3 chiếc quần lót hiệu Hulk! Được tự chọn kiểu dáng!"

"Đêm nay! Chú định phá lệ đặc sắc!"

Giờ khắc này tất cả mọi người đều choáng váng, tỷ lệ tổ tình thành công 100%?

"Người không phải là đang phóng đại quá rồi chứ? Quỷ mới tin người!"

"Một đêm đặc sắc? Linh hẹ đại lực? Hí ~ ai mà chịu nổi!"

"318 vạn có chút đặt, nhưng có thể theo đuổi được nữ thần, cho dù tiêu sạch vốn liếng chưa chắc gì đã thành công! Thứ này thật sự có thể thành sao?"

"Không thành công thì sao? Người có hoàn lại tiền không?"

Giang Nam vỗ ngực: "Lấy nhân phẩm đảm bảo, không tổ tình được hoàn lại tiền đầy đủ!"

Mới là lạ!

Tiền đã đến tay lão tử, đừng mong ỏi ra!

Hơn nữa làm sao có thể không thành được? Ta đã lên kế hoạch

rất chu toàn có được hay không?

Thường Phát mang vẻ mặt do dự, nhưng vẫn đi tới: "Người thật sự có thể giúp ta cùng nữ thần thành đôi?"

Giang Nam cười hắc hắc: "9 giờ! Hẹn nữ thần của người tại băng ghế dài bên cạnh khu rừng, 10 phút! Đảm bảo thành!"

Thường Phát cắn răng, dậm chân: "Cho ta một gói! Ta muốn có một đêm đặc sắc với nữ thần!"

Sau khi nhận được tiền chuyển khoản, Giang Nam giơ tay lên nhét bộ chiến thần linh họ đại lực cho Thường Phát!

"Cầm lấy! Nhớ mang theo chứng minh thư! Ban đêm có thể sẽ dùng tới!"

Thường Phát nuốt nước miếng, vẻ mặt kích động: "Ta liền trở về hẹn nữ thần của ta!"

Giang Nam: "Thấy không! Xấu thành cái dạng này đều có cơ hội có được tình yêu! Các người còn do dự gì nữa?"

Chương 757 -

"Tối nay chỉ bán ra 18 gói đôi chim liền cành! Nhanh tay thì có, chậm tay thì không!

[Giá trị oán khí từ Thường Phát + 1000!]

Người mới xấu xí! Ta nhổ vào!

Giờ phút này, không ít người đều động tâm!

Tuy nói cái giá 318 vạn có chút đắt, nhưng thân là linh võ giả cấp Hoàng Kim, bọn họ kiếm tiền rất dễ dàng!

Nếu thực sự có thể tỏ tình thành công, tiền này cũng tiêu không uổng!

Trong lúc nhất thời, lại có bốn năm người xuống lầu mua gói dịch vụ!

Giang Nam lấy ra một cuốn sổ nhỏ: "Người hẹn lúc 9 giờ 10!"
Ừm, người thì khoảng 9 giờ 20, sắp xếp thời gian từng người một!"

Từng người đều tràn đầy chờ mong hẹn nữ thần!

Ngay cả Tần Thụ cũng mua một gói!

Tiền vô như nước!

Giang Nam đều vui vẻ muốn điên rồi!

Đúng lúc này, hai tráng hán với làn da màu đồng đứng trước quầy hàng!

Giang Nam mở to hai mắt!

Hai khuôn mặt hình lục giác vô cùng đặc trưng! Mày rậm, mắt to khuôn miệng lập xướng! Đầu để tóc húi cua...

Chính là Tề Đức Long! Tề Đông Cường!

Giống như từ một khuôn đúc ra, không thể phân biệt rõ ai là ai!

"Nam thần! Có thể bán cho hai chúng ta một gói không?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Cái này... Cái này có chút khó khăn! Ta sẽ cố!"

"Hả? Hai người các người, một gói?"

Tề Đức Long nhếch miệng cười: "Một gói là đủ rồi!"

Tề Đông Cường: "Ừm! Chỉ cần một gói!"

"Nếu thật sự thành công, hai anh em chúng ta có thể đổi ca, ta ba năm bảy! Hẳn hai tư sáu! Chủ nhật mỗi người nửa ngày!"

"Yên tâm! Sẽ không ai phát hiện ra! Tiết kiệm một khoản tiền!"

Giang Nam há hốc miệng!

Hai người mẹ nó có cần tiết kiệm tiền tới như vậy hay không!

Mẫu chốt đâu? Đạo đức đâu?

Cái này quả thực so với Tần Thụ còn cảm thú hơn a!

Anh em sinh đôi còn có thể làm được tới như vậy sao?

Các người làm vậy cô gái nhà người ta sẽ nghĩ gì!

Không được, không được!

"Cái này phải thêm tiền! Thêm một nửa!"

Tề Đức Long và Tề Đông Cường liếc nhau, trong mắt là bất đắc dĩ, nhưng vẫn ngoan ngoãn thanh toán!

Mắt thấy 18 danh ngạch sắp đầy, đúng lúc này, Lâm Sâm lại xuất hiện trước quầy hàng!

"Cũng bán cho ta một gói? Hơn 300 vạn cũng chỉ là chút tiền mà thôi!"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn, Lâm Sâm không khỏi nhú mày: "À? Lâm đại thiếu gia cũng cần có tình yêu?"

Lâm Sâm cười nhạo một tiếng: "Tình yêu? Quên đi! Ta đã có bạn gái!"

"Nhưng lại nhìn trúng một đàn em, nói ta hoa tâm nên không chịu theo ta, gói này của người có thể giúp ta giải quyết sao?"

Giang Nam bĩu môi!

Phi! Tên cặn bã!

Có được tình yêu? Người xứng sao?

Lâm Sâm nhướng mày: "Thế nào? Người không định làm ăn với ta sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Làm! Sao lại không chứ! Đều là người quen cũ! Giảm giá cho người! 300 vạn!"

Lâm Sâm sửng sốt, ánh mắt sáng lên: "Được nha! Quét mã hay quét thẻ?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Quét mã là được!"

Lâm Sâm lấy điện thoại di động ra, quét mã chuyển khoản!

"300 vạn đã qua rồi! Người sắp xếp cho ta..."

"Chat!"

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Giang Nam giơ tay tát một phát mạnh!

Đánh lẹch đầu Lâm Sâm! Mặt hấn đều đỏ bừng!

Không khí rơi vào sự chết lặng!

"Mẹ kiếp? Không phải chỉ mua một gói dịch vụ thôi sao? Nam thần vì sao lại đánh Lâm Sâm!"

"Một cú tát này quá bất ngờ không kịp đề phòng a!"

"Thu tiền xong liền vả miệng! Nam thần có còn là con người hay không?"

"Sợ là muốn đánh nhau nha ~"

Chỉ thấy Lâm Sâm quay đầu lại, ánh mắt sáng lên: "Được nha! Quét mã hay là chuyển khoản?"

Nhưng ngay sau đó lại sững sốt!

Mặt lão tử sao lại nóng rát đau đớn?

Giang Nam nở một nụ cười thiếu đạo đức!

"Quét mã, quét mã là được!"

Lâm Sâm vừa định móc điện thoại ra, lại sững sốt!

Mẹ kiếp? Lão tử lấy điện thoại di động ra từ lúc nào?

Cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp quét mã chuyển khoản!

Lại thêm một khoản 300 vạn vào túi!

Khuôn mặt Giang Nam hưng phấn tới đỏ bừng!

Mẹ nó! Ta nghiên cứu ra máy ATM vô hạn!

Còn là loại không cần mật khẩu!

Lâm Sâm: "Tiền đã chuyển qua cho người..."

"Chat!"

Lại thêm một cú tát mạnh!

Hai má Lâm Sâm cũng đỏ lên!

Tiền quay lại sao?

Không! Không có!

Ta nói không có là không!

Lâm Sâm vừa bị ăn tát lại quay đầu, ánh mắt sáng ngời!

"Được nha! Ta..."

Giang Nam hưng phấn nói: "Quét mã quét mã! Nhanh lên!"

Lâm Sâm xoa xoa hai má, nhúu mày, nhưng dưới sự thúc giục của Giang Nam đã chuyển 300 vạn!

"Hí ~ mặt ta sao lại đau như vậy chứ!"

Giang Nam bĩu môi: "Là bị lão tử đánh! Kẻ ngốc không xứng đáng có tình yêu!"

Lâm Sâm sửng sốt, lập tức giận dữ nói: "Người nói cái gì? Người..."

"Chát!"

Lại một phát vuốt ve nhiệt tình như lửa!

Một khắc trước còn lửa giận bùng bùng, Lâm Sâm quên hết những gì vừa xảy ra!

Ánh mắt sáng rực mở miệng nói: "Được nha..."

"Quét mã! Tốc độ!"

Lâm Sâm ngạc nhiên: "Không phải chứ! Ta vẫn chưa nói xong!

Giang Nam tiến lên cướp lấy điện thoại di động của Lâm Sâm, quét mã chuyển cho mình 300 vạn rồi lại nhét lại vào tay Lâm Sâm!

Lâm Sâm: ???

"Người làm cái gì a..."

"Chát!"

Chương 758 -

Lại một phát tát!

Ánh mắt Lâm Sâm sáng lên: "Được nha! Quét mã!"

Giang Nam ngạc nhiên: "A~ thế mà lại khác nha!"

Đều tạo thành tiềm thức sao, người đúng là máy ATM đỉnh nhất mọi thời đại!

.....

"Chát! Chát! Chát! "

Vì thế dưới ánh mắt trợn tròn lại há hốc mồm của mọi người!

Mỗi lần Lâm Sâm chuyển 300 vạn cho Giang Nam, Giang Nam lại thưởng cho hắn một cái tát mạnh!

Hai tay mở rộng, nhiệt tình như lửa, một trận điên cuồng vung lên!

"Không phải chứ! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Lâm Sâm sợ là bỏ ra 300 vạn không phải để mua gói đôi chim liền cánh a! Hắn là gói tát mạnh mới đúng? "

"Bỏ tiền ra mua người tát? Lâm Sâm không bị sao chứ? Chẳng lẽ hắn có đam mê kỳ quái gì đó?"

"Mẹ kiếp! Tìm ta a! Không cần trả tới 300 vạn, 10 đồng là đủ!"

"Tê ~ mặt đều bị sưng lên rồi! Lâm Sâm là đang đốt tiền đúng không?"

Giang Nam vui điên rồi, găng tay nhiệt tình như lửa này càng dùng càng thuần thực!

Thậm chí đã có thể thông qua lực lượng khổng chế mức độ tiêu trừ bao nhiêu giây ký ức!

Ta thực sự là một chàng trai cơ trí!

Giờ phút này hai bên má Lâm Sâm sưng lên như bánh bao, đã xanh tím!

"Đinh~"

Giao diện điện thoại hiện lên thông báo:

"Xin lỗi, số dư tài khoản của bạn không đủ! Số dư còn lại là 17,68 đồng! Không thể hoàn tất thanh toán!"

Lâm Sâm ngạc nhiên: ???

"Số dư không đủ? Làm sao có thể chứ? Ta có hơn 7000 vạn trong thẻ! Tiền của ta đâu hết rồi?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Cái gì? Không có tiền sao? Vừa rồi không phải người nói 300 vạn đều là chút tiền thôi sao? Cái này ... Người không có được chút tiền này sao?"

Lâm Sâm nóng nảy: "Ta có tiền! Tiền của ta đâu? Ta... Mặt ta sao lại đau như vậy?"

Giang Nam lau mũi: "Hôm nay trời lạnh! Nhìn xem mặt người bị lạnh sưng rồi! Về nhà đi, ngoan! Khi nào có tiền lại đến chỗ ta!"

Lâm Sâm xoa hai má trở về! Biểu tình như gặp phải quỷ!

Lão tử cứ cảm giác có chỗ nào không đúng!

Nhưng trong ký ức của bản thân, chính là đang nói chuyện giá

cả với Giang Nam, vừa muốn trả tiền liền không còn xu nào!

Tiền của ta đâu? Mặt bị lạng sừng lên? Hôm nay trời lạnh tới như vậy sao?

Giang Nam cười đắc ý!

Chỉ trong vòng 20 phút, 18 gói đôi chim liền cánh đã bán sạch!

"Đừng chỉ lo đôi chim liền cánh a! Vẫn còn hàng tốt khác, không ai muốn thánh kiếm hành lá sao?"

"Đây chính là Excalibur, vô cùng cường đại!"

Vừa dứt lời!

Ba bóng người nhanh chóng từ trên ban công nhảy xuống!

Chính là ba anh em Tần Thụ, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm hành lá!

"Nam thần! Đây có phải là loại hành lá mà người sử dụng phải không?"

"Là loại có thể chém ra kiếm khí đúng không?"

"Người chém một cái ta xem thử?"

Giang Nam nhếch miệng cười, không nói hai lời trực tiếp rút ra một khúc từ ba bó hành!

Xoay người vặn eo, bấp chân bước lên: "Hra tsa tsa ~"

Hành lá trong tay căng ra, bị Giang Nam vung về phía bên cạnh!

Ổng sắt hàng rào thô to ở phía sau Giang Nam trực tiếp bị chặt đứt!

Ánh mắt ba anh em Tần Thụ sáng ngời: "Muốn muốn! Ta muốn thứ này trong tay người! Bao nhiêu một cây? Ba bó này chúng ta bao trọn gói!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Mười vạn một cây! Một bó một trăm cây!"

Ba người không nói hai lời, trực tiếp chuyển 3000 vạn cho Giang Nam!

Mỗi người ôm một bó hành lá trong lòng, ánh mắt sáng rực! Cứ như nhặt được chí bảo!

"Lần trước nhất định là do chúng ta nhỏ nhem vườn rau rồi! Ương phí!"

"Hành lá lần tuyệt đối không có vấn đề! Ha ha!"

"Sớm biết Nam Thần này có nhiều như vậy, trực tiếp mua của hắn!"

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Mấy anh em! Hành lá này..."

Tề Ngọc: "Ừm ~ yên tâm! Chúng ta sẽ không đem người ra nói lung tung!"

"Không phải! Hành lá này kỳ thật..."

Diệp Tinh Hà: "Yên tâm! Chúng ta sẽ đối xử tốt với nhóm Excalibur này!"

"Nghe ta! Hành lá này..."

Tần Thụ trừng mắt: "Người đừng nói nữa! Ân tình này mấy anh em ta đều để trong lòng! Lại nói liên dư thừa! "

Giang Nam phát cáu!

Là tại các người yêu cầu ta không nói!

Hừ!

Không nói thì không nói!

Thánh kiếm hành lá này cũng đã bán đi!

Chỉ riêng hành lá và Lâm Sâm, Giang Nam đã kiếm được hơn 100 triệu!

Oa! Bày sạp cũng kiếm được quá tiền rồi?

9 giờ tối, Giang Nam vội vàng thu dọn sạp hàng, thuận di thăng đến ghế dài bên cạnh rừng cây!

Bên này còn có gói dịch vụ đôi chim liền cành chưa làm!

Bây giờ trong rừng nhỏ!

19 "con hàng xấu xí" vì theo đuổi tình yêu mà xếp hàng dài, biểu tình phản kích!

Vừa thấy Giang Nam xuất hiện, vẻ mặt không khỏi hưng phấn!

Chỉ thấy Giang Nam ho nhẹ một tiếng: "Các anh em! Chứng minh thư gì đó đã mang theo chưa?"

"Cái này sao! Lão tử đã đặt sẵn phòng giường king ở khách sạn Sunshine rồi! Có thể ôm được nữ thần về hay không thì phải xem người a!"

Giang Nam cười hắc hắc, vỗ vỗ ngực: "Tin vào Nam thần! Hoàn toàn ổn định!"

Thường Phát chính là người đầu tiên, giờ phút này thần sắc khẩn trương, đôi môi khô khốc!

"Nam... Nam thần! Ta phải làm gì đây?"

Giang Nam: "Ta cho người thời gian suy nghĩ được cách tổ tình thế nào chưa?"

Chương 759 -

Thường Phát gật đầu thật mạnh: "Suy nghĩ hơn 100 cách! Không biết sử dụng cái nào mới tốt! Ta... Ta..."

Giang Nam vỗ vỗ bả vai Thường Phát: "Không sao! Sử dụng từng cái một!

Thường Phát: ???

Cái gì chứ? Dùng từng cái một?

Nhưng... Tổ tình cũng chỉ có một lần cơ hội! Một khi thất bại!

"Cứ tự tin lên! Nếu có thể hẹn được nữ thần của người ra ngoài, chứng tỏ nữ thần cũng có chút ý với người, bằng không cũng sẽ không để ý tới đây!"

Nói đến đây, Giang Nam nhếch miệng cười: "Nhớ kỹ! Chỉ có 10 phút thôi! Người nhất định phải tỏ tình thành công! Nếu không... Hắc hắc! "

Thường Phát đột nhiên rùng mình một cái!

Đúng lúc này!

Chỉ thấy một đàn chị mặc áo lông trắng mặt ngại ngùng đi tới ghế dài dưới ánh đèn đường, yên lặng ngồi xuống!

Biểu tình có chút chờ mong, có chút mê mang!

Giang Nam sửng sốt: "Thường Phát! Đây là nữ thần của người sao?"

"Đúng vậy! Sao vậy? "

Giang Nam: "Nếu không người lại đổi người khác đi! Ta là vì lợi ích của người! Chân nữ thần của người rất thối! Là loại mắt cá cay, buổi tối cô ấy còn không rửa chân..."

Giờ phút này ánh mắt của một đám "xấu xí" ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Người còn biết cả chuyện này? Cái này ... Cô ấy... Rít ~

Ừm ~ Thường Phát người phải mạnh mẽ!

Giờ phút này mặt Thường Phát đều tái mét, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Ta chính là chọn trúng cô ấy! Ta phải đi!"

Thường Phát hít sâu một hơi, sải bước về phía nữ thần!

Vẻ mặt khẩn trương ngồi bên cạnh nữ thần!

Dưới ánh đèn đường, tuyết rơi dày đặc!

Trên băng ghế dài, ánh sáng lấp lánh!

Đây chính là một cảnh tốt để tỏ tình!

Lư Nguyệt: "Thường Phát? Có chuyện gì mà người lại hẹn ta ra ngoài trễ như vậy? Không phải có chuyện gì rất quan trọng muốn nói cho ta biết sao?"

Thường Phát khẩn trương đổ mồ hôi, trong nháy mắt vừa muốn mở miệng đã kinh ngạc!

Ánh mắt liếc về phía rừng cây nhỏ, một đám đàn ông ngồi xổm bên cạnh nhìn!

Giang Nam vội vàng tròn trắng mắt: "Người mẹ nó nói đi!"

Thường Phát cắn răng, nhắm mắt lại nói: "Tiểu Nguyệt! Ta thích người! Người làm bạn gái của ta được chứ?"

Lữ Nguyệt sửng sốt, lập tức cười khỏ nói: "Thực xin lỗi Thường Phát! Người là người tốt!"

Thường Phát đều ngây ngốc, phảng phất như sét đánh trong mưa, trên mặt trực tiếp đeo "mặt nạ thống khổ"!

Bị phát thẻ người tốt?

Cái quái gì vậy! Không phải đã nói thổ lộ 100% thành công sao?

Nam thần! Ta điên rồi mới tin người!

[Giá trị oán khí từ Thường Phát +1000!]

Về mặt Lữ Nguyệt ghét bỏ: "Người không cần làm biểu tình này được không? Xấu chết đi! Mặt đều đầy nếp gấp!"

Thường Phát: Phụt~

Nữ thần không chỉ gửi cho ta một thẻ người tốt! Còn nói ta xấu xí!

Giang Nam trời đánh nhà người! Trả lại tiền mồ hôi xương máu của ta!

Chỉ thấy trùng động không gian của Giang Nam vừa mở ra! Đeo găng tay nhỏ nhiệt tình!

Khống chế tốt lực lượng, liền vung ra một cú tát!

"Chát!"

Mặt Lữ Nguyệt nghiêng sang một bên, má ửng đỏ, tóc hơi rối loạn!

"Thường Phát? Có chuyện gì quan trọng mà người lại hẹn ta ra ngoài trễ như vậy?"

Thường Phát liền ngăn người!

Không phải chứ... Chuyện này, chuyện gì đang xảy ra vậy? Vừa rồi không phải đã cự tuyệt rồi ta, còn nói ta xấu sao!

Cái này... Bắt đầu làm lại từ đầu?

Giang Nam: "Sững sờ cái gì? Thay đổi cách tỏ tình! Nói đi!"

Thường Phát trực tiếp quỳ trên mặt đất: "Nguyệt Nguyệt! Ánh trăng tối nay thật đẹp! Đẹp tựa như người!"

Ánh mắt Lữ Nguyệt âm trầm: "Cám ơn, nhưng ta không có cảm giác với người! Chúng ta vẫn nên là bạn!"

"Chát!"

"A? Thường Phát người quỳ xuống đất làm gì?"

Thường Phát: !!

Mẹ kiếp! Tát một phát liền có thể quay lại? Tỏ tình lại?

Vậy chẳng phải là nói chỉ cần nữ thần của ta chống đỡ nổi! Người liền có thể vô hạn quay lại?

Đây rốt cuộc là thao tác tao nhã gì a!

Không chỉ Thường Phát choáng váng! Ngay cả mười mấy chàng trai xấu xí vây xem phía sau cũng hưng phấn nổ tung a!

Đây có phải là một loại trò chơi không? Thất bại còn có thể bắt đầu lại?

Số tiền này không tiêu vô ích! Không uống phí!

Thường Phát: "Nguyệt Nguyệt! Ta đã thích người từ lúc còn nhỏ! Ta là thanh mai trúc mã của người a! Thanh mai trúc mã chẳng lẽ thật sự không thể sánh bằng trời giáng sao?"

Lữ Nguyệt nắm chặt ngón tay: "Người đừng như vậy! Không... Không giống nhau! Ta không có cảm giác với người..."

"Chát!"

Hai bên gò má Lữ Nguyệt đều bị tát đỏ, Giang Nam chà xát bàn tay, ý chí chiến đấu tràn đầy!

Hôm nay người không có cảm giác thì lão tử cũng phải làm cho người có cảm giác a!

Thường Phát: "Tiểu Nguyệt! Ở cùng ta đi! Người chính là tình yêu của đời ta!

Lữ Nguyệt vừa muốn từ chối! Thế nhưng nhìn Thường Phát quỳ trên mặt đất!

Cô cảm thấy hai má mình nóng lên, nóng bỏng!

Giờ phút này mặt mình nhất định rất đỏ đúng không?

A? Không đúng!

Chẳng phải ta không có cảm giác với Thường Phát sao? Nhưng... Nhưng tại sao ta lại đỏ mặt?

Thân thể của mình tuyệt đối sẽ không lừa gạt mình a!

Ta không thích ai khác sao?

Thật sự chính là Thường Phát?

Chương 760 -

Lư Nguyệt nhìn Thường Phát quỳ trên mặt đất, ánh mắt ngại ngùng, tim đập nhanh hơn!

Dùng hai tay che má!

Oa! Mình thật ngốc, chẳng đến hôm nay mới biết rõ người mình thật sự thích đến tột cùng là ai sao?

Mặt đỏ tim đập nhanh!

Cái này ... Lẽ nào là cảm giác của tình yêu!

"Đứng dậy đi! Ta... Ta đồng ý với người!"

Trong nháy mắt Thường Phát liền choáng váng, lập tức hưng phấn trực tiếp nhảy dựng lên!

Nam thần thật sự không lừa ta!

Tiền không tiêu vô ích!

"Ha ha! Tốt lắm! Thật tuyệt vời! Từ hôm nay Thường Phát ta đã có thể thoát khỏi thân phận cầu độc thân!"

Lư Nguyệt vẻ mặt ngượng ngùng đứng dậy!

"Ta... Ta thực sự có rất nhiều thiếu sót, chẳng hạn như chân của ta có một chút mùi! Người vẫn muốn ở cùng ta sao?"

Ánh mắt Thường Phát lấp lánh: "Ta thích tất cả mọi thứ của người, ngay cả khi bàn chân của người có mùi! Thì đó cũng là mùi của tình yêu! Ha ha!"

Mặt Lữ Nguyệt càng lúc càng đỏ, khẽ đắm nhẹ vào ngực Thường Phát: "Ai nha ~ thật đáng ghét!"

Giang Nam trốn trong rừng cây bên cạnh!

"Oe~"

Con mẹ nó mùi của tình yêu!

Đó là mùi hôi chân!

Mấy lời tình cảm ghê tởm như vậy người làm cách nào mà nói ra được!

Thường Phát kích động đến mức tinh thần phấn chấn, liền quay đầu lại giơ ngón tay cái với Giang Nam!

Người đầu tiên, đã thành công!

Những người còn lại đều vô cùng hưng phấn, gói dịch vụ đôi chim liền cánh này quả thực đáng tiền!

Giờ khắc này, trong ánh mắt mọi người đều dấy lên tia hy vọng!

Lúc 9:10, nữ thần tiếp theo ngồi trên băng ghế dài đúng giờ!

Dưới ánh đèn đường, bông tuyết lất phất, gió bắc thổi nhẹ, một mảng đất trời minh mông!

Trên băng ghế dài, nam nữ ngồi chính diện, vẻ mặt ngại ngùng, hai má đều ửng đỏ!

Ba phút sau, lại có một đôi được Giang Nam tác hợp thành công!

Giang Nam giơ ngón tay cái

Trên thực tế, có thể hẹn được nữ thần ra liền chứng minh giữa hai người đã có một chút nền tảng tình cảm nhất định!

Có chút tâm tư đối với nhau!

Chỉ là tình cảm không được làm nóng đúng chỗ!

Thổ lộ dưới loại khung cảnh này, vốn đã có bầu không khí khẩn trương, vô hạn lặp lại cộng thêm sự nhiệt tình như lửa tạo ra cảm giác mặt đỏ tim đập!

Vậy chẳng phải là củi khô bốc lửa, chỉ cần chà xát thêm một chút nữa là được sao?

Ta thực sự là thiên tài mà!

Nguyệt lão đều phải cảm ơn sự cố gắng hiển trong con đường nhân duyên của ta!

Khách hàng lần lượt vào chỗ, mặc dù quá trình gian khổ, nhưng kết quả vẫn rất tốt đẹp!

Lúc 10 giờ, rốt cục đến phiên Tần Thụ, chỉ thấy giờ phút này Tần Thụ mang vẻ mặt thấp thỏm!

"Nam thần! Chuyện nổi dôi tông đường của Tần gia ta đều trông cậy vào người a!"

Giang Nam sửng sốt: "Ai? Phóng khoáng tới như vậy sao? Loại chuyện này vẫn là để người tự làm thì tốt hơn?"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +1000!]

Năng lực lý giải của người là cái quỷ gì vậy!

Lão tử không có ý này!

Người mẹ no...

"Ai ui! Đi đi, yên tâm, đã có ta đây!"

Thần sắc Tần Thụ nghiêm túc, đi tới!

Chỉ thấy trên băng ghế dài, một em gái trên mặt mang theo chút tàn nhang đang ngồi ở trên đó!

"Có chuyện gì thì nhanh chóng nói ra!"

Tần Thụ lau mũi: "Kiều Kiều! Người có thể là bạn gái của ta không?"

Lý Kiều mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Người ta đều là nằm mơ ban ngày! Người thì ngược lại, nằm mơ luôn cả ban đêm!"

"Tuy nói người của người rất tốt! Lớn lên cũng được, lúc đầu ta cũng có chút cảm giác với người!"

"Nhưng người là lão tổ súc bình oa! Người nói ta làm bạn gái người thế nào chứ?"

"Đặt người ra ngoài, hội chị em của ta sẽ ghét bỏ chết ta a! Đừng có mơ!"

Tần Thụ: Phụt oa ~

Trái tim bị tổn thương, giống như mảnh thủy tinh vỡ vụn!

"Chát!"

Một cú tát, trực tiếp quay lại!

Lý Kiều: "Phụt~ ta không muốn làm bạn gái của người! Thật đáng xấu hổ!"

"Chát!"

"Không không không không! Đừng có mơ! Sẽ bị người lây

nhiểm mảy! Ta không muốn làm người súc bình!"

"Chát!"

"A~ a! Ta không muốn! Nếu quen người nhân sinh của ta sẽ có vết nhớ ah!"

"Chát!"

.....

Giờ phút này trái tim Tần Thụ giống như là bị đưa vào máy nghiền!

Trong vòng 10 phút!

Tần Truyền thổ lộ 57 lần, bị từ chối 57 lần, trái tim tan vỡ!

Lý Kiều mặt đã sưng lên

"Không thể nào! Cho dù có chết ta cũng sẽ không làm bạn gái của người a!"

Khuôn mặt của cô đầy vẻ quật cường, ý chí kiên quyết!

10 phút đã đến!

Giang Nam thuận di xuất hiện ở giữa sân, nhìn hai má đỏ bừng, vẻ mặt áy náy!

"Ai ~ khổ cho người a!"

Nói xong dưới tình huống vẻ mặt ngây ngốc của cô, móc ra hai viên thạch thể mỹ nhân đan nhét vào miệng cô!

"A~ Nam thần? Người làm sao..."

Lý Kiều ăn xong thạch thể mỹ nhân đan, hai má khôi phục bình thường, ngay cả tàn nhang trên mặt cũng biến mất không thấy

đâu!

Cả người đều đẹp hơn!

Giang Nam kéo cánh tay cô, liền thuận di đưa về khu ký túc xá!

Sau đó lại là tát thêm một cái cho mất trí nhớ!

Chương 761 -

Lý Kiều vẽ mặt ngây ngốc đứng ở cửa!

"A~ đều đã trễ như vậy sao? Đã quá giờ? Không đi không đi!"

"Hả? Làm thế nào mà lại cảm thấy làn da mình mịn màng hơn? Trời ơi! Mình thật trắng!"

.....

Tần Thụ ngồi trên băng ghế dài buồn bã mất mát!

Vừa thấy Giang Nam trở về, nước mắt chảy dày trên má!

"Quả nhiên! Súc bình không xứng có tình yêu a!"

"Chẳng phải đã nói tỷ lệ thành công 100% sao? Trả lại tiền! Trả lại tiền!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Dễ nói! Dễ nói!"

Nói xong kéo cánh tay Tần Thụ lên, thuận di một cái liền đi vào sâu trong rừng cây nhỏ!

Chỉ nghe sâu trong rừng nhỏ truyền ra âm thanh "lộp bộp" giống như pháo hoa!

3 phút sau!

Tần Thụ vẽ mặt mờ mịt xuất hiện trong phòng ký túc xá, hai đường máu mũi cuồn bão!

"Cái gì? Đã hơn 10 giờ rồi sao? Vừa rồi không phải mới 8 giờ sao?"

"Máu mũi? Rít ~"

Hai mắt Tần Thụ trợn một cái, trực tiếp té xỉu trên giường!

Giang Nam lại một lần nữa xuất hiện trong rừng cây nhỏ, vắn cổ, nhếch miệng cười!

"Được rồi! Chúng ta tiếp tục!"

Mấy người còn lại mang vẻ mặt hồ nghi: "Tần Thụ đâu? Người có trả lại tiền cho hắn không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Tất nhiên a! Nhân phẩm đảm bảo!"

Trả lại tiền sao? Sao có thể chứ?

Ngay cả khi ta đồng ý, hệ thống sẽ không đồng ý ah!

Nếu không 10 phút đó của ta liền phí phạm sao?

Lại nói! Ta chỉ đang làm chuyện tốt!

Chỉ là giúp cho Tần Thụ quên đi một ít ký ức thống khổ mà thôi, hỗ trợ sức khỏe tinh thần của hắn!

Ta chỉ đang giúp hắn!

Ừm... Chính là vậy!

Tuyệt đối không phải vì tham tiền gì đó!

Lập kế hoạch chu đáo! Bảo đảm hai chiều!

Không tỏ tình được, đánh cho ký ức của khách hàng đánh tiêu trừ là xong!

Căn bản cũng không có đánh giá kém gì đó!

Chủ quán có lương tâm nhất chính là ta!

Kế tiếp, liền đến phiên hai anh em Tề Đức Long và Tề Đông Cường!

Sự thật chứng minh, cũng có tình huống mà gắng tay nhiệt tình như lửa không thể giải quyết!

Những trường hợp trước đó, đều là có nền tảng tình cảm nhất định, mới có thể dưới đủ loại nhân tố ảnh hưởng mà thành công nắm tay!

Thế nhưng nhan sắc của hai anh em Tề Đức Long và Đông Cường thật sự là một lời khó nói hết!

Có đánh chết cô gái nhà người ta cũng không đồng ý!

Giang Nam chỉ có thể lại thêm một lần ra vì để dịch vụ không bị đánh giá kém!

Hai anh em Tề Đức Long và Tề Đông Cường xuất hiện trong ký túc xá với vẻ mặt kinh hãi, nhìn máu mũi cuồng mãnh của mình!

"Cái này... Má ơi! Nhiệt khí này có lớn tới như vậy sao?"

"Đông Cường! Nhanh lên! Lấy chậu rửa đi!"

12 giờ đêm, Giang Nam cười cười xoa xoa bàn tay chua xót!

18 người, tổng hợp có 11 cặp! Thêm 7 dịch vụ không đánh giá 1 sao!

Hoàn mỹ thu quỳ!

Sau đợt lừa gạt lần này, số tiền thu được đạt tới con số kinh khủng, hơn 15800 vạn!

Là số tiền kiếm được nhiều nhất trong những năm qua!

Cho dù có trừ đi phí quỳ hàng, mình vẫn còn lại 158 vạn!

Mà phí quây hàng chuyển hóa thành điểm kỹ năng, lại thêm số còn thừa trước đó! Tổng số điểm kỹ năng đã tăng lên 183 vạn!

Không chỉ đủ để nâng cấp một kỹ năng lên cao nhất, thậm chí nếu cố gắng một chút cũng có thể kéo thêm một kỹ năng nữa lên cao nhất!

Giang Nam có chút vui vẻ!

Nhưng lại đột nhiên nhớ tới chuyện đám người Hùng Nhị Ngô Lương bị đánh lúc ban ngày, Giang Nam lại không còn vui vẻ nữa!

Nhịn nhục nhất thời gió êm sóng lặng!

Lùi một bước càng nghĩ càng tức giận!

Tiêu Chấn căn bản không cho rằng bản thân đã sai!

Không được, không được!

Giang Nam lại thuận di không còn bóng dáng...

Trong ký túc xá, Tiêu Chấn vừa tắm xong!

Nhìn mình trước gương, trên người có nhiều vết bầm tím, trên mặt cũng một mảnh tím tái!

Cũng nhờ vào tố chất thân thể cấp Bạch Kim cường đại!

Một trận buổi chiều vừa rồi, độ sưng trên mặt đã tiêu tan gần hết!

Há miệng soi gương, răng hàm sau đều bị đánh gãy!

"Xuống tay đủ tàn nhẫn! Chờ ta dưỡng thương xong, người chờ đó cho lão tử!"

"Cho người đẹp mắt!"

Tiêu Chấn mặc áo choàng tắm đi ra vừa vào phòng ngủ, đã thấy Giang Nam gối lên cánh tay, vắt chéo chân nằm trên giường!

Trong tay cầm một lon ô mai khô vừa mở ra, ăn ngon lành!

"Ai ~ không ngon không ngon! Chua chết đi!"

Vừa nói vừa nhét vào miệng, đều ăn gần hết nửa lon!

Tiêu Chấn: !!

"Đó là ô mai của ta! Ta còn chưa mở ra, người..."

Mẹ nó cái này không phải là trọng tâm!

Vấn đề là tại sao người lại xuất hiện trong phòng ngủ của ta vào lúc nửa đêm!

"Giang Nam! Người sợ là muốn chết phải không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không có việc gì! Chỉ là ban ngày đánh gãy răng người, lương tâm bất an!"

"Nghĩ muốn mời người uống hai chai bia, dù sao ta là người rộng lượng, cũng không báo thù!"

Có hai chai bia trên bàn cạnh giường ngủ!

Tiêu Chấn nhướng mày, thật sự là tới mời mình uống bia!

Cười lạnh nói: "Người không phải sợ ta chứ? Uống bia thì được! Ta có thể không làm phiền người! Nhưng linh thú không phải thứ tốt đẹp! Chúng phải chết!"

Chương 762 -

Giang Nam cười rạng rỡ: "Người nó cái gì thì là cái đó! Nhưng nửa đêm ta thật vất vả mới tới được một chuyến, bia cũng không uống thì cũng quá không nể mặt nhau rồi đúng không?"

Tiêu Chấn liếc mắt nhìn Giang Nam một cái: "Vậy thì uống một chai là được, ta cũng thích uống loại bia chai xanh này!"

Nói xong liền ngồi lên giường: "Thất thần cái gì? Bắt đầu đi! Chờ chờ cái gì!"

Giang Nam: ???

Mẹ nó?

Ta chỉ nói thế, vậy mà người làm thật!

Chỉ thấy Giang Nam cầm lấy một chai bia, cười vui vẻ: "Thích uống thứ này sao? "

Tiêu Chấn: "Ừm, thứ này khá ổn, hơn nữa còn..."

"Bốp!"

Lời còn chưa dứt! Liền trực tiếp bị Giang Nam bổ đầu!

Cả người trợn mắt, hai chân đạp một cái, hôn mê trên giường!

Giang Nam cười hắc hắc: "Xin lỗi! Cái thứ này ở chỗ ta đều dùng để bổ đầu! "

Nói xong móc ra một chuỗi còng tay Khốn Linh còng Tiêu Chấn lại!

Còn được một nửa, Tiêu Chấn bừng tỉnh, giãy dụa một trận!

"Người thế nhưng lại ám hại ta? Người có giỏi thử đánh với ta xem!"

"Bốp!"

Giang Nam cầm chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh, hướng về phía đỉnh đầu của Tiêu Chấn lại đập một phát!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

Giang Nam bấu môi: "Hiện tại con người đều hay có loại đam mê thật kỳ quái!"

Đối với linh võ giả cấp Bạch Kim, Đại Lục Đoạt Mệnh chỉ có thể làm choáng hơn 10 giây!

Nhưng cũng đủ Giang Nam chế phục Tiêu Chấn rồi!

Chờ Tiêu Chấn tỉnh lại lần nữa, hai tay hai chân đều bị một chuỗi còng tay Khốn Linh còng chặt lấy!

Ngay cả miệng cũng bị nhét một đôi dép!

"!!!"

Giờ phút này Tiêu Chấn giống như là cừu non đang chờ làm thịt, hoàn toàn không có nửa điểm năng lực phản kháng, ánh mắt hoảng sợ!

Chỉ thấy Giang Nam híp mắt cười sáng lạn!

"Người cho rằng bản thân người không sai! Vậy nên, ta đành phải chuẩn bị cho người một khóa giáo dục cải tạo kỳ hạn 1 tuần!"

Tiêu Chấn: !!

"Bành!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Điên cuồng giãy dụa, trong lúc này áo choàng tắm của hắn cũng rơi xuống!

Cả người Tiêu Chấn cứng đờ, trong không khí hoàn toàn lâm vào yên tĩnh!

.....

.....

Giang Nam liếc mắt một cái!

Miệng nhỏ bĩu môi: Xì~

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn...]

Ah, ah!

Người giải thích cho ta, tiếng "xì" của người rốt cuộc có ý gì?

Người khinh thường ai vậy?

Vì sao lại có vẻ mặt khinh bỉ?

Cái này quả thực so với bị trói còn làm cho người ta phát điên a!

Chỉ thấy nụ cười trên mặt Giang Nam càng lúc càng biến thái, bóp bóp nắm đấm!

"Thật ngại quá! Báo thù không bao giờ chờ qua đêm!"

Nói xong cả người trực tiếp nhào tới, nắm đấm tuông như mưa!

Tiếng vang "bốp bốp" không dứt, quyền nện vào thịt!

Đánh tới mức chân giường đều lắc lư!

"!!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Phòng ở tầng dưới!

Hai anh em Tề Đức Long và Tề Đông Cường, mỗi người bưng chậu rửa mặt trong tay!

Giờ phút này nghe trên lầu truyền đến tiếng "kéo kẹt", cùng các loại thanh âm hỗn tạp, không khỏi liếm liếm môi!

"Chấn ca lợi hại a, vừa mới trở về liền không yên? Chắc chắc chắc!"

"Đều bị người ta đánh thành như vậy mà vẫn còn có sức chiến đấu? Mạnh mẽ!"

"Ai, Đông Cường! Người nói hai chúng ta chảy máu cam có phải là bởi vì nghẹn đến phát hỏa hay không!"

"Có đạo lý có đạo lý!"

Nhưng mà ước chừng hai giờ trôi qua, thanh âm còn chưa kết thúc!

Hai anh em thực sự ngạc nhiên!

Chấn ca... Thật sự mạnh mẽ!

Phòng Tiêu Chấn trên lầu!

Giang Nam đứng dậy lau mồ hôi trên đỉnh đầu, vẻ mặt thoải mái!

Tiêu Chấn vừa khôi phục một chút vết thương lại bị đánh sưng lên, giờ phút này dùng ánh mắt đã sưng thành một khe, oán hận nhìn chằm chằm Giang Nam!

Không phải con người! Người không phải là con người!

Không có ai lại đấu pháp như người!

"Ai ui? Còn dám trừng mắt nhìn ta?"

Chỉ thấy Giang Nam khiêng Tiêu Chấn lên, thuận di một cái liềm không còn bóng dáng!

Biệt thự Phong Lâm!

Tại phòng Ngô Lương, giờ phút này đang dạy Hùng Nhị viết bài!

Giang Nam đột nhiên xuất hiện khiến hai người hoảng sợ!

"Nam ca! Người đây là..."

"Người khiêng cái gì?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Cũng đừng học nữa! Cần phải kết hợp học tập vui chơi điều độ! Nào nào! Giúp ta đánh!"

Nói xong ném Tiêu Chấn trên vai xuống mặt đất!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí...]

Nghe đi! Đây còn là tiếng người sao?

Ngô Lương mở to hai mắt: "Mẹ kiếp! Đây không phải là..."

Hùng Nhị: "Ah! Hắc..."

Giang Nam: Shh ~

Ba người liếc nhau, vây quanh Tiêu Chấn một vòng, nụ cười trên mặt trở nên tà ác!

"Có thù báo thù! Có oán báo oán! Đánh cho ta!"

"Bốp bốp!"

Ba người cúi đầu khom lưng ra sức đánh!

"A! Ô ô~"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn...]

Hai giờ nữa trôi qua!

Nhìn Tiêu Chấn đang sùi bọt mép bất tỉnh nhân sự trên mặt đất!

Ngô Lương nuốt nước bọt: "Nam ca... Nếu như bị người ta phát hiện thì sao?"

Hùng Nhị: "Tối nay chúng ta sẽ chỉnh đút hắc luôn sao?"

Chương 763 -

Giang Nam cười nói: "Sẽ không có người phát hiện ra! Hai người cứ học tiếp, tối mai tiếp tục!"

Nói xong lại khiêng Tiêu Chấn trở về ký túc xá của hắn!

Chỉ thấy Giang Nam đeo găng tay nhiệt tình như lửa, vừa lên liền thi triển một trận vả miêng!

"Ai ~ dù sao ta làm người thiện lương!"

"Loại ký ức thống khổ này vẫn là không nên lưu lại!"

Nhanh chóng tắt cho ký ức của Tiêu Chấn quay về lúc 12 giờ đêm!

Lập tức lại dứt cho hắn một viên đậu nành giải độc!

Lại tỉ mỉ sắp xếp phòng lại một lần, khôi phục lại bộ dáng lúc trước, Giang Nam mới cảm thấy mỹ mãn rồi đi!

.....

Sáng hôm sau! Ánh nắng mặt trời vừa lên!

Tiêu Chấn chậm rãi tỉnh lại, cảm thấy trong chăn là một mảnh ấm áp!

Không khỏi ngồi dậy duỗi thắt lưng, cảm thấy cả người đau nhức khó nhịn!

"Hả? Sao ngủ dậy mà lại mệt mỏi tới như vậy chứ!"

Tiêu Chấn nhú mày, lập tức không khỏi ngửi ngửi!

"Hít ~ mùi gì vậy? Sao lại thối như vậy!"

Vén chần lên, hấn bị cảnh tượng ngoạn mục trước mắt làm cho sợ ngây người!

"Ọe~ Ọe ọe!"

Tiêu Chấn xuống giường, nhanh như chớp chạy đến toilet, không ngừng nôn mửa!

Mình năm nay đã 23 tuổi rồi! Cái này ... Sao vẫn có thể xử lý ở ngay trên giường?

Ọe~

Tiêu Chấn thật sự bị bản thân làm ghê tởm, vừa chuẩn bị rửa mặt tỉnh táo!

Tiêu Chấn nhìn thấy mặt mình thì thiếu chút nữa tròng rớt ra!

Mẹ kiếp! Sao lại sững lên như thế này?

Tối hôm qua không phải cũng đã khôi phục gần hết xong sao?

Ngủ một đêm sao lại trở nên nghiêm trọng như vậy?

Nắm đấm của tên nhóc Giang Nam kia còn kèm theo ám kinh sao, quyền pháp này, hậu kinh lớn như vậy!

Tiêu Chấn cắn chặt răng, vô cùng oán hận!

Nhìn thảm trạng trên giường mình, Tiêu Chấn kiên trì thay bộ chăn ga trải giường!

Tâm tính đều sụp đổ!

Đánh chết không thể để cho người ta biết ta làm trên giường,

bằng không lão tử còn có thể sống đượchay không?

Ước chừng lẩn qua lẩn lại hơn nửa tiếng đồng hồ ở trong ký túc xá, lúc này Tiêu Chấn mới ra ngoài!

Đọc theo đường đi, không biết bao nhiêu người ngạc nhiên nhìn Tiêu Chấn!

"Trời ơi! Hôm qua bị Nam thần đánh thành như vậy sao? Mấy lời trên diễn đàn nói ta còn không tin, cái này ... Quá thảm hại!"

"Nam thần cũng quá hung dữ!"

"Hôm qua ta ở hiện trường, hình như Tiêu Chấn bị thương cũng không nặng như vậy?"

"Quỷ mới biết nha, không chừng sau đó còn có phản lực! Tê ~ thật thảm!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

Sáng sớm!

Nhóm ba người Giang Nam Hùng Nhị Ngô Lương đeo cặp sách, nhảy nhót trên đường đến lớp sớm!

Hạ Dao tò mò nói: "A? Sao hôm nay ba người lại vui vẻ như vậy? Có chuyện gì sao?"

Chung Ánh Tuyết: "Tiểu Nam không phải là nhặt được tiền đó chứ?"

Dù sao, tựa hồ không có chuyện gì khác có thể làm cho Giang Nam vui vẻ như vậy!

Giang Nam cười hắc hắc: "So với nhặt được tiền còn làm cho người ta vui vẻ hơn!"

Tối qua đánh Tiêu Chấn quả thực sướng khoái không tả được được!

Đánh xong phải nói là cả người thông thấu, tai rõ mắt sáng a!

Ngay cả Ngô Lương Hùng Nhị cũng mang vẻ mặt thoải mái!

Hạ Dao: "Còn một tháng nữa là đến Tết rồi! Bên phía viện sẽ cho ba ngày nghỉ! Tất cả các người có về nhà không?"

Chung Ánh Tuyết lắc đầu cười nói: "Năm nay ta không muốn trở về!"

Ngô Lương nhếch miệng cười nói: "Ba mẹ ta về quê, ta cũng không theo trở về, ở đây cùng Hùng Nhị! "

Giang Nam xông lên ôm vai Ngô Lương và Hùng Nhị, cười xán lạn!

"Các người ở đâu! Nhà ta ở đó, ha ha!"

Hạ Dao cười hì hì nói: "Vậy chúng ta ở lại đây ăn tết là được!

Giang Nam vẻ mặt thần bí nói: "Ta sẽ chuẩn bị quà cho mọi người, năm đến tết cho đưa các người!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người sáng lên, trong lòng đều không khỏi chờ mong!

Hùng Nhị đầu đầy chấm hỏ

"Tết là cái gì?"

Giang Nam híp mắt nhìn!

Nhưng vừa đến cửa lớp học!

Chỉ thấy Lâm Sâm đỏ mắt tựa vào bộ phận sưởi ấm ở hành

lang!

"Giang Nam trời đánh nhà người! Ta muốn giết người! Người trả lại tiền mồ hôi nước mắt của ta!"

"Hôm qua ta đã xem lại hồ sơ chuyển tiền! Toàn bộ tiền của lão tử đều chuyển cho người! Hơn 7000 vạn! Người còn nói chưa nhận?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Tiền gì?"

"Ta nói cho người biết! Ăn có thể ăn bậy, nhưng nói không thể nói lung tung!"

"Gói dịch vụ ngày hôm qua người căn bản không mua, người chuyển tiền cho ta cái gì?"

[Giá trị oán khí từ Lâm Sâm + 1000!]

"Vậy lịch sử chuyển khoản này của ta..."

Giang Nam: "Ta đều đã giảm giá cho người! Người lại không có tiền trả thì chuyển cái gì? "

Lâm Sâm gãi gãi đầu! Trong trí nhớ đích xác là chuyện như vậy a! Nhưng...

"Vậy cái mặt này của ta, người nói xem? Bọn họ đều nói ta đã chuyển tiền để người đánh!"

Giang Nam trừng mắt: "Đánh rắm! Người dùng đầu ngón chân mà nghĩ thử đi! Người bị ngu sao?"

"Ngày hôm qua ta cũng không chạm vào người, người chuyển tiền gì cho ta chứ?"

Lâm Sâm choáng váng!

Chương 764 -

Mẹ nó rốt cuộc là chuyện gì! Ta sao có thể tiện đến mức chuyển tiền cho Giang Nam để hắn đánh ta chứ?

"Vậy tiền của ta..."

Giang Nam bĩu môi: "Tiền của người thì người tự hỏi mình! Hỏi ta làm gì?"

"Tuyệt Tuyệt! Tên này là kẻ ngốc~"

Nói xong liền dẫn người vào phòng học, chỉ để lại vẻ mặt bối rối của Lâm Sâm đang ở trong hành lang suy nghĩ!

Vài ngày tới!

Mỗi ngày đúng 12 giờ Giang Nam đều chạy đến ký túc xá của Tiêu Chấn tiến hành công tác cải tạo giáo dục hắn!

Còn có thể khiêng đến biệt thự để Ngô Lương cùng Hùng Nhị giải trí!

Mỗi buổi sáng thức dậy, đám người Giang Nam đều tràn đầy nguyên khí, thần thanh khí爽!

Mà Tiêu Chấn thì mỗi sáng xốc chăn lên, nhìn trong chăn một mảnh hỗn độn cuồng dã!

Nhìn gương mặt càng sưng lên, ánh mắt hoảng sợ!

Lão tử sợ không phải bị bệnh nan y gì đó chứ!

Từ sau khi bị Giang Nam đánh một trận, thương thế mấy ngày

cũng không tốt?

Lại còn càng ngày càng nghiêm trọng a, hơn nữa còn làm trẻ giường!

Khăn trải giường thay mỗi ngày một lần ...

Trong nháy mắt, bảy ngày đã trôi qua!

Cả người Tiêu Chấn đều hoảng hốt, vẻ mặt mệt mỏi!

Trong căng tin buổi trưa!

Tiêu Chấn xếp hàng ăn cơm, phía sau nghị luận sôi nổi!

"Tê ~ vết thương còn chưa tốt sao? Ngày càng sưng hơn?"

"Không phải chứ? Đã 7 ngày rồi? Năm đấm của Giang Nam sợ không phải là có độc chứ!"

"Không phải để lại bệnh gì đó chứ! Người cũng không đi gặp bác sĩ gì sao? "

Tiêu Chấn đen mặt!

Chỉ với chút vết thương nhỏ này, lão tử làm sao có thể đi khám bác sĩ?

Đúng lúc này, mấy người Giang Nam ăn cơm xong trở về!

Trong nháy mắt Tiêu Chấn nhìn thấy Giang Nam liền giật cả mình, đồng tử co rúm lại!

Theo bản năng, cả người trực tiếp ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất, run rẩy không ngừng!

"Không! Đừng! Người đừng đến đây!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người trợn tròn mắt, ngay cả Tiêu

Chấn cũng choáng váng!

Tại sao mình gặp Giang Nam lại có phản ứng này?

"A... Cái này, không đến mức phải không? Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"Vừa thấy Giang Nam sao lại sợ thành dáng vẻ này?"

"Không phải là tâm tính sụp đổ chứ? Ai ~ cũng khó trách, dù sao trước khi Nam thần tới, Chấn ca vẫn là số 1 a, một trận rơi xuống thần đàn!"

"Chấn ca, không được rồi, người nên đi thăm bác sĩ đi, phỏng chừng là để lại chấn thương tâm lý gì đó!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Đều đã hình thành tiềm thức rồi sao?

Xem ra gắng tay nhiệt tình như lửa cũng không phải là vạn năng sao!

Tiêu Chấn đỏ mặt đứng dậy, vẻ mặt nghi hoặc!

Lại liên tưởng đến chuyện quỷ dị mấy ngày nay, không khỏi lo lắng!

Chẳng lẽ mình thật sự sinh bệnh?

Ngay cả cơm cũng không có tâm tình ăn, nhanh như chớp chạy ra khỏi căng tin!

.....

Giang Nam đang ăn tối, điện thoại di động gửi đến tin nhắn!

Lê Băng: Lát nữa đến làm thí nghiệm với ta! Ta làm ra Phần

Huyết phiên bản nâng cấp, nhanh chóng khen ngợi ta!

Nam Thần: Đến ngay! Thưởng cho người một viên kẹo để ăn có được không?

Lê Băng: Ha ha ~ Nhớ viết di chúc!

Giang Nam tay run rẩy, sao lại còn nguy hiểm đến tính mạng?

"Lát nữa cùng ta đi tòa nhà y tế một chuyến, ta sợ là sắp xong đời!"

Hạ Dao: ???

.....

Đám người Giang Nam ăn cơm trưa xong một đường đi tới phòng thí nghiệm của Lê Băng!

Chỉ mới đẩy cửa vào!

Liền xuyên qua cửa sổ thủy tinh nhìn thấy Tiêu Chấn với vẻ mặt lo lắng ngồi đối diện Lê Băng!

Lê Băng ngằm kẹo mút, cầm tài liệu trong tay!

"Làm sao?"

Tiêu Chấn vẻ mặt khẩn trương: "Bác sĩ! Ta... Ta có thể mắc bệnh nan y nào đó!"

Lê Băng ngạc nhiên: "Tình huống ra sao? Nói cho ta biết!"

Tiêu Chấn cắn răng: "Từ bảy ngày trước ta bị Giang Nam đánh xong, vết thương vẫn không lành, hơn nữa còn càng ngày càng nghiêm trọng!"

"Hơn nữa hiện tại ta vừa nhìn thấy hắc liên sợ hãi, liên muốn

tìm chỗ chui vào trong!"

Lê Băng kiểm tra cường độ thân thể của Tiêu Chấn, cau mày: "Với tổ chất thân thể của người, ngoại thương cần khoảng ba ngày là có thể lành lặn, cái này không đúng a!"

"Vết thương trên người người đều là vết thương mới a, người xác định đây là vết thương trước đó?"

Tiêu Chấn gật đầu nói: "Ta xác định! Ta đã chiến với Giang Nam lần đó!"

"Ta nhất định là mắc bệnh nan y gì đó!"

"Hơn nữa từ sau trận đấu với Giang Nam, đồng hồ sinh học cũng rối loạn!"

Lê Băng sửng sốt: "Rối loạn như thế nào?"

Tiêu Chấn nhìn trái nhìn phải, thần bí nói: "Bấy ngày nay! Cứ 5:00 mỗi buổi sáng ta đều sẽ đại tiện!"

Lê Băng: "Đồng hồ sinh học này không tốt sao? Đại tiện thường xuyên tốt cho cơ thể!"

Tiêu Chấn đen mặt: "Nhưng mỗi ngày ta thức dậy lúc 5:30!"

Lê Băng: Phụt

Kẹo mút trong miệng đều bị phun ra ngoài!

Hai chân đạp một cái, ghế trượt ra ngoài hơn mười mét, lập tức rời xa Tiêu Chấn!

"Cho nên... Người đã đại tiện trong chăn suốt 7 ngày à?"

Biểu tình Lê Băng hoảng sợ, ngay cả thanh âm cũng cao tám độ!

Tiêu Chấn che mặt: "Bác sĩ! Người cứu ta đi! Ta không thể kiểm soát bản thân mình!"

"Ta chắc chắn là bị bệnh nan y! Người chữa trị cho ta đi!"

Lê Băng: !!

Chương 765 -

Người... Người đại tiện trong chần, người bảo ta chữa như thế nào a!

Bệnh này của người là cái gì a, ta đây cũng không thể... Ợe~

"Cái này! Đừng kích động! Người... Người không phải là gay đúng không?"

Tiêu Chấn đen mặt nói: "Ta làm sao có thể!"

"Nếu không người qua khoa hậu môn xem thử? Nói không chừng có thể chữa được!"

Vẻ mặt Tiêu Chấn mất mát đứng dậy: "Vây... Được rồi, được rồi!"

Nói xong mở cửa phòng thí nghiệm ra!

Lúc này đã nhìn thấy Giang Nam ở ngoài cửa, bóp đùi mình! Nghe thấy đỏ mặt!

Giang Nam: Phụt !!

Tiêu Chấn: !!

"Ah! Đừng đến đây! Đừng đến đây!"

Một tiếng rống to đầy hoảng sợ, Tiêu Chấn nhảy về phía sau, cả người nhanh như chớp chui xuống gầm giường, ôm đầu run rẩy!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

Lê Băng choáng váng rồi!

Nhìn Tiêu Chấn, lại nhìn Giang Nam, không khỏi sờ sờ cằm!

"Bệnh này của người! Ta có lẽ sẽ chữa khỏi được!"

Tiêu Chấn nuốt nước miếng: "Chữa như thế nào!"

"Người trở về trước! Ta sẽ nói lại với người sau!"

Tiêu Chấn cắn răng, từ dưới gầm giường chui ra, một đường dán sát tường đi, toàn bộ hành trình né đi Giang Nam!

Lập tức chui ra ngoài không thấy bóng dáng!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao choáng váng, đây thật sự là Tiêu Chấn sao? Sao lại sợ Tiểu Nam sợ tới như vậy?

Lê Băng tiến lên, ôm cổ Giang Nam, kéo hẳn ngồi, vẻ mặt hưng phấn!

"Ừm~ Người không phải là bạn giường của Tiêu Chấn đấy chứ? Nói đi! Phải không? Phải không?"

Giang Nam mặt tối sầm!

"Phi~ Ta nhổ vào!"

Lê Băng cười trộm hắc hắc, ôm bả vai Giang Nam tò mò nói: "Bệnh của Tiêu Chấn là do người gây ra đúng không? Nói cho ta biết, chuyện gì đang xảy ra!"

Tiêu Chấn hoàn toàn mắc chứng phản ứng căng thẳng hậu chấn thương mà!

Giang Nam thì thầm một trận, khiến cho Lê Băng ngửa ngáy, không ngừng trốn!

Lê Băng cười trộm: "Phụt~ người đúng là xấu xa!"

Tiêu Chấn đích xác mắc bệnh nan y!

Cái tên của bệnh nan y này của hắn chính là "Bệnh Sợ Nam"!

Căn bệnh này không thể chữa được!

"Ai ~ Ta đều nói với hắn là có thể chữa khỏi, người nể mặt thần y Lê Băng đi!"

Đôi mắt to Giang Nam xoay tròn: "Người nói với hắn như vậy, xì xầm xì xầm ~ xì xầm!"

Lê Băng vừa nghe vừa không ngừng gật đầu!

Vẻ mặt đồng ý!

"Được rồi! Ta liền nói như vậy với hắn!"

Giang Nam vẻ mặt hài lòng gật đầu!

Đám người Chung Ánh Tuyết nhìn với vẻ mặt bối rối, đây là đang nghiên cứu cái gì nha!

Vẻ mặt Lê Băng hưng phấn: "Vậy thì phải nhanh chóng bắt đầu thí nghiệm!"

Nói xong xoay người đi vào phòng thí nghiệm đẩy một thiết bị lớn đi ra!

Chờ lúc đi ra, không khỏi sửng sốt!

Bởi vì Giang Nam đã cởi hết chỉ còn để lại một chiếc quần lót Pikachu!

"Ai ui~ hiểu chuyện nha!"

Giang Nam cũng có chút kích động: "Lê Băng, người có muốn

hôn nữa hay không? Không chừng ta còn có thể thắng cấp gì đó!"

Lê Băng trợn trắng mắt: "Mơ đẹp, lúc này mới bao lâu!"

"Nhưng mà vẫn phải kiểm tra một chút nha! Ha ha ~"

Trong lúc nói chuyện ngón tay rơi vào bụng Giang Nam, không ngừng kiểm tra!

"Không có vấn đề gì ở đây! A, ha? Ta xem thử bên này có vấn đề gì không? "

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 333!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 555!]

Này, này!

Tiểu Nam không có vấn đề gì! Người mới có vấn đề đấy!

Đều chảy cả nước bọt!

Còn sờ! Còn sờ! Ta còn chưa từng được chạm vào nó!

Chung Ánh Tuyết che mặt, vành tai đều đỏ lên!

Hạ Dao: "Kẹo kệt ~ kẹo kệt ~"

Lê Băng lau nước bọt, cười hắc hắc nói: "Trạng thái thân thể không tệ, có thể tiến hành thí nghiệm!"

"Lần này ta tiến hành thắng cấp thuốc huyết thanh Phần Huyết đối với tình huống đặc thù của người!"

"Loại bỏ các mối nguy hiểm tiềm ẩn sau khi sử dụng! Hiệu quả cũng mạnh mẽ hơn!"

Nói xong lại lấy ra 3 ống huyết thanh màu đỏ như máu từ trong túi, ánh mắt sáng rực!

Giang Nam ngạc nhiên: "Ba ổng? Vãn là muốn đâm vào tim sao?"

Lê Băng cười nói: "Bởi vì huyết thanh rất mạnh, ta sợ người chịu không nổi trực tiếp chết! Vậy nên mới chia thành ba mũi tiêm!"

"Như vậy nếu như người sắp chết, ta còn có khả năng cứu người trở về!"

Vừa nói, vừa dán điện cực lên người Giang Nam, dùng để theo dõi dữ liệu các loại biến hóa của cơ thể!

Giang Nam rùng mình một cái!

Tại sao nghe có vẻ không đáng tin cậy như vậy?

Đừng để đến lúc đó chết không cứu được!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng lo lắng theo!

Lê Băng nghiêm túc: "Không đùa giỡn với người! Nguyên lý phiên bản Phần Huyết thăng cấp lần này vẫn giống như trước đây!"

"Đều là dựa vào tăng tốc độ lưu lượng máu tăng nhanh quá trình trao đổi chất, từ đó tăng cường tổ chất thân thể!"

"Chẳng qua khác một trời một vực so với lúc trước, quá tải đối với trái tim! Cấp Hoàng Kim bình thường dùng đều phải chết!"

"Nếu như không phải cường độ thân thể của người vượt xa đẳng cấp, ta cũng không dám cho người dùng!"

Giang Nam đen mặt: "Thật sự thử một chút liền qua đời?"

Lê Băng cười trộm: "Vậy cũng không đến mức nha, chẳng phải còn có ta sao?"

"Nghĩ kỹ chưa? Người có muốn sử dụng nó?"

Giang Nam nhìn chăm chăm vào mắt Lê Băng trong chốc lát!

Nụ cười rạng rỡ: "Đến đây! Tiêm cho ta!"

Chương 766 -

Vẻ mặt Lê Băng hưng phấn, cầm lấy huyết thành số 1, hướng về phía vị trí ngực Giang Nam liền tiêm vào!

"Nhìn chị gái xuyên qua trái tim nhỏ bé của người nha!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn mà run rẩy, trên đời này không có sự cường đại mà không có nguyên nhân!

Một màn này quả thực khiến người nhìn da đầu tê dại!

Cả một ống tiêm đều được đẩy vào!

Vẻ mặt Lê Băng khẩn trương nhìn chăm chăm Giang Nam: "Thế nào? Người có cảm thấy không khỏe chỗ nào không?"

Giang Nam gãi gãi đầu: "Không có cảm giác! "

Lê Băng nhìn số liệu trên thiết bị, hiển thị mọi thứ đều bình thường, kết hợp 100%!

"Không sao? Thật kỳ lạ!"

Nói xong lại cầm ống thứ hai tiêm vào!

Giang Nam: !!

Dữ liệu vẫn ổn! Độ phù hợp MAX!

"Cái này không đúng a!"

Cầm lấy ống tiêm thứ ba lại đâm vào!

Giang Nam: ...

Dữ liệu vẫn ổn, độ phù hợp MAX!

Lê Băng choáng váng, sao lại không giống như trong tưởng tượng? Không có phản ứng căng thẳng nào?

Người có cần phù hợp tới như vậy không? Người thực sự là con người sao?

Giang Nam: "Người sẽ không phải tiêm dung dịch glucose trộn với redthrombocytin cho ta đó chứ? "

"Một chút cảm giác này cũng không có là sao?"

[Giá trị oán khí từ Lê Băng +666!]

"Nói bậy! Chị gái ta đã thức trắng nhiều đêm, phải ăn rất nhiều thùng mì gói để làm cho người!

"Người mở Phần Huyết thử xem! Từ từ triển khai! Cứ nhẹ nhàng!"

Giang Nam cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp mở Phần Huyết đến trạng thái khoảng 30% !

"Thành thịch! Thành thịch! Thành thịch!

Trái tim đập điên cuồng! Máu chảy rất nhanh!

Trên da nổi lên gân xanh, đỏ thẫm đến cực điểm!

Do nhiệt độ cao, độ ẩm trong cơ thể bốc hơi, hơi trắng lượn lờ quanh người!

Lê Băng mở to hai mắt, trên dụng cụ cho thấy các số liệu chức năng thân thể của Giang Nam điên cuồng tăng vọt!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, hưng phấn đến cực điểm!

Phần Huyết hiện tại với Phần Huyết trước đây hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, khác nhau một trời một vực!

Lực lượng bùng nổ trong thân thể giống như muốn nổ tung!

Mạnh mẽ! Cái này quá mạnh mẽ!

Lê Băng: "Mở! Tiếp tục mở đi!"

"Rầm!"

Giang Nam trực tiếp mở đến 50%!

"Bình bịch bình bịch!"

Tim thậm chí còn đập khủng khiếp hơn! Tăng vọt lên hơn 800 lần mỗi phút!

Thậm chí đám người Chung Ánh Tuyết cũng có thể nghe được tiếng tim đập của Giang Nam!

Nặng nề và mạnh mẽ! Rung động đến cực điểm!

Hơi nước nóng cuồn cuộn tuôn ra, thậm chí Lê Băng bị nóng phải liên tục lui về phía sau!

Cơ thể bởi vì mất nước mà gầy hơn, cơ bắp hiện rõ, cảm giác lực lượng mười phần!

Giang Nam cắn chặt răng, trái tim cực kỳ khó chịu, nhưng còn có thể kiên trì!

Chỉ số trên dụng cụ đã đạt tới mức độ khủng bố!

Lê Băng tràn đầy hưng phấn: "Tiếp tục! Chậm một chút, đừng vội!"

Giang Nam gật đầu, chậm rãi tăng độ khuếch trương Phần

Huyết!

56! 57!

"Bịch! Bịch! Bịch! Bịch bịch bịch..."

Tiếng tim đập càng lúc càng lớn, thậm chí còn chấn động toàn bộ cốc trong phòng thí nghiệm, ống nghiệm đều lắc lư theo!

Trong ngực Giang Nam giống như bị nhét một động cơ! Động cơ để vương!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều ôm trái tim, khuôn mặt trắng bệch!

Dưới loại tiếng tim đập này, ngay cả nhịp tim của các cô cũng bị cộng hưởng ảnh hưởng giống nhau, cực kỳ khó chịu!

"Trời ơi! Khủng khiếp! Tiếng tim đập của Tiểu Nam giống như một cỗ động cơ nóng!"

"Ta cảm thấy mình hơi khó thở!"

"Nam ca sắp biến thân thành người khổng lồ rồi sao? Hơi nước quá ngầu!"

"Nam ca sao lại bốc khói?"

Giờ phút này thần sắc Giang Nam dữ tợn, Phần Huyết đã mở tới 63%!

Nhịp tim đập hơn 1.000 nhịp mỗi phút!

Lực lượng cuồng dã trong thân thể giống như một con rồng giận dữ, khiến cho Giang Nam nhịn không được muốn phát tiết!

Đúng lúc này! Giang Nam cảm thấy trái tim đau nhức!

"Phụt~"

Một ngụm máu tươi nóng bỏng từ trong miệng phun ra, hai tai ong ong, trước mắt tối sầm lại!

Cả người đều vô lực xụi lơ xuống!

Lê Băng: !!

"Thật kinh khủng! Xi lanh nổ tung!"

Dọa cô một phen đỡ lấy Giang Nam, không chút suy nghĩ, liền ôm lấy hôn xuống trái tim Giang Nam!

"Moah!"

Chung Ánh Tuyết bàng hoàng!

Hạ Dao bàng hoàng!

Một nụ hôn, trái tim bạo phát của Giang Nam được chữa trị cực nhanh!

Lập tức Lê Băng lại đấm một phát vào ngực Giang Nam, trái tim một lần nữa khôi phục nhảy lên!

Giang Nam mơ mơ màng màng tỉnh lại: "A~ Ta nói cho các người biết! Vừa rồi có một bà lão bưng bát canh tới, nhất định bắt ta phải uống!"

"Nhưng từ nhỏ giáo viên đã dạy ta, không thể tùy tiện ăn đồ người lạ đưa!"

"Ta không uống, bà lão kia còn sốt ruột! Thật kỳ lạ!"

Lê Băng:...

Mạnh bà! Đó hẳn là Mạnh bà!

Dọa ta sợ chết đi!

Trái tim đều nổ tung, thiếu chút nữa người không thể trở về!

"Hiệu quả của phiên bản nâng cấp này vượt xa dự kiến, biên độ tăng quá lớn! Cường độ thân thể của người căn bản không đủ để gánh chịu mở ra 100% Phần Huyết!"

"50% đã là cực hạn rồi, trước mắt trạng thái tuyệt đối không được vượt qua cực hạn này! Nếu không người thực sự sẽ chơi chết bản thân!"

Da đầu Lê Băng tê dại! Như thế này cũng đã đủ khủng bố, nếu như thật sự có thể hoàn toàn mở ra Phần Huyết! Sẽ còn như thế nào chứ?

Giang Nam cũng có chút hưng phấn!

"À... Người có thể thả ta ra trước rồi nói sau, người ôm ta như vậy rất xấu hổ a!"

Chương 767 -

Khuôn mặt xinh đẹp của Lê Băng đỏ lên, vội vàng thả ra Giang Nam!

Đám người Chung Ánh Tuyết ở một bên đều nhìn ngậy người!

Trái tim bạo nổ, còn có thể cứu trở về?

Hệ khôi phục cấp Kim Cương thật sự quá khủng bố a!

"Ta nói cho người biết, sau khi Phần Huyết thăng cấp, người cũng đừng mở lung tung!

"Tuy rằng đã tiêu trừ mầm móng tai họa ngầm đối với thân thể, nhưng tải trọng đối với tim, cùng với máu đều rất lớn!"

"Dù chỉ mở tới 50% cũng tuyệt đối không được quá 3 phút! Bằng không đến lúc đó máu toàn thân người đều sẽ bị đốt cháy! Lúc đó cũng liền khó mà nói!"

Giang Nam gật đầu, hàng mạnh như vậy sao có thể không cần phải trả?

Thật sự là đàn ông đích thực 3 phút?

Máu bị đốt cháy? Vậy dùng nhân sâm nhỏ có thể thay máu được không?

Giang Nam vẫn bỏ đi ý niệm thử xem, lỡ đâu chơi chết bản thân cũng không tốt lắm!

Tại sao hai chiêu bất hack của mình đều là thứ có thể chơi chết bản thân cơ chứ?

Muốn chơi chết người ta! Phải tự chơi chết mình trước?

"Vậy làm thế nào để ta có thể mở ra toàn bộ Phần Huyết?"

Lê Băng lườm Giang Nam một cái!

"Người còn không biết xấu hổ mà nói? Người chỉ mới bao nhiêu chữ? Còn là Hoàng Kim 1 sao, thiên phú cấp SSS kia của người đều cảm thấy mất mặt thay người!"

"Người nhìn đồng đội của người!"

Hạ Dao cười hì hì: "Ta Hoàng Kim 3 sao!"

Chung Ánh Tuyết: "Ta Hoàng Kim 2 sao..."

Ngô Lương: "Ta cũng Hoàng Kim 2 sao..."

Giang Nam bàng hoàng!

"Con mẹ nó ~ các người thăng cấp từ khi nào?"

Mọi người nhin không được cười trộm!

"Trong lúc người đi làm chuyện xấu!"

Giang Nam ngạc nhiên, không phải chứ? Lão tử lại bị bỏ rơi?

Ta thực sự không lười biếng!

Lê Băng cười nói: "Trong quá trình tăng cấp, tố chất thân thể cũng sẽ theo đó tăng cường!"

"Nếu muốn triển khai toàn bộ Phần Huyết, liền chăm chỉ tu luyện thăng cấp đi!"

Giang Nam cắn răng, vì động cơ để vương của mình, cũng nên chăm chỉ tăng cấp!

"Há miệng!"

"Hả? Cái gì?"

Lê Băng sững sốt, mà Giang Nam đã nhét ba viên thịnh thế mỹ nhân đan vào miệng cô!

"Phần thưởng cho người! Cảm ơn người! Vậy chúng ta đi thôi?"

Lê Băng mang vẻ mặt ngạc nhiên, thật đúng là cho kẹo sao?

Cũng ngọt!

Nhưng nào có ngon bằng koj mút của ta?

Sau 30 phút...

Lê Băng đi vào trong toilet, trong ánh mắt không tưởng nổi vuốt ve mặt mình!

"Má ơi! Cái này ... Đây có phải là ta không? Làm thế nào mà ta có thể đẹp được như vậy? Đẹp phát khóc!"

Chỉ thấy Lê Băng Mỹ trong gương ngậy người, làn da bóng loáng mềm mại, ngũ quan càng thêm mê người!

Quầng thâm cùng các khuyết điểm trên da gì đó đã biến mất!

Đột nhiên Lê Băng nhớ tới viên kẹo mà Giang Nam cho mình ăn, không khỏi hưng phấn xoay một vòng tại chỗ xoay!

Đây chắc chắn là món quà tuyệt vời nhất đối với bất kỳ cô gái nào!

"Hắc hắc! Thật tuyệt vời!"

Lê Băng không khỏi nhớ tới lời nói lúc trước ở Giang Nam, lấy

điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại!

"Tiêu Chấn, kỳ thật người mắc phải một loại bệnh nan y gọi là "Chứng Sợ Nam"! "

Tiêu Chấn sắp khóc: "Ta quả nhiên mắc bệnh nan y sao? Bác sĩ! Người cứu ta! Ta phải làm gì đây?"

Lê Băng: "Tất cả các triệu chứng trên cơ thể người là kết quả của tiềm thức! Chấn thương tâm lý! Người biết không?"

"Ví dụ như, người đã làm ra một chuyện! Anh nghĩ nó là chuyện đúng nên làm! Nhưng tiềm thức của người lại nghĩ đó là sai!"

"Cho nên mỗi buổi tối, tiềm thức lại xuất hiện trừng phạt chính mình!"

Tiêu Chấn ở đầu điện thoại trầm mặc!

Không khỏi nhớ tới chuyện của Hùng Nhị!

Mấy ngày nay Tiêu Chấn không phải không nghĩ tới, mình làm như vậy thật sự là đúng sao?

Hùng Nhị chưa từng giết người, cũng chưa từng ăn thịt người, mấy ngày nay ở trong học viên biểu hiện cũng rất thân thiện!

Linh thú đích thật từng giết cha mẹ chị gái của mình, phần hận ý khắc cốt ghi tâm này!

Nhiều năm như vậy, nguyện vọng của mình chính là giết sạch tất cả linh thú! Thấy một con giết một con!

Nhưng người có người tốt người xấu, thú cũng có thú tốt xấu thú...

Mình làm như vậy thật sự đúng sao?

Nhưng nếu không! Phần hận ý này ta nên đặt ở nơi nào?

"Bác sĩ? Ta phải làm gì đây?"

Lê Băng cười nói: "Trong lòng người đã có đáp án rồi! Làm những gì người nghĩ là đúng!"

Tiêu Chấn trầm mặc cúp điện thoại!

Lê Băng lẩm bẩm nói: "Hy vọng có thể giúp được hần, Tiểu Nam cũng không phải chỉ làm chuyện xấu thôi! Hắc hắc!"

.....

Ban đêm, nhóm Giang Nam ngồi trong phòng khách đang vây quanh bàn ăn lẩu!

"Cốc cốc cốc!"

Tiếng gõ cửa vang lên, Chung Ánh Tuyết đi mở cửa, không khỏi ngạc nhiên!

Chính là Tiêu Chấn!

Chỉ thấy hần cổ nén cảm giác sợ hãi đối với Giang Nam, hai chân không ngừng run rẩy!

Nắm chặt hai mắt, trực tiếp khom lưng 90° với Hùng Nhị!

"Hùng Nhị! Mọi người! Ta xin lỗi! Ngày đó là do ta cực đoan, ta không nên động thủ với Hùng Nhị! Ta..."

"Nếu người còn tức giận thì đánh ta một trận là được rồi! Ta sẽ không đánh trả!"

Chương 768 -

Nhìn Tiêu Chấn đến cửa xin lỗi, tất cả mọi người đều sửng sốt!

Chỉ có khoe miệng Giang Nam nhếch lên một nụ cười!

Hùng Nhị gãi gãi đầu: "Ta đã sớm không tức giận rồi! Còn muốn đánh nữa sao? Mấy ngày nay không phải ngày nào cũng đánh... A!"

Ngô Lương: !!

Một con gấu nhào tới che miệng Hùng Nhị! Thiếu chút nữa đã bại lộ!

Tiêu Chấn: ???

Mỗi ngày đều đánh cái gì?

Có gì đó không đúng!

Giang Nam nhếch miệng cười, xem ra Lê thần y kê đơn rất hữu dụng!

Tiêu Chấn là đã nghĩ thông suốt một số chuyện mới có thể đến xin lỗi!

"Không có gì, vào cùng nhau với nhau một bữa không?"

Tiêu Chấn run rẩy trốn đến cửa: "Không được! Ta quay về trước!"

Nói xong liền đi ra ngoài!

"Hắc, người anh em!"

Tiêu Chấn bước chân dừng lại!

Giang Nam: "Đừng để những chuyện trong quá khứ ảnh hưởng đến bản thân của hiện tại! Nếu như hận ý không có chỗ trút ra, vậy ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao đi!"

"Thế giới này còn đặc sắc hơn nhiều so với tưởng tượng của người!"

Tiêu Chấn ngửa đầu kinh ngạc nhìn trời sao!

Đêm tối sâu thẳm! Các ngôi sao lấp lánh!

Vô cùng đẹp mắt!

Không khỏi nhếch miệng cười: "Cảm ơn!"

Tất cả mọi người trên bàn đều kinh ngạc nhìn Tiêu Chấn đang tiêu sai rồi đi cùng với bầu trời đêm rực rỡ kia!

"Oa Tiểu Nam! Cảm giác thật sâu sắc!"

"Hôm nay... Mỗi ngày người đều có chút đẹp trai!"

"Cho nên vì sao phải nhìn lên trời sao? Người muốn thừa cơ ăn vụng viên lấu sao?"

Giang Nam nở một nụ cười tỏ vẻ người thật hiểu ta!

"Ah! Cá viên của ta!"

.....

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Chấn ngồi trên giường vẻ mặt ngưng trọng!

Lấy hết can đảm để vén chăn lên!

Không thể không rơi những giọt nước mắt cảm động, hôm nay rốt cục không đại tiện trong chần nữa a!

Những ngày tiếp theo, Giang Nam bắt đầu chế độ tu luyện điên cuồng!

Trong học viện có phòng tu luyện!

Chú văn khắc trên mặt đất giống như trong sơn động của Linh Khư Ngọc Long, đều có tác dụng tập hợp linh khí!

Nồng độ linh khí so với bên ngoài cao hơn không ít, còn có thể đặt linh châu trong khe linh châu, để gia tăng nồng độ linh khí!

Một tháng này, mỗi ngày Giang Nam đều chạy đến phòng tu luyện, ngay cả việc tắm đại lực mỗi ngày một lần cũng đổi thành một ngày hai lần!

Ngày ngày hôm trước, cấp bậc thuận lợi đột phá tới Hoàng Kim 3 sao, thực lực càng mạnh!

Buổi chiều hôm đó Giang Nam đang chuẩn bị đi tới phòng tu luyện, lại nhận được điện thoại, phòng bảo vệ có chuyển phát nhanh tới cho mình?

Giang Nam không khỏi mang vẻ mặt nghi hoặc, gần đây mình cũng không mua hàng online?

Đi đến điểm chuyển phát nhanh để xem, người nhận thực sự là mình, lại là chuyển phát nhanh quốc tế, từ nước Mỹ xa xôi gửi trở lại!

Thùng giấy cứng đã bị ép thành một đồng, cũng khá nặng!

Liền ôm thùng giấy cứng thuận di trở về biệt thự, ánh mắt sáng ngời!

Đây không phải là bảo bối gì đó chứ?

Thế là xuất ra tuyệt chiêu hủy thùng giấy của đám chó điên!

Mở ra xem, Giang Nam trực tiếp hóa đá tại chỗ!

Trong thùng giấy là ba viên gạch lớn! Ly nhựa đã qua sử dụng!
Những viên giấy vệ sinh, băng gạc nhuộm máu, ba chiếc vớ trắng, quần lót, cùng tất cả các loại vỏ túi đồ ăn nhẹ ...

Con mẹ nó cái này không phải là một túi rác sao?

Ai lại thú vị như vậy?

Cực khổ gửi cho ta một thùng đầy rác từ nước Mỹ xa xôi?

Giang Nam tìm tới tìm lui bên trong!

"Còn là từng mặc qua! Quá đáng!"

"Hả? Cái gì đây? "

Trong một đồng rác, Giang Nam tìm thấy một usb kim loại nhỏ
được niêm phong trong túi nhựa!

Bên trong còn có một tờ giấy nhỏ!

Giang Nam cau mày, tựa hồ có chút không thích hợp!

Trên tờ giấy:

Người nhớ cất nó đi, đừng nói với bất cứ ai, người duy nhất ta
tin tưởng là người!

Đừng cố liên lạc với ta! Tuyệt đối không được!

Sau một thời gian ta sẽ tìm tới người...

"Katarina!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Cô gái tóc vàng gửi hàng cho ta? Không phải cô ấy đang ở nước Nga sao? Sao lại chạy đến nước Mỹ rồi?

Gói rác này là vì yểm hộ cho chiếc usb kim loại nên mới cố ý bỏ vào sao?

Cái gì mà quan trọng tới như vậy?

Cần phải cẩn thận phòng thủ như vậy?

Hơn nữa chữ viết trên tờ giấy, hiển nhiên là viết dưới loại tình huống rất vội vàng!

Giang Nam nhú mày, rác trong thùng giấy cũng không vứt đi, mà là đặt ở nơi thích hợp trong không gian dị độ!

Cầm usb kim loại đi vào phòng, tính toán xem thử đây rốt cuộc là cái gì!

Đem usb kim loại cắm vào máy tính, Giang Nam xoa xoa bàn tay nhỏ vội vàng kiểm tra!

Bên trong không phải lưu trữ tài liệu học tập gì đó chứ?

Hay là cô gái tóc vàng định cho mình một bất ngờ nhỏ?

Hắc hắc ~

Sau khi mở ra, Giang Nam không chút bất ngờ thất vọng!

Bên trong là một chuỗi mã cực kỳ phức tạp, được viết thông qua các quy tắc cụ thể, phức tạp muốn điên!

"A ~ một chuỗi các khóa chương trình? Mức độ an ninh cao tới như vậy sao?"

Chương 769 -

Nói trắng ra thứ này chính là một cái chìa khóa, chủ yếu dùng để phá giải chương trình bảo mật bên ngoài tệp sử dụng!

Mà chìa khóa dùng để phá giải chương trình bảo mật cũng đã phức tạp đến mức này!

Có thể tưởng tượng được, chương trình an toàn kia đến tột cùng phức tạp đến mức nào!

Cho dù là trình độ Giang Nam, muốn phá giải loại thủ tục an ninh cấp bậc này dưới tình huống không có chìa khóa cũng tuyệt đối không có khả năng!

Hàng trăm triệu loại mã kết hợp! Làm thế nào mới phá được chứ?

So sánh với thứ này, hệ thống công nghệ sinh học Dracula chính là rác ruối!

"Đại mỹ nữ lấy thứ này từ đâu? Có phải cô ấy đã bị cuốn vào chuyện rắc rối gì không?"

Giang Nam lấy điện thoại ra muốn gọi cho Katrina!

Nhưng nhúu mày vẫn không gọi, WeChat cũng không dám gửi!

Trước khi không hiểu rõ tình huống mọi chuyện, vẫn nên làm theo phân phó của đại mỹ nữ thì tương đối tốt hơn!

Nếu không nói không chừng sẽ mang đến phiền toái cho cô!

"Hả? Thật thú vị! Cái chìa khóa này còn có định vị?"

Vừa mới chọc usb vào trong máy tính, chìa khóa này đã phát đi tọa độ địa chỉ IP nơi này!

Nhưng mà chút mảnh khóa này đối với Giang Nam mà nói căn bản không phải là vấn đề!

Giang Nam ngược lại tương đối tò mò, cái chìa khóa này rốt cuộc gửi tọa độ đi đâu!

Giờ khắc này Giang Nam mang về mặt hưng phấn, phòng tu luyện cũng không đi!

Trực tiếp theo kênh gửi khóa đuổi theo...

"Ồ? Bảo vệ hệ thống này ở đâu? Cấp bậc cao như vậy sao?"

"Ta chỉ xem qua một chút! Không vào! Chỉ liếc một chút!"

Giờ phút này Giang Nam hoàn toàn hóa thân thành bảo bảo tò mò, ngón tay điên cuồng nhảy lên bàn phím, đánh bay mã!

.....

Cùng lúc đó, căn cứ ngầm Duyên Sơn của nước Mỹ bên kia đại dương!

Bên trong hội trường của trụ sở cục Tình Thuần!

Một người đàn ông tóc vàng cao lớn mặc âu phục giày da cau mày nhìn văn kiện trong tay!

Tất cả những gì được hiển thị ở trên đều là thông tin của Katarina!

"Người của Bạch Sa? Chậc ~"

Ngay sau đó, một gã cấp dưới ngồi trước máy tính kích động: "Thưa ngài! Chìa khóa được kết nối! Tọa độ định vị đã được gửi

đến! ”

Người đàn ông tóc vàng bất ngờ đứng dậy: "Cái gì? Vị trí! Nhanh lên! Thông báo cho bộ đội lính võ Kền Kền! Sẵn sàng thực hiện bắt giữ!"

Cấp dưới vội vàng mở tọa độ định vị ra, không khỏi gửi đi!

"Trống rỗng? Làm thế nào có thể chứ? Địa chỉ IP và tọa độ trống rỗng! Cái này..."

Người đàn ông tóc vàng trừng mắt: "Người đang nói cái gì vậy?"

"Ồ e! Ồ e! Ồ e!"

Đột nhiên, chuông báo động an ninh vang lên trong hội trường, các sọc "nguy hiểm" màu đỏ nổi lên trên màn hình!

"Ôi ~ Chúa ơi! Trưởng quan! Có người tấn công tường lửa hệ thống của chúng ta!"

Trong nháy mắt, cả đại sảnh hình trụ đều bận rộn, âm thanh gõ bàn phím liên tục thành một mảnh!

Người đàn ông tóc vàng cười lạnh: "Không biết sống chết! Hệ thống cục Tinh Thuần mà cũng dám xâm nhập? ”

Là bộ phận an ninh cấp quốc gia, trong hệ thống đều là tư liệu tuyệt mật, bảo hộ hệ thống tuyệt đối là hàng đỉnh cấp toàn cầu!

"Oh My God! Tên này có lai lịch gì vậy? Lớp phòng hộ đầu tiên đã bị phá vỡ!"

"Shit! Người này chính là kẻ đã theo dõi từ định vị chìa khóa tới đây! Chính là kẻ đã sử dụng chìa khóa bí mật! ”

"Không được! Tốc độ phá giải này quá khủng bố! Chúng ta cần

bản không kịp phản ứng a!"

"Nhanh lên! Khởi động lưới phòng hộ Tinh Thuần! Tuyệt đối không được để hấn vào!"

Mạng lưới phòng hộ Tinh Thuần bắt đầu!

Hệ thống tạm thời bị khóa, hiện tại tài liệu được lưu trữ bên trong cho dù là bọn họ cũng không thể tùy ý mở!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ nhân viên đại sảnh đều thở phào nhẹ nhõm!

Người đàn ông tóc vàng trừng mắt: "Lão tử cần các người để làm gì? Hấn chỉ có một mình! Các người ngay cả thủ đoạn cuối cùng như lưới phòng hộ Tinh Thuần cũng khởi động?"

"Chúng a chính là cục Tinh Thuần!"

Một đám người hai mặt nhìn nhau, tràn đầy xấu hổ!

Có thể làm việc ở đây và chịu trách nhiệm về an ninh hệ thống, tất cả đều là hacker... là lập trình viên hàng đầu quốc gia!

Nhưng vừa rồi lại bị một người đánh thành như vậy?

Thiếu chút nữa không bảo vệ được!

"Thưa trưởng quan, ngài không biết! Cái tên này quá mạnh!"

"Tốc độ phá giải quỷ quái gì thế này? Chỉ sợ cũng chỉ có Hiệp Sĩ Hồ Lô trong truyền thuyết có thể so sánh với gã thần bí này!"

"Mẹ kiếp? Người cũng biết Hiệp Sĩ Hồ Lô? "

"Nhảm nhí! Ai dùng máy tính mà không biết tới Hiệp Sĩ Hồ Lô chứ? Đó là thần tiên được không?"

Người đàn ông tóc vàng đen mặt, cũng may hệ thống không bị xâm nhập thành công! Bằng không sẽ có chuyện!

Trong biệt thự Phong Lâm, Giang Nam lấy ra một cây kem nhét vào miệng!

Ý chí chiến đấu trong mắt dâng trào!

"Ngại ngần tới vậy, mở ra xem cũng không cho? Ta liền đào! Liền đào!"

Nói xong lại ném dép lê qua một bên, hai chân cũng đặt lên bàn phím trên mặt bàn máy tính!

Hai tay hai chân đồng thời gõ, tư thế cả người... Có vẻ hơi kỳ quái!

Chương 770 -

"Ta sắp xuất toàn lực rồi đây!"

Hiện tại! Trụ sở cục Tinh Thuần!

Tất cả mọi người nhìn lưới phòng hộ Tinh Thuần đang tan rã với tốc độ cực nhanh bằng vẻ mặt hoảng sợ!

"Lại bắt đầu công kích?"

"Cái tên này! Hắn là thần tiên phương nào!"

"Mạng lưới phòng hộ Tinh Thuần cũng không chịu nổi? Xong rồi!"

Người đàn ông tóc vàng nổ tung: "Làm gì vậy! Ngăn cản đi chứ, trong chốc lát sẽ bị công phá!"

"Thưa trưởng quan... Sau khi mạng lưới phòng hộ Tinh Thuần khởi động, chúng ta không cách nào lấy được tài nguyên, cũng không có cách nào tiến hành thao tác, vừa rồi đã là thủ đoạn cuối cùng của chúng ta!"

Vừa dứt lời, tất cả màn hình trong sảnh trong nháy mắt đã đen!

Giang Nam hưng phấn chà xát bàn tay nhỏ!

"Để ta xem thứ bí mật mà các người đang giấu là gì? Che kín như vậy?"

Tùy tiện mở ra một phần văn kiện hệ thống, Giang Nam nhìn dấu hiệu trên văn kiện, còn có ký tên, biểu tình cứng đờ!

Cục Tinh Thuần nước Mỹ!

Giang Nam: Ah, cái này ...

Lúc này khuôn mặt nhỏ đã trắng bệch, mồ hôi lạnh trên trán ào ào chảy ròng ròng!

Mẹ nó! Hệ thống của cục Tinh Thuần?

Tọa độ của chìa khóa này được gửi đến Cục Tinh Thuần?

Hình như mình vừa gây họa a!

Người ta chính là bộ phận cấp quốc gia, ta lại đi xâm nhập vào hệ thống người ta?

Này sẽ không tới bắt ta chứ?

Ta không có ý gì a!

Nếu không giải thích một chút là được rồi, chứng minh mình không có ác ý!

Tại đại sảnh trụ sở cục Tinh Thuần!

Sau 30 giây trên màn hình đen đột ngột hiện ra một hàng chữ!

“Don't be nervous! I'm just walk here! Walk!”

(Đừng lo! Ta chỉ đi dạo ngang qua đây!)

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong đại sảnh đều mang một bộ biểu tình như gặp quỷ!

"Kiêu ngạo! Cái gã này tuyệt đối cố ý a!"

"Hắn không trộm bất cứ tài liệu gì! Chỉ đơn thuần vào dạo bên trong? Phụt oa ~"

"Sỉ nhục! Chính là trần trụi sỉ nhục không chút lưu tình!"

"Hả? Sao phong cách hành xử này có chút quen thuộc như vậy? Hẳn không thể nào chính là tên hồ lô kia đó chứ?"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Người đàn ông tóc vàng tên Buffett đều đã tái xanh mặt!

Con mẹ nó chỉ đi dạo ngang qua đây!

Nơi này là cục Tinh Thuần của nước Mỹ a! Người nói là người chỉ đi dạo?

Thật đúng là tiến vào! Hệ thống lại bị tê liệt?

Người đây thật sự không coi mình là người ngoài a!

Nếu như truyền ra ngoài, người bảo mật mũi cục Tinh Thuần của chúng ta đặt ở đâu?

"Không tốt! Thưa trưởng quan! Có không ít người mượn sơ hở của vị thần tiên này để điên cuồng trộm cắp văn kiện!"

"Chúng ta..."

Buffett: !!

"Còn sững sờ làm gì? Ngắt lưới, cắt điện rút dây!"

[Giá trị oán khí từ Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Nhìn tổng bộ cục Tinh Thuần hoàn toàn tê liệt, trong đầu Buffett chấn động!

Người này sợ không phải là có bệnh chứ? Đừng để lão tử bắt được người!

Chìa khóa nằm ở trong tay người này, căn bản không thể tra ra!

Nhìn vào thông tin của Katrina, Buffett cắn răng: "Chỉ có thể bắt đầu từ cô ta! Người đâu? Không có manh mối gì sao?"

Cấp dưới: "Đã phong tỏa toàn tuyến, bắt đầu lùng bắt toàn diện!"

"Có người đã nhìn thấy cô ta ở bên phía khu đô thị! Nhưng hiện tại bởi vì chuyện của Bose mà đại bộ phận nhân viên các quốc gia nơm nớp lo sợ! Việc lùng bắt cũng quá khó khăn! "

"Hơn nữa bọn họ cũng đang tìm chìa khóa..."

Buffett giận dữ nói: "Có đào ba tấc đất cũng phải tìm thấy cô ta!" Chìa khóa là bảo hiểm cuối cùng của chúng ta! Tuyệt đối không được rơi vào tay người khác!"

"Nếu không hậu quả không ai gánh chịu được!"

"Vâng! Thưa trưởng quan!"

Giang Nam tắt máy tính. rút chìa khóa ra ném vào không gian dị độ của mình!

"Ta đã giải thích rồi! Bọn họ sẽ không đổ lỗi cho ta! Dù sao thì, thái độ của ta cũng rất thân thiện!"

Nhưng lại có chút lo lắng cho đại mỹ nữ tóc vàng, cục Tinh Thuần đều nhúng tay vào?

Đay không phải là chuyện lớn bình thường!

Chìa khóa này để làm gì?

Nhưng theo tình huống trước mắt mà xem, chuyện mình có thể làm không nhiều lắm, cũng chỉ có thể chờ đợi mỹ nữ tóc vàng chủ động liên hệ với mình!

Còn chưa đầy một tuần nữa là đến tết Nguyên Đán, trong học viện đều rất có không khí!

Vài ngày tới sẽ bắt đầu ngày nghỉ.

Giang Nam cùng đám người Chung Ánh Tuyết hẹn nhau muốn đi Dung Thành mua chút hàng tết, ăn tết ở bên này.

Đang đi về phía phòng tu luyện, Tiêu Phong Hỏa liền gọi điện thoại tới!

"Nhanh lên nhanh lên! Nhanh đến sân thể dục, Quan Hổ hoàn thành nghiên cứu sắp trở về!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Trứng vật nuôi của ta!"

Lần này cũng không thèm tới phòng tu luyện, trực tiếp thuận đi đi tới sân thể dục!

Chỉ thấy giờ phút này Tiêu Phong Hỏa, Triệu Đức Trụ, còn có một đám đạo sư của học viện đều đứng ở đây nghênh đón!

Giang Nam nhìn tới gần người: "Không phải chỉ là đón Hổ ca thôi sao? Có cần hoành tráng như vậy không?"

Chương 771 -

Tiêu Phong Hỏa kích động nói: "Người thì biết cái gì? Lần này chúng ta và bộ tộc Kabu đã thiết lập quan hệ hợp tác ngoại giao sâu sắc!"

"Hai bên bù đắp cho nhau, tộc Kabu đặc biệt phái nhiều sứ giả tới thường trú tại học viện chúng ta, tay cầm tay dạy chúng ta thuần hóa linh thú!"

"Chúng ta nhất định phải coi trọng! Thể hiện đủ sự nhiệt tình! Người cũng không nên làm cho học viện chúng ta mất mặt!"

Giang Nam vỗ ngực nhếch miệng cười: "Ta làm việc! Mọi người cứ yên tâm!"

Tiêu Phong Hỏa nhìn Giang Nam hài lòng gật đầu!

Đúng lúc này, tầng mây trên bầu trời đột nhiên phá một cái lỗ lớn!

Ba con điều sư to lớn dài hơn 25 mét dùng tốc độ cực kỳ khủng khiếp từ trên cao lao xuống!

Thậm chí kéo theo những đám mây đuôi trắng!

Dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người đáp xuống bãi cỏ xanh mướt của sân thể dục!

Cưỡi hai con điều sư đi đầu chính là Đại Hắc Tiểu Hắc mặc áo lông dày!

Mà con điều sư cuối cùng có ba người ngồi!

Chính là Quan Hổ đen như cục than!

Hai cô gái ngọc trai đen bên cạnh mỗi người ôm một cánh tay của hắn, đều nép mình vào lòng hắn, có vẻ rất thân mật!

Cảnh ba con diều sừ từ trên trời giáng xuống này quả thật chấn động không ít học viên!

Nhao nhao đến vây xem!

"Mẹ kiếp! Cưỡi diều sừ? Má ơi! Như vậy cũng quá ngầu rồi phải không?"

"Chuyện này là sao? Linh thú thật sự có thể bị thuần hóa thành linh sủng?"

"Người không biết sao? Lần này Hổ Xuống Núi đi làm nhiệm vụ chính là vì chuyện này! Nghe nói còn là do nam thần dẫn dắt!"

"Oa! Như vậy cũng quá thần thánh rồi phải không? Nếu thật sự có thể học được, vậy chúng ta không phải cũng có thể có linh sủng sao? Thực sự muốn có được một con!"

"Nhìn kìa! Mấy anh trai da đen kia chính là sứ giả đến dạy chúng ta thuần hóa linh thú đúng không? Viện trưởng đều tự mình đến nghênh đón! Khá coi trọng!"

Tiêu Phong Hỏa tươi cười: "Hoan nghênh sứ giả tộc Kabu đến, học viện Tiên Phong chúng ta..."

Nhưng mà ánh mắt Đại Hắc Tiểu Hắc lại trực tiếp rơi vào trên người Giang Nam, trực tiếp từ trên diều sừ nhảy xuống chạy tới bên này!

"Ha ha! Tổ tiên Osas!"

"Chúng ta nhớ ngài muốn chết!"

Giang Nam cũng nở nụ cười rạng rỡ: "Ha ha! Đại Hắc Tiểu Hắc, đã lâu không gặp!"

"Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ bảy! Mở!"

Chức năng toàn thân thân thể điên cuồng tăng vọt!

Làn da đỏ thẫm! Cơ bắp phồng lên như một con rồng! Gân xanh nổi lên!

Giờ tay lên liền vung qua một cú tát!

Tiếng xé không bùng nổ!

"Chát!"

Một tiếng vang vọng!

Mặt Đại Hắc lệch sang một bên!

Chỉ thấy thân thể Đại Hắc giống như đạn pháo bị bắn bay ra ngoài!

Bay xa hơn 100 mét, một đầu đâm vào đồng tuyết!

[Giá trị oán khí từ Ow ewe we we iu wei ...]

[!!!]

[Giá trị oán khí +666!]

Giang Nam: Hả?

Tiểu Hắc mang vẻ mặt hoảng sợ: "Không phải! Tổ tiên đại nhân, chúng ta..."

"Chát!"

Tiểu Hắc cũng cùng chung số phận với anh trai mình!

Thân thể xoay tròn bay ra hơn trăm mét, cùng Đại Hắc đồng loạt đâm đầu vào trong đồng tuyết!

[Giá trị oán khí từ Gua sa ta wa La gua la...]

[~%?...; #*'amp; c\$!! !]

[Giá trị oán khí + 888!]

Giờ phút này Tiêu Phong Hỏa cùng với tất cả đạo sư đều trừng mắt nhìn hoang mang!

Không phải chứ! Người đang làm gì vậy?

Đây chính là sứ giả của tộc Kabu a!

Không hoan nghênh còn chưa tính!

Vừa lên đã tung ra hai cú vả miệng cực mạnh khiến người ta bay hơn 100 mét đâm vào trong đồng tuyết?

Còn mẹ nó kích hoạt cả tuyệt kỹ để tát?

Đây không phải là xong rồi sao? Còn có thể làm việc đáng tin cậy một chút cũng không a!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ...]

Không riêng gì bọn họ choáng váng, ngay cả học viên đến vây xem cũng choáng váng!

"Hai cú tát này quá dữ! Cái này ... Ai mà chịu nổi được!"

"Thù gì oán gì?"

"Thế này còn truyền thụ phương pháp thuần hóa linh thú cái rắm? Cái này chẳng phải xong rồi sao?"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt nói: "Giang Nam! Nnguiw đang làm gì vậy? Sao ngươi lại tát người ta? Chúng ta..."

Giang Nam cười xán lạn: "Viện trưởng có điều không biết, đây là phương thức chào hỏi độc đáo của bộ tộc Kabu, giống như bắt tay chúng ta vậy!"

"Ta tát càng mạnh, chứng tỏ càng nhiệt tình!"

Tiêu Phong Hỏa: ???

Cách chào hỏi quý quái gì vậy?

Tàn bạo tới như vậy sao?

Giờ phút này, Quan Hổ ngồi trên điều sư đã khóc!

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ + 1000!]

Chính là tàn bạo như vậy!

Tiểu tử Giang Nam này quả nhiên biết chuyện này!

Lão tử ăn củ tỏi hắc hắc cùng linh hẹ, chào hỏi từng thành viên của bộ tộc Kabu!

Mà ban đêm! Buổi tối còn... Ô ô ô ô!

Quý mới biết một tháng này lão tử làm sao tới đây a!

Cả người đều bị đào sạch có được hay không?

Chỉ thấy Giang Nam tiến lại gần cười hắc hắc: "Được rồi, Hồ ca! Còn mang về hai cô vợ à?"

"Thế nào? Không tệ phải không? Chỉ muốn hỏi người cảm giác thế nào a!

Chương 772 -

Quan Hồ hé miệng!

Mà hành động này đã làm Giang Nam hoảng sợ!

"Con mẹ nó~ Hồ ca! Răng của người đầu hết rồi?"

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ + 1000!]

"Chào hỏi không còn..."

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Không có việc gì Hồ ca! Cái cũ không đi cá mới không đến! Đến lúc đó ta giữ cho người một bộ răng kim cương!"

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ + 1000!]

Răng kim cương con mẹ nhà người!

Lão tử chỉ muốn hàng mẹ đẻ!

Giờ phút này, Đại Hắc Tiểu Hắc mơ mơ màng màng vừa mới từ trong đồng tuyết bò ra!

Giang Nam hô to: "Mọi người đã sẵn sàng! Hãy chuẩn bị lời chào chân thành nhất đối với sứ giả của bộ tộc Kabu! "

Tiêu Phong Hỏa cùng một đám đạo sư liếc nhau, nhao nhao gật đầu!

Nếu phong tục của người ta chính là như thế này, mình cũng không tiện vi phạm!

"Rầm! Ầm ầm! Ầm ầm!"

Từng cổ linh áp cực mạnh ầm ầm phát ra!

Triệu Đức Trụ trực tiếp bạo y, một đám đạo sư linh võ giả cấp Kim Cương cũng thi triển bản lĩnh!

Người thấp nhất cũng là Bạch Kim 10 sao!

Giờ khắc này, Đại Hắc Tiểu Hắc nuốt nước miếng, chân run rẩy giống như mì sợi!

Ánh mắt tựa như đang nhìn đám cầm thú!

Đám người này đều là thần tiên phương nào a!

Sau khi nghi thức gặp mặt này chấm dứt, trong tộc sợ là cần phải đổi sứ giả mới tới đây...

[Giá trị oán khí từ Abaa baa ba + 888!]

[Giá trị oán khí từ Aba...]

Trong lòng Giang Nam đều vui vẻ điên rồi!

Đều bắt đầu giả cảm?

Coi ta không trị được người sao!

Phụt ha ha ha ha ha!

Đại Hắc run rẩy nói: "Cái kia! Nếu đã đến chỗ các người, chúng ta vẫn nên dựa theo phong tục bên các người mà đến! Bắt tay! Chỉ cần bắt tay!"

"Hai chúng ta đã cảm nhận được sự nhiệt tình của tổ tiên!"

Tiểu Hắc điên cuồng gật đầu: "Đúng đúng! Trong tộc chúng ta! Cách chào hỏi với tổ tiên cũng đã được thay đổi thành một cái bắt tay!"

Chủ yếu bởi vì chúng ta không đánh nổi tổ tiên!

Giang Nam ngạc nhiên: "Làm vậy có được không? Vẫn là..."

Đại Hắc điên cuồng vọt tới, nắm lấy tay Giang Nam: "Được được! Sao không được chứ! Em trai! Nhanh lên!"

Tiểu Hắc mãnh liệt nhớ tới cái gì đó, vội vàng mở ba lô phía sau ra đưa cho Giang Nam!

"Tổ tiên, ngài xem! Đây là lễ vật mà tộc trưởng chúng ta chuẩn bị cho ngài!"

"Một quả trứng điều sư! Là đứa con thứ ba của đại điều sư cấp Kim Cương mạnh nhất trong tộc chúng ta! Ta vừa xuống đây liền mang nó cho ngài!"

Chỉ thấy trong ba lô chứa một quả trứng thú to màu đỏ thẫm! Lớn hơn chậu rửa mặt!

Giang Nam nhìn với vẻ mặt ngại ngùng: "Cái này... Thật ngại quá, đường xa còn mang theo quà!"

Quan Hổ ở một bên vẻ mặt không nói gì!

Lại bắt đầu! Lại bắt đầu diễn!

Rõ ràng là người nhắc nhở ta đòi bọn họ cho bằng được a!

Đại Hắc: "Có gì mà xấu hổ chứ? Lần trước đã nói rồi! Tổ tiên, ngài cứ cầm đi!"

Giang Nam miễn [vui] cưỡng [mừng] hết [như] sức [điên] ôm trứng vào lòng!

Vẻ mặt nghiêm túc: "Ta cảm thấy ta cần phải tự mình tới tộc Kabu một chuyến! Trực tiếp cảm ơn tộc trưởng! Để bày tỏ lòng biết ơn của ta!"

[! ! !]

[Đừng mà! Người đừng có qua đó!]

Giang Nam vùng tay lên: "Đi! Chúng ta đi thôi! Dù sao thì ta cũng không phải người không có đạo đức!"

--

Hệ thống hoàn toàn gấp phát điên!

Nếu như lại đi một chuyến nữa, vậy không phải lại phải chết mấy sao?

[Phát hiện ký chủ đã tiêu phí đủ 3000 vạn giá trị oán khí!]

[Ban thưởng đạo cụ đặc biệt: Một thẻ nâng cấp!]

[Làm ơn đừng đi!]

Ánh mắt Giang Nam sáng rực, thẻ thăng cấp rốt cục đã đến tay rồi sao?

Đây là công khai hối lộ a!

Không đúng, giá trị oán khí của lão tử đã sớm vượt qua 3000 vạn!

Là hệ thống vẫn luôn nợ mà không trả!

Bây giờ nói đến liền đến? Không nghiêm cần chút nào!

Giang Nam hoài nghi hệ thống vẫn không nhớ mình rốt cuộc đã tiêu bao nhiêu giá trị oán khí!

Nếu như không đe dọa nó một chút, còn không biết phải kéo dài đến khi nào mới trả!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại không rảnh để ý tới thẻ

thăng cấp!

Ánh mắt toàn bộ bị trứng điều sư đỏ thắm trong ba lô hấp dẫn!

Ôm bảo bối vào lòng!

Giờ phút này, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trứng điều sư trong ngực Giang Nam, vẻ mặt hâm mộ!

"Đại Hắc Tiểu Hắc! Làm thế nào để ta có thể ấp nở nó? Có cần thừa dịp trước khi nó được ấp ra lấy máu nhận chủ gì đó hay không? "

Mọi người câm lặng!

Nhỏ máu nhận chủ cái quỷ gì? Người sợ là xem phim hoạt hình quá nhiều rồi phải không?

Đại Hắc cười nói: "Không cần! Cứ ấp trứng như điều sư mẹ hay ấp!"

"Mỗi ngày kiên trì rót linh khí vào trong trứng, để cho tiểu tử kia sớm quen với khí tức của người, nói tóm lại chính là làm cho nó nghĩ rằng người là người thân cận nhất của nó!"

"Phương pháp cụ thể ta đã ghi vào sổ tay, tổ tiên trở về tự đọc là được!"

Nói xong móc ra một quyển sổ tay, phía trên đều ghi lại quá trình ấp trứng của điều sư ma ma, cùng với các loại số liệu!

Chương 773 -

Giang Nam như lấy được chí bảo, hưng phấn không chịu được!

"Thật sự vô cùng cảm ơn! Trong tộc còn thiếu tội hay không? Bên chỗ ta..."

Tiểu Hắc cười nói: "Là chúng ta nên cảm ơn tổ tiên mới đúng, bộ lạc bởi vì lần hợp tác này đã nhận được rất nhiều chỗ tốt!"

"Lần sau nếu tổ tiên đại có ghé thăm, sa mạc Sahara tuyệt đối đã biến thành một cảnh tượng khác!"

Tiêu Phong Hỏa cười ha ha: "Được rồi! Vậy là tốt rồi!"

"Lập tức mở thí nghiệm nghiên cứu linh sủng học, lấy phòng đồ chơi làm địa điểm thực nghiệm, bên phía học viện đã trưng dụng Linh Khư Hồ Thiên Đảo làm căn cứ cung ứng linh sủng! Liệt vào Linh Khư được bảo tồn cấp 1!"

"Giang Nam! Gánh nặng trên người người rất nặng!"

Giang Nam vẻ mặt ngạc nhiên: "Ta làm sao?"

Tiêu Phong Hỏa: "Người là đối tượng thí nghiệm đầu tiên bên chúng ta, hiện tại nhiệm vụ duy nhất của người chính là ấp trứng!"

"Phải ghi chép đầy đủ toàn bộ quá trình ấp trứng của người, cung cấp dữ liệu đáng tin cậy cho chuyên ngành linh sủng học!"

"Phải nghiêm túc ghi chép, sau này còn phải viết vào sách giáo khoa!"

Giang Nam: ???

Cái quái gì vậy?

Còn phải viết chi tiết quá trình ấp trứng của ta vào sách giáo khoa sao?

Sao ta cứ cảm thấy có chút xấu hổ!

Nhưng ngẫm lại vì để toàn bộ thời đại tiến lên phía trước, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đồng ý!

"Vậy... Được rồi, được rồi!"

Đại Hắc Tiểu Hắc bọn họ đi theo nhóm người Quan Hổ giải quyết, học viện còn đặc biệt phê duyệt cho bọn họ một tòa nhà làm đất thí nghiệm!

Mà Giang Nam thì ôm trứng sủng vật thuần di trở về biệt thự!

Nhìn quả trứng màu đỏ thẫm trên giường, lớn như chậu rửa mặt, trong lòng Giang Nam đã sớm thấy nôn nóng!

Vội vàng mở sổ tay ra!

Hóa ra điều sư mẹ phải mất một tháng để ấp ra được điều sư con!

Trong thời gian này, điều sư mẹ sẽ ngừng ăn, ngồi trên trứng dùng nhiệt độ cơ thể của mình để ấp trứng!

24 giờ trứng không rời khỏi cơ thể, cho đến khi điều sư con được sinh ra!

Mà bộ tộc Kabu cũng bắt chước phương thức điều sư mẹ, dùng nhiệt độ cơ thể ấp trứng! Quá trình này sẽ mất 3 tháng!

Mất vài giờ để đọc toàn bộ ghi chép, đôi mắt to của Giang

Nam trợn tròn!

"Má ơi! Ghi chú này được viết quá chi tiết! Tộc Kabu cũng quá tốt với mình rồi! "

"Không được không được! Phần cảm kích này lòng ta căn bản không cách nào phát tiết!"

Lập tức lấy điện thoại di động ra: "Alo ~ chuyển bay tới châu Phi gần nhất là 7:28 sao? Thuần đi qua còn kịp..."

[! ! !]

[Phát hiện ký chủ cao lớn uy mãnh đẹp trai bức người!]

[Hiện tại mở ra sự kiện đối thương phẩm có thời hạn!]

Giang Nam nở nụ cười thiếu đạo đức!

Lý do mà người bịa ra ta rất thích ngao!

Ha ha ha ha ha ha!

Không nhân cơ hội này để vợ vét thì cũng quá có lỗi với lương tâm của ta!

Chỉ thấy cửa hàng hệ thống có thêm một mục mua hàng!

[Được thủy siêu cấp biến dị!]

Giá bán: 1000 vạn giá trị oán khí!

Giang Nam trợn trắng mắt! Đắt như vậy sao?

Trong túi mình chỉ còn lại 307 vạn giá trị oán khí, còn là tích góp được trong khoảng thời gian này!

Tích góp được 1000 vạn thì phải chờ tới năm tháng nào chứ?

"Đều không thành tâm bán! Ta vẫn nên tự mình đi cảm tạ một chuyến, dù sao làm người quan trọng nhất là phải không thẹn với lương tâm của mình!"

Lại nói vé máy bay đều đã được đặt hết rồi!

Hệ thống hoảng sợ

[Giá đặc biệt giới hạn thời gian! 300 vạn!]

Quả nhiên, giá bán giảm từ 1000 vạn xuống còn 300 vạn!

Đây là dựa theo số dư của bản thân!

Hiểu chuyện!

"Đã trễ như vậy, tùy tiện đến cửa cảm tạ cũng không tốt, vẫn nên để hôm khác lại đi là được!

[(T_T)]

Nói xong Giang Nam liền trả vé máy bay, không chút suy nghĩ trực tiếp tiêu hết 300 vạn giá trị oán khí mua thuốc về tay!

Vội vàng mở ra xem tác dụng!

[Được thủy siêu cấp biến dị!]

Tác dụng: Dựa trên cơ sở ban đầu tạo ra tác dụng biến dị với phù linh thú! Phương hướng biến dị không thể khống chế!

Giang Nam nhú mày, quả nhiên là dùng cho trứng sủng vật!

Cũng không biết sau khi sử dụng sẽ sinh ra cái dạng gì, bán đắt như vậy, hẳn là thứ tốt đi!

Trong lúc suy nghĩ đã lấy ra được thủy siêu cấp biến dị, được niêm phong trong bình giống như thuốc nhỏ mắt!

Nhỏ một giọt!

Phía trên vỏ trứng sủng vật được Giang Nam nhỏ giọt!

Dược thủy trong nháy mắt hấp thu vào trong trứng, lập tức trứng sủng vật bắt đầu lắc lư kịch liệt!

Thậm chí lăn qua lăn lại trên giường, nhảy lên nhảy xuống!

Giang Nam mở to hai mắt vẻ mặt lo lắng!

"Sẽ không biến dị rồi chết đó chứ? Như vậy chẳng phải lãng phí sao?"

"Cũng không biết trứng biến dị thất bại còn có thể ăn hay không! Liệu có độc hại hay không?"

Vừa dứt lời, trứng đâm lăn qua lăn lại trên giường cứng đờ!

Trên vỏ trứng màu đỏ thẫm có thêm một vòng sọc màu lam, hiển nhiên là biến dị thành công!

Giang Nam cười hắc hắc, không nói hai lời liền lột hết đồ chỉ để lại một chiếc quần lót rồi nhảy lên giường!

Chương 774 -

Lập tức mặt già đỏ bừng, cái này... Mẹ nó cái này bảo ta ấp như thế nào, thật xấu hổ!

Nhưng tưởng tượng hình ảnh mình cười đại điều sư bay tới bay lui trên bầu trời, Giang Nam cắn răng dậm chân!

Ấp thôi!

Cả người lấy tư thế OTL bọc lên trên!

Kéo chân choàng mình thành một cục, giống như gà mái nằm sấp, chỉ lộ ra một cái đầu!

Sử dụng nhiệt độ cơ thể của mình để ấp trứng, truyền linh khí của mình vào trứng!

Vừa mới rót vào, cảm thấy linh khí trong cơ thể giống như bị trứng điên cuồng hút đi!

Trong vòng chưa đầy ba phút đã bị hút khô!

Giang Nam bị dọa vội vàng ăn thịt quả sầu riêng để bổ sung linh khí cho mình!

Qua lại kéo dài nửa giờ, lúc này trứng sưng vật mới không hấp thu linh khí nữa, giống như là được cho ăn no vậy!

Giang Nam mang vẻ mặt ngạc nhiên!

Không phải đã nói mỗi ngày rót vào một chút linh khí là đủ rồi sao? Cũng không giống như những gì được viết trong ghi chú!

Chẳng lẽ là tác dụng của biến dị?

Giang Nam nằm trong chăn ấp trứng, lại bắt đầu nghiên cứu ghi chép!

Mãi cho đến buổi tối, trong phòng khách truyền đến tiếng mở cửa, lập tức cửa phòng được mở ra!

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt nghi hoặc: "Tiểu Nam? Buổi chiều không phải nói muốn tới phòng tu luyện sao? Sao người không đi?"

Hạ Dao cũng chui vào: "À~ sao lại trốn trong chăn? Người bị bệnh à?"

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh!

"Là bị bệnh! Ta bị bệnh nếu bước ra khỏi giường liền chết ngay! Các người mau ra ngoài đi, sẽ lây nhiễm cho các người!"

Làm sao có thể để cho các người biết lão tử nằm sấp trong chăn là vì ấp trứng a!

Đi nhanh đi, đi đi!

Ta cũng cần có mặt mũi!

Chung Ánh Tuyết híp mắt nhìn!

Hạ Dao cười trộm: "À ~ thật trùng hợp! Ta cũng có căn bệnh này! Đã mắc mười mấy năm rồi, căn bản không sợ lây nhiễm!"

"Hắc hắc~ người giấu cái gì ngon đúng không?"

Chỉ thấy Hạ Dao nhào tới trên giường, xốc chăn lên liền duỗi đầu vào!

Giang Nam: !!

"Người đánh lén!"

Hạ Dao chui vào trong chăn, thân thể cứng đờ!

"Một quả trứng? Làm thế nào lại có thể là một quả trứng?"

"Tiểu Nam! Người đang lén ấp trứng trong chăn à? Thật đáng yêu!"

Chung Ánh Tuyết cũng choáng váng, kéo chăn Giang Nam ra!

Chỉ thấy Giang Nam nằm sấp trên một quả trứng sọc xanh đỏ, nghiêm túc ấp trứng!

"Phụt ~!!"

Chung Ánh Tuyết thật sự không nhịn được, một phen quay đầu đi, bả vai run rẩy không ngừng được!

Khuôn mặt của Giang Nam đỏ bừng: "Ta là vì chuyên ngành linh sủng học trong tương lai, đóng góp cho thời đại nầy! Phụng chỉ ấp trứng!"

"Cũng không phải ta muốn ấp!"

Ah! Xấu hổ chết đi!

Cái này quả thực so với chuyện uốn éo hô to kiểm pháp trước mặt mọi người còn xấu hổ hơn!

Lúc này Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết mới biết được, quả trứng này được lấy từ tộc Kabu, cần người ấp!

Chung Ánh Tuyết cố nén ý cười: "Tiểu Nam ấp trứng nhất định rất vất vả, rất tiêu hao thể lực phải không? Chờ một chút! Ta đi nấu gì đó cho người!"

Nói xong nhanh như chớp chạy ra khỏi phòng!

Hạ Dao thì nằm sấp trên giường chống cằm, mắt to không ngừng nhìn chăm chăm Giang Nam!

Giang Nam đỏ mặt: "Nhìn cái gì! Người chưa bao giờ thấy phải không? Người có muốn ắp cũng không ắp được!"

Hạ Dao mang vẻ mặt tò mò tiến lại gần: "À~ vậy sao? Tâm trạng hiện tại của người hẳn rất phức tạp phải không? Dù sao cũng sắp... Khà khà khà ~"

Giang Nam trợn trắng mắt, trực tiếp ủi Hạ Dao xuống giường!

"Đi đi! Đừng trì hoãn sự cống hiến của ta cho thời đại!"

Hạ Dao thè lưỡi với Giang Nam, lần nữa kéo chân vây quanh Giang Nam!

"Người cũng đừng động đậy nha ~ ta đi giúp Tuyết Tuyết nấu cơm, bổ sung thân thể cho người, đợi lát nữa đến đút người ăn ha!"

Nói xong cũng chạy ra ngoài!

Vì sao có cảm giác như mình đang ở cũ a!

Các người đột nhiên đối tốt với ta như vậy, ta cực kỳ không quen!

Nhưng dù sao cũng được cho ăn! Hắc hắc ~

Nhưng vừa nghĩ tới mình cần phải ắp như vậy 3 tháng, Giang Nam muốn phát điên!

Không khỏi điên cuồng lật xem ghi chép, nhất định còn có phương pháp khác!

Nhìn tới nhìn lui, đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

Điều sư là linh thú hệ hỏa, khi nở ra nhiệt độ trong tổ của điều sư mẹ thậm chí ở khoảng hai ba trăm độ, cho nên một tháng là có thể nở ra!

Nhiệt độ cơ thể con người chỉ ba mươi mấy độ, trách không được ba tháng mới có thể nở ra!

Vậy chỉ cần mình trở nên nóng bỏng hơn không phải là có thể nhanh nở ra hơn sao?

"Lý luận này tuyệt đối không sai!"

"Phần Huyết! A a a!"

Giang Nam trực tiếp mở Phần Huyết lên 50%, nhiệt độ cơ thể kịch liệt tăng vọt!

Quả trứng trong ngực giật giật!

Giang Nam vui vẻ trong lòng, quả nhiên có tác dụng!

Nhưng cũng không thể duy trì trạng thái này ba tháng chứ? Sau 3 phút lão tử liền thăng thiên!

Ba phút sau, Giang Nam bắt đầu dĩ đóng Phần Huyết, lại mở Bát Môn Độn Giáp!

Nhiệt độ cơ thể cũng tăng vọt!

Chương 775 -

Mười phút sau, Giang Nam đầu đầy mồ hôi nằm sấp trong chăn, đây cũng không phải là kế hoạch lâu dài!

Đột nhiên, đôi mắt của Giang Nam sáng lên!

"Chậc! Sao ta lại không sớm nghĩ ra chứ?"

Tộc Kabu dùng nhiệt độ cơ thể ấp trứng cũng là hành động bất đắc dĩ, trong bộ lạc nguyên thủy của bọn họ cũng không có cơ sở vật chất hiện đại!

Chỉ cần nâng cao nhiệt độ, cùng nhiệt độ tương đương trong ổ của điều sư mẹ chẳng phải là xong sao?

Thời gian nở chắc chắn sẽ được rút ngắn đáng kể!

Giang Nam! Người đứng thật là một thiên tài!

Nói làm là làm!

Giang Nam ôm trứng trực tiếp thuận di đến phòng bếp, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đang bận rộn đều bị giật mình!

"Tiểu Nam? Người đây là muốn..."

Chỉ thấy Giang Nam cầm thìa lớn, mở bếp gas ra, đun một nồi nước sôi đầy!

Trong ánh mắt kinh hãi của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao, bỏ trứng sống vào nước sôi sôi!

Chung Ánh Tuyết há hốc miệng!

Hạ Dao há hốc miệng!

"Tiểu Nam! Vừa rồi chẳng phải còn muốn ấp trứng sao? Tại sao hiện tại lại đi luộc nó rồi?"

"Đừng! Đây chính là một tiểu sinh mệnh đang sống a!"

Giang Nam mang về mặt hừng phấn giải thích nguyên lý cho hai người!

"Yên tâm đi! Chuyện này không thành vấn đề! Nhiệt độ trong tổ của điều sư mẹ đều ở khoảng hai ba trăm độ! Nước sôi chỉ 100 độ!"

"Tuyệt đối không có vấn đề a!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngơ ngác nhìn Giang Nam, còn có thể hiểu theo cách này sao, rốt cuộc trong đầu Giang Nam chứa cái gì!

"Người rõ ràng là đang luộc trứng a!"

"Cái này... Không đáng tin cậy lắm!"

Chỉ thấy trứng sùng vật ở trong nồi bắt đầu run rẩy liên tục!

Đều khiến cho mặt nước gợn sóng!

"Các người nhìn kìa! 100 độ mà nó vẫn cảm thấy lạnh, còn là lạnh phát run! Hẳn phải tăng thêm lửa!"

Hạ Dao ngơ ngác nói: "Người xác định không phải vì sợ hãi mà run rẩy?"

Chung Ánh Tuyết vẻ mặt đau lòng: "Thật sự thêm?"

"Thêm!"

Một ngọn lửa phun ra từ lòng bàn tay của cô, áp dưới đáy nồi!

Trong lúc nhất thời nước trong nồi hoàn toàn sôi trào, trứng sùng vật run càng mạnh!

Thế nhưng lại từ trong nồi nhảy lên, một phen nhảy vào trong ngực Giang Nam, không ngừng run rẩy!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn mà vô cùng kinh ngạc, quả trứng này thật có linh tính a!

Giang Nam nhíu mày: "Có chuyện gì vậy? 100 độ vẫn cảm thấy lạnh? Nhìn người bị đông lạnh thành dạng gì kia! Cũng phải, ổ của mẹ người vốn dĩ 200 đến 300 độ!"

"Đừng sợ! Ta còn có cách!"

Nói xong đi sang một bên, mở lò nướng ra!

Nhét trứng sùng vật vào! Trực tiếp vặn nhiệt độ đến 200 độ! Bắt đầu làm nóng!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao thiếu chút nữa đã ngất!

Rốt cuộc là người ấp trứng hay là nấu cơm a!

Quả trứng này đi theo người, cũng thật quá khó khăn!

Chỉ thấy Giang Nam nướng trong chốc lát thì tựa hồ nhớ tới cái gì đó, mở lò nướng lấy trứng ra, một cỗ hương thơm mê người đập vào mặt!

Hai người thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng tỉnh ngộ sao?

Giang Nam: "A~ nướng như vậy không đúng cách lắm!"

Nói xong lại bọc một lớp giấy bạc bên ngoài vỏ trứng rồi bỏ vào!

"Đừng gấp tiểu tử kia! Chỉ cần nướng ở đây trong một tháng, người liền có thể chào đời! Ta sẽ đợi người ra ngoài! Cố lên!"

"A~"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao: !!

Nướng suốt một tháng? Đây, đây!

Cái này hẳn là chỉ cần vài giờ sau là có thể ăn luôn có được hay không?

Còn cố lên nữa? Lại còn thêm cả dầu ô liu vào?

Ta thấy rõ ràng người đang chảy nước dãi!

Ngay lúc này, trứng trong lò không ngừng run rẩy!

Điên cuồng đâm vào cửa lò nướng, ba lần đập liên vũ cả cửa lò nướng!

Lại nhảy trở về trong ngực Giang Nam!

Giang Nam mang về mặt ngạc nhiên, mở giấy bạc ra nhìn, vỏ trứng còn nguyên vẹn!

"Không quen ở trong lò nướng sao? Nếu không chúng ta lại thử nồi áp suất cao, bếp từ, lò vi sóng các kiểu xem sao?"

Giang Nam vừa đặt trứng lên bếp từ! Trứng lại tự mình nhảy trở lại trong ngực!

Giang Nam ngạc nhiên!

Một lần nữa đặt trứng trên bàn, thuận di một cái, người xuất hiện cách đó 10 mét!

Trứng tự nhảy dựng lên, phảng phất như nhận người, lại một

lần nữa tự mình nhảy vào trong ngực Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngơ ngác nhìn một màn này!

Làm thế nào mà một quả trứng lại có thể nhảy chứ?

Còn chưa nở ra đã thành tinh, người mau tránh xa người kia một chút!

Nếu không rất có thể người sẽ không thể phá vỡ thành công!

Giang Nam vuốt cằm vẽ mặt mê mang, bám người như vậy sao?

Phải là ta tự ấp mới được sao? Thật đáng tiếc!

Đã phải vật lộn mới nghĩ ra cách đẩy nhanh quá trình ấp trứng!

"Phải ghi lại mới được, phương pháp tốt như vậy, ta không dùng được nhưng có thể linh võ giả khác sẽ dùng được!"

Giang Nam ôm trứng vẽ mặt trầm tư viết báo cáo ấp trứng!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mặt đầy sầu não!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, toàn bộ chuyên ngành Linh Thú Học có thể sẽ bị Giang Nam đẩy đi lệch đường!

Chương 776 -

Ban đêm Giang Nam vừa ôm trứng, vừa kiểm tra hệ thống!

Nhận được thẻ nâng cấp thứ hai!

Có thể lựa chọn bất kỳ giải khuyến khích nào hiện có để nâng cấp!

Thẻ đầu tiên dùng cho Được Thủy Đại Lực! Hiệu quả được cải thiện đáng kể! Đường nhiên tác dụng phụ cũng được nâng cấp một cách kinh hoàng!

Nhìn một loạt giải khuyến khích của mình, Giang Nam mang vẻ mặt do dự!

Cuối cùng vẫn chọn Sầu Riêng Hoàng Kim để sử dụng!

Trước mắt mà nói nhân sâm nhỏ coi như đủ dùng, nếu như lại thăng cấp, quý mới biết tác dụng phụ sẽ trở thành bộ dáng gì a!

Về phần anh đào nnhor may mắn, Giang Nam tuyệt đối không dám dùng, làm không tốt dễ dàng xảy ra mạng người!

Thịt sầu riêng hoàng kim Giang Nam thường xuyên ăn, rất mong chờ khi nâng cấp hiệu quả sẽ mạnh mẽ như thế nào!

Còn về tác dụng phụ? Còn có thể thế nào?

Cùng lắm là hơi thối hơn một chút? Còn có thể thối tới đâu?

Cỡ nào cũng không lỗ được!

[Xác nhận sử dụng thẻ nâng cấp!]

[Sầu riêng hoàng kim được nâng cấp thành công!]

[Sầu riêng kim cương!]

Ở cửa hàng hệ thống chỉ cần tốn 1000 giá trị oán khí là có thể đổi!

Giang Nam hưng phấn trực tiếp bật dậy khỏi giường!

Không phải là sầu riêng hoàng kim 2.0? Mà là sầu riêng kim cương?

Kim cương? Là hàng thật sao?

Vội vàng kiểm tra tác dụng!

[Sầu riêng kim cương!]

Tác dụng: Khôi phục linh lực trong cơ thể người dùng đến trạng thái tràn đầy với tốc độ cực nhanh!

Trên cơ sở tổng trữ lượng linh lực ban đầu tăng 50% trữ lượng linh lực, hiệu quả kéo dài 3 phút!

Sầu riêng kim cương! Không ngọt, không lấy tiền!

Một múi vĩnh tồn! Hương thơm mãi mãi!

Mắt mắt Giang Nam sáng lên!

Mẹ nó! Có cần lợi hại tới như vậy không?

Vậy mà có thể tăng lên tổng trữ lượng linh lực trong cơ thể?

Nói cách khác nếu là 100%! Ăn một ngụm thịt sầu riêng kim cương, tổng linh lực trong cơ thể sẽ đạt tới 150%?

Đây chẳng phải là tăng cảnh giới nhỏ trá hình sao?

Bản thân là Hoàng Kim 3 sao! Ăn một ngụm, tổng trữ lượng linh lực trong cơ thể sợ là có thể sánh với linh võ giả Hoàng Kim 7 8 sao!

Tuyệt vời! Quá tuyệt vời!

Giang Nam không chờ nổi mà trực tiếp lấy ra một quả sầu riêng kim cương!

Suýt nữa thì mù mắt chó!

Không phải chứ? Thật là một viên kim cương?

Sầu riêng kim cương ước chừng to cỡ cái đầu, cầm trên tay nặng trĩch!

Nó được bao phủ bởi những cái gai kim cương dày đặc!

Thoạt nhìn trong suốt lấp lahs, dưới ánh đèn có vẻ đặc biệt rực rỡ, quả thực giống như là hàng thủ công mỹ nghệ hoàn mỹ nhất!

Giang Nam hưng phấn trực tiếp bật dậy khỏi giường!

"Con mẹ nó ~! Vỏ trái cây là kim cương hàng thật giá thật! Nó đáng giá bao nhiêu chứ?"

"Hệ thống! Ta yêu người chết mất!"

[Tình yêu giả dối!]

[Phi!]

Giang Nam trực tiếp nâng sầu riêng kim cương lên cao!

Nửa đời sau của lão tử không cần lo chuyện tiền nong nữa rồi, kim cương hàng thật giá thật a! Vẫn là loại chất lượng tinh khiết nhất!

Giang Nam hừng phấn vội vàng mở rào cản không gian ra, tạo thành một cái hộp vuông!

Để ngăn chặn sâu riêng nổ tung!

Lập tức hai tay giơ cao sâu riêng kim cương, đập mạnh về phía rào cản không gian!

"Hãy a!"

"Keng!"

Một tiếng va chạm với kim loại thanh thúy truyền đến, hai tay Giang Nam chấn động tới tê dại!

Sâu riêng kim cương còn nguyên vẹn?

"Không phải chứ? Khó chơi tới như vậy?"

"Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ bảy! Mở!"

Giang Nam dùng hết khí lực toàn thân, điên cuồng đập xuống!

"Keng"

Sâu riêng kim cương nắn mạnh! Trong lồng giam do rào cản không gian tạo thành làn đạn bắn tới bắn lui, vẫn còn nguyên vẹn!

Giang Nam: !!

"Phần Huyết Động Cơ Đế Vương! Mở!"

Giang Nam kích hoạt một lúc hai bí tuyệt liền phun ra một ngụm máu già, giơ sâu riêng kim cương lên đập bạo một trận!

Giống như một con rái cá mở sò điệp!

Vẫn không mở được!

Giang Nam đỏ ngẫu mắt!

Người mẹ nó có cần phải cứng tới như vậy hay không! Đánh không được chẳng phải không ăn được thịt bên trong sao?

Vậy ta còn cần người cái rắm gì!

Không ăn được người? Thề nâng cấp chẳng phải dùng vô ích sao?

"Là người ép ta a!"

Giang Nam móc ra một thanh thánh kiếm hành lá: "Hra tsa tsa~ "

Linh khí điên cuồng rót vào, hành lá bắt đầu phát ra thanh quang!

"Kiếm khí hành lá!"

Một đạo kiếm khí cuồng trảm mà ra, hung hăng bổ vào sâu riêng kim cương!

Ngay cả rào cản không gian cũng bị bổ ra vết nứt!

Sâu riêng kim cương tỏ vẻ đắc ý

Vẫn không bổ ra được...

Giang Nam cắn răng, lão tử cũng không tin không chơi được người!

10 phút sau...

Trong phòng chất đống một đống vũ khí hỏng, kìm cắt thủy lực đều sụp đổ!

Đầu Giang Nam đầy mồ hôi, đang cầm trứng sủng vật đập

mạnh vào sấu riêng kim cương! Đều tóe ra cả đốm lửa!

Trứng bảo bảo tử thân!

Giang Nam mệt mỏi muốn ngất nhìn sấu riêng kim cương vẫn còn nguyên vẹn, vẻ mặt mang theo một tia tuyệt vọng!

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

Ôm sấu riêng kim cương, Giang Nam dùng ngón tay của mình cạo gai trên đó, có thể bề xuống một chút bán lấy tiền cũng được!

Chương 777 -

Ngay khi Giang Nam cạy phần cuốn sấu tiêng, dùng sức ấn một cái, cuốn quả thể nhưng bị ấn xuống chừng một cm, phát ra một tiếng "rắc"!

Giang Nam mang vẻ mặt nghi hoặc! Thứ này thế nào lại nhấn được?

Lập tức liền nghe được trong sấu riêng kim cương tựa hồ có thanh âm yếu ớt truyền đến, rất khó mà nghe rõ!

Không khỏi áp sát lỗ tai nghe!

"Bụp... Bụp... Bụp! "

Giang Nam ngạc nhiên, bên trong thật sự có thanh âm rất yếu ớt truyền ra!

"Bụp! Bụp! Bụp!"

Hơn nữa thanh âm còn càng ngày càng nhanh a!

Chờ đã!

Đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, mặt Giang Nam đều bị dọa trắng bệch, vội vàng ném sấu riêng kim cương vào trong rào cản không gian! Trực tiếp dùng lòng giam niêm phong!

30 giây sau khi Giang Nam vào cuốn quả!

"Đùng!"

Một tiếng nổ vang lên! Sấu riêng kim cương phát nổ!

Hàng ngàn mũi nhọn kim cương mang theo động năng khủng bố bắn về bốn phương tám hướng!

Bắn cho rào cản không gian tạo thành lồng giam thành ngàn vết nứt trăm lỗ, giống như cái rổ, lập tức triệt để nghiền nát!

Thịt quả sền sệt màu vàng kim văng khắp nơi, một cỗ mùi hôi thối đột phá phía chân trời trong nháy mắt khuếch tán ra!

Trần ngập mũi Giang Nam!

Giang Nam muốn gục ngã!

Trong nháy mắt ngửi được mùi hôi thối, ngũ quan Giang Nam đều trở nên vụn vụn, lúc này liền bị mùi thối làm cho khóc!

Hóa ra... Mùi hôi thối thật sự có thể đạt tới cảnh giới không chút hợp lý!

Đây là điều cuối cùng Giang Nam nghĩ trong đầu trước khi ngất xỉu!

Lập tức hai mắt trợn ngược, hai chân giãy một cái, cả người liền ngã vào trong một mảnh vàng son...

Tiếng nổ khủng khiếp làm rung chuyển toàn bộ biệt thự!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao vội vàng xông xuống lầu, ngay cả Hùng Nhị cùng Ngô Lương cũng tới!

"Chuyện gì đã xảy ra vậy? Vừa rồi hình như ta nghe thấy một tiếng nổ lớn a!"

"Ta cũng không biết, trong phòng Tiểu Nam truyền đến, ta cũng cho rằng động đất a!"

"Nam ca không phải đang ấp trứng ấp sao?"

Vội vàng kéo cửa phòng Giang Nam ra, một luồng khói trắng xen lẫn mùi hôi thối đột phá phía chân trời cuồn cuộn toát ra!

Chung Ánh Tuyết gục ngã!

Cô quay lại nôn mửa!

Hạ Dao: !!

Lúc này liền bật ngã ra sau, trực tiếp bị thối ngất xỉu!

Khứu giác của sói gấp 40 lần nhân loại, Đại Lang Diệt căn bản không chịu nổi!

Ngô Lương cùng Hùng Nhị ở một bên cũng không khá hơn chút nào, quỳ trên mặt đất nôn ọe, thiếu chút nữa nôn luôn cả dạ dày ra!

Chỉ thấy trong phòng là một mảnh hỗn độn, khắp nơi là màu vàng ố!

Giang Nam nằm trong một mảnh vàng ố không chút động tĩnh, biểu tình trên mặt cực kỳ an yên!

"Oa ~ Nam ca bị cứt nổ ngất trong phòng sao?"

"Thối quá! Thối chết mất!"

"Nhanh lên! Mau cứu Tiểu Nam ra ngoài, bằng không hắn sẽ nghẹt thở a!"

Ngô Lương không chút chùn bước vọt vào phòng, vừa đi hai bước, trực tiếp bị mùi hôi thối làm cho ngất xỉu trên mặt đất, bọt mép trào ra miệng, chân cũng co rút!

Chung Ánh Tuyết phát điên: "Ta đến cứu các người!"

Cô xông vào phòng được ba giây cũng gục xuống trên ngực

Giang Nam, nằm bất động!

Ngất xỉu bởi mùi hôi thối!

Hạ Dao giãy dụa tỉnh lại, gấp tới phát khóc!

Đây nào có phải phòng ở? Trước mắt căn bản chính là địa ngục a!

"Ta không vào địa ngục, thì ai vào địa ngục! Chờ ta cứu a~"

Hạ Dao vừa mới xông vào phòng liền lấy đầu đập đất không còn động tĩnh!

Qadra kill!

Hùng Nhị: !!

Chỉ thấy Hùng Nhị trực tiếp khôi phục thành hình thể cao 10 mét, ngồi xổm ở cửa phòng, cánh tay vươn vào vớt tất cả mọi người ra!

Giờ phút này trên người mỗi người đều dính đầy ố vàng!

Nằm trên ghế sofa trong phòng khách mất nửa giờ mới tỉnh lại!

Chung Ánh Tuyết vừa mới tỉnh lại, chuyện đầu tiên làm chính là nôn, trên người tất cả đều là mùi hôi thối a, căn bản không tản đi được!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam gối trên đùi Chung Ánh Tuyết còn chưa tỉnh!

Nhanh chóng được Hạ Dao bóp tỉnh!

Giang Nam mơ mơ màng màng lẩm bẩm nói: "A~ Ta nói cho các người biết, vừa rồi ta gặp lại bà bà muốn cho ta uống canh! Ta

không uống! Bởi vì không thể tùy tiện ăn đồ người lạ cho!"

"Bà bà kia lại nói một gặp nhau hai lần! Lần này không phải là người lạ, muốn ta nhận bát canh này! Thật kỳ lạ!"

Mọi người đen mặt, vừa mới qua mấy ngày? Lại đi dạo cầu Nại Hà một vòng?

"Tiểu Nam! Đều thối muốn chết! Vừa rồi là thứ gì! Lại là sấu riêng hoàng kim?"

"Ọe ọe~ Thối chết người! Tất cả chúng ta đều bị thối ngất!"

Giang Nam đột nhiên bừng tỉnh: "Không phải sấu riêng hoàng kim! Đó là sấu riêng kim cương!"

Hơn nữa còn là loại cách thời gian bạo nổ!

Cuốn quả là nút khởi động? 30 giây sau liền nổ? Mẹ nó thứ này đến tột cùng có nguyên lý thể nào a!

Người có chắc đây là sấu riêng hay không? Hay là một quả bom sinh hóa hẹn giờ nổ?

Uy lực cũng quá khủng bố rồi? Ngay cả rào cản không gian đều bị nổ tung? Rít ~

Thứ này rõ ràng không cùng một cấp bậc với sấu riêng hoàng kim?

Hơn nữa mùi thối bay tới chân trời! Mùi hương lên tầm cao mới Ọe!

Chương 778 -

Chờ đã! Kim cương! Kim cương đâu?

Giang Nam nhanh chóng từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người bịt mũi lại một lần nữa vọt vào phòng, vọt vào mảnh địa ngục kia!

Ngồi xổm trên mặt đất, cầm một cây gậy nhỏ, hất qua hất lại trong một mảnh vàng úa!

Thực sự tìm thấy gai kim cương, sáng lấp lánh!

Đám người Chung Ánh Tuyết nhìn mà da đầu tê dại!

Hạ Dao: "Oe~ Ghét bỏ! Tiểu Nam, người mau ra ngoài đi! Đừng đùa nữa!"

Chung Ánh Tuyết: "Phụt ~ ghét bỏ! Ta muốn đi tắm!"

Ngô Lương suy nghĩ xuất thần: "Ta không khỏi hồi tưởng lại thời thơ ấu ngồi xổm bên lề đường, cầm gậy gõ chọc phân trâu, về nhà bị mẹ đánh!"

Hùng Nhị vẻ mặt choáng váng: "Hùng Đại! Tại sao Nam ca lại muốn nghịch cứt!"

Giang Nam: !!

Các người thì biết cái gì? Cứt cái rắm! Đây là thịt quả sầu riêng!

Nơi này đang cất giấu bảo tàng, nói xong lại từ bên trong nhặt ra từng viên kim cương sáng ngời!

Nhìn thật quả sâu riêng dính trên ngón tay, ánh mắt Giang Nam sáng lên, liếm liếm môi há miệng nếm thử một ngụm!

Một cổ ngọt vị ngọt ngào khó có thể tưởng tượng cùng với hương trái cây lan tràn trong miệng!

Linh khí trong cơ thể trong nháy mắt tràn đầy, hơn nữa tiếp tục gia tăng! Tổng trữ lượng linh lực tăng lên 150% mới dừng lại!

"Thứ này cũng quá thần kỳ!"

Giờ phút này, ba người trong phòng khách mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hùng Nhị...]

Trứng túi thân

Ta vẫn còn trong phòng!

Không ai cứu ta sao?

--

Trứng sủng vật liều mạng từ trong căn phòng tựa như địa ngục nhảy lên sô pha, nằm ở trong góc run rẩy!

Làm trứng phải học cách tự lực cánh sinh, nếu không sẽ không có cách nào thuận lợi sinh ra!

Nhìn Giang Nam ở trong phòng say sưa cầm gậy gõ nghịch đồng ổ vàng!

Tinh thần đàm người Hạ Dao sắp suy sụp rồi!

Tiểu Nam đã bắn rồi, không thể nhận người quen nữa!

Qe ~ Ghét bỏ!

Nhao nhao lên lâu tắm rửa, Ngô Lương cùng Hùng Nhị cũng không thể chống đỡ được mùi hôi công kích, muốn đem mùi vị trên người đều rửa sạch!

Mà Giang Nam thì ở trong phòng nhật kim cương tới phát nghiệm!

Đây đều là tiền!

Đều bị ghim vào trên tường, thật khó lấy!

Ước chừng nửa giờ, Giang Nam từ trong phòng nhật được hơn một ngàn viên kim cương, lòng bàn tay lấp lánh!

"Phát tài rồi! Phát tài rồi! Qe~"

Kim cương đích thật là kim cương không sai, chính là mùi hương có chút thôi! Đây cũng không phải là vấn đề!

Vì vậy, Giang Nam quyết định làm thêm một ít kim cương ra, cũng vì có thể thu thập thêm thịt quả, thuận tiện sử dụng trong lúc chiến đấu!

Nhìn phòng của mình, sau này sợ là không thể ở được nữa, liền triệt để tận dụng!

Chỉ thấy Giang Nam một lần nữa dựng lòng giam không gian, sau đó ấn cuốn quả rồi ném vào!

Ngay lập tức chạy khỏi chỗ!

"Đùng!"

Sau đó mang theo mặt nạ phòng độc cấp một đi vào thu thập kim cương và thịt quả!

Lặp đi lặp lại!

Tiếng nổ không dứt, cửa sổ phòng Giang Nam đều vỡ vụn, khói trắng theo cửa sổ bốc ra ngoài!

Làn gió nhẹ thổi qua, khói trắng theo gió khuếch tán, tràn ngập toàn bộ học viện...

Khu ký túc xá nam!

Tần Thụ và Diệp Tinh Hà ngồi trên giường nghiêm túc xem tư liệu học tập!

Tề Ngọc bưng một tô mì tôm tiến vào, ánh mắt trong suốt: "Mẹ nó! Cho ta xem nữa!"

Tần Thụ nuốt nước bọt: "Có thể cho người học cùng, cho ta ăn một miếng mì ăn liền!"

Tề Ngọc đen mặt: "Một miếng thì một miếng, không được ăn nhiều! Ta vẫn chưa ăn tối!"

Tần Thụ cười hắc hắc: "Chỉ một miếng!"

Mẹ nó!

Chống mắt lên xem một miếng của lão tử!

Cầm lấy tô mì, đôi đũa liền chọc tới đáy tô, vớt hết tất cả mì lên!

Mở cái miệng lớn như chậu máu rồi nhét vào miệng!

Tề Ngọc: !!

"Mẹ kiếp! Người không phải là người!"

Liền muốn xông tới cướp lại, kết quả ngoài cửa sổ có một

luồng gió nhỏ thổi tới, thân thể Tần Thụ cứng đờ, ánh mắt trợn trừng!

Một miếng mì ăn liền đều phun ra toàn bộ, lập tức chỉ nghe "Oe ~" một tiếng!

Một đồng không thể tả từ trong miệng Tần Thụ phun ra, đều nôn vào tô mì!

Một tô mì lạnh lặn liền bị Tần Thụ đầy!

Tề Ngọc Diệp Tinh Hà mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn Tần Thụ, mặt đều đen!

"Tần Thụ! Người mẹ nó cố ý, phải không?"

"Chỉ là mì tôm, người có cần liều mạng như vậy không?"

Sắc mặt Tần Thụ trắng bệch, vẻ mặt xấu hổ: "Ta không ăn nữa, trả lại để người ăn, ta ăn mất nửa tô! Trả lại cho người một tô! Người kiếm lời! Không lỗ!"

Tề Ngọc nhìn tô mì tôm bị nôn đầy, trên trán nháy ra hai sợi gân xanh!

Ăn? Mẹ nó thứ này bảo ta ăn như thế nào?

Vừa muốn xông lên cho Tần Thụ một trận, kết quả lại một luồng gió nhẹ, trong nháy mắt ba người đều xanh mặt, quỳ trên mặt đất điên cuồng nôn ọe!

"Mùi gì thế này! Bể phân phát nổ sao?"

"Oe~ Oe!"

"Thối điên người! Cái quỷ gì thế này, mau đóng cửa sổ, bằng không sẽ xảy ra mạng người a!"

Chương 779 -

Không riêng gì ba người trong phòng, giờ phút này cả khu ký túc xá, khu biệt thự, sân thể dục, cả tòa viện dưỡng lão đều tràn ngập một cổ hương thơm đột phá phía chân trời!

Mặc dù là nửa đêm, nhưng tiếng "ọe ọe" không dứt bên tai, phải gọi là nở rộ khắp nơi, hương thơm tràn viện!

Các học viên và đạo sư đều bị mùi thối tập kích, ai nấy đều bịt mũi điên cuồng tìm nguồn gốc mùi hương!

Danh sách các giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam đeo mặt nạ phòng độc, cả người dính đầy ố vàng! Cầm một túi da chứa đầy kim cương cùng về mắt mê mang!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Sao lại nhiều oán khí như vậy?

Nhìn căn phòng giống như địa ngục, Giang Nam quyết định niêm phong nơi này vĩnh viễn!

Đồng thời chuyển đến một phòng khác để sống!

Kim cương và thịt quả đều thu thập được một đồng, đủ để sử dụng!

Dán nhãn "Ngàn vạn lần đừng mở ra" ngay trước cửa phòng, Giang Nam vui vẻ đi tắm!

.....

Giờ phút này, bốn người Chung Ánh Tuyết ngồi trên sofa trong phòng khách, ai nấy đều đen mặt!

Cho dù tắm rửa xong, trên người vẫn mang theo mùi hôi thối đột phá chân trời, ngửi một hơi liền trợn trắng mắt, chuyện này đối với nhóm con gái luôn thơm ngào ngạt mà nói quả thực chính là trí mạng a!

"Làm thế nào cũng không rửa sạch được mùi hương? Ta chà xát đổ cũng không có tác dụng a!"

"Ta đều dùng toàn bộ chai sữa tắm oe! Vẫn còn hôi thối! Làm sao có thể chứ?"

"Sẽ không thối cả đời chứ?"

Hùng Nhị nhìn cánh tay mình, vẻ mặt tàn nhẫn: "Không cần cũng được!"

Giờ phút này Giang Nam tắm rửa xong đi ra quần áo choàng tắm đang lau tóc!

Nhìn bốn người trên sofa với vẻ mặt ghét bỏ: "Phụt ~ sao lại thối như vậy? Các người vẫn chưa rửa sạch sao?"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết...]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao...]

Từng ánh mắt tựa như có thể giết người bắn tới Giang Nam!

Người còn không biết xấu hổ mà nói nữa? Chúng ta bốc mùi không phải vì mgipow!

Làm thế nào mà lại không được tắm sạch được? Cái mùi này căn bản không rửa sạch được!

Giờ phút này vẻ mặt Hạ Dao cũng ngạc nhiên, trực tiếp nhào tới trên người Giang Nam, cái mũi nhỏ tiến lại gần không ngừng ngửi!

"Khịt ~ khịt! A? Tiểu Nam sao người lại thơm? Là mùi xà phòng! Cái này..."

Mọi người cũng đều choáng váng, theo lý thuyết Giang Nam ở trong phòng nghịch cứt thời gian dài như vậy, hẳn phải thối nhất mới đúng! Nhưng làm thế nào...

Giang Nam ngẫm nghĩ, không khỏi nhớ tới tác dụng giới thiệu!

Một múi vĩnh tồn! Hương thơm mãi mãi?

Con mẹ nó! Mùi thối dính vào người liền không tiêu tan được? Mãi mãi? Tê ~

Quá tàn độc!

Vậy tại sao hẳn lại không bốc mùi? Có phải vì ăn thịt quả sầu riêng hay không?

Thịt quả sầu riêng có thể tiêu tan mùi trên cơ thể?

Chắc chắc chắc! Quá diệu!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Ta nghĩ ta biết làm thế nào để loại bỏ mùi hôi trên cơ thể!"

"Biện pháp gì?"

Từng ánh mắt chờ mong nhìn về phía Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một lon thịt quả sầu riêng kim cương, cười hắc hắc: "Ăn một miếng thịt quả là được rồi! Rất thơm!"

Vẻ mặt Hạ Dao Chung và Ánh Tuyết hoảng sợ, ôm nhau trốn vào góc tường, lạnh run, điên cuồng lắc đầu!

"Không ăn! Đánh chết cũng không ăn!"

"Người đừng mơ tưởng!"

"Vậy thì thối cả đời, cũng không ai muốn lấy hai người! Không ăn đúng không? "

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao bĩu môi, vẻ mặt do dự, vẫn là hỏi: "Thật sự có tác dụng?"

"Chắc chắn! Nếu không làm thế nào mà ta có thể thơm được chứ?"

Nói xong mở lon thủy tinh ra, dùng ngón tay quệt một chút thịt quả, trong vẻ mặt kháng cự của Hạ Dao nhét vào miệng cô!

Trong nháy mắt Hạ Dao liền ngậy đại, mắt to sáng ngời!

"A a! Quá ngon! Oa ~ thứ này cũng quá ngon đi?"

"Oe ~ cái này giống như mùi hạt dẻ! Đặc biệt ngọt ngào! Oe ~ á ời! Quá ngon!"

"Tuyết tuyết! Người cũng nếm thử đi?"

Chung Ánh Tuyết điên cuồng lắc đầu!

Quỷ mới tin người! Vừa nói ngon vừa buồn nôn! Đầu trợn trắng mắt a!

Người nghĩ một đằng nói một nẻo đúng không?

Giang Nam liếm sạch ngón tay, rồi lại quệt chút thịt quả sâu riêng cho Chung Ánh Tuyết: "A ~ ăn đi sẽ không thối!"

Hạ Dao ở bên cạnh điên cuồng gật đầu, vẻ mặt chờ mong!

Nuốt thịt quả xuống, mùi hôi thối trên người quả nhiên biến mất, hơn nữa tổng trữ lượng linh lực đạt tới con số 150% kinh người!

Thịt quả này cũng quá đỉnh! Ngoại trừ mùi hôi thối!

Chung Ánh Tuyết đỏ bừng mặt, cũng ăn một ngụm, mùi hôi thối tiêu tán, linh lực mãnh liệt tăng lên!

Vẻ mặt không thể tin được!

"Thật... Thật sự quá ngon! Ọe!"

Giờ phút này, Ngô Lương cùng Hùng Nhị đã sớm có chút nôn nóng!

"Nam ca! Cho ta toàn bộ!"

"Ta cũng muốn một miếng! A ~"

Giang Nam ném lọ thủy tinh cho Ngô Lương, bĩu môi: "Mơ đẹp nhir? Tự ăn đi!"

Nói xong lại rút sạch ngón tay, Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết nhìn mà không nói gì!

Tiểu Nam hư hỏng ~

Căn phòng ban đầu biến thành địa ngục, Giang Nam chỉ có thể đổi phòng mới!

Chương 780 -

Sáng sớm hôm sau, trước ngực Giang Nam đeo cặp sách, trong túi đựng trứng, tràn đầy tinh thần đi học lớp buổi sáng!

Vừa đến lớp, đã thấy không ít học viên mang theo quần thâm mắt, dưới lỗ mũi nhét hai cục giấy vệ sinh, trạng thái uể oải!

"Má ơi! Cũng may là sắp nghỉ học, học viện này thật sự không thể ở lại a! Các điều kỳ bí ở học viện đã xảy ra sự kiện thứ 5!"

"Thật kinh khủng! Nghe nói hôm qua có mấy đạo sư đều trợn trắng mắt! Tiêu viện trưởng đều nôn trên giường!"

"Đó đã là gì? Hôm qua ta ngồi trên băng dài hôn môi với bạn gái! Một làn gió mát thổi qua! Tê~"

"Ta chỉ muốn hỏi thử! Hai người là ai nôn trước..."

Giang Nam rung mình một cái, vẻ mặt chột dạ!

Mở diễn đàn ra, bài viết nóng nhất!

Tiêu đề: Năm trong số bảy sự kiện kỳ bí của học viện! Làn gió từ địa ngục!

Đêm khuya mơ hồ nghe thấy âm thanh trầm đục! Chính là bước chân của ma quỷ!

Giang Nam hí mắt nhìn!

Ta chỉ muốn biết đây là do thần tiên phương nào biên soạn ra!

Ta chỉ cho nổ vài chục quả sêu riêng! Thực sự không làm gì

cả!

Trách không được tối hôm qua giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, nhanh chóng khiến số giá trị oán khí đã bị tiêu sạch của mình một lần nữa quét lại hơn 100 vạn!

Lại vài ngày nữa trôi qua, hiện tại là 3 ngày trước khi năm mới!

Sau giờ học sáng nay, buổi chiều liền bắt đầu kỳ nghỉ!

Đại đa số học viên đều lựa chọn về nhà ăn tết, ngay cả các đạo sư cơ bản cũng đều về quê!

Còn học viện ở lại ăn tết giống như Giang Nam rất ít!

Gần trưa, bầu không khí trong lớp học đã rất nóng.

Giang Nam lấy điện thoại di động ra tìm Đại Lang Diệt, gửi cho cô một tin nhắn wechat.

Nam thần: Này! Đại Lang Diệt! Buổi chiều người có muốn ngồi xe tải nhỏ của ta đến Dung Thành mua sắm đồ tết không?

Sói diệt: Không thể thêm bảo bối vào sao? Đúng là không hiểu phong tình chút nào!

Hạ Dao gửi xong tin này, nhìn trộm Giang Nam một cái, vội vàng nằm sấp trên bàn, vành tai đỏ bừng!

Giang Nam nghi hoặc liếc mắt nhìn Hạ Dao một cái!

Nam thần: Này! Đại Lang Diệt! Buổi chiều các người có muốn ngồi xe tải nhỏ bảo bối của ta đến Dung Thành mua sắm đồ tết không?

Hạ Dao ngơ ngác nhìn tin nhắn Giang Nam gửi tới! Bật dậy khỏi mặt bàn, cắn chặt răng nanh!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Con mẹ nó xe tải nhỏ bảo bối!

Ý ta là thêm vào phía sau Đại Lang Diệt! Đại Lang Diệt bảo bối!

Không phải là thêm vào phía sau của xe tải nhỏ!

Người yêu thích chiếc xe tải nhỏ của người đến mức nào chứ?

Không khỏi quay đầu lại hung hăng lườm Giang Nam một cái: "Đi! Ta sẽ lái Xe! Tải! Nhỏ! Bảo! Bối! Của người!"

Giang Nam đầu đầy dấu chấm hỏi!

Người muốn lái thì cứ lái!

Có cần phải kích động như vậy không? Thật kỳ quái ~

Đúng lúc này, điện thoại di động đột nhiên truyền đến tiếng rung dài.

Đúng là tin tức từ Katarina!

Bởi vì liên quan tới chìa khóa, Giang Nam sợ bỏ lỡ thông tin của đại mỹ nữ tóc vàng này, đặc biệt thiết lập quan tâm đặc biệt cho liên lạc của cô!

Đợi mấy ngày vẫn không có tin, không nghĩ tới hôm nay lại nhần tới.

Vội vàng mở ra xem!

Katarina: Người đã nhận được những gì ta đã gửi chưa?

Nam Thần: Trong tay ta, không phải người nói người sẽ đến

lấy nó sao? Người đến chưa? Người ở đâu? Ta sẽ đi tìm người!

Tin nhắn gửi qua, nhưng phải đợi hơn một phút mới trả lời!

Katarina: Người không nói với ai, phải không?

Giang Nam cau mày: Không!

Katarina: Bây giờ ta không tiện để thoát, có người nhìn chăm chăm ta, ta gửi người đến chỗ người để lấy nó, buổi chiều có thời gian rảnh, hẹn gặp nhau ở đâu?

Giang Nam cau mày sâu hơn: Hẹn với khu vườn nhỏ bên cạnh quảng trường Thời Đại Dung Thành! 3 giờ chiều!

Katarina: Làm phiền người! Vậy thì ta sẽ nói với cô ấy.

Khóe miệng Giang Nam gợi lên một chút độ cong!

Nam Thần: Lần thứ hai chúng ta gặp nhau, áo lót mà người mặc có màu gì?

Katarina: A~ Người xấu xa? Tại sao lại hỏi ta câu này chứ?

Nam Thần: Ám hiệu a! Là người muốn ta hỏi? Người quên à?

Katarina: À ~ gần đây bạn tới phát điên, quên mất! Màu trắng!

Nam Thần: Hắc hắc! Trả lời đúng! Vậy chiều chờ ta qua!

Nhưng mà giờ phút này biểu tình trên mặt Giang Nam lại hoàn toàn trở nên âm trầm, trong mắt nổi lên một tia hàn mang!

Đã có chuyện xảy ra với Katarina!

Áo lót màu trắng cái rắm! Lần thứ hai hai người gặp nhau, cô căn bản không mặc áo lót!

Toàn thân chỉ có một chiếc áo bra Pikachu của mình!

Lại nói căn bản không có chuyện ám hiệu! Người dùng điện thoại di động nói chuyện với mình không phải là Katarina!

Điện thoại di động rơi vào tay người khác sao? Nhấn thử lần lượt từng người? Hoặc tìm thông qua địa chỉ gửi hàng?

Bị bắt rồi sao?

Đối phương cũng muốn chìa khóa?

Mạng của Katarina hẳn là tạm thời không vứt được!

"Lão tử ngược lại muốn nhìn xem, rốt cuộc là ai xuống tay, chọc đến trên đầu ta? A~"

Giang Nam híp mắt, sát ý trong mắt cực thịnh!

Chương 781 -

"Tiểu Nam? Người không đi sao? Đã tan học rồi, không phải đã nói sẽ đi Dung Thành mua sắm hàng tết sao?"

Bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết quơ quơ trước mắt Giang Nam!

Giang Nam nhếch miệng cười!

"Đi thôi!"

Buổi chiều Hạ Dao lái xe tải bảo bối của Giang Nam, dẫn theo hai người Chung Ánh Tuyết Ngô Lương Hùng vào Dung Thành!

Đoàn người đầu tiên là đi trung tâm thương mại mua không ít quần áo mới, cũng mua cho Hùng Nhị hơn mười bộ!

Lại mua đồ ăn nhẹ, bánh quy, kẹo, hạt dưa các thứ!

Ngoài ra còn có các loại nguyên liệu nấu ăn, câu đối! Chữ Phúc!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao vô cùng hào hứng đi dạo phố, toàn bộ quá trình trên mặt tràn đầy phấn khích!

Khiến cho ba người đám Giang Nam đi đến mức chân đều run rẩy!

Lúc ra khỏi trung tâm thương mại đã hơn 2 giờ chiều, Hạ Dao hưng phấn nói: "Còn có pháo hoa! Chúng ta đi mua nó luôn đi!"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều sáng lên!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Các người đi trước đi! Ta muốn xử lý một chút chuyện, sau đó liên lạc qua điện thoại!"

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên, còn chưa kịp hỏi chuyện gì, Giang Nam đã biến mất không thấy đâu!

.....

Quảng trường Thời đại đông đúc! Khu vườn nhỏ ở phía tây!

Một cô gái trẻ mặc áo gió màu be! Búi tóc củ tỏi, có vẻ sạch sẽ gọn gàng!

Cấp bậc Hoàng Kim 10 sao, giờ phút này đang khoanh hai tay nhìn xung quanh, tựa hồ là đang chờ người nào đó!

Giang Nam bước nhanh qua, nụ cười rạng rỡ: "Xin chào! Người là bạn của Katarina đúng không?"

Ánh mắt cô gái đầu búi củ tỏi sáng lên, vội vàng đứng dậy: "Đúng là ta, cô ấy bảo ta..."

"Rầm!"

Giang Nam giống như đạn pháo, trọng quyền hung ác nện ra! Thậm chí đánh ra âm bạo!

Đánh thẳng vào bụng cô gái trẻ!

Lực lượng cuồng dã như mãnh thú hồng thủy trút xuống, đánh cho thân thể cô thành hình "C"!

Đôi mắt cô gái trẻ trừng mạnh, một ngụm nước chua xen lẫn máu tươi từ trong miệng tuôn ra!

[Giá trị oán khí từ Shinjo Nanako + 1000!]

Giang Nam nhú mày, xuống tay tuyệt đối không do dự, một

tay túm lấy đầu cô, hung hăng đập vào cột xi măng!

"Rầm!"

Đầu vỡ máu chảy! Máu tươi đầm đìa, nhưng hai tay lại nổi lên lục quang trong suốt!

"Chết tiệt! Người..."

Cành cây khô héo xung quanh quần quanh bên này với tốc độ cực nhanh!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã móc ra chai Đại Lục Đoạt Mệnh, trực tiếp bổ đầu cô, thân thể trở nên vô lực mềm nhũn!

Toàn bộ quá trình cũng chỉ hơn một giây, Nanako liền bị đánh gục!

Mà đúng lúc này, mặt đất bê tông nhanh chóng sụt lún, khóa hai chân Giang Nam!

Một ông chú đi trên con đường của khu vườn nhỏ mãnh liệt bạo khởi giết tới, tu vi đã tới Bạch Kim 1 sao!

Giang Nam cười nhạo: "Cũng chuyên nghiệp đấy!

Ông chú trung niên mang thần sắc dữ tợn: "Chỉ mới Hoàng Kim 3 sao cũng dám động thủ? Chết đi! Giao đồ cho ta..."

Không đợi hắn nói xong, thân thể Giang Nam trong nháy mắt biến mất trước mắt hắn!

Ông chú trung niên mở to hai mắt: "Thuần di? Biến mất..."

"A!"

Giang Nam bổ xuống một phát Đại Lục Đoạt Mệnh ở phía sau,

ông chú trung niên ngã xuống đất!

[Giá trị oán khí từ Kato Kitaoka + 1000!]

Giang Nam nhú mào!

"Người đảo quốc? Sao lại loạn như vậy?"

Lúc đầu là cục Tinh Thuần của nước Mỹ, hiện tại ngay cả người đảo quốc cũng xuất hiện?

Giang Nam đang an bài còng tay cho Kato!

Ngẩng đầu lên!

Chỉ thấy hương quảng trường Thời Đại, một cô gái nhanh chóng đảo tầm mắt!

Giang Nam không chút suy nghĩ trực tiếp thuần di qua, nhưng người đã biến mất trong đám người nhộn nhịp!

"Vẫn còn người? Phụ trách giám sát sao?"

"Sơ suất! Không bắt được! Tránh được một đợt là tốt rồi!"

Cũng may trong tay còn có hai người!

Giang Nam trở lại khu vườn hoa nhỏ đeo còng tay Khốn Linh cho hai người, khiêng trên vai rồi thuần di không thấy bóng dáng!

Dưới một cây cầu vượt không có người!

Ánh mắt của Kato và Nanako hoảng sợ nhìn Giang Nam đang tươi cười sáng lạn ngồi xổm trước người!

Cầm một con dao găm nhỏ trong tay: "Nói đi! Trực tiếp khai ra hay đi theo quy trình?"

Môi Kato trắng bệch: "Nam thần Giang Nam? Làm sao có thể là

người? Chết tiệt!"

Giang Nam nhướng mày: "Ồ? Ta nổi tiếng vậy sao? Bên phía đảo quốc đều biết chuyện của ta?"

Kato cười khở: "Làm sao có thể không biết!"

Hệ không gian trên toàn thế giới chỉ có mấy người!

Hơn nữa thanh danh Giang Nam lớn tới dọa người, Dracula đều bại trong tay hắn!

Nanako đầy máu, ánh mắt tràn đầy oán độc: "Người tốt nhất nên thả ta ra! Tổ chức Hoa Anh Đào sẽ không bỏ qua cho người! Người lại... A!!"

Dao găm sắc bén trực tiếp đâm vào bụng cô rồi vặn qua vặn lại, tiếng kêu thảm thiết truyền ra ngoài thật xa!

"Người không chết yên thân!"

[Giá trị oán khí từ Shinjo Nanako...]

Nụ cười trên mặt Giang Nam vẫn xán lạn như trước: "Nhất định phải đi theo quá trình? Ta mới mua bộ quần áo, không muốn làm bẩn!"

Sắc mặt Kato trắng bệch: "Ta nói! Chúng ta đến từ tổ Hoa Anh Đào! Ẩn nấp ở đây được một thời gian dài để làm việc cho tổ chức!"

Chương 782 -

"Trưa nay đột nhiên nhận được mệnh lệnh phía trên bảo đến lấy đồ từ người! Lấy đồ xong xem thử nếu như có thể giết liền giết, không thể giết thì thôi! "

"Còn lại thật sự cái gì cũng không biết a!"

Giang Nam cau mày! Tóm lại đây chỉ là hai con mèo nhỏ lén lút! Là bia đỡ đạn!

Lập tức lấy ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh để Kato uống vào!

Để ngăn chặn hắn nói dối, lại lần nữa hỏi hắn dưới hiệu quả 100% lời thật lòng!

Giang Nam đứng dậy, mặt đầy sầu não!

Cũng không moi ra được bất luận tin tức nào về Katarina từ hai người bọn họ!

Tổ chức Hoa Anh Đào này làm việc đủ thận trọng!

Kato run rẩy nói: "Người... Thả ta ra! Hai chúng ta chính là tép riu, cũng không làm chuyện xấu gì, đều là phía trên..."

Giang Nam: "Lỗ đen hư không!"

Búng ngón tay, lực hút bắn ra, không nghi ngờ gì hai người bị áp súc thành viên bi đen, hiện trường không lưu lại nửa điểm dấu vết!

Bị Giang Nam tiện tay ném xuống sông!

Không làm gì xấu? Lừa quỷ a!

Ấn núp ở bên này có quỷ mới biết đã làm ra những gì, không giết còn giữ lại gây hại cho người khác sao?

Giang Nam không do dự, gọi một cú điện thoại cho Sơn Miêu!

"Sơn Miêu! Người có biết gì về tổ Hoa Anh Đào không?"

Sơn Miêu sửng sốt: "Biết, một tổ linh vô ở đảo quốc, trên quốc tế cũng rất có tầm ảnh hưởng, người hỏi cái này làm gì?"

Giang Nam: "Ta có một người bạn bị bọn họ bắt, Katarina! Người cũng biết, từng gặp nhau ở Woyny!"

Thần sắc Sơn Miêu trầm xuống: "Tiểu Nam người không cần xúc động, ta sẽ vận dụng tài nguyên bên này giúp người điều tra chuyện này, sau đó sẽ thông báo cho người!"

"Người đừng đi ra nước ngoài! Tuyệt đối đừng tự mình đi tới quốc đảo! Kẻ đứng đầu tổ chữ Hoa Anh Đào là hệ không gian Kim Cương đỉnh cấp! Người sẽ chịu thiệt!"

Giang Nam ngạc nhiên, kẻ đứng đầu tổ Hoa Anh Đào thế mà cũng là một hệ không gian? Cấp bậc cũng không thấp!

Thú vị!

"Được rồi! Ta sẽ đợi tin của người!"

Giang Nam cúp điện thoại lau mũi, trước mắt chuyện mình có thể làm cũng chỉ có thể chờ tin tức!

Chìa khóa nằm trong tay mình, tổ Hoa Anh Đào không lấy được chìa khóa, sẽ không làm tổn thương tính mạng của Katarina!

Đây là đảm bảo duy nhất ở Giang Nam!

Một đường tìm được đám người Chung Ánh Tuyết, Giang Nam trợn tròn mắt!

Lúc này trong buồng xe chứa đầy pháo hoa, chất thành núi!

Hạ Dao đang đứng ở phía trên buộc dây cố định!

Giang Nam mở to hai mắt: "Người chuẩn bị cho nổ tung cả tòa học viện Tiên Phong vào ngày tết sao?"

Có nhầm lẫn gì không vậy? Mua nhiều như vậy?

Hạ Dao cột chắc chắn, đứng dậy cười tà mị: "Đoán sai rồi! Ta cũng không định nổ tung học viện! Ta sẽ cho nổ tung chiếc xe tải bảo bối của người! "

Giang Nam: ???

Xe tải bảo bối đã làm gì sai?

Tại sao lại nổ tung nó!

Nó vô tội!

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Dao Dao nói đây là lần đầu tiên mọi người cùng nhau ăn tết, muốn lưu lại một kỷ niệm đặc biệt! Vì vậy, muốn tổ bữa tiệc pháo hoa!"

Chân Ngô Lương đều run rẩy: "Mua sạch 17 cửa hàng bán pháo hoa! Cô ấy không phải đến mua pháo hoa! Mà phải là nhập hàng pháo hoa!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ha ha! Đại Lang Diệt nhà người quá đỉnh! Bữa tiệc pháo hoa hẳn sẽ rất vui!"

Hạ Dao cười vô cùng vui vẻ!

Đoàn người lái xe tải nhỏ bảo bối đi thẳng đến học viện!

Trên đường đi, Giang Nam lấy điện thoại di động ra, mở wechat của Katarina cười hắc hắc!

Gửi một tin nhắn qua!

Nam Thần: Người bạn kia của người chịu đòn tề quá, đổi người khác mạnh hơn tới lấy đi!

Liu liu liu ~

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Khỏe miệng Giang Nam mang theo nụ cười nhìn điện thoại di động, không có nửa điểm hoảng hốt!

Tức chết người, tức chết người!

Tốt nhất là tự mình tới lấy đi!

Đến nơi này, chính là địa giới của ta!

.....

Khách sạn Hoàng Gia tại nước Mỹ!

Một người phụ nữ da trắng nõn tức giận trực tiếp ngồi bật dậy khỏi giường, nhìn điện thoại mà nghiến răng!

Chỉ thấy cô gái này tầm 27 28 , dáng người cao gầy, để một mái tóc ngắn ngang vai nhuộm màu hồng nhạt, hơi uốn xoắn.

Ngay cả lông mi và lông mày đều là màu hồng nhạt, ngũ quan tinh xảo lập thể, nhưng trên mặt lại mang theo một chút lạnh lùng, cực kỳ không tương xứng với dáng người bốc lửa!

"Bị phát hiện rồi sao? Vậy mà còn dám liu liu ta?"

"Người không phải nói là mặc áo lót màu trắng sao?"

Katarina nhún vai, cô bị còng tay Khốn Linh trói vào chiếc ghế bên cạnh: "Ta cũng không lừa dối người, hiện tại ta cũng mặc màu trắng!"

Zenbon Sakura mắt đẹp híp lại: "Không lừa ta? Vậy làm sao hẳn phát hiện ra được?"

Katarina: "Bởi vì căn bản không có chuyện ám hiệu!"

Giang Nam thối tha! Người có cần thông minh như vậy không?

Zenbon Sakura: !!

"Thật sự cho rằng ta không dám giết người sao?"

Nói xong bàn tay nhỏ búng một cái, không gian kịch liệt đè ép, tất nhiên Kâtrina mặt đỏ lên, biểu tình thống khổ, một ngụm máu tươi không tự chủ được mà phun ra.

Nhưng vẫn cưỡng ép nói ra: "Người giết ta cũng được, mạng của ta không đáng giá!"

Chương 783 -

Zenbon Sakura gắt gao nhìn chăm chăm Katarina, vừa định nói chuyện, chuông điện thoại vang lên!

"Tổ trưởng! Hành động thất bại, đối tượng tiếp nhận chính là Giang Nam! Hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ! Chìa khóa nằm trong tay hắn!"

Zenbon Sakura sửng sốt, Giang Nam? Ánh mắt không khỏi lạnh lẽo: "Nữ nhân chết tiệt! Người gửi chìa khóa cho Giang Nam?"

Katarina cắn chặt răng, ánh mắt ảm đạm, ban đầu còn tưởng rằng mình có thể chạy thoát, không nên kéo Giang Nam liên lụy vào!

Bây giờ hắn đang gặp nguy hiểm...

"Chấm dứt hành động! Ta tự mình qua đó!"

"Tổ trưởng suy nghĩ kỹ, Hoa Hạ có hệ không gian Đạo Thiên, đoạn thời gian trước Ma Thuật Sư đã nếm qua thiệt thòi lớn ở Hoa Hạ, nếu ngài qua đó, một khi vận dụng linh kỹ không gian uy lực lớn, tất sẽ bị phát hiện!"

"Hơn nữa bên này, Bose tùy thời đều có thể xuất hiện! Ngay sau khi ngài rời đi, sự chuẩn bị ở đây là vô ích!"

Zenbon Sakura cau mày, rồi rầm nắm chặt ngón tay!

Cùng là hệ không gian, không ai hiểu rõ về sự khó chơi của hệ không gian hơn cô!

Nếu Giang Nam không ra nước ngoài, rất khó mà xuống tay

với hắn!

"Chuyện chìa khóa người không cần quan tâm!"

Ngay sau đó một cuộc gọi điện thoại gọi trở lại trụ sở: "A? Rokka-chan? Ở đây có chuyện cần làm phiền người!"

Ước chừng gọi điện thoại nửa giờ, lúc này Zenbon Sakura mới thở phào nhẹ nhõm!

Ánh mắt không khỏi dừng lại trên người Katarina, khóe miệng nhếch lên ý cười: "Người cảm thấy Giang Nam sẽ tới cứu người sao?"

"Gửi chìa khóa liên quan đến tính mạng của người cho Giang Nam? Chắc người tin hắn lắm đúng không? "

"Nếu hắn không tới cứu người, có phải người sẽ rất mất mát hay không?"

Katarina cúi đầu nhìn mũi chân mình, cắn chặt môi dưới, khàn khàn nói: "Người không hiểu, ta chỉ ước gì Giang Nam không đến, ước gì ta lập tức chết trên tay người!"

Zenbon Sakura: "Khanh khách ~ Ta không hiểu, nhưng tốt nhất người nên phối hợp một chút, cùng là phụ nữ, ta cũng sẽ không đối xử quá tệ với người, ta chỉ cần chìa khóa mà thôi!"

.....

Một đường trở lại học viện, giờ phút này học viên cùng đạo sư cơ bản đều về nhà ăn tết.

Cho nên có vẻ có chút vắng vẻ, mà đám người Giang Nam thì bắt đầu trang hoàng biệt thự nhỏ!

Dán câu đối, dán chữ phúc, bận rộn vô cùng vui vẻ, càng ngày càng có cảm giác gia đình.

Bận rộn đến một nửa, liền nhận được điện thoại của Lưu Thu Điền, bảo Giang Nam qua đó lấy vũ khí!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, thuận di một cái liền không còn bóng dáng!

Tòa nhà khoa học kỹ thuật vật liệu, Lưu Thu Điền vừa mới cúp điện thoại liền giật mình, thiếu chút nữa bị dọa ngất đi!

Giờ phút này Giang Nam đã hưng phấn đứng bên cạnh hần chà xát bàn tay nhỏ bé!

"Lưu đại gia vất vả vất vả!"

Chỉ thấy Lưu Thu Điền mang theo quần thâm thật lớn, cả người đều gầy đi một vòng!

Nhếch miệng cười!

"Không vất vả, cầm đi, làm theo bản vẽ của người!"

Nói xong từ trong phòng đoán tạo lấy ra một cây Phương Thiên Họa Kích màu đỏ như máu ném cho Giang Nam!

Cầm trong tay rất nặng! Ước chừng có trọng lượng gần ngàn cân!

Toàn thân đỏ thẫm, bán trong suốt, xinh đẹp tựa như một tác phẩm nghệ thuật!

Chiều dài cũng đạt tới ba mét kinh người!

Bộ phận đầu kích được thiết kế theo hình chữ “tĩnh”, hai bên là lưỡi nguyệt nha, đầu thương ở giữa là mũi nhọn!

Giang Nam nắm chặt trong tay, dùng sức xoay chuôi, vang lên tiếng cơ quan.

Lại từ cuối chuôi thích rút ra một thanh trường đao Ấm Huyết!

Thân đao hẹp dài, mũi nhọn lộ ra!

Đó là một thiết kế ẩn! Phần chuôi của Phương Thiên Họa Kích chính là vỏ đao!

"Con mẹ nó ~ Đại gia ngài thật lợi hại!"

Giang Nam đều vui tới điên rồi! Thực sự tạo ra được nó? Anh có muốn một như vậy không?

Lưu Thu Điền đắc ý cười: "Cũng không nhìn xem đại gia người là ai? Đồ cho đồng đội của người cũng đã xong, mang về luôn đi! "

Nói xong xốc vải dầu lên, Giang Nam nhìn nước miếng chảy ròng ròng, đây tuyệt đối là lễ vật năm mới tốt nhất!

Tất cả được Giang Nam thu vào không gian dị độ, tính toán dùng hộp quà bọc lại!

"Nói đại kích dài ba mét, gần ngàn cân, tiểu tử người dùng được không? Nó có hơi dài không? Người..."

Chỉ thấy Giang Nam một tay cầm Ấm Huyết Đao, một tay cầm kích!

[Phát động kỹ năng! Kích pháp:LVO!]

Thêm điểm! Thêm điểm!

[Thêm điểm kỹ năng: 111 vạn 1 ngàn 1 trăm điểm!]

[Nâng cấp kỹ năng! Kích Pháp (Tông sư): MAX!]

Vô số kiến thức kỹ xảo tràn vào trong đầu như điên!

Giờ khắc này, Phương Thiên Họa Kích trong tay phẳng phất

trở thành cánh tay kéo dài, thậm chí hình thành ký ức cơ bắp!

Chỉ thấy Giang Nam tiện tay móc một quả táo từ trong không gian dị độ ném ra ngoài!

Sải một bước, cơ bắp bạo khởi, Phương Thiên Họa Kích điên cuồng vung ra!

Tiếng phá không bén nhọn vô cùng chói tai, bổ ra không khí, bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí trên không trung hiện lên từng đạo hồng mang!

Đại kích dài ba mét ở trong tay Giang Nam căn bản không có vẻ cồng kềnh, tựa như tay mình!

Chương 784 -

Bồ ra từng đạo phong mang màu đỏ, Lưu Thu Điền nhìn mà ngây người!

Đột nhiên! Phương Thiên Họa Kích nằm ngang trước người!

Quả táo vững vàng rơi trên lưỡi dao, vỏ trái cây từng vòng rơi ra!

Quả táo được gọt vỏ đột nhiên nứt thành tám cánh mở ra!

Giang Nam: "Đại gia? Ăn một quả táo không?"

Con mẹ nó người có cần phải thể hiện như vậy hay không!

Dùng Phương Thiên Họa Kích biểu diễn một trận thao tác thần tiên, chỉ để gọt một quả táo cho lão tử?

Còn cần thận chia thành các múi bằng nhau?

Kích pháp kinh khủng kia là sao a? Hoàn toàn không thua kém đao pháp của hắn có được hay không?

Giang Nam qua năm nay mới 20 tuổi phải không? Người bắt đầu luyện tập lúc còn là thai nhi trong bụng mẹ sao?

Quá phi khoa học!

"Kích này để người dùng cũng không tính là uống phí! Đại gia ta về nhà ăn Tết!"

Giang Nam gãi đầu cười hắc hắc: "Lưu đại gia chúc mừng năm mới! Chờ ta lại cướp được bảo bối tốt sẽ còn tới tìm ngài!"

Lưu Thu Điền hài lòng gật đầu, hả? Không đúng, dùng từ cướp là sao?

Giang Nam có được vũ khí mới liền vui vẻ, nhảy nhót đi về phía biệt thự!

Đi được một nửa tựa hồ nhớ tới cái gì đó, lấy điện thoại di động ra liền gửi tin nhắn cho Katarina!

Nam Thần: Đồ đại ngốc! Liu liu~

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Ah, ah!

Đừng để ta bắt được người!

Nhìn danh sách giá trị oán khí không ngừng cập nhật, Giang Nam càng vui vẻ hơn!

--

Vũ khí lưu đại gia chế tạo cho đám người Chung Ánh Tuyết đều được Giang Nam dùng hộp quà tinh xảo gói lại, chỉ chờ đến năm mới là đưa tặng.

Mà mấy ngày nay Giang Nam cũng không chờ đợi, nhàn rỗi không có việc gì làm liền gửi tin nhắn cho tài khoản của Katarina!

Zenbon Sakura cũng không trả lời tin nhắn nào, nhưng mỗi lần giá trị oán khí đều sẽ cập nhật rất nhiều!

Thậm chí nửa đêm cũng làm mới!

Mà bên Sơn Miêu cũng không truyền đến tin tức về tổ Hoa Anh Đào!

Giang Nam chỉ có thể chờ đợi!

2 giờ đêm 29 tết, Giang Nam nằm trong chăn ôm trứng ngủ thật ngon!

Bên trong bụi cây phía sau biệt thự Phong Lâm nhanh chóng có một bóng dáng chui ra!

Người này có một đầu tóc ngắn ngang vai màu đen, bên trên còn có chiếc kẹp tóc hoa anh đào, trên đỉnh đầu là sợi tóc vểnh lên cực kỳ chói mắt!

Trên mặt đeo khẩu trang, mắt trái còn đeo bịt mắt, cấp bậc ở trình độ Bạch Kim 3 sao!

Giờ phút này thân thể không ngừng run rẩy, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi!

"Kính khủng! Sao lại để ta tới cái nơi thần tiên quý quái gì thế này? Thật nhiều khí tức khủng bố!"

Giờ phút này trên người cô lượn lơ một tầng ánh sáng xanh mờ mờ, một chút khí tức cũng không lộ ra!

Nếu như không nhìn qua căn bản không cảm nhận được sự tồn tại của cô!

Chỉ thấy cô kéo bịt mắt ra, mở mắt ra, lộ ra đồng tử màu vàng trong rất yêu dị!

Khoanh tay tạo thành khung ảnh nhắm vào biệt thự!

"Linh kỹ: Mộng Ma Ảo Cảnh!"

Một đạo quang mang mờ mờ từ ánh mắt cô bắn ra, bao phủ biệt thự!

Trong nháy mắt, linh lực trong cơ thể cô đã bị xóa sạch hơn

phân nửa, mặt đều trắng bệch!

Mộng Ma Ảo Cảnh của cô có thể khiến cho linh võ giả trong phạm vi chỉ định lâm vào trạng thái ngủ sâu, sẽ không dễ dàng bị đánh thức!

Đương nhiên cũng phải ở dưới tình huống đối phương không chống cự mới có thể có tác dụng!

Mặc dù rất gân gà, nhưng trong tình huống này rất có tác dụng!

Zenbon Sakura không muốn buông tha một chút cơ hội, cho dù biết Giang Nam rất có thể đặt chìa khóa ở trong không gian dị độ!

Nhưng vẫn muốn phái người đến nhà hắc tìm thử, vạn nhất tìm được chẳng phải là kiếm lời sao, nếu không quá bị động!

Ước chừng chờ ở bên ngoài biệt thự tầm ba phút!

Cô gái nhỏ mới len lén len vào biệt thự, rón rén không phát ra chút âm thanh nào!

Vừa muốn lật đồ, nhìn thấy cánh cửa bên cạnh nhà bếp dán khẩu hiệu: "Ngàn vạn lần đừng mở"!

Cô gái căng thẳng, mặt đều bị dọa trắng!

Sắp chết rồi!

Giang Nam không ngủ sao? Hắc đã sớm đoán được mình sẽ đến ăn cắp chìa khóa?

Vì vậy đã dán khẩu hiệu trước?

Chỉ là muốn dụ dỗ mình vào? Sau đó lại ~%?...;# với ta ?

Mưu tính của Giang Nam thật sự quá đáng sợ, không hổ là hệ

không gian thứ hai của Hoa Hạ! Nam thần!

A a! Nhưng chút mảnh khoe này làm sao có thể lừa được ta?

Thông minh như ta liếc mắt một cái liền nhìn thấu đó là cạm bẫy, chìa khóa tuyệt đối không có ở đó a!

Cô gái: "Người không cho ta mở, ta sẽ không mở, muốn lừa ta à?"

Thấy trong biệt thự không có động tĩnh, cô gái bắt đầu lục lọi một trận ở phòng khách, không hề có thu hoạch!

Lập tức lại mở cửa phòng kho ra, bị lô pháo nhét đầy cả gian phòng dọa ngây người!

"Nam Thần quả nhiên đã bắt đầu chuẩn bị khai chiến rồi sao? Vậy nên trử nhiều thuốc nổ? Tê ~ Lô chớp? Thoán thiên hầu? Lô chấn tử? Đây có phải là loại vũ khí mới hay không?"

"May mà Sakura - chan không tới đây, trở về ta liền nói cho cô ấy biết!"

Chương 785 -

Lục soát một vòng trong phòng kho cũng không tìm được cái gì, cô gái lại đi tới phòng ngủ tầng một tìm!

Vừa mới mở cửa, liền bị tiếng ngáy của Ngô Lương chấn động suýt chết!

Thần sắc cô gái nhỏ hoảng sợ nhìn trảng hán cơ bắp nằm trên giường, mặc một cái quần lót tam giác sọc xanh trắng!

À, cái này... Hửn ta... Ta...

Tại sao hửn lại mặc cùng một kiểu quần lót với ta!

Cô gái cảm thấy thế giới quan của mình sắp sụp đổ!

Không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng lục lợi một trận ở trong phòng Ngô Lương!

Ngô Lương bởi vì linh kỹ mà lâm vào giấc ngủ sâu, quả nhiên không tỉnh!

Chìa khóa không tìm được, cô gái nhìn vào ngăn kéo bị quần lót tam giác xếp ngăn nắp chồng lên nhau mà cứng đờ!

Đen mặt ra khỏi phòng: "A! Biến thái chết tiệt!"

"A~ Đây là phòng Giang Nam sao?"

Cô gái lại mở ra một cánh cửa phòng!

Nhìn bóng dáng mặc quần lót tam giác dàu tây ngủ vù vù trên giường, vẻ mặt bình tĩnh!

Ừm... Đã miễn dịch!

Nhưng vì sao thứ nằm trên giường mặc quần lót tam giác ngủ vù vù lại là một con gấu đen a!

Hơn nữa còn là linh thú Bạch Kim 1 sao?

Cô gái nhỏ hung hăng dụi dụi mắt, một lần nữa cho rằng mình đang nằm mơ!

10 phút sau! Cô gái mang theo vẻ mặt bi phẫn từ trong phòng Hùng Nhị đi ra!

Không có thứ gì bình thường trong biệt thự này?

Tất cả những người này... Không! Còn có cả gấu!

Cô gái một lần nữa đổi sang phòng khác, có chút kích động nhỏ!

Chỉ thấy Giang Nam ôm một quả trứng? Đang ngủ say!

Cô không quan tâm vì sao Giang Nam lại ôm trứng ngủ!

Bây giờ cô chỉ muốn tìm chìa khóa và sau đó vội vàng chạy, phòng của Giang Nam, rất có thể ở trong cái bàn cạnh giường ngủ!

Cô gái tóc vênh từ từ đi về phía Giang Nam, căn bản không dám đánh thức Giang Nam!

Nếu không đối đầu với hắn, nửa điểm cơ hội cũng không có!

Về phần vụng trộm xuống tay với Giang Nam? Ngay cả trong trạng thái ngủ sâu, sinh mạng bị uy hiếp cũng sẽ thức dậy ...

Nhưng vừa mới tới gần bên giường, mở ngăn kéo tủ đầu giường ra, thân thể cô gái gốc nghề chèo thuyền!

Bởi vì quả trứng vừa rồi còn nằm trong lòng Giang Nam lại tự mình đứng lên!

(Trứng)

Cô gái tóc vểnh lại sinh ra cảm giác bị nhìn chăm chăm!

Mình quay sang trái, trứng liền nghiêng sang trái, quay về bên phải trứng liền nghiêng về phía phải!

Cô gái bàng hoàng!

Mình thế mà lại bị một quả trứng phát hiện? Cái quái gì vậy!

Thấy trứng không có hành động tiếp theo, cô gái mới bắt đầu lục lọi ngăn kéo, không tìm thấy! Lục lọi toàn bộ căn phòng một lần nữa!

Toàn bộ quá trình đều được quả trứng nhìn thấy!

Cô gái mang vẻ mặt do dự, có thể chìa khóa bị Giang Nam mang theo trên người hay không?

Đến tìm thử xem!

Đi tới bên giường, cô khom lưng muốn kéo chăn Giang Nam ra!

Chỉ thấy quả trứng từ trong ngực Giang Nam nhảy dựng lên, một phen đụng vào ót cô gái!

"A!"

Đau đốn, cô bị đụng phải bất thành ngã xuống đất, vội vàng che miêng lại!

Chỉ thấy giờ phút này (trứng) đứng ở bên giường, giống như là chiến sĩ thủ vệ biên cương, "nhìn chăm chăm" cô gái!

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka + 1000!]

Mình thế nhưng lại bị một quả trứng đánh?

Hôm nay ta thực sự không tin!

Muốn tiến lên động thủ, chỉ thấy Giang Nam xoay người!

Bàn tay nhỏ bé ở trên giường mò mẫm một trận, hiển nhiên là theo bản năng đang tìm trứng của mình!

Sờ nửa ngày cũng không sờ được, tròng mắt chuyển động, hiển nhiên sẽ tỉnh!

Rokka nóng nảy, nếu hấn tỉnh mình liền xong đời!

Dưới tình thế cấp bách, cô khom lưng ôm lấy trứng, muốn nhét trứng trở lại vị trí cũ!

Vừa mới khom lưng, tay Giang Nam liền rơi vào đầu Rokka!

Rokka: !!

Sau một khắc, cả người đều bị Giang Nam kéo tới, ngã vào trong ngực Giang Nam!

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Này, này!

Người đã ôm nhầm! Ta không phải quả trứng!

Nhưng cô căn bản không dám giãy dụa, đánh thức Giang Nam, tất phế a!

Tại sao mọi chuyện lại phát triển như thế này!

Trứng: !!

Nó nóng nẩy, không khỏi nhảy dựng lên đập mạnh về phía sau lưng của Rokka!

Muốn cướp vị trí của ta? Không có cửa!

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka +1000!]

Ah, ah!

Tại sao ta phải trải qua loại chuyện này!

Bị xem là quả trứng mà ôm còn chưa tính! Lại còn bị một quả trứng bắt nạt! Căn bản không dám lên tiếng!

Ta thật khổ quá đi!

Rokka cố nén không lên tiếng cũng không nhàn rồi, mượn cơ hội xác định trên người Giang Nam cũng không có chìa khóa!

Giấy dựa nửa giờ, rốt cục giấy ra khỏi người Giang Nam!

Quả trứng nhảy trở lại vòng tay Giang Nam! Hung hăng "trứng" Rokka một cái!

Rokka mang quả đầu tóc rối bời chạy trốn chết ra khỏi phòng, thở phào nhẹ nhõm, tên "trứng thúì" này!

Chìa khóa cũng không ở phòng Giang Nam? Thật sự bị hấn bỏ trong không gian dị độ sao?

Mình thật sự đi một chuyến vô ích sao?

Rokka đang suy nghĩ thì ánh mắt rơi vào cửa phòng dán nhãn "Ngàn vạn lần đừng mở ra "!

Thật kỳ quái!

Chẳng lẽ nơi này cất giấu kho báu?

Chương 786 -

Thật ra chìa khóa cất trong phòng này sao? Là Giang Nam cố ý dẫn như vậy?

Muốn khiến cho người ta cảnh giác? Nghĩ rằng đó là cái bẫy, sau đó sẽ không có ai đi vào?

Dự đoán trước dự đoán của ta để tiến hành làm việc?

Cao minh!

Hừ! Thông minh như ta! Làm sao có thể bị loại thủ đoạn nhỏ này lừa gạt qua?

Không khỏi tiến lên mở cửa phòng ra!

Một cổ mùi hôi đột phá phía chân trời đập vào mặt, biểu tình trên mặt Rokka đột nhiên cứng đờ, ngũ quan trong nháy mắt trở nên vẩn vơ, nước mắt điên cuồng tuông rơi!

Mẹ nó! Nơi này là địa ngục!

Lập tức ánh mắt trợn ngược, hai chân trượt một phát, cả người đều ngã vào trong phòng, lấy đầu tiếp đất! Co giật một trận!

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka + 1000!]

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam rời giường vươn vai duỗi eo, khuôn mặt tràn đầy tinh thần!

Hôm nay là đêm 30! Tết rồi!

Lại nói một giấc tối hôm qua cũng quá thoải mái đi?

Đã lâu lắm rồi không có được một giấc ngủ ngon như vậy!

Nhưng ngay sau đó Giang Nam đột nhiên sững sốt!

Danh sách giá trị oán khí được quét ra một chuỗi dài!

Kojima Rokka là ai?

Mang theo nghi hoặc nồng đậm, Giang Nam mở cửa phòng!

Chỉ thấy Ngô Lương, Hùng Nhị, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết che mũi đứng ở trước cánh cửa địa ngục!

"Oa ~ thật đáng thương nha! Đã sùi bọt mép, khẩu trang còn không đeo vào!"

"Đây có phải là trộm không? Đồ đạc trong nhà chúng ta hình như bị người ta động qua, tên trộm này cũng thật xui xẻo!"

"Cái này... Sẽ không bị mùi hôi hun chết rồi chứ? Cả đêm nằm trong địa ngục!"

"Hắn là không đây! Còn đang co giật kia!"

Giang Nam ngạc nhiên nhìn người ngã trong phòng!

Đây không phải là Kojima Rokka đó chứ?

Tổ Hoa Anh Đào? Đến nhà để tìm chìa khóa?

Ta đã dán không mở, người vẫn mở nó ra?

Thế này cũng quá thàm đi?

Lập tức khoe miệng nhếch lên ý cười: "Các người cứ làm việc của mình trước đi! Ta sẽ xử lý!"

Nói xong trực tiếp vào phòng khóa cửa lại!

Đám người Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên, không nghĩ tới 30 tết còn xảy ra loại chuyện này!

Chỉ thấy Giang Nam một phen bắt lấy Rokka, túm cả người cô đều lên, an bài còng tay Khốn Linh, lại lục soát một lần nữa!

Tìm thấy một chiếc điện thoại di động!

Rokka mơ mơ màng màng tỉnh lại, bị véo đau mà tỉnh!

"A? Ọe ọe! Ọe ~ Người thả ta ra! Người thả ra!"

Rokka giãy dụa nôn khan kịch liệt, trợn trắng mắt!

Đáng chết a, không nên vào vào, đây là căn phòng quý quái gì vậy, thối chết người!

Sau này ta sẽ không phán đoán lung tung nữa!

Mùi hương trong phòng đối với Rokka là trí mạng, nhưng đối với Giang Nam mà nói, đã sớm mở bình oxy trùng động không gian, không có gì đáng ngại!

"Khai ra đi! Bằng không ta xử lý người!"

Rokka gấp gáp: "Người đừng có ép ta ra tay, ta nói cho người biết ta còn có tuyệt chiêu!"

"Chân nhãn của ta vừa phóng ra, người tuyệt đối chịu không nổi! Vẫn là sớm ọe ~"

Giang Nam trợn trắng mắt, nhìn thoáng qua bật mắt y tế của Rokka!

Con mẹ nó tà vương chân nhãn? Hiện tại kim nhãn đều có thể thả ra tuyệt chiêu sao?

Người không thấy ta đã mang còng tay Khốn Linh cho người

sao?

"Không nói đúng không? Vậy thì ở chỗ luôn đi~"

Nói xong bỏ lại Rokka, giơ tay lên tạo một cái lồng giam không gian, nhốt cô vào trong!

Sau đó đi ra ngoài!

Rokka nóng nảy! Ở lại căn phòng này sẽ chết mất!

Trên người cũng không biết dính phải cái gì, vừa nhóp nhép vừa vàng ố! Ọe~

Tin đồn bên ngoài không sai a, người này quả nhiên là ma quỷ!

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Ta nói! Ta sẽ nói hết ọe ~"

Rokka dụi mắt, đều sắp nôn mửa ra!

Giang Nam cười rộ: "Chìa khóa! Chìa khóa kia là gì?

Rokka: "Là chìa khóa để phân tích tư liệu chú văn của nước Mỹ!

"Bose của nước Mỹ bỏ trốn, mang đi tư liệu phân tích nghiên cứu chú văn nhiều năm của bọn họ!"

"Hiện tại rất nhiều thế lực các quốc gia đều đang săn lùng Bose ở thủ đô nước Mỹ, muốn cướp tư liệu!"

"Nhưng không có chìa khóa, mặc dù có được tư liệu cũng không mở được, ta được Zenbon Sakura phái tới trộm chìa khóa!"

"Còn muốn biết cái gì? Người cứ hỏi! Ta không chịu nổi được

nữa!"

Giang Nam sửng sốt, lúc trước đã nghe Sơn Miêu nói qua chuyện này!

Không nghĩ tới đã nháo đến mức này, tổ chức Bạch Sa của Katarina cũng tham gia?

Giang Nam hỏi, "Katarina ở đâu? Cô ấy còn sống không? Zenbon Sakura ở đâu?"

Rokka vội vàng nói, "Katarina còn sống! Zenbon Sakura đang ở phòng 503 của Khách sạn Hoàng Gia thủ đô nước Mỹ!"

"Oe ~ Nếu không người đánh ta ngất xỉu là được! Thối quá!"

[Giá trị oán khí từ Kojima Rokka ...]

Zenbon Sakura! Xin lỗi oe!

Tinh thần của ta không phản bội người, nhưng cơ thể của ta thực sự không thể chịu đựng được ah!

Giang Nam nhú mày, mọi chuyện phức tạp hơn nhiều so với tưởng tượng của mình!

Cầm lấy điện thoại di động của Rokka, tìm được Zenbon Sakura trong danh bạ trực tiếp gọi qua!

Ngay lúc này, phòng 503 của Khách sạn Hoàng Gia!

Zenbon Sakura đang thả mình trong bồn tắm ngâm nga bài hát, tâm tình rất tốt!

Chương 787 -

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, vừa nhìn thấy là Rokka, mắt không khỏi sáng lên!

"Rokka chan? Mọi chuyện sao rồi? Đã được tìm thấy chìa khóa chưa?"

Giang Nam: "Ta không phải Rokka - chan! Ta là Nam - chan!"

Zenbon Sakura: ???

Giọng nói của một người đàn ông?

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chính là Giang Nam sạp?

"Giang Nam? Rokka đâu? Người không được giết cô ấy, người mà giết cô ấy! Ta liền giết Katarina! "

Giang Nam trừng mắt: "Người giết Katarina! Ta liền bóp nát chìa khóa! Đừng có đùa với ra!"

Zenbon Sakura: !!

"Người dám bóp nát chìa khóa, ta liền giết cô ta!

Giang Nam: "Người dám giết cô ấy ta sẽ... Liền hết chuyện!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

"Vậy người nói làm sao bây giờ? Ta muốn chìa khóa! Không

nhìn thấy chìa khóa, ta liền giết!"

Giang Nam cười xán lạn: "Nói cái này có tác dụng sao? Cả hai chúng ta đều có một con bài trong tay!"

"Người hiểu ta mưu đồ làm loạn! Ta hiểu người ra về!"

"Ta đưa người chìa khóa! Người thả người cho ta!"

Zenbon Sakura híp mắt: "Được! Vậy thì người đưa chìa khóa cho Rokka! Ta thả người đi!"

Giang Nam bĩu môi: "Người có xấu xí hay không thì ta không biết, nhưng người nghĩ thật đẹp! Ta nắm trong tay hai phần đặt cược! Mà người chỉ có một!"

"Chìa khóa ta tự tay đưa cho người! Người người tự tay giao cho ta!"

Zenbon Sakura đứng bật dậy từ bồn tắm: "Ta không xấu xí! Người thả Rokka cho ta! Muốn chơi ổn định dù sao cũng phải có chút thành ý!"

Giang Nam cười nói: "Được thôi! Cho Katarina một phần bít tết ngay bây giờ! Bỏ phần chín, lại thêm một phần mì Ý cho cô ấy, chụp ảnh gửi cho ta rồi ta ta sẽ thả người!"

Zenbon Sakura ngạc nhiên: "Giang Nam người nghiêm túc sao?"

Giang Nam: "Hừ! Đại mỹ nữ hẳn phải chịu đói, người đừng có ngược đãi người ta, nếu ta nhìn thấy cô ấy gầy đi, tóc của Rokka sẽ được ta làm trọc!"

Rokka vội vàng che đầu, vẻ mặt hoảng sợ!

Ma quỷ! Hẳn là ma quỷ!

Zenbon Sakura cắn chặt răng: "Giang Nam! Đợi đó cho ta!"

Nói xong liền cúp điện thoại!

Ba phút sau, Katarina ngơ ngác nhìn phần bút tết tây cùng mì Ý trên bàn!

"Cái này... Cái này để làm gì?"

Zenbon Sakura tức giận nói: "Tên Giang Nam kia bảo cho người! Nói người đang đói! Ăn nhanh, ăn mập một chút, đến lúc đó lấy người đổi chìa khóa với hắn!"

Katarina nhìn vào bút tết và mì Ý, hốc mắt đỏ lên, nước mắt không ngừng nhỏ giọt trên bút tết!

Dùng mu bàn tay lau thế nào cũng không sạch!

"Ô ô ô ~ ô ô! Ô~"

Zenbon Sakura chụp ảnh gửi lại cho Giang Nam!

Giang Nam nhìn Katarina khóc trong ảnh, còn lau nước mắt, không khỏi cười dịu dàng!

"Khóc cái gì mà khóc? Bao nhiêu tuổi rồi!"

Nói xong liền túm lấy cọng tóc vành của Rokka, ném cô ra cửa sổ!

"Đi đi! Lần sau nhìn thấy nhãn hiệu cảnh báo không được tự tiện đi vào! May là người phải gặp ta! Nếu gặp phải kẻ xấu người đã xong đời!"

Rokka mang vẻ mặt bi phần hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái!

Còn có người nào xấu xa hơn người sao?

Ọe ~ trên người dính cái gì vậy? Thối chết!

Giang Nam giờ tay chụp ảnh cũng gửi tới Zenbon Sakura!

Zenbon Sakura nhìn Rokka mang vẻ mặt bi phần trong ảnh cũng thở phào nhẹ nhõm!

"Ta chỉ cho nguoi 48 giờ! Tốt nhất đừng giở thủ đoạn gì với ta!"

"Đừng quá coi trọng bản thân! Thứ người làm được ta cũng làm được! Mà thứ ta làm được người chưa chắc có thể làm được!"

Giang Nam: "Không! Người không thể! Ta có thể đứng tiều! Người làm được sao?"

Zenbon Sakura: ???

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Người không thể nói chuyện một cách bình thường được sao?

Ý ta là vậy sao? Ta đang cảnh cáo người, ta cũng là hệ không gian! Còn cao cấp hơn người!

Ai so đo cái này với người chứ?

Zenbon Sakura cắn răng: "Ta cố gắng một chút cũng có thể đứng! Ta có thể sinh con, người làm được không?"

Giang Nam bĩu môi: "Được! Không phải chỉ là sinh con thôi sao? Ai mà mà không làm được chứ!"

Có pudding bullying trong tay, việc nên làm đều có thể làm!

Một thân bí tuyệt! Đâu phải là trò đùa?

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

"Được được được! Người lợi hại! Ngay cả sinh con cũng có thể

làm được! Không hổ là Nam Thần!"

"Bốp!"

Zenbon Sakura tức giận trực tiếp ném điện thoại!

Chờ đó cho ta! Ta xem người sinh thế nào!

Giang Nam bấu môi, lập tức gãi gãi đầu, lại gọi điện thoại cho Sơn Miêu!

"Alo? Chúc mừng năm mới của Sơn Miêu! "

Sơn Miêu nghiêng đầu kẹp điện thoại, đồng thời điên cuồng lật xem tư liệu!

"Ừm! Tiểu Nam năm mới vui vẻ!"

"Cái kia! Ta muốn đi tới thủ đô nước Mỹ dạo một vòng, nói cho người một tiếng!"

Sơn Miêu: Phút

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 666!]

"Alo? Sơn Miêu vẫn còn đó chứ? Alo?"

Sơn Miêu suýt bị sặc chết!

"Cái gì? Người muốn đi đâu? Thủ đô nước Mỹ? Người điên rồi!"

"Hiện tại bên kia bởi vì chuyện của Bose đã vô cùng hỗn loạn! Phàm là tổ chức có chút danh tiếng ở quốc tế đều ở thủ đô mưu tính tư liệu phân tích chú văn!"

"Chỉ riêng hệ không gian, thủ đô này đã có tới ba người, càng đừng nói đến cường giả khác, người là hệ không gian thứ hai của

Hoa Hạ, không ai muốn nhìn người quật khởi, chỉ ước gì giết chết người!"

Chương 788 -

"Người ở trong nước, bọn họ không thể xuống tay, một khi người xuất ngoại, giống như là dê vào miệng cạp, người sẽ chết!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Nhưng ta lại không phải là dê!"

Nói xong lại kể cho Sơn Miêu biết chuyện của Katarina, Sơn Miêu trầm mặc...

Giang Nam: "Ta biết chuyện này rất nguy hiểm!"

"Còn nhớ rõ chuyện ở trấn nhỏ Woyny không, lúc trước đối diện với nguy cơ vụ nổ hạt nhân, trấn nhỏ tùy thời đều có thể bị nổ tung!"

"Ta gọi một cú điện thoại, Katarina vẫn chạy tới giúp ta, cô ấy không sợ chết sao? Không, không!"

"Đổi lại chuyện lần này cũng giống như vậy, ta không phải muốn làm anh hùng gì đó, chỉ là cô ấy tin tưởng ta như vậy, Giang Nam ta cũng muốn đáp trả phần tín nhiệm này của cô ấy!"

"Huống hồ chìa khóa ở trên tay ta, tư liệu phân tích chú văn cũng không phải không thể lấy được!"

Sơn Miêu nghe điện thoại, ánh mắt dần dần trở nên dịu dàng: "Ta nói với cấp trên, xem có thể cung cấp cho bạn một số tài nguyên không! Người chờ tin nhắn của ta!"

Nửa tiếng sau, Sơn Miêu gọi lại!

"Cấp trên đồng ý hành động lần này, nhưng trước khi đi tổng thư ký muốn gặp người một lần, có một số việc muốn giải thích

với người, khi nào xuất phát?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hiện..."

Lời còn chưa dứt, không khỏi dừng lại, lập tức cười nói: "Ở nhà ăn hết cái tết này! "

Sơn Miêu: "Được! Ta đến học viện lúc nửa đêm để đón người, chờ ta!"

Giang Nam cúp điện thoại đi ra khỏi phòng, Hạ Dao ở trong phòng bếp vừa ngâm nga khúc nhạc, vừa điên cuồng băm nhân sủi cảo!

Cô ấy thức dậy từ sáng đến giờ, cả ngày đều trong trạng thái phấn khích!

Chung Ánh Tuyết thì đang nhào bột mì!

Hạ Dao: "Oe ~ thối chết rồi! Mau đi tắm rửa, đợi lát nữa tới hỗ trợ làm sủi cảo, cần đem một ít đi tặng cho đại gia đại nương trong viện dưỡng lão! Khối lượng công việc khá lớn!"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Ta còn chuẩn bị tiền xu để gói vào sủi cảo, ăn vào sẽ phát tài nha!"

Giang Nam nhìn một màn này, trong mắt tràn đầy sự nhu hòa!

"Cái kia! Gói nhiều tiền một chút!"

Chung Ánh Tuyết mặt đen lại, người muốn ăn sủi cảo nhân tiền sao?

"Ta đi mua chút đồ, chờ ta trở về sau!"

Nói xong thuận di không còn bóng dáng, lấy chìa khóa ra, dựa theo bộ dáng chìa khóa mua 50 cái usb bằng kim loại giống hệt!

Cười hắc hắc: "50 cái, hẳn có thể đủ?"

Giang Nam ngồi trước máy tính mở khóa, triển khai kỹ thuật phá vỡ chương trình khóa của mình, sửa đổi một lệnh dẫn trong chuỗi mã!

Chỉ thay đổi một ký tự!

Toàn bộ khóa vì một chút thay đổi này, mất đi chức năng mở khóa!

Có lẽ lấy kỹ thuật của Giang Nam không thể phá vỡ được chương trình nếu không có chìa khóa, nhưng sửa đổi mã khóa vẫn có thể làm được!

"Hắc hắc hắc ~ Ta thật đúng là thiên tài!"

Sau đó, sao chép 50 bản sao chương trình khóa tương ứng vào 50 usb kim loại!

Vỗ vỗ bàn tay nhỏ, vẻ mặt hài lòng!

Lập tức đi tới phòng khách, giúp đám người Chung Ánh Tuyết cùng nhau làm sủi cỏ!

Hạ Dao mang về mặt nghiêm túc gói sủi cỏ trong tay!

Giang Nam: "A? Lang Diệt? Chúng ta ăn Tết còn ăn cả bánh bao sao?"

Hạ Dao nhìn thứ trong tay mình giống như bánh bao, mặt đỏ bừng!

"Không... Không bỏ sót nhân bánh là được rồi!"

Chung Ánh Tuyết: "Phụt ~ !!"

Giang Nam: "Tuyết Tuyết không được cười! Sủi cỏ mà người

gói cũng không khá hơn! Làm thế nào mà người lại bọc nó thành một quả bóng được chứ?"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 233!]

Điều khiến Giang Nam bất ngờ chính là, sui cỏ do Ngô Lương gói là đẹp nhất, nhỏ nhắn tinh xảo!

"Hùng Nhị! Người lại ăn vụng nhân suis cỏ nữa? Đây là đồ sống!"

"Ta không ăn!"

"Lần sau liếm sạch nhân trên tay gấu của người rồi hẳn khoác lác!"

Bầu không khí rất vui vẻ, nhìn Chung Ánh Tuyết gói tiền xu vào suis cỏ!

Giang Nam cười hề hề dùng trùng động không gian đem suis cỏ có đồng tiền đánh dấu!

Chờ bữa cơm tất niên, xem lão tử đem suis cỏ gói tiền ăn hết a!

Năm tới sẽ là một năm làm giàu!

Ánh mắt Giang Nam đột nhiên sáng lên!

Chờ đã! Gói tiền xu thì hơi quê mùa! Ta còn có kim cương! Rất nhiều!

Gói kim cương vào suis cỏ, nếu ăn được chẳng phải sẽ phát tài lớn hơn sao? Kiếm được nhiều tiền hơn?

Nói là làm!

Giang Nam lấy ra một túi kim cương, điên cuồng gói vào suis

cảo trong ánh mắt hoảng sợ của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao!

"Này! Kim cương của người quá bốc mùi! Quá thối, sủi cảo này còn có thể ăn được sao?"

"Ta nói cho người biết, đừng có để sủi cảo của người nấu cùng một nồi với sủi cảo của chúng ta a, sẽ bị ô nhiễm!"

"Bánh bao nhân kim cương cũng được sao?"

Vẻ mặt Giang Nam đắc ý: "Chỉ hơi thối một chút mà thôi, hoàn toàn có thể xem như không có nha?"

"Không có cách nào! Nhà có điều kiện mà!"

Mấy người vừa xem TV vừa làm sủi cảo, vẫn luôn gói đến chạng vạng, nấu rất nhiều sủi cảo, đưa đến viện dưỡng lão, để các đại gia đại nường ở lại chỗ này ăn tết!

Chương 789 -

Vương đại gia nhận lấy sủi cỏ, cười vui vẻ, sáu cái răng trắng lộ ra trong có vẻ đặc biệt thân thiết!

Giang Nam nhếch miệng cười không ngừng : "Đại gia ngài ăn đi, ăn từ từ! Ăn xong năm mới làm giàu!"

Vương đại gia về mặt cảm động: "Chàng trai giỏi! Có lòng! Có lòng!"

Vương đại gia trở lại phòng mở hộp thức ăn ra, gấp sủi cỏ lên ăn một miếng!

Mùi thơm tỏa ra bốn phía, miệng chảy đầy dầu, ngon đến bùng nổ!

Về mặt không khỏi cảm khái, thanh niên thế hệ này, thật sự tốt a!

Tết đến còn nhớ tặng sủi cỏ cho đám lão gia hỏa này ăn!

Nói xong lại gấp một cái sủi cỏ cắn xuống!

"Rập rạp!"

Một tiếng giòn vang, một cái răng trắng bị gãy bay ra ngoài!

"A!! Ọe ọe~"

Ngũ quan Vương đại gia co rúm lại, một ngụm sủi cỏ đều phun ra hết!

Cái sủi cỏ này mẹ nó có nhân gì! Là nhân cứt sao? Thật quá

bốc mùi!

Nhìn viên kim cương lớn được giấu trong nhân sủi cỏ bị phun vào lòng bàn tay, cả người Vương đại gia đều choáng váng!

Kim cương? Có nhầm lẫn gì không!

Tết đến người ta đều gói tiền xu vào trong, nhà người thì gói kim cương?

Cũng không có ai lại phá của được như người? Người chê số răng còn sót lại của chúng ta còn quá cứng sao?

[Giá trị oán khí từ Vương Phú Quý + 666!]

Đây nào phải là sủi cỏ? Rõ ràng là sát thủ răng cửa!

Nhìn chiếc răng bị bay ra của mình, Vương đại gia rơi lệ đầy mặt: "Ai ~ lại thiếu một cơ hội!"

Giờ phút này, viện dưỡng lão thỉnh thoảng truyền ra tiếng!

"Rập rạp!"

"A! Ọe!"

[Giá trị oán khí từ Đinh Hồng Diễm + 666!]

[Giá trị oán khí từ Lý Bảo Khố + 333!]

.....

Giang Nam trở lại biệt thự, ngồi trên sofa với vẻ mặt ngạc nhiên, sao lại có nhiều oán khí như vậy chứ?

Là sủi cỏ gói bị mận sao? Không, không!

Rất ngon ah, thực sự kỳ quái ~

Lúc 8 giờ tối, bàn ăn đầy đủ các món ăn phong phú!

Giang Nam cười hắc hắc: "Mau đến đây, có quà tặng cho các người!"

Vừa nghe là quà, ánh mắt Hạ Dao Chung Ánh Tuyết sáng lên, vội vàng tiến lại gần!

"A! Có quà? Cái gì? Cái gì vậy?"

"Chờ mong - ینگ!"

Ngay cả Ngô Lương và Hùng Nhị cũng mang vẻ mặt chờ mong!

Chỉ thấy Giang Nam bày những hộp quà tinh xảo đã sớm chuẩn bị xong trên bàn trà, mặt trên đều viết cả tên!

"A ~ đều có phần!"

Hạ Dao hưng phấn nhảy dựng lên: "Cảm ơn Tiểu Nam!"

Vội vàng ôm lấy hân, vẻ mặt chờ mong mở hộp quà ra!

Chỉ thấy bên trong bày bốn món đồ toàn thân đồ thủy, trong suốt lấp lánh!

Hai cái bao cổ tay, hai cái đai bọc chân, trên đó còn khắc hoa văn tinh xảo!

Hạ Dao nhìn ngây người: "Oa! Cái này cũng quá đẹp đi?"

Nói xong liền nhanh chóng mang vào người, kích thước không sai lệch chút nào, cực kỳ thoải mái, cô yêu thích muốn chết!

Giang Nam cười nói: "Người nhấn vào cái động dưới cổ tay thử xem!"

Hạ Dao khẽ động cổ tay!

"Vút!"

Ba khúc móng vuốt đỏ thẫm nhanh chóng từ trong bao cổ tay thoát ra, mũi nhọn lộ ra!

Hạ Dao há hốc!

"Ma ơi! Là móng vuốt sói! Quá ngầu!"

Cô hưng phấn nhào tới, điên cuồng gặm mặt Giang Nam! Thực sự quá thích!

Mà Chung Ánh Tuyết cũng mở hộp quà của mình ra!

Bên trong xếp gọn gàng một kiện giáp lưới sát thân đỏ thẫm, có thể bảo vệ thân thể cùng nửa cánh tay!

Do từng vòng xích cực nhỏ bện thành, thứ này là tốn nhiều công sức nhất!

Chung Ánh Tuyết ngơ ngác nhìn giáp lưới, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đến đỏ bừng, thứ này quả thực quá tinh xảo a!

"Tuyết Tuyết có thích không?"

"Thích! Làm thế nào có thể không thích được chứ! Sau này ta sẽ mặc nó mỗi ngày! Hì hì!"

Mà đồ của Ngô Lương cùng Hùng Nhị thì tương đối lớn!

Hai người mở hộp quà ra!

Ngô Lương là một tấm lá chắn toàn thân đỏ như máu, ấn vào cơ quan ở chỗ cầm tay!

Hai đầu trên dưới tấm chắn còn có thể bật ra lưới rìu lớn, dùng để chém vào vòng công kích!

Ngô Lương ôm tấm chắn hôn hai cái, mặt hưng phấn tới đỏ bừng!

"Nam ca lợi hại! Ha ha!"

Hùng Nhị là một cặp lưỡi rìu hai mặt, toàn thân huyết hồng, cực kỳ nặng nề, lưỡi rìu to rộng, bá khí vô song!

Một cặp rìu này tiêu tốn gần một phần ba vật liệu!

Đôi mắt của gấu sáng lên: Mẹ nó! Nam ca quá đỉnh!

--

Nhìn tất cả mọi người đều rất thích món quà mình tặng, Giang Nam cười vui vẻ.

"Những thứ này dùng khối Âm Huyết Nam Hồng lấy được ở Linh Khư Hồ Thiên Đảo, mang theo hiệu quả hút máu, có thể hấp thu chấn động chuyển hóa thành thể lực phản hồi trở về!"

"Bởi vì là vật liệu dung linh, cũng có thể rót linh kỹ vào để sử dụng, Lang Diệt là cương thảo, To Con là phản thương giáp, đều có thể áp dụng Không Phục Chơi Ta vào để dùng!"

Mọi người đừng nói đến hưng phấn nhiều, Chung Ánh Tuyết cười ngọt ngào: "Kỳ thật chúng ta cũng chuẩn bị quà cho người! "

Nói xong đi vào phòng lấy một cái túi nhỏ đi ra!

Giang Nam sửng sốt, mình cũng có quà sao?

Quà nhỏ gì đó!

Hắn thích nhất!

Chương 790 -

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, lấy ra một cái khăn quàng cổ màu trắng từ trong túi nhỏ nhét vào trong ngực Giang Nam!

"Ta tự mình đan, không đẹp lắm, người đừng ghét bỏ!"

Giang Nam ngơ ngác nhìn khăn quàng cổ trong ngực, lúc này mới chú ý tới trên ngón tay Chung Ánh Tuyết dán không ít miếng dán...

Trong nháy mắt, trái tim ấm áp như ngâm trong nước ấm.

Hạ Dao cũng cười hì hì tiến lại gần, từ trên cổ lấy ra một sợi dây chuyền răng sói!

Được mài sáng bóng, trên đó khắc dòng chữ "Giang Nam Bình An", được Hạ Dao mang vào cổ Giang Nam!

"Hi hi, đây là bùa bình an ta làm cho người, người phải luôn đeo biết không? Ta cũng có một cái!"

Ngô Lương nhếch miệng cười, lấy ra một thanh dao găm thép đen tinh xảo từ trong ngực đưa cho Giang Nam: "Mở lưỡi dao là có thể dùng được, không có bao nhiêu tiền, Nam ca cất đi!"

Hùng Nhị thì lấy ra một khối bảo thạch lớn màu xanh nước biển từ trong túi nhỏ cho Giang Nam: "Hắc hắc! Ta nhặt nó ở sông Linh Khư, đẹp mắt, cho Nam ca!"

Đây có lẽ là thứ mà Hùng Nhị coi là quý giá nhất.

Giang Nam kinh ngạc nhìn quà trong ngực, hốc mắt đỏ hồng!

Trái tim đều muốn tan ra!

Những giọt nước mắt to bằng hạt đậu không ngừng rơi xuống!

Thì ra cảm giác được người khác quan tâm chính là thế này sao?

Thì ra có người nhà yêu thương là loại cảm giác này sao?

Đã từng, ở nhà cho thuê, đêm ăn mì gói nóng, nghe tiếng pháo của nhà người khác, Giang Nam cho rằng không bao giờ có được!

Mà bây giờ, mình lại có nhiều như vậy!

Giang Nam cảm thấy, đây chính là năm mới ấm áp nhất của mình!

Hạ Dao vội vàng giúp Giang Nam lau đi nước mắt: "Ai nha ~ sao lại khóc? Không khóc không khóc!"

Chung Ánh Tuyết chỉ lẳng lặng ôm hân, nhẹ nhàng vỗ lưng Giang Nam!

"Người không cô đơn nữa, người còn có chúng ta..."

Ngô Lương gãi gãi đầu: "Ai ai! Sắp tới giờ ăn rồi! Nếu không ăn sủi cảo đều sẽ nguội..."

Giang Nam dụi dụi mắt nhếch miệng cười: "Ăn cơm thôi!"

Trên bàn cơm, đôi đũa của Giang Nam tung bay nhanh như tia chớp, mở ra trùng động không gian, điên cuồng ăn sủi cảo đã được đánh dấu!

Vớt được 11 chiếc sủi cảo có đồng tiền!

Mọi người nhìn với vẻ mặt câm nín, có cần tận tuyệt tới vậy hay không? Rốt cuộc người có bao nhiêu chấp niệm đối với phát

tài a!

Mà mấy cái sủi cỏ bọc kim cương kia, một cái Giang Nam cũng không ăn!

Một đám người đang điên cuồng càn quét trên bàn ăn, đột nhiên điện thoại di động Giang Nam vang lên!

Dĩ nhiên là Dạ Oanh gọi điện thoại video, vội vàng nhận cuộc gọi!

Trên màn hình điện thoại di động xuất hiện một khuôn mặt nhỏ tinh xảo, một mái tóc vàng đáng yêu giống như búp bê!

Chính là Tiểu Mira!

"Giang Nam ca! Chúc mừng năm mới! Moah!"

Nói xong lại áp sát khuôn mặt nhỏ nhắn lại gần, hướng về phía màn hình hôn một cái!

Đôi mắt Giang Nam sáng lên, trái tim sắp tan thành: "Mira? Ha ha! Sao người lại nhỏ lại?"

Trong màn hình, bộ dáng của Tiểu Mira chỉ mới 12 13 tuổi, mặc váy hoa nhí cười khanh khách!

"Hiện tại ta có thể tùy ý lớn nhỏ a! Giang Nam ca ca! Khi nào người đến thăm ta? Mira nhớ người!"

Giang Nam không ngừng cười, hận không thể lập tức xông tới!

"Năm sau chờ chúng ta xử lý xong chuyện bên này liền qua đó thăm người, người phải ngoan!"

Mira: "Hi hi! Vậy thì ta sẽ đợi người, Mira rất ngoan!"

Điện thoại di động được chuyển cho Dạ Oanh: "Bên viện

ngiên cứu quá vắng vẻ, ta liền đưa Mira về nhà ta đón tết."

Giang Nam cười hắc hắc: "Hiệu quả phục hồi rất tốt, cô ấy đã biết nói chuyện!"

Dạ Oanh: "Hừ, Mira còn có thể làm được nhiều việc, khóa học phục hồi chức năng ước chừng còn vài tháng nữa là kết thúc, đến lúc đó người lại tới đón cô ấy đi!"

Giang Nam không ngừng gật đầu, cười thần bí nói: "Đến lúc đó phát quà cho người!"

Dạ Oanh sửng sốt: "Quà gì?"

"Cho phép người trải nghiệm cảm giác tâm hồn to lớn!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Không khỏi hưng dữ nói: "Ta nhờ vào!"

Nói xong trực tiếp tắt video.

Nhìn Mira đã khôi phục rất tốt, trái tim Giang Nam cũng theo đó buông xuống.

Ăn xong bữa cơm tất niên, Hạ Dao mang về mặt hưng phấn bắt đầu điên cuồng di chuyển pháo hoa từ trong phòng chứa đồ!

Bây đây toàn bộ bãi đất trống trước biệt thự, Chung Ánh Tuyết hóa thân thành bật lửa hình người, một hơi đốt hết pháo hoa!

Đám người đứng trước biệt thự ngửa đầu nhìn bầu trời đêm, từng chùm pháo hoa bay lên không trung, lập tức phát ra tiếng bùm bùm!

Pháo hoa rực rỡ phủ đầy bầu trời đêm!

Chung Ánh Tuyết: "Oa! Cũng đẹp quá rồi! Một ngày hoàn mỹ!"

Hạ Dao: "Hắc hắc! Ta đã nói là đẹp mà đúng không? Nếu có thể được nhìn từ trung tâm chùm pháo hoa hẳn sẽ càng đẹp hơn!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta có thể không hái được trăng sao trên trời cho cá người! Nhưng chjuts nguyện vọng này vẫn có thể thỏa mãn các người!"

"Năm chắc!"

Nói xong ném xiềng xích hư không ra, quẩn quanh eo tất cả mọi người, ở trong tiếng thét chói tai của Chung Ánh Tuyết, thuấn di một cái vọt thẳng lên cao!

Chương 791 -

Đuổi tới giữa trung tâm chùm pháo hoa!

Trên bầu trời cao, Giang Nam giơ tay lên tạo rào cản không gian, hình thành đài quan sát!

Giờ khắc này, mọi người đang ở giữa pháo hoa nổ rộ!

Trước mắt rực rỡ không gì sánh được!

Ánh mắt Hạ Dao sáng ngời, hưng phấn nhảy cẫng lên: "Thật sự được ở giữa! Pháo hoa ngay trước mắt! Quá đẹp, các người nhìn kìa!"

Chung Ánh Tuyết bám lấy rào cản không gian, há cái miệng nhỏ, trong ánh mắt phản chiếu pháo hoa rực rỡ!

"Tiểu Nam! Người vậy mà có thể làm được? Quá giỏi!"

Giờ phút này mọi người thật sự bị pháo hoa nổ rộ trước mắt mê hoặc, Giang Nam nhếch miệng cười xán lạn!

Mọi người đứng trên bầu trời cao, lấy pháo hoa rực rỡ làm nền, chụp ảnh!

Rất nhanh pháo hoa đã kết thúc, tất cả mọi người đều mang vẻ mặt còn chưa thỏa mãn!

Mặc dù pháo hoa chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng nó có thể khắc sâu trong ký ức, ghi nhớ cả đời!

Giang Nam cười nói: "Muốn đi chỗ cao hơn xem thử không?"

Hạ Dao điên cuồng gật đầu: "Muốn! Muốn đi!"

Giang Nam nhét núp vú giả ục ục cho tất cả mọi người, lần nữa mang theo tất cả mọi người xông lên bầu trời!

Cứ lên! Cứ lên cao mãi!

Trên bầu trời đêm không khí mỏng manh, đám người đứng trên rào rào không gian nhìn xuống mặt đất!

Ánh đèn của hàng ngàn hộ gia đình sáng trưng, tạo thành một bức tranh khó quên, trên mặt mỗi người đều mang theo sự rung động!

Không phải ai cũng có thể tận mắt nhìn thấy hình ảnh như vậy, thật sự quá đẹp!

Giang Nam nở nụ cười, nhà nhà đèn đuốc sáng trưng, mà ta cũng có được ngọn đèn gia đình độc nhất vô nhị, thật sự... Quá tốt!

Đây là một đêm đáng nhớ!

Hạ Dao hưng phấn nhanh chóng bắt lấy cánh tay Giang Nam chỉ vào bầu trời: "Cái kia? Nhìn kia! Ngôi sao đó bao rất nhanh! Đó có phải là sao băng không? Mau ước nguyện!"

Giang Nam: ...

"Đó là vệ tinh thông tin liên lạc!"

Hạ Dao: ???

Đám người trở lại biệt thự, canh giữ trước TV xem xong chương trình chào năm mới, sau đó đều trở về phòng ngủ!

Giang Nam gối tay không ngủ được, điện thoại di động đột nhiên sáng lên, là tin nhắn từ Sơn Miêu!

Lạc Thiên Hồng: Ta đã đến cổng trường!

Giang Nam thuận di đi tới trước cửa phòng Chung Ánh Tuyết, muốn gõ cửa nhưng tay lại cứng đờ...

Ngay sau đó, có một giọng nói trong phòng: "Đi đi! Ta sẽ nói với Tiểu Dao, người phải bình an trở về! "

Giang Nam sửng sốt, lập tức cười khổ: "Cái gì cũng không gạt được người, ta đi dạo một vòng ở thủ đô nước Mỹ, qua một thời gian ngắn sẽ trở về!"

Nói xong trở về phòng đeo ba lô nhỏ, trong túi đựng trứng, lại đi vào phòng bếp lấy một túi sủi cỏ, thuận di một cái không còn bóng dáng!

Chung Ánh Tuyết ở trong phòng ngồi trên giường, trong ánh mắt thiêu đốt ý chí chiến đấu hừng hực!

Ta muốn trở nên mạnh mẽ hơn!

Mạnh mẽ đến mức thời gian tới có thể đi theo người đến mọi góc ngách của thế giới!

Trước cửa học viện, Giang Nam đeo ba lô nhỏ đột ngột xuất hiện!

Sơn Miêu mặc áo khoác màu trắng đứng trong tuyết, trên đầu là một lớp bông tuyết!

"Mang cái gì?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Bảo bối! A ~ cho người ăn, vẫn còn nóng!"

Sơn Miêu vẫn luôn bận rộn về chuyện của Bose, năm nay sợ là lại không được yên tĩnh!

Tiếp nhận sủi cỏ mà Giang Nam đưa tới, Sơn Miêu đứng trong tuyết, lấy tay cầm một miếng nhét vào miệng!

"Nha~ thơm! Nhưng sủi cỏ nhà người sao lại trông giống bánh trôi với bánh bao như vậy?"

Giang Nam: "Đừng quan tâm đến những chi tiết này! Người nói xem nó có ngon hay không!"

Khóe miệng Sơn Miêu gợn lên ý cười, lại cầm lấy một cái sủi cỏ nhét vào miệng!

"Ừm, thơm... rộp!"

Nụ cười trên mặt cô đột nhiên cứng đờ!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam thì cười ngây ngô!

3 tiếng sau!

Tại một khu vườn nhỏ ở thủ đô, Dương Kiên mặc áo ngủ mở cửa!

Thấy Giang Nam và Sơn Miêu đứng ở ngoài cửa, trên trán Giang Nam còn có một khối u lớn, Sơn Miêu mặt đen không nói lời nào!

Dương Kiên ngạc nhiên: "Sao khối u trên trán người lại lớn như vậy?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Bên ngoài đường quá trơn, ta không cẩn thận té ngã, trán đụng phải nầm đấm của Sơn Miêu!"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 233!]

Người thật bất cẩn!

Cũng quá biết chọn nơi để đụng phải!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Người bình thường ai lại bọc kim cương trong nhân sỏi cỏ chứ?

Còn có mùi thối? chưa đánh chết người đã là may rồi!

Dương Kiên nhếch miệng cười: "Người ngủ cả rồi! Vào thư phòng rồi nói!"

Trong thư phòng, thần sắc Dương Kiên nghiêm túc: "Ta đều nghe kể lại mọi chuyện, người muốn đi ta cũng không ngăn cản, còn sẽ cung cấp cho người hỗ trợ lớn nhất!"

"Vốn dĩ bên phía chúng ta cũng có ý định tranh đoạt tư liệu phân tích chú văn! Thế nhưng tin tức quá ít, Lý Đạo Thiên cũng không đi được!"

"Mà người thì ta cũng không muốn thả ra, dù sao thả người qua đó nguy hiểm quá lớn, người muốn giết người quá nhiều!"

"Hỏi người một lần nữa, thật sự muốn đi sao? Cho dù người không đi, bên phía chúng ta cũng sẽ dốc toàn lực giúp người cứu Katarina!"

Chương 792 -

Giang Nam cười nói: "Nếu ta không đi, hôm nay ta cũng không đến đây gặp người!"

Dương Kiên trầm mặc, mở con mắt thứ ba, lần nữa nhìn vào Giang Nam!

"Sợ chết sao?"

Giang Nam lau mũi: "Sợ!"

Dương Kiên nở nụ cười: "Sợ chết là tốt rồi! Chỉ sợ người không sợ chết! Bây giờ người mạnh cỡ nào? Nói cho ta biết để cân nhắc! Người đã bao giờ đánh thắng Sơn Miêu chưa?"

Giang Nam cười xán lạn: "Không biết..."

Dương Kiên cười ha ha: "Thấy không Sơn Miêu? Thăng nhóc này nể mặt người!"

Sơn Miêu liếc mắt nhìn Giang Nam một cái, quỷ mới biết tiểu gia hỏa mà năm đó dùng một tay là có thể xách này sao lại trở nên mạnh mẽ như vậy!

Thần sắc Dương Kiên nghiêm túc: "Chuyện cứu Katarina ta sẽ không nói, người tự mình định!"

"Người đến bên kia, nhiệm vụ duy nhất không phải là mang tư liệu phân tích chú văn về, dù sao bên phía nước My cũng có hệ không gian Đạo Thiên!"

"Người qua bên đó... Ừm... Người hiểu mà? Làm loạn! Làm chút chuyện xấu là được!"

"Chúng ta không có được, cũng không thể để cho người khác có được! Người hẳn là giỏi loại chuyện này!"

Đôi mắt Của Giang Nam tỏa sáng: "Chuyện này là chuyên môn của ta! Không chiếm được thì hủy!"

Tóm lại thả ta qua đó chính là để cho ta quấy rối gây chuyện, ghê tởm bọn họ?

Ta quá am hiểu, phụng chỉ làm chuyện xấu?

Người có cần sáng khoái như vậy không?

"Kiên ca! Nhìn không ra nha! Xấu tính? Chắc chắc chắc..."

Dương Kiên mặt đỏ bừng: "Khụ khụ! Nếu có cơ hội lấy được thì nhớ lấy tới tay! "

"Bên phía chúng ta đã an bài người chuẩn bị, tư liệu đều ở trên tay Sơn Miêu! Vốn là không có cơ hội, chỉ là đoạn thời gian trước có một mãnh nhân, chơi cho cục Tinh Thuần nước Mỹ gần hỏng! "

"Chúng ta nhân cơ hội trộm được không ít tư liệu, lúc này mới hiểu được đại khái, có chút chuyện không thể công khai!"

Vẻ mặt Giang Nam chột dạ, toát mồ hôi lạnh!

Mãnh nhân mà Kiên ca nói không phải là ta đó chứ?

Tóm lại liệu trong tay các người vẫn là do ta đi dạo ngang qua cục Tinh Thuần mà trộm ra được sao?

"Vậy Kiên ca, lần sau nếu chúng ta còn cần tư liệu gì, nói với ta một miếng là được, ta quen biết với phía bên kia! Ta hay luôn đi dạo!"

Dương Kiên: ???

Từ khu vườn nhỏ đi ra, Giang Nam không chậm trễ, cùng Sơn Miêu đến sân bay thủ đô, bay thẳng đến nước Mỹ!

Trên máy bay, Giang Nam nghiêm túc nhìn vào tài liệu điện thoại di động, cau mày!

Hiện tại Bose đã chạy trốn được một đoạn thời gian!

Bình thường mà nói, loại sinh mệnh cấp cao như Bose muốn thoát ra là quá dễ dàng!

Nhưng không biết vì sao, con Bose này trộm tư liệu phân tích chú văn xong vẫn quanh quẩn ở gần khu vực thủ thị, hơn nữa thỉnh thoảng lại xuất hiện!

Điều này cũng đã hấp dẫn vô số thế lực muốn mượn cơ hội bắt được thể Bose, càng muốn có được tư liệu phân tích chú văn trong tay nó!

Những tổ chức giống như hội Quang Minh, Bạch Sa, tổ Hoa Anh Đào, Liên Minh Bàn Tròn! Gia tộc Vikings các kiểu!

Đây đều là thế lực có tầm ảnh hưởng tương đối lớn trên quốc tế, còn có một ít thế lực thứ cấp cũng tham dự vào!

Cũng muốn chia một chén canh!

Càng đừng nói đến lực lượng bản địa của nước Mỹ, hiện tại thủ đô loạn thành một nồi cháo!

Một đám ác lang nhìn chằm chằm hai khối thịt, một là tư liệu phân tích chú văn, một là chìa khóa!

Sơn Miêu nhìn Giang Nam gãi đầu, không khỏi cười trộm: "Hiện tại biết phát sầu rồi sao? Người định làm gì?"

Giang Nam khép tư liệu lại, cười hắc hắc: "Năm nay ta ăn sủi cảo đã ăn được 11 đồng! Nhất định là muốn làm giàu!"

"Cái khác ta có thể không được, nhưng phương diện làm chuyện xấu này ta vẫn có kinh nghiệm phong phú, trước cứu người, sau đó nói sau!"

Sơn Miêu liếc mắt một cái, sao cứ cảm thấy đáng vẻ của người đang rất kiêu ngạo!

Ngồi trên máy bay mười mấy tiếng đồng hồ, ngủ bù một giấc trên đó.

Khi đến thủ đô, Giang Nam và Sơn Miêu đã chuyển sang tiếng Anh, cả hai đội mũ và đeo khẩu trang, rất khiêm tốn!

Bắt taxi đi thẳng đến khách sạn Hoàng Gia, bởi vì thời hạn 48 giờ mà Zenbon Sakura cho đã không còn nhiều!

Ngồi trên taxi, nhìn ra hai bên đường phố, có rất nhiều nơi đã kéo dây an ninh!

Có cửa hàng bị nổ tung, khách sạn đang cháy, thậm chí Giang Nam còn nhìn thấy hai linh võ giả cấp Hoàng Kim đang đuổi bắt, từ trên nóc nhà lướt qua!

Không biết bao nhiêu thế lực chiếm giữ ở thủ đô, xung đột tùy thời đều phát sinh!

Giang Nam ngạc nhiên: "Tất cả mấy chuyện này đều phát sinh ngay trên đường phố? Cũng không ai quản lý sao?"

Sơn Miêu có chút kiêu ngạo nói: "Không phải quốc gia nào cũng có an ninh!"

Hơn nữa trước mắt thế cục ở thủ đô này, cũng không có cách nào quản được!

Đáy lòng Giang Nam đại khái có chút hiểu!

Vừa đến khách sạn Hoàng Gia rồi xuống xe, trong đại sảnh đã

có không ít linh võ giả mặc âu phục, mang giày da đeo kính râm
canh giữ, cảnh giác cao độ!

Kẻ thấp nhất là Hoàng Kim! Nhìn vẻ ngoài cũng là là người tổ
Hoa Anh Đào!

Xem ra Zenbon Sakura đã biến nơi này làm sào huyệt!

.....

Chương 793 -

Ngay lúc này, trong phòng 503!

Katarina vẫn bị trói vào ghế đầu, giờ phút này lại vùi đầu vào ngực mình, nước mắt chảy ròng ròng!

Toàn bộ căn phòng tràn ngập hương thơm nồng đậm!

Rokka ngồi xổm trong bồn tắm, ôm đầu gối khóc không ngừng: "Ô ô ô ~ thật thối a! Hôi thối cả một đường! Sakura, người giúp ta tẩy nó đi! Ọe

Cô bi thương đến mức nôn mửa!

Zenbon Sakura quỳ gối trong bồn tắm, cầm hai chai sữa tắm vặn ra toàn bộ bôi lên người Rokka!

Dưới mũi cầm hai cây tăm bông: "Ọe~"

"Đã tẩy mấy tiếng rồi! Còn hôi thối như vậy sao? Hẳn ném người vào hố phân để nghiêm khắc ép cung sao?"

Rokka khóc ròng

"Người đừng nói nữa mà!"

Zenbon Sakura nhảy ra khỏi bồn tắm, vội vàng ngửi ngửi trên người mình, vẻ mặt ghét bỏ: "Trên người ta đều bị người nhiễm mùi hôi thối!"

"Nếu không người về nước đi! Nếu người còn ở trong phòng, con tin sẽ bị người thối chết!"

"Hồi thối quá! Tổ Hoa Anh Đào không cần người, ọe~"

Rokka: !!

Cô lao ra ôm lấy đùi Zenbon Sakura khóc nói: "Đừng mà! Sakura - chan!"

.....

Giang Nam vừa mới vào đại sảnh, một người đàn ông kính râm liền nghênh đón!

"Giang Nam đúng không? Tổ trưởng đã chờ đợi người từ lâu! Chờ ta thông báo..."

Giang Nam bĩu môi: "Còn phiền toái như vậy?"

Nói xong eo thon nhỏ ôm Sơn Miêu thuận di không còn bóng dáng!

Trong nháy mắt tiếp theo, thân thể đột ngột xuất hiện trong phòng 503!

"Ta đến đối người với người. À..."

Chỉ thấy Zenbon Sakura cùng Kojima Rokka cả người thấm ướt, trên người đều là bọt biển đứng bên cạnh bồn tắm!

Rokka còn ôm đùi Zenbon Sakura, ánh mắt hai người hoảng sợ nhìn chăm chăm Giang Nam trực tiếp hóa đá!

Không khí trong phòng rơi vào sự tĩnh lặng chết chóc!

Giang Nam: A hô hô~

Liền lấy tốc độ ánh sáng lấy điện thoại di động ra, nhắm ngay hai người chụp liên tục 30 nhịp!

Zenbon Sakura: !!

"Giang Nam! Người chết đi!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

"Không gian hủy diệt!"

Cả người Giang Nam đột nhiên nổi cả da gà, kéo Sơn Miêu trong nháy mắt biến mất!

"Rầm!"

Không gian trong vòng bán kính 300 mét bị hỏng như một tấm gương!

Cùng với tất cả các thứ bên trong, đều bị xé nát không thương tiếc!

Sau một tiếng nổ lớn, các bức tường bên trái từ tầng 1 đến tầng 17 của khách sạn Hoàng Gia sụp đổ hoàn toàn! Vụn vỡ thành cặn bã!

Giang Nam lôi kéo Sơn Miêu lại đột ngột xuất hiện phía sau Zenbon Sakura!

"Tạch tạch tạch tạch tạch!"

Ánh đèn flash từ điện thoại liên tục nhấp nháy!

Zenbon Sakura nóng nảy: "A a a a! Người còn dám chụp!... Phi! Người xong rồi! Chờ đấy!"

Nói xong liền mang theo Rokka cùng thuận di không thấy bóng dáng, hiển nhiên đã mặc quần áo!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Hệ không gian khó chơi tới cỡ nào cô hiểu rõ nhất, cho dù mình là Kim Cương, muốn bắt được Giang Nam cũng không phải chuyện một sớm một chiều!

Nếu cứ tiếp tục đánh như vậy, con hàng này tuyệt đối sẽ lấy điện thoại di động quay video a!

Mà giờ phút này, Sơn Miêu lại nhìn vách tường khách sạn cơ hồ bị Zenbon Sakura đào vỡ, da đầu tê dại!

Cường giả hệ không gian! Khủng khiếp như vậy!

Mà ánh mắt Giang Nam lại rơi vào trên người Katarina bị trói ở trên ghế!

Không gầy, chỉ là có chút tiều tụy, thoạt nhìn bộ dáng không bị ngược đãi gì.

Một phát thuận di đi qua, cởi trói cho cô: "Này, đại mỹ nữ! Lâu lắm rồi không gặp!"

Trong nháy mắt Katarina nhìn thấy Giang Nam, trong đôi mắt đẹp phát ra hào quang sáng ngời, nhưng lại vẻ mặt lo lắng!

"Giang Nam! Người đi đi, không thể để cho cô ta lấy chìa khóa, ta chết! "

"Đưa chìa khóa cho Bạch Sa, nếu không cô Linda và bọn nhỏ trong viện phúc lợi đều..."

Không đợi Katarina nói xong, bàn tay Giang Nam đã rơi trên đầu cô, nhẹ nhàng vuốt ve.

"Để ta, giao cho ta xử lý là được rồi!"

Katarina ngơ ngác nhìn khuôn mặt tươi cười của Giang Nam, thế giới phẳng phất như trở nên yên tĩnh!

Gánh nặng đè nặng không thở nổi của mình phảng phất trong khoảnh khắc tan thành mây khói!

Nước mắt rớt cuộc không nhận được mà trào ra.

"Ô ~ ta có thể dựa vào người sao?

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Người hoàn toàn có thể dựa vào ta!"

Katarina khịt khịt mũi, trái tim tan chảy!

Hắn từ xa chạy tới Hoa Hạ, vượt qua nửa địa cầu, nhảy vào hồ lửa này, chỉ vì cứu mình sao?

Trái tim cô đều bị nuốt chửng hoàn toàn bởi xúc động mãnh liệt!

Chỉ thấy Katarina nắm lấy cánh tay Giang Nam nhanh chóng đứng dậy, liền hôn về phía khuôn mặt Giang Nam!

Giang Nam: Ah, cái này ...

Một phát tựa hồ không đủ, nâng khuôn mặt Giang Nam, hóa thân thành chim gõ kiến!

"Moah! Moah! Moah!"

Giang Nam kinh hãi, người lại làm thật, ngay lúc này? Không thể lén lút hơn một chút sao!

Sơn Miêu: !!

"Này này! Người đang làm cái gì vậy? Không được! Không cho phép hôn!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Hai tay trực tiếp đâm vào giữa hai người, một tay che trên mặt Giang Nam, một tay đẩy Katarina!

Nhưng hoàn toàn không ngăn được sự tiến công của chim gõ kiến!

Zenbon Sakura mang theo Rokka hai mắt phun lửa đột ngột xuất hiện trong phòng!

Cô đã thay quần áo!

Chương 794 -

Trên mặt Rokka còn mang theo dấu hồng chưa phai đi!

"Các người làm gì vậy? Đây là lãnh địa của ta!"

"Rầm!"

Linh áp cấp Kim Cương ầm ầm khuếch tán, xen lẫn lực lượng không gian vận vẹo nồng đậm!

Cơ hồ khiến tất cả đồ đạc trong phòng đều nghiêng nát, vỡ vụn!

Giang Nam giơ tay lên một cái, rào cản không gian ngăn cản trùng kích, nhưng rào cản không gian cũng bị đánh ra vết nứt trải rộng!

Hệ không gian cấp Kim Cương tuyệt đối không phải chuyện đùa!

Giang Nam vẻ mặt ghét bỏ: "Địa bàn của người thật thối!"

Zenbon Sakura tức giận rằng, con mẹ nó thật thối!

Còn không phải do người sao?

Nhưng vẫn thuận di bên cạnh ba mét, rời xa Rokka!

Không được, không thể tiếp tục chuyện này, bằng không quá mất mặt cho tổ Hoa Anh Đào!

Rokka khóc ròng!

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi lại khóc lớn hơn!

Zenbon Sakura híp mắt nói: "Người đã nhận được người, hoàn hảo không tổn hao gì trả lại cho người! Chìa khóa đâu? Đưa chìa khóa đây!"

Cô căn bản không sợ Giang Nam thuận di chạy trốn linh tinh!

Giang Nam nhếch miệng cười, giơ tay lấy chìa khóa ra ném qua: "Đây~"

Zenbon Sakura giơ tay lên tiếp nhận, vẻ mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới Giang Nam dễ dàng giao ra như vậy?

Katarina vẻ mặt rối rắm, muốn nói cái gì đó, nhưng vẫn không nói ra miệng.

Giang Nam cười trộm hắc hắc, người muốn thò cho người, dù sao thứ đồ chơi này ta có rất nhiều!

Zenbon Sakura lập tức gọi người đi xác minh.

"Tổ trưởng! Là thật, đích thật là chìa khóa dùng để phá giải chương trình bảo mật tư liệu phân tích chú văn, có thể chống lại tin tức chúng ta lấy được, chưa từng bị người động!"

Trên mặt Zenbon Sakura không khỏi vui vẻ: "Người ngược lại nói lời giữ lời!"

Giang Nam vỗ ngực: "Người làm ăn mà! Cần có uy tín! Vậy thì ta đi đây!"

"Chờ đã! Người đi đâu? Xóa hình rồi mới được đi! "

Zenbon Sakura nói xong vỗ vỗ tay! Cửa phòng bị đập văng ra!

Hơn trăm người đàn ông đeo kính râm từ trong hành lang vọt vào, lần lượt đều là Hoàng Kim!

"Tổ trưởng! Các người đã làm gì vậy? A~ Thật thối!"

"Oa ~ ai đã đại tiện trong phòng này?"

"Nhà vệ sinh phát nổ?"

"A~ Kiểm chút tiền thật không dễ dàng!"

Đám đàn ông đeo kính râm vừa mới vọt vào phòng, hình thành vòng vây, lúc ấy liền nôn mưa, nôn mưa điên cuồng!

Hình ảnh vốn rất nghiêm túc sụp đổ ngay tại chỗ!

Hai má Zenbon Sakura đỏ lên, mặt mũi có chút không nhịn được, thật xấu hổ...

Nhưng vẫn nói: "Đừng nghĩ là người có thể thoát khỏi, bắt người thì có thể có chút khó khăn! Nhưng nếu ta đã một lòng muốn giữ người, hai người phụ nữ bên cạnh người tuyệt đối không mang đi được!"

Giang Nam chu môi: "Xóa thì xóa!"

Nói xong mở album trước mặt Zenbon Sakura, nhấp vào từng ảnh, xem say sưa, còn thỉnh thoảng phát ra tiếng "Chặc chặc chặc"!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

"Người nhất định phải xóa từng ảnh một? NNNguoiw không thể chọn xóa hàng loạt sao?"

Cô sắp bùng nổ! Còn thưởng thức trước mặt ta?

Giang Nam nhún nhún vai: "Được rồi! Nghe người!"

Nói xong xóa hàng loạt, một tấm cũng không chừa lại, Zenbon Sakura lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng về mặt hồ nghi, Giang Nam sao lại phối hợp như vậy chứ?

Không mặc cả chút nào? Cũng không giống như tính cách của hẳn ta!

Chẳng lẽ bởi vì sợ ta, là vì sợ hãi sao?

Hừ! Cũng đúng, tuy rằng đều là hệ không gian, nhưng Kim Cương cùng Hoàng Kim cũng không phải chênh lệch một chút!

Giang Nam im lặng: "Ta có thể đi rồi sao?"

Zenbon Sakura híп mắt nói: "Chờ đã! Ta không nói là để người đi!"

Giang Nam im lặng: "Người còn muốn gì nữa?"

"Đem những thứ đáng giá trong không gian dị độ của người giao ra!"

"Nếu ta hài lòng, tâm tình tốt, nói không chừng liền thả người đi!"

Giang Nam cuồng nộ, tức giận mắпg chửi, phun ra nước bọt ra cách đó ba mét!

"Người chơi xấu! Cho dù ta có lấy ra thứ gì, người cũng đều muốn mạng ta! Là người cần phải giữ chữ tín!"

Nhưng mà trong lòng đều vui vẻ điên rồi!

Ha ha ha ha ha! Sợ hãi một đường, rốt cục cũng chịu đánh cướp ta, ông trời không phụ lòng người!

Cướp đi! Cướp ta đi!

Zenbon Sakura: "Ha ha~ Ta chơi xấu thì người có thể làm gì ta? Chỉ cần xem người muốn tiền! Vẫn là muốn mạng của hai người bọn họ!"

Giờ phút này vẻ mặt Katarina khó xử, nhìn bộ dáng Giang Nam vì mình chịu thiệt, trong lòng đều là khó chịu!

Toàn bộ quá trình Sơn Miêu không có biểu hiện!

Diễn xuất! Tiếp tục!

Quen biết hẳn đã lâu, cũng chưa từng thấy hẳn chịu thiệt thòi bao giờ!

Giang Nam cắn răng: "Được! Ta đưa!"

Nói xong lấy ra một quả sầu riêng kim cương từ trong không gian dị độ, vẻ mặt không nỡ ôm vào trong ngực!

Zenbon Sakura đều nhìn ngây người.

Chúa ơi, cái này... Một khối kim cương có kích thước đầu người? Lại còn tinh khiết như vậy? Ánh sáng lấp lánh câu dẫn lòng người!

Nó đáng giá bao nhiêu? Tuyệt đối là vô giá!

"Người thật đúng là có thứ tốt a! Lấy nó ra!"

Giang Nam mang vẻ mặt đau đớn đưa tới, hai tay Zenbon Sakura tiếp nhận, vừa muốn lấy, lại bị Giang Nam gắt gao bắt lại!

"Người tới lấy!"

Nói xong một phen đoạt lấy, đặt ở trước mắt cẩn thận thưởng thức, càng nhìn càng thích, con gái hoàn toàn không có sức kháng cự với những thứ lấp lánh có được hay không?

Chương 795 -

Trong nháy mắt bị Zenbon Sakura cướp đi, Giang Nam cũng đã vụng trộm ấn cuốn quả!

"Còn nữa không?"

Ánh mắt Giang Nam né tránh, nắm chặt ngón tay: "Không... Không, chỉ có một!"

Zenbon Sakura trừng mắt: "Người nói dối! Lấy hết ra cho ta! Nếu không ta giết hai người bọn họ!"

Giang Nam vội vàng nói: "Được được được! Ta đưa hết cho người! Đừng bắt bọn họ!"

Nói xong không ngừng móc sào riêng kim cương từ trong không gian dị độ!

Lấy ra một cái liền ấn vào cuống quả! Chỉ mười mấy giây đã móc ra 108 quả!

Giờ khắc này tất cả mọi người trợn tròn mắt!

Không nhầm đó chứ? Hơn 100 khối kim cương có kích thước bằng đầu người? Con mẹ nó!

Nó có bao nhiêu carat? Giang Nam chính là kho tàng mà!

Zenbon Sakura cũng có chút hưng phấn, không nghĩ tới thật sự có thể cướp ra nhiều thứ tốt như vậy từ trên người Giang Nam!

Cho dù nhiệm vụ lần này thất bại, chỉ riêng những khối kim cương này cũng đủ để tổ Hoa Anh Đào kiếm được một khoản tiền

lớn!

"Nhanh lên! Mọi người mau cầm nó lên xem có phải là kim cương không?"

Đám đàn ông đeo kính râm đã sớm nhìn không được, nhao nhao cầm lên đặt ở trước mặt thưởng thức!

"Cồg! Tê ~ chỉ với độ cứng này không cần phải nói! Chính là một khối kim cương!"

"Cái này cũng quá tinh khiết a! Chỉ riêng viên này đã có thể bán được giá trên trời!"

"Tiểu tử này quá giàu có! Tổ trưởng! Người lại cướp hẵn đi!"

"Sao ta lại nghe thấy có âm thanh gì đó trong kim cương?"

"Vậy sao? Ta không nghe nha!"

Zenbon Sakura nghi hoặc, không khỏi cầm lấy sầu riêng, áp sát tai vào cẩn thận lắng nghe!

Giờ phút này Giang Nam đã sớm lui đến bên cạnh Sơn Miêu cùng Katarina, trong lòng yên lặng đếm giây!

"3! 2! 1! Chạy!"

Trong nháy mắt Giang Nam dẫn người đi không còn bóng dáng!

"Này..."

Zenbon Sakura vẻ mặt tò mò: "Mẹ nó? Thực sự có âm thanh!"

Lập tức ánh mắt ngưng tụ: "Giang Nam? Muốn chạy? Ta xem người đi đâu..."

"Đùng!"

Sầu riêng kim cương đang đặt bên tai để lắng nghe đột nhiên phát ra âm thanh nổ tung!

Trong nháy mắt!

Sầu riêng kim cương đang cầm trong tay đã nổ tung!

Mũi nhọn kim cương phát ra động năng kinh người, liên tiếp mang theo thịt quả vàng ối, sền sệt bắn ra bốn phương tám hướng!

Zenbon Sakura ở gần nhất tự nhiên trở thành khu vực bị ảnh hưởng nặng nề!

Nhưng cho dù là gai kim cương, cũng chỉ để lại một chút hồng ấn trên người cô, hơi đổ máu!

Nhưng lại bị thịt quả sầu riêng bắn tung tóe làm cho tái mặt!

Không riêng gì cô!

Rokka ở một bên, hơn trăm người đàn ông mang kính râm đều bị văng tung tóe, bị mũi kim cương bắn tới đổ máu!

Thoáng chốc, toàn bộ căn phòng phảng phất như bị ấn nút ngừng động, hóa đá tập thể!

Nó phát nổ à?

Khối kim cương nổ tung?

Zenbon Sakura nổi giận!

"Giang Nam! Ta mẹ nó giết người anh! Phải giết chết người ~"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Sắc..."

Zenbon Sakura bật mũi điên cuồng nôn ra, thuấn di một cái liên đuổi theo!

Thuấn di của cô xa xa không phải Giang Nam có thể so sánh được!

Nhưng mà chân trước của Zenbon Sakura vừa đi, ánh mắt của một đám đàn ông mang kính râm không khỏi rơi vào 108 khối kim cương trong phòng !

"Má ơi nó ồ ~ ném ó! Chạy đi! Cái ày....."

"Đùng đùng đùng đùng đùng!"

Liên tiếp tiếng nổ vang lên, trong phòng có vô số mũi nhọn kim cương điên cuồng bắn ra, xen lẫn vô số thịt quả kim hoàng!

"Á á! Nó nổ! Tất cả đều phát nổ tung! Ọe ọe! Thối chết đi!"

"Đây là loại vũ khí sinh hóa mới sao? Thật kinh khủng!"

"Đau đau đau! Đều nổ đâm ta, ọe ~"

"Ta chết mất! Bây giờ nghĩ việc còn kịp sao? Ta không cần bảo hiểm nữa!"

"Ọe ọe ! Cứu ta ~ Sakura - chann! Sakura..."

108 quả sấu riêng kim cương hoàn toàn phát nổ trong phòng.

Đám đàn ông mang kính râm thiếu chút nữa chết tại chỗ, bị gai nhọn kim cương bắn vào cả người thủng lỗ không nói, còn phải chịu đựng công kích thịt quả cùng mùi hôi thối!

Mặc kệ người Hoàng Kim hay Bạch Kim, có dị năng gì, người thấy mùi đều nôn!

Mấy người đàn ông đeo kính râm bị sàu riêng nổ chết tại chỗ!

[Giá trị oán khí từ Matsushi Jiro + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Kudo Yamai + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Rokka mờ mịt luống cuống đứng ở trung tâm căn phòng, bị thịt quả bọc thành màu vàng!

Hoàng hoa đại khuê nữ chính là chỉ cô!

Toàn thân vàng ố, chỉ còn lại một sợi tóc vểnh lên vẫn kiên cố như trước!

Hai mắt nhắm lại, hai chân trượt một cái, hôn mê tại chỗ!

Người đàn ông đó! Quả nhiên là ma quỷ!

.....

Zenbon Sakura thuấn di vọt lên bầu trời, hai mắt phun lửa, cả người đều phát điên!

"Con mẹ nó! Người đâu rồi? Sao lại không cảm nhận được không gian dao động?"

"Giang nam! Người đi chết đi! Đi chết đi đi chết đi!"

"Ah ah ah! Ọe ọe~"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Toàn bộ quá trình cô đều bị Giang Nam dắt mũi thì không nói.

Cuối cùng còn bị hố một phen!

Cô đều bị tức giận nổ tung, nhưng dù thế nào cũng không cảm

ứng được dao động của Giang Nam khi sử dụng dị năng không gian!

Nhìn xuống cũng căn bản không nhìn thấy bóng người Giang Nam!

Chương 796 -

Trong khi đó, ở ngã ba quảng trường!

Giang Nam vừa khiêng Katarina trên vai, một kẹp nách Sơn Miêu, phía sau mang ba lô nhỏ, điên cuồng tăng tốc ở trên nóc nhà!

Dép lê ở trên người, hai chân tựa như phong hỏa luân!

"Phụt ha ha ha ha ha! Chết đi!"

Vì sao không cảm nhận được dao động không gian sao?

Bởi vì lão tử căn bản không có dùng tới!

Dị năng giả hệ không gian khi sử dụng linh kỹ không gian trên phạm vi lớn, khoảng cách không tính là quá xa, giữa hai bên sẽ có cảm ứng!

Dưới tình huống khoảng cách gần như vậy, thuận di cũng sẽ bị cảm ứng được!

Giang Nam mới không ngốc đến mức dùng thuận di để chạy trốn!

Giờ phút này Sơn Miêu bị Giang Nam kẹp ách nhẹn không được cười trộm!

Bộ dạng này của người cực kỳ giống giấy đưa con nít ranh sau khi đốt pháo quay đầu chạy như điên a!

Người có cần vui vẻ tới như vậy không?

Katarina thì khiếp sợ khi chứng kiến toàn bộ quá trình, thật sự

từ đội Hoa Anh Đào chạy ra?

Này, này!

Làm thế nào mà người lại chạy nhanh như vậy chỉ với một đôi dép!

Bê phía Giang Nam đảo mắt liền không thấy bóng dáng!

Zenbon Sakura thuận di một cái rơi xuống đường cái!

Ánh mắt trùng như chuông đồng ~ đảo mắt nhanh như chớp ~ điên cuồng tìm kiếm bóng dáng Giang Nam ~

Một luồng gió nhỏ thổi qua, toàn bộ ánh mắt của mọi người trên đường hoảng sợ nhìn Zenbon Sakura!

"Ồ ~ Darling! Thối chết người!"

"Thật ghê tởm! Ọe ~ Pho! Trên người cô ta dihs thứ gì vàng vàng kia, là cứt sao?"

"Tuyệt đối là cứt rồi, gặp quỷ, sao cô ta lại có thể dính cả một thân?"

"Trồng cây chuối đại tiện? Chắc chắn là vậy rồi! Sao lại có đăm mê này chứ!"

Trong lúc nhất thời mọi người bịt mũi nghị luận sôi nổi, ánh mắt nhìn về phía Zenbon Sakura phải nói là vô cùng ghét bỏ!

Zenbon Sakura nổ tung, thuận di một cái vọt tới, xách thanh niên tóc vàng kia tức giận nói: "Người đánh rắm! Ta không phải bị dính cứt! Cái này... Cái này... Dù sao cũng không phải cứt!"

"Người mới ghê tởm!"

Thanh niên tóc vàng: Ọe

Sau khi bị Zenbon Sakura đến gần, mùi hương càng nồng, lúc này liền nôn ra!

Bánh sandwich vừa ăn đều nôn ra hết lên người của cô ...

Zenbon Sakura điên rồi: "Người còn nôn! Không được nôn! Không được ói ta bốc mùi! Ọe

Thanh niên tóc vàng vẻ mặt hoảng sợ, người không cho ta nôn, chính người còn nôn?

"Ọe~"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

"Người còn nôn! Người có tin ta giết gười không? Trên người ta căn bản không phải..."

Giờ phút này, thanh niên tóc vàng đã trợn trắng mắt sùi bọt mép, bị mùi hôi làm ngất đi!

Zenbon Sakura liề ném hấn xuống đất, tức giận dậm chân!

Giờ phút này, đám người trên đường đều cách xa cô, ghét bỏ chết đi!

"Ọe ~ thật ghê tởm, dihs cả một thân còn không cho nói! Quá bốc mùi!"

"Thật bạo lực! Cô nương ày khẩu vị thật nặng, sao có thể chơi dơ hư vậy chứ!"

"Còn giải thích? Giải thích chính là che dấu, ọe ọe"

Zenbon Sakura cắn chặt răng nanh, mặt vừa xanh vừa đỏ!

Đối với con gái mà nói, không có chuyện gì đáng xấu hổ hơn là bị người qua đường vừa nhìn liề nôn ra!

"A! Không phải!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Căn bản không đợi được, cô tức giận dậm chân, thuấn di một cái không còn bóng dáng!

Vừa trở về phòng, cô đã bị một màn trước mắt dọa sợ!

Hơn trăm người đàn ông đeo kính râm nằm ngổn ngang trên mặt đất sùi bọt trắng, vách tường phòng bị bắn thành rây!

Rokka đã bị chôn vùi trong từng mảng vàng ố vàng, chỉ lộ ra một sợi tóc vểnh!

Zenbon Sakura: "Oe oe~"

Cô quỳ trên mặt đất điên cuồng nn ọe một trận, nước mắt chảy ròng ròng!

Tĩnh lại, người phải mạnh mẽ lên!

Bằng không tổ Hoa Anh Đào đều bị đoàn tiêu diệt a! Cô vẫn chưa bắt đầu đánh cướp!

Giang Nam! Trong lòng bốn cô nương chỉ còn lại sát ý đối với người a!

Dù có mất mạng, ta cũng muốn giết người a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Hiện tại!

Một con hẻm nhỏ, Sơn Miêu mở linh kỹ, giống như một cây cột điện sừng, khuôn mặt có chút nóng lên!

Giang Nam ôm eo cô, bả vai chống trênbụng cô, điên cuồng

mài dép một trận, dưới chân bốc khói!

"Còn bao lâu nữa mới có thể mài xong?"

Katarina ngồi xổm trên mặt đất, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm dép lê không ngừng!

"Còn một chút nữa! Cố lên! Người làm được mà!"

Lại mài hơn mười phút, Giang Nam đầu đầy mồ hôi đứng thẳng dậy: "Hô ~ cuối cùng cũng xong!"

Ba người cũng theo đó thở dài một hơi, tuy rằng không biết tổ Hoa Anh Đào bên kia thế nào, ít nhất không đuổi theo!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Chúng ta phải làm gì tiếp theo?"

Giang Nam xoay người hỏi: "Chuyện gì đã xảy ra với cô Linda ở viện phúc lợi mà cô vừa nói? "

Ánh mắt Katarina ảm đạm: "Không thể làm phiền người nữa, chuyện này ta..."

Giang Nam trừng mắt: "Đại mỹ nữ!"

Thân thể Katarina run lên, vẻ mặt bất lực nhìn Giang Nam, hốc mắt đã bị lệ quang lấp đầy!

"Bạch Sa phái chúng ta đi trộm chìa khóa, mưu tính mấy tháng, khơi thông các loại quan hệ, lúc này mới trộm chìa khóa từ khu 53!"

"Đội nhóm đi cùng ta đã chết toàn bộ, Tiểu Bạch, Hắc Tinh, Mạch Mạch đều... Ô ô~"

Chương 797 -

"Sau khi mọi chuyện bại lộ, thế lực các quốc gia đều tới bắt ta, ta từ khu 53 một đường chạy về bên này!"

"Bạch Sa sợ ta phản bội đưa chìa khóa cho người khác, đem đám nhỏ trong viện phúc lợi, còn có cô Linda đều khống chế, bọn họ còn cho cô Linda uống thuốc tâm thần!"

"Nói ta không mang về được chìa khóa liền giết chết tất cả!"

Giờ khắc này Katarina rơi nước mắt, thế nào cũng không ngừng, nói chuyện đều mang theo rung động.

"Lúc trước bị chặn ở Vegas, ta bị thương, sợ sau khi bị bắt thì làm mất chìa khóa, thật sự không còn cách nào liền gửi cho người! Ta không tin được ai ngoài người!"

"Sau đó may mắn trốn thoát, vừa đến bên này, tính toán đi tìm người sau đó lại về nước, đã bị người phụ nữ kia bắt..."

"Hiện tại chìa khóa không còn, ô ô ~ ta thật sự không biết phải nên làm sao bây giờ!"

Katarina che mặt ngồi xổm trên mặt đất không ngừng nức nở, tâm tình cơ hồ sụp đổ!

"Có đôi khi ta thật sự rất muốn chết đi, ít nhất ta đã cố gắng hết sức để làm mọi chuyện, không có lỗi với cô Linda và bọn nhỏ. Ô ô ô ~"

Katarina vừa nức nở, vừa nói đứt quãng.

Thế lực Bạch Sa ở Nga rất lớn, hàng năm đều tới viện phúc lợi

lựa chọn đứa nhỏ có tư chất không tệ để bồi dưỡng!

Katarina vốn xuất thân từ viện phúc lợi!

Đối với cô mà nói, điều duy nhất khiến cô lo lắng chính là viện phúc lợi, còn có cô Linda đã một tay nuôi lớn cô!

Cô đã dành rất nhiều tiền mà mình kiếm được từ Bạch Sa trong những năm qua để quyên góp cho viện phúc lợi.

Tuy rằng chỉ dùng mấy câu đã nói ra mọi chuyện từ đầu đến cuối, nhưng Giang Nam lại có thể nghe ra, mấy tháng nay Katarina đã khó khăn cỡ nào!

Giang Nam cười hắc hắc, ngồi xổm xuống, duỗi lòng bàn tay ra: "Nhìn đi! Đây là cái gì?"

Katarina kinh ngạc nhìn chìa khóa nằm trong lòng bàn tay Giang Nam!

"Cái này... Chìa khóa? Cái mà người đưa cho nhóm Sakura là giả?"

Ngay cả Sơn Miêu cũng mang vẻ mặt ngạc nhiên, sao lại có hai chìa khóa?

Giang Nam cười nói: "Thật sự! Cái trong tay ta cũng là thật, chỉ là ta sửa một chuỗi ký tự mã lệnh, chìa khóa cũng không cách nào cởi bỏ chương trình bảo mật!"

"Thứ đồ chơi này ta có rất nhiều!

Nói xong lại móc ra một nắm lớn!

Katarina ngây dại, người quả nhiên là tới để bán hàng!

Sao người là có nhiều như vậy được chứ?

Lại nói ký tự trong khóa bảo mật nói dối là có thể đổi được sao?

Lời người nói ra sao nghe có vẻ dễ dàng như vậy chứ?

Sơn Miêu cũng không nghĩ tới, trước khi Giang Nam tới thể mà đã chuẩn bị nhiều như vậy!

"Nhưng nếu bọn họ phát hiện là giả..."

Giang Nam có chút đắc ý: "Trước khi có được tài liệu phân tích chú văn, bọn họ căn bản không có cách nào dùng thử, ai biết là giả được chứ?"

"Ta nói nó là hàng thật thì nó sẽ là hàng thật!"

"Hơn nữa cho dù biết là giả, lại có thể làm gì ta? Hiện tại ta mới là người duy nhất có thể mở tư liệu phân tích chú văn!"

Ánh mắt Sơn Miêu sáng lên nhìn Giang Nam, chìa khóa hình người đây sao?

Trong mắt Katarina tràn đầy chờ mong: "Vậy phải dùng chìa khóa đổi với Bạch Sa để đổi lấy cô Linda và bọn trẻ sao? Bọn họ hứa với ta..."

Giang Nam naanng khuôn mặt của Katarina, vẻ mặt nghiêm túc: "Đừng ngây thơ như vậy đại mỹ nữ!"

"Người làm nghề này, hiểu rõ hơn so với bất kỳ ai! Bắt người khổng lồ chế quân cờ làm việc là thủ đoạn phổ biến!"

"Người cầm chìa khóa đi tìm Bạch Sa thử xem? Tay trước lấy được chìa khóa, chân sau liền giết chết người, về phần đám người cô Linda càng đừng nghĩ nữa!"

Sơn Miêu gật gật đầu: "Càng quan tâm càng loạn! Người đừng tự lừa mình nữa!"

Katarina cắn chặt môi dưới!

Mình làm sao có thể không hiểu được?

Nhưng miễn là có một chút hy vọng, vẫn sẵn sàng thử!

Giang Nam kéo Katarina dựng thẳng một ngón tay lên: "Nguyên tắc đầu tiên khi làm chuyện xấu! Luôn nắm giữ quyền chủ động của mọi thứ trong tay mình!"

"Để cho Bạch Sa chấp nhận điều kiện của bản thân, mà không phải bản thân nghe điều kiện của bọn họ, việc này giao cho ta!"

Katarina ôm chặt cánh tay Giang Nam, hai mắt lấp lánh: "Ta nghe lời người!"

Sơn Miêu một bước vọt lên, tay lập tức che giữa mặt hai người, hung hăng trừng Katarina một cái!

Đừng nghĩ là ta không biết người định hóa thân gõ kiến chim!

Nhưng Mà Giang Nam lại nhân cơ hội duỗi đầu, hướng về phía mu bàn tay Sơn Miêu hôn một phát!

"Chụt!"

Sơn Miêu bị dọa rút bàn tay về nhanh như chớp, vội vàng lau vào quần áo của mình, ánh mắt đã có thể giết người rồi!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

1 tiếng sau!

Trước cửa một căn hộ cao cấp ở khu hậu thành, Giang Nam liên tục gõ cửa!

Bên trong truyền đến thanh âm trầm thấp!

"Cos thì cos cos sin sin!"

Giang Nam tự tin cười: "Sin thì sin cos cos sin rõ ràng!"

Bên trong trầm mặc một lúc...

"Bác Nhôm hóa trị III lần! In sâu trí nhớ khi cần có ngay!"

Giang Nam híp mắt đầy guy hiểm!

"Cacbonn, Silic này đây! Có hóa trị IV không ngày nào quên!"

Chương 798 -

Bên trong lại trầm mặc một trận, mơ hồ truyền đến thanh âm lật sách.

"Có thể đọc thuộc lòng toàn văn bài phát biểu ngày giải phóng đất nước không?"

Giang Nam phát câu!

"Đọc thuộc con mẹ người! Nếu không mở cửa ta đánh phế người!"

Cửa phòng chợt bị mở ra, chỉ thấy một thanh niên gầy gò như khỉ cười hì hì mở cửa, trong tay còn cầm quyển sách giáo khoa!

"Ha ha! Chính là phong cách ày! Là Nam Thần không sai! Người cuối cùng cũng tới rồi!"

Giang Nam đen mặt, ám hiệu của người có cần tuyệt tậ như vậy hay không?

Chỉ thấy trong căn hộ, một tráng hán cơ bắp cao hai mét rêu ria mang theo mũ lưỡi trai, một thân da thịt màu đồng cổ, khuôn mặt cương nghị, đang hút thuốc!

Trên sô pha bàn trà, một cô gái tóc xoắn với quần thâm thật lớn đang sửa sang lại tư liệu, tóc rối bời, sắc mặt trắng bệch, đồng tử nhuộm màu máu!

Vừa thấy Giang Nam vào phòng, mấy người vội vàng đứng dậy, chào hỏi với Giang Nam!

"Gặp qua Trung tá Giang, Đại tá Lạc!"

Vẻ mặt Katarina inh ngạc nhìn Giang Nam, không phải chứ?

Lần trước ở Woyny, người chỉ là một tiểu binh!

Chỉ mất bao lâu, Trung Tá?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ở bên ngoài không cần câu nệ như vậy, gọi ta là Nam Thần là được!"

Sơn Miêu chỉ vào tên gầy như khỉ: "Lưu Minh! Tên mã là Khỉ Gầy! Công tác thu thập tình báo bên sẽ do tiểu đội Độc Lang của hãn phụ trách, tiểu đội tinh anh Âm Dạ! Toàn bộ Bạch Kim!"

Giang Nam nhìn Lưu Minh, hài lòng gật đầu!

Lập tức ánh mắt rơi về phía tráng hán cơ bắp râu ria, ánh mắt sáng ngời!

Cơ bắp như sắt ày sợ là còn cuồn cuộn hơn Ngô Lương, nhất là cơ ngực, quần áo bị căng ra!

Khiến cho người ta có một loại cảm giác áp bách cực mạnh, vừa nhìn đã biết là uống tài nguyên tốt cho đại lực!

Giang Nam tiến lên đấm ngực hãn, đàn hồi kinh người!

"Chật! Đủ rắn chắc! Luyện không tệ!"

Chỉ thấy tráng hán cơ bắp mạnh mẽ che ngực, hai má đỏ bừng, vẻ mặt ngượng ngùng vội xoay lui!

Một giọng nữ mềm mại truyền đến: "Ai nha ~ Nam Thần! Người thật đáng ghét nha!"

Nói xong giơ nắm đấm to bằng nồi cát đấm lên trên ngực Giang Nam! Phát ra một tiếng "Rầm"!

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ, một nửa là bị đấm, một

nửa là bị dọa!

Khỉ Gầy cười ha ha: "Lâm Diệu Khả! Xe tăng của đội chúng ta! Mã hiệu Thiết Ngưu! Là con gái!"

Cô gái huyết đồng ở một bên che miệng!

"Ai ha! Nam Thần thật lớn mật!"

Giang Nam: !!

Con mẹ nó con gái!

Nói ra ai mà tin nổi chứ?

Ngoài nam trong nữ? Thanh âm vừa rồi mềm mại tới khó tin!

"Cái kia... Xin lỗi! Không cạo râu, khó nhận ra!"

Người mẹ nó cho dù có cạo râu lão tử cũng không nhận ra a!

Sơn Miêu ở một bên không nhịn được cười!

Cô gái huyết đồng ở một bên cười nói: "Quý Sương, tên mã là Tiểu Cầu!"

"Còn Hắc Nha đã ra ngoài theo dõi còn chưa trở về!"

Giang Nam ngồi trên ghế sofa, thần sắc nghiêm túc: "Lần này ta tới đây, chủ yếu vì có chuyện, nói cho ta biết tình huống cụ thể bên này!"

Quý Sương trực tiếp đưa tư liệu vừa sửa sang lại tới!

"Nửa tháng trước, Bose xuất hiện ở khu vực thủ đô, thời gian xuất hiện rất ngắn!"

"Cho dù Zenbo Sakura hệ không gian của tổ Hoa Anh Đào, Ma Thuật Sư hệ không gia hội Quang Minh, Pierce Đạo Thiên hệ

không gian nước Mỹ đều có mặt, vẫn không bắt được!"

"Tính cả người! Bên này hiện tại bốn hệ không gian rồi!"

Khỉ Gầy nói: "Trong khoảng thời gian này Bose không xuất hiện, các nhà đều chuyển tầm mắt sang chìa khóa! Nghe nói ở trên tay một người phụ ử tên là Katarina!"

"Mấy ngày trước bị Zenbon Sakura bắt, cũng không biết tình huống cụ thể thế nào!"

Giang Nam: "Cô ấy là Katarina! Chìa khóa bây giờ nằm trong tay ta!"

Khỉ Gầy: Hả?

Không chỉ Khỉ Gầy choáng váng, Lâm Diệu Khả và Quý Sương đều mang vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Giang Nam?

Không phải chứ... Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Cái này ... Cô ấy... Ta?

Đúng lúc này, một bóng đen nhanh chóng từ trong góc tường chui ra, về mặt hưng phấn!

"Ta nói cho các người biết! Tổ Hoa Anh xảy ra chuyện lớn rồi, vừa rồi không biết xảy ra chuyện gì!"

"Khách sạn Hoàng Gia đều sụp đổ một nửa, ta vụng trộm nhìn vào trong, trong cả phòng kia, nằm ngổn ngang một hàng a!"

"Zenbon Sakura đều tức điên rồi! Ở trong phòng dâm chân thẳng chân, điên cuồng tẩy rửa! Người này... Nam Thần?"

Giờ phút này ánh mắt của đám người Khỉ Gầy không khỏi rơi vào trên người Giang Nam, về mặt kinh hãi!

Chuyện này sẽ không...

Giang Nam: "Chuyện bên kia không cần phải nói, trước khi ta tới nơi này đã dạo một vòng ở khách sạn Hoàng Gia, nói chuyện của Bạch Sa đi!"

Mấy người trợn to mắt!

Thật lợi hại! Nam Thần không làm người khác thất vọng a!

Vừa mới tới đã một mình chơi cả tổ Hoa Anh Đào? Còn đem cả Katarina nắm giữ có chìa khóa mà các nhà đều đang tìm kiếm?

Khỉ Gầy cười khở: "Lúc này ta liền hiểu người thật sự tới làm loạn!"

Hắc Nha cũng mang vẻ mặt bối rối nhìn Giang Nam!

Vì vậy, cả sáng hôm nay uống công ta ngồi xổm trong thùng rác bên đường?

[Giá trị oán khí từ Mã Lộc + 6!]

Chương 799 -

Mà Quý Sương Tiểu Cầu ở một bên đã sớm đưa tư liệu về Bạch Sa tới!

"Nam Thần người xem! Hai ngày nay có rất nhiều người của Bạch Sa đã tới đây!"

"Có thể bởi vì Katarina bị bắt, căng thẳng, mấy ngày nay không ít lần xung đột với tổ Hoa Anh Đào!"

"Mà cục Tinh Thuần cũng đang tìm Bạch Sa gây phiền toái!"

Giang Nam lật xem tư liệu nhân sự của Bạch Sa, ánh mắt dừng lại trên người tráng hán một mắt mù, chính là người dẫn đầu hành động Bạch Sa lần này!

Da đầu Katarina tê dại: "Người đến đây lại là Viêm Khuyển Ivan! Kim Cương 8 sao dị năng dung nham! Hẳn rất mạnh!"

"Còn có phụ tá! Bạch Tuyết Sophia, Quyền Sư Anthony!"

Lên tới cấp Kim Cương, sẽ có tên mã trên trường quốc tế! Giống như Dạ Oanh chính là Tiểu Dạ Dao! Victoria là Phi Thiên Thần Nữ!

Khỉ Gầy nói: "Lần này Bạch Sa liền đưa tới 3 cấp Kim Cương, bag bọn họ có tới hơn 500 người! Mỗi người đều không yếu!"

"Bọn họ không có hệ không gian để bắt Bose, xem ra đang tính sau này lại cướp từ người khác!"

Giang Nam vuốt cằm về mặt trầm tư!

Bạch Sa ra quân lớn như vậy , vừa trộm vừa cướp, hiển nhiên bắt buộc phải có được tư liệu phân tích chú văn!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chơi Bạch Sa trước!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều sửng sốt!

Không phải chứ? Không phải đang đùa sao!

Người ta có Kim Cương! Hơn 500 người!

Tính hết chúng ta chỉ có bảy người, cái này... Đây không phải là tìm chết sao?

Khỉ Gầy ngạc nhiên: "Nam Thần! Người định làm gì? Tính hạ độc trong đồ ăn à!"

Sơn Miêu: "Sẽ không lại nổ bọn họ đó chứ?"

Giang Nam bĩu môi: "Cấp thấp! Phải dùng tới não! Phân công nhiệm vụ!"

Nói ra câu này, tất cả mọi người liền nghiêm người: "Tuân lệnh, Giang đội!"

Giang Nam: "Hắc Nha, tiếp tục theo dõi nhóm Hoa Anh Đào, có bất kỳ hành động nào liền liên hệ với ta đầu tiên!"

"Khỉ Gầy đi theo dõi Bạch Sa, nếu thuận lợi, buổi tối có thể có hành động!"

"Tiểu Cầu phụ trách thu thập tư liệu của tất cả các thế lực trước mắt có ở thủ đô, bao gồm cả khách sạn, thủ lĩnh là ai, thế lực nhỏ cũng không cần buông tha!"

"Thiết Ngưu đi cạo râu, Katarina đi ngủ! Sơn Miêu chịu trách nhiệm sắp xếp thông tin! Làm việc đi!"

Giờ khắc này, mọi người trong phòng khẩn trương bận rộn!

Chỉ có Lâm Diệu Khả vẻ mặt bối rối đứng tại chỗ, cạo râu cũng coi là nhiệm vụ sao?

Mà Giang Nam thì cầm lấy toàn bộ tư liệu, nhốt mình vào phòng ngủ, bắt đầu kế hoạch cho hành động tiếp theo!

Mục đích! Hoàn toàn rối loạn tình hình thủ đô!

Thẳng đến chạng vạng, Giang Nam mới xem xong tất cả tư liệu, không sai chi tiết nào!

Mà lúc này, Hắc Nha truyền đến tin tức, toàn bộ tổ Hoa Anh Đào đã chuyển đến khách sạn Thuyền Buồm! Co đầu rụt cổ ở trong khách sạn không ra, cũng không thấy Zenbon Sakura ra khỏi phòng!

Giang Nam cười hắc hắc!

Trên người thối thành bộ dáng kia, làm sao có thể còn mặt mũi đi ra gặp người?

Không ra mới tốt! Bản thân muốn chính là hiệu quả này!

Phòng trên tầng cao nhất của Khách sạn Thuyền Buồm!

Zenbon Sakura ngồi trong bồn tắm, một tay là bàn chà, một tay rửa tắm, thần sắc dữ tợn điên cuồng chà xát bản thân!

Chà xát làn da trắng như tuyết của mình thành màu đỏ!

Lập tức lấy dung khí đưa tới gần mũi người thử!

Oe ~

Cầm lấy thùng rác bên cạnh, ôm vào trong ngực điên cuồng nôn mửa!

Động tác thuần thực làm cho người ta đau lòng!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Sao có thể vẫn còn hôi thối, căn bản không tẩy được!

Lúc trước còn ghét bỏ Rokka thối! Bây giờ mình trở nên hôi thối như cô ấy!

Thế này làm thế nào mà mình dám ra ngoài để gặp người khác chứ?

"Giang Nam! Ta sẽ giết chết người!"

Hai quyền của Zenbon Sakura đập thẳng xuống nước! Vô năng cuồng nộ!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Giờ phút này, toàn bộ tổ Hoa Anh Đào còn đang vì Giang Nam mà liên tục không ngừng cung cấp giá trị oán khí!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc!

Ngay lập tức lấy điện thoại ra, mở lưu trữ đám mây, nhấp vào sao lưu phục hồi!

Tất cả các bức ảnh bị buộc phải xóa lúc sáng đã được khôi phục lại vào album!

Ha ha ha ha ha!

Người sợ là không biết lão tử đã mở chức năng tự động tải lên đám mây đúng không?

Giang Nam: Khụ khụ~

"Không phải ta muốn xem thứ này! Đây là vì nhiệm vụ, vì kế

hoạch kế tiếp, bị ép cho bất đắc dĩ mới phải làm!"

Ừm, đúng vậy! Chinnhs là nó!

Trong phòng khách, Katarina nằm nghiêng trên ghế sofa, trên người khoác lên mình một tấm chăn đang ngủ say!

Sơn Miêu dụi dụi mắt, đứng dậy đuổi lưng, ánh mắt dừng ở cửa phòng ngủ!

Sao hần không ra ngoài? Hần là đang ngủ sao?

Hay là bị nhiệm vụ này làm khó?

Trong lòng không khỏi có chút lo lắng, vì thế nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, liếc mắt vào trong một cái!

Thân thể không khỏi cứng đờ!

Mà bởi vì Giang Nam học tập quá nghiêm túc, thế cho nên căn bản không phát hiện Sơn Miêu đã tiến vào!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

"Tiểu Nam! Người đang làm gì vậy?"

Giang Nam: !!

Vội vàng giữ điện thoại di động của mình!

Chương 800 -

Quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Sơn Miêu mặt đen nguyền rủa!

Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt chột dạ: "Cái này... Không phải như những gì người nghĩ! Ta đang học tập!"

"Là vì chuẩn bị cho nhiệm vụ kế tiếp!"

Sơn Miêu nhìn ánh mắt Giang Nam, cũng không biết nhớ tới cái gì, khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ!

Ngồi ở bên giường, nhẹ nhàng sờ sờ đầu Giang Nam, mắt đầy nhu hòa!

"Không có việc gì, không cần giấu diếm, chớp mắt người cũng đã đến tuổi này, đang ở tuổi dậy thì, cảm thấy tò mò với một số chuyện là bình thường!"

"Không cần cảm thấy thẹn thùng, mọi người đều sẽ trải nghiệm!"

Giang Nam: ???

Cái gì mà tò mò!

"Ta thật sự là đang chuẩn bị cho nhiệm vụ a!"

Sơn Miêu nói ngay: "Người không cần phải giải thích, với ta mà người ngại ngùng cái gì! Sơn Miêu ta đều hiểu!"

"Nhưng tò mò thì tò mò, đáng về tìm hiểu này của người sợ là không đúng, đối với sức khỏe thể xác và tinh thần của người cũng có ảnh hưởng!"

"Cũng đã đến lúc dạy người kiến thức về nam nữ!"

"Có gì tò mò, không hiểu! Người có thể hỏi ta! Ta sẽ dạy cho người!"

Giang Nam: Hả?

Người muốn dạy ta sao? Người có chắc không?

"Thật... sự có thể hỏi sao?"

Sơn Miêu đỏ mặt tới dọa người, cúi đầu túm lấy ga giường, nhưng vẫn kiên định nói: "Người hỏi đi! Ta biết cái gì cũng đều sẽ nói cho người!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Vậy người biết bánh sandwich chứ?"

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Bánh sandwich gì chứ?"

"Ly trà sữa lớn thì sao?"

Sơn Miêu bối rối: "Hả? "

"Bánh pudding?"

Sơn Miêu đầu đầy chấm hỏi!

"Mấy vấn đề này của người là sao? Người đang đói à?"

"Vẫn là để ta nói cho người biết!"

Chỉ thấy Sơn Miêu mang vẻ mặt nghiêm túc: "Ta nói cho người biết, người biết rồi cũng không cần sợ! Thật ra, em bé không được bỏ ra từ đũa hấu!"

"Muốn có bé, là... Là cần phải thông qua một loạt các hoạt động rất phức tạp mới có thể..."

Giang Nam: Phụt !!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Người cười cái gì, ta đang nghiêm túc dạy người ah!"

"Không có không có! Sơn Miêu, người nói tiếp đi!"

Ah, ah! Sơn Miêu như vậy cũng quá đáng yêu đi!

Em bé không được bỏ ra từ đũa hầu? Chẳng lẽ lúc trước người đều cho rằng em bé là từ trong đũa hầu bỏ ra sao?

Còn dạy lại ta? Người có cần dễ thương như vậy không?

Sơn Miêu mang vẻ mặt rối rắm: "Thao tác cụ thể khá phức tạp, ta còn chưa nghĩ ra được các đề miêu tả cho người biết, cái này..."

Giang Nam cười nói: "Được rồi! Không chọc người nữa, ta không có lừa người, thực sự là chuẩn bị cho nhiệm vụ, ảnh này thì có gì đẹp!"

Nói xong liền ăn một cái bánh pudding bullying, trong ánh mắt kinh ngạc của Sơn Miêu đã thay đổi!

Tóc, lông mày, lông mi đều biến thành màu hồng, cả người đều biến thành bộ dáng Zenbon Sakura! Ngay cả chi tiết cũng không chênh lệch chút nào!

Giang Nam đứng dậy và đi xung quanh: "Thế nào? Trông giống không?"

Ngay cả thanh âm cũng trở nên giống như Zenbon Sakura!

Mặt Sơn Miêu co giật: "Người đây... Cô ấy... Ta..."

Giang Nam là vì hiểu rõ tình huống thân thể của Zenbon Sakura mới xem?

Vậy mình vừa mới...

Ah, ah! Thật đáng xấu hổ!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

"À ~ đừng ngạc nhiên! Cũng có cả phần cho người! Người diễn Rokka! Số liệu thân thể của cô ấy ta đều ghi nhớ kỹ cho người, đợi lát nữa sẽ nặn người thành Rokka!"

Nói xong nhét cho Sơn Miêu một cái bánh pudding!

Sơn Miêu đỏ mặt, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Còn xoay vòng! Nhanh mặc quần áo vào, không biết xấu hổ?"

Giang Nam cười hắc hắc, lấy ra một bộ quần áo nữ từ trong không gian dị độ mặc vào!

Váy ngắn quần lót màu đen, áo len màu hồng cộng với mũ nỉ trắng!

Hoàn toàn mang dáng vẻ thiếu nữ thanh xuân xinh đẹp a, chuyên ngành này Giang Nam đã vô cùng thuần thục!

Nhìn Sơn Miêu không nói gì cả!

"Còn sống sờ cái gì? Ăn nhanh đi!"

Dưới sự thúc giục của Giang Nam, Sơn Miêu nuốt bánh pudding!

Giang Nam xoa xoa bàn tay nhỏ, vẻ mặt hưng phấn nhào tới nặn Sơn Miêu thành Rokka!

"A ~ người... Không, đừng! Nhanh lê, không được đung vào chỗ này!"

Mặt Sơn Miêu đỏ bừng, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam!

Giang Nam vẻ mặt vô tội: "Ta đang nặn hình Rokka giúp người a, không đụng vào làm sao mà nặn chứ?"

Sơn Miêu cắn răng: "Ta tự làm!"

Giang Nam: "Người có biết số liệu cơ thể của Rokka không? Nếu làm không giống lại bị phát hiện, chúng ta sẽ bị diệt! "

Sơn Miêu đỏ mặt: "Nhưng... Nhưng..."

Giang Nam nghiêm túc nói: "Tất cả đều là vì nhiệm vụ! Nhiệm vụ có biết không?"

Sơn Miêu mang vẻ mặt do dự, thần sắc rối rắm cắn môi dưới: "Vậy người nặn đi! Làm nhanh lên!"

Giờ phút này bàn tay của Giang Nam vây quanh Sơn Miêu, trượt lên trượt xuống, trái phải xoay tròn!

Sơn Miêu cắn chặt răng, hai má đều đỏ bừng, thân thể đều nhịn không được mà run rẩy!

Sơn Miêu: Ừm

Giang Nam: !!

Một cổ da gà từ xương đuôi xông thẳng về đỉnh đầu, Giang Nam run rẩy thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất!

Không phải chứ?

Sơn Miêu vừa mới rên sao?

Chất giọng thật mềm mại mà!

Cái này ... Ai mà cưỡng lại được!

Chương 801 -

"Nếu không chúng ta nghỉ ngơi một lát lại nặn?"

Sơn Miêu kiên định: "Không! Tiếp tục đi! Ta vẫn còn kiên trì được! Tất cả đều vì nhiệm vụ!"

Giang Nam che mặt, người kiên trì được nhưng ta thì không chịu nổi oa!

Ước chừng nặn được 15 phút, Giang Nam phẳng phất như bị rút cạn hết khí lực ngồi trên mặt đất!

Một Rokka mới được sinh ra!

Nhất là cọng tóc vểnh trên đỉnh đầu, không khác chút nào!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Ta đi vệ sinh, người chuẩn bị quần áo cho ta!"

Nói xong còn không đợi Giang Nam nói chuyện, nhanh như chớp chạy vào phòng vệ sinh!

Chờ hai người đều chuẩn bị xong, vừa mở cửa phòng!

Tiểu Cầu cùng Thiết Ngưu đều có chút ngây người, lập tức linh khí cuồn cuộn!

"Zenbon Sakura? Chết tiệt! Cứ điểm bị bại lộ..."

"Thuần di tới sao? Đi thôi! Tiểu Cầu dẫn người đi! Phía sau ngôi đền của ta!"

Ngay cả Katarina trên sô pha cũng bị đánh thức, trong mắt đầy

kinh hãi, thế nhưng đuổi tới nơi này sao?

Nói xong Thiết Ngưu cuồng áp tới, trên nắm đấm sắt tựa nồi cát sáng lên hoàng quang!

Diên cuồng đánh về phía Zenbon Sakura!

"Rầm!"

Nắm tay hung hăng nện lên rào cản không gian, vết nứt trải rộng!

"Đừng lo! Là Giang Nam!"

Mắt Sơn Miêu sáng lên: "Có vẻ như hiệu quả khá tốt!"

Thiết Ngưu đã chuẩn bị liều mạng đều ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Rõ ràng là dáng vẻ của Zenbon Sakura, lại truyền đến thanh âm Giang Nam?

Cái này ... Nam Thần hóa trang?

Không phải chứ? Chuyện này mà cũng làm được sao?

Katarina ở một bên hoàn toàn trợn tròn mắt, nếu như không phải nhận ra giọng nói, lúc này căn bản không phân biệt được ai là ai!

Giang Nam từ trong không gian dị độ lấy ra hai bộ quần áo cùng kính râm!

"Gọi Khỉ Gầy trở về, Thiết Ngưu, hai người thay kính râm và âu phục, đi theo ta một chuyến!"

"Đồng thời thông báo với Hắc Nha, một khi Zenbon Sakura có động tĩnh, tùy thời nói cho ta biết!"

Tiểu Cầu hưng phấn nói: "Nam Thần, người muốn lợi dụng thân phận của Zenbon Sakura để làm chuyện này?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Trước khi làm chuyện xấu đương nhiên phải tìm người gánh vác!"

Katarina lo lắng nói: "Nhưng thực lực của người thì sao?"

Giang Nam là Hoàng Kim tam, Zenbon Sakura chính là Kim Cương đỉnh phong!

Giang Nam cười nói: "Không cần lo, chỉ riêng dị năng hệ không gian của ta cũng sẽ không bị người hoài nghi là giả, hơn nữa Katarina, còn có Rokka giả làm nền..."

"Về phần vì cái gì biểu hiện ra cấp bậc Hoàng Kim 3 sao, đối thủ tự nhiên sẽ thay chúng ta tự nào bỏ!"

Không tìm ra được điểm nào giả?

Như vậy ta chính là hàng thật!

Khỉ Gầy trở về nhìn thấy Giang Nam và Sơn Miêu trog bộ dáng này cũng hoang mang!

Nhưng nghe nói sẽ tới chỗ Bạch Sa gây chuyện, lập tức trở hưng phấn!

Đoàn người chuẩn bị xong, thừa dịp bóng đêm đi thẳng đến khách sạn Mạn Đảo nơi Bạch Sa ở!

Chỉ có Katarina lo lắng!

Giang Nam nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô: "Nhớ kỹ lời ta đã nói với người, đừng để lộ chân tướng!"

Lòng bàn tay Katarina đỏ mồ hôi, nhưng vẫn gật gật đầu thật mạnh!

Phòng tổng thống của khách sạn Mạn Đảo!

Viêm Khuyển Ivan một thân áo choàng tắm ngồi bệ vệ trên ghế sofa, ngâm điếu xì gà!

Sophia dáng người cao gầy, mái tóc vàng, làn da màu lúa mì đang ngồi trong ngực Ivan, hai má đỏ bừng!

Một bàn tay của Ivan đang ở trong vòng tay của Sophia!

"Đáng ghét! Còn có người ở đây!"

Ivan cười ha ha: "Sợ cái gì! Cũng không phải người ngoài!"

Quyền Sư Anthony vẻ mặt không biết nói gì nhìn hai người, chỉ vào tư liệu trên bàn: "Thế nào đại ca! Xử lý tổ Hoa Anh Đào này sao!"

"Buổi trưa bên phía tổ Hoa Anh Đào xảy ra chuyện, không biết là ai động tay, hiện tại tổ Hoa Anh Đào co rụt lại, tuyệt đối đại thương nguyên khí!"

"Chúng ta có nhiều người, đoạt Katarina về, chúng ta tổn nhiều tâm huyết có được chìa khóa như vậy, không thể để làm của hồi môn cho người khác a!"

Ivan cắn răng: "Cái khác thì còn dễ nói! Zenbon Sakura kia là hệ không gian, quá khó chơi!"

Sophia cười lạnh: "Ba chúng ta phải sợ một mình cô ta sao? Xử lý cô ta là xong!"

Thần sắc Ivan tàn nhẫn: "Vậy thì xử lý!"

"Thật sự muốn xử lý sao?"

Một quả đầu màu hoogf từ bên cạnh thò đầu ra, vẻ mặt tươi cười nhìn Ivan, chính là Giang Nam thuần di lên!

Ivan mở to hai mắt, trực tiếp xù lông, hét lớn một tiếng:
"Zenbon Sakura?"

Ba người đều cả kinh, khí tức cuồn cuộn, vẻ mặt đề phòng!

Lúc này mới phát hiện, năm người Zenbon Sakura lại trực tiếp
thuấn di đến trong phòng!

Ngay cả Katarina cũng đi theo?

[Giá trị oán khí từ Ivan Schkovov + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Người làm gì ở đây? Là muốn khai chiến sao? "

Sophia nheo mắt lại: "Katarina? Phế vật! Người có thể có ích
hay không? Người..."

Katarina rụt cổ lại, trốn ở phía sau Giang Nam...

Giang Nam trừng mắt: "Người câm miệng cho bốn cô nương!
Lại mắng cô ấy một câu nữa thử xem? Có tin một giây sau ta cho
người chết tại chỗ không?"

"Người của ta mà người cũng muốn mắng?"

Sophia còn muốn nói chuyện, nhưng trong mắt lại đầy kiên
ky, không dám nói thêm nữa!

Thiết Ngưu Khỉ Gầy phía sau đã sợ ngây người!

Quá dữ a, vừa lên liền đối cứng với đám thủ lĩnh Bạch Sa?

Không biết thực sự còn nghĩ người chính là Kim Cương ah!

Chương 802 -

Ivan cắn răng, trong ánh mắt dâng lên một cỗ sát khí!

"Người của người? Được lắm Katarina? Đầu hàng kẻ địch? Ta nghĩ người thực sự không muốn Linda sống nữa, phải không?"

Thân thể Katarina run lên, vẻ mặt cầu khẩn nhìn Ivan: "Đừng giết họ, làm ơn!"

Ivan cười lạnh: "Bạch Sa chúng ta không bao giờ nuôi một căn chủ sở! Anthony! Giết Linda cho ta!"

Giang Nam cười nhạt: "Người cứ làm thử xem, giết chết rồi thì việc làm ăn này của chúng ta không cần nói nữa!"

Ivan cau mày: "Chờ đã! Làm ăn? Ý người là sao?"

Giang Nam thuận di đi tới bên cạnh sofa, đặt mông ngồi xuống, đôi chân thon dài trực tiếp đặt lên bàn trà!

Đá văng toàn bộ chai rượu, gạt tàn, trên mặt liền viết hai chữ!

Kiêu ngạo!

[Giá trị oán khí từ Ivan Schkovov +1000!]

"Người rốt cuộc muốn làm cái gì? Đừng tưởng rằng người là hệ không gian là rất giỏi!"

Giang Nam nhẹ nhàng hất tóc trước trán ra sau tai, nửa trợn mắt: "Ngại quá! Hệ không gian chính là giỏi vậy đó, người làm gì được ta sao?"

Khỉ Gầy cắn chặt răng, cũng sắp nghẹn điên rồi!

Nam Thần! Ta đúng là phục người mà!

Quá phách lối, cái hất tóc kia! Chặc chặc chặc...

Diễn xuất này! Giải oscar! Nợ người!

Trên trán Ivan nổi lên hai cọng gân xanh, hiển nhiên nhấn nại đã đến cực hạn!

Lúc này Giang Nam mới mở miệng: "Giúp ta cướp tư liệu phân tích văn chú! Sau khi thành công, sao chép cho người một bản!"

"Trưa nay cục Tinh Thuần tìm ta gây phiền toái, tổn thất không ít nhân thủ, hiện tại nhân thủ ta không đủ dùng!"

Ivan cười lạnh: "Ta còn tưởng rằng là ai ra tay, thì ra là cục Tinh Thuần! Hợp tác với người? Dựa vào cái gì?"

Giang Nam cười nhạo: "Bằng vào ta là hệ không gian! Chìa khóa trong tay ta! Đừng nghĩ ta không biết người có suy nghĩ gì!"

"Muốn cướp người khác? Người có thể cướp được từ Pierce không? Hay người có thể cướp được từ Ma Thuật Sư? Ban đầu các người còn có chìa khóa làm con bài tẩy!"

"Bây giờ? Ôi, ôi!"

Ivan tức giận nói: "Đó là chìa khóa của chúng ta!"

Giang Nam nhún vai: "Bây giờ là của ta!"

"Cho ta một câu trả lời! Anh chỉ cần nói được hay không được!"

Ivan hít một hơi thật sâu: "Được!"

Trước tình huống này, không thể nghi ngờ việc hợp tác với Sakura là lựa chọn sáng suốt nhất!

Cũng chỉ có thể nói được!

Chìa khóa nằm trong tay Zenbon Sakura, cơ bản chính là dùng bánh bao thịt đánh chó!

Lấy đặc tính của hệ không gian, ba người Ivan có thể đối chiến không sợ hãi, nhưng nếu muốn cướp chìa khóa từ trong tay cô ta? Đúng là nằm mơ!

Nếu hợp tác có thể lấy được tư liệu phân tích chú văn, vậy thì không gì có thể tốt hơn, nhìn thế nào Bạch Sa cũng không lỗ!

Ba người bọn họ không biết chính là, người trước mắt căn bản không phải là Zenbon Sakura!

Thậm chí cũng không phải là nữ...

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người tuy rằng bị mù, nhưng còn có thể thấy rõ thế cục mà! Khôn ngoan!"

[Giá trị oán khí từ Ivan Schkovov + 1000!]

Đều sắp cắn nát cả hàm răng, có cần chọc giận người khác như vậy không?

Người thật đúng là coi hệ không gia muốn làm gì là làm!

Ý vào chúng ta không thể bắt được người phải không?

Đầu ngón tay Giang Nam nghịch tóc.

"Muốn hợp tác thì được! Lấy ra thành ý, thả lão sư của Katarina! Cô ấy bây giờ là người của ta, ta tất nhiên phải làm chủ cho cô ấy!"

Giờ khắc này, trái tim của Sơn Miêu cùng Katarina đều theo đó mà nâng lên!

Lần này đến Bạch Sa chính là vì mục đích này!

Ivan cười lạnh: "Mua chuộc lòng người? A ~ người đã dùng điều kiện này mới để khiến Katarina nhận người làm lão đại đúng không?"

"Đừng hòng chúng ta thả người, phản bội Bạch Sa? Giết không được cô, ta cũng muốn ghê tởm chết cô!"

Katarina đầy nước mắt: "Tổ trưởng! Cầu xin người tổ trưởng, cứu cô Linda! Ta cầu xin người!"

Giang Nam nắm chặt ngón tay không thêm để ý nói: "Người cứ giết? Chuyện hợp tác như vậy cũng không cần nói nữa!"

"Chết hay không chết cũng không sao cả, dù sao chìa khóa ở trên tay ta!"

Một câu nói ra, toàn bộ căn phòng đều lâm vào yên lặng!

Đám người Sơn Miêu không khỏi nín thở, Giang Nam đang đánh cuộc!

Đánh cược đến tột cùng Bạch Sa có bao nhiêu bắt buộc phải có được tư liệu này!

Ánh mắt Ivan lạnh lẽo: "Người thì ta có thể thả! Nhưng phải đợi sau khi tư liệu đến tay ta lại thả người, đừng hòng tay không bắt sói với ta!"

Giang Nam nhú mày: "Được thôi! Mang người tới cho ta xem, không thể để cho ta chạy một chuyến vô ích!"

Ivan quay đầu lại ra hiệu cho Sophia!

Vài phút sau, chỉ thấy Sophia nắm tóc của một người phụ nữ trung niên kéo từ mặt đất vào phòng!

Cả thân người phụ nữ tím tái, gầy đến cực điểm, trên mặt còn có vết máu khô!

Vừa mới vào phòng, liền điên cuồng bò tới dưới chân Ivan, ôm lấy đùi hắn, mắt đầy tơ máu đỏ!

Cầu xin: "Làm ơn! Cho ta thuốc! Ta cầu xin người! Ta không thể! Ta thực sự không thể! Đưa nó cho ta! Ta..."

Khóe miệng Ivan cong lên một chút, một cước đá Linda ra bảy tám mét, đập vào bàn trà, trên trán đầy máu tươi!

"Cút đi! Thật kinh tởm!"

Nhưng Linda lại mang về mặt cầu xin bò trở về: "Cho ta thuốc đi! Ta khó chịu! À!!"

Chương 803 -

Hai mắt Katarina đỏ như máu, hận ý ngút trời, liều lĩnh xông lên, điên cuồng nói!

"Ivan! Tao sẽ giết mày! Giết chết mày!"

Vừa mới lao ra, lại bị Sơn Miêu gắt gao ôm lấy thắt lưng!

Ivan cười lạnh: "Chăm sóc cô ta! Đừng để cô ta làm loạn!"

Giang Nam chỉ nhàn nhạt nhìn Ivan, trên mặt thậm chí còn mang theo ý cười!

"Không tệ! Rất tốt!"

Ivan đặc ý nói: "Người cũng thấy rồi, ta cho cô ta một chút đồ chơi nhỏ, cho nên đừng nghĩ đến việc trộm người!"

"À, đúng rồi! Còn có đám trẻ kia, cũng đang bị người bên phía tổng bộ của ta trông chừng, nếu muốn mua chuộc lòng người, khuyên người đừng đùa giỡn thủ đoạn nhỏ!"

Giang Nam đứng dậy, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn!

"Hợp tác vui vẻ! À đúng rồi, chuyện hợp tác hai bên chúng ta nhớ giữ bí mật với bên ngoài, dù sao cũng được gọi là lá bài tẩy!"

Ivan hí hóp cười nói: "Người nói thế nào thì là thế đấy!"

Giang Nam thuận di một phát mang theo đám người Sơn Miêu biến mất không thấy!

Sophia về mặt phiến muộn: "Thế nào rồi? Người thực sự định

hợp tác sao?"

Ivan cười lạnh: "Nếu không thì sao? Chúng ta lại không có gì trong tay! Mọi thứ đến tay rồi nói sau!"

.....

Trong hẻm nhỏ, năm người Giang Nam đột ngột xuất hiện!

Katarina gần như sập đổ, cô Linda đã bị tra tấn như thế, làm thế nào cô ấy có thể chịu đựng được!

Sơn Miêu nhú mào nói: "Làm sao bây giờ? Thật sự muốn hợp tác với Bạch Sa sao? Nhìn bộ dáng của bọn họ, đồ không tới tay tuyệt đối sẽ không thả người!"

Giang Nam cười lạnh: "Ta không trông cậy vào việc bọn họ sẽ thả người, ta chỉ muốn biết, trong tay Bạch Sa nắm bao nhiêu người, trước mắt xem ra chỉ có một mình Linda!"

Khỉ Gầy hoảng sợ: "Người định đi trộm người sao? Cho dù người là hệ không gian cũng tuyệt đối không có cơ hội!"

Giang Nam lắc đầu: "Nếu ta đi trộm, xác suất lớn không thể trở lại, ta không thể không có nghĩa là người khác không thể!"

"Bạch Sa phân chia nhóm! Ta liền hủy diệt toàn bộ!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người theo đó hít một hơi khí lạnh!

Hủy diệt?

Lấy cái gì để đối cứng với Bạch Sa chứ?

Thiệt Ngưu kinh ngạc: "Nam Thần người khẩu khí thật lớn!"

Khỉ Gầy: "Ta hiểu rồi! Người mang theo bom hạt nhân, phải

không?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta mang bom hạt nhân cái rắm! Ta tự có kế sách!"

Nói xong nâng mặt Katarina lên: "Không khóc được không? 48 giờ! Ta hứa sẽ giúp người cứu người!"

Katarina lau khô nước mắt, gạt đầu thật mạnh!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đi! Nơi tiếp theo!"

Mọi người kinh ngạc, lại đi đâu?

Phòng tổng thống khách sạn Eyra ở khu thành tây!

Ma Thuật Sư đang nghịch một khối rubik, Andre thì đang nấu nước nóng!

Victoria thì đang nghe nhạc bằng tai nghe!

Trên ghế sofa cũng có hai cô gái sinh đôi mặc áo hoodie!

Đầu tóc xoăn, một người tóc hồng, một người tóc xanh, tất cả đều là Bạch Kim!

Lần này hội Quang Minh tổng cộng có năm người tới!

"Ma Thuật Sư! Người đi lấy chìa khóa đi! Đã ở trong phòng nửa tháng rồi!"

"Đúng vậy! Bằng không Thần Chủ lại nói người không làm việc!"

Ma Thuật Sư thản nhiên nói: "Ta lấy được tư liệu phân tích chú văn, chìa khóa tự nhiên sẽ tới tìm ta!"

Victoria nhướn mày: "Ồ? Tự tin như vậy?"

Ma Thuật Sư: "Pierce già rồi, không thể chiến được! Zenbon Sakura thì không bằng được ta! Còn ai nữa chứ? Không ai có thể tranh cướp với ta!"

Tóc hồng gãi đầu: "Còn Giang Nam thì sao?"

Tóc xanh gật đầu: "Đúng vậy! Còn Giang Nam thì sao?"

Vừa nghe đến hai chữ Giang Nam!

Andre:...

Ma Thuật Sư:...

Victoria:...

Ba người cứng đờ, Ma Thuật Sư bóp gãy khối Rubik, Andre làm rơi cốc, Victoria bóp nát điện thoại di động!

Hai cô gái song sinh liếc nhau, vẻ mặt nghi hoặc, bọn họ bị sao vậy?

"Không... Không, hẳn đang ở trong nước, làm sao có thể tới nơi này cướp tư liệu phân tích chú văn chứ!"

"Đúng vậy! Loại tranh chấp cấp bậc này, một tên phế vật như hẳn còn không tham dự được!"

"Bên nước hẳn căn bản sẽ không thả hẳn tới đây!"

Ba người đều nói như vậy!

Tóc đỏ: "Nếu Giang Nam thực sự đến đây thì sao?"

Tóc xanh: "Đúng vậy! Nếu hẳn đến thì sao?"

Ma Thuật Sư nuốt nước bọt, cười lạnh một tiếng: "Hẳn mà dám đến sao? Ta sẽ đè hẳn trên đất rồi đánh! Dạy hẳn cách làm

người!"

Andre nheo mắt lại: "Ta sẽ đánh hẳn tới khi phọt cút mới thôi!"

Victoria cắn răng: "Ta sẽ trùm bao bố đánh hẳn phát khóc mới thôi!"

Giờ khắc này, trên mặt tóc hồng và tóc xanh đều là sùng bái, quả nhiên ra ngoài làm nhiệm vụ vẫn nên đi theo nhóm tiền bối trong tổ chức!

Thật sự có cảm giác an toàn!

Nhưng đúng lúc này, Ma Thuật Sư đột nhiên đứng dậy, về mặt đề phòng!

Năm người Giang Nam đột ngột xuất hiện trong phòng khách, về mặt tươi cười xán lạn, phất tay nói: "A ~ A ui!"

Nhìn ba người trong phòng, ánh mắt Giang Nam sáng lên!

Mẹ nó ~ tất cả đều là người quen ah!

Người quen thì dễ làm việc hơn, a? Hai người trên ghế sofa tuy hơi lạ, nhưng trước lạ sau quen nha!

Ma Thuật Sư nheo mắt lại: "Zenbon Sakura? Người làm gì ở đây? Khoe thuần di trước mặt ta? Người chọn nhầm đối tượng rồi phải không?"

"Ta cũng không để ý tới việc trên thế giới này lại thiếu một hệ không gian!"

Chương 804 -

Giang Nam cười nói: "Không cần vừa gặp mặt liền hô đánh đánh giết giết! Hôm nay ta đến để làm ăn với người!"

Giờ khắc này, mấy người Andre đều tới, thần sắc không tốt!

Ma Thuật Sư nhìn Giang Nam: "Ah ~ làm ăn với ta sao?"

"Hả? Không đúng! Người không đúng! Sao người chỉ có khí tức Hoàng Kim 3 sao?"

Nói xong về mặt hồ nghi, biểu tình Giang Nam cứng đờ, từ trong váy nhỏ lấy ra một bộ găng tay nhiệt tình như lửa đeo vào!

Nụ cười ngày càng rạng rỡ: "Ồ? Người có chắc là ta có gì đó không ổn không?"

Giờ phút này, trên mặt đám người Sơn Miêu đã sắp sụp đổ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng!

Không xong rồi! Chuyện lớn không xong!

Ma Thuật Sư cau mày: "Ân nấp khí tức? Ta là Tinh Diệu, nếu người che dấu ta hẳn cũng có thể nhìn ra!"

"Hoàng Kim 3? A? Ta nhớ khi Giang Nam ở trấn nhỏ Ngọc Long hình như đã từng giả làm Haier!"

"Tê ~ chẳng lẽ..."

Giang Nam trừng mắt: "Ngũ liên phiền!"

Trong nháy mắt, hai tay Giang Nam nhanh như thiểm điện,

động tác như tia chớp! Không gian trùng động nổi liền!

"Chát! Chát!"

"Chát! Chát!"

"Chát!"

Năm tiếng vang giòn tan cơ hồ liên kết thành một nhịp điệu!

Năm người Ma Thuật Sư bất ngờ không kịp đề phòng, không có né tránh!

Bị một chuỗi cú tát vả lệch mặt!

Toàn bộ căn phòng rơi vào sự im lặng chết chóc!

Sơn Miêu bàng hoàng!

Katarina hoảng hốt!

Khỉ Gầy Thiết Ngưu chấn kinh!

À, cái này...

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ!

"Là các người không thích hợp!"

Trái tim của Sơn Miêu sắp nhảy ra!

Vừa mới nói hai câu, liền thẳng tay tát người ta!

Người còn hung dữ hơn lúc tới chỗ Bạch Sa!

Giang Đại Gan quả nhiên danh bất hư truyền!

Đây chính là hệ không gian cấp Tinh Diệu, xong đời rồi xong đời rồi, đây chẳng phải là đoàn diệt sao?

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "A~ Ha Ha! Ha ha~"

Ma Thuật Sư cảnh giác: "Zenbon Sakura? Người làm gì ở đây? Khoe khoeo thuận di trước mặt ta? Người sợ là không muốn sống nữa!"

"Ta cũng không để ý..."

Giang Nam cười nói: "Ta đến đây để làm ăn với người! Thế nào? Người có hứng thú không?"

Giờ khắc này, đám người Sơn Miêu Thiết Ngưu trợn to hai mắt, phảng phất nhìn thấy chuyện không thể tưởng tượng nổi nhất trên thế giới này!

Này, này!

Vừa rồi Giang Nam vừa tát các người một cú thật mạnh nha!

Sao người vẫn còn có thể bình tĩnh nói chuyện với hắn ta như vậy chứ?

Nếu là người khác đã không thể chịu được rồi!

Tính tình hội Quang Minh tốt như vậy sao?

Đám người Ma Thuật Sư không nhận ra có gì đó bất thường!

Một Tinh Diệu, một Kim Cương, tố chất thân thể khủng bố, một cú tát căn bản không phải vấn đề gì!

Chỉ có hai cô gái song sinh tóc hồng và tóc xanh xoa xoa hai má, có chút mơ hồ!

Mặt nóng rát ~

Andre cũng gãi mặt, không nói gì!

Ma Thuật Sư vuốt cằm với vẻ mặt trầm tư: "Làm ăn? A.. Không đúng? Người lại là Hoàng Kim 3 sao? Ta nhớ rõ..."

Trong mắt Giang Nam bắt đặc dĩ: "Hàng Long Thập Tát Chưởng!"

Lại một trận liên hoàn vả miêng!

Để phòng ngừa Ma Thuật Sư né, Giang Nam đặc biệt đánh lên hấn trước!

Dưới tình huống ở cự ly gần như vậy, Giang Nam lại đánh lên, Ma Thuật Sư còn ở trong trạng thái trầm tư, hấn căn bản không phản ứng được!

Năm người bị tát nghiêng đầu, đa,s người Katarina sửng sò!

Vẫn còn đánh! Người vậy mà lại đánh nữa!

Vừa rồi người ta không làm khó là đã rất tốt rồi, người sao còn tiếp tục vả mặt?

Không đoàn diệt không bỏ qua sao?"

Giang Nam: "A ui ~ "

Ma Thuật Sư cảnh giác: "Zenbon Sakura? Người làm gì ở đây? Người không muốn sống sao? "

"Ta cũng không để ý..."

Khỉ Gầy thăm dò: "Người cũng không ngại trên thế giới này thiếu đi một hệ không gian?"

Ma Thuật Sư ngạc nhiên: "Làm sao mà người biết ta sẽ nói những gì?"

"Không đúng! Có gì đó không ổn!"

Giang Nam trừng mắt: "Người mới không ổn!"

Lại là ngũ liên phiến! Tua lại ký ức!

Ma Thuật Sư: "Zenbon Sakura? Người đến..."

Giờ phút này, đám Sơn Miêu đã điên rồi! Chỉ thấy Ma Thuật Sư điên cuồng lặp lại, Giang Nam lần lượt vả miệng!

Tát suốt nửa giờ!

Chuyện này ... Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Dường như cú vả miệng của Giang Nam có thể khiến cho bọn họ quên những gì vừa xảy ra! Đảo ngược ký ức sao?

Thế này cũng quá thần thánh rồi phải không?

Giang Nam giận điên!

Ma Thuật Sư! Người có thể dừng cố chấp tới như vậy không?

Cho ta một cơ hội, cũng chính là cho người một cơ hội có được hay không?

Ta tát cũng rất đau tay có được không!

Da mặt của Tinh Diệu, Kim Cương quá dày a, đánh nửa tiếng, một chút phản ứng cũng không có!

Vẫn là đôi song sinh kia mặt mềm, tát rất thoải mái!

Ma Thuật Sư suy ngẫm: "Không đúng! Người không đúng!"

Tóc xoắn xanh mặt sừng lên gấp gáp nói:

"Người ta làm gì có chỗ nào không ổn? Đừng nói lung tung!"

Tóc xoắn hồng mặt sừng lên gấp gáp nói:

"Đúng thế! Đừng nói bậy! Người cứ nghi ngờ người ta làm cái gì chứ?"

Victoria ngạc nhiên che miệng: "Trời ơi! Fanbo Lambo, mặt các người bị sao vậy? Sao lại sừng lên tới như vậy? Người bị dị ứng gì sao?"

Chương 805 -

Fenbo Lambo ôm hai má, vẻ mặt vô tội: "Chúng ta cũng không biết nha ~"

Giờ phút này, đám người Khỉ Gầy đã sắp nghẹn đến phát điên!

Nam Thần! Người đúng là ác độc mà!

Hai người này cái gì cũng không làm, chỉ đứng ở đó xem náo nhiệt, lại bị người tát nửa giờ!

Đều ăn tát đến mức phải giúp người nói chuyện!

Andre bưng khuôn mặt đã sưng vồ vai Ma Thuật Sư, khuôn mặt hơi đen!

"Nếu không chúng ta thử nghe xem cô ta nói cái gì đã!"

Ma Thuật Sư lắc đầu: "Có gì đó không ổn! Các người không biết, lần trước ở trấn nhỏ Ngọc Long..."

Giang Nam: !!

Lão tử cũng không tin không trị được con lừa như người!

"Bốp Bốp! Bốp bốp! Bốp!"

Ma Thuật Sư: "Zen..."

Giang Nam trừng mắt tiến lên, bàn tay nhỏ cầm một cái chìa khóa, "Bốp" một tiếng liền vỗ lên bàn!

"Chìa khóa! Người có muốn không?"

Sự chú ý của Ma Thuật Sư lập tức bị hấp dẫn, về mặt gần ra: "Chìa khóa? Ý người là sao?"

Giang Nam thân nhiên nói: "Ta đến đây để làm ăn với người!"

Ma Thuật Sư cười nhạt: "Làm ăn? Để lấy được chìa khóa tới tay hân người cũng phải tốn không ít tâm? Người nữ lấy nó ra sao?"

Giờ khắc này, đám người Sơn Miêu thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng lừa gạt qua chuyện a!

Fenbo Lambo cũng thở phào nhẹ nhõm!

Hử? Tại sao lại thở phào nhẹ nhõm chứ? Thật kỳ quái nha ~

"Chị gái! Mặt người sưng lên!"

"Em gái! Mặt của người cũng sưng lên!"

Victoria: "Chắc là dị ứng, phải không?"

Giang Nam cười hắc hắc, cũng quá hiểu chuyện đi!

Lập tức nói: "Ta tự cảm thấy không có cơ hội cướp được tư liệu trong tay người và Pierce, cho nên còn không bằng nhân cơ hội kiếm chút tiền? Người nói phải không?"

Ma Thuật Sư thân nhiên nói: "Đây không phải là tính cách của người!"

Giang Nam: "Không gạt người, bởi vì chuyện chìa khóa, trưa nay ta bị người của Bạch Sa chơi một đợt, tổn thất không nhỏ, cục Tỉnh Thuần cũng đang tìm ta gây phiền toái, ta có chút chịu chống đỡ nổi!"

Mấy người Sơn Miêu mang vẻ mặt không nói gì!

Người đứng là chuyện gì cũng nói ra được, lúc thì bị Bạch Sa chơi, lúc thì bị Tinh Thuần cục quấy!

Ánh mắt của Ma Thuật Sư sáng lênnn: "Vì vậy, người muốn mua bán? Giá thế nào? Nói đi!"

Đôi mắt Giang Nam sáng lên: "Chính là thích loại người thẳng thẳng như người!"

Tuyết Tuyết Lang diệt! Ta đã nói là năm nay ta sẽ phát tài mà!

"Một tỷ USD!"

Ma Thuật Sư thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu già, tức giận nói: "Người cho rằng ta là máy in tiền sao? Há mồm liền đòi một tỷ? Người chưa từng thấy tiền bao giờ à! Phi! Đổi sang thứ khác!"

Giang Nam bĩu môi, một tỷ cũng không có? Thần chủ Audi không trả lương cho người sao?

"Vậy ta muốn một viên linh châu hệ không gian! Trên cấp Kim Cương!"

Ma Thuật Sư kinh ngạc: "Người có điên không? Một viên linh châu hệ không gian cấp Kim Cương, người có dùng 10 tỷ USD cũng không mua được!"

"Lúc trước ngược lại có một viên thừa, đã cho chó ăn! Người đòi 1 tỷ USD đều đáng tin cậy hơn linh châu hệ không gian a! Không có, không có!"

Giang Nam đen mặt, conn mẹ nó cho chó ăn!

Ma Thuật Sư, người đợi đó cho ta!

Nguyên bản suy nghĩ có thể kiếm một viên linh châu hệ không gian làm linh kỹ Bạch Kim cho mình, hiện tại xem ra đều là một

đám nghèo nàn!

"Vậy người vẫn nên đưa ta 1 tỷ USD là được!"

[Giá trị oán khí từ David Copperfield + 1000!]

"Không có! Người muốn vòng trở về? Ta nói cho người biết, ta cũng không phải không muốn chìa khóa này, đến lúc chú vặn đến tay, chìa khóa tự nhiên sẽ tới tìm ta!"

"Sở dĩ ta làm ăn với người, chỉ là muốn nắm chắc thêm một phần! Người đừng có được đằng chân lên đằng đầu!"

Giang Nam cũng gấp gáp: "Muốn cái gì cái đó đều không có! Vậy người có cái gì để ta phải làm ăn với người chứ? Người có tin ta trở về bán Pierce không?"

Ma Thuật Sư nheo mắt lại: "30 triệu USD! Cộng thêm một hòn đảo tư nhân trên biển! 10 viên linh châu cấp Kim Cương!"

Cái miệng nhỏ của Giang Nam bĩu môi: "Có chút ít!"

Trên thực tế trong lòng đã vui như điên rồi!

Ha ha ha ha ha ha!

Mẹ ơi! Hẳn có thật nhiều tiền, vậy mà lại cho ta nhiều bảo bối như vậy!

Chi phí cho chiếc chìa khóa này của ta chỉ là 125 ddoogf 7 xu!

Lần này thật sự đến đúng nơi rồi! Kiếm được lời!

Ma Thuật Sư im lặng nói: "Như vậy là đủ rồi! Hòn đảo kia rất, bên cạnh còn có mấy Linh Khư, ta không ít lần ném tiền lên trên!"

Về mặt Giang Nam do dự: "Vậy thì được, nhưng người phải giúp ta một việc!"

"Cái gì?"

"A! Bạch Sa đánh tổ Hoa Anh Đào của ta, thù này ta còn chưa báo đâu! 8 giờ tối mai! Người giúp ta đi vớt người ra, tiện thể giúp ta đánh một trận!"

Ma Thuật Sư cau mày: "Chút chuyện nhỏ, nhưng ta phải xác định chìa khóa của người là thật trước!"

Nói xong liền bảo Fenbo mang đi kiểm tra, quả nhiên là chìa khóa dùng để phá giải chương trình an toàn.

Dựa theo ước định, Ma Thuật Sư đưa 30 triệu USD tiền mặt cho Giang Nam, lại ký tên vào hợp đồng chuyển nhượng hòn đảo, lại đưa thêm 10 viên linh châu cấp Kim Cương!

Chương 806 -

Vẻ mặt Giang Nam không tình nguyện nhận lấy: "Quá lỗ quá lỗ!"

"À đúng rồi, chuyện ta bán cho người nhớ giữ bí mật, người cũng không muốn trở thành mục tiêu của mọi người đúng không?"

Ma Thuật Sư thần nhiên nói: "Yên tâm đi, ta sẽ giữ bí mật!"

Lúc này Giang Nam mới cảm thấy mỹ mãn rồi đi!

Giang Nam vừa đi, Ma Thuật Sư không khỏi mừng rỡ cầm chìa khóa!

"Kiếm lời rồi! Ha ha! Zenbon Sakura đây là bị đánh tới sợ! Không có thực lực làm loạn nữa? Lần này lại có thêm một lá bài tẩy nữa!"

"Không phải chứ? Chỉ cần chi tiêu chút tiền như vậy liền đổi được chìa khóa!"

"Lần này thật sự là kiếm lời!"

Giang Nam dẫn người rời đi, ước chừng vọt ra hơn ba dặm nhà, rốt cục không kiềm chế được hưng phấn trong lòng, vui mừng khoa tay múa chân!

"Ha ha! Kiếm lời quá lời!"

--

Cả hai bên đều kiếm lời, chắc chắn có một bên lỗ!

Nhưng mà phương diện buồng bán này, Giang Nam chưa từng chịu thiệt thòi!

Chỉ thấy Giang Nam ở trong ngõ nhỏ hứng phấn tay múa chân, thậm chí kim lòng không được nhảy múa!

Hắc~ hắc~ hắc!

Nhìn Giang Nam hứng phấn xoay vòng tại chỗ, đám người Sơn Miêu đã hoàn toàn phục Giang Nam!

Người tốt cuộc là thần tiên phương nào a!

Cũng quá đỉnh rồi phải không?

Đây là mở to mắt lừa tiền vào trong túi a!

Lừa không được, lại cưỡng ép vả miệng!

Hơn nữa còn mượn lực lượng hội Quang Minh đả kích Bạch Sa?

Thú vị nhất chính là, dùng thân phận Zenbon Sakura của tổ Hoa Anh Đào, cho dù mọi chuyện bại lộ cũng tìm không ra bên phía Giang Nam!

Cái này đã không biết là một hòn đá bắn được bao nhiêu con chim?

"Trong đầu Nam Thần tốt cuộc có thứ gì?"

"Ta cảm giác nếu ta là kẻ địch của Nam Thần, hẳn có thể chơi chết ta!"

"Quả nhiên làm chuyện xấu không ai qua được Tiểu Nam!"

"Giang Nam thối! Người như vậy cũng quá ngầu rồi phải không?"

Giang Nam cười hắc hắc, lấy ra 10 viên linh châu cấp Kim Cương: "Nào nào, người gặp đều có phần, mỗi người chọn một viên, xem có thích hợp không?"

Mọi người có chút sửng sốt, đây chính là linh châu cấp Kim Cương! Tuyệt đối là tài nguyên khan hiếm, Giang Nam thế mà lại muốn lấy ra chia cho mọi người?

"Không... Không, nó rất quý!"

"Đúng vậy, Nam Thần người giữ lại tự mình dùng đi!"

Giang Nam cười nói: "Không có gì, kêu các người cầm thì cầm đi!"

"Đi theo Nam Thần lẫn lộn, phạm là ta có miếng thịt ăn! Cũng không để cho các người chỉ người a!"

Mấy người thấy Giang Nam thật lòng muốn cho, cũng không còn khách sáo nữa, đều chọn một viên mình thích!

Vẻ mặt vui mừng!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lại dạo một vòng! Điểm đến tiếp theo!"

Nói xong, xoa bàn tay nhỏ đi ra ngoài!

Sơn Miêu ngạc nhiên: "Điểm tiếp theo? Người còn đi đâu nữa?"

Giang Nam: "Tiếp tục làm ăn nha! Chỉ mới có hai nhà? Nếu tất cả đều cần chìa khóa, làm người làm ăn đứng đắn, sao lại có đạo lý không bán bọn họ chứ?"

"Trong tay ta có nhiều chìa khóa như vậy, không bán thì giữ làm gì? Giữ lại cho chó ăn à?"

Giờ phút này, đám người Khỉ Gầy trợn tròn mắt, trán đổ mồ

hôi dữ dội!

"Nam... Nam Thần, người không phải là muốn lừa gạt cả thủ đồ nayf đó chứ? "

Giang Nam cau mày: "Nói bậy!"

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, cũng may không phải, bằng không sẽ quá điên cuồng a!

Giang Nam vẻ mặt đương nhiên: "Vậy làm sao có thể nói đây là lừa gạt đây? Hai bên người tình ta nguyện, cái này gọi là mua bán!"

Sơn Miêu hí mắt nguy hiểm!

Lần đầu tiên ta được nghe cách giải thích vô cùng văn nhã của chuyện lừa tiền này!

Thật xấu xa!

Nhưng nhớ tới kinh nghiệm thành công vừa rồi với hội Quang Minh, tâm tư của mọi người đều theo đó mà dao động!

Có vẻ như... Cũng không phải là không thể!

Giang Nam nhếch miệng cười: "To gan thì chết no, nhát gan thì chết đói! Giang Đại Gan cho dù có chết cũng nhất định phải chết no!"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều sáng lên theo!

Nửa tiếng sau!

Phòng tổng thống khách sạn Gran, căn phòng của người đứng đầu bộ tộc Viking!

Trước người Giang Nam có hơn 10 tráng hán để thân trần!

Mỗi người cao 2 mét, eo thô, cũng không biết có phải ăn rau bina lớn lên hay không!

Đều để râu dài, chòm râu thật tốt, rất thú vị!

Mà lão đại của bọn họ, Tomahawk Gray Hall ngồi trên ghế sofa, giống như một ngọn núi cơ bắp!

Trên ngực có một cặp Chiến Phũ Vikings, một hàm răng bọc hoàng kim tương đối chói mắt!

Cấp bậc lại càng đạt tới Kim Cương đỉnh phong! Cảm giác áp bách rất mạnh!

Lúc này răng vàng khê cắn: "Được, mua! Chúng ta không có tiền! Nhưng ta có thể cho người một chiếc thuyền đệm khí vũ trang cấp Cụ Phong, cộng thêm 100 khối Băng Viêm Tinh! "

Mặt Giang Nam nhăn nhó: "Ai nha! Quá lỗ quá lỗ đi! Thôi thì ddannhf bán cho người vậy!"

Nói xong lại ném chìa khóa qua!

Về mặt Tomahawk Gray Hall kích động, bán chìa khóa này cho ta?

Đây là con bài tẩy bao nhiêu lớn chứ!

Đến lúc đó cho dù các thế lực khác cướp được tư liệu phân tích chú văn, nhưng không có chìa khóa, chỉ có một mình ta có, còn không phải đều đến cầu xin ta sao?

Ha ha! Kiếm lời rồi, không lỗ!

Chương 807 -

Giang Nam cũng vui vẻ điên rồi!

Ai ui ~ thuyền đệm khí vũ trang còn chưa tính!

100 khối Băng Viêm Tinh tuyệt đối đáng giá!

Trong tài liệu dung linh học đã đề cập qua, thứ này cũng là một loại tài liệu dung linh, đối với hệ băng còn có hệ hỏa, đều có khả năng tương thích cực cao!

Đặc sản của vùng đất băng tuyết, hơn nữa hạn chế xuất khẩu, có tiền cũng không đổi được, là tài nguyên khan hiếm!

Đám đàn em mang tới một cái rương sắt lớn, bên trong bày đầy quặng Băng Viêm Tinh nguyên chất!

Gray. Hall cầm chìa khóa: "Đừng có lừa chúng ta, nếu ta biết được người lừa chúng ta! Cả tộc Vikinngs chúng ta cho dù có đuổi tới chân trời góc biển cũng phải chém chết người!"

Giang Nam vỗ ngực nói: "Zenbon Sakura ta đi không đổi tên ngòi không đổi họ! Hòa thượng có chạy thì miếu vẫn còn đó!"

Đám người Sơn Miêu ở phía sau trợn trắng mắt!

Người đây không chỉ đổi tên đổi họ, ngay cả giới tính cũng thay đổi a!

Gray. Hall cười hắc hắc, lộ ra một hàm răng vàng lớn, ký tên vào hợp đồng chuyển nhượng tàu đệm khí, lại đem Băng Viêm Tinh đưa cho Giang Nam!

Giang Nam thu nhận đồ, cứ cảm thấy trong lòng không cân bằng!

Ma Thuật Sư người ta cho mình nhiều bảo bối như vậy, tên Gray này đưa có chút ít oa!

Nhất thời nhìn gió êm sóng lặng, lui một bước càng nghĩ càng thấy lỗ!

Không được, không được!

Đôi mắt không ngừng đảo quanh!

"Cái kia... Nếu không người lại đưa thêm chút đồ nữa đi?"

Gray. Hall sửng sốt: "Còn muốn thêm? Gần hết rồi! Lần này chúng ta tới chỉ mang theo bấy nhiêu bảo bối như vậy, đều đưa người, đã sạch sẽ!

"Thật sự không còn?"

Gray. Hall đen mặt: "Thật sự không còn!"

Giờ phút này Sơn Miêu cũng nhận không được huých vào người Giang Nam, đã đủ rồi, đều đào mộ người ta tới nghèo rồi!

Giang Nam nhăn nhó nói: "Nếu không người đưa hàm răng vàng của người cho ta đi, cũng được một khoản!"

Gray. Hall há hốc miệng!

Người muốn cái gì cơ?

Muốn răng của ta sao?

[Giá trị oán khí từ Gray. Hall + 1000!]

Sơn Miêu: Này ~ này!

Cô thiếu chút nữa liền không nhận được, mặt đều đỏ lên, hung hăng bóp đùi thịt của mình!

Có cần vợ vét tới mức này không! Một chút cũng không để lại cho người ta sao?

Răng vàng trong miệng cũng muốn lừa mất?

Gray. Hall che mặt: "Việc làm ăn lớn như vậy, người còn so đo chút này sao?"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Chỉ thiếu một chút này!"

Về mặt Gray. Hall không nói gì, tổ Hoa Anh Đào đại nghiệp, răng của lão tử cũng không buông tha sao?

"Phi! Cho người rồi ta lấy gì sử dụng!"

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một bộ răng giả kim cương từ trong không gian dị độ đập lên bàn!

"Ta không lấy không! Cái răng vàng của người đưa ta! Bộ răng kim cương này của ta cho người, ta đổi với người!"

Gray. Hall choáng váng, răng giả kim cương là cái quái gì vậy?

Người lấy kim cương để đổi với ta? Trong đầu người bị vào nước sao!

Lại không biết, trong lòng Giang Nam đã có tính toán nhỏ của mình!

Mình có rất nhiều kim cương, đều thối muốn ngất, có đem tặng cũng không ai cần!

Gray. Hall thì khác, răng vàng nhưng cũng đáng giá vài đồng!

Muỗi nhỏ đến đâu cũng là thịt!

Bộ răng kim cương này định là đưa tặng Quan Hổ, chưa kịp đưa cho hắn, hiện giờ vừa vận phát huy tác dụng!

Gray. Hall nuốt nước bọt, răng vàng đổi răng kim cương?

Nghĩ thế nào cũng không lỗ a!

Trực tiếp tháo hàm răng vàng ra, để vào trong ly còn rồi đẩy cho Giang Nam!

"Cho người! Lần này được rồi chứ?"

Về mặt Giang Nam mừng rỡ thu lại răng vàng, đứng dậy nói: "Hợp tác vui vẻ, đừng quên chuyện mà ta đã giao phó!"

Gray. Hall nói, "Yên tâm! Không phải chỉ là đánh Bạch Sa thôi sao? Những thứ khác chúng ta không làm được! Đánh nhau, chúng ta có thể làm được!"

Giang Nam đứng dậy cười khế: "Vậy là tốt rồi! Nhớ giữ bí mật chuyện này!"

Nói xong liền dẫn người rời đi!

Gray. Hall liếm nướu răng về mặt khó chịu, vì một cái chìa khóa, ngay cả răng cũng đưa ra ngoài!

Ánh mắt không khỏi rơi vào trên bộ răng giả kim cương kia!

Vừa mới cầm lấy, nhất thời nước mắt chảy ròng ròng: "Oe~"

"Thối như vậy? Không phải là thứ mà người khác đã sử dụng đó chứ?"

[Giá trị oán khí từ Gray Hall + 1000!]

Nhưng vẫn là nhịn ghê tởm đeo vào trong miệng, bằng không lấy cái gì ăn cơm?

Lập tức đứng dậy nhếch miệng cười với đàn em phía sau!

Dưới ánh đèn, một hàm răng kim cương lấp lánh, sáng chói!

"Sao lại như thế nào? Có chói mắt không?"

Đám đàn em nhao nhao lui về phía sau, liên tục lấy tay che mắt!

"Oa! Đại ca! Quá chói mắt! Lóe sáng còn hơn răng vàng của người!"

"Đột trao đổi này tuyệt đối không lỗ a!"

"Nhìn rất có tiền! Mang thứ này đi gọi đồ ăn! Vô cùng có mặt mũi!"

"Chỉ là... Chỉ là có chút hôi thối, giống như ăn cứt, những thứ khác đều rất tốt!"

"A ~ Đại ca người vẫn là đừng nói chuyện!"

Gray Hall: ...

[Giá trị oán khí từ Gray Hall + 1000!]

...

Phòng khách sạn Beth!

Phòng người đứng đầu Liên Minh Bàn Tròn!

Nhóm Giang Nam ngồi ở bàn tròn, lẳng lặng chờ đợi!

Đối diện có mấy người đàn ông trung niên mặc âu phục giày da!

Chương 808 -

Cầm đầu một người trên mặt mang theo nụ cười, tay cầm ô đem nạng, một đầu tóc vàng chải ngược ra sau đầu!

Black Jones – Người Xóa Bỏ!

Chính là người dẫn đầu hành động Liên Minh Bàn Tròn lần này, cấp bậc Kim Cương 8 sao!

Nhưng cho dù là Giang Nam, giờ phút này cũng khẩn trương vạn phần!

Một khi trong sân có chút linh khí dao động, Giang Nam sẽ trong nháy mắt dẫn người chạy trốn!

Không phải vì bất cứ điều gì khác!

Chỉ vì dị năng của Jones có hiệu quả như Tô Nhuế!

Đều là dị năng loại lĩnh vực, trong lĩnh vực dị năng không có hiệu quả!

Hạn chế rất nhiều, phạm vi lĩnh vực không lớn, thời gian để phóng thích dài, phí linh khí, thời gian ngắn vô tận...

Nhưng dị năng này lại cực kỳ khó giải quyết!

Là một trong số ít dị năng hiếm có thể hạn chế hệ không gian phát huy!

Jones cười nói: "Thật sự không sợ ta bắt người ở đây sao?"

Giang Nam nháy mắt quyến rũ: "Ai nha ~ cái giá để ta ở lại

qua đêm cũng không chỉ có như vậy!"

Khỉ Gầy giật mình, may mắn ta biết trước người là đàn ông!

Bằng không vừa rồi chỉ dựa vào biểu tình kia của người ta liền trúng chiêu!

Jones nheo mắt lại nói: "Yên tâm, nếu là hàng thật, người sẽ nhận được những gì người muốn!"

Đúng lúc này một thủ hạ xông vào phòng vẻ mặt kích động gật gật đầu: "Chìa khóa không có vấn đề gì!"

Đôi mắt Jones sáng lên: "Được, được, nếu là hàng thật, vụ mua bán này Liên Minh Bàn Tròn chúng ta nhận!"

"Dùng chìa khóa có thể đổi lấy trân bảo hiếm có như vậy, người cũng không tính là lỗ!"

Giang Nam chà xát bàn tay nhỏ bé, vẻ mặt chờ mong: "Bảo bối gì?"

Jones lấy ra một chiếc hộp từ dưới bàn: "Ồ tốt! Rất có giá trị trên thị trường quốc tế! Ta cũng phải tốn một cái giá lớn mới tìm được, thời khắc mấu chốt chính là vật dùng để cứu mạng!"

"Nếu như không phải vì chìa khóa, ta cũng không nở lấy ra!"

Nói xong đẩy cái hộp tới trước mặt Giang Nam!

Giang Nam không thể chờ đợi để mở hộp, nhìn vào thứ bên trong mà hoàn toàn hóa đá!

"Người nghiêm túc sao?"

Trong cái hộp tinh xảo này bày ra mười gốc nhân sâm vừa bé vừa héo!

Mẹ nó thứ này không phải chinnhs là khí huyết nhân sâm sao?

Jones đặc ý nói: "Đừng nhìn nhân sâm này có vẻ ngoài héo úa mà coi thường, tuyệt đối là thánh dược chữa thương! Phàm là còn một hơi thở ăn vào là có thể cứu trở về!"

"Đây là thứ mà ta đã chi tiêu rất nhiều! Nghe nói là đến từ cổ quốc thần bí phương đông..."

Sơn Miêu và Katarina ở phía sau đều mang vẻ mặt gặp quý!

Còn cần người giải thích sao? Tất cả chúng ta đều đã ăn qua nó!

Giang Nam chính là xuất xứ a!

Giờ phút này mặt Giang Nam đều đen, lão tử chính là người sản xuất thứ này!

Còn để cho người coi là bảo bối dâng lên?

Còn dùng để đổi chìa khóa?

Mẹ nó!

"Người đã trả bao nhiêu tiền cho nó? Mua nó từ ai?"

Jones thấp giọng nói: "Ta đã dùng ba viên linh châu cấp Kim Cương mới chụp được, nguồn hàng khan hiếm, gần đây càng bị đứt hàng!"

"Ta mua nó với một người đàn ông thần bí không muốn tiết lộ danh tính! Hắn nói họ Hoàng! Tên Ngưu!"

Giang Nam: !!

Con mẹ nó họ Hoàng tên Ngưu!

Chẳng phải chính là Hoàng Ngưu sao?

100000 đồng lafd đã được mua được một gốc nhân sâm tại quầy hàng của ta! Người thì hay rồi, bán ba viên linh châu cấp Kim Cương? Còn bán được ra nước ngoài? Làm ăn cũng rất lớn!

Hành động này của người quả thực mở mang tầm mắt của ta!

Đây là chuyện tốt mà người anh em thần tiên kia đã làm sao?

Giang Nam đen mặt: "Chìa khóa đưa cho người! Đưa ta thông tin liên lạc!"

Jones ngạc nhiên: "Đưa ta?" Thật... Thật sao?

"Còn có thể giả sao? Nhanh đưa ta thông tin liên lạc!"

Jones mang vẻ mặt mừng rỡ, chuyện tốt thế này làm sao có đạo lý cự tuyệt? Ngay lập tức đưa thông tin liên lạc của Hoàng Ngưu cho Giang Nam!

Giang Nam nhìn số trong tay, cười hắc hắc!

"Cái kia! Người còn muốn nhân sâm này hay không? Bên ta cũng có các nguồn hàng có thể bán với giá thấp hơn! Một gốc bán người một viên linh châu cấp Kim Cương là được!"

Đôi mắt Jones sáng lên: "Muốn! Loại vật cứu mạng này cũng không ngại nhiều a! Nhưng lần này chúng ta chỉ mang theo 30 viên..."

Bàn tay nhỏ của Giang Nam vỗ một cái, 30 gốc khí huyết nhân sâm liền đập lên bàn!

"A~"

Jones nhìn chăm chăm: "Ai ui~ người nhẹ nhàng một chút! Đừng có đập hỏng nó!"

Nói xong thật cẩn thận cầm lên, cực kỳ trân quý bỏ vào trong hộp, thống khoái đưa 30 viên linh châu cấp Kim Cương cho Giang Nam, sợ hấn đổi ý!

Giang Nam nhìn với vẻ mặt không biết nói gì!

Quyết định sau khi về nước sẽ tìm tới tâm sự với vị Hoàng Ngưu thần bí kia!

"Nhớ rõ ước định của chúng ta, đừng quên Bạch Sa!"

Jones cười nói: "Yên tâm! Hợp tác vui vẻ, lần sau lại liên lạc!"

Giang Nam đi trên đường đầu đầu bối rối, không nghĩ tới nhân sâm của mình bán ra nước ngoài có giá khủng bố đến mức này?

Sự khác biệt văn hóa đúng là khủng khiếp!

Mình có cần theo đó mở ra thị trường quốc tế hay không? Tăng giá?

Làm ăn với Liên Minh Bàn Tròn này cũng không lỗ, tương đương với kiếm được 30 viên linh châu cấp Kim Cương!

Chương 809 -

Bận rộn một đêm, giờ phút này trên bầu trời đêm đã hơi hiện lên mảng sáng trắng!

Nhưng Giang Nam hoàn toàn không buồn ngủ, mọi người cũng đều mang vẻ mặt hưng phấn!

Con mắt Khỉ Gầy lấp lánh: "Nam Thần, kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Nếu đã làm thì phải làm đến cùng!"

Nói xong lấy ra một xấp phong bì màu hồng đã sớm chuẩn bị sẵn, mặt trên còn in ký hiệu Hoa Anh Đào!

"Sơn Miêu, đi bao trợn khách sạn Thánh Đình!"

"Sau đó tìm nơi chờ ta trở lại! Chúng ta cần đi nghênh đón một vị đại nhân vật!"

Nói xong lại cầm phong bì biến mất không còn bóng dáng!

Sơn Miêu tuy rằng không biết Giang Nam muốn làm gì, nhưng lúc này, chỉ cần nghe theo mệnh lệnh là được rồi!

Lại không biết giờ phút này bóng dáng Giang Nam chạy khắp nơi trong thành phố, dựa theo địa chỉ tư liệu, lần lượt tìm tới!

Thông qua trùng động không gian, đưa phong bì màu hồng đến trên bàn đầu giường của lãnh đạo các thế lực!

Những thứ này đều là một ít thế lực thứ cấp kém hội Quang Minh, Bạch Sa, nhưng trong tay cũng có chút nền tảng!

Mộng tưởng cuối cùng của Giang Nam, chính là muốn giúp cho tất cả các thế lực trong thành phố đã chạy tới vì Bose, đều có thể có một phần chìa khóa trong tay!

Sáng sớm, Rofi Carpen thức dậy và nhìn thấy phong bì màu hồng trên bàn cạnh giường ngủ!

Trong lòng cả kinh: "A ~ có người tới đây?"

Vội vàng mở ra xem!

Tổ Hoa Anh Đào:

Muốn chìa khóa! Tám giờ sáng đến khách sạn Thánh Đình, mang theo đồ tốt, người trả giá cao thì có!

Đừng truyền ra, một khi tin tức bị tiết lộ, đừng trách ta giết người!

Tin ta đi! Ta có khả năng này!

Zenbon Sakura!

Rofi Carpen nhìn phong bì sửng sốt thật lâu!

Lại liên tưởng đến động tĩnh bên tổ Hoa Anh Đào trưa hôm qua.

Động tĩnh ngày hôm qua là do cục Tinh Thuẫn ra tay với tổ Hoa Anh Đào? Để cướp chìa khóa?

Tổ Hoa Anh Đào nguyên khí đại thua, không chịu nổi áp lực không muốn tranh đoạt nữa? Muốn kiếm một đợt trước khi đi?

Cơ hội! Cơ hội quá tốt!

Chìa khóa đến tay, liền có lợi thế, cho dù không cướp được tư liệu, cũng có thể nhờ vào chìa khóa để chia một chén canh!

"Người đâu? Chuẩn bị bảo bối! Tốc độ!"

Giờ phút này, Giang Nam ngồi trên nóc tòa nhà khách sạn Thánh Đình nhìn mặt trời mọc, cả thành phố đều ở dưới chân!

8 lá thư được gửi đi, trên đó căn bản không giải thích nhiều!

Đối thủ tự nhiên sẽ dựa theo hình thức trước mắt giúp người phân tích nguyên nhân!

Giải thích nhiều ngược lại sẽ biến khéo thành vụng!

"Chơi đùa thủ đoạn sao? Các người còn thiếu kinh nghiệm lắm, muốn tư liệu chú văn, cũng không chỉ có mỗi cách nhìn chăm chăm thể Bose!"

Nói xong trực tiếp gọi điện thoại cho cục Tinh Thuần!

"Ta là Zenbon Sakura, chuyển điện thời cho cục trưởng các người, nói cho hẳn biết chìa khóa ở trong tay ta, ta có chút việc muốn nói với hẳn!"

Căn cứ ngầm dưới lòng đất, đại sảnh hình trụ của tổng bộ cục Tinh Thuần!

Jason Buffett lạnh lùng: "Zenbon Sakura? Người đang làm cái quái gì vậy? Người có tin ta bảo Pierce đi tìm người ngay bây giờ không?"

Giang Nam cười nói: "Được thôi! Sau đó, ta sẽ đưa chìa khóa cho Ma Thuật Sư đầu tiên!"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

"Người dám!"

Giang Nam: "Ah ~ Ta có gì mà không dám? Ta chỉ hỏi người một câu, chìa khóa, cục Tinh Thuần các người còn muốn hay

không? ”

"Muốn, lấy đồ đổi!"

Buffett: ???

Không phải chứ! Lão tử không nghe rõ!

Chìa khóa người lấy từ cục Tinh Thuần của ta!

Quay đầu lại còn muốn bán cục Tinh Thuần của ta?

Đồ của ta, bây giờ ta phải trả tiền của mình để mua lại?

Chuyện làm ăn này người làm cũng rất tuyệt tận a!

"Người đang nghĩ cái rắm gì? Ta..."

Giang Nam: "Người không có quyền từ chối! Ta đưa chìa khóa cho Ma Thuật Sư, một khi cục Tinh Thuần của người không thu hồi được tư liệu trên người Bose, tư liệu bị tiết lộ 100%!"

"Ngược lại, chìa khóa của người ở trong tay, liền có thể đảm bảo an toàn, không lấy được tư liệu về các người cũng không sợ!"

Ánh mắt Buffett đã như phun ra lửa, nhưng hắn không thể không thừa nhận thực tế này!

Không khỏi cần rằng nói: "Người muốn cái gì?"

Giang Nam cười rộ: "Không nhiều lắm! 30% của tất cả các tài liệu phân tích chú văn mà người nắm giữ! Ta chỉ cần 30%!"

"Nước Mỹ các người vẫn có thể bảo trì vị trí hàng đầu trong phương diện này!"

"Ta tự nhận cơ hội cướp được tư liệu rất xa vời, cũng không tham, cho nên muốn ăn chút ngọt trước, không có gì hơn!"

Buffett đấm một phát xuống, bàn làm việc trực tiếp sụp đổ!

"Zenbon Sakura! Được lắm! Tính hay lắm! Đúng là tính toán tốt!"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

Nắm đấm của Buffett vang lên, nhưng không có cách nào!

Nếu như chìa khóa ở trên tay người khác, cho dù là Đạo Thiên hắc cũng sẽ không thỏa hiệp!

Cùng lắm thì liều mạng!

Nhưng hết lần này tới lần khác chìa khóa lại nằm trên tay Zenbon Sakura thân là hệ không gian, căn bản không có cách nào cướp lại!

"Chuyện này ta không quyết định được, cần cùng chỉ huy tối cao thương lượng, cần thời gian, người..."

Chương 810 -

Giang Nam thần nhiên nói: "Đừng nói lời vô nghĩa, một giờ sau, phòng 1101 của khách sạn Thánh Đình, ta muốn nhìn thấy người của người!"

"Mang theo 30% tư liệu, tự mình đến, đừng đùa giỡn thủ đoạn nhỏ, nếu không chìa khóa sẽ xuất hiện trong tay Ma Thuật Sư!"

"Tút TUT TUT ~"

Nói xong trực tiếp cúp điện thoại!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

Tức giận, ấn trực tiếp bóp nát điện thoại di động: "Còn sống sờ cái gì? Phát lệnh chỉ huy tối cao cho ta rồi sắp xếp máy bay nhanh nhất! Nhanh lên!"

.....

Sau khi gọi điện thoại, Giang Nam thuận đi một cái xuất hiện trong phòng 1101!

Lấy máy tính quân sự ra, cho chìa khóa vào, sửa đổi ký tự mã lệnh trở lại, khôi phục chức năng mở khóa!

Dù sao đối tượng giao dịch là cục Tinh Thuần, nhất định có được quy trình an toàn vốn có, tiến hành thử nghiệm.

Nếu phát hiện chìa khóa bị động tay động chân, cho nên để lừa bảo bối cục Tinh Thuần, phải dùng khóa thật!

Mấy người Sơn Miêu nhìn Giang Nam điên cuồng gõ bàn phím

máy tính, không khỏi mơ hồ.

"Tiểu Nam, đại nhân vật người nói là ai? Thần bí như vậy?"

"Đúng vậy ~ cần chúng ta chuẩn bị cái gì không?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đợi lát nữa sẽ tới, hôm nay khách của chúng ta hơi nhiều!"

Nói xong lại lấy ra một cái kẹp tóc nhỏ màu hồng nhạt, lắp camera vi mô bên trong, cài ở trên tóc!

Sau đó trực tiếp gọi một cuộc điện thoại qua cho Dương Kiên!

"Alo? Kiên ca đó sao? Giang Nam đây!"

Giờ phút này Dương Kiên đang ngồi ăn cơm!

"Có chuyện gì vậy? Người gặp khó khăn gì sao? Cần hỗ trợ hay không?"

Giang Nam: "Không, lát nữa ta sẽ lấy được một phần tư liệu phân tích chú văn, người giúp ta tìm chuyên gia chú văn hàng đầu trong nước, phân biệt thật giả!"

Dương Kiên cảm thấy chấn động: "Phụt ~ khụ khụ khụ! Cái gì? Người đang nói cái gì?"

Một ngụm cơm phun hết lên mặt vợ hãnh!

Dương tẩu nổi gân xanh trên trán!

Dương Kiên choáng váng, tư liệu phân tích chú văn? Lấy được sao?

Mẹ nó người qua đó không quá 24 tiếng đồng hồ, Người... Tại sao... Ta...

Các quốc gia ở bên kia bận rộn hơn một tháng không có kết quả, người vừa đến nơi liền lấy được?

Giang Nam: "Không phải hoàn toàn, chỉ có 30%, sau đó ta gửi một video cho các người, sau đó để cho các chuyên gia giao tiếp với ta qua tai nghe, thời gian cấp bách, tốc độ!"

Nói xong liền cúp điện thoại!

Dương Kiên nổ tung, 30%? 30% đã đủ!

Bởi vì nước Mỹ bắt được Bose, lĩnh vực phân tích chú văn luôn nằm trong hàng ngũ hàng đầu quốc tế!

Giờ phút này Dương Kiên cơm cũng không ăn, chạy như điên đến phòng, mở máy tính ra!

Quả nhiên nhận được video của Giang Nam, đường dây đã được mã hóa, tin tức sẽ không bị tiết lộ chút nào!

"Alo, alo? Người có nghe ta nói không?"

Dương Kiên ngạc nhiên nhìn video, cái này... Tại sao lại là giọng nữ?

"Có thể nghe được, ta hiện tại giúp người liên hệ chuyên gia!"

Nói xong trực tiếp gọi điện thoại cho Tiêu Phong Hỏa: "Mau mau mau, gọi Hàn Mộng Lộ cho ta!"

Tiêu Phong Hỏa vẻ mặt choáng váng: "Có chuyện gì?"

Dương Kiên giải thích cho hắn một lần, trông mắt Tiêu Phong Hỏa thiếu chút nữa trừng rớt, nổi da gà!

"Người nói Giang Nam tới thủ đô Mỹ, tranh đoạt tư liệu chú văn với bọn họ sao? Hắn không phải đang ở học viện sao? Hắn..."

Dương Kiên gật đầu: "Nói là tranh được 30%, mau gọi cho Hàn Mộng Lộ!"

Tiêu Phong Hỏa da đầu tê dại, mặt hưng phấn tới đỏ bừng, 30%? Mẹ kiếp!

Vội vàng gọi cho Hàn Mộng Lộ, dù sao lĩnh vực chú văn trong nước, cô tuyệt đối có quyền uy!

Hàn Mộng Lộ nghe được mọi chuyện liền ngây ngẩn, vội vàng chạy đến phòng ngủ kéo rèm cửa sổ mở máy tính, kết nối video!

"Alo, Giang Nam đó à? Người thật sự có thể lấy được tư liệu phân tích chú văn của nước Mỹ sao? Sao người lại chạy đến nước Mỹ? Chuyện này..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chị Mộng Lộ, hắc hắc, người giúp ta xem, sau đó nói cho ta biết thật giả là được!"

Hàn Mộng Lộ ngạc nhiên, sao lại là giọng nói của con gái?

Giờ phút này, bên phía Dương Kiên đều có thể thông qua camera vì mô nhìn thấy hình ảnh Giang Nam nhìn thấy!

Đúng lúc này!

Tay nắm cửa kéo xuống, cửa phòng bị đẩy ra!

Jason Buffett mặc âu phục và giày da bước vào với cặp sách của mình!

Đám người Sơn Miêu mở to hai mắt, cả người giống như bị điện giật!

Buffett, cục trưởng cục Tinh Thuần?

Rít ~

Giang Đại Gan! Hắn không còn là đại gan nữa!

Hắn điên rồi!

Đều lừa gạt đến trên đầu cục Tinh Thuần? Đây là địa bàn của bọn họ!

Mấy người đều mang vẻ mặt như thấy quỷ, chấp hành nhiệm vụ cùng Giang Nam thật sự là quá kích thích a!

Giờ phút này Dương Kiên và Hàn Mộng Lộ ở trước máy tính cũng đều cảm thấy chấn động!

Bọn họ sao có thể không biết Buffett?

Người mới đến thủ đô chưa tới 24 giờ, đến tột cùng đã làm cách nào mà cấu kết được với cục trưởng cục Tinh Thuần chứ!

Giang Nam nhìn vào đồng hồ, cười rặng rờ: "Rất đúng giờ! Còn thứ ta muốn thì sao?"

Buffett cắn răng, trên trán nhảy ra hai cọng gân xanh: "Ta muốn nhìn thấy chìa khóa trước, làm thế nào ta biết được người có nói thật hay không?"

Chương 811 -

Giang Nam chỉ vào Katarina phía sau: "Thật hay giả trong lòng người rõ ràng, đừng nói nhảm với ta!"

"Tư liệu đã mang đến!"

Buffett hít một hơi thật sâu, lấy ra một ổ đĩa cứng từ cặp của mình và đặt nó trên bàn: "Đã nói trước! 30% đây!"

Giang Nam cầm ổ cứng đưa vào máy tính! Mở xem, màn hình hiện kên!

Tất cả những thứ hiển thị ở trên đã được truyền qua máy quay vi mô!

Giờ phút này vẻ mặt Hàn Mộng Lộ kích động nằm sấp trước máy tính, khuôn mặt hưng phấn đỏ bừng!

"Là thật! Tất cả đều là hàng thật, rất nhiều thứ trước mắt chúng ta chưa giải mã ra! Quá đỉnh~"

"Giang Nam đàn em! Người quá đỉnh, hôn người hôn người! Moah! Moah! Moah!"

Hàn Mộng Lộ hưng phấn căn bản không khống chế được cảm xúc của mình, nhảy tới nhảy lui trên giường, không ngừng lăn lộn!

Phần tư liệu này dù chỉ có 30%, cũng có thể tiết kiệm thời gian nghiên cứu rất nhiều năm, thúc đẩy tiến độ phân tích chú văn trong nước!

Vô cùng trân quý, căn bản không thể dùng tiền để đo lường!

Giang Nam bấu môi: "Sao lại ít như vậy? Thật sự là 30% sao? Ta nói nha, nnguoiw đừng nghĩ tới chuyện lừa gạt ta!"

Giờ phút này, Buffett đều tức giận muốn bùng nổ, trái tim hẳn đều đang rỉ máu!

"Đây là 30%, ta không động tay động chân!"

Giang Nam: "Ta không tin!"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

Người không tin?

Mẹ nó không tin!

"Thật sự là 30%! Người tưởng chú văn dễ phá giải như vậy sao? Ta..."

Giang Nam: "Người không cần giải thích nữa, ta không nghe ta không nghe! "

Buffett: ???

"Zenbon Sakura! Đừng đi quá xa! Ta đã cho người 30%! Con thỏ nóng nảy cũng biết cần! Có tin lão tử dù có phải liều mạng cũng tiêu diệt tổ Hoa Anh Đào của người hay không?"

Giang Nam trong lòng cười hắc hắc, người diệt được thì quá tốt, liên quan gì đến ta!

Nhưng nhìn phản ứng của hắn đích thật là không động tay động chân.

Ngay lập tức trực tiếp ném chìa khóa cho Buffett: "Ah ~ đồ người muốn, thanh toán xong!"

Buffett nhận lấy chìa khóa, vội vàng gắn vào máy tính rồi phá

vỡ phó bản chương trình bảo mật!

Quả nhiên cởi bỏ được, là thật!

Không khỏi thở phào nhẹ nhõm, rút chìa khóa ra, trong tay dùng sức, trực tiếp bóp nát!

Lúc này chìa khóa duy nhất cũng đã không còn, các người cướp được tư liệu cũng vô dụng!

Ha ha ha ha ha! Tuy rằng cho ra ngoài 30% tư liệu, nhưng lại không vì nhỏ mà mất lớn! Không lỗ không lỗ!

Buffett nheo mắt lại, ánh mắt rơi vào người Katarina!

"Ta tương đối tò mò, ngày đó đến tột cùng là ai mượn chìa khóa, công phá hệ thống cục Tinh Thuần chúng ta!

Những lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều sửng sốt, công phá hệ thống cục Tinh Thuần?

Chuyện gì đã xảy ra vậy? Ai dữ dội như vậy?

Ngay cả hệ thống cục Tinh Thuần đều công phá được?

Nhưng mà, giờ phút này Sơn Miêu cùng Katarina đều ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Chìa khóa trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở trên người Giang Nam đúng không? Cũng không ở trong tay người khác a!

Sơn Miêu đột nhiên nhớ tới mảnh nhân lúc trước mà Dương Kiên nói qua, nổi da gà từ xương sống xông thẳng lên đỉnh đầu!

Giang Nam chính là mảnh nhân công phá hệ thống cục Tinh Thuần kia?

Rít ~

Trách không được hấn lại nói với Dương Kiên là hấn quen biết!

Hơn nữa còn là công phá ngay trong nước?

Người có cần thần thánh tới như vậy không?

Giang Nam đứng dậy, bàn tay nhỏ bé vung lên: "Ha ha! Thật sự cho rằng tổ Hoa Anh Đào của ta không có nhân tài sao? Chỉ là một hệ thống nho nhỏ thôi, chúng ta căn bản không để vào mắt! Chỉ là tiện đi dạo ngang qua nha!"

"Có cần ta cho người đi lắp tường lửa cho hệ thống của các người không?"

Giờ phút này không đổ vỡ, thì phải đợi khi nào?

Cái vỡ này! Lão tử không muốn nhận!

Buffett: !!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

"Được lắm! Tổ Hoa Anh Đào của người khá lắm! Hy vọng tổ Hoa Anh Đào của người ăn 30% tài liệu này! Cũng chuẩn bị tiếp nhận sự trả thù điên cuồng của chúng ta!"

"Đảo quốc các người ăn được bao nhiêu! Sau đó ta sẽ bắt các người nhỏ ra bấy nhiêu!"

Giang Nam vặn eo, vẻ mặt thần khí: "Người ăn cứt à? Nói chuyện nghe thật thối! Tổ Hoa Anh Đào của chúng ta sẽ sợ sao? Chúng ta không sợ!"

Buffett cười lạnh: "A! Zenbon Sakura! Người chờ đó cho lão tử!"

Nói xong đứng dậy đóng cửa rồi đi, mọi người nhìn mà sửng

sốt!

Thật sự là lấy được rồi sao?

Tuy nói là 30% tư liệu, cho dù hành động lần này cuối cùng cũng không thành công!

Chỉ riêng thứ này cũng đã đáng giá rồi!

Dương Kiên cũng choáng váng, tổ Hoa Anh Đào? Đây là đâu ta là ai, không phải hẳn là Giang Nam sao?

Mà Giang Nam thì truyền 30% tư liệu trong ổ cứng cho Hàn Mộng Lộ!

"Chị Mộng Lộ, cứ nghiên cứu trước, ta xem có thể lại kiểm thêm về cho người hay không!"

Hàn Mộng Lộ không giấu được vui mừng: "Người siêu đỉnh! Chờ người trở về chị gái nhất định thưởng cho người!"

Nhìn tư liệu truyền tới, Hàn Mộng Lộ kích động cả người phát run!

"Không được không được! Cái này phải ăn mừng thật to mới được!"

Vội vàng chạy tới khóa cửa lại, mở ngăn kéo dưới cùng của tủ đầu giường...

Một phen trùm mình vào trong chăn!

"Khanh khách ~ Giang Nam! Người quá đỉnh!"

Chương 812 -

Dương Kiên nuốt nước miếng, 30% tư liệu liền đến tay?

"Giang Nam, rốt cuộc người là như thế nào..."

"Kiên ca, trở về lại nói sau, bên này ta còn bận rộn làm ăn nha~"

Nói xong liền tắt video!

Dương Kiên: ???

Mặc dù không biết Giang Nam đã hành động như thế nào, nhưng nên nói thì phải nói! Giang Nam quấy gây rồi này cũng quá giúp ích đi!

Ngay cả Dương Kiên cũng hưng phấn theo, không khỏi xoa người nắm tay

Lợi hại!

Sau đó thân thể cứng đờ, nhìn vợ mình cầm chổi lông gà đứng ở cửa, nở nụ cười ôn nhu!

Tóc vẫn còn dính hạt cơm ...

.....

Trong phòng, Giang Nam nhìn đồng hồ, còn không đợi đám người Sơn Miêu ăn mừng thành quả thắng lợi!

"Đi đi, xuống lầu đón người, thời gian đã tới, bọn họ hẳn đã đến rồi!"

Sơn Miêu há miệng nhỏ: "Hả? Còn... Còn gì nữa sao?"

Cục Tinh Thuần không phải là người cuối cùng rồi sao?

Giang Nam thẳng thắn nói: "Đương nhiên là còn! Ta sẽ nói với người sau, người làm thế này! Xì xầm xì xầm~"

8 giờ sáng, sảnh khách sạn!

Rofi Carpen mang theo mười mấy đàn em, xách theo một cái rương sắt thật lớn đi vào, thần sắc có chút khẩn trương!

Khỉ Gầy lập tức tươi cười nghênh đón: "Rofi lão đệ đúng không? Đưa người đến phòng 101 ở tầng 1! Đây là thẻ phòng, lát sau tổ trưởng sẽ đi nói chuyện với người!"

Rofi nuốt nước bọt, nhận lấy thẻ phòng mà có chút ngáy ngẩn!

Đúng lúc này!

Chỉ thấy trước cửa khách sạn có một hàng taxi dừng lại, năm sáu lãnh đạo của các thế lực đều tới, đều mang theo đàn em vào trong!

Trong tay còn mang theo rương lớn rương nhỏ, cả đám đều mang thần sắc khẩn trương!

Sảnh khách sạn đều bị đám người này nhồi nhét!

Chỉ thấy Khỉ Gầy ngửa đầu hô to: "Mọi người đừng chen chúc! Nào, nào! Tất cả đều tới chỗ ta xếp hàng nhận phòng!"

"Mang theo theo cả bảo bối gì đó, đợi lát nữa tổ trưởng sẽ lần lượt đi nói chuyện với các người!"

Rofi tròn tròn mắt!

Cảnh tượng lớn tới như vậy? Tất cả đều tới đây? Zenbon

Sakura đang muốn tổ chức buổi đấu giá a!

Nhìn các thể lực lớn xách rương trong tay, chứa không ít bảo bối!

Lại nhìn mình, trong lòng có chút chán ghét!

Quay đầu lại cắn răng nói: "Lão La! Khởi động các anh em! Kêu tất cả người có tiền trong tay đến đây! Chúng ta nhất định phải ra giá cao hơn các thể lực khác!"

Đàn em gia tộc Rofi lần này đến thủ đô bắt đầu điên cuồng gom góp tiền!

Các thủ lĩnh thể lực khác đang xếp hàng vừa nghe thấy liền gấp gáp!

"Nhanh lên! Cũng gọi cho anh em chúng ta, gom góp tiền! Không thể để cho người khác vượt qua chúng ta!"

"Đồng hồ dây chuyền vàng gì đó trên người đều lấy xuống, trở về đại ca lại thưởng cho các người!"

"Gọi cho trụ sở chính! Nhanh chóng gom tiền!"

"Lần này, có bán hết quần áo cũng phải lấy được chìa khóa!"

Giờ khắc này, mùi thuốc súng trong khách sạn mười phần, nhao nhao nhìn chăm chăm rương trong tay những người khác, sợ người khác ra giá cao hơn mình!

Vẻ mặt Khỉ Gầy rạng rỡ: "Nào nào! Thẻ phòng của người đây! Tầng hai phòng 201, chờ đợi đàm phán!"

"Các người là phòng 301 tầng 3!"

Giờ phút này các thể lực lớn mang theo bảo bối xếp hàng nhận thẻ phòng!

Sơn Miêu và Katarina đã hoàn toàn ngăn ngở tại chỗ!

Tiểu Nam! Hắn đã làm cách nào chhuws!

Thế lực lớn nhỏ ở thủ đô, phàm là chạy tới vì tư liệu phân tích chú văn đều bị người gài bẫy?

Tổ chức lừa tập thể?

Tất cả đều xếp hàng có trật tự?

Thậm chí sợ bị lừa ít, gom luôn cả tiền mua vé máy bay trở về?

Thế giới này từ khi nào vậy lại trở nên điên rồ như vậy chứ?

Giờ phút này, Giang Nam ngồi trong phòng nhìn trộm thông qua trùng động không gian đã vui đến phát điên!

Thứ lão tử muốn chính là cảnh tượng này a!

Ai cũng muốn chìa khóa, các nhà tù tập lại khẳng định sẽ sợ nhà khác ra giá cao hơn nhà mình! Như vậy, tất cả sẽ điên cuồng tăng giá!

Ha ha ha ha ha!

Ba giờ sau, chờ mọi người ra khỏi khách sạn này, trong túi phàm là có một đồng xu, đều coi như Giang Nam ta thua!

Rất nhanh tám thế lực đều được an bài xong!

Mỗi người đều chờ trong phòng, vẻ mặt khẩn trương!

Giang Nam liền thuận di xuất hiện ở đại sảnh khách sạn!

Khỉ Gây mang vẻ mặt hưng phấn: "Nam Thần! Đều đã an bài xong, mỗi tầng lầu là một nhà thế lực, đều ngăn cách!"

Sơn Miêu: "Tiếp theo chúng ta sẽ làm gì? Người định sẽ nói chuyện với từng người một sao? Ai trả giá cao thì bán người đó?"

Nụ cười trên mặt Giang Nam càng lúc càng biến thái: "Không! Chỉ cần trả giá ta liền bán! Tất cả thể lực tới thủ đô đều được có phần!"

Mọi người hoàn toàn trợn tròn mắt!

Người không phải là con người!

Nói người là ma quỷ vẫn còn là khen người, cách xử lý này quá tàn độc!

Thiết Ngưu kích động nói, "Vậy hiện tại chúng ta đi nói chuyện sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Gấp cái gì chứ? Đi ăn tối trước đi! Để bọn họ chờ 1 tiếng rồi nói sau!"

Sau đó đưa mọi người trở lại phòng ăn sáng!

Mặc kệ tám thể lực còn đang chờ đợi phòng!

Các thủ lĩnh đều không bình tĩnh được, đi tới đi lui, Rofi Carpen càng khẩn trương., trong lòng bàn tay toát mồ hôi!

....

P/s: Truyện lấy bối cảnh ở trái đất và tác lấy tên của các quốc gia có thật, nhưng vì mình không muốn động chạm tới các quốc gia khác nên các chương về sau sẽ hạn chế nhắc đến tên các nước, nếu được thì thay tên luôn. Mong các độc giả thông cảm ạ. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện.

Chương 813 -

Giờ phút này Zenbon Sakura nhất định đang nói chuyện với các thế lực khác đúng không?

Họ trả bao nhiêu?

Số đồ ta chuẩn bị liệu có đủ hay không?

Vạn nhất nếu có người ra giá cao hơn ta thì sao, không được không được!

"Các anh em! Nếu không các người gom góp thêm một chút?"

"Đại ca! Như vậy đã nhiều lắm rồi, tiền cưới vợ của ta đều bị người đào hết!"

"Thật sự không còn nữa! Chúng ta đều đưa hết tiền bắt taxi về khách sạn!"

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam vẫn đang không nhanh không chậm thưởng thức bít tết, trứng ốp la!

Đám người Sơn Miêu nhì mà không biết nên nói gì!

Chúng ta bình tĩnh như vậy thật sự có ổn không!

Để đám thủ lĩnh chờ đợi trong dày vò

Giang Nam ăn xong rồi lau miệng, lộ ra nụ cười giống như ác ma!

"Đi thôi! Đi làm giàu!"

Nói xong lại dẫn theo mọi người thuận di đi tới phòng 101,

ngồi trên sofa, giơ tay búng một phát, dùng rào cản không gian tiến hành cách âm!

Sau đó ném chìa khóa cho Rofi Carpen!

"Người khác đều đã ra giá, chỉ thiếu người, ra giá đi?"

Tay Rofi Carpen đều có chút run rẩy, vội vàng kiểm tra chìa khóa, vừa thấy đích xác không thành vấn đề, trong mắt tràn đầy vui mừng!

Chìa khóa! Là hàng thật! Chìa khóa độc nhất vô nhị!

"Có thể nói cho ta biết những nhà khác ra giá thế nào không?"

Giang Nam không thèm liếc mắt, thần nhiên nói: "Người chỉ cần ra giá! Ta nghe!"

Thần sắc Rofi tàn nhẫn, lúc này liền đem rương sắt lớn xốc lên!

"50 cân gạch vàng! 10 khối!"

"Cộng thêm 10 triệu USD!"

Thần sắc Giang Nam không thay đổi, trong lòng lại vui vẻ tới điên rồi!

Gia tộc Carpen các người mở quặng vàng sao, lão tử thích gạch vàng nhất, người không biết sao?

Lần đi châu Phi trước đó đã lấy được 20 viên gạch vàng từ trên người người! Lần này lại thêm 10 khối nữa?

"Ừm! Không tệ, không tệ! Nhưng còn thiếu một chút!"

Rofi Carpen: !!

Thiếu một chút? Lần này thứ chúng ta mang theo gần như đều ở đây a!"

"Lại thêm 170.000 USD!

"Ừm! Còn thiếu chút nữa..."

"Thêm! 21 sợi dây chuyền vàng! 76 chiếc đồng hồ! 6 nhẫn kim cương! 8 đôi bông tai! 4 bật lửa nạm vàng!"

"Thiếu! Còn thiếu chút nữa!"

"205 chiếc điện thoại di động có mang theo bộ sạt, thẻ uốn tóc một năm tại tiệm cắt tóc Hồng Lam, đủ... Đủ chưa?"

Lúc này, mặt Katarina đỏ bừng: "Ta... Ta đi vệ sinh!"

Nói xong trực tiếp chạy ra khỏi phòng!

Phụt ha ha ha ha! Không được!

Quá đỉnh!

Thật sự không để lại chút nào cho người ta sao?

Trên người phàm là có chút đồ đáng giá đều phải moi ra cho người a, còn sợ không đủ!

Giờ phút này, Rofi cùng đám đàn em của hắn còn đang lăn qua lật lại trên người, túi áo, túi quần gì đó đều moi ra, liền muốn tìm chút đồ đáng giá!

Thật sự là từng cái túi đều sạch hơn cả mặt của mình!

Giang Nam lau mũi: "Vây bán cho người! Chủ yếu nể tình thẻ uốn tóc này của người!"

Ánh mắt Rofi sáng lên: "Thật sao? Ta trả giá cao nhất sao?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Đúng vậy!"

Hai tay Rofi nắm chặt, làm ra thủ thế thắng lợi!

"Yes! Phải như vậy chứ!"

Chìa khóa đến tay, gia tộc Carpen ta cũng có thể được chia một chén canh từ trong đó!

Đám đàn em phía sau cũng nhao nhao lộ ra biểu tình vui mừng, không gộp tiền vô ích!

Giang Nam: "Tuy nhiên, ta vẫn còn một điều kiện, đồng ý với điều kiện này, người có thể lấy chìa khóa đi!"

Rofi hưng phấn nói, "Cứ việc nói!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta và Bạch Sa có chút thù, tám giờ tối nay, ta hẹn không ít bạn bè tới chơi Bạch Sa, các người cũng tới hỗ trợ đánh một trận đi!"

Rofi vỗ ngực: "Cứ yên tâm, bọn hăn dám chọc đại tỷ Sakura sao? Phải xử!"

Giang Nam tiếp tục dặn dò: "Vây là được! Còn nữa, chuyện ta bán chìa khóa cho người, cần giữ bí mật với các nhà khác, người cũng không muốn trở thành mục tiêu của mọi người đúng không?"

"Đến lúc đó ta sẽ nói với bọn họ, tất cả các người ra giá đều không hài lòng, chuẩn bị nói tiếp, sau đó người phải làm bộ như không mua được, sau khi ra ngoài phải ra vẻ rất mất mát biết không?"

Rofi gật đầu nói: "Tất nhiên rồi, ta cũng không muốn chết! "

"Chỉ là ta có một nghi vấn..."

Giang Nam nhướng mày: "Cái gì?"

"Vô luận là hội Quang Minh, hay là tộc Vikings, Liên Minh Bàn Tròn, đều có thể ra giá đều cao hơn chúng ta đi, vì sao hết lần này tới lần khác người lại bán chúng ta?"

Giang Nam trợn trắng mắt, bởi vì lão tử đã bán hết rồi!

Nhưng vẫn giải thích: "Nếu như người có năng lực cướp được tư liệu chú văn, còn có thể bỏ ra toàn bộ tài sản để mua chìa khóa sao? Không! Con bài tẩy tuy tốt, nhưng có một lá là đủ rồi!"

"Ta không phải chưa từng nói qua, bọn họ không trả giá cao như người!"

Vẻ mặt Rofi bừng tỉnh đại ngộ!

"Có đạo lý có đạo lý!"

Đám người Sơn Miêu nhìn với vẻ mặt câm nín, cái miệng này của Tiểu Nam đúng là vô địch a!"

Gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói tiếng quỷ, người tốt đều có thể lừa gạt!

Giang Nam phát tay thu hàng, nhếch miệng cười nói: "Đừng vội rời đi, đừng để người khác nhìn ra sơ hở, ta đi nói chuyện với bọn họ một chút!"

Nói xong mang theo đám người Sơn Miêu thuận di một cái liền đi tới phòng 201!

Trên sô pha, Giang Nam lại lấy ra một cái chìa khóa ném tới!

"Người khác đều đã ra giá xong, chỉ thiếu người! Ra giá đi! Ta nghe..."

Chương 814 -

Ngay cả lời thoại cũng không thay đổi, cùng một cách tiếp cận, Giang Nam đi từ tầng một đến tầng tám!

Mọi hết tiền của mọi người!

Trong vòng 101, Rofi Carpen nắm lấy chìa khóa, ý chí chiến đấu hừng hực!

Lần trước đi châu Phi không mua được huyết thanh bất tử, gặp phải tên ác ma Giang Nam kia, nhân tài mất sạch, thiếu chút nữa mất cả mạng!

Về nhà suýt bị cha đánh chết!

Lần này lấy được chìa khóa vào tay, cha biết nhất định sẽ khen!

"Lát nữa diễn tốt cho ta! Các người rõ chưa?"

Mà bên phía Giang Nam đã bắt đầu hành trình quẹt tiền, lần lượt đào bảo bối!

Tiền mặt, bảo thạch, tài liệu dung linh, phẩm thúy đế vương, linh quả, linh châu gì đó đều tích cực đào sạch!

Phàm là thứ có chút đáng giá trên người đều lấy ra, còn sợ ra giá thấp hơn so với người khác, không cướp được chìa khóa!

Giang Nam đều vui điên rồi!

Đời này ta còn chưa bao giờ thấy có nhiều tiền tới như vậy!

Tiền tích góp để lấy vợ này hẳn đủ để cưới mấy cô vợ đúng không?

Ha ha ha ha ha!

Không uống tiền vé máy bay tới đây!

Đám người Sơn Miêu nhìn mà kinh hãi, thật sự không chừa lại chút nào cho người ta!

Ngay cả thẻ tháng xe buýt cũng lấy, người cần thứ đó có ích lợi gì?

Phòng 801!

Giang Nam nhìn 1 triệu USD tiền mặt trên bàn, còn có một khối đen như mực kia, không biết là tài liệu dung linh gì!

"Chỉ có chút này thôi sao? Người coi ta đang tổ chức từ thiện à?"

Đối diện một người đàn ông trẻ tuổi mặc âu phục màu trắng vẻ mặt quẫn bách: "Thật... Thật sự chỉ có nhiều đó!"

"Gia tộc Leica chúng ta gần đây bị đứt gãy chuỗi tài chính, rất khó khăn, chỉ trông cậy vào việc lấy được tư liệu này, đông sơn tái khởi!"

"Ngay cả tiền đóng tiền phòng khách sạn của ta cũng tình vào trong này!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người như vậy mà còn muốn mua chìa khóa với ta?"

Lăn lộn thành bộ dáng này, có cần thảm như vậy hay không?

Leica đỏ mặt: "Ta liền suy nghĩ thử xem, không chừng có cơ hội, cái kia... Thôi quên đi!"

Nói xong liền muốn đóng rương đứng dậy rời đi!

Giang Nam nóng nảy, tiến lên đề tiền lại!

"Bán! Bán cho người! "

Nói xong lại ném chìa khóa cho Leica!

Leica nhìn chìa khóa trong tay, ngẩn người!

"Cái này... Người bán cho ta? Thật sao?"

Giang Nam: "Bán! Sao lại không bán!"

Đã đến đây rồi, ta có thể thả người về sao? Đừng mơ!

Chút tiền này cũng là tiền, có gì lại không cần?

Leica nghi hoặc: "Cái kia... Các nhà khác hẳn trả giá cao hơn ta! Sao người có thể bán cho ta?"

"Điều này là không khoa học! Chẳng lẽ chìa khóa..."

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc, một tay đặt trên bàn, một tay đề tiền lại, một tay nâng cầm Leica lên!

Nhìn sâu vào mắt hắn: "Người... Tin vào yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên sao?"

Sơn Miêu: Phụt??

Khụ khụ ~

Con mẹ nó yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên!

Vì giữ lại chút tiền, chuyện gì cũng dám làm!

Loại chuyện bán đứng linh hồn này cũng làm được?

Mặt mũi đâu?

Leica ngơ ngác nhìn Giang Nam, mặt đỏ lên!

Giang Nam: "Nếu người muốn hỏi ta tại sao người trả giá thấp nhất! Ta vẫn bán chìa khóa cho người, chỉ có một lý do! Đó chính là tình yêu!"

"Ta muốn giúp người! Muốn giúp gia tộc của bạn! Phẩm chất ưu tú của người đã thu hút ta!"

"Về phần tiền bạc hay gì đó! Nó không quan trọng nữa!"

Trong lúc nói chuyện, tiền và tài liệu dung linh đều thu vào trong không gian dị độ!

Leica tỏ ra phấn khích!

Mình... Hóa ra lại xuất sắc như vậy sao?

Loại đại lão hệ không gian giống như Zenbon Sakura đều nhất kiến chung tình với ta?

Gia tộc Leica được cứu! Đây chính là một cái đuôi!

Hơn nữa cô ấy trông đẹp như vậy, chúa ơi!

Ngay lập tức lấy hết can đảm nói: "Nếu có thể! Hiện tại ta có thể cùng người..."

Giang Nam hoảng hốt!

Người sợ là đang muốn ăn rắm nha, lão tử chỉ muốn kiếm chút tiền!

Vì thế uyển chuyển cự tuyệt nói: "Ừm... Lần sau! Hôm nay không tiện!"

Leica có chút mất mát: "Được rồi! Lần sau gặp nhau!"

Sau đó Giang Nam lại dẫn dò Leica vài câu triết để kết thúc mọi chuyện!

Mấy nhà nhao nhao từ trong phòng đi ra, cả đám đều ủ rũ!

"Các người mua được chưa? Ta không mua được! Ai da~"

"Ta cũng không mua được, cô ta đòi giá quá cao! Không mua nổi!"

"Không phải chứ? Chạy một chuyến vô ích!"

"Đúng vậy! Cái gì cũng không mua được, sớm biết sẽ không tới!"

Nhưng trong lòng ai nấy đều vui đến phát điên!

Ha ha ha! Đám đại ngốc này!

Chìa khóa nằm trong tay lão tử, đều bị ta lừa đi?

Không được! Không thể vui vẻ! Chờ sau khi trở về sẽ vui vẻ!

Mấy nhà nhao nhao ra khỏi khách sạn, nhưng không có một nhà nào bắt taxi, chỉ mang theo đàn em đi trên đường cái!

"Y? Sao các người không bắt taxi?"

"A? A ~ cái này, thời gian còn sớm nên muốn vận động, rèn luyện thân thể!"

"Đúng đúng! Đi bộ đóng góp cho sự nghiệp bảo vệ môi trường!"

"Không thích đi taxi? Như thế nào? Người quản được sao!"

Lão tử mẹ nó cũng muốn đi taxi a! Nhưng trong túi một đồng

cũng không có! Không có tiền đi taxi a! Tiền taxi đều đưa Zenbon Sakura!

Chương 815 -

Giang Nam nằm sấp trên cửa sổ, nhìn mấy nhà đều đi bộ trên đường cái, cười cạc cạc!

Lập tức dẫn theo mấy người Sơn Miêu trở về căn hộ!

Vẻ mặt Tiểu Cầu chờ mong nghênh đón: "Sao lại ra ngoài cả một đêm? Mọi chuyện thuận lợi không? Các người đều đi đâu?"

Giờ phút này mấy người Sơn Miêu đều choáng váng, một đêm tựa như giấc mơ!

Sơn Miêu: "Đi làm gì? Phát tài!"

Khỉ Gầy: "Lừa tiền!"

Thiết Ngưu: "Lừa tiền cả một đêm!"

Katarina: "Lừa hết tiền của mọi người!"

Tiểu Cầu: ???

"Không phải nói là đi tới chỗ Bạch Sa cứu con tin sao?"

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam có chút mệt mỏi, đắm đầu vào sofa: "Tám giờ tối nay, nhóm Bạch Sa sẽ không còn tồn tại, ta ngủ mấy tiếng trước, nhớ gọi ta!"

Nói xong liền ngủ say, Sơn Miêu vẻ mặt nhu hòa!

Lăn qua lăn lại một đêm, ở giữa các thế lực lớn, nhìn thì như dễ dàng, nhưng mỗi một bước đều phải thật cẩn thận, bằng không liền diệt đoàn!

Đêm nay chỉ theo kịp tiết tấu cũng đã rất mệt mỏi, chứ đừng nói Giang Nam tự thân dẫn đội!

Sơn Miêu ngồi trên ghế sofa, tựa đầu Giang Nam lên đùi mình, để cho hắn ta ngủ thoải mái hơn một chút!

Lại đắp một tấm chăn lên, vỗ nhẹ lưng Giang Nam!

Nhỏ giọng nói: "Ngủ một lát đi! Đêm nay sẽ không yên bình, ta trông chừng hắn!"

Một giấc ngủ này, Giang Nam ngủ rất sâu.

Ngủ một giấc đến bảy giờ tối, Giang Nam rời giường duỗi lưng vặn eo, máu đầy máu sống lại!

Lập tức vẻ mặt hưng phấn nói: "Đi thôi! Dẫn các người xem náo nhiệt đi, mang theo đồ uống hạt dưa bỏng ngô!"

Lần này, ngay cả Tiểu Cầu cũng theo ra ngoài, hơn nữa cũng để cô hóa thành dáng vẻ của người đàn ông mang kính râm!

Về phần Thiết Ngưu! Người ta có điều kiện tự thiên kia, tiết kiệm một phần bánh pudding!

Emm!

Mà Hắc Nha tiếp tục ngồi xõm trong thùng rác, luôn quan sát hướng đi của nhóm Hoa Anh Đào!

Cũng may nhờ có sấu riêng kim cương, hồi thối không dám gặp người, cho nên cả ngày cũng không có động tĩnh gì!

7 giờ 30 tối!

Bạch Sa đóng quân trên sân thượng đối diện tòa nhà khách sạn Mạn Đảo!

Một nhóm sáu người Giang Nam vào vị trí, nơi này tầm nhìn rộng, có thể đem toàn bộ hình ảnh khách sạn Mạn Đảo thu hết vào tầm mắt!

Chỉ thấy Giang Nam lấy bỏng ngô và trà sữa nhét cho Sơn Miêu và Katarina!

Chuẩn bị rất đầy đủ!

Mà Giang Nam cũng ôm một thùng bỏng ngô, không ngừng móc hạt dưa từ trong túi!

Khỉ Gầy cũng giơ tay về phía Giang Nam, vẻ mặt chờ mong!

Giang Nam liếc mắt nhìn Khỉ Gầy một cái, đem vỏ hạt dưa bỏ vào trên tay hắn!

Khỉ Gầy: ???

Không phải chứ!

Ta đưa tay ra không phải là để lấy vỏ hạt dưa cho người ah!

"Ta cũng muốn ăn bỏng ngô!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người ăn cái rắm, làm đàn em phải có bộ dáng làm đàn em có biết không? Lát nữa còn cần diễn thêm một đợt nữa! Quan sát đi!"

Khỉ Gầy cắn răng, lần sau nói gì cũng phải diễn vai đại ca!

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 666!]

Gần tới 8 giờ!

Ma Thuật Sư trên sân thượng mang theo Victoria xuất hiện đột ngột!

Trái tim của đám người Sơn Miêu cũng theo đó mà nâng lên!

Ma Thuật Sư: "Đánh như thế nào? Cứu người trước hay làm thế nào?"

Giang Nam nhét một miếng bông ngô vào miệng, má phồng lên: "Đừng nóng! Người ta gọi còn chưa tới!"

Ma Thuật Sư nhíu mày: "Không sai chứ? Chỉ là Bạch Sa mà thôi, ta có thể đánh gãy, hơn nữa người..."

Giang Nam thần nhiên nói, "Ta muốn xóa bỏ, không phải chơi phết!"

Ma Thuật Sư sửng sốt, còn chưa đợi hắn nói chuyện, chỉ thấy trên ngã tư phía dưới, từng đám người ủa về phía khách sạn Mạn Đảo!

Lấp đầy toàn bộ đường phố!

Hơn 300 tráng hán tộc Viking cầm chiến phủ trong tay, để thân trần đi trên đường cái, Gay. Hall dẫn đầu, thần sắc kiêu ngạo!

Liên Minh Bàn Tròn do Jones cầm đầu, một nhóm hơn 300 người mặc âu phục giày da, đeo nơ, khí chất phi phàm, từ một góc đường phố vọt tới!

Mà những thế lực thứ cấp như gia tộc Carpen, gia tộc Leica, 8 nhà đều tới, đều đi bộ tới!

Mỗi nhà đều mang theo hơn 200 người, tạo thành đội ngũ gần 2000 người!

Từ bốn phương tám hướng trên đường phố ủa tới!

Giờ phút này dưới tòa nhà khách sạn Mạn Đảo, ước chừng có hơn 2600 người!

Vô số Kim Cương Bạch Kim Hoàng Kim, cảnh tượng cực kỳ ngoạn mục!

Ma Thuật Sư trừng mắt nhìn hơn 2000 người dưới lầu: "Cái này... Đây đều là người mà người gọi tới? Số lượng bạn bè của người có chút nhiều a!"

Chỉ cần là thế lực đang đóng đô tại đây cơ bản đều tới cả?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Người định cho Bạch Sa tuyệt hậu a, thậm chí đại hận gì a!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không có vấn đề nào mà tiền không giải quyết được, người nói có đúng không?"

Giờ phút này, các thế lực lớn phía dưới cũng choáng váng, chỉ nghe Zenbon Sakura nói buổi tối hỗ trợ đánh Bạch Sa!

Có nhiều người tham gia như vậy?

Tràng diện như vậy sao? Nhân mạch của Sakura cũng quá tốt a!

Mà Ivan trong khách sạn Mạn Đảo, vẫn đang nghiên cứu thảo luận môn "Sinh Học" với Sophia!

Chương 816 -

Anthony một cước đá văng cửa phòng, vẻ mặt lo lắng: "Đại ca! Chúng ta bị người bao vây a!"

"Dưới lầu có hơn 2600 trăm người, toàn bộ thế lực trong thành phố đều tới, người tới không có ý tốt a!"

Ivan hỏi: "Tình huống gì vậy? Bao vây chúng ta làm gì?"

"Chúng ta cũng không trêu ai chọc ai, sao lại..."

Nói rồi vội vàng đến cửa sổ nhìn xuống dưới lầu, run rẩy, da đầu tê dại!

"Mau kêu các anh em chuẩn bị sẵn sàng, ta ra ngoài nói chuyện với bọn họ..."

Còn chưa kịp nói xong, chỉ thấy Giang Nam ôm thùng bông ngô đứng trên sân thượng mở miệng nói:

"Các người bạn của ta! Đợi lát nữa đánh vào chỗ chết cho ta! 10 phút sau! Ta không muốn nhìn thấy trong Bạch Sa còn có người thở!"

"Ba Kim Cương đầu lĩnh! Ta muốn còn sống!"

Mới ra một cau, toàn bộ đường phố hoàn toàn sôi trào!

"Yên tâm! Lấy quan hệ của chúng ta, tuyệt đối an bài mọi chuyện cho người!"

"Chúng ta với người có quan hệ gì chứ! Chỉ cần một câu nói!"

"Chuyện này cứ giao cho chúng ta!"

"Các anh em! Chơi chết bọn hần!"

"Leica chúng ta! Nguyên vì tình yêu mà xông vào khói lửa!"

Phía dưới tiếng gầm động trời, nhao nhao ném cho Giang Nam một ánh mắt ta hiểu người!

Giang Nam cười xán lạn: "Đến người, Ma Thuật Sư! Đi châm pháo đi! Vớt người ra trước, sau đó cứ tự do phát huy là được!"

Ma Thuật Sư cởi mũ lễ xuống rồi đặt trước ngực, cười nhẹ nhàng: "Xem ta biểu diễn!"

Lập tức thân thể ngửa về phía sau ngã xuống, rơi tự do!

"Không gian trói buộc!"

Trong nháy mắt! Không gian khách sạn Mạn Đảo vốn kiên cố như sắt vàng, lại tựa như cá lên bờ, trong khách sạn Mạn Đảo không có ai có thể động đậy!

Trong chớp mắt tiếp theo, cơ thể Ma Thuật Sư đột nhiên biến mất, nhàn nhả đi bộ trong khách sạn!

Tìm phòng giam giữ Linda! Ba Bạch Kim canh gác Linda đã bị các Ma Thuật Sư vất nát!

Ba giây sau, Ma Thuật Sư đưa Linda trở lại sân thượng!

Katarina rơi nước mắt, nhìn Linda bị tra tấn, ôm lấy!

"Lão sư, mọi chuyện đều đã qua, người an toàn! Ô ô ~"

Mà thần trí Linda không rỗi thân thể run rẩy, hiển nhiên là bị được vật ảnh hưởng, Katarina nhịn đau đánh ngất cô!

Chỉ có thể trở về lại giải quyết!

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhõm theo, hệ không gian cấp Tinh Diệu thật không phải là trò đùa!

Nếu tự mình đi cứu, nào có dễ dàng như vậy?

Ngay lúc này, Ivan trong khách sạn đã trắng mặt!

Ma Thuật Sư cũng đang ở đây?

Chẳng phải xong rồi sao?

Nhìn Zenbon Sakura trên sân thượng, trong lòng Ivan đầy lời chửi bới!

Không phải đã nói hợp tác sao? Sao quay đầu liền cắn ngược ta một cái?

Hơn nữa còn tạo ra trận chiến lớn như vậy?

Nhưng dưới tình huống này, Bạch Sa cũng không thể không thỏa hiệp!

"Zenbon Sakura! Chúng ta có thể nói chuyện! Người không cần phải như vậy! Bạch Sa ta..."

Giang Nam híp mắt: "Xin lỗi! Không có cơ hội! Ta là người ghi thù! Hơn nữa không thích bị người khác uy hiếp! Cực kỳ không thích!"

"Đánh cho ta!"

"Đừng!"

Tại chỗ nổ tung lên, Victoria vọt tới trong nháy mắt!

Pháo không khí trực tiếp bắn nát cửa sổ thủy tinh, bàn tay nhỏ

bé đắp lên đầu Ivan hung ác hạ áp!

Trực tiếp xuyên qua bảng ba tầng!

Ma Thuật Sư liếm môi: "Vỡ vụn!"

"Dùng!"

Khách sạn Mạn Đảo từ tầng 18 đến tầng 26 trong nháy mắt bị gặm một lỗ, không biết có bao nhiêu đàn em Bạch Sa tử trận!

Mà hơn 2000 người phía dưới cũng cùng đàn em Bạch Sa xông ra chiến đấu!

Đất đá cầu lửa bay loạn, tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng rống giận không dứt bên tai!

Jones của Liên Minh Bàn Tròn trực tiếp mở ra lĩnh vực xóa bỏ, bao phủ trong phạm vi 500 mét! Trong tay cầm hai chiếc Desert Eagle!

Dùng đạn đặc chế chế tạo từ quặng sắt Khốn Linh, điên cuồng nổ súng, người của Bạch Sa phàm là vào lĩnh vực xóa bỏ liền ngã xuống!

Giang Nam nhìn với đôi mắt sáng lên, Jones có năng lực nha!

Mà giờ phút này, người của tộc Viking cũng bày ra tư thế!

Hơn 300 tráng hán đứng thành đội hình, tay cầm chiến phủ, thần sắc dữ tợn, mở miệng gào rú!

Các tráng hán vừa gầm lên, vừa vỗ vào đùi và cánh tay cường tráng của mình!

Tiếng gầm phát ra vài cây số!

Chỉ thấy làn da của bọn họ bắt đầu trở nên đỏ thẫm, gân xanh

nổi lên, hai mắt sung huyết!

Trên người ai nấy đều sáng lên vàng sáng màu trắng, tựa như được gia trì lực lượng cổ xưa nào đó!

Giống như được tiêm máu gà, một quả đạn pháo hình người bắn vào tòa nhà khách sạn Mạn Đảo!

Nâng rìu chiến tranh lên, bắt được người liền chém, cái gì mà tường xi măng, đâm chịu lực, đều phá hết!

Tựa như đại đội phá dỡ! Vô cùng hung dữ!

Giang Nam nhìn ngây người!

"Đám tráng hán này có cần dữ dội như vậy không? Vừa rồi là cái gì vậy?"

Tiếng rống kia đánh thẳng vào linh hồn, thậm chí Giang Nam nghe được mà nhiệt huyết sôi trào!

Khỉ Gầy cười nói: "Hoành tráng đúng không? Đó là Viking chiến rống! Trước khi bọn họ đánh tắt rống một đợt, sẽ có được gia trì!"

"Người có thể xem như một loại linh kỹ buff quần thể! Hiệu quả kinh người!"

Chương 817 -

Giang Nam mang vẻ mặt tò mò, xem ra bên ngoài cũng có không ít thứ tốt nha!

Tất cả các nơi đều có di sản văn hóa đặc sắc riêng, hướng phát triển cũng khác nhau!

Lần này ra ngoài, xem như mở rộng tầm mắt!

Giờ phút này bên trong khách sạn đã loạn thành một đoàn, Ivan hóa thân thành người lửa, cả người là nham thạch nóng chảy điên cuồng vung lên, còn đang kiên trì!

Mà Anthony thì hóa thành bán sứ nhân, điên cuồng xuất quyền, bị vây đánh cả người đầy máu!

Sophia đã bị đè xuống!

"Ầm ầm!"

Toàn bộ tòa nhà khách sạn Mạn Đảo rốt cục không chịu nổi đợt tàn phá như vậy, ầm ầm sụp đổ!

--

Còn chưa tới ba phút đồng hồ, khách sạn Mạn Đảo trực tiếp bị phá sập!

Khói bụi bốc lên bốn phía! Không biết bao nhiêu người bị chôn vùi bên trong!

Thế mà trần chiến vẫn cứ còn diễn ra, một đám xông lên!

Vì tình yêu, Leica dù bị thương vẫn xông lên hàng đầu!

Đám người Ivan bị công kích từ bốn phương tám hướng đánh cho choáng ngợp, đầu óc ù ù!

Thế nào cũng nghĩ không ra được, vì cái gì chỉ trong một ngày, Zenbon Sakura liền tập kết được tất cả thể lực trong thành phố đến chơi chết bọn họ!

Vì một thủ hạ có cần liều mạng tới như vậy không?

Còn nói muốn bắt tổ Hoa Anh Đào!

Ngược lại đã bị một đám người bắt!

Giờ phút này Giang Nam đứng trên sân thượng, về mặt hưng phấn nhìn tràn diện phía dưới!

Uống một ngụm trà sữa, ăn một miếng bỏng ngô!

"Oa! Cảnh này cũng quá đặc sắc đi! Thật là ngoạn mục nha!"

"Còn thoải mái hơn nhiều so với đi xem phim!"

"Tê ~ Bạch Sa thật thảm hại!"

Đám Khỉ Gầy phía sau đột rùng mình một cái, nổi da gà!

Người đoán xem Bạch Sa là vì ai mới trở nên thảm hại như vậy?

Có chút tự giác được không!

Nam Thần... Thật tàn nhẫn!

Tòa nhà cứ điểm đều bị phá hủy, người đầu phải xử lý Bạch Sa? Người đây là thanh lý a!

Hơn nữa toàn bộ quá trình xem náo nhiệt, thậm chí ngay cả

tay cũng chưa từng ra, trong lúc đàm tiếu Bạch Sa đã tan thành mây khói?

Chiêu mượn đao giết người này đủ kinh điển để viết vào sách giáo khoa có được không?

Ánh mắt Katarina sáng lên đầy phấn khích!

Quá dữ dội!

3 Kim Cương, hơn 500 đàn em Bạch Sa liền bị loại bỏ nhanh như vậy?

Quá ngẫu!

Bên này Bạch Sa vẫn kéo dài hơi tàn!

Mà phía cục Tinh Thuần, Buffett ngạc nhiên nhìn tin tức trong tay!

"Cái gì? Zenbon Sakura dẫn đầu, tập kết tất cả thế lực ở thành phố đi đánh Bạch Sa?"

Cấp dưới: "Vâng! Khách sạn đều bị đánh sập, Bạch Sa sợ là phế rồi!"

Buffett cười lạnh: "Zenbon Sakura ngược lại là kẻ ghi thù, để cho bọn họ tự đánh lẫn nhau là được, chết càng nhiều càng tốt!"

"Dù sao chìa khóa cũng đã không còn! Không sợ!"

"Thời thời khắc khắc chú ý đến hướng đi của thể Bose, có tin tức gì lập tức thông báo cho ta!"

Buffett ước gì đám thế lực ở thành phố đều chết mới tốt!

Trong khi đó, khách sạn của tổ Hoa Anh Đào!

Zenbon Sakura hai tròng mắt trống rỗng nằm trong bồn tắm, cả người phẳng phất như đã chết!

Trong bồn tắm không phải là nước!

Mà là nước hoa Chanel đổ đầy bồn!

Ngâm nước hoa cả ngày, vẫn còn hôi thối!

"A hắt hơi ~"

Zenbon Sakura lại hắt hơi một cái!

Xoa xoa mũi, không biết vì sao, mình hắt hơi cả một ngày, mí mắt phải còn nháy liên tục, thật sự không hiểu được mà!

Lập tức lấy dung khí nâng cánh tay lên ngửi thử, không khỏi trợn trắng mắt!

"Oe~ Oe oe?!".

"Sao còn thối như vậy! A a a a!"

Tức giận, cô cầm lấy nước hoa bên cạnh, mở nắp chai ngửi đầu uống!

Rokka ở một bên nóng nảy: "Sakura - chan! Người đừng uống nước hoa nữa, người đã uống 11 chai rồi, sẽ chết người a!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Giang Nam rốt cuộc đã cho mình dính phải thứ gì!

Sao mùi hương có thể không biến mất ah!

Ta kết hợp trong ngoài, uống nước hoa, ngâm nước hoa, hiện tại ngay cả kết quả đại tiện của ta cũng mang mùi thơm!

Nhưng vì sao trên người vẫn còn thối a! Mùi hôi thối này càng

khó người hơn được không?

Đúng lúc này, Zenbon Sakura đột nhiên nhíu mày nhìn về phía khách sạn Mạn Đảo!

Sao lại có dao động không gian kịch liệt truyền đến, thậm chí có thể nghe được thanh âm chấn động cùng nổ tung!

"Đánh nhau? Ma Thuật Sư ra tay? Tình huống gì! Quá kịch liệt! Rokka, người đi xem bên kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!"

Rokka cúi đầu nắm chặt ngón tay: "Ta... Ta không đi, ta thôi, ra ngoài sẽ mất mặt a! Vẫn là Sakura can thiệp sẽ tốt hơn!"

"Người là hệ không gian, người tiện hơn a!"

Zenbon Sakura: ???

Người sợ mất mặt, ta không sợ mất mặt à?

"Ta là tổ trưởng! Ta ra lệnh cho người đi tìm hiểu tin tức!"

Rokka lắc đầu: "Không... Không đi! Người tự đi!"

Zenbon Sakura mặt đen nhánh, mặc áo choàng tắm ra khỏi phòng!

Trong hành lang, một đám người đàn ông ôm thùng rác ngồi xổm ở góc tường, đầu cắm vào điện cuồng nôn!

"Người! Đi tìm hiểu tin tức cho ta đi, xem chuyện gì xảy ra!"

"Kệ... Kệ đi tổ trưởng! Không có chuyện gì to tát đâu!"

"Chậc! Vậy người đi!"

"Ta không muốn đi, tổ trưởng người đi đi!"

"Người đi!"

"Ai... Ôi chao, đầu ta đau quá, không thể đi, tổ trưởng người là hệ không gian, liếc mắt một cái rồi trở về!"

Chương 818 -

Zenbon Sakura: !!

Tức giận đến mức dậm chân thẳng!

Ta là tổ trưởng a! Nào có đàn em sai tổ trưởng đi làm?

A a a a a! Rốt cuộc còn phải hồi bao lâu nữa a!

Đang lúc cô cân nhắc có nên tự mình đi một chuyến hay không, động tĩnh không còn...

Zenbon Sakura mặt đen một đầu đâm vào trong bồn tắm tiếp tục ướp!

Hừ! Các người không đi, ta cũng không đi!

.....

Trên đường phố! Khách sạn Mạn Đảo đã biến thành đồng tàn tích!

Người mà Bạch Sa mang đến lần này, ngoại trừ ba người Ivan còn lại đang hấp hối, còn lại đều xong, một người cũng không còn!

Chỉ thấy lúc này ba người Ivan, Sophia, Anthony bị còng Khốn Linh trói chặt! Cả người đầy máu!

Bị Gray. Hall áp giải đến trước mặt Giang Nam: "Quy xuống!"

Ivan rướn cổ, oán hận trừng mắt nhìn Giang Nam!

"Zenbon Sakura! Người không được chết dễ, người..."

"Đoàn đoàn!"

Một trận tiếng súng vang lên, Desert Eagle trong tay Jones liên tục bắn, đạn Khốn Linh chính xác bắn vào đầu gối ba người, lưu lại trong thân thể!

Thân thể ba người quỳ xuống đất!

Jones cười nói: "Đảm bảo an toàn!"

Giang Nam cười xán lạn, khẽ cúi người: "Không phải muốn bắt tổ Hoa Anh Đào của ta sao? Chỉ có vậy thôi sao?"

Ivan cắn chặt răng, bị sặc một câu cũng nói không nên lời!

Một ngày trước, hãn thế nào cũng không nghĩ tới Bạch Sa lại rơi vào kết quả như vậy!

Giang Nam quay đầu lại ra hiệu bằng ánh mắt, đám người Khỉ Gầy đánh ngất xỉu ba người Bạch Sa rồi khiêng lên!

Chỉ thấy Giang Nam cười nói: "Đêm nay cảm tạ các bạn bè đã cổ vũ! Sau này nếu mọi người đến đảo quốc ta ăn uống vui chơi, tất cả tiêu dùng đều do tổ Hoa Anh Đào của ta trả tiền!"

Một câu nói ra, toàn trường hoan hô!

"Ha ha! Saukra đại tỷ trượng nghĩa!"

"Đi! Nhất định phải đi!"

Lại hàn huyền khách sáo một phen, Giang Nam liền dẫn người rời đi!

Các thế lực lớn nhìn khách sạn Mạn Đảo đã hóa thành phế tích, đều thốn thức!

Toàn bộ trận chiến thậm chí không quá 5 phút, chung quy lấy

cái kết diệt đoàn của Bạch Sa để chấm dứt!

Mọi người đều nhao nhao trở về cứ điểm, dù sao đều là vì tư liệu mà đến, giữa hai bên đều là quan hệ cạnh tranh!

Chỉ cần không vừa mắt liền có thể dẫn phát một hồi huyết chiến, hiện tại cũng không phải là thời điểm liều mạng!

Đám người Giang Nam trở về căn hộ, trên mặt mọi người đều mang theo hưng phấn!

Bạch Sa không còn nữa? Chuyện này cũng quá sảng khoái đi!

Giang Nam: "Từ giờ khắc này trở đi, vứt bỏ thân phận tổ Hoa Anh Đào! Tất cả chuyện này đều là Zenbon Sakura làm, hiểu chưa?"

Mọi người nhao nhao gật đầu, sao không hiểu ý của Giang Nam chứ?

Quá độc ác a!!

Nhốt ba người Bạch Sa trong phòng, ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Linda!

Lấy ra một viên đậu nành giải độc cùng khí huyết nhân sâm đút vào!

Quả nhiên, thân thể Linda không còn phát run nữa, đậu nành giải độc này quả nhiên có tác dụng, ngay cả thương thế trên người cũng dưới tác dụng của khí huyết nhân sâm mà khôi phục!

Katarina nắm lấy tay Linda, nhìn Giang Nam mà rơi nước mắt!

"Ta thật sự không biết nên nói như thế nào, nên..."

Giang Nam ngời xồm xuống, nhẹ nhàng xoa xoa đầu Katarina, vẻ mặt xán lạn: "Không có gì, người tin ta, ta liền cho người biết

Giang Nam ta đáng để người tin!"

Katarina cắn chặt môi dưới, nước mắt lại chảy ra!

Trái tim của cô đều như tan ra, Giang Nam vì mình mà từ phía bên kia trái đất chạy đến, giúp mình giải quyết tất cả nguy cơ!

Katarina cảm thấy chuyện may mắn nhất của mình trong nhiều năm nay chính là lúc trước rơi vào trong căn phòng cho thuê rách nát kia, gặp được Giang Nam!

Đó chính là cuộc gặp gỡ tuyệt vời nhất!

Linda tỉnh táo lại liền được giao cho Tiểu Cầu chăm sóc, tác dụng phụ của khí huyết nhân sâm và đậu nành đều không cần phải giấu!

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy, lấy ra một thanh dao găm còn có 10 gốc khí huyết nhân sâm nhét cho Katarina!

Chỉ vào gian phòng: "Đi xa giận đi, nhớ đừng đùa chết người, còn cần giữ lại một cái mạng để dò hỏi tin tức!"

Katarina tiếp nhận dao găm cùng nhân sâm, nhớ tới thảm trạng lúc trước cô Linda bị tra tấn, hai tròng mắt đỏ như máu!

"Cho ta ba giờ!"

Nói xong xoay người đi vào gian phòng!

Rất nhanh, một tiếng kêu thảm thiết bén nhọn liền từ trong gian phòng truyền ra!

Giang Nam giơ tay lên phóng ra rào cản không gian để cách âm, mấy người đều rung mình một cái!

Đám người Ivan xem như xong rồi!

Ba giờ sau, Katarina mặt ửng hồng bước ra khỏi phòng!

Phát tiết hết những khó chịu trong lòng, nụ cười một lần nữa treo trên mặt!

"Hi hi! Còn lại giao cho người nha!"

Nói xong rồi đập tay với Giang Nam, Giang Nam đi vào gian phòng, khuôn mặt trắng bệch!

Má ơi ~

Ba người đám Ivan hiện tại đều bị đánh thảm!

Thế này cũng quá thảm rồi, ngay cả nhân sâm cũng không kịp khôi phục lại!

Sự thật chứng minh, đừng nên đụng vào những cô gái đang tức giận, không có kết cục tốt!

Giờ phút này, ba người thấy Giang Nam tiến vào, đầu óc đều choáng váng!

Sao lại là Giang Nam? Không phải là Zenbon Sakura sao?

Chuyện này ... Hả!

Chương 819 -

Cho nên tất cả mưu đồ căn bản cũng không phải do Zenbon Sakura? Mà là do Giang Nam cùng là hệ không gian?

Ivan nghiến răng: "Khá lắm! Quả nhiên là tính toán tốt! Tất cả mọi người đều bị người lừa đúng không?"

"Người mới là hắc thủ đứng sau màn kia?"

Giang Nam bĩu môi: "Nói vậy, tay người ta không có đen! A..."

Đã quen giả nữ rồi, cách nói chuyện đều thuận theo!

"Còn không nói đám nhỏ bị các người giam giữ ở nơi nào sao?"

Ivan cười lạnh: "Người cho rằng chúng ta ngốc sao? Nói vị trí, chúng ta còn có thể sống sao?"

Sophia: "Cho dù người giết chết ba người chúng ta, chúng ta cũng sẽ không nói!"

Anthony: "Người thả chúng ta ra, bọn nhỏ chúng ta tự nhiên sẽ được thả!"

Ba người mang dáng vẻ ăn chắc Giang Nam!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu Thiết Ngưu đều tò mò tiến lại gần, ghé vào bên cửa sổ nhìn Giang Nam thăm vấn bọn họ!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Kỳ thật, vốn có phương pháp đơn giản hơn để các người nói ra vị trí giam giữ!"

"Nhưng nếu các người đã không hợp tác như vậy, ta liền muốn

đổi một phương pháp càng thú vị hơn!"

"Đây là phương pháp ta vừa nghĩ ra, nhất định rất vui, các người là người đầu tiên dùng, phải có cảm giác vinh hạnh mới đúng!"

Nói xong trên mặt lộ ra nụ cười giống như ma quỷ!

Vốn định dùng Đại Lục Đoạt Mệnh để cạy miệng bọn họ, nhưng Giang Nam vẫn quyết định thí nghiệm phương pháp mới này của mình!

Ba người Ivan nuốt nước miếng, khó tránh khỏi có chút chột dạ!

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước mặt Anthony cười hắc hắc: "Sinh nhật người bao nhiêu?"

Anthony ngạc nhiên: "Tháng 3 năm 1984, người hỏi cái này để làm gì?"

Không phải định hỏi địa điểm giam giữ sao? Sao còn...

"Người tốt nhất không nên lừa gạt ta nha!"

Nói xong lấy ra hai cái dép lê cực tốc bọc lên tay!

Lại đeo một đôi găng tay nhiệt tình như lửa trên tay!

Đám người Sơn Miêu nhìn mà ngẩn người!

Tạo hình này của người là sao?

Rất độc đáo!

Chỉ thấy Giang Nam cười hắc hắc, hai tay ôm lấy mặt Anthony: "Chuẩn bị xong chưa?"

Anthony: ???

"Chuẩn bị cái gì..."

Không đợi hẳn nói xong, Giang Nam trực tiếp giơ tay lên, dép lê cực tốc trong nháy mắt khởi động!

Thoáng chốc, hai cánh tay Giang Nam không khống chế được tựa như phong hỏa luân!

Vào chế độ chạy nhanh!

Bàn tay tát ra tàn ảnh, giống như hạt mưa rơi vào trên mặt Anthony! Trái phải tát đều!

"Chát chát! Chát chát! Chát..."

Tiếng vỗ liên tiếp giống như Gatling nổ súng, quỷ mới biết một giây đồng hồ trên mặt Anthony rốt cuộc nhận phải mấy cái tát!

Căn bản không thấy rõ, mẹ nó đều tát ra tàn ảnh a!

Anthony trực tiếp bị tát chết lặng, đầu bị tát trái phải đơng đưa, chỉ một hơi cả hàm răng đều bị tát bay!

Thậm chí bởi vì tốc độ tát quá nhanh, trong gian phòng đều nổi gió!

Đám người Sơn Miêu ngơ ngác nhìn Giang Nam, không phải chứ? Tàn nhẫn như vậy?

Phương pháp mới mà người nói là nghiêm khắc tra tấn?

Thật tàn nhẫn!

Giờ phút này trong lòng Giang Nam đều cười điên rồi!

Quả nhiên khả thi a!

Dép lê cực tốc phối với găng tay ấm áp!

Kết hợp với nhau hoàn toàn tạo thành hiệu quả kinh người!

Hơn nữa có đế dép đệm tay, tát có nhiều căn bản cũng không đau!

Giang Nam! Người thật đúng là thiên tài!

Nhìn lão tử trực tiếp tát người trở lại năm 1987!

Mỗi một lần vả, trong lòng Giang Nam đều yên lặng nhớ kỹ!

Điên cuồng tấn công Anthony, tiếng tát vang vọng khắp phòng!

Giờ phút này Sophia cùng Ivan đều mang vẻ mặt hoảng sợ, con mẹ nó!

Người đây là thật sự quạt tới chết!

Anthony, người phải chịu đựng! Không thể nói, nếu không cả ba chúng ta đều xong!

28 phút trôi qua, Giang Nam cảm thấy đã đủ, thế là ngừng tát!

Đi đến một bên tường điên cuồng đập chà sát trên tường, mài lố tại chỗ!

Cho dù Giang Nam đã dừng lại, Anthony ngồi trên ghế vẫn điên cuồng lắc đầu...

Ước chừng qua 10 mấy phút mới dừng lại!

Giang Nam mài dép xong, lau mồ hôi nóng trên đầu, vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Anthony!

Giờ phút này mặt Anthony sưng lên giống như một cái bánh bao thịt, cả hàm răng đều bị tát bay mất, nếu không phải có nhân

sâm chổng đỡ sợ là đã sớm bị tát chết!

Chỉ thấy Anthony mở ánh mắt đã sưng thành một khe hở ra, mờ mịt nhìn bốn phía, ánh mắt rơi vào trên người Ivan, trong lòng nổi lên một tia quen thuộc!

"Chú? Người là ba ba ta? A~ Còn người là ma ma?"

"Hắc hắc ~ Ba Ba? Ta muốn ăn đường! Ta muốn ăn bánh quy!

"Ma Ma ~ Ta muốn đi tè! Ta còn muốn nghe người hát ru!

Sophia há hốc miệng!

"Anthony! Người bị đánh tới choáng váng sao? Ai là mẹ người chứ? Người còn muốn ta hát ru? Ta hát cái rắm!"

Ivan há hốc miệng!

"Ăn cái rắm! Người đi ăn rắm đi! Người mẹ nó tỉnh lại tỉnh lại a!"

Anthony bị tiếng gầm của hai người dọa rụt cổ, mắt đầy hoảng sợ, lúc này liền khóc!

"Ô oa ~ Ba ba ma ma mắng ta! Không chịu ~ ta muốn ăn kẹo, muốn đi tè, muốn nghe ma ma hát ~"

"Ô ô ô ~"

Anthony bị trối vào ghế điên cuồng làm nũng, tựa như một đứa bé to xác!

Không, nó giống như một người khuyết tật trí tuệ!

Dáng vẻ một người lớn điên cuồng làm nũng thật sự là quá cay mắt a!

Chương 820 -

Đám người Katarina choáng váng, là bị tát tới choáng váng sao?

Tại sao hắn lại hành xử như một đứa trẻ ba tuổi!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, vười hắc hắc!

Mau khen ta đi!

Thí nghiệm máy sản xuất khuyết tật trí tuệ đã thành công!

Ánh mắt không khỏi rơi vào trên người Ivan và Sophia: "Thế nào? Còn không nói? Không nói sẽ biến thành bộ dáng như hắn nha!"

Ivan cười lạnh: "Người cho rằng ta sẽ sợ người sao? Biến thành như vậy còn tốt hơn chết!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đây chính là người nói! Bắt đầu chế tạo khuyết tật trí tuệ! Sinh nhật người là ngày nào!"

Ivan cắn răng: "Ta ngu à, lại nói cho người biết?"

Anthony nói xong liền biến thành khuyết tật trí tuệ a, lão tử làm sao có thể nói!

Giang Nam mang dép lê và gắng tay với vẻ mặt rục rịch: "Vậy cũng không sao, ta tự đoán chừng là được!"

Trong lúc nhất thời, trong gian phòng lại vang lên tiếng vỗ tay tựa như mưa to!

Sau một trận thao tác mãnh liệt như hổ!

Chỉ thấy Ivan sừng mặt, vẻ mặt ngốc trệ!

"Hớ a ~ Hớ ha ha ~"

Vừa chảy nước miếng vừa cười ngây ngô, cuộn mình thành một cục, sau đó mút ngón tay...

Cái này...Ta tát hẳn tới thời sơ sinh à?

Đây là khi Ivan bao nhiêu tuổi?

Ngay lúc này, Anthony ở bên trái Sophia khóc, đòi đi tè!

Ivan ở bên phải Sophia mút ngón tay cười ngây ngô, hơn nữa còn tè ra quần...

Sophia: !!

"Đừng đừng đừng! Đừng biến ta thành cái dạng này! Ta không muốn biến thành khuyết tật trí tuệ!"

Cô sợ đến phát điên, chuyện này so với cá chết còn làm cho người ta sợ hãi hơn có được không?

[Giá trị oán khí từ Sophia +1000!]

[Giá trị oán khí từ Sophia...]

Người trước mắt này, chỉ nhìn giống như người mà thôi!

"Bọn trẻ bị nhốt trong nhà thờ ở trung tâm thị trấn Dior, có một tiểu đội Hoàng Kim của Bạch Sa trông coi! Ta không nói dối!"

Sơn Miêu vội vàng liên lạc an bài cho nhân viên quân đoàn Âm Dạ đóng quân ở đó, dò xét và triển khai cứu viện!

Hơn một giờ sau, Sơn Miêu gật đầu: "52 đứa trẻ đã được giải

cứu, sắp xếp vào cứ điểm tạm thời, đúng số lượng không?"

Linda đỏ mắt không ngừng gật đầu: "Đúng! Đúng! Cảm ơn! Thật sự là cảm ơn các người!"

Giang Nam quay đầu nhếch miệng cười với Sophia: "Không chịu nói sớm! Nếu người nói sớm có phải không cần vô duyên vô cớ có thêm hai đứa con to xác hay không?"

Sophia vẻ mặt tuyệt vọng: "Người giết ta đi!"

Giang Nam vừa định nói chuyện, đúng lúc này, trong phòng đột nhiên mất điện!

Không khỏi theo cửa sổ nhìn ra ngoài!

Chỉ thấy không riêng gì nơi này mất điện! Toàn bộ đô thị đều mất điện, một mảnh đen kịt!

Chỉ có xung quanh nhà máy điện cao thế phía tây, nơi phủ lên ánh sáng rực rỡ màu xanh trắng!

Như một giấc mộng!

Mơ hồ có thể nhìn thấy dòng điện lớn hội tụ lên cao, cho dù cách xa như vậy, vẫn có thể nghe được tiếng điện ly trong không khí!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống: "Là thể Bose! Xuất hiện!"

Giờ khắc này, trái tim mọi người đều theo đó mà nâng lên!

Mơ hồ có thể nhìn dưới bầu trời đêm có không biết bao nhiêu bóng dáng linh ảo giả hướng về phía nhà máy biến áp cao!

Nó giống như một đàn cá mập ngửi thấy mùi máu!

Thậm chí còn cảm nhận được hai cổ không gian dao động kịch

liệt, một mạnh một yếu!

Pierce và Ma Thuật Sư chắc chắn đã qua đó!

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người trong phòng đều rơi vào trên người Giang Nam!

"Tiểu Nam, chúng ta có đi không?"

"Các thế lực lớn ở thủ đô đều sẽ qua đó, còn có Pierce!"

"Zenbon Sakura tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này!"

Có thể nói, một khi Bose xuất hiện, bên phía nhà máy điện tuyệt đối sẽ biến thành chiến trường chém giết a!

Mà bên toàn bộ sức chiến đấu chỉ có bảy người, tỷ lệ cướp được tư liệu chú văn cơ hồ là bằng không!

Không cẩn thận sẽ bị diệt đoàn!

Giang Nam cười hắc hắc: "Đi! Đường nhiên phải đi, chuyện náo nhiệt như vậy sao có thể không có ta?"

Mấy người nặng nề gật đầu, trên mặt nhao nhao lộ vẻ quyết tuyệt liều mạng!

"Nhưng mà! cũng không có khả năng đi như vậy, bằng không Pierce tuyệt đối sẽ giết chết ta!"

Nói xong lấy ra bảy bộ áo tàng hình teletubbies, cộng thêm sáu bộ tả giấy dùng hàng ngày dành cho người lớn!

"Nào nào! Đều mặc vào, thứ này có thể hỗ trợ ẩn thân 60 phút! Bóp ăng ten phía trên là ẩn thân được!"

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều sáng lên!

Tàng hình?

Nếu như có thể tàng hình để đến chỗ nhà máy biến áp mà nói, tác dụng phát huy được sẽ rất lớn!

Có cần nghịch thiên tới như vậy không!

Tại sao Nam Thần lại có nhiều thứ kỳ lạ như vậy?

Đôi mắt Tiểu Cầu trong suốt: "Oa! Teletubbies! Là chiến y người mặc trong cuộc thi Ngôi Sao đúng không?"

"Phải mặc phải mặc!"

Katarina đỏ mặt, vẻ mặt kháng cự: "Vì sao lại là teletubbies a!"

"Thật xấu hổ!"

Khỉ Gầy mặt đen: "Tả giấy là cái gì quý? Sợ đến lúc đó chúng ta sẽ bị dọa tè quần sao?"

"Nam Thần, người cũng quá coi thường chúng ta a, nói như thế nào ta cũng là người đã gặp qua đủ loại tròng diện!"

Thiết Ngưu vẻ mặt ghét bỏ: "Ta mới không mặc tả giấy, đã bao nhiêu tuổi rồi?"

Sơn Miêu đen mặt bĩu môi: "Teletubbies thì ta còn miễn cưỡng có thể chấp nhận, đừng mơ bắt ta mặc tả giấy!"

Phàm là người lớn, đối với loại đồ như tả giấy này tuyệt đối kháng cự a!

Chương 821 -

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Ta khuyên các người tốt nhất vẫn nên mặc vào, bằng không sẽ hối hận!"

"Phi! Mới không mặc!"

"Đừng mơ tưởng!"

"Bị người ta biết sẽ mất người chết! Không mặc!"

"Người bảo chúng ta mặc, người có mặc hay không?"

Giang Nam trợn trắng mắt, ta không mặc là bởi vì ta có tuyệt chiêu!

Người có thể giống ta sao?

Cuối cùng tất cả mọi người đều không nghe lời khuyên "tốt bụng" của Giang Nam, không mặc tả giấy, trực tiếp mặc bộ đồ teletubbies!

Chỉ có Tiểu Cầu vụng trộm xách một cái tả giấy vào phòng thay đồ, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng đi ra, hiển nhiên là đã chuẩn bị xong!

Ngay cả Hắc Nha cũng mang theo tin tức trở về, toàn bộ tổ Hoa Anh Đào đã xuất động!

Đi tới đâu, người người đều đua nhau nôn mửa!

Chờ Hắc Nha cũng thay áo tàng hình teletubbies, bảy teletubbies đều hóa thân!

Màn đêm đen trong thành phố có vẻ đặc biệt âm trầm khủng bố!

Giang Nam hất tóc, xoay lưng: "Chiến đội Maka baca! Xuất phát!"

Nói xong dẫn người xuống lầu!

Trong phòng, Sophia nóng nảy: "Ai ai! Người đừng đi! Đừng bỏ lại ta một mình ở đây!"

"Người trở về giết ta đi!"

Anthony ở bên trái đưa mặt lại gần, cho dù bị trói vào ghế đầu, cũng điên cuồng dựa vào Sophia!

"Ma Ma ~ Đi tè! Bảo bảo muốn đi tè~"

Sophia: !!

"Cái rắm, người đừng tới đây! Người đừng có tới đây a!"

Bên phải là Ivan cười "Hớ hớ ~", lập tức lại truyền đến một tiếng "Tẹt phẹt ~", một cỗ hương thơm từ quanh người hắn khuếch tán ra!

[Giá trị oán khí từ Sophia +1000!]

[Giá trị oán khí từ Sophia...]

Ah, ah!

"Người còn thả! Nghẹn trở về! Nghẹn trở về cho lão nương a!"

"Cái tã giấy kia các người không mặc, mặc vào cho hắn đi! A a a!"

[Giá trị oán khí từ Sophia...]

Nhưng không ai trong phòng để ý đến tiếng la hét của cô ta!

Giang Nam cùng đoàn người ra đường, mọi người vốn tưởng rằng Giang Nam sẽ mang theo mọi người thuận di qua đó!

Ai ngờ Giang Nam chạy sang một bên trưng dụng một chiếc xe chuyển hàng, trực tiếp mở máy, vẫy tay với mọi người!

"Sửng sốt cái gì? Lên xe đi!

Tiểu Cầu đen mặt: "Người xác định muốn ngồi thứ này qua đó?"

Giang Nam: "Chứ không thì sao? Thuận di sao? Hệ không gian có thể cảm nhận được không gian dao động! Ta thuận di qua đó liền bại lộ a! Mau lên xe!"

Vì vậy, cảnh tượng một chiếc xe chuyển hàng chất đầy teletubbie băng băng trên đường phố!

Người qua đường nhìn mà bối rối, nhao nhao lấy điện thoại di động ra quay lại video!

Một đường vọt tới gần nhà máy biến áp, bảy người Giang Nam bóp ăng ten, tiến vào trạng thái tàng hình, lặng yên không một tiếng động đi về phía nhà máy biến áp!

Giờ phút này xung quanh nhà máy điện biến áp sáng như ban ngày, dòng điện dày mấy mét, điên cuồng hội tụ ở độ cao trăm meys!

Mà nơi đó có một luồng ánh sáng lam sắc không lồ, căn bản không thấy rõ trong đó đến tột cùng có cái gì!

Toàn bộ nhà máy điện biến áp đều bị người của cục Tinh Thuần chạy tới bao vây!

Trước cửa có mấy chục chiếc hummer, xe chống nổ vũ trang,

hơn một ngàn quân binh linh vũ được trang bị vũ khí hạng nặng, tử thủ tại nhà máy điện biển áp!

Mà bãi đất trống bên ngoài!

Hội Quang Minh, Liên Minh Bàn Tròn, bộ tộc Viking, tổ Hoa Anh Đào, bao gồm tám thế lực gia Rofi, Leica đều có mặt!

Đội ngũ gần 3000 người thật sự gây áp lực rất lớn cho cục Tỉnh Thuần!

Hai bên giằng co, trong không khí đều tràn ngập một cổ cảm giác lo lắng!

Trên bầu trời, Pierce tóc bạc đứng trên không, trên mặt có rất nhiều nếp gấp, thậm chí còn có cả đốm đồi mồi của người già!

Trông thực sự già cỗi!

Nhưng quanh người lại nhộn nhạo dao động không gian kịch liệt, điên cuồng chen ép về phía quả cầu lam sắc, bóc tách!

Bảy người Giang Nam nhàn nhã đi trên bãi đất trống giữa hai bên thế lực!

Không ai phát hiện ra sự tồn tại của bọn họ!

Khỉ Gầy hưng phấn không thể kiềm được, cảm giác tàng hình cũng quá tuyệt vời đi!

Nhỏ giọng nói: "Nam Thần, kế tiếp chúng ta làm gì?"

Giang Nam: "Đương nhiên là tìm một vị trí tốt xem kịch a! Ta thấy nơi đó cũng không tệ lắm!"

Mọi người theo hướng ngón tay Giang Nam nhìn lại!

Nơi đó rõ ràng là nóc xe chống cháy nổ của quân đội linh vũ

gia!

Cười trên cổ cục Tinh Thuần người ta để xem kịch? Người có cần kiêu ngạo tới như vậy không?

Bầy teletubbies ngồi cạnh nhau trên nóc xe, ngửa đầu nhìn lên bầu trời!

Giang Nam vẻ mặt cảm khái: "Không hổ là Đạo Thiên hệ không gian! Quá dữ dội!"

Sơn Miêu tò mò nói: "Pierce đang làm gì vậy? Bose đâu?"

Giang Nam: "Hắn đang bóc tách không gian, muốn ép cơ thể Bose ra khỏi chiều không gian cao hơn!"

"Sự tồn tại của Bose vượt ra ngoài phạm vi hiểu biết của chúng ta! Giống như người que trên tờ giấy vĩnh viễn không thể hiểu được sự tồn tại của nhân loại chúng ta!"

"Người cảm thấy Bose trong quả cầu ánh sáng đó, trên thực tế không phải, nó ở một chiều cao hơn!"

Đám người Sơn Miêu nghe mà vẻ mặt choáng váng, nghe có vẻ thật phức tạp thật nội hàm!

Mà Giang Nam cũng có chút mê mang!

Vì sao Bose này phải hấp thu điện năng? Vì sao cứ ở lại thủ đồ không chịu rời đi?

Nó ăn cắp tư liệu phân tích chú văn để làm gì?

Tất cả những câu trả lời này sợ là chỉ có Bose mới biết!

Chẳng qua lực lượng của nó so với Bose trong phòng đồ chơi còn mạnh hơn nhiều!

Căn bản không phải cùng một cấp bậc, cũng không biết rào cản không gian của mình có thể phát huy tác dụng hay không!

Chương 822 -

Giờ phút này, Zenbon Sakura một thân áo lông màu hồng, quần lót đen, váy màu trắng, chẳng qua khuôn mặt có chút đen!

Các thế lực khác đều bật mũi, cách người của tổ Hoa Anh Đào thật xa!

Triệt để cô lập bọn họ, vẻ mặt ghét bỏ nhao nhao nghị luận!

"Sao thối như vậy? Trời ạ! Đám người này từ khi sinh ra đã không tắm rửa sao?"

"Phụt ~ thật thối! Trách không được bình thường Zenbon Sakura không dẫn đàn em ra ngoài, nhất định là ngại mất mặt đi!"

"Lại nói mùi trên người Zenbon Sakura cũng khó nói! Thơm thối lẫn lộn, bị viêm cánh sao?"

"Ghe tởm chết đi! Oe ~ sao ngày hôm qua cũng không ngủi thấy?"

"Vậy sao? Thật kỳ quái! Ngày hôm qua Zenbon Sakura vẫn rất thơm!"

Zenbon Sakura cắn chặt răng! Quyền nắm chặt đến mức khớp tay văng lên răng rắc!

Người mới thối!

Giang Nam, tối nay đừng để ta gặp được người!

Nếu không chắc chắn sẽ khiến cho người không cách nào quên được!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Nhưng vẻ mặt cũng mê mang, hôm qua?

Hôm qua ta ngâm nước hoa cả ngày ở khách sạn, căn bản không ra ngoài, đám người này bị sao vậy?

Hơn nữa không biết chuyện gì xảy ra, mình vừa mới đến, đã có không ít lãnh đạo các thế lực nhìn bằng ánh mắt khó hiểu!

Là tán đồng? Là cổ vũ? Càng giống như chào hỏi!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Mà đúng lúc này, Leica hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn Zenbon Sakura quyết tuyệt! Sải bước đi về phía cô!

--

Leica cố nén mùi thơm say lòng người kia, kiên trì chạy tới Zenbon Sakura!

Đi được một nửa, trợn trắng mắt: "Oẹ~"

Nửa đường liền nôn mửa!

Nhưng vẫn đứng dậy, dứt khoát đi tới trước mặt Zenbon Sakura!

Thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

"Mẹ nó, người anh em này lợi hại! Thối như vậy cũng có thể xông lên?"

"Thật dữ dội!"

"Lại nói Leica tìm Zenbon Sakura làm gì? Là muốn xin tị nạn sao?"

Zenbon Sakura cau mày, nhìn Leica nôn mửa, trên trán lại nổi lên hai gân xanh!

Leica lau miệng, vẻ mặt thâm tình: "Darling ~ Ta đến đây! Đêm nay sau khi chấm dứt muốn ta đi cùng người sao? Phòng ta cũng đã đặt rồi!"

Giờ phút này, các đàn em của tổ Hoa Anh Đào nhao nhao hít một ngụm hương thơm!

Rít ~ tình hình gì vậy?

Tổ trưởng nuôi đàn ông ở bên ngoài?

Chắc chắc chắc ~

Rokka che miệng nhỏ, vẻ mặt không thể tin!

Zenbon Sakura há hốc miệng!

"Người muốn chết sao?"

Leica sững sốt: "Lần trước không phải người nói không tiện, để lần sau ta tìm người sao?"

"Ta biết rồi! Nhất định là người đang thẹn thùng, nhất định là bởi vì hồ hôi mà cảm thấy tự ti cho nên mới nói như vậy chứ?"

"Ta không ghét bỏ người có mùi hồ ly! Ta liền thích mùi vị này của người! Ọe ~"

"Nếu tình yêu ngay cả chút khó khăn này cũng không vượt qua được, vậy còn gọi là tình yêu gì?"

Zenbon Sakura: ???

Cái gì, mẹ nó người đang nói cái gì vậy!

Lần trước? Chuyện này xảy ra khi nào?

"Người mẹ nó điên rồi! Ta căn bản cũng không biết người, cú cho ta! Hiện tại tâm tình của bốn cô nương rất khó chịu!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Leica nóng nảy: "Người đã quên sao? Lúc trước người còn nói yêu ta ngay từ cái nhìn đầu tiên! Thích phẩm chất ưu tú của ta, muốn giúp ta..."

Rokka che miệng, trong mắt to đầy nước mắt: "Sakura chan, ta không nghĩ tới người lại là người như vậy!"

Đán em phía sau đều bùng nổ!

"Ai ui! Chơi lớn nha, tổ trưởng chúng ta cần bã như vậy sao?"

"Nhất định là loại chơi xong liền vứt đi!"

"Phụt~ chơi đùa như vậy sao?"

"Đánh rắm! Nói lung tung cái gì? Ai nhất kiến chung tình với người? Có tin ta đánh đến mức người không đi được không?"

Leica lui về phía sau hai bước, bị thương muốn chết: "Cho nên tình yêu sẽ biến mất đúng không? Ngày hôm qua ta còn vì người mà bị thương, rõ ràng là người nâng cằm của ta chính miệng đối với ta..."

Zenbon Sakura trực tiếp xù lông, giơ tay lên một phát không gian áp chế trực tiếp trói buộc Leica lại!

Nắm lấy tóc hắn ta và nhấn mạnh vào mặt hắn ta xuống đất!

"Bốp!"

Mặt đất trực tiếp bị đập ra một cái hố lớn, Zenbon Sakura đi

lên nhắc chân đạp mạnh về phía Leica

"Nói này! Người còn nói! Ta đánh chết người! Người là cái thứ không biết xấu hổ này!"

Leica ôm đầu cuộn mình trên mặt đất: "Gầm gừ! Đừng đạp nữa! Người có thể không yêu, nhưng xin đừng thương tổn!"

Zenbon Sakura: "Yêu cái rắm!"

"Rầm rầm!"

Cô giống như là mở chế độ cuồng bạo, đánh cho Leica gào thét hôc máu, một trận cầu xin tha thứ!

Các thế lực lớn ở một bên đều nhìn không nổi nữa!

"Đừng đánh! Buông đại ca chúng ta ra, có tin chúng ta liều mạng với người hay không!"

"Hí ~ Đại tỷ Sakura thật bạo lực! Thật sự là đạp tới chết a!"

"Sợ thật! Nói đúng nên thẹn quá hóa giận đi?"

"Người ta chỉ muốn chơi một chút, Leica còn cho thật sao?"

Zenbon Sakura nóng nảy: "Phi! Ai chơi! Ta căn bản không chơi! Ta vẫn là một... A nha!"

"Người nói vậy! Ta mẹ nó đạp chết người! Đạp chết người a!"

Leica: (T_T)

"Ta không nói vậy, là chính miệng người nói nhất kiến chung tình với ta, còn đưa chìa khóa cho ta, nói muốn giúp ta!"

Chương 823 -

Zenbon Sakura cười lạnh, chìa khóa cho người?

Làm sao có thể? Ta tốn cái giá lớn như vậy, thối cả tổ Hoa Anh Đào mới lấy được chìa khóa từ trong tay Giang Nam, hiện tại đang cất trong túi!

Làm thế nào nó có thể đưa ra cho người.

Người này quả nhiên là lừa đảo, vì thế càng đập càng ác!

Giờ phút này, người của các thế lực khác đều cười ha ha!

Gray: "Ha ha ha! Leica này thật ngu ngốc, lý do này cũng nói được!"

Đưa cho người chìa khóa? Chìa khóa nằm ngay trong tay lão tử!

Jones: "Ha ha, đừng chọc cười nữa! Ôm đùi cũng không ai ôm như vậy!"

Chìa khóa đang nằm trong tay ta!

Ma Thuật Sư cười lạnh: "Đùa giỡn cái gì? Quỷ mới tin người!"

Chìa khóa lão tử bỏ ra số tiền lớn như vậy mua! Zenbon Sakura sao có thể cho người?

Rofi Carpenter: "Phụt ha ha ha! Người cũng mơ đẹp quá rồi!"

Lão tử táng gia bại sản mua được chìa khóa vào tay, thể uốn tóc đều đưa ra ngoài! Người có chìa khóa cái rắm!

Buffett cười nhạt: "Nhàm chán!"

Chìa khóa đã bị ta bóp nát! Người này rõ ràng là đang nói bậy!

Không ai tin những gì Leica nói!

Leica tức giận đến phát điên: "Ta không nói dối, chìa khóa nằm trong tay ta!"

Zenbon Sakura cười nhạt: "Ở trên tay người? Vậy người ngược lại lấy ra a!"

Leica cắn răng: "Ta đã cất, không mang theo trên người! Ta..."

Không đợi hắn nói xong, Zenbon Sakura: "Đánh cho ta!"

Phía sau một đám đàn em xông lên, điên cuồng vây đánh Leica!

"Ngao ngao ngao! Ta thật sự có? Các người như thế nào cũng không tin!"

"Các người tin ta! Tin ta a!"

Tất cả mọi người cười lạnh, tin người? Ta bị ngu sao?

Chìa khóa rõ ràng nằm ở trên tay ta, trên mặt mọi người đều mang theo sự tự tin!

Giờ phút này, bảy teletubbies trên nóc xe nhìn Leica bị điên cuồng vây đánh, không khỏi giật mình rung mình một cái!

Giang Nam: "Hí ~ người này thật thảm! Sợ là sau này sẽ không bao giờ tin vào tình yêu nữa chứ?"

"A? Không đúng! Tên này thế nhưng còn có tiền mở phòng? Hẳn lừa gạt ta!"

"A ~ chung quy là ta thua sao?"

Mấy người Sơn Miêu nhao nhao không nói gì!

Người nghĩ xem Leica vì cái gì mà bị đánh?

Còn không phải là bởi vì một câu yêu từ cái nhìn đầu tiên của người sao?

Hơi có chút tự giác có được hay không?

Trọng điểm của người hình như không đúng?

Người còn cảm thấy tự trách mình vì không lừa hết tiền của Leica sao?

Giờ phút này, đám Khỉ Gầy sắp khẩn trương chết đi, tất cả các thế lực ở đây đều cầm chìa khóa trong tay!

Giang Nam lợi dụng thân phận Zenbon Sakura bán chìa khóa cho mọi người, đào tiền từ các nơi!

Một khi chuyện này bại lộ, nơi này tuyệt đối sẽ biến thành một chiến trường!

Thiệt Ngưu nuốt một ngụm nước miếng: "Nam Thần, vì sao người còn có thể bình tĩnh như vậy a!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Ta khẩn trương làm cái gì? Tất cả đều là do Zenbon Sakura làm! Có liên quan gì tới Giang Nam?"

Sơn Miêu hí mắt nhìn

Lại nữa!

Tên này đúng là tên chuyên ném nôi cho người khác mà!

Bên phía Zenbon Sakura đang nóng bỏng!

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền ra một tiếng nổ!

Ánh sáng lam sắc đột ngột nổ tung, một dòng điện lam sắc khuếch tán ra một cách cực nhanh!

Tựa như sấm chớp, đình tai nhức óc!

Chỉ thấy trên bầu trời, một bóng dáng trong suốt hiện lên trước mắt mọi người!

Mái tóc dài tựa như tơ băng tung bay theo gió, lóe ra ánh sáng nhẹ nhàng!

Bose bị Pierce ép ra ngoài!

Chỉ thấy dáng người cô cực kỳ cao gầy, cực kỳ nổi bật, căn bản không phải là loại mà Bose chuyện ăn vụng trong phòng đồ chơi kia có thể so sánh!

Cơ thể có màu xanh nhạt mờ ảo, dòng điện cực mạnh bắt đầu di chuyển trong cơ thể!

Môi mỏng lông mày liễu, mũi quỳnh mắt to! Ngũ quan tinh xảo đến hoàn mỹ, thậm chí vượt qua cực hạn mà nhân loại có thể đạt tới, đẹp đến mức làm cho người ta muốn trầm luân!

Trên trán mọc một cái sừng thủy tinh gần mười cm, càng thêm yêu dị!

Tóc dài phiêu đảng, tựa như nữ vương không ai bì nổi giáng xuống nhân gian!

Giờ khắc này, ánh mắt của mọi người đều bị Bose hấp dẫn!

Không! Là bị ổ cứng dung nhập vào trong cơ thể hấp dẫn!

Đó chính là tư liệu phân tích chú văn khiến mọi người đổ mắt!

Giang Nam ngạc nhiên: "A? Sao lại mặc quần áo? Còn là váy liền? Đáng tiếc ~"

Trên cơ thể Bose rõ ràng mặc một chiếc váy hoàn toàn bao gồm các hạt bose, che khuất hầu hết các bộ phận của cơ thể!

Sơn Miêu: ???

Cho nên mới nói vì sao trọng điểm của người cho tới bây giờ đều rất khác người a!

Người ta không thể mặc quần áo sao?

Người lại còn tiếc?

"Người đã từng thấy Bose chưa mặc quần áo?"

"Gặp qua a, một cô bé nhỏ xíu, mọc hai cái sừng, con này sao lại chỉ mọc một cái? Kỳ lân sao? Là người nha?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Giang Nam là một giật mình!

Chết rồi... Chết rồi, vạ miệng!

Pierce bị dòng điện mạnh mẽ đánh lui, sắc mặt trắng bệch!

"Ta có thể bắt được người một lần! Có thể bắt được người lần thứ hai!"

Cơ thể một sừng lạnh lùng liếc Pierce một cái, đôi mắt to màu lam tràn ngập oán hận ngút trời, cười khinh miệt!

Chương 824 -

"Người không có cơ hội!"

Lời nói có chút bập bẹ, nhưng thực sự là ngôn ngữ của nhân loại!

Giang Nam kinh ngạc!

"Kỳ lân tỷ tỷ nói chuyện được?"

Bose khẽ nhú mày, hai tròng mắt rơi vào trên người Giang Nam, thần sắc trên mặt có thêm vài phần kinh ngạc!

Giang Nam: ???

Cô ấy có thể nhìn thấy ta? Lão tử có thể ẩn thân a!

Giang Nam thoáng cái liền hoảng hốt, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch!

Xong rồi!

Con Kỳ Lân tỷ tỷ này thoát nhìn rất lợi hại a, khiến cho Pierce đều trắng bệch mặt!

Ta chắc chắn không thể đánh bại cô ấy, cô ấy sẽ không sử dụng cái sừng kia để đâm chết ta chứ?

Ừm... Chắc ta cảm nhận sai rồi!

Cô ấy chắc chắn không nhìn ra ta, ta ẩn mình, làm thế nào cô ấy có thể nhìn thấy ta?

Chắc là người đằng sau ta, phải không?

Sau đó thân thể Giang Nam liền nghiêng về phía bên trái một chút!

Đôi mắt của Bose cũng rẽ trái!

Giang Nam: ...

Lại nghiêng sang phải, nhưng ánh mắt của Bose vẫn luôn rơi vào trên người Giang Nam!

Da đầu Sơn Miêu tê dại, Bose nhìn chăm chăm Giang Nam?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Khuôn mặt của Giang Nam tối sầm lại, quả nhiên là đang nhìn ta a!

"Câu nói vừa rồi không phải ta nói! Là... Là hần nói!"

Giang Nam hợp tình hợp lý chỉ về phía Khỉ Gầy ở một bên!

Khỉ Gầy: (?? _?)

Người này nói dối, ngay cả chính mình cũng lừa được sao?

Mà giờ phút này, một đám thể lực cũng mang vẻ mặt bối rối nhìn về phương hướng Bose nhìn lại!

Chỗ đó rõ ràng không có gì cả a!

Cô ấy đang nhìn cái gì vậy?

Trên trán Pierce nổi lên hai gân xanh: "Coi ta không tồn tại sao?"

"Vòng xoáy không gian!"

"Rầm!"

Trong nháy mắt, không gian bị xoắn ốc, vặn vẹo đến cực hạn, giống như một khối giẻ rách mạnh mẽ vò lại!

Sức mạnh đủ để xé nát tất cả mọi thứ!

Nhưng trên người Bose lại gợn lên sóng ánh sáng màu lam nhạt, tuy rằng không gian vặn vẹo thân thể của cô, nhưng không thể tạo thành ảnh hưởng đối với cô!

Thân thể quỷ dị xuyên qua không gian vặn vẹo, xông thẳng về phía Pierce!

"Rầm!"

Ánh sáng màu xanh nổ rộ lộng lẫy, Bose xuyên qua thân thể Pierce!

Một cỗ khí cực hàn nổ rộ, tất cả mọi người lạnh run rẩy!

Trên cơ thể của Pierce đã xuất hiện lớp băng!

Vừa định lao ra, Ma Thuật Sư thuần di lên trên cao!

"Không gian trói buộc!"

Thoáng chốc cả không gian trở nên kiên cố như kim thiết!

Bose hung hăng đụng vào phía trên, nhướng mày, thần sắc trong mắt càng lạnh!

Lại chuyển hướng, những Zenbon Sakura cũng tiến lên chặn lại!

"Trì Không!"

"Ầm!"

Lại là một tiếng trầm đục vang lên, cả không gian tựa hồ đều

đến run lên!

Bose cắn răng: "Các người! Đều là người xấu!"

Sau một khắc, dòng điện trong cơ thể ầm ầm phát ra, hóa thành tia chớp hình cầu mãnh liệt khuếch tán ra!

Ba vị hệ không gian thuận di tránh né, lần nữa hiện thân, thể Bose đã chui vào trong không gian cao áp!

Tiếp tục hấp thụ dòng điện trong nhà máy biến áp, bây giờ không chỉ khu công nghiệp, 30% phổ lân cận khác tất cả đều mất điện!

Kéo ra một quả cầu ánh sáng màu xanh cực lớn có đường kính gần 30 mét!

Pierce rung mình một cái, nhìn Zenbon Sakura và Ma Thuật Sư xuất đầu, thần sắc lạnh như băng!

Quay đầu tiếp tục bóc tách không gian, buộc thể Bose phải hiện thân!

Ma Thuật Sư cười lạnh: "Già rồi quả nhiên không chơi nổi!"

Pierce cũng không quay đầu lại nói: "Liều mạng mà nói vẫn có thể giết người!"

"Người trẻ tuổi! Đừng tự mình tìm chết!"

Ma Thuật Sư hí mắt: "Vấn đề là người có thể làm đến mức đó sao? Nước Mỹ cũng không thể không có người!"

Hai người rơi xuống đất, chuẩn bị chờ Pierce áp ra Bose sau đó mới động thủ!

Bầu không khí trong sân cực kỳ khẩn trương!

Nhưng Giang Nam ở một bên xem náo nhiệt đặc biệt hăng hái!

Xem ra hệ không gian đối với Bose vẫn có ảnh hưởng a!

Chẳng qua linh kỹ công kích tựa hồ là không có hiệu quả, chỉ có linh kỹ không chế mới có thể có hiệu lực?

Lần đầu tiên gặp phải cô bé kia dùng tới lỗ đen hư không không có tác dụng, những rào cản không gian lại có hiệu lực!

Ngay lúc này, Buffett đang cháy!

"Zenbon Sakura! Người không có bệnh đó chứ? Người còn cướp tư liệu chú vẫn gì nữa? Người còn chưa ăn no sao?"

Người khác cướp còn chưa tính! Người còn cướp cái gì nữa?

Zenbon Sakura mang vẻ mặt ngạc nhiên chỉ vào mũi mình!

"Người mới có bệnh chứ? Bỏ cô nương tới nơi này chính là vì tư liệu chú vẫn! Ta không tranh thì chờ người cho ta sao?"

Còn ăn chưa no? Ta ăn cơm người cũng quản?

Uống nước hoa đều no cả bụng!

Không phục sao?

Giang Nam: Hớ hớ hớ!

Nghe tiếng cười giống như ác ma Giang Nam, đám người Sơn Miêu đều chột rùng mình một cái!

Nam Thần cười một tiếng! Sống chết khó lường!

Buffett buông tay: "Ta đã cho người rồi!"

Trong nháy mắt ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Zenbon Sakura, trên người cô có tư liệu?

Zenbon Sakura há hốc miệng, hả?

"Người cho ta tư liệu? Người điên hay là ta điên? Đừng nói lung tung được không?"

"Các người đừng tin hử! Hử nhất định là cố ý nói như vậy, muốn chúng ta nội chiến, tàn sát lẫn nhau, cục Tĩnh Thuần lại ngư ông đắc lợi!"

Chương 825 -

Buffett tức giận đến mức tay run rẩy: "Khá lắm Zenbon Sakura, muốn chơi ta đúng không?"

"Không gạt các người! Chìa khóa đã bị ta hủy rồi! Chìa khóa là do ta dùng 30% tư liệu chú văn đối với Zenbon Sakura!"

"Không có chìa khóa, cho dù các người cướp được tư liệu chú văn cũng không mở ra được! Nhanh chóng ra khỏi khu công nghiệp này cho ta, người nào về nhà nấy! Mẹ ai người nấy ôm đi!"

Buffett nói xong cười lạnh một trận, nhìn lão tử đập tắt hy vọng cuối cùng của các người!

Còn cướp? Cướp cái rắm!

Vừa nói ra lời này, Buffett lại phát hiện lãnh đạo của tất cả các thế lực đều nhìn mình giống như nhìn bọn ngu!

Gray. Hall: "Phá chìa khóa? Người khoác lác!"

Jones: "Người nghĩ chúng ta là kẻ ngốc sao? Ta không tin!"

Ma Thuật Sư: "Người nói cái khác ta còn có thể tin! Người nói người hủy chìa khóa? Ta tuyệt đối không tin!"

Người hủy cái rắm? Chìa khóa rõ ràng nằm trong tay lão tử a!

Rofi: "Nên nói thì phải nói, người nói dối thật sự không có trình độ!"

Buffett: ???

"Không phải! Ta thật sự đã hủy! Tự tay bóp nát!"

Mấy người bị tẩy não sao? Sao lại không ai tin?

Ai nấy đều tự tin như vậy!

Ai đã cho các người tự tin?

"Người cứ việc khoác lác tiếp đi!

"Đi mà lừa quỷ đi!"

"Đã lớn như vậy rồi, nói dối cũng không đỏ mặt?"

"Ta đều cảm thấy mất mặt giùm người!"

Thủ lĩnh các thế lực lớn nhao nhao mở miệng!

Leica lúc này mặt mũi bầm dập cảm khái!

Lần này người cũng biết cảm giác bị cả thế giới oan uổng là như thế nào chứ?

Giang Nam đều cười điên rồi!

Buffett, bắt người không?

Zenbon Sakura cười đắc ý: "Phiền người lần sau nói dối thì tìm một lý do đáng tin cậy một chút được không?"

"Người không thể bóp nát chìa khóa! Bởi vì chìa khóa nằm ngay trên tay ta!"

Nói xong từ trong không gian dị độ lấy chìa khóa ra, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đắc ý nắm trong tay, thể với mọi người!

Xem đi xem đi?

Hâm mộ không?

Đến lúc đó các người cho dù đoạt được tư liệu chú văn cũng phải trông mong cầu ta giúp các người mở khóa văn kiện!

Mà ngay trong nháy mắt này, toàn trường yên tĩnh!

Tất cả mọi người nhìn chìa khóa trong tay Zenbon Sakura mà biểu tình hoàn toàn cứng đờ!

Ánh mắt ngẩn ngơ!

Zenbon Sakura thì cười đắc ý!

Đúng đúng đúng, ta muốn chính là ánh mắt này của các người, ngây ngốc rồi chứ gì? Phụt ha ha ha!

Giang Nam che mặt!

Người xong rồi!

Cô nương này tự bạo! Vốn đang êm đẹp, người nhất định phải lấy ra khoe khoang cái gì a!

Buffett ngơ ngác nhìn chìa khóa trong tay Zenbon Sakura, vẻ mặt ngây người!

Làm thế nào có thể một cái nữa? Chìa khóa là duy nhất, gần như không thể sao chép!

Không... Không đúng!

Thủ hạ của Zenbon Sakura có một cao thủ máy tính, với kỹ thuật nhanh chóng phá vỡ hệ thống cục Tỉnh Thuần như hấn, tựa hồ chuyện phục chế chìa khóa cũng không phải không có khả năng!

Vì vậy, thứ mà cô ta bán cho ta là bản sao?

Còn lừa 30% tư liệu của ta?

Giờ khắc này, trong lòng Buffett hoàn toàn bị lửa giận lấp đầy: "Zenbon Sakura! Người chơi ta phải không? Chìa khóa không phải đã bán ta sao? Cái thứ trong tay người đã lấy đâu ra?"

Zenbon Sakura bĩu môi: "Người nói bậy cái gì? Ta thật vất vả mới có được, chỉ có một cái này!"

"Ta có thể bán người? Phi!"

Ma Thuật Sư nhìn chìa khóa trong tay Zenbon Sakura nuốt nước bọt!

Lại từ trong không gian dị độ của mình lấy ra chìa khóa "duy nhất" so sánh thử!

Hoàn toàn giống hệt nhau!

Khuôn mặt đen hết rồi!

Zenbon Sakura nhìn cái chìa khóa trong tay Ma Thuật Sư, vẻ mặt tức giận: "Hí ~ sao người lại có chìa khóa? Lấy ở đâu?"

Ma Thuật Sư cắn răng, ánh mắt đã có thể giết người rồi!

"Lấy đâu ra sao? Người bán ta!"

Zenbon Sakura gãi gãi đầu: "Ha? Người nằm mơ đi! Nói lung tung cái gì! Cái kia của người nhất định là giả!"

Ma Thuật Sư tức giận!

"Giả? Người nói trong tay ta đây là hàng giả?"

Biểu tình của hắn đã sắp có thể ăn thịt người rồi!

10 viên linh châu cấp Kim Cương của lão tử, một hòn đảo nhỏ, cộng thêm 30 triệu USD!

Kết quả là, người lại bán cho ta một cái chìa khóa giả?

Giờ phút này, thủ lĩnh của tất cả các thế lực ở đây mặt đều đen!

Gray. Hall từ trong túi chậm rãi móc ra một cái chìa khóa, giơ lên cho Zenbon Sakura xem!

"Vậy cái chìa khóa này của ta thì như thế nào?"

Zenbon Sakura mở to hai mắt: "Người thế nào cũng có? Người khẳng định cũng là giả!"

Gray. Hall: !!

Thần sắc dữ tợn khiên rừ đi tới trước mặt Zenbon Sakura, một hàm răng kim cương đặc biệt lấp lánh!

"Người nói với ta! Sao nó có thể là giả mạo!"

Zenbon Sakura vẻ mặt ghét bỏ lui về phía sau hai bước: "Người kích động như vậy làm gì?"

"A~ miệng người thối quá! Bữa sáng người ăn phải cứt sao? Sao so với mùi vị trên người ta còn thối hơn?"

"Còn khảm toàn răng? Ọe~"

Gray. Hall nổi gân xanh trên trán!

"Người còn không biết xấu hổ mà nói ta! A?"

"Hàm răng này của lão tử từ đâu ra, trong lòng người không phải rõ nhất sao?"

Zenbon Sakura bĩu môi: "Cũng không ta áp người ăn cứt! Người nổi giận với ta làm cái gì?"

Gray. Hall: !!

Chương 826 -

"Người trả lại Băng Viêm Tinh cho ta! Trả lại thuyền đệm khí cho ta! Trả ta hàm răng hoàng kim!"

Zenbon Sakura: "Người đừng có cố tình gây sự được không? Người đòi răng với ta làm gì?"

Tròng mắt Gray. Hall sắp trừng rớt ra: "Ta cố tình gây sự? Hôm qua người bán chìa khóa cho ta! Người còn nói vì sao ta quẫn người?"

Ma Thuật Sư đen mặt cố nén lửa giận: "Cô ta cũng bán cho ta!"

Xem Ma Thuật Sư và Gray. Hall đã lấy chìa khóa ra!

Giờ khắc này, thủ lĩnh tất cả thế lực mặt đều đen như cục than!

Nhao nhao lấy chìa khóa ra từ trong túi, nghiêng răng tới tót lửa, trừng mắt nhìn Zenbon Sakura!

"Người đã nói thế nào? Người không bán ta sao? Còn không cho ta nói với người khác!"

"Lão tử lấy 30 viên linh châu cấp Kim Cương để đổi với người!"

"Lão tử đem tiền vé máy bay về nước, thẻ xe buýt đều đưa cho người! Người bán ta hàng giả?"

"Được lắm, Zenbon Sakura! Làm ăn rất lớn a, một chìa khóa bán nhiều lần? Vết sạch tiền của mọi người?"

"Là thật hay giả? Uống công ngày hôm qua chúng ta còn giúp người tiêu diệt Bạch Sa!

Giờ khắc này quần tình kích động, một đám mắt đỏ hoe hận không thể đem Zenbon Sakura lột sống!

Zenbon Sakura vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi, trong lòng có chút hoảng hốt, ôm ngực lui về phía sau hai bước!

Cảm thấy như trở thành mục tiêu cho cả thế giới nhắm vào!

"Các người đều đang nói chuyện kỳ quái gì a? Hôm qua ta căn bản là không ra ngoài a!"

Chắc chắn bọn họ đã thông đồng để có được đồ của ta phải không?

Nhưng nhìn bộ dáng tức giận của bọn họ không giống như đang diễn kịch a!

Chẳng lẽ còn có một ta khác?

Chờ đã...

Có phải Giang Nam?

Ta bị dính mùi hôi thối không ra cửa được, sau đó hắn đã sử dụng danh tính của ta để bán chìa khóa cho tất cả mọi người?

Hắn ôm tiền bỏ chạy! Ném cái nồi cho ta?

Vậy chìa khóa trong tay ta... Cũng là giả à?

Ah, ah!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Nhưng hẳn đến tột cùng đã mượn thân phận của ta như thế nào...

Chuyện này không còn quan trọng nữa!

Zenbon Sakura toát mồ hôi lạnh, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, không ngừng lui về phía sau!

"Chờ một chút! Đó căn bản không phải là ta! Là Giang Nam! Là Giang Nam làm, ta cũng là người bị hại a!"

Giờ phút này tất cả mọi người đều bùng nổ!

"Người còn ngụy biện! Chính là người, đã từ khi nào còn muốn vứt nôi?"

"Người là đồ lừa đảo! Uống cho ta tin tưởng người như vậy a!"

"Giang Nam cái rắm! Người ta ở Hoa Hạ căn bản không tới đây!"

"Ta thấy người chính là không muốn trả tiền! Các anh em xông lên! Đánh cô ta cho ta!"

"Đánh chết Zenbon Sakura! Trả lại tiền mồ hôi nước mắt của ta!"

Quần tình kích động, các thế lực chưa bao giờ có một khắc thống nhất như vậy!

Gray. Hall cầm rìu hướng về phía đầu Zenbon Sakura chém bạo!

Mặt đất nứt ra, khói bụi bốc lên khắp nơi!

Zenbon Sakura thuận di tránh né, lo lắng nói: "Người bán chìa khóa của các người không phải là ta! Là Giang Nam! Các người nghe ta giải thích! Ta..."

"Oanh! Oanh!Oanh!"

Tại chỗ nổ tung một trận, tất cả thể lực thậm chí bao gồm cả cục Tinh Thuần! Bốn năm ngàn người đều giống như mở chế độ cuồng bạo, đuổi theo tổ Hoa Anh Đào điên cuồng chém giết, đều tức giận nổ tung phổi!

Cảnh tượng hoàn toàn không khống chế được, khắp nơi đều là cầu lửa nổ bạo, băng trùy, đá khối!

Tổ Hoa Anh đào với hơn ba trăm người trực tiếp bị choáng pha, ôm đầu như chuột chạy trốn!

"Tổ trưởng! Có phải người lừa gạt tiền của người ta hay không? Mau trả lại cho bọn họ a!"

"Người sao có thể làm ra loại chuyện điên cuồng này? Đi theo người ta thật sự là mù mắt a!"

"Bây giờ từ chức còn kịp sao?"

"Mau nhận sai trả tiền đi? Bằng không chúng ta liền diệt đoàn a!"

Zenbon Sakura túm tóc về mặt phát điên: "Ta không lừa tiền bọn họ! Không phải ta! Là Giang Nam! Là hắn..."

"Cứng miệng! Người còn miệng cứng!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Đây thật sự là bùn vàng rơi đũng quần! Không phải cắt cũng thành cắt!

Giang Nam! Zenbon Sakura ta có mất mạng cũng muốn giết chết người a!

Giết người 100 lần, 1000 lần!

Giờ phút này trong sân hoàn toàn mở ra cuộc chiến, các thế lực lớn vây quét tổ Hoa Anh Đào!

Zenbon Sakura một mình đối cứng với mười mấy thủ lĩnh các thế lực!

Chống lại bảy tám cấp Kim Cương! Hai Tinh Diệu đánh nhau phải gọi là đất trời đen kịt!

Sự cường đại của hệ không gian được cô bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn bị đánh tới trắng bệch, hộc máu một trận!

Nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp tất cả đều là vẻ tàn nhẫn, nhanh chóng miểu sát một Kim Cương!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này trong danh sách giá trị oán khí, giá trị oán khí của Zenbon Sakura cũng đã được quét ra!

Giang Nam ngồi trên nóc xe nhìn với vẻ mặt hưng phấn, cảnh này so với màn ảnh 3D MAX còn đẹp mắt hơn nhiều a!

Ha ha ha ha ha!

Chương 827 -

Chỉ trong chốc lát, tổ Hoa Anh Đào cũng bị đánh ta tác!

Nhưng Zenbon Sakura quả thực đủ hung dữ! Loại tình thế này dĩ nhiên không chạy, mà lại lựa chọn cùng tất cả thể lực chính diện đối cứng!

Hệ không gian cấp kim cương đích xác có thực lực này!

Đám người Sơn Miêu thì hoàn toàn trợn tròn mắt, thật sự là hoàn toàn hỗn loạn a, tổ Hoa Anh Đào lần này xem như xong rồi!

Mà thủ phạm gây ra tất cả lại ở chỗ này xem kịch?

Người đứng sau chuyện này chính là nói người?

Dương Kiên đúng là phái người tới để quấy rối, nhưng hiện tại người đều đã hoàn thành vượt mức nhiệm vụ a!

Giờ phút này, Pierce trên trời đều choáng váng, phía dưới sao lại kịch liệt như vậy?

Không phải tới cướp tư liệu sao? Bose còn chưa ra đã bóp nhau trước?

Nhưng mà Ma Thuật Sư đuổi theo Zenbon Sakura đánh giết lại mang về mặt không yên lòng!

Không đúng!

Ta nhớ rõ lúc trước Zenbon Sakura đến giao dịch với ta có cấp bậc Hoàng Kim 3 sao?

Ẩn giấu cấp bậc? Không cần thiết!

Chờ đã!

Thời điểm ở trấn nhỏ Ngọc Long, Giang Nam tựa hồ đã biến thành bộ dáng của Haier đúng không?

Giang... Giang Nam đã đến sao?

Zenbon Sakura không nói dối? Là Giang Nam làm?

Nghĩ tới đây thân thể Ma Thuật Sư có chút cứng đờ, tinh thần hoảng hốt!

Bị Zenbon Sakura xoay người đá bay hơn ba mươi mét!

Ma Thuật Sư tái mặt!

Không... Không thể chứ! Hoa Hạ giữ gìn hãn như vậy, làm sao có thể thả hãn ra?

Ừm, hãn là do ta nghĩ nhiều!

"Rầm!"

Tại chỗ nổ ra một cái hố lớn, giờ phút này Zenbon Sakura từ trong hố bò lên, trên người có chút chật vật, cánh tay cũng bị trầy xước!

Lau máu tươi trên khóe miệng, quay đầu nhìn, tổ Hoa Anh Đào sắp bị đánh gục nát!

Trong mắt tất cả đều là tức giận: "Thật cho rằng ta dễ khi dễ đúng không?"

Nói xong từ thắt lưng rút ra hai thanh loan câu màu hồng nhạt, hàn mang lộ ra!

Thân thể thuần di biến mất không thấy, sau một khắc trong một đám người có ba người cổ bị rạch ra, máu tươi chảy thẳng!

Chỉ thấy bóng dáng Zenbon Sakura ở trong đám người điên cuồng lóe lên, đao mang màu hồng nhạt liên tục thành một sợi dây quanh co!

Mỗi một lần xuất hiện, tất có một người ngã xuống, tất cả đều là cắt cổ!

Một đầu tóc hồng cực kỳ dễ thấy! Linh võ giả trong đám đông từng người ngã xuống! Bộ đội linh võ cũng bị trọng thương!

Bị Zenbon Sakura cướp được súng trường có đạn, điên cuồng bắn phá một trận!

Dùng miệng kéo vòng khóa lưu đạn đặc chế ra, điên cuồng ném một trận, giơ tay lên một cái không gian tiêu diệt, lại thanh lý một đợt!

Trên mặt xinh đẹp dính đầy bùn đất cùng máu tạn, tràn đầy tàn nhẫn!

Victoria miễn cưỡng tránh thoát, sắc mặt trắng bệch!

"Ma Thuật Sư! Người còn chưa tỉnh ngủ sao? Lên a!"

Ma Thuật Sư sửng sốt: "A? À~"

Hắn còn đang rối rắm Giang Nam rốt cuộc có tới hay không...

Giờ phút này, Giang Nam nhìn Zenbon Sakura đang giết chết đám người mà cảm thấy tê dại, không khỏi rung mình một cái!

Đáng sợ!

Cô nương này không phải hung dữ bình thường a, lực sát thương quá mạnh a!

Tóc càng hồng! Đánh nhau càng tàn nhẫn?

Chắc chắc chắc!

Cũng may cô ta không tìm thấy mình, bằng không mình nhất định sẽ bị đánh khóc đúng không?

Mà ngay lúc này!

Quang cầu màu lam khổng lồ trên bầu trời âm ầm nổ tung, tia chớp dày mấy mét!

Năng lượng khổng lồ bổ đen mặt đất, bốc lên khói trắng!

Trong nháy mắt khuếch tán ra, sóng xung kích mạnh mẽ cơ hồ đánh bay tất cả mọi người!

Ngay cả Zenbon Sakura cùng Ma Thuật Sư cũng không thể tránh được, sắc mặt bị đánh tới đỏ lên, chảy ra một ngụm máu tươi!

Cánh tay Pierce bị nổ đen, mơ hồ có máu tươi chảy ra!

Bởi vì trong sóng xung kích còn xen lẫn các hạt Bose nồng đậm, bao phủ toàn bộ không gian!

Thân thể Bose lượn lờ dòng điện mạnh mẽ, lại bị Pierce bức ra, thần sắc lạnh lùng!

Mọi người nhao nhao từ trên mặt đất bò lên, sắc mặt trắng bệch, vốn nên ngửa đầu nhìn về phía Bose!

Nhưng tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn về phía nóc xe chống cháy nổ, đầy hoảng sợ!

Chỉ vì sóng xung kích qua đi, trên nóc xe đột ngột xuất hiện bảy teletubbies a!

Vẫn là một đám mờm chữ A mắt chữ O ngồi cạnh nhau!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Tại sao lại có teletubbies xuất hiện ở đây?

Giang Nam gãi gãi đầu, vẽ mặt nghi hoặc!

Tại sao bọn họ lại nhìn về phía chỗ ta? Nhìn Bose đi!

Lão tử là đang ẩn thân!

Các người có thể nhìn thấy ta mới là lạ!

Các người lại còn nhìn!

Giang Nam giơ ngón giữa lên

Nhìn đi!

--

Không khí đều lâm vào sự tĩnh lặng hoàn toàn!

Tất cả mọi người trừng mắt nhìn teletubbies màu xanh lá cây ở giữa!

Ngón giữa dựng thẳng? Nó dựng thẳng ngón giữa?

Hay hai bàn tay dựng thẳng cùng nhau?

Đây rốt cuộc là cái gì vậy!

Tại sao lại có teletubbies có ngón giữa!

Lúc này, trên trán Buffett nổi lên hai sợi gân xanh, bảy teletubbies này chạy lên xe chống cháy nổ xem náo nhiệt từ khi nào?

Các người có muốn kêu ngạo như vậy không?

Cơ cực Tinh Thuần của chúng ta như không tồn tại sao?

Chương 828 -

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Gray Hall + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trong lúc nhất thời danh sách giá trị oán khí điên cuồng làm mới!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam cứng đờ!

Cái quái gì? Bọn họ có thể thấy ta?

Còn chưa đến 60 phút!

Ai đã bóp ve ăng-ten của ta?

Giang Nam hoảng hốt vội vàng đi bóp ăng ten của mình!

Mặt đều trắng bệch!

Ăng-ten bị nổ tung?

Tàng hình thất bại?

Tại sao nó lại nổ tung?

Là bởi vì sóng xung kích vừa rồi của Bose sao?

Vừa rồi ta còn dựng ngón giữa với tất cả đám người?

A ~

Chết tiệt, Kỳ Lân tử tử! Người hại chết ta rồi!

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy gãi gãi đầu, cười sáng lạn!

"Cái kia a! Cái kia! Chúng ta chạy nhằm đoàn làm phim! Các người tiếp tục đánh! Không cần quan tâm tới ta!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu tự nhiên chú ý tới hiệu quả tàng hình đã biến mất, trái tim nhỏ cũng sắp nhảy ra khỏi cổ họng rồi!

Diệt đoàn chỉ trong nháy mắt!

Lý do của người cũng quá có lệ rồi!

Nhanh nghĩ ra lý do khác đi, bọn họ sẽ không tin ah!

Hiện tại mặt Buffett đều đen!

Con mẹ nó chạy nhằm đoàn làm phim, người thật sự không coi ta là người!

Ngay khi tất cả mọi người đều ngây người, Giang Nam nắm ra xiềng xích hư không, quấn quanh tất cả teletubbies !

Thuần di một cái liền không thấy bóng dáng, chạy ra khỏi trận chiến cuồng bạo!

Nhiều người như vậy, ta cướp tư liệu chú văn cái rắm?

Bảo vệ tính mạng quan trọng hơn!

Không chạy lúc này! Còn chạy lúc nào?

Mà phát thuần di này của Giang Nam đã khiến tất cả mọi người há to miệng!

Thuần Di? Sao lại có thêm một hệ không gian?

Buffett: !!

"Hoàng Kim 3 sao? Hệ không gian? Là Giang Nam!"

"Pierce! Đừng để hấn chạy, cơ hội khó có được! Chơi chết hấn!"

Hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ, vừa mới là Hoàng Kim 3 sao đã dám tới thủ đô nước Mỹ?

Thế này mà không giết người thì đều xin lỗi cơ hội tốt này a!

Ánh mắt Pierce lạnh lùng: "Cấm Tuyệt!"

Một cỗ không gian dao động nồng đậm truyền ra!

Thoáng chốc, một cái lồng không gian hình trụ vuông vức vạn mét thành hình!

"Oanh!"

Bảy người Giang Nam hung hăng đụng vào tường không gian, đau đến xoa đầu!

Giang Nam hiện tại căn bản không cảm ứng được không gian bên ngoài! Thuấn Di, trùng động không gian cũng trốn không thoát!

Cấm Tuyệt không chỉ vây khốn đám người Giang Nam, thậm chí cũng vây bắt tất cả mọi người ở đây!

Đạo Thiên vừa ra tay, liền biết có thực lực hay không!

Thiết Ngưu dùng một kích toàn lực hung hăng đánh vào tường không gian, nhưng thêm chí không gây ra được chút vết tích nào!

Giang Nam khịt mũi, nhét 10 viên khí huyết nhân sâm vào tay mọi người, ánh mắt lạnh lẽo!

"Đừng đánh, phá không được, chuẩn bị liều mạng đi!"

Một câu nói ra, trong mắt mọi người đều nổi lên một tia tàn nhẫn!

Lần này ra ngoài làm nhiệm vụ, đã sớm chuẩn bị sẽ hy sinh, có thể chết trên chiến trường! Đối với quân đoàn Âm Dạ mà nói, là vinh quang!

Giang Nam: "Đội Maka baca!"

"Có!"

"Ta chỉ có một mệnh lệnh với các người! Không! Được! Chết!"

Khỉ Gầy nhếch miệng cười: "Nam Thần, mệnh lệnh này của người có chút khó khăn!"

Hắc Nha: "Ta sẽ cố gắng!"

"Nhớ kỹ!"

"Nếu như ta không chống đỡ được, nhớ kỹ cưỡi tã giấy trên người ta ra, ta không muốn sau khi chết còn bị người ta cười!"

Giang Nam: ???

Có cần như vậy không?

Sơn Miêu không nói gì, nhiệm vụ duy nhất của cô chính là bảo đảm Giang Nam sống sót!

Ánh mắt Pierce dừng ở trên người Giang Nam, giờ khắc này cả người Giang Nam nổi da gà!

Bị một cường giả Đạo Thiên hệ không gian nhìn chăm chăm tuyệt đối không phải là cảm giác tốt đẹp gì!

Giang Nam đã thời khắc chuẩn bị lấy ra quỳ vải, ghệt gập!

Nếu người thật sự dám tới đây đánh ta, lão tử không ngại tặng người một bộ dịch vụ giảm giá toàn thân nhiệt tình như lửa!

Chỉ thấy thất lưng nhỏ Giang Nam khom xuống, bấp chân bước lên!

Ngón tay ngoắc ngoắc với Pierce trên bầu trời!

"Người ~ lại đây a!"

Một câu nói ra, đám người Sơn Miêu đều xù lông cả, cảm thiếu chút nữa đập xuống đất, nhìn Giang Nam mà ngây dại!

Thế giới này điên rồi!

Người đây là chán sống sao?

Thế mà lại dám khiêu khích một Đạo Thiên hệ không gian?

Còn ngoắc ngón tay?

Khỉ Gầy run rẩy: "Ta cảm thấy giây tiếp theo ta liền xong rồi!"

Không riêng gì đám Sơn Miêu sợ hãi, ngay cả Buffett cũng bối rối!

Đám teletubbies này điên rồi!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

"Muốn chết? Ta thành toàn cho người!"

Nói xong liền muốn thuận di giết về phía bên này, nhưng đúng lúc này, ánh mắt thân thể Bose băng hàn: "Muốn chết cũng là lão già người chết trước!"

"Oanh!"

Dòng hạt Bose mang theo dòng điện cực mạnh ầm ầm đập vào người Pierce!

Ánh sáng màu xanh rực rỡ, thân thể hai người cùng nhau va chạm vào nhà máy biến áp!

Trong nháy mắt phát ra cuộc chiến cực kỳ kịch liệt!

Giang Nam mang vẻ mặt kinh ngạc, Kỳ Lâm tử tử đang giúp ta?

Hay là đơn thuần muốn giết Pierce?

Giờ phút này, Zenbon Sakura nhìn thấy teletubbies màu xanh lá cây mà mắt đều đỏ lên, răng nghiến kẽo kẹt!

Chương 829 -

"Giang Nam! Ta sẽ giết người! Người chờ đó cho ta!"

Nói xong liền cầm đao thuận di xông về phía này!

Nhưng ngay sau đó, ánh sáng màu xanh lóe lên!

Chỉ thấy Bose một tay ấn đầu Pierce, từ không gian cao duy cường ép chui ra!

Tay kia mạnh mẽ đè đầu Zenbon Sakura!

"Oanh!"

Đầu hai người đều bị cô hung hăng ấn xuống đất!

Lập tức dòng điện mạnh mẽ theo lòng bàn tay ầm ầm phát ra!

"Oanh!"

Sóng xung kích màu xanh khuếch tán cực nhanh!

Trong hố lớn truyền ra tiếng gầm giận dữ của Pierce và Zenbon Sakura, hiển nhiên là bị áp chế!

Da đầu Giang Nam tê dại!

Kỳ lân tử tử này cũng quá hung dữ a!

Một người đè hai hệ không gian mà đánh? Cô ấy muốn thanh trừ tất cả uy hiếp trước sao?

Sau khi hấp thụ năng lượng, Bose mạnh như vậy?

Vậy Pierce và Zenbon Sakura xong rồi, sau đó không phải đến phiên Ma Thuật Sư

Giờ phút này thấy Bose rơi xuống không trung, tất cả các thế lực đều liều mạng giết về phía Bose!

Muốn có được ổ cứng trong cơ thể của cô!

Buffett phát điên! Pierce là hệ không gian duy nhất của Mỹ!

Nếu thật sự bị thể Bose giày vò chết, vậy thì thiệt thòi lớn, nhưng lại luyện tiếc Giang Nam!

"Tất cả bộ đội linh võ! Diệt sát teletubbies, một người không giữ!

Nói xong cả người đều giết về phía Bose!

Mà bên này! Hơn một ngàn bộ đội linh võ được trang bị vũ trang đã xác định được 7 teletubbies!

Không có một người nào dưới Hoàng Kim, Bạch Kim cũng có không ít! Chỉ huy và phụ tá đều là cấp Kim Cương!

Thoáng chốc, từng hòng súng đen nhắm vào Giang Nam!

"Tạch tạch tạch tạch!"

Lửa phun ra, vô số viên đạn phá không bắn tới!

Khỉ Gầy vội vàng nói: "Bộ đội bọn họ đều dùng đạn Khốn Linh! Ngàn vạn lần đừng để bị bắn trúng!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người sợ là không biết chuyên môn của lão tử là cái gì!"

"Vòng phòng hộ! Phản đạn!"

Bàn tay nhỏ vùng lên! Trùng động không gian trong nháy mắt triển khai trước người!

Viên đạn bắn vào trùng động không gian, lập tức từ trên cao bắn xuống!

Viên đạn từ trên trời bắn xuống phía bộ đội linh võ, lúc này có linh võ giả không hề phòng thủ liền bị đạn của phe mình bắn chop kêu rên, điên cuồng đổ máu!

Chỉ huy: !!

"Đình chỉ tập trung lửa đạn! Đáng chết a!"

Chống lại hệ không gian, mẹ nó con hàng này quả thực chơi quá xấu!

Giang Nam còn làm mặt quỷ với bọn họ!

"Liu liu! Đánh không được! Người nói có tức giận hay không?"

[Giá trị oán khí từ John + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Constantine + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Mấy người Sơn Miêu nhao nhao che mặt!

Chúng ta bị bao vây a, là đang liều mạng!

Nghiêm túc một chút có được không? Chúng ta đừng khiêu khích nữa!

Hiển nhiên, lửa đạn đối với loại hệ không gian như Giang Nam căn bản không có tác dụng!

Giờ phút này hơn ngàn linh võ giả bạo dũng linh khí, điên

cuồng vọt về phía Giang Nam!

Thân thể Giang Nam hơi nghiêng, hai tròng mắt híp lại, trong ánh mắt bắt đầu khởi động hàn mang, vươn đầu lưỡi liếm liếm môi!

Đám người Khỉ Gầy mắt sáng lên!

Nam Thần nghiêm túc? Rốt cục cũng nghiêm túc sao!

Chỉ thấy bàn tay nhỏ của Giang Nam búng một cái, trực tiếp móc ra hai thanh thánh kiếm hành lá từ trong không gian dị độ nằm trong tay!

"Đến đây! A~"

Khỉ Gầy: ???

Thiết Ngưu bàng hoàng

Tiểu Cầu câm nín

Hành lá? Con mẹ nó móc ra hai cây hành lá!

Hành lá!

Người định dùng thứ này để chém người à?

Người có móc nhầm không!

Đang là trường hợp liều mạng! Còn rút hành lá cái rắm!

Người định dùng hành lá chọc cười chết bọn họ à?

Làm ơn đừng dẫn một chút được không!

Mà giờ phút này Giang Nam căn bản không để ý đến sự khiếp sợ của đám người Sơn Miêu!

Mang theo hai cây hành lá xông lên!

Nếu bây giờ nhìn từ trên cao.

Có thể nhìn thấy một teletubbies màu xanh biếc, cầm hai cây hành lá màu xanh, đuổi theo ngàn bộ đội linh võ được trang bị súng ống đầy đủ, đối đầu với hà thương đạn thật!

Thiệt Ngưu lo lắng nói: "Nam Thần! Người móc nhầm a, người đang cầm là hành! Là hành a!"

Giờ phút này bộ đội linh võ đều tức giận nổ tung!

Người rõ ràng là muốn làm chúng ta chết vì cười đúng không?

Khinh thường ai vậy?

Liền có một đám người lửa giận thiêu đốt, nhìn lão tử đem hai cây hành tây kia cắm vào lỗ tai của người a!

Lúc này đã có mấy người lén lút nả đạn bắn tới!

Đạn Khốn Linh từ các góc độ bắn tới, cũng không tin trùng động không gian của Giang Nam có thể phòng ngự được công kích đạn ở các góc độ!

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam lại một lần nữa bạo phát, há mồm hét lớn: "Hra tsa tsa~! ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!"

Bản chiến ca vang lên!

Linh khí cuồng bạo tràn vào thánh kiếm hành lá!

Hai cây hành lá nhanh chóng bạo phát!

Chỉ thấy Giang Nam xoay tròn nhảy nhót nhắm mắt lại, hai thanh thánh kiếm hành lá trong tay múa ra kiếm quang màu xanh,

cực nhanh cắt qua trên không trung!

"Bang! Bang! Bang!"

Liên tiếp tiếng kim loại va chạm vang vọng, trên bầu trời đêm xuất hiện hơn mười tia lửa rực rỡ!

Toàn bộ đạn bắn tới đều bị hai cây hàng lá chính xác bổ làm hai nửa!

Chương 830 -

Teletubbies màu xanh lá cây không dừng lại, tiếp tục thi triển!

Giờ phút này, sáu teletubbies đám Sơn Miêu đều cứng đờ tại chỗ, liều mạng dụi mắt!

Không phải chứ!

Ta không nhầm phải không?

Giang Nam dùng hai cây hành lá bổ ra hơn mười viên đạn?

Tê ~

Đôi mắt Tiểu Cầu lấp lánh: "Tới rồi tới rồi! Song hành kiếm!"

Thiết Ngưu: "Cái này... Hửn... Đây là hành sắt sao? Chuyện này không khoa học!"

Khỉ Gầy trừng mắt: "Hành bổ đạn? Nam Thần! Người còn là con người à!"

Đầu của Katarina và Sơn Miêu như rơi thẳng vào máy bay!

Thao tác này của người quả thực là vô cùng phi lý!

Thao tác bổ đạn này khiến cho người ta hít thở không thông, hơn nữa người còn dùng hành để bổ?

Giờ phút này đám người bộ đội ngây ngẩn, có nhầm lẫn hay không, làm sao có thể?

Chẳng lẽ hửn bị bắn trúng nên giả vờ như đã phá vỡ tất cả các viên đạn?

Mẹ nó đừng có giả vờ!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã xông lên, một binh sĩ Hoàng Kim cầm súng trường, hiển nhiên còn chưa bừng tỉnh lại từ trong cơn khiếp sợ trước màn bố đạn!

Giang Nam cầm hành điền cuồng xông lên chém, ở trong ánh mắt khiếp sợ của người nọ chém súng trường trong tay thành ba đoạn!

Lập tức hành lá theo trái tim đâm vào!

Hành lá vào! Hành tím ra!

Người nọ phun ra một ngụm máu già, vẻ mặt không thể tin nhìn hành lá to lớn đâm vào ngực mình!

Hôm nay lão tử lại bị một cây hành lá đâm chết?

Giờ phút này vẻ mặt không cam lòng!

"Người giải thích cho ta! Người rút cuộc dùng một cây hành lá đâm chết ta như thế nào?"

Giang Nam rút hành ra, cái miệng nhỏ nhắn bĩu môi: "Đi xuống hỏi dì Maria của người đi!"

[Giá trị oán khí từ Auburn + 1000!]

Giang Nam rút hành ra vừa hát, vừa nhảy vào đám người! Hành lá trong tay điên cuồng chém!

Cấp Hoàng Kim căn bản không phải là kẻ địch của Giang Nam!

Mà Bạch Kim bình thường đối với Giang Nam mà nói chẳng qua chỉ là hơi phiền toái một chút mà thôi!

Hơn nữa tính cơ động khủng bố của hệ không gian, quả nhiên

ngang nhiên tung hoành trong đám người!

Hành ra tất thấy máu! Như sói vào bầy cừu!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu đều khiếp sợ!

Đây là thực lực chân chính của Giang Nam sao? Chỉ là một Hoàng Kim mà thôi, thật sự có thể mạnh tới mức này?

Quá khủng bố!

Thấy Giang Nam giết vui như vậy! Đám người Sơn Miêu Khỉ Gầy càng không kiềm chế được sự xao động trong lòng!

Cũng lao vào đám đông!

Chỉ thấy Sơn Miêu mở Cánh Thiên Sứ, hồng mang hiện ra, cả người hóa sắt, một đôi năm đâm sắt như trọng pháo, đánh địch nhân liên tiếp bại lui!

Katarina trực tiếp hóa bán thú, trên da hiện ra từng lớp vảy màu vàng lóe lên sắc trạch yêu dị, thân thể tựa như mỹ nữ xà, phun ra từng màn sương độc màu tím!

Vùng đất bị ăn mòn đang rung động!

Mà bốn người Khỉ Gầy thì phối hợp hoàn mỹ!

Hắc Nha hóa thân thành bóng tối, dung nhập vào đêm tối, dùng linh kỹ Khốn Ảnh hạn chế hành động của kẻ địch!

Quanh thân của Khỉ Gầy Lưu Minh thiêu đốt ngọn lửa đỏ thẫm, hét lớn một tiếng: "Linh kỹ: Kim Lửa!"

Ngọn lửa ngút trời từ hai tay Lưu Minh kéo dài ra, hóa thành ngọn lửa khổng lồ tựa như kim cua!

Giết vào trong đám người bị Hắc Nha trói buộc, khiến cho đám

người bị cắt thành hai nửa, đảo mắt liền có bảy tám người ngã xuống!

Lưu Minh: "Ha ha! Nam Thần! Xem Kim Lửa của ta có uy lực như thế nào?"

Giang Nam đã chém tới một đám người, một hành bồ bay Bạch Kim, quay đầu nhìn, vẻ mặt ngạc nhiên!

"Mẹ nó! Tên Lưu Minh còn chưa tính! Người thật đúng là có kìm lửa à?"

Lưu Minh: ???

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 666!]

Mà người đã bị cắt đứt thành hai nửa rồi cũng không thể chết yên, chỉ thấy Tiểu Cầu lấy dao găm ra liên rạch vào lòng bàn tay mình!

Máu tươi điên cuồng tuôn ra, cô hất vào trong đám người bị cắt đứt kia!

Sau một khắc, từng bãi máu tươi trên mặt đất phẳng phất như sống lại, giống như tụ tập cùng nhau lượn lờ quanh người Tiểu Cầu!

Khi thì hóa thành gai nhọn công kích, khi thì hóa thành tấm khiên phòng ngự, theo đó mà người chết càng ngày càng nhiều, máu trong cơ thể đều bị Tiểu Cầu hút khô!

Máu tụ quanh người cô cũng càng ngày càng nhiều, thực lực tăng cường như quả cầu tuyết!

Nhưng khuôn mặt của cô trở nên trắng nhợt nhạt!

Chắc là khống chế càng nhiều máu thì phải dung nạp càng nhiều máu của mình!

Trách không được ánh mắt cô nương này vẫn luôn thâm quầng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch!

Là bị thiếu máu!

Thiết Ngưu càng thêm cuồng bạo, thân là hệ thổ chủ phòng ngự, căn bản không nhìn ra cô là một em gái, tựa như một con trâu, ngang ngược xông thẳng trong bãi chiến trường, tùy thời trợ giúp đội viên!

Mặc dù là tiểu đội bảy người, nhưng lại phát ra sức chiến đấu vô cùng dọa người!

Bốn chữ tinh anh Âm Dạ này không phải chỉ là lời nói mà thôi!

Bộ đội linh võ tê đại da đầu!

Bảy teletubbies này đều không bắt được một con?

Hai Kim Cương chỉ huy và phó chỉ huy điên cuồng giết về phía Giang Nam!

Chương 831 -

Phải giải quyết Giang Nam trước, một mình tên nhãi này đều bắt cái kịp máy xay thịt!

So với sáu người còn lại còn dữ dội hơn!

Giang Nam vừa bổ chết một Hoàng Kim, quay đầu liền thấy một nắm tay lượn lơ lòi quang diên cuồn hướng về phía mình!

"Trùng Động Không Gian!"

"Rầm!"

Nắm đấm vốn nên nện vào đầu Giang Nam lại hung hăng nện vào giữa hai chân của mình!

"A a a a ~"

Ánh mắt chỉ huy trợn ngược, phát ra một tiếng kêu thảm thiết không giống người!

[Giá trị oán khí từ Claude + 1000!]

Nhưng cùng lúc đó, bên cạnh có một trận ác phong ập tới!

Một cú quét chân sinh vậy giáp hung hăng quét tới, chính là phó chỉ huy!

"Rào cản không gian!"

"Rầm!"

Sáu tầng rào cản không gian đều bị đá nát, Giang Nam lấy cánh tay phòng ngự!

Nhưng vẫn bị đá bay hơn trăm mét, nhổ ra một ngụm máu già, xương sườn sợ là gãy nha!

Giang Nam mang vẻ mặt bất đắc dĩ, cấp Kim Cương tuyệt đối không phải là trò đùa!

Cho dù mình là hệ không gian, cũng chỉ có thể miễn cưỡng sống sót mà thôi!

Nhưng chuyện này cũng không làm chậm trễ lão tử chém người!

Một cước này, chỉ huy cùng phó chỉ huy đại khái hiểu rõ thực lực của Giang Nam!

Tuy nói khó chơi, nhưng hai người phối hợp! Bắt được tuyệt đối không thành vấn đề!

Chỉ cần xông lên!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh, ngẩng đầu lên liền nốc sạch!

Tất cả mọi người nhìn mà chấn động!

Tại sao teletubbies này lại uống bia ngay trên chiến trường!

Tuổi thơ của lão tử đều bị người bị hủy diệt a!

Đang đánh mà người còn uống à?

Giang Nam uống xong một Bình Đại Lục Đoạt Mệnh, trở tay liền bổ đầu một tên Hoàng Kim gần đó, trực tiếp nằm ngã ra!

Chỉ thấy Giang Nam hai mắt mê ly, hai má phấm hồng!

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh vào bụng!

Tấn công vật lý tấn công nguyên tố + 300%!

Cảm giác đau đớn - 100%!

Lời thật lòng + 100%!

Buff gan anh hùng!

Lá gan lớn hơn bầu trời!

"Người cho rằng ta sợ hai người các người sao?"

"Không sợ! Ta căn bản không sợ!"

"Đợi lát nữa lão tử treo cát người lên đánh!"

"Còn không mau quỳ xuống gọi baba!"

"Nào ~ đến đây đi!"

Sơn Miêu: !!

Mấy người bọn họ đều muốn phát điên!

Người đủ rồi!

Vừa mới khiêu khích Đạo Thiên xong, giờ lại bắt đầu khiêu khích Kim Cương? Còn là hai người?

Kỹ năng trào phúng thật sự max điểm!

Người có thể sống sót yên bình đến năm 20 tuổi cũng đã là một kỳ tích rồi!

Nhưng trong lòng đám người đều vô cùng lo lắng cho Giang Nam, trong lòng cảm động!

Làm sao có thể không biết Giang Nam dụng tâm lương khổ?

Hắn nhất định là sợ hãi tên cấp Kim Cương kia xuống tay với chúng ta, tạo thành đả kích trí mạng mới cố ý trào phúng người ta đúng không?

Chỉ muốn kéo giá trị thù hận lên mình, giảm bớt áp lực của chúng ta?

Loại tinh thần hy sinh này! Loại tinh thần cống hiến không sợ hãi này, làm sao có thể khiến đám người Tiểu Cầu Thiết Ngưu không cảm động chứ?

Trái tim sắp tan ra rồi! Nam Thần đang dùng phương thức độc đáo của mình để bảo vệ mọi người sao?

Trong lúc nhất thời mũi chua xót, nước mắt không khỏi thấm ướt hốc mắt!

Giờ khắc này, bóng lưng Giang Nam cao lớn như vậy!

Lại không biết...

Giang Nam căn bản không nghĩ nhiều như vậy!

Chỉ đơn thuần nhìn thấy hai tên kia ngứa mắt mà thôi!

Chỉ huy và phó chỉ huy đều tức giận!

Con muốn treo ta lên? Còn muốn chúng ta gọi người là ba ba?

Ai đã cho người can đảm này?

Là chai bia xanh kia giúp người mở hack à?

Nếu không phải tu vi Hoàng Kim 3 sao của người quá nhìn ra, chúng ta thật sự đều cho rằng người là Đạo Thiên a!

Không ai lại kiêu ngạo như người cả!

Chỉ thấy Giang Nam lắc lắc đầu, lấy ra một ngum thịt quả sầu riêng kim cương nhét vào miệng!

Trong nháy mắt linh lực hồi tràn, đồng thời khí tức cường trưởng!

Trữ lượng linh khí đạt tới 150%!

Cấp bậc Hoàng Kim 3 sao nhanh chóng được đẩy lên Hoàng Kim 7 8 sao!

Lập tức quát to một tiếng: "Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ bảy! Mở!"

"Ầm!"

Linh áp tăng vọt, cơ năng thân thể điên cuồng tăng vọt!

Teletubbies màu xanh lá cây liền chuyển sang màu đỏ!

Cả hai tên Kim Cương đều choáng váng!

Nói mở hack người thật đúng là mở a? Bí tuyệt này là gì? Có thể tăng cường thực lực của bannr thân lên nhiều như vậy?

Còn hóa thành màu đỏ?

Trong thân thể người sợ không phải máu người! Là máu gà đi!

Tiem máu gà cũng không mãnh liệt như người!

Hai người căn bản sẽ không cho Giang Nam cơ hội tăng lên nữa, điên cuồng giết về phía Giang Nam!

Giang Nam tràn đầy hứng phấn: "Lên đi!"

Nói xong tay cầm chặt hành lá, quay đầu bỏ chạy, điên cuồng đâm vào trong đám người!

Chỉ huy: ???

Không phải đã nói là muốn đánh sao? Sao lại chạy như vậy?

Khí thế vừa rồi đâu hết rồi?

Chỉ thấy Giang Nam vọt vào đám người, trong miệng hát chiến ca, tay trái cầm hành điên cuồng chém người, tay phải cầm hành tích trữ linh khí cực nhanh!

Đối cứng với hai Kim Cương?

Ta bị ngu sao?

Khiêu khích hai người thì có liên quan gì đến việc ta chạy đi chém người khác chứ?

Chương 832 -

Lão tử đánh hai người người vất vả! Chém thủ hạ của hai người lại dễ dàng a!

Hiệu quả bạo kích của Đại Lục Đoạt Mệnh cộng với sự sắc bén của thánh kiếm hành lá!

Thịt quả sấu riêng cộng với Bát Môn Độn Giáp mang đến sự gia trì cho thân thể cùng linh lực!

Đủ loại gia trì chồng lên nhau, thật sự giúp cho Giang Nam cường đại lên một tầm cao mới!

Tung hoành trên chiến trường! Điên cuồng đánh giết!

Giống như chém dưa thái rau, điên cuồng thanh lý!

Chỉ huy và phó chỉ huy hai mắt đều đỏ lên: "Người dừng tay cho ta! Còn có thể làm chút chuyện ra dáng con người hay không?"

[Giá trị oán khí từ Claude + 1000!]

Đánh không lại hai chúng ta liền đi giết acc nhỏ?

A a!

Đám bộ đội linh võ này cũng không chống đỡ nổi một mình người!

Giờ phút này hai người bọn họ rốt cuộc bất chấp tất cả, điên cuồng đuổi theo Giang Nam, nói cái gì cũng phải giết chết hắn!

Nhưng mà Giang Nam liền xông vào đám người, khiến cho hai

người bọn họ căn bản không dám phóng đại phạm vi công kích linh kỹ!

Nếu không liền đánh phải người của mình, chỉ có thể cố gắng áp sát!

Nhưng chờ bọn họ tới gần, Giang Nam đã chém chết mười mấy người rồi! Thuấn di đổi địa phương để chém, trơn trượt giống như một con cá trích bùn!

Cả hai chỉ huy đều sắp tức điên!

Đây hoàn toàn là một tên vô lại! Hết lần này tới lần khác lại không trị được Giang Nam, chỉ có thể kiên trì đuổi theo!

Vì thế giữa sân liền xuất hiện một màn như vậy!

Một teletubbies màu đỏ xen lẫn xanh lá cây mang theo hai cây hành lá đuổi theo một nhóm người chặt chém!

Hai Kim Cương chạy mệt giống như chó, điên cuồng đuổi giết teletubbies!

Mắt thấy sắp đuổi kịp, thân thể Giang Nam dừng lại!

Tay phải cầm hành điên cuồng chém ra!

"Hành Lá Kiếm Khí"

Kiếm khí dài 30 mét chém cho chỉ huy bay hơn 100 mét, chấn động toàn thân tê dại!

Thuận tiện kéo theo ba năm tên linh võ giả, hành lá rục rở, cả bầu trời bay múa!

Chờ chỉ huy đứng lên, Giang Nam đã móc ra hành lá mới, thuấn chuyển đến nơi khác chém người!

Chỉ huy: !!

Tên xấu xa!

Lại nói người đến tột cùng làm cách nào để dùng một cây hành lá chém bay ta hơn 100 mét a!

Buffett đang tham gia chiến đoàn đánh Bose, thật vất vả mới có thể dành thời gian nhìn về bên phía Giang Nam một cái!

Bộ đội linh võ chỉ còn lại hơn 600 người? Bầy teletubbies thì vẫn còn đang nhảy nhót!

"Người có thể làm việc nghiêm túc hay không? Còn chưa bắt được? Đánh đi!"

Chỉ huy tức giận: "Người giỏi thì người lên đi! Không làm được đừng có mà khóc!"

Buffett: ???

Người đây là muốn tạo phản! Lão đại của người mà người cũng dám chửi sao?

đám người Sơn Miêu lại bị một màn trước mắt khiến cho hoàn toàn chấn động!

Giang Nam thật sự quá hung dữ!

Dưới sự truy sát của hai Kim Cương, tung hoành chém giết trên chiến trường, thành thạo hóa thân thành máy xay thịt, cường đại chói mắt!

Thậm chí khiến cho người ta quên mất sự thật hần chỉ có Hoàng Kim 3 sao!

Khỉ Gầy hoảng sợ nói: "Đây mới là thực lực chân chính của Nam Thần sao?"

Thiết Ngưu không nói gì: "Những lời này người đã nói qua năm phút trước rồi!"

Chỉ vì Giang Nam không ngừng làm mới nhận thức của mọi người về bản thân mình!

Nam Thần đến tột cùng mạnh cỡ nào? Đây sẽ là cực hạn của hắn sao?

Không ai biết!

Nhưng dù sao nhân số bộ đội linh võ giảm đi rất nhiều, mà ưu thế về nhân số tuyệt đối không phải thứ mà chuyện phối hợp ăn ý là có thể bù đắp!

Bọn họ đánh không lại Giang Nam, đều đến đánh đám người Sơn Miêu!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu đều biến sắc, Hắc Nha trọng thương, Tiểu Cầu đều sắp bị ép khô, tình thế vạn lần nguy cấp!

Một khi xuất hiện sai lầm, tất nhiên sẽ như núi lở!

Sơn Miêu vội vàng nói: "Mau ăn nhân sâm! Không cần tiết kiệm!"

Giờ khắc này mọi người mới nhớ tới khí huyết nhân sâm Giang Nam tặc cho mọi người trước trận chiến!

Vội vàng móc ra nhét vào miệng ăn!

Ngay lúc này, vết thương trên thân thể điên cuồng chảy máu, máu đỏ thẫm chảy ra xa ba mét! Nhưng vết thương cũng đang khép lại cực nhanh!

Ánh mắt đám người Khỉ Gầy đều sáng lên, đây là nhân sâm thần tiên gì a! Cũng quá đỉnh rồi phải không?

Thần khí chữa thương a!

Không đợi bọn họ cao hứng, hai hàng máu mũi từ trong lỗ mũi điên cuồng vọt ra...

Giờ phút này chỉ có Tiểu Cầu kinh ngạc nhìn lòng bàn tay điên cuồng chảy máu, khuôn mặt vốn tái nhợt giờ khắc này trở nên vô cùng hồng hào!

Một đôi mắt màu máu nở ra hồng mang yêu dị, hưng phấn liếm liếm môi!

"Nam Thần! Ta quả thực yêu chết người!"

Tuy rằng không biết nhân sâm này là cái quỷ gì!

Nhưng tựa hồ có thể điên cuồng đề cao năng lực tạo máu của cơ thể con người!

Khuyết điểm của mình là thiếu máu!

Mình phóng ra càng nhiều máu, có thể khống chế càng nhiều máu!

Bình thường chiến đấu đều thả ra một bộ phận máu, trong thân thể lưu lại một bộ phận máu có thể duy trì sinh tồn, sợ sẽ chơi chết bản thân!

Nhưng hiện tại thì sao? Ta có nhiều máu, không còn phải sợ thiếu máu chết nữa!

Chương 833 -

"Linh kỹ: Huyết Trì Địa Ngục!"

Một cỗ huyết mang đỏ tươi lấy thân thể Tiểu Cầu làm trung tâm khuếch tán ra với tốc độ cực nhanh!

Cùng lúc đó, máu trong phạm vi 3000 mét đều hội tụ về phía cô!

Bao gồm một vài teletubbies đang phun máu mũi, máu mũi cũng được kéo qua!

Sau khi bị Tiểu Cầu dung nhập vào máu tươi của mình, hình thành một con quái vật huyết dịch cao hơn năm mét, điên cuồng đánh phá trên chiến trường! Bạch Kim đều trực tiếp ấn chết!

Giết càng nhiều người, máu tụ càng nhiều, Tiểu Cầu càng mạnh, thực lực giống như quả cầu tuyết trở nên mạnh mẽ

Thậm chí cường đại đến mức ngay cả người còn sống, máu trong cơ thể cũng bị hút ra ngoài cơ thể!

Đám người Khỉ Gầy nhìn với vẻ mặt hoảng sợ!

Tiểu Cầu mạnh như vậy từ khi nào?

Quái vật huyết dịch cao hơn bảy mét? Hí ~

Giang Nam thấy Tiểu Cầu nổi bão, ánh mắt sáng lên!

Trong đầu nhất thời toát ra một ý nghĩ chưa thành thực, nói không chừng còn có thể lật bàn a!

Thuấn di một cái liềm rơi vào trên người quái vật huyết dịch!

Tiểu Cầu mang vẻ mặt hưng phấn: "Nam Thần! Ta quá mạnh a! Người quá đỉnh! Nhân sâm kia siêu cấp tuyệt vời!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Ta dẫn người đi giết Kim Cương!"

Tiểu Cầu: ???

"Cái này... ta... Có thể sao?"

Ta mới là Bạch Kim 5 sao, giết Kim Cương?

Giang Nam: "Ta nói người có thể là có thể! Há miệng!"

Tiểu Cầu mặt đầy mơ màng, nhưng vẫn nghe lời!

Mở miệng thè lưỡi ra!

Giang Nam: ...

Không cần phải đuổi cả lưỡi!

Chỉ thấy Giang Nam lấy ra một chai bia màu xanh mở nắp chai cho Tiểu Cầu uống!

"A!!"

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh vào bụng, lực công kích nguyên tố của Tiểu Cầu +300%!

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ thắm, ánh mắt mê ly!

Giang Nam cười xán lạn: "Bây giờ có thể đánh giết Kim Cương hay không?"

Cái miệng nhỏ nhắn Tiểu Cầu bĩu môi: "Không phải chỉ là Kim Cương thôi sao? Tiểu Cầu ta không phục! Đánh hần!"

Giang Nam cười gian manh!

Lập tức lấy ra mười gốc khí huyết nhân sâm, quết một phát vào bình thịt quả sầu riêng kim cương!

"Nào! Lại há miệng! Ta cho người ăn thứ tốt!"

Tiểu Cầu: !!

"Ta không ăn! Ta không ăn! Người quết cái gì? Là cứt sao? Ta không... !!"

Cô căn bản cũng không có quyền cự tuyệt, bị Giang Nam cưỡng ép nhét vào miệng!

[Giá trị oán khí từ Quý Sương +1000!]

Ngay sau đó, máu mũi của cô càng mãnh liệt hơn! Linh lực hồi phục, đồng thời tổng trữ lượng linh khí cũng đạt tới 150%, tiếp cận trình độ Bạch Kim đỉnh phong!

"Má ơi! Cái gì ~ linh lực của ta! Hí ~"

Quá thơm!

Không đợi Tiểu Cầu hết khiếp sợ, Giang Nam trực tiếp móc ra một gốc khí huyết nhân sâm nhét vào miệng ăn!

Lập tức lấy ra một thanh dao găm, điên cuồng rạch vào người mình!

Một giây đã rạch được hơn mười vết thương!

Trong nháy mắt biến thành vôi hoa sen nhỏ, máu tươi theo vết thương tuôn trào ra ngoài!

Tiểu Cầu nhìn mà mặt đều trắng bệch, Nam Thần! Tại sao người lại tự mình đâm mình a!

Người thật tàn nhẫn!

Giang Nam trừng mắt: "Còn sững sờ cái gì? Hút máu a!"

--

Lúc này Tiểu Cầu mới phản ứng lại!

Nam Thần muốn mình dùng máu của hắn để gia tăng khổng chế tổng lượng máu, từ đó nhanh chóng đề cao thực lực của mình!

Dù sao hiện tại lượng máu mỗi giây ở Giang Nam đạt tới một trình độ kinh người a, cái này so với giết đối phương lấy máu càng trực tiếp hơn!

Mười mấy vết thương cùng nhau chảy máu?

Bất quá người đối với mình cũng quá tàn nhẫn một chút a! Không đau sao?

Quái vật huyết dịch hấp thu máu Giang Nam điên cuồng lớn mạnh!

Chỉ huy cùng phó chỉ huy làm sao còn có thể trơ mắt nhìn Tiểu Cầu tiếp tục trở nên cường đại?

Giang Nam không chạy? Đúng với ý bọn họ!

Hai người một người lôi quang quần thân, một người thú hóa, điên cuồng tiến công quái vật huyết dịch!

Mà Tiểu Cầu điên cuồng hấp thu máu, đồng thời khổng chế quái vật huyết dịch hóa thành tấm khiên để phòng ngự!

Sau khi nốc bia, ăn nhân sâm quét thịt sầu riêng để được tăng cường, mặc dù bị hai Kim Cương điên cuồng công kích!

Nhưng cứ miễn cưỡng ngăn cản được công kích của Kim

Cương!

Ánh mắt Giang Nam nhìn mà sáng lên!

Quả nhiên có thể a!

Hơn nữa có thêm đám linh võ giả còn lại công kích, quái vật huyết dịch lập tức trở nên tràn ngập nguy hiểm!

Hiển nhiên còn chưa đủ mạnh!

Chỉ thấy Giang Nam ném ra xiềng xích hư không, kéo toàn bộ đám người Sơn Miêu lên người quái vật huyết dịch!

"Còn sững sốt cái gì? Cấp máu a! Có thể lật bàn hay không toàn bộ trông cậy vào Tiểu Cầu!"

"Ăn nhân sâm! Rạch vết thương cho ta!"

Nói xong lại nhét một gốc nhân sâm vào miệng, cầm dao găm rạch thêm hơn mười lỗ thủng trên người mình!

Máu trào!

Đám người Sơn Miêu nhìn mà da đầu tê dại!

Con mẹ nó, người thật sự nở xuống tay oa!

Vòi chữa cháy, máy bơm nước đều không độ nổi tốc độ chảy máu của người!

Ngân hàng máu di động

Thần sắc Sơn Miêu tàn nhẫn, cũng lấy ra đao rạch mấy lỗ thủng trên người mình!

Máu tươi điên cuồng chảy ra!

Katarina cùng Thiết Ngưu cũng không cam lòng yếu thế, điên

cuồng dâm thân mình, ào ào chảy máu!

Chương 834 -

Nhưng mà giờ phút này sắc mặt Khỉ Gầy cùng Hắc Nha đều trắng bệch!

Cầm dao hướng về phía mình, hít sâu một hơi, không nỡ xuống tay!

Tất cả đều sắp phát khóc!

Đám phụ nữ này quá tàn nhẫn a, sao lại dám xuống tay?

Khỉ Gầy cắn răng một cái: "Nam Thần! Người đâm ta đi! Ta không xuống tay được!"

Hắc Nha: "Nam Thần! Người đến đây! Tự mình đâm mình cứ cảm thấy kỳ quái!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Là do chính người nói!"

Nói xong cầm dao găm trong tay đâm ra tàn ảnh, điên cuồng rạch trên người Hắc Nha cùng Khỉ Gầy!

Đâm hai người không ngừng kêu rên, điên cuồng chảy máu!

Khỉ Gầy: "A a! Nam Thần! Người chậm một chút! Đừng đâm vào thắt lưng ta a!"

Hắc Nha: "Hí ~ người không công bằng! Người đâm ta 28 nhát! Lại chỉ đâm hắc 17 nhát!"

Giang Nam lúng túng cười: "Cái kia... Thật ngại quá, ta thuận tay trái, đâm thuận tay! Ta lại bù thêm cho Khỉ Gầy!"

Nói xong lại điên cuồng đâm vào Khỉ Gầy!

Khỉ Gầy: !!

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Mã Lộ + 1000!]

Con mẹ nó bù thêm!

Người rõ ràng đã nghiện đâm a!

Hắc Nha và Khỉ Gầy liếc nhau, gật gật đầu, đều lấy đao ra đâm mấy đao vào Giang Nam!

"Hắc hắc! Đừng chỉ đâm hai chúng ta a! Chúng ta đâm nhau, có qua có lại!"

"Đúng vậy! Cũng để cho hai chúng ta giúp người giải phóng máu!"

Giang Nam trừng mắt, đâm ta? Hai người dám đâm ta?

Lần này thì hay rồi! Ba teletubbies đỏ mắt điên cuồng đâm nhau!

Máu tuông trào như suối nước!

Đám người Sơn Miêu nhìn mà không biết nói gì!

Này, các người đang làm gì vậy?

Có thể giữ lại chút mặt mũi cho tử thần hay không?

Giờ phút này nếu nhìn từ phía dưới, có thể nhìn thấy sáu teletubbies đứng trên quái vật huyết dịch!

Có ba con tự đâm mình, ba còn khác thì điên cuồng đâm nhau!

Tất cả mọi người đều chất lặng!

Đám teletubbies này đều là ma quỷ sao?

Cho dù có 30 mạng cũng không dám làm như các người!

Có còn là con người hay không? Người bình thường chảy máu như vậy đã sớm chết rồi mới đúng?

Giờ phút này quái vật huyết dịch đã tăng lên tới gần 10 mét, ngay cả hai Kim Cương cũng không thể tùy ý lay động!

Giờ phút này Giang Nam đều bị đâm tới gấp gáp, lấy ra một cái Gatling từ trong không gian dị độ rồi nhắm ngay Khỉ Gầy Hắc Nha!

Hai người mặt trắng bệch, lúc này liền ném đao xuống, giờ hai tay lên, thiếu chút nữa quỳ xuống!

"Nam Thần! Người phải bình tĩnh! Bình tĩnh a! Thứ này thật sự sẽ chết người a!"

"Người thật sự muốn bắn hai chúng ta thành cái rổ sao?"

Mặt Giang Nam đen lại: "Còn đâm ta nữa không?"

Hai người điên cuồng lắc đầu: "Không đâm không đâm!"

Lúc này Giang Nam mới thu hồi Gatling, thuận chuyển đến trước mặt Tiểu Cầu!

Vuốt cằm, vẻ mặt trầm tư: "Người thế này cũng chưa ổn, tốc độ tăng cường vẫn không đủ nhanh! Rất nhiều máu đều bị người lãng phí, là lượng máu dung nhập vào bản thân còn chưa đủ sao?"

Vẻ mặt Tiểu Cầu khẩn trương: "Ta đã dốc hết toàn lực a!"

Giang Nam nghiêm túc nói: "Không! Người không có! Để ta

giúp người~"

Nói xong cầm dao găm nhào tới, đâm một trận trên người Tiểu Cầu!

"A ~ đau đau!"

[Giá trị oán khí từ Quý Sương + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam: "Ta nói cho người biết, người chỉ dựa vào máu mũi là không đủ a!"

"Phập!"

"Người phải cố lên! Tin tưởng bản thân!"

"Phập!"

"Người có thể! Người giỏi nhất!"

"Phập!"

Tiểu Cầu: !!

Ta sắp khóc tới nơi rồi, người đừng có vừa khen ta vừa đâm ta có được hay không!

Cả người đều rò rỉ, người đàn ông này là ma quỷ!

Tại sao ta cứ cảm thấy như mình đã trở thành một công cụ!

"Nam Thần! Ta đột nhiên không yêu người nữa!"

[Giá trị oán khí từ Quý Sương...]

Nhưng theo lượng máu của Quý Sương gia tăng, khổng chế máu lại lần nữa tăng cường, thậm chí có thể tăng cường tới trình

độ mà công kích cấp Kim Cương cũng không sợ hãi!

Bắt đầu phản công!

Giang Nam hung hăng vỗ đầu: "Chậc! Sao ta lại ngốc như vậy chứ!"

"Mau! Bắt mấy tên Hoàng Kim lại đây, người còn có thể mạnh hơn nữa!"

Quý Sương gật đầu, trên chiến trường tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh Giang Nam!

Đám linh võ giả Hoàng Kim căn bản không phải là đối thủ của quái vật huyết dịch, rất nhanh liền có ba mươi mấy Hoàng Kim bị cuốn tới!

Giang Nam cười hắc hắc, tươi cười trên mặt càng lúc càng biến thái! Trong ánh mắt hoảng sợ của đám người đã nhét khí huyết nhân sâm vào miệng bọn họ!

"Mau! Đừng đâm mình! Đều tới đâm bọn họ đi! Đâm mình sẽ rất đau nha?"

Ánh mắt của đám người Khỉ Gầy trở nên sáng bừng, như sói như hổ nhào tới, điên cuồng đâm hơn 30 tên Hoàng Kim vừa bị chop tới, điên cuồng cấp máu!

Nam Thần! Người quả thực chính là thiên tài, còn có thể tìm túi máu?

"Ngao ngao ngao! Đừng đâm ta! Người giết ta đi!"

"Người không phải là người! Người là ma quỷ a!"

"Ta không muốn làm bao máu, người thả ta đi oa!"

"Nhục nhã! Đây chính là nhục nhã trần trụi! Ta không muốn

sống nữa!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Xin lỗi, túi máu không có nhân quyền!"

[Giá trị oán khí từ Gothic + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Chris + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chương 835 -

Danh sách giá trị oán khí bùng nổ, có ba mươi mấy bao máu liên tục cung cấp, hơn nữa bản thân Tiểu Cầu không ngừng chảy máu!

Giờ phút này quái vật huyết dịch đã tăng vọt tới hơn mười mét, hơn nữa linh hoạt khủng bố, giống như quái vật xúc tu, tùy ý di chuyển ở trên chiến trường!

Một cuộc tấn công điên cuồng nhắm vào hai Kim Cương!

Giờ phút này sắc mặt chỉ huy cùng phó chỉ huy trắng bệch, nhìn quái vật huyết dịch trong thời gian ngắn liên tăng vọt, da đầu tê dại!

Đây rốt cuộc là cái quái gì vậy!

Thật khó mà đánh được!

Nhưng vẫn bạo phát với quái vật huyết dịch!

Quanh thân của chỉ huy là lời quang, gầm gừ một tiếng: "Lôi Hành!"

Trong phút chốc, thân thể hóa thành một luồng điện quang cực kỳ chói mắt, giống như trường mâu sấm sét, lấy Tiểu Cầu đích đến!

Chỉ cần giết được cô! Quái vật huyết dịch kia sẽ tự động bị hủy!

Tiểu Cầu nóng lòng vừa định phòng ngự, Giang Nam hí mắt: "Để hấn vào!"

Sấm sét xẹt qua!

Điện quang tóe lửa, mắt thấy lôi quang đã tới!

"Trùng động không gian!"

Trong nháy mắt trùng cái động mở rộng đến cực hạn!

Lôi quang lướt qua trùng động không gian, từ bên kia xuyên ra, hung hăng nổ ở vị trí dày nhất của quái vật huyết dịch!

Máu vô tận bắn tung tóe!

Giang Nam vội vàng nói: "Bao lấy hấn!"

Tiểu Cầu tất nhiên biết ý của Giang Nam, máu bắn tung tóe bốn phía chảy trở lại, điên cuồng bao vây chỉ huy!

Giờ phút này chỉ huy giống như chìm sâu trong vũng bùn, bị từng tầng máu bắt đầu khởi động bao bọc kín mít, tạo thành một không gian kín mít!

Mặc cho hấn nổi trận lôi đình như thế nào, lôi quang bắn ra bốn phía, cũng không cách nào phá vỡ trói buộc của huyết dịch!

Tiểu Cầu dùng hết toàn lực điên cuồng co rút bóp ép!

Giang Nam cười tà mị: "Người xong rồi!"

Nói xong ngón tay liên tục búng! Linh lực trong cơ thể tiêu hao cực nhanh!

Một loạt lỗ đen hư không không ngừng phát ra quanh người chỉ huy!

Vừa mở ra trùng động không gian, kết nối không gian bên cạnh ngoại giới và chỉ huy!

"Mọi người ! Đánh cho ta! Đánh mạnh vào!"

Mọi người trong nháy mắt hiểu được ý của Giang Nam!

Katarina hướng về phía trùng động không gian phun vào một ngum khói độc, kìm lửa của Khỉ Gầy luồn vào khuỷu tay một trận!

Sơn Miêu, Khỉ Gầy, Thiết Ngưu điên cuồng đánh vào trùng động không gian!

Trong không gian máu kín, chỉ huy đối mặt với công kích liên tiếp truyền đến, cùng với huyết dịch trời buộc không cách nào phá vỡ!

Giờ khắc này chính là một cái bia sống!

Sáu giây sau, bên trong hoàn toàn không có động tĩnh, đối mặt với toàn bộ thành viên của tiểu đội toàn lực công kích!

Chỉ huy sợ là đã bị đánh nát!

Cường giả cấp Kim Cương!

Nhanh chóng bị một đám Bạch Kim khi dễ tới chết!

Chết một cách tức tưởi!

Giờ khắc này, đám bộ đội linh võ hoàn toàn hoảng hốt

Chỉ huy đã bị tiêu diệt!

Đó chính là Kim Cương a! Cường giả hệ lôi cấp Kim Cương 2 sao thật sự bị bảy teletubbies chơi chết.

Chết quá ghen ghét!

Phó chỉ huy nuốt nước bọt!

Còn đánh thế nào ữa?

Bộ đội linh võ vốn có hơn 1000 người, hiện giờ đã hơn 400 người cùng chỉ huy ngã xuống!

Chỉ còn lại một Kim Cương là mình, phải đối mặt với quái vật huyết dịch khủng khiếp!

Hơn nữa đám teletubbies này không thích hợp a! Đâm cỡ nào cũng không chết...

Phó chỉ huy lần này thật sự hoảng hốt!

Chỉ thấy Giang Nam cười xán lạn: "Đừng nóng vội! Sẽ tới lượt người!"

"Tiểu Cầu! Mang theo bao máu! Xông lên!"

Giờ khắc này mọi người đều trở nên hưng phấn, ai cũng không nghĩ tới thực lực chênh lệch như thế, nhưng vẫn có thể phát triển thành tình huống này!

Vốn dĩ trong lòng đều chuẩn bị để hy sinh, nhưng ai ngờ là nhờ vào Giang Nam mà tồn tại, bên này ngược lại còn chiếm hết ưu!

Bảy người đối chọi một ngàn?

Còn đánh thắng? Lần này trở về kể cho các anh em biết, bọn họ tuyệt đối sẽ nói ta đang khoác lác!

Nhưng đó lại là sự thật!

Quái vật huyết dịch chở tiểu đội Makabaca tùy ý xông pha vào giữa đội quân linh võ gia!

Tình hình hai bên đảo ngược!

Cho dù Tiểu Cầu giờ phút này đã bị Giang Nam đâm thành vôi hoa sen áp lực cao, nhưng vẫn hưng phấn tới đỏ mặt!

Hận không thể ôm mặt Giang Nam hung hăng gặm!

Sao không gặp được Nam Thần sớm hơn chứ?

Đây quả thực chính là phụ trợ mạnh nhất a!

Cho tới bây giờ mình chưa từng được mạnh như vậy!

Đâm ta nữa đi!

.....

Giờ phút này, thanh thế chiến đấu bên phía Bose còn lớn hơn so với bên này!

Kỳ lân tử tử hung mãnh tiến công, đè ép tất cả mọi người xuống đánh! Đặc tính của thể Bose khiến cho người ta vô cùng đau đầu!

Cho dù là Zenbon Sakura cùng Pierce thì giờ phút này đều bị áp chế đến mức thở không nổi!

Nhưng vẫn kiên trì!

Bởi vì một khi năng lượng mà Bose hấp thụ đã cạn kiệt, cơ hội liền đến!

Nhưng mà đám người Ma Thuật Sư của hội Quang Minh lại không gia nhập chiến đoàn bên nào!

Ma Thuật Sư nhìn Giang Nam ở trên người quái vật huyết dịch đang chống nạnh, kiêu ngạo cười to, thần sắc vô cùng rối rắm!

Chương 836 -

Victoria ôm vai, khuôn mặt trắng bệch, dường như nhớ lại một số kỷ niệm đau đớn!

Andre ôm bảo bối kim cương trước ngực, vẻ mặt phẫn nộ!

A a a!

Phong cách làm việc này, tuyệt đối chính là cái tên kia a!

Ngoại trừ tên kia ra! Sợ là không ai có thể lấy cấp bậc Hoàng Kim 3 sao sân theo sáu đội viên chơi bộ đội linh võ nước Mỹ thành bộ dáng này!

Hơn nữa teletubbies! Chính là chiến y của hắn a!

Tên này lá gan thật sự quá lớn! Thật sự chạy đến nơi này?

Chuyện này có thể xử lý được sao?

Fenbo: "Tiền bối! Chúng ta rốt cuộc có đánh hay không? Đã ở chỗ này mười phút rồi!"

Lambo: "Đúng vậy! Có đánh hay không? Bằng không Thần Chủ sẽ nói người không chịu làm việc!"

Ma Thuật Sư đen mặt: "Ta sẽ suy nghĩ lại!"

Ánh mắt Lambo sáng lên: "Đó chính là Nam Thần - Giang Nam sao? Thật lợi hại a! Cục Tinh Thuần có nhiều người như vậy đều không làm gì được hắn!"

Fenbo: "Dù lợi hại đến đâu cũng không lợi hại bằng Ma Thuật

Sư tiền bối của chúng ta! Hệ không gian cấp Tinh Diệu rất mạnh có được không!"

Ma Thuật Sư cười đắc ý: "Đương nhiên! Cũng không nhìn xem ta là ai?"

Ánh mắt Fenbo tràn ngập ánh sao: "Oa ngẫu nhiên ~ tiền bối không hổ là tiền bối, thật sự đáng tin cậy! Nếu không chúng ta bắt Nam Thần trở về đi!"

Lambo hưng phấn nói: "Bắt về đi! Thần Chủ không phải vẫn luôn muốn có được hắc sao?"

Thần sắc Ma Thuật Sư cứng đờ: "Bắt Giang Nam? Chuyện này..."

Vẻ mặt Fenbo nghi hoặc: "Tiền bối làm sao vậy? Không phải nói có thể đề Nam Thần trên mặt đất mà đánh sao?"

Lambo gật đầu: "Cơ hội khó có được, tiền bối ra tay đi! Chẳng lẽ tiền bối sợ..."

Ma Thuật Sư: !!

"Sợ? Lão tử làm sao có thể sợ hắc? Chê cười! Lão tử trời sinh cũng không biết chữ sợ này viết như thế nào!"

Lambo: "Vậy tiền bối người bị mù chữ nha! Không biết viết có thể tra từ điển!"

Fenbo: "Đúng đúng! Thần chủ..."

Ma Thuật Sư tức giận!

Thần Chủ phái hai người đi theo là để trừng phạt ta đúng không?

"Chờ đó! Lão tử liền đi bắt hắc trở về!"

Trong lúc nói chuyện, thần sắc Ma Thuật Sư hung ác, sải bước đi về phía Giang Nam!

Thù năm đó cũng đã nên tính sổ rồi!

Giờ khắc này, Lambo và Fenbo đều vô cùng hưng phấn, tiền bối rốt cục cũng ra tay!

Giờ phút này, bên phía Giang Nam cũng vừa mới chơi chết phó chỉ huy!

Liên chú ý đến Ma Thuật Sư đi về phía này!

Katarina cả kinh: "Không xong! Ma Thuật Sư đến đánh chúng ta! Làm sao bây giờ?"

Mặt Khỉ Gầy đều trắng bệch: "Hệ không gian cấp Tinh Diệu! Chúng ta không có cơ hội a!"

"Nếu không liền chạy đi!"

Giang Nam cười xán lạn, hướng về phía Ma Thuật Sư, trở tay liền lấy ghế gấp ra nằm trong tay giơ lên cao!

Tay kia ngoắc ngoắc Ma Thuật Sư!

"Nào! Lại đây! Nào!"

Ma Thuật Sư cứng đờ, trán đổ mồ hôi!

Ah, đó là ghế gấp!

Đêm đó Giang Nam cũng cười như vậy!

Có trái! Tuyệt đối có bẫy!

Ta vừa qua không chừng lại bị hấn dè trên mặt đất đánh!

Cấp Tinh Diệu cũng vô dụng! Hiện tại Ma Thuật Sư cũng

không hiểu được Giang Nam đến tột cùng đã dùng cách nào để đánh được mình!

Không được không được! Tuyệt đối không thể qua đó!

Ma Thuật Sư đi vòng qua và tiến về phía khu rừng bên cạnh!

Lambo và Fenbo mang về mặt bối rối! Không phải đã nói là đi bắt Giang Nam trở sao? Sao lại rẽ hướng?

Ma Thuật Sư: "Cái kia... Cái kia, ta đi WC, đau bụng!"

Nói xong liền thuận di vào rừng cây nhỏ...

Đám người Khỉ Gầy Katarina đều mơ hồ, nhìn về phía Giang Nam đang cầm ghế gấp mà giống như nhìn thấy quỷ!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ma Thuật Sư sợ hãi?

Đây chính là hệ không gian cấp Tinh Diệu a! Chuyện này là sao...

Chỉ có Sơn Miêu cười trộm, cô còn nhớ rõ tối hôm đó Ma Thuật Sư đã bị Giang Nam cười dưới thân đánh thảm cỡ nào!

Đến bây giờ cũng không hiểu Giang Nam đến tột cùng đã làm như thế nào!

Trong rừng cây nhỏ, Ma Thuật Sư lấy điện thoại ra gọi cho thần chủ Quang Minh!

"Alo? Thần chủ? Tư liệu chú văn này chúng ta vẫn đừng nên cướp? Không phải chúng ta cũng có một thể Bose sao? Chậm rãi nghiên cứu! Cái này..."

Thần chủ Quang Minh: Phụt??

"Cái gì? Người nói cái gì? Không cướp? Ta phải người quá đó làm gì? Người nói không cướp liền không cướp?"

Ma Thuật Sư vẻ mặt rồi rầm: "Muốn cướp cũng được! Người đổi người khác đi! Ta không làm được!"

Thần chủ Quang Minh nóng nảy: "Người là hệ không gian! Người không giải quyết được ai làm được? Cướp cho lão tử!"

Ma Thuật Sư: "Người cho ta về đi, Giang Nam tới đây! Tên nhãi này quá kỳ quái, lần trước liền đánh ta, lần này hần..."

Thần chủ Quang Minh đen mặt: "Con mẹ nó người có thể có chút tiền đồ hay không? Người sợ hần cái rầm gì? Cướp cho ta! Nếu người dám trở về ta đánh chết người!"

"Tút tut tut ~"

Ma Thuật Sư phát điên!

Ba phút sau, Ma Thuật Sư vẫn chưa ra khỏi rừng!

Fenbo Lambo đều đang chờ đợi!

"Tiền bối đau bụng! Thần Nữ tiền bối! Nếu không người đi bắt Nam Thần đi! Đánh cho hần khóc nhè!"

"Đúng! Đúng! Đánh hần khóc!"

Chương 837 -

Victoria cắn chặt răng , hít một hơi thật sâu, ngẩng người lên chạy tới chỗ Giang Nam!

Ma quỷ không xứng đáng sống trên thế giới này!

Giang Nam đưa ngón tay ra chỉ về phía Victoria!

Cơ thể Victoria đột nhiên run lên, mắt đầy hoảng sợ

Cắn chặt răng, mặt đỏ thẫm!

Che mặt quay đầu vọt vào rừng cây nhỏ!

"Alo? Thần... Thần chủ đó sao? Ta có thể không chấp hành nhiệm vụ lần này hay không?"

Thần chủ Quang Minh: "Hửm~ Có chuyện gì sao?"

Victoria vội vàng nói: "Người không biết đâu! Giang Nam tới bên này rồi! Lần trước hắn đều khiến cho ta... Khiến cho ta..."

Thần chủ Quang Minh tức giận bùng nổ: "Không được trở về! Cướp cho ta!"

Vẻ mặt tủi thân cúp điện thoại, lúc này Victoria mới phát hiện, Ma Thuật Sư đang ngồi xổm dưới gốc cây, đen mặt nhìn mình...

Lambo và Fenbo vẻ mặt kinh ngạc! Thần Nữ tiền bối cũng đau bụng sao?

"Andre tiền bối!"

Andre: !!

"Ta vào rừng cây xem hai người bọn họ thế nào còn chưa ra ngoài!"

Nói xong xoay người chạy vào rừng cây, chỉ để lại Fenbo và Lambo trên chiến trường với vẻ mặt choáng váng!

Andre: "Alo? Thần chủ à? Ta có thể..."

Thần chủ Quang Minh: "Cút!!"

Andre đầu đầy dấu chấm hỏi!

Ta vẫn chưa nói gì cả!

Lúc này mới phát hiện Ma Thuật Sư và Victoria đều ngồi xổm dưới gốc cây bên cạnh!

Ba người liếc nhau một cái, trầm mặc một trận!

"Nếu không... Chúng ta trở về khách sạn?"

Giang Nam thấy đám người Ma Thuật Sư đều chạy vào rừng cây nhỏ, lông mày nhíu lại!

Sẽ không thương lượng cách để bắt ta đi đó chứ?

Ma Thuật Sư thật sự có thực lực, ngoại trừ vài bạt, bản thân ghế gập thật đúng là không có chiêu gì để khắc chế hắn!

Một khi hắn thật sự muốn động thủ với mình, có kịp bày ra được hay không cũng không biết!

Không được! Phải nghĩ chiêu đề phòng!

Ánh mắt lưu chuyển, không khỏi nhìn về phía Fenbo và Lambo đang thỉnh thoảng nhìn về phía rừng cây nhỏ!

Chà xát bàn tay nhỏ, đôi mắt sáng lên!

Tựa hồ hai người này cũng là người của hội Quang Minh đi?

Đi cùng với Ma Thuật Sư sao?

Trối lại!

Như vậy, nếu Ma Thuật Sư muốn đến giết ta, ta liền đem hai người này ra đỡ đạn!

Cho dù Ma Thuật Sư có tàn nhẫn tới đâu cũng sẽ không giết người trong nhà đúng không?

Nếu hắn không đến đánh ta, ta còn có thể dùng hai người này để đổi chút tiền với hội Quang Minh!

Tính thế nào cũng không thiệt thòi a!

Nói làm là làm, Giang Nam thuận đi một cái liền đi tới trước mặt Lambo Fenbo!

Khiến cho hai cô hoảng sợ, cả người tóc gáy đều dựng đứng lên!

"Nam..... Nam Thần? Người tới đây làm gì? Ta nói cho người biết, tiền bồi chúng ta rất lợi hại! Người đừng có hành động thiếu suy nghĩ!"

"Đúng vậy đúng vậy! Hắn sẽ đè người xuống đất đánh!"

"Đánh cho người khóc!"

"Đánh cho người phọt shit!"

Trong mắt Lambo Fenbo tràn đầy sợ hãi, không ngừng lui về phía sau!

Tuy rằng Giang Nam chỉ là Hoàng Kim, nhưng tận mắt nhìn thấy hắn mang theo một đám teletubbies đánh bộ đội linh võ tàn

phế!

Làm sao có thể không sợ hãi?

Hai người cộng lại cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Giang Nam a!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ồ? Vậy sao? Tiền bối các người lợi hại như vậy sao?"

Lambo: "Đúng vậy đúng vậy! Ta khuyên người tự giải quyết cho tốt!"

Fenbo: "Hai chúng ta cũng rất lợi hại!"

Nói xong trên thân hai người nở rộ ra linh quang!

Trên người Fenbo là ngọn lửa hùng hực, trên người Lambo tỏa ra hàn khí bốn phía!

Hai người nắm tay nhau, trao đổi khí tức, vậy mà đồng thời có được dị năng băng hỏa!

Người của hội Quang Minh ngược lại đều có chút khác biệt!

Nhưng sau một khắc thân thể Giang Nam lại đột nhiên biến mất, lúc xuất hiện lần nữa đã xuất hiện ở phía sau hai người!

Mỗi tay một bình Đại Lục Đoạt Mệnh, trực tiếp gõ ngất xỉu hai cái đầu một đỏ một lam!

Mười mấy giây mê mang cũng đủ Giang Nam làm rất nhiều chuyện!

Tỷ như đeo còng tay Khốn Linh cho hai người!

Sau đó dùng xiềng xích hư không trói thành bánh chưng, cột vào sau lưng mình!

Thuấn di một cái trở lại trên người quái vật huyết dịch!

Sơn Miêu các cô kinh ngạc nhìn Giang Nam treo hai cô gái trên người!

"Tiểu Nam? Người đây là....."

Giang Nam nhếch miệng cười: "A~trói hai cái bùa hộ mệnh trở về, phòng trước khỏi họa nha!"

Khỉ Gầy che mặt! Trong nhà còn đang trói hai cô người thiếu năng trí tuệ!

Hiện tại người lại trói thêm hai người nữa à?

Nghiện bắt cóc rồi sao?

Lúc trước mỗi lần lão tử ra ngoài làm nhiệm vụ đều cảm giác vinh quang trên người, phi thường chính nghĩa!

Vì sao lần này ra ngoài với người cứ cảm giác đang làm nhân vật phản diện, làm chuyện xấu a!

Lambo Fenbo từ từ tỉnh lại, nhận ra mình đã bị Giang Nam trói lại, hơn nữa còn treo trên người!

"A a a a! Người bắt cóc chúng ta sao? Tiền bối! Cứu mạng!"

"Người là ma quỷ! Các tiền bối sẽ không bỏ qua cho người, sẽ đánh cho người khóc! Đánh cho người phọt shit!"

Giang Nam cười rộ: "Cám ơn đã khích lệ, nhưng nếu hai người còn kêu gào nữa, ta sẽ coi hai người là túi máu!"

Lambo: ...

Fan Ba: ...

Chương 838 -

Hai người nhất thời không lên tiếng!

Đánh chết cũng không thể để bị xem là túi máu a, bên ngoài đồn đãi không sai!

Nam Thần không phải người a!

Tiền bối! Các người mau tới cứu ta a!

[Giá trị oán khí từ Lambo + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Fenbo + 1000!]

Tuy nhiên, ba người Ma thuật Sư hoàn toàn quên mất hai cô gái này đã bị bỏ lại trên chiến trường!

Đã đi tới bức tường không gian Cấm Tuyệt trước mặt, nghiên cứu làm sao phá vỡ đây!

Giờ phút này, bên phía Giang Nam đều sắp thanh lý sạch sẽ đám binh sĩ!

Bộ đội linh võ đã bị đánh tan tác, quái vật huyết dịch lớn mạnh đến mức khủng bố!

Chiến đoàn Bose đã bước vào giai đoạn gay cấn!

Một tiếng nổ vang, Buffett bị khí lạnh mạnh mẽ đánh bay, đập ra hố lớn!

Nhổ ra một ngụm máu tươi mang theo mảnh băng!

"Nhanh lên, nhanh lên! Bose sắp hết năng lượng rồi!"

Giang Nam đã bị quân mình bắt được rồi phải không?

Buffett ôm ngực đứng dậy nhìn về hướng đó một cái!

Cả người hóa đá!

"Ta..... Bộ đội linh võ của ta đâu?"

Hai Kim Cương, mấy chục Bạch Kim, quân đoàn bộ đội linh võ caaos Hoàng Kim đâu?

Không..... không có?

Hiện tại cũng chưa tới giờ tan tầm mà!

Quái vật huyết dịch cao mười mét kia là cái quỷ gì vậy?

Lại nhìn lên trên, bảy teletubbies chảy máu mũi còn sống rất tốt, hơn nữa còn đang thanh lý binh sĩ khắp nơi!

Không phải chứ! Cả một phân đội của lão tử lại bị bảy teletubbies các người chinh không còn?

Kim Cương đều chết hết rồi sao?

Cái này còn đánh cái gì!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Jason Jason...]

Giang Nam! Ta chinh chết người a!

Một cổ phong nhận siêu cường gào thét lấy tư thái không thể chống lại được chém về hướng quái vật huyết dịch!

Thần sắc Giang Nam đại biến, tóc gáy dựng thẳng!

"Nhanh! Đến phía sau ta!"

Đang chuẩn bị dùng trùng động không gian di chuyển công kích!

Ngay lúc đó, mắt Bose phát ra ánh sáng xanh kinh người: "Ta hận tất cả các người!"

Rầm!

Trong nháy mắt, điện năng còn sót lại trong cơ thể nó xen lẫn lượng lớn hạt Bose bắn ra!

Trong sân nhất thời bị lam quang chói mắt bao trùm, lúc này có không ít người bị sóng năng lượng trực tiếp làm cho bốc hơi!

Không biết bao nhiêu người giống như tơ liễu bị đánh bay!

Một đòn này cường đại đến mức cơ hồ tước đi một nửa thân thể quái vật huyết dịch, đây là ở dưới tình huống Giang Nam đã dùng trùng động không gian ngăn cản!

Ngay cả Cẩm Tuyệt của Pierce cũng bị phá vỡ!

Lam quang qua đi! Trong sân là một mảnh hỗn độn, cánh tay Pierce chảy máu!

Cả người Zenbon Sakura chật vật, quần áo đều rách vài lỗ!

Ngay cả hệ không gian cũng thảm thành như vậy, lại càng không cần nhắc tới người khác!

Chỉ thấy giờ phút này trong mắt tràn đầy mệt mỏi, ngay cả thân thể cũng tựa hồ càng trong suốt!

Trong lúc hoảng hốt, cô thể mà nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt rất phức tạp, càng nhiều hơn chính là mê mang!

Lập tức thân thể lại biến mất, hiển nhiên là tiến vào không gian cao duy!

Giang Nam kinh ngạc nhìn phương hướng Bose rời đi, nhúu mày thật sâu!

Ánh mắt kia, Giang Nam xem không hiểu, cũng không biết vì sao trong lòng có chút buồn bực!

Chỉ thấy Buffett nhanh chóng từ trên mặt đất nhảy lên, đôi mắt đỏ như máu nhìn Giang Nam!

Zenbon Sakura lau khuôn mặt xinh đẹp đen sì, hỗn hển: "Giang Nam! Ta đánh chết người!"

Vừa rống lên, liền phun ra một ngụm máu, hiển nhiên đã bị thương không nhẹ!

Giang Nam dùng xiềng xích hư không quấn lấy tất cả mọi người, không hề nghĩ ngợi trực tiếp thuận di chạy!

Nếu như bị giữ ở chỗ này thì thật sự sẽ xong!

Đám người Giang Nam vừa biến mất, quái vật huyết dịch lập tức mất đi duy trì, hóa thành biển máu ập xuống!

Giờ phút này nhà máy điện đã sớm bị nổ không còn, phạm vi 10km xung quanh đều đổ nát thê lương!

Các nhà tổn thương lẫn nhau, nhưng bên thâm nhất chỉ sợ là cục Tinh Thuần!

Nhưng cho dù là như vậy, vẫn không lưu lại được Bose!

Các nhà hận đến nghiến răng, ánh mắt dồn dập rơi trên người Zenbon Sakura, lửa giận hừng hực!

Zenbon Sakura nhăn mặt, tức giận cắn răng!

Xem như đã bị Giang Nam chơi khăm tới chết rồi!

Mang theo Rokka thuận di chạy mất!

Mà bên phía Giang Nam, một đường trở về nhà trọ, bảy teletubbies chập vạt đặt mông ngồi ở trên sô pha, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Thật sự là khiêu vũ ở trên mũi đao, nếu như hành động lần này không có Giang Nam, sợ là toàn bộ đều xong đời!

Nhưng sau khi liếc mắt nhìn nhau, lần lượt cười ra tiếng!

Kích thích!

Lambo Fenbo chảy nước mắt yếu ớt ngồi xồm ở góc tường run lẩy bẩy!

Xong rồi, xong rồi!

Bị bắt về hang ổ, vậy phải làm sao bây giờ!

Tiền bối sao còn chưa tới cứu chúng ta chứ!

Khỉ Gầy cười ha ha một tiếng: "Quá kích thích! Đòn cuối cùng kia, thật sự thiếu chút nữa dọa ta tè ra quần, ta đi WC một chuyến!"

Nói xong đứng dậy đi về phía nhà vệ sinh!

Thiết Ngưu cười nói: "Người nhanh lên! Ta cũng muốn đi!

Nói xong đã bắt đầu cởi trang phục teletubbies!

Giang Nam nở một nụ cười nhìn người gặp họa!

Chiến đấu một phen, bộ đồ đều bẩn!

Còn bị đâm ra rất nhiều lỗ thủng!

Đều chuẩn bị cởi xuống, chỉ có Giang Nam ngồi trên sô pha gối

lên cánh tay!

Chương 839 -

"Ai? Sao không sờ thấy khóa kéo? Huyết Tiểu Cầu, người giúp ta tìm xem!"

"Ta cũng không sờ được, khóa kéo đâu?"

Katarina quay hẳn đầu của mình về phía sau điên cuồng tìm khóa kéo, Giang Nam nhìn mà nổi da gà!

Hệ hóa rắn nhiều tư thế như vậy sao?

Này này này! Nơi này còn có em bé ba tuổi a!

Đừng làm cho hẳn sợ khóc có được hay không?

Sơn Miêu lại gần, đưa lưng về phía Giang Nam: "Tiểu Nam! Giúp ta cởi đi!

Giang Nam lau mũi: "Không cởi được! 24 giờ sau mới cởi được!

Lời này vừa nói ra, cả phòng đều yên tĩnh!

Không cởi ra được? Cái này.....

"Nam..... Nam Thần! Người nhất định là đang nói đùa đúng không?"

"Làm sao có thể cởi không ra? Cùng lắm thì xé ra..... Nha! Đau đau đau! Ta xé quần áo mà sao lại có loại cảm giác như bị lột da?"

"Không cởi được? Vậy phải đi vệ sinh như thế nào a! Phía dưới không có lỗ hổng a?"

Giang Nam buông tay: "Ban đầu không phải đều kêu các người mặc tã giấy sao? đều không mặc! hừ hừ!"

"Bước đầu tiên để tàng hình! Mặc tã giấy vào!"

Không nghe lời Nam Thần! Chịu thiệt trước mắt!

Katarina che mặt: "Sao người không nói sớm?"

Sơn Miêu nghiêng răng! Một phen nhào tới trên người Giang Nam, điên cuồng bóp mặt!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

Khỉ Gầy cũng sắp điên rồi, vốn dĩ cảm giác còn chưa đến mức mãnh liệt như vậy!

Nhưng vì đã tới nhà vệ sinh liền không thu được, càng nghĩ càng không nhịn được!

Lại đột nhiên nghĩ đến: "Người bảo chúng ta mặc tã giấy, sao người không mặc?"

"Đúng vậy! Nam Thần người nhất định là có biện pháp khác đi?"

Giang Nam liếc mắt một cái: "Ta không phải đều đã nói ta có tuyệt kỹ! Ta có thể mở trùng động không gian liên thông trong ngoài, chính là... Ừm... Thao tác này rất phức tạp!"

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn Giang Nam, vẻ mặt không thể tin!

Con mẹ nó tuyệt kỹ!

Kỹ năng trùng động không gian này thật đúng là được người

tận dụng không sót, được người khai phá đến cực hạn?

Còn có thể dùng để làm chuyện này?

Ánh mắt Khỉ Gầy sáng rực, vội vàng nói: "Nam Thần! Vậy người giúp ta mở trùng động là được! Giúp ta giải quyết vấn đề cá nhân đi! Cám ơn..... Ta thật sự không nhịn được nữa!"

Giang Nam vẻ mặt ghét bỏ: "Cút đi! Cút qua một bên! Đáng đời người! Bao người mặc tã giấy người chịu không mặc? Không thèm mở cho người!"

Khỉ Gầy cũng sắp khóc, gấp gáp chỉ xoay quanh tại chỗ!

Lúc này Hắc Nha cũng nhịn không được!

"Nam Thần! Vậy người cho ta hai cây nhân sâm đi!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Cái này thì được!"

Nói xong liền nhét cho hắn hai cây, chỉ thấy Khỉ Gầy cùng Hắc Nha liếc nhau, móc ra dao găm, tay nắm tay đi vào nhà vệ sinh!

Giang Nam nhìn với vẻ mặt mơ hồ!

Hai tên này muốn làm gì?

Chỉ nghe bên trong truyền ra từng trận thanh âm!

Khỉ Gầy: "Ta nói cho người biết, người nhắm trúng rồi đó! Đừng làm hỏng!"

Hắc Nha: "Người sợ cái gì? Ta xuống tay người còn không yên tâm sao?"

"Ngao! Ngao! Ngao!"

Tiếng kêu thảm thiết kia thật sự làm cho người ta nổi da gà!

Giang Nam đã tê dại cả đầu, các người là đang mở lối cho trang phục sao?

Tê, đau đến mức nào chứ?

Quả là tàn nhẫn!

Hắc Nha: "Ta..... Ta không muốn nữa!"

Khỉ Gầy trừng mắt: "Không được! Chảy máu rồi, người còn muốn chạy? Lại đây!"

"A a a!"

Nường theo một tiếng kêu thảm thiết, không bao lâu, trong phòng vệ sinh rốt cục truyền ra từng tiếng xả nước!

Cửa nhà vệ sinh mở ra, chỉ thấy Khỉ Gầy và Hắc Nha mặt đen đi ra!

Giữa hai chân điên cuồng rỉ máu, đều nhuộm đỏ!

Sắc mặt tất cả mọi người trắng bệch, hít ngược một hơi khí lạnh!

Giang Nam che mặt!

Hy vọng còn có thể dùng được!

Thiết Ngưu cắn răng: "Ta cảm giác ta còn có thể nhịn 24 giờ!"

Chỉ có Huyết Tiểu Cầu ngồi phịch trên sô pha không nói lời nào, cũng may nghe lời Nam Thần, mặc tã giấy, ha ha!

Bây giờ thử một chút đi!

Oe! Thật ấm áp a!

Là cảm giác tuổi thơ không sai!

Giang Nam xách Lambo Fenbo lên mở cửa ngăn cách!

Chỉ thấy Sophia dùng đầu gắt gao chống đỡ Anthony dựa vào, dùng bả vai đẩy Ivan đang chảy nước miếng thấm ướt bả vai áo!

Giờ phút này vẻ mặt tuyệt vọng, vừa thấy Giang Nam tiến vào liền giống như nhìn thấy cứu tinh!

"Giết ta đi! Giết ta đi!"

Mặt Lambo trắng bệch, đây không phải là ba thành viên Kim Cương của Bạch Sa sao?

Không phải đã bị Zenbon Sakura.....

Sao lại ở chỗ của Giang Nam?

Hơn nữa còn cầu được giết?

Bọn họ đến tột cùng đã trải qua tra tấn vô nhân đạo như thế nào a!

Giang Nam cười rạng rỡ, ném hai người vào trong: "Hai người các người phải cùng bọn nhỏ ở chung hòa thuận nha!"

Nói xong liền đóng cửa đi ra ngoài!

Lambo Fenbo bối rối! Bọn nhỏ? Bọn nhỏ nào cơ?

Ánh mắt Anthony sáng lên: "Khanh khách~ chị gái? Hai chị gái? Bảo bối muốn được ôm!"

Ivan: Hớ hớ~ Hớ hớ ~

[Giá trị oán khí từ Lambo + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lambo...]

"A a a a! Thả chúng ta ra ngoài!"

"Nơi này tại sao lại có hai người thiếu năng trí tuệ! Tiền bối!
Cứu mạng! Cứu mạng!"

Chương 840 -

Trong khách sạn!

Victoria nằm nghiêng trên ghế sofa xem TV, Ma Thuật Sư đang lướt điện thoại, Andre đang hút xì gà!

Đột nhiên, Victoria từ trên sofa ngồi dậy, mở to hai mắt nhìn: "Lambo với Fenbo đâu?"

Ma Thuật Sư cùng Andre đều cứng đờ thân thể!

Quên mất còn có bọn họ?

Tất cả đều chỉ nghĩ đến Giang Nam!

Ừm..... Hẳn là không có việc gì đi!

Có lẽ..... các cô sẽ tự mình tìm về.

Đại khái là vậy.....

Đến buổi tối, đêm trầm như nước, Giang Nam lật xem danh sách giá trị oán khí!

Giá trị oán khí của Sophia vẫn đang cập nhật!

Zenbon Sakura cũng còn đang công hiến, so với bất kỳ ai đều nhiều hơn!

Giang Nam ngồi ở trên giường vuốt cằm về mặt trầm tư!

Không được không được!

Không an toàn, cô ta là hệ không gian!

Vạn nhất thừa dịp ta ngủ đánh lén, chẳng phải ta liền xong đời sao?

Nghĩ đến liền đứng dậy móc ra vải bạt, được Giang Nam trải lên giường, trở thành ga giường!

Sau đó lại xé mở lõi gối ra, nhét ghế gập vào bên trong!

Lúc này Giang Nam mới hài lòng cười cười, nằm ở trên vải bạt, đắp chăn! Gối lên gối giấu ghế gập!

Thế này cũng quá có cảm giác an toàn đi?

Giang Nam rất nhanh liền ngủ thiếp đi!

Mới vừa ngủ chưa được bao lâu, Giang Nam liền cảm giác có người vỗ vào mặt mình!

Giang Nam mơ màng: Sao vậy?

Chỉ thấy Katarina bồn chồn đứng ở bên giường, bàn tay nhỏ bé ôm bụng, thần tình cầu khẩn nhìn Giang Nam!

Nhỏ giọng nói: "Ta muốn đi toilet! Nhịn đã lâu, người giúp ta được không?"

Giang Nam mơ mơ màng màng đứng dậy xuống đất: "Được thôi!"

Trong phòng vệ sinh, Katarina chuẩn bị sẵn sàng, thần sắc khẩn trương!

Giang Nam giơ tay búng ngón tay, mở ra trùng động không gian!

Lập tức xoay người sang chỗ khác: "Xong rồi!"

Katarina mặt đỏ bừng nhìn cái ốt Giang Nam, run giọng nói:

"Lỡ tai! Lỡ tai cũng bịt lại!"

Giang Nam lại bịt lỗ tai lại!

Ba phút sau, Katarina thở phào nhẹ nhõm, mặt cô đỏ bừng lên.

"Được rồi!"

Giang Nam thuận di trở về phòng, đâm đầu vào giường, lại ngủ thiếp đi!

Hai giờ sau, Giang Nam lại bị vỡ tỉnh!

Katarina đứng ở bên giường: "Ta muốn đi vệ sinh..."

Giang Nam:???

"Sao lại đi? Vừa rồi không phải đã đi rồi sao?"

Katarina ngại ngùng: "Ta lại muốn đi..."

Giang Nam không nói gì, đành phải cùng cô đi thêm lần nữa!

Trở lại phòng, Giang Nam đắp chăn thật lâu mới ngủ!

Một giờ sau, Giang Nam mơ màng mở mắt!

Nhìn Katarina lại dùng ngón tay chọc mình, vẻ mặt ngượng ngùng!

"Ta còn muốn đi một chuyến! Ta cam đoan! Cam đoan là lần cuối cùng!"

Giang Nam che mặt!

Người lại đi tiểu? Đi ba lần một đêm?

Bản thân không ngủ còn chưa tính! Còn phải giày vò ta một chuyến?

Giang Nam không có cách nào lại cùng Katarina đi một lần!

Trở về phòng vừa thấy đã hơn 2 giờ, Giang Nam nằm trên giường quay đầu lại ngủ!

Không đợi ngủ, Giang Nam đã cảm giác có người lắc lắc bả vai của mình! Động tác nhẹ nhàng!

Giang Nam:!!

"Một đêm bốn lần? Quá đáng lắm rồi!"

"Ta nói cho người biết! Đây là bệnh, phải trị a!"

"Đừng tưởng rằng đây là bệnh nhẹ là có thể không quan tâm, cần phải tích cực trị liệu biết không?"

"Phải chữa khỏi mới được!"

Sơn Miêu cầm một gói giấy ngơ ngác nhìn Giang Nam, mặt đỏ đều nhanh chảy máu, giờ phút này ánh mắt đã có thể giết người!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

"Ta đây mới không phải bệnh! Người mới bị bệnh!"

Mắt thấy danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Giang Nam đột ngột bật dậy nhìn qua!

Là Sơn Miêu?

Không phải Katarina?

"Người... Người muốn đi vệ sinh sao?"

Ánh mắt Sơn Miêu trốn tránh!

Chỉ thấy Sơn Miêu ngồi ở bên giường xoa xoa đầu Giang Nam,

thở dài: "Ai... cũng không trách người!"

"Dù sao người tuổi còn nhỏ, có một số việc không hiểu rất bình thường!"

"Ta nói cho người biết, đây..... Đây mới không phải là bệnh! Mỗi tháng cô gái nào đều sẽ có vài ngày như vậy!"

"Ở trong mấy ngày này, con gái sẽ rất dễ nóng nảy, rất không nói đạo lý, hơn nữa... Hơn nữa còn có thể..."

Nói xong Sơn Miêu liền cúi đầu xuống, thanh âm càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng cũng không biết mình đang làm bầm cái gì!

Giang Nam không nhịn được vui vẻ, Sơn Miêu thật đáng yêu a!

Vừa rồi ta không phải nói người, là Katarina a!

Nhưng vẫn nghiêm mặt, vẻ mặt kinh ngạc nói: "Ai? Là như vậy sao? Con trai chúng ta mỗi tháng cũng sẽ có vài ngày tâm tình nóng nảy, dễ nổi giận!"

Ừm...

Mỗi lần ta dùng hệ thống rút thưởng sẽ biến thành như vậy!

Sơn Miêu mở to hai mắt: "Là như vậy sao? Người..... con trai các người cũng có? Sao lúc trước ta không biết?"

Đột nhiên, Sơn Miêu nhớ tới ban ngày, Khỉ Gầy cùng Hắc Nha từ trong phòng vệ sinh đi ra!

Chúa ơi! Là thật!

Thì ra con trai cũng sẽ có?

Là ta kiến thức nông cạn sao?

Vẻ mặt Sơn Miêu kinh nghi bất định, đang tiếp nhận tri thức mới!

Nhưng vội vàng lắc lắc đầu: "Đừng nói chuyện này nữa, người mau đi với ta một chút đi!

Ánh mắt Giang Nam không khỏi rơi vào gói giấy trong tay Sơn Miêu, nuốt một ngụm nước bọt!

"Chúa ơi! Cái này.... Người... ta..."

"Trùng độ không gian có thể hoàn thành thao tác phức tạp như vậy sao?"

Chương 841 -

Sơn Miêu cắn răng: "Người cho là ta muốn sao! Không thử làm sao biết? Còn không mau tới!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Trong phòng vệ sinh, hai tay Sơn Miêu gắt gao bắt lấy trang phục, mặt đều muốn đỏ ra máu!

Lúc trước vì sao không nghe lời Tiểu Nam chứ!

So sánh với hiện tại thì việc xấu hổ vì mặc tã giấy căn bản cũng không tính là gì!

Chỉ thấy Giang Nam mở ra trùng động không gian, ngựa quen đường cũ xoay người nhắm mắt lại!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Anh mở lỗ sâu thêm chút nữa, ta không tiện thao tác!"

Giang Nam lau mũi, lại mở rộng không gian trùng động!

Sơn Miêu run giọng nói: "Vị trí..... vị trí lệch, người mở lại lần nữa!"

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, trái tim nhỏ cũng sắp nhảy ra, lại mở trùng động không gian!

Sơn Miêu:...

"Người dịch đi đâu vậy? Không phải chỗ này a, người..... Người quay lại đây đi!"

Giang Nam giật mình: "A? Phải..... Phải quay lại sao?"

Quay lại không phải là thấy hết sao?

Sơn Miêu cắn răng: "Bảo người quay thì quay đi, mở xong thì nhắm mắt lại! Không được nhìn lên!"

Giang Nam cứng ngắc quay người, dự đoán được vị trí đại khái, lại mở trùng động không gian!

Sau đó vội vàng nhắm mắt lại!

Đáng chết a, thiên phú gặp qua liên không quên này của ta lúc này cũng không cần lại thể hiện ra a!

Sơn Miêu thở phào nhẹ nhõm, vị trí lần này rất cực đúng rồi!

Nhìn Giang Nam nhắm chặt hai mắt, mặt Sơn Miêu càng đỏ hơn!

"Thật sự nhắm mắt?"

Giang Nam: "Ừ! Nhắm rồi!"

"Không nhìn thấy?"

Giang Nam điên cuồng gật đầu: "Ta cái gì cũng không nhìn thấy!"

Vì thế Sơn Miêu dựng lên một ngón tay quơ quơ!

"Đây là cái gì?"

"1?"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

Mắt Sơn Miêu đỏ hết rồi!

"Người còn nói người không nhìn thấy? Người cũng biết là vậy!"

Giang Nam vội vàng lắc đầu: "Không không không không! Ta đoán a! Thật sự không có nhìn lên!"

Quỷ mới biết Sơn Miêu thật sự giơ một ngón tay a!

Sơn Miêu cắn chặt môi, không hề rời rắm, vội vàng thao tác!

Sau một hồi âm thanh rột roạt, tảng đá trong lòng rớt cục rơi xuống đất!

Sơn Miêu: "Ta xong rồi! Trở về ngủ, quên hết mọi chuyện đi! Người nên nhớ! Mấy ngày nay ta rất nóng nẩy!"

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam đập thành thạch!

"Đã biết!"

Trở lại phòng, Giang Nam nằm bò trên giường, mặt có chút phát sốt!

Vừa nhắm mắt lại chính là một màn vừa rồi, thế này bảo ta còn ngủ thế nào a!

Da mặt Sơn Miêu còn mông, khẳng định còn ngượng ngùng hơn so với mình? Ngày mai cho cô ấy viên kẹo an ủi cô ấy là được rồi!

Giang Nam nằm ở trên giường lăn trái lăn phải!

Quên đi!

Đúng lúc này, cửa phòng lại mở ra!

Katarina bùm mắt, đều sắp ngai chết rồi!

"Tam cam đoan! Lần này thật sự là lần cuối cùng!"

Giang Nam híp mắt nhìn!

Quả nhiên căn bệnh của đại mỹ nữ đã ở thời kỳ cuối!

Được rồi! Đêm nay xem như khỏi ngủ!

Cùng lúc đó!

Trong hẻm nhỏ khu Đông thành, Zenbon Sakura cùng Rokka mặc một thân hắc y đứng ở trong hẻm nhỏ!

Zenbon Sakura đỏ mắt nghiêng răng!

Rokka ở phía sau kéo góc áo của cô!

"Sakura chan, thật sự ở bên này sao?"

Zenbon Sakura nghiêng chặt răng: "Tuyệt đối ở bên này, ta thấy Giang Nam chạy về phía đông, hơn nữa ta vừa mới nhận thấy được không gian dao động rất nhỏ!"

"Đừng để ta tìm được người!"

Rokka lo lắng nói: "Sakura chan! Chúng ta về nước được không? Đừng tìm Giang Nam nữa! Đàn em của chúng ta đều chết hết, khả năng cướp được tư liệu rất nhỏ a!"

Zenbon Sakura trừng mắt: "Trở về? Không có tiền đồ! Ta mới không trở về! Người muốn thối cả đời sao? Giang Nam khẳng định biết phương pháp tiêu trừ mùi vị a!"

"Ta muốn đánh cho hắn khóc, sau đó ép hỏi ra phương pháp khử mùi, lại giết hắn 100 lần!"

Rokka vừa nghe có thể khử mùi, ánh mắt sáng lên, cũng chỉ có thể đi theo Zenbon Sakura cùng nhau hành động!

Đúng lúc này, Zenbon Sakura đột nhiên quay đầu: "Lại cảm giác được không gian dao động rồi!"

Đặc biệt không dùng tới thuận di, sợ Giang Nam cảm ứng được!

Hai người vừa đến dưới hàng rào chung cư, vừa nhìn là hai giờ rưỡi đêm!

Để đảm bảo an toàn, hai người lại đợi đến ba giờ!

Chính là thời điểm giấc ngủ sâu nhất, tốt nhất là thừa dịp Giang Nam chưa chuẩn bị! Nếu không rất khó bắt được!

"Rokka chan! Động thủ!"

Rokka gỡ bật mắt ra, dùng hai tay tạo hình khung ảnh nhắm ngay chung cư!

"Mộng Ma Ảo Cảnh!"

Ánh sáng mờ lung bao phủ cả tòa chung cư!

Trong lúc nhất thời, vốn dĩ đám người Katarina, Khỉ Gầy Thiết Ngưu, bao gồm mấy tù binh đã ngủ đều tiến vào trạng thái giấc ngủ sâu!

Nhưng mà Giang Nam nằm ở trên giường đi bị giày vò một đêm, căn bản không ngủ được!

Mộng Ma Ảo Cảnh đương nhiên không ảnh hưởng đến Giang Nam!

Nhìn ánh sáng mờ lung nở rộ ngoài cửa sổ, khóe miệng Giang Nam gợi lên một vòng cong, hơi nghiêng người đắp chăn

nhắm hai mắt lại!

Hai bàn tay nhỏ bé đã len lén nắm lấy một góc gối!

Bên ngoài tòa nhà chung cư, Zenbon Sakura rút ra hai con dao
găm màu hồng rồi liếm đôi môi đỏ tươi của mình!

"Đi! Theo ta đi lên báo thù!"

Chương 842 -

Rokka chan co người về phía sau, vẻ mặt sợ hãi: "Sakura chan, tự người đi đi, ta không đi, ta trông chừng cho người!"

Bóng ma lần trước còn chưa hoàn toàn rút đi!

Zenbon Sakura liếc mắt một cái: "Người không đi ta tự đi!"

Nói xong thuận đi đi vào phòng ngủ, đang nhìn Giang Nam ngủ sâu, ánh mắt sáng ngời!

Lần này ta xem người chạy đi đâu!

Chỉ thấy Zenbon Sakura một phát bay nhào tới trên giường, hai con dao găm màu hồng nhạt giống như tia chớp đâm về phía hai thắt lưng Giang Nam!

Xem bốn cô nương cho người một đao xuyên thận, đau chết người nha!

Nhưng đúng lúc này, Giang Nam đột nhiên mở to hai mắt, thân thể giống như lò xo trong nháy mắt bắn lên!

Cầm lấy gối đầu liền đập về phía đầu Zenbon Sakura!

Nửa đêm tập kích lão tử?

Ta biết mà!

Ta biết người sẽ tới tìm ta báo thù!

Đã sớm đào hố cho người rồi!

Nữ hài tử tập kích lão tử ban đêm cho tới bây giờ đều không

có kết cục tốt a!

Giờ phút này Zenbon Sakura đã nhào tới trên giường chuẩn bị đâm vào thắt lưng thì bị Giang Nam đột nhiên mở mắt làm cho hoảng sợ!

Mẹ kiếp! Gã này không ngủ à?

A! Vậy thì sao chứ? Ở khoảng cách gần như vậy nói đâm người liền đâm người!

Còn lấy gối đánh ta?

Người thật sự cho rằng hệ không gian Kim Cương đỉnh phong là hàng cho không sao?

Người đập một cái thì sao?

Ta....

Bốp!

Một phát gối bị Giang Nam hung hăng nện lên đầu Zenbon Sakura!

Phát ra một tiếng trầm đục!

Chỉ thấy con người Zenbon Sakura trong nháy mắt mất đi tiêu cự, trời đất quay cuồng, đầu đau nhức!

Gối?

Người nói đây là gối sao?

Người nhét gạch vào gối à?

Ta thiếu chút nữa đã bị một cái gối nện cho hôn mê a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Giang Nam mượn cơ hội xoay người, cười lên người Zenbon Sakura!

Đột lấy hai thanh dao găm màu hồng nhạt rồi nhét vào trong không gian dị độ của mình!

Lập tức xoay chiếc gối đầu đập về phía đầu Zenbon Sakura!

Zenbon Sakura nóng nảy, làm sao còn dám đón gối đầu Giang Nam!

Xem ta thuận di phía sau, phản sát người a!

Zenbon Sakura:!!

Sao lại không dùng được? Dị năng sao lại không dùng được? Ngay cả linh lực trong cơ thể cũng không liên lạc được!

Cái quỷ gì thế này!

Ta....

Giang Nam cầm gối điên cuồng nện xuống, Zenbon Sakura vội vàng lấy tay ngăn cản, điên cuồng giãy dụa!

"Oa oa! Đau! Người đừng đánh nữa!"

"Bốp!"

"A!!! Đau quá! Người đứng lên!"

"Bốp!"

"A nha! Giang Nam! Ta liều mạng với người!"

Zenbon Sakura vừa ngồi dậy lại bị một phát gối của Giang Nam đập trở về giường!

Vải bạt đã sớm được Giang Nam trải giường rồi!

Trên vải bạt Zenbon Sakura sao có thể là đối thủ của Giang Nam?

Nơi khác thì không nhất định, nhưng ở trên vải bạt, vô luận là ai, Giang Nam tuyệt đối là bên áp đảo!

Bị gối đầu loạn đập, Zenbon Sakura đều choáng váng!

"Còn dám tập kích ta ban đêm? Còn dám đâm ta?"

"Còn đâm nữa không?"

"Ma Thuật Sư ta còn từng chơi qua! Người chỉ là Kim Cương mà cũng dám?"

Giờ phút này Zenbon Sakura bị gối đầu nện cho đầu sưng lên mấy cục u, đau đến nước mắt lưng tròng!

Nghĩ nát đầu cũng không nghĩ ra, tại sao mình lại bị Giang Nam đánh a!

Tổ chất thân thể cấp Kim Cương cũng vô dụng sao? Cái gối này là cái quỷ gì a!

Còn tiếp tục như vậy, mình sẽ bị đánh chết!

"Ta.... Ta chỉ thuận di sai chỗ, ta không phải tới giết người, kỳ thật..."

Giang Nam trừng mắt: "Còn cứng miệng? Muốn gạt ta? Ta thấy người lừa tiền của bọn họ đến nghiện rồi!"

"Người lừa gạt hội Quang Minh, Bàn Tròn Liên Minh rồi còn dám quăng nôi cho ta, ta thay bọn họ trả thù người!"

Zenbon Sakura:???

"Đây không phải đều là chuyện tốt người làm ra sao? Người..."

Giang Nam trừng mắt: "Nói bậy! Người làm nhiều chuyện xấu như vậy, còn muốn đổ lỗi cho ta? Thối tha không biết xấu hổ!"

"Mau mau mở không gian dị độ ra, bên trong nhất định đều là bảo bối mà người lừa gạt từ bọn họ!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Zenbon Sakura khóc ròng!

Lời nói nghe thì chính nghĩa, nhưng người thật ra chỉ muốn cướp bảo bối của ta!

Người này không biết xấu hổ! Giả trang thành ta lừa gạt bảo bối của mọi người, ngược lại còn muốn đồ của ta?

Aaaaaaaa!

Tại sao mọi chuyện lại biến thành cái dạng này a!

"Không cho! Có bản lĩnh thì đứng lên! Hai ta đơn đấu! Xem ta giây sát người....."

"A..... người người người! Người làm gì vậy?"

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp lật mặt Zenbon Sakura, ngồi ở sau lưng cô!

Hai chân quỳ ở phía sau, dùng mu bàn chân gắt gao ngăn chặn hai cánh tay của Zenbon Sakura!

Hoàn toàn chế phục cô, mặc cho cô giãy dụa như thế nào cũng không cách nào thoát khỏi trói buộc cả Giang Nam!

"Thật sự không mở ra không gian dị độ?"

Zenbon Sakura cắn răng, dùng chân điên cuồng hướng về phía sau, ý đồ đá mặt Giang Nam!

"Người cho dù là đánh chết ta, cũng đừng hòng cướp đi một phân tiền của ta!"

Giang Nam nở nụ cười thiếu đạo đức!

"Cũng không đến mức đánh chết người! Cấp Kim Cương hẳn là rất giỏi chịu đòn đúng không?"

Nói xong lấy ra hai đôi dép lê cực tốc đeo ở trên tay!

Zenbon Sakura:!!!

"Giang Nam! Có tin ta giết người hay không! Người dám.... A!"

Giang Nam cắn bản mặt kệ!

Liền mở chế độ chạy như bay đối với môn Zenbon Sakura!

Chương 843 -

Trong nháy mắt hai tay Giang Nam giống như cối xay gió chuyển động, trong nháy mắt xuất hiện tàn ảnh!

Trong phòng..... Nổi gió rồi!

Hai chiếc dép lê điên cuồng vỗ xuống!

Bốp bốp bốp bốp! bốp bốp!

Thanh âm này so với vả miệng còn vang hơn nhiều!

Zenbon Sakura nổ tung, chỉ cảm thấy một trận đau đốn nóng rát!

Điên cuồng giãy dụa!

"Giang Nam! Người vậy mà! Người vậy mà! A a a a! Ta thề ta nhất định phải giết người!"

Mình lại bị Giang Nam dùng dép lê đánh đánh mông?

Còn là với tần số siêu cao!

Xấu hổ! Đây là sỉ nhục không thể nghi ngờ a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1001!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Trong nháy mắt này làm cho cô sinh ra cảm giác như khi còn bé không nghe lời, bị ba dạy dỗ!

"Ô ô! Dừng tay! Đừng đánh nữa!"

"Vậy người có mở không gian dị độ hay không?"

"Người nằm mơ!"

Giang Nam: "Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ bảy! Mở!"

Theo chức năng thân thể tăng lên, tần suất dép lê càng nhanh!

"Ô oa! Giang Nam người không phải người! Người là ma quỷ!"

"Ô ô...!"

Giờ phút này Giang Nam đánh rất hăng hái!

Má ơi! Thứ này cũng quá tiện lợi đi?

Không bị thương tay! Chỉ là có chút phí thời gian!

Ánh mắt Giang Nam lấp lánh nhất thời liền tìm được cơ hội
buôn bán dép lê cực tốc!

Các bà mẹ có con hư trong nhà đều có thể mua một đôi!

Dùng quá tốt!

Chỉ là có thể có chút phí đưa nhỏ.....

Nghiêm hình tra tấn vẫn đang tiếp tục!

Cả khu chung cư đều nghe thấy tiếng hét thảm thiết của
Zenbon Sakura!

Mộng Ma Ảo Cảnh đã sớm bị phá, tất cả mọi người đều tỉnh!

Giờ phút này, Lambo Fenbo ngồi xõm trong góc run lấy bầy,
sắp bị dọa khóc rồi.

Giang ma quỷ quá tàn nhẫn a!

Tiền bối các người mau tới cứu chúng ta!

Giờ phút này, trong phòng các cô gái, đám người Sơn Miêu cũng tỉnh!

Đều nghi hoặc nghe tiếng vang, giật mình một cái!

"Nam Thần làm gì trong phòng vậy?"

"Đánh nhau sao? Chúng ta có nên đi xem không!"

Mọi người nhìn về phía Sơn Miêu, Sơn Miêu đỏ mặt: "Không đi không đi, Tiểu Nam có thể giải quyết!"

Vừa mới xảy ra chuyện như vậy, sao còn không biết xấu hổ đi gặp Giang Nam a!

Hơn nữa nghe thanh âm này, Tiểu Nam tuyệt đối chiếm thế thượng phong!

Thật tình không biết...

Đâu chỉ là thượng phong? Trống sắp bị đánh hỏng rồi!

Zenbon Sakura đều bị đánh khóc!

"Ô ô! Người là đồ thối tha! Cha ta cũng chưa từng đánh ta như vậy!"

"Rokka chan! Cứu ta! Cứu mạng!"

Giang Nam: "Phần Huyết... Động cơ Đế Vương! Mở!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Rokka ở bên ngoài nghe trong phòng truyền đến tiếng kêu thảm thiết đã sớm nổ tung!

Sakura chan bị đánh đến phát khóc?

Nhưng tại sao ta không cảm thấy bất ngờ chút nào!

Do dự nửa ngày, rốt cục hạ quyết tâm, bất cứ giá nào!

Phải cứu Sakura chan ra khỏi bàn tay của quỷ!

Linh hoạt xoay người, trực tiếp phá cửa sổ mà vào, nhìn Zenbon Sakura ở trên giường bị Giang Nam dùng dép lê điên cuồng đánh, Rokka ngây dại!

Người là hệ không gian cấp Kim Cương a! Đến tột cùng tại sao lại để Giang Nam cho.....

"Ta liều mạng cho người! Izanami!"

Trong nháy mắt, đồng tử Rokka nở ra yêu dị tử hoảng, bao phủ toàn thân!

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn bắn ra lực lượng kinh người, liều mạng đánh về phía sau lưng Giang Nam!

Giang Nam cười sáng lạn, căn bản không sợ!

Một người là đánh! Hai người cũng là đánh!

Rokka dùng bả vài hung hăng đụng vào trên lưng Giang Nam!

Giang Nam vừa muốn xoay người tóm lấy Rokka, nhưng lại bị phát đụng này đụng mất đi cân bằng!

Theo bản năng lấy tay chống xuống giường!

Giang Nam:!!

Hông hét!

Trên tay mang dép lê, hơn nữa còn chạy như bay!

Chỉ thấy tay Giang Nam đào hai cái, cả người liền bị bắn ra khỏi vải bạt, đụng thẳng vào tường!

Thuần di một cái mới điều chỉnh tốt, Zenbon Sakura làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Vội vàng xoay người lăn xuống giường, ra khỏi phạm vi vải bạt, linh lực dị năng trong nháy mắt khôi phục!

Giờ phút này hai mắt phun lửa: "Giang Nam! Người chờ đó cho ta!"

Zenbon Sakura làm sao còn có tâm tư liều mạng với Giang Nam? Túm lấy Rokka thuần di một cái liền rơi trên đường phố, lau nước mắt!

"Chờ đó! Ô ô..."

Giậm chân một cái, sau đó thuần di đi mất không còn chút bóng dáng!

Giang Nam lại ở trên tường mài dép hơn 10 phút lúc này mới có thể dừng lại!

Vẻ mặt tê nhát vô vị, chạy thì chạy, vốn cũng không có ý định giết chết cô, bằng không ai chịu tiếng xấu cho mình?

Cô ta chết chẳng phải bảo bối trong không gian dị độ cũng uống phí sao?

Sớm muộn gì cũng lấy hết bảo bối của cô ta!

Cũng không thiệt thòi!

Chỉ thấy Giang Nam móc ra đôi dao găm tinh mỹ màu hồng nhạt kia, do loại tài liệu dung linh không biết tên chế thành, vô cùng sắc bén, trên thân dao còn khắc hai đóa anh đào!

Hiển nhiên rất trân quý!

Ha ha! Không lố không lố! Đánh trống còn có bảo bối! Cũng rất đáng khen!

Một đoạn thời gian nữa, sợ là Zenbon Sakura sẽ không đến tìm mình!

Chương 844 -

Nhìn đồng hồ, đã gần 4 giờ rồi!

Giang Nam ngã người ở trên giường, tảng đá lớn trong lòng rơi xuống đất, lăn qua lăn lại một đêm, rốt cục có thể an tâm ngủ một giấc!

Rèm cửa sổ bay phất phơ dưới gió đêm lạnh lẽo, đúng lúc này, trên trần nhà sáng lên ánh sáng mờ mờ lung!

Một bóng dáng nửa trong suốt chậm rãi hiện lên, không gian tạo nên từng đợt sóng nước nhẹ nhẹ!

Chính là Bose một sừng kia, không ai nhận ra cô đã đến, Giang Nam tựa hồ bởi vì ánh sáng hắt lên mà ngủ càng say!

Trọng lực dường như vô dụng với cô!

Cô cứ như vậy lấy tư thái bình ổn bay tới trên giường Giang Nam, nhìn Giang Nam đang ngủ say, trong con ngươi màu lam dâng lên một tia hận ý!

Đưa tay nhắm ngay cổ Giang Nam, hàm răng nghiến chặt!

Giống như muốn một tay bóp nát!

Nhưng khi sắp động thủ, bàn tay nửa trong suốt lại cứng giữa không trung!

Trên khuôn mặt xinh đẹp lại có chút giãy dụa, trong mắt toát cả đều là vẻ do dự!

Cuối cùng vẫn chậm rãi dời tay khỏi cổ Giang Nam, tay cứ như

vậy xuyên qua chần và quần áo thò vào lồng ngực của hắn...

Nhẹ nhàng vớt một cái!

Một dây chuyền ốc biển thủy tinh cùng một cái dây chuyền răng sói đều bị cô vớt ra từ bên người Giang Nam!

Trên mặt dây chuyền răng sói có khắc!

Chính là "Giang Nam - Bình An"!

Bose một sừng nhìn mặt dây chuyền răng sói, thần sắc dần dần trở nên nhu hòa!

Lại tháo dây chuyền ốc biển thủy tinh xuống nằm trong lòng bàn tay.....

Cô vẫn chưa rời đi!

Mà cứ như vậy cầm lấy mặt dây chuyền ốc biển thủy tinh, ngồi ở trên bệ cửa sổ, đón gió đêm, cẩn thận quan sát!

Khi thì nhìn thành phố phủ màn đêm mờ mịt, tựa hồ là lâm vào hồi ức!

Giang Nam run rẩy, rụt vai lại, bị gió đêm làm cho tỉnh lại!

"Rokka chết tiệt! Phá hỏng cửa sổ, có nên qua chỗ Sơn Miêu ngủ lại..."

Giang Nam lằm bằm cảm giác trong phòng có chút tỏa sáng, dụi dụi con mắt buồn ngủ, không khỏi nhìn về phía cửa sổ, trong lúc nhất liên ngây dại!

Trăng tròn ngoài cửa, màn cửa màu trắng nhẹ đung đưa, Bose độc giác tựa ở trên bệ cửa sổ, vấy liền áo phủ xuống, một đầu tóc dài tựa như sợi tơ băng theo gió đêm tung bay!

Giờ phút này đang nhìn thẳng vào ốc biển thủy tinh, thần sắc nghiêm túc!

Một màn này, vô cùng mỹ lệ!

Thế nhưng lại khiến Giang Nam lập tức xù lông lên!

Bo...Bo... Bose? ? ?

Cái này . . . Cô . . . Ta . . . Sao lại chạy tới đây?

Đây chính là mãnh nhân khiến Đạo Thiên đổ máu a!

Ốc biển? Giang Nam vội vàng sờ ngực mình!

Đây không phải là thứ mà cô bé kia "tặng" cho mình sao?

Thế nào lại để cho cô trộm đi?

Chỉ thấy Bose một sừng tựa hồ cũng không thêm để ý Giang Nam có tỉnh lại hay không!

Con người màu băng lam rơi vào trên người Giang Nam, lưng lay mặt dây chuyền ốc biển trong tay!

"Thứ này! Người lấy từ đâu?"

Giang Nam nuốt nước miếng một cái: "Mua hàng giảm giá 99% trên mạng! Không đáng tiền! Người trả lại cho ta đi!"

"Người lớn thường dạy, không thể tùy tiện trộm lấy đồ của người khác!"

"Nếu người thích, ta lại kiếm một cái khác cho người, người trả cái này lại cho ta!"

Bose một sừng: ...

[Giá trị oán khí từ? ? ? +748!]

Bose nheo mắt nhìn Giang Nam!

"Lý do này của người cũng quá vụng về đi? Quỷ cũng không tin!"

"Là sợ ta cướp bảo bối của người sao?"

"Nếu ta muốn đánh người! Người bây giờ đã chết rồi!"

"Thứ này không thuộc về chiều không gian của các người, nó đến từ chỗ của chúng ta, đồ các người mua trên mạng đều lợi hại như vậy sao?"

Giờ khắc này, đôi mắt của Bose một sừng híp lại, thần sắc dần dần lạnh lùng!

Giang Nam kích động rung mình một cái, trong lòng có chút hoảng hốt...

Chị gái một sừng này là bởi vì ốc biển thủy tinh này mới tìm được mình sao?

Đây quả nhiên là bảo bối a!

Không ngờ lại là thứ thuộc về chiều không gian cao?

Giang Nam thử hỏi: "Vậy ta nói thật, người có trả ốc biển lại cho ta không?"

Bose một sừng nhú mày: "Người nói đi!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Là một Bose hai sừng bé xiu cứ một hai nhét cho ta!"

"Ta không muốn, cô bé liền khóc! Nói bị phẩm chất ưu tú của ta hấp dẫn, nhất định phải tặng ta, ta cũng chỉ có thể cố mà nhận lấy!"

Bose một sừng nghe thế thì ánh mắt lấp lánh, thần sắc cũng kích động theo, nhưng lập tức ánh mắt lại trở nên vô cùng lạnh như băng!

"Nhân loại các người muốn lấy được vật này từ' trong tay chúng ta, chỉ có hai cách!"

"Một là chúng ta tự nguyện giao ra! Hai là giết chết chúng ta sau đó lấy ra!"

"Nhân loại các người thích nhất là nói dối, đồng tộc của ta đã chết rồi sao?"

Bị Bose một sừng gắt gao nhìn chăm chăm, Giang Nam có chút khẩn trương!

Nhưng vẫn nói: "Cô ấy không chết, còn sinh hoạt tốt bên trong Linh Khư chỗ chúng ta, cũng không có người quấy rầy cô ấy!"

"Ta còn để lại cho cô ấy rất nhiều đồ ăn ngon, một đồng tương ớt....."

Bose Độc Giác nheo mắt: "Chứng minh cho ta xem!"

Chương 845 -

Giang Nam đảo mắt, bàn tay mở ra: "Ta cũng không có cách nào chứng minh cho người, nhưng ta không có nói dối!"

"Vốn ta có cơ hội bắt được cô ấy, nhưng vẫn thả cô ấy đi, người tin thì tin, không tin ta cũng không có biện pháp!"

Bose một sừng nhìn chăm chăm Giang Nam 30 giây, cuối cùng vẫn xoay người, chuyển hướng ngoài cửa sổ, trong tay nắm thật chặt ốc biển thủy tinh!

Giang Nam cười hắc hắc, lập tức đảo tròn mắt.....

Quay đầu lại rút vải bạt ra khoác lên người mình!

Một cổ cảm giác an toàn không gì sánh kịp tự nhiên sinh ra!

Lập tức thuận di đi tới bộ cửa sổ, cùng cô ngồi ở phía trên!

Bose độc giác liếc mắt nhìn Giang Nam, không nói gì!

[Giá trị oán khí đến từ ??? + 233!]

Giang Nam dùng bả vai huých vào cô: "Ai ai ai! ta thấy người cũng đang rảnh rồi, tâm sự đi! Ta rất tò mò về hai người, người bao nhiêu tuổi rồi? Có người yêu chưa? Bình thường lúc rửa mặt người cũng rửa cái sừng này luôn sao?"

[Giá trị oán khí từ??? + 1000!]

Người đang hỏi cái quái gì vậy?

Trông ta có vẻ rảnh rồi không?

Bose một sừng hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam, vẻ mặt ghét bỏ quay đầu sang bên kia!

Giang Nam vuốt cằm, mình có nên thử dùng rào cản không gian bắt cô ấy thử không?

Hay là dùng vải bạt đắp lên đầu cô ấy rồi mang đi? Bắt cóc?

Nhưng nghĩ đến thẩm trạng của Pierce, Giang Nam runngf mình một cái, vẫn nên từ bỏ ý nghĩ này!

Lập tức hiếu kỳ nói: "Người vì sao sẽ nói được ngôn ngữ của nhân loại chúng ta? Cô bé hai sừng kia lại không nói được, chỉ biết ngôn ngữ ký hiệu..."

Bose một sừng lạnh lùng nói: "Các người có thể học tập văn tự của chúng ta, chúng ta tại sao không thể học tập ngôn ngữ của các người?"

"Người... Quên đi!"

Nói xong, lại dịch sang bên cạnh một chút, tựa hồ là muốn cách Giang Nam xa một chút!

Nhưng Giang Nam lập tức tiến lại gần, cùng cô sóng vai, tò mò nói!

"Thật vất vả mới từ khu 53 chạy ra được, người muốn chạy, không ai có thể bắt được người a?"

"Tại sao lại phải ở lại nơi nàyf không đi? Người như vậy sớm muộn gì cũng bị bắt a..."

Trong mắt Bose một sừng lộ vẻ hận ý: "Ta muốn giết Pierce! Giết tất cả nhân loại muốn bắt ta!"

"Tư liệu chú văn chỉ là mồi nhử mà thôi, dùng để hấp dẫn bọn họ!"

"Nhân loại các người đều là người xấu! Không có ai là tốt đẹp!"

"Bao gồm người, hiện tại khẳng định đang nghĩ làm cách nào để bắt ta, sau đó lấy đi tư liệu chú văn!"

Giang Nam bĩu môi: "Sao có thể chứ? Ta làm người vẫn luôn chính trực, luôn được người thân thiết xưng là thiên sứ trong đàn ma quỷ!"

Chỉ thấy Bose một sừng xoay người lại, khoe miệng nhếch lên một vòng cong!

Thân thể đối diện Giang Nam, ưỡn thẳng ngực, để cho hắn có thể nhìn rõ ổ cứng trong ngực!

"VẬY ta hỏi người! Người có muốn thứ này hay không?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, trái tim nhỏ đập thành thịch không ngừng!

"Má ơi! Niềm vui đến đột ngột như vậy sao?"

"Thứ nào?"

[Giá trị oán khí từ??? +1000!]

Bose trừng mắt, giơ tay lên vỗ vào đầu Giang Nam!

"Nhìn lung tung cái gì! Thứ nào? Còn có thể là thứ nào? Tư liệu! Tư liệu!"

Giang Nam ôm đầu đỏ mặt: "À, tư liệu à! Ta còn tưởng rằng người nói... nói..."

Bose tức giận nói: "Nnois cái gì?"

"Không có gì..."

"Người có muốn hay không?"

Giang Nam thản nhiên nói: "Muốn! Sao lại không muốn? Ta tới đây chính là vì thứ này!"

Trong mắt Bose một sừng mang theo một chút mất mát, lập tức lạnh như băng nói: "Lần trước tại nhà máy biến áp người không ra tay với ta, còn giúp ta đánh người của cục Tinh Thuần, ta còn tưởng người không giống với đám nhân loại kia!"

"Hiện tại xem ra, cũng không khác mấy!"

Giang Nam khịt mũi: "Ta chính là tục nhân, cũng không muốn lừa người, ta đích thật là muốn tư liệu, nhưng ta có điểm mấu chốt của mình!"

"Vô luận người nhìn ta như thế nào, ta vẫn khuyên người rời đi nơi này, người chơi không lại nhân loại, còn tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ bị bắt!"

"Thế giới rộng lớn như vậy, đi chỗ nào mà không tốt? Người là thể Bose, không ai có thể quản được người!"

Bose một sừng nhìn ra bầu trời đêm: "Ta cực kỳ thất vọng với thế giới của các người!"

"Thế giới đúng là rất lớn, lại không có chỗ cho ta dung thân, ta không thuộc về nơi này của các người, lại bị quê hương vứt bỏ..."

"Ta là một kẻ lang thang, mà hiện tại... ta không thuộc về nơi nào nữa!"

Giang Nam lẳng lặng nghe cô nói, trong lòng có chút buồn bực!

Quê hương trong miệng cô là gì? Sao lại bị bỏ rơi? Cô bé hai sừng kia cũng là kẻ lang thang sao?

Còn có rất nhiều bí ẩn về Bose!

Trong mắt Bose một sừng dâng lên một tia hận ý: "Bị bắt cũng không sao cả!"

"Ta chỉ muốn báo thù! Ta chỉ muốn giết Pierce, giết tất cả nhân loại có ác ý với ta!"

"Vô luận kết quả như thế nào, ta đều nguyện ý tiếp nhận, sau đó, ta có thể giữ lại tư liệu chú văn cho người, coi như là báo đáp người đã trợ giúp đồng tộc của ta!"

Chương 846 -

Giang Nam nhìn Bose một sừng, thần sắc nghiêm túc!

"Người đã biết rõ kết quả! Người vẫn chết sao? Thế giới này không có thứ gì khiến người lưu luyến sao?"

Bose im lặng, không nói gì...

Giang Nam: "Trên thế giới này không chỉ có người xấu, cũng có người tốt, giống như có đêm tối, sẽ có ban ngày, không nên phủ định tất cả nhân loại!"

"Quê hương không cần người nữa, người có thể tìm một gia đình mới, thân ở trong bóng tối, vĩnh viễn đừng nên lựa chọn ngừng lại không tiến, như vậy bình minh sẽ mãi mãi không phủ xuống!"

Giang Nam một bước tiến tới!

"Đừng báo thù, đi theo ta, việc ta có thể làm không nhiều lắm, nhưng có thể giúp người đoàn tụ cùng đồng tộc, có thể giúp người cùng đồng tộc của người tìm một chỗ dung thân ở trên thế giới này!"

"Ở đây, ta và các bạn của ta sẽ không thương tổn tới các người!"

Bose một sừng kinh ngạc nhìn Giang Nam, lập tức giãn mặt cười: "Người đích thật khác với những nhân loại mà ta gặp lúc trước, ta có thể nhận ra được thiện ý của người!"

"Nhưng ta không tin người!"

"Nếu như người biết chân tướng, có lẽ sẽ không có thái độ này với ta!"

Giang Nam nhún vai, cười rạng rỡ: "Người có thể tin ta một lần, ta đích thật cũng có tư tâm, nhưng người sẽ biết ta đáng để người tin!"

Bose một sừng thể nhìn ra xa, ánh mắt có chút phiền muộn: "Lần sau đi!"

"15 ngày sau, công viên trung tâm! Nhớ tới lấy tư liệu chú ý!"

Giang Nam còn muốn nói cái gì, quay người lại Bose một sừng đã biến mất không thấy!

Chỉ còn lại một chuỗi dây chuyền ốc biển lẳng lẳng nằm trên bệ cửa sổ!

Phía đông, những tia sáng mặt trời đầu tiên xuất hiện, chiếu sáng mặt dây chuyền trong suốt!

Giang Nam tiện tay cầm lên đeo vào cổ, dù Bose một sừng đã đồng ý đưa tư liệu cho mình, thần sắc hắn vẫn không thể vui vẻ được!

Giang Nam biết, sau 15 ngày, Bose một sừng sợ là muốn đánh cược lần cuối!

Cô đã hết sức thất vọng về thế giới này, sợ là thà chết cũng không muốn bị bắt trở về!

Giang Nam cũng không cho rằng cô có thể xử lý được đối phương!

"Ai ~ Thật khó nghĩ!"

...

Nhìn mặt trời dần dần mọc, khuôn mặt Giang Nam sa sầm!

Một đêm này xem như không được ngủ yên!

Đẩy cửa phòng ra, mọi người đã sớm thức dậy, vừa thấy Giang Nam đi ra, tất cả mọi người vội vàng quay đầu đi!

Hai má Sơn Miêu đỏ bừng, vừa nghĩ tới chuyện tối hôm qua liền xấu hổ muốn chết!

Katarina cũng che mặt, ngượng ngùng len lén nhìn Giang Nam, vành mắt hần đã thâm quầng rồi!

Một đêm tìm hần đi toilet mấy lần, hần nhất định sẽ cảm thấy ta thường xuyên đi tiểu?

Mà lại không biết, đêm qua còn đặc sắc hơn nhiều so với tưởng tượng của Katarina!

Chỉ có Khỉ Gầy và Hắc Nha đê tiện lại gần, đụng bả vai Giang Nam!

"Được nha Nam Thần! Đêm qua thật dữ dội! Tốc độ đánh kia! Hâm mộ!"

"Ha ha! Quả thực quá dữ dội!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Làm sao các người biết?"

Khỉ Gầy trợn mắt: "Nói nhảm! Sao mà không biết? Người có biết thanh âm lớn cỡ nào không?"

Hắc Nha: "Nói đi! Nội tình ngày hôm qua như thế nào?"

Giang Nam vỗ ngực, vẻ mặt kiêu ngạo: "Ta đây tất nhiên là người ở trên rồi!"

Hai người mở to mắt nhìn: "Oa~ Lấy thể trạng kia của Thiết

Ngưu! Ngươi rốt cuộc làm sao..."

Thiết Ngưu: Hả?

Giang Nam ngạc nhiên: "Thiết Ngưu cái gì? Hai người các người sẽ không cho rằng..... Ta nhỏ vào!"

"Tối hôm qua Zenbon Sakura ghé thăm một chuyến, bị ta đánh một trận, đánh cho chạy!"

Lời này vừa nói ra, đầu mọi người đều chấn động!

Cái gì? Zenbon Sakura đến?

Cho nên âm thanh tối hôm qua không phải tiếng của em gái Thiết Ngưu sao? Mà là đánh Zenbon Sakura?

Con mẹ nó!

Người ta là hệ không gian Kim Cương đỉnh phong, rốt cuộc người làm thế nào mà đánh ra tốc độ công kích kia a!

Còn đánh cho chạy?

Hắc Nha cùng Khỉ Gầy vẫn khiếp sợ, bỗng nhiên trước mắt tối sầm!

Chỉ thấy Thiết Ngưu vẻ mặt tươi cười "ngọt ngào" đứng trước mặt hai người bóp nắm đấm, giống như một tòa cơ bắp núi to!

"Nào! Hai người nói cho ta biết, thể trạng ta như thế nào?"

Mặt của Khỉ Gầy Hắc Nha thoáng cái liền trắng bệch!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Nửa tháng nữa, chuyện tư liệu chú văn sợ sẽ có kết quả!"

"Đội lát nữa đi thuê nhà trọ gần công viên trung tâm làm cứ

điểm mới!"

Mọi người sửng sốt, nửa tháng?

Tại sao Nam Thần lại chắc chắn như vậy? Chẳng lẽ....

Sơn Miêu nghi hoặc nói: "Tiểu Nam, người biết được tin tức gì sao?"

Giang Nam lắc đầu nói: "Khó mà nói, vẫn phải chuẩn bị sẵn sàng!"

"Trong khoảng thời gian này ngoại trừ thu thập tin tức cần thiết, những người còn lại toàn lực chuẩn bị chiến đấu!"

Mọi người nhao nhao gật đầu, trải qua chuyện nhà máy biến áp, tín nhiệm của mọi người đối với Giang Nam đã không cần nói thêm, phục tùng mệnh lệnh là được!

Mọi người đợi đến khi thời gian trang phục teletubbies trôi qua, nhao nhao cởi ra, sau đó khiêm tốn chuyển tới căn hộ mới bên cạnh công viên trung tâm!

Hắc Nha phụ trách thu thập tin tức, mà Linda thì được Katarina an bài về nước, bàn bạc cùng quân đoàn Âm Dạ, xử lý chuyện đưa nhỏ trong viện phúc lợi!

Chương 847 -

Về phần ba người Sophia thì bị Giang Nam cởi bỏ trôi buộc, ném ở một chỗ không người trong hẻm nhỏ, đã vô dụng, cứ lưu lại chỉ tăng nguy cơ bại lộ!

Mà Lambo Fenbo vẫn được Giang Nam mang theo như cũ!

Dù sao cũng là bùa hộ mệnh khắc chế Ma Thuật Sư, vẫn nên mang theo trên người thì tốt hơn!

Thời gian cứ như vậy trôi qua từng ngày, trong lúc đó trên bầu trời thủ đô thường thường xuất hiện vàng sáng màu trắng, không gian tựa hồ cũng bởi vậy mà trở nên vụn vụn!

Mơ hồ có thể cảm giác được năng lượng dao động mãnh liệt!

Mỗi một lần đều khiến cho ma Ma Thuật Sư cùng Pierce đi xem xét, nhưng đều không thu hoạch được gì!

Giang Nam biết, Bose một sừng đang tích lũy lực lượng, chuẩn bị đợt phản kích cuối cùng!

Thời gian chưa tới, cô sẽ không xuất hiện!

Hội Quang Minh cùng cục Tinh Thuần đều đuổi theo dị tượng!

Buffett lại nhân cơ hội điên cuồng điều binh tới thủ đô, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, tùy thời chuẩn bị sẵn sàng!

Trong khoảng thời gian này các thế lực còn lại cũng không nhàn rỗi!

Mà là đang điên cuồng tìm kiếm tung tích của Zenbon Sakura

trong thủ đô!

Bởi vì đã thua sạch tất cả bảo bối, bọn họ hận không thể đem lột sống Zenbon Sakura!

Tư liệu chưa tới tay, còn bị lỗ một đợt?

Hiện tại Zenbon Sakura có mọc thêm một trăm cái miệng cũng nói không rõ, mang theo Rokka trốn đông trốn tây trong thủ đô!

Không phải không thể đối cứng, chỉ là Giang Nam xuống tay quá tàn nhẫn, đánh cô đến mức hiện tại đều không tiện hành động...

Trong một gian phòng khách sạn, rèm cửa sổ bị kéo nghiêm ngặt!

Zenbon Sakura ôm gối nằm sấp trên sofa, nước mắt lưng tròng: "Ô ô~Giang Nam! Người chờ đó cho ta! Ta giết người ô ô~"

Lúc này Rokka đang cầm thuốc mỡ cùng bình xịt tiêu sưng, đổ mặt bôi thuốc cho cô!

Thần sắc cực kỳ hưng phấn, thậm chí còn có chút cảm tạ Giang Nam!

Nếu không phải nhờ Giang Nam, bình thường mình làm sao có cơ hội này?

Bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng bôi thuốc mỡ lên cho cô!

Rokka: Oa?

Zenbon Sakura:!!!

"A! Rokka chan, người cẩn thận một chút! Đau muốn chết, ô ô~ Giang Nam chết tiệt!"

Rokka như bị điện giật thu bàn tay nhỏ bé lại: "Người chịu đựng chút đi~ ta đã nói là không cho người đi, giờ thì hay rồi?"

"Nhìn Giang Nam đánh người kia, hoa văn trên đế dép đều đã in hằn lên rồi!"

Zenbon Sakura cắn răng âm ức

Dấu dép?

Vậy có để lại sẹo không?

Trên người đã thối muốn chết, còn bị để lại dấu dép lê?

Bây giờ cô đã hối hận vì đã đến thủ đô!

"Nếu không chúng ta về nước là được rồi!"

"Không trở về! Đánh chết cũng không trở về, ta phải giết hắn!"

Đúng lúc này, đầu cầu thang đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập!

"Ta thấy được, người phụ nữ tóc hồng kia ở phía trên!"

Rokka: !!

"Sakura chan, chạy đi! Chúng ta chạy mau!"

Nói xong hoang mang rối loạn bắt đầu thu dọn đồ đạc trên mặt bàn!

Zenbon Sakura gấp đến độ không chịu được: "Người kéo quần lót của ta lên trước a! A a a a! Sao có thể....."

Cửa phòng bị một cước đá văng, Jones dẫn theo một đám người Liên Minh Bàn Tròn vọt vào, trong phòng đã trống rỗng!

"Tìm tiếp cho ta!"

.....

Trong căn hộ!

Mấy người Sơn Miêu đều dán lỗ tai lên tường, nghe rất chăm chú!

"Nam Thần đã nhốt mình trong phòng cho tới trưa, còn không cho chúng ta đi vào, người nói hắc làm gì?"

"Xuyt suyt, các người nghe đi, hắc lại bắt đầu hát rồi!"

Chỉ thấy trong phòng truyền đến từng trận tiếng hát ma mị!

"Hr..... Hra tsa tsa! ia ripi-dapi dil.....

La barits tad dillan deh lando..... Aba rippadta parip parii ba ribi,....."

Mấy người nhin không được che miệng, mặt ghen đến đỏ bừng!

"Phụt..... Nam Thần hóa ra lại có đam mê này?"

"Không được! Thật muốn vào xem một chút! Nam Thần bình thường ngẫu như vậy lại đáng yêu thế này sao?"

"Quá ma tính! Giai điệu này cứ quanh quẩn trong đầu ta!"

"Mấy ngày nay áp lực của hắc lớn, không chừng đây chính là phương thức giải tỏa áp lực của hắc cũng nói không chừng!"

Trong phòng, Giang Nam đầu đầy mồ hôi, cổ họng đều hát tới mức sắp bốc khói rồi.

Nhìn 200 cây hành lá xanh mướt trên giường, khuôn mặt nhỏ đen thui!

Cho tới trưa mới làm ra chút như vậy, sầu riêng cũng muốn ăn ới!

Vì cuộc đại chiến công viên trung tâm mà chuẩn bị trước, thân kỹ của đại hành thánh kiếm tuyệt đối có thể phát huy công dụng a!

Bạch Kim bình thường mà trúng chiêu tuyệt đối phải hộc máu, mấy phát hành bổ xuống là có thể chém chết!

Tuy nói chém không chết Kim Cương, nhưng cũng có thể bức lui, chuẩn bị nhiều một chút khẳng định có thể dùng tới!

Sức mạnh cá nhân chung quy quá nhỏ bé!

Nói xong khiêng hành lá kéo cửa phòng ra!

Sáu người Sơn Miêu lập tức ngã vào.....

Giang Nam mặt càng đen, không khí lâm vào sự xấu hổ!

"Mặc kệ! Dù sao cũng phải dạy các người dùng! Các người xem đây là cái gì?"

Mọi người nhìn hành lá xanh tươi trong tay Giang Nam với ánh mắt lấp lánh!

Bọn họ nhớ rõ lúc ở nhà máy biến áp Giang Nam cầm hai cây hành lá ngẫu cỡ nào!

Một hành đánh bay Kim Cương a!

Chương 848 -

Chỉ thấy Giang Nam tiện tay thả rào cản không gian dựng thành lồng giam!

"Thiết Ngưu! Hình thái phòng ngự mạnh nhất!"

Thiết Ngưu gật đầu, vẻ mặt hưng phấn, đã sớm muốn thử uy lực của hành lá này!

"Linh kỹ: Tường Đồng Vách Sắt!"

Chỉ thấy Thiết Ngưu đan hai tay lại, hào quang màu nâu vàng bao trùm toàn thân, trên da sinh ra một tầng chất sừng cực kiên cố!

Giang Nam xoay người một cái: "Hra..... Tsa tsa!"

Trong chốc lát, kiếm khí vô hình chém ra, hung hăng chém vào hai tay Thiết Ngưu!

"Bang!"

Tia lửa rực rỡ bắn ra, tiếng kim loại giao kích vang lên!

Thân thể Thiết Ngưu lập tức bị đánh bay, hung hăng đụng vào rào cản không gian, hộc máu!

Vết kiếm trên hai tay nhìn thấy mà giật mình, người xem hít vào khí lạnh!

Ngay cả rào cản không gian cũng bị va chạm ra vết nứt, có thể thấy được lực trùng kích khủng bố cỡ nào!

Hành lá trong tay vỡ thành hành vụn, Giang Nam vội vàng tiến lên nâng Thiết Ngưu dậy, đút cho cô một gốc nhân sâm nhỏ!

Thiết Ngưu về mặt kinh hãi: "Nam Thần! Người thật mạnh nha!"

Thanh âm mềm mại lọt vào tai, Giang Nam rung mình một cái!

Không chịu nổi!

"Vậy các người có muốn học không? Chỉ cần học xong, cho dù có là cấp Hắc Thiết đều có thể dùng hành chém ra uy lực bậc này!"

Mọi người điên cuồng gật đầu!

Cấp bậc của Thiết Ngưu là Bạch Kim 6 sao, vị trí xe tăng! Lực phòng ngự tuyệt đối là cấp khủng bố!

Vân bị một phát hành phá phòng?

Trên mặt mọi người đều mang theo hưng phấn!

"Quá ngẫu! Người nói chúng ta cũng có thể giống người sao?"

"Thứ này tuyệt đối có thể phát huy công dụng lớn trên chiến trường a!"

"Ta cũng muốn trải nghiệm dùng hành bổ đạn a!"

"Muốn học muốn học!"

Giang Nam: "Muốn học? Ta dạy các người!"

Tất cả mọi người lập tức hưng phấn, về mặt nhìn Giang Nam vô cùng cảm động!

Tuyệt chiêu lợi hại như vậy nhất định rất trân quý đúng?

Nhưng Giang Nam lại nguyện ý dạy cho mọi người, thế này

cũng quá tốt đi?

Một đám thầh hạ quyết tâm, vô luận phải nỗ lực cỡ nào đi nữa đều phải học được!

Chỉ thấy Giang Nam không ngừng cười hắc hắc, từ trong không gian dị độ điên cuồng lấy hành ra, không bao lâu liền móc ra một núi hành!

"Ta nói cho các người, một chiêu vừa rồi kia gọi kiếm khí hành lá, trước tiên cần tích đủ năng lượng cho hành lá mới có thể dùng!"

"Việc các người cần làm chính là nạp năng lượng cho hành, đến lúc đó nhất định phải phối hợp khẩu quyết cùng kiếm pháp để sử dụng, nếu không cũng vô dụng!"

Mọi người ngạc nhiên, còn có kiếm pháp và khẩu quyết?

Nghe có vẻ rất cao thâm!

Lại nói hành này vì sao còn có thể nạp năng lượng, sau đó còn phát thanh quang? Tổ tiên của hành này là do Quang Kiếm biến dị ra sao?

Sơn Miêu giơ tay nói: "Tiểu Nam, học cái này cần có bí quyết gì sao?"

Ánh mắt Huyết Tiểu Cầu lấp lánh: "Đúng vậy đúng vậy! Nhất định có bí quyết!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Bí quyết chính là không biết xấu hổ!"

"Chỉ cần ta không cảm thấy xấu hổ! Xấu hổ chính là người khác!"

Sơn Miêu: ???

Trong lúc nói chuyện Giang Nam đã viết khẩu quyết ở trên tờ giấy nhỏ rồi phát cho mọi người xem!

"Đều học thuộc lòng, lát nữa phải đọc ra tiếng!"

Mọi người nhìn khẩu quyết trên tờ giấy mà vẻ mặt đại ra, đây chẳng phải là lời ca khúc Giang Nam vừa hát sao?

"Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando...?"

Đây là khẩu quyết quý quái gì vậy!

Katarina: "Này này này! Đây là thư mà con người có thể đọc ra sao? Thật xấu hổ a!"

Huyết Tiểu Cầu: "Đâu chỉ là xấu hổ! Quả thực chính là thiên đại xấu hổ có được không?"

Thiết Ngưu: "Ta đường đường thân là nữ nhi mét 8, người lại bảo ta đọc cái này?"

Giang Nam trợn trắng mắt, mới như vậy mà đã xấu hổ rồi sao?

Thứ càng xấu hổ còn ở phía sau!

"Các người không muốn mạnh hơn sao? Ngắm lại kiếm khí vừa rồi đi, ngắm lại vẻ ngẫu khi các người cầm trong tay hành lá tung hoành chiến trường!"

Mọi người cắn răng, thần sắc hung ác, nhao nhao ghi nhớ khẩu quyết!

Lập tức Giang Nam cầm lấy hai cây hành lá nắm trong tay: "Kế tiếp ta dạy các người kiếm pháp, động tác rõ ràng, chỉ dạy một lần ~các người nhìn kỹ nha!"

Nói xong liền nhảy múa tung tăng!

Huyết Tiểu Cầu cười điên rồi: "Phụt ha ha, Nam Thần người thật đáng yêu a!"

Katarina che mặt: "Cũng quá buồn cười đi! Nhưng ta rất thích!"

Khỉ Gầy Hắc Nha trừng mắt: "Người nói cho ta biết đây là kiếm pháp sao? Tê~ vắn eo? Lắc hông? Phụt ha ha ha!"

Sơn Miêu ghen cười ghen mặt đỏ bừng, bả vai run rẩy!

"Ai nha! Các người đừng cười! Không được cười hắc! Tiểu Nam cũng biết mất mặt a? Phụt~ngô!!!"

Mà Giang Nam lại tiến vào cánh giới vô ngã! Hình tượng gì đó, đã sớm sụp đổ rồi!

Cười đi! Đợi lát nữa là lúc các người khóc!

Triển lãm một bộ kiếm pháp hành lá hoàn chỉnh cho mọi người, hai cây thánh kiếm hành lá trong tay hoàn toàn nạp đầy năng lượng!

Đám người Khỉ Gầy đều cười không còn sức nữa!

Chỉ thấy Giang Nam vỗ vỗ tay: "Đều nhớ kỹ sao? Đên đây! Cầm hành, đứng thành hàng, khai giảng lớp học múa hành!"

Chương 849 -

Mấy người đều cầm hành lá xếp hàng đứng trong phòng khách, hồi tưởng lại động tác cùng khẩu quyết mà Giang Nam vừa dạy, mặt cả đám đều đỏ bừng!

Đây quả thực còn xấu hổ hơn so với đánh rắm trước mặt cô gái mình thích?

Giang Nam trừng mắt: "Nhìn ta làm gì? Nhảy đi? Hát đi! Vui vẻ lên!"

"Đây chính là vì nhiệm vụ, vì đoạt tư liệu, vì lĩnh vực chú văn của quốc gia mà cống hiến!"

Sơn Miêu đỏ mặt, cắn chặt răng, trong mắt tràn đầy quyết tuyệt: "Vì nhiệm vụ!"

"Hr..... Hra..... Hra tsa tsa! ia ripi-dapi dilla!"

Sơn Miêu đỏ mặt che mặt ngồi xồm trên mặt đất, đều đỏ tới bốc khói!

Xấu hổ muốn chết!

Mấy người còn lại đều đứng tại chỗ như cọc gỗ, giống như nói lắp, nửa chữ cũng không thốt ra được!

Rốt cục đã biết bí quyết mà Giang Nam vừa mới nói là có ý gì!

Nhưng điểm này tuyệt đối không phải người thường có khả năng làm được a!

Giang Nam trợn trắng mắt: "Nào nào! Đều nhảy theo ta!"

Nói xong cầm lấy hai cây hành lá, lần nữa nhảy dựng lên!

Nhìn Giang Nam cũng không thèm để ý ánh mắt người khác, mọi người nhao nhao cắn răng, bất chấp tất cả!

Đều cùng Giang Nam nhảy máu!

"Ai! Chuẩn bị!"

"Sờ dưới đùi! Quay đầu lại!"

"Ngồi xổm xuống! Thu chân lại! Xoay eo sờ lên đùi!"

"Banh chân đồng thời tay phải vung hành, run nhún xoay vòng rồi nhảy!"

"Xoay eo lắc hông tay trái vung hành, uốn ngực nhảy nghiêng!"

"Động tác phải khiêu gợi! Tư thế phải phong tao! Ánh mắt phải mơ màng!"

"Đúng! Chính là vậy!"

Được Giang Nam dẫn dắt, từng người đều đỏ mặt, động tác và khẩu quyết rốt cục đã bước vào quỹ đạo!

Giang Nam nhìn mà cười vui vẻ, mọi người cùng nhau nhảy múa kiếm pháp cũng quá hài hòa đi?

Động tác vặn eo của Katarina so với mình còn tiêu chuẩn hơn!

Thiết Ngưu nhảy tốt nhất, chẳng qua là một em gái mình đồng da sắt thân cao hai mét, thắt hai bím tóc, cầm hai cọng hành lá xoay tới xoay lui thật sự là quá cay mắt a!

Nhất là lỗ mũi còn đang phun máu, quả thực liếc mắt một cái liền khó mà quên.

"Huyết Tiểu Cầu! Âm thanh niệm khẩu quyết lớn hơn một chút! Phải có khí thế!"

Huyết cầu: "HRA TSA TSA!"

"Sơn Miêu! Mở tay ra! Vặn eo nhiều hơn?"

Oa! Sơn Miêu đỏ mặt nhảy múa kiếm pháp cũng quá đáng yêu đi!

Quá đáng yêu!

Sơn Miêu đỏ mặt xoay người, động tác cứng ngắc, ánh mắt né tránh, căn bản không dám nhìn Giang Nam, vành tai đều đỏ!

Aaaaaaaaa! Mình tại sao phải làm loại chuyện này a!

Giang Nam thuận di qua đó, hai tay giữ hông Sơn Miêu, giúp cô lắc lư trái phải!

Sơn Miêu:!!!

"A! Tiểu Nam! Người..."

"Đừng có xấu hổ! Người nhảy lên rất đẹp a, lát nữa thưởng kẹo cho người!"

Sơn Miêu càng đỏ mặt hơn, cũng chỉ có thể làm theo lời Giang Nam, đây đều là vì nhiệm vụ a!

Trải qua chỉ đạo của Giang Nam, các cô gái vô luận là kiếm pháp hay là khẩu quyết đều đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất, có thể tiến hành bổ sung năng lượng cho hành lá!

Chỉ có Khỉ Gầy và Hắc Nha giống như một zombie, vẫn nhảy không được!

"Nam Thần! Người cũng tới chỉ đạo chúng ta đi!"

"Đúng vậy, hai chúng ta không biết cách vận vẹo!"

Giang Nam vẻ mặt ghét bỏ: "Cút đi, tự mà học, có quỷ mới chỉ đạo cho hai người, sao Thiết Ngưu nhảy tốt được như vậy?"

[Giá trị oán khí từ Mã Lộ + 666!]

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 888!]

Người tiêu chuẩn kép!

Rất nhanh Khỉ Gầy và Hắc Nha cũng đạt tới tiêu chuẩn bổ sung năng lượng, nhưng động tác không hề có mỹ cảm!

Chỉ có hai chữ! Quá ghê!

Rất nhanh từng cây hành lá đã được bổ sung đủ năng lượng và đặt ở một bên, nhiều người sức lớn chính là như thế!

"Nam Thần! Chúng ta có thể nghỉ một lát không? Bổ sung năng lượng cho hành lá quá phí linh lực a!"

"Đúng vậy! Để cho chúng ta làm từ từ, linh lực sắp thấy đáy rồi!"

Sau khi nạp năng lượng cho 20 cây hành lá, sắc mặt tất cả mọi người trắng bệch!

Giang Nam cười hắc hắc: "Linh lực thấy đáy? Không sao!"

Nói xong liền lấy ra một cái bình thủy tinh, bên trong chứa thịt sầu riêng màu hoàng kim!

Mở nắp ra, mùi thơm say lòng người! Đánh thẳng vào linh hồn!

"Oe..... Nam Thần! Cái thứ kia là gì?"

"Thối quá! Mau đẩy lại!"

Nhưng mà Tiểu Cầu lại sáng mắt: "Nam Thần! Mau cho ta ăn một miếng! Muốn ăn muốn ăn!"

Tất cả mọi người nhìn về phía Tiểu Cầu bằng ánh mắt hoảng sợ!

Khẩu vị của cô hiện tại đã nặng như vậy rồi sao?

Giang Nam: "Ha ha! Vẫn có người biết xem hàng mà!"

Nói xong liền lấy ra đút cho Tiểu Cầu một ngụm!

"Oe..... Thật thơm!"

Mọi người kinh ngạc phát hiện, linh lực trong cơ thể Tiểu Cầu không chỉ nhanh chóng hồi đầy, mà còn tăng thêm 50% trữ lượng!

Cả đám vô cùng khiếp sợ!

Thứ thối nát này có thể khôi phục linh lực sao? Thần kỳ như vậy sao?

Còn thơm? Nhưng bộ dáng người vừa ăn vừa nôn căn bản không có chút sức thuyết phục!

Có Tiểu Cầu mở đầu, mọi người vì để bổ sung năng lượng cho càng nhiều hành, cũng chỉ có thể kiên trì ăn hết!

Rất nhanh sẽ rất thơm!

Trong phòng khách, bảy người Giang Nam điên cuồng vùng hành nạp năng lượng, tiếng hát mãi cho đến đêm khuya cũng không ngừng!

Chương 850 -

Giờ phút này, ngay cả đám người Thiết Ngưu cũng ăn tối sắp ới!

"Nam Thần, để cho chúng ta nghỉ một chút đi! Thật sự không được!"

"Đã nạp hơn hai ngàn cây hành lá rồi! Không ít đâu!"

"Ta nạp điện cả một ngày! Vậy mà lại thăng lên tới 1 sao người tin nổi không?"

"Sao ta cứ có cảm giác bị coi là công cụ hình người chứ!"

Giang Nam nhếch cái miệng: "Không được! không được dừng lại, đây chỉ vừa mới bắt đầu! Everybody cùng nhảy nào!"

Ừm..... Không phải cảm giác!

Chúng ta chính là những công cụ hình người!

Đồ sặc hành lá hình người! Tiết kiệm năng lượng, bảo vệ môi trường!

Để nạp đầy 4 hành lá chỉ cần một miếng thịt quả!

Giờ phút này, Lambo Fenbo bị khóa ở trong phòng, vẻ mặt như thấy quỷ!

Đám người này điên rồi phải không?

Nhảy cả ngày rồi!

Bọn họ đang tiến hành loại nghi thức triệu hoán thần bí nào đó

sao?

Đêm khuya, tiếng hát trong phòng khách không ngừng, các cục sạc điện vẫn liên tục không ngừng nạp năng lượng cho hành lá!

Về mặt mỗi người đều đau khổ, bị tiếng hát cùng động tác ma tính tẩy não!

Thiết Ngưu nhảy tốt nhất, đều sắp ra mắt vị trí trung tâm, đứng ở vị trí dẫn đầu!

Về phần Giang Nam thì giờ phút này đang trốn ở trong phòng, sắp xếp lại không gian dị độ, kiểm tra lại số tiền mà mình lừa gạt được!

Nhìn bảo bối bày đầy đất, cả người Giang Nam đều sắp hòa tan a!

Tiền mặt, gạch vàng gì đó thì không nói, nhất là một trăm khối Băng Viêm Tinh lừa được từ bộ tộc Vikings!

Về nước chỉ cần thả ra thị trường, tuyệt đối bùng nổ, khẳng định đủ để mình cưới một người vợ xinh đẹp!

"Cũng không biết là bán theo cân hay là bán theo khối, mặc kệ, khắc chú văn tặng trọng lên trên trước rồi..."

Giang Nam vừa mở rương sắt lên, nụ cười trên mặt đột nhiên cứng đờ!

Chỉ thấy hơn phân nửa Băng Viêm Tinh trong rương đã vỡ thành tro bụi!

Trứng điều sư không biết đã chui vào từ lúc nào!

Ở trong rương cũng tới cũng lui, một lượng tinh hoa màu đỏ lam đều bị nó hút vào trong trứng!

Chỉ trong nháy mắt, 100 khối Băng Viêm Tinh trong rừng đã vỡ thành tro bụi!

Hoa văn đỏ lam trên vỏ trứng điều sư càng thêm minh diễm, tựa như sóng nước lưu chuyển!

(trứng) Tựa hồ là nhận ra Giang Nam, một phen nhảy vào trong ngực Giang Nam, cọ cọ thân thiết!

Tựa hồ là đang muốn được khích lệ!

Nhìn đi! Ta ăn giỏi như vậy!

Con mắt Giang Nam đều đỏ, trực tiếp hóa đá, ngửa mặt lên trời kêu bi thương!

"Ngao oa!!!"

Cơn đau thấu nội tâm, tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn cả gian phòng!

"A a a! Đồ phá của nhà người! Người ăn mất vợ của ta rồi!"

"Người bồi thường đi! Người bồi thường cho ta!"

Trứng???

Giang Nam giơ trứng lên trước mặt, điên cuồng đâm ra từng đợt tiếng kim loại va chạm!

(Trứng) Bị dọa đến run lẩy bẩy!

"Ăn nhiều bảo bối của ta như vậy, mỗi ngày hấp thụ linh khí của ta, người như thế nào còn chưa ấp ra a!"

"Đều bỏ ra hết vốn liếng, nếu ấp ra mà không thể cưỡi, xem ta nướng người lên ăn a!"

Trứng một phen rúc vào trong lòng Giang Nam, càng không ngừng cọ, tựa hồ như đang muốn nói cho người cười thì cho người cười! Chủ nhân đừng tức giận!

Giang Nam khẽ vuốt ve (trứng), vẻ mặt đau lòng!

Nhưng cũng rất giật mình, tựa hồ không có trứng linh thú nào có thể hấp thu tinh hoa vật liệu dung linh thì phải?

Hơn nữa Băng Viêm Tinh còn rất đặc thù, chẳng lẽ nó biến dị không chỉ một loại thuộc tính?

Còn chưa nở ra đã có nhân tính như vậy, Giang Nam vẫn tương đối chờ mong ngày nó nở ra!

Kích pháp của mình đã thêm đầy điểm, Giang Nam rất rõ ràng, muốn phát huy Phương Thiên Họa Kích ra uy năng lớn nhất!

Nhất định phải phối hợp với tọa kỵ để sử dụng, rất nhiều chiêu thức kinh điển đều cần tọa kỵ mới có thể sử dụng!

"Ai? Người nói xem có phải thật ra người đã trưởng thành rồi, lại bởi vì vỏ trứng quá cứng nên phá nổi, cho nên cứ mãi ấp mãi không ra?"

"Ta cảm giác rất có thể a! Nếu không ta giúp người phá xác đi!"

"Ta có máy khoan điện, máy mài góc, máy cửa lỗ..."

[Giá trị oán khí từ (trứng) + 555!]

Dọa đều bị nó sợ hãi, một phen nhảy ra khỏi ngực Giang Nam rồi không ngừng run rẩy!

Chủ nhân quả nhiên là ma quỷ a!

Lấy có! Tất cả chỉ là cái có! Hẳn chỉ đang muốn ăn bảo bảo!

Giang Nam đang lật tìm máy khoan!

Điện thoại di động vang lên, cũng là cuộc gọi video từ Đại Lang Diệt!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, vội vàng nhận lấy!

Chỉ thấy trên màn hình điện thoại di động xuất hiện một khuôn mặt tuyệt mỹ!

"Hắc hắc! Nhận rồi nhận rồi!"

"Ở đâu? Giang Nam ca ca đang ở đâu? Mira muốn xem?"

Lại có một khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu chen vào màn hình, không ai khác chính là Tiểu Mira!

Chỉ thấy Hạ Dao giơ điện thoại lên thật cao: "Tiểu Nam có tiện nhận video không? Cuối tuần này chúng ta đi thủ đô thăm tiểu Mira."

Trong hình, mọi người ngồi vây quanh một bàn, trên bàn bày đầy đồ ăn vặt, còn có quần áo mới mua cho Mira!

Về mặt Giang Nam nhu hòa: "Ta đang rảnh! Sao không chờ ta về đi cùng?"

Chương 851 -

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Cũng không biết khi nào người mới trở về nên mới đi trước, bên phía học viện thì không cần lo lắng, trở về ta giúp người bổ túc kiến thức sau!"

"Người ở bên đó có lạnh không? Có nguy hiểm không? Có bị thương không? Có ăn sáng đằng hoàng..."

Giờ khắc này Chung Ánh Tuyết giống như là mở máy hát, vô số vấn đề liên ném ra!

Có thể thấy được mấy ngày nay cô lo lắng cho Giang Nam cỡ nào!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Mọi chuyện đều ổn, nếu như mọi thứ thuận lợi, trước ngày 20 ta sẽ trở về!"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng ngời: "Thật sao?"

"Lừa người làm gì? Không nguy hiểm chút nào, giống như nghỉ phép vậy nha?"

Nói xong mở cửa phòng, xoay camera, nhắm ngay mấy cái cục sạc điện trong phòng khách!

Trong nháy mắt đám người Hạ Dao choáng váng!

Tình huống gì đây!

Tại sao lại có một đám người nhảy múa ở trong phòng khách oa, không khí vui vẻ như vậy sao?

Lại nói Tiểu Nam từ xa chạy tới thủ đô nước Mỹ để làm huấn

luyện viên vũ đạo sao?

Chỉ mới có mấy ngày? Liền phát triển ra một nhóm nhảy hành lá?

Đúng lúc này, ánh mắt Ngô Lương sáng ngời, đột nhiên đứng dậy: "Nam ca đừng nhúc nhích! Ống kính rẽ trái, đúng đúng đúng!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Hùng Đại? Người làm sao vậy?"

Giờ phút này ống kính điện thoại di động nhắm ngay Thiết Ngưu đang nhảy múa!

Chỉ thấy sắc mặt Ngô Lương đỏ lên, vẻ mặt kích động, ánh mắt đều muốn đâm vào trong màn hình!

"Nam ca! Có thể giúp ta hỏi phương thức liên lạc của em gái này không? Cô ấy..... cô ấy bao nhiêu tuổi? Có người yêu chưa? Ta..... Ta....."

Giang Nam:???

Không đúng, chờ một chút!

Nhìn trúng người ta sao?

Người anh em! Thẩm mỹ của người như thế nào mà càng ngày càng lệch?

Đây không phải là trọng điểm!

Mấu chốt là người mẹ nó đến tột cùng đã làm thế nào mà nhìn ra được Thiết Ngưu là một em gái a!

Buổi sáng cô ấy thế nhưng còn không cạo râu, sao có thể phân biệt cô là gấu nữ a!

"Người anh em! Người xác định? Người thật sự coi trọng

người ta?"

Ngô Lương kích động, vẻ mặt nghiêm túc!

"Chính là cảm giác động tâm a! Người nhìn cánh tay cường tráng hai đầu cơ bắp của cô ấy đi! Da thịt màu đồng cổ, cực kỳ có cảm giác lực lượng!"

"Nhất là hai cái bím tóc tung lên tung xuống theo từng nhịp nhảy, thanh thuần lại không mất đi sự đáng yêu! Đây chính là cảm giác mỗi tình đầu!"

"Không lúc nào là không tản ra mị lực kinh người a! Người không cảm nhận được cảm giác nữ tính của cô ấy sao?"

Giang Nam:!!!

Có phải người hiểu sai về từ nữ tính này rồi không?

Mỗi tình đầu sẽ có cảm giác như vậy sao?

Mỗi tình đầu của người ta hình như đều là vấy hoa nhí tươi mát!

Mỗi tình đầu của người lại là một chiếc xe xi măng cốt thép!

"Nam ca! Lần đầu ta nhìn một người lại vừa ý như vậy, hạnh phúc nửa đời sau của đàn em có thể hoàn toàn trông cậy vào người rồi!"

Giang Nam gãi gãi đầu, vẻ mặt đau đầu: "Vậy người bảo ta nói thế nào a!"

Ngô Lương vội la lên: "Nam ca! Người đưa di động cho cô ấy, ta nói chuyện với cô ấy!"

Giang Nam đen mặt, đi tới trước mặt Thiết Ngưu, nhét điện thoại di động vào trong tay cô!

"A... Nam Thần? Làm sao vậy?"

"Ta có một người anh em, hẳn có một câu muốn nói với người!"

Thiết Ngưu vẻ mặt ngạc nhiên, nhìn về phía hình ảnh điện thoại di động!

Chỉ thấy Ngô Lương hít sâu một hơi, từ trong ba lô lấy ra một chai Đại Lực 2.0 ngửa đầu uống!

"A ha!"

Cơ bắp cuồn cuộn trong nháy mắt phá rách quần áo, Ngô Lương trực tiếp hóa thân thành mãnh nam cơ bắp! Tam giác hoa văn da báo rất là chói mắt!

Ngô Lương hiểu rất rõ!

Chỉ có cơ bắp mới có thể thu hút cơ bắp!

Chỉ thấy chân thành trong mắt Ngô Lương, há miệng nói!

"Hắc! Em gái! Muốn cùng nhau tạo em bá sao?"

Giang Nam: Phụt??

Con mẹ nó cùng nhau tạo em bé sao?

Không ai đi thẳng vào vấn đề như người cả, quá trực tiếp!

Bỏ qua hết tất cả các bước đầu?

Giờ phút này, đám người Khỉ Gầy đều choáng váng, tình huống gì thế này?

Đến tột cùng là vị dũng sĩ nào lại động tâm với em gái Thiết Ngưu?

Chỉ thấy Thiết Ngưu nhìn cơ bắp bùng nổ của Ngô Lương, hai mắt phát sáng, hai má ửng hồng, xấu hổ ửng ọ thân thể!

"Ai nha~người thật đáng ghét nha, ta cũng không quen biết người, vừa lên liền muốn cùng người ta tạo em bé?"

Giang Nam: A a a a, mắt của ta! Mắt của ta!

Người xấu hổ thì xấu hổ! Có thể nâng niu điện thoại của ta một chút được không?

Khung thép đều bị người bóp nát a!

Ánh mắt Ngô Lương thâm trầm: "Những cuộc làm quen không lấy tạo em bé làm mục đích đều là đùa giỡn lưu manh!"

"639 khối cơ bắp trên dưới toàn thân ta đều đang nói cho ta biết, người chính là cô gái mà ta đang chờ kia!"

Giờ phút này Giang Nam đều bối rối!

Đây là lời tỏ tình của nam nhân cơ bắp sao, nghe rất có cảm giác a!

Ngô Lương, khá lắm!

Thiết Ngưu cầm lấy điện thoại di động, hô hấp dồn dập, mặt đều đỏ đến bốc khói!

Chương 852 -

"Ta cũng có chút cảm giác với người, cho tới bây giờ tim chưa từng đập nhanh như vậy qua, nếu không chúng ta thêm bạn trước, tìm hiểu sâu hơn, rồi lại đàm luận về vấn đề tạo em bé!"

"Răng rắc!"

Không khí rơi vào yên tĩnh tuyệt đối, chỉ thấy điện thoại di động của Giang Nam đã bị bàn tay sắt vô tình của Thiết Ngưu bóp nát, còn bốc cả khói trắng...

"Ai nha!!! Xin lỗi Nam Thần! Ta... Ta quá kích động, không chú ý liền... Liền..."

Giang Nam: "Không..... Không có việc gì, vì tình yêu!"

Ô oa~

Cái điện thoại di động này chính là cái mà lúc đầu Đại Lang Diệt tặng cho ta!

Thế là lỡ mất một cái điện thoại di động, cũng may trong không gian dị độ của Giang Nam còn có hơn 200 cái điện thoại di động có kèm đồ sạc pin!

Liền tùy tiện chọn một cái để dùng!

Trong thời gian kế tiếp, tất cả mọi người tập trung nạp điện cho hành lá vào ban ngày, gia tăng tu luyện vào ban đêm!

Theo tần xuất dị tượng xuất hiện càng ngày càng thường xuyên, tâm tình mọi người cũng căng thẳng theo.

Giang Nam cũng có chút phát sầu, tuy rằng Bose một sừng đã đồng ý cho mình tư liệu chú văn!

Nhưng có thể lấy được hay không là một chuyện, có thể còn sống mang theo tư liệu về nước hay không lại là một chuyện khác!

Giang Nam cũng không muốn nhìn Bose chết, nhưng với tình thế trước mắt, chuyện mình có thể làm thật sự là không nhiều lắm!

Chỉ có thể chuẩn bị đầy đủ, sau đó tùy cơ ứng biến!

Thời gian trôi qua từng ngày, chỉ có Thiết Ngưu mấy ngày nay có vẻ rất là vui vẻ, mỗi ngày rời giường đều đi cạo râu!

Thường xuyên nằm trên sofa gửi tin nhắn, còn vùi mặt vào gối cọ cọ một hồi: "A~người xấu xa!"

Đám người Khỉ Gầy nhìn đều trợn mắt há hốc mồm!

Còn nửa đêm lén lút chạy vào nhà vệ sinh nấu cháo điện thoại, một lần nấu chính là hai ba tiếng, phát ra tiếng cười khanh khách!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, tiến triển nhanh tới như vậy sao?

Cái tên Ngô Lương này được a, đều biết yêu qua mạng?

Đảo mắt đã đến thời gian mà Bose ước định!

Trên sofa phòng khách, mấy người ngồi vây quanh, thần sắc nghiêm túc nhìn Giang Nam!

Trên bàn trà đặt sáu cái ba lô tùy thân!

Trong ba lô chứa 10 gốc nhân sâm, một lon thịt quả sầu riêng, ba chai Đại Lực 2.0! Một chai Đại Lực Đoạt Mệnh, một đôi dép lê cực tốt!

Giang Nam: "Tác dụng của mấy thứ này ta đều đã giải thích cho các người rồi, nên dùng như thế nào các người điều rõ!"

Nói xong móc ra một phần ổ cứng từ bên trong không gian dị độ, cơ hồ giống nhau như đúc với thứ bên trong cơ thể Bose một sừng!

Không nhìn kỹ căn bản nhìn không thấy dị thường!

"Một khi đồ đã tới tay, chúng ta chắc chắn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích! Đến lúc đó chuyện duy nhất mà các người phải làm chính là cầm đồ thật chạy!"

"Ta mang theo đồ giả thu hút sự chú ý!"

"Đừng nói với ta mấy câu không thể vứt bỏ, không thể bỏ lại! Ta là hệ không gian có được tính cơ động mạnh nhất trên thế giới này ngoại trừ Bose ra!"

"Các người có ở lại cũng không giúp được gì, ngược lại sẽ trở thành nhược điểm cản trở ta! Hiểu chưa? Lý trí là trên hết!"

"Sơn Miêu, nhất là người! Biết không?"

Sơn Miêu mắt hồng hồng, cắn chặt môi dưới với vẻ mặt không cam lòng, cuối cùng gật đầu thật mạnh!

Tâm tình mọi người đều có chút sa sút, nhưng cũng hiểu rõ, Giang Nam đang nói sự thật!

Tuy rằng chỉ có Hoàng Kim 3 sao, nhưng Giang Nam lại mạnh hơn tất cả mọi người ở đây!

Ngắm lại Giang Nam muốn một mình đối mặt với tất cả thế lực trong thành phố này, thậm chí bao gồm cả hệ không gian Đạo Thiên, da đầu đều tê dại!

Có thể nói, một khi lấy đi tư liệu từ trong tay Bose, ai lấy

người đó chết!

Hơn nữa không biết vì sao, Giang Nam tựa hồ rất có lòng tin với chuyện lấy được tư liệu này!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Sa sút cái gì chứ? Thật vất vả mới có được cơ hội thể hiện, các người cũng đừng cưỡi vớt ta!"

Mọi người cười khở, sao có thể không biết Giang Nam chỉ sợ mọi người lo lắng mới nói như vậy!

Trong tình huống này người còn muốn thể hiện như thế nào?

Người đã thể hiện quá đủ rồi!

Chỉ thấy Giang Nam lại móc ra sáu quả anh đào may mắn đưa cho mọi người!

"Nhớ kỹ, một khi xảy ra chuyện! Tư liệu không còn thì thôi, mạng không còn thì thật sự không còn! Đừng có làm chuyện ngớ ngẩn gì biết không!"

"Đến bao nhiêu người thì trở về bấy nhiêu người cho ta, thứ này là đồ bảo mệnh, ngậm ở trong miệng! Nhất định phải chờ tới khi lâm vào tuyệt cảnh rồi mới ăn biết không? Bằng không thì không được ăn!"

"Nếu không sẽ xảy ra tai nạn chết người!"

Tất cả mọi người mang vẻ mặt sợ hãi gật gật đầu, nhớ kỹ lời dặn dò của Giang Nam!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy: "Hành động lần này lấy mã hiệu là Hỏa Chung, có nhớ kỹ chi tiết ta dặn dò không?"

"Nhớ kỹ! Giang đội!"

"Vậy thì xuất phát!"

Chương 853 -

Mọi người sửng sốt, không phải Bose còn chưa xuất hiện sao?
Đi đâu?

Nhưng vẫn nghe theo mệnh lệnh của Giang Nam, trên thân mỗi người đều đeo một chiếc ba lô leo núi cực lớn!

Trong ngoài đều chứa hành lá xanh tươi!

Mỗi người mang trên lưng 800 cây hành lá thánh kiếm!

Mà trong không gian dị độ của Giang Nam còn chứa hơn 3000 cây thánh kiếm!

Chỉ thấy Giang Nam xách Lambo Fenbo từ trong phòng ra!

"Giang ma quý! Người muốn thả chúng ta sao?"

"Đúng vậy đúng vậy! Giang ma quý hôm nay đặc biệt đẹp trai, nhất định là muốn thả chúng ta đi?"

Bị nhốt nửa tháng, cái miệng nhỏ của hai bùa hộ mệnh này đặc biệt ngọt ngào!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Dẫn các người đi công viên dạo bộ!"

Về mặt Lambo hồ nghi, Giang ma quý mà lại có lòng tốt như vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam dùng xiềng xích hư không buộc hai cô ở trên lưng của mình!

Trước ngực đeo một cái ba lô, bên trong chứa trứng!

Vừa có thể giúp mình kháng thương tổn, còn có thể phòng ngừa Ma Thuật Sư hạ độc thủ với mình!

Ta thật đúng là một thiên tài!

[Giá trị oán khí từ Lambo...]

[Giá trị oán khí từ Fenbo...]

Này này này! Sao lại buộc hai người chúng ta lên người!

Không có ai lại đi dạo như vậy cả?

Không biết vì sao, trong lòng luôn có loại cảm giác không tốt!

Sau khi chuẩn bị xong xuôi mọi thứ, nhóm người ra khỏi nhà trọ, đi thẳng đến công viên trung tâm!

Trong công viên trung tâm, cây xanh tàn lụi, tuyết trắng xóa, trên mấy mặt hồ nhân tạo đều kết một tầng băng mỏng!

Khi tia sáng cuối cùng biến mất, đèn đường sáng lên!

Nhóm người đi trên con đường đá cuội, không ít đôi tình nhân, đại gia đại nương đều đang tản bộ!

Nhìn đám người Giang Nam khiêng cả núi hành mà trợn to hai mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi!

"Ôi trời! nhiều quang kiếm như vậy? Bọn họ kiếm từ đâu?"

"Quang kiếm cái rắm! Đó là hành! Hành của bọn họ sao lại lớn như vậy?"

"Ai, kinh tế đình trệ a, bán hành đều chạy đến trung tâm công viên để bán?"

"Nhãi con! Đừng đi! Hành của người bao nhiêu tiền một cân?"

Đại nường mua hai cây!"

Khỉ Gầy đen mặt, đại nường này! Nói ra sợ người không tin!

Chúng ta không đến đây để bán hành! Chúng ta ở đây để hát nhảy... Phi! Là tối đánh nhau a!

Đúng lúc này, bầu trời phía trên công viên trung tâm!

Không gian vụn vụn như sóng nước, ánh sáng chói mắt chiếu sáng đêm tối như ban ngày!

Bose một sừng đã đến!

Cô đứng ở trên không trung, thần sắc lạnh như băng!

Báo động phòng không ngay sau đó vang lên!

"Cảnh báo! Cảnh báo! Cảnh báo cấp 1! Công viên trung tâm xuất hiện thể sinh mệnh cao cấp, xin người dân bình thường mau chóng rút lui khỏi công viên trung tâm, tránh tạo thành sự kiện thương vong!"

"Cảnh báo..."

Trong nháy mắt, một đợt khủng hoảng lớn bao phủ cả công viên trung tâm, mọi người sợ hãi chạy tứ tán, rút lui ra ngoài!

Mà đám người Sơn Miêu thì mang vẻ mặt không thể tin nhìn Giang Nam!

Tình huống gì đây?

Giang Nam sao có thể biết trước Bose sẽ xuất hiện ở công viên trung tâm?

Hơn nữa tựa hồ đã biết từ rất sớm, ngay cả nhà trọ cũng thuê ở gần công viên!

Thần sắc Giang Nam ngưng trọng: "Đi!"

Thuấn di một cái mang theo mọi người trực tiếp đi tới trung tâm quảng trường!

Bose ở ngay trên kia!

Phát hiện Giang Nam đã đến, Bose một sừng cúi đầu nhìn lại!

Giang Nam: "Này! Không cần nhắc đề nghị của ta sao? Bây giờ quay đầu còn kịp!"

Thần sắc Bose lạnh như băng: "Ta biết rõ mình đang làm gì!"

Lập tức khoe miệng gọi lên một vòng cong: "Còn người, người xác định mình cầm tư liệu còn có thể sống sót ra khỏi trung tâm công viên sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy chúng ta thỏa thuận nhé?"

Bose ngạc nhiên: "Có ý gì?"

Giang Nam: "Nếu như ta không chết, còn sống sót mang theo tư liệu ra ngoài, người cũng không được chết!"

Thần sắc Bose ngẩn ra, vẻ mặt ghét bỏ: "Phi! Ấu trĩ! Đồ ngốc mới thỏa thuận với người!"

Sơn Miêu! Cô ấy mắng ta!

Giờ phút này cảm mọi người đều sắp rớt xuống đất, vẻ mặt không thể tin nhìn Giang Nam!

Đây không phải trọng điểm a!

Vấn đề là tại sao người có thể giao tiếp bình thường với Bose một sừng này!

Hơn nữa trông còn rất quen thuộc, đây quả thực phá vỡ nhận thức của mọi người!

Cả đám nhìn Giang Nam với biểu tình như gặp quỷ!

Tình huống này rốt cuộc là sao?

Nam Thần! Người sợ không phải do thể Bose biến thành đó chứ?

"Người... ta... Cô ấy... Má ơi!"

"Ta cảm thấy bối rối!"

Không đợi mọi người kịp phản ứng đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì!

Pierce xuất hiện trong nháy mắt, không ngờ lại không chạy về phía Bose!

Bàn tay to hung hăng đè về phía Giang Nam, sát ý trong mắt nghiêm nghị!

Vì nếu đánh chết hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ! Không thua gì bắt được Bose!

"Trong khoảng thời gian này người đứng thật là cẩn thận! Nhưng lần này! Người trốn không thoát!"

"Vòng xoáy không gian!"

Trong nháy mắt không gian xung quanh kịch liệt vặn vẹo, xoay tròn, như muốn xé nát tất cả!

Giang Nam:!!

Trong nháy mắt cả người nổi da gà, tóc gáy dựng đứng!

Lão già chết tiệt, không chơi theo bài cũ!

Giang Nam vừa muốn thuận đi mang theo mọi người chạy trốn, nhưng Pierce quá nhanh! Thế cho nên lực xé rách mạnh mẽ thậm chí đã bắt đầu xé rách da thịt Giang Nam!

Chương 854 -

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay nhỏ bé nũa trong suốt từ trước ngực Giang Nam nhô ra!

Một cổ hạt Bose nồng đậm trong phút chốc nở rộ!

"Rầm!"

Không gian lập tức khôi phục bình tĩnh, Pierce bị bắn bay hơn trăm mét, thuấn di một cái mới ổn định thân hình!

Chỉ thấy Bose một sừng từ không gian trước người Giang Nam chậm rãi đi ra!

Một đầu tóc dài tơ băng tung bay, váy trắng nhẹ lay động, thần sắc vô cùng lạnh lẽo, băng lam trong mắt tràn đầy sát ý!

"Ta cho người động đến hãn sao?"

Giang Nam trừng mắt, trốn sau lưng Bose, thò ra nũa cái đầu!

"Đúng vậy đúng vậy! Ai cho người động đến ta? Đồ ngu xuẩn!"

Bose:.....

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

Người mắng ta?

Người chỉ là tên phế vật Hoàng Kim 3 sao cũng dám mắng lão tử?

Giờ phút này ánh mắt Pierce đã có thể giết người!

Nhưng trong lòng lại nghi ngờ, vì sao thể Bose lại bảo vệ Giang Nam?

Nó không phải hận tất cả nhân loại sao?

Mấy người Sơn Miêu cũng ngây dại, thể Bose lại che chở Giang Nam như vậy?

Nếu còn nói hai người không quen, đánh chết chúng ta cũng không tin!

Nam Thần! Cho dù có Bose thể xuất đầu cho người, người cũng không thể kiêu ngạo như vậy a!

Đây chính là hệ không gian Đạo Thiên a!

Pierce híp mắt: "Được! Được lắm! Thu thập cô ta xong, ta sẽ thu thập người!"

Giang Nam thò nửa cái đầu ra, trừng mắt lêu lêu!

"Bữa tối của người là ở hố phân à? Khẩu khí thật lớn! Đã thu thập WC sạch sẽ chưa? Ra ngoài liền đòi thu thập cái này, thu thập cái kia! Ta nhổ vào!"

Mắng xong vội vàng rút đầu ở phía sau thể Bose!

Bose cắn chặt môi dưới, cố nén ý cười!

Thực lực tuy nói yếu một chút, nhưng bản lĩnh chữ người thật mạnh a!

Nhìn mặt Pierce lúc xanh lúc trắng, liền rất hả giận!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

"Người....."

"Người đánh rắm!"

"Ta....."

"Ta cái gì mà ta! Trăm nhân tất có quả! Cha của người chính là ta!"

Pierce tức giận đến mức nếp nhăn trên mặt hắn đều chùng chất, gân xanh trên trán nổi lên!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

Không ai đi chửi nhau mà như người cả, ngay cả nói cũng không cho ta nói!

Ta liền ~%?~*" A!

Lúc này đám người Khỉ Gầy ngơ ngác nhìn Giang Nam cùng Pierce chửi nhau!

Không! Là đơn phương áp đảo mới đúng!

Thật sự là một chút mặt mũi cũng không cho a!

Giờ phút này Tiểu Cầu đã bắt đầu phát sầu, đêm nay rốt cuộc có thể sống sót trở về hay không!

Giang Nam căn bản không sợ, ta có chỗ dựa ta sợ cái gì!

Chó cậy..... Phi! Người cậy thể Bose!

Đều đã muốn giết ta, ta còn nể mặt người làm gì?

Đánh thì ta có thể không đánh lại người! Nhưng mắng mắng chửi này, mạnh miệng không ai bằng!

Pierce làm sao có thể chịu được cơn tức này?

Một phát bạo xung trực tiếp động thủ, ánh mắt Bose lạnh lẽo, lắc mình áp tới!

"Oanh!"

Sóng xung kích mãnh liệt thổi cho da mặt Giang Nam biến dạng, nhanh chóng bị bức lui hơn mười mét!

Chỉ thấy trong quảng trường có hai luồng quang mang một đen một lam va chạm cực nhanh, đá cẩm thạch đều vỡ vụn, khí bạo đình tai nhức óc!

Mọi người nhìn mà tê dại da đầu, loại chiến đấu cấp bậc này ai cũng không thấy rõ, xen vào chính là cái chết!

Giang Nam vội vàng cùng đám người Sơn Miêu lui đến bên quảng trường!

Mà cuộc chiến ở công viên trung tâm cũng hấp dẫn sự chú ý của tất cả các thế lực!

Nếu như từ trên cao nhìn xuống là có thể nhìn thấy, từng bóng dáng của các linh võ giả chạy bán sống bán chết về hướng này!

Từng chiếc xe tải chở đầy bộ đội linh võ, xuất phát về phía công viên trung tâm, chính là quân binh của cục Tinh Thuần!

Còn có hơn mười chiếc xe tăng hạng nặng đã qua cải tiến chạy trên đường phố!

Chẳng qua phía trên không phải pháo đài, mà là thứ giống như pháo laser! Cực kỳ tráng kiện!

Phía trên là dây cáp dày đặc, kết cấu máy móc cực kỳ phức tạp!

Bọn họ còn chưa tới!

Không gian dao động kịch liệt đã truyền đến, ba người Ma Thuật Sư thuấn di trình diện!

Trong nháy mắt, lòng cảnh giác của mấy người Sơn Miêu nổi lên!

Nếu bàn về thực lực, Ma Thuật Sư có thể so tài với Pierce!

Trong nháy mắt nhìn thấy Ma Thuật Sư, Lambo Fenbo vô cùng kích động, ánh mắt lúc này liền chứa đầy lệ quang!

Ở trên lưng Giang Nam điên cuồng giãy dụa!

Ánh mắt Fenbo tỏa sáng: "Tiền bối! Tiền bối cứu chúng ta! Chúng ta ở chỗ này a!"

Lambo đều sốt ruột phát khóc: "Ô ô~tiền bối cứu mạng! Chúng ta bị Giang ác ma bắt cóc rồi!"

Hai loli hiển nhiên không cam lòng bị Giang Nam biến thành áo chống đạn, điên cuồng kêu gọi cầu cứu!

Ba người Ma Thuật Sư nhìn hai người Lambo Fenbo bị Giang Nam trói vào người, trợn to hai mắt, quá sợ hãi!

Mẹ nó!

Lão tử cứ tự hỏi đã nửa tháng sao lại không trở về?

Thì ra là bị Giang Nam bắt đi?

Hắn bắt hai cô làm gì? Còn mang theo bên người?

Chuyện này..... Chuyện này phải làm sao!

Giang Nam căn bản không sợ, lấy ghế gấp ra rồi ngồi bên trên, đáng vẻ như đang xem náo nhiệt!

Ma Thuật Sư liếc mắt nhìn Giang Nam, vẻ mặt cứng ngắc lại
quay đầu trở về, ngửa đầu nhìn trời, thần sắc nghiêm túc!

Chương 855 -

"Khụ khụ! Là thời điểm hoàn thành lời dặn dò của thần chủ với ta! Ta không thể phụ lời dặn dò của thần chủ!"

Nói xong thuận di vọt lên, cùng Pierce đối kháng với thể Bose!

Đám người Katarina đều mang biểu tình như gặp quỷ!

Lúc trước người rớt cuộc đã làm gì với Ma Thuật Sư a, thà rằng đối cứng với Bose, cũng không muốn động thủ cứu đồng đội với hắn?

Fenbo Lambo sửng sốt, lập tức tràn đầy chờ mong nhìn về phía Victoria cùng Andre!

Chỉ thấy ánh mắt Victoria né tránh, ngửa đầu nhìn trời: "Ai... Ai nha! ánh trăng đêm nay thật đẹp!"

Sắc mặt Andre trắng bệch dụi dụi mắt: "Tê~ Chết rồi! Sao mắt ta không thấy rõ? lỗ tai cũng không nghe thấy?"

Lambo Fenbo ngơ ngác nhìn ba tiền bối, ánh mắt không thể tin nổi!

Này này này! Các người rõ ràng đều nhìn thấy có được không?

Đêm nay không có trăng, có được hay không?

Các người mau cứu hai chúng ta a, đừng bỏ chúng ta!

Chúng ta là cùng một tổ chức! Là đồng đội a!

Fenbo Lambo sắp điên rồi, liều mạng hô, ba người Victoria căn

bản không phản ứng!

Trong ánh mắt chứa đầy nước mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng mất mát, khuôn mặt nhỏ đều co rút!

"Ô ô~các tiền bối là đồ lừa đảo, bọn họ rõ ràng đều thấy được!"

"Cũng không tới cứu hai ta! Ta muốn cáo trạng với thần chủ!"

"Còn dám nói là đánh cho Giang ác ma phải khóc, đánh cho phọt shit! Đều là gạt người!"

"Ô ô..... Ta thật khổ quá đi! Các tiền bối đều không đáng tin cậy ô ô....."

Giang Nam cười hắc hắc: "Các tiền bối đương nhiên không đáng tin cậy, bởi vì ta cũng đã từng đánh bọn họ một lần!"

"Thành thật mà nói, ngoan ngoãn làm áo chống đạn cho ta, giúp ta kháng thương tổn, ta sống hai người mới có thể sống, biết không?"

Lambo Fenbo liếc nhau, khóc càng thương tâm!

Trên không trung, mặt với công kích của hai hệ không gian, Bose không hề sợ hãi!

Liên tục 15 ngày hấp thu năng lượng, cô càng mạnh hơn so với lúc ở nhà máy biến áp!

Đúng lúc này, lại một đạo không gian dao động truyền đến!

Trên đèn đường bên cạnh, bóng dáng Zenbon Sakura cùng Rokka trong nháy mắt xuất hiện!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Vừa đến nơi, ánh mắt cô tựa như có thể giết người nhìn về phía Giang Nam, răng nghiến chặt!

Giang Nam giơ tay búng một phát, trong nháy mắt toàn bộ chiến đội rút ra hai cây hành lá từ sau lưng, nhắm ngay Zenbon Sakura!

"Nếu cô ta dám tới đây, liền chém vào chỗ chết cho ta! Biết không?"

"Đã rồi!"

Mọi người bày ra tư thế, đã chuẩn bị sẵn một đợt hát múa!

Zenbon Sakura mang vẻ mặt tức giận nhìn Giang Nam, tuy rằng thương thế đã khỏi, nhưng vừa nhìn thấy Giang Nam vẫn theo bản năng cảm thấy sau lưng căng thẳng!

Đều bị chấn thương tâm lý!

Người có biết trong khoảng thời gian này ta đã phải dùng tư thế kỳ quái cỡ nào để đi vệ sinh không?

Bị đánh sưng căn bản cũng không dám ngồi lên bồn cầu!

Nghĩ tới chuyện này, hai mắt Zenbon Sakura như phun lửa!

"Giang Nam! Hôm nay ta nhất định phải..."

Rokka ôm lấy cô: "Sakura chan! Bình tĩnh, người phải bình tĩnh! Giang Nam rõ ràng đang chờ người qua đó, khẳng định đã đào hố chờ người nhảy vào!"

"Báo thù không vội nhất thời a! Người đã quên lần trước bị đánh như thế nào sao?"

Zenbon Sakura kích động run rẩy, bàn tay nhỏ bé theo bản năng che phía sau: "Vây..... Vây chờ thời cơ thích hợp! Lại giết hẳn là được!"

Giá trị oán khí không ngừng cập nhật, Zenbon Sakura chậm chạp không động thủ, bằng không Giang Nam cũng không ngại tặng cô một bộ kiếm pháp hành lá!

Theo thời gian trôi qua, người của bộ tộc Vikings, Liên Minh Bàn Tròn, các thế lực đều tụ tập lại đây!

Toàn bộ công viên trung tâm đã biến thành bãi chiến trường!

Tuy rằng mỗi người đều hận Zenbon Sakura, nhưng vẫn lựa chọn ẩn nhẫn trước, dù sao cũng là vì tư liệu chú văn mà tới!

Muốn giữ lại lực lượng cướp đoạt tư liệu, nếu động thủ với Zenbon Sakura trước thì tổn thất quá lớn!

Mà đúng lúc này! Cùng với tiếng động cơ gầm rú kịch liệt!

18 chiếc xe tăng hạng nặng mang theo pháo nghiền nát rừng cây đi tới!

Một đồng xe chống cháy nổ, Hummer có vũ trang ở đằng sau!

Bộ đội lính võ đi theo sau có gần 3000 người, cầm đầu chính là Buffett!

Không hổ là cường quốc đứng đầu, nhà tư bản!

Cục Tinh Thuần vì bắt Bose và lấy lại dữ liệu mà đã bỏ đủ vốn gốc!

Trong thời gian ngắn như vậy, liền điều đến nhiều lực lượng tinh nhuệ như vậy!

Lúc này một đám thế lực đến từ bên ngoài đều ngưng trọng,

cục Tinh Thuần chơi quá lớn!

Nếu như lấy được tư liệu, sẽ liền đối mặt với màn bao vây tiêu trừ của cục Tinh Thuần!

Cho dù là Giang Nam cũng tê dại da đầu!

Cũng may chuẩn bị không ít hành lá! Nếu không thật không đủ để chém!

Nhưng mà Buffett lại không quan tâm cái khác, nhìn Bose đang kịch chiến, cười lạnh một tiếng!

"Lần này ta xem người chạy như thế nào?"

"Toàn thể quân lính võ nghe lệnh! Khởi động bắn pháo plasma!"

Theo một tiếng ra lệnh của Buffett, 18 chiếc xe tăng hạng nặng đã vây quanh quảng trường trung tâm!

Theo sau mỗi xe tăng là ba xe chống cháy nổ!

Chương 856 -

Tiểu đội trăm người lấy xe tăng hạng nặng làm trung tâm toàn lực thủ vệ!

Ba dây cáp thô được kéo ra khỏi xe chống cháy nổ và gắn vào xe tăng!

Mọi người nhìn với vẻ mặt bối rối!

Bọn họ đang làm cái gì? Sử dụng vũ khí nhiệt chống lại Bose? Các người không đùa đấy chứ?

Pháo Plasma lại là cái quỷ gì?

Đúng lúc này! Tất cả 18 khẩu plasma đã được kích hoạt!

Khẩu pháo lại tự động theo dõi Bose!

Điện cực cao kéo từ trong bình ắc quy dự trữ của xe chống cháy nổ tới liên tục không ngừng!

Pháo plasma nạp năng lượng, hệ thống tản nhiệt trên thân pháo vận hành, nước làm mát thậm chí cũng bắt đầu bốc hơi, toát ra từng làn khói trắng nhẹ nhẹ!

Ánh mắt Buffett âm hiểm: "Bắn!"

Một tiếng hét lớn, 18 khẩu pháo ion cao cấp toàn bộ nã pháo!

Nơi hòng pháo, một luồng ánh sáng trắng mờ lung bùng ra, mang theo từng đợt tiếng ong ong, không khí theo đó cũng vận vạo!

18 luồng ánh sáng trắng cắt qua bầu trời đêm, chiếu tới trên người Bose!

Trong nháy mắt, biểu tình của Bose một sừng liền trở nên cực kỳ thống khổ, lông mày nhíu chặt!

Hành động lại trở nên chậm chạp, giống như cá rời khỏi nước!

Hạt Bose trong cơ thể dưới ánh sáng trắng chiếu xuống thế nhưng từng chút từng chút tách ra, biến mất!

Lực lượng cực nhanh suy yếu!

Thần sắc Bose lo lắng, muốn trốn!

Nhưng hòng pháo tự động theo dõi, 18 khẩu pháo plasma, gần như có thể nói là không hề có góc chết!

Pierce cười lạnh: "Mùi vị của tia plasma thế nào? Lần này người đừng hòng chạy!"

Dưới chùm plasma năng lượng cao, hành động của Bose sẽ bị hạn chế rất lớn!

Ngay cả hạt Bose bên trong cơ thể cũng sẽ bị tách ra chôn vùi, hiện tại coi như là muốn chạy trốn tới không gian cao chiều đều là người si nói mộng!

Bose cắn chặt răng, phóng thẳng tới pháo plasma, muốn phá hủy nó!

Nhưng lại bị Pierce dùng lối xoáy không gian ngăn cản, lúc này đặc tính của Bose thể gần như mất đi hiệu lực!

Thật sự bị lối xoáy không gian kéo mất nửa cánh tay, tuy rằng lập tức khôi phục lại, nhưng hạt Bose trong thân thể càng yếu ớt!

Giờ khắc này ánh mắt Bose lạnh lẽo: "Ta chỉ muốn người

chết!"

Nói xong liều lĩnh giết tới phía Pierce!

Nhưng đối mặt với áp chế của Pierce và Ma Thuật Sư, thể Bose dưới ảnh hưởng của pháo plasma gần như mất đi đặc tính, thậm chí có thể bị linh kỹ không gian công kích đánh trúng!

Tình huống vạn phần nguy cấp! Hạt Bose bị bắn tung tóe!

Khuôn mặt của Buffett phấn khích tới đỏ bừng!

Giang Nam cắn răng, nhìn Bose bị khi dễ mà tràn đầy lo lắng!

"Đã nói là người chơi không lại nhân loại! Nha đầu ngốc không nghe lời!"

Nói xong không chút do dự ra tay!

"Trùng động không gian!"

Trong phút chốc, trùng động không gian triển khai, chặn pháo plasma lại, tiến hành di chuyển công kích!

Bắn thẳng vào xe tăng!

Dưới ánh sáng trắng chói rọi, xe tăng bình yên vô sự! Ngay cả con người cũng không bị ảnh hưởng!

Giang Nam:!!!

Thứ này lại chỉ có tác dụng với thể Bose?

Buffett nhìn động tác nhỏ Giang Nam mà thần sắc dữ tợn: "Không tìm người phiền toái, người ngược lại tới phá hư chuyện tốt của ta?"

"Tiểu đội phòng thủ bắn pháo án binh bất động! Những người

còn lại! Toàn lực đánh chết Giang Nam!"

Trong thoáng chốc, ánh mắt hơn một ngàn bộ độ linh võ đều tập trung về phía Giang Nam!

Da đầu tất cả mọi người tê dại, lúc này cũng không có thời gian tích góp thực lực cho Tiểu Cầu!

Chỉ thấy Giang Nam ngửa đầu hét lớn: "Các người ai nấy đều choáng váng sao? Chỉ biết nhìn cục Tinh Thuần động thủ sao?"

"Tư liệu rơi vào trong tay cục Tinh Thuần, chúng ta ai cũng không có cơ hội cướp được!"

"Còn đứng ngây ra đó làm gì? Động thủ đánh xe tăng a!"

Giờ khắc này, tộc Vikings, Liên Minh Bàn Tròn cùng các thế lực khác đều bị tiếng hô của Giang Nam kéo lại tinh thần!

Đúng vậy! Tư liệu rơi vào tay ai cũng không thể rơi vào tay cục Tinh Thuần, nếu không mọi người cũng không có chút cơ hội nào!

Cho dù hành động này có hiềm nghi giúp thể Bose, nhưng cũng tốt hơn là để cho cục Tinh Thuần lấy được tư liệu!

Sau khi quyết định, một đám người không nói hai lời đã phát động công kích vào pháo plasma!

Bọn ta không lấy được, các người cũng đừng hòng đòi lại!

Giang Nam nhìn hơn một ngàn bộ đội linh võ vọt tới, thần sắc lạnh lùng!

"Đừng nương tay! Chém chết cho ta! Nhìn xem hỏa lực của bọn họ mạnh hay là hỏa lực của chúng ta mạnh!"

"Ta chơi xe tăng!"

Nói xong thuận di không còn bóng dáng!

Sau một khắc người đã xuất hiện ở phía trên pháo plasma!

"Con mẹ nó! Giang Nam! Mau ngăn hãn lại!"

"Hệ nguyên tố, đánh chết hãn cho ta!"

"Tuyệt đối không thể để hãn phá hư pháo plasma!"

500 người thuộc tiểu đội thủ hộ phía dưới đều căng thẳng, Giang Nam xuất hiện trong nháy mắt, vô số cầu lửa, thủy đao liên đánh tới Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam xoay người ở trên không trung, hai tay rút ra hai cây thánh kiếm hành lá!

Ngay lập tức! Hai luồng kiếm khí hành lá lấy hình thái chữ "Thập" giao nhau chém ra 30 mét!

Từ trên xuống dưới! Chớp mắt liền biến mất!

Oanh!

Xe tăng hạng nặng trực tiếp bị lưỡng hành của Giang Nam cắt thành bốn phần!

Chương 857 -

Một khẩu pháo plasma trong nháy mắt ngừng bắn!

Chờ linh kỹ đánh tới, Giang Nam đã thuận di chạy trốn!

Chỉ còn lại hành vụn bay lất phất!

Giang Nam lại xuất hiện, giờ tay búng một phát!

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút tuyệt cường bắn ra ở trên xe tăng hạng nặng, trong chốc lát xe tăng cùng với ba chiếc xe chống cháy nổ phía sau cũng biến mất!

Bị nén thành viên bi đen, mở trùng động không gian ra thu vào trong tay!

Không đến ba giây, Giang Nam đã xử lý hai đài xe tăng trọng giáp!

Đáng sợ nhất chính là, trong đó có một cái là do hai cây hành lá kia cắt ra!

Người mẹ nó còn là người à!

Buffett đều tức phát điên, thế cục vốn đang ở thế áp đảo lại bởi vì Giang Nam mà hoàn toàn rối loạn!

Trong công viên trung tâm trực tiếp mở ra một cuộc đại loạn chiến!

Con hàng này chính là một gây quấy phân heo!

Cứ để cho hắn chơi tiếp như vậy, 18 khẩu pháo plasma không bao lâu nữa sẽ bị Giang Nam tai họa!

"Toàn bộ thành viên! Đi bắt Giang Nam cho ta! Bắt hắn ta!"

"Oanh!"

Linh áp cuộn cuộn phóng lên cao, quanh thân Buffett lượn lờ cuồng phong, tập kích thẳng về phía Giang Nam!

Dị năng hệ phong cấp Tinh Diệu, tuyệt đối là sự tồn tại cấp bậc đại lão!

Giang Nam tê dại da đầu, giờ tay điên cuồng bắn viên bi đen ra, hướng về phía Buffett!

"A~ngây thơ! Đã bao nhiêu tuổi rồi, còn chơi trò ném đá lão tử!"

Nói xong giờ tay thối ra một bức tường gió!

Viên bi đen có chất lượng cực kỳ khủng bố cũng không thềm nổi mặt!

Trong nháy mắt đánh vỡ tường gió!

"Bang!"

Một tiếng giòn vang, viên bi đen hung hăng nện vào trán Buffett, lực trùng kích cực lớn đập đầu hắn ngã ra sau!

Sưng lên một cục u lớn!

Bầu không khí bỗng trở nên vô cùng xấu hổ!

Giang Nam: "Gần sang năm mới! Phát cho người một phần quà! Quà không lớn! Đừng ghét bỏ!"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

Con mẹ nó phát quà cho lão tử!

Phần quà này của người không lớn! Nhưng mẹ nó đau quá!

Buffett đỏ mắt: "Giang Nam! Lão tử phải giết chết người!"

Tên nhãi này tựa như con gián đánh mãi không chết khiến hắn đều ghê tởm a!

Nhưng Giang Nam căn bản không thèm để ý, phóng thẳng tới pháo plasma!

Cùng lúc đó, hơn 300 tráng hán tộc Vikings mở chiến hống, cũng hủy đi một đài pháo plasma!

Thiếu đi ba luồng ánh sáng trắng, trói buộc trên người Bose thể lập tức ít đi không ít!

Nhìn Giang Nam ở phía dưới vừa điên cuồng tránh né Buffett đuối giết, vừa mưu đồ phá hủy pháo plasma!

Thân thể màu xanh cắn chặt môi, ánh mắt phiếm hồng!

Trong lòng bị một cỗ cảm xúc phức tạp lấp đầy.....

Cùng lúc đó, hơn một ngàn bộ đội linh võ được phân ra để đối phó với nhóm người Jones và Gray. Hall đang phá hư pháo plasma!

Chỉ còn lại hơn 500 người vọt về phía đám người Sơn Miêu!

Chỉ là sáu phế vật Bạch Kim mà thôi! Không có Giang Nam khống cục, căn bản không cần nhiều người đối phó như vậy!

Một khi bắt được, có thể dùng để uy hiếp Giang Nam, đây chính là kế hoạch trong miệng Buffett!

Mà lúc này đây chất lượng của nhóm bộ đội linh võ vượt xa lần trước!

Sáu người đám Sơn Miêu cái bị năm sáu trăm người vây ở chính giữa, thế đơn lực bạc, mặt đều có chút trắng bệch, tay run không ngừng!

Cảnh tượng này cũng không phải thứ mà người bình thường có thể chống đỡ được!

Chỉ thấy sáu người liếc nhau, đều gật gật đầu!

Nhắm mắt lại móc ra một ngậm sâu riêng nhét vào miệng, rồi lại lập tức móc ra Đại Lục Đoạt Mệnh mà Giang Nam đã cho bọn họ!

Một tay mở nắp chai bia!

Ngửa đầu uống cạn!

Bộ đội linh võ nhìn mà ngây ngẩn!

Đám người đến từ phương đông này bị làm sao vậy, đang chiến đấu mà lại uống bia?

Còn công theo nhiều hành như vậy? Đây là chuẩn bị đồ nhắm với bia sao?

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh vào bụng, sắc mặt mọi người đỏ bừng, ánh mắt mê ly!

Hắc Nha trừng mắt: "Một đám rác rưởi, chỉ có ít người như vậy? Không đủ một mình lão tử chém!"

Khỉ Gầy: "Đến đến! Cùng xông lên đi! Ai sợ người đó là cháu ta!"

Thiết Ngưu: "Hành lá của ta đã sớm đói khát khó nhịn rồi!"

Tiểu Cầu: "Đến đây đến đây! Một đám phế vật! Có giỏi thì đánh ta đi!

Katarina: "Hiccup~Suka Suka Suka Rika!"

Sơn Miêu đỏ mặt rút ra hai cây hành lá!

"Các người~ Muốn cùng múa với chúng ta sao?"

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh vào bụng! Bạo kích gia tăng!

Thêm buff gan anh hùng!

Tay không run, chân không mỏi, mặt không trắng!

Liền có thể khiêng bao gạo lên lầu hai!

Bộ đội linh võ thì tính là cái quỷ gì!

Có là Thiên Vương thì lão tử cũng dám chơi!

Chỉ thấy sáu người lưng tựa lưng tạo thành một vòng, móc ra hai cây hành lá từ trong ba lô nằm trong tay!

Thiết Ngưu ngửa đầu rống lên một tiếng: "Hành đâu?"

Mấy người đồng thanh đáp lại: "Hành đây!"

Eo nhỏ vặn một cái, bấp chân bước một bước!

"Song hành nơi tay duy ngã bất bại!"

"Don't be shy!" (Không xấu hổ)

"Cùng nhảy nào!"

Thiết Ngưu ra mắt tại vị trí trung tâm đã sớm tiếp nhận vị trí dẫn đầu từ trong tay Giang Nam!

Khẩu hiệu vừa hô lên, liền có cảm giác!

Chương 858 -

Chỉ thấy trong tay sáu người vung lên hành lá ánh sáng xanh, trực tiếp thi triển ra đại hành kiếm pháp!

Tiếng ca ma tính quanh quẩn trong công viên trung tâm!

"Hra tsa tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando, Aba rippadta~!"

Giờ khắc này, không riêng gì bộ đội linh võ ngây ngẩn!

Ngay cả đám người Jones, Gray, Hall, Rofi đều bối rối!

Các người làm cái gì vậy!

Uống bia còn chưa tính! Còn mẹ nó nhảy múa ca hát?

Chúng ta đang đánh nhau! Là cuộc chiến sinh tử, các người nghiêm túc một chút có được hay không a!

Nhưng một giây sau bọn họ liền choáng váng!

Theo Đại Lực Chiến Ca cùng Đại Hành kiếm pháp được thi triển ra!

Đám người Sơn Miêu vung hành lá trong tay, rót vào linh khí, thân kỹ hành lá kiếm khí trực tiếp kích phát!

Tùng đạo kiếm khí dài đến 30 mét giống như không cần tiền chém ra ngoài!

Trong chốc lát!

Không khí bùng nổ, đất đá tung bay, rừng cây vỡ nát, ánh sáng

xanh bắn tung tóe!

Bộ đội linh võ đang xông lên phía trước mở to hai mắt, chưa kịp phòng ngự đã bị kiếm khí vô tình chém bay, gào khóc hộc máu!

"Con mẹ nó! Chuyện gì thế này? Đây là kiếm khí? Tê....."

"A a a! Cánh tay của ta! Cánh tay a!"

"Tình huống này là sao? Vì sao đám người này có thể dùng hành lá chém ra kiếm khí! Uy lực khủng bố này là sao?"

"Ta biết ngay mà! Ta biết ngay mấy thứ được viết trong tiểu thuyết kia đều là sự thật! Đám người phương đông này đều ẩn sâu không lộ! Bọn họ đều biết tu tiên! Phi thiên độn địa!"

"Kim Đan kỳ? Kinh khủng như vậy a!"

"Xông đi! Đều lên cho ta! Bọn họ chỉ có sáu người!"

Nhóm bộ đội linh võ này đã bị chém chết mười mấy tên, bị kiếm khí chấn nhiếp không nhẹ!

Nhưng sau đó cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần lại, xe tăng ở phía trước, cận chiến đột phá vòng vây! Phía sau là nhóm nguyên tố tấn công!

Trong lúc nhất thời linh kỹ phô thiên cái địa toàn phương vị không góc chết!

Tràng diện vô cùng chấn động!

Thiết Ngưu rống to: "Đừng hòng làm lão nương sợ! Chém chết các người!"

Trong thoáng chốc, đám người Khỉ Gầy Hắc Nha đều đỏ mắt, hai tay vung thành cối xay gió!

Điên cuồng hút hành lá từ trong ba lô ra, điên cuồng chém một trận!

Kiểm khí hành lá liên tục không ngừng phát ra cực nhanh!

Trong lúc nhất thời, kiểm khí vù vù! Chém bốn phương tám hướng!

Mặc kệ cầu lửa băng trùy đá mây gì đó, toàn bộ đều chém thành bã vụn!

Nhóm cận chiến xông lên đều bị chém nát! Xe tăng chống ở phía trước cũng bị chém hộc máu bay ngược, hệ nguyên tố ôm đầu chạy trốn xung quanh!

Ngay cả Kim Cương xông lên, cũng bị bảy tám luồng kiểm khí chém cho não ong ong!

Kiểm khí hành lá vốn có uy lực kinh người! Cộng thêm sự gia trì của Đại Lục Đoạt Mệnh!

Sáu người chỉ đứng tại chỗ, nhưng hỏa lực phát ra lại cực kỳ kinh người!

600 bộ đội lính võ cực kỳ dũng sớt, bị chém đến choáng váng!

"A a a! Cái kỹ năng thần tiên này có thể dùng mãi sao? Phóng đại vô hạn?"

"Một hành chính là một kiếm? Dùng xong liền vỡ thành hành vụn? Trên người bọn họ đang khiêng cả núi hành a! Thế này còn đánh cái gì nữa!"

"Mắt, mắt của ta, mù rồi!"

"Sao vậy người anh em? Người bị kiểm khí đâm bị thương hai mắt sao?"

"Không! Không phải a! Là bị điệu nhảy của em gái cơ bắp kia làm cay mù hai mắt!"

"Đâu đâu? Ta ngó thử xem?! Ờ ~ Lực sát thương của cảnh này so với kiếm khí còn lớn hơn a!"

Thế này thì còn bắt Giang Nam cái rắm gì? Đám người này chính là một đám roi da, điên cuồng quất roi trên người bọn ta!

Giờ phút này hành lá trên tay đám người Sơn Miêu múa từng đạo thanh ảnh!

Kiếm khí tàn sát bừa bãi! Hành vụn tung bay! Tựa như kèm theo hiệu ứng đặc biệt! Trông cực kỳ ngẫu!

Chỉ vùn vùn ba phút, đã có hơn 300 người bị đám người Sơn Miêu chém chết!

Những người còn lại làm sao còn dám xông lên nữa? Đều bị đánh tan!

Về mặt đám người Thiết Ngưu đều trở nên hưng phấn, điên cuồng vận chuyển, áp đảo đội quân 600 người?

Thế này cũng quá sảng khoái đi? Nam Thần lợi hại!

Mấy ngày nay học múa quả là không uổng công a!

Mấy người quyết định thật nhanh, một đám mang theo hành lá phóng về phía pháo plasma!

Lúc này pháo plasma chỉ còn lại mười chiếc!

Giang Nam tự mình xử lý bốn cái! Đám Gray. Hall đã phá hủy bốn chiếc!

Buffett hoàn toàn nóng nảy, quả thực đã bị Giang Nam ghê tởm muốn chết!

Điên cuồng chạy, hơn nữa còn đâm vào trong đám người!

Khiến cho mình căn bản không dám phóng đại uy lực linh kỹ, sợ tổn thương đến người một nhà!

Giang Nam liền mượn cơ hội ra tay phá hư chiến xa!

"Bắt được người chưa? Các người..... A a a a!"

Nhìn lại! Bộ đội lại bị thanh lý, sáu người Sơn Miêu đã xách hành chặt nát một khẩu pháo plasma!

Còn lại chín cái!

[Giá trị oán khí từ Buffett + 1000!]

Hắn sắp tức điên rồi!

Bộ đội linh võ của lão tử rác rưởi tới như vậy sao? Hai lần rồi! Sáu người đều đánh không lại?

Kêu các người tới là để tặng đầu người sao?

Buffett nghiến chặt răng, thần sắc dữ tợn!

Chương 859 -

"Ta mặc kệ! Linh kỹ: Kiểm Nhận Phong Bạo!"

Trong nháy mắt linh khí cuồn cuộn! Trong bãi chiến trường này trực tiếp nổi lên một vơn lốc xoáy khổng lồ 3000 mét!

Sức gió tuyệt đối vượt qua cấp 18!

Cây cối bị nhổ tận gốc, ngay cả ô tô, tượng đá cũng bị cuốn lên trời!

Đất đều bị lật ra một tầng, đứng dưới cấp độ gió thế này, một hòn đá nho nhỏ đều có thể so với uy lực của đạn!

Huống chi trong cơn lốc tràn ngập phong nhận dày đặc!

Lúc này đã có hơn mười người bị cắt chết, thậm chí bao gồm cả người của cục Tinh Thuần!

Uy lực linh kỹ quá mức khủng bố, tựa như thiên tai!

Ngay cả hai khẩu pháo plasma cũng bị hất lên trời khuấy nát!

Giang Nam lại trực tiếp làm nổ một chiếc xe rồi bị cuốn vào trong cơn lốc!

Phong nhận trong nháy mắt đã cắt cả người Giang Nam đến đầy máu!

Rào cản không gian!

Vừa mới thành hình, đã bị vô số phong nhận đánh nát!

"Trùng động không gian!"

Chỉ có thể dùng trùng động miễn cưỡng dời đi công kích, nhưng trên người vẫn bị cắt hơn mười vết thương!

Giang Nam tê dại da đầu!

Cấp Tinh Diệu nổi bão cũng quá kinh khủng a, linh kỹ cấp thiên tai! Quá kinh khủng!

Hơn nữa phạm vi che phủ rộng như thế, Giang Nam thuận đi xa nhất là 1000 mét! Căn bản không xông ra được!

Thuận đi vào trong gió khăng định sẽ bị cắt nát!

Phía dưới đã hoàn toàn rối loạn, tiếng mắng chửi một mảnh!

Kể gặp tai ương không riêng gì Giang Nam, đám người Jones đều bị liên lụy đến!

Buffett hoàn toàn nóng nảy: "Ta xem người chạy đi đâu! Chết đi!"

Bàn tay to nắm chặt, cơ lổ co rút, điên cuồng áp về phía Giang Nam!

Lúc này Lambo Fenbo đã bị Giang Nam treo trên lưng đều bị dọa điên rồi!

Cũng bị Phong Nhận chém đến chảy máu, nhờ phúc của hai người này, sau lưng Giang Nam không bị thương!

"A a a! Buffett người không phải người! Người ăn mì kỹ liền sẽ không có nữa! Ăn mì ăn giấy không có gói gia vị! Uống nước ngọt sẽ bị đứt đồ khai! Đi toilet không có giấy!"

"Giang ác ma cao lớn uy mãnh đẹp trai đáng yêu như vậy, người tại sao muốn đánh hắn!"

"Đúng đúng đúng! Người là đồ ngốc! Giang ác ma cổ lên! Hai

chúng ta coi trọng người!"

"Đúng đúng đúng! Người phụ trách chạy trốn chết là được rồi!
Hai chúng ta giúp người mắng hân!"

Lambo Fenbo đều sốt ruột đến phát điên, bị Giang Nam treo ở
trên người quả thực quá kích thích a!

Đột truy sát đến từ cấp Tinh Diệu? Giang Nam xong đời thì
chúng ta cũng xong đời a!

Vì mạng nhỏ của mình, giờ phút này hai người đã hoàn toàn
phản bội!

Giang Nam không có nửa điểm hoảng hốt!

Dù gì vải bát khoác lên người là có thể ra ngoài, nhưng nhiều
người thế này, vẫn không nên bại lộ át chủ bài thì tốt hơn!

Chỉ thấy Giang Nam hét lớn một tiếng: "Là người bức lão tử ra
tuyệt chiêu!"

Nói xong liền móc ra hai bó hành lá từ không gian dị độ!

Chính xác! Chính là hai bó!

Một bó một trăm cây, biểu tình cực kỳ kiêu ngạo!

"Tuyệt chiêu: Aba rippadta! parip parii ba ribi! ribi, ribiriz den
teahlando!

Chỉ một thoáng, linh lực trong cơ thể điên cuồng rót vào hành
lá!

Một bó hành lá bên tay trái toàn bộ nổ rộ ra thanh quang chói
mắt, điên cuồng chém về phía Buffett!

Một trăm đạo hành lá kiếm khí hình thành một màn tường

kiếm khí, giống như máy xay thịt phá không điên cuồng chém xuống!

Trên trời đều nổi lên cơn mưa hành vụn!

Buffett tê dại da đầu: "Linh kỹ: Phong Thuấn!"

Hắn đã nhìn thấy uy lực của kiếm khí hành lá!

100 đạo hợp thành một phiến, mặc dù mình là Tinh Diệu cũng không thể không nhìn, vội vàng xuất ra linh kỹ phòng ngự!

Mà bên này tay phải Giang Nam cầm một bó hành lá điên cuồng chém xuống phong nhận!

Trăm đạo kiếm khí phá gió!

Nếu như từ phía dưới nhìn lên, có thể nhìn thấy phát chém của Giang Nam khiến cho toàn bộ cơn lốc giống như bị một bàn tay to vô hình hung hăng xé mở!

Bóng người vô cùng nhỏ bé! Nhưng lại bổ ra cơn bão!

Tràng diện vô cùng chấn động, mọi người nhìn tới ngây người!

Khiến cho người ta nhận không được mà nổi da gà!

Mãnh nam chém giờ! Quá ngẫu!

Nhưng cũng chỉ nứt ra một chớp mắt mà thôi, nhưng mà trong nháy mắt này, liền đủ cho Giang Nam thuận đi ra khỏi phạm vi cơn lốc bao phủ!

Giang Nam đứng bên ngoài cơn lốc lau máu tươi trên gương mặt, cười rạng rỡ: "Thối đi thối nữa đi!"

"Tự mình thối bay hai chiếc xe tăng, chỉ muốn hỏi người có đau lòng hay không?"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

"Giang Nam! A a a a!"

Lambo Fenbo phía sau còn chưa kịp thở phào, khuôn mặt đã bị dọa trắng bệch!

"Giang ác ma! Người đừng trào phúng hần nữa được không? Mạng của người là đổi từ điểm tích lũy miễn phí à? Quý trọng một chút đi!"

"Ô ô, muốn sống thôi cũng thật khó mà!"

Buffett nghiến răng nghiến lợi!

Đánh nhau nhiều năm như vậy cũng chưa từng nghẹn khuất như vậy!

Không giết được Giang Nam, ngược lại còn nổ tung hai chiếc xe tăng của nhà mình!

Vội vàng thu lại phong nhận, bắn như điên về phía Giang Nam!

Chờ hần lao ra, Giang Nam đã thuận di trở về, mở ra lỗ đen hư không, lại phá một chiếc!

Chương 860 -

Lúc này đội quân plasma chỉ còn lại năm chiếc!

Giang Nam không chậm trễ nửa điểm, chạy thẳng tới chiếc xe tăng trọng giáp kế tiếp!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Jason...]

Buffett ngửa mặt lên trời rống giận, khóe mắt muốn nứt ra: "Giang Nam! Người sao mà dám a!"

Giang Nam quay đầu vung ra một bó kiếm khí hành lá!

Chém một chiếc xe tăng hạng nặng cùng tiểu đội phòng thủ thành nhân sủi cỏ!

"Ngoại hiệu của tiểu gia ta là Giang Đại Gan! Người khác không dám lão tử dám!"

Buffett rất nhanh đã trở lại sân, nhưng đám người Jones cùng Sơn Miêu đã phá hủy hai cái!

Hiện giờ trong sân chỉ còn lại hai khẩu pháo plasma hoàn chỉnh, loại ảnh hưởng này đối với thể Bose cực kỳ bé nhỏ!

Chỉ thấy trên quảng trường lóe lên lam quang, một đài pháo plasma bị phân giải thành vạn vụn linh kiện, vỡ nát đầy đất!

Mà chiếc cuối cùng cũng bị dòng hạt Bose đóng băng, hoàn toàn hỏng mất!

Cục Tinh Thuần vì đối phó với thể Bose mà đã nghiên cứu chế tạo vũ khí bí mật, tỉ mỉ chế tạo thể cục tốt đẹp, lại bị Giang Nam quấy nát bét!

Tuy rằng pháo plasma chỉ có tác dụng vài phút, nhưng lại suy yếu lực lượng của Bose đến mức độ thương tích đầy mình!

Năng lượng dư thừa chuẩn bị cho đại chiến lần này bị tách ra hơn phân nửa!

Chỉ thấy lúc này trong đôi mắt Bose tràn đầy không cam lòng cùng phần hận, thân thể càng lúc càng trong suốt!

Dưới tình huống này muốn thành công đánh chết Pierce, tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ!

Nhưng trên mặt cô lại tràn đầy quyết tuyệt!

Lắc mình một cái đi tới trước mặt Giang Nam!

Không đợi mọi người kịp phản ứng, rốt cuộc cô muốn làm gì!

Bose đã lấy ổ cứng trong ngực ra nhét vào trong tay Giang Nam!

Giang Nam trực tiếp bối rối tại chỗ!

Liền..... Liền đưa cho ta?

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều đổ lên, giống như cá mập ngửi thấy mùi máu tanh!

Bose lại chủ động giao tư liệu cho Giang Nam?

Là bởi vì vừa mới giúp cô phá vỡ pháo plasma sao?

Được rồi! Tính kế hay lắm!

Bảo chúng ta làm việc! Rồi lại một mình ăn thịt?

Bose nhìn Giang Nam thật sâu, muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không nói ra miệng!

Lại lắc mình một cái trực tiếp ngăn cản Pierce cùng Ma Thuật Sư lao xuống!

Ánh mắt mọi người đều rơi vào ổ cứng trong tay Giang Nam!

Tim mấy người Sơn Miêu đều vọt lên cổ họng, thể Bose thật sự đưa ổ cứng cho Giang Nam?

Tuy rằng thứ đồ chơi này vẫn luôn muốn, nhưng kế tiếp cũng có nghĩa rằng Giang Nam phải đối mặt với sự truy sát của tất cả mọi người ở đây!

Ai lấy ổ cứng người đó xong!

Dùng củ khoai lang phồng tay để hình dung tư liệu này là thích hợp nhất!

Trải qua một hồi yên tĩnh, tất cả thế lực hoàn toàn bùng nổ!

Jones nóng nảy: "Giết hắn! Giết hắn cho ta! Cướp tài liệu lại đây!"

Gray. Hall đỏ mắt: "Tuyệt đối không thể để Giang Nam sống sót ra khỏi công viên trung tâm!"

Rofi: "Mọi người cùng xông lên a, cướp được tư liệu liền một bước lên trời!"

Buffett: "Toàn lực giết Giang Nam! Chơi chết hắn! Đoạt lại tư liệu!"

Từng ánh mắt đủ giết người rơi vào trên người Giang Nam!

Giờ phút này cho dù là Giang Đại Gian cũng tê dại da đầu, củ khoai lang phồng tay này thật đúng là không phải ai cũng có thể lấy!

Nhưng lão tử là Thiết Thủ Vô Tình! Không sợ nóng!

Chỉ thấy Giang Nam kéo khóa áo lông ra, nhét tư liệu vào trong ngực! Lại lặng lẽ mở ra một trùng động không gian ở trong ngực!

Ổ cứng thật đã thông qua trùng động không gian chuyển dời đến trong tay Hắc Nha!

Lập tức lại lặng lẽ mở ra dị độ không gian, đem ổ cứng giả lấy ra đặt ở trong ngực!

Hắc Nha mặt không chút thay đổi, dị năng lưu chuyển, đem ổ cứng lặng lẽ giấu ở trong thân thể của mình!

Sau đó ra hiệu với mấy người Sơn Miêu!

Mấy người chậm rãi lui về phía sau, đã chuẩn bị sẵn sẽ chạy trốn, mọi thứ đều tiến hành theo kế hoạch đã trước định của Giang Nam!

Tất cả mọi người chỉ nhìn thấy ổ cứng bị Giang Nam cất vào trong lòng mình!

Chỉ có Zenbon Sakura trên đèn đường khẽ nhú mày, liếc nhìn Hắc Nha một cái!

Vừa rồi tựa hồ là có một cỗ không gian dao động khác biệt, là cảm giác sai rồi sao?

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười, vỗ vỗ quần áo!

"Hoan nghênh các vị đến cướp! Nhưng các người sợ là không có khả năng cướp được! Dù sao ngay cả cứt nóng các người còn

không đớp kịp!"

"Các vị ở đây! Có một người tính một người! Đều là rác rưởi!
Rác rưởi!"

Một câu nói ra, tất cả mọi người trong sân đều nổ tung!

"Càn rỡ! Quá càn rỡ! Các anh em giết chết hẳn cho ta!"

"Lão tử chưa từng thấy qua ai kiêu ngạo như vậy a!"

"Hôm nay có phải liều mạng lão tử cũng muốn chém người a!"

"Thật sự cho rằng chúng ta vô dụng sao?"

Trong nháy mắt bốn năm ngàn người trong sân liên điên cuồng
giết về phía Giang Nam!

Chỉ cần liếc nhìn qua liền thấy địch, một đám Hoàng Kim Bạch
Kim! Kim Cương cũng có một vài! Còn có Buffett đại Tinh Diệu
này!

Ngay cả Zenbon Sakura cũng xông lên!

Hiện tại chính là thời cơ báo thù tuyệt hảo a!

Chương 861 -

Sắc mặt Lambo Fenbo trắng bệch, lúc này người cũng không cần trào phúng nữa!

"Sắp chết sắp chết rồi! Bánh pudding của chúng ta để trong tủ lạnh còn chưa ăn đâu! Ta không muốn chết!"

"Giang ác ma... không không không! Giang soái ca! Giang ba ba! ba ba thả hai chúng con ra đi! nhiều người như vậy, hai chúng con không chịu nổi đâu!"

Nhưng mà Giang Nam cắn bản mặc kệ!

Hít một hơi thật sâu, bẻ bẻ cổ!

Giơ tay lên liền ăn một ngụm nhân sâm chấm sầu riêng, nốc một chai Đại Lục Đoạt Mệnh!

"Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ 7! Mở!"

Trong thoáng chốc chức năng thân thể điên cuồng tăng lên, sắc mặt Giang Nam đỏ bừng!

Chỉ thấy Giang Nam rút ra hai cây hành lá nằm trong tay, ánh mắt sắc bén như đao!

Trên mặt mang theo một cỗ điên cuồng cực hạn!

"Ta ngược lại muốn nhìn xem! Hôm nay ai có thể chơi ta!"

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang tại chỗ, thân thể Giang Nam tựa như mũi

tên rồi cung bắn ra ngoài!

Đối mặt bốn năm ngàn người vây giết, Giang Nam không chạy!
Thay vào đó lại chọn cách đối phó trực diện!

Zenbon Sakura nhìn mà tê dại da đầu!

"Giang Nam điên rồi sao? Hắn rõ ràng là muốn chết a!"

"Nếu không phải cấp bậc của hắn là Hoàng Kim 3 sao, ta còn tưởng hắn là Đạo Thiên!"

"Nhưng mà..... Thật nhiệt huyết a! Ta nhìn mà nổi da gà!"

"Nhiệt huyết cái rắm! Theo ta đi giết hắn, đừng để cho người khác cướp!"

Giang Nam điên rồi sao? Đương nhiên không điên!

Biểu hiện của mình càng bắt mắt, sẽ hấp dẫn càng nhiều người đến chơi mình!

Đám người Sơn Miêu cũng càng dễ dàng thoát ra, dù sao hiện giờ ổ cứng đang ở trên người mình!

Sở dĩ không bỏ vào trong không gian dị độ, chính là để tạo ảo giác mọi người!

Ổ cứng rất dễ cướp, chỉ cần tới gần ta, áp sát là có thể cướp được!

Trong nháy mắt hai bên tiếp xúc, Giang Nam liền bắt đầu điên cuồng tấn công!

3000 cây hành lá đã được nạp điện đang tồn trữ trong không gian dị độ chính là chuẩn bị vì giờ khắc này!

Kiểm khí cuồng trảm, máu loãng bắn ra, tiếng kêu rên cùng

tiếng rống giận nổi thành một mảnh!

Hai tay Giang Nam đan thành tàn ảnh, đại hành kiếm khí đánh bay đám người!

Giờ phút này Giang Nam tựa như hóa thân thành máy xay thịt trên chiến trường, đi đến đâu nơi đó liền có người ngã xuống!

Giống như được mở hack, một đòn tấn công bình thường cho dù không tổn thương được Kim Cương, cũng sẽ bị đánh bay!

Mà chỉ cần Buffett tiếp cận, nghênh đón hẳn tất nhiên là trăm đạo kiếm khí.

Giờ khắc này công viên trung tâm chính thức hóa thành khung cảnh địa ngục!

Nhưng cho dù Giang Nam đánh như vậy, cũng không cách nào ngăn cản công kích đến từ bốn phương tám hướng!

Không đến một phút đồng hồ, trên người liền dính hơn mười đạo vết thương, thật sự là vây đánh từ đầu đến đuôi!

Nếu như không phải có nhân sâm liên tục khôi phục, giờ phút này chỉ sợ là Giang Nam đã không nhúc nhích được!

Mấy người Sơn Miêu trở mắt nhìn Giang Nam bị đám người bao phủ, cả đám đã sớm đỏ mắt!

Cũng không có thời gian để bọn họ do dự, Giang Nam hấp dẫn tuyệt đại đa số người chú ý!

Tạo cơ hội chạy trốn tốt nhất cho đám người Sơn Miêu!

Giờ phút này một đám đã sớm thay dép lê cực tốc, trong nháy mắt khởi động, chạy như bay ra ngoài công viên trung tâm!

Nhưng muốn thoát thân cũng không dễ dàng như vậy!

Khi Giang Nam lấy được tư liệu, một đám người đều bị theo dõi!

Có không ít người đều muốn bắt mấy người bọn họ đến uy hiếp Giang Nam giao ra tư liệu!

Bắt cóc là thủ đoạn quen dùng!

Thế nhưng ảo tưởng luôn tốt đẹp, hiện tại đám người Sơn Miêu trên lưng mỗi người đều còn cồng hơn 400 cây hành lá!

Sáu người cộng lại phát ra hỏa lực thậm chí còn mạnh hơn Giang Nam!

Làm sao có thể dễ dàng ngăn cản như vậy?

Hơn nữa có dè dặt gia thân, tốc độ khủng bố, căn bản ngăn không được!

Mắt thấy sắp thoát ly chiến trường, lao ra khỏi công viên trung tâm!

Pierce vùng tay lên: "Linh kỹ: Cấm Tuyệt!"

Thoáng chốc cả công viên bị tường không gian bao phủ!

"Hôm nay ai cũng đừng nghĩ rời đi!"

Giang Nam:!!!

Ta liền~%? #' amp; c\$, ah ah ah ah!"

Một chiêu Cấm Tuyệt, phong bế công viên trung tâm!

Trực tiếp cản đám người Sơn Miêu lại, căn bản không có đường lui đáng nói!

Kế hoạch chuẩn bị đều bị phá hỏng!

Lúc này thật sự lâm vào tuyệt cảnh, mấy người Sơn Miêu dán vào tường không gian!

Dựa vào dếp lê cực tốc điên cuồng di chuyển ngăn cản các phương công kích!

Hành lá trong tay tiêu hao cực nhanh, một khi hành lá không còn, đối mặt với nhiều người vây đánh như vậy, thật sự sẽ xong đời!

Tình thế vạn phần nguy cấp!

Mà bên phía Giang Nam, đối mặt bốn năm ngàn người vây đánh, cho dù có là thuần di cơ động cũng sẽ bị đánh chết!

Đó là đánh thật a!

Hơn nữa Zenbon Sakura còn thường thường thuần di tới, lấy tay dùng sức đánh môn Giang Nam một cái, sau đó lập tức bỏ chạy!

Sợ bị vây ở bên trong!

Hiện tại cho dù Giang Nam có ba cái đầu, chín cánh tay cũng chịu không nổi!

Giang Nam chỉ là Hoàng Kim 3 sao! Cho dù có mạnh hơn nữa cũng có cực hạn!

Chương 862 -

Pierce híp mắt: "Vui mừng không? kích thích không? Ai bảo người mắng ta? Cầm đồ của nước ta, một tên cũng đừng hòng chạy!"

Giang Nam:!!!

Ầm!

Một chuỗi đạn Khổn Linh dùng góc độ cực kỳ xảo quyết bắn tới, kẻ ra tay chính là Jones!

Giang Nam vội vàng mở ra trùng động không gian dời đi công kích!

Mà bên kia Gray. Hall xông tới, đổ mắt, chiến phủ trong tay điên cuồng bổ xuống đầu Giang Nam!

"Linh kỹ: Chiến Thần Phủ!"

Giang Nam giơ tay gấp sáu tầng rào cản không gian, liền muốn rút hành lá thánh kiếm ra ngăn cản!

Nhưng đột nhiên khựng lại, không còn?

Hơn 3000 hành lá thánh kiếm tích góp từng tí một trong không gian dị độ đều đã chém hết sạch!

"Răng rắc!"

Sáu tầng rào cản không gian đều bị chém nát! Lực công kích cấp Kim Cương căn bản không phải Giang Nam bây giờ có thể chống đỡ được!

Mắt thấy rìu sắp bổ lên đầu rồi!

Giang Nam trực tiếp rút ra Âm Huyết Đại Kích, đặt ngang trước ngực!

"Keng!"

Một tiếng kim loại giao kích vang vọng, tia lửa bắn tung tóe!

Thân thể Giang Nam tựa như đạn pháo bình thường bị đánh bay, đụng chết ba Hoàng Kim, xuyên một tòa núi giả, làm đổ hai gốc đại thụ rồi mới dừng lại!

Giang Nam rơi xuống đất mảnh liệt phun ra một ngụm máu già, từng cỗ năng lượng ầm áp theo Âm Huyết Đại Kích chảy vào thân thể, thể lực điên cuồng khôi phục!

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam đỏ bừng!

Ai? Đụng không đau chút nào? Là hiệu quả của Đại Lục Đoạt Mệnh sao? Còn rất êm nữa!

Lambo: (T_T)

Fenbo: (T_T)

Ô ô ô~người đau cái rắm gì!

Có hai chúng ta lót cho người đấy, áo chống đạn thật thảm quá!

[Giá trị oán khí từ Lambo...]

[Giá trị oán khí từ Fenbo...]

Vẻ mặt Gray. Hall không thể tin nhìn chiến phủ của mình, lưỡi rìu cũng bị chém vỡ!

Lại nhìn Giang Nam, đại kích đỏ tươi, chút vết nứt cũng không có!

Cái này cũng chém không được? Đó là vũ khí gì? Sao lại cứng như vậy chứ?

Hơn nữa đánh lâu như vậy, Giang Nam một thân bị thương, cả người rỉ máu, như thế nào còn giống như không có việc gì, vui vẻ hớn hỏ!

Người không biết mệt sao?

Giang Nam quay đầu nhìn về phía đám người Sơn Miêu, hành lá bên kia cũng không còn, giờ phút này đã lâm vào tuyệt cảnh!

Không khỏi nhếch miệng cười!

Muốn hãm hại ta? Cho tới bây giờ chỉ có lão tử hãm hại người khác!

Nói xong vùng Âm Huyết đại kích trong tay, thuận di tới trước người Gray. Hall!

Lấy ổ cứng giả từ trong ngực ra rồi nhét vào trong tay Gray. Hall!

Hắc hắc cười: "Giữ hộ ta một lát! Ba phút sau ta tới lấy!

Nói xong điên cuồng thuận di về phía Sơn Miêu, trực tiếp xông vào đám người!

Đại kích điên cuồng vùng lên chém: "Thật sự coi lão tử dễ bị bắt nạt đúng không? Chết cho ta!"

Giang Nam hiển nhiên là trợ giúp đồng đội của mình!

Giờ khắc này Gray. Hall nhìn ổ cứng trong tay mình mà bối rối!

Liền..... Liền tới tay?

Cho ta? Đưa cho ta?

Cái này..... cái này.....

Gray. Hall hưng phấn mặt già đỏ bừng: "Ha ha! Tư liệu tới tay rồi! Các anh em! Chúng ta....."

Giờ khắc này hẳn mới đột nhiên phát giác, trong tràng ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung đến trên người mình, ánh mắt đỏ như máu!

Một đám vuốt cánh tay xắn tay áo, vẻ mặt dữ tợn tựa như ác lang!

Tài liệu nằm trong tay Gray. Hall? Cái tên này còn dễ đánh hơn nhiều so với Giang Nam!

"Mẹ nó! Cướp cho ta! Không bắt được Giang Nam, chẳng lẽ còn không bắt được hẳn?"

"Xông lên! Tư liệu nằm trong tay tộc Vikings!"

"Các anh em xông lên! Đạp hẳn cho ta! Cướp hẳn nha!"

Trong chốc lát một đám thế lực liền bỏ qua Giang Nam, hơn bốn ngàn người giết thẳng tới tộc Vikings!

[Giá trị oán khí từ Gray. Hall + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Gray. Hall...]

Mặt Gray. Hall đều đen, chiêu này của Giang Nam quá âm hiểm!

Dưới tình thế này, lấy được tư liệu tất nhiên trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, trở thành đối tượng bị vây công!

Giang Nam tự thấy gánh không nổi mới nhét cho ta?

Nhưng có thể vứt bỏ đồ trong tay sao? Không thể nào!

Dù sao lần này tới đây chính là vì tư liệu a!

Gray. Hall đỏ mắt: "Tộc Vikings! Ngăn cản cho ta!"

Trong thoáng chốc trong sân liền bắt đầu điên cuồng!

Mà đám người đuổi theo Sơn Miêu thấy tư liệu đã đến trong tay Gray. Hall, vậy còn đuổi theo đám Sơn Miêu cái rắm?

Lại nói còn có sát thần Giang Nam ở đây! Âm Huyết Đại Kích chính là lợi khí quần công, mọi người đều bị hấn chém chết mấy cái!

Thế là cả đám bỏ qua bên này để trở về đánh tộc Viking!

Sáu người bên phía Sơn Miêu giải trừ nguy cơ!

Giang Nam: "Mấy người các người tiếp tục tìm cơ hội thoát thân, ta trở về cướp tư liệu!"

Khỉ Gầy vội la lên: "Lại cướp? Người điên rồi! Còn không nhân cơ hội đi theo chúng ta?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tư liệu ở bên kia, sao ta không quay về cướp?"

Nói xong điên cuồng thuận di trở về chiến trường!

Mấy người nhìn bóng lưng Giang Nam với vẻ mặt không biết nên nói gì!

Lừa gạt đến mức bản thân đều tin thật sao?

Đó là tư liệu giả! Cái thật ở bên này a!

Có cần nhập vai sâu như vậy không?

Chương 863 -

Sơn Miêu cắn răng nói: "Không ai là kẻ ngốc, Tiểu Nam nếu như không trở về cướp, những người khác nhất định phải hoài nghi cái kia có vấn đề!"

"Nhất định phải khiến cho bọn họ cho rằng thứ kia là hàng thật! Chúng ta cũng không liên quan gì thì mới có thể thành công thoát ra, nếu không tất cả đều phải chết!"

Đám người Khỉ Gầy trán đổ mồ hôi lạnh, thật đúng là như xiếc đi trên dây!

Một chi tiết không ổn cũng đủ gặp tai họa!

Hiện giờ công viên trung tâm đã bị Pierce phong tỏa, chỉ có thể chờ đợi thời cơ!

Hai phút trôi qua, bộ tộc Viking đã sắp bị đánh xong đời.....

Hơn 300 tráng hán bị đánh chỉ còn lại mười mấy người, Gray. Hall bị đánh gào khóc học máu!

Giang Nam xông lên phía đầu tiên, Ấm Huyết Đại Kích trong tay vung lên, thần sắc dữ tợn!

"Trả lại tài liệu cho ta! Trả lại cho ta! Đồ trộm!"

Mọi người nhìn mà không biết nên nói gì, người muốn chém thì chém đi!

Con mẹ nó, đừng có diễn trò nữa!

Tài liệu trong tay Gray. Hall rõ ràng là do người đưa cho hắn có được hay không?

Gray. Hall cũng bị đánh học máu, nhìn quanh bốn phía, các đàn em đều bị ngã xuống, bốn phía tất cả đều là kẻ địch!

Giờ phút này ánh mắt đều đổ lên: "Ai cũng đừng nghĩ cướp được tư liệu từ trong tay ta a!"

"Linh kỹ: Phòng ngự tuyệt đối!"

Trong lúc nói chuyện nhắm mắt lại, hai tay gắt gao cầm tư liệu, bảo vệ ở trước ngực, thân thể bất động, cương ép chống đỡ!

Một đám người xông lên điên cuồng vây đánh, quyền đấm cước đá Gray Hall, liều mạng bẻ cánh tay hắn, éo buộc cướp đi!

Khiến cho Gray Hall đều phải phun ra răng giả kim cương, mắt thấy liền sắp bị đánh chết!

Giang Nam mang theo Đại Kích sờ sờ cằm: "A~ hắn là đã đến ba phút đi?"

Nói xong mở trùng động không gian, giật ổ cứng từ trong lòng Gray!

Chỉ thấy Giang Nam cầm tư liệu sáng lạn cười: "Cảm ơn người anh em đã giữ hộ!"

Mọi người vừa thấy tư liệu lại bị Giang Nam lấy đi, ai nấy đều bùng nổ!

"Tư liệu lại bị Giang Nam cướp về rồi! Đánh cho ta!"

"A a a a! tên tiện nhân này!"

Gray Hall bị đánh sưng cả người lên, lão đảo đứng dậy, há miệng phun ra một ngụm kim cương vỡ!

Toàn bộ đàn em đều gục! Chỉ còn lại mình! Bộ tộc Vikings lần này tới đây liền xong đời?

Tư liệu còn bị Giang Nam cướp đi? Nói ba phút thật đúng là ba phút a!

Lão tử dùng chừng 300 người chỉ để bảo vệ đồ cho người?

Phụt oa.....

[Giá trị oán khí từ Gray Hall + 1001!]

Gray phun ra một ngụm máu giữa không trung, cả người đảo một cái, hai chân khụy xuống, hôn mê tại chỗ!

Mọi người nhìn bộ tộc Viking gần như bị tiêu diệt đều rung mình một cái!

Sức tàn phá của Giang Nam thật sự quá lớn!

Tư liệu này thật đúng là thứ mà không phải thế lực bình thường có thể ăn vào!

Ai lấy người đó xong! Nhưng vậy thì không cướp sao?

Nhất định phải cướp!

Biện pháp dù sao cũng có nhiều, lấy trước rồi nói sau!

Chỉ thấy Giang Nam lấy lại tư liệu thuận di đi tới trước mặt Rofi!

Một tay ôm vai hắn!

Cực kỳ hào phóng nhét ổ cứng vào trong ngực Rofi!

"Người anh em! Tặng người!"

Rofi ôm ổ cứng, nhìn từng ánh mắt như ác lang, mặt trắng

bệch!

Lại nhìn Gray nằm bất tỉnh nhân sự trên mặt đất, chân run rẩy như mì sợi!

Run rẩy nói: "Nam..... Nam Thần! Thế này không tốt lắm đâu?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Cho người thì cứ cầm! chúng ta đều là người quen cũ! người với ta khách khí cái gì!"

Rofi sắp khóc rồi!

Cái này mẹ nó lão tử cũng không dám nhận a, Gray Hall cũng là bị người hại thành dáng vẻ kia!

Nếu ta lấy nó, ta liền xong đời!

Còn người quen? Người chỉ biết gài bẫy người quen, quen phải người thật đúng là xui xẻo tám đời a!

"Ta..... Ta cũng không cần!"

Giang Nam mặc kệ: "Đừng a, cầm đi! Vừa rồi ta thấy các người đánh ta rất vui!"

Rofi cũng sắp khóc: "Không không không! Thật sự không cần! Không nhận nổi a!"

Nếu thật sự lấy được, trước không nói có giữ được tư liệu hay không!

Người của gia tộc Rofi nhất định sẽ bị vây đánh đến chết!

Hơn nữa tư liệu cuối cùng còn bị Giang Nam cướp về, ta ngốc hay sao mà lấy chứ?

Giang Nam: "Thật không cần?"

Rofi lắc đầu như trống bỏi!

"Không..... Không cần!"

Giang Nam giơ tay hung hăng đánh vào cằm Rofi, khiến cho hắn xoay vòng bay ra ngoài hơn 30 mét!

"Không cần thì người tới xem nào nhiệt cái rắm gì? Quần cũng đã cởi, người lại nói với ta người không thể?"

[Giá trị oán khí từ Rofi. Capone + 1000!]

Đây là ví dụ kỳ quái gì a!

Nói xong lại nhét ổ cứng cho Leica: "Ta thấy người thật đáng thương! Người cầm đi!

Leica thiếu chút nữa quỳ xuống: "Ta mà lấy ta sẽ chỉ trở nên càng đáng thương a!"

Giang Nam liếc mắt, nhìn về phía một đám thể lực thứ cấp!

Một đám người dẫn đầu nhớ tới thảm trạng của Gray. Hall liền nhao nhao lắc đầu!

Giang Nam nóng nảy: "Cho không các người cũng không cần! Mà ta lấy thì các người còn cướp! Các người mẹ nó có bệnh à?"

Jones liếm liếm môi: "Có gan thì đưa tài liệu cho ta! Ta giúp anh bảo quản!

Chương 864 -

Buffett nheo mắt: "Sao người không đưa cho ta?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta cho các người cái rắm! Bổng đại gia ta còn chưa có chết đâu, liền nhớ thương chút gia sản này của ta, các người còn là con người sao?"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Jones + 1000!]

Chỉ thấy Jones đều tức muốn nổ phổi, trừng mắt cầm trong tay hai khẩu Desert Eagle nhắm ngay Giang Nam!

"Có tin lão tử bắn mấy lỗ trên đầu người hay không?"

Đúng lúc này, Zenbon Sakura lên tiếng!

"Mọi người đừng để trúng quỷ kế của Giang Nam, rõ ràng hắn muốn mượn tư liệu để làm suy yếu lực lượng của mọi người, sau đó hắn mới có thể lấy lại!"

"Đừng quan tâm tư liệu, trước tiên đánh chết Giang Nam lại nói chuyện tư liệu đi!"

Mọi người liếc nhau nhao nhao gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Giang Nam phát ra sát ý!

Giang Nam:!!!

"Quả đầu hồng kia! Có phải người lại ngựa đòn rồi không?"

Hai má Zenbon Sakura đỏ lên, theo bản năng che phía sau,

hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái!

Nhưng trên mặt lại tràn đầy đắc ý: "Người vượt qua đợt này rồi nói sau!"

Lập tức thân thể chột lóe, là người đầu tiên giết về phía Giang Nam!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đạt thành ý kiến thống nhất, phát động tiến công với Giang Nam như dời núi lấp biển!

Giang Nam dừng đứng tóc gáy, quay đầu bỏ chạy!

Tóc hồng chết tiệt làm hỏng chuyện lớn của lão tử, hiển nhiên biện pháp hóa thủy đông dẫn không có tác dụng!

Vô số công kích từ bốn phương tám hướng đánh tới, vốn dĩ Giang Nam còn có thể lợi dụng tính cơ động của hệ không gian để tránh né!

Nhưng Zenbon Sakura gia nhập chiến đoàn, một lòng chỉ muốn giết chết Giang Nam!

Tính cơ động bị hạn chế rất lớn, có chút công kích chỉ có thể ngạnh kháng!

Nhưng một đám Bạch Kim Kim Cương công kích, Giang Nam làm sao chống đỡ được?

Không đến ba phút đồng hồ, cả người Giang Nam đều là vết thương, nhưng thân thể lại hưng phấn muốn nổ tung!

Ấm Huyết Đại Kích bởi vì hấp thu quá nhiều chấn động, thể lực đều được bổ sung cực lớn!

Vừa mới thở ra một hơi, một đám người đông nghịt lại đè lên!

Giang Nam lau mặt một cái, đã chuẩn bị trải vải bạt, hung

hăng đánh một phen!

Nếu không lấy ra con át chủ bài, mình sợ là xong đời!

Cảnh tượng ba bốn ngàn người đuổi theo bắt nạt Giang Nam ở phía dưới tất nhiên đã bị Bose chú ý tới!

Giờ phút này cả người Giang Nam toàn là máu, mắt thấy sắp không được!

Trong đôi mắt to của Bose tràn ngập lo lắng, một số ít hạt Bose trong thân thể lại một lần nữa bắn ra!

Tạm thời tách Pierce và Ma Thuật Sư ra, sau một khắc thân thể đã xuất hiện trong đám người!

Hàn khí lạnh giá khuếch tán cực nhanh, lúc này có hơn trăm người bị đóng băng!

Jones đang muốn né tránh, nhưng thể Bose tựa như một luồng lưu quang, thể những nhảy vào trong thân thể Jones!

Jones mở to hai mắt, biểu tình trên mặt đều là sự thống khổ, thân thể dĩ nhiên dần dần trở nên khô quắt, giống như là xác ướp!

Ngay lập tức Jones nổ tung!

Chính xác! Nổ tung tại chỗ!

Trực tiếp vỡ thành nhiều mảnh vụn!

Mọi người nhìn mà mặt đều trắng bệch, Kim Cương 8 sao! Jones được xưng là Người Xóa Sổ đều đã chết?

Jones không chết vì nghèo! Mà chết vì nổ!

Mà thể Bose một lần nữa xuất hiện, cô thoạt nhìn càng suy yếu, nhưng khác biệt duy nhất chính là, cái sừng trên trán cô biến

thành màu đỏ sẫm!

Đang yên đang lành giết Jones để làm gì?

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Ma Thuật Sư và Pierce đã đuổi theo!

Đúng lúc này, chỉ thấy thần sắc Bose lạnh như băng, hai tay gắt gao đặt ở trước ngực, làm bộ dáng cầu nguyện!

Trên sừng nhuộm máu đỏ tỏa ra ánh sáng!

"Vực!"

Khóe mắt Pierce muốn nứt ra: "Đáng chết! Là năng lực của Jones! Chú Lệnh Không Gian!

Trong nháy mắt "Vực" được triển khai, Pierce ném ra một linh kỹ!

Một đạo chú văn màu ngọc lưu ly xanh biếc in ở trên người thể Bose, giống như virus chậm rãi khuếch tán ra!

Hạt Bose trong cơ thể cô bị chú lệnh hấp thu, trực xuất!

Nhưng "Vực" vẫn triển khai!

Trong nháy mắt!

Trong phạm vi 30 km, dị năng mất đi hiệu lực! Linh lực đoạn tuyệt, không ai là ngoại lệ, toàn bộ đều trúng chiêu!

Khu vực rộng lớn bao phủ cả tòa công viên trung tâm!

Pierce và Ma Thuật Sư cũng trúng chiêu, mất đi dị năng!

Bị lực lượng cực hàn đóng băng tại chỗ không thể động đậy!

Pierce bị đông lạnh tới run rẩy, vẫn cười lạnh: "Xem người

không còn khí lực trước, hay là ta bị đông chết trước, tổ chất thân thể cấp Đạo Thiên cũng không gân gà như vậy!"

Bose cắn chặt môi dưới, gắt gao nhìn chăm chăm Pierce, tràn đầy oán hận!

Nhưng một khi triển khai "Vực", cô cũng không làm được gì, cũng chỉ có thể hao tổn!

Tất cả mọi người đều bối rối, dị năng vô dụng? Linh lực cũng không dùng được?

Vừa rồi thể Bose giết Jones là vì đoạt lấy dị năng của hắn để sử dụng?

Phải biết rằng dị năng của Jones có tác dụng vô hiệu hóa dị năng người khác trong vùng phạm vi nhất định!

Nhưng phạm vi tuyệt đối không khủng bố như vậy, thể Bose ngay cả loại chuyện cướp đoạt nhân dị năng này cũng có thể làm được sao?

Chương 865 -

Hơn nữa còn có thể tiến hành tăng cường hiệu quả?

Giang Nam cũng ngây người, dị năng mất đi hiệu lực, linh lực bị phong bế! Trực tiếp khiến cho Bát Môn Độn Giáp trong cơ thể tắt máy!

Tuy rằng không rõ đây đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng cái này không khác gì giúp mình đại ân!

Lão tử lẫn lộn tới hôm nay, cũng không chỉ dựa vào dị năng!

Dị năng không còn? Linh lực không có tác dụng?

Tốt hơn rồi!

Vậy thì độ tổ chất thân thể là được rồi!

Cận chiến đối kháng? Lão tử cũng không sợ!

Các người đã nghe qua về Rồng Qua Sông sao?

Giờ khắc này khoe miệng Giang Nam dần dần giương lên, lộ ra nụ cười giống như ác ma!

Zenbon Sakura vừa thuấn di tới cũng tràn đầy kinh ngạc, nhưng lập tức hưng phấn muốn chết!

"Mọi người đừng sợ Giang Nam! Dị năng không dùng được vừa vặn! Vậy hãy chạy không thoát! Mau đánh hắn!"

"Đúng đúng đúng! Không có thuấn di, ta xem người chạy thể nào?"

"Ha ha ha! Tổ chất thân thể của Hoàng Kim 3 sao! Sợ là không chịu nổi một quyền của lão tử!"

"Cùng xông lên! Đánh cho tên nhãi này phọt shit! Xem hần còn ngông cuồng được hay không?"

Zenbon Sakura hưng phấn không chịu được, xông lên phía trước nhất!

"Dám đánh ta? Xem ta có đánh người khóc hay không?"

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều vọt về phía Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam lắc lắc cổ, hai tròng mắt đỏ tươi!

"Phần Huyết! Động Cơ Đế Vương! Mở!"

"Rầm!"

Trái tim giống như động cơ vận chuyển điên cuồng nhảy lên, bơm máu cực nhanh!

Tiếng tim đập "cộc cộc cộc!" như trống, chấn động lòng người hốt hoảng!

Nhiệt độ cơ thể tăng vọt thậm chí hòa tan tuyết đọng, từng luồng khí trắng nhẹ nhẹ bốc lên!

Cơ năng thân thể điên cuồng tăng vọt! Phần Huyết trực tiếp bị Giang Nam mở đến 50%!

Thứ đồ chơi này cũng không phải dị năng, lại càng không cần dùng linh lực khởi động!

Hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi "Vực"!

Zenbon Sakura mới vừa xông lên, còn không hiểu rõ chuyện gì

xảy ra, liền nhìn Giang Nam giống như động cơ được mở công tắc!

Đạp đất xoay hông, xoay người đá ngang!

Lực lượng toàn thân tập trung ở một điểm mà bộc phát!

Chân roi thậm chí đá ra tiếng xé gió!

Hung hăng đá vào hông Zenbon Sakura!

"Bốp!"

Zenbon Sakura hét lên!

Nương theo một tiếng kêu thảm thiết xé rách bầu trời đêm!

Chỉ thấy Zenbon Sakura ôm phía sau, bị một cước của Giang Nam đá cho cất cánh tại chỗ!

Xẹt qua một đường cong duyên dáng trên không trung, bay ra ngoài hơn một trăm mét!

Một đầu đâm vào trong hồ nhân tạo bên cạnh, tảng băng đều bị phá vỡ!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Đây là tổ chất thân thể cùng lực lượng quý quái gì?

Một chân? Chỉ một chân thôi sao? Ta là Kim Cương!

Vết thương vừa mới dưỡng lành!

Một cước này đá ra, trực giác hai xương chậu đều bị đá thành bốn cánh a!

Một đám người vừa xông lên đều cứng đờ!

Tê~

Không hoa mắt chứ?

Tố chất thân thể của Hoàng Kim 3 sao từ khi nào thì mạnh như vậy?

Giang Nam kia lại có tuyệt chiêu gì? Tiếng tim đập mạnh này làm cho người ta hoảng hốt!

Con hàng không lẽ còn có thể dùng linh lực?

Chỉ thấy Giang Nam cười rục rĩ xoay đại kích, lộ ra một hàm răng trắng!

"Các vị, cầu nguyện đi! Bây giờ là sân nhà của ta!"

"It's my show time!"

Vừa dứt lời, Giang Nam cầm kích phóng ra!

Một đầu đâm vào đám người, giơ đại kích màu máu lên, giống như Garen mở chiêu cuối, xoay vòng xoay vòng!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Một trận âm thanh nặng nề truyền đến!

Lúc này có bảy tám người bị đánh bay, gào khóc hộc máu!

Toàn thân bay lên đập, chân như pháo công thành!

Đập bẹp lồng ngực một Bạch Kim, bay ngược ra hơn 100 mét rồi không có động tĩnh!

Tựa như sói vào bầy cừu, vô cùng hung mãnh!

"Mọi người đừng sợ! Tên này tuy rằng tà tính, tố chất thân thể vượt xa đồng cấp, nhưng mạnh hơn nữa cũng có cực hạn!"

"Đúng! Cùng xông lên, đừng có nường tay, không nên cho hắc cơ hội thở dốc!"

"Mệt chết đi được! Đánh hắc cho ta!"

"Lão tử đai đen Taekwondo, chỉ cần vài phút liền quật ngã....."

"Rầm!"

Lời còn chưa dứt, Giang Nam trực tiếp nện cú đấm chết người vào cằm của hắc!

Lực lượng cuồng dã trút xuống, xoay tròn bay ra hơn 300 mét, cầm đầu đánh nát!

"Còn đai đen? Ta nhổ vào! Có mà quật ngã được chó!"

Đối mặt với đám người xông lên, Động Cơ Đế Vương của Giang Nam điên cuồng vận chuyển!

Ấm Huyết Đại Kích trong tay như cánh tay sứ, múa ra hồng mang trên không trung!

Tiếng xé gió vô cùng chói tai!

Giờ khắc này nầm đấm, khuỷu tay, đầu gối, bắp chân của Giang Nam! Thậm chí là bả vai, trán, mỗi một bộ vị trên thân thể đều biến thành lợi khí công kích!

Vốn dĩ tố chất thân thể Giang Nam vượt xa người cùng cấp bậc, hơn nữa lại có Động Cơ Đế Vương gia trì!

Kim Cương ta cũng không sợ!

Lúc ở phòng tập thể lúc Giang Nam còn có thể đánh bay răng của Quan Hổ!

Huống chi bây giờ?

Chỉ thấy người muốn tới gần Giang Nam, dù là cấp nào! Toàn bộ đều bị đánh bay!

Trong lúc nhất thời trên chiến trường tràn đầy bóng người bị đánh bay, xen lẫn tiếng kêu bi thương xuyên qua bầu trời đêm!

Chương 866 -

Giang Nam giống như một chiếc xe lửa xúc tuyết chạy hết mã lực, cả người quay tròn đánh ra sát thương cực lớn!

Tựa hồ không có gì có thể ngăn cản bước chân Giang Nam!

Nhưng mà không ai phát hiện, sáu người Sơn Miêu vẫn du đãng ở xung quanh tường không gian đã sớm không thấy bóng dáng!

"Vực" triển khai, Pierce mất đi dị năng, Cẩm Tuyết của hắn tất nhiên bị phá!

Mấy người Sơn Miêu đã sớm chạy mất rồi!

Giờ này khắc này, trong nhà trọ bên ngoài công viên trung tâm, mấy người mài đi dép lê cực tốc!

Vội vàng ghé vào bên cửa sổ lấy kính viễn vọng ra quan sát hình ảnh trong công viên trung tâm!

Sau đó bọn họ liền thấy được Giang Nam cầm trong tay Âm Huyết Đại Kích, tung hoành ngang dọc bên trong ba bốn ngàn người trên chiến trường, tựa như một màn chặt dưa thái rau!

Katarina mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin: "Đó là Giang Nam sao?"

Huyết Tiểu Cầu nổi da gà: "Mẹ nó, quá hung dữ a! Đại kích đỏ máu dài ba mét? Ngầu muốn xỉu có được không?"

Hắc Nha mang vẻ mặt chấn động: "Nam Thần giết tới điên rồi, ai cũng không sợ! Một người lại đối cứng được nhiều người như

vậy? Ta đây là đang nằm mơ sao? Hắn làm cách nào chứ!"

Mắt Sơn Miêu sáng lấp lánh: "Đây là sân nhà của Tiểu Nam! Tổ chất thân thể của hắn vẫn luôn cực kỳ cường hãn! Hơn nữa có Phần Huyết gia tăng! Không đúng! Phần Huyết này tựa hồ không phải Phần Huyết bình thường! Đã cải tiến qua rồi sao?"

Vẻ mặt Khỉ Gầy hưng phấn: "Cầm kích xung phong! không người có thể ngăn cản! Chiến trường do một mình ta làm chủ? Nam Thần quả thực là võ tướng trên đời a, da gà ta đều nổi lên hết!"

Thiết Ngưu cầm điện thoại di động phóng to hình ảnh không ngừng, cực kỳ hưng phấn!

Bên phía Sơn Miêu đã tạm thời an toàn, chỉ chờ Giang Nam thoát thân!

Mà trong công viên trung tâm, tất cả mọi người nhìn Giang Nam cầm kích mà trong mắt đều mang theo vẻ sợ hãi!

"Không phải chứ? Sau khi phong ấn dị năng và linh lực, Giang Nam sao lại mạnh hơn trước?"

"Còn có chút đạo lý hay không? Hoàng Kim ba sao làm sao có thể có tổ chất thân thể khủng bố như vậy? Kim Cương cũng không áp chế được hắn?"

"Áp chế hắn? Kỹ thuật cận chiến của Giang Nam quả thực vô địch! Cận thân đều tổn sức!"

"Mọi người đều bị hắn chơi đùa! Còn tiếp tục như vậy không ai có thể bắt được hắn a!"

Giờ khắc này Giang Nam cầm kích đi trên chiến trường, nằm dưới chân đều là người!

Ba bốn ngàn người vây Giang Nam, tạo thành một vòng tròn cỡ trăm mét!

Giang Nam đi tới chỗ nào, vòng tròn liền khuếch trương tới chỗ đó!

Căn bản không ai dám tiến lên phía trước nữa!

Giang Nam lau máu tươi trên mặt!

"Không phải muốn đánh sao? Đến đây! Đừng sợ!"

"Sao lại không lên nữa? Mẹ kiếp! Lên đi! Ta đứng ở chỗ này!"

Đại kích đâm một cái! Tiếng nói lạnh lạnh quanh quần chiến trường!

Không một ai dám tiến lên, ai lên người đó xong đòi!

Lúc này Lambo Fenbo đều sắp điên rồi, khuôn mặt hưng phấn đỏ lên!

Quá đỉnh quá ngầu?

Chỉ một người mà lại đối đầu với ba bốn ngàn người, lại không ai dám đáp trả!

So sánh với Giang Nam, các tiền bối thật rác rưởi a, phi phi phi, cái gì cũng không phải!

Tuy rằng chỉ là áo chống đạn Giang Nam, cũng không biết vì sao, vẫn cảm giác rất kiêu ngạo!

Đúng lúc này, trong đám người vang lên một thanh âm: "Đều rút ngay cho lão tử! Để ta xử hần!"

Đám người nhường ra một con đường, chỉ thấy Buffett bẻ bẻ cổ đi tới!

Tháo kính xuống nhét vào trong túi, một đầu tóc vàng đều vuốt ra sau!

Ánh mắt âm độc: "Tên nhãi người đích xác có chút thực lực, nhưng trang bức cũng chỉ có thể tới đây thôi!"

Ánh mắt mọi người sáng lên, Buffett chính là Tinh Diệu 1 sao!

Cho dù không dùng được dị năng, tố chất thân thể cũng tuyệt đối cường hãn!

Cho dù Giang Nam dữ dội hơn nữa, cũng không có khả năng chơi được Buffett a!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Trang bức? Ngại quá! Lão tử vừa mới làm nóng người mà thôi!"

Buffett nghiêng chặt răng thép: "càn rồi!"

Oanh!

Một tiếng nổ vang, tại chỗ bị nổ ra một cái hố lớn!

Thân thể Buffett giống như đạn pháo bắn tới!

Đảo mắt tới gần, Giang Nam không chút lưu tình, đại kích trong tay vung qua!

Buffett ngã ra sau, trượt đến trước mặt Giang Nam, quyền phong hung mãnh, hung hăng hướng nện tới xương sườn Giang Nam!

Giang Nam lấy cánh tay chống đỡ!

"Rầm!"

Một cú trọng quyền, thân thể Giang Nam bị đánh lệch, ngã ra ngoài hơn 100 mét, phun ra ngụm máu!

Cánh tay xanh tím, xương sườn cũng gãy hai cái!

Buffett cười lạnh: "Bây giờ thì sao? Đã biết sự cường đại của tố chất thân thể cấp Tinh Diệu chưa?"

Giang Nam nhú mày, Động Cơ Đế Vương đã chạy hơn hai phút!

Thời hạn 3 phút sắp tới, tiếp tục kéo dài nữa, sợ là sẽ nổ tung!

Tố chất thân thể của Buffett không phải là giả, trước mắt mình không thể so sánh!

Nhưng nhất định phải chém hẳn!

Vậy thì phải liều mạng với hẳn!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay bắt lấy quần áo của mình hung hăng xé, lộ ra thân trên cường tráng!

"47 giây chơi gục người! Thêm một giây coi như ta thua!"

Chương 867 -

Cộc cộc cộc cộc!

Nhịp tim càng lúc càng kinh người, thậm chí đã vượt qua một ngàn nhịp đập mỗi phút!

Quanh quần chiến trường, rung động lòng người!

Hơi nước màu trắng phiêu đảng trong bầu trời đêm, chỉ thấy cơ bắp cả người Giang Nam kéo tơ, gân xanh nổi lên!

Phần Huyết bị Giang Nam mở đến 66%!

67! 68! 69%!

Giờ phút này trái tim Giang Nam đau nhức, đã mở đến cực hạn!

Mở lên nữa sợ là sẽ nổ tung!

Chức năng thân thể cũng theo đó bạo tăng, trong thân thể tản mát ra nhiệt độ cao làm cho Lambo Fenbo nóng tới gào khóc!

Buffett cười nhạo: "47 giây? Người đang đùa sao? Ta..."

Rầm!

Lời còn chưa dứt, đất đá văng tung tóe, thân thể Giang Nam đã biến mất tại chỗ!

Bởi vì tốc độ quá nhanh thậm chí kéo ra tàn ảnh, Buffett kịp thời phản ứng, điên cuồng tìm bóng dáng Giang Nam!

Nhưng bên tai đã vang lên tiếng nổ!

Rầm!

Chân roi như rìu chiến, hung hăng đá vào đầu Buffett!

Trong nháy mắt, Buffett chỉ cảm thấy hai tai ong ong, trước mắt tối sầm!

Thân thể bị đá bay ra ngoài, trong lòng vô cùng kinh hãi!

Sức mạnh và tố chất thân thể của tên nhãi này sao lại mạnh hơn trước nhiều như vậy?

Miễn cưỡng ổn định cơ thể, vừa đáp xuống đất, Giang Nam đã xoay đại kích điên cuồng chém tới!

Buffett dưới tình thế cấp bách chỉ có thể giơ cánh tay ngăn kháng!

Một kích chém xuống, chỉ phá vỡ được da thịt của Buffett, máu tươi tuôn ra, những lực lượng mãnh liệt lại theo đó bắn ra!

Trên chiến trường, Giang Nam đỏ mắt cầm Ấm Huyết Đại Kích cuồng công xé gió, tựa như sói hoang táo bạo!

Công kích giống như cuồng phong mưa rào trút xuống, Buffett căn bản không có cơ hội thở dốc, bị đè ép!

Bởi vì không rảnh tay, hai tay đều bị Ấm Huyết Đại Kích chém đến máu tươi đầm đìa!

Vẻ mặt hỗn hển, người tiêm máu gà à?

Dưới thế công này đừng nói là đánh Giang Nam! Muốn áp sát cũng phải tốn sức!

Trường kích xoay vòng, căn bản không có cách nào tới gần a!

Buffett vừa mới đứng vững thân thể nóng nẩy: "Giang Nam!

Người mẹ nó làm chuyện giống con người đi!"

Giang Nam giơ kích điên cuồng chém, hai mắt đỏ tươi!

"Lão tử không thích làm người đấy!"

Sau đó lại nhảy vọt một cái, Âm Huyết Đại Kích giơ cao, lập tức giống như trụ lõi từ trên trời đánh xuống, điên cuồng chặt chém!

Buffett giơ cánh tay ngăn kháng!

"Rầm!"

Mặt đất rạn nứt, vết nứt giống như mạng nhện lan tràn khắp nơi!

Toàn bộ bắp chân của Buffett đã bị đóng đinh xuống đất!

Giang Nam xoay người 720 độ, lại thêm một phát phi thiên bạo trảm!

"Rầm!"

Nửa người Buffett đều bị đóng đinh xuống đất!

Chỉ thấy Giang Nam vung đại kích, điên cuồng loạn chém về phía hai tay Buffett!

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Đất đá bắn tung tóe, kinh phong tàn sát bừa bãi!

Nhanh chóng đóng đinh Buffett xuống đất! Chỉ còn lại một cái đầu lộ ra bên ngoài!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

Con mẹ nó, đây là đánh chuột hay đóng đinh vậy?

Giang Nam tiến lên bạo đập vào đầu của của hắn!

Lúc này đầu của Buffett cũng bị đóng đinh!

Phụt.....

Giang Nam phun ra một ngụm máu, Phần Huyết biến mất!

"Nói 47 giây là 47 giây! Gục đi!"

--

Một trận cuồng bạo, trực tiếp chôn sống Buffett!

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn Giang Nam giống như thấy quỷ, chân đều run rẩy!

Đây chính là cấp Tinh Diệu a, người đến tột cùng là như thế nào mà đóng đinh hắn xuống đất a!

Người... Cái này... ta... không khoa học!

Tôn trọng quy luật tự nhiên một chút có được hay không?

Còn xử lý Giang Nam sao?

Linh lực vừa đứt, kỹ năng phong bế, Giang Nam trực tiếp oanh tạc!

Zenbon Sakura mới từ trong hồ bò ra, mặt đều sợ tới trắng bệch!

Buffett đã bị đánh gục?

Mà mình lại ngốc nghếch xông lên? Sợ là không đủ cho một tay Giang Nam đánh a!

Không có dị năng còn có thể mạnh như vậy? Người này không có khuyết điểm sao?

Chỉ thấy Giang Nam một cước giẫm lên đầu Buffett, đem Âm Huyết Đại Kích khiêng ở trên vai, nhứu mày!

"Không lên nữa sao? Không lên thì ta lên!"

Nói xong mang theo đại kích giết về phía mọi người!

"Mẹ nó ~ Chạy đi! Buffett đều xong đời, trong phạm vi không ai có thể đánh qua người này a!"

"Đáng chết! Người thân là hệ không gian chuyên khổng chế cục diện mà lại có tố chất thân thể mạnh như vậy? Người bảo đảm xe tăng chúng ta phải sống thế nào đây?"

"Thế này còn cướp tư liệu cái rắm? Bảo vệ tính mạng trước đi!"

Đám người này sao còn quẩn nhiễu như vậy? Quay đầu bỏ chạy, tư liệu không có cũng được nhưng mạng phải có!

Giang Nam giương đại kích liều mạng đuổi theo, bắt được người nào liền chém!

"Này! Đừng chạy! Đánh một trận! Đánh một trận!"

"Ha ha ha ha!"

Vì thế trong sân liền xuất hiện một màn như vậy!

Giang Nam ở phía sau cầm theo đại kích đuổi theo ba bốn ngàn người, biểu tình kiêu ngạo lại càng rõ!

Đám người chạy phía trước với vẻ mặt hoảng sợ, thần sắc hoảng hốt, trong miệng hô: "Người đừng tới đây! Đừng tới đây a!"

"Don't touch me! Run!"

Đám người hô hào hoảng hốt đứng dậy, liều mạng chạy như

bay!

Mà một màn này đều bị đám người Sơn Miêu đang trốn trong nhà trọ nhìn rõ trong mắt!

Cả đám đều há hốc mồm!

Chương 868 -

Nam Thần có phải đã quên mình mới là người bị truy sát rồi hay không?

"Thế cục đảo ngược a, lúc trước Nam Thần nói muốn thể hiện trước toàn trường mà ta không tin, hiện tại ta đã tin!"

"Một người đuổi theo ba bốn ngàn người? Ta thật sự phục a!"

"Không biết Dương Kiên mà nhìn thấy Tiểu Nam quấy thủ đồ thành cái dạng này sẽ có cảm tưởng gì!"

Sơn Miêu cũng không nhịn được cười!

Sự thật chứng minh, vô luận ở nơi nào, Giang Nam tất nhiên sẽ không chịu lỗ!

Giờ phút này trong lòng Giang Nam đều vui đến điên rồi!

Ai cho các người bắt nạt ta?

Đều học máu cho ta, phong thủy luân chuyển, xem lão tử có bắt nạt chết các người hay không!

Nhưng có quá nhiều người, một đám chạy còn nhanh hơn thỏ, Giang Nam thật sự không chăm sóc cho tất cả được!

Đại quân đào vong nháy mắt đã vượt qua đám người Bose Pierce ở trung tâm chiến trường!

Giang Nam vốn cũng đã đuổi theo!

Nhưng lại vòng trở về!

Chỉ thấy ba người trong sân, thể Bose làm dáng cầu nguyện, sừng máu phát sáng, toàn lực duy trì "Vực" tồn tại!

Mà Pierce cùng Ma Thuật Sư đều bị khí cực hàn đóng băng, bộ dáng không nhúc nhích được!

Ba người đều ở vào trạng thái giằng co!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên!

Không cử động được sao? Không di chuyển được.

"Đại tỷ một sừng, ta giúp người báo thù!"

Thể Bose: ???

Pierce trừng mắt: "Ta nói cho người biết, chờ ta khôi phục dị năng cùng năng lực hành động, ta là người đầu tiên... Phụt!"

Lời còn chưa dứt, Giang Nam đã nện vào cằm Pierce!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

"Người dám đánh ta? Người mẹ nó lại dám đánh ta?"

Lúc này gân xanh trên trán Pierce nổi lên, ánh mắt đã có thể giết người!

Giang Nam vung nắm đấm, Đạo Thiên chính là Đạo Thiên!

Tổ chất thân thể thật lợi hại!

Đánh một quyền mà chấn động khiến tay mình đều đau!

Giang Nam trừng mắt: "Đánh người thì sao? Ai bảo người bắt nạt người ta! Ta không chỉ đánh người! Ta còn....."

Nói xong trực tiếp thi triển chân đạn 72 đường, điên cuồng đá vào giữa chữ hai chân của Pierce!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Đều đá ra tàn ảnh!

Pierce nghiêng chặt răng, khuôn mặt già lúc xanh lúc trắng!

"Người dừng chân cho ta! Dừng chân oa! A a a! Giang Nam, ta phải giết người! Ngao ngao! Đừng đá!"

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

Nhưng mà Giang Nam căn bản không ngừng!

Đạo Thiên có cứng rắn tới đâu, chỗ hiểm thì vẫn là chỗ hiểm!

Ma Thuật Sư mang biểu tình hoảng sợ, trán đổ mồ hôi, lão tử xem như đã hiểu rồi!

Người chính là người chơi đường dưới! Chuyên tấn công đường dưới, không một chút do dự sao?

Mấy người Sơn Miêu đều bùng nổ, người làm cái gì a!

Đánh Đạo Thiên? Không chỉ đánh! Người còn đá? Đá ngay chỗ hiểm?

Đều bị người đá tới mức mặt mũi tái xanh a!

Đây chính là Đạo Thiên!

Người không phải to gan! Người là đang liều mạng a!

Lúc này ba bốn ngàn người bị Giang Nam đuổi giết đã chạy ra ngoài hơn ba ngàn mét!

Thấy Giang Nam không đuổi theo cũng thở phào nhẹ nhõm, quay đầu lại nhìn mà con người thiếu chút nữa trờ ra!

"A! Giang Nam muốn lên trời rồi! Pierce mà cũng dám đánh?"

"Tê~hắn thật vô tình! Thật tàn nhẫn! Thật không phải là người! Đá như vậy còn có thể dùng nữa sao?"

"Dùng? Pierce đã lớn tuổi như vậy rồi còn có thể dùng cái rắm!"

"Quả thật ác độc! Cũng không biết Pierce Đạo Thiên có chịu nổi hay không!"

Trong lúc nhất thời sống lưng tất cả mọi người đều phát lạnh, nhìn Giang Nam đá Pierce!

Cảm giác phần dưới của mình cũng đau theo, theo bản năng trốn về phía sau!

Thi triển xong 72 cú đá như đạn, Giang Nam nhe răng, vén quần lên nhìn, chân đều đá tới tím xanh!

Vẻ mặt không khỏi ngạc nhiên!

Lão già này được a, quá được, tập luyện toàn diện tới vậy?

Pierce cắn chặt răng, đau đến mặt già đỏ bừng, nhưng lại cười nhạt một tiếng: "Chút chuyện! Người thật sự cho rằng tổ chất thân thể cấp Đạo Thiên là hàng cho không sao?"

"Lão tử đứng ở chỗ này cho người đánh! Xem người làm cách nào tổn thương được đến ta?"

Giang Nam trờ mắt: "Ai ui? Lão tử hôm nay còn trị không được người sao?"

Nói xong xoay người lên cầm lấy Âm Huyết Đại Kích, đánh

thăng vào trán Pierce!

"Bang!"

Tia lửa tóe ra, chỉ thấy trên đầu Pierce cũng chỉ có thêm một dấu trắng mà thôi!

Pierce cười lạnh: "Thấy không? Đây là chênh lẹch! Ta đường đường là Đạo Thiên....."

"Bang!"

Giang Nam lại là một kích chém vào vai Pierce!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

Giang Nam căn bản không tin không làm gì được, cầm đại kích trong tay mở ra chế độ điên cuồng công kích với Pierce đang đứng bất động tại chỗ!

Chém tới mức tia lửa bắn tung tóe, vãi bay loạn, lông vũ trong áo lông bay khắp nơi!

Chém hơn ba trăm kích, đều chém nát áo quần của Pierce, khiến hắn giống như lão ăn mày!

Thế nhưng lại không có chút vết thương nào, trên người chỉ có chút ấn đỏ!

Giang Nam cười ha hả, đại kích trong tay tung bay lên xuống, chỉ thấy tóc, lông mày, râu mép trên đầu Pierce đều bị gọt sạch!

Tất cả mọi người nhìn mà hoảng sợ!

Chương 869 -

Giang Nam dùng Phương Thiên Họa Kích cạo đầu cho Đạo Thiên?

Còn cạo trọc đầu?

Con mẹ nó, người làm sao dám a?

Pierce cười lạnh: "Còn chịu được! Người chỉ có chút năng lực này thôi sao?"

Chẳng biết tại sao, bị chém xong thậm chí còn cảm thấy đỉnh đầu có chút nhẹ nhàng khoan khoái, thần thanh mắt sáng a!

Giang Nam: Còn chịu được đúng không?

Ta mà không trị được người, vậy Giang Đại Gan ta cũng đừng lăn lộn trong giang hồ nữa!

Đưa tay lấy ra ghế gấp!

Đây là vật phẩm hệ thống, vải bạt cùng ghế gấp bình thường đều bỏ bên trong không gian hệ thống, không cần mở không gian dị độ vẫn có thể lấy ra!

Gương mặt của Ma Thuật Sư trắng bệch khi nhìn thấy ghế gấp!

Người đừng có mạnh miệng nữa, người gánh không nổi thứ đồ chơi này a!

Pierce cười nhạo: "A! Hết cách rồi sao? Cái thứ đồ chơi rách nát này... A a a!"

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Giang Nam nện ngay vào ót Pierce!

Đánh cho gào thét!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Người..... Cái này không thể nào! Đó là thứ gì! Làm sao có thể phá phòng ngự của ta chứ?"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, quả nhiên ghế gập của ta có thể!

Lập tức nhảy dựng lên, cười lên cổ Pierce, hai chân ôm lấy bả vai hắn!

Hai tay cầm ghế nện vào đầu Pierce!

"Ai cho người bắt nạt chị gái một sừng?"

"Ai cho người lừa ta? Ai cho người lợi hại?"

"Chịu được đúng không? Ta xem người còn chịu được hay không!"

"Đánh chết người! Đánh chết người a!"

"Bang bang bang!"

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

"Ngao ngao ngao! Đừng đánh nữa! Đau! Đau! Thứ kia là thứ gì? A a a! Người dừng tay cho ta! Dừng tay a!"

Nhưng Giang Nam căn bản không ngừng, tay cầm ghế gập cũng không đánh vào chỗ khác!

Đánh vào mặt! Đánh vào mặt!

Pierce bị ghế gấp nện cho mặt đầy máu, sắp tức nổ phổi, nhưng dưới lớp băng cực lạnh của Bose thì căn bản không nhúc nhích được!

Giang Nam dùng thực lực biểu diễn cái gì gọi là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh!

Giá trị oán khí của Pierce ngút trời!

Ma Thuật Sư ở một bên run rẩy!

Chính là thứ đồ chơi này, lần trước chính là thứ đồ chơi này đã đánh ta, phòng ngự gì cũng không có tác dụng!

Rốt cục cũng có người cảm nhận được sự tuyệt vọng lúc trước của ta a!

Trong lòng Ma Thuật Sư thậm chí có chút thống khoái, cái này không thể trực tiếp đánh chết Pierce đó chứ?

Vậy thì thú vị rồi!

Chờ đã!

Nếu Giang ác ma thật sự đánh chết Pierce, kế tiếp sẽ tới đánh ta!

Không được không được, lão ca chịu đựng, người không thể chết a, chịu đựng, chúng ta có thể thắng!

Giờ phút này mọi người ở cách xa ba ngàn mét quan chiến đã dọa đến mức im bật.

Này này này! Đó là Đạo Thiên đúng không?

Là lão đại của thời kỳ linh khí hồi phục, một tòa núi cao không

thể vượt qua, sao lại bị người đánh cho mặt mũi đầy máu a!

Bose ở một bên làm dáng cầu nguyện nhìn Pierce bị cạo thành hói đầu, chém thành giả bộ ăn mày, còn bị Giang Nam dùng ghế gập đánh cho cả mặt đầy máu!

Liên nhin không được mà cười, bả vai đều run rẩy, tuy rằng không tạo thành thương tổn gì thực chất, nhưng nhìn thật hả giận a!

Giờ phút này Pierce đã bị Giang Nam đánh thành đầu heo!

Đều sắp tức nổ phổi!

Lão tử sau khi thành Đạo Thiên cũng chưa từng để cho người ta đánh vào mặt như vậy!

Đánh chết hần cũng không nghĩ tới mình sẽ bị một tên Hoàng Kim ba sao đánh thành đầu heo thế này!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

Giang Nam ngồi trên cổ Pierce cầm ghế gập há miệng thở dốc, vẻ mặt bất đắc dĩ!

Không thể không thừa nhận một sự thật không thể chối cãi!

Mình không thể đánh chết Đạo Thiên!

Cho dù có dùng ghế gập đánh hơn nửa giờ cũng đánh không chết hần!

Thấy Giang Nam dừng tay, Pierce cũng thở phào nhẹ nhõm, rốt cục đánh mệt rồi sao?

Lần này hần cũng không dám nói ra loại lời nói chịu đựng được gì đó, quý mới biết Giang Nam còn có thể làm ra chuyện gì a!

Cho dù hiện tại Giang Nam cười trên đầu mình đi đại tiện Pierce cũng tin!

Tiểu tử này tuyệt đối làm được loại chuyện thất đức này a!

Chỉ thấy Giang Nam nháy xuống, vẻ mặt tiếc nuối nói: "Chị gái một sừng, ta có thể đánh không chết hẳn!"

Pierce thở phào nhẹ nhõm, người biết vậy là tốt rồi!

Nhanh lên! Đuổi theo người khác mà chém, đừng làm hại ta nữa!

Thần sắc Bose nhu hòa nhìn Giang Nam, người đã làm rất tốt a! Trong lòng ta thoải mái hơn nhiều!

Giang Nam vẻ mặt nghiêm túc: "Nhưng mà ta có thể thử xem liệu có chọc hắn tức chết được hay không!"

Pierce:???

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở bên cạnh Pierce, lấy điện thoại di động ra chỉnh thành chế độ tự sướng!

"Nào! Nhìn vào ống kính, đúng, ánh mắt hung dữ hơn một chút, biểu tình có thể dữ tợn hơn một chút không? Gồng cho gân xanh trên trán nổi lên nào!"

"1, 2, 3! Y da...."

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

Chụp ảnh? Người lại còn tự sướng!

A a a a a!

Chỉ thấy Giang Nam lại điều chỉnh điện thoại di động thành hình thức ghi hình, một tay cầm ghế gập diên cuồng đập Pierce,

lại vừa ghi hình!

"Vị này là Pierce - hệ không gian cấp Đạo Thiên của cường quốc đứng đầu, ta đang đánh hắn!"

Nói tới đây trên khuôn mặt nhỏ của Giang Nam tràn đầy kiêu ngạo!

Chương 870 -

"Tê~ Thế này không được, mặt sưng lên cũng không nhìn ra người, người mau nói người là Pierce đi!"

Pierce:!!!

"Người mơ tưởng, mọi người đừng tin hắn! Ta không phải Pierce!"

Giang Nam trừng mắt, ghế gập võ mạnh vào Pierce: "Có nói hay không? Người có nói hay không?"

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Pierce...]

"Ta nói! Ta nói a! Người đừng đánh, ta là Pierce! Ta là Pierce hệ không gian cấp Đạo Thiên của cường quốc đứng đầu!"

Lúc này Giang Nam mới hài lòng gật gật đầu!

"Như vậy mới đúng nha, đến lúc đó ta kể lại cho người khác là ta được đánh Đạo Thiên, người khác không tin ta liền cho họ xem video làm chứng cứ, khỏi phải nói ta khoác lác!"

Pierce trừng mắt nôn ra một ngụm máu già, sắc mặt vàng như nến!

"Người chờ đó cho ta! Các người không có "Vực", xem lão tử đánh chết người a!"

Nhìn Pierce chỉ học máu, Giang Nam hơi thất vọng, vẫn rất hả giận!

Vì thế ánh mắt chuyển hướng về phía Ma Thuật Sư!

Ma Thuật Sư: (O x O)

Giang Nam thở dài: "Quên đi quên đi, dù sao lại đánh không chết, uống phí khí lực!"

Ma Thuật Sư thở phào nhẹ nhõm, tránh được một kiếp a, không biết vì sao, trong lòng thậm chí có chút cảm động!

Ánh mắt Giang Nam đảo qua, lại rơi về phía ba bốn ngàn người chạy trốn kia, nhếch miệng cười!

Hắc hắc ~

"Chạy mau! Chạy mau a! Rơi vào tay hắn liền xong đời!"

"Đạo Thiên đều bị đánh, chúng ta gánh không nổi!"

Căn bản không ai do dự, quay đầu bỏ chạy!

Giang Nam xách kích điên cuồng đuổi theo, dư quang thoáng nhìn có chiếc xe điện nhỏ ở ven đường, ánh mắt sáng ngời!

Cái thứ này có thể coi là tọa kỵ a, sau khi cưỡi lên kích pháp của mình tuyệt đối có thể hoàn toàn được phát huy, hơn nữa so với tự chạy đuổi sẽ thoải mái hơn nhiều!

Nâng xe điện nhỏ dậy, Giang Nam ngồi ở phía trên, vặn chìa khóa, đạp mạnh chân ga đến cùng!

"Đột đột đột đột đột đột đột~"

Ông ga toát ra một cỗ khói đen, xe điện lập tức bị Giang Nam vặn tay ga, tựa con bão táp phóng ra ngoài!

Chỉ thấy Giang Nam cưỡi xe điện, một tay vặn ga, một tay cầm kích!

"Ha ha ha ha! Đừng chạy! Đừng chạy nữa!"

Một đám chạy trốn ở phía trước thường thường quay đầu lại nhìn, vẻ mặt hoảng sợ!

"Ai má ời! Giang Nam cưỡi xe điện cầm Phương Thiên Họa Kích đuổi theo a!"

"Có thể đừng đuổi theo hay không, chúng ta không cướp tư liệu nữa!"

Giang Nam cưỡi xe điện vọt tới hơn 100km/h, nhanh chóng đuổi theo đám người chạy trốn!

Cái này so với cưỡi ngựa còn nhanh hơn nhiều, một tay nắm tay lái, một tay xoay đại kích, mượn sức xe điện thậm chí có thể xiên người ta như xuyên kẹo hồ lô!

Lực sát thương thậm chí còn khủng bố hơn trước!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu trốn ở trong nhà trọ đều nhìn ngây người!

Phương Thiên Họa Kích phối với xe điện? Lữ Bố đại ca mà nhìn thấy nhất định sẽ hô to Xích Thổ rác rưởi!

"Nam Thần không thẹn với kỳ danh a! Chạy xe điện phối với kích, vô cùng dũng mãnh!"

"Ta vẫn cảm thấy cưỡi ngựa thì sẽ ngầu hơn một chút!"

"Không biết một màn này nếu bị những tổ chức lớn trên thế giới nhìn thấy sẽ cảm thấy thế nào!"

"Ta chỉ muốn biết Nam Thần đã nghĩ ra cách thoát thân chưa? Hình như đánh tới nghiệm rồi!"

Giang Nam cưỡi xe điện, cầm kích tung hoành vui điên rồi!

Giang Nam cầm đại kích Âm Huyết lui về phía sau: "Cầm lấy!"

Lambo Fenbo mở hồ vườn bàn tay nhỏ bé tiếp lấy đại kích!

Từ áo chống đạn lại thăng cấp thành giá vũ khí sao?

Chỉ thấy hai tay Giang Nam móc ra hai quả sầu riêng kim cương!

Đây cũng không phải lấy từ không gian dị độ, mà là trực tiếp tiêu phí giá trị oán khí đổi từ hệ thống cửa hàng!

Dù có phong bế dị năng cùng linh lực cũng có thể sử dụng!

Giang Nam đề cuốn quả xuống rồi dùng hết toàn lực ném về phía đám người!

Hai tay quay tròn ném thành Phong Hỏa Luân!

Một quả sầu riêng kim cương trị giá 1000 oán khí, sau khi ném ra oán khí trả lại vượt xa số tiêu phí!

Kiểm lời không lỗ, có gì lại không làm?

Các người nhìn ta đây!

Từng quả sầu riêng kim cương giống như mưa rơi đập vào đám người!

Mọi người đều bối rối, ném kim cương? Còn là một viên kim cương to như vậy?

Giang ác ma đang làm gì vậy? Tẩu tán tài sản sao?

Thậm chí còn có người liếm liếm môi cầm lên, không cướp được tư liệu, mang khối kim cương lớn như vậy trở về cũng không tính là thiệt thòi, thứ này đáng giá...

Thình thịch!

Một đám sầu riêng kim cương bị ném ra ngoài qua 30 giây toàn bộ nổ tung!

Trong lúc nhất thời thịt quả màu hoàng kim xen lẫn gai nhọn kim cương bay tứ tung!

Thịt quả nổ tung một thân không nói, còn bị kim cương đâm thủng cả người!

Một mùi thơm say lòng người khuếch tán ra công viên trung tâm!

"Ọe ọe ~ Ọe! Đây là cái gì? Bom cứt sao? Trên thế giới này làm sao có thể có loại bom ghê tởm như vậy!"

"Ọe! Ta nôn rồi!"

"Giang Nam chỉ toàn làm ra chuyện không ai làm, cái thứ quỷ quái gì thế này?"

"A a a! Tại sao phải để cho ta trải qua những chuyện này a! Địa ngục, nơi này là địa ngục!"

Đại quân chạy trốn bị sầu riêng kim cương nổ tung, vừa chạy vừa nôn!

Căn bản không dám dừng lại, phía sau Giang Nam còn đang cưỡi xe điện đuổi theo!

[Giá trị oán khí từ Kerry + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Jack + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giá trị oán khí đều bùng nổ!

Chương 871 -

Sắc mặt Zenbon Sakura trắng bệch, cũng sắp bị dọa khóc, lại là thứ này!

Lúc trước vì sao ta không về nước, vì sao nhất định phải tham gia vào!

Ta không muốn lại bị dính một thân vàng ố, sẽ thối cả đời!

Kẹp Rokka ở dưới nách, Zenbon Sakura xông trái xông phải trong đám người!

Đột nhiên ánh mắt rơi vào trong hồ nhân tạo!

Trong nước! Trong nước không nổi được!

Thậm chí còn có thể ngăn cản công kích của thịt quả sấu riêng kim cương, ta thật đúng là một thiên tài!

Quả nhiên người vẫn phải dựa vào đầu óc a!

Lúc này làm sao còn quản được nước có lạnh hay không?

Chỉ thấy Zenbon Sakura nhảy một cái, mang theo Rokka thuận di vào trong hồ!

Những người khác vừa thấy ánh mắt sáng ngời, chiêu này được a!

Trong thoáng chốc chừng một trăm người giống như xuống suối cỏ đâm vào trong hồ, hít một hơi thật sâu, điên cuồng bơi xuống đáy hồ!

Giang Nam bấu môi, giơ tay ném 18 quả sầu riêng kim cương xuống hồ!

30 giây sau!

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang liên tiếp truyền đến, sầu riêng kim cương trực tiếp nổ tung trong hồ, bọt nước bắn lên cao hơn mười mét!

Sóng nước dập dờn, mặt hồ dần dần khôi phục yên tĩnh!

Dần dần, từng bóng người mặt hướng xuống dưới từ trong hồ nổi lên, đều ghé vào trong nước bất động...

128 người một người cũng không thiếu!

Theo đó cũng có không ít cá lật bụng nổi lên.....

Zenbon Sakura: Okaa-san, otou-san, ta muốn về nhà, Ọe ọe~

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

Giang Nam nhìn cá nổi lên trong hồ với thần tình kinh ngạc, cá đều bị thối hôn mê?

Ta cũng không cố ý, chị sợ về sau trong hồ này sẽ không thể có cá gì nữa?

Hiển nhiên, lực uy hiếp của sầu riêng kim cương cường hãn hơn nhiều so với Âm Huyết Đại Kích!

Đang lúc Giang Nam chuẩn bị oanh tạc một đợt nữa, chỉ thấy trên mặt Bose tràn đầy suy yếu!

Ánh sáng tỏa ra từ một sừng đỏ sẫm bất định, lập tức tắt lịm!

Hai mắt Pierce sáng ngời, Không Gian Chú Lệnh có tác dụng,

Bose thể không còn khí lực chống đỡ Vực?

Trong tay giờ hai quả sầu riêng đang chuẩn bị ném ra ngoài Giang Nam, nụ cười trên mặt nhanh chóng cứng đờ!

Thế này không ổn rồi...

Vực bởi vì năng lượng của Bose không đủ mà biến mất!

Trong thoáng chốc tất cả mọi người khôi phục dị năng cùng linh lực!

Một khắc trước ba bốn ngàn người còn đang chạy trốn nhanh chóng phanh lại, trượt trên mặt đất hơn mười mét!

Sau đó lập tức quay đầu lại nhìn về phía Giang Nam, mắt lóa lên hồng quang, thần sắc dữ tợn!

Ngay cả Buffett cũng nhảy ra khỏi mặt đất!

Giờ khắc này toàn bộ đều muốn bùng nổ!

"Các anh em! Chơi hần cho lão tử!"

"Giang Nam, người xong rồi, nhìn xem ai mới là đại gia!"

"Xem lão tử ăn tươi nuốt sống người!"

"Đánh hần cho ta! Ọe!"

Tất cả sự tử thân cùng tức giận mà đại quân chạy trốn đè nén một đường đều bộc phát!

Trong lúc nhất thời tiếng hô giết rung trời, Giang Nam trực tiếp biến thành mục tiêu mà người người hô đánh!

Chỉ thấy trán Giang Nam đổ mồ hôi, vứt bỏ sầu riêng kim cương, tay cầm láis vịn mạnh!

Chân ga vắn một cái, phối hợp thuận di điền cuồng chạy trốn!

Thế cục hai bên đảo ngược!

Mà bên này, Pierce ngay cả Bose cũng mặc kệ!

Đỏ mắt trừng về phía Giang Nam, rống to một tiếng: "Thằng nhãi! Ta đánh chết người!"

"Đại Tịch Diệt!"

Linh áp khủng bố của cấp Đạo Thiên cuồng trưởng, mắt thấy liền muốn phóng đại chiêu!

Mặt Giang Nam đều trắng bệch!

Vậy là xong đời rồi...

Đại tỷ một sừng, lần sau nhớ báo trước cho ta một tiếng!

Giang Nam cưỡi xe điện điên cuồng thuận di tránh né, chỉ thấy không gian trong phạm vi ba ngàn mét bị chôn vùi!

Tất cả vật chất bên trong đều vỡ nát toàn bộ, Giang Nam luống cuống!

Đạo Thiên nổi bão? Thế này hẳn phải chết a?

Liền muốn lấy ra vải bạt để hộ thể, nhưng mà đúng lúc này, trên người Giang Nam đột nhiên toát ra từng trận hạt Bose!

Trực tiếp làm cho Giang Nam bỏ qua không gian mai diệt của Pierce, thuận lợi tránh thoát một kiếp!

Chính là bàn tay của Bose!

Pierce thả ra một chiếu, phạm vi ba ngàn mét của công viên trung tâm hoàn toàn bị san bằng, căn bã cũng không còn lại!

Ngay cả đại quân truy kích cũng bị diệt bốn năm trăm người!

Uy lực của Đạo thiên! Khủng bố như vậy!

Pierce cũng tức giận: "Đừng xen vào việc của người khác, hôm nay lão tử có liều mất mạng cũng phải giết chết hần!"

Nói xong liền thuận di thẳng đến chỗ Giang Nam!

Mọi người nhìn mà run rẩy!

Phải tích bao nhiêu thù oán mới như vậy chứ?

Sắc mặt Bose lạnh băng: "Ta không cho phép người đả thương hần!"

Thân thể chợt lóe, cô lại chiến đấu với Pierce!

Lúc này là thật sự liều mạng!

Mà bên phía Giang Nam liều mạng chạy, phía sau là đại quân truy kích điên cuồng đuổi theo!

"Ha ha ha ha! Sao không kêu gào nữa? Đừng để lão tử đuổi kịp người!"

"Không phải người muốn đánh một trận sao? Tới a! Đánh một trận a?"

"Làm người đừng quá càn rỡ! Chờ ta đánh bay người!"

"Đừng chạy! Có gan thì đừng chạy!"

Giang Nam quay đầu lại: "Chạy thì chạy! Có giỏi thì đừng đuổi theo!"

Zenbon Sakura cũng tức nổ phổi, nói gì cũng muốn đánh Giang Nam phát khóc a, ai bảo người vừa rồi khi dễ ta như vậy?

Zenbon Sakura đuổi theo mà mang về mặt hồ nghi!

Không đúng! Không đúng!

Đám người Sơn Miêu đâu rồi? Mấy đồng đội của Giang Nam đâu rồi?

Chương 872 -

Zenbon Sakura không khỏi hồi tưởng lại không gian dao động bất thường bên người Hắc Nha lúc trước!

Lại nghĩ tới sự kiện chìa khóa!

Về mặt bình tĩnh đại ngộ, tư liệu trong tay Giang Nam sợ không phải là giả chứ!

Lấy mình hấp dẫn sự chú ý của mọi người, sau đó để đồng đội mang theo đồ thật chạy trốn?

Tên xấu xa này, lại đang gạt người?

Thâu lương hoán trụ? Thâu thiên hoán nhật? Ly miêu hoán thái tử?

Hay cho Giang Nam!

Về mặt Zenbon Sakura có chút hưng phấn, giống như phát hiện ra bí mật lớn gì đó!

Kẹp Rokka dưới nách: "Đi đi đi! Chúng ta đi thôi!"

Nói xong liền thuận di một cái không có bóng dáng!

Bên này Zenbon Sakura chân trước vừa thuận di đi, Bose thể cùng Pierce chiến đấu đã đến thời điểm gay cấn!

Chỉ thấy Bose cắn chặt răng: "Vực!"

Thân thể của cô có thể dùng mắt thường thấy được đang nhanh chóng trở nên trong suốt, cái sừng vốn đã ảm đạm lại lần

nữa nổ rộ xuất huyết mang!

Trong nháy mắt hình thành “Vực” trong phạm vi 3000 mét!

Pierce và Ma Thuật Sư lại bị cực hàn đóng băng!

Pierce mắt đỏ như máu: "Đáng chết! Người thật sự không muốn sống đúng không?"

Bose cắn răng: "Ta chỉ muốn người chết mà thôi!"

Nhưng mà một khắc trước Giang Nam còn điên cuồng chạy trốn cảm giác dị năng cùng linh lực của mình lần nữa bị phong tỏa!

Nụ cười trên mặt lại nổ rộ, thẳng xe một cái, xe điện thẳng tới bốc khói trắng, trượt ra hơn mười mét!

Sau đó vịn tay lái lần nữa quay đầu, vung đại kích lại đuổi theo!

"Các cực cực! Đừng chạy! Vừa rồi ai muốn đánh một trận?"

Giờ khắc này đại quân truy kích đều đen mặt!

Lại nữa?

Không hề nghĩ ngợi quay đầu lại bỏ chạy!

Đại quân truy kích trong một giây liền biến thành đại quân chạy trốn!

Thế cực hai cực đảo ngược!

Đại quân truy kích vừa mới chạy tới, lại bị Giang Nam cười xe điện ném sào riêng đuổi trở về!

Lại đi ngang qua Pierce, Giang Nam mang về mặt trầm tư!

Quý mới biết cái "Vực" này còn có thể duy trì bao lâu, một khi biến mất Pierce khẳng định lại muốn chơi ta a?

Lần trước tránh được một kiếp, lần sau sẽ không nhất định!

Giá trị thù hận kéo quá cao cũng không ổn, vẫn nên tiêu tan một ít thì tốt hơn, bằng không mình lát nữa không tiện chạy trốn a!

Giang Nam xuống xe, sải bước đi tới trước mặt Pierce!

Vẻ mặt Pierce dữ tợn: "Người lại muốn làm gì?"

Chỉ thấy Giang Nam móc ra một đôi găng tay nhiệt tình như lửa đeo ở trên tay, nhổ một ngụm vào lòng bàn tay!

Sau đó xoa xoa, cười sáng lạn!

"Không có gì! Đại chiêu vừa rồi của người làm ta sợ không nhẹ, tìm người trút giận mà thôi!"

Pierce:???

Nói xong liền vung ra những cú tát mạnh vào mặt Pierce, trái phải quất đều!

Bốp bốp bốp bốp! bốp bốp!

Tiếng bàn tay thanh thúy quanh quẩn cả công viên trung tâm, tất cả mọi người nhìn đến choáng váng, Ma Thuật Sư mở to hai mắt giống như thấy quỷ!

Người thật sự không chút nể mặt nào!

Thật sự vả mặt?

Không sợ lát nữa người ta diệt người sao? Quên mất chuyện vừa rồi sao?

Giang Nam yên lặng đếm trong lòng, tính toán hẳn là đã tiêu trừ tới đoạn ký ức trước khi mình đánh hẳn!

Lúc này mới dừng lại!

Hai mắt Pierce tràn đầy mê mang, khuôn mặt tựa hồ càng sưng lên một chút!

Chỉ thấy Giang Nam cười rạng rỡ: "Xin chào Đạo Thiên đại nhân!"

Pierce vẻ mặt bối rối! Giang Nam?

"A? A..... Chào!"

Pierce càng bối rối, tình huống gì thế này?

Sao mặt ta lại đau như vậy? Mí mắt sưng lên sắp không nhìn thấy?

Đỉnh đầu cũng mát mẻ a!

Chết tiệt! Quần áo của ta sao lại rách thành như vậy?

Bose mạnh tới như vậy sao?

Bất tri bất giác đã đánh ta thành cái dạng này?

Giang Nam chào hỏi: "Đạo Thiên đại nhân vất vả rồi, vậy ta có việc phải đi trước đây ha!"

Nói xong bước lên xe điện, vẫy tay rồi lái đi.....

Pierce: "Ủm! Người trước..... Hả?"

Từ khi nào mà Giang Nam lại trở nên lễ phép như vậy?

A! Đúng rồi!

Dù nói thế nào thì mình cũng là Đạo Thiên, người trẻ tuổi mà!
Đối với Đạo Thiên cũng nên có sự tôn trọng!

Tài liệu vẫn còn trong tay hân, quên đi! Chờ mình giải quyết xong thể Bose, không phải muốn xử lý hân như thế nào liền xử lý như thế đó sao?

Lập tức ánh mắt chuyển hướng sang thể Bose, cười lạnh nói:
"Xem người không còn năng lượng trước, hay là ta trước bị đông cứng chết trước!"

Bose đầu đầy chấm hỏi!

Ma Thuật Sư há hốc mồm!

Không phải chứ!

Những lời này ban đầu người đã nói qua a, hơn nữa vừa rồi Giang Nam tát người nhiều phát như vậy, người cũng không tức giận sao?

Một chút phản ứng cũng không có?

Những chuyện vừa mới xảy ra đều đã quên hết rồi sao? Đều bị Giang Nam tát cho mất trí nhớ rồi sao?

Chờ đã!

Gương mặt của Ma Thuật Sư chợt tái nhợt!

Một màn này sao ta cứ cảm giác có chút giống như đã từng gặp qua a, tựa hồ lúc Giang Nam giả trang Zenbon Sakura bán chìa khóa của ta cũng mang theo bao tay?

Ta cũng từng mất trí nhớ?

Ừm....

Trong đoạn trí nhớ mất đi của ta, Giang Nam đã làm gì lão tử!

[Giá trị oán khí từ David. Copperfield +1000!]

Giang Nam cưỡi xe điện điên cuồng đuổi theo, trong lòng vui vẻ, giá trị oán khí của Pierce đã tiêu tan không ít, lát nữa hẳn sẽ không còn muốn điên cuồng đuổi giết ta nữa đúng không?

Ta thật đúng là thiên tài mà!

Chương 873 -

Nhưng còn không đuổi theo được bao lâu, năng lượng của Bose cơ hồ hao hết! Huyết quang trên sừng lần nữa mất đi!

Đại quân chạy trốn lập tức phanh lại, quay đầu nhìn về phía Giang Nam!

Thế cục lại đảo ngược hai cực!

Vừa muốn đuổi!

Giang Nam vung tay lên: "Chờ một chút!"

Mọi người cười lạnh, rốt cục không định chạy nữa sao?

Chỉ thấy Giang Nam cởi giày, móc ra một đôi dép lê cực tốc rồi mang vào chân!

Bỏ lại xe điện, hai chân đạp ra tàn ảnh, nhanh như chớp đã chạy ra ngoài, cũng không có nửa điểm do dự!

Mọi người cắn răng, mẹ nó lại còn có thời gian thay dép? Là để tiện cho chạy trốn sao?

"Đuổi theo cho ta!"

Tuy nhiên, Bose đã suy yếu đến cực hạn dưới sự bao vây của Pierce và Ma Thuật Sư!

Muốn lật ngược tình thế là không có khả năng, chỉ có thể dùng hết năng lượng cuối cùng trong thân thể đi duy trì Vực tồn tại!

Điều này cũng dẫn đến huyết quang một sừng trên đầu chột

lóa lên!

Dị năng của tất cả mọi người đều bị cởi bỏ trong chốc lát, trong chốc lát bị phong tỏa!

Giang Nam cùng đại quân chạy trốn theo tần suất một sừng lấp lóa, điên cuồng đổi vai!

Trong chốc lát người đuổi theo ta! Rồi một hồi ta đuổi theo người!

Ba phút đồng hồ đổi phiên hơn mười lần!

Buffett nóng nảy: "Mẹ kiếp! Đã đủ chưa? Dẫn bọn ta nhảy nhót à?"

--

Chiếc sừng của Bose trở thành bóng đèn lấp lánh.

Cứ lấp lóa như vậy sợ là sẽ chết mất!

Rốt cục, sau một hồi chiếc sừng lóa lên dần dập đã hoàn toàn không sáng nữa!

Từ màu đỏ sẫm lần nữa khôi phục thành màu thủy tinh!

Thế Bose không còn chút năng lượng, lâm vào trong sự suy yếu tuyệt đối!

Pierce cùng Ma Thuật Sư vọt lên, liều lĩnh muốn bắt lấy Bose!

Xung đột vẫn tiếp diễn!

Giờ phút này đám người Sơn Miêu trốn ở trong nhà trọ đều sắp điên rồi!

Vội vàng cầm lấy tai nghe: "Tiểu Nam mau rời đi! Nếu không

sẽ không có cách nào thoát thân!

Bại cục đã định, không có sự chống đỡ của Bose, chờ Ma Thuật Sư và Pierce ra tay, Giang Nam tất nhiên phải chết!

Giờ khắc này Giang Nam vẫn bị đại quân truy kích đuổi giết như trước!

Trong lòng lo lắng vạn phần!

Mình không muốn nhìn chị gái một sừng bị bắt trở về, lại càng không muốn nhìn cô ấy chết!

Sở dĩ vẫn sù ở lại không chịu đi, bởi vì nhìn xem có cơ hội nào hay không!

Nhưng mình không làm gì được Pierce, chênh lệch quá lớn!

Giang Nam muốn mang cô trở về, mang cô trở về phòng đồ chơi, an bài cho cô một ngôi nhà mới!

Nhưng lấy thế cục trước mắt, mình có thể sống đã là không tệ rồi!

Sao có thể mang Bose đi trước mắt mọi người chứ?

Giang Nam điên cuồng suy nghĩ, nghĩ tới tất cả thủ đoạn mà mình có thể làm!

Kết quả là..... Không có cách nào!

Thực lực chênh lệch quá lớn, một trời một vực!

Cho dù mình dùng hết thủ đoạn, cũng không có cách nào cướp người từ tay Pierce!

Hai mắt Giang Nam đỏ bừng, cơ hồ muốn cắn nát răng!

"Sao lại không nghe lời ta chứ!"

Một đường thuận di tới rìa công viên trung tâm, Giang Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua!

Chỉ thấy tay trái của Pierce mãnh liệt vung lên: "Không Gian Rung Động!"

Ma Thuật Sư xông tới thì bị bắn bay!

Mà tay phải thì là nhắm ngay thể Bose: "Cấm Tuyệt! Thiên lao!"

Các bức tường không gian hình thành theo mọi hướng, hoàn toàn giam cầm Bose!

Hiện tại ngay cả sức va chạm cũng không có!

Nhưng trên mặt lại tràn đầy quyết tuyệt, có lẽ mình đã sớm biết sẽ là kết cục như vậy, nhưng vẫn lựa chọn báo thù!

Thành công hay không cũng đã không quan trọng, dù sao có Giang Nam giúp mình trút giận!

Không có chỗ nào tiếc nuối, cho dù chết còn hơn là bị bắt về khu 53!

Nơi đã nhốt mình 15 năm!

Khí tức trên người Bose càng lúc càng nguy hiểm, hạt Bose cấu thành thân thể cô đang tự va chạm, yên diệt!

Cô muốn kết thúc sinh mệnh của mình!

Không hối hận! Không lưu luyến!

Thật sự..... Không có sao?

Một khắc cuối cùng, đôi mắt màu lam băng của cô không khỏi nhìn về phía Giang Nam ở xa xa!

Chỉ thấy Giang Nam đỏ mắt, biểu tình vô cùng nghiêm túc, chậm rãi lắc đầu với cô!

Đừng chết! Chờ ta!

Tuy rằng không nghe thấy Giang Nam nói gì, nhưng thể Bose vẫn thông qua môi đoán được Giang Nam nói gì!

Trong nháy mắt, cô cảm giác trong lồng ngực tựa hồ có cái gì nổ tung!

Cổ cảm xúc này vô cùng mãnh liệt, vô cùng mãnh liệt!

Cô ngơ ngác nhìn Giang Nam, khí tức nguy hiểm trong thân thể dần dần tiêu tán!

Xu thế tự bạo dừng lại!

Không khỏi cuộn người thành một đoàn, mặc cho Pierce dùng Cẩm Tuyệt giam cầm mình....

Giờ khắc này cô có vẻ bất lực như vậy!

Bose cắn chặt môi, gắt gao nhắm chặt hai mắt lại: "Ta đến tột cùng đang chờ mong cái gì?"

"Không! Không có khả năng! Đừng lừa gạt chính mình!"

Cô vẫn bị Pierce bắt!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Không chết là tốt rồi!

Chưa chết thì còn có cơ hội, mọi chuyện còn chưa kết thúc!

Chờ ta!

Lập tức cắn răng quay đầu, thuận di phối hợp với dép lê cực tốc cắm đầu chạy vào thành phố!

Đại quân truy kích sao có thể buông tha cho Giang Nam, nhao nhao lao ra khỏi trung tâm công viên, đuổi vào trong thành phố!

Tư liệu còn ở trên người Giang Nam!

Chương 874 -

Nhìn Pierce bắt được Bose, mặt Ma Thuật Sư biến thành màu gan heo!

Mình xem như không thể bắt được Bose, nhưng cũng không thể đến tay không một chuyến!

Nhớ tới lời dặn dò của thần chủ Quang Minh, Ma Thuật Sư nghiến răng đuổi theo Giang Nam!

Dù sợ cũng phải cướp!

Pierce nhìn Bose cuộn thành một đoàn với thần sắc hài lòng, tuy rằng tổn thất không nhỏ, cũng may là bắt trở về được!

"Buffett, khi nào thì có thể điều chỉnh lại lồng giam plasma?"

Buffett cúp điện thoại: "Nửa giờ là đến, tài liệu kia vẫn còn trên người Giang Nam, ngài xem..."

Pierce cười lạnh: "Không vội! Ta cần duy trì Cấm Tuyệt, hẳn không đi được!

"Chờ lồng giam đưa tới tay ta, nửa giờ, chỉ cần Giang Nam không trốn ra nước ngoài, ta có thể lấy lại tư liệu!"

Lúc này Buffett mới yên tâm, nhìn thần sắc Bose bị bắt mà dửng dưng, tàn nhẫn nói:

"Chờ đưa người trở về khu 53! Có rất nhiều biện pháp trị người! Xem người lần sau còn dám chạy hay không?"

Bose trầm mặc, chỉ chấp hai tay lại, làm dáng vẻ cầu

nguyện.....

Còn nhớ ước định kia không?

Ta không chết....

Cho nên người nhất định phải sống sót chạy ra mới được!

Giang Nam mang theo tư liệu giả trốn vào thành phố, nhanh chóng suy nghĩ!

Pierce bắt được thể Bose, tạm thời không đi được!

Mình phải nhanh chóng nghĩ cách ném tư liệu trong tay ra ngoài, tìm người đỡ vỗ giúp mình hấp dẫn hỏa lực!

Sau đó mau chóng thoát thân, tụ họp với đám người Sơn Miêu mới được!

Giờ khắc này cuộc chiến mở rộng tới khu vực tòa nhà cao tầng trung tâm thành phố!

Giang Nam mượn tính cơ động siêu cường của hệ không gian điên cuồng chạy trốn!

Cùng lúc đó, gần công viên trung tâm!

Zenbon Sakura kẹp Rokka thuận di trên bầu trời thành phố, hai mắt Rokka nở rộ ra tử quang mờng lung, nhìn về phía từng tòa cao ốc!

Chính là linh kỹ dò xét "Chân Thực Chi Nhãn" của Rokka!

Giờ phút này hai người cơ hồ đã lục soát khắp khu phố gần đó!

Zenbon Sakura: "Còn chưa tìm được bọn họ sao? Không đúng, thời gian này giờ cũng không lâu, bọn họ chạy không được bao

xa..."

Là ta đoán sai sao?

Đúng lúc này, Rokka vui mừng nói: "Cảm ứng được khí tức của bọn họ, ngay bên trong tòa nhà kia!"

Hai mắt Zenbon Sakura sáng ngời: "Quả nhiên!"

Giờ phút này trong nhà trọ!

Thấy Giang Nam đã chạy thoát, tất cả mọi người nhao nhao hít vào một hơi, chỉ cần không xảy ra sai lầm gì, lấy bản lĩnh Giang Nam muốn thành công thoát thân tuyệt đối không có vấn đề!

Sơn Miêu: "Thu dọn đồ đạc, xóa bỏ mọi dấu vết, chờ Tiểu Nam trở về cùng chúng ta hội hợp rồi đi!"

Khỉ Gầy gật đầu: "Đã sắp xếp xong xuôi! Chúng ta đi từ sân bay Vegas!"

Vừa dứt lời, Zenbon Sakura mang theo Rokka nháy mắt xuất hiện trong phòng khách!

"A a a? Các người muốn đi đâu a? Các người chỗ nào cũng không đi được!"

Nhìn Zenbon Sakura đứng ở phòng khách chống nạnh, da đầu mọi người tê dại, tóc gáy dựng đứng!

Zenbon Sakura làm sao mà tìm được?

Hệ không gian cấp Kim Cương, mọi người ở đây không ai là đối thủ của cô!

Thiết Ngưu cắn răng: "Mọi người đi trước! Để ta..."

Zenbon Sakura vung tay lên: "Không gian đè ép!"

Trong thoáng chốc cả tòa nhà trở nên kiên cố như sắt thép, điên cuồng đè ép thân thể mọi người!

Mấy người Sơn Miêu bị giam cầm tại chỗ, không thể cử động!

Zenbon Sakura đắc ý cười: "Thứ trong tay Giang Nam là tư liệu giả! Hàng thật ở trong tay các người đúng không?"

Hắc Nha gật đầu: "Đương nhiên rồi, tư liệu thật ở trên người ta, bị ta giấu ở trong cái bóng!"

Zenbon Sakura: ???

Cái này? Khai nhanh như vậy sao?

Hắc Nha nói xong cả người cũng mở màng, gắt gao ngậm miệng lại!

Phi phi phi phi! Sao ta lại nói ra chứ?

Giờ phút này ánh mắt đám người Khỉ Gầy nhìn về phía Hắc Nha đã có thể giết người!

"Mẹ nó! Sao người lại khai báo? Có cần thành thật như vậy không?"

"Đúng vậy đúng vậy! Người ta còn chưa nghiêm hình tra tấn người mà!"

"Hắc Nha chết tiệt! Miệng của người thuộc loại quần rách phải không?"

"Phản đồ! Đại phản đồ! Ta thật không nghĩ tới người lại là người như vậy!"

Hắc Nha sắp điên rồi, lão tử cũng không biết sao lại nói ra a!

Ta mẹ nó không khống chế được ý chí của mình a!

Zenbon Sakura ngồi ở trên ghế bắt chéo chân, hài lòng nói: "Còn rất thức thời! Các người an bài như thế nào?"

Khỉ Gầy: "Chúng ta đã lên sẵn kế hoạch, trong nháy mắt Nam Thần lấy được tư liệu sẽ dùng trùng động không gian đưa cho Hắc Nha, sau đó hắn cầm đồ giả hấp dẫn lực chú ý, sáng tạo cơ hội chạy trốn cho chúng ta!"

Huyết Tiểu Cầu: "Đúng đúng đúng! Mọi người đuổi theo Nam Thần đoạt tư liệu giả! Trong tay chúng ta mới là thật!"

Thiết Ngưu: "Mã hiệu kế hoạch là Hỏa Chung, chờ Nam Thần thoát khỏi truy sát, chúng ta sẽ tới Vegas dùng thân phận giả ngồi máy bay về nước!"

Katarina: "Hơn nữa chìa khóa bí mật cũng ở trên người Nam Thần, chỉ có một mình hắn có thể mở khóa hệ thống bảo mật tư liệu!"

Sơn Miêu: "Ừ, bọn họ nói không sai! Còn nữa, trên người người thối quá!

Mấy người tranh nhau khai báo toàn bộ kế hoạch ra ngoài!

Một chút chi tiết cũng không bỏ sót!

Giờ khắc này, trong phòng lâm vào yên tĩnh tuyệt đối!

Hắc Nha đều bùng nổ: "Ta nhớ vào! Mọi người còn không biết xấu hổ nói ta? Sao các người không kể luôn ngày mai chúng ta đi chuyến máy bay nào, lên cửa sổ mấy?"

Chương 875 -

Khỉ Gầy: "Ngày mai tại sân bay Vegas, lên cửa số 3, máy bay mã hiệu 851!"

Hắc Nha:...

Người thật đúng là sẽ nói a!

Tất cả mọi người ngậm miệng lại trong ánh mắt hoảng sợ!

Cái quỷ gì a!

Vì sao chúng ta lại khống chế không được mà nói hết toàn bộ lời thật lòng ra chứ?

Căn bản không khống chế được!

Zenbon Sakura:...

"Các người bán đừng đồng đội như vậy thật sự ổn sao?"

Đều bán sạch sẽ a!

Đến ta cũng phải cảm thấy phần nộ thay Giang Nam!

Người ta ở ngoài liều chết liều sống hấp dẫn hỏa lực, mà bên phía các người thì lại khai sạch ra hết?

Ngay cả đi máy bay mã hiệu gì cũng nói cho ta biết?

Thế này cũng quá chi tiết đi?

Ta còn chưa kịp tra khảo gì a, thế này cũng khiến cho ta không có cách nào xuống tay!

Chờ đã!

Khai báo dễ dàng như vậy, sẽ không phải đang gạt ta đó chứ?

Nhưng lại không giống như là giả!

Zenbon Sakura nhìn sáu người bị trói buộc tại chỗ, vẻ mặt hồ nghi!

Giờ phút này sáu người Sơn Miêu đều sắp khóc!

Sao có thể như vậy a!

Nam Thần, chúng ta không xứng đáng với người.

Nhưng..... Nhưng mà, chúng ta không khống chế được, cứ muốn nói ra!

Mấy người căn bản không biết, hiệu quả của Đại Lục Đoạt Mệnh kéo dài 6 giờ!

Hiệu quả lời thật lòng 100% trong người!

Cho dù hỏi mật mã thẻ ngân hàng là bao nhiêu cũng sẽ nói a, căn bản không khống chế được!

Zenbon Sakura cười đắc ý: "Người nói tư liệu ở trên người người? Đưa cho ta!"

Hắc Nha cười lạnh: "Không đưa! Không có khả năng!"

Zenbon Sakura trừng mắt: "Hiện tại lại kiên cường? Người biết rõ hiện tại ai mới là người có quyền lên tiếng sao? Không đưa ta liền giết người!"

Vẻ mặt Hắc Nha tàn nhẫn: "Người giết đi! Ta sợ người sao? 18 năm sau lão tử vẫn là một hảo hán!"

Zenbon Sakura vẽ mặt kinh ngạc, vừa rồi bọn họ thoả mái khai báo như vậy, đáng lẽ phải sợ chết mới đúng?

Hiện tại như thế nào....

Sơn Miêu hít một hơi thật sâu: "Hắc Nha! Đưa đồ cho cô ta, đừng quên lời Tiểu Nam nói lúc trước!"

"Trong chúng ta, bất kỳ một người nào chết Tiểu Nam đều sẽ phát điên, các người không biết Giang Nam không khống chế được cảm xúc đến tột cùng sẽ điên cuồng cỡ nào!"

"Làm theo kế hoạch!"

Sơn Miêu rất bình tĩnh, cân nhắc tất cả!

Đưa tư liệu cho Zenbon Sakura cô cũng không dùng được, chìa khóa còn ở trên người Giang Nam!

Không cần phải vì tư liệu mà mất mạng, chết cũng uổng phí!

Hắc Nha cắn răng, rốt cuộc vẫn lấy tư liệu từ trong cái bóng ra....

Bị Zenbon Sakura nắm chặt trong tay, cô vui muốn chết!

Ha ha!

Thành công rồi, ta mới là người thắng cuối cùng!

Thật tuyệt vời!

"Chìa khóa đâu? Chìa khóa ở đâu?"

Khỉ Gầy: "Chìa khóa ở trên người Nam Thần!"

Trong tay các người đều là đồ giả, lúc trước chúng ta biến thành dáng vẻ của người, bán chìa khóa giả cho tất cả mọi người,

vết sạch tiền của tất cả mọi người!"

"Chìa khóa bí mật bị Nam Thần sửa lại ký tự, trên thế giới này chỉ có Nam Thần có thể mở khóa hệ thống an toàn!"

"Người thật thối a!"

Zenbon Sakura nghiêng răng nghiêng lợi, tức giận xù lông!

Quả nhiên là do Giang Nam làm!

Tên này quả thực quá xấu xa, thiếu chút nữa bị hấn lừa chết!

Kẻ đứng sau màn!

Lại nói mấy người các người có cần thành thật như vậy hay không?

Không cần phải nhấn mạnh đi nhấn mạnh lại vấn đề ta rất thối, có được không?

Mấy người Sơn Miêu đều sắp điên rồi, lại nữa rồi!

Trong lòng căn bản không giấu được bí mật a!

Toàn bộ đều khai hết ra ngoài, quả thực kỳ quái!

Ánh mắt Zenbon Sakura sáng lên, tuy rằng không biết vì sao, nhưng mấy người này hình như là có hời hợt đáp a!

"Vậy các người biết làm thế nào để loại bỏ mùi hôi thối trên người không?"

Mấy người nhao nhao lắc đầu!

Chuyện này thì thật sự không biết, bởi vì Giang Nam căn bản chưa từng nói với bọn họ!

Zenbon Sakura nhú mày, vậy cũng chỉ có thể chờ Giang Nam

trở về, dùng mấy tù binh này uy hiếp hẳn!

Bảo Giang Nam đưa chìa khóa cùng nói ra phương pháp khử mùi!

Nếu những người này có hỏi tất đáp, vẫn nên nhân cơ hội tìm hiểu rõ nhược điểm của Giang Nam mới được!

Phân phó Rokka dùng còng tay Khốn Linh còng tất cả mọi người lại!

Zenbon Sakura xách ghế ngồi ở trước mặt Hắc Nha!

"Rokka chan, đi pha cà phê cho ta! Ta muốn bắt đầu tra khảo!"

Rokka mang về mặt hứng phấn vọt vào phòng bếp pha cà phê, rốt cục cũng có một lần hành động thuận lợi!

Chỉ thấy Zenbon Sakura móc ra một thanh dao găm cực kỳ tinh xảo!

Chế tạo từ một loại vật liệu dung linh không biết tên, thân đao ánh lên sắc tím, thoạt nhìn vô cùng sắc bén!

Dao găm đặt lên cổ Hắc Nha hung ác nói: "Nói mau! Nhược điểm của Giang Nam là gì? Không nói liền giết người!"

Hắc Nha mở miệng nói: "Nam Thần không có nhược điểm! Là Thần Tiên! Căn bản không có khuyết điểm! Một thân tuyệt kỹ, tất cả đều là sở trường đặc biệt!"

Zenbon Sakura hít sâu một hơi để giữ bình tĩnh!

"Ta bảo người nói nhược điểm của hắn! Không phải bảo người khen hắn!"

"Thật sự cho rằng ta không dám động thủ sao? Nhìn thấy dao găm này không? Đây chính là lưỡi dao bôi đầy kịch độc!"

"Chỉ cần ta nhẹ nhàng vạch như vậy, với cấp bậc của ngươi, vài phút sẽ bị độc chết!"

Hắc Nha mang vẻ mặt nghiêm túc: "Ta không nói dối! Giang Nam không có nhược điểm!"

Chương 876 -

Zenbon Sakura liếc mắt một cái, mang theo ghế ngồi ở trước mặt Tiểu Cầu, dao găm, để ở trên cổ cô!

"Người nói đi!"

Huyết Tiểu Cầu: "Nam Thần là người đàn ông ưu tú nhất ta từng gặp! Nhược điểm sao? A! Không tồn tại!"

Zenbon Sakura không nói gì, lại đem dao nhỏ để ở trên cổ Katarina: "Nói nhược điểm của Giang Nam!"

Katarina mang vẻ mặt trầm tư: "Ta căn bản không thể tưởng được người đàn ông hoàn mỹ vô khuyết này đến tột cùng có nhược điểm gì, Giang Nam là người ta tín nhiệm nhất trên thế giới này!"

Zenbon Sakura không biết phải nên nói gì!

Mấy người các người đến tột cùng bị cái quỷ gì a, vừa rồi đều bán đứng Giang Nam sạch sẽ, hiện tại lại bắt đầu các loại nịnh nọt!

Mà Senbon Sakura lại không hề hay biết.

Bọn họ căn bản không phải đang nói lời nịnh nọt, lời nói ra đều là lời thật lòng 100%, trong lòng thật sự đều nghĩ như vậy!

Sơn Miêu sắp điên rồi!

Bọn họ ít tiếp xúc với Tiểu Nam, không biết nhược điểm của Tiểu Nam!

Nhưng mình biết a! Có thể xem là người nhìn Giang Nam trưởng thành!

Không có nhược điểm? Nhược điểm của Giang Nam quả thực nhiều đến bùng nổ a!

Siêu cấp thích tiền, thích gây sự, rất chú ý tới đồng đội, rất có chấp niệm với tóc, siêu sợ ngứa, trước khi động thủ có thói quen cười xấu xa...

Sơn Miêu biết rất rõ, một khi Zenbon Sakura hỏi tới mình, tuyệt đối sẽ nói ra sạch!

Không được không được!

Sơn Miêu đang suy nghĩ thì đột nhiên nhớ tới anh đào may mắn mà Giang Nam cho!

Trước khi bắt đầu đã để cho mọi người ngậm ở trong miệng trước!

Chỉ khi lâm vào tuyệt cảnh mới có thể dùng?

Đây đã coi là tuyệt cảnh rồi sao?

Chỉ thấy Sơn Miêu nhẹ nhàng ho hai tiếng, đem anh đào may mắn vẫn đặt ở dưới lưỡi nuốt xuống!

Mấy người Khỉ Gầy Thiết Ngưu nghe được Sơn Miêu ho nhẹ, ánh mắt nhanh chóng sáng lên, không chút nghĩ ngợi liền nuốt anh đào may mắn vào trong miệng!

Đây là ám hiệu đã sớm thương lượng với nhau, là vì ứng đối với loại tình huống này!

Cả đám sau khi ăn xong anh đào may mắn đều tràn đầy chờ mong, đồ của Nam Thần vẫn luôn thần kỳ!

Nếu đã dặn đi dặn lại, khẳng định có tác dụng lớn a!

Nhưng mà đợi nửa ngày, một chút thay đổi cũng không có!

Thứ này sẽ không phải là anh đào bình thường đó chứ? Không thể nào!

Giờ phút này Zenbon Sakura cầm ghế, cầm dao găm đi tới trước mặt Sơn Miêu!

"Ta hỏi người..."

"Sakura - chan! Cà phê đã pha xong rồi! Cần thận kéo nóng!"

Chỉ thấy Rokka một tay bưng ấm nước nóng, một tay bưng cà phê đi tới, đứng ở phía sau cô!

Zenbon Sakura giơ tay nhận lấy, đặt ở chóp mũi ngửi ngửi, vẻ mặt thích ý!

"Ừm.... mùi vị..."

"Ba!"

Lời còn chưa dứt, đáy ly thủy tinh đựng cà phê nổ tung!

Cà phê nóng hổi đổ hết lên bụng!

Zenbon Sakura: Ah a a!!!

"Nóng nóng nóng! Tê..."

Cô bị nóng trực tiếp nhảy dựng lên, dao găm trong tay đều vì cô cả kinh mà ném ra ngoài!

Đây là cái ly rách nát gì?

Tuy rằng mình không phải heo chết, cũng không sợ nước sôi nóng, nhưng dính phải nước sôi cũng sẽ thấy đau a!

Rokka cũng cảm thấy mơ hồ, cái ly nổ tung?

A cái này....

Dao găm bị ném ra, xoay tròn bay thẳng về phía Sơn Miêu!

Sơn Miêu theo bản năng lấy tay tiếp, liền nắm dao găm ở trong tay!

Không khí rơi vào sự xấu hổ tuyệt đối!

Còn tay vốn còn Sơn Miêu lại nhả ra, nhẹ nhàng giã một cái ra liền mở khóa?

Khuôn mặt Sơn Miêu mơ màng, đã xảy ra chuyện gì?

Còn tay tự mở? Dao găm còn chạy vào trong tay ta?

Nhưng Zenbon Sakura nhanh tay lẹ mắt, trực tiếp thi triển không gian đè ép lần nữa trói buộc Sơn Miêu!

Đoạt lấy dao găm ném xuống đất!

"Cũng có nhiều thủ đoạn nhỏ đấy? Muốn chạy sao? Nằm mơ!"

Vấy cà phê trên người, liền ngồi xuống ghế phía sau!

Vừa mới ngồi xuống, chân ghế đột ngột bị gãy!

Zenbon Sakura đuổi hai chân ra, bất ngờ không kịp đề phòng ngã ra phía sau!

Đầu không cẩn thận đụng vào bụng nhỏ của Rokka!

Rokka theo bản năng đỡ, nhưng hoàn toàn quên mất mình còn bưng một bình nước nóng.....

Toàn bộ đổ vào trên mặt Zenbon Sakura!

"Phụt..... A nha!!! Nóng quá..."

Đột ngột nhẩy dựng lên từ trên mặt đất, Zenbon Sakura vội vàng lau mặt, khuôn mặt xinh đẹp bị nước sôi dội đỏ bừng!

Rokka vội vàng luống cuống tay chân: "Xin lỗi Sakura chan! Ta không phải cố ý a, vừa rồi..... Tê..... Dao Dao Dao!"

Chỉ thấy sau lưng Zenbon Sakura rõ ràng cắm một thanh dao găm màu tím, chính là thứ mà cô vừa ném xuống đất kia!

Máu tươi xanh tím chảy ròng, nửa thân đao đều đâm vào!

Sắc mặt Zenbon Sakura trắng bệch, con mẹ nó thứ này sao có thể đâm vào người ta a!

Có cần xui xẻo tới như vậy không, trên mặt đều là vẻ lo lắng, vội vàng đưa tay ra sau, muốn rút ra!

Thanh dao găm này được bôi kịch độc a!

Trách không được miệng vết thương không đau, đều bị độc làm cho tê dại!

Nhưng vị trí dao găm đâm vô cùng kỳ quái, Zenbon Sakura dùng nửa ngày nhưng căn bản không với tới!

"Còn đứng ngây ra làm gì? Giúp ta rút ra a! Mau mau mau! Đao này có độc! Giải được đâu? Giải được đâu?"

Zenbon Sakura bất chấp mọi thứ, mở không gian dị độ ra điên cuồng tìm giải được!

Chương 877 -

Rokka vội vàng xông lên, muốn rút đao cho Zenbon Sakura!

Nhưng dưới chân không chú ý, giẫm phải mảnh thủy tinh vỡ, thân thể lao đảo một cái, theo bản năng đưa tay muốn tìm điểm tựa!

"Phập!"

Xui xẻo ủa tới, tay của Rokka đặt ở trên chuôi đao!

Dao găm vốn chỉ đâm vào một nửa đã bị một chướng của Rokka ấn vào toàn bộ!

Zenbon Sakura: Phụt oa.....

Mũi đao từ phía trước nhô ra, đều bị đâm thủng!

Môi Zenbon Sakura đều tím, ngơ ngác nhìn lưỡi đao độc đâm thủng mình!

"A a a! Rokka! Người tuyệt đối là cố ý đúng không? Ta thấy người là muốn soán vị!"

Nói xong trước mắt tối sầm, thân thể vô lực ngã xuống đất!

Khuôn mặt trắng bệch, môi xanh tím, càng không ngừng phun ra bọt trắng!

Rokka luống cuống, vội vã khóc: "Sakura chan! Người tỉnh lại đi! Sakura chan! Ta thật sự không cố ý!"

Nói xong phần hận nhìn về phía đám người Sơn Miêu: "Nói đi!

Các người thi triển yêu thuật gì với Sakura chan? Cô ấy như thế nào lại...."

Lúc này đám người Sơn Miêu đều bối rối!

Không phải, chúng ta thật sự không làm cái gì a, chỉ là mỗi người ăn một quả anh đào mà thôi!

Sau đó liền nhìn Zenbon Sakura gặp đủ các loại xui xẻo, cuối cùng tự hạ độc chính mình, nguy cơ mặc danh kỳ diệu lại được giải trừ?

Lúc này các cô đã tin!

Con dao găm đầy kịch độc này là thật sự độc!

Zenbon Sakura bị lưỡi dao bôi đầy kịch độc của mình hạ độc, không ngừng phun bọt trắng!

Không gian đè ép tự nhiên mất đi hiệu lực!

Mấy người Sơn Miêu đều đứng lên, toàn bộ còng tay Khốn Linh vốn đang khóa chặt lại tự nhiên buông lỏng, nhẹ nhàng gãy liền rớt ra!

Rokka ở một bên mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ, còng tay sao có thể rớt ra?

Là do mình vừa rồi không cài chặt sao?

"Các người! Các người đừng tới đây a! Ta rất lợi hại, cho dù Sakura chan bị độc ngã, chỉ bằng vào một mình ta..."

Ba phút sau!

Khuôn mặt nhỏ của Zenbon Sakura tím tái, ngã xuống giường bất tỉnh nhân sự!

Rokka bị trói trên ghế, miệng bị nhét khăn mặt!

"Ủm!!!"

Mấy người Sơn Miêu liếc nhau, vẻ mặt như thấy quỷ!

Vận khí tốt tới vậy sao? Là tác dụng của quả anh đào vừa ăn?

Thứ này cũng quá thần kỳ đi?

"Trời ạ! Thuận lợi không tưởng nổi! Tuyệt cảnh phùng sinh, ngược gió lật ngược tình thế! Vô địch a!"

"Ta cảm giác hiện tại ta chính là con của khí vận, trời cao chiếu cố a!"

"Nam Thần lợi hại! Quả anh đào này quá nghịch thiên!"

"Zenbon Sakura cấp Kim Cương cứ như vậy mà ngã? Quả thực quá đỉnh!"

Ngay cả tư liệu chú văn vừa mới giao ra cũng trở về trong tay mình!

Sơn Miêu cũng cảm thấy mơ hồ!

Không đúng! Không thích hợp!

Đã có thứ thần kỳ như vậy, Tiểu Nam hẳn phải sớm lấy ra a, không cần phải dặn dò mọi người nhiều lần rằng không đến vận bất đắc dĩ không nên sử dụng!

"Mọi người vẫn là không nên hành động thiếu suy nghĩ, mọi chuyện cứ chờ Tiểu Nam trở về sau xử lý!"

.....

Ngay lúc này, phố St. Peter!

Giang Nam tay cầm ổ cứng giả điên cuồng thuấn di, tả xung hữu đột!

Mà Ma Thuật Sư thì thuấn di theo từng bước chân Giang Nam, mỗi một lần đều vừa vịn xuất hiện ở trước người của hắn!

Chặn đường đi Giang Nam, tuyệt đối không tới gần Giang Nam trong vòng 10 mét!

Tựa như đang nhảy múa dưới bầu trời đêm!

Ma Thuật Sư lạnh lùng nói: "Người tốt nhất đưa tư liệu cho ta, dưới tình huống như vậy người không thoát được!"

Giang Nam cắn răng: "Muốn lấy tư liệu từ trong tay ta? Người đừng mơ tưởng a! Ta mất nhiều công sức như vậy mới lấy được, sao có thể đưa cho người?"

Trong lòng lại nghĩ, hiệp sĩ đồ võ này thoát nhìn rất không tệ!

Hơn nữa còn có thể so tài với Pierce, có thể kéo dài không ít thời gian!

Còn khán giả? Các người mau tới a!

Lề mề cái gì vậy?

Nhưng mà giờ phút này Lambo Fenbo ở trên lưng Giang Nam đều tan nát cõi lòng!

Tiền bối quả nhiên không quan tâm chúng ta a, bị trói hơn nửa tháng cũng không tới cứu!

Hiện tại dưới tình huống như vậy, trong mắt chỉ có tư liệu, cũng không đề cập tới hai chúng ta sao?

Người có phải đã quên chúng ta là cùng phe hay không a, ta muốn cáo trạng với thần chủ!

Đúng lúc này, chỉ thấy một đám người phá tan đường phố quẹo vào phố St. Peter!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, tới rồi tới rồi!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di, Ma Thuật Sư trong nháy mắt đuổi theo!

Đúng lúc này, Giang Nam giơ tay mở ra trùng động không gian, một tay nhét ổ cứng vào trong ngực Ma Thuật Sư!

Ma Thuật Sư:??

Không đợi Ma Thuật Sư kịp hiểu ra chuyện gì!

Chỉ thấy Giang Nam hét lớn một tiếng: "Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ bảy! Mở!

Dưới sự kích thích huyết vị, cơ năng thân thể điên cuồng tăng vọt!

Giang Nam liền đánh tới một quyền, trùng động không gian lần nữa mở ra!

Một đầu khác lại mở ra trước ngực mình!

"Rầm!"

Một tiếng trầm đục vang lên, Giang Nam toàn lực nện một kích vào ngực của mình!

Ta tự đánh mình!

"Phụt..."

Giang Nam phun ra một ngụm máu, thân thể tựa như đạn pháo rơi xuống từ trên cao!

Đâm xuyên qua góc một tòa cao ốc, hung hăng nện xuống đất!

Chương 878 -

Ma Thuật Sư ngạc nhiên!

Giang Nam sợ không phải điên rồi chứ? Tự đánh mình sao?

Còn ra tay tàn nhẫn như vậy? Một quyền này sợ là thật sự đòi nửa cái mạng của mình đi?

Đại quân truy kích vừa quẹo qua đã thấy Giang Nam từ trên không rơi xuống, cả người đầy máu!

Đập đường nhựa ra một cái hố to!

Chuyện gì đây?

Chỉ thấy Giang Nam ôm ngực miễn cưỡng từ trong hố bò lên, lại phun ra một ngụm máu tươi!

Ngửa mặt lên trời cười khò nói: "Ha ha ha! Được! Hay cho một tên Ma Thuật Sư như ngươi, hay cho kẻ sách trai cò đánh nhau, ngươi ông đắc lợi!"

"Giang Nam ta liều chết liều sống, không nghĩ tới lại làm áo cưới cho ngươi! Phụt!"

Nói xong liền đỏ mắt, trong mắt thậm chí hiện ra một vệt trong suốt, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi!

Ma Thuật Sư: ??

Cái gì mà trai cò đánh nhau? Cái gì mà ngươi ông đắc lợi?

Người mẹ nó nói cái gì a?

Tư liệu này rõ ràng là do người nhét vào lòng ta a, vết thương trên người cũng do tự người đánh!

Ta sợ bị ghế nện, cũng không tới gần người, cũng không động thủ, sao lại...

[Giá trị oán khí từ David Copperfield + 1000!]

Giờ khắc này, ánh mắt đại quân truy kích đều rơi vào Ma Thuật Sư cùng tư liệu trong lòng hắn, đôi mắt sáng lên!

Giang Nam rốt cuộc đã bị Ma Thuật Sư khắc chế? Còn cướp tư liệu của hắn?

Tê ~

Giang Nam cắn răng phun ra một ngụm bọt máu: "Tư liệu người cầm được thì cứ cầm đi! hôm nay là Giang Nam ta tài nghệ không bằng người, ta nhận thua!"

"Nhưng ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây! Chớ khinh thiếu niên nghèo!"

"Thù này Giang Nam ta nhớ kỹ, hội Quang Minh đúng không? đợi ta trưởng thành, một ngày nào đó sẽ quay lại!"

Nói xong kéo tay áo lên lau nước mắt, hung hăng khịt mũi!

Trong lúc nhất thời đám người nghị luận sôi nổi!

"Đúng là Ma Thuật Sư a, hệ không gian cấp Tinh Diệu không phải là giả! Giang Nam vẫn thua trong tay hắn!"

"Không biết vì sao, thoát nhìn rất hả giận, ha ha!"

"Giang Nam Hoàng Kim 3 sao đã mạnh thành cái dạng này, chờ hắn trưởng thành chẳng phải sẽ lên trời sao?"

"Giang Nam vẫn còn nhỏ tuổi, xông pha nửa ngày cái gì cũng không vót được, người nhìn xem, đều tức đến phát khóc!"

Ma Thuật Sư bùng nổ!

Chết tiệt! Tiểu tử ngươi đánh rắm!

Ta không động vào ngươi, ngươi đừng ghen ở góc đó mà diễn a!

Tư liệu này tuyệt đối có vấn đề a, Giang Nam tính để cho lão tử đổ vỏ giùm hắn sao?

Chỉ thấy Giang Nam đỏ mắt, nắm chặt hai quyền, thở phì phò trở về!

"Nhìn cái gì mà nhìn? Cút cho lão tử!"

Nói xong nện ra một quyền, trùng động không gian mở ra, một Hoàng Kim bị một quyền của Giang Nam đánh bay ra ngoài hơn mười mét, đập vào một tòa nhà!

Mọi người nhao nhao hít vào khí lạnh!

Nhìn xem, tên này tức lên liền bắt đầu đánh người!

Ma Thuật Sư vội la lên: "Diễn! Người còn diễn! Tư liệu này khẳng định không đúng! Người..."

Giang Nam đỏ mắt, cuồng loạn rống giận: "Tư liệu đều đã bị người đoạt đi, ngươi còn muốn ta thế nào?"

"Người cho rằng mọi người ngốc sao? Muốn đám người kia tới bắt ta, sau đó người mang theo tư liệu thật chạy đúng không? Người tính toán cũng hay lắm!"

"Ma Thuật Sư! Làm người phải có giới hạn!"

Ma Thuật Sư: !!!

Người mẹ nó cũng không biết xấu hổ mà nói giới hạn với ta?

Lời nên nói đều bị người cướp hết, lão tử mới là người đổ vỡ a!

Ồ khốn nạn!

A a a a!

[Giá trị oán khí từ David...]

Đại quân truy kích nhao nhao cười lạnh, người cho rằng như vậy có thể lừa gạt mọi người sao?

Không thể nào!

"Ma Thuật Sư, đừng diễn nữa! Được tiện nghi còn khoe mẽ?"

"Trong tay người là tư liệu giả? Phi! Ta thấy cái trong tay người là thật mới đúng?"

"Đoạt từ tay người ta, còn muốn người ta đổ vỡ? Hừ! Tính toán tốt!"

"Còn ngây người cái gì! Nhanh bắt Ma Thuật Sư lại đi, Victoria và Andre, bọn họ đi cùng nhau!"

Tính cơ động của Ma Thuật Sư quá khủng bố bắt không được, đại quân truy kích liền nhắm tới đồng đội của hắn!

Giờ khắc này Victoria cùng Andre lẫn trong đám người mặt đều trắng bệch, nhanh chóng bỏ chạy!

Quay đầu lại quát: "Người mau mang theo tài liệu chạy! Không cần để ý đến hai chúng ta!"

"Bảo vệ tư liệu! Ta đã thông báo cho thần chủ! Làm theo kế hoạch!"

Ma Thuật Sư: A a a!

Hai người các người đều đã bị lừa rồi!

Nói bữa cái rắm a, tư liệu trong tay lão tử tuyệt đối có vấn đề, căn bản không phải như các người nghĩ!

Vốn còn có thể giải thích, hiện tại trực tiếp chứng thực có được không?

Đúng lúc này, chấn động không gian kịch liệt truyền đến, Pierce đột ngột xuất hiện ở giữa sân!

Bose đã được an bài ổn thỏa!

Phía dưới là vị chỉ huy quân đoàn linh võ vội vàng nói: "Pierce Đạo Thiên! tư liệu đã bị Ma Thuật Sư đoạt, ngài mau ra tay!"

Ánh mắt Pierce nháy mắt rơi vào trên người Ma Thuật Sư: "A! Rốt cuộc rơi vào tay người sao?"

Ma Thuật Sư: Ta đã nói thứ trong tay ta là giả, người tin không?

Pierce nheo mắt, cúi đầu nhìn đám người, chỉ thấy đại quân truy kích điên cuồng bắt Andre và Victoria!

Andrew: "Đi! Đi mau!"

Victoria: "Kiên trì, thần chủ sẽ ra tay giúp người!"

Ma Thuật Sư:...

Chương 879 -

"Quên đi! Người coi như ta chưa từng nói qua!"

[Giá trị oán khí từ David Copperfield + 1000!]

Nói xong thuận di cực dài không còn bóng dáng!

Pierce cười lạnh: "Hôm nay người không đi được!"

Về phần Giang Nam?

Sớm đã chạy mất dạng!

...

Giang Nam mang dép lê cực tốc chạy như cơn bão giữa các tòa nhà!

Cuối cùng cũng vượt được củ khoai lang phồng tay, hoàn mỹ thoát thân!

Thậm chí nhịn không được muốn cho mình một cái like!

Giang Nam, người cũng quá biết diễn đi?

Hớ ha ha ha!

Giờ phút này Giang Nam hoàn toàn không dùng tới thuận di, tránh bị cảm ứng được!

Cũng không trở về nhà trọ, mà đi thẳng đến công viên trung tâm.

Pierce và Ma Thuật Sư đều bị tách ra, tên cặn bã Buffett kia

mình có thể nghĩ cách giải quyết!

Cơ hội khó có được, chị gái một sừng! Chờ ta trở về cứu người a!

Một đường vọt tới khu vực gần công viên trung tâm, Giang Nam liếc mắt một cái mặt đều đen thui!

Chỉ thấy một chiếc xe chống nổ plasma đã được cải tạo đặc biệt chạy trên đường phố!

Tia plasma năng lượng cao tạo thành màn sáng, nhốt Bose vào trong đó!

Buffett đang đứng bên cạnh lồng giam!

Mà xung quanh xe chống cháy nổ có 300 binh sĩ lính võ mặc quân phục đen vây quanh, vũ trang đầy đủ, tùy thời cảnh giác bốn phía!

Trên cánh tay dán bảng tên đội, phía trên là hình một cái đầu báo!

Tất cả đều là Bạch Kim!

Giang Nam hít sâu một hơi khí lạnh: "Bộ đội lính võ Hắc Báo nước Mỹ!"

Đây là nhóm quân binh tinh anh thật sự! Cũng không phải đám quaann lính võ dưới trưởng cục Tinh Thuần có thể so sánh được!

Đã điều tới rồi sao?

Đám người này còn không tính là gì, chủ yếu nhất là trên trời có một người đứng!

Một người đàn ông trung niên mặc áo gió, ngậm xì gà, tóc vuốt ngược, trọng lực tựa hồ không ảnh hưởng với hắn!

Mặt Giang Nam càng đen hơn!

Martin - Trích Tinh Giả!

Cho dù Giang Nam bình thường không am hiểu phương diện này cũng đều biết tới!

Đạo Thiên nước Mỹ! Dị năng hệ đặc biệt "Khống chế trọng lực", đã từng hút cả vệ tinh gần địa cầu xuống, dùng để đập người!

Biệt danh Trích Tinh Giả này cũng từ đó mà có!

Hiển nhiên sau khi bắt được Bose, giờ phút này cục Tinh Thuấn đang ở vào thời kỳ khẩn trương nhất!

Không cho phép xảy ra nửa điểm sai lầm, Đạo Thiên đều được điều tới chỉ để áp giải tải xe?

Làm sao cứu được?

Giang Nam nhanh chóng động não, dùng bánh pudding biến thành Pierce diễn lại vai của hắn?

Nhưng cấp bậc này liếc mắt một cái sẽ bị nhìn thấu a, sau khi cứu thể Bose cũng không có cách nào thoát thân!

Hơn nữa một khi bị phát hiện, đám người Sơn Miêu cũng chạy không thoát!

Giang Nam cắn chặt răng!

Hắn muốn cứu Bose, nhưng cũng phải chịu trách nhiệm với đội viên!

Trước mắt xem ra trong quá trình áp giải không có cơ hội cứu người, chỉ có thể chờ đưa đến khu 53 lại nhìn...

"Chị gái! Người chờ một chút! Chờ một chút! Ta sẽ nghĩ cách!"

Hít một hơi thật sâu, Giang Nam liếc mắt nhìn thể Bose, quay đầu biến mất trong bóng đêm!

Thể Bose tựa hồ cảm ứng được cái gì, kinh ngạc xuất thần nhìn về phương hướng Giang Nam rời đi!

Martin cũng nhìn theo, khẽ cau mày!

Buffett: "Sao vậy, có gì bất thường sao?"

Martin không kiên nhẫn nói: "Đừng lè mề! Lo áp giải đi, hơn nửa đêm tìm ta chỉ để đi áp giải? Cục Tinh Thuần các người! Phiên chết đi được..."

Buffett mang vẻ mặt cười khố, cũng không dám nhiều lời!

.....

Nhà trọ, Giang Nam mở cửa liền vào phòng, biểu tình trên mặt cứng đờ tại chỗ!

Mẹ nó..... Tình huống gì đây? Zenbon Sakura? Rokka? Bọn họ như thế nào....

Giờ phút này cả người Zenbon Sakura đều bị độc tím, Rokka gào khóc!

Vừa thấy Giang Nam trở về đã điên cuồng "Ô ô ô"!

Đám người Sơn Miêu vừa thấy Giang Nam thuận lợi trở về, đều thở phào nhẹ nhõm!

Nam Thần quả nhiên là Nam Thần, với tình thế kia mà hần vẫn thành công thoát thân!

Giờ phút này vẻ mặt mọi người đều hưng phấn, nhao nhao vây

quanh!

Thiết Ngưu: "Chúng ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, Zenbon Sakura tự tìm tới được, sau đó cô ta liền tự độc ngã chính mình!"

"Vừa rồi ba ta gửi tin nhắn nói cho ta biết, nhà cũ chúng ta bị phá bỏ và dời đi nơi khác, bồi thường hơn 3000 vạn!"

Khỉ Gầy lấp lánh con mắt: "Bạn gái cũ của ta thế mà lại đồng ý quay lại với ta! Trời ạ! Nam Thần người không biết, ta cầu cô ấy hơn nửa năm cũng không đồng ý!"

Huyết Tiểu Cầu: "Ta vừa mới mua tủ lạnh trên mạng vậy mà chỉ tốn một đồng, còn tặng ta một cái nệm!"

Giang Nam:???

Sơn Miêu thì cầm bình hồng trà mở ra trước mặt Giang Nam!

Trên nắp chai rõ ràng viết "Thêm một chai"!

Bảy chai liên tiếp! Đều trúng!

Chai thứ tám!

Trúng chiếc xe điện nhỏ!

Sơn Miêu đỏ mặt: "Từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu là uống nước trúng thưởng!"

Nhưng mà mặt Giang Nam đều sợ trắng bệch: "Các người sẽ không phải đều đã ăn anh đào kia đi?"

Katarina hưng phấn nói: "Ăn a! Đều ăn, ăn quả anh đào kia sẽ trở nên may mắn sao? Thứ này cũng quá thần kỳ đi?"

Vẻ mặt Hắc Nha cảm khái: "Nếu như không phải nhờ thứ này,

mấy người bọn ta sợ là bị Zenbon Sakura chơi chết!"

Chương 880 -

Giang Nam nhìn Zenbon Sakura mặt biến thành màu tím, khó tránh khỏi có chút đồng tình!

Ra tay với 6 người ăn anh đào may mắn, còn có thể sống, người cũng coi như mạng lớn!

"Các người ăn bao lâu rồi?"

Sơn Miêu: "Khoảng 20 phút, người hỏi cái này làm gì?"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, vậy còn kịp!

Không khỏi đi tới bên giường, đem lưỡi đao độc cắm ở trên người cô rút ra, ánh mắt sáng lên!

Zenbon Sakura thật đúng là phần quà miễn phí, lại kiếm được bảo bối tốt!

Có thể độc Kim Cương thành cái dạng này, dao găm này không phải độc bình thường!

Huyết Tiểu Cầu: "Nam Thần, xử lý Zenbon Sakura thế nào? Có cần giết luôn không?"

Rokka:!!!

"Ngô..... Ngô!"

Rokka bị trói ở trên ghế điên cuồng lắc đầu, càng không ngừng giãy dụa, trong mắt tràn đầy cầu xin!

Giang Nam giật lấy khăn trong miệng cô!

"Nam Thần, ta cầu người cứu Sakura chan có được hay không? Cô sắp chết, đều tại ta! Người đừng giết cô ấy..."

"Ta cầu xin người, ta có thể đưa người tất cả tiền, ta..."

Giang Nam vuốt cằm vẻ mặt trầm tư!

"Mấy người các người ra ngoài chờ ta, chuẩn bị rút lui, để ta xử lý!"

Mấy người Sơn Miêu gật đầu, mang theo trang bị nhao nhao ra khỏi nhà trọ!

Giang Nam nghe xong nhịp tim của Zenbon Sakura, tuy rằng đập chậm một chút, nhưng còn chưa chết!

Không khỏi cười hắc hắc: "Muốn ta cứu cô ta?"

Rokka liều mạng gật đầu: "Cầu người!"

Giang Nam giơ tay lấy ra một tờ giấy, vung bút vẩy mực, xoạt xoạt viết giấy nợ!

[Giấy nợ]

Zenbon Sakura tổ Anh Đào, thiếu Giang Nam 1 tỷ USD! Căn cứ xác thực!

Người nợ tiền ký tên:

Dấu tay:

Chữ ký của người bảo lãnh:

Dấu tay:

Viết xong liền đập tờ giấy tới trước mặt Rokka: "Được hay không? Được thì ký tên!"

Rokka làm sao quan tâm được nhiều như vậy? Một tỷ USD? Tổ chức Hoa Anh Hoa chúng ta lớn như vậy, hẳn là có nhiều tiền như vậy đúng không?

Mạng người quan trọng hơn!

Không hề nghĩ ngợi liền ký tên ở chỗ người bảo lãnh rồi ấn dấu tay!

Giang Nam cười càng rục rở, cầm lấy tay Zenbon Sakura rồi ấn tên cùng dấu tay lên!

Vẻ mặt trịnh trọng cất kỹ giấy nợ, lập tức tách miệng Zenbon Sakura ra, dùng ngón tay nhét một viên đậu nành giải độc còn có khí huyết nhân sâm vào trong cổ họng cô!

Mặt Zenbon Sakura quả nhiên bắt đầu khôi phục huyết sắc, Rokka thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt cảm kích nhìn Giang Nam: "Cảm ơn! Cảm ơn Nam Thần! phần ân tình này ta nhớ cả đời, ta..."

Giang Nam lắc đầu cười nói: "Cảm ơn cái gì? Ta đâu có giúp các người, đây là giao dịch!"

Trong lúc nói chuyện viết một tờ giấy nhét vào trong tay Rokka: "Chờ Zenbon Sakura tỉnh lại cho cô ta xem, người đừng quên!"

Rokka không ngừng gật đầu!

Giang Nam xoay người liền xuống lầu: "Lúc rời nhà trọ đừng quên trả tiền thuê nhà, chúng ta ở nửa tháng không có trả tiền đâu!"

Rokka:???

Dưới lầu, bảy người Giang Nam lần nữa hội hợp!

Khỉ Gầy hưng phấn nói: "Lần này tư liệu cùng chìa khóa đều ở

trên tay chúng ta, nên công thành lui thân đi?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đúng là nên về nước rồi, nhưng có một chuyện ta phải nói với các người!"

Vài phút sau, trong một nhà kho bỏ hoang bên bến tàu!

Mấy người Khỉ Gầy mặt đều trắng bệch!

Huyết Tiểu Cầu: "Không phải, Nam Thần! người nhất định là đang nói đùa đi? Vừa rồi may mắn bao nhiêu, sau đó liền sẽ xui xẻo bấy nhiêu?"

Thiết Ngưu: "Xui xẻo ba giờ? Chuyện này không khoa học!"

Khỉ Gầy: "Làm sao có thể? Vận khí là thứ hư vô mờ mịt, người nói đúng không..... A ha..... A ha ha..."

Giang Nam liếc mắt một cái: "Lấy bộ dạng khô khan này của người, có bạn gái cũng đã rất kỳ quái rồi! Bạn gái cũ làm sao có thể quay lại với người chứ? Đúng là tác dụng của anh đào may mắn rồi"

Khỉ Gầy:...

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 666!]

Đúng lúc này, tiếng điện thoại Khỉ Gầy đột nhiên vang lên!

Giang Nam giật mình một cái: "3 giờ kế tiếp các người liền ngoan ngoãn ở trong kho hàng đi!"

"Ta đi ăn khuya..."

Nói xong liền không còn bóng dáng!

Mấy người Sơn Miêu liếc nhau, làm sao có thể đáng sợ như Giang Nam nói?

Đều bị dọa chạy?

Khỉ Gầy lấy điện thoại di động ra, ánh mắt sáng ngời, vội vàng nhận điện thoại!

"Alo? Tiểu Mỹ! Sao lại gọi điện thoại tới đây?"

Tiểu Mỹ: "Minh Minh! Chúng ta..... Kết hôn đi!"

Mặt Khỉ Gầy hưng phấn đến đỏ bừng!

"Thật..... Thật sao? Kết hôn? Trời ạ! Cha mẹ người đồng ý?"

Tiểu Mỹ: "Ừ! Chúng ta mau chóng kết hôn là được rồi!"

Khỉ Gầy cười vui vẻ, hưng phấn chỉ chỉ điện thoại, Nam Thần chúa gạt người, làm gì có chuyện xui xẻo? Rõ ràng là chuyện tốt!

Mấy người Hắc Nha đều lộ ra biểu tình chúc phúc, vẻ mặt cười!

"Nhưng chuyện kết hôn này, bên phía ta còn chưa có chuẩn bị cái gì, có phải hơi nhanh hay không?"

Tiểu Mỹ: "Nhưng ta không chờ được, lại kéo dài bụng đều lộ ra a, để cho người thân bạn bè nhìn thấy không tốt! Đã hơn ba tháng!"

Khỉ Gầy cười nói: "Ừ! Cũng đúng, đều ba tháng..... A?"

Cái gì mà ba tháng rồi? Có con sao?

Của ai chứ?

Chúng ta chia tay đã hơn nửa năm rồi!

Mặt Khỉ Gầy tái mét: "Người... Người có con? Của ai?"

Tiểu Mỹ: "Chuyện này không trọng yếu, quan trọng là đây là

con của ta a, người sẽ không bởi vì chuyện này mà ghét bỏ ta đi?"

Chương 881 -

Khỉ Gầy chấn động não: "Cái quỷ gì mà không trọng yếu a! là con của người không sai! nhưng đứa nhỏ này ta không có phần a!"

Tiểu Mỹ: "Ồ ô~ người thay đổi rồi, người đã từng nói sẽ chấp nhận mọi thứ của ta! Những lời đã từng thề non hẹn biển đều quên cả sao?"

Khỉ Gầy bùng nổ: "Người có thể cút được rồi, ta còn chưa có điên!"

Hắn tức giận trực tiếp cúp điện thoại!

Chia tay nửa năm mang con về tìm ta nuôi con cho người?

Tìm ta quay lại là để đổ vỏ? Lão tử lớn lên trông giống người thành thật lắm sao?

Khỉ Gầy: Tình yêu cút đi!

Không khí trong kho hàng lâm vào sự xấu hổ tuyệt đối!

Hắc Nha tiến lên vỗ vỗ bả vai Khỉ Gầy an ủi nói: "Cũ không đi mới không đến nha!"

Đinh!

Hắc Nha lấy điện thoại di động ra nhìn người liên lạc, chính là tin nhắn "Ba" gửi tới!

"Nhưng số tiền quá lớn bị ngân hàng đóng băng, cần nạp trước 30 vạn mới có thể giải đông tài khoản! trong tay ba không có nhiều như vậy!"

Hắc Nha nhếch miệng cười, vội vàng trả lời tin nhắn!

"Ba chờ đó! Để con chuyển tiền!"

Huyết Tiểu Cầu cùng Thiết Ngưu ngạc nhiên nhìn nội dung tin nhắn của Hắc Nha!

Này này này!

Đây là tin nhắn lừa đảo phải không? Tin nhắn phá dỡ và dời đi nơi khác vừa rồi chỉ sợ đều là giả đi?

Người cũng không hoài nghi một chút sao? Điện thoại di động của chú sợ là bị trộm rồi?

Cái quỷ gì, tin tức tốt vừa rồi sao lại biến thành tin xấu?

Đây không phải là chuyện xui xẻo mà Nam Thần nói chứ?

Thiết Ngưu: "Hắc Nha! Người đừng...."

"Bang!"

Khung thép ở một bên thế nhưng rơi xuống, hung hăng nện vào đầu Thiết Ngưu!

Huyết Tiểu Cầu cùng Katarina đều hoảng sợ nhìn đầu Thiết Ngưu bị đập chảy máu!

Tà môn như vậy sao?

Mấy người vội vàng chạy đến vị trí trống, sợ bị thứ gì đó rơi xuống đập trúng!

"Bành! Rầm! Bốp!"

Một đồng thanh âm thép rơi truyền đến, mấy người nhú mào, ngửa đầu nhìn lại!

Nóc kho hàng bị container lớn đập vỡ, Tiểu Cầu cùng Katarina đều đang ở phía dưới...

Dây cáp treo cần cầu bị đứt sao?

Sơn Miêu:!!!

"Khối sắt!"

Sơn Miêu bị dọa trực tiếp mở khối sắt, tiến vào hình thức phòng ngự!

"Đinh..."

Tiếng còi xe chói tai truyền đến, đám người Sơn Miêu ngạc nhiên nhìn về phía bên phải kho hàng!

"Rầm!"

Tường xi măng bị đâm thủng một cách vô tình! Một chiếc tàu chở dầu vọt tấn lao vào bến tàu, mũi tàu phía trước đâm tới, đụng vào trên người Sơn Miêu!

Đám cô bay đi mấy chục mét!

Có nhầm không, tàu chở dầu?

Nhà kho..... bị đụng sập!

.....

Tại một quán mì thịt bò, Giang Nam ngồi đối diện với Lambo Fernbo, há to miệng ăn mì!

Hai người đều đói bụng, nửa tháng qua chưa từng được ăn ngon!

Vẫn là Giang ác ma tốt hơn, tiền bối cũng mặc kệ chúng ta!

Hừ!

Không! Không đúng, theo tính tình Giang ác ma tuyệt đối không có lòng tốt như vậy!

Đây..... Đây không thể là bữa cơm cuối cùng trước khi bị chặt đầu đấy chứ?

Lambo ăn rồi khóc lên!

"Ô ô! Người thả chúng ta ra, Đừng giết hai chúng ta có được hay không!"

"Ta không muốn chết a! nể tình hai chúng ta làm áo chống đạn cho người!"

Chìa khóa và tư liệu Giang Nam đều đã lấu tới tay, ngày mai liền chuẩn bị mang theo đồng đội rút lui về nước!

Nhất định là muốn giết hai chúng ta bịt miệng!

Giang Nam ngạc nhiên: "Ai nói sẽ giết hai người các người? trước khi rút lui ta sẽ ném hai người các người ở trong khách sạn sân bay Vegas!"

"Ở nơi đó chờ ta, đừng có chạy lung tung! Hiện tại toàn bộ nước Mỹ đều đang bắt đồng đội của Ma Thuật Sư, làm tù binh của người khác cũng không có đãi ngộ tốt như ở chỗ ta!"

Lambo Fenbo vừa nghe nói sẽ không biết mình, vẻ mặt trở nên vui sướng, gật đầu như gà mổ thóc!

"Được được, chúng ta không chạy!"

Nhưng lập tức vẻ mặt lại nghi hoặc: "Không đúng, không phải người muốn rút lui về nước sao? Sao còn bảo chúng ta chờ người?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Những người biết nhiều trong

phim đều chết trước nha!"

Lambo Fenbo vội vàng ngậm miệng lại không dám hỏi!

.....

Trong một căn phòng trọ, Zenbon Sakura mơ mơ màng màng tỉnh lại!

"Cái gì vậy, thật ồn ào."

Zenbon Sakura từ trên giường ngồi dậy lau mũi, trực tiếp bị dọa cho tỉnh táo!

Cả cái giường đều bị nhuộm đỏ, hai cột máu dưới lỗ mũi phun ra thật xa!

"Ta như thế nào..... Rokka?"

Chỉ thấy giờ phút này Rokka bị trôi ở trên ghế, vậy mà từng chút từng chút chuyển đến cửa phòng, thần sắc hoảng sợ!

"Sa..... Sakura chan? Người có muốn đi vệ sinh trước không?"

Zenbon Sakura vẽ mặt mơ hồ: "Đi vệ sinh làm gì? Ta..."

Đúng lúc này, khuôn mặt Zenbon Sakura cứng đờ, vội vàng cúi đầu kéo thắt lưng quần ra nhìn thoáng qua!

"A a a!!!"

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong nhà trọ truyền ra, khiến đèn cảm ứng âm thanh từ tầng 1 đến tầng 17 đều bật sáng toàn bộ!

"Ta làm sao có thể..... A nha!"

Mặt Zenbon Sakura đỏ bừng, thuận di vọt tới phòng vệ sinh!

Mình cứ nhiên..... cứ nhiên..... Mình cũng đã 26 tuổi rồi! Như

thế nào còn có thể..... A a a, xấu hổ muốn chết a!

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? tư liệu đâu? Đồng đội Giang Nam đâu? Ta không phải bị độc..."

Zenbon Sakura tràn đầy nghi vấn.

Chương 882 -

Rokka đem chuyện đã xảy ra kể lại một lần cho cô, Zenbon Sakura ngồi ở trên bồn cầu phun máu mũi về mặt ngay nhiên!

Giang Nam đã trở lại? Chẳng những không xử lý mình, còn giải độc cho mình? Chữa thương?

Giang Nam bộc phát lương tâm? Tốt như vậy sao?

Chỉ là phương thức giải độc và trị thương của người cũng quá.....

Zenbon Sakura cúi đầu gõ ngón tay, lần đầu tiên trầm mặc, cảm giác với Giang Nam cũng không biết là tức giận hay là oán giận, cũng rất phức tạp!

Rokka thăm dò hỏi: "Sakura chan, tổ Hoa Anh Đào chúng ta có 1 tỷ USD không?"

Zenbon Sakura: Hả???

"Một tỷ USD? Làm gì có nhiều tiền mặt như vậy! Người bán luôn ta đi!"

"Coi như có cũng ở trong tay tổ trưởng cũ, huống chi còn có hội nguyên lão, còn có phe Tĩnh Minh, ta muốn cũng không có! Mà người hỏi chuyện này làm gì?"

Mặt Rokka ngoài cửa trắng bệch, trán đổ mồ hôi!

Không có một tỷ sao? Nhưng ta đã tiêu hết rồi!

"Không..... Không có gì! Ta chỉ hỏi thôi!"

Vẫn không nên nói cho Sakura-chan a, bằng không cô ấy nhất định sẽ tức giận!

Zenbon Sakura lắc lắc quần áo: "Giang..... Giang Nam trước khi đi có nói gì không?"

Rokka chợt nhớ ra: "Trước khi đi có để lại cho người một tờ giấy, nói muốn cho người xem!"

Zenbon Sakura sửng sốt, tờ giấy?

Ba giờ sau, Zenbon Sakura một thân nhẹ nhàng khoan khoái ra khỏi phòng vệ sinh, nhận lấy tờ giấy chăm chú nhìn lại!

Đồng tử không khỏi co rút lại, hít vào một hơi khí lạnh!

"Giang Nam! Người thật đúng là một tên điên!"

Trên thế giới này sợ là không ai to gan hơn người!

Rokka tò mò tiến lại gần: "Viết cái gì? Ta ngó thử!"

Trên tờ giấy rõ ràng viết:

Ta có thể chỉ cho người cách khử mùi hôi thối!

12 giờ ngày mai! Chờ ta ở khách sạn sân bay Vegas, cần người giúp một việc!

Ta sẽ xông vào khu 53 để cướp người!

Rokka mở to hai mắt kinh hãi: "Giang Nam điên rồi? Hắn còn muốn cướp thể Bose? Chuyện này căn bản không thể làm được!"

Zenbon Sakura vẻ mặt nghiêm túc: "Những người khác có lẽ không được! Nhưng hệ không gian không phải không có cơ hội!"

"Lần tranh chấp này, Giang Nam mới là người thắng lớn nhất!"

Vốn chỉ là một Hoàng Kim nho nhỏ không ai để ở trong mắt, nhưng hần lại vả mặt tất cả mọi người!"

"Mà lần này đây! Hần lại muốn đánh cả một đất nước!"

Rokka sợ hãi nói: "Vậy chúng ta có đi không?"

Zenbon Sakura đen mặt: "Có thể không đi sao? Người định thối cả đời?"

Lập tức thần nhiên cười: "Huống chi nếu nước Mỹ gặp chuyện, cũng có lợi cho tổ Hoa Anh Đào chúng ta, sao không làm chứ?"

.....

Trên Thái Bình Dương, Ma Thuật Sư người đầy chát vật, há to miệng học máu: "Người có bệnh! Đều đã nói thứ trong tay ta có vấn đề! Hàng thật ở trên người Giang Nam! Người đi mà chơi hần a!"

Pierce mặt cũng trắng bệch, cả người đầy máu: "Vậy người đưa ổ cứng trong tay người cho ta!"

Ma Thuật Sư cắn răng, đưa cho Pierce?

Vạn nhất..... Vạn nhất trong tay ta là hàng thật thì sao?

Vạn nhất Giang Nam thật sự không chịu nổi mới đưa ổ cứng cho ta thì sao?

Cho dù chỉ có 1% cơ hội, cũng không thể đưa ổ cứng cho Pierce!

Đi Mỹ một chuyến, không lấy được Bose, ổ cứng cũng không lấy được? Toàn bộ đồng đội đều mất, thần chủ sẽ giết chết ta a!

Cho dù là giả, cũng có thể báo cáo kết quả công tác với thần chủ a, thật sự không được liên đổ hết trách nhiệm lên người Giang

Nam!

Cứ làm vậy đi!

Pierce cười lạnh: "Không đưa? Còn dám nói đồ trong tay người không phải thật? Đưa cho ta..."

"Thần nói, phải có ánh sáng! Cho nên trong trời đất này có luồng ánh sáng đầu tiên!"

"Mà ta không phải ánh sáng! Ta là thần!"

Trong nháy mắt! Trên mặt biển vậy mà chậm rãi dâng lên một vầng nắng gắt!

Rõ ràng là đêm tối, nhưng vầng nắng gắt kia chiếu cả bầu trời đêm giống như ban ngày!

Nhìn kỹ, nào phải là nắng gắt gì?

Rõ ràng là ánh sáng tản mát từ trên thân một người đàn ông tóc vàng!

Giờ phút này hẳn dùng tốc độ kinh người vượt qua tất cả tới gần cực nhanh!

Vẻ mặt Pierce đầy kiên ky: "Hội Quang Minh! Thần chủ Odin! Lão thần côn!"

Cơ hồ trong nháy mắt thần chủ Odin đã đi tới bên người Ma Thuật Sư!

Chỉ thấy Odin mặc một thân tây trang màu trắng, tóc dài màu vàng tung bay theo gió, trong tay nắm một quyền trượng màu vàng, do tài liệu dung linh không biết tên chế tạo thành!

Vừa trình diện, ánh mắt thần chủ Odin liền rơi vào ổ cứng trong tay Ma Thuật Sư!

"Ha ha! Lấy được tư liệu rồi sao? Không hổ là người! Không hổ là tâm phúc đắc lực nhất của ta!"

Ma Thuật Sư vẻ mặt rối rắm: "Thần chủ, tư liệu này có thể..."

"Yên tâm! Ta đã đến đây, tư liệu này vô luận tốn bao nhiêu tiền cũng phải bảo toàn!"

Ma Thuật Sư vò đầu: "Tư liệu này kỳ thật..."

"Ta biết người vất vả! Chuyện khen thưởng trở về lại nói, không thể thiếu chỗ tốt của người!"

Ma Thuật Sư nóng nảy: "Nhưng tư liệu này!"

"Người không cần nói nữa, ta biết người lo lắng cái gì! nước Mỹ thế lớn, những hội Quang Minh ta cũng không sợ!"

Ma Thuật Sư: ...

Là người không cho ta nói, cũng không phải do ta không nói!

Chỉ cần là hàng giả thì đều tại Giang Nam! Không liên quan gì đến Ma Thuật Sư ta!

Chương 883 -

Pierce híp mắt: "Odin, đừng gây chuyện cho mình, cầm đồ của nước Mỹ ta, hội Quang Minh người đừng hòng bản toàn thân mình!"

"Bị một hệ không gian cấp Đạo Thiên nhớ thương cũng không phải là chuyện tốt gì! Ta..."

Odin cười nhạo một tiếng: "Hệ không gian cấp Đạo Thiên thì sao? Thật sự không biết người lấy đâu ra cảm giác ưu việt!"

"Thật sự cho rằng hệ không gian là dị năng mạnh nhất, không ai có thể trị được các người sao?"

Pierce cắn răng, hơi thở lại tăng: "Người có thể thử xem!"

Odin cầm quyền trượng trong tay, nụ cười trên mặt nở rộ: "Người vĩnh viễn không biết lực lượng ánh sáng khủng bố tới cỡ nào!"

"Linh kỹ: Siêu tân tinh!"

Trong một thoáng, trên người Odin nở rộ ra vô quang mang cùng mãnh liệt, chiếu rọi cả bầu trời đêm!

Ma Thuật Sư bị dọa tới mặt trắng bệch: "Con mẹ nó! Thần chủ người..."

Trên Thái Bình Dương, xuất hiện một quả cầu ánh sáng với đường kính ba vạn mét!

Sáng đến mức hải đảo cách xa mấy trăm km đều có thể thấy rõ ràng!

Năng lượng khổng lồ ẩn chứa trong hào quang khiến nước biển phía dưới bị đun sôi, hơi hóa, thiêu đốt mọi thứ!

Giống như bom nguyên tử nổ tung! Siêu tân tinh nổ tung!

Da đầu Pierce tê dại, quay đầu điên cuồng thuấn di: "Hệ quang minh! Mẹ nó!"

Nhưng cho dù là thuấn di cũng không nhanh bằng tốc độ ánh sáng! Phương diện vật chất, không có gì có thể vượt qua tốc độ ánh sáng, thân thể tốt cuộc vẫn bị ánh sáng nuốt chửng!

.....

Giang Nam ăn xong bữa khuya lại đóng gói sáu bát mì thịt bò đi về phía tây!

Mơ hồ có thể nhìn thấy trên mặt biển sáng lên ánh sáng!

Nhìn đồng hồ, một giờ rưỡi tối!

"Gặp quỷ, có phải ông mặt trời đặt nhầm đồng hồ báo thức rồi không?"

Một đường trở lại kho hàng bến tàu, Giang Nam sợ tối choáng váng!

Cả bến tàu bốc cháy ngùn ngụt, một chiếc du thuyền khổng lồ mắc cạn trên bờ, container gì đó rải rác đầy đất!

Trên mặt đất giống như là bị đạn đạo nổ qua, khắp nơi đều là hố đất, không ít người đều đang bận rộn dập lửa!

Còn nhà kho?

Mẹ nó sớm đã không còn!

Chỉ thấy đám người Sơn Miêu ôm đầu gối ngồi ở trên bậc

thang dưới bến tàu, một đám khói hun lửa cháy giống như từ trong đồng tro chui ra!

Sáu người, 12 hàng máu mũi tuôn trào xuống biển, ánh mắt trống rỗng, tựa hồ đã chết tâm!

"Người..... Các người có ổn không? Đã xảy ra chuyện gì? Bến tàu sao lại nổ?"

Khỉ Gầy khóc ròng nói: "Người xem chúng ta có chỗ nào ổn! Xui xẻo muốn chết!"

Huyết Tiểu Cầu ôm bả vai về mặt sợ hãi: "Ta không bao giờ ăn anh đào nữa!"

Hắc Nha: "Bị du thuyền đâm còn chưa tính! trên trời vậy mà có thiên thạch rơi vào bọn ta, thiên thạch a!"

Thiết Ngưu: "Còn là mưa sao băng, vô lý hết sức!"

Sơn Miêu đỏ mắt, tử thân không chịu được!

"Ta chỉ trúng mấy chai đồ uống! Có cần phải trả cái giá như vậy không?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, trên khuôn mặt đều sự hoảng sợ!

Vốn tưởng rằng cùng lắm cũng chỉ bị bổ mấy cú sét, còn có cả thiên thạch?

Con mẹ nó!

Xem ra mức độ xui xẻo của anh đào may mắn là có liên quan mật thiết đến thực lực của người dùng!

Mặc kệ người cấp bậc gì, chỉ cần làm cho người khó chịu là được!

Lại nói sáu người cùng nhau tụ tập cùng một chỗ, xui xẻo đến mức kéo cả mưa sao băng tới?

Tạo thành cả lực trường xui xẻo?

Trong nháy mắt, trong cái đầu nhỏ của Giang Nam hình thành vô số ý nghĩ không thành thực!

Ánh mắt lấp lánh!

"Ta có mua bữa khuya cho các người, ăn trước cái đã, sau đó sửa soạn đi sân bay Vegas!"

"Thiên thạch rơi ở đâu? Thứ này chính là hàng hiếm lạ, nhất định có thể đáng giá không ít tiền a?"

Nói xong lấy xẻng ra, vội vàng đi tìm trong hố đất bên cạnh!

Mấy người Katarina nhìn với vẻ mặt không biết nói gì, này này này!

Cũng không thể quan tâm chúng ta thêm một chút sao? Đào thiên thạch?

[Giá trị oán khí từ Lưu Minh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lâm Diệu Khả + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

.....

Tám giờ sáng ngày hôm sau, Sân bay Vegas, không ít quân binh lính võ đứng tại cửa lên máy bay, xác nhận thân phận từng người!

Lambo Fenbo bị Giang Nam ném ở khách sạn sân bay, mà mấy người Giang Nam thì lợi dụng hộ chiếu giả, cộng thêm bánh pudding hóa thân che dấu thân phận!

Cửa lên máy bay, giờ phút này Giang Nam biến thành một em gái loli tóc vàng buộc tóc đuôi ngựa!

Quý mới có thể nghĩ đến Giang Nam đã lật tung cả thủ đô lên lại là cái tiểu loli mặc váy hoa này!

Sở dĩ biến thành dáng vẻ này là bởi vì trẻ em dưới 12 tuổi mua vé có thể giảm 75%!

Không phải Giang Nam muốn giả gái!

Giờ phút này một ông chú đội mũ lưỡi trai để râu quai nón dắt theo tiểu loli, ông chú râu quai nón chính là Sơn Miêu biến thành!

"Ba Ba! Con muốn ăn kẹo! Con muốn ăn kẹo mà!"

Giang Nam kéo tay Sơn Miêu, không ngừng làm nũng!

Sơn Miêu đen mặt: "Ăn kẹo cái rắm? Ở đây chỉ có năm đấm, có ăn không?"

Tiểu loli tóc vàng đỏ mắt, trong mắt hiện lên lệ quang, cái miệng nhỏ nhắn chu lên!

"Ô ô..... Ba Ba hư! Ba Ba không mua kẹo! Còn mắng bảo bảo! Ô ô..."

Vừa nói vừa lau nước mắt, dáng vẻ cực kỳ đáng thương!

Đám người đang xếp hàng cũng không nhìn nổi nữa!

Chương 884 -

"Này... Làm bố kiểu gì thế, cho đứa bé ăn kẹo đi!"

"Bé gái đáng yêu như vậy, hẳn sao lại nhẫn tâm vậy chứ!"

"Đúng vậy đúng vậy, đáng thương cô bé!"

Đám người Huyết Tiểu Cầu phía sau cắn chặt môi dưới, ghen tới khó chịu, trình diễn xuất của Nam Thần quá đỉnh a, không biết Sơn Miêu xuống máy bay có thể đánh chết người hay không!

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

Người có cần nhập vai sâu như vậy không?

Sơn Miêu đỏ mặt, thật sự chịu không nổi ánh mắt của người xung quanh, ôm lấy Giang Nam dỗ dành nói: "Bảo Nhi đừng khóc, xuống máy bay rồi ba ba mua cho người!"

Vừa nói vừa nhẹ nhàng lau nước mắt cho Giang Nam!

Quân binh lính võ kiểm tra căn bản sẽ không hoài nghi, nhóm người thuận lợi lên máy bay!

Mọi người sau khi ngồi vào chỗ đều thở phào nhẹ nhõm, qua cửa ải cuối cùng, nhiệm vụ coi như là viên mãn hoàn thành!

Chỉ chờ máy bay vừa hạ cánh, mọi thứ liền kết thúc!

Nghĩ tới việc thật sự lấy được tư liệu, tất cả mọi người vô cùng hưng phấn!

Đây chính là một đại công!

Giang Nam ngồi trên ghế lấy máy tính quân dụng ra, cắm ổ cứng vào, lại mở chìa khóa an toàn ra, sửa chữa ký tự trong đó trở về, mở chương trình bảo mật của tư liệu!

Lật xem tư liệu chú văn trong đó, Giang Nam cười lạnh, 15 năm qua, bọn họ đã đào được không ít thứ tốt từ thể Bose!

Trên máy bay, Giang Nam trực tiếp gọi điện thoại cho Dương Kiên!

"Đồ đã tới tay rồi, khoảng chín giờ tối chúng ta sẽ đến sân bay thủ đô, bên người sắp xếp người đón máy bay, tình cảnh có thể sẽ có chút hỗn loạn!"

Dương Kiên ngồi trong phòng làm việc bỗng nhiên bật dậy, đôi mắt tỏa ra ánh sáng trước nay chưa từng có, vẻ mặt vô cùng kích động!

"Tới tay? Người đã làm thế nào..... Được được được! Mọi thứ chờ các người trở về rồi nói! Ta sẽ an bài!"

Cúp điện thoại, Dương Kiên vỗ tay sau lưng đi qua đi lại trong phòng làm việc, vô cùng kích động!

Vốn chỉ định ném Giang Nam qua phá rồi, ai có thể nghĩ đến thật sự tạo được niềm vui bất ngờ này!

Đến bây giờ hẳn cũng không rõ Giang Nam đến tột cùng đã dùng phương pháp gì để mang tư liệu chú văn về, hơn nữa còn thuận lợi thoát thân!

Quá đỉnh!

"Người đâu! Thông báo cho Lý Minh Sơn đợi lệnh, ngăn cản đợt trùng kích có thể đến bất cứ lúc nào! Khởi động dự án đỏ cấp một!"

"Đồ đã tới tay! Chính là của chúng ta!"

Giang Nam cúp điện thoại khoe miệng gọi lên một nụ cười, lần này liền không có chút sơ hở nào!

--

Giang Nam ngồi trên máy bay nhìn đồng hồ, 9 giờ rưỡi?

Còn hơi sớm, vì thế lại bắt đầu lướt điện thoại di động!

Mới vừa lên mạng, đã bị tiêu đề trang đầu hấp dẫn ánh mắt!

Tiêu đề: Thiên tai! 1 giờ 30 phút đêm qua, trên biển Thái Bình Dương bộc phát cuộc chiến giữa cường giả Đạo Thiên! Hệ không gian cấp Đạo Thiên đứng đầu một phương, không rõ thân phận, trọng thương chạy tán loạn!

(Video).mp4!

Giang Nam sửng sốt, Pierce không phải đuổi theo Ma Thuật Sư sao? Lại đánh nhau với ai?

Video do vệ tinh truyền về, quả cầu ánh sáng trong màn ảnh bao trùm phạm vi ba vạn mét, lập tức ầm ầm nổ tung!

Giang Nam xem mà da đầu tê dại, còn cho là mình đang xem video bom hydro nổ tung!

Ánh sáng tiêu tán, mấy hoang đảo trên biển quốc tế đều bị san bằng!

Nước biển sôi trào, ùng ục ùng ục bốc lên khí trắng, không ít cá tôm đều nổi lên, vỡ đều đỏ!

Giang Nam nhìn với vẻ mặt đáng tiếc, nòi canh cá lớn như vậy, mà mình lại không có ở hiện trường, bằng không sẽ gom góp rắc thêm chút hành vào!

Ai đây? Không phải là chủ hãng Audi đó chứ?

Đây là dị năng quý gì? Cũng quá dữ dội rồi, nhớ tới lúc trước mình còn vớ vết tài sản của người ta, trong lòng Giang Nam liền có chút bối rối!

Video cuối cùng, ánh sáng tắt đi, mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng người lóe liên rồi biến mất ở trên mặt biển!

Hình ảnh bị cắt nối biên tập phóng đại, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng vẫn chụp được mấy khung hình ảnh!

Đúng là một lão già cả người đầy máu, mặt sừng như đầu heo, lại còn hói đầu, trên người cơ hồ đều bị đốt cháy!

Giang Nam vui vẻ, đây chẳng phải là Pierce sao?

Bị thương? Bị thương hay lắm!

Bài thảo luận phía dưới video đều bùng nổ!

"Tuyệt đối là thần chủ Quang Minh! Dị năng hệ quang minh của thế giới, còn là Đạo Thiên quang minh duy nhất!"

Đạo Thiên hệ không gian kia là ai? Không phải là Pierce đó chứ?

Đạo Thiên hệ không gian chỉ có mấy người! Người dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra!

"Sao lại để người ta đánh thành như vậy, cũng không được!"

Tất cả bình luận phía dưới đều đang suy đoán có phải Pierce hay không!

Sau đó Giang Nam liền thấy phía dưới mỗi bình luận đều có một tài khoản tên là "Kẻ Hủy Diệt Tin Đồn" trả lời!

"Đó không phải Pierce! Pierce có tóc mà!"

"Các người thế này là đang phỉ báng có biết không? Xóa topic! Cần thận ta kiện người phỉ báng a!"

"Về ngoài của Pierce không phải thế này, mặt cũng không khớp, các người nói bậy bạ cái gì?"

Giang Nam tò mò mở tài khoản kia, vừa nhìn đã biết là một tài khoản clone, mới tạo sáng nay, tư liệu cũng chưa điền hết!

Mấy trăm câu trả lời, đều đang giải thích cho Pierce!

Giang Nam ngạc nhiên, tài khoản này không phải là của Pierce đó chứ?

Nụ cười trên mặt dần dần biến thái!

Chương 885 -

Sau đó liền cắt nối biên tập lại video mà mình quay thành 7 giây, tất cả nội dung có liên quan đến mình trong video đều xóa đi!

Sau đó đổi tên tài khoản của mình cùng ID đăng lên!

Người Truyền Bá Chân Tướng: @ Kẻ Hủy Diệt Lời Đồn! Hả?

(video).mp4

Nội dung video như sau:

Ta nói! Ta nói ah! Người đừng đánh, ta là Pierce! Ta là Pierce hệ không gian cấp Đạo Thiên của cường quốc đứng đầu!

Tuy rằng video chỉ có 7 giây, nhưng bên trong đều rõ ràng, một lão già đầu trọc mặt sừng đang lớn tiếng rống xưng mình là Pierce!

Mới vừa đăng lên, liền trực tiếp gây bão, bình luận phía dưới trực tiếp bùng nổ!

"Phụt ha ha ha ha! Vả mặt đến liền, đều chính miệng thừa nhận a!"

"Người này rõ ràng là người bên trong video do vệ tinh quay được, còn nói mình không phải Pierce?"

"Này, ta nói Kẻ Hủy Diệt Lời Đồn này không phải là tài khoản của Pierce đó chứ? Sợ mình mất mặt nên mới giải thích?"

"Đừng đánh? Lại nói không ai để ý video này là do ai quay sao? Pierce bị đánh thành cái dạng này, lại không phải do thần chủ

Quang Minh đánh? Mà vì trước đó đã bị đánh thành như vậy? Vị thần tiên nào đã ra tay?"

"Người này so với thần chủ Quang Minh còn mãnh liệt hơn a, video này rõ ràng đã qua cắt nối biên tập, quý cầu bản gốc!"

Video 7 giây vừa đăng lên liền bùng nổ, cư dân mạng các nước điên cuồng nghiên cứu!

Bệnh viện trung ương, cả người Pierce quần đầy băng gạc, con người nhìn video sắp trợn tròn mắt!

"A a a! Mẹ nó là ai? Ai!"

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Sợ lão tử không đủ mất mặt đúng không?

Nhưng lập tức vẻ mặt kinh nghi bất định, nhìn bối cảnh video này rõ ràng là quay ở công viên trung tâm a!

Nhưng lúc ở công viên trung tâm mình căn bản chưa từng nói qua những lời này, cũng không có ai quay video cho mình!

Vết thương này của ta không phải là do Bose đánh thành sao?

"Video này nhất định là giả! Hiện tại kỹ thuật đổi mặt của trí tuệ nhân tạo đều lợi hại như vậy sao?"

"A a a! Lão tử mất hết mặt mũi rồi! Hội Quang Minh! Nhất định là hội Quang Minh! Lão thần còn người chờ đó cho ta! Phụt ~"

Trên máy bay, nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, Giang Nam không ngừng cười hắc hắc!

Cái kèn nhỏ kia là Pierce thật chùy!

"Tiểu Nam! Tiểu Nam? Đang suy nghĩ cái gì?"

Giang Nam nhanh chóng lấy lại tinh thần, liếc mắt nhìn đồng hồ đã là mười giờ sáng!

Không khỏi cười hắc hắc: "Baba~ Bảo Nhi đi toilet, bánh pudding nhớ nửa giờ ăn một cái nha, đều ở đây cả rồi!"

Nói xong đưa túi xách trước ngực mình cho Sơn Miêu!

Bên trong chứa máy tính có chứa tư liệu chú văn, một đồng bánh pudding, còn có trứng thú cưng!

Sơn Miêu liếc mắt nhìn Giang Nam, né ra một đường!

Giang Nam nhanh chân chạy tới nhà vệ sinh máy bay, khóa trái cửa!

Rút ra một tờ giấy đặt ở trên bồn rửa tay, cười hắc hắc: "Đừng trách ta, dù sao đây cũng là chuyện ta đã quyết định làm, không thể lôi kéo mọi người cùng mạo hiểm!"

Nói xong thân thể trong nháy mắt biến mất khỏi phòng vệ sinh!

Độ cao vạn mét trên bầu trời, thân thể Giang Nam đột ngột xuất hiện, nhìn lại nước Mỹ, nụ cười trên mặt vẫn rạng rỡ như cũ!

Trong mắt mang theo một tia điên cuồng!

"Sống một kiếp người, tóm lại phải điên cuồng một phen, không giải quyết chuyện này, cho dù lão tử sống sót trở về cũng không ngủ ngon giấc!"

Nói xong thân thể thuận di cực nhanh về phía sân bay Vegas!

Giang Nam muốn cướp thể Bose trở về, lấy thân phận cá nhân!

Không còn là người của Âm Dạ, không mang theo nhiệm vụ, vứt bỏ mọi trói buộc, trở về.

Bởi vì ngay cả bản thân Giang Nam cũng không biết bên trong khu 53 có cái gì đang chờ mình, có thể cướp thành công hay không, có thể chết ở nơi nào đó hay không!

Nhưng Giang Nam không muốn cứ như vậy mà về nước, có được hay không phải thử mới biết!

.....

Sơn Miêu từ trong ba lô móc ra bánh pudding rồi chia cho mọi người, mình cũng ăn một cái, không khỏi nhìn về phía nhà vệ sinh!

Đã nửa giờ rồi, Tiểu Nam sao còn chưa trở về?

Sẽ không phải ở trong phòng vệ sinh làm chuyện gì kỳ quái đó chứ?

Mẹ nó lại còn biến thành tiểu loli tóc vàng!

Sơn Miêu dùng sức lắc lắc đầu, không thể không thể, a a a! Ta bị sao thế này?

Trong đầu đều nghĩ cái gì chứ?

Nhưng theo thời gian trôi qua, nhà vệ sinh vẫn không có động tĩnh, hơn nữa đã có hành khách ở bên ngoài gõ cửa!

"Còn chưa xong sao? Đã bao lâu rồi! Đây!"

Sơn Miêu ngạc nhiên, nhanh chóng nhìn về phía ba lô, tư liệu cùng trứng đều để cho mình?

Quả trứng này bình thường Giang Nam cũng không để rời

người!

Nghĩ tới cái gì đó, sắc mặt Sơn Miêu đại biến, bỗng nhiên đứng dậy, sải bước đi về phía nhà vệ sinh!

Kéo mạnh cửa! Khóa trái!

Lập tức tìm tiếp viên hàng không. Mở cửa bằng chìa khóa khẩn cấp!

Kết quả bên trong không có một bóng người!

Mặt Sơn Miêu trắng bệch, thấy được tờ giấy Giang Nam để lại, cầm lấy!

Tờ giấy nhỏ: Ta có chút đồ để quên! Muốn trở về một chuyến để lấy, không cần lo lắng cho ta, chăm sóc tốt trứng của ta!

Sơn Miêu cắn chặt răng, lần đầu tiên xuất hiện vẻ mặt không biết làm sao!

Mấy người Huyết Tiểu Cầu tất nhiên cũng chú ý tới dị thường bên này, nhao nhao vây quanh!

"Làm sao vậy? Nam Thần đâu?"

Chương 886 -

Sơn Miêu đưa tờ giấy cho mọi người xem!

Huyết Tiểu Cầu: "Để quên đồ? Cái gì chứ?"

Thiết Ngưu ngạc nhiên: "Không đến mức mặc kệ đường xa cũng phải trở về lấy chứ?"

Sơn Miêu cắn răng: "Tiểu Nam sợ là đi khu 53 cướp thể Bose đi!"

Lời này khiến cho đám người sắc mặt đại biến!

Con mẹ nó lại còn để quên đồ!

Điên rồi sao? Giờ này trở về? Bên phía bọn họ mất tư liệu, nhất định đang nổi điên!

Huống chi đây chính là khu 53, khu quân sự cấm tiếng tăm lừng lẫy, thậm chí đều tìm không thấy vị trí trên bản đồ!

Mà Giang Nam hần.....

Khỉ Gầy bùng nổ: "Nam Thần hần! Đây không phải to gan! Đây là điên rồi!"

Katarina: "Mặc kệ Nam Thần vì sao phải làm như vậy, chúng ta trở về giúp hần đi, khẳng định chúng ta có thể..."

Hắc Nha cười khở: "Hiện tại chúng ta đang ở trên máy bay có độ cao vạn mét, làm sao quay về?"

"Sở dĩ Nam Thần lừa gạt chúng ta lên máy bay chính là muốn

đưa chúng ta bình an trở về, không đem nguy hiểm liên lụy đến mọi người!"

Sơn Miêu hít một hơi thật sâu, ánh mắt đã dừng ở cửa khoang lái!

Huyết Tiểu Cầu nhìn mà hoảng sợ: "Người muốn cướp máy bay sao?"

Giờ khắc này, Sơn Miêu bình thường luôn luôn tỉnh táo cũng trở nên không tỉnh táo!

Cướp máy bay?

Sơn Miêu cũng không phải là muốn cướp thật!

Trên máy bay còn có hơn 300 hành khách, không thể lấy tính mạng của bọn họ ra đùa giỡn!

Sơn Miêu hít một hơi thật sâu: "Đưa tư liệu về trước rồi nói chuyện khác!"

Mấy người trở lại chỗ ngồi đều mang vẻ mặt đứng ngồi không yên, vẻ mặt lo lắng!

Một mình đi khu 53? Mạng lớn cỡ nào cũng không gánh nổi.

Sơn Miêu ngồi trên ghế ô-matơ không nói một lời!

Cô biết Giang Nam sợ nguy hiểm mới làm như vậy, nhưng càng như vậy, Sơn Miêu lại càng lo lắng!

Bởi vì Giang Nam không nắm chắc, cho nên mới lựa chọn tự đi!

Chờ máy bay hạ cánh, lại bay sang Mỹ thêm hai mươi mấy tiếng, mọi chuyện sợ là đều đã xong!

"Tiểu Nam! Người lại gạt ta một lần nữa! Chờ ta gặp lại người nhất định phải đánh người phát khóc! Đánh phát khóc a!"

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên...]

Giang Nam ở trên trời cười mô tô bảo bối của mình nhìn danh sách giá trị oán khí mà rụt cổ, kích động rung mình một cái!

Chờ ta trở về lại khóc lóc bán thảm với Sơn Miêu! Ta đáng yêu như vậy cô ấy nhất định sẽ tha thứ cho ta!

Từ nhỏ Giang Nam đã biết, cho dù làm ra chuyện xấu gì thì chỉ cần khóc đủ thảm sẽ không bị lão sư đánh!

.....

Khách sạn sân bay, Zenbon Sakura dẫn theo Rokka thuận đi đến phòng 318!

Lambo Fenbo đang ăn kem mút thì bị dọa nhảy dựng!

Zenbon Sakura nhìn hai người này với vẻ mặt ngạc nhiên: "Người của hội Quang Minh? Giang Nam cũng tìm Ma Thuật Sư? Giang Nam đâu?"

Lambo Fenbo lắc đầu: "Giang ác ma lập tức sẽ trở lại, hai chúng ta là tù binh của hắn!"

Zenbon Sakura:???

Tù binh? Có ai làm tù binh như hai người không?

Người ta cũng không còng hai người, sao lại không chạy chứ?

Hiện tại tù binh đều có tổ chất như vậy sao?

Hai người vừa tới không bao lâu, cửa phòng đã bị mở ra!

Chỉ thấy một cô bé tóc vàng đội mũ bảo hiểm, mặc váy hoa mở cửa liền tiến vào!

Tháo mũ bảo hiểm xuống liếc Zenbon Sakura một cái: "Đúng giờ!"

Zenbon Sakura: ...

Người này là ai vậy?

Cũng là trợ thủ do Giang Nam tìm đến?

Chỉ thấy cô bé tóc vàng nhìn kem mút đã ăn được một nửa trên bàn với ánh mắt sáng ngời!

"Tại sao không ăn dâu tây? Kén ăn không phải là thói quen tốt! Ta miễn cưỡng giúp hai người giải quyết vậy!"

Nói xong liền đưa tay cầm dâu tây trên kem xuống rồi nhét vào miệng ăn!

Ai kén ăn? Đó là thứ hai chúng ta thích ăn nhất!

Là để dành đến cuối cùng mới ăn, ác ma! Người là ác ma a!

[Giá trị oán khí từ Lambo/Fenbo...]

Chỉ thấy cô bé tóc vàng ngồi ở trên giường, cười sáng lạn: "Người đã đọc tờ giấy mà ta để lại cho người rồi đúng không? Còn tưởng người sẽ không dám tới! Lá gan đủ lớn!"

Zenbon Sakura cười lạnh: "Không dám? Người cũng quá xem thường..... Tê~ nha! Người..... cái này..... nữ?"

"Người là Giang Nam?"

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Zenbon Sakura đều là kinh ngạc, mẹ nó!

Cô bé đáng yêu như vậy thế mà lại do Giang Nam hóa thành?

Đây là loại năng lực kỳ quái gì a!

Lập tức nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người cũng nhờ vào năng lực này để hóa thân thành ta, sau đó mượn thân phận của ta lừa gạt khắp nơi?"

Giang Nam bĩu môi: "Chuyện người làm cũng đừng đổ lên người ta có được không? Zenbon Sakura người gạt tiền thì có liên quan gì với Giang Bảo Nhi ta?"

Zenbon Sakura đen mặt, người này hết thuốc chữa rồi!

Hắn ngay cả bản thân cũng lừa gạt a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

"Ta tài nghệ không bằng người, ta nhận thua là được? Kêu ta hỗ trợ cũng được, người phải khử mùi cho hai chúng ta trước, nếu không giúp người xong người lại chạy thì làm sao bây giờ?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Vậy sau khi ta khử mùi cho hai người các người, các người lại chạy thì làm sao bây giờ?"

Zenbon Sakura nheo mắt: "Vậy không cần nói nữa?"

Giang Nam: "Ta có thể khử mùi cho Rokka trước, người giúp ta xong, ta sẽ giúp người khử mùi!"

Zenbon Sakura do dự một lát: "Vậy thì được!"

Chương 887 -

Giang Nam cười cười rồi kéo Rokka vào nhà vệ sinh!

"Ta..... Ta phải làm như thế nào?"

"Há miệng ra!"

Người..... Người muốn làm gì? Không! Không cần! Thật ghê tởm! Ờ..... Người đừng tới đây! Chuyện này sao có thể!"

"A a!!!"

Zenbon Sakura ngoài cửa nóng nảy, Giang Nam ở bên trong đến tột cùng đã làm ra chuyện không bằng cảm thú gì với Rokka!

Sẽ không phải là mượn cơ hội khử mùi.....

"Bốp!"

Sau một tiếng giòn tan, Giang Nam vỗ bàn tay ra khỏi nhà vệ sinh!

Zenbon Sakura mang vẻ mặt lo lắng lại gần ngửi ngửi: "Thật sự không thối, Giang Nam không thừa dịp đỡ trò kỳ quái gì với người đó chứ?"

Rokka ngây ngốc xoa hai má: "Ta không biết, ta chỉ nhớ ta vào phòng vệ sinh sau đó liền đi ra..."

Zenbon Sakura: ???

Giang Nam cười nói: "Bây giờ có thể nói chuyện hỗ trợ rồi chứ?"

Zenbon Sakura tức giận ngồi ở trên bàn: "Nói đi, muốn ta giúp người làm cái gì? đừng nói bảo ta cùng người đi cướp khu 53!"

"Thật không biết người nghĩ như thế nào, tư liệu đều tới tay, còn cướp thể Bose làm gì? Người điên rồi! Chết rồi đừng trách ta!"

Giang Nam khịt mũi: "Không giống nhau! Tư liệu là tư liệu, người là người, ta muốn người giúp ta ngăn cản Pierce!"

"Dù sao ta vừa động thủ, hẳn liền cảm ứng được không gian dao động, không tới một phút là có thể chạy tới khu 53!"

Zenbon Sakura liếc mắt: "Người bảo Kim Cường đỉnh phong như ta ngăn cản Pierce? Người cũng quá coi trọng ta rồi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không ngăn được sao? Trên người Pierce có thương tích! Không chênh lệch nhiều lắm với người!"

Zenbon Sakura cắn răng: "Ngăn bao lâu?"

"30 phút!"

"Không thể nào! Nhiều nhất là 20 phút! Nước Mỹ có tổng cộng 5 Đạo Thiên, ngoại trừ Pierce có thể lập tức dịch chuyển tới! Người gần nhất ở Phúc Châu, toàn lực di chuyển chỉ cần 20 phút là có thể đến khu 53!"

"Ta giúp người ngăn 30 phút cũng không có ý nghĩa!"

Giang Nam: "20 thì 20, người hiểu rất rõ tình hình bên phía nước Mỹ này chưa?"

Zenbon Sakura bĩu môi, đương nhiên đã nghiên cứu qua, thậm chí còn từng chế định kế hoạch tiến công, không một ngoại lệ, toàn bộ đều thất bại!

Xông vào khu 53? Quả thực chính là phó bản cấp Địa Ngục!

Giang Nam cười hắc hắc: "Như vậy đã đủ giúp ta một việc lớn rồi, có thể tiết kiệm giúp ta không ít chuyện, còn có vấn đề phải thỉnh giáo người!"

"Vấn đề gì?"

Giang Nam gãi gãi đầu, vẻ mặt ngại ngùng: "Khu 53 ở đâu?"

Zenbon Sakura: ...

"Người ngay cả khu 53 ở chỗ nào cũng không biết, lại muốn xông vào cướp thể Bose? Đừng nói người chưa chuẩn bị gì cả nha?"

Giang Nam trừng mắt: "Nói bậy!"

Lúc này Zenbon Sakura mới thở phào nhẹ nhõm, sao hẳn có thể chưa chuẩn bị gì hết chứ?

Dù sao loại người như Giang Nam hành động luôn có kế hoạch.....

"Chẳng phải ta đã gọi người tới hỗ trợ sao? Không chuẩn bị chỗ nào?"

Zenbon Sakura:...

Người con mẹ nó cũng quá coi trọng ta a!

Zenbon Sakura không nói gì, mở không gian dị độ lấy ra một chồng tư liệu ném đến trên bàn!

"Đây là tư liệu bố phòng của khu 53 mà ta nắm được, chỉ là ngoài mặt!"

Nói xong lại lấy ra một tấm bản đồ trải trên mặt bàn, lấy bút đánh dấu vòng quanh sa mạc Colorado ở phía tây!

"Khu vực bán kính 800 km không có người, khu 53 ngay tại chỗ sâu nhất, nơi này nói trắng ra chính là điểm thí nghiệm, không có Đạo Thiên trường trú, Tinh Diệu khẳng định là có!"

Nói xong lại vẽ vòng tròn ở năm châu còn lại!

"5 vị Đạo Thiên của nước Mỹ thường trú tại năm châu lục, một khi khu 53 xuất hiện cường địch không thể kháng, nhất định sẽ có Đạo Thiên đến trợ giúp!"

"Khoảng cách gần khu 53 nhất là Phúc Châu, do Andy – Kim Cương Đen đóng trú! Mất ít nhất 20 phút là có thể chạy tới!"

Hai mắt Giang Nam sáng lên: "Kim Cương Đen? người này có thể biến thành kim cương đen sao?"

Zenbon Sakura đầu đầy chấm hỏi!

"Kim cương đen là cái quỷ gì, là dị năng hóa thú! Kim Cương Đen!"

"Người tốt cuộc có hiểu hay không? Ở dưới tình huống ta giúp người ngăn cản Pierce, một khi động thủ người cũng chỉ có thời gian 20 phút!"

"Nhìn kỹ đi!

Nói xong đẩy tư liệu cho Giang Nam!

Lúc này Giang Nam mới xem xét lại!

Khu 53 phân ra 2 khu A B, khu A là căn cứ thí nghiệm! Khu B là khu sinh hoạt của nhân viên!

Hoàn toàn phong bế với bên ngoài, muốn thâm nhập vào rất khó, lúc trước Bạch Sa cũng tốn một cái giá lớn mới lấy được chìa khóa bí mật, chết một người!

Xảy ra chuyện như vậy, trong khu 53 sẽ càng cảnh giác!

Hơn nữa còn có quân lính võ Hắc Báo thường trú phòng bị, còn có cường giả cấp Tinh Diệu áp tràng!

Cái gì mà mống mắt cảm ứng, nhận dạng sinh học, tia hồng ngoại giám sát, một đồng bộ hệ thống chống xâm nhập này cũng không cần nhiều lời!

Muốn cướp người từ khu 53 và sống sót rời khỏi nước Mỹ thật sự siêu cấp khó khăn!

Nhưng mà Giang Nam lại mang vẻ mặt nóng lòng muốn thử: "Xem ra phải chơi một trận hoành tráng mới được!"

Zenbon Sakura đã chết lặng!

Người này quả nhiên còn không ý thức được chuyện mà bản thân sắp làm đến cùng nguy hiểm tới cỡ nào?

Trên đường cao tốc liên bang Colorado, một chiếc xe việt dã mui trần chạy như bão táp!

Hơn nửa ngày, Giang Nam dẫn người thuận di lại công thêm lái xe, đã từ phía bắc nước Mỹ vọt tới phía tây nước Mỹ!

Chương 888 -

Giang Nam từ chỗ Zenbon Sakura hiểu được, hệ không gian đích xác có thể cảm nhận được dao động không gian!

Nhưng những linh kỹ không gian như thuấn di hay mở ra không gian dị độ có phạm vi nhỏ sẽ tạo thành không gian dao động rất yếu!

Sẽ không bị phát hiện!

Mà linh kỹ không gian xé rách của Zenbon Sakura, cùng loại với lỗ đen hư không, có phạm vi lớn nên không dùng được!

Một khi thi triển ở bản thổ nước Mỹ sẽ bị Pierce phát hiện!

Nhưng chỉ cần thuấn di cũng đủ để Giang Nam làm loạn rồi!

Hai bên quốc lộ là một mảnh hoang vu, khắp nơi đều là bụi cây thấp bé, cỏ cuộn gió, xa xa còn có núi cao!

Trên xe việt dã bật nhạc sôi động, toàn bộ thành viên hóa trang, Rokka đang lái xe!

Giang Nam ngồi ở vị trí chính giữa phía sau, vẫn đang lật xem tư liệu!

Lambo Fenbo mỗi người ngồi một bên. Tò mò nhìn không rời mắt.

Zenbon Sakura ở ghế phụ quay đầu nhìn về phía Giang Nam: "Này! Người đã tính toán sẽ động thủ như thế nào chưa? Đã xem cả buổi chiều rồi!

Giang Nam trừng mắt: "Tên ta không phải này! Ta có tên! Ta là Sở..... Ngạch..."

Zenbon Sakura: ???

Giang Nam che mặt, di chứng sau khi giả gái, phong cách nói chuyện đều tựa như nữ sinh!

"Khụ khụ, tin tức trong tư liệu không chi tiết, cũng không biết vị trí thể Bose! đêm nay người theo ta lên vào xem thử, bắt mấy người hỏi thử tình huống rồi nói tiếp!"

Zenbon Sakura mở to hai mắt: "Lên vào? Còn bắt mấy người tra hỏi? Người mơ gì vậy?"

"Một khi nhân số trong khu 53 ít đi, hoặc là xuất hiện vấn đề, khẳng định toàn khu giới nghiêm, hơn nữa nếu như bị phát hiện, đêm đó nhất định phải động thủ!"

"Người muốn đi tặng đầu người sao?"

Người này tuyệt đối không có kế hoạch a, vừa lên liền muốn ra tay?

Hiện tại Zenbon Sakura đều hối hận vì đã giao dịch cùng Giang Nam, thậm chí còn muốn trực tiếp dẫn theo Rokka chạy trốn!

Sao có thể để bản thân dấy vào chuyện này chứ? Cũng quá không đáng tin cậy a!

Giang Nam vỗ ngực vẻ mặt tự tin: "Người cứ yên tâm đi!"

"Tin Nam Thần! Tuyệt đối ổn! Lão tử chưa bao giờ hớ người!"

Zenbon Sakura hí mắt nhìn!

Có quỷ mới tin người!

Từ sau khi gặp được người vẫn luôn bị người hổ thảm có được không?

10 giờ đêm, trong một khách sạn ở thị trấn Jeff, Colorado!

Năm người thuê một phòng!

Trong phòng, Zenbon Sakura mang vẻ mặt do dự: "Không phải chứ! Người thật sự muốn đi sao? Còn chưa chuẩn bị gì cả đã lên vào thế này?"

"Ta vẫn không nên làm, nếu không ta đưa người chút tiền, người khứ mùi cho ta!"

Giang Nam liếc mắt một cái: "Người vẫn nên trả hết nợ cho ta trước rồi nói sau!"

Zenbon Sakura đầu đầy dấu chấm hỏi!

"Nợ gì?"

Rokka ở bên cạnh mặt trắng bệch, trán đổ mồ hôi, ánh mắt né tránh, cả người run rẩy!

Giang Nam không để ý tới: "Người thích màu gì?"

Zenbon Sakura ngạo kiều nói: "Ta là thiếu nữ! Đương nhiên thích màu hồng rồi!"

Rokka thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo hoàn hảo!

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp móc ra một bộ đồ tàng hình teletubbies màu hồng đưa cho Zenbon Sakura: "Đây ~chiến phục!"

Zenbon Sakura cam nhín nhìn bộ đồ tàng hình teletubbies!

Này này này!

Chiến phục? Không phải là đồ ngủ sao?

Mặc cái này?

Người sợ người khác không phát hiện ra đúng không?

Mỗi lần chiến đấu đều phải mặc cái này? Người đây sở thích kỳ kỳ quái quái gì a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 666!]

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã mặc bộ trang phục teletubbies màu xanh vào!

Bóp ăng ten trên đầu, dưới ánh mắt khiếp sợ của Zenbon Sakura và Rokka đã biến mất tại chỗ!

Ẩn thân? Đây là áo ẩn thân? Trời ạ! Thứ này thứ này.....

Zenbon Sakura mang vẻ mặt không thể tin, trong ánh mắt đều là sự hưng phấn.

Giang Nam bĩu môi: "Có cái gì mà kinh ngạc chứ? Ta thích dáng vẻ chưa thấy qua việc đời này của người, mau mặc vào, có thể ẩn thân một giờ, thời gian của chúng ta có hạn!"

Giờ phút này Zenbon Sakura cũng không kháng cự nữa, biểu lộ mới lạ mặc vào!

Hai teletubbies một xanh một hồng nắm tay nhau biến mất trong phòng!

Lambo Fenbo lấy ra một cái máy chơi game cầm tay đưa cho Rokka: "Cho nên... Chơi không?"

Đêm khuya, sâu trong sa mạc Colorado, hai teletubbies ngồi xổm sau một tảng đá lớn nhìn lên vào trong!

Khu 53 nằm giữa một hẻm núi rộng lớn với những vách đá cao chót vót ở hai bên!

Mà lối vào hẻm núi thì bị một ngọn núi lớn cao tới hơn ba ngàn mét ngăn trở!

Cho nên nhìn từ bên ngoài rất khó trực tiếp quan sát được tình huống khu 53!

Giang Nam bĩu môi, cũng biết chọn địa phương!

Chân vô thức hất đá dưới đất, Giang Nam có chút kinh ngạc, không khỏi cầm lên một khối đá đen giống như thủy tinh!

"Hắc diện thạch (Obsidian)? Nơi này có núi lửa sao?"

Zenbon Sakura chỉ vào ngọn núi khổng lồ phía sau: "Núi lửa chết, đã mấy ngàn năm không phun trào, người hỏi cái này làm gì?"

Giang Nam vuốt cằm, quay đầu lại đánh giá núi lớn với vẻ mặt trầm tư: "Không có gì không có gì, chuyện chính quan trọng hơn!"

Nói xong nhìn về phía hẻm núi!

Khu 53 chiếm diện tích hơn 50 vạn km², bên ngoài có lưới điện vây quanh!

Khu A đèn đuốc sáng trưng, có đủ loại kiểu dáng kiến trúc, cho dù đã là đêm khuya vẫn có hơn 1000 bộ đội lính võ Hắc Báo tuần tra cảnh giới!

Khu vực gần khu A khu B là nơi sinh hoạt, lực lượng phòng thủ chỉ nhiều không ít...

Chương 889 -

Zenbon Sakura không khỏi rầu rĩ: "Làm sao đây?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đi theo ta!"

Hai người bóp ăng ten tiến vào trạng thái ẩn thân, bỏ qua mọi tất cả lượng phòng bị, liên tục thuấn di đột nhập vào khu B!

Lực lượng phòng thủ khu 53 đủ để chặn đứng đại đa số linh võ giả trên thế giới này!

Nhưng đối với hệ không gian mà nói phần lớn chỉ là thùng rỗng kêu to, đây cũng là nguyên nhân vì sao các quốc gia tìm mọi cách phòng ngự hệ không gian!

Trong ký túc xá nhân viên công tác, hai người một phòng, giờ phút này đều đã tiến vào giấc ngủ sâu!

Giang Nam cứ như vậy dẫn theo Zenbon Sakura xuất hiện trong phòng ký túc xá!

Zenbon Sakura: !!!

"Này! Người muốn làm gì! Tra hỏi thì được, nhưng một khi giết người bị phát hiện liền bại lộ a!"

Thế này cũng quá lỗ mãng rồi!

Giang Nam cười tự tin: "Yên tâm, ta có kinh nghiệm!"

Lão tử chính là người từng đến ký túc xá nữ trộm dép lê, chút chuyện nhỏ này làm sao có thể làm khó ta?

Vì vậy, trong ánh mắt khiếp sợ của Zenbon Sakura, Giang Nam trực tiếp kéo một người đàn ông từ trên giường lên!

Gã đàn ông râu ria mơ mơ màng màng tỉnh lại: "Ồ... làm sao..."

Lời còn chưa dứt, Giang Nam kéo gã râu ria này cùng Zenbon Sakura thuận di biến mất khỏi ký túc xá!

Ngay sau đó, trong phòng vệ sinh số 7, thân thể ba người trong nháy mắt xuất hiện!

Zenbon Sakura cùng Giang Nam vì tiết kiệm thời gian ẩn thân mà cởi bỏ hình thức ẩn thân!

Người đàn ông bị ném trên bồn cầu lộ ra biểu tình hoảng sợ: "A... teletubbies? Hai người làm thế nào? Tê ~"

Lão tử đang ngủ rất ngon, vì sao lại bị hai letetubbies bắt cóc vào trong nhà vệ sinh một cách khó hiểu a!

Giang Nam giơ tay lấy ra một thanh dao găm màu tím đặt trên cổ người đàn ông râu ria!

"Đây chính là thanh đao bôi kịch độc, ngay cả Kim Cương đều có thể bị độc sùi bọt trắng, không muốn chết thì tự đeo vào!"

Gã đàn ông râu ria càng sợ hãi, thành thật đeo vòng tay Khốn Linh vào!

Zenbon Sakura: Đó là đao của ta! Của ta!

Đừng nhấn mạnh chuyện Kim Cương cũng có thể sùi bọt trắng nữa có được không?

Ta cũng cần mặt mũi a!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Người đàn ông cười lạnh: "Mặc kệ hai người các người là ai, dám hạ thủ với khu 53, chề bản thân..."

"Bốp!"

Giang Nam liền tát cho một phát mạnh!

[Giá trị oán khí từ Luis + 1000!]

"Làm nhảm cái gì? Phiền chết đi được!"

Nói xong lại móc ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh, bóp miệng người đàn ông râu ria ra, rót hết một bình vào!

Gã râu ria bối rối, hai người các người muốn làm gì a!

Hơn nửa đêm bắt cóc ta vào nhà vệ sinh chỉ vì rót bia cho ta?

Cường ngạnh như vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam móc ra một quyển sổ nhỏ!

"Khai báo thời gian làm việc và nghỉ ngơi, nội dung công việc, khu vực làm việc, kể lại toàn bộ những thông tin quan trọng người biết về khu 53 cho ta nghe!"

"Sắp xếp từ ngữ cho tốt! Giới hạn người nói ra trong vòng 5 phút!"

Zenbon Sakura mang về mặt câm nín, người hỏi người ta như vậy, người ta nói cho người biết mới là lạ, hơn nữa làm sao người biết người ta nói thật hay giả?

Người đàn ông râu ria nnois: "Mỗi ngày ta thức dậy lúc 6 giờ, sau đó đến căn tin ăn sáng, chủ yếu phụ trách công tác phát triển đĩa bay ở khu A, bla bla~"

Tốc độ nói của người đàn ông râu ria cực nhanh!

Ngay cả tháng này đi làm vài ngày, đến muộn mấy lần, đều nói rõ ràng!

Giang Nam thì ở bên cạnh ghi chép vào sổ tay!

Zenbon Sakura cảm thấy bối rối khi nhìn thấy cảnh này!

Mẹ nó! Người có cần phối hợp như vậy không?

Ngoan ngoãn tới vậy sao!

Lần trước tra khảo đám người Sơn Miêu cũng giống vậy, hiện tại tù binh đều thức thối như vậy sao?

Nghe người đàn ông râu ria khai ra mọi thứ, Giang Nam khó tránh khỏi có chút đau đầu!

Chuyện của Bose nằm trong phạm vi bảo mật tuyệt đối, dù là người trong Khu 53!

Gã râu ria chỉ biết buổi chiều có một nhóm bộ đội lính võ Hắc Báo áp tải thứ gì đó, Buffett cũng tới!

Về phần cụ thể bị giam giữ ở nơi nào, hẳn căn bản không biết!

Thu hồi quyển sổ nhỏ, Giang Nam nhếch miệng cười: "Biểu hiện không tệ, cho nên ta quyết định cho người điểm thưởng!"

Gã râu ria giờ phút này sắp điên rồi, căn bản không biết vì sao mình lại nhịn không được khai ra toàn bộ!

Phần thưởng gì?

Chỉ thấy Giang Nam móc ra một đôi găng tay nhiệt tình như lửa mang vào trên tay, cười sáng lạn: "Khen thưởng người mười cú tát!"

Gã đàn ông râu ria:???

Lão tử đã con mẹ nó khai ra rồi mà người còn đánh ta?

Hiện tại đạo tặc đều phát rồ như vậy sao?

Ta thấy người chỉ đơn thuần là muốn tạt ta!

Trong lúc nói chuyện Giang Nam đã luân phiên tạt tới!

Bốp bốp bốp bốp bốp bốp!

Gã đàn ông râu ria lắc lư trái phải, sau mười cú tạt, Giang Nam cầm lấy chai rượu rỗng bên cạnh bổ đầu gã đàn ông râu ria!

"Bang!"

Gã râu ria trực tiếp bị đánh cho hôn mê!

Zenbon Sakura há hốc mồm!

Người ta phối hợp làm việc với người như vậy, người sao còn đánh hấn ta!

Dù có là giết người còn không quá đáng bằng, không thể vui vẻ kết thúc sinh mệnh của hấn sao?

Chương 890 -

Chỉ thấy Giang Nam cúi còng tay Khốn Linh của gã đàn ông râu ria xuống, khiêng người lên rồi biến mất không thấy bóng dáng!

Không đợi Zenbon Sakura kịp phản ứng, ba giây sau Giang Nam đã khiêng một người đàn ông đeo kính xuất hiện ở phòng vệ sinh số 7!

Một tay bịt miệng người đàn ông đeo kính, vừa lên liền tung ra liên hoàn Thiên Mã Lưu Tinh Quyền về phía bụng đối phương!

"Ủm!!!"

Người đàn ông đeo kính hoảng sợ, điên cuồng giãy dụa!

Vì sao nửa đêm lão tử lại bị một teletubbies bắt cóc vào nhà vệ sinh hành hung a!

Vừa lên liền đánh! Liền đánh ta!

Ngay cả một câu cũng không nói?

Giang Nam đánh xong mới mở miệng nói: "Đừng có lè mề với ta, ngoan ngoãn đeo vào, lão tử đang vội!"

Người đàn ông đeo kính:!!!

Ta lè mề cái gì? Ta còn chưa kịp nói gì người đã đánh ta!

Hiện tại đạo tặc đều không nói đạo lý sao?

[Giá trị oán khí từ Jeanne. Warwick + 1000!]

Căn bản không dám nói nhiều với Giang Nam, tự giác đeo còng tay Khổn Linh!

Zenbon Sakura thì mang vẻ mặt ngạc nhiên: "Người vừa rồi bị người giết rồi sao?"

Giang Nam: "Không có! Ta đưa hắn về ký túc xá để ngủ tiếp!"

Zenbon Sakura hoảng hốt!

"Người điên rồi? Ngày mai hã vừa tỉnh tuyệt đối sẽ báo cáo chuyện hai chúng ta a! Thế này chẳng phải bại lộ sao? Người sao lại..."

"Ta giúp người giết hắn là được rồi!"

Nói xong muốn đi giết gười, Giang Nam liền giữ cô lại!

"Yên tâm đi! Ngày mai khi hắn dậy chỉ cảm thấy mặt đau, cũng không nhớ rõ! Ta nắm chắc!"

Zenbon Sakura ngạc nhiên, sao có thể không nhớ rõ chứ, người tát người ta cỡ đó...

Quên đi, quên đi! Giang Nam cũng không lo, ta giúp hắn lo cái gì, Hoàng Thượng không vội thiếu nữ xinh đẹp vội cái gì!

Mà Zenbon Sakura căn bản không biết, Đại Lục Đoạt Mệnh cùng với Găng Tay Nhiệt Tình Như Lửa, đó chính là gói dịch vụ tra khảo không lộ dấu vết!

Không chỉ có thể tra được tư liệu học tập mình muốn, còn không lưu lại dấu vết! Rất nice!

Một lần nữa rót cho gã đàn ông đeo kính một chai Đại Lục Đoạt Mệnh, bắt đầu trò chơi hỏi nhanh đáp lẹ trong 5 phút!

Vì thế dưới tình huống Zenbon Sakura không hiểu gì, Giang

Nam điên cuồng bắt người tới phòng vệ sinh!

Bắt tới rồi đánh một trận trước, đeo còng tay, rút bia, hỏi nhanh đáp lẹ! Mười cú tát cộng thêm một phát bổ đầu làm ngất!

Ném về ngủ, sau đó lại bắt người đến!

Quy trình vô cùng công nghiệp, quả thực chính là dây chuyền tra khảo bán tự động hóa!

Zenbon Sakura nhìn đến choáng váng, giống như mở ra thế giới mới, hiệu suất của người kinh người như vậy thật sự ổn sao?

Càng về sau ngay cả Zenbon Sakura thậm chí cũng nhận không được lấy ra sổ tay ghi chú!

Bởi vì tin tức thẩm vấn ra có rất nhiều đều là tuyệt đối cơ mật a, không ghi lại thì uống phí!

Ba bốn giờ trôi qua, phòng vệ sinh số 7 chưa từng yên tĩnh!

Giang Nam lục tục bắt hai ba mươi người lại đây, cũng không giới hạn trong Bạch Kim Hoàng Kim, ngay cả Kim Cương cũng bắt được hai người!

Giang Nam đánh không lại, Zenbon Sakura đi xông lên hỗ trợ đeo còng tay để Giang Nam đánh!

Ngay cả người nửa đêm rời giường đi vệ sinh cũng bị Giang Nam kéo tới phòng kế đánh một trận để tra khảo!

Giờ khắc này Giang Nam phải phát hóa thân thành chiến thần nhà vệ sinh, gian phòng rộng 1,5 mét vuông này chính là thiên hạ của Giang chiến thần ta!

Zenbon Sakura không biết vì sao lại hưng phấn theo, cảm giác lén lút làm chuyện xấu thật tuyệt a!

Rạng sáng bốn giờ, thời gian ẩn thân đã sắp dùng hết, Giang Nam xoa xoa cánh tay mỗi nhừ, nhìn quyển sổ tay dày cộp này với vẻ mặt hài lòng!

Zenbon Sakura: "Người bắt cả Kim Cương đến ta còn có thể hiểu được, nhưng người còn bắt cả di bán cơm ở căn tin tới tra khảo thì cugx quá đáng rồi!"

"Chờ một chút! Người không phải là muốn hạ độc cho bọn họ đó chứ?"

Giang Nam bĩu môi: "Nói vậy! Ta làm sao có thể làm chuyện ti tiện như vậy?"

"Ta chỉ là muốn tìm hiểu thức ăn bên này mà thôi!"

Zenbon Sakura: ...

Không sai! Người chính là người ti tiện như vậy a!

Ta cá một đồng là người muốn đầu độc.

Giang Nam cười hắc hắc!

Trải qua hiểu biết, bản thân đã đại khái bố cục tình huống khu 53!

Hai khu A - B được phòng bị nghiêm ngặt, bộ đội linh võ thường trú có gần 5000 người, tuần tra 24/24!

Hơn nữa có hai đại lão là Buffett hệ Phong cấp Tinh Diệu, Quinn cấp Tinh Diệu trước mắt đều ở khu 53!

Còn có vô số nhân viên công tác, cộng lại có tổng cộng hơn 30.000 người, có sức chiến đấu không nhỏ!

Nhưng đã là con người thì phải ăn cơm đúng không?

Giờ cơm trưa, vô luận người là bộ đội lính võ hay là nhân viên công tác đều sẽ đến căn tin ăn cơm!

Trong nháy mắt trong đầu Giang Nam liền toát ra một đồng ý tưởng không thành thực!

"Đi! Đi căn tin điều tra một đợt rồi trở về!"

Zenbon Sakura bĩu môi, còn nói người không đầu óc?

Hai người thu thập chiến trường xong, lại đi căn tin điều tra địa hình!

Về địa điểm giam giữ Bose, Giang Nam cũng biết được đại khái từ trong miệng hai gã Kim Cương!

Chương 891 -

Sau khi được vận chuyển tới, Bose đã bị nhốt vào phòng thí nghiệm rào chắn plasma!

Đại lão Quinn cấp Tinh Diệu cũng thường trú ở bên kia!

Ghê tởm nhất chính là, khu vực hạch tâm phòng thí nghiệm lại được chế tạo từ quặng Khốn Linh, chính là vì phòng ngừa không gian xâm lấn!

Bộ đội linh võ Hắc Báo canh giữ ở phòng thí nghiệm đều là hệ hóa thú đã trải qua sàng lọc, hoặc là dị năng hệ lực lượng, đã trải qua huấn luyện đặc thù!

Tổ chất thân thể đều siêu cấp cường hãn, cho dù là trong môi trường quặng Khốn Linh vẫn có thể bộc phát sức chiến đấu kinh người!

Phòng bị đối với Bose cơ hồ đạt tới trình độ biến thái, có thể nói ngoại trừ xông vào căn bản không có biện pháp nào khác để vào!

Trên đường trở về, nhìn vẻ mặt Giang Nam u sầu, Zenbon Sakura nói: "Ta nói dù người muốn hạ độc cũng không có cơ hội, người có thể độc chết bao nhiêu?"

"Nếu không chúng ta giải tán được rồi, ta đưa người ít tiền, người giúp ta khử mùi..."

Giang Nam liếc mắt một cái: "Người thế nào mà cứ luôn muốn giải tán? Lực hấp dẫn của Cao Lão Trang lớn tới như vậy sao? Chờ ta lật được khu 53 người cũng có thể khoe khoang nha!"

Zenbon Sakura: "Được được được ~Ta tin! Ta xem người biểu diễn như thế nào! Đừng có lại tự chơi chết bản thân! Chiến thần nhà vệ sinh!"

Giang Nam trừng mắt, một phen nhào tới!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

"Ai ai ai! Đừng nhổ ăng ten của ta, đau! Buông tay! Ta không nói người nữa! Buông tay!"

Một đường trở lại khách sạn, ba người Rokka xếp bằng ngồi trên giường chơi game tới quên trời!

Thấy hai người Giang Nam trở về, vội vàng nhét máy chơi game vào trong chăn, cực kỳ giống bạn nhỏ bị giáo viên phát hiện chơi điện thoại di động trên lớp!

Giang Nam nhìn quyển tay của mình, lật tới một hạng mục trong thực đơn căn tin!

Thức ăn khu 53 cũng rất đỉnh, buổi trưa ngoại trừ phần đồ ăn phong phú, duy trì cân đối dinh dưỡng ra, mỗi một bữa ăn đều sẽ phát thêm hoa quả cùng nước giải khát!

Suy nghĩ trong đầu Giang Nam dần dần trở thành thực, chuẩn bị thêm chút nguyên liệu thêm vào, địa hình đều đã điều tra qua!

Sáu người Sơn Miêu ăn anh đào may mắn tạo thành trường lực xui xẻo, đều triệu hoán cả mưa sao băng tới!

Nếu ba vạn người ở khu 53 đều ăn anh đào may mắn, hình thành trường lực xui xẻo, vậy thì tràng diện còn hoành tráng cỡ nào chứ?

Hắn là vô cùng kích thích a!

Càng nghĩ Giang Nam càng hưng phấn, lúc này liền vung tay lên: "Đến đây! Đã tới lúc ba đưa nhỏ các người lao động rồi!"

Lambo Fenbo Rokka lập tức kích động nhảy xuống giường!

"Rốt cục có thể phát huy công dụng rồi sao?"

"Nhiệm vụ gì?"

"Chúng ta kỳ thật cũng rất lợi hại! Ta cùng chị gái có thể băng có thể lửa! Thật sự, không lừa người!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Giúp ta ép nước!"

Lambo: Ai ui!

Fenbo: xấu hổ!

Rokka: hả?

Zenbon Sakura nôn nóng: "Này này này! Giang Nam, người đừng có quá đáng, người làm gì hai cô bé tù binh kia ta cũng mặc kệ! Nhưng Rokka là người của ta!"

"Lại... lại nói ta còn ở chỗ này a! Người thế mà để cho ta nhìn các người... các người..."

Giang Nam ngạc nhiên: "Người cũng muốn giúp ta ép nước? Vậy thì cùng làm!"

Zenbon Sakura: ...

"Ta nhỏ vào! Người nghĩ hay lắm, người là đồ cầm thú! Người còn muốn ta..."

Giang Nam ngạc nhiên: "Người muốn ta làm gì? Không ép thì không ép!"

Nói xong móc ra ba cái máy ép nước từ trong không gian dị độ, còn có một sọt anh đào may mắn đặt ở trên bàn!

"Nhanh lên nhanh lên! Lượng nhiệm vụ rất lớn! Ép cho lão tử! Ép thật mạnh!"

Lambo Fenbo Rokka híp mắt nhìn

Zenbon Sakura hoài nghi nhân sinh!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Giang Nam! Đi chết đi!

Ta liền ~%?~*" °C\$! ! !

Khuôn mặt xinh đẹp của Zenbon Sakura cũng sắp đỏ bừng, cô còn tưởng rằng Giang Nam là muốn... là muốn...

Quý mới có thể nghĩ đến người muốn ép nước anh đào a!

Không phải muốn xông vào khu 53 sao? Chuyện này có liên quan gì đến việc ép nước anh đào!

Ba người Rokka đã ngồi vào bàn ép nước anh đào!

Zenbon Sakura tức giận đóng cửa chạy vào nhà vệ sinh!

Vì để kế hoạch lần này không có chút sơ hở, Giang Nam móc ra tổng cộng 9 vạn quả anh đào may mắn!

Chính xác! Chính là 90 000 quả!

Giá trị oán khí cần tiêu phí để đổi một quả từ cửa hàng hệ thống là 100 điểm!

Giang Nam đã tiêu sạch 9 triệu giá trị oán khí, nếu như không

phải trong phòng còn có người, đã ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc!

Từ sau khi dùng sạch tất cả giá trị oán khí cho trứng thăng cấp, mãi cho đến lúc tối ời này, Giang Nam cũng không thể nào rút thưởng tiếp!

Trong khoảng thời gian này phải đi gây thù chuốc oán với đủ nơi mới tích góp được 14 triệu giá trị oán khí!

Cho dù tiêu tốn 9 triệu, còn thừa 5 triệu, có thể nói là bỏ đủ vốn gốc!

Nếu cứu được chị gái một sừng về, không cho ta hung hăng bóp sừng của cô hai cái chẳng phải là lỗ chết sao?

Chương 892 -

Sở dĩ đập 90 000 quả anh đào xuống, là bởi vì khu 53 nghỉ trưa 90 phút, luân phiên ăn cơm!

Cho nên mỗi người chia đều ba quả anh đào, may mắn kéo dài 90 phút sẽ không xảy ra vấn đề, phải bảo đảm đại đa số mọi người đều ăn được anh đào này mới được!

Nuốt vào 90 ngàn quả anh đào, Giang Nam không tin công không phá được khu 53!

Bên này ba cỗ máy ép nước chạy bằng cơm nhìn 90 000 quả anh đào cũng chóng mặt, vẻ mặt đám người đen thui, điên cuồng ép nước, nước anh đào ép ra đều chứa bê trong thùng nước lớn!

Toàn bộ phòng đều phảng phất mùi thơm ngát của anh đào!

Fenbo mag vẻ mặt thèm thuồng: "Giang ác ma, ta có thể uống một ngụm nước anh đào không?"

"Ta cũng muốn uống, chỉ uống một ngụm thôi!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Đương nhiên là được, uống vào mấy ngày sau người sẽ vô cùng vui vẻ!"

Mắt Fenbo sáng rực, bưng ly lên rót vào miệng!

"Nhưng người sẽ chết trong hạnh phúc!"

"Phụt!"

"Khụ khụ! Ta... Ta vẫn không nên uống, phi phi phi!"

Nước anh đào bị phun đầy đất, mặt Fenbo đều bị dọa trắng bệch, về sau vẫn không nên tùy tiện ăn đồ của Giang ác ma!

Bên này còn đang ép nước, bên kia Zenbon Sakura đã từ phòng vệ sinh vọt ra!

"Khóa kéo đâu? Đồ tàng hình này cởi ra như thế nào? Ta muốn đi vệ sinh!"

Giang Nam đương nhiên nói: "Mặc vào sau 24 giờ mới có thể cởi ra, muốn đi vệ sinh thì cứ đi, nói với ta làm cái gì nha!"

Zenbon Sakura:!!!

"Cái gì? Sao người không nói sớm? Người là đồ lừa đảo! Vậy ta phải đi vệ sinh thế nào?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người không phải có thể đứng rồi cách không dịch chuyển thứ đó sao? Còn nói là hệ không gian? Thật rác rưởi!"

Zenbon Sakura tức giận!

"Người đánh rắm! Quý mới biết kỹ năng kỳ quái như vậy! Người biết?"

Giang Nam vẻ mặt nghiêm túc: "Ta biết! Thậm chí có thể làm được càng nhiều..."

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Lại tin người ta chính là kẻ ngốc!

"Không đi! Không phải chỉ là 24 giờ thôi sao? Hừ!"

Giang Nam cũng mang vẻ mặt ngạc nhiên, vì nghĩ Zenbon

Sakura là hệ không gian, nên không chuẩn bị tã giấy cho cô!

Xem ra thần kỹ này không phải ai cũng có thể biết!

.....

Mà bên kia, giờ phút này toàn bộ sân bay thủ đô đều giới nghiêm!

Dương Kiên kéo cả đại đội Long Uyên tới chờ ở cửa đón máy bay!

Ngay cả Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên cũng tới!

"Tiểu Dương, bên kia náo loạn vui như vậy, tư liệu chú vẫn thật sự bị tên nhóc Giang Nam kia lấy tới tay?"

Dương Kiên kích động: "Đâu chỉ có vậy! Nửa tháng trước đều đã kiếm được 30%, không nghĩ tới hẳn lại mang được bản hoàn chỉnh trở về, thật sự là phúc tinh của chúng ta!"

"Đột tư liệu này tới tay, chúng ta ít nhất có thể tiết kiệm năm năm thời gian ở lĩnh vực chú vẫn!"

Diệp Trấn Quốc vỗ tay nói: "Thực con mẹ nó quá đỉnh, chỉ là nếu bên kia phản kích..."

Giờ phút này Dương Kiên cũng ngăn gười: "Ta cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra, ta đều đem đao thật súng thật bày ra rồi, chuẩn bị chống cự cho trận này!"

"Bên phía nước Mỹ có vẻ lại chọn đối chọi với hội Quang Minh!"

"Odin cùng Pierce đánh một trận ngay trên Thái Bình Dương, đánh kịch liệt như thế, cứ có cảm giác chuyện này không liên quan tới chúng ta nữa?"

Diệp Trấn Quốc cười khở: "Ai mà biết tên quý kia lại giở trò gì! chờ Giang Nam trở về sẽ biết!"

Máy bay hạ cánh, mấy người Sơn Miêu từ cửa lên máy bay đi ra, cả sân bay đều vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt!

Trong ánh mắt của mỗi một thành viên Long Uyên nhìn về phía đám người Sơn Miêu đều mang theo một tia kính sợ!

Chỉ với vài người như vậy, lại có thể thành công mang về tư liệu giữa cuộc tranh đấu giữa các thế lực lớn tại nước Mỹ, toàn bộ thành viên bình an thoát thân!

Đó là kỳ tích! Mà Giang Nam dẫn đội chính là người sáng lập kỳ tích này!

Nhưng mà giờ phút này sáu người Sơn Miêu lại mang vẻ mặt cực kỳ lo lắng, căn bản không có tâm tư hưởng thụ lời khen của mọi người!

Vội vàng tiến lên giao tư liệu cho Dương Kiên!

"Tổng Bí Thư! Đây là tư liệu, chúng ta mang về rồi!"

Dương Kiên cười thoải mái: "Ha ha ha! Được được! Giang Nam đâu? Chạy đi đâu rồi? Ta phải khen ngợi hần mới được!"

Nhắc tới Giang Nam, trên mặt mấy người Khỉ Gầy đều là lo lắng!

Sơn Miêu: "Nửa đường trên máy bay Giang Nam đã gấp gáp trở lại, sợ là muốn xông vào khu 53 cướp thể Bose đi!"

Lời này vừa nói ra, nụ cười trên mặt Dương Kiên cứng đờ, cả sân bay hoàn toàn yên tĩnh, nhao nhao hít một ngụm khí lạnh!

"Cái gì? Người nói cái gì?"

Sơn Miêu đỏ mắt: "Tổng Bí Thư, ngài giúp Tiểu Nam đi, ta sợ hắn chết ở bên kia, ta không liên lạc được với hắn!"

Đầu Dương Kiên ong ong!

Ta chỉ bảo người đi gây rối, có thể mang tư liệu về đã vượt mức hoàn thành nhiệm vụ rồi!

Giỏi lắm!

Đến khu 53 cướp Bose à? Người đây là muốn chơi tới tận gốc!

"Mau nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì?"

Chương 893 -

Sơn Miêu vội vàng đem mọi chuyện đã trải qua nói đại khái một lần!

Tất cả mọi người nghe mà há to miệng, đây là thao tác thần tiên gì vậy!

Nhưng hiện tại không có thời gian chú ý chuyện này, Dương Kiên đều vuốt cằm rồi: "Giang Nam đây chẳng phải là đang gây rối sao! đây chính là khu 53, trước không nói hắn có thể thành công hay không! Dù có thành công rồi thì hắn làm sao có thể rút lui!"

Diệp Trấn Quốc nhếch miệng: "Khu 53 kia, đến ta cũng không dám khoa tay múa chân, lá gan của tên nhóc Giang Nam này so với Đạo Thiên còn lớn hơn!"

Dương Kiên che mặt: "Người còn có tâm tư để cười? Chú Diệp, người cùng Đại Lô đi một chuyến đi, tới nước Mỹ! Đi ngay bây giờ, bắt tên nhóc này về cho ta!"

Diệp Trấn Quốc lắc đầu nói: "Không cần tới Đại Lô, phía tây không thể không có người, ta tới Dung Thành dẫn Trụ gia đi một chuyến đi!"

Dương Kiên nhú mày nói: "Bên kia thế nhưng có năm người! Hai người các người đi..."

Diệp Trấn Quốc nhếch miệng cười: "Đánh không thắng, nhưng là có thể trở về, yên tâm!"

"Chỉ là một khi đã làm, Đạo Thiên nhà chúng ta đi dạo trên địa bàn người ta, vậy có thể..."

Dương Kiên híp mắt: "Liều mạng cho ta! Nói cái gì cũng phải bảo vệ được Giang Nam, hấn ở bên ngoài liều chết liều sống vì quốc gia, tứ cố vô thân, trải qua gian khổ giành được nhiều thứ như vậy trở về!"

"Không thể đến mức không về nhà được! Ta muốn cho Giang Nam biết, hấn có hậu thuẫn kiên cường nhất trên thế giới này!"

Diệp Đạo Thiên cười ha ha: "Có những lời này của người ta liền yên tâm! Chờ đó!"

Nói xong sau lưng mở ra đôi cánh rồng!

"Oanh!"

Trần nhà sân bay trong nháy mắt bị va chạm thủng lỗ thủng, trên bầu trời vang lên năm tiếng nổ đinh tai nhức óc, phóng thẳng tới Dung Thành!

Dương Kiên:...

Tật cũ này còn chưa sửa!

"Sử dụng mạng lưới vệ tinh Thiên Xu cho ta, ta muốn hình ảnh vệ tinh khu 53!"

"Nhân viên tình báo bên phía nước Mỹ thời khắc chú ý hướng đi thế cục, có tin tức gì lập tức truyền về!"

"Sơn Miêu, mấy người các người đừng nghỉ ngơi, đi theo ta một chuyến đi, ta muốn biết toàn bộ mọi chuyện đã diễn ra, tất cả chi tiết!"

Nội tâm lo lắng của đám người Sơn Miêu cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng còn chưa có tin tức gì, nhưng có Diệp Đạo Thiên qua đó, coi như có thêm một tầng bảo đảm!

"Vâng! Tổng Bí Thư!"

Đêm khuya, học viện Tiên Phong!

Năm luồng âm bạo xen lẫn một tiếng vang thật lớn truyền đến, Diệp Trấn Quốc rơi xuống đất đập một cái hố to trong sân thể dục!

Tiếng nổ khiến cho tất cả các khu lầu đều sáng đèn, không ít học viên đều chạy ra tò mò nhìn sân thể dục!

Mấy người Chung Ánh Tuyết cũng chạy theo!

Diệp Trấn Quốc: "Trụ gia, đừng ngủ nữa, cùng người anh em ta chạy một chuyến tới nước Mỹ!"

Các học viên nghị luận sôi nổi!

"Trời ạ! Là Diệp Đạo Thiên a! Thật sự!"

"Muộn thế này còn đến học viện chúng ta làm gì?"

"Sợ không phải đã xảy ra chuyện gì nha! Thoạt nhìn rất gấp!"

"Ai! Tiểu Long nhân, ông nội người tới rồi!"

Trong lúc nhất thời Tiêu Phong Hỏa cùng một đám đạo sư đều bị đánh thức, nhao nhao nghênh đón!

Triệu Đức Trụ ngạc nhiên: "Có chuyện gì sao? Đi Mỹ?"

Tiêu Phong Hỏa nhíu mày: "Có chuyện nghiêm trọng gì sao?"

Diệp Trấn Quốc cười hì hì: "Còn chưa có xác định! Tình huống nghiêm trọng sao? Vậy phải hỏi Giang Nam mới biết!"

Một đám đạo sư mang vẻ mặt mơ hồ: "Có chuyện gì? Giang Nam?"

Diệp Trấn Quốc: "Tên nhóc này không chỉ mang về tư liệu chú văn, còn đơn độc chạy tới khu 53 để cướp thể Bose!"

Nói ra câu này, mọi người trừng lớn con ngươi, Tiêu Phong Hỏa thiếu chút nữa từ trên xe lăn bật dậy!

Giang Nam đây là muốn cùng kề vai với ông trời luôn rồi sao?

Triệu Đức Trụ nóng nảy: "Cái quái gì vậy? Đi! Nhanh!"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt: "Người thì đi cái rắm, mang theo Lê Băng phòng ngừa vạn nhất! Dẫn theo cả Hàn Mộng Lộ, nếu không hai người mà các người làm sao tìm Giang Nam?"

Lê Băng là hệ khôi phục cấp Kim Cương, dị năng của Hàn Mộng Lộ có thể so sánh với radar hình người!

Mấy người căn bản không dám chậm trễ, vội vàng thu dọn đồ đạc, nường theo năm thanh âm bạo phát! Bốn người xông lên bầu trời đêm, bay đi cực nhanh!

Tiêu Phong Hỏa che mặt: "Tổ tông của ta, người ngàn vạn lần phải nhận động thủ đây, đây chính là khu 53, người chỉ là một Hoàng Kim nhỏ bé..."

Nhưng mà bọn họ căn bản không biết Giang Nam đã đi dạo một vòng ở bên trong rồi!

Giờ phút này, các học viên cũng mang vẻ mặt mơ hồ!

Ngư Thanh Thanh: "Nam Thần? Cái gì mà khu 53? Nam Thần không phải xin nghỉ về nhà thu hoạch ngô sao? Thế nào lại đang ở nước Mỹ?"

Tần Thụ che mặt: "Lý do lừa quỷ mà người cũng tin? Lại nói khu 53 là cái gì?"

Diệp Tinh Hà thì bùng ồ: "Nam Thần điên rồi! Khu 53! Chính là cấm khu của nước Mỹ! Đợt thu hoạch ngô này cũng quá hoành tráng!"

Giờ phút này, mặt Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đều trắng bệch, tuy rằng không biết khu 53 đến tột nguy hiểm tới cỡ nào, nhưng Diệp Đạo Thiên đều xuất động, hiển nhiên không phải chuyện nhỏ!

Chương 894 -

Hạ Dao vô cùng lo lắng: "Đã nói giống như nghỉ phép mà? Gạt người!"

Chung Ánh Tuyết nhắm chặt hai mắt: "Tiểu Nam! Bình an! Người nhất định phải sống sót!"

Khách sạn sân bay, Giang Nam nằm ở trên giường nhàn nhã xem ti vi, ôm một quả dưa hấu dùng thìa đào không ngừng!

"Ép nhanh lên! Còn muốn ăn dưa hấu nữa không?"

Ba cái máy ép trái cây chạy bằng cơm lại tăng tốc động tác!

"Hắt xì! Hắt xì!"

Giang Nam hắt xì rồi lau mũi: "Là ai đang nhớ ta?"

Zenbon Sakura bĩu môi: "Một phát là nhớ, hai phát là mắng! Rõ ràng là có người mắng người được không?"

Giang Nam trừng mắt: "Phi! Nói bậy! Rõ ràng là có người nhớ ta hai lần!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Ta quá chán người đàn ông không biết xấu hổ này rồi!

Giang Nam ngủ một giấc thẳng đến giữa trưa ngày hôm sau, lúc này mới dụi mắt tỉnh lại!

Ánh mặt trời ấm áp xuyên qua cửa sổ chiếu vào, chiếu vào trên người ba cái máy ép nước!

Biểu cảm bọn họ như muốn thắng thiên, nước anh đào ép xong được chứa đầy một loạt thùng lớn!

Giang Nam rời giường hung hăng vắn eo ưỡn ngược: "Đi, để khen thưởng thành quả công tác của các người, ta mời các người đi ăn thịt nướng!"

Vừa dứt lời, ba cái máy ép nước lập tức lấy lại tinh thần!

"Ăn thịt nướng! Ăn miếng lớn!"

"Bánh ngọt, pudding, miếng xoài a! Y da..."

"Rốt cục cũng được ăn cơm rồi sao? Nam thiên thần!"

Mấy người đã chuẩn bị xuất phát, đã thấy Zenbon Sakura vẫn ngồi ở trên ghế ngày hôm qua, hai tay chống đầu gối, không nhúc nhích!

Giang Nam tiến lên, vẻ mặt hồ nghi: "Làm sao vậy? không đi sao? Cơ hội khó có được! Loại chuyện như được ta mời ăn thế này, có thể kiếp sau người cũng không gặp được!"

Zenbon Sakura nghiêng rằng: "Người... Các người đi đi, ta hiện tại không thể cử động!"

Trong trạng thái bất động còn giữ được, động một cái nói không chừng liền... liền...

Còn 7 tiếng nữa!

Zenbon Sakura, người làm được mà!

Cố lên! Fight!

Giang Nam ngạc nhiên: "Người sẽ không ngồi ở chỗ này cả một đêm đó chứ? Không thể động? Không động là con rùa!"

Zenbon Sakura:!!!

"Người mới là rùa! Ai cần người lo! Ta không ăn! Đi đi đi!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 666!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Con mẹ nó không động là con rùa!

Người nghĩ là do ai?

Giang Nam: Ô hô~

Nụ cười trên mặt càng thêm ma quỷ, chẳng lẽ Zenbon Sakura bởi vì ghen đến cực hạn mới...

Phải chọc cô ấy mới được, ai bảo người nói ta là chiến thần nhà vệ sinh!

Giang Nam đưa tay tóm lấy ăng ten của Zenbon Sakura nhỏ một cái!

"A a a..."

Một tiếng thét chói tai dồn dập, Zenbon Sakura lập tức che lấy ăng ten!

Nhưng hai tay lại đột nhiên cứng ở giữa không trung, lập tức nhanh chóng che kín bụng nhỏ!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Danh sách giá trị oán khí đều bùng nổ, giờ phút này ánh mắt Zenbon Sakura nhìn Giang Nam đã có thể giết người!

Giang Nam nuốt nước bọt!

Cô... Đây là đột phá cực hạn sao?

Sẽ không thật sự...

Hình như mình gây họa rồi!

"A ha ~ A ha ha, đi thôi, chúng ta mau đi ăn cơm đi?"

Giang Nam xoay người đi ra ngoài cửa, vẻ mặt Rokka nghi hoặc!

"Làm sao vậy? Sakura chan không đi sao? Không tiện?"

Giang Nam: "Không! Sakura chan của người rất tiện!"

Rokka: ???

Zenbon Sakura: Giang! Nam!

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura +1000!]

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ, nắm ba cái máy ép nước liền thuận di mất bóng dáng!

Cả người Zenbon Sakura sắp bùng nổ rồi!

Mùa đông năm nay hẳn là khó quên nhất... Vô cùng ấm áp!

Ăn thịt nướng xong, trở lại khách sạn đã là chạng vạng tối, đã có thể cởi bộ đồ teletubbies ra, Zenbon Sakura nhốt mình trong phòng vệ sinh không ra!

Giang Nam trợn trắng mắt, vị này sợ mới thật sự là chiến thần nhà vệ sinh?

Giang Nam không có cách nào, tự mình tới khu 53 một chuyến!

Bởi vì đã điều tra xong phaannf địa hình, lúc này đây Giang

Nam không có mặc đồ tàng hình, mà là trực tiếp chạy vào nhà ăn khu 53!

Tìm thấy những thùng lon nước giải khát!

Mỗi ngày nhà ăn đều nhập nguyên liệu từ bên ngoài vào, mà nước giải khát trong đồng lon này chính là cung cấp cho bữa trưa ngày mai!

Mở trùng động không gian to bằng đồng xu, độ to của trùng động như vậy sẽ tạo thành dao động không gian cực nhỏ, căn bản không khiến Pierce chú ý!

Ọc ọc ọc ọc ọc...

90000 quả anh đào may mắn được ép thành nước anh đào, toàn bộ đổ vào!

"Ai hắc... ai hắc hắc..."

"Ba..."

Trong cơ thể tựa hồ truyền ra một tiếng vang nhỏ, cấp bậc của Giang Nam từ Hoàng Kim 3 sao lên Hoàng Kim 4 sao!

Thật đúng là chuyện tốt có đôi có cặp, Giang Nam càng vui vẻ!

.....

Một đường trở lại khách sạn, Zenbon Sakura rốt cục chịu ra khỏi phòng vệ sinh!

Tức giận trừng mắt nhìn Giang Nam: "Người đã nghĩ ra cách động thủ chưa? Kế hoạch đã chuẩn bị xong chưa?"

"Người còn muốn ta thối tới bao lâu nữa?"

Giang Nam mang vẻ mặt tự tin: "Mọi chuyện đều ổn! Trưa mai

liền động thủ!"

Ánh mắt Zenbon Sakura sáng lên: "Kế hoạch gì? Mau nói cho ta biết!"

"Kế hoạch của ta là chính diện đi qua!"

Zenbon Sakura: Cái gì? Người nói cái gì?

"Chính diện đi qua? Ồ wow! Kế hoạch này thật nghiêm cẩn, thật là chu toàn, thật không chê vào đâu được, không một chút sơ hở ha!"

Chương 895 -

Giang Nam đặc ý nói: "Vậy người nhìn xem?"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Người đặc ý cái quái gì vậy?

Người cho rằng người là Đạo Thiên sao? Chính diện đi qua?
Người chỉ là một Hoàng Kim 3... à 4 sao mà lại muốn đi tới khu 53?

Đầu óc không bị vào nước đó chứ?

"Mau khử mùi cho ta! Ngày mai người sẽ chết, ta chẳng phải sẽ thối cả đời sao?"

Giang Nam bữu môi: "Phi phi phi! Chết cái gì mà chết? Chờ ta lật cả khu 53 đi!"

Zenbon Sakura che mặt, người đến tột cùng là lấy đầu ra tự tin như vậy chứ?

Đúng là không nên lên cái thuyền rách nát này của Giang Nam mà!

Một đêm không ngủ, giữa trưa ngày hôm sau, ba người Rokka bị giữ lại khách sạn!

Giang Nam cùng Zenbon Sakura lại đang núp ở phía sau một khối đá, lộ ra nửa cái đầu nhìn lên!

Đến giờ cơm, nhân viên công tác cùng nhân viên bộ đội linh võ

lần lượt đến căn tin ăn cơm!

Đảm bảo bất cứ lúc nào cũng có lực lượng phòng thủ vạn toàn!

Trong căn tin, người đàn ông râu ria và người đàn ông đeo kính ngồi cùng nhau ăn cơm, trạng thái tinh thần cũng có chút không tốt!

Người đàn ông đeo kính: "Sao vậy người anh em? Sao đáng vẻ uể oải không phấn chấn nổi vậy?"

Người đàn ông râu ria thở dài một tiếng: "Không biết đã xảy ra chuyện gì, hôm trước sau khi tỉnh ngủ mặt liền đau, loại đau nóng rát, để giờ còn có chút đau!"

"Ai? Người cũng vậy sao? Ta cũng sau khi tỉnh ngủ liền thấy mặt đau, không riêng gì mặt đau, bụng cũng đau!"

Hơn nữa ta không biết đã xảy ra chuyện gì, hai ngày nay vừa vào nhà vệ sinh trong lòng liền thấy hoảng, nhất là nhìn đến phòng số 7, chân đều run rẩy!"

"Không phải chứ? Ta cũng vậy! Khiến cho ta cũng không dám đi vệ sinh!"

Hai người vừa trò chuyện, vừa ăn cơm, uống hết lon nước giải khát!

Một ngụm vào bụng, ánh mắt không khỏi sáng ngời!

"Hình như ta uống ra vị anh đào? Chua chua ngọt ngọt, uống rất ngon!"

"Thật sự! Lúc trước ta có nghe nói có nước vị anh đào, nhà ăn thật tốt! Vậy mà đã sắp xếp cho chúng ta!

Tất cả mọi người ăn cơm trong nhà ăn đều uống ra vị anh đào

trong lon nước giải khát, tưởng là món mới ra nên không để ý, còn rất thích thú!

Nhưng mà trong quá trình ăn cơm, liền phát hiện có người cười ha ha, thậm chí có người kích động múa nhảy tại chỗ!

"Ha ha ha! Ta tăng lương! Tăng gấp ba!"

"Trời ạ! Ta thăng chức! Thăng cấp thành quản lý dự án!"

"What The Fuck? Ta đột phá? Thăng một sao? Ăn một bữa cơm uống một lon nước liền thăng một sao!"

"Cấp trên thông báo! Tăng tiền lương đãi ngộ toàn thể nhân viên! Cấp phòng cấp xe! cái gì cũng không cần lo, để cho chúng ta chăm chỉ làm việc!"

"Ba người bạn gái của ta lại đồng ý cho bốn người cùng sống! Ta đang nằm mơ sao? Ha ha ha!"

"Ta đặc biệt tò mò người làm thế nào mà có được ba người bạn gái!"

Giờ phút này trong căn tin tiếng cười truyền ra thật xa, mỗi người đều kích động tới đỏ mặt!

Tựa hồ tất cả chuyện tốt đều cùng nhau chạy tới!

Buffett uống xong lon nước, nhận một cú điện thoại: "Thật... thật sự để cho ta tham gia tranh cử ư?"

Buffett cúp điện thoại, trực tiếp lăn lộn tại chỗ, vô cùng hưng phấn!

Vốn tưởng rằng sẽ bị phạt nặng về chuyện tư liệu, nhưng không nghĩ tới còn muốn thăng chức cho ta?

Buffett! Người quả nhiên là thiên tuyển chi tử a!

Ngồi ở văn phòng Tinh Diệu, đại lão Quinn nhàn nhã uống nước giải khát, cầm điện thoại di động!

"Khụ khụ khụ! Đều trúng? 14 dãy số đều trúng? 357 triệu USD?"

"A a a! Ta nói mà! Ta đã nói sẽ có một ngày như vậy!"

Quinn kích động ôm điện thoại di động điên cuồng hôn một trận!

"Moah! Moah! Ha ha ha ha!"

90 phút giờ ăn trưa trôi qua, trên mặt mỗi một người đi ra từ nhà ăn đều tràn đầy nụ cười hạnh phúc!

Chúa ơi! Thế giới này cũng quá tốt đẹp đi?

Toàn bộ khu 53 đều đắm chìm ở một mảnh tiếng cười nói, tiếng cười quanh quẩn ra thật xa, thậm chí Giang Nam cùng Zenbon Sakura trốn ở phía sau tầng đá đều có thể nghe được rõ ràng!

Giang Nam cười hắc hắc! Vẻ mặt tựa như mẹ hiền!

Cứ vui vẻ đi! Các người càng vui thì bảo bảo mới càng an tâm!

Mọi nỗ lực đều không uổng phí!

Mục tiêu cuối cùng của lão tử chính là sáng tạo hạnh phúc cho thế giới này!

Zenbon Sakura ở bên cạnh ngạc nhiên nhìn khu 53 bị vây trong không khí vui vẻ!

Tình huống gì vậy? Chỉ là ăn cơm trưa mà thôi, lại có thể vui thành thế này sao?

"Nhìn đi! Bọn họ biết người sắp chính diện xông vào khu 53, thế nên đã cười nhạo người!"

Giang Nam bĩu môi, quay đầu lại liền vỗ đầu Zenbon Sakura: "Đánh rắm! Là do bọn họ biết người đã 26 tuổi còn tè ra quần, nên mới cười nhạo người!"

Zenbon Sakura:!!!

"A a a! Giang Nam! Người còn dám nói!"

Sự ầm áp trong mùa đông này chính là nỗi nhục cả đời của Zenbon Sakura ta!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Giang Nam mang vẻ mặt kích động ngồi xổm phía sau tảng đá không ngừng chờ đợi!

Chỉ có Zenbon Sakura là không hiểu gì, Giang Nam sẽ không thật sự không chuẩn bị gì cả liền nghênh ngang đi ra đó chứ?

Chương 896 -

Chẳng phải lúc quây tung thủ đô đã hành động rất thông minh sao? Sao bây giờ lại choáng váng?

Cùng lúc đó!

Mấy người Diệp Trấn Quốc, Trụ gia một đường di chuyển như bão táp, vượt qua cả đại dương, đáp xuống bờ biển phía tây!

Trên quốc lộ, Lê Băng lái xe việt dã, đạp chân ga đến cùng!

Diệp Trấn Quốc và Triệu Đức Trụ ngồi ở hàng sau!

Mà Hàn Mộng Lộ thì mở cửa sổ mái, thò đầu ra ngoài, mang theo kính mát, những mái tóc dài vẫn bị thổi tung bay!

"Nha đầu Mộng Lộ, đã tìm được chưa?"

"Chưa, đi qua sa mạc Colorado đi, tên nhãi kia muốn động thủ khu 53, hẳn là cũng ở bên kia!"

Lê Băng đi thẳng tới khu vực Colorado!

"Trong nhà có tin tức gì không? Bên phía khu 53 có động tĩnh gì không?"

Diệp Trấn Quốc lắc đầu: "Mọi thứ vẫn bình thường, chúng ta vẫn nên tranh thủ đi!"

Bốn người tuy rằng ra roi thúc ngựa chạy tới nước Mỹ, nhưng cũng không thể tùy ý bay tới bay lui trên địa bàn người ta!

Chỉ sợ còn chưa tìm được Giang Nam thì phải đánh nhau, chỉ

có thể tìm được Giang Nam trước rồi nói sau!

Phòng chỉ huy tổng bộ Long Uyên!

Đám người Hồng Long đang đứng thẳng tắp, Dương Kiên đã tiếp quản quyền chỉ huy nơi này!

Trên màn hình ba chiều, hình ảnh vệ tinh thuộc về khu 53 rõ ràng được chiếu lên trên!

Khung cảnh vô cùng yên bình!

Dương Kiên nhìn màn hình với vẻ mặt hồ nghi: "Sao lại yên tĩnh như vậy? Thế cục bên phía nước Mỹ cũng không có chút dị động nào, tên nhóc Giang Nam này giống như là bốc hơi khỏi nhân gian vậy!"

"Sơn Miêu! Người xác định Giang Nam đã đi khu 53 cướp người sao?"

"Trông có vẻ Tiểu Nam rất thân quen với Bose một sừng kia, lấy tính tình của Tiểu Nam, chắc chắn sẽ không trơ mắt nhìn cô ấy bị bắt trở về!"

Dương Kiên vuốt cằm: "Vậy thì kỳ quái, nhưng Giang Nam chỉ có một mình, sợ cũng không gây ra được chuyện lớn gì!"

"Hy vọng đám người chú Diệp nhanh chóng phát hiện Giang Nam!"

Một đám quân Long Uyên trong phòng chỉ huy đều gắt gao nhìn chăm chăm màn hình, lật khu 53?

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến cho người ta nhiệt huyết sôi trào a, Nam Thần ra ngoại đúng là làm ra chuyện kinh động, muốn gì liền làm đó!

Chỉ là lần này đây sợ là thật không được!

.....

Thời gian nhoáng một cái lại qua nửa giờ, Giang Nam cùng Zenbon Sakura ở phía sau tảng đá đều ngồi xổm đến mức tê cả chân!

Giang Nam đều luống cuống!

Theo đạo lý mà nói, thời gian nhóm người cuối cùng uống nước anh đào may mắn đều đã qua a!

Vận xui hẳn phải phát tác rồi mới đúng, như thế nào mà lại một chút động tĩnh cũng không có? Mọi chuyện đều ổn sao?

Đây chính là lực trường xui xẻo hình thành từ 3 vận người a, thế này không thích hợp!

Zenbon Sakura khiêu khích: "Sao còn chưa động thủ? Chính diện đi qua mà?"

"Không phải là sợ rồi đó chứ? Nhất định là sợ rồi đúng không? Không sao, ta sẽ không chê cười người, nếu không chúng ta giải tán đi, người khử mùi cho ta..."

Giang Nam liếc mắt: "Sợ? Chê cười! Giang Đại Gan ta không sợ có được không?"

"Ngược lại là người! Sao cứ muốn giải tán? Nhị sư huynh nhập thể sao? Ta..."

Giang Nam còn chưa nói xong, Zenbon Sakura dụi dụi mắt: "Là ta hoa mắt sao? Ta sao lại cảm giác bầu trời khu 53 giống như bị bao phủ bởi nhiều lớp sương mù?"

Giang Nam sửng sốt nhìn lại, chỉ thấy bầu trời khu 53 quả thật giống như có thêm một tầng sương mù!

Hư vô mờ mịt, như có như không...

Tê~

Đây... Đây là lực trường xui xẻo sao?

Mẹ ó! Lực trường xui xẻo hình thành từ 3 vạn người mạnh tới như vậy? Đều phải hiện hóa ra?

Cho nên mới nói ẩn đường biến đen gì gì đó đều là sự thật sao?

Giang Nam đang rướn cổ nhìn.

Đột nhiên!

Sâu trong lòng đất truyền đến một tiếng nổ lớn, giống như tiếng rống sâu đến từ địa ngục.

Chấn động kịch liệt bắt đầu, mặt đất bắt đầu điên cuồng lay động!

Cảm giác chấn động mãnh liệt truyền đến, cấp bậc động đất này tuyệt đối vượt qua cấp 10!

Mà khu 53 chính là trung tâm chấn động, sóng địa chấn khuếch tán ra cực nhanh!

Toàn bộ phạm vi 800 km vùng đất không người ở sa mạc Colorado bắt đầu rung chuyển!

Khu 53 trực tiếp kéo vang còi báo động, bên trong vô cùng hoảng loạn, cho dù kiến trúc bên trong đều đã được cải tiến đặc thù, cũng không chịu nổi động đất cấp 10 như vậy!

Không biết bao nhiêu người giống như là con ruồi không đầu vọt ra, về mặt hoang mang!

Động đất? Cái quỷ gì vậy!

Giờ phút này miệng Giang Nam cũng sắp nhếch đến tận tai rồi!

Không phải chứ? Động đất cấp 10?

90000 quả anh đào may mắn cũng quá dữ dội đi!

Ta cứ nói sao vẫn không có động tĩnh, thì ra là đang ghen đại chiêu a!

Thiên tai đều xuất hiện? Quá dữ dội!

Thứ lão tử muốn chính là tràng diện hỗn loạn này!

Zenbon Sakura ngồi xổm phía sau Giang Nam đều nhìn đến choáng váng!

Có lầm hay không? Động đất siêu lớn?

Giang Nam sở dĩ vẫn luôn không động thủ chính là đang chờ động đất sao?

Không phải! Đến tột cùng Giang Nam đã làm cách nào mà sớm biết trước sẽ có động đất phát sinh a?

Khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất cũng chỉ có thể biết trước ba phút sẽ có động đất phát sinh mà thôi, Giang Nam lại biết trước cả ngày?

Người là thần tiên sao? Biết bói toán?

Chương 897 -

Nhưng mà Zenbon Sakura căn bản không biết, không phải Giang Nam có thể biết trước động đất, mà động đất này vốn chính là do Giang Nam triệu hoán tới a!

Chỉ thấy Giang Nam xoa xoa bàn tay nhỏ, móc ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh cùng 10 gốc nhân sâm rồi nhét cho Zenbon Sakura!

"Nhân sâm trị thương, uống bia này vào, sẽ giúp người trở nên càng mạnh!"

Zenbon Sakura nhìn chai bia Đại Lục Đoạt Mệnh với vẻ mặt hồ nghi: "Đây không phải lại là thứ kỳ kỳ quái quái gì đó chứ?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người giúp ta ngăn cản Pierce, hồ người chính là hồ chính ta!"

Zenbon Sakura cắn chặt răng: "Vậy thì tin người một lần nữa!"

Nói xong ngửa đầu liền nốc sạch!

Giang Nam cười rộ: "Hôm nay người mặc quần lót màu gì?"

Zenbon Sakura xoa eo nhỏ: "Nói nhảm! Ta là thiếu nữ! Đương nhiên là màu hồng nhạt có nơ bướm rồi! Ngay cả áo lót cũng... A!!!"

Nói được một nửa, Zenbon Sakura hoảng sợ che miệng lại!

Cái quỷ gì vậy, ta làm sao có thể trả lời vấn đề xấu hổ như vậy của Giang Nam?

Chai bia này quả nhiên không đúng!

Giang Nam vuốt cằm về mặt bình tĩnh: "A ~hiểu rồi! xem ra chai bia này đã có tác dụng rồi, mau đi đi!"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Có tác dụng cái rắm!

Người chỉ muốn biết hôm nay ta mặc màu gì thôi!

Nhưng vẫn nói: "Người cẩn thận một chút, đừng cậy mạnh! Ta còn chờ người khử mùi cho ta!"

Giang Nam cười hắc hắc, cũng giơ tay nốc sạch chai Đại Lục Đoạt Mệnh, lập tức lại ăn miếng thịt sầu riêng, tổng trữ lượng linh lực trong cơ thể gần như được đẩy tới Hoàng Kim đỉnh phong!

Lập tức đứng dậy nói: "Ta đã nói muốn chính diện xông vào khu 53!"

Zenbon Sakura cười xấu xa: "Vậy hôm nay người mặc quần lót kiểu gì?"

Giang Nam tự tin cười: "Rồng phun lửa đỏ, màu đỏ là màu may mắn của ta!"

Nói xong nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ!

Con mẹ ó! Cả ngày hố người, hôm nay lại để người hố lại!

Zenbon Sakura cười hừ đi!

"Phụt ha ha ha ha ha! Rồng phun lửa lợi hại nha!"

Mặt Giang Nam tối sầm: "Đã nói 20 phút! Đừng có lừa ta!"

Nói xong thuận di đi tới bãi đất trống sân bay khu 53, nụ cười trên mặt vô cùng kiêu ngạo!

Thiên Phương Họa Kích dài ba mét được Giang Nam khiêng trên vai!

Vừa định nói chuyện!

"Oanh!"

Một tiếng nổ giống như khai thiên tích địa truyền đến, thậm chí chấn động khiến hai tai người ù ù!

Chỉ thấy lối vào hẻm núi, một ngọn núi lửa cao tới ba ngàn mét kia...

Phát! Nổ!

Vạn tấn đá ở đỉnh núi nổ tung, bay lên trên bầu trời!

Dung nham đỏ thẫm với đường kính mấy ngàn mét phun thẳng lên trên không trung vạn mét tựa hư một con rồng phun lửa!

Hóa thành cơn mưa nham thạch điên cuồng rơi xuống khu 53!

Khói đen cuộn cuộn hình thành tro núi lửa bay ra, che khuất bầu trời! Tựa như khói lửa báo động!

Giang Nam quay đầu ngơ ngác nhìn núi lửa phun trào mãnh liệt!

Mẹ nó!

Núi lửa đã chết mấy ngàn năm đều phun trào?

Không ngờ ghen ba bốn ngàn năm, hôm nay phun trào toàn bộ?

Được! Thế này cũng quá được!

Đây cũng không phải là tràng diện bình thường, đây là tràng diện siêu cấp lớn a!

Anh đào may mắn này quá đĩnh, khuôn mặt Giang Nam hưng phấn tới đỏ bừng!

Nhưng vẫn móc ra một quả anh đào may mắn nhét vào miệng ăn hết!

Dưới thiên tai như vậy, không chừng lại xui xẻo bị một đồng nham thạch rơi xuống đập chết!

Vẫn ê ăn một quả anh đào bảo đảm an toàn một chút!

Về phần 3 giờ xui xẻo sau đó lại tính tiếp!

Lão tử bất chấp tất cả!

Ít nhất trong 30 phút này!

Giang Nam ta chính là thiên tuyển chi tử, may mắn vô địch!

Giang Nam khiêng đại kích ầm huyết nhìn khu 53 đã vô cùng hỗn loạn, trong ánh mắt lóe lên sáng, mang theo sự điên cuồng không gì sánh kịp!

"Hôm nay Giang Nam ta chính là xui xẻo của các người! Thiên tai của các người!"

"Khu 53! Hôm nay lão tử lật chắc rồi!"

Zenbon Sakura vừa thuấn di lên không trung, mở to đôi mắt không thể tin nhìn núi lửa bùng nổ!

Trong đôi mắt phản chiếu ánh lửa đỏ thẫm!

Mặt đất đang rung lên, núi lửa đang rít gào, khói đen cuộn cuộn che khuất bầu trời!

Zenbon Sakura thề đời này chưa từng thấy qua một màn nào hoành tráng như vậy!

Không khỏi thì thảo tự nói: "Rồng phun lửa đỏ thật sự phun lửa a!"

Quay đầu nhìn lại, Giang Nam khiêng đại kích đứng ở giữa sân khu 53, trên mặt mang theo nụ cười tự tin!

Lấy cơn mưa nham thạch rơi vãi làm nền!

Uỡn lưng! Đại kích đỏ tươi!

Người đàn ông này, vào giờ khắc này hăng hái bậc nào!

Chẳng biết tại sao, Zenbon Sakura tận mắt chứng kiến một màn này cũng nổi da gà!

Cắn chặt môi dưới: "Đáng chết! Thế này cũng quá ngẫu! Quý đáng ghét, cũng đừng có chết!

Một phát thuận di cực dài, Zenbon Sakura biến mất không còn bóng dáng, cô muốn ngăn chặn Pierce ở một khoảng cách tương đối an toàn, sẽ không tạo thành uy hiếp đối với Giang Nam!

Giờ phút này khu 53 hoàn toàn trở nên vô cùng hỗn loạn, đại lượng nham thạch rơi xuống, bên trong dấy lên ngọn lửa ngút trời!

Không ít tòa nhà đều bị động đất, nham thạch, còn có đá vụn từ hẻm núi rơi xuống làm sập!

Vô số nhân viên công tác lao ra nhìn bầu trời, vẻ mặt hoang mang!

Chương 898 -

"Ai có thể nói cho ta biết đag có chuyện gì hay không? Núi lửa bộc phát?"

"Trận động đất này chắc phải cấp 10 rồi, trong lịch sử chưa từng xảy ra trận động đất kinh khủng như vậy đúng không?"

"What The Fuck? Lão tử chỉ mới đi vệ sinh, cả tòa nhà liền không còn?"

"Gặp chuyện không nên hoảng hốt, chờ ta móc điện thoại di động ra quay video trước đã, đăng lên tường bạn bè!"

Giờ phút này một tiếng nổ vang, Buffett một thân bụi bặm từ trong phế tích nhảy ra!

"Đăng con mẹ nhà người! Toàn thể bộ đội linh võ dùng hết toàn lực ngăn cản nham thạch, đá rơi! nhân viên công tác! Cứu tư liệu cùng thành quả thí nghiệm ra ngoài!"

"Phía phòng thí nghiệm plasma, dùng toàn lực thủ hộ, ngăn cản mọi tình huống ngoài ý muốn phát sinh!"

Sau khi phân phó hết, khu 53 lập tức bận rộn, giờ phút này ánh mắt nhìn về núi lửa phun trào cũng đầy mơ hồ!

Thiên tai? Chuyện này là sao?

Lão tử vừa mới được thăng chức a, liền xảy ra chuyện này?

Sau đợt sóng này, khu 53 sợ là không còn!

Đúng lúc này, mấy vạn khối nham thạch trải qua phun trào rơi

xuống từ trên cao!

Mắt thấy sắp hắt vào phòng thí nghiệm plasma!

Buffett nóng nẩy, thật vất vả mới bắt được Bose, không thể để xảy ra chuyện!

"Linh kỹ: Phong Thần Tráo!"

Trong chốc lát, một vách tường gió dày nặng tựa như bát Lưu Ly úp ngược bảo vệ phòng thí nghiệm!

"Rầm..."

Tựa như một ngụm đờm đỏ thẫm phun lên trên!

Dung nham đều bị tường gió ngăn cản, bắn tung tóe khắp nơi, không ít người đều bị nóng tới gào khóc!

Buffett cười lạnh một tiếng: "Hừ! Thiên tai? Chỉ thường mà thôi!"

Nhưng mà núi lửa tựa như không thèm nói chuyện, chỉ phun thêm một ít nước bọt nham thạch về phía Buffett!

Phi phi phi phi phi!

Buffett nhìn một mảng lớn nham thạch từ trên cao rơi xuống, mặt đều trắng bệch!

Diên cuồng né tránh: "Quinn! Phòng thí nghiệm giao cho người!"

Quinn nuốt một ngụm nước miếng, nhìn thiên tai mà sắc mặt cũng trắng bệch!

Cái này con mẹ nó cũng quá đột ngột rồi!

Giờ phút này Buffett sắp tức điên, mình trốn đến đâu, nham thạch liền đập tới đó!

Tóc đều bị cháy, quần áo trên người đều bị đốt ra lỗ thủng lớn!

Đều tức phát điên, liền dựng thẳng ngón giữa về phía núi lửa!

"Người mẹ nó đag nhắm vào ta đúng không? Đúng là gặp vận đen tám đời!"

Núi lửa: Khặc... Phi phi phi!

Buffett: ! ! !

Nhìn Buffett bị nham thạch đánh đuối, Giang Nam đều cười điên rồi!

Lập tức ánh mắt tập trung vào một tòa nhà màu đen!

Mục tiêu của mình chỉ có một, đó chính là phòng thí nghiệm plasma!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo đại kích hướng về phía phòng thí nghiệm!

Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ 7! Mở!

Thân thể thoáng chốc vọt vào đám người, đại kích xoay vòng thành màn sáng, từng đạo kích mang đỏ sẫm khuếch tán ra bốn phương tám hướng!

Trong lúc nhất thời tựa như chặt dưa thái rau, kích ra người gĩa!

Cho dù Giang Nam chỉ cầm đại kích mà không làm gì cả, đều có người té ngã vào, tự mình đâm xuyên tim!

Ba vạn người tới giờ phút này đều ở trong trạng thái xui xẻo, mà Giang Nam vừa ăn một quả anh đào may mắn chính là đứa con may mắn!

Luckyboy!

"Lỗ đen hư không! Động! Động!"

Một tay cầm kích điên cuồng xoay! Một tay búng nhẹ mấy phát!

"Có người xâm nhập khu 53!"

"Cái gì? Hệ không gian! Giang Nam! Lại là Giang Nam?"

"Mẹ kiếp! Lại là hắc sao? Ngăn hắc lại cho ta, tuyệt đối không thể để hắc tới gần phòng thí nghiệm Plasma!"

"Lại là hắc sao? Đồng đội của hắc đâu? Đến tìm chết à? Người đâu! Chơi hắc cho ta!"

Bộ đội linh võ Hắc Báo không hổ là tinh anh trong tinh anh, trong nháy mắt đã phát hiện Giang Nam xông vào!

Lập tức liền tổ chức hơn 300 người tạo thành thể bao vây áp tới!

Đại đội trưởng Kim Cương rống to một tiếng: "Toàn bộ thành viên! Lấy súng đạn Khốn Linh ra cho ta! Bắt hắc!"

"Hệ không gian cũng không có gì đáng sợ, chỉ cần trúng phát cái tên nhãi này liền xong đời!"

Hơn 300 người bao vây tới, động tác nhanh nhẹn trực tiếp móc ra súng đẹ Khốn Linh vắt trên lưng, hòng súng nhắm ngay Giang Nam!

Nhưng mà Giang Nam căn bản không chút trốn tránh! Muốn

bắn ta?

Lại đây! Để cho các người bắn!

"Bắn!"

Theo một tiếng ra lệnh, hơn 300 súng đạn Khốn Linh đồng thời ầm cò!

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Tại chỗ liên tiếp truyền ra tiếng nổ vang, tổng cộng chừng 300 người, hơn 200 khẩu súng tự nổ tung!

Súng đạn Khốn Linh cầm trong tay phát nổ, mặt đen sì, toàn bộ mảnh vỡ đạn đâm vào người mình, gào khóc inh ỏi!

Số còn lại thì đều tắt ngấm, điên cuồng bóp cò với Giang Nam, nhưng không bắn được!

Đạn Khốn Linh vỡ vụn nhập thể, dị năng của đại đội trưởng Kim Cương tắt điện, vẻ mặt như gặp quỷ!

Tại sao?

Nhưng mà Giang Nam căn bản mặc kệ, vừa lên liền điên cuồng chém một trận về phía bộ đội lính võ Hắc Báo!

Hôm nay các người đừng hòng bắn trúng ta!

Đại đội trưởng Kim Cương bị phong bế dị năng gặp phải Giang Nam như chuột thấy mèo, nhanh chóng bị Giang Nam cầm đại kích đuổi chém, chém chết!

Chết phải gọi là ghen khuất!

Mà Giang Nam nhìn súng đạn Khốn Linh với ánh mắt lấp lánh, thứ đồ chơi này thật tốt!

Bên này đúng là có không ít đồ tốt!

Lúc này liền điên cuồng thuấn di trong sân, vớ vét súng cùng băng đạn!

Sau lưng là Âm Huyết Đại Kích!

Lại một tay cầm súng!

Chương 899 -

Nụ cười trên mặt càng lúc càng sáng lạn, xông thẳng về phía phòng thí nghiệm!

Hôm nay xem ai có thể ngăn được Giang Đại Pháo ta!

"Ầm! Ầm!"

Hai khẩu đạn pháo trong tay bắn vào trong đám người, đạn pháo nổ vang, nhất thời có bảy tám người bị nổ bay lên, gào khóc thảm thiết!

Lúc này nhóm bộ đội linh võ đã loạn lên!

"Con mẹ nó cũng đừng quản tư liệu cùng thành quả thí nghiệm gì nữa! Toàn lực ngăn cản Giang Nam tới gần phòng thí nghiệm! Dốc toàn lực!"

Nhưng Giang Nam thân có được buff may mắn cùng với hai khẩu súng pháo!

Diên cuồng đối chiến với thành viên Hắc Báo, đánh nhau ba phút, Giang Nam đến bây giờ còn chưa đổ một giọt máu!

.....

Phòng chỉ huy tổng bộ Long Uyên, hơn 100 lãnh đạo cấp cao nhìn hình ảnh trên màn hình lớn mà trờng mắt, cảm thiếu chút nữa rơi xuống đất!

Toàn trường yên tĩnh không tiếng động, kim rơi có thể nghe thấy!

Khu 53 trong màn hình đang diễn ra trận động đất cấp 10, núi lửa phun trào!

Ba phút trước vẫn là một khung cảnh yên bình, quý mới biết chỉ ba phút sau sẽ biến thành cái dạng này a!

Động đất? Colorado cũng không phải vành đai động đất? Mà núi lửa ở đó chẳng phải cũng đã ngừng hoạt động rồi sao?

"Thiên tai a! Chuyện này là sao? Là trùng hợp sao? Khu 53 xui xẻo như vậy sao?"

May mắn Nam Thần còn chưa động thủ, nếu không nhất định sẽ bị một màn này hù chết!

Đám người Dương Kiên đều bị hình ảnh vệ tinh truyền về khiến cho kinh hãi không nhẹ, dù sao đây cũng là trường hợp khó gặp!

Nhưng lại không khỏi bắt đầu lo lắng cho Giang Nam sẽ đến, Giang Nam muốn động thủ với khu 53 nhất định đang ở gần đó!

Cũng không biết động đất lớn như vậy có ảnh hưởng đến hắn hay không!

Đúng lúc này, ánh mắt Sơn Miêu gắt gao nhìn chằm chằm màn hình, trong mắt đầy kinh ngạc: "Chờ một chút! Tiểu Bạch! Phóng to hình ảnh bên cạnh"

Bạch Thiên Tầm lập tức phóng to hình ảnh, mọi người tập trung nhìn lại, cô đều kinh hãi đến mức cầm đầu sắp rớt xuống!

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở trên cánh máy bay vận tải Đại Lực Thần kiêu ngạo cười to!

Hai khẩu đạn pháo trong tay điên cuồng bắn phá!

Phía dưới là bộ đội lính võ Hắc Báo liên tục ngã xuống!

Đột nhiên một quả cầu lửa nổ tới, máy bay vận tải Đại Lực Thần ầm ầm nổ tung!

Trong ánh lửa ngút trời, Giang Nam vứt bỏ súng đạn pháo, rút đại kích Ẩm Huyết xông vào đám người!

Tay xoay tròn chém người!

"Đều chết hết cho lão tử, Giang Đại Pháo ta không phục! Ha ha ha ha ha!"

Hmmm... Nhìn khẩu hình miệng có lẽ là nói như vậy!

Trong thoáng chốc, tất cả mọi người đều nổi da gà từ cột sống lên tới đỉnh đầu!

Hung hăng giật mình một cái!

Hồng Long sợ đến choáng váng: "Mẹ nó! Thật sự động thủ à? Lật cả khu 53?"

"Tê... Nam Thần sao lại dám! Thật sự đơn độc xông qua đó?"

"Vị tổ tông này rất cuộc có rõ mình đến tốt cùng đang làm chuyện gì không? Sao ta cứ có cảm giác Nam Thần đang rất phần khích?"

"Cái này... Cái này cũng quá đỉnh rồi! Đánh đơn sao?"

Khỉ Gầy nuốt một ngụm nước miếng: "So với lúc ở công viên trung tâm càng dữ dội hơn!"

Sơn Miêu cười khở: "Khi đó còn có chúng ta, Tiểu Nam không lúc nào là không cần phải che chở chúng ta, hiện tại Giang Nam lại không có gánh nặng, thoải mái ra tay!"

Giờ khắc này, nhìn hình ảnh vệ tinh truyền về, tất cả mọi người kích động đỏ mặt tía tai!

Tấn công khu 53? Chuyện nghĩ cũng không dám nghĩ, Nam Thần lại làm!

Đầu Dương Kiên ong ong: "Động đất? Núi lửa? Bộc phát đúng lúc Giang Nam động thủ? Đây là trùng hợp sao?"

Trùng hợp cái rắm! Có quỷ mới tin!

Trận động đất và núi lửa bùng nổ này là do Giang Nam triệu hoán ra!

Nhưng đây là thiên tai, căn bản không thể khống chế, càng đừng nhắc tới nhân lực!

Đến tốt cùng Giang Nam đã làm cách ào? Hắn còn là người sao?

Bạch Thiên Tầm hưng phấn nói: "Cái này có là gì chứ? Cho tới bây giờ mỗi lần Nam Thần xuất hiện đều sẽ mang theo hiệu ứng đặc biệt a! Lần này chỉ là kèm theo hiệu ứng thiên tai mà thôi!"

Mọi người đều im lặng!

Giờ phút này đám người Khỉ Gầy Thiết Ngưu liếc nhau, lần lượt rung mình một cái, nhớ tới hồi ức không tốt đẹp kia!

"Tại sao ta lại cảm thấy cảnh tượng này giống như đã từng gặp qua..."

"Động đất? Núi lửa phun trào? Ta cảm giác đây mới chỉ vừa mới bắt đầu a!"

Mọi người nhao nhao nhớ tới cảnh bị mưa sao băng nổ tung bên tàu...

Sau đợt sóng này, khu 53 không biết sẽ biến thành cái dạng quỷ gì!

Lần này Nam Thần ra tay thật lớn!

Dương Kiên nhìn Giang Nam đang tung hoành ở khu 53 mà tê dại da đầu, liền gọi một cú điện thoại cho Diệp Trấn Quốc!

"Chú Diệp! Tên nhóc Giang Nam kia thật sự động thủ a, núi lửa động đất đều xuất hiện!"

"Các người mau qua đó vớt Giang Nam, nếu không lát nữa phía nước Mỹ biết sẽ chậm mất!"

Lúc này trên quốc lộ Kansas, mấy người Lê Băng Diệp Trấn Quốc ngơ ngác nhìn ánh lửa ngút trời bùng nổ ở phía tây!

Khói đen cuộn cuộn bay ra mấy vạn mét, cho dù cách mấy ngàn km cũng đều nhìn rõ!

Ánh mắt bốn người người đại ra, tình huống gì đây?

Ngày tận thế tới rồi!

Chương 900 -

Triệu Đức Trụ trừng lớn tròn mắt: "Tình huống gì thế này? Tên nhãi này ăn trúng đạn hạt nhân sao?"

Diệp Trấn Quốc vội la lên: "Đừng hoảng nữa, mọi người bám chặt ta!"

"Oanh!"

Trần xe việt dã bị Diệp Trấn Quốc đâm thủng một lỗ lớn!

Sau năm tiếng nổ tung, bốn người bay cực nhanh về khu 53!

Xe việt dã đâm vào cột điện ven đường, trở nên nát bét!

Giờ phút này cũng không để ý tới vấn đề bị lộ hay không!

Nhưng dù là lấy tốc độ của Diệp Trấn Quốc, muốn bay tới nơi cũng phải hai mươi mấy phút!

Chỉ cầu kịp lúc!

Cùng lúc đó, lãnh đạo cấp cao nước Mỹ đương nhiên nhận được tin tức khu 53 xảy ra chuyện!

Ba Đạo Thiên có khoảng cách gần nhất điên cuồng bay về hướng Colorado!

Nhưng đồng dạng đều cần thời gian, Giang Nam là đang lợi dụng khoảng thời gian này!

Bên kia, bệnh viện Trung Ương!

Pierce băng vải toàn thân đột ngột từ trên giường bệnh ngồi

dậy nhìn về phía tây, về mặt đầy kinh ngạc!

"Không gian dao động? Ở khu 53? Là Ma Thuật Sư hay là Zenbon Sakura?"

"Nhất định là Ma Thuật Sư đi? Cũng quá to gan! Khu 53 mà người cũng dám đánh!"

Pierce thuận di một cái đã biến mất không thấy, giết tới khu 53!

Nhưng lúc đến nơi, một giọng nữ lạnh như băng truyền đến: "Không gian xé rách!"

Trong chốc lát, không gian trong phương viên 3000 mét vẩn vơ, xé rách, vỡ nát như gương!

Pierce ngã mạnh ra, về mặt kinh nghi bất định: "Zenbon Sakura? Là người?"

Mà giờ phút này Zenbon Sakura lại mang về mặt hứng phấn nhìn bàn tay nhỏ bé của mình!

Wow! Uy năng linh kỹ thế mà lại tăng lên nhiều như vậy?

Từ khi nào mà ta lại trở nên lợi hại như vậy?

Chai bia kia thật sự hữu dụng a, xem ra hàng trong tay Giang Nam cũng không hoàn toàn lừa người!

"Lão già chết tiệt! Người đừng hòng chạy tới khu 53, bốn cô nương ở đây để chơi với người!"

Ánh mắt Pierce đỏ ngầu: "Hừ! Vậy phải xem người có thể ngăn được ta hay không!"

"Oanh!"

Hai bóng người thuần di cực nhanh ở trên không trung, đánh ầm ầm!

Cùng lúc đó, Giang Nam ở khu 53 vẫn đang hung mãnh tiến công về phía phòng thí nghiệm!

Buffett ở trên trời vừa tránh thoát một đợt công kích nước bọt của núi lửa, lau bụi đen trên mặt, vỗ tắt đốm lửa trên người!

Vừa thấy kẻ xâm nhập là Giang Nam, thiếu chút nữa tức giận phát điên tại chỗ!

"Giang Nam! Tại sao mẹ nó lại là người? A a a!"

Giang Nam vặn eo nhỏ, căn bản không sợ!

"Là ta là ta chính là ta! Không phục người liền tới chơi ta!"

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Buffett...]

"Tự chạy tới tấn công khu 53 còn chưa tính, lần đầu thấy người kiêu ngạo như vậy a!"

"Chờ ta tới chơi chết người! Đừng tránh hết ra cho lão tử!"

"Linh kỹ! Cơn Lốc Lưỡi Kiếm!"

Một vòi rồng siêu cấp khổng lồ cao ba ngàn mét thành hình trên không trung, sau đó bị Buffett ném xuống!

Chỉ thấy vòi rồng lớn ở trên không trung uốn éo một cách thần kỳ, eooid rơi xuống bên trái Giang Nam...

"Ngao ngao ngao! Người ném chỗ nào vậy?"

"Phụt oa ~ Cục trưởng! Ta có thể mắng người sao? Người bị

mù à? Có phải mù hay không?

"Người ném Giang Nam đi! Người ném bọn ta làm cái gì?"

Chỉ thấy vòi rồng với đường kính ba ngàn mét quẹo vào chỗ nhân viên công tác đang tụ tập bên cạnh, không ít người bị cuốn lên trời, bị chém ra máu gào thét thảm thiết!

Buffett bối rối, phóng lệch kỹ năng?

Không thể nào, trước đây chưa từng xuất hiện loại tình huống này a?

"Lại thả một cái! Con Lốc Lưỡi Kiếm!"

Lại một vòi rồng khổng lồ ba ngàn mét bị ném ra ngoài!

Uốn éo trên không trung, lại rơi xuống bên phải Giang Nam, lại cuốn đi không ít người!

"A a a! Buffett! Con mẹ nhà người!"

"Người cố ý nhắm vào chúng ta đúng không?"

"Mắt mù thì đừng có loạn phóng kỹ năng a!"

Phía dưới là tiếng mắng chửi inh ỏi, Buffett răng thép cắn: "Sao có thể không đánh trúng chứ!"

Lại thêm một vòi rồng khổng lồ ba ngàn mét phóng ra, chạy tới phía sau Giang Nam!

Buffett: ???

Lúc này ba cái vòi rồng điên cuồng tàn sát bừa bãi ở khu 53!

Phải biết rằng trong sân đang cháy! Lửa gặp gió! Tựa như phú bà gặp tiểu thịt tươi, như lang như hổ a!

Ngon lửa được một cơn lốc xoáy cuộn lên tạo thành biển lửa mênh mông!

Vốn dĩ ngọn lửa sắp được dập tắt, lần này lại hoàn toàn cháy lên!

Nhổ tận gốc tòa nhà, phá nát hết thủy!

Hàng ngàn người bị lốc xoáy cuốn lên trời, xoay tới xoay lui, giống như rơi vào trong máy giặt!

Bị lửa thiêu đen không nói, còn bị phong nhận chém, quá thảm!

"Ngao... Buffett! Ta~%???! #!"

"Người mẹ nó là kẻ nằm vùng đúng không? Ta muốn cáo trạng, đừng có diễn nữa!"

"Đúng là đồ tâm cơ! Buffett thật ra cùng phe với Giang Nam! Đừng có chạy! Lần trước đã lén lút hủy đi hai đại pháo nhà mình ở công viên trung tâm, lần này thì hay rồi, cũng không thèm lén lút nữa?"

Buffett nóng nảy: "Ta là cục trưởng cục Tỉnh Thuần, ta nằm vùng cái rắm! Ta không cố ý! Ta..."

Giang Nam mang vẻ mặt cảm động: "Người cũng không cần giải thích nữa, ta biết người không cố ý!"

"Người anh em tốt! Lát nữa ta bảo cấp trên ghi công cho người! Người có công lớn! Ha ha ha!"

Quinn mang vẻ mặt chần chừ nhìn Buffett: "Ta không nghĩ tới, người lại là người như vậy!"

Buffett nổ tung: "Ta phản bội cái gì, ta phản bội? Mọi chuyện không phải như người nghĩ!"

Chương 901 -

Quinn cười lạnh: "Vậy người rút vòi rồng đi!"

Buffett vội vàng vung tay lên: "Tản!"

Ba vòi rồng căn bản không có phản ứng!

"Tán cho ta!"

Ba vòi rồng lại lớn hơn một vòng!

Quinn trừng mắt: "Còn nói người không phải? Phi! Người nằm vùng! Phản đồ!"

Buffett ngơ ngác nhìn sân nhà bị tàn sát bừa bãi không ngừng, đầu óc chấn động!

Cái gì thế này? Ta là người nằm vùng thật à?

Ta còn không biết mình nằm vùng!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Ta không phải! Ta thật sự..."

Núi lửa: Khạt! Phi! Phi!

Nhìn hơn mười đồng nham thạch trên không trung lại lần nữa hướng về phía mình, khóe mắt Buffett muốn nứt ra, ngửa mặt lên trời rống to: "A a a~ Con mẹ nó!"

Thế giới này vì sao phải nhắm vào lão tử a!

Ta đã làm gì sai!

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này Quinn đã hoàn toàn mặc kệ Buffett!

"Toàn bộ thủ hộ phòng thí nghiệm! Đừng để Giang Nam tới! Nếu không sau đó đều chờ chết đi!"

Giờ khắc này không ai quan tâm tới tư liệu cùng thành quả thí nghiệm gì đó, đám người đông nghịt đều điên cuồng giết về phía Giang Nam!"

Không có một vạn cũng có tám ngàn!

Mà Quinn lại cố thủ phòng thí nghiệm, tựa như môn thần!

Giang Nam tê dại da đầu, cho dù có trời giúp, mình đơn độc tiến công khu 53 vẫn quá miễn cưỡng!

Áp chế của số người thật sự khó mà bù đắp!

Giang Nam gãi gãi gáy nói thầm: "Ai ~ nếu ta cũng có người giúp thanh lý tiểu binh gì đó thì tốt rồi, thế này cũng quá chậm trễ thời gian a!"

Đúng lúc này!

Trên vách đá bên trái đột nhiên truyền đến dao động không gian kịch liệt, mặt Giang Nam đều bị dọa trắng bệch!

Pierce đến sao?

Không phải chứ? Zenbon Sakura bị đánh gục nhanh vậy sao?

Nhị sư huynh vô dụng tới như vậy sao?

Xong rồi, xong rồi!

Nhưng ngay sau đó, trên vách đá tạo nên sóng gợn không gian, một cỗ linh khí mãnh liệt từ trong đó bắn ra!

Thế cho nên khiến khắp sân vây quanh bởi một tầng sương trắng!

Một đầu linh thú cấp Hoàng Kim với hình thể cực đại kết bè kết đội vọt ra!

Mắt đỏ ngầu ngửa mặt lên trời rống giận, nhìn chăm chăm vào khu 53, một đường chạy như điên đụng phá lưới điện!

Phá hư xung quanh, điên cuồng cắn xé, liên tục bắt người!

Không riêng gì Giang Nam ngậy người, tất cả mọi người trong khu 53 cũng ngậy người!

Linh họa? Hiện tại lại phát sinh linh họa?

Giang Nam mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn cánh cửa không gian mới ra đời kia!

Ngay bên cạnh khu 53 mới sinh ra một tòa Linh Khư? Còn là Linh Khư cấp Hoàng Kim?

Phải biết rằng, nguyên nhân khiến cho hơn 20 năm trước nhấc lên đợt sóng triều linh khí khôi phục, chính là bởi vì các nơi trên thế giới sinh ra Linh Khư với quy mô lớn!

Mỗi một tòa Linh Khư được sinh ra đều bộc phát linh khí với quy mô lớn, linh khí trong thế giới này cũng vì thế mà tới!

Mà mỗi một tòa Linh Khư sinh ra, giai đoạn ban đầu tất có thú triều trùng kích! Linh thú bên trong Linh Khư mưu đồ chiếm lĩnh được càng nhiều lãnh địa, mà quá trình này được xưng là linh họa!

Linh họa chi loạn lúc đầu chính là đề cập tới chuyện này!

Sau lần Linh Khư sinh ra với quy mô lớn đầu tiên, rồi nhắc lên đợt sóng triều linh khí khôi phục, kỳ thật hàng năm các nơi trên thế giới thường thường đều sẽ sinh ra Linh Khư mới!

Chẳng qua so với đợt bốc phát Linh Khư với quy mô lớn của hơn 20 năm trước mà nói, chỉ có thể xem như múa rìu qua mắt thợ!

Nhưng tổng thể mà nói, tổng số lượng Linh Khư trên thế giới vẫn đang gia tăng!

Mà Giang Nam vẫn là lần đầu tiên tận mắt chứng kiến Linh Khư được sinh ra!

Cho nên... Đám tiểu khả ái này tới đây là để thanh lý tiểu binh cho ta sao?

Thật không biết là mình đủ may mắn, hay là khu 53 đủ xui xẻo!

Giang Nam không khỏi có chút đồng tình với khu 53, đồng tình đều cười ra tiếng!

Giờ phút này khu 53 đã loạn thành một nồi cám heo!

Linh thú cấp Hoàng Kim gia nhập chiến đoàn, làm cho thế lực khu 53 vốn đã không giàu có lại càng gặp phải tai họa!

Lại có núi lửa động đất lốc xoáy cùng nhau kết bè phá hoại khắp nơi!

Hai tròng mắt Quinn đại ra khi nhìn thấy cánh cửa không gian đột ngột xuất hiện!

Có lầm hay không a!

Lúc này người lại bộc phát linh họa? Động đất còn có thể chấn động ra cả Linh Khư?

Sao chuyện gì cũng chạy tới cùng nhau vậy?

Có cần xui xẻo tới như vậy không? Trời muốn diệt ta a!

Vốn dĩ bộ đội linh võ tụ tập lại để chuẩn bị ngăn cản Giang Nam còn không kịp động thủ, đã phải đối phó cùng thú triều xông tới!

Giang Nam khiêng đại kích đi vào trong!

Một Bạch Kim gắt gao nhìn chằm chằm Giang Nam: "Này! Chờ ta chơi người!"

Thân thể cực nhanh đánh về hướng bên này!

Mới vừa lao ra, liền có một con Chó Ba Đầu Hoàng Kim 3 sao với hình thể cực đại nhào tới!

Móng vuốt lớn ẩn trên mặt đất điên cuồng cào người nọ một trận, vừa lên liền cào!

Người nọ gào khóc thảm thiết: "Đừng cào! Đừng cào nữa!"

"Bên kia còn một người sống sờ sờ kia, người đi cào hắn đi!"

Động tác của con chó ba đầu dừng lại, ba cái đầu chó lần lượt quay lại nhìn về phía Giang Nam!

Chương 902 -

Giang Nam nở một nụ cười ngây ngô!

Chỉ nhìn chăm chú một lát, con chó ba đầu này lại cúi đầu tiếp tục cào!

“A a a! Người còn cào nữa! Dựa vào cái gì a! Chó tiêu chuẩn kếp! Chó tiêu chuẩn kếp!”

[Giá trị oán khí từ Louis + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Linh thú từ trong Linh Khư lao ra giống như không nhìn thấy Giang Nam!

Căn bản không có căn hấn, ngược lại chỉ đuổi theo bộ đội linh võ để cắn!

Mọi người nhìn với vẻ mặt bối rối!

Linh Khư này là do nhà người mở phải không?

Không khoa học!

Giang Nam cứ như vậy từ trong ngàn vạn hỗn loạn đi tới cửa phòng thí nghiệm!

Vừa bước vào, Giang Nam cảm thấy dị năng trong cơ thể mình bị phong tỏa, linh lực bị trói buộc hoàn toàn!

Cả phòng thí nghiệm đều là dùng quảng sắt Khốn Linh để chế tạo, đây cũng là lý do khiến cho Giang Nam không có cách nào trực

tiếp thuận di vào trong!

Giờ phút này có hơn 500 tráng hán chặn ở cửa phòng thí nghiệm!

Từng người đều có cơ thể hùng tráng, cơ bắp cuộn cuộn, đều là linh võ giả được chọn lựa đặc biệt, được huấn luyện qua!

Tổ chất thân thể cực mạnh, chính là vì có thể phát ra sức chiến đấu kinh người trong môi trường Khốn Linh!

Nhiệm vụ duy nhất là bảo vệ phòng thí nghiệm không xảy ra bất trắc gì!

Mà Quinn kia thân cao hai mét, cơ bắp giống như tháp sắt, khiến cho người ta có một loại cảm giác áp bách cực mạnh!

Titan Quinn, đại lão hệ hóa thú cấp Tinh Diệu!

Tổ chất thân thể này, Buffett kia căn bản không thể so sánh được!

Quinn cười lạnh: "Lão tử đang chờ người tới đây! Hệ không gian đến đây cũng phải gục, yên tâm! Ta sẽ giúp người được chết toàn thây!"

"Nuôi binh ngàn ngày dụng binh nhất thời, ai có thể đánh gục Giang Nam, lão tử cho hẳn 100 triệu USD!"

Một câu nói ra, quần chúng phấn khích, ánh mắt tất cả mọi người nhìn Giang Nam đều như là sói đói!

Giang Nam bĩu môi!

"Muốn chơi ta? Các người có thể thử xem!"

Giang Nam híp mắt, đây chính là trận đánh ác liệt!

Giờ phút này khoảng thời gian cách lúc khai chiến đã qua 11 phút, nói cách khác mình chỉ còn lại 9 phút!

Không chỉ phải cứu được người ra, còn phải lưu cho mình một đoạn thời gian để chạy trốn!

"Ba phút! Không phá cục được chỉ sợ người chết phải là ta!"

"Phần Huyết... Động Cơ Đế Vương!"

Không có gì mà do dự, Giang Nam trực tiếp mở Phần Huyết đến 70%!

Nhịp tim đột phá mỗi phút ngàn lần, bơm máu cực nhanh!

Giờ khắc này làn da Giang Nam đỏ sẫm, cơ bắp nhô lên, cả người bốc lên khói trắng!

Tiếng tim đập trầm trọng quanh quẩn, tựa như tiếng trống đánh giục gióng lên!

Cả người phảng phất đều muốn bốc cháy!

Không khỏi vươn đầu lưỡi liếm liếm đôi môi đỏ tươi!

"Đàn ông! Quả nhiên cần phải nhiệt huyết mới được!"

"Cháy lên!"

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, thân thể Giang Nam tựa như báo săn lao vào!

Hai tay gắt gao cầm lấy đại kích Ấm Huyết, gân xanh nổi lên, xoay vòng xông ra!

"Cút cho lão tử!"

Lực lượng khủng bố tựa như đê vỡ trút xuống, lập tức có ba người bị đánh hộc máu bay ngược, giống như bị khảm ở trên tường!

Giờ khắc này Giang Nam tựa như máy ủi đất phá vỡ hết mọi trói buộc, hung mãnh tiến công về phía phòng thí nghiệm!

"Tê ~ không được! Gặp phải cường địch, căn bản không có cách nào tới gần!"

"Vừa chạm vào sẽ bị đánh ra một lỗ máu, chịu không nổi a! Kích này quá sắc bén!"

"Hệ không gian sao lại có tổ chất thân thể mạnh như vậy? Tiểu tử này tập thể hình từ trong bụng mẹ sao?"

"Cánh tay phải của ta! Cánh tay Kỳ Lân làm bạn với 28 năm kiếp sống độc thân a, không còn, không còn nữa! Người bồi thường cho ta!"

"Mẹ kiếp! người anh em! Sao người khóc còn thảm hơn cả khi vợ chết?"

Tuy nói là hơn 500 người vây đánh, nhưng trên thực tế số người có thể đồng thời vây quanh Giang Nam tiến công chống đỡ cũng chỉ có năm người!

Những người còn lại đều là đứng ở phía sau chen chúc về phía trước!

Trên lý thuyết chỉ cần Giang Nam có đủ thể lực để chịu đựng được công kích đồng thời của năm sáu người!

Vậy thì không thành vấn đề!

Giờ phút này Quinn cũng bị Giang Nam làm cho kinh ngạc muốn rớt cằm, quỷ mới có thể nghĩ đến tổ chất thân thể và năng

lực cận chiến của Giang Nam đều mạnh như vậy?

Hơn nữa đại kích kia quả thực khó giải quyết!

Quinn: "Anh em, kéo hẳn ra hành lang cho ta!"

Không gian trong hành lang nhỏ hẹp, đại kích dài ba mét căn bản không có không gia tung hoành!

Không dùng được kích tương đương với việc tháo được nhanh vuốt sắc bén của mãnh hổ Giang Nam này!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã giết đỏ mắt, trong lòng chỉ còn lại một tín niệm!

Đó là xông vào phòng thí nghiệm và bắt chị gái một sừng đi!

Giờ phút này bên trong phòng thí nghiệm đã vô cùng hỗn loạn, không ít nhân viên công tác đều trốn đến dưới gầm bàn!

Động đất còn chưa chấm dứt, cho dù là ở trong phòng thí nghiệm cũng có thể nghe được một mảnh ồn ào bên ngoài!

Âm thanh chấn động bùng nổ cùng tiếng gào thét hỗn tạp cùng nhau!

Trung tâm phòng thí nghiệm, trong cái lồng được hình thành bởi chùm tia plasma năng lượng cao!

Chương 903 -

Thân thể Bose cơ hồ đã trở nên trong suốt, vẻ mặt suy yếu, giờ phút này ôm đầu gối trôi nổi giữa không trung!

Trong đôi mắt to màu xanh băng tràn đầy trống rỗng, sự ồn ào bên ngoài tựa hồ không cách nào khiến cho cô chú ý!

Thế giới trở nên như thế nào cũng không quan trọng!

Ngẩng đầu nhìn cánh cửa phòng thí nghiệm đang đóng chặt...

Sẽ là Giang Nam sao?

Làm sao có thể là như vậy...

Hắn yếu như vậy, chỉ là một Hoàng Kim nhỏ bé.

Ta cũng không phải là nhân loại, lại không thân quen với hắn, cũng chưa nói chuyện được mấy câu, lại từng hung dữ với hắn!

Căn bản không đáng để hắn mạo hiểm tới cứu, hắn lại không ngốc!

Đừng mong đợi điều đó! Đừng gửi gắm hy vọng!

Không ký thác hy vọng, cũng sẽ không có thất vọng...

Bose nhắm chặt hai mắt lại, ôm đầu, vùi đầu vào trong ngực mình, cố gắng không suy nghĩ nữa!

.....

Giang Nam vọt vào hành lang, xách kích chém về phía tráng hán đầu đinh trước mắt!

Mặt trắng hán kia đều sợ tới trắng bạch, vội vàng giơ hai tay lên ngăn cản!

Đúng lúc này, chỉ nghe "bang" một tiếng, tia lửa bắn tung tóe!

Lưỡi kích sắc bén khảm thật sâu vào trong vách tường, bị quặng sắt Khốn Linh gắt gao ngăn lại, Giang Nam dùng sức kéo, căn bản không kéo được!

Trắng hán dữ tợn cười: "Người xong đời rồi? Ai cho người cuồng bạo? Đây là ở hành lang! Đại kích của người không dùng được! Nhìn ta..."

Lời còn chưa dứt, Giang Nam tay cầm chuôi kích dùng sức xoay một vòng!

"Bang!"

Một thanh trường đao Ấm Huyết màu đỏ tươi bị Giang Nam rút ra từ trong chuôi kích, xẹt ra một đường cong kinh diễm trong không trung, hung hăng đâm vào trái tim trắng hán!

Trắng hán: ???

Đâm hẳn vọt về phía trước bảy tám mét, rút đao ra máu văng tung tóe!

Máu loãng như mực vẩy đầy bức tường!

Giang Nam giơ tay vung một đường đao xinh đẹp!

"Thật ngại quá! Lão tử có thể dài cũng có thể ngắn!"

Trong hành lang đích xác không thể dùng kích, nhưng Giang Nam còn có Ấm Huyết Đao!

Đám người Quinn tròn tròn mắt!

Thứ này còn có thể biến hình?

Vậy kéo hẳn tới hành lang còn có lợi ích gì, ngược lại còn giúp cho tên nhãi này tiến vào a!

Giờ khắc này khắp hành lang vây đầy người, liều mạng hướng về phía Giang Nam!

Giang Nam mang theo Âm Huyết Dao phong mang vô hạn, đao ra thấy máu, xông vào bên trong như thể không cần mạng, chỗ đi qua khắp nơi đều là thi thể!

Mắt thấy càng ngày càng gần cửa chính!

Quinn bùng nổ, nhiều người như vậy đều đang giúp Giang Nam đánh tới nơi này?

Nếu thật sự để cho Giang Nam đánh vào, mặt mũi của lão tử thật sự thành đệm giày!

"Một đám phế vật, đều chết hết cho lão tử, để ta!"

Chỉ thấy Quinn đỏ mắt phá tan đám người, thân thể hùng tráng tựa như núi lớn đè tới!

Đánh ra một quyền, nhắc lên sóng khí thậm chí có thể thổi bay người, ba tầng âm bạo đỉnh tai nhức óc!

Một quyền này hẳn chắc đánh vào trên bụng Giang Nam!

"Ầm!"

Thân thể Giang Nam giống như đạn pháo đập vào vách tường, cả tòa phòng thí nghiệm tựa hồ đều rung động theo!

"Phụt..."

Phun ra một ngụm máu, trước mắt Giang Nam tối sầm, cơ hồ

không đứng vững, lau đi máu tươi ở khoeo miệng!

"May mà lão tử còn chưa ăn cơm trưa! Ta nói ta không đau người tin không?"

Uống Đại Lục Đoạt Mệnh, đúng thật là không đau!

Nhưng một quyền này của Quinn, thiếu chút nữa tiễn mình lên trời!

Tổ chất thân thể của hắn mạnh đến bùng nổ, Buffett căn bản không thể so sánh được!

Mình từng chơi được Buffett, nhưng hiển nhiên không đủ cho Quinn đánh!

Mà giờ phút này Quinn hoàn toàn không cho Giang Nam cơ hội, vừa dứt lời liền vọt tới!

Hít một hơi thật sâu: "Liên Kích Không Thở!"

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Giờ khắc này hai năm đắm của Quinn tựa như hai ống trọng pháo đường kính 50 mm, điên cuồng đập vào thân thể Giang Nam, đều đập ra tàn ảnh!

Giang Nam chỉ khoanh tay bảo vệ đầu!

Trong lúc nhất thời máu tươi nóng bỏng bắn tung tóe khắp nơi, vách tường kim loại hoàn toàn bị đập lõm xuống, khe hở giống như mạng nhện lan tràn khắp nơi!

Về mặt Quinn dữ tợn: "Lão tử ngược lại muốn xem người có thể đỡ được mấy quyền mới có thể bị ta đánh chết!"

Giang Nam bị ghim ở trên tường điên cuồng ăn đấm, căn bản không có cơ hội ra quyền, thậm chí có loại cảm giác hít thở không

thông!

Tổ chất thân thể của Quinn quá kinh khủng, cứ tiếp tục như vậy sợ rằng mình sẽ bị đánh chết tươi!

Hơn nữa thời gian ba phút Phần Huyết sắp qua, đã không còn thời gian!

Giang Nam cắn chặt răng, trong mắt đều là sự tàn nhẫn!

30 phút may mắn của anh đào còn chưa qua, mình hẳn là không thể chết!

Vậy thì cứ liều mạng!

"Phần Huyết... Động Cơ Đế Vương! 100%! Mở!"

Giờ khắc này Giang Nam đã hoàn toàn buông thả!

Được nữ thần may mắn chiếu cố, trái tim không nổ tung!

Mình cũng không chết được!

Chỉ cần trái tim không nổ, mình liền có thể trở nên mạnh hơn!

"Phần Huyết mở hết cỡ! Hôm nay lão tử là khắc tinh của người!"

Trong nháy mắt mở Phần Huyết đến 100%!

Giang Nam cảm thấy hai tai chấn động, thế giới trong mắt là một mảnh màu máu!

Trái tim nhảy lên cực nhanh truyền đến cảm giác nóng rực, thậm chí muốn đốt sạch cả người mình!

Lực lượng nổ tung trong cơ thể giống như núi lửa phun trào ra!

Chương 904 -

Chỉ thấy giờ khắc này cả người Giang Nam nhuộm màu máu, máu tươi sôi trào từ lỗ chân lông phân nhỏ ra!

Mạch máu trên cơ bắp lộ rõ, tựa như ma văn bò khắp toàn thân!

Ngay cả con người vốn đen nhánh giờ phút này cũng biến thành màu đỏ!

Cường hãn!

Cường hãn không gì sánh kịp!

Giờ khắc này trong mắt Giang Nam tràn đầy tàn nhẫn: "Không chết! Kiểm lời!"

Về phần sau đó sẽ như thế nào, Giang Nam không nghĩ tới!

Đúng như lời Sơn Miêu nói, Giang Nam dưới cơn giận dữ căn bản sẽ không lo lắng hậu quả!

Giang Nam không hề phòng ngự, hai bàn tay to thò ra, một tay giữ chặt đầu Quinn!

Quinn:???

Trong trạng thái này, Giang Nam lại còn có thể phản kích?

Chỉ thấy Giang Nam dùng hết toàn lực, đập đầu vào Quinn!

"Bang!"

Thân thể Quinn bị đập tới hành lang đối diện một cách mãnh

liệt, máu tươi trên mặt chảy ròng, đầu óc ong ong!

Chỉ thấy Giang Nam hét lớn một tiếng: "Đánh ta? Giang Đầu Sắt ta không phục!"

"Bất cứ lúc nào lão tử cũng là người ở phía trên a!"

Giang Nam bốc hơi nước nóng, đè Quinn lên tường, hai quyền đánh ra tàn ảnh, liều mạng đánh với Quinn!

Tiếng nổ vang không dứt!

Quinn bị đánh tới mức con người trợn tròn!

Ta lại bị một Hoàng Kim 4 sao đè trên tường mà đánh? Thế này cũng quá mạnh đi!

[Giá trị oán khí từ Quinn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quinn...]

Lúc này đám bộ đội linh võ vây quanh căn bản không có cách nào nhúng tay!

Vẻ mặt cả đám hoảng sợ nhìn Quinn bị áp trên tường ăn đánh!

Đây còn là người sao?

Một hệ không gian đến tận cùng lấy đâu ra tố chất thân thể mạnh mẽ như vậy?

Nhưng cho dù là như vậy, năng lực chống đỡ của Quinn vẫn không phải thứ mà Giang Nam có thể so sánh!

Thế mà đã dùng một tay đánh ngã Giang Nam xuống đất, ngồi ở trên người mảnh liệt nện từng cú đấm!

Giang Nam mặc kệ, xoay người một cái lại đè Quinn ngã

xuống đất, điên cuồng vả miệng!

Vì thế hai người liên lần qua lần lại trên mặt đất!

Quinn: "Ngao ngao! Người chọc vào mắt ta? Người không biết xấu hổ!"

"Buông tay! Đừng có bắt tóc! Người có thể chơi đàn hoàng hay không?"

Giang Nam: "Ta cứ bắt đấy! Ai thèm chơi với người chứ! Lão tử đã liều cái mạng này rồi! Phải đánh chết người!"

[Giá trị oán khí từ Quinn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quinn...]

Mọi người đều là người lớn!

Có thể đừng có dùng tới mấy chiêu hạ lưu thế này hay không, người cho rằng đây là trẻ con đánh nhau sao?

"A a a! Đừng bóp vành tai ta, người còn bóp dây đeo trong của ta! Ta liều mạng với người!"

Quinn xoay người một cái đè Giang Nam xuống đất, vùng quyền muốn đánh!

Giang Nam vươn ra hai ngón tay, nhắm ngay lỗ mũi Quinn chọc một cái, lập tức kéo mạnh!

"A a a ~ người không phải người, người vậy mà chọc lỗ mũi ta! Đừng chọc nữa!"

Quinn đau đến mức gào khóc kêu to, Giang Nam mượn cơ hội xoay người, lại đè lên!

Trực tiếp móc ghế gập ra, đập mạnh vào mặt Quinn!

[Giá trị oán khí từ Quinn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quinn...]

Lúc này một đám bộ đội linh võ vây người nhìn trận chiến trên mặt đất, hai người lăn qua lăn lại!

Một Hoàng Kim, một Tinh Diệu, không thể tin nổi lại có thể đánh với nhau!

Hơn nữa phương thức đánh nhau này hoàn toàn như đám nhãi ranh đánh nhau!

Khiến cho bọn họ nhớ tới lúc cháu trai lớn nhà mình cùng đứa nhỏ nhà hàng xóm đoạt đồ chơi cũng đánh giống như vậy a! Dùng xe tải đồ chơi đập vào đầu người ta!

Điểm khác biệt duy nhất chính là người ta dùng xe tải đồ chơi đập đầu!

Giang Nam dùng ghế gập!

Nhổ tóc, véo vành tai, chọc lỗ mũi! Dùng bất cứ thủ đoạn đê tiện nào!

Đánh cho Quinn mặt đầy máu!

Quinn hoàn toàn bùng nổ: "Giang Nam! Ta liều mạng với người!"

Nói xong lại lấy một ống huyết thanh từ trong túi quần ra, không nói hai lời trực tiếp đâm lên cổ!

Chỉ có người có thể mở hack sao? Lão tử cũng có!

Huyết thanh điên cuồng lan tràn trong mạch máu Quinn, cơ bắp kéo tơ, tổ chất lại tăng vọt!

Cường độ thân thể bộc phát!

Một phát bắt được mắt cá chân Giang Nam!

Giang Nam:!!!

Không tốt!

Vừa muốn động, cả người đã bị Quinn vung lên, xoay tròn tại chỗ, xoay bảy tám vòng!

Hung hăng quăng thân thể Giang Nam ra ngoài giống như trò ném đĩa!

Đụng bay tòa bộ người dọc hành lang, một phen đánh nát cửa lớn phòng thí nghiệm ở cuối hành lang!

Cả người Giang Nam đều ngã vào trong phòng thí nghiệm, nôn ra một ngụm máu tươi!

Một tiếng nổ vang, khiến thể Bose đột ngột mở to mắt!

Vừa vận nhìn thấy cảnh Giang Nam ngã trên mặt đất, chỉ là giờ khắc này cả người Giang Nam đầy vết thương, máu tươi đầy người!

So với chàng trai anh tuấn tỏa sáng lần đầu gặp kia như hai người khác nhau!

Thể Bose ngây dại, kinh ngạc nhìn Giang Nam, che cái miệng nhỏ!

Thật sự là hắn, thật sự là Giang Nam!

Người đàn ông từng bảo mình đừng chết thực sự đã đến khu 53 để cứu mình!

Nơi ngực bộc phát một cỗ cảm xúc mãnh liệt không cách nào

nói rõ!

Trong đôi mắt to màu lam băng ẩn chứa lệ quag!

Trong nháy mắt này, thế giới này tựa hồ không khiến người ta thất vọng như vậy!

Giang Nam! Người đàn ông có vẻ hơi gầy yếu này đã thấp lên tia sáng đầu tiên trong thế giới đen tối của cô!

Cô đã nhìn thấy bình minh!

Chương 905 -

Giang Nam lau miệng, cười rặng rỡ, lộ ra một hàm răng trắng nhuộm máu: "Hắc hắc! Chị gái một sừng, có nhớ ta không?"

Bose một sừng không ngừng lấy mu bàn tay lau mắt: "Người có bị ngứa hay không?"

Nhưng đúng lúc này, Quinn vọt tới như con chó điên!

Trực tiếp đánh Giang Nam ngã xuống đất, quyền phong như dao cạo, mãnh liệt nện về phía Giang Nam!

"Hôm nay ta sẽ cho người biết ai mới là đại gia!"

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Tiếng đánh như trọng pháo vang vọng khắp phòng thí nghiệm, mặt đất đều bị đánh rạn nứt!

Giang Nam tay cầm ghế gập, gắt gao che phần đầu!

Còn muốn bộc phát, nhưng máu đang từng chút từng chút hóa lạnh, chức năng thân thể giảm xuống cực nhanh!

Ba phút mở Phần Huyết đã sớm trôi qua, Giang Nam đang ngạnh kháng!

Bose rốt cuộc nhịn không được nước mắt, khóc ròng nói với Giang Nam: "Đi đi! người đi đi! Người sẽ bị hấn đánh chết!"

Giang Nam cắn răng cưỡng ép kháng cự: "Không đi, ta vì người mới tới, yên tâm không có việc gì, tin ta!"

Nhưng giờ phút này Giang Nam thật sự có chút hết cách rồi!

Hiện tại mình không chết cũng đã là một kỳ tích!

Giang Nam có thể cảm giác được thân thể của mình lập tức sẽ sụp đổ!

Lần này sợ là thật sự không được, chỉ có thể tìm đúng cơ hội tể xuất vài bạt!

Lão tử không cam lòng a!

Nhìn Giang Nam bị Quinn đè xuống đất, trái tim Bose đang rỉ máu!

Trong mắt tràn đầy thịnh nộ: "Không cho người đánh hần! Ta không cho!"

Oanh!

Thế Bose hung hăng va chạm lồng giam plasma! Màn sáng dao động, nhưng căn bản không phá được!

Thân thể trở nên càng trong suốt, nhưng cho dù là như vậy, vẫn lần nữa trùng kích màn sáng plasma!

Vẻ mặt Quinn dữ tợn: "Sao không phản kích đi? Vừa rồi không phải rất mạnh sao? Không phải đã nói lúc nào cũng ở trên sao?"

"Sao lần này lại ở dưới rồi?"

Giang Nam bĩu môi: "Lão tử nói ở trên thì nhất định sẽ ở trên!"

Chờ lão tử tìm được thời cơ, móc ra vài bạt trùm đầu sẽ chơi chết người a!

Quinn nheo mắt: "Lát nữa người cũng sẽ không nói được như vậy nữa!"

Trọng quyền điên cuồng đập xuống, ngoài mặt thoát nhìn tàn độc, trên thực tế trong lòng đã sắp đau đến phát khóc!

Giang Nam không ngừng lấy ghế gập ngăn cản, dẫn đến rất nhiều quyền của hắn đều nện vào trên ghế, nắm đấm đều bị đập nát, quả thực đau muốn chết!

Cái ghế này rốt cuộc là cái quỷ gì chứ?

Đúng lúc này, ngoài khu 53, tất cả mọi người ngơ ngác ngửa đầu nhìn bầu trời!

"Cái kia... Đó kia là cái gì? Sao lại có nhiều quả cầu lửa như vậy chứ?"

"Thật chói mắt, thật đồ sộ! Là mưa sao băng sao?"

"Nhanh lên, mau cầu nguyện đi!"

"Ta hi vọng tất cả chuyện không tốt hãy mau mau qua đi, tương lai phía trước bằng phẳng, an yên!"

Lúc này đã có không ít người mang vẻ mặt thành kính ước nguyện!

Lúc này mặt Buffett trắng bệch: "Đừng có ước nguyện nữa, người ước nguyện quá nhiều, đều triệu hoán cả mưa sao băng tới rồi! Đây là thiên thạch! Là thiên thạch!"

Trên bầu trời, hơn mười quả cầu lửa dùng tốc độ siêu cao cắt qua bầu trời, tản ra ánh sáng chói mắt, lấy tư thái không thể ngăn cản hướng thẳng về khu 53!

[Giá trị oán khí từ Jason Buffett +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Thật sự là xui tám đời!

Bị thiên thạch đập? Gặp quỷ mà!

Các người đều ước cái quỷ gì vậy? Khiến cho mưa sao băng
đều triệu hoá tới?

Thật muốn tiêu diệt toàn bộ các người!

Nhìn thì cách rất xa, nhưng đập xuống cũng chỉ là chuyện
trong nháy mắt!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Mười mấy viên thiên thạch nện xuống khu 53!

Gây ra một vụ nổ dữ dội!

Trong thoáng chốc ánh lửa ngút trời, đất đá bắn tung tóe, mặt
đất rung động, tiếng nổ vang tựa như đất trời khai sinh!

Trong thiên địa bị ánh sáng trắng mãnh liệt bao phủ!

Mà viên thiên thạch lớn nhất ở trung tâm kia, đường kính
mười mét, đuôi lửa kéo thật dài, hướng thẳng đến phòng thí
nghiệm!

Bên ngoài vang lên tiếng nổ ầm ầm cùng động đất khiến cho
Quinn đều sửng sốt, nắm đấm cũng cứng đờ giữa không trung!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, cơ hội!

Trong nháy mắt rút ra vải bạt, vừa muốn trùm lên đầu Quinn!

"Ha ha ha ha! Xem lão tử đánh chết người!"

Nhưng đúng lúc này, nóc nhà phòng thí nghiệm đột nhiên bị
đụng phá!

Một viên thiên thạch đỏ thẫm với đường kính mười mét dùng

góc 45 độ từ phía trên đâm tới!

Vô cùng tinh chuẩn nện về phía khuôn mặt vô cùng hoảng sợ của Quinn!

Cả người đều bị đè xuống dưới thiên thạch!

Giang Nam: ???

Chỉ kịp đập vãi bạt người mình!

"Đùng!"

Một tiếng nổ lớn, thiên thạch rơi xuống đất, động năng không gì sánh kịp chuyển hóa thành năng lượng ầm ầm bắn ra!

Ánh sáng chói mắt, trời đất rung động!

Một trận chấn động kịch liệt cùng sóng khí qua đi, chỉ thấy bên cạnh phòng thí nghiệm có thêm một cái hố lớn với đường kính gần một ngàn mét!

Một khối thiên thạch xích hồng thiết bốc lên khói trắng an tĩnh nằm ở chính giữa hố thiên thạch!

Phòng thí nghiệm đều bị nổ bay phân nửa, nhìn không ra đáng vẻ gì, Giang Nam cũng bị sóng xung kích thổi bay!

Sau cơn mưa thiên thạch, toàn bộ khu 53 có thể nói là biến mất khỏi bản đồ!

Hiện trường toàn là nham thạch, hố thiên thạch, tòa nhà sụp đổ, ngọn lửa bốc cháy!

Chương 906 -

Phòng thí nghiệm bị nổ bay phân nửa kia có thể xem là kiến trúc còn hoàn chỉnh nhất!

Không! Không đúng!

Chỉ thấy trong một mảnh phế tích, một gian phòng vệ sinh ngang nhiên đứng thẳng! Vẫn còn nguyên vẹn!

Tất cả gian khác đều nát bấy, chỉ có gian này vẫn hoàn hảo!

Trên cửa gian phòng rõ ràng viết một con số 7 thật lớn!

Phòng vệ sinh số 7 vẫn kiên định!

Giang Nam bò ra từ trong một đống phế tích, thất tha thất thủ đứng lên, phun ra một ngụm máu, vỗ vỗ bụi đất trên vải bạt!

Văn eo một cái, cười sáng lạn: "Ta đã nói rồi! Dù là lúc nào, lão tử đều là người ở phía trên!"

Một đợt mưa sao băng ghé thăm khiến khu 53 cơ hồ bị san bằng, liếc mắt nhìn lại, tất cả đều là hố to!

Động đất và núi lửa phun trào vẫn tiếp tục, ngọn lửa ngút trời, bụi mù nổi lên bốn phía!

Một người anh em đứng ngơ ngác nhìn phế tích trước mắt!

"Nguyện vọng thật sự thành hiện thực a, phía trước thật đúng là một vùng bằng phẳng, một vùng bằng phẳng a!"

Ngay cả cộng lông cùng không còn!

Mưa sao băng! Người có phải hiểu sai cái gì hay không a!

Nguyện vọng của ta không phải là ý này a!

Người thế này cũng quá linh nghiệm rồi đi?

Giờ phút này Buffett túm lấy mái tóc bị đốt không còn lại mấy sợi, vẻ mặt như phát điên, vẫn đang tránh né công kích của dung nham!

Thật đúng là xui xẻo, xui xẻo đến tận nhà a!

Cho tới bây giờ núi lửa vẫn còn đang nhổ nước miếng vào lão tử, lão tử không phải chỉ giơ ngón giữa với người thôi sao?

Có cần phải liều mạng như vậy không?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam căn bản không dám trì hoãn thêm, giờ phút này khoảng cách từ lúc khai chiến đã qua 17 phút!

Nếu không đi thì thật sự không còn kịp nữa...

Máu trong cơ thể hoàn toàn ngưng lạnh, cả người đều cảm giác như rơi vào trong hầm băng, lạnh thấu xương!

Trái tim cơ hồ ngừng đập, thân thể đã ở trên bờ vực sụp đổ!

Lấy ra một gốc cây khí huyết nhân sâm nhét vào trong miệng!

Vết thương phục hồi, máu tươi cuồn phun như trong tưởng tượng cũng không có xuất hiện!

Mặt Giang Nam tối sầm, cúi đầu không nói!

Hệ thống tự chữa lành trong thân thể đã bị đốt hỏng, tiêu hao quá nhiều chức năng, máu toàn thân đều bị đốt phế đi!

Giờ phút này ngay cả nhân sâm cũng không có tác dụng sao?

Nhưng Giang Nam lại không có thời gian quản nhiều như vậy, lắc lắc đầu ốc đang mông lung, trước mắt biến thành màu đen!

Thu hồi vải bạt và ghế gập, nhật Ấm Huyết Dao và Ấm Huyết Kích rơi trên mặt đất, đi tới phòng thí nghiệm đã sụp đổ không còn hình dáng gì!

Dưới sự trùng kích kịch liệt, lồng giam Plasma vẫn không hoàn toàn hư hao, màn sáng trắng vẫn giam cầm thể Bose ở trong đó!

Nhìn Giang Nam một thân đầu máu, thể Bose vô cùng đau lòng, lo lắng nói: "Người thể nào rồi? Bị thương có nặng không? Vừa rồi..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Người tin ta sao? Có muốn đi theo ta hay không?"

Thể Bose mặt đầy nước mắt, môi đều đang run rẩy, không ngừng gật đầu: "Ta tin người! Trên thế giới này ta chỉ tin một mình người!"

Giang Nam cười càng rạng rỡ, hít một hơi thật sâu, vung đại kích hung hăng chém xuống lồng giam plasma!

Màn sáng bị phá hủy hoàn toàn!

Thân thể màu xanh trong nháy mắt phá tan trời buộc, nước mắt tung bay, nhào vào trong ngực Giang Nam, ôm chặt lấy hắn!

Quả nhiên cảm giác như ôm đá ướp lạnh vậy!

Buffett nhìn thấy một màn như vậy hoàn toàn bùng nổ, thể Bose vất vả lắm mới bắt được lại bị thả ra?

"Giang Nam! Người dám! Người dám!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Nói nhảm! Khu 53 đều bị san bằng, ta con mẹ nó có cái gì mà không dám?"

Nhưng mà thể Bose cũng rất lo lắng cho trạng thái của Giang Nam, bởi vì cơ hồ không cảm nhận được nhịp tim của Giang Nam!

"Nếu không đi sẽ không còn kịp, hiện tại ta đã rất suy yếu, không đủ để chống lại Đạo Thiên!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Chạy trốn là phải chạy trốn! Chỉ là trước đó..."

"Đào thiên thạch trước cho ta!"

Khối thiên thạch lớn như vậy, đáng giá bao nhiêu tiền chứ? Không lấy thì phí a!

Thể Bose: ? ? ?

Này này này! Đã là lúc nào rồi, người sắp chết tới nơi rồi, còn đi đào thiên thạch?

Nếu người thích, sau này ta có thể ra ngoài vũ trụ hái cho người một ít!

Nhưng mà Giang Nam căn bản mặc kệ, thuận di một cái đi tới dưới hố thiên thạch!

Giang Nam dưới trạng thái cực hạn không thể vung đại kích, nhưng nếu là nhặt bảo bối, vậy lại là chuyện khác!

Hiện tại đưa cho Giang Nam một bao tải tiền, hẳn còn có thể không lên lầu 8!

Hai tay ôm lấy thiên thạch lớn, phun ra ba ngụm máu rồi nhanh chóng cho vào trong không gian dị độ!

Lộ ra Quinn bên dưới!

Chỉ thấy Quinn giờ phút này cũng sắp bị ép thành tờ giấu, cả người đen sì, tựa như thịt nướng?

Vẫn còn một hơi không chết, lực lượng sinh mệnh cấp Tinh Diệu thật ngoan cường!

Nhưng mà Giang Nam cũng không có thời gian quan tâm, chạy trốn quan trọng hơn!

Một bàn tay nhỏ túm lấy thể Bose điên cuồng thuấn di, tận lực chạy xa hết cỡ!

Nếu không phải không đủ thời gian, tuyệt đối phải đào hết thiên thạch lên mang đi!

Giờ phút này Buffett đều sắp phát điên rồi, nhưng lại không có cách gì với Giang Nam cùng Bose!

Đuổi theo cũng vô dụng, bởi vì hắc căn bản không có thủ đoạn bắt được Bose!

Nhìn lại tràng cảnh đông đảo linh thú không ngừng tàn sát bừa bãi, hắc cũng không thể trở mắt nhìn tất cả khu 53 bị sụp đổ biến mất!

Chỉ có thể vừa tránh né nước miếng dung nham, vừa trấn áp linh họa!

"Đáng chết! Sao Pierce còn chưa tới chứ? Cứt đều đã nguội rồi!"

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới Giang Nam sẽ thật sự thừa dịp hỗn loạn cướp được Bose đi!

.....

Chương 907 -

Tại một khu vực nọ!

Phương viên rừng rậm mấy vạn dặm, núi đá đều bị san bằng, khắp nơi lcaf hố to, giống như là bị đạn đạo cho nổ qua!

Không gian dao động nhộn nhạo trong không khí thật lâu cũng chưa từng tản đi!

Giờ phút này Zenbon Sakura vô cùng chật vật, quần áo đều rách nát, bị máu tươi nhuộm đỏ!

Mái tóc hồng phấn dính đầy tro bụi, giờ phút này kéo lê thân thể trọng thương tựa vào dưới gốc đại thụ, trên khuôn mặt tươi cười tràn đầy mỗi một!

Lấy điện thoại di động ra, màn hình vỡ nát!

Phía trên hiển thị bấm giờ dừng lại ở 22 phút 35 giây, vẻ mặt cười khổ!

"Ta đã cố hết sức! Chúc người may mắn, nếu người chết ta liền lở nặng..."

Nói xong móc ra một hốc nhân sâm nhỏ ăn hết, trong chốc lát miệng vết thương trên người bắt đầu đổ máu, sau khi vết thương khép lại thì lỗ mũi lại điên cuồng phun ra hai hàng máu!

Khuôn mặt không khỏi tối sầm: "Lại nữa?"

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Zenbon Sakura...]

Miễn cưỡng bò dậy, thì thào tự nói: "Phải đi thôi, nếu không lát nữa sẽ không đi được!"

.....

Cùng lúc đó, phòng chỉ huy tổng bộ Long Uyên, tất cả mọi người nhìn màn ảnh đã bị nhiễu sóng mà kinh ngạc xuất thần!

"Sao hình ảnh lại biến mất? Đã xảy ra chuyện gì?"

"Sau khi Giang Nam vọt vào phòng thí nghiệm liền không nhìn thấy a, rốt cuộc hẳn thế nào?"

"Hình ảnh cuối cùng vừa rồi, mười mấy luồng ánh sáng chói mắt trên trời kia là cái gì?"

"Hình ảnh! Ta muốn hình ảnh! Nhanh!"

Ngón tay Bạch Thiên Tầm nhanh chóng gõ bàn phím, vẻ mặt ngạc nhiên: "Báo cáo tổng bí thư, vệ tinh Thiên Xu số 47 bị thiên thạch phá hủy!"

Mọi người sửng sốt, thiên thạch? Có làm hay không?

Thiên thạch làm nổ vệ tinh? Hơn mười luồng ánh sáng cuối cùng là thiên thạch?

Dương Kiên vội la lên: "Chuyển sang máy số 48!"

Bạch Thiên Tầm: "Đã thao tác, để vệ tinh đạt tới quỹ đạo dự định còn cần 3 phút!"

Trong ba phút đồng hồ, trái tim của tất cả mọi người giống như đang nung trên lửa, gấp không chịu nổi!

Nam Thần đến tột cùng ra sao?

Phòng thí nghiệm chính là nơi canh giữ nghiêm mật nhất,

Giang Nam chỉ có một mình, đây rõ ràng là nhảy vào trong hố lửa!

Trong lúc lo lắng chờ đợi, hình ảnh rốt cục đã truyền tới!

"Ặc... Tiểu Bạch, người xác định không phát nhầm chỗ?"

"Không có! Đó chẳng phải là núi lửa sao?"

"Khu 53 đâu rồi?"

"Mất... tiêu rồi?"

Từ hình ảnh vệ tinh truyền lại, toàn bộ khu 53 đã biến mất, chỉ còn lại miệng núi lửa bốc khói!

Mọi người trừng to con ngươi, thần sắc hoảng sợ!

Mưa thiên thạch vừa rồi nện vào khu 53? Có cần chuẩn xác như vậy không!

Trước đó căn bản không tìm thấy vị trí khu 53 trên bản đồ bởi vì bị ẩn đi!

Nhưng mà hiện tại... Thật sự không tìm thấy a!

Mấy người Sơn Miêu liếc nhau, thật sự có mưa sao băng a!

Nhưng nhìn khắp màn ảnh đều tìm không thấy bóng dáng Giang Nam, tất cả mọi người gấp diên rồi!

Giang Nam sẽ không bị thiên thạch đập chết đó chứ?

Nhưng mà Sơn Miêu lại mang vẻ mặt chắc chắn: "Tiểu Nam sợ là đã chạy trốn rồi!"

Ánh mắt mọi người nhao nhao tập trung trên người Sơn Miêu!

Là có ý gì?

Chỉ thấy Sơn Miêu chỉ vào cái hố thiên thạch lớn nhất: "Các người xem, trong các hố khác đều có thiên thạch, mà cái hố này lớn nhất này lại không có!"

"Nhất định đã bị Tiểu Nam đào đi, bởi vì cũng chỉ có Tiểu Nam mới có thể làm ra loại chuyện không quên nhật bảo bối trong thời khắc nguy cơ này!"

"Hơn nữa hình như là rời đi rất vội, bằng không những hố thiên thạch bên cạnh cũng đều bị đào hết thiên thạch đi rồi!"

Mọi người mang vẻ mặt kinh ngạc, người có cần hiểu Nam Thần như vậy không?

Nhưng nghĩ lại, phân tích này đích thật cũng rất có đạo lý a!

Giang Nam đã cướp được thể Bose, hơn nữa đã chạy trốn?

Nghĩ tới đây, vẻ mặt mọi người đều hưng phấn, Nam Thần sẽ không thật sự mang về một niềm vui lớn đấy chứ?

Đúng lúc này, Lý Diệt Thổ vẫn vuốt cằm trầm tư mở miệng nói: "Không đúng! Không đúng!"

Dương Kiên ngạc nhiên: "Có chỗ nào không đúng?"

Thần sắc Lý Diệt Thổ nghiêm lại: "Thiên thạch đều rơi xuống hố thiên thạch, đám thiên thạch còn lại đều đã rơi vào trong hố, chỉ có cái hố lớn nhất là không có thiên thạch!"

"Có phải thiên thạch còn chưa rơi xuống hay không? Sao thiên thạch lại rơi xuống hố thiên thạch? Điểm này cũng rất kỳ quái!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người nhìn Lý Diệt Thổ đều giống như nhìn kẻ ngốc!

Vương Chính Dương trừng mắt: "Tại sao thiên thạch lại rơi vào trong hố thiên thạch? Bởi vì người con mẹ nó bị tắc máu não!"

Đường Thi mang vẻ mặt đồng ý: "Ít nhất đã tắc 20 năm!"

Dương Kiên dè nén tâm tình xao động!

Khu 53 bị san bằng, thể Bose thật sự đã bị Giang Nam cướp đi!

Đánh chết mình cũng không nghĩ tới được loại tình huống này
a!

Chẳng lẽ lần này Giang Nam thật sự sẽ bổ sung chỗ trống của
lĩnh vực "không biết" trong nước sao?

Đây là chuyện lớn! Chuyện lớn bằng trời!

"Thông báo cho chú Diệp! Không tiếc bất cứ giá nào để bảo vệ
Giang Nam, nói gì cũng phải bảo vệ hãn bình an về nhà!"

.....

Chương 908 -

Giang Nam chân trước vừa đi, cũng chỉ có vài phút!

Khu 53 ở xa liền truyền đến tiếng nổ kịch liệt!

Martin Trích Tinh Giả mặc áo khoác màu đen ngậm xì gà bay tới bầu trời khu 53!

Không đợi hắn nói chuyện, một điểm đen từ đường chân trời ra cực nhanh nhảy tới, nặng nề nện xuống trên mặt đất!

Đó chính là Andy Kim Cương Đen!

Hai người nhìn khu 53 gần như bị san phẳng mà đầu choáng váng!

"Đã xảy ra chuyện gì? Định tập kích sao?"

"Buffett đâu? Ra đây nói chuyện!"

Nhưng mà giờ phút này Buffett còn đang đại chiến cùng nước miếng dung nham, căn bản không rảnh phân thân!

Martin đen mặt: "Phế vật! Chỉ là một ngọn núi lửa mà thôi! Trọng Lực Tự Do!"

Linh khí trong cơ thể hắn cuồng bạo tuông ra, chỉ thấy một ngọn núi có đường kính mấy ngàn mét ở xa xa bị nhổ tận gốc!

Trọng lực phẳng phất không tồn tại, ngọn núi nhẹ như bọ biển, bay tới miệng núi lửa!

Martin chỉ ngón tay xuống.

Trọng lực trong nháy mắt tăng gấp bội, núi lửa một khắc trước còn đang phun trào đã bị ngọn núi mà Martin vận chuyển tới ngăn chặn gắt gao!

Một màn này thật sự quá mức rung động!

Cường giả Đạo Thiên! Khủng bố như vậy!

Núi lửa: ! ! !

"A! Ô ô ô!"

Lúc này Buffett mới thở phào nhẹ nhõm, sắp khóc tới nơi, các người rút cuộc cũng tới rồi!

Martin nhíu mày: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Đối thủ là Đạo Thiên của quốc gia khác?"

Andy: "Bose đâu? Bose ở đâu? Khu 53 đều bị người ta san bằng ở dưới mí mắt, Pierce như thế nào còn chưa tới? Đi ăn cứt rồi sao?"

Không gian dao động kịch liệt, bóng dáng Pierce đột ngột xuất hiện ở giữa không trung, sắc mặt cực kỳ đen: "Người đi mà ăn!"

Vẻ mặt Andy xấu hổ!

Buffett khóc: "Các người mau đi đi, khu 53 bị san bằng rồi, tên khốn Giang Nam mang theo Bose chạy mất rồi!"

Lời này vừa nói ra, ba vị Đạo Thiên đều giật mình!

"Giang Nam? Đạo Thiên của nước nào? Sao chưa từng nghe qua? Dị năng hệ thiên tai sao? Tê ~ quá mạnh!"

"Đạo Thiên cái rắm! Chính là gã hệ không gian thứ hai của Hoa Hạ!"

Andy mở to mắt, không phải chứ?

Đó không phải là Hoàng Kim rác rưởi sao? Căn bản còn chưa trưởng thành, sao lại...

Pierce cũng ngạc nhiên: "Giang Nam? Không phải Ma Thuật Sư? Hẳn sao..."

Hiện tại quan tâm chuyện này còn có tác dụng gì!

"Thông báo trưởng quan tối cao cho ta, phong tỏa toàn cảnh, cho ngừng mạng lưới giao thông! một con ruồi... có thể hơi khó, một người cũng không được để lọt ra!"

Martin nghiêng rằng: "Đây là vả mặt chúng ta, là trắng trợn vả mặt!"

Andy: "Đều đã tới đây rồi! tuyệt không thể để cho hắn còn sống về nước!"

Giờ khắc này, quyết tâm đánh chết Giang Nam thậm chí đã vượt qua việc bắt giữ Bose!

Ở ngay dưới mí mắt bọn họ san bằng khu 53, nếu như còn để cho Giang Nam sống sót trở về, mặt mũi có còn hay không?

Pierce híp mắt: "Hai người các người! Đuổi theo ta!"

"Chỉ cần có ta ở đây! Hẳn không ra khỏi nước Mỹ được!"

Ba người liếc nhau, trong mắt tràn đầy sát ý, hai người bị Pierce dẫn theo cùng biến mất, đuổi giết thẳng về phía Giang Nam!

Ở khoảng cách này, chỉ cần Pierce thử nghiệm nhiều lần, tới gần một khoảng cách nhất định, cho dù Giang Nam chỉ dùng thuận di, dao động này cũng sẽ bị Pierce nhận ra!

.....

Trạch Châu, Giang Nam kéo bàn tay nhỏ như thạch hoa quả điên cuồng thuẩn di!

Thân thể càng lúc càng nặng nề, hai tai ong ong gần như không nghe được thanh âm bên ngoài!

Lòng Giang Nam nóng như lửa đốt, không ngừng nhét nhân sâm vào miệng ăn, nhưng vẫn không thể tự lành...

Không riêng gì hệ thống phụ trách tạo máu hư hại, toàn bộ thân thể Giang Nam đều ở trên bờ vực sụp đổ!

Bose che miệng, mắt ngấn lệ!

"Giang... Giang Nam! Người đang chảy máu a!"

Mỗi một bước của Giang Nam, đều để lại một dấu chân máu ở trên mặt đất!

Khuôn mặt nhỏ cũng đã phát xanh, một chút huyết sắc cũng không có!

Bàn tay nắm lấy Bose đều lạnh lẽo, giống như là khối băng, không có nhiệt độ cơ thể!

Nhưng Giang Nam giống như không nghe thấy, lôi kéo Bose cúi đầu thuẩn di!

"Giang Nam! Giang Nam!!!"

Lúc này Giang Nam mới quay đầu lại!

"A... chảy máu... Ta không sao, chúng ta phải nhanh lên... Phụt..."

Miệng không tự chủ mà phun ra một ngụm máu đen, thân thể Giang Nam như là bị rút cạn tất cả khí lực, xụi lơ xuống!

Bị Bose ôm vào lòng!

"Làm sao vậy? Người làm sao vậy! Người đừng chết! Đừng mà!"

Bose ôm lấy Giang Nam, lớn tiếng hô, nước mắt to như hạt đậu không ngừng rơi xuống trên gò má Giang Nam!

Nhưng Giang Nam nghe không rõ!

30 phút may mắn đã trôi qua chưa?

Trái tim rốt cuộc vẫn không chống đỡ được!

Bật hack đến mức bật chết bản thân, Giang Thiết Đầu ta sợ là người đầu tiên...

A a a!

Mấy cảnh trong phim truyền hình, bình thường lúc sinh tử ly biệt, chàng trai được cô gái ôm vào trong ngực, lè mề nửa ngày cũng không chết, còn có thể tán gẫu ba phút, dạn dò di ngôn gì đó!

Ta rốt cục biết là bởi vì cái gì!

Ừm... bởi vì gối đầu rất thoải mái, nhưng từ góc độ này nhìn mặt Bose luôn có chút là lạ!

Có phải cô ấy khóc rồi không?

Ta có phải cũng cần hai câu an ủi hay không a?

Chương 909 -

Chỉ thấy Giang Nam há miệng!

Bose không ngừng rơi nước mắt: "Người muốn nói chuyện sao? người nói! ta nghe đây!"

Giang Nam suy yếu nói: "Cái kia! Tiền điện thoại rất đắt, ta cúp trước!"

Sắc mặt Bose cứng đờ: "Phụt... ưm ô ô ô!!!"

Biểu tình trên mặt của cô siêu cấp kỳ quái, dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là dở khóc dở cười!

Muốn khóc a, nhưng lại bị chọc cười, nhưng lập tức lại khóc lên!

"Người đều sắp chết a! Lúc này còn chọc ta cười ra nữa?"

Trong đầu người lúc này đang nghĩ cái gì chứ?

Trước khi chết cũng đều muốn đùa giỡn sao?

Giang Nam nhìn Bose bị mình chọc cười thì chậm rãi nhắm mắt lại, trên mặt lộ ra nụ cười an tường!

Bose khóc rống: "Ô ô ô ~ không! không! không! ta không muốn người chết! ta thật vất vả mới tìm được ánh sáng ở trên thế giới này, người đừng cứ như vậy mà rời khỏi ta a!"

Trong tiếng khóc của cô mang theo bi thương không cách nào nói rõ, một tay ôm Giang Nam vào trong ngực của mình, không ngừng nức nở!

Giang Nam được ôm vào trong ngực lại len lén mở mắt ra!

Người ta nhắm mắt lại, liền cười hặc đi tây thiên!

Sao ta lại không có?

Thậm chí còn có chút muốn ăn kẹo nổ!

"Cái kia... Vừa rồi hình như ta cảm giác nhầm rồi, không chết được, ta cảm thấy ta còn có thể cùng người lái nhải thêm ba phút!"

Thân thể Bose cứng đờ, nhìn Giang Nam trong lòng trừng mắt nhìn mình...

A a a!

Không khí vốn bị thương đều bị người phá hư không còn một mảnh a!

Đây là hồi quang phản chiếu trong truyền thuyết sao?

Chỉ thấy ánh mắt Bose kiên quyết: "Ta không muốn người chết, ta không biết loại phương pháp này có thích hợp với nhân loại hay không, nhưng dù sao ta cũng phải thử!"

"Có thể hơi đau! Người chịu đựng một chút!"

Giang Nam: ???

"Hả? Cái gì! Ngô..."

Không đợi Giang Nam nói hết lời, cả thân thể đã bị thể Bose bao vây!

Giống như lúc trước Bose nhét ổ cứng vào ngực, dung nhập vào thân thể!

Chẳng qua lần này ổ cứng đã đổi thành Giang Nam!

Giờ khắc này, thân thể Giang Nam hoàn toàn bị Bose chứa đựng!

Bose "nuốt sạch" Giang Nam, cả người đều lớn hơn một vòng!

Trong người có ta, trong ta có người!

Giờ khắc này Giang Nam chỉ cảm thấy cả người như được ngâm trong thạch trái cây ướp lạnh!

Oa, thế này cũng thoải mái quá đi!

Loại cảm giác này thật sự rất kỳ diệu, giống như mặc một lớp quần áo thạch hoa quả! Nhưng lại không giống, bởi vì "quần áo" này đang khống chế cơ thể bản thân!

Giờ phút này thân thể Bose run rẩy, lông mi khẽ run, đây là lần đầu tiên cô làm như vậy!

"Thân thể người sắp sụp đổ, huyết dịch toàn thân đều đã hồng, không cách nào tạo máu mới, cho nên căn bản không có cách nào duy trì vận chuyển bình thường trong thân thể!"

"Bây giờ ta sẽ thay tất cả máu trong cơ thể người bằng hạt Bose và giữ cho các cơ quan trong cơ thể người hoạt động ở hạn mức thấp nhất!"

"Kéo lại một mạng của người không chết, ta không biết làm như vậy sẽ phát sinh hậu quả gì, nhưng ta muốn thử xem!"

Giang Nam cười nói: "Nghe lời người!"

Bose gật đầu mạnh: "Vâng ta bắt đầu đây!"

Mặt lập tức càng đỏ hơn!

Hạt Bose trong cơ thể thẩm thấu vào làn da Giang Nam, vọt vào mạch máu, đem máu xấu trong cơ thể đè ép ra bên ngoài với

tốc độ cực nhanh!

Chỉ thấy một luồng máu đen mất đi hoạt tính bị Bose bài ra ngoài!

Ước chừng đào thải hơn năm ngàn ml!

Trong thân thể không còn một chút máu!

Máu không còn chảy trong mạch máu nữa, mà là hạt Bose!

Giang Nam cảm giác cả người lạnh lẽo, lạnh lẽo từ trong ra ngoài, loại cảm giác này rất kỳ quái!

Đầu không đau, thở không ra hơi, tim cũng không đập!

Nhưng vẫn không chết, đầu ngược lại bởi vì hạt Bose rót vào mà trở nên bình tĩnh thanh minh dị thường!

Lúc này hạt Bose đã thay thế cho máu, duy trì sự vận chuyển cơ quan nội tạng trong cơ thể Giang Nam ở mức độ thấp nhất!

Bose khẩn trương nói: "Cảm giác thế nào?"

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc: "Ta cảm giác ta không có máu! giá trị HP bị dọn sạch!"

Bose:...

[Giá trị oán khí từ ???]

Trên thực tế, Giang Nam có loại cảm giác bị ném ở trong kho đông lạnh cả một đêm!

Ở dưới 0 độ tuyệt đối hạt Bose mới có thể duy trì được, cảm giác khi thử đồ chơi này chảy xuôi ở trong mạch máu, chảy khắp toàn thân là gì, chỉ sợ cũng chỉ có Giang Nam mới biết!

Ừm...

Cũng giống như thứ chảy trong cơ thể không còn là máu, mà là kem bơ!

Lạnh thấu tim! Trái tim bay bổng!

Có chút bàng hoàng! Mang theo chút mê mang?

Giờ phút này Giang Nam hoàn toàn mất đi quyền khống chế thân thể!

Linh lực dị năng đều không dùng được, nhưng xúc giác cảm quan vẫn còn!

Sau này ta sẽ không biến thành thạch đó chứ?

Thấy Giang Nam không chết, còn có thể dung hoa với mình, Bose không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

"Làm ta sợ muốn chết, nếu người vì cứu ta mà chết, ta cũng muốn chết cùng người!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Cùng nhau sống sót không thơm hơn sao?"

"Đúng rồi, kế tiếp ta sẽ xui xẻo suốt 3 giờ, hiện tại ta ở trong thân thể của người, ta xui xẻo chính là người xui xẻo, cho nên người phải cẩn thận nha ~"

Bose ngạc nhiên: "Xui xẻo? Có ý gì?"

Chương 910 -

Đúng lúc này, không gian chấn động kịch liệt truyền đến!

Pierce mang theo Martin, Andy đột ngột xuất hiện giữa không trung!

Ánh mắt dừng ở trên người Bose Nam, vẻ mặt sửng sốt!

Đây là tạo hình gì vậy?

Hai hợp làm một? Bose nuốt chửng Giang Nam?

Quá tốt!

Đuổi một mà bắt được hai!

Nhưng cũng lập tức phản ứng lại!

"Giỏi lắm Giang Nam, ta biết ngay là ở chỗ này! Lần này người chết chắc!"

"Phá hoại khu 53? Người thật to gan! Ta phải giết người!"

"Lập tức, người sẽ biết cái gì gọi là địa ngục!"

Giang Nam:!!!

Con mẹ nó...

Ba Đạo Thiên muốn chơi mình ta?

Mặt mũi cũng quá lớn đi, xui xẻo ba giờ rớt cục đã bắt đầu sao?

Vừa lên chính là cấp bậc Địa Ngục!

"Chị gái một sừng! Chạy! Chạy nhanh lên!"

Bose cắn chặt môi dưới, hạt bose bắt đầu khởi động cực nhanh, lưu quang màu xanh biếc nở rộ, thân thể bay lên không với tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã đi xa!

Lúc trước mình không muốn sống là bởi vì không có vương bệ, tràn ngập thất vọng về thế giới này!

Nhưng bây giờ đã khác, mình muốn sống!

Trong lòng lần đầu tiên sinh ra sự chờ mong đối với thế giới này!

Huống chi, mình chết Giang Nam cũng sẽ chết!

Dưới loại trạng thái này chính là một xác hai mạng!

Hả?

Sao cứ có cảm giác có chỗ nào đó không đúng?

Thế Bose di chuyển cực nhanh, Pierce thả ra Cẩm Tuyết, cuối cùng vẫn chậm một bước, không giữ được!

Túm theo Martin và Andy!

"Đuổi theo!"

Ba người điên cuồng thuận di đuổi theo, Bose cắn môi chạy trốn!

Tốc độ cực kỳ kinh người, thậm chí nhanh đến mức Giang Nam không thấy rõ sự vật xung quanh, trong quá trình này còn không quên hấp thu năng lượng không gian bổ sung bản thân!

"Giang Nam! Chúng ta chạy đi đâu đây?"

Giang Nam vội la lên: "Trên biển, chạy ra biển!"

"Không đúng! Người chạy cái gì a, trực tiếp tiến vào không gian cao duy đi, như vậy chẳng phải bọn họ không làm gì được người sao?"

Bose lắc đầu nói: "Bình thường mà nói là có thể, nhưng hiện tại người ở bên trong của ta, thân thể của người thuộc về không gian ba chiều, vừa tiến vào chiều không gian cao, thân thể của người liền sẽ tan rã!"

Giang Nam ngạc nhiên, là như vậy sao?

Vậy các vợ 2D chẳng phải sẽ vĩnh viễn cũng không tới được thế giới 3D sao?

Không! Ta không tin!

Giang Nam: "Nếu không... Quên đi quên đi!"

"Hả? Cái gì?"

Giang Nam lắc đầu, vừa rồi định nói nếu không được thì bỏ mình bỏ lại, như vậy Bose còn có thể chạy trốn được!

Bằng không đối mặt với ba cường giả Đạo Thiên truy kích, còn có một hệ không gian, Giang Nam thật sự không biết làm thế nào mới có thể chạy trốn!

Nhưng mình mà nói ra, chị gái một sừng nhất định sẽ tức giận...

Hơn nữa bị Bose bao trong thân thể, lại khiến Giang Nam sinh ra một loại cảm giác điều khiển Gundam!

Nhìn ba người Pierce điên cuồng đuổi theo phía sau, Giang

Nam không ngừng lăm bằm!

"Đã như vậy, người chỉ cần chạy trốn chết, ta giúp người mang bọn họ, nhìn xem có thể tức chết mấy người hay không!"

Thế Bose:???

Martin nheo mắt, mặt tức hồng hén!

"Chỉ biết trốn sau lưng phụ nữ! Người còn là đàn ông sao? Còn có gan sao? Có gan thì đừng có chạy!"

Giang Nam bấu môi: "Ta có gan hay không? Hỏi vợ người đi! Lại nhấn mạnh, ta đây là trốn ở bên trong! Không trốn ở phía sau!"

Martin: ! ! !

[Giá trị oán khí từ Martin + 1000!]

Mặt Bose đỏ bừng: "Phi..."

Andy lạnh lùng nói: "Người vĩnh viễn không biết lửa giận của một vị Đạo Thiên khủng bố đến mức nào, có tin hay không..."

Giang Nam: "Người là túi nhựa hiệu gì? Đen như vậy! Nhất định là túi nhựa chứa rác không thể tái chế!"

Andy cắn răng: "Anh mới là túi rác! Cả nhà người đều là túi rác!"

[Giá trị oán khí từ Andy + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam mang vẻ mặt khinh bỉ: "Nhìn xem, chỉ biết nói hai câu này, bình thường chịu khó bổ sung kiến thức đi, đừng ngay cả một chút lời hay ý đẹp cũng không có!"

"Mà ta nghĩ hẳn là tại não người vào nước nên mới không nói được!"

Andy tức giận: "A a a! Ta giết người! Ta muốn giết người!"

Giờ phút này Andy và Martin đều nổ tung, bị Pierce chop lấy thuận di, điên cuồng phóng thích kỹ năng!

"Thú Vương Băng Sơn Pháo!"

"Lực Hút Từ Bạo!"

Trong chốc lát, một trụ năng lượng phun ra từ trong miệng Andy, hướng thẳng về phía Bose, mà lực hút xung quanh cũng trở nên hỗn loạn, từ trường nghịch chuyển, xé rách mọi thứ!

Nhưng mà những thứ này đều bị Bose tránh thoát trong gang tấc!

Giang Nam: "Hai kỹ năng phế vật, hai lỗ thủng trên mũi của các người chỉ dùng để thở thôi sao?"

"Còn có Pierce!"

Pierce:???

Lão tử cũng không nói chuyện!

"Người có thể đuổi nhanh hơn không? Buộc một khúc xương trước mặt chó, chó còn chạy nhanh hơn người!"

"Còn nhe răng? Nếp nhăn trên mặt đã nhiều tới mức mà muối đắp lên cũng phải trọ chân!"

Pierce: ???

"Giang Nam! Ta... Ta... A a a!"

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1001!]

[Giá trị oán khí từ Andy + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Martin + 1000!]

Ba người hoàn toàn phát điên, điên cuồng phóng đại chiêu, liều mạng già đuổi theo Bose mà đánh!

Giang Nam bữu môi: "Khặc... Phi! Còn dám xưng là Đạo Thiên! Có cái rắm!"

Bose:!!!

"Đừng nhổ nước bọt vào cơ thể ta!"

[Giá trị oán khí đến từ ???]

Chương 911 -

Giang Nam đỏ mặt: "Thật ngại quá, kích động, chờ ta tái chiến với bọn họ!"

Bose đã hoàn toàn không biết nói gì, toàn thân người chỉ còn một cái miệng có thể động đậy a!

Vậy mà vẫn có lực sát thương tới như vậy?

Một cái miệng điên cuồng sát thương ba Đạo Thiên? Điều khiến cho người ta tức giận nói không nên lời!

Đừng có giễu cợt người ta nữa a, chạy thế này rất vất vả!

Năng lượng hấp thu hoàn toàn không đủ để chạy, còn như vậy nữa, không bao lâu nữa nhất định sẽ bị đuổi kịp!

Khi đó khó mà chơi được...

.....

Tàn tích khu 53!

Buffett rốt cục hung hăng thở phào nhẹ nhõm, động đất đã ngừng, vòi rồng lửa đã tan, thiên thạch cũng không rơi, linh họa cũng đã trấn áp được!

Miệng núi lửa bị chặn lại, cũng không nhỏ nước miếng về phía mình nữa!

Hơn nữa đã thông báo xong cho cấp trên, phong tỏa toàn cảnh, lấy Giang Nam làm mục tiêu săn tìm cấp một!

Núi lửa: A ô!!!

Buffett lau mồ hôi lạnh trên trán: "Tất cả... rốt cuộc đã qua rồi sao?"

Nhìn miệng núi lửa bị bịt kín, Buffett cười khinh miệt một tiếng!

Lại giơ ngón giữa lên!

Người có thể làm gì được ta?

Núi lửa: ?????!!!!

Một cỗ lực lượng mãnh liệt từ sâu trong lòng đất bắn ra, miệng núi lửa cho dù bị ngọn núi khác chặn kín kẽ, nhưng vẫn có nham thạch bị đè ép mà ra!

Bên trong là áp lực đè nén cực lớn!

Ngọn núi bắt đầu rung động, rạn nứt!

Mặt Buffett trắng bệch, sẽ không...

Đùng!

Một tiếng nổ tựa như trời đất sinh ra!

Chỉ thấy núi lửa cao tới hơn 3000 mét ầm ầm nổ tung!

Mấy trăm triệu khối đá khổng lồ xen lẫn dung nham đỏ thẫm bắn ra khắp nơi, tràn ngập đất trời!

Chân Buffett run rẩy: "Martin! Người hổ chết bọn ta rồi!"

Hỏa khí ghen ba bốn ngàn năm nói chặn là có thể chặn được sao?

Không cho ta nhổ nước bọt? Xem ta bắn người a!

Lão tử không làm núi nữa!

Vô số nham thạch đá vụn rơi xuống, bao trùm cả hẻm núi khu 53!

Nơi này dâng lên một đám mây hình nấm khổng lồ, bốc hơi mà lên!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, bốn người Diệp Trấn Quốc rút cuộc cũng đã chạy tới vị trí khu 53!

Giờ phút này nhìn một màn trước mắt mà hoàn toàn sợ ngây người!

Núi lửa cũng không còn, tại chỗ là một cái hố sâu siêu cấp lớn, nham thạch tùy ý chảy xuôi, khí nóng cuồn cuộn đập vào mặt!

Đám mây hình nấm vô cùng khổng lồ và hoành tráng!

Về phần khu 53... Phòng vệ sinh số 7 cũng không còn...

Triệu Đức Trụ lẩm bẩm nói: "Tên nhóc Giang Nam đã cho nổ một quả bom hạt nhân ở chỗ này sao?"

Diệp Trấn Quốc che mặt: "Tiểu Dương cũng thật là, thứ nguy hiểm như vậy làm sao có thể để Giang Nam cất trong túi tùy tiện thả chơi?"

Lê Băng nuốt một ngụm nước miếng, khuôn mặt nhỏ trắng bệch: "Đây thật sự là do Giang Nam làm ra?"

Hàn Mộng Lộ vội la lên: "Đạo Thiên nơi này sẽ không bỏ qua Giang Nam, không có thời gian! Ta phải uống thuốc dùng tới tuyệt chiêu!"

Hàn Mộng Lộ thật sự rất lo lắng cho Giang Nam!

Hiện tại mọi chuyện đã biến thành cái dạng này, rõ ràng Đạo

Thiên nước Mỹ đã đuổi theo!

Giang Nam chỉ là một Hoàng Kim 4 sao, chạy được như thế nào?

Nếu như còn không đuổi theo, chờ tới thời điểm tìm được Giang Nam chỉ sợ xác cũng đã lạnh!

Mà Hàn Mộng Lộ không biết chính là... Giang Nam hiện tại cũng rất lạnh!

Chỉ thấy cô lấy ra một viên thuốc nhỏ màu lam từ trong túi nhét vào trong miệng ăn!

"Băng Băng! Khôi phục cho ta, nếu không đầu của ta sẽ vì quá tải mà cháy hỏng mất!"

Lê Băng có chút hưng phấn liếm liếm môi: "Giao cho ta!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Hàn Mộng Lộ bởi vì tác dụng của thuốc mà trở nên đỏ lên, ánh mắt ngày thường vẫn híp rất cực mở ra!

Linh kỹ: Đôi Mắt Chúng Sinh! Quá tải!

Trong thoáng chốc một cỗ sóng não rất mạnh lấy Hàn Mộng Lộ làm trung tâm khuếch tán ra ngoài!

Trong lúc vô hình tiến vào đầu người khác, cùng hưởng góc nhìn thần kinh!

Có thể nói hiện tại trong phạm vi sóng não chạm đến, cơ hồ hình ảnh mà mỗi người nhìn thấy thì Hàn Mộng Lộ đều có thể nhìn thấy!

Giờ khắc này trong đầu của cô hiện ra mấy trăm vạn hình ảnh, trên khuôn mặt tươi cười của Hàn Mộng Lộ tràn đầy sắc thái thống khổ, đang lọc hình ảnh cực nhanh!

Lê Băng vội vàng tiến lên: "Linh kỹ thiên phú, Moa Moa Taz!"

Nâng khuôn mặt Hàn Mộng Lộ lên, rồi hôn lên đó!

Phục hồi bộ não quá tải của cô ấy!

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ mở to hai mắt nhìn một màn này, mặt già đỏ lên, vội vàng quay đầu đi!

Con mẹ nó! Thanh niên ngày nay!

"Ai... Tiểu Long nhi, đợi lát nữa đánh nhau đừng sợ bị thương, cứ liều mạng?"

"Sao vậy?"

"Này, người có phải là đàn ông hay không?"

Triệu Đức Trụ nói xong lại nháy mắt về phía Lê Băng!

Diệp Trấn Quốc bất chợt hiểu ra: "À ~ Hiểu hiểu hiểu! Được lắm lão Trụ! Ha ha ha!"

Đúng lúc này, ánh mắt Hàn Mộng Lộ tràn đầy kinh ngạc: "Tìm được rồi, Giang Nam... Tê?"

"Mau mau mau! Mau đuổi theo ra biển, nếu không thì không còn kịp nữa!"

Thần sắc Diệp Trấn Quốc ngưng trọng, mang theo ba người xông thẳng về phía biển!

.....

Chương 912 -

Giờ này khắc này, trên đại dương bao la sóng xanh vô tận!

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Bose mãnh liệt đụng vào trên tường không gian, thiếu chút nữa va chạm khiến thân thể Giang Nam bị văng ra!

Cấm Tuyệt đã hình thành, rốt cuộc vẫn bị nhốt!

Giờ phút này ba người Pierce từng người đều đỏ mắt, trên trán đều là gân xanh, lỗ mũi phun ra khí trắng, quả nhiên là tức muốn nổ tung!

Bị Giang Nam mắng chửi cả một đường, cũng không có một câu trùng lặp!

"Ta xem lần này người chạy đi đâu?"

"Giết hẳn cho ta! A a a!"

"Hôm nay ta không giết được hẳn lão tử ăn cứt!"

Andy rống to một tiếng, mảnh vải rách bay loạn, hoàn toàn hóa thú!

Biến thành một Hắc Kim Cương hình thể hơn trăm mét, dù là đứng ở trong biển, nước biển cũng chỉ vừa mới qua thắt lưng mà thôi!

Xứng danh là một đầu Godzilla khổng lồ!

Đây là lần đầu tiên Giang Nam nhìn thấy cấp Đạo Thiên hoàn toàn hóa thú, vậy mà lớn tới thế!

Trong lòng chẳng những không sợ, thậm chí còn có chút muốn bán quần lót hiệu Hulk cho hắn!

Cũng không biết hình thể lớn như vậy có chịu nổi không!

"Vậy người vẫn nên sớm ăn đi! Bởi vì trước sau gì cũng sẽ bị ghê tởm chết!"

[Giá trị oán khí từ Andy + 1000!]

"Linh kỹ: Kim Cương Chùy!"

Kim Cương Đen khổng lồ trăm mét từ trong biển nhảy lên, nắm đấm lớn như căn nhà nổi lên hắc quang, đập mạnh về phía Bose!

Bose như phát điên, thân thể hóa thành lưu quang nhanh chóng lao xuống biển!

"Oanh!"

Nước biển bị nện nổ tung, bọt nước vung cao hơn ngàn mét, nhấc lên sóng lớn hung hăng nện vào tường không gian!

Lợi dụng nước biển để giảm xóc, Bose miễn cưỡng tránh được một kiếp!

Giờ phút này trong lòng Giang Nam cũng vạn phần lo lắng, cứ tiếp tục như vậy liên tục chạy không thoát!

Ba vị cường giả Đạo Thiên vây công, một chút đường đánh trả cũng không có, nhưng có thể đấu khẩu!

Nếu như đấu khẩu cũng có thể đánh người, như vậy ba người bọn họ đã không còn!

Martin nheo mắt: "Tuởng vào biển là có thể chạy thoát sao?"

"Linh kỹ: Trọng Lực Điệp Gia!"

Phương viên ba vạn mét, trọng lực bạo tăng! Đây không phải là thứ mà phòng huấn luyện trọng lực có thể so sánh được!

Một khắc trước mặt biển còn sóng lớn mãnh liệt, trong nháy mắt đã bị đè bằng phẳng như gương!

Áp lực khủng bố bức này sợ là ở đáy biển sâu hơn một vạn mét cũng không thể so sánh!

Lúc này liền đè chết toàn bộ cá trong biển, lông mày Bose nhíu chặt, thống khổ kiên trì!

Tuy rằng Giang Nam không cảm nhận được áp lực, nhưng cái gì cũng không làm được, toàn thân chỉ còn mồm là dùng tốt, đều sắp điên rồi!

"Lực Hút Tự Do!"

Lực hút khủng bố trong nháy mắt biến mất, thay vào đó là mấy trăm triệu khối nước biển phẳng phất mất đi trọng lực trôi nổi trên không trung!

Có thể thấy rõ ràng Bose trong đó!

Pierce cười lạnh: "Người xong rồi! Không Gian Tịch Diệt!"

Trong lúc ầm ầm, nước biển trôi nổi bị tịch diệt hơn phân nửa!

Thiếu chút nữa là cạo được Bose!

Bose bị vây ở trong cũng không có cách nào, chỉ có thể chạy trốn Xung quanh!

Pierce: "Người còn có thể trốn đi đâu? Không gian..."

Giang Nam đột ngột trừng mắt nhìn về phía đông, vẻ mặt hoảng sợ: "Tê ~ Cái kia... Con mẹ nó!"

Ba người Pierce sửng sốt, quay đầu lại!

Ngoài mặt biển sóng nước ra cái gì cũng không có!

Lại quay đầu, Bose đã chạy thật xa...

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Andy...]

Người đây là thật hết cách rồi phải không?

Ngay cả chiêu thức 'Nhìn kìa! đĩa bay kìa' đều dùng tới?

Người coi chúng ta là mấy thằng nhãi con để lừa gạt?

Chúng ta đường đường là Đạo Thiên! Làm sao có thể...

Còn mẹ nó thật sự mắc mưu của người!

Pierce cắn răng: "Không gian..."

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời nhìn về phía bên trái, sắc mặt vốn trắng bệch đều bởi vì hưng phấn quá độ mà trở nên đỏ bừng!

Hai mắt phiếm hồng, ẩn chứa lệ quang!

"Ta biết ngay mà! Ta biết ngay các người sẽ không từ bỏ ta! Đáng giá! Mọi thứ đều đáng giá!"

"Cho dù hôm nay Giang Nam ta chết ở chỗ này! Cũng không hối hận!"

Ba người Pierce cười lạnh!

Người tính chơi một trò hai lần sao?

Làm sao chúng ta có thể tin?

Coi chúng ta là kẻ ngu ngốc sao?

Nhưng mặt ba người vẫn không tự chủ được mà nường theo ánh mắt Giang Nam liếc về phía bên trái...

Đây căn bản không phải thứ mà ý thức làm chủ được, đây là bản năng!

Phản ứng của Giang Nam quá chân thật a, thế cho nên thân thể cũng theo bản năng làm ra phản ứng!

Biển bên trái...

Vẫn không có cái gì cả!

Bose lại chạy xa hơn!

[Giá trị oán khí từ Pierce + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Martin...]

Nếu lão tử lại mắc bẫy người, ta con mẹ nó về sau đổi tên thành Thối Nhĩ Ti!

Bose không nhịn được cười, trong lúc khẩn cấp như vậy không thể cười a! Phải có cảm giác khẩn trương!

Nhưng vẫn nhịn không được, chỉ còn một cái miệng, người có cần phải ngoan cường như vậy hay không a?

Thật hữu dụng a!

"Không gian..."

Giang Nam mắt tràn đầy hưng phấn: "Diệp lão ca? Trụ gia? Ta ở đây! Cứu ta! Mau cứu ta!"

"Ba người bọn họ đánh ta! Đều sắp đánh chết ta! Đều đánh ta
phát khóc! Các người mau tới phân xử cho ta!"

Chương 913 -

Trên trán Pierce nổi lên ba sợi gân xanh, trong mắt tức hồng hển!

"Giang Nam! Người đủ rồi! Thật sự cho rằng chúng ta là mấy đũa nhãi ranh sao? Cùng một phương pháp làm sao có thể dùng ba lần? Có lần một lần hai! Cũng không có lần nữa..."

"Ầm!"

Một cỗ lực lượng không gì sánh kịp trực tiếp phá vỡ tường không gian!

"Chết đi cho lão tử!"

Một trảo rồng hung hăng đè lên gáy Pierce, đè cả người xuống đáy biển!

Bùn dưới đáy biển xen lẫn nước biển bắn tung tóe khắp nơi!

Triệu Đức Trụ cũng vọt tới!

Cả người lóe lên ánh kim loại sáng bóng, trong đôi mắt đều là sát khí!

"Toái Cốt!"

Thiết quyền như rồng! Đánh thẳng về phía Martin!

Martin khinh miệt cười: "Lão già hồm hồm nhiều nhất cũng chỉ là Tinh Diệu mà cũng dám ra tay với Đạo Thiên?"

"Trọng lực phản giáp!"

Trọng lực xung quanh chồng lên nhau, tất cả công kích đều bị bắn ra ngoài!

"Oanh!"

Một tiếng trầm đục vang lên, thiết quyền của Triệu Đức Trụ giống như không bị chút trở ngại, hung hăng nện vào ngực Martin!

Martin mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được!

"Phụt..."

Phun ra một ngụm máu, thân thể Martin giống như đạn pháo bị đập bay, ngã xuống biển!

Triệu Đức Trụ vung vẩy máu tươi trên tay, cười nhạo một tiếng: "Đạo Thiên thì rất lợi hại sao? Năm đó thời điểm lão tử là Đạo Thiên người mẹ nó còn mặc tã a!"

Andy đều ngây ngẩn! Hai người từ đâu chui ra?

Lần này Giang Nam không phải đang gạt người sao?

Ta~%?~*!"

Thân hình khổng lồ phóng thẳng về hướng Triệu Đức Trụ: "Người đây là đang tìm chết!"

Đúng lúc này, một rừng màu xanh đậm khổng lồ với thân hình hơn trăm mét nhanh chóng từ trong biển đứng lên!

Vô số nước biển theo vẫy chảy xuống, hai cánh giương ra, nhấc lên cuồng phong vô biên!

Mắt rừng cực đại mở ra, lộ ra con người hình thoi, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét!

"Đều né sang một bên cho lão tử! Long Uy!"

"Rống !!!"

Một cỗ lực đẩy cực lớn lấy Diệp Trấn Quốc hóa thân thành rồng khổng lồ trăm mét làm trung tâm khuếch tán ra!

Nước biển trong phương viên ba vạn mét bị rút hết, ngay cả Andy có hình thể khổng bố cũng bị bắn bay ra thật xa, đầu nện vào trong biển!

Trong mắt Bose tràn đầy kinh ngạc, bọn họ tới giúp chúng ta sao?

Lúc này Giang Nam mở to hai mắt, nhìn Thanh Long Phá Hải, da gà nổi cả người!

"Diệp lão ca khí phách! Lợi hại!"

...

Dù thế nào Giang Nam cũng không nghĩ tới, Diệp lão ca cùng Trư gia lại tới đây!

Đúng là viện trợ lớn, nếu không đã thật sự bị ba người Pierce bắt được!

Trong lòng bị niềm vui lớn lấp đầy, ấm áp!

Lo lắng cho mình, một đường từ trong nước vọt tới đây sao?

Loại cảm giác được che chở này thật sự rất tốt!

Cấm Tuyệt bị phá, Bose nhân cơ hội lao ra khỏi vòng chiến, thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong mắt vẫn tràn đầy cảnh giác!

Ngoại trừ Giang Nam, cô vẫn ôm tâm cảnh giác tuyệt đối với bất kỳ nhân loại nào!

Nhưng trong mắt Giang Nam lại tràn đầy hưng phấn: "Diệp lão

ca! Trạ gia gia! ba người bọn họ đánh ta, hai người các người phân xử giúp ta!"

Diệp Trấn Quốc nhếch miệng cười: "Giang lão đệ yên tâm! Lão ca đã đến! Không ai có thể động đến người!"

Triệu Đức Trụ vỗ ngực: "Chuyện này! Gia gia phân xử cho người!"

Giang Nam kích động không ngừng gật đầu!

Diệp Trấn Quốc tối sầm mặt lại, không đúng!

Vô duyên vô cớ bị tụt xuống hai thế hệ?

Ta coi người là anh em, người lại muốn làm ông nội của ta!

Giang Nam, tiểu tử thói người vậy mà lại âm mưu hạ bối phận của ta!

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +666!]

Lúc này bọt nước trên mặt biển bắn tung tóe, Pierce chặt vật xuất hiện giữa không trung, hai mắt híp lại!

"Chiến Thần Thanh Long? Long Khảm Hoa Hạ? Tới thật đúng lúc!"

Andy cắn răng: "Nơi này là hải vực của đất nước chúng ta! Các người muốn công khai tuyên chiến sao?"

Giờ phút này biểu tình Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ đều cứng đờ, lý lẽ này cũng khó mà cãi lại!

Giang Nam nở nụ cười đắc ý!

"Hải vực của các người? Thật ngại quá, nơi này chính là vùng biển quốc tế nha!"

Nếu không vì sao Giang Nam cứ nhất định muốn Bose chạy ra biển? Đâm vào trong đám đông không thơm hơn sao?

Trên địa bàn nhà người ta, chung quy không dễ làm việc!

Andy và Martin đều sửng sốt, nhao nhao nhìn về phía Pierce!

Pierce tối sầm mặt, gật gật đầu!

Vừa mới bị chọc tức đến phát điên, chỉ nghĩ đến chuyện đuổi theo Giang Nam giết chết hắn, hoàn toàn không chú ý tới đã đuổi tới trên biển quốc tế!

Sống lưng Diệp Trấn Quốc và Triệu Đức Trụ lập tức thẳng lên!

Có lý là tốt rồi!

"Đúng! Đây chính là vùng biển quốc tế! Người quản được sao?"

"Chúng ta chỉ tới đi dạo, tình cờ gặp được!"

Martin cắn răng: "Vậy Giang Nam san bằng khu 53 của chúng ta thì như thế nào?"

Pierce cả giận nói: "Lúc ở trung tâm thành phố giết mấy ngàn bộ đội linh võ của cục Tinh Thuần thì sao?"

Andy: "Đúng vậy đúng vậy! Còn mắng ba người chúng ta cả một đường!"

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ lại nhìn về phía Giang Nam!

Chỉ thấy ánh mắt Giang Nam né tránh, nhìn về phía mặt biển xa xa, bầu trời huyết sắc!

"Ha ha ha ha! Hải âu... Hải âu đẹp quá!"

Diệp Trần Quốc cùng Triệu Đức Trụ đều đen mặt!

Chương 914 -

Hiển nhiên đây đều là chuyện tốt mà Giang Nam đã làm ra, lời người ta nói đều là sự thật...

Chỉ riêng chuyện san bằng khu 53 đã đủ làm cho người ta đau đầu rồi!

Còn bảo hai ta phân xử giúp người?

Người có lý cái rắm a!

Đều gây họa cho người ta thành cái dạng gì rồi?

Thất lưỡng ba người Pierce lại thắng lên, chúng ta mới là người bị hại!

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ liếc nhau, nặng nề gật đầu!

"Cái rắm! Mấy người các người nói vậy! Ai thấy đó là Giang Nam làm? Ta thấy ba người các người là muốn khi dễ con cháu nhà chúng ta!"

"Giang Nam ở nhà thành thật, là học viên mẫu mực! Chuyện táng tận lương tâm, phát rồ như vậy căn bản không thể do Giang Nam làm ra được!"

"Ta thấy các người chỉ đang ghen tị nhà chúng ta có hệ không gian thứ hai, nên mới muốn diệt trừ hẳn! Các người không biết xấu hổ!"

"Đúng! Không biết xấu hổ! Chỉ dựa vào lời nói phiến diện của ba người các người mà muốn động đến con cháu của bọn ta?"

Không tốt!"

Giờ khắc này, Giang Nam ngơ ngác nhìn Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ!

Có cần có lý như vậy không? Có lý đến mức làm cho ta cũng tưởng rằng không phải ta làm!

Đúng là gừng càng già càng cay a!

Mặc kệ có lý hay không, cứ một mực chắc chắn không thấy không tin là được!

Người có thể làm gì ta?

Hơn nữa nhìn trình độ thuần thục này, tuyệt đối không phải lần đầu tiên!

Lê Băng cùng Hàn Mộng Lộ che miệng cười trộm, một màn này cũng không phải lúc nào cũng có thể nhìn thấy!

Pierce tức giận cắn răng: "Tiểu nhân chơi xấu, lão nhân cũng chơi xấu, hôm nay Giang Nam cùng Bose, một người các người cũng không thể mang đi!"

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Ta muốn mang đi thì sao? Không phục?"

Andy: "Vậy thì chỉ có thể một sống một còn!"

Một sống một còn thì một sống một còn! Sợ người sao?

"Oanh!"

Tiếng nổ lớn truyền ra, nắm đấm của Diệp Trấn Quốc và Andy âm âm va chạm vào nhau!

Tựa như Godzilla đại chiến Hắc Kim Cương.

Andy lại một lần nữa bị đánh bay, mặt Pierce đầy lệ khí: "Già rồi sao còn có thể đánh như vậy?"

Đưa tay thả ra vòng xoáy không gian, lực xé rách cường đại tác dụng lên vảy rồng của Diệp Trấn Quốc!

Trong thoáng chốc tia lửa bốc lên, máu tươi bắn tung tóe!

Nhưng vết thương này đối với Diệp Trấn Quốc có hình thể khổng lồ mà nói cũng chỉ là thầy đồng tay mơ gặp đại phù thủy!

"Ta cũng quá nể mặt người rồi đúng không? Long Khiếu!"

Diệp Trấn Quốc há cái miệng to như chậu máu, một cột sáng màu trắng thô to từ trong miệng phun ra!

Dọc đường đi qua, khiến mặt biển bị cày ra một cái rãnh sâu, sóng khí cuộn cuộn!

Pierce: ! ! !

"Không Gian Thứ Nguyên!"

Một cánh cổng không gian đột nhiên mở ra, cột năng lượng màu trắng đập vào trong đó, ầm ầm nổ tung, cánh cửa không gian đều bị chấn động lắc lư!

Giờ phút này Triệu Đức Trụ và Martin chiến với nhau, tuy rằng cấp bậc của Trụ gia là Tinh Diệu!

Nhưng sức phòng ngự mạnh mẽ cho phép hắn hành động tự nhiên trong phạm vi Trọng Lực Diệp Gia của Martin!

Lúc này Trụ gia gia thật sự chịu được, thậm chí còn có tinh lực giúp Diệp Trấn Quốc gánh thương tổn!

Hai đánh ba tuy rằng bị ngăn chặn, nhưng hoàn toàn không có dấu hiệu bị thua!

Cuộc chiến giữa năm Đạo Thiên ở trên biển xem như hoàn toàn mở ra!

Dọc đường đi, toàn bộ hoang đảo đều bị nổ không còn, nhấc lên đợt sóng biển cao hơn mười mét, đáy biển cũng bị đảo lộn!

Bose mang theo Giang Nam trốn ra thật xa mới không bị ảnh hưởng đến!

Quả nhiên là thần tiên đánh nhau, cho dù là cách xa như vậy, vẫn có thể nghe được tiếng âm bao đình tai nhức óc!

Giờ phút này, Hàn Mộng Lộ cùng Lê Băng cũng chậm rãi bay tới!

Nhìn Bose một sừng lơ lửng trên bầu trời, trong mắt lóe ra hào quang khác!

Đây chính là thể sinh mệnh cao cấp tràn ngập sự thần bí a!

Tâm tình Hàn Mộng Lộ miễn bàn kích động cỡ nào!

Mình truy tung "Không biết" với thời gian mười năm, cũng chưa thật sự được nhìn thấy qua Bose!

Không nghĩ tới lần này lại có thể gặp được, hơn nữa còn ở ngay trước mắt của mình a!

Vốn dĩ Giang Nam có thể lấy về 30% tư liệu cũng đã là niềm vui rất lớn!

Không nghĩ tới niềm vui thật đúng là liên tiếp không ngừng, không chỉ lấy về toàn bộ tư liệu, ngay cả Bose cũng bị lừa trở về?

Thật đúng là tận diệt!

Cô cũng không biết nên biểu đạt tâm tình kích động của mình với Giang Nam như thế nào!

Chẳng qua... vì sao Giang Nam lại ở bên trong Bose?

Bọn họ đang chơi trò gì?

Ngay cả loại chuyện này cũng có thể làm được sao?

Giờ phút này thần tình của Lê Băng sợ hãi than, không vì cái gì khác, đơn giản là bộ dáng của Bose thật sự là quá hoàn mỹ a!

Tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật!

Thấy hai người Lê Băng cùng Hàn Mộng Lộ tới gần, vẻ mặt Bose cảnh giác, hạt Bose trong tay tụ tập, liền muốn động thủ!

Giang Nam vội la lên: "Đừng đánh đừng đánh, hai người này đều là bạn của ta, sẽ không thương tổn chúng ta!"

Bose cắn chặt môi dưới, vẻ mặt do dự, cuối cùng vẫn nhẹ nhàng gật đầu!

Lúc này hai người mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lại gần!

Chương 915 -

Lê Băng che miệng cười trộm: "Giang Nam, người ở bên ngoài cũng chơi quá khích đi? Nếu không có ta đi cùng, đánh chết ta cũng không tin những thứ này đều là người làm!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Vốn không phải do ta làm? Là ba người bọn họ cứ nhất định muốn đánh ta! Trụ gia và Diệp lão ca không phải đều đã nói sao?"

Lê Băng: ???????

Người này như thế nào ngay cả bản thân cũng lừa gạt?

Thật sự cho rằng ta chưa đi qua khu 53 sao?

Hàn Mộng Lộ nghiêng đầu nhìn chăm chăm vào Bose, khiến cho cả người Bose không được tự nhiên!

"Người nhìn ta làm gì? Chưa từng thấy qua!"

Hàn Mộng Lộ mở to hai mắt, nói chuyện! Bose có thể nói chuyện! Ta còn không biết!

"Chưa từng thấy chưa từng thấy! Lại nói tại sao người lại ăn tươi Giang Nam?"

Thế Bose: ????

"Ai ăn hửn? Ta mới luyện tiệc ăn! Ta đây là... Đây là..."

Giang Nam cười hì hì: "Cứu mạng ta, nếu không ta hửn đã chết gần một giờ rồi!"

Hàn Mộng Lộ cùng Lê Băng đều ngẩn ra, thần sắc lập tức trầm xuống!

Giang Nam chỉ nói hời hợt một câu, nhưng quý mới biết đến tốt cùng hần là thế nào mới san bằng được khu 53, hơn nữa dưới sự truy sát của Đạo Thiên một đường chạy trốn tới trên biển?

Sự gian khổ cùng nguy hiểm trên đoạn đường này, chỉ nghĩ tới thôi đã khiến cho da đầu người ta tê dại!

Thật sự không biết dưới tình huống như vậy Giang Nam đến tốt cùng làm cách nào mà còn có thể cười ra!

Lê Băng nhìn sắc mặt Giang Nam không hề huyết, nửa đùa nửa thật nói: "Người không phải là mở hoàn toàn Phần Huyết đó chứ?"

Giang Nam: "Ừ! Mở hoàn toàn! Mở hơn 5 phút?"

Nụ cười trên mặt Lê Băng chợt cứng đờ!

"Người điên rồi?"

Thanh âm Lê Băng trực tiếp trở nên cao vút, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy lo lắng!

Lực lượng Phần Huyết khủng bố cỡ nào, Lê Băng thậm chí còn hiểu rõ hơn so với Giang Nam!

Không có sức mạnh nào không không mà có!

Bản chất của Phần Huyết chính là dựa vào việc nâng cao tốc độ trao đổi chất để đề cao chức năng thân thể!

Thân thể con người giống như một cỗ máy tinh vi, cũng có cực hạn!

Một khi vượt qua cực hạn này, tất cả hệ thống duy trì sinh mệnh bên trong đều sẽ sụp đổ toàn bộ!

Lấy độ phù hợp 100% của Giang Nam đối với thuốc thử Phần Huyết mà nói, cho dù lên tới Bạch Kim cũng không nhất định có thể chịu đựng được gánh nặng khi hoàn toàn giải phóng Phần Huyết!

Hoàng Kim 4 sao liền mở toàn bộ?

Còn mở 5 phút?

Lê Băng vội la lên: "Mau cho ta xem thử, nói không chừng cả người người đều muốn phế bỏ!"

Nói xong muốn đưa tay dò xét tình huống thân thể Giang Nam thử!

Nhưng lúc này mới ý thức được Giang Nam hiện tại bị Bose đặt ở trong thân thể...

Chuyện này là sao?

Bose ôm ngực lui về phía sau hai bước, vẻ mặt cảnh giác: "Không cho xem, lại cho xem liên hỏng rồi!"

Lê Băng: ???????

Trần quý tới như vậy sao?

Còn có thể xem hỏng?

Giang Nam cười trộm: "Không sao, cô ấy là bác sĩ, đến chữa bệnh cho ta, không sợ không sợ!"

Lúc này Bose mới buông lỏng cảnh giác, thăm dò nói: "Người có thể chữa khỏi cho Giang Nam sao?"

Lê Băng cười nói: "Sờ qua bụng mới biết được!"

Bose gật đầu: "Vậy người cứ như vậy mà sờ là được, ta dùng

hạt Bose tạm thời thay thế huyết dịch trong thân thể Giang Nam, tạm thời giữ lại tánh mạng của hắn!"

"Không thể lấy hắn ra, vừa lấy ra liền chết..."

Lê Băng xoa xoa bàn tay nhỏ, đưa tay xuyên qua thân thể, xúc cảm lạnh lẽo khiến cho cả người cô đều có tinh thần!

Oa, thạch đông lạnh!

Mùa hè ôm ngủ nhất định rất thoải mái đúng không?

Thật muốn cũng có một cái nha!

Giang Nam ném cho ánh mắt đánh gia!

"Này này này! Vị bác sĩ này! Nước miếng của người lại chảy ra rồi!"

Băng Băng: "Chẹp~, Thật ngại qua, để ta xem cho người!"

Nói xong đưa tay đặt ở trên bụng Giang Nam, từng sợi linh lực nhẹ nhàng tiến vào trong thân thể Giang Nam!

Mặt Lê Băng lập tức trở nên nghiêm túc!

Tủy xương đã chết, xương nứt xương gãy, tim báo hỏng!

Ngoại thương, bầm tím, cơ bắp bị xé rách, ngay cả nội tạng...

Lê Băng cũng có chút không đành lòng kiểm tra, bị thương quá nặng a!

"Người cũng không biết đau sao? Bị thương thành như vậy mà mày cũng không nhăn một chút? Dù là đàn ông cũng phải bị người làm cho kinh ngạc!"

Giang Nam được khen có chút ngượng ngùng!

Kỳ thật ta siêu cấp sợ đau a, chỉ là bởi vì hiệu quả Đại Lục Đoạt Mệnh vẫn còn, từ đầu tới cuối cũng không có cảm giác được cơn đau...

Trên mặt Bose cũng có chút khẩn trương, nhưng lại nhanh chóng quay đầu nhìn về phía Hàn Mộng Lộ!

Chỉ thấy giờ phút này ánh mắt Hàn Mộng Lộ sáng ngời, bàn tay nhỏ bé cầm cánh tay Bose bóp tới bóp lui!

"Người cũng là bác sĩ?"

Hàn Mộng Lộ: "Ta không phải bác sĩ, ta... Ta chỉ muốn sờ sờ!"

Bose:...

Giang Nam! Bạn bè của người thật kỳ quái!

Nhưng biểu tình Lê Băng lại càng ngày càng nghiêm túc, hiện tại chuyện nghiêm trọng nhất chính là tất cả hệ thống trong thân thể Giang Nam sụp đổ!

Nếu không phải có hạt Bose hỗ trợ duy trì vận chuyển cơ quan nội tạng ở mức độ thấp nhất, Giang Nam đã là người chết!

Nhưng đây không phải kế lâu dài!

Chương 916 -

Hạt Bose tuy rằng duy trì được cơ quan nội tạng, nhưng cũng ăn mòn thân thể Giang Nam từng chút từng chút!

Theo thời gian trôi qua, linh kiện toàn thân đều đang dần dần ngừng hoạt động!

Lê Băng rút bàn tay nhỏ bé ra vuốt cằm, vẻ mặt nghiêm túc!

Giang Nam có chút khẩn trương: "Còn cứu được không?"

Lê Băng: "Ta tương đối tò mò người vì cái gì còn có thể sống đến bây giờ, theo lý thuyết một khắc khi người mở hoàn toàn Phần Huyết kia nên chết rồi mới đúng..."

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Mọi chuyện rất phức tạp, dù sao không chết là được!"

May mà ăn anh đào may mắn, nếu không mình thật đúng là bỏ mạng ở khu 53!

Lê Băng lắc đầu: "Không biết, chỉ có thể tìm một nơi an toàn thử một chút rồi nói sau, chẳng qua thời gian kéo càng dài, cơ hội cứu trở về lại càng nhỏ!"

Giang Nam: !!!

"Trụ gia! Diệp lão ca! Chị gái Lê Băng nói ta sắp chết, hai người tranh thủ, nếu không thật sự sẽ mất ta!"

Diệp Trấn Quốc phun ra một ngụm máu bọt thở hổn hển: "Tên nhãi thối nhà người nói thì dễ lắm!"

"Chờ đi!"

Cuộc chiến trở nên càng kịch liệt, giờ phút này trên thân rồng của Diệp Trấn Quốc đều là máu, hơn mười vết thương nhìn thấy mà giật mình, máu trào cuồn cuộn!

Nhưng cho dù là như vậy, vẫn liều mạng xông lên, có chút công kích thậm chí trực tiếp dùng thân thể để tiếp!

Bị thương?

Bị thương mới tốt!

Triệu Đức Trụ nhìn Diệp Trấn Quốc bị chém cho một thân đầy máu, mắt đều đỏ lên!

Thế này phải hôn bao nhiêu cái mới có thể chữa khỏi?

Cúi đầu nhìn mình!

Đánh thời gian dài như vậy, ngực mới chỉ bị rách da, con mẹ nó đều sắp kết vảy!

Đáng chết! Lực phòng ngự của ta sao lại cao như vậy? Buồn bực chết đi được!

Đây là lần đầu tiên Triệu Đức Trụ cảm thấy phiền lòng bởi vì lực phòng ngự của mình quá cao!

Hắn mắng Martin: "Tên nhãi nhà người có thể dùng chút sức hơn được không, có thể đánh ra cho ta mấy vết thương được không?"

Triệu Đức Trụ sốt ruột đến mức muốn Giang Nam cho Martin mượn ghế gấp dùng một lát!

Martin sắp tức điên rồi!

Lão già này không phải kiêu ngạo bình thường a!

Lực công kích tuy không lớn, nhưng máu dày tới mức nghịch thiên!

Dị năng của mình lại là lực hút, thương tổn trong giới Đạo Thiên cũng không tính là nổi bật! Nhưng tốt xấu gì cũng là một Đạo Thiên a!

Máu cũng không đỏ? Vậy là muốn ép ta phóng đại chiêu!

"Lực Hút Cây Cung!"

Trận chiến giữa sân càng thêm gay cấn!

Ba người Pierce tê dại da đầu, hai người này điên rồi là sao?

Đánh như không muốn sống! Lấy thương đổi thương, càng bị thương lại càng hưng phấn?

Hôm nay không chết không thôi đúng không?

Giang Nam nhìn hai người Trụ gia vì mình mà liều mạng như vậy, trong lòng không khỏi có chút cảm động, lệ nóng doanh tròng!

Sau khi trở về ta nhất định phải tặng hai người bọn họ siêu nhiều nhân sâm để ăn!

Chữa lành hết mọi vết thương mới được!

Xem thế cục trong sân, thoát thân là chuyện sớm muộn, Giang Nam cũng không lo lắng!

Chỉ là thời gian xui xẻo của mình còn chưa qua, không biết...

"Hôm nay một người các người cũng đừng nghĩ đi!"

"Quý Đầu Lãng!"

Chỉ thấy xa xa có một đường trắng dựng lên, mãnh liệt xông tới bên này!

Nhìn kỹ lúc này mới thấy rõ, kia nào phải là đường trắng gì? Rõ ràng là sóng siêu cấp lớn cao cỡ ba trăm mét!

Trên đầu sóng là một lão già râu ria bạc trắng, mặc áo ba lỗ, đội mũ ngư dân!

Trên tay cầm một cây đinh ba do tài liệu dung linh không biết tên chế tạo, ánh sáng xanh thẳm nở rộ!

"Oanh!"

Sóng lớn 300 mét hung ác đập xuống, nước biển khắp nên trút xuống, lực lượng khổng lồ thậm chí có thể dễ dàng xé rách tàu chở dầu!

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ đều bị đánh hộc máu, sắc mặt trắng bệch!

Giang Nam hít ngược một hơi khí lạnh: "Lão già cầm xiên cá này uy phong thật lớn!"

Lão già đội mũ ngư dân thân thể cứng đờ, hung hăng trừng mắt Giang Nam: "Con mẹ nó cái này là cây đinh ba! cây đinh ba a! không phải lao xiên cá!"

[Giá trị oán khí từ Bruce. Fisher + 1000!]

Giang Nam cười lạnh: "Người tưởng ta chưa từng đọc sách sao? Lao xiên cá cũng có kiểu dáng thế này!"

Bruce cười mũ ngư dân ném xuống biển, tức giận nghiến răng!

"Người... Quên đi, chờ ta giải quyết xong hai tên kia sẽ xử lý người!"

Nói xong cây đinh ba trong tay lật ngược, cắm xuống biển!

Dòng nước dưới thân tụ lại, ngưng tụ thành một con cá mập trắng hoàn toàn do dòng nước tạo thành, nâng thân thể hẳn đi về phía trước!

"Cửu Đầu..."

"Người nhìn xem? Còn nói không phải lao xiên cá? Chẳng phải đang xiên cá đó sao?"

Bruce tức giận!

"Cửu Đầu Đẳng..."

Theo linh khí quanh thân bạo dũng, Thủy Long Cửu Đầu với hình thể khủng bố phía sau hẳn đang dần dần thành hình!

Giang Nam bĩu môi: "Rõ ràng là lao xiên cá mà không chịu thừa nhận? Lão già này thật là sĩ diện!"

"Cũng đúng! Mang theo cây lao rách nát này đi dạo cũng mất mặt! Thứ hàng rách nát, ai thèm, còn nói là cây đinh ba! Ew~~"

"Nào ngầu bằng Âm Huyết Đại Kích của ta chứ?"

Thủy Long Cửu Đầu còn chưa thành hình đã vỡ nát!

[Giá trị oán khí từ Bruce. Fisher + 1000!]

"Giang Nam! Người mẹ nó..."

"Oanh!"

Chương 917 -

Mặt biển đột nhiên bị phá vỡ, thân thể Triệu Đức Trụ giống như tên lửa chống ngầm từ dưới biển vọt ra!

Một cú đâm vào cằm Bruce!

"Toái Cốt!"

Đánh Bruce bay vòng hàng ngàn mét!

[Giá trị oán khí từ Bruce...]

Lê Băng: ...

Hàn Mộng Lộ: ...

Rốt cục đã biết vì sao Giang Nam lại bị ba người Pierce đuổi xa như vậy vẫn cắn chặt không buông!

Ba người Pierce sợ là cũng đã trải qua sự tuyệt vọng của Bruce?

Đó chính là Hải Vương Bruce!

Mà toàn thân Giang Nam chỉ còn lại một cái miệng có thể động, lại còn có thể ảnh hưởng chiến cuộc?

Hơn nữa còn là cuộc chiến cấp bậc Đạo Thiên?

Kỹ năng thiên phú của người sợ không phải thuận di! Mà là chế giễu sao?

Sức chiến đấu của miệng pháo này đã không thua gì một tôn Đạo Thiên?

Nhưng mà một quyền mạnh mẽ của Triệu Đức Trụ cũng không tạo thành thương tổn gì đối với Bruce!

Đối phương lại trực tiếp ngưng tụ ra Thủy Long Cửu Đầu gia nhập cuộc chiến!

Pierce cười lạnh: "Tới đúng lúc, nếu chơi chết một Đạo Thiên ở chỗ này, nói vậy sắc mặt bên kia hẳn là rất đẹp!"

Giờ phút này năm Đạo Thiên của nước Mỹ đã tới bốn người!

Tình huống vốn hơi chiếm thượng phong lập tức bị đảo ngược!

Giờ phút này Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ đã không rảnh phân tâm, ngay cả Trụ gia cũng bị đánh gào khóc hộc máu!

Giang Nam vẻ mặt lo lắng, vận xui của mình quả nhiên không qua được!

Dưới tình huống như vậy muốn thoát thân sẽ không dễ dàng như vậy, nói không chừng còn kéo người khác vào!

Phải làm sao bây giờ?

Nhìn hai người Diệp Trấn Quốc không ngừng bị đả thương, Giang Nam đều sốt ruột đến điên rồi!

Triệu Đức Trụ bị Thủy Long đánh cho hộc máu, quay đầu vội la lên: "Tiểu tử! Đưa cho gia gia ta một bình Đại Lực! Để ta dạy dỗ đám rùa rụt đầu này cách làm người!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, đúng rồi đúng rồi! Đại Lực a!

Trụ gia mà uống Đại Lực liền sẽ thành mãnh nhân điểm huyết cả địa cầu!

Tổ chất thân thể càng mạnh, độ tăng lên lại càng khủng bố!

Chẳng qua hiện tại mình không có cách nào dùng dị năng cùng linh lực, chỉ có thể dùng giá trị oán khí trực tiếp đối với hệ thống!

"Chỉ gái một sừng, ta lấy đồ ra, người giúp ta đưa qua đó!"

Bose nặng nề gật đầu, bây giờ Giang Nam nói gì cô cũng sẽ nghe!

Chỉ thấy trên tay Giang Nam đột ngột xuất hiện hai thùng đại lực 2.0! Hai chai Đại Lực Đoạt Mệnh!

Được bao bọc bởi các hạt Bose rồi lao thẳng vào chiến trường!

"Trụ gia nhận lấy! Uống cùng với bia! Tăng càng thêm tăng!"

Triệu Đức Trụ nhận lấy bia ngửa đầu nốc, lại lập tức ôm lấy thùng Đại Lực 2.0!

"Ục ục ục..."

"Diệp lão ca há miệng, thứ tốt!"

Diệp Trấn Quốc giờ phút này làm sao còn quản nhiều như vậy? Mở rộng miệng rộng!

Toàn bộ một thùng Đại Lực 2.0 và chai bia Đại Lực Đoạt Mệnh đều đổ vào!

"Nấc..."

Triệu Đức Trụ uống xong một thùng Đại Lực 2.0, lau miệng, vẽ mặt tàn nhẫn!

"Mặt trời mọc phương Đông! Đám người các người có là cái thá gì!"

"Hôm nay liền cho các người kiến thức cái gì gọi là quang mang vạn trượng!"

Hiệu quả Đại Lực vừa lên, Triệu Đức Trụ cảm giác trong thân thể mình có vô hạn lực lượng xao động không ngớt!

Một thân cơ bắp nhô lên, gân xanh bại lộ!

"Xoẹt!"

Trong lúc nhất thời vải rách bay loạn, trực tiếp hóa thân thành lão già yêu quái gân thịt cao ba mét!

Một chiếc tam giác hoa văn da báo cực kỳ chói mắt!

Đầu trục nổ rộ ra ánh sáng mãnh liệt không gì sánh kịp, khiến phạm vi bán kính hơn mười km trên mặt biển đều được chiếu sáng!

Diệp Trấn Quốc mở to hai mắt nhìn Triệu Đức Trụ hóa cơ bắp, vẻ mặt hoang mang!

Dữ dội như vậy sao?

Lão già yêu quái gân thịt ba mét?

Đây còn là con người sao?

Còn có tam giác hoa văn da báo là cái quỷ gì a!

Người anh em, từ khi nào mà sở thích của người thì phóng dăng như vậy a!

Lại nói cái đầu trục của người vì sao lại phát sáng!

Chẳng lẽ mình cũng biến thành cái dạng này sao?

Không thể không thể!

Ta là Long Thân, làm sao có thể...

Không đợi Diệp Trấn Quốc tỉnh táo lại từ trong kinh ngạc, hiệu

quả của Đại Lực đã tăng lên!

Thân rồng vốn vượt qua trăm mét lại lần nữa bạo tăng tới gần 130 mét!

Cơ bắp nhô lên dưới vảy rồng ẩn chứa sức mạnh bùng nổ, khiến Diệp Trấn Quốc không nhìn được ngửa mặt lên trời rống một tiếng!

Chỉ thấy lớp vảy màu xanh trên đỉnh đầu rồng bắt đầu tróc ra, lộ ra làn da màu thịt!

Làn da mịn màng như gương, thậm chí phản chiếu ánh mặt trời!

Lập tức phát ra hào quang ngút trời, soi sáng cả vùng biển bởi một mảnh trắng xóa!

Độ sáng của nó căn bản không phải thứ mà Triệu Đức Trụ có thể so sánh!

Về phần nguyên nhân...

Người đã từng thấy qua Thanh Long đầu hói có hình thể vượt qua 130 mét chưa?

Đầu trọc càng lớn, ánh sáng phát ra tất nhiên cũng càng sáng!

Diệp Trấn Quốc: ...

Giờ phút này vẻ mặt Diệp Trấn Quốc như sống không còn gì luyến tiếc, trên đầu giống như là dính một mặt trời!

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc...]

Xấu quá đi! Rồng đầu trọc cái quỷ gì!

Lão tử biến thành rồng người cũng không buông tha sao?

Trụ gia vốn là đầu trọc, nhưng lão tử không phải a!

Chương 918 -

Người có biết ta lớn tới từng tuổi này, để nuôi được một mái tóc bạc trắng phiêu dật khó khăn tới cỡ nào không?

Không còn! Đã không còn a!

Giang Nam: Phụt... Ừm!!!

Không được, ta không thể cười!

Diệp lão ca cũng cần có mặt mũi!

Lê Băng cùng Hàn Mộng Lộ ở bên cạnh cắn chặt môi dưới, nghẹn tới đỏ bừng mặt, bả vai cũng nhịn không được mà run rẩy!

Giờ khắc này Diệp Trấn Quốc cực kỳ giống đèn bàn khổng lồ...

Mà mấy người Martin cũng nhao nhao lấy tay che mắt!

"Tê ~ Ánh sáng quá chói mắt đi, đây là thuốc cường hóa gì vậy, còn mang theo hiệu ứng lóa sáng?"

"Khoa học kỹ thuật của bọn họ đã phát triển đến trình độ này rồi sao?"

"Pierce? Người chạy xa như vậy làm gì?"

Pierce lau mồ hôi lạnh trên trán: "Không... không có gì, ta còn tưởng là thần chủ Quang Minh tới đây!"

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười, lực lượng trong thân thể càng xao động không ngớt!

"Ha ha! Chính là cảm giác này! Quá hăng!"

"Linh kỹ: Bụi Gai Giáp Phản Thương!"

Chỉ thấy trên thân thể hắn bao trùm một tầng ánh sáng màu xanh, thân thể giống như đạn pháo xông tới, giờ quyền liền nện!

Martin: !!!

"Lực Hút Trung Tử!"

Lực hút rất mạnh tác dụng lên người Triệu Đức Trụ, nhưng mặt Martin lại trắng bệch, phun ra một ngụm máu lớn!

Bị nện trúng một quyền!

"Ầm!"

Thân thể Martin như một cái bao tải rách bay ra ngoài, nôn ra hai ngụm máu!

Một ngụm là bị nắm đấm đập, một ngụm là bị Giáp Phản Thương tạo thành!

Martin tức điên!

Người không phải là xe tăng sao? Giáp Phản Thương còn có thể dùng như vậy?

Thân là khiên thịt thì thành thật kháng thương tổn a, vì cái gì cứ muốn tấn công?

Hơn nữa lực lượng này!

Tê ~

Không đợi thở phào nhẹ nhõm, chỉ thấy Triệu Đức Trụ nhảy lên không trung, hai tay nắm thành chùy!

"Phi Thiên Bạo Khẩu!"

"Rầm!"

Thân thể Martin hung hăng bị nện xuống biển, Triệu Đức Trụ cũng đâm vào mặt biển, bọt nước nổ tung tận trời!

Dưới đáy biển không ngừng truyền ra tiếng nổ nặng nề, nhấc lên cơn sóng ngập trời!

Martin thế nhưng sinh ra một loại cảm giác bị Hulk chà đạp!

Người sợ không phải là Hulk phai màu đỏ chứ?

Công kích của mình căn bản không phá được phòng ngự của Triệu Đức Trụ, còn bị phản thương, Martin sắp điên rồi!

"Rầm!"

Mặt biển nổ tung, mặt Martin đầy máu lại bị nện lên trời, hét lớn: "Andy, hỗ trợ, mau tới hỗ trợ, lão tử sắp bị đánh chết rồi!"

Kim Cương Đen trăm mét nóng nảy: "Pháo Kim Cương!"

Nắm đấm cực lớn dùng tư thế không chống lại được đập tới, Triệu Đức Trụ trừng mắt, giang hai tay ra: "Đến! Người mẹ nó đến đây!"

"Rầm!"

Một quyền hung hăng đánh vào ngực Triệu Đức Trụ, hai người đồng thời phun ra một ngụm máu!

Nhưng hai tay Triệu Đức Trụ ôm một cái, nhanh chóng bắt lấy một ngón tay Hắc Kim Cương, lập tức xoay người quật ngã!

Thân thể hình thú khổng lồ trăm mét của Kim Cương bị Triệu Đức Trụ công lên ngã xuống biển!

Nước bắn lên tận trời, nhưng cũng không buông tay, mà luân

phiên vùng mạnh thân thể Kim Cương một cái, vùng bay mấy ngàn mét!

Một cú nhảy cao đuổi theo, quyền nhấc lên điên cuồng nện!

Giang Nam ngơ ngác nhìn Triệu Đức Trụ bùng nổ mà bối rối!

Lúc trước Trụ gia từng nói với mình rằng uống Đại Lực có thể đánh Đạo Thiên, có thể điểm huyết địa cầu mà ta còn không tin!

Bây giờ ta tin!

Đề đánh hai Đạo Thiên? Quá dữ a!

Viện dưỡng lão còn có không ít bác trai bác gái giống như Trụ gia, sẽ không phải đều là thần tiên đó chứ?

Tê ~

Thời kỳ đỉnh cao của đám lão tiên phong kia mạnh đến mức nào?

Triệu Đức Trụ càng đánh càng hăng, không biết vì sao, uy lực nắm đấm của mình tựa hồ mạnh hơn trước gấp mấy lần!

Thật tình không biết đều là hiệu quả của Đại Lực Đoạt Mệnh, công kích vật lý gia tăng! Từng quyền bạo kích!

Đền bên kia cũng không thua kém, đem lửa giận mất đi tóc của mình trút xuống người Pierce và Bruce!

Mặc dù bị Pierce làm cho một thân vết thương, nhưng căn bản không tổn thương đến căn cơ!

Trên thực tế, cuộc chiến cấp Đạo Thiên rất khó phân sống chết!

Nhưng mà mấy người Pierce đều sắp điên rồi, hai người này

đều không muốn sống, quả thực giống như tiêm máu gà!

Hơn nữa ánh sáng trên đỉnh đầu kia thật đáng ghét a!

Bốn người còn không giữ được hai người bọn họ?

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, mặt mũi thật sự liên thành đệm giày, nói cái gì không thể sợ a!

Chỉ chớp mắt đã đánh được gần nửa giờ!

Cả vùng biển đều loạn!

Giang Nam nóng nảy, còn đánh tiếp như vậy, sợ là cũng sẽ không có kết quả.

Bình thường mình còn có thể ở bên cạnh cắn hạt dưa ăn bỏng ngô thưởng thức đại chiến Đạo Thiên!

Nhưng tình huống hiện tại không cho phép!

Quý mới biết mấy giờ sau mình còn có thể cứu trở về hay không?

"Diệp lão ca Trụ gia gia! Đừng đánh nữa! Chúng ta chạy đi!"

Giờ phút này Triệu Đức Trụ đang cười trên mặt Hắc Kim Cương điên cuồng nện!

Đánh rụng mấy cái răng trắng của người ta!

Dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là cười mặt sát thương chân chính!

"Nhóc con yên tâm! Người sợ Trụ gia ta đánh không lại sao? Không sợ! Hôm nay phải dạy bọn họ cách làm người! Lão tử đang hưng phấn đây!"

Diệp Trấn Quốc há mồm phun tuyệt chiêu: "Ha ha! Quá hăng! Chạy? Không có đâu! Nói cái gì cũng không thể sợ!"

Dù phải đánh tới ba ngày ba đêm, ta cũng phải chính chết một tên a!

Mặt Giang Nam đều trắng bệch, ba ngày ba đêm?

Khi đó lão tử sợ là thăng thiên luôn rồi!

Không nên cho hai người bọn họ uống bia mà!

Chương 919 -

Bia vào bụng, gan anh hùng gia thân, ai cũng không phục, chỉ muốn chơi chết người?

Hết thuốc chữa rồi!

Mình quả nhiên còn đang xui xẻo a!

Giang Nam nóng nảy: "Ta cũng sắp chết rồi, nếu không chạy có tin bây giờ ta sẽ chết cho các người xem không!"

Triệu Đức Trụ cùng Diệp Trấn Quốc đều sửng sốt, nhao nhao nhìn về phía Giang Nam!

Lê Bằng ở bên cạnh điên cuồng gật đầu: "Nếu không tiếp nhận trị liệu thì thật sự hết thuốc chữa rồi!"

Về mặt hai người Diệp Trấn Quốc đều không cam lòng, khó có được cảm giác như vậy!

Đáng tiếc!

Chỉ thấy hai cánh của Diệp Trấn Quốc chấn động, hình thể biến thành khoảng 10 mét, mấy người leo lên lưng, trong âm thanh cuồng bạo đã nháy mắt đi xa!

Andy Kim Cương Đen gian nan bò dậy từ dưới biển, nhổ ra một hàm răng trắng, trên mặt mang theo nước mắt!

Rốt cuộc cũng chạy rồi, nếu không thật không biết mình còn bị đè tới khi nào...

Trong lòng thậm chí có chút cảm kích Giang Nam!

Bốn người liếc nhau, mặt Martin sừng lên như cái bánh bao, mặt Pierce trắng bệch, râu Bruce bị cháy hết phân nửa...

Martin: "Còn theo đuổi không?"

Ánh mắt Andy né tránh: "Đuổi theo... đuổi theo sợ cũng không giữ được?"

"Giang Nam không phải nói mình sắp chết sao? Vậy cứ đuổi bọn họ, quấy rầy bọn họ, không cho hắn thời gian chữa thương!"

Mấy người gật đầu, vtf vtb Pierce dẫn theo ba người thuận di đuổi theo.

"Chuyện này... Đều nhớ giữ bí mật ha!"

"Hiểu! Đều hiểu!"

"Ừ, coi như chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra!"

"Đúng đúng đúng, bọn họ bởi vì sợ hãi chúng ta, mới trực tiếp dẫm theo Giang Nam chạy trốn!"

Trên mặt biển, Diệp Trấn Quốc chở theo người Giang Nam điên cuồng chạy!

Bốn người Pierce điên cuồng thuận di đuổi theo, không ngừng phóng kỹ năng quấy rối!

Bởi vì có Pierce là hệ không gian Đạo Thiên, tốc độ phi hành gấp 5 lần tốc độ âm thanh của Diệp Trấn Quốc căn bản không đủ nhìn!

Thuần di có thể dễ dàng đuổi theo!

Nhưng Pierce căn bản không có ý định đuổi kịp, nếu không lại bị đè đánh!

Giống như thuốc dán da chó dính ở phía sau!

Hừ! Đánh thì chúng ta không đánh lại!

Chạy thì người chạy không thoát, ghê tởm chết các người!

Mặc cho Diệp Trấn Quốc có làm thế nào cũng không cắt đuôi được!

Căn bản không cần phí sức đi tìm!

Hai cái đầu trục phát sáng kia quả thực còn sáng hơn cả hải đăng!

Một đuổi một chạy lại qua hơn một giờ!

Lê Băng lần nữa rút bàn tay nhỏ từ trên bụng Giang Nam ra, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nghiêm túc: "Lần này thật sự không có thời gian!"

Giang Nam nhăn mặt, thời gian ba giờ xui xẻo cũng chưa có hết!

Không phải sẽ gục ở trên đường chứ?

Triệu Đức Trụ nóng nảy: "Ai nha phiền chết đi, Tiểu Long nhi! Người mang theo bọn họ chạy trước, ta gánh một đợt sóng trước!"

Diệp Trấn Quốc lắc đầu nói: "Người có thể đỡ được hai người, sao có thể chống được bốn người?"

Vừa nói ra lời này lại đột nhiên sững sờ!

Đúng rồi! Bọn hắn đuổi theo "đầu trục", Giang Nam không dùng được dị năng, Pierce không cảm thụ được không gian dao động!

Hoàn toàn có thể dùng chiêu ve sầu thoát xác a!

"Mấy người các người tiến vào miệng ta! Trụ gia cũng tiến vào, ta có cách rồi!"

Mấy người liếc nhau không dám chậm trễ, vội vàng chạy tới trong miệng Diệp Trấn Quốc!

Miệng rộng cực kỳ rộng rãi, không lộ vẻ chật chội!

Hơn nữa bởi vì "đầu trục" của Trụ gia, trong miệng rộng được soi sáng!

Giang Nam nhìn răng rồng lóe ra hàn mang, hai mắt không khỏi lóe sáng!

"Long nha a, nếu lấy long nha làm dao găm thì đáng giá cỡ nào chứ? Dùng để xe hạt châu cũng..."

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc...]

Không nên cho người vào!

Vừa vào liền nhớ thương hàm răng của ta? Còn muốn xe hạt châu?

Hạt châu con mẹ nhà người!

"Đợi lát nữa tìm đúng thời cơ dẫn Giang Nam đi trước!"

Đám người Pierce đuổi theo ánh sáng, ta cùng Trụ gia hấp dẫn sự chú ý của bọn họ!

Lê Băng cùng Hàn Mộng Lộ nhao nhao gật đầu, cũng chỉ có thể như vậy!

Về phần an nguy của Diệp Trấn Quốc và Triệu Đức Trụ căn bản không cần lo lắng, bốn người Pierce không áp đảo!

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc hít một hơi thật sâu, hai cánh thu lại, một đầu đâm vào biển!

Đuôi rồng đang đưa cực nhanh, điên cuồng bơi sâu dưới đáy biển, tốc độ không chậm chút nào!

Bruce thuận di xuất hiện trên mặt biển, nhìn mặt biển phát sáng mà chế giễu một tiếng!

"Thật sự cho rằng danh hiệu Hải Vương của ta là thứ cho không sao? Còn dám chạy xuống biển? Muốn chết!"

Hải Vương Bruce cầm cây đinh ba đâm một cái, nước biển tách ra, hình thành một không gian hình cầu, điên cuồng đuổi theo ở trong biển!

Lại thêm nửa giờ trôi qua!

Sáu ngàn mét dưới đáy biển sâu đều bị đầu trục của Diệp Trấn Quốc chiếu sáng!

Đám người Bruce không ngừng dùng linh kỹ quấy rối, thân rồng của Diệp Trấn Quốc xông vào rãnh biển, đuôi rồng điên cuồng vung, hung hăng nện vào vách đá bên cạnh!

Đá vụn rơi xuống, nước biển đều vẫn đục!

Diệp Trấn Quốc nhanh chóng há mồm, áp lực nước thật lớn theo kẽ răng trào vào!

Triệu Đức Trụ vội la lên: "Ngay bây giờ! Nhanh!"

Bose gật đầu, vung tay lên dùng hạt Bose bao bọc ba người, lao ra khỏi miệng rồng!

Mấy người Hải Vương đuổi theo Diệp Trấn Quốc thật xa, mà dưới một khu rãnh nước đục ngầu, hạt Bose bao lấy mấy người trốn ở sau đá ngầm, không đến mức bị áp lực nước ép thành bánh thịt!

Chương 920 -

Ba phút sau không nhìn thấy ánh sáng nữa mới thở phào nhẹ nhõm!

Lê Băng vội la lên: "Chúng ta đi đâu? Không thể chậm trễ nữa!"

Hàn Mộng Lộ: "Đảo Phỉ Bích hẳn là cách nơi này gần nhất, chúng ta có nhà an toàn bỏ hoang ở trên đảo!"

.....

Nhà an toàn trên đảo Phỉ Bích!

Bose ngồi trên giường mang vẻ mặt khẩn trương, Lê Băng đang nhắm mắt sờ bụng Giang Nam!

Giang Nam: "Còn... còn có thể cứu chữa sao?"

Lê Băng rút tay ra sờ cảm, cắn chặt môi dưới, vẻ mặt kiên quyết!

"Có chút nắm chắc, xem ra chỉ có thể hy sinh bản thân một chút! Có thể trị!"

"Đi theo quy trình? Cái này còn cần ta giải thích không?"

Giang Nam: !!!

Lại phải đi theo quy trình?

Vì sao mỗi lần gặp Lê Băng đều không giữ được vật ngoài thân của mình chứ?

Bình thường còn chưa tính, nhưng bây giờ mình đang ở trong

thân thể của Bose mà!

"Có thể không đi theo quy trình được không?"

Lê Băng liếc mắt: "Ta là bác sĩ! Từ lúc nào mà còn để ý nhiều như vậy? Mau lên!"

Thấy Giang Nam vẫn mang vẻ mặt do dự!

Lê Băng cười xấu xa!

"Người sẽ không có ý nghĩ kỳ quái gì đó chứ? Đây chính là vì chữa thương cho người!"

Ánh mắt Giang Nam né tránh: "Không... không có! Làm sao có thể có!"

Mấu chốt là phương thức chữa thương của người a!

Linh kỹ thiên phú của Lê Băng chính là Moa moa ta!

Bình thường hai người làm sau lưng người khác còn chưa tính, nhưng bây giờ đang là trường hợp công khai!

Hơn nữa còn ở bên trong Bose?

Vẻ mặt Bose nghiêm túc: "Vậy chúng ta liền tranh thủ thời gian bắt đầu đi!"

Nói xong búng tay một cái, hạt Bose chấn động, khiến toàn bộ vật ngoài thân trên người Giang Nam thành căn bã!

Chỉ còn lại một cái quần lót!

Vết thương trên cơ thể trải rộng, nhìn thấy mà giật mình!

Tâm tình Giang Nam cũng sắp sụp đổ, có cần tiện tay như vậy hay không a?

"Lại nói chị Mộng Lộ, người cũng không phải bác sĩ, cũng không cần ở lại xem não nhiệt?"

Trị thương thôi mà còn phải bị vậy xem?

Ta thật khổ quá đi! Hơn nữa mình còn không thể động, thế này thì khác gì chuột bạch chứ?

Hàn Mộng Lộ nghiêm túc nói: "Ta cần thời khắc ghi chép động thái của Bose, đây là công việc của ta, cho nên ta không thể ra ngoài!"

Hắc hắc! Loại chuyện này mà muốn đuổi ta ra ngoài sao?

Không có cửa đâu!

Lê Băng che miệng cười trộm: "Chẳng lẽ người thẹn thùng sao? Ta hành nghề y nhiều năm! Có chuyện lớn nào mà chưa từng thấy qua?"

Bose nghiêm túc nói: "Nếu như người bởi vì ta mà thẹn thùng, cũng không cần thiết!"

"Thời điểm ta dùng hạt Bose thay thế máu của người cũng đã hiểu rõ toàn bộ về người, thân thể của người đối với ta mà nói đã không có bí mật!"

"Hơn nữa chúng ta không phải cùng chủng tộc, người có thể không cần xem ta như cô gái bình thường, nói như vậy..."

Giang Nam sắp khóc rồi: "Người đừng an ủi ta nữa!"

Giang Nam ta cũng không còn bí mật nữa sao?

Ta cũng cần mặt mũi nha?

Lê Băng ho nhẹ hai tiếng: "Vậy ta bắt đầu đây!"

Giang Nam đen mặt: "Nhanh lên! Nhanh lên!"

Chỉ thấy Lê Băng hít một hơi thật sâu, linh khí trên người bắt đầu khởi động!

"Thiên Sư Gia Hộ!"

Trong chốc lát trên người Lê Băng sáng lên bạch quang, một đôi cánh thiên sứ hư ảo hiện lên phía sau, hóa thành lưu quang xông vào thân thể!

"Quà Tặng Của Nữ Thần Sinh Mệnh!"

"Linh Tê Trọng Tố!"

"Thánh Tuyên Hồi Xuân!"

Sau lưng Lê Băng không ngừng hiện lên hư ảnh, hóa thành ánh sáng bao phủ quanh người!

Một lần mở ra bốn kỹ năng gia trì trên người mình!

Giờ khắc này trên người Lê Băng phảng phất khoác một tấm lụa mỏng cầu vồng, giống như tiên nữ từ trong thiên cung bước ra!

Lê Băng nhìn Giang Nam cười một cách thản nhiên: "Có thể có được đái ngộ này, người sợ là người đầu tiên!"

"Chi đây tới rồi!"

Nói xong liền bổ nhào tới trên người Bose, thò đầu vào, tiến đến trước mặt Giang Nam!

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, vội vàng nhắm chặt mắt lại!

May mà hiện tại tim lão tử đã không còn đập!

Nếu không tuyệt đối đập phát nổ!

Lê Băng chậm rãi tiến đến bên tai Giang Nam, nhẹ giọng thì thầm: "Kỳ thật bình thường ta trị thương cho con trai cũng không cần tới linh kỹ thiên phú!"

"Nhưng nể tình người đáng yêu như vậy, liền cho người chiếm lời..."

"Hô hô..."

Giang Nam:!!!

Có thể không thổi hơi có được hay không a, đáng giận!

Vậy nên Lê Băng bắt đầu tiến hành trị liệu toàn diện đối với Giang Nam!

Moa moa moa moa!

Moa! Moa! Moa!

Moa moa ta...

Giang Nam chỉ có thể cắn răng ngạnh kháng, trong lòng cũng vô cùng hoảng sợ!

Hắn có thể cảm giác được linh lực của Lê Băng tràn vào, cường hãn lại giàu lực lượng sinh mệnh!

Đang cẩn thận xây dựng lại tất cả hệ thống sụp đổ trong cơ thể Giang Nam từng li từng tí!

Mỗi một ngụm, năng lượng đều sẽ khuếch tán ra ở trong cơ thể mình, chữa trị mảng lớn thương thế trong ngoài!

Giờ khắc này Giang Nam thật sự có chút bội phục Lê Băng!

Loại thương thế mà nhân sâm của hân cũng không giải quyết được, Lê Băng lại có thể trị!

Bác sĩ giỏi!

Hệ thống tạo máu trong cơ thể được chữa trị đầu tiên, tủy xương khôi phục hoạt tính, đã bắt đầu tạo máu!

Một lần nữa chảy trong mạch máu, nơi có máu chảy, các hạt Bose dần dần rút ra, nhường chỗ cho máu!

Việc điều trị vẫn tiếp tục!

Chương 921 -

Giờ phút này Hàn Mộng Lộ ngồi ở một bên, hai mắt sáng lên!

Ngày thường cô vẫn luôn híp mắt, sợ là cả đời này cũng chưa từng mở to mắt như vậy!

Không ngừng nhìn chăm chăm Giang Nam cùng Lê Băng, trái tim nhỏ bé cũng sắp nhảy ra khỏi cổ họng rồi!

Lấy ra quyển sổ nhỏ từ trong ba lô, cắn đứt nắp bút!

Âm thanh "xoạt xoạt" vang lên, tay Hàn Mộng Lộ đều lóe lên tàn ảnh!

"Ai hắc... ai hắc hắc!"

Giang Nam:???

"Chuyện này mà cũng cần ghi chép sao?"

Hàn Mộng Lộ nghiêm trang: "Đương nhiên, đây đều là vì nghiên cứu khoa học!"

Giang Nam: ??????????

Có quỷ mới tin!

Rõ ràng là đang vẽ phác họa tư thế a uy, tốc độ tay kia là cái quỷ gì?

Trong chốc lát đã vẽ ra bảy tám mươi trang rồi!

Đừng tưởng ta không biết người nghĩ gì.

Thời gian trôi qua thật nhanh, trong quá trình Lê Bằng cũng nghỉ ngơi vài lần, lau mồ hôi trên trán!

Bình phục cảm xúc đồng thời cũng khôi phục linh lực!

Liếm liếm bờ môi đã khô, hít vào một hơi thật sâu, ánh mắt kiên định: "Kế tiếp ta cần trị liệu trái tim của người!"

Nói xong lại trị liệu cho Giang!

.....

Trên biển, đám người Pierce đuổi theo "đầu trọc" được mấy ngàn km!

Đột ngột dừng lại!

"Không! Không đúng! Đám người Giang Nam đâu rồi? Sao vẫn không thấy bọn họ đi ra?"

"Không phải đã bị lão già kia giấu ở trong miệng sao? Chờ một chút!"

Mấy người liếc nhau, sắc mặt cực kỳ khó coi!

Vẫn luôn không lộ diện, sợ là đã ve sầu thoát xác, chạy mất!

Diệp Trấn Quốc thấy mấy người Pierce không đuổi theo, không khỏi nhếch miệng cười, há mồm phun Triệu Đức Trụ ra!

"Hiện tại! Chúng ta đã có thể đánh một trận ra hồn!"

Pierce cắn răng: "Đi từ lúc nào?"

Triệu Đức Trụ: "Lúc ở rãnh biển?"

"Bốp!"

Diệp Trấn Quốc liền vỗ một phát vào ót Trụ gia: "Cái miệng

của người là quần bông lọt gió à?"

Triệu Đức Trụ cũng mang vẻ mặt bối rối, sao lão tử lại nói ra?

Trán Hải Vương nổi lên hai sợi gân xanh: "Đi! Trở về tìm!"

Nhưng thời gian trôi qua lâu như vậy, làm sao tìm?

Nếu Giang Nam dùng tới dị năng không gian còn được, không dùng tới chính là mò kim đáy bể!

Diệp Trấn Quốc nheo mắt: "Ngại quá! Hôm nay các người không muốn đánh với lão tử cũng phải đánh! Trụ gia! Lên!"

"Được!"

Đám người lại nổ ra trận chiến!

.....

Nhà an toàn!

Thương thế Giang Nam rốt cục đã giải quyết xong, giờ phút này đã thoát ly khỏi Bose!

Chạy nhảy trong phòng, vẻ mặt hưng phấn!

Lê Băng cũng quá mạnh đi? Mình đã bị thương thành cái dáng vẻ kia, trái tim đều nổ tung, thế này vẫn chữa khỏi được?

Hơn nữa cũng không để lại chút di chứng nào?

Không khỏi móc ra một viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan từ trong túi nhét vào trong lòng Lê Băng: "Cho người ~ kẹo!"

Giờ phút này Lê Băng cũng mệt gần chết, khuôn mặt trắng bệch, nhìn kẹo trong lòng liền tỉnh táo lại trong nháy mắt!

Uổng công ta trị cho hần mà! Mệt chết đi được!

Đúng lúc này, cửa nhà an toàn bị mở ra!

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ dìu nhau đi vào!

Một cổ mùi máu tanh gay mũi bay vào!

Chỉ thấy hai người mình đầy thương tích, khắp nơi đều là máu, vẻ mặt suy yếu!

Nhất là trên mặt Trụ gia, vết thương kia quả thực dọa người!

Trên đầu mỗi người đều đội vỏ sò lớn che khuất ánh sáng, Giang Nam nhìn mà hít một hơi khí lạnh!

"Trời ạ! Diệp lão ca, Trụ gia gia, sao lại bị thương thành cái dạng này? Đám người kia..."

Diệp Trấn Quốc cười ha ha: "Bọn họ làm sao có thể giữ chân được hai anh em chúng ta? Cút về quê nhà rồi!"

Trụ gia nhếch miệng cười nói: "Chút ranh con này nếu còn không đấu được, chẳng phải uống cho người gọi ta là Trụ gia gia sao?"

Diệp Trấn Quốc: ...

Giang Nam mang vẻ mặt cảm động, trong mắt hiện lên lệ quang: "Mau mau mau, đừng đứng nữa, mau ngồi xuống!"

Nói xong đỡ hai người ngồi ở trên sô pha, vội vàng lấy ra hai gói khí huyết nhân sâm nhét vào trong tay hai người!

Đây là đồ trị thương, yên tâm, lấy thương thể của hai người, nhân sâm này chỉ mất ba phút là có thể giải quyết!"

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ nhìn nhân sâm trong tay, nụ cười vui sướng trên mặt trong nháy mắt đã trở nên cứng đờ!

Giang Nam vò đầu: "Thất thần làm gì? Ăn đi?"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trong nháy mắt, danh sách oán khí của Giang Nam liền bùng nổ!

Ánh mắt hai người Triệu Đức Trụ nhìn Giang Nam đã có thể giết người!

Tiểu tử ngươi có biết hai ta vì dễ bị thương nặng như vậy mà bỏ ra bao nhiêu vất vả! Bao nhiêu cố gắng hay không?

Chỉ chờ trở về để Lê Băng điều trị cho tốt!

Ngươi thì hay lắm!

Cứ thích xen vào chuyện người khác!

Diệp Trấn Quốc: "A ha ~ a ha ~ không được, nhân sâm này của người nhất định rất quý giá đúng không? Để chúng ta ăn cũng uống, chẳng phải có sẵn hệ khôi phục ở đây sao, để cô ấy điều trị cho chúng ta là được!"

Triệu Đức Trụ: "Đúng đúng đúng! Hơn nữa dùng nhân sâm người sẽ chảy máu mũi, sao có thể trị liệu tốt bằng linh kỹ chứ?"

Vừa nói còn vừa điên cuồng nháy mắt với Giang Nam!

Tiểu tử thối ngươi có thể có chút nhãn lực hay không?

Đi qua một bên!

Chương 922 -

Giang Nam cười nói: "Không quý! Ta có rất nhiều, hai người cứ việc ăn là được! Hắc hắc hắc!"

Nói xong lại móc thêm nhân sâm nhét vào trong lòng hai người!

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ...]

Nhìn danh sách oán khí điên cuồng cập nhật, vẻ mặt Giang Nam nghi chuyện này là sao?

Sao còn oán trách ta? Là ta còn chưa đủ hiếu tâm sao?

Giờ phút này, Triệu Đức Trụ cùng Diệp Trấn Quốc đều mang vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Lê Băng!

Lê Băng bóc kẹo sữa ra nhét vào trong miệng: "Nhìn ta làm gì? Ăn đi! Nhân sâm của Giang Nam khôi phục ngoại thương tốt hơn nhiều so với kỹ năng trị liệu của ta!"

"Hôm nay ta hôn Giang Nam hơn một vạn cái, linh lực đều đã dùng hết, cũng không có khí lực khôi phục cho các người, ta đi ngủ bù, khi nào đi thì gọi ta nha~"

Nói xong liền đứng dậy duỗi lưng rồi trở về phòng ngủ!

Triệu Đức Trụ cùng Diệp Trấn Quốc kinh ngạc nhìn Giang Nam một cái, ánh mắt trống rỗng!

Cầm nhân sâm nhét vào trong miệng điên cuồng nhai một cách máy móc, vẻ mặt phẫn hận!

Hay lắm Giang Nam!

Hai cha con ta ở bên ngoài hấp dẫn hỏa lực cho người, người ở bên này thì sao?

Còn hôn hơn một vạn cái?

Bên phía người thì củi khô cháy lửa rất vượng, quay đầu liền đem nước tiểu dập tắt lửa của hai cha con ta?

Người không phải con người, trả lại sự chờ mong cho hai chúng ta a!

.....

Trên mặt biển, mấy người Pierce ngồi trên con Bạch Sa lớn do dòng nước hình thành đi về phía nước Mỹ!

Một đám mặt mũi bầm dập...

"Hai lão già kia sợ không phải điên rồi chứ? Chẳng có ai lại đánh nhau như bọn họ, đều không muốn sống nữa sao?"

"Còn sao nữa? Long Khảm Hoa Hạ kia lại dùng mặt đón thủy nhận của ta? Đúng là điên rồi!"

"Sau này không đánh với hai người bọn họ nữa, bỏ mạng cũng không đáng!"

Đám người Pierce lại không biết, sau khi bọn họ đi rồi!

Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ còn ở trên biển đánh nhau thêm nửa giờ...

Trong nhà an toàn, Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ còn đang phun máu mũi!

Mà Giang Nam lại là đang cảm thụ thân thể của mình, kỹ năng

trị liệu của Lê Băng đích xác phi thường đúng chỗ, thương thể trên thân thể đã khôi phục hết!

Giang Nam xem như hạ quyết tâm, trước khi lên tới Bạch Kim sẽ không bao giờ mở hoàn toàn Phần Huyết nữa, bằng không thật sự chơi chết bản thân!

Sở dĩ bây giờ còn có thể sống thật sự là vận cút chó!

Nhưng đúng lúc này, về mặt Giang Nam sửng sốt!

Lúc trước còn không có chú ý, hiện tại mới phát giác, tuy rằng máu đã chảy xuôi toàn thân, nhưng trong góc thân thể vẫn lưu lại một chút năng lượng lạnh lẽo!

Ý niệm vừa động, năng lượng lưu động, trong lòng bàn tay hội tụ một đoàn năng lượng tản ra ánh sáng màu lam óng ánh!

Ước chừng lớn bằng trứng đà điểu!

Hàn Mộng Lộ kinh ngạc đứng dậy, nhào tới đưa đầu đến trước bàn tay Giang Nam!

"Hạt Bose... Hạt Bose? Sao người có thể điều khiển hạt Bose? Cái này..."

Giang Nam cũng ngơ ngác nhìn năng lượng trong lòng bàn tay, đúng là hạt Bose!

Ngay cả Bose cũng vô cùng kinh ngạc: "Điều này không có khả năng, người là nhân loại, sinh vật thể giới ba chiều! Hạt Bose chỉ có chúng ta mới có thể khống chế!"

"Người... Không phải người?"

Giang Nam: (?????)

Logic của người bị cái quỷ gì vậy?

Nhưng nghe lại cứ cảm thấy có đạo lý!

Hàn Mộng Lộ giống như phát hiện ra đại lục mới: "Người xem có thể dùng hay không! Ta tò mò!"

Giang Nam gãi gãi đầu, giơ tay liền đánh hạt Bose ra ngoài!

Chỉ thấy sau khi lon nước giải khát bày trên bàn trà bị hạt Bose đánh trúng, vách bên ngoài kết một tầng sương trắng thật dày!

Sau đó... liền không có sau đó!

"Cái này... Cho nên sau này ta lại có thêm một kỹ năng có thể uống nước đá sao?"

Thứ này cũng quá gân gà a, hơn nữa hạt Bose tích trữ trong cơ thể đều đã dùng hết!

Bản thân còn không cách nào sản xuất, ngay cả kỹ năng ướp lạnh đồ uống cũng chỉ dùng được một lần!

Ánh mắt Hàn Mộng Lộ lấp lánh: "Không không không, đây chính là phát hiện vượt thời đại!"

"Lúc trước người thay thế máu bằng các hạt Bose, liệu các cơ quan trong cơ thể có phải vì lý do này mà tăng năng lực chịu tải các hạt Bose hay không?"

"Người là hệ không gian, không phải không có khả năng này!"

Bose nghi hoặc nói: "Đúng là không thích hợp, thời điểm trị thương lúc đầu ta đã cảm giác có một cổ hạt Bose không chịu sự khống chế điều hướng của ta..."

Giang Nam liền bổ nhào tới che miệng Bose!

Cả người đều không ổn!

Cho nên ta có được kỹ năng này là vì lý do đó?

Hàn Mộng Lộ hưng phấn nói: "Nhất định là thế! Ta muốn viết vào trong tư liệu nghiên cứu, cung cấp tư liệu cho những nhà nghiên cứu khoa học sau này tham khảo!"

Giang Nam sắp khóc tới nơi rồi, loại chuyện này cũng không cần viết vào!

Người bảo những nhà khoa học đó sẽ nghĩ gì về ta?

"Người mau thử xem, có thể bổ sung hạt Bose cho Giang Nam không?"

Ngón tay Bose đâm vào bụng Giang Nam, hạt Bose tràn vào!

Quả nhiên thân thể Giang Nam lại lần nữa chứa đựng hạt Bose to bằng quả trứng đà điểu!

Dùng xong sẽ không có, cần Bose bổ sung lại...

Vì vậy, vì một số lý do không thể nói, ta đã trở thành một cục sạc hạt Bose hình người?

Chương 923 -

Giang Nam không nói gì, ngoại trừ có thể uống coca lạnh ra thì không có tác dụng!

Nhưng mà Hàn Mộng Lộ lại phi thường kích động, không ai hiểu rõ điều này đến tột cùng có ý nghĩa gì hơn cô!

Nó mang ý nghĩa khả năng của nhân loại là vô hạn!

Giang Nam thật đúng là đại bảo bối của mình!

Ngay cả Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ đều vô cùng kinh dị nhìn Bose!

Năm đó thời điểm diễn ra linh họa chi loạn, nhóm lão tiên phong cũng đã đụng qua không ít Bose, chẳng qua lần này tựa hồ chỗ bất đồng với những lần trước...

Đợi đến khi vết thương của Diệp Trấn Quốc và Triệu Đức Trụ khôi phục gần hết, đoàn người rời khỏi nhà an toàn đi thẳng đến sân bay, ngồi lên máy bay về nước!

Dù sao chỉ có sau khi về nước mới hoàn toàn an toàn, trong lúc đó Giang Nam vẫn không dám sử dụng dị năng, sợ xảy ra sự cố gì!

Bose thì trực tiếp đi vào không gian cao di, vẫn đi theo Giang Nam, một tắc cũng không rời!

Hắn là ánh sáng của cô!

Sau khi tổng bộ Long Uyên nhận được tin tức, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm theo!

Dương Kiên nắm chặt tay: "Còn sống trở về, lợi hại!"

Không chỉ mang toàn bộ tư liệu về, mà ngay cả Bose cũng bị lừa trở về?

Nhiệm vụ này thật đúng là bị Giang Nam làm tận tuyệt!

Hồng Long lo lắng nói: "Bên phía kia..."

Xảy ra chuyện như vậy, nước bọn họ tuyệt đối sẽ không cam tâm từ bỏ, thủ đoạn ngoài sáng trong tối tất nhiên tầng tầng lớp lớp, điên cuồng tạo áp lực!

Dương Kiên nhếch miệng cười: "Đó chính là chuyện chúng ta cần phải quan tâm, đồ đã ăn vào trong bụng, không có khả năng nôn ra!"

Có những nguy hiểm cần gánh chịu đương nhiên phải gánh chịu!

Có được tư liệu cùng Bose cũng đủ giúp cho lĩnh vực chú văn của trong nước một bước vọt tới hàng ngũ dẫn đầu quốc tế!

Trong thời đại linh khí hồi phục này, dẫn đầu có nghĩa là cường đại!

Lần này Giang Nam thật sự đã lập được công lao to lớn!

Mấy người Sơn Miêu nghe được Giang Nam không có việc gì, sẽ lập tức trở về, tảng đá vẫn đè nặng trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống đất!

Katarina khịt khịt mũi, cũng cúi người thật sâu toàn thể nhân viên: "Lúc này thật sự cảm ơn mọi người, đồng thời ta cũng xin lỗi vì chuyện Bạch Sa lúc trước!"

"Vậy ta đây cũng trở về..."

Dương Kiên cười nói: "Về đâu? Còn về Bạch Sa sao?"

Con người Katarina âm trầm, vẻ mặt cười khổ!

Dương Kiên: "Đừng đi, không biết người có hứng thú gia nhập Âm Dạ hay không, bên phía chúng ta có thể giúp người giải quyết vấn đề thân phận!"

"Nếu như người muốn, có thể lấy thân phận Âm Dạ để hoạt động tại quê hương của người...!"

Katarina kinh ngạc nhìn Dương Kiên: "Thật sự... thật sự có thể sao? Nền tảng của ta không sạch sẽ, lúc trước ta còn..."

Dương Kiên cười nói: "Có cái gì không thể? Quan trọng nhất là hiện tại không phải sao? Tự nhiên có một Bạch Kim, là chúng ta kiếm lời mới đúng!"

"Ta nghĩ Giang Nam cũng rất muốn nhìn thấy người gia nhập Âm Dạ!"

Katarina dụi dụi mắt, không ngừng gật đầu: "Gia nhập, ta gia nhập! cảm ơn mọi người! ta thật sự..."

Sơn Miêu cười vỗ vỗ vai Katarina, trải qua sự kiện lần này, mọi người tự nhiên đều hiểu rõ Katarina đến tột cùng là người như thế nào.

Đáng tin cậy!

.....

Phía Mỹ cuối cùng vẫn đưa ra lời giải thích chính thức về sự kiện khu 53!

Bởi vì thiên tai bất khả kháng như núi lửa nổ tung mà tổn hại, vô cùng tiếc nuối với việc này!

Núi lửa cũng được đổi thành hố to!

Cũng không thể nói với quốc tế, khu 53 bị Giang Nam san bằng, Bose bị người ta cướp đi, bắt cũng không bắt về được?

Dù sao cũng vẫn cần mặt mũi

Tất nhiên! Lý do chỉ là để cho dân chúng bình thường xem, còn chuyện đã xảy ra, trong lòng những lãnh đạo kia đều biết rất rõ!

Bên nước Mỹ mất cả chì lẫn chài tất nhiên không cam lòng, bắt đầu ngoài sáng trong tối tạo áp lực!

Đồng thời cũng cần chặt hội Quang hội không buông!

Cho tới bây giờ, Pierce vẫn cho rằng tư liệu chú vẫn nằm trong tay hội Quang Minh!

Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết, nếu Giang Nam đưa tư liệu giả cho Ma Thuật Sư, vậy vì sao còn phải mạo hiểm trở về cướp Bose như vậy?

Chẳng phải là đầu vô nước sao?

Nhất định đối phương đã đưa tư liệu thật cho Ma Thuật Sư, tên nhãi Giang Nam kia mới vội vã đi cướp Bose!

Hắn là vậy!

Mà lại thật tình không biết... Giang Nam cứu Bose chỉ đơn thuần bởi vì muốn cứu mà thôi!

Cần cứ bí mật hội Quang Minh Bắc Băng Dương!

Thần chủ Odin mang theo Ma Thuật Sư vội vã đi đến!

Một người phụ nữ tóc vàng vừa cầm văn kiện vừa vội vàng ngênh đón: "Thần chủ, ngài đã trở lại, có rất nhiều sự an bài của

chúng ta ở nước Mỹ đều bị đả kích!"

Thần chủ Odin vung tay lên: "Ha ha, cứ việc đả kích, cơ nghiệp to lớn cũng không thiếu chút đó, dù sao tư liệu đều đã tới tay, nên để cho bọn hăn trút giận mới đúng..."

Vẻ mặt Ma Thuật Sư chột dạ!

Nghe nói Giang Nam đã cướp Bose đi, vậy thứ cho mình hăn là đồ thật mới đúng!

Nhất định phải là đồ thật a, người cũng đừng lừa lão tử!

Chương 924 -

Đi một chuyến tới thu đô, mất hết toàn bộ đồng đội, nếu thứ lấy trở về là đồ giả, thần chủ sẽ giết ta mất!

Hơn nữa hiện tại bởi vì chuyện tư liệu này, hội Quang Minh còn phải thừa nhận đả kích của nước Mỹ, cái giá phải trả cũng không phải là lớn bình thường a!

Cô gái tóc vàng: "Andre và Victoria vẫn đang chạy trốn, từ đầu đến cuối chưa thoát được, đã nhiều lần cầu viện, còn có Lambo và Fenbo đều mất tích, không tìm thấy người..."

"Phái người đi cứu, những người này chính là đại công thần của chúng ta, hội Quang Minh ta tuyệt sẽ không vứt bỏ bất kỳ một đồng bạn nào!"

Mặt Ma Thuật Sư càng trắng hơn, ta cũngcon mẹ nó đã từng vứt bỏ a! Còn không chỉ một lần...

Hai người đi tới trước máy vi tính, thần chủ Odin đuổi tay: "Lại đây, đưa ổ cứng tư liệu cho ta!"

Ma Thuật Sư nuốt nước miếng, đưa ổ cứng cho thần chủ Odin!

Cắm vào máy tính, đọc nội dung!

Thần chủ Odin xoa xoa tay, vẻ mặt chờ mong!

(???? người)

Trên màn hình đột nhiên hiện ra thủ tục an ninh cực kỳ phức tạp!

Thông báo bằng tiếng Anh: "Please insert security key after unlocked security program, see the files!"

Thần chủ Odin hai mắt sáng ngời, quả nhiên là có trình tự an toàn a!

Chìa khóa? Chìa khóa đâu?

Ma Thuật Sư cũng sửng sốt, mẹ nó!

Thực sự có chương trình bảo mật?

Thật sự? Lão tử đoạt đồ thật trở về?

Ngày đó Giang Nam không phải đang diễn sao?

Ma Thuật Sư nhất thời hưng phấn mặt đỏ bừng, may mắn không đưa cho Pierce, nếu không là lỗ rồi?

--

Thần chủ Odin: "Chìa khóa đâu? Lấy ra! Lúc trước không phải đã nói tổn không ít tiền vào trong tay Zenbon Sakura sao?"

Ma Thuật Sư giật mình một cái!

Tư liệu là thật, nhưng chìa khóa kia là giả a!

Zenbon Sakura kia chính là do Giang Nam biến thành, lừa tiền toàn bộ thể lực trong thành phố?

Có thể mở được mới là lạ, chìa khóa thật chỉ sợ là còn ở trong tay Giang Nam!

Nhưng đã đến lúc này, Ma Thuật Sư cũng chỉ có thể lấy chìa khóa ra!

"Thần chủ, người nghe ta nói, chìa khóa này là..."

Thần chủ Odin: "Người không cần nói nữa, tốn bao nhiêu tiền trong hội sẽ bù lại cho người, có thể bạc đãi người được sao?"

Nói xong liền đoạt lấy chìa khóa cắm vào trong máy tính!

Ma Thuật Sư đen mặt, mẹ nó không phải vấn đề tiền bạc, sao người không cho ta nói hết lời chứ!

Sau khi chèn chìa khóa vào, trên màn hình một lần nữa hiện lên thông báo tiếng Anh: "Chìa khóa khớp chính xác, chương trình đang mở khóa, 1%..."

Thần chủ Odin hưng phấn mặt đỏ bừng, trừng mắt nhìn chăm chăm màn hình!

"Ha ha! Cứ như vậy lĩnh vực chú văn của hội Quang Minh chúng ta sẽ không ai sánh bằng, đại kế sẽ thành!"

"Ma Thuật Sư, người thật đúng là phụ tá đắc lực của ta a!"

Đầu óc của Ma Thuật Sư cũng ong ong, khớp chính xác?

Chìa khóa này là đồ thật sao? Sao có thể chứ?

Không đúng! Không đúng!

Thanh tiến trình tải đến 100%, mở khóa tập tin!

Màn hình tự động bật ra một video!

Chỉ thấy một em gái buộc tóc đuôi ngựa, thân cao hai mét cơ bắp cuồn cuộn đang cầm hai khúc hành lá, điên cuồng uốn éo thắt lưng!

"Nào! Nhảy theo nhịp điệu của ta! Cùng nhảy nào!"

"Hai tay ôm đầu ~ xoay eo lắc hông nhún chân!"

Cùng lúc đó, âm nhạc vang lên!

"Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!

Một bài hát ma tính tuần hoàn phát lại!

Mỗi một lần em gái cơ bắp xoay eo lắc hông đều khớp theo điệu nhạc!

Còn tri kỷ kèm thêm hiệu ứng nũng nịu!

Trong lúc nhất thời cả căn cứ bí mật của hội Quang Minh lặng ngắt như tờ, đều ngây người!

Thần chủ Odin: A a a!

"Con mẹ nó thứ này là cái gì, mắt của ta! Mắt của ta!"

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng thần chủ Odin truyền ra, thân thể cơ hồ theo bản năng nện ra một quyền với màn hình máy tính!

Trực tiếp đâm xuyên qua màn hình máy tính! Màn hình bốc lên một luồng khói trắng!

Toàn bộ căn cứ đều yên tĩnh, mặt Ma Thuật Sư trắng bệch!

Em gái cơ bắp đáng yêu này chẳng phải chính là người nhảy ở vị trí trung tâm ở công viên trung tâm sao?

Giang Nam! Ta mẹ nó ~%?~* Phi!

Lại gài bẫy lão tử đúng không? Quả nhiên không ổn!

Đồ giả! Toàn bộ con mẹ nó đều là giả!

Lão tử đúng là đã trở thành hiệp sĩ đồ vô sao?

Màn hình máy tính bị đâm xuyên, nhưng ngay sau đó tất cả

màn hình trong căn cứ bí mật đều hiển thị màu xanh, đồng thời phát ra video!

"Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!"

Thiết Ngưu đang nhảy nhót cuồng nhiệt!

Lắc hông nhún chân!

Thắt lưng như mảnh hổ!

Ánh sáng rõ ràng!

Odin bùng nổ: "Tắt cho ta! Mau tắt cho ta! Đây là yêu nghiệt gì!"

Nhân viên công tác đều gấp đến phát điên: "Tắt... Tắt không được, hệ thống của chúng ta dính virus a!"

"Không tốt! Tư liệu trong cơ sở dữ liệu đang điên cuồng tự xóa bỏ!"

"Nhanh lên, rút dây điện ra!"

Căn cứ bí mật hoàn toàn nổ tung, Thiết Ngưu đánh chết cũng không nghĩ tới mình đã nổi tiếng ra tận nước ngoài!

Giờ phút này thần chủ Odin nhìn Ma Thuật Sư với ánh mắt đã có thể giết người!

Chương 925 -

"Người giải thích cho ta! Đây là cái gì? Người làm việc như vậy? Hả?"

"Phế đi sức lực lớn như vậy, người liền mang về cho lão tử một yêu nghiệt?"

Ma Thuật Sư đổ mồ hôi lạnh: "Đều tại Giang Nam, là Giang Nam đưa cho ta, đều tại hắn, không có liên quan gì tới ta!"

Odin cắn răng: "Cái rắm! Phụ tá này, lão tử không cần cũng được!"

"Mẹ nó đừng có chạy! Pháo Ánh Sáng!"

[Giá trị oán khí từ David Copperfield +1000!]

[Giá trị oán khí từ David...]

.....

Trên xe quân đội đi tới tổng bộ Long Uyên, Giang Nam nhìn danh sách giá trị oán khí không ngừng cập nhật mà cười hắc hắc!

Ma Thuật Sư sẽ không thật sự dùng chìa khóa để mở ổ cứng đó chứ?

Nơi đó có chứa một bất ngờ lớn, video này là do Giang Nam tốn thời gian cả một buổi chiều để biên tập ra!

Đặc biệt hứng!

Máy bay đáp đất về nước, lúc này Giang Nam mới an tâm, suy

nghĩ một chút liền lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn cho Đại Lang Diệt!

Nam Thần: Phù bình an rất có tác dụng, ta đi tới tổng bộ Long Uyên một chuyến, buổi chiều sẽ về học viện, nói với Tuyết Tuyết làm đồ ăn chờ ta về nhà!

Nhoáng một cái đã ra ngoài lâu như vậy, Giang Nam đều có chút nhớ nhà!

Nhớ tới Tuyết Tuyết Lang Diệt các cô, khỏe miệng Giang Nam không khỏi cong lên.

Có lẽ bởi vì trong lòng có người để nhớ nhưng, nên lúc ở khu 53 mình mới có thể chống chịu được?

Tin tức cơ hồ trả lời trong một giây!

Tiêu đề: Y da~ Nhớ người muốn chết!

Ta đây liền kéo Tuyết Tuyết đi chạy bộ rèn luyện, hâm nóng đồ ăn cho người!

Giang Nam gãi gãi đầu!

Chạy bộ với đồ ăn thì có liên quan gì chứ?

Ta về nhà cũng không cho ta ăn thức ăn mới sao?

Cơm tất niên đến bây giờ còn chưa tiêu hóa xong sao?

"Ta không muốn ăn đồ ăn thừa, làm cho ta chút đồ ăn mới được không?"

Đại Lang Diệt: Người là đồ đại nghịch!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +777!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam: ???

Cất di động vào, Giang Nam nghiêng đầu nhỏ giọng nói: "Chị gái một sừng, người còn ở đây không?"

Một bàn tay nhỏ bé tựa như thạch từ trong không gian cao duy thò ra, nhẹ nhàng nhéo nhéo tay Giang Nam!

Giang Nam an tâm!

Rốt cục có tâm tư kiểm tra hệ thống, tuy rằng quả anh đào cào hết chín trăm vạn giá trị oán khí, nhưng còn thừa không ít!

Hơn nữa bởi vì san bằng khu 53 mà kiếm được thêm không ít, giá trị oán khí lại lên tới hơn 830 vạn!

Vì đề phòng hệ thống lại vô sỉ không đưa mình thể thăng cấp, Giang Nam móc ra sổ tay ghi lại mỗi một khoản chi phí oán khí!

Đã về nước, nguy cơ cũng giải trừ, cũng không cần tích góp oán khí để đối phó tình huống đột phát!

Trực tiếp tiêu hết 500 vạn, bắt đầu rút thăm may mắn!

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một cây thánh kiếm hành lá!]

[Chúc mừng trúng thưởng! Phần thưởng: Một đôi găng tay nhiệt tình như lửa!]

.....

Bỏ ra 500 vạn giá trị oán khí, có được 17 đôi găng tay, một đống hành lá!

Nội tâm Giang Nam không hề gợn sóng, cái tỷ lệ chết tiệt này

Giang Nam đã tập mãi thành thói quen rồi!

Lại thêm 300 vạn nữa! Lão tử cũng không tin không ra phần thưởng mới!

Sau khi rút hết 170 vạn, danh sách giải thưởng cuối cùng cũng có giải thưởng mới!

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một chiếc nhẫn vàng tê liệt!]

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải thưởng an ủi: Một chiếc nhẫn...]

.....

Giang Nam đột ngột kéo căng thân thể!

Không có giải thưởng đứng đắn mới, nhưng lại có giải khuyến khích mới?

Giang Nam đều không có hứng thú với những cái khác, chủ yếu là trong này có kèm theo một chữ vàng a!

Nhẫn vàng? Vàng kim?

Hệ thống rốt cục đã có tình người, cho dù không có tác dụng tốt đẹp gì, cũng có thể bán nhẫn vàng đổi tiền!

Nặng vào 300 vạn giá trị oán khí, ước chừng rút ra được hơn 100 cái nhẫn vàng tê liệt!

Vội vàng đến thanh vật phẩm hệ thống kiểm tra tác dụng!

[Nhẫn vàng tê liệt!]

Tác dụng: 100% tê liệt kẻ địch! Người đeo nhẫn dùng ngón tay đeo nhẫn đâm trúng thân thể đối phương mới có thể kích phát hiệu quả! Chiếc nhẫn có hiệu quả trong 30 phút!

Điểm hấn, hấn liệt!

Điểm người, người liệt!

Điểm ai người đó liệt!

Không chỗ nào không phục! So easy !

Liệt rồi đừng hòng gây khó dễ với ta!

Dùng hai tay điểm ra truyền kỳ thuộc về người!

Mặt Giang Nam đen lại, nhìn phần giới thiệu tác dụng, cứ có loại cảm giác bị hệ thống mắng!

Cái nhấn tê liệt này là cái quỷ gì?

Ai bị liệt chứ?

Cái này cũng có hiệu quả tựa như Đại Lục Đoạt Mệnh, hơn nữa không cần phải đánh vào đỉnh đầu?

Chỉ cần chọc vào bất kỳ bộ phận nào của cơ thể là kích hoạt được hiệu ứng tê liệt?

Quá tuyệt vời!

Phối hợp với trùng động không gian của mình, đây chẳng phải là muốn ai liệt người đó liền liệt sao?

Thần khí a!

Giang Nam vô cùng hưng phấn vội vàng lấy nhấn vàng tê liệt ra xem xét!

Kim quang lấp lánh, tản ra mùi vị tiền tài!

Trên mặt nhấn có khắc chữ viết tắt "Tê liệt"!

Giang Nam vừa nhìn thấy đã thích, cái này hẳn phải hơn mười gram đúng không?

Vừa muốn đeo lên tay, không thể chờ đợi được muốn thử xem hiệu quả tê liệt!

Nhưng vẻ mặt lại do dự!

Nhưng nó là giải khuyến khích a, có quý mới biết sẽ có tác dụng phụ kỳ quái gì?

Nhưng tác dụng đích xác cũng cường đại a!

Cẩn rằng giẫm chân một cái!

Mặc kệ đi!

Chương 926 -

Lập tức trực tiếp đeo vào ngón trỏ tay trái của mình, ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, không khỏi rơi vào trên người Diệp Trấn Quốc ngồi ở ghế phụ!

Đây chính là Đạo Thiên khủng bố, có tê liệt gì mà không chịu nổi a?

Đối tượng thí nghiệm tuyệt vời đang an vị ở trước mặt mình, không cần phí công tìm kiếm a!

Giang Nam đeo nhẫn vàng tê liệt rồi dựa sát về phía trước, trùng động không gian vừa mở ra, ngón tay xuyên qua lưng ghế dựa, đâm thẳng vào lưng Diệp Trấn Quốc!

Lập tức vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Diệp Trấn Quốc!

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc khẽ nhíu mày, liền tiếp tục ngoáy lỗ mũi của mình!

Giang Nam: ???

Một chút phản ứng cũng không có? Không đúng a?

Đạo Thiên cường đại tới như vậy sao?

Là ta chọc không đủ mạnh? Hay là phải đâm thêm vài cái?

Vì thế ngón tay Giang Nam ở trong không gian trùng động cứ chọc chọc, điên cuồng đâm về phía sau lưng Diệp Trấn Quốc, đều đâm ra tàn ảnh!

Diệp Trấn Quốc dựa sát vào ghế, vẻ mặt nghi hoặc: "Sao ta cứ

cảm thấy có người đâm sau lưng ta?"

Lê Bằng đang lái xe thì cười nói: "Hiện tại ghế xe đều có mang công năng mát xa, ngài chưa từng thể nghiệm qua sao?"

Diệp Trấn Quốc cười ha ha: "Già rồi! không theo kịp sự phát triển của thời đại! Cái ghế mát xa này rất thoải mái! Khen ngợi khen ngợi!"

Giang Nam: ! ! !

Ghế mát xa cái rắm, đó là do lão tử chọc a!

Sao lại không tê liệt?

Tê liệt đi! Người tê liệt cho ta!

Giang Nam đầu đầy mồ hôi, chọc muốn điên rồi!

Nhưng Diệp Trấn Quốc lại mang vẻ mặt mơ màng, thoải mái tới sắp ngủ!

Giang Nam mang vẻ mặt không biết nói gì nhìn ngón tay đã chọc tới mức đỏ bừng của mình, thứ này sao lại không có tác dụng?

Nói vậy nhẩn vàng tê liệt cùng Đại Lục Đoạt Mệnh cũng giống nhau, đối mặt với linh võ Giả cấp bậc càng cao, tác dụng lại càng yếu!

Nhưng cho dù là Đạo Thiên, cũng không thể không có chút phản ứng nào chứ?

Chẳng lẽ là do mình dùng sai phương pháp?

Giang Nam tháo xuống nhẩn vàng tê liệt rồi lại đeo lên ngón giữa của mình!

Mới vừa đặt lên, hẳn thế nhưng tự động co rút lại, thắt chặt vào ngón tay!

Cả ngón giữa kéo thẳng, dưới ánh mắt kinh ngạc của Giang Nam, cả ngón tay đều biến thành màu vàng óng ánh!

Tản ra một loại cảm xúc kim loại, sờ vào rất có cảm xúc!

Giang Nam bối rối!

Chẳng lẽ đây chính là ngón tay vàng trong truyền thuyết?

Vừa rồi sờ dĩ không gây ra hiệu quả tê liệt, là bởi vì mình đeo sai ngón?

Chết tiệt! Thứ đồ chơi này còn phân biệt ngón tay nữa sao?

Nhất định phải đeo ngón giữa?

Nhìn Diệp Trấn Quốc đã tiến vào giấc ngủ, Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng!

Trùng động không gian vừa mở ra, tay trái nắm chặt, duy chỉ có một ngón giữa màu vàng là thẳng tắp, đâm về phía sau lưng Diệp Trấn Quốc!

Chỉ thấy trong nháy mắt Diệp Trấn Quốc bừng tỉnh, trong hai mắt tất cả đều là tơ máu, hai tay quơ loạn, cả người giống như lò xo từ trên ghế ngồi bắn lên!

Rống to một tiếng!

"A a a a a!"

Giống như con mèo bị giẫm phải đuôi, toàn bộ người trên xe đều bị Diệp Trấn Quốc dọa cho run rẩy!

Giang Nam bị dọa liền rút tay về nhanh như chớp, cả người

giật mình!

Lê Băng theo bản năng đập xuống một cước mạnh!

"Ầm!"

Diệp Trấn Quốc không thất dây an toàn, cả người giống như là đạn pháo bắn ra khỏi ghế ngồi, đập vỡ kính chắn gió, một đầu đâm vào bụi cây...

Chỉ còn lại một chân không ngừng đập ở bên ngoài!

Đám người Lê Băng đều bối rối, Diệp lão gia tử bị sao vậy? Sao lại thất kinh như vậy?

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ, không... Không đến mức đó chứ?

Diệp lão ca chính là Đạo Thiên, vậy là lại bị một ngón tay này của ta đâm bay ra bên ngoài xe?

Mấy người vội vàng xuống xe xem xét, nâng Diệp Trấn Quốc từ trong bụi cây dậy, Hàn Mộ Lộ còn giúp hắn phủi tuyết đọng cùng lá khô trên người!

"Ai ai ai! Đừng vỗ! Đừng chạm vào ta, tê ~ cứ để ta!"

Chỉ thấy lúc này ngũ quan Diệp Trấn Quốc đều trở nên nhẩn nhó, cả người vô cùng khó chịu!

Lê Băng ngạc nhiên nói: "Diệp lão gia tử, ngài làm sao vậy?"

Về mặt Diệp Trấn Quốc kinh nghi bất định: "Gặp quỷ! Vừa rồi ta giống như bị người điểm huyết toàn thân! Cả người tê liệt, giống như dùng ngàn vạn cây kim đồng thời đâm vào!"

"Tuy rằng chỉ ngăn ngửa trong nháy mắt, thế nhưng cơ bắp toàn thân đều chuột rút, động cũng không động được, cảm giác kia

quá kỳ quái! Đều dọa cho tim lão tử muốn ngừng đập!"

"Hiện tại còn chưa bình tĩnh lại được!"

Giang Nam vội vàng đến gần, vẻ mặt tò mò: "Chuyện gì? Có thể nói cho ta biết cảm nhận cụ thể không? Bây giờ người có cảm giác thế nào?"

Diệp Trấn Quốc phàn nàn: "Giống như người ngồi xổm mấy giờ liền, ngồi tới mức chân đều tê, không thể khống chế, động cũng không dám động!"

"Toàn thân đều ở loại trạng thái này, nói thế nào đây, cái loại cảm giác giống như TV kiểu cũ không có tín hiệu, không ngừng bị nhiễu hạt!"

Giang Nam vượt cảm vẻ mặt trầm tư: "A... hiểu rồi hiểu rồi!"

Diệp Trấn Quốc mang vẻ mặt hồ nghi: "Tên nhãi nhà người tò mò cái gì? Sẽ không phải do người làm đó chứ?"

Giang Nam mang vẻ mặt lễ thẳng khí hùng: "Nói bừa! Lão ca ngài là Đạo Thiên, ta làm gì có bản lĩnh đó chứ?"

Diệp Trấn Quốc đắc ý cười: "Cũng đúng!"

"Vậy chuyện này là sao chứ?"

Chương 927 -

Giang Nam chột dạ nói: "Có... có thể là do ghế mát xa của xe này bị rò điện hay không?"

Mấy người nhao nhao im lặng, với bản lĩnh này của Diệp lão gia tử, cầm dao phay chặt dây điện cũng không có chuyện gì!

Con mẹ nó ghế ngồi rò điện!

Diệp Trấn Quốc mang vẻ mặt như thấy quỷ, hồi tưởng lại cảm giác toàn thân tê liệt vừa rồi, không khỏi rung mình một cái!

Mấy người lần nữa lên xe, chẳng qua lần này Diệp Trấn Quốc không dám ngồi hàng đầu, để Giang Nam lên ngồi!

Đạp vỡ kính chắn gió, Giang Nam dùng rào cản không gian chắn gió, xe tiếp tục chạy!

Mà trong lòng Giang Nam miễn bàn kích động tới cỡ nào!

Hiệu quả tê liệt tốt tới vậy sao?

Ngay cả Đạo Thiên cũng có thể bị tê liệt trong nháy mắt?

Như vậy nếu là Hoàng Kim, một ngón giữa của lão tử đâm xuống liền tê liệt nửa giờ?

Đây chẳng phải là điểm huyệt trong truyền thuyết đó sao?

Mẹ ơi! Ta đã học được một kỹ năng mới!

Ha ha ha ha!

Phía sau, ánh mắt Diệp Trấn Quốc tràn ngập hoài nghi, không

ngừng đánh giá Giang Nam!

Không đúng! Tiểu tử này không đúng!

Trong lòng Giang Nam hoang mang, nếu như bị Diệp lão ca phát hiện vừa rồi là do ta đâm hấn, hấn nhất định sẽ đánh ta khóc a!

Phải nhanh chóng tháo xuống mới được!

Vì thế hai tay Giang Nam cắm vào túi quần, tròng động không gian nổi lên hai túi quần, vừa muốn tháo nhấn trên tay trái xuống!

Về mặt Giang Nam lập tức cứng đờ!

Sao không tháo nhấn ra được?

Giống như ngón giữa của hấn sinh ra đã là hoàng kim!

Hơn nữa hiện tại không phải là vấn đề không tháo nhấn xuống được, mà là ngón giữa của lão tử cũng trở nên cứng ngắt!

Ngay cả việc cong ngón tay cũng làm không được a, căn bản không thể thu trở về!

Bốn ngón tay còn lại cũng gặp tai ương, muốn duỗi cũng duỗi không thẳng!

Cho nên lão tử vẫn phải dựng thẳng ngón giữa màu vàng?

Mẹ nó cái này là tác dụng phụ sao?

Ta biết mà! Bắt buộc đeo vào ngón giữa thế này, chắc chắn không có chuyện tốt!

Không lấy xuống được, xem lão tử dùng sức tạo kỳ tích a!

Nói xong hai tay đút vào trong túi quần, bắt đầu dùng tay phải

điên cuồng tháo nhẫn ngón giữa tay trái!

Dùng sức tới mức mặt đều đỏ bừng!

Lê Băng đang lái xe thì dùng dư quang liếc mắt nhìn Giang Nam, vẻ mặt kinh ngạc, lập tức đỏ bừng!

Cũng không lén lút một chút?

Biên độ động tác này của người cũng quá lớn đi!

Ừm... nhưng cũng đúng!

Dù sao thiên phú dị bẩm!

Giang Nam sốt ruột rồi, đúng rồi! Bánh pudding!

Dùng bánh pudding làm tay nắm nhỏ lại, nhỏ đi là có thể tháo nhẫn ra!

Ta đúng là một tiểu quỷ cơ linh!

Tay phải móc ra một cái bánh pudding rồi ăn, dưới sự chờ mong của Giang Nam, tay trái bắt đầu nhỏ đi!

Nhưng khiến Giang Nam tuyệt vọng chính là, ngón giữa màu vàng căn bản không thể khống chế! Bốn ngón tay còn lại vẫn không duỗi thẳng được!

Trên bàn tay nhỏ bé dựng thẳng một ngón giữa màu vàng cực lớn?

Thế này lại càng kỳ quái hơn, được chứ?

Giang Nam tức giận dùng hết khí lực toàn thân, điên cuồng tháo nhẫn, cắn chặt răng, thần sắc dữ tợn!

Nhưng mà trong lúc bất tri bất giác, ba người Diệp Trấn Quốc

Triệu Đức Trụ và Hàn Mộng Lộ từ phía sau lại gần!

Nhìn chăm chăm Giang Nam không ngừng!

Triệu Đức Trụ: "Tên nhãi nhà người để tay ở trong túi quần mân mê cái gì vậy?"

Hàn Mộng Lộ: "Giấu bảo bối gì vậy?"

Diệp Trấn Quốc vẻ mặt hồ nghi: "Không đúng! Ta càng nghĩ càng không đúng! Lấy tay ra cho ta xem!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, biểu tình chột dạ, rút tay phải từ trong túi quần ra!

"Ta... Ta cũng không làm cái gì cả!"

Diệp Trấn Quốc gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam: "Tay trái! Tay trái cũng lấy ra xem!"

Giang Nam: ! ! !

Không thể lấy ra! Đánh chết không thể lấy ra!

Cái này nếu lấy ra cho Diệp lão ca xem, đó chẳng phải là giờ ngón giữa với Đạo Thiên sao?

Còn là ngón tay màu vàng!

Tuyệt đối sẽ bị đánh khóc a!

Lê Băng vội vàng mở miệng nói: "Ai nha ~ Diệp lão gia tử ngài cũng thật là! Giang Nam người ta cũng có riêng tư nha!"

"Các người cũng không thể tùy tiện nhìn!"

Vẻ mặt Giang Nam cảm động, vẫn là Lê Băng tốt nhất!

Vội vàng gật đầu.

"Đúng vậy đúng vậy! Ta cũng có riêng tư!"

Giờ khắc này, mọi người trong xe đều quay đầu nhìn về phía tay trái mà Giang Nam giấu trong túi quần không chịu rút ra!

Mọi người lúc này đều lộ ra nụ cười thiếu đạo đức!

Giang Nam đen mặt, các người cười cái quỷ gì a?

Có phải đã hiểu lầm cái gì không?

Ta thật sự không có làm chuyện gì kỳ quái cả, chỉ là không muốn cho các người nhìn thấy ngón tay vàng của ta mà thôi!

Dù sao loại vật như bàn tay vàng này bình thường chẳng phải đều phải giấu đi sao!

Hiểu lầm thì cứ hiểu lầm đi!

Vẫn tốt hơn là để cho Diệp lão ca biết vừa rồi là ta hấn tề liệt!

Xe chạy thẳng đến tổng bộ Long Uyên, trong phòng chỉ huy, đám người Dương Kiên đều chờ ở đây, vẻ mặt chờ mong!

Mở cổng!

Chỉ thấy trên mặt Giang Nam mang theo nụ cười sáng lạn, tay trái rút túi, lấy một tư thế kỳ quái đi vào phòng chỉ huy!

Chương 928 -

Trong nháy mắt Sơn Miêu nhìn thấy Giang Nam, ánh mắt liên sáng ngời, nhưng lập tức như nhớ tới cái gì.

Vội vàng quay mặt sang một bên, thay vào đó là một bộ biểu tình lãnh đạm, cái miệng nhỏ vênh lên, cực lực làm ra dáng vẻ tức giận!

Ánh mắt Giang Nam cũng nhìn tới chỗ Sơn Miêu, nháy mắt hai hốc mắt đã đỏ lên!

"A... ô ô ô... chị Sơn Miêu!"

Sau một tiếng la tràn ngập tưởng niệm, nước mắt trong hốc mắt Giang Nam chảy xuống!

Thuấn di cũng không dùng tới, cứ như vậy một đường chạy nhào vào trong lòng Sơn Miêu, nước mắt vung vẩy trên không trung!

Sơn Miêu bị dọa nhảy dựng, nhưng vẫn đứng tại chỗ như cột điện, không thèm nhìn Giang Nam!

Giang Nam không ngừng cọ đầu, ô ô khóc rống nói: "Ta rất sợ a, bọn họ đều bắt nạt ta!"

"Ta ở khu 53 đã bị một đám người vây đánh, nói muốn chơi chết ta, rất đau a!"

Mọi người đều im lặng!

Ta nhỏ vào!

Trong hình ảnh truyền từ vệ tinh, người đứng trên cánh máy bay kiêu ngạo cười to, vừa rống Giang Đại Pháo ta không phục, vừa dùng súng đạn nổ người là ai?

Rõ ràng là người khi dễ người khác a!

Sơn Miêu cắn chặt môi dưới, có chút đau lòng, nhưng vẫn cố gắng không nhìn Giang Nam!

Giang Nam: Ô ô ô

"Ta còn bị đám người Pierce truy đuổi ra tận nửa Thái Bình Dương, vừa đuổi lại vừa mắng ta, đều khiến ta tức đến phát khóc!"

"Ta thiếu chút nữa không về được!"

Mấy Người Diệp Trấn Quốc: ...

Tên nhãi nhà người đúng là biết bịa chuyện!

Người san bằng khu 53 kia là ai?

Rõ ràng là mấy người Pierce bị người mắng cả một đường, tức giận nói không nên lời có được không?

Giang Nam: Chị Sơn Miêu, ta rất nhớ người!

Sơn Miêu cắn chặt môi dưới, rốt cuộc không căng mặt được nữa, một tay ôm Giang Nam vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve đầu của hắn!

"Không khóc nữa, trở về an toàn là tốt rồi, bọn họ sẽ không khi dễ được người nữa!"

Giang Nam: Ừm~

Mấy người Khỉ Gầy cũng gật đầu theo!

Ừm! Nam Thần trở về nước rồi sẽ an toàn, sẽ không khi dễ bọn họ nữa!

Sơn Miêu: "Vậy sau này không được gạt ta nữa, có chuyện gì phải nhớ nói với ta, người có biết ta lo lắng cho người thế nào hay không?"

"Người nếu chết ở bên ngoài, ta... ta..."

Nói xong hốc mắt Sơn Miêu cũng đỏ lên, tim Giang Nam đều mềm!

Nhẹ nhàng vỗ lưng Sơn Miêu, thấp giọng nói: "Ta... đã trở về!"

Nói xong lại nhẹ nhàng lau đi nước mắt cho Sơn Miêu!

Dương Kiên: Khụ khụ~

Sơn Miêu nhanh chóng căng người, đẩy Giang Nam qua một bên, đứng nghiêm!

Giang Nam:...

Tình yêu rồi sẽ biến mất đúng không?

Dương Kiên cười nói: "Có tên nhóc người, can đảm can trọng, không tệ, rất tốt!"

Hiển nhiên hẳn cũng hiểu được đã xảy ra chuyện gì!

Nhưng mà lại có chút ngại ngần lau lau mũi: "Không có đám người Diệt lão ca ta cũng không trở về được, lại nói chuyện ở khu 53 ta có phải đã làm quá đáng rồi hay không?"

Diệt Trấn Quốc im lặng, người san bằng khu 53 rồi mới nhớ tới chuyện này?

Lúc trước người nghĩ cái gì chứ?

Dương Kiên cười ha ha: "Không có, không quá đáng chút nào! Thật ra các quốc gia đều đã sớm có tâm tư hạ thủ khu 53, thậm chí đều đã lên kế hoạch!"

"Chỉ là khu 53 ở nội địa, lực lượng phòng bị hoàn thiện, kế hoạch đều mắc cạn, không nghĩ tới lại để cho tên nhãi nhà người làm thành!"

"Nói đi! Muốn phần thưởng gì? Chỉ riêng tư liệu nghiên cứu mà người mang về được đã là công lớn rồi!"

"Linh châu hệ không gian cũng đã giúp người tìm rồi, nhưng... tốt nhất đừng ôm hy vọng quá lớn!"

Nói đến chuyện này, Dương Kiên khẽ nhú mày, nhớ tới chuyện không thoải mái lúc trước!

Vì chuẩn bị phần thưởng cho Giang Nam, lúc trước Dương Kiên đã gọi điện thoại cho Lý Minh Sơn, muốn lấy một viên linh châu hệ không gian từ chỗ của hắn!

Sẽ bù đắp cho hắn cái khác!

Là Đạo Thiên hệ không gian của Hoa Hạ, trong tay Lý Minh Sơn còn thừa hai viên linh châu hệ không gian!

Nhưng mà Lý Minh Sơn lại cự tuyệt thỉnh cầu này, Dương Kiên cũng không tiện nói gì...

Giang Nam cười nói: "Đến lúc đó ta sẽ tự mình đi tìm linh châu hệ không gian, ta còn chưa đi qua Hư Không Hải!"

"Khen thưởng cái gì đó coi như xong, sau đợt hành động này ta cũng không thiếu tiền nữa!"

"Chỉ là ta có một yêu cầu, không biết Kiên ca..."

Dương Kiên vung tay lên: "Cứ việc nói! Có thể thỏa mãn yêu

cầu của người ta đều sẽ thỏa mãn người!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Ta muốn am bài cho Bose một ngôi nhà ở phòng đồ chơi!"

"Bose không phải công cụ, ta không muốn dùng bất kỳ thủ đoạn nào để cưỡng chế cô ấy, mọi thứ đều dựa vào bản thân cô ấy tự nguyện, không biết có thể không?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Giang Nam, Dương Kiên cũng ngẩn ra!

Giang Nam có suy nghĩ của bản thân, nếu như nhà mình cũng hành xử giống như nước Mỹ, trói buộc sự tự do của Bose, coi cô như công cụ phiên dịch chứ vãn!

Nếu vậy thì cứu cô ra khỏi khu 53 có ích gì chứ?

Cũng chỉ là từ một cái hố lửa này nhảy đến một cái hố lửa khác mà thôi!

Nếu quả thật như vậy, Giang Nam sẽ để cho Bose rời đi, hiện tại liền đi, ít nhất cô còn có thể có được tự do!

Dương Kiên vuốt cằm: "Chuyện người có thể mang về thể Bose vốn là niềm vui ngoài ý muốn!"

Thần sắc Giang Nam vui vẻ!

Chương 929 -

Dương Kiên: "Những người có thể cam đoan Bose sẽ không đi thương tổn những người khác sao? Nếu như có thể, ta có thể đồng ý với người!"

Dương Kiên: "Nhưng mà theo ta được biết, Bose này lúc ở Mỹ cũng đã tổn thương không ít người! Vấn đề về Bose, có một số việc người còn không hiểu rõ lắm, dù sao cũng là nhân tố không thể khống chế! Thậm chí..."

Đúng lúc này, toàn bộ phòng chỉ huy sáng lên ánh sáng trắng noãn!

Chỉ thấy một thân váy liền áo màu trắng, trên đầu là một cái sừng màu nâu nhạt thản nhiên bước ra, một đầu tóc dài tơ băng theo gió tung bay!

Đẹp! Đẹp khiến cho người ta hít thở không thông!

Tất cả mọi người ở đây ngơ ngác nhìn Bose đột ngột xuất hiện!

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, Bose trong truyền thuyết lại thật sự xuất hiện ở trước mắt, tựa như giấc mộng!

Vương Chính Dương hít vào một hơi khí lạnh: "Quá hoàn mỹ, ta rốt cục đã biết vì sao Nam Thần sống chết cũng muốn tới khu 53 cướp người!"

Chỉ thấy thể Bose nhẹ nhàng mở miệng nói: "Ta có thể trợ giúp các người phiên dịch chứ vãn!"

"Nhưng chú vãn là vãn tự của chúng ta, muốn phiên dịch thành

trình độ các người có thể hiểu được cần tốn một đoạn thời gian!"

"Nước Mỹ nhốt ta 10 năm, tổng sản lượng chú văn phiên dịch ra được cùng lắm chỉ ở khoảng 20%, có một số vẫn là sai sót, là do ta cố ý, bởi vì ta cũng không muốn phối hợp với bọn họ!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người kinh hãi nhìn Bose, vậy mà nói chuyện được!

Hơn nữa còn là tiếng mẹ đẻ của bọn họ!

A cái này...

Dương Kiên ngạc nhiên: "Người thật sự nguyện ý?"

Bose nhún vai, đứng ở phía sau Giang Nam, hai tay đặt lên bả vai Giang Nam, đặt cằm ở phía trên!

"Ta tất nhiên phải thể hiện giá trị của ta mới được, chủ yếu vì không muốn khiến Giang Nam khó xử!"

"Nếu ta phối hợp, tiến độ phiên dịch sẽ tăng lên rất nhiều!"

"Mặt khác thực lực của ta cũng không tệ, nếu để cho ta tích góp đủ hạt Bose, thực lực hẳn là tương đương cấp Đạo Thiên trong lời của các người đi?"

"Trong khả năng, ta có thể giúp các người xử lý một ít chuyện phiền toái!"

Dương Kiên bối rối, phối hợp như vậy sao?

Thế này chẳng phải tương đương với việc có được cường giả cấp Đạo Thiên sao? Hơn nữa còn có thể hỗ trợ phiên dịch chú văn!

Các quốc gia khác, có cường giả cấp Đạo Thiên nào mà không được cung phụng?

So sánh với chuyện này, điều kiện của Giang Nam căn bản không tính là điều kiện!

Giờ phút này trong lòng Giang Nam cũng cảm thấy ảm áp, làm sao có thể không biết đây là sự nhượng bộ của Bose, cô thể hiện giá trị của mình, tranh thủ điều kiện!

Dương Kiên hít một hơi thật sâu, nhú mày thật sâu!

"Tại sao phải giúp nhân loại? Lập trường thế nào? Theo ta được biết, Bose..."

Bose mở miệng nói: "Ta biết người đang lo lắng cái gì, có một số việc ta không cách nào nhiều lời!"

"Nhưng ta có thể nói cho người biết, ta là kẻ lang thang, sự tồn tại bị trục xuất!"

"Ta không tồn tại lập trường, lập trường Giang Nam chính là lập trường của ta!"

"Ta cũng không phải đang giúp nhân loại, ta là đang giúp Giang Nam!"

Lời này vừa nói ra, Dương Kiên ngạc nhiên, Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ liếc nhau, thần sắc ngưng trọng!

Mà những người khác hoàn toàn mang vẻ mặt mơ hồ!

Bose: "Từng có lúc, ta tràn ngập thất vọng với thế giới của các người, trong mắt chỉ nhìn thấy được ác ý!"

"Ta không thuộc về nơi này, không thuộc về quê hương, thậm chí từng muốn kết thúc sinh mệnh của mình!"

Trong lúc nói chuyện lại nhẹ nhàng cọ cọ gò má Giang Nam: "Thẳng đến khi ta gặp Giang Nam, hẳn là ánh sáng của ta!"

"Ta dần dần thay đổi cái nhìn, muốn đổi một cách sống mới, thử tiếp nhận thế giới này!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cho nên... Kiên ca người thấy sao?"

Dương Kiên cũng cười: "Được!"

--

Thế này còn có cái gì mà không đồng ý?

Bose rõ ràng ở lại vì Giang Nam a, những lời vừa rồi đều tương đương với thổ lộ có được hay không?

Chắc chắc chắc...

Dương Kiên không ngừng chép miệng, thật sự không biết cái tên Giang Nam này đến tột cùng điểm gì hiểm lạ!

Thậm chí ngay cả Bose cũng có thể quay về vì hắn.

Trên thế giới này, người có thể tiếp xúc với Bose đến mức độ này sợ là chỉ có Giang Nam!

Mà ở đất nước họ sợ cũng là nhà độc nhất!

Dương Kiên không kỳ vọng Bose có lòng trung thành gì cả, cô chỉ cần quan tâm Giang Nam là đủ rồi!

Mà đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Dương Kiên cũng tuyệt đối tín nhiệm Giang Nam!

Ngày thường Giang Nam có thể không quá đứng đắn, nhưng khi gặp chuyện lớn, không ai đáng tin hơn Giang Nam!

Dương Kiên cười nói: "Vậy quyết định như vậy đi, lát nữa ta sẽ nói với chú Tiêu!"

"Nhưng mà phần thưởng vẫn phải tặng! Huân chương cũng xin được, mấy người các người đến hội trường nhận huân chương!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, lại thẳng cấp sao?

Không khí trong phòng chỉ huy tàn ngập sung sướng, vẻ mặt Hàn Mộng Lộ kích động một phen nhào tới bên người Bose!

Tay ôm lấy cánh tay Bose: "Ta là chuyên gia lĩnh vực chú văn, về sau liền trông cậy vào người chiếu cố!"

"Ô hô hô ~"

Bose nhìn Giang Nam như xin giúp đỡ!

Chuyên gia này hình như không bình thường lắm, có thể đổi người khác hay không?

Chương 930 -

Đoàn người đi trên đường đến hội trường, Giang Nam lại tiến đến trước mặt Dương Kiên!

"Kiên ca, lần này ta tới Mỹ thấy được không ít thứ đồ chơi mới lạ, như là đạn Khốn Linh, súng pháo Khốn Linh các loại!"

"Bên phía chúng ta không thể làm mấy thứ nào sao?"

Dương Kiên sửng sốt, lập tức cười nói: "Người đáng nói tới vũ khí Khốn Linh sao? Chúng ta cũng có, hơn nữa cũng có không ít chủng loại!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Vậy trước đó sao ta cũng không thấy các anh em mang theo? Dùng loại vật này để trấn áp linh võ giả hẳn là rất tiện a?"

Dương Kiên thở dài nói: "Khai phá vũ khí Khốn Linh cần tới đại lượng quặng sắt Khốn Linh, hơn nữa đây là vật phẩm tiêu hao, vũ khí cùng trang bị cũng không phải là một con số nhỏ!"

"Thật tiếc, quặng sắt Khốn Linh trong nước chúng ta thừa thớt, đại bộ phận thu thập được đều dùng cho nghiên cứu khoa học!"

"Phải tiết kiệm để nghiên cứu chế tạo vũ khí Khốn Linh, đồ thì ít, chỗ cần dùng thì nhiều, không có cách nào trang bị toàn bộ cho bộ đội linh võ!"

"Trên thị trường quốc tế, giá cả quặng sắt Khốn Linh thậm chí còn đắt hơn so với một ít tài liệu dung linh cấp thấp!"

Giang Nam ngạc nhiên, vốn dĩ cảm thấy dùng súng pháo Khốn Linh rất thuận tay, còn nghĩ kiến chút vũ khí Khốn Linh!

Nhưng cũng không nghĩ tới tình huống trong nước lại như vậy!

Ngắm lại cũng đúng, quặng sắt Khốn Linh chỉ có trong Linh Khư, mà số lượng Linh Khư trong nước tuy nhiều, cũng không có nghĩa rằng Linh Khư có được quặng sắt Khốn Linh nhiều!

Không đúng! Chờ chút!

Nghe đám người Diệp Tinh Hà và Tần Thụ nói, trên đảo Áp Lê của Linh Khư Hồ Thiên Đảo có một tòa sơn cốc hoàn toàn làm từ mỏ sắt Khốn Linh!

Mẹ ơi!

Thứ này phải nhiều tiền chứ?

Ánh mắt Giang Nam trở nên hưng phấn, khuôn mặt đỏ bừng!

Phát tài rồi! Phát tài rồi!

Chờ lão tử lại tới Linh Khư Hồ Thiên Đảo nhất định phải dọn hai ngọn núi kia đi!

Hơn nữa cũng không biết Thương Long Thú kia có ăn được Âm Huyết Nam Hồng nữa hay không!

Đến lúc đó lại mở bụng bọn chúng ra xem thử!

Linh Khư Hồ Thiên Đảo thật đúng là một kho tàng!

Nhưng mà Dương Kiên ở bên cạnh lại lải nhải không ngừng!

"5 năm trước, nước Mỹ lấy được hạch tâm Thâm Uyên tầng thứ ba, khai thác ra được đại lượng quặng sắt Khốn Linh!"

"Tài nguyên khoáng sản ở tầng thứ tư thì hơi ít một chút, tầng thứ năm thật vất vả mới có lại bị Ưng quốc chiếm mất!"

"Trước đó vài ngày, đám người Tiêu Chấn đi lấy hạch tâm tầng thứ bảy về, đáng tiếc tài nguyên khoáng sản ở tầng thứ bảy cũng ít, cũng không biết mấy tầng phía dưới..."

Giang Nam nhìn mà im lặng, giờ phút này Dương Kiên cực kỳ giống cô vợ nhỏ cứ cắn nhai mãi!

Đều thiếu thốn như vậy, Giang Nam cũng sẽ không biết xấu hổ mà mở miệng đòi vũ khí Khốn Linh!

Ngược lại còn đang nhớ thương sơn cốc ở Linh Khư Hồ Thiên Đảo!

A? Sàn phòng huấn luyện thể lực cũng làm từ quặng sắt Khốn Linh đúng không?

Có nên trộm ít miếng trở về hay không?

Nghĩ đi nghĩ lại thì đoàn người đã đi tới hội trường, bởi vì nhiệm vụ lần này không tiện công khai, cũng không thể giống trống kua chiêng tổ chức nghi thức trao huân chương!

Nhưng các anh em ở trog tổng bộ Long Uyên vẫn tới toàn bộ, xếp hàng chỉnh tề dự lễ!

Bảy người Giang Nam tới phòng thay đồ thay xong quân trang rồi lên đài, ngay cả Katarina cũng thay quân trang Âm Dạ vào!

Giang Nam nhìn mà vui vẻ, tóc vàng mắt xanh cộng thêm quân trang Âm Dạ, có một loại phong vị khác!

Dương Kiên cầm huy chương lần lượt đeo lên cho mấy người, đều là Huân Chương Xích Tâm chân chân thật thật!

Kết quả của nhiệm vụ lần này mà nói đủ xứng với phần thưởng Huân Chương Xích Tâm!

Mang vào huân chương, về mặt đám người Khỉ Gầy Thiết

Ngưu vô cùng kiêu ngạo tự hào, đối với quân nhân mà nói, có thể nhận được Huân Chương Xích Tâm chính là vinh quang lớn nhất!

Vẻ mặt không khỏi kích động nhìn về phía Giang Nam!

Cùng Nam Thần ra ngoài chấp hành nhiệm vụ đúng là rất lời a, có thể cộ huân chương không nói, còn có thể thăng cấp!

Đám người Khỉ Gầy Thiết Ngưu đều được thăng một cấp, Sơn Miêu không thăng, cô đều đã là Đại Tá, nếu muốn lên nữa cần càng nhiều kinh nghiệm cùng tư lịch!

Mà Giang Nam lại là thuận lý thành chương thăng lên Thượng Tá!

Giang Nam hắc hắc vui vẻ, đụng đụng bả vai Sơn Miêu!

"VẬY... là sắp bằng người rồi?"

Nhưng mà Sơn Miêu cũng không muốn nói chuyện, liếc mắt nhìn Giang Nam một cái!

Hừ...

Chỉ thấy Dương Kiên đi tới trước mặt Giang Nam, mở ra một cái hộp nhỏ tinh xảo, huân chương bên trong tản ra ánh sáng màu máu!

Đỏ sẫm chói mắt!

Trên huân chương khắc một đầu Xích Long, thân rồng chín khúc, chân rồng hướng trời!

Giang Nam sửng sốt, đây là cái gì? Của mình không phải Huân Chương Xích Tâm sao?

Thần sắc Dương Kiên nghiêm túc, lấy huân chương ra đeo trước ngực Giang Nam!

Giờ khắc này, vô số quân binh Long Uyên phía dưới nhao nhao hít vào một hơi khí lạnh, vẻ mặt kinh hãi, cố gắng miễn một phần giúp cho trái đất nóng lên!

"Tê... Đây... Đây là Huân Chương Xích Long?"

"Má ơi! Ta chưa từng thấy qua, hôm nay xem như mở mắt rồi!"

"Huân Chương Xích Long gì? Sao ta chưa từng nghe qua?"

"Người có thể nghe qua mới là lạ, sau sự kiện linh họa chi loạn cũng không có phát qua! Vinh Quang Tối Cao, nhìn hai vị phía trước kia!"

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc cùng Triệu Đức Trụ mang vẻ mặt vui mừng nhìn Giang Nam đeo huân chương!

Chương 931 -

[Bởi vì lý do truyện khá dài nên mình sẽ tăng số chữ trong mỗi chương, nên TLT và lượng chương ra trong ngày tuy thay đổi nhưng về cơ bản vẫn tương đương lúc trước ạ. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ team dịch của mình!]

Diệp Trấn Quốc: "Huân Chương Xích Long a! Thật hoài niệm, trong ngăn kéo nhà ta còn có hai cái!"

Triệu Đức Trụ bĩu môi: "Người thì tính là cái rắc gì, ta có bốn cái!"

Nghe xong mặt đám người Long Uyên trắng bệch, hai vị này mới là thần tiên hàng thật!

Đó đều là thời kỳ ngăn cơn sóng dữ của linh họa chi loạn, lấy mạng đổi lấy vinh quang!

Sau sự kiện linh họa chi loạn cũng không phát nữa, hiện tại lại phát cho Giang Nam?

Giờ phút này, ngay cả mấy người Sơn Miêu và Khỉ Gầy đều bị dọa!

Đây chính là Huân Chương Xích Long a, vinh quang cao nhất!

Nhưng ngẫm lại Giang Nam mang về tư liệu chú văn, càng kéo được cả Bose trở về, mọi chuyện đều quá hoàn mỹ, tuyệt đối xứng đáng với Huân Chương Xích Long!

Mà Giang Nam thì vẫn ở trong trạng thái mơ hồ, huy chương lần này tựa hồ có chút khác biệt a!

Thần sắc Dương Kiên nghiêm túc: "Đây là Huân Chương Xích Long, dựa theo màu cờ, quốc gia như rồng, mà người là rồng sống, đây chính là ẩn ý của huân chương Xích Long!"

"Giang Nam người xứng với huân chương này! Đây là vinh quang mà người xứng đáng có được! Có nước mới có nhà! Nguyện người sau này như rồng bay lên!"

"Quốc gia! Vĩnh viễn là hậu thuẫn kiên cường nhất của người!"

Giang Nam nghiêm người, thần sắc nghiêm trang, rút tay phải ra kính chào quân lễ!

Vừa định rút tay trái ra, khuôn mặt trắng bệch, vội vàng ngăn chặn xúc động này!

May mà lão tử không lấy ngón giữa hoàng kim của mình ra đặt trước tim!

Nếu không tuyệt đối sẽ bị đánh chết!

Dương Kiên ngẩn ra, lập tức cười vỗ vỗ bả vai Giang Nam!

Sơn Miêu chọc chọc Giang Nam, vội la lên: "Tiểu Nam! Tay trái đừng để trong túi quần! Như vậy không lễ phép, mau rút ra đặt trên ngực a!"

Giang Nam cũng sắp khóc rồi, ta mà rút ra sẽ chỉ càng thêm không lễ phép a!

Không thể rút! Đánh chết cũng không thể rút!

Dương Kiên cười nói: "Được rồi, cơ hội khó được, Hồng Long an bài người chụp ảnh lưu niệm cho chúng ta!"

Bạch Thiên Tâm lập tức cầm máy ảnh chạy tới, ống kính nhắm ngay mọi người!

"Mọi người đứng thẳng lên, thể hiện tinh thần, đều nhớ chào!"

Mọi người nhao nhao gật đầu, nhao nhao ưỡn ngực, tay phải chào, tay trái đặt trên trái tim!

Giang Nam đều bùng nổ, sao lại cúi chào a!

Chỉ có thể giơ tay phải lên cúi chào, tay trái lạng lẽ đút túi quần!

...

Bạch Thiên Tâm ngạc nhiên: "Nam Thần? Tay trái! Tay trái!"

Trong số mọi người thì duy chỉ có Giang Nam đút tay trái ở trong túi quần, không có đặt ở trên trái tim!

Trên trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh: "A ha... A ha... là cần kính bên trái sao?"

Nói xong, bàn tay phải để ở huyệt Thái Dương bên phải lại vòng qua trước mặt một vòng, để ở huyệt Thái Dương bên trái...

Dương Kiên choáng váng, đám người Sơn Miêu đều bối rối!

Người đây đang chào cái kiểu quỷ gì a!

Người đây rõ ràng đang cosplay con khỉ lông vàng đang nhìn ra phương xa a!

[Giá trị oán khí từ Bạch Thiên Tâm +666!]

[Giá trị oán khí từ Lạc Thiên Hồng...]

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên...]

Giang Nam quả thực xấu hổ muốn chết!

Ta cũng không muốn a, hy vọng có thể lừa gạt qua chuyện!

Nhấn tê liệt rách nát này quá hồ người, thật hối hận khi đã đeo!

Đã hơn hai mươi phút rồi, sao còn không tháo xuống được?

Có lẽ chờ thời hiệu của chiếc nhấn qua đi mới có thể tháo xuống sao?

Mặt Sơn Miêu đều đỏ, vội vàng xông lên bẻ tay Giang Nam trở lại: "Không phải bảo người chào ở bên trái, ý bảo người dùng tay trái đặt trên trái tim!"

Lại nói cho dù là chào ở bên trái cũng nên dùng tay trái chứ?

Người dùng tay phải chào ở bên trái rốt cuộc là thao tác quái gì?

Bạch Thiên Tâm không nhịn được vui vẻ: "Là tay trái a, tay trái đừng dứt túi quần nữa, cần đặt trên tim..."

Sơn Miêu mang về mặt hồ nghi, Tiểu Nam sẽ không phải ngay cả chuyện đơn giản như vậy cũng không nhớ được a!

Có phải hẳn giấu bảo bối gì đó trong túi quần không?

Nụ cười trên mặt Giang Nam càng lúc càng cứng nhắc: "VẬY... chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có thể ăn ngay nói thật với các người!"

Mọi người nhao nhao nghiêng tai lắng nghe!

Giang Nam vẻ mặt nghiêm túc: "Kỳ thật ta kiếm được một bảo bối, nó tương đối thẹn thùng, vừa móc ra liền chạy!"

Sơn Miêu: Người nghiêm túc thật à?"

Bảo bối nào còn có thể thẹn thùng, còn có thể chạy?

Bảo bối thần kỳ như vậy sao? Pokémon à?

Lý do này của người quả thực qua loa quá đáng a!

Diệp Trấn Quốc dưới đài đen mặt, không đúng! Không đúng!

Tiểu tử này từ lúc ở trên xe liền đút tay trái vào túi quần, sẽ không phải có bí mật gì không thể cho ai biết đó chứ?

Dương Kiên mặt đều đen: "Đều đã lớn cả rồi, có cái gì mà che che giấu giấu? Dũng cảm lấy ra là được! chúng ta còn có thể cướp đồ của người sao?"

"Nếu chạy ta bồi thường cho người!"

Nói xong liền tiến lên móc tay trái Giang Nam, một tay kéo tay trái từ trong túi quần ra!

"Ai! Người đừng..."

Mọi người: ...

Nhìn tay trái dựng thẳng một ngón giữa màu vàng của Giang Nam, còn con mẹ nó phát ra kim quang, Dương Kiên sửng sốt!

Đây là bảo bối mà người đang giấu?

Người con mẹ nó giấu một ngón tay?

Đám người Sơn Miêu bối rối, Nam Thần điên rồi, đây chính là Dương Kiên! Con Mắt Phương Đông!

Trường hợp thế này còn có thể đùa được nữa!

Giang Đại Gan thật đúng là xứng danh!

Dương Kiên trừng mắt trực tiếp nổi giận!

Hay cho Giang Nam người, dám dựng thẳng ngón giữa với lão

tử?

Đùa với ta phải không?

Xem lão tử không bẻ gãy đầu ngón tay người a!

Bàn tay to liền tiến lên tóm lấy, nắm ở trên ngón giữa Giang Nam!

Giang Nam: "Không được, không thể tóm lấy được!"

Chỉ thấy Dương Kiên mở to hai mắt, tơ máu trải rộng!

Ngũ quan trong nháy mắt vặn vẹo lại, tóc trực tiếp xù lên!

Cơ bắp cả người không khống chế được mà co rút căng thẳng, cả người đều còng xuống, cắn chặt răng, mặt đều nghẹn đỏ!

Tất cả mọi người đều bối rối!

Kiên ca bị sao vậy? Là muốn nhảy bungee hay nhảy disco?

Cứng đờ tại chỗ hơn một giây, Dương Kiên ngửa mặt lên trời rống to một tiếng!

"A a a! Con mẹ nó! Gài!

Cả người đều bị kinh hãi mà nhảy dựng lên, khiến cho Bạch Thiên Tâm sợ run rẩy, theo bản năng ấn nút chụp!

Hình ảnh trong máy ảnh trong nháy mắt dừng lại!

Một tiếng kêu thảm thiết khiến cho tất cả mọi người hoảng sợ, trong mắt đầy mơ hồ.

Kiên ca kích động tới như vậy sao?

Dương Kiên rơi xuống đất, vẻ mặt hoảng sợ nhìn ngón giữa màu vàng Giang Nam!

"Ta tê liệt! Ta vừa mới bị tê liệt!"

"Cái đó của người là cái gì chứ? Tê~"

Dương Kiên rơi xuống đất giậm chân một cái!

Trần Giang Nam toát mồ hôi lạnh: "Cái... Cái kia, kỳ thật ta có một chuyện..."

Sơn Miêu: "Chỉ cần thu hồi ngón giữa sẽ chết!"

Không đợi Giang Nam nói xong, Sơn Miêu đã nói rồi!

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc: "Vẫn là chị Sơn Miêu hiểu ta!"

Sơn Miêu che mặt!

Dù sao cũng đã nghe người qua loa có lẽ cả trăm lần rồi!

Chỉ cần người vừa mở miệng ta liền biết người muốn nói cái gì, được không?

Sợ lại là đạo cụ kỳ quái gì đó, đồ chơi trong tay Giang Nam sẽ không có thứ nào bình thường!

Chương 932 -

Dương Kiên đen mặt: "Đứng nghiêm chào, chụp ảnh!"

Giang Nam vội vàng thẳng người, nghiêm túc chào, tay trái úp vào trái tim, nhưng vì mỹ quan, mở ra một trùng động không gian!

Đâm ngón tay vào, ít nhất từ bên ngoài nhìn vào thì Giang Nam không dựng thẳng ngón giữa nữa!

Dương Kiên cũng mang vẻ mặt kinh nghi bất định!

Phải biết mình chính là Tinh Diệu a, vừa rồi lại bị tê liệt cứng đờ tại chỗ hơn một giây!

Trong trận quyết đấu cao thủ, hơn một giây cũng đủ làm rất nhiều chuyện!

Đây lại là loại năng lực quý dị gì?

Nhưng Dương Kiên cũng không có ý định trao hỏi việc này tới cùng, Đại Lực cùng nhân sâm từng xuất hiện ở trấn nhỏ Ngọc Long lúc trước cũng vậy!

Dương Kiên đã nhìn trúng Giang Nam, mà mỗi người đều có bí mật của mình!

Dùng người không nghi ngờ, nghi ngờ không dùng người, cũng chính là như thế!

Ánh mắt Dương Kiên nhìn rất xa!

Nhưng nhìn lại một đám Long Uyên ở phía dưới đều cắn chặt răng, gắt gao bóp đùi mình nghẹn cười, Dương Kiên đỏ mặt!

Hung hăng trừng mắt liếc Giang Nam một cái!

Hình tượng cao lãnh uy nghiêm của lão tử a, con mẹ nó toàn bộ đều bị người phá hủy, gặp phải Giang Nam đúng là không có chuyện gì tốt!

Giờ phút này Bạch Thiên Tầm nhìn ảnh chụp vừa mới ngẫu nhiên chụp được, phì cười một tiếng, lưu lại lưu lại!

Chỉ thấy trên ảnh chụp, bảy người Giang Nam trừng mắt, há to miệng nhìn Dương Kiên nhảy lên trời!

Cảnh tượng kia... Phụt ha ha ha!

Nhưng ánh mắt Diệp Trấn Quốc nhìn Giang Nam đã như có thể giết người rồi!

Ghế ngồi rò điện cái rầm, chính là tên tiểu tử thú vị này đâm ta a, là đem ta ra làm đối tượng thí nghiệm?

Xem lát nữa lão tử có đánh người khóc hay không a!

Còn giới thiệu cháu gái cho người? Ta nhổ vào!

Ánh mắt Giang Nam nhìn Diệp Trấn Quốc không ngừng đổ mồ hôi lạnh, trong lòng đã nghĩ lát nữa nên chạy như thế nào cho tốt!

Mấy người ở trên đài chụp ảnh!

Mà ba nữ tân binh Long Uyên mới gia nhập đang quét tuyết trong đại viện!

Đều cau mày với vẻ mặt không tình nguyện!

"A a a ~ thật muốn đi xem lễ trao huân chương a, ta cũng muốn nhìn Nam Thần, đám người Nguyệt Nguyệt đều đi!"

"Ta là fan Nam Thần a, gần đây hẳn cũng không có động thái

gì!"

"Nghe nói người thật còn đẹp trai hơn so với trên video, vì cướp được Bose mà cho nổ khu 53!"

Mấy người vừa quét tuyết, lại vừa thảo luận, còn thường thường nhìn về phía hướng hội trường, vẻ mặt khát vọng!

Đúng lúc này, trong đó có một cô gái tóc xoăn ngạc nhiên nhìn đồ vật trước người!

"Đây là cái gì?"

Chỉ thấy một ngón tay màu vàng quý dị lơ lửng giữa không trung, tản ra kim quang nhàn nhạt!

Theo bản năng lấy tay sờ soạng!

Sau một khắc, cả người đều bị tê liệt, cứng đờ tại chỗ, cả người rút gân, không thể cử động!

[Giá trị oán khí từ Vân Hiểu Hiểu +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Cái gì cái gì? Hiểu Hiểu sao người không nhúc nhích? Ai? Nơi này có một ngón tay vàng a!

Nói xong cũng tiến lên sờ soạng một phen!

[Giá trị oán khí từ Chu Băng +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

"Oa, thật thần kỳ, người tuyệt này thật sống động, hai người các người như thế nào đều không nói lời nào?"

Vừa quay đầu, đã thấy hai người trừng mắt, vẻ mặt dữ tợn

cứng đờ tại chỗ!

"Ngô!!! Ngô ngô!"

Nhưng cô gái kia lại càng hoảng sợ, lui về phía sau một bước, cũng bị ngón tay vàng đâm trúng!

"A a..."

[Giá trị oán khí từ Trương Diệp + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chụp ảnh xong, Giang Nam thu hồi ngón tay rút vào túi quần, vẻ mặt mê hoặc!

Vừa rồi như thế nào cảm giác có người sờ ngón tay ta, nhất là lúc cuối cùng, ấm áp!

Lạ thật!

Dương Kiên dẫn dò: "Vậy người về học viện trước đi, bên phía chú Tiêu ta sẽ dẫn dò!"

"Đoạn thời gian gần đây cũng không cần lại đi ra ngoài, đợt này có không biết bao nhiêu người muốn mạng của người, nước Mỹ càng sẽ liệt người vào mục tiêu hàng đầu, thành thật ở ngay trong học viện đoạn thời gian!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Hiểu rồi!"

Bên này đang nói lời tạm biệt cùng mấy người Sơn Miêu và Katarina, mà Thiết Ngưu lại mang về mặt ngưỡng chừng tới gần!

Ngón tay giữ góc áo, thân thể uốn éo về mặt ngưỡng chừng!

"Nam Thần, ta có thể cùng người tới học viện một chuyến hay không? Ta muốn đi gặp Hùng Hùng nhà ta!"

Giang Nam kích động rùng mình một cái, đều xưng hô là Hùng Hùng rồi sao?

Tiến triển thần tốc như vậy sao? Yêu qua mạng đã không đủ thỏa mãn hai người, đây là muốn gặp mặt?

"Được, sao không được? Cùng đi, nhanh lên!"

Tuyết càng rơi càng lớn, nếu còn không đi chỉ sợ Diệp lão ca sẽ giết tới!

"Đúng rồi chị Sơn Miêu, giúp ta tra địa chỉ của nhà Zenbon Sakura, ta có việc!"

Sơn Miêu sửng sốt: "Tra địa chỉ nhà cô ấy làm gì?"

Giang Nam cười hì hì: "Nợ cô ấy chút đồ còn chưa trả, phải trả lại!"

Lúc ở khu 53, Zenbon Sakura không làm mình rất xích, ước chừng kéo chân Pierce hơn 20 phút!

Nếu như không phải nhờ Zenbon Sakura, Bose cũng không thể cứu được!

Nếu như không phải mình gây quá nhiều chuyện, toàn dân đang muốn mạng của mình, thật đúng là muốn tự tới đảo quốc khử mùi cho Zenbon Sakura!

Nhân tiện cũng lấy một tỷ USD mà tổ Hoa Anh Đào nợ mình!

À, chỉ là thuận tiện mà thôi!

Mới không phải vì không yên tâm tổ Hoa Anh thiếu tiền không trả!

Lấy tình huống trước mắt này, Giang Nam cũng không dám đi dạo bên ngoài, chỉ có thể gửi qua cho cô!

Một nhóm ba người gồm Trụ gia Giang Nam và Thiết Ngưu bước ra cánh cổng tổng bộ Long Uyên!

Chỉ thấy trong đại viện, ba người tuyết có dáng điệu thơ ngây khả ái đứng ở trong tuyết!

Hai người nửa ngời xồm, một người cầm xẻng tuyết, một người cầm chổi, còn có một người đứng, hai tay ôm phía sau!

Giang Nam cười nói: "Ai đã đập người tuyết này? Trông rất sống động sao? Thật đáng yêu nha!"

Hồng Long đi ra tiễn đưa ngạc nhiên: "Nơi này lúc trước có người tuyết sao?"

[Giá trị oán khí từ Trương Diệp + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vân Hiểu Hiểu...]

[Giá trị oán khí từ Chu Băng...]

Thành công chạy thoát ma trảo của Diệp Trấn Quốc, Giang Nam cùng Trụ gia Thiết Ngưu, còn có mấy người Hàn Mộng Lộ Lê Băng cùng nhau về tới học viện tiên phong!

Trước khi đi Sơn Miêu giao trứng cho Giang Nam, chăm sóc rất tốt, hai ngày nay cũng không xảy ra chuyện gì.

Mà trên đường về, Bose vẫn trốn trong không gian cao duy đi theo, nếu như lộ diện sẽ dễ dàng khiến cho dân chúng bình thường khựng hoảng!

Đến học viện đã là buổi chiều, Tiêu Phong Hỏa cùng một đám đạo sư đã sớm chờ ở cửa!

Thấy Giang Nam bình an trở về, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống!

Giang Nam thì nhìn xung quanh, cũng không có nhìn thấy đám người Tuyết Tuyết Lang Diệt, cũng có thể hiểu được!

Lúc này các cô sợ là đang huấn luyện đi?

Tiêu Phong Hỏa cười nói: "Đã trở lại! Đã trở lại là tốt rồi!"

Triệu Đức Trụ nhếch miệng cười nói: "Đúng vậy, ta vừa ra tay, sao có thể không mang được người trở về chứ?"

"Các người không biết, tiểu tử thúì Giang Nam này ra ngoài rồi buông thả bản thân cỡ nào, chính là ngựa hoang thoát cương a!"

Chương 933 -

Tiêu Phong Hỏa che mặt cười khố: "Có thể không biết được sao? Trên quốc tế đều phát tin tức, núi lửa Bình Cốc cũng đã được đổi tên thành hố to Bình Cốc rồi!"

"Thật đúng là tên nhóc nhà người! Ngay cả khu 53 mà cũng dám san bằng?"

Giang Nam ngẩn ra: "Đó là Giang Đại Pháo làm, có liên quan gì tới Giang Nam?"

Tiêu Phong Hỏa mặt tối sầm lại: "Tên nhóc người thật đúng là nhắc quần lên liền không nhận người?"

Giang Nam đúng lý hợp tình nói: "Đương nhiên không phải! Đó là Giang Thiết Đầu làm! Có liên quan gì tới Giang Nam ta..."

Trán Tiêu Phong Hỏa nổi lên hai sợi gân xanh!

Hàn Mộ Dung Lộ và Lê Băng ở phía sau cười trộm, Giang Nam đây là biết mình ra ngoài chọc ra một đồng chuyện, bị vô số người nhớ thương, muốn quăng nồi sao?

Vung nồi tốt như vậy, không đi làm đầu bếp thật đáng tiếc!

Tiêu Phong Hỏa mang vẻ mặt không biết nói gì: "Ta mặc kệ là Giang Đại Pháo hay là Giang Thiết Đầu làm, trở về đường có san bằng học viện là được!"

Ngày lành vừa qua không bao lâu, Giang Nam đã trở lại, trong lòng Tiêu Phong Hỏa cảm thấy cay đắng!

Lúc ở bên ngoài thì nhớ, trở về được ba phút liền bắt đầu

phiền!

"Tiểu Dương nói với ta về chuyện Bose, không biết..."

Nói tới đây, ánh mắt Tiêu Phong Hỏa sáng ngời, vẻ mặt cũng có chút kích động!

Có thể hợp tác với Bose sao?

Đây là chuyện mà lúc trước Tiêu Phong Hỏa nghĩ cũng không dám nghĩ!

Giang Nam cười hắc hắc, Bose từ trong không gian cao duy đi ra, có chút sợ người lạ đứng ở phía sau Giang Nam nhu thuận nói: "Chào Tiêu viện trưởng!"

Bose vừa đi ra, đám người Quan Hồ Đào Hân Di đều nhìn ngây người, cái này... Đây chính là "không biết" trong truyền thuyết?

Sinh mệnh thể cao cấp?

Thoạt nhìn vì sao lại giống tiểu tức phụ của Giang Nam như vậy!

Tiêu Phong Hỏa vui tới mức miệng cũng sắp nhếch đến bên tai: "Ha ha, được được, người có nhu cầu gì cứ việc nói với ta, có thể thỏa mãn ta đều tận lực thỏa mãn người!"

Bose chờ mong nói: "Nếu như có thể, ta muốn mau chóng nhìn thấy đồng tộc kia của ta, không biết..."

Tiêu Phong Hỏa mang vẻ mặt khó xử, Bose ở trong nhà đồ chơi kia mình cũng không biết có ở đây hay không, từ lần hiện thân lúc trước có Giang Nam cũng không xuất hiện thêm nữa!

Giang Nam cười hắc hắc: "Đi theo ta! Ta dẫn người đi, thuận tiện an bài chỗ ở cho hai người!"

Bose không ngừng gật đầu, trong mắt tràn đầy chờ mong! Vừa khấn trương lại hưng phấn, mình đã thật lâu cũng không gặp qua đồng tộc!

Đoàn người đi thẳng đến nhà đồ chơi!

Trên đường, ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Quan Hổ!

Hổ ca, sao không còn cái răng nào nữa...

Quan Hổ đen mặt: "Người còn nói? Không phải người muốn làm cho ta một bộ răng kim cương sao?"

Giang Nam sửng sốt, thì ra là đang chờ ta!

"Răng giả kim cương này không đáng tin lắm, thật ra ta đã kiếm cho người một bộ, hơn nữa còn tìm người thí nghiệm rồi!"

"Kết quả thí nghiệm chính là, mang răng kim cương sẽ thối miệng, hơn nữa đặc biệt không chịu lực được, dễ vỡ!"

Quan Hổ ngạc nhiên, người còn tìm người nào để làm thí nghiệm chứ?

Ta chỉ muốn hỏi người làm thí nghiệm còn khỏe không?

Gray. Hall: T~T

Giang Nam cười hắc hắc: "Vì thế ta làm cho người một bộ tốt hơn! Hoàng kim, rất xa xỉ!"

Nói xong trực tiếp móc ra hàm răng giả bằng vàng trong miệng Gray! Đưa cho Quan Hổ!

Hai mắt Quan Hổ sáng ngời!

"Con mẹ nó! Thật sự có, là vàng? Tuy rằng có chút dung tục, nhưng ta lại thích dung tục như vậy a!"

Thứ này so với khảm răng sứ đều ngầu hơn nhiều!

"Ha ha, tiểu tử người có tâm rồi!"

Giang Nam cười rục rĩ: "Tất nhiên rồi, trong lòng ta thời thời khắc khắc đều nhớ thương Hồ ca đây!"

Quan Hồ há miệng, trực tiếp liền mang răng giả hoàng kim vào, kích cỡ thích hợp!

Lưỡi liếm răng giả bằng vàng...

Hả? Hình như có mùi gì đó?

Sao lại có mùi thuốc lá? Có lẽ răng giả bằng vàng có mùi vị này chăng?

Quan Hồ nhe răng cười!

"Đào Tử người thấy thế nào? Có đặc biệt có khí chất hay không?"

Một hàm lấp bằng vàng thật!

Nhe răng cười, vô cùng lấp lánh!

Đào Hân Di ngạc nhiên: "Rất được, chỉ là răng cửa kẹp cái gì?"

Quan Hồ sửng sốt, lấy tay khều một cái, từ kẽ răng cửa móc ra một miếng lá rau nửa sợi thịt...

Khuôn mặt cứng đờ, cả người đều hóa đá tại chỗ!

Con mẹ nó!

Trong kẽ răng giả bằng vàng này vì sao lại có rau lá cùng sợi thịt!

Quan Hồ: "Giang Nam! Bộ răng giả bằng vàng này không phải

là bị người khác dùng qua đó chứ?"

Giang Nam vẻ mặt chột dạ: "Ai nha Hổ ca! Người cũng không cần để ý những chi tiết kia nha!"

"Hàm răng nữ sĩ! Không cọ không khử độc, bảo đảm chất lượng, dùng nó là người kiếm lời! Ta nói cho người biết, đây cũng là người đang chiếm lời của người ta nha!"

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ...]

Con mẹ nó răng của nữ sĩ!

Có người phụ nữ nào lại đi khảm một bộ răng vàng hả?

Tuyệt đối là đào từ miệng của một đại hãn nào đó!

Răng giả cũng có thể dùng qua tay sao?

Còn không cọ? Đeo vào miệng thì cọ cái gì?

Không khử độc? Đeo vào rồi còn dùng hóa chất được sao?

Ọe... Ọe!

Quan Hổ lúc này liền nôn ra, cũng không nên tin người!

[Giá trị oán khí từ Quan Hổ...]

Giang Nam lau mồ hôi lạnh trên trán, Gray cũng thật là, lúc trước cũng không biết tẩy rửa sạch sẽ, người này cũng không biết giữ vệ sinh chút nào sao?

Một đường đi tới nhà đồ chơi, Hàn Mộng Lộ trực tiếp mở cửa lớn nhà đồ chơi ra!

Giang Nam cười nói: "Ta đây liền cùng cô ấy đi vào trước,

trứng ốp la nhỏ rất sợ người lạ, ta có nhu cầu liên trực tiếp nói với Mộng Lộ!"

Mấy người nhao nhao gật đầu, lập tức sửng sốt, trứng ốp la là cái quỷ gì?

Giang Nam mang theo Bose trực tiếp tiến vào nhà đồ chơi, thẳng đến thành phố phế tích, dù sao lần đầu tiên gặp trứng ốp la cũng là ở chỗ này!

Nhưng nghe Bose nói, lấy loại Linh Khư hư nhà đồ chơi, Bose không cần đi qua cánh cổng không gian cũng có thể tự do ra vào Linh Khư!

Cho nên Giang Nam cũng không xác định trứng ốp la có còn ở trong nhà đồ chơi hay không!

Một đường đi tới trung tâm thương mại của thành phố phế tích, Bose đánh giá chung quanh: "Đích xác cảm nhận được dấu vết tồn tại của hạt Bose rất nồng đậm!"

"Hắn là chưa có rời đi, để ta thử kêu, xem có thể kêu tới hay không!"

Chỉ thấy hai tay Bose đặt trước ngực làm bộ dáng cầu nguyện, sừng pha lê trên trán tản mát ra từng đạo gợn sóng khuếch tán ra.

Quả nhiên không quá mấy phút, trong một góc âm u của trung tâm thương mại có luồng ánh sáng trắng noãn lưu chuyển!

Một Bose toàn thân trong suốt trơn bóng xuất hiện, trên trán mọc ra hai cái sừng pha lê nhỏ!

Chỉ thấy giờ phút này một tay cô cầm chai tương ớt hiệu bà mụ, một tay cầm cái muỗng nhỏ, trên khuôn nhỏ nhắn dính đầy tương ớt...

Cô trốn ở trong góc, hai con mắt nổi lên vẻ tò mò nhìn về phía bên này!

Chương 934 -

Trong nháy mắt nhìn thấy Bose, đôi mắt xanh thẳm của trứng ộp la sáng rực!

Trực tiếp chạy như bay đến bên người Bose, vây quanh cô dạo vài vòng, dùng mũi nhẹ ngửi~

Sau đó nhào tới, ôm lấy cánh tay cô không buông tay, tương ốt trên miệng đều cọ vào váy liền áo!

Phát ra tiếng cười "khanh khách"!

Sắc mặt Bose đỏ lên, trong mắt tràn đầy vui sướng, thật sự là đồng tộc a!

Giờ khắc này không ai có thể hiểu được tâm tình của cô lúc này!

"Con bé này sao lại không mặc gì hết? Không biết xấu hổ..."

Nói xong vung tay lên, hạt Bose hội tụ, giúp trứng ộp la mặc vào một bộ váy liền áo!

"Thật nhỏ! Sợ là ở sinh ra ở phía bên này, ai ~ cũng là hài tử bị trục xuất sao?"

Giang Nam vuốt cằm, nhìn Bose một chút, lại nhìn trứng ộp la nhỏ!

"Ừ! Là rất nhỏ, điểm ấy ta đồng ý!"

Thế Bose híp mắt nhìn

Này này này!

Hai người chúng ta nói hình như không phải nói cùng một chuyện đi?

Tuổi! Là tuổi tác a!

[Giá trị oán khí từ ??? + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Vẻ mặt Bose không biết nói gì, cách người phân biệt chúng ta chính là dựa vào lớn nhỏ sao?

Trứng ốp la ôm Bose thật lâu mới từ trong lòng cô đi ra, mắt to rơi vào trên người Giang Nam, mang theo chút e ngại!

Nhưng vẫn đưa bình tương ớt hiệu bà mụ ra, sau đó đem miệng bình trút xuống!

Trứng ốp la: Hết ~

Chỉ thấy bình tương ớt bị vết sạch sẽ, cái thìa nhỏ trong tay đều bị liếm sáng bóng!

Giang Nam bối rối, ăn sạch?

Thích ăn tương cay tới như vậy sao? Cũng không có chút bánh bao bột mì gì đó ăn kèm sao?

Giang Nam cười sáng lạn, lại lấy từ trong không gian dị độ ra một chai tương ớt hiệu bà mụ đặt tới trước mặt cô!

"Sau này muốn bao nhiêu có bấy nhiêu! Ha ha!"

Con mắt trứng ốp la nhỏ sáng lên, có vẻ rất là vui mừng, làm ra thủ thế cảm ơn với Giang Nam!

Sau đó lấy ra một lọ tương ớt đưa tới trước mặt Bose: "A ~!"

Trong mắt Bose tràn đầy ôn nhu, nhẹ nhàng xoa xoa đầu trứng ốp la!

"Lựa chọn tin tưởng vào người là quyết định chính xác nhất mà đời này của ta!"

"Ta đột nhiên rất mong chờ cuộc sống sau này!"

Giang Nam có chút ngượng ngùng lau mũi: "Đi! Chọn cho các người một chỗ làm nơi ở!"

Ba người tìm được một căn biệt thự hoa viên phủ đầy dây leo trong phế tích, tựa hồ đã cùng thiên nhiên dung thành một thể!

Sau đó lại thông báo cho Hàn Mộng Lộ khổng chế trung tâm nhà đồ chơi, dời biệt thự hoa viên đến một sơn cốc nhỏ non xanh nước biếc, làm nhà mới!

Đồ dùng trong nhà gì đó đều sẽ đặt mua với Hàn Mộng Lộ!

Nhìn biệt thự hoa viên trước mắt, Bose nở nụ cười, trong ánh mắt chứa đầy sự thỏa mãn!

Đột ngột nói: "Người đặt cho hai chúng ta cái tên đi, coi như quà tặng bắt đầu cuộc sống mới đi!"

Hai Bose không có tên vì chúng không cần thiết.

Nhưng nếu đã lựa chọn dung nhập thể giới loài người, thì phải tuân theo quy tắc bên này!

Giang Nam vượt cằm nhìn hai người, vẻ mặt trầm tư: "Ta phải suy nghĩ thật kỹ mới được!"

Bose cúi đầu, đỏ mặt: "Vậy chúng ta có thể mang họ Giang hay không?"

Giang Nam ngẩn ra, mình mang họ Giang là bởi vì nhật được ở Giang Thành!

Cha mình họ gì Giang Nam cũng không biết!

Muốn cùng họ với ta sao?

Không biết vì sao, Giang Nam trong lòng ầm ập!

"Hắc hắc! Đương nhiên là được, chờ một chút, ta nghĩ tên cho các người!"

Hai người mang vẻ mặt chờ mong!

"Tên là gì?"

Giang Nam vẻ mặt đắc ý: "Người tên Giang Đu Đủ, người tên Giang Hà Bao! Thế nào? Rất có độc đáo đúng không?"

Ta thật đúng là một tiểu thiên tài!

[Giá trị oán khí từ Giang Hà Bao + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Giang Đu Đủ...]

Lúc này hàm răng Bose cắn chặt nhìn Giang Nam!

Đu Đủ và Hà Bao là cái quỷ gì?

A a a! Người có thể đứng đắn một chút được không, ta đang rất chân thành có được không?

Trứng ốp la thì lại mang vẻ mặt vui vẻ xoay vòng tại chỗ!

"Giang Hà Bao! Y a~"

Giang Nam vui mừng nói: "Xem đi! Cô ấy thích cỡ nào kia?"

Bose đen mặt: "Hà Bao cái quỷ gì? Không muốn tên này! Khó

nghe muốn chết! Đặt lại lần nữa, không đặt được thì đừng hòng đi!"

Giang Nam vẻ mặt khó xử, cái tên thật dễ nghe, sao lại khó nghe?

Giang Đại Giác? Giang Tương Ớt?

Trứng ốp la: "Giang Tương Ớt! Y a~"

Bose: "Kéo kẹt!!"

Còn xưng là thiên tài? Người đây quả thực chính là thiên tài đặt tên!

Ta mới không phải là Giang Đại Giác!

"Tại sao cô ấy có hai cái sừng, người chỉ có một cái thôi?"

Bose tức giận nói: "Cha mẹ của cô ấy hẳn là thượng tộc... Mau lên đi!"

Giang Nam rụt cổ, nếu không đặt được tên chị gái một sừng sợ là sẽ đánh ta!

"Vậy người tên là Giang Ninh là được rồi! Trứng ốp la nhỏ tên là Giang Tĩnh!"

"Nguyện hai người trên thế giới này có được một gia đình bình yên!"

Bose ngẩn ra, lập tức cười nói: "Giang Ninh sao? Cái này dễ nghe, vậy thì cái này!"

Trứng ốp la buồn thiu: Giang Tương Ớt...

[Giá trị oán khí từ Giang Ninh + 233!]

Xem ra trứng ốp la không quá đặc biệt thích cái tên Giang Tĩnh này, cô vẫn thích mình tê là Giang Tương Ốt...

Tạm biệt Giang Ninh và Giang Tĩnh, Giang Nam trở về, về mặt thư thái!

Sau này nếu muốn gặp mình, Giang Ninh cũng có thể từ nhà đồ chơi trốn ra, rất thuận tiện!

Chỉ là Giang Ninh tựa hồ cũng không muốn nhiều lời về quá khứ của mình!

Ví dụ như tại sao cô lại bị trục xuất, tại sao Giang Tĩnh lại bị vứt bỏ trong nhà đồ chơi!

Vậy cái gọi là thượng tộc kia là có ý gì?

Tộc quần này tồn tại như thế nào?

Dương Kiên bao gồm cả đám người Diệp Trấn Quốc sau khi trải qua linh họa chi loạn này đều đã biết được những gì, nếu cô không muốn nhiều lời.

Giang Nam tự nhiên cũng sẽ không hỏi nhiều!

Mình chỉ cần quan tâm chuyện trước mắt, ít nhất mình đã hài lòng với kết quả này!

Mới vừa ra khỏi nhà đồ chơi đã thấy Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao chờ ở ngoài cửa!

Giờ phút này đang mặc trang phục huấn luyện, một thân mồ hôi, còn bốc lên nhiệt khí, mái tóc ngắn màu bạc của Đại Lang Diệt đều bị mồ hôi làm ướt!

Vừa thấy Giang Nam từ nhà đồ chơi đi ra, ánh mắt không khỏi sáng ngời, trong mắt tràn đầy vui sướng!

Một đường chạy chậm nhào tới!

"Ha ha... Tiểu Nam!"

"Trở về rồi! Thật tốt!"

Hai người một trái một phải, gắt gao ôm Giang Nam vào trong ngực, sợ buông ra liền chạy mất.

Khuôn mặt Giang Nam đều bị ép đến biến dạng, tràn đầy ấm áp!

Thậm chí còn có thể nghe được tiếng tim đập quá nhanh của Tuyết Tuyết Lang Diệt, mùi thơm chỉ thuộc về thiếu nữ bay vào cánh mũi!

Oa! Đại Lang Diệt vẫn dữ dội như trước!

Tuyết Tuyết cũng có phát triển, khen ngợi khen ngợi!

Hạ Dao hì hì cười không ngừng: "Ấm áp chứ?"

Giang Nam không ngừng gật đầu: "Ừ! Ấm áp!"

"Vậy người biết cái gì gọi là hâm nóng đồ ăn rồi chứ?"

Giang Nam ngẩn ra, lập tức mặt già đỏ lên, trái tim nhỏ thiếu chút nữa trực tiếp nổ tung!

"Món này cũng quá thơm a!"

Chương 935 -

Khuôn mặt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng, lông mi run rẩy: "Dao Dao, đừng đùa với Tiểu Nam nữa, trong nhà nấu cơm xong rồi, chờ người về ăn, chờ lát nữa lại ngủi mất!"

Giang Nam cảm thấy ấm áp, nhìn vành mắt thâm quầng nhàn nhạt của Chung Ánh Tuyết, có chút đau lòng!

Sợ là từ sau khi Diệp lão ca cùng Trữ gia từ học viện đi Mỹ, Tuyết Tuyết không ngủ ngon giấc được đi?

"Đi thôi! Về nhà ăn cơm!"

Mấy người vừa muốn trở về, chỉ thấy Ngô Lương ở bên cạnh mặc áo đuôi tôm, thất nơ, khí chất cả người đều trở nên nổi bật!

Trong tay còn cầm một bó hoa!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, Ngô Lương mặc một thân trang phục này được a, tuy rằng so với ta kém hơn một chút, nhưng cũng đủ đẹp trai!

Xem ra đã âm thầm chuẩn bị không ít cho lần gặp này!

"Ai? Trong tay Ngô Lương cầm hoa gì vậy? Sao lại có màu xanh lá cây?"

Hạ Dao không biết phải nói sao: "Hoa cái gì mà hoa! Là bông cải xanh! Ta đã nói To Con mua 99 đóa hoa hồng, con gái đều thích loại này, lãng mạn!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Sáng sớm hôm nay hẳn đã đi chợ tỉ mỉ chọn 99 đóa bông cải xanh trở về! Thiết Ngưu thích bông cải

xanh sao?"

Giang Nam bối rối!

Cô gái nào lại thích bạn trai tặng bông cải xanh!

To Con! Người con mẹ nó đã nghĩ thế nào a!

Dù cho Thiết Ngưu có khác với những cô gái bình thường thì cũng không thể tặng bông cải xanh a!

Lấy hiện trường này sợ là sẽ lật xe a, Giang Nam nóng nảy, vừa muốn nói chuyện!

Chỉ thấy Ngô Lương kích động mặt đỏ bừng: "Diệu Diệu!"

Thiết Ngưu sửng sốt, tầm mắt dừng ở trên người Ngô Lương, ánh mắt sáng ngời: "Hùng Hùng..."

Nói xong sải bước chạy tới, hai bím tóc hình bánh quai chèo tung tưng trên không trung!

Một đầu chạm vào ngực Ngô Lương!

"Ầm!"

Một tiếng trầm đục, sắc mặt Ngô Lương trắng bệch, hít một hơi thật sâu, sắc mặt khôi phục bình thường!

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, cú va chạm kia tuyệt đối va chạm ra nội thương a?

Giờ phút này, đám người Tiêu Phong Hỏa và Quan Hổ bối rối, Diệu Diệu?

Tình huống gì đây? Tên tráng hán cơ bắp cao hai mét này có cái tên đáng yêu như vậy sao?

Còn nhào vào trong lòng Ngô Lương? Chuyện này...

Tiêu Phong Hỏa cả giận nói: "Thanh niên ngày nay sao lại không thích hợp? Nam cùng nam... Cũng có thể được sao!"

Quan Hồ: "Tuy rằng viện phượng không phản đối các người kết bạn, nhưng cũng không thể làm vậy a!"

"Giang Nam! Người nên khuyên nhủ anh em của người!"

Mặt Đào Hân Di ửng đỏ, ánh mắt nhìn Ngô Lương cùng Thiết Ngưu tỏa sáng, tâm hồn hủ nữ hừng hực thiêu đốt: "Ô hô? Ô hô hoo~"

Giang Nam cười khở: "Lâm Diệu Khả! Thành viên quân đoàn Âm Dạ! xe tăng cấp Bạch Kim! danh hiệu Thiết Ngưu! Người ta là một em gái!"

Tiêu Phong Hỏa trừng to mắt thiếu chút nữa không thở nổi, Quan Hồ ho mạnh một trận, thiếu chút nữa ho ra hàm răng giả hoàng kim!

Em gái? Đây sao có thể là em gái? Không đúng a!

Đào Hân Di ngược lại mang vẻ mặt mất mát!

Ngô Lương ôm Thiết Ngưu, vẻ mặt tràn đầy: "Tặng người! Thích không?"

Thiết Ngưu ngạc nhiên nhìn 99 đóa bông cải xanh, mặt đều đen!

"Người tặng ta cái này?"

Bông cải xanh là cái quỷ gì a! Uống cho ta chờ mong như vậy!

Ngô Lương thâm trầm nói: "Nếu như ta tặng người hoa hồng, tác dụng của nó chỉ có thể đem đi trưng bày, mà hoa hồng cuối

cùng sẽ có ngày héo rũ!"

"99 đóa bông cải xanh này đại biểu cho sự nhung nhớ của ta đối với người, nó là hoa, đồng dạng cũng là rau dưa!"

"Hãy để cho sự nhung nhớ này của ta có thể cùng dạt dào của người, thân thể của người hòa vào cùng nhau!"

"Diệu Diệu! Người có hiểu lòng ta không?"

Thiết Ngưu ngây dại, nhìn bông cải xanh, lại nhìn Ngô Lương mang vẻ mặt nghiêm túc, trong mắt ẩn chứa lệ quang!

"Hùng Hùng, người thật có lòng, đàn ông tốt, thật biết suy nghĩ!"

"Thích không?"

"Thích! Rất thích! Thứ này còn có ý nghĩa hơn 99 đóa bông hồng, đó là món quà tuyệt vời nhất mà ta từng nhận được!"

Giang Nam chấn kinh!

Hạ Dao chấn kinh!

Chung Ánh Tuyết lại càng chấn kinh!

Thế này... Thế này cũng được nữa sao!

Đây đến tột cùng là loại tình yêu của thẳng nam sắt thép gì chứ!

Một bó bông cải xanh cũng có thể nói cho người ta cảm động a!

Nhìn không ra Ngô Lương bình thường lại có nội tâm mềm mại như vậy...

Ngô Lương cười hắc hắc: "Ăn một đóa, có kinh hỉ!"

Ánh mắt Thiết Ngưu xấu hổ, một tay hái xuống một đóa bông cải xanh nhét vào trong miệng ăn tươi! Giòn...

Sau đó Thiết Ngưu liền thấy được phía dưới 99 đóa bông cải xanh, cất giấu một đồng áo mưa nhỏ!

Khuôn mặt xinh đẹp thoáng cái đỏ lên.

Ngô Lương nhú mào: "Diệu Diệu có thích không?"

Vành tai Thiết Ngưu đều đỏ, thẹn thùng xoay người, nắm đấm to như nồi đất nện vào ngực Ngô Lương!

"Rầm!"

"Hùng Hùng đáng ghét! Người xấu xa..."

Ngô Lương trừng mắt, mặt biến thành màu gan heo, một ngụm máu từ trong cổ họng vọt lên, bị hắt nuốt xuống!

Giang Nam sợ tới mức mặt đều trắng bệch, đây chính là nữ quyền trong truyền thuyết sao?

"Khụ khụ... cho nên... có mang theo chứng minh thư không?"

Thiết Ngưu đỏ mặt: "Mang theo, ta có ba ngày nghỉ, chúng ta tìm một chỗ để ăn bông cải xanh đi!"

Ngô Lương cười ha ha: "Được được! Ta dẫn người đi ăn bông cải xanh!"

Nói xong quay đầu lại nói: "Nam ca! Đêm nay ta không về! Không cần để cửa lại cho ta!"

Giang Nam che mặt, giơ tay mở trùng động không gian, nhét một bình đại lực cùng một bó linh huyệt vào trong lòng Ngô Lương!

Ngô Lương về mặt cảm động, không hổ là Nam ca của ta!

Nhìn bóng lưng Ngô Lương rời đi, Giang Nam mang về mặt cảm khái: "Tình yêu này hâm mộ cũng không có được!"

Hạ Dao chu chu cái miệng nhỏ nhắn, dùng bả vai đụng đụng Giang Nam: "Người nhìn To Con người ta kia! Học hỏi một chút đi!"

Giang Nam cười hì hì: "Người cũng muốn ăn bông cải xanh sao?"

Hạ Dao híp mắt nhìn!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 233!]

Nói vậy ba ngày tới của Ngô Lương nhất định là đặc sắc!

Chỉ cần đêm đến, chẳng phải sẽ là máy xúc đại chiến máy ép đường, tia lửa tung tóe sao?

Đó chẳng phải là giàn khoan dầu thô đại chiến núi đá hoa cương, gào khóc kêu to sao?

Đó chẳng phải là sao chổi đâm vào trái đất, núi lửa phun trào sóng thần cuộn cuộn sao?

Giang Nam kích động rung mình một cái, hung hăng lắc đầu!

Không thể nghĩ nữa, lát nữa còn phải ăn cơm!

Linh hệ thêm đại lực đã an bài cho Ngô Lương, hy vọng Ngô Lương là người ở phía trên!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao nắm tay Giang Nam đi về nhà!

Giờ khắc này Giang Nam mới kinh ngạc phát hiện, cấp bậc của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đã vọt tới Hoàng Kim 5 sao!

Hạ Dao càng là Hoàng Kim 5 tinh đỉnh phong, mơ hồ sắp lên tới 6 sao!

Hơn nữa lúc trước eo của Chung Ánh Tuyết còn có một vòng thịt mềm, nhưng hiện tại đều không thấy!

Mơ hồ có thể nhìn thấy khe múi rõ ràng trên bụng, vô cùng ngẫu!

Một hệ nguyên tố lại rèn luyện thân thể thành cái dạng này? Thế này cần phải chịu bao nhiêu khổ mới có được?

Chương 936 -

Ở nơi mình không nhìn thấy, Tuyết Tuyết cùng Lang Diệt đều đang dốc hết toàn lực cố gắng, mũi Giang Nam hơi chua xót!

Hai người mỗi ngày ngủ mấy tiếng? Không phải là đã khiến thân thể bản thân mệt chết chứ!

Chung Ánh Tuyết ngại ngần nói: "Mấy ngày nay không ngủ được, liền huấn luyện thêm một lát, người trở về rồi ta cũng có thể ngủ!"

Hạ Dao hì hì cười nói: "Học kỳ mới bắt đầu, sẽ tiến hành cuộc thi xếp hạng! Hai chúng ta coi như lâm trận mới mài gươm, cũng không thể để bản thân tụt lùi được!"

"Người cũng không cần lo lắng, trong học viện không có bao nhiêu người có thể đánh thắng được người a!"

Giang Nam mang vẻ mặt đặc ý: "Tự tin một chút! Bỏ 'bao nhiêu' đi!"

Chung Ánh Tuyết cười khúc khích: "Người cũng đừng làm rớt dây xích, còn có bài thi viết nữa, người nghỉ học bao lâu rồi, đừng để đến lúc đó thất bại!"

Khuôn mặt nhỏ của Giang Nam lập tức đen lại!

"Không cần sợ, buổi tối ta dạy bù cho người, còn làm đồ ăn khuya cho người!"

Giang Nam ngẩn ra, lập tức mang vẻ mặt hưng phấn: "Ăn khuya? Buổi ăn khuya này cũng cần trước hâm nóng một chút rồi ăn sao?"

Còn chưa kịp nói xong, mặt Chung Ánh Tuyết đã đỏ bừng, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam: "Nghĩ gì vậy? là... là ăn khuya đang hoàng, không phải... không phải... ai nha!"

Giang Nam đang chuẩn bị trêu chọc Tuyết Tuyết, vừa muốn nói chuyện, chỉ thấy khu ký túc xá nam sinh có một bóng người mảnh liệt từ trên ban công nhảy xuống!

Rống to một tiếng: "Sư phụ!"

Giang Nam bị dọa giật mình một cái!

Chỉ thấy Vệ Đằng khiếp theo ba thanh đao lao về phía này với tốc độ nhanh như chớp, vẻ mặt vô cùng kích động!

Một tiếng này khiến cho các học viên trong khu ký túc xá đều rống lên tinh thần, nhao nhao thò đầu ra xem!

"Mẹ nó! Nam Thần đi thu hoạch ngô từ Mỹ trở về? Nghe nói còn san bằng cả ruộng ngô?"

"Khu 53 đã không còn a! Chúng ta ở nhà đón năm mới tốt lành, Nam Thần thì ngược lại, đi đánh phỏ bản, còn con mẹ nó chơi solo!"

"Trời mới biết đã xảy ra chuyện gì? Người ta nói là do thiên tai gây ra, Nam Thần sợ không phải chihs là thiên tai kia chứ?"

"Hừm... Trở về sớm như vậy làm gì? Cuộc thi xếp hạng năm học còn chưa diễn ra! Đồng giới ai có thể chơi lại Nam Thần a!"

Giờ phút này, khu ký túc xá nữ cũng bùng nổ!

"Đàn em! Buổi tối có thời gian hay không? Đàn chị muốn nghe người kể chuyện thu hoạch ngô!"

"Còn bày sạp nữa khôg? Đàn chị khẳng định sẽ ủng hộ việc làm ăn của người a!"

Lúc này Lưu Ly đã móc ra đầy tóc ngắn gọn gàng, cầm dao gọt hoa quả đứng ở ban công lầu bảy, nghiêng chặt răng, đôi mắt đỏ tươi!

Cho dù đã gần một tháng không lộ diện, độ nóng vẫn như cũ.

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao thì bảo vệ Giang Nam ở phía sau, hung hăng trừng mắt về phía khu ký túc xá nữ: "Chuyện thu hoạch ngô thì có gì hay?"

"Đúng vậy! Mới không kể cho các người!"

Giang Nam cười hắc hắc, đang muốn lôi kéo Tuyết Tuyết Lang Diệt về nhà ăn cơm, Vệ Đằng lại ngăn lại, vẻ mặt kích động.

"Sư phụ! Chúng ta luận bàn một chút đi! Ta đã ngồi xồm chờ người hơn nửa tháng rồi!"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết không biết nói gì, chính là người này!

Mỗi ngày đều tới biệt thự gõ cửa, hỏi Giang Nam có về hay không, một ngày hỏi ba lần, đều sắp bị phiền muốn chết!

Giang Nam cười nói: "Để khi nào rảnh đi, giờ trở về ăn cơm trước, đợi lát nữa đồ ăn nguội mất rồi!"

Vệ Đằng nóng nảy: "Đừng mà, chỉ một lát thôi, ta sắp ghen đến phát điên rồi!"

"Ta đã Bạch Kim, hơn nữa còn học được toàn bộ đao pháp của Lưu sư phụ! Ta trưởng thành rồi!"

"Hai ta cũng không dùng tới dị năng, chỉ luận bàn thôi! Chỉ đơn thuần là so tài nghệ!"

Giang Nam uyển chuyển cự tuyệt: "Thật sự không được, hôm nay không tiện!"

Nhấn tê liệt đã hết hiệu lực nửa giờ, nhưng ngón giữa màu vàng bên tay trái của mình con mẹ nó vẫn còn dựng thẳng a!

Lão tử lại thuận tay trái, dùng tay phải cầm đao cầm kích cũng không quen!

Lăn qua lăn lại hơn nửa tháng, thể xác và tinh thần Giang Nam mệt mỏi, thật sự không muốn đánh!

Vệ Đằng hít một hơi thật sâu, đứng thẳng người, mặt xoay sang một bên: "Khụ khụ~ người hắc... không phải là sợ ta chứ?"

"Có phải sợ thua ta mất mặt hay không? Vậy ta nhường người ba ngách... Một chiêu thế nào?"

Giang Nam đen mặt, phép khích tướng của người quá yếu!

Một chút sức lực cũng không có, được không?

"Ba phút!"

Nói xong dứt túi hai tay, dáng vẻ đứng ở trước mặt Vệ Đằng cực kỳ tùy ý!

Vệ Đằng hưng phấn muốn chết, rốt cục cũng đồng ý với mình a!

Trước cuộc chiến xếp hạng năm học, nếu có thể toàn tâm toàn ý đánh một trận với sư phụ, mình nhất định sẽ tiến bộ!

Trong lúc nói đã rút ra ba thanh đao, mỗi tay một thanh, trong miệng ngâm một thanh!

Tất cả đều là linh đao, ngay cả trang bị cũng đã đổi mới!

Giờ khắc này khu ký túc xá nam nữ hoàn toàn sôi trào!

"Không phải chứ? Vừa trở về đã đánh nhau? Cuộc chiến thứ

hai giữa Giang Nam và Vệ Đằng? Không biết Nam Thần có thể chống đỡ được hay không!"

"Nam Thần sợ là quá sức đi? Vệ Đằng đã là Bạch Kim!"

"Quá sức? Thôi đi! Tiêu Chấn Bạch Kim còn chưa áp được Giang Nam, Vệ Đằng không đủ nhìn!"

"Người quên sao? Bọn họ nói không dùng dị năng, chỉ bằng thân thể..."

"Người đừng nói nữa! Hỏi thăm thử khắp mười dặm tám thôn! Đã nghe qua danh hiệu Rồng Qua Sông chưa?"

Mọi người nhao nhao không nói gì, Nam Thần vẫn là Nam Thần kia!

Giờ phút này Tiêu Chấn, hai anh em Tề Đức Long cùng Tề Đông Cường ghé vào ban công nhìn hăng say! Về mặt hưng trí bằng bằng!

Vệ Đằng hí mắt nói: "Sư phụ! Rút đao đi! Xin chỉ giáo! Xoẹt ~!"

Giang Nam liếc mắt xem thường, kỹ năng cần đao không chảy nước miếng của người còn chưa luyện xong sao?

Nói chuyện còn lớn tiếng? Một chút khí chất cao thủ cũng không có a!

"Đối phó người không cần phải rút đao! Người cứ tới là được!"

Vệ Đằng sửng sốt: "Vậy người dùng gì? Dùng hành sao?"

Giang Nam nhếch miệng cười, lắc đầu: "Không không không! Ta dùng cái này!"

Nói xong lấy tay trái từ trong túi quần ra!

Trên tay trái, một ngón giữa màu vàng dựng thẳng lên có vẻ đặc biệt chói mắt!

Trên ngón giữa còn mang theo một cái nhẫn vàng lớn!

Vệ Đằng trừng mắt, mặt giận tái mét!

Nói người chỉ giáo, người thật đúng là dùng đầu ngón tay dạy dỗ a?

Còn con mẹ nó là ngón giữa?

Đang xem thường ai vậy?

Ta biết người mạnh, nhưng cũng không thể coi thường người khác tới như vậy, người phàm là dùng ngón trỏ hợp với ngón giữa thành kiếm để đánh ta, ta cũng không nói cái gì!

Nhưng người chỉ dùng ngón giữa?

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng +1000!]

[Giá trị oán khí từ vệ...]

Lần đầu tiên dùng hành là đánh với ta, lần thứ hai lại càng quá đáng đến mức dùng ngón giữa?

Đây là sỉ nhục ta hay là sỉ nhục ta đây?

Vệ Đằng nổ tung, cảm giác lòng tự trọng của mình bị giẫm đạp vô tình!

Chương 937 -

"Sư phụ! Ta nói cho người biết người đừng hối hận, ba thanh kiếm này của ta đều là linh đao, ngón tay này của người sợ là không cần nữa đi?"

Giang Nam mang vẻ mặt bí hiểm: "Cảnh giới của sư phụ, người không hiểu!"

Dùng ngón tay thì thế nào?

Lão tử dùng ngón tay vàng đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm có được không? Vô cùng cứng rắn!

Ngay cả Dương Kiên muốn bẻ gãy tay ta cũng không động được, linh đao thì tính là cái rắc gì?

Đao pháp cấp tông sư dùng ngón tay để thi triển ra!

Nếu người muốn ta chỉ giáo, vậy thì chỉ giáo đi!

Giờ khắc này, mọi người trên lầu ký túc xá quan chiến với vẻ mặt mơ hồ, không khỏi phát ra một tiếng "ai"!

"Lần này chỉ sợ là Nam Thần có chút khinh người rồi đi?"

"Màn trang bức này có được hay không ta không biết! Nhưng giá trị trào phúng tuyệt đối kéo đầy rồi!"

"Ngón tay tiếp linh đao? Điên rồi sao! Ngón tay không cần thì cho ta!"

"Lại nói tại sao ngón tay Nam Thần lại là màu vàng?"

Giờ phút này ngay cả Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng lo lắng theo!

Tiểu Nam! Ta biết người rất mạnh!

Nhưng người có thể nghiêm túc một chút có được không?"

Chỉ một ngón tay, làm sao mà đánh?

Vệ Đằng nghiêng chặt răng, nghiêng người về phía trước: "Tuyệt kỹ! Hình Thái A tu la!"

Trong thoáng chốc trông trần mắt biến thành màu đen, cơ bắp cả người cuồn trướng, gân xanh nổi lên, tựa như ma văn màu xanh!

Cơ năng thân thể tăng vọt!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, đây cũng là bí kỹ dùng để tăng cường tố chất thân thể sao?

Thú vị! Chỉ là không biết có mãnh liệt như Phần Huyết hay không!

Oanh!

Tại chỗ nổ vang một tiếng, trong nháy mắt thân thể Vệ Đằng cơ hồ biến mất tại chỗ, mang theo ba luồng hàn mang áp tới với tốc độ cực nhanh!

Nhưng mà chỉ thấy Giang Nam dứt túi tay phải, tay trái dựng thẳng ngón giữa, vẻ mặt thoải mái thích ý!

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương! Mở!"

Trong thoáng chốc trái tim rung động như trống trận, bơm máu cực nhanh!

Giang Nam đã quen với 70% Phần Huyết!

Giang Nam cũng không có nửa điểm xem thường Vệ Đằng!

Những thuộc học viện Tiên Phong đều là ai? Tinh anh trong tinh anh!

Vượt cấp khiêu chiến như ăn cơm uống nước, cũng không giống với đám cận bã bên ngoài kia!

Vệ Đằng như ác quỷ vọt tới, hai thanh linh đao giao nhau chém xuống, phi thường hung hãn như quỷ trảo!

Nhưng mà Giang Nam còn không có ý rút đao, dựng thẳng ngón giữa lên nghênh đón!

Người nhìn đều tê dại da đầu, Chung Ánh Tuyết sợ tới mức bịt kín hai mắt!

Keng!

Một tiếng kim loại giao kích truyền ra, đốm lửa văng khắp nơi!

Hai thanh linh đao của Vệ Đằng hung hăng chém xuống đã bị Giang Nam dùng một ngón giữa vững vàng tiếp được, lập tức giương lên!

Hai thanh linh đao lại bị bắn sang một bên!

Chung Ánh Tuyết: ???

Không riêng gì hai cô ngây dại, tất cả mọi người đều cảm thấy chấn động, hít vào một hơi khí lạnh!

Nhiệt độ bên ngoài khu ký túc xá đều tăng lên 3 độ C!

Con mẹ nó có lắm hay không a!

Thật sự dùng ngón tay tiếp được linh đao?

Lại nhìn ngón giữa của Giang Nam, ngay cả chút dấu vết cũng không lưu lại!

"Hiện tại ta nghiêm trọng hoài nghi Nam Thần không phải người! Ngón giữa này cũng quá cứng đi?"

"Thật đúng là ngón tay vàng a? Có cần mạnh như vậy không?"

"Phụt... Ha ha ha! Thao tác này? Phỏng chừng dạ dày Vệ Đằng bây giờ đều đau rồi!"

Vệ Đằng cũng cảm thấy bối rối, không phải chứ! Dựa vào cái gì a!

Đồng dạng đều là người, vì sao ngón tay của người có thể tiếp linh đao?

Lại nhìn bộ dáng kiêu ngạo dựng thẳng ngón giữa của Giang Nam về phía mình, trong Vệ Đằng lòng rất tức giận!

A a a! Ta chém!"

Thanh đao thứ ba hung hăng chém xuống, lại bị một ngón tay giwuax của Giang Nam tiếp được, lập tức giơ lên đẩy ra!

Trên mặt mang theo nụ cười thản nhiên: "Có tuyệt chiêu gì đều nắm chắc sử dụng ra? Ta không có thời gian!"

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng...]

Đao phong như mưa rào!

Vệ Đằng triệt để bộc phát, đao trong tay tựa như thân thể kéo dài, từng đạo hàn quang sắc bén xẹt qua trên không trung!

Thân đao thậm chí chém ra tàn ảnh, ba thanh đao liên tục chém, tựa như cuồng phong mưa rào, không cho Giang Nam chút cơ hội thở dốc!

Nhưng tay phải Giang Nam vẫn đút túi như cũ, tay trái dựng thẳng ngón giữa, vẻ mặt tươi cười thích ý trên mặt, lững thững dạo chơi trong sân!

Bởi vì tốc độ xuất chỉ quá nhanh, thậm chí ở trên không trung đã tạo thành tàn ảnh ngón giữa!

Trong lúc nhất thời phảng phất có ba năm mươi ngón giữa dựng thẳng về phía Vệ Đằng!

Vệ Đằng càng tức giận, tức giận gào khóc!

Điên cuồng trảm kích!

"Keng keng keng ~"

Hạ Dao nhìn mà che mặt!

Má ơi! Tiểu Nam lại dùng một ngón giữa để đại chiến với Tam Dao Lưu mà không rơi vào thế hạ phong?

Trên thế giới này vì sao lại có cuộc chiến trung nhị như vậy!

Lúc trước Giang Nam nói trong học viện Tiên Phong không có học viên nào có thể đánh thắng được mình!

Hạ Dao còn không tin!

Hiện tại cô tin...

Giang Nam căn bản không nghiêm túc a!

Các học viên quan chiến đều nhìn ngây người!

"Đều là người, vì sao Nam Thần lại ngẫu tới như vậy?"

"Người xác định hẳn thật sự là người? Luận trang bức, ta chỉ phục Nam Thần! Một chỉ chiến Vệ Đằng? Ta mẹ nó..."

"Ta cũng rất muốn học chiêu này a, hai người quyết đấu, dùng một ngón giữa tiếp lấy tất cả công kích? Quả thực ngẫu điên rồi có được hay không? Cho dù đánh không thắng! Cũng có thể khiến cho đối thủ tức gần chết a!"

"Thần chỉ? Nam Thần rốt cuộc đã luyện thần công này như thế nào a!"

Giờ phút này Tiêu Chấn đứng trên ban công lộ ra vẻ mặt cười khổ, đây quả thực không có cách nào nhìn!

Vệ Đằng kém hơn Giang Nam không chỉ một chút, căn bản không phải cùng một cảnh giới a!

Không cần nhìn! Vệ Đằng có mệ chết cũng chém không tới Giang Nam!

Nhưng mà Giang Nam lại mang vẻ mặt trầm tư!

Ngón giữa bằng vàng đích xác không làm mình mất mặt, đủ cứng!

Chỉ là dùng ngón tay thi triển đao pháp, phòng ngự có thừa, tiến công không đủ a!

Dù sao ngón tay cũng quá ngắn, cứ tiếp tục như vậy cũng không được a!

Vì thế Giang Nam liền muốn dùng ngón giữa bằng vàng để công kích!

Mới vừa đâm ra ngoài, trong đầu hiện ra một hàng hệ thống văn tự!

[Phát động kỹ năng! Đại Lực Kim Cương Chỉ: LV0!]

Giang Nam ngẩn ra!

Thật đúng là có chỉ pháp a?

Đại Lực Kim Cương Chỉ lại phối hợp với ngón giữa bằng vàng của mình? Tuyệt phối a!

Vừa nhìn điểm kỹ năng của mình còn thừa hơn 62 vạn điểm!

Lần trước thêm điểm kéo kích pháp lên tầng cao nhất nhưng vẫn chưa dùng hết!

Thế này còn cần cân nhắc nữa sao? Trực tiếp thêm điểm!

Tuy nói không thể khiến cho Đại Lực Kim Cương Chỉ lên cấp cao nhất, nhưng ít nhất có thể kéo đến Đỉnh Cấp!

Về phần 100 vạn điểm kỹ năng để thăng Tông Sư, đến lúc đó lại bày hàng vỉa hè kiếm lại là được!

Chương 938 -

[Thêm điểm kỹ năng: 11 vạn 1100 điểm!]

[Kỹ năng thăng cấp! Đại Lực Kim Cương Chỉ (Đỉnh Cấp): LV0!]

Trong chốc lát, vô số kỹ thuật liên quan đến chỉ pháp vọt vào trong đầu, dung nhập vào mỗi một tắc cơ bắp trong thân thể!

Giang Nam cười tà mị: "Chỉ thương!"

Một luồng kim mang tới trước! Lập tức chỉ ra như rồng!

Ngón giữa cứng rắn khai phá ánh đao, liên tục đâm mấy chục cái lên người Vệ Đằng!

Vệ Đằng: Phụt~

Cảm giác thân thể của mình giống như bị súng bắn vào, phải gọi là đau a!

Đây thật sự là ngón tay sao?

Lão tử tràn đầy lòng tin đến luận bàn? Nghẹn hơn mười ngày, kết quả lại bị Nam Thần dùng một ngón giữa đánh bại?

Không được! Không được!

Trên thế giới này không có gì nhục nhã hơn!

"Người đao hợp nhất! Tam trọng hổ!"

Trong thoáng chốc, chỉ thấy hai thanh đao trong tay Vệ Đằng như móng vuốt sắc bén của mãnh hổ, đao trong miệng như răng nanh mãnh hổ!

Lấy tư thái không chống lại được cuồng trảm mà đến, khiến cho người ta có cảm giác áp bách cực mạnh!

Vô cùng kinh diễm!

Giang Nam nhú mày, thời gian ba phút của Phần Huyết đã sắp tới!

Kết thúc trận đấu đi!

Nói xong nghiêng người về phía trước, xông mạnh, giống như rắn đuôi chuông cơ động tránh được trảm kích của Vệ Đằng, vòng tới phía sau Vệ Đằng!

Ngón giữa bằng vàng của tay trái từ dưới lên trên, nhắm ngay mục tiêu, điên cuồng đâm ra!

"Bí kỹ chung cực Đại Lực Kim Cương Chỉ. Thiên! Niên! Sát!"

Một ngón tay trúng hồng tâm!

Chỉ nghe "bùm" một tiếng!

Ánh mắt mọi người trở nên hoảng sợ, lại hít một hơi khí lạnh!

Tê~

Ai nấy đều giật mình một cái, sống lưng phát lạnh!

Chỉ thấy cả người Vệ Đằng dường như đều bị ấn nút tạm dừng, hai mắt trừng lớn, trong đó tràn đầy tơ máu! Há to miệng ra!

Ba thanh đao trên người rớt xuống đất!

Vệ Đằng: A a a a~ A a a a

Sau một tiếng kêu thảm thiết không giống tiếng người, chỉ

thấy cả người Vệ Đằng giống như ngòi tên lửa nhỏ, bị một ngón tay Giang Nam đâm lên trời! Lại rơi xuống tại chỗ

Nằm sấp trên mặt đất với tư thế chống hông, mặt tái xanh!

Mà Giang Nam thì đứng tại chỗ, tay phải đút túi, cánh tay trái giơ cao, ngón tay chỉ lên trời!

Trên ngón giữa tản mát ra kim huy, đó là ánh sáng thẳng lợi!

Lúc này Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao ngơ ngác nhìn ngón tay vàng óng ánh của Giang Nam, vẻ mặt ghét bỏ!

"A ~ lát nữa còn phải ăn cơm nha! Vậy mà còn đâm vào chỗ nào chứ!"

"Lại nói ngón tay Tiểu Nam vì sao lại là màu vàng? Đừng nói là do vừa rồi..."

Giang Nam:!!!

Này này này! Hai người các người đừng có đoán mò có được hay không!

Ngón giữa của ta là do bị nhấn tê liệt nhuộm thành màu vàng a!

Không phải bị thứ gì đó kỳ quái nhuộm thành màu vàng!

Giờ phút này Vệ Đằng đều khóc, mình thật sự bị Nam Thần dùng một ngón giữa đánh bại!

Đã nói toàn tâm toàn ý quyết đấu, vì cuộc thi xếp hạng mà làm nèn?

Quả thực hoàn toàn ngược lại a, chênh lệch này căn bản không phải một chút, cuối cùng lại đối với người ta... Ô ô ô!

"Sư phụ, ta phải làm thế nào mới có thể trở nên mạnh mẽ như người a! Người dạy ta! Dạy ta a!"

Giang Nam xoa xoa ngón tay, cười hắc hắc: "Muốn học sao?"

Vệ Đằng không ngừng gật đầu!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Ta đã nói với người, một người chỉ cường đại bên ngoài cũng không phải thật sự cường đại!"

"Cường giả thật sự! Cường đại từ trong nội tâm!"

"Trong lòng ta có kiếm! Vạn vật đều có thể làm kiếm! Hành là kiếm! Ngón giữa cũng là kiếm! Hiểu chưa?"

"Cái này gọi là tâm cảnh! Biết chưa?"

Vệ Đằng chợt nói: "Sư phụ nói, chỉ cần trong lòng ta có đao, ta dùng ngón giữa cũng có thể làm được như sư phụ sao?"

Bàn tay Giang Nam chấp lại: "Người kiên trì bền bỉ mới có thể có được!"

Nói xong liền kéo bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đi về phía biệt thự!

Vệ Đằng quỳ rạp trên mặt đất, nhìn bóng lưng Giang Nam đi xa, trong mắt tản ra ánh sáng không gì sánh kịp, nắm chặt tay!

"Ta cũng muốn trong lòng có đao! Không đao thẳng có đao! Ta cũng muốn dùng ngón giữa tiếp nhận công kích của đối thủ!"

"Kiên trì bền bỉ! Ta nhất định sẽ làm được! Vệ Đằng! Người có thể!"

Hạ Dao thì cầm tay trái Giang Nam, giống như phát hiện bảo bối mới lạ!

"Tiểu Nam! Người đã làm như thế nào? Thật sự nhờ kiên trì bền bỉ là được sao?"

Giang Nam: "Không không không! Người chỉ thiếu một chiếc nhẫn vàng tề liệt để tiếp nhận đòn tấn công bằng ngón giữa!"

"Muốn đeo không?"

Nếu như hiệu quả tề liệt của nhẫn vàng vẫn còn, sợ là Vệ Đẳng bị đâm trúng nhất đầu tiên liền xong!

Nhìn nụ cười xấu xa trên mặt Giang Nam, Hạ Dao lắc đầu như trống bỏi!

Nam Thần cười, sinh tử khó liệu!

Mình mới không bị hấn lừa!

Chung Ánh Tuyết: "Lát nữa trước khi ăn cơm nhớ rửa tay, lần sau nhớ đừng chọc bậy!"

Giang Nam về mặt ngây thơ!

--

Trở lại biệt thự Phong Lâm, nhìn đầy một bàn thức ăn, nước miếng Giang Nam cũng sắp chảy ra rồi!

Bên ngoài cho dù tốt cũng không tốt bằng trong nhà, đi toilet rửa tay ước chừng nửa giờ, lúc này Giang Nam mới ngồi vào bàn ăn cơm!

Vừa muốn cầm đũa, khuôn mặt Giang Nam tối sầm, tay trái mình còn dựng thẳng ngón giữa!

Lão tử thuận tay trái, làm sao mà cầm đũa?

Chỉ có thể dùng tay phải cầm lấy đũa gắp miếng gà thì là trong

đĩa!

Lăn lộn nửa ngày cũng không gấp lên được!

Chung Ánh Tuyết cười trộm: "Sao lại dùng tay phải ăn cơm? Ngón giữa tay trái của người không phải không thu lại được đó chứ? Đây là đạo cụ kỳ quái gì?"

Hạ Dao bĩu môi: "Hừ hừ hừ ~ Ta đã cảm thấy không đúng mà! Còn muốn lừa ta đeo nhẫn..."

Nhưng nghĩ lại, khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên!

Cái gì... đeo một chút cũng được mà!

Đây chính là nhẫn a, ý nghĩa đặc biệt!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ, ở với mình thời gian dài như vậy, có cần hiểu rõ mình như vậy hay không a!

"Ừm! Chính là thế, tay trái của ta không tiện, tay phải dùng lại không quen..."

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Đừng lo, ta đút người được rồi, tới! A~"

Nói cái này gấp miếng gà lên, một tay kê phía dưới, đưa tới bên miệng Giang Nam!

Giang Nam: A!

Ha ha ha!

Ta cũng quá hạnh phúc đi?

Hạ Dao mang vẻ mặt hồ nghi, lấy thực lực dùng đao bổ đạn, dùng kích gọt táo của Tiểu Nam, sao có thể không dùng tay phải gấp thức ăn được?

Ta thấy người chính là muốn được đút cơm!

Hì hì, vậy cứ làm theo ý muốn của người đi!

Lập tức gấp một miếng xương giòn đút cho Giang Nam: "Nào... a..."

Giang Nam: A~

Không có cách nào!

Nhân sinh vốn buồn tẻ nhàm chán như vậy!

Phụt ha ha ha!

"Hùng Nhị đâu? Sao không thấy hử?"

Hạ Dao cười trộm: "Cô gái mặc váy lolita bông bông kia, chính là cô gái tên An Tiểu Kỳ kia, khoảng thời gian này vẫn hay hẹn Hùng Nhị đi ra ngoài ăn thịt nướng, xem phim hoạt hình!"

Giang Nam sửng sốt!

Hai anh em Hùng Đại Hùng Nhị này được a, sự nghiệp phát triển không ngừng a!

Có bạn liền quên đại ca đi!

Hừ hừ!

Chương 939 -

Không đúng, chờ đã?

Hai mắt Giang Nam sáng ngời: "Cho nên đêm nay trong biệt thự chỉ còn lại ba người chúng ta?"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết liếc nhau, mặt nhỏ ửng đỏ!

Ừm... Người... Người là muốn nhân cơ hội này làm cái gì sao?"

Chung Ánh Tuyết cảm thấy trái tim nhỏ bé của mình sắp nhảy ra khỏi cổ họng rồi!

Giang Nam nghiêm mặt: "Đương nhiên, cơ hội khó có được, đương nhiên phải làm, nếu không thanh âm quá lớn lại bị Hùng Đại Hùng Nhị phát hiện thì cũng quá ngượng ngùng?"

Chung Ánh Tuyết ngại ngùng!

Hạ Dao cũng xấu hổ!

Giờ phút này hai người đều đỏ mặt!

Vành tai Hạ Dao đỏ lên, lòng bàn tay căng thẳng đổ mồ hôi!

Trời... Trời ạ!

Âm thanh quá lớn? Có cần kịch liệt như vậy không?

Tiểu Nam rốt cục đã thông suốt rồi sao? Là chuẩn bị muốn...

Chung Ánh Tuyết cúi đầu gõ ngón tay, lông mi run rẩy: "Nhưng... nhưng ta còn chưa chuẩn bị tâm lý..."

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải người nói muốn bổ túc cho ta sao? Còn cần chuẩn bị tâm lý gì nữa?"

Thanh âm học bổ túc quá lớn, nếu như bị Hùng Đại Hùng Nhị nghe thấy thì thật ngại quá?

Thân làm đại ca như ta sao có thể học hành tụt dốc được? Phải làm gương tốt a!

Ta cũng cần có mặt mũi a?

Chung Ánh Tuyết há miệng nhỏ, ngạc nhiên nhìn Giang Nam, khuôn mặt xinh đẹp như là sắt nung đỏ, đỉnh đầu toát ra một luồng khói trắng!

Che mặt chạy lên lầu!

"Ta... Ta đi lấy sổ ghi chép dạy bổ túc cho người!"

Giang Nam gãi đầu: "Không cần gấp như vậy đâu, cơm còn chưa ăn xong mà!"

Chung Ánh Tuyết chui đầu vào giường, dùng chăn che mặt, đỏ bừng lên!

Ta cứ tưởng Nam...

A a a! Xấu hổ muốn chết a!

"Đại Lang Diệt? Tuyết Tuyết đi lấy sổ rồi, người đút ta ăn cơm đi! Ta..."

Chỉ thấy Hạ Dao nghiêng răng hổ xông lên, bóp chặt cổ Giang Nam, trực tiếp xuất ra tuyệt chiêu khóa cổ bất khả chiến bại!

"Tiểu Nam thôi! Xem ta đêm nay bổ túc cho người cả một đêm! Khiến người muốn ngủ cũng ngủ không được!"

Vừa nói, vừa dùng cảm nhấn vào đỉnh đầu Giang Nam!

Giang Nam trợn trắng mắt, ta đã cảm nhận được sự nhiệt tình muốn được bổ túc cho ta!

Không cần dùng sức như vậy a!

Cơm nước xong xuôi, Giang Nam dọn dẹp rồi trở lại phòng, Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết đi chuẩn bị ghi chép bổ túc!

Học viện Tiên phong sẽ tổ chức chiến đấu xếp hạng vào mỗi học kỳ!

Thi viết kết hợp với thực chiến, xếp hạng năm học!

Xếp trong top 100 năm học sẽ có khen thưởng, giống như Tiêu Chấn, xếp hạng đầu ba năm liên tục, mỗi tháng đều có linh châu, điểm cống hiến khen thưởng đều có thể lĩnh!

Mà cũng sẽ thông qua hình thức này để xếp hạng lại các ban!

Trước mắt lớp của Giang Nam là ban 10, sau khi kết thúc thi đấu, xếp hạng tất cả học viên cả lớp sẽ tăng theo cấp số cộng, lớp có tổng vị trí thấp nhất, sẽ xếp ở vị trí đầu tiên!

Lớp xếp hạng càng cao, tài nguyên tu luyện được lĩnh mỗi tháng càng nhiều!

Đây là chuyện cá nhân, cũng là chuyện tập thể!

Mỗi học viên đều rất để ý!

Thực chiến Giang Nam căn bản không có gì phải lo lắng, chủ yếu là thi viết, mình ở bên ngoài quá lâu, chương trình học bị tụt lại khá nhiều a!

Không khỏi chờ mong buổi học bổ túc tối nay!

Chắc hẳn sẽ phá lệ đặc sắc?

Mà Giang Nam cũng không nhàn rồi, thừa dịp trong khoảng thời gian này lấy trứng Điều Sư ra!

Đã mấy ngày không cho nó ăn linh lực, Giang Nam quyết định đêm nay cho nó ăn no!

Giang Nam tựa như gà mái già ôm trứng bò vào trong chăn, che kín chăn, lộ cái đầu ra, bắt đầu rót linh lực vào!

Trong chốc lát, một cổ lực hút tuyệt cường bắn ra, khiến cho Giang Nam hoảng sợ!

Một thân linh lực chỉ vài phút liền hút cạn, Giang Nam vội vàng ăn thịt quả sầu riêng để bổ sung!

Trong lòng không khỏi có chút áy náy, nhìn xem người đã khiến đứa nhỏ đói thành cái dạng gì?

Nhưng mà nửa giờ trôi qua, xu thế hấp thu linh lực cũng không có đình chỉ, ngược lại càng thêm hung mãnh!

Hơn nữa trứng trong lòng đang không ngừng rung động, tựa hồ vật nhỏ trong trứng đang không ngừng va chạm vỏ trứng!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, vô cùng kích động!

Là muốn phá vỏ ra sao?

Ấp hơn một tháng, rốt cục cũng sắp ấp ra sao?

Giang Nam nào dám dừng lại? Duy trì tư thế liên tục cung cấp linh lực!

Yên tâm đi! Cứ ăn không ngừng!

Bên chỗ ta cái gì cũng không nhiều, chỉ có linh lực là nhiều!

Giờ phút này Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ôm vớ đi vào, nhìn Giang Nam lại nằm úp sấp ắp trứng, cũng nhin không được cười!

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc: "Hình như ta sắp sinh!"

Hai người liếc nhau, vẻ mặt ngạc nhiên, ắp trứng một tháng, rốt cục cunngx sắp sinh sao?

Trong lòng cũng cực kỳ chờ mong sinh mệnh nhỏ này được sinh ra!

Trước khi phá xác đã có linh tính như vậy, quỷ mới biết sau khi ắp ra sẽ như thế nào a!

"Ha ha, người cứ tiếp tục ắp, nhưng học bổ túc thì vẫn phải học!"

"Ta đi lấy ghế!"

Vì thế hai người liền kéo ghế nhỏ ngồi ở bên giường, đặt vớ ở trên giường cho Giang Nam học bổ túc!

Một lần học này chính là cả một đêm!

Sáng sớm hôm sau, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao đã rửa mặt xong chuẩn bị đi học, Giang Nam còn đang ắp trứng!

"Người không đi học sao?"

"Còn có vài ngày là thi viết, chương trình học cũng không thể lại bỏ dỡ!"

Giang Nam che mặt: "Nhưng hiện tại ta không ra được, lại tới nữa rồi, ta cảm giác được nó lại đá ta, lập tức có thể nở ra rồi!"

"Các người đi trước đi, ta sẽ nghĩ cách!"

Hai người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao chỉ có thể tới phòng

học trước, đồng thời trong lòng cảm khái, ấp trứng thật đúng là vất vả!

Mới vừa vào phòng học đã bị một màn trước mắt dọa run rẩy, thiếu chút nữa kêu không ra tiếng!

Chỉ thấy trên chỗ ngồi Giang Nam thò ra một cái đầu!

Đúng là Giang Nam, mở một trùng động không gian, thò cái đầu ra!

Người ở nhà ấp trứng, đầu đến lớp có được không?

Có cần chuyên nghiệp như vậy không!

Đây là thao tác thần tiên gì vậy!

Không gian trùng động đều bị người khai phá triệt để?

Bạn học trong phòng học đều mang thần sắc hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Sự kiện kỳ bí trong học viện sợ là sắp có cái thứ sáu rồi!

"Nam Thần? Chuyện gì thế này? Thân thể của người muốn cosplay Hình Thiên sao?"

"Ha ha... vừa trở về ngày đầu tiên đã kích thích như vậy? Thân thể của người lưu lại bên kia trùng động làm gì?"

"Ha ha, sẽ không phải là làm chuyện gì xấu hổ chứ? Chiến Thần Thận Sắt?"

Giang Nam bĩu môi: "Xấu xa! Tư tưởng của các người đều thối!"

Ta chỉ đang tạo em bé! Căn bản không bớt thời gian được!"

"Lại đá ta?"

Nói ra câu này, trong lớp lặng ngắt như tờ, các học viên ai nấy đều mang thần sắc hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Thật đúng là đang tạo em bé sao?

Có cần dữ dội tới như vậy không!

Đều đã như vậy còn kiên trì đi học?

Yêu thích học tập tới như vậy sao?

Còn đá người? Là đang oán giận người không đủ tập trung đi!

Chúa ơi!

Chương 940 -

Ngư Thanh Thanh chỉ vào Giang Nam, mở to hai mắt nhìn!

"Tuyệt Tuyệt Dao Dao! Các người đều không quản Nam Thần sao? Hắc... Hắc lại ở trước mặt hai người..."

Hạ Dao ngạc nhiên: "Chuyện tạo em bé rất quan trọng! Ta ủng hộ Tiểu Nam!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu: "Tiểu Nam tạo em bé vất vả như vậy, ta phải làm chút đồ ăn ngon bồi bổ thân thể cho hắc mới được!"

Giờ phút này, một đám nam đồng học trợn tròn mắt, ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đã giống như là đang nhìn thần tiên!

Thần tiên đúng là thần tiên a!

Thế này mà cũng được sao?

Người đến tột cùng là làm sao làm được a?

Lãnh Yên che mặt: "Tra Nam! Ta nhỏ vào!"

Trong lớp đang nghị luận sôi nổi, cửa phòng học đột nhiên bị mở ra!

Đào Hân Di ôm tập tài liệu đi vào!

Nhìn thoáng qua trong phòng học, ngoại trừ Ngô Lương xin nghỉ ba ngày không tới, những người còn lại đều đến đông đủ!

"Các bạn học... ôi chào!"

Một tiếng thét chói tai cao 8 độ quanh quần phòng học, Đào Hân Di thiếu chút nữa bị cái đầu của Giang Nam dọa khóc!

Tài liệu trong tay rơi đầy đất, khuôn mặt trắng bệch, trái tim nhỏ bé cũng sắp nhảy ra rồi!

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Cả người đều dựa vào bảng đen, chân run rẩy không ngừng!

Cho dù là ai khi nhìn thấy một màn như vậy cũng sẽ bị dọa gần chết a!

"Giang... Giang Nam? Người làm sao..."

Giang Nam cười sáng lạn: "Hân Di đạo sư, ta đang ấp trứng đi ra ngoài được, cũng chỉ có thể làm như vậy đi học!"

Nói ra những lời này, mặt các bạn học đều đen thui!

Mẹ kiếp!

Đây chính là tạo em bé trong lời của người đó sao?

Lần sau người dùng từ dùng câu có thể đừng bất cẩn như vậy không, làm cho chúng ta còn tưởng rằng người...

Ngư Thanh Thanh che mặt, ta còn cáo trạng với Tuyết Tuyết Dao Dao!

A a a! Mắc cỡ chết đi!

Là ta xấu xa sao?

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh + 666!]

[Giá trị oán khí từ Lãnh Yên...]

Đào Hân Di vỗ trái tim nhỏ của mình, lúc này mới nhớ tới Giang Nam được phụng chỉ ấp trứng!

Nhìn các học viên phía dưới không nhìn được cười, Đào Hân Di mặt đỏ lên: "Khụ khụ!"

Mọi người cũng biết, sắp tới sẽ tiến hành kiểm tra xếp hạng học kỳ rồi! Đợt kiểm tra lần này đối với ban 10 chúng ta mà nói rất quan trọng!

"Chúng ta là nhóm từ trung học đi lên, cũng là nhóm không được xem trọng nhất, nhưng sự thật chứng minh! Các người vẫn ưu tú hơn với tuyệt đại đa số người!"

"Cho nên lần này mọi người nhất định phải dốc hết toàn lực, vì bản thân, cũng vì cả lớp tranh thủ một thứ hạng tốt, khiến cho tất cả những người không xem trọng chúng ta phải mở rộng tầm mắt!"

Mọi người đồng thanh trả lời: "Được!"

Đào Hân Di: "Bạn học Giang Nam! người là lớp trưởng lớp chúng ta, cần phải dẫn dắt mọi người biết không?"

Giang Nam sững sốt!

Chết tiệt! Ta đã quên mất chuyện mình là lớp trưởng rồi!

Đến học viện Tiên Phong hơn nửa năm, mình giống như chưa từng làm qua chuyện gì cố gắng cho lớp!

Ừm... Nhưng người nào cũng từng bị ta đánh qua!

"Hân Di đạo sư cứ yên tâm!"

Đào Hân Di hài lòng gật gật đầu: "Hơn nữa những đội ngũ xếp phía trước sẽ được học viện phái đến các trường đại học linh võ trọng điểm của tỉnh để chỉ đạo tu luyện cho các sinh viên!"

"Các trường như là trường Linh Võ Thủ Đô, trường Linh Võ Ma Đô, thù lao đều đặc biệt phong phú!"

Giang Nam vừa nghe tới thù lao, ánh mắt lập tức sáng lên!

Chỉ đạo tu luyện? Đó chẳng phải là khi dễ nhỏ yếu sao?

Có người để đánh, lại còn được trả tiền?

Trên đời này còn có chuyện tốt như vậy sao?

Lúc này Giang Nam liền động tâm, nhớ rõ những trường đại học trọng điểm lúc trước đã không cần ta tới!

Chờ lão tử qua đó! Ta nhất định báo thù a!

Nhưng mà đầu tiên phải qua vòng thi viết mới được!

.....

Nhưng mà ngay khi gần giữa trưa, Giang Nam cảm thấy phía dưới bụng truyền đến một tiếng "răng rắc" giòn tan!

Cả người đều cứng đờ, trong mắt tràn đầy vui sướng!

"Sinh rồi sinh rồi! Hân Di đạo sư, ta rút lui trước!"

Nói xong rút đầu lại, trực tiếp biến mất trong phòng học!

Những học viên còn lại nhao nhao truyền đến ánh mắt hâm mộ, đây chính là linh sủng a!

Thật muốn cũng có một con a!

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cũng mang vẻ mặt chờ mong, chỉ là rất tiếc nuối, thời khắc quan trọng như vậy không thể ở bên cạnh Tiểu Nam!

Giờ này khắc này, trong biệt thự!

Giang Nam tập trung tinh thần ghé vào trên giường nhìn (trứng), trong mắt tràn đầy hưng phấn!

Lúc này trên vỏ trứng nứt ra một khe hở, lập tức hoàn toàn nứt ra!

Một cái đầu hói, cả người đầy da gà, tiểu gia hỏa màu thịt từ trong trứng chui ra, tròn vo mập mạp, chỉ to bằng bàn tay!

Mình sư tử đầu chim ưng, sau lưng mọc ra hai cái cánh hói lông, cùng một cái đuôi dài!

Tứ chi cũng không phải chân sư tử mà là móng ưng!

Trên gương mặt, một trái một phải sinh ra hai chấm tròn, cực kỳ giống gà con bị lột sạch lông vũ!

Giang Nam mở to hai mắt, ánh mắt hoảng sợ!

Mẹ nó ta ắp ra cái gì thế này!

Quả thực xấu muốn chết, xấu tận chân trời, xấu lên độ cao mới a!

Chỉ thấy tiểu tử kia giãy dụa một trận ở trên giường, lúc này mới miễn cưỡng đứng dậy!

Trong nháy mắt mở to mắt, ánh mắt liền rơi vào trên người Giang Nam!

Hai con mắt to mang đồng tử dị sắc, một con màu đỏ, một con màu lam!

"Ba Ba? Giang Nam Ba Ba?"

Thanh âm đáng yêu đáng yêu từ trong miệng tiểu gia hỏa xuyên ra, bước chân tập tễnh đi tới bên chân Giang Nam cọ mặt một trận!

Cả người Giang Nam đều cứng đờ tại chỗ!

"Không! Ta không phải Ba Ba người!"

Ta con mẹ nó không có đứa con xấu xí như người a!

Ta đẹp trai như thế này, như thế nào lại ấp ra đồ xấu xí như người!

Quả thực xấu độc lạ mà!

Ai? Chờ đã! Thứ này sao còn có thể nói chuyện?

Mới sinh ra đã biết nói? Học từ trong trứng?

Người đây là muốn nghịch thiên a!

Tiểu tử kia nghiêng đầu: "A... chủ nhân?"

Thanh âm đáng yêu tan chảy, quả thực mềm nhũn a!

Nhưng cúi đầu nhìn...

Tê...

"Không! Ta không phải chủ nhân của người!"

Ta con mẹ nó không có linh sủng xấu xí như người a!

"Ừm, bây giờ nhét về ấp lại lần nữa vẫn còn kịp chứ?"

"Nhất định là phương thức ta mở ra không đúng, mở ra lại lần nữa là tốt rồi!"

"Nhưng xấu là khắc ở trong xương đồ vật a, không có cách nào thay đổi, nếu không uy người ăn viên Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan xem?"

"Quên đi quên đi! Thanh âm đáng yêu như vậy, dùng để kho

tàu nhất định rất ngon phải không?"

Tiểu tử kia mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Chính là phong cách này!

Hắn nhất định chính là chủ nhân không sai a!

Trải qua hành trình hấp lược nướng!

Ta có thể kiên trì đến khi bình an nở ra đã rất khổ a!

Lấy cố, đều là lấy cố, ta thấy người chỉ là muốn ăn ta!

Chương 941 -

Nhìn ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người mình, tiểu tử kia sợ hãi, chạy đến bên cạnh vỏ trứng của mình nhanh như chớp, há miệng liền cắn xuống một ngụm!

Chỉ nghe "cạch" một tiếng, tia lửa bốc lên, vỏ trứng đã bị tiểu tử kia cắn mất một miếng, ngửa đầu nuốt mất!

Trong chốc lát, linh lực trong cơ thể nó bắt đầu bạo tăng, thân thể bắt đầu trưởng thành!

Thân người trụi lủi bắt đầu mọc ra lông vũ đỏ thẫm xinh đẹp!

Hắc Thiết 3 sao... Hắc Thiết 7 sao!

Cấp bậc cũng bắt đầu điên cuồng bạo tăng!

Ăn vào mấy miếng vỏ trứng, tiểu tử kia đã lên tới Bạch Ngân, hơn nữa còn đánh sâu vào Hoàng Kim!

Giang Nam kinh ngạc, nghe nói có những linh thú khi sinh ra sẽ nuốt vỏ trứng của mình bổ sung dinh dưỡng!

Nhưng tăng lên thế này cũng quá kinh khủng a!

Nhìn tiểu gia hỏa điên cuồng tăng cường cấp bậc, cùng với linh lực táo bạo kia, Giang Nam nhìn vỏ trứng mà nuốt nước bọt!

Ánh mắt lấp lánh!

Cuối cùng không nhịn được rung động trong lòng, ở trong ánh mắt hoảng sợ của tiểu tử kia, ghé vào trên giường cắn thử một miếng vỏ trứng!

"Rộp rộp!"

Vỏ trứng nhanh chóng bị Giang Nam cắn một miếng lớn, nhai đến mức tóe ra đốm lửa, lập tức nuốt vào trong bụng!

Một lượng lớn linh khí trong nháy mắt bùng nổ trong cơ thể, xông lên khiến sắc mặt Giang Nam đỏ lên!

Cấp bậc của Giang Nam từ Hoàng Kim 4 sao lên tới Hoàng Kim 5 sao!

Giang Nam bối rối, ta ăn vỏ trứng cũng có thể thăng cấp?

Giờ khắc này Giang Nam nhìn về phía vỏ trứng với ánh mắt lóe lên hồng quang!

Ánh mắt tiểu tử kia tràn đầy tức giận, vừa mới muốn ăn ta, hiện tại ngay cả vỏ trứng của ta cũng muốn cướp?

Ta còn cần nó để thăng cấp!

"A~ Cho chủ nhân ăn thêm một miếng đi? Chỉ ăn một miếng thôi!"

Tiểu tử kia vẻ mặt không tình nguyện: "Không cho ăn, vỏ trứng cứng! Chủ nhân cắn không nổi!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Không sao! Răng ta tốt, không sợ!"

[Giá trị oán khí từ (trứng)? + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tiểu tử kia bị dọa ngậm lấy số vỏ trứng còn lại vung cánh bay lên không trung!

Vừa bay, vừa điên cuồng nuốt hết vỏ trứng còn lại!

Mặc dù ta không phải là con người! Nhưng chủ nhân là chó thật!

Ngay cả vỏ trứng cũng muốn tranh ăn với ta?

Mới sinh ra đã ở phó bản cấp bậc địa ngục? Vì sao ta lại có chủ nhân tham lam như vậy chứ!

Ta thật khổ quá mà!

Giang Nam liền thuận di đuổi theo: "Người chạy đi đâu?"

Nhưng tiểu tử kia ở trên không trung linh hoạt tránh né Giang Nam bắt giữ!

Sau khi ăn hết toàn bộ vỏ trứng vào trong bụng, cấp bậc lại vọt tới Hoàng Kim 3 sao!

Sinh ra đã là Hoàng Kim? Xem ra linh lực hấp thu hơn một tháng này thật đúng là không uống phí?

Chỉ thấy giờ khắc này tiểu tử kia đã hoàn toàn cáo biệt với bộ dáng xấu xí vừa rồi!

Cả người mọc đầy lông dài màu đỏ thẫm, lông vũ trong suốt long lanh, tản ra hào quang như hồng bảo thạch!

Những chấm tròn nhỏ trên hai bên má một bên màu đỏ, một bên màu xanh, quả thực đáng yêu đến nỗi tung!

Nhìn tiểu tử kia đáp xuống ban công nhìn mình với thần tình cảnh giác, Giang Nam cười hắc hắc!

"Đùa với người thôi, không đùa với người nữa! Đến đây, đến bên cạnh ta!"

Tiểu tử kia chớp chớp đôi mắt to, cánh vung lên liền nhào tới!

"Chủ nhân~"

Giang Nam một tay ôm vào trong ngực, ấm áp dễ chịu, trong mắt tràn đầy yêu thích!

Cho dù đã là cấp Hoàng Kim, nhưng hình thể vẫn chỉ lớn bằng mèo nhà!

Vừa bổ nhào vào trong lòng Giang Nam, cánh đã tự động rút lại, biến thành hình dạng sư tử trên đất liền!

Con mắt Giang Nam sáng ngời, ôm lấy hung hăng cắn hai cái vào má!

Hoàn toàn khác biệt với hình dáng xấu xí vừa rồi, Giang Nam ghét bỏ không được!

Bây giờ dễ nhìn, lại đáng yêu!

Trong lòng lại yêu thích!

Đúng vậy! Đàn ông chính là sinh vật dễ thay đổi như vậy!

"Ha ha! Còn là con cái, thật đáng yêu!"

Giang Nam cứng chiều vuốt cằm của nó, tiểu gia hỏa thoải mái không ngừng cọ xát trên người Giang Nam!

"Nào có... Chủ nhân mới đáng yêu! Đẹp trai đáng yêu!"

Giang Nam ngạc nhiên, còn biết nịnh nọt nữa sao?

Miệng nhỏ ngọt ngào như vậy sao?

Cái này học từ ai?

Nên nói thì phải nói, nghe rất thoải mái!

Nhìn hai bên má trái của nó, còn tặng kèm má hồng tự nhiên

nữa sao?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy gọi người là Tiểu Tửu Oa là được, hai bên má hồng của người rất giống má lúm đồng tiền, thích không?"

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Thích! Chỉ cần chủ nhân thích ta liền thích~"

Ừm ừm!

Chỉ cần người không ăn ta thì nói cái gì cũng được!

Đáng thương cho Tiểu Tửu Oa, tuổi còn nhỏ đã biết rõ cái gì gọi là đạo sinh tồn!

Giờ phút này trong lòng Giang Nam vừa vui mừng lại phức tạp!

Ấp trứng cả một tháng, ngày đêm dốc lòng chăm sóc, rốt cục đã ấp ra rồi!

Trong lúc bất chợt, Giang Nam nghĩ tới!

Khí huyết nhân sâm có đầy đủ khí huyết, là có thể tăng cường cấp bậc!

Lúc trước Hùng Nhị cũng nhờ ăn nhân sâm mà lên cấp!

Tiểu Tửu Oa có phải cũng có thể hay không?

Lúc này liền móc ra một gốc khí huyết nhân sâm đưa tới: "Lại đây! Cho người ăn thứ này, coi như bồi thường vừa mới ăn vỏ trứng của người!"

Vẻ mặt Tiểu Tửu Oa hồ nghi!

Đây không phải là độc dược gì đó chứ? Ăn xong ta liền té xỉu,

sau đó liền bị chủ nhân nướng ăn luôn đi?

Mới vừa hạ sinh, tín nhiệm cơ bản nhất giữa người với người đã không còn!

Nhưng nhìn Giang Nam mang vẻ mặt chờ mong khuôn và tươi cười, Tiểu Tửu Oa vẫn buông lỏng cảnh giác!

Há miệng ăn một ngụm!

Lực lượng khí huyết ở trong cơ thể bạo khai, cấp bậc thể mà lại thật sự tăng lên một chút!

Ánh mắt Tiểu Tửu Oa sáng lên!

Là thứ tốt!

Vội vàng quần lấy Giang Nam làm nũng nói: "Chủ nhân chủ nhâ ~ Tiểu Tửu Oa còn muốn nnuwax!"

Giang Nam cười hì hì: "Cho người! Muốn ăn bao nhiêu cũng được!"

Trực tiếp móc ra một ngàn gốc khí huyết nhân sâm đặt lên giường!

Tiểu Tửu Oa vô cùng hưng phấn!

Oa! Chủ nhân đối xử với ta cũng quá tốt đi?

Ấn tượng lúc trước rất có thể đều là ảo giác, chủ nhân quả nhiên vẫn yêu ta!

Trực tiếp nhào tới trên giường, ôm nhân sâm mà ăn!

Ánh mặt Giang Nam tràn đầy chờ mong, nếu đồng này có thể trực tiếp tăng tới cấp Đạo Thiên, vậy tương lai mình cũng không cần suy nghĩ nữa!

Nhưng mà hiển nhiên là Giang Nam suy nghĩ nhiều!

Ăn được hơn năm trăm dốt nhân sâm, cấp bậc của Tiểu Tửu Oa đẩy đến Hoàng Kim đỉnh phong, kẹt ở chỗ này không thăng được nữa!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa ngồi ở trên giường ợ một cái, trong mắt đầy sương mù!

Tiểu Tửu Oa: Nắc chít chít ~

"Không được! Chủ nhân~ Người ta ăn không vô nữa!"

Giang Nam ngạc nhiên, lúc này mới nhớ tới Hùng Nhị cũng lên tới Bạch Kim 1 sao liền nhưng, lại ăn thân nhân sâm không phải tăng cấp, mà sẽ chảy máu mũi giống như nhân loại!

Xem ra dùng khí huyết nhân sâm để tăng cấp cho linh thú, hoàng kim đỉnh phong đã là cực hạn, Bạch Kim của Hùng Nhị sợ cũng là tự thân thăng lên!

Nhưng Hoàng Kim đỉnh phong cũng đã đủ nhìn a!

Chương 942 -

Nhớ tới cái này, vẻ mặt Giang Nam đầy hối hận!

Vừa rồi mình ăn hết vỏ trứng rồi có thể dùng nhân sâm để tăng cấp bậc cho Tiểu Tửu Oa nha!

Tự nhiên lại bỏ qua cơ hội thăng cấp tốt như vậy!

Nhìn Tiểu Tửu Oa ngồi ở trên giường nghiêng đầu nhìn mình, Giang Nam cười hắc hắc!

"Nhân sâm đều đã ăn rồi, người cũng nên để cho ta cưới... Ặc..."

Chỉ lớn có như vậy, tầm một con mèo nhà, mình sao mà cưới được?

Bờ mông này vừa đặt xuống không phải đều ngồi chết sao?

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Người là chủ nhân của ta! Không cho người cưới thì cho ai cưới?"

"Nhưng trong phòng quá nhỏ!"

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn, ôm lấy Tiểu Tửu Oa thuận đi đi ra bên ngoài!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa vừa rơi xuống đất, linh khí bạo dũng, thân thể trực tiếp tăng tới 27 28 mét vô cùng khủng bố!

Sau lưng là một đôi cánh đỏ rực mở ra!

Bốn cặp ưng trảo gắt gao chụp vào mặt đất bê tông, cái đuôi

hẹp dài đong đưa!

Lông vũ màu đỏ thắm thế mà lại khiến cho người ta có một loại cảm xúc như pha lê đỏ!

Khí phách vô song!

Hai mắt Giang Nam hứng phấn nhìn chăm chăm Tiểu Tửu Oa, nước miếng sắp chảy ra rồi!

Thế này cũng quá ngẫu đi?

"Có phải quá lớn hay không? Chủ nhân cười có thoải mái không? Ta có thể biến nhỏ lại một chút!"

Giang Nam lắc đầu như trống bỏi, ánh mắt tràn đầy hưng phấn!

"Không không không! Cứ như vậy đi! Lớn mới tốt! Lớn khí phách a!"

Nói xong lại thuận di một cái cười trên lưng Tiểu Tửu Oa!

Chỉ thấy hai cánh Tiểu Tửu Oa vung lên, tại chỗ nhấc lên một cỗ cuồng phong, khiến tuyết đọng xung quanh đều bị quét sạch!

Thân hình khổng lồ bay vút lên trời, xoay quanh học viện Tiên phong!

Từ trên lưng Tiểu Tửu Oa nhìn xuống, mọi thứ giống như đều trở nên nhỏ bé, tạo thành một cái bóng cực lớn ở trên sân thể dục!

Giang Nam hứng phấn giơ hai tay lên!

"A a a~"

Không ít học viên đều ngạc nhiên ngửa đầu nhìn trời!

"Đó là cái gì? Điều Sư? Tê~"

"Là linh thú ba đầu của sở nghiên cứu linh thú sao? Không đúng! Linh thú ba đầu kia màu vàng! Con này có màu đỏ thẫm!"

"Chờ một chút! Trên đó hình như có bóng người..."

Điều Sư to lớn bay lượn trên bầu trời học viện đã hấp dẫn vô số người chú ý!

Giang Nam hưng phấn nói: "Tiểu Tửu Oa! Người có thể bay nhanh cỡ nào?"

"Chủ nhân ngồi xuống đi!"

Ngay sau đó, Tiểu Tửu Oa ánh lên hào quang đỏ thẫm, hai cánh vung lên!

"Ầm!"

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, một luồng khí hoàn màu trắng khuếch tán ra với tốc độ cực nhanh!

Tiểu Tửu Oa bắn thẳng lên trên, xông thẳng lên chín tầng mây!

Sau thời gian ngắ gia tốc!

"Ầm!"

Lại là một thanh âm nổ tung, tầng mây màu trắng trực tiếp bị nổ thủng một lỗ!

Khí lưu mạnh mẽ thổi tới trước mặt khi da mặt Giang Nam biến dạng, vệt vàng dùng rào cản không gian để xây dựng buồng lái cho mình!

Giang Nam hưng phấn đến mức đỏ bừng mặt.

Thế này so với lái máy bay chiến đấu còn sướng khoái hơn a!
Tốc độ này hẳn là gấp đôi tốc độ âm thanh?

Sau này còn đi máy bay cái gì nữa!

Ngồi Tiểu Tửu Oa không phải là được rồi sao? Còn có thể tiết kiệm tiền!

Giang Nam: "Người mang ta bay! Ta mang người thuận di!"

Trên bầu trời, một đầy điểu sư to lớn chở theo Giang Nam lúc ẩn lúc hiện trong tầng mây!

Phối hợp với thuận di, làm ra các loại động tác khó mà tưởng
ổ!

Tính cơ động quả thực bạo nổ!

Đã thấy máy bay chiến đấu thuận di chưa?

Một cú bổ nhào xuống tầng mây, Giang Nam chờ mong nói:
"Tiểu Tửu Oa, người biết linh kỹ gì a?"

Bình thường mà nói, linh thú đều có linh kỹ thiên phú!

Bình thường đều có một hoặc hai cái!

Mà loại đặc thù một chút có thể có ba cái, như là Hùng Nhị thì có ba cái!

Về phần có con nào có nhiều hơn nữa hay không thì Giang Nam cũng không biết!

Tiểu Tửu Oa trải qua nước thuốc biến dị, phương diện linh kỹ không biết có tăng lên hay không!

Tiểu Tửu Oa: "Vừa rồi ta đã dùng qua một cái, dùng để gia tốc phi hành!"

Giang Nam ngẩn ra, cũng đúng!

Bằng không điều sư bình thường làm sao có thể bay tới gấp đôi vận tốc âm thanh?

"Nhưng mà ta vẫn còn hai cái! Thật sự có thể dùng raso?"

Trong lòng Giang Nam đều vui điên rồi, ba linh kỹ?

Tiểu Tửu Oa quả nhiên không tầm thường!

"Dùng! Sao không thể dùng?"

"Vậy nên thi triển ở đâu?"

Giang Nam cúi đầu nhìn học viên phía dưới, ánh mắt sáng lên, chỉ hướng ngọn núi phía sau biệt thự Phong Lâm!

"Ngọn núi kia là của ta! Cứ nổ thoải mái! Dùng sức mà nổ!"

Tiểu Tửu Oa lao xuống, linh khí xung quanh bùng nổ!

Há mồm liền phun ra một quả cầu lửa khổng lồ màu đỏ thẫm với đường kính gần 20 mét!

Tựa như sao băng rơi xuống, khiến không khí xung quanh cũng trở nên vặn vẹo, hung hăng nổ tung trên sườn núi!

"Uỳnh!"

Một tiếng nổ lớn!

Mặt đất phạm vi học viện tựa hồ đều chấn động theo, đá vụn văng tung tóe, đất đá bay loạn!

Chỉ thấy ngọn núi từng từng lại bị nổ ra một cái hố to gần trăm mét!

Giống như bị tên lửa phóng vào, đá tảng xung quanh hố thậm

chí bị đốt thành nham thạch màu đỏ thẫm!

Núi rừng dấy lên lửa lớn ngút trời!

Giang Nam nhìn ngây ngời!

Mẹ kiếp! Đây là loại uy lực khủng bố gì?

Có thể so với Thương Hỏa Ngã của Tuyết Tuyết!

Giang Nam hưng phấn không thôi: "Nổ! Tiếp tục nổ!"

Tiểu Tửu Oa nhận được mệnh lệnh cũng hoàn toàn trở nên hưng phấn, liền phun quả cầu lửa về phía ngọn núi!

Phía sau núi: (T~T)

"Ầm ầm ầm!"

Tiếng nổ vang cùng chấn động liên tiếp kinh động tới tất cả mọi người trong học viện!

Trong phòng học đều xôn xao!

"Tình huống gì? Địch tập kích? Động đất?"

Các học viện nhao nhao ghé vào cửa sổ nhìn ra ngoài, ngay cả Đào Hân Di cũng tò mò thò đầu ra!

Chỉ thấy trên trời có một con điều sư khổng lồ với hình thể tầm 28 mét không ngừng bay lượn ở tầng trời thấp, nhấc lên từng trận cuồng phong!

Thỉnh thoảng lại phun ra cầu lửa khổng lồ nổ tung sau núi, Giang Nam đứng ở trên lưng điều sư chống nạnh, vẻ mặt hăng hái, kiêu ngạo cười to!

"Ha ha ha ha!"

Tất cả mọi người trừng mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

"Cái kia... trên lưng điều sư là Nam Thần sao? Đó là linh sủng của hắn?"

"Tê~ Hoàng Kim đỉnh phong? Chuyện này là sao? Không phải chỉ vừa mới nở ra thôi sao?"

"Vẫn là Nam Thần lợi hại mà! Thực hiện được nguyện vọng mà ta không thể hoàn thành từ lúc nhà trẻ cho tới bây giờ!"

"Học viện a! Vậy mà cho nổ thật! Núi cũng bị san bằng một nửa rồi!"

Vô số người đều ngửa đầu nhìn điều sư cùng Giang Nam bay lượn trên không, trong mắt mơ hồ!

Đám người Tiêu Phong Hỏa, Triệu Đức Trụ nghe được động tĩnh cũng vô cùng lo lắng đẩy xe lăn từ văn phòng chạy ra!

Vừa nhìn thấy Giang Nam trên bầu trời thì cảm thấy chấn động!

"Mẹ kiếp! Tiểu tử thối nhà người muốn lên trời hay muốn sánh vai với mặt trời đây? Không được nổ! Xuống đây! Người xuống đây cho ta!"

Cho nổ khu 53 còn chưa tính!

Học viện người cũng muốn nổ?

Chương 943 -

Mới ngày hôm qua lão tử đã dẫn dò trước, người con mẹ nó lại thật sự cho nổ!

Hôm qua người vừa mới trở về, hôm nay liền cho nổ tung học viện?

Nổ đến nghiệm rồi sao?

Đúng là không có được một ngày nào là yên tĩnh!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Triệu Đức Trụ...]

Giang Nam rụt cổ lại: "Chúng ta... đi xuống đi?"

Tiểu Tửu Oa lại nói: "Nhưng ta còn có linh kỹ chưa thi triển a!"

Giang Nam lập tức lại hưng phấn: "Nào nào nào! Thi triển đi!"

Lập tức quay đầu nói: "Viện trưởng! Ta chỉ nổ thêm một cái thôi! Chỉ một cái! Núi này không phải đều đã cho ta rồi sao?"

Tiêu Phong Hỏa: Phụt ~

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tiêu Phong Hỏa thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Lúc trước cũng không nên đồng ý với điều kiện của người!

Tuy đã cho người ngọn núi này, nhưng cũng không thể chơi như vậy a?

Có phải lão tử sẽ không qua được đại kiếp nạn này đúng không?

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa...]

Chỉ mới cưới một con điều sư lớn mà người đã thật sự muốn lên trời rồi sao?

Điều sư? Chờ đã!

Giang Nam lấy đâu ra điều sư? Còn là cấp Hoàng Kim?

Quả trứng kia đã được tiểu tử này ấp ra rồi sao?

Vừa nở đã là Hoàng Kim? Cái này con mẹ nó không đúng!

Nhưng giờ phút này Giang Nam đang hưng phấn, làm sao còn quản được nhiều như vậy?

Trực tiếp để cho Tiểu Tửu Oa thi triển linh kỹ thứ ba!

Chỉ thấy linh khí quanh thân Tiểu Tửu Oa bạo dũng, lấy tốc độ gấp đôi tốc độ âm thanh đâm về phía sau núi!

Chấm tròn màu lam trên khuôn mặt kia nở rộ ra lam quang!

Ngay sau đó, lông vũ đỏ thẫm tựa như pha lê, trong nháy mắt hóa thành màu lam u!

Lông vũ toàn thân khiến cho người ta có một loại cảm giác trong suốt, tựa như hình thành từ băng tuyết!

Một cỗ khí cực hàn khuếch tán ra!

Tiểu Tửu Oa há miệng, phun về phía sau núi!

Một luồng khí lưu màu trắng óng ánh với đường kính mấy chục mét được phun ra!

Một khắc trước còn là hố trứng, khắp nơi đầy dung nham, lửa lớn ngút trời phía sau núi liền bị dòng khí cực hàn thổi qua nhanh chóng ngừng kết lại!

Dung nham ngừng tụ, những đại thụ khổng lồ đang cháy liền biến thành những que kem bám một lớp băng dày!

Phương viên một ngàn mét trong nháy mắt đã bị đóng băng, bị sương trắng nồng đậm bao phủ bốn phía.

Dưới sự co rút bởi sự thay đổi nhiệt độ đột ngột, những thứ bị đóng băng bị cơn gió thổi qua vỡ thành bã vụn!

Tiểu Tửu Oa mang vẻ mặt kiêu ngạo quay đầu nhìn về phía Giang Nam!

"Chủ nhân ~ Tiểu Tửu Oa lợi hại không?"

Giang Nam bối rối!

Song thuộc tính? Thế mà lại là song thuộc tính?

Biết băng biết lửa? Đây chính là hai hệ nguyên tố hoàn toàn tương phản a!

Cho nên hai má một đỏ một xanh trên mặt đại biểu cho hai loại thuộc tính sao?

Có thể tùy ý hoán đổi dưới hình thái băng hỏa?

Vừa rồi hình thái màu đỏ thẫm cũng đã ngẫu tới bùng nổ a, hiện tại hình thái màu lam thẫm này quả thực đẹp đến phát khóc có được không?

Khuôn mặt Giang Nam hưng phấn tới đỏ bừng!

Thế này cũng quá lợi hại rồi!

Lúc này Tiêu Phong Hỏa trừng mắt, vẻ mặt không thể tin được!

"Cái này... Làm sao có thể!"

Vừa rồi rõ ràng phun lửa a, làm sao có thể lại dùng băng?

Đại Hắc Tiểu Hắc đều mê mang!

Đây thật sự là linh sủng ấp ra từ trong trứng mà bọn ta mang đến?

Điều sư là linh thú thuộc tính hỏa, có hai linh kỹ thiên phú!

Một là Thiên Hành! Một là Sư Viêm!

Là phun trụ lửa, không phải phun cầu lửa a, hơn nữa thứ kia có uy lực so với Sư Viêm khủng bố hơn nhiều!

Càng khiến cho hai người bọn họ ngỡ người chính là, linh thú thuộc tính hỏa đến tột cùng đã dùng băng như thế nào?

Giờ phút này, ánh mắt của các học viên trong phòng học đều tỏa sáng!

"Mẹ nó! Biến sắc! Còn có thể biến thành màu lam? Thế này cũng quá ngẫu đi!"

"Ta cũng muốn có linh sủng a, thêm chết ta!"

"Không được không được! Không thể nhìn nữa, nhìn mà đau lòng quá!"

"Không ai để ý con điều sư này vì sao vừa băng vừa lửa được sao? Hình như chuyện này cũng chưa từng xuất hiện ở trong bách khoa linh thú?"

Nhìn sau núi đã vô cùng thâm thẳm, Giang Nam cũng có hiểu biết đại khái đối với thực lực Tiểu Tửu Oa!

Không khỏi từ trên trời đáp xuống, trong nháy mắt đáp xuống đất, Tiểu Tửu Oa liền biến thành mèo nhà!

Vỗ mạnh cánh đáp trên vai Giang Nam, thân mật cọ má!

Cảm giác mát lạnh!

Trong lòng Giang Nam đều vui vẻ điên rồi!

Mùa đông có thể dùng để sưởi ấm, mùa hè có thể dùng để hạ nhiệt!

Công năng của linh sủng này cũng quá đầy đủ đi?

Vừa mới đáp xuống đất, Tiêu Phong Hỏa còn chưa lên tiếng!

Chỉ nghe Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Chào viện trưởng gia gia!"

Trong thoáng chốc, cảm giác người Tiêu Phong Hỏa rớt đầy đất!

Con mẹ nó lại còn biết nói nữa chứ!

Mang về một Hùng Nhị từ Hồ Thiên Đảo biết nói còn chưa tính, cái thứ mới từ trong trứng nở ra cũng đã biết nói?

"Người còn có thể nói chuyện? Người thật sự được ấp ra từ trong trứng sao? Mà không phải do linh võ giả hệ hóa thú bị bắt về từ nơi khác để làm linh sủng cho người ta đó chứ?"

Mặt Giang Nam tối sầm lại!

Ta xấu xa tới như vậy sao, ở trong mắt các người ta đến tột cùng có hình tượng như thế nào a!

Ai? Nhưng ý tưởng này cũng không tệ nha~

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Ta học được ở trong trứng!"

Mọi người khiếp sợ!

Người ta con mẹ nó đều là dạy từ trong bụng mẹ! Người dạy từ trong trứng?

Chuyện thế này mà thật sự có thể làm được?

Tiêu Phong Hỏa kích động nói: "Linh thú song thuộc tính? Người tốt cuộc đã làm như thế nào? Trước mắt trong số các chủng loại linh thú được khai phá cũng chưa từng xuất hiện song thuộc tính!"

"Càng miễn bàn tới song hệ băng hỏa!"

Linh khí khôi phục được hơn 20 năm, đích xác từng xuất hiện trường hợp nhân loại thức tỉnh song hệ dị năng!

Nhưng cũng chỉ là số ít, càng đừng nói tới có thể tìm ra nguyên nhân trong đó!

Mà linh thú song hệ lại càng chưa từng nghe thấy, kết quả Giang Nam lại có được một con?

Chỉ thấy Giang Nam cười hì hì: "Có thể là biến dị nhỏ trong quá trình ấp trứng đi?"

Bản thân đương nhiên sẽ không nói ra chuyện nước thuốc siêu cấp biến dị, thứ này vẫn nên giữ bí mật thì tốt hơn!

Tiêu Phong Hỏa mang vẻ mặt kích động nói: "Được được được! nhanh lên! hiện tại liền đi tới trung tâm thí nghiệm linh sủng để phân tích thí nghiệm!"

"Người là người đầu tiên thu phục được linh sủng thành công

trong nước chúng ta, đặc biệt có ý nghĩa!"

"Quá trình ấp trứng đều đã ghi chép tỉ mỉ rồi chứ?"

Vừa nghe đến đó, ánh mắt Giang Nam đầy kích động: "Đều đã ghi chép rồi, hơn nữa ta còn nghĩ ra phương pháp ấp trứng nhanh hơn!"

"Bình thường chỉ cần ấp ba tháng, ta dùng một tháng liền ấp ra!"

Tiêu Phong Hỏa cười ha ha: "Được được được, mau đi thôi, mấy ngày nay cũng không cần làm gì cả, chỉ cần chuyên tâm vào chuyện này!"

Giang Nam mang theo Tiểu Tửu Oa cao hứng bừng bừng đi tới tòa nhà thí nghiệm linh sủng!

Hận không thể lập tức chia sẻ phương pháp ấp trứng của mình với mọi người!

Chương 944 -

Triệu Đức Trụ nhìn phía sau núi bị san bằng với vẻ mặt không biết nói gì: "Chuyện nổ học viện cứ như vậy mà bỏ qua sao?"

Tiêu Phong Hỏa vung tay: "Nếu Giang Nam thật sự có thể khai phá được lĩnh vực linh sủng trong nước, cho dù hắn có nổ luôn ta cũng được..."

Nói tới đây thần sắc Tiêu Phong Hỏa cứng đờ, đột nhiên giật mình một cái, giơ tay tát vào miệng mình!

Vẫn là đừng nói lung tung!

Giang Nam thật sự làm ra được chuyện này a!

Trong thời gian hai ngày kế tiếp, Giang Nam cũng không có lên lớp, cả người đều cùng Tiểu Tửu Oa ngâm mình ở trong phòng thí nghiệm linh sủng!

Tiến hành một loạt kiểm tra với Tiểu Tửu Oa, ghi chép số liệu, quá trình ấp trứng cũng sắp xếp lại!

Ba thiên phú linh kỹ cũng được Giang Nam đặt tên!

Tăng tốc phi hành còn gọi là Thiên Hành, linh kỹ hỏa cầu gọi là Đại Viêm Thiên!

Linh kỹ băng phong gọi Tuyết Quốc Hàng Lâm!

Đồng thời cũng phát hiện, Tiểu Tửu Oa vừa băng vừa hỏa chỉ có thể thay phiên hoán đổi hai loại hình thái, cũng không thể đồng thời sử dụng hai loại thuộc tính, nếu không trong cơ thể sẽ có xung đột!

Cũng không giống như là Lambo và Fenbo, chỉ cần nắm tay, hai người liền có thể đồng thời sử dụng hai loại dị năng!

Nhưng dù là như vậy đã rất lợi hại, bởi vì tốc độ hoán đổi cực nhanh!

Bằng hỏa va chạm thậm chí còn có thể tạo thành hiệu quả sương mù hóa, ẩn nấp thân hình, che khuất tầm mắt!

Mà hai ngày nay, Sợn Miêu cũng tìm được địa chỉ quê nhà của Zenbon Sakura rồi gửi cho Giang Nam!

Giang Nam đặc biệt chạy đến Dung Thành một chuyến, gửi chuyển phát nhanh quốc tế cho Zenbon Sakura!

Sợ kéo dài thêm nữa, người phụ nữ kia sẽ chạy sang bên này đánh ta!

.....

Trong phòng thí nghiệm linh sủng, Quan Hồ nhìn Giang Nam đệ trình tài liệu cùng phương pháp ấp trứng mà mặt đều đen!

Đây thật sự là phương pháp ấp trứng sao? Chứ không phải thực đơn gì sao?

Con mẹ nó khiến cho ta xem mà cảm thấy đói bụng a!

"Người... Người thật sự dùng cách này để ấp ra Tiểu Tửu Oa?"

Về mặt Giang Nam chắc chắn: "Đương nhiên, lý luận này tuyệt đối không sai, không ai hiểu ấp trứng hơn ta, hơn nữa ta cũng đã hành động rồi!"

Quan Hồ nhìn về phía Tiểu Tửu Oa! Người có thể bình an ra đời quả thực là một kỳ tích a!

Tiểu Tửu Oa: "Là thật là thật! Nếu không nhờ chủ nhân tận

[táng] tâm [tận] chiếu [lương] cố [tâm], ta sao có thể được gặp chủ nhân nhanh như vậy?"

Vừa nói còn vừa cọ má Giang Nam!

Ta thật đáng yêu! Miệng quá ngọt!

Chủ nhân hẳn là sẽ không ăn ta đúng không?

Quan Hồ bối rối, linh sủng người ta đều đã nói như vậy...

Giang Nam thúc giục: "Mau viết vào sách giáo khoa đi, thứ tốt phải chia sẻ với mọi người mới được!"

Quan Hồ nhìn tư liệu, vẻ mặt do dự: "Ta đi xin chỉ thị của viện trưởng!"

Văn phòng viện trưởng!

Quan Hồ với vẻ mặt ngưng trọng giao tư liệu cho Tiêu Phong Hỏa: "Viện trưởng, đây là báo cáo do Giang Nam đệ trình, ngài xác định muốn viết thứ này vào trong sách giáo khoa sao?"

Tiêu Phong Hỏa: "Cái này có gì do dự? Viết đi!"

"Ngài xem trước rồi nói sau!"

Tiêu Phong Hỏa mở tài liệu ra, xem xét!

Báo cáo ấp trứng:

Bí quyết đẩy nhanh quá trình ấp trứng!

Trứng linh sủng thuộc tính hỏa có thể dùng lò nướng, lò vi sóng, nước luộc... để tiếp tục nướng, giữ nhiệt độ ấp cho đến khi vỡ nứt!

Nếu sợ nướng hỏng vỏ trứng thì có thể phủ giấy bạc!

Phương pháp này chủ yếu mô phỏng môi trường ấp trứng của linh thú mẹ, tạo sự ấm áp cho linh sủng, có thể rút ngắn rất nhiều thời gian ấp trứng!

Bản thân tự kiểm tra, dùng cực tốt!

Tương tự!

Trứng linh sủng thuộc tính băng có thể nhét vào kho lạnh, liên tục ướp lạnh trong môi trường âm 100 độ C!

Thuộc tính thủy thì đặt ở trong bình ngâm! Kim loại... bỏ vào thủy ngân đi! Cứ như vậy mà suy ra, phương pháp mỗi người một khác, chủ yếu xem trong tay người có công cụ gì!

Không ai hiểu cách ấp trứng hơn ta!

Tiêu Phong Hỏa đen mặt, đây thật sự là phương pháp ấp trứng nhanh hơn? Thay vì 100 cách phá trứng?

Người xác định Tiểu Tửu Oa thật sự được ấp ra như vậy?

Quan Hồ che mặt: "Xác định! Tiểu Tửu Oa chính miệng nói! Thật sự có thể viết vào sách giáo khoa sao?"

Tiêu Phong Hỏa cắn răng: "Cứ viết theo như vậy! Lời Giang Nam nói cũng không phải không có đạo lý, người ta đều đã nở ra, không chừng chính là như vậy!"

"Người có thể hiểu bằng Giang Nam sao?"

Quan Hồ lắc đầu, Giang Nam là người đầu tiên trong nước ấp ra trứng!

Lời của hắn chính là quyền uy, còn ai có thể hiểu bằng Giang Nam chứ?

Tiêu Phong Hỏa: "Vậy thì viết!"

"Đồng thời thông báo với các phương diện, trong khoảng thời gian này gia tăng thu thập trứng linh thú, thời điểm tiến vào Linh Khư nhớ chú ý hơn, gặp được trứng linh thú liền mang về!"

"Giang Nam đã thành công, có thể lấy đó để tham khảo, chuyện linh sungr này có thể mở rộng phạm vi nhỏ, thu thập càng nhiều số liệu!"

"Phải mau chóng hình thành chuỗi sinh thái, dùng tốc độ nhanh nhất tiếp tục chấp hành, đây là đường tắt có thể giúp nhân loại tăng cường lực lượng trong phạm vi lớn!"

Quan Hồ sửng sốt: "Gấp như vậy sao? Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tiêu Phong Hỏa thần nhiên nói: "Linh khí khôi phục hơn 20 năm, lại có lúc nào tường yên bình? Tiền vốn lớn nhất của nhân loại chính là năng lực thích ứng với hoàn cảnh!"

"Nếu như không theo kịp sự thay đổi của hoàn cảnh, con đường còn lại của chúng ta đó chính là diệt vong!"

"Thời đại mới! Cái gì cũng phải thử, tìm càng người con đường, đừng thu hẹp tầm nhìn!"

Quan Hồ nặng nề gật đầu!

Đêm đã khuya, Quan Hồ rốt cục hoàn thành bước biên soạn sách giáo khoa linh sửng học đầu tiên!

Nhưng nhìn phương pháp ấp trứng của Giang Nam, càng xem càng đối...

Cứ cảm giác mình đang biên soạn một quyển thực đơn, mà không phải sách giáo khoa!

Do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn thêm vào một hàng chữ nhỏ!

Ghi chú: Đơn thuần là ví dụ! Chỉ có tác dụng tham khảo!
Người khác không nên tùy tiện bắt chước!

Kết thúc công tác trong phòng thí nghiệm linh sủng, Giang Nam mang theo Tiểu Tửu Oa trở lại biệt thự!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao vừa thấy Tiểu Tửu Oa thì cảm thấy lạ, trong mắt đầy những ngôi sao nhỏ!

"Má ơi, cũng quá dễ thương đi? Ta cũng muốn một cái!"

"Oa! Đáng yêu quá đi? Ta cũng muốn tan chảy!"

Hai người giống như ác lang nhào tới, ôm Tiểu Tửu Oa hôn một trận!

"Hi hi... Chị Ánh Tuyết, chị Lang Diệt!"

Ừm, nhất định phải cẩn thận lấy lòng hai chị gái này mới được!

Theo ta quan sát, hai người này thân thiết với chủ nhân nhất!

Ngày sau một khi chủ nhân muốn ăn ta, ta sẽ tìm các cô bảo vệ ta!

Hùng Nhị ngồi ở trên sô pha cầm máy tính bảng ngơ ngác nhìn Tiểu Tửu Oa được cưng chiều, gấu gấu ngây dại!

Máy tính bảng trong tay cũng không thơm nữa!

Lã chã khóc nói: "Nam ca! Cho nên tình yêu sẽ biến mất đúng không?"

Chương 945 -

Giang Nam cười ha hả: "Không! Tình yêu sẽ chuyển dời!"

"Người đã có An Tiểu Kỳ cùng người đi xem phim hoạt hình rồi, người không thể tự tìm một tiểu bảo bối vừa băng vừa hỏa để an ủi người sao?"

Hùng Nhị then thùng uốn éo người!

"Ai nha! Nam ca ~ ta cùng Kỳ Kỳ cũng chỉ đơn thuần xem phim hoạt hình! Nói chuyện lý tưởng nhân sinh a! Không phải như người người nghĩ, thật đáng ghét ~"

Giang Nam híp mắt nhìn!

Ta đang nghĩ gì?

Chẳng biết vì sao, Giang Nam ngửi được một cỗ mùi chua khó hiểu!

Chung Ánh Tuyết ôm Tiểu Tửu Oa thân mật: "Tiểu Nam? Người học tập thế nào rồi? Ngày mai thi rồi, người học thuộc hết rồi sao?"

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ: "Hả? thi cái gì..."

.....

Cùng lúc đó, tại một cái đình ở phía nam đảo quốc, bên ngoài một trang viên tư nhân!

Rokka áp sát vào vách tường, thò đầu nhìn vào trong, trong phòng truyền đến từng trận tiếng cãi vã!

"Các người! Các người sao có thể như vậy! Ta chỉ ở hai ngày!"

"Đi đi đi! Đi nhanh lên! Qe!"

"A~ thối chết mất! Không tốt, ông nội đều bị thối sùi bọt trắng rồi!"

"Nhưng các người là cha mẹ ruột của ta! Các người lại nhẫn tâm như thế..."

"Thật ra người là do ta và cha người bỏ ra từ trong đũa hấu!"

Zenbon Sakura: ? ? ?

"Rầm!"

Cửa phòng bị đá văng, một ông chú bóp mũi, mặt đều bị thối tới tái mét mang kéo cổ sau của Zenbon Sakura ném ra ngoài cửa!

"Chúng ta không có đứa con gái nào thối như người!"

"Nếu không chúng ta nỗ lực, lại bỏ... sinh thêm một đứa nữa là được!"

Zenbon Sakura ngơ ngác trước cửa, buồn bã nhìn cánh cửa đóng chặt!

Cô tức giận giậm chân!

Rokka cười hắc hắc, ai bảo lúc trước người ghét bỏ ta thối, còn không cần ta!

Lần này cũng bị vứt bỏ đi?

Zenbon Sakura mang về mặt tủi thân đi tới cửa, ôm đầu gối ngồi ở dưới chân tường, vùi đầu khóc rống!

"Ô ô ô, cha mẹ ta lại ghét bỏ ta thối, bọn họ không cần ta!"

"Lão tổ trưởng bị ta thối hôn mê đến bây giờ còn chưa tỉnh!"

"Phe Tĩnh Minh còn nói ta làm việc vô dụng, đề nghị với Hội Nguyên Lão không cho ta làm tổ trưởng a!"

"Còn nói ta ở bên kia gạt tiền người ta, bị nhiều thế lực tới cửa đòi nợ, bọn họ đều đóng băng tài khoản của ta a!"

Hiện tại Zenbon Sakura ngay cả đêm nay mình ở chỗ nào cũng không biết!

Rokka bịt mũi vỗ vỗ bả vai Zenbon Sakura: "Không sao! Tuy rằng người thối! Nhưng người thối đáng yêu a!"

Zenbon Sakura trừng mắt!

Người không biết an ủi người khác thì đừng có an ủi có được hay không?

"Giang Nam chết tiết! Nổ tung khu 53 rồi chạy về nước! Đã nói sẽ khử mùi cho ta mà?"

"Ta chặn Pierce hơn 20 phút! Đồ lừa đảo! Người phía Nam đều là kẻ lừa đảo!"

"Mọi chuyện biến thành như vậy đều tại hần! Đêm nay ta sẽ đi giết hần!"

Ánh mắt của Zenbon Sakura hừng hực lửa giận, đứng dậy muốn chạy tới học viện Tiên Phong!

Đúng lúc này, cửa phòng mở ra!

Ánh mắt của Zenbon Sakura sáng ngời, trong lòng khó tránh khỏi có chút cảm động!

Người làm cha mẹ vẫn là đau lòng con gái nhà mình a!

Nhưng mà ông chú bịt mũi ném ra ba cái vali, một đồng quần áo giày dép!

"Đồ của người! Lấy đi! Lấy hết đi!"

"Rầm!"

Cửa phòng lần nữa đóng lại!

Zenbon Sakura: T^T

Đúng lúc này, Rokka ngạc nhiên chỉ vào một cái thùng giấy:
"Đây là cái gì?"

Zenbon Sakura lau nước mắt nhìn, chuyển phát nhanh quốc tế?

"Ai đã gửi thư cho ta? Vừa nhìn địa chỉ, thế mà lại gửi từ Hoa Hạ tới!"

Zenbon Sakura sửng sốt, hàng của Giang Nam sao? Trong này không phải là phương pháp khử mùi đó chứ?"

Xé chuyển phát nhanh như chó điên!

Chỉ thấy bên trong bày ba quả sầu riêng kim cương, còn có một bình thủy tinh, bên trong chứa đầy thịt quả màu vàng kim!

Zenbon Sakura nhú mào mở bình ra!

Oe~

Một mùi thơm say lòng người trong nháy mắt tản ra khắp đường phố!

Cửa phòng đột nhiên bị mở ra, ông chú bịt mũi quát: "Người ngồi xổm cửa nhà làm gì vậy?"

"Đừng ở trước cửa nhà chúng ta đại tiện a! Người điên rồi!"

Ọe!"

Hương vị nồng nàn, cha Sakura nặng nề đóng cửa phòng!

Zenbon Sakura: !!!

"Cút? A a a! Giang Nam! Ta tất giết người!"

"Người thế mà lại từ Hoa Hạ xa xôi gửi cho ta một bình cút?"

"Khinh người quá đáng!"

Zenbon Sakura trực tiếp bùng nổ, đứng dậy muốn thuận di tới Dung Thành giết Giang Nam!

Rokka vội la lên: "Phía dưới có tờ giấy, người xem trước đi!

Zenbon Sakura cố nén mùi hôi thối, lấy tờ giấy phía dưới bình thủy tinh ra mở ra!

Ghi chú:

Trong lọ thủy tinh là thịt quả sầu riêng! Không phải cút! Ăn vào có thể khử mùi!

Cảm ơn vì đã hỗ trợ lúc ở khu 53. Ba trái sầu riêng để người giữ làm kỷ niệm!

Hai thanh dao găm khắc chữ kia hẳn rất quan trọng với người đúng không? Cũng trả lại cho người!

Còn có!

Khi nào người sẽ trả lại 1 tỷ USD người nợ ta? Không trả ta sẽ đánh người!

Zenbon Sakura cúi đầu nhìn, quả nhiên hai thanh dao găm màu hồng nhạt mà lúc trước Giang Nam đoạt của mình đã được gửi về!

Trong lòng không khỏi thấy ấm áp!

Người đàn ông này nói chuyện vẫn giữ lời, không lừa mình!

"Chờ một chút! Ta nợ Giang Nam một tỷ USD từ lúc nào chứ?"

Ánh mắt Rokka né tránh, trán đổ mồ hôi lạnh: "A... Giang... Giang Nam nhất định là đang nói đùa!"

Zenbon Sakura mang về mặt hồ nghi, cũng mặc kệ nhiều như vậy, cố nén mùi thối ăn một miếng thịt sầu riêng!

Quả nhiên, mùi vị trên người tiêu tán, ngay cả linh lực trong cơ thể cũng tăng lên tới 150%!

"Tê~ Đây là thịt quả thần tiên gì vậy, trách không được!"

Zenbon Sakura nâng bình thủy tinh lên, vẽ mặt trân trọng đặt vào trong không gian dị độ của mình!

Lập tức ánh mắt dừng ở trên ba quả sầu riêng kim cương, khóe miệng nhếch lên một nụ cười xấu xa!

Khắc khắc khắc!

.....

Trong phòng nghị sự của tổng bộ Hoa Anh Hoa!

Trên bàn hội nghị, mười mấy thành viên Hội Nguyên Lão đang ngồi, phái Tỉnh Minh cao tăng cũng có mấy chục người!

"Không thể để Zenbon Sakura làm tổ trưởng tổ Hoa Anh Đào nữa! Ngài nhìn xem cô ấy làm chuyện gì ở bên kia?"

"Đúng vậy! Không chỉ quét sạch hết đàn em của mình, còn lừa tiền nhiều thế lực như vậy! Còn sống chết không thừa nhận!"

"Phía Mỹ còn nói Zenbon Sakura tham dự hành động san bằng khu 53, tạo áp lực cho tổ Hoa Anh Đào chúng ta!"

"Hơn nữa cô ta còn thối muốn chết! Quả thực tổn hại hình tượng của tổ Hoa Anh Đào chúng ta!"

Đám nguyên lão nhìn về phía Zenbon Sakura: "Người còn gì muốn nói không?"

Chỉ thấy Zenbon Sakura vênh chân bắt chéo về mặt thờ ơ!

"Được rồi... tổn thất? Ta bồi thường cho các người không phải là được sao? Đủ chưa?"

Nói xong lại móc ra một trái sầu riêng kim cương từ trong không gian dị độ!

Cô nhớ lúc trước Giang Nam đã ấn xuống cuốn quả, 30 giây sau mới nổ tung thì phải?

Vì thế Zenbon Sakura ấn cuốn quả ném tới trên bàn!

Chương 946 -

Mọi người đều hít một hơi khí lạnh...

"Kim cương lớn như vậy? Tinh khiết như vậy? Thứ này đáng giá bao nhiêu tiền?"

"Tuy rằng không đủ! Nhưng cũng có thể chống đỡ không ít! Người lấy ở đâu ra? Còn có hay không?"

"Nếu người có thể lấy ra thêm 10 khối nữa, ta sẽ không làm khó người nữa!"

Vẻ mặt Zenbon Sakura cười sáng lạn, đứng dậy nói: "Không không không! Khối này đã đủ cho các người dùng rồi!"

"Ta đi trước đây! Bái bài~"

Nói xong thuận di không còn bóng dáng!

Nguyên lão cả giận nói: "Zenbon Sakura! Người có ý gì? Vô tổ chức vô kỷ luật như thế! Còn để các nguyên lão vào mắt sao? Ta xem người..."

"Đừng!"

Một tiếng nổ vang! Sầu riêng kim cương nổ tung!

Gai kim cương bọc trong thịt sầu riêng màu vàng kim, chỗ nào cũng có!

Trên người đám nguyên lão râu bạc đều là thịt quả, chủ sự phe Tĩnh Minh đều bị vỡ cả kính mắt!

Một thân vàng ố!

Trong phòng trở nên hỗn loạn, cao tầng tổ Hoa Anh Đào nhao nhao quỳ xuống đất điên cuồng nnon ọe!

Qe~

"Mẹ nó cái quỷ gì thế này, ta nôn chết mất!"

"Zenbon Sakura! Ta thấy ngươi là muốn lật trời đây mà, a a a!
Còn chơi dở?"

"Lúc trước cô ta cũng không co như vậy! Sao đi Mỹ một chuyến trở về lại thành như vậy? Rốt cuộc đã học trò này từ ai chứ?"

"Ghe tởm! Ghe tởm chết mất! Zenbon Sakura ngươi đừng có chạy! A a a!"

Zenbon Sakura đứng ở trên đỉnh tòa nhà nghe trong phòng họp truyền đến tiếng rống giận mà cười toe toét!

"Phụt ha ha! Dùng sào riêng nổ người cũng quá sảng khoái đi? Trách không được tên bại hoại kia chơi không biết mệt!"

"Không cho ta làm tổ trưởng? Không làm thì không làm! Thối chết các người!"

"Đến lúc đó lại đến cầu ta khử mùi ta cũng không làm đâu! Ha ha!"

Nhìn Zenbon Sakura đứng trên sân thượng chống nạnh cười điên, Rokka rùng mình một cái!

Sao càng ngày càng giống ác ma vậy!

.....

Buổi sáng ra khỏi biệt thự, vành mắt Giang Nam thâm quầng, đầu óc đều mê mang!

Mấy ngày nay bận rộn chuyện của Tiểu Tửu Oa, hoàn toàn quên mất đợt thi cử này!

Đêm qua lâm trận mới mài gươm, buổi sáng thức dậy hắt xì một cái đã quên hết những gì học được tối hôm qua!

Hiện tại trong lòng Giang Nam không hiểu sao lại có loại cảm giác sợ hãi khi tất cả mọi người đều đã nộp bài tập, chỉ mình là không nộp!

Cái này không thể thi đứng thứ nhất đếm ngược chứ?

Ta là lớp trưởng mà! Phải có tác dụng dẫn đầu!

Thật sự không được, chỉ có thể Kiếm Tẩu Thiên Phong!

Một đường đi tới phòng học!

Mọi người thấy Giang Nam vào phòng học, ánh mắt nhao nhao sáng lên, trong nháy mắt đều tập trung nhìn vào Tiểu Tửu Oa đang đập trên bả vai Giang Nam!

"Ê~ Cũng quá đáng yêu đi!"

"Đây là em bé do Nam Thần tạo ra sao?"

"Thần khí tán gái! Cái này có em gái nào thấy mà không thích chứ?"

"Lần sau đi Linh Khư dù nói gì cũng phải tìm một quả trứng trở về! Thứ này cũng quá đáng yêu!"

"Chủ nhân mới đáng yêu nhất, ta chỉ đáng yêu thứ hai!"

Vừa nghe Tiểu Tửu Oa nói như vậy, vẻ mặt mọi người đều

muốn cười!

"Cái miệng này! Ngọt muốn chết!"

Về phần vì sao Tiểu Tửu Oa lại có thể nói chuyện thì mọi người đã cảm thấy quen rồi!

Dù sao Hùng Nhị mà Giang Nam mang về lúc trước không chỉ biết nói chuyện, còn con mẹ nó sẽ cùng mọi người tham gia cuộc thi a!

Nhưng mà Giang Nam lại sắp sầu muốn chết!

Đúng lúc này, một bóng người lảo đảo xuất hiện ở cửa lớp!

Chính là Ngô Lương đã biến mất ba ngày!

Chỉ thấy khuôn mặt Ngô Lương giờ phút này trở nên gầy gò, sắc mặt trắng bệch, hốc mắt hãm sâu, bước chân phù phiếm!

Dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống!

Giang Nam sợ tới mức vội vàng đỡ lấy: "Mẹ kiếp! Người anh em, người đây là..."

Ngô Lương: "Nam ca!"

"Đại lực thêm linh hẹ! Ta vẫn là người ở dưới! Nhân sâm! Mau..."

Giang Nam che mặt! Cuối cùng giàn khoan dầu thô cũng không thể khoan được núi đá hoa cương sao?

Ba ngày nay Hùng Đại đến tột cùng đã làm cách nào mới có thể sống sót được!

Nhanh chóng cho Ngô Lương một gốc nhân sâm, nuốt xuống một ngụm, mặt Ngô Lương nổi lên một tia huyết sắc, lúc này mới

thở phào nhẹ nhõm!

Vậy mà không phun máu mũi?

Bởi vậy có thể thấy được! Khí huyết trong cơ thể Ngô Lương đã bị bào mòn thành cái dạng gì? Đều bị vắt khô a!

Ngô Lương cắn răng, trong mắt tràn đầy ý chí chiến đấu: "Trước khi lên tới Bạch Kim, ta không thể gặp lại Diệu Diệu!"

Giang Nam vỗ vỗ bả vai Ngô Lương!

"Hiểu rồi! Nam ca đều hiểu!"

Mũi khoan hợp kim cũng không chịu nổi sự tàn sát bừa bãi của núi đá hoa cương!

Lúc này đây, động lực thăng cấp của Ngô Lương vô cùng tràn trề.

Đúng lúc này, Đào Hân Di đi tới gõ gõ bằng đèn!

"Các bạn học đều đến chỗ ngồi chuẩn bị, cuộc thi sắp bắt đầu rồi, môn thứ nhất là Bách Khoa Toàn Thư Linh Thú!"

Giờ phút này các học viên đều hưng phấn dị thường!

"Lão ca, người là hệ cảm giác, toàn bộ dựa vào người a!"

"Yên tâm! Trong phạm vi 300 mét này, ai không móc sạch rí mắt ta đều biết!"

"Người nhớ đặc biệt chú ý cẩn thận!"

"Hắc hắc, ai dám nói dị năng mắt ưng của ta vô dụng chứ!"

Ba anh em Tần Thụ liếc nhau, vẻ mặt tự tin!

"Nửa tháng khắc khổ học tập, chỉ vì hôm nay!"

Ngay cả đám học viên nữ kia cũng tràn đầy tự tin!

Chỉ có vẻ mặt Giang Nam đầy đau khổ, ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao!

Đại Lang Diệt dùng tay ra dấu OK với Giang Nam!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, cũng gật đầu theo!

Lúc này Giang Nam mới yên tâm, hắc hắc, đến lúc đó xem lão tử mở ra trùng động không gian! Đó chẳng phải liền dễ như trở bàn tay sao! Trăm điểm trong tâm tay?

Đào Hân Di xách rương sắt vào rồi mở ra, lộ ra một đồng còng tay Khốn Linh đặc chế!

"Nào nào! Mọi người đeo vào!"

"Trong lúc kiểm tra không được xin nghỉ đi WC, không được rời khỏi trường thi, không được nghiêng đầu, không được cởi còng tay, ai nha! Nói chúng là gì cũng không thể!"

"Ta rất nghiêm khắc nha!"

Lập tức trong lớp có một nửa học viên ưỡn ẹo, mặt trắng bệch!

Ánh mắt Giang Nam đầy hoảng sợ! Như một cú sấm sét giữa trời quang bỗng xuống khiến bản thân chết lặng!

Chết tiệt! Học viện Tiên Phong này thuần phác như vậy sao?

Đến tận cùng lúc trước các học trưởng đã làm ra bao nhiêu chuyện quá phạm mới phát triển đến mức kiểm tra mà còn phải đeo còng tay Khốn Linh a!

Hạ Dao: Người ta không giúp được người rồi!

Chung Ánh Tuyết không nhịn được cười, như vậy toàn bộ kế

hoạch của Tiểu Nam liền trôi theo dòng nước!

Hai tròng mắt Giang Nam trống rỗng, bị Đào Hân Di mang còng tay vào, trói buộc dĩ năng không gian!

Những học viên khác cũng nghiêm mặt!

Bài thi được phát tới tay, Giang Nam đọc đề thi Bách Khoa Toàn Thư Linh Thú tới gần người!

Mà lúc này đã có không ít học viên bắt đầu múa bút thành văn!

Hùng Nhị lại cẩn mở nắp bút, tay gấu cầm bút chì 2B điền cuồng bơi!

Mọi người nhìn với vẻ mặt hoảng sợ, con mẹ nó nếu còn không thi lại Hùng Nhị, mặt mũi này đều vứt đến tận nhà bà ngoại a!

Bốp bốp bốp!

Ba cây phấn chính xác bắn vào trán ba vị bạn học!

Đào Hân Di: Không được nghiêng đầu!

Chương 947 -

Giang Nam vội vàng cúi đầu nhìn bài thi!

Nhưng ánh mắt...

Lại không tự chủ được hướng về phía người bên cạnh!

Chỉ thấy Ngư Thanh Thanh múa bút thành văn, thỉnh thoảng mở bàn tay cầm bút ra, trong đó viết lít nha lít nhít chữ nhỏ!

Uh huh! Tuyển thủ này chuẩn bị tương đối đầy đủ!

Còn Thỏ Con thì khắc ABCD v x lên sáu mặt bút chì 2B! Bắt đầu ném bút chì...

Giang Nam che mặt! Vừa mới bắt đầu người cũng đã giao tương lai cho vận mệnh rồi sao?

Thỏ con! Người như vậy là không được a!

Ánh mắt nheo lại!

Chỉ thấy Lãnh Yên im lặng điền đáp án, nhưng ngón chân cái lại lại an phận mà cà tới cà lui!

Nhìn kỹ, tê~

Những chấm nhô lên trên đế giày xăng – xếp thành chữ nổi?

Thế này cũng được sao?

Lại nói mùa đông giá rét người đi giày xăng đan để thi thật sự rất dễ bị hoại nghi!

Ninh Du Du là học sinh giỏi, trả lời rất nhanh! Nhưng Giang Nam không nhìn thấy được cô viết cái gì a!

Tuyệt Tuyệt cùng Lang Diệt cách mình quá xa, cũng nhìn không thấy!

Đúng lúc này, phía sau truyền đến tiếng "click click"!

Là có người đang nhấn bút bi, cực kỳ có nhịp điệu!

Giang Nam vừa nghe, ánh mắt sáng lên!

Mã Morse? Không! Không đúng!

Đây là mã Morse sao?

Được rồi! Không gõ bàn, đổi thành ấn bút?

Cách này quá hay! Tỷ lệ bị phát hiện rất nhỏ!

Giang Nam vội vàng dụng tâm lắng nghe giải mã!

Tề Ngọc: Cạch cạch cạch...

Đạo sư sợ là cũng không nghĩ tới chúng ta lại dùng chiêu này đi?

Diệp Tinh Hà: Cạch! Cạch! Cạch cạch cạch

(Phong bế dị năng của chúng ta thì sao chứ? Nửa tháng luyện không uống?)

Tần Thụ: Cạch cạch cạch cạch...

(Chúng ta thật đúng là một tiểu ma lanh!)

Giang Nam che mặt! Con mẹ nó đừng có tán gẫu nữa, làm chuyện chính đi!

Giang Nam: Cạch! Cạch cạch!

(Các anh em, cứu ta nữa!)

Ba người Tần Thụ nghe tiếng nhấn bút đột nhiên gia nhập, thần tình ngạc nhiên!

Dùng ánh mắt như nhìn thần tiên để nhìn Giang Nam!

Chết tiệt! Chúng ta luyện nửa tháng a!

Sao người lại vào được phòng chat?

Thật tình không biết đối với Giang Nam mà nói, thành thạo giải mã điện quân dụng quả thực chỉ như bữa ăn sáng!

Ba người nhao nhao gật đầu, dù sao thêm một người thì thêm một phần lực lượng mà!

Tần Thụ: Cạch cạch?

(Câu hỏi thứ nhất chọn gì?)

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, cuối cùng cũng nói tới chính sự!

Diệp Tinh Hà: Cạch!

(Không biết!)

Tề Ngọc: Cạch!

(Không biết!)

Ba người nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam đen mặt: Cạch!

(Không biết!)

Tần Thụ: Không... Không có việc gì, vậy đáp án câu thứ hai?

Diệp Tinh Hà: Không biết!

Tề Ngọc: Không biết!

Vậy câu thứ ba?

Không biết!

.....

Giang Nam che mặt! Điên hết rồi!

Các người mẹ nó cái gì cũng không biết! Còn nói chuyện bằng mật mã Morse cái rắm!

Tóm lại dùng nửa tháng chỉ để luyện ơhats điện mã? Đề không làm được thì dùng điện mã có tác dụng cái quỷ gì chứ!

Ba tên đại ngốc các người!

Nhưng mà giờ phút này tiếng ầm bít "cạch cạch cạch" phía sau đều nổi liền thành một mảnh, ba người dùng điện mã mắng chửi nhau!

Diệp Tinh Hà: "Đừng có nói với ta là hai người cái gì cũng không biết! Mẹ nó!"

Tề Ngọc: "Ta cho rằng hai người biết!"

Tần Thụ: "Ta cũng nghĩ hai người sẽ biết!"

"Diệp Tinh Hà! Người là đồ đại ngốc, người không phải là cháu trai của Đạo Thiên sao? Người cũng không biết?"

"Cút! Người còn ngốc hơn cả Tần Thụ! Luyện mã điện rớt cuộc có tác dụng quái gì!"

"Này! Ta người mắng hần thì mắng hần! Đừng có kéo theo ta a!"

Ba người triệt để mắng chửi, Giang Nam đen mặt, đỉnh đặc rời khỏi nhóm chat!

Đào Hân Di tức giận nói: "Tần Thụ! Ba người các người! Đừng tùy tiện nhấn bút quấy rầy bạn học khác làm bài!"

Ba người Tần Thụ rụt cổ, một đám cắn răng đỏ mắt, hận không thể lột da người còn lại!

Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Dựa vào người không bằng dựa vào mình!

Lão tử không làm người nữa!

Giờ khắc này trong hai mắt Giang Nam đều là vẻ tàn nhẫn!

Mình là lớp trưởng! Sao có thể đứng thứ nhất đếm ngược?

Mình phải dẫn đầu!

Tuyệt đối không thể trở thành người kéo chân, xem tuyệt kỹ của ta!

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương! Mở!"

Giờ khắc này Giang Nam trực tiếp kéo Phần Huyết đến 70%!

Tiếng tim đập như trống vang vọng trong phòng học!

Chỉ thấy giờ phút này cả người Giang Nam bốc khói trắng, thần sắc dữ tợn, gân xanh nổi lên, gắt gao nhìn chăm chăm bài thi!

Bạn học xung quanh đều mang thần sắc hoảng sợ nhìn về phía Giang Nam!

Mẹ nó chỉ là thi viết thôi mà!

Người có cần liều mạng như vậy không?

Đều đặt cược mạng vào sao?

Mấu chốt là bài thi viết này cũng không phải luận bàn!

Người mở Phần Huyết có tác dụng gì chứ!

Ngay cả Đào Hân Di cũng ngạc nhiên, Giang Nam muốn làm gì?

Người muốn đồng quy vu tận cùng bài thi Bách Khoa Toàn Thư Linh Thú sao?

Nhưng mà bọn họ căn bản không biết, chức năng thân thể điên cuồng tăng vọt, đồng thời sáu giác quan cũng được tăng cường!

Giang Nam bình tâm tĩnh khí, cẩn thận lắng nghe thanh âm trong phòng học!

Tiếng tim đập, tiếng chớp mắt, tiếng nuốt nước bọt, tiếng vụng trộm đánh rắm, còn có tiếng viết chữ trên bài thi!

Chính là âm thanh này!

Lòng tin Giang Nam tăng gấp bội, tập trung lực chú ý điên cuồng lọc ra tạp âm khác, cuối cùng tập trung vào tiếng viết chữ của Ninh Du Du!

Phải biết rằng, trước khi điền đáp án lên phiếu đáp án, đều sẽ điền nháp một lần trên bài thi!

Đây là cơ hội!

A là ba vạch! Thanh âm nét bút hai dài một ngắn!

B là hai vạch! Nhưng vạch thứ hai sẽ có hai lần dao động!

C là một vạch! dễ phân biệt nhất!

D là hai vạch! Nhưng một vạch cuối cùng liền mạch lưu loát, có khác biệt rõ ràng với B!

Nhìn lão tử nghe tiếng nhận chữ, ai nói Phần Huyết cũng chỉ có thể dùng ở trên chiến đấu?

Kiểm tra! Không phải là một loại chiến đấu sao!

Xem lão tử dốc hết toàn lực! Không chừa đường sống a!

Chỉ thấy Giang Nam vừa nghe tiếng nét bút của Ninh Du Du, vừa dùng một con mắt quan sát vị trí tay Ninh Du Du trên bài thi!

Cắn chặt răng, vẻ mặt dữ tợn!

Vạch! Liền mạch lưu loát!

Ha ha!

Câu thứ tư chọn C!

Phương pháp này quả nhiên hữu dụng a!

Giang Nam bắt đầu múa bút thành văn!

Bạn học xung quanh nhìn Giang Nam với hai mắt chết lặng!

Không biết vì sao, dù sao cũng cảm thấy rất nhiệt huyết a!

Đào Hân Di nhìn bộ dáng dụng tâm giải đề của Giang Nam, thần tình cảm động!

Hắn nhất định là đang dùng phương pháp này để tập trung lực chú ý của mình đi?

Tuy rằng tiếng tim đập có chút ảnh hưởng đến bạn học khác, nhưng Đào Hân Di làm sao có thể nhẫn tâm cắt đứt sự nhiệt tình yêu thương học tập của Giang Nam như vậy?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đều sắp điên rồi!

Du Du bảo bối!

Người đừng có móc ấn ngón tay nữa!

Đừng sửa sang lại kẹp tóc, đừng móc lỗ nhỏ trên tất chân a!

Giải đề cho ta a, đừng do dự!

Ta đều đã đặt cược cả tính mạng, chỉ ba phút!

Sau ba phút!

Giang Nam đầu đầy mồ hôi, một luồng máu mũi chảy xuôi, nhỏ giọt ở trên bài thi!

Giang Nam cắn răng!

Ta còn có thể kiên trì hơn một chút!

Chương 948 -

Đào Hân Di cũng bị dọa sợ, vội vàng chạy đến bên cạnh Giang Nam!

"Bạn học Giang Nam, người mau tắt Phần Huyết đi, tiếp tục như vậy thân thể của người sẽ chống đỡ không nổi a!"

Giang Nam lau máu mũi, run rẩy viết chữ B ở trên bài thi!

"Thi cử giống như chiến đấu, nhất định phải dốc hết toàn lực! Ta còn có thể làm được! Phụt oa~"

Phun ra một ngụm máu, Giang Nam lại viết chữ A!

Đào Hân Di mặt đều bị dọa trắng bệch: "Ta đã cảm nhận được người thái độ nhiệt tình yêu thương học tập của người, nhưng đây chính là cuộc thi, không cần thiết như vậy liều mạng a!"

"Mau tắt đi, người sẽ chết!"

Giang Nam lau sạch máu tươi khoe miệng, vẻ mặt kiên quyết: "Không, để ta trả lời thêm một câu nữa!"

Hốc mắt Đào Hân Di không khỏi có chút ướt át, lớp trưởng Giang Nam này quả thực quá xứng với chức!

Phần nhiệt tình đối đãi với học tập này, đáng giá để mọi người học theo!

Lại viết chữ C, Giang Nam vội vàng tắt đi Phần Huyết, ý thức cả người đều có chút mơ hồ!

Mình đã dốc hết toàn lực, mở tiếp nữa liền thật sự xong đời a!

Nhìn mình dùng nửa cái mạng để đổi lấy 13 đáp án, sống mũi Giang Nam đau xót!

Ta con mẹ nó quá khổ mà!

Đào Hân Di thấy Giang Nam đóng Phần Huyết lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cảm động nói: "Nhìn thấy học viên của mình nhiệt tình yêu thương học tập như vậy ta thật sự rất cảm động!"

"Chọn người làm lớp trưởng là quyết định chính xác nhất của ta, các học viên thấy đấy, tuy cách làm của Giang Nam không đáng giá để bắt chước, nhưng phần thái độ này lại đáng giá để mọi người học tập!"

Mọi người dùng vẻ mặt kinh hãi nhìn Giang Nam!

Bọn ta thật sự lần đầu tiên nhìn thấy tham gia thi viết mà còn có thể hộc máu a!

Ngay cả Nam Thần cũng vì lớp mà liều mạng như vậy, bọn ta sao có thể thua kém?

Cả đám đều tràn đầy động lực!

Chỉ có Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao mang vẻ mặt hồ nghi, không thích hợp!

Người thi thì thi, có liên quan gì đến Phần Huyết?

Tiểu Nam sẽ không phải lại có ý tưởng quỷ quái gì chứ?

Phòng học khôi phục bình thường, Giang Nam mang vẻ mặt suy yếu nhìn bài thi, buồn không chịu được!

Phần Huyết không thể mở nữa, còn chiêu gì nữa đây?

Dùng củ tỏi hắc hắc hắc sao? Không được! Ta cũng cần mặt mũi a!

Anh đào nhỏ? Ta còn muốn sống thêm hai năm nữa!

Giờ khắc này Giang Nam thật sự đang vắt hết óc, như ngồi trên đồng lửa!

Đúng lúc này, Tiểu Tửu Oa ghé vào trên vai Giang Nam nhỏ giọng nói: "Chủ nhân! Ta giúp người nha~"

Không đợi Giang Nam nói chuyện, chỉ thấy Tiểu Tửu Oa đập cánh bay tới trên vai Đào Hân Di!

"Chị Hân Di... muốn cọ cọ..."

Sau đó thân mật cọ má cô!

Tim Đào Hân Di đều bị tan chảy: "Tiểu gia hỏa người thật đáng yêu, ở chỗ này với ta đi!"

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Ừm! Ta không quấy rầy chủ nhân~"

Nói xong liền bò lên đỉnh đầu Đào Hân Di ngồi xuống!

Giang Nam ngạc nhiên, Tiểu Tửu Oa đang làm gì?

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa ghé vào đỉnh đầu Đào Hân Di mở to một đôi mắt to dị sắc, thu hết bài thi vào đáy mắt!

Lập tức chớp chớp mắt nhìn Giang Nam!

Sau đó, các chấm màu xanh đỏ ở hai bên má bắt đầu nhấp nháy theo nhịp điệu!

Hồng quang lam quang không ngừng lóe lên cực kỳ có vận luật!

Giang Nam bối rối!

Tiết tấu má hồng nhấp nháy này sao lại có chút quen thuộc?

Chết tiệt! Mã Morse?

Gửi mã morse cho ta bằng việc nhấp nháy má hồng sao? Thế này có được không?

Chỉ với thời gian ngắn ngủi vừa rồi mình nói chuyện với đám người Tần Thụ liền học được?

Tiểu Tửu Oa, người có cần thông minh như vậy không!

Ha ha!

Điện báo má hồng sao?

Công dụng của linh sủng này cũng quá rộng rãi đi?

Chờ thi xong nhất định phải thưởng cho Tiểu Tửu Oa thật tốt!

Giờ phút này Giang Nam còn do dự gì nữa? Vội vàng giải mã, múa bút thành văn!

Bởi vì Tiểu Tửu Oa đậu trên đỉnh đầu Đào Hân Di, cô căn bản nhìn không thấy má hồng nhấp nháy của Tiểu Tửu Oa!

Nhưng những học viên còn lại thì thấy rõ ràng, cả đám đều ngây dại!

Con linh sủng Giang Nam này sinh bệnh sao?

Vì sao má hồng của nó lại lóe lên?

Đây là cosplay đèn giao thông sao?

Mà ba người Tần Thụ cũng gắt gao nhìn chăm chăm má hồng lấp lánh của Tiểu Tửu Oa, trong mắt tràn đầy kinh hãi!

Đây rõ ràng là mã Morse!

Đã luyện tập hơn nửa tháng nên không thể quen thuộc hơn được nữa, được không?

Nam Thần phái Tiểu Tửu Oa ra trận sao?

Có cần lợi hại tới như vậy không!

Làm thế quái nào mà người đã khiến nó học được mã điện báo chứ?

Chủ nhân là thần tiên! Linh sủng cũng là thần tiên luôn sao?

Ba người kích động điên rồi!

Cố gắng nửa tháng không uống phí a, quả nhiên cơ hội cho tới bây giờ đều dành cho người có chuẩn bị!

Ba người không khỏi giơ ngón tay cái lên với Giang Nam, ta nguyện xưng người là mạnh nhất!

Thế là cũng bắt đầu điên cuồng điên đáp án!

Cũng quyết định sau khi kết thúc nhất định phải khao Tiểu Tửu Oa thật tốt, đây quả thực là phụ trợ mạnh nhất có được không?

Cuộc thi căn bản không có thời gian nghỉ ngơi, môn này đến môn nọ!

Ước chừng thi cả một ngày, má hồng của Tiểu Tửu Oa cũng theo đó lóe lên cho tới trưa!

Tám môn đã qua, rốt cục thi tới môn cuối cùng!

Chú văn học!

Bốn người Giang Nam tràn đầy chờ mong nhìn về phía Tiểu Tửu Oa!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa cau mày lắc đầu!

Má hồng lấp lánh: (Không được! Mọi người đều không biết làm!)

Chỉ thấy giờ phút này trong phòng học, tất cả học viên đều vò đầu bứt tai một trận, nhìn đoạn chuỗi ký hiệu chú văn cứ na ná nhau!

Chung Ánh Tuyết ngẹn mặt đỏ bừng, Đại Lang Diệt điên cuồng cắn bút run chân, gấp đến độ nắm tóc!

Ngay cả tiểu học bá Ninh Du Du cũng nhăn mặt, chỉ có Thổ Conn còn đang ném bút chì...

Giang Nam che mặt, chú văn học nổi tiếng khó hiểu, dù đã giải mã qua vẫn khó học như vậy, càng miễn bàn công tác giải mã!

Người có thể hiểu được thứ đồ chơi này đều là thần tiên!

Thứ duy nhất mà mình biết chính là phù văn tăng trọng, thuật bành trường tiền thì mình vẫn có thể hiểu rõ!

Nhưng chỉ có một chút như vậy cũng vô dụng a, đúng lúc này, con mắt Giang Nam sáng ngời!

Trực tiếp tìm Giang Ninh tới đây không phải là được rồi sao! Cô ấy là Bose, cô ấy chắc chắn sẽ làm được!

Tuy rằng bị còng tay Khốn Linh hạn chế linh lực cùng dị năng sử dụng!

Nhưng hạt Bose không bị trói buộc, trong cơ thể mình có chứa hạt Bose to bằng quả trứng đà điểu!

Nghĩ đến đây, Giang Nam liền trực tiếp tách một chút hạt Bose nằm ở lòng bàn tay!

Cũng không biết Giang Ninh có thể cảm nhận được hay không!

Sau vài phút chờ đợi, Giang Nam cảm thấy bàn tay dưới bàn học trở nên lạnh lẽo!

Chỉ thấy một bàn tay nhỏ bé nửa trong suốt như thạch từ trong không gian cao duy vươn ra, bóp bóp tay Giang Nam!

Tựa hồ là đang hỏi, tìm ta có chuyện gì sao?

Giang Nam cười một tiếng!

Ổn rồi!

Ngoại viện mạnh nhất đã vào cuộc!

Chương 949 -

Giang Nam mang về mặt hừng phấn, Giang Ninh thật sự cảm nhận được hạt Bose mình thả ra!

Kỹ năng ướp lạnh này của ta cũng không phải không có chút tác dụng nào!

Ít nhất có thể dùng làm vũ khí triệu hoán!

Chú văn vốn là văn tự của Bose, cô ấy nhất định biết làm!

Cái này tương đương với thi ngoại ngữ, kéo một chị gái nước ngoài đến giải đề!

Chỉ thấy Giang Nam dùng ngón tay viết chữ tay ở lòng bàn tay Giang Ninh!

(Giúp ta trả lời bài thi a, ta không biết làm, dựa vào người, nhớ kỹ đừng để cho người ta phát hiện!)

Giang Ninh: ...

Ta còn tưởng gọi ta tới đây làm gì chứ!

Làm bài thi chú văn? Cũng chỉ có người nghĩ ra được!

Không biết vì sao, Giang Ninh luôn có loại cảm giác bị trở thành người công cụ!

Hừ hừ!

Vừa nhìn đề thi chú văn, đều là sơ cấp nhất, đây quả thực quá trẻ con có được không?

Thứ này đơn giản tựa như để cho một tiến sĩ làm bài tập cấp 1 vậy!

Bàn tay nhỏ bé của Giang Ninh khẽ rút ra, hạt Bose vô hình rớt vào trong lòng bút!

Bút thế nhưng dẫn dắt tay Giang Nam, bắt đầu điên cuồng giải đề trên bài thi, nhanh muốn bốc khói, có thể so với máy in sống!

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn, viện trợ này cũng quá mạnh đi?

Căn bản không cần mình quan tâm, đây chính là máy tự động điền đáp án a!

Quá đỉnh!

Không uống công lời người ra khỏi khu 53! Giá trị! Quá đáng giá!

Nhưng mà dưới trạng thái cả lớp đều ghen đến nhức đầu, tiếng viết chữ ở Giang Nam có vẻ đặc biệt thu hút sự chú ý của mọi người!

Mọi người đều kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam một tay chống cằm, nửa mở to hai mắt, vẻ mặt nhàm chán, thậm chí còn ngáp một cái ngẩng đầu nhìn thời gian!

Mà tay phải lại điên cuồng điền đáp án, đều viết ra tàn ảnh!

Cả đám đều bối rối!

Này này này! Biểu tình trên mặt người có cần thông dong như vậy hay không a!

Nam Thần giỏi chú văn học như vậy sao?

Chú văn học khó như vậy người làm sao mà học được a!

Điền đáp án cũng không cần đọc bài thi?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng bối rối!

Các người có chắc là Tiểu Nam thật sự đang làm đề không? Mà không phải vẽ tranh trên bài thi sao?

Lúc học bổ túc hỏi gì Tiểu Nam cũng không biết, sao lại...

Đúng lúc này, chỉ thấy bút trong tay Giang Nam điên cuồng nhấn vào tại một chỗ bài thi!

Giang Nam ngẩng ra, cúi đầu nhìn, chỉ thấy một mặt bài thi đã được điền đầy đủ đáp án!

Ngẩng đầu nhìn lên, tất cả học viên đều há to miệng nhìn mình!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ: "Ai nha ~ bất tri bất giác đã làm xong một mặt!"

"Ta vậy mà cũng không phát hiện, nhất định là lực chú ý của ta quá tập trung..."

Nói xong liền lật mặt bài thi!

[Giá trị oán khí từ Giang Ninh + 233!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trong nháy mắt hạ bút lại bắt đầu điên cuồng giải đề!

Mọi người nhao nhao che mặt, mẹ nó có ai lại trang bức như người không!

Có thể cho chúng ta một con đường sống được không?

Về mặt Đào Hân Di cũng bất ngờ, nhưng cũng không hoài nghi!

Lần trước cô đã phát hiện thiên phú chú văn của Giang Nam!

Dù sao thời điểm ở phòng huấn luyện trọng lực, Giang Nam có thể một hơi nhớ kỹ hơn vạn chú văn trọng lực, còn có thể khắc xuống không sai chút nào!

Đây cũng không phải là chuyện mà người bình thường có thể làm được!

Không đến 30 phút, Giang Nam đã điền đến đề cuối cùng!

Nhưng bút lại dừng lại, cứng đờ giữa không trung thật lâu không thể đặt bút!

Giang Nam không khỏi viết vào trong lòng bàn tay Giang Ninh: "Làm sao vậy?"

Chỉ thấy bút tự động viết lên bài thi: Đề này sai rồi, câu hỏi không đúng!

Vì thế lại bắt đầu viết ra ý đúng ở chỗ trống, viết tràn đầy một trang!

Giang Nam bối rối, đề sai mà cũng có thể nhìn ra được?

Có cần lợi hại như vậy không?

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, dù sao công trình nghiên cứu của nhân loại đối với chú văn vẫn đang ở giai đoạn tìm tòi!

Tất cả đều không xác định, mà Giang Ninh tuyệt đối không thể phạm sai lầm!

Viết xong, bút liền mất đi khổng chế, Giang Ninh sợ là đã trở về nhà đồ chơi!

Thật đúng là viết xong đáp án liền phất áo rời đi, ẩn sâu công danh!

Nhưng Giang Nam lại nhìn vào đề cuối cùng và cảm thấy rối rắm!

Có nên nói với Hân Di hay không?

Làm người hãn phải khiêm tốn một chút a!

Nhưng đây là thứ phải dạy cho tất cả học viên, cũng không thể tiếp tục sai lầm...

Như vậy xem ra chỉ có thể hy sinh bản thân!

Ta đây cũng không phải là vì muốn trang bức!

Là đang cống hiến cho lĩnh vực chú văn trong nước, đúng vậy!
Chính là lý do này!

Hạ quyết tâm, Giang Nam giơ tay nói: "Hân Di đạo sư? Đề bài cuối cùng hình như có chút vấn đề, có thể lại đây xem thử sao?"

Đào Hân Di ngẩn ra, vội vàng chạy đến trước mặt Giang Nam, cầm lấy bài thi mà đọc, không khỏi hít vào một hơi khí lạnh!

Toàn bộ đáp án, không riêng gì chính xác, thậm chí còn có ghi chú cách hiểu của mình?

Giang Nam quả nhiên có thiên phú với chú văn a!

Đào Hân Di nhìn chú giải của Giang Nam ở đề cuối cùng, cả người ngây dại!

Đề đâu chỉ là sai một chút, quả thực là mười phần sai!

Mà Giang Nam lại ở dưới tình huống đề sai ghi ra chú giải chính xác?

Chuyện này phải cần tới bao nhiêu kiến giải sâu sắc về chú văn mới có thể làm được!

Đào Hân Di vội vàng nói: "Đề bài cuối cùng mọi người không cần điền, thật sự là đề sai, ta sẽ báo lại với trường!"

Các học viên bối rối!

Không phải chứ? Đề sai mà cũng có thể nhìn ra? Chúng ta con mẹ nó ngay cả đề cũng đọc không hiểu a!

Đây căn bản không phải cùng một cảnh giới có được không?

Thần sắc Đào Hân Di nghiêm túc: "Bạn học Giang Nam, không biết người có hứng thú gia nhập tổ nghiên cứu chú văn của học viện hay không?"

"Lấy năng lực của người nhất định có thể cống hiến cho lĩnh vực chú văn trong nước!"

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngạc nhiên, có cần khoa trương như vậy không? Đề lên tới trình độ này rồi sao?

Mặt Giang Nam liền trở nên trắng bệch!

Chuyện này không ổn! Muốn lật xe a!

Ta thì có năng lực gì chứ? Ta cũng chỉ viết đúng mỗi phần họ tên!

Trong lòng cân nhắc, nhưng vẫn là cười sáng lạn: "Vẫn là quên đi, dù sao hiện tại mục tiêu chủ yếu của ta vẫn là tăng cường thực lực của mình, thật sự không có dư thừa tinh lực để nghiên cứu chú văn..."

Trong lòng Đào Hân Di khó tránh khỏi có chút mất mát, nhưng vẫn cười nói: "Ta tôn trọng ý kiến của người, cảm ơn người sửa sai!"

Các học viên nhao nhao che mặt, người có thể đừng lại tăng thực lực nữa không!

Thi viết cũng không đọ lại, ai đụng phải người người đó xong a!

Quả nhiên, cuối cùng bên học viện hủy bỏ đề thi chú văn cuối cùng, tổng điểm biến thành 80 điểm!

Nhưng chỉ có Giang Nam, tổng điểm vẫn là 100! Cho thêm 20 điểm! Coi như là phần thưởng cho Giang Nam sửa sai!

Cuộc thi kết thúc viên mãn!

Chương 950 -

Sau khi có điểm, Giang Nam không chút bất ngờ dựa vào thực lực của mình lấy được thành tích tốt nhất lớp!

Không riêng gì đứng đầu lớp, càng là đứng đầu năm học!

Môn chú văn học đạt điểm tối đa giúp Giang Nam kéo dài chênh lệch với tất cả học viên!

Tiểu học bá Ninh Du Du đạt hạng hai!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng vững vàng lấy được thành tích top 10!

Khiến cho người ta cảm thấy bất ngờ chính là, ba anh em Tần Thụ đều chen vào top 10, vẻ mặt xuân phong đắc ý!

Lúc này Đào Hân Di đứng ở trên bục giảng bĩu môi!

"Lớp có tổng cộng 51 người, Hùng Nhị đều thi được hạng 23, Hùng Nhị lấy điểm tối đa môn Bách Khoa Toàn Thư Linh Thú, hẳn mới học được bao lâu?"

"Mấy người kia ngay cả Hùng Nhị cũng không bằng! Con mẹ nó ~"

"Còn có Tần Thụ! Tần Thụ đều vào được top 10! Các người ngay cả Tần Thụ cũng không bằng!"

Một đám học viên nhao nhao che mặt, không bằng cầm thú chính là nói chúng ta sao?

Tần Thụ đen mặt, tuy rằng thi đứng thứ mười, nhưng vì sao

lại không vui vẻ nổi?

Bây giờ đổi tên còn kịp không?

Đào Hân Di xoay mặt cười: "Có điều thành tích thi lớp chúng ta cũng rất tốt! Thành tích trung bình có thể xếp vào top 3 trong 10 ban!"

"Kế tiếp chính là kiểm tra thực chiến, tiến hành trong đấu trường nhà đồ chơi, là chiến cá nhân nha, tất cả đạo sư cùng nhân viên công tác đều sẽ đi quan chiến!"

Quy tắc cụ thể đã gửi tới hệ thống dạy học, mọi người tự xem lại!"

Vừa nhắc tới thực chiến, vẻ mặt mọi người đều kích động theo!

Ban đầu áp dụng chế độ hỗn chiến để đào thải!

Gom toàn bộ học viên cùng khối với nhau để tổ chức hỗn chiến! Đơn giản trực tiếp thô bạo!

Vô luận là lớp liên hợp, hoặc là tổ đội, chơi thế nào cũng được, không hạn chế thủ đoạn!

Cuối cùng đào thải còn lại 100 người!

100 người còn lại chọn dùng chế độ quyết đấu hai hai để đào thải, tranh xếp hạng!

Một đường chiến thắng, tất nhiên chính là hạng 1!

Mà những người bị loại kia, lại đi đánh vòng loại tranh giành xếp hạng!

Nhắc tới vòng đấu loại hỗn chiến ngày mai, không khí trong lớp trực tiếp trở nên náo nhiệt!

"Ai ai ai! Ngày mai đánh thế nào?"

"Nhất định là lớp liên hợp lại a, ban 10 chúng ta là một chỉnh thể!"

"Không phải chứ! Ý ta là có cần tìm lớp khác liên hợp không! Nói không chừng các lớp khác sẽ liên hợp lại, nhân số áp chế a!"

"Liên hợp? Chê cười! Người cảm thấy cần thiết sao? Ông có Nam Thần ở đây?"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt của tất cả học viên đều rơi vào trên người Giang Nam!

Ở đây còn có tôn thần tiên a!

Có Giang Nam ở đây! Còn liên hợp cái rắm?

Giang Nam vò đầu: "Nhìn ta làm gì?"

Đào Hân Di cười nói: "Giang Nam! người là lớp trưởng, ngày mai nhất định phải thể hiện được sự dẫn dắt của bản thân!"

Giang Nam cười sáng lạn: "Hân Di đạo sư yên tâm! Ngày mai đều chuẩn bị kỹ! Dẫn các người tiến vào vòng tròn trận chung kết, nằm thẳng!"

Giang Nam vừa nói như vậy, tất cả bạn học đều yên tâm!

Dù sao danh hiệu Rồng Qua Sông của Giang Nam cũng không phải cho không!

Cả một khối không có học viên nào mà Giang Nam chưa "chỉ đạo" cả!

Chỉ riêng tiết học huấn luyện thể lực! Hỏi thăm xem ai là ba ba!

Giờ khắc này, Giang Nam tựa như trở thành hy vọng của cả thôn!

Về phần Giang Nam, căn bản không lo lắng về trận đấu ngày mai!

Tuy rằng học viên trong học viện Tiên phong đều là tinh anh trong tinh anh, vượt cấp khiêu chiến như ăn cơm uống nước!

Căn bản không cùng cấp bậc với đám cận bã ở bên phía nước ngoài kia!

Nhưng Giang Nam cũng không rằng mình sẽ thua!

Trên đường trở về biệt thự, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tò mò đến gần!

"A! Hạng 1 a, Tiểu Nam người đã làm cách nào?"

"Tiểu Tửu Oa cứ nhấp tới nhấp lui là đang ra ám hiệu cho người sao?"

"Người thật sự hiểu hết về chú văn học sao?"

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Ta sẽ không ra ám hiệu cho chủ nhân đâu! Chủ nhân thi được hạng 1 hoàn toàn dựa vào thực lực của bản thân a!"

Giang Nam đắc ý nói: "Đúng vậy! Bằng thực lực!"

"Ha ha ha ha!"

Tiểu Tửu Oa cũng quá giỏi đi?

Còn biết bao che cho mình?

Có được linh sủng thể này, còn cầu gì nữa!

Lúc trước sao ta lại sinh ra ý nghĩ ăn thịt nó nhỉ? Ta sao có thể là người như vậy chứ!

Hai người liếc mắt xem thường, có quý mới tin người!

Nhưng mà vẫn phải chuẩn bị đầy đủ cho vòng hỗn chiến ngày mai! Các lớp khác có không ít học viên có thực lực cường đại đâu!

"Tiểu Nam! Người cũng không nên lơ là!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Yên tâm đi! Ta từng rớt xích lúc nào chưa?"

Màn đêm buông xuống, tất cả mọi người đang chuẩn bị cho cuộc tranh đấu xếp hạng ngày mai!

Lần này cuộc thi xếp hạng của học viên cũ và nhóm người Giang Nam được tiến hành cùng một ngày!

Trong nhà đồ chơi, căn bản không cần lo lắng không đủ sân bãi để dùng, Hàn Mộng Lộ tất nhiên sẽ giải quyết mọi thứ!

Chẳng qua các học viên cũ không có đấu loại theo cách hỗn chiến, mà trực tiếp tiến hành đấu loại một chọi một!

Bởi vì đủ loại nguyên nhân, số lượng các học viên cũ cũng chỉ còn lại hơn 300 người...

Màn đêm trầm lặng!

Trong đình nghỉ mát ở vườn hoa nhỏ sau ký túc xá, có chín người lén lút tụ tập cùng một chỗ!

Sáu nam ba nữ! Trong đó có Cao Hưng Vũ mang theo mũ trùm đầu, sắc mặt trắng bệch!

Một thanh niên nhỏ giọng nói: "Đều đã đến đông đủ?"

"Yên tâm đi Đông ca! Không ai đi theo cả!"

"Ta đều đã khai báo với bên ký túc xá rồi, tìm lý do trốn ra!"

"Ta cũng không nói với bất cứ anh em nào trong lớp, sợ có người tiết lộ tin tức, sáng mai lại nói cho bọn hăn biết là được!"

"Ta đã mở lồng cách âm rồi! Đông ca yên tâm!"

Lúc này Vương Đông mới thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa tay!

"Cái gì cũng không nói nhiều, hôm nay mở cuộc họp này mục đích chủ yếu chính là nhằm vào Giang Nam!"

"Vốn tưởng rằng Nam Thần vẫn sẽ tiếp tục thu hoạch ngô không về trước cuộc thi xếp hạng, hiện tại hăn đã trở lại, ta đây cũng không có cách khác!"

Hứa Khinh Liễu nói: "Đơn đấu không ai có thể chơi qua vị thần tiên kia! Hai ngày trước ngay cả đàn anh Vệ Đằng cũng bị đánh bại trong vòng ba phút! Chúng ta không có hi vọng!"

Thần sắc Cao Hưng Vũ khẽ động, vừa muốn nói chuyện, không biết vì sao lại không nói gì.

Những người còn lại nhao nhao mở miệng: "Vì để cam đoan chúng ta có càng nhiều người thông qua vòng loại hỗn chiến, phải hạn chế Nam Thần ra tay a, ý của ta là liên hợp!"

Đúng đúng đúng, ta cũng vậy!

"Nhiều người lực lớn, Nam Thần dù có mạnh tới đâu thì hăn còn có thể lật trời được hay sao?"

Vương Đông nhìn xung quanh một tuần: "Nếu đã nói là liên hợp, vậy thì giải quyết 10 ban trước! Về sau chúng ta có thể tranh được hạng bao nhiêu thì nhờ vào bản lĩnh!"

Mọi người nhao nhao gật đầu!

Chỉ thấy Vương Đông lấy ra một tờ thông báo chung từ trong ngực đã in sẵn!

Chương 951 -

"Nào nào nào! Mọi người cùng ký tên đồng ý, uống máu ăn thề! ấn dấu tay! Trước khi xử lý xong ban 10 ai cũng không thể âm thầm ngáng chân nhau!"

"Nếu không sẽ bị tập thể nhắm vào, bị trời đánh chết, sinh con không có..."

"Người có thể đừng nói nhắm được không! Trời quá lạnh, tay đều muốn đóng băng rồi, nhanh lên đi!"

Mọi người liếc nhau, nhao nhao gật đầu, cắn nát đầu ngón tay rồi ấn trên giấy!

Vương Đông vừa mới lấy ra mực đóng dấu từ trong ngực thì cứng đờ tại chỗ...

"Ai? Chữ ăn uống ăn thề viết như thế nào?"

"Lại vẽ thêm một con dao đi?"

"Cút đi!"

"A? Phải không? Hình như ta viết sai rồi? Viết lại có tính không?"

Cao Hưng Vũ nhìn một đám người ngồi tại bàn đá trong đình nghỉ mát, người một câu ta một câu mặt đều đen!

Mẹ kiếp đám người này đáng tin thật sao?

Ba phút sau, Vương Đông cảm thấy mỹ mãn thu hồi hiệp ước: "Miệng lưỡi đều kín kẽ một chút, đừng để cho ban 10 biết, sáng

mai lại thông tri chuyện chúng ta liên hợp!"

"Tan hợp tan hợp!"

Cuộc họp tại đình nghỉ vội vàng kết thúc, lớp trưởng ban 9 lại lén lút trở về!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đang mang vẻ mặt thỏa mãn ở trong phòng tắm rửa cho Tiểu Tửu Oa!

Căn bản không biết những học viên khác vì đối phó với mình mà đặc biệt mở họp tại đình nghỉ mát!

Sáng sớm hôm sau!

Nhóm Giang Nam chuẩn bị xuất phát!

Trên lưng Hùng Nhị đeo hai cái rìu hai lưỡii đỏ như máu, Ngô Lương thì đeo khiên!

Hạ Dao cũng đeo đồ bảo hộ tay chân của mình, Chung Ánh Tuyết cũng mặc giáp lưới ở bên trong!

Cửa lớn nhà đồ chơi đã sớm mở ra, đoàn người bị truyền tống đến dưới ngọn hải đăng!

Giờ phút này hải đăng bên cạnh đã sớm không phải là rừng rậm gì, mà là một chỗ trống trải đất bằng!

Một đấu trường được xây dựng hoàn toàn bằng đá cẩm thạch dựng ở đây!

Sân thi đấu trung tâm rộng lớn tới mức có phạm vi 3 vạn mét!

Đấu trường hùng vĩ như thế, đối với Hàn Mộng Lộ nằm trong tay trung tâm nhà đồ chơi mà nói chỉ cần một đêm là có thể xây dựng hoàn thành!

Tuy rằng thô ráp, nhưng cũng đủ dùng!

Đây cũng là nguyên nhân căn bản vì sao cấp trên lại quan tâm hạch tâm Linh Khư như vậy!

Nắm giữ hạch tâm, liền nắm trong tay Linh Khư!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải hiểu rõ hàm nghĩa chú văn trên hạch tâm mới có thể tiến hành thao tác ở trình độ nhất định!

Đấu trường bị cắt làm đôi!

Gần một nửa dùng để tiến hành thi đấu xếp hạng cho các học viên cũ, bên kia đã bắt đầu đánh!

Không ít đàn anh đàn chị vì chưa đến phiên mình nên đều ngồi trên khán đài, hăng hái bùng bùng xem trận đấu!

Ngay cả đạo sư và nhân viên công tác cũng đã vào vị trí trên khán đài,

Các đại gia đại nương viện dưỡng lão cũng đều ngồi trên khán đài cắn hạt dưa! Xem trận đấu còn thú vị hơn xem tin tức buổi sáng!

Cuộc thi xếp hạng một năm hai lần là một trong số ít hoạt động tập thể trong học viện Tiên Phong, cho nên rất được chú ý!

Hiện tại 501 học viên khối Giang Nam đã vào sân!

Tiểu đội ban 10 cũng đã tập trung ở vị trí của mình, lớp trưởng các ban đều đứng ở vị trí đầu tiên!

Trên trán mỗi học viên đều buộc một cái khăn đỏ! Phía trên có đánh số ban!

Đám người Giang Nam đội khăn đỏ số 10 trên trán!

Lúc này về mặt Giang Nam đầy nghi hoặc, không khỏi nhìn về phía chín lớp còn lại!

Không biết vì sao, cả một buổi sáng cứ cảm giác luôn có người lén nhìn mình?

Lạ thật!

Giờ phút này, 10 vị đạo sư của 10 lớp đều đứng ở trên khán đài, về mặt chờ mong nhìn 10 đội phía dưới phía dưới!

"Ha ha! Danh hiệu lão Lưu ban 1 này sợ là khó giữ được!"

"Ai ui? Tự tin tới vậy sao? Cứ việc tới cướp là được, ta vẫn tương đối có tự tin với học viên của ta!"

"Nên nhớ thành tích thi viết của lớp Đào Tử không tệ, điểm trung bình đạt thứ ba?"

Đào Hân Di: Ai nha ~ Cũng bình thường thôi, cũng nhờ bọn họ học tốt!

Nhưng nụ cười trên mặt rõ ràng tươi tắn!

Chín vị đạo sư còn lại tỏ vẻ không biết nói gì, chúng ta chỉ nói như vậy, cũng không phải thật sự đang khen người a!

"Nhưng mà Đào Tử! Cấp bậc tổng thể của lớp các người có chút không được đúng không? Lớp chúng ta cơ bản đều Hoàng Kim 5 sao trở lên!"

"Đúng nha? Người có cấp bậc cao nhất ở lớp người là Diệp Tinh Hà, mới Hoàng Kim 6?"

"Dù sao cũng đi lên từ trung học, kém tuổi đâu, bình thường! Lần này nỗ lực nói không chừng có thể lấy được top 5, đúng không Đào Tử?"

"Dù sao cũng có mấy học sinh mũi nhọn như Giang Nam, ngược lại có thể kéo trình độ tổng thể lên!"

Mấy đạo sư nhin không được nhếch miệng cười không ngừng, có mỗi Giang Nam mạnh thì có ích lợi gì? Xếp hạng lớp cần thực lực tập thể!

Đào Hân Di xụ mặt!

Hừ! Để cho các người chê cười chúng ta!

Đội lát nữa sẽ thấy!

Nói xong hô to với phía dưới: "Giang Nam cố lên! Đội 10 cố lên!"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn về phía Đào Hân Di, trộm cười hắc hắc, Hân Di cũng đáng yêu đi?

Không khỏi ra dấu tay OK với Đào Hân Di.

9 lớp còn lại nhìn vẻ mặt tự tin của Giang Nam, ai nấy đều lộ ra nụ cười gian!

Thật ngại quá!

Lần đấu này, chúng ta sẽ làm ba ba!

Giờ phút này ngay cả học viên cũ ở bên kia, có không ít người đều nhìn quá, cảm thấy vô cùng hưng phấn!

"Đàn em cố lên nha, thắng rồi chị mua kẹo cho người ăn!"

"Ha ha! Sư phụ, người không thể thua, người thua thì ta mất mặt lắm!"

"Ôi hồn chiến! Thật hoài niệm a!"

"Hùng Nhị! Người không được chịu thua, thả tim! Moah!"

Một câu hét lên thu hút sự chú ý của mọi người!

Chỉ thấy một tiểu loli mặc váy phòng Lolita đang đứng ở trên khán đài, hai tay cầm hai cái bùm bùm, không ngừng cổ vũ cho Hùng Nhị!

Mọi người nhìn về phía Hùng Nhị với vẻ mặt kinh ngạc!

Không phải chứ? Ngay cả gấu cũng...

Người thật không phải là người!

Hùng Nhị: "Cái kia... Cái kia! Chỉ là bạn bè bình thường!"

Tần Thụ cũng khóc!

Hùng Nhị đều có bạn gái! Dựa vào cái gì lão tử không có?

Đế bây giờ lão tử vẫn còn giữ đồ điện thoại của bác gái ở nhà ga kia a!

Ngay lúc Tần Thụ cảm thấy xót thương cho mình, trên bầu trời đấu trường đột nhiên xuất hiện một hình chiếu ba chiều!

Hàn Mộng Lộ mặc một thân áo blouse trắng, mắt hí, trên mặt mang theo nụ cười sáng lạn xuất hiện trong hình chiếu ba chiều!

Giang Nam sửng sốt, hiện tại công nghệ đã cao siêu như vậy rồi sao?

Chỉ thấy Hàn Mộng Lộ cười nói: "Xét thấy đây là lần đầu tiên mọi người tham gia thi đấu xếp hạng học viện, ta sẽ nhắc lại quy tắc một lần nữa!"

"Trong trận đấu hỗn chiến không hạn chế quy tắc, không hạn chế thời gian, thời điểm đào thải còn lại 100 người sẽ kết thúc

trận đấu!"

"Trong quá trình xuất hiện tình huống trọng thương, không còn ý thức, hôn mê, phán định không cách nào chiến đấu coi như bị đào thải!

Người thắng tiến vào vòng tiếp theo! Học viên đã bị đào thải vẫn cần tiếp tục chiến đấu để xác định xếp hạng sau 100!"

Chương 952 -

Mọi người nhao nhao gật đầu, Giang Nam cười hắc hắc, mình thích nhất là không giới hạn quy tắc!

Hàn Mộng Lộ: "Trong lúc thi đấu không cho phép xuất hiện hành vi cố ý làm hại tính mạng đối phương, vi phạm liền khai trừ!"

"Nhưng trong quá trình thi đấu mọi người có thể ra tay thoải mái, không cần sợ bị thương, phía học viện đã có đoàn đội chữa trị chuyên nghiệp, có thể tùy thời tiến hành trị liệu cho mọi người!"

Trên khán đài, Lê Băng dẫn theo một nhóm chị gái đầu đội mũ y tá cười vẫy tay với mọi người!

Giang Nam nắm tay, ánh mắt kiên quyết!

Đánh chết cũng không ăn nhân sâm, cứ quyết định như vậy!

Bây giờ mời 10 tiểu đội trưởng bỏ phiếu chọn ra bản đồ tác chiến!

"Chúng ta có sa mạc, rừng mưa nhiệt đới, núi tuyết, đầm lầy, cung cấp mười loại địa hình mọi người lựa chọn, số ít phục tùng số đông nha!"

Giang Nam sửng sốt, có cần chuyên nghiệp như vậy không? Còn có thể chọn bản đồ? Không phải chứ!

Không hổ là nhà đồ chơi của Mộng Lộ, an bài thỏa đáng!

Linh võ giả có dị năng khác nhau sẽ am hiểu loại địa hình tác chiến khác nhau, ví dụ như hệ thổ, người bái hắc đánh thử ở trên

mặt biển xem?

Giang Nam quay đầu lại: "Các anh em chọn cái gì?"

Các học viên ban 10 nhao nhao nghiên cứu!

"Rừng mưa nhiệt đới đi! Rừng mưa có nhiều vật che chắn, dễ chơi hơn một chút!"

Hơn nữa các nguyên tố nơi này cân đối! Không đến mức bị khắc chế!

Thương lượng nửa ngày, mọi người nhất trí quyết định rừng mưa nhiệt đới!

Phía bên Giang Nam thương lượng vô cùng nào nhieejt, nhưng lại không thấy chín lớp còn lại thương lượng, tựa hồ là đang chờ Giang Nam đưa ra quyết định!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Chúng ta chọn rừng mưa nhiệt đới!"

Chín tiểu đội trưởng còn lại đồng thanh trả lời: "Chúng ta chọn sa mạc!"

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ!

Đám người Chung Ánh Tuyết cũng ngạc nhiên nhìn về phía các lớp khác!

Các người bị cái quỷ gì vậy?

Có cần trùng hợp như vậy không? Thương lượng trước rồi sao?

Vậy còn bỏ phiếu cái rắm gì?

Chờ một chút, thương lượng trước? Bọn họ sẽ không liên minh

chứ?

Học viên ban 10 nhao nhao nuốt nước bọt!

Hàn Mộ Dung Lộ cười nói: "9 với 1! vậy thì sa mạc, chúc mọi người chơi vui vẻ!"

Trong lúc nói chuyện, sân khấu trong đấu trường bắt đầu chìm xuống, trong ánh mắt chấn động của mọi người, một tòa sa mạc có phương viên 3 vạn mét hiện lên ở giữa đấu trường!

Cồn cát san sát, cát vàng đầy trời!

Đúng lúc này, lấy Vương Đông cầm đầu, ban 1 đến ban 9 có tổng cộng 450 người hội tụ thành một đồng người!

Nhìn 51 người Giang Nam mà cười gian!

Không riêng gì học viên ban 10 bối rối! Tất cả mọi người trên khán đài cũng đều ngây người!

Tê~

Lần nhiều nhất cũng chỉ có bốn ban liên minh với nhau!

Mà lần này là liên minh 9 lớp 450 người?

Có làm hay không a!

Đây là liên minh được tạo ra vì đặc biệt đối kháng với Giang Nam?

Thật đúng là bị ép đến đường cùng mà!

Đào Hân Di ở trên khán đài đều nóng nảy, liên minh 9 lớp?

Thế này chẳng phải tương đương với đám người Giang Nam đánh cả một khối sao?

Nhìn chín đạo sư bên cạnh cười hắc hắc, ánh mắt Đào Hân Di đều đỏ: "Các người khi dễ người!"

"Ai ui? Quy tắc cũng không cấm! Thế này sao có thể gọi là khi dễ người chứ?"

"Hơn nữa chúng ta cũng không biết chuyện này, là các học viên tự phát!"

"Chậc chậc! Đại liên minh 450 người? Thật là đồ sộ!"

Đào Hân Di giậm chân, vẻ mặt lo lắng nhìn đấu trường!

Vương Đông: "Các anh em nghe lệnh! Đeo mặt nạ phòng độc vào!"

Chỉ thấy chúng học viên nhao nhao móc ra mặt nạ phòng độc đã chuẩn bị sẵn từ trong ba lô!

Vẻ mặt Vương Đông đặc ý: "Ha ha! Nam Thần người không nghĩ tới chứ đúng không? Bọn ta đã sớm có chuẩn bị! Đừng hòng hun thối chúng ta!"

Hứa Khinh Liễu cười nói: "Thế nào? Nếu không các người trực tiếp bỏ quyền là được! Nếu không vừa bị đánh lại phải bỏ quyền cũng thật khó chịu!"

"Nam Thần! Nếu không người lui đi? Người lui thì liên minh Trảm Nam chúng ta liền giải tán! Không nhằm vào ban 10 các người, thế nào?"

Cao Hưng Vũ: "Người đích xác rất mạnh, nhưng cũng chỉ có vậy, ban 10 của người cũng không có mấy người có thể tiến vào top 100!"

Giờ phút này, đối mặt với đại liên minh 450 người, mặt đám người Tần Thụ đều trắng bệch!

"Mẹ nó! Đám người ti bỉ! Lén lút tổ đội sau lưng chúng ta?"

"450 người vây công? Thế này không phải còn chưa bắt đầu đã kết thúc rồi sao?"

"Bây giờ tháo khăn trùm đầu còn kịp không?"

"Nam Thần! Mặt mũi của người cũng quá lớn, mặt mũi gì thế này!"

Vẻ mặt học viên ban 10 đều chua xót, vốn tưởng rằng ôm đuôi, không nghĩ tới lại bị toàn thể giới vây công a!

Có cần xui xẻo như vậy không?

Giang Nam híp mắt, nụ cười trên mặt vẫn sáng lạn như cũ:
"Không có gì! Chút trằng diện này! Tùy tiện vẫn qua được!"

Đám tiểu khả ái này xem ra là muốn tạo phản!

Mới chỉ có vài ngày không dọn dẹp bọn họ liền lấy lại sức lực?

Đại liên minh 450 người thì sao?

Bộ đội linh võ ngàn người còn bị lão tử đánh qua!

Mọi người thấy Giang Nam mặt không đổi sắc, còn có tâm tư cười, trong lòng không khỏi kiên định thêm vài phần!

Trên khán đài! Triệu Đức Trụ lo lắng nói: "Thật sự để cho tiểu tử Giang Nam này tham gia?"

"Cứ cho hắn hạng 1 luôn không phải xong rồi sao? Người quên trò mèo vờn chuột lần đó sao? Cần thận lại bị hắn chơi sập!"

Tiêu Phong Hỏa cười nói: "Còn có thể sập thế nào? Cứ để Giang Nam tham gia đi! Để đám nhóc con mới ra đời này nhận rõ chênh lệch cũng tốt!"

"Bằng không làm sao có động lực mà đuổi theo?"

"Kiếm rèn ra là dùng để giết người, không phải dùng để ngắm nhìn, mà Giang Nam chính là thanh kiếm giết người!"

"Huống hồ ta muốn nhìn xem nhân sủng phối hợp đến tột cùng có thể phát ra sức chiến đấu như thế nào!"

Triệu Đức Trụ che mặt!

Hy vọng là động lực chứ không phải đả kích!

Người có thể san bằng khu 53 mà vẫn còn sống trở về, căn bản không phải cùng một cấp bậc với những học viên mới này!

Cũng chỉ có những học viên cũ đã trải qua ba năm thời gian muôn ngàn thử thách thì còn đủ nhìn một chút!

Liên minh Trảm Nam phía dưới căn bản không biết, Triệu Đức Trụ không phải lo lắng cho Giang Nam! Mà đang lo lắng cho an nguy của bọn họ!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười, móc ra đại kích Âm Huyết dài ba mét khiêng lên vai!

"Tiểu Tửu Oa! Ky chiến!"

Tiểu Tửu Oa vui vẻ đáp ứng: "Có ta, chủ nhân"

Tiểu Tửu Oa nhảy xuống khỏi bả vai Giang Nam, hình thể tăng vọt tới ba mét!

Một thân lông vũ màu pha lê đỏ thắm ở dưới ánh mặt trời rạng rỡ phát sáng, vô cùng bá khí!

Giang Nam thuận di một cái đã ngồi ở trên lưng Tiểu Tửu Oa, xiềng xích hư không kéo dài, chặt chẽ kết hợp một người một sủng với nhau!

Đại mạc cát vàng, một trận gió mát thổi qua, nhấc lên cát bụi
cuồn cuộn!

Chương 953 -

Giang Nam một người một ky, cưỡi xích hồng! Kịch đỏ tươi!

Khăn đỏ trên trán bay theo gió!

Lưỡi kích chống đất, ánh mắt sắc bén!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết sáng lên!

Hạ Dao cũng nhìn ngây người!

"Tuyết Tuyết! Người xem bóng lưng Tiểu Nam! Mẹ nó! Đẹp trai chết mất!"

"Ừm ừm! Đúng chuẩn gu ta! Thật sự nổi cả da gà! Trời ạ!"

Thỏ Con lại lấy điện thoại di động ra, hứng phần điền cuồng chụp ảnh!

Cài làm màn hình nền!

Cảnh tượng như vậy mình chỉ thấy được trong phim hoạt hình thôi!

Tề Ngọc nhìn mà hâm mộ không thôi, có thể dùng làm máy điện báo, còn có thể làm tọa ky! A a a!

"Tiểu Long nhân! Nếu không đợi lát nữa người hoàn toàn hóa thú, ta cưỡi người? Ky sĩ rồng! Khẳng định đẹp trai hơn Nam Thần!"

Diệp Tinh Hà đen mặt: "Người cút đi cho ta!"

Giờ phút này, đám người Vương Đông thật sự bị khí thế của

Giang Nam làm cho kinh sợ, trong lòng khó tránh khỏi có chút chột dạ!

"Mọi người đừng sợ, linh sủng của Giang Nam chỉ mới Hoàng Kim đỉnh phong! Bạch Kim ta cũng không phải chưa từng chơi qua!"

"Đúng đúng đúng! Nhiều người thì sợ cái gì? Hôm nay chúng ta nhất định phải là cha!"

"Chỉ hạ được hãn là cong! Các anh em! Lên cho ta!"

Trong thoáng chốc 450 người cùng hét lớn, lấy tư thế nghiền ép tất cả vọt tới bên này!

Giang Nam liếc liếc môi: "Tiểu Tửu Oa! Lên!"

Chỉ thấy quanh má Tiểu Tửu Oa sáng lên linh mang màu đỏ thẫm, chính là linh kỹ Thiên Hành!

Bốn cái ửng trảo cào xuống đất!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, Tiểu Tửu Oa mang theo Giang Nam tựa như một mũi tên màu đỏ thẫm, điên cuồng phóng ra!

Hai đợt âm bạo đình tai nhức óc!

Hai tay Giang Nam cầm kích! Cơ bắp cả người căng lên, hưng phấn dị thường!

Một linh võ giả Hoàng Kim 7 sao cả người hóa kim loại xông lên phía trước!

"Linh kỹ: Cương Thiết Chi Bích!"

"Nam Thần! Có dám đấu một trận với ta không? Ha ha! Ta

đây..."

Nhưng mà Giang Nam mượn xung lực của Tiểu Tửu Oa, hai tay xoay kích hung hăng đánh ra! Đại kích Liệt Phong!

Người anh em kia còn chưa nói xong, chỉ thấy trước mặt chột lóe hồng quang!

"Rầm!"

Đầu kích nặng nề vỗ vào lồng ngực của hắn!

Xung lực từ Tiểu Tửu Oa, lại thêm Giang Nam dùng toàn lực xoay kích, cự lực khủng bố vào giờ khắc này như lũ quét bộc phát trút xuống!

Giống như một quả bóng chày!

Người anh em cả người hóa kim loại bay lên cao, kêu một tiếng thảm thiết kéo dài ở trên không trung!

Bay vọt ra khỏi sân bãi sa mạc!

"Ầm!" Một tiếng nện vào trên lôi đài thi đấu của các học trưởng, đầu chạm đất, nửa người đều cắm vào trong lôi đài, không ngừng duỗi chân~

Hai vị học trưởng còn đang chém giết đều bị dọa run cả người!

"Con mẹ nó! Cái thứ gì bay tới vậy?"

"Từ khu hỗn chiến bay tới? Tê ~ bên kia đánh kịch liệt tới như vậy sao? Đều bị người ta đánh bay tới tận đây?"

"Cái này... đánh bay khỏi sân nhà!"

--

Chỉ thấy Giang Nam tựa như Võ Thần vọt vào đám người, đại kích trong tay luô phiến vung lên!

Xuất hiện từng bóng người bị đánh bay, tựa như đạn pháo phá không quanh quần cả phiến sa mạc!

Loại vũ khí như Phương Thiên Họa Kích này, chỉ có kỵ chiến mới có thể phát huy tối đa uy lực mạnh nhất!

Giang Nam không dùng lưỡi kích để bổ, bằng không với lực lượng khổng lồ này đủ để chém một người thành hai ữa!

Tiểu Tửu Oa mang theo Giang Nam bay loạn ở trong đám người, tránh né công kích từ bốn phương tám hướng truyền đến!

Há mồm liền phun ra một đạo Đại Viêm Thiên!

Quả cầu lửa khổng lồ có đường kính 20 mét nổ tung trong đám đông, cát vàng nổ tung đầy trời, nhiệt độ cao khủng bố thậm chí hòa tan cát, hình thành silicon dioxide màu xanh lá cây!

Cái đuôi như roi dài, quất vào trên thân người, đủ khiến cho người ta bay xoắn lên trời!

Mà công kích còn lại thì bị Giang Nam dùng rào cản không gian ngăn trở!

Mới khai chiến không đến 30 giây, Giang Nam đã công phá đám người!

Thuần di cộng thêm tốc độ cymar Tiểu Tửu Oa, tạo thành một Giang Nam siêu cơ động!

Kỵ lực lại thêm ảm huyết đại kích! Lực công kích bùng nổ!

Rào cản không gian cộng thêm trùng động không gian di chuyển công kích, phòng ngự cũng không chê vào đâu được!

Tựa như một chiếc xe xúc cát, tùy ý tung hoành trong đám người!

Vừa mới bắt đầu đánh Vương Đông đã hiểu được!

Nam Thần vẫn là Nam Thần ngày trước, căn bản không phải nhân số có thể ngăn chặn a!

Lúc này lại rống to một tiếng: "Mặc kệ Nam Thần, chơi người ban 10 cho ta!"

Mắt thấy đánh không lại Giang Nam, ai còn muốn xông lên nữa?

Vội vàng dời đi mục tiêu, chạy tới học viên ban 10!

Chỉ thấy trên mặt Hạ Dao tràn đầy hưng phấn, cổ tay khê động, hai tay mang Âm Huyết Lang Trảo vươn ra!

"Ngân Ảnh!"

"Ầm!"

Một tiếng nổ vang, Hạ Dao hóa bán thú trong nháy mắt biến mất tại chỗ, kéo ra một đường cong ngân quang ở trên sa mạc!

"Thiết Trảo!"

Sáu đường hàn quang lóe lên rồi biến mất trên không trung, một xe tăng hệ hóa thú quỳ trên mặt đất nôn ra máu, sáu vết trảo trước ngực sâu có thể thấy được xương!

Vừa muốn đứng dậy, Hạ Dao xoay người đá mạnh, Âm Huyết Hộ Cước mang theo lực lượng cực lớn, hung hăng bổ vào mặt người nọ, đập bay ra ngoài chừng 30 mét!

Ngã xuống đất bất tỉnh!

Chung Ánh Tuyết giậm chân một cái, xung quanh dấy lên ngọn lửa ngút trời!

Thương Hỏa Ngã khổng lồ với đường kính 15 mét lấy tư thái không thể chống lại nghiền ép bay xuống!

Hùng Nhị cầm một thanh rìu hai lưỡi, hung hăng nện một cái xuống mặt đất: "Đất Rung Núi Chuyển!"

Trong chốc lát mặt đất run rẩy như rơm rạ, chấn động cực tốc, sa mạc gặp chấn động, cồn cát vốn làm đến nơi đến chốn đột nhiên lại hóa thành trạng thái cát chảy!

Lúc này liền kéo chân không ít người!

Hùng Nhị là linh thú thuộc tính thổ, sa mạc chính là địa bàn của nó!

Các học viên còn lại cũng điên cuồng tấn công, nhưng đối mặt với đợt trùng kích của 450 người, vẫn có vẻ chật vật!

Chỉ thấy Ngô Lương nhe răng cười!

Một tiếng “xoẹt” vang lên, tam giác hoa văn da báo lóe sáng xuất hiện!

Trực tiếp hóa thân thành gấu đen 3 mét! Thân hình này thích hợp để chiến đấu hơn!

"Hùng Vương Thuần!"

Ấm Huyết Thuần trong tay được Hùng Vương Thuần gia trì, triển khai toàn lực!

Cả người lóe lên hồng mang: "Không phục chơi ta!"

Một tiếng rống to, hấp dẫn sự chú ý của mọi người!

"Ai u con mẹ nó! Nhìn người kiêu ngạo mà tức! Bắt hẩn cho ta!"

"Ta tới chơi người! Có dũng khí người đừng có chạy!"

"A a a! Tức chết ta rồi, phải chơi người!"

Một khắc trước đại quân liên minh còn đang chạy về phía học viên ban 10 lại nhanh chóng quay đầu phóng về phía Ngô Lương!

Một chiêu trào phúng này, dĩ nhiên là mở với tất cả kẻ địch!

Trong nháy mắt, Ngô Lương liền trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, như là một đường rơi vào trong đàn kiến, vô số người xông lên!

Không biết bao nhiêu công kích từ bốn phương tám hướng đánh vào Âm Huyết Thuần và trên người Ngô Lương!

Chương 954 -

Ngô Lương nghiêng chặt rằng: "Tuyệt kỹ! Kim Chung Tráo!"

Cả người chột lóe kim quang, công kích đánh vào người Ngô Lương lại có loại tiếng vọng như đánh vào thép tấm!

Đúng là tuyệt kỹ học từ Trụ gia!

Lực công kích có thể không lớn! Nhưng lực phòng ngự không ai sánh bằng!

Ẩm Huyết Thuần hấp thu chấn động, hóa thành thể lực bổ sung cho Ngô Lương, mặt đỏ bừng!

Đám người Tề Ngọc nhìn mà choáng váng!

"Ngô Lương điên rồi à? Vừa lên liền trào phúng cả một quần thể?"

"Chơi trò xả thân sao?"

"Còn đứng đó làm gì? Nhân cơ hội đánh a!"

Diệp Tinh Hà hóa thân thành con rồng đen khổng lồ to 25 mét, há mồm phun ra long tức!

Các học viên còn lại nhân cơ hội điên cuồng tấn công!

Ngô Lương cắn răng cưỡng ép chống cự, phun ra một ngụm máu!

Ngửa mặt lên trời rống to: "Nam ca! Xé đồ xoẹt xoẹt xoẹt!"

Tất cả mọi người đều mơ hồ!

Đây là linh kỹ gì?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đã biết!"

Mang theo Tiểu Tửu Oa thuận di đi tới giữa đám người, túm lấy Ngô Lương thuận di lên trời cao ngàn mét!

Quay đầu lại búng tay một cái: "Lỗ đen hư không! Bạo y!"

Một đốm đen trong nháy mắt hiện lên trong đám người!

Lực hút cường đại được Giang Nam khống chế tinh chuẩn, tác dụng ở trong phạm vi 100 mét, trên quần áo của mỗi người!

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Một trận thanh âm tiếng vải rách truyền đến, trong vòng 100 mét, tất cả mặt nạ phòng độc trên mặt mọi người, còn có quần áo quần đều bị hút thành viên bi đen!

Toàn thân chỉ còn lại một cái quần lót!

Đối với con gái mà nói, Giang Nam chỉ hút mặt nạ phòng độc, không hút quần áo, dù sao Giang Nam cũng không phải ác ma!

Một đám 40 50 người đều chấn động, trên người chột lạnh!

Mẹ nó này là linh kỹ lưu manh gì vậy!

Lột luôn cả quần áo?

Lỗ đen hư không còn có thể dùng như vậy?

Lúc này đã có không ít chàng trai bảo vệ trước ngực, các cô gái thì che mắt hết thất thanh!

[Giá trị oán khí từ Triệu Long + 666!]

[Giá trị oán khí từ Hoàng Hâm...]

.....

Không đợi bọn họ kịp phản ứng, chỉ thấy hai người này liền biến mất, tự chỗ là một quả sầu riêng kim cương!

Xì...

"Đùng!"

Sầu riêng nổ tung, kim cương bay khắp nơi lại kèm theo thịt quả màu vàng kim, chỗ nào cũng có!

Lập tức nổ bay bảy tám người, một mùi thơm say lòng người lan tràn trong sân!

"Nam Thần! Người không phải là người! Thế mà lại ném vũ khí sinh hóa?"

"Cái mùi này! Cái này... Đây không phải là gió độc từ địa ngục thổi tới đó chứ?"

"Oe oe! Đây là đại chiêu sao? Khó lòng phòng bị a!"

Tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng nôn mửa tràn ngập khắp sân, lúc này còn có ba bốn người trợn trắng mắt!

Một phát bùng tay! Không chỉ lột mặt nạ phòng độc, quần áo cũng bị lột hết!

Bị nổ tung vàng toàn thân? Đây còn là con người nữa sao?

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam cười vui vẻ: "Tới tới! Lại tới đây!"

Lập tức lại ném Ngô Lương ra ngoài!

Ngô Lương rơi xuống đất rống lên một tiếng: "Không phục chơi ta!"

Trào phúng quần thể, đại quân liên minh lại giết về phía Ngô Lương!

Giang Nam lại chạy tới phóng tuyệt chiêu!

Chỉ thấy trong đám người, thỉnh thoảng có người bị lột sạch, một thân vàng óng trên mặt đất sùi bọt trắng trợn mắt!

Ba đến năm lần, mùi bên sa mạc bên này cũng không thể ngửi!

Đám người Diệp Tinh Hà đều mùi hôi làm cho nôn ọe!

Đây đến tột cùng là sự phối hợp ăn ý quỷ gì a?

Lần trước ném C4! Lần này ném sào riêng?

Người đây là đả thương địch một ngàn! Tự tổn hại tám trăm a!

Khán giả trên khán đài cũng bị mũi trợn trắng mắt, người là lưu đạn tinh quân chuyển thể sao?

Thứ ném ra là cái gì? Sao lại thối tới như vậy!

Ngay cả bên phía lôi đài của nhóm học trưởng đang đánh cũng bị tai họa, mùi hương cũng bay tới!

Một khắc trước hai người còn đánh kịch liệt, một khắc sau liếc mắt nhìn nhau, đều quỳ xuống đất điên cuồng nôn ọe!

Trọng tài đành phải tạm dừng trận đấu bên sân học trưởng!

Vẻ mặt rối rít lộ vẻ kinh hãi nhìn về phía khu sa mạc, bên kia đến tột cùng đã xảy ra chuyện cực kỳ bí hiểm gì!

Các người đánh thì đánh trong phạm vi của mình thôi được

không? Đừng ảnh hưởng đến chúng ta!

Giang Nam đang nỗ lực rất sáng khoái!

Lớp trưởng ban 3 là Hứa Khinh Liễu nóng nảy, hai tay kết ấn, phía sau đột nhiên mọc ra một gốc hoa lan màu trắng thật lớn!

"Bạch Lan gia hộ!"

Trong chốc lát, hoa lan màu trắng nở rộ ra ánh sáng trắng vô cùng chói mắt!

Rọi xuống trên thân mỗi người trong đại quân liên minh!

Bạch Lan héo rũ, chỉ thấy trên đỉnh đầu đám người Vương Đông đều đội một gốc hư ảnh cây bạch lan!

Ngô Lương rơi xuống đất rống to: "Không phục chơi ta!"

Nhưng lúc này đây lại không có người trúng chiêu, một đám đỏ mắt nhao nhao hướng về phía học viên ban 10 mà vây công!

Lập tức có bảy tám người bị công kích từ bốn phương tám hướng ào thẳng!

Hứa Khinh Liễu đặc ý nói: "Bạch Lan Gia Hộ có thể thanh trừ trạng thái tiêu cực! Đừng hòng trào phúng chúng ta nữa!"

"Mọi người! Phân tán công kích!"

Nhưng Giang Nam lại nhếch miệng cười: "Thật sự coi ta chỉ có một chiêu này thôi sao?"

"Tất cả thành viên Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Hợp thể!"

Hùng Đại Hùng Nhị sửng sốt, trong mắt phát ra ánh sáng kinh người, rốt cục lại được hợp thể rồi sao?

Chung Ánh Tuyết mang về mặt kháng cự, tại sao Tiểu Nam lại cố chấp với hợp thể như vậy!

Thật xấu hổ có được không?

Nhưng vẫn nghe lời mở hai chân ra, Giang Nam thuận di xuất hiện dưới người Chung Ánh Tuyết!

Để cho cô cười ở trên cổ của mình, ném âm huyết đại kích trong tay đi, để cho Tiểu Tửu Oa ngậm lấy!

Lại thuận di, người đã xuất hiện trên vai Hùng Đại Hùng Nhị!

Một chân đạp một cái, Hùng Đại Hùng Nhị mỗi bên đưa ra một tay, giữ chân Giang Nam!

Tay lại vung xiềng xích hư không lên, quấn ở trên lưng Hạ Dao!

"Tiểu Tửu Oa! Sau lưng!"

"Được!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa biến thân thể thành kích thước thích hợp!

Hai móng ửng phía sau bắt lấy sau lưng Hùng Đại Hùng Nhị, hai mogs ửng phía trước ôm eo Giang Nam!

Tất cả mọi người trừng trừng mắt nhìn Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!

Đây là tạo hình gì vậy?

Loại đội hình chiến đấu này, bọn ta thật sự lần đầu gặp!

Ngoại trừ ngẫu ra thì không có gì tốt cả, được không?

Nếu như thế này còn có thể đánh! Ta trồng cây chuối đi đại tiện!

Giang Nam hưng phấn: "Gundam phi thiên! Xuất kích!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa giương cánh, cả người lóe lên hồng mang!

"Ầm!"

Một tiếng nổ kịch liệt vang vọng sa mạc, Gundam nhà làm dùng tốc độ đột phá tốc độ âm thanh phóng lên trời!

Xông thẳng lên chín tầng mây!

Trong tiếng thét chói tai của Chung Ánh Tuyết, âm thanh lần nữa lại truyền ra!

Hạ Dao bị xiềng xích hư không buộc lại, vung tới vung lui trên không trung!

"A a a! Tại sao phải dùng dây thừng buộc ta a!"

"Ta cũng muốn được cưỡi cổ! Ta không muốn làm Lưu Tinh Chùy a!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đáng tiếc Hạ Dao thân là cận chiến hệ hóa thú không có thủ đoạn công kích tầm xa, cũng chỉ có thể làm Lưu Tinh Chùy!

Chương 955 -

Giờ phút này tất cả mọi người nhìn Gundam lấy tốc độ gấp đôi tốc độ âm thanh bay lượn trên trời, cầm đều nện trên mặt đất!

Cái này con mẹ nó là cái gì!

Thật sự có thể hợp thể? Còn có thể bay?

Con mẹ nó động cơ tên lửa, linh sủng còn có thể dùng như vậy sao?

Phạm vi tác chiến của các người đã không còn giới hạn ở mặt đất sao?

Đây đâu phải là Gundam hình người?

Đây rõ ràng là Optimus Prime tiếp nhận một thân trang bị của Trụ Kinh Thiên!

Có nghe thấy tiếng "Hữu hữu hữu" trên trời không?

Mẹ nó không phải là âm thanh tiếng nổ!

Ngay cả không khí cũng đang nói bọn họ đang biểu diễn a!

Nam Thần! Trong đầu người sợ không phải là não, mà là hố đen đi?

Thế này mà cũng được?

Chỉ thấy khuôn mặt của Giang Nam hưng phấn tới đỏ bừng: "Tuyệt Tuyệt! Tiểu Tửu Oa! Cho nổ toàn bộ bản đồ!"

"Đại Lang Diệt, ta cho người chơi nhảy bungee! Phụ trách viên

trình hậu phương!"

"Hùng Đại Hùng Nhị! Sau khi Gundam bay lên thì giao cho các người phòng ngự phía trước! Phía sau cứ để ta!"

Sau một loạt mệnh lệnh truyền xuống!

Chung Ánh Tuyết và Tiểu Tửu Oa toàn lực khai hỏa, giống như đại pháo nhân gian!

Đại Viêm Thiên cùng Thương Hỏa Ngã ném xuống như mưa!

Phía trên sa mạc nổ ra từng cái hố to!

Mà Hạ Dao lại bị Giang Nam xoay vài vòng trên không trung, xác định vị trí hệ nguyên tố phía sau đại quân liên minh!

Diên cuồng công kích vào vị trí tấn công của địch nhân!

Mà những quả cầu lửa cùng đao băng tấn công về phía bầu trời đều bị Hùng Đại Hùng Nhị đỡ lấy, phía sau có rào cản không gian do Giang Nam bổ sung!

Tay kia cũng không nhàn rồi, không ngừng ném sào riêng kim cương vào trong đám người!

Giờ phút này, trong phạm vi ba vạn mét trên sa mạc thật sự nở hoa, ánh lửa phừng phực!

Có thể so sánh với máy bay ném bom!

Vương Đông bị nổ mặt đen sì, hét lớn: "Ai biết bay! Lên cho ta! Đừng để bọn họ lấy được quyền khống chế!"

Lập tức có mấy chục hệ phong, hệ hỏa thú có khả năng bay diên xông lên bầu trời!

Nhưng với tốc độ phi hành cao gấp đôi vận tốc âm thanh, lại

thêm thuận di cơ động, bọn họ có một chết cũng đuổi không kịp a!

Giang Nam dùng một xiềng xích hư không khác trói buộc sâu riêng kim cương, tạo thành một lưu tinh chùy kim cương, luân hồ sinh phong!

Vừa kêu ngạo cười to, vừa điên cuồng bắn chim!

Khiến đám người bay lên trời đều bị nổ vàng ố một thân, máy bay nhanh chóng rơi xuống! Đâm thẳng vào sa mạc!

Giang Nam cười ha ha: "Phía dưới đều nghe cho kỹ, các người đã bị sáu người chúng ta bao vây rồi!"

"Đừng chống cự vô ích, mau tháo khăn trùm đầu ra! Nếu không sẽ cho các người khóc cha gọi mẹ!"

Giờ phút này, một đám tiểu đội trưởng mag vẻ mặt tuyệt vọng, không cần đánh cũng đã khóc!

Lần đầu tiên biết được chỉ với 6 ngày còn có thể đánh được như vậy!

Đại liên minh tạo thành từ 9 lớp cũng không có tác dụng cái rắm gì, chỉ một Gundam bay lên trời cũng không giải quyết được!

Tốt xấu gì chúng ta cũng là tinh anh trong tinh anh!

Nhưng vì cái gì khi đối mặt Nam Thần chỉ có thể bị động chịu đòn a, ngay cả một cộng lông của Nam Thần cũng không đụng tới được?

Trận này không có cách nào đánh a!

Qe~

Đám người Ngư Thanh Thanh nhìn Gundam với hai mắt phát sáng!

Thứ này cũng quá ngẫu đi?

Vốn tưởng rằng sẽ bị 450 người vây đánh, nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới sẽ có kết quả như vậy a!

Ngược lại Liên Minh Trảm Nam bị Nam Thần khi dễ chạy trốn chết?

Nam Thần uy vũ!

Ba anh em Tần Thụ kích động đỏ bừng mặt!

Quả nhiên, robot chính là chính nghĩa!

Mấy vị đạo sư trên khán đài đều đen mặt, 9 ban liên minh mà vẫn thảm thành cái dạng này?

Thế cục tốt đẹp đâu rồi? Đã nói sẽ làm ba ba mà?

Đều bị người ta đánh thành cháu trai rồi!

Cứ tiếp tục như vậy sẽ thật sự mất hết mặt mũi!

Chỉ một người cường đại đích xác không thể kéo theo tập thể!

Nhưng có quý mới nghĩ đến Giang Nam mạnh đến mức căn bản không cần kéo theo tập thể! Thực lực hoàn toàn áp đảo!

Hơn nữa trong đội cũng không có một người nào kéo chân, toàn bộ đều cường đại tới vô lý!

Tổ hợp Gundam này xuất kích quả thực khó là chơi!

Đào Hân Di: "Ai nha ~ Bạn học Giang Nam cũng thật là, sao có thể đối xử như vậy với các học viên chứ?"

"Lát nữa ta nhất định phải nói chuyện lại với hấn nha!"

Ừm, nói lời khen ngợi! Thế này cũng quá tạo thể diện cho lớp

đi?

Uổng công lo lắng cho người, hi hi~

Đánh! Đánh mạnh vào! Đánh cho bọn họ khóc mới tốt!

Ai bảo các người không coi trọng lớp chúng ta?

Trong lòng Đào Hân Di miễn bàn đang kích động cỡ nào, hưng phấn tới mức mặt đều đỏ bừng!

Mấy đạo sư còn lại nhìn Đào Hân Di đang không nhin được vui vẻ, trong lòng cảm thấy khó chịu!

Cúi đầu quát: "Mặc kệ Giang Nam đi! Các người đánh không lại Gundam kia! Đi đánh học viên ban 10 đi!"

"Giang Nam không thể để ý hết tất cả mọi người, đi thanh lý người khác đi!"

"Khí thế, xuất ra khí thế a, đừng sợ!"

Mấy đạo sư vượt cánh tay xắn tay áo, một cước giẫm lên lan can điên cuồng gào thét, đều hận không thể xông xuống hỗ trợ!

Các học viên bị Gundam nổ cho chạy trốn chết, bất chấp cầu hỏa oanh tạc!

Triển khai vòng vây công chết chóc đối với đám người Diệp Tinh Hà!

Đào Hân Di lập tức lại lo lắng, ban 10 cũng không phải ai cũng là Giang Nam a, đối mặt với đại quân liên minh vây công đều cảm thấy chật vật!

Lập tức đã có vài người bị đánh học máu!

Giang Nam rống to: "Mọi người cẩn thận!"

Đúng như lời bọn họ nói, mình không thể để ý tới tất cả mọi người, điều duy nhất có thể làm chính là mau chóng kết thúc trận đấu!

Giờ khắc này Gundam phát ra sức chiến đấu kinh người, điên cuồng nổ tung đại quân liên minh!

Giang Nam vừa dùng lỗ đen hư không lột quần áo cùng mặt nạ phòng độc, vừa ném sào riêng ra tàn ảnh!

Thối nát cả đám người, giá trị oán khí đều bùng nổ!

Nhân số đại quân liên minh đang giảm mạnh!

Giờ phút này, Tiêu Phong Hỏa trên xe lăn dùng hai tay che mặt, rốt cuộc vẫn là bị Giang Nam chơi sập đổ!

Linh sủng kia quả thực đều bị người dùng tận tuyệt a!

Chênh lệch quả thực không nên quá lớn, so sánh với tiểu đội Giang Nam, đại quân liên minh quả thực chính là ruồi bọ không đầu!

Triệu Đức Trụ đen mặt: "Đều đã nói đừng có cho Giang Nam tham gia! Lột đồ hơn 200 người!"

"Hình ảnh cả đám mặc quần lót chạy như điên ở trên sa mạc quả thực nhìn không vào mắt nổi có được hay không?"

"Tiểu tử thú vị này cũng vậy! Không biết nam nữ bình đẳng sao? Hẳn sao có thể phân biệt đối xử?"

Tiêu Phong Hỏa: ? ? ?

Mẹ nó trọng điểm là cái này sao!

Khó trách Diễm Hồng ghét bỏ người là đồ cận bã! Người quả thật cận bã a!

Chương 956 -

"Cái khác không nói, người thấy sức chiến đấu của linh sủng chưa? Mức độ tăng cường thực lực không phải chỉ một chút!"

"Ta thích nhất chính là trí tưởng tượng Giang Nam! Dám nghĩ dám làm!"

"Thời đại này! Không có gì là không thể!"

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam hét lớn một tiếng: "Không được lại thương tổn bọn họ, là các người ép ta ra tuyệt chiêu!"

Lúc này học viên ban 10 trên sa mạc đã giảm mạnh xuống còn hai mươi mấy người!

Diệp Tinh Hà bị vây công liên tục học máu!

Còn tiếp tục như vậy, sợ là hỗn chiến chưa kết thúc, ban 10 sẽ bị thanh lý!

Một tiếng rống to, hấp dẫn lực chú ý của mọi người, nhao nhao ngẩng đầu nhìn trời!

Chỉ thấy Giang Nam móc ra hai chiếc nhẫn tê liệt lần lượt đeo ở ngón giữa hai tay trái phải!

Trong chốc lát hai ngón giữa trái phải của Giang Nam lóe lên, tản mát ra quang huy kim sắc, chỉ vào tất cả mọi người ở đây!

Hai mắt đám người Diệp Tinh Hà bắn ra ánh sáng hi vọng, Nam Thần rốt cục đã lấy ra tuyệt chiêu sao?

Đám người Vương Đông lại cười!

"Ha ha! Người giơ ngón giữa thì có thể làm được gì? Người cho rằng chúng ta sẽ tức giận sao? Chúng ta căn bản sẽ không!"

"Đúng đúng đúng! Mới không bị trò quỷ của người lừa! Đánh không lại người thì chúng ta liền thanh lý lớp các người! Ha ha ha ha!"

"Đừng hòng hấp dẫn hỏa lực cho bọn họ, mọi người đừng để ý tới Giang Nam! Đánh tiếp cho ta!"

Nhưng mà lúc này Vệ Đằng trên khán đài lại giật mình, tự nhiên cảm thấy đau bụng!

"Tê ~ Sư phụ sắp ra đại chiêu rồi!"

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười, cao giọng hét lớn!

"Ngón giữa dựng thẳng! Tựa như trụ sắt!"

"Tư thế huyền khốc! Điểm người người liệt!"

"Xông quan giận dữ! Thần Phật không độ!"

"Hãy học cách nói không với thế giới này!"

"Tê Liệt Giới Chỉ tê liệt người!"

"Chỗ nào không phục điểm chỗ đấy!"

"Giá cả thân thiết! Lợi ích thực tế không đắt! Số lượng có hạn! Trước mắt công khai đặt hàng! Quầy hàng Nam Thần xin được mời chào~"

Diệp Tinh Hà bị một đám người đè trên mặt đất đánh hộc máu: "A a a! Nam Thần! Lúc này rồi người cũng đừng quảng cáo nữa! Có tuyệt chiêu gì nhanh chóng sử dụng đi! Coi như ta cầu người a..."

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Hà + 666!]

Con mẹ nó tựa như trụ sắt!

Người đã đủ ngầu rồi! Đủ huyễn khóc!

Mau ra tay đi!

Thỏ Con ôm đầu nhảy nhót trên cồn cát, cướp đường chạy như điên: "Nam Thần! chúng ta đều sắp bị đoàn diệt rồi!"

Tần Thụ phun ra một ngụm máu, thiếu chút nữa trợn trắng mắt ngất đi!

Bày hàng cuồng ma!

Người có cần chuyên nghiệp như vậy không!

[Giá trị oán khí từ Hoa Linh + 233!]

[Giá trị oán khí từ Ngư Thanh Thanh...]

Đám người Chung Ảnh Tuyết nhìn Giang Nam đều sợ ngây người, vừa rồi nhìn người tức giận không chịu được, chúng ta còn tưởng rằng người muốn phóng đại chiêu a!

Người đang làm cái gì vậy chứ?

Giang Nam cười hắc hắc, trong lòng có tính toán riêng.

Đợi lát nữa khi các người thấy uy lực của chiếc nhẫn tê liệt này của ta, còn không phải kêu cha khóc mẹ cầu xin ta bán cho sao?

Đoàn có thể diệt!

Nhưng quảng cáo vẫn phải có!

Mắt thấy tình thế đã cấp bách, Giang Nam không hề chậm trễ!

"Tuyết Tuyết! Tiểu Tửu Oa! Triển khai băng hỏa lưỡng trọng

thiên cho ta! Hiện tại ngay lập tức!"

Ngô Lương vừa nghe, cả người giật mình một cái!

Là cái quỷ gì?

Băng... Băng hỏa lưỡng trọng thiên?

Hiện tại ngay lập tức? Trước mặt nhiều người như vậy?

Hơn nữa còn là ở trên trời a!

Thế này cũng không quan trọng, mấu chốt là Tiểu Tửu Oa... Nó là điều sư a!

Nam ca đi Mỹ một chuyến trở về đều biến thái như vậy sao?

Mình cùng Diệu Diệu tuy nói có chút hoang dã, nhưng cũng không có chơi tới như vậy a!

Chung Ánh Tuyết ngẫm hiểu, Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói:
"Được chủ nhân~

Trong thoáng chốc trên gương mặt nó phát ra quang mang màu lam u!

Lông vũ cả người hóa thành màu lam u ám, hàn khí khuếch tán ra!

Miệng khẽ nhếch lên: "Tuyết Quốc Hàng Lâm!

Mà Chung Ánh Tuyết thì dấy lên ngọn lửa ngút trời khắp toàn thân, phất tay thả ra một biển lửa!

Biển lửa va chạm với khí lạnh, phát ra sương mù màu trắng nồng đậm, khuếch tán một cách mãnh liệt!

Sương mù mênh mông bao phủ cả sa mạc!

Ngô Lương che mặt, con mẹ nó bằng hỏa lưỡng trọng thiên, thì ra người biến thái mới là ta sao?

Sương mù xuất hiện che lấp đi tầm mắt của tuyệt đại đa số người, cũng khiến cho đám người Diệp Tinh Hà giảm bớt áp lực!

Trên mặt Giang Nam không khỏi lộ ra nụ cười như ma quỷ, thuận di dẫn dắt Gundam hình người xông vào trong sương mù không thấy bóng dáng!

Vương Đông vội la lên: "Cẩn thận, toàn bộ thành viên cảnh giới, nhất định... A a ~"

Lời còn chưa dứt, một tiếng kêu rên chói tai vang vọng toàn trường!

Chỉ thấy một ngón giữa màu vàng xuyên thấu qua trùng động không gian, đâm trúng rốn của hắn!

Một tiếng kêu thảm thiết, ngũ quan cả người đều trở nên vụn vụn, trực tiếp đeo lên chiếc mặt nạ thống khổ!

Cơ bắp toàn thân chuột rút, tựa như bị điện áp cao giết, không thể cử động, chưa xốt đến không chịu nổi!

Trong mắt tràn đầy hoảng sợ!

Tê liệt?

Sao ta lại bị tê liệt chứ?

Cái này...

Còn chưa rõ đã xảy ra chuyện gì, Giang Nam đã thuận di một cái mang Gundam vọt tới!

Chung Ảnh Tuyết kinh ngạc nhìn Vương Đông đang đứng bất động tại chỗ!

"Hắn... Hắn sao mới bị điểm một cái liền không thể cử động?"

Hạ Dao hưng phấn hai mắt tỏa sáng: "Điểm huyết? Đây chính là điểm huyết trong truyền thuyết sao? Tiểu Nam! Người ngay cả cái này cũng biết?"

"Ặc... Chỉ là điểm huyết cần điểm vào rốn mới có tác dụng sao?"

Thế này cũng không giống với trong phim truyền hình?

Giang Nam cười hắc hắc: "Không ai có thể thoát khỏi thủ pháp điểm huyết của ta!"

"Đưa hắn lên đường!"

Vương Đông: ! ! !

Chỉ thấy Hùng Nhị ném cho Ngô Lương một cây rìu chiến ẩm huyết, hai người luân phiên cầm rìu, hăng hái vỗ về phía Vương Đông!

"Rầm!"

Cả người hắn tựa như đạn pháo bắn ra khỏi lớp sương mù dày đặc, hung hăng khảm trên mặt tường đá cẩm thạch bên cạnh đấu trường, muốn xuống cũng không xuống được!

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Cho dù là như vậy, hắn vẫn không nhúc nhích được!

Cấp bậc của hắn chỉ có Hoàng Kim, hiệu quả tê liệt ít nhất phải duy trì 15 phút mới có thể chấm dứt!

Mà trải qua kiểm tra, Giang Nam cũng biết rõ thời gian tác

dụng phụ của nhẫn tê liệt! Chỉ cần qua 24 giờ là có thể tháo ra!

Dưới tình thế này, dùng nhẫn tê liệt không thể nghi ngờ là lựa chọn chính xác nhất!

Trong sương mù dày đặc, Gundam không ngừng thuấn di, thân ảnh lúc ẩn lúc hiện!

Các học viên bị lạc trong sương mù dày đặc chỉ có thể nghe được một tiếng kêu sợ hãi ngẩn ngui mà dồn dập, ngay sau đó chính là tiếng nổ nặng nề!

Cả đám đều trắng bệch mặt, không biết mới là đáng sợ nhất, quỷ mới biết Giang Nam đến tột cùng đã dùng chiêu thức a!

Chiếc nhẫn tê liệt kia thật sự mạnh như vậy sao?

Chương 957 -

Hứa Khinh Liễu: "Đừng hoảng hốt! Tìm không được Giang Nam thì thả linh kỹ lung tung, để Giang Nam không có cơ hội tới gần!"

"Ầm!"

Ba giây sau, Hứa Khinh Liễu cũng co rút mặt và bị khảm trên tường!

Giờ khắc này đại quân liên minh đều phóng kỹ năng như điên, cầu lửa cự thạch bay đầy trời! Sợ Giang Nam ở trong sương mù tới gần!

Nhưng trùng động không gian phối hợp với Đại Lực Kim Cương Chỉ, Giang Nam căn bản không cần tới gần!

Ngón tay đã đâm ra tàn ảnh! Nhìn ta chơi liệt toàn trường!

Ba phút ngắn ngủi trôi qua, trên vách tường đá cẩm thạch của đấu trường đã khảm hơn 80 người!

Hơn nữa trong sương mù dày đặc còn thỉnh thoảng có bóng người bay ra như đạn pháo, khảm ở trên tường!

Tất cả mọi người trên khán đài đều bối rối!

Giang Nam đến tột cùng đã làm cách nào? Đây đâu phải là vòng hỗn chiến đấu loại?

Rõ ràng là Giang Nam đang thanh trừng cả bản đồ a!

Mấy vị đạo sư kia đều sắp cắn nát răng, nhưng cũng chỉ có thể

trơ mắt nhìn từng học viên chỉ còn lại cái quần lót bị khảm ở trên tường!

Trận đấu còn chưa kết thúc mà các người đã bắt đầu chụp ảnh chung rồi sao?

Không có ai lại làm như vậy!

Các người cũng đừng chỉ khảm trên tường, mau xuống đi! Không ngại mất mặt sao?

Thật tình không biết toàn bộ bọn họ đều bị tê liệt, đang thừa nhận cảm giác chua xót sảng khoái cực độ, căn bản không nhúc nhích được!

Trong chốc lát đã có hơn hai trăm người bị khảm!

Vương Đông tức điên rồi: !!!

Nam Thần! Người có thể ngăn vị trí được không?

Trên thân lão tử đều đã khảm hai người, cùng nhau dính trên vách tường!

Người nện em gái lên người ta cũng được! Nhưng đừng có nên đâm hán tử này được không?

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tiêu Phong Hỏa đen mặt nhìn "ảnh chụp chung" trên tường, trong đầu ong ong!

Nhanh chóng kết thúc đi, mình cũng nhìn không nổi nữa!

Giờ phút này, đám học viên phóng loạn kỹ năng trong sa mạc đều khóc, căn bản không có tác dụng gì!

Chờ dù dùng gió thổi tan sương mù, những rất nhanh lại trở về như cũ!

Hiện tại điều duy nhất mà bọn họ có thể làm chính là chờ Nam Thần đến đào thải!

Mẹ nó thế này cũng quá đáng buồn đi?

Quá trình chờ đợi kết thúc mới là dày vò nhất a!

Đúng lúc này, ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Cao Hưng Vũ ở xa xa!

Cao Hưng Vũ mặt trắng bệch, theo bản năng lui về phía sau một bước!

Nhưng lập tức vẻ mặt trở nên phẫn nộ!

Hắn không phải tức giận vì Giang Nam theo dõi mình, hắn tức giận là vì trong lòng mình lại sinh ra cảm xúc sợ hãi!

"Đáng chết! Ta không phục! Huyết Bạo!"

Cao Hưng Vũ cắn chặt răng thép, lưỡi dao giấu ở trong móng tay ngón cái bắn ra, bốn đầu ngón tay còn lại hung hăng vạch một cái!

Cả người giống như con quay xoay tròn tại chỗ!

Huyết châu chảy ra từ đầu ngón tay bay về phía bốn phương tám hướng!

Mỗi một giọt máu đều giống như bom C4, sinh ra chấn động siêu cấp kịch liệt!

Phạm vi nổ tung bao trùm một ngàn mét, uy lực khủng bố khiến cả sa mạc đều đang không ngừng run rẩy!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Có chút thuhs vị! Ta đi một chuyến!"

Nói xong liền giải thể Gundam, đi về phía Cao Hưng Vũ!

Giang Nam nhớ rõ người này, thời điểm kiểm tra lực công kích từng đánh ra thành tích 8 điểm! Dị năng rất đặc biệt!

Vẫn nên giải quyết trước thì tốt hơn! Bằng không để cho hắn tiến vào top 100, sợ là sẽ giết rất nhiều người!

Giang Nam cứ như vậy công khai thuận di tiến vào trung tâm vụ nổ!

Rào cản không gian được xây dựng xung quanh cơ thể để bảo vệ chống lại sóng xung kích!

Tuy rằng bị nổ tràn đầy vết nứt, nhưng vẫn chống đỡ được!

Cứ như vậy hung mãnh đẩy mạnh về phía Cao hưng Vũ!

Cao Hưng Vũ nóng nảy: "Xích Huyết Hạt Nhân!"

Giờ tay nhanh chóng quăng ra một bông máu tản ra hào quang đỏ thẫm về phía Giang Nam, ước chừng to bằng quả trứng gà!

Chẳng biết tại sao, cả người Giang Nam dựng đứng tóc gáy, lại sinh ra một cỗ cảm giác cực độ nguy hiểm!

Không dám ngạnh kháng, vội vàng thi triển trùng động không gian dời công kích!

Xích Huyết Hạt Nhân? Nghe uy lực cũng rất lợi hại!

May mà không đánh trúng lão tử!

Ta thật đúng là một người ổn định!

Huyết châu bay thẳng vào, Cao Hưng Vũ cắn răng!

Con mẹ nó quả thực không có cách nào đánh!

Cùng lúc đó!

Trên khán đài lóe lên trùng động không gian rồi biến mất, một viên huyết châu to bằng quả trứng gà đột ngột xuất hiện, bay tới trước mặt Tiêu Phong Hỏa!

Tiêu Phong Hỏa: ??????????????

"Hả? Đây là cái gì? Sao lại bay đến chỗ ta? Ta..."

"Đừng!"

Xích Huyết Hạt Nhân phóng ra huyết mang vô cùng chói mắt, lập tức bị kích nổ!

Triệu Đức Trụ: !!!

Không tốt!

Sóng xung kích cực lớn khiến khán đài đều bị nổ sập, Tiêu Phong Hỏa bị ánh lửa vô tình cắn nuốt!

Sóng xung kích mạnh mẽ thổi Triệu Đức Trụ neohai mắt lại!

Vách tường đấu trường làm bằng đá cẩm thạch cũng bị nổ ra một lỗ thủng với đường kính 300 mét!

Một đám mây hình nấm khổng lồ dựng lên tại chỗ!

Vẻ mặt mọi người đầy ngạc nhiên, lại xảy ra chuyện gì?

Triệu Đức Trụ vội vàng quạt khói ra, nhìn tại chỗ chỉ còn lại chiếc xe lăn đã nát bấy...

Mà Tiêu Phong Hỏa thì đã bị nổ bay lên, treo trên ngọn hải

đăng ngoài đấu trường!

Mặt đen sì, áo lông trên người bị đốt vài lỗ thủng, lông mày râu ria toàn bộ bị khói hun lửa đốt!

Đều tức nổ tung!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1001!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa...]

Ta nói như vậy, liền thật sự nổ luôn cả ta a?

Nổ học viện cũng đã không thể thỏa mãn người sao? Ngay cả viện trưởng mà người cũng không tha?

Ta thấy tiểu tử thú vị người chính là kiếp nạn của ta đúng không?

"Giang Nam!!! Người con mẹ nó chính là cố ý! Lão Triệu, mau đỡ ta xuống!"

Giang Nam mang về mặt hồ nghi, viện trưởng bị sao vậy? Oán ta làm gì?

Giang Nam chuyển dời vụ nổ tới căn bản không chú ý tới Tiêu Phong Hỏa bị huyết châu nổ văng!

Giờ phút này đã đến trước mặt Cao Hưng Vũ!

Cao Hưng Vũ sốt ruột đến phát điên, trong ánh mắt đều là vẻ tàn nhẫn!

Đúng lúc này, trong sân đột nhiên vang lên thanh âm của Hàn Mộng Lộ!

Trong trận đấu chỉ còn lại 100 học viên! Cuộc hỗn chiến đấu loại kết thúc!

Giang Nam sửng sốt, vậy là kết thúc? Ta còn chưa chơi đủ mà!

Cao Hưng Vũ nhìn Giang Nam bên cạnh, hung hăng thở phào nhẹ nhõm!

"Hô... cuối cùng..."

Đúng lúc này, một ngón giữa hoàng kim xuyên qua trùng động không gian, đâm ở sau lưng Cao Hưng Vũ, sau đó nhanh như chớp rút trở về!

Cao Hưng Vũ: ! ! !

"A a a ~"

Giang Nam! Người con mẹ nó...

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ...]

Cao Hưng Vũ bị Giang Nam đâm trúng, cả người cứng đờ tại chỗ!

Biểu tình trên mặt vô cùng đặc sắc!

Đều tức muốn nổ tung!

Chương 958 -

Thật vất vả mới chịu đựng được đến khi trận đấu kết thúc, người sao còn đâm ta?

A a a! Người không phải là người!

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ + 1000!]

Mà Giang Nam thì là hai tay đứt túi, làm bộ như cái gì cũng không làm, huyết sáo rời đi...

.....

Nghe được tiếng thông báo kết thúc trận đấu của Hàn Mộng Lộ, giờ phút này những người còn đứng ở trên sân thi đấu sa mạc không ai không chảy dài nước mắt cảm động!

Giờ phút này sở dĩ còn có thể đứng ở chỗ này, căn bản không phải dựa vào thực lực! Mà là may mắn a!

Là bởi vì Giang Nam không tới thu đầu người a...

Sương mù tan hết, ánh mặt trời chiếu xuống, các học viên may mắn còn sống rốt cục nhìn thấy xung quanh!

Chỉ thấy trên sa mạc có hơn một trăm người đang nằm, cả người vàng vọt sùi bọt trắng!

Nhìn hơn 200 người "chụp ảnh chung" trên vách tường đá cẩm thạch!

Các học viên may mắn kích động rung mình một cái!

Nam Thần đúng là không phải người mà!

Tất cả đều được bị ghim trên tường?

Người tính tạo mặt tường công huân sao?

Có cần tàn nhẫn như vậy không!

Càng khiến cho người ta tuyệt vọng chính là, giờ phút này tất cả mọi người thuộc liên minh Trảm Nam, phạm là đàn ông, không có người nào có nhiều hơn một chiếc quần lót trên người!

Đó là tài sản duy nhất mà Giang Nam để lại cho bọn họ, còn lại toàn bộ đều bị lỗ đen hư không đào sạch!

Tất cả đều bị sâu riêng kim cương đầu độc!

Lại nhìn về Giang Nam, giờ phút này hai tay đút túi, biểu tình thần nhiên đứng ở cồn cát!

Một thân nhẹ nhàng khoan khoái, đừng nói là vết thương, ngay cả một chút trầy da cũng không có...

"Sự thật chứng minh! Nam Thần thật sự là thần! Cường đại đến mức khiến người ta tuyệt vọng được không?"

"Không! Điều này không có khả năng! Ta không tin! Ha ha ha! Đừng kéo ta! Ta không điên!"

"Ngay cả bóng dáng Nam Thần ta cũng nhìn không tới, ta làm sao đuổi được, căn bản không cùng một thế giới mà! Ọe ~"

"Ọe ~ Cứu ta với! Cứu ta! Thối quá! Đây là địa ngục sao?"

Giờ phút này, học viên may mắn còn sống sót không khỏi đổ hốc mắt, nước mắt giàn giụa! Là cảm động? Là may mắn? Hay là tuyệt vọng?

Có người ánh mắt trống rỗng, như là mất hồn, có nữ sinh ngồi dưới đất không ngừng dùng mu bàn tay lau nước mắt, tủi thân hồng rồi!

Diệp Tinh Hà phun ra một ngụm máu, nhìn chừng hai trăm người bị dính trên tường kia mà hít một ngụm khí lạnh, giơ ngón tay cái lên với Giang Nam!

Lợi hại!

Vẻ mặt Đào Hân Di vui mừng, ánh mắt nhìn Giang Nam vô cùng lấp lánh!

Lúc này học viên ban 10 còn lại trong sân tính cả năm người Giang Nam, tổng cộng còn lại 23 người!

Số danh ngạch còn lại chia cho 9 ban, một lớp cũng chỉ có bảy tám người mà thôi!

Tình huống này cơ hồ đã định ra vị trí gần đầu cho tiểu đội 10!

Chín đạo sư còn lại mặt còn đen hơn tro, thua trận không có gì, đả kích tâm lý mới là quan trọng nhất!

Sớm biết như vậy đã không nên để Giang Nam tham gia thi đấu!

Giờ phút này, một đám chị gái y tá đeo mặt nạ phòng độc phí hết sức lực mới có thể kéo chừng hai trăm người từ trên tường xuống!

Dùng cánh cứu thương đưa tới trước mặt Lê Băng, vẻ mặt nóng vội!

"Chị Lê Băng, người xem bọn họ làm sao vậy? Điều trị không hết?"

"Đúng vậy! Thương thế đều khôi phục, nhưng vì sao vẫn không động đậy được? Thật kỳ quái!"

"Cả đám còn trợn trắng mắt, vẻ mặt thoát nhìn rất thống khổ a!"

Lê Băng bóp mũi, không khỏi nhớ tới Diệp Trấn Quốc từng bị Giang Nam chọt cho gào khóc, không nhin được vui vẻ!

"Mang đi mang đi! Không cần quan tâm! Lát nữa là khỏe lại thôi, tên tiểu tử xấu xa Giang Nam kia xuống tay có chừng mực!"

Đám người Vương Đông đều nóng nảy!

Cái gì mà sẽ khỏe lại!

Bọn ta rất thống khổ có được không? Cả người tê liệt không thể cử động!

Thủ pháp điểm huyết kia của Giang Nam là cái quỷ gì? Ngay cả linh kỹ khôi phục cũng trị không hết?

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này, nhóm học viên cũ nhìn chiến trường sa mạc cũng đều trở nên sôi trào, dù sao kia vách tường đầy người kia thật sự là quá rung động a!

Vệ Đằng hưng phấn nói: "Thật muốn đánh với sư phụ một trận nữa, ta..."

Ngưu Đại Bưu liếc mắt một cái: "Người cũng đừng nghĩ linh tinh nữa! bằng không lại tai họa tới chúng ta!"

Giờ phút này Tiêu Phong Hỏa mặt đen sì ở trên khán đài điên cuồng mắng chửi, nước bọt bay loạn!

"A? Nói đi! Tiểu tử người có phải cố ý hay không?"

"Ta thấy người chính là muốn cho nổ ta!"

"Lần sau lão tử lại cho người tham gia loại hoạt động này, lão tử liền viết ngược tên!"

Về mặt Giang Nam ngạc nhiên nhìn về phía khán đài, bị dọa run rẩy: "Mẹ nó ~ Mặt viện trưởng sao lại đen như vậy?"

"Hắn đang nói cái gì vậy? Sao lại kích động như vậy chứ? Nhất định là bị đám học viên kém cỏi này chọc giận đi?"

Chung Ánh Tuyết không nhận được mà cười!

Người có chắc viện trưởng không phải đang nói người đó chứ?

Sân bãi sa mạc bị dọn sạch, đấu trường này xem như không thể dùng được nữa!

Sau khi hoàn thành vòng đào thải, danh sách thi đấu tiếp tục được sắp xếp lại!

Mà thừa dịp cơ hội này, Hàn Mộng Lộ cũng bắt đầu cấu tạo lôi đài mới!

Một giờ trôi qua, trên băng ghế ở khu nghỉ ngơi cạnh đấu trường!

Không khí ban 10 có vẻ rất náo nhiệt, mọi người đều đang thảo luận về Gundam hình người vừa rồi, Ngư Thanh Thanh còn đút đồ ăn vặt cho Tiểu Tửu Oa, xem như là phần thưởng cho nó!

Mà lại nhìn phía 9 ban còn lại, một đám đen mặt phẳng phất đã mất đi mộng tưởng!

"Oe ~ ta mẹ nó nôn a, trên người sao lại có mùi quỷ gì thế này? Tẩy cỡ ào cũng không sạch! Uống phí xà phòng của ta!"

"Ướp hổ phân 18 năm cũng không thể nồng bằng mùi ày!"

"Không chỉ không vào được vòng xếp hạng 100, còn bị thối thành cái dạng này, bạn gái của ta cũng không cần ta..."

Vừa mắng vừa nôn, khiến cho mọi người ở hàng ghế phía trước đều nôn mửa!

Cảnh này? A...

"Giang Nam trời đánh, chúng ta phải tìm hẩn phân rõ phải trái, để cho hẩn đưa ra một lời giải thích!"

"Đúng vậy đúng vậy! Thối như vậy chúng ta làm sao gặp người?"

Lập tức có ba bốn trăm người đứng dậy hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam!

Nhưng mà Giang Nam cũng không muốn nói chuyện, chỉ dựng thẳng hai ngón giữa hoàng kim với mọi người!

Một đám người lập tức rụt cổ lại, toàn bộ đồng thời ngồi xuống!

"Ai... Ai... Kỳ thật ta cũng khá thích mùi thơm lượn lờ không tan này mà... Ọe!"

"Nam nhân thối! Phải thối một chút! Cái này gọi là mùi hương nam tính! Chúng ta còn phải cảm ơn Nam Thần!"

"Ừm! Chỉ có thể trách chúng ta tài không bằng người, sao có thể trách Nam Thần chứ?"

"Kỳ thật Nam Thần cũng coi như trượng nghĩa, chỉ có khiến ta nhỏ ba ngụm máu! Mất hai cái răng cửa! Căn bản không ra tay nặng!"

Chương 959 -

Cao Hưng Vũ ở một bên che mặt!

Các người mẹ nó có cần sợ thành cái dạng này hay không a, như vậy còn đòi tìm Giang Nam phân rõ phải trái?

Giang Nam căn bản không nói đạo lý a!

Đúng lúc này, danh sách đấu xếp hạng top 100 cùng danh sách đấu xếp hạng nhóm đào thải đã ra lò!

Toàn bộ hiện ra trên hình chiếu ba chiều của đấu trường!

Còn không đợi Giang Nam xem!

Chỉ thấy một tiếng kêu bi thương vang vọng phía chân trời, tựa như con chuột chũi đang gào thét ven đường!

Một tráng hán Hoàng Kim 8 sao quỳ trên mặt đất ôm đầu khóc rống, vẻ mặt bi phẫn!

"Vì sao? Vì sao ông trời đối xử bất công với ta như thế! Thật vất vả mới bò vào được top 100!"

"Vì sao cò để cho ta gặp phải Nam Thần a! Thế này mẹ nó ai có thể đánh qua được!"

"Ta bỏ quyền!"

Giang Nam: ??????????????

Danh sách đối chiến con mẹ nó vừa ra lò chưa tới 10 giây, ta đã thắng một trận?

Hạ Dao che miệng cười trộm: "Ta cá một cái hôn nhẹ! Người sợ là phải ngồi băng ghế chờ đến cuối cùng!"

Ngô Lương che mặt!

Ta thấy người chính là muốn hôn Nam ca a!

Giang Nam cười nói: "Làm sao có thể? Người cũng quá coi thường anh hùng thiên hạ rồi!"

Hạ Dao tự tin nói: "Chờ xem đi!"

Sau đó liền lên lôi đài đấu xếp hạng, có rất nhiều lôi đài, đủ để cho mọi người đồng thời tiến hành thi đấu!

Đám người Chung Ánh Tuyết rất nhẹ nhàng liền giải quyết được đối thủ, tiến vào top 50!

Đợt đối chiến thứ hai vừa ra!

Một cô gái tóc ngắn trong nháy mắt vừa nhìn bảng đối chiến liền khóc!

"Ô oa! Không muốn đấu! Ta không muốn đánh với tên ma quỷ kia! Ta sẽ bị đánh chết mất! Ta bỏ cuộc!"

Giang Nam: ...

Đợt đối chiến thứ ba vừa ra!

"Ô oa! Thánh thần thiên địa ơi! Ta một đường vượt mọi chông gai rồi cuộc là vì cái gì a! Đúng là xui tám đời mới gặp phải Nam Thần a! Ta bỏ cuộc..."

Giang Nam híp mắt nhìn tất cả!

Không phải chứ!

Đã con mẹ nó ba vòng rồi!

Mông của lão tử cũng chưa từng được rời khỏi băng ghế a!

Ít nhiều để cho ta có chút cảm giác tham gia được không?

Cứ tiếp tục như vậy, trực tiếp tiến cử top 10 được không?

Hạ Dao lau mồ hôi trên trán, vẻ mặt tràn đầy đắc ý!

"Ha ha! Người hôn ta chắc rồi!"

Cho dù có thua cũng là ta hôn người! Cũng không lỗ...

Nhưng mà ý nghĩa không giống nhau a!

Giờ phút này, Tiêu Phong Hỏa trên khán đài cũng không nhìn nổi nữa!

Lòng tự tin này bị đá kích cũng quá tàn nhẫn!

Vừa gặp phải Giang Nam liền khóc chút chút, thế này còn thể thống gì nữa!

Thế là hắn trực tiếp cao giọng nói: "Lần này thi xếp hạng toàn khóa, trực tiếp cho Giang Nam hạng nhất là được, còn so tài cái rắm gì nữa?"

"Có ai có ý kiến gì không? Không có ý kiến thì trực tiếp trao giải cho tiểu tử thối này!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Mẹ nó! Thật sự đoạt hạng 1?

Có cần qua loa tới như vậy không? Người làm như vậy ta cũng rất ngưỡng mộ a!

Một đám học viên nhao nhao lắc đầu, nhìn đám người vừa rồi

bị khảm trên vách tường! Ai còn dám có ý kiến?

Hạ Dao hưng phấn muốn chết! Viện trưởng đại nhân, cảm ơn ngài!

Ngài thật sự là người tốt!

Đúng lúc này, Cao Hưng Vũ hít một hơi thật sâu nói: "Ta! Ta có ý kiến!"

Hạ Dao tức giận!

--

Mọi người đều nhìn Cao Hưng Vũ, trong ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc!

Không phải chứ!

Nam Thần đã biến thái thành cái dạng này, còn có người muốn đánh với Nam Thần?

Cao Hưng Vũ cũng được mọi người công nhận là cường đại, nhưng so với Nam Thần...

Hắn con mẹ nó không phải người a!

Hạ Dao tức giận giậm chân, khuôn mặt nhỏ xoay sang bên kia!

Hừ! Đáng giận!

Ánh mắt Tiêu Phong Hỏa sáng lên: "Người đánh một trận với Giang Nam đi, nếu như người có thể thắng hắn, hạng 1 là của người!"

Trong lòng cũng mơ hồ chờ mong, không chừng thật sự có khả năng vượt qua tiểu tử thú vị Giang Nam này!

Uy lực nổ tung vừa rồi cũng không nhỏ!

Nếu thật sự như vậy, để cho Giang Nam khiêm tốn lại cũng tốt!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, không phải chứ? Thật sự muốn đánh?

Cao Hưng Vũ cũng nhìn về phía Giang Nam, trong mắt nóng lòng muốn thử!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được thôi! Lên lôi đài đi!"

Trên lôi đài, Giang Nam tùy ý đút hai tay vào túi, đứng ở nơi đó!

Mà Cao Hưng Vũ thì vẻ mặt tức mưng, linh khí cả người bạo dũng!

Cấp bậc Hoàng Kim 8 sao tuyệt đối hiếm thấy ở độ tuổi của hắn!

Chỉ thấy Cao Hưng Vũ nhìn Giang Nam hai tay đút túi, khẽ nhướn mày: "Còn đút túi? Giang Nam! Ta hi vọng người thu hồi thái độ vui đùa, nghiêm túc với cuộc tranh tài này!"

"Người rất có thể sẽ bị thương, thẳng đến trước khi ta mất đi ý thức, ta sẽ không nhận thua trong cuộc tranh tài này!"

Giang Nam sửng sốt, lập tức mặt tối sầm lại!

Mẹ nó ta có nào không nghiêm túc chứ?

Ta đang rất nghiêm túc có được không?

Nhất định phải để cho ta lấy tay ra mới chịu?

Giang Nam rút hai ngón tay dựng thẳng ngón giữa ra!

Như vậy được chưa?

Còn dựng thẳng ngón giữa?

Cao Hưng Vũ tức điên!

Người đang xem thường ai vậy?

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ...]

"Hừ! Xem thường ta đúng không? Người chờ đó cho ta!"

"Kích hoạt tạo máu!"

Trong chốc lát, sắc mặt Cao Hưng Vũ đỏ lên, mạch máu bùng nổ, máu tươi trên đầu ngón tay nhanh chóng nhỏ xuống!

Giang Nam trợn trắng mắt!

Là chính người bảo ta không được đút tay vào túi a, sao lại còn tức giận với ta chứ?

Người này thật kỳ lạ mà!

Vậy thì nghiêm túc một lần đi!

Giang Nam vừa muốn cầm lấy kích, nhưng mặt bỗng chốc đen lại.

Hai tay này của ta đều đang dựng thẳng ngón giữa, làm sao cầm kích được nữa!

Tiểu Tửu Oa một mực quan sát vẻ mặt Giang Nam liền ngọt ngào nói: "Chủ nhân ~ ta giúp người được rồi!"

Nói xong ngậm đại kích của Giang Nam lên, đem kích can nhét vào trong lòng bàn tay trái Giang Nam!

Trong lòng Giang Nam thật ngọt ngào, đây đâu phải linh sủng?
Rõ ràng chính là cưới cô vợ nhỏ về nhà mà!

Tay cầm đại kích dựng thẳng ngón giữa, tuy rằng không được tự nhiên lắm, cũng may có thể nắm được!

Trên lôi đài, trọng tài: "Hai người đã chuẩn bị xong chưa?"

Hai người gật đầu!

Tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy lo lắng!

Chỉ thấy bàn tay của trọng tài vừa rơi xuống: "Bắt đầu!"

"Rầm!"

Lôi đài đá cẩm thạch bị Giang Nam giẫm nứt!

Lực tác dụng cực lớn cộng thêm thuận di cơ động, chỉ với thời gian vài giây, Giang Nam đã vọt tới trước mặt Cao Hưng Vũ!

Ấm Huyết đại kích trong tay chém mạnh ra, tiếng xé gió đình tai nhức óc!

Cao Hưng Vũ vừa nghe trọng tài dứt lời, Giang Nam đã nhanh chóng vọt tới!

Trong mắt hắn Giang Nam chính là mũi nhọn thấu xương, sát ý cuộn cuộn tựa như mây đen áp thành!

Giờ khắc này, Giang Nam trong mắt Cao Hưng Vũ bị phóng đại vô hạn, như núi xanh đè tới!

Đó tựa hồ không còn là Giang Nam, mà là một con sói dữ cắn xé cổ họng con mồi!

Chương 960 -

Sắc mặt Cao Hưng Vũ tái nhợt, tay chân lạnh lẽo, như rơi xuống hầm băng, trong lòng bị cảm giác sợ hãi cực lớn bao phủ!

Thân thể cứng đờ tại chỗ, muốn nhúc nhích cũng không nhúc nhích được!

Sẽ chết sao?

Ta nhất định sẽ chết, phải không?

Không! Đây là trận đấu! Giang Nam sẽ không giết ta!

Đi nào! Di chuyển cho lão tử đi!

Cao Hưng Vũ nghiêng chặt răng, khóe mắt muốn nứt ra!

Vừa muốn giơ tay lên!

Chỉ thấy Giang Nam đã nhanh chóng xoay ẩm huyết đại kích rồi đặt yên ngay trước cổ Cao Hưng Vũ!

Từ cực động đến cực tĩnh không quá một cái chớp mắt!

Kình phong nhắc lên thổi bay mái tóc dài phiêu dật của Cao Hưng Vũ, trên lời dài khói bụi mù mịt!

"Oanh!"

Tường đá cẩm thạch bên cạnh đấu trường lại bị luồng kình phong này làm nứt ra!

Ngay lúc này! Toàn trường yên tĩnh không tiếng động!

Chỉ thấy Giang Nam mặt không chút thay đổi đứng ở trước mặt Cao Hưng Vũ, đại kích đã đặt ngang trên cổ của hắn!

Trọng tài đều sửng sốt!

Mẹ nó, vừa mới nói bắt đầu, liền kết thúc?

Tất cả học viên đều mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin!

"Tê ~ Nam Thần của hiện tại ngay cả ba giây đều không dùng tới sao?"

"Ta cũng không thấy rõ được, một kích này quá ngẫu, nếu không phải Nam Thần kịp thời dừng lại, Cao Hưng Vũ đều bay mất đầu!"

"Cao Hưng Vũ sao lại bất động? Hắn có cơ hội phản kích! Không đến mức bị bắt ngay tại chỗ chứ?"

Diệp Tinh Hà: "Hừ ~ Động sao? Người thử đứng trước mặt Nam Thần xem? Chính là cái loại cảm giác sợ hãi cái chết! Ta cũng không muốn lại trải nghiệm lần hai."

Lần trước Diệp Tinh Hà đánh một trận với Giang Nam ở Linh Khư Ngọc Long cũng cảm giác được!

Cỗ sát ý luyện ra từ chiến trường kia cũng không phải là giả!

Mà Giang Nam bây giờ so với khi đó càng mạnh hơn!

Tiêu Phong Hỏa trên khán đài cũng không bắt ngờ gì đối với kết quả này!

Lãnh đạm nói: "Thấy không? Kiếm giết người và kiếm trưng bày khác nhau!"

"Tên nhóc Cao Hưng Vũ này vẫn còn có chút non!"

Triệu Đức Trụ cười khở: "Độ tuổi Giang Nam không lớn, nhưng đã ngao du khắp thế giới, trên tay đã sớm dính đầy máu tươi, đây là khí thế áp chế sao? Chật chịt chịt ~"

"Nên cho đám mầm non này ra ngoài nếm trải sự đời đi!"

Tiêu Phong Hỏa sâu não nói: "Như vậy người lại càng ít, ai..."

Vì sao nhóm học viên cũ chỉ còn lại hơn ba trăm người?

Nguyên nhân chính là ở chỗ này!

Tiêu Phong Hỏa không muốn để cho học viên mới ra ngoài xông pha quá sớm, muốn bọn họ ở lại học viện học được nhiều bản lĩnh bảo vệ tính mạng một chút!

Nhưng có những thứ nếm trải nghiệm thì phải trải nghiệm!

Vì sao Giang Nam lại mạnh tới như vậy?

Bởi vì hắn đã trải qua chuyện này sớm hơn bất cứ ai!

Sắc mặt Cao Hưng Vũ sâu thẳm, vẻ mặt cười khở, chỉ trong một thoáng chốc, sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt!

Giang Nam nghiêm túc quả thực đề người không thở nổi!

"Ta... nhận thua!"

Cho dù không cam lòng, nhưng hiện tại mình căn bản không phải là đối thủ của Giang Nam! Có thêm 10 người như mình cũng không đủ!

Giang Nam thu hồi đại kích, cười sáng lạn: "Dị năng rất có tiềm lực! Nhưng người phải hiểu được, trên chiến trường không có trọng tài hô bắt đầu! Cũng không có thắng bại!"

"Người sống sót mới là người thắng, người thua đều đã chết!"

Cao Hưng Vũ cắn chặt môi dưới, nặng nề gật đầu!

Giang Nam móc ra khí huyết nhân sâm ném cho Cao Hưng Vũ: "Đây ~ ăn thử một cái, người sẽ phát hiện ra thế giới mới, lần sau lại muốn ăn, có thể phải trả tiền!"

Giang Nam cũng không keo kiệt mở rộng khách hàng cho mình, cái này gọi là marketing đói khát!

Cao Hưng Vũ sửng sốt, nhìn nhân sâm khô quắc với vẻ mặt nghi hoặc!

Thế giới mới? Thật sự thần kỳ như vậy?

Trực tiếp nhét vào miệng ăn!

Sau một khắc, Cao Hưng Vũ tròng to hai mắt, sắc mặt đỏ lên, đầu ngón tay có thể đánh với súng phun nước áp lực cao, máu bắn tung tóe!

Dưới lỗ mũi, hai trụ máu bắn ra xa ba mét!

Cao Hưng Vũ bối rối, vẻ mặt kích động!

Chết tiệt! Đây là hiệu quả tạo máu kinh khủng gì chứ?

So sánh với nhân sâm, tuyệt kỹ của mình quả thực chỉ là rác rưởi a!

Máu của mình còn có thể kích nổ a, cái này nếu phối hợp với nhân sâm thì còn thế nào?

Chẳng phải có thể cất cánh tại chỗ sao?

"Con mẹ nó! Nam Thần, còn không? Bao nhiêu tiền? Ta mua!"

Giang Nam cười hắc hắc, lấy ra vải bạt trải trên lôi đài, xoay xoay móc ra nhân sâm!

"Mười vạn một cây, không mặc cả!"

Hai mắt Cao Hường Vũ sáng ngời: "Mua trước 100 cây! Chuyển khoản chuyển khoản!"

.....

Giờ khắc này đám người nhìn Giang Nam trải vải bạt trên lôi đài, tất cả đều che mặt!

Cái quỷ gì a!

Không phải đã nói là quyết chiến ngôi vị đệ nhất sao?

Sao lại thành bày hàng vỉa hè rồi chứ?

Vì sao tất cả mọi chuyện đặt ở trên người Nam Thần cuối cùng đều phát triển theo hướng bày hàng vỉa hè a!

Tiêu Phong Hỏa giận đến mức đen mặt: "Cút cút cút, sang bên cạnh mà bày, hàng nhất đều cho người, đừng có ở đây chậm trễ bọn họ thi đấu!"

Giang Nam bĩu môi, không bày thì không bày!

Dù sao một ngàn vạn đã tới tay, Giang Nam thì lại quỳ hàng công ở trên lưng, đi về phía khu vực đám học viên cũ!

Ta qua bên kia bày!

Mọi người nhao nhao che mặt!

Đây chính là hạng nhất của khóa chúng ta sao?

Thật đúng là lúc nào cũng không quên bày hàng vỉa hè của người a!

Hạ Dao bĩu môi, có phải Tiểu Nam đã quên vụ đánh cuộc rồi

không?

Giờ phút này, các học viên cũ nhìn Giang Nam đang mang hàng hóa đi về hướng bên này mà đều rung mình một cái!

Hắn lại muốn gây họa cho chúng ta sao?

Người mẹ nó đừng có tới đây a!

Nhưng mà trong lòng Giang Nam lại đang lóe lên những tính toán của mình, bên phía trận đấu của học viên mới cũng không có gì đáng xem!

Mà phía bên khu học viên cũ thì vô cùng kịch liệt, chính là cơ hội tốt để đẩy mạnh tiêu thụ!

Nhìn ta hổ... Phi! Nhìn ta vét hết tiền trong túi các người đi.

Đi tới đi lui, Giang Nam bỗng nhiên nhớ tới, lão Ngưu từng bán nhân sâm của mình với giá 30 viên linh châu cấp Kim Cương!

Về mặt tức giận!

Sau khi về nước, không phải mình chưa từng gọi điện thoại cho số điện thoại này, mà là số không kết nối được!

Mà tên Jones đã cho mình phương thức liên lạc cũng đã bị Giang Ninh dùng lực hút cực đại hút chết!

Giang Nam càng nghĩ càng tức, cứ cảm giác mình thua thiệt!

Đừng để ta bắt được người!

Giờ phút này, ở khu thi đấu học viên cũ! Bên trên 50 lô đài đánh tới mức vô cùng lửa nóng, vô cùng hăng say!

Không ít đàn anh đàn chị ở trên khán đài đều đang hò hét cổ vũ!

Giám khảo Quan Hồ mag vẽ mặt cảnh giác nhìn về phía Giang Nam!

"Người tới đây làm gì? Đi đi đi! Đi sang một bên!"

Vẻ mặt Giang Nam tối sầm, sao mọi người đều ghét bỏ ta như vậy chứ?

Chương 961 -

"Ta chỉ là tới đi dạo một chút, quan sát một chút!"

Quan Hồ nghiêm túc nói: "Không được quấy rầy trận đấu của bọn họ có biết không?"

Giang Nam vỗ ngực cam đoan nói: "Yên tâm đi!"

Vì thế sau lưng vác theo hàng hóa lên vào khu vực thi đấu!

Nhất thời thấy được một tráng hán hóa tê giác, cùng một một gái hóa thành báo săn đang điên cuồng đối công trên lôi đài!

Một người chủ phòng, một người chủ miễn!

Hai người đều ở trạng thái bán hóa thú, thực lực không phân cao thấp, xem ra trong thời gian ngắn cũng không phân được thắng bại!

Ánh mắt Giang Nam lóe lên tinh quang, thuấn di một cái đi tới!

Đứng ở bên ngoài lôi đài, mở rào cản không gian lơ lửng trên không, ngồi bày hàng ở phía trên!

Về mặt nghiêm túc quan sát trận đấu!

Trên lôi đài, tê giác ca cùng báo săn muội tất nhiên cũng chú ý tới Giang Nam đang ngồi trên vải bạt!

Về mặt không nói gì, phía bên người đã thi đấu xong rồi sao?

Liền đến đây xem?

Con mẹ nó người muội, xem thì lên khán đài mà xem a, sao lại

dừng quầy hàng ngay bên cạnh lô đài để xem chứ!

Như vậy chúng ta rất dễ bị phân tâm a!

Giang Nam: "Hai người các người vì cái gì lại không hoàn toàn hóa thú, nếu hoàn toàn thú hóa mà nói, có thể thoải mái áp đảo đối phương nha!"

Em gái báo sẵn đỏ mặt, hung hăng trừng mắt liếc Giang Nam một cái: "Ai cần người quan tâm?"

Hoàn toàn hóa thú? Đó chẳng phải sẽ bị tất cả mọi người nhìn thấy sao? Không được!

Giang Nam không tin nổi nói: "Không phải chứ? Đã là thời đại nào rồi? Đừng nói hai người các người còn chưa biết tới quần lót hiệu Hulk của ta nha?"

Lập tức tỏ vẻ đau lòng nói: "Là ta thất trách a, thân là thành viên trong học viện Tiên Phong, thế mà còn có hệ hóa thú không mặc đồ lót do ta bán!"

Nói xong lại vung tay lên!

Trên quầy hàng vỉa hè, quần lót hiệu Hulk với đủ loại kiểu dáng được bày ra!

Hai ngón giữa nhấc lên một chiếc quần lót hiệu Hulk!

"Tiểu Tửu Oa!"

"Có ta chủ nhân!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa há mồm ngậm lấy một đầu khác của quần lót, sau đó kéo dài ra năm sáu mét, lập tức nhanh chóng thả ra, khôi phục nguyên dạng!

"Cực hạn hồi đạn chất lượng rất tốt!"

"Thoải mái hóa thú hoàn toàn!"

"Quần lót hiệu Hulk!"

"Mặc vào thẳng lợi tự nhiên đến!"

"Đàn anh đàn chị! Mua quần lót không? Ta để giá ưu đãi!"

Lúc này tê giác ca cùng báo săn muội đều sắp điên rồi!

Chúng ta đang thi đấu, tại sao người cứ phải ở bên cạnh cố gắng bán quần lót cho chúng ta!

[Giá trị oán khí từ Lâm Tê + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Tĩnh + 1000!]

Mặt Quan Hồ tối sầm lại, không phải đã nói không quấy rầy trận đấu sao?

Kết quả người lại chạy đến bên lôi đài bán quần lót?

[Giá trị oán khí từ Quan Hồ + 1000!]

Hai người trên lôi đài căn bản không rảnh quan tâm tới Giang Nam, em gái báo săn điên cuồng bộc phát, khiến cho tê giác ca bị đánh hộc máu!

Giang Nam nóng nảy: "Người anh em! người còn chờ cái gì! Khoảng cách tới thẳng lợi của người chỉ thiếu một cái quần lót a!"

Hai mắt Lâm Tê đỏ bừng, nếu mình hoàn toàn hóa thú, tuyệt đối có cơ hội hòa nhau!

Nếu không có thay đổi sẽ thật sự thua a!

"Đến! Cho ta một cái!"

Giang Nam hưng phấn nói: "Được rồi, người muốn dạng gì,

bên ta có angry bird, Pikachu, tiểu long thần..."

"Người muốn tứ giác hay tam giác? Bên ta..."

Lâm Tê: ! ! !

"Tứ giác! Hình gì cũng được!"

"Con mẹ nó Pikachu!"

Giang Nam: "Không thử tam giác sao? Kỳ thật tính bao bọc của tam giác có thể so với tứ giác..."

Lâm Tê: Phụt oa ~

Lại phun ra thêm một ngụm máu!

[Giá trị oán khí từ Lâm Tê + 1000!]

"Đưa cái quần chết tiệt đó cho ta!"

Lão tử đang thi đấu a, nào có thời gian chọn kiểu dáng?

Giang Nam tùy tiện lấy ra một cái quần lót và cười sáng lạn:
"10 vạn một cái, xin hỏi trả tiền mặt hay là chuyển khoản?"

Lâm Tê tức điên: "Mau đưa cho ta! Sau trận đấu ta sẽ chuyển cho người!"

Giang Nam lắc đầu: "Không được! Quần lót cũng không giống như loại hàng khác, nếu người mặc xong lại muốn trả hàng, ta còn bán thế nào cho người khác?"

[Giá trị oán khí từ Lâm Tê + 1000!]

Ta sắp bị người ta đánh chết rồi, làm gì cò có lòng dạ thanh thản chuyển khoản cho người?

Thật sự một chút cơ hội cũng không cho?

"Nếu sau trận đấu mà ta không chuyển tiền cho người, người con mẹ nó lấy sừng tê giác của ta đi!"

Giang Nam do dự nửa ngày, vẫn cắn răng đồng ý!

Sừng tê giác hẳn là rất đáng giá đi?

Mở trùng động không gian nhét quần lót hiệu Hulk vào trong ngực Lâm Tê!

Người anh em này cũng mặc kệ tất cả, banh quầ ra, nhảy một phát tròng quần vào, rồi lập tức kéo lên!

Giống như Superman, mặc quần lót ở bên ngoài!

Một tiếng rống to: "Hoàn toàn hóa thú!"

Thoáng chốc trên lôi đài xuất hiện một con tê giác khổng lồ 25 mét!

Liên phát động va chạm dã man với em gái báo săn, em gái báo săn liên tục bị sừng tê giác va chạm hộc máu!

Trong nháy mắt thế cục hòa nhau, em gái báo săn trở nên tràn ngập nguy cơ!

[Giá trị oán khí từ Chu Tĩnh +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

A a a! Ta đều sắp thắng rồi!

Người tại sao lại đi bán quần lót cho hẳn a, nhưng dưới tình thế này, mình không có lựa chọn, chỉ có thể hoàn toàn thú hóa để đối cứng với cùng Lâm Tê!

"Cũng bán ta một cái a! Nhanh! Không còn kịp rồi!"

Giang Nam cười sáng lạn nói: "Ba mươi vạn! Tiền mặt hay chuyển khoản?"

Em gái báo sấn cả giận nói: "Không phải 10 vạn sao? Sao lại tăng giá? Đồ gian thương lòng dạ hiểm độc!"

Giang Nam vô tội nói: "Người oan uổng cho ta rồi, bán cho con gái thì phải bán nguyên bộ, thân trên còn có áo bra a!"

"Đều do ta cực khổ dùng vải của quần lót tự tay may lại nha! 30 vạn không đắt, nếu người chỉ mua một cái quần thôi ta cũng không ngại!"

Em gái báo sấn: "30 vạn thì 30 vạn! Nhanh lên!"

Giang Nam cười nói: "Người muốn kiểu dáng gì? Nếu là con gái..."

Em gái báo sấn vội la lên: "50 vạn! Người đừng nói nữa! Sau trận đấu chuyển tiền cho người! Nếu không thì Giang Lăng nghìn dặm!"

Giang Nam ngần ngừ: "Giang Lăng nghìn dặm là cái gì?"

Quan Hồ đen mặt: "Giang Lăng nghìn dặm nhất nhật hoàn!" (Ý bảo hoàn tiền gấp nghìn lần)

Giang Nam kinh ngạc!

Cái này... Cái này thâm tàng bất lộ a!

Còn có cách nói thế này sao?

Học được học được!

Lập tức nghiêm mặt: "Giang Lăng vạn dặm!"

[Giá trị oán khí từ Chu Tĩnh + 1000!]

Thần con mẹ nó Giang Lăng vạn dặm a!

"Tùy người a! Nhanh lên!"

Giang Nam lập tức móc ra một bộ đồ lót hiệu Hulk rồi ném qua!

"Một bộ hoa văn da báo, đặc biệt thích hợp với người! Phía sau còn có khóa kéo, có thể giúp đuôi của người vươn ra!"

Giờ phút này em gái báo săn sao quan tâm được nhiều như vậy, trực tiếp mặc bộ đồ hoa văn báo ở ngoài quần áo!

Một tiếng báo rống rồi hoàn toàn hóa thú, cào mặt Lâm Tê đầy máu, thế cục lại đảo ngược!

Em gái báo săn chiếm thế thượng phong!

Chương 962 -

Lâm Tê vội la lên: "Nam Thần! Còn có Đại Lực không? Cho ta một chai! 10 vạn! Nhanh lên!"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Còn! Ta đút cho người"

Em gái báo săn vội la lên: "20 vạn! Không được bán cho hắn!"

Giang Nam lại ngồi xuống!

Lâm Tê vội la lên: "30 vạn! Lên!"

Giang Nam hứng phần nói: "Há miệng! Ca rót cho người một ngụm đại lực!"

Em gái báo săn cả giận nói: "50 vạn! Không được rót!"

Giang Nam lại nhu thuận ngồi xuống: "Được!"

"60 vạn!"

"Ta trả người 70 vạn! Không bán cho hắn!"

Giờ phút này, hai người trên lôi đài đều tức giận, điên cuồng ra giá!

Lâm Tê muốn uống! Mà em gái báo săn sẽ không cho uống!

Trong chốc lát đã ra giá đến 100 vạn!

Quan Hổ nhìn mà ngây ngẩn, hai người các người rõ ràng là đang thi đấu, sao lại giống như là đang đấu giá?

Mọi chuyện sao lại phát triển thành cái dạng này?

Vô luận hai người các người ai thắng, cuối cùng người hưởng lợi chính là Giang Nam a!

Tê nhai Giang Nam này sợ là muốn mượn cơ hội này kiếm chút tiền đi?

Làm giàu nhờ chiến tranh chính là đang nói người đúng không?

Giang Nam: "Người anh em! Đừng sợ a! người thiếu chút nữa liền thắng cô ấy rồi! Uống một ngụm đại lực! người chính là kỳ tích! thật sự không tăng giá nữa sao?"

Lâm Tê đỏ mắt: "Ta ra giá 110!"

Em gái báo săn đuổi chân ra sau, trực tiếp đập lên cằm Lâm Tê, trực tiếp KO!

"Người ra cái rắm!"

Về mặt Giang Nam đáng tiếc, nhưng vẫn vội vàng tiến tới, vươn bàn tay nhỏ bé về phía em gái báo săn!

"150 vạn! Đã nói rồi!"

Em gái báo săn khôi phục hình người, cô mặc bộ đồ lót hoa văn da báo cả người đầm đìa mồ hôi, da thịt màu lúa mạch tựa như phát sáng ở dưới ánh mặt trời!

Thắng được trận đấu, trong lòng rất vui vẻ, một tay ôm bả vai Giang Nam: "Ai nha ~ đàn em! Đàn chị không muốn trả tiền thì phải làm sao bây giờ?"

Giang Nam trừng mắt: "Cái gì? Không trả tiền? Ta sẽ~"

Chu Tĩnh liếc mắt một cái: "Đưa đưa... Đúng là tham tiền! Hừ hừ!"

Đúng là không hiểu phong tình!

Nói xong liền lấy điện thoại di động từ chỗ đặt vật phẩm bên cạnh rồi chuyển cho Giang Nam 150 vạn!

Giang Nam đều vui tới nở hoa, chỉ bán hai cái quần lót đã kiếm được nhiều tiền như vậy?

Mình cũng quá đỉnh!

Nói xong ánh mắt không khỏi rơi vào trên người Lâm Tê đang ngất xỉu!

Mà Chu Tĩnh lại nhìn lịch sử chuyển khoản mà giật mình!

Con mẹ nó không đúng a!

Vốn dĩ là ta sẽ thắng a!

Sao lại phải mất 150 vạn để thắng chứ?

Không phải! Dựa vào cái gì a?

Cái này sao lại...

[Giá trị oán khí từ Chu Tĩnh +666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Tĩnh...]

Giang Nam ngồi xổm xuống vỗ vỗ Lâm Tê: "Ai ai ai! Người anh em đứng lên! Trả tiền đi! Người còn nợ ta tiền quần lót chưa trả!

Nhưng mà Lâm Tê không hề phản ứng, dáng vẻ đã hôn mê sâu!

Giang Nam trợn mắt: "Tiểu Tửu Oa! Trình ẩm huyết đại kích của lão tử lên! Có một cái sừng đang chờ ta chém!"

Lâm Tê đang hấp hối thì giật mình ngồi dậy, giống như xác chết vùng dậy: "Mã QR!"

Vừa chuyển khoản cho Giang Nam vừa khóc!

Tổn thêm 10 vạn! Vẫn thua!

Sao số ta lại khổ vậy chứ!

Thu tiền xong, lúc này Giang Nam mới cảm thấy mỹ mãn đẹp hàng!

"Tiểu Tửu Oa! Đi thôi, nhà kế tiếp! Chúng ta phải tranh thủ chạy show!"

Tiểu Tửu Oa: "Được chủ nhân ~"

Đàn anh đàn chị trên khán đài quả thực bị thao tác của Giang Nam làm mù hai mắt!

Họ thi đấu, hẳn kiếm tiền?

Sạp hàng đều bày ngay bên cạnh lối đi người ta!

Cũng không có ai lại bất chấp làm ăn như người cả?

Nhưng mà Giang Nam căn bản mặc kệ, đã sớm chạy như điên đến bên cạnh lối đi rồi bày sạp!

Nhìn một người anh em bị đè trên mặt đất gào khóc hộc máu, vẻ mặt đồng tình!

"Chặc chặc chặc... Người thật là thảm!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Hán Dương + 1000!]

Ta con mẹ nó còn cần người nói sao?

Bị người khác đánh coi như thôi đi, còn bị người trào phúng!

Người này từ đâu xuất hiện?

Trọng tài, giám thị, các người đều không quản sao?

Giang Nam: "Đối với cảnh ngộ của người ta vô cùng đồng tình, vô cùng đau đớn!"

"Cho nên có muốn làm một bình đại lực hay không? Cam đoan với người chỉ cần một ngụm liền ngược gió lật bàn, trở thành người ngầu nhất toàn trường!"

Lưu Hán Dương cắn răng: "Đến!"

Mà người anh em đề hấn xuống đất đánh không chịu được nữa!

"Người không được bán cho hấn, bán cho ta! Ta ra giá gấp đôi!"

Giang Nam vẻ mặt đồng ý: "Có đạo lý có đạo lý! Ta đây liền..."

Lưu Hán Dương: !!!

Đồng tình mà người nói đâu? Vô cùng đau đớn mà người nói đâu?

Lương tâm của người thật sự xấu xa mà!

"30 vạn!"

"Ta ra 50 vạn!"

.....

Ba phút sau, trên lôi đài lại có thêm một đầu heo hôn mê bất tỉnh, cùng với quang mang "đầu trọc" chói mắt tản ra!

Giang Nam thì nhanh chóng dọn dẹp đi, ẩn sâu công lao cùng danh tiếng!

Lại chạy tới mười mấy lồi đài lặp lại thao tác trước, hàng bán ra cũng không chỉ có mỗi đại lực!

Sẽ căn cứ đặc tính chiến đấu mà cung cấp sản phẩm tương ứng, đủ để cho bên bị vây ở hoàn cảnh xấu ngược gió lật ngược tình thế!

Sau đó ngồi thu tiền!

Chạy show mười mấy lồi đài, giá trị oán khí đều bùng nổ!

Quan Hồ che mặt, người còn có thể đề tiện hơn một chút không!

Tuy nói thi đấu không hạn chế quy tắc thủ đoạn, mặc kệ người dùng tuyệt kỹ hay là hạ thuốc đều được!

Nhưng cũng không có ai làm như vậy a, còn ngang nhiên bán hàng trước mặt mọi người!

Mỹ nữ Mặc Điềm trên khán đài đều đã cười ra nước mắt đều cười ra!

Tựa hồ là đã cười mệt, đặt 'bàn nhỏ' của mình ở trên lan can, để giảm bớt phụ trọng của bản thân!

Khiến cho các đàn anh bên cạnh đều liếc nhìn muốn lé mắt...

Mặc Điềm cười trộm: "Cái áo bra kia đều là đàn em tự may sao? Thật đúng là khéo tay! Cái áo bra Hello Kitty kia cũng rất đẹp mắt! Có chút muốn!"

An Tiểu Kỳ liếc mắt nhìn Mặc Điềm: "Cái kia Nam Thần nhất định sẽ bán người giá 50 vạn, bởi vì may áo bra cho người tương đối phí vải!"

Khuôn mặt Mặc Điềm đỏ lên, liếc An Tiểu Kỳ một cái: "Vậy bra bán cho người khẳng định chỉ cần 5 vạn một cái, bởi vì một chiếc

quần đùi là đủ vải để làm hai chiếc áo bra cho người rồi!"

An Tiểu Kỳ xù lông!

"A a! Người nói vậy! Ta mới không có... Người giết người tru tâm!"

"Lại nói đàn em làm như vậy có thể sẽ bị vây đánh hay không a!"

Tiêu Chấn ở một bên nghe hai cô cãi nhau, mặt đều đen!

"Có thể bị vây đánh hay không thì ta không biết, nhưng ta biết đến ta còn đánh không lại Giang Nam!"

"Đừng ồn ào, cuộc chiến của anh em Tiểu Long Tiểu Cường sắp bắt đầu rồi!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mấy người nhất thời hướng về giữa sân: "Ai ai ai! người nói lần này ai sẽ thắng?"

"Quý mới biết, ta chỉ biết là đêm nay ta lại mất ngủ!"

Giờ phút này Giang Nam tìm kiếm mục tiêu mới trong sân!

Nhưng các đàn anh đàn chị vì sợ bị hố mà vừa thấy Giang Nam tới liền không đánh nữa!

Chờ Giang Nam đi rồi mới đánh tiếp, khiến vẻ mặt Giang Nam vô cùng thất vọng!

Chương 963 -

Vừa muốn trở về, chỉ thấy hai tráng hán mặt lục giác, miệng lập xướng màu da đồng cổ đi lên lôi đài!

Chính là hai anh em Tề Đức Long, Tề Đông Cường!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, hai anh em sinh đôi? Cuộc chiến giữa hai anh em?

Khẳng định sức lực ngang nhau a! Cơ hội, cơ hội tốt!

Thế là liền chạy nhanh như chớp đến bên cạnh lôi đài người ta rồi bày hàng hóa ra, hăng hái bùng bùng chờ hai người bọn họ bắt đầu đánh, thời thời khắc khắc chuẩn bị bán hàng!

Chỉ thấy hai người đứng lại trên lôi đài, biểu tình trên mặt đều là vẻ nóng lòng muốn thử!

Tề Đức Long hí mắt nói: "Em trai! Nhận thua đi! Người không phải đối thủ của ta!"

Tề Đông Cường cười lạnh nói: "Ta hôm nay tất thắng người, người đi hẹn hò với Thúy Thúy vào chủ nhật này nhất định sẽ là ta!"

Giang Nam há hốc mồm!

A cái này...

Này này này!

Hai người các người đến tột cùng là bị sao vậy!

Trọng tài: "Bắt đầu!"

Giang Nam mang vẻ mặt chờ mong, lấy hình thể của hai anh em nhà này, nhất định là hệ hóa thú, hoặc là hệ lực lượng đi?

Cứ như vậy quần lót Hulk cùng Đại Lực của mình đều có thể có nguồn tiêu thụ!

Chỉ thấy hai anh em đều tự đứng ở một góc lồi dài, linh khí trên người bạo dũng, cấp bậc thể mà đều đạt tới Hoàng Kim 10 sao!

Hai người cứ như vậy đứng tại chỗ, không nhúc nhích, trọn vẹn ba phút, đều khiến Giang Nam cảm thấy gấp gáp!

Bọn họ làm gì vậy? Đánh đi chứ!

Đúng lúc này, chỉ thấy Tề Đức Long hít một hơi thật sâu, há miệng ra!

Tề Đức Long: A a a! Cường Tử!

Há mồm quát to một tiếng, thanh âm to lớn, tựa như sấm sét, đinh tai nhức óc!

Thậm chí còn hình thành một khẩu pháo sóng âm có thể nhìn thấy bằng mắt thường, bóp méo không khí!

Lấy tốc độ khủng bố tạo thành một đường thẳng tắp diên cuồng bắn về phía Tề Đông Cường!

Dọc đường đi qua, lồi dài đá cẩm thạch bị đánh thành mảnh vụn, uy lực mạnh đến mức làm người ta giận sôi!

Bất thành linh hét lớn một tiếng, dọa cho Giang Nam suýt mắc bệnh tim, thiếu chút nữa trực tiếp nhảy dựng lên!

Không đợi Giang Nam tỉnh lại sau cơn hoảng sợ!

Tề Đông Cường: À ha? A a a

Một tiếng rống to, Tề Đông Cường cũng bắn ra pháo sóng âm, chỉ mạnh chứ không yếu!

Hai đạo pháo sóng âm va chạm giữa lôi đài, lập tức ầm ầm nổ tung!

Cả lôi đài đều bị sóng âm nổ làm hai nửa!

Giang Nam không hề đề phòng liền bị tiếng nổ ầm ầm!

Hai tai chảy máu, trợn trắng mắt, thiếu chút nữa ngất xỉu!

Cái này con mẹ nó là cái quỷ gì a!

Dị năng hệ sóng âm? Là tới đấu giọng sao?

Không có một chút phòng bị, cuối cùng vẫn là do ta sơ suất a!

Hiện tại trong đầu Giang Nam tất cả đều là! A a, Cường Tử! À ha?

Vô hạn quanh quẩn a!

Giang Nam sợ tới mức vội vàng xây dựng lồng giam rào cản không gian, phong kín bản thân!

Tề Đức Long: Thật muốn hát tình ca ~ Ha ha!

Sóng âm thành pháo! Phá vỡ mọi thứ!

Tề Đông Cường: Khói lửa đẹp nhất nhân gian ~

Thanh âm như sấm sét! Đánh nát tất cả!

Giang Nam bị vây giữa hai người, cả người tóc gáy dựng đứng, rào cản không gian cấu thành lồng giam đều bị rung chấn tới nứt!

Giang Nam sợ tới mức điên cuồng tu bổ!

Con mẹ nó cái này là cái quỷ gì, hai người các người tới đây để hát đối tình ca sao?

Thế này cũng quá dữ dội đi?

Giờ phút này, toàn trường đều bị sóng âm của hai anh em Tề Đức Long và Tề Đông Cường làm cho chấn động!

Đầu ong ong ong, nhưng mà các học trưởng hiển nhiên đã sớm có chuẩn bị, nhao nhao bịt kín lỗ tai!

Mà Mặc Diêm và An Tiểu Kỳ cũng càng sớm lấy ra tai nghe đeo ở trên lỗ tai!

"Ta là Tề Đức Long!"

"Ta là Tề Đông Cường!?"

"Tề Đức Long Tề Đông Cường!"

"Thế giới này quá điên cuồng!"

"Chuột làm phù dâu cho mèo!"

Sóng âm hung mãnh trực tiếp oanh tạc toàn trường, khiến cho rào cản không gian của Giang Nam đều bị oanh tạc!

Ngay cả trùng động không gian cũng không dờn đi được, lúc này Giang Nam liền bị đánh phun ra ngụm máu!

Ta chỉ bày hàng vỉa hè mà thôi, có cần tàn nhẫn với ta như vậy hay không?

Giờ phút này sắc mặt của Tề Đức Long và Tề Đông Cường đều trắng bệch, há to miệng thở dốc, nhao nhao bị sóng âm chấn thương nội tạng, nôn ra hai ngụm máu!

Nhưng trên mặt đều thiêu đốt ý chí chiến đấu hùng hực, ánh mắt không cam lòng, hôm nay nhất định phải liều chết liều sống a!

Vừa định mở miệng rống lên, Giang Nam nóng nảy, vội vàng đứng dậy lấy loa phóng thanh ra: "Dừng! Dừng!"

Ánh mắt hai người nhao nhao nhìn về phía Giang Nam, vẻ mặt ngạc nhiên!

Giang Nam lau máu tươi nơi khoe miệng: "Hai vị huynh đài có muốn uống một chai bia nhuận hầu không?"

"Một chai bia vào bụng! Âm hưởng cũng có thể khiến hai người hát sung hơn! Tuyệt đối đủ sức!"

"10 vạn một chai, mua bia tặng kèm loa khuếch đại âm thanh, tuyệt đối ngẫu nhất toàn trường!"

Tề Đức Long Tề Đông Cường liếc nhau, nhao nhao gật đầu: "Đến!"

Giang Nam ném Đại Lục Đoạt Mệnh cho hai người, thêm cả loa khuếch đại âm thanh!

Thuần di một cái liền chạy tới trên khán đài bịt lỗ tai, vội vàng rời xa chiến trường!

Giang Nam cũng không biết nên tính sòng âm thuộc ma công hay là vật công, nghiêm túc mà nói hẳn là công kích vật lý!

Uống vào một chai Đại Lục Đoạt Mệnh, tuyệt đối có gia tăng bạo kích a!

Hơn nữa hai anh em này lớn tiếng, tòa đấu trường này sợ là sẽ bị rống nổ tung!

Đầu năm nay muốn kiếm chút tiền thật sự là quá không dễ dàng a!

Giờ phút này đám người Tiêu Chấn Mặc Đầm nhìn Giang Nam trốn đến trên khán đài, chẳng biết vì sao, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại dự cảm không tốt!

Tề Đức Long và Tề Đông Cường đều mang vẻ mặt tàn nhẫn, không nói nhiều, mở nắp chai bia giữa đầu nốc cạn!

Trên mặt hai người đều hiện ra một vết ửng đỏ, sức rượu vừa lên, trong mắt đều nổi lên một chút mông lung!

Công kích vật lý và nguyên tố +300%!

Lời thật lòng +100%!

Cảm giác đau đớn về 0, buff gan anh hùng gia thân!

Hai anh em liếc nhau, chiến ý trong mắt hùng hực thiêu đốt!

Hôm nay nhất định phải phân định thắng bại!

Chỉ thấy Tề Đức Long hít một hơi thật sâu, hai đạo hào quang trên người liên tục lóe lên, chính là hai phần BUFF!

Cầm loa khuếch đại lên, mở chốt mở!

Chẳng biết tại sao, giờ khắc này Tề Đức Long cảm giác trong lồng ngực có một cỗ lửa nóng hùng hực thiêu đốt, có một ít thứ bị chôn dấu ở đáy lòng, không nôn ra không vui!

Mở miệng quát lớn!

"Ta uống cà phê liền đại tiện!"

"Quần lót mặc hai tuần cũng không đổi!"

"Hai tuần sau lộn ngược lại mặc tiếp!"

"Ông đây không tầm thường như vậy!"

Một tiếng siêu dài phát ra hóa thành sóng âm cuộn cuộn khuếch tán ra!

Thậm chí cả đấu trường cũng nổi lên một cơn gió siêu mạnh, làm cho vách tường đá cẩm thạch của đấu trường nứt ra!

Chương 964 -

Không ít đàn anh đàn chị đều bị sóng âm làm đổ máu lỗ tai, thanh âm thậm chí truyền ra hơn 10 km, quanh quẩn không ngớt trong nhà đồ chơi!

Biểu lộ của Tề Đông Cường vô cùng kinh hãi, phun ra ba ngụm máu, thiếu chút nữa liền quỵ trên mặt đất, anh trai của mình từ khi nào thì mạnh như vậy?

Nhưng mà sau khi hô lên, toàn bộ đấu trường đều an tĩnh, biểu cảm của tất cả mọi người trở nên hoảng sợ khi nhìn Tề Đức Long!

"Rốt cuộc là thần tiên phương nào! Quần lót mặc hai tuần cũng không thay? Còn con mẹ nó lộn ngược mặc tiếp?"

"Một cái quần lót người muốn mặc một tháng sao?"

"Thật ghê tởm! Ta không nghĩ tới Đức Long lại là loại người như vậy!"

"Thật đúng là không tầm thường! Lớp chúng ta không có người như người!"

An Tiểu Kỳ cùng Mặc Điềm đều choáng váng, nhìn Tề Đức Long với vẻ mặt ghét bỏ!

Người thế này sao có thể là đồng đội của chúng ta chứ! Bây giờ giải tán tiểu đội còn kịp không?

Tiêu Chấn che mặt!

Người sợ là điên rồi đi, miệng cũng không có cửa à, thế nào mà chuyện gì cũng nói ra bên ngoài a!

Giang Nam cũng ngây dại!

Đây... Đây chẳng lẽ là hiệu quả 100% lời thật lòng của Đại Lục Đoạt Mệnh sao?

Một chiếc quần lót mặc một tháng?

Được rồi, Tề Đức Long, người cố tình gây khó dễ cho người bán quần đùi như ta phải không?

Tề Đức Long hoảng hốt!

Hắn cầm loa khuếch đại âm thanh trực tiếp cứng đờ tại chỗ!

Một tiếng rống to, loa khuếch đại âm thanh đều bị chấn nát!

Lão tử vừa mới nói cái gì vậy, sao lại nói ra hết bí mật ta chôn giấu ở đáy lòng nhiều năm chứ?

Thế này... Thế này về sau ta làm sao gặp người a!

Cũng không biết vì sao, uy lực này thật mạnh a!

Chẳng lẽ bởi vì nói ra bí mật đáy lòng nên uy lực mới hóa lớn?

Nhưng mà Tề Đông Cường lại nóng nảy, nếu không phản kích sẽ không có cơ hội!

Lúc này liền cầm lấy loa khuếch đại âm thanh, vận khí đan điền rống một tiếng!

"Ta đã ăn trong nhà vệ sinh!"

"Cũng đã từng nhìn trộm nhà tắm nữ!"

"Đi vệ sinh không dùng giấy, lấy tay cạo!"

"Dùng bàn chải đánh răng của anh trai làm bàn chải bồn cầu!"

Sóng âm thông qua Đại Lục Đoạt Mệnh và loa khuếch đại, tạo nên cuồng phong cấp tám trong đấu trường!

Mọi thứ ở ven đường đều bị phá hủy, thậm chí còn khiến cho vách tường đá cẩm thạch bị đánh ra một lỗ thủng!

Tề Đức Long bị âm chấn khiến cho gào khóc học máu, thiếu chút nữa gục ngay tại chỗ!

Nhưng lúc này, mặt mọi người trong đấu trường đều tái mét, vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía Tề Đông Cường!

"Lấy tay cạo? Hắc thể mà lại lấy tay cạo? Ợ ợ ~ người này cũng không có giới hạn sao?"

"Hắc đã từng nhìn trộm nhà tắm nữ? Biến thái! Biến thái! Thật ghê tởm! Ta muốn kiện viện trưởng!"

"Ta chỉ muốn biết, ăn trong phòng vệ sinh đến tột cùng là thao tác gì a, hắc rốt cuộc đã mang cơm vào đó, hay chỉ mang theo đôi đũa vào đó!"

Giờ phút này, An Tiểu Kỳ cùng Mặc Điềm đều đã ói ra, khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, sao một người lại càng hơn một người!

Đây căn bản không phải đang thi đấu, đây là đang tự bạo a!

Tiêu Chấn che mặt, hai người này hết thuốc chữa rồi!

Không riêng gì bên phía nhóm học viên cũ, ngay cả đám người Chung Ánh Tuyết cũng nghe rõ ràng!

Biểu lộ của mọi người đều hoảng sợ! Đây là súc vật nhà ai?

Giọng hai anh em này quá lớn, đến nỗi Giang Ninh Giang Tĩnh ở trong thành phố phết tích xa xa đều nghe được!

Giang Tĩnh ghét bỏ nói: "A ~ nhân loại thật ghê tởm! Giang

Nam ca ca cũng như vậy sao?"

Giang Ninh ôn nhu nói: "Không phải nha, Giang Nam ca ca là nhân loại tốt nhất trên thế giới này!"

"Thật như vậy sao?"

"Đúng vậy! Người quên hẳn cho người ăn tương ớt sao?"

Giang Tĩnh: "Hi hi ~ Giang Nam ca ca là tốt nhất rồi!"

.....

Lúc này vẻ mặt Giang Nam chột dạ!

Không liên quan gì đến ta, là hai người bọn họ đòi uống!

Cũng không có chút quan hệ nào với Giang Nam ta!

Lúc này mặt Tề Đông Cường trắng bệch!

Cái này...

Sao mình nói ra chuyện này chứ, ta đây không phải là xong đời rồi sao!

Tề Đức Long phun ra ba ngụm máu, cả người đều tức bùng nổ: "Người mẹ nó thể mà lại dùng bàn chải đánh răng của lão tử cọ bồn cầu?"

"Người là đồ đại ngốc!"

Qe!

Không có em trai nào lại đi chơi anh trai mình như vậy!

Tề Đông Cường trừng mắt: "Người dám mắng ta? Ta liền %?....."

Một cỗ pháo liên châu tựa như chim hót hoa thơm phun ra, sóng âm mãnh liệt, cuộn cuộn như thủy triều!

Tề Đức Long cả giận nói: "Hôm nay lão tử liều mạng với người!"

"Ta liền beep beep..."

Hai người lúc này đã đỏ mắt, gân xanh nổi lên, một bên hộc máu, một bên liều mạng phun!

Sóng âm khuếch tán ra bốn phương tám hướng, liên tục oanh tạc!

Người xưa có câu quân tử động khẩu không động thủ!

Hai anh em Tề Đức Long Đông Cường giờ phút này dùng hành động thực tế đưa ra lời thuyết minh hoàn mỹ!

Lúc này mọi người trên khán đài đều mang loại biểu cảm bất lực...

Giờ phút này nếu như đang phát sóng trực tiếp, tất cả những lời mà hai người nói ra hẳn đều bị che đi, trở thành beep beep beep a!

Giang Nam hoảng hốt!

Cảm thấy sợ ngây người, vốn cho rằng mình chính là khẩu vương mạnh nhất!

Cũng không nghĩ tới hai anh em ruột xuất thân hệ sóng âm này mới là dân chuyên nghiệp a!

Ngày thường trầm lặng, không nghĩ tới lại có thể mắng chửi tới như vậy, còn mắng tới hộc máu?

Nhìn đấu trường hỗn loạn, trong lòng Giang Nam khó tránh

khỏi có chút kích động!

Giờ phút này mặt Tiêu Phong Hỏa đen như tro dưới đáy nồi!

"Trước mặt công chúng, lại nói ra ô ngôn uế ngữ bực này! Còn ra thể thống gì! Còn ra thể thống gì nữa!"

"Lão Triệu! Mau đi xử lý đi!"

Triệu Đức Trụ không nhịn được cười, nhảy mạnh xuống, đánh ngất hai người Tề Đức Long và Tề Đông Cường!

"Khụ khụ... Cái này! Hòa không phân thắng bại!"

Tiêu Phong Hỏa đang nghiêng răng nhìn Giang Nam trốn ở trên khán đài.

Bên này đang yên tĩnh, người mới tới khu học viên cũ được bao lâu? Bên này đã bị người quậy thành cái dạng này?

Người là máy giặt đầu thai à?

"Giang Nam! Không được tới lôi đài bán hàng nữa! Thành thật ở lại trên khán đài cho ta!"

Tiêu Phong Hỏa chỉ sợ cuộc thi xếp hạng này sẽ thật sự bị Giang Nam quấy nát!

Giang Nam: Không xuống lôi đài bán cũng được!

Ta bán trên khán đài!

Các học viên cũ thấy Tề Đức Long và Tề Đông Cường bị đánh ngất, đều thở ra một hơi thật dài!

Bằng không sẽ còn nghe được lời đại nghịch bất đạo gì nữa!

Nhưng trong lòng bọn họ cũng có nhận thức mới với hai anh

em nhà này!

Ừm, sau này tránh xa hai người này một chút là được rồi!

Hai người này là biến thái!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di một cái tới trước mặt Mặc Điềm:
"Đàn chị bàn nhỏ? Em dâu? có chọn trúng món đồ chơi nào không?
Đều là người quen! Ta để giá hữu nghị cho hai người!"

Ánh mắt Mặc Điềm sáng lên, một tay ôm lấy cánh tay Giang Nam!

"Ta muốn một cái áo bra Hello Kitty kia, người bán ta bao nhiêu tiền?"

Chương 965 -

Giang Nam liếc Mặc Diễm, hít vào một ngụm khí lạnh: "Không có kích thước phù hợp, ta phải về may cái mới! Hẳn phải 50 vạn!"

"Thế này cũng quá phí vải đi? Ít nhất phải dùng tới 5 cái quần đùi mới may được một cái!"

Mặc Diễm vừa nghe, vẻ mặt đặc ý nhìn về phía An Tiểu Kỳ, nhướn mày!

An Tiểu Kỳ vốn nghe Giang Nam gọi mình là em dâu mà mặt đỏ lên, cũng không muốn chịu thua!

"Ta cũng muốn mua một cái áo bra! Người bán ta bao nhiêu tiền?"

Giang Nam: "Người cũng muốn mua? Người thì ra! Trả ta 5 vạn là có một chiếc!"

Đều là người quen, Giang Nam cũng không tiện làm thịt khách, lấy dáng người An Tiểu Kỳ! Một cái quần đùi sợ là có thể làm hai phần! 5 vạn đều là đã đắt!

Mặc Diễm: Phụt~Ha ha ha ha!

An Tiểu Kỳ: Không được! Bán ta 10 vạn! Ta muốn 10 vạn! Thiếu một đồng cũng không được!

Giang Nam: ? ? ?

Chuyện này là sao?

Hiện tại khách hàng đều cầu được làm thịt rồi sao?

Nhiều tiền cũng không thể phá gia như vậy nha!

"Người thật..."

"10 vạn! Thiếu một phần ta không cần!"

Giang Nam nghiêm mặt: "Được!"

Giang Nam nhận được hai đơn đặt hàng nhưng vẫn chưa kết thúc hành trình bán hàng của mình!

Một đường mò tới bên cạnh Vệ Đằng, vẻ mặt tươi cười sáng lạn: "Ai nha đồ đệ ngoan của ta, thế nào rồi?"

Vệ Đằng thở dài một tiếng: "Chỉ có thể dùng song đao, tay trái của ta..."

Giang Nam mở to hai mắt, nhìn ngón giữa tay trái của Vệ Đằng bị băng bó dày cộp!

Không khỏi hít một hơi khí lạnh: "Bị thương nghiêm trọng như vậy? Linh kỹ khôi phục cũng trị không hết sao?"

Vệ Đằng che mặt: "Gãy xương nghiêm trọng, xương cốt vỡ thành bột, phải dưỡng hai ngày!"

"Ai! Đều tại ta nóng vội, không có được cảnh giới của sư phụ nhưng lại cưỡng ép sử dụng chỉ đao, thậm chí ngay cả tinh thiết ta cũng không chọc thủng! Ta quá phể rồi!"

Giang Nam: ...

Con mẹ nó xương nát thành bột!

Người dùng đầu ngón tay chọc tinh thiết?

Người đúng là trâu bò!

Giang Nam mang về mặt đau lòng nhìn ngón giữa của Vệ Đằng bị bọc thành xúc xích hun khói!

"Ta nói cho người biết đồ đệ tốt của ta a, kỳ thật muốn luyện thành chỉ đao cũng có đường tắt!"

Ánh mắt Vệ Đằng sáng ngời, kích động không thôi: "Thật sao sư phụ?"

Dùng ngón giữa tiếp linh đao gì gì đó quả thực quá ngẫu đi?

Giang Nam: "Đương nhiên, sư phụ có thể lừa người sao, ta có thể giúp cho ngón giữa của người trở nên giống như cột sắt trong vòng 24 giờ!"

"Đừng nói tinh thiết! Chỉ cần khí lực đủ lớn, xe tăng thiết giáp đều có thể đâm thủng!"

Nói xong rút tay phải ra, ngón giữa đâm xuống mặt đất, liền đâm ra một lỗ thủng!

Chỉ thấy ngón giữa tay phải của Giang Nam ba vào ba ra, đâm thành tổ ong vò vẽ trên mặt đất đá cứng thạch!

Vệ Đằng nhìn ngây người, đây đâu phải ngón tay?

Đây rõ ràng là khoan thủy lực!

"Chỉ cần ngón tay của người chọc trúng đối thủ, là có thể dễ dàng thắng trận đấu!"

Vệ Đằng nuốt nước bọt: "Sư phụ, người có thể dạy ta không? Người bảo ta làm gì cũng được!"

"Ta... ta trả người ít tiền!"

Giang Nam khoát tay nói: "Ai nha, thật ngại quá, không phải vấn đề tiền bạc, chủ yếu là..."

"30 vạn!"

"Ta là sư phụ, sao có thể lấy tiền của đồ đệ chứ?"

"50 vạn!"

"Ta thật sự không thể lấy tiền của người..."

"70 vạn!"

"Vệ Đằng, người là đang xem thường ta sao? Tuyệt kỹ của Giang Thiết Trụ ta, là thứ có thể dùng tiền tài để cân nhắc sao?"

"100 vạn!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Dạy!"

Nói xong liền ngồi xổm ở trên vải bạt, giơ tay lấy ra một chiếc nhẫn tê liệt!

Trước khi lên lời đài đeo vào ngón giữa, bảo đảm người thắng!

Vệ Đằng mang vẻ mặt kích động nhận lấy nhẫn, gật đầu thật mạnh!

Lập tức nhìn Giang Nam ngồi xổm trên trên vải bạt mà ngẩn ngơ!

Có cần phải có cảm giác nghi thức như vậy không?

Chỉ là Vệ Đằng không biết, chỉ có giao dịch đạt thành ở trên vải bạt mới được hệ thống tính!

Nhận chuyển khoản rồi vỗ vỗ bả vai Vệ Đằng, Giang Nam cười vui vẻ: "Có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, còn phải xem chính người!"

Vệ Đằng cười tự tin!

Nói xong lại dọn dẹp quầy hàng, thuận di một cái chạy sang

nhà kế tiếp!

.....

Ngưu Đại Bưu nhìn chiếc nhẫn tê liệt trong lòng bàn tay, mắt lóe lên tinh quang: "Thật sự có thể giúp ta thắng Vệ Đằng sao?"

Giang Nam vỗ ngực nói: "Quầy hàng uy tín, lấy nhân phẩm ra cam đoan, Giang Thiết Trụ ta có khi nào gạt người?"

Ngưu Đại Bưu cắn răng nói: "Mua! Đúng rồi, người không bán cho Vệ Đằng chứ?"

Giang Nam: "Làm sao có thể chứ?"

Ngưu Đại Bưu cười gật gật đầu, thanh toán xong lại cảm thấy mỹ mãn nhận lấy nhẫn!

Chỉ thấy Giang Nam lưng đeo vải bạt bọc hàng hóa, lén lút trên khán đài, chạy loạn xung quanh!

Mặc Diêm nhìn mà không nhìn được cười: "Sao ta càng nhìn Nam Thần càng thấy giống mấy bà di bán nước ngọt ven đường?"

Tiêu Chấn mang vẻ mặt không biết nói gì, người tốt xấu gì cũng là một đại cao thủ a, có chút phong phạm của cao thủ có được hay không?

Trên lôi đài đấu trường, sau khi bị hai anh em Tề Đức Long và Tề Đông Cường quấy nhiễu, một đợt quyết đấu cuối cùng cũng vượt qua!

Trên khán đài, các học viên cũ đang quan chiến cung nhao nhao vào sân chuẩn bị quyết đấu, Vệ Đằng cùng Ngưu Đại Bưu cũng nhao nhao vào sân!

Cả đám tràn đầy lòng tin!

"Ha ha, chờ xem lão tử trình diễn toàn trường đi!"

"Chỉ với người? Người thì có thể làm được cái rắc gì! MVP chú định là của ta!"

"Không cần nói thêm gì nữa, hiện tại nhận thua còn kịp!"

Biểu tình của Mặc Diễm cùng An Tiểu Kỳ kinh ngạc, bầu không khí này sao không giống lúc trước? Không có chút không khí khẩn trương nào!

Cả đám đều giống như đang cùng ngồi chém gió tự kỷ!

Đến tột cùng lấy đâu ra tự tin?

Giang Nam cười hắc hắc!

Tự tin ở đâu ra sao? Đường nhiên là Giang Thiết Trụ ta cho!

Trên lôi đài, một đám học viên cũ nhao nhao lên sân khấu!

Ngưu Đại Bưu và Vệ Đằng một người một bên!

Trong ánh mắt cả hai thiêu đốt quyết tâm tất thắng!

Ngưu Đại Bưu liếc mắt nhìn ngón giữ bó thạch cao ủa Vệ Đằng, kiêu ngạo nói: "Vết thương còn chưa khỏi sao?"

"Như vậy! Ta đành phải chấp người một tay rồi! Bằng không đến lúc đó ta thắng rồi người lại nói ta thắng không về vang!"

Nói xong đưa một bàn tay ra sau lưng!

Ha ha!

Đợi lát nữa xem lão tử cho người một bất ngờ lớn! Đâm chết người a!

Trên trán Vệ Đằng nổi lên hai gân xanh: "Chấp ta một tay? Lão

tử không hiểm lạ! Ta cho người chơi hai tay!"

"Cho dù chỉ dùng miệng! Lão tử cũng có thể khiến cho người dục tiên dục tử!"

Nói xong cũng đưa một bàn tay ra sau lưng!

Hừ hừ!

Lát nữa ta sẽ cho người biết cái gì gọi là Thiết Thủ Vô Tình!

Giang Nam ngồi trên khán đài mà che mặt!

Hai người các người rốt cuộc đang nói mấy lời kiểu gì vậy!

Trọng tài vùng tay lên: "Bắt đầu!"

Hai người không nói hai lời, mỗi người dùng một tay, xông thẳng về phía trước!

Đảo mắt đã vọt tới trước mặt đối phương!

Chương 966 -

Cơ hồ là đồng thời, Vệ Đằng cùng Ngưu Đại Bưu đều móc ra ngón giữa phải đeo nhẫn tê liệt của mình từ sau lưng!

Điểm mạnh về phía đối phương!

Trong nháy mắt nhìn thấy ngón giữa hoàng kim của đối phương, trong lòng hai người đồng thời giật mình, nào ông ông!

Chết tiệt!

Giang Nam!!! Người con mẹ nó...

Nhưng xung lực quá lớn, tên đã lên dây không thể không bắn, căn bản không có đường quay về!

Chỉ có thể xem ai điểm trúng đối phương trước!

Hai tiếng "Phốc phốc!" vang lên!

Ngón giữa của hai người đồng thời điểm vào trong ngực đối phương!

Trong nháy mắt, hai người liền tê liệt!

Cơ bắp cả người co rút, ngũ quan đều vắn vẹo lại, nước mắt giàn giụa, như là có ngàn vạn cây châm đồng thời đâm ở trên người!

Không chỉ cơ thể cứng đờ không thể động đậy, cảm giác chua xót sảng khoái trực tiếp khiến cho hai người chảy nước mắt cảm động!

Phát ra hai tiếng kêu rên không giống tiếng người!

"Éc éc..."

"Éc! A a!"

Hai tiếng thét chói tai quả thực khiến cho Quan Hổ sợ run rẩy, vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người, tình huống này là thế nào?

Sao lại cứng đờ bất động? Đánh đi chứ!

Lúc này ánh mắt Vệ Đằng cùng Ngưu Đại Bưu đều là tơ máu trừng đối phương, trong lòng đều mắng tới nổi hoa!

[Giá trị oán khí từ vệ đằng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngưu Đại Bưu + 1000!]

Không phải đã nói là bí bảo cực kỳ trân quý sao?

Không phải mẹ nó số lượng có hạn sao?

Tại sao trong tay mỗi người đều có!

Giang Nam, lương tâm của người sẽ không đau sao?

A a a!

Vệ Đằng và Ngưu Đại Bưu đều là Bạch Kim, thời gian tê liệt chỉ khoảng 15 giây!

Thế nhưng ngón giữa hai người đều đang điểm ngực đối phương, một vòng tê liệt thời gian trôi qua!

Nương theo hai tiếng kêu thảm thiết cực kỳ bi thương, một vòng tê liệt mới lại bắt đầu!

Trước khi nhấn tê liệt mất đi hiệu lực sợ là không thể dừng lại!

Vô hạn tê liệt có được không?

Giá trị oán khí đều bùng nổ, người là đồ gian thương vô lương tâm,!

[Giá trị oán khí từ Vệ Đằng...]

[Giá trị oán khí từ...]

Máu chốt là lúc này không chỉ có Vệ Đằng và Ngưu Đại Bưu tranh đấu!

Tất cả tuyển thủ trên lôi đài đều dùng ngón giữa đâm về phía đối phương, vẻ mặt dữ tợn, gân xanh nổi lên!

Cứng đờ tại chỗ không thể động đậy, danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Quan Hồ cũng bối rối, con mẹ nó cái đám này sao lại không chịu nhúc nhích?

Tình huống gì thế này, vốn dĩ là cuộc tranh đấu cực kỳ nóng bỏng, hiện tại tẻ ngắt?

Con mắt mỗi người đều trợn ngược?

Các học viên cũ ngồi trên khán đài cũng cảm thấy bối rối!

"Cái quỷ gì vậy! Thế này cũng quá nhàm chán đi? Bọn họ định trừng chết đối phương sao?"

"Không! Bọn họ nhất định là đang chơi trò ai nháy mắt trước người đó là kẻ ngốc!"

"Nhất định là vậy! Các người xem! Bởi vì thời gian dài không chớp mắt, bọn họ đều khóc!"

"Đã nói là thi đấu xếp hạng mà? Lão tử ở chỗ này xem cái rắm

gì thế này!"

Vẻ mặt An Tiểu Kỳ cùng Mặc Điềm hồ nghi nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam dứt hai tay vào túi huyết sáo!

"Ai ~ ai nha! Trận đấu bên đám người Tuyết Tuyết cũng sắp kết thúc rồi, ta phải về cổ vũ cho họ mới được!"

"Tiểu Tửu Oa! Đi thôi!"

Lúc này không rời đi thì còn đợi đến khi nào?

Mặc Điềm cùng An Tiểu Kỳ liếc nhau, này này! Tuyết đối là do tên này giở trò quỷ đi?

Tai họa xong bên này, vớt xong tiền liền muốn chạy!

Giang Nam cười hắc hắc, đợt này kiếm thêm được 4200 vạn từ phía bên này!

Cộng thêm 1000 vạn của Cao Hưng Vũ! Sau khi trừ đi chiết khấu tuy rằng không còn lại bao nhiêu tiền, nhưng điểm kỹ năng lại kiếm được khá nhiều!

Vốn dĩ điểm kỹ năng chỉ còn thừa 52 vạn, lại thêm lần này chuyển hóa tới 51 vạn 4800, tổng số điểm kỹ năng đã lên tới hơn 103 vạn!

Giang Nam không hề nghỉ ngơi, trực tiếp thêm điểm vào Đại Lực Kim Cương Chỉ!

[Thêm điểm kỹ năng: 100 vạn điểm!]

[Kỹ năng thăng cấp! Đại Lực Kim Cương Chỉ (tông sư): Max!]

Điểm kỹ năng vừa tới tay lại lần nữa bị dùng chỉ còn hơn ba

vạn!

Những Giang Nam căn bản không tiếc, không còn thì lại đi kiếm thêm!

Đúng lúc này, chỉ nghe bên khu lôi đài học viên mới truyền đến một tiếng vang thật lớn, cùng với từng trận kinh hô!

Thanh âm nóng nảy của Chung Ánh Tuyết càng truyền ra thật xa!

"Dao Dao!"

Trong lòng Giang Nam căng thẳng, liền thuận di vọt tới!

Chỉ thấy lúc này lôi đài đá cẩm thạch chỗ Hạ Dao tràn ngập hố to, vô cùng hỗn loạn!

Một người đàn ông cơ bắp cao ba mét đứng tại chỗ, há miệng thở dốc!

Sợi cơ bắp toàn thân hiện lên màu đỏ thẫm, tràn trệ ở bên ngoài cơ thể, bốc lên hơi nóng!

Ẩn chứa lực lượng bùng nổ!

Giờ phút này trên thân đều là vết móng vuốt cào, máu tươi đầm đìa!

Dĩ nhiên là dị năng cơ bắp đặc biệt hiếm thấy, thứ bao bọc bên ngoài cơ thể đều là cơ bắp do hắc diễn sinh ra!

Cấp bậc cũng đã đạt tới Hoàng Kim 8 sao!

Lại nhìn trong hố lớn, Hạ Dao bị hung hăng nện vào, một cánh tay vô lực buông xuống một bên!

Đám người nghị luận sôi nổi!

Đã đánh gần nửa giờ rồi, thể lực Hạ Dao mạnh tới như vậy sao?

"Hoàng Kim 8 sao Cơ Bấp Ma Sơn, cận chiến mạnh nhất ban 1, Hạ Dao bị đánh thành cái dạng này đã rất tốt!"

"Thật đáng tiếc, chỉ kém một chút, Cơ Bấp Ma Sơn cũng sắp đến cực hạn rồi!"

"Hai cận chiến, quý mới có thể nghĩ đến tranh đoạt hạng 6 lại đánh kịch liệt tới như vậy?"

Lúc này trên mặt Chung Ánh Tuyết toàn là tro đen, vừa rồi cô đã thua Cao Hưng Vũ!

Cao Hưng Vũ nhờ ăn nhân sâm mà thực lực trở nên bùng nổ, Chung Ánh Tuyết dùng cận linh lực của mình cũng không đánh lại được!

Cuối cùng đạt được vị trí thứ ba!

Vừa mới kết thúc trận đấu đã thấy phía lôi đài của Hạ Dao đánh kịch liệt như vậy!

Giang Nam bùng nổ!

Ai dám đánh Đại Lang Diệt nhà ta?

Vừa định mang theo đại kích đi lên làm phẫu thuật cắt bỏ khối u cho Ma Sơn!

Nhưng đúng lúc này, Hạ Dao lại run rẩy từ trong hố đứng lên! Tóc ngắn màu bạc dính đầy bùn đất!

Lại nôn ra một ngụm máu, nhưng đôi mắt màu bạc kia lại tràn ngập quật cường!

Giang Nam cầm kích đi được hai bước, ánh mắt nhìn Hạ Dao

không khỏi sửng sốt!

Lập tức khoe miệng gợi lên một nụ cười nhu hòa!

Đại Lang Diệt còn không có nhận thua, đây là trận tranh tài của cô, nên do chính cô chấm dứt đi!

Cơ Bắp Ma Sơn híp mắt nói: "Người không phải đối thủ của ta, lại chịu thêm hai cú nữa, có bị đánh ra chuyện gì cũng không thể trách ta!"

Hạ Dao lau máu trên mặt, ngược lại cười rộ: "Người thua rồi!"

Cơ Bắp Ma Sơn:???

"Người không phải là bị đánh đến choáng váng đó chứ? Ta sẽ thua? Ta..."

Hạ Dao nghiêng răng, nghiêng người về phía trước!

"Phân Huyết - Lang Vương!"

Trong chốc lát, trái tim Hạ Dao bắt đầu đập cực nhanh, bơm máu!

Nhiệt độ cơ thể tăng cao, nhưng màu da lại trở nên giống như ánh trắng, càng trắng noãn!

Chương 967 -

Máu lưu động trong mạch máu tản mát ra ngân quang, tựa như đồ đằng màu bạc trải rộng toàn thân!

Hai bên má lại xuất hiện ba vạch màu bạc, ngay cả đồng tử cũng hoàn toàn hóa thành màu bạc!

Vẻ mặt Giang Nam kinh ngạc nhìn Hạ Dao!

Phần Huyết? Lang Vương? Cái này...

Giang Nam nhanh chóng quay đầu nhìn về phía Lê Băng ngồi trên khán đài, chỉ thấy vẻ mặt Lê Băng mỉm cười đầy đắc ý!

Hình như là đang nói ta lợi hại đúng không?

Vào giờ khắc này, chức năng thân thể của Hạ Dao điên cuồng tăng vọt!

"Ngân Ảnh!"

"Lang Vương - Cường Trảo!"

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, thân thể Hạ Dao hóa thành một mũi tên nhọn màu bạc, gần như bay sát mặt đất!

Cơ Bấp Ma Sơn kinh hãi, đã như vậy rồi sao còn có thể bộc phát ra lực lượng kinh người như thế?

Chính là chờ mình sức cùng lực kiệt mới thi triển sao?

Ánh mắt lưu chuyển nhìn xung quanh, nhưng tốc độ của Hạ

Dao nhanh đến mức mắt thường cũng không theo kịp!

"Lang Hống! À ú..."

Một tiếng sói con kêu truyền ra!

Thân thể Cơ Bắp Ma Sơn cứng đờ, cả người đều bất động!

Hạ Dao xông lên, xoay người đập lên trời, lập tức đá thân thể khổng lồ của Ma Sơn lên không trung!

"Phù Không Liên Trảm!"

Trong nháy mắt Hạ Dao tựa như ngân quang nhảy nhót trên không trung, móng vuốt lóe lên, liên tục để lại vết thương dữ tợn trên người Cơ Bắp Ma Sơn, máu tươi bắn tung tóe!

Giang Nam nhìn đến ngây người, cái này... Quả thực không phải mạnh bình thường a!

Hắn liền thuận di đi tới bên người Lê Băng: "Chuyện này là sao? Phần Huyết - Lang Vương?"

Lê Băng cười hắc hắc nói: "Nha đầu này tự tìm tới ta, hỏi ta có thể cho cô cũng dùng huyết thanh Phần Huyết hay không!"

"Sau khi kiểm tra thân thể tổ chất của cô, quả thực là tài liệu thí nghiệm siêu cấp tốt!"

Về mặt Giang Nam tối sầm, này là nhờ ngậm đại lực!

Lê Băng: "Vì thế ta liền cho cô ấy phần huyết thanh đã qua cải tạo dựa trên phần cơ sở ba đầu! Nha đầu này chống đỡ rất tốt! Tỷ lệ tương thích lên tới 98%! Cũng không tệ lắm!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Cải tạo cái gì?"

Lê Băng đắc ý nói: "Ta đã chiết xuất ra chuỗi gien từ trong máu

của Ngân Nguyệt Lang Vương cấp Đạo Thiên!"

Vẻ mặt Giang Nam kinh hãi! Máu thú của Ngân Nguyệt Lang Vương cấp Đạo Thiên?!

"Cái này nguy hiểm tới cỡ nào? Đại Lang Diệt cô ấy..."

Lê Băng liếc mắt một cái, đưa tay búng trán Giang Nam một cái: "Người ta chỉ không muốn bị người bỏ rơi quá xa, đều đã cố gắng tới như vậy!"

"Ai bảo người biến thái như vậy?"

Giang Nam rụt cổ, trong lòng cảm thấy ấm áp!

Không muốn được mình bảo vệ, mà lại muốn cố gắng đứng sánh ngang với mình?

Không riêng gì Đại Lang Diệt, đám người Chung Ảnh Tuyết, Ngô Lương cũng đều như vậy!

Đều đang yên lặng cố gắng!

Giang Nam nở nụ cười, cười rất rạng rỡ!

Có một đám người nhà như vậy ở bên cạnh, thật sự rất tốt!

Sau chiều liên trảm, Cơ Bấp Ma Sơn gần như mất đi năng lực hành động, đã bị đánh bay lên trên không trung trăm mét!

Hạ Dao vọt tới trên không giơ cao chân dài, giống như chiến phủ nện xuống!

"Giảo Sát!"

"Rầm!"

Chân như răng nanh, hung hăng bổ vào trên mặt Cơ Bấp Ma

Sơn, thân thể tựa như đạn pháo đập vào lôi đài, bất động!

Toàn trường kinh ngạc, thật sự bị Hạ Dao phản sát?

Trọng tài vội vàng nói: "Người thắng! Hạ Dao!"

Hạ Dao đáp xuống đất kịch liệt thở dốc, máu dần dần bình ổn, cô như nhớ tới cái gì đó, ngẩng đầu nhìn về phía khán đài, tựa hồ là đang tìm kiếm bóng dáng của ai đó!

Giờ khắc này, ánh mắt của cô rơi vào trên người Giang Nam!

Trên khuôn mặt xinh đẹp như hoa lộ ra nụ cười xán lạn, vẫy tay với Giang Nam!

Giang Nam: Người giỏi lắm!

Hạ Dao cười càng vui vẻ, Chung Ánh Tuyết vội vàng xông lên khán đài, đút cho cô một gốc nhân sâm!

"Hắc hắc! Hạng 6 nha ~ Tuyết Tuyết! Ta hạng 6~"

"Ai nha ~ đã thấy rồi, nhìn người đặc ý kia, vết thương còn không có ổn, đừng lộn xộn, Dao Dao ngốc!"

Đến lúc này, cuộc thi xếp hạng cả năm của học viên mới trong học viện Tiên Phong xem như đã hạ màn!

Giang Nam lấy được hạng 1 không thể tranh cãi!

Cao Hưng Vũ đích xác có chút tài năng, hạng 2!

Chung Ánh Tuyết dựa vào sát thương vô cùng bạo lực lấy được vị trí thứ ba!

Ngô Lương dùng Kim Chung Tráo siêu cấp kháng đòn của mình, lại thêm Không Phục Chơi Ta và Phản Thương Giáp cũng vọt được vào top 10!

Hùng Nhị hạng 23!

Diệp Tinh Hà cũng không phụ danh hiệu Tiểu Long Nhân, xông vào top 10, cũng rất mạnh!

Tính tổng thể, xếp hạng thay đổi, ban 10 vốn không được coi trọng nhất lại thật sự vọt tới hạng thứ nhất!

Thành công lấy được danh hiệu ban 1 của học kỳ mới!

Trên đài lĩnh thưởng, ba người Giang Nam Cao Hưng Vũ Chung Ánh Tuyết đứng ở phía trên!

Triệu Đức Trụ trao ba cái huy chương nhỏ!

Mà phía dưới, đội ngũ ban 10 đứng chính tề, đám người Thỏ Con Ngừ Thanh Thanh đều hưng phấn mới mức khuông mặt đỏ bừng, không ngừng vỗ tay với Giang Nam!

Trái lại chín lớp còn lại, ai nấy đều cau mặt!

Tiếng nôn ọe không dứt bên tai, mùi hôi thối trên người xem như không hết!

Chín đạo sư kia bóp mũi đứng thật xa, vẻ mặt ghét bỏ!

"Thế này cũng quá thối rồi! Không muốn nhận học viên lớp này!"

"Bây giờ xin cấp trên đổi học viên có còn kịp không?"

Đám học viên kia đều sắp khóc, ngay cả đạo sư cũng ghét bỏ chúng ta a!

Nam Thần trời đánh ! Ta...

Nhưng vừa nhìn Giang Nam ở trên đài lĩnh thưởng không khỏi rung mình một cái!

Cái này... Vẫn là quên đi!

Đào Hân Di nhìn Giang Nam với vẻ mặt kiêu ngạo, dường như đặc ý nhìn về phía chín vị đạo sư còn lại!

Thế nào?

Bây giờ còn ai cảm thấy lớp chúng ta vô dụng không?

Trong lớp người cường đại cũng không chỉ riêng gì Giang Nam, những học viên truy đuổi bóng lưng Giang Nam, đều rất có thực lực!

Thần sắc Triệu Đức Trụ nghiêm túc nói: "Trải qua chuyện lần này, các người cũng thấy được thực lực của Giang Nam!"

"Giang Nam Hoàng Kim 5 sao! Mạnh không?"

Lời này vừa nói ra, không ít học viên phía dưới cúi đầu!

Đâu chỉ là mạnh! Quả thực không phải là người a!

"Các người đạt hạng 2 hạng 3 là bởi vì thực lực của các người đến trình độ này! Mà Giang Nam thì không phải! Giang Nam đạt hạng 1, là bởi vì phía trên cũng không còn hạng nào khác!"

"Thực lực không phải chỉ tu luyện là ra! Là phải trải qua vô số lần thực chiến mới mài ra được!"

"Vận khí, mưu kế, đầu óc, kinh nghiệm, tất cả, đều là một bộ phận của thực lực!"

Giang Nam ngạc nhiên nhìn Trụ gia, sao lại nói đến ta?

Triệu Đức Trụ: "Trong học kỳ kế tiếp, ta hi vọng các người ở trong học viện có thể làm phong phú thêm kỹ năng của mình, chấp hành thêm nhiều nhiệm vụ bên ngoài!"

"Nhìn những học viên cũ kia đi, ta không hy vọng bất luận kẻ nào trong các người không thể sống đến ngày tốt nghiệp!"

Nói tới đây, cơ hồ trong lòng mọi người đều trầm xuống!

Ánh mắt Đào Hân Di ảm đạm, nắm chặt tay, thậm chí nắm đến xanh cả ngón tay!

Triệu Đức Trụ ho nhẹ hai tiếng, gãi đầu, có phải lời nói có chút tàn nhẫn hay không?

"Cái kia... Cái kia ~ người xếp hạng trong top 100, lập tức chấp hành nhiệm vụ chỉ đạo sinh viên các đại học toàn quốc, kỳ hạn nửa tháng! Bản thân tự chọn trường mình muốn tới!"

Chương 968 -

Triệu Đức Trụ vừa nói ra lời này, lúc này các học viên phía dưới liền trở nên hưng phấn!

"Ha ha ha! Nhất định phải tới trường đại học Linh Võ An Đô a! Lão tử chính là học sinh trường đó!"

"Lần này nói gì cũng phải về trường cũ, thời khắc hạnh phúc thuộc về ta rồi cục đã tới sao?"

"Các em gái quần áo tả tơi, ngao ô ~ Nam Thần! Để lại cho ta ba cân linh hệ!"

"Chúng ta thối thành cái dạng này, xác định về trường cũ sao? Đây căn bản không phải áo gấm về quê, đây là trả thù xã hội a!"

Không biết ai thình lình nổ ra một câu, nụ cười trên mặt các học viên nhất thời cứng đờ, trong nháy mắt sẫukhố...

[Giá trị oán khí từ Lưu Truyền Võ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Cường...]

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, một ý nghĩ thành thực không khỏi từ trong đầu toát ra!

Không ít học viên cũ nhìn về phía này, trong mắt mang theo ánh mắt cực kỳ hâm mộ!

Hướng dẫn dạy học, đích thật là một đoạn thời gian khiến người ta khó quên a, chỉ tiếc lần này người đi không phải đám người mình!

Sau mỗi học kỳ, học viện Tiên phong đều cử 100 người đứng đầu đi chỉ đạo giảng dạy tại các trường Đại học Linh Võ trọng điểm của các tỉnh!

Đó là một truyền thống của học viện Tiên Phong!

Biểu lộ ra nội tình cường đại của mình với các trường học có danh tiếng, đồng thời cũng có thể trồng cỏ trong lòng những học viên kia, để cho bọn họ hướng tâm mình về phía học viện Tiên Phong!

Đến thời điểm chiêu sinh có thể chiêu được một ít mầm non tốt, truyền thụ phương pháp tu luyện giúp ích cho việc tăng cường thực lực học viên!

Một hòn đá trúng vài con chim!

Xe ném đá lão làng!

Hàng năm vào thời điểm này, đại học Linh Võ ở các tỉnh thậm chí sẽ cử hành giải đấu sàng lọc ra sinh viên ưu tú, chỉ vì tranh đoạt danh ngạch huấn luyện!

Các học viên cũ cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt hồi tưởng!

Quay đầu lại nhìn bên phía mình!

Hơn mười cặp đang đánh nhau trên lôi đài còn con mẹ nó đang chơi trò ai chớp mắt người đó thua!

Lễ trao giải của người ta đã xong rồi, các người rốt cuộc có thể dừng lại được hay không!

Hàng gười Giang Nam ra khỏi Linh Khư, Hùng Nhị vừa ra Linh Khư đã bị An Tiểu Kỳ kéo đi!

"Nam ca! Đêm nay ta không về nhà, ta với Tiểu Kỳ đi xem phim hoạt hình!"

Giang Nam: ????

Phim hoạt hình gì hay mà xem cả một đêm chứ!

Nhất định là làm trò gì đó?

Mà Hạ Dao thì hưng phấn lại gần, hôn một phát về phía hai má Giang Nam!

Giang Nam cảm thấy trên mặt ấm áp, giống như là chuồn chuồn lướt nước!

Hạ Dao cười hắc hắc nói: "Đánh cuộc thua, bốn cô nương nói là giữ lời! Mới không phải vì ta muốn hôn người, người đừng suy nghĩ nhiều~"

Chung Ánh Tuyết: A ~ Tiểu Dao! Mặc cỡ quá đi!

Hạ Dao nhào tới trước mặt Chung Ánh Tuyết, ôm mặt cô hôn một cái!

"Cũng có phần của Tuyết Tuyết! Mu! Mu! Ha ha!"

Chung Ánh Tuyết bị hôn đến mặt đầy nước miếng, vẻ mặt sống không còn gì luyện, cảm giác mình bị sói gặm!

"Lần đầu tiên ta đi Linh Khư Thiên Trì, người đánh cược thua, nói sẽ giật quà lót cho ta một tháng nhưng vẫn luôn không làm!"

Thân thể Hạ Dao cứng đờ: "Ai... Không có, người lại nói đùa!"

Chuyện lâu như vậy người còn nhớ rõ?

Có cần thù dai tới như vậy không!

Giang Nam nghi hoặc: "Ta rõ ràng nhớ..."

Hạ Dao: "Chúng ta sẽ đi chỉ đạo cho trường học nào a? nửa

tháng đầu, nhất định sẽ trả rất nhiều thù lao a?"

Giang Nam vung tay lên: "Đương nhiên là trường nào thù lao nhiều sẽ đi trường đó?"

"Hừ hừ! Ai bảo lúc trước các người không cần ta, ta..."

Nhìn Giang Nam ở một bên vẻ hưng phấn đỏ bừng mặt, còn có Hạ Dao vỗ lòng ngực bộ dáng thở phào nhẹ nhõm, Chung Ánh Tuyết che mặt!

Năng lực nói sang chuyện khác thật mạnh a!

Một đường trở lại biệt thự, mấy người Chung Ánh Tuyết đều đi thu dọn hành lý chuẩn bị đi công tác!

Mà Giang Nam lại ở trong ánh mắt hoảng sợ của Ngô Lương mặc vào bộ trang phục chống phóng xạ phòng sinh hóa cấp 3S!

Mở ra cánh cửa địa ngục "ngàn vạn lần không được mở ra"!

"Nam ca? Người đây là..."

Giang Nam mỉm cười đầy thâm ý!

Sau khi đóng cửa phòng, chỉ nghe trong phòng thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ "ầm ầm ầm"!

Cũng kèm theo làn gió độc hại đến từ địa ngục từ cửa sổ thổi ra, tràn ngập cả tòa học viện!

Ngô Lương cười khở, biết Nam ca lại bỏ sào riêng!

.....

Cho đến chạng vạng, cuộc thi xếp hạng của nhóm học viên cũ mới có thể kết thúc!

Thời điểm từng người đi ra từ nhà đồ chơi đi ra đều nhe răng nứt miệng, mặt cực kỳ đen, trên tay còn dính một ngón giữa hoàng kim!

Cái gì nhấn tê liệt chứ! Đây chính là một cái nhấn rác rưởi!

Ngón giữa căn bản không thu lại được a!

Vừa đi ra khỏi kiến trúc hình trứng, mọi người trợn trắng mắt, thiếu chút nữa đã trực tiếp qua đời!

"Sao có thể như vậy! Ọe! Thối! Ọe~"

"Là đám học viên mới kia đã đem mùi hương kia ra ngoài sao? Học viện này không thể ở lại nữa!"

Các đạo sư phiền muộn kéo tóc: "Ngày mai không có cách nào học..."

Mùi hương này quá say lòng người a!

Mặt trời chiều ngã về tây, Tiêu Phong Hỏa đẩy xe lăn đi trên con đường nhỏ, mặt không chút thay đổi, hai tròng mắt trống rỗng, cái bóng bị kéo rất dài...

"Thật sự không được thì tìm một nơi khác xây lại học viện đi, nơi này đã bị ô uế a!"

Triệu Đức Trụ: "Nhưng chỉ cần có Giang Nam ở đây, ở đâu cũng giống nhau!"

Tiêu Phong Hỏa rùng mình một cái, nhưng vừa nghĩ tới Giang Nam sẽ đi công tác hướng dẫn dạy học ở trường đại học, vừa đi chính là nửa tháng, tâm khó tránh khỏi có chút kích động!

Thời điểm ăn mừng năm mới cũng không cảm thấy vui vẻ tới như vậy!

"Lão Triệu! Mau gọi điện thoại cho đám hiệu trưởng kia, bảo bọn họ ngày mai gửi toàn bộ lời mời tới đây! Tốc độ nhất định phải nhanh!"

.....

Các học viên cũ vừa trở lại khu ký túc xá, cổ nén hương thơm khắp vườn bước vào ký túc xá!

Trong nhà vệ sinh, trên ban công đều nôn ra!

Trong phòng tắm còn có người lấy giấy nhám chà xát!

"Mùi hương này căn bản không chà xát hết được! Giấy nhám P1000 cũng không chà hết được, đổi cho ta giấy nhám P100!"

"Lão tử dùng P40 cũng không có tác dụng a, ta đã nhờ bạn cùng phòng tới cửa hàng ngũ kim mua cái giũa rồi!"

"Người bảo hẩn mang máy mài góc về, hôm nay gia gia ta bắt chấp tất cả!"

Các học viên cũ đều bối rối!

Cái đám học viên mới này chơi lớn tới vậy sao? Đồ giũa giấy nhám còn chưa tính, máy mài góc đều dùng tới?

Mấy người đang tắm rửa hay sửa xe vậy?

Cho dù là linh võ giả cũng không thể chịu đựng nổi!

Giờ phút này trong ký túc xá nữ, các cô gái nôn mửa lại càng không ít!

Buổi tối 8 giờ!

Giang Nam ăn mặc trang phục phòng hộ từ trong địa ngục bước ra, thuận di một cái đã đi tới bãi cỏ bên ngoài ký túc xá nam

nữ!

Bà sạp hàng rồi, đặt ghế gập bên cạnh!

Chương 969 -

"Tiểu Tửu Oa! Trạng thái chớp đèn!"

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Tuân lệnh chủ nhân ~"

Hai chấm hồng lam trên má Tiểu Tửu Oa bắt đầu lóe lên cực nhanh, chiếu rọi một mảnh hồng lam lên hai tòa ký túc xá, nhất thời hấp dẫn sự chú ý của mọi người!

"Tất cả mọi người đến xem nơi này a ~ chủ nhân bày sạp rồi, Nam Thần bày sạp rồi!"

Tiểu Tửu Oa ngồi xổm trên vải bạt không ngừng vẫy đuôi, rống về phía ký túc xá bằng âm thanh non nớt!

"A ~ thật đáng yêu a! Sao lại đi theo Nam Thần chứ? Mù rồi!"

"Lại tới bày sạp hàng? Đều khiến cả đám chúng ta phát thối, đánh chết cũng không mua đồ của Nam Thần!"

"Ta thấy hẳn chính là muốn vớt sạch chút tiền cuối cùng trong túi chúng ta, làm một bút mua bán cuối cùng!"

"Hiệu quả tê liệt ngược lại cũng khá sanng, khiến cho ngón giữa lão tử đều không thu lại được, đi WC cũng không dễ lau!"

"Người có thể học Tề Đông Cường a!"

[Giá trị oán khí từ Tề Đông Cường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam hăng giọng nói!

"Hôm nay cũng không bán những thứ khác!"

"Bữa khuya đặc biệt kèm hiệu quả khứu thối!"

"Một phần chỉ cần tám vạn!"

"Tự mang theo thìa và bát đũa!"

"Ăn xong mùi thối liền không còn!"

Nói xong Giang Nam vung tay lên, chỉ thấy trên sạp bày đầy hộp nhựa!

Bên trong đều là thịt sầu riêng kim cương vàng ố!

Giang Nam mở nắp ra, mùi thơm của khu ký túc xá lại nồng đậm thêm vài phần, nhất thời nôn mửa một mảnh!

Các học viên trong khu ký túc xá toàn bộ điên rồi!

"Cút? Nam Thần mẹ nó điên rồi! Một đồng cút bỏ vào hộp cơm còn chưa tính, còn muốn bán cho chúng ta? Còn bán tám vạn?"

"Thối quá, mau đẩy lại, đẩy lại nhanh!"

"Lúc trước cái gì mà đại lực, nhân sâm, linh hẹ các loại ta cũng đều nhin, ít nhất còn có thể bỏ vào miệng! Nhưng là hiện tại, Nam Thần vậy mà muốn đút chúng ta ăn cút!"

Giang Nam mặt đều đen: "Cút cái rắm, đây là thịt quả sầu riêng ban ngày!"

"Nhìn các người đáng thương như vậy, 8 vạn ta còn thấy ít!"

Các học viên trong khu ký túc xá đều bùng nổ!

"Ta nhờ vào! Người cho rằng chúng ta đáng thương như vậy là bởi vì ai a! Ô ô..."

"Đúng là thịt sầu riêng, ta đã thấy Nam Thần ăn rồi!"

"Khiến chúng ta thối um lên, sau đó lại đến bán bữa ăn khuya khứ thối kiểm tiền? Thao tác này cũng quá thâm đi, người đây là cướp bóc!"

"Không mua, cho dù lão tử thối cả đời thì người cũng đừng hòng làm thịt ta!"

"Đúng vậy đúng vậy! Không mua! Ặc... Ọe!"

Giờ phút này các đồng bào nam nữ trong ký túc xá một mực la hét, không muốn làm dê béo đợi làm thịt, tập thể kháng nghị với Giang Nam!

Giang Nam: Không mua đúng không?

Nói xong bàn tay nhỏ bé liền mở 10 hộp bữa ăn khuya khứ mùi ra!

"Tiểu Tửu Oa! Mô hình quạt gió!"

Tiểu Tửu Oa ngọt ngào nói: "Tuân lệnh chủ nhân~"

Nói xong thả người nhảy lên, nhảy đến phía sau Giang Nam, biến thành kích thước tầm 3 mét!

Ngồi xổm trên mặt đất, sau lưng có hai cánh mọc ra!

Bắt đầu điên cuồng quạt gió về phía ký túc xá!

Gió lớn thổi qua, mùi thơm từ thịt sầu riêng tản mát ra hoàn toàn khuếch tán ra ngoài, trùng kích chính diện!

"Ọe ọe ~ Nam Thần! Người không phải con người!"

"Tiểu Tửu Oa người mau ngừng quạt đi, chủ nhân của người là đại nhân vật phản diện a! Đừng có trợ Trụ vi ngược a!"

"Con mẹ nó? Lão Trần tỉnh lại đi! Lão Trần người đừng sùi bọt trắng nữa a!"

"Đóng cửa sổ! Mau! Sắp xảy ra tai nạn chết người rồi!"

Giang Nam ngẩn ra, đóng cửa sổ?

Giờ tay lên một cái liền mở một cái trùng động không gian, đưa ấm áp cho từng nhà!

Thổi xong một gian lại đổi một gian khác tiếp tục quạt, giờ phút này khu ký túc xá là một mảnh tiếng kêu thảm thiết, gào khóc thảm thiết!

Giang Nam đứng chống nạnh ở sạp hàng của mình, kiêu ngạo cười to!

"Ha ha ha ha! Các người có mua hay không?"

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ +666!]

[Giá trị oán khí từ Phùng Hâm +1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Đông...]

Ép mua ép bán chính là người sao?

Ký túc xá đều thổi nổ tung, cho dù bịt mũi cũng vô dụng, quá cay mắt a.

Đưa ấm áp cho từng nhà? Ai mà chịu nổi chứ!

Bởi vì cướp bóc là phạm pháp, nếu không Giang Nam sợ là đã sớm cầm theo đại kích xông lên a!

Trong nháy mắt, các học viên đột nhiên cảm thấy trong học viện cũng rất tốt, ít nhất còn có pháp luật!

Nếu là ở ngoài, còn không biết Nam Thần sẽ chơi thành bộ dáng gì đây!

Giờ phút này các học viên cũ đều đã sớm hóa thân thành hiệp sĩ Mother Fucker!

Người muốn bán cho bọn họ bữa khuya khứ thối thì bán đi, cũng đừng có công kích người vô tội có được không?

Chúng ta đeo nhãn tê liệt không thể thu hồi đã rất đáng thương rồi!

Giờ phút này Mặc Diễm đã rút đầu để vào trong ngực, hóa đà điều! Chỉ có như vậy mới có thể chống đỡ mùi hôi thối công kích a!

"Nam Thần! Người mẹ nó đừng có quạu nữa, bọn ta sai rồi, bọn ta sai rồi còn không được sao?"

"Không phải chỉ là một phần ăn khuya khứ mùi thôi sao? Bọn ta mua a!"

"Lưu một con đường sống đi! Mấy đêm nay ta mơ thấy ác mộng, tất cả đều là người a!"

"Ô ô ô ~ ta khổ quá đi mà, đêm hôm khuya khoắt còn bị Nam Thần ép mua cốt để ăn!"

Giang Nam vừa thấy hiệu quả đạt tới, quay đầu lại sờ sờ Tiểu Tửu Oa!

Giống như là bị ấn xuống công tắc, quạu máy hiệu Tiểu Tửu Oa ngừng hoạt động!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta đây đều là vì tốt cho các người!"

[Giá trị oán khí từ Hứa Khinh Liễu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Lập Quốc + 1000!]

Được được, chúng ta tin!

Câu nói kỹ nữ mà còn muốn lập đền thờ trình tiết chính là nói người sao?

Chỉ thấy bàn tay của Giang Nam vỗ một cái, kéo khóa áo lông ra, lộ ra mã Qr trên áo!

"Đến đến, đều xếp thành hàng, ai cũng có phần! Đừng cướp!"

Từng học viên mới dính đầy mùi hôi thối xuống lầu với vẻ mặt u ám, hơn 400 người xếp thành hàng dài trong đêm đông!

Nhìn một đồng trong hộp cơm nhựa, mặt đều đen!

Mặc dù biết đây là thịt sầu riêng, nhưng đáy lòng vẫn vô cùng kháng cự, thối thành bộ dáng này, thật sự có thể bỏ vào miệng sao?

Sợ là chó ném cốt tươi khắp thiên hạ cũng phải ngại!

Nhưng cũng chỉ có thể xếp hàng tiến lên, quét mã chuyển khoản lĩnh bữa ăn khuya khứ thối!

Trên điện thoại di động Giang Nam, tiếng thu tiền "ding ding" kia cũng không ngừng!

Thỏ Con ghé vào bệ cửa sổ phì cười ra tiếng!

"Quy trình hóa tới vậy sao? Vì cái gì bọn họ làm cho ta nhớ tới đám chuột đồng khoét kho thóc để xếp hàng mua kem kia a!"

"May mà Nam Thần là người của lớp chúng ta!"

450 người không bỏ sót một ai, toàn bộ mua bữa ăn khuya khứ mùi cho mình!

Nhưng cầm bữa khuya trên tay, các học viên ngồi xõm ở cửa
lầu lại lâm vào rối rắm!

Rốt cuộc có nên ăn hay không?

Tuy rằng thối trăm triệu điểm, nhưng nói thế nào cũng bỏ 8
vạn để mua a!

Còn nói có thể loại trừ mùi hôi thối trên người, tuy rằng Nam
Thần hay thích hố người, nhưng ít nhất sẽ không đi lừa gạt mấy
loại chuyện này a?

Ngày mai còn phải trở về trường cũ a!

Thối thành cái dạng này thì làm sao mà về?

Chương 970 -

Cao Hưng Vũ nghiêng chặt răng, nghĩ đến hiệu quả thần kỳ của nhân sâm, liều mạng!

Mở nắp ra, cầm thìa lên, đào một muỗng nhét vào trong miệng dưới ánh mắt hoảng sợ vạn phần của mọi người!

Vào miệng liền tan, vô cùng thơm ngọt, mùi hôi thối trên người trong nháy mắt đã được loại trừ sạch sẽ, mùi thơm không gì sánh kịp lan tràn ở chóp mũi!

Tổng sản lượng linh lực trong cơ thể tăng lên tới 150% kinh người!

Cao Hưng Vũ cao hứng nói: "Trời ạ! Thứ này cũng quá thần kỳ! Vị cũng quá ngon đi! Ơe!"

Thứ hàng này thế mà còn có thể khôi phục linh khí, hơn nữa tăng lên tổng sản lượng linh khí?

Tê~

Lại vội vàng ăn một miếng: "Ơe ~ các người đều nhìn ta làm gì? Mau ăn a! thật sự ăn rất ngon!"

Mặt đám người Vương Đông trắng bệch!

Hiện tại ngay cả Cao Hưng Vũ cũng biến thái như vậy sao?

Bộ dáng vừa ăn vừa nôn ọe của người rất không có sức thuyết phục a!

Nhưng mà mùi hôi thối trên người đích xác đã biến mất, mọi

người cắn răng giậm chân!

Đều mở hộp cơm ra dùng thìa múc ăn, mọi người nhao nhao liếc nhau, ánh mắt đều sáng ngời!

Rồi sau đó không nói hai lời cầm hộp cơm lên đẩy vào trong miệng!

Tiếng nôn mửa không dứt bên tai!

Thịt sầu riêng thật sự rất ngon, chỉ là lúc ăn mùi vị vẫn sẽ đi vào trong mũi...

Giờ phút này các học viên cũ nhìn các học viên mới điên cuồng đẩy đồ ăn khuya vào miệng mà đều bị dọa cho mặt trắng bệch!

Nhóm tân binh đợt này đều con mẹ nó quá tàn nhẫn a!

Giấy nhám đồ giữa còn chưa tính!

Còn vừa nôn ọe vừa ăn cốt?

Các người bữa mở ra thế giới mới gì sao?

Đúng lúc này, Lưu Ly phòng 701 đứng ở trên ban công, một đầu tóc ngắn hô hấp nặng nề, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo một vết đỏ sẫm không bình thường!

Ánh mắt đỏ rực gắt gao nhìn chằm chằm Giang Nam, nhảy một cái đã nhảy xuống lầu!

Đi tới trước sạp hàng, vẻ mặt khát vọng nhìn Giang Nam!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ, đây không phải là cô gái bệnh kiều kia sao?

"Còn bữa khuya không? Có thể bán cho ta một phần không?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt: "Nhưng người không thối, không cần khử mùi!"

Lưu Ly liếm liếm môi: "Ta chính là muốn, chỉ cần là đồ của người, ta đều muốn!"

Giang Nam rùng mình một cái: "Cái này... cái này không tốt lắm đâu? Thịt sầu riêng rất thối a! Người không có gì thì ăn nó làm gì?"

Lưu Ly nghiêng người về phía trước: "Ta mặc kệ! Thối thì tính là gì? Chỉ là thịt sầu riêng thôi! Cũng không phải cái gì khác!"

"Coi như là thứ kia thật, chỉ cần là của người! Ta..."

Giang Nam nổ tung, tiến lên che miệng Lưu Ly lại: "Người đừng nói nữa, người nói nữa sẽ bị người ta coi là biến thái bắt đi đấy!"

Vội vàng đưa cho Lưu Ly một hộp đồ ăn khuya khử mùi: "Đây, không cần tiền của người!"

Lần trước Lưu Ly mang dép lê của mình chạy hơn 800 km, mình còn rất áy náy!

Coi như bồi thường cho cô!

Lưu Ly đỏ mặt, ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Hắn... hắn lại sờ miệng của ta?

Trời ơi!

Hơn nữa còn tặng đồ ăn khuya cho ta?

Hắn quả nhiên vẫn yêu ta!

Vẻ mặt Lưu Ly hưng phấn, mở bữa ăn khuya khử mùi ra liền

bắt đầu ăn!

Oa... Còn ngon như vậy!

Linh lực thân thể đều bởi vì tình yêu mà xao động!

Giang Nam nhìn vẻ mặt hạnh phúc của Lưu Ly, không đến mức ngon tới vậy chứ?

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng "rộp" truyền đến!

Thân thể Lưu Ly cứng đờ, khuôn mặt trắng bệch, lông mày nhíu lại!

Bàn tay nhỏ bé thò vào miệng, một viên kim cương to bằng móng tay bị Lưu Ly lấy ra...

Còn mang theo một miếng răng nhỏ...

Ánh mắt lạnh lẽo nhất thời rơi vào trên người Giang Nam!

Mặt Giang Nam trắng bệch!

A cái này...

Đây là lúc thu thập thịt quả không lựa sạch sẽ? Làm rơi viên kim cương?

Giang Nam vẻ mặt lúng túng cười: "Su su ~ Surprise! A ha ha ha..."

"Đây chính là một bất ngờ nho nhỏ ta chuẩn bị cho người, có thích không?"

Lưu Ly ngẩn ra, ngơ ngác nhìn viên kim cương trong suốt trong tay!

Oa! Hắn cũng quá tốt, quá lãng mạn đi?

Vậy mà lại giấu kim cương trong bữa ăn khuya làm quà cho ta?

Hắn quả nhiên vẫn quan tâm ta a!

Trái tim Lưu Ly cũng tan ra, trân trọng nắm viên kim cương trong lòng bàn tay, xấu hổ nói: "Ta sẽ bảo quản thật tốt..."

Nói xong liền trở về ký túc xá, trông rất là vui vẻ!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng lừa gạt qua chuyện!

Bị đám học viên ngồi xổm ở cửa lầu lừa đồ ăn khuya kia nhìn đến choáng váng!

Giấu kim cương trong bữa ăn khuya?

Người lãng mạn kiểu gì vậy?

Sẽ không phải là lúc lấy thịt quả không chọn sạch sẽ...

Rộp rộp!

Vẻ mặt Cao Hưng Vũ cứng đờ, răng cửa gãy bay ra hơn mười mét, mặt đau đến trắng bệch!

Lúc này các học viên ăn khuya phía dưới trong miệng thỉnh thoảng vang lên tiếng "rộp rộp", cũng có tia lửa cùng răng vỡ nứt ra!

Giờ phút này trong đêm đông, có vẻ đặc biệt yên tĩnh, từng ánh mắt phảng phất như có thể giết người rơi xuống trên người Giang Nam!

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ: "Đừng... Đừng hiểu lầm, đây chỉ là hoạt động rút thăm trúng thưởng!"

"Để đáp lại sự ủng hộ nhiệt tình của đông đảo người tiêu dùng đối với sạp hàng từ trước đến nay! trong bữa ăn khuya khử mùi, ngẫu nhiên thả một ít kim cương làm phần thưởng!"

Chỉ cần ăn ra một viên kim cương là có thể hồi vốn nha, còn có thể bán không ít tiền!"

[Giá trị oán khí từ Cao Hưng Vũ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Đông + 1000!]

Đây đâu phải là kinh hỉ? Rõ ràng chính là kinh hách a!

Là người không lựa sạch sẽ có được hay không? Đây là cố ý giết người...

Đúng là lời nói văn vở, lão tử thiếu chút nữa liền tin a!

Ngày mai còn phải quay về trường cũ chỉ đạo dạy học a!

Thối thì không thối! Nhưng răng không còn!

Nam Thần quả nhiên vẫn là hổ!

"Đáng giận! Đời này quyết định sai lầm nhất của ta chính là tin Nam Thần!"

"Răng của ta, răng cắn hạt dưa không gì không làm được!"

"Ai? Sao ta còn chưa ăn trúng?"

"Ha ha ~ người xác định không nuốt vào bụng rồi đi? ngày mai đi WC lấy gậy móc đi! không chừng đi xuống đường còn có thể đi ra..."

"Ta liều mạng với Giang Nam!"

"Người đánh không lại hần!"

"VẬY... Ta đây mắNG hai câu trút giận đƯỢC không?"

"NGƯỜI cŨNG mắNG không lại hắN..."

Giang Nam giờ phút này khó tránh khỏi có chút chột dạ, đã chuẩn bị dọn quán chạy trốn!

Nhưng mà đúng lúc này, một bóng người lại từ trên lầu ký túc xá trở xuống, về mặt kích động!

"Nam Thần! Đừng vội đi!"

Chẳng qua tư thế của hắN có chút kỳ quái! Không biết vì sao, khom lưng...

Thường Phát khom lưng một đường xông tới cực kỳ giống Quy thừa tướng, hoặc là tôm binh của tướng?

Giang Nam mang về mặt cảnh giác!

"Ta nói cho người biết, muốn trả hàng không cửa, tiền đã vào trong túi ta thì đừng mơ ta lấy ra lại!"

"Coi như ta đồng ý, người cũng phải hỏi qua năm đấm của ta có đồng ý hay không!"

"Coi như là năm đấm của ta đồng ý, người cũng phải hỏi Tiểu Tửu Oa có đồng ý hay không!"

Tiểu Tửu Oa: "Không đồng ý không đồng ý!"

Chương 971 -

Thường Phát kích động: "Ai nha! ta trả hàng gì chứ, nhẫn tê liệt kia! Nam Thần người còn không? ta còn muốn mua thêm chút nữa!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải người đã mua hai cái rồi sao?"

Hiện tại ngón giữa tay phải của Thường Phát còn dựng thẳng a!

Giờ phút này các học trưởng trong ký túc xá cũng bối rối!

"Thường Phát! Người sợ không phải là choáng váng rồi chứ? Bị hố chưa đủ à?"

"Đúng vậy đúng vậy! Trừ bỏ hiệu quả tê liệt ra, đồ chơi này chính là trang bị ngón giữa không thể thu hồi a!"

"Có phải người dư thừa tiền quá rồi không? Còn đi mua?"

"Nhẫn tê liệt là thần khí, hiện tại ta đang trông cậy vào nó kéo dài cuộc sống hạnh phúc của ta!"

"Các người căn bản không biết hiện tại Tiểu Nguyệt Nguyệt yêu ta cỡ nào!"

"Mọi người vừa nghe đều mang vẻ mặt mơ hồ!"

Giang Nam đầu đầy dấu chấm hỏi?

Tiểu Nguyệt Nguyệt? Đây chẳng phải là nữ thần chân thối Lữ Nguyệt mà lúc trước Thường Phát dùng gắng tay nhiệt tình như

lửa thổ lộ sao?

Nhấn tê liệt thì có liên quan gì đến cuộc sống hạnh phúc?

Giang Nam nhìn thân thể Thường Phát khom lưng căn bản không thẳng nổi, đột nhiên liên tưởng đến cái gì!

"Con mẹ ó Thường Phát! Người sẽ không phải là dùng nhấn tê liệt mang vào "mũi khoan" đó chứ?"

Thường Phát cười to: "Bây giờ là mũi khoan siêu hợp kim, ha ha! Mũi khoan của ta có thể đột phá phía chân trời!"

Giang Nam kinh hãi!

Nhớ tới tác dụng của nhấn tê liệt!

30 phút tê liệt! 24 giờ cứng như sắt sau khi đeo! Dao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm?"

Tê ~ ở một mức độ nào đó mà nói, cái này so với linh hệ còn mạnh hơn a!

Giang Nam đen mặt: "Ông nội ta ơi! Thường Phát người đúng là nhân tài mà! Sao người lại nghĩ tới việc đeo vào!"

Thường Phát then thùng nói: "Ta đây cũng chỉ là bị buộc bất đắc dĩ a! Chính là không muốn mất đi tôn nghiêm trước mặt nữ thần!"

"Hơn nữa điểm thần kỳ ở nhấn tê liệt này chính là có thể tự động điều chỉnh vòng miệng lớn nhỏ a, Nam Thần người không phát hiện sao?"

Giang Nam sửng sốt, lúc này mới nhớ tới nhấn tê liệt đích xác sẽ tự động thu nhỏ vòng miệng lại, cũng không nghĩ tới còn có thể nói rộng vòng miệng!

Lúc này Giang Nam mang về mặt tò mò, kéo Thường Phát lại: "Đi đi! Cho ta xem thử!"

Nói xong liền thuận di một cái mang Thường Phát vào rừng cây nhỏ!

Tiểu Tửu Oa nghiêng đầu, vẻ mặt khó hiểu: "Chủ nhân đang thảo luận cái gì vậy?"

Trần Thường Phát toát mồ hôi lạnh: "Người còn muốn xem? Cái này... cái này không ổn lắm thì phải?"

Giang Nam liếc mắt một cái: "Đều là đàn ông với nhau, có gì ngượng ngùng?"

Thường Phát che mặt: "Người còn cảm thấy không sao? Người không biết xấu hổ, còn ta thì biết!"

Giang Nam: "Mẹ kiếp, lát nữa tặng người 10 chiếc nhẫn tề liệt!"

Hai mắt Thường Phát sáng rực: "Thoải mái nhìn! Người cứ nhìn đi! Chụp ảnh cũng được!"

30 giây sau, trong rừng sáng lóe ánh vàng mờ ảo!

Giang Nam hoảng hốt!

Mẹ kiếp! Chết tiệt!

Giờ phút này, các nam đồng bào trong ký túc xá nam sinh đều rướn cổ nhìn vào trong rừng cây nhỏ!

Trong lòng cũng vô cùng tò mò!

Có thể sánh với mũi khoan siêu hợp kim đột phá phía chân trời?

Mạnh tới như vậy sao?

Một phút sau, Giang Nam với vẻ mặt chấn động mang theo Thường Phát thuận di ra khỏi rừng cây nhỏ!

Giờ tay liền đưa cho Thường Phát 10 chiếc nhẫn tê liệt!

"Tặng người!"

Thường Phát kích động mặt đỏ bừng: "Cảm ơn Nam Thần!"

Nói xong liền khom lưng chạy chậm về phía ký túc xá nam sinh!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại không thể tưởng tượng nổi!

Cho nên cảnh giới sử dụng nhẫn tê liệt không chỉ giới hạn ở ngón giữa?

Chỉ cần ở giữa là được?

Như đã khai phá ra chức năng mới!

Vậy nếu đeo lên đầu ngón chân liệu có hiệu quả tương tự không?

Trong nháy mắt trong đầu Giang Nam liền sinh ra vô số loại ý nghĩ không thành thực!

Thế giới này thật sự quá nhiều điều thần kỳ a!

Lần trước anh trai mắt kính đã dùng hành động thực tế để chứng thực khả năng vô hạn của dép lê!

Lần này Thường Phát còn làm ra được máy khoan siêu hợp kim?

Thật sự lợi hại!

Lúc này Thường Phát vừa chạy về ký túc xá libị một đám anh em chặn ở trong đại sảnh!

"Ha ha, cũng cho chúng ta xem thử đi!"

"Có thứ tốt thì mọi người cùng nhau chia sẻ!"

"Thật sự có thể làm được việc? Đáng tin sao?"

"Nhanh lên, đừng ép bọn ta động thủ!"

Mặt Thường Phát biến đen!

A a a!

Tại sao lão tử lại bị một đám người vây xem chứ!

"Hắc hắc! Ai dùng liền hiểu! Nhẫn tê liệt thật sự diệu!"

Trong đại sảnh chợt lóe kim quang!

Các anh em vây quanh một vòng cúi đầu nhìn, nhao nhao phát ra một tiếng kinh hô!

"Tê... cái này còn có thể sử dụng như vậy? Nhẫn tê liệt thật đúng là nhẫn tê liệt a! Danh xứng với thực!"

"Thứ tốt a, sao ta lại không nghĩ tới chứ? Phát ca, ta nợ người một lần!"

"Thứ này đủ để phá vỡ lời đài đá cấm thạch, hơn nữa còn có hiệu quả tê liệt? Tê ~ Nam Thần bán cho ta ba chiếc nhẫn! Ngay bây giờ!"

Đám anh em này cũng mặc kệ tất cả, một đám đỏ mắt hướng phóng về phía sạp hàng!

Không nói gì, trực tiếp quét mã chuyển khoản, không chút do dự!

Cho Giang Nam đều vui ra rầm, vốn định chỉ mở một đợt hàng thịt quả, ai ngờ Thường Phát khai phá công dụng mới, nhấn tê liệt trực tiếp liền cháy hàng!

Vì góp nhặt nhân phẩm, mở ra nguồn tiêu thụ cho ngày sau, Giang Nam còn đặc biệt giảm giá!

10 vạn một cái cũng không đắt, dù sao giải khuyến khích cũng không tính là trân quý!

Chỉ trong chốc lát đã bán được hơn 300 cái, đều kiếm được bội tiền!

Đám nữ sinh trong khu ký túc xá đều ngạc nhiên nhìn sập hàng vỉa hè làm ăn phát đạt, vẻ mặt ngạc nhiên!

Tình huống gì vậy?

Vì sao mỗi một lần Nam Thần bày hàng vỉa hè đều cháy hàng thành cái dạng này a, hận không thể xuống tay đoạt lấy!

Thế này phải kiếm được bao nhiêu tiền? Cả đám nhìn Giang Nam giống như nhìn một con tì hưu!

Mà đúng lúc này, một tiểu thanh niên đội mũ trùm đầu, mặt đeo khẩu trang lại gần!

Đầu tiên là mua 10 nhãn tê liệt, lập tức nói: "Nam Thần! Có còn nhân sâm hay không? Bán cho ta đến 100 gốc đi?"

Giang Nam ngần ra: "Mua nhiều như vậy? 10 vạn một cây cũng không rẻ!"

Tiểu thanh niên cười nói: "Thừa dịp người bày hàng vỉa hè mua nhiều một chút tồn kho, dù sao hàng này dùng tốt, quý mới

biết lần mở sạp kế tiếp là khi nào?"

Giang Nam cười hắc hắc, tới cửa đưa tiền làm gì có đạo lý không cần?

Lúc này liền bán cho hắn 100 gốc nhân sâm, thu 10 triệu!

Tiểu thanh niên vẻ mặt kích động: "Cảm ơn Nam Thần!"

Cầm lấy nhân sâm rời đi, Giang Nam cũng không để ý!

Không lâu sau!

Một cô gái tóc ngắn mặc áo lông trắng như tuyết lại tiến tới!

"Nam Thần? Có nhân tham không? Bán cho ta 40 gốc đi?"

Giang Nam ngạc nhiên, hôm nay người tới mua nhân sâm không ít nha!

Vì thế lại gói cho cô gái 40 gốc rồi cười nói: "Lúc bà dì ghé thăm nhớ đừng ăn nha!"

Chương 972 -

Em gái tóc ngắn ngọt ngào cười nói: "Cảm ơn Nam Thần!"

Lại một lát sau, một tráng hán da thịt màu đồng lại tới gần: "Ha ha! Nam Thần! Bán 20 gốc nhân sâm đi!"

Ánh mắt Giang Nam chột lóe, không đúng, chuyện này không đúng!

Ở đâu ra nhiều người mua nhân sâm như vậy?

Bình thường lúc mình bán hàng, có người tới mua nhân sâm là bình thường!

Nhưng hôm nay mình chỉ bán nhân sâm liệt cùng bữa ăn khuya khử mùi, cứ chốc lát lại có bảy tám người đến tìm mình mua nhân sâm!

Số lượng cũng không nhỏ...

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời!

Đây chẳng phải là thủ hạ của lão Ngưu kia sao?

Cuối cùng lão tử cũng bắt được nhược điểm của người rồi!

Ha ha ha ha!

Vẻ mặt Giang Nam tươi cười sáng lạn đưa cho tráng hán kia 20 gốc nhân sâm nhỏ!

"Đi thông thả, lần sau lại đến!"

Tráng hán kia nhếch miệng cười, mang theo nhân sâm rời đi!

Giang Nam rướn cổ nhìn tráng hán kia đi tới góc lầu liền không thấy bóng dáng!

Không nhìn được cười hắc hắc: "... Lão tử xem người chạy đi đâu!"

Vớt được nhiều tiền như vậy từ chỗ lão tử, lại không chia cho ta một chút thì ta cũng không để yên cho người đâu!

Lúc này liền thu dọn hàng lại: "Dọn hàng dọn hàng, Tuyết Tuyết nhà ta không cho ta về nhà sau 10 giờ!"

Nói xong ôm lấy Tiểu Tửu Oa thuận di một cái liền không có bóng dáng!

Phùng Hâm ngơ ngác đứng tại chỗ: "Nam Thần! Nam Thần đừng đi! Ta còn chưa mua được hàng? Ta cũng muốn máy khoan hợp kim!"

Nhưng mà Giang Nam đã sớm thuận di không thấy bóng dáng, lặng lẽ đuổi theo tráng hán cơ bắp kia!

Tráng hán bị một hệ không gian theo dõi căn bản không phát hiện được!

Chỉ thấy đi tới đi lui liền đi tới một nhà vệ sinh công cộng trong rừng cây nhỏ của học viện!

Nhìn trái nhìn phải, bốn phía không có người, lắc mình một cái liền vọt tới trong WC nữ!

Giang Nam: ! ! !

Đồ biến thái chết tiệt?

Đến học viện Tiên Phong một chuyến còn không quên tới toilet nữ rình coi một chút?

Xem ta lát nữa không đánh cho người gọi ba ba không được, cho người biết cái gì gọi là chấp hành chính nghĩa!

Vì thế Giang Nam liền mở một trùng động không gian ra, nối liền ngoại giới cùng nhà vệ sinh, ánh mắt tiến lại gần!

Hừ hừ!

Lão tử muốn nhìn xem người làm cái quỷ gì ở bên trong?

Ta đây cũng không phải rình coi!

Ta đây là đang nhìn trộm người nhìn trộm!

Cho nên cũng không tính rình coi!

Phải rồi! Chính là như vậy!

Ghé vào trong bụi cỏ xuyên thấu qua trùng động không gian nhìn rất hăng hái!

Bảy tám người lần lượt đến mua nhân sâm của mình? Sợ mình phát hiện không đúng?

Có tổ chức có kỷ luật như vậy, tổ chức Hoàng Ngưu này cũng không nhỏ!

Giang Nam cũng không có ý định đả thảo kinh xà mà là chuẩn bị dò xét, tận diệt!

Chỉ thấy tráng hán cơ bắp kia vào WC, vội vàng tìm một gian phòng khóa trái cửa, giấu mình vào!

Giang Nam sững sốt, không phải tới rình coi sao?

Nhưng chỉ là một gian phòng vệ sinh làm sao có thể ngăn cản tầm mắt của ta?

Danh hiệu chiến thần nhà vệ sinh của lão tử há lại là hư danh?

Trùng động không gian lại mở!

Chỉ thấy trắng hán kia đặt ba lô của mình đặt ở trên bồn cầu, sau đó tay chân nhanh nhẹn bắt đầu cởi quần áo...

Mấy chục giây đã cởi sạch, ngay cả vớ và giày cũng cởi!

Giang Nam há hốc mồm!

Con mắt thiếu chút nữa mù, ta đây đang nhìn cái gì a!

Thế này thì phải nhìn Tuyết Tuyết Lang Diệt bao nhiêu lần mới có thể bù đắp tâm hồn bị tổn thương của ta a...

Chỉ thấy trắng hán kia ôm bả vai không ngừng chà xát: "Tê ~ lạnh muốn chết lạnh muốn chết!"

"Nếu có thể có một không gian dị độ như Nam Thần thì tốt rồi!"

Lầm bầm hai câu, thanh âm truyền ra thế mà lại là của thiếu nữ trẻ tuổi!

Giang Nam: ? ? ?

Nữ cos nam? Hay là nam cos nữ? Bánh pudding? Là ăn bánh pudding bullying của mình sao?

Nhưng đúng lúc này, trên da trắng hán kia lại hiện ra lân giáp tinh mịn!

Sắc thái phía trên biến hóa một trận, giống như cầu vồng!

Thân hình cường tráng dần dần trở nên tinh tế, làn da trở nên trắng nõn, tóc mọc ra!

Trong nháy mắt, một thiếu nữ tóc xoăn đáng người lồi lõm hấp dẫn đã xuất hiện trước mắt Giang Nam!

Bởi vì vấn đề góc độ của trùng động không gian, Giang Nam đem tất cả chi tiết đều thu hết vào đáy mắt!

Một luồng máu mũi không tự chủ được chảy ra, nhỏ xuống trên mặt tuyết!

Tiểu Tửu Oa giọng nói: "Chủ ngân sao người chảy máu mũi? Là sinh bệnh sao?"

Giang Nam lau mũi: "Khụ khụ ~ nhất định là gần đây ăn nhiều nhân sâm, ừm đúng, chính là như vậy!"

Giang Nam không khỏi nuốt nước miếng, cái này cũng quá chi tiết đi?

Thật chân thật a! Trông như thật được chứ?

So với công cụ giả gái của minnhf còn muốn chi tiết hơn!

Hơn nữa không cần ăn bánh pudding cũng hoàn thành biến hóa, đây là dị năng đặc thù gì vậy?

Chỉ thấy thiếu nữ xinh đẹp tóc xoăn bị đông lạnh tay chân đỏ bừng, càng không ngừng xoa bóp bả vai!

Vội vàng lấy quần lót, quần leggings, áo len, áo lông nữ từ trong ba lô ra, mặc từng cái từng cái lên người!

Mấy chục giây đã mặc xong, nhẹ nhàng vén tóc từ sau gáy ra!

Lại lấy ra cái gương nhỏ trang điểm lại, mở to hai mắt: "Cố Tiểu Duy! Sao người có thể xinh đẹp như vậy chứ~"

Giang Nam híp mắt nhìn!

Đáng yêu thế này!

Lát nữa đánh một quyền hắc là sẽ khóc rất lâu đi?

Cố Tiểu Duy vuốt cằm: "Cấp bậc cao một chút, phải tranh thủ thời gian mới được, còn có 700 vạn chưa tiêu hết đâu!"

Vì thế dưới ánh mắt kinh ngạc của Giang Nam, khí tức Bạch Kim 3 sao giảm xuống tới Hoàng Kim 7 sao!

Đội mũ và khẩu trang lên, đeo cặp sách như không có việc gì đi về phía ký túc xá!

Giang Nam bối rối, cái này so với bánh pudding của mình còn bá đạo hơn a, dị năng gì vậy?

Lại nói bảy tám người tới mua nhân sâm vừa rồi tất cả đều là Cố Tiểu Duy?

Giang Nam lau khô máu mũi, thuận di đuổi theo!

Tổ chức Hoàng Ngưu này dường như không tệ như mình tưởng tượng!

Tiếp tục ẩn tàng truy tung!

Cố Tiểu Duy đi tới khu ký túc xá thì thấy Giang Nam biến mất, không khỏi sửng sốt!

"Ai! Bạn học? Nam Thần đâu? Ta còn muốn mua nhân sâm của hắc ha!"

"A a ~ Nam Thần dọn hàng rồi, Tuyết Tuyết không cho hắc về nhà sau 10 giờ!"

Cố Tiểu Duy ngạc nhiên, lập tức vẻ mặt mất mát, thì thầm: "Vợ quản thật nghiêm~"

Giang Nam: Ai cần người lo!

Cố Tiểu Duy cũng chỉ có thể đành thôi, đeo cặp sách mượn nhờ bóng đêm đi ra ngoài học viện!

Giang Nam cười xấu xa, tiếp tục đuổi theo!

.....

Chương 973 -

Trong một căn phòng trọ ba phòng ngủ một phòng khách ở khu đô thị Dung Thành!

Cố Tiểu Duy bỏ giày cao gót, ném mình lên sô pha!

Nấu bình nước sôi pha cho mình một thùng mì ăn liền, bỏ thêm hai quả trứng!

Lúc này mới lấy nhân sâm trong ba lô ra, tổng cộng có 230 gốc...

"Hô ~ rốt cục cũng có hàng, không uổng công chờ Nam Thần lâu như vậy!"

Lập tức lại móc ra 10 hộp đồ ăn khuya khử mùi, vẽ mặt hưng phấn!

Thì ra ăn thứ này có thể khử mùi! Nếu lão đại biết cái này, hắc hắc...

Ánh mắt Cố Tiểu Duy tràn đầy hưng phấn, gói kỹ hàng lần này mang về, quyết định đặt trong két sắt phòng ngủ!

Vừa mới mở cửa phòng ngủ, nụ cười trên mặt Cố Tiểu Duy trực tiếp cứng đờ!

Chỉ thấy Giang Nam đột ngột đứng trong phòng ngủ, két sắt phía sau giá sách đã bị mở ra, Giang Nam còn chưa giải mật mã!

Chỉ mở một trùng động không gian, tay cũng đã dò xét vào trong!

Không khí rơi vào yên tĩnh tuyệt đối...

Chỉ thấy Giang Nam móc ra một mảnh vảy bảy màu từ trong kết sắt!

"Đây là cái gì?"

Cố Tiểu Duy:???

Giang... Giang Nam?

Này này này!

Tại sao người lại xuất hiện trong phòng ngủ của người khác?

Tay đều thò vào kết sắt?

Có chút tôn trọng với kết sắt nào không? Nó không cần mặt mũi sao?

Nói xin lỗi với kết sắt đi!

Cái vảy kia là... A a a!

Chỉ thấy mặt Cố Tiểu Duy xin lỗi: "Cái kia... Thật ngại quá vị tiên sinh này, ta về nhầm nhà rồi, ha ha... ha ha..."

Nói xong liền đóng cửa phòng lại, cả người đều bị dọa trắng bệch, trái tim nhỏ bé cũng sắp nhảy ra khỏi cổ họng!

Bị Nam Thần phát hiện?

Hắn làm sao phát hiện a, đoạn đường này rõ ràng ra đã chú ý không có người theo dõi nói?

Phải làm sao đây?

Đây chính là thần tiên đã san bằng cả khu 53 mà vẫn còn sống trở về a!

Ta chỉ là một Bạch Kim bé nhỏ căn bản không có khả năng đánh thắng hẳn a!

Cố Tiểu Duy xoay người muốn chạy, nhưng nghênh đón cô lại là một bình Đại Lục Đoạt Mệnh trong trùng động không gian vươn ra!

"Bốp!"

Cô cảm thấy trước mắt tối sầm lại liền bất tỉnh nhân sự!

Mơ mơ màng màng mở to mắt, chỉ thấy mình đang ngồi trên ghế sofa!

Giang Nam thì là ngồi ở trên sofa cầm mì ăn liền không ngừng xì xụp, tay kia đẩy điện thoại di động...

Cố Tiểu Duy bừng tỉnh, vừa muốn động dậy!

Thằng cảm giác hai tay của mình bị trói buộc, nhìn lại, ước chừng có 18 cái còng tay Khốn Linh, còn còng từ cổ tay đến khuỷu tay!

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy +1000!]

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy...]

Nhiều còng tay như vậy? Có lắm hay không?

Người có cần thận trọng như vậy không?

Nhìn Giang Nam không nói lời nào, Cố Tiểu Duy không ngừng đảo mắt!

Yêu ớt nói: "Đó là di động của ta!"

Giang Nam nhếch miệng cười, nhìn về phía Cố Tiểu Duy!

Sau khi dùng còng tay trói lại, Cố Tiểu Duy liền khôi phục bộ dáng vốn có của mình!

Một đầu tóc ngắn ngang vai màu đen, ngũ quan tinh xảo, sống mũi cao thẳng, khuôn mặt trắng nõn, bộ dáng thanh tú động lòng người, trong mắt mang theo một cỗ linh động!

"Nói bừa! Đây là di động của ta!"

"Làm sao anh có thể chứng minh đây là điện thoại di động của người? Người gọi nó nó có đáp lời người sao?"

Cố Tiểu Duy: ???

Đây rõ ràng là người đào được từ trong túi quần của ta!

Cái ốp điện thoại SpongeBob đó là của ta!

Đó là điện thoại di động a, ta gọi nó nó làm sao có thể đáp lời chứ!

"Vậy người nói là của người, người gọi nó một tiếng nó đáp lời sao?"

Giang Nam nhún vai nói: "Đương nhiên!"

Cố Tiểu Duy không phục nói: "Vậy anh gọi đi!"

Giang Nam: "Hey Siri!"

Điện thoại di động: "Chủ nhân! Xin hỏi có thể giúp gì cho ngài không?"

Cố Tiểu Duy: !!

Thế này... Thế này cũng được?

Giang Nam cười đắc ý!

[Giá trị oán khí từ Cổ Tiểu Duy + 666!]

Không có ai lại làm trò như người cả!

Hiện tại Cổ Tiểu Duy cũng sắp bị hù chết, Giang Nam bắt mình đến tột cùng muốn làm gì a!

"Nam... Nam Thần, có chuyện gì thì từ từ thương lượng nha, ta chỉ mua chút nhân sâm của người mà thôi!"

"Cũng không làm chuyện gì hại tới người, chuyện trái pháp luật loạn kỷ cương ta cũng chưa từng làm!"

"Người bắt ta làm gì? Nếu không... Người thả ta ra trước?"

"Nếu người đói bụng, ta làm cho người chút cơm ăn nhé? Ăn mì ăn liền không tốt? Chúng ta..."

Giang Nam cười hắc hắc nói: "Tốc độ cưỡi còng tay Khốn Linh rất nhanh nha, như vậy chỉ cần thời gian mấy câu đều cưỡi ra sáu cái?"

"Nôn nóng nấu cơm cho ta như vậy? Ai dạy người thủ pháp này? Rất chuyên nghiệp!"

Thân thể Cổ Tiểu Duy cứng đờ, động tác dùng kẹp tóc chọc ổ khóa phía sau nháy mắt dừng lại, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy xấu hổ, không khỏi đỏ lên!

Đáng ghét!

Nam Thần có mắt sau lưng sao?

[Giá trị oán khí từ Cổ Tiểu Duy + 888!]

Giang Nam cười nói: "Hoàng Ngưu làm ăn rất lớn sao? Người làm một mình?"

"Không đúng, người chỉ là một Bạch Kim nhỏ nhoi hèn là không tiếp xúc đến nhân vật phía trên, vậy nghĩa là có tổ chức!"

Sau lưng Cố Tiểu Duy ướt đẫm mồ hôi lạnh!

Mẹ nó ~ Nam Thần biết rồi sao?

Hắn biết được bao nhiêu? Làm sao biết được!

Không khỏi cười nói: "Nam Thần người đang nói chuyện kỳ quái gì vậy? Tiểu Duy nghe không hiểu!"

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Ta chỉ muốn tìm hiểu xem kẻ có thể bán một gốc cây nhân sâm với giá 3 viên linh châu cấp Kim Cương đến tột cùng là cái dạng nhân vật gì!"

Khuôn mặt Cố Tiểu Duy trắng bệch: "Ai? Còn... còn có chuyện như vậy sao?"

Giang Nam giơ tay lấy ra một chai Đại Lục Đoạt Mệnh đặt ở trên bàn trà: "Uống xong rồi nói chuyện với ta!"

Cố Tiểu Duy rung mình một cái, dựa theo điều tra của mình đối với Nam Thần mà suy tính!

Thứ trong tay Nam Thần, không có một món đồ tốt a!

Không khỏi khiếp đảm nói: "Ta có thể không uống sao?"

"Không uống ta liền đánh người!"

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy + 555!]

Lão đại!

Hôm nay ta sợ là phế rồi!

Cố Tiểu Duy bị dọa tim đập bịch bịch!

Nhưng làm sao dám vi phạm ý nguyện của Giang Nam?

Ngoan ngoãn mở miệng ra!

Giang Nam giơ tay lên mở trùng động không gian ra, liền rót Đại Lục Đoạt Mệnh vào trong miệng cô!

"Ào ào ào ~"

Cố Tiểu Duy: ! ! !

Không thể cho ta nghỉ một chút sao?

Hệ không gian muốn làm gì thì làm!

Cách người rót rượu này cũng quá xấu hổ đi?

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy + 666!]

Một chai Đại Lục Đoạt Mệnh vào bụng!

Chỉ thấy Cố Tiểu Duy ợ một cái, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra một vết đỏ bừng, hai mắt mê ly!

Giang Nam vuốt cằm, phải thử xem Đại Lục Đoạt Mệnh này có hiệu quả hay không!

Vạn nhất cô ấy có phương pháp gì chống lại men rượu, sau đó dùng lời nói dối lừa dối ta, ta đây không phải phí công uống sức sao?

Giang Nam mang vẻ mặt nghiêm túc: "Người bây giờ mặc quần nhỏ kiểu gì?"

Cố Tiểu Duy há mồm nói: "Tơ tằm màu đen có viền hoa! Cột đây!"

Chương 974 -

Cố Tiểu Duy hoảng hốt!

A a a a!

Vì cái gì mà ngay cả loại chuyện này tá cũng nói ra với Nam Thần a!

Xấu hổ muốn chết!

Sao lại như vậy? Là do chai bia vừa mới uống sao?

Đây đều là đạo cụ kỳ quái gì a!

Không được không được!

Ta không thể nói, ta không thể phản bội tổ chức! Phản bội lão đại!

Giữ mồm giữ miệng, chính là Cố Tiểu Duy ta!

Giang Nam gật đầu: "Ừ! Không nói dối!"

Cố Tiểu Duy: ? ? ?

Cái gì cũng không nói dối! Sao người biết ta không nói dối chứ!

Làm sao người biết bây giờ ta đang mặc loại quần gì?

Chẳng lẽ vừa rồi Nam Thần thừa dịp ta hôn mê đã làm chuyện như vậy với ta?

A a a a!

[Giá trị oán khí từ Cổ Tiểu Duy +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam: "Đơn giản khai báo về bản thân!"

Cổ Tiểu Duy: "Cổ Tiểu Duy! 25 tuổi, Bạch Kim 3 sao dị năng hệ hóa thú! Loại hóa thú tắc kè hoa, tiến sĩ kinh tế học! Độc thân từ trong bụng mẹ, nhà ở khu đô thị Lương Đô bla bla~"

Cổ Tiểu Duy nói khoảng ba phút đồng hồ đến choáng váng!

Cổ Tiểu Duy, người làm sao vậy?

Sao lại nói mật khẩu thẻ ngân hàng và thời gian an toàn của mình là ngày mấy chứ?

Đã nói là giữ mồm giữ miệng mà?

Có cần chi tiết như vậy không!

Giờ phút này trong mắt Cổ Tiểu Duy tràn đầy kinh hãi, đây là loại bìa gì? Thứ này cũng quá lợi hại đi?

Giang Nam ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên mình gặp dị năng tắc kè hoa, tiến sĩ kinh tế học?

"Cái vảy hình trái tim người cất trong kết sắt này là cái gì? Trông rất đẹp mắt!"

Nói xong tiến đến giữa mũi người người!

Cổ Tiểu Duy: !!!

Không thể nói! Đánh chết không thể nói!

"Đó là vảy ta rút từ trên ngực ta xuống, người đừng có người loạn a!"

Mặt Giang Nam đỏ lên, vội vàng ném lên bàn trà!

Còn là hình trái tim?

"Khụ khụ ~ nói đi, tổ chức các người tên là gì, lão đại là ai? Nhiệm vụ của người là gì? Ta muốn gặp lão đại của các người!"

Cố Tiểu Duy trông như sống không còn gì lý thú!

"Ta lệ thuộc vào tổ chức Bồ Công Anh, ta không biết tên lão đại, ta chỉ biết cô biệt hiệu là Hoa Bỉ Ngạn!"

"Sau khi ta tốt nghiệp tiến sĩ kinh tế học vẫn luôn làm việc cho tổ chức, bắt đầu từ trung học mãi cho đến tốt nghiệp đều là lão đại hỗ trợ cho ta đi học, mỗi tháng đều cho ta tiền sinh hoạt, cho nên người đừng mơ để ta bán đứng cô ấy!"

Giang Nam: Người vừa bán xong?

Phạm vi nghiệp vụ của tổ chức Bồ Công Anh chúng ta rất rộng, cũng có chút danh tiếng trên quốc tế!

"Từ khi người bắt đầu bày sập, nhiệm vụ của ta chủ yếu chính là mua hàng từ người, vẫn luôn theo người từ Giang Thành đến Dung Thành a!"

.....

Nghe Cố Tiểu Duy kể ra, vẻ mặt Giang Nam ngạc nhiên, không nghĩ tới bắt được một đại gia hỏa!

Phạm vi nghiệp vụ của Bồ Công Anh cũng không phải rộng bình thường, giao dịch ngầm tài liệu dung linh, lưu thông linh châu ở chợ đen, buôn bán tình báo, cơ hồ có liên hệ với tất cả các thế lực ngầm!

Phạm vi này cũng không giới hạn trong nước!

Trong mắt Giang Nam nổi lên vẻ hứng thú nồng đậm, tổ chức lớn như vậy nhất định có rất nhiều tiền?

Không biết đã vớt được bao nhiêu từ trên người mình!

"Lão đại của người đâu? Ta muốn gặp cô ấy!"

Cố Tiểu Duy: "Ta không liên lạc được với cô ấy, mỗi lần đều là liên lạc một chiều, sau đó ta sẽ giao hàng cho cô ấy!"

Giang Nam ngạc nhiên, có cần cẩn thận như vậy không?

Giấu mình sâu như vậy sao?

Cố Tiểu Duy uống Đại Lục Đoạt Mệnh căn bản sẽ không nói dối!

Vậy cũng chỉ có thể chờ lão đại Bồ Công Anh liên hệ Cố Tiểu Duy giao hàng mới có thể có manh mối!

Giang Nam nghĩ nghĩ, giơ tay móc ra một viên thuốc con nhộng: "Nào... há miệng!"

Cố Tiểu Duy hoảng sợ: "Đây là cái gì? Người lại muốn nuốt ta ăn cái gì?"

Bia vừa rồi cũng đã rất kinh khủng a, viên thuốc này sẽ không phải là độc được gì chứ?

Hay là thứ gì đó khiến người ta trở nên kỳ quái?

Giang Nam liếc mắt: "Sao thắc mắc nhiều như vậy? Bảo người ăn thì người ăn!"

Cố Tiểu Duy đỏ mặt xấu hổ nói: "Nếu như người muốn, liên tục tiếp tục làm luôn đi, không cần nuốt ta uống thuốc gì đó, ta sẽ phối hợp với người!"

"Chỉ là... chỉ là, sau khi xong việc hi vọng người có thể thả ta ra, đây là lần đầu tiên ta bị người bắt làm tù binh, không có kinh nghiệm gì, cho nên... ô ô~"

Nói xong nghiêng đầu sang một bên, cắn chặt môi dưới, nhắm chặt hai mắt, khóe mắt còn có nước mắt trong suốt chảy xuống...

Giang Nam đầu đầy dấu chấm hỏi?

Cái gì mà trực tiếp làm, còn phối hợp với ta nữa?

Ta cũng không phải đại nhân vật phản diện gì?

Có phải người xem quá nhiều phim thần tượng rồi không?

Không phải ai bị bắt cũng bị tra tấn.

Ở trong lòng người đến tột cùng lão tử mang hình tượng ác ma như thế nào a!

Cảm thấy vô cùng bi thương!

Làm tù binh của ta có đãi ngộ rất tốt a!

Không tin người hỏi Lambo Fenbo đi!

Khuôn mặt Giang Nam đen sì nhìn Cố Tiểu Duy...

Ước chừng qua 30 giây, Cố Tiểu Duy mở mắt thấy Giang Nam không nhúc nhích, không khởi nói: "Bộ dạng này của ta không phải là mẫu người người thích sao?"

"Nếu không người cởi còng tay ra cho ta? Ta biến thành đáng vẻ người thích là được! Ngự tử? Loại hihi phong phạm nữ vương? Tiểu loli cũng có thể!"

"Cái kia... Cho dù là nam ta cũng có thể biết được!"

Giang Nam phát câu!

Người con mẹ nó trong lòng có cần nhiều ý tưởng tới như vậy hay không a!

Còn các loại kiểu dáng tùy ta chọn lựa?

Nếu ai đó tìm người làm bạn gái còn không phải hạnh phúc tới chết? Mỗi ngày một kiểu?

Tắc kè hoa? Người còn như vậy ta cũng đều biến sắc theo!

Người có chứng hoang tưởng bị hại à?

"Con mẹ nó cái này là thiết bị định vị a! Bảo người há miệng thôi mà người lại suy diễn ra nhiều kịch bản như vậy?"

"Nếu còn không mở miệng, ta liền tìm chỗ khác để giấu!"

Cố Tiểu Duy: ???

Không... Không phải muốn làm chuyện quá đáng với ta sao?

Trong phim truyền hình bình thường nhân vật bị bắt làm tù binh không phải đều sẽ bị làm chuyện quá phẫn sao?

Mặt cô đỏ bừng, vội vàng há miệng!

Nếu không quý mới biết Giang Nam sẽ giấu máy định vị giấu ở địa phương kỳ quái gì khác a!

Ăn máy định vị con nhộng, trong thời gian ba đến năm ngày sẽ không lấy ra được!

Để phòng ngừa vạn nhất, Giang Nam lại mở túi đựng nhân sâm ra, nhét một thiết bị định vị vào trong nhân sâm!

Cố Tiểu Duy bối rối!

Biết Giang Nam muốn thông qua mình tìm được lão đại, cũng không cần lo về tính mạng của mình!

Nhưng Giang Nam cho rằng ta bị ngốc sao? Người xác định muốn giấu thiết bị định vị ngay trước mặt ta a!

Chỉ thấy Giang Nam trang bị xong thiết bị định vị, lại dọn dẹp lại gian phòng một lần, khôi phục mọi thứ về nguyên trạng!

Còn bỏ vảy bẫy màu vào két sắt, điện thoại di động cũng bỏ vào trong túi Tiểu Duy!

Mặt Cố Tiểu Duy đầy dấu chấm hỏi, Nam Thần đang làm gì vậy? Còn dọn dẹp nhà cửa?

Hiện tại nhân vật phản diện đều có tố chất như vậy sao?

Chương 975 -

Giang Nam giải quyết xong tất cả dưới sự trợ giúp của Tiểu Tửu Oa, mất cả buổi mới đeo găng tay nhiệt tình như lửa vào!

Trên mặt lộ ra nụ cười như ác ma!

"Lát nữa đừng bị ta đánh khóc!"

Cố Tiểu Duy: "Người..."

"Bốp bốp bốp bốp bốp!"

Liên tiếp vang lên tiếng giòn tan, Cố Tiểu Duy bị Giang Nam quạt lắc qua lắc lại!

Nhanh chóng quạt trí nhớ của cô về trước khi phát hiện ra hần!

Không đợi cô kịp phản ứng, lại thêm một cú Đại Lục Đoạt Mệnh đập xuống!

"Choang!"

Cố Tiểu Duy liền ngất xỉu, Giang Nam vội vàng cởi còng tay cho cô, thu thập xong hiện trường gây án, thuấn di không còn bóng dáng!

Mười mấy giây sau, Cố Tiểu Duy ngồi phịch trên sofa từ từ tỉnh lại, theo bản năng xoa xoa hai má!

"Ta đây ngủ quên? Hôm nay cũng thật lạnh, lạnh đều đau cả mặt..."

Nói xong ánh mắt rơi vào túi nhân sâm: "Ngô ~ vẫn nên để vào bên trong két sắt đảm bảo một chút!"

Mở két sắt ra, nhìn thấy vảy hình trái tim nằm yên tĩnh bên trong, Cố Tiểu Duy cười hắc hắc, nhét hàng vào bên trong!

Trở lại phòng khách, cô nhìn tô mì ăn liền mà bụng kêu ùng ục.

Vẻ mặt chờ mong bụng tô mì ăn liền lên mở nắp ra, nĩa vừa vớt lên, chỉ vớt lên hai cái bã mì ăn liền, vẻ mặt ngạc nhiên!

Mì của ta đâu? Hai trứng của ta đâu?

Là ta ăn xong mì trước khi ngủ? Sao ta không nhớ rõ?

Ta đã ăn rồi sao?... Vậy sao ta vẫn còn đói như vậy!

Cố Tiểu Duy xoa xoa bụng, vẻ mặt như gặp quỷ!

Trên đường về học viện, Giang Nam bị nấc cục...

Mùi mì ăn liền thoang thoảng...

Trứng kho ăn rất ngon! Nước nóng hơi nhiều, hơi nhạt!

Mình đặt máy định vị ở trong Cố Tiểu Duy và đóng hàng hóa!

Hai lớp bảo hiểm, chỉ cần cô ấy đi gặp lão đại Bồ Công Anh, mình liền có thể tìm tới!

Đến lúc đó cụ thể là đánh người cướp tiền, hay là nhập cổ phần cùng nhau kiếm tiền, chỉ có thể chờ nhìn gặp được lão đại Bồ Công Anh rồi nói sau!

Nhưng mình cũng không tính là quá hiểu rõ về Bồ Công Anh, vẫn nên sớm chút hiểu rõ thì tốt hơn!

Vì thế gửi tin nhắn cho Sơn Miêu!

Nam Thần: Sơn Miêu? Người biết gì về Bồ Công Anh?

Mặc dù là hơn 11 giờ tối, tin tức vẫn trả lời liền!

Lạc Thiên Hồng: Sao lại hỏi cái này?

"Ta cũng không hiểu nhiều về Bồ Công Anh này, bọn họ vẫn rất khiêm tốn, có thể xem là loại tổ chức ngầm tương đối ngoan trong nước đi!"

"Con buôn tình báo, đi buôn chợ đen, Âm Dạ còn từng có mấy lần hợp tác với họ, có thể tìm được tình báo mà ngay cả Âm Dạ đều không tìm được, vẫn là có chút tài năng!"

"Đã thử thâm nhập, nhưng đều thất bại, có giá trị lợi dụng, vẫn không động đến bọn họ!"

Nhìn tin nhắn Sơn Miêu trả lời, trong mắt Giang Nam tràn đầy ngạc nhiên!

Tương đối ngoan?

Đây là tính từ gì?

Nhưng mà đáy lòng đại khái đã có ấn tượng đối với Bồ Công Anh!

Nam Thần: "Bọn họ không có các loại đại lão như Tinh Diệu Đạo Thiên đó chứ?"

Thiên Hồng cảm thấy bó tay!

"Người cho rằng Tinh Diệu Đạo Thiên là rau cải trắng sao? Loại hình như hội Quang Minh, Dracula loa làm gì có nhiều như vậy?"

Giang Nam cười hắc hắc, vậy mình yên tâm rồi!

"Bồ Công Anh sao lại chọc tới người? Đã nói với người không được ra nước ngoài! Nay vừa mới trở về mấy ngày? Ngoan ngoan ở lại học viện học tập đi biết không?"

Trên mặt Giang Nam nổi lên một nụ cười nhu hòa!

"Biết rồi! Ngủ ngon a..."

Sơn Miêu ghé vào trên giường xoa xoa đôi mắt còn nhập nhèm buồn ngủ, điện thoại di động nhét dưới gối đầu, chặn trùm đầu liền ngủ thiếp đi!

Chờ Giang Nam trở lại học viện cũng đã hơn 12 giờ!

Đi tới đi lui liền đi ngang qua phòng huấn luyện thể lực!

Giang Nam liếc vào trong một cái, ừ... khóa cửa lại!

Liền tiếp tục trở về!

Nhưng chưa đi được hai bước, đã lui trở về!

Khóa cửa? Đó không phải là không có ai sao?

Còn nhớ Kiên ca nói quặng sắt Khốn Linh đáng giá không ít tiền?

Trong phòng huấn luyện thể lực tất cả đều là quặng sắt Khốn Linh a!

Giờ khắc này ánh mắt Giang Nam sáng ngời!

Ta chỉ khẩu trừ một chút, hẳn sẽ không có người phát hiện đúng không?

Chỉ thấy Giang Nam tiện tay móc ra một cọng dây sắt nhỏ từ

trong không gian dị độ, bề cong rồi chọc vào trong mắt khóa!

"Răng rắc!"

Khóa sắt mở ra, Giang Nam lắc mình một cái tiến vào phòng huấn luyện thể lực, dị năng bị trong nháy mắt bị áp chế!

Trong phòng huấn luyện thể lực to như vậy không có một bóng người, Giang Nam đánh giá xung quanh!

Sàn nhà không thể cạy, quá rõ ràng!

Tường cũng không được, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra...

Ánh mắt lưu chuyển, tầm mắt Giang Nam rơi vào trần nhà!

Huấn luyện lại không dùng tới trần nhà, đặt ở chỗ này chẳng phải là lãng phí tài nguyên sao?

Quặng sắt Khốn Linh khan hiếm như vậy, học viện làm vậy không phải phô trương lãng phí sao?

Ta nhìn không nổi nữa rồi!

Tiểu Tửu Oa nhỏ giọng nói: "Chủ ngân, chúng ta là sắp trộm đồ sao?"

Giang Nam eo nhỏ xoa một cái: "Nói bậy!"

Tiểu Tửu Oa chớp mắt một cái: "Ta biết rồi chủ ngân ~ vì những thứ này này ở đây cũng không ai dùng, chúng ta chỉ là nhặt về nhà thôi đúng không?"

Ánh mắt Giang Nam rất hài lòng!

Tiểu Tửu Oa cũng nở nụ cười đã hiểu!

Chỉ thấy Giang Nam nhảy lên một phát, cơ thể nhanh chóng

nhảy lên cao hơn 10 mét, hai ngón giữa cắm vào trong quặng sắt Khốn Linh, treo cả người ở phía trên!

"Ừm... cứ giữ cái này là được rồi!"

Giang Nam dùng sức, liền tháo trần nhà làm bằng quặng sắt Khốn Linh xuống!

Lộ ra khung thép bên trong!

Cả người ôm trần nhà vững vàng rơi xuống đất!

Thêm một lần nữa... Hẳn là không ai phát hiện ra chứ?

3 phút sau, Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé vẻ mặt thỏa mãn, ngẩng đầu nhìn lên, trên trần nhà có 10 lỗ thủng lớn!

Mặt Giang Nam tối sầm, thế này không được! Thế này cũng quá rõ ràng đi!

Phải nghĩ cách mới được...

Một giờ sau!

Phòng tập thể dục đã không còn tồn tại trần nhà nữa!

Đều bị Giang Nam khấu trừ!

Như vậy sẽ không có người phát hiện đúng không?

Ta thật đúng là một tiểu thiên tài!

Bởi vì Giang Nam ôm quặng sắt Khốn Linh nên không thể mở không gian dị độ, đành để cho Tiểu Tửu Oa ngâm toàn bộ vào trong không gian dị độ!

Trở lại phòng ngủ ở trên giường, Giang Nam lâm vào trầm tư, một khi bại lộ, Tiêu viện trưởng khẳng định hoài nghi hệ không

gian như ta!

Không được không được, không thể để trong không gian dị độ, nhét dưới giường là được rồi!

Ước chừng ở dưới giường của mình đã nhét hơn mười khối, nhưng trần nhà quá nhiều căn bản nhét không được!

Giang Nam lại nhét đầy gầm giường của Hùng Nhị và Ngô Lương!

Hùng Nhị không có ở nhà, Ngô Lương ngáy như sấm sét, căn bản không phát hiện!

Nhưng nhét đầy ba cái giường, vẫn không nhét hết!

Giang Nam thuận di một cái đã đi tới phòng Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết nằm nghiêng trên giường kẹp chân gối giữa cánh tay, trong phòng chỉ có tiếng hít thở đều đều!

Giang Nam rón rén đi tới bên giường, cúi đầu nhìn lên!

Lông mi của cô khẽ run, thân thể cứng đờ, vành tai dần dần biến thành màu đỏ!

Vẫn là một bộ dáng ngủ say!

Chương 976 -

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc, ngữ là tốt rồi!

Trực tiếp ghé vào đáy giường, phối hợp với Tiểu Tửu Oa dờn trần nhà, toàn bộ quá trình hành động rón rén, một chút âm thanh cũng không phát ra!

Nhưng Chung Ánh Tuyết bất động trên giường không chỉ vánh tai đỏ lên, theo thời gian hai má cũng đỏ lên...

Giang Nam giấu hết trần nhà rồi thuận di không còn bóng dáng!

Ước chừng qua ba phút!

Chung Ánh Tuyết chậm rãi từ trên giường ngồi dậy, che mặt: "Tiểu Nam không phải tới tập kích ban đêm sao?"

Quý mới biết trong ba phút này rốt cuộc cô đã đấu tranh tâm lý như thế nào mới lựa chọn giả bộ ngủ!

Tiểu Nam chui dưới gầm giường mình làm gì?

Trong lòng Chung Ánh Tuyết nổi lên lòng hiếu kỳ, không khỏi ghé vào sàn nhà nhìn xuống giường!

Vừa nhìn không khỏi bối rối, dưới giường sao lại bị nhét đầy kim loại màu đen?

Thứ gì?

Tò mò dùng bàn tay nhỏ bé sờ một cái, dị năng linh lực trực tiếp bị trói buộc!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên!

Quặng sắt Khốn Linh? Tiểu Nam lấy ở đâu ra?

Cái này sao nhìn có chút quen mắt?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã xuất hiện trong phòng Hạ Dao!

Chỉ thấy giờ phút này cả người Đại Lang Diệt nằm trải dài thẳng trên giường, đuôi sói đều lộ ra!

Chăn đã sớm không biết bị đạp đi nơi nào!

Giang Nam che mặt!

Này này này!

Đại Lang Diệt, thói quen ngủ không mặc áo bra của người còn không thay đổi sao?

Nhưng trong nháy mắt Giang Nam mang vẻ mặt vui vẻ, tâm hồn bị tổn thương do nhìn Cố Tiểu Duy biến thành trắng hán, vào giờ khắc này đều được cứu rồi a!

Hạ Dao: Ai ~ ai hắc hắc ~ thứ sáu a ~

Giang Nam bất đắc dĩ, nhấc chăn lên đắp lên người Hạ Dao, cũng nhét đầy trần nhà bên dưới giường cô!

Vừa muốn đi, ánh mắt Giang Nam liền dừng ở chân nhỏ của Hạ Dao!

Trong lòng không khỏi nổi lên ý xấu, càng ngày càng mãnh liệt!

Cơ hội khó có được!

Không bằng mượn cơ hội này...

Thử đeo nhẫn tê liệt lên ngón chân xem có hiệu quả không?

Chân nhỏ xinh đẹp như vậy, không làm thí nghiệm thật đáng tiếc!

Nhìn bộ dáng Hạ Dao ngủ tới xù lông, vẻ mặt Giang Nam an tâm!

Nói làm là làm!

Lấy ra một chiếc nhẫn tê liệt, dùng ngón giữa của mình nhẹ nhàng đem ngón chân nhỏ bên cạnh đẩy qua một bên!

Liền đeo nhẫn tê liệt lên ngón chân giữa của Hạ Dao!

Mới vừa đeo vào, nhẫn tê liệt tự động buộc chặt lại, siết chặt, nhuộm ngón chân giữa của cô thành màu vàng!

Sau đó Giang Nam liền nhìn Hạ Dao ngoại trừ ngón giữa, bốn ngón còn lại chân chậm rãi co rút!

Chỉ còn lại một ngón chân giữa màu vàng đang dựng thẳng với mình!

Giang Nam: Phụt... Ừm!!!

Không được! Ta không thể cười!

Nhưng... Cái này cũng quá buồn cười!

A a a a! Chịu không nổi a!

Đại Lang Diệt dùng gót chân dựng thẳng ngón giữa!

Thuần di xông lên trời cao ngàn mét, ngửa mặt lên trời cười to rồi thuần di trở về phòng!

Đại Lang Diệt: A~

Giang Nam: ! ! !

Nhưng mà Hạ Dao chỉ trở mình, cũng không có tỉnh lại, lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm!

Nhìn một chân Hạ Dao dựng thẳng ngón giữa, một bình thường!

"Không được không được! Thế này cũng không đối xứng a, phải đối xứng mới đẹp mắt!"

Chắc kiếp trước ta là ác quỷ đúng không?

Phụt ha ha ha!

Vì thế Giang Nam lại đeo nhân tê liệt vào bên chân còn lại của Hạ Dao!

Sau đó hai bàn chân nhỏ của Hạ Dao đều cùng giơ ngón giữa...

Giang Nam cố nén ý cười, thuận di một cái đã không còn bóng dáng!

Nhìn toàn bộ hành động của Giang Nam, Tiểu Tửu Oa run lấy bầy, về sau ta nhất định phải càng thêm cố gắng lấy lòng chủ nhân mới được!

Ngay cả Hạ Dao cũng hổ, về sau nói không chừng ngày nào đó liền đem ta đi hầm a!

"Chủ ngân chủ ngân ~ Ồ chần lạn, Tiểu Tửu Oa làm ấm giường cho người được không a~"

Trong lòng Giang Nam rất thích: "Sao người lại giỏi như vậy!"

Giang Nam ôm Tiểu Tửu Oa ấm áp dễ chịu, ngủ thật ngọt

ngào!

Sáng sớm hôm sau, Hạ Dao mơ mơ màng màng từ trên giường ngồi dậy, dụi con mắt nháp nhèm, một đầu tóc bạc đều ngủ thành ổ gà!

Vừa định xuống giường đi WC, hai chân vừa chạm đất, Hạ Dao nhướng mày!

Không khỏi cúi đầu nhìn, trong mắt tràn đầy hoảng sợ!

"A!!!"

Tiếng thét chói tai cao tám độ vang vọng cả tòa biệt thự Phong Lâm!

Quý mới biết buổi sáng thức dậy nhìn thấy hai chân của mình đều dựng thẳng ngón giữa sẽ là loại cảm thụ như thế nào!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao tràn đầy hoảng sợ!

Chung Ánh Tuyết ở phòng bên cạnh còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, trực tiếp vọt vào!

"Sao vậy Dao Dao! A nha ~ sao người lại không mặc đồ ngủ? Đã nói người bao nhiêu lần rồi?"

Nhưng mà Hạ Dao làm sao còn lo lắng chuyện áo ngủ, lấy tay chống giường, trực tiếp đưa hai chân cho Chung Ánh Tuyết!

Đôi chân dựng thẳng ngón giữa!

"Tuyết Tuyết người xem đi! Đây là cái quỷ gì! Ngón chân của ta lại đang dựng thẳng ngón giữa a!"

Chung Ánh Tuyết: "Ngô ~ phụt ha ha ha, sao có thể như vậy chứ? Ngón chân của người ngay cả cái này cũng có thể làm được sao?"

"Ha ha! Thật đáng yêu a!"

Mặt Hạ Dao đỏ bừng: "Ai nha! Người đừng cười ~ ngủ một giấc tỉnh lại liền biến thành như vậy?"

Lúc này Hạ Dao mới phát hiện, trên hai ngón chân đều mang theo một chiếc nhẫn vàng!

Chung Ánh Tuyết cười đến bờ vai run rẩy: "Tiểu Nam làm phải không? Ngày hôm qua hắc hắc là đến phòng chúng ta!"

Hạ Dao nghiến răng nanh!

Trừ Tiểu Nam ra thì không còn ai khác, chiếc nhẫn này chỉ có Tiểu Nam mới có!

Chờ một chút...

Tối qua Tiểu Nam lén đến phòng ta đeo nhẫn cho ta?

Vậy...

Hạ Dao theo bản năng cúi đầu nhìn mình một cái, mặt đỏ thành quả táo lớn, một luồng khói trắng từ đỉnh đầu bay lên!

"Tiểu Nam! Ta liều mạng với người!"

Hạ Dao mặc quần áo tử tế, hai tay chống đất, lấy tư thế phi nhân loại đi xuống cầu thang, vọt vào phòng Giang Nam!

Giờ phút này Giang Nam ôm Tiểu Tửu Oa đang ngủ ngon lành!

Hạ Dao tựa ác lang đánh giết, liền cười trên người Giang Nam!

Rong lúc ngủ mơ Giang Nam đã bị Hạ Dao trực tiếp đánh thức, hồn phách thiếu chút nữa bay biến!

Giang Nam: Éc ~

Hạ Dao trực tiếp đưa bàn chân nhỏ tới trước mặt Giang Nam!

"Tiểu Nam! Người nhìn xem đây là cái gì?"

Giang Nam mở mắt ra nhìn: "Phụt... Ngô!!!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 555!]

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao Hạ Dao...]

"Cười! Người còn cười! Được lắm! Bản cô nương hôm nay liều mạng với người!"

Hạ Dao xoay người một cái, liền cho Giang Nam khóa cổ Giang Nam, hai cái chân dài cổ chặt Giang Nam!

Chẳng qua hai ngón chân vàng dựng thẳng kia thật sự làm cho người ta cảm thấy buồn cười a!

"Đại Lang Diệt người nghe ta giải thích, ngày hôm qua ta đi phòng của người, nhìn thấy chân của người thật sự là không nhịn được, phụt ha ha!"

Hạ Dao phẫn nộ!

Người đến phòng ta chỉ vì đeo nhẫn cho chân ta? Cũng không làm chút chính sự!"

Rõ ràng có... chuyện xấu hơn có thể làm a!

Cơ hội tốt như vậy đặt ở nơi đó!

Người thì hay rồi!

Giang Nam: ???

Này? Đây mới là trọng điểm sao?

Ta đã làm chính sự rồi nha!

Ta đã giấu rất nhiều trần nhà dưới gầm giường người!

Chương 977 -

Hạ Dao không nỡ dùng sức khóa, khuôn mặt nhỏ nhắn phồng lên ngồi ở trên giường!

"Như vậy ta cũng không đi được nữa! Hôm nay còn phải ra ngoài làm việc, người nói phải làm sao bây giờ!"

Giang Nam nhin không được cười: "Một viên kẹo sữa có đủ hay không?"

Hạ Dao nghiêng đầu: "Không cần, đừng hòng hối lộ ta!"

Giang Nam ngạc nhiên, kẹo sữa cũng không cần? Đều đẹp đến mức này rồi sao?

"Vậy người muốn thế nào? Ta hữu cầu tất ứng!"

Rốt cuộc vẫn là Hạ Dao chịu thiệt trước, nhất định phải theo cô!

Hạ Dao liếc mắt nhìn: Mặc câu rồi, ha ha!

"Ta cũng không đi đường được, cho nên phải cưỡi cổ người mới được!"

Ha ha, lúc hợp thể vẫn luôn dùng dây thừng buộc ta ở trên không trung vùng tới vùng lui, cũng không được nếm mùi cưỡi cổ!

Hôm nay nhất định phải thỏa cơn nghiện!

Giang Nam ngẩn ra, chỉ vậy thôi sao?

"Vậy thì thỏa mãn nguyện vọng này của người đi!"

Chung Ánh Tuyết ở một bên vẻ mặt buồn cười: "Được rồi, phải đi học rồi, Tiểu Nam mau mặc quần áo!"

Hạ Dao cũng ở bên cạnh mang vớ cùng giày, vừa nhắc vớ, ngón chân giữa thẳng tắp trực tiếp đâm rách vớ!

Vớ trắng bị thủng một lỗ, một ngón chân màu vàng quật cường lộ ra!

Chung Ánh Tuyết cười bò trên giường, Giang Nam cắn muốn nát răng!

Ngay cả Hạ Dao cũng cười phun ra!

Mà Giang Nam lại đang suy nghĩ, Đại Lực Kim Cương Chỉ của mình có thể dùng ngón chân để thi triển ra hay không!

Như vậy liền biến thành ngón chân Kim Cương Đại Lực!

Nhất định tương đối khí phách đi?

Trên đường đến lớp, Hạ Dao được như ý nguyện cười trên cổ Giang Nam, hai tay cầm lỗ tai Giang Nam, vẻ mặt hài lòng!

Mà Tiểu Tửu Oa bị Hạ Dao đoạt vị trí lại ngồi xồm trên đầu Giang Nam!

Vừa đến lớp, Đào Hân Di liền bảo mọi người mở hệ thống dạy học ra!

"Thi đấu xếp hạng ngày hôm qua mọi người biểu hiện đều rất tuyệt, học kỳ này chúng ta kế thừa danh hào ban 1, cũng hi vọng mọi người tiếp tục duy trì!"

"Trong nửa tháng kế tiếp, đồng học xếp trong top 100 sẽ tới các trường đại học Linh Võ ở các tỉnh chấp hành nhiệm vụ dạy học với kỳ hạn nửa tháng!"

"Mà những kia đồng học ở lại học viện cũng sẽ lợi dụng nửa tháng thời gian này tiến hành đặc huấn chế độ Địa Ngục tại nhà đồ chơi, tận lực tăng cường bản thân với tốc độ nhanh nhất, rút ngắn chênh lệch!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Giang Nam!

Người nên chờ bọn ta một chút đi, bằng không thật sự đuổi không kịp a!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại không để ý chuyện này, chỉ đang vụng trộm kiểm tra thiết bị định vị!

Trên thiết bị định vị biểu hiện, sáng sớm Cố Tiểu Duy đã rời khỏi Dung Thành, đi đến thủ đô!

Hiện tại cũng đã đến nội thành thủ đô, hai phần thiết bị định vị cũng không có tách ra!

Nói cách khác Cố Tiểu Duy còn chưa có giao hàng cho lão đại Bồ Công Anh!

Thủ đô sao? Thú vị, hắc hắc, chỉ cần không xuất ngoại là được!

Đào Hân Di cười nói: "Nhiệm vụ dạy học ở các trường đại học đã phân phát xuống, có ghi rõ ràng thù lao!"

Các bạn học xếp hạng trong top 100 của lớp ta có thể tùy ý chọn lựa!

Mọi người vội vàng mở ra danh sách nhiệm vụ dạy học, 33 trường đại học trọng điểm trong tỉnh đều đưa ra thù lao cực kỳ phong phú!

Dù sao thù lao càng phong phú, càng có thể hấp dẫn được học

viên có xếp hạng cao tiến hành dạy học!

Hạ Dao hừng phấn nói: "Tiểu Nam! Chúng ta đi đâu?"

Chung Ánh Tuyết: "Cùng nhau đi!"

Giang Nam lựa tới lựa lui, cuối cùng ánh mắt tập trung vào trường Đại học Linh Võ Thủ Đô!

Thù lao nhiệm vụ: 5 viên linh châu cấp Kim Cương! 50 viên linh châu cấp Bạch Kim! 30 cân quặng sắt Sí Viêm! 10 vé lẩu uyên ương cao cấp 24 giờ!

Giang Nam dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là mặt dày đầu chằm hời!

Không nói đến mấy thứ khác!

Con mẹ nó vé lẩu uyên ương là cái quỷ gì a?

Hiệu trưởng đại học Linh Võ Thủ Đô ngài thật sự nghiêm túc sao? Trong thù lao còn có cả vé ăn lẩu?

Người thật sự không còn thù lao gì khác sao?

Nhưng mà giờ phút này những học viên còn lại đều vui đến phát điên!

"Trời ạ! Linh châu cấp Kim Cương! Đời này ta chưa từng thấy qua!"

"Tài liệu dung linh, nhiều tài liệu dung linh như vậy! Ha ha ha! Không uống công tiến vào top 100 a! Ta phát tài rồi!"

"Thù lao này cũng quá hậu hĩnh đi? 15 ngày mà cho nhiều như vậy sao? ta nhất định sẽ dạy bọn họ đến chết!"

Giang Nam mang vẻ mặt không nói gì!

"Các người nghiêm túc sao? Thế này cũng quá ít a!"

5 viên linh châu cấp Kim Cương?

Ta ở nước ngoài tùy tiện lừa gạt người khác cũng đã có 30 viên!

Tài liệu dung linh đều xếp thành rương! Cái này a, còn lấy bộ vé lấu để đổi phỏ!

Giá trị chờ mong của Giang Nam thoáng cái đã giảm xuống không còn bóng dáng!

Các học viên còn lại nhìn Giang Nam đều như thấy quỷ, thế này còn chê ít?

Đây chính là linh châu cấp Kim Cương a!

Nhưng mà bọn họ căn bản không biết, số linh châu cấp Kim Cương trong không gian dị độ của Giang Nam đủ để xếp một bàn cờ năm quân...

Chủ yếu là vì nhận thức của Giang Nam còn chưa điều chỉnh là!

Lần giao dịch ở nước ngoài lúc đó thuộc cấp độ gì? Một đám đại lão cấp Tinh Diệu Kim Cương, thế lực các quốc gia tụ tập tiến vào!

Thù lao cho một nhiệm vụ dạy học thế này đã rất cao rồi!

Giang Nam vượt cằm nói: "Vậy thì đi đại học Linh Võ Thủ Đô đi! Chân muỗi dù ít cũng là thịt!"

Thần tình Tần Thụ mơ hồ!

Người gọi đó là chân muỗi à? Đó là chân khủng long!

Kỳ thật thù lao của Đại học Linh Võ Ma Đô cũng rất cao, chẳng qua Giang Nam tới thủ đô chủ yếu vì chuyện Bồ Công Anh!

Thù lao của nhiệm vụ dạy học là chuyện nhỏ, kho bạc của Bồ Công Anh mới là chuyện lớn!

Hơn nữa Tiểu Mira cũng đang ở sở nghiên cứu Linh Võ của thủ đô, cũng có thể thừa dịp cơ hội này đón về!

Thời gian dài không gặp, Giang Nam cũng sắp nhớ chết tiểu nha đầu này rồi!

Hạ Dao vội vàng giơ tay nói: "Đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng chúng ta đi Đại học Linh Võ Thủ Đô!"

Đào Hân Di cười nói: "5 người các người sao? Số người cũng không tính là nhiều! Được! Đại học Linh Võ Thủ Đô có trình độ rất cao, Giang Nam qua đó cũng trấn trụ được thể diện cho học viện Tiên Phong chúng ta!"

"Vậy các người có thể xuất phát, viện trưởng đặc biệt dặn dò, không cần trở về quá sớm, có thể dẫn dắt đám sinh viên bên kia nhiều một chút cũng được!"

Một đám học viên hắc hắc cười trộm, Tiêu viện trưởng thật sự bị Nam Thần quậy phá đến phát sợ mà!

Giang Nam ước gì có thể lập tức rời đi, nếu không chuyện phòng huấn luyện thể chất bại lộ sẽ không dễ xử lý!

Bản thân chạy trước, vậy thì có chứng cứ ngoại phạm!

Buổi sáng - 8 giờ!

100 học viên đứng ở cửa, chờ xuất phát chuẩn bị đi chấp hành nhiệm vụ dạy học, vốn là chuyện rất cao hứng!

Nhưng hiện tại cả đám đều đen mặt!

Đồng phục tình nguyện viên, mũ lưỡi trai, không mặc cũng không được!

Ngay cả trên cặp má của Tiểu Tửu Oa cũng bị dán nhãn tình nguyện viên!

Dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là chân chính phát rồ!

Chỉ có Hạ Dao cười trên cổ Giang Nam với vẻ mặt vui vẻ tươi cười!

Chương 978 -

Đúng lúc này, Diệp Tinh Hà cười hắc hắc tiến lại gần: "Nam Thần! Chị của ta thuộc Đại học Linh Võ Thủ Đô, lần này trúng cử lớp huấn luyện, lần này người nhớ chiếu cố cô ấy!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Chị người? Ai?"

Diệp Tinh Hà cười nói: "Chị Tinh Tuyền à, là người từng đến nhà người để đón Diệp Hạ về!"

Giang Nam mơ hồ có chút ấn tượng: "Chị người ở Đại học Linh Võ Thủ Đô, sao người không qua đó?"

Diệp Tinh Hà đột nhiên lạnh run: "Ta thân làm em trai, lại lấy thân phận đạo sư huấn luyện, chị của ta sẽ bẻ chân ta mất!"

Giang Nam cười ý vị thâm trường: Ta chắc chắn sẽ Chiếu! Cố! Thật! Tốt! Chị gái của người, yên tâm!

Diệp Tinh Hà: ? ? ?

Này này này! Ta không có ý đó!

Người có hiểu sai cái gì không?

Đúng lúc này, Quan Hồ nói: "Xe buýt đến rồi, sau khi mọi người đến sân bay Dung Thành, lại ngồi máy bay tới các tỉnh thành, ta..."

Giang Nam: "Tiểu Tửu Oa! Mô hình máy bay chở khách với tốc độ siêu âm thanh!"

Nếp Tiểu Tửu Oa: Tuân lệnh chủ nhân...

Nói xong thân thể trong nháy mắt hóa khổng lồ to 25 mét!

Giang Nam thuận di một cái liên mang theo bốn người Hạ Dao ngồi lên sau lưng Tiểu Tửu Oa, cũng dùng rào cản không gian dựng khoang lái!

"Thiên Hành!"

"Oanh!"

Tại chỗ vang lên thanh âm nổ tung, cuồng phong thổi quét, thổi cho không ít mũ của mọi người đều bay đi!

Ở trong tiếng kinh hô của mọi người, đột phá tầng mây, thanh âm bùng nổ lại lần nữa vang lên!

"Oanh!"

Trong nháy mắt liên không thấy bóng dáng!

Mọi người mang vẻ mặt đại ra...

Nam Thần lại khoe khoang nữa rồi!

Trong lòng các học viên thật là nhức nhối, Điều Sư Phi Thiên gì gì đó quả thực quá ngầu rồi đúng không?

Quan Hổ cười nói: "Các người cũng không cần phải hâm mộ, tài liệu giảng dạy môn Linh Sủng Học đã được biên soạn tới hậu kỳ, học viện cũng thu thập được một ít trứng linh sủng từ các Linh Khư lớn trở về!"

"Qua một thời gian ngắn sẽ làm một nhóm thí nghiệm trước, nhớ tích góp đủ điểm cống hiến, mới có thể đổi trứng linh sủng!"

Vừa nói ra lời này, các học viên lập tức trở nên hưng phấn, không nghĩ tới được an bài nhanh tới như vậy!

Giờ phút này, Giang Nam đang cười Tiểu Tửu Oa đi tới thủ đô...

Mà học viên ở lại viện thì bắt đầu tuần huấn luyện ma quỷ của bọn họ!

10 giờ sáng!

Phòng huấn luyện thể lực, một đám học viên đổ mồ hôi như mưa đối công với Hồ Xuống Núi, tiếng quát không dứt bên tai!

Rầm!

Quan Hồ nên cho một phát, khiến Vương Đông bị bay xoắn ốc ra ngoài ba mươi mấy mét, nằm trên mặt đất nửa ngày không đứng lên!

Vương Đông vừa muốn giãy dụa đứng dậy ngạc nhiên nhìn nóc phòng huấn luyện!

"A? Là ta nhớ lầm sao? Khinh Liễu, trần phòng huấn luyện thể lực lúc trước có dạng này sao?"

Hứa Khinh Liễu sửng sốt: "Trần nhà còn có thể như thế nào? Người sợ không phải bị đánh đến choáng váng chứ?"

Vì thế ngẩng đầu nhìn lên, thân thể cứng đờ!

Chỉ thấy toàn bộ nóc nhà phòng huấn luyện thể lực đều trần trụi có mỗi khung thép: "Cái này... Cái này không thích hợp?"

Mọi người đang chiến đấu hăng hái thì nhao nhao ngửa đầu, vẻ mặt mờ mịt!

"Con mẹ nó... trần nhà đi đâu mất rồi? Chuyện này là sao chứ? Ngày hôm qua cũng không phải trông như vậy a!"

"Mỗi ngày ta đều bị đánh ngã ngã, vô cùng quen thuộc với trần

nhà phòng huấn luyện, thế nào lại thành ra hư vậy rồi?"

"Ha ha, người không nói ta thật đúng là không có nhìn lên trên!"

"Hồ ca, phòng huấn luyện thể lực mới sửa sang lại sao?"

Quan Hồ ngửa đầu nhìn trần nhà đã bị cướp sạch, mặt trắng bệch!

"Mẹ nó! Trần nhà đâu rồi?"

Sáu mặt vách tường của phòng huấn luyện thể lực đều là dùng quặng sắt Khốn Linh chế tạo a, cực kỳ trân quý, chỉ qua một đêm, trần nhà lại bị người ta cạy mất tiêu?

Ai đã làm chuyện này?

Lại nói nhiều khối trần nhà như vậy, cân nặng vô cùng dọa người, là ai có thể chỉ một đêm liền dọn đi? Còn không để lại chút dấu vết nào?

Thật sự gặp quỷ!

Phải biết rằng trong phòng huấn luyện thể lực không thể sử dụng dị năng a!

Thật tình không biết Giang Nam cạy hết tất cả trần nhà chỉ dùng nửa giờ...

Quan Hồ luống cuống, không lên lớp nữa, chạy thẳng tới văn phòng viện trưởng!

Văn phòng viện trưởng, ánh mặt trời ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ chiếu xuống, Tiêu Phong Hỏa xuyên qua cửa sổ nhìn về phía học viện, khung cảnh yên bình!

Khóe miệng không khỏi gợi lên một nụ cười vui mừng, Giang

Nam vừa đi, cuộc sống yên tĩnh của mình đã bắt đầu!

Nâng ly giữ nhiệt trong tay lên, uống một ngụm trà, cảm giác đắng đắng lan tràn trên đầu lưỡi!

Ừm... thoải mái!

"Bành!"

Cửa phòng làm việc bị phá vỡ, Quan Hồ mang vẻ mặt lo lắng: "Không xong rồi Tiêu viện trưởng! Trần nhà phòng thể lực mất rồi!"

Tiêu Phong Hỏa: Phụt ~ Khụ khụ khụ!

Ngụm trà vừa uống vào trong miệng đều phun ra ngoài toàn bộ!

"Con mẹ nó cái gì? Cái gì mất rồi?"

Quan Hồ vội la lên: "Trần nhà! Không còn nữa!"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt, ai nhàn rồi không có việc gì lại đi trộm trần nhà chứ?

10 phút sau!

Tiêu Phong Hỏa ngồi xe lăn, hai tròng mắt trống rỗng nhìn trần nhà biến mất vô tung!

Là Giang Nam làm đúng không?

Nhất định là tiểu tử thối kia làm?

Nỡ ta còn chưa đủ, nói người dỡ nóc nhà người con mẹ nó thật sự dỡ luôn nóc nhà a?

Hiện tại Tiêu Phong Hỏa ngay cả lời cũng không dám nói, ngơ

ngác nhìn trần nhà mất mười mấy phút!

Quan Hổ: "Phải làm thế nào? Có cần hay không. . ."

Tiêu Phong Hỏa liền đáp: "Dừng lại! Mất thì mất, lại không ảnh hưởng đến chuyeenj huấn luyện! Chuyện này cũng không cần nghiên cứu kỹ, ta còn muốn sống thêm hai năm!"

"Không thể trêu vào a . . ."

Quan Hổ: ? ? ?

Nhìn các học viên mặt mũi trần đầy ngạc nhiên!

Trên diễn đàn lại có thêm một chủ đề vô cùng nổi!

Tiêu đề: Sự kiện thứ 6 trong 7 điều kỳ bí ở học viện! Trần nhà không cánh mà bay!

Lực lượng thần bí bao phủ học viện! Tiêu viện trưởng đều nói không thể trêu vào!

Phía dưới phản bình luận!

"Tê ~ trong vòng một đêm đã cạy luôn trần nhà phòng huấn luyện thể lực? Đây đã là hiện tượng siêu tự nhiên rồi a?"

"Ta có mặt tại hiện trường! Các người không thấy được biểu lộ của Tiêu viện trưởng tuyệt vọng cỡ nào, khiến trong lòng ta đều hoang mang rối loạn!"

"Đến tột cùng là lực lượng thần bí gì a? Không phải chỉ mới vừa yên tĩnh không được mấy ngày sao? Mới đây liền . . ."

"Cái khác thì ta không biết! Nhưng mà gió độc thổi tới từ địa ngục tuyệt đối là do Nam thần làm a, còn bước chân của ma quỷ? Nam thần chính là tên ma quỷ kia!"

Bài viết phía dưới kịch liệt thảo luận, đều đang nghiên cứu là thứ gì mà trong vòng một đêm đã cạy mất trần nhà!

Giờ phút này, Tiểu Tửu Oa dùng tốc độ siêu âm chở hành khách bay lượn trên không trung, Chung Ánh Tuyết lướt xem bài viết trên diễn đàn, hơi nhú mày lại!

Trần nhà phòng huấn luyện thể lực không cánh mà bay?

Chương 979 -

Cô đột nhiên nghĩ tới một đồng tấm kim loại mà Giang Nam đã giấu ở dưới giường của mình, khuôn mặt đen lại!

Lực lượng thần bí bao phủ học viện kia sợ không phải chính là Tiểu Nam đi?

Hơn nửa đêm lại đi cạy mất trần nhà phòng huấn luyện thể lực?

Loại chuyện này cũng chỉ có Tiểu Nam có thể làm ra!

Không khỏi vụng trộm liếc mắt nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy giờ phút này Hạ Dao cười trên cổ Giang Nam, nửa người trên vươn ra ngoài khoang điều khiển, hai tay giang rộng ra!

Đối mặt với từng đợt gió mạnh thổi cho tóc bay về phía sau, khuôn mặt đều cho thổi biến dạng!

"Ây a ~ ha ha! Thật sướng khoái a, ta đang bay a, Tiểu Nam, còn bao lâu đến thủ đô?"

Giang Nam lấy điện thoại mở bản đồ định vị ra: "Còn có nửa giờ?"

. . .

Cùng lúc đó, trên thảm cỏ xanh của sân thể dục trường Đại học Linh Võ Thủ Đô!

100 vị học viên xếp hàng trật tự, hơi thở thanh xuân, có nam có nữ!

Trên mặt mỗi người đều mang theo sự hưng phấn cùng chờ mong!

Mà trên khán đài sân thể dục thì ngồi đầy sinh viên Đại học Linh Võ Thủ Đô!

Giờ phút này bọn họ đang tiến hành lễ trao giải!

Trên giảng đài có một ông chủ trung niên tầm hơn 50 tuổi đang đứng đấy, đeo mắt kính gọng đen!

Dù đã vào trung niên, đỉnh đầu vẫn vô cùng đen nhánh, chính là viện trưởng Đại học Linh Võ Thủ Đô!

Chỉ thấy hắn mở miệng nói: "Trải qua vòng tuyển chọn, đấu loại, đấu bán kết, cùng cuối là cộng điểm tích lũy Linh Khư, rồi sàng lọc chọn lựa ra được nhóm 100 học viên các người từ trong 12 trường Đại học trong tỉnh!"

"Có lẽ các người không phải người mạnh nhất, nhưng nhất định là ưu tú nhất!"

"Mọi người nên vì tranh thủ được cơ hội đào tạo này mà cảm thấy vinh hạnh!"

"Bởi vì lần này, đạo sư đào tạo mọi người là một nhóm linh võ giả cấp Hoàng Kim mạnh nhất trong nước! Mà mục tiêu cuối cùng của bọn họ! Chính là giúp các người trở nên càng thêm mạnh mẽ!"

Lời này vừa dứt thì toàn trường cũng trở nên sôi trào, 100 vị học viên phía dưới càng là kích động sắc mặt đỏ lên, nghị luận ầm ĩ!

"Người xuất thân từ học viện Tiên Phong, chính là đám người lợi hại nhất trong nước, chờ mong - ینگ!"

"Các người không biết điều kiện để nhập học ở học viện Tiên

Phong khó tới cỡ nào, dù là tham gia giải đấu đạt được tư cách phỏng vấn cũng không nhất định sẽ vào được a!"

Nơi đó đều là một đám súc vật, yêu quái, cũng không biết mấy vị đạo sư tới đây lần này có trình độ thế nào?"

Nhưng mà, một thanh niên đầu đính đôi tay quăn băng vải trắng, mang khuyên tai lại cười lạnh nói: "Các người tốt nhất vẫn đừng ôm kỳ vọng quá lớn!"

"Các người không phải không biết quy củ của học viện Tiên Phong, năm ngoái bọn họ chiêu một nhóm học viên mới, cho nên đạo sư lần này hẳn là học viên mới của bên đó!"

"Bản lĩnh kém xa đám học viên cũ kia! Nói không chừng còn không bằng chúng ta!"

Lời này vừa nói ra, giá trị chờ mong của một đám sinh viên trong nháy mắt bị đóng băng!

Không phải chứ?

Mà bên cạnh hắn, một thanh niên tóc vàng giấu miệng trong áo len cổ cao, hai tay đút túi đứng ở một bên!

Cho dù che miệng chỉ lộ ra nửa khuôn mặt nhưng vẫn có được nhan sắc của một ngôi sao hạng A!

Không ít ánh mắt của các tiểu cô nương nhìn về phía hắn đều mang theo đào tâm!

"Chắc ~ nếu như không phải dị năng của ta quá phiền toái, bị cấm thi đấu, giờ phút này ta đã là người của học viện Tiên Phong!"

"Hy vọng đạo sư lần này đừng quá phế!"

Nói xong dư quang nhẹ nhàng huongngws về phía Diệp Tinh Tuyền đứng ở một bên!

Nghe anh chàng tóc vàng nói như vậy, không ít học viên đều rung mình một cái, ánh mắt nhìn tên tóc vàng tràn đầy kiêng kỵ!

Diệp Tinh Tuyền đứng ở bên cạnh mặc áo lông màu trắng, một đôi tay nhỏ bé rụt vào trong ống tay áo!

Cột bím tóc đuôi ngựa gọn gàng sạch sẽ, ngũ quan tinh xảo, chiếc mũi quỳnh đỏ bừng, bị đông lạnh đậm chân, hiển nhiên giống như một chú chim cánh cụt tản bộ trong tuyết!

"Hai người này sợ là họ Trương đúng không? Khoa trường tới như vậy?"

Chị gái tàn nhang đứng bên cạnh vội vàng giữ chặt Diệp Tinh Tuyền: "Tinh Tuyền! Xuýt ~ suýt nha!"

"Cái tên đầu đinh kia là Vương Chiêm, biệt hiệu ctrl + c a, dĩ năng phục chế đặc biệt hiếm có!"

"Về phần cái tên tóc vàng đẹp trai tên Hạng Tổ! biệt danh Con Trai Tử Thần, toàn bộ sinh viên từng đối chiến cùng hắn đều trọng thương, thậm chí còn có người bị cắt bỏ chân!"

"Nghe nói năm ngoái sở dĩ không thông qua đợt tuyển chọn nhập học học viện Tiên Phong cũng bởi vì không cẩn thận ngộ sát đối thủ, cho nên bị cấm thi đấu!"

"Rất nhiều người đều sợ đánh với hắn!"

Diệp Tinh Tuyền có chút kinh ngạc!

Khóe miệng Hạng Tổ cong lên, nhìn Diệp Tinh Tuyền, vươn tay chào hỏi!

"Xin chào, có cơ hội làm quen..."

Diệp Tinh Tuyền liếc Hạng Tổ một cái, đưa tay cầm mũ áo lông, trực tiếp kéo khóa từ ngực lên mũ!

Đem toàn bộ khuôn mặt đều phong ấn lại!

Hạng Tổ:...

Mẹ nó lạnh lùng như vậy sao?

Trên mũ còn có hai lỗ nhựa trong suốt, giữ lại nhìn đường!

Hiện tại Diệp Tinh Tuyền cực kỳ giống Siêu Nhân Điện Quang phiên bản áo lông!

Vẻ mặt Hạng Tổ bối rối, người đã hơn hai mươi rồi, còn mặc quần áo ngây thơ như vậy thật sự tốt sao?

Nhưng mà lại có một loại cảm giác đáng yêu!

"Hôm nay quả thật có chút lạnh, quần áo của người..."

Diệp Tinh Tuyền: "Gia Gia, đổi vị trí với ta đi, vị trí của ta không nhìn tới tư thế oai hùng hiên ngang của viện trưởng!"

Nói xong liền cùng chị gái tàn nhang bên cạnh đổi vị trí!

Chị gái tàn nhang đứng bên cạnh Hạng Tổ, khuôn mặt ửng đỏ, tim đập nhanh!

Nụ cười trên mặt Hạng Tổ cứng đờ, con mẹ nó nhìn không thấy tư thế oai hùng hiên ngang của viện trưởng!

Ông chú trung niên thì có cái gì đẹp mắt?

Đây không phải là trời lạnh, đây là trốn ta a!

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười, Hạng Tổ nhún vai không nói lời nào!

Đúng lúc này, Vương Chiêm ngoại hiệu Ctrl+C hỏi: "Viện trưởng, không biết lần này mời tới đạo sư có tiêu chuẩn gì a?"

Một câu hỏi ra, một đám học viên nhao nhao lộ ra thần sắc cảm thấy hứng thú!

Viện trưởng Hình Đạt tự tin cười một tiếng: "Vì lần huấn luyện này, ta thế nhưng là bỏ tiền vốn lớn, thử khác không nói, chỉ với về lẩu yên ương đỉnh cấp ta đã đưa ra ngoài mười tám!"

Vừa nói ra lời này, cả sân vận động đều vang lên từng trận kinh hô, 10 tấm vé lẩu yên ương? Còn là đỉnh cấp?

Viện trưởng thật sự bỏ vốn gốc a!

Nói tới đây, vẻ mặt Hình Đạt kiêu ngạo: "Vừa rồi ta đã nhận được tin tức, đợt huấn luyện lần này học viện Tiên Phong đã gửi tới trường chúng ta năm vị đạo sư!"

"Trong đó liền bao gồm hạng 1 toàn khóa! Hạng ba! Hạng sáu, Hạng 10! Cho dù là kém nhất, cũng là hạng thứ 23!"

Vừa nghe viện trưởng nói như vậy, các học viên lại chờ mong, ngay cả hạng 1 cũng tới? Đó chẳng phải là người mạnh nhất trong cùng giới sao?

Thế này cũng quá tốt đi!

Vương Chiêm liếm liếm môi nói: "Cuối cùng cũng có chút thú vị!"

Chương 980 -

Vẻ mặt Hạng Tổ thản nhiên: "Tốt nhất là phải có chút bản lĩnh, nếu không đến lúc đó bên phía học viện Tiên Phong có mất mặt cũng không thể trách chúng ta!"

Diệp Tinh Tuyền thở phào nhẹ nhõm, nhớ rõ Tinh Hà nói với mình hẳn hạ hạnh chín!

Không đến thì tốt rồi, nếu không liền chiết khấu một chân của hẳn!

Hình Đạt cười nói: "Mọi người không cần gấp, dựa theo thời gian xuất phát mà tính, buổi trưa các giáo sư sẽ đến, vì lần huấn luyện này, thậm chí trường sẽ mở cửa cho mọi người..."

"Oanh!"

Một tiếng nổ chói tai vang lên từ trên sân vận động!

Chỉ thấy tầng mây nặng nề tựa như bị một đôi bàn tay to vô tình xé rách!

Mọi người nhao nhao ngửa đầu nhìn trời, chỉ thấy một điểm đỏ nhỏ dưới tầng mây lấy tốc độ kinh người lao xuống, càng lúc càng lớn!

"Oanh!"

Một vòng khí lăng màu trắng khuếch tán ra cực nhanh!

"Mẹ nó? Đó là cái gì? Tốc độ thật kinh người a!"

"Âm bạo? Cái này sợ là gấp đôi vận tốc âm thanh đi?"

"Máy bay chiến đấu màu đỏ? Là máy bay chiến đấu kiểu mới được chúng ta nghiên cứu phát triển sao?"

"Ai? Sao lại chạy tới đây? Chờ một chút! Phi cơ chiến đấu cái rầm! Đó là linh thú? Một con điều sư màu đỏ! Tê~

"Linh thú ở đâu ra vậy? Sao ta lại thấy trên lưng linh thú có người chứ?"

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, điều sư đã vọt tới!

Ở trên sân vận động nhấc lên kinh phong, từng trận tuyết bụi mù mịt!

Tiểu Tửu Oa khổng lồ 25 mét nặng nề rơi xuống đài!

Cuồng phong thổi Hình Đạt híp mắt lui về phía sau hai bước, tóc giả đen nhánh rậm rạp trên đỉnh đầu cũng theo đó mà mở nắp, gấp đến sau gáy!

Lộ ra cái đầu hói Địa Trung Hải sáng loáng...

Giờ khắc này, tất cả mọi người trên sân vận động ngây dại, trong mắt tràn đầy rung động!

Một nửa là bị đầu trọc lật nắp của viện trưởng làm cho chấn động!

Một nửa là bị Giang Nam cười Tiểu Tửu Oa làm cho chấn động!

Dùng linh thú làm tọa kỵ?

Còn là linh thú Hoàng Kim đỉnh phong?

Tê~

Linh thú thật sự có thể thuần hóa thành linh sủng? Hơn nữa đã

có người làm được?

Một màn trước mắt này quả thực quá rung động!

Trong lúc nhất thời trên khán đài có không biết bao nhiêu nữ sinh đứng lên hét chói tai, trong mắt đều mang theo ánh sao!

Đây chính là kỳ sĩ trong truyền thuyết sao?

Mà 100 học viên phía dưới cũng bị một màn này làm cho kinh hãi!

Từ trên trời có một con diều sư khổng lồ đáp xuống? Còn có thể bắt hack như vậy sao?

Đây chính là đạo sư của học viện Tiên Phong sao? Thật trẻ tuổi a!

Vừa vặn năm... người?

Này này này! Tại sao phía sau lại có một con gấu mặc áo lông?

Nhất định là bao da, hoặc là hệ hóa thú đi?

Ừm, nhất định là như vậy!

Lại nói bộ đồ lao động liền thân kia thật sự là xấu xí!

Hơn nữa mái tóc đen nhánh của viện trưởng lại là tóc giả sao? Đỉnh đầu đều hói hết rồi!

Lượng tin tức quá lớn, tập thể sinh viên phía dưới tiến vào trạng thái hóa đá, thế giới quan sụp đổ đang điên cuồng tổ chức lại!

Tiểu Tửu Oa vừa đáp xuống đất liền trở lại kích thước mèo nhà, ngoan ngoãn bò lên bả vai Giang Nam!

Một màn này khiến mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Giang Nam vừa mới đáp xuống đất quay đầu nhìn Hình Đạt!

Thật sự bị tóc giả lật ngược của Hình Đạt khiến cho kinh hãi không nhẹ!

Nhưng mà Hình Đạt bị vây trong chấn động tựa hồ cũng không phát hiện tóc giả của mình đã bị gió thổi lật...

Chung Ảnh Tuyết và Hạ Dao đã quay lưng lại, dùng hết toàn lực nhìn cười!

Hình Đạt nuốt nước bọt: "Giang... Giang Nam? Sao người lại tới đây? không phải nói hạng 1 của học viện Tiên phong..."

Giang Nam vò đầu: "Không phải nói sẽ chỉ đạo dạy học sao? Ta chính là hạng 1 cả năm kia!"

"Ngài là Hình viện trưởng phải không?"

Hình Đạt ngạc nhiên, Giang Nam đứng đầu năm học?

Không phải chứ?

Học viện Tiên phong toàn tụ tập các loại quái vật, Giang Nam lại là hạng 1?

Hình Đạt kịp phản ứng cười nói: "Đến là tốt rồi! đến là tốt rồi! đã sớm nghe nói bên phía học viện Tiên Phong đã bắt đầu tiến hành khai phá lĩnh vực linh sủng!"

"Không nghĩ tới đã tiến triển đến trình độ này!"

Giang Nam nhìn tóc giả của Hình Đạt đang lật ngược!

"Hình viện trưởng! Ngài..."

"Này... gọi Hình viện trưởng cái gì chứ? Gọi ta là chú Đạt đi!"

"Không phải! Chú Đạt, đầu của ngài..."

"Không cần khách khí, ha ha, không nghĩ tới người đoạt hết hào quang của trận chiến Ngôi Sao năm đó, đến khi vào học viện Tiên Phong vẫn đoạt hết hào quang như trước kia!"

Giang Nam:...

Ta không còn tỏa sáng bằng cái đầu hói của người nữa!

Cứ nhất quyết không cho ta nói chuyện là thế nào?

Không! Không đúng!

Chú Đạt nhất định đã biết tóc giả của mình bị lật tung, sợ xấu hổ, cho nên mới không cho ta mở miệng nhắc nhở!

Dù sao người ta cũng là viện trưởng!

Viện trưởng cũng cần mặt mũi đúng không?

Miễn là mình không xấu hổ! Làm bộ như không biết, xấu hổ chính là người khác?

Đúng là gờng càng già càng cay a!

Ta thật đúng là một đứa bé hiểu lòng người mà!

Vì thế Giang Nam cũng làm bộ như không thấy!

Ánh mắt chuyển hướng phía dưới: "Chú Đạt, bọn họ chính là sinh viên cần được dẫn dắt lần này sao?"

Trong 100 người, đại bộ phận cấp bậc đều vọt tới Hoàng Kim 5 sao trở lên!

Từ năm nhất đến năm tư, năm học nào cũng đều có, tinh thần

cũng không tệ!

Hình Đạt cười nói: "Đúng vậy, nửa tháng kế tiếp bọn họ sẽ được giao cho người dẫn dắt! Người đã có kế hoạch huấn luyện sao? Nếu như không có, bên phía ta đã có một phần..."

Giang Nam cười hắc hắc, mình có cái kế hoạch rắc gì a!

"Toàn bộ dựa vào chú Đạt an bài là được!"

Lúc này Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao nhìn Giang Nam như đang nhìn thần tiên!

Người đến tốt cùng làm cách nào để nhìn Hình Đạt mà không cười ra tiếng a!

Mà phía dưới, Diệp Tinh Tuyền hưng phấn muốn chết, kích động phất tay với Giang Nam!

Nam Thần! Nhìn nơi này! Ta nha! Là ta nha!

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người, Diệp Tinh Tuyền chỉ thấy được một nhân vật mặc áo lông đem khóa kéo đến mũ đầu, phong ấn cả mặt lại!

"Người là Siêu Nhân Điện Quang từ tinh hệ nào tới?"

Diệp Tinh Tuyền: ? ? ?

Siêu Nhân Điện Quang là cái quỷ gì a?

Giờ phút này cô mới nhớ tới mình còn đội mũ!

Vội vàng mở khóa, lộ ra khuôn mặt tươi cười!

"Là ta! Tinh Tuyền! Người quên rồi sao?"

Con mắt Giang Nam sáng lên: "Cháu gái nhỏ Tinh Tuyền? Nhớ!

Sao lại không nhớ?"

Lời này vừa nói ra, đầu óc mọi người đều ong ong, ánh mắt đổ dồn vào trên người Diệp Tinh Tuyền!

Cháu gái?

Người... Cái này... Hả... Tê ~

Trong giới loạn như vậy sao?

Nếu ta nhớ không nhầm! Diệp Tinh Tuyền hẳn lớn hơn Giang Nam hai tuổi!

Diệp Tinh Tuyền tỏ vẻ bất lực!

Cái quý gì mà cháu gái nhỏ chứ!

Người xưng anh gọi em với ông nội ta thì cũng đừng tính ta vào!

Vô duyên vô cớ bị tụt lại vài thế hệ...

Đáng giận!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền...]

Chương 981 -

Giang Nam âm thầm cười vui vẻ, có thể xem như mình và Diệp gia hòa nhau một lần!

Diệp Dạ vừa lên đã muốn làm ông nội mình, cả đời ông đây chưa từng chịu thiệt thòi lớn như vậy!

Lần này rốt cục cũng có được cảm giác làm ông nội!

Vui chết mất!

Đối với Giang Nam, các sinh viên ở đây sợ là không có mấy người không biết!

Dù sao sự kiện nhà máy điện hạt nhân ở trấn Ngọc Long năm đó đã kinh động không biết bao nhiêu người, khi đó Giang Nam cùng lắm chỉ là Bạch Ngân!

Từ đó về sau Giang Nam cơ bản không còn xuất hiện ở trong tầm mắt đại chúng!

Nhưng khiến cho mọi người kinh ngạc chính là, thời điểm Giang Nam lần nữa đứng ở trước mặt mọi người, thế mà lại lấy thân phận đạo sư huấn luyện?

Có lầm hay không?

Nhóm sinh viên ở đây cũng đều là người lớn hơn Giang Nam hai ba tuổi a!

Hạng Tổ nhìn Diệp Tinh Tuyền vô cùng nhiệt tình với Giang Nam, thái độ này hoàn toàn tương phản khi nói chuyện với mình, ý cười trên mặt dần dần biến mất!

"Hạng 1 năm học? Ta ngược lại muốn nhìn xem, người có mấy phần bản lĩnh!"

Màn xuất hiện của Giang Nam vừa rồi đích thật đủ rung động!

Nhưng để cho một người nhỏ hơn mình hai ba tuổi làm đạo sư hướng dẫn, trong lòng sao có thể cân bằng?

Người ở đây có ai không phải là nhân trung long phượng, ngàn dặm chọn ra để tham gia đào tạo?

Kết quả đạo sư là Giang Nam?

Dù cho năm đó Giang Nam rất nổi danh, nhưng thời điểm đó cũng chỉ là thời cấp Bạch Ngân, bản lĩnh hiện tại xem ra cũng chỉ như vậy!

Ở trong mắt đám sinh viên này, Giang Nam vẫn chỉ là hậu bối, hình tượng đàn em a!

Bây giờ lại trở thành đạo sư?

Chỉ thấy Giang Nam mang vẻ mặt sáng lạn tươi cười: "Nửa tháng kế tiếp sẽ do ta đảm nhiệm huấn luyện cho mọi người, hi vọng mọi người đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý!"

Một câu nói ra, trong sân nhất thời nghị luận sôi nổi!

"Không phải chứ? Thế này thật sự ổn sao? Hoàng Kim 5 sao? Hẳn có thể dạy chúng ta cái gì?"

"Chất lượng của học viện Tiên Phong lần này là như vậy sao? Giang Nam thật sự hạng 1 năm học?"

"Ta tới tham gia huấn luyện, đây là uống công tham gia sao? Đúng là không có ý nghĩa gì mà!"

"Ha ha ~ ta mặc kệ! Dù sao Nam Thần cũng đủ đẹp trai, nhìn

đẹp mắt cũng tốt!"

"Năm đạo sư này sao thoát nhìn đều kỳ kỳ quái, người mặc da gấu cấp Bạch Kim đến tột cùng là cái quỷ gì a!"

Giờ khắc này, thậm chí còn có không ít nam học viên huyết sáo với Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao.

"Mỹ nữ đạo sư, có bạn trai chưa? Có muốn để lại phương thức liên lạc không?"

"Cô gái tóc bạc kia cũng siêu cấp đẹp mắt, chỉ cần hai cô gái này, đột huấn luyện này cũng không uổng công ta tới, ha ha~"

Trong lúc nhất thời nụ cười trên mặt Giang Nam càng sáng lạn!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn nụ cười trên mặt Giang Nam mà rung mình một cái!

Chung Ánh Tuyết: "Xong rồi xong rồi, sinh viên lớp này sợ là sẽ bị Tiểu Nam đánh cho khóc nha~"

Hạ Dao: "Ta đột nhiên có chút đồng tình với bọn họ rồi..."

Hình Đạt mang vẻ mặt xấu hổ nói: "Yên lặng, đều yên lặng cho ta, làm sao có thể mang loại thái độ này với đạo sư mới tới chứ?"

"Thật ngại quá, Giang Nam, bọn họ tuổi trẻ khí thịnh, chủ yếu vì không biết rõ về các người!"

Giang Nam cười nói: "Ta hiểu, trẻ tuổi không khí thịnh vậy còn gọi gì là trẻ tuổi sao?"

"Ta thích bộ dạng chưa từng trải đời của bọn họ!"

"Dù sao đối với đám ếch ngồi đáy giếng này mà nói, bầu trời mà bọn họ nhìn thấy cũng chỉ to bằng miệng giếng!"

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

[Giá trị oán khí từ Đinh Chí Học +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Trong nháy mắt giá trị oán khí liền bùng nổ, một câu nói liền khiến cho quần chúng phần nộ!

"Này này này! Nói ai ếch ngồi đáy giếng vậy?"

"Đừng tưởng rằng người là người tới từ học viện Tiên Phong là tài trí hơn người a, người mới nhập học được bao lâu?"

Hạng Tổ hí hóp mắt: "Ta chưa từng thấy qua việc đời? ha ha, hiện tại ta nghiêm trọng hoài nghi, người ngay cả ta cũng đánh không lại!"

Vương Chiêm cười lạnh: "Hệ không gian đúng là ghê gớm thật, nhưng làm người đừng quá kiêu ngạo! thế giới phồn hoa mê người mắt! không có thực lực cũng đừng gáy to!"

Quần chúng phía dưới kích động!

Thiếu nữ tàn nhang tên Hà Gia yếu ớt nói: "Tình Tuyền, đạo sư này thật sự đáng tin sao? Nói như vậy hẳn cũng không tức giận? Thoạt nhìn là loại người vô hại nha~~"

Diệp Tình Tuyền tay dứt túi, cười hắc hắc xấu xa: "Vô hại? Chậc chậc chậc ~ cứ để bọn họ nháo đi! Hiện tại nháo vui vẻ bao nhiêu, đợi lát nữa khóc thảm bấy nhiêu!"

Hà Gia: ? ? ?

Diệp Tình Tuyền nhún vai, Giang Nam nói bọn họ ngồi đáy giếng cũng không có nói sai!

Cái tên Giang Nam trong giới quốc tế có thể nói là khét tiếng, bị mọi người tri kỷ gọi là Giang Ác Ma!

Một người có thể san bằng khu 53 nước Mỹ mà còn sống sót trở về!

Ừm... hẳn là rất vô hại!

Diệp Tinh Tuyền làm cháu gái Đạo Thiên, cũng không phải chưa thấy qua việc đời!

Có thể lấy cấp bậc Hoàng Kim tạo danh tiếng bậc này trong giới quốc tế, Giang Nam là người đầu tiên!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Làm người! Có thể kiêu ngạo!"

"Nhưng đã nể mặt các người! Các người cũng nên quý trọng!"

"Ta rất nguyện ý dạy các người cái gì gọi là tôn sư trọng đạo!"

Một câu nói ra, một đám sinh viên phía dưới trường mắt đỏ bừng mặt! Mũi phun ra khí trắng!

Đều tức muốn chết, hận không thể trực tiếp xông lên cho Giang Nam nhìn thử cái gì gọi là thực lực chân chính!

Giang Nam cười hắc hắc, thứ hắn muốn chính là loại tinh thần không chịu thua như vậy!

Hình Đạt ở bên cạnh che mặt, rất đau đầu, còn chưa bắt đầu huấn luyện đã biến thành cái dạng này?

"Chú Đạt! Không biết bên các người có kế hoạch huấn luyện gì không?"

Hình Đạt hắng giọng: "Ta đã vì mọi người mà chuẩn bị mở ra Linh Khư Kiếm Sơn, tổ chức một đợt giao lưu thi đấu kỳ hạn ba ngày!"

"Trong thời gian này các học viên có thể săn bắn linh thú thu hoạch linh châu kiếm điểm tích lũy, đương nhiên trong thời gian này, mấy vị đạo sư sẽ đảm nhiệm việc săn bắt người, đi bắt các học viên!"

"Chuyện các sinh viên phải làm chính là tránh khỏi sự truy bắt của đạo sư, đồng thời thu hoạch đủ điểm tích lũy, bên phía trường học cũng sẽ vì mọi người mà chuẩn bị phần thưởng phong phú..."

Lời này vừa nói ra, các sinh viên bên dưới đều cảm thấy hưng phấn, vẻ mặt nóng lòng muốn thử!

Nhưng Giang Nam lại trợn trắng mắt: "Dừng! Như vậy cũng quá lè mè!"

Ba ngày?

Sau ba ngày này, Cố Tiểu Duy sợ là đã sớm giao hàng cho lão đại Bồ Công Anh, vậy kho bạc nhỏ của mình không phải chạy rồi sao?

Nghe Giang Nam vừa nói, một đám học viên nhao nhao nhú mày!

Chương 982 -

Hình Đạt ngạc nhiên nói: "Vậy phải an bài như thế nào?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Năm người chúng ta sẽ sớm tiến vào Linh Khư Kiếm Sơn!"

"Đồng thời, ta sẽ phát cho tất cả các người tư liệu chi tiết về cấp bậc, dị năng của chúng ta!"

"Ta cho các người thời gian nửa ngày để chuẩn bị, 8 giờ buổi tối, các người lại tiến vào Linh Khư Kiếm Sơn!"

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn Giang Nam, đây là muốn chơi như thế nào?

Giang Nam vươn một ngón tay: "Các người chỉ cần làm một việc, tìm được chúng ta và đánh bại chúng ta!"

"Để giảm độ khó, năm người chúng ta sẽ chia làm ba đội hành động!"

"Trong quá trình không hạn chế quy tắc, không hạn chế thủ đoạn, bất cớ uy hiếp, đầu độc, ám sát, tùy tiện các người chơi thế nào cũng được, trăm người hợp lực cũng không phải không thể!"

"Ta chỉ cho các người thời gian 24 giờ, qua 24 giờ! Sinh viên nào có biểu hiện không khiến cho ta hài lòng sẽ có trò chơi trừng phạt!"

"Cho nên, tốt nhất là lấy ra được thực lực mà vừa rồi của các người nói cho ta!"

Vừa nói ra lời này, tất cả mọi người đều mơ hồ, đây chẳng

phải là đánh BOSS sao?

Chẳng qua nhóm 5 đạo sư Giang Nam mới là BOSS?

Bốn Hoàng Kim, một Bạch Kim đấu với một trăm người chúng ta?

"Ai u con mẹ nó! Ca ca ta chưa từng thấy qua ai kiêu ngạo như vậy? Thật sự xem mình là BOSS?"

"Đây đã không còn là tự tin, đây là tự đại!"

"Trăm người hợp lực? Người thật đúng là dám nói a, đừng có trang bức nữa, thật mất mặt mà!"

"24 giờ? Thời gian cũng quá nhiều đi? Trò chơi này căn bản không cần lâu như vậy!"

Hình Đạt cũng bối rối, hành động trực tiếp như vậy thật sự ổn sao?

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, loại quyết đấu chính diện này là phương thức tìm hiểu trình độ sinh viên nhanh nhất!

Nhưng vẫn lo lắng nói: "Giang Nam, như vậy có phải quá khi dễ các người rồi hay không?"

"Các người chống chịu được sao? Đám sinh viên này của ta cũng là người được tuyển chọn kỹ càng! Thực lực một chọi một rất mạnh!"

"Hơn nữa quá trình trận đấu là được bên phía học viện đồng bộ phát sóng trực tiếp làm video dạy học, nếu thật sự xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, mặt mũi của học viện Tiên Phong..."

Giang Nam vuốt cằm: "Cũng đúng! Như vậy không được! Quá khó khăn!"

Hình Đạt thở phào nhẹ nhõm, học viên phía dưới nhao nhao cười nhạo, nhận thức được tình hình rồi sao?

Giang Nam: "Quy tắc như vậy cũng quá khó cho nhóm sinh viên các người rồi, như vậy đi, những quy tắc khác không thay đổi!"

"Các người chỉ cần có thể làm ta bị thương! Cho dù khiến ta trầy một chút da cũng coi như các người thắng!"

"Dù sao để đánh bại ta! Trình độ như các người dù có là 1000 người cũng không đủ!"

Đám sinh viên phía dưới hoàn toàn bùng nổ!

"Con mẹ nó cũng không có ai dám trang bức như người? Còn một ngàn? Khẩu khí thật lớn!"

"Người đây thật sự không coi chúng ta là người! Người chờ đó cho ta! Tất đánh phế người!"

"A a a! Trầy một chút da? Ta lột luôn cả da người!"

Ngay cả Diệp Tinh Tuyền cũng ngạc nhiên nhìn Giang Nam, cái này... có chút quá mức đi?

Dù sao không ai có thể cam đoan được lúc chiến đấu bản thân sẽ không bị thương, quy tắc này cũng quá bất lợi với Giang Nam, thắng lợi dễ như trở bàn tay!

Ngay cả học viên vây xem cũng xôn xao, đạo sư của học viện Tiên Phong thật sự có năng lực tới như vậy?

Hình Đạt thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, ngạc nhiên trừng mắt nhìn Giang Nam?

Người nghiêm túc à?

Người như vậy là đang khinh thường các sinh viên, là đang khinh thường trình độ trường Đại học Linh Võ Thủ Đô a!

Nhưng vô luận là Chung Ảnh Tuyết hay là Hạ Dao đều không bất ngờ gì, vẻ mặt đương nhiên!

Hình Đạt cắn răng, lúc này cũng nổ tung: "Các sinh viên, ai nếu có thể đánh bại bốn vị đạo sư còn lại, hoặc là khiến Giang Nam bị ta, ta cho người đó một tấm vé lẩu yên ương đỉnh cấp!"

Giờ khắc này, ánh mắt các sinh viên phía dưới đỏ bừng, thậm chí có chút hưng phấn đến mức khoa chân múa tay vui sướng!

"Ha ha ha! Viện trưởng khí phách!"

"Ta đột nhiên có động lực phi thường! Vé lẩu yên ương đỉnh cấp, lão tử nhất định phải có!"

Đời này cũng chưa từng thấy qua nồi yên ương này, nhưng thèm chết ta rồi, nhất định không thể bỏ qua cơ hội này!"

"Bất chấp mạng sống, ta cũng phải kiếm được vé!"

Nhìn nhóm sinh viên phía dưới hưng phấn nhiệt tình, Hình Đạt cắn răng lấy vé yên ương ra cổ động, vẻ mặt Giang Nam ghét bỏ!

Trường Đại học Thủ Đô này có cần nghèo tới vậy không?

Chỉ ăn một bữa lẩu mà cũng hưng phấn thành cái dạng này?

Bất cứ giá nào cũng muốn được ăn lẩu?

Bọn họ thật đáng thương mà!

Vậy mình liền thêm tiền cược nữa là được!

"Đã thương được ta, viện trưởng cho các người 1 tấm vé, ai có thể đánh bại ta, ta tặng 10 tấm vé của mình cho hẳn!"

Một câu nói ra, các học viên trừng mắt, ánh mắt đám người nhìn Giang Nam lóe lên hồng quang!

Giang Nam này! Chú định phải bị chúng ta chơi phế rồi!

Giang Nam vừa nói ra lời này, khiến cho Hình Đạt hoảng sợ!

Vé của mình mà cũng lấy ra? Đây chính là vé uyên ương a!

Vạn nhất xảy ra chuyện gì bất ngờ, vậy chẳng phải bồi thường lớn sao?

Thật sự tự tin với thực lực của mình như vậy?

Thế nhưng lời đã nói như bát nước hắt nước ra, Hình Đạt cũng không tiện nói thêm cái gì!

Sau khi xác định quy tắc trận đấu, 100 sinh viên phía dưới hưng phấn tới mức sắc mặt đỏ lên, hận không thể lập tức bắt đầu!

Ngay cả các sinh viên trên khán đài cũng chờ mong trận đấu được phát sóng!

Dù sao màn khởi động nóng bỏng như vậy vẫn là lần đầu tiên từ trước tới nay!

Hình Đạt cũng không chậm trễ, lúc này liền mang theo mọi người đi về phía một tòa kiến trúc mái vòm!

Cũng chính là nơi tiến vào cánh cổng không gian Linh Khư Kiếm Sơn!

Loại trường học đỉnh cấp tựa như Đại học Linh Võ Thủ Đô, tất nhiên trong trường có thể khống chế một tòa Linh Khư làm sân huấn luyện!

Hạch tâm khống chế ở trong tay trường học, nhưng lại không có được trình độ khống chế như Hàn Mộng Lộ!

Mà Linh Khư Kiếm Sơn cũng chỉ là Linh Khư cấp Hoàng Kim!

Tuyệt đại đa số linh thú bên trong đều là cấp Hoàng Kim, đương nhiên cũng không thiếu sự tồn tại cấp Bạch Kim!

Là nơi thích hợp nhất để làm sân thi đấu!

Hình Đạt làm người dẫn đường đi ở đầu tiên, dọc theo đường đi không biết hấp dẫn ánh mắt bao nhiêu người!

Theo bước chân của Hình Đạt, tóc giả sau lưng cũng phập phồng!

Dọc theo đường đi, phàm là sinh viên nhìn thấy Hình Đạt, biểu tình trên mặt đều sẽ trải qua ba lần biến hóa!

Hoảng hốt!

Cẩn môi nín nhịn!

Cười như điên!

"Xin... Xin chào viện trưởng!"

"Phụt ~ hôm nay viện trưởng thật phong cách!"

"Quá tỏa sáng a!"

Hình Đạt với vẻ mặt không hiểu, vì sao cứ có cảm giác hôm nay mình đặc biệt được chào đón?

Mỗi một sinh viên nhìn thấy mình, trên mặt đều tràn đầy nụ cười sáng lạn?

Nhất định là vì gần đây mình đảm nhiệm chức viện trưởng quá mức nghiêm túc, được toàn thể sinh viên nhất trí khen ngợi, bắt đầu hết sức tôn kính ta!

Loại cảm giác này thật đúng là tuyệt vời!

Thậm chí khiến cho mình có cảm giác đỉnh đầu mát mẻ, tai trong mắt sáng a!

Chương 983 -

Nhưng mà đám người Giang Nam đi ở phía sau nhìn tóc giả đang phập phồng lên xuống mà sắp nghẹn điên rồi!

Hạ Dao nhỏ giọng nói: "Ngô ~ Tiểu Nam! Chúng ta thật sự không nói cho chú Đạt sao?"

Giang Nam thần sắc nghiêm túc: "Xuyt ~ viện trưởng cũng cần mặt mũi biết chưa? Cần làm bé ngoan thấy hiểu lòng người biết không?"

Xuyên qua khu dạy học, đoàn người tiến vào trong kiến trúc mái vòm!

Không ít nhân viên công tác đều bận trước bận sau, thu thập số liệu Linh Khư!

Hình Đạt vung tay lên: "Mở ra Linh Khư Kiểm Sơn, lập tức mở thi đấu huấn luyện, tiến hành phát sóng trực tiếp hình ảnh thời gian thực tại Linh Khư trên trang web trường, mọi người..."

Lời còn chưa nói xong, ánh mắt mọi người trong đại sảnh đều tập trung trên người Hình Đạt!

Đầu tiên là sửng sốt, lập tức tiếng cười quanh quẩn cả tòa đại sảnh!

Vỗ bàn cười điên, có người còn cười té xuống bàn!

"Phốc ha ha ha! Viện trưởng, tóc giả của ngài! Tóc giả a!"

"Lật ngược, keo hai mặt này cũng quá kém, ta cười chết mất!"

Nụ cười trên mặt Hình Đạt cứng đờ, tóc giả?

Theo bản năng lấy tay sờ lên đỉnh đầu!!!

Con mẹ nó sao lại lật ngược rồi?

Là thời điểm Giang Nam vừa mới đập xuống bị gió thổi?

Cho nên lão tử đội tóc giả lật ngược suốt lễ ở lễ trao giải, sau đó còn đi ngang qua cả khu dạy học?

Ta mẹ nó...

[Giá trị oán khí từ Hình Đạt + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giá trị oán khí trong nháy mắt liền bùng nổ!

Trách không được lão tử cứ cảm thấy đỉnh đầu mát mẻ, thế này có thể không mát được sao?

Còn tôn kính gì nữa? Hình tượng viện trưởng nghiêm khắc uy mãnh của lão tử tất cả đều sụp đổ a!

Hình Đạt đen mặt: "Sao người không nhắc nhở ta một tiếng?"

Giang Nam: Người cũng không cho ta nói chuyện a...

Hình Đạt che mặt, kéo tóc giả xuống, tức hồng hển ném xuống đất, còn đội cái rắm gì nữa?

Đúng là gặp xui tám đời!

Thấy Hình Đạt thẹn quá hóa giận, một đám nhân viên công tác vội vàng bình ổn tâm tình, mở Linh Khư Kiếm Sơn ra!

Cánh cửa hợp kim titan magiê nặng nề chậm rãi mở ra, sở dĩ phòng bị như vậy, chính là vì phòng ngừa linh thú bên trong xông

nhằm ra tạo thành uy hiếp!

Giang Nam nhếch miệng cười, giơ tay lấy ra tư liệu năm người của mình giao cho Hình Đạt!

"Sao chép xong rồi đưa cho bọn họ xem đi, cơ hội đã đưa đến tay, đừng có lãng phí!"

Nói xong lại mang theo đám người Chung Ánh Tuyết xông vào Linh Khư!

Giờ phút này mặt các sinh viên huấn luyện đều tái!

"Đây là nhục nhã, sự nhục nhã trần trụi, lão tử không nhận được nữa!"

"Cho chúng ta tư liệu? Vậy không phải là đem tất cả át chủ bài của mình lật ra cho chúng ta xem sao?"

"Thế này không phải tương đương với việc cho chúng ta phương án thành công vượt ải Boss?!"

"Đói chết không nhận đồ bỏ thí, chuẩn bị cái rằm, viện trưởng! Hiện tại để cho chúng ta đi đó đi!"

Nhưng mà giờ phút này Hình Đạt lật xem tư liệu, vẻ mặt ngưng trọng: "Đều câm miệng cho lão tử, ai không muốn xem tư liệu, hiện tại liền rời khỏi đợt huấn luyện cho lão tử!"

"Đưa tư liệu vượt ải cho các người cũng chắc gì các người vượt ải thành công? Tự mình xem kỹ đi!"

Nói xong giao tư liệu trong tay cho nhân viên photo, lần lượt phân phát xuống!

Trong lòng Hình Đạt rung động, tư liệu rất tỉ mỉ, thậm chí tỉ mỉ đến từng phạm vi kỹ năng bao phủ, tác dụng vân vân!

Nhưng càng là như vậy, trong lòng Hình Đạt lại càng lo lắng!

Tư liệu đều bày ở chỗ này, cho các người biết thì thế nào chứ?

Đánh được sao?

Linh võ giả cấp Hoàng Kim thật sự có thể cường đại đến mức này sao?

Giờ phút này, mọi người nhìn tư liệu của Giang Nam, các sinh viên đột huấn luyện trầm mặc, một đám cảm thấy da đầu tê dại!

Giang Nam thậm chí còn viết ra Bát Môn Độn Giáp, thời gian mở Phần Huyết của mình!

Hầu như không có khuyết điểm, phát triển toàn diện!

Tùy tiện chọn ra một người, đều là linh võ giả có thể một mình đảm đương một phía!

Khi đọc tới phần của Hùng Nhị, đầu óc mọi người đều mơ hồ!

"Không phải chứ... Ai có thể giải thích cho ta! Linh thú cấp Bạch Kim là như thế nào?"

"Mẹ nó! Con gấu đen kia là linh thú có ba linh kỹ thiên phú?"

"Không lầm chứ? Ta nhớ vừa rồi nó còn nói chuyện mà, thành tinh rồi sao?"

"Một con linh thú đều có thể làm đạo sư cho chúng ta? Ta con mẹ nó còn không bằng một con gấu sao?"

Hình Đạt che mặt: "Quý mới biết rốt cuộc chuyện này là sao, bất luận kẻ nào cũng không được vào Linh Khư Kiếm Sơn trước 8 giờ, đều tới phòng học chuẩn bị thương lượng chiến thuật cho ta!"

"Đừng ngại mất mặt! Bằng không thua trận thì Đại học Linh

Võ Thủ Đô chúng ta còn mất mặt hơn!"

Một đám sinh viên cho dù không phục, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời Hình Đạt!

.....

Trong Linh Khư Kiếm Sơn, trên một bình đài đỉnh núi hình trụ cao mấy trăm mét!

Bóng dáng năm người Giang Nam đột ngột xuất hiện!

Linh Khư Kiếm Sơn cũng không tính là bao la, linh khí bên trong nồng đậm!

Phóng mắt nhìn lại, khắp nơi đều là núi đá hình trụ cao ngất!

Trong núi có nhiều bụi cây, mơ hồ có thể nghe được tiếng thú rống có lực xuyên thấu rất mạnh, còn có thể nhìn thấy không ít phi cầm cấp Hoàng Kim bay lượn trên bầu trời!

Giang Nam cười hắc hắc: "Lang Diệt Tuyết Tuyết một tổ, một cận chiến một viễn trình là đủ dùng!"

Tổ 2 là Hùng Đại Hùng Nhị, tổ trọng pháo xe tăng, cũng ổn thỏa!

Chung Ánh Tuyết ngọt ngào cười: "Được, ta cùng Dao Dao đi tìm điểm cao!"

Ngô Lương vỗ ngực: "Yên tâm! Sẽ không làm Nam ca tụt xích!"

Hùng Nhị hung hăng đuổi lưng một cái: "Đến nơi này là về đến nhà rồi! Thời gian còn dư dả, ta cùng đại ca thu một nhóm đàn em đi, gom góp nhân thủ!"

Giang Nam che mặt, trạng thái thổ hoàng đế của Hùng Nhị lại login sao?

Lập tức lại lấy ra mấy bình thủy tinh đựng thịt sầu riêng cùng nhân sâm chia cho mấy người!

"Mọi người mang theo, phòng ngừa vạn nhất!"

Trên mặt Hạ Dao tràn đầy hưng phấn: "Tiểu Nam, vậy người với Tiểu Tửu Oa làm gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta? Chặn cửa!"

"Để cho cuộc thi huấn luyện lần này có một khởi đầu hoàn mỹ!"

Nhìn nụ cười trên mặt Giang Nam, mọi người nhao nhao giật mình!

"Khởi đầu hoàn mỹ? Cái này sợ là bắt đầu địa ngục mới đúng đi?"

Hùng Đại Hùng Nhị đi về phía đông, không bao lâu bên kia liền vang lên từng đợt thú rống bi thảm!

Mà Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết tìm một ngọn núi đá trắng kiện chuẩn bị thủ một đợt!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tiểu Tửu Oa~"

Tiểu Tửu Oa vẫn luôn nhìn mặt mà nói chuyện ngọt ngào cười: "Chủ ngân mệ mỗi rồi sao? Đến trong lòng ta nghỉ ngơi một lát đi! Bọn họ đến ta sẽ gọi người!"

Nói xong thân thể hóa thành hai mươi mấy mét, bò lên đỉnh núi.

Giang Nam nhào vào trong ngực Tiểu Tửu Oa, nằm trên da lông mềm mại, ấm áp dễ chịu!

Tiểu Tửu Oa tựa hồ là sợ Giang Nam lạnh, cánh che ở Giang

Nam trên người, đem cả người hấn đều che vào trong ngực!

Chương 984 -

"Chủ nhân chủ nhân! Có muốn Tiểu Tửu Oa hát dỗ người ngủ không?"

Giang Nam cọ cọ khuôn mặt: "Người còn như vậy ta sẽ yêu người mất!"

Yêu ta? Như vậy chủ nhân sẽ không ăn ta nữa đúng không?

Tiểu Tửu Oa sẽ cố gắng làm cho chủ nhân yêu ta!

Tám giờ tối, các sinh viên đã đọc xem toàn bộ tư liệu của đám người Giang Nam, ai nấy tràn đầy tự tin!

Trên người đều mang vũ khí quen dùng của mình!

Tư liệu viết quả thật cường đại, nhưng cũng không phải khó giải, cơ hội vẫn có đó!

Xấu ở chỗ Giang Nam quá tự tin, lộ ra tất cả át chủ bài của mình!

Theo cánh cổng chậm rãi mở ra, tâm tình các sinh viên cũng theo đó đã kích động!

"Không nói nhiều, xông lên chơi Giang Nam, chỉ cần chơi phé hăn là có thể lấy được bộ vé!"

"Hừ! Hăn sẽ vì sự tự đại của mình mà trả giá đắt!"

Vương Chiêm híп mắt: "Con Trai Tử Thần, đợi lát nữa người cũng đừng đoạt với ta, người khác sợ người, lão tử lại không sợ người!"

Hạng Tổ thần nhiên nói: "Ai cướp được tất nhiên sẽ thuộc về người đó!"

Trong lúc nói chuyện ánh mắt rơi vào trên người Diệp Tinh Tuyền, ôn hòa cười: "Lát nữa có thể theo ta đi, ta dẫn người vớt mấy tấm vé!"

Diệp Tinh Tuyền mang vẻ mặt đau đầu: "Đây chính là Nam Thần! Người có nhận thức rõ người đang nói cái gì hay không?"

"A ~ chỉ cần người thích, cho gì có là thần, ta cũng giết cho người xem!"

Diệp Tinh Tuyền: Chết tiệt! Tên này mắc chứng trung nhị a!

Loại lời nói xấu hổ như vậy mà cũng có thể nói ra!

Thật là mắc cỡ chết đi!

Hạng Tổ nhìn Diệp Tinh Tuyền che mặt, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, thẹn thùng sao?

Cuối cùng đã bị sự dịu dàng và nhan sắc của ta thuyết phục sao?

Ôi~ phụ nữ!

Giang Nam, rửa sạch cổ chờ đó cho ta!

100 sinh viên đợt huấn luyện hào hứng vọt vào Linh Khư Kiếm Sơn!

Cùng lúc đó, trên trang web chính thức của Đại học Thủ Đô, hình ảnh bên trong Linh Khư đồng bộ phát sóng trực tiếp!

Đang nghỉ hai ngày, các sinh viên làm ồ trong ký túc xá đã sớm nôn nóng mở điện thoại di động ra xem phát sóng trực tiếp!

Mà tin tức trận thi đấu này cũng nhanh chóng lan truyền!

Nhóm người hâm mộ Giang Nam - Nam Thần đã hơn nửa năm không thu được động thái từ Giang Nam, đều đói khát muốn chết!

Giống như chó điên tràn vào trang web chính thức xem phát sóng trực tiếp, server gần như sụp đổ!

"Con mẹ nó, ta nhớ Nam Thần muốn chết rồi!"

"Rốt cục cũng chịu lộ diện sao? Ta thật khổ quá đi!"

"Nam Thần đâu? Ta muốn xem Nam Thần ta!"

Hình Đạt bối rồi, đây rốt cuộc là độ nổi tiếng quỷ quái gì a!

Phòng phát sóng trực tiếp có hơn bốn triệu người tràn vào?

Chỉ riêng đợt này đã tương đương với một lần quảng cáo lớn cho trường rồi!

Vốn suy nghĩ bỏ ra nhiều vé như vậy không lấy lại được vốn!

Kết quả kiếm lời được rất nhiều, được không?

.....

Trên một đỉnh núi hình trụ, một trăm sinh viên tràn vào, vừa mới tiến vào liền nhìn thấy một con điều sư xích hồng nằm trên đỉnh núi, bị dọa giật nảy mình!

Chuyện này là sao?

Linh sủng của Giang Nam? Sao lại bỏ ở đây?

Tiểu Tửu Oa xốc cánh lên, lộ ra Giang Nam đang ngủ rất ngon trong lòng!

"Dậy đi, bọn họ đều tới rồi!"

Mọi người mang về mặt hoảng sợ!

Con mẹ nó!

Nói chuyện? Còn có thể nói chuyện?

Đây thật sự là linh thú?

Chỉ thấy Giang Nam vỗ vỗ Tiểu Tửu Oa!

"Không, ta không dậy nổi, ngủ thêm một lát, chỉ một lát thôi!"

Đám người Hạng Tổ đen mặt!

Không phải đã nói đánh BOSS sao?

Người vào Linh Khư cả buổi chiều cũng không làm cái gì, trốn cũng không trốn, còn hiên ngang ngủ ngay cửa vào?

Còn con mẹ nó không muốn rời giường?

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm...]

Tiểu Tửu Oa:!!!

"Chủ nhân, bọn họ đều nghiến răng, nếu người không dậy bọn họ liền đánh người nha!"

Giang Nam không khỏi đứng dậy dụi dụi đôi mắt còn nhập nhèm buồn ngủ, đáng vẻ không muốn dậy!

"A... Cuộc thi tới rồi, quên mất!"

Lại duỗi thắt lưng, Giang Nam nhìn về phía mọi người: "Không phải chứ? Các người ngoan như vậy sao? Đứng ở đây nhìn?"

"Vừa rồi lúc ta ngủ, có bao nhiêu cơ hội đánh lén? Cho các

người cơ hội mà các người cũng không cần a!"

Trên trán một đám sinh viên đều nổi lên hai sợi gân xanh!

Vương Chiêm chậm rãi cởi băng vải quấn trên tay, cười nhạo nói: "Đánh lén? Vương Chiêm ta khinh thường!"

"Chuẩn bị sẵn sàng chưa? Ta còn chưa thể nghiệm qua dị năng hệ không gian!"

Giang Nam lắc đầu cười khổ: "Khinh thường? Các người thật đúng là non nớt đáng yêu!"

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay lấy ra một chiếc nhẫn tê liệt đeo trên ngón giữa tay phải!

Diệp Tinh Tuyền ngưng trọng: "Toàn bộ tản ra!"

Trong chốc lát, trăm sinh viên nhanh chóng tản ra, quanh Giang Nam 360 độ không góc chết vậy!

Tiểu Tửu Oa khẩn trương nói: "Chủ nhân, cần ta hỗ trợ không?"

Giang Nam cười rộ, ngón giữa tay phải biến thành màu vàng, trực tiếp chỉ về phía mọi người!

"Không cần! Một đám trẻ con, một ngón tay của lão tử là đủ rồi!"

Giờ khắc này, chúng học viên triệt để bùng nổ, nhiệt huyết tăng cao, ánh mắt đỏ như máu!

Cảm giác được nhân cách của mình cũng bị vũ nhục!

Không có ai lại khinh thường người khác giống như người!

"Xông lên cho lão tử! Dạy hần cách làm người!"

Trong chốc lát tiếng nổ mạnh liên tục vang lên, từng bóng người tựa như mũi tên nhọn vọt tới Giang Nam!

Giờ phút này màn hình phát sóng trực tiếp bùng nổ cơn mưa bình luận!

"Tình huống gì? Đây là trận đấu gì vậy? Vì sao vừa lên liền có một trăm Hoàng Kim vây công Nam Thần nhà ta?"

"Ha ha! Lâu như vậy không gặp, Nam Thần vẫn kiêu ngạo ngửa đòn!"

"Không phải nói là đánh BOSS sao? Vừa lên liền chặn cửa? Đây là thao tác gì vậy?"

"Không phải vừa mới bắt đầu liền kết thúc đó chứ?"

Giờ phút này Hình Đạt xem phát sóng trực tiếp mà tâm đều lạnh một nửa, đám hài tử ngốc này!

Giang Nam đang cố ý chọc giận các người a!

Con người vừa phẫn nộ sẽ mất đi cái nhìn đại cục, liên tiếp phạm sai lầm!

Hiện tại trong lòng bọn họ sợ là chỉ còn lại một mục tiêu không tiếc bất cứ giá nào lật đổ Giang Nam!

Về phần chiến thuật đã thương lượng cả buổi chiều lúc trước, toàn bộ đều vứt đến phía sau lưng đi!

Một câu nói, dễ dàng khiến sự chuẩn bị của mọi người biến thành nước chảy!

Trong lòng Hình Đạt sao có thể không lạnh!

Độ tuổi của Giang Nam không lớn, nhưng thủ pháp cùng kinh nghiệm cũng quá lão luyện đi?

Nhìn đám người xông tới, Giang Nam nhếch miệng cười:
"Muốn dạy cho các người bài học đầu tiên!"

"Người không khống chế được cảm xúc của mình! Cũng sẽ không khống chế được nhân sinh của mình!"

Trong nháy mắt bảy tám quả cầu lửa rơi xuống, Giang Nam thuấn di biến mất tại chỗ!

"Ầm!"

Nơi hắn vừa đứng liền nổ ra hố lớn hơn một trăm mét!

Giang Nam xuất hiện trong đám người đâm ra một ngón tay!

"Phập!"

Ngón tay cứng như cột sắt hung hăng đâm vào bả vai một Hoàng Kim 7 sao!

"Con mẹ nó!"

Chương 985 -

Một tiếng kêu thảm thiết cao vút quanh quần trong núi, ngũ quan người anh em kia vận vẹo lại, đang thể nghiệm cảm giác cực độ sướng khoái do tê liệt mang đến!

Tráng hán hệ hóa thú hùng sư ở phía sau mượn cơ hội giờ cao rìu lớn trong tay, lấy tư thế khai thiên lập địa hung hãn chém tới!

"Linh kỹ: Phách Sơn!"

Giang Nam tránh cũng không tránh, giờ tay lấy ngón giữa ngạnh kháng!

"Keng!"

Tia lửa văng khắp nơi, lưỡi rìu vỡ vụn, thân rìu xoay tròn bay ra hơn trăm mét!

Lực lượng cực lớn bổ xuống dưới chân Giang Nam thậm chí còn chấn ra vết nứt giống như mạng nhện!

Nhưng Giang Nam lông tóc vô thương, trên đầu ngón tay ngay cả chút dấu vết cũng không lưu lại!

Giang Nam nhướng mày:

"Phá núi sao? Chỉ thế này? Người đến cạy móng tay cho ta à?"

Đại hán hùng sư bối rối! Các sinh viên đều choáng váng!

Cái mẹ nó này là loại ngón tay gì vậy? Rìu cũng không cắt được một chút da?

Nói dùng một ngón tay, người thật sự dùng đúng một ngón tay?

Đại hán hùng sư trừng mắt nói: "Người nói cái gì? Ta liền... A a a!"

Không đợi đại hán nói xong, ngón tay Giang Nam cũng đã đâm vào đầu vai của hắn, lại thêm một người bị tê liệt!

Giang Nam cũng không chậm trễ thêm chút nào, thân thể lóe lên cực nhanh ở trong đám người, mắt thường căn bản đuổi không kịp!

Không ai biết lần sau Giang Nam sẽ xuất hiện ở nơi nào!

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp truyền ra, lúc này đã có 14 người bị tê liệt tại chỗ!

Giang Nam chính là cầu tiêu chuẩn kép, con trai chọc bả vai, con gái chọc chóp mũi!

Giờ phút này các sinh viên đã trở nên hỗn loạn, căn bản không biết vì sao bị Giang Nam chọc một cái liền bất động!

Chỉ có thể liều mạng phóng thích kỹ năng, ngăn cản Giang Nam tới gần, nhưng đỉnh núi vốn là không lớn, tràng diện cứ như vậy mà trở nên càng rối loạn, thậm chí xuất hiện tình huống ngộ thương!

Trong mắt mỗi người đều tràn ngập kiêng kỵ!

Giang Nam làm sao có thể mạnh tới như vậy?

Rõ ràng đã xem qua tư liệu, những chiêu mà Giang Nam vừa dùng trên tư liệu căn bản là không có viết!

Chương Chiêm vội vàng la lên: "Tẩn ra, dùng linh kỹ bảo vệ toàn thân, đừng để ngón giữa của Giang Nam đụng phải!"

Trong lúc nói chuyện, bàn tay to trực tiếp vỗ vào trên người một linh võ giả Hoàng Kim 6 sao hệ mộc bên cạnh!

"Người anh em! Cho ta mượn dùng dị năng!"

Dị năng của Vương Chiêm chính là phục chế cực kỳ hiếm có!

Linh kỹ thiên phú chính là copy paste!

Hắn có thể phục chế dị năng của linh võ giả có cùng cấp bậc với mình, thậm chí ngay cả linh kỹ đều có thể phục chế ra!

Nhưng thời gian sử dụng chỉ có 10 phút, không thể bảo tồn!

Qua thời hạn, muốn dùng tiếp dị năng, cần phải lần nữa chạm vào phục chế thêm một lần!

Cho dù là như vậy cũng đã rất biến thái!

Thậm chí ngay cả dị năng hệ không gian cùng linh kỹ của Giang Nam, Vương Chiêm cũng có thể phục chế lại!

Trên thực tế hắn cũng nghĩ như vậy!

Chỉ thấy bàn tay hắn vỗ xuống đất: "Thụ Khải!"

Thiết mộc cứng rắn từ dưới đất chui ra, sinh trưởng với tốc độ cực nhanh, chỉ mới đảo mắt đã kết thành áo giáp sắt thật dày trên người Vương Chiêm!

"Đăng Tiên!"

Từ trong lòng bàn tay bắn ra mấy cái roi mây mềm mại, cắm sâu vào khe đá, lập tức kịch liệt co rút lại!

Lấy tốc độ khủng bố kéo cả người bắn về phía Giang Nam!

Giờ phút này Giang Nam đã tê liệt 21 người, mắt thấy Vương

Chiêm vọt tới, trốn cũng không trốn, ngón tay đâm ra âm bạo, đâm thẳng vào Vương Chiêm!

"Thiên Diệp Lá Tùng!"

Thoáng chốc từng lá từng tựa như châm sắt bay về phía Giang Nam!

Ngón tay Giang Nam múa ra tàn ảnh, ngăn cản tất cả lá thông!

Ánh mắt Vương Chiêm sáng ngời: "Cơ hội!"

Lúc này liền vươn bàn tay to ấn lên người Giang Nam!

Giang Nam giơ ngón giữa chọc ra, Vương Chiêm vội vàng rút tay lấy cánh tay ngăn cản!

"Rầm!"

Ngón giữa tê liệt hung hăng đâm vào trong thiết mộc, nhưng vẫn chưa đâm vào thân thể Vương Chiêm!

Trong nháy mắt, thiết mộc xoắn chặt, gắt gao kẹp lại ngón tay Giang Nam, rút không ra!

Vương Chiêm đắc ý cười: "Người trúng kế rồi!"

Giờ phút này tay kia của hắn vươn ra, mắt thấy sắp đụng tới Giang Nam!

Nhưng đúng lúc này, trong lòng Vương Chiêm trầm xuống, bởi vì trong ánh mắt Giang Nam cũng không hoảng loạn, thậm chí ngay cả một chút bất ngờ cũng không có!

Bình tĩnh tới đáng sợ!

Vương Chiêm trơ mắt nhìn nửa cánh tay của mình đều lọt thỏm vào trong thân thể Giang Nam!

"Đáng chết! Trùng động không gian!"

Chỉ thấy tay Vương Chiêm từ 300 mét vươn ra, đặt ở trên người một dị năng hệ thủy!

Toàn bộ lớp giáp thiết mộc trên người hắn trong khoảnh khắc hóa thành nhiều đốm sáng tán loạn!

Dị năng hệ mộc trên người đã biến mất, bị dị năng hệ thủy bao trùm!

Ngón tay Giang Nam hung hăng đâm vào ngực Vương Chiêm!

"Tê~"

Cảm giác chua xót vì tê liệt khiến cho Vương Chiêm không trực tiếp nổ tung, vẻ mặt chấn động!

Tất cả đều nằm trong dự đoán của Giang Nam?

Hắn đã dự đoán trước được hành động của mình?

Trong thời gian ngắn như vậy, hắn làm sao có thể phản ứng kịp?

Làm sao có thể biết nhược điểm dị năng của mình?

Vương Chiêm bị tê liệt đỏ mắt, sững sờ nói ra một câu: "Người làm sao biết dị năng phục chế của ta cần dùng tay chạm vào đối phương mới có thể..."

Giang Nam thản nhiên nói: "Chính người nói cho ta biết, trên tay quần bằng vải! Lúc chiến đấu lại tháo bằng vải!"

"Sợ người khác không biết tay người có vấn đề đúng không?"

"Vừa rồi không công kích chỗ yếu hại của ta, vẫn luôn có ý đồ lấy tay chạm vào ta, nếu ta còn không biết tay của người có vấn

đề, ta chính là đồ ngu mà!"

Vương Chiêm gắt gao trừng mắt nhìn Giang Nam, muốn cắn nát cả răng!

Ngay cả loại chi tiết này mà Giang Nam cũng chú ý tới sao?

Giang Nam: "Có chút đầu óc, nhưng còn chưa đủ dùng, dị năng của người rất thú vị!"

Nói xong nhấc chân đạp mạnh, hung hăng bổ vào đỉnh đầu của Vương Chiêm!

Đều giẫm cả người lún vào trong đất!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm + 1000!]

Nụ cười trong mắt Giang Nam càng lúc càng sáng lạn: "Trình độ chỉ có vậy thôi sao?"

"Được rồi! Tiếp theo ta sẽ dùng tới ba ngón tay! Các bé đáng yêu đã chuẩn bị xong chưa?"

Giờ khắc này, biểu tình trên mặt sinh viên trên đỉnh núi đã từ kinh hãi biến thành hoảng sợ!

Một ngón tay đã hạ 22 người!

Ba ngón tay? Cái này mẹ nó là Boss gì?

Cái này cũng quá khiến cho người ta tuyệt vọng đi?

Mạnh đến mức không thực tế!

Là Boss mạnh nhất trong lịch sử sao?

Chỉ thấy Giang Nam lấy tay trái từ trong túi ra, nháy mắt liền búng ba ba phát!

"Lỗ đen hư không!"

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Ba tiếng nổ truyền đến, ba điểm đen liên tiếp xuất hiện!

Khiến đỉnh núi không lớn bị gặm ăn ra ba hố lớn trăm mét!

Một trận thanh âm "xèo xèo" vang vọng đỉnh núi, trong lúc nhất thời vải rách bay tán loạn!

Chương 986 -

Màn thoát y lại tái hiện nhân gian, Giang Tiêu Chuẩn Kép vừa thi triển ra lỗ đen hư không liền nhanh chóng lột sạch quần áo của 30 anh chàng!

Toàn thân chỉ để lại một cái quần lót, không ít người ôm ngực hét chói tai!

"Nha ~ Người thật đáng ghét!"

"A a a! Lực hút quỷ quái gì vậy, căn bản không thể phòng bị a!"

"Má ơi! Đang phát sóng trực tiếp a, toàn bộ sinh viên trong trường đều nhìn đấy, người là ma quỷ sao?"

"Xong đời rồi! Gió thổi cả người lạnh, mắc cỡ chết đi được!"

Vốn dĩ trong sân đã hỗn loạn, đột nhiên xuất hiện hơn 30 anh chàng mặc quần lót lại càng thêm hỗn loạn!

Giang Nam cười hắc hắc không ngừng!

Mở máy trùng động không gian ra, ba viên bi đen liền rơi vào trong tay!

Giang Nam xoay người vung tay, viên bi đen cực kỳ nặng bắn ra tựa như đạn pháo!

"Ầm!"

Một tiếng trầm đục vang lên, một Hoàng Kim 7 sao thân là xe tăng máu dày bị nện cho học máu bay ngược, bay ra hơn 300 mét, hung hăng khảm ở phía trên vách núi đối diện!

Quay đầu lại ném ra thêm một viên viên bi đen, phá tan ba tầng tường đá phòng ngự, khiến cho Hoàng Kim hệ thổ cũng đánh bay ra khỏi đỉnh núi!

Cú ném cuối cùng hung hãn nhất, âm thanh bén nhọn như muốn phá vỡ màng nhĩ!

Bay thẳng về phía Hạng Tổ!

Chỉ thấy Hạng Tổ cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía Diệp Tinh Tuyền: "Xem kỹ! Ta giết thần như thế nào!"

Diệp Tinh Tuyền: ??????

Bàn tay to của Hạng Tổ lại trực tiếp nghênh đón Hắc Châu: "Sụp đổ!"

Trong nháy mắt tiếp xúc với viên bi đen, chỉ thấy viên bi đen bị nén đến cực hạn trong nháy mắt giải thể, tan rã từ kết cấu phân tử!

Hóa thành vô số bụi bặm lơ lửng trên không trung!

Giang Nam nhướng mày, hơi lộ vẻ kinh ngạc, đây là lần đầu tiên có người hủy diệt viên bi đen của mình!

Hạng Tổ cười nhạt: "Chút tài mọn, ta không giống mấy tên rác rưởi kia!"

Lập tức hai bàn tay to hung hăng ấn lên đỉnh núi: "Phần tử tan vỡ!"

Một cổ lực lượng kỳ lạ từ trong tay Hạng Tổ khuếch tán ra!

Cả tòa núi đá dựng thẳng nứt thành bảy tám cánh, tựa như một bó đũa dựng thẳng trên mặt bàn rồi ngã ra bốn phương tám hướng!

Đỉnh núi rạn nứt, thân hình mọi người đều không ổn định!

Thần sắc Giang Nam không thay đổi: "Xiềng xích hư không!"

Xiềng xích hư không hẹp dài vung ra, quấn quanh một vòng lại một vòng đỉnh núi hình trụ!

Cứ thế trói chặt núi đá chia năm xẻ bảy, nhưng núi đá lại nghiêng về bên phải!

Giang Nam lại quăng ra một xiềng xích hư không, một đầu giữ chặt núi đá trụ, một đầu đóng vào hư không!

Xiềng xích căng ra, cả ngọn núi đá nghiêng 30 độ, nhưng không đổ!

Hạng Tổ cười lạnh: "Tổ hợp lại!"

Sau một khắc, tường đá tựa như sống lại bình thường dưới lòng bàn tay hắn, dĩ nhiên tổ chức lại thành từng chiếc gai đá hung mãnh đâm tới chỗ Giang Nam!

Giang Nam ngạc nhiên!

Cái này con mẹ nó không phải là thuật luyện kim sao?

Bật hack sao? Lợi hại lợi hại!

Dị năng của Hạng Tổ chính là phân giải cùng với tổ hợp!

Phân giải có thể tác dụng lên bất cứ vật chất nào, thậm chí bao gồm cả cơ thể con người!

Trong lần tuyển chọn trước đó sở dĩ bị cấm thi đấu chính là bởi vì không khống chế tốt độ mạnh yếu của thuật phân giải!

Khiến thân thể đối thủ bị phân giải chia năm xẻ bảy!

Nhưng tổ hợp thì lại không thể tác dụng trên thân thể sinh vật!

Nhưng mà cho dù là như vậy, dị năng cũng tương đối biến thái!

Mắt thấy gai đá đã bay tới, Giang Nam thuấn di biến mất, né tránh gai đâm, cũng không giết tới phía Hạng Tổ!

Mà kauh vọt tới trong đám đông, Đại Lực Kim Cương Chỉ điên cuồng đâm ra, điên cuồng tê liệt!

Nhưng gai đá vẫn điên cuồng đuổi theo phía sau Giang Nam, thuấn di tới chỗ nào, gai đá liền đuổi tới chỗ đó!

Giang Nam cũng mặc kệ, tự mình làm tê liệt mọi người!

Trên mặt Hạng Tổ hiện lên vẻ đắc ý, nghiêng đầu nhìn về phía Diệp Tinh Tuyền!

"Thấy không? Hấn sợ ta! Còn Nam Thần cái gì? Cũng không gì hơn thế này!"

"Còn dám nói là hạng 1 năm học của học viện Tiên Phong? Nếu là ta... A a a..."

Một tiếng kêu thảm thiết xé rách phía chân trời, Hạng Tổ còn chưa nói xong câu cả người bị chuột rút, biểu tình vặn vẹo, toàn thân bị tê liệt!

Chỉ thấy một ngón giữa màu vàng kim không biết từ lúc nào đã xuyên qua trùng động không gian, hung hăng đâm vào xương bả vai của Hạng Tổ...

Giang Nam đưa lưng về phía Hạng Tổ, rút ngón tay cũng không quay đầu lại nhìn một cái, tự mình lầm bầm: "Trò đánh lén hay như vậy, sao các người cũng không dùng chứ?"

"Tất cả mọi người đều vẫn còn trẻ, cần gì quan tâm vô đức a!"

Diệp Tinh Tuyền: Phụt!

Phụt ha ha ha

Nhìn Hạng Tổ bị tê liệt tới mức mặt trắng bệch, Diệp Tinh Tuyền ôm bụng ngồi xổm trên mặt đất cười điên!

Đều cười ra nước mắt!

"Cho dù là thần, ta cũng giết cho người xem nha ~ Hớ hớ hớ hớ!"

Nhìn Diệp Tinh Tuyền cười điên, tâm tình Hạng Tổ đều sụp đổ!

A a a!

Ta còn chưa dùng ra tuyệt chiêu, còn chưa triển khai kế hoạch Đồ Thần!

Sao lại bị tê liệt rồi?

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Nếu như cho ta một cơ hội nữa, ta tuyệt đối giết chết người!

Hạng Tổ nghiêng răng, đôi mắt gắt gao trừng Giang Nam!

Đúng lúc này, lực chú ý của Giang Nam đột nhiên bị tiếng cười hấp dẫn, ánh mắt chuyển hướng về phía tiếng cười như heo kêu của Diệp Tinh Tuyền!

Nụ cười trên mặt Diệp Tinh Tuyền trong nháy mắt cứng đờ!

Thiếu nữ tàn nhan Hà Gia ở bên cạnh đều sợ mặt trắng bệch:

"Tinh Tuyền, mau ra tay a, người cũng rất lợi hại, không phải không có cơ hội!"

Diệp Tinh Tuyền đột nhiên rung mình một cái, nhìn về phía trong sân!

Chỉ thấy trên đỉnh núi đã có 73 người bị tê liệt, đoàn đội trăm người cơ hồ bị đoàn diệt!

"Người cho ta là thần tiên sao? Bát Môn Độn Giáp của Nam Thần, còn có Phần Huyết đều là hàng cho không sao, kích cũng chưa lấy ra, Tiểu Tửu Oa cũng còn chưa ra sân!"

"Nam Thần căn bản còn chưa nghiêm túc, vẫn luôn đang chơi với chúng ta, người không nhìn ra được sao?"

"Ba ngón tay liền đánh thành cái dạng này, ta có cơ hội cái rắm nha~"

Trong lúc nói chuyện sau lưng đã mở ra một đôi cánh rồng, trên cánh rồng lấp lánh tinh quang, tựa như ở phía trên khảm một bầu trời sao sáng!

Cấp bậc Hoàng Kim 8 sao bay ra rõ ràng không thể nghi ngờ, một tay ôm lấy Hà Gia, hai cánh giương ra, âm thanh chói tai vang lên!

Không hề nghĩ ngợi, quay đầu bỏ chạy!

Giang Nam mang vẻ mặt đáng tiếc: "Vốn còn muốn chiếu cố cô ấy, như thế nào lại chạy rồi!"

Lát nữa sẽ đi tìm cô ấy để chiếu cố!

Trên mặt liền lộ ra nụ cười xán lạn, nhìn về phía trong sân!

Giờ khắc này, 20 mấy người còn lại đều trắng bệch mặt, chân bụng run rẩy!

Chương 987 -

"Ta con mẹ nó rốt cục đã biết Nam Thần vì cái gì lại sửa quy tắc thi đấu, ba ngày? Chỉ hắc chỉ cần nửa giờ là đã diệt sạch chúng ta!"

"Hoàng Kim sao có thể cường đại đến mức này? BOSS này quá khó!"

"Toàn bộ đám chúng ta cộng lại, cũng đều không thể làm cho Nam Thần trở nên nghiêm túc sao?"

"Trên thế giới này chuyện đáng buồn nhất chính là lời Nam Thần nói đều là lời nói thật, mà chúng ta lại cho rằng hắn đang khoát lác trang bức!"

Ngay cả Hạng Tổ và Vương Chiêm được coi trọng nhất những vừa đối mặt cũng bị diệt!

Thậm chí còn không dùng thủ đoạn gì, chỉ mới dùng phương pháp đơn giản nhanh chóng giải quyết!

Đánh không quá sáu phút! 73 học viên đều bị tê liệt!

Đây là nghiền ép!

Giang Nam cường đại, là loại cường đại khiến cho người ta cảm thấy tuyệt vọng!

Cái này giống như đại BOSS có được một ngàn thanh máu! Một trăm người hợp lực đánh, dùng hết toàn lực, đánh đến mức độ bần trang bị đều tụt xuống thanh đỏ!

Nhưng BOSS cũng không rơi một giọt máu!

Đây không phải là tuyệt vọng thì là cái gì?

Cái này quả thực là phó bản cấp địa ngục, cho phương án vượt ai cũng vô dụng!

Giang Nam, người đã đổi mới định nghĩa về sự cường đại của các sinh viên!

"Chạy đi! Nam Thần là ma quỷ, không ai có thể chơi được!"

"Lăn nhanh lăn nhanh, chúng ta đổi BOSS khác đánh!"

"Đúng đúng đúng, những BOSS khác thoát nhìn rất dễ bắt nạt nha!"

Người chưa rơi vào tay giặc làm sao còn có chút chiến ý nào với Giang Nam, không nói hai lời, quay đầu nhảy núi!

Nếu giờ còn không đi sợ là không đi được nữa!

Đảo mắt trên núi chỉ còn lại 73 sinh viên bị tê liệt, Giang Nam cười càng rạng rỡ!

Giờ phút này, màn hình phát sóng trực tiếp đã bị cơn mưa quà t tặng lấp đầy!

Sinh viên đại học Thủ Đô đều xem đến choáng váng!

"Thật sự chỉ cần ba ngón tay? Đây là linh võ giả cấp Hoàng Kim mạnh nhất mà ta từng thấy, có một không hai!"

"Chín phút đồng hồ, BOSS mạnh nhất chặn cửa tấn công? Thật đúng là mở màn cấp Địa Ngục!"

"Mạnh như Hạng Tổ Vương Chiêm mà cũng chỉ cần một lần đối mặt, Nam Thần không phải người, hẳn là thần!"

Giờ phút này người hâm mộ Nam Thần cũng đã hưng phấn

đến nổ tung!

"Không phải chứ? Hơn nửa năm không gặp, Nam Thần sao lại mạnh lên tới trời rồi?"

"Đây là nghiên ép a, Nam Thần tuyệt đối có ngón tay vàng! Các người xem! Hắn đều lộ ra!"

Nhưng mà một trận chiến này, miêu tả chấn động tâm hồn đã xa xa không hình dung được tâm trạng của mọi người!

Hình Đạt mang vẻ mặt cười khổ, bộ vé uyên ương của mình sợ là một tấm cũng không lấy ra được!

Còn chưa nghiêm túc đã mạnh thành cái dạng này, nếu nghiêm túc rồi còn không phải lên tới trời sao?

Trình độ người đứng đầu năm học của học viện Tiên Phong là thế này sao?

Mình thật đúng là đã mời được tôn đại thần lại đây, 100 sinh viên được tỉ mỉ chọn ra lại không cách nào khiến cho Giang Nam trở nên nghiêm túc!

Thật đúng là...

[Giá trị oán khí từ Hình Đạt +666!]

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại xếp 73 người bị tê liệt trên đỉnh núi thành đội ngũ có trật tự!

Bản thân mang theo ngón tay nhỏ đi dạo trước đội hình, nụ cười xán lạn!

"Các người thật sự sắp phế rồi!"

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Nhìn danh sách oán khí điên cuồng cập nhật, Giang Nam cảm thấy mình cần phải nói thêm vài câu!

Làm đạo sư gì gì đó quả thực quá sảng khoái có được không?

Nhìn 73 sinh viên đứng trên đỉnh núi, có một nửa đều bị lột chỉ còn lại một cái quần lót!

Giờ phút này đều đỏ mắt trừng Giang Nam, nhất là Hạng Tổ, đều sắp bùng nổ!

Đánh lén tính là bản lĩnh gì?

Có gan chính diện đối cứng với ta, lão tử không phục!

Ánh mắt Giang Nam dừng trên người Hạng Tổ, nhìn mọi người xung quanh!

"Các người hình như rất không phục đúng không?"

Một đám học viên cắn răng, bởi vì bị tê liệt, ô ô ô nói không nên lời!

Giang Nam thần nhiên nói: "Cho các người cơ hội, không chỉ một lần, các người cũng không dùng tới được a!"

"Tư liệu đều đưa cho các người, thời gian thương lượng chiến thuật cả buổi chiều đâu rồi? Phối hợp đâu rồi? ta chỉ thấy một đám ruồi bọ không đầu!"

"Chỉ một ngón giữa đã khiến cho các người tức giận thành cái dạng này sao?"

Lời này vừa nói ra, không ít học viên đều mặt trắng bệch, vừa

nhớ tới chiến thuật thương lượng cả buổi chiều!

Nhưng trong lòng nổi giận, căn bản đã quên không còn một mảnh!

Giang Nam quay đầu nhìn Vương Chiêm: "Người cho rằng dị năng của mình rất mạnh đúng không? Cực kỳ tự tin đúng không?"

"Thứ cường đại cho tới bây giờ đều không phải là dị năng, mà là con người! Dị năng phục chế của người dựa vào sự phối hợp của đồng đội nhất, phối hợp tốt cũng không phải là không có cơ hội phục chế dị năng không gian của ta!"

"Kết quả là người giở trò với lão tử? Trên tay buộc băng vải rất đẹp trai đúng không?"

"Một tay bài tốt bị người đánh cho nát bét!"

Vương Chiêm nghiêng rằng, mặt mũi đều bị lời giáo huấn của Giang Nam làm mất hết, hiển nhiên nhận thức được khuyết điểm của mình!

Hắn rất rõ ràng, đợt huấn luyện Giang Nam đã bắt đầu, tuy rằng thủ đoạn có chút thô bạo!

Nhưng thực sự có thể học được chút gì đó!

Giang Nam chấp tay sau lưng đi tới trước mặt Hạng Tổ, híp mắt: "Người cực kỳ không phục? Cảm thấy ta đánh lén đáng xấu hổ đúng không?"

"Có phải muốn cho người thêm một cơ hội nữa đúng không, nhất định sẽ đánh bại được ta?"

Trên trán Hạng Tổ nổi lên hai gân xanh, vẻ mặt phẫn nộ!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam vỗ vỗ khuôn mặt của hắn: "Tĩnh lại đi người anh em, nếu như ở trên chiến trường, các người sớm đã chết!"

"Trông cậy vào ai cho người cơ hội thứ hai? Kẻ địch sao? Mạng chỉ có một!"

"Còn bày đặt quyết đấu công bằng? Có phải cảm thấy ở trường tới gốc luôn rồi hay không?"

"Đánh lén, ám sát, đầu độc, bắt cóc có chỗ nào không đúng? Lấy phương án đơn giản trực tiếp nhất giải quyết đối phương!"

Giờ khắc này tất cả sinh viên đều ngơ ngác nhìn Giang Nam, khái niệm trước giờ triệt để bị đánh vỡ!

Giang Nam: "Các người không có khả năng ở lại trường học cả đời, trình độ như vậy, suy nghĩ ngây thơ, làm sao có thể ra ngoài tranh giành với người ta?"

"Các người làm linh võ giả là vì cái gì? Chỉ vì ở lại trường học để trang bức thư sao?"

"Đây là thời đại điên cuồng, tự nhận thức rõ trách nhiệm trên vai các người đi!"

Giờ khắc này, trên đỉnh núi không ai nói chuyện, cũng không nói được lời nào!

Đây là lần đầu tiên bọn họ cảm thấy lần tham gia huấn luyện này đáng giá!

Tuy rằng cách làm của Giang Nam vô cùng tàn nhẫn, nhưng thật sự là đạo sư tốt!

Tính toán thời gian, hắn còn có hơn một phút nữa là thời gian tê liệt trôi qua!

Lập tức cười xán lạn: "Đương nhiên, nơi này không phải chiến trường, cho nên ta có thể cho các người rất nhiều cơ hội!"

"Cẩn thận nghĩ kỹ đi, rồi lại đến đánh ta, hi vọng lần sau sẽ không phế như vậy nữa, tốt nhất là làm cho ta hài lòng!"

"Nếu không 24 giờ sau, thứ nghênh đón các người chính là địa ngục thật sự!"

Chương 988 -

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, chỉ thấy Giang Nam hít vào một hơi thật sâu: "Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương! Mở!"

Trong chốc lát tim đập mạnh, chức năng thân thể điên cuồng tăng vọt!

Vẻ mặt mọi người chấn động, Nam Thần muốn làm gì?

Thời điểm đối chiến với đoàn đội trăm người cũng không có mở Phần Huyết, lần này sao lại mở Phần Huyết?

Bát Môn Độn Giáp! Cửa thứ 7! Mở!

Bật hack nhân hai! Khí xung tinh đấu!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay bắt lấy lưng quần một người, cười rạn rở!

"Ngô hô!!!"

Biểu cảm của người anh em kia trở nên hoảng sợ!

Giang Nam: "Đừng sợ, chỉ đơn thuần muốn tiễn các người lên đường mà thôi!"

Nói rồi tay bắt lấy lưng quần, chạy ba bước lấy đà, cất bước vắn eo vung ra!

Chỉ thấy người nọ giống như đạn pháo bay ra ngoài, thậm chí đụng ra âm bạo ở trên không trung!

Thoáng chốc bay ra mấy ngàn mét, liền không thấy bóng dáng!

[Giá trị oán khí từ Vương Khắc +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ khắc này, tất cả sinh viên bị tê liệt trên đỉnh núi mặt đều trắng bệch!

Dùng người để ném lao?

Lúc đánh nhau người không nghiêm túc, bây giờ ném lao người lại nghiêm túc?

Còn con mẹ nó mở tận hai tuyệt kỹ?

Cái này phải ném ra bao xa đây? Đều ném ra cả âm bạo?

Chúng ta thu hồi lời vừa rồi, Giang Nam quả nhiên là một tên ác ma!

Đạo sư ác ma!

Nhưng mà giờ khắc này Giang Nam đã bắt lấy một người khác, lấy đà vung ra!

"Xoẹt!"

Người nọ bay ra ngoài, Giang Nam nhìn quần lót đỏ trong tay mình cứng đờ!

"Cái quần lót rách nát này? Là loại 10 đồng ba cái mua ở vỉa hè đúng không?"

[Giá trị oán khí từ Lưu Tà Đặc +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lần sau đề cử các người mặc quần lót hiệu Hulk nhà ta bán, cam đoan sẽ không xuất hiện loại

tình huống xấu hổ này!"

Các học viên cứng đờ tại chỗ, mặt đều trắng bệch!

Ta thấy người chính là cố ý a, rõ ràng muốn chúng ta mua quần lót của người!

Người đừng tới đây a!

Nhưng mà dù cho bọn họ có kháng cự, cũng không ngăn cản được định mệnh làm lao!

Rốt cục sau khi xé hỏng 9 cái quần lót, 73 cây lao trên đỉnh núi đều bị ném ra ngoài!

Giang Nam vỗ vỗ tay, thuận di lên lưng Tiểu Tửu Oa!

"Đi, hai ta đi làm tiệc thịt nướng, trận huấn luyện kế tiếp giao cho đám người Tuyết Tuyết Ngô Lương!"

"Tuân lệnh chủ ngân, lát nữa Tiểu Tửu Oa nhóm lửa cho người!"

.....

Diệp Tinh Tuyền dẫn theo Hà Gia Lạc tới bên cạnh một đầm nước, quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy Giang Nam không đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

"Gia Gia, chúng ta tìm một chỗ trốn đi, chờ qua 24 giờ, hắc hắc~"

Hà Gia yếu ớt nói: "Tinh Tuyền, chúng ta làm như vậy có được không?"

Diệp Tinh Tuyền vỗ ngực: "Không sai! Bốn cô nương ta chính là người không hề có ý chí chiến đấu, không có chí tiến thủ!"

Vừa muốn tìm chỗ trốn, chợt nghe trên bầu trời truyền đến một tiếng "Hữu~!"

Chỉ thấy một thứ gì đó không rõ hình dạng lấy tốc độ cực nhanh bay tới!

Diệp Tinh Tuyên hoảng hốt

"Đây... Đây là người? Chuyện gì thế này?"

Hà Gia: "A ~ Hẳn như thế nào lại không mặc... Xấu hổ!"

Đúng lúc này, đầm nước vốn tĩnh lặng lại mãnh liệt tóe ra bọt nước, một con cá sấu Hoàng Kim 9 sao cao hơn 20 mét phá nước mà ra!

Hai mắt sáng ngời nhìn thẳng về phía người bay tới bên này, đều vui ra rầm!

Thật đúng là có chuyện bánh từ trên trời rơi xuống a?

Còn đã lột sẵn da? Thế này cũng quá tuyệt vời!

Không khỏi há to cái miệng như chậu máu, 45 độ ngửa lên trời!

Lưu Tà Đặc đều nổ tung, trải qua phi hành "dài đằng đẳng", rốt cục cũng sắp được đáp xuống đất!

Nhưng vì sao phía dưới lại có một con cá sấu há miệng chờ!

Ta thân là lao, chú định phải đâm xuống mặt đất, không phải là thức ăn ném cho người a!

[Giá trị oán khí từ Lưu Tà Đặc +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Nam Thần! Người con mẹ nó còn có thể hố người thêm chút nữa sao?

Lão tử hiện tại cả người đều tê liệt, căn bản không nhúc nhích được!

Chỉ thấy Lưu Tà Đạch cứ như vậy rơi vào miệng cá sấu trong sự tuyệt vọng, vô cùng thuận lợi đâm vào cổ họng, một bước đến dạ dày!

Cá sấu vui vẻ!

Đây chính là mùi vị của sự hạnh phúc sao?

Mà Diệp Tinh Tuyên ở bên cạnh chứng kiến tất cả đều choáng váng!

Đây là bị Nam Thần ném tới?

Có cần chuẩn xác tới như vậy không?

Người là nhân viên sở thú đến đây phát thức ăn cho động vật à? Đó là sinh viên, không phải thức ăn gia súc!

Nhưng mà không quá vài giây, trên bầu trời lại truyền đến hơn mười điểm trắng!

Cá sấu cảm động đến phát khóc, nước mắt cá sấu chảy ra!

Cái miệng rộng linh hoạt thay đổi các loại góc độ trong đầm nước, tinh chuẩn nhận được đồ ăn Giang Nam ném tới!

Ha ha, lại lột da sẵn?

Thé này cũng quá tuyệt vời đi?

A? Con này không lột da! Đánh giá 1 sao!

Cá ăn tổng cộng 18 phần điểm tâm liền ợ một cái ~.

Nhưng mà vừa mới ợ xong, bụng liền nhanh chóng phá vỡ một lỗ hổng lớn!

18 cây lao vẽ mặt chật vật bò ra, quỳ trên mặt đất điên cuồng nôn mửa!

Bọn ta cả đời này chưa từng tiến vào trong bụng ai a!

Kết quả hôm nay lại bị Nam Thần ném cho cá sấu ăn?

Cả đám đều tức giận muốn chết!

Đánh không lại Nam Thần, bọn ta còn đánh không lại cá sấu sao?

Vừa lên liền hành hung cá sấu một trận!

"Không biết bánh từ trên trời rơi xuống sẽ đập chết cá sấu sao?"

"Không nên tùy tiện ăn đồ ăn người khác đưa, chút tự giác này người cũng không có sao?"

"Đánh chết người! Các anh em, lột da nó làm cái quần lót mặc đi!

"Ai? Đề nghị này không tệ!"

Cá sấu khóc hu hu!

Diệp Tinh Tuyền liếc mắt, đánh không lại Nam Thần liền bắt đầu khi dễ cá sấu!

Ta không muốn dính líu với một đám người mặc quần da cá sấu!

Vội vàng mang theo Hà Gia rời đi, chuẩn bị tìm một nơi an toàn trốn đi!

Mà bên kia, Hạng Tổ ở trên không trung trải qua hành trình phi hành dài dằng dặc, thậm chí bị gió thổi không mở mắt ra được!

Nhanh chóng hướng về một vách núi, đánh tới một khối màu vàng đất cực lớn!

"Ầm!"

Cả người đều cắm vào trong khối màu vàng đất!

Hạng Tổ sửng sốt, sao lại không đau? Vách đá mà mềm như vậy sao?

Mùi vị gì ngọt như vậy? Bên tai là cái gì mà ong ong không ngừng? Lão tử bị ù tai?

Không khỏi nghi hoặc mở mắt ra!

Chỉ thấy mặt ong màu vàng nhỏ xuống trước mắt, nhìn lại bên cạnh, khắp nơi đều là tổ ong hình lục giác!

Hơn trăm con ong vò vẽ to bằng quả trứng gà đỏ mắt bay bên cạnh Hạng Tổ!

Gai độc phía sau mông xoay một cái, nhao nhao xông về phía Hạng Tổ!

Ong chúa: "Ừ ù ù!"

"Các anh em, giết hắn cho ta!"

Trong thoáng chốc một đám ong đáp lại, đuôi gai nhọn điên cuồng đâm về phía Hạng Tổ!

Hạng Tổ còn trong thời gian tê liệt căn bản không nhúc nhích được!

Trong ánh mắt tràn ngập hoảng sợ!

Ngô ngô ngô!!!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

Chương 989 -

Đám ong vò vẽ con nào con nấy đều tức giận!

Biết bọn ta làm ra một tổ ong vất vả lắm không, vừa lên liền làm hỏng hết của bọn ta?

Xem ta có đâm chết người hay không!

Cả đám ong tựa như Dung ma ma nhập thân, điên cuồng châm cứu Hạng Tổ!

Tốc độ kia cũng sắp vượt qua máy may rồi!

Hạng Tổ: !!!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Giá trị oán khí trong nháy mắt bùng nổ!

Thân thể của hắn nhanh chóng sưng phồng lên!

Mắt sưng thành một cái khe, khuôn miệng lập xướng, cả người sưng như một người mập 300 cân, ở trong tổ ong không ngừng bị châm!

Tâm tình trực tiếp sụp đổ!

Giang Nam trời đánh, người con mẹ nó cố ý đúng không?

Ta thấy người chính là cố ý, người cố ý trả thù, người dùng việc công báo thù tư a!

Ngay trước khi Hạng Tổ bị độc hôn mê, hiệu quả tê liệt cuối cùng cũng qua!

Hạng Tổ lập tức đứng dậy, đau đến mức ngửa mặt lên trời rống to!

Ah~ Con mẹ nó ~

Tiếng hét vang vọng mấy cây số, quần quanh trong núi rừng!

Đó là tiếng rên rỉ mà Hạng Tổ dùng cả sinh mệnh để hét ra!

"Giang Nam! Ta phải giết người, chờ đó cho lão tử!"

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

Hắn tức giận trong lòng, vung tay lên: "Sụp đổ!"

Cả tổ ong bị nổ tung thành căn bã!

Ong chúa: Ủ ù!

(Đi gọi toàn bộ cô di chú bác nội ngoại tổ tông các gia tộc tới cho ta!)

"Ủ ù!"

(Ta không đội trời chung với người này!)

Lúc này bầy ong điên cuồng đâm vào Hạng Tổ!

Hạng Tổ mang vẻ mặt hoảng sợ, đừng thấy những con ong vò vẽ này chỉ to bằng trứng gà, nhưng mỗi con đều là cấp Hoàng Kim hàng thật giá thật!

Số lượng lớn như vậy mình cũng không chịu nổi!

Vô năng cuồng nộ nhất thời sáng khoái, sáng khoái xong liền xong đời!

Giờ phút này Hạng Tổ làm sao còn quần được nhiều như vậy, liều mạng chạy như điên vào trong rừng cây, linh hoạt như một tên mập ba trăm cân!

Thỉnh thoảng bị ong vò vẽ đâm một cái, cơn đau thấu nội tâm khiến hắn bật ra tiếng kêu rên quanh quần không ngớt!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Cùng lúc đó, Giang Nam ngồi xổm bên bờ sông thần nhiên tự đắc nướng lợn rừng với vẻ mặt ngạc nhiên!

Tính khí tên nhóc Hạng Tổ này lớn như vậy sao, chỉ trong chốc lát đã cố gắng hiến cho mình 300 ngàn giá trị oán khí?

Một biết khuấy phục là gì!

Lát nữa sẽ dạy hắn một bài học.

"Tiểu Tửu Oa, lửa!"

Tiểu Tửu Oa phun lửa cho lợn rừng, ngọn lửa dần dần nhỏ đi...

Trong lòng rất khẩn trương, sợ trong chốc lát mình sẽ biến thành điều sư trên lửa!

Giờ phút này, hơn 30 sinh viên bị Giang Nam xem như lao thương ném đi, lúc trước hội hợp với 20 đã chạy trốn trước đó!

Khoảng 50 người ngồi xổm với nhau, thần sắc khẩn trương!

Một bạch ưng hóa thú từ không trung đáp xuống, hưng phấn nói: "Điều tra xong rồi! Hai mỹ nữ đạo sư kia ở ngay trụ núi đá thô nhất kia!"

Vừa nghe lời này, mọi người lập tức trở nên hưng phấn!

"Phía Nam Thần quá khó giải quyết, trước đó chúng ta không cần nhắc kỹ!"

"Nếu muốn thành công vẫn nên xuống tay từ bên này, hai cô gái này thoạt nhìn rất dễ bị bắt nạt nha!"

"Đâu chỉ là dễ bắt nạt, một viễn trình một cận chiến, chỉ cần kéo cận chiến kia ra, một khi viễn trình mất đi cận chiến, còn không phải muốn chà đạp như thế nào liền chà đạp như thế đó sao?"

"Chúng ta đông người, lát nữa sợ là hai cô ấy sẽ bị bắt nạt tới khóc!"

Mọi người liếc nhau, ý chí chiến đấu trong mắt lại hùng hực bốc cháy!

Lại cẩn thận nghiên cứu kế hoạch, mọi người liền lặn xuống núi đá hình trụ!

Lúc này Hạ Dao nhàm chán ngồi xổm bên vách núi, mũi khê ngửi, một đôi tai sói màu trắng bạc khê động!

"Rốt cục đã thương lượng xong rồi! Bọn họ đã chạy về hướng này!"

"Còn nói hai ta dễ bắt nạt, còn muốn khiến cho hai ta khóc!"

Khứu giác và thính giác cường đại khiến Hạ Dao nắm rõ động thái dưới chân núi!

Chung Ánh Tuyết cười ngọt ngào: "Vậy thì bắt nạt bọn họ một chút là được rồi!"

"Làm theo lời lúc trước!"

Hạ Dao cười hì hì, cổ tay khẽ động, Âm Huyết Lang Trảo bắn ra!

Đúng lúc này, tám chín bóng người giang ra đôi cánh phá tan rừng cây, lấy tốc độ cực nhanh xông lên bầu trời!

Trong ngực đều ôm một hệ nguyên tố công kích, chuẩn bị tấn công từ xa!

Mà sinh viên hệ thổ phía dưới hai tay đè lại trụ núi đá, trên núi đột nhiên hình thành từng cọc nhô lên dùng để leo lên!

Cận chiến cùng xe tăng bắt đầu điên cuồng leo núi, phát động trùng kích về hướng đỉnh núi!

Hạ Dao đưa lưng về phía vách núi, nghịch ngợm nháy mắt với Chung Ánh Tuyết!

Lập tức thân thể ngửa ra sau, tự do rơi xuống, bên tai là tiếng gió gào thét!

Hạ Dao nhẹ nhàng lộn nhào, hai chân khép lại, tựa như một mũi tên màu bạc từ trên trời giáng xuống!

Hung hăng đập vào mặt xe tăng, thân thể hắt tựa như quả cầu chì rơi xuống đất!

Chỉ thấy Lang Trảo của Hạ Dao dễ dàng cắm vào vách đá, kéo ra từng trận đốm lửa, triệt tiêu quán tính!

Lập tức tay chân cùng động, di động thật nhanh trên vách đá dựng đứng, tựa như đang giẫm trên đất bằng!

Chỉ với thời gian nháy mắt đã đánh bảy tám người từ trên vách đá rơi xuống, rơi xuống từ mấy trăm mét trên không, ngã ra hố to!

"Mặc kệ cô ta, chúng ta nhiều người, chỉ cần lên đỉnh núi

liền...a ~"

"Tê... tố chất thân thể thật mạnh, mau bò lên! Nhanh lên!"

"Nhóm trên trời đang nghĩ gì vậy? Đánh đi!"

Trong chốc lát, từng đạo phong nhận thủy đao hỏa cầu với uy năng khủng bố nện xuống Chung Ánh Tuyết ở trên đỉnh núi!

Phô thiên cái địa, tràng diện cực kỳ đồ sộ!

Thậm chí còn có mấy quả cầu lửa đập tới phía Hạ Dao, nhưng đều bị cô linh hoạt tránh đi!

Nhìn linh kỹ công kích đầy trời, Chung Ánh Tuyết lấy bình thủy tinh trong lòng ra ăn một miếng!

"A... còn chưa từng đánh như vậy! Thử xem! Ọe ~"

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết giậm chân một cái, cả người nháy mắt dấy lên ngọn lửa đỏ ngút trời, một đầu tóc đen phấp phơ, tựa như nữ vương hỏa diễm!

Nhiệt độ cao thiêu đốt không khí!

"Hình thức vô tận! Mở!"

"Oanh!"

Trong thoáng chốc một luồng sóng lửa ngút trời lấy Chung Ánh Tuyết làm trung tâm điên cuồng khuếch tán ra!

Thiêu đốt toàn bộ linh kỹ đập tới trước mặt hầu như không còn!

Lập tức đợt sóng lửa thứ hai, thứ ba thứ tư nối gót mà tới! Hết đợt này đến đợt khác!

Ngọn lửa tựa như sóng biển, biến cả tòa trụ núi đá thành địa ngục lửa!

Đây cũng không phải là linh kỹ mới của Chung Ánh Tuyết, mà là cô đang liên tục không ngừng phóng Phần Hải!

Cùng lúc đó, từng quả cầu lửa ném ra ngoài giống như không cần tiền, chính là Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!

Mà trên không, một đạo Thương Hỏa Ngã với đường kính 20 mét đã hình thành!

Lại giơ tay lên, một ngọn lửa đen hùng hực thiêu đốt rót vào cầu lửa!

"Hắc Diễm Bất Diệt!"

Trong thoáng chốc cầu lửa khổng lồ 20 mét bị Hắc Diễm Bất Diệt nhuộm thành màu đen!

"Tổ hợp linh kỹ! Thương Hỏa Hắc Diễm!"

"Oanh!"

Chương 990 -

Cầu lửa màu đen nổ tung, vô số ngọn lửa đen bay ra, lây nhiễm đến trên người mười mấy linh võ giả!

Vô luận dùng cách gì đều không thể dập tắt ngọn lửa đen bất diệt trên người, bị đốt cho gào khóc!

Lập tức liền có ba máy bay bị nổ rơi, mà những linh võ giả bay ở trên trời còn lại thì là dùng hết toàn lực tránh né công kích của Hồng Liên Bạo Viêm Đạn!

Dù là bớt chút thời gian dùng linh kỹ để công kích Chung Ảnh Tuyết, toàn bộ đều bị Phần Hải phòng ngự!

Trong nháy mắt, tất cả sinh viên huấn luyện đến công kích đều bị nổ tung!

"Ai có thể nói cho ta biết một giây cô ấy đã thả ra bao nhiêu linh kỹ a!"

"Mẹ nó! Hệ nguyên tố chủ công này cũng quá bạo lực đi? Hỏa lực loại gì vậy?"

"Chúng ta đây là súng bắn nước, cô ấy thì lại là khẩu Gatling 100 ống sao?"

"Chỉ sợ vừa mới tới gần đã trực tiếp bị luyện thành tro a, lò luyện người cũng không cần dùng tới!"

Giờ phút này người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng hoàn toàn tròn tròn mắt!

Bởi vì bọn họ căn bản không thấy rõ bóng người của Chung

Ánh Tuyết, hiện tại cả trụ núi đá giống như một ngọn đuốc, ngọn lửa bắn lên cao mấy chục mét!

"Đây đâu phải pháo đài hệ hỏa? Đây là thùng thuốc nổ a!"

"Ngầu tới mức tê dại cả da đầu, đây là người xếp hạng 3 toàn năm học của học viện Tiên Phong sao?"

Chỉ thấy vách đá trên đỉnh núi đều bị nung, hình thành thác dung nham đồ sộ, nham thạch rơi xuống khiến cho sinh viên leo núi bị nóng tới gào khóc, lại không ít người bị rơi xuống!"

"Mọi người đừng sợ! Cô ta dùng linh lực như vậy cũng chỉ cần 30 giây là linh lực toàn thân liền bị bào hết! Chịu đựng cho ta!"

Có người dẫn đầu, các sinh viên huấn luyện chỉ có thể cắn răng chống đỡ!

Sự thật đúng là như thế!

Khuôn mặt xinh đẹp của Chung Ánh Tuyết dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên tái nhợt!

Hình thức vô tận chính là tuyệt kỹ Chung Ánh Tuyết học được từ một người tiên phong thế hệ trước!

Không ngừng phóng linh kỹ, thậm chí đồng thời phóng ra ba bốn cái!

Một hệ nguyên tố chủ tấn cường đại, nên bộc phát ra hỏa lực mạnh nhất trong thời gian ngắn nhất!

Bây giờ nếu Chung Ánh Tuyết dùng toàn lực, linh lực trong cơ thể sẽ bị xóa sạch trong 30 giây!

Như vậy thứ đối lấy được chính là hỏa lực cường đại không gì sánh kịp, ai tới cũng không chống được!

Chung Ánh Tuyết cười dịu dàng: "Thật ngại quá, ta có thể thả như vậy cả một ngày!

Bình thường Chung Ánh Tuyết không dám chơi như vậy, nhưng hiện tại có thịt quả sầu riêng, có thể bổ sung 150% linh lực trong nháy mắt, ăn sầu riêng tới nôn mới thôi, Chung Ánh Tuyết sẽ không kiệt sức!

Giờ phút này một đám sinh viên đều bị nổ tới chết lặng, mặt đen sì, trên người nhiễm phải lửa đen bất diệt, vẻ mặt tuyệt vọng!

"Vô lý hết sức! Hệ nguyên tố chủ công thời nay ngay cả xe tăng gì đó cũng không cần sao?"

"Quá mạnh! Hệ nguyên chủ công phát ra hỏa lực tới cực hạn thì ra mạnh thành cái dạng này sao?"

"A a a! Nóng chết ta rồi! Tên khốn kiếp kia nói hai mỹ nữ này dễ bắt nạt? Là ai bắt nạt ai chứ!"

15 phút sau, ngọn lửa trên đỉnh núi dần dần tắt, dung nham khắp nơi!

Đỉnh núi bị tước đi bảy tám mét, Hạ Dao cũng xử lý hơn 20 sinh viên leo núi, chân nhỏ một đường nhảy tới: "Ô ~ thật nóng nha!"

Chỉ thấy giờ phút này trên mặt đất có khoảng 30 sinh viên bị nổ thành than đen đang nằm, trong miệng thẳng bốc khói trắng!

Tóc cháy khét, số còn lại ngơ ngác đứng trong rừng cây, đôi mắt trống rỗng...

Đây không phải là chênh lệch, đây là khoảng cách a!

Giang Nam dùng âm huyết đại kích xuyên một con lợn rừng đã nướng vàng óng ánh, cười Tiểu Tửu Oa chậm rãi bay tới!

Nhìn một mảnh hồn độn ở khu trụ núi đá, còn có mấy cục than trên mặt đất, về mặt Giang Nam đồng tình!

Chọc ai không chọc? Hết lần này tới lần khác lại chọc Tuyết Tuyết? Bị nổ sao? Đáng đời!

Sinh viên: (T_T)

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Ai nha ~ là hai tiểu khả ái nào mà lại lợi hại như vậy a?"

"Có ai muốn ăn thịt heo không?"

Hai mắt Hạ Dao tỏa sáng, vội vàng giơ tay!

"Ta ta ta! Ta ăn!"

Chung Ánh Tuyết cũng nuốt nước miếng gật đầu, mười mấy giờ không ăn cơm, đều đói muốn chết!

Nhìn heo nướng trên Phương Thiên Họa Kích của Giang Nam, khoe miệng các sinh viên để lại nước mắt hối hận!

[Giá trị oán khí từ Thiệu Hoa +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Mà cùng lúc đó, một đội khác khoảng 40 người nhanh chóng giết về hướng Hùng Đại Hùng Nhị, tràn đầy lòng tin!

Trong đội ngũ hơn 40 người, người cầm đầu chính là Vương Chiêm!

Giờ phút này đang đi về hướng một mảnh rừng cột đá rậm rạp!

"Ha ha, đám nhát gan kia, đi khi dễ hai mỹ nữ đạo sư kia rồi!"

"Giờ phút này sợ là đã có được bộ vé rồi chứ?"

"Hừ hừ, lão tử khinh thường hành động cũng đám người kia, bắt nạt con gái thì tính là bản lĩnh gì?"

"Đúng vậy đúng vậy, đàn ông thì nên chơi đàn ông!"

Một câu nói ra, ánh mắt mọi người lập tức chuyển hướng về tráng hán đầu đinh, vẻ mặt hoảng sợ, trong nháy mắt cách hắn hơn ba mét!

Tráng hán đầu đinh tươi cười cứng đờ: "Làm chuyện đàn ông nên làm!"

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Vương Chiêm liếc mắt: "Mọi người chú tâm cảnh giác đi? Bài học vừa rồi của Nam Thần đều quên hết rồi sao?"

"Có thể đi bên cạnh Nam Thần mà không tụt lại phía sau sẽ yếu được sao? Đừng ngã hai lần ở cùng một chỗ!"

Mọi người nhìn Vương Chiêm vẻ mặt vui cười!

"Người không phải là bị Nam Thần đánh cho sợ chứ? Làm sao có thể mạnh như ác ma Nam Thần kia?"

"Đúng vậy, chúng ta đều đã xem tư liệu của hai người, không có kỹ năng viễn trình đặc biệt!"

"Chúng ta có chừng 20 hệ nguyên tố chủ công, chỉ cần kéo dài khoảng cách, cũng đủ đánh chết hai người bọn họ!"

Vương Chiêm che mặt, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ!

Nhưng mà đúng lúc này, trong bụi cỏ đột nhiên truyền đến một tiếng giòn vang!

Thần sắc Vương Chiêm ngưng tụ: "Cẩn thận! Không đúng!"

Mọi người vội vàng cảnh giới!

Chậm rãi tới gần, tách ra bụi cỏ, chừng bốn mươi người nhất thời cứng đờ tại chỗ!

Chỉ thấy một ngọn núi thịt tựa vào dưới tàng cây, vô cùng béo mập, sợ là co rút tay chân lại là có thể cosplay đạn thịt!

Mọi người hung hăng giật mình!

"Con mẹ nó! Người này là ai? Mập thành cái dạng này? Hình như nhóm sinh viên huấn luyện của chúng ta cũng không có người này?"

"Người này nếu gặp động đất bị đè bên dưới, hẳn có thể kiên trì một năm mà không sợ chết đói!"

"Đội đã! Tóc vàng? Áo len cổ cao? Bông tai kim cương xanh? Đây là Hạng Tổ?"

Trong nháy mắt, mọi người cảm thấy chấn động, nhan sắc ngôi sao hạng A đâu rồi?

Rốt cuộc người đã trải qua chuyện gì? Sao lại biến thành cái dạng bánh bao này a!

Các thiếu nữ trong đội ngũ nhất thời mang vẻ mặt ghét bỏ, không còn cảm giác yêu nữa!

Vẫn là Nam Thần đẹp trai!

Hạng Tổ vừa nghe có người gọi tên mình, đồng tử nháy mắt có tiêu cự, nhất thời tay chân nhảy loạn, điên cuồng trốn về phía sau!

Chương 991 -

"Các người đừng tới đây! Đừng có đâm ta!"

"Ta sai rồi, ta sửa nhà cho các người, đời này ta không bao giờ ăn mật ong nữa!"

Vương Chiêm nóng nảy, xách quần áo Hạng Tổ lên, tát hấn hai cái: "Tỉnh táo một chút cho lão tử, là chúng ta!"

Hạng Tổ sững sốt, lập tức ôm lấy Vương Chiêm khóc lớn: "A a ~ đám ong kia không phải người, ta đều bị đâm sưng cả rồi!"

"Giang Nam là ma quỷ! Hấn nhất định cố ý, Hạng Tổ ta dù có đánh cược mạng sống cũng phải bắt hấn phải trả giá thật lớn a!"

Mọi người rùng mình một cái, phải trải qua sự tàn phá tinh thần tàn bạo cỡ nào, mới có thể khiến Hạng Tổ tâm cao khí ngạo kia đều phát khóc?

Vương Chiêm đảo tròn mắt: "Nam Thần thì sớm muộn gì cũng phải đánh, nhưng một mình người sợ là quá sức!"

"Đi theo chúng ta đi! Trước tiên xử lý hai xe tăng kia, sau đó lại thương lượng chuyện xử lý Nam Thần!"

Thực lực Hạng Tổ không yếu, kéo hấn vào trong đội ngũ, vừa vặn mình còn có thể phục chế dị năng của hấn!

Cường cường liên thủ! Bộ vé tất có!

Hạng Tổ nghiêng chặt răng, cũng chỉ có thể gật đầu!

Mọi người tiếp tục xuất phát về phía rừng đá, trên đường

không ngừng có hệ mọc khôi phục cho Hạng Tổ!

Những hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, cả người thoát nhìn vẫn là đạn thịt!

Vừa tiến vào rừng đá, mọi người cảm giác trong rừng đá yên tĩnh vô cùng, kim rơi có thể nghe thấy!

Từ xa xa đã thấy Ngô Lương cầm đại khiên ẩm huyết, đứng dưới một cột đá!

Mọi người ngạc nhiên!

"Đây là đang chờ chúng ta sao? Kiêu ngạo như vậy?"

"Một cái xe tăng Hoàng Kim 5 sao, không có hệ nguyên tố chủ công, đây chẳng phải sẽ bị đánh chắc rồi sao?"

"Còn do dự cái gì? Chơi hăn cho ta!"

Vương Chiêm nhíu mày: "Con gấu đen cấp Bạch Kim kia đâu? Sao ta lại có cảm giác không yên tâm?"

Hạng Tổ cười lạnh: "Để ta tới gần hăn, một phát sục đồ là đủ rồi!"

Đúng lúc này, chỉ thấy Ngô Lương lắc lắc cổ, rống to một tiếng!

"Xoẹt" bạo y!

Thân hình đột nhiên hóa thành một con gấu đen khổng lồ cao 25 mét!

Vương Chiêm nuốt nước miếng, vội vàng tiến lên sờ soạng Hạng Tổ, phục chế dị năng của hăn!

Đúng lúc này, chỉ thấy Ngô Lương điên cuồng rống lên: "Hùng

Vương Thuần!"

Hùng Vương Thuần cực lớn kèm theo hiệu quả ủa Đại Thuần Âm Huyết, khiến cho cả Hùng Vương Thuần đều có hiệu quả âm huyết!

"Kim Chung Tráo! Phản Thương Giáp!"

Chỉ thấy lông gấu toàn thân Ngô Lương đều lóe kim mang!

Sau một khắc lại là một tiếng rống to!

"Không Phục Chơi Ta!"

Hồng mang trên thân gấu chợt lóe, đám Vương Chiêm vừa tiến vào khu vực đều đổ mắt!

"A a a! Giết chết hắn!"

"Kiêu ngạo! Ta vừa nhìn người liền thấy không vừa mắt rồi, xông vào giết!"

Phóng về phía Ngô Lương như phát điên, điên cuồng nện linh kỹ!

Trong thoáng chốc Hùng Vương Thuần bị đánh kêu vang, Ngô Lương Hùng hấp thu chấn động bổ sung trở về, thể lực tăng vọt tới đổ mắt!

Nhưng mà một màn này khiến mọi người kinh hãi!

Cái này con mẹ nó là loại phòng ngự khủng bố gì vậy? Đánh vào người hắn cũng giống như đánh vào tinh thiết!

Xa tăng này phòng thủ cũng quá vững đi?

Đây là xe tăng gì chứ? Đây là pháo đài chiến tranh mới đúng!

Bởi vì hiệu quả của Phản Thương Giáp, công kích đánh tới trên người Ngô Lương phần lớn đều bị phản hồi trở về!

Từng người bị phản thương chấn động không ngừng hộc máu, nhưng dưới kỹ năng trào phúng không phục chơi ta, đều tiếp tục liều mạng tấn công!

Thương địch một ngàn tự tổn tám trăm chính là chuyện như vậy!

Giờ phút này các sinh viên đều xù lông, thì ra xe tăng còn có thể đánh như vậy?

Nói cho các người biết kỹ năng thì sao chứ?

Tổ hợp các chiêu Hùng Vương Thuấn Kim Chung Tráo Phản Thương Giáp Không Phục Chơi Ta, Ngô Lương đã sớm tạo thành hệ thống của mình!

Sự thật chứng minh, xe tăng cũng không chỉ có thể cam chịu bị đánh!

Nếu cứ tiếp tục tiêu hao như vậy, thật đúng là không biết ai chịu không nổi trước!

Đúng lúc này, Hạng Tổ và Vương Chiêm liếc mắt nhìn nhau, liêu lĩnh phóng về phía Ngô Lương!

"Phá Hùng Vương Thuấn của hần!"

Hai tay kết ấn một cái: "Sụp đổ!"

Hai cổ lực tan vỡ nhất thời khiến Hùng Vương Thuấn tan thành đốm sáng!

Hai người tuy bị phản thương hộc máu, nhưng Ngô Lương cũng bị ép lão đảo lui về phía sau, một phen đụng vào cột đá phía sau!

"Hắn không có khiên, cơ hội tới rồi, mau đánh hắn!"

Nhưng mà đúng lúc này, Ngô Lương nhếch miệng cười: "Em trai! Người đã dẫn vào rồi!"

Một câu nói khiến cho thân thể mọi người cứng đờ, cái gì mà dẫn vào?

Đúng lúc này, chỉ thấy trên đỉnh cột đá của rừng cột đá, đột nhiên xuất hiện gần 200 con khỉ mặt chó bốn tay đứng lên!

Cả đám đều có hình thể lớn hơn 20 mét, thỏa đáng cấp Hoàng Kim!

Trong đó có không ít con mặt mũi bầm dập!

Trên cột đá trung tâm nhất, một khỉ mặt chó bốn tay cấp Bạch Kim điên cuồng chảy máu mũi!

Hùng Nhị thì bắt chéo chân ngồi trên vai nó, nhếch miệng cười!

"Xin lỗi, các người bị bao vây rồi!"

Giờ phút này, sắc mặt đám người Vương Chiêm đều tái mét!

Hơn 200 con khỉ mặt chó bốn tay là cái quỷ gì a? Tại sao lại nghe lời con gấu này?

Ngay từ đầu đã trốn ở trên đỉnh cột đá, sau đó để Ngô Lương dẫn chúng ta vào, lúc này mới thu lưới?

Mẹ kiếp! Người con mẹ nó có cần âm hiểm như vậy không?

Đây đúng là linh thú!

Chỉ thấy Hùng Nhị vỗ vỗ bả vai Khỉ Mặt Chó Vương: "Rống rống!"

(Lão đệ, các người học hỏi, ca ta sẽ dạy tộc quần các người chơi một trò chơi!)

Trong mắt Khỉ Mặt Chó Vương ngoại trừ sợ hãi còn có hưng phấn!

Hồng hồng?

(Trò chơi gì?)

Hùng Nhị nhếch miệng cười: "Bát sờ két bờ!"

Chỉ thấy Hùng Nhị nhảy lên một phát, liền nhảy từ trên vai xuống!

Trong quá trình này quần áo xé tan, thân gấu ước chừng hóa thành kích thước 30 mét!

Hùng Nhị cấp Bạch Kim có hình thể cực lớn!

Vừa đáp xuống đất, cả rừng đá đều chấn động theo!

Không đợi mọi người kịp nhận ra đã xảy ra chuyện gì, chỉ thấy Hùng Nhị giơ tay rút một cây cột đá trong rừng đá lên, nắm trong lòng bàn tay gấu!

"Đại ca! Phát bóng!"

Ngô Lương cười ha ha, quay đầu lại cũng rút ra một cây cột đá nắm trong tay!

"Không Phục Chơi Ta!"

Trên người lóe lên hồng mang, lần này không lựa chọn trào phúng quần thể, mà là chọn một xe tăng hệ thú hóa!

Chỉ thấy xe tăng đỏ mắt nhảy lên không trung, bất chấp tất cả để giết về phía Ngô Lương!

Chỉ thấy ánh mắt Ngô Lương chờ mong, cột đá dài bốn năm mươi mét trong tay mang theo tiếng xé gió đình tai nhức óc, vung về hướng của xe tăng hóa thú!

"Oanh!"

Xe tăng hóa thú nhảy lên không trung tròng mắt, bị cột đá khổng lồ đập trúng!

Cả người đều bị đập mơ hồ, phun ra một ngụm máu, thân thể như đạn pháo bay về phía Hùng Nhị!

Chỉ thấy Hùng Nhị mang vẻ mặt hưng phấn, hô to: "Đại ca! Bóng tốt!"

Nói xong cũng vung cột đá trong tay ra, xe tăng hóa thú bị đánh bay tới lại bị một phát của Hùng Nhị đánh trở về!

Giờ khắc này, đám người Vương Chiêm và Hạng Tổ đều bối rối!

Không có ai lại chơi như các người cả!

Chương 992 -

Con mẹ nó bắt sờ kết bồ!

Basketball có nghĩa là bóng rổ.

Baseball mới là bóng chày!

Có phải người hiểu sai ý nghĩa rồi không?

Rốt cuộc người học hành kiểu gì vậy, một con linh thú biết nói còn chưa tính, lại còn biết nói ngoại ngữ? Còn học sai?

Tuy rằng các người không phải người, nhưng các người chính là cẩu a!

Các người nên cân nhắc cảm giác của quả bóng a!

Còn có thể chơi bóng chày hình người?

Giờ phút này, con mắt của Khỉ Mặt Chó Vương sáng ngời, sự hưng phấn tràn đầy ánh mắt!

Hống hống!

(Trò này thật thú vị!)

Lúc này hơn 200 con khỉ mặt chó hưng phấn đập ngực dậm chân, tiếng thú rống không dứt bên tai!

(Lão đại! Chúng ta cũng muốn chơi bắt sờ kết bồ!)

(Ta cảm thấy mình đã học được điều đó!)

(Đại ca quả là có kiến thức sâu rộng!)

Trong lúc nhất thời hơn 200 con khỉ mặt chó nhao nhao đáp xuống đất, mỗi con rút ra hai cây cột đá dài bốn năm mươi mét, bốn cánh tay, hai tay nắm một cây!

Vô cùng hưng phấn vây quanh đám người Vương Chiêm Hạng Tổ ở giữa!

Nhìn ánh mắt vô cùng khát vọng của đám khỉ mặt chó!

Sắc mặt Hạng Tổ trắng bệch, hung hăng giật mình một cái!

Cái này... Cái này không phải là xong đời rồi sao?

Vốn còn tính kéo dài khoảng cách là có thể giải quyết hai xe tăng này!

Nhưng ai có thể nghĩ tới sẽ gặp phải tình huống như vậy a?

Sắc mặt mọi người trắng bệch nhìn xe tăng hóa thú đang bị hai con gấu dùng gậy đá đập tới đập lui giữa không trung!

Đầu cũng theo đó mà nhìn qua nhìn lại!

Chân run rẩy!

Mẹ nó thế này còn có thể sống sao?

Thấy hơn 200 con khỉ đầu chó bốn tay đã bày sẵn tư thế, Ngô Lương cười hắc hắc!

Lại thi triển kỹ năng không phục chơi ta, nhất thời hấp dẫn bảy tám người nhảy lên không trung đánh hấn!

Ngô Lương không chút lưu tình, một phát vung đá liên bay ra ngoài, một gậy liên tục phát tám phát!

"Tiếp bóng cho lão tử!"

Nhóm khí đầu chó hưng phấn gào khóc, tranh nhau vung gậy đá!

Nường theo sự va chạm nặng nề là tiếng kêu rên bi thảm, mấy người trong nhảy mắt bị đánh bay!

Trong đó có một con dùng sức quá mạnh, đánh một sinh viên hệ kim bay mất không thấy bóng dáng, trên bầu trời chỉ còn một điểm lóe sáng!

Mấy sinh viên còn lại thì được nhóm khí đầu chó thuận lợi tiếp được!

Nhưng bởi vì còn chưa thuận tay, đánh hai ba lần liền đánh bay mấy người!

Hùng Nhị nóng nảy, vung cột đá gõ vào trong đầu khí mặt chó kia một phát, khiến nó bị đánh chảy máu!

"Không biết đánh nhẹ một chút sao? Đánh bóng còn đánh không được thì chơi cái gì?"

Khí đầu chó kia vẻ mặt tủi thân, cũng căn bản không dám động thủ với Hùng Nhị!"

Giờ phút này những sinh viên bị coi thành quả bóng chày tung bay trên không trung đều khóc!

Không! Không cần đánh nhẹ!

Mạnh lên một chút, lão tử chịu đựng được, đánh ta bay đi!

Như vậy bọn ta cũng không cần chịu tội!

Thậm chí còn có chút hâm mộ người anh em bị đánh bay, không khỏi điên cuồng hét lên!

"Dùng sức! Chưa ăn cơm sao? Dùng sức đánh cho lão tử!"

"Đánh bay ta đi! Ta cầu xin các người!"

Nhưng mà nhóm khỉ đầu chó được Hùng Nhị dạy dỗ đã rất nhanh nắm giữ kỹ thuật, đánh vô cùng vui vẻ!

Đám người Vương Chiêm đều kinh hãi, bị đánh thế này còn kêu người ta dùng sức đánh, vẫn là lần đầu tiên nghe được!

Làm gì còn có nửa phần do dự, đám người quay đầu bỏ chạy, nhưng dưới linh kỹ không phục chơi ta của Ngô Lương cùng hơn 200 con khỉ mặt chó, làm sao có thể dễ dàng chạy thoát như vậy?

Lúc này Khí Mặt Chó Vương nhìn chăm chăm Hạng Tổ, hai mắt sáng ngời!

Người này tròn như vậy, thoát nhìn rất co dãn a!

Hống oa!

(Đừng có tranh giành với lão tử, hôm nay lão tử liền đánh hẳn!)

Nói xong cột đá trong tay hướng về Hạng Tổ vung mạnh!

Hạng Tổ cũng bùng nổ rồi, ông đây bị sưng rất thảm rồi, đừng coi ta là bóng chày nữa được không?

Lão tử thật sự thoát nhìn dễ bắt nạt tới như vậy?

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, bàn tay Hạng Tổ đặt trên cột đá: "Sụp đổ!"

Trụ đá trong tay Khỉ Mặt Chó Vương vỡ thành cặn bã!

Hạng Tổ cười lạnh: "Hừ! Thật sự coi ta là quả hồng mềm..."

"Ầm!"

Một gậy võ, gậy thứ hai lập tức nổi đuôi, đập bay Hạng Tổ!

Bảo sao người ta nói béo co dân tốt! Một gậy này vung ra, đường bóng quả thực hoàn mỹ!

Hạng Tổ hộc máu!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Cả đời này lão tử chưa từng bị ghen khuất như vậy a!

Giờ phút này hơn 200 khỉ mặt chó triển khai tư thế, vui vẻ đánh hơn 40 quả bóng chày hình người, chỉ là tiếng kêu thảm thiết hơi lớn.

Hùng Đại Hùng Nhị công thành lui thân, ngồi ở trên cột đá cắn hạt dưa!

Ngô Lương: "Có phải chúng ta hơi tàn nhẫn không?"

Hùng Nhị nhếch miệng cười: "Yên tâm, có ta nhìn, không đánh chết được!"

Đúng lúc này, hai ba trăm con ong vò vẽ to bằng hai ba trăm quả trứng gà bay trở về!

Hùng Nhị: "Gào?"

(Người hỗ trợ họ hàng của mình xong chưa?)

Ong chúa Bạch Kim: "Ong ong!"

(Hắc hắc, đã xong việc rồi!)

Hùng Nhị nhếch miệng cười, giơ tay lấy ra mười gốc nhân sâm đưa cho ong chúa!

"Hổng hổng~"

"Đi gia tăng tính đàn hồi và giảm xóc cho bọn họ!"

Ong chúa vừa thấy nhân sâm thì con mắt sáng ngời, quay đầu lại liếc mắt!

Chỉ thấy từng con ong vò vẽ to bằng quả trứng gà cầm từng cái tổ ong hình lục giác đưa tới trước mặt Hùng Đại Hùng Nhị!

Bên trong chứa đầy mật ong, ước chừng mười mấy cái!

"Ong ong~"

(Các tiểu đệ hiếu kính đại ca! Không tính là quà quý, chúng ta đi!"

Giờ khắc này biểu tình Hùng Đại Hùng Nhị nhất trí lạ thường, hai mắt tỏa sáng, không ngừng chảy nước miếng!

"Hiếu chuyện! Đi đi, đi đi!"

Ong chúa dẫn theo một đám đàn em chạy tới sân bóng!

Hạng Tổ bị đập đến choáng váng, vừa nghe tiếng ong ong, vẻ mặt hoảng sợ!

Đôi mắt sưng thành một khe cùng đôi mắt đỏ như máu của ong chúa đối diện nhau!

A a a a

Tại sao lại là đám cô dì chú bác nội ngoại này chứ, xong đời rồi sao?

Vì sao đám khỉ mặt chó và ong vò vẽ này đều nghe theo con gấu đen kia?

Ong chúa: Ong ong ong!

(Các đàn em, vừa rồi còn chưa đâm sảng khoái giờ lại có cơ hội, có cừu báo thù có oán báo oán là đây!)

Ong vò vể vào sân, dùng thực lực biểu diễn cái gì gọi là tận dụng mọi thứ!

Châm kim cho các sinh viên bay trên trời, tất cả mọi người sững lên càng ngày càng giống quả bóng!

Lúc này màn hình phát sóng trực tiếp đã bùng nổ!

"Phụt ha ha! Đây là loại thao tác quái quỷ gì vậy, còn có thể chơi bóng chày thế này sao?"

"Một đám khỉ mặt chó cùng ong vò vể thế mà lại vây chung một chỗ làm ra chuyện như vậy với nhóm sinh viên, người xem đau lòng, người thấy người rơi lệ!"

"Đây có phải là diễn viên quần chúng tìm tới từ nơi nào đó? Đám khỉ mặt chó này kỳ thật là linh võ giả hệ hóa thú biến thành đúng không?"

"Lúc thì ném lao, lúc thì chơi bóng chày! Đám người Nam Thần biến mất hơn nửa năm là bởi vì đi bồi dưỡng cho đội thể dục quốc gia sao?"

Chương 993 -

Hình Đạt che mặt, đây đâu phải là vấn đề mất mặt? Cả đầu đều mất luôn rồi!

Thao tác của hai xe tăng này so với Giang Nam còn khiến cho người ta hít thở không thông! Thật tàn bạo!

Hơn nữa con linh thú Hắc Hùng cấp Bạch Kim kia là cái quỷ gì? Thứ mạnh nhất của nó không phải chiến lực! Mà là khí chất làm đại ca của a!

Nếu vào Linh Khư, tác dụng mà Hùng Nhị phát huy được đã xa xa không chỉ là có một con linh thú cấp Bạch Kim!

Quá dữ dội, được chứ?

Giờ phút này Ngô Lương và Hùng Nhị ngồi ở trên cột đá ăn mật ong, ăn với vẻ mặt hạnh phúc!

"Thứ này cũng quá ngọt đi?"

"Đừng ăn hết, để lại cho mấy người Nam ca Tuyết tử một ít!"

Lúc này, trên trụ núi đá, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao ăn xong heo nướng, Hạ Dao còn đang liếm mùi mỡ trên ngón tay!

Chung Ánh Tuyết sửng sốt: "Tiểu Nam? Người còn muốn đi làm gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đi hoàn thành sự nhờ vả của Tiểu Long nhân, Diệp Tinh Tuyền là chị của hần, ta nên chiếu cố cô ấy một chút!"

"Từ đầu đến giờ đều không lộ diện, như vậy sao có thể được? Ta phải tiến hành dạy học chỉ đạo cho cô ấy một cách cẩn thận!"

Nói xong Tiểu Tửu Oa cất cánh, mang theo Giang Nam bay không thấy bóng dáng!

Chỉ để lại Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngẩn ngơ trong gió!

Hạ Dao: "Ta cảm thấy Tiểu Nam có phải đã hiểu sai cái gì rồi không? chiếu cố mà Tiểu Long nhân nói là ý này sao?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Yên tâm đi, từ nhỏ điểm phân tích ngữ văn của Tiểu Nam vẫn luôn đạt điểm tối đa a!"

Hạ Dao mang vẻ mặt hoảng sợ, như vậy mới có vấn đề?

Điểm phân tích tối đa chẳng phải là ngay cả chuyện mà bản thân tác giả người ta không suy nghĩ đến hẳn lại suy nghĩ ra sao?

Phân tích đa chiều?

Cô đột nhiên có chút lo lắng cho Diệp Tinh Tuyền!

.....

Trong một sơn động âm u ẩm ướt, Diệp Tinh Tuyền và Hà Gia ngồi xổm bên trong, vẻ mặt khẩn trương nhìn ra ngoài động!

Lúc này bên ngoài sơn động đều bị bụi cây đá lớn rậm rạp ngăn trở!

Mơ hồ có tiếng kêu thảm thiết của sinh viên từ xa truyền đến, kết cục tất nhiên không cần nhiều lời!

Hà Gia mang vẻ mặt khẩn trương nói: "Nam Thần không thể tìm tới chứ?"

Diệp Tinh Tuyền tự tin nói: "Làm sao có thể, ta đều đã che giấu

dấu chân bên ngoài cửa động, còn có cả mùi của chúng ta!"

"Cho dù hẳn là thần tiên, cũng không có khả năng phát hiện hai ta trốn ở chỗ này!"

Hà Gia mang vẻ mặt sùng bái nhìn về phía Diệp Tinh Tuyền, Tinh Tuyền thật chuyên nghiệp!

"Vậy người một đường bẻ gãy bụi cây cành lá gì đó là để che dấu sao?"

Diệp Tinh Tuyền nhú mào: "Vậy thì sao? Ai mà quan tâm cái đó chứ?"

Hà Gia mở to hai mắt nhìn Giang Nam đột ngột xuất hiện ở phía sau Diệp Tinh Tuyền, há to cái miệng nhỏ, mặt đều bị dọa trắng bệch!

Giang Nam: "Sao lại không quan tâm? Dấu vết linh thú đi qua cũng không giống với dấu vết người đi qua, hai loại hình thể bất đồng, nhánh cây bên ngoài bị bẻ gãy rất mới mẻ!"

"Đối với một tay truy tung lão luyện mà nói, cái này tương đương với biển chỉ đường!"

Diệp Tinh Tuyền ngạc nhiên, còn có chuyện này sao?

Lập tức khuôn mặt tươi cười cứng đờ, không đúng, thanh âm này sao nghe quen thuộc như vậy?

Không khỏi quay đầu lại, chỉ thấy Giang Nam cầm trong tay ẩm huyết đại kích cười rực rỡ, giơ tay chém mạnh ra!

Diệp Tinh Tuyền: !!!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

Nam Thần đến đây từ lúc nào?

A a a a!

Cô sợ tới mức vội vàng cúi đầu, ẩm huyết đại kích hung hăng chém vào vách núi, một sợi tóc đen bay xuống không trung!

Khuôn mặt Diệp Tinh Tuyền trắng bệch: "Nam Thần, người tới thật à?"

Lúc đánh với trăm người cũng không nghiêm túc, đánh mình lấy đại kích ẩm huyết ra?

Giang Nam cũng mặc kệ nhiều như vậy, rút đại kích chém ra từng kích từng kích về phía Diệp Tinh Tuyền, phong mang màu đỏ thoáng hiện trên không trung!

Diệp Tinh Tuyền chỉ có thể linh hoạt tránh né, nhưng quần áo trên người vẫn bị rách mấy lỗ dài!

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Đương nhiên! Ta chính là đạo sư tốt tận chức tận trách!"

Diệp Tinh Tuyền vội la lên: "Nhiều sinh viên như vậy người không khi dễ, hết lần này tới lần khác khi dễ ta làm gì?"

"Ta đánh không lại người, ta nhận thua còn không được sao!"

Giang Nam nhún vai nói: "Vậy cũng không được, dù sao người anh em của ta cũng đã nhờ vả ta!"

Diệp Tinh Tuyền ngạc nhiên: "Người anh em nhờ vả?"

Giang Nam nhếch miệng: "Diệp Tinh Hà nói mình không tới đây được, nếu đến người sẽ chiết khấu chân của hắn!"

"Nghe thấy ta muốn tới trường Thủ Đô, liền dẫn dò ta chiếu cố người thật tốt!"

"Thân là anh em tốt, ta cũng không thể không đồng ý chút yêu

cầu này của hần, lần đầu tiên có người nhờ ta làm việc, ta nhất định phải cho làm tốt mới được!"

Diệp Tinh Tuyền vừa nghe, mặt đều tức trắng bệch!

"Hay lắm Diệp Tinh Hà! Người thật đúng là người em trai tốt! Chờ cho bản cô nương a!"

"Bảo Nam Thần chiếu cố ta thật tốt đúng không? Chờ người về nhà xem ta có đánh gãy hết hai chân của người hay không!"

Giang Nam nhanh chóng che miệng lại!

Xong rồi xong rồi, chuyện này không nên nói cho Diệp Tinh Tuyền chứ?

Nhưng nghĩ cũng đúng, Tiểu Long nhân người ta đã làm như vậy, hần còn không sợ!

Còn sợ mình nói cho Diệp Tinh Tuyền sao?

Mình chỉ cần hoàn thành tốt lời nhờ vả của anh em là được rồi!

Diệp Tinh Tuyền tức hỏn hển, vừa biết là do Diệp Tinh Hà nhờ Giang Nam làm như vậy liền tức muốn chết!

Nếu mình không chạy nhất định sẽ bị Nam Thần bắt nạt chết!

"Hóa thú!"

Một tiếng quát khê, chỉ thấy trên da Diệp Tinh Tuyền hiện ra vảy giáp tinh tế, vảy lóe ra tinh quang mê người, một thân rồng tinh tế căng rách quần, đang đưa qua lại trên không trung!

Cánh rồng sau lưng mở ra, ngay cả trên trán cũng mọc ra hai cái sừng ngọc!

Hình dạng đồng tử cũng biến thành hình lỗ kim!

Cho dù là hoàn thành bán long hóa, cũng không cho khiến cho người ta cảm thấy dữ tợn khủng bố!

Ngược lại dưới vẩy lấp lánh ánh sao trong có vẻ càng thêm anh khí!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Gien của Diệp lão ca thật mạnh, Diệp gia thật đúng là một ổ Tiểu Thần Long a!"

Diệp Tinh Tuyền bĩu môi: "Hừ! Ta cũng không yếu, người cũng không cần chấn động!"

"Long Vũ!"

Trong chốc lát chỉ thấy vẩy cả người Diệp Tinh Tuyền dựng thẳng lên, khiến quần áo toàn thân mình trong nháy mắt bị xé thành giẻ rách!

Giang Nam theo bản năng trợn to hai mắt!

"Trời... Trời à!"

Mạnh bạo như vậy sao?

Hình như Diệp Tinh Tuyền cũng không có mua đồ hiệu Hulk của mình?

Vậy lần này chẳng phải là...

Tê ~ To gan!

Nhưng mà một màn trước mắt lại khiến cho Giang Nam thất vọng!

Chỉ thấy toàn thân Diệp Tinh Tuyền đều bị giáp rồng lóe ra tinh quang bao trùm!

Không sót chô nào, ngoại trừ bị ánh sao làm chói mắt, cái gì cũng không thấy!

Giang Nam: ...

Diệp Tinh Tuyền trừng mắt nhìn Giang Nam, khuôn mặt ửng đỏ!

"Người đến tốt cùng đang chờ mong cái quỷ gì!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

Chương 994 -

Sau một khắc, vẩy rồng dựng thẳng trên người cô mãnh liệt phóng ra, từ bốn phương tám hướng đâm về phía Giang Nam!

Giang Nam đồng thời dùng rào cản không gian và trùng động không gian ngăn cản, cùng lúc đó tay kia cầm ẩm huyết đại kích ngăn phi tiêu vẩy rớt!

Trong đó ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, trong nháy mắt đụng vào liền nổ tung ầm ầm!

Cả sơn động đều bị nổ tới sụp đổ, chướng khí mù mịt, bụi mù nổi lên bốn phía!

Diệp Tinh Tuyên mượn cơ hội này, kéo Hà Gia lao ra khỏi sơn động, phóng lên bầu trời với tốc độ cực nhanh!

"Vân Long Cửu Hiện!"

Trong chốc lát trên người Diệp Tinh Tuyên lóe lên tinh quang, sau chín lần gia tốc gần gũi mà lại nhanh chóng!

Thân ảnh cô thuận lợi đột phá gấp đôi tốc độ âm thanh, kéo ra từng trận bạo bạo ở tầng trời thấp!

Giờ khắc này, khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn thấy một đạo tinh quang rực rỡ lấy tốc độ cực nhanh cắt qua chân trời, căn bản thấy không rõ là cái gì!

"Cái gì mà nhanh như vậy? Gấp đôi vận tốc âm thanh a!"

"Tinh quang quán thân, nhất định là Diệp Tinh Tuyên của Diệp gia a!"

"Tê ~ cô ấy đối chiến với Nam Thần? Loại trạng thái này, Diệp Tinh Tuyền nhất định bán hóa thú đi? Đây chẳng phải là? A a a! Ta muốn nhìn! Thấy không rõ a!"

"Trường hợp này mà sao còn kèm theo hiệu ứng ánh sáng che mờ chứ? Đánh giá kém!"

Một phát thuận di mang theo Tiểu Tửu Oa lao ra khỏi sơn động, Giang Nam nhếch miệng cười: "Tiểu Tửu Oa!"

Tiểu Tửu Oa ngẫm hiểu, nghiêng đầu cười, biến thành kích thước thích hợp, Giang Nam thuận di cười trên Tiểu Tửu Oa!

Đại kích ầm huyết trong tay vung lên!

"Thiên Hành!"

"Ầm! Ầm!"

Hai thanh âm liên tiếp truyền ra, Giang Nam cùng Tiểu Tửu Oa đuổi theo với tốc độ cực nhanh!

Tốc độ phi hành gấp đôi tốc độ âm thanh cộng thêm thuận di của Giang Nam!

Diệp Tinh Tuyền cấp Hoàng Kim căn bản không thể cắt đuôi, linh lực tiêu hao rất nhanh, khoảng cách cũng đang rút ngắn cực nhanh!

Giang Nam bị tinh quang trên người Diệp Tinh Tuyền lóe ra hoa mắt!

Vội vàng lấy ra một cái kính râm từ trong không gian dị độ đeo trên mặt!

Ta đây cũng không phải vì muốn nhìn Diệp Tinh Tuyền!

Ta chỉ đang cố gắng dạy dỗ cho cô ấy mà thôi!

Không thấy rõ thì dạy đỡ thế nào chứ!

Đúng vậy! Chính là như vậy!

Có kính râm che bớt ánh sáng, Giang Nam rốt cục thấy rõ một phần, nhưng vẫn còn mơ hồ!

Diệp Tinh Tuyền quay đầu nhìn lại, Giang Nam đều đeo lên kính râm, tức giận nghiêng răng!

Ngay sau đó tinh quang trên người càng mãnh liệt, lóe cho Giang Nam hí mắt!

Kính râm cũng không được? Là người ép ta!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay vứt bỏ kính râm, lấy ra một cái mũ hàn hình cung từ trong không gian dị độ rồi đội lên đầu!

Cảm giác tương tự như đội mũ cấp 3 trong PUBG!

Đừng nói là nhìn Diệp Tinh Tuyền, cho dù nhìn thẳng mặt trời cũng không thành vấn đề!

Giang Nam đội mũ hàn điện, chăm chú nhìn lại!

Cái gì mà tinh quang thánh quang hộ thể? Đều phế hết!

Ha ha ha ha! Ta thật đúng là thiên tài!

Vừa nhìn, toàn bộ dáng người của Diệp Tinh Tuyền sau khi hóa bán long đều thu hết vào đáy mắt!

Đường cong kia... Tê~

Mặt Giang Nam đỏ lên, mặc niệm Kim Cương Kinh!

Diệp Tinh Tuyền quay đầu lại nhìn mũ hàn điện Giang Nam đều được an bài, cả người đều choáng váng!

Tại sao trong không gian dị độ của người ngay cả thứ này cũng có a!

Có cần liều mạng như vậy không?

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Lúc này bày sới trong phòng phát sóng trực tiếp rống giân!

"Ta nguyện dùng một ngàn tư liệu học tập để đổi góc nhìn của Nam Thần!"

"Con mẹ nó mủ hàn điện! Nam Thần quả nhiên vũ trang đến tận răng!"

"Người vĩnh viễn không biết một giây sau Giang Nam sẽ móc ra thứ quỷ gì từ trong túi bách bảo của mình!"

"Ta là hội viên, dựa vào cái gì ta không thể xem! Thánh quang đi chết đi!"

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam thu được tầm nhìn càng rõ ràng vung tay lên: "Nổ cô ấy! Khống chế lực đạo!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa há miệng, một quả cầu lửa với đường kính 20 mét phun ra!

Diệp Tinh Tuyền cảm nhận được nhiệt lượng phía sau, mặt đều bị dọa trắng bệch, vội vàng nghiêng trái nghiêng phải, tiến hành né tránh một cách cơ động, tốc độ cũng dần dần chậm lại!

Mặc dù cô cũng đã tránh được mấy đợt, nhưng Đại Viêm Thiên của Tiểu Tửu Oa liên tiếp không ngừng!

Rốt cuộc vẫn xoẹt qua cánh Diệp Tinh Tuyền, trong ánh lửa, khuôn mặt đen sì của Diệp Tinh Tuyền lao ra!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

Người có cần phải truy đuổi cùng cực như vậy không?

Nếu Tinh Hà biết người cố gắng vì hắn làm việc như vậy, nhất định sẽ cảm động phát khóc a!

Chỉ thấy Giang Nam mở miệng nói: "Vừa rồi người hoàn toàn có thể tránh được a! Suy nghĩ không nên quá cứng nhắc!"

"Đây là trên trời, trên dưới trái phải mỗi một góc độ đều có thể, né tránh cơ động!"

"Người có thể bay, đây là ưu thế rất tốt, vì sao không lợi dụng cho tốt? Kỹ thuật không chiến của người rất yếu a!"

Diệp Tinh Tuyền cũng sắp điên rồi, vì cái gì người có thể nhàn nhã vừa giảng bài cho ta vừa đuổi giết ta a?

Ta đã bị ép đến cực hạn rồi, được chứ?

Nhưng mà Diệp Tinh Tuyền biết lời Giang Nam nói không sai, kỹ thuật không chiến của mình quả thực yếu hơn nhiều so với Giang Nam!

Nhưng vẫn tức giận, quay đầu lại ném ra một đạo tinh mang sáng chói về phía sau!

"Vòng xoáy tinh mang!"

Tinh mang sáng chói bay thẳng tới Giang Nam, trong đó ẩn chứa năng lượng dao động khủng bố!

Giang Nam giơ tay khuếch trương trùng động không gian đến mức lớn nhất, dời đi công kích, tinh mang nổ tung ở bên người Diệp Tinh Tuyền, lại nổ cho cô một trận bất ổn!

Giang Nam: "Vừa rồi người có thể sử dụng kỹ thuật rắn hổ"

mang cơ động, thân thể từ trạng thái cân bằng nghiêng 45 độ, lực cản của gió sẽ giúp cho người trong nhảy mất giảm tốc độ!"

"Sau đó vòng ra sau công kích ta! Như vậy tỷ lệ thành công càng lớn!"

Diệp Tinh Tuyên: ! ! !

Rắc hổ mang cái quỷ gì? Nghe còn chưa nghe qua?

Người thân là một hệ không gian khổng lồ sao lại có thể hiểu biết nhiều như vậy?

Nhưng mà bởi vì chậm trễ lần này, Giang Nam đã cười Tiểu Tửu Oa đuổi ngang hàng với Diệp Tinh Tuyên!

Nghiêng đầu nói: "Trong lúc truy đuổi không chiến, khi tốc độ của người chậm hơn người khác thì đừng chạy thẳng!"

"Hình chữ S! Hình chữ Z! Hình số 8 cũng được, phải lợi dụng tính linh hoạt của người nha!"

Diệp Tinh Tuyên: Đáng giận!

Cô đang tiếp nhận bài giảng dạy của Giang Nam, đồng thời cũng tự cảm nhận được sự cường đại tới mức áp đảo của Giang Nam!@

Nhưng càng cảm thụ lại càng tuyệt vọng!

Bản thân mình thật phế ah...

"Không đánh nữa! Không đánh nữa! Ta sắp hết linh lực rồi!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Vừa khéo, ta đây có thịt quả sầu riêng nhảy mất hồi phục linh khí, người ăn hay không a?"

"Chúng ta đều quen biết nhau, ta lấy rẻ cho người!"

Diệp Tinh Tuyên sắp khóc: "Người đừng quảng bá sản phẩm của người vào lúc này nữa!"

"Không ăn không ăn!"

Chương 995 -

Giang Nam: "Sao mà được chứ? Tiểu Long nhân đã nhờ về ta, ta còn chưa làm xong đâu! Căn bản là không chiều cổ đúng chỗ!"

Diệp Tinh Tuyền cắn răng, Diệp Tinh Hà người chờ đó cho ta!

"Người tự chơi đi! Ta không chơi cùng người nữa!"

Nói xong bỏ lại Hà Gia, hai tay ôm đầu gối, cánh khép lại, co cả người mình thành một mặt đoàn!

"Linh kỹ thiên phú! Trứng thủy tinh!"

Nói xong xung quanh đột nhiên kết tinh ra tinh thể thủy tinh, cuối cùng hình thành một quả trứng thủy tinh!

Hà Gia: ? ? ?

Trứng thủy tinh được hình thành, phía trên lóe ra ánh sao lấp lánh, lập tức rơi mạnh xuống!

Giang Nam ngạc nhiên!

Diệp Tinh Tuyền cũng có thể biến thành trứng? Nhớ rõ Diệp Dạ cũng làm được, lực phòng ngự cực kỳ biến thái!

Giang Nam thuấn di đuổi theo: "Người ra đây đi!"

Diệp Tinh Tuyền lắc đầu như trống bỏi: "Không ra không ra, sẽ không ra!"

Giang Nam: "Người đừng có ép ta nổi bão nha!"

Trên mặt Diệp Tinh Tuyền tràn đầy đắc ý: "Vậy người liền nổi

bão đi!"

Linh kỹ thiên phú trứng thủy tinh được cho là phòng ngự tuyệt đối, ngay cả cường giả cấp Kim Cương cũng rất khó mở được!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đây là do chính người nói!"

Lập tức Phần Huyết thêm Bát Môn Độn Giáp đều mở ra, hai tay Giang Nam cầm kích, giơ tay vung mạnh ra!

Đánh mạnh vào quả trứng!

"Keng!"

Một tiếng kim loại va chạm truyền ra, trứng thủy tinh bị một kích của Giang Nam đánh bay!

Lực lượng cuồng dã thậm chí bổ vỡ trứng thủy tinh ra vết nứt, dọa cho Diệp Tinh Tuyền vội vàng tu bổ!

Đây là lực công kích khủng bố gì a?

Giang Nam cười hắc hắc: "Nỡ trứng chuyên môn của ta, Tiểu Tửu Oa! Đuổi theo!"

Tiểu Tửu Oa: (T_T)

Tất nhiên ta biết đây là chuyên môn của người rồi!

Bởi vì ta đã tự mình trải nghiệm, được chứ?

Diệp Tinh Tuyền hoảng hốt tu bổ lại vỏ trứng thủy tinh!

Lúc này Giang Nam đã cười Tiểu Tửu Oa thuận di đuổi theo, giơ tay búng ra một tiếng!

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút mạnh mẽ phát ra, khiến trứng thủy tinh gắt gao hút

vào viên bi đen, khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Tinh Tuyền đều bị dọa trắng bệch!

Linh lực trong cơ thể tiêu hao cực nhanh, cuối cùng kháng cự được áp súc của lỗ đen hư không!

Giang Nam còn muốn mở trùng động không gian ở trong trứng thủy tinh, kéo Diệp Tinh Tuyền ra!

Nhưng trùng động không gian lại không thể mở trong trứng!

Giang Nam: ?????

Diệp Tinh Tuyền đặc ý nói: "Hắc hắc! Không có cách nào với ta đúng không?"

"Có thời gian rảnh rồi thì người đi khi dễ người khác đi, ta đã cảm nhận được sự chiếu cố của người rồi!"

Giang Nam cắn răng: "Hôm nay lão tử cũng không tin mình không làm được, không ai càng am hiểu việc nở trứng hơn so với ta đâu!"

Nói xong liền đưa tay ném ra xiềng xích hư không, quán ở trên trứng thủy tinh, giống như lưu tinh chùy vung động cực nhanh ở trên không trung!

Giống như ném đĩa sắt, ném quả trứng thủy tinh từ không trung xuống!

Lực trùng kích mạnh mẽ đập một tòa trụ núi đá sụp đổ!

"Tiểu Tửu Oa! Bằng hỏa lưỡng trọng thiên!"

"Tuân lệnh chủ nhân~"

Xin tha thứ cho hành động trợ Trụ vi ngược của ta a, ta cũng là vì sinh tồn!

Không xứng đáng với đồng bào trứng trứng của ta!

Lập tức há mồm phun Đại Viêm Thiên nện xuống, sau đó cơ thể lại biến thành màu u lam, một phát Tuyết Quốc Hàng Lâm oanh kích!

Đại Viêm Thiên cùng Tuyết Quốc Hàng Lâm luân phiên công kích, một băng một lửa!

Dưới sự thay đổi nhiệt độ đột ngột, mặt ngoài trứng thủy tinh rất nhanh xuất hiện vết nứt!

Diệp Tinh Tuyền nghiêng răng, trong lòng vô cùng kinh hãi!

Linh sủng của Giang Nam làm sao có thể lại là song thuộc tính a? Vừa băng vừa hỏa?

Cho tới bây giờ còn chưa từng nghe qua chuyện này a, còn tiếp tục như vậy mình liền thật sự không gánh nổi a!

Linh lực trong cơ thể đã sắp thấy đáy rồi!

Thấy cái này vẫn không làm gì được Diệp Tinh Tuyền, vẻ mặt Giang Nam hỗn hển!

Thậm chí còn muốn lấy ra ghế gấp đập cho cô một đợt, nhưng nhiều người nhìn như vậy, vẫn không nên tùy tiện bại lộ át chủ bài thì tốt hơn!

Giang Nam thuận di một phát lao xuống, hai tay nắm chặt đại kích ẩm huyết, quay tròn!

"Ầm!

Trứng thủy tinh lên tiếng bị đánh bay, trên vỏ trứng lại bị đánh ra vết nứt!

Một phát này không biết đánh ra bao xa, không đợi trứng thủy

ting rơi xuống đất, Giang Nam đã thuận di đuổi theo nện một gậy!

Giờ phút này mình hình trong phòng phát sóng trực tiếp bùng nổ!

"Hớ ha ha! Đám người Nam Thần quả nhiên là đi bồi dưỡng đội thể dục quốc gia mà!"

"Ném lao, bóng chày, ném đĩa, bây giờ lại chơi golf?"

"Một gậy này cho người 100 điểm!"

"Nhìn xem sự cường đại tới ghiền éo này, quả thực không có thiên lý!"

Liên tục đánh ra tám gậy, Diệp Tinh Tuyền cảm thấy mình sắp nứt ra, trời đất quay cuồng!

Khuôn mặt trắng bệch, linh lực thấy đáy!

"Không được! Ta thật sự không được! Người đừng đánh nữa!"

Giang Nam: "Ta liền đánh một cái, chỉ một cái!"

Diệp Tinh Tuyền: ! ! !

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Cái này còn có thể thương lượng sao?

Giang Nam lại vung ra một phát, trứng thủy tinh lần nữa bị đánh bay!

Cực kỳ tinh chuẩn nện vào trong một sơn động, một gậy vào động!

Diệp Tinh Tuyền bị nện vào trong sơn động, một tia linh lực

cuối cùng trong cơ thể hao hết, rốt cuộc không cách nào duy trì trứng thủy tinh tồn tại!

Thậm chí ngay cả hóa thú cũng không có cách nào bảo trì!

Vỏ trứng thủy tinh hóa thành nhiều điểm sáng tiêu tán, ngay cả lớp vảy tinh quang trên người cũng biến mất không thấy, khôi phục hình thái nhân loại!

Giờ khắc này Diệp Tinh Tuyền ngồi phịch trong sơn động xoa đầu, vẻ mặt ảo não!

Nhưng mà Giang Nam lại thuận di đi tới cửa sơn động tập trung nhìn, thân thể trong nháy mắt cứng đờ!

Đôi mắt trừng to!

Cô ấy... ta... Má ơi!

Tê~

Giang Nam cảm thấy tim mình đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi cổ họng!

Máu nóng dồn trên đầu, dưới lỗ mũi là hai dòng máu không chịu thua kém chảy ra!

Diệp Tinh Tuyền nhìn Giang Nam đứng ở cửa sơn động thân thể cứng đờ, cảm giác được cả người lạnh vù vù!

Không khỏi cúi đầu nhìn xuống!

"A a a!!!"

Tiếng thét chói tai cao tám độ vang vọng trong sơn động!

Giang Nam lau máu mũi trên mặt, vội vàng xoay người nhắm mắt lại!

"Thật ngại quá ha, ta chỉ là muốn chiếu cố người, cái gì ta đều không nhìn thấy, ta còn mang theo mũ hàn điện!"

Diệp Tinh Tuyền: ! ! !

"Ta nhờ vào! Nhìn không thấy người còn chảy máu mũi?"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

Trần Giang Nam toát mồ hôi: "Cái này... cái này còn không phải vì thấy các người qua yếu nên lòng ta phát sầu sao! Vì thế mới phát hỏa! ai~ta thật đúng là lao tâm khổ tứ!"

Nói xong muốn thuận di rời đi, Diệp Tinh Tuyền người ta cũng cần mặt mũi, mình rút lui trước đi!

Diệp Tinh Tuyền gấp gáp dậm chân: "Đừng đi oa! Quần áo! Cho ta một bộ quần áo a, ta thế này người bảo ta làm sao ra ngoài?"

Linh lực thấy đầy, y phục của mình vừa mới bị Long Vũ xé nát!

Chương 996 -

Lúc này Giang Nam mới ý thức được, không khỏi nghiêm mặt: "Ta vẫn là đề cử người mua một bộ nội y hiệu Hulk của ta!"

"Nói như vậy, lần sau sẽ không phát sinh chuyện như vậy, dù có hóa thú hoàn toàn cũng không ngại!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

Đã đến lúc này rồi, sao người vẫn còn tâm trạng bán hàng nữa chứ?

"Ta mua! Mua là được chứ gì!"

Giang Nam giơ ngón cái thả like

"Lại bán được một bộ!"

Nói xong liền lấy ra cho Diệp Tinh Tuyền một bộ quần lót cùng áo bra!

Diệp Tinh Tuyền thở phào nhẹ nhõm vội vàng mặc vào người, kích thích vừa vặn!

Cô sắp điên rồi, loại nhãn lực quỷ quái gì thế này!

Chỉ cần nhìn là có thể biết kích thích sao?

Còn nói đội mũ hàn điện không nhìn thấy gì?

Lập tức Giang Nam lại lấy giày tất ra, quần legging, áo len, áo lông, một loạt trang phục nữ!

An bài thỏa đáng cho Diệp Tinh Tuyền!

Diệp Tinh Tuyền cảm thấy ngạc nhiên, vì cái gì trong không gian dị độ của người lại chứa nhiều trang phục nữ như vậy a?

Hơn nữa mấy kiểu quần áo này cũng quá hợp thời đi, được không?

Mặc vào bộ quần áo mà Giang Nam đưa cho, Diệp Tinh Tuyền cảm thấy mình còn đáng yêu hơn một chút so với trước!

Giang Nam ho nhẹ: "Bây giờ ta có thể đi chưa?"

Diệp Tinh Tuyền hí hóp mắt nhìn!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 555!]

"Đi đi đi! Nhanh đi bắt nạt người khác đi, không được chiếu cố ta nữa biết không?"

Giang Nam gật đầu như gà mổ thóc, lao ra khỏi sơn động như gió!

Mà giờ khắc này màn hình phòng phát sóng trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Các người xem! Nam Thần chảy máu! Trên mặt hắn toàn là máu!"

"Trên tay! Trên tay cũng có!"

"Trời ạ! Thật sự chảy máu, Diệp Tinh Tuyền lợi hại tới như vậy sao? Vừa rồi ở trong sơn động đến tột cùng đã xảy ra cuộc chiến kịch liệt như thế nào?"

"Không hổ là cháu gái của Đạo Thiên! Nhiều sinh viên như vậy đều không có cách gì với Giang Nam! Diệp Tinh Tuyền lại có thể làm Nam Thần chảy máu?"

Giờ phút này Hình Đạt đều kích động điên rồi, rớt cục! Rớt cục

có người làm được a!

Mặt mũi trường Thủ Đô của ta cuối cùng cũng không mất sạch a!

"Mau thông tri đi xuống, lúc này thứ các sinh viên cần nhất chính là sự cổ vũ, để cho tất cả mọi người học tập Diệp Tinh Tuyền!"

Bởi vì mọi chuyện phát sinh ở trong sơn động, hệ thống Thiên Nhãn căn bản không chụp được, không ai nhìn thấy cụ thể thì trong sơn động đã xảy ra chuyện gì!

Càng không ai biết Diệp Tinh Tuyền đã đánh Giang Nam đánh chảy máu như thế nào!

Nhân viên công tác vội vàng tuyên bố thông cáo, giờ khắc này trên vòng tay thông tin của tất cả sinh viên huấn luyện đều nhận được một tin tức!

"Diệp Tinh Tuyền thành công đả thương Giang Nam, Giang Nam chảy máu! Khen thưởng Diệp Tinh Tuyền một tấm vé nổi uyên ương đỉnh cấp! Mong các sinh viên khác không ngừng cố gắng! Học tập Diệp Tinh Tuyền nhiều hơn!"

Thông báo thứ nhất gửi tới, tất cả sinh viên huấn luyện đều ngạc nhiên!

"Ê~ Diệp Tinh Tuyền mạnh như vậy? Đến tột cùng thì cô ấy đã làm cách nào chứ?"

"Thật sự thành công rồi sao? Tinh Tuyền quả nhiên là có bản lĩnh!"

"Không được không được! Ta phải hỏi Tinh Tuyền đã làm cách nào, không chừng chúng ta cũng có thể đắc thủ!"

Giờ phút này, ngay cả Diệp Tinh Tuyền nhìn thấy thông báo trên vòng tay cũng mang vẻ mặt mơ hồ!

Cái này... Cái này cũng tính?

Giang Nam chảy máu mũi a!

Máu trên mặt và trên tay Giang Nam là do chính hắn bôi lên!

Các người có phải đã hiểu lầm cái gì hay không?

Nhưng nghĩ lại, cũng không sai a!

Nếu không phải bởi vì Giang Nam nhìn mình, làm sao có thể chảy máu chứ!

Xét cho cùng vẫn là do ta làm ra mà!

Diệp Tinh Tuyền vốn cảm thấy mình lỗ to, đột nhiên lại cảm thấy mình không lỗ tới như vậy!

Thậm chí còn kiếm được một đợt lợi ích!

Quá tuyệt!

Tin tức này phát ra, trực tiếp thiêu đốt tất cả nhiệt huyết của các sinh viên huấn luyện!

Nam Thần kinh khủng như vậy, Diệp Tinh Tuyền đến tột cùng đã dùng phương pháp gì mới khiến cho Nam Thần chảy máu a!

Bộ vé nổi yên ương cứ như vậy đã tới tay?

Hâm mộ!

So với việc đánh hai con gấu đen cùng đại pháo hình người kia, tựa hồ khiến Nam Thần đổ máu sẽ thoải mái hơn một chút!

Từ trên cao rơi xuống thiếu chút nữa ngã chết, Hà Gia nhanh

chóng từ trong lùm cây chui ra!

Nhìn tin tức trên vòng tay với vẻ mặt kinh ngạc, Tinh Tuyền thật sự thành công?

Cô đến tốt cùng là...

Tìm cô hỏi thử không phải là được rồi sao!

Vội vàng thông qua vòng tay tìm được vị trí của Diệp Tinh Tuyền, một đường đuổi theo!

Chỉ thấy giờ phút này Diệp Tinh Tuyền đang nghênh ngang đi ở trong rừng, quần áo trên người cũng đã thay đổi, có vẻ rất là vui sướng! Hà Gia vội vàng đi tới, vẻ mặt sùng bái: "Tinh Tuyền, người thật sự khiến cho Nam Thần chảy máu sao?"

Vẻ mặt Diệp Tinh Tuyền tràn đầy đắc ý: "Tất nhiên rồi, còn có thể giả sao? Ta lợi hại không?"

Hà Gia gật đầu như gà mổ thóc: "Lợi hại lợi hại, rốt cuộc người đã làm thế nào?"

Mặt Diệp Tinh Tuyền đỏ lên, nhìn trái nhìn phải, bốn phía không người: "Ta nói cho người, người cũng đừng có nói cho người khác nha, đây là bí mật!"

Vẻ mặt Hà Gia cảm thấy hứng thú: "Yên tâm! Miệng kín như bưng chính là nói tới ta!"

Diệp Tinh Tuyền tiến đến bên tai Hà Gia: "Xì xầm xì xầm xì xầm! Biết chưa?"

Hà Gia trừng to mắt, che cái miệng nhỏ, hai má đỏ bừng: "Cái này... Thế này cũng được sao?"

Diệp Tinh Tuyền: Xuyt ~

Hà Gia không ngừng đảo mắt, nếu là như vậy, chẳng phải mình cũng có thể sao?

Chỉ là cho xem một chút a, cũng sẽ không tổn thất cái gì!

Hơn nữa Nam Thần đẹp trai như vậy, đẹp trai hơn Hạng Tổ nhiều, còn có thể lấy được vé nôi uyên ương!

Nghĩ như thế nào cũng không thiệt thòi mà!

"Tình Tuyền, ta còn có việc, đi trước đây!"

Nói xong liền chạy nhanh như chớp, chạy thẳng về hướng Giang Nam rời đi!

Diệp Tình Tuyền gãi đầu về mặt nghi hoặc, chuyện gì mà gấp như vậy?

.....

Giờ phút này Giang Nam đang cưỡi Tiểu Tửu Oa bay trên trời, nhắm mắt lại chính là một màn trong sơn động vừa rồi!

"Chết tiệt, bản lĩnh đã gặp qua liền không quên của ta sao không phát huy được trong lúc học chứ?"

Vội vàng lau khô máu trên mặt, không ngừng lắc đầu!

Không nghĩ nữa, không nghĩ nữa!

Đúng lúc này, chỉ thấy phía dưới truyền đến một tiếng quát khê!

"Nam Thần! Có dám tới đây đánh một trận với ta không! Ta muốn khiêu chiến ngươi!"

Chỉ thấy Hà Gia mặc áo gió màu vàng nhạt, đứng trước một sơn động, trên mặt tràn đầy ý chí chiến đấu!

Giang Nam sửng sốt, vẻ mặt ngạc nhiên!

Không nghĩ tới dưới tình huống như vậy, lại còn dám có người khiêu chiến mình?

Không khỏi vùng đại kích: "Được lắm! Ta rất bội phục dũng khí của người!"

Nói xong thuận di liền vọt xuống!

Hà Gia vừa thấy Giang Nam lao xuống, vội vàng chạy vào trong sơn động!

Giang Nam vác đại kích đi vào sơn động, nhíu mày: "Chỉ một mình người?"

Vẻ mặt Hà Gia khẩn trương: "Mình ta là đủ rồi!"

Chương 997 -

Giang Nam nhìn xung quanh sơn động: "Sao lại lựa chọn sơn động làm sân bãi? Sơn động chật hẹp, có thể hạn chế đại kích của ta, ý tưởng rất tốt!"

"Vậy thì bắt đầu đi!"

Nói xong đại kích trong tay nhắm thẳng Hà Gia!

Hà Gia nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt khẩn trương, lập tức nhắm mắt lại, mạnh mẽ kéo áo khoác trên người ra!

Giang Nam há hốc miệng

Thân thể mãnh liệt cương cứng, đại kích trong tay leng keng một cái liền rơi xuống đất!

Này này này! Đây là khiêu chiến mà người nói sao?

Không đúng chứ? Quá kinh khủng!

Cái này... Cái này ai mà chịu được a?

Cái này cũng không thể trách ta, là người động thủ trước!

Không đúng! Là áo khoác động thủ trước!

Hà Gia không khỏi mở một con mắt nhìn về phía Giang Nam!

"Người... Sao người còn chưa chảy máu mũi? Là ta không có sức hấp dẫn với người sao?"

Giang Nam trừng mắt: "Hừ hừ! Người khinh thường ai? Nói thế nào ta cũng là người từng gặp qua tràng diện lớn!"

Chảy máu mũi? Không có đâu!

Hà Gia hít một hơi thật sâu, thế này mà không làm Nam Thần chảy máu mũi?

Nếu như không thành chẳng phải là lỗ chết mình sao?

Bổn cô nương liều mạng!

"Kỳ thật, ta là dị năng hệ thủy, dị năng hệ thủy có thể làm ra rất nhiều chuyện thần kỳ!"

Trong lúc nói chuyện, thân thể Hà Gia dần dần hóa nguyên tố, biến thành dòng nước!

Tất cả những dòng nước này đi đến một số nơi cần phải đi!

Hai trụ máu mãnh liệt phun ra từ lỗ mũi!

Người chơi xấu! Không ai lại chơi như vậy cả!

Tha thứ cho ta phải khuất phục, thật sự chưa từng thấy qua tràng diện lớn bức này!

"Là ta kiến thức nông cạn! Cáo từ!"

Nói xong chạy như điên ra khỏi sơn động, máu mũi dính trên mặt, thần tình hoảng sợ!

Dị năng giả hệ thủy ngay cả cái này cũng có thể làm được sao? Thế này quá dữ dội đi!

Hà Gia thở phào nhẹ nhõm, vội vàng cài áo khoác vào, khuôn mặt tràn đầy hưng phấn!

Thành công rồi, ta đúng là vẫn rất có thiên phú mà!

Nam Thần cũng không phải khó giải quyết!

Vé tới tay! Không lỗ không lỗ!

Lúc này các sinh viên xem phát sóng trực tiếp cũng bối rối!

"Ai? Nam Thần lại chảy máu, lần này lượng máu so với Diệp Tinh Tuyền còn lớn hơn!"

"Hà Gia làm? Tê~ Hà Gia cũng mạnh như vậy sao?"

"Sao ta cứ cảm thấy có gì đó không ổn?"

Giờ phút này Hình Đạt hưng phấn muốn chết, căn bản không nghĩ nhiều, cường đại như Giang Nam cũng không phải không thể chiến thắng!

"Ha ha! Được được! Thứ ta muốn chính là khí thế thừa thắng xông lên này! Mau thông báo đi!"

Vì thế các sinh viên lại nhận được tin Hà Gia đánh Giang Nam chảy máu!

Cả đám đều kinh ngạc, không phải chứ?

Tình huống gì vậy? Trong khoảng thời gian ngắn như vậy Nam Thần liền chảy máu hai lần?

Không riêng gì Diệp Tinh Tuyền làm được, Hà Gia cũng làm được?

Nhất định là có bí quyết gì đó!

Diệp Tinh Tuyền ngạc nhiên, Gia Gia sẽ không phải...

Trong rừng cây nhỏ, ba cô gái với vẻ mặt sùng bái vây quanh Hà Gia!

"Gia Gia, người nói cho chúng ta biết đi, chúng ta cam đoan không tiết lộ ra ngoài!"

Hà Tiểu Gia miệng kín như bưng dùng thần sắc nghiêm túc: "Ta nói cho các người, các người cũng đừng nói cho người khác nha, ta đây tin các người mới nói cho các người!"

Mấy nữ sinh liền gật đầu!

Hà Gia thần bí nói: "Xì xầm xì xầm xì xầm biết chưa? hơn nữa quan trọng nhất là phải lấy ra tuyệt chiêu!"

Ánh mắt đám người lấp lánh: "Hiểu! Chúng ta đi thử xem!"

Giang Nam lau máu mũi, vẻ mặt chấn động, hệ thủy thật sự là quá đỉnh a!

Tiểu Tửu Oa mang vẻ mặt nghi hoặc: "Chủ nhân ~ người ăn nhiều nhân sâm sao?"

Vẻ mặt Giang Nam cứng đờ: "A ha... A ha... vẫn là người hiểu ta!"

Đúng lúc này, phía dưới lại truyền đến vài tiếng quát tháo!

"Nam Thần! Ta muốn khiêu chiến người!"

"Đúng đúng đúng! Ta muốn cho người thấy sự lợi hại của chúng ta!"

"Người mau tới đây a, lại đây chỉ giáo chúng ta!"

Ba cô gái đứng ở cửa sơn động với vẻ mặt tự tin phất tay với Giang Nam!

Giang Nam mang ánh mắt đề phòng

Không ngừng lắc đầu!

Bọn họ nhất định là muốn kéo ta vào trong sơn động cho ta xem bảo bối đi?

Ta tốt xấu gì cũng coi như là thiếu niên tốt khí huyết phương cương, các người khinh thường ai vậy?

"Không đi không đi!"

Ba người thấy Giang Nam không mắc câu, vội vàng nói: "Người là đạo sư của chúng ta a!"

"Đúng vậy đúng vậy! Người phải làm tốt công tác mới được!"

"Ha ha, sẽ không phải người sợ đấy chứ?"

Giang Nam vuốt cằm!

Đúng vậy, ta là đạo sư a, không thể chỉ biết thủ mà không chiến được!

Ta chỉ vì thực hiện chức trách, căn bản không phải vì kiến thức các cô đến tột cùng lợi hại ở chỗ nào!

Sau 3 phút vào hang!

Giang Nam híp mắt nhìn!

Ba người kinh ngạc nhìn Giang Nam!

"Không phải chứ? Thế này người đều chịu được!"

"Nhanh chảy máu mũi a, có thể có được vé nội uyên ương hay không, toàn bộ phải nhờ vào lần này!"

"Thế này còn chưa đủ sao?"

"Thân là người phương Nam, ta có thể ngã hai lần cùng một chỗ, làm sao có thể ngã lần thứ ba chứ?"

Chỉ vì ăn lẩu, các người có cần liều mạng như vậy không?

Ba cô gái chỉ nhìn nhau, vẻ mặt quyết tuyệt!

Sau một khắc, ba người lần lượt hóa thú!

Trên đỉnh đầu mọc ra lỗ tai nhọn, phía sau biến ra cái đuôi lông xù!

Sau đó giơ hai tay thú mềm mại lên ở bên cạnh má, nghiêng đầu nhìn Giang Nam chớp chớp mắt!

Meo meo be be?

Giang Nam sững sờ!

Hai trụ máu mũi lần nữa không tự chủ được mà phun ra!

Gái... Gái tai mèo?

Quá tuyệt!!!

Cái này... Cái này ai mà chịu nổi a!

Các cô thật sự lợi hại mà, Giang Nam lau máu mũi lao ra khỏi sơn động, mặt đỏ bừng!

Không được! Không thể ở lại lâu hơn nữa!

Nếu không nói không chừng mình thật sự nhịn không được mà tiến hành chỉ giáo các cô a!

Giang Nam lần nữa chảy máu, ba cô gái tai mèo cảm thấy mình kiếm lời nên hưng phấn đến nổ tung!

Bí mật làm cho Nam Thần chảy máu nhanh chóng được lan truyền!

Ba giờ sau, Giang Nam ghé vào trên lưng Tiểu Tửu Oa, vẻ mặt suy yếu!

Ba giờ này, Giang Nam đã gặp qua vô số tràng diện lớn, gặp

núi non trùng điệp, cũng gặp núi sông biển rộng!

Sự thật chứng minh, người phương nam không chỉ ngã ba lần ở cùng một chỗ! Thậm chí sẽ ngã bốn lần năm lần!

Giờ phút này màn hình phát sóng trực tiếp trầm mặc!

"Ta con mẹ nó hình như đã hiểu được cái gì đó!"

"Có thể để cho ta cùng với Nam Thần gánh vác đau đớn này có được hay không? Ta cũng muốn bị thương tổn a!"

"Đáng giận ~"

Giang Nam không dám dạo chơi lung tung trên trời, một đường bay trở về đỉnh núi, đi tìm Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cầu được an ủi!

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao thấy vẻ mặt suy yếu của Giang Nam, sắc mặt tái nhợt mà kinh ngạc!

"Tiểu Nam? Người làm sao vậy? Sao trông người lại suy yếu như vậy chứ?"

"Không phải đi chiếu cố Diệp Tinh Tuyền sao? Sao lại chiếu cố bản thân thành cái dạng này?"

Đám người này chỉ vì ăn lẩu mà thật sự đang liều mạng a!

Không chịu nổi!

Chương 998 -

Tiểu Tửu Oa mang vẻ mặt nghiêm túc: "Một đường này chủ nhân chảy máu mũi năm lần, mặt lúc đỏ lúc trắng, có thể là vì ăn nhiều nhân sâm!"

Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao cảm thấy ngạc nhiên, ăn nhiều nhân sâm sẽ biến thành cái dạng này?

Sao chúng ta không biết?

"Chảy máu mũi? Còn chảy năm lần? Có phải vì lần đầu tiên làm đạo sư, nên áp lực trong lòng quá lớn hay không?"

"Tiểu Nam thế này sợ là nóng trong người?"

Thần sắc Giang Nam nghiêm chỉnh: "Ta bị nóng trong người, loại cực nóng, cần phải hạ hỏa mới được!"

Trên mặt Hạ Dao lộ ra từng trận cười xấu xa, một tay ôm Giang Nam, vùi mặt hân trong lòng mình!

"Ha ha! Như vậy đủ hạ hỏa rồi sao?"

Mặt Giang Nam bị ép đến biến dạng, hai mắt trợn tròn!

"A! Tiểu... Tiểu Nam trợn trắng mắt!"

"Hắn... Hắn như thế nào bất động? Là bị ta ép ngất đi sao?"

Giờ phút này cách 24 giờ kết thúc chỉ còn nửa giờ!

Ước chừng có bảy người làm cho Giang Nam đổ máu, đều thuận lợi lấy được tấm vé!

Trong lòng các sinh viên huấn luyện ai nấy đều ngửa ngáy, những cô gái còn lại sau khi biết bí mật nhỏ này cũng đều muốn nếm thử!

Thế nhưng Giang Nam đã trốn đến bên cạnh Chung Ánh Tuyết Hạ Dao, thật ngại xuống tay!

Về phần đám người Vương Chiêm Hạng Tổ đã chạy thoát khỏi sân bóng chày, giờ phút này đều hóa thân thành đạn thịt!

Cả đám đều sững thành quả cầu, tâm tính đều sụp đổ!

Bọn ta đã trải qua muôn vàn cực khổ, so với thỉnh kinh còn khó hơn, bị người ta coi thành bóng đánh qua đánh lại cũng không lấy được vé!

Đám nữ sinh kia đến tột cùng làm sao mà khiến Nam Thần chảy máu chứ?

Cho dù trong lòng không phục, vẫn dựa theo định vị tìm được Hà Gia và Diệp Tinh Tuyền!

Vương Chiêm cắn răng: "Có thể chỉ điểm cho chúng ta được không? Chúng ta cũng muốn làm Nam Thần chảy máu a!"

Giờ phút này Hạng Tổ hận không thể đâm đầu mình vào trong đất, lúc trước thề son sắt như vậy, hiện tại bị người ta chơi thành bộ dáng này!

Làm sao còn mặt mũi gặp Diệp Tinh Tuyền a!

Giờ phút này Diệp Tinh Tuyền Hà Gia cùng mấy nữ sinh nhìn thấy bộ dáng của đám người Vương Chiêm, ánh mắt đều hoảng sợ ôm nhau, mặt đều bị dọa trắng bệch!

Các người đến tột cùng là đã trải qua thảm trạng gì a, khiến cho ta đều mù mắt được không?

Đều sừng thành thế này!

Diệp Tinh Tuyền nuốt một ngụm nước miếng: "Các người cũng muốn theo học sao? Khiến Nam Thần chảy máu?"

Một đám đàn thịt điên cuồng gật đầu, vẻ mặt chờ mong!

Hà Gia híp mắt nhìn!

"Từ bỏ đi, tuy rằng các người đều rất nẩy nở, nhưng tính chất không giống nhau a!"

Ba chị em miêu nương: "Không phải chúng ta không muốn nói cho các người, chỉ là các người học không được a!"

"Nếu các người học theo chúng ta, chỉ sợ còn bị đánh thảm hơn!"

Đám người Vương Chiêm thần tình kinh ngạc, đến tột cùng là phương pháp gì mà thần bí như vậy?

Vương Chiêm cùng Hạng Tổ liếc mắt nhìn nhau, đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể thử lại một phen cuối cùng!

"Liều mạng, cứ làm theo những gì đã thương lượng trước đó!"

"Đợt huấn luyện này cứ như vậy mà kết thúc khiến ta không cam lòng, dù sao cũng phải thử một phen!"

"Ta cũng không tin Nam Thần thật sự khó chơi như vậy!"

Vừa nghe đám người Vương Chiêm muốn lần nữa đi khiêu chiến Giang Nam, tất cả mọi người đi theo hóng chuyện!

Người sừng còn chưa tính, lá gan cũng sừng lên theo?

Đều chạy tới xem náo nhiệt!

Dưới chân trụ núi đá bị hòa tan, một đám đạn thịt mang về mặt nghiêm túc!

Vương Chiêm: "Nam Thần, chúng ta còn muốn thử lại, có thể cho thêm cơ hội hay không?"

Hạng Tổ cắn răng: "Ta không phục, có gan tái chiến một phen!"

Giang Nam trên đỉnh núi cúi đầu nhìn xuống, vẻ mặt hoảng sợ!

"Các người là đang cosplay cá nóc tức giận sao?"

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Hạng Tổ thiếu chút nữa bùng nổ ngay tại chỗ!

Con mẹ nó cá nóc tức giận!

Người cho rằng chúng ta biến thành cái dạng này là bởi vì ai hả!

Hơi tự giác một chút được không?

Hạng Tổ cả giận nói: "Đừng nói nhảm nữa, so tài xem thực hũ đi!"

Giang Nam thuận di đi tới dưới chân núi, cười rạo rờ: "Các người thật sự chuẩn bị xong chưa?"

Vương Chiêm gật đầu mạnh, các sinh viên trong sân nhao nhao nhường lại sân bãi, vẻ mặt chờ mong!

Chỉ còn lại Vương Chiêm Hạng Tổ, còn có ba người khác!

Vương Chiêm Hạng Tổ ở phía trước, ba người ở phía sau!

Hạ Dao ở trên đỉnh núi quan sát: "A a a? Rốt cục đã biết áp chế

nhân số không có ý nghĩa gì đối với Tiểu Nam sao?

Chung Ánh Tuyết: "Sợ là chuẩn bị phối hợp rồi!"

Chỉ thấy Giang Nam móc ra ngón giữa tay phải màu vàng, giơ trước mặt năm người!

"Cứ việc xông lên..."

Vương Chiêm giơ tay sờ soạng Hạng Tổ, hai người đồng thời phóng về phía Giang Nam!

Cùng lúc đó, một dị năng hệ không khí phía sau rống to một tiếng: "Linh kỹ: Cấm Lông!"

Trong chốc lát, không khí trong phạm vi 300 mét nặng nề như thủy ngân, để làm chậm lại hành động Giang Nam!

Nhưng không tạo thành ảnh hưởng đối với đám người Vương Chiêm!

"Linh kỹ: Tuyệt Đối Hít Thở Không Thông!"

Dưỡng khí trong phạm vi cũng bị người nọ thanh trừ, khiến cho Giang Nam không thể hô hấp, lại chuyên môn cung cấp dưỡng khí cho mấy người Vương Chiêm!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Có chút thú vị!"

Lập tức thả ra trùng động không gian, một đầu mở ở trong miệng, một đầu mở ở ngoài 500 mét!

Hít một hơi thật sâu, lập tức nín thở!

Kỳ thật hành động chính xác nhất là kéo chiến trường ra ngoài phạm vi kỹ năng, nhưng Giang Nam không làm như vậy!

Về mặt Vương Chiêm hưng phấn, hướng đi đúng rồi!

Tự tin như Giang Nam, nhất định sẽ lựa chọn ngành kháng!

Hai người Hạng Tổ Vương Chiêm đồng thời đưa tay ấn về phía Giang Nam, trong miệng rống to: "Sụp đổ!"

Giang Nam giơ tay thả trùng động không gian ra, tay Hạng Tổ ấn vào, lại từ trước ngực Vương Chiêm xông ra!

Vương Chiêm bị ấn một cái!

Nhưng trong nháy mắt Hạng Tổ ấn vào trùng động không gian đã triệt tiêu kỹ năng sụp đổ!

Vương Chiêm căn bản mặc kệ, tay trái đặt phía sau lưng, tay phải hung hăng ấn về phía eo Giang Nam!

Giang Nam phất tay thi triển rào cản không gian!

Vương Chiêm đè tay lên trên, nhưng sự sụp đổ trong tưởng tượng vẫn chưa xảy ra!

Đột nhiên, bùn đất dưới chân lưu chuyển, lại ngưng tụ thành hình dạng bàn tay rồi tóm lấy!

Giang Nam bị Vương Chiêm bắt lấy mắt cá chân một cách bất ngờ không kịp đề phòng!

"Phục chế!"

Thần sắc Giang Nam hiện lên một chút kinh ngạc, Vương Chiêm không phục chế dị năng của Hạng Tổ, mà phục chế dị năng hệ thổ của đồng đội?

Vừa rồi sờ Hạng Tổ là để cho mình xem?

Đánh cược bản thân không kị uy lực sụp đổ của Hạng Tổ, nhất định sẽ phòng ngự, mượn cơ hội dùng thổ hệ dị năng đánh lên phục chế?

"Lỗ đen hư không!"

Lực hút tuyệt cường bộc phát trước mặt hai người, Vương Chiêm bắt lấy Hạng Tổ: "Thuấn đi!"

Chương 999 -

Hai người trong nháy mắt xuất hiện ở ngoài 200 mét, thoát khỏi lực hút trời buộc!

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, vẻ mặt hài lòng: "Có thể chạm được tới ta, vẫn là học được một chút tinh túy nha!"

"Mắt thấy không nhất định là thật? Thú vị!"

Hạng Tổ cười lạnh: "Dị năng của người đã bị phục chế, tính cơ động mà người dựa vào để sinh tồn đối với chúng ta mà nói đã không còn là uy hiếp!"

"Làm cho người chảy máu không khó!"

Nhưng mà Vương Chiêm lại không cười nổi, áp lực ngược lại càng lớn!

Bởi vì ánh mắt Giang Nam không có chút bối rối, chỉ kinh ngạc? Thế thôi!

Vương Chiêm thậm chí còn hoài nghi Giang Nam có phải đang cố ý phối hợp với mình hay không!

Giang Nam cười khê: "Vậy sao? Vậy xem ra ta phải nghiêm túc một chút!"

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương!"

Nương theo tiếng tim đập rung động lòng người, thân thể Giang Nam trong nháy mắt biến mất tại chỗ, sau một khắc thân thể đã xuất hiện ở trước mặt hai người!

Ngón giữa đã đâm về phía Hạng Tổ!

Vương Chiêm cảm nhận được không gian dao động khiến da đầu tê dại, thuận di mang Hạng Tổ chạy trốn!

Mới vừa xuất hiện, Giang Nam cũng đồng dạng lấy tư thế thuận di xuất hiện, ngón giữa vẫn tiếp tục đâm tới!

Chỉ chênh lệch vài giây, khiến cho người ta có ảo giác ba người thuận di tới!

Mắt thấy sắp đâm trúng Hạng Tổ!

Vương Chiêm: ! ! !

"Trùng động không gian!"

Vội vàng mở một cái trùng động không gian, dời đi công kích, ngón giữa của Giang Nam đâm vào trên người Hạng Tổ, từ phía sau Giang Nam đâm ra!

Giang Nam dường như đã dự liệu được, đồng thời mở ra trùng động không gian, ngón giữa đâm ra lần nữa đâm vào trùng động!

Lúc này lại toát ra từ ngực Vương Chiêm, hung hăng đâm tới!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

Cái này con mẹ nó là loại tốc độ phản ứng cùng ý thức chiến đấu thần tiên gì vậy?

Lại phóng ra một lỗ đen hư không, nhưng vừa phóng ra còn không đợi lực hút bắn ra, Giang Nam cũng phóng ra!

Hai lỗ đen hư không va chạm vào nhau, ầm ầm triệt tiêu nhau!

Vương Chiêm sợ hãi công Hạng Tổ thuận di rời đi, lấy hư không xiềng xích trói lại!

Tức giận mắg: "Hạng Tổ! Người đừng có tự đại! Trình độ bản thân ra sao cũng không biết à? Bị đánh chưa đủ đúng không?"

Hạng Tổ cắg rắg, hiểg khi không cắg lại: "Người phụ trách cơ động, ta công kích! Mắg người các người! dùng tất cả thủ đoạn công kích, cản trở Nam Thần tiến công!"

Ngay sau đó hai tay phát ra lực lượng sụp đổ, Hạng Tổ cảm ứng được dao động không gian khi Giang Nam thuận di đuổi theo!

Giờ khắc này, gai đá trên mặt đất chồg lên, pháo không khí không ngừng oanh kích, cũng có cầu lửa không ngừng nện xuống!

Trong sắg, bóng dáng ba người Giang Nam không ngừng lóe lên, mắt thường căn bản không đuổi kịp bóng dáng của bọn họ!

Cũng chính giờ khắc này, Vương Chiểg cùng Hạng Tổ mới chính thức ý thức được sự đáng sợ của Giang Nam!

Cho dù thuận di cũng không theo kịp tốc độ công kích của Giang Nam!

Bản thân mình thuận di một lần, Giang Nam đã có thể thuận di ba lần!

Tốc độ công kích nhanh kinh người, cho dù có rào cản không gian cùng trùng động để phòng ngự căn bản cũng không phản ứng kịp!

Đại não tư duy không thể theo kịp!

Hạng Tổ mang vẻ mặt tuyệt vọng, mình căn bản không đụng tới được Giang Nam, công kích không phải bị rào cản ngăn lại thì cũng bị trùng động dời đi!

Công kích bị dời đi thậm chí còn làm trọng thương đồng đội hệ thổ của mình!

Sau khi chiến đấu với cường độ tấn công cao, trên người Hạng Tổ và Vương Chiêm đã có thêm năm sáu chục lỗ thủng!

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, một đồng đội hệ hỏa đã bị Giang Nam dùng một cước đá bay hơn 100 mét, hộc máu hôn mê!

Sau đó lại trở về đám Hạng Tổ và Vương Chiêm!

Hệ không khí kia đều trắng bệch mặt, vì cái gì Nam Thần ở trong phạm vi lĩnh vực cấm không cùng tuyệt đối hít thở không thông của mình vẫn còn có thể hành động tự nhiên?

Thể chất này mạnh đến mức nào chứ? Ít nhiều cho chút phản ứng có được hay không a!

"Ầm!"

Giang Nam bớt chút thời gian thuận di tới bố một cú ngay đỉnh đầu hệ không khí, đối phương cũng bị đánh cho hôn mê!

Giang Nam lại thuận di trở về đám một ngọn về phía yết hầu Vương Chiêm!

Cảm giác hít thở không thông kịch liệt khiến Vương Chiêm mở to hai mắt nôn ra một ngụm máu!

Thân thể vô lực quỳ rạp trên mặt đất, giờ phút này hai người đều thành hồ lô máu, cả người đầu lỗ thủng, vẻ mặt chua xót!

"Ta phục rồi!"

Bản thân phục chế dị năng hệ không gian của Giang Nam, lại không có chống đỡ nổi 10 phút! Ba phút đã là cực hạn!

Hạng Tổ nghiêng chặt răng, bàn tay che mắt, lệ nóng giàn giụa, thể mà lại bị Giang Nam đâm cho phát khóc!

"Thật con mẹ nó không phải con người!"

Cả người Giang Nam bốc khói trắng, hung hăng hít một hơi không khí trong lành, cười xán lạn!

"Không tồi không tồi! Ta vẫn tương đối hài lòng với trận đấu này! Cũng có chút thú vị!"

"Nhưng mà các người phải hiểu rõ! Thứ cường đại cho tới bây giờ cũng không phải dị năng! Mà là con người!"

Chiến thuật cùng sự phối hợp mà đám người Vương Chiêm tự nhận là hoàn mỹ vẫn bị nghiền nát thành từng mảnh nhỏ dưới thực lực cường đại của Giang Nam!

Đám sinh viên vây xem đều hoa mắt, trong lòng chỉ còn lại rung động!

Vẫn là ngón tay kia!

Tựa hồ vô luận như thế nào, cũng không thể đánh bại Nam Thần!

Thế này cũng quá mạnh!

Vương Chiêm hoàn toàn suy sụp, hần rớt cục đã hiểu được định nghĩa về cường đại kia của Giang Nam!

Vô luận là tốc độ phản ứng, ý thức chiến đấu, tố chất thân thể hay kỹ thuật chiến đấu của Giang Nam, các phương diện đều không chê vào đâu được!

Tất cả cộng lại mới tạo nên Nam Thần!

Dị năng hệ không gian đối với Giang Nam mà nói chỉ là dẹt hoa trên gấm, nhưng cũng không phải là duy nhất!

Giang Nam bởi vì dị năng hệ không gian mà càng cường đại

hơn!

Cũng không phải bởi vì dị năng hệ không gian cho nên mới cường đại!

Trong đó có sự khác biệt về bản chất!

Vương Chiêm cười khổ nói: "Ta đột nhiên có chút chờ mong đợt huấn luyện kế tiếp!"

Hạng Tổ che mặt: "Hy vọng ta có thể sống đến khi kết thúc huấn luyện!"

Mới chỉ một ngày đã gây họa cho bọn ta thành cái dạng này, cuộc sống như vậy, còn phải trải nghiệm thêm 14 ngày?

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Khụ khụ ~ xếp thành hàng!"

100 sinh viên huấn luyện mang thần sắc nghiêm chỉnh, vội vàng đứng lên xếp thành đội hình!

Sắp đến giờ, Hùng Đại Hùng Nhị cũng chạy tới, mang theo không ít tổ ong chứa mật ong.

Chỉ thấy đội ngũ sinh viên huấn luyện lúc tiến vào thì tràn đầy lòng tin, tinh thần phấn chấn, giờ phút này có thể nói là vô cùng thê thảm!

Mặt mũi bầm dập đã coi như nhẹ, có người bị nổ thành than đen, có người sưng không ra dạng người...

Quần áo rách nát chật vật không chịu nổi, có người thậm chí ngay cả quần áo cũng không còn, chỉ dựa vào một cái quần lót da cá sấu chống đỡ!

Cả đám mặt mũi nhăn nhó đều sắp khóc tới nơi!

Chương 1000 -

Giờ phút này đám người trong phòng phát sóng trực tiếp đều cười điên rồi ~

"Đột nhiên nhớ tới thời điểm lễ trao giải, trong mắt những sinh viên này tràn đầy chờ mong, đáng vẻ ngăn nắp xinh đẹp!"

"Nam Thần vừa mới tới được một ngày đã tai họa thành cái bộ dáng quỷ quái này! Sợ là cha mẹ cũng nhận không ra? Ha ha ha ha!"

"Mặc niệm cho những sinh viên này một giây, cho ta cười một lát!"

"A a a... Ta cũng muốn bị Nam Thần đánh a!"

Giờ phút này trong đầu Hình Đạt ong ong, sao lại không giống như trong dự đoán!

Mình thật đúng là thỉnh tới một nhóm tôn đại thần từ học viên Tiên Phong mà!

Nếu không phải có bảy sinh viên không chịu thua kém quyết tâm đánh cho Giang Nam đổ máu, mặt mũi đại học Linh Võ Thủ Đô này thật sự liền thành đệm giày a!

Đồng thời trong lòng cũng chờ mong, sau khi huấn luyện kết thúc, đám sinh viên này đến tốt cùng sẽ trưởng thành được cỡ nào!

Chỉ thấy Giang Nam xoa xoa tay, nhìn các sinh viên huấn luyện giống với vẻ mặt chột dạ!

Có phải mình xuống tay có chút tàn nhẫn hay không, đã có

mấy người lau nước mắt rồi!

"Khụ ~ bây giờ còn cảm thấy năm người chúng ta không đủ tư cách làm đạo sư của các người sao?"

Mọi người điên cuồng lắc đầu, không riêng gì năm người các người, cho dù là Tiểu Tửu Oa đơn đầu chúng ta cũng không nhất định đánh thắng được a!

Đồng thanh hô to: "Chào đạo sư!"

Giang Nam: "Có biết cái gì gọi là tôn sư trọng đạo không?"

Các sinh viên gật đầu như gà mổ thóc, sắp khóc tới nơi rồi!

Làm sao còn dám không tôn sư trọng đạo chứ!

Bằng không sẽ bị đánh chết mất!

Giang Nam cười rộ: "Tốt lắm, 24 giờ đã qua, cuộc thi huấn luyện kết thúc, lúc trước đã nói, nếu như tới cuối cùng không khiến cho ta hài lòng, sẽ có trò chơi trừng phạt!"

Giờ khắc này, biểu tình của 100 tên sinh viên huấn luyện trở nên hoảng sợ!

Cuộc thi huấn luyện này cũng đã đủ ma quỷ rồi, còn có trò chơi trừng phạt nữa sao?

Đừng mà, như vậy sẽ xảy ra mạng người a!

Chỉ có Hạng Tổ mang vẻ mặt tiêu sái: "A ~ đã từng thấy qua địa ngục chân chính, có thảm hơn nữa cũng không nhằm nhò gì!"

Giang Nam chuyển đề tài: "Vốn dĩ muốn đánh các người một trận, nhưng biểu hiện cuối cùng vẫn tương đối khiến ta hài lòng, thấy được sự trưởng thành của các người! Thế nên ta quyết định thưởng nhỏ cho các người!"

Đột hành động chói mắt cuối cùng của Vương Chiêm đích xác rất khiến hấn hài lòng!

Mọi người vừa nghe còn có khen thưởng, lập tức trở nên hưng phấn, trong mắt đều là sự chờ mong, không khỏi nghị luận sôi nổi!

"Phần thưởng gì vậy? Phần thưởng của Nam Thần chắc chắn sẽ không kém đúng không?"

"Có phải là để cho chúng ta mỗi người đánh hấn một cái, cho đánh chảy máu, sau đó bảo viện trưởng cho chúng ta bộ vé?"

"Trước không nói viện trưởng có thể khóc chết hay không, nhưng Nam Thần chắc chắn có thể đánh cho người xuất huyết não!"

"Là ta nhìn lầm, Nam Thần không phải ác ma, hấn quả nhiên là một đạo sư tốt a!"

Chỉ thấy Giang Nam đi tới trước người Vương Chiêm, trong ánh mắt chờ mong của mọi người mọc ra một bình thủy tinh chứa đầy thịt quả vàng óng ánh cùng một gốc cây nhân sâm nhỏ héo úa khô quắc!

Nụ cười của đám người Hạ Dao ở phía sau cũng đờ, lập tức ba người một gấu chạy như điên cách mấy km, cũng không quay đầu lại!

Chỉ để lại một trận bụi mù, cùng vẻ mặt mơ hồ của mọi người!

Tình huống gì đây?

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Giang Nam cũng đã mở bình thủy tinh ra!

Thoáng chốc hương thơm say lòng người tỏa ra bốn phía, bao

trùm mây cây số!

Mặt mọi người trắng bệch, lúc này Vương Chiêm ở gần nhất liền nôn ra!

Hương thơm say lòng khiến vài người đã nằm hôn mê trên mặt đất cũng phải co rút, gào khóc sùi bọt trắng!

"A a a! Cái này con mẹ nó cái gì! Cút thối sao? Bịt lại! Mau bịt kín lại!"

"Không! Cút cũng không thối như vậy, chết mất thôi, đây là phần thưởng? Ợe ~"

"Hiệu trưởng! Hiệu trưởng cứu ta! Mẹ ời! Con trai bất hiếu."

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hà Gia...]

Chỉ thấy dưới ánh mắt hoảng sợ của mọi người, Giang Nam nhét nhân sâm vào trong bình, quét đầy một đồng chất nhàu vàng óng!

Vẻ mặt tươi cười xán lạn đưa tới bên miệng Vương Chiêm: "Nào! Há miệng! A~"

Vương Chiêm lúc này liền trợn trắng mắt, gào khóc ới!

Diên cuồng lắc đầu!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm + 1000!]

"Nam Thần! Ta có thể không ăn sao?"

Cái thứ này thối bạo a, đây thật sự là khen thưởng mà không phải trừng phạt sao?

Nụ cười trên mặt người rõ ràng chính là nụ cười giống như ác ma a!

Giang Nam cười nói: "Không ăn liền đánh chết người nha!"

Vương Chiêm lúc này liền khóc, vì sao người có thể vừa cười vừa nói ra chuyện kinh khủng như vậy!

Nhìn nắm đấm Giang Nam giơ lên, Vương Chiêm vì bảo vệ tính mạng vẫn ngoan ngoãn há miệng!

Giang Nam đem nhân sâm chấm tương ném vào trong cổ họng của hắn!

Lập tức dùng một tay ấn lên cằm Vương Chiêm!

Nhân sâm chấm tương vào bụng, trong mắt Vương Chiêm đầy tơ máu, hai đầu gối quỳ xuống đất nôn ọe một trận!

Ngay sau đó hai mắt hắn trừng lớn, sắc mặt đỏ bừng, 38 lỗ thủng trên người vừa nãy bị Giang Nam dùng ngón giữa đâm đồng thời bắn ra cột máu cao hơn ba mét!

Trong lúc bắn máu, hình thể mập mạp của Vương Chiêm cũng nhanh chóng thu nhỏ lại!

Cả người giống như là một quả cầu nước bị đâm thủng một đồng lỗ thủng!

"A a a! Giết người! Đạo sư giết người! Máu a!"

"Con mẹ nó... Máu của Vương Chiêm cũng thật nhiều! Cứ như vậy sẽ chết đúng không?"

"Đó là độc dược? Nhất định là độc dược? Nam Thần quả nhiên vẫn muốn mạng của chúng ta!"

Một số nữ sinh bị dọa khuôn mặt trắng bệch, thét chói tai, còn

có một số sinh viên bị máu của Vương Chiêm bắn lên mặt, hoảng sợ vạn phần!

Tràng diện vô cùng hỗn loạn, dù sao một màn trước mắt này thật sự quá kinh khủng a!

Bản thân Vương Chiêm cũng sắp bị hù chết, chảy máu như vậy lão tử nhất định sẽ chết!

Vội vàng dùng ngón tay điên cuồng bịt lỗ thủng trên người, nhưng dùng hết mười ngón tay cũng không đủ dùng a!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

Không khỏi vội la lên: "Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau giúp ta bịt lỗ a!

Mấy sinh viên xông lên, dùng mười ngón tay, vội vàng bịt lỗ cho Vương Chiêm!

38 cái lỗ toàn bộ được bịt kín, sau một khắc, lỗ mũi lại tuôn ra hai luồng máu!

Một vị sinh viên tay mắt lanh lẹ, ngón tay chọc tới!

Ta chọc!

Hung hăng đâm vào lỗ mũi Vương Chiêm, chặn lại!

Vương Chiêm thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó chỉ thấy hình thể vốn đã rút về của mình giống như bong bóng đang phồng lên!

Máu nghẹn ở trong thân thể không ra được, cả người đều mập lên!

Vương Chiêm trừng mắt, cảm giác bản thân sắp nổ tung rồi!

Giang Nam không nói gì: "Các người lại giúp hấn chặn, liền thật xảy ra án mạng, mau buông tay!"

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, vội vàng thu hồi ngón tay!

Huyết áp nghẹn đến cực hạn trong nháy mắt tuôn trào!

Máy chảy từ 38 lỗ thủng mắt đồng thời bắn ra, đẩy thân thể Vương Chiêm bay trên trời, cực kỳ giống một quả bóng bị xì hơi ~

Tiếng kêu thảm thiết của Vương Chiêm dập dờn trên không trung, tất cả mọi người nhìn đến ngây người!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm...]

Chương 1001 -

Nam Thần đến tột cùng đã cho Vương Chiêm ăn cái gì a!

Thật tàn nhẫn!

Nhưng Giang Nam căn bản mặc kệ, cười ha hả đi tới trước mặt Hạng Tổ, một gốc nhân sâm chấm tương đưa tới bên miệng!

"Nào! Há miệng! Phần thưởng của người!"

Hạng Tổ nhìn thấy thảm trạng của Vương Chiêm làm sao còn dám ăn thứ này?

Giờ phút này Hạng Tổ mới ý thức được, những gì mình thấy lúc trước đều là da lông! Giờ phút này mới thật sự là địa ngục a!

"Nam Thần! Người trừng phạt ta đi! Người đánh ta đi! Ta không cần khen thưởng cũng được!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Yêu cầu vô lý như vậy vẫn là lần đầu tiên ta nghe được, ta đây liền đánh người một trận là được!"

Sau đó Giang Nam liền đánh Hạng Tổ một trận!

Hạng Tổ bị đánh nằm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự, lập tức tách miệng hẳn ra rồi nhét nhân sâm chấm tương vào!

Vì thế trên trời lại có thêm một quả bóng bay xì hơi!

Mọi người nhìn mà da đầu run lên!

"Ảo giác! Đều con mẹ nó chính là ảo giác!"

"Người này quả nhiên là đạo sư ác ma a!"

Chúng sinh viên vừa thấy tư thái này của Giang Nam, lúc này liền luống cuống!

Đây là sống chết đều phải ăn a, Hạng Tổ xem như uống công bị đánh...

Cho dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn há miệng chờ đút, nhãn hiệu đạo sư ác ma này của Giang Nam xem như không tháo xuống được!

Mà giờ phút này mấy bong bóng bay trên trời đều rơi xuống.

Kinh ngạc phát hiện không chỉ tất cả thương thế trên người đều đã khép lại, ngay cả linh lực bên trong cũng được hồi đầy, hơn nữa tổng sản lượng linh lực còn tăng lên tới 150%!

Trong lòng vô cùng kinh hãi!

Thứ mà Nam Thần cho bọn ta ăn thật sự là khen thưởng?

Chỉ là ngoại trừ điên cuồng chảy máu mũi cùng thối vang trời ra thì cái gì cũng rất tốt!

Các sinh viên còn lại thấy thế cũng biết Giang Nam thật sự vì tốt cho mình, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn tiếp nhận!

Nhưng lúc đưa tới bên miệng vẫn bị thối khốc!

Giang Nam nhìn ba chị em miêu nương chảy nước mắt, biểu cảm kháng cự há cái miệng nhỏ chờ đợi mình đút, lại nghĩ tới một màn trong sơn động! Mặt không khỏi đỏ lên, giơ tay tát mình một cái!

Bình tĩnh nào, người chính là đạo sư!

Cú tát này khiến ba chị em miêu nương đều sợ trắng bệch mặt!

Người này tàn nhẫn đến mức ngay cả bản thân cũng đánh!

Đánh chúng ta sẽ càng không mềm lòng!

"Chúng ta ăn! Chúng ta ăn là được chứ gì?"

"Chỉ cần là người đưa, chúng ta đều sẽ ngoan ngoãn ăn hết!"

Giang Nam: ! ! !

Vội vàng che mũi, nhiều người nhìn như vậy, hình tượng đạo sư cao lớn uy mãnh ta vừa mới dựng lên không thể sụp đổ a!

"Mau ăn đi! Đừng nhiều lời vô nghĩa!"

Ba gốc nhân sâm chắm tương, trong sân lại có thêm ba con mèo chảy máu mũi!

.....

Diệp Tinh Tuyền bịt mũi ăn phần thưởng, khuôn mặt xinh đẹp đỏ sẫm!

"Nam Thần, có thể bớt chút thời gian đến nhà ta làm khách được không?"

Giang Nam sửng sốt: "Nhà người?"

Diệp Tinh Tuyền cầm góc áo: "Trước cuộc thi ông nội nghe ta nói người sẽ đến thủ đô làm đạo sư, hưng phấn tới mức mặt đỏ lên, cả đêm khó ngủ!"

"Bảo cho ta nhất định phải mời người đến nhà làm khách, ông muốn chiêu đãi người một phen!"

"Còn nữa, Diệp Dạ cũng nhớ người, mỗi ngày đều nhắc tới người, ngoài ra... ta... ta cũng..."

Diệp Tinh Tuyền càng nói mặt càng đỏ, còn phun máu mũi, cảm giác mình sắp xấu hổ muốn chết!

Nhưng mà Giang Nam đều bị dọa mặt trắng bệch!

Diệp lão ca hứng phần trắng đêm khó ngủ, sắc mặt đỏ bừng?

Là hận trắng đêm khó ngủ, tức giận đến đỏ mặt đi?

Chiếu cố ta? Tuyệt đối là muốn nhân cơ hội này báo thù!

Ta đi nhất định sẽ bị đánh khóc!

"A? Chuyện này sao? Không... không tốt lắm?"

Diệp Tinh Tuyền vội la lên: "Tốt! Như thế nào mà không tốt? Là sợ không tiện sao? Người có thể cùng đi với đám người Chung đạo sư Hạ đạo sư, ta không có ý gì khác, ta chỉ muốn..."

Giang Nam cười nói: "Được được được! Ta rảnh thì nhất định sẽ tới!"

Mới là lạ! Lão tử mới không mắc mưu của người!

Ha ha ha ha!

Diệp Tinh Tuyền mừng rỡ nói: "Vậy ta coi như người đã đồng ý, chờ ra ngoài ta sẽ nói với ông nội!"

Chờ tất cả mọi người ăn xong phần thưởng, Giang Nam dẫn theo một đám diên cuồng phun máu mũi đi ra Linh Khư Kiếm Sơn!

Hình Đạt đã sớm chờ ở cửa để khen thưởng cho bảy sinh viên đã đánh Giang Nam đổ máu, cũng dựa theo hứa hẹn phát cho các cô bộ phiếu nôi uyên ương!

Mấy sinh viên nhận được vé với mặt tươi cười hứng phần đồ bưng, liền không ngừng hôn tẩm vé, kích động xoay vòng tại chỗ!

Giang Nam nhìn với vẻ mặt không nói gì, đám nhỏ này thật đáng thương, được ăn một bữa lẩu cũng có thể khoe cho bọn họ

cao hứng sao?

Mà Vương Chiêm Hạng Tổ mang về mặt phiền muộn, đến bây giờ cũng không hiểu các cô đến tột cùng đã làm cách nào để đã thương Giang Nam!

Cuộc thi huấn luyện 24 giờ, các sinh viên vô luận là tinh thần hay là thể xác đều bị đả kích nghiêm trọng!

Giang Nam bảo bọn họ trở về nghỉ ngơi, chờ ngày mai tập hợp rồi thông báo!

Bên phía Hình Đạt cũng vì đám người Giang Nam mà an bài nơi ở rộng rãi cao cấp ở trường Đại học Linh Võ Thủ Đô, chìa khóa cũng đã bàn giao lại cho Giang Nam!

Không khỏi hỏi: "Giang Nam, bộ vé nổi uyên ương kia không biết các người định khi nào thì dùng, ta an bài cho các người!"

"Thứ này ta có thể đưa cho các người trước, không cần chờ đến khi khóa huấn luyện kết thúc!"

"Ta thấy lần huấn luyện này cũng rất mệt mỏi, hay là dùng luôn đêm nay?"

Giang Nam khoát tay: "Không cần, không phải chỉ là một bữa lẩu thôi sao! Lhông vội ăn, ta có việc bận, lẩu thì khi nào rảnh lại ăn!"

Nói xong liền dẫn đám Chung Ánh Tuyết vội vã đi về phía nơi ở!

Ăn lẩu thì làm gì quan trọng bằng kho bạc nhỏ Bồ Công Anh?

Ngâm mình ở Linh Khư Kiếm Sơn 24 giờ, quý mới biết bên phía Cố Tiểu Duy đã chạy hay chưa!

Nếu đã chạy mất rồi chẳng phải mình lỗ to sao?

Hình Đạt: ? ? ?

Lấy gì cỡ? Cái gì mà lâu?

Người sẽ không thật sự cho rằng nỗi uyen ương chính là nỗi lâu đó chứ?

"Ai? Không phải! Người chờ một chút..."

Nhưng mà mấy người Giang Nam đã sớm thuận di không thấy bóng dáng!

Hình Đạt bối rối, không biết nỗi uyen ương là cái gì mà lại chạy tới đây?

Các người tốt cuộc là vì cái gì a!

Lập tức cười khổ, cũng chỉ có thể chờ cơ hội lại giải thích với đám Giang Nam!

Trong căn hộ cao cấp!

Giờ phút này đã là 9 giờ tối, đám người Giang Nam đang ngồi vây quanh bàn trà phòng khách ăn mật ong!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều bị ngọt tan, mà Giang Nam lại kiểm tra thiết bị định vị!

Thông qua quỹ đạo trên bản đồ biết được, thẳng đến trước 12 giờ trưa hôm nay, Cố Tiểu Duy vẫn luôn ở khách sạn Đô Lâm!

Sau đó xuất phát đi đến một con phố ăn vặt rồi ghé thăm ba quầy hàng, rồi lại đi đến khách sạn Phú Cẩm ở trung tâm thành phố!

Mãi cho đến bây giờ, hai thiết bị định vị vẫn chưa tách ra, nói cách khác còn chưa có liên lạc!

Chương 1002 -

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm, luôn có loại cảm giác bảo vệ được chút tiền của mình!

Cũng không thể đợi thêm nữa, mình phải tự mình qua đó nhìn xem mới được!

Nói xong lại lấy ra một bộ đồ teletubbies màu xanh lá cây rồi mặc lên người!

"Ta đi ra ngoài một chuyến, tối nay Tiểu Tửu Oa người ngủ cùng Tuyết Tuyết đi, không cần chờ ta trở lại!"

Mọi người vừa thấy Giang Nam lại lấy chiến y ra thì cảm thấy sửng sốt!

Chung Ánh Tuyết cảm thấy nghi hoặc: "Tiểu Nam? Người đây là..."

Hạ Dao dùng bả vai dựa vào Chung Ánh Tuyết, trên mặt mang theo biểu tình hiểu rõ!

"Ha ha ha ~ Chuyện này mà còn phải hỏi sao? Mặc chiến y, khẳng định là tính đi làm chuyện xấu a!"

Giang Nam tỏ vẻ chỉ người hiểu ta!

Nói xong một câu, kéo khóa rồi cả người liền biến mất không thấy!

Trong phạm vi thủ đô, các tòa hà cao tầng mọc lên san sát như cây cối trong rừng, một teletubbies màu xanh đang điên cuồng lóe lên, thẳng đến khách sạn Phú Cẩm!

Chung Ánh Tuyết ôm Tiểu Tửu Oa, cộ cộ má: "Tiểu Tửu Oa cũng không mang theo, Tiểu Nam nhất định là đi làm chuyện siêu xấu rồi!"

Tiểu Tửu Oa điềm nhiên nói: "Chủ nhân rất thiện lương a, nhất định là sợ ta gặp phải nguy hiểm mới không mang theo Tiểu Tửu Oa!"

Trong lúc nhất thời bốn người Ngô Lương đều híp mắt nhìn Tiểu Tửu Oa!

Này này này, vô luận nhìn kiểu nào cũng không cảm thấy người kia có liên quan gì đến hai chữ thiện lương này!

.....

Đại sảnh khách sạn Phú Cẩm, Giang Nam đột ngột xuất hiện trong trạng thái ẩn thân!

Nhìn bốn phía xung quanh, khóe miệng gợi lên một vòng cong!

Một người đàn ông trung niên lướt điện thoại di động ở khu chờ đợi.

Một đôi tình nhân ngồi trên sofa nghe nhạc.

Người đàn ông tựa vào cột đá cẩm thạch, kéo vali da, thậm chí còn khẽ chà xát chân trên sàn, lau đi dấu chân đọng nước tuyết!

Tuy rằng đã che dấu rất hoàn mỹ!

Nhưng thỉnh thoảng lại quan sát hành động xung quanh, động tác làm bộ đang vò đầu là đang truyền tin cho nhau!

Chỉ là điều khiến cho Giang Nam nghi hoặc chính là, mình vậy mà không nhìn thấu cấp bậc của bọn họ, tựa hồ là bị thủ đoạn đặc thù gì đó che dấu!

Nhưng có thể xác định, mấy người này đều là linh võ giả!

Người của Bồ Công Anh sao? Hoa Bửu Ngạn có cần cần thận như vậy không?

Nhận hàng thôi mà, có cần giống trống khua chiêng như vậy không?

Trông thế này sợ rằng cả khách sạn Phú Cẩm đã nằm trong tay Bồ Công Anh!

Hay là nói đêm nay còn có chuyện lớn gì khác?

Nhưng Giang Đại Gan tài nghệ cao thâm này căn bản không sợ, một lòng chỉ nghĩ đến kho bạc nhỏ của mình!

Thuần di một cái liền đi tới gian phòng mà Cố Tiểu Duy đã đặt!

Trong phòng khách sạn, Cố Tiểu Duy biến thành một thành phần tri thức đô thị, mặc áo sơ mi đồ tây, thân dưới là váy đen đến đầu gối!

Giờ phút này đang ôm ba lô ngồi ở trên giường với vẻ mặt khấn trương, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía cửa phòng!

Nếu như không phải trong cơ thể cô còn không có thiết bị định vị, Giang Nam thiếu chút nữa cũng không nhận ra người trước mắt này là Cố Tiểu Duy!

Nhưng mà Cố Tiểu Duy căn bản không nhận ra Giang teletubbies đã vào phòng!

Nếu đã xác định đêm nay Hoa Bửu Ngạn nhất định sẽ tới, Giang Nam liền dự định ngồi xổm chờ đợi!

Nhìn xung quanh phòng một vòng, ánh mắt Giang Nam liền rơi vào phía dưới bàn ăn, đây cũng là một vị trí tốt!

Vì thế lặng lẽ lặn xuống, ôm đầu gối thành thật ngồi xõm dưới bàn ăn, không phát ra một chút âm thanh!

Cứ như vậy ngồi xõm hơn 40 phút, Giang Nam ngồi tới mức ăng tenn trên đầu đều đều muốn yếu xù, Hoa Bỉ Ngạn còn không có tới!

Cố Tiểu Duy cũng ngồi yên không nói lời nào!

Giang Nam đều đen mặt, lại đợi nữa thời gian mình ẩn thân liền sẽ đến a!

Thậm chí Giang Nam cũng đã lên kế hoạch đánh ngất Cố Tiểu Duy, sau đó biến thành cô rồi chờ Hoa Bỉ Ngạn tới!

Nhưng mà ngay lúc Giang Nam đang phân vân rốt cuộc có nên động thủ hay không, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận tiếng giày cao gót đi tới!

Bước chân tựa hồ rất gấp, cuối cùng!

Tiếng gõ cửa ba nông một sâu vang lên!

Cố Tiểu Duy vội la lên: "Trắng sáng khi nào thì có?"

Ngoài cửa truyền đến một giọng nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng!

"Ngẩng đầu tự mà xem!"

Cố Tiểu Duy thở phào nhẹ nhõm: "Vào đi!"

Giang Nam: ? ? ?

Cái ám hiệu liên lạc quái quỷ gì thế này?

So với Khỉ Gầy còn nhảm nhí hơn?

Cảm giác chờ mong vốn có đối với Hoa Bỉ Ngạn hoàn toàn không còn!

Cửa phòng mở ra, Giang Nam vội vàng thò đầu ra nhìn!

Chỉ thấy một người phụ nữ dáng người cao gầy đi vào phòng, mặc lễ phục dạ hội kiểu sườn xám màu đỏ thẫm!

Trên chân mang vớ đen quá đầu gối, trên chân mang giày cao gót màu đỏ!

Dáng người có lồi có lõm, vô cùng uyển chuyển, lộ ra bờ lưng đẹp!

Trên cổ tuyết trắng còn đeo một chiếc vòng cổ bằng da màu đen!

Một đầu tóc ngắn nhuộm đỏ qua tai trông có vẻ rất là trưởng thành, trên mặt lại mang theo một cái mặt nạ màu trắng che khuất khuôn mặt, trên mặt nạ khắc hình hoa bỉ ngạn!

Chỉ lộ ra một đôi mắt, đỏ tươi tựa như hồng ngọc!

Cấp bậc cũng không ẩn giấu, vền vẹn chỉ có Kim Cương 8 sao!

Giang Nam hắc hắc vui vẻ, kho bạc nhỏ của ta!

Cố Tiểu Duy vừa thấy Hoa Bỉ Ngạn tiến vào, vội vàng đứng dậy kích động: "Lão đại! Hàng ta đã mang đến rồi!"

Hoa Bỉ Ngạn nhẹ nhàng gật đầu: "Ừ! Lại đây ngồi!"

Đi thẳng đến bàn ăn!

Giang Nam: ! ! !

Chuyện gì đây? Tìm thấy ta sao?

Sao có thể chứ? Cô ấy không phải là Bose? Sao lại...

Chỉ thấy Hoa Bỉ Ngạn kéo ghế ra, ngồi ở trước bàn ăn, đối diện với khuôn mặt Giang Nam đang ôm đầu gối ngồi xồm dưới bàn ăn!

Giờ khắc này Giang Nam mở to hai mắt, thân thể trong nháy mắt cứng đờ!

Ăng ten trên đỉnh đầu trong nháy mắt liền co lại!

A a a a!

Con mẹ nó, đừng ngồi ở chỗ này, ta thấy hết rồi!

Mặc lễ phục sườn xám! Người ngồi xuống thì tốt xấu gì cũng nên bắt chéo chân hay gì đó được không?

Đừng ngồi tách chân ra!

Suy nghĩ cho cảm giác của người dưới bàn được không?

Hoa Bỉ Ngạn! Bạn thích màu đỏ đến mức nào?

Ngay cả quần lót cũng đỏ?

Kiểu dáng này thật táo bạo a, bán vô số cái quần lót hiệu Hulk nhưng ta cũng chưa từng thấy qua!

Trong lòng Giang Nam trải qua vô số lần thiên nhân giao chiến liền dứt khoát kiên quyết quay đầu lại!

Không được! Không được!

Ta có giới hạn của mình!

Nhưng vừa quay đầu lại, một cổ máu mũi trong nháy mắt vọt ra!

Chỉ thấy Cố Tiểu Duy không biết ngồi ở bàn ăn đối diện từ lúc nào!

Giang Nam liếc mắt một cái liền nhận ra Cố Tiểu Duy đang mặc sản phẩm nhà mình!

Trước sau giáp công?

Đúng là nên ngồi xồm dưới bàn!

Giang Nam đen mặt ôm đầu gối ngồi về phía đông!

Cố Tiểu Duy vội vàng đưa ba lô cho Hoa Bửu Ngạn: "Lão đại! Hàng đều ở đây, tổng cộng 230 cái!"

Chương 1003 -

Hoa Bỉ Ngạn gật đầu, có vẻ hưng phấn: "Không bị Nam Thần nhận ra chứ?"

Cố Tiểu Duy lắc đầu: "Không, vẫn giống như bình thường, chỉ là tiền lão đại đưa ta đã không tiêu hết..."

Hoa Bỉ Ngạn: "Nếu không phải lần này nhu cầu lượng lớn, ta sẽ không mạo hiểm một lần mua vào nhiều như vậy, Giang Nam này rất tinh ranh, không nên xem thường hẳn!"

Cố Tiểu Duy vò đầu nói: "Bị phát hiện cũng không có gì, chúng ta là tổ chức lớn, còn sợ Giang Nam được hay sao?"

Ánh mắt Hoa Bỉ Ngạn lạnh lùng: "Ta dạy người cái gì đều đã quên rồi sao? Vĩnh viễn không được tự tin một một cách mù quáng!"

"Bồ Công Anh rất mạnh sao? Có mạnh được hơn nước Mỹ không? Mạnh hơn khu 53 không? Đừng chọc Giang Nam! Vĩnh viễn!"

Cố Tiểu Duy yếu ớt nói: "Lão đại đừng tức giận, Tiểu Duy biết sai rồi!"

Giang Nam ở dưới bàn trợn trắng mắt, lão tử làm gì đáng sợ như vậy?

Rất hòa ái dễ gần có được không?

Hoa Bỉ Ngạn gật đầu, kiểm tra xong nhân sâm rồi lại thấy được mười hộp thịt sần riêng trong ba lô, vẻ mặt nghi hoặc!

Đây là cái gì?

Cố Tiểu Duy hưng phấn nói: "Đây là bữa ăn khuya khử mùi mua từ Nam Thần, hẳn nói ăn một miếng là có thể trừ đi mùi thối trên người!"

Hoa Bỉ Ngạn ngạc nhiên: "Thật sao?"

"Đúng vậy, Nam Thần dùng sầu riêng nổ thối đám học sinh đồng cấp, sau đó lại bán cho bọn họ bữa khuya ăn khử thối, đêm hôm khuya khoắt có hơn bốn trăm người xếp hàng mua, ăn một miếng liền không còn thối, ta đã tận mắt nhìn thấy!"

Hoa Bỉ Ngạn:...

Giang Nam có còn là người hay không?

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1!]

Nhưng lập tức lại trở nên hưng phấn: "Trên quốc tế có rất nhiều tổ chức ngầm cao cấp tham dự vào chiến dịch Bose đều bị nổ thối, mùi hương trên người đến nay chưa tan!"

"Bọn họ đều đang thử đủ các loại phương pháp trừ thối, nhưng đều vô dụng, thậm chí có người ra giá cao treo giải thưởng!"

"Nhất là Hội Nguyên Lão cùng phái Tĩnh Minh cao tầng nhóm Hoa Anh Đào đã ra giá càng cao, nếu như thứ này thật sự có thể khử mùi thối, Bò Công Anh chúng ta lại có thể kiếm lời một khoản!"

"Như vậy chúng ta có thể thử phào nhẹ nhõm, Tiểu Duy người lập công lớn rồi!"

Giang Nam vừa nghe liền lập tức hăng hái!

Chết tiệt! Sao lão tử lại quên mất chuyện này chứ?

Đám người lần trước cũng bị nổ thối a!

Sao ta không nhớ tới chuyện bán bữa ăn khuya khử mùi cho bọn họ chứ?

Diêu Hồng này quả thực là một tay kiếm tiền giỏi!

Vừa rồi Giang Nam còn đang phân vân có nên gây khó dễ hay không lại quyết định chờ một chút!

Không đúng? Hội Nguyên Lão và phái Tĩnh Minh nhóm Hoa Anh Đào sao cũng bị thối?

Bọn họ cũng không có tới nước Mỹ nha?

Cố Tiểu Duy mừng rỡ nói: "Có thể giúp được lão đại là tốt rồi, kế tiếp ta liền theo dõi Nam Thần, nói không chừng lúc nào đó hắn lại bày hàng vỉa hè!"

Đúng lúc này, trong ánh mắt Diêu Hồng mang theo một chút rối rắm: "Chờ một chút Tiểu Duy! đêm nay có thể cần người giúp một chuyện!"

Cố Tiểu Duy Nhất ngẩn người: "Có chuyện gì? Lão đại cứ việc nói là được!"

Diêu Hồng cắn răng: "Có thể sẽ chết, người còn muốn đi sao?"

Thần sắc Cố Tiểu Duy trầm xuống, không có nửa phần do dự: "Lão đại! mạng của ta đều là người cho, chỉ cần ta có thể làm được!"

Giang Nam hí hửng, đêm nay quả nhiên có việc, nếu không chỉ là nhận hàng thế này làm sao có thể hưng sư động chúng như vậy?

Diêu Hồng hít một hơi thật sâu: "Ta muốn người trở thành Giang Nam!"

Cố Tiểu Duy: ? ? ?

Giang Nam: ? ? ?

Trở thành ta?

Ta con mẹ nó ở ngay dưới bàn a!

Các người đặt Giang ăng ten ta ở đâu chứ?

Dưới háng sao?

Cố Tiểu Duy: "Là muốn ta biến thành bộ dáng của Giang Nam sao? danh tiếng Nam Thần cao như vậy, không dễ ngụy trang a!"

Ánh mắt Diêu Hồng nghiêm túc: "Có cơ hội!"

"Theo ta được biết, đám người Nam Thần đã rời khỏi Dung thành, vừa vặn đến trường Đại học Linh Võ Thủ Đô để chỉ đạo dạy học, hơn nữa đã từ Linh Khư Kiếm Sơn đi ra!"

"Trên mạng có lưu truyền video, mọi người đều biết, cho nên Nam Thần xuất hiện ở thủ đô là chuyeennj hợp lý, sẽ không bị hoài nghi!"

Hiển nhiên trước đó Diêu Hồng đã suy nghĩ kỹ, hơn nữa còn có chuẩn bị!

Cố Tiểu Duy không hiểu: "Rốt cuộc vì sao phải biến thành Nam Thần?"

Diêu Hồng thở dài: "Đợi lát nữa chúng ta sẽ gặp mặt Huyết Minh, ta không áp tràng được, trong thế giới ngầm, kẻ không có thực lực chỉ có thể bị cắn nuốt đến xương cốt cặn bã cũng không thừa!"

Cố Tiểu Duy hoảng sợ: "Chúng ta không phải đã bỏ ra số tiền lớn mời đại lão Tinh Diệu sao? Lão đại cũng không trấn áp được?"

Nam Thần chỉ Hoàng Kim, hấn..."

Diêu Hồng cười lạnh: "Đó chỉ là quỷ hút máu trông thì ngon mà dùng thì không được thôi, người cho rằng hấn thật sự sẽ tận tâm tận lực vì Bồ Công Anh chúng ta sao?"

"Ta không trấn được, Giang Nam tuyệt đối trấn được!"

"Ta thật sự nghĩ không ra biện pháp khác..."

Giờ khắc này trong mắt Diêu Hồng tràn đầy mỗi một!

Giang Nam liếc mắt một cái, ta chỉ tới ngồi xổm muốn kiếm chút tiền lẻ!

Sao còn gặp phải chuyện này?

Biến thành thân phận của ta đi làm việc? Đã hỏi ý kiến ta chưa?

Huyết Minh? Lúc mình ở sự kiện bom hạt nhân hình như đã tiếp xúc qua một lần!

Xem ra Bồ Công Anh cũng không ngăn nắp xinh đẹp như thoát nhìn!

Hiện tại Giang Nam ngược lại tương đối tò mò Diêu Hồng đến tột cùng muốn mượn thân phận của mình làm chuyện gì!

Đến lúc đó một kho bạc nhỏ không chừng còn có thể biến thành hai kho bạc nhỏ!

Thật vui vẻ!

Cố Tiểu Duy không nói hai lời liền bắt đầu cởi quần áo, khiến cho Diêu Hồng cùng Giang Nam đều bối rối!

Diêu Hồng ngạc nhiên: "Tiểu Duy? Người đây là..."

Cố Tiểu Duy kiên quyết: "Ya làm!"

"Người có thể cự tuyệt, bên phía Huyết Minh ta..."

Cố Tiểu Duy nhìn ánh mắt Diêu Hồng: "Ta muốn giúp lão đại, muốn giúp tổ chức!"

Diêu Hồng thở dài một hơi, cuối cùng gật gật đầu!

Nói xong vẩy giáp bảy màu quanh thân Cố Tiểu Duy hiện lên, dáng người dần dần biến thành dáng vẻ Giang Nam, khuôn mặt Diêu Hồng đỏ bừng!

"Giống... giống sao?"

Giang Nam đen mặt, nhìn một bản thân khác đang xoay vòng ở trước mặt Diêu Hồng, cảm giác này cũng quá kỳ quái a!

Diêu Hồng đầy thán phục: "Cực kỳ giống!"

Giang Nam vẽ mặt tức giận từ dưới gầm bàn chui ra!

Giống cái rắm?

Ta nhỏ như vậy sao?

Cố Tiểu Duy, đó là người khinh thường ai vậy? Biến loạn cái gì chứ?

Có tin lát nữa ta đánh khóc người hay không a!

Giang Nam Trục cảm thấy lòng tự trọng của mình bị vũ nhục nghiêm trọng!

Cố Tiểu Duy mừng rỡ nói: "Thật sao?"

Diêu Hồng vuốt cằm: "Ừm... chi tiết hơi kém một chút, Giang Nam... hẳn là không nhỏ như vậy chứ?"

Giang Nam: ...

Đúng vậy đúng vậy! Trong nháy mắt Giang Nam nhìn Diêu Hồng vô cùng thuận mắt! Vẫn là người hiểu ta a!

Cố Tiểu Duy xấu hổ đỏ mặt: "Vậy ta thay đổi một chút!

Vì thế một màn thần kỳ đã xảy ra!

Về mặt Diêu Hồng hài lòng: "Ừ! Thế này là được rồi!"

Giang Nam:!!!

Được cái gì mà được!

Kém xa a!

Diêu Hồng! Người cũng khinh thường ta đúng không?

Đội lạt nữa cũng đánh người khóc!

Chương 1004 -

Cố Tiểu Duy hoàn thành biến hóa lại thay một bộ âu phục cao cấp, cảm giác đẹp trai như ánh mặt trời lập tức xuất hiện!

Cấp bậc cũng biến thành Hoàng Kim 5 sao giống như Giang Nam!

Diêu Hồng nói: "Về ngoài không thành vấn đề, còn lại chính là khí chất, người phải học khí chất của Giang Nam mới được!"

Cố Tiểu Duy nuốt nước miếng: "Khí chất gì?"

Diêu Hồng không chút suy nghĩ: "Kiêu ngạo! Người cười cho ta xem!"

Giang Nam: ? ? ?

Cố Tiểu Duy mỉm cười: "Thế này sao? "

"Không được! Quá hiền, ánh mắt sắc bén một chút!"

"Lại không đúng! Kiêu ngạo thêm một chút! Hơi ngửa đầu, khóe miệng nhếch lên!"

"Muốn cái loại cảm giác không phục người tới đánh ta đó!"

Cố Tiểu Duy: "A? Anh bạn! Nghe nói người rất không phục?"

Hai mắt Diêu Hồng sáng ngời: "Đúng! Chính là loại cảm giác kiêu ngạo này!"

Giang Nam: ???

Ta kiêu ngạo tới như vậy sao?

Người đừng nói lung tung a!

Cẩn thận ta kiện người phải báng a!

Biểu tình bình thường của ta làm gì khuấy đồn như vậy? Hiện tại biểu tình của Cổ Tiểu Duy khiến cho ta cũng muốn đi lên nên chết cô a!

Diêu Hồng: "Tiểu Duy! Thừa thắng xông lên, nói ra lời mà người cho là kiêu ngạo nhất!"

Cổ Tiểu Duy: "Ta không nhắm riêng ai, ta nói các vị đang ngồi đây! Có một người tính một người! Đều là rác rưởi!"

"Đi ăn cứt đi!"

Diêu Hồng gật đầu, vẻ mặt vui mừng: "Người đã thành công nắm giữ tinh tú!"

Giang Nam: ...

A? Ta bình thường là như vậy sao?

Người thế này ra ngoài sẽ bị đánh a, ta không có lừa người, người không nên học bậy a!

Được Diêu Hồng khẳng định, Cổ Tiểu Duy có vẻ rất là vui sướng!

Trong ánh mắt Diêu Hồng cũng có chút hưng phấn, cảm thấy mọi chuyện rất có triển vọng!

Nhưng cô làm việc luôn luôn cẩn thận, lại không có khả năng thả Cổ Tiểu Duy ra ngoài tham gia gặp mặt như vậy!

Vì thế kế tiếp lại dạy Cổ Tiểu Duy một ít lời cần nói khi gặp mặt, cùng với hành vi cử chỉ của Giang Nam!

Giang Nam nhìn mà khấn trượng!

Các người rút cuộc có đi hay không, cũng sắp một giờ rồi, thời gian ẩn thân của lão tử sắp tới rồi!

Giang Nam không còn cách nào đành thuận di lên sân thượng, nhưng lại sợ Diêu Hồng ở phía dưới làm động tác nhỏ gì!

Lấy phong cách làm việc của Bồ Công Anh cùng với tính cách cẩn thận dè dặt của Diêu Hồng là có thể nhìn ra, cô là một người phụ nữ rất thông minh!

Lấy cấp bậc Kim Cương 8 sao ở thế giới ngầm người ăn thịt người này mà có thể kinh doanh Bồ Công Anh đến loại trình độ này, là dựa vào đầu óc!

Về mặt Giang Nam rồi rắm!

Nhưng thời gian ẩn thân của mình đã hết, cũng không tốt...

Chờ một chút, con mẹ nó lại mặc vào người một bộ nữa không phải là tốt rồi sao?

Không thử làm sao biết không được?

Nhưng hậu quả sử dụng chồng chất giải khuyến khích cho tới bây giờ đều là hố đến cực hạn!

Nhưng vì kho bạc nhỏ của mình, liều mạng đi!

Vì thế Giang Nam lại móc ra một bộ quần áo ẩn thân màu tím, mặc ở bên ngoài bộ quần áo màu xanh lá cây này!

Sau đó một teletubbies xuất hiện, so với lúc trước mập hơn một vòng!

Ngoại trừ hành động hơi bất tiện, còn lại đều không tệ, bóp căng ten cũng có thể ẩn thân!

Giang Nam cười hắc hắc, quả nhiên đồ ẩn thân cũng có thể chồng lên nhau sử dụng a!

Giang Nam thuận di một cái trở về phòng!

Giờ phút này Diêu Hồng đang ngồi ở trên giường cùng Cố Tiểu Duy xem video Giang Nam!

Nghiên cứu thần thái động tác, bước chân ngôn ngữ!

Con gái ra khỏi cửa đều vất vả như vậy sao?

Lại là một giờ trôi qua!

Giang Nam tức hẩn hẩn lại thuận di lên nóc nhà, lại khoác thêm một bộ màu đỏ! Biến thành teletubbies đỏ béo!

Sau khi tàng hình thì về lại phòng!

Nhưng mà Diêu Hồng lại dùng thực lực để cho Giang Nam hiểu cái gì gọi là cẩn thận như tóc!

Lại cùng Cố Tiểu Duy tập luyện trong phòng!

Mắt thấy thời gian ẩn thân một giờ lại sắp tới, Giang Nam bùng nổ!

Lão tử con mẹ nó đã mặc ba bộ teletubbies vào người rồi!

Chơi nữa thì chơi không nổi, hai người còn có thể được hay không?

Đúng lúc này, Cố Tiểu Duy đỏ mặt: "Lão đại, ta đi vệ sinh!"

Diêu Hồng nhướn mày: "Hửm?"

Cố Tiểu Duy: Tiểu gia ta đi xả lũ!

Lúc này Diêu Hồng mới hài lòng cười: "Đi đi!"

Giang Nam không nói gì, nhìn Cố Tiểu Duy đi vào phòng vệ sinh!

Giang Nam cắn răng một cái, lão tử cũng không đợi!

Thuần đi vào phòng vệ sinh, chỉ thấy Cố Tiểu Duy lúc này đang ngồi trên bồn cầu ngâm nga hát!

Vừa muốn bắt đầu, Giang Nam giơ tay mở vòi nước bồn rửa tay, tiếng nước chảy ào ào vang lên!

Cố Tiểu Duy giật nảy mình, ngạc nhiên quay đầu lại!

"Vòi nước sao lại tự mở? Kỳ quái... A!!!"

Đúng lúc này, Giang Nam trong trạng thái ẩn thân che miệng Cố Tiểu Duy, mang theo cô thuần đi đến phòng vệ sinh trống dưới lầu!

Diêu Hồng nghe tiếng nước trong phòng vệ sinh thì khẽ nhíu mày, nhưng cũng không để ở trong lòng!

Nhà vệ sinh dưới lầu, Cố Tiểu Duy mặt hoảng sợ, nhưng còn chưa kịp phản ứng, cũng đã bị Giang Nam dùng Đại Lục Đoạt Mệnh đánh ngất xỉu!

Giang Nam cười hắc hắc: "Không phải muốn mượn thân phận của ta sao? Để lão tử tự đi!"

Vừa nói tới đây, thân thể Giang Nam cứng đờ!

Làm sao ta đi được?

Ta con mẹ nó đang mặc ba bộ aannr thân trên người, là teletubbies đỏ béo ú a!

Cái thứ này cũng không cởi ra được a, muốn cởi ra chẳng phải sẽ bị lột ba tầng da sao?

Nếu không cởi thì ăn bánh pudding bullying có tác dụng sao?

Nhưng nghĩ lại, trong trạng thái này, tính chất lớp áo teletubbies như da, sẽ có xúc cảm, vết cắt cũng sẽ đau!

Đó chẳng phải là một bộ phận tương đương với thân thể sao?

Hẳn là có thể thay đổi đi?

Cố Tiểu Duy hôn mê mười mấy giây thì đột mở mắt, vẻ mặt hoảng sợ: "Người..."

"Ta còn chưa có nghĩ thông suốt đâu! Đừng quấy rầy ta!"

Lấy ra Đại Lục Đoạt Mệnh bổ thêm một phát vào đầu Cố Tiểu Duy!

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy + 1000!]

Nói làm là làm, lấy ra một cái bánh pudding ăn hết, con mắt Giang Nam sáng ngời!

Chiếc y teletubbies màu xanh ở tận cùng bên trong dường như đã thay đổi!

Giang Nam lại ăn hai cái bánh pudding!

Sau một khắc, chỉ thấy bộ dáng của teletubbies đồ béo từng chút từng chút biến thành bộ dáng của Giang Nam!

Giang Nam mang vẻ mặt hưng phấn!

Quả nhiên là có thể thay đổi a, nhưng vừa nghĩ đến việc mình phải dùng tới ba cái bánh pudding? Giang Nam liền đen mặt!

Không đợi Cố Tiểu Duy mở mắt lần nữa, Giang Nam lại bổ đầu cô!

Đi lên cởi quần áo trên người Cố Tiểu Duy mặc vào người mình, lại khóa còng tay Khốn Linh toàn thân cho cô!

Sợ cô cởi ra, lại dùng xích sắt trói thành bánh chưng trói vào trong phòng tắm!

Lúc này Giang Nam mới hài lòng vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé: "Người chịu khó ở chỗ này chốc lát, công việc còn lại ta tới giúp người hoàn thành!"

Nói xong thuận di một cái biến mất không thấy!

Giờ phút này Diêu Hồng ngồi ở trên giường nhìn về phía nhà vệ sinh, khẽ nhú mào!

Sao lâu như vậy còn chưa ra?

Đúng lúc này, cửa phòng vệ sinh mở ra, Giang mập đỏ sáng mắt: "Lão đại, ta nói cho người, làm con trai cũng quá tiện đi? Có cơ hội người hết định phải thử xem!"

Diêu Hồng: ? ? ?

Làm sao ta thử được?

Chương 1005 -

Chỉ thấy cô cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay: "Thời gian sắp đến, vừa rồi lời ta nói cho người đều nhớ kỹ sao?"

Giang Nam gật đầu: "Nhớ kỹ!"

Làm sao có thể không nhớ được? Lão tử vẫn luôn ở bên cạnh xem a!

Diêu Hồng đứng dậy, thần sắc ngưng trọng: "Nhớ kỹ, giờ khắc này người chính là Giang Nam, nhất định đừng lộ ra vẻ khiếp sợ, phải kiêu ngạo một chút!"

Hai mắt Giang Nam híp lại, khóe miệng gợi lên một nụ cười tà mị!

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, Huyết Minh đến tột cùng có bao nhiêu lá gan!"

Diêu Hồng kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Trời ạ! Đây không chỉ là vấn đề giống, quả thực chính là hắn a!

Mấy giờ huấn luyện đặc biệt này không uống phí, Tiểu Duy quả nhiên có thiên phú về phương diện này!

Chỉ thấy Diêu Hồng chân thành đi tới trước mặt Giang Nam, vì hắn nhẹ nhàng sửa sang lại cổ áo, vỗ đi bụi nổi trên vai!

"Nếu như xảy ra chuyện người cứ đi trước, không cần lo cho ta, ta tự có an bài!"

Giang Nam ngẩn ra, lão đại Diêu Hồng này có chút thú vị!

Giang Nam không cảm thấy được sự vô tình tàn nhẫn mà người trong thế giới ngầm nên có từ trên người cô...

"Ta nghe theo lão đại!"

Diêu Hồng cười khế: "Gọi ta Diêu Hồng, đừng lộ tẩy, đi thôi!"

Nói xong kéo cánh tay Giang Nam qua, ôm vào trong ngực mình!

Diêu Hồng rất cao, mang giày cao gót là đứng ngang với Giang Nam, ước chừng đến hần lông mày!

Diêu Hồng ngạc nhiên nhìn Giang Nam: "Sao lại cứng đờ? Là xấu hổ sao? Ha ha ha ~ Đều là con gái, có cái gì mà xấu hổ!"

Nói xong vỗ vào lưng Giang Nam: "Đi thôi!"

Giang Nam hít một hơi thật sâu!

Giang Mập Đỏ! Người không được lộ tẩy, người bây giờ là Cố Tiểu Duy a!

Chỉ thấy Giang Nam thuận thế ôm eo Diêu Hồng, Diêu Hồng cũng sửng sốt!

Giang Nam cười nói: "Như vậy càng tự nhiên hơn!"

Hai người ra cửa, chỉ đi về phía phòng tiệc!

.....

Nhà vệ sinh dưới lầu, Cố Tiểu Duy tỉnh lại mang vẻ mặt hoảng sợ!

Phát hiện mình bị trói trong phòng tắm!

Sinh vật màu đỏ béo mập, trên đỉnh đầu còn mang theo một cái ăng ten kia đến tận cùng là cái quỳ gì a!

Làm sao nó có thể tự trói mình vào đây mà không bị lão đại phát hiện?

Còn lão đại? Lão đại gặp nguy hiểm? Người vừa rồi là Huyết Minh?

Cố Tiểu Duy điên cuồng suy tư sắp điên rồi, đây đến tận cùng là thủ pháp trói người gì mà không chút kẽ hở a, cái này phải giải tới khi nào?

Mình đây xem như là bị bắt làm tù binh sao?

Tại sao lần thứ hai mình bị bắt làm tù binh lại là ở trong phòng tắm a!

Chờ đã! Tại sao lại là lần thứ hai?

Không phải đây là lần đầu tiên sao?

Nhưng Cố Tiểu Duy bị trói chặt ngoài trừ phát ra tiếng "Ngô ngô ngô ngô" yếu ớt! Tiếng kêu gì khác cũng không phát ra được!

Mà giờ phút này trong đại sảnh yến hội, cao tăng Huyết Minh đã đến!

Lúc này trong đại sảnh yến hội, trên bàn tròn bày đầy sơn hào hải vị!

Mười mấy người đàn ông để đầu đinh mặc âu phục giày da, hai tay đút túi đứng ở bên cửa sổ!

Cấp bậc đều là Hoàng Kim!

Sau tai đều xăm một con rắn hổ mang màu máu quấn quanh hình xăm lưỡi kiếm!

Đúng là dấu hiệu của Huyết Minh!

Mà một người đàn ông trung niên đeo kính màu trà, mặc âu phục màu vàng da mãng xà ngồi ở vị trí chủ vị!

Bộ dáng hơn 50 tuổi, trong tay chống một gậy hổ mang màu đỏ như máu, do tài liệu dung linh không biết tên chế tạo!

Đúng là Minh Chủ Huyết Minh, Vạn Đông Thần, cấp bậc Tinh Diệu 2 sao!

Vẻ mặt cực kỳ không vui: "Người còn chưa tới sao?"

Người phụ nữ ngồi bên cạnh hắt mặc quần áo bại lộ, dáng người xinh đẹp, khuôn mặt hoàn mỹ, cũng là Kim Cương 3 sao không yếu!

Mái tóc dài ngang eo màu xanh nước biển cực kỳ chói mắt, cười lạnh nói: "Ả đàn bà thối Diêu Hồng kia thật sự coi mình là đại nhân vật? Ngay cả Thần ca cũng không nể mặt?"

Nói xong lại rút vào trong lòng Vạn Đông Thần, khẽ vuốt gương mặt của hắn: "Thần ca ~ hạ hỏa nha, nếu như hạ hỏa được, đêm nay người ta giúp người!"

Mười mấy đàn em Hoàng Kim phía sau nhao nhao bày tỏ kính ý, vẻ mặt tức giận!

Nhưng vẻ mặt Vạn Đông Thần lại không kiên nhẫn: "Ngụy Trường Thắng? Đã xảy ra chuyện gì?"

Kỷ Hàm nghiêng răng, vẻ mặt lạnh lẽo!

Lên Tinh Diệu rồi liền không có hứng thú với lão nương sao?

Tầm mắt cao? chướng mắt lão nương?

Đều tại con diêm thú kia!

Ngụy Trường Thắng ở bên cạnh trán đỏ mồ hôi lạnh, vẻ mặt cười bồi: "Thần ca đừng nóng vội a, đã hẹn tối nay, người phụ nữ kia làm sao dám không đến?"

"Dù sao Bồ Công Anh ở trong mắt Thần ca bây giờ, cũng chỉ có như vậy, ngài nói có đúng không?"

Vừa nói vừa chạy đến bên cạnh Vạn Đông Thần rót trà!

Giọng nói vừa ra, nơi nào còn có sự trầm thấp từ tính của đàn ông? Nhiều hơn vài phần xông xáo! Vài phần quyến rũ!

Dáng người tuy rằng vẫn là hình quả lê rất đầu mỡ, nhưng màu da trắng nõn hơn không ít, hầu kết biến mất, râu ria cũng không có, thậm chí còn để lại tóc dài!

Vạn Đông Thần kích động rung mình một cái: "Người nói thì nói, đừng dựa vào ta gần như vậy! Ghê quá!"

Nụ cười của Ngụy Trường Thắng cứng đờ, thiếu chút nữa cắn nát hàm răng!

Chuyện ở Voyny, mình mất hai đợt bảo bối, đầu đạn hạt nhân cũng không lấy được! Còn làm mất trứng của mình!

Biến thành kẻ nghèo chân chính!

Trở về không chỉ bị Minh Chủ đánh một đợt, tìm đủ loại phương pháp cũng không thể hoàn về thứ đã mất!

Ngụy Trường Thắng hóa bi thống thành sức mạnh lên tới Bạch Kim, nhưng Bạch Kim cũng không thay đổi được sự thật mình biến thành kẻ nghèo rách mồng tơi!

Khiến cho hiện tại có không ít người trong tổ chức đều ở sau lưng gọi mình là Ngụy công công!

Giang Nam chết tiệt!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1001!]

[Giá trị oán khí từ...]

Vạn Đông Thần nhếch miệng cười: "Nhưng lời người nói quả thật rất dễ nghe!"

Hai mắt Ngụy Trường Thắng sáng ngời, vội vàng thuận cán bô lên!

"Tục ngữ nói cơm ngon không ngại muộn nha, ngài vừa lên Tinh Diệu, thể lực ngằm trong nước có thể chống lại chúng ta cũng không có mấy nhà!"

"Trong khoảng thời gian này chúng ta thường xuyên có nhiều động tác lớn, nuốt không ít thể lực, tin chiến thắng liên tục, Bồ Công Anh có thể không sợ sao?"

"Thần ca cứ yên tâm đi, đóa hoa hồng Diêu Hồng này ngài hái chắc rồi, đến lúc đó chúng ta lại liên hợp với Bồ Công Anh!"

"Cái gì mà La Sát, Quần Anh Hội, Cửu Môn, tất cả đều phải đứng sang một bên!"

Vạn Đông Thần liếm liếm môi: "Đóa hoa hồng này, ta đã muốn hái từ lâu rồi!"

Kỷ Hàm oán độc trừng mắt nhìn Ngụy Trường Thắng, cô căn bản không muốn Diêu Hồng tranh giành tình cảm với mình, có niềm vui mới, người cũ như mình nhất định sẽ thất sủng!

Nhưng lại không thể làm gì!

Ngụy Trường Thắng không sợ chút nào trừng mắt trở về, lão tử lăn lộn trong Huyết Minh lâu như vậy, công pháp nịnh nọt sớm đã đại thành, tất nhiên biết làm cách nào mới có thể hợp ý mình chủ!

Bỉ ỏi cười nói: "Bồ Công Anh cũng không chỉ có một đóa hoa Diêu Hồng, cả một vườn hoa này, Thần ca ngài mỗi ngày đổi một đóa!"

Chương 1006 -

Ánh mắt Vạn Đông Thần đã sáng như bong bóng đèn, thoải mái cười to!

"Ha ha ha ha khụ khụ!"

Đúng lúc này, cửa đại sảnh yến hội đột nhiên mở ra!

Giang Nam thân mật ôm eo Diêu Hồng, trên mặt mang nụ cười sáng lạn đi vào đại sảnh yến hội!

Giờ khắc này, cả tòa đại sảnh trở nên tĩnh mịch!

Nụ cười trên mặt Vạn Đông Thần trong nháy mắt cứng đờ, sắc mặt lập tức trở nên khó coi như ăn phân!

Đóa hoa Diêu Hồng này đã bị người ta hái?

Đều con mẹ nó ôm trong ngực?

Nhưng mà mặt Ngụy Trường Thắng trắng bệch, mồ hôi trên trán không ngừng chảy ra ngoài!

Giang... Giang Nam?

Thiên Mã Lưu Tinh Bạo Trứng Quyên?

Tử thần cự thu tị ngôi Nam?

Giang Đại Pháp mãnh nam vụ nổ hạt nhân?

Ngụy Trường Thắng cảm thấy tay chân lạnh lẽo, miệng khô lưỡi cứng, tôn đại thần này sao lại tới đây?

Ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Giang Nam, vẻ mặt Vạn Đông Thần cũng hoàn toàn trở nên âm lãnh!

Diêu Hồng sao lại tìm được Giang Nam?

Bồ Công Anh dựa vào Giang Nam? Làm sao có thể chứ! Đây không giống với tính cách của Diêu Hồng!

Trong đại sảnh yến hội yên tĩnh, tâm tư mỗi người đều lưu chuyển không ngớt!

Trong lòng Diêu Hồng phấn chấn, danh tiếng Giang Nam quả nhiên không phải là giả, vừa mới lên sân khấu, bầu không khí trong nháy mắt đã khác!

Chỉ thấy Giang Nam sáng lạn cười: "U! Đây chẳng phải là minh chủ Huyết Minh sao? Đại nhân vật a!"

"Vừa rồi có chuyện gì mà cười vui vẻ như vậy? Nói ra để cho ta thương tâm một chút!"

Diêu Hồng: ? ? ?

Câu này vừa rồi trong tập luyện không có a!

Tiểu Duy bắt đầu tự do phát huy rồi sao?

Tốt lắm! Đối mặt Tinh Diệu không hề luống cuống, Tiểu Duy làm tốt lắm! Câu này rất phách lối!

Trên trán Vạn Đông Thần nổi lên hai sợi gân xanh, con mẹ nó nói ra cho người thương tâm một chút!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

"Nào phải đại nhân vật gì! Nào có tiếng tăm Giang Nam người chứ? Người chính là bánh trái thơm ngon!"

"Người tới làm gì? Nơi này không có chuyện của người!"

Giang Nam cười khẽ một tiếng: "Các người nói chuyện của các người, ta chỉ đến xem một chút, các người cứ coi ta không tồn tại là được rồi, thế nào? Không chào đón ta sao?"

Vạn Đông Thần nhú mày, lập tức cười ha ha: "Sao lại không chào đón chứ? Người tùy ý!"

Diêu Hồng tiến lên nhẹ nhàng kéo ghế cho Giang Nam, sau đó lẳng lẳng chờ ở một bên, chờ Giang Nam tới ngồi!

Một màn này bị Vạn Đông Thần nhìn thấy, trong lòng trầm xuống!

Diêu Hồng thật sự dựa vào Giang Nam? Đây nghiêm nhiên là đáng vẽ của thủ hạ a!

Tiếng nghiêng răng vang lên, thế này thì khó làm rồi!

Huyết Minh của mình dù có mạnh tới đâu đi nữa, cũng không dám ngang nhiên đối nghịch với cấp trên, tầm quan trọng của Giang Nam không cần nhiều lời!

Xảy ra chuyện ở khu 53, Giang Nam còn có thể ngênh ngang ở trong nước, đủ để nói rõ vấn đề rồi!

Nhưng Diêu Hồng...

Hai mắt Vạn Đông Thần gắt gao nhìn chăm chăm tấm lưng của Diêu Hồng, trong lòng ngứa ngáy!

Giang Nam tất nhiên không khách khí, trực tiếp ngồi vào ghế, hai chân tự nhiên gác lên bàn, bắt chéo chân, vẻ mặt dương dương tự đắc!

Hai cái đế giày lớn đang hướng về mặt Vạn Đông Thần!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Thật sự không coi lão tử ra gì đúng không?

Ta dù sao cũng là Tinh Diệu!

Khen người hai câu người thật đúng là coi mình là đại nhân vật?

Có cần phách lối như vậy không?

Lúc này Diêu Hồng cũng mở to hai mắt, không nghĩ tới Tiểu Duy lại có thể làm ra hành động phách lối như vậy!

Xem ra thật sự nhập vai rồi, được! Tuyệt vời!

Càng như vậy, Vạn Đông Thần lại càng kiên ky!

Diêu Hồng vừa muốn kéo ghế cho mình!

Giang Nam nhướn mày: "Là gì?"

Diêu Hồng ngạc nhiên: "Ngồi a, ta..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không phải đã có chỗ ngồi có sẵn sao? Ngồi chỗ này!"

Nói xong vỗ vỗ đùi của mình!

Diêu Hồng ngẩn ra, trời ạ! Tiểu Duy giỏi quá, trạng thái tốt quá!

Sao cô lại không nghĩ đến chuyện thứ này?

Diêu Hồng tất nhiên cũng không phải đáp diễn, nhẹ nhàng đẩy ngực Giang Nam: "Bại hoại!"

Nhưng vẫn chính lại sườn xám, ngoan ngoãn nghiêng người ngồi ở trong lòng Giang Nam!

Dù sao cũng là con gái, lại không sợ!

Hả? Sao lại có chút cần chứ?

A ~ sớm biết vậy đã để cho Tiểu Duy duy trì trạng thái của nhóc tỳ thì tốt rồi...

Răng rắc!

Chén trà trong tay bị bóp nát! Nước bắn tung tóe khắp nơi!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Tiền nữ!

Diêu Hồng đã dâng mình cho Giang Nam sao?

Giang Nam coi đây là điều kiện để phụ thuộc?

Chết tiệt! Lão tử kém chỗ nào? Ta là Tinh Diệu!

Giang Nam chỉ là một Hoàng Kim rách nát!

Giá trị oán khí không ngừng cập nhật, Vạn Đông Thần hiển nhiên đã tức điên!

Lập tức cười lạnh một tiếng: "Rất tốt! Tốt lắm! Hiện tại chúng ta có thể bắt đầu nói chuyện!"

"Bồ Công Anh các người..."

Giang Nam một tay ôm lấy eo liễu Diêu Hồng, một tay nửa giờ: "Chờ một chút!"

Vạn Đông Thần cố nén tức giận: "Người làm sao?"

Giang Nam nhún vai: "Ta cảm thấy chúng ta nghiêm túc như vậy, không nên để lại một người không liên quan ở đây chứ?"

Vạn Đông Thần cắn răng! Người mẹ nó chính là người không liên quan kia a!"

Ngay cả Diêu Hồng cũng sửng sốt, nghiêng đầu nghi hoặc nhìn về phía Giang Nam!

Vạn Đông Thần lạnh nhạt nói: "Lấy đâu ra người không liên quan?"

Giang Nam híp mắt: "Người đang đùa ta sao? Rõ ràng như vậy mà người cũng không chú ý tới?"

Vạn Đông Thần đứng dậy, linh khí trên người bắt đầu khởi động không ngớt, trong mắt mang theo tức giận: "Người là đang nói ta mang người có vấn đề tới đây?"

Giang Nam giơ tay chỉ Ngụy Trường Thắng: "Không có người không liên quan sao? Vậy bác gái bán rau này từ đâu tới?"

Một câu nói ra, đầu óc mọi người đều mơ hồ, ánh mắt dồn dập rơi vào trên người Ngụy Trường Thắng!

Ngụy Trường Thắng: ...

Vẻ mặt ngạc nhiên chỉ vào mình!

"Ta? Người nói ta là bác gái bán rau?"

Thanh âm trung tính truyền đến, quanh quẩn đại sảnh!

Giang Nam: "Nếu không thì sao?"

Diêu Hồng: "Phụt~"

Thân thể của cô ở trong lòng Giang Nam không ngừng run rẩy, cho dù biết trường hợp nghiêm túc như vậy mình không thể cười, nhưng vẫn là nhịn không được!

Hay lắm!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1001!]

[Giá trị oán khí từ...]

Ngay cả mười mấy đàn em Hoàng Kim phía sau Vạn Đông Thần cũng ghen mặt đỏ bừng!

Thế này cũng quá hình tượng a, hình thể giống như quả lê của Ngụy Trường Thắng phối hợp cùng với mái tóc dài hơi xoắn, còn có giọng nói kia!

Hoàn toàn chính xác!

Ngụy Trường Thắng tức giận bùng nổ tại chỗ!

Một tay chống nạnh, một ngón tay chỉ vào mũi Giang Nam!

"A? Người nói ai là bác gái bán rau! Người cho rằng lão tử biến thành như vậy là bởi vì ai hả?"

"Người khác nói ta thì được? Người còn có mặt mũi nói ta? Người không phải người, ta beep beep beep..."

Trong lúc nhất thời thanh âm bén nhọn quanh quẩn yển sảng, nước bọt bay tứ tung, đầu lắc lư, còn tức giận giậm chân!

Vạn Đông Thần đen mặt, cũng không trách Giang Nam nói vậy, mình không nên mang hấn ra ngoài, ta đường đường là Huyết Minh mà mặt mũi đều mất hết!

Chương 1007 -

Ngay cả Giang Nam cũng cảm thấy ngạc nhiên!

Bác gái trước mắt này thật sự là Ngụy Trường Thắng? Không phải chứ?

Thay đổi lớn tới như vậy sao?

Nếu không phải có thông báo giá trị oán khí cập nhật, mình thật đúng là không nhận ra!

Thấy Ngụy Trường Thắng chửi bới không dứt, Giang Nam vừa muốn nói chuyện, Vạn Đông Thần vỗ một chưởng lên bàn: "Đủ rồi!"

Ngụy Trường Thắng giật mình, vội vàng đứng ở một bên, tức giận run rẩy: "Vâng! Thần ca!"

Vạn Đông Thần: "Đó là người của ta! Người còn ý kiến gì không?"

Giang Nam nhún vai!

Vạn Đông Thần hí mắt: "Được rồi! Hy vọng chuyện kể tiếp tốt nhất người đừng nhúng tay vào!"

"Mục đích hôm nay ta gọi người tới rất đơn giản, lợi nhuận năm nay cũng nên chia cho ta!"

Giang Nam không nói gì, chỉ lẳng lặng nghe, muốn tìm hiểu trong chuyện này đến tột cùng có chuyện gì!

Thần sắc Diêu Hồng không thay đổi, hai tay chấp trước ngực

chống ở trên bàn, không chút sợ hãi: "Người muốn bao nhiêu?"

Vạn Đông Thần cười lạnh: "Một tỷ USD! Còn có phần tình báo ta muốn!"

Giang Nam rõ ràng cảm giác được Diêu Hồng đang căng thẳng!

Diêu Hồng híп mắt: "Một tỷ? Người cố ý tới bói móc sao?"

"Năm trước nữata đưa người 80 triệu! Năm ngoái ta đưa người 130 triệu! Tài liệu dung linh linh châu các loại càng không biết Huyết Minh các người nuốt bao nhiêu!"

"Huyết Minh các người làm như thế nào? Ăn hàng của ta? Giết người của ta? Đây là hợp tác mà các người nói sao?"

Giang Nam vừa nghe liền nóng nảy!

Sao lại cho Huyết Minh nhiều tiền như vậy?

Người phụ nữ này sao lại phá sản như vậy?

Đó đều là tiền của ta!

Giang Nam căn bản không ý thức được, kho bạc nhỏ Bồ Công Anh còn chưa tới tay, Giang Nam đã coi kho bạc nhỏ trở thành của mình!

Vạn Đông Thần cười nói: "Đừng nóng vội! Ta còn chưa nói xong đâu!"

"Ta còn muốn con đường giao dịch chợ đen trong nước của Bồ Công Anh, toàn bộ!"

Trong mắt Diêu Hồng nổi lên một tia hàn mang: "Người ăn được sao?"

"Không chỉ trong nước, các chợ đen lớn trên quốc tế, Mộng Đô,

Thâm Uyên Bất Dạ Thành, Bồ Công Anh ta đều có thể nói chuyện!"

"Người đang ép ta trở mặt với người!"

Giờ khắc này Diêu Hồng cực kỳ cường thế!

Vạn Đông Thần cười khế: "Lúc trước là lúc trước, lúc trước ta là Kim Cương, còn chưa có lên Tinh Diệu, nhưng hiện tại không giống!"

"Ta là Tinh Diệu, hiện giờ trong nước Huyết Minh ta một nhà độc đại!"

"Ta không phủ nhận sức ảnh hưởng của Bồ Công Anh ở trên trường quốc tế, nhưng căn cơ của các người lại ở trong nước!"

Diêu Hồng trầm mặc không nói, ngón tay nắm đến phát xanh, Giang Nam có thể cảm giác được cơ bắp cả người cô căng thẳng!

Tựa hồ tùy thời đều có thể bạo khởi giết người!

Vạn Đông Thần: "Bồ Công Anh ngoại trừ một Kim Cương 9 sao là người coi như có thể đánh, còn có ai chứ?"

"Hợp tác lâu như vậy, ta biết rõ không ít cứ điểm trong nước của các người, tin hay không ta dùng thời gian ba ngày liền căn cơ trong nước của Bồ Công Anh ăn tới xương cốt vụn cũng không thừa?"

Diêu Hồng nghiêng chặt rằng: "Một tỷ không có khả năng! Ta không có nhiều như vậy!"

Giang Nam thở dài, cô nhượng bộ, nhượng bộ liền có nghĩa sẽ bị làm thật!

Vạn Đông Thần cười nói: "Không được cũng phải được! Ta cho người hai lựa chọn!"

"Thứ nhất! Cho ta thứ ta muốn, không đưa được! Ta tự mình tới cướp Bồ Công Anh các người!"

"Làm người phụ nữ của ta, ta có thể không động Bồ Công Anh, nhưng Bồ Công Anh phải quy về Huyết Minh!"

Nói xong Vạn Đông Thần khiêu khích nhìn Giang Nam một cái: "Ta không ngại hàng qua tay, dù sao của người khác mới là thơm nhất!"

Giang Nam chỉ lẳng lặng nhìn, nụ cười trên mặt càng rạng rỡ!

Ngón tay Diêu Hồng nắm đến phát xanh, Vạn Đông Thần cuối cùng vẫn là Tinh Diệu!

Giang Nam cũng trấn không được hân sao?

Nhưng vẫn bình tĩnh nói: "Thu hồi cái kia ý nghĩ xấu xa kia của người, thổ nóng nảy cũng có thể cắn người, Bồ Công Anh ta bất chấp đánh liều tất cả, cũng có thể đòi nửa cái mạng của Huyết Minh!"

"Cùng lắm thì cá chết lưới rách, đừng ép ta! Ta làm được!"

Nụ cười trên mặt Vạn Đông Thần dần dần biến mất: "Cá sẽ chết, lưới không nhất định sẽ rách!"

Diêu Hồng lạnh lùng nói: "Năm nay, ta có thể đưa người 300 triệu USD! tiền mặt! làm người phải có chừng mực!"

Ánh mắt Vạn Đông Thần sáng ngời: "Ồ, thông suốt? 300 triệu! nếu có 300 triệu, ta ngược lại có thể gia hạn thêm 3 đến 5 tháng cho các người!"

Diêu Hồng tức giận cả người phát run: "Mang vào!"

Cửa đại sảnh mở ra, từng thùng từng thùng tiền mặt dùng xe đẩy đẩy vào trong phòng, phía trên hơn mười chiếc xe đẩy đều là

thùng nhôm lớn, bên trong tất cả đều là tiền!

Giang Nam trừng to mắt!

300 triệu tiền mặt? Mẹ ơi, mẹ ơi!

Người phụ nữ bại gia nhà người tính toán đưa hết cho Huyết Minh sao?

Tất cả là tiền của ta! Người đã được ta đồng ý sao? Người liền đưa ra?

Mấy thủ hạ đặt một cái rương nhôm lớn đặt ở trên bàn!

Mà đây chỉ mới là một cái trên một đám xe đẩy!

Diêu Hồng mặt lạnh: "Tiền đều ở đây, mang theo tiền rồi rút đi cho ta!"

Vạn Đông Thần cũng không tức giận, chỉ cười hắc hắc, ra hiệu cho Ngụy Trường Thắng!

Ngụy Trường Thắng nuốt một ngụm nước miếng, xoa xoa tay đi tới trước rương tiền, đưa tay muốn mở rương!

Thế nhưng tay của hắn vừa rơi vào rương tiền, Giang Nam liền động!

Chỉ thấy Giang Nam một tay ôm eo Diêu Hồng, một tay vén váy sườn xám lên, bàn tay tìm kiếm trong đó, liền bắt được dao găm mà Diêu Hồng buộc trong đùi!

Trong nháy mắt rút ra, ánh đao xẹt qua một đường cong kinh diễm trên không trung, hung hăng đâm vào mu bàn tay Ngụy Trường Thắng!

Dao găm sắc bén xuyên thấu bàn tay, thậm chí đâm thủng rương nhôm, đâm vào xấp tiền!

"A a a a!!!"

Ngụy Trường Thắng không kịp đề phòng liền phát ra một tiếng kêu thảm thiết tựa như giết heo, mặt đau đến trắng bệch, máu tươi tuôn ra!

Giang Nam lạnh lùng nói: "Ta cho người động vào sao? Đây là tiền của lão tử!"

Diêu Hồng bối rối, đây là Tiểu Duy?

Tiểu Duy điên rồi? Lúc này không nên phách lối a!

Một đao này đủ tàn nhẫn!

Hả? Tiểu Duy làm sao biết bên trong đùi ta buộc hai thanh dao găm?

Mấy người Vạn Đông Thần cũng ngạc nhiên, Giang Nam lại âm thầm động thủ?

Ngụy Trường Thắng cũng là một người tàn nhẫn, thật sự rút tay từ dưới đao ra, mu bàn tay đều bị bổ ra, cả người toát ra ngọn lửa ngút trời, muốn động thủ với Giang Nam!

Giờ khắc này Giang Nam ôm lấy Diêu Hồng đặt ở bên người, mạnh mẽ đứng dậy, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ngụy Trường Thắng!

Sát khí dày đặc!

"Người dám động vào ta một chút thử xem?"

Ngụy Trường Thắng nuốt nước miếng, sắc mặt trắng bệch, đủ loại chuyện xảy ra lúc ở Voyny không ngừng lóe lên trong đầu!

Lại theo bản năng lui một bước!

Mình thử sợ là phải chết!

Một Bạch Kim 3 sao, đối mặt với Hoàng Kim 5 lại bị áp chế khí thể?

Diêu Hồng kinh ngạc nhìn Giang Nam, đây thật sự là Tiểu Duy? Sát khí thật nặng!

Sao lại giống như đối thành người khác?

Vạn Đông Thần một chưởng đập ở trên bàn, linh áp khủng bố của cấp Tinh Diệu áp chế tất cả mọi người thở không nổi: "Giang Nam! người có ý gì? Đánh chó cũng phải xem mặt chủ!"

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

Ta không thể là một con người sao?

Chương 1008 -

Giang Nam xoay người, cười rạng rỡ, ôm Diêu Hồng lần nữa ngồi trên ghế!

Giống như chuyện vừa rồi không phải do mình làm!

"Hoàng thượng không vội, thái giám gấp cái gì! Người nói đúng không?"

Ngụy Trường Thắng: ? ? ?

Thái giám nào? Người nói ai là thái giám?

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng...]

Giờ phút này Diêu Hồng có chút nóng nảy, mọi chuyện càng ngày càng không thể khống chế!

Vốn dĩ cô chỉ muốn phá tài miễn tai, mượn danh tiếng của Giang Nam, có thể khiến cho Huyết Minh kiêng kỵ, không giở trò công phu sư tử ngọam như vậy!

Mình lại cho hắn nếm thử chút ngon ngọt, lấy tiền rồi đi là có thể đối phó qua chuyện!

Nhưng bây giờ Cố Tiểu Duy hình như là quên sạch rồi, lời hẹn trước lúc luyện tập đâu rồi?

Diêu Hồng ngồi ở trong lòng Giang Nam đưa tay qua lưng, không ngừng chọt bụng Giang Nam!

Giang Nam: "300 triệu này, các người một phen cũng không được lấy đi!"

"Tiền của ta! Dựa vào cái gì để cho các người lấy đi?"

"Có là tôn đại thần đến đây cũng không có tác dụng a! Ta đã nói!"

Vạn Đông Thần ngạc nhiên: "Lại không đưa?"

Diêu Hồng vội la lên: "Đưa! Nếu không ta lấy ra làm gì?"

Vừa nói, vừa điên cuồng đâm chọt Giang Nam!

Giang Nam: "Đừng có chọt ta! Người phụ nữ phá của nhà người, nhiều tiền như vậy mới không cho bọn họ!"

Diêu Hồng hoang mang

Ta là người phụ nữ phá của?

Ta là lão đại của người a!

Cố Tiểu Duy, người uống nhầm thuốc rồi phải không?

Giang Nam trừng mắt: "Tình Diệu thì lợi hại lắm đúng không? Muốn tiền của lão tử? Còn muốn người của lão tử? Cảm thấy đồ của người khác mới thơm?"

"Trùng hợp! Ta cũng cảm thấy đồ của người khác mới thơm! Chuyện hôm nay không có 300 triệu không giải quyết được!"

Diêu Hồng sắp điên rồi, hận không thể bóp chết Cố Tiểu Duy, ta biết người đang bảo vệ ta, nhưng lúc này thật sự không nên phách lối có được hay không?

Người không chỉ diễn giống, người đều vượt mức rồi a!

Bồ Công Anh chúng ta thật sự không xử lý nổi Huyết Minh!

Vạn Đông Thần bối rối: "Không phải... ý người là 300 triệu này chẳng những người không đưa ta, còn bảo ta trả cho người thêm 300 triệu?"

Người chẳng những không đưa tiền, còn đòi tiền ngược lại?

Giang Nam nghiêm mặt: "Đúng vậy!"

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần...]

Đúng vậy ông nội nhà người!

Đầu người không bị vào nước đó chứ? Lão tử là Tinh Diệu!

Người đánh chó của ta còn chưa tính!

Không đưa tiền cho ta mà còn đòi tiền với ta?

Giang Nam: "Thế nào? Chê ta đòi ít? Nếu người thật sự áy náy, đưa luôn người phụ nữ tóc xanh kia cho ta làm quà tặng kèm cũng được!"

"Tuy rằng không biết đã qua tay bao nhiêu người, nhưng không sao! Lão tử không chê! Của người khác... Thơm!"

[Giá trị oán khí từ Kỷ Hàm + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Kỷ Hàm cũng bị Giang Nam triệt để chọc giận?

Lão nương yêu kiều như vậy, xinh đẹp động lòng người, chỉ xứng làm quà tặng kèm?

Còn nói ta đã qua tay không biết bao nhiêu người?

Lúc này liền nổi giận: "Người muốn chết phải không?"

Chỉ thấy giờ phút này trên trán Vạn Đông Thần nổi lên hai sợi gân xanh: "Giang Nam! Đã nể mặt người rồi, đừng có tự mình không biết xấu hổ!"

"Hôm nay nếu không có anh người đây, Diêu Hồng cũng không đi được!"

"Còn đòi 300 triệu với ta? Ta nhổ vào!"

Giang Quạ Đen tính tình nhỏ nhen cũng không vừa!

Trực tiếp đứng dậy, cái miệng nhỏ nhếch lên, bấp chân nhấc lên!

Giờ tay liền đem một cây tăm ngậm vào trong miệng!

Diêu Hồng ở một bên nhìn động tác Giang Nam mà mặt trắng bệch!

Động tác này vì sao lại có loại cảm giác quen thuộc tới khó hiểu a!

Sắp lật bàn phải không? Nhất định là sắp lật bàn đi?

A a a a a!

Người không thể làm như vậy a, cái bàn này nhấc lên không chỉ là vấn đề đàm phán thất bại!

Thức ăn trên bàn còn chưa ăn được một miếng a!

Diêu Hồng nhanh mắt giữ chặt rương tiền trên bàn!

Một giây sau Giang Nam nhướng mày: "Đưa không? Vậy không

cần nói nhiều nữa!"

Một tay nhấc bàn một cái!

Bàn tròn lập tức bị Giang Nam lật lên, mười mấy đàn em Bồ Công Anh đưa tiền vào đều bối rối!

Bồ Công Anh chúng ta bây giờ đều kiên cường như vậy sao?

Toàn bộ đồ ăn trên bàn đều bị hất về phía đám Vạn Đông Thần!

Vạn Đông Thần trừng mắt!

Lật bàn? Người dám lật bàn với lão tử?

"Rầm!"

Chỉ thấy Kỷ Hàm giơ tay vung ra một đạo thủy đao, hai cái bàn tròn bị chẻ hai nửa, lập tức hung hăng chém về hướng Giang Nam!

Giang Nam không nhúc nhích, Diêu Hồng ở một bên xoay thùng tiền đập trúng thủy đao, nhất thời nổ tung!

Vô số tiền mặt rải rác trên không trung, trong đại sảnh xuất hiện cơn mưa tiền mặt!

Giang Nam: ! ! !

Người phụ nữ phá cửa!

A a a a a!

Người cứ để cô ta chém ta đi, chém chảy máu để ta có thể hồ chết đối phương, bằng không ta lật bàn làm gì?

Đây chính là một rương tiền nhỏ!

Lòng Diêu Hồng nóng như lửa đốt, vậy mà lại thật sự lặt bàn!

Tiểu Duy sao có thể to gan như vậy a!

Chẳng lẽ Giang Nam trước mắt không phải là Cố Tiểu Duy?

Không thể a!

Ta đã tận mắt nhìn thấy Tiểu Duy biến hình!

Sao có thể không phải chứ?

Vạn Đông Thần hoàn toàn bùng nổ, mười mấy đàn em Hoàng Kim phía sau, bao gồm Ngụy Trường Thắng với Kỷ Hàm đều nổ ra linh khí, mắt thấy liền muốn động thủ!

Diêu Hồng nghiến răng: "Lên hết cho ta!"

"Rầm!"

Cửa đại sảnh yến hội bị đá văng, mấy chục đàn em của Bồ Công Anh đã sớm mai phục cũng vọt vào!

Hai bên giằng co, không khí giữa sân giương cung bạt kiếm!

Diêu Hồng thật sự tức muốn chết, cục diện rối rắm này không có cách nào dọn dẹp!

Tuyệt đối phải đánh nhau, không khỏi nhỏ giọng nói: "Đợi lát nữa đánh nhau, người đi trước, ta..."

Nhưng mà giờ phút này cô mới phát hiện Giang Nam đã sải bước đi về phía Vạn Đông Thần!

Diêu Hồng: !!!

"Tiểu Duy! Người lại định làm gì nữa? Người quay lại đây cho ta!"

Chỉ thấy Giang Nam đứng trước Vạn Đông Thần nửa mét, biểu tình trên mặt không thay đổi!

"Tới! Đánh! Đánh lên đầu, ta đứng ở đây cho người đánh!"

"Chỉ cần ta đánh trả người cũng không phải là người!"

Người của Huyết Minh đều tức điên!

"Ai u mẹ kiếp! Là ai cho phép người phách lối như vậy, Minh Chủ, động thủ đi, giết chết hắn đi!"

"Một Hoàng Kim nhỏ bé, ai cho người dũng khí nói như vậy với lão đại chúng ta? Còn không đánh trả? Ờn? Sao cứ cảm giác có chỗ nào không đúng?"

Ngụy Trường Thắng nóng nảy: "Thần ca, nhẫn nhịn nhẫn nhịn!"

Kỷ Hàm: "Ta giúp người động thủ, chỉ cần người nói một câu!"

Vạn Đông Thần cắn răng: "Không có mệnh lệnh của ta, ai cũng đừng động tới Giang Nam!"

Diêu Hồng ngạc nhiên, đã như vậy rồi mà Vạn Đông Thần lại nhịn được?

Giang Nam nhếch miệng cười, không nói hai lời, xoay tròn cánh tay giơ tay lên tát Vạn Đông Thần!

"Bốp!"

Một tiếng giòn vang quanh quần đại sảnh!

Tát cho Vạn Đông Thần bay luôn mắt kính, mặt đều bị nghiêng một bên!

Đám người Huyết Minh: ...

Đám người Bồ Công Anh: ???

Diêu Hồng: ???

Chương 1009 -

Vả mặt Đông Thần?

A a a!

Sao hấn dám a!

Giờ khắc này Diêu Hồng hoàn toàn cảm thấy Bồ Công Anh xong rồi!

Tiểu Duy muốn dồn Bồ Công Anh vào chỗ chết a!

Dù có người nói trước mặt là Giang Nam hàng thật ta cũng tin!

Không, không, không!

Giang Nam thật nói không chừng cũng không kiêu ngạo như vậy!

Chẳng lẽ Cố Tiểu Duy là do thể lực đối địch phái tới gài bẫy mình sao?

Đánh Minh Chủ của Huyết Minh - Vạn Đông Thần?

Lần này hoàn toàn không có cách nào xử lý!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này hai mắt Vạn Đông Thần đỏ như máu, lửa giận xông lên, oán hận nhìn chằm chằm Giang Nam!

"Người dám đánh ta? Ta là Tinh Diêu mà người dám đánh ta?"

Vả mặt thương tổn không cao, nhưng tính vũ nhục rất mạnh!

Giang Nam cười nhạo: "Tình Diệu thì tính là cái rắm gì? Lão tử không phải chưa từng đánh! Không chỉ một người!"

"Đạo Thiên ta cũng từng đánh qua, người chỉ là cái rắm~"

Nói xong vung cánh tay, cùng một bên má, lại một cú vả!

Diêu Hồng che mặt, xong rồi! Hoàn toàn xong rồi!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Vạn Đông Thần nổi giận cầm gậy đánh tới đầu Giang Nam!

Giang Nam trừng mắt rống to: "Người dám đánh ta thử xem? Nơi này là thủ đô, người muốn chết sao?"

Một câu nói ra, gậy rắn hổ mang bỗng nhiên dừng ở giữa không trung, Vạn Đông Thần đều muốn nghiến nát răng!

Giang Nam: "Người phạm là dám động ta một chút, ta lập tức đi tìm tổng bí thư cáo trạng!"

"Minh Chủ Huyết Minh Vạn Đông Thần ám hại hệ không gian thứ hai của đất nước! Tội đáng muôn giết!"

"Ta có thể từ khu 53 sống trở về nước, không có lý do gì không ra khỏi được khách sạn Phú Cẩm ở thủ đô!"

"Giết ta? Ta chết, người cũng phải chết! Huyết Minh cũng sắp xong đời!"

Vạn Đông Thần đỏ mắt: "Thật sự cho rằng ta không dám động vào người đúng không? Thở nóng này còn có thể cắn~"

"Bốp!"

Lời còn chưa nói xong, Giang Nam lại vung thêm một cú tát!

"A a a! Giang Nam ta mẹ nó..."

"Người đánh? Người đánh ta liền đi cáo trạng!"

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Diêu Hồng kinh ngạc nhìn Giang Nam, trong lòng vô cùng kinh hãi, da gà nổi cả người!

Hôm nay cô xem như kiến thức được cái gì gọi là phách lối thật sự!

Chính là dựa vào phía trên che chở, ép Huyết Minh không dám động thủ!

Động Giang Nam chính là gây khó dễ cho giới lãnh đạo, Huyết Minh thân là thế lực ngầm vốn có nhiều hoạt động mờ ám, nào dám đối nghịch với cấp trên?

Quá đỉnh!

Nhưng dáng vẻ này của Giang Nam sao trông cực kỳ giống như mấy học sinh thách thức đòi đi méc giáo viên!

Nhưng như vậy vô dụng a, Bồ Công Anh cùng Huyết Minh xem như hoàn toàn kết!

Vốn định mượn thân phận Giang Nam để khiếm Huyết Minh kiêng kỵ, không nghĩ tới ngược lại thành cản trở!

Hieãn tại Diêu Hồng đang trầm tư suy nghĩ, Cố Tiểu Duy rốt cuộc là nằm vùng do nhà ai phái tới...

Vạn Đông Thần đều tức nổ tung, sao không biết ai cũng có thể động Giang Nam, duy chỉ có thế lực ngầm trong nước là không thể loạn động!

Tình thế trong nước không giống với bên ngoài, động Giang Nam, sợ là đừng nghĩ lẫn lộn ở trong nước!

Nhưng lão tử tức giận a!

"Người... Người không nói đạo lý!"

"Bốp!"

Giang Nam: "Ta bình thường đều phân rõ phải trái khi ta có lý!"

Lại thêm một cú vả!

Vạn Đông Thần tức giận đến phát cuồng, túm tóc, hai mắt cũng sắp phun lửa, hận không thể rút gân lột da Giang Nam!

Nhưng lý trí còn sót lại nói cho hắn biết không thể làm như vậy, bằng không cấp trên nhất định sẽ xuống tay với Huyết Minh!

Nhưng... Lão tử tức giận a!

Một bụng lửa giận của Vạn Đông Thần không có chỗ phát tiết, ánh mắt tìm kiếm xung quanh, ánh mắt rơi vào trên người Ngụy Trường Thắng!

Ngụy Trường Thắng nuốt nước miếng: "Thần ca? Ngài đây là..."

Không đợi hắn nói hết lời, thần sắc Vạn Đông Thần dữ tợn, liền kéo cổ áo Ngụy Trường Thắng qua, tát hai phát mạnh vào mặt đối phương!

"Bốp bốp!"

Ngụy Trường Thắng bình đáng vắng hết răng, mặt đầy máu, mắt thường có thể thấy được mặt hắn sưng thành đầu heo!

"Không phải chứ! Thần ca, sao lại đánh ta?"

Vạn Đông Thần không nói lời nào, xoay nắm đấm hành hung
Ngụy Trường Thắng một trận, trở thành bao cát xả giận!

"Ta là đại ca của người! Người là đàn em của ta! Ta đánh
người hai cái thì làm sao? Chịu đựng!"

Ngụy Trường Thắng: ! ! !

Giang Nam đánh người, người đánh ta làm gì!

Ta con mẹ nó cái gì cũng không làm a!

Người có năng lực người đi đánh Giang Nam đi a!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam nhìn mà cũng bối rối, mẹ nó...

Thật sự đánh a! Hạ tử thủ a!

Chuyện này là sao? Truyền thống đánh đàn em của Huyết
Minh đều là nhất mạch tương thừa sao?

Làm đàn em cho Huyết Minh cũng không dễ dàng a!

"Rầm!"

Một tiếng trầm đục vang lên, Ngụy Trường Thắng bị khảm vào
trong tường, hình thể từ hình quả lê sừng phù hình quả táo, bất
tĩnh nhân sự, khóe mắt còn đọng lại nước mắt!

Vạn Đông Thần phát tiết lửa giận trong lòng thì thở phào nhẹ
nhõm, trong lòng nguôi giận không ít!

Vừa muốn đứng dậy, Giang Nam giơ tay lại thêm một phát

thương tổn không cao nhưng tính vũ nhục rất mạnh!

Vạn Đông Thần: ! ! !

Trực tiếp nổi giận!

Người còn đánh ta, chưa đủ đúng không?

Ánh mắt giận dữ của hắn nhìn quanh một vòng, rơi vào người Kỷ Hàm!

Khuôn mặt tươi cười của Kỷ Hàm trắng bệch, vẻ mặt hoảng sợ lui về phía sau hai bước!

"Không phải chứ... Thần ca! Người không thể làm như vậy? Ta là tiểu bảo bối tâm can của người!"

Vạn Đông Thần tức giận muốn nổ tung, sải bước đi về phía Kỷ Hàm!

Kỷ Hàm nóng nảy: "Người không thể đánh ta, người đừng... Đừng lại đây!"

"Vạn Đông Thần! Người là đồ khốn kiếp! Người không phải người!"

Sau một trận loạn quyền, Kỷ Hàm nằm trên mặt đất hộc máu, mắt sưng thành một cái khe, răng cửa cũng không còn một cái!

Khuôn mặt còn cái rằm xinh đẹp?

Giang Nam kích động rùng mình một cái: "Đợi lát nữa đưa ta 300 triệu cũng không cần tặng kèm sản phẩm tóc xanh này nữa!"

"Răng đều rụng hết rồi, ta không muốn nhận hàng này!"

Kỷ Hàm: ! ! !

Trùng mắt nhìn Giang Nam, tức giận nôn ra một ngụm máu già, hôn mê tại chỗ!

[Giá trị oán khí từ Kỷ Hàm + 1000!]

Vạn Đông Thần vô cùng phần nộ!

Người tát ta mấy cái không nói, còn đòi tiền ta?

Vạn Đông Thần lại tức giận, ánh mắt rơi vào trên người mười mấy đàn em cấp Hoàng Kim!

Các đàn em Hoàng Kim đều sắp khóc, xong việc đột này nói cái gì cũng phải từ chức a, làm đàn em cho Huyết Minh không dễ tí nào!

Tại chỗ liền có ba đàn em phá cửa sổ, nhảy từ tầng 27 xuống!

Còn lại không chạy, trở thành công cụ xả giận của Vạn Đông Thần!

Diêu Hồng nhìn đến chết lặng, còn chưa bắt đầu đánh, Vạn Đông Thần đã giải quyết đàn em của mình trước?

Tức giận đến mức đánh cả người mình?

Chương 1010 -

Vạn Đông Thần trút giận xong hai mắt vẫn đỏ như máu: "Giang Nam, người đừng quá phận! tồn tại tức là hợp lý, cho dù ta hạ thủ với người, cấp trên cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt!"

"Có quang minh sẽ có hắc ám, hai bên cùng tồn tại! Huyết Minh ta tự nhiên có giá trị tồn tại của Huyết Minh!"

"Động đến Huyết Minh ta sẽ liên lụy đến lợi ích của rất nhiều người, nếu không người cho rằng ta dựa vào cái gì lớn mạnh được tới ngày hôm nay?"

Giang Nam cười nhạo: "Đừng quá coi trọng bản thân, Huyết Minh người sụp xuống, sẽ có cái Huyết Minh thứ hai thứ ba xuất hiện!"

"Hôm nay ta để lại lời ở chỗ này! Đưa ta 300 triệu! Chuyện này coi như hòa! Bằng không người liền chờ bị chơi đi!"

Diêu Hồng gấp đến độ giậm chân, bị chơi?

Bồ Công Anh lấy cái gì đi càn quét Huyết Minh đây?

Cố Tiểu Duy! Đồ lừa đảo, nằm vùng, đồ lừa đảo!

Vạn Đông Thần bị chọc cười: "Giang Nam người được! Đủ cứng rắn! Ta không động được người!"

"Nhưng ta có thể động Bồ Công Anh, ta liền cho người thời gian ba ngày, ta muốn 1 tỷ! Mặt khác đưa Diêu Hồng tới tay ta!"

"Nếu không người liền chờ tất cả cứ điểm trong nước của Bồ Công Anh bị Huyết Minh ta một lưới bắt hết đi!"

Giang Nam trừng mắt, giơ tay lại tát Vạn Đông Thần một cái: "Người nói chuyện với ai đó?"

Vạn Đông Thần che mặt, khoe mắt thậm chí còn mang theo một chút trong suốt!

"Được được được! Người chờ sau ba ngày ta không thấy gì! Bồ Công Anh liền phế!"

"Diêu Hồng! Người xong đời rồi!"

Nói xong cũng không thèm đi cầu thang, xoay người liền nhảy từ cửa sổ xuống!

Đám đàn em giả chết kia len lén mở mắt, thấy lão đại đều nhảy lầu, vội vàng kéo Ngụy Trường Thắng cùng Kỷ Hàm, một đám cũng nhảy lầu chạy!

Khỏe miệng Giang Nam nhếch lên một vòng cong!

Tốt lắm! Bồ Công Anh lần này xem như cùng đường, lão tử chỉ chờ những lời này của người!

Chuyện này mình làm quá hoàn mỹ!

Giang Nam đương nhiên có tính toán riêng của mình.

Vô duyên vô cớ giúp Bồ Công Anh xuất đầu sao?

Mình cũng không phải người tốt gì?

Diêu Hồng ngơ ngác nhìn một mảnh hỗn độn trong đại sảnh, mọi chuyện như thế nào lại biến thành cái dạng này a!

Vốn còn có đường sống quay về, nhưng bây giờ...

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu cười ngọt ngào với Diêu Hồng!

"Lão đại? Tiểu Duy diễn có giống hay không? Linh cảm vừa khéo ập tới! Có đạt tới mong muốn trong lòng lão đại hay không?"

Diêu Hồng cắn chặt răng, hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam, quay đầu rời khỏi đại sảnh!

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

Giang Nam vội vàng đuổi theo, vừa mới ra khỏi phòng tiệc, dường như nhớ ra chuyện gì đó, vội vàng quay đầu lại dặn dò: "Nhặt hết tiền trên mặt đất lên cất kỹ, đây đều là tiền của chúng ta!"

Sau đó nhanh chân đuổi theo Diêu Hồng!

"Lão đại sao không nói lời nào? 300 triệu này đều được ta giữ lại, người sao lại không vui chứ?"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

Vui vẻ? Ta sắp chết tới nơi rồi vui vẻ cái rắm!

Hận không thể lập tức bóp chết Cố Tiểu Duy!

Nhưng chuyện đã đến nước này, Diêu Hồng biết có oán giận cũng vô dụng, nếu như không phải mình đưa ra chủ ý này, mọi chuyện cũng không đến mức này!

Còn có ba ngày, cô đang suy nghĩ đến tột cùng phải vượt qua nguy cơ lần này như thế nào, xử lý không tốt Bồ Công Anh sẽ không còn!

Giang Nam: "Người cũng không biết, vừa rồi lúc tát Vạn Đông Thần, đều hù chết ta, nhưng mà cũng thật kích thích a!"

"Ta đủ phách lối đúng không? Ha ha!"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

Chỉ thấy ánh mắt cô hung ác, trong nháy mắt xoay người, vén làn váy lên, rút ra một con dao găm khác từ gốc đùi, để ở trên cổ Giang Nam!

Lưỡi dao lại dừng lại, trong ánh mắt hồng ngọc tràn đầy giẫy dụa, cuối cùng vẫn dời dao găm đi!

Người đi đi! Ta không làm khó dễ người!

Nói xong mở cửa phòng cũng không quay đầu lại nặng nề đóng cửa lại!

Diêu Hồng vào phòng đâm đầu lên giường, ôm đầu mình vào gối, bả vai run nhẹ...

Giang Nam nhếch miệng cười khê: "Thế này cũng có thể nhịn được? Được lắm, là người ta muốn!

Nói xong mở cửa phòng đi vào ngồi ở bên giường!

Diêu Hồng dụi dụi mắt ngồi dậy, ánh mắt lạnh như băng!

"Người còn tới làm cái gì? Ta có thể sẽ nhịn không được giết chết người!"

Giang Nam cười nói: "Mọi chuyện không tệ như người nghĩ, giết chết Vạn Đông Thần không phải là được rồi sao?"

"Huyết Minh không có Vạn Đông Thần, thế lực ngầm khác trong nước chắc chắn thừa dịp mà nhảy vào chia bánh ngọt, Huyết Minh tất đổ!"

Diêu Hồng nhìn Giang Nam như nhìn kẻ điên!

Giết chết Vạn Đông Thần? Cấp Tinh Diệu thời nay sao lại có cảm giác không đáng giá bằng cái trắng?

"Ta chỉ muốn biết, người là nằm vùng do nhà ai phái tới! Vì

sao phản bội ta?"

"Là Diêu Hồng ta đối xử với người không tốt sao? Ta tin tưởng người nhất, người làm sao có thể..."

Giang Nam vẽ mặt mơ hồ, ta là nằm vùng sao?

Ta nằm vùng à?

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên bị mở ra!

Chỉ thấy Cố Tiểu Duy quần rèm cửa sổ khắp người từ bên ngoài vọt vào, vẽ mặt lo lắng!

"Lão đại! Có... Tê~"

Cố Tiểu Duy nhìn Giang Nam ngồi trên giường mà hít một hơi khí lạnh, vẽ mặt hoảng sợ!

Trong mắt Giang Nam cũng hoảng sợ, ta con mẹ nó đều trói thành cái dằm quỷ kia, người sao lại mở ra được!

Người thật đúng là dân mở khóa chuyên nghiệp mà!

Diêu Hồng bối rối, kinh ngạc nhìn Cố Tiểu Duy vọt vào phòng!

Tại sao lại có một Cố Tiểu Duy?

Có một cái là giả? Tiểu Duy không có khả năng phản bội ta!

Lại kết hợp các loại dấu hiệu lúc trước, cùng với biểu hiện phách lối đến bùng nổ kia!

Lại nghĩ tới khoảng thời gian Cố Tiểu Duy đi vệ sinh không ở trong tầm mắt của mình!

Lập tức phát hiện, Giang Nam sở dĩ nhận nhiệm vụ đến Đại học Linh Võ Thủ Đô là vì đi theo Cố Tiểu Duy?

Trong nháy mắt, tâm Diêu Hồng liền trầm xuống đáy cốc, tay chân lạnh lẽo, cứng ngắc xoay người nhìn về phía Giang Nam!

"Người... Là Giang Nam!"

Chỉ thấy Giang Nam lắc đầu, nhếch miệng cười!

"Không! Ta không phải Giang Nam! Ta là Giang Mập Đỏ!"

Nói xong không hề duy trì biến hóa, thân thể căng rách âu phục, trong nháy mắt biến thành bộ dáng teletubbies đỏ béo ú!

Diêu Hồng choáng váng, đây là cái quỷ gì vậy!

Cố Tiểu Duy chỉ thẳng vào Giang Nam:

"A! Lão đại, chính là nó! Chính là sinh vật này đã trói ta vào nhà vệ sinh dưới lầu!"

Diêu Hồng kinh ngạc nhìn Giang Nam, cho nên người sau khi ra khỏi phòng, kỳ thật vẫn luôn là Giang Nam? Ôm ta cũng là hắn, để ta ngồi ở trong ngực cũng là hắn, thứ cần móng ta cũng là hàng thật?

Diêu Hồng nghiêng răng, hay cho ta còn phối hợp diễn!

Không nghĩ tới mình trộm gà không được còn mất nắm gạo, có cần tới đúng lúc vậy hay không?

Lập tức cười khở: "Ta biết ngay sẽ có một ngày như vậy, sớm muộn gì sẽ khiến cho người chú ý!"

"Trong nhân sâm có thiết bị định vị? Hay là trên người Tiểu Duy?"

Mọi chuyện đã lộ, Giang Nam tất nhiên không cần phải diễn tiếp: "Đều có!"

Chương 1011 -

Diêu Hồng trầm mặc, Cố Tiểu Duy ngẩn ngơ, trên người ta có thiết bị định vị sao?

"Tiểu Duy! Người đi ra ngoài trước!"

Cố Tiểu Duy vội la lên: "Lão đại! Nhưng nó..."

"Đi ra ngoài!"

Cố Tiểu Duy hung hăng trừng mắt nhìn Giang Mập Đỏ một cái, ra khỏi phòng!

Đôi mắt hồng ngọc của Diêu Hồng nhìn thẳng Giang Nam: "Người muốn Bồ Công Anh của ta phải không?"

"Sở dĩ lúc này biểu hiện phách lối như vậy, hoàn toàn là vì chọc giận Vạn Đông Thần, chính vì muốn hai bên hoàn toàn kết oán, tuyệt đường lui của Bồ Công Anh ta đúng không?"

"Kể từ đó, Bồ Công Anh ngoại trừ dựa vào Giang Nam người ra, căn bản vô lực đối kháng với Huyết Minh, chú định bị diệt!"

"A... Ta thật ngốc, còn phối hợp diễn trò với người, bán luôn cả bản thân!"

Giang Nam cười nói: "Không! Người rất thông minh! Chỉ là không thông minh bằng ta! Người rất mạnh! Chỉ là không to gan bằng ta!"

"Theo ta lẫn lộn là được, ta bảo vệ các người! Vạn Đông Thần ta giúp người giết! Huống chi người cũng không có lựa chọn!"

Diêu Hồng thật sự kinh hãi, cô không biết Giang Nam đến tột cùng làm thế nào mà có thể nói ra chuyện giết cấp Tỉnh Diêu một cách bình thản như thế!

"Tại sao lại muốn Bồ Công Anh? Chúng ta không phải là người của một thế giới!"

Giang Nam trợn trắng mắt, vì sao muốn? Đương nhiên là vì tiền a!

"Người tới từ không gian 2 chiều hay không gian 4 chiều mà không cùng thế giới?"

"Hai chúng ta không phải đang ngồi chung một giường sao? Xin chào, trung nhị!"

Diêu Hồng không nói gì, ta trung nhị chỗ nào?

Năng lực đọc hiểu của người là cái quỷ gì a, ý của ta là vậy sao?

Giang Nam: "Nói thống khoái! Ta muốn, người có cho hay không!"

Diêu Hồng hít một hơi thật sâu, trong mắt tràn đầy quyết tuyệt!

"Ta cho!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Quyết định rất sáng suốt..."

Đột nhiên đôi mắt giống như hồng ngọc nở rộ ra hồng mang chói mắt, đồng tử biến thành hình lục mang!

"Linh kỹ thiên phú: Liếc Mắt Vĩnh Hằng!"

Giang Nam cảm thấy một cỗ khí tức cực đoan nguy hiểm bao phủ toàn thân, tóc gáy dựng đứng!

"Không tốt!"

Đã muốn thuận di, nhưng mà thân thể lại cứng đờ tại chỗ, chỉ thấy toàn thân Giang Nam đều bị lớp đá màu đen cứng rắn bao phủ, cuối cùng biến thành khối đá béo ú!

Không nhúc nhích...

Giờ phút này Cố Tiểu Duy quần rèm cửa sổ đi tới đi lui trong hành lang, Giang Mập Đỏ, vậy nhất định là Giang Nam!

Là mình đưa hắn tới sao?

Xong rồi xong rồi, hắn sẽ làm gì lão đại sao?

Lòng nóng như lửa đốt, cô dán tai lên cửa!

Mơ hồ nghe được lời Giang Nam nói, hỏi lão đại có cho hay không?

Trên mặt tràn đầy tức giận: "Tên cặn bã kia, tính làm chuyện xấu hổ gì với lão đại sao? Không biết xấu hổ!"

Sau đó cô liền mơ hồ nghe được Diêu Hồng nói một câu ta cho!

Lập tức kinh hãi che miệng lại!

Cho nên lão đại bảo ta ra ngoài là vì sớm đoán được Nam Thần muốn gì...

Kế tiếp hai người bọn họ sẽ bạch bạch trong phòng sao?

Không được, lão đại! Người không thể thỏa hiệp a!

Sau đó lại im lặng lắng nghe!

Lúc này Giang Nam đã bị linh kỹ thiên phú của Diêu Hồng biến

thành một khối tượng đá, toàn thân chỉ có ánh mắt động được!

Trong lòng phi thường kinh hãi, dị năng cùng linh kỹ thiên phú này là cái quý gì?

Bị Diêu Hồng liếc mắt một cái liền hóa đá?

Giang Lật Xe?

Diêu Hồng đứng dậy nhẹ nhàng đẩy ăng ten của Giang Nam!

"Đừng nhìn ta như vậy, ta cũng không muốn động thủ với người!"

"Nhưng Diêu Hồng ta không muốn dựa vào bất cứ ai, không muốn bị ép buộc làm bất cứ chuyện gì!"

"Nếu như người bởi vì Bồ Công Anh đầu cơ trục lợi đồ của người mà tìm tới ta, ta có thể bồi thường cho người, thế nhưng một lần lấy không lấy ra được nhiều tiền như vậy, nhưng ta sẽ chậm rãi trả lại cho người!"

"Hy vọng người có thể buông tha Bồ Công Anh!"

Giang Nam bị hóa đá, động cũng không động được, biểu cảm vẫn không thay đổi!

Diêu Hồng lại nói: "Người hồ Bồ Công Anh hồ thành cái dạng này, cũng coi như hả giận đi?"

"Cho nên chuyện ta đầu cơ trục lợi hàng hóa của người có thể xem như huề nhau hay không?"

"Chuyện Huyết Minh... Ta tự giải quyết! Nếu người đồng ý thì chớp mắt, ta thả người đi!"

"Nếu người không đồng ý, cứ như vậy đi, ta giấu người đi!"

Giang Nam điên cuồng chớp mắt!

Diêu Hồng cảnh giác vạn phần: "Người không thể nói mà không giữ lời, ta không muốn hại người!"

Nói xong liền đi tới bên người Giang Nam, vừa muốn thi triển linh kỹ!

Đúng lúc này!

"A ha!"

Một tiếng quát to, trong ánh mắt kinh hãi của Diêu Hồng, Giang Nam vốn hóa thành tượng đá mãnh liệt vỡ thành vô số khối!

Một teletubbies mập mập màu tím từ trong tượng đá vọt ra!

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương + Bát Môn Độn Giáp toàn bộ mở!"

Vừa lên liền nện một phát mạnh, Diêu Hồng bất ngờ không kịp đề phòng đã bị Giang Nam ddanhs ngã ở trên giường!

Giang Mập Đỏ lật xe! Giang Mập Tím ta thì chưa!

Nói xong lấy ra thanh đao bôi đầy kịch độc đoạt được từ chỗ Zenbon Sakura từ trong không gian dị độ!

Đâm về phía Diêu Hồng trên giường!

Một đao huyệt!

Kỹ năng hóa đá của Diêu Hồng đích xác biến thái, thế nhưng lão tử mặc dày! Hóa đá chỉ xâm nhiễm lớp teletubbies ngoài cùng!

Sở dĩ Giang Nam giả bộ bất động, chính là chờ thời cơ tốt để đánh lén!

Ha ha ha ha!

Những thời điểm lớp đá vỡ vụn thật sự rất đau, giống như lột một lớp da, khiến cho Giang Nam đều đau ra tiếng!

Vẻ mặt Diêu Hồng không thể tin, làm sao có thể!

Giang Nam phá được linh kỹ thiên phú của ta? Thứ vừa hóa đá chỉ là lớp quần áo của hắn sao?

Hắn biết dị năng của ta, cho nên có chuẩn bị mà đến?

Giang Mập Tím cái quỷ gì a, người thân là một Hoàng Kim lấy đâu ra lực lượng lớn như vậy!

Giờ khắc này Diêu Hồng rõ ràng cảm nhận được độ khó chơi của Giang Nam!

Cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy!

Diêu Hồng nghiêng đầu, đao độc của Giang Nam đâm vào trong gối!

Vừa muốn đứng dậy, Giang Nam đã đè lên, một đầu gối huých mạnh vào bụng Diêu Hồng!

"Bốp!"

Một tiếng vang lên, mặt Giang Nam đều đau đến trắng bệch, cúi đầu nhìn, bụng Diêu Hồng dĩ nhiên biến thành cảm xúc đá đen, vô cùng cứng rắn! Sườn xám đều bị rách, bụng thì không có chuyện gì!

Giang Nam vẫn không buông tha, nâng khuỷu tay hung hăng nện về phía mặt nạ Diêu Hồng.

Diêu Hồng lại nghiêng đầu, nhưng Giang Nam lại mở trùng động không gian, khuỷu tay đập lệch xuyên qua trùng động không

gian!

Chính giữa mặt nạ Diêu Hồng!

"Răng rắc!"

Mặt nạ Hoa Bửu Ngạn mảnh liệt vỡ ra, lộ ra khuôn mặt của Diêu Hồng!

Mặt ngọc mày ngài, mũi quỳnh cao thẳng, bờ môi mỏng manh tựa như hàm chứa viên trân châu trong suốt!

Ngay cả lông mi cũng là màu đỏ, lại phối hợp với con người tựa như hồng bảo thạch, tựa như một đóa hoa bửu ngạn nở rộ trong bóng đêm vô tận bên bờ sông Minh Hà! Đẹp đến kinh hãi!

Giờ phút này ngay cả Giang Nam nhìn Diêu Hồng cũng có chút sửng sốt!

Chương 1012 -

Vốn cho rằng Diêu Hồng bởi vì có sự khuyết thiếu bẩm sinh gì đó mới đeo mặt nạ, đẹp như vậy đeo mặt nạ cái rắm a!

Trách không được lão già Vạn Đông Thần kia nhớ thương!

Trên mặt Diêu Hồng có chút kinh ngạc, lập tức hai mắt sáng ngời: "Cơ hội!"

"Liếc Mắt Vĩnh Hằng!"

Giang Nam: ! ! !

Lại nữa!

Quả nhiên, phụ nữ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút đao của ta!

Mình lại không hiểu các thức cô hóa đá mình như thế nào! Có cần nhìn vào mắt mình hay không? Hay là bị cô nhìn thấy sẽ hóa đá?

Giang Nam dưới trạng thái cực hạn chồm lên sáu tầng rào cản không gian, lập tức lại nghiêng đầu của mình về nơi khác, không nhìn Diêu Hồng, thuận đi đi!

Lại bị lật xe à? Sáu tầng hàng rào cũng không thể ngăn cản?

Diêu Hồng trắng mặt: "Có cần khó chơi như vậy không, ta..."

"A ha!"

Tượng đá lại lần nữa nổ tung, một teletubbies màu xanh biếc từ bên trong lần nữa vọt ra!

Giang Mập Tím lật xe! Giang teletubbies ta còn chưa lật xe!

Lưỡi dao găm chém tới phía cổ Diêu Hồng!

Diêu Hồng bùng nổ, còn chưa xong sao?

Người đã mặc bao nhiêu cái chứ?

Bản thể của người sợ không phải Giang Nam, là búp bê Nga đi?

Nhưng lực phản ứng của Diêu Hồng cũng không yếu, một tay bắt lấy cổ tay Giang Nam, lập tức đỉnh đầu gối, mắt thấy sắp trúng chữ "Thái"!

Giang Nam: ! ! !

Vội vàng dùng một tay khác chống đỡ đầu gối Diêu Hồng, nhưng thân thể mất đi cân bằng lại bị Diêu Hồng nắm lấy cơ hội, mãnh liệt xoay người cưỡi ở trên người Giang Nam!

Vén làn váy, bên ngoài đùi buộc hai khẩu Desert Eagle!

Rút súng bóp cò về phía đầu Giang Nam!

"Bang!"

Ánh lửa bắn ra, Giang Nam vội vàng mở ra trùng động không gian dời đi công kích!

Viên đạn từ phía Diêu Hồng bay ra, bay thẳng đến huyết thái dương của cô!

"Bang!"

Làn da ở huyết thái dương trong nháy mắt biến thành đá đen ngăn cản đạn! Tia lửa văng khắp nơi, lực bắn khiến Diêu Hồng nghiêng đầu một cái!

Một kích không trúng, cô điên cuồng nổ súng vào thân thể Giang Nam! Bắn một phát, đổi vị trí!

Nhưng mà mỗi một lần đều bị Giang Nam dùng hệ không gian dời đi công kích, dùng để công kích Diêu Hồng!

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

Yêu nghiệt!

Đến tốt cùng hắn làm cách nào để đuổi kịp tốc độ phản ứng của một Kim Cương 8 sao? Một phát bắn xuống, không một phát trúng?

Đúng lúc này, ánh mắt Giang Nam rơi vào khẩu súng buộc ở đùi kia của Diêu Hồng!

Liền với tay bắt lấy!

"Không cho!"

"Ta cứ lấy!"

Hai người đồng thời sờ tới súng lục!

Cửa phòng đột nhiên bị phá vỡ, Cố Tiểu Duy nhắm mắt lại xông vào: "Đồ cặn bã, người làm chuyện đáng xấu hổ với lão đại còn chưa tỉnh, không được mạnh bạo với lão đại!"

Giang Nam cùng Diêu Hồng nhất thời cứng đờ!

Cố Tiểu Duy mở mắt thấy Diêu Hồng cười trên người Giang Nam, tay hai người còn đặt trên đùi Diêu Hồng!

Mặt Cố Tiểu Duy đỏ bừng lên!

Đúng... Không đúng!

Nói xong quay đầu chạy ra khỏi phòng!

A a a a a! Thì ra lão đại mới là người ở trên sao?

Diêu Hồng đỏ mặt, nhưng đúng lúc này, ánh mắt Giang Nam sáng ngời, dao găm trong tay trong nháy mắt xẹt qua đùi Diêu Hồng!

Hộ giáp hóa đá của cô lần này không đuổi kịp, bị cắt ra một vết máu!

Dây buộc bị cắt đứt, Giang Nam vớt được khẩu súng!

Diêu Hồng chỉ cảm thấy một chân mình không có cảm giác, miệng vết thương tím đen một mảnh!

Độc?

Trong chốc lát, vết thương ở chân bị hóa đá, làm chậm độc tố tiếp tục lan tràn!

Giờ phút này Giang Nam đã bóp cò súng!

Liếc Mắt Vĩnh Hằng!

Giang Nam: ! ! !

Thuần di!

Cạch cạch!

Giang Nam bị hóa đá một nửa rơi ở trên giường phía sau Diêu Hồng, vừa muốn động thì nơi hóa đá đã lan tràn toàn thân!

Giang Nam đều điên rồi!

Tốc độ phóng thích này con mẹ nó còn nhanh hơn so với thuần di của lão tử?

Lật xe ba lần? Nếu không phải lão tử mặc ba cái áo khoác! Bây giờ thật sự nằm trong rãnh!

Nếu đã không phá được hóa đá của người, đừng trách lão tử ra tuyệt chiêu a!

Diêu Hồng mãnh liệt xoay người lại, Giang Nam quả thực khó chơi đến mức khiến da đầu người ta tê dại!

Ta cũng không tin lần này người còn có thể...

"A ha!"

"Giang teletubbies của hần bị lật, Giang Nam ta chưa bao giờ thất thủ!"

Tượng đá lại nổ, lớp teletubbies màu xanh lá cây cuối cùng cùng với bộ quần áo Giang Nam vốn mặc trên người cùng nhau vỡ nát!

Diêu Hồng mở to hai mắt: "Tê ~!"

Cuối cùng là ta xem thường Giang Nam sao?

Chết tiệt!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã chính diện vọt tới!

Gào thét: "Tuyệt kỹ! Cường Nam Khóa Người!"

Chỉ thấy hai tay Giang Nam gắt gao khóa chặt cổ Diêu Hồng, hai chân tựa như kim thủy lực khóa chặt eo nhỏ cả Diêu Hồng!

Sau đó dùng hết khí lực toàn thân, khóa chặt!

Diêu Hồng bị Giang Nam làm cho không thở nổi: "Liếc Mắt Vĩnh Hằng!"

Trong mắt Diêu Hồng lóe lên hồng mang, lúc này đây Giang Nam không còn lớp áo teletubbies đã bị hóa đá!

Nhưng biểu tình trên mặt miễn bàn có bao nhiêu đặc ý!

Diêu Hồng lau mồ hôi lạnh trên trán, trên người Giang Nam cái gì cũng không có, cô có thể xác định Giang Nam sẽ không từ trong tượng đá nhảy ra!

Bằng không thứ nát chính là cơ thể của hắn!

Nam Thần chinh phục khu 53 kia lại bị ta chế phục thành công sao?

Nghĩ tới đây trong lòng Diêu Hồng lại có loại cảm giác thành tựu khó hiểu!

Không đúng... Khoan đã!

Giang Nam hóa đá không thể động đậy?

Vậy làm sao ta thoát khỏi Giang Nam chứ?

Hắn hiện tại còn đang khóa trên người ta a, hơn nữa còn là xích xiềng! Chính diện khóa thân a!

Bẻ gãy tay chân Giang Nam?

Diêu Hồng mượn một trăm lá gan cũng không dám a! Không cần Bồ Công Anh nữa sao?

Nhưng ta làm sao ra ngoài gặp người đây?

Đi đâu cũng phải treo tượng đá đen trên người?

Sợ người khác không biết đây là Giang Nam đúng không?

Ta không cần mặt mũi sao?

Giang Nam sở dĩ khóa trên người mình chính là vì chủ ý này sao?

Không giải trừ hóa đá liền sẽ treo mãi trên người ta như vậy?

Đây không phải là chơi xấu sao!

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đúng lúc này, Diêu Hồng cảm thấy đầu mê muội, môi đều tím, cho dù là miệng vết thương hóa đá cũng không kéo dài bao lâu!

Đây là loại kịch độc gì?

"Giải được..."

Giang Nam nhất định có giải được, nhưng hắn đã bị mình hóa đá a!

Muốn giải độc phải cởi bỏ hóa đá cho Giang Nam, cởi bỏ có nghĩa là nhận thua...

Diêu Hồng tức hỗn hển!

"Người chơi xấu! Liền không giải cho người! Xem ai có thể kháng!"

"Hóa đá tại chỗ!"

Nói xong cả người cô cũng biến thành tượng đá đen, dùng chiêu này ức chế độc tố!

Lần này thì hay rồi rồi, Giang Nam khóa người Diêu Hồng! Diêu Hồng thì hóa đá!

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, hai người đều bưng bình độ

xem ai kiên trì hơn!

Giờ phút này, hai người hóa thành tượng đá đều đang đấu tranh tâm lý kịch liệt!

Giang Nam: A a a a!

Người phụ nữ này sao cũng tự hóa đá bản thân chứ?

Có cần bướng bỉnh như vậy không?

Chương 1013 -

Lăn lộn với lão tử có gì không tốt? Hiện tại thu thủ hạ cũng vất vả như vậy sao?

Thế này phải kéo dài tới khi nào a!

Sẽ không trải qua một ngàn tám trăm năm đó chứ? Như vậy sẽ bị chuyển đến viện bảo tàng nha!

Nhưng mà tư thế nghệ thuật như vậy, bảo tàng hẳn là sẽ không cần đúng không?

Ba ngày! Bờ Công Anh của cô không chống nổi ba ngày, cô không có khả năng tiếp tục thế nào!

Ha ha! Ba ngày ta vẫn có thể cầm cự!

Chờ một chút...

Nếu buổi sáng ta không về nhà, đám người Tuyết Tuyết phát hiện không thấy ta đâu, còn không phải điên cuồng tìm ta sao?

Nếu phát hiện ta treo ở trên thân một người phụ nữ, trên mặt còn mang theo biểu tình đặc ý như vậy.

Ta nhất định sẽ bị ghét bỏ a!

Vậy làm sao bây giờ?

Buông tay? Nghĩ cũng đừng nghĩ a!

Giang Nam ta chưa bao giờ thất thủ!

Tiểu gia ta hôm nay phải thắng được người!

Giờ phút này trong lòng Diêu Hồng cũng đang đấu tranh kịch liệt!

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ!

Đáng chết, đây là loại kịch độc gì, đã hóa đá thế mà vẫn còn đang chậm rãi khuếch tán?

Nhất định phải kháng cự! Diêu Hồng, người không thể dễ dàng nhận thua a!

Nhưng là còn có ba ngày là Huyết Minh sẽ xuống tay với Bồ Công Anh, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp a!

Vậy nhận thua?

Không được, ta không cam lòng!

Đoạn đường này có bao nhiêu khó khăn ta đều vượt qua được, Giang Nam nhất định sẽ chịu không nổi!

Hai người tuy rằng thân thể không động đậy được, nhưng tư tưởng lại phân tranh cao thấp với nhau!

Nhoáng một cái đã ba giờ trôi qua!

Cố Tiểu Duy còn nằm sấp ở ngoài cửa nghe ngóng!

Về mặt hồ nghi!

Lâu như vậy mà vẫn chưa ra?

Giang Nam mạnh như vậy sao?

Hay đang ngủ?

Ta chỉ nhìn lên một cái, hẳn là sẽ không bị phát hiện chứ?

Cố Tiểu Duy mở một khe nhỏ, thò cổ nhìn lên vào trong!

Trong nháy mắt liền choáng váng!

Tượng đá đứng ở bên giường kia là cái quỷ gì a!

Nhưng tại sao lại hóa đá? Sẽ không có chuyện gì xảy ra chứ?

Cố Tiểu Duy do dự nửa ngày vẫn vọt vào!

"Lão đại! Hai người các người rốt cuộc là..."

Nhưng không ai đáp lại cô!

Nhưng lòng hiếu kỳ mãnh liệt vẫn làm cho cô quan sát ở khoảng cách gần!

"Lão đại thật xinh đẹp a, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng lão đại!"

"Cơ bụng của Nam Thần quả thực giống như tạc tượng, thật đỉnh!"

Giang Nam luống cuống!

Cố Tiểu Duy làm sao có thể tiến vào đây?

Cô ấy sẽ không bẻ gãy tay chân ta, sau đó giải khai tuyệt chiêu Cường Nam Khóa Người của ta chứ?

Ta đã nói người đừng tới đây mà!

Giang Nam hung ác trừng mắt nhìn Cố Tiểu Duy, Cố Tiểu Duy bị ánh mắt hung ác của Giang Nam dọa nháy dưng!

"Người hung dữ cái gì! Người lại không động đậy được! Có tin hay không... ta..."

Hình như ta không dám rống lên với hắn.

Giờ phút này lòng Diêu Hồng nóng như lửa đốt, thật sự không

chịu nổi độc tố xâm lấn, ngay cả ý thức cũng đã mơ hồ!

Cũng sợ Cố Tiểu Duy làm ra chuyện gì xúc động với Giang Nam!

Đối mặt Huyết Minh bao vây tiểu trù, Bồ Công Anh còn có đường giãy dụa!

Nếu Giang Nam xảy ra chuyện ở chỗ Bồ Công Anh, Bồ Công Anh tắt xong!

Trong lòng giãy dụa, Diêu Hồng không thể không thừa nhận, mình không có tiền vốn đối kháng Giang Nam, một chút cũng không có!

Trong chốc lát, Diêu Hồng giải trừ hóa đá của bản thân, mãnh độc công tâm, khuôn mặt trắng bệch!

Suy yếu nói: "Người muốn làm gì với ta cũng được, buông tha Tiểu Duy..."

Nói xong thân thể vô lực té ngã trên mặt đất, môi xanh tím, ngất xỉu tại chỗ!

Mà Giang Nam hóa đá vẫn khóa ở trên người cô cũng theo đó mà được giải trừ!

Giang Nam nhanh chóng đứng lên, chống nạnh mang về mặt đắc ý!

Ha ha ha! Giang Nam ta chưa bao giờ thất thủ!

Cố Tiểu Duy nhìn Diêu Hồng đang hôn mê, vẻ mặt lo lắng: "Người làm sao vậy lão đại? Người..."

Giang Nam giơ tay lấy ra một bình Đại Lục Đoạt Mệnh giơ lên, Cố Tiểu Duy theo bản năng ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu!

Bị Giang Nam đập nhiều lần, cô đã dưỡng thành ký nhớ!

"Thành thật ở lại, nếu không sẽ giết cả hai!"

Cho dù vẻ mặt Cố Tiểu Duy không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể khuất phục dưới thâm uy của Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam khiêng Diêu Hồng đã bất tỉnh nhân sự lên, đi vào nhà vệ sinh!

Sau đó an bài còng tay Khốn Linh cho cô, lúc này mới dứt cho cô ăn một hạt đậu nành giải độc!

Vậy là quá trình giải độc bắt đầu!

Giang Nam mặt tối sầm, vừa muốn ra khỏi nhà vệ sinh, nhưng đúng lúc này, Diêu Hồng hôn mê bất tỉnh cả người xụi lơ giống như bột mì nghiêng người sắp ngã xuống khỏi bồn cầu!

Nếu như ngã xuống đất, tình cảnh kia không cách nào cứu chữa, Diêu Hồng tỉnh lại chuyện đầu tiên làm đại khái hẳn là tự sát đi?

Vẻ mặt Giang Nam bất đắc dĩ mở một trùng động không gian, lấy tay đỡ lấy bả vai của cô, một tay móc ra một cái mặt nạ phòng độc chụp ở trên mặt!

Cả người đều trốn vào trong bồn tắm, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc!

Thu một thủ hạ cũng quá khó khăn đi? Còn phải hầu hạ đi toilet?

Cố Tiểu Duy nghe tiếng pháo nổ liên tục trong phòng vệ sinh, vẻ mặt ghét bỏ!

Đây nhất định là thanh âm bất nhĩ phát ra từ Nam Thần?

Dù sao tiên nữ đẹp như lão đại, làm sao có thể rò rỉ chứ?

Nửa giờ sau, Diêu Hồng từ từ tỉnh lại, ý thức dần dần khôi phục thanh tỉnh!

Mình đây là... Hả?

Diêu Hồng nhanh chóng trừng to mắt, mình như thế nào ở phòng vệ sinh? Hơn nữa còn...

"Thanh âm không thể tả!"

Mặt Diêu Hồng đỏ bừng!

Nhìn Giang Nam trốn trong bồn tắm ôm mặt nạ phòng độc với vẻ mặt tuyệt vọng, vành tai cũng đỏ theo!

Là cho ta ăn đậu nành giải độc sao?

"Không... Không cần đỡ, ta tỉnh rồi, có thể tự giải quyết!"

Giang Nam thu tay về, vẻ mặt cảm khái: "Người là phải chịu bao nhiêu ủy khuất a? nửa giờ cũng không ngừng a!"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng...]

"Vì sao không giết ta? Người đến tột cùng muốn cái gì của Bồ Công Anh?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta..."

"Thanh âm không thể tả!"

"Ta muốn..."

"Đừng!"

Trên trán Giang Nam nổi lên hai sợi gân xanh!

Diêu Hồng cắn chặt môi dưới, cực lực áp chế bản thân!"

Giang Nam: "Ta..."

"Ầm!"

Giang Nam bùng nổ: "Người có thể nhịn trước một chút, để ta nói hết những lời này được không?"

Diêu Hồng che mặt: Ta sẽ cố gắng hết sức!

Chỉ thấy Giang Nam nghiêng người về phía trước, giơ một tay lên chập rãi nắm tay!

"Ta muốn toàn bộ!"

Diêu Hồng chống đầu gối, trầm mặc!

Giang Nam thản nhiên nói: "Đồng ý hay không, người suy nghĩ kỹ rồi trả lời ta!"

"Ta không ép người, không muốn theo ta, người đưa 300 triệu kia cho ta, chuyện Huyết Minh ta vẫn sẽ giúp người giải quyết như trước, chuyện người đầu cơ trục lợi cũng coi như thanh toán đôi bên!"

"Thứ ta muốn chính tâm, là tâm phúc, là người mà ta có thể yên tâm phó thác mọi chuyện!"

Chương 1014 -

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang!
(empty)

Chương 1015 -

Diêu Hồng dụi dụi mắt: "Sơ dĩ ta hỗ trợ cho đám người Tiểu Duy, chính vì không muốn câu chuyện của ta lại phải tiếp diễn với người khác!"

"Có đôi khi ta sẽ nghĩ, có phải ta làm sai hay không, người đàn ông kia chỉ là muốn thân thể của ta, nếu ngày đó ta thuận theo ý hắn, có lẽ mọi thứ đều sẽ khác!"

Giang Nam cười nói: "Trên thế giới này ở đâu ra đúng sai, phức tạp hóa mọi chuyện như vậy làm gì?"

"Không then với lương tâm là được rồi, nếu người không giết tên cầm thú kia, ta làm sao gặp được người?"

"Diêu Hồng người, Giang Nam ta phải có, Bồ Công Anh ta cũng phải có!"

Diêu Hồng lắc đầu: "Ta không muốn theo anh, tiền của Bồ Công Anh ta còn phải dùng để..."

Giang Nam tiến tới nâng cằm Diêu Hồng lên, nhìn thẳng ánh mắt giống như hồng ngọc của cô, cười sáng lạn!

"Ta không cần tiền của Bồ Công Anh, người cứ phát triển Bồ Công Anh theo ý nguyện của bản thân là được, ta toàn lực ủng hộ người!"

"Mặt khác Bồ Công Anh các người có thể chính thức trở thành đại lý quốc tế thuộc thương hiệu quần hàng vĩa hè Nam Thần! Ta cung cấp hàng hóa cho các người, 30... 50% lợi nhuận thu được sẽ cho người cầm đi làm từ thiện!"

Diêu Hồng ngơ ngác nhìn Giang Nam, trong mắt tràn ngập sự khó tin!

Sở dĩ bản thân cần chết không nhả ra, thà chết không muốn dựa vào người khác, chính vì sợ sau khi dựa vào người khác, bọn họ sẽ không cho mình lại lấy tiền đi giúp đỡ những học sinh kia!

Dù sao cũng không ai ngốc đến mức đem tiền mà mình vất vả kiếm được cầm đi mức nước sông đổ biển!

Nhưng Giang Nam không chỉ "ngốc", còn "ngốc" quá phận, vậy mà lấy ra 50% lợi nhuận của mình để làm từ thiện?

Ngay cả Bồ Công Anh như vậy mà hắn cũng nguyện ý tiếp nhận sao?

Giờ khắc này, Diêu Hồng thật sự không hiểu được người đàn ông này!

Giang Nam cười nói: "Bản thân một đường chống đỡ đến hiện tại cũng không dễ dàng gì đúng không?"

"Đi theo ta! Giang Nam ta che Bồ Công Anh! Gặp vấn đề gì thì nói với ta, ta sẽ giải quyết!"

"Ai bắt nạt các người thì nói với ta, ta giúp các người đáp trả, đi theo ta, Bồ Công Anh sẽ đi xa hơn!"

"Tin ta một lần đi!"

Diêu Hồng nhìn Giang Nam, trong hốc mắt có lệ quang lưu chuyển, Giang Nam đã nói đến loại trình độ này, nếu mình còn không đồng ý thì cũng thật không biết điều!

Lúc trước vẫn luôn vụng trộm đầu cơ trục lợi từ hàng hóa của Giang Nam, chuyện của Giang Nam không phải mình không biết!

Tuy rằng bình thường tựa như ma quỷ, vô cùng kiêu ngạo,

miệng vừa đọc lại không đáng tin, còn đáng giận!

Nhưng thị phi rõ ràng, Giang Nam chưa từng làm cho người ta thất vọng!

Người đàn ông như vậy, đáng giá cho mình đi phó thác!

Diêu Hồng: "Ta..."

"Tôm ~"

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ: "Người nghe, đến nó cũng nói đồng ý rồi! Người còn..."

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 555!]

Đánh rắm! Sao người biết nó nói cái gì?

Người lợi hại như vậy sao?

Mặt Diêu Hồng đỏ bừng, có cần xấu hổ như vậy không!

Cho nên nói cho cùng vì sao phải nói chuyện này khi đang đi vệ sinh a!

Diêu Hồng tức hốt hển không ngừng dùng nắm đấm đánh vào bụng Giang Nam, nhưng bản thân cũng không nhịn được cười ra tiếng!

Lau khóe mắt trong suốt: "Ta với người! Nam Thần!"

Giang Nam cười hắc hắc, một câu Nam Thần này của Diêu Hồng, coi như hoàn toàn nhận mình làm đại ca!

"Cho nên..... Người có thể đi ra ngoài trước không? Ta còn đang đi WC!"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 888!]

Cả đêm nay, chuyện nên làm hay không nên làm đều đã làm!

Ta không cần mặt mũi nữa sao?

Giang Nam nhếch miệng: "Thối chết ta!"

Diêu Hồng: ...

Giang Nam liền thuận di trở lại phòng nhìn Cố Tiểu Duy chăm chú áp tai vào tường WC, vẻ mặt im lặng!

Lập tức cười hắc hắc: "Còn không mau gặp qua lão đại mới! Kêu lão đại Nam Thần cho ta nghe thử!"

Cố Tiểu Duy tất nhiên cũng nghe được hai người nói chuyện trong phòng vệ sinh!

Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy không cam lòng, nhưng vẫn ngoan ngoãn nói: "Lão đại Nam Thần!"

"Hắc hắc! Ngoan!"

Cố Tiểu Duy hung hăng trừng mắt liếc Giang Nam một cái, quần rèm cửa sổ chạy ra ngoài!

Giang Nam: "Chờ đã, phần thưởng cho người!"

Vừa nói liền ném Thịnh Thế Mỹ Nhan Đan qua!

Cố Tiểu Duy ngạc nhiên nhìn kẹo sữa trong tay, cho kẹo ăn?

Hắn coi ta là con nít sao?

Ôm hận ăn hết kẹo sữa, chạy như bay ra khỏi phòng!

Giang Nam thì nằm ở trên giường gối cánh tay ngâm nga tiểu khúc, có chút vui vẻ!

Tuy rằng không vớt được tiền, thậm chí còn cảm giác mình lỗ

một đợt, nhữn Giang Nam lại cảm giác số tiền bị lỗ này đáng giá!

Có thể giúp cho nhiều đứa trẻ không có tiền được đi học, đây là chuyện tốt, cũng có thể bồi dưỡng nhân tài cho Bồ Công Anh!

Người như vậy tiến vào tổ chức, biết rõ ngọn nguồn, độ trung thành tuyệt đối không thể chê!

Trách không được lúc trước Sơn Miêu lại nói kế hoạch thâm nhập Bồ Công Anh lại thất bại, so với các tổ chức khác, thành viên trong Bồ Công Anh càng giống như người nhà hơn!

Về phần đợt thua lỗ này, đào lại từ trên người Huyết Minh không phải là xong rồi sao?

Có thể không lời, nhưng ta tuyệt đối không lỗ!

Ước chừng nằm trên giường hơn hai giờ, Giang Nam cũng sắp ngủ rồi!

Trong phòng tắm vang lên tiếng vòi sen, Giang Nam mơ mơ màng màng mở mắt, rốt cục đã xong việc sao?

Đúng lúc này, cửa phòng vệ sinh mở ra!

Cả người Diêu Hồng ướt sũng cứ như vậy đi tới trước giường, trên mái tóc ngắn đỏ sẫm thậm chí còn nhỏ giọt nước!

Ngay cả khăn tắm cũng không quần, để lại một chuỗi dấu chân nhỏ ướt sũng trên sàn nhà!

Chỉ thấy khuôn mặt Diêu Hồng đỏ sẫm như máu, lông mi đỏ lửa khê run, trên người bọt nước chảy xuống, nghiêng đầu có chút không dám nhìn Giang Nam...

"Trời còn chưa sáng, còn kịp!"

Giang Nam: ...

Giang Nam thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Thế này ai mà chịu nổi chứ!

Diêu Hồng vốn xinh đẹp khiến người ta hoảng hốt, nếu không lúc Giang Nam đập vỡ mặt nạ cũng sẽ không sợ hãi!

Lại thêm câu trời còn chưa sáng, còn kịp!

Giang Nam làm sao còn chịu đựng được? Vội vàng lấy tay bịt mũi, mặt ghen đỏ bừng!

Ngọn lửa này làm sao lão tử dập đây!

"Kịp cái quỷ gì? Mau mặc vào!"

Nói xong ném ra một bộ quần áo cho Diêu Hồng, vội vàng trùm đầu mình vào trong chăn!

Diêu Hồng ngạc nhiên!

Vừa mới ở trong phòng tắm, bản thân cũng đã chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Nghĩ có thể sẽ bị đè ngã, sẽ bị ôm lên, còn có thể...

Nhưng làm sao cũng không nghĩ tới Giang Nam lại có phản ứng như vậy!

Đây là thẹn thùng? Không phải chứ, phản ứng này cũng thật đáng yêu a!

Không nghĩ tới Giang Nam chỉ ba hoa ngoài miệng, ngây thơ như vậy sao? Ha ha ha...

Diêu Hồng cười cúi người, nhẹ nhàng chọc xuống Giang Nam: "Sao? người nghiêm túc sao? ta lại không ngại, dù sao về sau sẽ theo người!"

"Mặc dù ta lăn lộn trong thế giới ngẫm nhiều năm như vậy, nhưng vẫn giữ mình trong sạch, chưa có người đàn ông nào khác chạm vào ta!"

Chương 1016 -

Giang Nam trùm chăn, cúi đầu nói: "Mau mặc vào đi, coi ta là ai, dưới tình huống như vậy ta lại làm chuyện xấu hổ với người, thế thì ta có khác gì với tên giáo sư khốn kiếp kia chứ?"

"Thứ ta nhìn trúng chính là trái tim như vàng của người, tuy rằng lớn lên cũng rất đẹp mắt... emm! mặc vào!"

Diêu Hồng ngẩn ra, nhìn Giang Nam nằm trong chăn, trong mắt hiện lên một tia nhu quang, nở nụ cười!

"Trên thế giới này đàn ông nguyện ý cởi quần áo cho ta có rất nhiều, nhưng bảo ta mặc quần áo vào, người là người đầu tiên!"

Nói xong lại truyền đến một trận thanh âm ssoojt xoạt!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, may mà mình giữ được!

Bằng không chẳng phải là thật sự lén lút sau lưng Tuyết Tuyết Lang Diệt ra ngoài làm chuyện xấu lúc nửa đêm sao?

"A... Mặc vào rồi!"

Giang Nam xốc chăn lên nhìn về phía Diêu Hồng, thân thể cứng đờ, mặt tối sầm: "Người xưa nói rất đúng, lời nói của phụ nữ xinh đẹp không thể tin!"

"Người thế này thì tính là cái gì mặc vào! Rõ ràng vừa mới mặc hai bộ..."

Diêu Hồng cười đắc ý!

Cô vừa mặc lại vừa nói: "Bàn chuyện chính đi, người định xử

lý Vạn Đông Thần như thế nào? Thật sự muốn giết hẳn?"

Giang Nam buông tay: "Nếu không thì sao? Hóa đá của người lại phối hợp với hệ không gian của ta..."

Diêu Hồng lắc đầu nói: "Vô dụng, Liếc Mắt Vĩnh Hằng của ta không có cách nào hóa đá người cao hơn ta một cấp lớn!"

"Cho dù có là đồng cấp, thời gian phát tác cũng không nhanh như vậy, sở dĩ người bị hóa đá nhanh là bởi vì người chỉ có Hoàng Kim!"

"Dùng chiêu này để đối phó Vạn Đông Thần cũng không có tác dụng!"

Giang Nam nhíu mày: "Vậy thì khó xử rồi!"

Diêu Hồng ngạc nhiên: "Không phải người nói có thể giết Vạn Đông Thần sao? Ta tưởng người..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người thật coi ta là thần tiên sao? Bạch Kim bình thường thì ta có nắm chắc, một mình chơi Kim Cương cơ bản không được!"

Đột ra nước ngoài trước đó diệt được Kim Cương cũng là dựa vào đánh hội đồng, Tiểu Cầu cần thuốc mới thắng được!

Nếu không phải Diêu Hồng vì để ý thân phận của mình, bó tay bó chân, không dám hạ tử thủ, mình cũng không bắt được Diêu Hồng!

Giờ phút này Diêu Hồng không biết nói gì, người đã rất mạnh rồi được không? Người sao lại không có sự tự giác?

Không khỏi buồn rầu nói: "Vậy làm sao bây giờ? Bằng không..."

Giang Nam vẻ mặt không sao cả: "Một tên Vạn Đông Thần mà thôi, lo cái gì chứ? Đây là trong nước, cò là thủ đô! Ta đi tìm lão ca

của ta chơi hử!"

Diêu Hồng ngạc nhiên: "Lão ca của người là..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Diệp Trấn Quốc Diệp lão ca! Hửn là đủ chơi đứt Vạn Đông Thần đúng không?"

Diêu Hồng cảm thấy bối rối, Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên?

Đây chính là Đạo Thiên a, hai người này bị rối loạn thế hệ sao?

"Đây chính là Đạo Thiên a! Căn bản không phải loại người dùng tiền là có thể mời, người tính toán như thế nào..."

Giang Nam tự tin nói: "Chuyện này người không cần quản, ta tự có kế sách, người chỉ cần đi tra vị trí của Vạn Đông Thần là được rồi!"

"Nói cho ta biết kế tiếp Bồ Công Anh các người dự định phát triển như thế nào, ta tương đối cảm thấy hứng thú với việc kiếm tiền!"

Giang Nam đã bảo mình cứ yên tâm, Diêu Hồng tất nhiên sẽ không quan tâm nữa!

Nhắc tới chuyện này, hai mắt Diêu Hồng sáng ngời!

"Lúc trước Bồ Công Anh vẫn luôn sinh tồn một cách khó khăn, nhưng hiện tại theo lời của người, ta muốn lại đi về phía trước một bước!"

Giang Nam đùng đùng bả vai Diêu Hồng: "Kế hoạch gì?"

Diêu Hồng: "Hiện nay cơ hồ tất cả chợ đen trên thế giới, Bồ Công Anh đều có kênh!"

"Về phía chợ đen Thâm Uyên thành Bất Dạ có thể xem là lớn nhất toàn cầu, ta cũng đã sớm có bố trí ở đó, đầu tư đại lượng

nhân lực vật lực để mở ra con đường, trước mắt cũng có một chút quyền nói chuyện ở phía bên kia!"

"Bước tiếp theo, ta dự định mượn ưu thế của Bồ Công Anh, kết nối tài nguyên ở các chợ đen lớn, lấy thành Bất Dạ làm căn cơ, thành lập cơ sở mạng lưới giao dịch ngầm quốc tế!"

Hai mắt Giang Nam sáng ngời: "Nghe có vẻ rất lợi hại a!"

Diêu Hồng có chút đắc ý: "Ta đã lên kế hoạch nhiều năm rồi, vẫn không có cơ hội thích hợp!"

"Các thế lực lớn đều có thể treo đồ ở đó để bán, cũng có thể tuyên bố thứ cần thu mua, đối với giao dịch ngầm ở chợ đen, thứ thiếu nhất chính là sự tín nhiệm của hai bên!"

"Bồ Công Anh sẽ đảm nhận làm bên trung gian, ngăn việc ăn chặn, chỉ lấy tiền chiết khấu đủ đủ lời, hơn nữa chúng ta còn có thể treo bán tình báo!"

"Cũng có thể thành lập hắc bảng của mình, cung cấp giao dịch giữa chủ thuê cùng sát thủ quốc tế!"

Diêu Hồng càng nói càng hăng hái, cả người đều trở nên hưng phấn, cô rất nghiêm túc với việc kiếm tiền!

"Hơn nữa chúng ta còn có hàng của người, có thể nhanh chóng mở ra một nguồn kênh ở chợ đêm, tạo dựng thanh danh!"

"Mấy năm nay ta đã bồi dưỡng được không ít nhân tài để thực hiện kế hoạch này! Tuyệt đối có đầu mối!"

Giang Nam vuốt cằm, tất nhiên có thể nhìn thấy được lợi ích to lớn trong chuyện này!

Hàng hóa của mình cũng có thể đi thyeo con đường này chảy về phía thị trường, những thứ như là Đại Lực 1.0, sầu riêng hoàng

kim, đậu nành, linh hẹ, nhân sâm, quần lót Hulk hoàn toàn có thể bán ra!

Mà những thứ như trang phục tàng hình, anh đào may mắn, găng tay nhiệt tình như lửa, Giang Nam cũng sẽ không bán lung tung!

Những thứ này mà chảy ra chỉ sợ là sẽ gây nên chuyện lớn!

Mà những thứ như Đại Lực 1.0 hay sầu riêng hoàng kim thì không ảnh hưởng toàn cục...

"Được được được! Kế hoạch này có thể làm thử, vậy cứ làm như vậy đi! Ta toàn lực ủng hộ người!"

Bồ Công Anh kiếm được tiền cũng đồng nghĩa mình cũng kiếm được!

"Trước mắt chỉ thiếu một vấn đề cuối cùng, giải quyết xong lập tức có thể làm!"

Giang Nam nhướn mày: "Vấn đề gì?"

Diêu Hồng: "Tiền! Siêu nhiều tiền!"

Giang Nam vung tay lên: "Không có tiền thì đi cướp... Phi! Đi kiếm thôi! Thiếu tiền thì có thể coi là vấn đề sao?"

Diêu Hồng nói: "Ít nhất phải có hơn 2 tỷ USD tiền vốn, nếu ta có thể kiếm được nhiều như vậy ta cũng đã sớm làm!"

Nói xong vẻ mặt khát cầu nhìn Giang Nam!

Giang Nam trừng mắt, con mẹ nó?

Hai tỷ? Đi đâu kiếm nhiều tiền như vậy chứ?

"Sao người lại dùng ánh mắt này nhìn ta? Không phải người

muốn ta lấy tiền cho người đó chứ?"

Diêu Hồng không ngừng gật đầu, vẻ mặt chờ mong!

Giang Nam trừng mắt: "Lão tử đêm nay vốn định tới cướp tiền của các người, tiền không cướp được không nói, ta còn phải đổ tiền vào bên trong nữa sao?"

"Còn nói ta phách lối? Đòi tiền ta chính là đòi mạng của ta! Người so với ta còn phách lối hơn a!"

Diêu Hồng tiến đến bên người Giang Nam, kéo cánh tay Giang Nam qua ôm vào trong ngực!

"Không phải người đã nói sẽ ủng hộ ta sao? Người giúp ta một chút đi! Cũng không phải để người mức nước sông đổ biển, hạng mục này khẳng định kiếm lời a!"

"Ngoại trừ giúp đỡ các học sinh đi học, còn có chi phí để vận hành Bồ Công Anh, số tiền còn lại thế nhưng tất cả đều là của người nha, ta đây chỉ đang kiếm tiền cho người mà thôi!"

"Nha ~"

Giang Nam: ...

Chương 1017 -

"Ta thế nào lại cảm giác người là tên đại lừa đảo, đây đều là tiền cưới vợ của ta! Lỡ hết không cưới được vợ thì phải làm sao bây giờ?"

Diêu Hồng vừa nghe, ánh mắt sáng ngời, tiền cưới vợ? Vậy là có tiền?

"Không lấy được vợ thì lấy ta bồi thường cho người, người giúp ta đi! Người là lão đại Bồ Công Anh a, của ta không phải là của người sao?"

Vẻ mặt Giang Nam do dự, giống như có chút đạo lý a!

"Vậy được rồi? Ta liền gom góp một chút cho người là được!"

Lập tức mở ra không gian dị độ dưới ánh mắt chờ mong của Diêu Hồng!

"Người có cần thiên thạch đường kính 10 mét không? Loại nhỏ thì ta có khoảng 20, 30 viên..."

Diêu Hồng: ???

Thiên thạch? Mẹ nó người lại mang theo thiên thạch bên người?

"Cần cần! Có người thích sưu tầm các loại tài nguyên tới từ vũ trụ, gặp đúng người mua có thể bán được rất nhiều tiền!"

Giang Nam móc ra một đồng thiên thạch từ trong không gian dị độ bày đầy phòng!

"Người thật sự không phải kẻ lừa đảo tới đây đúng không?"

Diêu Hồng:...

Vì thế Giang Nam bắt đầu móc đồ từ trong không gian dị độ, mỗi lần móc ra một thứ, trong lòng đều đang rỉ máu a!

Đều là mấy món mình lừa được lúc ra nước ngoài, bình thường không dùng tới, lấy ra hết toàn bộ!

Diêu Hồng sắp điên rồi, người thật đúng là đang gom tiền!

Hơn 200 chiếc điện thoại di động kia còn có thể hiểu, nhưng thẻ xe buýt với thẻ uốn tóc kia là cái quỷ gì?

Còn có 12 túi xách da rắn! Bên trong đều là kim cương lấp lánh!

Tê ~

Nếu như không bị thối cay mắt, thứ này phải đáng giá bao nhiêu tiền đây?

Chỉ riêng những thứ mà Giang Nam lấy ra, cũng đã là một con số kinh người, hẳn đến tận cùng đã kiếm được nhiều tiền như vậy từ chỗ nào chứ?

Giờ khắc này Diêu Hồng nhìn Giang Nam giống như nhìn một con tì hưu!

Giang Nam lấy ra hai tờ hợp đồng: "Ta còn có một cái đảo trên Thái Bình Dương, còn có một chiếc tàu đệm khí vũ trang!"

Mắt Diêu Hồng sáng rực, nhìn hai bản hợp đồng chuyển nhượng, hả? Copperfield? Sao nghe có chút quen thuộc?

"Hòn đảo này ở vùng biển gần Thâm Uyên thành Bất Dạ, vừa vặn có thể dùng làm căn cứ hải ngoại của chúng ta, lại có thể tiết

kiếm được không ít tiền!"

Giang Nam phải nói là đau lòng, tiền cưới vợ của ta a!

Diêu Hồng nhìn một phòng rực rỡ muôn màu, rất là hưng phấn, cách mục tiêu của mình lại gần thêm một bước!

"Tuy rằng đã có rất nhiều, nhưng vẫn thiếu thật nhiều a, tiền mặt gì đó, còn có thể lại gom góp thêm không?"

Giang Nam lắc đầu như trống bỏi: "Người bán ta luôn đi!"

Diêu Hồng len lén nhìn Giang Nam một cái, xem ra phải dùng tuyệt chiêu rồi!

Linh kỹ thiên phú của phụ nữ!

Làm nũng!

Nửa giờ sau, dưới sự nhõng nhẽo của Diêu Hồng, miệng lưỡi khéo léo như lò xo, cộng thêm hai lần tiến công vẽ ra tương lai tươi sáng, Giang Nam lại nhịn đau chuyển cho cô 100 triệu USD!

Giờ phút này Giang Nam cùng Diêu Hồng ngồi ở trên giường, nhìn một phòng đầy đồ mà phát sầu!

Diêu Hồng: "Vẫn là thiếu thật nhiều a! Ít nhất còn phải 1 tỷ 3 nữa mới được!"

Trong lòng Giang Nam nổi lên ý xấu, càng ngày càng mãnh liệt: "Còn lại, chỉ có thể đi cướp!"

Diêu Hồng: ???

Này? Muốn cướp sao?

Thổ phỉ như vậy thật sự ổn sao?

Sao cứ có cảm giác Giang Nam so với tổ chức ngầm còn muốn ngầm hơn a!

Trời tờ mờ sáng, Giang Nam cùng Diêu Hồng rốt cục đã thương lượng gần xong chi tiết hạng mục!

Để lại cho cô một lô hàng, lúc này mới thuận di tới trường Đại học Linh Võ Thủ Đô!

Mà Diêu Hồng đã bắt đầu phái người đi tìm vị trí của Vạn Đông Thần, chuyện này đối với Bồ Công Anh mà nói cũng không phải việc khó!

6 giờ sáng, căn hộ cao cấp!

Chung Ánh Tuyết ôm Tiểu Tửu Oa ra khỏi phòng, cô là người đầu tiên thức dậy!

Vừa ra khỏi cửa đã thấy Giang Nam ngồi trên sofa lau nước mắt!

"Tiểu Nam, sao người lại khóc?"

Chung Ánh Tuyết bị dọa vội vàng chạy đến trước mặt Giang Nam nhẹ nhàng lau đi nước mắt.

Tiểu Tửu Oa: "Chủ nhân không khóc, người không cô độc!"

Giang Nam lập tức khóc lớn!

"Tuyết Tuyết, ta sẽ không bao giờ ra ngoài làm chuyện xấu vào ban đêm nữa!

Tiền không kiếm được không nói, còn tốn không ít tiền vốn lấy vợ!

Cả đời này lão tử chưa từng tiêu nhiều tiền như vậy! Đáng giận ~

Trở về càng nghĩ càng thấy Diêu Hồng giống như một tên lừa đảo, hiện tại Giang Nam nhìn ai cũng cảm thấy giống như kẻ lừa đảo!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên, sao Tiểu Nam lại đột nhiên nghĩ tới chuyện hối cải làm người?

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra!

Hùng Nhị thò đầu ra, sau đó liền nhìn thấy Giang Nam cùng Chung Ánh Tuyết ở trên sofa anh em em em!

Không khỏi lặng lẽ đóng cửa phòng lại, vì không quấy rầy Giang Nam, lại mở cửa sổ, từ lầu 19 nhảy xuống, đi tập hợp sinh viên trước!

.....

7 giờ sáng, trong phòng huấn luyện hợp kim!

100 sinh viên huấn luyện trải qua một đêm nghỉ ngơi và hồi phục, vẻ mặt đều toả sáng, mấy người Hạ Dao nghĩ tới mình sắp được dẫn dắt các sinh viên, vẻ mặt cũng hưng phấn!

Duy chỉ có Giang Nam là mang vẻ mặt phờ phạc, còn chưa thoát khỏi bóng ma tiêu hết khoản tiền lớn!

Tiến lên nói: "Đã trải qua một ngày huấn luyện ở Linh Khư Kiếm Sơn, chắc hẳn mọi người cũng có bước đầu hiểu rõ về năm người chúng ta!"

"Hiện tại, dựa theo đặc tính dị năng cùng phương thức chiến đấu của bản thân để lựa chọn đạo sư dạy học cho mình!"

Chỉ có tập trung huấn luyện như vậy, độ trưởng thành mới có thể lớn hơn nữa!

Ví dụ một hệ nguyên tố chủ công lại để Giang Nam dạy có thể

sẽ không học được gì, nhưng để cho Chung Ánh Tuyết dạy thì lại có thể hoàn toàn khác!

Các sinh viên vừa nghe có thể tự chọn đạo sư, ánh mắt ai nấy đều sáng ngời, vội vàng đứng thành hàng!

Ba phút sau, số sinh viên đứng trước Chung Ánh Tuyết là 33 người!

Hạ Dao 27 người! Ngô Lương 18 người! Mà Hùng Nhị có tới 30 người!

Duy chỉ có trước mặt Giang Nam là hai Hoàng Kim quật cường - Vương Chiêm và Hạng Tổ, ngay cả Diệp Tinh Tuyền cũng chạy đi học với Hạ Dao.

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đều cười trộm hắc hắc!

Giang Nam đen mặt: "Các người nghiêm túc?"

Các sinh viên còn lại đều rụt cổ lại, một phần là vì lúc ở trong Linh Khư Kiếm Sơn bị Giang Nam tra tấn!

Mà lý do quan trọng là vì sự cường đại của Giang Nam đã đến trình độ làm cho người ta xem không hiểu.

Vương Chiêm liếc mắt: "Không sao Nam Thần! Người còn có hai chúng ta đi cùng người mà!"

Hạng Tổ cười khê: "Hai chúng ta đã đủ cho người bận rộn một thời gian rồi!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Tốt lắm! Hai người cầm thứ này, lát nữa dùng!"

Nói xong nhét cho mỗi người 10 gốc khí huyết nhân sâm, mặt hai người trong nháy mắt trở nên trắng bệch!

"Không phải chứ Nam Thần, không giảng chút lý thuyết gì cho chúng ta sao? Chúng ta còn..."

Lời còn chưa dứt, Giang Nam xoay người làm một cú đấm trái như trọng pháo, hung hăng đánh vào mặt Vương Chiêm!

"Rầm!"

Chương 1018 -

Một tiếng vang thật lớn, thân thể Vương Chiêm xoay tròn bay ra hơn 300 mét, hung hăng đụng vào tường phòng huấn luyện!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

Không đợi mọi người kịp hiểu ra chuyện gì, chân roi của Giang Nam quét ngang, hung hăng đá vào hông Hạng Tổ!"

Hạng Tổ vội vàng lấy tay đón: "Sụp đổ!"

Nhưng một trùng động không gian xuất hiện, chân roi vốn nên đá vào lưng lại quét lên đầu Hạng Tổ!

Người bị đá bay, hồn đang đuổi theo!

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ +1000!]

Giang Nam: "Đánh nhau với người ta, gọi tên chiêu thức cái rắm? Không gọi tên chiêu thức không phóng ra được sao? Để cho người ta phòng bị trước là thế nào?"

"Lý luận của lão tử đều ở trong thực chiến, hôm nay hai người đừng hòng nghỉ ngơi, nhìn cho kỹ!"

Nói xong thuấn di một cái liền vọt tới!

"Tả Bối Quyền!"

Vương Chiêm theo bản năng giơ cánh tay lên phòng ngự bên trái!

Kết quả bị Hữu Bối Quyền của Giang Nam nện hộc máu!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm + 1000!]

"Không phải đã nói bên trái sao?"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta nói người liên tin à? Vĩnh viễn không được tin lời kẻ địch nói!"

"Hữu Bối Quyền!"

Vương Chiêm nóng nảy, vội vàng phòng ngự bên trái!

Lại bị quyền phải như trọng pháo đánh cho sững mắt...

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm + 1000!]

"Lần này sao lại là thật!"

Giang Nam: "Người phòng cái rầm, đánh trả! Đừng có dựa theo tiết tấu của ta! Bị đối thủ dẫn dắt theo tiết tấu tất bại không thể nghi ngờ!"

"Ta hô trùng động không gian, kết quả ta lại thả lỗ đen hư không, người có thể thử tưởng tượng hiệu quả, hiểu chưa?"

Vương Chiêm sửng sốt, mẹ nó? Còn có thể...

"Rầm!"

Một phát đập cho Vương Chiêm ôm bụng quỳ rạp trên mặt đất hộc máu!

"Lúc chiến đấu không được phân tâm!"

Giờ phút này Vương Chiêm cùng Hạng Tổ cuối cùng cũng hiểu được phương thức dạy học của Giang Nam!

Bằng phương thức trực tiếp nhất, ngắn gọn nhất nói cho người biết, như thế nào mới có thể đánh thắng một trận chiến!

Cái giá phải trả chính là điên cuồng bị đánh...

Tiến bộ như vậy không thể nghi ngờ là cực lớn, bài học tới chết cũng không quên được!

Nhưng... bây giờ đổi đạo sư còn kịp không?

Danh sách giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Các sinh viên còn lại nhìn cảnh tượng Giang Nam điên cuồng ngược hai người, mặt đều bị dọa trắng bệch!

"Chung đạo sư, chúng ta sẽ không học tập như vậy chứ?"

"Hạ đạo sư, người trẻ trung xinh đẹp như vậy, hoạt bát đáng yêu như vậy, có thể đừng đánh chúng ta được không?"

Chung Ánh Tuyết cười nói: "Chúng ta giảng cho các người một ít lý luận chiến đấu trước, sau đó lại căn cứ đặc tính dị năng của mỗi người các người mà chế định kế hoạch huấn luyện!"

Một đám sinh viên đều thở phào nhẹ nhõm, bộ dáng như được cứu rỗi!

Duy chỉ có 30 sinh viên của Hùng Nhị mặt đầy rối rắm, sử dĩ lựa chọn Hùng Nhị, là bởi vì nhớ tới lần chơi bóng chày cuồng mãnh lúc trước...

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, thân phận thật sự của Hùng Nhị là linh thú a, nó có thể dạy chúng ta cái gì a, được một con linh thú làm đạo sư?

Chỉ nghĩ thôi cũng đã là đầm rồng hang hổ rồi!

Chỉ thấy Hùng Nhị cười hắc hắc: "Đến, mọi người ngồi, hôm nay dạy các người về những món đồ bảo mệnh có ở bên trong Linh Khư!"

Chúng sinh viên vừa nghe, lập tức lấy lại tinh thần, nhao nhao tập trung tinh thần!

Hùng Nhị: "Ngày sau các người khó tránh khỏi sẽ gặp phải nguy hiểm trong Linh Khư, mà linh thú trong đó có thể thông tình đạt lý giống như ta cũng rất ít!"

"Hôm nay sẽ dạy các người, quy tắc sinh tồn trong Linh Khư, ta vẫn luôn ở trong Linh Khư, từ Hắc Thiết đi tới Bạch Kim, làm lão đại đảo Áp Lê, đã tổng kết ra được một ít kinh nghiệm!"

Một đám sinh viên nhao nhao lộ ra ánh mắt sùng bái, cái này cũng quá thực dụng đi?

Chỉ thấy Hùng Nhị nhếch miệng cười: "Đầu tiên các người phải biết, linh thú cường đại đều sẽ phân chia lãnh địa, ngoại trừ tình huống đặc thù ra, linh thú sẽ không ra khỏi lãnh địa của mình kiếm ăn!"

Một sinh viên vội vàng hỏi: "Vậy làm sao phân biệt có vào lãnh địa linh thú hay không?"

Hùng Nhị: "Đại bộ phận linh thú đều là dùng nước tiểu đánh dấu trên thân cây, đánh dấu biên giới lãnh địa, có cực ít linh thú không giữ vệ sinh có thể sẽ dùng phân của mình để đánh dấu!"

"Ta còn gặp phải loại nhỏ nước miếng làm dấu hiệu, các người nhớ kỹ, linh thú có thực lực càng cường đại thì mùi nước tiểu lại càng nồng!"

Nếu như các người ngửi được mùi nước tiểu trong Linh Khư thì phải chú ý!

Một đám sinh viên đều hai mặt nhìn nhau, biểu tình như phát hiện ra thế giới mới.

Giờ phút này, ngay cả mấy người Chung Ánh Tuyết và Ngô

Lương cũng tò mò nhìn lại!

Một người hỏi: "Hùng Nhị đạo sư, vậy người đánh dấu lãnh địa của mình như thế nào a?"

Hùng Nhị đắc ý nói: "Lúc trước khi còn ở Linh Khư lãnh địa của ta khá lớn, bản thân nào rảnh đi đánh dấu? Bình thường ta đều đi tiểu sẵn, để cho đám đàn em giúp ta đi đánh dấu lãnh địa!"

Hạ Dao trừng mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Không biết vì sao, trong đầu đột nhiên xuất hiện hình ảnh một con tinh tinh khiêng đòn gánh, xách theo hai thùng nước tiểu, sau đó cùn cùn chằm chỉ dùng gáo múc ra, đánh dấu lãnh địa cho Hùng Nhị!

Hùng Nhị cười hắc hắc: "Lại dạy các người một chiêu, nếu như gặp phải linh thú Hồ Bá Vương, một chiêu liền có thể bảo mệnh!"

Mọi người vội vàng cảm thấy hứng thú nói: "Chiêu gì?"

Hùng Nhị: "Nếu gặp phải loại tình huống này, các người trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất, hai tay ôm đầu nói "Ngao oa oa~", Hồ Bá Vương sẽ không ăn các người!"

"Nào, mọi người cùng đọc với ta! Ngao oa oa ~"

Chúng sinh viên: "Ngao oa oa~"

Đọc nhiều lần, nụ cười trên mặt Hùng Nhị đều nhanh tràn ra: "Được! Kêu tiếp!"

"Ngao oa oa~"

Có người tò mò hỏi: "Đây là ý gì a? Vì sao nói thế này sẽ không ăn thịt chúng ta?"

Hùng Nhị thần bí nói: "Ngao oa oa là thú ngừ, ý chính là "Ba

ba", bởi vì hổ dữ không ăn thịt con!"

Giờ khắc này, mọi người trong phòng huấn luyện đều đen mặt!

Không ngờ thú ngữ mà bọn họ học cả nửa ngày lại ý là ba ba?

Gọi ba ba cả nửa ngày rồi sao? Trách không được về mặt người không nhận được cười a!

"Cái này đáng tin sao? Con mẹ nó hổ dữ không ăn thịt con!"

"Ai? Những lời này là ý này sao?"

"Hùng Nhị đạo sư, có phải người hiểu sai cái gì không?"

"Ta thấy người chính là muốn làm ba ba của chúng ta!"

Hùng Nhị vung tay lên: "Nói bừa! Ta là linh thú! Không ai hiểu linh thú hơn ta!"

Nói xong còn mang về mặt cảm khái: "Ngôn ngữ nhân loại thật đúng là bác đại tinh thâm a, bí mật hổ dữ không ăn thịt con này, vậy mà nhân loại đã sớm nắm giữ!"

Các sinh viên mặt mũi ngơ ngác, nghe giống như có chút đạo lý~

Ngô Lương: ...

Con hàng Hùng Nhị này tuyệt đối đang giả trò xấu?

Đợt huấn luyện vẫn tiếp tục như cũ, thẳng đến buổi chiều, Giang Nam vẫn ngược đãi hai người Vương Chiêm Hạng Tổ!

Bị đánh gào khóc hộc máu, cho dù ăn nhân sâm cũng sắp chịu không nổi...

Chương 1019 -

Thần sắc của Giang Nam trở nên hưng phấn, đổ mồ hôi nóng, đúng lúc này thân thể mãnh liệt cứng đờ, biểu tình cổ quái!

Ánh mắt Vương Chiêm Hạng Tổ sáng rực: "Nam Thần, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút sao?"

Giang Nam bĩu môi: "Nghỉ ngơi? Ta ngược lại có thể khiến hai người nằm thêm 1800 năm!"

Hạng Tổ rung mình một cái: "Vậy vừa rồi..."

Giang Nam tỏ vẻ không phải việc quan trọng: "Không có việc gì, chỉ là đột phá mà thôi, ở đâu ra nhiều lời vô nghĩa như vậy?"

Về mặt hai người tuyệt vọng!

Mẹ ơi! Người nghe xem đây có còn là tiếng người hay không?

Chỉ đột phá mà thôi?

Không ai quản hấn sao?

Ngay vừa rồi, cấp bậc của Giang Nam thuận lợi đột phá Hoàng Kim 6 sao, nước chảy thành sông...

Cảm giác tiêu hết khoản tiền lớn này cuối cùng cũng được lấp đầy!

Giang Nam có chút vui vẻ quyết định nghiêm túc đánh hai người, chúc mừng mình thuận lợi đột phá!

.....

Một ngày huấn luyện kết thúc, chúng sinh viên đều học hỏi được nhiều thứ, nhóm sinh viên đi theo Hùng Nhị càng nhớ đây một quyển thú ngữ!

Duy chỉ có Vương Chiêm Hạng Tổ là được người ta dùng cang cứu thương khiêng ra ngoài, 10 gốc nhân sâm nhỏ toàn bộ đều dùng hết, lỗ mũi còn đang phun máu!

Chúng sinh viên tan cuộc, mà Giang Nam lại giơ tay chào hỏi: "Tinh Tuyền, người lại đây!"

Diệp Tinh Tuyền đeo cặp sách vừa muốn chạy về nhà thì run lên một cái, cũng sắp bị dọa khóc!

Nam Thần không phải lại muốn chiếu cố ta đó chứ?

Muốn mở cửa sau cho ta?

Nhưng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đi qua: "Nam... Nam Thần? Chuyện gì a? Mấy ngày nay bà dì ta ghé thăm, không thể vận động kịch liệt! Chuyện cửa sau này..."

Giang Nam không ngừng cười: "Lúc trước không phải đã đồng ý đến nhà người làm khách rồi sao? Liên hôm nay đi, thế nào?"

Diệp Tinh Tuyền ngẩn ra, hừng phấn nói: "Thật sao? Các người đều tới sao?"

Mấy người Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên nhìn Giang Nam, đến nhà Diệp Đạo Thiên làm khách?

Giang Nam vuốt cằm, nếu tất cả mọi người đi, Diệp lão ca cũng không thể đánh ta đúng không?

Dù nói thế nào cũng phải nể mặt ta một chút chứ đúng không?

"Ừm! Chúng ta đều đi!"

Diệp Tinh Tuyền kích động nói: "Thật tốt quá, ta liền gọi điện thoại nói cho ông nội, để trong nhà chuẩn bị..."

Vừa nói vừa lấy điện thoại di động ra chuẩn bị gọi điện thoại!

Mới vừa gọi, Giang Nam trừng mắt, giật lấy điện thoại di động rằng rắc bốp nát!

Diệp Tinh Tuyền: Điện thoại của ta...

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vẫn đừng nên thông báo trước, chúng ta cho Diệp lão ca một bất ngờ nhỏ đi!"

Nếu như thông báo, Diệp lão ca lại tạo bấy mai phục sẵn ở nhà, đã tới thì phải tới bất ngờ!

Diệp Tinh Tuyền:...

Không thông báo thì không thông báo, người bốp điện thoại di động của ta làm gì!

Iphone Pro Max mới mua của ta!

Ông nội có ngạc nhiên hay không thì ta không biết, nhưng ta thì đã rất bất ngờ rồi đây!

Giang Nam: "Đi đi, chúng ta bây giờ liền đi, tới nhà lão ca ăn chực bữa cơm!"

Tiểu Tửu Oa ngằm hiểu lập tức biến thành hình thức chờ khách!

Mấy người Chung Ánh Tuyết cũng kích động, đây chính là Diệp Trấn Quốc, một trong ba vị Đạo Thiên trong nước, đến nhà làm khách sao?

Đột ngột như vậy?

Nương theo Tiểu Tửu Oa đập mạnh cánh, đoàn người bay lên trời cao, thẳng đến biệt thự Diệp gia!

.....

Biệt thự Diệp gia, đèn đuốc sáng trưng!

Trong đại sảnh đã chuẩn bị cơm, Diệp Trấn Quốc đang ngồi ở đình nghỉ mát!

Uống một ngụm trà thơm, vẻ mặt an nhàn!

Một trận gió lạnh thổi qua, Diệp Trấn Quốc rung mình một cái, cảm giác đờnhr đầu mát mẻ!

Thời gian dài như vậy trôi qua, bởi vì uống Đại Lực 2.0, trên đầu chỉ vừa mới mọc ra một chút lông trắng, da đầu cảm giác như bị động lạnh!

Mặt già không khỏi tối sầm, cầm lấy mũ ở bên cạnh chụp lên đầu!

"Hừ, thật sự không được thì hai ngày nữa lão tử đi một chuyến tới trường Thủ Đô, tên tiểu tử thối kia..."

Không đợi nói xong, một luồng gió mạnh kịch liệt thổi tới, trong sân nhấc lên bông tuyết đầy trời!

Thổi bay mũ của Diệp Trấn Quốc, ấm trà trên bàn đá cũng bị thổi bay, toàn bộ nước trà rải lên quần áo!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa hơn 20 mét đáp xuống trong sân!

Diệp Trấn Quốc ngăn người, linh thú? Linh thú từ đâu tới?

Động tĩnh lớn như vậy, tất nhiên khiến cho người Diệp gia trong biệt thự chú ý!

Đám người Diệp Hải Đào, Diệp Thiên Long nhao nhao vọt ra,ngắt người nhìn Điếu Sư đỏ thắm trước mặt!

Diệp Dạ tựa như cơn gió vọt ra, hai con mắt lấp lánh ánh sao!

"Oa! Điếu Sư! Quá ngẫu!"

"Chị Tinh Tuyền? A! Giang Nam ca, sao người lại tới đây?"

Nói xong một đường chạy tới, nhảy như bay đâm vào trong ngực Giang Nam, giống như là gấu túi treo ở trên người Giang Nam!

Giang Nam nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Diệp Dạ, vẻ mặt cứng chiều!

"Lâu như vậy không gặp, tiểu sát thủ của chúng ta đều lớn như vậy a?"

Khuôn mặt Diệp Dạ đỏ lên: "Ai nha ~ đừng nói chuyện kia nữa!"

Chung Ánh Tuyết không nhịn được mà cười, năm đó chuyện nôi sắt hàm loli, mình cũng góp một phần công sức!

Giờ phút này người Diệp gia đang ngây ngẩn nhìn Tiểu Tửu Oa cùng Hùng Nhị, hai đầu linh thú này là sao?

Giang Nam nhìn xung quanh một vòng: "Diệp lão ca đâu? Sao ta không..."

"Oanh!"

Đình nghỉ mát trong nháy mắt bị nổ thành căn bã, Diệp Trấn Quốc mở ra cánh rồng, trong nháy mắt đột phá âm bạo, giết về hướng Giang Nam!

"Ha ha! Coi như ta bắt được người rồi, xem hôm nay lão tử ta

có đánh khóc tiểu tử người hay không!"

"Ai bảo người dám tê liệt ta hả? A? Người đúng là to gan!"

Giang Nam: !!!

Mắt thấy Diệp Trấn Quốc vọt tới, Giang Nam ôm lấy Diệp Dạ, cánh tay siết chặt cổ cô!

"Người dám đánh ta? Cháu gái người còn ở trên tay ta!"

Diệp Dạ: ???

Ta... Ta đây là trở thành con tin của Giang Nam ca sao?

"Giang Nam ca! Ta sẽ phối hợp với người!"

Diệp Trấn Quốc vội vàng phanh lại: "Khá lắm tiểu tử thú, bắt con tin đúng không?"

Cánh rồng lóe lên, Diệp Trấn Quốc nhanh chóng xuất hiện ở phía sau Ngô Lương, một tay siết chặt cổ Ngô Lương!

"Ha! Lão tử cũng có!"

Ngô Lương: ? ? ?

Giờ phút này, toàn bộ đám người Chung Ảnh Tuyết cùng Diệp gia đều bối rối, không phải đám người Giang Nam tới làm khách sao?

Hai anh em ngài đang chơi cái gì vậy!

Diệp Tinh Tuyền ngạc nhiên, cái này... Chuyện này là sao?

Còn chiêu đãi nhiệt tình thì sao?

Mặt Giang Nam tối sầm, mang theo Diệp Dạ thuận di đi tới phía sau Diệp Tinh Tuyền, đặt cánh tay lên người cô!

"Hai đứa cháu gái của người đều ở trong tay ta, người không thể đánh ta!"

Diệp Trấn Quốc nghiêng răng, kéo Hạ Dao bên cạnh tới làm con tin!

"Ta sợ người sao? Bạn gái nhỏ của người cũng ở trong tay ta!"

Vẻ mặt Hạ Dao hưng phấn: "Đúng đúng đúng, Diệp lão thật tinh mắt nha, cháu cho ngài một like!"

Giờ phút này Diệp Hải Đào nhìn tràng diện giằng co của hai người, vẻ mặt không nói gì, đầu năm nay con tin đều phối hợp như vậy sao?

Giang Nam trừng mắt: "Người nếu đánh ta, ta liền đánh Diệp Tinh Tuyền, ta chính là đạo sư của cô ấy!"

Diệp Tinh Tuyền: (T_T)

Chuyện này có liên quan gì đến ta đâu.

Chương 1020 -

"Chờ ta trở về học viện, ta lại đánh luôn cả Diệp Tinh Hà, mỗi ngày đều đánh hẳn!"

"Đánh không lại người, ta còn đánh không lại cháu trai người sao?"

Diệp Trấn Quốc tức giận nói: "Tiểu tử thú nhà người đúng là không phải người! Người đánh mặc người, ta đánh mặc ta! Lão tử nhất định thỏa cơn giận này!"

"Còn con mẹ nó ghế ngồi rò điện? Ta liền..."

Giang Nam: !!!

"Người đừng có lại đây! Người đừng hối hận a!"

Giang Nam bị ép đành ôm lấy Diệp Dạ, chọt vào má cô một cái!

Diệp Hải Đào trừng mắt, phát ra tiếng kêu thảm thiết!

"A... Đó là con gái của ta a!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào +1000!]

Diệp Trấn Quốc cả giận nói: "Tiểu tử thói nhà người chơi bản đúng không? Ta cũng..."

Chuyển ánh mắt sang Hạ Dao, thân thể cứng đờ!

Hạ Dao mở to đôi mắt vô tội!

Cùng lúc đó, Giang Nam Hùng Nhị Chung Ánh Tuyết nhao

nhao lấy điện thoại di động ra ghi hình!

"Diệp Trấn Quốc Diệp Đạo Thiên già không biết xấu hổ nha, lại còn muốn xuống tay với tiểu cô nương thanh xuân đáng yêu người ta!

"A~"

Diệp Trấn Quốc phát cáu!

Lão tử cũng không thể học theo Giang Nam a, hẳn có thể không biết xấu hổ, lão tử không thể không biết xấu hổ?

Nhưng khẩu khí này lão tử nuốt không trôi!

Ngô Lương: "Diệp gia gia, nếu người nhịn không được, người liền hôn ta hai cái đi, ta không ngại, cứ hôn nhiệt tình!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 666!]

"Hôm nay lão tử nhất định phải đánh cho người khóc oa!"

Giang Nam: !!!

Lão tử cũng không tin mình lại thua!

Lại chọt vào mặt Diệp Dạ!

Diệp Dạ: "Làm con tin cũng quá tuyệt vời đi?"

Diệp Tinh Tuyền nhìn bằng ánh mắt đánh giá!

Này này này!

Có thể đừng chỉ chiếu cố một bên thôi hay không?

Cũng đều là con tin, chênh lệch lớn như vậy sao?

Giang Nam: "Ta nói cho người biết, đứa nhỏ hôn hai cái thì

cũng không sao, đứa lớn hôn hai cái liền không gả đi được nha!"

"Quân tử động khẩu không động thủ!"

Diệp Tinh Tuyền nóng nảy, chuyện quá đáng hơn người đều làm a, hôn hai cái thì làm sao chứ?

Mặt già của Diệp Trấn Quốc đều đen, Diệp Hải Đào ở bên cạnh đều sắp khóc: "Cha! Người phải tỉnh táo, chúng ta phải suy nghĩ cho con cháu Diệp gia!"

Diệp Trấn Quốc cắn răng: "Được rồi được rồi, không đánh người là được chứ gì? Ăn cơm ăn cơm! Ngừng chiến!"

Giang Nam cười hắc hắc, Giang Quân Tử ta tránh được một kiếp nạn!

Kế tiếp, phải suy nghĩ thật kỹ làm sao lừa gạt... Phi! Làm sao mời được Diệp lão ca xuất thủ xử Huyết Minh!

Trên bàn cơm, Diệp Trấn Quốc ngồi ở chủ vị, người Diệp gia còn lại đều ngồi vào bàn!

Mấy người Giang Nam tất nhiên là nhận được sự khoản đãi nhiệt tình!

Dù sao từ đợt nổi sốt hầm loli, Giang Nam cùng Diệp gia vẫn luôn giữ mối quan hệ rất tốt.

Mà thân là người Diệp gia, tất nhiên đều hiểu rõ tầm quan trọng của Giang Nam, đó là một thanh niên có được khả năng vô hạn!

Tất nhiên không ai ngốc đến mức đi gây khó dễ!

Duy chỉ có Diệp Hải Đào là khó chịu a, vừa nghĩ tới khuê nữ nhà mình, vừa rồi bị Giang Nam gặm mặt một trận, hẳn liền có loại xúc động muốn giết người!

Mà mấy người Chung Ảnh Tuyết cũng có vẻ thận trọng, dù sao đây cũng là Diệp gia mà!

Chủ vị vẫn là Đạo Thiên, Tiểu Nam đến tột cùng có mạng lưới quan hệ với bên ngoài như thế nào a?

Thế này cũng quá dữ dội, cho tới bây giờ tất cả mọi người đều không thích ứng được!

Nhìn Diệp Dạ dính ở bên người Giang Nam, không ngừng gấp thức ăn, Diệp Hải Đào liền thấy đau dạ dày!

Nhưng thân là chủ nhà, tất nhiên sẽ không lạnh nhạt khách: "Ha ha, các vị cứ ăn uống thoải mái, không cần coi mình như người ngoài!"

"Người anh em này, vào phòng liền cởi bao da ra đi, thế này cũng không tiện ăn cơm!"

Hùng Nhị vò đầu: "Đây không phải là bao da!"

Diệp Hải Đào ngạc nhiên: "Là hóa thú sao? Đây là phương thức tu luyện mới sao? Lúc ăn cơm cũng không cần bảo trì trạng thái hóa thú đi!"

Hùng Nhị: Cái kia, chú Diệp, ta là linh thú, không hóa thành người..."

Một câu nói ra, toàn bộ Diệp gia trừng mắt, cảm đều đập lên bàn!

Cái quỷ gì đây? Đây... Hắc... ta...

Hiện tại thế giới này đều điên cuồng như vậy sao?

Còn biết gọi ta là chú Diệp? Người sợ không phải gấu đen thành tinh đó chứ?

Tiểu Tửu Oa mặt đầy nghi hoặc: "Chủ nhân~bọn họ sao lại..."

Loảng xoảng!

Cầm của toàn bộ thành viên Diệp gia lại từ trên cầm nện xuống bèn!

Có làm hay không a, vì sao linh thú lại biết nói chuyện a?

Diệp Trấn Quốc: "Cái này... cái này có cái gì mà giật mình chứ? Chưa thấy qua việc đời thì cũng đừng làm lão phu mất mặt!"

Mọi người im lặng, trước khi ngài giáo huấn chúng ta thì có thể thu cầm về rồi mới nói chuyện hay không a!

Giang Nam cười nói: "Bên phía học viên đang khai phá lĩnh vực linh sủng, ta là nhóm thứ nhất, qua một thời gian nữa mọi người hẳn cũng có thể nhìn thấy linh sủng?"

Hai mắt Diệp Dạ lóe sáng, nhìn Tiểu Tửu Oa, vẻ mặt hâm mộ: "Ông nội! Diệp Dạ cũng muốn linh sủng!"

Diệp Trấn Quốc đen mặt: "Ta đi đâu bắt cho người? Đi đòi Giang Nam ca ca của người đi!"

Vừa nói chuyện vừa giơ tay lên muốn cầm đĩa!

Mà trên chỗ ngồi, Giang Nam vẫn luôn dùng dư quang một bên mắt quan sát động tác của Diệp Trấn Quốc, trong nháy mắt hắn đã biến mất ở chỗ ngồi!

Xuất hiện ở ngoài cửa biệt thự, bộ dáng muốn chạy trốn!

Diệp Trấn Quốc:...

Cái tốc độ phản ứng quỷ quái gì thế này?

"Người chạy cái rắm, đã nói không đánh người là không đánh

người!"

Vẻ mặt Giang Nam xấu hổ: "Ha ha ha ha, là như vậy sao?"

Vẻ mặt Hạ Dao tò mò, đến tận cùng Tiểu Nam đã làm ra chuyện phát rồ gì, khiến cho Diệp Đạo Thiên đều nhớ thương muốn đánh hẳn?

Diệp Trấn Quốc nhếch miệng cười: "Nhưng lần đầu tên nhóc người đến Diệp gia ta, liền tay đến tay không như vậy sao?"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên: "Không thể nào a, cả ngày lẫn đêm ta đều luôn nhớ thương Diệp lão ca đây!"

Chỉ thấy Giang Nam móc ra 5 linh quả Tẩy Tủy từ trong ngực đưa cho Diệp Dạ: "Đồ ăn vặt cho người!"

Diệp Dạ mang vẻ mặt nghi hoặc nhìn Giang Nam!

Mặt già của Diệp Trấn Quốc đỏ bừng, ánh mắt sáng ngời: "Giang Nam ca ca của người cho người thì cứ cầm lấy!"

Hắn sao lại không biết sự lợi hại của Tẩy Tủy Linh Quả này chứ?

Dù sao lần trước cũng vì thứ đồ chơi này mà giúp Giang Nam chơi đứt Vân gia!

Diệp Dạ nuốt xuống 5 viên này, thiên phú tuyệt đối có thể vọt tới SSS+ không thành vấn đề, chỉ cần không lười biếng, thành tựu ngày sau là không hạn lượng!

Lúc này Diệp Trấn Quốc cao hứng, cười ha ha: "Đến đây, đến đây, ăn cơm, hai anh em chúng ta phải uống một chút, Hải Đào đi lấy chai Mao Đài năm 82 của ta ra!"

Diệp Hải Đào đen mặt đi lấy rượu!

Giang Nam sửng sốt, Mao Đài năm 82? Cái này đáng giá không ít tiền đúng không?

Trên bàn cơm Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc liên tục cạn ly, một bình rượu Mao Đài rất nhanh đã thấy đáy!

Chương 1021 -

Diệp Trấn Quốc đỏ mặt vung tay lên: "Tửu lượng của lão đệ được nha!"

Giang Nam vỗ ngực: "Tiểu Toàn Phong Giang Thành, uống cỡ nào cũng không mớ màng!"

Diệp Trấn Quốc: "Lấy rượu đi, hôm nay nhất định phải uống tận hứng!"

Rượu quá ba vòng, Diệp Trấn Quốc uống ba bình Mao Đài đến mức đầu đều lâng lâng, bản thân Giang Nam uống 27 bình Mao Đài, nhìn đến choáng váng Diệp Hải Đào!

Nếu không phải Chung Ánh Tuyết nhìn thấy một bàn tay của Giang Nam để dưới bàn, dùng bình thủy tinh tiếp lấy rượu chảy ra từ trùng động không gian...

Cô cũng sẽ bị dọa!

Giang Nam vừa thấy Diệp lão ca uống tới mê mang, không khỏi cười hắc hắc!

Thời gian đã tới!

"Mọi người ăn trước đi, ta đưa Diệp lão ca ra ngoài hóng gió!"

Nói xong liền đỡ Diệp Trấn Quốc thuận di tới trong sân biệt thự!

.....

Bầu trời trắng sáng, Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc đi trên

con đường nhỏ lát đá cuội!

Giang Nam: "Diệp lão ca, cấp bậc thiên phú của Diệp Dạ sợ là đã đầy rồi đúng không?

Diệp Trấn Quốc cười ha ha: "Còn không phải nhờ có tiểu tử người sao? Hóa rồng của Diệp Dạ giống ta nhất, đến lúc đó con bé sẽ tiếp nhận y bát của ta!"

Giang Nam: "Vậy cũng không được, lão ca ngài thân là trưởng bối, không thể bắt công với cháu trai cháu gái của người được!"

"Thiên phú Diệp Dạ đã đầy, tốc độ tu luyện kinh người, người bảo Tinh Tuyền sẽ nghĩ như thế nào? Trong lòng cô ấy sẽ thoải mái được sao?"

Diệp Trấn Quốc sửng sốt: "Nói vậy cũng đúng, thế nào? Người có ý với Tinh Tuyền nhà ta sao? Nếu người nhìn trúng, ta tác hợp cho người! Hắc hắc, điều kiện tiên quyết là người cũng phải kéo thiên phú của con bé lên!"

"Không được! Nếu người mà làm cháu rể ta, người sẽ tai họa chết Diệp gia chúng ta mất!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Là thế này! Diệp lão ca ngài giúp ta chơi đứt một người, ta giúp Tinh Tuyền kéo căng cấp bậc thiên phú?"

Mặt Diệp Trấn Quốc tối sầm lại: "Tiểu tử thối nhà người sợ là đã tính kế ngay từ đầu đúng không?"

"Ta chính là Đạo Thiên! Người thật sự muốn ta đi làm tay chân cho người? Ta không cần mặt mũi nữa sao?"

"Lão ca người chỉ cần ra tay một lần, thứ đổi lại chính là hạnh phúc cả đời Tinh Tuyền a!"

"Bằng không trong lòng Tinh Tuyền khẳng định cảm thấy không công bằng, nếu cô ấy biết ông nội nhà mình chỉ cần ra tay một lần là có thể có được cơ hội giúp thiên phú của mình tăng max cấp!"

"Nhưng lại bởi vì mặt mũi mà cự tuyệt cơ hội này! Cô ấy sẽ thương tâm cỡ nào? Nói không chừng về sau sẽ không thích người nữa!"

Diệp Trấn Quốc bĩu môi: "Chê cười, ta không nói với Tinh Tuyền, sao con bé có thể biết?"

Thần sắc Giang Nam nghiêm chỉnh: "Ta sẽ đi nói cho cô ấy biết!"

Diệp Trấn Quốc: ???

Người mẹ nó...

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 666!]

Chúng ta có thể làm chút chuyện giống con người hay không?

"Không đi! Người đừng nghĩ, ta là Đạo Thiên! Nhất cử nhất động đều có người chú ý!"

"Nếu ta muốn chơi ai thì chơi, chẳng phải quốc gia đều loạn sao?"

Giang Nam: "Ta kéo luôn cả Diệp Tinh Hà!"

Diệp Trấn Quốc: "Nói! Chơi ai? Diệp lão ca của người chống lưng cho người!"

Giang Nam: ...

Sự rụt rè vừa rồi của người đầu ròi?

Nói tóm lại chỉ là đang mặc cả với ta thôi chứ gì?

"Vạn Đông Thần của Huyết Minh, chỉ là Tinh Diệu cón con, Diệp lão ca người chỉ cần một cái tát!"

Diệp Trấn Quốc ngạc nhiên: "Tinh Diệu? Tinh Diệu người tự chơi không phải vẫn được sao?"

Mặt Giang Nam tối sầm, thế nào mà cả đám đều coi ta là thần tiên?

"Nếu ta thật sự có thể động được, ta đã tự chạy đi làm rồi!"

Diệp Trấn Quốc sờ cằm: "Huyết Minh sao? Gần đây động tác của Huyết Minh đích xác có chút lớn, phía trên cũng có ý định nhúng tay, mục tiêu Vạn Đông Thần này có thể động!"

Giang Nam cười hì hì: "Có những lời này của Diệp lão ca ta liên yên tâm, tiền kiếm được hai ta chia 9.99 - 0.01! Ta chịu thiệt một chút cũng không sao!"

Diệp Trấn Quốc sửng sốt: "Thế này ổn sao? Có phải ta lấy hơi nhiều rồi không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người lấy 0.01 mà cũng ngại nhiều? Vậy ta gọt thêm cho người?"

Diệp Trấn Quốc: ...

Mẹ nó không ngờ tới ta mới là người lấy 0.01?

Người lấy 9.99 sao? Cái này người con mẹ nó còn kêu chịu thiệt?

Lão tử tốt xấu gì cũng là Đạo Thiên! Người chỉ cho 0.01?

Người khinh thường ai vậy!

"Không cần! Người lấy hết luôn đi! Có 0.01 mà ta cũng lấy thì thật khó coi!"

Giang Nam: Diệp lão ca thật hào phóng!

Xác định có thể ra tay, Giang Nam liền thông tri Diêu Hồng bắt tay chuẩn bị!

Diệp Trấn Quốc: "Ta nói cho người biết, ta cần phải che giấu thân phận, cũng không thể để cho người biết ta là Diệp Trấn Quốc, dù sao làm người cũng cần có mặt mũi!"

Giang Nam vỗ ngực: "Ta làm việc, ngài cứ yên tâm, sáng mai sẽ hành động!"

Lúc này Diệp Trấn Quốc mới hài lòng gật gật đầu: "Được, đêm nay liền ở nơi này đi!"

Bởi vì quá muộn, mấy người Giang Nam cũng không có trở về Đại học Linh Võ Thủ Đô, mà ở lại biệt thự Diệp gia!

Giang Nam đẩy cửa vào phòng, cả người trong nháy mắt cứng đờ!

Chỉ thấy trong một cái nồi sắt khổng lồ với đường kính ba mét trải đệm chần ngăn nắp...

"Diệp lão ca, người nghiêm túc đấy à?"

Tiểu Tửu Oa lúc này đang nằm trên vai Giang Nam lúc bị dọa khóc!

"Ô ô ô! Nồi lớn thật! Chủ nhân ~ Tiểu Tửu Oa đã làm sai cái gì sao?"

"Tên hề... Mới là ta! Ô ô..."

Giang Nam ôm Tiểu Tửu Oa hôn một cái: "Nghĩ bậy cái gì? Nồi

này để hãm ta, không phải dùng để hãm người!"

Tiểu Tửu Oa:???

Giang Nam đen mặt!

Nhất định muốn cho ta trải nghiệm cảm giác ở trong nôi mới chịu sao?

Nôi sắt lớn ba mét? Hẳn đáng giá không ít tiền đúng không?

Nói xong liền ném vào trong không gian dị độ của mình!

Vẫn nghĩ tới chuyện tăng cấp thiên phú cho Diệp Tinh Tuyền trước, nếu không sáng sớm ngày hôm sau Diệp lão ca lại chơi xấu!

Thuần di một cái đi tới gian phòng của Diệp Tinh Tuyền, lén lút để lại 6 phần Tẩy Tủy Linh Quả ở trên tủ đầu giường cùng một tờ giấy nhỏ!

Lại thuần di không thấy bóng dáng, muốn ta ngủ trong nôi sắt?

Ta không ngủ, ta tìm Tuyết Tuyết ngủ!

Về phần vì sao không tìm Đại Lang diệt? Nhiều lần kinh nghiệm nói cho Giang Nam biết, buổi tối ngủ chung giường với Đại Lang Diệt sẽ bị đánh!

Chung Ánh Tuyết nằm trên giường lướt điện thoại thì nhìn thấy Giang Nam đột ngột xuất hiện, trên mặt tràn đầy ngạc nhiên!

"Tiểu Nam? Người làm sao..."

Giang Nam tối sầm mặt: "Trong phòng của ta không có giường, Diệp lão ca cho ta một cái nôi sắt!"

Chung Ánh Tuyết cười khúc khích, vén chăn lên: "Nào, lại đây, ở chỗ ta một đêm là được!"

Giang Nam cười hắc hắc, chui đầu vào trong chăn của Chung Ánh Tuyết!

Đêm trầm như nước, hai người không nói gì!

Chung Ánh Tuyết giương mắt liếc trộm Giang Nam một cái, hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng tới gần trong ngực Giang Nam, bàn tay nhỏ bé ôm eo Giang Nam!

Khuôn mặt xinh đẹp dán sát vào ngực Giang Nam!

Trong phòng rất tối, nhưng mặt Chung Ánh Tuyết vẫn đỏ đến dọa người!

Chương 1022 -

Ánh mắt Giang Nam nhu hòa, một tay khoác lên lưng Chung Ánh Tuyết, nhẹ nhàng vỗ...

Chung Ánh Tuyết: "Khi còn bé hai chúng ta trốn ở trong tủ quần áo, cũng ngủ như vậy ~"

Giang Nam cười nói: "Khi đó là mùa đông, hệ thống sưởi không nóng, cửa sổ còn lọt gió, trốn trong chăn đều phát run, trốn trong tủ quần áo ngủ mới thấy ấm..."

Chung Ánh Tuyết ôm chặt hơn!

Giang Nam: "Đừng sợ, ta sẽ không rời khỏi thế giới của người nữa!"

Chung Ánh Tuyết nhẹ nhàng gật đầu, nghe tiếng tim đập của Giang Nam, hô hấp dần dần đều đều!

Khi còn bé, ô luôn cảm thấy trong lòng Giang Nam là nơi an toàn nhất, hiện tại cũng giống vậy...

Giang Nam thì là nhìn trần nhà thật lâu không thể ngủ!

Thực lực đám người Tuyết Tuyết đã không tệ, Giang Nam nghĩ nếu lần sau có cơ hội ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, có nên dẫn theo mọi người cùng đi hay không!

Chỉ tiếc, mình quá nổi danh trong giới quốc tế, tai tiếng còn cửa có qua, không thể đi loạn ra ngoài!

.....

Diệp Tinh Tuyền mơ mơ màng màng từ trên giường bò dậy chuẩn bị đi tiểu đêm!

Lúc dụi mắt, ánh mắt dừng trên tủ đầu giường, vẻ mặt ngạc nhiên!

6 quả mọng và tờ giấy nhỏ này ở đâu ra?

Nhưng vẫn cầm lấy tờ giấy nhỏ!

Rời giường liền đem trái cây ăn vào, bổ sung chút dinh dưỡng!

Diệp Tinh Tuyền cả kinh, kinh ngạc nhìn sáu quả mọng này, Diệp Tinh Tuyền không nuốt một ngụm nước miếng!

Cô tất nhiên biết sự trân quý của Tẩy Tủy Linh Quả, chỉ là quả mọng có được từ chuyện Vân gia lần trước, còn có lần này đều đã cho Diệp Dạ ăn hết!

Mình không vớt được, không ngờ Nam Thần lại cho mình 6 viên?

Cám ơn, Nam Thần thật tốt!

Nhưng mà cô căn bản không biết đây là đồ mà Diệp Trấn Quốc đã lấy mất mũi của mình đổi được!

.....

Năm giờ sáng, trời còn tối, Giang Nam liền từ trên giường bò dậy, đắp chăn cho Chung Ánh Tuyết.

"Tiểu Nam, sao lại dậy sớm như vậy?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Đi làm chuyện xấu, bên phía chú Đạt người giúp ta xin nghỉ!"

Chung Ánh Tuyết sững sốt!

Lần này không làm chuyện xấu vào ban đêm nữa, đổi sang ban ngày sao?

Giao phó xong, Giang Nam thuận di đi tới gian phòng Diệp Trấn Quốc!

Diệp Trấn Quốc không ngủ một đêm, đã sớm tỉnh rượu!

Vừa thấy Giang Nam đến, lúc này liền nói: "Ta cảm giác ta vẫn không thích hợp xuất thủ oa, nếu bị người ta nhận ra..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Đứa nhỏ chết rồi mới nhớ đưa sữa, xe máy đâm vào cây rồi mới nhớ rẽ ngang, nước mũi chảy vào miệng rồi mới nhớ khác ra, muộn rồi!"

Diệp Trấn Quốc đen mặt: "Ai con mẹ nó nước mũi chảy vào miệng? Ta không thể vì chút lợi nhỏ mà bán đứng linh hồn của mình được! Ta..."

Giang Nam giơ tay liền móc ra một cái mũ len Pikachu từ trong không gian dị độ trùm lên đầu Diệp Trấn Quốc!

"Diệp Tinh Tuyên đều đã được ta giúp tăng cấp rồi, người cũng không thể chơi xấu!"

"Đội khăn trùm đầu! Ai cũng không quen! Không ai nhận ra người đâu!"

Nói xong lại móc ra một cái khác đội lên đầu mình!

"Từ giờ trở đi! Người là đại ca! Tên là Pikaping! Ta là đàn em, tên là Pikapang!"

Diệp Trấn Quốc đội mũ trùm đầu Pikachu, nhất thời cảm thấy tự tin hơn không ít!

Dù sao năm đó cũng mang một bộ tất chân liền cảm thấy thiên hạ không ai nhận ra lão tử!

"Thật... Không nhận ra?"

Giang Nam: "Căn bản không nhận ra, thân phận của chúng ta đã được che giấu hoàn mỹ rồi!"

Diệp Trấn Quốc cắn răng: "Đi! Chơi đứt đối phương!"

Giang Nam nhếch miệng cười, hai người một đường đi tới đại sảnh biệt thự!

Chỉ thấy Diệp Hải Đào đang dựa vào lan can lầu hai hút xì gà!

Nhìn thấy trong đại sảnh đột nhiên xuất hiện hai người khả nghi đội mũ trùm đầu Pikachu, đầu óc ong ong!

"Con mẹ nó? Cha!"

Một tiếng gọi cha này, lúc này khiến cho thân thể Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc cứng đờ!

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc quay đầu cả giận nói: "Cút đi! Lão tử không phải cha ngươi! Lão tử là Pikachu!"

Diệp Hải Đào: ???

"Cha? Mới sáng sớm mà cha còn chưa tỉnh rượu là sao? Ta..."

Diệp Trấn Quốc: !!!

"Mẹ nó! Không phải ngươi nói không nhận ra sao? Hử sao có thể..."

Giang Nam cắn răng: "Đại ca! Bắt hử! Ta giúp ngươi xử lý, cam đoan hử không nhớ rõ chuyện này!"

Diệp Trấn Quốc đều điên rồi, con mẹ nó nếu để cho người trong nhà biết sáng sớm lão tử đội mũ lên dạo loạn trong nhà, ta còn sống nổi hay không?

Một phát nhảy lên lầu hai, liền bắt được Diệp Hải Đào!

"Lão đệ! Nhanh lên!"

Giang Nam thuận di qua, đeo găng tay nhỏ nhiệt tình như lửa, về mặt rồi rầm!

"Chú Diệp! Xin lỗi, vì mặt mũi của cha chú! Hôm nay chú cũng không còn mặt mũi nữa rồi!"

Diệp Hải Đào vẻ mặt hoảng sợ: "Giang Nam? Hai người muốn làm gì? Ta..."

Giang Nam: "Ta không phải Giang Nam! Ta là Pikapang!"

Nói xong liền vả ba phát về phía mặt Diệp Hải Đào!

"Bốp! Bốp!"

"Bốp!"

Sau đó lại móc ra hai chai Đại Lục Đoạt Mệnh, nện về phía đỉnh đầu đối phương!

Trong mắt Diệp Hải Đào xuất hiện mê mang!

Giang Nam liền túm lấy Diệp Trấn Quốc, thoáng cái đã không thấy bóng dáng!

Diệp Hải Đào xoa xoa mặt, cảm giác đầu mình có chút đau, vừa muốn hút một ngụm, cúi đầu nhìn...

Mẹ kiếp? Thuốc lá của ta sao lại gãy rồi?

.....

Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc đen mặt đi ra khỏi biệt thự, Diệp Trấn Quốc đều sắp điên rồi!

Vừa ra cửa còn chưa kịp xử Vạn Đông Thần, đã phải đánh con trai mình một trận...

Chuyện này là sao!

"Không phải đã nói không nhận ra sao? Có thể có chút đáng tin hơn được không?"

"Đây chỉ là tai nạn, đây chính là con trai người, sớm chiều sống chung, chỉ nhìn bóng lưng là có thể nhận ra!"

"Chúng ta ra khỏi nhà, ai còn có thể nhận ra được? Căn bản không ai có thể nhận ra!"

Đúng lúc này, một chiếc Rolls - Royce Phantom lái tới, Diêu Hồng mặc một thân âu phục đen đeo mặt nạ từ trên xe bước xuống!

Nhìn hai Pikachu đang đứng ở điểm tập trung, thân thể có chút cứng đờ!

Hai người ăn mặc kiểu gì vậy, nếu như không phải đã ước định trước, ta thật sự cho rằng mình đón nhầm người rồi!

Đêm qua liên lạc, Giang Nam đã nói sẽ mời Diệp Đạo Thiên tới, Diêu Hồng cảm thấy mơ hồ, còn có chút không tin!

Bây giờ cô tin rồi!

Chỗ dựa vững chắc này, quả thực cứng đến không thể cứng hơn được nữa!

Chỉ thấy Diêu Hồng tiến lên, mở cửa xe cho hai người: "Nam Thần! Diệp Đạo Thiên! Mời lên xe, mọi chuyện đều đã an bài xong!"

Thân thể Diệp Trấn Quốc cứng đờ, ánh mắt nhìn Giang Nam đã có thể giết người rồi!

Đã nói đội mũ trùm đầu, ai cũng không ra?

Kết quả con mẹ nó đều biết ta là Diệp Trấn Quốc!

"Đây cũng là tai nạn?"

Giang Nam chính trực nói: "Đương nhiên!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

"Ta đúng là không nên theo tiểu tử thú vị người đi ra ngoài mà!"

Diệp Trấn Quốc tức giận lên xe!

Giang Nam cười hắc hắc, càng nhìn mặt nạ của Diêu Hồng càng thấy không vừa mắt!

Giờ tay lấy ra một cái mũ len Pikachu trùm lên đầu Diêu Hồng!

"Hôm nay đại ca ta tên là Pikaping! Ta tên là Pikapang! Người tên Pikabing biết chưa?"

Diêu Hồng bị Giang Nam trùm đầu, vẻ mặt mơ hồ, cái mũ trùm đầu này quả thực quá mức sa diêu *!

sa diêu

(*): Ngôn ngữ mạng, là từ đồng âm với ngu ngốc bên tiếng Trung.

Nhưng vẫn nói: "Vâng! Pikaping!"

"Ta là Pikabing! Pikaping là đại ca của ta!"

Diêu Hồng:...

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 233!]

Chương 1023 -

Ba người đều lên xe, tài xế là một tráng hán đầu đinh, nhưng nhìn ánh mắt khát vọng của tráng hán kia, Giang Nam liền biết là Cố Tiểu Duy!

Vì thế Giang Nam lại móc ra một cái mũ Pikachu trùm lên đầu Cố Tiểu Duy!

"Tên người là Pikapi!"

"Băng cướp Pikachu! Xuất phát!"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 666!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

Con mẹ nó đúng là không nên lên thuyền giặc của người!

Trên xe, Diêu Hồng tri kỷ chuẩn bị bánh quẩy cùng sữa đậu nành cho Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc!

Lúc này mặt Diệp Trấn Quốc mới giãn ra, thân là người làm công cho Giang Nam, sáng sớm ra ngoài làm việc, ngay cả đồ ăn sáng cũng không ăn được vậy thì cũng quá thảm rồi!

Quá mất mặt thân phận Đạo Thiên của ta!

Chỉ thấy Giang Nam tùy ý ngồi phịch xuống sofa: "Vị trí? Đã điều tra rõ chưa?"

"Huyết Minh có động tác gì lớn không?"

Diêu Hồng lấy ra một phần văn kiện: "Đã điều tra rõ vị trí, hiện

nay Vạn Đông Thần đang ở trong tòa nhà chi nhánh Huyết Minh!"

"Đêm qua đã cùng một người phụ nữ vào phòng, đến bây giờ còn chưa có ra ngoài!"

"Phân bộ ở các tỉnh còn lại của Huyết Minh đang tiến hành tập trung thế lực lại, sợ là đang chuẩn bị để thanh trừng phân bộ trong nước của Bồ Công Anh chúng ta!"

"Kế hoạch của ta là lợi dụng sự hứng thú của hắn với ta, dẫn Vạn Đông Thần ra khỏi tòa nhà phân bộ, nói như vậy..."

Giang Nam nhét một cái bánh quẩy nhỏ vào miệng: "Cần gì phải vất vả như vậy? Trực tiếp xông vào chơi đứt hắn!"

Diêu Hồng hoảng hồn!

"Trực tiếp xử? Đây chính là phân bộ, có rất nhiều người của Huyết Minh a, ta..."

Giang Nam trừng mắt: "Nhiều người thì sao? Người đang khinh thường đại ca chúng ta sao?"

Diệp Trấn Quốc ho nhẹ hai tiếng: "Cái này... vẫn nên khiêm tốn một chút, phải dùng phương thức nhanh nhất giải quyết chuyện này!"

Giang Nam: "Trực tiếp làm là nhanh nhất!"

Diệp Trấn Quốc cắn răng: "Vậy thì trực tiếp làm!"

Lập tức lại đùng đùng bả vai Giang Nam: "Lão đệ khá lắm, hắc bạch lưỡng đạo ăn sạch a! Bồ Công Anh cũng là người của người sao?"

Diệp Trấn Quốc quả thực cảm thấy kinh hãi, bản thân đã nghe nói qua danh tiếng của Bồ Công Anh, không ngờ Giang Nam chính là lão đại Bồ Công Anh?

Diêu Hồng cười nói: "Diệp..."

Giang Nam: E hèm, khụ khụ!

Diêu Hồng cứng đờ, xấu hổ cười: "Đại ca Pikaping chê cười rồi, chỉ là thể lực nhỏ, không đáng nhắc đến..."

Trên thực tế trong lòng cũng sắp khấn trương muốn chết!

Diêu Hồng nằm mơ cũng không nghĩ tới tổ chức ngầm nhà mình, có một ngày sẽ được ra ngoài hành động cùng Đạo Thiên!

Chuyện này nói ra cũng không ai tin!

Sáu giờ sáng, xe chạy đến điểm đối diện tòa nhà phân bộ Huyết Minh!

Không hổ là cứ điểm cấp phân bộ, phòng bị cực kỳ nghiêm ngặt!

Sáng sớm đã có không ít già trẻ canh giữ ở ngoài tòa nhà, lại càng không cần phải nói tới phòng ngự nội bộ!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Pikabing, dẫn đại ca ta xuống xe trước!"

Thân thể Diêu Hồng cứng đờ, ánh mắt dò hỏi!

Giang Nam trừng mắt, Diêu Hồng rút cổ lại, mở cửa xe: "Đại ca Pikaping, chúng ta xuống xe làm quen địa hình trước, đợi lát nữa vẫn không nên tạo động tĩnh quá lớn!"

Diệp Trấn Quốc cũng không nghĩ nhiều, ngoan ngoãn cùng Diêu Hồng xuống xe!

Trước khi Diêu Hồng xuống xe, len lén nhét một USB kim loại cho Giang Nam!

Đóng cửa xe, Giang Nam thuận di một cái đi tới hàng trước, về mặt hưng phấn: "Pikapi? Thiết bị đâu? chuẩn bị chưa?"

Cố Tiểu Duy vỗ vỗ thắt lưng quần, nếu như không nhìn kỹ căn bản nhìn không ra được phía trên có gắn camera siêu nét 4k!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lặp lại nhiệm vụ hôm nay của người!"

Thần sắc Cố Tiểu Duy nghiêm túc: "Không tiếc bất cứ giá nào, theo chụp toàn bộ quá trình, không bỏ sót một chút chi tiết nào!"

"Hôm nay ta chính máy quay hình người, dùng tánh mạng để thử hệ hình ảnh cấp 4K!"

Giang Nam giơ ngón tay cái lên: "Muốn chính là thái độ này của người!"

Lập tức lấy máy tính quân dụng ra, cắm USB vào, đăng nhập vào tài khoản Dark web của Diêu Hồng!

Không nói nhiều, quá trình xâm lấn bắt đầu, ngón tay nhanh chóng nhảy lên bàn phím!

Giang Nam đã sớm ngựa quen đường cũ, thoải mái xâm lấn vào server Dark web giống như đi WC nhà mình!

Cố Tiểu Duy ngẩn ngơ, cô đương nhiên biết Giang Nam đang làm gì!

Đây chính là Dark web nha!

"Pikapang, ta đột nhiên có chút sùng bái người!"

Giang Nam cũng không quay đầu lại: "Đừng sùng bái ca! Ca là người mà người vĩnh viễn cũng không chiếm được!"

Cùng lúc đó, tổng bộ căn cứ máy chủ Dark web ở hải ngoại!

Tất cả màn hình tinh thể lỏng đều đỏ, bên trên biểu hiện một chuỗi tiếng Anh!

"Warning! System intrusion!"

(Cảnh báo: Xâm nhập hệ thống)

Nhưng toàn bộ lập trình viên dark web đều đồng loạt dờn hai tay khỏi bàn phím!

Một bộ biểu tình híp mắt nhìn, thậm chí có người lấy điện thoại di động ra chơi!

Người phụ trách bùng nổ: "Các người làm gì vậy! Có người xâm lấn! Mù hết rồi à! Phòng ngự!"

Các lập trình viên: "Ha hả... Phòng ngự? Người đang nói đùa sao?"

"Thủ pháp quen thuộc này, lại là vị đại thần chí cao kia sao?"

"Chặc chặc chặc! Càng ngày càng thuần thực, ta thậm chí có chút yêu loại cảm giác chỉ có thể nhìn, lại bất lực này!"

"Lại sắp mở video nhảy nhót kia sao? Đột nhiên còn có chút chờ mong!"

Người phụ trách tức giận: "Tóm lại cái dark web này là do nhà người mở đúng không, ba ngày hai bữa lại ghé thăm một đợt, chúng ta cũng cần có mặt mũi!"

[Giá trị oán khí từ...]

Sau khi thu hoạch được một đợt oán khí tràn đầy, Giang Nam lại lần nữa thành công xâm nhập server dark web!

Có điều lần này không quá đáng như trước!

Chỉ mở một hộp thoại nhỏ tự động bật lên khi người dùng truy cập vào dark web, nội dung hộp thoại là phát sóng trực tiếp, không cách nào đóng lại!

Tài khoản phát sóng trực tiếp này là của Diêu Hồng!

Tiêu đề phát sóng trực tiếp: Rảnh rồi không có gì làm liền diệt Huyết Minh chơi! Mọi người cứ bình tĩnh!

Mọi người chỉ cần ngồi xõm trong nhà làm khán giả!

Buổi biểu diễn này Bồ Công Anh ta miễn phí tặng quý khán giả!

(Video trực tiếp).FLV

Ngay sau đó liền kết nối với camera gắn ở thắt lưng quần của Cố Tiểu Duy!

Phát sóng trực tiếp bắt đầu, Giang Nam bỏ máy tính quân dụng vào trong ba lô cho Cố Tiểu Duy đeo trên lưng!

Vỗ vỗ vai cô!

Hôm nay cô không chỉ là Pikapi, mà còn là máy quay phim hình người! Gánh nặng mà đường xa!

Cố Tiểu Duy mang về mặt hưng phấn: "Giao cho ta! Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Giờ phút này, Diêu Hồng cùng Diệp Trấn Quốc đang ở góc đường quan sát tòa nhà phân bộ Huyết Minh!

Trong lòng Diêu Hồng có chút hoảng hốt, Giang Nam muốn phát sóng trực tiếp toàn bộ quá trình càn quét Huyết Minh lên mạng!

Nếu chuyện này thả ra, có thể trở thành cơn chấn động!

Cô có thể không hoảng hốt được sao?

Lúc trước Bồ Công Anh đều chọn con đường phá tài miễn tai, dĩ hòa vi quý, chưa từng cường ngạnh như vậy a!

Mà hành động lần này của Giang Nam, chính là vì muốn Bồ Công Anh tạo dựng thanh danh, đánh ra khí thế!

Nói với tất cả các tổ chức ngầm trên thế giới, Bồ Công Anh của cô ấy bây giờ là do Giang Nam che chở!

Không còn là tổ chức mà ai cũng có thể đến khi dễ như lúc trước!

Chương 1024 -

Ai dám động đến Bồ Công Anh! Chính là kết cục như Huyết Minh!

Đồng thời cũng là vụn trộm mượn thực lực trấn tràng của Diệp Trấn Quốc, dọn sạch chướng ngại trên con đường làm trang web giao dịch chợ đen của Bồ Công Anh!

Sau khi Giang Nam lên được kế hoạch đã sớm an bài chuyện này rõ ràng!

Cũng an bài cả Diệp lão ca vào...

Diệp Trấn Quốc đuổi thắt lưng lười biếng: "Lão đệ của ta còn đang lè mề cái gì chứ? Chỉ là một Tinh Diệu cỏn con mà thôi, có cái gì mà cần chuẩn bị?

Diêu Hồng che mặt, lời này cũng chỉ có ngài mới có thể nói, bình thường đối Tinh Diệu đối chúng ta mà nói đều là đại lão!

Đúng lúc này, mấy đàn em phụ trách phòng bị của phân bộ Huyết Minh nhìn qua!

Hai người đứng ở bên đường đội mũ trùm đầu Pikachu kia là cái quỷ gì a?

Bước ra khỏi Rolls Royce?

Không đúng! Không đúng!

"Ai ai ai! Hai người các người..."

Mấy người đi về phía này, Diêu Hồng cười lạnh: "Liếc Mắt

Vĩnh Hằng!"

Đồng tử lực mang tinh xoay tròn, hồng quang chợt hiện!

Ba người đối diện trong nháy mắt cái hóa bức tượng đá đen, đột xuất thủ này trực tiếp khiến cho đội phòng ngự tòa nhà chú ý!

Lúc này Giang Nam vừa lúc mang theo Cố Tiểu Duy thuận đi xuống xe, không thèm nhìn lực lượng phòng ngự xông tới!

"Đại ca! Chuẩn bị xong chưa?"

Diệp Trấn Quốc: "Chẳng phải đã nói làm nhanh sao?"

Giang Nam nhướn mày: "Vậy lão ca người cứ liên tục nhanh nha!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 878!]

Giang Nam cười trộm: "Pikabing, vị trí cụ thể!"

Diêu Hồng: "Phòng góc trái tầng cao nhất!"

Khóe miệng Giang Nam gợi lên một độ cong tà mị, giơ tay quăng ra xiềng xích hư không, quần ở bên hông mấy người!

"Xem lão tử dùng phương thức ôn nhu nhất gọi người rời giường!"

Nói xong bốn người trong nháy mắt biến mất trên đường phố!

Lực lượng phòng ngự xông tới thì luống cuống, trợn to tròn mắt với vẻ mặt hoảng sợ!

"Thuần di? Thông báo minh chủ! Mau! Giang Nam dẫn theo Pikachu trùm đầu đánh tới!"

.....

Tầng cao nhất, gian phòng của Vạn Đông Thần, trên chiếc giường tổng thống xa hoa, Vạn Đông Thần ôm một người phụ nữ ngủ say!

Không phải Kỷ Hàm, đoán chừng hẳn cũng chê Kỷ Hàm xấu...

Tựa hồ cảm nhận được dao động của linh khí, Vạn Đông Thần đột ngột từ trên giường bừng tỉnh!

Mở mắt ra liền nhìn thấy cảnh tượng bốn đầu Pikachu mũ len đang đứng ở bên giường, vẻ mặt hoảng sợ!

"Các người là cái quỷ gì? Dám đến Huyết Minh ta gây sự? Các người vào bằng cách nào? Ta..."

Giang Nam vặn eo một cái: "Chọc trúng tộc Pikachu chúng ta, đây chính là kết cục! Chơi hẳn!"

Vạn Đông Thần vừa nghe thanh âm quen thuộc này liền đỏ mắt: "Giang Nam? Là người? Hôm nay lão tử nhất định phải..."

Không đợi Vạn Đông Thần nói xong, Diệp Trấn Quốc cất bước vọt tới trên giường!

Tốc độ nhanh đến mức tất cả mọi người không kịp phản ứng, năm đấm tựa như trọng pháo đâm về hướng Vạn Đông Thần!

"Rầm!"

Lực lượng cực lớn trực tiếp đâm Vạn Đông Thần xuyên qua ba tầng lầu, từ tầng cao nhất cho đánh xuống tầng 66!

"Tiêu tử người nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Lão tử đang vội!"

Nói xong lại theo lỗ thủng nhảy xuống!

Về mặt Giang Nam hưng phấn: "Đại ca thật đúng là cường

đại!"

Cố Tiểu Duy ưỡn phần hông lên: "Pikapang, người yên tâm!"

"Chi tiết đến không thể chi tiết hơn!"

Hình ảnh này tương đối chi tiết!

Lúc này thủ lĩnh các thế lực ngầm đăng nhập vào dark web đều thấy cửa sổ phát sóng trực tiếp nhảy ra!

Hình ảnh cấp 4K thông qua thắt lưng quần của Cố Tiểu Duy phát sóng trực tiếp!

Đám người đều ngây ngẩn!

"Tê~ Chuyện này là sao? Bờ Công Anh khô máu với Huyết Minh? Thật hay giả?"

"Tài khoản này là của Diêu Hồng, còn có thể giả sao? Phát sóng trực tiếp trên dark web? Năng lực Hoa Bĩ Ngạn không tệ a!"

"Ai có thể nói cho ta biết mấy con Pikachu này có lai lịch gì? Thật sự là Vạn Thần Đông sao? Con Pikachu kia cũng quá mạnh đi!"

"Vạn Thần Đông chẳng phải là Tinh Diệu sao? Gần đây lại thường xuyên gây chuyện, có không ít tổ chức ngầm trong nước đều bị cắn nuốt, lần này bị trả thù sao?"

Giờ phút này, Bờ Công Anh phát sóng trực tiếp quá trình càn quét Huyết Minh, trực tiếp khiến cho thế lực ngầm trong nước chấn động!

Cũng không nghĩ tới Bờ Công Anh vẫn yên lặng lại kiên cường như vậy?

Lại nói Bờ Công Anh có thể đánh được cao thủ Tinh Diệu?

Giờ phút này tại biệt thự Diệp gia, Diệp Hải Đào lại hút thêm một điếu thuốc, không còn buồn ngủ nữa!

Đi tới văn phòng truy cập vào dark web, kiểm tra tình hình quốc tế hiện nay!

Nhưng nhìn thấy một nửa trang web đã bị cửa sổ phát sóng trực tiếp chặn lại!

Nhìn hình ảnh trong màn hình, vẻ mặt Diệp Hải Đào ngạc nhiên: "Phát sóng trực tiếp cần quét Huyết Minh?"

Mũ trùm đầu Pikachu? Mẹ kiếp? Sao nhìn có chút quen mắt vậy?

Diệp Hải Đào vuốt má với vẻ mặt mê mang!

Nhưng ngay sau đó một đám thể lực ngầm còn chưa hiểu chuyện gì, đã bị một màn trước mắt làm cho hoàn toàn kinh hãi!

Chỉ thấy hình ảnh đột nhiên mơ hồ, mấy người liền nhảy tới gian phòng tầng 66!

Phản bình luận trực tiếp hoàn toàn nổ tung!

"Thuần di? Tuyệt đối là ! Lý Minh Sơn hạ thủ với Huyết Minh sao?"

"Phi! Huyết Minh đáng giá để Lý Đạo Thiên ra tay sao? Tất nhiên là Giang Nam!"

"Mẹ nó ~ Chuyện của Bồ Công Anh thì Giang Nam chen tay vào làm gì? Chẳng lẽ..."

"Không cần nghĩ nữa, Bồ Công Anh tất nhiên đã ôm được đùi Giang Nam, nếu không sao lại kiên cường như vậy? Huyết Minh xong đời rồi!"

Một đám đại lão thế lực ngầm đều là đám đã thành tinh, làm sao nhìn không ra được vấn đề trong đó?

Sở dĩ Giang Nam làm như vậy chính là vì nói cho mọi người, Bồ Công Anh đã được Giang Nam bao!

Đây là muốn giết gà dọa khỉ!

Lúc này, trong gian phòng tầng 66, Vạn Đông Thần bị Diệp Trấn Quốc dùng quyền đánh hộc máu, trong lòng vô cùng kinh hãi!

Pikachu gì mà mạnh thế?

"Đạo Thiên? Người là Đạo Thiên?"

Vạn Đông Thần đều bị dọa trắng bệch mặt, nói chơi ta thật đúng là tới chơi ta a?

Ngay hôm sau liền kéo một tôn cường giả cấp Đạo Thiên tới phục vụ đánh thức ta?

Dịch vụ đánh thức đòi mạng?

Cái này con mẹ nó ai chịu được chứ!

Lão tử vừa ra con 3 bích! Người liền đánh con heo?

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Diệp Trấn Quốc: !!!

"Ta không phải Đạo Thiên! Ta chỉ là một Pikaping bình thường!"

"Long Uy!"

Trong chốc lát, một cỗ lực đẩy siêu cường lấy Diệp Trấn Quốc làm trung tâm điên cuồng phát ra!

Khiến đồ dùng trong phòng đều nát toàn bộ, cả người Vạn Đông Thần đều khảm vào trong sàn nhà, miệng hộc máu, cảm giác mình sắp bị đè chết!

Giang Nam nóng nảy, vội vàng nhẩy ra: "A ha ha ~ đại ca! người nhớ lầm tên chiêu thức rồi đúng không?"

"Chiêu này của người không phải là Pikaping mười vạn vạn sao?"

Diệp Trấn Quốc ngẩn ra, lập tức trán đổ mồ hôi!

Con mẹ nó thiếu chút nữa liền bại lộ, nhờ có tên nhóc Giang Nam này thông minh!

Nếu lão tử nói ra tên chiêu thức, vậy chẳng phải bại lộ sao?

Nguy hiểm thật!

"A... đúng đúng đúng! ta quên mất, là Pikaping mười vạn vạn!"

Vạn Đông Thần: Phụt!

Con mẹ nó Pikaping 10 vạn vạn!

Người diễn tới điên rồi!

Chương 1025 -

Long Uy? Hơn nữa còn có thực lực cấp Đạo Thiên, ngoại trừ Diệp Trấn Quốc không còn ai khác!

Giang Nam mời Diệp Trấn Quốc tới chơi Huyết Minh ta? Lần này Vạn Đông Thần thật sự luống cuống!

"Có chuyện gì từ từ nói, chúng ta có thể thương lượng, Diệp..."

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Long... Phi! Hơi thở Pikaping!"

Lập tức há miệng, một cỗ siêu năng lượng hình trụ từ trong miệng Diệp Trấn Quốc phun ra!

Vạn Đông Thần cắn răng: "Hóa thú! Đại xà!"

"Vảy Cứng!"

Trong thoáng chốc đồng tử biến thành hình lỗ kim, thân thể hóa bán thú, trên da mọc ra từng lớp vảy rắn!

"Rầm!"

Một trụ năng lượng bắn ra, đánh mạnh vào người Vạn Đông Thần!

Đánh hẳn xuyên từ tầng 66 một đường xuống tới tầng 33, sàn nhà đều bị đánh nát!

Mà Diệp Trấn Quốc cũng đã ra tay khiêm tốn, nếu không tòa nhà tất bay!

Giang Nam hưng phấn, đây là tay chân mạnh nhất có được hay

không? Diệp lão ca uy vũ!

Con mẹ nó hơi thở Pikaping, diễn quá nhập vai!

Giang Nam lôi theo hai người Diêu Hồng thuận di đuổi theo!

Đối mặt với sự cường đại của Diệp Trấn Quốc, Vạn Đông Thần căn bản không có đường đánh trả, trực tiếp bị đánh cho chết lặng!

Vừa muốn hóa rắn chạy trốn, chỉ thấy Diệp Trấn Quốc rống to một tiếng: "Tiếng Rống Pikaping! Gào ~"

Một tiếng rống kêu đinh tai nhức óc khiến tất thủy tinh của tòa nhà đều bị chấn nát toàn bộ!

Đám đàn em trong tòa nhà bị chấn động đến mức hai tai ù ù, hộc máu...

Vạn Đông Thần trực tiếp rơi vào trạng thái cứng ngắc, không thể cử động!

Diệp Trấn Quốc cười dữ tợn: "Thiết quyền của Pikaping!"

Hai tay hóa thành móng vuốt rồng, từng đợt công kích điên cuồng như đại pháo nện vào Vạn Đông Thần!

"Rầm! Rầm! Rầm!" Tiếng nổ không dứt bên tai!

Tràng diện cực kỳ tàn nhẫn!

Nhưng mà hình ảnh tàn nhẫn này đều được Cố Tiểu Duy phát sóng ra ngoài!

Lúc này trên dark web hoàn toàn sôi trào!

"Người này tuyệt đối chính là Diệp Trấn Quốc đi? Giang Nam thật sự kéo một tôn Đạo Thiên tới làm tay chân?"

"Bình luận trên cũng thật to gan! Nói bừa cái gì chứ? Đây là Pikaping! Không thấy người ta trùm đầu bằng cái gì à?"

"Họa từ miệng mà ra! Huyết Minh xong đời, sợ là người cũng không muốn lẫn lộn nữa?"

"Là ta mắt mù, đây căn bản không phải Diệp Trấn Quốc, đây là hệ hóa thú Pikaping cấp Đạo Thiên sao?"

Giờ khắc này, một đám đại lão thế lực ngăm nhao nhao mở ra hình thức giữ mệnh chó!

"Tê ~ Hóa thú Pikaping! Khủng bố tới như vậy!"

"Loại hóa thú này thật đúng là chưa từng nghe thấy bao giờ, hôm nay lão tử xem như mở rộng tầm mắt rồi!"

"Trời ạ, trên thế giới này lại có thêm một tôn Đạo Thiên sao? Tin tức lớn!"

"Không nên chọc vào Bồ Công Anh, các vị có thể mở to mắt một chút!"

Hiển nhiên bởi vì Huyết Minh đánh chủ ý tới trên đầu Bồ Công Anh!

Nhưng mà tên súc vật Giang Nam này lại có thể kéo được cường giả cấp Đạo Thiên tới làm tay chân? Càn quét Huyết Minh?

Thế lực ngăm trong nước ai còn dám ồn áo náo động với Bồ Công Anh nữa?

Dù sao cũng không phải ai cũng có thể chống lại được Thiết Quyền của Pikaping!

Hiển nhiên chiêu này có tác dụng giết gà dọa khỉ rất tốt!

Giờ phút này Diệp Hải Đào trừng mắt nhìn màn hình máy tính,

thuốc lá trong tay đã tàn cũng không phát giác!

Con mẹ nó!

Đồ khốn kiếp! Đây chẳng phải là cha mình sao?

Còn có tên nhãi biết thuẩn di kia, chính xác là Giang Nam!

Hai anh em này không phải đang ngủ ở nhà sao? Sao lại phát sóng trực tiếp càn quét Huyết Minh?

Diệp Hải Đào vọt như điên vào gian phòng Giang Nam, nôi sắt không có người không ở!

Lại vọt vào phòng Diệp Trấn Quốc, cũng không có ai!

Mẹ nó!

Diệp Hải Đào ngồi trở lại trước máy tính, khước miệng gọi lên một vòng cong!

Diệp Hải Đào:

"Cha! Lần này điểm yếu của người rơi vào tay con trai rồi, khắc khắc khắc khắc..."

"Ai bảo cha nói ta xem Hồ Lô Biển? Ngài đội mũ Pikachu cũng không khá hơn đâu!"

"Không được không được, phải kể lại cho đám người vợ mình, anh cả, em út, anh rể bọn họ!"

.....

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, Vạn Đông Thần hoàn toàn bị đánh phế, chỉ còn lại nửa cái mạng!

Nhìn mấy con Pikachu với vẻ mặt hoảng sợ!

Diệp Trấn Quốc đứng dậy vỗ vỗ tay: "Giải quyết!"

Giang Nam cười hắc hắc, giơ ngón tay cái lên: "Đại ca lợi hại ! Pikabing!"

Vẻ mặt Diêu Hồng kinh nghi bất định, quan sát Đạo Thiên nổi bão ở khoảng cách gần thật sự là quá kinh khủng a!

Vạn Đông Thần vẫn luôn là cái đinh trong mắt cô, cứ như vậy mà bị đánh phế đi?

Cơn khủng hoảng của Bồ Công Anh đã được giải quyết?

Còn chưa tới một phút, thế này cũng quá nhanh a!

Vội vàng tiến lên trời Vạn Đông Thần vào ghế!

Rút khẩu súng Desert Eagle ra liên tục bắn về phía Vạn Đông Thần!

Đạn Khốn Linh bắn vào hai cánh tay cùng ba cái chân của hắn, hoàn toàn phong tỏa dị năng linh lực của hắn!

Vạn Đông Thần trừng mắt phát ra tiếng kêu thảm thiết như giết heo!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Diệp Trấn Quốc và Giang Nam đều rung mình một cái, đời này chỉ sợ Vạn Đông Thần cũng đừng nghĩ hái hoa hồng nữa!

Diêu Hồng ra tay tuyệt không hàm hồ!

Diệp Trấn Quốc tiến đến trước mặt Giang Nam, nhỏ giọng nói: "Diễn xuất vừa rồi như thế nào? Không có ai nhìn ra được ta là Diệp Trấn Quốc đúng không?"

Trong phòng phát sóng trực tiếp bùng nổ cơn mưa bình luận:

"Người con mẹ nó đã tự mình nói ra hết!"

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ: "A ha ha~căn bản nhìn không ra, dù sao chiêu thức vừa rồi cũng đã bị đại ca hoàn mỹ che dấu rồi!"

Trên mặt Diệp Trấn Quốc lộ ra nụ cười đắc ý, lập tức nhún mày nói: "Pikapi! Sao người cứ luôn ưỡn hông về phía ta? Người sẽ không..."

Cố Tiểu Duy: "Ta có sao? Ta..."

Đúng lúc này, đám đàn em bị tiếng rỗng rỗng chấn động rất cục phá tan gian phòng!

"Đại ca đâu? Ai dám động đến đại ca ta? Kẻ xâm nhập tới từ nơi nào?"

"Đại ca! Kiên trì! Chúng ta tới viện trợ!"

Cả đám nhìn thấy một màn trong phòng đều sợ ngây người!

Vạn Đông Thần phun ra một ngụm bọt máu, ngửa mặt lên trời kêu thảm thiết!

Lão tử mất đi bảo bối rồi các người mới chịu đến?

Còn có tác dụng cái rắm gì nữa!

Diệp Trấn Quốc không thèm nhìn vào mắt: "Những tôm tép này giao cho người giải quyết!"

Nói xong liền muốn về nhà!

Giang Nam giữ chặt Diệp Trấn Quốc: "Ai ai ai ~ đừng nha! Đại ca ngài liền thuận đường giúp ta thanh lý hết luôn đi, ta thể đơn

lực bạc?"

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Người thế đơn lực bạc? Lúc tên nhãi nhà người tự mình san bằng khu 53 sao không nói mình thế đơn lực bạc?"

"Bảo lão tử đi thanh lý cho người? Ta không cần mặt mũi nữa sao? Ta thế nhưng là đạo..."

Giang Nam: "Hả?"

Mặt Diệp Trấn Quốc cứng đờ: "Ta thế nhưng là đại ca Pikaping của người!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Chẳng phải chỉ là thuận tiện thôi sao? Coi như là tập thể dục buổi sáng đi!"

"Hơn nữa lão đệ Tinh Hà còn chưa có lên max cấp đâu!"

Diệp Trấn Quốc đen mặt: "Người làm công! Hồn làm công! Làm công cho người mệt chết đi được!"

Nói xong sải bước đi ra ngoài cửa!

Chương 1026 -

Đầu lĩnh Kim Cương mặc kệ, trừng mắt nói: "Tên Pikachu nhà người cũng thật là phách lối! Nói ai là tôm tép hả? Lão tử giống tôm tép chỗ nào?"

Diệp Trấn Quốc cũng không thèm phản ứng, thân thể cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện ở trước người hắn!

Bàn tay to đặt ở huyệt thái dương hung hăng búng một phát! Đầu nổ tung!

Kim Cương 5 sao liền bị xử lý nháy mắt!

"Nói người tôm tép người chính là tôm tép, một đám cặn bã! Để ta tập thể dục buổi sáng cũng không đủ tư cách!"

Nói xong liền nhảy vào hành lang, tiếng nổ vang xen lẫn từng đợt tiếng kêu thảm thiết, không ngừng có bóng người theo cửa sổ bay ra!

Diêu Hồng nuốt nước miếng, vẻ mặt chấn động, Huyết Minh coi như xong rồi!

Nhưng mà phía bên này, Giang Nam chấp tay sau lưng đi tới trước người Vạn Đông Thần, trên mặt mang theo ý cười!

"Người có tự tin của người, ta có nội tình của ta!"

"Ta có thể cười nghe người buông lời tàn nhẫn, đương nhiên cũng có thể khiến người quỳ nghe ta giảng quy củ!"

"Tinh Diệu? Cũng chả ra làm sao! Chỉ có thể!"

Sắc mặt Vạn Đông Thần trắng bệch, lúc này đã thật sự muốn chết!

Không nên chọc đến Giang Nam, hiện tại đừng nói là Huyết Minh, mạng nhỏ của mình sợ là không giữ được!

"Cầu người thả ta một con đường sống được không? Ta cho người tiền, phụ nữ, chỉ cần thứ ta có, người nói một câu ta đều cho người hết!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cái giá 300 triệu tối hôm đó đã bị người từ chối, hiện tại cũng không còn cái giá này!"

Vạn Đông Thần vừa nghe thì ánh mắt sáng ngời, nghĩa là có cơ hội a!

"Ta đưa! Chỉ cần người có thể thả ta, nói ra con số, bao nhiêu ta đều cho!"

Giang Nam: "Ta muốn tất cả!"

Vạn Đông Thần nghiêng chặt răng, trong mắt đều là tơ máu!

"Người thật tham lam!"

"Ta đưa! Đều đưa hết cho người!"

Hiện tại Vạn Đông Thần hiểu rõ, mình căn bản không có cơ hội cò kè mặc cả với Giang Nam, chỉ có thể thuận theo!

Giang Nam cười hắc hắc, vốn khởi động hạng mục không phải đã tới tay rồi sao?

Nói cướp liền cướp, không chút do dự!

Nhưng Giang Nam cũng không tin lời Vạn Đông Thần nói, vừa lên liền rút cho hắn một chai Đại Lục Đoạt Mệnh, sau đó mở máy tính ra, bảo hắn chuyển tiền vào tài khoản Bồ Công Anh!

10 phút sau!

Giang Nam trừng mắt: "Thật sự không còn?"

Vạn Đông Thần: (T_T)

"Thật sự không còn, 16 tài khoản ở nước ngoài! 4 tài khoản trong nước, tất cả tiền đều chuyển khoản cho người!"

"Ngay cả 803 đồng 2 hào 7 trong bóp tiền đều đưa người!"

Vẻ mặt Giang Nam ghét bỏ: "Thế này mà cũng dám xưng là Tinh Diệu? Lại còn nói là tổ chức ngầm hàng đầu thế giới? Cũng chỉ có hơn 200 triệu USD?"

"Ta tùy tiện gom góp còn nhiều hơn người!"

Nói xong liền xông lên đánh Vạn Đông Thần một trận!

"Còn hay không! Còn hay không!"

Vạn Đông Thần bị đánh hộc máu, gào khóc: "Đừng đánh nữa, thật sự không còn! Đại đa số tài sản đều lưu giữ trong các phân bộ của Huyết Minh, còn có một ít hàng hóa, đều là vốn lưu động!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Bảo đàn em các chi nhánh của người điều tiền tới cho ta!"

"Nếu con số không làm ta hài lòng, nơi này sẽ là nghĩa trang của người!"

Nói xong nhắm ngay thắt lưng quần Cố Tiểu Duy!

"Huyết Minh nghe cho kỹ! Ta! Pikapang! Chuyển tiền! Hiểu chưa?"

"Không chuyển tiền ta liền đánh lão đại các người!"

Nói xong gọi Cố Tiểu Duy tới, đứng trước người Vạn Đông Thần!

Lại lấy ra một đôi dép lê cực tốc đeo vào tay Cố Tiểu Duy, kê vào hai bên má Vạn Đông Thần!

"Pikapang? Người định làm..."

Giang Nam cười hắc hắc, trực tiếp đẩy tay Cố Tiểu Duy, mở hình thức chạy nhanh!

Máy vả miệng tự động chính thức khởi động!

Thanh âm bốp bốp không dứt bên tai, Cố Tiểu Duy biến thành cối xay gió hình người!

Vạn Đông Thần ngồi trên ghế, mặt bị tát lắc trái lắc phải, nước mắt rơi khắp nơi!

"A a a! Đừng đánh nữa! Mau chuyển tiền! Mau chuyển tiền cho hần!"

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Mà một màn này lại bị thất lưỡng quần Cố Tiểu Duy quay cận cảnh!

Trên màn hình tất cả đều là hình ảnh mặt Vạn Đông Thần bị tát tới tát lui!

Ánh mắt Cố Tiểu Duy sáng ngời: "Oa! Thật thần kỳ, đây thế mà lại là chế độ tự động! Thật hả giận a!"

Diêu Hồng nhìn mà hai mắt sáng lên, thậm chí cũng muốn thử một chút!

Lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp hoàn toàn bùng nổ!

"Tê~ thật vô tình! Thật tàn nhẫn a! Không được, ta nhìn không nổi nữa!"

"Lão tử lẫn lộn trong thế giới ngằm đều cảm thấy thật tàn bạo! Người bị đánh kia thật sự là Tinh Diệu?"

"Chọc ai cũng đừng chọc Giang Nam! Một khi chọc vào chú định xong đời!"

Giờ phút này, ba phân bộ trọng yếu của Huyết Minh đều phát điên, lão đại của bọn ta vậy mà lại bị người khác trói ở trên ghế vả mặt?

Một giây tít hai mươi cú?

"Còn đứng ngây ra đó làm gì? Kêu các anh em góp tiền a!"

"Một khi không còn mình chủ, Huyết Minh chúng ta tất ngã, trong khoảng thời gian này chúng ta chọc tới quá nhiều thế lực, không có Tinh Diệu trấn tràng, bọn họ nhất định sẽ nhân cơ hội xuống tay a!"

"Cứu? Còn cứu cái rắm! Lão đại này có cứu trở về cũng không thể dùng? Chúng ta cuốn tiền chạy trốn đi!"

Giờ phút này các phân bộ lớn của Huyết Minh đều loạn thành một đoàn, ai cũng chỉ lo giữ mình!

Ngụy Trường Thắng phải gọi là há giận a, con mẹ nó ai bảo người nói ta là Ngụy công công? Lần này người cũng thành Vạn công công rồi?

Cứu? Còn cứu cái rắm!

Rơi vào tay Nam Thần người còn có thể sống được sao?

May mắn lão tử rời đi đúng lúc a, bằng không kẻ bị vả miệng chú định chỉ có một mình ta!

Cuốn tiền chạy trốn, giờ phút này không phản bội thì còn đợi đến khi nào?

.....

Giờ phút này ở biệt thự Diệp gia!

Nhóm người Chung Ánh Tuyết thu thập xong, vừa muốn cùng Diệp Tinh Tuyền đi tới học viện!

Đã muốn nói lời tạm biệt với Diệp gia, kết quả tìm một vòng, trong biệt thự cũng không phát hiện ra một bóng người!

Cuối cùng phát hiện cả Diệp gia đều chưa ăn sáng, toàn bộ đứng trước máy tính xem phát sóng trực tiếp, thỉnh thoảng phát ra âm thanh chặc chặc chặc!

"Chú Diệp? Các người đây là!"

Diệp Hải Đào kêu lên: "Ha ha, đừng vội đi, cảnh này không phải lúc nào cũng được xem!"

Mấy người Chung Ánh Tuyết tò mò nhìn qua!

Chỉ thấy người đội mũ trùm đầu Pikachu ở trong hình, ưỡn ngực, ánh mắt cực kỳ phách lối!

"Người của Huyết Minh nghe đây, ta! Pikapang! Chuyển tiền! Hiếu chưa?"

Mấy người Chung Ánh Tuyết hai mặt nhìn nhau!

"Đây là Tiểu Nam đúng không?"

"Nhất định là Tiểu Nam!"

"Không cần nghĩ, tất nhiên Nam ca!"

Chung Ánh Tuyết che mặt: "Đây là chuyện xấu mà Tiểu Nam cần dậy sớm để đi làm sao?"

Ánh mắt Hạ Dao sáng lên: "Oa! Tiểu Nam ở bên ngoài thật hung dữ! Huyết Minh là cái gì? Người bị đánh trên ghế kia cũng thảm quá!"

"Hả? Tinh Tuyền? Sao mặt người lại trắng bệch như vậy?"

Diệp Tinh Tuyền liền giải thích: "Có thể truy cập vào dark web cơ bản đều là người của tổ chức ngầm quốc tế, có rất nhiều đại lão!"

"Về phần Huyết Minh... là thế lực ngầm trong nước, hiện giờ danh tiếng đang lên! Người bị đánh trên ghế kia, là Vạn Đông Thần lão đại của Huyết Minh! Cường giả cấp Tinh Diệu!"

Chương 1027 -

Lời này vừa nói ra, nụ cười trên mặt Hạ Dao cứng đờ, mấy người Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt nhìn!

Tinh Diệu? Người bị đánh khóc kia là Tinh Diệu?

Tiểu Nam thế mà lại đi cướp tiền người ta?

Lại nhìn màn hình phát sóng trực tiếp, một loạt bình luận đều là mấy câu nói kia!

Chộc ai cũng đừng chọc Giang Nam!

Chộc phải Giang Nam chú định xong đời!

Giang Ác Ma phát rồ!

Chộc vào rồi người cũng đừng hối hận!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết tê dại da đầu, cảm thấy giật mình!

Không phải vừa nói người truy cập vào dark web đều là lão đại thế giới ngầm sao? Vì sao đâu bình luận mấy câu này!

Đến tốt cùng khi ở bên ngoài, Giang Nam có thanh danh như thế nào!

Giờ khắc này các cô mới phát hiện, nhận thức của mình đối với Giang Nam cũng chỉ giới hạn trong học viện!

Mà đối với chuyện bên ngoài học viện lại biết được rất ít!

Hiện tại nhìn lại, so sánh Giang Nam cạy trần nhà với Giang

Nam bên ngoài! Quả thực chính là một em bé ngoan!

Nhìn Vạn Đông Thần ngồi trên ghế bị đánh nửa giờ, tất cả mọi người đều rung mình một cái!

Thật tàn nhẫn!

Đúng lúc này, trong đại sảnh vang lên thanh âm của Diệp Trấn Quốc!

"Hả? Người đâu? Bữa sáng còn chưa chuẩn bị sao?"

Mọi người vừa nghe Diệp Trấn Quốc đã trở lại, vội vàng chạy lên sân thượng lầu hai xem!

Diệp Trấn Quốc có chút bối rối, không ăn sáng mà lại đi tụ tập một chỗ làm gì đây?

Diệp Hải Đào cố nén cười: "Cha? Vừa rồi người đi đâu vậy?"

Thân thể Diệp Trấn Quốc cứng đờ: "Khụ khụ~ a! Cái kia! Đi tập thể dục buổi sáng! Lại nói lão tử đi đâu làm gì người quản được sao!"

Người Diệp gia cố gắng cắn răng ghen cười!

Đúng lúc này, chỉ thấy Diệp Dạ leo lên lan can: "Ông nội nhìn Diệp Dạ!"

Diệp Trấn Quốc mặt mày hớn hở: "Ai! Ông nội đây! Sao vậy cháu gái bảo bố?"

Chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Diệp Dạ trở nên nghiêm túc, quát một tiếng: "Tiếng rống của Pikaping! Ngao ô~"

Ngay sau đó lại từ tầng hai nhảy xuống, đáp trên mặt đất: "Thiệt Quyền của Pikaping! Cha cha cha!"

Diệp Trấn Quốc: ?????

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +1001!]

[Giá trị oán khí từ...]

Diệp Dạ hưng phấn nói: "Ông nội vừa rồi quá ngẫu, ông nội còn giữ mũ trùm Pikachu kia không? Diệp Dạ cũng muốn đội chơi!"

Diệp Trấn Quốc đen mặt: "Bị ta chôn dưới bồn hoa thứ hai bên trái trong vườn hoa nhỏ!"

Giờ phút này, một đám người Diệp gia đều ghen điên rồi, cho tới bây giờ mặt Diệp Trấn Quốc chưa từng đen như vậy!

Không phải đã nói che dấu thân phận một cách hoàn mỹ sao?

Sao ngay cả Diệp Dạ cũng biết đại chiêu của lão tử?

Tất cả mọi người đều biết thân phận của ta mà chính ta lại không biết?

"Làm sao các người biết?"

Diệp Hải Đào mỉm cười thâm sâu!

"Phát sóng trực tiếp trên dark web? Ta xem được liên kê mọi người cùng nhau thưởng thức tư thế oai hùng của cha!"

"Ừm! Mũ trùm đầu rất đáng yêu, người ta thường hay nói một già một trẻ như nhau, ta còn không tin, giờ thì ta đã tin!"

Diệp Trấn Quốc: ! ! !

Phát sóng trực tiếp trên dark web?

Mình cũng không thấy ai quay phim cả!

Tên nhai Giang Nam này lấy thứ gì để phát sóng trực tiếp chứ?

Lấy hông sao?

Chuyện lão tử ra ngoài làm công bán linh hồn bị người khác phát hiện?

A a a!

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +1001!]

Hình tượng cao lớn uy mãnh thuộc về cường giả Đạo Thiên của ta con mẹ nó đều bị hủy trong tay tên tiểu tử thối nhà người a!

"Mẹ nó, trở về lại thu thập tên tiểu tử thối Giang Nam kia!"

"Hôm nay lão tử sẽ lột da người trước!"

Nói xong mở ra đôi cánh rồng, vọt thẳng về hướng Diệp Hải Đào!

Mặt Diệp Hải Đào trắng bệch: "Cha! cha bình tĩnh lại, ta là con ruột của cha a!"

Diệp Trấn Quốc: "Lão tử đánh con mình, thiên kinh địa nghĩa, xem lão tử đánh cho người mất trí nhớ a!"

Diệp Hải Đào: !!!

"A~ A~ A~"

Tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Mấy người Chung Ánh Tuyết nhìn Đạo Thiên nổi bão, mặt đều bị dọa trắng bệch, thật đúng là phụ tử tử hiếu!

Mau chạy về trường thôi!

Nếu không lát nữa sẽ bị bắt làm con tin!

...

Trong phòng học của trường Đại học Linh Võ Thủ Đô, 100 sinh viên huấn luyện đã vào vị trí, nhao nhao ngạc nhiên!

"Ai? Giang Ác Ma sao còn chưa tới?"

Vương Chiêm và Hạng Tổ ôm nhau khóc, không tới mới tốt, rốt cục không cần bị đánh nữa!

Hạ Dao cười nói: "Sau khi tốt nghiệp, sau này các người khó tránh khỏi sẽ phải đối đầu với một ít thế lực ngầm, kinh nghiệm sẽ là thứ trọng yếu trong chuyện này!"

"Đạo sư Giang Nam vì muốn truyền thụ cho các người kinh nghiệm đối đầu với thế lực ngầm, hôm nay đã dậy sớm đi làm mẫu cho các người!"

"Mọi người phải học tập cẩn thận, tổng kết kinh nghiệm biết không? Kế tiếp phải viết lại bài cảm nhận sau khi xem! Tinh Tuyền!"

Diệp Tinh Tuyền hưng phấn lên tiếng, vội vàng chạy đến trước bục giảng, cắm USB của mình vào máy tính, màn hình lớn trong nháy mắt phát sáng trực tiếp hình ảnh dark web!

Trong màn ảnh là một người đàn ông cả người đầy máu đang bị vả vào miệng một cách điên cuồng!

Chúng sinh viên hít vào một hơi khí lạnh, thật tàn nhẫn!

Chuyện này là sao?

Hôm nay Nam Thần không tới dạy học là vì đi xử lý chuyện tổ chức ngầm sao?

Chỉ thấy đám người Hạ Dao Chung Ánh Tuyết nhanh chóng chạy đến bàn học phía dưới để ngồi, ánh mắt hưng phấn nhìn phát sáng trực tiếp!

Chúng sinh viên im lặng!

Truyền thụ kinh nghiệm cái quỷ gì? Ta thấy các người chỉ đang muốn xem Nam Thần phát sáng trực tiếp!

Quang minh chính đại trốn việc!

.....

Một trận vả miện này kéo dài ước chừng ba tiếng!

Nhưng Giang Nam chỉ nhận được 200 triệu USD tiền chuộc của các đàn em!

Giang Nam bĩu môi: "Đám đàn em của người không muốn trả tiền chuộc đúng không? Chỉ có vậy thôi sao?"

"Không đủ không đủ! Không có thêm nữa ta đành phải giết người!"

Vạn Đông Thần bị tát vừa khóc vừa tức!

"Đám chó cái này! Nhất định là không muốn trả tiền, đừng giết ta! Ta sẽ nghĩ cách!"

Diêu Hồng đùng đùng Giang Nam bả vai: "Pikapang, cũng không còn thiếu nhiều lắm! Dòng tiền mắt chống đỡ Huyết Minh vận hành cũng có tầm khoảng 200 triệu USD!"

"Xảy ra chuyện này khẳng định có người cuốn tiền chạy trốn!"

Giang Nam trừng mắt: "Cái gì mà không còn thiếu nhiều? Cách mục tiêu 2 tỷ USD của chúng ta rất nhiều!"

"Dám cuốn tiền của ta chạy trốn? Gan lớn a! Lại nói Huyết Minh lớn như vậy mà chỉ có chút này thôi sao?"

Diêu Hồng che mặt, người định gom đủ 2 tỷ trong vòng một đợt này sao?"

Ép khô Huyết Minh cũng không có nhiều như vậy a!

Tiền còn chưa tới tay cũng đã thành tiền của người rồi?

"Loại thế lực ngầm giống như Huyết Minh đều sẽ ép hàng, như là linh châu hay tài liệu dung linh gì đó, số lượng hẳn rất lớn!"

Giang Nam vừa nghe thì ánh mắt sáng ngời: "Đó chẳng phải là kho bạc nhỏ sao?"

Vạn Đông Thần điên cuồng gật đầu: "Đúng đúng đúng, tổng bộ Huyết Minh của chúng ta, còn có ba phân đà trọng yếu, tồn không ít hàng có giá trị!"

"Ta nói cho người biết vị trí cụ thể, người đừng đánh ta nữa! Sắp chết rồi!"

Chương 1028 -

Giang Nam: "Người báo vị trí kho bạc xung đột gì với chuyện cô ấy đánh người sao? Không xung đột! người nói tiếp đi!"

Vạn Đông Thần: Người con mẹ nó nói thật có đạo lý a!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

"Người dẫn ta đi! Đàn em không trả tiền thì ta đòi giúp người! Đừng giết ta, cầu người a!"

Giờ khắc này Vạn Đông Thần vì mạng sống, chuyện gì cũng làm được!

Có được vị trí cụ thể của phân đà, Giang Nam cười hắc hắc: "Không xa! Lên phi cơ chiến đấu siêu âm thôi!"

Diêu Hồng ngạc nhiên: "Cái gì mà không xa? Phi cơ đào đâu ra? Chúng ta định làm..."

Giang Nam: "Nói nhảm! Cướp tiền chuyển kho bạc đi, không cướp thì giữ lại sao?"

Diêu Hồng: ???

Mấy vị trí kia đều cách xa vài tỉnh a, người có cần cố chấp như vậy hay không a?

Đây có được tính là vào nhà dân khám xét hay không?

Mẫu chốt là lúc đến được nơi xa như vậy, nói không chừng hàng hóa đều đã được dời đi...

Không đợi Diêu Hồng kịp phản ứng, Tiểu Tửu Oa vẫn luôn ghé vào trên vai Giang Nam liền hóa lớn!

"Chủ nhân ~ đi tổng bộ trước hay sao? Ta cảm giác kho bạc ở tổng bộ sẽ lớn hơn một chút!"

Giang Nam: Đi thôi!

Diêu Hồng che miệng ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, lượng tin tức quá lớn, trong lúc nhất thời não không xử lý được!

"Oanh!"

Một đầu điều sư khổng lồ màu đỏ thẫm phá vỡ thủy tinh, linh kỹ Thiên Hành gia thân, lại phối hợp với thuần di không ngừng của Giang Nam!

Dùng tốc độ khủng bố gấp đôi tốc độ âm thanh chạy thẳng tới tổng bộ Huyết Minh!

Trong buồng lái!

Diêu Hồng hưng phấn vuốt ve Tiểu Tửu Oa, đáng vẻ được mở rộng tầm mắt!

Giờ phút này hai tay Cố Tiểu Duy vẫn vung ra như Phong Hỏa Luân, mệt mỗi đầu đầy mồ hôi!

"Pikapang, ta phải dừng lại thế nào đây? Mỗi tay quá!"

Giang Nam: "Đế giày rách rồi thì sextuwj dừng lại, người tự nghĩ cách đi."

Cố Tiểu Duy: ???

Bọn họ đang ở trên trời cao vạn mét, phải làm đế mại phẳng đế giày đây!

Cứ quạt không khí mãi cũng thật xấu hổ!

Lợi dụng xong thì mặc kệ?

Công cụ hình người như chúng ta đều không có nhân quyền mà!

[Giá trị oán khí từ Cố Tiểu Duy + 555!]

Giờ phút này Vạn Đông Thần bị Giang Nam dùng xiềng xích hù không trối lại, lại bị Tiểu Tửu Oa dùng móng vuốt bắt lấy, vung tới vung lui ở trên không trung, phát ra tiếng kêu thảm thiết như giết heo!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Người mẹ nó vẫn là tới đánh ta đi!

Thế này so với vả miệng còn tàn nhẫn hơn a!

.....

Dưới tốc độ siêu cao, chỉ dùng không đến một giờ đã vượt tỉnh vượt tới tòa nhà tổng bộ Huyết Minh!

Diêu Hồng: "Chúng ta phải làm thế nào đây? Hay là trực tiếp đánh vào? Nơi này là tổng bộ a! Pikaping đã về nhà rồi! Chúng ta..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Cướp tiền thì phải nhanh chuẩn độc, ta có con tin thì ta sợ cái gì chứ?"

"Tiểu Tửu Oa, đi gõ cửa!"

"Tuân lệnh chủ nhân!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa tăng tốc, há mồm liền phun ra quả cầu lửa khổng lồ 20 mét, đập thẳng đến tòa nhà tổng bộ!

"Đại Viêm Thiên!"

"Oanh!"

Quả cầu lửa hung hăng nện vào tòa nhà tổng bộ rồi mãnh liệt nổ tung, trong chốc lát ánh lửa ngút trời, sàn nhà thủy tinh cùng tường chịu lực đều nổ hoa!

Nhanh chóng bị nổ ra một lỗ thủng lớn!

Một đám lãnh đạo Huyết Minh đang ở phòng họp tổng bộ nghiên cứu cách ứng phó sự kiện lần này như thế nào thì trực tiếp bị một pháo này nổ tung!

Mặt đen sì, phòng họp nổ tung!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa mang theo mọi người trực tiếp vọt vào tòa nhà tổng bộ!

Giang Nam giơ tay kéo Vạn Đông Thần ra, rống to một tiếng: "Giao hết tiền của các người cho ta!"

"Đưa tiền cho hắn! Đưa tiền cho hắn!"

Diêu Hồng: !!!

Đây đến tột cùng là phương thức ra sân phách lối gì a!

Cách gõ cửa cũng quá dạn dày đi?

Động tĩnh lớn như thế khiến cho tất cả mọi người ở tổng bộ Huyết Minh đều vọt tới, ánh mắt đỏ như máu!

Ba tên Kim Cương cầm đầu vừa thấy đại ca nhà mình bị người ta đánh thành cái dạng này, ánh mắt đều đỏ!

"Này! Thả đại ca ta ra, ba người các người sợ là không muốn sống nữa rồi!"

"Ai? Ba người? Diệp..... Pikaping không có ở đây? Chỉ có ba người bọn họ? Mạnh nhất cũng chỉ có Kim Cương! Cường ca, cơ hội a!"

Lưu Cường cắn răng: "Thật sự cho rằng Huyết Minh là hạng người mặc người xâu xé sao?"

"Mau thả đại ca ta ra, chuyện này coi như kết thúc, nếu không các người đừng nghĩ sống sót rồi đi!"

Giang Nam liếc mắt: "Xem ra đàn em của người cũng không muốn đưa tiền!"

Vạn Đông Thần nổ tung: "Ta là lão đại nghe lời ta, đưa tiền cho hần!"

"Mạng của lão tử đang nằm trong tay hần đấy!"

Lưu Cường: "Đại ca yên tâm! Nếu hần dám giết người, hần cũng không rời đi được!"

"Đúng đúng đúng! Chúng ta liền chơi hần một đợt! Ý kiến này không thành vấn đề!"

"Đại ca người yên tâm! Bọn ta nhất định cứu người ra!"

Vạn Đông Thần: !!!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Nếu người thành công, ta con mẹ nó không phải liền xong đời sao?

Dù sao đó cũng không phải mạng của các người nên các người mới dám nói vậy đúng không?

Trong lúc nhất thời bầu không khí trong tổng bộ khẩn trương, khóe thuốc súng tràn ngập!

Mấy tên Kim Cương cầm đầu cùng với đông đảo đàn em bắt đầu khởi động linh khí trên người, hiển nhiên đã chuẩn bị động thủ!

Hai mắt Diêu Hồng nháy mắt mở ra lục mang tinh, chắn ở trước người Giang Nam!

Khóe miệng Giang Nam gợi lên một nụ cười ác ma!

Nói ta không dám giết Vạn Đông Thần đúng không?

Lưu Cường híp mắt: "Có giỏi thì giết cho ta xem!"

"Người cầm miệng cho lão tử! Ta thấy người chính là muốn soán vị! Người... A a a!"

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Không đợi Vạn Đông Thần nói xong, Giang Nam giơ tay lấy ra một chiếc nhẫn tê liệt đeo ở ngón giữa tay trái!

Đâm vào móng Vạn Đông Thần, trực tiếp đâm vào!

Chỉ thấy Vạn Đông Thần trừng mắt, ngũ quan đều vặn vẹo lại, cả người căng cứng, không thể cử động!

Tuy Vạn Đông Thần bị phong bế linh lực dị năng, nhưng cấp bậc Tinh Diệu vẫn còn đó!

Thời gian tê liệt căn bản kéo dài không được bao lâu, nhưng ngón tay vàng của Giang Nam một mực đâm vào cơ móng Vạn Đông Thần!

Mở ra hiệu quả tê liệt vô hạn!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay ôm lấy thân thể tê liệt, Vạn Đông Thần căng cứng, giống như ôm một cây lang nha bổng!

Khóe miệng cười: "Hôm nay lão tử sẽ dạy các người cách dùng con tin chính xác!"

Nói xong liền vung Vạn Đông Thần lên giết về phía đám người: "Đám cặn bã! Ăn một gậy của lão tử đi!"

[Phát động kỹ năng! Binh khí hình người: LV0!]

[Có muốn thêm điểm kỹ năng không?]

Giang Nam: ???

Con mẹ nó?

Thế này mà cũng có thể kích phát kỹ năng? Binh khí hình người là kỹ năng quỷ quái gì?

Có cần như vậy không!

Sự hiếu kỳ nồng đậm trong lòng Giang Nam hoàn toàn bị câu lên!

[Thêm điểm kỹ năng: 111100 điểm!]

[Thăng cấp kỹ năng! Binh khí hình người (đỉnh cấp): LV0!]

Chương 1029 -

Trong nháy mắt vô số kỹ thuật dùng binh khí hình người trong tay liên tràn vào trong đầu, hình thành ký ức cơ bản đặc biệt!

Xoay tròn Vạn Đông Thần đập một phát về phía Lưu Cường!

Lưu Cường nổi giận: "Mẹ kiếp? Một Hoàng Kim cón con như người cũng dám động thủ với Kim Cương như ta?"

"Viêm Quyên Bát Bạng!"

Trong thoáng chốc cả người hóa thành người lửa, trên năm tay hiện ra tám vòng lửa, hung hăng đánh về phía Vạn Đông Thần!

Vạn Đông Thần: !!!

Trơ mắt nhìn năm đốm lửa đánh về phía mình, cảm giác nguy cơ đứng trước cái chết khiến Vạn Đông Thần phát ra lực lượng vượt qua cực hạn!

Lại mở miệng nói chuyện!

"A a a! Dừng tay! Người mẹ nó dám đánh đại ca?"

"Ai cho người gan chó này?"

Lưu Cường nhất thời bị tiếng hét này của Vạn Đông Thần làm cho héo rũ, năm đốm lửa vừa nên ra lại nhanh chóng nghẹn trở về, mặt nghẹn đỏ bừng!

Giang Nam cũng mặc kệ, dùng binh khí hình người hung hăng nện vào đỉnh đầu của Lưu Cường!

Lực lượng cực lớn đập xuyên qua sàn gác, Lưu Cường đều gào khóc!

Ngay cả trên đầu Vạn Đông Thần cũng sưng lên một cục u lớn!

[Giá trị oán khí từ Lưu Cường + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1001!]

Giờ phút này Vạn Đông Thần mang vẻ mặt tuyệt vọng, người không phải con người!

Mau rút ngón giữa ra khỏi móng ta đi!

Nhưng Giang Nam đang hưng phấn phát điên!

Bình khí hình người này dùng cũng quá tốt đi?

Tuy rằng dị năng linh lực của Vạn Đông Thần đã bị phong ấn, nhưng cường độ thân thể vẫn còn, vô cùng cứng rắn!

Phòng thủ cấp Kim Cương cũng có thể dễ dàng phá vỡ!

Hơn nữa còn kèm theo chức năng giọng nói khuyên lui!

Quả thực chính là lương phẩm thiết yếu để phá nhà cướp của!

Giờ khắc này hai mắt Giang Nam tỏa sáng, giờ Vạn Đông Thần phóng về phía đám người Huyết Minh!

"Trả tiền! Không trả tiền liền đánh chết! Đều con mẹ nó đừng có mà chạy!"

Liền cầm Vạn Đông Thần xoay tròn giết về phía một Bạch Kim, Bạch Kim hệ thủy theo bản năng phóng ra thủy đao phòng ngự!

Vạn Đông Thần cả giận nói: "Người dám đánh đại ca? Không được phòng ngự..."

"Oanh!"

Bạch Lim hệ thủy mang về mặt ghen khuấy bị Giang Nam đập bay! Giống như đang chơi bóng chày!

Trên đầu Vạn Đông Thần lại có thêm một cục u lớn: "Đều không được đánh Giang Nam, ai động thủ ta giết người đó!"

Giờ khắc này bang chúng Huyết Minh đều sắp khóc, trận này không đánh nổi a!

Đánh Giang Nam? Hẳn lấy Vạn Đông Thần làm khiên phòng ngự!

Không đánh? Giang Nam lấy Vạn Đông Thần đánh người a!

Hơn nữa còn có một tráng hán Pikapi biến thái, vừa đánh Vương Bát Quyền, vừa linh hoạt tránh thoát tất cả công kích!

Sau đó lại ưỡn hông với người...

Cái này là sao chứ!

Vì thế trong sân liền xuất hiện một màn như vậy!

Giang Nam cầm Vạn Đông Thần đuổi theo đám thành viên Huyết Minh ở trong tổng bộ điên cuồng đánh giết!

Nơi đi qua đều kèm theo tiếng nổ chói tai cùng với tiếng kêu thảm thiết như giết heo!

Trong đó còn xen lẫn tiếng cười to đầy phách lối của Giang Nam!

Diêu Hồng ngơ ngác đứng tại chỗ, bị một màn trước mắt khiến cho hoàn toàn kinh hãi!

Cô rốt cục đã biết hàm nghĩa của câu nói ta có con tin ta sợ cái

gì kia!

Con tin thì ra còn có thể dùng làm vũ khí nữa sao?

Kiến thức này đã được tiếp thu!

Giờ khắc này Diêu Hồng cũng không còn mê mang, rút ra hai khẩu Desert Eagle nắm trong tay! Mở ra hình thức hoa đá, gia nhập chiến vào đoàn!

Hồng mang lướt qua, tượng đá khắp nơi!

Tiếng súng vang lên, tượng đá biến thành đá vụn!

Bởi vì tinh thần cameraman chuyên nghiệp, tình huống phát sinh trong tổng bộ Huyết Minh đều được phát sóng trực tiếp ra ngoài!

Trong phòng phát sóng trực tiếp, một đám đại lão đều trầm mặc!

Trong lòng không khỏi đồng thời sinh ra một ý nghĩ!

Thà chết cũng không muốn trở thành con tin của Giang Ác Ma, sẽ bị coi thành vũ khí để dùng a!

"Vũ khí hình người này quả thực vạn năng! Công kích phòng ngự nhất thể!"

"Mặt mũi của Huyết Minh và Vạn Đông Thần xem như hoàn toàn mất sạch!"

"Mặt mũi? Còn tiếp tục chơi như vậy, Vạn Đông Thần sợ là sẽ bay luôn cả đầu!"

Thậm chí còn có rất nhiều cái tên nước ngoài đều tham gia bình luận.

Một màn trong tòa nhà tổng bộ này khiến cho bọn họ nhớ tới hồi ức không mấy tốt đẹp!

Lúc ở công viên trung tâm, Giang Nam cũng cầm Phương Thiên Họa Kích cưỡi xe điện đuổi theo bọn họ như vậy a!

Rốt cục đã có người cảm nhận được sự tuyệt vọng của bọn ta!

Hiển nhiên Giang Nam của hiện tại so với lúc đó càng phát rõ hơn!

Giờ phút này, trong một phòng học của trường Đại học Linh Võ Thủ Đô, tất cả sinh viên huấn luyện đều ngơ ngác nhìn phát sáng trực tiếp!

"Ta cứ cho rằng thời điểm Giang Ác Ma hành hạ chúng ta ở Linh Khư Kiếm Sơn đã đủ phách lối lắm rồi! Nhưng hóa ra đó chỉ là một góc của tảng băng thôi sao?"

"Ở trong tổng bộ tổ chức ngầm của người ta, cầm tên lão đại đuổi theo mọi người? Táng tận lương tâm!"

"Lúc trước ở lễ trao giải, chúng ta còn chửi bới Nam Thần... Ta có thể sống đến bây giờ cũng đều là Nam Thần khai ân a!"

"Thật muốn bóp chết chính mình lúc đó!"

Hạ Dao Chung Ánh Tuyết nhìn mà tê dại da đầu, Tiểu Nam quả thực rất xinh ngẫu!

"Các người đều phải nghiêm túc xem, chăm chỉ học tập kinh nghiệm của đạo sư Giang Nam biết không?"

Một đám sinh viên đều lộ ra cười khổ, tha cho chúng ta vô năng!

Thao tác của Nam Thần chúng ta thật sự học không nổi a!

Không có thực lực cùng nhân mạch như Nam Thần, chơi như vậy chính là đi tìm chết!

.....

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Lưu Cường lại bị một gậy của Giang Nam nên bay vòng, đập xuyên vách tường, mặt mũi nghẹn khuất cả người đầy máu!

Toàn bộ quá trình không dám buông chiêu, căn bản không dám đánh trả!

Giang Nam xông lên xoay Vạn Đông Thần phá vỡ một lỗ thủng lớn!

Giờ phút này cả đầu Vạn Đông Thần đều là những khối u!

Máu tươi cùng nước mắt lẫn lộn cùng một chỗ, khuôn mặt cũng không ra hình người!

Giá trị oán khí cập nhật chưa từng đứt đoạn!

Nhìn Giang Nam xách gậy đi tới!

Lưu Cường vội la lên: "Đình chiến! Đình chiến! Chúng ta đưa tiền! Đưa hết cho người! Hàng tổng bộ trừ cũng cho người!"

"Người buông tha cho chúng ta, trả lão đại lại cho chúng ta đi!"

Vạn Đông Thần trừng mắt khóc ròng nói: "Mẹ kiếp, phí thời gian này giờ! Ngay từ đầu mẹ nó đã bảo đưa đi! Người nhất định cứ làm ngược lại?"

"Ta thấy người chính là không muốn ta sống tốt, ô ô ~ ta cũng quá khổ mà!"

Nếu không nhờ tố chất thân thể cấp Tinh Diệu của lão tử, đầu đủ cứng, đã sớm chết ở nửa đường rồi!

Lúc này Giang Nam mới nhếch miệng cười: "Sao người không nói sớm!"

Tầng hầm tổng hành dinh!

Giang Nam khiêng vũ khí hình người, mở rộng không gian dị độ, một đám đàn em mặt mũi bầm dập vô cùng nghẹn khuất, mang từng rương tài liệu dung linh cùng linh châu vào trong!

Đến lúc đó thông qua Bồ Công Anh bán ra, lại kiếm được một khoản tiền!

Lúc này Diêu Hồng cũng nhận được thông báo khoản chuyển khoản 130 triệu USD từ Lưu Cường, khoảng cách đến mục tiêu 2 tỷ càng ngày càng gần!

Chương 1030 -

Nhìn bóng lưng của Giang Nam, Diêu Hồng đột nhiên cảm thấy trên thế giới này hình như không có chuyện gì Giang Nam không làm được!

Giang Nam trừng mắt!

"Cái tên đeo kính kia, đừng tưởng rằng ta không nhìn thấy, lấy viên linh châu cấp Bạch Ngân mà người lén giấu trong túi quần kia ra cho ta!"

[Giá trị oán khí từ Chu Bắc Bắc +1000!]

Người kiếm được nhiều tiền như vậy rồi!

Một viên linh châu cấp Bạch Ngân cũng không để lại cho ta được sao?

Không có ai mà keo kiệt như người cả!

Nhìn kho bạc dưới tầng hầm bị dọn sạch, Giang Nam mang vẻ mặt hài lòng!

"Không tồi, lấy hết điện thoại di động, ví tiền, đồng hồ đeo tay dây chuyền vàng cái gì đó của các người ra, ném hết vào trong không gian dị độ của ta!"

"Phạm là để ta phát hiện ra trên người các người còn lại tiền ăn cơm tối, chuyện hôm nay liền không xong!"

Đám người Huyết Minh đều khóc!

Người không thể làm người được sao?

Thổ phỉ cũng không tuyệt tình như người!

Vạn Đông Thần nóng nảy: "Còn đứng đó làm gì? Cởi đi!"

[Giá trị oán khí từ Lưu Cường...]

Mười phút sau! Tiểu Tửu Oa mang theo Giang Nam bay thẳng đến phân đà Huyết Minh, Vạn Đông Thần vẫn bị treo như cũ!

Lưu Cường đuổi theo nhanh như chớp!

"Ai ai ai! Đừng đi! Trả lại lão đại lại cho chúng ta!"

Giang Nam cũng không quay đầu lại, chỉ để lại cho mọi người một cái ót, còn có một ngón giữa tẩn ra kim huy!

"Ầm ầm

Bên này Giang Nam vừa đi, tòa nhà tổng bộ phía sau bởi vì trận kịch chiến mà trở nên vỡ nát, rốt cục kiên trì không nổi!

Trong một trận tiếng nổ tòa nhà sụp thành phế tích, bụi mù nổi lên bốn phía!

Tổng bộ Huyết Minh biến thành di tích Huyết Minh!

[Giá trị oán khí từ Lưu Cường + 1000!]

Nhưng Giang Nam được đà lấn tới, cưỡi Tiểu Tửu Oa bay thẳng đến phân đà kế tiếp của Huyết Minh!

Bởi vì buổi phát sóng trực tiếp ở dark web, chuyện phát sinh ở tổng bộ Huyết Minh tất nhiên đều bị một đám anh em trong phân đà Huyết Minh thấy được!

Ngụy Trường Thắng và Kỷ Hàm mặc kệ Vạn Đông Thần như thế nào, đang chuẩn bị cuốn tiền chạy trốn!

Bảo bối trong kho hàng đều đã dùng xe tải đóng gói xong, lại bị người ngăn lại!

Giờ phút này trong phòng họp âm ỉ thành một đoàn, có người muốn dùng bảo bối cứu lão đại!

Có người ồn ào đòi lo thân mình, người muốn chạy trốn có không ít!

"Trước đừng nghiên cứu chuyện này, đợi lát nữa nếu Giang Nam tới đây cướp bảo bối thì sao?"

Tòa nhà tổng bộ đều sụp, biến lão đại thành vũ khí! Hẳn không phải người a!

"Lát nữa nếu hẳn tới, khẳng định cũng đối phó chúng ta như vậy, chúng ta đánh hay không đánh đây?"

"Không... Không thể xui xẻo như vậy chứ? Nhiều phân đà như vậy, không nhất định sẽ đến bên chúng ta!"

Ngụy Trường Thắng nóng nảy: "Các người sao lại giống như đàn bà, lè mề như vậy? Nếu còn không chạy nữa liền chạy không thoát!"

"Diệp Trấn Quốc đã ra tay, các người còn chưa hiểu sao? Huyết Minh xong đời rồi!"

"Vạn Đông Thần rơi vào trong tay Giang Nam không có đường sống, ngược lại sẽ trở thành trở ngại của chúng ta!"

Sắc mặt mọi người âm trầm nhìn về phía Ngụy Trường Thắng!

"Người còn không biết xấu hổ mà nói chúng ta là đàn bà? Ở đây chỉ có người không phải đàn ông!"

Ngụy Trường Thắng đứng dậy trừng mắt: "Con mẹ nhà người!"

Đúng lúc này Kỷ Hàm ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa sổ, tóc gáy dựng đứng!

"Không tốt, Giang thổ phỉ tới rồi, nắp thôi!"

Nói xong vội vàng thả ra tường nước phòng ngự!

"Oanh!"

Quả cầu lửa khổng lồ 20 mét hung hăng đập vào cửa sổ sát đất!

Trên tòa nhà vang lên một tiếng vang!

Giang thổ phỉ phô trương lên sàn!

Vẻ mặt thản nhiên: "Ai ui? Mọi người còn chưa chạy sao? Ta tới rất đúng lúc!"

Nói xong lại cầm Vạn Đông Thần nhắm thẳng vào mọi người!

"Còn cần ta nhiều lời sao? Hả?"

Vạn Đông Thần mặt sưng vù chạy nước mắt!

"Đúng vậy đúng vậy, làm người thì có chút tầm nhìn đi, đem hết tiền cùng bảo bối đưa cho Nam Thần!"

"Đại ca biết tâm ý của các người, nhưng tổng bộ Huyết Minh đều xong đời rồi a, các người cũng không cần tiếp tục chống cự, hắn sẽ đánh các người phát khóc thôi!"

Giờ phút này Vạn Đông Thần chỉ hy vọng đừng đánh nữa, nếu không người bị đánh nhất định sẽ là bên mình!

Sắc mặt mọi người Huyết Minh trắng bệch, căn bản không muốn giao ra bảo bối!

Nhưng lại sợ Giang Nam lấy đại ca đánh người! Chuyện này...

Ngụy Trường Thăng cười lạnh nói: "Người đánh rắm! Người căn bản cũng không phải Vạn Đông Thần! Thần ca phong thần tuần lãng, ngọc thụ lâm phong! Chỗ nào giống cái đầu heo của người?"

"Giang Nam! Người đừng hòng gạt chúng ta! Trên thực tế Vạn Đông Thần đã chết ở tổng bộ Huyết Minh rồi đúng không?"

Nói xong len lén chọc chọc Kỷ Hàm!

Đôi mắt Kỷ Hàm sáng lên: "Đúng đúng đúng! Ta là người phụ nữ của Thần ca, ta hiểu rõ về hắn nhất! Vạn Đông Thần thẳng thắn cương nghị, vô cùng ngô ngồh!"

"Người này vô luận là hình dạng hay là tính cách, không có điểm nào giống!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt một đám thành viên Huyết Minh sáng lên!

Vẫn là Ngụy công công cao tay a!

Dưới tình huống này muốn cứu được Vạn Đông Thần không khác gì người si nói mộng!

Thay vì bị Giang Nam uy hiếp, còn không bằng dứt khoát không thừa nhận!

Đánh lui Giang Nam rồi cuốn tiền chạy trốn, Huyết Minh con mẹ nó cút đi!

Vạn Đông Thần: ???

Tuy rằng hai người các người khen ta khiến ta thật sự cao hứng, nhưng lão tử là bị Giang Nam đánh sưng a!

"Mau lấy bảo bối chuộc ta, nếu không chờ ta tự do, lần lượt lấy máu các người!"

Không đợi hắn nói xong, ánh mắt đám thành viên Huyết Minh trở nên hung ác!

"Chuộc người ra để người trả thù chúng ta? Người bất nhân! Vậy đừng trách chúng ta bất nghĩa!"

"Cút con mẹ nó đi! Nhìn bộ dạng suy nhược của người, sao có thể là đại ca của chúng ta?"

"Thần ca đã chết! Ngụy công công đã nói!"

"Người cũng đừng diễn nữa, còn dám nhận là Vạn Đông Thần? Coi chúng ta là đồ ngốc sao?"

Ngụy Trường Thắng cười nói: "Giang Nam! Người nên thu tay lại đi! Mỗi người nhường một bước! Dù sao Vạn Đông Thần đã chết!"

Giang Nam nhú mày!

Phát sinh tình huống thế này thì có chút khó làm, đám người liêu mạng này hiển nhiên không muốn cứu Vạn Đông Thần!

Vậy con bài con tin này cũng không còn bao nhiêu tác dụng!

Nhưng kho bạc ở phía trước, không có lý do gì buông tay.

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Người cho rằng nước cờ này của bản thân đủ cao minh sao? Lão tử tử sẽ cho người thấy thế nào mới là cao minh!"

Nói xong nghiêng người về phía trước: "Lát nữa bảo vệ Cố Tiểu Duy, ta xông lên một đợt!"

Diêu Hồng tê dại da đầu, dưới loại tình huống này mà Giang

Nam còn muốn đánh?

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, Giang Nam xoay vũ khí Vạn Đông Thần xông lên!

Kỷ Hàm là người đầu tiên xông tới, đao nước trong tay không chút lưu tình chém xuống!

Vạn Đông Thần trừng mắt: "Con mẹ nó con mẹ này!"

Kỷ Hàm cười lạnh: "Người đừng giả vờ nữa, dù có giả vờ thế nào người cũng không phải Vạn Đông Thần!"

Chương 1031 -

Đao nước chém tới, Giang Nam lấy Vạn Đông Thần làm tấm khiên, ngăn cản đao nước!

Khiến cho thân thể vốn đã đầy vết thương của Vạn Đông Thần càng họa vô đơn chí!

Ngụy Trường Thắng hí mắt: "Lát nữa hạ tử thủ, đừng để hắc sống!"

Ánh mắt mọi người nhao nhao tuôn ra vẻ hung ác, Vạn Đông Thần phải chết, nếu đã chọn con đường này, liền tuyệt đối không thể để cho hắc sống sót rời khỏi tay Giang Nam!

Trong chốc lát trận chiến hình thành!

Giang Nam mượn thuận di siêu cơ động, không ngừng lóe lên trong đám người!

Hơn nữa có sự phối hợp của trùng động không gian cùng với rào cản phòng ngự, còn có tấm khiên Vạn Đông Thần, vẫn có thể chống đỡ, nhưng cũng bị đánh phun ra mấy ngụm máu!

Nhưng mà Giang Nam căn bản không hoảng hốt!

Giờ phút này Vạn Đông Thần hoàn toàn bùng nổ!

"Đám người khốn kiếp các người! Đám bạch nhãn lang ăn trong móc ngoài, đại ca mình mà cũng dám đánh?"

Đúng là hạ tử thủ thật, tố chất thân thể cấp Tinh Diệu cũng chịu không nổi đợt công kích của nhiều người như vậy!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Làm con tin cho Giang Nam thật sự là quá thảm a!

"Người buông ta ra, ta giúp người đánh bọn họ được không?
Còn như vậy nữa ta sẽ chết!"

Diêu Hồng ở một bên vì giảm bớt áp lực cho Giang Nam cũng gia nhập cuộc chiến, thấy một màn như vậy liền không nhịn được mà cười!

Cái danh thổ phỉ này xem như bị Giang Nam tận dụng tuyệt đối!

Đến con tin đều muốn tham gia cùng đám cướp?

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Không! Ta cảm thấy người vẫn chịu đựng được!"

Vạn Đông Thần mặt sưng khóc thét!

"Ta cảm thấy mình sắp không chịu nổi!"

Giang Nam đập một gậy ra ngoài, mang theo nhiệt huyết dâng trào!

"Ta không cần người cảm thấy, ta cần ta cảm thấy!"

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1000!]

Đã là lúc nào rồi mà người còn diễn vai tổng tài bá đạo nữa!

Lão tử thật sự sắp chết!

"Kho bạc ở tầng hầm ngầm, đừng đánh với bọn họ nữa!"

Nhưng mà Giang Nam vẫn không chịu dằn ỏ, liều chết với mọi

người, sức chiến đấu phát ra cực kỳ kinh người!

Chống chịu hơn mười phút, lúc này Giang Nam mới thuận di đi vào tầng hầm!

Giờ phút này Giang Nam cơ hồ đã hóa thân thành Hồ Lô máu!

Nhìn ba chiếc xe tải nhỏ chứa đầy bảo bối đã được đóng gói sẵn ở cửa kho bạc, hai mắt Giang Nam sáng ngời!

Mở không gian dị độ ra, không chút khách khí vơ vét toàn bộ.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, trần nhà nổ tung!

Bang Huyết Minh lấy Ngụy Trường Thắng cầm đầu đuổi theo, chỉ thấy Giang Nam đã vét hết xe tải chở bảo bối đi, ánh mắt đám người đều đỏ ngầu!

Ngụy Trường Thắng cả giận nói: "Hôm nay người muốn đi cũng không được!"

Giang Nam phun ra một ngụm bọt máu, nhếch miệng cười: "Thật ngại quá, lão tử mà thật sự muốn đi, chỉ với đám rác rưởi các người, không một ai có thể ngăn cản được ta!"

Nói xong lại xách Vạn Đông Thần trong tay lên!

Vạn Đông Thần gánh thương tổn thay cho Giang Nam hơn 10 phút, lúc này đã không còn ra hình dạng gì nữa!

Trọng thương đều nói không nên lời, nhưng đôi mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm đám người Huyết Minh!

Hận ý trong lòng tích góp từng tí một đến đỉnh điểm, đám đàn em này thật sự là hạ tử thủ với mình a!

Minh chủ Huyết Minh ngày thường cao cao tại thượng, thiếu chút nữa chết trong tay đàn em của mình?

Giang Nam cười nói: "Tiền kiếm được không ít, biểu hiện của người rất khá!"

Nói xong cởi bỏ trói buộc trên người Vạn Đông Thần, ngay cả đạn Khốn Linh trong thân thể cũng móc ra!

Làm xong tất cả những thứ này, Giang Nam lại quăng xiềng xích hủ không ra, kéo Diêu Hồng cùng Cố Tiểu Duy thuận di biến mất không thấy!

Vạn Đông Thần sửng sốt!

Giang... Giang Nam thả mình ra?

Vậy mà thật sự thả ra?

Không biết vì sao, trong lòng lại sinh ra một cỗ cảm kích đối với Giang Nam, thậm chí còn có chút muốn khóc!

"Oanh!"

Một cỗ linh áp bị đè nén đến cực hạn ầm ầm bắn ra, Vạn Đông Thần phun ra một ngụm máu.

Trong ánh mắt nhìn Ngụy Trường Thắng tràn đầy hận ý khắc cốt ghi tâm!

"Đều muốn giết ta đúng không? Cho dù là trọng thương sắp chết, lão tử cũng là Tinh Diệu!"

"Hôm nay một người các người cũng đừng hòng sống!"

Giờ khắc này, mặt đám người Ngụy Trường Thắng đều trắng bệch, rốt cục đã hiểu được hàm ý trong câu nói cho bọn họ biết là nào là cao mình!

Rốt cuộc vẫn bị Giang Nam tính kế!

[Giá trị oán khí từ Ngụy Trường Thắng + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Kỷ Hàm...]

Trên một tòa nhà cách phân đã Huyết Minh năm ngàn mét!

Giang Nam ăn một gốc nhân sâm vừa phun máu mũi vừa dùng kính viễn vọng quan sát say sưa!

"Chắc chắc chắc... Vạn Đông Thần chỉ còn một hơi thở nhưng vẫn rất mãnh liệt!"

Diêu Hồng nuốt nước miếng: "Thật sự thả Vạn Đông Thần như vậy sao? Hửn..."

Giang Nam nhún vai: "Sao có thể! Ta cũng không phải người tốt!"

Nói xong đưa cho Diêu Hồng một bình Đại Lục Đoạt Mệnh, còn có một bình thịt quả sầu riêng kim cương!

"Nuốt hai thứ này, uy lực linh kỹ thiên phú của người sẽ gia tăng, tổng sản lượng linh lực cấp Kim Cương 8 sao lại tăng lên 50%, cấp bậc của người cũng sẽ vô hạn tiếp cận Tinh Diệu!"

"Hửn có thể hóa đá Vạn Đông Thần, chờ hửn giết sạch người của phân đà Huyết Minh, người lại ra tay!"

Diêu Hồng ngơ ngác nhìn Giang Nam, hít một hơi khí lạnh!

"Cho nên ngay từ đầu người đã không có ý định buông tha cho Vạn Đông Thần? Sở dĩ chống đỡ hơn mười phút, là vì kéo giá trị cừu hận của Vạn Đông Thần đối đám người Ngụy Trường Thắng?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Thông minh! Huyết Minh đều đã bị ép khô, không cần phải tới những phân đà còn lại, người đã sớm

chạy hết rồi!"

"Kết thúc ở chỗ này đi!"

Thần sắc Diêu Hồng có chút hoảng hốt!

Đoạt bảo bối! Phân đà toàn diệt, Vạn Đông Thần cũng...

Chịu đựng mùi hôi thối ăn thịt quả sầu riêng rồi uống Đại Lục Đoạt Mệnh, mặt Diêu Hồng đỏ lên!

Giang Nam chờ mong nói: "Thế nào?"

Diêu Hồng gật đầu thật mạnh, hai mắt đỏ ngầu: "Không thành vấn đề!"

"Ầm!"

Tòa nhà phân đà sụp đổ, tựa hồ mọi thứ đều quy về yên lặng!

Trong bụi mù vô tận, một khối sàn gác bị xốc lên!

Cả người Vạn Đông Thần đầy máu, một cánh tay cũng không còn, run rẩy đứng lên, cười ha ha!

"Chết đi! Đều chết đi cho ta! Người còn sống cuối cùng là..."

Hồng mang lóe lên trong bụi mù!

"Liếc mắt vĩnh hằng!"

Thân thể Vạn Đông Thần cứng đờ, thân thể bắt đầu hóa đá với tốc độ cực chậm!

Nhưng Vạn Đông Thần bị đám người Ngụy Trường Thắng hao hết một tia khí lực cuối cùng, có thể nói là bị thương càng thêm bị thương, căn bản không thể ngăn cản hóa đá!

Thân thể cứng ngắc quay đầu lại, chỉ thấy Giang Nam mỉm

cười thản nhiên đi tới!

Vạn Đông Thần cắn răng: "Tại sao còn không buông tha cho ta, người đã nói..."

Giang Nam thản nhiên nói: "Ta tựa hồ chưa từng nói muốn buông tha người, sở dĩ người sống đến bây giờ, chỉ là bởi vì người có giá trị lợi dụng mà thôi!"

"Mà hiện tại! Người có thể đi chết! Diệt cỏ tận gốc! Đó không phải thủ đoạn thường dùng của các người sao?"

Chương 1032 -

Vạn Đông Thần cắn chặt răng, gắt gao trừng mắt Giang Nam, nhưng cuối cùng thân thể hoàn toàn biến thành tượng đá đen, mà hấn lại không làm được gì!

[Giá trị oán khí từ Vạn Đông Thần + 1001!]

Giang Nam giơ tay bắt lấy đầu Vạn Đông Thần, tiến lên huých một gối!

Cả người Vạn Đông Thần đều vỡ thành đá bun, chỉ còn lại một cái đầu tượng đá đen!

Hai mắt Diêu Hồng ngấn lệ nhìn Giang Nam!

Hai ngày trước Vạn Đông Thần còn là một sự tồn tại cao cao tại thượng, không ai bì nổi, lúc mình đối mặt với hấn bị ức hiếp cũng chỉ có thể nén giận!

Thậm chí từng có ý nghĩ vứt bỏ bản thân để bảo toàn Bồ Công Anh!

Nhưng mọi thứ đều bởi vì người đàn ông trước mắt này mà thay đổi!

Vô luận Giang Nam đã dùng thủ đoạn gì!

Cũng không thay đổi được sự thật rằng Vạn Đông Thần đã biến thành cặn bã!

Chỉ thấy Giang Nam mang theo đầu Vạn Đông Thần đi tới trước mặt Pikapi!

Nhắm ngay camera, nhếch miệng cười: "Các vị! Vạn Đông Thần đã chết! Ta sẽ không động vào các phân đà còn lại của Huyết Minh!"

"Ta ăn được thịt, dù thế nào cũng phải để mọi người vớt được chút canh uống có đúng không?"

"Hy vọng Bồ Công Anh sẽ nhận được sự chiếu cố của mọi người!"

Trong lúc nói chuyện đem đầu đá đen của Vạn Đông Thần đến trước mặt camera!

Bàn tay to vừa dùng sức, liền bóp nát bấy!

Phát sóng trực tiếp kết thúc!

Giờ khắc này, trong lòng đông đảo đại lão ngằm trong nước đều phát lạnh!

Hành động này của Giang Nam, là cảnh cáo, đồng dạng cũng là uy hiếp!

Ai động đến Bồ Công Anh nữa! Kết cục sẽ như Huyết Minh!

Mà khi phát sóng trực tiếp vừa kết thúc, tất cả thế lực ngằm trong nước đều chấn động!

La Sát, Quần Anh Hội và đông đảo thế lực ngằm đều tổ chức nhân thủ hành động!

Để làm gì? Tất nhiên là đi càn quét phân đà Huyết Minh!

Vạn Đông Thần đã chết!

Huyết Minh như rắn mất đầu, giờ phút này chính là thời cơ tốt để càn nuốt!

Cũng là chi phí Giang Nam phân cho đồng đảo thế lực ngầm, trả bằng con đường cho Bồ Công Anh hoạt động trong nước!

.....

Diêu Hồng cảm khái: "Có thể đoán được, không cần tới một ngày Huyết Minh chỉ còn là quá khứ!"

"Lời mà người hứa với ta, thật sự đã làm được!"

Đôi mắt hồng ngọc nhìn Giang Nam: "Lần này, ta đã biết vì sao mọi người lại gọi người là Nam Thần rồi!"

Ánh mắt Giang Nam thâm trầm, nhìn ra xa!

Lấy thân thể phàm nhân sánh vai với thần! Có thể đang nói tới ta đi!

.....

Ba giờ sau, chi nhánh Bồ Công Anh ở thủ đô!

Giang Nam đỏ hốc mắt, cái miệng nhỏ méo xệch, đáng vẻ như sắp khóc!

Giờ phút này không gian dị độ mở rộng, bang chúng Bồ Công Anh chuyển hết bảo bối cướp được từ Huyết Minh ra ngoài!

Từng rương từng rương một không để lại chút nào cho Giang Nam!

Diêu Hồng cắn chặt môi dưới, không nhin được cười: "Ai nha, vị thần của chúng ta sao lại khóc chứ?"

Giang Nam dụi dụi mắt: "Nghe thấy không?"

Diêu Hồng sửng sốt: "Cái gì?"

"Thanh âm tan nát cõi lòng! Ta là đi Huyết Minh cướp đoạt đều uống công cả sao?"

Bận rộn nửa ngày, toàn bộ kho bạc cướp được từ Huyết Minh đều đưa cho Bồ Công Anh làm vốn khởi động dự án mới!

Diêu Hồng trộm cười, đựng đựng bả vai Giang Nam: "Người cũng đừng khóc, người là lão đại của chúng ta, bọn họ đều rất sùng bái người nha!"

Mỗi một cô gái nhỏ đến khiêng riêng bảo, hai mắt đều tỏa sáng!

"Nam Thần! Cảnh tượng vừa rồi chúng ta đều xem được! Người thật đẹp trai!"

"Đúng đúng đúng, nhất là thao tác giải quyết Vạn Đông Thần phút cuối kia! Ta xem mà nổi cả da gà!"

"A a a! Nam Thần vậy mà lại trở thành lão đại của chúng ta, nằm mơ cũng không dám nghĩ!"

Giang Nam chỉ có thể nghiêm mặt: "Ừ! Làm tốt lắm!"

Nếu chỗ này không có ai, lão tử đã sớm ngồi xổm trên mặt đất khóc rồi!

Diêu Hồng nhìn Giang Nam rõ ràng mang bộ dáng như sắp khóc còn muốn bảo trì uy nghiêm, cảm giác cực kỳ đáng yêu!

Không khỏi tiến lên giữ chặt cánh tay Giang Nam: "Nào nào không khóc ~ ngày lành còn ở phía sau, chờ chúng ta tạo dựng trang web, tiền kiếm được đều là của người!"

Giang Nam nghe vậy lại vui vẻ một chút: "Còn thiếu bao nhiêu nữa?"

"Cổ của người, hơn nữa lại thêm những thứ đoạt được từ

Huyết Minh và cả vốn trước đó của ta, cộng lại cũng có khoảng 1 tỷ 4! Còn thiếu 600 triệu nữa!

"Nhưng cũng đã có thể miễn cưỡng khởi động, bên kia ta đã bắt tay vào làm rồi!"

Giang Nam sờ cằm: "Còn thiếu 600 triệu sao? Tổ Hoa Anh Đào ngược lại còn thiếu ta 1 tỷ USD, nhưng Zenbon Sakura ngốc nghếch kia đến bây giờ cũng chưa trả tiền cho ta!"

"Nếu không phải ta không thể tùy tiện xuất ngoại, lão tử đã con mẹ nó sớm tới cửa đòi nợ!"

Diêu Hồng mở to hai mắt nhìn, tổ Hoa Anh Đào?

Một tổ chức lớn như bọn họ!

Người đã làm thế nào mà khiến tổ Hoa Anh Đào nợ người 1 tỷ USD chứ?

Giang Nam vò đầu: "600 triệu còn lại cứ để ta nghĩ cách, xem thử có cơ hội đi cướp thêm một đợt hay không!"

"A đúng rồi! Người ở chợ đen giúp ta để ý linh châu hệ không gian! Linh kỹ cấp Bạch Kim ta còn chưa có!"

"Một khi phát hiện, không tiếc bất cứ giá nào mua lại!"

Diêu Hồng nặng nề gật đầu: "Nhớ kỹ, chờ trong nước ổn định, ta sẽ tới Thâm Uyên thành Bất Dạ tự mình chủ trì đẩy mạnh dự án!"

Thứ không mua được ở thành Bất Dạ, cũng không mua được ở những nơi khác!

Giang Nam tò mò nói: "Cứ nghe người nhiều lần nhắc đến, thành Bất Dạ kia là cái gì?"

Diêu Hồng cười nói: "Là kỳ tích của nhân loại! Một thành phố được xây dựng tại tầng thứ nhất của Linh Khư Thâm Uyên, chờ có cơ hội tới đó người sẽ biết!"

Giang Nam ngẩn ra, không khỏi nhớ tới thành phố phế tích trong nhà đồ chơi!

Nhóm lão tiên phong không phải chưa từng thử di dân vào Linh Khư, hiển nhiên đã thất bại!

Nhưng Thâm Uyên thành Bất Dạ là cái quỷ gì?

Có điều Giang Nam cũng liền ném chuyện này ra sau đầu: "Bồ Công Anh cơ bản không cần lo lắng về chuyện trong nước nữa, nhưng thanh danh của ta trên trường quốc tế rất thối, người làm việc vẫn nên cẩn thận một chút!"

"Mau mau tấn cấp Tinh Diệu, cấp bậc của người có chút không đủ nhìn, cho người ăn thứ này, đừng nói cho người khác, ta trở về dạy học trước!"

Nói xong bắt lấy tay Diêu Hồng, nhét năm viên Tẩy Tủy Linh Quả cho cô, sau đó liền thuận di không thấy bóng dáng!

Diêu Hồng nhìn 5 quả mọng trong tay rồi cười khúc khích: "Còn thưởng cho đồ ăn vặt sao?"

Nói xong lập tức ném một viên vào miệng ăn luôn!

Ngay sau đó Diêu Hồng liền trừng to hai mắt, vẻ mặt kinh hãi! Không còn cười được nữa!

Bởi vì cô có thể cảm nhận được cấp bậc thiên phú của mình tăng từ A+ lên S!

Tốc độ hấp thu linh khí bạo tăng!

Không khỏi hít một hơi khí lạnh, đây là loại quả thần tiên gì

chứ? Lại có thể tăng cường cấp bậc thiên phú?

Chẳng phải cấp bậc thiên phú là thứ không thể tăng lên sao?
Thứ này...

Sắc mặt Diêu Hồng vô cùng ngưng trọng, trong mắt tràn ngập nhu quang!

Bại lộ bí mật quan trọng như vậy cho mình, chỉ nhẹ nhàng khai báo một câu...

Diêu Hồng biết, Giang Nam đã thật sự coi mình như người một nhà!

"Yên tâm đi! Ta sẽ không khiến người phải thất vọng!"

.....

Chương 1033 -

Lúc trở lại Đại học Linh Võ Thủ Đô đã là buổi chiều, Giang Nam còn đang vì chuyện 600 triệu mà phát sầu!

Còn ai có thể đánh cướp?

Nếu muốn dựa vào việc bày hàng vỉa hè để kiếm đủ 600 triệu, vậy hẳn phải chạy vòng quanh địa cầu 8 vòng 10 vòng mới bán đủ số tiền này?

Vừa mới bước vào phòng huấn luyện, trong sân vốn ồn ào nhất thời yên tĩnh lại!

Ánh mắt nóng bỏng của các sinh viên nhìn về phía Giang Nam, bao hàm sự kính sợ!

Giang Nam: ???

"Các... Các người sao lại nhìn ta như vậy?"

"Nói cho các người biết, ta xin nghỉ là đi... đi làm việc chính nghĩa, không phải lười biếng, đục nước béo cò gì đó!"

"Cho nên thù lao trả cho ta, một phân cũng không thể thiếu!"

Chung Ánh Tuyết cười trộm, buổi sáng rõ ràng đã nói với cô là đi làm chuyện xấu nha!

Nhưng mà một đám sinh viên lại vây quanh hô lên, vẻ mặt hưng phấn, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái.

"Nam Thần, người quả thực phách lối không ai bì nổi nha? Buổi phát sóng trực tiếp cần quét Huyết Minh trên dark web gì gì

đó quả thực quá ngẫu!"

"Có thể nói cho chúng ta biết thế giới ngầm có dạng gì hay không? Ta rất tò mò a!"

"Vì cái gì trong khu bình luận có một đám người ngoại quốc nói người thiên tai hình người di động chứ?"

"Nam Thần, lần sau còn có loại chuyện này có thể mang chúng ta đi cùng để mở rộng tầm mắt hay không!"

Đối với sinh viên trong trường mà nói, thế giới ngầm là nơi thần bí, bọn họ vô cùng tò mò với những điều trong đó!

Hiện tại trong lòng tất cả sinh viên huấn luyện chỉ còn lại sùng bái với Giang Nam!

Tuổi của Giang Nam thậm chí còn nhỏ hơn so với các sinh viên ở đây, nhưng tầm nhìn của hắn thậm chí đã chạm đến thế giới ngầm!

Mà bọn họ chỉ giới hạn bên trong trường học...

Giờ khắc này bọn họ rốt cục đã hiểu được, sự cường đại của hắn cũng không phải là tin đồn vô căn cứ!

Giang Nam cảm thấy hoang mang, sao bọn họ lại biết lão tử đi đánh cướp Huyết Minh chứ?

Hạ Dao cười hì hì lại gần giải thích mọi chuyện, mà khuôn mặt của Giang Nam thì lại trắng bệch!

Diệp lão ca biết chuyện mình lên hình rồi sao?

Thế này chẳng phải là xong đời sao?

Trước khi mình lên tới Đạo Thiên sơ là không thể đến Diệp gia nữa, nếu không mình nhất định sẽ bị đánh thành Pikapang a!

Nhìn ánh mắt đám sinh viên huấn luyện tràn đầy nhiệt huyết, Giang Nam cười xán lạn!

"Các người đều muốn cùng ta đi làm việc nghĩa sao?"

Chúng sinh viên điên cuồng gật đầu: "Muốn! Muốn đi!"

Giang Nam: "Được thôi, nhưng thực lực ít nhất phải đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất của ta mới được!"

"Hôm nay thời gian còn sớm, cho nên, các người chuẩn bị xong chưa?"

Một đám sinh viên lại giật mình, vẻ mặt cười khổ, biết trước mình sẽ lại bị đánh!

Cứ như vậy, đợt huấn luyện cường độ cao kéo dài chừng một tuần!

Mà bởi vì sự kiện Huyết Minh, sinh viên dưới tay Giang Nam cũng dần dần trở nên nhiều hơn!

Không ít người bắt đầu được cảm nhận thiết quyền chứa đầy yêu thương với Vương Chiêm và Hạng Tổ!

Một tuần huấn luyện cường độ cao, nhóm sinh viên bị đánh sắp không dậy nổi giường, tiểu ra máu đều là nhẹ!

Hai ngày cuối tuần, Giang Ác Ma cho chúng sinh viên nghỉ hai ngày để tu dưỡng thân thể!

Mà thời gian một tuần này Giang Nam cũng không nhàn rỗi, mỗi ngày đều chạy đến sân thể dục của trường Đại học Linh Võ Thủ Đô bán quần lót trợ cấp cho gia đình!

Đang chuẩn bị lợi dụng thời gian hai ngày này mở rộng kinh doanh, kết quả mới sáng sớm đã bị tiếng gõ cửa đánh thức!

Chỉ thấy lấy Diệp Tinh Tuyền cầm đầu bảy cô gái mang thần sắc khấn trương đứng ở cửa, trên lưng mỗi người đeo một cái cặp sách!

Giang Nam sửng sốt: "Mấy người các người đúng thật là khắc khổ mà! Ngày nghỉ mà vẫn tìm ta, muốn ta mở cửa sau dạy riêng sao?"

Nói ra câu này, vẻ mặt bảy cô gái liền bị dọa trắng bệch!

Hà Gia lại trực tiếp khóc lên: "Ô ô! Tinh Tuyền, ta đã nói đừng có tới mà!"

[Giá trị oán khí từ Xiêm La +1000!]

[Giá trị oán khí từ Bạch Gia Phỉ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hứa Bố Ngẫu +1000!]

Diệp Tinh Tuyền cũng thiếu chút nữa bị một câu nói của Giang Nam dọa cho khóc!

Có quỷ mới biết ta đã vượt qua một tuần huấn luyện ma quỷ này như thế nào!

Lại luyện tập thêm nữa thật sự sẽ chết người a!

"Chúng ta tới tìm đạo sư là muốn hỏi, có muốn cùng đi bồi dưỡng ươm không!"

Nói xong mặt mấy nữ sinh đều đỏ lên!

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, bảy cô gái này đều là những người làm mình đổ máu lúc trước!

Coi như đã hiểu rõ thấu triệt các cô, biết rõ ngọn ngành!

Giang Nam liếc mắt một cái: "Ăn lẩu thì có gì mà vui chứ? Ta

còn muốn đi bày hàng kiếm thêm chút tiền đây, không đi không đi!"

Tự nhiên lại đi tìm ta đi ăn lẩu?

Ta thấy các người chỉ đang muốn ta trả tiền bắt taxi!

Coi ta là đồ ngốc sao?

Vừa nói ra lời này, đám người Diệp Tinh Tuyên đều kinh ngạc nhìn Giang Nam, lập tức ghen cười tới mức mặt đỏ bừng!

"Phụt ha ha! Nam Thần, người sẽ không thật sự cho rằng Nồi Uyên Ương chính là nồi lẩu đó chứ?"

"Nồi Uyên Ương là chỉ suối nước nóng núi lửa trong Linh Khư Thánh Viêm nha! Là địa phương siêu cấp tuyệt vời!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nồi Uyên Ương thủ đô nổi danh ngang với Linh Trì Ngọc Long, vé này có tiền cũng chưa chắc có được, huống chi là Nồi Uyên Ương đỉnh cấp!"

Hà Gia che mặt!

"Nếu không người cho rằng vì sao chúng ta phải vì một bữa lẩu mà liều mạng tới như vậy chứ?"

Hạ Dao vừa nghe tới, hai tai sói lông xù nháy mắt dựng thẳng lên, nhanh chóng từ trên sofa bò dậy, ánh mắt lấp lánh!

"Suối nước nóng? Hôm nay đi Linh Khư Thánh Viêm sao?"

Giang Nam nhăn nhó!

"Đại Lang Diệt? Người đã sớm biết chuyện Nồi Uyên Ương rồi sao?"

Hạ Dao cười trộm: "Đương nhiên, trong đại cương Linh Khư có

giới thiệu qua nha!"

"Vậy sao không nói cho ta?"

"Ta tưởng người biết, người không chịu nghe giảng bài sao?"

Giang Nam bối rối, mẹ nó!

Đang yên đang lành sao lại đặt cái tên quỷ này cho suối nước nóng, là người đều sẽ hiểu lầm có được hay không?

Nghe Diệp Tinh Tuyền giải thích mới biết được!

Linh Khư Thánh Viêm ở ngoại ô thủ đô, là loại Linh Khư bán mở!

Mà suối nước nóng Nồi Uyên Ương kỳ thật chính là hồ núi lửa trên đỉnh núi, cũng không phải là loại được tạo thành do chú văn tụ linh như Linh Khư Ngọc Long, mà là được hình thành tự nhiên!

Nước suối nóng bên trong tràn ngập linh khí kinh người, có thể giúp tăng cường cấp bậc trên diện rộng trong khoảng thời gian ngắn!

Hơn nữa bởi vì bên trong ẩn chứa thành phần tự nhiên nên thậm chí có thể tăng cường tố chất thân thể, gia tăng mật độ xương cốt, tăng cường tính dẻo dai cùng một loạt công hiệu!

Đối với các cô gái mà nói, lực hấp dẫn trí mạng nhất chính là hiệu quả làm trắng mịn da của suối nước nóng!

Chương 1034 -

Tuy rằng tăng cường có hạn, nhưng với một tấm vé Nồi Uyên Ương đỉnh cấp 24 giờ, chỉ cần thiên phú không quá kém, cho dù là cấp Hoàng Kim, cơ bản đều có thể thăng một sao!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên!

"Đi đi đi, thu dọn đồ đạc đi ngay bây giờ!"

Nồi Uyên Ương là suối nước nóng?

Con mẹ nó nơi này nhất định chính là thiên đường!

Uyên ương? Hố hố hố

A a a!

Sao không nói sớm!

Giang Nam: Hô hô – Hố hố!

Hạ Dao hí mắt nhìn

"Tiểu Nam, bại lộ ý đồ rồi! Lau nước miếng đi!"

Giang Nam nghiêm túc trở lại: "Nói bừa cái gì, sở dĩ ta hưng phấn như vậy, chủ yếu là bởi vì có thể tăng cường cấp bậc!"

"Cơ bản không phải bởi vì mấy chuyện kỳ quái gì khác!"

Vẻ mặt Hạ Dao cười xấu xa, tiến đến trước mặt Giang Nam thổi lỗ tai!

"Ta với Tuyết Tuyết vì Nồi Uyên Ương lần này mà đã đặc biệt

đi mua áo tắm mới trước khi xuất phát tới trường nha~"

"Kiểu dáng hoàn toàn khác biệt với đồng đồ lót hiệu Hulk của người, có muốn xem không? Có chờ mong không? Hả?"

"Hô hô~"

Nói xong còn nhẹ nhàng thổi một hơi bên tai Giang Nam!

Giang Nam giật mình, gật đầu như chim gõ kiến, ánh mắt sáng rực!

"Thực chờ mong!"

Ai mà chịu nổi chứ!

Đồ tắm mới?

Kiểu dáng mới mẻ độc đáo đến mức hàng của ta đều không có?

Hử ~ vậy còn bùng nổ thành cái dạng gì đây?

Ánh mắt Giang Nam chuyển sang Chung Ánh Tuyết, vội vàng hỏi: "Tuyết Tuyết? Người mua áo tắm mới sao?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, ngay cả vành tai cũng đỏ lên.

"Ừm... chọn thật lâu mới chọn được, còn... còn chưa mặc qua!"

Giang Nam: !!!

"Tất cả thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng!"

Trong thoáng chốc, bốn người Chung Ánh Tuyết bao gồm cả Tiểu Tửu Oa đều nghiêm người!

Giang Nam: "Mục tiêu suối nước nóng Nồi Uyên Ương Linh Khư Thánh Viêm! Mọi người chuẩn bị cho tốt!"

Đám người Hạ Dao Ngô Lương đều hưng phấn ra mặt!

"Tuân lệnh!"

Duy chỉ có mấy người Diệp Tinh Tuyền thì cảm thấy mê mang!

Này? Không phải chỉ đi ngâm suối nước nóng thôi sao?

Bên phía chú Đạt đã sớm phân phát 10 tấm vé Nồi Uyên Ương
đỉnh cấp 24 giờ!

Tiểu Tửu Oa dùng tốc độ khủng bố gấp đôi vận tốc âm thanh
mọi người bay thẳng tới Linh Khư Thánh Viêm!

Ngay cả mấy người Diệp Tinh Tuyền cũng tiện thể đi theo,
ngồi ở trên lưng Tiểu Tửu Oa hưng phấn hét chói tai!

Một đường vọt tới cửa vào Linh Khư Thánh Viêm!

Chỉ thấy một tòa kiến trúc giống như chén trà tọa lạc ở ngoại
ô phía bắc!

Trên bảng hiệu viết mấy chữ to đỏ thẫm "Suối Nước Nóng Nồi
Uyên Ương Thánh Viêm"!

Trước cửa người người nhốn nháo, Giang Nam thậm chí còn
thấy được mấy hướng dẫn viên du lịch dẫn nhóm hành khách khác mấy
xe buýt, giờ cỡ nhỏ, hưng phấn giới thiệu về suối nước nóng Nồi
Uyên Ương!

Giang Nam bối rối!

"Chuyện này là sao? Nhiều người như vậy sao? Đây thật sự là
Linh Khư Thánh Viêm? Mà không phải trung tâm suối nước nóng?"

"Không phải đã nói bộ vé này rất hiếm có sao?"

Diệp Tinh Tuyền cười giải thích nói: "Chúng ta là Nồi Uyên

Ương đỉnh cấp nha! Chính là núi lửa ở trung tâm nhất!"

"Những suối nước nóng núi lửa còn lại chỉ là trung cấp sơ cấp các loại, những loại vé bỏ tiền là có thể có được! Hiệu quả tất nhiên không thể sánh bằng Nồi Uyên Ương đỉnh cấp!"

Theo Tiểu Tửu Oa đáp xuống đất, từng trận tiếng kinh hô vang lên, mọi người nhao nhao liếc mắt!

Đám người Giang Nam vừa đến, một người phụ nữ tóc xoắn liền nghênh đón, cấp bậc Kim Cương 9 sao!

Làn da trắng nõn, dáng người bùng nổ, trên mặt vẫn luôn mang theo một nụ cười nhàn nhạt, tuy rằng tuổi gần 40! Nhưng vẫn không ngăn được vẻ đẹp trưởng thành tản mát ra!

Chính là phòng tắm... Phi! Người phụ trách suối nước nóng Linh Khư! Đàm Nhã!

"Mời theo ta đến phòng VIP, chú Đạt vừa mới chào hỏi với ta rồi!"

Ánh mắt Giang Nam sáng lên!

Phòng VIP? Quả nhiên đỉnh cấp sẽ có sự khác biệt!

Mọi người đi theo Đàm Nhã đến phòng VIP, giao vé ra, đều tự nhận thẻ bài!

Giang Nam ngạc nhiên nhìn số 007 trên thẻ của mình, biểu cảm mơ hồ!

"Cái này... Nơi này có kèm dịch vụ kỳ cọ tắm rửa sao?"

Đàm Nhã cười nói: "Chúng ta không có nghiệp vụ tắm rửa, ở nơi này nhất định phải nhắc nhở mọi người một chút!"

"Nhất định không được kỳ đất trong nồi uyên ương! Tuyệt đối

cắm! Một khi phát hiện có ai kỳ đất trong suối nước nóng, sẽ bị bắt đi ở tù đó!"

"Sẽ luôn có người nhịn không được muốn chà xát vài cái, mỗi ngày đều có người bị bắt đi tù!"

Giang Nam trừng mắt, kỳ đất trong suối nước nóng sẽ bị bắt đi ngồi tù sao? Lần đầu tiên nghe nói a!

Kinh khủng tới như vậy?

Cũng không biết cảm nghĩ trong lòng những lão ca bởi vì kỳ đất mà bị bắt đi ngồi tù đến tội cùng như thế nào!

Giang Nam thậm chí còn tưởng tượng ra hình ảnh a!

"Lão đệ! Phạm tội gì mà vào phải vào đây?"

"Ta? Cướp ngân hàng! Lão ca, người vì cái gì mà vào đây?"

"Ta sao! Ta kỳ đất trong suối nước nóng nên bị bắt vào..."

Lý do này oan ức tới cỡ nào chứ!

Đàm Nhã cười nói: "Bởi vì suối nước nóng ở Linh Khư Thánh Viêm đều là nước ngầm, mỗi một ao suối nước nóng nơi này đồng thông với nhau, dựa vào địa nhiệt tự động tuần hoàn!"

"Cho nên một khi kỳ đất trong suối nước nóng, tất cả nước suối khác đều bắn, như vậy chúng ta sẽ rất khó làm ăn nha!"

"Trên đỉnh núi đều có khu phòng để thay quần áo cùng với tắm rửa rửa, mọi người nhớ tắm sạch sẽ trước khi ngâm mình!"

"Ngoài ra không còn gì khác, mời các cô gái đi bên kia, các chàng trai đi với ta!"

Hạ Dao vừa đi vừa vẫy tay: "Tiểu Nam! Hẹn gặp trên đỉnh

núi!"

Tiểu Tửu Oa cũng bị Chung Ánh Tuyết ôm đi, đực cái vẫn phải phân biệt rõ ràng!

Giang Nam vò đầu: "Chị Đàm Nhã? Tại sao lại phải tách ra? Không phải tắm chung sao?"

Đàm Nhã che miệng: "Ha ha ~ vẫn chung một chỗ, cụ thể thì người đến đỉnh núi sẽ biết!"

Lúc này Giang Nam mới yên tâm, tắm chung là tốt rồi!

Nếu không Nồi Uyên Ương này căn bản không có linh hồn a!

Nhìn Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, Đàm Nhã cười trộm: "Người đang lo lắng cái gì?"

"Đúng rồi! Chú Đạt đặc biệt dặn dò ta, bởi vì là người quen cũ!

"Cho nên tặng các người phục vụ Chí Tôn, người bình thường không thể nào hưởng được nha!"

Giang Nam há hốc mồm!

"Cái này... Cái này cũng không tốt lắm!"

Đàm Nhã: "Khanh khách ~ có cái gì mà không tốt? Hơn nữa chị đây cũng đặc biệt thích người, còn là người hâm mộ của người nữa nha!"

"Các người cứ yên tâm! Tuyệt đối cho các người một trải nghiệm đáng nhớ!"

Trái tim nhỏ bé của Giang Nam đập thành thịch: "Cái kia? Chúng ta đều có sao?"

Đàm Nhã: "Đương nhiên rồi, đều có!"

Lúc này Ngô Lương cùng Hùng Nhị đều trừng to hai mắt, vẻ mặt khẩn trương!

Ngô Lương cắn răng: "Không được a Nam ca! Ta không thể làm Diêu Diệu thất vọng a!"

Hùng Nhị gật đầu: "Đúng vậy đúng vậy! Ta không thể làm Kỳ Kỳ thất vọng, ta không phải loại gấu như vậy!"

Giang Nam thở dài: "Ai ~ ta cũng không thể có lỗi với chín trăm triệu thiếu nữ thích ta a!"

Nhưng lập tức vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Nhưng ta cảm thấy, thân là đàn ông! Chúng ta không thể làm bản thân thất vọng!"

Ngô Lương vuốt cằm vẻ mặt đồng ý: "Ta cảm thấy Nam ca nói có lý!"

Hùng Nhị: "Có đạo lý có đạo lý!"

Giang Nam mỉm cười đầy thâm sâu!

"Phi... Phi! Ngụy quân tử!"

Chương 1035 -

Trải qua một phen đấu tranh tâm lý kịch liệt cùng Giang Nam đốc lòng khuyên bảo!

Ba người rốt cục đạt thành mục tiêu nhất trí, đều tràn đầy chờ mong nhìn Đàm Nhã!

Giang Nam: Ta muốn gái tai thú! Gái tai thú tuyệt nhất!

Ngô Lương: Ta muốn chiến xa cơ bắp, cơ bắp mới là chính nghĩa!

Hùng Nhị: Ta muốn bé loli đáng yêu! Người nhỏ giọng mỏng thật dễ đẩy ngã!

Đàm Nhã: Các người thật phiền phức, ta có còng tay các người có muốn hay không?

Ba người vừa nghe thì mắt sáng ngời, còng tay sao?

Tê~ kích thích như vậy sao?

Còn có thể đeo còng tay?

Ba phút sau, trên không trung Linh Khư Thánh Viêm!

Một chiếc cáp treo hình rồng từ cửa vào Linh Khư đi thẳng lên đỉnh núi chủ của Thánh Viêm!

Ánh mắt ba người Giang Nam thất thần trống rỗng, mặt không chút thay đổi ngồi vào chỗ ngồi!

Con mẹ nó phục vụ đặc biệt!

Cáp treo hình rồng đặc biệt thu hút à?

Đàm Nhã! Người trả lại chờ mong cho chúng ta a!

Nghĩ tới vừa rồi còn đòi hỏi, gái tai thú? Chiến xa cơ bắp, loli?

Xấu hổ muốn chết a!

Hiện tại Giang Nam còn muốn tặng riêng cho Đàm Nhã mấy cú nhiệt tình như lửa, để cho cô quên chuyện này!

Giang Nam: "Chuyện vừa rồi, đừng nói với Tuyết Tuyết Lang Diệt! Giữ bí mật!"

"Yên tâm Nam ca! Hiểu, chúng ta đều hiểu!"

"Đáng tiếc..."

Nhưng nói cáp treo hình rồng là dịch vụ VIP chí tôn cũng không quá đáng!

360 độ toàn cảnh cửa sổ thủy tinh, từ trên cao nhìn xuống, có thể thu hết hơn phân nửa Linh Khư Thánh Viêm vào đáy mắt!

Cả tòa Linh Khư đều tràn ngập một cỗ khí nóng, sương mù tràn ngập!

Hơn một trăm ngọn núi lửa lớn nhỏ, độ cao so với mực nước biển cực cao, đỉnh núi lại còn có tuyết đọng trắng xóa!

Mà Giang Nam rốt cục đã biết vì sao gọi là Nồi Uyên Ương!

Chỉ thấy trong suối nước nóng trên đỉnh núi, hai bên phân biệt rõ ràng!

Một bên hiện lên màu đỏ thẫm, bóng nước nổi ùng ục ùng ục, tựa như nham thạch, chính là khu tắm nam!

Mà một bên hiện lên màu trắng ngà, sương mù bốc hơi, là khu tắm nữ!

Hai bên hồ nước giao thoa, tựa như thủy hỏa bất dung, va chạm tạo ra sương mù nồng đậm, sương mù dày đặc hình thành ngăn cách hai bên!

Một bên nước trong, một bên nước cay?

Từ trên cao nhìn xuống, có thể nhìn thấy không ít người đang ngâm mình trong Núi Uyên Ương trên đỉnh núi!

Các cô gái chơi đùa trong suối nước nóng, tiếng cười truyền ra rất xa!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, trực tiếp móc ra kính viễn vọng phóng đại 318 lần từ trong dộ không gian nhìn xuống!

"Ân ~ Ta cũng chưa từng được nhìn qua địa hình Linh Khư Thánh Viêm, cần phải chú tâm học tập một chút, mở rộng kiến thức của bản thân mới được!"

"Núi non trùng điệp này thật đúng là có điểm đặc sắc!"

Ngô Lương và Hùng Nhị ở một bên hai mắt sáng rực tiến lại gần!

"Hai chúng ta cũng bé ngoan yêu thích học tập a, cho hai chúng ta kính viễn vọng nữa?"

Vì thế ba người liền ghé chụm vào nhau trên cáp treo hình rồng, mỗi người cầm một kính viễn vọng học tập địa hình đa dạng hóa của Linh Khư!

Ngô Lương: "Chậc ~ người này có quá nhiều mỡ? Rác rưởi!"

"Nhìn xem cơ ngực đầy dầu mỡ này, tỷ lệ mỡ cơ thể tiêu chuẩn cỡ nào? Lão ca này đã luyện thể nào a!"

Giang Nam: ???

Người anh em? Con mẹ nó người đang nhìn cái quái gì vậy!

Cấp trao hình rồng một đường hướng lên trên, rốt cục đi tới Linh Khư Thánh Viêm trung tâm nhất, bên trên đỉnh núi lửa có độ cao so với mực nước biển hơn năm ngàn mét!

Là Nồi Uyên Ương đỉnh cấp duy nhất trong Linh Khư Thánh Viêm!

Phục vụ đặc biệt có thể trực tiếp đưa lên, mà không có phục vụ này thì phải tự mình leo núi!

Sương mù tràn ngập trên đỉnh núi, đường kính suối nước nóng sợ là khoảng 500 mét!

Bảy tám lão ca đang ngâm mình trong nồi lẩu cay, vẻ mặt hưởng thụ!

Trong nồi canh cũng mơ hồ có giọng nữ hài tử truyền đến, chỉ là không thấy được rõ!

Xem ra hôm nay Nồi Uyên Ương đỉnh cấp cũng không chỉ có riêng đám người Giang Nam!

Giang Nam một đường vọt tới phòng thay quần áo, không nói nhiều, ba giây đã thay xong đồ tắm, vội vàng thay quần bơi đã sớm chuẩn bị xong!

Sợ là không theo kịp màn trình diễn đồ bơi của đám người Đại Lang Diệt!

Nhưng mà giờ phút này Ngô Lương cùng Hùng Nhị lại ở trong phòng thay đồ tranh luận, mặt đỏ tía tai!

"Đương nhiên là phải mặc tiểu thần long a!"

"Không! Nhất định phải là Pikachu!"

"Nếu không Stitch cũng được!"

"Pikachu đi!"

Giang Nam đều đen mặt, hai người con mẹ nó tranh luận vấn đề này làm gì a!

Chỉ là quần lót thôi có cần chú tới như vậy không?

Giang Nam cũng không đợi hai người bọn họ, thuấn di một cái liềm vọt tới bên cạnh Nồi Uyên Ương, sải bước đi về phía khu ngâm mình!

Vừa muốn vượt qua rào chắn sương mù, đã bị một bà cô mặc áo lao công ngăn cản!

"Người muốn đi đâu?"

Giang Nam đương nhiên nói: "Đi tắm nha, ta qua bên kia tắm!"

Bà cô giám sát trừng mắt: "Thằng nhóc này, qua bên kia làm gì? Đó là nồi nước trong!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Ta biết! Không phải tắm chung sao?"

[Giá trị oán khí từ Trương Yến + 666!]

"Tuy nói là tắm chung, nhưng không thể qua bên kia, sở dĩ gọi là Nồi Uyên Ương cũng là bởi vì suối nước nóng hai bên có tác dụng bất đồng!"

"Kết cấu cơ thể nam nữ không giống nhau, nếu con gái ngâm mình trong nồi lẩu cay một thời gian dài, sau này có thể mọc râu, giọng nói trở nên to hơn, mất đi đặc trưng của phái nữ!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Vậy nếu ta qua bên kia ngâm mình thì

sao?"

Bà cô cúi đầu nhìn thoáng qua Giang Nam!

"Người nói xem?"

Giang Nam cảm thấy hoảng sợ, kinh khủng như vậy sao?

Sẽ biến thành giống cái sao? Càng nghiêng về bộ dáng con gái?
Như vậy cũng quá kinh khủng đi?

Đột nhiên Giang Nam thấy được một bóng người ngồi ở bên cạnh nồi nước trong!

Mặc quần bơi màu xanh quá đầu gối, thân trên là áo bra!

Đỉnh đầu quấn một cái khăn lông, trông rất là nhàn nhã!

Giang Nam trừng mắt, một ngón tay chỉ về người nọ: "Người nói bừa, sao người đàn ông kia có thể ngâm bên khu nước trong?"

Bà cô quay đầu nhìn người nọ, thân thể cứng đờ, mẹ nó? Cá lọt lưới ở đâu ra?

Chỉ thấy người ngồi bên cạnh ao đột nhiên cứng đờ, nhanh chóng nhảy ra khỏi ao, trong mắt đầy phẫn nộ!

"Người mới là đàn ông! Cả nhà người đều là đàn ông, có tin ta chém chết người hay không!"

"Ặc... Giang Nam trời đánh?"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Giang Nam cũng hoang mang, Dạ Oanh?

Dạ Oanh cũng tới đây ngâm suối nước nóng?

Trách không được mình lại nhìn lầm, không nghĩ tới thời gian dài như vậy, Dạ Oanh không hề trưởng thành, vẫn mang tâm hồn hẹp hòi như vậy!

Giang Nam chỉ cảm thấy trước mắt như hoa lên, Dạ Oanh cũng đã đi tới phía sau Giang Nam, một cú siết cổ bất khả chiến bại!

Giang Nam giãy dựa một trận: "Mau buông tay! Xương sườn của người cắn vào lưng ta đau!"

Dạ Oanh: Ta cắn chết người a!

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh +1000!]

Chương 1036 -

Bà cô kinh hãi nói: "Này... cô gái này, người đã từng ngâm mình ở khu lẩu cay sao? Rê~"

"Người xem! Còn nói ta lừa người? Cô gái này đều ngâm mất hết, thật đáng thương!"

"Nếu người đi ngâm nước ở khu nước trong, nói không chừng người sẽ..."

Dạ Oanh: ! ! !

"Có quý mới ngâm bên đó! Ta chưa từng đến khu lẩu cay, ta... ta vốn như vậy!"

Giang Nam: "Phụt ha ha ha! Người buông ta ra, để cho ta cười một lát..."

Con mẹ nó ngâm mất hết!

Dạ Oanh đỏ mặt, tức giận giậm chân, đi tới đi lui!

"Đao của ta đâu? Đao của bốn cô nương đâu?"

Giang Nam dụi mắt: "Được rồi, không đùa nữa, sao người lại ở đây? Tiểu Mira đâu? Máy ngày nay ta đang định đi đón cô ấy!"

Dạ Oanh tức giận nói: "Tấm vé này là phần thưởng cuối năm của ta a, hàng năm ta đều sẽ đến, năm nay không biết sao lại xui xẻo đụng phải người!"

"Đợt phục hồi của Tiểu Mira còn mấy tuần nữa là kết thúc, nếu người có thời gian mà nói cũng có thể sớm đón đi!"

Ánh mắt Giang Nam sáng kên, tiến lên nện vào ngực Dạ Oanh một cái: "Người giỏi lắm! không phụ kỳ vọng của ta! có khen thưởng!"

Dạ Oanh: ! ! !

"Người còn đánh! Vốn đã không có bao nhiêu, người đều đánh không còn! Bồi thường đi!"

Đúng lúc này, trong sương mù đột nhiên truyền đến từng đợt tiếng cười!

Chỉ thấy Diệp Tinh Tuyền là người đầu tiên đi ra!

Thân trên là loại áo dây buộc màu trắng, thân dưới một cái quần tam giác!

Phô bày dáng người hoàn mỹ ra!

Giờ phút này đang khuôn mặt tươi cười trở nên đỏ sẫm khi nhìn thấy Giang Nam, hai mắt sáng lên!

Đáng chết, dáng người Nam Thần cũng quá chuẩn đi? Cơ bắp cân xứng này quả thực khiến cho người ta chảy nước miếng có được không?

"Sao... Thế nào? Đẹp không?"

Giang Nam giơ ngón cái: Nice...

Sau một khắc, ba chị em miêu nương từ trong sương mù nhảy ra!

Đều mặc bikini, tai mèo đuôi mèo!

Meo meo ô ô...

"Ai? Vốn cho rằng Nam Thần còn có thể chảy máu mũi, lần

này sao có thể chống đỡ được?"

Giang Nam nhếch miệng: "Tràng diện lớn hơn ta đều đã thấy qua, chút chuyện nhỏ này!"

Những cô gái còn lại cũng nhao nhao xuất hiện, tâm tình Giang Nam có thể nói là nước không gợn sóng, chỉ chờ áo tắm mới của Tuyết Tuyết Lang Diệt a!

Giờ phút này Dạ Oanh đứng bên cạnh Giang Nam, vẻ mặt tự ti!

Cơm mà ta ăn đều uống phí cả sao?

Đúng lúc này, Đại Lang Diệt với một đầu tóc bạc khoác khăn tắm từ trong sương mù đi ra!

Tai sói rung lên, đuôi sói lắc trái lắc phải không ngừng!

"A? Dạ Oanh sao lại tới đây?"

Dạ Oanh che mặt: "Ta đến nghỉ đông!"

Hạ Dao cười hắc hắc xấu xa, ánh mắt chuyển hướng Giang Nam: "Tiểu Nam! Chuẩn bị xong chưa! Áo tắm mới nha!"

Giang Nam gật đầu như gà mổ thóc!

Chế độ gặp qua liền không quên được đã mở rồi!

Máy quay hình người chính là ta!

"Có tuyệt chiêu gì cứ việc dùng ra đi!"

Hạ Dao mạnh mẽ vén khăn tắm lên: "Đây~"

Giang Nam há hốc mồm

Chỉ thấy Hạ Dao mặc một bộ đồ bơi liền thân!

Bikini liền thân!

Chỗ có thể che đều được che!

Nhưng dáng người hoàn mỹ lại phối hợp với tai thú đuôi sói, có một hương vị thanh xuân khác thường!

Giang Nam che mặt: "Bikini liền thân ~ phốc oa! quả nhiên gái xinh đều là đồ lừa đảo a!"

Hạ Dao cười khanh khách: "Lừa người chỗ nào? Là kiểu dáng mà đồng hàng của người không có đúng không?"

"Nơi này là điểm tắm chung, làm sao có thể mặc đồ thiếu vải chứ?"

Đúng lúc này, trong sương trắng có bóng người đi tới: "Ai? Dạ Oanh cũng tới sao? Đã lâu không gặp a! Thật trùng hợp!"

Người đi tới chính là Chung Ánh Tuyết!

Mà Giang Nam trừng mắt hóa đá tại chỗ!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết mặc một bộ đồ lặn màu đen đi ra!

Ngoại trừ bàn tay nhỏ bé cùng bàn chân nhỏ lộ ra bên ngoài, ngay cả cổ cũng bị che đi, trên mặt thậm chí còn mang theo kính bảo hộ!

Giang Nam: Phụt oa~

Bộ đồ lặn?

Tuyết Tuyết thật ác độc a!

Người đi tắm suối nước nóng hay là đi lặn?

Ý thức phòng hộ này cũng quá cao đi?

Nhìn Giang Nam trừng to hai mắt không ngừng nhìn mình chăm chăm!

Chung Ánh Tuyết một tay ôm cánh tay kia, khuôn mặt ửng hồng cười nhẹ!

"Không... Không thích sao?"

Giang Nam lắc đầu, phì cười một tiếng!

"Không! Hôm nay người cũng rất đáng yêu!"

Cũng đúng!

Cứ dựa theo tính tình của Tuyết Tuyết, làm sao có thể mặc đồ bơi hở hang ở suối nước nóng?

Bộ đồ lặn này cũng rất đáng yêu!

Dù sao mình cũng không phải chưa từng thấy qua, còn từng tắm cho cô nữa!

Dạ Oanh trợn mắt, đá Giang Nam vào nôi lẩu cay: "Tự ngâm mình đi!"

"Đi đi! Chúng ta không cho hắn xem, đi tắm đi!"

Nói xong lôi kéo đám người Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đi ngâm!

Giang Nam bị đập vào suối nước nóng nhanh chóng lộ đầu ra, ánh mắt lấp lánh!

Cảm giác được một cổ khí nóng mãnh liệt tràn ngập mỗi một góc thân thể, linh khí nồng đậm từ bốn phương tám hướng thể chui thân thể!

Thiên phú cấp SSS+ của Giang Nam hoàn toàn phát huy tác dụng vào lúc này, thậm chí xung quanh thân thể hút thành một

vòng xoáy nước!

Cấp bậc đang chậm rãi tăng trưởng!

Dẫn tới mấy vị lão ca bên cạnh nhao nhao liếc mắt!

Hơn nữa trong suối nước nóng còn có một cỗ năng lượng khô nóng tràn vào thân thể, không ngừng cường hóa thân thể!

Mật độ xương cốt, tính dẻo dai, độ cứng cơ bắp đều đang tăng cường!

Giang Nam cảm thấy hưng phấn!

Vốn dĩ không quá chờ mong với hiệu quả cường hóa thân thể của Nồi Uyên Ương đỉnh cấp, bởi vì mình quanh năm ngâm Đại Lực!

Cũng không nghĩ tới hiệu quả tốt tới lạ thường!

Chờ đã!

Nếu nồi lẩu cay cùng Đại Lực đều có hiệu quả cường hóa thân thể, vậy kết hợp hai thứ lại có thể có hiệu quả hơn hay không?

Nói làm là làm!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay phóng ra 5 mặt rào cản không gian, tạo thành một bồn tắm hình vuông dài 10 mét!

Ngăn cản dòng chảy của suối nước nóng, để phòng ngừa Đại Lực 2.0 rò rỉ ra ngoài!

Lập tức lấy ra hai thùng Đại Lực 2.0, điên cuồng đổ vào bồn tắm!

Âm thanh "ục ục ục~" lập tức thu hút sự chú ý của bà cô giám sát chống kỳ đất!

Ánh mắt bắn tới như tia điện!

"Người làm gì vậy? Thêm nước vào làm gì?"

Giang Nam vẻ mặt chột dạ: "Cái kia! nước canh quá nồng, lại nóng, ta pha chút nước, a ha~ a ha ha~"

Bà cô ngạc nhiên, người ta đều ngại nước không đủ đậm, người thì hay rồi, còn pha nước vào trong?

"Chỉ cần không kỳ đất bên trong là được, tùy người!"

Giang Nam cười vui vẻ, ước chừng pha 100 thùng đại lực vào bồn tắm của mình!

Giang Nam cũng không lãng phí mấy cái thùng rỗng này, lén lút múc đầy nước lẩu cay ẩn chứa linh khí phong phú đầy 100 thùng, sau đó nhét vào trong không gian dị độ!

Hẳn là có thể bán được không ít tiền!

Cái này không tính là trộm chứ?

Mặc dù ta múc đi 100 thùng lẩu cay!

Nhưng cũng đổ 100 thùng Đại Lực 2.0 vào nha!

Cái này chỉ có thể gọi là trao đổi! Hơn nữa ta còn thua thiệt!

Đúng vậy, đúng vậy!

Chương 1037 -

Giang Nam hứng phần xoa xoa bàn tay nhỏ chậm rãi ngâm vào trong bồn tắm!

Năng lượng mát mẻ đến từ Đại Lực 2.0 kết hợp với năng lượng khô nóng của nồi lẩu cay, giống như đã xảy ra phản ứng hóa học thần kỳ!

Đang điên cuồng cường hóa thân thể Giang Nam, tốc độ hoàn toàn không thể so sánh với lúc trước!

Giang Nam cực kỳ hưng phấn!

Loại hiệu quả này quả thực là một cộng một bằng ba a!

Trong lúc vô tình mình lại phát hiện đại lực mới!

Chỉ là phải chú ý không để cho đầu của mình dính vào nước sôi nóng!

Nếu không sẽ hối!

Cũng phải nghiêm khắc khống chế thời gian ngâm, nếu không sẽ biến thành yêu quái cơ bắp!

Như vậy có thể sẽ mất nhiều hơn được!

Đúng lúc này, Ngô Lương rốt cục mặc hình tam giác da báo từ trong phòng thay quần áo đi ra!

Liếc mắt một cái liền thấy được vẻ mặt hưởng thụ của Giang Nam trong nồi lẩu cay!

Ngô Lương nhếch miệng cười: "Ha ha, Nam ca đợi lâu rồi đúng không!"

Nói xong đi tới bên người Giang Nam, nhảy một phát vào trong bồn tắm của Giang Nam!

"Phù phù!"

Giang Nam: !!!

"Ai ai ai, mẹ nó!"

Nhưng đã muộn, Ngô Lương từ trong bồn tắm nhô đầu lên liền rửa mặt!

Phát ra âm thanh "Phụt"!

"Ha ha! Quá thoải mái! Nồi Uyên Ương này quá đỉnh! Sao vậy Nam ca?"

Khuôn mặt Giang Nam trắng bệch: "Không... không có việc gì!"

Hô! Sợ chết khiếp!

Cả cái ao lớn như vậy, người nhảy chỗ nào không nhảy?

Sao lại nhảy trước mặt ta?

Nước hồ này của ta đã bỏ thêm nguyên liệu a!

Cũng may Ngô Lương cũng là người sử dụng trung thành, hỏi đầu đối với hắn mà nói căn bản không phải là vấn đề!

Tóc trên đầu Ngô Lương cho tới bây giờ cũng không vượt qua một tấc!

Trọc thì trọc!

Chỉ là một cú nhảy vừa rồi, lông mày trên mặt Ngô Lương

cũng rụng hết!

Lông toàn thân đều biến mất hết!

Ân... Hắc hắc sẽ không để ý đi!

Không phải chỉ là hai cái lông mày thôi sao!

Đúng lúc này, Hùng Nhị mặc tam giác da báo chậm rãi bước tới!

"Ha ha! Nam ca! Xem bom nước ta đây!"

Nói xong lại nhảy lên, lộn nhào về phía bể tắm của Giang Nam!

Giang Nam: "Ân? cái gì... Tê ~ mẹ nó! người đừng nhảy!"

"Phù phù!"

Nhưng mà Hùng Nhị đã vào nước, một đầu đâm vào bồn tắm hỗn hợp, bọt nước văng khắp nơi!

Giang Nam sợ tới mức vội vàng mở rào cản không gian cuối cùng, chặn bọt nước bắn tới!

Nếu bị bắn trúng sẽ bị hói a!

Giang Nam tránh được một kiếp thử phào nhẹ nhõm, nhưng về mặt lập tức trở nên chột dạ!

Chỉ thấy Hùng Nhị nhanh chóng từ trong bồn tắm chồi lên, về mặt nghi hoặc!

"Sao ta lại cảm thấy hơi lạnh?"

Giang Nam hoảng hốt!

Ngô Lương cũng hoảng hốt!

Chỉ thấy giờ phút này cả người Hùng Nhị trở nên trơn bóng, làn da trắng nõn phấn nộn!

Nâng cái bụng to tròn vo, đầu trọc lóc sáng, cực kỳ giống ông chú trung niên đầy dầu mỡ!

Lông gấu trên người một sợi cũng không còn sót lại, toàn bộ đều bị nước sôi nóng trộn lẫn với Đại Lực 2.0 bào mòn!

Ngô Lương trừng mắt: "Bởi vì... bởi vì bao da của người bị cởi ra! Ta biết ngay, người mẹ nó là người mặc bao da giả trang! Mẹ kiếp!

Đây đâu phải là Hùng Nhị?

Rõ ràng là một ông chú trung niên a!

Nhảy vào là một con gấu, đi ra là một ông chú?

Giang Nam che mặt: "Ta đã đổ thêm Đại Lực 2.0 ở chỗ này a!"

Hùng Nhị mở to hai mắt, cúi đầu nhìn, cái bụng tròn vo của mình trắng bệch!

Cực kỳ giống bụng bia...

Một tiếng kêu thảm thiết quanh quần trong núi!

"A... Mẹ nó lông gấu vốn có của ta a!"

"Áo khoác da gấu đen nhánh mềm mại mềm mại của ta!"

"Kỳ Kỳ sẽ không thích một con gấu trụi lông đâu!"

[Giá trị oán khí từ Hùng Nhị + 555!]

Giang Nam: "Không... không sao đâu, còn có thể mọc ra, mùa đông cũng sắp qua, không đông lạnh được người!"

"Dù sao cũng đã hói! Cứ yên tâm ngâm tiếp!"

Nhưng bộ dáng ông chú trung niên dầu mỡ của Hùng Nhị vẫn khiến cho người ta cảm thấy cay mắt!

Cho dù trong lòng Hùng Nhị khó chịu, cũng không cách nào thay đổi sự thật đã biến thành gấu trúc!

Cũng chỉ có thể mang thân trúc đi tu luyện!

Bởi vì lại có thêm Ngô Lương Hùng Nhị, Giang Nam sợ năng lượng của Đại Lực không đủ lớn, lại đổ 200 thùng Đại Lực 2.0 vào bên trong!

Ba người ngâm trong bồn tắm hỗn hợp đến cực hạn sắp biến thành yêu quái gân thịt!

Ra khỏi bồn tắm rồi vào nồi lẩu cay hấp thu linh khí!

Giờ phút này ba người lại phục dụng thêm kẹo nổ tim đập âm âm, nổ cho bản thân hoài nghi nhân sinh, đồng thời cũng đạt được tốc độ hấp thu linh khí gấp 10 lần!

Thậm chí trong khu vực nồi lẩu cay xuất hiện ba vòng xoáy nước!

Diên cuồng hấp thu linh khí, khiến cho bảy tám lão ca trong ao mặt đều bị dọa trắng bệch!

Cái này con mẹ nó là cấp bậc thiên phú gì chứ!

Chỉ sợ đều vượt ra khỏi bảng chữ cái?

Cứ thế biến nồi lẩu cay ngon lành thành máy giặt quần áo!

Bảy tám lão ca run lẩy bẩy tụ tập bên cạnh ao, sợ bị cuốn vào!

Dù là vậy bọn họ cũng không tức giận nổi, không biết vì sao,

nhìn ba người Ngô Lương lại cảm thấy tim đập gia tốc, nhìn thế nào cũng cảm thấy thích!

Anh chàng đẹp trai cùng người đàn ông cơ bắp kia nhìn thật thuận mắt!

Nhưng ông chú trung niên béo tròn kia vì sao nhìn vào tim cũng đập nhanh nha!

Con mẹ nó có chỗ nào không đúng?

Khiên cho mấy vị lão ca mang về mặt hoài nghi nhân sinh!

Ngay cả bà cô giám sát cũng đỏ mặt, thỉnh thoảng nhìn lén ba người Giang Nam, trong lòng còn có chút thẹn thùng!

Mà tất cả những chuyện này đã là do Giang Nam nường tay!

Nếu không lại ăn thêm tối, vậy thì không phải là máy giặt quần áo nữa, mà là cánh quạt máy phát điện thủy lực cỡ lớn!

Bởi vì ao không lớn, đường kính chừng 500 mét, ba người Giang Nam liền tận dụng triệt để khu vực lấu cay.

Vì thế hai người một gấu liền bắt đầu nhiều lần nhảy qua nhảy lại ở khu lấu cay cùng bồn tắm hỗn hợp!

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, linh khí cuồn cuộn, bọt nước bắn tung tóe, tuần trước cấp bậc Giang Nam vừa mới vọt tới Hoàng Kim 6 sao giờ liền đột phá tới Hoàng Kim 7 sao!

Nhìn thấy Giang Nam đều đã Hoàng Kim 7 sao, Ngô Lương đỏ mắt!

Mình còn Hoàng Kim 5 sao, sao có thể bị tụt lại, nhất định phải đuổi theo!

Nếu sôi nước nóng của nồi lẩu cay này chứa đầy linh khí, ngâm mình sẽ có hiệu quả!

Vậy...

Sắc mặt Ngô Lương dữ tợn hung ác, há cái miệng to như chậu máu, hút một ngụm nồi lẩu cay!

"Ừc, ực, ực!"

Giang Nam há hốc mồm!

"Người anh em! Người... Người sao lại uống a, cái này con mẹ nó là nước tắm a! Có cần liều mạng tới như vậy không? Cái này có mùi vị gì a?"

Ánh mắt Ngô Lương sáng lên: "Ách ~ dùng ngâm bên ngoài kết hợp uống vào trong! tốc độ tu luyện chẳng phải còn có thể nhanh gấp đôi sao?"

"Cũng không có gì! Chỉ là hơi mặn, Nam ca cũng thử xem?"

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, Ngô Lương lên Hoàng Kim 6 sao, cười ha ha, cúi đầu mãnh liệt uống!

Giang Nam kinh ngạc, lắc đầu như trống bỏi!

Đánh chết lão tử cũng không uống nước tắm a!

Chương 1038 -

Ngày xưa có Khoa Phụ uống mỗi ngày uống cạn sông Vị!

Ngày nay có Ngô Lương điên cuồng uống nước tắm?

Người mẹ nó đúng là súc vaaht mà!

Không được không được, mình phải nhanh chóng ngâm mình!

Nếu không nói không chừng lát nữa sẽ bị Ngô Lương uống cạn!

Ngô Lương nhanh chóng từ trong nước chui ra, phun ra một ngụm nước nóng!

"Ai? Mùi vị nơi này sao lại có chút chất?"

Hùng Nhị: ...

"Hùng đại! Người qua bên kia uống đi, bên kia không chất!"

Ngô Lương: ???

Giang Nam: ???

Hùng Nhị này tuyệt đối vừa làm ra chuyện xấu đúng không?

Ngô Lương đen mặt đổi chỗ uống, nên nói thì vẫn phải nói, đích xác có hiệu quả!

Mà bảy tám lão ca bị ba cái máy giặt quần áo ép cho không hấp thu được linh khí liền mang vẻ mặt khó chịu!

Quỷ mới biết bọn ta đã phải trải qua bao nhiêu khó khăn mới

lấy được bộ vé Nôi Uyên Ương đỉnh cấp này!

Chỉ có 24 giờ, còn bị các người cướp đoạt linh khí, cũng không hút được chút nào a!

Nhìn bóng dáng Ngô Lương điên cuồng uống nước tắm, mấy người mang vẻ mặt rối rắm!

"Còn nhìn cái rắm, uống đi! Còn có thể làm gì khác sao? Cũng không thể đến tay không!"

"Dù bọn họ có biến thái hơn, cũng không hút khô được linh khí trong nước, chúng ta uống vào vẫn sẽ có hiệu quả!"

"Nói trước, lúc uống ai cũng không được đánh rắm móc chân nha!"

Mấy người liếc nhau, thần sắc hung ác, đầu nhao nhao đâm vào trong nước uống lấy uống để!

Ngô Lương trừng mắt!

Cái quái gì thế? Cái thứ này đều có người tranh nhau uống?

Ta mẹ nó cũng không tin mấy người các người uống qua được ta!

Ục ục ục!

Vẻ mặt Giang Nam tựa như sống không còn gì luyến tiếc, chuyện này mà cũng đi so kè sao?

Ngay cả bà cô chống kỳ đất cũng hoang mang!

Thanh niên bây giờ đều tàn nhẫn như vậy sao?

Vừa ngậm mình vừa uống, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy trong mười năm qua!

Giờ phút này, các cô gái ở khu nước trong nghe được tiếng đột phá truyền đến từ khu lẩu cay, trong mắt tràn đầy kinh hãi!

Có cần dữ dội như vậy không?

Chỉ vừa vào được bao lâu đã đột phá rồi?

Hạ Dao đã sớm không chờ được, hô to về phía tường sương mù: "Tiểu Nam! Bùm bùm bùm bùm!"

Giang Nam vừa nghe liền nhếch miệng cười: "Được!"

Nói xong mở một trùng động không gian, nối liền khu lẩu cay với khu nước trong, đưa nửa người trên của mình qua dò xét!

Đưa tay móc ra 30 túi kẹo nổ tim đập âm âm: "Đây ~ hôm nay tới đây đều sẽ có phần!"

Các nữ sinh khu nước nóng vừa nhìn thấy Giang Nam liền cảm thấy tim đập nhanh một trận! Hai má đỏ bừng!

Vô luận là mái tóc ướt của Giang Nam, hay là khuôn mặt góc cạnh rõ ràng cùng cơ bụng nhỏ nước, đều làm cho người ta muốn ngừng mà không được!

Giờ phút này Giang Nam trong mắt các cô đang mang theo hiệu ứng đặc biệt!

"Oa... tim đập thành thịch chính là loại cảm giác này sao?"

"Người này quá đẹp trai, thật xấu hổ!"

"Là động tâm a, chết rồi, ánh mắt này như giam cầm ta ~ tiểu ca ca thêm bạn tốt không?"

Ngay cả hai bên má xanh hồng của Tiểu Tửu Oa cũng biến thành hình trái tim!

Từng ánh mắt tựa như ác lang bắn tới, khóe miệng Giang Nam gợi lên một nụ cười, bàn tay vén tóc, vuốt tóc đen ra sau đầu, lộ ra cái trán trơn bóng!

"Đáng chết! Mị lực giết người!"

Hạ Dao bơi tới, nhận lấy kẹo nổ, ánh mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm!

Một tay kéo cánh tay Giang Nam ôm vào trong ngực: "Hi hi ~ có muốn tới đây cùng tắm không?"

Vẻ mặt Giang Nam đầy chua xót, khổ sở cự tuyệt nói: "Không! Không đi!"

Chết tiệt! Giấc mơ đang ở phía trước!

Nhưng không cách nào thực hiện! Thật đáng giận~

Hạ Dao ngạc nhiên: "Sao không? Cơ hội khó có được nha!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm lại: "Vì sinh hoạt hạnh phúc sau này của các người, ta cũng không thể ngâm ở đây a!"

Hạ Dao cười xấu xa, túm cánh tay Giang Nam dùng sức kéo, đều kéo toàn bộ thân thể Giang Nam từ trong trùng động không gian tới, đầu đâm vào trong lòng mình!

"Lại đây đi, hắc hắc!"

Giang Nam mở to hai mắt, mắt thấy sẽ cùng Hạ Dao rơi xuống nước!

Bị dọa cho thuẩn đi một cái không còn bóng dáng, về tới khu nước lẩu cay!

Hạ Dao vỗ huyệt.

"Sợ chúng ta tới như vậy sao?"

Dạ Oanh cười trộm: "Giang Nam không phải sợ chúng ta, mà là sợ bản thân hóa gái!"

"Lại nói bùm bùm bùm kia là cái gì?"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Ăn đi rồi biết!"

Chia kẹo nổ xuống, ngay cả Tiểu Tửu Oa cũng có!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết nhao nhao đổ vào trong miệng, cắn chặt môi dưới, khuôn mặt xinh đẹp bị nổ đỏ bừng, cũng may lúc trước từng ăn qua, có tính nhẫn nại nhất định, đều chống đỡ!

Trong ánh mắt kinh hãi của mấy người Diệp Tinh Tuyền và Dạ Oanh, khu vực của hai người Hạ Dao ở khu nước trong nổi lên vòng xoáy nước!

Thiên phú đỉnh cấp cộng thêm hiệu quả của kẹo nổ không thể nghi ngờ là cực kỳ khủng bố!

Ánh mắt mọi người sáng lên, đây là loại kẹo nổ thần tiên gì vậy?

Lại có thể tăng tốc độ hấp thu linh khí? Nam Thần cũng quá tốt đi?

Cứ như vậy, ngâm một ngày không phải tương đương với ngâm mười ngày sao?

Mọi người trở nên hưng phấn, làm sao còn quan tâm được thứ khác, một hơi đem cả gói kẹo nổ đổ hết vào trong miệng!

Ngay sau đó, tiếng thét chói tai cao tám độ xen lẫn một trận tiếng nổ ầm ầm quanh quần toàn bộ khu nước trong!

Diệp Tinh Tuyền bị nổ trợn trắng mắt, đầu chìm xuống nước

co rút!

Dạ Oanh cắn chặt môi dưới điên cuồng đấm ngực, chỉ cảm thấy mình sắp chết!

Giờ phút này ba chị em miêu nương đã nhảy lên khỏi mặt nước, đuôi mèo đều xù lông, ùng ục ùng ục bốc lên bong bóng!

Tiểu Tửu Oa bị nổ, đèn báo động lóe lên, nước mắt ở vành mắt!

Ba phút trôi qua, trên mặt nước nổi lên bảy tám cô nương, thân thể còn không ngừng co rút!

Thứ kẹo nổ thần tiên này cũng quá kinh khủng! Suýt chút đưa bọn họ về Tây Thiên!

Bà cô chống kỳ đất cũng bị dọa sợ, còn cho rằng bị rò điện!

Nhưng mà sau một khắc, khu nước trong nhấc lên một trận sóng lớn, nhóm các cô gái ăn kẹo nổ giống như trở thành lỗ đen linh khí!

Hạ Dao đột phá một sao ngay tại chỗ!

Cả đám đều trở nên hưng phấn!

Nhưng ở đây, không ai có thể vượt qua được ba người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, Diệp Tinh Tuyền có thiên phú đỉnh cấp!

Vì hấp thu càng nhiều linh khí mà ba chị em miêu nương các cô chỉ có thể lặn lẽ di chuyển về phía chỗ sâu hơn trong khu suối nước trong!

Dùng cái này hấp thu được càng nhiều linh lực!

Nồi Uyên Ương sâu ước chừng mấy trăm mét, chỉ cần lặn đủ sâu, không tồn tại chuyện bị đoạt linh khí, chỉ cần cách một đoạn

thời gian trời lên thở là đủ rồi!

Mà Tiểu Tửu Oa lại dùng sức nghẹn đủ một hơi, ánh mắt tràn đầy tò mò, liễu mạng lặn xuống!

Một đường đi tới đáy ao, đáy ao cũng không phải bằng phẳng, mà là đường thủy ngầm rắc rối phức tạp!

Tiểu Tửu Oa không chút suy nghĩ, móng vuốt nhỏ đập nước liền chui vào!

.....

Chương 1039 -

Giờ phút này Giang Nam đang dốc lòng tu luyện, dựa theo tiến độ này mà nói, dùng hết toàn bộ 10 tấm vé, mình lên tới Hoàng Kim 8 hẳn là không thành vấn đề!

Quay đầu lại thấy Ngô Lương đang cùng tám lão ca kia liều mạng uống nước tắm, bụng đều uống lớn, cũng không dừng lại!

Giang Nam đều cảm thấy mực nước ở khu lẩu cay đều giảm xuống!

Đúng lúc này, một bóng dáng từ dưới thân Giang Nam nhanh chóng chui ra!

"Phốc oa!"

Tiểu Tửu Oa thở hổn hển một hơi, một phen nhào vào trong lòng Giang Nam: "Chủ nhân~"

Giang Nam sợ tới mức vội vàng vớt Tiểu Tửu Oa lên: "Sao người lại chạy tới khu nước lẩu cay? Trông người thế này là vì mọc râu à!"

Tiểu Tửu Oa:???

"Ta là linh thú thuộc tính băng hỏa a, Nội Uyên Ương một âm một dương, ngâm bên nào cũng đều như nhau!"

Giang Nam ngạc nhiên, mẹ nó! Ước gì cũng có được loại thể chất này!

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa hưng phấn nói: "Trước đừng nói cái này, chủ nhân người xem đây là cái gì?"

Nói xong đưa hai trảo tới trước mặt Giang Nam, đang nắm một khối tài liệu dung linh!

Một khối màu đỏ như kết tinh dung nham!

Một khối màu trắng ngà, ôn nhuận như ngọc dương chi!

Giang Nam ngạc nhiên: "Quặng sắt Xích Viêm? Còn có Ngọc Tụ Thủy? Tài liệu dung linh cao cấp! Người lấy ở đâu ra?"

Tuy rằng vẫn kém hơn tài liệu dung linh đỉnh cấp như Âm Huyết Nam Hồng, nhưng vẫn rất có giá trị!

Thù lao huấn luyện của Giang Nam lần này có 30 cân quặng sắt Xích Viêm!

Tiểu Tửu Oa: "Ta phát hiện nó trong đường nước ngầm dưới đáy hồ, phía dưới còn có rất nhiều!"

Ánh mắt Giang Nam lấp lánh: "Đi xem thử! Đi xem thử!"

Dưới Nồi Uyên Ương có tài liệu dung linh?

Đây chẳng phải đều là tiền sao?

Nói xong hít một hơi thật sâu, theo Tiểu Tửu Oa lặn một hơi hơn 500 mét mới đến đáy ao!

Giang Nam một lòng chỉ nghĩ đến tiền nên căn bản không nghĩ nhiều như vậy, một đầu đâm vào trong đường nước ngầm rắc rối phức tạp!

Rẽ trái rẽ phải, lặn ước chừng hơn một ngàn mét, giờ phút này trùng động không gian đã không thể giúp Giang Nam cung cấp khí!

Đã vượt qua phạm vi kỹ năng!

Vì thế Giang Nam lấy bình dưỡng khí ra tiếp tục lặn xuống!

Giờ phút này trong đầu Giang Nam chỉ có tiềnm căn bản đã quên mất bồn tắm hỗn hợp mà mình dùng rào cản không gian vây quanh ở khu nước lẩu cay!

Vượt quá phạm vi kỹ năng!

Rào cản không gian tự động biến mất, 300 thùng Đại Lực 2.0 bên trong theo dòng nước trong ao khuếch tán ra ngoài...

Một đường lặn hơn hai ngàn mét, xung quanh đã đưa tay ra không thấy năm ngón!

Tiểu Tửu Oa đã sớm mở ra hình thức đèn pha, chiếu sáng cho Giang Nam!

Rốt cục đi tới một chỗ sơn động rộng lớn!

Nước nơi này vô luận là áp lực hay là nhiệt độ đều cực cao, dù có là Giang Nam cũng bị phỏng làn da đỏ bừng!

Nhưng lại bị một màn trước mắt chấn động thật sâu!

Chỉ thấy trên vách đá sinh trưởng tràn đầy quặng sắt Xích Viêm và Ngọc Tụ Thủy!

Giang Nam thậm chí còn thấy được khối khoáng thạch Ngọc Tụ Thủy lớn hơn cả xe tải!

Giang Nam: "Ngô!!! ùng ục ùng ục~"

Giang Nam há miệng thiếu chút nữa bị sặc chết!

Đồng này phải đáng giá bao nhiêu tiền chứ?

Sở dĩ Nồi Uyên Ương có công hiệu thần kỳ bậc này, chỉ sợ cũng có liên qua tới những tài liệu dung linh sinh trưởng trong núi này đi?

Tiểu Tửu Oa trực tiếp ra hiệu cho Giang Nam: "Chủ nhân ~ ta có thể ăn không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Người có thể ăn tài liệu dung linh?"

Lúc này mới nhớ tới, lúc Tiểu Tửu Oa còn trong trứng đã ăn hết Băng Viêm Tinh của mình!

Tiểu Tửu Oa gật đầu: "Ta là linh thú hệ Băng Hỏa, tài liệu dung linh hệ băng hỏa nào cũng đều có thể ăn!"

"Có thể tăng cường uy lực linh kỹ của ta, cũng có thể thăng cấp!"

Giang Nam vuốt cằm, vẻ mặt do dự: "Nhưng chúng ta làm vậy có tính là trộm không?"

Tiểu Tửu Oa: "Mấy thứ này để ở đây lại không ai cần, Tiểu Tửu Oa với chủ nhân chỉ đang nhặt về nhà mà thôi a!"

Giang Nam: Có lý!

Ai? Lời này sao có chút quen như vậy chứ?

Nhưng vẫn móc ra Phương Thiên Họa Kích, ánh mắt sáng ngời!

"Đào thôi!"

Lúc này Giang Nam vung tròn đại kích Âm Huyết, mãnh liệt đào vách đá quặng Xích Viêm!

Bởi vì Đại Kích Âm Huyết được chế tạo từ tài liệu dung linh đỉnh cấp, độ cứng này căn bản không phải thứ mà loại tài liệu dung linh cao cấp như sắt Xích Viêm có thể so sánh được!

Cho nên đào quặng giống như chặt dưa thái rau!

Không gian dị độ vừa mở ra, từng khối quặng sắt Xích Viêm lớn xen lẫn suối nước nóng điên cuồng đổ vào bên trong!

Hơn nữa nơi này vô luận là nồng độ nước lẩu cay hay là độ tinh khiết của linh khí đều cao hơn rất nhiều!

Cấp bậc càng tăng với tốc độ nhanh hơn!

Giang Nam đều vui ra rầm!

Vừa tu luyện, lại vừa còn có thể nhặt tiền?

Cuộc sống này còn gì hạnh phúc hơn chứ?

Giờ phút này Tiểu Tửu Oa cũng mở rộng bụng điên cuồng ăn!

Cái miệng nhỏ há ra, hút quặng sắt Xích Viêm trên vách đá vào!

Tinh hoa bên trong đều được nó hút khô, khoáng thạch liền biến thành cặn bã!

Lấy trạng thái Hồng Vũ hút quặng sắt Xích Viêm, lấy trạng thái Lam Vũ ăn Ngọc Tụ Thủy!

Sau khi hút một mảng lớn tài liệu dung linh thành cặn bã, kèm theo một tiếng nổ vang!

Tiểu Tửu Oa vốn đang kẹt ở cấp bậc Hoàng Kim đỉnh phong đã thành công đột phá tới Bạch Kim!

Khiến cho Giang Nam hâm mộ muốn chết!

Đảo mắt mình đã khấu trừ gần mười tấn quặng sắt Xích Viêm, những khối lớn trên vách đá đã không còn!

Ánh mắt Giang Nam lại nhìn về phía Ngọc Tụ Thủy!

Nhưng suối nước nóng bên cạnh Ngọc Tụ Thủy là cho con gái!

Chờ đã!

Nếu nồi nước trong là cho con gái ngâm, con trai không thể ngâm!

Vậy lão tử biến thành nữ không phải là được rồi sao?

Tác dụng của nồi lẩu cay ta đều hưởng thụ được, nồi canh suông ta cũng phải cảm thụ một chút!

Không thể đến không công!

Liều mạng!

Lấy ra một cái bánh pudding bullying rồi nhét vào miệng ăn hết!

Sau một khắc, một màn thần kỳ đã xảy ra!

Tóc Giang Nam dài ra, dáng người cũng trở nên lồi lõm hấp dẫn!

Giang Nam biến thành Giang Nữ!

Lấy dây buộc tóc ra, Giang Nam đâm đầu vào trong suối nước nóng màu trắng ngà!

Mặc dù nước nóng, nhưng lại cảm thấy một luồng năng lượng âm hàn tiến vào, không ngừng cường hóa thân thể!

Làn da trở nên trắng nõn săn chắc, thân hình cũng trở nên thon dài!

Cơ thể vốn đã chịu đựng được hiệu quả của nồi nước lẩu cay, giờ lại hấp thụ năng lượng hệ băng!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, quả nhiên là có thể!

Vì thế bắt đầu đào Ngọc Tụ Thủy lên, cảm giác càng đào càng hăng!

.....

Khu nước lẩu cay Nồi Uyên Ương!

Ngô Lương nhanh chóng nhô đầu từ trong nước ra, ợ một cái, vuốt cằm nhíu mày sâu!

"Nắc~ Không đúng! Mùi vị này không đúng!"

Hùng Nhị cũng mê mang!

Con mẹ nó thứ này cũng có thể nếm ra mùi vị không đúng sao?

Hùng Đại, người là đại sư bình phẩm rượu sao?

À không! Là đại sư bình phẩm nước tắm sao?

Chương 1040 -

Ngay sau đó, Ngô Lương mở to hai mắt, cơ bắp cả người giống như đầu rồng nổi lên!

"A a a!"

Theo một tiếng rống to, trong nháy mắt hóa thành yêu quái gân thịt to cao ba mét!

Đỉnh đầu tỏa ra ánh sáng vô cùng thánh khiết, giống như trên đỉnh núi lửa Thánh Viêm mọc lên một mặt trời!

Ngô Lương bối rối!

Đại Lực 2.0?

Lão tử chỉ uống nước lẩu cay, lại không uống nước trong bồn tắm hỗn hợp a!

Sao lại...

"Hùng Nhị! Há miệng!"

Hùng Nhị ngạc nhiên há hốc mồm!

Ngô Lương múc một bùm nước rồi rót vào miệng Hùng Nhị!

"Con mẹ nó! Hùng Đại! Ngươi... Khụ khụ!"

Sau một khắc, Hùng Nhị mở to hai mắt, lực lượng mãnh liệt bộc phát ra!

"Oanh!"

Một ông chú cơ bắp hình thể gần bốn mét xuất hiện ở trong hồ nước!

Người đã thấy qua 8 khối cơ bụng bia chưa?

Đỉnh đầu thì như nổ rộ ra hào quang chói mắt!

Sắc mặt Ngô Lương trắng bệch, vôi vàng sờ soạng rào cản không gian của bốn tấm!

Không... không còn?

Xong rồi! Đại Lực 2.0 rõ rĩ! Nam ca đâu rồi?

Giờ phút này tám lão ca đang điên cuồng uống nước tắm đột ngột từ trong ao xông ra!

Tám cái đầu trọc tỏa ra ánh sáng quả thực chói mù mắt người!

Cả đám đều biến thành mãnh nam cơ bắp, thần sắc vô cùng hoảng sợ!

"Mẹ kiếp! Mái tóc đen nhánh dày đặc của lão tử đâu rồi? Tại sao lại biến thành đầu trọc!"

"Thật chói mắt! Đừng nói tóc! Toàn thân lão tử ngay cả một cọng lông cũng không còn! Bộ quần lông gợn cảm bấm sinh của ta!

"Má ơi! Hình thể của chúng ta cũng quá bùng nổ rồi, cảm giác lực lượng không gì sánh kịp này! Quá đỉnh!"

"Con mẹ nó, chúng ta không phải đã uống phải nước tắm biến dị đó chứ?"

Giờ phút này tám lão ca đều sắp khóc, đến tột chuyện quái quỷ gì đang diễn ra!

Cả đám chỉ dám ngồi xổm trong hồ căn bản không dám ra!

Bởi vì hình thể thay đổi, quần đùi đều căng rách!

Giờ phút này cả đám đều oán hận nhìn Ngô Lương, nếu không phải vì tên súc vật này đòi uống nước tắm, bọn ta có thể biến thành như vậy sao?

Lần này thì tốt rồi!

Ngô Lương vuốt đầu, rò rỉ thì rò rỉ, hần là... không có việc gì đúng không?

Lúc này bà cô chống kỳ đất đều bị 10 cái đầu trọc khổng lồ kia chói mù con mắt!

Về mặt kinh hãi!

Đám người uống nước tắm này sao lại biến thành bộ dáng quỷ quái này a?

Quả thật bị biến dị rồi sao?

Uống nước của Nồi Uyên Ương còn có loại công hiệu này sao?

Giờ khắc này, trong Linh Khư Thánh Viêm, không biết bao nhiêu người ngâm mình trong Nồi Uyên Ương đều mở to hai mắt nhìn về phía đỉnh núi lửa Thánh Viêm!

Trong mây mù vô tận, xuất hiện mười mặt trời tỏa ra ánh sáng chói mắt!

"Ê~ Cái này... Mười mặt trời? Dị tượng sao? Sắp có dị bảo xuất thế sao?"

"Dị bảo cái rắm, loại dị tượng này đại biểu có đại kiếp nạn sắp phát sinh ở phía nam a!"

"Cái quỷ gì? Mười mặt trời? Là Hậu Nghệ ta xách không nổi cung! Hay là Thái Dương công công không chịu thực hiện kế hoạch

hóa gia đình?

"Di động! Di động đâu? Mau ghi lại! Trong Linh Khư chưa từng xuất hiện hiện tượng này!"

Giờ phút này, đám người trong khu suối nước nóng Nồi Uyên Ương đều nghị luận sôi nổi!

Ngay cả Đàm Nhã cũng chết lặng , ngơ ngác nhìn đỉnh núi Thánh Viêm!

Chuyện này là sao?

Mà Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đang ở khu nước trong dốc lòng tu luyện cũng mơ hồ thấy được ánh sáng phía sau vách tường sương mù!

"Đám người Tiểu Nam lại uống Đại Lực sao?"

"Ha ha! Không sao không sao đâu, chúng ta tiếp tục tu luyện!"

.....

Giang Nam trong hang động dưới lòng đất không ngừng tu luyện cùng với đào mỏ, cấp bậc bản thân đã vọt tới Hoàng Kim 8 sao!

Ngọc Tụ Thủy cũng đào được hơn mười tấn, cơ bản sắp đào hết rồi!

Càng đào càng hăng, Giang Nam lại đánh ra một kích!

"Oanh!"

Một kích này bộc phát ra, lực lượng cực lớn khiến cho vách tường hang động dưới lòng đất đều bị bổ sụp!

Giang Nam ngạc nhiên, mẹ nó...

Lão tử nhiệt tình tới như vậy?

Đúng lúc này, Tiểu Tửu Oa tỏ vẻ lo lắng bơi qua, vẻ mặt hoảng sợ, điên cuồng ra dấu!

"Chủ nhân... Ta... Người... A a a!"

Giang Nam ngạc nhiên nhìn con gà hỏi trước mặt, vẻ mặt ghét bỏ!

Đây đến tội cùng là cái thứ xấu xí gì?

Thật xấu xí, được chứ?

Đây là Tiểu Tửu Oa? Sao lại hỏi như thế?

Hỏi? Há...

Trọc!!!

Mặt Giang Nam trắng bệch, vội vàng sờ đầu của mình!

Một sợi tóc cũng không còn!

Lại cúi đầu nhìn, tám khối cơ bụng bằng phẳng bùng nổ!

Đã hóa thành Barbie cơ bắp từ đầu đến chân!

Giờ khắc này Giang Nam mới nhớ tới, mình đang ở trong hang động sâu hơn hai ngàn mét!

Đã sớm con mẹ nó vượt qua phạm vi kỹ năng!

Vậy 300 thùng Đại Lực 2.0 đã bị rò rỉ?

Con mẹ nó!

Mặt Giang Nam đều trắng bệch, vội vàng lấy ra một bộ quần lót hiệu Hulk mặc vào cho Tiểu Tửu Oa, vớt nó điên cuồng bơi về

phía khu nước trong!

Mình đang ở dưới lòng đất hơn hai ngàn mét cũng bị Đại Lực 2.0 đầu độc!

Chúng tổ Đại Lực 2.0 đã khuếch tán ra ngoài rồi!

Tất cả đường nước ngầm đều kết nối với nhau!

Đám người Tuyết Tuyết còn đang ngâm mình trong nước!

Nếu bọn họ đều hói hết mình liền xong đời!

.....

Giờ phút này, ba chị em miêu nương đang tu luyện ở sâu dưới lòng nước trong khu nước trong chỉ cảm thấy năng lượng âm hàn của suối nước nóng lại có thêm một cỗ năng lượng tươi mát!

Tốc độ cường hóa cơ thể gia tăng cực lớn, trong cơ thể tất cả mọi người đều có lực lượng xao động, vẻ mặt vui sướng, nhao nhao nhắm mắt điên cuồng hấp thu!

"Xoẹt!"

Một tiếng truyền ra khiến cho Bạch Gia Phỉ sửng sốt, thanh âm gì vậy?

Không khỏi mở mắt cúi đầu nhìn!

"Ngô ngô ngô!"

Sao áo tắm lại bị rách hết vậy? Một thân cơ thịt cực kỳ có lực lượng này là cái quỷ gì a!

Bạch Gia Phỉ dụi dụi mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Biến thành Barbie cơ bắp còn chưa tính, lông mày tóc tai gì gì

đó sao lại không còn nữa?

Nước sôi nóng này sợ không phải có độc đó chứ?

"A a a a!"

Cô không khỏi nhìn về phía hai người chị em của mình!

Giờ phút này bọn họ đều biến thành mèo cơ bắp a!

Ba người đều điên rồi, biến thành cái bộ dáng quỷ quái này!

Làm sao ra ngoài được đây?

Nhưng mà đúng lúc này, Giang Ngư Lôi đội mũ lưỡi trai từ đáy hồ lao ra!

Ngay khi nhìn thấy ba chị em miêu nương, hai trụ máu mũi không tự chủ phun ra!

Vội vàng lấy ra ba bộ đồ lót hiệu Hulk đưa cho ba người!

Lập tức mang theo hai cổ máu mũi điên cuồng bơi!

Ba chị em miêu nương cơ bắp bối rối!

Cô gái cơ bắp này thân thiết như vậy sao? Còn đến đây đưa đồ bơi?

Sao nhìn thấy quen mắt nha?

Giang Nam một đường hướng về phía trước, lần lượt phát đồ cho các em gái!

Chỉ có điều phong cảnh dọc đường thật sự quá mức chấn động!

Giang Nam lại bơi tiếp thì rốt cục thấy được Dạ Oanh đang trốn ở trong nước, hóa thân thành em gái đầu trọc, vẻ mặt hoảng

sợ!

Nhìn bộ ngực rắn chắc này!

Chắc cũng không cần cho cô ấy áo đâu nhỉ? Còn có thể tiết kiệm được một kiện!

Chương 1041 -

Giang Nam vừa tới liền phát cho cô một cái quần đùi!

Sau đó liền muốn rời đi!

Dạ Oanh: ???????

Cô lập tức với tới bóp lấy cổ Giang Nam điên cuồng lắc lư!

"Ngô ngô ngô!"

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Dạ Oanh...]

Giang Nam rơi vào đường cùng chỉ có thể để lại cho cô một cái áo ba lỗ!

Tiếp tục bơi lên!

Ba người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao, Diệp Tinh Tuyền đều tu luyện ở trên mặt hồ khu nước trong, cũng không lặn xuống nước tu luyện, đầu đều lộ ở bên ngoài!

Cho nên lông mày tóc tai gì gì đó vẫn còn nguyên, cũng không bị Đại Lực 2.0 đầu độc!

Nhưng thân thể lại đang ngấm nước hóa thành búp bê king kong!

Lúc phát hiện ra thì đã muộn!

Cái gì mà đồ lặn, áo dây nhỏ, toàn bộ hy sinh tại chỗ!

Diệp Tinh Tuyền bị dọa la hét thất thanh, vẻ mặt hoảng hốt, hóa bán long tại chỗ!

"A a a! Nước này có độc!"

Nhưng mà lúc này Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao lại trốn trong nước, khuôn mặt đen thui nghiêng răng!

"Không phải nước có độc! Là người có độc!"

Không cần nghĩ, tuyệt đối là do Tiểu Nam đổ Đại Lực 2.0 vào trong nước a!

Không biết đã đổ bao nhiêu vào đâu? Làm ô nhiễm toàn bộ Nồi Uyên Ương?

Trách không được nồi lẩu cay bên kia lóe sáng như vậy!

A? Chờ đã!

Nếu chỉ ngâm thôi mà nói thì chỉ có cơ thể hóa cơ bắp cùng lông rụng trụi, sẽ không phát sáng nha!

Sao lại có ánh sáng ở bên đó chứ?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao liếc nhau, vẻ mặt hoảng sợ!

Tê~

Bọn họ còn uống cả nước tắm sao?

Đúng lúc này, Hạ Dao đột nhiên cảm thấy thứ gì đó đang chọt chân mình!

Cúi đầu xuống!

Chỉ thấy Giang Nam bịt mũi ẩn nấp trong nước, dùng ngón tay chọc chân mình!

Hạ Dao đỏ mặt che lại: "Tiểu Nam thôi! Quần áo a!"

Chung Ánh Tuyết che mặt!

Giang Nam vội vàng đưa cho các cô một bộ đồ lót hiệu Hulk!

Ba người vội vàng mặc vào người, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhõm, cũng may chỉ hóa cơ bắp, không có biến trọc!

Bằng không mình tuyệt đối sẽ bị bóp chết!

Tuy rằng đã thực hiện được giấc mộng, nhưng mình tuyệt đối không muốn dùng phương thức này để thực hiện a!

Giang Nam vội vàng thuấn di lên bờ, không ở lại trong nôi nước trong, cũng không có gì phải lo lắng!

Một tay kéo áo lót, giải trừ trạng thái biến thân của bánh pudding, khôi phục trạng thái mãnh nam cơ bắp!

Cũng không thể để mọi người nhìn thấy bộ dáng mới của mình, bằng không hình tượng Nam Thần cao lớn uy mãnh đều bị hủy!

Đúng lúc này!

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Tám chín em gái đầu trọc cơ bắp từ dưới mặt nước lao ra, nhảy lên trên bờ!

Bà cô chống kỳ đất đều bị dọa choáng váng, không riêng gì khu nước lẩu cay biến dị, mà ngay cả khu nước trong cũng biến dị?

Hiệu quả cường hóa thân thể của Nồi Uyên Ương sao lại trở

nên cường hãn như vậy chứ?

Phong cách này quả thực nhìn quá cay mắt!

"Ai có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không? ô ô ~ ta không có mặt mũi gặp người nữa!"

"Không mở được nắp chai? Ta cảm giác mình bây giờ đã có thể tự tay xé nắp giếng a!"

"Lông mày của ta tóc của ta! Nồi Uyên Ương của các người sợ là có độc đúng không?"

Giang Nam không ngừng gật đầu: "Đúng vậy đúng vậy, đều khiến chúng ta ngâm đến biến dị, Nồi Uyên Ương các người tuyệt đối có vấn đề!"

Chung Ánh Tuyết hí mắt nhìn!

Hạ Dao cảm thấy bất lực!

Này này này!

Vừa ăn cướp vừa la làng trong truyền thuyết chính là người đó sao?

Bà cô cũng luống cuống, trước đây cũng chưa từng xảy ra loại tình huống này a!

Vội vàng đi thông báo cho Đàm Nhã!

"A? Chị gái cơ bắp xinh đẹp vừa đưa đồ cho chúng ta đã đi đâu rồi?"

"Chị gái cơ bắp cái gì? Đó chính là Nam Thần a!"

"Làm sao có thể? Ta rõ ràng nhớ rõ ràng là một cô gái rất xinh đẹp nha!"

Giang Nam toát mồ hôi lạnh: "A ha~a ha ha, làm sao có thể! nhất định là người nhìn lầm rồi!"

Một đám con gái nhìn chăm chăm Giang Nam, vẻ mặt hoài nghi!

Vừa rồi rõ ràng không phải trông như thế này a!

Nhưng không nhìn còn không sao, hiệu quả mị lực của kẹo nổ vẫn còn, vừa nhìn liền cảm thấy trong lòng hỗn loạn!

Không hiểu sinh ra một chút cảm giác động tâm!

Nam Thần cũng quá tri kỷ đi?

Dạ Oanh đen mặt cười: "Thật sự không phải do người làm?"

Giang Nam ưỡn ngực, đúng lý hợp tình nói: "Đương nhiên! Ta cũng là người bị hại mà!"

Là Giang Nam đồ Đại Lực, có liên quan gì tới Nam cơ bắp ta chứ?

Thần sắc Hạ Dao nghiêm túc: "Khụ ~ mọi người không cảm thấy hiệu quả cường hóa thân thể của suối nước nóng trở nên mạnh hơn sao?"

"Dù sao đều đã biến thành cái dạng này, còn không bằng thừa dịp cơ hội này nắm chặt tu luyện, đừng quên mục đích chân chính chúng ta tới!"

Mấy người liếc nhau, không khỏi nghiêng rằng, cũng không thể uống cong hời!

Tất cả đều nhảy vào trong nước lần nữa tu luyện, ánh mắt cả đám sáng ngời!

Tuy rằng không biết vì sao, luồng năng lượng âm hàn trong

suối nước nóng kia lại nhỏ đi, nhưng năng lượng tươi mát lại cực kỳ mãnh liệt!

Hiệu quả cường hóa thân thể càng mạnh hơn lúc trước!

Hạ Dao liếc mắt nhìn!

Giang Nam tỏ vẻ cảm động, vẫn là Đại Lang Diệt tốt với ta, còn biết giúp ta lừa dối qua cửa!

Không khỏi lặng lẽ giơ ngón tay cái lên với Đại Lang Diệt, thuận di về tới khu nước lẩu cay!

Suýt nữa bị 10 mặt trời chói mù con mắt!

Lại quên mất người bên này uống nước, thấy tám đại ca kia đang ngồi xồm trong nước không dám đi ra, ánh mắt Giang Nam sáng ngời!

Cơ hội làm ăn tới rồi!

Thuận di một cái qua đó: "Người anh em, mua quần lót không? Bán rẻ cho các người!"

Tám ồn mặt trời: ???

Giờ phút này không riêng gì Nồi Uyên Ương đỉnh cấp xảy ra vấn đề!

Bởi vì tất cả đường nước ngầm của Linh Khư Thánh Viêm đều thông nhau!

300 thùng Đại Lực 2.0 theo mạch nước ngầm tuần hoàn khuếch tán vào trong tất cả Nồi Uyên Ương!

Tuy rằng trải qua pha loãng, hiệu quả đã yếu đi không ít, nhưng tác dụng vẫn rất mạnh mẽ!

Lúc này đám nam nữ ngâm mình trong nỗi yên ương một đều sáng mắt!

"Các người có cảm giác được không? Luồng năng lượng mát mẻ kia! Tốc độ cường hóa thân thể nhanh hơn!"

"Cảm giác được! Trời ạ! Cảm giác lực lượng không gì sánh kịp này!"

"Ta đã nói 10 mặt trời xuất hiện, tất có kỳ biến! Đây nhất định là biến hóa do dị tượng mang đến!"

"Mau hấp thu, nói không chừng trong chốc lát sẽ biến mất!"

Giờ phút này trên mặt mọi người đều hưng phấn đến cực điểm!

Nhưng mà nửa giờ sau, tất cả mọi người đều cười không nổi nữa!

Từng tiếng thét chói tai "A a" cao tám độ quanh quần trong núi!

Tiếng "xoẹt" không dứt bên tai, trên mặt nước nỗi yên ương toàn là vãi rách trôi dạt khắp nơi!

Phàm là người ngâm mình trong nỗi yên ương, bất kể là nam hay nữ! Toàn bộ thành viên bước ra đều mang trạng thái cơ bắp bùng nổ!

"A~ Tại sao ta lại có thân hình cơ bắp giống siêu Saiyan chứ?"

"Con mẹ nó! Quần bơi tổ truyền của lão tử, rách rồi!"

"Trong suối nước nóng này có bão tia gamma sao? Ta biến dị rồi! Đừng nói lát nữa còn có thể hóa thành màu xanh nha?"

"A... râu của ta đâu? Người bồi thường râu lại cho ta!"

[Giá trị oán khí từ Ngự Hắc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Nguyên Lập Hoa + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Chương 1042 -

Giờ khắc này, danh sách giá trị oán khí bùng nổ, hơn mười vạn điểm tăng như tên lửa!

Cả tòa Linh Khư Thánh Viêm đều trở nên hỗn loạn, các em gái trốn ở trong nước không dám đi ra, vẻ mặt hoài nghi nhân sinh!

Các chàng trai mỗi người đều nâng cao cơ bắp như cột điện, sắc mặt vô cùng sa sầm!

Giang Nam kinh hãi!

Hiệu quả của 300 thùng Đại Lực kinh khủng tới như vậy sao?

Đây còn là suối nước nóng uyên ương cái rắm?

Phải gọi là nhà máy chế tạo cơ bắp mới chuẩn xác a!

Giờ phút này ánh mắt Giang Nam sáng rực, xem ra đây cũng không phải là chuyện hoàn toàn xấu!

Đây chính là cơ hội buôn bán a!

Chỉ thấy Giang Nam đội mũ lưỡi trai, điên cuồng thuấn di trên không trung, đi tới một hồ uyên ương cao cấp!

Bày sạp hàng ra, đủ loại kiểu dáng quần lót hiệu Hulk bày ra, hăng giọng rống lên!

"Cơ bắp bùng nổ, chớ nên hoảng hốt!"

"Ôm đầu gối xuống tiếp tục ngâm nước!"

"Cho dù trên người các người tỏa sáng!"

"Ánh mắt ta cũng vẫn không thể nhòe!"

"Quần lót áo bra phục vụ tận nơi!"

"Mười vạn một cái, lực đàn hồi vô song!"

"Chị gái này! Mua một bộ không? Tặng kèm dịch vụ mặc quần áo miễn phí nha!"

Lúc này đám yêu quái gân thịt trong Nồi Uyên Ương cao cấp đều sắp điên rồi!

Tại sao trong thời khắc nguy cơ này vạn phần này lại đột nhiên xuất hiện một chàng trai cơ bắp anh tuấn tỏa sáng, khiến cho trái tim người ta đập thành thạch, tới nơi này bán quần lót a!

Lời quảng cáo này cũng quá ấn tượng đi?

"Muốn muốn muốn! Nhưng cũng không cần mặc giúp ta!"

"Anh chàng cơ bắp đẹp trai này, ta cũng muốn mua quần lót! Chuyển khoản cho người!"

"Trời ạ! Cái cảm giác tim đập gia tốc này, đây nhất định là anh hùng cứu mỹ nhân trong truyền thuyết đi?"

"Trong thời khắc xấu hổ như vậy, hẳn kịp thời xuất hiện giúp ta giải vây? Ta... Ta hình như có chút yêu hấn rồi!"

Sự thật chứng minh, hiệu quả mị lực của kẹo nổ tim đập ầm ầm đích thật rất cường đại, các cô gái đều đỏ hai má!

Ngay cả đám đàn ông cơ bắp kia, ánh mắt cũng trở nên không thích hợp!

Vẻ mặt Giang Nam thâm trầm: "Đừng yêu ta, ta chỉ trùng hợp tại thời điểm các người cần quần lót nhất, đưa tới quần lót cho các người mà thôi!"

"Đây là việc ta phải làm!"

Giờ phút này, ánh mắt của không ít em gái đã hóa hình trái tim, hai tay che miệng, phát ra thanh âm "A~" đầy thẹn thùng!

Đám lão ca kia nóng nảy!

Người con mẹ nó chỉ bán một bộ đồ lót thôi, có cần phải nói chuyện cao thâm thế không!

"Đừng chỉ quan tâm đám con gái, đám lão ca ngâm mình, trong lòng cũng hoảng hốt! Cũng cần quần lót của người an ủi!"

Trong nháy mắt đồ lót hiệu Hulk bán cháy hàng, Giang Nam thu tiền tới mỗi tay, sau khi xác nhận tất cả mọi người đã mặc đồ lót hiệu Hulk của nhà mình!

Lại thuận di đi tới Nồi Uyên Ương kế tiếp!

Chỉ để lại thanh âm quanh quẩn trên không trung!

"Không cần nhớ thương ca! Nhớ đừng uống nước lẩu, nếu không sẽ biến thành mặt trời trong truyền thuyết!"

Nhìn Giang Nam bận rộn bán quần lót khắp nơi, Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết ôm mặt xấu hổ không thôi!

Tiểu Nam sợ không phải là cố ý đó chứ?

Nhưng vẫn phải tranh thủ thời gian tu luyện!

Tuy rằng bởi vì Giang Nam đào đi Ngọc Tụ Thủy cùng Xích Viêm Thiết, hiệu quả cường hóa của suối nước nóng đối với thân thể nhỏ đi!

Nhưng linh khí ẩn chứa trong đó cũng không thiếu đi chút nào, loại cơ hội nhanh chóng tăng cường cấp bậc này không phải lúc nào cũng có!

Hiện tại Giang Nam đang bận rộn bán quần lót!

Mà phòng làm việc của Đàm Nhã thì bị một đám yêu quái gân thịt chen chúc đông nghịt!

Trong hành lang văn phòng tất cả đều là những tòa cơ bắp cường tráng, một cỗ cảm giác áp bách cực mạnh đập vào mắt!

"Có thể cho chúng ta một lời giải thích hợp lý không? Vì sao lại biến thành bộ dáng quỷ quái này?"

"Đúng vậy đúng vậy, ta ngâm nước thôi mà đâu đều trọc, trong suối nước nóng sợ không phải có tia phóng xạ đó chứ?"

"Nồi Uyên Ương cái quỷ gì? Uyên ương đi vào cũng đều biến thành gà trọc a!"

Lúc này Đàm Nhã yếu ớt ngồi xổm trong góc, buồn bức muốn chết!

Có quỷ mới biết tại sao mọi chuyện lại biến thành cái dạng này a?

"Mọi người đừng hoảng hốt, tuyệt đối không phải vấn đề phóng xạ gì, không có nguy hại đối với thân thể, chỉ là sẽ... sẽ rụng lông mà thôi!"

"Huống hồ tố chất thân thể mọi người đều tăng cường cũng là thật sự a, hiệu quả thậm chí còn tốt hơn so với trước!"

"Như vậy đi, để bù đắp tổn thất của mọi người, ta lại tặng cho mỗi người 24 giờ ngâm suối nước nóng được không?"

Lời này vừa nói ra, đột hỗn loạn mới dần dần lắng xuống!

Tố chất thân thể tăng cường cùng lực lượng tăng lên cũng không phải giả, cho thêm một ngày thời gian còn có thể tăng cường không ít!

Rụng lông gì gì đó cũng không phải là không thể chấp nhận!

Lúc này Đàm Nhã mới thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt nghi hoặc!

Trước đây Nồi Uyên Ương chưa từng xảy ra chuyện như vậy!

Hôm nay sao lại...

Nghe bà cô chống kỳ đất nói, còn có người uống nước tắm đến mức đầu phát sáng?

Cái này gọi là chuyện gì a!

Bồi thường một ngày doanh thu giảm đi, vẻ mặt Đàm Nhã vô cùng đau lòng!

Nhưng mà giờ phút này sự kiện cơ bắp Ở Nồi Uyên Ương đã trở thành hiện tượng trên mạng!

Lên cả hot search!

Tiêu đề: Nồi Uyên Ương Thánh Viêm Thủ Đô đột nhiên xuất hiện dị tượng, mười mặt trời cùng ngày! Trong suối nước nóng xuất hiện lực lượng thần bí!

Sau khi ngâm xong toàn bộ hóa yêu quái gân thịt! Cơ bắp bùng nổ!

(Hình minh họa! x9)

Trong hình đều là mãnh nam cơ bắp đang ngâm mình ở nồi uyên ương!

Khu bình luận phía dưới đều bùng nổ!

"Ê~ tình huống gì đây? Nồi uyên ương? Thật cay mắt a!"

"A! Khắp nơi đều là cơ bắp, không phải ta khoác lác, nhưng

tùy tiện xách đại một người trong đám này ra đánh ta một quyền, ta đều có thể quỳ xuống đất cầu xin hắn đừng giết ta!"

"Lực lượng thần bí này sợ không phải là muốn bồi dưỡng các người thành truyền nhân bắt rớt mặt trời đó chứ?"

"Để ta để ta, ta cũng muốn được làm Hậu Nghệ!"

"Mẹ kiếp! Đây chính là hình thể hoàn mỹ trong mắt chúng ta! Chờ ta! Cơ bắp vạn tuế!"

Giờ phút này trong các phòng tập thể hình ở thủ đồ, một đám mãnh nam cơ bắp bỏ lại tạ trong tay, vây quanh điện thoại di động ánh mắt sáng ngời!

"Bộ trưởng, còn tập cái rắm gì nữa? Chúng ta đi ngâm suối nước nóng đi?"

"Ta cũng muốn đi bắn mặt trời!"

Cơ cơ toàn bộ mãnh nam cơ bắp đều nhanh chóng đứng dậy, rống to một tiếng: "A a a!"

Áo ba lỗ trên người bị căng rách!

"Thông báo với hội viên bộ cải tạo nhục thể toàn quốc, xuất phát tới suối nước nóng Nồi Uyên Ương Thánh Viêm!"

"Cơ bắp vạn tuế!"

"Ba tiếng sau!"

Đàm Nhã nhìn một phòng đầy tráng hán cơ bắp mà bối rối, một đám người cường tráng giống như ghé con!

Giờ phút này không riêng gì bên trong phòng, bên ngoài phòng cũng đều là từng tòa cơ bắp!

Hơn một ngàn người tập trung lại đây, toàn bộ thành viên mặc quần đùi áo thun trắng!

Hơn nữa nhân số vẫn còn đang tăng lên!

Chương 1043 -

Đàm Nhã: "Không phải chứ, các người thật sự muốn vào ngâm? Sẽ biến thành yêu quái gân thịt a!"

Bộ trưởng Bộ cải tạo nhục thịt Vương Cương: "Chúng ta đến đây chính là vì điều này! Cơ bắp mới là chính nghĩa!"

"A a a!"

Một tiếng rống to, cơ bắp như bàn thạch xé rách nửa tay áo trắng!

Đông đảo hội viên ở phía sau cũng nhao nhao "a a a!", toàn bộ bạo y!

Đàm Nhã chết lặng!

Vốn tưởng rằng chuyện làm ăn ở Nồi Uyên Ương coi như xong đời rồi, sẽ lỗ chết!

Kết quả lại thu hút một đám đàn ông cơ bắp đến ngâm mình?

Trong lòng đều vui vẻ nở hoa, làm gì có đạo lý không bán chứ?

.....

Bận rộn ba giờ, Giang Nam đi dạo hết tất cả Nồi Uyên Ương, về mặt thỏa mãn!

Chỉ trong chốc lát đã kiếm được hơn 7000 vạn!

Không có cách nào, ai bảo người người đều cần đồ lót!

Mới vừa định đi ngâm mình, chuẩn bị tiếp tục tăng cường tu

vi, liền thấy hơn một ngàn tráng hán lục tục tiến vào Linh Khư Thánh Viêm!

Cả đám tựa như đám sủi cỏ nhảy vào nồi uyên ương!

Giang Nam ngạc nhiên: "Chuyện gì vậy? Dưới tình huống này còn có người đến ngâm mình?"

Ánh mắt Ngô Lương sáng ngời: "Mẹ kiếp! Quần đùi áo thun trắng? Là các tiền bối của bộ cải tạo nhục thịt a!"

Giang Nam: ???

Bộ cải tạo nhục thịt?

Lại là tổ chức kỳ quái gì nữa đây?

Ngô Lương: "Là một tổ chức dân gian tự phát! Mục tiêu chính là cải tạo thân thể, thông qua rèn luyện để cường đại thân thể, lần lượt đột phá cực hạn thân thể, tạo nên thân thể hoàn mỹ!"

"Châm ngôn của bộ cải tạo nhục thịt là ‘cơ bắp mới là chính nghĩa!’"

"Hội viên đều có mặt trong các ngành nghề, có linh vũ giả, thậm chí không thiếu người là dân chúng bình thường!"

"Ta cùng Diệu Diệu đều thuộc bộ cải tạo nhục thịt, chỉ là Diệu Diệu đã là hội viên chính thức, mà ta còn chưa đủ tư cách trở thành hội viên chính thức!"

Giang Nam chết lặng, đây là cái hội quỷ quái gì vậy?

Giờ phút này, chỉ thấy trong nồi uyên ương mà một mảnh lửa nóng hừng hực!

Hội viên bộ cải tạo nhục thịt vốn đã bùng nổ, sau khi ngâm trong Đại Lực 2.0, từng cơ bắp đều đạt tới mức độ nghịch thiên!

Lưng xe tăng, vai đèn lồng, cơ bốn gối có thể so với cốt thép, cảm giác lực lượng này có thể dùng mắt thường để thấy được!

Cả đám hưng phấn không khống chế được!

"Mẹ nó! Bộ trưởng, chính là loại cảm giác này a!"

"Ta có thể cảm nhận được mọi cơ bắp trong cơ thể ta đang nhảy nhót vui mừng!"

Vương Cường cũng hưng phấn không thôi, loại cảm giác lực lượng này vẫn là lần đầu tiên cảm giác được!

Lập tức vươn tay ra: "Người đâu!"

Trong chốc lát liền có hai mảnh nam cơ bắp nắm lấy bàn tay to của hắn!

Một người cười trên cổ hắn!

Sau đó Vương Cường liền bắt đầu dùng hai trảng hán cơ bắp kia làm cong cử động, còn vừa đứng tấn!

Những thành viên còn lại của bộ cải tạo nhục thịt cũng nhao nhao bắt đầu rèn luyện thân thể!

Bầu không khí trở nên nhiệt huyết dâng trào, những người khác bị dọa đến mức trốn ở trong góc run lấy lấy!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, có cần mạnh tới như vậy hay không?

Vì sao ta chỉ nhìn thoáng qua, liền cảm giác nhiệt huyết sôi trào a!

Chỉ tiếc cả đám đều mặc quần đùi rộng, không lo bị hỏng, nếu không có thể bán thêm quần lót hiệu Hulk cho bọn họ!

Chờ đã, vì mục tiêu của bộ cải tạo nhục thịt là biến thành yêu quái gân thịt!

Vậy mình có thể bán cho họ Đại Lực 2.0 đúng không?

"Đi đi đi! Đi làm quen một chút!"

Kéo Ngô Lương, Giang Nam thuận di một cái đã qua đó!

Ngô Lương chỉ vào Vương Cường, vẻ mặt sùng bái!

"Đây chính là bộ trưởng Vương Cường của bộ cải tạo nhục thịt!"

"Năm nay đã 41 tuổi! Người bình thường, cho tới bây giờ đều không có thức tỉnh dị năng, nhưng vẫn bảo trì việc rèn luyện!"

"Đã từng dựa vào lực lượng của người bình thường, đánh bại một tên côn đồ linh võ giả cấp Thanh Đồng, là tín ngưỡng tinh thần của bộ cải tạo nhục thịt chúng ta!"

Giang Nam ngạc nhiên, lúc này mới phát hiện trong thân thể Vương Cường đích xác không có linh lực dao động!

Một người bình thường lại luyện thành cái dạng này?

Cái này phải có được ý chí cỡ nào chứ?

Hơn nữa Giang Nam còn phát hiện, trong nhóm hội viên của bộ cải tạo nhục thịt có rất nhiều linh võ giả cấp Bạch Ngân, thậm chí là Hoàng Kim, Bạch Kim, nhưng ánh mắt khi nhìn Vương Cường đều tràn ngập tôn kính!

Giang Nam không khỏi tò mò với Vương Cường!

"Cường ca? Có hứng thú làm quen không?"

Vương Cường quay đầu nhìn lại, ánh mắt lấp lánh: "Ồ, hai

người các người luyện thân thể không tệ, có hứng thú gia nhập bộ cải tạo nhục thịt sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Là như vậy, ta có thứ càng tốt hơn so với suối nước nóng này!"

"Không biết các người có hứng thú hay không!"

Nói ra câu này, ánh mắt của đám mãnh nam cơ bắp sáng lên nhìn về phía Giang Nam!

Vương Cường sửng sốt: "Lấy ra xem!"

Lúc này Giang Nam lấy ra 10 thùng Đại Lực 2.0 đặt ở bên cạnh ao: "Chính là thứ này, trở về ngâm mình bên trong là được!"

Vương Cường nhìn vào mắt Giang Nam: "Bao nhiêu tiền?"

Giang Nam cười xán lạn: "Sản phẩm thí nghiệm, không lấy tiền, chúng ta để lại phương thức liên lạc, nếu các người dùng thấy tốt thì lại liên lạc cho ta, đến lúc đó lại bàn về vấn đề tiền!"

Vương Cường ngạc nhiên, lập tức cười nói: "Được! Cảm ơn, người bạn này ta muốn kết giao!"

Giang Nam vẫy tay, mang theo Ngô Lương trở về!

Đám mãnh nam cơ bắp còn lại nhìn bóng lưng Giang Nam nhỏ giọng thảo luận nói: "Đó chính là Nam Thần đúng không?"

"Nhất định là hắn! Cực kỳ nổi danh!"

"Bộ trưởng, hôm nay chúng ta gặp được đại nhân vật rồi!"

Vương Cường nhìn 10 thùng Đại Lực 2.0 bên cạnh hồ nhếch miệng cười!

"Này! Người anh em Giang Nam!"

Giang Nam sửng sốt, quay đầu nhìn lại!

Thần sắc Vương Cương nghiêm túc: "Không cần bởi vì ngoại vật mà lười biếng rèn luyện! Ta không có ý gì khác, không phải nói ngoại vật không tốt, chỉ là..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta hiểu ý của lão ca, hội viên, để lại cho ta một chỗ được không?"

Vương Cương cười nói: "Bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh!"

Mang theo Ngô Lương thuận di trở về Nồi Uyên Ương đỉnh cấp, Giang Nam ngửa đầu nuốt kẹo nổ!

Một đầu đâm vào trong Nồi Uyên Ương, bởi vì Đàm Nhã lại cho thêm 24 giờ, thời gian còn dư dả!

Giang Nam ngược lại muốn nhìn xem bản thân dốc toàn lực đến tột cùng có thể tới trình độ nào!

Tiến vào trạng thái tu luyện toàn lực, Giang Nam không thể nghi ngờ trở nên cực kỳ đáng sợ!

Dựa vào thiên phú SSS+ cùng kẹo nổ đồng thời gia trì, tổng sản lượng linh lực trong cơ thể đang từng chút từng chút tăng lên!

Nồi Uyên Ương đỉnh cấp rất cực an tĩnh lại!

Về phần những nồi khác, bởi vì bộ cải tạo nhục thệ gia nhập mà trở nên dị thường nhiệt huyết!

Một ngày rưỡi sau!

Cấp bậc của Giang Nam vọt tới Hoàng Kim 9 sao, hơn nữa còn phát động đánh sâu về phía Hoàng Kim 10 sao!

Cấp bậc của Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao cũng vững bước tăng lên!

Chương 1044 -

Trên thực tế, tố chất thân thể của Giang Nam đã sớm đạt tới trình độ Bạch Kim!

Giang Nam muốn mượn cơ hội lần này một hơi chạy tới Bạch Kim!

Nếu như có thể tăng lên một cấp lớn, tố chất thân thể còn có thể nghiền đón một lần lột xác lớn!

Nói như vậy, tuy rằng thân thể vẫn còn kém cường giả Kim Cương! Nhưng cũng không chênh lệch nhiều!

Đến lúc đó, muốn mở Phần Huyết 100% cũng không thành vấn đề!

Nhưng mà Giang Nam lại suy nghĩ nhiều!

Thời điểm kết thúc vào ngày hôm sau, tốc độ tăng lên liền chậm hơn rất nhiều!

Hấp thụ như vậy, Giang Nam chỉ cảm thấy cả người mỏi nhừ!

Cũng giống như lúc ở trong Linh Trì, thân thể con người cũng có cực hạn, cho dù Giang Nam chơi tới bến, cũng không cách nào một hơi ăn sạch!

Mà lúc này, thời gian của bảy người Diệp Tinh Tuyền cũng tới!

Thời gian hai ngày, dưới sự giúp đỡ của kẹo nổ tim đập âm âm, các cô đều tăng khoảng 2 sao, Diệp Tinh Tuyền lại càng tăng ba sao!

Niềm vui do thắng cấp mang đến hòa tan bi thương biến thành yêu quái!

Cường độ thân thể cũng có bước nhảy vọt!

Tiến về trước, mà Giang Nam bảo Diệp Tinh Tuyền xin chú Đạt nghỉ một ngày!

Thời gian huấn luyện dài thêm một ngày!

Lúc gần rời đi, Giang Nam đưa cho bảy người Diệp Tinh Tuyền mũ trùm đầu Green Fish Man!

Diệp Tinh Tuyền đen mặt cười: "Nam Thần, người lấy đầu ra đóng mũ trùm đầu sa điệu như vậy?"

Lúc trước là Pikachu, hiện tại lại là Green Fish Man.

Vốn dĩ búp bê King Kong đã đủ khủng bố rồi có được không? Giờ lại còn đội cái mũ này lên đầu...

Mặt mũi đều mất hết!

Giang Nam hắc hắc vui vẻ: "Có là tốt rồi, trùm đầu rồi không ai biết người là ai?"

Cứ như vậy!

Bảy búp bê king kong Green Fish Man dưới ánh mắt vạn người chú ý đi ra khỏi Linh Khư Thánh Viêm, gọi bảy chiếc xe trở về học viện!

Trên một chiếc taxi chỉ có thể ngồi một người!

[Giá trị oán khí từ Bạch Gia Phỉ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền...]

Mà thời gian của Dạ Oanh cũng đã đến, cô tới tìm Giang Nam!

Giang Nam tặng cô một cái mũ bảo hiểm xe máy, còn có mười cái bánh pudding!

"Trở về ăn hết bánh pudding người sẽ thấy biết ơn ta!"

Dạ Oanh đen mặt đội mũ bảo hiểm: "Khi nào thì tới đón Tiểu Mira?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, vốn định rời khỏi Linh Khư Thánh Viêm sẽ đi đón Tiểu Mira!

Nhưng bây giờ mình bị Đại Lực 2.0 đầu độc, lấy bộ dạng này đi đón Tiểu Mira về, nhất định sẽ bị ghét bỏ!

"Mấy ngày nữa đi, chờ tóc với lông mày ta mọc ra rồi đi!"

Dạ Oanh cười trộm: "Được thôi, đến lúc đó điện thoại liên hệ ta, về chuyện Mira, có chút vấn đề rất trọng yếu phải bàn giao với người một chút!"

Giang Nam gật đầu, Dạ Oanh cũng trở về!

Ngày thứ ba!

Dưới sự hấp thụ điên cuồng của bộ cải tạo nhục thịt, 300 thùng Đại Lực 2.0 khuếch tán vào đường nước ngầm gần như bị hấp thụ hết!

Mà 10 quả đầu trục sáng như ánh mắt trời cũng tắt lửa, mọi người càng thêm tin tưởng, sự kiện hóa cơ bắp lần này có liên quan với dị tượng!

Tới gần ngày thứ ba thì kết thúc!

Giang Nam vẫn hấp thu linh khí như cũ, chẳng qua tốc độ tăng lên rất chậm!

Giờ phút này cấp bậc đã lên tới Hoàng Kim 9 sao đỉnh phong!

Không cách nào lên tới Bạch Kim!

Có thể vọt tới Hoàng Kim 10 sao hay không chỉ có thể nói là tùy duyên!

Trong lúc hấp thu linh khí Giang Nam cũng không nhàn rỗi, thật vất vả mới có thời gian, Giang Nam kiểm tra hệ thống của mình!

Trong khoảng thời gian này bày quầy hàng bán quần lót kiếm được không ít!

Sau khi bị hệ thống bóc lột, mình cũng không còn lại nhiều!

Nhưng điểm kỹ năng tích góp được hơn 141 vạn!

Điểm tuy nhiều nhưng còn chưa tăng cấp cho kỹ năng nào!

Giang Nam hài lòng, mình thật đúng là một chủ quầy hàng chuyên nghiệp!

Cứ tích góp điểm kỹ năng như vậy cũng không phải là chuyện tốt!

Nhìn danh sách kỹ năng của mình, Đại Lực Kim Cương Chỉ đã lên cấp cao nhất rồi!

Vì thế ánh mắt Giang Nam rơi vào Bát Môn Độn Giáp!

Từ sau khi học xong Bát Môn Độn Giáp thì vẫn luôn dừng lại ở mức độ đỉnh cấp, chỉ có thể mở đến cửa thứ bảy!

Sở dĩ vẫn luôn không thêm điểm là vì Giang Nam cảm thấy không cần phải học tới cửa tử, bằng không nói không chừng sẽ chơi chết luôn bản thân!

Dù sao hiện tại số điểm kỹ năng cũng đang dư thừa không có chỗ dùng!

Trực tiếp thêm đây!

[Thêm điểm kỹ năng: 1 triệu điểm!]

[Thăng cấp kỹ năng! Bát Môn Độn Giáp (tông sư): Max!]

Trong chốc lát, công pháp huyết vị kích thích tử môn xuất hiện trong đầu!

Giang Nam hít một hơi khí lạnh!

Mẹ kiếp, không hổ là lấy mạng đổi mạng! Sau khi mở cửa tử mức độ tăng cường cũng quá kinh khủng?

Kích phát toàn bộ tiềm năng của cơ thể, vượt qua cực hạn, trong khoảng thời gian ngắn bộc phát toàn bộ ra ngoài.

Nếu như mở ra, nhân sâm cũng không được cứu a!

Giang Nam lắc đầu như trống bỏi, đánh chết cũng không mở!

Nếu không Lê Băng cũng không hôn lại được!

Điểm kỹ năng còn lại 41 vạn, ánh mắt Giang Nam lại rơi vào điểm giá trị oán khí!

Trừ đi số đã tiêu trong khoảng thời gian này, giá trị oán khí đã đạt tới 842 vạn!

Giang Nam nhếch miệng cười, là mình còn chưa đủ phát rõ sao?

Thời gian lâu như vậy còn chưa có rút thưởng, sao chỉ có như vậy chứ?

Trước tiên rút 500 vạ thử vận may xem!

[10 lần rút thăm may mắn bắt đầu!]

[Chúc mừng trúng thưởng! Phần thưởng: Một đôi găng tay nhiệt tình như lửa!]

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một chiếc nhẫn vàng tê liệt!]

Thăng đến lần thứ bốn mươi ba, rốt cục đã có đổi mới!

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một quả lựu đạn múa xấu hổ!]

[Cảm ơn đã chiếu cố...]

Giang Nam sửng sốt, sau nhẫn vàng tê liệt, lại ra giải khuyến khích mới?

Sau 50 đợt rút thăm 10 lần liên tiếp, rút được 73 quả lựu đạn?

Không thể ra phần thưởng đứng đắn mới sao? Đã lâu rồi không ra a!

Giải khuyến lúc này cũng rất hổ a!

Lựu đạn này là cái quỷ gì chứ?

Giang Nam bị gọi lên hứng thú, vội vàng mở thanh vật phẩm ra kiểm tra!

[Lựu đạn múa xấu hổ!]

Tác dụng: Loại đạo cụ ném mạnh, sau khi ném ra có phạm vi tác dụng là đường kính 100 mét! Mọi sinh vật ở trong phạm vi này sẽ bị cưỡng chế nhảy múa!

Thời gian nhảy dài nhất là 3 phút! Ngắn nhất là 3 giây!

Vũ điệu ngẫu nhiên!

Thà nhảy nhót còn hơn đánh nhau~

Tận hưởng sự thoải mái~

Là thiên phú của mỗi người!

Tiếp tục nhảy múa, chém không bằng múa~

Mọi người hòa thuận~

Không ai cảm thấy cô đơn!

Hãy để ta làm chủ?

Người! Có muốn khiêu vũ cùng không?

Giang Nam: ???!!

Rốt cuộc đây là đoạn giới thiệu quỉ quái gì vậy?

Tại sao ta lại không tự chủ được mà hát theo?

Có tiết tấu như vậy sao?

Mọi sinh vật đứng trong phạm vi đều bị cưỡng chế nhảy múa?
Không phải người cũng được?

Nhảy ngắn nhất là ba giây?

Cái quái gì thế?

Vậy Đạo Thiên thì sao? Đạo Thiên trúng chiêu có thể...

Đồ chơi này đúng là thần khí a!

Chương 1045 -

Trong nháy mắt Giang Nam liền trở nên hưng phấn!

Vì sao tác dụng của các giải khuyến khích đều khiến cho người ta không thể cưỡng lại được như thế!

Có quỷ mới biết tác dụng phụ của lựu đạn này là gì?

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, vội vàng lấy ra một quả để kiểm tra!

Chỉ thấy lựu đạn múa xấu hổ trong tay có hình tròn, to bằng quả quýt, cứ nhiên có bảy màu, tản ra ánh sáng mờ mờ!

Phía trước vẽ một khuôn mặt tươi cười quỷ dị màu đen!

Giang Nam nhìn khuôn mặt tươi cười này thì rung mình một cái, tuyệt đối thứ này không phải loại đồ chơi tốt đẹp gì!

Nói không chừng tác dụng phụ là phải chết!

Nhưng Giang Nam vẫn không kiềm chế được tâm tình muốn thử, vì thế ánh mắt dừng lại trên một đám người trong Nội Uyên Ương Linh Khư Thánh Viêm!

Vội vàng lắc đầu!

Không được không được, bọn họ đã rất đáng thương rồi!

Không thể hồ bọn họ nữa!

A? Từ khi nào mà mình lại có lương tâm như vậy chứ?

Chỉ có thể chờ sau này có cơ hội lại thử, hiện tại Giang Nam

đặc biệt muốn tới biệt thự Diệp gia đi dạo một chuyến...

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, cấp bậc của Giang Nam rốt cục đột phá tới Hoàng Kim 10 sao!

Thời gian 2 ngày, từ Hoàng Kim 6 sao lên đến Hoàng Kim 10 sao!

Không uống công mà!

Thật đúng là song hỷ lâm môn!

.....

Nhóm người Giang Nam đang ngâm mình trong Nồi Uyên Ương!

Cùng lúc đó, trong phòng 305 khách sạn Vật Hoa ở thủ đô!

Một người phụ nữ để tóc ngắn hơi xoắn đeo khẩu trang, thần sắc khẩn trương!

Thỉnh thoảng nhìn ra cửa!

Đúng lúc này, bóng đêm tụ tập sau màn cửa sổ, sáng lên hai đạo hào quang huyết hồng!

Một bóng người hoàn toàn do bóng đen cấu thành vọt ra!

Tay hóa thành Ảnh Thứ, hung hăng đâm vào bụng người phụ nữ kia, đâm xuyên qua, máu tươi bắn tung tóe!

Phụt...

Máu tươi nhuộm đỏ khẩu trang, người phụ nữ kia bị bóng người hung hăng quăng lên tường!

Bóng đen thần nhiên nói: "Không phải đã nói với người không có chuyện quan trọng thì đừng có gặp mặt sao? Người muốn chết phải không?"

Người phụ nữ kia tháo mặt nạ ra! Thần sắc thống khổ!

Nhưng vết thương dữ tợn trên bụng lại bắt đầu khép lại, chỉ với thời gian vài hơi thở đã khôi phục như lúc ban đầu!

Người phụ nữ này không phải ai khác, chính là nghiên cứu viên mà Giang Nam từng gặp được ở sa mạc Sahara!

Phương Liễu!

Huyết thanh mà cô trộm đi hiển nhiên đã dùng ở trên người mình!

Phương Liễu cắn răng, thần sắc dữ tợn: "Cho ta thuốc! Thời gian cách lần tiêm thuốc trước đó sắp tới, ta sắp không bảo trì được thần trí!"

Bóng đen cười lạnh: "Người cho rằng Dracula ta là tổ chức từ thiện sao? Mất đi mẫu thể, thuốc thử tồn kho cũng thiếu đi một phần!"

"Dựa vào cái gì phải cho tên phế vật như người?"

Phương Liễu giãy dụa đứng dậy: "Không phải ta đã làm việc cho các người sao? Ta lấy được tin tức từ miệng những người bạn trong sở nghiên cứu để truyền đạt lại cho các người!"

Bóng đen híp mắt: "Đều là mấy tin tức không quan trọng, có tác dụng cái rắm?"

"Lần này ta nhận được tin tức rất quan trọng, đừng giết ta, cho ta thuốc thử, ta có thể giúp các người!"

Bóng đen nhướng mày: "Rất tiếc, người không có tư cách nói

điều kiện với ta!"

Nói xong hai tay lại hóa thành ảnh thứ, liên tục đâm về phía Phương Liễu!

Thân thể không ngừng bị tàn phá, sắc mặt Phương Liễu trắng bệch, không ngừng chữa trị, hiệu quả của thuốc thử trong cơ thể càng ngày càng ít!

Về mặt Phương Liễu dữ tợn: "Giết ta thì các người đừng hòng có được mẫu thể nữa!

"Đây là cơ hội cuối cùng, đưa ta thuốc thử, ta muốn lượng nửa năm!"

Bóng đen híp mắt: "Người có ý gì?"

Phương Liễu cắn răng: "Cho ta thuốc thử, ta sẽ nói cho người biết!"

Một ống huyết thanh đỏ như máu bị ném xuống đất, Phương Liễu vội vàng đứng lên đâm vào cổ!

Cả người đều thở phào nhẹ nhõm!

Bóng đen lạnh lùng nói: "Tin tức của người tốt nhất là đáng giá cái giá tiền này, nếu không người vẫn phải chết!"

Phương Liễu giãy dụa đứng dậy: "Theo như tin tức từ bạn bè trong sở nghiên cứu, tuần này mẫu thể sẽ được đưa ra khỏi sở nghiên cứu, giao lại cho Giang Nam!"

"Các người hẳn cũng hiểu rõ, một khi giao mẫu thể cho Giang Nam, các người cũng đừng nghĩ có cơ hội đoạt lại!"

Khí tức toàn thân bóng đen đều trở nên táo bạo không thôi!

Hắn không phải ai khác, chính là Ảnh Ma!

Lúc trước từng bị Giang Nam đánh bại, phân thân bị vấy trong thân thể Lục Xạ, bản thể lại không chết!

Nếu không phải nhờ Long Uyên cứu mạng Lục Xạ, Ảnh Ma cũng không thể quay về!

Cũng bởi vậy mà tránh được một kiếp!

Dracula lên kế hoạch hồ bì, kế hoạch lò luyện cũng không thể đoạt lại mẫu thể!

Ngược lại còn mất một Đạo Thiên! Chỉ còn lại gia chủ Barton. Dracula bị trọng thương phải chạy trốn!

Hiện tại Dracula đã sớm không còn vinh quang của năm đó, giống như chuột chạy qua đường!

Nếu như không phải còn thừa lại không ít của cải đã tích góp từng tí một từ trước, hơn nữa Đạo Thiên Barton liều chết chống đỡ, Dracula đã sớm không còn tồn tại!

Nhắc tới Giang Nam, Ảnh Ma lại linh rùng mình một cái!

"Vậy người liền mang mẫu thể cho chúng ta, người phải hiểu rõ, không có mẫu thể, sớm muộn gì cũng có lúc dùng hết thuốc thử, mạng của người nằm ở trong tay chúng ta!"

Thần sắc Phương Liễu hung ác: "Ta cần các người phối hợp, những sau khi chuyện này thành công, các người phải cung cấp thuốc thử không giới hạn cho ta!"

Ảnh Ma cười nói: "Chỉ cần có thể thành công, người muốn như thế nào đều được, nói thử kế hoạch của người đi!"

.....

Ba ngày ngâm nôi uyên ương xong, thân hình đám người Giang Nam đã khôi phục bình thường!

Cấp bậc của Giang Nam thì dừng lại ở Hoàng Kim 10 sao, khoảng cách tới Hoàng Kim đỉnh phong còn có một đoạn!

Đại Lang Diệt cũng là Hoàng Kim 10 sao! Chung Ánh Tuyết thì đã là Hoàng Kim đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là có thể vọt tới Bạch Kim!

Ngô Lương cho dù uống cả nước tắm cũng chỉ tới được Hoàng Kim 9 sao!

Hùng Nhị Bạch Kim 2 sao! Tiểu Tửu Oa cũng Bạch Kim 1 sao!

Giờ phút này mấy người thay quần áo xong, lại tụ họp ở phòng VIP!

Mới vừa đi ra, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao liền cười phun!

"Phụt ha ha ha ha! Ông chú trung niên mập mập trắng trẻo này là ai vậy? Dầu mỡ quá!"

"Hùng Nhị..... Người rốt cục không muốn làm gấu nữa sao?"

Chỉ thấy giờ phút này Hùng Nhị đội mũ bông, rứt cổ, hai tay đút túi vẻ mặt sống không còn gì luyện tiếc!

"Mùa đông này lạnh quá! Tạm biệt áo khoác da gấu của ta!"

[Già trị oán khí từ Hùng Nhị + 555!]

Hạ Dao lại gần, một phát bắt lấy ăng ten của Giang Nam, vẻ mặt cười xấu xa: "Sai lạo biến thành Giang ăng ten thế này?"

Lúc này Giang Nam đã mặc vào bộ đồ teletubbies, che kín bản thân!

"Trước khi lông mày và tóc của Giang Nam mọc ra, Giang ăng ten sẽ thay Giang Nam làm việc!"

“Này! Đại Lang Diệt, mau buông ăng ten ra!”

Chương 1046 -

Đàm Nhã đổ mặt nghênh đón, tự mình đưa mấy người đến cửa!

Mấy ngày nay chuyện làm ăn được bộ cải tạo nhục thịt làm dịu không ít, tiền kiếm được đều tăng cao, đều vui vẻ muốn chết!

Ra khỏi cửa, Giang Nam hít một hơi thật sâu: "Tiểu Tửu Oa! máy bay chiến đấu siêu âm!"

Tiểu Tửu Oa rụt ở trong lòng Giang Nam run lấy bầy, lông vũ trên người vừa mọc ra một chút!

Rụt rề nói: "Mấy ngày nay Tiểu Tửu Oa không biến thành máy bay chiến đấu được nữa rồi... ô ô!"

[Giá trị oán khí từ Tiểu Tửu Oa + 555!]

Nhìn bộ dáng đáng thương hề hề của Tiểu Tửu Oa, Giang Nam ôm lấy hôn một cái!

"Được rồi, không sao!"

Tiểu Tửu Oa cảm động: "Chủ nhân yên tâm, mấy ngày nữa Tiểu Tửu Oa sẽ cố gắng mọc lông!"

Cuối cùng mấy người vẫn đón xe về học viện!

Một đợt huấn luyện địa ngục mới bắt đầu, các sinh viên huấn luyện đều ngầy ngẩn!

Không biết vì sao, sau kỳ nghỉ Hùng Nhị lại biến thành ông chú Hùng, đám người Bạch Gia Phỉ cả ngày đội mũ Green Fish Man

không tháo xuống!

Giang Ác Ma thì mặc bộ đồ teletubbies cả ngày, chưa từng thấy hần cởi ra!

Nhoáng một cái lại qua một tuần!

Hùng Nhị mọc ra lông mới, vẫn không thể thoát khỏi hình tượng ông chú, mà biến thành một ông chú lông á nặng nề đầu mỡ!

Mà Tiểu Tửu Oa lại vì mau chóng trở nên hữu dụng đối với Giang Nam, cố gắng lông dài, đã khôi phục bộ dáng đáng yêu lúc trước!

Đợt huấn luyện chỉ còn một ngày cuối cùng, Giang Nam ra tay càng ngày càng hung ác!

"Oanh!"

Hạng Tổ quỳ rạp trên mặt đất hộc máu, giãy dụa nửa ngày cũng không dậy nổi!

Giờ phút này 100 sinh viên hoàn toàn xụi lơ trong phòng huấn luyện, không có một ai đứng!

Liên tục bảy ngày huấn luyện địa ngục, vô luận là thân thể hay là tinh thần bọn họ đều đã gần như sụp đổ!

Giang Nam vùng ăng-ten: "Sao vậy? Đều đứng lên cho lão tử! Đợt phá cực hạn mới có thể vượt qua cực hạn! ai cho các người nằm sấp?"

"Huấn luyện vẫn còn một ngày, sau này muốn chúng ta đánh các người đều không có cơ hội! Đứng lên luyện tiếp!"

Chúng sinh viên nước mắt đầy mặt!

Sau 14 ngày huấn luyện, tất cả mọi người đều hiểu được sự cường đại 360 độ toàn phương vị không góc chết của Giang Nam!

Tuy rằng xuống tay có chút tàn nhẫn, nhưng không thể nghi ngờ mọi người đều có tiến bộ cực lớn!

Thậm chí Giang Nam còn thay đổi tư tưởng chiến đấu của mọi người!

Mất thấy đợt huấn luyện sắp kết thúc, không biết vì sao, trong lòng còn có chút không nỡ!

Bị đánh mà lại còn sinh ra luyện tiếc sao?

"Nam Thần! Không phải chúng ta không muốn đứng, mà thật sự không có sức a!"

"Chúng ta hiểu người muốn dạy dỗ chúng ta nhiều thứ, nhưng người là thần, chúng ta vẫn còn là người a!"

"Nếu không ta nằm bất động, người tới động được không?"

"Nam Thần, thu tay lại đi, bọn ta thật sự không chịu nổi!"

Giờ phút này trong sân bị tiếng kêu rên lấp đầy, không ai muốn đứng lên!

Giang Nam trừng mắt: "Còn muốn ta tự động sao? Ta ép cho các người chảy cả nước mũi!"

"Đều không đứng lên đúng không? Là các người ép ta!"

Nói xong liền lấy ra một quả lựu đạn múa xấu hổ!

Từ lúc rút thăm đến bây giờ còn chưa dùng qua, giờ phút này vừa đúng thời cơ!

Tác dụng phụ gì gì đó vẫn nên tìm hiểu sớm một chút thì tốt

hơn, nếu không chờ đến khi thật sự dùng tới lại bị tác dụng phụ làm rớt dây xích!

Lại nói! Cho dù có mất mặt, cũng là Giang ăng ten mất, có liên quan gì tới Giang Nam ta chứ?

Chỉ thấy Giang Nam rút khóa an toàn của lưu đạn múa xấu hổ ném vào giữa đám sinh viên!

Mọi người sửng sốt, Nam Thần lại chơi chiêu trò gì vậy?

Lưu đạn?

Con mẹ nó!

Người có thể làm người không, bọn ta không đứng lên người liền ném bom nổ bọn ta?

Cả đám sinh viên đều trắng bệch mặt, liều mạng giãy dụa, thật đúng là một chút khí lực cũng không có!

Giây tiếp theo!

"Đùng!"

Lưu đạn múa xấu hổ rơi trên mặt đất liền nổ rộ ra toa sáng bảy màu, nhanh chóng khuếch tán ra phạm vi có đường kính 100 mét!

Tất cả sinh viên trong phạm vi đều giật mình, mở to hai mắt!

"A ~ ta còn nghĩ là đồ thật chứ, Nam Thần người mua thứ đồ chơi này ở đâu?"

"Nên nói thì phải nói, hiệu ứng nổ này trông rất ngẫu! Cái này..."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Hạng Tổ ở bên cạnh trở nên hoảng

sợ mở to hai mắt, cả người bật dậy như con cá chép nhảy khỏi nước!

Nhổ ra một ngụm máu!

Một ngón tay chỉ lên trời, một tay chống hông, chân nhún theo nhịp, cả người lại ngửa ra sau!

"A a a..."

Một tiếng la bất thành linh khiến cho tất cả mọi người sợ đến mức ngây người!

Người đang làm cái gì vậy?

Uống nhầm thuốc chuột à?

Hạng Tổ trừng to mắt, mặt đỏ bừng!

Lập tức bắt đầu nhịp chân!

"Bùm chát bùm~"

Tay nhỏ vung lên!

"Bùm chát chát bùm~"

"Beat box?"

Hạng Tổ phun ra một ngụm máu rống to một tiếng, thậm chí bắt đầu bước theo nhịp!

Giờ khắc này tất cả mọi người đều hoang mang!

Chuyện quái gì vậy?

Mẹ nó sao người còn có thể nhảy?

"Cái quỷ gì vậy! Còn bùm chát bùm? Còn có sức để beat box?"

"Còn có sức nhảy sao? Người đứng là không biết mệt a!"

"Mẹ kiếp ! Nhìn mà xấu hổ thay, A Tổ! Người thu tay lại đi! Ta đều mắc cỡ muốn nôn luôn rồi!"

"A ~ Sau này ta rút cuộc không thể nhìn thẳng vào Hạng Tổ nữa!"

Hạng Tổ sắp điên rồi!

Con mẹ nó lão tử cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ là cơ thể muốn được nhảy múa!

"Ta căn bản khống chế không được bản thân a! Dừng lại! Dừng lại a!"

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Còn có không ít nữ sinh đều nhìn!

Hình tượng đẹp trai ngẫu nhiên của lão tử đều bị hủy hết rồi!

Giờ phút này, đám sinh viên trong sân bắt đầu mồm năm miệng mười nghị luận, có thậm chí có người đều cười ra nước mắt!

Nhưng mà ngay sau đó bọn họ liền cười không nổi!

Tâm tình trong lòng bắt đầu xôn xao, rốt cục khống chế không được mà bật dậy!

Một khắc trước các sinh viên còn đang quỳ rạp trên mặt đất bất động đã nhao nhao đột phá cực hạn, ép ra một tia lực lượng cuối cùng trong người để bò lên!

Mọi người bắt đầu khiêu vũ!

Có người nhảy Phích Lịch Vũ, còn có nhảy Quỷ Bộ Vũ, đủ loại vũ điệu!

Vẻ mặt Vương Chiêm hoảng sợ đứng lên, hai tay ôm đầu, hông lắc mạnh, thế mà lại nhảy một bài của Nicholas Triệu Tứ thất truyền đã lâu trên giang hồ!

"A không! Dừng lại, mau dừng lại! Còn như vậy nữa ta sẽ chết vì xấu hổ mất!"

Nhưng từng bước chân phải gọi là có tiết tấu, tiến lùi có trật tự!

Thậm chí còn có người trực tiếp nằm úp sấp giống như là sóng cuộn đi về phía trước!

Người có kiến thức sẽ biết hẳn đang nhảy điệu cuồng lãng vũ, không biết còn tưởng hẳn đang cosplay sâu lông a!

Chương 1047 -

Trong lúc nhất thời quần ma loạn vũ, tràng diện một lần thập phần hỗn loạn!

Giờ phút này biểu tình cyar tất cả các sinh viên đều tràn ngập hoảng sợ!

Cái quỷ gì vậy, tại sao lại không tự chủ được mà nhảy múa chứ!

Hơn nữa điệu nhảy đều là loại ấn tượng sâu sắc nhất trong nội tâm, bị cảm xúc xôn xao trực tiếp dẫn phát ra!

Không thể dừng lại được là sao chứ?

Đều sắp xấu hổ muốn chết, chỉ muốn tìm một cái khe chui vào!

Là tác dụng của quả lựu đạn mà Nam Thần vừa mới ném ra sao? Đây là lựu đạn chó má gì vậy chứ!

Giờ phút này, ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đứng bên cạnh cũng mở to hai mắt!

Sinh viên lớp này đúng là liều mạng a!

Nhìn đi! Bọn họ đều đã học máu cả rồi, vậy mà vẫn đứng đó nhảy múa!

Là tại vì quả lựu đạn kỳ quái mà Tiểu Nam vừa mới ném ra kia sao?

Hạ Dao hưng phấn lỗ tai sói đều dựng lên, ánh mắt chờ mong

nhìn Giang Nam!

Trông cực kỳ giống một bé năn nỉ đòi đồ chơi!

Lúc này Giang Nam cũng bị hiệu quả của lựu đạn múa khiến cho kinh hãi!

Dữ dội như vậy sao?

Thật đúng là tất cả sinh vật trong phạm vi đều bị cưỡng chế nhảy múa a, ngay cả người học máu đều bị ép đứng dậy múa?

Thứ này cũng quá tốt đi!

Giang Nam cực kỳ hưng phấn, vừa muốn nói chuyện thì cảm giác một cỗ tâm tình xao động tràn ngập nội tâm!

Chỉ có nhảy múa mới có thể giải phóng!

Thật giống như đập nước bị nghẹn đầy nước, nếu không xả nước sẽ nghẹn nổ tung!

Giang Nam bối rối, mình đang ở ngoài phạm vi của lựu đạn!

Không bị ảnh hưởng, sao còn...

Lập tức khuôn mặt tối sầm lại!

Là tác dụng phụ của lựu đạn múa xấu hổ sao?

Làm người ném lựu đạn cũng phải nhảy theo?

Thế này cũng quá gân gà a!

Vốn tưởng là đạo cụ khống chế, mẹ kiếp này thì ngược lại, ngay cả mình cũng bị khống chế theo?

Hừ hừ!

Nhưng thế này sao có thể làm khó được Giang Vũ Vương ta?

Nhảy!

Chỉ thấy bàn tay Giang Nam vung lên, hai cây thánh kiếm đã được nắm trong tay!

Xem lão tử nhảy đây, vung hành điệu nghệ!

"Không phải nói không còn sức lực sao? Chẳng phải mọi người đều rất có tinh thần sao?"

"Đến đây! Ta nhảy cùng với các người!"

Nói xong lại cầm theo hai cây hành lá liền vọt vào đám người!

Các sinh viên đều điên rồi, tình huống hiện tại đến tột cùng là như thế nào a!

Tại sao một teletubbies màu xanh lá cây xách theo hai cây hành lá, vừa nhảy nhót, vừa xông về phía chúng ta!

"Hra~... Hra tsa tsa, ia ripi-dapi dil!"

Một bóng xanh hiện lên trên không, Vương Chiêm và Hạng Tổ bị chém hộc máu bay ngược!

Nằm trên mặt đất trợn trắng mắt, dù là như vậy nhưng vẫn nhảy!

Hạng Tổ nằm trên mặt đất không ngừng ủm mông!

Quả thật không dám nhìn thẳng!

Mà Vương Chiêm thì nằm nghiêng trên mặt đất không ngừng duỗi chân, tiếp tục điệu nhảy Nicolas Triệu Tứ của hắn!

Cả người xoay ngược chiều kim đồng hồ lấy đầu làm trung

tâm!

Chung Ánh Tuyết che mặt!

Giang Nam trừng mắt: "Sao không đánh trả?"

Hạng Tổ gào khóc: "Cái này... cái này bảo lão tử đánh trả thế nào đây?"

Vương Chiêm che mặt: "Ta không khống chế được động tác của mình!"

Giang Nam cá giận: "Xong đời! Hạng Tổ người khiêu vũ thì khiêu vũ, lại không phóng ra được dị năng sao? Không bày tư thế thì không thể phóng thích dị năng được sao?"

"Vương Chiêm! Người hoàn toàn có thể dùng bước nhảy để né tránh a!"

"Không được để bất cứ tình huống nào ảnh hưởng đến ý chí chiến đấu của các người!"

"Oanh!"

Lại có một người bị đánh bay!

[Giá trị oán khí từ Vương Chiêm +1000!]

[Giá trị oán khí từ Hạng Tổ...]

Bọn họ đều sắp điên rồi, hiện tại thứ bọn họ tò mò cũng không phải vì sao bản thân lại không tự chủ được mà nhảy múa!

Thứ bọn họ tò mò là tại sao hẳn có thể vừa nhảy vừa dùng hai khúc hành lá để chém người?

Loại thao tác cao cấp này bọn họ căn bản không học được a!

Giờ khắc này ánh mắt Giang Nam sáng ngời!

Cùng nhau khiêu vũ thì cùng nhau khiêu vũ!

Lão tử tinh thông kiếm pháp hành lá, chắc chắn sẽ là người múa ra lực sát thương lớn nhất!

Nhìn vào mặt này lại cảm thấy lựu đạn múa xấu hổ căn bản không gân gà a!

Quả thực hoàn mỹ!

Về phần mặt mũi? Có bào ra ăn được hay không?

Tất cả mọi người đều cùng nhau mất mặt cùng nhau xấu hổ, ta đây cũng không tính là mất mặt!

Giang Nam cầm theo hai khúc hành lá tung hoành bề ngưỡ trong đám quần ma loạn vũ!

Thuần di một cái đi tới trước mặt Diệp Tinh Tuyền!

Chỉ thấy Diệp Tinh Tuyền vừa khóc, tay vừa làm động giống như sóng cuộn!

~(T_T)~

Giang Nam ở đối diện vung hành!

Hai người nhìn nhau không nói gì, trong không khí tràn ngập một cỗ xấu hổ!

Giang Nam: "Khụ... Người đang nhảy điệu gì vậy?"

Diệp Tinh Tuyền khóc lớn: "Ta giống như một cọng tảo biển tảo biển! Theo gió phiêu diêu~"

"Tảo biển tảo biển tảo biển ~ nhảy múa cùng bọt sóng!"

"Mặc kệ sóng biển cuộn cuộn, ta~"

"Oanh!"

Giang Nam vùng hành chém bay cô, giống tảo biển cái quỷ gì?
Hành lá mới là công lý!

Lập tức cầm hành chạy tới người tiếp theo, chém hôn mê ba
chị em miêu nương đang nhảy thỏ!

Chém toàn bộ người học máu!

Ba phút đồng hồ trôi qua, trong sân ngoại trừ Giang Nam ra thì
không có ai đứng!

Cả đám quỳ rạp trên mặt đất che mặt, cuối cùng cũng xong!

Đau đớn trên thân thể còn có thể chịu đựng, nhưng vết thương
trên tinh thần thì không có cách nào khép lại a!

Nhất là Hạng Tổ, phát ra tiếng kêu thảm thiết như giết heo, ta
không muốn sống nữa!

Giang Nam nhướng mày: "Còn có sức kêu sao?"

Nói xong lại móc ra một quả lựu đạn xấu hổ kích nổ!

Tám giờ tối!

100 sinh viên nằm bất động trên mặt đất!

Giang Nam hài lòng vỗ vỗ bàn tay nhỏ: "Ngày mai cho các
người nghỉ phép, ta sẽ suy nghĩ ngày cuối cùng nên dạy các người
cái gì mới tốt!"

Vương Chiêm run rẩy giơ tay: "Ngủ ngon..."

Hy vọng chúng ta còn có thể sống qua ngày cuối cùng!

Giang Nam nhếch miệng cười, cởi bỏ bộ quần áo teletubbies, lộ ra hai má bị mồ hôi làm ửng!

Làm Giang ăn ten bảy ngày, đã có thể logout!

Lông mày cùng tóc của Giang Nam đều đã mọc ra!

Tuy rằng tóc không dài, nhưng gọn gàng sạch sẽ, khiến cho người ta có một loại cảm giác thoải mái, lại khôi phục bộ dáng đẹp trai!

Trở về căn hộ tắm rửa!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết ngồi trên sofa, ánh mắt sáng ngời cầm lược đạn, vẻ mặt như nhặt được chí bảo!

Mà chân của Đại Lang Diệt cũng không nhàn rồi, giờ phút này đang dùng chân bóp vai cho Giang Nam!

Lược đạn này là do Hạ Dao dùng một giờ bóp vai cho Giang Nam để đổi lấy!

Nhưng lúc trước đã nói là dùng tay bóp...

Giờ phút này Giang Nam mới rảnh rồi lấy điện thoại di động ra liên lạc với Dạ Oanh!

Nam Thần: Hắc ~ Ngày mai ta đi đón tiểu Mira có được không?

Dạ Oanh: Được nha!

Giang Nam bối rối, sao giống Dạ Oanh lại có vẻ vui mừng như vậy?

Trúng xổ số sao?

Chương 1048 -

Dạ Oanh: Trưa mai đi, tiệm gà rán ở quảng trường Tịch Dương! Những chuyện cần lưu ý về Mira để ngày mai gặp lại nói!

"À đúng rồi, cái kia... Bánh pudding còn nữa không?"

Giang Nam cười trộm, trách không được Dạ Oanh lại vui vẻ như vậy, đã nếm được ngon ngọt rồi sao?

Nam Thần: Mấy ngày nay chắc là nấy nỡ lắm đúng không?

Dạ Oanh: Phi! Cần thận ta chém chết người nha! Mai gặp lại!

Giang Nam cười hắc hắc, lật danh sách, lại thấy được tin nhắn Vương Cường gửi tới!

Vương Cường: Nam Thần! Lợi hại! Quá sức lợi hại! Không nói nhiều! Ngày mai có rảnh không? Nước cơ bắp kia, chúng ta lấy trước 100 thùng!

Giang Nam che mặt, con mẹ nó nước cơ bắp a, ha ha, marketing đói khát quả nhiên hữu dụng, đơn hàng này không phải liền tới rồi sao?

Nam Thần: Cái kia! Ngày mai ta vừa vặn có việc phải tới quảng trường Tịch Dương một chuyến, buổi trưa gặp lại! 100 vạn 1 thùng thế nào?

Vương Cường: Được! (sticker cơ bắp)

Giang Nam nhất thời bị sticker của Vương Cường làm cho mù mắt, đến tột cùng là loại người nào mới có thể dùng ảnh chụp cơ bắp của mình để làm sticker chứ!

"Tuyệt Tuyệt Lang Diệt! Ngày mai đi đón Tiểu Mira về nhà!"

Mấy người nhất thời hưng phấn, Hạ Dao nhào tới!

"Ta cũng sắp nhớ chết tiểu nha đầu kia, vì khen thưởng người, ta vẫn nên lấy tay bóp vai cho người!"

Giang Nam trợn trắng mắt, ngay từ đầu đã nói là dùng tay có được không?

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Mira hưng phấn đi lòng vòng trong phòng!

"Hắc hắc! Sắp về nhà rồi, sắp được gặp Giang Nam ca ca! Ya..."

"Chị Dạ Oanh, người nói xem ta mặc quần áo gì mới đẹp đây?"

Giờ phút này Mira nhìn quần áo đáng yêu bày đầy trên giường, lâm vào rối rắm!

Dạ Oanh vẫn còn đội mũ bảo hiểm xe máy, giờ phút này đã trở thành cô gái có tâm hồn rộng lớn!

"Tiểu Mira mặc cái gì cũng đẹp!"

Mira: "Vậy thì thu nhỏ một chút đi, Giang Nam ca ca thích nhỏ, còn có thể cười cổ!"

Dạ Oanh không ngừng lắc đầu: "Không không không! Người kia thích lớn!"

Buổi sáng ngày hôm sau, Dạ Oanh dắt Tiểu Mira ra khỏi viện nghiên cứu Linh Võ thủ đô!

Chỉ thấy giờ phút này Tiểu Mira mặc quần legging đen! Áo len trắng, áo gi - lê nhỏ!

Trên đầu còn đội một cái mũ nhỏ màu trắng!

Phía sau lưng đeo cặp sách màu đỏ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn đầy niềm vui!

"Chị Dạ Oanh, đi nhanh lên!"

Dạ Oanh ưỡn ngực, vẻ mặt không quen lắm, khá là nặng!

Thì ra con gái cũng có nỗi khổ của con gái!

Bên đường sờ nghiến cứu Linh Vũ, một người đội mũ nhìn Mira một cái!

Ấn nhẹ tai nghe nói nhỏ: "Mục tiêu đã xuất hiện, tin tức chuẩn xác không sai!"

Trong một khách sạn cũ nát, Ảnh Ma nhếch miệng cười: "Mọi chuyện cứ theo kế hoạch mà làm!"

Trong lúc nói chuyện, một bóng đen từ trong bản thể đi ra, trước mặt trói mười người, thần sắc vô cùng hoảng sợ!

Phát ra âm thanh ô ô không ngừng giãy dụa!

Bóng đen đột nhiên vỡ tan thành mười phần, tiến vào trong thân thể mười người!

Sau một khắc, mười người còn đang giãy dụa toàn bộ đều an tĩnh lại, khước miệng lần lượt gọi lên đường cong tà mị, đồng thời mở miệng nói:

"Khắc khắc khắc! Giang Nam, ta xem người chọn thể nào!"

Trong lúc nói chuyện, mười người cởi bỏ trói buộc, đứng dậy đi ra khỏi khách sạn!

.....

Lúc 11 giờ trưa, Dạ Oanh cùng Tiểu Mira cũng đã đến tiệm gà rán bên cạnh quảng trường Tịch Dương!

Gọi phần ăn cho trẻ em, Mira ngồi trên ghế lắc lư chân nhỏ, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn ra ngoài cửa sổ!

"Ngô... Giang Nam ca ca sao còn chưa tới nha!"

Dạ Oanh cười nói: "Đã hẹn lúc 12 giờ nha, không phải vì người vội vã muốn tới sao!"

Mira không kịp chờ mà nhảy xuống ghế: "Ta ra cửa chờ Giang Nam ca ca!"

Nói xong một đường chạy chậm lao ra khỏi tiệm gà rán, đứng ở cửa kiếng chân chờ mong!

.....

Giờ phút này, một hàng sáu người nhóm Giang Nam đã tới quảng trường Tịch Dương!

Người trên quảng trường người nhốn nháo, không ít bác trai bác gái tản bộ trong quảng trường.

Sở dĩ tới sớm là bởi vì đã hẹn trao đổi đơn hàng lớn với Vương Cường!

Giang Nam vừa muốn liên hệ Vương Cường hỏi người ở đâu, chỉ thấy dưới pho tượng mặt trời dưới quảng trường không biết bao nhiêu người tụ tập cùng một chỗ vây xem!

Thỉnh thoảng phát ra từng đợt kinh hô!

Chỉ thấy Vương Cường cầm đầu mười mấy tên yêu quái gân thịt, để trần cánh tay cơ bắp giữa mùa đông!

Thậm chí còn luyện tập tại chỗ, trên người bốc lên từng trận

nhiệt khí!

"Bà con ai muốn tìm hiểu môn bơi lội kiện thân không?"

Một cô bé xem náo nhiệt bị dọa khóc ngay tại chỗ!

"Bà nội! Chú này thật hung dữ!"

Vẻ mặt Vương Cương cứng đờ, muốn an ủi lại không biết làm như thế nào, một bộ chân tay luống cuống!

Giang Nam liếc mắt một cái, lại gần: "Ta nói các người cứ như thế này sớm muộn cũng bị cảnh sát bắt!"

Vương Cương vừa thấy Giang Nam, ánh mắt sáng ngời, hơn mười tên yêu quái gân thịt nhao nhao vây quanh!

Một luồng nhiệt khí đập vào mặt, Chung Ánh Tuyết Hạ Dao cũng không dám tới gần!

"Nam Thần, nước cơ bắp kia quá lợi hại!"

"Mười thùng kia đã bị bọn ta hút khô, muốn ngừng mà không được a!"

"Ta cảm giác mình như đột một phá chân trời mới, hiện tại mua trước 100 thùng!"

Lúc này liền chuyển khoản cho Giang Nam 100 vạn, lần này Giang Nam bày quầy hàng để giao dịch, sẽ không bị hệ thống bóc lột, dù sao tạm thời thì điểm kỹ năng đã đủ dùng!

Vẫn nên kiếm chút thu nhập trợ cấp cho gia đình thì tốt hơn!

Vì thế bắt đầu lôi từng thùng từng thùng đại lực ra ngoài, mà đám người Vương Cương nhìn đại lực giống như nhìn nước thánh!

.....

Cùng lúc đó bên ngoài tiệm gà rán, Mira đánh giá chung quanh, ánh mắt rơi vào kệ hồ lô bên cạnh, vội vàng tiến lên phía trước!

"Chú! Muốn 3... À không! Muốn 6 cây, vị sơn trà!"

"Ha ha, cô bé này thật đáng yêu, sáu cây đúng không?"

Đúng lúc này, Phương Liễu mặc áo khoác màu vàng nhạt nhích lại gần, tháo khẩu trang xuống, lộ ra nụ cười thân thiện!

"Tiểu Mira, còn nhớ ta không? Ta là dì Phương Liễu đây, là bạn của Giang Nam ca ca của người nha, chúng ta từng gặp nhau lúc ở Sahara?"

Mira ngẩn ra, mở to ánh mắt nhìn Phương Liễu ba giây!

Lập tức cười ngọt ngào: "Nhớ! Chào dì Phương Liễu, tìm cháu có chuyện gì không?"

Phương Liễu cười nói: "Đi theo dì, dì dẫn cháu đi gặp Giang Nam ca ca có được không?"

Mira nghiêng đầu: "Vì sao Giang Nam ca ca không tới đón ta? Không phải đã nói sẽ tới nơi này đón Mira sao?"

Phương Liễu: "Giang Nam đã tới a, hắn đang bày hàng vỉ hè ở bên kia, buôn bán đắt hàng quá nên không rảnh, vậy nên mới nhờ dì tới đón người!"

Ánh mắt Mira sáng ngời: "Giang Nam ca ca đã tới rồi sao? Thật sao? Ta đi, chờ ta nói cho chị Dạ Oanh tỷ tỷ một tiếng!"

Nói xong muốn chạy trở về, lại bị Phương Liễu giữ chặt cánh tay!

"Đợi lát nữa lại nói với chị Dạ Oanh, chẳng lẽ người không muốn nhanh chóng gặp Giang Nam ca ca của người sao?"

Mira hưng phấn gật đầu: "Muốn! Lát nữa ta sẽ nói với chị Dạ Oanh!"

Chương 1049 -

Ông chú: "Nào nào, kẹo hồ lô của cô bé đây, 12 đồng!"

Mira lấy cặp sách nhỏ ra trả tiền, Phương Liễu rất cuộc không chịu nổi nữa, sau lưng đã sớm bị mồ hôi lạnh thấm ướt, vội la lên: "Còn mua kẹo hồ lô gì nữa?"

Mira nhú mày: "Dì gấp cái gì? Ta mua cho Giang Nam ca ca nha!"

Phương Liễu cười xấu hổ, không nói nữa mà lẳng lặng chờ ở một bên!

Trong ánh mắt của Mira lại hiện lên một tia lạnh lẽo!

Không đúng, hơi thở của huyết thanh bất tử, Mira không thể quen thuộc hơn.

Người của Dracula sao?

Móc ra 20 đồng từ trong cặp sách nhỏ, tránh đi ánh mắt Phương Liễu dùng bút nhanh chóng viết xuống mấy hàng chữ!

Phương Liễu cố nặn ra nụ cười: "Xong chưa?"

Mira nhận lấy kẹo hồ lô, đưa 20 đồng: "Chú không cần thối!"

Ông chú ngẩn ra: "Ai ai ai! Sao có thể như vậy được chứ?"

Nhưng Mira đã một tay cầm kẹo hồ lô một tay dắt Phương Liễu đi xa!

Ông chú vò đầu, cúi đầu nhìn 20 đồng, vẻ mặt bối rối!

"Dracula! Mời nhử! Định vị, không lo lắng!"

Có ý gì?

.....

Dạ Oanh ở trong tiệm gà rán cúi đầu kiểm tra điện thoại di động, gửi tin nhắn cho Giang Nam!

"Khi nào đến? Mira đã không chờ được!"

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đang bán đại lực cho Vương Cường, căn bản không chú ý tới tin nhắn.

Tắt màn hình điện thoại đi, Dạ Oanh ngẩng đầu nhìn lên! Mira ở cửa đã biến mất?

Không khỏi nhú mày, đứng dậy đi ra ngoài tìm!

Nhưng ánh mắt nhìn chung quanh một vòng cũng không thấy bóng dáng Mira, thần sắc không khỏi trầm xuống!

Chạy đến chỗ chú bán kẹo hồ lô lo lắng hỏi: "Chú, người có nhìn thấy một cô bé cao cỡ này hay không, lưng đeo cặp sách màu đỏ đội mũ trắng!"

"Vừa rồi còn ở cửa!"

Đại gia: "Có nha, còn mua kẹo hồ lô của ta, vừa rồi đã bị một người phụ nữ mặc áo khoác màu vàng dẫn đi!"

"Con của người sao? Người phụ nữ vừa rồi không phải là kẻ buôn người đó chứ? Ta thấy không đáng tin lắm!"

Dạ Oanh nóng nảy, mình liền cúi đầu gửi tin nhắn cho Giang Nam, Mira sao lại bị lạc mất?

Người phụ nữ mặc áo khoác vàng là ai?

Bị bắt cóc? Làm sao có thể!

Mira thoát nhìn là trẻ con, nhưng trên thực tế hoàn toàn không phải như vậy, cô rất cơ linh!

Làm sao có thể ngược đến mức để bị bắt cóc?

Ông chú: "A đúng rồi, cô bé kia có đưa ta thứ này, người xem..."

Nói xong đưa đồng 20 tới, Dạ Oanh nhìn chử phía trên tiền gần ra!

"Dracula? Mời! Định vị! Không lo lắng!"

Tê~

Mira thật sự bị bắt cóc?

Hơn nữa xem ra là tự nguyện bị bắt cóc?

Bởi vì biết mình cùng Giang Nam đều ở đây, nhất định sẽ phát hiện, cho nên mới không sợ bị bắt cóc?

Dùng bản thân làm mồi nhử, muốn câu ra tàn dư Dracula?

Dạ Oanh che mặt, quả nhiên Mira vẫn không thể quên được 20 năm đen tối không ánh mặt trời mà bản thân đã trải qua ở Dracula!

Vội vàng dùng đồng 100 đổi lại đồng 20 với ông chú, rồi gọi điện thoại cho Giang Nam!

Giang Nam đang ở giữa quảng trường nhận điện thoại!

"Dạ Oanh? Làm sao vậy? Các người tới chưa?"

Dạ Oanh: "Người ở đâu? Mira tự nguyện bị người ta bắt cóc!"

Biểu tình Giang Nam trong nháy mắt trở nên lạnh lùng, bắt cóc?

Ai to gan như vậy, làm chuyện này ở ngay dưới mí mắt lão tử?

Tự nguyện bị bắt cóc là cái quỷ gì?

"Ta đang ở trung tâm quảng trường! Người lại đây đi!"

Mấy người Chung Ánh Tuyết đều nhìn lại, nhìn biểu tình Giang Nam trở nên âm trầm, không khỏi lo lắng nói: "Làm sao vậy?"

Giang Nam vừa muốn nói chuyện!

Đúng lúc này, trong quảng trường truyền đến một tiếng rống to!

"Không muốn bị nổ chết thì đừng nhúc nhích!"

Trong thoáng chốc cả tòa quảng trường đều yên tĩnh!

Chỉ thấy trong đám người, một người đàn ông trung niên với đôi mắt đen kịt đột ngột kéo ra áo lông!

Trên người buộc một bộ thuốc nổ, trong tay cầm một cái kíp nổ, thần sắc điên cuồng!

Không riêng gì một mình hắn, trong đám người lục tục có người kéo áo lông ra!

Lộ ra thuốc nổ trói trên người!

Tám người gắt gao nắm chặt kíp nổ khí, giờ phút này trong mắt tất cả mọi người trên quảng trường đều tràn đầy kinh hoàng, hoàn toàn luống cuống!

Đám người bắt đầu chạy tứ tán, tiếng kêu sợ hãi không dứt

bên tai, hoàn toàn trở nên hỗn loạn!

Một người trong đó nhếch miệng cười nói: "Giang Nam, thật đúng là đã lâu không gặp! Còn nhận ra ta sao?"

Giang Nam híp mắt: "Ta mẹ nó mặc kệ người là ai! nơi này là Hoa Hạ! Là thủ đô! người nên hiểu rõ bản thân đang làm cái gì?"

"Hôm nay chỉ cần có một người bởi vì các người mà chết! Ta mẹ nó không cho người được chết yên!"

--

Người đàn ông trung niên buộc bom cười nhạo: "Hôm nay bọn họ có chết hay không, quyết định bởi người!"

Trên trán Giang Nam nổi lên hai sợi gân xanh, một tay kéo một phát, ẩm huyết đại kích liền rơi vào trong tay, thần sắc vô cùng âm trầm!

Đầu tiên là Tiểu Mira bị bắt cóc, sau đó lại là bom thịt người?

Hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến!

Giờ phút này, mấy người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đã sớm tiến vào trạng thái chiến đấu!

Trong lòng đều vô cùng lo lắng, thế nào cũng không nghĩ tới ngày đó sẽ xuất hiện chuyện như vậy!

Đúng lúc này, Dạ Oanh đột ngột xuất hiện bên cạnh Giang Nam, thấy một màn như vậy cũng không khỏi đau đầu!

Tới gần Giang Nam thì thầm: "Là người của Dracula, Mira tự nguyện bị bắt cóc, hẳn muốn làm mọi, muốn tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới hang ổ của tàn Dracula!"

"Những người này hẳn là muốn ngăn cản người!"

Giang Nam cười lạnh, thật đúng là tà tâm không chết, bài học lần trước chưa đủ để khắc sâu đúng không?

Nếu Tiểu Mira không đi theo bọn họ, không chừng còn gây ra chuyện gì nữa!

Đây là cam lòng róc thịt bản thân cũng muốn đánh cược một lần cuối cùng với lão tử?

Tám tên? Còn chưa đủ nhìn!

Nói xong thân thể nghiêng về phía trước muốn động!

Người đàn ông trung niên dữ tợn nói: "Đừng nhúc nhích! Còn nhúc nhích tất cả đều chết cho ta!

"Kíp nổ trong tay bọn họ đều đã bị ẩn xuống, bọn họ đều đã bị Ảnh Ma ta khống chế, một khi buông tay, bom trên người liền sẽ nổ tung!"

"Vụ nổ này đủ để san bằng toàn bộ quảng trường!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, sắc mặt âm trầm!

Hung hăng đâm đại kích ầm huyết vào trong đá cẩm thạch!

Chuyện này khó rồi đây, một khi mình động thủ, Ảnh Ma nhất định khống chế đám người buông kíp nổ ra!

Dù có là mình cũng không thể chắc chắn có thể đồng thời giết chết tám người mà không để một ai buông kíp nổ ra!

"Sơ tán quần chúng, kéo đường cảnh giới, đồng thời điều tra trong đám người còn có ai cột bom hay không!"

"Chúng ta không chắc là chỉ có tám người này!"

Vương Cương ở bên cạnh gắt gao nhìn chăm chăm tám người

buộc bom, thần sắc dữ tợn: "Một đám cặn bã!"

Lập tức nghiêm người, làm động chào tiêu chuẩn của quân nhân với Giang Nam!

"Tuân lệnh! Trưởng quan!"

Giang Nam ngắt ra: "Quân nhân?"

Về mặt Vương Cương nghiêm túc: "Lão binh xuất ngũ khóa 03, nếu có cần, tùy thời vì nhân dân phục vụ, chức trách trong người, sứ mệnh tất đạt!"

Giang Nam nặng nề gật đầu: "Nhờ hết vào người, trước khi tiếp viện đến hay duy trì trật tự hiện trường!"

Ngô Lương và Hùng Nhị gật đầu, không chút do dự đối với mệnh lệnh của Giang Nam!

Chương 1050 -

Vương Cường vừa quay đầu liền rống lên một tiếng: "Toàn bộ hội viên bộ cải tạo nhục thịt, chấp hành mệnh lệnh!"

Một đám yêu quái gân thịt giờ phút này trở thành sự tồn tại đáng tin cậy nhất!

Hỗ trợ sơ tán quần chúng hiện trường, một khi có người dẫn đầu, tình cảnh nhất thời có vài phần trật tự!

Quảng trường nhanh chóng được sơ tán để ngăn chặn bom phát nổ!

Cùng lúc đó, phân đội Long Uyên trú ở thủ đô cũng nhận được tin tức, cùng với đội trị an xuất động rất nhiều nhân mã chạy tới phía bên này!

Không tới 10 phút, quảng trường Tịch Dương đã bị vây chặt như nêm cối!

Nhưng mà tám người chỉ nhìn Giang Nam làm hết thấy, đáng vẻ không sợ hãi!

Ảnh Ma cười lạnh: "Ta biết bản lĩnh của người, tốt nhất đừng giở trò gì!"

"Những người này cũng không phải người của chúng ta, đều là người mà lão tử tùy tiện bắt trên đường buổi sáng!"

"Khắc khắc khắc, một khi xảy ra chút sai lầm, ta không biết người có thể cứu được mấy người!"

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt của hai người trong số tám

người rút đi màu đen!

Biểu tình vốn bình tĩnh trở nên thất kinh, môi phát xanh, ánh mắt giàn giụa, cả người đều run rẩy!

Một ông chú hoảng sợ: "Cứu ta, van cầu các người, cứu ta đi, ta không muốn chết, ta còn có vợ con!"

Một cô gái tóc dài cúi đầu nhìn quả bom buộc trên người, sợ đến hai chân run rẩy, khóc không ngừng!

"Nam Thần! Nam Thần, cứu ta với? Ta không muốn chết, hôm nay ta còn chưa tới trường..."

Sắc mặt Giang Nam trở nên cực kỳ khó coi, cố nặn ra một nụ cười: "Đừng hoảng hốt, đứng tại chỗ đừng nhúc nhích, ta cam đoan người sẽ không sao!"

Con người của cô gái biến thành màu đen, biểu tình lần nữa trở nên dữ tợn: "Người có thể cam đoan cái rắm!"

Ảnh Ma sở dĩ không sợ hãi, bởi vì những người buộc bom này chính là con tin của hắn!

Nhân tính sao? Xin lỗi! Lão tử không có!

Cho dù toàn bộ đều bị nổ chết, bản thể của hắn cũng sẽ không bị ảnh hưởng!

Giang Nam hít một hơi thật sâu, đại não vận chuyển cực nhanh, lần này mình quá mức bị động!

Quyền chủ động không nằm trong tay mình!

"Người muốn cái gì?"

Ảnh Ma nhếch miệng cười, Giang Nam thỏa hiệp?

Tốt lắm!

"Ta muốn người ở lại đây một giờ, yêu cầu rất đơn giản! Không khó!"

"Một giờ sau, ta tự nhiên sẽ thả người!"

"Dùng một đổi tám! Không thiệt thòi! Là người kiếm lời!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Được! Người muốn chơi, lão tử chơi với người!"

Chung Ánh Tuyết cảm thấy lo lắng, tiến đến bên người Giang Nam nhỏ giọng nói: "Thật muốn làm theo hắc nói sao?"

Giang Nam cười lạnh: "Hắc có thể thả người mới là lạ, ta đang đợi một cơ hội!"

Hiển nhiên, Dracula là muốn dùng phương pháp này kéo dài thời gian, để đưa Tiểu Mira ra khỏi thủ đô!

Theo thời gian!

Đại đội Long Uyên và đội trị an đã tiếp nhận hiện trường!

Kéo dây an toàn ra và phong tỏa quảng trường, di chuyển người dân ra ngoài khoảng cách an toàn!

Sau khi Vương Cường bàn giao lại cho quan chỉ huy một phen, bắt đầu điều tra hiện trường còn có người giấu bom hay không!

Hơn nữa bắt đầu thương lượng đối sách cứu viện!

Nhưng phiền toái ở chỗ Ảnh Ma đồng thời khống chế tất cả con tin, một khi động thủ kinh động tới Ảnh Ma, nếu như không thể bảo đảm vạn vô nhất thất!

Phàm là có người buông kíp nổ ra, chính là một mạng người,

khiến cho người ta vô cùng đau đầu!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, người đến xem náo nhiệt cũng tụ lại đây!

Thậm chí còn có các phương tiện truyền thông tin tức nghe tin, bắt đầu dùng máy bay không người lái chụp ảnh từ xa!

Thời gian càng dài, sức ảnh hưởng cũng lại càng ác liệt!

Mà hình ảnh các phương tiện truyền thông thời thời khắc khắc phát sóng trực tiếp cũng đưa tới một đợt bão táp trên mạng!

"Đám cận bã này điên rồi sao? Gây chuyện ngay giữa lòng thủ đô? Sợ là không biết chữ chết viết như thế nào!"

"Chỉ cầu không có việc gì! Ai? Bóng người ở trung tâm quảng trường kia sao lại có chút quen thuộc?"

"Là Nam Thần! Nhà ta ở gần quảng trường Tịch Dương, tận mắt nhìn thấy!"

"Có Nam Thần ở đây là tốt rồi, sẽ không sao đâu!"

Chẳng biết tại sao, vốn là chuyện rất đáng sợ, nhưng đông đảo cư dân mạng vừa thấy Giang Nam ở đây, liền giống như ăn một viên thuốc an thần!

Trong lòng cho rằng, có Giang Nam! Nhất định sẽ không có việc gì!

Bởi vì người đàn ông này ở thời khắc mấu chốt chưa từng rút dây xích!

Giờ phút này, các sinh viên huấn luyện vốn đang hưởng thụ ngày nghỉ, lướt mạng xã hội mà bối rối!

Vương Chiêm: "Chuyện gì thế này? Người ở quảng trường Tịch

Dương là Nam Thần?"

"Mấy người đạo sư Chung cũng ở đây, trời ạ, lại xảy ra chuyện gì?"

Các sinh viên ở phòng huấn luyện ngủ một đêm nhao nhao lại gần, nhìn hình ảnh được truyền trở về, cảm thấy đau đầu!

Chuyện này có chút khó xử lý a!

Giờ phút này, nửa giờ đã trôi qua, Ảnh Ma thở phào nhẹ nhõm!

Tuy nói là một giờ, có thể kéo dài Giang Nam nửa giờ là đủ rồi, sau đó tùy mình chơi như thế nào!

Chỉ thấy Ảnh Ma nhú mày, cười tà mị: "Như vậy đi! Chúng ta đều là người quen cũ! Ta không làm khó gì nhiều!"

"Người quỳ xuống cho ta, đập đầu một cái, ta liền thả một người thế nào?"

"Một cái đập đầu bằng một mạng người! Vẫn là người kiếm lời!"

Giang Nam đỏ mắt: "Người mẹ nó đừng quá đáng!"

Ảnh Ma cười nhạt: "Ta quá đáng? Lúc người đánh ta ở Linh Khư Ngọc Long không phải rất lợi hại sao?"

"Hôm nay lão tử muốn người phải quỳ! Muốn làm anh hùng chứ gì? Lão tử cho người cơ hội này!"

"Hiện tại lập tức quỳ xuống đập đầu cho ta, bằng không ta liền buông ra một kíp nổ, nhiều người như vậy, người đoán ta buông người nào đây?"

Lời này vừa nói ra, quần chúng vây xem bùng nổ, một đám đỏ

mắt lòng đầy cảm phẫn!

"Nam Thần đừng quỳ! Nam nhi dưới gối có hoàng kim, không thể cúi đầu trước tên cận bã này!"

"Đây chính là mạng người a, sao có thể đùa được? Chết tiệt, tên khốn kiếp này!"

"Hắn là đang muốn nhục nhã người a, người thuận ý của hắn, hắn chỉ biết càng thêm cần rồi!"

"Ô ô... Nam Thần, ta không đành lòng nhìn!"

Trong lúc nhất thời hiện trường mồm năm miệng mười, hoàn toàn rối loạn!

Giang Nam liếc mắt xem thường, chuyện máu chó như vậy cũng có thể xảy với mình sao?

Ta con mẹ nó!

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu nhìn về phía quan chỉ huy Long Uyên!

Hán tử kia cắn răng, thần sắc gian nan gật đầu, ra dấu tay với Giang Nam!

Giang Nam đút túi hai tay, về mặt do dự!

Cùng lúc đó, Dạ Oanh ngẩn ra, cảm giác trong lòng bàn tay mình có người đang viết chữ!

Thần sắc Dạ Oanh ngưng tụ, là Giang Nam dùng trùng động không gian len lén đưa tay tới?

Vội vàng cảm ứng!

Cảm giác được Giang Nam viết cái gì trong lòng bàn tay mình!

"Đeo vào ngón giữa, chọc vào thân thể, ba người bên trái! Được không?"

Thần sắc Dạ Oanh không thay đổi, lặng lẽ đeo nhẫn vàng tê liệt Giang Nam đưa tới, nhẹ nhàng gật đầu!

Nhận được câu trả lời của Dạ Oanh, trùng động không gian Giang Nam lại mở, ngón tay rơi vào tay Hạ Dao!

"Nam đội mũ trùm chính giữa! Lang Hống!"

Vẻ mặt Hạ Dao không thay đổi, néo néo ngón tay Giang Nam!

Chương 1051 -

Ảnh Ma dữ tợn nói: "Có quỳ hay không! Ta chỉ cho người ba giây!"

Vẻ mặt Giang Nam không hề do dự, cười xán lạn: "Không phải chỉ là quỳ xuống dập đầu sao? Mạng người so với cái này đáng giá hơn nhiều, người muốn thì ta cho người là được!"

Ảnh Ma cười nhạt: "Ba! Hai!..."

Giang Nam nhún vai, nghiêng người về phía trước, đầu gối chậm rãi cong xuống!

Giờ phút này mọi người vây xem toàn bộ đỏ mắt, mũi hơi cay!

"Ta... Nam Thần! Đừng mà!"

"Tên thối nát này không đáng để người quỳ, a a a! Đáng chết a!"

"Ta liền%?... Có dũng khí người chính diện đối cứng với Nam Thần!"

Đã có người không đành lòng đi xem, khu bình luận trên mạng lại càng yên tĩnh, các sinh viên huấn luyện đều nghiêng răng!

Ánh mắt đỏ như máu, gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam chậm rãi khom lưng, hận không thể vọt tới hiện trường, lại không dùng được sức!

Ảnh Ma nở nụ cười đắc ý: "Nam Thần? A! Cũng chỉ là..."

"Rầm!"

Trong nháy mắt Giang Nam cúi người, tại chỗ nổ ra một cái hố lớn hơn mười mét!

Quảng trường đá cẩm thạch bị Giang Nam đạp nát!

"Bát Môn Độn Giáp – Cửa thứ 7! Mở!"

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương! Mở!"

Giang Nam tăng cơ năng thân thể lên tới cực hạn, trong nháy mắt biến mất tại chỗ!

Trên mặt mang theo sự điên cuồng không gì sánh kịp, điên cuồng vọt tới!

Cùng biến mất còn có Dạ Oanh!

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, thế cho nên tất cả mọi người không kịp phản ứng!

Giang Nam cùng Dạ Oanh đã biến mất!

Chỉ thấy giờ phút này tay trái Giang Nam đeo theo tê liệt nhẫn, trong nháy mắt cũng đã đi tới bên cạnh người đàn ông trung niên!

Ngón giữa màu vàng không chút do dự đâm vào ngực hắn!

Ảnh Ma mở to hai mắt, dữ tợn nói: "Đây là người tự chuốc lấy! Đừng hối hận!"

Nói xong muốn khống chế tất cả con tin đồng thời buông ra kíp nổ!

Mà lúc này, ngón tay Giang Nam đã đâm vào lồng ngực người đàn ông trung niên!

Hắn mở to hai mắt, ngũ quan vận vẹo, thân thể thoáng chốc tê liệt tại chỗ!

Ngón tay cái vừa muốn buông kíp nổ ra căn bản không thể khống chế, cả người cứng đờ không thể cử động!

Rút ngón tay ra, Giang Nam không trì hoãn thêm chút nào, trùng động không gian vừa mở ra!

Ngón tay hoàng kim đâm ra, đâm trúng lồng ngực một người khác!

Mấy mili giây liền tê liệt hai người!

Sau đó thân thể trong nháy mắt biến mất tại chỗ, xuất hiện ở trước người con tin kế tiếp, lần nữa hành động!

Cho dù Giang Nam có nhanh hơn nữa, trong nháy mắt khống chế được bốn người đã là cực hạn!

Ảnh Ma:!!!

Đột nhiên xuất hiện cảm giác tê liệt trực tiếp cho hấn ngay ngắn, phải biết bên trong cơ thể tất cả con tin đều là phân thân của Ảnh Ma!

Cảm giác chia sẻ!

Bốn lần tê liệt chồng chất lên nhau, trong nháy mắt Ảnh Ma cảm giác được sự chua xót đột phá chân trời!

Nhưng căn bản không chỉ có bốn!

Giang Nam động thủ, Dạ Oanh cũng động thủ theo!

Dị năng của cô có thể nói là Hiệp Sĩ Tia Chớp, người phụ nữ nhanh nhất!

Thân thể tựa như bóng ma lao ra, ngón giữa màu vàng liên tục đâm ra, trước khi ba người bên trái còn chưa buông ra đã bị tê liệt!

Nhưng mà ba người cũng đã là cực hạn của cô!

Hạ Dao đương nhiên không phụ lời dặn dò của Giang Nam, trong nháy mắt động thủ đã thi triển Lang Hồng với tên trùm đầu ở giữa!

Một tiếng kêu sói con quanh quần quảng trường, tên trùm đầu ở giữa lập tức dừng lại! Rơi vào trạng thái cứng ngắc!

Kíp nổ vừa định thả lỏng ra đã đột ngột dừng lại!

Sau khi Giang Nam tê liệt bốn người rút ra thời gian rảnh rỗi, thuấn di qua người chính giữa!

Tám người trong nháy mắt đều bị tê liệt, dưới sự phối hợp hoàn mỹ, toàn bộ quá trình thậm chí không đến 0.5 giây!

8 lần tê liệt toàn bộ đều hồi báo đến Ảnh Ma, trực tiếp khiến cho hắn chết lặng!

Cùng lúc đó, trong đám người, ba binh sĩ Long Uyên hóa trang thường dân tựa như mảnh hổ bắt được một người!

Cởi quần áo ra, chỉ thấy trên người hắn cũng buộc bom, chỉ là giờ phút này không thể kích phát kíp nổ!

Ba người mặc thường phục Long Uyên đã khống chế hắn, gắt gao cầm lấy kíp nổ!

Thật ra bọn họ đã phát hiện được điểm bất thường của người này, chỉ vì không muốn đả thảo kinh xà, vẫn làm bộ như không phát hiện!

Vừa rồi chỉ huy Long Uyên ra hiệu cho Giang Nam, ý bảo có thể hành động!

Dưới sự phối hợp trong ngoài, không đến nửa giây toàn bộ đều bị khống chế!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm!

Thủ pháp điểm huyết của lão tử đâu phải là hư danh?

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt Vương Cương lại rơi vào trên người một cô gái trẻ tuổi trong đám đông!

Trên mặt mang theo nụ cười dữ tợn, trong nháy mắt nhìn thấy con người màu đen, trong lòng cả kinh!

"Không tốt!"

Xung quanh cô tất cả đều là người!

Giờ khắc này Vương Cương mặc kệ tất cả đột phá đám người, liều mạng phóng về phía cô gái!

Chỉ thấy cô gái kia lấy ra một kíp nổ từ trong túi rồi buông ra!

"Khắc khắc, người vẫn thua!"

Trong đám người lại còn một con cá lọt lưới, mà trong nháy mắt buông kíp nổ ra, màu đen trong mắt cô gái rút đi!

Ảnh Ma hoàn thành nhiệm vụ của mình, rời đi!

Áo buộc bom trên người trực tiếp tiến vào đếm ngược!

3!

Hai mắt Vương Cương trừng như chuông đồng!

Một tay khiêng cô gái kia lên vai, đám người xung quanh căn bản không ý thức được đã xảy ra chuyện gì!

Vương Cương nghiêng chặt răng, trên mặt tràn đầy quyết tuyệt!

Hai chân hần ngồi xổm xuống, cơ bốn gối cường tráng vào giờ khắc này phát ra lực lượng vượt qua cực hạn của nhân thể!

Cơ bắp bành trướng thậm chí nứt cả quần!

"A a a!!!"

Một tiếng rống to!

Cơ bắp ma quỷ của Đại Lực 2.0 lại cộng thêm ý chí cường hãn của Vương Cường, trong nháy mắt lấy đà nhảy lên!

Lực lượng vượt qua cực hạn thậm chí khiến cho cơ bắp hằn xé rách, xương đùi cũng gãy!

"Oanh!"

Nền đá cẩm thạch thật sự bị hằn giẫm nát, nhảy lên trời cao hơn 40 mét!

"Nam Thần!"

Một tiếng rống to quanh quần quảng trường!

2!

Hai mắt Giang Nam nháy mắt rơi vào Vương Cường đang nhảy lên trời cao! Đầu óc có chút bối rối, lập tức phản ứng lại!

Mẹ kiếp!

Thân thể thuận di một cái, đi tới bên cạnh Vương Cường!

Một tay nhận lấy cô gái, xé nát áo trên người cô!

Lộ ra bom lỏng bên trong!

Nhìn số "1" đỏ tươi trên đồng hồ đếm ngược kia, ánh mắt Giang Nam đều đỏ lên!

Hai tay giữ chặt áo bom, hung hăng xé một cái, xích sắt phía trên bị Giang Nam kéo đứt!

“O!”

Giang Nam lập tức ném bom vào trong trùng động không gian đã mở ra!

Chỉ kịp ôm cô gái vào trong ngực, đưa lưng về phía bom, thậm chí ngay cả thời gian phóng linh kỹ đều không có!

Đồng thời quát:

Long Uyên! Tường người!

Không cần Giang Nam nhắc nhở, trong nháy mắt Vương Cường nhảy dựng lên, quan chỉ huy Long Uyên cũng đã ý thức được không đúng!

Quân đoàn Long Uyên đứng ở phía sau đường ranh cảnh giới, thân thể thẳng tắp, giang hai tay ra, có linh kỹ phòng ngự thì phóng linh kỹ phòng ngự!

Không có linh kỹ phòng ngự thì dùng thân thể ngăn cản!

Cho dù trước mặt có là địa ngục, sau lưng nhất định phải là một mảnh an bình!

Bởi vì mọi người phía sau, đáng giá để bọn họ dùng tính mạng để thủ hộ!

Là bốn phận! Càng là sứ mệnh!

Chương 1052 -

"Oanh!"

Bom vừa ném vào trùng động không gian liền mãnh liệt nổ tung!

Một nửa sức mạnh xuyên qua trùng động không gian truyền tới trên không trung, một nửa khác thì đè xuống!

Giang Nam gắt gao bảo vệ cô gái, để cho cô không bị sóng xung kích ảnh hưởng!

Lại quay đầu nhìn về phía Vương Cương, sức nổ đánh vào trực diện, bị ánh lửa cắn nuốt!

Ngoại trừ Giang Nam cùng cô gái, Vương Cương là người có khoảng cách gần nhất với vụ nổ!

Mà hãn căn bản không phải linh võ giả!

Chờ Giang Nam thả rào cản không gian ra chống đỡ với vụ nổ thì đã không còn kịp rồi!

Mọi thứ xảy ra quá nhanh!

Ánh lửa ngút trời, sóng xung kích lan tràn ra, không ít người bị chấn động đến mức đau nhức lỗ tai, đầu váng mắt hoa!

Chờ phản ứng lại, mọi thứ đều đã kết thúc!

Giang Nam rơi xuống đất, trên mặt đất nện ra một cái hố to!

Đưa tay ra đỡ lấy Vương Cương từ không trung rơi xuống!

Binh sĩ Long Uyên vội vàng vây quanh!

Chỉ thấy phía chính diện Vương Cương đều là vết bồng, còn có lỗ máu do mảnh đạn bắn ra, miệng hộc đầy máu!

Chờ trông mắt gắt gao nhìn chăm chăm Giang Nam: "Người! Người không sao chứ?"

Chỉ huy Long Uyên rống to: "Quân y, hệ khôi phục! Mau tới đây!"

Giang Nam gấp đến phát điên, vội vàng móc ra một góc nhân sâm nhét vào trong miệng Vương Cương: "Người đã không có việc gì, người mau ăn đi, vẫn cứu về được!"

Vương Cương bị nổ chỉ còn một hơi nuốt nhân sâm vào, còn đang hộc máu!

Mấy quân y tiến lên, vội vàng thi triển linh kỹ khôi phục với Vương Cương!

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy sự rung động!

Lão ca Vương Cương đúng là không phải người, lấy thân phạm nhân, bằng vào cơ bắp của mình, nhảy lên độ cao hơn 40 mét?

Chân đều bị gãy, đây là sức mạnh ý chí khủng bố gì chứ?

Con người đứng trước tuyệt cảnh đúng là có thể bộc phát ra lực lượng vượt qua cực hạn!

Cho dù ngâm Đại Lực 2.0, chuyện nhảy hơn 40 mét đối với người bình thường mà nói cũng quá kinh khủng!

Kiếp trước người là một cái lò xo đúng không?

Vội vàng rút linh lực vào giúp Vương Cương tiêu hóa nhân sâm, nhưng vừa rút vào, biểu tình của Giang Nam đều trở nên cổ

quái!

Đám người Ngô Lương vội vàng vọt tới!

Vừa nhìn Giang Nam, quần áo sau lưng đều nổ không còn, lộ ra một mảng lưng trần!

Da chỉ là có chút đỏ, cái rầm gì khác cũng không có!

Một đám người nhìn Giang Nam như nhìn thấy quái vật, tổ chất thân thể này là cái quỷ gì vậy?

Gánh chịu vụ nổ mà không bị thương?

Cô gái ngã vào lòng Giang Nam từ từ tỉnh lại, tuy rằng không bị thương nhưng hai tai cũng bị chấn ra máu!

Khóc lóc bò dậy, không ngừng cảm ơn Giang Nam!

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Người phải cảm ơn lão ca Vương Cương, hẳn mới là người cứu người!"

Giờ phút này thương thế của Vương Cương đã chuyển biến tốt hơn không ít, xem như nhặt về được một mạng!

Đối mặt với lời cảm ơn của cô gái, khuôn mặt hắc đỏ bừng: "Có gì mà cảm ơn chứ, việc nên làm, ta chỉ là một người bình thường!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Người là người bình thường cái quỷ!"

Vẻ mặt Vương Cương nghi hoặc!

Giang Nam vừa mới dò xét, phát hiện trong thân thể Vương Cương vẫn có linh lực to bằng hạt vừng!

Yếu đến mức không thể tra!

Hắn là đã thức tỉnh dị năng, bằng không trong thân thể không có khả năng có được linh lực!

Chỉ là tư chất thiên phú quá nát, ngay cả linh khí cũng không cảm ứng được?

Thối nát đến mức tuy đã thức tỉnh dị năng nhưng lại không thể thức giục được linh lực?

So với mình của lúc trước còn thối nát hơn!

Nhìn biểu tình ngây ngẩn của Vương Cường, Giang Nam nhếch miệng cười: "Chờ ta xử lý xong chuyện bên này, người hãy liên lạc với ta, có phần đại lễ cho người!"

Vương Cường nghiêm mặt, oán hận nói: "Không thể bỏ qua đám cận bã này!"

Giang Nam vỗ vỗ vai hắn: "Yên tâm! Chọc tới ta, không có kết cục tốt đâu!"

Dạ Oanh lại gần: "Để phòng ngừa vạn nhất, trên người Mira vẫn luôn có thiết bị định vị!"

"Giờ phút này theo biểu hiện trên máy định vị, Mira đã ra khỏi thủ đô, đang đi về phía nam, tốc độ rất nhanh, không tới mấy giờ sợ là sẽ xuất cảnh!"

"Phía trên đã biết chuyện này, đã phái rất nhiều nhân thủ đi cản! bước tiếp theo chúng ta làm sao bây giờ?"

Giang Nam híp mắt: "Nhờ phía trên diễn một đợt là được, đừng thật sự ngăn cản, đừng để cho Dracula nhận ra trên người Tiểu Mira có thiết bị định vị!"

"Nếu Tiểu Mira đã tự nguyện mời, ta thân làm ca ca sẽ giúp cô ấy đào ra hang ổ của tàn dư Dracula!"

Ba lần bảy lượt chạm đến điểm mấu chốt, Dracula phải hoàn toàn bị phế bỏ! Muốn chơi sao? Lão tử cùng bọn họ chơi đến cùng!

Dạ Oanh lo lắng nói: "Vậy nếu thật sự bị bắt đến hang ổ thì sao? Dracula có Đạo Thiên a! Chúng ta..."

Giang Nam cười hắc hắc: "Nói cứ như chúng ta không có vậy!"

"Người đuổi theo, tùy thời liên hệ báo cáo tình huống cho ta biết, ta đi tìm người chơi bọn họ!"

Nói xong lại đưa cho Dạ Oanh hai đôi dép lê cực tốc!

Sắc mặt Dạ Oanh tối sầm lại, đấm Giang Nam một phát, thay dép lê cực tốc vào, hai chân chuyển động tựa như Phong Hỏa Luân, nhanh như chớp đã chạy không thấy bóng dáng!

Giờ này khắc này, bom lỏng buộc ở thân chín người còn không có tháo ra, từng người vẫn còn bị tê liệt tại chỗ!

Hai chuyên gia tháo bom bận rộn đầu đầy mồ hôi, nửa ngày cũng không tháo xuống được!

Chỉ huy Long Uyên rống to: "Người tháo bom được điều tới đâu rồi? Còn chưa đến nơi sao?"

Giang Nam giơ tay: "Ta! Ta là chuyên gia tháo bom, để ta xử lý!"

Chỉ huy Long Uyên sửng sốt: "Nam Thần? Người biết tháo bom? Đây không phải là chuyện đùa, nếu nổ liền xong, người từng tháo bom gì chứ?"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ta từng tháo bom hạt nhân!"

Chỉ huy Long Uyên hí mắt nhìn!

"Người đi đi! Coi như ta chưa nói..."

Trong khách sạn cũ nát không biết tên!

Ảnh Ma đột ngột mở hai mắt ra, trong mắt tất cả đều là tơ máu!

Ngay sau đó thân thể hắn ngã xuống giường không ngừng co rút, toàn thân rút gân, trợn trắng mắt phun bọt trắng!

Trong miệng phát ra âm thanh "Ngao ô ô~"!

[Giá trị oán khí từ Ảnh Ma +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tám lần tê liệt chồng chất lên nhau tạo thành siêu cấp tê liệt, toàn đều bộ hồi báo đến trên người Ảnh Ma!

Khiến cho toàn thân hắn đều giống như kim châm, ước chừng co rút nửa giờ mới bình phục lại!

Ảnh Ma đổ mồ hôi đầm đìa, đen mặt đứng lên khỏi mặt đất, lau đi bọt trắng trên mặt!

"Cái quái gì vậy, suýt chút nữa xong đời!"

"Khắc khắc khắc, nhưng cũng để lại cho hắn một phần đại lễ!"

Ảnh Ma thu dọn đứng dậy, chạy về phía căn cứ!

Mẫu thể đã tới tay, kế tiếp chỉ cần chống đỡ đợt phản công từ Hoa hạ!

Dracula tất nhiên có thể đông sơn tái khởi!

.....

Chương 1053 -

Một chiếc máy bay tư nhân bay về phía Nam!

Hai tay Mira đeo cùng Khốn Linh, dị năng cùng linh lực đều bị phong ấn!

Ngồi ở hai bên là hai đại hán cơ bắp song sinh mặc âu phục, đầu đeo kính râm!

Giữ hai cánh tay Mira, khiến cô không thể cử động!

Trên mặt Mira đều là nước mắt, khóc ròng nói: "Ô ô ô ~ không phải đã nói là đi gặp Giang Nam ca ca sao? Dì gạt người! Các người đều là kẻ xấu ~ô ô!"

Vừa nói vừa không ngừng giấy dựa!

Đối diện Mira là một thanh niên mặc âu phục giày da, đeo kính gọng vàng, trông có vẻ rất hào hoa phong nhã!

Cấp bậc Kim Cương 7 sắp!

Ánh mắt nhìn về phía Mira tràn đầy oán hận: "Câm miệng cho lão tử, bởi vì người mà em trai của ta, đại gia của ta đều chết ở Ngọc Long!"

"Dracula gần như diệt vong, nếu như không phải người là mẫu thể, hiện tại ta đã giết chết người!"

Người này không phải ai khác, chính là anh trai của Haier. Dracula, Qindao. Dracula!

Từng có lúc, hai anh em bọn họ rất nổi danh trong giới quốc

tế!

Ai mà không biết danh tiếng của hai anh em họ? Chỉ tiếc Haier đã không còn!

Tiểu Mira bị dọa rụt cổ lại, khóc càng lớn tiếng!

Qindao trừng mắt: "Còn khóc? Có thấy phiền hay không? Còn khóc nữa sẽ cho người nếm thử đau khổ!"

Phương Liễu ở bên cạnh vội vàng nói: "Khóc nữa, ngay cả Giang Nam ca ca của người chúng ta đều giết chết!"

Mira nức nở nói: "Thật sao? Ta không khóc các người sẽ buông tha Giang Nam ca ca?"

Phương Liễu cười nói: "Nói giũ lời!"

Mira cắn chặt môi dưới, tranh thủ không để mình phát ra một chút âm thanh!

Qindao cười lạnh: "A ~ cuối cùng vẫn chỉ là một đứa nhỏ!"

Mira nhắm chặt hai mắt không nói lời nào!

Cũng không biết Giang Nam ca ca có nhìn thấy lời nhẩn ta để lại hay không!

Lần trước thiếu chút nữa khiến cho Giang Nam ca ca chết ở trấn Ngọc Long, đám người này tất cả đều đáng chết!

Những gì các người nợ ta trong quá khứ, ta muốn các người đều trả lại tất cả!

Một người phụ nữ tóc vàng đi tới!

"Chủ nhân, bốn đội nhân mã chúng ta phái đi đã bị Long Uyên chặn lại, tiêu diệt cả rồi!"

Qindao cười lạnh: "Động tác rất nhanh, chúng ta không bị theo dõi chứ?"

Người phụ nữ tóc vàng: "Không có! Đã che dấu thân phận, máy bay radar cùng anh em hệ cảm ứng cũng không phát hiện phụ cận có người theo dõi!"

Qindao gật đầu: "Tốt lắm, thông báo cho lão gia tử, bảo người nhà chuẩn bị tiếp đón, ba giờ nữa, tất cả sẽ kết thúc!"

"Tuân lệnh chủ nhân!"

Dưới máy bay!

Dạ Oanh đầu đầy mồ hôi điên cuồng chạy trên đường cao tốc, ống quần bắp chân đều đã cháy không còn, hai chân bốc lửa!

Một tay cầm một cặp dép lê cực tốc, cô đã dùng hết toàn lực!

Thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn trời!

Bởi vì ghét bỏ lúc chạy quá vướng víu!

Dạ Oanh tâm hồn rộng lớn đã biến trở về Dạ Oanh lòng dạ hẹp hòi!

Lúc này Dạ Oanh đột nhiên hiểu được tại sao mình lại bằng phẳng như vậy!

Chỉ sợ là để thích ứng với dị năng nên mới tiến hóa thành cái dạng này...

Ta thật khổ quá đi!

Chỉ sợ mình là người đầu tiên chạy bộ đuổi theo máy bay!

Qindao có bị đánh chết chắc cũng không nghĩ tới, người truy tung mình không phải dùng máy bay, mà lại chạy bộ...

.....

Quảng trường Tịch Dương!

Chỉ thấy Giang Nam cầm đại kích ầm huyết, đâm về phía quả bom lỏng trên người cô gái!

Chuyên gia tháo bom và chỉ huy Long Uyên ở bên cạnh đều bị dọa điên rồi!

"A a a! Nam Thần, người muốn làm gì?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Phá bom nha?"

Chuyên gia tháo bom vội la lên: "Tuyệt đối không thể a, đây là bom lỏng, một khi hai loại chất lỏng dung hợp sẽ nổ tung, ngàn vạn lần không thể dùng bạo lực để tháo dỡ a!"

Cô gái kia sợ đến phát khóc: "Hu hu hu, ta muốn đi vệ sinh!"

"Đây đâu phải là phá bom? Người rõ ràng muốn tiễn ta về trời mà!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Trước nhin một lát, cho ta một phút!"

Nói xong đại kích ầm huyết trong tay vẽ ra từng đạo tàn ảnh ở trên không trung, dọa sợ đám người, mũi kích vạn ốc vít, lưỡi kích chặn đứt dây điện!

Cô gái che mặt, bị dọa đến run rẩy!

Chỉ với 30 giây, bom lỏng đã bị Giang Nam tháo xuống hoàn hảo không tổn hao gì, ném vào trong không gian dị độ của mình!

Hai chuyên gia phá bom ngơ ngác nhìn Giang Nam, lại nhìn tua vít trong tay mình, kìm cắt dây, khoan điện nhỏ, chất kết tủa...

Cả đám hốc mồm!

Con mẹ nó!

[Giá trị oán khí từ Vương Khánh + 666!]

[Giá trị oán khí từ Chu Dĩnh + 666!]

Phương Thiên Họa Kích phá bom?

Người thế này thì có khác gì dùng kim thêu hoa trên đậu hũ chứ!

Không hổ là người từng tháo bom hạt nhân, căn bản không cùng một đẳng cấp!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Tháo xong rồi, người có thể đi WC!"

Cô gái ôm mặt ngồi xổm trên mặt đất nức nở: "Cám ơn! Ô ô ô ~ không cần, ta đã xong rồi..."

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ, giải quyết ngay tại chỗ?

"Ha ha, sao lại không cần thận như vậy chứ?"

[Giá trị oán khí từ Viên Tư Vũ + 555!]

Bị người dọa a!

Chỉ trong thời gian đảo mắt, chín quả bom đã được Giang Nam tháo xuống và bỏ vào trong không gian dị độ!

Đám đông vây quanh quảng trường đều vui mừng hô hào!

Nhưng mà đối với Giang Nam mà nói, tất cả chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi!

"Tuyệt Tuyệt Lang Diệt, bốn người các người về học viện tập hợp tất cả sinh viên, bảo bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, một giờ sau ta

sẽ tới sân thể dục đón người, một người cũng không được thiếu!"

Ánh mắt Hạ Dao sáng ngời: "Tiểu Nam? Người muốn..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Dạy bọn họ một bài học cuối cùng!"

Không cần Giang Nam nói, Tiểu Tửu Oa đã hóa lớn, Giang Nam ngồi lên, nhất phi trùng thiên!

Bay thẳng đến biệt thự Diệp gia!

Trên đường đi, Giang Nam gọi điện thoại cho Diêu Hồng!

"Người đang ở đâu?"

Diêu Hồng ngần ra: "Thủ đô! Ta đã nhận được tin tức chuyện vừa xảy ra ở quảng trường Tịch Dương! Người không sao chứ? Là chuyện gì?"

Giang Nam: "Đội lát nữa ta gửi định vị cho người, người tập hợp thành viên Bồ Công Anh ở các tỉnh thành gần đây qua trước, nhớ kỹ cần Hoàng Kim trở lên!"

"Người dẫn theo tất cả thành viên Bồ Công Anh từ Hoàng Kim trở lên, một giờ sau tập hợp ở thủ đô!"

Diêu Hồng bối rối: "Gấp như vậy? Người muốn làm gì?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hắc hắc, lão tử dẫn các người đi xét nhà! Bình định Dracula!"

Diêu Hồng cảm thấy chấn động!

Dracula? Là còn quái vật khổng lồ có cường giả Đạo Thiên kia sao?

Tê~

Còn muốn xét nhà người ta?

Mới tuần trước người vừa chơi chết Huyết Minh, nhanh như vậy đã tìm được nhà mới?

"Sao vậy? Không đi?"

Diêu Hồng điên cuồng gật đầu: "Đi đi! Ta thích nhất là xét nhà cùng người!"

Diêu Hồng cúp điện thoại, vội vàng chạy đi an bài!

Giang Nam vừa cúp điện thoại liền nhận được điện thoại của Dương Kiên!

"Vì sao không để Long Uyên cướp người? Người đã có kế hoạch rồi sao?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Ta cảm giác muốn làm thì phải làm triệt để một chút!"

Dương Kiên ngẩn ra, nhớ tới núi lửa biến thành bình địa kia, không khỏi rùng mình một cái!

Người định triệt để cỡ nào a?

Chương 1054 -

"Vậy chuyện này liền giao cho người làm, sau khi tìm được căn cứ của bọn họ, giao quyền điều hành phân đội Long Uyên ở gần đó cho người!"

"Nhớ xử lý cho đẹp một chút! Để cho mọi người nhìn xem! Dám chơi bom người ngay giữa thủ đô của chúng ta? Phải cho bọn họ khắc sâu nhận thức! Cái gì gọi là trả giá!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Ta làm việc! Kiên ca cứ yên tâm!"

Dương Kiên cúp điện thoại, vẻ mặt hài lòng, rồi lại cảm thấy lo lắng!

Lần trước Giang Nam ra nước ngoài hình như cũng nói như vậy...

Một đường bay đến biệt thự Diệp gia!

Mới vừa đáp xuống đất đã thấy cả người Diệp Hải Đào bị buộc băng vải, ngồi ở trên xe lăn nhìn ra xa xăm, trong ánh mắt tràn đầy phiền muộn!

Cuồng phong trước mặt thổi tới trực tiếp thổi ngã xe lăn!

Diệp Hải Đào nằm trên mặt đất trừng mắt gào khóc, nửa ngày cũng không dậy.

Chân tay đều bị bó thạch cao!

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam sợ tới mức vội vàng đỡ dậy!

"Chú Diệp, sao chú lại bị thương như vậy, bị tên lửa nổ trúng sao?"

Ánh mắt Diệp Hải Đào né tránh: "Không có... không có chuyện gì, ta không cần thận ngã từ trên cầu thang xuống!"

Lão tử làm sao có thể nói với người là bị cha đánh chứ?

Ta không cần mặt mũi nữa sao?

Giang Nam: ...

Là loại cầu thang gì mà có thể ngã thành như vậy chứ?

Người ngã từ cầu thang của trạm không gian vũ trụ đúng không?

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn!

Trên nóc biệt thự Diệp gia lại nổ một lỗ thủng!

Diệp Trấn Quốc đỏ mắt vọt ra: "Tên nhãi! Lão tử đánh người khốc a!"

Nói xong một trận âm bạo chấn tai muốn điếc, Diệp Trấn Quốc vọt về hướng Giang Nam!

Giang Nam há hốc mồm!

--

Nhìn Diệp Trấn Quốc xông tới, Giang Nam thoáng cái liền luống cuống!

Theo bản năng xách xe lăn Diệp Hải Đào lên chắn ở trước người!

"Người không thể đánh ta!"

Diệp Hải Đào: !!!

"Buông tay! Buông tay! Ta còn bị thương nặng, ta là người bệnh! Đau đau đau!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào +1000!]

Diệp Hải Đào bị Giang Nam xách lên giấy dựa một trận, mặt đau đến trắng bệch!

Hai anh em ngài tự đấu với nhau có được không? Liên quan gì đến ta chứ!

Diệp Trấn Quốc nghiến răng: "Chiêu bắt con tin này vô dụng với lão tử, hắc thế này cũng đều là do ta đánh!"

Giang Nam rung mình một cái: "Chú Diệp, gặp phải người cha như vậy, người cũng thật thảm, hổ độc còn không ăn thịt con đâu!"

Diệp Hải Đào đen mặt!

Chết tiệt! Người nghĩ là vì ai chứ?

Nếu không là người dẫn cha ta ra ngoài gây sự, ta còn có thể bị đánh sao?

Con mẹ nó!

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào +1000!]

Diệp Trấn Quốc tức giận nói: "Hôm nay trời có sập xuống cũng không thể ngang được ta, con mẹ nó Pikapang, lão tử hôm nay liền đánh người thành Pika-huhu!"

"Ta lại làm công cho người, ta con mẹ nó theo họ của người!"

Giang Nam nghiêm mặt: "Hôm nay tối tìm Giang lão ca, đích thật là cần chơi một người!"

Diệp Trấn Quốc: ???

"Ha hả? Còn muốn ta làm tay chân cho người? Không có cửa đâu!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Không có nói giỡn, chuyện lớn, là ý của phía trên, ta sờ được sào huyệt của tàn dư Dracula!"

Diệp Trấn Quốc nhú mày: "Dracula? Chuyện này là sao?"

Giang Nam giải thích lại mọi chuyện, Diệp Trấn Quốc híp mắt: "Dám gây chuyện ngay giữa thủ đô?"

"Dù là vậy ta cũng không đi, người tìm Lý Minh Sơn đi, lão già kia lợi hại, nếu không thì tìm Vương Đại Lôi cũng được!"

Giang Nam tiến đến trước mặt Diệp Trấn Quốc, ôm bả vai: "Lão ca! Không cần phải giới thiệu a! Cháu trai Đại Lôi ở tận phía tây xa xôi! Lý Đạo Thiên thì lại nhìn ta bằng nửa con mắt, ta lại không quen!"

"Chẳng phải ở đây đã có Diệp lão ca! Danh hiệu Chiến Thần Thanh Long đâu phải cho không? Lão già Dracula kia mà nghe thấy lão ca đến đều phải bị dọa tè ra quần!"

"Trận này dù không đánh chúng ta đều thắng một nửa!"

Diệp Trấn Quốc vừa nghe, không khỏi bĩu môi: "Đúng vậy, nhớ năm đó... không được không được! không đi! Vừa rồi ta đều đã thề!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Này... đây không phải là vấn đề, ta không nói người không nói thì ai biết người thề chứ?"

Nói xong, ánh mắt hai người liền rơi vào trên người Diệp Hải

Đào!

Diệp Trấn Quốc: Huh?

Giang Nam: Mỉm cười thâm sâu!

Đeo găng tay nhiệt tình như lửa vàoom Giang Nam sải bước đi về phía Diệp Hải Đào!

Diệp Hải Đào hoảng sợ, điên cuồng đẩy xe lăn chạy về phía sau!

"Người mẹ nó đừng có tới đây!"

"Chuyện này liên quan gì tới ta!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Hải Đào +1000!]

"Bốp bốp!"

"Bốp!"

"Thật ngại quá chú Diệp, chỉ có thể trách người đã biết quá nhiều!"

Ký ức được đưa trở về ba phút trước, ánh mắt Diệp Hải Đào đầy mê mang, nhìn Giang Nam cùng Diệp Trấn Quốc đang cười nhìn mình!

Đột nhiên rung mình một cái, theo bản năng đẩy xe lăn trở về phòng!

Diệp Trấn Quốc vuốt cằm: "Muốn đi cũng không phải không thể, chỉ là lão già kia thật sự có chút bản lĩnh, lần trước ta cùng Đại Lôi bao vây hắn mà vẫn có thể chạy thoát được!"

"Đạo Thiên không phải là người dễ giết như vậy, chỉ có mình ta sợ là không đủ, lại tìm thêm một người đi!"

Giang Nam cười tự tin: "Không cần, ta giúp người chơi hần!"

Diệp Trấn Quốc cảm thấy ngạc nhiên: "Tên nhóc người đúng là càng ngày càng bành trướng? Ngay cả Đạo Thiên cũng chơi được?"

Hai ngày trước chẳng giải vừa quyết Tinh Diệu sao, hiện tại liền chuyển sang Đạo Thiên? Sao người không lên trời luôn đi!

Giang Nam len lén đưa cho Diệp Trấn Quốc hai chiếc nhẫn vàng tê liệt, ánh mắt Diệp Trấn Quốc sáng ngời!

Diệp Trấn Quốc cũng biết thứ đồ chơi này lợi hại như thế nào!

Bị đâm một cái liền cảm giác như điện giật, quyết đấu giữa cao thủ, một sai lầm nhỏ là có thể mất mạng!

Nếu mình mang theo nhẫn tê liệt đi chơi Dracula...

Hô hô hô~

"Có được không?"

"Có chút! Nhưng muốn xử lý được lão già kia cũng không thể nắm chắc a, nếu không..."

Giang Nam lại đưa cho Diệp Trấn Quốc một chai Đại Lực 2.0! Một chai Đại Lực Đoạt Mệnh!

"Dùng hết đồng này! Còn không thể xử lý được lão già kia sao?"

"Đến lúc đó tin tức truyền ra ngoài, Chiến Thần Thanh Long Hoa Hạ giết được Đạo Thiên Dracula! Chẳng phải sẽ náo động một trận trong giới quốc tế sao?"

"Lão ca, chiến tích huy hoàng của người lại thêm một nét mực đậm màu!"

Diệp Trấn Quốc: "Đi đi đi! Đi chơi hă, nhớ cho người ghi hình lại, bằng không đến lúc đó lại có người không tin!"

Giang Nam ra sức thuyết phục, nhất thời khiến cho Giang Trấn Quốc hưng phấn không kiềm được, nhanh chóng kéo Giang Nam đi chơi Dracula!

Hoàn toàn quên mất lời thề vừa rồi của mình!

Giang Nam dẫn theo Giang Trấn Quốc ngồi lên lưng Tiểu Tửu Oa: "Hắc hắc, tất nhiên là phải đi, chỉ là trước đó phải đi một chuyến tới Đại học Linh Võ Thủ Đô đã!"

Diệp Trấn Quốc ngạc nhiên: "Đến đó làm gì?"

Giang Nam cười khế: "Thân làm đạo sư, ta muốn tặng cho tất cả sinh viên tiết học cuối cùng ấn tượng sâu sắc nhất!"

.....

Chương 1055 -

Trên sân thể dục lớn!

100 sinh viên huấn luyện xếp hàng trật tự, vẻ mặt mê mang!

Sau khi mọi người biết nguy cơ ở quảng trường Tịch Dương đã được giải trừ thì đều thở phào nhẹ nhõm, một đợt thao tác cuối cùng của Giang Nam thật sự đủ xuất sắc!

Nhưng vẫn cảm thấy hoang mang với chuyện tập hợp bất thành linh này!

"Đạo sư! Nam Thần bảo chúng ta tập hợp làm gì?"

"Đúng vậy, không phải hôm nay là ngày nghỉ sao?"

"Chuyện xảy ra ở quảng trường Tịch Dương vừa rồi đến tột cùng là sao? Có thể cho chúng ta biết chi tiết cụ thể không?"

Hạ Dao cười hắc hắc: "Các người cứ chờ mong đi, lát nữa sẽ biết!"

Còn có một số sinh viên thò cổ nhìn về một phía sân thể dục!

Bên kia cóu năm sáu trăm người tập trung, nữ sinh chiếm đa số, đại bộ phận đều là Hoàng Kim!

Nhưng cũng có không ít Bạch Kim, thậm chí còn có ba Kim Cương!

Dẫn đầu là một người phụ nữ tóc đỏ đeo mặt nạ!

Mặc dù không biết những người này có lai lịch gì, nhưng đám

sinh viên mơ hồ cảm thấy có chuyện lớn sắp phát sinh!

Đúng lúc này, Tiểu Tửu Oa từ trên trời lao xuống, nặng nề đáp xuống sân thể dục!

Vừa rơi xuống đất, Diêu Hồng liền dẫn người tới, cúi đầu nói: "Nam Thần lão đại! tổng cộng có 641 người! Tính cả ta có 3 Kim Cương, 79 Bạch Kim, còn lại đều là Hoàng Kim!"

"Tạm thời chỉ có bấy nhiêu đây là chạy tới được, số còn lại đã chạy về phía định vị!"

Giang Nam gật đầu: "Ừ, được, đủ để đi xét nhà rồi, chờ một chút đi!"

Giờ khắc này, 100 sinh viên huấn luyện đều há to miệng nhìn Giang Nam, trong mắt kinh hãi!

Tê~

Nam Thần lão đại?

Những người này đều là người của Giang Nam sao?

Cường giả cấp Kim Cương đều là thủ hạ của hắn?

Con mẹ nó!

Lúc này ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng ngạc nhiên, từ lúc nào mà Tiểu Nam lại có nhiều thủ hạ như vậy?

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Tập hợp các người cũng không vì cái gì khác, hôm nay ta liền dạy các người tiết cuối cùng!"

Các sinh viên sửng sốt, tư thái này là sao?

Nhìn không giống như tiết học bình thường!

Giang Nam cất cao giọng nói: "Lúc trước không phải các người nói muốn mở rộng tầm mắt sao? Muốn cùng ta làm chuyện chính nghĩa sao? Cơ hội tới rồi!"

"Kế tiếp! Ta dẫn các người đi tới cứ điểm Dracula đánh một trận!"

"Chuyện duy nhất các người phải làm ở trên chiến trường chính là, bảo vệ bản thân đồng thời tận lực giết chết mỗi một kẻ địch các người nhìn thấy!"

"Đều hiểu rõ rồi sao?"

Giờ khắc này, tất cả sinh viên đều ngậy người, da gà nổi từ xương đười xông thẳng vào đỉnh đầu!

Tiết học cuối cùng?

Chơi thật? Thực chiến?

Thật sự muốn kéo mọi người ra chiến trường sao?

Tiết học cuối cùng này cũng quá bùng nổ đi!

Biểu tình tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn, dù thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, cơ hội mà lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ, cứ như vậy thật sự ở trước mặt!

Trong lúc nhất thời tiếng hoan hô liên tiếp vang lên!

"A a a! Nam Thần lợi hại! Ta yêu người a!"

"Ngầu quá, lão tử đều kích động chết mất!"

Thần sắc Giang Nam trầm xuống, cả giận nói: "Đều câm miệng cho lão tử! Ra chiến trường! các người cho rằng là trò đùa sao?"

Một câu nói ra, tràng diện lập tức an tĩnh lại, tất cả mọi người

đều bị tiếng rống giận của Giang Nam dọa cho trắng bệch mặt!

"Bảo các người giết người! Dám không? Hả?"

"Trên chiến trường không có cái gì gọi là pháp luật, trọng tài, công bằng, thậm chí ngay cả ranh giới đạo đức cuối cùng cũng sẽ không có!"

"Nhưng chiến trường cũng là nơi luyện người tốt nhất, ta hi vọng tiết học này các người đều nhớ cả đời cho ta!"

"Mạng chỉ có một, xốc lại tinh thần cho ta, nhớ kỹ lời ta dạy các người, đều đã hiểu rõ chưa?"

Thân thể mọi người căng thẳng, vẻ mặt nghiêm túc, lớn tiếng trả lời!

"Vâng! Đạo sư!"

Giang Nam: "Tốt lắm! Hiện tại có ai muốn rời đi hay không? Trên chiến trường thay đổi trong nháy mắt, chuyện người chết cũng không phải là lạ, sợ chết cũng không có gì đáng mất mặt! Sự sợ hãi sẽ giúp người bảo trì cảnh giác!"

Ước chừng qua một phút đồng hồ, không ai nói chuyện!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tốt! Tốt lắm! Đều lên xe cho lão tử!"

Nói xong lại mở rộng không gian dị độ, Giang Nam lái hai chiếc xe tải bảo bối ra!

50 sinh viên ngồi trong một thùng xe!

Chung Ánh Tuyết nói: "Có thể làm vậy thật sao? Nếu xảy ra chuyện!"

Giang Nam cười nói: "Không riêng gì ta, còn có Long Uyên, Bồ

Công Anh trông chừng, sẽ không xảy ra chuyện, ta không nói như vậy, làm sao có thể dọa được bọn họ chứ?"

Chung Ánh Tuyết cười trộm, nhưng trong lòng cũng chờ mong! Loại hành động quy mô lớn này, cho dù là trước đây mình cũng chưa từng tham gia!

Giang Nam: "Diệp lão ca! Giúp ta dẫn Bồ Công Anh!"

Diệp Trấn Quốc gật gật đầu!

Nương theo hai tiếng nổ vang cùng với một trận tiếng hò hét, Tiểu Tửu Oa bay vút lên trời!

Giang Nam vung ra hai sợi xiềng xích hư không quán lấy hai chiếc xe bán tải, bị Tiểu Tửu Oa dùng trảo trảo bắt lấy!

Thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng giữ vé ngồi! Mà các sinh viên chỉ có thể giữ vé treo!

Về phần Diệp Trấn Quốc thì đen mặt biến thành Thanh Long! Hơn 600 Bồ Công Anh đang ngồi trên lưng rồng!

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +1000!]

Mặt mũi Đạo Thiên đi đâu a!

Lão tử chính là Chiến Thần Thanh Long, kết quả người dùng ta để chở người?

Đây đâu phải là người làm công? Đây rõ ràng là người công cụ!

Giờ phút này, một đám Bồ Công Anh đều khẩn trương muốn chết!

Bọn họ lẫn lộn trong thế giới ngằm bấy lâu nay, hiện tại lại được ngồi trên lưng một tôn cường giả Đạo Thiên, đi theo Nam

Thần lão đại xét nhà?

Chuyện này cũng quá kích thích đi?

Cố Tiểu Duy: "Chúng ta thật sự là tổ chức ngầm đúng không?"

Diêu Hồng che mặt: "Người chỉ cần biết vậy là được!"

Chuyện này còn chưa là gì, đợi lát nữa thậm chí còn phải hợp tác cùng phân bộ Long Uyên a!

Trên trời cao, Diệp Trấn Quốc cùng Tiểu Tửu Oa một trước một sau!

Bay thẳng về phía nam!

Giang Nam nhận được tin tức mà Dạ Oanh gửi về, người của Dracula đã mang theo Tiểu Mira xuất cảnh, đi tới trên biển quốc tế!

Nhìn về phía trước, điểm đến của Dracula hẳn là Quần đảo Martha!

Cô gái dùng hai chân đo lường đất Hoa Hạ này, trước khi sắp mài mòn đôi dép lê cực tốt, một phát vượt qua đê chắn sóng, nhảy vào biển rộng!

Náo lên từng đợt bọt sóng trên mặt biển, cầm đầu điên cuồng đuổi theo, cắn chết không buông!

Mà Giang Nam và Diệp Trấn Quốc lại dùng tốc độ nhanh nhất đi tới phân bộ Long Uyên ở phía cực nam, chuẩn bị lực lượng công thành!

.....

Chương 1056 -

Phân bộ Long Uyên tỉnh Hải được đặt ở bờ biển!

Gió biển chậm chậm, cây dừa nhẹ nhàng lay động!

Thời tiết này, thủ đô đang ở vào mùa đông giá rét, bên này vẫn bốn mùa như xuân!

Lúc này trên giáo trường, 2000 binh sĩ Long Uyên võ trang hạng nặng, xếp hàng có trật tự!

Một người phụ nữ để tóc ngắn ngang vai màu nâu đứng ở phía trước!

Thân cao hơn 1 mét 7, ngũ quan đoan chính, ánh mắt sắc bén, đôi môi mỏng, làn da màu lúa mì dưới ánh mặt trời rạng rỡ phát sáng!

Cấp bậc Kim Cương đỉnh phong!

Đúng lúc này, mây trên bầu trời bị xé rách!

Trải qua hơn hai giờ phi hành tốc độ cao, Tiểu Tửu Oa cùng Diệp Trấn Quốc đáp vào trên giáo trường!

Các thành viên Bồ Công Anh xuống khỏi lưng rồng, khuôn mặt trắng bệch!

Cực kỳ giống học sinh vì phạm sai lầm mà bị gọi đến phòng làm việc của giáo viên để kiểm điểm...

Đây chính là đại đội Long Uyên a, tổ chức ngầm có thể sống sót đứng ở chỗ này, Bồ Công Anh coi như là số hiếm trong đó!

Mà ánh mắt của các sinh viên huấn luyện thì sáng ngời, cảm thấy vô cùng tò mò!

Đây chính là căn cứ của quân đoàn Long Uyên trong truyền thuyết a, trực tiếp tới đây sao?

Lúc về có thể khoác lác với các bạn học trong lớp nguyên cả năm nha!

Giang Nam vừa mới xuống khỏi Tiểu Tửu Oa!

Toàn thể binh sĩ Long Uyên đứng nghiêm chào!

"Gặp qua Giang Thượng Tá! Diệt Đạo Thiên!"

Động tác đều nhịp, tiếng hô quanh quần giáo trường!

Diêu Hồng há hốc mồm!

Giang... Giang Nam là Thượng Tá sao?

Bồ Công Anh bọn ta nhận một Thượng Tá làm lão đại sao?

Chỗ dựa vững chắc này không phải chỉ cứng bình thường a!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng bối rối, Thượng Tá?

Hình như lần trước cũng không phải cấp bậc này đúng không?

Tiểu Nam lại thăng cấp rồi sao?

Giờ phút này ánh mắt của đông đảo sinh viên huấn luyện nhìn Giang Nam đã lấp đầy ánh sáng!

Con mẹ nó quả thực quá ngầu!

Không ra ngoài thì không biết a, mỗi ngày bọn họ chỉ biết cầm rế trong học viện ăn mì ăn liền!

Còn hần thì mới bao nhiêu tuổi? Đã thành Thượng Tá rồi?

Đây rõ ràng không phải con người!

Thần sắc Giang Nam nghiêm chỉnh, giơ tay đáp lễ!

Chỉ huy Long Uyên tiến lên: "Giang trưởng quan, ta là Mục Uyên, là chỉ huy phân bộ Long Uyên tỉnh Hải!"

"Trước đó tổng bí thư đã nói với ta, hành động lần này sẽ do ngài toàn quyền chỉ huy, trừ bỏ nhóm binh lực ở lại phòng thủ của các nơi, còn lại ngài đều có tự do điều động đều ở đây!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "2000? Đủ rồi!"

"Tất cả đều đi qua, xếp vào đội ngũ, trước khi bắt đầu có chút điều cần lưu ý cần phải nói rõ!"

Bồ Công Anh cùng các sinh viên đều vội vàng chạy tới đứng vào trong đội hình!"

Cả đám đều hưng phấn, có thể kề vai chiến đấu với Long Uyên? Thế này cũng quá kích thích!

Đạo sư như Giang Nam cũng không có ai khác!

Diệp Trấn Quốc chấp tay sau lưng, cũng đi về phía đội hình!

Giang Nam ngạc nhiên: "Diệp lão ca? Người đi đâu vậy?"

Sắc mặt già nua của Diệp Trấn Quốc tối sầm lại: "Đứng thành hàng! Làm gì? Là người công cụ, giác ngộ nên có vẫn phải có!"

Mục Uyên cắn chặt môi dưới không nhịn được cười, có thể khiến cho mặt Đạo Thiên đen như vậy, chỉ sợ Giang Nam là độc nhất vô nhị!

Giang Nam vò đầu, cười ha hả, lập tức hắng giọng một cái!

"Mục tiêu nhiệm vụ lần này rất đơn giản, tiêu diệt căn cứ ở quần đảo Martha, khiến Dracula hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này!"

"Để cho bọn họ biết thế nào là nắm đấm đến từ đất nước chúng ta!"

Mọi người đứng nghiêm, vẻ mặt nghiêm túc: "Tuân lệnh! Trưởng quan!"

Giang Nam gật đầu: "Nhưng ta nghĩ các vị hân có rất ít kinh nghiệm giao thủ với người bất tử!"

"Chúng ta cũng không biết Dracula có bao nhiêu người đã tiêm huyết thanh bất tử thế hệ 3!"

"Lúc tác chiến nhớ kỹ một điểm, bất kỳ thủ đoạn thông thường nào cũng không thể giết chết được người bất tử, hiệu quả huyết thanh trong cơ thể chưa hao hết, đánh nát đầu cũng sẽ không chết, hơn nữa sẽ nhanh chóng phục hồi như cũ!"

Vừa nói ra lời này, binh sĩ Long Uyên lúc trước đã từng có hiểu biết coi như có thể hiểu!

Bồ Công Anh cùng các sinh viên đều mang vẻ mặt kinh hãi, cái này còn dọa người hơn so với zombie?

Đám người Hạ Dao cũng nuốt một ngụm nước miếng, lúc trước Tiểu Nam ở Sahara, đến tận cùng đã chiến đấu thế nào với đám quái vật này?

Giang Nam: "Cho nên một khi gặp phải người bất tử, phá hư cấu trúc não, lại cắm gậy vào bên trong, tùy theo cách làm của mỗi người, miễn là không cho cấu trúc não hồi phục lại như cũ là được!"

"Đừng để xuất hiện tình huống cho rằng đã đánh chết người

bất tử, sau đó lại bị phản sát! Đều đã hiểu rõ cả rồi sao?"

Thần sắc mọi người ngưng trọng, nhao nhao gật đầu!

Giang Nam quay đầu hỏi: "Các anh em đã được trang bị vũ khí Khổn Linh rồi sao?"

Mục Uyển gật đầu: "Bởi vì tính đặc thù của nhiệm vụ, đã được trang bị rồi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tốt lắm, vậy xuất phát đi, thời gian cấp bách, ta không yên tâm khi Mira còn ở trong tay bọn họ!"

Mục Uyển vội vàng gọi Giang Nam lại: "Chờ đã! Chúng ta đi thế nào?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Chúng ta không có tàu bảo vệ, hay tàu ngầm gì gì đó sao? Tùy tiện lái một chiếc không phải được rồi sao! còn có thể bắn phá!"

Mắt Mục Uyển tối sầm: "Có thì có, nhưng tốc độ không nhanh lắm, đợi đến được quần đảo Martha sợ là trời đều tối! Hơn nữa kích thước quá lớn, dễ dàng bị phát hiện!"

Giang Nam vò đầu, phải tới tận trời tối, quá chậm trễ thời gian!

Dùng trực thăng cũng không ổn, lái máy bay vận tải nhảy dù thì dễ bị đánh rớt, tổn thất quá lớn!

Vì thế ánh mắt của hai người đều rơi vào Diệp Trấn Quốc!

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Người thật đúng là coi ta thành máy bay hình rồng để chở khách à? Gần ba ngàn người người kêu ta chở thế nào chứ?"

"Người sống giống con người một chút đi!"

Còn chưa đánh mà đã bị bắt đi chỗ người!

Làm Đạo Thiên như ta cũng quá khổ đi?

Giang Nam thở dài một tiếng: "Vây cũng chỉ có thể để cho các anh em chạy bộ vậy, Tuyết Tuyết Lang Diệt! ĐI phát dép lê cho mọi người!"

Nói xong vung tay lên, trên sân thể dục xuất hiện ba ngàn đôi dép lê cực tốt!

Số điểm rút thưởng còn lại đều dùng, cũng không đủ để Giang Nam đổi cái khác, dù sao 100 oán khí giá trị một đôi, lại không đắt!

Bầu không khí cả giáo trường đều yên tĩnh, cả đám mở to hai mắt ngạc nhiên nhìn Giang Nam!

Đi bộ?

Còn phát dép lê cho bọn ta?

Cái danh hiệu Giang Ác Ma này quả nhiên không phải hư danh!

Xa như vậy, người lại muốn bọn ta bơi qua sao?

Phàm là người cũng không ai làm ra được loại chuyện này!

Người định bơi tới tết Đoan Ngọ sao?

Mục Uyển cũng bối rối, người còn có thể làm việc đáng tin hơn nữa không?

Nhưng ngại mặt mũi, Mục Uyển vẫn nói: "Cái này... hay là ngài cân nhắc lại xem?"

Giang Nam vặn eo một cái: "Còn cân nhắc cái gì? Dùng chân

đi! Đây là tập kích bất ngờ a! Dracula khẳng định không nghĩ tới!"

[Giá trị oán khí từ Mục Uyển +666!]

Ta cũng không nghĩ tới a!

Chương 1057 -

"Nếu không chúng ta vẫn nên lái chiến hạm đi thôi!"

"Không! Dừng chân đi! Quyết định vậy!"

Mục Uyển:...

Mấy người Chung Ảnh Tuyết Hạ Dao biết sự ảo diệu trong đó nên tươi cười sáng lạn phát dép cho mọi người!

Giang Nam xoa xoa bàn tay nhỏ bé: "Ai? Chị Mục Uyển! Người dẫn ta đi xem kho vũ khí đi?"

"Hành động lần này có nhiều nhân tố không xác định được, ta cảm thấy chúng ta nên chuẩn bị kỹ càng!"

Mục Uyển thở phào nhẹ nhõm, xem ra Nam Thần cũng không phải không có kế hoạch!

Vì thế hào phóng nói: "Được! Trong kho vũ khí của chúng ta có không ít bảo bối tốt! Người xem có cái gì có thể dùng thì mang theo là được!"

Tuy rằng vũ khí nóng bình thường đối với linh võ giả trên Hoàng Kim không thể cấu thành uy hiếp tính mạng, nhưng để thanh lý tiểu binh gì đó vẫn có thể dùng được!

Lại nói, cho dù để Giang Nam lấy thì hẳn có thể lấy bao nhiêu chứ?

15 phút sau!

Giang Nam mặt đầy hồng quang dẫn theo Mục Uyển từ kho vũ

khí đi ra!

Chỉ thấy Mục Uyển cắn chặt môi dưới, cố nén để bản thân không khóc lên!

Nam Thần! Anh đến xét nhà ta phải không?

Toàn bộ vũ khí hạng nặng của đồn ta đều bị người cướp đoạt rồi!

"Trưởng quan! Đánh Dracula cần dùng trên xe phóng hỏa tiến 330 mm sao?"

Giang Nam cười xán lạn: "Cần dùng cần dùng!"

Mục Uyển: "Dùng hơn mười chiếc?"

Giang Nam: "Khụ khụ, để bảo đảm vạn vô nhất thất nha!"

[Giá trị oán khí từ Mục Uyển + 666!]

"Vậy tên lửa xuyên lục địa thì sao? Người vác đi ba quả! Lớn như vậy người cũng nhét vào! Cái này cũng cần dùng?"

Giang Nam: "Cần... vẫn phải phòng trước khỏi họa thôi!"

Nhìn vẻ mặt vô tội của Giang Nam, Mục Uyển nghiêng rằng, vừa rồi nếu không phải mình ngăn cản, nói không chừng Giang Nam đã xúc hết đất trong kho vũ khí!

Mới vừa về tới giáo trường, nhìn đám binh sĩ Long Uyên ôm đôi dép lê trong lòng, Mục Uyển sắp điên rồi!

Đây thật sự là đi diệt Dracula?

Giờ phút này, lại có hơn hai trăm thành viên Bồ Công Anh chạy tới nhập hội!

Chỉ thấy Giang Nam vỗ vỗ tay: "Toàn bộ thành viên! Đổi dép lê!"

Long Uyên, Bồ Công Anh cùng sinh viên huấn luyện đều hoang mang thay đôi dép lê cực tốc mà Giang Nam phát cho bọn họ!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nghe khẩu lệnh! Đi đều bước!"

Vì thế tất cả mọi người bước chân về phía trước!

Sau một khắc, nương theo một trận tiếng lốp xe cháy chói tai, đội ngũ gần ba ngàn người tựa như đạn pháo bắn ra ngoài!

Hai chân xoay như cối xay gió, vẻ mặt hoảng sợ, gào khóc kêu la, tựa như cơn bão phóng ra ngoài!

Tường xi măng của căn cứ Long Uyên toàn là lỗ thủng hình người!

"Hu hu hu! Cái quỷ gì vậy, sao lại không dừng lại được?"

"A a a! Biển rộng a, tất cả đều là nước! Ta không khống chế được chân của mình!"

"Tê~ lão tử có thể chạy trên mặt nước? Thử đồ chơi này có vẻ rất tốt!"

Tất cả mọi người giống như mũi tên bắn ra ngoài, một đầu lao vào trong biển rộng, chạy như điên trên mặt nước, đập ra từng đợt bọt nước, khung cảnh đồ sộ dị thường!

Mục Uyển nhìn muốn rớt con mắt!

Đây là dùng chân trong truyền thuyết sao?

Đây đến tột cùng là phương thức hành quân thần tiên gì vậy?

Thật đúng là tập kích bất ngờ!

Chỉ thấy Giang Nam vung xiềng xích hư không lên, kéo theo mấy người Mục Uyển cùng Lang Diệt ngồi lên Tiểu Tửu Oa!

Cùng Diệp Trấn Quốc xông thẳng lên bầu trời, bay lượn trên mặt biển!

Giang Nam lấy ra một cái loa khuếch đại âm thanh rống to: "Các anh em! Chạy theo ta! Đừng để lạc đường!"

"Lát nữa lên bờ vừa đánh vừa mài dép tại chỗ, để giày mòn rồi tự khắc sẽ ngừng, không muốn ngừng cũng có thể tiếp tục mang!"

Giờ phút này mọi người ngửa đầu nhìn trời, rốt cục đã hiểu được hàm ý trong câu nói Giang Nam kia!

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 666!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyên + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam: "Đại đội vượt biển xét nhà! Xuất phát! Bình định Dracula! Chơi nó!"

Đại đội xét nhà tựa như cơn bão quét qua mặt biển, tràng diện có thể nói là vô cùng đồ sộ!

Diệp Tinh Tuyên đen mặt không ngừng nghĩ linh tinh, vì cái gì không nói trước cho ta là sẽ dùng phương thức như vậy để chạy chứ!

Ta cũng có thể bay!

Hiện tại nếu mafd bay lên, hai chân còn không ngừng xoay vòng, sẽ trông rất xấu hổ có được hay không?

Chỉ có thể thành thật trôi trên mặt nước!

[Giá trị oán khí từ Diệp Tinh Tuyền + 666!]

Trên lưng Tiểu Tửu Oa, Giang Nam một tay túm lấy Cổ Tiểu Duy lại đây!

Lấy ra một cái máy quay từ không gian dị độ nhét ở trên vai của cô!

"Máy quay phim, hôm nay nhiệm vụ của người chính là quay chụp cho Diệp lão ca, phát sóng trực tiếp!"

"Phải cho toàn thể giới đều biết Diệp lão ca nhà ta súc vật cỡ nào, tư thế oai hùng hiên ngang cỡ nào biết không?"

Cổ Tiểu Duy nghiêm mặt: "Người công cụ! Hồn công cụ! Làm công việc không phải người!"

Giang Nam: "Máy quay phim nhà người rất có giác ngộ nha!"

[Giá trị oán khí từ Cổ Tiểu Duy + 233!]

Diệp Trấn Quốc cười tự tin một tiếng: "Quay rõ ràng một chút! lần này đừng có ưỡn thắt lưng về phía ta nữa!"

Cổ Tiểu Duy ngại ngùng!

.....

Lúc này, máy bay tư nhân đã đáp xuống sân bay đảo chính của quần đảo Martha!

Trên đảo kiến trúc dày đặc, tòa nhà cao tầng san sát, là được cải tạo từ căn cứ quân sự bỏ hoang!

Nhận được tin tức của Qindao, đám người Dracula đã sớm chuẩn bị sẵn sàng để nghênh đón đợt tấn công!

Ước chừng có hơn 3000 thành viên Dracula ẩn núp phía sau

công sự xi măng nằm tại bờ biển, thỉnh thoảng quan sát hướng đi trên mặt biển!

Ngay khi máy bay hạ cánh, xác nhận đó là quần đảo Martha!

Để tránh bị phát hiện, Dạ Oanh vòng qua đảo len lén đổ bộ, sau khi mài mòn dép lê, lặng lẽ ẩn núp trên đỉnh núi thấp phía sau sân bay!

Gắt gao nhìn chăm chăm sân bay, đồng thời báo cáo tình huống trên đảo cho Giang Nam, để bên phía hấn sớm chuẩn bị ứng đối!

Cửa khoang máy bay mở ra, Qindao dẫn đầu, hai đại hán Bạch Kim kéo Tiểu Mira xuống máy bay!

Phương Liễu đi theo một bên!

Mà một lão quản gia mang găng tay trắng, để râu bạc đã sớm chờ ở sân bay!

Cấp bậc thế mà lại là Tinh Diệu 3 sao!

Vừa thấy Mira, con mắt đục ngầu sáng ngời: "Thiếu gia Qindao vừa ra tay, quả thật không phụ danh tiếng, thật sự mang được mẫu thể trở về!"

Đúng rồi thiếu gia, không bị người theo dõi chứ? Phản ứng bên Hoa Hạ...

Qindao cười lạnh: "Không có ai theo tới, ngược lại ngăn được mấy đội người, nhưng đều là ta làm thủ thuật để che mắt, giờ phút này sợ là đã tức muốn chết rồi!"

"Lại nói đã đến căn cứ, cho dù có là Đạo Thiên Hoa Hạ tấn công vào, muốn đoạt được mẫu thể cũng là người si nói mộng!"

Quản gia lắc đầu: "Vẫn không nên..."

Không đợi quản gia nói xong, ánh mắt Mira mang theo nước mắt ngẩng đầu nhìn Qindao!

Sợ hãi nói: "Nơi này chính là căn cứ sao?"

"Đừng nghĩ tới việc Giang Nam sẽ tới cứu người, hẳn có đến cũng phải chết, người tốt nhất phối hợp một chút!"

Mira cười ngọt ngào: "Rất tốt!"

Chỉ thấy cô mạnh mẽ nhấc chân giẫm vào chỗ nổi liền chính giữa còng tay Khốn Linh!

Lập tức hung hăng đập một cái!

Chương 1058 -

Lực lượng bắn ra trực tiếp kéo còng Khốn Linh từ trên cổ tay xuống!

Mang theo mảng lớn máu thịt, thậm chí mơ hồ có thể thấy được xương tay!

Qindao cả kinh, cô đây là!

Mira thoát khỏi còng tay Khốn Linh rồi xoay người trên không trung!

Hai chân mảnh liệt đá về phía hai đại hán vạm vỡ!

"Rầm! Rầm!"

Hai tiếng trầm đục truyền ra!

Hai đại hán Bạch Kim không hề phòng bị, thế nào cũng không nghĩ tới cô nhóc một khắc trước còn rụt rè vô hại, vào giờ khắc này lại trở nên khó chơi!

Hai người bị đập bay hơn mười mét, vừa muốn đứng dậy, chỉ thấy Tiểu Mira đã đáp xuống đất xoay người, rút ra một cây bút bi từ trong ô vuông bên cạnh cặp sách, nắm trong tay!

Hướng về phía Phương Liễu!

Phương Liễu mở to hai mắt, thân thể cứng đờ tại chỗ, nhưng cô cũng không phải linh vũ giả, chỉ là người bình thường tiêm huyết thanh bất tử!

Bút bi bị Tiểu Mira hung hăng cắm vào huyết thái dương của

Phương Liễu!

Đồng tử Phương Liễu mất tiêu cự, vô lực ngã xuống đất!

Đại não bị phá hủy, bút vẫn còn ở bên trong, căn bản không thể phục hồi như cũ!

Hai mắt Qindao đỏ như máu!

Giơ tay lên ném một đạo phong nhận về phía Mira!

Ở khoảng cách gần như thế, phong nhận đến từ cường giả cấp Kim Cương, Mira rất khó tránh được, chỉ có thể hơi nghiêng người!

"Bật!"

Một cánh tay của Mira bị chém rớt xuống, rơi trên mặt đất, máu tươi bắn tung tóe!

Cô bé vội vàng lui về phía sau tránh ra, bảo trì khoảng cách an toàn!

Trong mắt Mira mang theo sắc lạnh, thậm chí còn không thèm nhìn cánh tay bị gãy của mình!

Bàn tay bị còng tay nạo ra thịt và cánh tay bị gãy của cô đang điên cuồng phục hồi như cũ!

Xương cốt, mạch máu, cơ bắp, da thịt, chỉ vài giây đã khôi phục như lúc ban đầu!

Lạnh lùng nói: "Các người chặt ta 20 năm, mỗi ngày không biết phải chịu bao nhiêu đao!"

"Người cảm thấy mọi chuyện cho tới bây giờ, đau đớn như vậy còn có thể khiến cho tâm tình của ta dao động sao?"

Một khắc trước cô bé còn lộ ra một cổ hèn nhát, giờ phút này hoàn toàn giống như biến thành một người khác!

Qindao nổi giận: "Người dám gạt ta? Vậy thì đã sao nào? Nơi này là căn cứ Dracula của ta! Người chạy không thoát!"

"Tốt nhất là thức thối một chút, còn có thể bớt chịu đau khổ một chút..."

Mira lắc đầu cười nói: "Ta không chạy, hôm nay ta tới là để báo thù!"

Qindao cười nhạo: "Cần rõ! Chỉ là một Hoàng Kim nhỏ nhoi mà thôi, bắt cô ta lại cho ta!"

Thành viên Dracula bên cạnh lấy súng trường ra điên cuồng bắn phá Mira!

Mira giơ tay lên, linh khí trên người bạo dũng, lại có cấp bậc Hoàng Kim 8 sao!

Cả người lóe lên kim mang, sau lưng lại mở rộng một đôi cánh ánh sáng màu vàng!

"Linh kỹ thiên phú: Thời gian dừng lại!"

Trong chốc lát, một quả cầu ánh sáng kim sắc với đường kính ba mét triển khai!

Trong nháy mắt vô số viên đạn bắn vào quả cầu kim sắc, giống như ấn nút tạm dừng, toàn bộ dừng lại trên không trung!

Qindao cắn răng: "Phong Thần Thương!"

Một luồng gió hình thành trường thương mãnh liệt bắn ra, phát ra từng trận âm bạo, hung hăng bắn vào quang cầu kim sắc!

Nhưng cũng đều bị bất động!

Chỉ thấy Tiểu Mira tùy ý đi lại trong quang cầu kim sắc, giơ tay búng bay từng viên đạn bất động trên không trung!

Trên khuôn mặt mang theo nụ cười vô hại.

"Các người không đánh được ta, có tức giận hay không?"

Vẻ mặt quả kinh hãi!

Thời gian! Quả thật là thời gian!

Thời gian bên trong quang cầu kim sắc bị dừng lại?

Tê~

Qindao cắn răng: "Quả gia! Chơi cô ta!"

Quả gia không hề do dự, cả người xông lên, giơ tay đâm tới!

"Ta cũng không tin công kích cấp Tinh Diệu mà người cũng có thể..."

Nắm tay đồng thời cũng bị cấm ở trong quang cầu kim sắc, một milimet cũng không thể di chuyển, thậm chí rút cũng không ra!

Quả gia: !!!

Con mẹ nó...

Thời gian cũng quá nghịch thiên đi!

Qindao hừ lạnh: "Người có thể kiên trì bao lâu? Năm phút? Hay là mười phút?"

"Linh lực của người rất nhanh sẽ cạn kiệt! Đến lúc đó người còn không phải rơi vào trong tay chúng ta sao!"

Mira cười ngọt ngào: "Giang Nam ca ca sẽ tới tìm ta!"

Qindao cười nhạo: "Đừng ngây thơ, hắn tới chịu chết sao?"

Mira bĩu môi: "Giang Nam ca ca nói hôm nay sẽ tới đón ta, hắn liền nhất định sẽ tới! Đến lúc đó sẽ đánh cho đám người xấu các người kêu gào!"

Những gì hắn hứa với ta, hắn đều đã làm tất cả!

Giang Nam ca ca sẽ không khiến cho Mira thất vọng!

Qindao ôm hai tay cười lạnh: "Hừ, người cứ chờ đi, chờ linh lực của người hao hết, ta không ngại cho người biết cái gì gọi là địa ngục!"

Mira nheo mắt: "Ngại quá! Địa ngục ta đã thấy qua rồi!"

Giờ phút này, Dạ Oanh ở trên đỉnh núi đều sắp diên rồi, cô tất nhiên hiểu rõ bản lĩnh của Mira, nhưng linh kỹ thiên phú của Mira đều phải hao tổn linh lực!

Cứ thế này căn bản kiên trì không được bao lâu!

"A a a! Giang Nam sao còn chưa tới? Gấp muốn chết!"

Không khỏi một tin nhắn cho Giang Nam để hối thúc!

Tin nhắn: "Mira bị vây công! Không thể chống cự lâu, người nhanh lên a!"

Ngồi trên Tiểu Tửu Oa, Giang Nam vừa nhìn thấy tin nhắn trực tiếp đỏ mắt!

"Lá gan thật lớn?"

Lúc này khoảng cách tới quần đảo Martha đã rất gần, mơ hồ có thể nhìn thấy chấm đen trên mặt biển!

Mục Uyển vội vàng nói: "Sắp tới rồi, chúng ta có kế hoạch tấn

công gì không?"

Giang Nam vỗ ngực: "Đương nhiên là có kế hoạch, làm quan chỉ huy hành động lần này, làm sao có thể không chuẩn bị kế hoạch gì hết chứ?"

Hai mắt Mục Uyển sáng rực: "Kế hoạch gì?"

Giang Nam cầm loa khuếch đại âm thanh rống to: "Diệp lão ca dùng Long Túc mở đường! đại đội xe tăng phía dưới tiến lên phía trước, mở ra toàn bộ phòng ngự! Chính diện xông lên cho lão tử!"

Mục Uyển: ???

Đây là kế hoạch chiến đấu của người đó à?

Này này này!

Rõ ràng là đối cứng chính diện, kế hoạch tác chiến cái rắm?

Giang Nam rõ ràng mang bộ dáng ta có Đạo Thiên ta sợ cái rắm gì a!

Lúc này một đám thành viên Dracula đang nấp phía sau công sự phòng ngự xi măng đều thò cổ nhìn ra mặt biển!

Chỉ thấy trên mặt biển đột nhiên xuất hiện một đường chỉ trắng, đang điên cuồng tới gần hòn đảo!

"Ai? Đó là cái gì vậy? Đàn cá mòi sao?"

"Ta thấy không giống lắm, đàn cá tiến sao? Một đám lớn như vậy?"

"Chính là đàn cá mòi! Các người xem trên trời còn có hai hải âu!"

Nhưng mà ngay sau đó biểu tình trên mặt bọn họ liền cứng đờ!

"Cá mòi cái rắm! Đó rõ ràng là một đám người chạy như điên trên mặt nước a!"

"Tê~ Định tập kích! Mau phòng ngự! Quá nhiều người a!"

"Cái gì? Làm sao có thể? Bọn họ làm sao mà tới đây được? Trên rada cũng không phát hiện có thuyền à?"

"Thuyền cái rắm gì! Bọn họ chạy bộ trên mặt nước! Khinh công trôi trên mặt nước, khinh công! Là khinh công! Bí thuật phương đông! Ta biết ngay mà!"

Một đám người Dracula vừa muốn phóng linh kỹ, tử thủ phòng tuyến!

Chương 1059 -

Đúng lúc này, Diệp Trấn Quốc hoàn toàn hóa thú!

Một đầu Thanh Long có thân hình vượt xa trăm mét mở to miệng!

"Long Túc!"

Một cột năng lượng trắng với đường kính cỡ hồ đập tới trăm mét phun ra!

Xung quanh cột sáng thậm chí lượn lờ tia chớp rực rỡ, quét ngang phòng tuyến bờ biển đảo Martha!

"Đùng!"

Trong lúc nhất thời trên bờ biển bắn ra ánh lửa ngút trời cùng với từng trận nổ tung, kéo dài ra hơn ba ngàn mét!

Cảnh tượng như ngày tận thế!

Lúc này đám sinh viên chạy như điên trên biển đều nhìn ngây người!

Đây là Đạo Thiên sao?

Đây rõ ràng là đại pháo hình người!

Nhân viên phòng thủ của Dracula trực tiếp bị Diệp Trấn Quốc nổ tung!

Không đợi phản ứng lại!

Đại đội gần 3000 người đã xông lên!

Nhóm lá chắn ở hàng đầu cũng không ngừng bước, mượn lực xung kích của dép lê, đâm vào công sự xi măng dày hơn một mét!

Ầm ầm ầm!

Một loạt tiếng nổ truyền đến, công sự phòng ngự xi măng trên bờ biển trong nháy mắt có thêm mấy trăm lỗ thủng hình người!

Toàn bộ đại đội đổ bộ! Công sự phòng ngự cũng không có chút tác dụng nào!

Các thành viên Dracula chết lặng!

Đây đâu phải quân Long Uyên gì? Cái này mẹ nó rõ ràng chính là đạn pháo hình người có được hay không?

--

Các phòng tuyến nhìn rất vững chắc dưới sức mạnh tuyệt đối đã bị phá hủy hoàn toàn!

Mặt đất cháy đen, ánh lửa ngút trời!

Từng viên đạn pháo hình người phá tan ánh lửa, trực tiếp va chạm khiến cho không ít thành viên Dracula hộc máu bay ngược!

Thậm chí đâm vào trong tòa nhà người ta, tòa nhà đang yên đang lành lại bị đâm thành cái sàng!

Trong trận nổ tiếng sục đổ liên tiếp vang lên, bụi mù nổi lên bốn phía!

Chỉ thấy Giang Nam cười Tiểu Tửu Oa bay tới trên không đảo Martha!

"Ai dám bắt nạt Mira nhà ta?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mira trắng bệch, một thân linh lực

cơ hồ sắp hao hết!

Ánh mắt tràn đầy hưng phấn, không ngừng vẫy tay lên bầu trời: "Nơi này! Nơi này a!"

Giang Nam cười rạng rỡ, cười Tiểu Tửu Oa bay qua.

Lúc này vô luận là Qindao hay là lão quản gia đều trông lớn trông mắt, sắc mặt vô cùng khó coi!

Chúng ta chân trước vừa tới, chân sau Giang Nam liền dẫn người đuổi theo?

Còn có thể không hiểu được sao! Rõ ràng không có ai theo dõi, thủ thuật che mắt hẳn là có tác dụng a!

Lại nhìn Mira, Qindao cắn răng!

Đáng chết, bị con nhãi ranh này đùa giỡn, trong người cô ta có máy định vị sao?

Hiện tại không riêng gì căn cứ bị bại lộ, Giang Nam lại kéo cả Chiến Thần Thanh Long tới?

Có cần phải chơi lớn như vậy không?

Hàng người Giang Nam đáp xuống đất, Mira nhanh chóng từ trong quang cầu kim sắc nhảy ra, một đầu đâm vào trong lòng Giang Nam.

Giống như là gấu túi treo ở trên người hắn, vẻ mặt cười rạng rỡ!

Hôn mạnh vào má Giang Nam!

"Moah"

"Mira nhớ Giang Nam ca ca muốn chết!"

Làm gì còn có chút đáng về lạnh băng như vừa rồi?

Đám Dracula xung quanh nhìn choáng váng, đây thật sự là cô bé vừa mới dùng bút bi đâm chết Phương Liễu sao?

Hoàn toàn là hai người khác nhau có được hay không?

Sự ấm áp của Mira chỉ dành cho những người cô quan tâm!

Vừa ra khỏi quang cầu kim sắc, phạm vi thời gian bất động tan vỡ!

Quản gia kia thoát khỏi trói buộc, lân giáp bao trùm trên tay, bắn ra móng vuốt sắc bén, hung hăng chém về phía Giang Nam!

"Đừng hòng mang mẫu thể đi! Ngạc Thần Trảo!"

Giang Nam không nhúc nhích!

Mục Uyển ở phía sanh nhanh chóng tiến lên: "Thiết Mộc Thuần!"

Cánh tay của cô trong nháy mắt hóa thành gỗ, sinh trưởng cực nhanh, hóa thành một tấm khiên gỗ rất nặng đặt ở trước người!

Ngạc Thần Trảo của lão quản gia để lại ba dấu vết, vẫn chưa bị công phá!

Đôi mắt Diêu Hồng chột hiện hòng mang!

"Địa Thứ!"

Thoáng chốc lớp đường nhựa của sân bay mọc ra mảng gai đá lớn vô cùng bén nhọn, hung hăng đâm vào người quản gia!

Trên người quản gia bốc lửa, liên tục lui về phía sau, sắc mặt vô cùng khó coi!

[Giá trị oán khí từ Er. Dracula + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Qindao...]

Diêu Hồng và Mục Uyển đều tiếp cận Kim Cương đỉnh phong, có thể chống lại quân gia cấp Tinh Diệu!

Giang Nam ôm Tiểu Mira vui vẻ, thân mật cọ cọ cái mũi nhỏ của cô: "Vừa rồi có ai bắt nạt người không?"

Mira cười nói: "Không có bị bắt nạt, Mira lợi hại lắm, bọn họ đều không đánh được ta!"

Ánh mắt Giang Nam đảo qua, liền thấy cánh tay gãy trên mặt đất, ánh mắt lạnh thấu xương!

Một tay đặt Mira lên cổ mình: "Ca ca giúp người báo thù được không?"

Mira phấn khích!

Yeah! Được cười cổ rồi!

Giang Nam ca ca quả nhiên thích nhỏ, chị Dạ Oanh nói bậy mà!

"Được được! Ta nghe lời Giang Nam ca ca!"

Giang Nam nhếch miệng cười, vừa muốn nói chuyện, liền nhìn thấy Phương Liễu nằm bất động trên mặt đất, trên đầu còn cắm một cây bút bi?

Không khỏi sửng sốt, đây là do ai làm?

Mình còn chưa có xử lý cô ta, cô liền xong đời?

Qindao cắn răng: "Giang Nam, thức thời thì mau giao mẫu thể ra đây, đừng ép ta dùng át chủ bài!"

Giang Nam: "Mọi người mau nhìn, ở đây có một tên ngốc!"

Qindao trừng mắt, trên trán nổi lên hai sợi gân xanh!

"Người nói ai là tên ngốc?"

Một câu còn chưa kịp nói ra, người vừa lên liền mắng ta?

Người thật đúng là không coi ta như người!

[Giá trị oán khí từ Qindao. Dracula +1000!]

Giang Nam thản nhiên nói: "Với tình thế này, là ai cho người dũng khí nói chuyện với ta như vậy?"

"Không phải nên là ngoan ngoãn giao hết tiền của các người ra, sau đó quỳ xuống đất cầu xin ta buông tha các người sao?"

Qindao cả giận nói: "Người thả..."

Giang Nam buông tay: "Thật ngại quá, cầu xin ta ta cũng sẽ không bỏ qua đám rác rưởi các người!"

"Ra ngoài gây chuyện sớm muộn gì cũng phải trả giá, hôm nay ta tới là để tính sổ!"

"Chuyện lúc trước các người đã làm với Mira ta không cần có thể đền bù! Ta chỉ muốn các người chết! Không gì hơn!"

Qindao cả giận nói: "Là người ép ta! Đều..."

Giang Nam giơ tay rút ra đại kích, PhầnHuyết - Động Cơ Đế Vương trực tiếp kéo đến 80%!

Cả người Giang Nam toát ra hơi nước màu trắng, hai mắt đỏ như máu phóng tới phía Qindao!

Trong miệng rống to: "Con mẹ nó ta... beep beep beep!"

Lúc này Diêu Hồng và Mục Uyển tê dại da đầu!

Này này này! Chỉ huy!

Người quên mất cấp bậc của mình rồi đúng không?

Người mới có Hoàng Kim 10 sao, vừa lên liền đối chiến luôn Kim Cương 7 sao?

Vung đại kích lên liền muốn chém người?

Có cần nhiệt huyết tới như vậy không?

Qindao tức đến nổ phổi: "Hoàng Kim rác rưởi! Ai cho người dũng khí? Cùng xông lên cho ta!"

Giang Nam xoay tròn đại kích điên cuồng bổ xuống: "Kim Cương 7 sao thì có là cái thá gì! Giang Mãng Phu ta không phục!"

Qindao làm sao có thể ngồi chờ chết?

Đưa tay thả ra một bức tường gió nặng nề ngăn cản đại kích ầm kích!

Cùng lúc đó, cuồng phong hội tụ bên tay trái, ngưng tụ thành vô số phong nhận cực nhỏ có tốc độ cao!

Nhưng mà trùng động không gian Giang Nam mở rộng, lưỡi kích trực tiếp xông về phía trước, bổ xuống phía sau Qindao!

Qindao: !!!

"Hệ không gian đáng chết!"

Nói xong liền muốn dùng phong nhận đánh bay đại kích!

Nhưng đúng lúc này, Ngô Lương điên cuồng rống lên một tiếng: "Không phục chơi ta!"

Chương 1060 -

Cả người chột lóe hồng mang, Qindao đỏ mắt, phong nhận trong tay toàn bộ chém tới hướng Ngô Lương!

"Keng keng keng!"

Toàn bộ phong nhận đều va chạm vào Hùng Vương Thuần của Ngô Lương, khiến hắn phun ra vài ngụm máu, sắc mặt đỏ bừng!

Nhưng mà đại kích ẩm huyết của Giang Nam đã bổ xuống đầu, Qindao chỉ kịp nghiêng người!

Bị lưỡi kích đánh ra một lỗ máu ở sau lưng, nhưng rất nhanh đã phục hồi như cũ!

Hiển nhiên Qindao cũng đã tiêm huyết thanh bất tử!

Cùng lúc đó, Thương Hỏa Ngã của Chung Ánh Tuyết và Cường Trảo của Hạ Dao gần như đồng thời chạm tới!

Cặp lưỡi rìu của Hùng Nhị cũng đề lên, một chút cơ hội thở dốc cũng không để lại cho Qindao!

Diêu Hồng và Mục Uyển nhìn mà tê dại da đầu, không riêng gì Giang Nam là thần, toàn bộ tiểu đội này đều là thần!

Tiểu đội Hoàng Kim đỉnh phong vây công một Kim Cương 7 sao?

Tên quân gia ở một bên nóng nảy: "Thiếu gia! Các người muốn chết mà!"

Vừa định xông tới, lại bị hai người Diêu Hồng và Mục Uyển

ngăn lại!

Một người thì lóe lên hồng mang ở hai mắt, trên người diễn sinh ra một tầng giáp đá cứng rắn!

Một người nổi lên lục mang ở hai tay, vô số dây leo cây tráng kiện phá đất mà ra, tựa như đang ở giữa rừng mưa nhiệt đới!

Er diên cuồng rống lên một tiếng, quần áo trên người bị xé rách, hoàn toàn thú hóa, hóa thành một con cá sấu khổng lồ hung hãn dài 80 mét!

Ba người lập tức chiến với nhau!

Mà Qindao này lại bị toàn bộ thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng không ngừng áp lui về phía sau, đều sắp diên rồi!

Đám Hoàng Kim cận bã này sao lại có thể đánh được tới như vậy?

Nếu như không phải có huyết thanh bất tử phát huy tác dụng, giờ phút này mình đã xong đời!

"Cuồng Phong Vẫn Sát!"

Trong chốc lát quanh người sáng lên thanh mang chói mắt, mấy ngàn đạo phong nhận tốc độ cao lấy hắn làm trung tâm bộc phát cực nhanh, cắt mặt đất đường nhựa ra từng dấu vết dữ tợn!

Giang Nam: !!!

"Cẩn thận! Là đại chiêu!"

Vội vàng thả ra trùng động không gian ở trước người mình để ngăn cản!

Lập tức lại xếp sáu tầng rào cản không gian trước người Chung Ánh Tuyết!

Ngón tay vừa bung, lại phóng ra lỗ đen hư không, để dùng lực hút phá hủy Phong Nhận!

Những những phong nhận tốc độ cao kia giống như có mắt, lại vòng qua rào cản cùng trùng động!

Mọi thứ chỉ phát sinh trong phút chốc, mắt thấy phong nhận tới gần!

Đôi cánh ánh sáng sau lưng Mira triển khai!

"Linh kỹ thiên phú: Thời gian dừng lại!"

Nhất thời hình thành quang cầu kim sắc ba mét, khiến phong nhận bắn tới chỗ Giang Nam đều dừng lại!

Giang Nam bối rối một chút, thời gian?

"Con mẹ nó! Mira quả nhiên là hệ thời gian!"

Nguy cơ bên mình được giải trừ, nhưng đám người Hạ Dao lại bị công kích!

Trên thân bị phong nhận chém ra mấy đường vết máu, sâu có thể thấy được xương, máu tươi đầm đìa, biểu tình thống khổ!

Đúng lúc này, chỉ thấy Tiểu Mira vung tay lên!

"Linh kỹ thiên phú: Phục hồi!"

Chỉ thấy trên thân bốn người Hạ Dao nhanh chóng lóe lên ánh sáng trắng!

Máu tươi từ trong miệng vết thương chảy ra lại tự động chảy ngược về, miệng vết thương lập tức khép lại!

Càng khiến cho người ta kinh hãi chính là ngay cả quần áo bị cắt rách cũng khôi phục như lúc ban đầu!

Giờ khắc này, mấy người Giang Nam đều bối rối!

Tiểu Mira có nhiều linh kỹ thiên phú như vậy sao?

Phục hồi? Con mẹ nó này đâu chỉ là phục hồi như cũ a!

Đây quả chính là ấn nút tua ngược có được không? Ngay cả quần áo cũng được sửa lại?

Tê~

Đây quả thực là hệ phụ trợ mạnh nhất a!

Vẻ mặt Qindao như phát điên, đánh nửa ngày! Bên mình cùng bên địch đều không có đột phá được cái gì!

Mình có huyết thanh bất tử có thể tự chữa lành, mà đối phương thì có mẫu thể?

Thế này phải đánh tới ngày tháng năm nào chứ?

Đúng lúc này, Dạ Oanh trên núi lao xuống với tốc độ cực nhanh, từ khoảng cách xa đã dùng ánh mắt ra hiệu cho Giang Nam!

Giang Nam làm sao không biết ý của Dạ Oanh?

Giờ tay liền thả trùng động không gian ra!

Dạ Oanh xuyên qua trùng động không gian thoáng cái đã tới phía sau Qindao!

Hai thanh đao trong tay dùng tốc độ kinh người lóe lên, kéo ra một đường hàn quang!

Đầu và thân thể Qindao trong nháy mắt chia làm hai!

Máu phun ra!

Dạ Oanh nhanh chóng phản gáp, oán giận nhìn Tiểu Mira: "Đừng loạn dùng linh kỹ thiên phú!"

Mira rút cổ lại:

"Biết... Biết rồi..."

Dạ Oanh vừa muốn nói chuyện với Giang Nam, lại phát hiện Giang Nam đã không còn bóng dáng!

Không khỏi quay đầu nhìn lại!

Chỉ thấy Giang Nam đã thuận di qua, vung đại kích lên, đâm xuống phía cổ Qindao!

Dạ Oanh:???

Phải có bao nhiêu thù oán chứ!

Người đã chết còn không tha?

Nhưng Dạ Oanh hiển nhiên không có kinh nghiệm ứng phó với người bất tử, Giang Nam rút cuộc vẫn chậm một bước!

Trong ánh mắt hoảng sợ của đám người Chung Ánh Tuyết, máu thịt trên cổ Qindao sinh trưởng cực nhanh!

Lại mọc ra một cái đầu!

Cảnh tượng kia mặc cho ai nhìn cũng nổi da gà!

Đồng tử trong nháy mắt có tiêu cự, xung quanh nhắc lên cuồng phong, thân thể bay lên trời!

Ánh mắt vô cùng oán độc, lại có một Dạ Oanh cấp Kim Cương vào sân!

Còn tiếp tục đánh như vậy nói không chừng mình thật sự sẽ bị

giết chết!

"Giang Nam! Là người ép ta lấy ra át chủ bài, chờ đó!"

Nói xong thân thể bắn về phía chỗ sâu trong căn cứ, cũng không quay đầu lại!

Trên mặt đất chỉ còn lại một cái đầu mở to hai mắt...

Hạ Dao rung mình một cái: "Đây là người bất tử sao? Cũng quá nghịch thiên đi?

Giang Nam cười rộ: "Chúng ta có một người còn nghịch thiên hơn!"

Nguồn của huyết thanh bất tử xuất phát từ Mira.

"Mira thuộc hệ thời gian? Sao người không nói với ta?"

Sắc mặt Dạ Oanh tối sầm: "Vốn định nói cho người rồi, không phải bị Dracula quấy nhiễu sao!"

"Cụ thể thì chờ sau đó ta lại nói cho người, nhớ kỹ đừng để Mira dùng loạn loại linh kỹ đại hình như từng dùng ở trấn nhỏ Ngọc Long!"

Giang Nam sửng sốt, bản thân đương nhiên nhớ rõ sự khủng bố của đợt quay ngược thời gian lần đó của Mira, vẻ mặt không khỏi trở nên nghiêm túc!

"Các người đã nghiên cứu ra cái gì sao?"

Dạ Oanh lắc đầu: "Mira là dị năng hệ thời gian đầu tiên trên thế giới, không khai thác được gì nhiều!"

"Người nên biết, thời gian không thể lay động, cho nên mỗi một lần Mira dùng dị năng đều là đang khiêu chiến trật tự của thế giới này!"

"Mọi việc đều có cái giá phải trả, chúng ta cũng không biết trong lúc Mira khống chế thời gian có dùng hết thời gian của bản thân hay không!"

"Phạm vi nhỏ ảnh hưởng còn khống chế được, bởi vì Mira có thể chất đặc thù có thể thừa nhận! Nhưng nếu dùng ở phạm vi mà nói, không nói trước được điều gì!"

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng gật gật đầu: "Mira, người phải nghe lời biết không? không thể dùng loạn loại linh kỹ đại hình!"

Mira nắm chặt ngón tay yếu ớt nói: "Ta... ta không phải vì muốn biểu hiện một chút cho Giang Nam ca ca thấy sao~ Ta có thể khống chế tốt hai linh kỹ phục hồi cùng thời gian dừng lại!"

Chương 1061 -

Giang Nam ngạc nhiên: "Ý người là người vẫn còn có linh kỹ thiên phú khác?"

Dạ Oanh che mặt: "Hiện tại nghiên cứu ra được bốn linh kỹ! đều là tự thức tỉnh, lên Bạch Kim mà nói có thể sẽ thức tỉnh cái thứ năm!"

Giang Nam kinh hãi!

Con mẹ nó!

Thuấn di hàng kèm sẵn của hệ không gian đã rất lợi hại rồi có được hay không?

Tiểu Mira thì hay rồi, tặng kèm trọn bộ?

Bọn ta cực khổ tìm linh châu hấp thu linh kỹ, mà cô chỉ cần thăng cấp là có thể thức tỉnh linh kỹ thiên phú...

Căn bản không có cách nào so sánh a!

Giang Nam còn muốn hỏi tiếp, chỉ nghe "Oanh" một tiếng!

Diêu Hồng bị đuôi cá sấu quất cho học máu bay ngược, mặt nạ đều nứt!

Bên kia còn đang dạy đùa cùng một Tinh Diệu!

Giang Nam xách theo đại kích: "Để sau rồi nói, ba Kim Cương các người đi chơi với tên cá sấu già kia, cố gắng đánh chết, ta dẫn người đi xét nhà!"

Dạ Oanh gật đầu, rút đao phóng về phía Er!

Mà Giang Nam lại dẫn theo tiểu đội đi tới chiến trường căn cứ!

.....

Cùng lúc đó, động tĩnh lớn như vậy đã sớm hấp dẫn sự chú ý của Barton. Dracula!

Chỉ thấy một lão già mặc áo choàng đen, màu da trắng bệch, đáng vẻ khô khan chống một cây quả trượng đứng ở trên trời!

Sau lưng là một đôi cánh không ngừng kích động, sắc mặt vô cùng khó coi!

Dracula mà mình khổ tâm xây dựng, chút cơ nghiệp còn sót lại đều ở trên hòn đảo này!

Hiện tại căn cứ đã bại lộ, chỉ có thể ngạnh kháng đánh lui kẻ địch!

Nếu không tất cả đều xong đời!

Barton đều tức muốn nổ phổi!

Mình sinh ra đám con trai này đều chuyên đi hố người đúng không?

Lần trước Haier hố chết anh trai của hắn, Dracula thiếu chút nữa xong đời!

Lần này lại tới lượt Qindao? Con mẹ nó đúng là kích thích!

Sinh ra hai anh em này, lão tử đúng là xui xẻo tám đời mà!

Nhưng khí thế không giảm đi nửa phần: "Chỉ với một con rồng già như người? Nhưng không bắt được ta, đừng để mình phải nằm

lại đây, hay là..."

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Con chó già nhà người, kỳ thật người vừa nghe đến ta đến cũng đã bị dọa tè ra quần rồi đúng không?"

Barton: ???

Cố Tiểu Duy ngồi xổm trên sân thượng, camera nhắm ngay Diệp Trấn Quốc, giơ ngón tay cái lên!

Diệp Trấn Quốc ngẩng đầu ưỡn ngực, vung tay lên: "Hôm nay ta tới đánh người!"

Barton cười lạnh: "Chỉ với người? Còn chưa đủ nhìn!"

Diệp Trấn Quốc cười hắc hắc, ngửa đầu nốc một chai Đại Lực Đoạt Mệnh, vừa muốn dùng luôn cả Đại Lực 2.0!

Không khỏi len lén liếc mắt qua camera...

Thế này không được a, nếu uống Đại Lực 2.0, mình lại phải biến thành mặt trời!

Con rồng đầu hói phát sáng? Cái này ai mà chịu được?

Không được không được! Không uống được!

Người dân toàn thế giới đều nhìn, ta không cần mặt mũi sao?

Hôm nay phải chuẩn bị thật tốt mới được!

Không uống Đại Lực, lại lạng lẽ đeo hai chiếc nhẫn vàng tê liệt vào ngón giữa, lập tức hóa bán long!

Barton sửng sốt: "Chỉ hóa bán long thôi sao? Diệp Trấn Quốc người điên rồi? Thật sự coi ta là quả hồng mềm sao?"

Diệp Trấn Quốc bấu môi, hai trảo rồng trực tiếp giơ về phía Barton, hai móng giữa kim sắc dựng thẳng lên vô cùng chói mắt!

"Người chỉ là cái rắm! Dùng hai ngón giữa chơi chết người!"

Barton tức giận: Cản rồi!

Mở rộng hai cánh, cả người xông thẳng về phía Diệp Trấn Quốc!

Máu tươi dưới áo choàng đen lao ra khỏi thân thể, hóa thành gai máu bén nhọn, từ bốn phương tám hướng đâm tới Diệp Trấn Quốc!

"Huyết Ma Thú!"

Nhưng Diệp Trấn Quốc căn bản không hoảng hốt, cũng phóng về phía Barton!

Chỉ là tư thế phi hành cực kỳ kỳ quái, tựa như siêu nhân dạng hai tay ở phía trước!

Nhưng siêu nhân người là giơ nắm đấm, Diệp Trấn Quốc là hai móng giữa kim sắc!

"Huyết Ma Thú? Ha hả!"

"Tê Liệt Trảo!"

Khoảng cách hai người rút ngắn cực nhanh, Huyết Ma Thú điên cuồng bắn về phía Diệp Trấn Quốc!

Diệp Trấn Quốc không ngừng tránh né, trên người vẫn bị cắt ra ba bốn lỗ thủng!

Nhưng mà hắn căn bản mặc kệ, dùng hết toàn lực tới gần Barton, rốt cục Diệp Trấn Quốc cũng đột phá được phong tỏa của Huyết Ma Thú!

Hai móng giữa kim sắc tựa như mũi tên nhọn đâm vào hai bên lồng ngực Barton!

Barton trừng to tròn mắt, tơ máu trong mắt trải rộng, một cảm giác tê liệt sảng khoái cực độ tràn ngập toàn thân, ngũ quan đều vận vẹo lại!

Há mồm rống to!

"Mẹ nó, mẹ nó! Ngao ô ô..."

Huyết Ma Thứ trong nháy mắt vỡ nát, Barton giật cả mình, thiếu chút nữa ném quả trượng ra ngoài!

Cho dù cảm giác tê liệt kia chỉ trong một giây mắt, cũng đủ khắc ghi cả đời a!

Đây là linh kỹ quý quái gì? Tê Liệt Trảo?

Lúc trước cũng chưa từng thấy Diệp Trấn Quốc dùng tới a!

Diệp Trấn Quốc vừa thấy Barton phản ứng kịch liệt như vậy, trên mặt lộ ra nụ cười không thể nói, miệng rờn cũng sắp nhếch đến tận tai rồi!

Tê Liệt Trảo này cũng dùng quá tốt đi?

Xem ta chọc chết người nha!

Thừa dịp Barton không kịp chuẩn bị, Diệp Trấn Quốc liền phun long tức lên mặt Barton!

Lập tức đuổi theo, đâm vào lưng Barton một cái!

Barton thật sự muốn khóc: Ngao ô ô! A a a

Một tiếng rống to, Barton nhìn vào móng giữa kim sắc của Diệp Trấn Quốc, trong mắt tràn đầy sợ hãi, điên cuồng vỗ cánh

chạy vòng quanh đảo!

Diệp Trấn Quốc cười ha ha, cánh rộng đập mạnh đuổi theo phía sau!

Thế nhưng tốc độ của Barton căn bản không bằng Diệp Trấn Quốc, chỉ trong chốc lát đã bị đuổi kịp, bị đâm cho gào khóc, sau khi hành hung một trận lại chạy tiếp!

Cố Tiểu Duy nóng nảy!

"Linh kỹ: Mô phỏng!"

Chỉ thấy cả người cô bị lân giáp bảy màu bao phủ, sau lưng lại chậm rãi mọc ra một đôi cánh bướm lưu quang bảy màu!

Cầm máy quay bay lên không trung đuổi theo!

Thâm làm người công cụ chuyên nghiệp, làm sao có thể bị địa hình trói buộc?

Dù là đất liền hay không trung ta đều làm được a!

Lúc này khu bình luận phát sóng trực tiếp đều bùng nổ!

"Dracula? Lại chọc tới Hoa Hạ? Thật đúng là không tự chơi chết mình quyết không bỏ qua mà đúng không?"

"Mẹ nó! Chiến Thần Thanh Long thật mạnh a! Một mình chơi với Barton? Barton thậm chí ngay cả đường đánh trả cũng không có?"

"Ồ~ Cuối cùng vẫn là ta đánh giá thấp sự cường đại của Chiến Thần Thanh Long!"

"Các người xem Barton bị dọa kìa? Đều khóc ra nước mắt, Tê Liệt Trảo kia là loại linh kỹ gì? Thật kinh khủng!"

Không riêng gì cư dân mạng quốc tế thấy được tư thái hiên ngang oai hùng của Diệp Trấn Quốc, ngay cả trong biệt thự Diệp gia, cả nhà cũng ngồi xôm trước máy tính để xem!

Vẻ mặt vô cùng cảm khái!

"Cha ta lần này xem như lộ mặt a! Lợi hại! Quá lợi hại!

"Đây là muốn rửa sạch mối nhục Pikaping sao?"

Diệp Trấn Quốc càng đậm càng hăng hái!

Nhấn tê liệt này thật là tốt!

Giang Nam ngửa đầu nhìn trời, thấy Diệp Trấn Quốc đuổi đánh Barton không khỏi nhếch miệng cười!

Diệp lão ca thắng thua đã định, xem ra không cần mình trợ giúp nữa!

Nửa giờ là có thể giải quyết trận đấu!

Đúng rồi, Diệp lão ca có biết thời gian hiệu quả của nhấn tê liệt chỉ có nửa giờ chứ?

Lắc lắc đầu, mình quan tâm lung tung cái gì?

Chương 1062 -

Ánh mắt chuyển hướng về phía chiến trường căn cứ, chỉ thấy lúc này quân đoàn Long Uyên đang đấu với người Dracula, tràng diện vô cực kịch liệt!

Thành viên của Dracula trên đảo có khoảng năm ngàn, hầu hết đều được tiêm huyết thanh bất tử!

Nhóm thành viên vừa mới bị Diệp Trấn Quốc dùng long tức nổ "Chết", giờ phút này từng người đều từ trong phế tích bò ra!

Mặc dù máu tươi đầm đìa, nhưng khôi phục cực nhanh!

Tình huống không được lạc quan, phóng mắt nhìn lại, đã không thấy bóng dáng Qindao đây, nói là đi lấy át chủ bài, nhưng vẫn luôn không thấy người!

Giang Nam nhếch miệng cười, lắc lắc cổ: "Vậy thì thanh lý một đợt binh tằm tướng tép trước!"

"Tiểu Tửu Oa, hình thức ky chiến!"

Tiểu Tửu Oa ngẫm hiểu trực tiếp hóa thành kích thước thích hợp!

Giang Nam thuận di cười lên Tiểu Tửu Oa!

Nói với Mira: "Ngồi vững nha!"

Mira cười ngọt ngào, vội vàng trèo xuống khỏi cổ, ngồi trên Tiểu Tửu Oa, ôm chặt eo Giang Nam!

"Ngồi vững rồi!"

Nhìn chiến trường chém giết vô cùng kịch liệt, khoe miệng Giang Nam nhếch lên một vòng cong!

"Oanh!"

Nường theo hai tiếng nổ liên tục, Tiểu Tửu Oa mang theo Giang Nam dùng tốc độ gấp đôi tốc độ âm thanh xông ra ngoài!

Đại kích ẩm huyết kéo ra một đường hồng mang ở trên không trung!

Một hóa thú Hoàng Kim còn chưa kịp phản ứng, đã bị chẻ làm hai!

Đồng thời tay phải bùng ra!

Lỗ đen hư không xuất hiện, lực hút tuyệt cường hoàn toàn phát ra, cơ thể bảy tám người gần đó trong nháy mắt bị nén thành viên bi đen!

Ngay cả cơ hội phục hồi cũng không có!

Sau khi bùng tay, Giang Nam lại vung ra một sợi xiềng xích hư không, quấn quanh trên cổ một gã Hoàng Kim!

Lập tức kéo mạnh một cái!

Cả người đều bị Giang Nam kéo lên, giống như lưu tinh chùy, quả đầu to nặng nề nện xuống đất!

Đều bị đập nổ tung!

Phương Thiên Họa Kích phối hợp với trùng động không gian, khoảng cách công kích của Giang Nam không chỉ giới hạn xung quanh mình!

Hơn nữa cộng thêm Tiểu Tửu Oa nện ra Đại Viêm Thiên, lực công kích bùng nổ!

Tất cả công kích đánh tới đều bị Giang Nam thuận di hoặc là dùng rào cản không gian cản lại!

Giờ khắc này trên chiến trường, Giang Nam triệt để giết ra một phương, nơi mà hắn đi qua cơ hồ không còn người đứng, tốc độ giết địch khủng bố khiến cho người ta nhìn mà sợ!

Giờ phút này, 100 sinh viên huấn luyện ở biên giới chiến trường đều sợ trắng bệch mắt!

Hai chân hai tay đều không khống chế được mà phát run!

Tiếng chém giết, tiếng kêu rên, tiếng rống giận tràn ngập bên tai!

Máu bắn tung tóe, cánh tay rơi trên mặt đất, thi thể nằm bất động!

Đây chính là chiến trường chân thật! Phá vỡ tất cả ước mơ và ảo tưởng trong lòng bọn họ!

Đầu óc trống rỗng, đối mặt với thành viên Dracula xông lên, Hạng Tổ kinh hoảng điên cuồng phóng thích linh kỹ!

Nhìn một đồng thịt vụn trước mắt, cùng với nhiệt độ bắn lên mặt!

Hạng Tổ mở to mắt quỳ xuống đất nôn mửa, thân thể không nhận được mà run lên, tay chân lạnh lẽo!

Đây là lần đầu tiên hắn giết người!

Những sinh viên còn lại cũng không khá hơn chút nào, thậm chí có vài nữ sinh cũng bị dọa khóc!

Lại nhìn Giang Nam, cưỡi Tiểu Tửu Oa vung đại kích ẩm huyết, xung phong ở trên chiến trường, tung hoành bề ngễ!

Dùng thực lực giải thích cái gì gọi là chặt dưa thái rau, cả đám không khỏi tê dại da đầu!

Đây mới là thực lực chân chính của đạo sư Giang Nam sao? Trên chiến trường, hắc mới chính thức buông thả bản thân a!

Cưỡi điều sư, vung đại kích, còn dẫn theo một cô bé ở phía sau? Đây quả thực là lên tới trời!

"Quá táo bạo, đơn kỵ xung sát, Nam Thần căn bản không phải không trang, hắc con mẹ nó phải là chiến sĩ toàn năng!"

"Mẹ kiếp, xuống tay thật ác, Nam Thần thật sự chém xuống a, hắc cho rằng mình đang chém củ cải sao?"

Nhưng nhìn lại Chung Ánh Tuyết đã sớm mở ra hình thức pháo đài, biến tất cả mọi thứ xung quanh thành địa ngục!

Hạ Dao tựa như mũi tên màu bạc xuyên qua chiến trường, Lang Trảo không biết xẹt qua cổ bao nhiêu người!

Ngô Lương mở ra toàn bộ Phản Thương Giáp Kim Chung Trảo Không Phục Chơi Ta, tung hoành trên chiến trường!

Hùng Nhị thì càn quét người, hóa thân thành đồ tể, hai cái rìu màu máu luân phiên bay ra, điên cuồng chém thành viên Dracula đã tiêm huyết thanh bất tử!

Đây rõ ràng là đang băm nhân sủi cảo a!

Sắc mặt Vương Chiêm trắng bệch: "Mọi người đừng phân tâm, đừng quên lời Nam Thần đã dạy chúng ta!"

Tuy rằng Dracula có gần 5000 người, nhưng cấp bậc không đồng đều, thậm chí đều có không ít Bạch Ngân!

Đối mặt với đội quân xét nhà cấp Hoàng Kim, cũng không có ưu thế quá lớn!

Chẳng qua đặc tính của người bất tử quá đáng ghét!

Kẻ địch dựa vào khả năng tái tạo liên tục, thậm chí đè ép Long Uyên một đầu!

Giang Nam xung phong, những người bị chém chết phần lớn lại đứng lên!

Chỉ có bị lỗ đen hư không nén thành viên bi đen mới chết triệt để!

Giang Nam sầm mặt!

Cứ làm như vậy cũng không được a, cứ tiếp tục tiêu hao như vậy, sớm muộn gì sụp đổ!

Chỉ thấy Giang Nam thu đại kích, cười trên Tiểu Tửu Oa, rống to một tiếng: "Long Uyên! Bồ Công Anh! Lui!

Đại đội xét nhà nghe được mệnh lệnh Giang Nam, vội vàng thoát ly chiến trường!

Cả đám đều ghen khuất không chịu được, bên phía Dracula đánh không muốn sống! Căn bản không sợ bị thương, bởi vì có thể tự chữa lành!

Mà bên mình lại không được, tiếp xúc một phen, không ít anh em đều bị thương!

Lúc này trên mặt thành viên Dracula tràn đầy đắc ý!

"Từ đâu tới thì rút về chỗ đó đi! Các người không tấn công được!"

"Đứng ở chỗ này cho người chém, người chém chết được sao?"

"Ai hắc hắc... Người làm khó dễ được chúng ta sao?"

Giang Nam cười rạng rỡ, quay đầu lại nói: "Các người... đã từng thấy qua thời kỳ toàn thịnh của ta chưa?"

Đông đảo binh sĩ Long Uyên đều sửng sốt, không khỏi nhớ tới chiến tích của Giang Nam ở thủ đô nước M!

Ánh mắt sáng lên, người này lại sắp bắt đầu trang bức rồi!

Vội vàng nói: "Chưa! Làm ơn hãy cho chúng ta mở rộng tầm mắt!"

"Lực lượng của Giang Ác Ma ở thời kỳ toàn thịnh trong truyền thuyết!"

Giang Nam nhảy xuống khỏi Tiểu Tửu Oa, bẻ khớp cổ, khoe miệng gọi lên độ cong tà mị!

Giang Nam: "Được!"

Giờ khắc này Giang Nam đối mặt với gần năm ngàn người Dracula, nụ cười trên mặt vẫn kiêu ngạo như cũ!

Các thành viên của Dracula đều bùng nổ!

"Ta nhổ vào! Người cho rằng người là ai a? Cho nguyền trang bức tới điên rồi à!"

"Có muốn trang bức cũng không có ai làm như người! Muốn chết ta không ngại tiễn người một đoạn đường!"

"Cường ép trang bức, thiên lôi đánh xuống!"

Giang Nam trừng mắt: "Câm miệng! Các người muốn nhảy sao?"

Thành viên Dracula tức điên, một đám đỏ mắt rống giận vọt tới Giang Nam!

Tràng diện kia tuyệt không thua gì đại chiến Ninja!

Giang Nam vừa nói ra những lời này, biểu tình nhóm sinh viên huấn luyện lần lượt trở nên cổ quái!

Ánh mắt Hạ Dao lấp lánh!

Tiểu Nam không phải là muốn...

Chương 1063 -

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười!

"Vũ Độn: Nghĩa Trang Disco!"

Sau một khắc, hai tay Giang Nam ném thành tàn ảnh, từng quả lựu đạn múa xấu hổ bị Giang Nam ném ra thật xa!

Một đám thành viên Dracula nhìn Giang Nam ném lựu đạn tới mà cười vang!

"Ha ha ha! Chỉ có thể này thôi sao? Lựu đạn? Ta đều cười rụng răng!"

"Ta cho người bỏ lựu đạn vào miệng ta, nổ chết ta coi như người lợi hại!"

Nhưng ngay sau đó, lựu đạn múa rơi trên mặt đất đều nổ tung!

Điện quang bảy màu rực rỡ bao trùm phạm vi đường kính 100 mét!

Mười mấy quả lựu đạn múa xấu hổ phân tán ném ra ngoài, cơ hồ bao trùm một nửa đại quân Dracula trong đó!

Đám Dracula bị điện quang chiếu vào người thậm chí cũng không để ý, cả đám bĩu môi!

Uy lực của thứ này ngay cả lựu đạn bình thường cũng không bằng có được hay không?

Trong lòng ta không hề gợn sóng!

Thậm chí còn muốn nhảy múa!

Sau đó một khắc bọn họ liền nhảy...

Biểu tình cả đám hoảng sợ, con mẹ nó ai có thể nói cho chúng ta biết chuyện gì đã xảy ra?

Chẳng phải đang đánh nhau sao?

Thời khắc sinh tử tồn vong, là trường hợp rất nghiêm túc có được hay không?

Nhưng mà chúng ta căn bản không khống chế được bản thân a!

Chỉ thấy bên phải, 180 người đều đứng tại chỗ!

Nghiêng người, chân trái ở phía trước, chân phải ở phía sau, bước lùi nhịp nhàng, đầu nghiêng thẳng về phía trước!

Diên cuồng run vai, trong miệng hát vang lời bài hát!

Một khắc trước thành viên Dracula còn đang diên cuồng xông lên, hiện tại trực tiếp múa hát tại chỗ!

Tiết tấu tẩy não, nhịp điệu nhịp nhàng!

Đại quân Dracula ở phía sau xông tới đều hoang mang!

"Các người mẹ nó đang làm gì vậy? Còn chưa đánh thắng mà đã sớm chúc mừng rồi?"

"Người đứng đưa cái rằm, người đi chết đi! Đang đánh nhau a!"

"Không biết vì sao lại muốn gia nhập với bọn họ!"

"Cái quỷ gì vậy, sao các người lại nhảy múa chứ?"

Không riêng gì một nhóm này, gần 2000 người ở trong phạm

vị lựu đạn múa ảnh hưởng, toàn bộ tại chỗ nhún nhảy!

Một tráng hán râu quai nón tựa như tháp sắt dạng hai chân ra, lắc đầu, xoay eo, hai tay chống đầu gối, hông vênh lên thật cao!

Cay mù con mắt của không ít người!

Còn có một thanh niên gầy như gậy trúc, sắc mặt vàng như nến cũng nhảy múa, cởi áo sơ mi vung tới vung lui trong tay...

Một đám Dracula đen mặt, vừa nhìn liền biết ngày thường tên này con mẹ nó không làm được chuyện gì tốt đẹp!

Đại quân tiên phong của Dracula hoàn toàn bị lựu đạn múa xấu hổ ảnh hưởng, gần hai ngàn người mặc kệ tất cả nhảy múa một cách đáng xấu hổ ngay trên chiến trường!

Binh sĩ Long Uyên há hốc mồm!

Tại sao bọn họ lại nhảy múa chứ, đây là thực lực chân chính của Giang Ác Ma sao?

Các cô nàng Bồ Công Anh che mặt!

Quả thực không dám nhìn thẳng!

Chiến trường vốn nghiêm túc vì sao lại biến thành bộ dáng quỷ quái này!

Lão đại nói nhảy, thật đúng ý như mặt chữ?

Một đám sinh viên huấn luyện nhao nhao rơi nước mắt, bọn họ nhớ tới nỗi sợ hãi của buổi chiều hôm đó, cả đám bị lựu đạn cùng hành lá chi phối!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười, giơ tay móc ra hai cây thánh kiếm hành lá!

Vặn eo một cái, bấp chân nhấc lên!

Trong miệng diên cuồng rống: "Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dilla barits tad dillan deh lando!"

Sau đó liền vọt vào đại quân nhảy múa của Dracula!

"Hôm nay ta sẽ cho các người kiến thức cái gì gọi là linh vũ công mạnh nhất!"

"Xem lão tử đâm chết các người a!"

"Ha ha ha ha!"

Chỉ thấy Giang Nam cầm theo hai cây thánh kiếm, vừa nhảy múa vừa vọt vào trong vũ đoàn xấu hổ của Dracula!

""Hra-tsa-tsa, ia ripi-dapi dil!

Thánh kiếm hành lá trong tay bắn thẳng ra, xẹt qua một đạo thanh ảnh trong không trung!

Giang Nam đâm thẳng vào huyết thái dương của Dracula!

Hành lá xanh vào, hành lá đỏ ra!

Trực tiếp xuyên thấu qua, Giang Nam cũng không có rút hành lá ra mà trực tiếp để lại trong đầu của đối phương!

Chỉ thấy đồng tử người nọ trong nháy mắt mất đi tiêu cự, nhưng vẫn chưa ngã xuống!

Vẫn đứng tại chỗ đung đưa thân người, tựa như cương thi cắm hành lá trên đầu!

Nghiêm khắc mà nói, người bị hành lá cắm xuyên đầu này cũng không có thật sự chết đi!

Huyết thanh trong cơ thể vẫn phát huy tác dụng, chỉ là không thể chữa trị mô não bị hành lá phá hủy, mất đi khả năng suy nghĩ, bởi vì hành lá vẫn còn cắm ở bên trong...

Mà lựu đạn múa xấu hổ lại cưỡng chế sinh vật trong phạm vi nhảy múa!

Cho nên cho dù trên đầu có bị cắm một khúc hành lá cũng vẫn phải nhảy múa!

Chỉ thấy Giang Nam xoay người một cái, mở rộng trùng động không gian!

"Aba rippadta parip parii ba ribi."

Thánh kiếm hành lá trong tay lại đâm ra, đâm thủng huyết thái dương của một người khác!

Tiểu Mira cười trên cổ Giang Nam, đánh nhịp theo nhịp điệu của Giang Nam! Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nụ cười xán lạn!

Mira: yay yay yay!

Giờ khắc này Giang Nam như vào chỗ không người, không ngừng móc ra hành lá từ trong không gian dị độ cắm vào trong đầu thành viên Dracula đang bị cưỡng chế nhả múa!

Không ai có thể ngăn cản được hắn!

Không đến nửa phút, Giang Nam đã dùng hành lá đâm xuyên hơn một trăm đầu người!

Trong sân có hơn một trăm cường thi khiêu vũ bị cắm hành lá trên đầu...

Lúc này quân đoàn Long Uyên cùng Bồ Công Anh nhìn đến choáng váng!

Chúng ta cũng không quan tâm đến lý do tại sao Dracula đột nhiên lại nhảy!

Câu hỏi đặt ra là tại sao người có thể dùng hành lá chọc thủng được đầu các linh vũ công cấp Hoàng Kim?

"Đây là loại hành lá gì vậy? Calibur à? Nam Thần dùng hành cũng có thể giết người sao?"

"Điều nhảy hành lá? Vì sao ta cứ cảm thấy Nam Thần vừa vùng hành lá, vừa giết người lại đáng yêu như vậy!"

Cảnh tượng này cũng quá kinh hãi đi? Đã bị đâm thủng đầu vẫn phải tiếp tục nhảy? Ngày trước có thực vật đại chiến cường thi (Plant vs Zombie), hiện tại có hành lá chiến cường thi?"

Một màn trước mắt đã hoàn toàn đánh sâu vào thế giới quan của bọn họ...

Chiến trường vốn rất nghiêm túc, vì sao sau khi có thêm Nam Thần lại trở nên không đứng đắn!

Đám người Dracula không bị dính lưu đạn còn lại kia vọt lên, đại đội xét nhà tất nhiên sẽ không để yên, cũng lập tức xông tới ngăn cản!

Để cho Giang Nam có thể tận tình cắm hành vào đầu chó!

Giờ phút này đám người Dracula nhảy múa xấu hổ đã bị dọa đến ngây ngẩn, không ngừng gào khóc!

"Dừng lại! Dừng lại! Ta không muốn bị hành lá cắm vào đầu a, sẽ thật sự chết mất!"

"Không được, ta căn bản không khống chế được nội tâm xông, chỉ muốn được nhảy múa, ta bị làm sao thế này!"

"Người mẹ nó đừng có tới đây! Chúng ta sai rồi được chưa?"

Giờ khắc này đại quân Dracula làm gì còn khí thế như vừa rồi?

Nhìn Giang Nam xách hành lá xông tới mà thật sự sắp bị dọa tè ra quần!

Nếu như bị cầm hành vào đầu, không ai nhổ hành sẽ tương đương với xong đời!

Cho dù là đang nhảy múa, một đám Dracula vẫn bằng vào ý chí ngoan cường nỗ lực nhảy về hướng cách xa Giang Nam!

Thế nhưng bước nhảy gia thân, căn bản là không di chuyển được xa!

Hai tay Thomas chống đất, xoay vòng vung chân, di chuyển như vượn tay dài!

Một phút đi được 35 cm!

Quay đầu lại nhìn Giang Nam xách hành lá xông tới mà gào khóc!

Căn bản không đi được, hiện tại lão tử không khác gì nửa tàn phế!

Chương 1064 -

Chỉ thấy một thanh niên tóc vàng mặc quần jean bó sát người, mang giày đầu điên cuồng chạy, cười ha ha, vẻ mặt đắc ý!

Hai tay múa quạt trên đỉnh đầu, cosplay cánh quạt trực thăng, đều quạt ra tàn ảnh!

"Ha ha! Xem các người nhảy cái gì vậy? Lão tử căn bản không chậm trễ việc chạy trốn!"

Đám Dracula ở một bên đều đỏ mắt!

Chúng ta cũng muốn được múa quạt, tuy rằng trông thật đáng xấu hổ, nhưng ít nhất sẽ không bị hành lá cấm đầu a!

Thanh niên múa quạt đắc ý cười to, hai chân điên cuồng ma sát trên mặt đất, đều mài ra tàn ảnh!

Bụi mù nổi lên bốn phía!

"Ha ha ha! Lão tử đi trước một bước, các người cứ chờ bị hành lá cấm đi!

Một đám Dracula nhảy múa xấu hổ nóng nảy: "Đừng đi! Dẫn ta đi một đoạn đường a!"

"Tại sao ta phải nhảy điệu Thomas Flair chứ! Mẹ nó!"

Mắt thấy Giang Nam đã xách hành lá sắp giết tới!

Thanh niên nhảy Quỷ Bộ Vũ mang vẻ mặt oán giận!

"Phi! Không nói nghĩa khí, ta mang các người đi!"

Một tay xách theo hai thanh niên run rẩy, răng cắn chặt: "Ta chạy!"

Trong thoáng chốc thi triển ra Quỷ Bộ, hai chân đều đạp ra tàn ảnh, đất đào ra cao chừng ba mét, toàn bộ thất lực đều lún vào trong đất!

Không nhúc nhích dù chỉ một cm!

Hai người kia run vai múa lắc đều sắp điên rồi!

"Con mẹ nó, người bị sao vậy? Chạy đi! Đừng có mãi tại chỗ!"

"Giang Ác Ma đến rồi! Người mau chạy đi! Gặp chết ta! Người có hai chân lại có ích lợi gì!"

Thanh niên Quỷ Bộ Vũ bùng nổ, sao lại chạy không nổi, để giày của lão tử đều bị bào mòn a!

Giờ phút này hẳn nhanh chóng nhận ra, Quỷ Bộ Vũ không chạy được a!

Các người nghĩ ta đang chạy sao? Thật ra ta không chạy? Vẫn ở nguyên vị trí?

Cho nên Quỷ Bộ Vũ = dậm chân tại chỗ?

A a a a!

Tại sao lão tử lại nhảy cái quỷ này chứ!

[Giá trị oán khí từ Mike + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Ba đạo thanh quang xẹt qua, tại chỗ có thêm ba cường thi hành lá!

Giang Nam ngạc nhiên, người này cũng thật có giác ngộ!

Biết rõ mình sắp chết, cho nên mới dùng chân đào cho bản thân một cái hố sao?

Cho người lời khen!

Không chậm trễ nhiều, bóng dáng của Giang Nam không ngừng lóe lên ở trong sân!

Trực tiếp đi tới trước mặt tráng hán mộng điện kia, hai mắt thiếu chút nữa bị cay mù!

Vừa lên liền đâm hành lá vào!

Đảo mắt đã ba phút trôi qua, trong sân đã có hơn một ngàn cương thi hành lá!

Thời gian lựu đạn vừa qua, hơn một ngàn cương thi giống như hết pin, toàn bộ quỳ rạp trên mặt đất!

Số người không bị hành lá cấm đầu còn lại để rơi những giọt nước mắt sống sót sau đại nạn!

Rốt cục cũng chống chịu được a, cũng không quay đầu lại mà tiếp tục điên cuồng chạy!

Giang Nam nhếch miệng cười, thuận di vọt vào trong đám người, giơ tay vung ra tiếp 15 quả lựu đạn múa xấu hổ!

Điện quang bảy màu nháy mắt bắn ra!

"Ta cho các người ngừng sao?"

"Tiếp tục tấu nhạc! Tiếp tục múa!"

Thoáng chốc trong căn cứ quân sự quần ma loạn vũ, tiếng kêu rên không dứt!

[Giá trị oán khí từ Jack + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Luna + 1000!]

Đây chính là thời kỳ toàn thịnh của Giang Ác Ma sao?

Hắn có thể không mạnh, nhưng thật sự sống rất chó a!

.....

Lúc này ánh mắt Hạ Dao nhìn Giang Nam phát sáng, vẻ mặt hưng phấn!

Quay đầu lại liền cẩn thận móc ra một quả lựu đạn múa xấu hổ từ trong ba lô!

Dùng bả vai đụng Chung Ánh Tuyết: "Này ~ chúng ta cũng ném một cái, sau đó đánh bọn họ!"

Đây chính là bảo bối mà mình phải bóp vai Tiểu Nam một giờ mới đổi được!

Chung Ánh Tuyết không ngừng gật đầu: "Được nha! Ném chỗ kia kìa, chỗ đó nhiều người!"

Hạ Dao rút vòng an toàn ra, dùng sức ném vào trong đám người!

Lập tức cùng Chung Ánh Tuyết tràn đầy chờ mong nhìn qua!

Điện quang bảy màu bắn ra!

Trong phạm vi 100 mét, Dracula quả nhiên nhảy múa một cách xấu hổ!

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết lấp lánh: "Thật sự nhảy múa, cái này cũng quá tuyệt vời đi? Dao Dao người..."

Nụ cười trên mặt Hạ Dao chợt cứng đờ, đôi mắt trừng lớn, khuôn mặt đỏ bừng!

Chung Ánh Tuyết ngạc nhiên: "Dao Dao, người làm sao vậy?"

Chỉ thấy Hạ Dao nhanh chóng nâng lên hai tay sói đặt ở bên cạnh mặt!

Lỗ tai sói khẽ run, đuôi sói lông xù đang đưa qua lại, nhún theo nhịp!

"Chúng ta cùng nhau bắt chước tiếng mèo."

"Cùng nhau kêu meo meo meo meo?"

"Rồi lại nũng nịu trước mặt anh..."

"Ai dzô meo meo meo meo meo..."

Chung Ánh Tuyết: "Phụt ~ ha ha! Dao Dao người... không đúng!"

Mặt Hạ Dao đỏ bừng, a a a, vì sao mình cũng nhảy theo chứ!

Meo meo meo? Còn làm nũng?

Có cần xấu hổ như vậy không!

"Tiểu Nam! Mau cứu ta! Tiểu Nam, ta không dừng lại được!"

Giang Nam nghe được tiếng Hạ Dao kêu cứu, nhanh chóng quay đầu nhìn lại!

Vừa nhìn thấy Hạ Dao thì đột nhiên cứng đờ, lập tức ánh mắt đều biến thành hình trái tim, nước miếng thiếu chút nữa chảy ra!

Quá tuyệt!

Đại Lang Diệt đáng yêu quá! Vừa rồi cô cũng ném lựu đạn sao?

"Không có việc gì! Không cần sợ, sẽ ngừng nhanh thôi! Người nhảy thêm một lát là được!"

"Sau này người cứ tùy tiện dùng lựu đạn, muốn bao nhiêu cho người bấy nhiêu! Phụt ha ha!"

Hạ Dao đỏ mặt, sắp xấu hổ muốn chết, cho nên Tiểu Nam không phải tự muốn nhảy sao? Là bởi vì ném lựu đạn nên mới nhảy?

Sao không nói sớm cho ta biết a, mắc cỡ chết đi!

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +555!]

Meo meo meo~

Có lựu đạn phối hợp với thánh kiếm, quả thực chính là tổ hợp càn quét tốt nhất!

Đảo mắt hơn 20 phút trôi qua, số lượng Dracula giảm mạnh xuống còn một nửa!

Gần 3000 thành viên Dracula nằm bất động trên mặt đất, trên đầu cắm hành lá...

Mà đại đội xét nhà lại gần như không tổn thất, hình thành thế cục nghiền ép đối với thành viên Dracula còn lại!

Giờ phút này ánh mắt mọi người nhìn Giang Nam đã giống như nhìn thần tiên.

Có thể nói một người xoay chuyển toàn bộ chiến cuộc!

Nếu như không có một chiêu nhảy múa này của Giang Nam, Dracula lấy nhân số nhiều cùng đặc tính bất tử, tất nổ ra trận chiến ác liệt!

Thua thì không nhất định sẽ thua, nhưng tổn thất nhất định sẽ

rất lớn!

Nhưng mà bây giờ lại hình thành ưu thế tuyệt đối, việc diệt tàn đảng Dracula chỉ là vấn đề thời gian!

Cuộc chiến vẫn tiếp tục...

Trong lúc đó!

Chiến đấu giữa Diệp Trấn Quốc và Barton trên trời cũng tiến vào lúc gay cấn!

Chỉ thấy Barton cả người đầy máu, một thân áo choàng đen đều bị đâm thành cái sàng, bị Diệp Trấn Quốc đuổi theo đánh cho mặt mũi bầm dập!

Barton: "Người có thể đừng chọc ta nữa được không? Có dũng khí thì đấu chính diện vừa ta!"

Giờ phút này trên người Diệp Trấn Quốc cũng có không ít lỗ máu, nhưng trên mặt già đều là nụ cười đắc ý, vô cùng thích thú!

"Đấu chính diện sao? Được thôi! Đây chính là do người nói!"

Nói xong trên bầu trời liên tục vang lên năm tiếng âm bạo, Diệp Trấn Quốc chỉ móng giữa kim sắc lên trời, điên cuồng đâm!

Chương 1065 -

Barton trừng mắt, cảm giác lạnh cả sống lưng!

Ý của lão tử không phải như vậy!

Đều là cao thủ cấp Đạo Thiên , ta cũng cần mặt mũi có được không?

Barton mạnh mẽ nghiêng người tránh được bạo kích của Diệp Trấn Quốc!

Nhưng vẫn bị đâm trúng lồng ngực, tim đều thắt lại, đang chuẩn bị tiếp nhận cảm giác sắc khoái đột phá chân trời!

Nhưng mà ngoại trừ có chút đau ra, lại không có cảm giác tê liệt?

Móng vuốt tê liệt của lão rồng này đã mất hiệu lực?

Diệp Trấn Quốc: "Sửng không?"

Barton cười lạnh một tiếng: "Cũng có sức đấy!"

Diệp Trấn Quốc sửng sốt: "Vậy sao người không kêu lên?"

"Không muốn kêu!"

Cố Tiểu Duy ở một bên cầm máy quay không ngừng phát điên!

Hai lão già này cộng tuổi lại cũng sắp 200 rồi, vậy mà lại đang nói mấy lời kỳ quái gì vậy!

Diệp Trấn Quốc mê mang, là ta chột không đủ sâu sao?

Nêu người không kêu, ta chọc cũng không có ý nghĩa a!

Chỉ thấy Diệp Trấn Quốc rút móng rồng ra, lại đâm về phía Barton!

Kêu hay không?

Người có kêu hay không?

Nhưng mà biểu tình trên mặt Barton lại dần dần trở nên dữ tợn!

"Linh kỹ: Bạo Huyết Thuật!"

Thân hình khô quắt của hắn cơ hồ trong nháy mắt nhô lên cơ bắp khủng bố, đâm vào mặt Diệp Trấn Quốc một quyền!

"Oanh!"

Một kích dùng hết lực nên Diệp Trấn Quốc từ trên cao xuống!

Đầu óc ong ong!

Móng vuốt tê liệt của ta sao lại không có tác dụng? Vừa rồi còn dùng tốt a?

Vừa muốn đứng dậy, đúng lúc này Barton giống như tiêm máu gà vọt tới, vô số máu tươi đỏ sẫm từ trong thân thể hắn tuôn ra!

Hóa thành vô số gai nhọn, bắn về phía Diệp Trấn Quốc trên mặt đất!

Mặt đất nổ vang

Mà trong mắt Barton lại là lửa giận hừng hực, hai tay nắm quả trượng vỗ về phía đầu Diệp Trấn Quốc!

"Này thì đâm ta! Ta đánh chết người!"

Diệp Trấn Quốc nóng nảy, hét lớn một tiếng: "Linh kỹ: Toái Cốt Long Trảo Thủ!"

Trên hai trảo rồng đột nhiên xuất hiện thanh mang, hướng về phía Barton!

Nhưng hai trảo rồng vừa thò ra, Diệp Trấn Quốc liền bùng nổ!

Trảo rồng cái rắm! Chỉ còn lại hai móng giữa kim sắc, căn bản không thu trở về được!

Cái quỷ gì thế này!

"Ầm ầm ầm!"

Barton đánh một đòn cảnh cáo, liền đập vào đầu Diệp Trấn Quốc, gõ ra một cục u to!

Lập tức đến lượt quả trứng điên cuồng vỗ một trận về phía Diệp Trấn Quốc, trong mắt còn mang theo nước mắt!

"Ah ah! đánh chết người a!"

Diệp Trấn Quốc vội vàng dùng móng giữ phòng ngự, nhưng Barton vô cùng mạnh mẽ, quả trứng bật ngược lên !

Xem ra đã thật sự bị chọc giận!

Diệp Trấn Quốc: !!!

"Ngừng quay! Cảnh này không cần quay!"

Đã nói là cảnh Chiến Thần Thanh Long uy vũ nha?

Sao lại lật xe rồi!

Cố Tiểu Duy kiên định: "Không được! Thân là người công cụ, nhiệm vụ do Nam Thần lão đại giao cho ta nhất định phải hoàn

thành!"

"Dùng sinh mệnh để quay! Không bỏ sót một chút chi tiết!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc...]

Lúc này trên màn hình phát sóng trực tiếp là cơn mưa bình luận!

"Hả? Thế cục hai cục đảo ngược? Tình huống gì? Lật xe?"

"Barton tuyệt địa phản kích? Ngược gió lật ngược tình thế?"

"Chiến Thần Thanh Long cũng già rồi, đây chỉ sợ là nguy rồi!"

Diệp Trấn Quốc bị đập đến đầu đầy cục u, hét lớn: "Tiểu tử thối, đã nói là phụ trợ rồi mà?"

Giang Nam đang bận rộn cần quét kẻ địch thì trường mắt nhìn lại, chỉ thấy Diệp Trấn Quốc bị đè trên mặt đất hành hung, cảm thấy bối rồi!

Sao lại lật xe a? Nửa giờ cũng không lấy được?

"Bên phía ta bận lắm! Diệp lão ca mau uống đại lực đi! Một ngụm đại lực, người chính là kỳ tích!"

"Chờ ta xong rồi sẽ qua giúp người!"

Diệp Trấn Quốc: (T_T)

Lông mao trên đỉnh đầu lão tử chỉ vừa mọc ra lại không giữ được sao!

Cũng không có thời gian do dự, nếu không uống đại lực thật sự sẽ lật xe!

Vội vàng lấy ra bình Đại Lực 2.0 kia ngửa đầu liền uống!

"Người tưởng chỉ có người hóa thành cơ bắp được thôi sao?"

Ngay sau đó, Diệp Trấn Quốc hóa thân thành người nửa rồng, lớp vảy trên đỉnh đầu tróc ra, tản mát ra ánh sáng vô cùng chói mắt!

Barton thiếu chút nữa bị chói mù, theo bản năng nhắm mắt lại!

"A a a... chói quá đi!"

Nhưng Diệp Trấn Quốc lại mượn cơ hội này bật dậy, bóp cổ cứng đầu Barton!

"Rầm!"

Nặng Barton bay thật xa, lại đuổi theo hành hung một trận!

Giờ phút này hai người đều duy trì trạng thái hóa bán thú, từ bỏ không chiến, điên cuồng chém giết!

Sở dĩ không hoàn toàn thú hóa, chỉ vì sợ dư âm trận chiến quá lớn, tổn thương đến người một nhà!

Barton bị lắc không mở mắt ra được, ăn phải thiệt thòi lớn, bị Diệp Trấn Quốc đè trên mặt đất đánh, long tức phun chính diện!

Nhưng ưu thế cũng chỉ kéo dài trong chốc lát, Barton không nhìn thấy đứt khoát nhắm mắt đánh, lợi dụng linh kỹ sóng âm để định vị!

Giờ phút này hai người nằm trên mặt đất đánh nhau, hai móng rồng giữa kim sắc của Diệp Trấn Quốc trực tiếp đâm vào lỗ mũi Barton, hung hăng móc một cái!

Barton: "A a a! Người không biết xấu hổ!"

Lập tức cắn một miếng vào lỗ tai Diệp Trấn Quốc!

Diệp Trấn Quốc nổi giận, điên cuồng huých đầu gối vào giữa hai chân của Barton!

Barton: "A a a! Đừng đá, không dùng được mất!"

Diệp Trấn Quốc nói: "Giá đầu rồi còn giữ nó lại để làm gì?"

Barton đau đến mức mặt mũi đều vằn vẹo, hai tay chọc về phát mặt Diệp Trấn Quốc!

Diệp Trấn Quốc gào khóc, vươn trảo rồng ra túm lấy tóc Barton nhổ xuống!

Barton đau đến nghiêng răng, cũng muốn giật tóc của Diệp Trấn Quốc, lại giật hụt!

Diệp Trấn Quốc cười ha ha: "Lão tử hói rồi, người cũng đừng nghĩ có tóc!"

Hai người đánh vô cùng hăng, không ngừng lăn lộn trên mặt đất, trò xấu gì cũng dùng tới!

Giờ phút này Cố Tiểu Duy đã ngây người rồi, này này này!

Đây thật sự là trận chiến của cường giả Đạo Thiên sao?

Không khác gì đám du côn lưu manh đánh nhau!

Giang Nam lại thanh trừ được 1/3, còn lại hơn một ngàn thành viên Dracula đã không còn gây nên sóng gió gì!

Lúc này mới rảnh rỗi nhìn về phía bên kia!

Giờ khắc này, hai người Diệp Trấn Quốc cùng Barton lăn trên mặt đất, nhao nhao khóa người đối phương, không thể động đậy!

Giang Nam bối rối, uống mạnh cũng không làm gì được? Lão già này không mạnh mẽ bình thường!

Diệp Trấn Quốc mặt ghen đỏ bừng: "Tiểu tử thôi! Còn không mau tới hỗ trợ?"

Giang Nam điên cuồng thuận di về phía hai người: "Diệp lão ca chịu đựng! Ta tới chơi hử!"

Trong nháy mắt này, đám người đại đội xét nhà đều cảm thấy mơ hồ!

Cái quái gì vậy?

Người chơi hử?

Đây chính là cuộc chiến cấp Đạo Thiên, người thân là Hoang Kim sờ tay vào làm gì?

Chung Ánh Tuyết vội la lên: "Tiểu Nam! Người bình tĩnh, bình tĩnh a! Đó là Đạo Thiên!"

Giang Nam cũng không quay đầu lại: "An bài!"

Chung Ánh Tuyết: ???

Barton nhìn Giang Nam thuận di tới thì cả giận nói: "Cút! Người dám động vào ta thử xem?"

Giang Nam trừng mắt: "Ai ui? Còn sức tới vậy sao? Hôm nay ta nhất định phải giết người!"

Sau một khắc, Phần Huyết cộng thêm Bát Môn Độn Giáp toàn bộ đều mở ra, mở ra hình thức mạnh nhất!

Lấy ra ghế gấp ra, đập mạnh vào mặt Barton một trận!

Một phát nện xuống, mặt Barton bị da tróc thịt bong...

Barton hoang mang! Ta bị một Hoàng Kim đánh chảy máu?

"Dừng tay! Người mau dừng tay cho ta! Ta là Đạo Thiên!
Người làm vậy là khinh nhờn cường giả!"

Chương 1066 -

Giang Nam nhướng mày: "Hôm nay ta khinh nhờn người! Người có thể làm gì ta chứ? Người cũng không phải là người đầu tiên ta khinh nhờn!"

Nói xong ghế gập trong tay đập ra tàn ảnh, đập tới u đầu mẻ trán!

[Giá trị oán khí từ Barton Dracula +1000!]

[Giá trị oán khí từ Barton Dracula...]

Cái thứ đồ chơi này là cái quái gì thế này? Đập đau quá!

Thương tổn không cao, nhưng tính vũ nhục rất mạnh!

Diệp Trấn Quốc cười ha ha, đều vui ra rầm, tiểu tử thối này quả nhiên có chút dự liệu a, còn có thể đánh cho Đạo Thiên chảy máu?

"Ha ha! Lão đệ người dùng sức đập! Lão ca ta giúp người siết chặt hần!"

Nói xong lại càng dùng sức, Barton bị khóa chặt, giãy dụa nửa ngày cũng không thoát ra được!

Giờ phút này toàn bộ đại đội xét nhà đều cảm thấy kinh hoàng, không khỏi dụi dụi mắt!

Chúng ta không nhìn nhầm chứ?

Giang Nam đang nện ghế vào một tôn cường giả cấp Đạo Thiên?

Nam Thần căn bản không phải người, chỉ sợ hấn chính là một quả gan tu luyện thành tinh.

Các sinh viên huấn luyện nhìn Giang Nam vung ghe gập mà trông mắt đều muốn trừng rớt ra!

Da đầu tê dại, đây là loại đạo sư thần tiên gì vậy?

Đạo Thiên mà cũng dám chơi?

Hơn nữa nhìn động tác thành thạo này, tuyệt đối không phải lần đầu tiên a!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều luống cuống, Tiểu Nam ở bên ngoài vẫn luôn hung dữ như vậy sao?

Lúc này ba người Diêu Hồng Dạ Oanh Mục Uyển cả người đầy máu, vừa bắt được cá sấu lớn 80 mét!

Lão quần gia rốt cuộc bị các cô chơi đến chết, trên mặt mỗi người đều nổi lên nụ cười đắc ý!

Quay đầu nhìn về phía Giang Nam, muốn tranh công với hấn!

Liếc mắt nhìn lại , các cô liền thấy... Giang Nam đang đánh Đạo Thiên!

Thiếu chút nữa đã trực tiếp quỳ xuống!

Người chỉ là một quan chỉ huy mà thôi, có cần dữ dội tới như vậy không?

Tâm tình Barton trực tiếp bị Giang Nam đánh đến sụp đổ!

Kêu lớn: "Người đâu! Mau tới kéo tên tiểu tử thối này đi! Hấn khinh nhờn ta!"

Nhưng những tiếng rống này, căn bản không ai đáp lại!

Quay đầu nhìn lại, hơn ba ngàn thành viên Dracula cầm hành lá trên đầu bất động, số còn lại cũng bị vây kín, đại thế đã mất, căn bản không ai có thể tới giúp mình!

Barton chết lặng!

Chuyện này là sao chứ?

Vừa rồi chẳng phải vẫn ổn sao? Đại quân bắt tử sao lại biến thành người thực vật?

[Giá trị oán khí từ Barton. Dracula + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Barton...]

Bên mình còn hoàn toàn bị áp chế, Barton sắp điên rồi!

Nhưng không thể rời đi, đại bộ phận thành viên Dracula, thậm chí ngay cả đứa con không làm nên trò trống gì kia của mình đều đã tiêm huyết thanh bắt tử!

Một khi huyết thanh tồn kho cạn kiệt, không cần tới vài năm, Dracula sẽ hoàn toàn sụp đổ, toàn bộ hóa điên!

Có thể nói đoạt lại mẫu thể là lối thoát duy nhất của Dracula, Barton không còn lựa chọn nào khác!

Chỉ thấy hắc hắc lớn một tiếng: "Cần rồi! Bát Tí Huyết Thần!"

Trong thoáng chốc sau lưng hắc tuôn ra vô số máu tươi, lại ngưng tụ thành sáu cánh tay được tạo thành từ máu!

Quần áo bị xé rách, lộ ra cơ bắp cuộn cuộn!

Trong đó bốn cánh tay ra sức đánh Diệp Trấn Quốc để thoát khỏi trói buộc, hai cánh tay kia hung hăng đánh tới Giang Nam!

Giờ khắc này sống lưng Giang Nam phát lạnh, nếu như trúng

một quyền của Đạo Thiên, mạng nhỏ của mình có thể không giữ được!

Vừa muốn thuận di chạy trốn!

Nhưng căn bản không đuổi kịp tốc độ nắm đấm của Barton!

"Thời gian dừng lại!"

Tiểu Mira vẫn luôn treo sau lưng Giang Nam liền phóng ra linh kỹ thiên phú của mình!

Hai cánh tay máu đánh vào trong quang cầu kim sắc thì đột ngột dừng lại!

Nhưng mặc dù như vậy, Huyết Tí vẫn chậm rãi đẩy mạnh vào trong!

Mặt Mira trắng bệch: "Không ai có thể thương tổn Giang Nam ca ca ngay trước mặt ta! Đạo Thiên cũng không được!"

Giang Nam tê dại da đầu, có Mira ngăn một đòn, mình rất cực có thời gian phát động thuận di chạy trốn!

Mà Diệp Trấn Quốc rống giận một tiếng: "Long Uy!"

Lực đẩy mạnh mẽ trực tiếp đánh bay Barton!

Barton rơi xuống đất, phun ra một ngụm máu, cười lạnh một tiếng. vừa muốn nói chuyện!

Trước thân đột ngột xuất hiện trùng động không gian, một quả lựu đạn có khuôn mặt tươi cười màu đen rơi xuống!

Không khỏi nhướng mày: "Đây là cái thứ đồ chơi..."

"Đùng!"

Lướt đạn múa xấu hổ trong nháy mắt nổ tung, điện quang bảy màu bao phủ quanh người Barton!

Sắc mặt Barton đỏ bừng, mở to hai mắt hoảng sợ!

Gậy trong tay hung hăng đập xuống đất, một tay giữ chặt đai lưng quần của mình hung hăng xé ra!

"Xoẹt!"

Cả quần đều bị xé rách!

Ngô Lương cùng Hùng Nhị đều trừng mắt nhìn qua!

"Ô hô? Trường phái tam giác!"

Chỉ thấy Barton một tay chống quải trượng, một tay sờ đầu! Dạng rộng chân ra!

Há mồm hét lớn: "Cô em nóng bỏng ~ Hey~"

Vừa hát lại vừa xoay quanh quải trượng!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong căn cứ quân sự đều ngơ ngác nhìn Barton!

Con mắt đều bị cay mù rồi!

Cái gì đây?

Cường giả cấp Đạo Thiên vì cái gì đang đánh lại đột nhiên nhảy múa a!

Còn là múa cột?

Một câu cô em nóng bỏng đập nạt sự tôn sùng của bọn họ đối với cường giả Đạo Thiên!

Mà Giang Nam lại vung hành nhảy múa, nhưng trên mặt lại vô

cùng hưng phấn!

Lưu đạn múa xấu hổ quả nhiên là có thể khống chế Đạo Thiên a, Barton ít nhất sẽ bị cưỡng chế múa xấu hổ trong ba giây!

Lại nói điệu nhảy trong tiềm thức của lão già này cũng quá lằng lơ đi?

Ngày thường nhất định đã xem không ít, nếu không làm sao có thể ghi nhớ được?

Thoạt nhìn dáng người, vừa nhìn đã biết không phải loại người già tốt lành gì!

"Diệp lão ca! Thất thần làm gì? Chơi chết hắc a!"

Giờ khắc này Diệp Trấn Quốc rốt cục cũng hồi thần lại từ trong sự ngạc nhiên, rống giận một tiếng, trực tiếp hóa thú hoàn toàn!

Hóa thân thành Thanh Long đúng cách đó hơn trăm mét: "Thanh Long vẫy đuôi!"

Trong chốc lát, cái đuôi tựa như lưỡi kiếm xé gió hung hăng chém tới Barton!

Barton: !!!

Cái quỷ gì, tại sao lão tử lại đột nhiên nhảy loại điệu nhảy lằng lơ như vậy?

Ta không cần mặt mũi nữa sao?

Dừng lại! Mau dừng lại cho lão tử!

[Giá trị oán khí từ Barton Dracula +1000!]

Ba giây vừa qua, Barton vừa lúc có thể cử động, nhưng đuôi

rồng đã đến gần!

"Rầm!"

Barton ăn một đòn thiếu chút nữa bị chém đứt ngang, phun ra một ngụm máu, bị đập bay ra thật xa!

Ánh mắt Diệp Trấn Quốc sáng ngời: "Lợi hại, tiếp tục!"

Nói xong tung người đuổi theo!

Giờ khắc này Barton cũng không quan tâm được nhiều như vậy, Dracula cũng sắp không còn, trực tiếp hóa thú hoàn toàn!

Hóa thành một con dơi đen cực lớn, hình thể thậm chí còn lớn hơn cả Diệp Trấn Quốc!

Lúc này một đám binh sĩ Long Uyên chấn động, một màn này có thể so với Godzilla đại chiến Ghidorah a!

Rốt cục đã tiến vào trận chiến nghiêm túc rồi sao?

Đúng lúc này, Barton rống giận một tiếng: "Nhìn ta..."

Phía sau hắn lần nữa bắn ra một đạo điện quang bảy màu!

Giang Nam lại len lén ném một quả lựu đạn xấu hổ qua!

Barton mở to hai mắt, ngửa đầu rống giận: "Mẹ kiếp!"

Lập tức Barton lại bám vào một tòa nhà cao tầng, cơ thể tựa như sóng cuộn cộ vào tòa nhà...

Miệng há to: "Cô em nóng bỏng – Hey~"

[Giá trị oán khí từ Baton. Dracula +1001!]

Chương 1067 -

Mọi người đều chết lặng, nhao nhao che mặt!

Godzilla đại chiến Ghidorah?

Ghidorah không làm việc đàng hoàng mà lại ôm tòa nhà múa cột, hô lớn cô em nóng bỏng?

Nếu trong phim mà có cảnh này, doanh thu phòng vé nhất định sẽ bùng nổ!

Diệp Trấn Quốc cười ha ha, phun ra một đạo long tức, cột năng lượng trực tiếp đánh nát tòa nhà, mở ra một lỗ thủng máu chảy đầm đìa ở ngực Barton!

Lập tức đề một tay lên, cười lên người Barton hành hung!

"Lão đệ! Nhanh lên, bắn thêm một phát nữa! Lão già này sắp không trụ được rồi!"

Giang Nam không dám chậm trễ, thông qua trùng động không gian lại ném thêm một quả lựu đạn múa xấu hổ qua, trực tiếp dán lên mặt Barton!

Barton vừa nhìn hình khuôn mặt tươi cười màu đen trên quả lựu đạn kia thì trợn tròn mắt!

Một phát bắt lấy đầu Diệp Trấn Quốc, hung hăng kéo về phía mình!

"Đến đây múa cùng ta đi!"

Diệp Trấn Quốc: !!!

Sau một khắc, lựu đạn múa xấu hổ nổ ầm ầm, điện quang bảy màu bao trùm cả Diệp Trấn Quốc cùng Barton!

Giang Nam: ...

Barton và Diệp Trấn Quốc liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt trở nên hoảng sợ, mãnh liệt đứng dậy!

Chỉ thấy một con dơi có thân hình khổng lồ vượt xa trăm mét, giữ chặt thân thể cường tráng của Diệp Trấn Quốc, coi hắn trở thành trụ thép!

Xoay người, điên cuồng cọ xát trên thân rồng của Diệp Trấn Quốc một trận!

"Cô em nóng bỏng~"

Diệp Trấn Quốc trừng mắt, hai trảo ôm đầu, điên cuồng lắc đầu.

Hai chân rồng đập đập trên mặt đất, đuôi rồng vẫy thẳng!

Trong miệng rồng to:

"Chát chát chát chát~"

"Nhìn ta nhịp chân~"

"A a a! A a a!"

"Người mò mẫm cái gì trên người ta!"

Theo Diệp Trấn Quốc lắc đầu, ánh sáng phát ra từ trên đỉnh đầu cũng lắc lư trái phải, không ngừng chiếu rọi khắp nơi!

Toàn bộ quần đảo Martha giống như biến thành sàn nhảy khổng lồ!

[Giá trị oán khí từ Barton Dracula +1001!]

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +1001!]

Hai mắt Giang Nam trực tiếp bị cay mù!

Kỹ thuật nhảy cùng tiết tấu của Diệp lão ca cũng tương đối cao cấp, không hổ là linh vũ công cấp Đạo Thiên!

(x_x)

Hai lão già này cũng không phải loại người già tốt lành gì a!

Giờ phút này, đám người Chung Ánh Tuyết Diêu Hồng đều không nhận được mà cười, nhìn khung cảnh này, về sau bảo chúng ta nhìn Đạo Thiên như thế nào nữa!

Mà trên màn hình phát sóng trực tiếp đều đã tràn ngập bình luận!

"Đây là cuộc chiến cấp Đạo Thiên sao? Kiến thức được rồi! Ha ha ha!"

"Quá đỉnh, Chiến Thần Thanh Long từng làm vũ công đúng không?"

"Thế giới quan của ta đã triệt để vỡ nát, ta thậm chí kìm lòng không đậu mà nhảy theo nhịp a!"

Giờ phút này, cả nhà Diệp gia ngồi xổm trước máy tính, hai mắt trống rỗng nhìn hình ảnh!

"Người cha này ta không muốn nhận!"

"Ông nội đừng về nhà!"

"Y~ Hey hey~"

Ba giây trôi qua, đối với Diệp Trấn Quốc mà nói giống như đã qua một thế kỷ!

Một tiếng rống to, hai trảo rồng thò ra, đâm thêm hai lỗ thủng trên người Barton!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Diệp lão ca quá mạnh! ta tới giúp người!"

Diệp Trấn Quốc: "Người cút qua kia chơi đi, để ta tự làm!"

"Đúng là không nên tin tưởng người!"

Đạo Thiên như ta còn mặt mũi cái rắm gì nữa? Chiến Thần Thanh Long tích góp từng tí huy hoàng trong hơn 20 năm, chỉ ba giây đã làm mất sạch toàn bộ a!

Barton đã nửa tàn phế, một mình mình cũng bắt được!

Lại để cho tiểu tử Giang Nam này xen vào không chừng còn xảy ra chuyện gì!

Giang Nam: "Không... Không giúp thì không giúp!"

Ta đi cướp tiền!

Binh sĩ Long Uyên bên kia đã tiến hành bao vây tiểu trừ thành viên Dracula còn sót lại!

Phía Diệp lão ca xé nát Barton cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Mà Giang Nam đương nhiên không quên công việc của mình, xét nhà!

Dracula là một tổ chức quốc tế từng có được hai Đạo Thiên, của cải không phải dày bình thường!

Cho dù hôm nay mặt trời đã lặn về núi tây, nhưng lạc đà gầy

vẫn hơn ngựa!

Đảo Martha là căn cứ cuối cùng của Dracula, của cả nhất định đều đặt ở đây...

Chỉ cần lấy được, vốn khởi động hạng mục Bồ Công Anh tuyệt đối có thể gom đủ!

Giang Nam thuận di một cái đi tới bên cạnh Diêu Hồng: "Nhanh, gọi người của chúng ta đi xúc đất!"

"Tiền của ta chắc chắn đã bị Dracula giấu ở đâu đó trên hòn đảo này, giấu tiền của ta, bọn họ đúng là không biết xấu hổ!"

Diêu Hồng: ...

Từ khi nào mà Dracula giấu tiền của người chứ?

À...

Diêu Hồng mặt tối sầm, trong nháy mắt đã hiểu!

Tiền trong phạm vi 10 km đều là tiền của Giang Nam!

Lão đại nhà mình đúng là một cỗ máy kiếm tiền vô tình!

Nhưng lập tức cũng cảm thấy hưng phấn, có Dracula vô tư phụng hiến, chuyện đẩy mạnh hạng mục sẽ không thành vấn đề!

"Ta sẽ phái người đi tìm!"

Nhân viên Bồ Công Anh từ trong đại quân xét nhà tách ra, từng người hóa thân thành máy dò tiền vọt vào tòa nhà, tìm kiếm vị trí kho bạc ở khắp nơi!

Giang Nam cũng không nhàn rồi, mang theo Tiểu Mira điên cuồng thuận di trong các phòng của tòa nhà, thấy thứ gì đáng giá liền vơ vét!

Dưới sức mạnh của đại quân gần một ngàn người, đào ba thước đất để tìm kiếm, rốt cục tìm được vị trí kho bạc dưới lòng đất!

Trước một cánh cửa hợp kim khổng lồ, đồng tử Diêu Hồng hóa thành hình thái lục mang tinh, hai tròng mắt gắt gao trũng cửa lớn!

Mồ hôi đầm đìa!

Chỉ thấy cánh cửa hợp kim titan magiê ở dưới ánh sáng màu đỏ, từng chút từng chút bị hóa đá ăn mòn!

Không ít thành viên Bồ Công Anh đứng phía sau đều tràn đầy chờ mong nhìn Diêu Hồng!

"Lão đại cố lên, người có thể làm được!"

"Dị năng của lão đại quá đỉnh, tiêu chuẩn phòng ngự của kho bạc thậm chí có thể chống cỡ mấy đợt vụ nổ hạt nhân, thế mà lại không chống nổi hóa đá ăn mòn!"

"Nhìn bộ dạng này, không tới mấy giờ là có thể phá vỡ, thật tò mò bên trong chứa bảo bối gì nha~"

Giang Nam thuấn di một cái liền xuất hiện ở giữa sân, ánh mắt lấp lánh: "Chỗ nào đâu?"

Diêu Hồng lau mồ hôi trên trán: "Không cần gấp, cho ta ba giờ là có thể..."

Giang Nam: "Người là khinh thường ta sao?"

Nói xong giơ tay ném xiềng xích hư không ra, quấn quanh eo mọi người!

Thuấn di một cái, sau một khắc mọi người đã xuất hiện ở giữa kho bạc!

Diêu Hồng che mặt

Chết tiệt! Sao lại quên mất chuyện này chứ!

Đối với Giang Nam thân là hệ không gian mà nói, loại cửa lớn kho bạc có cấp bậc này căn bản có như không có!

Trừ phi là dùng tới quặng sắt Khốn Linh để chế tạo, nhưng Dracula hiển nhiên không giàu tới như vậy!

"Nếu người đi làm cướp nhất định sẽ rất có tiền đồ!"

Giang Nam đắc ý: "Ta là đang cướp, bằng không người cho rằng ta đang làm cái gì chứ?"

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 233!]

Giờ khắc này, mọi người quả thực bị một màn trước mắt làm cho sợ ngây người!

Giữa kho bạc bày ba núi tiền lớn, thật sự 300 triệu USD chân chân thật thật!

Trên kệ hàng hai bên trưng bày những khối gạch vàng 10 kg, ước chừng sáu bảy trăm khối, dựa theo giá vàng hiện tại để quy đổi, khoảng chừng 500 triệu USD!

Chương 1068 -

Giang Nam đều chảy đầy nước miếng, của cải của Dracula không phải giàu bình thường a!

Biết ta thiếu thốn gạch vàng, đặc biệt chuẩn bị nhiều như vậy?

Lúc này liền mở không gian dị độ ra: "Nhét hết vào bên trong cho ta, một đồng tiền cũng không để dư lại!"

Đám người Diêu Hồng cũng hưng phấn đến đỏ bừng mặt, tài chính cho hạng mục thoát cái đã đủ rồi.

Lập tức sai người chuyển hàng vào, ngay cả kệ hàng đựng vàng cũng trực tiếp kéo vào!

Vừa nhìn vào không gian dị độ, Diêu Hồng ngây dại!

Người giả nghèo làm quỷ gì vậy?

Người giải thích sao về núi quặng sắt Xích Viêm và Ngọc Tụ Thủy kia?

"Nam... Nam Thần, trong không gian dị độ của người tại sao lại có tên lửa? Địa cầu không thể chứa được người nữa sao?"

Giang Nam liếc mắt một cái: "Nói vậy, đó là hỏa tiễn xuyên lục địa, đều là bảo bối!"

Diêu Hồng thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu...

Ai nhàn rồi không có việc gì lại mang theo thứ này bên người chứ?

Mà ánh mắt của Giang Nam lại bị linh châu trong rương hấp dẫn!

Linh châu cấp Bạch Kim chứa đầy một cái rương nhỏ!

Ngay cả linh châu cấp Kim Cương trên quý cũng có cỡ gần một trăm viên!

Không hổ là thế lực của cường giả Đạo Thiên!

Mà viên linh châu màu đỏ thẫm trong hộp nhỏ lại khiến cho Giang Nam hoàn toàn không thể dời bước!

Bởi vì đó là linh châu cấp Tinh Diệu!

Linh lực dao động phía trên quả thực đạt tới trình độ khủng bố!

Giang Nam hưng phấn tới mức mặt đều đỏ lên, món đồ chơi này căn bản không phải thứ dùng tiền là có thể có được!

Cho dù là Giang Nam cũng là lần đầu tiên nhìn thấy!

"Hắc hắc, thuộc tính hỏa sao? Cũng chưa từng thấy qua linh châu này, không biết là linh kỹ gì!"

"Sắp đến sinh nhật Tuyết Tuyết rồi, đến lúc đó tặng cho cô ấy!"

Vội vàng ném tất cả linh châu vào trong không gian dị độ của mình!

Linh châu dự trữ của mình đã đủ cho mọi người dùng tới một đoạn thời gian tương đối dài!

Quanh đi quẩn lại, Giang Nam đi tới một phòng đông lạnh trong kho bạc!

Nhiệt độ giữ dưới 0 độ, trong kho đông lạnh bày hàng ngàn

huyết thanh bất tử, giữa kho lạnh còn có một loạt bình thủy tinh!

Bên trong là formalin ngâm các mô cơ quan, còn rất non nớt!

Biểu tình của Tiểu Mira buồn bã, theo bản năng nắm chặt bàn tay Giang Nam!

Trên trán Giang Nam nổi lên hai sợi gân xanh, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Mira!

"Không sợ! Cả đời này ta sẽ ở bên cạnh người, sẽ không để người khác tổn thương người nữa!"

Mira ôm lấy Giang Nam, nhắm chặt hai mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn dán sát vào bụng Giang Nam!

"Cả đời không đủ! Mira mãi mãi không rời khỏi Giang Nam ca ca!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Vậy thì mãi mãi!"

Nói xong hướng về phía kho đông lạnh búng tay một cái, lỗ đen hư không bắn ra!

Sức hút mạnh mẽ nén mọi thứ trong kho đông lạnh thành viên bi đen, phá hủy kho dự trữ cuối cùng của Dracula!

Quay đầu lại!

Kho bạc đã bị dọn sạch, một cộng lông cũng không còn, không gian dị độ của mình cũng sắp bị nhét đầy!

Giang Nam không ngừng cười!

Chỉ sợ đây chính là công phu sư tử ngoạn trong truyền thuyết đi?

Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên chấn động, cho dù là ở trong

kho bạc cũng có thể nghe được từng trận gào thét!

Giang Nam nhướng mày: "Đi! Ra ngoài xem thử!"

Trong lúc nói chuyện liền dẫn người thuần di ra khỏi kho bạc, một đường đi tới trên mặt đất!

Barton chỉ còn nửa hơi thở, mắt thấy sắp bị Diệp Trấn Quốc đánh chết!

Tàn đảng của Dracula cũng bị quấy giết chỉ còn bảy tám trăm người!

Nhưng đúng lúc này, mặt đất phía đông hòn đảo đột nhiên nứt ra!

Một con quái vật khổng lồ với thân hình cao trăm mét phá đất mà ra!

Chỉ liếc mắt một cái đã khiến cho da đầu người ta tê dại, bởi vì quái vật khổng lồ trăm mét này thể mà lại dùng vô số người khôu lại mà thành, trông cực kỳ ghê tởm!

Thậm chí Giang Nam còn thấy được thân thể linh thú bên trong!

Lấy tư thái quỷ dị điên cuồng bò sát về bên này, trong mắt đều là sự bạo ngược!

Mà phía sau quái vật chính là hàng vạn người bất tử quần áo rách nát!

Những người này hiển nhiên đã mất đi thần trí, đã không thể xưng là người!

Tất cả đều là cừu" thành viên Dracula không tiếp tục tiêm huyết thanh!

Trên đỉnh đầu quái vật, về mặt Qindao dữ tợn: "Là các người ép ta, Dracula không còn, các người cũng đừng nghĩ sống được!"

Về mặt Giang Nam lạnh lùng, những zombie này hiển nhiên đều là thành viên trước đó của Dracula!

Sau khi mất đi Mira, không thể tiếp tục sản xuất huyết thanh, chỉ có thể dựa vào hàng tồn kho để duy trì, nhất định có vài thành viên không được tiêm huyết thanh, biến thành kẻ điên bất tử!

Chẳng qua Giang Nam không nghĩ tới chính là, thậm chí ngay cả cái này Dracula cũng không lãng phí, còn tiến hành cải tạo khâu lại?

Giang Nam: "Khắc... Phi! Nói các người là cận bã đều là khen các người!"

"Điểm mấu chốt tối thiểu cũng không có? Một đám cận bã!"

"Tất cả mọi người! Lập tức rời khỏi đảo Martha!"

Giờ khắc này sắc mặt mỗi người trong đại đội xét nhà đều trắng bệch, da đầu tê dại!

Cảnh tượng trước mắt cũng quá chấn động, đại chiến cường thi cũng không hoành tráng tới như vậy!

Không nghĩ tới tình cảnh như vậy sẽ phát sinh ở trong hiện thực!

Đại đội xét nhà không chậm trễ chút nào, vội vàng lui ra ngoài đảo Martha!

Hơn 5000 người bất tử đã đủ khó chơi rồi!

Hiện tại số lượng nhiều như vậy cùng nhau xông lên, còn có một con quái vật khổng lồ kia, thế này làm sao mà đánh?

Mà một đám thành viên Dracula sau khi nhìn thấy cảnh này cũng cảm thấy hoảng sợ!

Phải biết rằng những thứ này sẽ không phân biệt địch ta a, Qindao thế mà lại thả nó ra?

Thật sự đã vào đường cùng rồi sao? Cả đám nhao nhao ôm đầu chạy trốn!

Nhưng rất nhanh đã bị làn sóng zombie bao phủ, kết cục tất nhiên không cần nhiều lời!

Barton nhìn một màn này, ý chí chiến đấu trong mắt hoàn toàn biến mất!

Xong rồi, mọi thứ đều xong rồi, kiếp sau không bao giờ sinh con nữa!

Diệp Trấn Quốc thì càng gia tăng công kích, tư thái tất phải dùng tay đâm chết Barton!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di một cái đi tới trên bãi biển, không gian dị độ mở rộng!

"Đừng đánh nữa! Phó đoàn trưởng!"

Mục Uyển: ???

Dùng ngón tay chỉ vào mũi của mình!

"Ai? Ta... Ta là phó đoàn trưởng sao?"

Giang Nam trừng mắt, vung tay lên!

"Mẹ nó kéo xe hỏa tiễn ra cho ta!"

Mục Uyển sửng sốt, lập tức hai mắt sáng ngời, trong mắt tràn đầy hưng phấn!

Lúc này mới nhớ tới, Giang Nam vì phòng trước khỏi họa, trước khi đến đã mang theo 10 chiếc xe pháo hỏa tiễn 300 mm!

Vội vàng đứng nghiêm: "Tuân lệnh Giang trưởng quan!"

Lập tức mang theo tiểu đội vọt vào không gian dị độ, khởi động xe pháo hỏa tiễn!

Nường theo tiếng động cơ gầm rú, 10 chiếc xe pháo hỏa tiễn từ trong không gian dị độ được đưa ra!

Xếp hàng cạnh nhau trên bãi biển, dưới thân xe là chân thủy lực nâng cao!

Ổng pháo giương lên, đối diện với đại quân bất tử xông tới!

Giờ khắc này, Bồ Công Anh và Long Uyên đều ngây ngẩn, hỏa tiễn?

Người thế mà lại mang theo 10 xe pháo?

Có cần dữ dội như vậy không?

Chấp hành nhiệm vụ cùng hệ không gian cũng quá sung sướng đi?

Chương 1069 -

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao sáng ngời, ngay cả thứ này mà Tiểu Nam cũng mang theo?

Hỏa lực của Tiểu Nam thật mạnh mẽ!

Mọi người đều bị vây trong sự khiếp sợ, thật lâu cũng không phục hồi lại tinh thần!

Mục Uyển: "Giang trưởng quan, tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể phóng!"

Chỉ thấy Giang Nam hít một hơi thật sâu, bàn tay giơ lên cao, hung hăng vỗ xuống!

"Nã pháo!!!"

Theo một tiếng ra lệnh của Giang Nam!

Từng hàng ống pháo 300 mm phun ra chùm lửa, một phát hỏa tiễn có đuôi lửa nóng rực bắn ra!

Léo ra đường khói trắng trên không trung, bắn thẳng tới đại quân người bất tử!

Tiếng xé gió đinh tai nhức óc, bụi mù nổi lên bốn phía!

Tràng diện cực kỳ rung động!

Mà Qindao đứng ở đỉnh đầu quái vật đều bị dọa cho mặt trắng bệch!

Có lầm hay không!

Xe pháo hỏa tiễn? Ngay cả loại vũ khí nóng hạng nặng này cũng mang theo?

Chơi cũng quá lớn đi?

Thế này ai mà chịu được a!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Tiếng nổ vang liên tiếp truyền đến, chỉ thấy trong đại quân người bất tử phát ra ánh lửa vô cùng chói mắt!

Từng đoàn từng đoàn tựa như mặt trời nhỏ mọc lên, không chỉ nuốt chửng người bất tử, thậm chí trực tiếp bốc hơi, bốc hơi khỏi nhân gian!

Cánh tay của quái vật khổng lồ bị nổ gãy, ngực nổ ra một lỗ thủng lớn!

Vô số bóng người bị hất bay trên không trung!

Cả tòa đảo Martha đều đang rung lên, sóng xung kích nổ tung trước mặt thậm chí thổi mọi người không ngừng lui về phía sau!

Tràng diện quá mức hùng vĩ! Những cảnh này đối với quân đoàn Long Uyên mà nói đã là tập mãi thành thói quen!

Nhưng đối với Bồ Công Anh cùng với các sinh viên huấn luyện mà nói, thật sự chấn động về mặt tinh thần, bọn họ làm gì đã được thấy qua cảnh này?

Sắc mặt cả đám đỏ bừng, cảm giác được nhiệt huyết sôi trào!

Thật sự quá lợi hại!

Cho dù là thời đại linh khí hồi phục, uy lực của vũ khí nóng hạng nặng vẫn không thể khinh thường như trước!

Một đợt bắn phá, Giang Nam vẫn chưa dừng lại!

"Nã pháo!"

Lại thêm một đợt, ánh lửa trên đảo Martha không ngừng sáng lên, mặt đất đều rung động!

Đại quân người bất tử phát động xung phong bị hỏa tiễn cản lại!

Mặt Qindao trắng bệch, cứ tiếp tục như vậy, lá bài tẩy của mình cũng không dùng được!

Lại nhìn cha mình đã sắp bị Diệp Trấn Quốc đánh chết, chỉ còn đang găng gượng!

[Giá trị oán khí từ Qindao. Dracula + 1000!]

Đáng chết! Mọi chuyện sao lại biến thành cái dạng này?

Dracula diệt vong đã thành kết cục đã định, đoạt lại mẫu thể sợ là người si nói mộng!

Qindao không hề do dự thoát ly đại quân bất tử, lao thẳng tới vị trí kho bạc dưới lòng đất!

Thích làm gì thì làm đi!

Giữ được núi xanh không sợ không có củi đốt, huyết thanh Dracula còn lại đủ cho mình dùng cả đời!

Chỉ cần mình có tiền có thuốc, đi đâu cũng ăn được!

Có đại quân người bất tử cắt đuôi, mình rời đi được!

Vừa vào kho bạc dưới lòng đất, Qindao liền nhìn thấy cửa lớn bị hóa đá một tầng!

"Không biết tự lượng sức mình, cửa lớn hợp kim titan magie há có thể dễ dàng phá vỡ như vậy?"

Vội vàng nhập mật mã, mở cửa chính!

Qindao vội vã xông vào kho bạc, thân thể cứng đờ!

Trống rỗng! Cái gì cũng không chứa lại!

Cái gì mà giữ được núi xanh không sợ không có củi đốt?

Cái tên Giang Nam này đều dọn luôn cả núi đi rồi!

"Huyết thanh! Huyết thanh đâu rồi?"

Qindao đổ mắt vọt vào kho đông lạnh, lúc này liền quỳ xuống!

A a...

Trong lòng lạnh lẽo như đêm đông~

Bi thương ập tới ta chưa bao giờ từ chối~

Tóm lại còn sạch bong sáng bóng!

Mặt đất nơi này so với mặt mình còn sạch hơn!

[Giá trị oán khí từ Qindao. Dracula +1001!]

Sắc mặt Qindao trắng bệch nằm trên mặt đất, ánh mắt trống rỗng!

Không có huyết thanh, mình cũng sẽ biến thành zombie nổi điên.....

Sống không nổi, điều buồn cười chính là hiện tại ngay cả chuyện tự sát cũng là hy vọng xa vời!

.....

Trải qua bốn đợt bắn phá liên tiếp, đảo Martha bị bào đi một tầng đất, đã không còn bất kỳ kiến trúc hoàn chỉnh nào!

Nhưng mà đại quân người bất tử lại từ trong hố đạn pháo bò ra!

Đôi mắt đỏ ngầu, vết thương trên người đang điên cuồng phục hồi như cũ!

Quái vật không lồ dù bị nổ thành hai đoạn, nhưng cả hai đều bò dậy, lại phát động xung phong!

Sắc mặt mọi người khó coi, cái thứ này cũng quá ghê tởm, nếu âm mưu của Dracula thực hiện được, một mực nghiên cứu tiếp, có quỷ mới biết thế giới này sẽ biến thành cái dạng gì!

Nường theo một tiếng rống giận!

Diệp Trấn Quốc người đầy máu tươi dùng một tay kéo đầu Barton xuống!

Tên này chưa tiêm huyết thanh bất tử, lần này xem như hoàn toàn bị diệt.

Đến lúc này Đạo Thiên trên thế giới lại thiếu đi một người!

Nhưng mà nguy cơ vẫn chưa được giải trừ, Dracula không còn, nhưng đại quân bất tử mà bọn họ để lại vẫn còn!

Giang Nam vặn eo: "Thật phiền! Còn không dứt? Diệp lão ca phun chút long tức nào, ta tới xử lý!"

Nói xong bản thân thuận di cực nhanh giữa không trung!

Mọi người đều sửng sốt, Nam Thần đi đâu vậy?

Đây chính là đại quân hàng vạn người bất tử, phải xử lý như thế nào chứ?

Duy chỉ có Mục Uyển nuốt nước miếng, khuôn mặt trắng bệch!

Nam Thần sẽ không phải là muốn bắn pháo đó chứ?

Này này này! Bộ tên lửa đạn đạo người lấy đều là đồ thật uy lực mười phần a!

Sức nổ của thứ kia cũng không phải thứ để nói đùa!

Nhưng tên lửa xuyên lục địa cần bộ phóng?

Người tính sử dụng nó như thế nào chứ!

Nhưng trong lòng Mục Uyển mơ hồ dâng lên một dự cảm không tốt!

Cao giọng quát: "Toàn bộ rút lui! Rút khỏi đảo Martha 10 km! Mau!"

Tiếng rống này khiến cho tất cả mọi người có chút ngây ngẩn!

Rút lui 10 km? Có cần khoa trương như vậy không?

Tình huống gì thế này?

"Chấp hành mệnh lệnh!"

Mọi người nhao nhao rút khỏi đảo Martha, vẻ mặt lo lắng trùng trùng!

Chỉ có Diệp Trấn Quốc mới vừa giết chết Barton nên tâm tình thật tốt!

"Ha ha, ta ngược lại muốn xem tiểu tử người định làm gì!"

Lập tức đứng ở trên bờ biển há mồm phun ra long tức, hướng về đại quân người bắt tử!

Uy lực so với hỏa tiễn còn khủng bố hơn nhiều!

Mà Giang Nam mang theo Tiểu Mira một đường thuận di lên trời cao đích thật là vì chuẩn bị pháo!

Đúng là mình không có bộ phóng.

Nhưng mình có thể thuận di a!

Hành trình của hỏa tiễn liên lục địa chia làm ba giai đoạn!

Giai đoạn chủ động, động cơ thoát ra khỏi bầu khí quyển cùng với tên lửa!

Giai đoạn tự do, bay ra ngoài khí quyển hướng tới mục tiêu!

Giai đoạn vào lại, đâm vào khí quyển, dựa vào lực đẩy tên lửa cộng thêm gia tốc trọng lực, tấn công mục tiêu!

Thậm chí có thể đạt tới tốc độ khủng bố 15 Mach, cũng chính là 15 lần tốc độ âm thanh!

Không có bộ phóng thò tự mình trực tiếp mang tên lửa vào khí quyển, sau đó châm lửa đâm xuống không phải xong rồi sao?

Tĩnh lược giai đoạn chủ động, giai đoạn tự do, trực tiếp tiến tới giao đoạn vào lại!

Ừm~ Hợp lý!

Chương 1070 -

Một đường thuận di, trên đoạn đường này linh lực hao hết mấy lần, điên cuồng ăn thịt quả sầu riêng để bổ sung!

Cũng cho Tiểu Mira ăn một chút, bổ sung linh lực tràn đầy!

"Mira, thời gian của người có chịu được vụ nổ tên lửa không?"

Mira cười ngọt ngào: "Giang Nam ca ca yên tâm đi, Tiểu Mira sẽ bảo vệ tốt cho người! Ợe~"

Có câu này của Mira, Giang Nam liền yên tâm!

Theo độ cao càng lúc càng cao, Giang Nam lấy bình dưỡng khí ta...

Một đường vọt tới độ cao cách mặt đất 100 km, từ nơi này nhìn xuống phía dưới, thật sự có thể nhìn ra hình cầu của trái đất, lên trên nữa chính là vũ trụ!

Giang Nam tiện tay dùng rào cản hư không dựng cái bình đài để đứng ở phía trên, sau đó lôi ra một quả hỏa tiễn xuyên lục địa từ bên trong không gian dị độ!

Khóe miệng cười: "Lần này chơi lớn! Mira, người nhìn cho rõ!"

Mira không ngừng gật đầu, vẻ mặt hưng phấn!

Lấy ra máy tính quân dụng kết nối với hỏa tiễn, thiết lập mục tiêu tấn công, cùng với một loạt tham số, chuyện này đối với Giang Nam mà nói tự nhiên như một bữa ăn sáng!

Sau khi thiết lập xong, Giang Nam thả tên lửa xuống, lập tức

mang theo Tiểu Mira thuần di cười lên tên lửa!

Nhấn khởi động!

"Ầm!"

Động cơ được kích hoạt, ngọn lửa ở đuôi bắn ra, đẩy mạnh công suất!

Một đầu đâm vào khí quyển, tốc độ bạo tăng!

Cường phong trước mặt mạnh tới mức khiến da mặt Giang Nam đều biến dạng, hai chân gắt gao kẹp lấy đạn đạo, trái tim điên cuồng đập!

Thế này cũng quá kích thích đi?

Ma sát kịch liệt với tầng khí quyển, khiến Giang Nam cảm giác mình sắp bốc cháy rồi!

Vội vàng dùng rào cản không gian dựng một buồng lái trên hỏa tiễn!

Bởi vì bỏ qua giai đoạn chủ động, giai đoạn tự do, Giang Nam thành công thiết lập hỏa tiễn ba tầng công suất ở công suất lớn nhất, điên cuồng phát ra lực đẩy!

Tốc độ tăng vọt, lao thẳng về phía quần đảo Martha!

Thậm chí đạt tới tốc độ gấp 15 lần tốc độ âm thanh!

Chỉ thấy Giang Nam cười trên hỏa tiễn hưng phấn giang rộng hai tay!

"Yay yayyy~"

"Ta hiện tại là người đàn ông nhanh nhất thế giới! Ai có thể nhanh hơn ta!"

Diệp lão ca có tốc độ gấp 5 lần vận tốc âm thanh cũng không nhanh bằng ta cười tên lửa a!

Tiểu Mira ôm chặt eo Giang Nam, cực kỳ hưng phấn!

Cười tên lửa còn kích thích hơn ngồi tàu lượn siêu tốc gì đó!

"Ta là cô bé nhanh nhất thế giới!"

.....

Cách đó 10 km, mọi người đều ngẩn ngơ, Nam Thần đâu?

Không phải nói muốn xử lý đại quân người bất tử sao?

Hơn 10 phút rồi sao còn không thấy người?

Sẽ không phải là lạc đường đó chứ?

Giờ phút này Diệp Trấn Quốc phun nhiều long tức đến mức sắp héo mòn!

Người có thể hiểu cho cảm giác của rồng công cụ được hay không?

Mà máy quay phim Cố Tiểu Duy vẫn còn trốn ở phía sau Diệp Trấn Quốc kiên trì quay phim!

Ngay lúc mọi người đang nghi hoặc!

Tầng mây đột ngột bị phá vỡ, chỉ thấy Giang Nam cười tên lửa từ trên bầu khí quyển đâm thẳng xuống!

Tốc độ nhanh đến mơ hồ, nhưng vẫn có thể thấy rõ Giang Nam cười trên tên lửa đạn đạo!

Mọi người đều trừng to tròn mắt, cảm đều nện xuống biển!

"Mẹ kiếp! Có làm hay không? Hỏa tiễn xuyên lục địa? Má ơi!"

"A a a! Trên hỏa tiễn có một người? Không, là hai người? Nam Thần?"

"Phụt! Nam nhân cười hỏa tiễn? Nam Thần người đã nạp lần đầu rồi đúng không? Không ai chơi lớn được tới như vậy!"

"Đạo sư Nam Thần quả thực kiêu ngạo đến nỗi tung a!"

Giờ phút này không ai còn có thể bình tĩnh được!

Bắn hỏa tiễn từ bầu khí quyển xuống? Trong não Nam Thần rốt cuộc chứa cái gì a!

Đúng là tên khủng bố hạt nhân!

Đây quả thực mạnh không có giới hạn!

Diệp Trấn Quốc dựng thẳng tóc gáy: "Con mẹ nó! Hỏa tiễn? Sao người không nói sớm?"

Vội vàng xách Cổ Tiểu Duy lên bảo vệ!

Chỉ thấy Giang Nam cười trên tên lửa, vẻ mặt lạnh lùng, dựng thẳng hai ngón giữa!

"Tha thứ cho các người là chuyện của Diêm Vương!"

"Nhiệm vụ của lão tử chính là đưa các người đi gặp Diêm Vương!"

"Đi chết đi! Đám cặn bã!"

Trước khi hỏa tiễn rơi xuống đất, bộ phận chiến đấu tản thành 10 đầu đạn, lập tức nổ tung ầm ầm!

Trong thoáng chốc cả tòa đảo Martha bị ánh lửa vô tận cắn nuốt, ánh sáng tản mát ra thậm chí còn sáng hơn so với đầu trục của Diệp Trấn Quốc!

Một tầng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường, lấy hòn đảo làm trung tâm khuếch tán cực nhanh!

"Ầm!"

Tiếng nổ cực lớn tựa như sấm sét nổ vang bên tai!

Sóng xung kích thổi tới cách đó 10 km, mọi người đều ngã ra sau, từng đợt sóng biển nhấc lên!

Tiếng nổ vang không dứt bên tai!

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, não bộ tựa như bị chết máy!

Khi mọi thứ lắng xuống!

Lại nhìn biển...

Con mẹ nó? Đảo đâu rồi?

Đảo Martha... không còn nữa.

Trung tâm vụ nổ, trong quang cầu kim sắc, Giang Nam ôm Mira bình yên vô sự!

Chẳng qua khuôn mặt nhỏ nhắn của Mira có chút trắng bệch, hỏa tiễn xuyên lục địa này cũng không phải dễ gánh như vậy!

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn nhìn kiệt tác của mình!

Thứ đồ chơi này tốt quá, sớm biết vậy đã lấy thêm hai quả rồi!

Giờ khắc này, vô luận là Long Uyên hay là Bồ Công Anh, thần sắc đều chấn động nhìn mặt biển yên tĩnh!

"Nói đẹp Dracula, thật sự liên đẹp luôn sao?" Sau này cứ lý giải lời Nam Thần nói dựa theo mặt chữ là được rồi!

"Cả hòn đảo đều bị trải bằng? Sửa kauh bản đồ! Đây là việc mà con người có thể làm ra sao?"

"Mang gái cười hóa tiền... Ta cũng muốn thử xem! Thoạt nhìn thật kích thích a!"

"Người thử một cái liền qua đời, thao tác của Nam Thần, chúng ta học không nổi!"

Giờ phút này vẻ mặt Dạ Oanh vô cùng chấn động nhìn Giang Nam cùng Mira!

Một hệ thời gian, một hệ không gian, hai người này tụ cùng một chỗ, chặc chặc chặc~

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhao nhao che mặt, lúc này các cô có chút hiểu tại sao mấy người trong giới quốc tế kia cứ gọi Tiểu Nam là Giang Ác Ma...

Độ dữ dội này căn bản không nằm ở mức thường!

Mira bị Dracula bắt cóc chưa đầy 12 giờ!

Hang ổ của Dracula đã bị nổ tung!

Trên mặt Cố Tiểu Duy đều là bụi đen phủ đầy, ống kính máy quay đều vỡ nát, nhưng vẻ mặt lại hưng phấn!

"Quay được rồi! Quay được hình ảnh lão đại Nam Thần cười hỏa tiền rồi!"

Cả thân rồng Diệp Trấn Quốc đều bị nổ đen, vẻ mặt không nói gì!

Thân là người công cụ, anh chuyên nghiệp hơn ta!

Lập tức nhìn Giang Nam nghiến răng!

"Lại theo tên nhãi nhà người ra ngoài gây sự ta liền không phải là người, đừng để cho lão tử một thân một mình được không?"

"Loại cơ hội như thế này, về sau vẫn nên để cho người trẻ tuổi như Vương Đại Lôi thì tốt hơn!"

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc +1001!]

[Giá trị oán khí từ...]

Tuy rằng đã đánh chết được Barton, nhưng lão tử tuyệt đối không muốn dùng phương thức này!

Chỉ thấy Giang Nam ôm Mira nhìn về phía mặt biển, tươi cười ôn hòa: "Mọi thứ đều đã qua rồi!"

Mira cười ngọt ngào, gật đầu thật mạnh!

Cô sao có thể không biết sở dĩ Giang Nam làm như vậy là vì trút giận cho mình chứ?

Dracula bị diệt, trong lòng Mira cũng dễ chịu hơn rất nhiều...

Chương 1071 -

Đúng lúc này, từng cường thi hành tây từ trong nước biển nổi lên, thậm chí còn có không ít người bắt tử còn sống!

Hỏa tiễn đích xác đã hóa khí một phần, nhưng vẫn có không ít cá lọt lưới!

Giang Nam quay đầu nhếch miệng cười: "Đều tới đây đi, còn phải thanh tẩy một đợt nữa!"

Đại đội xét nhà nhao nhao xông tới, tiến hành thanh lý đợt cuối với cá lọt lưới!

Giang Nam thi triển lỗ đen hư không!

Trong quá trình dọn dẹp, Giang Nam phát hiện Phương Liễu còn chưa bị hóa khí, trên đầu còn cắm bút bi lênh bênh trên biển!

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, túm lấy cổ cô, rút bút bi ra!

Phương Liễu chữa trị mô não, ý thức tỉnh táo lại!

Trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam, ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, lại nhìn quanh người, không khỏi bối rối!

Đây là đâu?

Chẳng phải ta vừa mới ở trên đảo sao?

"Van cầu người tha cho ta được không? Ta biết sai rồi!"

Lúc trước trộm huyết thanh ở Sahara cũng chỉ là muốn sống

mà thôi! Ta..."

"Người có biết bởi vì người có bao nhiêu người đã chết hay không? Vậy chiến sĩ Long Uyên bởi vì người ra ngoài mua mỹ phẩm mà chết thì tính như thế nào?"

Người muốn sống, cho nên người khác thế nào cũng không quan trọng đúng không?"

Phương Liễu bị Giang Nam bóp không thở nổi, biết Giang Nam đã nổi lên sát tâm, dù cầu thế nào cũng vô dụng!

Vẻ mặt trở nên oán độc: "Giang Nam, người không được chết tử tế, ta~%? #!"

Nụ cười trên mặt Giang Nam càng lúc càng xán lạn!

"Tùy người mạng thế nào cũng được, ta không giết người!"

Phương Liễu ngẩn ra: "Không... Không giết ta?"

Giang Nam cười nói: "Đương nhiên! Dù sao ta cũng không phải ma quỷ gì!"

Nói xong móc xiềng xích từ không gian dị độ ra, khóa chặt Phương Liễu lại!

Một đầu xiềng xích cột vào một khối đá khổng lồ, lại nhét hai viên bi đen vào tảng đá!

Phương Liễu sợ hãi nói: "Người làm gì vậy? Không phải đã nói không giết ta sao?"

Giang Nam híp mắt: "Giết người thì quá tiện nghi người, không biết người có thể kiên trì không chết được bao lâu!"

Nói xong liền ném Phương Liễu xuống biển!

Bị tảng đá khổng lồ kéo chìm xuống đáy biển sâu hơn một ngàn mét, không thấy ánh mặt trời!

Lặp lại lặp lại quá trình chết vì hít thở không thông, rồi sống lại, rồi lại hít thở không!

Cho đến khi huyết thanh hết tác dụng!

[Giá trị oán khí từ Phương Liễu + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Phương Liễu...]

Danh sách giá trị oán khí không ngừng cập nhật, Giang Nam ngẩn ra!

Mẹ ơi! Ta lại phát minh ra một cái máy oán khí nữa rồi!

Tự động tạo oán khí!

Thời điểm oán khí của Phương Liễu ngừng cập nhật cũng là lúc cô ta chết đi!

.....

Cùng lúc đó, bởi vì hình ảnh phát sóng trực tiếp truyền ra, trên quốc tế lại nhắc lên cơn sóng triều!

Barton. Dracula chết rồi, cường giả Đạo Thiên ngã xuống!

Không thể nghi ngờ đây là tin tức chấn động thế giới, Diệp Trấn Quốc cũng trở nên nổi tiếng một phen!

Nhưng cũng không phải bởi vì đơn độc giết Đạo Thiên, mà là bởi vì điệu múa kia...

Chưa đầy 12 giờ sau sự kiện ở Quảng trường Tịch Dương ở thủ đô, Dracula bị tiêu diệt và hòn đảo biến mất!

Lại một lần nữa khiến cho mọi người thấy được nắm đấm sắt!

Các người có thể tùy tiện bày trò ở những nơi khác, nhưng tốt nhất đừng gây chuyện trên đất nước của bọn họ, nếu không Dracula chính là kết cục!

Việc này vừa ra, không ít tổ chức thế lực quốc tế nhao nhao rút cổ, trên quốc tế nhất thời an tĩnh không ít!

Nhưng tất cả những chuyện này vẫn không thể nổi tiếng bằng một bức danh họa!

Nói là danh họa, trên thực tế chỉ là một tấm ảnh chụp màn hình!

Trên hình, Giang Nam mang em gái cười trên hỏa tiễn, hai tay giơ ngón giữa, vẻ mặt kiêu ngạo!

Vô cùng khoái hoạt!

Lướt chia sẻ trên mạng điên cuồng tăng vọt, trực tiếp đẩy đến vị trí thứ nhất bảng xếp hạng nổi tiếng!

Tiêu đề!

Danh họa thế giới: Nam nhân cười hỏa tiễn!

(Hình ảnh).jap

Phía dưới bình luận có hơn mười vạn, hơn nữa còn đang tăng mạnh!

"Ha ha ha! Con mẹ nó nam nhân cười hỏa tiễn, thực thi công lý!"

"Vì cái gì phong cách danh họa của chúng ta lại không giống với người khác chứ, người khác đều là ôm nữ nhân, chúng ta là nam nhân cười hỏa tiễn?:"

"Quyết định rồi! Ta sẽ vẽ lại cảnh này trong kỳ thi nghệ thuật, Nam Thần phù hộ!"

"So với mảnh nam vũ nổ hạt nhân thì cái này cũng chỉ là tràng diện nhỏ, không đáng là gì!"

"Cầu hình ảnh chất lượng cao, ta để làm hình đại diện!"

Trên Weibo có vô số cư dân mạng @Nam Thần!

Giang Nam ngồi trên Tiểu Tửu Oa bay trở về, vừa lướt điện thoại di động vừa nhìn weibo mà ngây ngẩn!

Không phải chứ? Cố Tiểu Duy chuyên nghiệp tới như vậy sao?

Thế này mà vẫn quay lại được?

Không khỏi cười hắc hắc, trực tiếp đăng bài weibo!

Nam Thần: Cảm giác sau khi cười...Hmm ~ còn chưa nghĩ ra, sẽ rất nhanh!

(Hình ảnh). jap!

Bình luận bên dưới trực tiếp nổ tung!

"Có thể không nhanh sao? 15 Mach a! Giang Gây Chuyện thật lợi hại!"

"Tặng người 82 điểm cho màn trang bức này! Ta chỉ muốn hỏi người 18 điểm còn lại vẫn khỏe chứ? Không bị bỏng đúng không?"

"Thật muốn hẹn hò với người, uống trà sữa, cười hỏa tiễn, quá lãng mạn!"

Giờ phút này, Zenbon Sakura nằm trên sofa uống sữa lướt điện thoại di động!

"Phụt ha ha ha! Rokka, người nhìn xem người này! Cười hỏa tiễn? Ta sao lại không nghĩ tới, ta cũng muốn cười thử một chút!"

Zenbon Sakura phun hết sữa tươi ra, cười duỗi thẳng chân, không ngừng vỗ bả vai Rokka!

Rokka tỏ vẻ vì nể mặt 1 tỷ nên đành tha thứ cho người!

.....

Trong lúc đó, văn phòng tổng bí thư!

Dương Kiên ngơ ngác nhìn báo cáo đưa tới, trên bản đồ vệ tinh đã không còn sự tồn tại của quần đảo Martha...

Những nhân viên công tác còn lại ở bên cạnh ghen đỏ bừng mặt, cố nén không cười ra tiếng!

Mặt Dương Kiên tối sầm, đây chính là 'ta làm việc người cứ yên tâm' trong truyền thuyết đó sao?

Dracula không còn nữa, đảo cũng không còn nữa?

Nhưng đúng là có tác dụng chấn nhiếp rất mạnh, Barton cũng xong đời!

Chuyện này xử lý quả thực rất đẹp mắt a!

"Đi, báo cáo, một lần nữa sửa chữa lại bản đồ thế giới, xóa quần đảo Martha đi..."

Nếu Dương Kiên nhớ không lầm, đây đã là lần thứ hai Giang Nam thay đổi bản đồ...

Nơi đến, không có một ngọn cỏ, tất cả đều là hố to!

Người là biên tập viên bản đồ à?

Nhưng nhìn Giang Nam cùng Mira, ánh mắt Dương Kiên dần dần sáng lên!

.....

Mục Uyển dẫn theo Long Uyên mang dép lê chạy về căn cứ, trong lòng vô cùng chờ mong sau này lại cùng Giang Nam chấp hành nhiệm vụ tiếp theo!

Dù sao theo tỷ lệ thương vong mà nói, Giang Nam cơ hồ có thể giúp đại quân không tổn hao gì, có thể nói là một lần hành động hoàn mỹ!

Đối với Long Uyên mà nói, chuyện cao hứng nhất chính là xuất phát bao nhiêu người, trở về vẫn bấy nhiêu người!

Nhưng mọi chuyện còn chưa xong, bọn họ còn phải sửa lại tường!

Mà Diệp Trấn Quốc cùng Tiểu Tửu Oa lại mang theo mọi người bay về thủ đô!

Dọc theo đường đi Diệp Trấn Quốc đều đen mặt, vẻ mặt táo bón!

Chương 1072 -

Giang Nam không ngừng cười: "Diệp lão ca, vui vẻ lên nào, lần này người thế nhưng đã giết được Barton, trong chiến tích huy hoàng của người lại có thêm nét mực đậm màu a!"

Diệp Trấn Quốc trừng mắt: "Là vết nhơ! Vết nhơ! Đầu lão tử lại hói! Hơn nữa còn phát sáng ba ngày!"

Thế này người bảo ta trở về làm sao đối mặt với con cháu Diệp gia đây?

Tinh Tuyền nha đầu đều nở nụ cười!

Giang Nam nghiêm mặt: "Diệp lão ca, người tuyệt đối không thể tự coi nhẹ mình!"

"Đây là biểu hiện cho sự thông minh tuyệt đỉnh! Tuyệt đỉnh cao thủ chính là nói về Diệp lão ca!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đứng yên tại chỗ, tuyệt đỉnh cao thủ là có ý này sao?

Mặt Diệp Trấn Quốc càng đen hơn!

Con mẹ nó tuyệt đỉnh cao thủ!

"Cái miệng của người bôi mật đúng không, một đồng cút đều có thể để người nói ra hoa!"

Giang Nam: "Diệp lão ca, ta không cho phép người vũ nhục bản thân như vậy!"

Diệp Trấn Quốc: ???

[Giá trị oán khí từ Diệp Trấn Quốc + 1001!]

--

Người xung quanh đều nhìn Giang Nam tới ngậy người, chúng ta thật sự rất tò mò người làm thế nào mà sống được đến bây giờ a!

Trở lại thủ đô đã là đêm khuya, bầu trời đêm thủ đô bởi vì có Diệp Trấn Quốc mà trở nên vô cùng sáng ngời!

Diệp Trấn Quốc đen mặt, sau khi đưa mọi người đến trường học, lại mượn Giang Nam mũ trùm green fish man đội rồi trở về Diệp gia!

Chỉ sợ sau lần này, Diệp lão ca sẽ không bước ra khỏi nhà một bước!

Tiết học cuối cùng kết thúc, đợt huấn luyện của Giang Nam cũng coi như kết thúc!

Sáng sớm ngày mai sẽ chuẩn bị trở về học viện Tiên Phong!

Mà Giang Nam lại không thành thật đứng ở trường Đại học Lĩnh Võ Thủ Đô, có một số việc còn phải đi xử lý!

.....

Nhà kho phân bộ Bồ Công Anh ở thủ đô!

Không gian dị độ Giang Nam mở rộng, các thành viên Bồ Công Anh cần cù làm việc, trên mặt tràn đầy ý cười, điên cuồng chuyển bảo bối ra bên ngoài!

Chỉ thấy Giang Nam ngồi xổm trong góc kho hàng, len lén lau nước mắt!

Không nên thu nhận Bồ Công Anh mà!

Đáng giận!

Nếu không tiền của ta bây giờ cũng đủ để ta cưới nhiều vợ rồi!

Ta ở bên ngoài cực khổ xét nhà người khác!

Trở về lại bị các người xét nhà...

Có ai làm thủ hạ như các người không?

Làm lão đại Bồ Công Anh cũng phá sản quá nhanh đi?

Diêu Hồng ngồi xổm trước mặt Giang Nam, vẻ mặt tươi cười, nhẹ nhàng lau nước mắt cho Giang Nam!

"Đừng khóc nha ~ lão đại ngoan, cũng không lấy hết đồ của người nha, không động linh châu, gạch vàng cũng trả lại cho người, còn thừa 100 khối a!"

Giang Nam bĩu môi: "Hừ hừ! Coi như các người có lương tâm!"

100 khối gạch vàng chính là 1000 kg vàng!

Xem lão tử quay về lại khắc phù văn tăng trọng 100 lần a!

Thuật phát tài há chỉ là hư danh?

Diêu Hồng nói: "Đêm nay ta mua vé máy bay xuất ngoại, tới Thâm Uyên thành Bất Dạ, có thể sẽ nảy ngốc một đoạn thời gian ở bên đó!"

"Chuyện trong nước tạm thời giao cho La Lan cùng Vu Xảo xử lý, có chuyện gì thì người trực tiếp tìm các cô là được!"

Hai cô gái mặt mày thanh tú cấp Kim Cương ngoan ngoãn đứng một bên, cung kính chào Giang Nam: "Lão đại Nam Thần!"

Giang Nam sửng sốt, hai người này mình đều biết, đều thuộc

cấp quản lý của Bồ Công Anh, cũng tham dự vào hành động diệt Dracula!

"Đi ngay trong đêm? Bên kia xảy ra chuyện gì? Gấp như vậy?"

Diêu Hồng cau mày: "Tối hôm qua nhận được tin tức, trong khoảng thời gian này Thâm Uyên trông có vẻ không ổn!"

"Nhất là ngày hôm qua, đã xảy ra sự kiện linh bạo, mơ hồ xuất hiện cánh cửa mới!"

"Nếu như tin tức là thật, thành Bất Dạ sẽ loạn lên, bên kia ngư long hỗn tạp, tình huống các tầng đều không giống nhau!"

"Hơn nữa phía chúng ta cũng gặp chút phiền toái nhỏ ở thành Bất Dạ, ta vẫn nên nhanh chóng qua đó xử lý đi!"

Giang Nam gãi đầu: "Phiền toái không? Cần ta đi giúp người giải quyết không?"

Lão tử đã đầu tư 2 tỷ vào hạng mục này a!

Ai dám gây chuyện, đó chính là muốn mạng của ta!

Diêu Hồng nhớ tới đảo Martha bị san bằng, run lên một cái: "Đừng... tự ta xử lý là được!"

"Hơn nữa người cũng không nên xuất ngoại, ta sẽ giúp người tìm linh châu, có chuyện gì lại liên lạc với người!"

Giang Nam gật đầu, cấp bậc của mình đã là Hoàng Kim đỉnh phong!

Lên tới Bạch Kim cũng chỉ là vấn đề thời gian, cho dù vẫn luôn tìm, nhưng linh châu hệ không gian còn chưa có tin tức!

Nếu thật sự không được, chỉ có thể đi Hư Không Hải săn giết linh thú hệ không gian!

Nhưng không ai hiểu rõ sự cường đại của hệ không gian hơn Giang Nam!

Linh Khư Hư Không Hải dù chỉ có cấp bậc Hoàng Kim nhưng quanh năm phong bế không người xử lý, quỷ mới biết linh thú bên trong biến thái thành cái dạng gì!

Không cần thận sẽ bỏ mạng ở bên trong!

Nếu không phải không có cách nào khác, Giang Nam cũng không muốn đi Hư Không Hải mạo hiểm!

Hy vọng bên phía Diêu Hồng có thể có thu hoạch!

Rời khỏi Bồ Công Anh, Giang Nam nhìn không gian dị độ của mình cảm thấy trong lòng trống trải!

Phần lớn quặng sắt Xích Viêm và Ngọc Tụ Thủy đều giao cho Diêu Hồng đem đi bán, còn mình thì để lại hai khối to bằng xe tải!

Chuẩn bị trở về nghiên cứu bồn tắm gì đó, nhìn xem có thể tạo ra một cái nồi uyên ương cho riêng mình hay không!

Sau đó...

Ha ha ha

Đi ở trên đường, Giang Nam đột nhiên nhớ tới cái gì, liền gọi điện thoại cho Vương Cường, hẹn hán gặp mặt tại công viên!

Đêm trầm như nước, đèn đường mờ nhạt!

Trên xích đu công viên, Giang Nam đang đưa...

Chỉ trong chốc lát, chỉ thấy Vương Cường liền chạy tới!

Hắn mặc một thân đồ thể thao, đầu đầy mồ hôi, trên đùi trên tay trên thắt lưng đều buộc cục chì!

Phía sau còn đeo một cái ba lô chứa đầy chì!

Vừa tới công viên, trong mũi thở ra khí trắng, vẻ mặt hưng phấn!

Giang Nam yếu ớt rụt cổ lại: "Luyện... luyện lại rồi à?"

Người thật đúng là một chút thời gian không lãng phí a!

Từ trong tiểu khu một đường đeo chì chạy tới? Có cần dữ dội như vậy không?

Vương Cường khoe ra cơ bắp: A ha!

"Ta đã xem weibo! Ha ha, Nam Thần lợi hại! Đáng đời đám rác rưởi kia, chuyện này làm rất tốt, đại khoái nhân tâm!"

"Đã trễ thế này Nam Thần tìm ta có chuyện gì?"

Giang Nam nhìn Vương Cường, vẻ mặt hài lòng, không ngừng cười hắc hắc!

"Người muốn trở nên mạnh mẽ sao?"

Vương Cường ngắt ra, lập tức lau lau cái mũi, vẻ mặt cười khổ: "Sống ở thời đại này, người đàn ông nào mà không muốn trở nên mạnh mẽ chứ?"

"Chỉ tiếc ta không thức tỉnh dị năng, lúc trước gia nhập bộ đội cũng muốn cống hiến một phần lực lượng cho quốc gia, nhưng ta lại không vào được Long Uyên!"

"Ở trong quân đội tám năm, sau đó mẹ mắc bệnh nguy kịch cần người chăm sóc, ta liền phải xuất ngũ!"

"Trên thế giới này, sẽ luôn có một số việc mà người không thể quyết định được, chỉ có thể học cách chấp nhận!"

Nói đến đây, vẻ mặt Vương Cương ảm đạm!

Giang Nam cười nói: "Nhưng người không từ bỏ đúng không?"

Chương 1073 -

Vương Cương nhếch miệng cười: "Đương nhiên, muốn cường đại cũng không chỉ có mỗi con đường trở thành linh võ giả!"

"Dù có là người bình thường, ta cũng muốn cường đại đến cực hạn, vượt qua cực hạn! Cơ bắp chính là công lý!"

Nếu như không muốn trở nên mạnh mẽ, làm sao có thể ngày đêm rèn luyện thân thể?

Không bỏ qua một chút cơ hội?

Giang Nam cười rạng rỡ: "Tốt lắm, vậy nếu ta nói cho người biết, người có thể trở thành linh võ giả thì sao?"

Vương Cương ngần ra, nhìn hai tay của mình, lẩm bẩm nói: "Chuyện này sao có thể? Ta không có dị năng, cũng không cảm nhận được linh khí, ta chỉ là một người bình thường!"

Giang Nam đứng dậy liếc mắt: "Người là người bình thường cái rắm! Người là lò xo thép mới đúng!"

"Người đã sớm thức tỉnh dị năng, chỉ là thiên phú rác rưởi đến cực hạn, không cảm thụ được linh khí mà thôi!"

Vương Cương bối rối, ta có dị năng?

Thật hay giả a!

41 năm làm vịt, kết quả là người nói cho ta biết ta thực ra là một con ngỗng?

"Ta không phải vịt? Ta là ngỗng sao?"

Giang Nam: ???

"Vịt ngỗng cái quỷ gì? Người hẳn nên cảm thấy may mắn vì đã kiên trì đến bây giờ, người cố gắng nỗ lực cuối cùng sẽ có thu hoạch!"

"Ta có thể giúp người trở thành linh võ giả, dẫn người bước lên con đường này, đoạn đường còn lại thì người phải tự đi, có thể đi xa tới cỡ nào, phải xem bản thân người!"

Vương Cường rút cục từ trong khiếp sợ tỉnh lại, mặt đầy kích động nắm lấy bả vai Giang Nam, khoe mắt thậm chí mang theo nước mắt!

"Thật sao? Ta thật sự có thể trở thành linh võ giả? Ta..."

Giang Nam trợn trắng mắt: "Ta lừa người làm gì? ăn đi! nhớ giữ bí mật cho ta, ta tin người mới muốn giúp người!"

Nói xong lại lấy ra 5 quả Tẩy Tủy đưa cho Vương Cường!

Vương Cường đỏ mắt, cũng không khách sáo với Giang Nam, nặng nề nói: "Cám ơn!"

Nói xong lại nhét hết 5 quả mọng vào miệng ăn!

Giang Nam mang vẻ mặt chờ mong: "Thế nào? Có thể cảm ứng được linh khí không? Người là dị năng gì?"

Vương Cường gãi đầu: "Ặc... không cảm thấy có gì thay đổi!"

Giang Nam lại móc ra năm viên: "Ăn nữa!"

Lại là 5 viên vào bụng, Vương Cường vẫn không có phản ứng!

Giang Nam bối rối, thiên phú này phải rác rưởi thành cái dạng quỷ gì a, 10 viên cũng không có phản ứng?

Năm đó mình sở hữu cấp bậc thiên phú vô cùng rác rưởi, nhưng dùng 10 viên đều có thể đẩy lên cấp cao nhất!

"Ăn tiếp đi!"

Vương Cường ăn 15 quả Tẩy Tủy, hai mắt sáng ngời: "Có rồi có rồi! Có cảm giác rồi!"

Giang Nam cắn răng, liên tục đưa quả Tẩy Tủy cho Vương Cường ăn: "Lão tử con mẹ nó cũng không tin không kéo được người lên cấp cao nhất!"

30 quả Tẩy Tủy vào bụng, thiên phú của Vương Cường rốt cục đã nhanh chóng kéo đến SSS+!

Ăn nữa cũng không thay đổi!

Bởi vì kết quả quanh năm rèn luyện, thân thể giống như bọt biển đã khô cạn lâu ngày lại điên cuồng hấp thu linh khí!

Cấp bậc trực tiếp đẩy tới Hắc Thiết 5 sao!

Trong mắt Giang Nam tràn đầy chờ mong: "Người là dị năng gì? Dùng ta xem thử?"

Thần sắc Vương Cường cổ quái: "Ta cũng không biết rõ là dị năng gì, nhưng hình như có linh kỹ có thể dùng! Để ta thử xem!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, cái này sao?

Còn kèm theo linh kỹ thiên phú?

Chỉ thấy Vương Cường hít một hơi thật sâu, rống giận một tiếng, linh khí xung quanh bạo dũng!

Sau một khắc, trên bầu trời xuất hiện tia chớp màu máu trắng kiên tựa như mũi tên nhọn đánh xuống, bao phủ Vương Cường trong đó!

"Oanh!"

Một tiếng sấm nổ vang bên tai, Giang Nam kinh hãi, dị năng gì vậy? Còn kèm theo cả hiệu ứng thiên kiếp?

Sau một khắc, chỉ thấy toàn thân Vương Cường lượn lơ tia chớp huyết sắc, cơ bắp cả người điên cuồng sinh trưởng, hình thể bạo tăng với tốc độ cực nhanh!

Đảo mắt liền biến thành một người khổng lồ thân cao mười mét, cơ bắp màu đỏ như máu lộ ra ngoài, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt lóe lên hồng quang!

Cả người không ngừng có hơi nước nóng màu trắng xì ra!

Cánh tay vung lên liền nhấc lên từng trận cuồng phong!

Bàn tay to nắm chặt liền bóp ra tiếng xé gió!

Vẻ mặt Giang Nam chấn động, bên tai thậm chí vang lên tiếng nhạc quen thuộc!

Con mẹ nó!

Hóa Titan?

Attack on Vương Cường?

Thế này cũng quá huyền khóc đi!

Không giống như Hoa Linh lúc hóa khổng lồ, hình thái thân thể của Vương Cường đều có sự thay đổi cực lớn!

Chỉ thấy giờ khắc này hai tay Vương Cường nắm chặt, cả người tràn ngập cảm giác lực lượng không gì sánh kịp!

Vẻ mặt hưng phấn ngửa mặt lên trời rống giận!

"Ta là tự do!"

Giang Nam trừng mắt: "Người tự do cái rắm, mau mau biến trở lại, cẩn thận lát nữa lại có người tới chém sau cổ người!"

Biến thân chỉ duy trì một lát, Vương Cương giống như là quả bóng cao su xì hơi biến trở về!

Tiêu hao hết sạch linh lực toàn thân, hắc thiếu chút nữa không trực tiếp quỳ!

Nhưng trên mặt vẫn tràn đầy hưng phấn, vô cùng cảm kích nhìn Giang Nam!

Mình vậy mà thật sự trở thành linh võ giả a, mọi thứ đều giống như là nằm mơ!

Giang Nam cũng bị chấn động không nhẹ, cũng không uống phí mình bỏ ra 30 quả Tẩy Tủy cho Vương Cương, nếu như dị năng này trưởng thành, sức chiến đấu tuyệt đối khủng bố!

Về mặt Vương Cương kích động, bàn tay to nắm lấy Giang Nam: "Thật sự không biết nên cảm kích người như thế nào, có cái gì cần ta làm cho người không?"

"Chỉ cần Nam Thần người nói một câu, Vương ta nguyện xông pha khói lửa..."

Giang Nam vỗ vỗ vai Vương Cương, cười rạng rỡ: "Không cần người làm gì cả, hôm nay lúc ở trên quảng trường người đã cứu rất nhiều người, đây coi như là phần thưởng cho người!"

"Nếu quả thật sự muốn làm chút gì đó, vậy thì cố gắng trở nên mạnh mẽ, sau đó bảo vệ càng nhiều người, thời đại này linh võ giả gánh trên vai trách nhiệm nặng nề!"

"Vô luận sau này người có cường đại hay không, ta hi vọng

người vĩnh viễn nhớ kỹ phần xúc động muốn đứng ra lúc ở quảng trường hôm nay!"

"Thế giới này cần có nhiều người như người!"

Vương Cường nghiêng chặt răng, nặng nề gật đầu, lệ nóng không ngừng chảy ra từ hốc mắt!

Mãnh nam rơi lệ!

Không ai biết trong vô số ngày đêm, Vương Cường điên cuồng rèn luyện, trái tim khát vọng trở nên mạnh mẽ, khát vọng có thành tựu!

Ngay hôm nay, Giang Nam cho hắn một cơ hội!

Một cuộc sống mới!

Vương Cường vừa khóc, ngược lại khiến cho Giang Nam ngưỡng mộ!

Bản thân chỉ không muốn nhìn một người như vậy mai một, tiện tay kéo một phen!

Vương Cường như vậy khiến cho Giang Nam tựa như thấy được chính mình!

Nếu làm chuyện tốt, vậy thì làm đến cùng đi!

Chỉ thấy vẻ mặt Giang Nam đau lòng móc ra 10 viên linh châu cấp Kim Cương từ trong không gian dị độ đưa cho Vương Cường!

"Giữ lại dùng để tu luyện đi! Cho người mượn, về sau lợi hại rồi thì nhớ trả lại cho ta! Cái loại cả vốn lẫn lời!"

"Đây là phương thức liên lạc của tổng đội trưởng Hồng Long quân đoàn Long Uyên, nếu là muốn tiến vào Long Uyên, đến lúc đó khi người đã thăng đủ cấp, tìm tới Hồng Long là được, cứ nói là ta

giới thiệu!"

Vẻ mặt Vương Cương cảm động, vừa định nói chuyện, Giang Nam đã vung tay lên, người đã thuẩn di không thấy bóng dáng!

Nhìn hướng Giang Nam rời đi, Vương Cương gắt gao nắm linh châu, cúi đầu 90 độ, nước mắt không ngừng rơi trên mặt đất!

"Nam Thần! Cảm ơn! Ta sẽ nhớ kỹ!"

Mà Giang Nam căn bản không biết, hành động vô tâm của mình đêm nay đến tột cùng đã sáng tạo ra một kỳ tích như thế nào...

Chương 1074 -

Giang Nam đau đớn mất đi 10 viên linh châu, mang theo tâm tình nặng nề trở về căn hộ!

Đám người Tuyết Tuyết đều đã ngủ, Giang Nam rón rén trở về phòng.

Mới vừa vào phòng, liền phát hiện Tiểu Mira mặc áo ngủ ngồi ở trên giường ngủ gà ngủ gật, Tiểu Tửu Oa bị Mira ôm vào trong ngực ngủ ngon lành!

Vừa thấy Giang Nam trở về, con mắt lập tức mở lão đại, vươn cánh tay về phía Giang Nam, làm nũng nói: "Giang Nam ca ca!"

Tim Giang Nam đều tan ra, trẻ như vậy còn không ngủ chỉ vì chờ mình về nhà sao?

Có cần ngọt ngào như vậy không!

Ôm Tiểu Mira kéo vào trong ngực, tiến vào ổ chăn, nhếch miệng cười: "Đêm nay thỏa mãn yêu cầu nhỏ này của người!"

"Nhưng người đã là người lớn, không thể cứ luôn ngủ cùng với ta, sau này người phải ngủ riêng một phòng biết không?"

Mira cười ngọt ngào, ôm chặt Giang Nam: "Ừ, đêm nay!"

Hơn mười phút trôi qua, Mira ngẩng đầu nghi hoặc nói: "Giang Nam ca ca? Sao còn chưa ngủ?"

Giang Nam ho nhẹ: "Xương sườn của người cắn ta có chút khó chịu..."

Mira ngẩn ra, lập tức linh khí lưu chuyển, thân thể non nớt phát triển với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được!

Đảo mắt liền biến thành bộ dáng 27 tuổi!

Một đầu tóc dài màu vàng xõa tung, ngũ quan tinh xảo đẹp như là thiên sứ lạc xuống nhân gian!

Áo ngủ trước ngực đều bị cắn đến biến dạng, mắt to chớp chớp nhìn Giang Nam!

"Vậy thì sao? Còn cần không?"

Giang Nam mở to hai mắt!

Chúa ơi! Ai mà chịu nổi chứ!

Ngự tử?

Hệ thời gian cũng quá đỉnh đi!

Đâu chỉ là không cần, thế này so với Đại Lang Diệt còn dữ dội hơn a!

Đúng lúc này, chỉ thấy áo ngủ rốt cục không chịu nổi sự tàn phá của Mira!

Nút áo thứ hai nhanh chóng bung ra, bắn tới trên trán Giang Nam!

Lập tức viên thứ ba, viên thứ tư!

Giang Nam há hốc mồm

Nút! Nút áo lại có thể đánh người!

"Mira! Mau xin lỗi áo ngủ đi, áo ngủ rất đáng thương có được hay không?"

Đối mặt với Mira đang mở rộng nội tâm, thân thể Giang Nam trong nháy mắt cứng đờ!

"Mau! Mau biến trở về! Thế này ai chịu được a!"

Mira ôm Giang Nam, vẻ mặt nghi hoặc: "Như vậy sẽ không cần a! Không tin người xem..."

Giang Nam vội vàng nhắm mắt lại!

"Không! Ta không nhìn!"

Đúng là không cần, nhưng như vậy ta càng không ngủ được a!

Ta đang phạm tội!

Mira: ???

Mắt thấy Giang Nam nhắm chặt mắt, Mira vội vàng trở lại bộ dáng em bé!

Trong lòng càng xác định chị Dạ Oanh chỉ nói hươu nói vượn!

Giang Nam lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, quyết định trở về học viện sẽ may cho Mira một bộ quần áo bằng vải hiệu Hulk!

Như vậy sẽ tiện hơn cho Mira!

Sáng sớm hôm sau, mấy người Giang Nam đã thu thập xong để trở về học viện!

Chẳng qua vành mắt thâm quầng trên mặt Giang Nam có chút lớn!

Vừa ra khỏi cửa, đã thấy 100 sinh viên huấn luyện xếp thành hàng chỉnh tề đứng ở dưới lầu, có không ít người trong tay còn cầm hoa cùng quà nhỏ!

Hốc mắt đỏ lên, vẻ mặt không nở, ba chị em miêu nương thậm chí đã lau nước mắt nỡ!

Giang Nam cười rặng rờ: "Này này này, không đến mức đó chứ? Người biết thì hiểu các người tới tiền đưa ta, không biết còn tưởng rằng các người tới viếng mộ!"

Một câu nói ra, lúc này liền chọc cười không ít người, nhưng lập tức có sinh viên khóc lớn tiếng hơn!

15 ngày huấn luyện, mỗi ngày đều trôi qua rất phong phú!

Không riêng gì học được cách chịu đòn, cũng học được cách phối hợp, kỹ xảo chiến đấu, kiên trì!

Đồng thời cũng biết cái gì gọi là trách nhiệm cùng đảm đương!

Tất cả sinh viên đều có thể cảm nhận được, Giang Nam đang dùng phương thức của mình dạy mọi người trở nên mạnh mẽ!

Tuy rằng có chút tàn bạo, nhưng như vậy lại khắc sâu ấn tượng nhất!

Nhất bài học cuối cùng đó!

Từ ban đầu không đồng ý, đến tâm phục khẩu phục, rồi đến sùng bái!

Ai cũng trưởng thành hơn nhiều!

Hiện tại đám người Giang Nam phải đi, trong lòng sao có thể bỏ được?

Vương Chiêm khóc rống to: "Đạo sư! Đánh chúng ta thêm nửa tháng nữa đi! Chúng ta chịu đựng được!"

"Đúng vậy! Đừng đi! Chúng ta cầu đánh!"

Sáng sớm chạy tới trường, Dạ Oanh chứng kiến một màn này cũng bối rối!

Có thể dẫn dắt sinh viên thành như vậy, Giang Nam sợ là một phần độc nhất!

Hình Đạt ở bên cạnh mặt đều trắng bệch, lại thêm nửa tháng? Các người chịu đựng được, nhưng kho bạc trong trường thì không chịu được!

Giang Nam nhếch miệng cười, thuận di một cái, tiến lên đấm Vương Chiêm một phát: "Còn đánh cái rắm! Lại khóc ta liền đánh các người!"

Các sinh viên trắng bệch mặt, nhao nhao ghen trở về!

Lập tức vỗ vỗ vai Vương Chiêm: "Thế giới này rất đặc sắc, các người đều là những đứa nhỏ mà Giang Nam ta từng dẫn dắt! Về sau đừng uống phí một thân bản lĩnh này, biết chưa?"

Các sinh viên đồng thanh trả lời: "Vâng! Đạo sư!"

Ôm từng sinh viên chào tạm biệt!

Giang Nam còn nhận được một lá cờ thưởng định chế!

Bốn chữ "Đạo Sư Ác Ma" trên cờ thưởng vô cùng bắt mắt!

Bên trái viết "Giang Ác Ma phát rồ!"

Bên phải viết "Làm sinh viên của người cũng không hối hận!"

Khuôn mặt của Giang Nam tối sầm lại!

Hạ Dao cười trộm hắc hắc, cờ thưởng Đạo Sư Ác Ma này trao cho Giang Nam xem như danh xứng với thực!

Vương Chiêm: "Nam Thần! Nhận đi, dù sao cũng là tâm ý của

mọi người!"

Trên Giang Nam nổi gân xanh!

"Ta vẫn quyết định đánh cho các người khóc rồi hăn rồi đi!"

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, thân thể Vương Chiêm liền bay đi!

[Giá trị oán khí từ...]

9 phút 27 giây sau!

Giang Nam vỗ bàn tay nhỏ bé, cảm thấy mỹ mãn nhận lấy cờ thưởng, sau khi nhận phần thưởng dạy học phong phú từ chú Đạt, lại dẫn theo mấy người Chung Ánh Tuyết rời khỏi Đại học Linh Võ Thủ Đô!

Quả nhiên như vậy mới giống với phương thức cáo biệt của ta mà!

100 sinh viên mặt mũi bầm dập quỳ rạp trên mặt đất, nước mắt chảy ròng!

Hu hu~

Nam Thần, chúng ta đột nhiên lại không nổi!

.....

Rời khỏi thủ đô, Giang Nam không trực tiếp bay về học viện Tiên Phong mà đi theo Dạ Oanh đến quán cà phê!

Việc liên quan tới Mira hăn vẫn còn chưa biết rõ!

Trong quán cà phê, Giang Nam tiện tay thả rào cản không gian cách âm, để phòng ngừa tin tức tiết lộ ra ngoài!

"Ngày đó người nói Mira dùng linh kỹ thiên phú đại hình sẽ tiêu hao thời gian của bản thân là sao?"

Dạ Oanh nghiêm túc nói: "Người hẳn còn nhớ rõ Mira từng dùng linh kỹ đảo ngược gian tại trấn nhỏ Ngọc Long!"

"Sau đó chúng ta kiểm tra tế bào của Mira, phát hiện enzyme telomerase bên trong ít đi!"

Giang Nam ngắt ra!

Mỗi lần tế bào trong cơ thể con người phân chia đều tiêu hao enzyme telomerase, về cơ bản sau 56 lần phân chia, enzyme telomerase sẽ cạn kiệt, tế bào mất đi khả năng phân chia, lập tức chết đi!

Mira bởi vì có năng lực hệ thời gian, telomerase trong tế bào sẽ không biến ít, cho nên có thể vô hạn phân liệt, được xưng là tế bào vĩnh sinh!

Chính vì đặc tính này mới có huyết thanh bất tử!

Và trên lý thuyết, Mira là bất tử!

Thế nhưng linh kỹ đại hình sẽ khiến cho tế bào telomerase trong Mira ít đi?

"Dùng phục hồi cũng không có tác dụng sao?"

Chương 1075 -

Dạ Oanh: "Không thể! Cho nên chúng ta mới suy đoán, linh kỹ thiên phú cỡ lớn tựa như linh kỹ đảo ngược thời gian vượt qua cực hạn thể chất mà Mira có thể thừa nhận!"

"Là cái giá phải trả khi cô nhiều loạn thời gian, nếu như sử dụng không hạn chế, tế bào telomerase bên trong Mira sẽ triệt để dùng hết!"

Trong lòng Giang Nam trầm xuống: "Trước mắt Mira có linh kỹ gì?"

Dạ Oanh nói: "Thể chất tự lành của bản thân cô không tính! Có 4 linh kỹ là Phục Hồi, Thời Gian Ngừng Lại, Triều Hoa Tịch Thệ, Quay Ngược Thời Gian!"

"Hai cái đầu có thể dùng, chúng ta đã kiểm tra qua, sẽ không tiêu hao enzyme telomerase!"

Giang Nam tò mò nói: "Ta gặp qua ba cái, Triều Hoa Tịch Thệ là linh kỹ gì?"

Dạ Oanh rung mình một cái: "Đóa hoa nở rộ lúc sáng sớm, trời còn chưa tối đã héo rũ, người có thể tưởng tượng ra!"

"Đây là linh kỹ có tính công kích duy nhất của Mira cho tới bây giờ, đồng dạng cũng sẽ tiêu hao một ít enzyme telomere!"

"Chờ cấp bậc Mira cao hơn một chút, thể chất cũng sẽ tăng cường, đến lúc đó nói không chừng có thể tùy ý dùng!"

Giang Nam ôm Mira trở nên nghiêm túc: "Có nghe không, chỉ có thể dùng hai cái trước, không được dùng loạn hai cái sau biết

không?"

Mira: "Đã biết! Mira nghe lời!"

Dạ Oanh nói tiếp: "Thân phận của Mira nhạy cảm, nên tuyên bố với bên ngoài cô là linh võ giả hệ chữa lành, linh kỹ phục hồi cùng thời gian ngừng lại cũng đủ che dấu tầm mắt đại chúng!"

"Bên phía học viện Tiên Phong cũng đã an bài sẵn thủ tục nhập học, Mira đi theo người, tin tưởng người sẽ bảo vệ tốt cô ấy!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Yên tâm đi, bảo bối trong tay ta không ai cướp được cả!"

Giao phó xong chuyện của Mira, nhiệm vụ của Dạ Oanh coi như đã hoàn thành!

Lập tức đứng dậy, hữu ý vô tình đối mặt với Giang Nam, hung hăng ưỡn lưng, vẻ mặt đắc ý!

Nút áo sơ mi trắng phát ra tiếng kêu rên không chịu nổi gánh nặng!

Giang Nam ngẩn ra, lập tức hai mắt sáng ngời: "VẬY CŨNG ĐƯỢC?"

Dạ Oanh đỏ mặt, oán giận nhìn Giang Nam một cái: "Đã lâu như vậy, người mới phát hiện?"

Giang Nam cười không ngừng: "Chuyện của Mira, cảm ơn người!"

Dạ Oanh vò đầu, có chút ngượng ngùng: "Khách khí cái gì? Còn không bằng cho ta thêm chút bánh pudding!"

Giang Nam: Có liền!

Nói xong trực tiếp lấy 100 cái bánh pudding bullying nhét cho

Dạ Oanh!

"Dù sao chỉ là bề ngoài, ăn hết thì trực tiếp cho ta nói, ta cho người thêm!"

"Chắc hẳn người cũng không muốn trải nghiệm cảm giác ván đã đóng thuyền nữa đúng không?"

Chung Ánh Tuyết: ????????????????

Cái... Cái gì là ván đã đóng thuyền?

Hạ Dao: Phụt!!!

Tiểu Nam! Đừng dùng thành ngữ lung tung!

Thành ngữ này không phải dùng như vậy, về nhà ta nhất định phải dạy bổ túc môn ngữ văn cho người!

Dạ Oanh ngẩn ra: "Hả? Cái gì mà ván..."

Lập tức nhanh chóng phản ứng lại, khuôn mặt xinh đẹp bạo hồng!

Con mẹ nó ván đã đóng thuyền!

"A a a! Dao của ta đâu? Giang Nam! Ta nhất định phải chém chết người!"

Nói xong trực tiếp rút ra hai thanh đao từ sau lưng, một phát nhảy lên bàn muốn chém Giang Nam!

Giang Nam đã sớm chuẩn bị xiềng xích hù không quăng ra, quần lấy eo tất cả mọi người, thuấn di một cái đã đi tới không trung, ngồi trên lưng Tiểu Tửu Oa!

Xoa thắt lưng cười ha ha: "Ha ha ha ha! Đừng quá nhớ ta!"

Dạ Oanh đuổi theo ra khỏi quán cà phê, nhìn Giang Nam bay đi nói: "Thứ duy nhất mà bốn cô nương không thay đổi chính là sát ý đối với người!"

Nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiểu Tửu Oa bay về phía Dung Thành!

.....

Mà giờ phút này cảnh tượng tại học viện Tiên Phong vô cùng náo nhiệt!

Vô số xe tải cùng cần cẩu trực thăng chạy tiws học viện, thứ được vận chuyển đều là linh thú đã bị dưng vật gây mê!

Hắc Phong Lang, Xích Viêm Sư, Tật Điện Báo vân vân, chủng loại phong phú!

Đám người Đại Hắc Tiểu Hắc Quan Hổ đang duy trì trật tự tại hiện trường!

Học viên cũ mới đều tới hỗ trợ, giờ phút này cửa không gian nhà đồ chơi mở rộng, điên cuồng vận chuyển linh thú vào trong!

Trên sân thể dục của học viện chất đầy linh thú, Khỉ Đột Lưng Bạc thậm chí nhiều hơn 500 con!

Trong đó đáng chú ý nhất vẫn là một con Khỉ Đột Lưng Bạc toàn thân trắng như tuyết!

Tiên Phong Hỏa, Triệu Đức Trụ và một đám đạo sư đều ở trên khán đài nhìn chăm chú cảnh tượng này, vẻ mặt vui mừng!

Triệu Đức Trụ hưng phấn nói: "Ha ha, đã đến bước này rồi sao?"

"Chờ những linh thú này tiến vào nhà đồ chơi, chúng ta sẽ không ngừng có ấu tể linh sủng chất lượng để bồi dưỡng!"

"Hồ Thiên Đảo thật đúng là một địa phương tốt!"

Tiêu Phong Hỏa vui mừng nói: "Đúng vậy, cũng không biết nguyên nhân gì, linh thú ở đây mở linh trí rất sớm!"

"Nhất là đám khỉ đột này, đều đã xã hội hóa cao độ, thậm chí biết dùng công cụ và lửa?"

Quan Hồ cười hắc hắc nói: "Chuyện bồi dưỡng linh sủng cũng không chỉ giới hạn ở giai đoạn thơ ấu, lần này đi Hồ Thiên Đảo thu hoạch quá lớn!"

Mọi người sửng sốt: "Linh thú trưởng thành cũng có thể thu phục làm linh sủng sao?"

Về mặt Quan Hồ thần bí: "Đợi lát nữa các người sẽ biết!"

"Mọi thứ đều là nhờ có Giang Nam, một tay khai sáng lĩnh vực linh sủng trong nước, nói hẵn là thủy tổ khai sơn cũng không quá đáng!"

Tiêu Phong Hỏa vừa nghe thì không khỏi giật mình, nụ cười trên mặt cứng đờ!

Những học viên khác đến các trường đại học để huấn luyện dạy học nửa tháng đã trở lại, thậm chí đều chạy một chuyến tới Hồ Thiên Đảo!

Mà đám người Giang Nam đều đã đi hơn 20 ngày còn chưa trở về, khiến cho Tiêu Phong Hỏa hai ngày nay đều lo lắng đề phòng!

Sợ Giang Nam đột nhiên trở về cho mình một kinh hỉ lớn!

Hai ngày nay vẫn luôn có thể nhận được tin tức Giang Nam từ trên mạng.

Cũng không có hành động gì lớn!

Cũng chỉ hủy đi mấy tòa nhà tổ chức ngầm, cùng lão Diệp chơi chết Đạo Thiên, cười hỏa tiễn nổ bay cả tòa đảo...

Lúc này Tiêu Phong Hỏa mới biết được!

Giang Nam lúc ở học viện vẫn còn là một đứa bé ngoan!

Bằng không nếu như cười hỏa tiễn tản bộ gì đó ở trong học viện, thế này không ai chịu được a!

Lập tức lăm la lăm lự đụng Triệu Đức Trụ!

"Ai ai ai! Nhiệm vụ Vô Song mà cấp trên giao cho chúng ta kia, có thể đẩy cho tên nhóc thối Giang Nam này đi thêm một đoạn thời gian hay không?"

Triệu Đức Trụ liếc mắt: "Đại kiếp nạn của người còn chưa qua sao? Nhiệm vụ kia... Quá nguy hiểm!"

"Ta còn chưa có suy nghĩ xong có nên để cho đám nhóc con đi hay không, nhiệm vụ kia đánh chết cũng không thể để cho Giang Nam nhìn thấy, nếu không tên nhãi thối này nhất định đòi đi!"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt nói: "Con mẹ nó như vậy chẳng phải vừa vặn thích hợp sao? Nhận đi!"

Triệu Đức Trụ không nói gì: "Giang Nam san bằng khu 53 ở nước ngoài, hiện tại đều đã khét tiếng trong giới quốc tế, thả hãn xuất ngoại tiếp cũng không tốt a! Quá nguy hiểm, không về được ai chịu trách nhiệm đây?"

Tiêu Phong Hỏa lắc lắc bả vai: "Ai nha! Thật phiền mà!"

.....

Đúng lúc này, đoàn người Giang Nam cười Tiểu Tửu Oa bay trở về bầu trời học viện!

Cúi đầu nhìn xuống, thần sắc không khỏi cứng đờ, sắc mặt ngừng trọng!

Đáng chết! Trong học viện sao lại có nhiều linh thú như vậy? Linh họa phát sinh?

Chương 1076 -

Lập tức lấy ra đại kích ẩm huyết, linh lực trên người cuộn cuộn!

"Toàn bộ thành viên đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng! Chuẩn bị chiến đấu!"

Tiểu Tửu Oa liền mở ra hình thức máy bay ném bom!

"Được rồi, chủ nhân."

Lập tức từ trên cao lao xuống, lao thẳng tới sân thể dục của học viện!

Há mồm điên cuồng phun, một quả cầu lửa khổng lồ với đường kính 30 mét mãnh liệt phun ra!

"Đại Viêm Thiên!"

Tiểu Tửu Oa hôm nay đã Bạch Kim, lại ăn nhiều tài liệu dung linh, uy năng linh kỹ đại trưởng!

Tựa như mặt trời rơi xuống, mang theo nhiệt độ cực cao, hung ác nổ về phía sân thể dục!

Tất cả mọi người nhìn quả cầu lửa từ trên trời rơi xuống đều sửng sốt!

Lại nhìn điều sư đỏ thắm lao xuống, mặt trắng bệch, Giang Gây Chuyện đã trở lại?

Tiêu Phong Hỏa: !!!

Chân trước vừa nhắc tới người, chân sau người liền trở lại?

Mở màn chính là một chiêu Đại Viêm Thiên? Tên nhãi thối này quả nhiên muốn nổ tung học viện a!

"Dừng! Dừng nổ nữa! Không phải linh họa, thật vất vả mới vận chuyển tới!"

Nếu để cho Giang Nam nổ tung, vậy không phải uống công vô ích sao?

Một vị đạo sư vội vàng ra tay, giơ tay ném ra một viên đạn thủy long!

Va chạm với Đại Viêm Thiên, phát ra một tiếng nổ lớn!

Giang Nam ngẩn ra: "Không phải linh họa?"

Tới gần nhìn lại, lúc này mới phát hiện không ít linh thú trên thân đều mang theo dây đeo, là đặc biệt vận chuyển tới?

Tình huống gì đây?

Nhưng mà một tiếng nổ trên không trung lại kinh động tới đàn linh thú trên sân thể dục!

Ngẩng đầu nhìn lên, một đầu điều sư màu đỏ thẫm lao xuống, sự áp chế đến từ cấp bậc khiến cho tất cả linh thú lòng sinh sợ hãi!

Bản năng cầu sinh làm cho chúng nó đè ép được hiệu gây mê, một đám đỏ mắt, nhao nhao ngửa mặt lên trời rống giận!

Học viện vốn đã khống chế các linh thú toàn bộ mất đi khống chế, cả sân thể dục gà bay chó sủa, mắt thấy một đợt thú triều sắp hình thành!

Tiêu Phong Hỏa mặt đều đen, vội vàng nói: "Cũng đừng làm bị thương những linh thú này a, bằng không uống công vận chuyển

về!"

Nhưng nếu như không động thủ, mặc kệ những linh thú này vui vẻ, ẩn theo lực phá hoại của linh thú, không cần tới 10 phút, cả tòa học viện đều phải bị phá hủy a!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa +1000!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Phong Hỏa...]

Vừa mới trở về, còn chưa đáp xuống đất!

Học viện đã sắp không còn?

Ta đây cũng quá khổ đi?

Giang Nam nhìn đàn thú phía dưới, lập tức chú ý tới con Khỉ Đột Lưng Bạc màu trắng kia, không thể quen thuộc hơn!

Trong nháy mắt liền hiểu ra mọi chuyện!

Là vận chuyển linh thú trên Hồ Thiên Đảo trở về sao?

Giang Nam rụt cổ, mắt thấy sắp gây ra một hồi đại họa!

Không kịp nghĩ nhiều, giơ tay ném 15 quả lựu đạn vào giữa sân thể dục!

Không đợi mọi người hiểu được chuyện gì xảy ra!

Điện quang bảy màu rực rỡ đã bao phủ cả sân thể dục!

Chỉ thấy một khắc trước bảy thú còn đang xao động đột ngột cứng đờ, từng con người trũng lún, không nhen được, vò đầu bứt tai về mặt khó chịu!

Đúng lúc này, con Khỉ Đột Lưng Bạc màu trắng đột ngột đứng lên, hai mắt sáng ngời!

Chân trái phía trước, chân phải phía sau!

Một ngón chỉ trời, một ngón chỉ đất!

Không ngừng run chân, đập nhịp!

Mọi người mơ hồ, đây là tạo hình gì vậy?

Rất khác biệt a!

Chỉ thấy khỉ đột lông trắng ấp úng nửa ngày, rốt cục ấp ả ra được!

Ngửa mặt lên trời quát!

"Ta là một ngọn núi~"

"Bắt lấy dây leo tình yêu~"

"Nghe ta nói..."

Lập tức cả người ngửa ra sau, bả vai run rẩy có tiết tấu!

"Ah ah ah ah ah!"

Hơn 500 Khỉ Đột Lưng Bạc ở phía sau nhao nhao ngửa ra sau theo, học động tác của Khỉ Đột lông trắng, vai run một trận!"

Quần thể khỉ đột:A a a a~

Giờ khắc này, tất cả đạo sư cùng học viên trong học viện đều ngẩn người, tựa như sấm sét giữa trời quang, một trụ lôi đánh cho chói sáng vầng!

Khỉ đột lông trắng nói tiếng người?

Không chỉ nói chuyện còn con mẹ nó hát lên!

Lại còn nhảy múa?

Nhìn biểu tình cùng tiếng cười của đám khỉ đột lưng bạc.

Không biết vì sao, tất cả mọi người đều rung mình một cái, cảm giác sau lưng phát lạnh một trận!

Nhất là mấy người Ngư Thanh Thanh với Đỗ Nguyệt, khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, nhớ lại lúc ở trong sơn động, chân đều bị dọa run rẩy!

Anh trai mắt kính ôm đầu quỳ trên mặt đất, trong mắt tràn đầy hoảng sợ!

"Không! Không! Không! Ta không muốn vào sơn động với người! Ta không phải người yêu của người!"

"Người đừng tới đây! Ta chịu không nổi!"

Đám người Tiêu Phong Hỏa bối rối, trước không nói tại sao đám linh thú này lại đột nhiên nhảy múa hát ca!

Trong đám học viên này sao lại có một người phát điên rồi?

Giờ khắc này anh trai mắt kính rốt cục nhớ tới sự sợ hãi do con khỉ đột lông trắng gây ra!

Giờ phút này linh thú trong sơn thể dục đều nhảy múa, ngay cả thân thể Hắc Phong Lang, Tật Điện Báo gì đó cũng nhảy múa theo tiết tấu!

Đào Hân Di che mặt...

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc trừng to hai mắt, một màn này bọn ta chưa từng thấy qua!

Là vũ điệu cầu phối ngẫu của tộc khỉ đột lưng bạc sao?

Tiểu Tửu Oa mạnh mẽ đáp xuống đất!

Chỉ thấy Giang Nam cầm hai cây thánh kiếm hành lá trong tay, đối mặt với năm sáu trăm linh thú trên sân thể dục, vung hành múa may!

Vừa nhảy vừa hưng phấn nói: "Sao các người lại tới đây?"

Tiêu Phong Hỏa cùng Triệu Đức Trụ ngây người tại chỗ!

Vì sao Giang Nam cũng nhảy theo?

Tiêu Phong Hỏa kích động nói: "Chỉ dựa vào cái này lên ổn định bầu linh thú sao động? Nói không chừng đây chính là bí quyết để người cùng linh thú trao đổi, câu thông, biểu đạt thiện chí!"

Về mặt Triệu Đức Trụ chấn động!

Tên nhãi thối Giang Nam này quả nhiên có tài, ngôn ngữ cơ thể là ngôn ngữ cổ xưa nhất!

"Thời điểm chúng ta còn chưa có ngôn ngữ, tổ tiên nhân loại cũng phải dùng ngôn ngữ cơ thể câu thông a!"

"Tiểu Bàn Hồ! Mau ghi chép lại!"

Quan Hồ híp mắt nhìn!

Mời hai vị lão gia tử ngừng não bổ lại có được không?

Bí quyết cái rắm!

Nhìn kiểu gì cũng thấy Giang Nam đang nhảy múa cùng với đám linh thú này!

Nhưng vẫn dùng điện thoại di động quay chụp lại, dù sao cảnh tượng này đập nát giày sắt cũng không thấy được!

Giờ phút này Hùng Nhị cũng tràn đầy hưng phấn, giang hai tay

ra: "Bạch cánh tay trái!"

Thời gian múa xấu hổ vừa qua, trong nháy mắt khi đột lông trắng nhìn thấy Hùng Nhị, vẻ mặt đều là kinh hãi, hốc mắt lập tức ướm!

Một cú nhảy bay tới, than thở khóc lóc: "Hùng đại vương! Bọn ta nhớ người muốn chết a!"

Thân thể Hùng Nhị cứng đờ, vừa lên đấm khi đột lông trắng một phát!

Lão tử con mẹ nó học lâu như vậy mới chữa được tật nói ngọng, người như thế nào vừa lên liền nói trôi chảy như vậy?

Là bởi vì kết cấu thân thể gần giống với nhân loại hơn sao?

Khỉ đột lông trắng ôm đầu tử thân nói: "Đại vương! Người đánh ta?"

Hùng Nhị: "Khụ khụ ~ Không thấy Nam ca sao?"

Khỉ đột lông trắng vội vàng quỳ một gối về phía Giang Nam, vươn bàn tay đưa tới trước mặt Giang Nam!

"Tiểu nhân bái kiến vương trung vương!"

Chương 1077 -

Vừa thấy hành động của khỉ đột lông trắng, tất cả linh thú trên sân thể dục đều thành thật quỳ rạp trên mặt đất!

"Rống rống ~"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Thế này mới giống người nói a, đây~"

Nói xong liền đặt 100 bó linh hệ lên bàn tay to của khỉ đột lông trắng!

Ánh mắt khỉ đột lông trắng xấu hổ!

Hùng Nhị nhìn chung quanh toàn trường, ánh mắt sáng lên: "Ô hô? Báo cánh tay phải cũng tới? Nam ca, học viện thế nào mà lại đón đám thủ hạ tới đây?"

Tiêu Phong Hỏa há hốc mồm!

Bạch cánh tay trái? Báo cánh tay phải?

Học viện xuất động đại lượng nhân lực vật lực, bỏ hết sức lực, những linh thú này đều là thủ hạ của Hùng Nhị?

Ánh mắt của đám học viên mới cũ nhìn Giang Nam giống như nhìn thần tiên!

Không ngờ Hùng Nhị trước khi ra khỏi Linh Khư lại là thổ hoàng đế ở trong Hồ Thiên Đảo a!

Quý mới biết chúng ta vì để gây mê những linh thú này và mang về đã phế đi bao nhiêu khí lực!

Cái đám này thế mà còn biết cả binh pháp, con nào con nấy mạnh không tưởng!

Kết quả Giang Nam vừa đến liền nằm sấp toàn bộ, còn gọi hần là vương trong vương?

Là sự tồn tại cấp bậc Thái Thượng Hoàng sao?

Giang Nam: "Viện trưởng, các người tới Hồ Thiên Đảo đưa những linh thú này về là để bồi dưỡng linh thú ấu tể sao?"

"Sao không nói sớm với ta, ta cũng có việc ở đó, bên trong còn có một ngọn núi, một hồ cá cần thu hoạch a!"

Nếu biết đã về sớm vài ngày, cũng theo mọi người tới Hồ Thiên Đảo một chuyến!

Đem ngọn núi quặng sắt Khốn Linh kia chuyển về, bụng Thương Long Thú còn chưa có kiểm tra!

Tiêu Phong Hỏa xoa trán, vì cái gì đường đường là một Linh Khư cấp Hoàng Kim, tới miện người liền biến thành thứ như nông trường?

"Về... về là tốt rồi! Ha ha ha!"

Sau khi được Quan Hồ giải thích một phen thì mới biết được.

Sở dĩ đưa linh thú Hồ Thiên Đảo trở về là vì bảo trì chủng tộc bọn họ kéo dài, đồng thời có thể bồi dưỡng linh sủng ấu tể tốt hơn!

Dù sao không phải tất cả linh thú đều đẻ trứng!

Quan Hồ: "Không riêng gì đưa linh thú về, còn có một nhóm trứng linh thú, thông qua đợt huấn luyện địa ngục, không ít học viên đã dùng điểm cống hiến đổi được trứng tới tay!"

Giang Nam ngẩn ra: "Vậy bọn ta ra ngoài dạy học thì sao?"

Quan Hồ hắc hắc cười không ngừng: "Trứng đều đổi hết rồi, các người chỉ có thể chờ cơ hội lần sau!"

"Đúng rồi, tiếp theo trường sẽ mở một lớp học về trứng linh sủng công khai, người làm giảng viên, dạy bọn họ làm thế nào để ấp trứng!"

"Dù sao bọn họ cũng không có kinh nghiệm ấp trứng!"

Giang Nam vỗ ngực nói: "Giao cho ta, ta làm việc, người cứ yên tâm!"

Mấy người Chung Ánh Tuyết có chút mất mát, không vớt được trứng, chỉ có thể chờ cơ hội lần sau!

Chỉ thấy Giang Nam xoay người nhìn về phía linh thú trên sân thể dục, vặn eo một cái, bắt đầu ra lệnh!

"Các người đều đã nghe thấy chưa? Đến nơi này, là phải có tổ chức!"

"Không có thiên địch uy hiếp các người, cũng sẽ không đói bụng, cho ăn cho ỏ!"

"Điều duy nhất các người phải làm chính là bạch bạch bạch, làm một cỗ máy sinh con vô tình, phải sinh thêm nhiều con, có biết không?"

"Con nhiều quá không nuôi nổi, chúng ta sẽ giúp các người nuôi!"

Hùng Nhị ở một bên "Gào thét" không ngừng, đảm đương chức vụ phiên dịch cho Giang Nam!

Đông đảo linh thú nghe vậy thì ánh mắt lấp lánh, không ngừng gật đầu, kích động không thôi!

Có ăn có uống, cái gì cũng không cần quan tâm?

Mỗi ngày bạch bạch bạch?

Đây quả thực là thiên đường a!

Cuối cùng cũng tìm được tổ chức!

Khỉ đột lông trắng giơ tay: "Vương trong vương, cái này là sở trường đặc biệt của ta! ta có thể cống hiến lực lượng!"

Anh trai mắt kính giật mình một cái, vẻ mặt đồng ý!

Người nói thế này ta lại không cách nào phản bác!

Giang Nam hài lòng gật gật đầu: "Ừ, nếu đã là sở trường đặc biệt, người phải có tác dụng dẫn đầu biết không?"

"Được rồi! Nghe hiểu rồi thì đến chỗ ta nhận phần ăn bạch bạch bạch!"

Khỉ đột lông trắng vỗ tay: "Tất cả tới xếp hàng! Đừng có gây rối, phải có tổ chất, chen ngang đánh chết!"

Năm sáu trăm linh thú trên sân thể dục cực kỳ có trật tự xếp thành hàng dài!

Mỗi một linh thú đều được lĩnh một bình Đại Lực 1.0 cùng một bó linh tệ từ chỗ Giang Nam, khung cảnh vô cùng hài hòa!

Giờ phút này thần sắc tất cả học viên cùng đạo sư đều đại ra nhìn một màn này!

"Nam Thần đúng là thần tiên! Không hổ là thủy tổ khai sơn, loại tình cảnh này cũng kiểm soát được!"

"Nhân loại chúng ta bình thường còn có hiện tượng chen hàng, nhìn lại linh thú người ta, cũng không có chen ngang!"

"Ai ~ người không bằng thú a, Đại Lực thêm Linh Hẹ? mỗi ngày bạch bạch bạch? cuộc sống như vậy ta cũng muốn được trải nghiệm!"

"Ta đột nhiên vô cùng chờ mong cái ngày mà lĩnh vực linh sủng này được triệt để khai phá, sẽ đồ sộ tới cỡ nào a?"

Tiêu Phong Hỏa nhìn Giang Nam vừa yêu vừa hận!

Năng lực làm việc này không cần phải bàn cãi gì, nhưng trong 10 chuyện tên nhãi thối này làm! 9 chuyện đều không phải chuyện con người có thể làm ra...

Đúng lúc này, cửa học viện truyền đến từng đợt thanh âm chấn động!

Chỉ thấy từng đầu Đại Giác Nãi Ngưu có hình cực lớn theo bậc thang đi lên!

Nhìn số lượng, ước chừng có hơn 1000 con!

Bên cạnh đàn bò, thậm chí có binh lính được trang bị súng ống đầy đủ áp giải!

Giang Nam bối rối: "Đàn Đại Giác Nãi Ngưu này đều kéo tới được? Không phải chứ?"

Quan Hồ cười nói: "Dùng xe lửa kéo tới, để lại bảy tám trăm con bên trong Linh Khư Hồ Thiên Đảo, còn lại đều kéo tới!"

Giang Nam: "Nhiều như vậy? Học viện chúng ta định mở nhà máy sữa trợ cấp gia dụng sao?"

Quan Hồ liếc mắt một cái: "Mở nhà máy sữa cái rắm, chỉ biết nghĩ tới sữa bò! Cả đám này đều là linh sủng của Tần Thụ!"

Giang Nam kinh hãi!

Tần Thụ cảm thú tới như vậy sao?

Người ta cố gắng sống chết chỉ lấy về được một quả trứng!
Người thì lại thu được cả một đàn bò sữa?

Chỉ thấy Tần Thụ hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang ngồi ở đỉnh đầu thủ lĩnh đàn bò!

Chỉ là mặt mũi có chút bầm dập, trên người không ít vết thương!

Đi theo phía sau là hơn một ngàn Đại Giác Nãi Ngưu hùng tráng, miễn bàn có bao nhiêu khí phách!

Tần Thụ: "Đại Giác Ngưu! Nói với các anh em đừng có húc người lung tung, muốn húc thì húc ta là được!"

Đại Giác Ngưu: "Mu muu!"

Giờ khắc này, Tần Thụ cười Đại Giác Ngưu nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người!

Thế này cũng quá uy phong đi?

Hơn một ngàn con Đại Giác Nãi Ngưu đều nghe lời Tần thụ? Nếu như phát động xung phong! 100 chiếc xe tăng hạng nặng cũng không đủ để chống cự!

Đây là cỗ lực lượng cường đại cỡ nào? Ai có thể chơi lại Tần Thụ chứ?

Chưa xót đau khổ một vai gánh vác!

Một đời súc bình cuối cùng thành vương?

Chương 1078 -

Tần Thụ vừa thấy Giang Nam ánh mắt liền sáng ngời, phảng phất như nhìn thấy chúa cứu thế: "Nam Thần! người rốt cuộc đã trở về, có thể cho ta chút nhân sâm dự phòng không? Ta lấy sữa bò đổi với người!"

"Muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, người muốn dùng sữa tắm để ngâm mình đều được!"

Giang Nam thuận di một cái đi qua: "Khá lắm Tần Thụ, đứng lên nào! Sao người làm được? Đều thu phục được cả đàn bò này?"

Tần Thụ: "Đơn giản! Mỗi ngày đều để đàn Đại Giác Ngưu này đánh ta một trận, đánh ra cảm tình, bọn nó liền nghe ta!"

"Lại nói Nam Thần người cung cấp nhân sâm cho ta được không, bằng không ta không chống đỡ nổi được mấy ngày..."

Giang Nam:...

Đây là lời mà con người có thể nói ra?

Người quả nhiên là súc vật!

Đó không phải là tình cảm dành cho người, đó là tình cảm dành cho bộ môn bóng chuyền!

Đám Đại Giác Nãi Ngưu này đến cả Hùng Nhị lúc trước cũng không thể hàng phục, lại bị Tần Thụ giải quyết?

Dựa vào đặc tính thích chơi bóng chuyền của đám Đại Giác Nãi Ngưu này mà hy sinh bản thân một chút?

Tần Thụ! Người con mẹ nó thật đúng là một thiên tài!

Từ bóng chuyền thành công thăng cấp lên chặn bò?

Nơi móng sắt đi qua, không có một ngọn cỏ!

Bại cũng tại bò sữa, thành cũng nhờ bò sữa?

Giang Nam cười hắc hắc, trong đầu toát ra một vài ý nghĩ không thành thực!

Lúc này đưa cho Tần Thụ 100 gốc nhân sâm: "Ta chỉ muốn loại sữa bò của con bò sữa tuyết trắng kia!"

Tần Thụ cực kỳ quý trọng cất nhân sâm vào: "Được!"

Trên lưng bò, Diệp Tinh Hà cùng Tề Ngọc cũng ngồi ở đó!

Vừa thấy Giang Nam tới, nhao nhao tiến lên!

Tề Ngọc: "Ha ha! Không hổ là nam nhân cười tên lửa đạn đạo, bức danh họa kia cũng đã được người người chế thành sticker có biết không?"

Giang Nam cắn răng: "Sticker? Đáng giận! Thế mà lại không trả ta tiền bản quyền?"

Vẻ mặt Diệp Tinh Hà hưng phấn nói: "Nam Thần, người có cần thận chiếu cổ cho chị của ta không?"

Giang Nam nhìn bằng ánh mắt thâm sâu: "Đã chiếu cổ tốt rồi! Cô ấy cảm động đến phát khóc! Nói là muốn trở về tận tình Báo! Đáp! Người!"

Diệp Tinh Hà hào hứng: "Ha ha! không hổ là anh em tốt của ta! Bảo sao hai ngày nay chị ấy cứ hối thúc ta trở về nhà!"

"Biểu hiện của chị ta thế nào?"

Giang Nam: "A ~ Tinh Tuyền như thế nào nhỉ? Cũng rất không tệ! Khá lớn!"

Nụ cười trên mặt Diệp Tinh Hà cứng đờ, cái gì mà khá lớn a!

Người không phải là đem cô ấy chiếu cố tới trong chăn đi? Ta coi người là anh em, người lại muốn làm anh rể của ta?

Ta liền...

[Giá trị oán khí từ từ Diệp Tinh Hà + 666!]

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Khụ khụ! Trưởng thành, trưởng thành rất lớn! Cấp bậc đều tăng hai sao!"

Lúc này Diệp Tinh Hà mới thở phào nhẹ nhõm, vỗ bả vai Giang Nam: "Ha ha! lời cảm tạ ta cũng không nói nhiều, đều để ở trong lòng! Qua vài ngày ya liền về nhà một chuyến!"

Vẻ mặt Giang Nam chột dạ!

Mình đều nói sự thật, một chữ cũng không có bịa mớ!

Nếu người bị gãy chân hay gì đó, không liên quan gì đến ta cả!

Vừa mới xong chuyện đàn bò, ở cửa học viện lại liền nhắc lên một đạo tuyển trần cuộn cuộn!

Tốc độ thậm chí nhanh đến mức sinh ra tàn ảnh, mắt thường cơ hồ đều không theo kịp!

Trên mặt mọi người đều mang theo biểu tình kinh hoàng, cái gì mà lại nhanh như vậy?

Thân hình đối phương đột ngột dừng lại, trên sân thể dục nhắc lên từng đạo kinh phong!

Lúc này mọi người mới thấy rõ, cư nhiên là một

“Fushigidane*” có thân hình khổng lồ!

(*): tên của một loài pokemon

Thỏ Con hưng phấn ngồi ở trên lưng rùa, tóc đều bị thổi đến sau đầu, lộ ra cái trán trơn bóng!

Giang Nam bối rối: "Loại rùa quý gì vậy? Chạy nhanh như vậy? Rùa Tia Chớp à?"

Chỉ thấy cơ bắp trên bốn đùi của con rùa giống như cầu long nhô lên, cường tráng vô cùng!

Chung Ánh Tuyết ngơ ngác nói: "Đây chẳng phải là con rùa tên lửa Diệu Oa mà chúng ta đã ngồi sao?"

Diệu Oa Linh Quy vừa mới nhìn thấy Giang Nam trong đám người, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi!

Một phát rút cả đầu cùng chân vào trong vỏ, run lẩy bẩy!

Thỏ Con từ trên lưng rùa nhảy xuống đỡ dành nói: "Ai nha, Tiểu Diệu Diệu! người như thế nào còn thẹn thùng?"

Tần Thụ cười khở: "Nó không phải đang thẹn thùng, là sợ hãi a!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, tiến lên vỗ mai rùa: "Ha ha, thật sự là Tiểu Diệu Diệu a!"

Lúc này mai rùa run rẩy như trấu!

Thỏ Con hưng phấn nói: "Lúc ta đi Hồ Thiên Đảo liền phát hiện nó di chuyển như cơn bão ở trên mặt nước, trên móng vuốt còn đeo mấy cái dép lê nha!"

Mất rất nhiều công sức mới giúp nó mài mòn được dép lê, sau đó nó vẫn luôn đi theo ta!

Mấy người Đỗ Nguyệt cùng anh trai mắt kính nhao nhao nhìn Giang Nam bằng con mắt đầy phán xét!

Quỷ mới biết con rùa tên lửa này đã phải chạy như bão táp trên mặt nước bao lâu rồi, chỉ sợ đã chạy quay Linh Khư Hồ Thiên Đảo không biết bao nhiêu vòng!

Nếu linh thú có phần mềm đếm số bước, nó tuyệt đối đứng đầu mỗi ngày!

Nụ cười trên mặt Giang Nam cứng đờ: "A ha ha ~ là vậy sao? Thật trùng hợp nha!"

Thỏ Con mừng rỡ nói: "Nó chạy rất nhanh, ta đều đuổi không kịp, thật vui vẻ, ta cũng có linh sủng rồi!"

Giang Nam ngạc nhiên!

Thỏ Con cũng đuổi không kịp Diệu Oa Linh Quy?

Con rùa này chạy nhiều tới mức biến dị a!

Không mang dép lê cũng chạy nhanh được như vậy?

Quả nhiên rùa chạy nhanh hơn thỏ trong truyền thuyết là có thật! Thành ngữ của người xưa qua không gạt ta!

Làm linh sủng cho Thỏ Con?

Tổ hợp rùa thỏ?

Không ít người đều có linh sủng cho riêng mình, hơn nữa còn đều là thời kỳ trưởng thành!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn mà thèm thuồng, vẻ mặt đáng thương nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam cười hắc hắc: "Yên tâm, giao cho ta! Đến lúc đó sẽ

kiếm được linh sủng siêu lợi hại cho các người!

Có Hùng Nhị chủ trì đại cục, tràng diện rất là hài hòa!

Các linh thú nhao nhao di chuyển vào trong nhà đồ chơi, Giang Nam cũng đi theo hỗ trợ!

Hiện giờ Hàn Mộng Lộ dưới sự trợ giúp của Giang Ninh, cơ hồ nắm trong tay 95% chú văn của nhà đồ chơi!

Tạo môi trường thích hợp cho các linh thú sinh tồn đơn giản như làm bữa ăn sáng!

Mượn cơ hội này, Giang Nam cũng đi thăm Giang Ninh Giang Tĩnh!

Hai người bọn họ ở trong nhà đồ chơi sinh hoạt rất tốt, Giang Tĩnh cũng học được rất nhiều thứ của xã hội loài người!

Giang Ninh thậm chí định chờ thêm một thời gian ngắn nữa sẽ đưa Giang Tĩnh đến học viện Tiên Phong cùng nhau học tập!

Giang Nam tất nhiên tán thành hai tay, trước khi đi còn đặc biệt kêu Giang Ninh bổ sung hạt Bose cho mình!

Tuy rằng chỉ có thể uống coca lạnh, nhưng Giang Nam mắc chứng OCD nặng!

Không bổ sung thì phí sao, vạn nhất cần dùng tới thì sao?

Lúc trở lại biệt thự Phong Lâm cũng đã là đêm khuya!

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao dọn dẹp phòng cho Mira...

Ba người Giang Nam thì đứng ở bên cạnh bể bơi!

Hùng Nhị yếu ớt nói: "Nam ca! Tha cho ta đi, áo khoác da gấu của ta chỉ vừa mới mọc ra một chút!

Ngô Lương nuốt nước bọt: "Cái ao này không phải thứ mà người bình thường có thể hưởng thụ!"

Chương 1079 -

Giang Nam cười không ngừng: "Tuy là ngâm người, nhưng không phải ngâm cái này! Ta định tạo nôi yên ương!"

Ngô Lương và Hùng Nhị ngơ ngác nhìn Giang Nam: "Người chuyển cả núi lửa của người ta tới đây à?"

Giang Nam liếc mắt: "Người thật sự cho rằng ta là thần tiên sao? Núi lửa lớn như vậy! Không gian di độ của ta làm sao chứa được?"

Ngô Lương che mặt, nói cách khác nếu như có thể chứa được thì người đã dọn về rồi?

Chỉ thấy Giang Nam vuốt cằm: "Hmm ~ Nhưng mà trước tiên phải giải quyết xong một ao Đại Lực 2.0 này! Đồ ngâm qua tắm lại không thể bán cho người khác! Chỉ có..."

Giang Nam lấy điện thoại ra!

10 phút sau, Tề Ngọc chạy tới ghé vào bên cạnh bể bơi, chu môi, hung hăng mút một ngụm!

"Ừc, ực, ực, ực ~ ừng ực! A~".

Sau một khắc, mái tóc phiêu dật hóa thành hư ảo, trong nháy mắt bạo y, hóa thân thành yêu quái gân thịt!

"Chính là mùi vị này! Không sai!"

Lập tức ánh mắt đầy kích động nhìn Giang Nam: "Thật sự tặng không cho ta? Cái gì cũng không cần?"

Giang Nam vung tay lên: "Đương nhiên! Dù sao lúc trước đã nói với người sẽ bao thầu đại lực cho người! Nói lời giữ lời!"

Tề Ngọc cảm động lệ nóng doanh tròng: "Nam Thần đúng là người tốt! Anh em tốt, không cần nói nhiều!"

"Một bể bơi Đại Lực 2.0 lớn như vậy nói tặng liền tặng? Chỉ là mùi vị này... Có chút mặn, chờ ta trở lại lọc thêm một lọc!"

"A? Phi phi... Cái gì đây?"

Tề Ngọc kéo ra một sợi lông cong cong từ trong miệng!

Giang Nam hoảng hốt!

"A ~ đây nhất định là do người vừa rồi không cẩn thận, uống luôn cả tóc rụng của mình vào miệng đi?"

Tề Ngọc xoa đầu, cười ha ha: "Cũng đúng, cho ta nửa giờ! cái gì cũng không nói, trở về mời người ăn xiên nướng!"

Nói xong liền bắt đầu lấy nước trong bể bơi, Giang Nam còn tri kỷ cho hắt mượn đồ bơm nước cùng thùng rỗng!

Nửa giờ sau, bể bơi bị Tề Ngọc dọn sạch, mang theo vẻ mặt cảm động rời đi!

Giang Nam cảm khái nói: "Quả nhiên, vui vẻ giúp người làm việc tốt thì mình cũng sẽ vui vẻ theo a!"

Hùng Nhị Ngô Lương nhao nhao che mặt, rõ ràng là người không cần nước tắm trong bể này, lại luyện tiếc ném, sau đó thuận nước đẩy thuyền đưa nhân tình cho Tề Ngọc a!

Còn bảo người ta làm cu li miễn phí cho người, quét sạch bể bơi!

Dân ném đá giấu tay lão luyện bình thường đều làm việc như

vậy sao?

Chỉ thấy Giang Nam mở không gian dị độ ra, ở trong ánh mắt khiếp sợ của Ngô Lương cùng Hùng Nhị!

Lấy hai khối Ngọc Tụ Thủy và quặng sắt Xích Viêm to bằng xe tải kia ra!

Hai con gấu đều bị dọa đến choáng váng, khối tài liệu dung linh lớn như vậy? Nam ca, người kiếm cái này từ đâu?

Giang Nam móc ra đại kích âm huyết, cắt tĩa lại hai khối tài liệu dung linh, tạo hình xong liền nhét vào hai bên bể bơi, lớn nhỏ vừa vặn đủ lấp đầy một nửa bể bơi!

"Còn thất thần cái gì, đi tạo hai cái ao đi, bản vẽ ta đều thiết kế xong rồi!"

"Có thể dùng điện đun nóng nước, cũng có thể nhờ Tiểu Tửu Oa làm nóng nước!"

Nhìn bản vẽ Giang Nam lấy ra, Ngô Lương Hùng Nhị cả kinh, thật sự làm ra một nồi uyên ương loại nhỏ ngay tại nhà?

Thế này cũng quá lợi hại đi?

Không nói nhiều, Ngô Lương Hùng Nhị mỗi người một rìu, Giang Nam thì cầm Phương Thiên Họa Kích trong tay, ba người liền bắt tay vào việc!

Trộn vện mấy giờ trôi qua, lúc này mới hoàn thành!

Về mặt Giang Nam hài lòng!

Lập tức một gọi điện thoại gọi cho Tần Thụ!

10 phút sau, Tần Thụ dắt hơn mười con bò sữa trắng như tuyết tới biệt thự!

Điên cuồng vắt sữa vào trong nồi uyên ương, rất nhanh liền lấp đầy!

Phải biết rằng trong sữa bò của Đại Giác Nãi Ngưu ẩn chứa số linh khí thậm chí còn nhiều hơn so với trong suối nước nóng!

Dùng thứ này để thay thế tuyệt đối không thể kém hơn, hơn nữa ngâm sữa bò trắng nõn hiệu quả cơ bắp càng thêm xuất chúng!

Lại công thêm hiệu quả của tài liệu dung linh, công hiệu của Nồi Uyên Ương này thậm chí còn tốt hơn ở Linh Khư Thánh Viêm!

Cuối cùng đã xong cái ao, Giang Nam vẫn đổ Đại Lực 2.0 vào để ngâm mình!

Một bể ba ao, còn có khu triệt lông, Nice!

Theo dòng điện đun nóng, khói trong ao bốc lên bọt, trong phòng tràn ngập sương mù, cũng tràn ngập mùi sữa!

Hạ Dao khịt mũi đi tới!

"Các người đang làm cái gì? Mùi gì mà thơm như vậy?"

Giang Nam cười xán lạn!

"Hoan nghênh vị tiểu thư xinh đẹp này quang lâm suối nước nóng Phong Lâm! Có cần dịch vụ kỳ cọ tắm rửa hay không?"

"Mát xa miễn phí!"

Ánh mắt Hạ Dao sáng ngời, Tiểu Nam rốt cục đã thông suốt sao?

"Muốn muốn muốn, ta đi thay đồ bơi đây!"

Nói rồi chạy như bay về phòng!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, trái tim nhỏ đập thành thịch, thật sự muốn được mát xa sao?

"Một vị tiểu tử tỷ tỷ số 01, nhớ ghi lại số thẻ!"

Chung Ánh Tuyết dắt Tiểu Mira cũng ngửi thấy mùi thơm thì đi tới, nhìn sữa bò đang sôi ùng ục trong nồi uyên ương, trực tiếp ngâm đại!

"Trời ạ! Nồi uyên ương sữa? Tiểu Nam người là thần tiên sao?"

Trực tiếp làm một cái ngay tại nhà?

"Ngâm bồn tắm... ê a!"

Giang Nam ưỡn ngực, vẻ mặt đắc ý: "Vậy người nhìn xem? Ngâm sữa bò để trắng mịn da! muốn thử xem không?"

Chung Ánh Tuyết của Mira gật đầu như gà mổ thóc, vội vàng trở về thay đồ bơi!

Không có cô gái nào có thể từ chối được trắng da!

Giang Nam: "Hai tiểu tử tỷ tỷ số 02 03, cho nước nóng vào nồi, ngâm trước rồi chà!"

Trong lòng đều vui ra rầm!

Nếu không vì có thể được trải nghiệm nghề nghiệp vĩ đại này, mình mới không phí nhiều công sức tới như vậy!

Ha ha ha!

Ngô Lương Hùng Nhị cũng kích động theo: "Nam ca, ta cũng muốn được người kỳ cộ!"

"Đúng đúng, lần trước ngâm mình ở thủ đô cũng không có dịch vụ tắm rửa kỳ cộ, ngâm mình mà không được kỳ cộ thì còn gì là

ngâm mình!"

Giang Nam cười rạng rỡ: "Hai người cũng muốn ta kỳ cộ cho à?"

Hai người điên cuồng gật đầu, vẻ mặt khát vọng!

Giang Tiêu Chuẩn Kép: "Giấy nhám, máy giũa, chọn một cái đi?"

Nụ cười trên mặt Ngô Lương và Hùng Nhị trực tiếp cứng đờ, hung hăng giật mình một cái!

Đây mà là kỳ cộ tắm rửa?

Người đây là đánh bóng cơ thể!

Sẽ xảy ra tai nạn chết người a!

"Ai? Ta đột nhiên nhớ tới Kỳ Kỳ hẹn ta ăn cơm tối..."

"Ta có đặt hẹn ở phòng huấn luyện linh lực không thể không đi, ta muốn thăng cấp!"

Hai người mang theo khuôn mặt trắng bệch chạy nhanh như chớp, không thấy bóng dáng!

Mà bên kia, ba người Hạ Dao đã thay xong đồ bơi, vẻ mặt hưng phấn chạy vào!

Một phen nhảy vào trong nồi uyên ương, ánh mắt lấp lánh!

Linh khí ẩn chứa trong sữa cộng thêm năng lượng âm hàn trong Ngọc Tụ Thủy liên tục cường hóa thân thể!

Biểu tình của ba người đều hòa tan theo!

Tiểu Tửu Oa nổi trên mặt nước, đây là thiên đường đúng không ?

Nhưng Giang Nam đã sớm không kiềm chế được tâm tình xao động, ho nhẹ một tiếng!

"Bắt đầu tắm rửa, tiểu tử tử số 01 là ai?"

Hạ Dao vội vàng giơ tay!

"Ta ta ta! Là ta đây!"

Giang Nam nghiêm mặt, vỗ vỗ giường tắm bên ao Ngọc Tụ Thủy: "Nằm xuống đây nào!"

Mọi người không nhịn được cười, Tiểu Nam có cần chuyên nghiệp như vậy không!

Hạ Dao vội vàng chạy lên giường Ngọc Tụ Thủy nằm úp sấp, vẻ mặt chờ mong!

"Mau mát xa đi! Ta đang chờ đây!"

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, lấy giấy vệ sinh ra bịt mũi!

Trái tim kích động, bàn tay run rẩy, mân mê một chút!

Chương 1080 -

Hai bàn tay run rẩy rơi vào sau lưng Hạ Dao!

Hạ Dao: A~

Giang Nam:!!!

Đại Lang Diệt người A~ cái quái gì!

Vừa mới giơ tay muốn mát xa.

[Phát động kỹ năng! Thiên Cương Địa Sát 108 Vỡ: LV0!]

Giang Nam: Phụt~

Không phải chứ? Hệ thống bị gì vậy?

Kỳ cọ tắm rửa mà cũng có thể kích hoạt kỹ năng?

Cái tên này nghe cũng quá giống vũ kỹ Thiên giai gì đó quá đi?

Kết quả con mẹ nó là tuyệt kỹ mát xa vỡ lưng toàn thân?

Có cần đáng tin như vậy không?

Giang Nam cẩn thận xem xét mới phát hiện, tuyệt kỹ này cũng không đơn giản như vậy!

Là thông qua võ pháp đặc thù, đem linh lực thông qua da đánh vào, kích thích huyết vị, gân mạch!

Có thể loại trừ mệt nhọc, thư gân hoạt huyết, kích thích kinh mạch, ổn định căn cơ cấp bậc!

Quả thực chính là thần kỹ a!

Nhìn vẻ mặt chờ mong của Lang Diệt, Giang Nam cười hắc hắc!

[Thêm điểm kỹ năng: 11 vạn 1 ngàn 1 trăm điểm!]

[Kỹ năng thăng cấp! Thiên Cương Địa Sát 108 Võ (Đỉnh Cấp): LV0!]

Giang Nam: "Chuẩn bị xong chưa? Tiểu bảo bối của ta~"

Lão tử chuẩn bị ném đá giấu tay đây!

Hạ Dao hưng phấn gật đầu: "Ừ! Ta..."

"Bộp! Bộp!"

Lời còn chưa nói xong, chỉ thấy hai bàn tay Giang Nam tạo thành hình cái bát, hung hăng đập lên lưng Hạ Dao!

Phát ra hai tiếng giòn tan!

Hạ Dao mở to hai mắt, cơ thể căng thẳng, cảm giác hai cổ linh lực theo tay Giang Nam vọt vào thân thể!

Kích thích từng điểm trên lưng, một cổ cảm giác tê dại cực hạn từ vị trí Giang Nam vỗ xuống khuếch tán ra, xông thẳng lên đỉnh đầu!

Da đầu đều sáng khoái tê dại!

"A~ Cái gì vậy?"

Ngay sau đó Hạ Dao không nói tiếp được, chỉ thấy bàn tay Giang Nam vỗ ra tàn ảnh lên lưng Hạ Dao, tung bay lên xuống!

Tiếng "Bộp! Bộp!" giòn vang không dứt bên tai!

Thiên Cương Địa Sát 108 Võ trực tiếp thi triển ra, Hạ Dao điên cuồng giãy dụa!

Cái này so với bóp chân còn kích thích hơn gấp trăm lần a!

Cảm giác nơi bị võ qua thông thấu không chịu được!

Thế này ai có thể chịu đựng được a!

Không khỏi vội la lên: "Tiểu Nam! Ta không mát xa nữa được không? Tạm dừng!"

Nhưng mà Giang Nam thi triển tuyệt kỹ làm sao có thể dừng lại?

Bắt lấy chân Hạ Dao điên cuồng vung một trận, Hạ Dao bị Giang Nam vung như sóng, cũng sắp trợn trắng mắt!

Dùng sức vung một cái, Hạ Dao liền bị lật mặt, tiếp tục bị võ!

Đây đâu phải là mát xa?

Hạ Dao cắn chặt môi dưới, khóe mắt mang theo nước mắt!

Cảm giác mình đã biến thành một miếng thịt ba chỉ đang được mát xa để thấm gia vị, như vậy sẽ càng ngon miệng sao?

Thế mà mình còn nghĩ Tiểu Nam đã thông suốt?

Mát xa của người không giống với mát xa như trong tưởng tượng của ta!

Một bộ tuyệt kỹ thi triển ra xong, Giang Nam vỗ một chưởng vào lòng bàn chân Hạ Dao!

"Bốp!"

Chỉ thấy cả người Hạ Dao trực tiếp lăn từ trên giường Ngọc

Tụ Thủy vào nôi yên ương!

Liền mạch lưu loát! Nổi lênh bênh ở trên mặt nước, biểu cảm tựa như đã chết lặng!

Giang Nam lau mồ hôi nóng trên trán, có chút thỏa mãn: "Xong rồi!"

Chung Ánh Tuyết nhìn ngây người, đây là thủ pháp thần tiên gì vậy!

"Dao Dao! Người còn sống không? Tỉnh lại đi? Người hết pin rồi sao?"

Hạ Dao thật lâu mới tỉnh táo lại, cảm giác được cả người thông thấu, mệt mỏi hoàn toàn không còn, tất cả lỗ chân lông đều giãn ra!

Ngay cả tốc độ vận chuyển linh lực cũng nhanh hơn vài phần!

Ánh mắt lấp lánh: "Tuyết Tuyết, người nhất định phải thử xem, Tiểu Nam quả thực tuyệt!"

Chung Ánh Tuyết vẽ mặt hồ nghi: "Người xác định?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Tiểu tử tỷ số 02? Đến lượt người rồi!"

Chung Ánh Tuyết thấp thỏm không yên, nhưng vẫn đỏ mặt lên giường nằm úp sấp!

"Tiểu Nam! Người nhớ dụ dăng một chút!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Giao cho ta!"

Lập tức Thiên Cương Địa Sát lại thi triển ra, điên cuồng vỗ lưng Chung Ánh Tuyết!

Má ơi!

.....

Về mặt Ngô Lương hưng phấn từ phòng huấn luyện linh lực vọt về biệt thự Phong Lâm!

"Thăng cấp rồi thăng cấp rồi! Ta thật sự thăng cấp rồi! Ta cũng là Hoàng Kim 10 sao!"

Vừa muốn vào cửa, thân thể chợt cứng đờ, tiếng Giang Nam vỗ lưng vang!

Ngô Lương che mặt, quay đầu lần nữa chạy về phòng huấn luyện linh lực!

"Ta muốn lên Bạch Kim! Diệu Diệu chờ ta!"

"Oanh!"

Một tiếng giòn tan vang lên, Chung Ánh Tuyết mở to hai mắt, vẻ mặt kinh hãi!

Cấp bậc thế mà lại từ Hoàng Kim đỉnh phong đột phá đến Bạch Kim!

Linh khí vô tận rót vào người Chung Ánh Tuyết, cường hóa thân thể của cô!

Ngay cả Hạ Dao và Mira cũng ngây dại!

Không phải chứ? Có cần mạnh như vậy không?

Được Giang Nam mát xa liền có thể thăng cấp? Thủ pháp này cũng quá mạnh đi?

Trên mặt Chung Ánh Tuyết tràn đầy kinh hỉ!

Vốn còn tưởng rằng một tháng nữa mới có thể lên tới Bạch Kim, không ngờ lại được Giang Nam trực tiếp mát xa lên!

Hạ Dao cũng hưng phấn nói: "Bạch Kim a, đây có thể là quà sinh nhật tốt nhất mà bản thân người tự thưởng cho mình nha?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Đều là công lao của Tiểu Nam!"

Chỉ thấy Mira cũng bò ra khỏi nôi uyên ương, vẻ mặt chờ mong nằm úp sấp!

"Giang Nam ca ca! Ta cũng muốn được bộp bộp như vừa rồi!"

Giang Nam che mặt: "Là mát xa! Mát xa!"

Dáng vẻ này của người rất dễ khiến cho người ta hiểu lầm a!

An bài cho Tiểu Mira một đợt Thiên Cương Địa Sát 108 Vỗ, vỗ cho cô cười khanh khách không ngừng!

Ngay cả Tiểu Tửu Oa cũng được hưởng thụ sự phục vụ của Giang Nam, vẻ mặt không khỏi cảm động!

Làm linh sủng cho chủ nhân cũng quá tốt đi?

10 giờ tối, Giang Nam đã hoàn thành ước mơ, trực tiếp tiến vào chế độ Thánh Hiền!

Vẻ mặt thỏa mãn trở về phòng mình!

Hạ Dao cười trộm hắc hắc, Tiểu Nam cũng quá dễ thỏa mãn đi?

Chỉ mát xa cho bọn họ thôi đã cao hứng thành cái dạng này?

Mấy ngày nữa là sinh nhật Chung Ánh Tuyết, đêm khuya, Hạ Dao lén lập nhóm.

Thương lượng lúc nghỉ ngơi gặt Chung Ánh Tuyết đi Dung Thành một chuyến, chuẩn bị quà sinh nhật.

Hơn nữa còn có đồ dùng sinh hoạt cần mua cho Tiểu Mira.

Giang Nam cười hắc hắc, chuyện này liền quyết định như vậy!

Mình cũng không cần chuẩn bị cái gì, bởi vì đã có viên linh châu cấp Tinh Diệu kia.

Nhưng vật tư trong không gian dị độ ngược lại cần bổ sung lại một chút!

Giang Nam không ngủ được, không biết nhớ tới cái gì, lấy ra cờ thưởng "Đạo Sư Ác Ma" từ trong không gian dị độ treo ở trên tường!

Lập tức mở đèn ở đầu giường, móc ra một ngàn bộ quần lót hiệu Hulk.

Sáng sớm hôm sau, trong phòng học có vẻ rất náo nhiệt!

"Ai ai ai, tin tức nho nhỏ, trong học viện hình như sắp phát động một nhiệm vụ Vô Song, không biết lần này chúng ta có thể nhận hay không!"

"Ta cũng nghe đàn chị nói qua, các học viên cũ đều không ép cấp, điên cuồng tu luyện, chỉ là người lên tới Bạch Kim cũng chỉ có mười mấy người!"

"Tiểu Long nhân? Người có tin tức gì không?"

Diệp Tinh Hà nhún vai: "Không rõ lắm, lại nói dù có phát động nhiệm vụ xuống, chúng ta cũng không nhất định có thể xen vào!"

"Các đàn anh đàn chị đều phải toàn lực chuẩn bị, thậm chí phải lên tới Bạch Kim, chúng ta còn kém rất xa!"

Chương 1081 -

Lời này vừa nói ra, mọi người đều ngửa ngáy tim gan!

Giang Nam ở chỗ ngồi, vểnh tai không ngừng nghe!

Nhiệm vụ Vô Song sao? Sao ta không nghe nói!

Có thể kiếm chút tiền không?

Các đàn anh đàn chị đều điên cuồng thẳng cấp? Trông có vẻ thú vị!

Tần Thụ: "Khắc khắc khắc, các người đều chú ý cái quỷ gì? Bỏ qua mấy cái nhiệm vụ này đi! Hôm nay lớp ta sắp có học viên mới! Là một cô gái tóc vàng!"

Lời này vừa nói ra, nụ cười trên mặt một đám học viên đều cứng đờ!

"Thật ngại quá, ca ca ta đã không còn cảm giác gì đối với học viên mới, ta chỉ hỏi một câu, học viên chen ngang lần này là con người sao?"

"Lần Hùng Nhị nhập học trước đó đã phá tan tất cả ảo tưởng của ta đối với học viên mới!"

"Em gái tóc vàng? Ta biết rồi! Nhất định là khỉ lông vàng biết nói! Nếu không thì là Đại Kim Mao!"

Anh trai mắt hoảng sợ nói: "Mẹ nó ~ không phải là con khỉ đột lông trắng ngày hôm qua chứ?"

Hùng Nhị: "Cảm thấy xúc phạm nha!"

Giang Nam che mặt: "Các người có thể sống có niềm tin một chút được hay không?"

Đến tốt cùng đã phải trải qua sự tàn phá như thế nào?

Mới có thể cân nhắc tới vấn đề học viên chen ngang có phải là con người hay không!

Mọi người nhìn về phía Giang Nam bằng ánh mắt thấy hiểu nhân sinh!

Không có hy vọng thì sẽ không thất vọng!

Chúng ta đã miễn dịch với lối chơi của người, niềm tin? Không tồn tại!

Đúng lúc này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao tay trong tay vào lớp!

Ánh mắt mọi người đều sáng ngời, một đám em gái vây quanh, oanh oanh yến yến!

"Không phải chứ Tuyết Tuyết? Người đã Bạch Kim rồi sao? Ngồi tên lửa à? Thăng cấp nhanh như vậy?"

"Không riêng gì Tuyết Tuyết, đám người Nam Thần đều thăng cấp, các người nạp VIP đúng không?"

"Oa! Làn da này thật trắng thật trơn nha, có bí quyết gì không?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt: "Đều là công lao của Tiểu Nam, ngày hôm qua ta được hắn vỗ bộp bộp một hồi, liền Bạch Kim!"

Lời này vừa nói ra, trong sân yên tĩnh không tiếng động, từng ánh mắt tựa như mũi tên nhọn rơi vào trên người Giang Nam!

Đến cả chuyện này cũng có thể nói công khai sao?

Chung Ánh Tuyết ý thức được không đúng, vánh tai đều đỏ!

"Không phải! Các người nghĩ sai rồi, chỉ là võ bình thường, không riêng gì ta, còn có Dao Dao!"

Mọi người:Ồ...

Cả đám không khỏi nhao nhao giơ ngón tay cái với Giang Nam!

Nam Thần lợi hại!

Giang Nam dở khóc dở cười, Tuyết Tuyết sao người còn càng nói càng không đúng!

Hạ Dao cười trộm: "Phụt ha ha! Chỉ là võ lưng mà thôi, các người biết suối nước nóng Nồi Uyên Ương ở thủ đô không?"

"Tiểu Nam cũng làm một cái ở nhà, còn tốt hơn cái ở thủ đô!"

Mọi người vừa nghe đều sửng sốt, không phải chứ?

Đỉnh như vậy?

Ngâm mình võ lưng là có thể thăng cấp?

Da trắng nõn nà?

"Nam Thần! Chúng ta cũng muốn thử được không? Thật sự lợi hại như vậy sao?"

"Đại danh của Nồi Uyên Ương ta đã sớm nghe thấy, nghe nói đoạn thời gian trước còn xuất hiện dị tượng kéo dài mười ngày!"

"Nồi Uyên Ương trong nhà? Trong nhà Nam Thần có núi lửa sao?"

Giang Nam vừa nghe, lập tức trở nên hưng phấn!

Cơ hội làm giàu a, suối nước nóng Phong Lâm này chẳng phải

liền có thể thuận lợi khai trương sao?

Lang Diệt Tuyết Tuyết chính là quảng cáo tốt nhất a!

Hơn nữa các đàn anh đàn chị cũng sốt ruột muốn tăng cấp, cũng có Tần Thụ cung cấp sữa vô hạn!

Dòng tiền kia không phải liền ào ào nhập sổ sao?

Quan trọng nhất là tuyệt chiêu kỳ cộ gây nghiện kia!

Giang Nam nở nụ cười thâm sâu!

"Lấy giúp người làm niềm vui luôn là phẩm chất cao thượng của ta, ta sẽ sắp xếp!"

Đúng lúc này, Đào Hân Di đi vào, mọi người lập tức an tĩnh ngồi xuống!

Đào Hân Di: "Nói cho mọi người một tin tức tốt, hôm nay lớp chúng ta lại có thêm học viên mới!"

Đào Hân Di cao hứng bừng bừng nói xong đang chờ các học viên hoan hô!

Nhưng trong lớp yên tĩnh đến mức kim rơi cũng có thể nghe thấy, phẳng phất toàn bộ mở ra chế độ cấm ngôn!

Nụ cười trên mặt Đào Hân Di cứng đờ, cái này... Xấu hổ như vậy sao?

Đám học viên này sao không hưng phấn?

"Khụ khụ! Vào đi!"

Chỉ thấy Tiểu Mira kéo cửa bước đi đến, mái tóc vàng buộc tóc đuôi ngựa, lưng đeo cặp sách đỏ, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập đáng yêu!

Quần áo mặc trên người rất là thời thượng, trên quần áo đều in đầy đồ án anh đào nhỏ!

Là do Giang Nam suốt đêm lấy quần lót hiệu Hulk may thành, làm vài bộ!

Chuyện này đối với Giang Nam đã nâng cấp kỹ năng thợ may đến đỉnh cấp mà nói, hoàn toàn đơn giản như làm bữa ăn sáng!

"Chào mọi người! Ta tên là Mira, là học sinh mới tới, năm nay 27 tuổi!"

"Là linh võ giả hệ trị liệu cấp Hoàng Kim 8 sao! Mọi người chiếu cố nhiều hơn nha!"

Lớp học một khắc trước còn yên tĩnh trong nháy mắt đã hoàn toàn trở nên sôi trào!

"A a a! Không phải khỉ lông vàng, sao có thể đáng yêu như vậy? Là ăn sự đáng yêu để trưởng thành sao?"

"27 tuổi? Ta nhớ vào! Dáng vẻ này rõ ràng là 12 13 tuổi a! Loli hợp pháp?"

"Là cô bé mà hôm qua Nam Thần mang về sao? Ta còn tưởng rằng là đứa nhỏ nhà ai, thì ra là học viên mới!"

"Gào khóc! Niềm tin của ta đối với học viên mới đã trở về rồi, A? Sao nhìn có chút quen mắt?"

Đào Hân Di cười nói: "Giới thiệu thêm về mình đi!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mira đỏ lên!

"Mọi người có thể gọi ta Tiểu Mira, ta thích Giang Nam ca ca nhất!"

"Sở trường đặc biệt... Hmm... Sở trường đặc biệt là có thể đại

tiểu tiện *!"

đại tiểu tiện

(*): đại là lớn, tiểu là nhỏ, tiện trong tùy tiện, ý chỉ tùy tiện hóa lớn hóa nhỏ

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong lớp đều choáng váng!

Gì cơ?

Sở trường đặc biệt gì?

Thích Giang Nam là chuyện bình thường, dù sao hần cũng được xưng là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ!

Nhưng sở trường này của người có gì đó không đúng lắm phải không?

Lạ lòng như vậy sao?

Tần Thụ ngạc nhiên nói: "Tiểu Mira! Không phải chứ, sở trường này của người ta cũng biết nha!"

Đầu năm nay đại tiểu tiện cũng có thể tính là sở trường đặc biệt sao?

Tề Ngọc đội mũ bảo hiểm: "Cái này... cũng không tính là sở trường đặc biệt chứ? Ta... Nỗ lực cũng có thể làm được!"

Mira nghiêng đầu, vẻ mặt ngạc nhiên: "Ai? Người cũng biết sao? Ta tưởng chỉ mình ta biết chứ!"

Giang Nam: "Phụt ~ Mira, người biểu diễn một chút cho mọi người là được!"

Giang Nam sắp nghẹn diên rồi!

Là ai đã dạy ngữ văn cho Mira, những lời này không phải dùng như vậy a!

Mira cười ngọt ngào: "Vậy được rồi! Ta sẽ biểu diễn cho mọi người xem!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong lớp đều bối rối, cái gì?

Biểu diễn một chút?

Ngay đây à? Trên bục?

Biểu diễn đại tiểu tiện?

Đào Hân Di cũng luống cuống: "Chuyện này cũng... Không ổn lắm đúng không?"

Mira nghi hoặc nói: "Có gì không ổn? Ta ở nhà thường xuyên biểu diễn cho Giang Nam ca ca a!"

Trong nháy mắt, từng ánh mắt tựa như dao găm rơi vào trên người Giang Nam!

Tần Thụ trừng mắt: "Ta không phải cầm thú, người mới là cầm thú thật!"

Giang Nam: ???

Chương 1082 -

Không đợi Giang Nam nói chuyện, chỉ thấy linh khí quanh thân Mira lưu chuyển, thân thể biến thành bộ dáng 27 tuổi, quần áo cũng theo đó mà biến lớn!

Dung nhan tựa như thiên sứ khiến cả lớp trở nên yên tĩnh!

Thậm chí so với Đào Hân Di còn thành thực hơn vài phần!

Tất cả mọi người ngây dại, đều đẹp phát khóc có được không!

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Mira cũng đã biến trở lại bộ dáng 12 13 tuổi!

"Tần Thụ ca ca kia, người cũng đại tiểu tiện được như vậy sao? Người cũng biểu diễn một chút cho mọi người xem đi!"

Tần Thụ che mặt, điên cuồng dùng đầu đập bàn!

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ +666!]

Con mẹ nó đại tiểu tiện a!

La ai đã dạy người câu này!

"Ở đây nhiều người, ta... Ta không làm được!"

Giờ khắc này, cả lớp đều cười điên!

Giang Nam vỗ bàn cười lăn!

Đào Hân Di che mặt: "Tan học ở lại, đạo sư bổ túc môn ngữ văn cho người!"

Mira: ???

Cứ như vậy, Mira thuận lợi chuyển vào lớp của Giang Nam, mọi người cũng đều rất thích cái cô bé đáng yêu này!

Giang Nam thì lại không nhàn rồi!

Mà lên diễn đàn học viện, đăng một bài!

Tiêu đề: 8 giờ tối, suối nước nóng Phong Lâm khai trương đại hạ giá!

Sữa nóng Nồi Uyên Ương!

Da thịt trắng nõn đáng yêu hơn nhiều!

Cường thân thăng cấp không cần nói!

Mãnh nam online vỗ bộp bộp!

(9 ô ảnh).jpg

Trong hình tất cả đều là hình ảnh cơ sở suối nước nóng!

Tất cả ảnh ở giữa, chính là ảnh tự sướng của Giang Nam!

Bài post vừa đăng lên, trải qua cả buổi sáng lên men, liền truyền ra khắp học viện!

Phía dưới tràn đầy bình luận!

"Đã lưu ảnh trai đẹp! Lại nói nghiệp vụ của Nam Thần đã không còn giới hạn ở hàng vỉa hè rồi sao?"

"Ta tới bây giờ vẫn còn nhớ mãi ký ức Nam Thần thể hiện tay nghề bóp chân, cái này sẽ càng kích thích đúng không?"

"Sẽ không phải là – Hờ hờ hờ, ta cảm thấy hứng thú với mãnh nam online!"

"Đã rửa sạch chờ được lên thớt, combo thăng cấp + trắng đẹp + mảnh nam, cái nào cũng đều khiến người ta không thể cự tuyệt được a!"

"Có thể đi, nhưng mà! Không muốn nhận dép lê do Nam Thần tặng kèm! Không muốn!"

Bình luận phía dưới phần lớn là các đàn chị, đứng trước khát vọng tăng cấp để chuẩn bị chiến đấu nhiệm vụ Vô Song, suối nước nóng Phong Lâm tuyệt đối có lực hấp dẫn trí mạng!

Hơn nữa có ký ức lần mát xa chân sướng lên đỉnh, trong lòng lại càng chờ mong với dịch vụ mảnh nam online vô bộp bộp kia!

Về phần các nam đồng bào, căn bản không có ai bình luận!

Bọn họ đều đi mua quần bơi, thậm chí giữa trưa còn có người tới tìm Giang Nam đặt hàng!

Những thứ khác không sao cả, ba chữ Nổi Uyên Ương này đã đủ để cho bọn họ hành động!

Mà buổi chiều, Giang Nam lại là tìm được Tần Thụy, ôm bả vai của hắn không biết đang thì thầm nói cái gì!

.....

Chín giờ tối, Chung Ánh Tuyết cùng Hạ Dao từ phòng huấn luyện linh lực trở về, kết thúc một ngày luyện tập!

Vừa về tới biệt thự, quả thực bị một màn trước mắt làm cho kinh ngạc!

Chỉ thấy trước cửa bể bơi tất cả đều là người, mặc áo tắm quần bơi đứng ở bên ngoài xếp thành hàng dài!

Mà lối ra thỉnh thoảng có người mang theo một bộ biểu tình sắp hòa tan đi ra!

Tư thế bước đi đều như bay, tựa như ở trên mây!

Chung Ánh Tuyết hít một ngụm khí lạnh: "Tê ~ thật sự có nhiều người tới như vậy?"

Hạ Dao cười trộm: "Tiểu Nam vì kiếm lấy vợ mà thật sự liều mạng!"

"Đi! Đi góp vui đi!"

Hai người chen qua đám người, vào đại sảnh sưởi nước nóng Phong Lâm, nhìn một màn trước mắt mà ngây người tại chỗ!

Để bảo vệ sự riêng tư cá nhân tốt hơn, Giang Nam đã treo một tấm rèm trúc ngăn cách giữa nồi Xích Viêm và nồi Thủy Tự!

Lúc này trong nồi sữa Xích Viêm có hơn một trăm người ngồi xôm, đều chen chúc không còn đất trống!

Còn có người không ngừng đổ kẹo vào miệng, một đám nhe răng nhếch miệng, bị nổ trợn trắng mắt!

Diên cuồng tu luyện hấp thu linh khí, đồng thời con mắt gắt gao nhìn chăm chăm màn trúc!

Nhưng cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ có thể nghe được sau rèm trúc truyền đến tiếng cười oanh oanh yển yển, cùng với từng tiếng giòn vang!

"A a a, đây là dày vò, là cực hình a! Nồi uyên ương như đã nói đâu? Chỉ có uyên, không có ương!"

"Đáng giận! 66 vạn của ta! Giang Tiêu Chuẩn Kép chỉ mát xa cho em gái, chúng ta đều không có đái ngộ này!"

"Không phải đã cho người kẹo nổ cùng tắm sữa bò sao? Đám con gái đều là bộ vé mảnh nam vỗ bộ vỗ bộ giá 298 vạn!"

"Tần Thụ! Linh lực không đủ, thêm sữa!"

Chỉ thấy Tần Thụ nhếch miệng, dắt hai con bò sữa đi tới, thêm sữa vào suối nước nóng!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhìn đến choáng váng, cái quỷ gì vậy!

Vì sao trong phòng suối nước nóng Phong Lâm lại có hơn mười con Đại Giác Nãi Ngưu?

Tần Thụ nhếch miệng cười không ngừng: "Có anh em nào uống sữa không? Nhà máy trực tiếp cung cấp, 100% tươi mới!"

Tần Thụ cùng Giang Nam đạt thành hợp tác thương mại, mượn cơ hội trực tiếp bán sữa, liên thủ tạo ra cục diện đôi bên cùng có lợi!

Mà bên cạnh ao Tụ Thủy, chỉ thấy Giang Nam miệng ngậm kẹo que, bận rộn đến đầu đầy mồ hôi nóng!

Sau một hồi thao tác mãnh liệt như hổ, lại vỗ một cái vào lòng bàn chân của em gái!

Thịt ba chỉ trên giường Ngọc Tụ Thủy liền trực tiếp trượt vào trong nôi!

Nương theo một tiếng "phù", dịch vụ vỗ bộp bộp kết thúc bằng việc đàn chị đột phá một sao, trong mắt tràn đầy hưng phấn!

"Trời ạ! Thật sự thắng một sao a! Vỗ bộp bộp quá đỉnh!"

"Hiệu quả của kẹo nổ cũng quá mạnh đi? Quả thực yêu muốn chết!"

"Nam Thần, nước có chút không đủ nóng nha!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Tiểu Tửu Oa, hình thức phun lửa!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa ghé vào một bên há mồm phun ra một ngọn lửa, làm cho nước trong ao liên tục nóng lên!

Chủ nhân quả nhiên vẫn là chủ nhân a!

Lúc trước đều là ảo giác!

Cục cựa cảm thấy khổ tâm, nhưng cục cựa không nói!

Tề Đức Long ở bên khu Xích Viêm cũng rống lên: "Nam Thần! Nước bên phía bọn ta cũng không đủ nóng!"

Giang Nam bĩu môi: "Hơn một trăm người các người không có ai hệ hỏa sao? Tự đốt đi!"

[Giá trị oán khí từ từ Tề Đức Long + 666!]

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn...]

Đây là sự chênh lệch giữa 66 và 298 sao?

Chết tiệt!

Đúng lúc này, Tần Thụ ở một bên không ngừng vẩy tay, Giang Nam thuấn di qua: "Chuyện gì vậy?"

Tần Thụ xoa xoa tay, vẻ mặt khát cầu!

"Nam Thần, có thể dạy ta tuyệt kỹ võ bộp bộp kia không?"

"Ta thấy ngươi cũng rất bận, ta muốn giúp ngươi chia sẻ vất vả!"

Giang Nam ngần ra: "Ngươi cũng muốn học?"

Tần Thụ điên cuồng gật đầu: "Ta làm miễn phí cho ngươi! Không cần tiền lương!"

"Có tiền hay không cũng không sao cả, chủ yếu là muốn học

tay nghề này của người!"

Giang Nam vừa nghe thì ánh mắt sáng ngời, làm công cho mình mà không lấy tiền?

Công cụ miễn phí?

"Vậy ta liền miễn cưỡng dạy người vậy, chỉ dạy một lần nha, học được bao nhiêu xem chính người!"

Trong ánh mắt của Tần Thụ sục sôi ý chí chiến đấu: "Ta đánh cược hạnh phúc cả đời mình! Sư phụ người cứ việc dạy, một lần học không được thì Tần Thụ ta tự chặt hai tay!"

Chương 1083 -

Giang Nam ngạc nhiên, có cần phải liều mạng như vậy không?

Nhưng vẫn là tiến lên thuật lại bí quyết 108 Võ cho Tần Thụ!

"Trước tiên luyện ở trên người mình đi, đừng kích thích sai huyết vị kinh lạc gì đó, bằng không dễ đập hỏng thân thể!"

Tần Thụ nặng nề gật đầu, khắc ghi từng lời mà Giang Nam nói không sai trong đầu!

Trong mắt hừng hực ngọn lửa, giơ hai tay lên điên cuồng điểm trên người mình, bắt đầu luyện tập!

Tiếng bộp bộp giòn vang không ngừng quanh quẩn, thậm chí không ngừng vỡ bản thân học máu!

Nhưng mặc dù như vậy, Tần Thụ vẫn kiên trì luyện tập, trong mắt tất cả đều là tàn nhẫn!

Chút vết thương nhỏ này so với hạnh phúc sắp tới của ta, có tính là cái gì?

Liều mạng!

Mọi người nhìn Tần Thụ gào khóc học máu, ánh mắt mơ hồ!

Sao lại bắt đầu tự hại mình? Ra tay tàn nhẫn với mình như vậy sao?

Sẽ không phải uống nhiều sữa rồi trúng độc đó chứ?

Nhưng Giang Nam lại ném Tần Thụ sang một bên, thuận di

quay về bên nồi nước cười rạo rỡ!

"Số 21 đây?"

Mỹ nữ bàn nhỏ Mặc Đầm nhanh chóng từ trong nồi nhảy ra, một đường chạy vọt tới!

"Ta là số 21! Có thể lên được Bạch Kim hay không toàn bộ phải nhờ vào người!"

Vẻ mặt Giang Nam chấn động, không hổ là linh võ giả hệ trị liệu! Chắc chắn chắc!

Vội vàng an bài cho Mặc Đầm, Giang Nam tò mò nói: "Các người vì cái gì mà nôn nóng lên tới Bạch Kim như vậy chứ? Nhiệm vụ Vô Song khó tới như vậy sao"

Mặc Đầm cố nén cảm giác như bị điện giật, run giọng nói: "Kỳ thật cũng khó lắm, mục tiêu vẫn là Thâm Uyên!"

"Đội chúng ta từng qua đó một lần, hạch tâm tầng thứ bảy chính là do chúng ta mang về!"

"Chỉ là tình huống lần này có chút không giống, có thể là xuất hiện tầng tài nguyên mới?"

"Một khi xuất hiện tài liệu quặng sắt Khốn Linh phong phú, các quốc gia đều sẽ đổ mắt tới, quặng sắt Khốn Linh thế nhưng là tài nguyên chiến lược!"

Trong lúc nói chuyện Giang Nam đã vỗ xong mặt sau, trực tiếp lật người bắt đầu vỗ mặt trước cho Mặc Đầm!

Tay Mặc Đầm gắt gao giữ chặt ván giường, tiếp tục giải thích!

"Như vậy tình huống liền trở nên phức tạp, người không đủ thực lực, nếu xuống tầng tài nguyên Thâm Uyên sẽ chết!"

"Lại nói, viện trưởng không nhất định sẽ nhận loại nhiệm vụ này, chúng ta cũng chỉ muốn chuẩn bị trước mà thôi!"

"A~"

Nường theo một tiếng thét chói tai, đẳng cấp Mặc Điềm thật sự được Giang Nam vỗ tới Bạch Kim!

Cánh cửa này đã Giang Nam đánh vỡ!

Mặc Điềm mang vẻ mặt vui sướng, không cần nói cũng biết cô hứng phấn cỡ nào, lại bị Giang Nam một chưởng đẩy vào trong nôi!

Mà Giang Nam lại vung tay lau đi mồ hôi trên trán!

Mặc Điềm có chút quá dữ dội!

Một bộ Thiên Cương Địa Sát 108 Vỡ thi triển ra, tay đều đau có được không?

Nhưng lực chú ý lại bị chuyện vừa rồi Mặc Điềm nói hấp dẫn!

Lại là Thâm Uyên? Hẳn nhớ rõ Diêu Hồng cũng đi Thâm Uyên thành Bất Dạ để xử lý chuyện, sợ chính là bởi vì chuyện này đi?

Có chuyện gì sao?

Lúc trước Kiên ca cũng nhắc tới chuyện quặng sắt Khốn Linh ở Thâm Uyên!

Không biết bên phía Diêu Hồng có thể xử lý hay không!

Ai con mẹ nó nếu dám động đến 2 tỷ của lão tử, xem lão tử có giết qua tận bên đó hay không!

Mà đúng lúc này, Tần Thụ lại vui vẻ chạy tới, vỗ vỗ bả vai Giang Nam, đánh vỗ trầm tư!

Giang Nam không khỏi quay đầu nhìn lại!

"Mẹ kiếp? Người bị làm sao vậy? Bị bò sữa đá à?"

Chỉ thấy cả người Tần Thụ sưng lên một vòng, trên người toàn là mảng lớn xanh tím, lỗ mũi chảy máu!

Nhưng lại vẻ mặt hưng phấn: "Sư phụ, ta đã bước đầu nắm giữ được hạch tâm kỹ thuật võ bộp vộp, có thể thực chiến!"

"Cam tâm tình nguyện vì sư phụ chia sẻ vất vả, cho nên xin tận tình sai bảo ta đi!"

"Tần Thụ ta chính là một khối gạch, chỗ nào cần chỗ đó chuyển!"

Giờ phút này, một đám nam đồng bào nhận ra Mặc Diêm chỉ được võ bộp bộp một hồi đã lên tới Bạch Kim, cả đám đều đỏ mắt!

"Nam Thần! Để chúng ta được thể nghiệm một phen được không? Ta cũng muốn lên sao!"

Ta thêm tiền! Thêm tiền còn không được sao?"

Giang Nam nhướng mày, nhếch miệng cười!

"Đi triển khai tuyệt kỹ cho các anh em nào, để mọi người biết quyết tâm của Tần Thụ người!"

Nụ cười trên mặt Tần Thụ chợt cứng đờ: "A? Phải đi... bên kia sao?"

"Ta cảm thấy ta vẫn nên đến bên phía ao Ngọc Tụ Thủy..."

Giang Nam: "Không nghe thấy các anh em kêu gọi sao? Bọn họ cần người a! Đi đi, Tần Gạch!"

[Giá trị oán khí từ từ Tần Thụ +1000!]

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ...]

Bên ao Xích Viêm, Tề Đông Cường thoải mái nằm trên giường sắt Xích Viêm!

Tần Thụ hai tay tạo thành hình cái bát, đáng vẻ hữu khí vô lực!

Không ngừng vỗ vào lưng!

Một bộ biểu tình cuộc sống không còn gì để luyện tiếc!

Tề Đông Cường: "Dùng sức! Ta đã bỏ tiền!"

Tim Tần Thụ đều tan nát, người tiêu tiền, ta lại không nhận được!

"Chật! Dùng sức a! Chưa ăn cơm à?"

Tần Thụ cắn răng:

"Bốp!"

Bàn tay to nặng nề rơi vào sau lưng Tề Đông Cường, không cẩn thận kích thích sai huyết vị!

Tề Đông Cường trừng mắt, phun ra một ngụm máu!

Lúc này liền tức nổ tung! Tiểu tử thối này cố ý đúng không?

"Người xong rồi! Bấy bì! Hôm nay lão tử bắn rap chết người a!"

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Lời ca phát ra khiến cho Tần Thụ chảy máu thất khiếu, gào khóc không ngừng!

Giống như cô vợ nhỏ tuổi thân, nhưng vẫn phải võ lữ cho Tề Đông Cường...

[Giá trị oán khí từ từ Tần Thụ + 1000!]

Để có thể mát xa cho các em gái!

Lão tử thậm chí đã khắc phục chứng sợ máu để luyện tập tuyệt kỹ này!

Tương lai phía trước thế mà lại không phải là hạnh phúc tràn đầy sao?

Tại sao lại là một đám đàn anh cơ bắp chứ!

Không được, không thể uống phí công học!

Không mát xa được cho em gái, chờ ta trở về mát xa bộp bộp cho đám bò cái!

Như vậy nhất định sẽ nâng cao lượng sữa đúng không?

Thẳng đến 12 giờ đêm, lúc này suối nước nóng Phong Lâm mới đóng cửa!

Giang Nam trở lại phòng xoa xoa cánh tay mỗi nhừ, xoa xoa không biết bao nhiêu cô gái, vẻ mặt đều trở nên thần nhiên!

Đây có thể là sự tể nhạt vô vị sau khi hoàn thành giấc mộng đi?

Một đêm liền kiếm lời hơn 130 triệu!

Sau khi bị hệ thống bóc lột, bản thân đã không còn được bao nhiêu tiền!

Nhưng điểm kỹ năng kiếm được cộng thêm số còn dư lại lúc trước, đã có hơn 1,5 triệu!

[Thêm điểm kỹ năng: 1 triệu điểm!]

[Kỹ năng thăng cấp! Binh Khí Hình Người (Tông Sư): MAX!]

Giang Nam mở to hai mắt, má ơi!

Thì ra dùng người đến cực hạn còn có thể làm như vậy sao?

Kiến thức này đã được tiếp thu!

Đừng hỏi vì sao đem một triệu điểm kỹ năng để học cái này!

Nhiều điểm kỹ năng nên tùy hứng!

Giang Nam suy nghĩ không ngủ được, lại lấy ra một khối gạch vàng 10 kg, một tay gạch vàng, một tay đao khắc!

Điên cuồng khắc phù văn tăng trọng lên!

Chương 1084 -

Sau khi tăng gấp trăm lần chính là một tấn, vô luận là dùng để đập người hay là dùng để lừa tiền đều là cực kỳ tuyệt vời!

Đúng lúc này, màn hình điện thoại di động đột nhiên sáng lên, là tin tức do Đào Hân Di gửi tới!

Đào Tử: "Lớp ấp trứng công khai được định vào chiều mai, buổi chiều người có tiện không?"

Giang Nam ngẩn ra, thiếu chút nữa đã quên mất chuyện này!

Nam Thần: "Buổi chiều không tiện! Bình thường ta đều tiện vào buổi sáng!"

Đào Tử: "Ồ ồ ~ vậy thì quyết định vào sáng mai nhé?"

Giang Nam ngạc nhiên, nói sửa liên sửa? Tùy ý như vậy sao?

Nam Thần: "Ai? Không phải nói buổi chiều sao? Sao lại đổi sang buổi sáng?"

Đào Tử: "Chẳng phải buổi chiều người không tiện sao?"

Nam Thần: "Đúng vậy! Nhưng từ khi nào việc ta đại tiểu tiện lại liên quan tới tới thời gian mở lớp chứ?"

Đào Hân Di ngồi ở trên giường ngơ ngác nhìn điện thoại di động, trên trán căng lên hai sợi gân xanh!

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +1000!]

Ta con mẹ nó!

Ai hỏi người đi đại tiểu tiện vào lúc nào?

Người có thể đọc hiểu câu từ theo góc độ con người hay không?

Chỉ thấy Đào Hân Di mặc áo ngủ, lao ra biệt thự như một cơn gió, trực tiếp đi tới sát vách biệt thự Phong Lâm, vỗ cửa sổ phòng Giang Nam!

Giang Nam bị dọa nhảy dựng lên, nhanh chóng giấu đi gạch vàng!

"Hân... Hân Di đạo sư? Sao người lại tới đây?"

Đào Hân Di đen mặt nhỏ nhắn: "Tối mai, mang theo Tiểu Mira cùng đến nhà ta bổ túc môn ngữ văn!"

Ta cứ tự hỏi, sao Mira lại bị lệch lạc ngôn từ?

Chỉ sợ đều là do người dẫn dắt đúng không?

Giang Nam: ???

Đào Hân Di: "Ngày mai mở lớp, không riêng gì có học viên, còn có đạo sư nghe giảng bài, thậm chí còn có một ít chuyên gia về lĩnh vực linh thú có quyền uy trong nước đặc biệt chạy tới để học tập!"

"Người phải soạn bài thật tốt biết chưa?"

Giang Nam cười xán lạn: "Hân Di đạo sư cứ yên tâm đi, lại nói buổi bổ túc ngày mai có thể không tới sao?"

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +745!]

"Không được!"

.....

Đêm trầm như nước!

Tiêu Phong Hỏa cau mày nhìn tư liệu trên bàn, đang nhận điện thoại!

Dương Kiên: "Còn chưa quyết định được sao? Cơ hội khó có được, các học viện quốc gia còn lại đều đã bắt đầu bắt tay vào đợt tuyển chọn người, chúng ta bên này!"

Tiêu Phong Hỏa khàn khàn nói: "Quá nguy hiểm, trước mắt tin tức rõ ràng còn quá ít!"

"Đám người Tiêu Chấn ngược lại còn dễ nói, còn đám kia chỉ là mấy đứa nhỏ mới lớn, còn quá non, lần này đi chắc chắn không trở về được!"

Dương Kiên thở dài: "Kiếm không mài không thể sắc nhọn! Gần đây các nơi trên thế giới phát sinh linh họa càng ngày càng nhiều, hiện tại ngay cả Thâm Uyên đều phát sinh biến động!"

"Mở rộng Khốn Linh này nhất định phải tranh giành, chú Tiêu! Người từng trải qua linh họa, hẳn cũng hiểu rõ công dụng của quảng Khốn Linh sẽ phát huy tác dụng cỡ nào trong linh họa!"

"Sống yên ổn thì nghĩ đến ngày gian nguy! Thời đại điên cuồng này không cho phép chúng ta có chút lười biếng!"

Tiêu Phong Hỏa hít một hơi thật sâu: "Có thể để Giang Nam xuất ngoại không? Tên nhãi thối này tuy hay làm ra chuyện không giống người, nhưng chuyện được hắn xử lý lúc nào cũng êm đẹp nhất!"

Dương Kiên khựng lại, trên mặt tất cả đều là rối rắm!

Thả Giang Nam đi Thâm Uyên sao? Quỷ mới biết sẽ xảy ra chuyện gì!

Phong ba sự kiện khu 53 còn chưa hoàn toàn tiêu tán trong giới quốc tế, Thâm Uyên lại là một nơi ăn thịt người không nhả xương!

"Để ta suy nghĩ lại một chút đi, ép thêm một đoạn thời gian nữa..."

"Tút tut tut!"

Tiêu Phong Hỏa ngửa đầu nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ, trong mắt mang theo phiền muộn!

"Liêm già rồi, còn có thể tái chiến! Không biết Tiêu Phong Hỏa ta có thể đợi được cơ hội này hay không..."

Giờ khắc này, trong mắt hắc phản phát có ngọn lửa hùng hực thiêu đốt!

Một giờ chiều ngày hôm sau!

Trong đại sảnh phòng truyền thông có gần một ngàn người, học viên cũ mới đều tới!

Ngay cả toàn bộ đạo sư trong viện đều ngồi nghiêm chỉnh trên ghế.

Còn có chuyên gia giáo sư uy tín trong lĩnh vực linh thú cũng dẫn theo đoàn học sinh của mình tới dự thánh!

Nếu xét theo mặt chữ mà nói, đây mới là tiết học đầu tiên của Linh Sủng Học!

Bên cạnh thậm chí còn đặt camera, chuẩn bị ghi lại toàn bộ nội dung giảng bài!

Giờ phút này, một đám chuyên gia giáo sư đều mang vẻ mặt chờ mong!

"Ấp trứng nhân tạo, thuần hóa linh sủng? Đây chính là tiên phong trong lịch sử nhân loại a!"

"Con Điều Sư Xích Hồng trong video ta đã thấy qua nhiều lần trên mạng, hôm nay rốt cục có thể nhìn thấy vật sống sao?"

"Nghe nói còn có thể nói tiếng người, hôm nay giảng viên chính là Giang Nam đi?"

"Còn có thể khác sao? Một tay hấn thúc đẩy bộ môn linh sủng học được sinh ra a!"

Một lão học giả râu bạc mặc đồ Đường, mang theo kính lão trong mắt tràn đầy không kiên nhẫn!

Cười nhạo nói: "Cái này thì có gì hiếm lạ? Lão phu tận hết sức lực nghiên cứu linh thú học hơn 20 năm, linh sủng xuất hiện là kết quả tất yếu của thời đại phát triển!"

"Giang Nam chẳng qua là người hái quả đầu tiên mà thôi, hiện tại đúng là loại người nào cũng có thể đứng trên bục giảng để làm đạo sư!"

Lời này vừa nói ra, một đám chuyên gia giáo sư đều yên tĩnh lại, không dám đáp lời!

Vị này chính là nhân vật cấp Thái Đầu trong giới nghiên cứu linh thú, giáo sư Lý Xuyên!

Một trong những người biên soạn Bách Khoa Toàn Thư Linh Thú!

Tiêu Phong Hỏa thản nhiên nói: "Người lợi hại như vậy, vậy sao người không hái quả đầu tiên đi?"

Nụ cười của Lý Xuyên cứng đờ: "Thanh niên kia chỉ sớm ta một bước, nghiên cứu của ta kỳ thật đã liên quan đến phương diện

này!"

"Phát hiện cũng chỉ là chuyện sớm muộn!"

Tiêu Phong Hỏa cười lạnh: "Hàng năm người bị quả táo rơi trúng đầu nhiều như vậy, cũng không thấy ai phát hiện ra định luật vạn vật hấp dẫn!"

"Người từng ấp ra được trứng sao? Người từng dạy linh thú nói chuyện sao?"

Lý Xuyên ghen mặt đỏ bừng: "Người trộm đổi khái niệm! Chuyện này không giống, ta..."

Tiêu Phong Hỏa lạnh lùng nói: " Học không có trước sau, người thông đạt sẽ là thầy, thu hồi ngạo khí cùng kiêu ngạo của người lại đi, hôm nay mỗi người ngồi ở đây mặc kệ thân phận địa vị, tuổi tác lớn nhỏ, đều là học sinh!"

"Thứ mà thời đại này cần không phải sự bảo thủ tự phong, mà là sự sáng tạo!"

"Thích thì nghe, không nghe thì cút!:"

Mặt Lý Xuyên trắng bệch, cũng không dám phản bác, Tiêu Phong Hỏa là ai chứ?

Cái tên của cấp bậc Đạo Thiên này đều do hắn đặt!

Đạo sư của học viện bên cạnh cười ha hả, len lén giơ ngón tay cái lên với Tiêu Phong Hỏa!

Viện trưởng lợi hại! Trùm bao che khuyết điểm!

Nơi này là học viện Tiên Phong, dẫn dắt thời đại đi về phía trước, cây già lên mặt ở chỗ này cũng không có tác dụng!

Đúng lúc này, trong phòng học đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Cánh cửa mở ra!

Giang Nam mặc vệ y màu đen, trên mặt mang theo nụ cười
xán lạn đi đến!

Trên vai còn đặt Tiểu Tửu Oa!

Sau lưng là Hùng Nhị!

Chương 1085 -

Trong chốc lát, từng ánh mắt dừng ở trên người Giang Nam, từng lời nghị luận vang lên!

"Oa! Nam Thần hôm nay có chút đẹp trai!"

"Linh sủng đứng trên vai? Cũng quá ngầu đi!"

Một chuyên gia nói: "Ai? Hôm nay có hai vị đạo sư sao? Phía sau sao còn một ông chú trung niên đi theo? Long tơ cùng quá dày đi!"

"Phụt! Chờ... Chờ lát nữa người sẽ biết!"

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều nằm ngồi vào bàn, ánh mắt nhìn chăm chăm Giang Nam, vẻ mặt đầy kiên ngạo!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Bắt đầu vào học!"

Chỉ thấy Giang Nam rút thước dạy học nhỏ vỗ vỗ lòng bàn tay, nhìn chung quanh toàn trường!

"Trước khi bắt đầu hãy tự giới thiệu mình trước!"

Tiểu Tửu Oa nhảy lên bục giảng, nghiêng đầu ngọt ngào nói!

"Chào mọi người, ta gọi Tiểu Tửu Oa! là linh sủng của chủ nhân! Nguyện vọng lớn nhất chính là làm cho chủ nhân yêu ta!"

Một câu nói ra, cả phòng học trong nháy mắt yên tĩnh!

Các chuyên gia giáo sư trừng mắt, vẻ mặt kinh hãi, thiếu chút nữa trừng vỡ kính mắt!

Tê~

Thật sự nói chuyện được a, còn nói lưu loát như vậy!

Một đám học viên đều sợ ngáy người, hiện tại Nam Thần cũng không chỉ là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ? Linh thú cũng không thể kháng cự mị lực của nam nhân này sao?

Đúng lúc này, Hùng Nhị bên cạnh mở miệng!

"Nguyên quán Hồ Thiên Đảo, linh thú Hắc Hùng Bạch Kim 2 sao, đi theo Nam ca ra ngoài kiếm miếng cơm ăn!"

"Hôm nay làm trợ giáo cho Nam ca, cảm ơn các vị cổ vũ, cảm tạ cảm tạ!"

Nhóm chuyên gia giáo sư há hốc mồm!

Một khắc trước còn là ông chú trung niên, kết quả người nói cho ta biết người là một con gấu?

Thế giới quan hoàn toàn vỡ vụn a!

Con gấu này chỉ dùng thời gian vài năm liền đuổi kịp tiến độ tiến hóa của nhân loại mấy trăm vạn năm sao?

Mau xin lỗi thuyết tiến hóa đi!

An Tiểu Kỳ ở phía dưới mang vẻ mặt hưng phấn phát tay: "Các người xem! Mau nhìn! Là Hùng Hùng nhà ta a! Hùng đại thúc! Đẹp trai bùng nổ có được không?"

Mặc Diễm: Hoàn toàn không nhận cách nào hiểu nổi!

Lý Xuyên há hốc mồm!

"Không... chuyện này không có khả năng, đừng nói là người tìm linh võ giả hệ hóa thú giả trang đấy chứ? Người lấy cái gì

chứng minh nó là linh thú?"

Giang Nam bĩu môi: "Lão sư đang giảng bài, học viên phía dưới đừng có tùy tiện chen ngang, cẩn thận ta lấy phấn ném người!"

Lý Xuyên trừng mắt, mặt ghen đỏ bừng, có bao giờ lão phu phải chịu cơn tức này chứ!

[Giá trị oán khí từ từ Lý Xuyên + 1000!]

Hùng Nhị nhún vai: "Ta có phim chụp CT não, người muốn xem không? Trong đầu lão tử có linh châu, người có sao?"

"Quên đi! vẫn không nên cho người xem, người xem xong khẳng định sẽ nói trong đầu ta mọc khối u rồi! Rồi lại lấy lý do này đòi mổ lấy nó ra thì lỗ chết ta..."

Mọi người không nhịn được cười, lời này cũng quá lưu loát a!

Quả nhiên là do Nam Thần dẫn dắt!

Lý Xuyên nghe tiếng cười bên cạnh thì mặt đều đen, không chỉ có người châm chọc ta, linh thú cũng bắt chước châm chọc ta?

[Giá trị oán khí từ từ Lý Xuyên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam nhướng mày, tính khí lão già này cũng rất lớn!

Lập tức hăng giọng nói: "Hôm nay chủ yếu muốn dạy mọi người phương thức ấp trứng nhanh chóng!"

"Là người đầu tiên ấp ra trứng trong nước, không ai hiểu cách ấp trứng hơn ta!"

Tiểu Tửu Oa gật đầu như mổ thóc: "Chủ nhân nói rất đúng!"

Giang Nam: "Về phương diện ấp trứng này, bản thân ta đã tổng kết ra một bộ hệ thống ấp trứng hoàn chỉnh, đặt tên là tổng hợp phương pháp ấp trứng mô phỏng từ các loại hoàn cảnh phỏng sinh!"

Ánh mắt của đám học viên lấp lánh, vẻ mặt thán phục!

Thật phức tạp a, tuy rằng chúng ta nghe không hiểu người đang nói cái gì, nhưng cái tên này nghe có vẻ rất cao lớn a!

Giang Nam: "Gọi tắt là: Mô phỏng phương thức cắt trứng!"

Tiêu Phong Hỏa trừng mắt, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Con mẹ nó cắt trứng!

Các học viên đều ghen điên rồi, đây thật sự là đang giảng bài?

Người này rõ ràng là đang nghiêm túc nói hươu nói vượn a!

Tiêu Phong Hỏa: "Khụ khụ... Đừng gọi tắt nữa! Trực tiếp đi vào vấn đề chính đi!"

Giang Nam không nói gì, uống công nghệ cả đêm, nhìn đám học viên phía dưới người nào cũng ghen đỏ bừng mặt nhìn mình, không khỏi trừng mắt nói: "Đều nhìn ta làm gì? Nhìn tài liệu đi!"

Mọi người vội vàng cúi đầu xem tài liệu giảng dạy, lúc này Giang Nam mới nói tiếp, vừa nói còn vừa viết lên bảng đen!

"Phương pháp này chủ yếu dạy người mô phỏng lại môi trường ấp trứng của linh thú mẹ!"

"Người bình thường ấp trứng ước chừng phải mất ba tháng, nếu dùng phương pháp này, chỉ cần nửa tháng đến một tháng là có thể ấp ra!"

"Nhìn tài liệu cái gì? Nhìn bảng đen!"

Các học viên: ???

Chính người bảo chúng ta xem tài liệu à?

Nhưng dưới ánh mắt nghiêm khắc của Giang Nam, vẫn nhìn chăm chăm vào bảng đen!

Giang Nam: "Phương pháp này do bản thân ta tự kiểm chứng, dùng đặc biệt tốt, Tiểu Tửu Oa cũng được áp ra bằng cách này!"

Tiểu Tửu Oa ghé vào trên bàn run lấy bầy, không ngừng gật đầu, chủ nhân nói cái gì cũng đều đúng!

"Đầu tiên, mọi người phải học tư thế ấp trứng!"

"Nhìn bảng đen làm gì? Nhìn ta đây!"

Một số học viên đã nhìn Giang Nam bằng ánh mắt đánh giá!

Rốt cuộc thì người muốn chúng ta nhìn cái gì a?

Chỉ hận không có ba cặp mắt, bằng không cũng không thỏa mãn được yêu cầu của người!

Ừm, người vui là được rồi!

Chỉ thấy Giang Nam đi xuống bục giảng: "Bây giờ chúng ta đến hiện trường biểu diễn thử! Mọi người đều mang theo trứng chứ?"

Thường Phát cười khặc khặc xấu xa: "Đương nhiên là mang theo rồi, mang theo bên người suốt 24 năm!"

Một câu nói ra, không ít người đều cười phun!

Một số nữ sinh đỏ mặt: "Phi phi phi!"

Giang Nam: "Có lấy ra khỏi người được không?"

"Ta đã từng thành công lấy trứng của một người! Tới đây, ta giúp người lấy, ta có kinh nghiệm!"

Mặt Thường Phát liền trở nên trắng bệch, vẻ mặt hoảng sợ, diên cuồng lắc đầu, Nam Thần tuyệt đối có thể làm ra chuyện này a!

Vốn chỉ muốn trêu chọc Nam Thần, kết quả người muốn làm thật?

Giang Nam liếc mắt một cái: "Mang theo trứng của người lại đây, làm mẫu cho mọi người!"

Lúc này Thường Phát mới thở phào nhẹ nhõm, ôm một quả trứng đỏ rực đi tới phía trước!

Chỉ thấy Giang Nam trải một cái đệm trên mặt đất rồi lập tức nói: "Linh thú mẹ đều ngồi ở trên trứng ấp, nhân loại thì lại không làm như vậy được!"

"Vì vậy, hãy che trứng càng nhiều càng tốt, để trứng cảm nhận được sự ấm áp đến từ người!"

Thường Phát hưng phấn hỏi: "Ta phải làm thế nào?"

Giang Nam: "Người sẽ sớm biết thôi!"

Một phút sau!

Thường Phát lấy tư thế "OTL" nằm sấp trên đệm, bảo vệ trứng linh sủng trong lòng, mặt đen như than đá!

A a a a!

Tư thế quỷ quái này cũng quá xấu hổ đi?

Trước mặt nhiều người như vậy!

Hơn nữa động tác này rất không có cảm giác an toàn a, cảm giác sống lưng đều phát lạnh!

Luôn có cảm giác có người muốn đâm ta!

Những học viên còn lại đều cười điên rồi, cần phải ấp trứng như vậy sao?

"Giang đạo sư, ta... Ta có thể lên không?"

Giang Nam quay đầu lại vỗ vào hông Thường Phát: "Năm sắp, bằng không lúc đi có 3 trứng, lúc về chỉ còn 1!"

Chương 1086 -

Đúng lúc này, có người giơ tay nói: "Nam Thần, làm như vậy có thể tăng tốc ấp trứng sao?"

Giang Nam cười nói: "Đây chỉ là tư thế căn bản, quan trọng nhất vẫn là mô phỏng môi trường ấp trứng linh sủng!"

"Cho ta xem trứng của các người là trứng gì!"

Học viên ngồi ở hàng đầu nhao nhao lấy trứng linh sủng của mình ra, đại đa số đều có màu đỏ rực!

"Là Diễm Linh Kê! Linh thú thuộc tính hỏa, chúng ta đều ấp nửa tháng rồi, còn không thấy động tĩnh!"

"Nhờ Nam Thần chỉ dạy, chúng ta cũng muốn sớm được nhìn thấy tiểu tử kia sinh ra a!"

"Phương pháp của người thật sự có thể gia tốc quá trình ấp trứng sao? ấp ba tháng cũng quá dài!"

Giang Nam ngần ra: "Diễm Linh Cơ?"

Trứng này có thể nở ra Diễm Linh Cơ sao?

Lý Xuyên cười nhạo nói: "Diễm linh kê, loài phi cầm, trưởng thành thể thấp nhất cũng là cấp Hoàng Kim!"

"Thời gian ấp trứng 49 ngày! Nhiệt độ ấp trứng 700 độ, mô phỏng môi trường ấp trứng? chê cười! ngoại trừ linh võ giả hệ hỏa, thân thể làm sao có thể đạt tới nhiệt độ này?"

"Ta thấy người chỉ biết bịa chuyện mù quáng..."

Không đợi Lý Xuyên nói xong, Giang Nam giơ tay bắn ra một viên phẫn, tinh chuẩn vô cùng đánh vào đầu Lý Xuyên!

Bị đánh một cái, kính mắt đều lệch!

"Vị đồng học này, trước khi nói chuyện nhớ giơ tay, đừng nhiều loạn kỷ luật lớp học, thầy cô chưa từng dạy người chuyện này sao?"

Lý Xuyên: !!!

Đánh ta? Sao người dám dùng phẫn đánh ta?

[Giá trị oán khí từ từ Lý Xuyên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ từ Lý Xuyên...]

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, người làm thế nào để ấp nỡ Diễm Linh Kê!"

Giang Nam cười xán lạn: "Vậy ta liền miễn cưỡng biểu diễn một chút cho mọi người!"

Một đám học viên không khỏi hưng phấn, nhao nhao ôm trứng Diễm Linh Kê tiến lên, thao tác đều vô cùng cẩn trọng!

Tổng cộng năm sáu mươi quae!

Giang Nam chấp tay sau lưng: "Thân thể con người đúng là không cách nào đạt tới nhiệt độ này, nhưng chúng ta là nhân loại!"

"Điểm khác nhau lớn nhất giữa nhân loại và Tần Thụ chính là biết dùng đầu óc, biết sử dụng công cụ!"

[Giá trị oán khí từ từ Tần Thụ + 1000!]

Người giảng bài thì giảng bài!

Mắng ta làm gì?

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay liền móc ra một cái nồi sắt lớn đường kính ba mét từ trong không gian dị độ!

Ném ra xiềng xích hư không quấn lấy tay nắm nồi, trực tiếp treo ở không trung!

Giờ khắc này tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Giang Nam, chẳng phải nói muốn dạy chúng ta ấp trứng sao?

Người lấy nồi ra làm gì?

Lại nói cái nồi sắt này thế mà lớn tới ba mét? Nam Thần, người lấy ở đâu ra vậy?

Cái nồi lớn này người đều có thể nằm vào được bên trong a!

Chỉ thấy Giang Nam nhướn mày: "Được rồi! Cho trứng vào nồi đi! Ta giúp các người ấp!"

Giờ phút này, nụ cười trên mặt năm sáu mươi bạn học viên ôm trứng Diễm Linh Kê đều trở nên cứng đờ, trong ánh mắt đều là sự hoảng sợ!

Mẹ nó!

Người không phải đang dạy chúng ta ấp trứng! Người là đang dạy chúng ta nấu ăn đúng không?

Người này quả nhiên là đang nghiêm túc nói hươu nói vượn a!

Mà Giang Nam đã bắt đầu đổ sữa của Đại Giác Nãi Ngưu vào trong nồi!

"Đều thất thần cái gì? Thả trứng vào nồi đi, nói cho các người biết bình thường ta sẽ không dễ dàng ra tay!"

Giờ phút này các học viên mang về mặt rồi rằm ôm trứng linh sủng!

Đây đâu phải là ấp trứng?

Nhìn thao tác này của người rõ ràng là muốn nấu trứng!

Ta đoán trưa nay người còn chưa ăn cơm!

"Thế này..... thế này có đáng tin được sao? Chúng ta ấp trứng đều cẩn thận hừng như hừng hoa! Kết quả người lại muốn dùng nồi để nấu?"

"Sao có thể tàn nhẫn với sinh mệnh nhỏ chưa ra đời như vậy? Sao người nhẫn tâm được chứ!"

"Không được không được, ta luyện tiếu! Người đúng là ác ma!"

"Ta thấy người chỉ muốn ăn trứng luộc, đây là phương pháp ấp trứng quý quái gì chứ?"

Đây tuyệt đối phương pháp thiếu năng trí tuệ!

Cả đám đều trăn quý đồng trứng này, làm sao chịu để cho Giang Nam bỏ vào trong nồi nấu?

Giang Nam trợn trắng mắt: "Khó trách các người ấp không ra! Trứng linh sủng nào yếu ớt như các người tưởng tượng? Độ cứng vỏ trứng của Tiểu Tửu Oa có thể so với kim cương!"

"Chỉ là nước sôi 100 độ! Người ta thể nhưng ở dưới nhiệt độ 700 độ vẫn phải ấp 49 ngày mới nở được!"

"Chúng ta là đang mô phỏng môi trường linh thú mẹ ấp trứng a! Hâm nóng ở 100 độ trước, đồng thời còn có thể để trứng hấp thu linh khí trong sữa bò này!"

"Không ai hiểu cách ấp trứng hơn ta, không tin các người hỏi

Tiểu Tửu Oa!"

Chúng học viên bị Giang Nam nói đến mức hoang mang, nghe qua..... tựa hồ có chút đạo lý ha!

Lại nói làm sao người biết võ trướng Tiểu Tửu Oa có độ cứng có thể so với kim cương?

Lúc nó còn là một quả trướng người rớt cuộc đã làm gì với trướng người ta?

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Tiểu Tửu Oa!

Tiểu Tửu Oa bối rối: "Chủ nhân nói cái gì cũng đều đúng, chủ nhân không thể sai được!"

Thứ sai cũng không phải chủ nhân, mà là thế giới này!

Giờ phút này vô số chuyên gia giáo sư đều trợn tròn mắt, đây thật sự là khóa học ấp trướng công khai? Chứ không phải chương trình ẩm thực?

Giảng viên này giảng được một nửa liền lấy nồi ra bắt đầu nấu ăn!

Chúng học viên thấy Tiểu Tửu Oa đều nói như vậy, tuy rằng trong lòng vẫn còn thấp thỏm nhưng vẫn đều bỏ trướng vào trong nồi!

Giang Nam giơ tay lên ra hiệu!

Cũng không cần phải nói, Tiểu Tửu Oa đã một ngụm lửa nóng đến đáy nồi!

Trên mặt tất cả học viên đều tràn ngập lo lắng!

Dưới hỏa lực cường đại, sữa trong nồi dần dần sôi trào, mùi thơm xông vào mũi!

Chỉ thấy đồng trứng Linh Diễm Kê một khắc trước còn tĩnh lặng ở trong nồi bắt đầu điên cuồng run rẩy, khiến mặt nước đều xuất hiện gợn sóng!

"Nam Thần! Mau dừng lại, người xem trứng đều nóng tới nhảy dựng lên!"

"Không được không được, nấu nữa là chín mất!"

Các học viên đều nóng nảy!

Giang Nam liếc mắt một cái: "Nói bừa, kia rõ ràng là cảm giác được linh khí, cao hứng nhảy nhót!"

"Sở dĩ run, nhất định vì cảm thấy lạnh, môi trường ấp vốn là 700 độ, hiện tại chúng ta mới chỉ 100 độ! Hoảng cái rắm!"

Nói xong lại lấy ra hai thùng dầu lạc từ trong không gian dị độ, đổ ừng ục ừng ục vào trong nồi!

Các học viên hoảng hốt!

"A a a! Sao người còn đổ dầu vào nữa? Nam Thần người quả nhiên là muốn ăn chúng nó a!"

Giang Nam không nói gì: "Ta làm sao có thể làm ra chuyện ma quỷ như vậy? Đổ dầu vào trong là vì gia tăng độ bóng cho vỏ trứng, nếu không vỏ trứng gặp nước sẽ xuất hiện phản kiềm a!"

[Giá trị oán khí từ Hứa Gia Văn +666!]

[Giá trị oán khí từ Phùng Hâm +666!]

Người đã đang làm rồi, được chứ?

Chỉ thấy Giang Nam nói xong lại móc ra một túi muối đổ vào trong nồi!

"Khụ khụ! Các người không cần suy nghĩ nhiều, ta đây là vì trung hòa giá trị pH!"

"Hơn nữa natri clorua sẽ phát huy tốt hơn công hiệu của sữa, dẫn chất dinh dưỡng bên trong vào trong vỏ trứng, là chất xúc tác, giống như lúc làm trứng vịt muối!"

Các học viên đều yên rồi!

Ta nhớ vào!

Người chỉ đang sợ lát nữa lúc ăn không có vị mặn đi?

Vì sao người nói những lời này đều nghe có đạo lý như vậy a!

Chúng ta không thể phản bác?

Chương 1087 -

Thường Phát: "Nam Thần? Không thêm chút hành gừng tỏi gì sao? Để khử mùi tanh?"

Giang Nam: "A~ Chưa từng làm như vậy, cũng có thể thử nha! Nói không chừng có công hiệu thần kỳ gì đó!"

Nói xong liền móc ra hơn mười cây thánh kiếm hành lá từ trong không gian dị độ, hơn 20 củ tỏi hắc hắc hắc ném vào trong nồi.....

Mọi người choáng váng!

Bảo người thêm người thật đúng là thêm lieebf a? Lần này ngay cả lý do cũng không cần tìm sao?

Chỉ đơn thuần muốn thử xem?

Hơn nữa đều sớm chuẩn bị tốt ở trong không gian dị độ?

Sớm có dự mưu a, đây rõ ràng là chạy tới ăn trứng miễn phí!

Ánh mắt cả đám học viên nhìn Thường Phát như có thể giết người!

Ai mượn người nhiều chuyện!

Liền tiến lên đánh hấn một trận!

[Giá trị oán khí từ Thường Phát + 1000!]

Giang Nam đứng bên cạnh nồi, giờ phút này nước súp đều bị tỏi đen nhuộm đen!

"Nếu là Diễm Linh Kê, ta thêm chút bột thịt vào sẽ không quá đáng đúng không?"

"Đại Lực 2.0 cũng thêm một chút, cho các đứa nhỏ rèn luyện!"

Nói xong lại đổ bột thịt gà cùng hai thùng Đại Lực 2.0 vào nồi! Sau đó cầm đại kích ầm huyết quấy một trận!

Giờ phút này trong phòng học tràn ngập một cỗ mùi thơm mê người, không ít người bụng cũng bắt đầu kêu ùng ục, càng không ngừng nuốt nước miếng!

Thơm quá!

15 phút sau, trứng trong nồi liền bắt động, Giang Nam còn đang nấu!

Có học viên đều đã khóc lên, nhất định là quen rồi?

Giang Nam: "Đội lát nữa mấy người các người góp tiền, đừng quên trả tiền cho, những nguyên vật liệu này cũng không rẻ!"

Người này quả nhiên là ma quỷ a!

Nấu trứng của chúng ta ăn không bồi thường, còn muốn đòi tiền của chúng ta!

[Giá trị oán khí từ...]

30 phút sau, Giang Nam bảo Tiểu Tửu Oa ngừng thổi lửa, lập tức nói: "Nào nào, giai đoạn một đã kết thúc, hiện tại bắt đầu giai đoạn hai!"

Mọi người rưng rưng vớt trứng ra, còn có giai đoạn thứ hai sao?

Đã thơm như vậy, còn không thể ăn sao?

Chỉ thấy Giang Nam móc ra vài cuộn giấy bạc đưa cho mọi người: "Tiếp theo, dùng giấy bạc bọc vỏ trứng lại, phòng ngừa bị nướng hỏng!"

"Sau đó tiếp tục dùng nhiệt độ cao 700 độ để nướng, cung cấp sự ấm áp cho các trứng, để có thể thuận lợi nở ra!"

"Có thể dùng lò nướng thiết lập nhiệt độ, nhưng hiện tại chúng ta có Tiểu Tửu Oa nhỏ, cũng không cần phiền toái như vậy!"

Mọi người khóc lóc bọc trứng lại bằng giấy bạc, mọi chuyện đều đã thành ra như vậy, năm sáu mươi quả trứng này, Nam Thần hẳn ăn không hết!

Đợi lát nữa nướng xong hẳn sẽ phân cho chúng ta một chút đúng không?

Nếu có thêm một chai bia nữa thì quá tuyệt.

Mọi người đem trứng gói kỹ chắt đông lại với nhau!

"Tiểu Tửu Oa, chế độ lò nướng!"

Chỉ thấy Tiểu Tửu Oa khịt khịt mũi, xin lỗi các sinh mệnh nhỏ!

Ta cũng chỉ vì sinh tồn, tha thứ cho ta!

Nói xong thân thể hóa lớn, đi tới bên cạnh một đồng trứng bọc giấy bạc, hai cánh vây quanh đồng trứng, trên cánh dấy lên lửa hừng hực!

Kiểm soát độ lớn ngọn lửa, duy trì nhiệt độ, tiếp tục nướng trứng!

Chủ nhân người cứ việc phân phó, lò nướng tính là cái gì?

Làm công cụ toàn năng, chỉ cần chủ nhân nói, Tiểu Tửu Oa liền có thể hóa thành!

Nhất thời mùi hương càng thơm!

Dù sao vừa rồi còn nêm nếm cả gia vị...

Các chuyên gia giáo sư nuốt nước miếng, cúi đầu nhìn thoáng qua bút ký của mình!

Một nồi sữa bò, cho nước lạnh cho vào nồi, hai thùng dầu lạc, 1500g muối, bột thịt gà 1200g, hai thùng nước, 18 khúc hành lá, 24 củ tỏi! Đun sôi 30 phút, vỏ trứng được bọc bằng giấy bạc!

Cho vào lò nướng 700 độ để nướng liên tục.....

Đây nào phải phương pháp ấp trứng gì chứ?

Rõ ràng là phương pháp nấu ăn có được không?

"Cái kia, chúng ta thật sự đang tham gia buổi học ấp trứng công khai?"

"Trước khi Nam Thần tiến vào học viện Tiên phong, chỉ sợ từng làm đầu bếp?"

"Chương trình ẩm thực, bọc giấy bạc vào trứng rồi đem đi nướng? Ha hả?"

Tiên Phong Hỏa đều đen mặt, các chuyên gia giáo sư không ngại ngần dậm xa xôi chạy tới nghe giảng, người liền dạy bọn họ nấu ăn?

Người là người tiên phong mắng linh sủng học, không thể làm chút chuyện giống con người được sao?

Các học viên vây xem đều ngơ ngác nhìn trứng nướng giấy bạc đang bốc ra từng đợt khói trắng, đột nhiên có chút đồng tình với Tiểu Tửu Oa!

Người đến tốt cùng đã làm cách nào mà có thể ở trong tay

Giang Ác Ma mà sống đến bây giờ a!

Ước chừng nướng được một giờ!

Tiểu Tửu Oa ngừng phun lửa, trên lớp giấy bạc bọc trứng nướng bốc lên từng đợt khói trắng!

Các học viên vây xem ở bên cạnh mang vẻ mặt thương tâm, nước mắt bao hàm bi thương từ khóe miệng chảy xuống!

"Nam Thần, bây giờ ăn được chưa?"

Giang Nam hài lòng nói: "Ừm, hiện tại liền có thể... Hả ~ Ăn? Những sinh mệnh nhỏ này đáng yêu như vậy, các người sao có thể sinh ra ý nghĩ ác độc như thế?"

"Các người còn là người sao?"

Mọi người nhao nhao che mặt, kẻ ác độc là người mới đúng!

Là người đã bảo chúng ta bọc trứng bằng giấy bạc, được chứ?

Lý Xuyên cười nhạo: "Cũng đừng có làm trò cười cho mọi người ở nơi này có được không? Đây chính là phương pháp ấp trứng của người đây sao?"

"Làm theo phương pháp này của người, những quả trứng này đã sớm chín, có thể ấp ra mới có quẻ!"

Giang Nam cười rộ: "A a a? Người nói những quả trứng này đã chết? ấp không ra? dám đánh cược sao?"

"Những quả trứng này nếu không chết, còn nở ra, ta... ta sẽ uống hết nồi nước kia!"

"Nếu như người thua thì sao?"

Giang Nam cười rộ: "Nếu ta thua, ta sẽ ăn hết số trứng

này! Một quả cũng không để lại!"

Mặt Lý Xuyên tối sầm, người quả nhiên tới đây để ăn trứng!

"Như người muốn!"

Những học viên kia vẻ mặt bi phẫn, quả nhiên ngay từ đầu Nam Thần đã không có ý định để lại trứng cho chúng ta ăn!

Chết tiệt!

Chung Ánh Tuyết khó tránh khỏi có chút lo lắng, cũng không phải mỗi một quả trứng đều là Tiểu Tửu Oa a!

Hạ Dao cười trộm: "Những quả trứng này còn có thể nở ra hay không ta không biết, ta chỉ biết đừng bao giờ đánh cược với Tiểu Nam!"

Đây là kinh nghiệm mình bị Tiểu Nam hãm hại vô số lần mới tổng kết ra a!

Giang Nam thần nhiên nói: "Vĩnh viễn không nên dùng sự vô tri của người để nhận thức thế giới này, nếu không người sẽ thua rất thảm!"

"Nồi nước kia là thứ tốt, tiện nghi cho người!"

Nói xong móc ra một quả lựu đạn múa xấu hổ, ném về phía đám trứng nướng giấy bạc!

Trứng linh thú kiên cường hơn nhiều so với tưởng tượng!

Nhiệt độ ấp trứng cao như vậy, linh thú mẹ với hình thể khổng lồ ngồi trên trứng ấp trứng, nặng như vậy vẫn không hề hỏng được!

Mình chỉ làm thế này thì tính là cái rắm gì, sao có thể chết được?

Nhất định là do vỏ trứng quá cứng, bọn chúng còn chưa đủ mạnh để phá vỏ!

Dùng lựu đạn nhảy múa để kích hoạt.

Tuy rằng các nhãi con kia còn chưa ra đời, nhưng hẳn cũng có thể coi là sinh vật a!

Vừa thấy Giang Nam ném lựu đạn tới, chúng học viên nhao nhao nhớ tới điệu múa quần thú trên sân thể dục ngày đó!

Thần sắc cả đám đều trở nên hoảng sợ!

"Cảnh báo vũ điệu xấu hổ! Toàn trường nằm xuống!"

Trong nháy mắt Giang Nam vừa ném ra lựu đạn múa xấu hổ ra!

Chỉ có những học viên kia đều chạy về phía sau như điên, người ngồi trên ghế thậm chí đều bò lên bàn!

Giống như zombie, liều mạng nhảy về phía hàng sau!

Cả phòng học đều loạn thành một đoàn!

Chương 1088 -

Tiêu Phong Hỏa mặt đen như đáy nồi, người rớt cuộc học cái quỷ gì vậy!

Dùng nồi nấu trứng còn chưa tính, ngay cả lựu đạn cũng dùng tới?

Có cần chơi lớn như vậy không!

Khoảnh khắc tiếp theo khi lựu đạn nổ ra, dòng điện bảy màu mãnh liệt bao trùm phạm vi phương viên 100 mét!

Các học viên liều mạng chạy ra khỏi phạm vi nổ tung liền thở phào nhẹ nhõm!

Vừa muốn nói chuyện, nhưng mà chỉ thấy đồng trứng nướng giấy bạc kia dưới sự kích thích của lựu đạn múa xấu hổ, lại lăn trên mặt đất!

Lăn qua lăn lại!

Trực tiếp cọ sạch giấy bạc bên ngoài vỏ trứng!

56 quả trứng Linh Diễm Kê trật tự lăn thành phương đội, lập tức đột ngột dừng thẳng!

Bắt đầu tự xoay tròn, lại nhảy một cái!

Giờ khắc này tất cả mọi người trong phòng học đều tròn tròn mắt!

Sau khi trải qua tra tấn tàn nhẫn như vậy, những quả trứng này lại còn sống?

Trứng biết nhảy? Không phải chứ.....

Hơn nữa còn là một đội vô cùng đồng điệu.

Xoay tròn nhảy nhót?

Chẳng biết vì sao, trong lòng lại có chút mất mát?

Không chết..... Vậy thì ăn không được!

Thật đáng tiếc!

Lại nói Nam Thần vì sao cũng nhảy theo, còn lắc hông nhịp chân?

Trước mặt rất nhiều người!

Người này đã bắt đầu không biết xấu hổ rồi sao?

Tiêu Phong Hỏa hưng phấn nói: "Bắt đầu rồi, ngôn ngữ cơ thể cổ xưa, trao đổi nguyên thủy nhất giữa người và linh thú!"

Quan Hồ: !!!

Viện trưởng, chú ý từ ngữ a!

Giờ phút này sắc mặt Lý Xuyên miễn bàn khó coi cỡ nào, không chết?

Làm sao có thể! Vậy mà thật sự chuyển động?

"Cái kia... khẳng định là do quả lựu đạn vừa rồi của hãn khổng chế được những quả trứng này, khiến cho người ta nghĩ rằng trứng còn sống, nhưng căn bản không thể ấp..."

Lời còn chưa nói xong, chỉ thấy vỏ trứng Diễm Linh Kê còn đang xoay tròn nhảy nhót đều rạn nứt!

Trong khe nứt lại nở rộ ra ánh sáng chói mắt!

"Rắc rắc rắc rắc!"

Các học viên nhao nhao mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy kinh hãi!

Không phải chứ?

Dưới thao tác vô nhân tính của Nam Thần, vậy mà lại phá xác được?

Thật sự có thể nổ ra?

Quả thực không có thiên lý mà, hơn nữa vì sao lại có ánh sáng từ trong vỏ trứng nứt ra a?

Lúc sinh ra còn tự mang dị tượng sao?

Ngay sau đó, vỏ trứng thay nhay vỡ ra!

Từng con gà con cả người đen sì, đỉnh đầu tản ra ánh sáng chói mắt từ trong vỏ trứng nhảy ra!

Tuy rằng vóc dáng nhỏ bé, nhưng trên người toàn là cơ thịt!

Gà con cơ bắp?

Lắc mông, bước từng bước nhỏ!

Gà con gà con..... Chíp chíp chíp!

Gà mái gà mái..... Cục cục tác!

Cổ gà lần lượt kéo rút!

Cánh gà đen không ngừng đập.

Động tác đều nhịp, toàn thể kêu lên!

"Chíp chíp chíp!"

"Cục cục cục!"

Lập tức quỳ trên mặt đất, nước mắt giàn giụa.....

"Ai đã nấu chín anh em ta!"

Giờ khắc này, thần sắc tất cả mọi người trong phòng học hoảng sợ nhìn gà con đang nhảy nhót tại chỗ!

Về mặt hoảng sợ, toàn bộ đều mê mang!

"Đât là gà con đang hát sao? Mặc dù thanh âm nghe có chút bén nhọn, thiên về tiếng gà kêu, nhưng quả thật có thể nghe hiểu a!"

"Mới vừa sinh ra đã biết nhảy múa? Các người dạy từ trong trứng sao?"

"A a a! Đám gà đen không ra dạng, còn hỏi lông lại đỉnh đầu phát sáng là cái quỷ gì, quả thực xấu không chịu nổi a!"

"Tuyệt đối là do nướg cháy đi? Đây không phải là Linh Diễm Kê trong mộng của ta, mộng! Hổng rồi!"

Các chuyên gia giáo sư ai nấy đều kích động đứng lên, một màn này quả thực chưa từng thấy qua trong lịch sử linh thú!

Trước không nói ấp ra cái thứ gì, nhưng đã thật sự ấp ra a!

Hơn nữa trông có vẻ linh trí cực cao, đây quả thực rất tuyệt!

Giang Nam cũng hoảng hốt!

"Nha~ Thật sự nở ra rồi? Xấu muốn chết!"

Công dụng của Đại Lực 2.0 và tôi hắc hắc hắc thật sự thấm vào?

Giờ phút này các học viên đều sắp điên rồi!

Vì sao vẻ mặt của người cũng kinh ngạc? Là người nói làm vậy có thể ấp ra a!

Tốt xấu gì cũng giả vờ là đương nhiên một chút có được không?

Thời gian múa xấu hổ trôi qua, đám gà con nhìn Giang Nam bằng vẻ mặt hoảng sợ, đều sắp bị dọa tè ra quần!

Một đám vôi vàng không nhặt lại vỏ trứng của mình, chạy như điên về phía chủ nhân của mình!

Vừa chạy lại vừa cho vỏ trứng vào trong miệng để ăn, đám gà con đột ngột trừng to hai mắt!

Trực tiếp bị vỏ trứng làm cho khóc!

Đây là cái gì!

Mặn kinh dị, nhưng cũng chỉ có thể rưng rưng mà ăn, cấp bậc mãnh liệt tăng vọt!

Từ Hắc Thiết nhanh chóng thăng cấp tới Thanh Đồng đỉnh phong.

Vốn nên mọc ra lông vũ xinh đẹp, nhưng bởi vì ngấm Đại Lực 2.0 mà lông vũ căn bản không mọc ra nổi!

Vẫn là đáng vẻ gà cơ bắp đen sì hói đầu phát sáng!

Cả đám nhảy vào trong lòng chủ nhân của mình, run lẩy bẩy!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Chúc mừng phá trứng vui vẻ!"

Gà con: (T_T)

Phá trứng vui về cái rằm!

Phá trứng suýt chết thì có!

Giờ phút này, một đám học viên ôm gà đen trong lòng mang về mặt ghét bỏ!

Thật xấu xí!

Giang Nam: "Nhìn đi! Chúng rất yêu thích các người nha!"

Nhóm học viên nhao nhao che mặt, đám trong ngực bọn họ đều run rẩy thành cái dạng này, chúng nó chỉ đơn thuần cảm thấy sợ hãi người, tìm chúng ta để che chở thì đúng hơn?

Nhưng cũng coi như là hoàn toàn phục Giang Nam!

Mặc kệ nói như thế nào, nghĩ ra được cách ấp trứng thật sự hữu dụng a!

Linh Diễm Kê vốn mất ba tháng mới có thể ấp ra, hiện tại dùng nửa tháng đã ấp ra?

Hơn nữa mới sinh ra đã lên tới Thanh Đồng đỉnh phong?

Đây quả thực quá đỉnh!

Mà một màn trước mắt này hoàn toàn phá vỡ nhận thức của các chuyên gia giáo sư!

Hắn thế mà lại không phải đang nấu ăn?

Thật sự là đang ấp trứng?

Ngay cả đám người Tiêu Phong Hỏa đều tròn mắt, tuy rằng thoát nhìn không đáng tin cậy, nhưng Giang Nam thật sự đã làm được?

Hơn nữa nhìn độ thân mật này, căn bản không cần bồi dưỡng được không?

Lý Xuyên ngây dại, 20 năm nay rốt cuộc mình đang nghiên cứu cái rắm!

Làm như vậy thật sự có thể ấp ra trứng?

Hơn nữa còn rất vui vẻ?

Chuyện này..... Chuyện này không khoa học!

Giang Nam nhướn mày: "Có chơi có chịu, ta không có trứng để ăn, người liền uống nước súp đi, không cần uống nhiều, một ngụm là được!"

[Giá trị oán khí từ Lý Xuyên + 1000!]

Mặt của hắn còn khó coi hơn so với ăn ruồi bọ, nhưng cũng phải tìm cho mình một bậc thang đi xuống!

Một nồi nước này có quý mới có thể uống hết, nhưng thanh niên này cũng đã rất nhân từ!

Chỉ một ngụm thôi sao? Hắn là không có vấn đề gì!

"Là lão phu nhìn lầm rồi, phương pháp ấp trứng của người đích xác có chút hữu dụng!"

"Uống thì uống, lão phu nói lời giữ lời!"

Nói xong sải bước tiến lên, nhìn đáy nồi tối om bốc lên khói nóng, trong lòng phát điên!

Tuy nhìn có vẻ như ẩm thực hắc ám, nhưng nói không chừng uống lại ngon thì sao?

Lý Xuyên an ủi mình một phen nhắm mắt lại, hung hăng mút

một ngụm!

Trong nháy mắt mặt liền xanh mét!

Mùi vị gì vậy!

Vẻ ngoài cùng hương vị tương xứng, uống vào liền cảm thấy một bầu trời u ám a, mẹ nó!

Chương 1089 -

Giang Nam nhìn thấy liền nói: "Vẫn nên che lại camera lại một chút thì tốt hơn nha, dù sao đến lúc đó còn phải dùng video này để dạy học!"

Không đợi mọi người lấy lại tinh thần!

Chỉ thấy Lý Xuyên trừng to hai mắt, trước mắt bao người, màu da trong nháy mắt biến thành màu đen cực hạn!

Toàn bộ tóc trên đầu đều trụi lủi!

Hơn nữa đỉnh đầu cũng tản mát ra ánh sáng chói mắt!

Giờ khắc này Lý Xuyên cảm giác cả người tràn ngập sức mạnh bùng nổ, không tuông trào không chịu được!

"A~ a!"

Nường theo một tiếng rống to, một tiếng "Xoẹt" vang lên, vải rách bay loạn, quần áo trên người bị cơ bắp nhô lên nổ tung!

Hóa thân thành lão già cơ bắp thân cao hai mét!

Hiện tại sự khác biệt duy nhất giữa hắn và những con gà con chính là giống loài.

Giờ khắc này tất cả mọi người trong phòng học ngây người trong chớp mắt, mặt ghen đỏ bừng, lập tức lấy điện thoại di động ra điên cuồng nhấn nút chụp 30 liên tục, đèn flash nhấp nháy không ngừng!

Lý Xuyên:!!!

Nước súp gì đây? Cũng quá cao cấp đi?

Uống một ngụm liền biến thành cái bộ dáng quỷ quái này?

A a a a a!

Lão tử không có mặt mũi gặp người a, trực tiếp đâm tường chết cho xong!

[Giá trị oán khí từ Lý Xuyên + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lý Xuyên...]

Trực tiếp đâm về hướng vách tường phòng học ư!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, vách tường phòng học bị va chạm ra một lỗ thủng hình chữ "Đại"!

Lý Xuyên: Con mẹ nó...

[Giá trị oán khí từ Lý Xuyên + 1000!]

Che mặt bỏ chạy!

Giang Nam còn muốn nói gì đó, nhưng Lý Xuyên đã chạy không thấy bóng dáng!

Không khỏi cảm thấy đáng tiếc, mình còn muốn bán quần lót hiệu Hulk cho đối phương mặc, thế nào lại chạy mất tiêu?

Thật đáng tiếc~

Hạ Dao cười hắc hắc: "Thấy chưa? Ta đã nói không nên đánh cược với Tiểu Nam mà?"

Giờ khắc này, trong phòng học hoàn toàn trở nên sôi trào, lại có một nhóm học viên ôm trứng xông lên, vẻ mặt hưng phấn!

"Nam Thần Nam Thần, cũng ấp cho chúng ta được không?"

"Chúng ta không chờ nổi đến lúc sinh mệnh nhỏ này hàng lâm a!"

Có Linh Diễm Kê làm mẫu, vậy thì không có gì đáng sợ, tuy rằng ấp ra quá mức xấu xí, nhưng cấp bậc cao a, hơn nữa còn đánh người!

Giang Nam: "Vậy được rồi, trứng của các người là trứng gì?"

Trong lúc nhất thời hai ba mươi quả trứng trắng như tuyết liền được đưa tới!

"Là Kỳ Lân Băng, rất hiếm có, nhiệt độ ấp trứng âm 120 độ, Nam Thần có thể làm được không?"

Giang Nam ngạc nhiên, trứng nở ra băng?

Ta tuy đọc sách ít nhưng các người cũng không nên gạt ta!

"Được, sao có thể không được chứ? Lấy trứng lên đi!"

"Tiểu Tửu Oa, hình thức đông lạnh!"

Chỉ thấy chấm tròn màu lam trên má Tiểu Tửu Oa nở rộ ra ánh sáng màu lam!

Sau một khắc toàn thân đều biến thành màu lam u!

Há mồm phun ra một luồng khí cực hàn về phía đám trứng!

Các chuyên gia đều muốn phát điên!

"Song thuộc tính? Cừ nhiên là linh thú song thuộc tính?"

"Ê~ Chuyện này sao có thể! Tha thứ cho đáng vẻ chưa từng trải đời này của ta!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Mới chỉ là thao tác cơ bản!"

Lập tức thần sắc trở nên nghiêm túc: "Ta lại biểu diễn một lần cho mọi người, các người cần phải chăm chú nghe giảng, học được tinh túy trong đó biết chưa?"

"Ta ở trên ra sức mệt mỏi như vậy, các người ở dưới không nhúc nhích chút nào, đến lúc đó trong bụng không có gì cũng đừng trách ta!"

Trong phòng học yên tĩnh, thần sắc hoảng sợ nhìn về phía Giang Nam!

Người có chắc là người đang giảng bài hay không?

Lớp học kéo dài đến tám giờ tối!

Các chuyên gia giáo sư mang theo tinh thần hoảng hốt rời khỏi học viện Tiên Phong!

Thu hoạch tràn đầy, ngay cả ghi chép trong lớp cũng ghi được một quyển thật dày.

Vừa có thể làm tư liệu nghiên cứu ấp trứng, cũng có thể đưa cho vợ mình học nấu ăn, quả thực hoàn mỹ!

Chẳng qua thế giới quan sụp đổ sợ là cần phải tốn một đoạn thời gian để xây dựng lại.

Trên lớp học, không ít trứng đều bị Giang Nam tra tấn đủ kiểu!

Cốt lõi của các phương pháp ấp trứng, mỗi người đều lĩnh ngộ sâu sắc.

Chỉ là cũng không phải ai cũng có thể học được!

Nội dung camera quay được cũng chuẩn bị dùng làm tư liệu dạy học, chẳng qua phải cắt nối biên tập lại một phen mới được!

Vừa tan học, trên mặt không ít học viên tràn đầy nụ cười vui vẻ, trong ngực ôm một thứ xấu xí run lẩy bẩy, vẻ mặt hài lòng!

"Nhãi con phải nghe lời biết chưa? Bằng không liền đưa người cho Nam Thần, để hắn nuôi dạy các người hai ngày!"

"Không được khóc, ghen lại, nếu không ta gọi Nam Thần tới!"

Bọn nhãi xấu xí vừa nghe vậy, liền không khóc không náo, ở trong lòng chủ nhân của mình, ngoan tới dọa người!

Tất cả học viên nhìn mà cảm lạnh, ánh mắt nhìn Giang Nam như nhìn thần tiên!

Nam Thần ở trong mắt những linh sủng này rốt cuộc có hình tượng như thế nào?

Khóa học được tổ chức rất là thành công, bắt đầu từ hôm nay trong học viện Tiên Phong lại có nhiều một chuyên ngành mới!

Linh sủng học!

Thậm chí ngay cả trong phân loại linh võ giả cũng có thêm một phân loại mới!

Ngự Thú Sư!

Nếu quả thật có thể làm được chuyện như Tần Thụ, sức chiến đấu tuyệt đối khủng bố!

Trong phương diện này, đất nước bọn họ đã hoàn thành nhảy vọt từ 0 đến 1!

Giai đoạn khó khăn nhất đã qua, còn lại cũng chỉ có thể giao cho thời gian!

Thời gian thoáng cái lại qua năm sáu ngày!

Ngày mai vừa vặn là hai ngày nghỉ của học viện Tiên Phong, mấy người trong nhóm nhỏ ước định ngày mai tới Dung Thành mua quà sinh nhật cho Chung Ánh Tuyết!

Bên phía Giang Nam còn đang nỗ lực khắc phù văn lên gạch vàng để kiếm chút tiền!

Đúng lúc này, điện thoại di động đột nhiên nhận được tin nhắn!

La Lan: Lão đại Nam Thần? Có đó không?

Giang Nam ngần ra, đây chẳng phải là em gái cán bộ của Bồ Công Anh sao?

Nam Thần: Sao vậy? Bồ Công Anh xảy ra chuyện gì sao?

La Lan: À, không có, chỉ là muốn báo cáo công việc gần đây với người! Còn có bổ sung sản phẩm đậu nành giải độc!

Ngày mai có thời gian không?

Giang Nam nhếch miệng cười: "Trùng hợp, ngày mai ta vừa vặn cần tới Dung Thành một chuyến, thuận tiện bổ sung đồ dùng hằng ngày trong không gian dị độ!"

La Lan: "Lão đại Nam Thần, cứ việc báo cho chúng ta, chúng ta an bài giúp người!"

"Ngày mai người đến quán cà phê hầu gái ở đường số 15 phố Ngân Hạnh Dung Thành, đó là cứ điểm Bồ Công Anh ở Dung Thành!"

Giang Nam: "Là loại hầu gái tỳ nữ?"

La Lan: "Không phải, là cái loại maid kia nha!"

Về mặt Giang Nam hưng phấn, Bồ Công Anh cũng quá biết

chơi đi?

Mở một quán cà phê hầu gái ở Dung Thành?

Có thủ hạ thật tốt, làm gì cũng tiện!

Giang Nam suy nghĩ được chốc lát, liệt kê danh sách những thứ mình muốn rồi gửi qua!

[Giá trị oán khí từ La Lan +666!]

Cô trực tiếp nhìn ngây người, trên danh sách cũng có mấy trăm thứ!

Mấy món đồ dùng ngoài trời cũng có thể hiểu được!

Cửa điện, búa thủy lực, xe địa hình, xe việt dã, xe đua vân vân!

Còn con mẹ nó muốn một cái máy xúc?

Mấy thứ này thuộc phạm trù đồ dùng hàng ngày?

Mấy cái này còn có thể chấp nhận!

Nhưng tại sao người lại cần nhiều quần áo, đồ trang điểm của con gái như vậy.....

Chẳng lẽ lão đại Nam Thần có sở thích sưu tầm đặc thù gì đó?

Giang Nam: "Có thể giải quyết sao? Chi phí khấu trừ vào tiền lời của ta!"

"Cho ta một đêm, ta sẽ cố gắng!"

.....

Chương 1090 -

Tám giờ sáng!

Giang Nam mơ màng không dậy nổi!

Mười giờ sáng!

Hạ Dao vọt vào phòng, một phát sói nhào ngồi vào trên người Giang Nam, nắm lấy cổ Giang Nam lắc lư điên cuồng!

"Dậy đi, heo lười, còn ngủ nữa!"

Giang Nam mở mắt, chỉ thấy đám người Mira đều đã thay xong đồ, ngay cả An Tiểu Kỳ cũng tới, chỉ còn chờ mỗi mình!

"Tuyệt Tuyệt đâu? Đã đi chưa?"

Hạ Dao cười xấu xa: "Ta đã nhờ Ngư Thanh Thanh kéo Tuyệt Tuyệt đi làm đẹp rồi! Nhanh lên, xuất phát!"

Đoàn người mới vừa đi tới cửa học viện liền thấy ba anh em Tần Thụ, còn có đám người anh trai mắt kính cũng muốn đi Dung Thành mua sắm!

Đều mang theo bạn gái!

Duy chỉ có Tần Thụ là không mang theo, vẻ mặt đau lòng!

Tại sao không cho con bò cái đi chứ? Chết tiệt!

Như vậy ta cũng không cần làm bóng đèn!

Mọi người cùng đi Dung Thành!

Mấy nữ sinh ở trên xe tán gẫu với nhau!

"Đi tiệm bánh ngọt trước đi, sau đó đi làm tóc, Mira cũng nên cắt tóc rồi!"

"Ai ai ai, ta có thể tiệm làm móng, muốn đi cùng không?"

"A~ Mira cũng muốn sơn móng tay!"

"Sau đó lại đi trung tâm thương mại, thật vất vả mới có ngày nghỉ, hôm nay nhất định phải đi dạo một vòng mới được!"

Giờ khắc này, mấy nam sinh như Giang Nam ngồi cùng nhau, mặt đều sợ tới trắng bệch!

Đi dạo một vòng trong lời của nữ sinh chính là cái loại đi dạo muốn liệt cả chân!

Đi dạo phố cùng các cô gái? Chúng ta thà đeo chì chạy 100 km còn hơn!

Giang Nam: "Khụ khụ ~ cái kia, nhóm nữ sinh các người tự đi dạo đi!"

"Để nhóm nam sinh chúng ta tự đi, đến giờ thì tập hợp lại!"

Giờ phút này, Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà nhìn Giang Nam, đáng vẻ như nhìn chúa cứu thế!

Hạ Dao bĩu môi: "Được rồi, vậy để Tiểu Tửu Oa đi theo ta!"

Đỗ Nguyệt trừng mắt: "Không được tới mấy chỗ kỳ quái biết chưa?"

Đám người anh trai mắt kính nhao nhao gật đầu, vẻ mặt như được giải thoát!

Vừa xuống xe, các nữ sinh liền tự chạy đi mua đồ!

Đám người Giang Nam liếc nhau, khóe miệng đều nhếch lên một nụ cười!

Anh trai mắt kính móc điện thoại di động ra: "Ta đi gọi xe Cadillac đây!"

Giang Nam ngẩn ra: "Gọi xe Cadillac làm gì?"

Tần Thụ nở nụ cười thâm sâu!

"Nam Thần người không biết rồi, tay lái của xe kia có vấn đề, chỉ cần chúng ta vừa lên xe, xe liền tự động quẹo vào hướng khu phố mát xa!"

Trên mặt Diệp Tinh Hà và Tề Ngọc cũng lộ ra nụ cười đắc tiện!

Giang Nam che mặt!

Là xe có vấn đề hay là các người có vấn đề chứ?

Cuối cùng chỉ có ta còn quá đơn thuần thôi sao?

"Đi phố mát xa là đi cái rắm gì? Không phải đã nói không được đi chỗ kỳ quái sao?"

"Ta không thông đồng với các người, ta còn có chuyện chính cần làm!"

Mọi người nhìn Giang Nam với ánh mắt không thể tin!

Không phải chứ? Nam Thần thế mà lại đàng hoàng như vậy sao?

Ngô Lương và Hùng Nhị giơ ngón tay cái với Giang Nam!

Nam nhân tốt a!

Dù sao cũng không có việc gì, tất cả mọi người đi theo Giang

Nam!

Nửa tiếng sau!

Mấy người đứng ở góc đường, trước mắt là một quán cà phê hầu gái tên "Gặp Được Tình Yêu"!

Ánh mắt đám người Tàn Thụ sáng ngời, vẻ mặt sợ hãi than!

"Nên nói thì phải nói, chuyện chính của Nam Thần đúng là chất lượng!"

"Phổ mát xa thì tính là cái rắm gì! Hầu gái mới là công lý!"

"Ta chưa bao giờ nghĩ mình lại gần với giấc mơ đến thế, ta muốn uống cà phê, uống một ly lớn!"

Ngay cả Ngô Lương và Hùng Nhị cũng kích động theo, chuẩn bị mở rộng tầm mắt!

Giang Nam trợn trắng mắt: "Kích động cái gì? Đây là lần đầu tiên ta tới, là chỗ đứng đắn!"

Nói xong dẫn đầu đám người đẩy cửa đi vào!

Chỉ thấy mười mấy cô gái mặc trang phục hầu gái, thanh xuân xinh đẹp đứng thành một hàng ngay ngắn!

Trên đầu đeo tai mèo, phía sau buộc đuôi mèo!

Trên tay đeo găng tay lông mèo, vẻ mặt là nụ cười tươi!

Ngọt ngào nói: "Thiếu gia Giang Nam, hoan nghênh về nhà!"

Biểu tình trên mặt Giang Nam đột nhiên cứng đờ!

Mẹ nó ~ Chơi tới vậy luôn sao?

Nhưng mà..... Thật sướng tai nha!

Ha ha ha ha!

Lúc này đám người Tần Thụ đều ngay ngắn, từng ánh mắt tựa như dao găm bắn về phía Giang Nam!

Lần đầu tiên?

Ta tin người cái rắm!

Đều gọi là thiếu gia Giang Nam, hơn nữa đã sớm xếp hàng chờ!

Đây quả thực là đãi ngộ cấp đế vương a!

Các hầu gái nhao nhao mang theo nụ cười chào đón: "Chào thiếu gia Nam Thần, không biết phải gọi các người thế nào đây?"

"Anh trai? Chủ nhân? Hay là darling."

Giờ phút này, trong lòng đám người Diệp Tinh Hà đều tan chảy a!

Giang Nam cười nói: "Cứ xưng hô như bình thường là được, à đúng rồi, hẳn thì khác, gọi hẳn Tần Thụ là được!"

Tần Thụ: ???

Mấy người ngồi xuống!

Một hầu gái tiến lên ngọt ngào nói: "Chủ nhân ~ ngài uống cái gì nha!"

"Không uống trà, cà phê là được rồi!"

.....

Trên bàn bày cà phê nóng hổi, từng tiếng gọi chủ nhân, bên cạnh còn có hầu nữ kéo vĩ cầm!

Trên bục còn có hầu gái tai mèo nhảy múa!

Sau giờ ngộ, ánh mặt trời vừa vắn, biểu tình của tất cả mọi người đều sắp hòa tan, đây là thiên đường đúng không?

Đúng lúc này, anh trai mắt kính đột ngột bừng tỉnh!

"Nguy rồi!"

Mọi người đều sửng sốt!

Anh trai mắt kính nín thở: "Vừa rồi Nguyệt Nguyệt nói cô mua đồ quá nhiều, xách không nổi, kêu ta đi đón cô ấy!"

Nói xong liền tát "bốp" vào mặt mình, biểu tình áy náy!

"Ta thật sự con mẹ nó không phải là người mà!"

Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà ở bên cạnh cũng cảm thấy có chút tự trách, vỗ vỗ vai hần!

"Bây giờ đi còn....."

Anh trai mắt kính bưng cà phê lên ngửa đầu uống hết chỉ với một ngụm!

"Làm thế nào mà ta có thể bị phân tâm khi đang uống cà phê?"

"Tiểu Điem Điem! Thêm một ly nữa!"

Hầu gái bên cạnh vội vàng chạy tới ngọt ngào nói: "Chủ nhân!"

Tay Tề Ngọc Diệp Tinh Hà cứng giữa không trung!

Người đứng là không ra gì mà!

Đúng lúc này, hai cô gái xinh đẹp mặc trang phục hầu gái thân nhiên đi tới, trên khuôn mặt xinh đẹp đều là sự đáng yêu!

Không khỏi đi tới phía sau Giang Nam, nhẹ giọng nói!

"Chủ nhân, theo chúng ta lại đây một chút đi!"

"Không phải đã nói muốn kiến thức một chút cảm giác đó sao?"

Giang Nam cười hắc hắc, hai người này chính là La Lan và Vu Xảo!

Báo cáo công việc mà thôi, có cần biểu hiện như vậy không?

Không khỏi đứng dậy nói: "Khụ khụ! Ta đi mở mang kiến thức, các anh em uống nước trước đi!"

Chương 1091 -

Nói xong được hai người La Lan và Vu Xảo dẫn đi vào bên trong quán cà phê, còn khóa lại cửa!

Tần Thụ cũng đỏ mắt: "Không phải đã nói là địa phương đứng đắn sao? Sao còn..."

Diệp Tinh Hà: "Địa phương đứng đắn, chỉ là người có đứng đắn hay không thì ta không biết!"

Trong phòng nghỉ của quán cà phê!

Giang Nam ngồi trên sofa, nhìn bảng báo cáo trong tay, trên mặt mang theo nụ cười nhu hòa!

Tháng này, Bồ Công Anh bỏ ra 27 triệu đi tài trợ cho những đứa nhỏ không có tiền đi học!

Nặng danh quyền góp tiền tu sửa mấy trường học, còn đầu tư vào hội ngân sách, mới xây hai viện phúc lợi!

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Tiền thì cần phải tiêu, nhưng thép tốt cũng phải dùng vào trên lưỡi dao, phải nhìn chăm chăm tiến triển của hạng mục!"

La Lan cười nói: "Nam Thần yên tâm, trong hội ngân sách có người của chúng ta, trước đó cũng bắt được người tham ô tiền!"

"Đã xử lý xong, loại chuyện này từng xảy ra mấy lần, sẽ không ai dám đặt điều chuyện chúng ta quyền tiền!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Rất tốt!"

Vu Xảo ở bên cạnh lục lợi trong túi, lấy ra một xấp phong thư, cười hắc hắc.

"Mỗi tháng chúng ta đều thu được một ít từ các nơi, người xem đi!"

Giang Nam tràn đầy tò mò mở phong thư ra!

Rút ra một tờ giấy vẽ từ bên trong, dùng bút chì màu bôi, nội dung tương đối "trừu tượng", còn có vẽ rất non nớt!

Nhưng mơ hồ có thể nhìn ra, vẽ một cô bé mặc áo blouse trắng đứng trên bãi cỏ.

Lật lại nhìn, mặt sau có viết chữ!

"Cám ơn chú tài trợ, Nha Nha sẽ cố gắng học tập, tương lai muốn làm một nhà khoa học, giúp được càng nhiều người!"

Giang Nam cười nhu hòa, đứa nhỏ đáng yêu, còn chưa biết ghép âm sao?

Trong phong bì còn chứa ba bài thi, tất cả đều là 100 điểm!

Giang Nam nhìn bài thi, vẻ mặt cảm khái: "Học tập thật tốt, hồi tiểu học ta chưa bao giờ được 100 điểm!"

Cứ như vậy mở phong thư ra xem, khoe miệng thỉnh thoảng gọi lên nụ cười, cười ra tiếng!

Vu Xảo cùng La Lan cũng nở nụ cười, có thể được làm việc với một đại lão như vậy thật tốt!

Ước chừng xem được nửa giờ, Giang Nam cẩn thận cất tất cả phong thư vào không gian dị độ!

Thần sắc nghiêm túc: "Gần đây Bồ Công Anh không có vấn đề gì chứ?"

Vu Xảo nói: "Sau sự kiện Huyết Minh, trong nước không ai dám xằng bậy, hành động đều rất thuận lợi!"

"Ngược lại tổ chức ngầm trên quốc tế bởi vì lão đại Nam Thần, không ít lần chặn đường Bồ Công Anh!"

"Chẳng qua đoạn thời gian trước, sau khi bản đồ thế giới lại được sửa đổi, bọn họ đều yên tĩnh hơn không ít!"

Giang Nam cười vui vẻ, danh tiếng của việc san bằng Dracula không phải có ích bình thường!

"Nghe nói bên phía Thâm Uyên xảy ra linh hoa, Diêu Hồng ở bên kia không sao chứ?"

"Sao lại muốn bổ sung thêm đậu nành? Hàng này bán rất tốt trên thị trường quốc tế sao?"

Vu Xảo La Lan liếc nhau, sắc mặt đều trầm xuống!

"Nên nói không? Lão đại Diêu Hồng không muốn nói cho Nam Thần!"

"Có cái gì không thể nói? Ta lo lắng lão đại ở bên kia....."

Giang Nam nhú mày: "Nói! Sau này có chuyện gì cũng đừng giấu ta!"

Vẻ mặt La Lan khó xử: "Nhóm chị Hồng có khả năng trúng độc tập thể, đậu nành mà lúc trước người đưa đều dùng để cho người một nhà giải độc!"

"Vì tránh tổn thất, một bộ phận người của chúng ta đã rút khỏi thành Bất Dạ, an trí ở trên đảo Bồ Công Anh, nhóm người chị Hồng còn ở bên trong!"

Trong lòng Giang Nam trong lòng trầm xuống: "Trúng độc tập thể? Tình huống gì đây? Ai làm?"

Vu Xảo lắc đầu: "Không phải, chị Hồng nói có thể là vấn đề của Thâm Uyên, hiện tại người ở thành Bất Dạ đều rất bạo lực, cực kỳ không có lý trí!"

"Bởi vì nguyên nhân này, những hiệp ước đã đàm phán được lúc trước lại không cách nào đẩy mạnh, có bên đổi ý, thậm chí còn có bên bạo phát mấy lần xung đột nhỏ!"

"Đồng thời kế hoạch mở chợ đen ở thành Bất Dạ động tới miếng bánh ngọt của thành chủ là Nữ Vương Phi Hồng! Cô ta không hé miệng, chuyện này cũng khó mà thành!"

"Mấy lần muốn gặp mặt nói chuyện đều thất bại, cô ta không có ý muốn gặp mặt!"

Giang Nam nhú chặt mày, xem ra Thâm Uyên còn loạn hơn so với mình tưởng tượng!

Không riêng gì Bồ Công Anh trúng độc? Cả tòa thành Bất Dạ đều bị ảnh hưởng?

"Thành chủ thành Bất Dạ là cái quỷ gì? Nữ Vương Phi Hồng?"

Vu Xảo nghiêm túc nói: "Cường giả cấp Đạo Thiên! Không thuộc về bất kỳ quốc gia nào, thực lực rất mạnh, thậm chí còn ngang với Thần Chủ Odin của Hội Quang Minh!"

"Trong tay nắm hạch tâm Thâm Uyên tầng thứ nhất, thành Bất Dạ chính là địa bàn của cô ta, do cô ta định đoạt!:"

Giang Nam ngẩn ra!

Người này đủ cứng!

Không dựa vào bất kỳ quốc gia nào, tự mình kiểm soát Thâm Uyên thành Bất Dạ?

Cơ hồ tương đương với tự lập làm vua a!

Giang Nam: "Đám người Diêu Hồng không sao chứ? Thâm Uyên rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Vu Xảo nói: "Nhóm người chị Hồng tạm thời không thành vấn đề, vẫn còn đang quần nhau với các thế lực còn đang ở bên trong, chẳng qua càng ngày càng loạn, các quốc gia cũng đã bắt đầu nhúng tay!"

"Cửa vào Thâm Uyên trong thành Bất Dạ đã bị phong tỏa, không ai biết tình huống bên trong ra sao!"

"Chị Hồng không cho hai người chúng ta nói với người vì sợ người muốn xuất ngoại, sẽ gặp phải nguy hiểm!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Nguy hiểm? Ai con mẹ nó dám để cho 2 tỷ của lão tử trôi theo dòng nước, người đó mới gặp nguy hiểm!"

Mình thật đúng là không sợ nguy hiểm gì có, có quầy hàng vỉa hè thì sợ cái rắm gì nữa?

Phí quầy hàng mà lão tử trả chẳng lẽ đều uống phí sao?

Trực tiếp móc ra 500 cân đậu nành giải độc đập ở trên bàn!

"Đưa qua cho đám người Diêu Hồng trước đi, nói cho bọn họ biết cứ ăn thoải mái! Ăn thay cơm cũng không sao!"

La Lan kích động rung mình một cái.

Ăn đậu nành thay cơm?

Sợ chưa kịp bị độc chết đã chết vì đại tiện quá mức?

Giang Nam vuốt cằm: "Chờ tin tức của ta, ta vẫn nên tới thành Bất Dạ một chuyến, gần đây cũng rảnh rồi!"

"Cũng vừa lúc qua đó xem thử có linh châu hệ không gian gì đó

để ta cướp hay không!"

Vu Xảo: ???

Cướp?

Hiện tại đều đã trắng trợn như vậy sao?

La Lan cũng có chút lo lắng, thân phận Nam Thần miễn cảm, đi Thâm Uyên quỷ mới biết sẽ nháo thành cái dạng gì!

"Đúng rồi, đồ dùng hằng ngày lão đại cần đã chuẩn bị xong rồi."

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, đi theo hai người đến kho hàng!

.....

Chờ Giang Nam từ quán cà phê đi ra đã là ba giờ chiều!

Đám người Hùng Nhị đã uống cà phê xong và đi mua sắm!

Giang Nam suy nghĩ một chút, vẫn gọi điện thoại cho Dương Kiên!

"Kiên ca, ta có thể đi dạo Thâm Uyên một chuyến không?"

Dương Kiên ngồi trong phòng làm việc ngẩn ra, lập tức cười khổ nói: "Chú Tiêu đã nói với người về chuyện Thâm Uyên rồi sao?"

Lúc này đến phiên Giang Nam ngây ngẩn: "Không có? Tiêu gia gia cũng không nói gì cho ta cả!"

Dương Kiên ngạc nhiên: "Vậy người đi Thâm Uyên làm gì?"

Giang Nam: "Khắc khắc khắc..... Ta....."

Dương Kiên mặt tối sầm: "Được! Người đừng nói, ta hiểu!

Rõ ràng là muốn đi gây sự!

Chương 1092 -

"Người phải hiểu rõ, ở mức độ nhất định Thâm Uyên thành Bất Dạ thuộc về vùng tự trị, bộ đội linh võ của các quốc gia đều bị cấm tiến vào Thâm Uyên thành Bất Dạ!"

"Trong tay Nữ Vương Phi Hồng nắm hịch tâm tăng thứ nhất, một khi có quốc gia không tuân thủ quy củ, cô ta chỉ cần phong tỏa cửa vào tầng thứ nhất của Thâm Uyên, các quốc gia đều không cách nào từ thu hoạch tài nguyên từ Thâm Uyên!"

"Đây là tiền vốn của cô ta, cũng là lý do vì sao các quốc gia mặc kệ cho thành Bất Dạ tồn tại!"

"Nói cách khác, một khi người xảy ra chuyện bên đó, ta không có cách nào điều bộ đội kéo người ra!"

Giang Nam ngạc nhiên, khó trách Thâm Uyên thành Bất Dạ không bị các quốc gia xâm!

Thì ra trong tay Nữ Hoàng Phi Hồng nắm nấp nôi?

Thâm Uyên giống như một nôi cơm lớn!

Các quốc gia đều là người ăn cơm trong nôi!

Ai không tuân thủ quy củ, muốn cướp nôi đi, Nữ Vương Phi Hồng liền đập nấp nôi lại!

Mọi người đều không ăn được?

Giang Nam cười hắc hắc: "Yên tâm đi, ta có thể thoát thân, mạng của ta, ta trân quý hơn ai hết!"

Dương Kiên thở dài một hơi, Giang Nam đã tự nói muốn đi, ai còn có thể ngăn được?

Không cho hắn đi? Sợ là đêm nay liền thuận di càn quét Thâm Uyên!

Thông báo cho mình một tiếng cũng coi như nể tình rồi!

"Đi thì được thôi, nhưng người phải mang theo Mira, hai người các người ở cùng nhau thì ta còn có thể yên tâm một chút!"

Thời gian của Mira cộng thêm không gian của Giang Nam!

Không đơn giản như $1 + 1 = 2$.

Giang Nam vò đầu: "Cũng được, chỉ là người không sợ Mira bị cướp đi sao?"

Dương Kiên tức giận nói: "Ta chỉ sợ người chết bên ngoài! Người không còn, Mira cũng điên rồi!"

"Muốn đi thì phải bình an trở về cho ta, về học viện chờ thông báo đi!"

Giang Nam ngẩn ra: "Về học viện chờ thông báo gì? Ta đi một chuyến không cần thời gian dài như vậy!"

Dương Kiên phiền muộn nói: "Mọi chuyện rất phức tạp, lần bên phía chúng ta cũng muốn tranh tới cùng!"

"Chú Tiêu vốn muốn gọi tên người, dù sao thanh danh Giang Ác Ma của người đều thối ra tận nước ngoài!"

Giang Nam cười hì hì, cúp điện thoại rồi đuổi thắt lưng một cái!

Đi thẳng đến điểm tập trung của trung tâm thương mại!

Mà Dương Kiên lại liên lạc với Tiêu Phong Hỏa!

"Chú Tiêu, có thể thả Giang Nam ra ngoài, tiếp nhận nhiệm vụ đi, tiếp tục đề xuống nữa ta sợ không kịp!"

Tiêu Phong Hỏa: "Hu hu hu... Thật không dễ dàng mà! Ta nhận ngay đây, ngày mai người qua đây một chuyến là được!"

Dương Kiên ngẩn ra, chuyện gì thế này? Sao lại khóc chứ?

Người lớn tuổi rồi, cảm xúc cũng dễ dao động tới như vậy sao?

Trong trung tâm thương mại, tất cả mọi người đã tập hợp xong, trong tay đều mang theo bao lớn bao nhỏ!

Duy chỉ có bản thể của anh trai mắt kính vỡ nát, hốc mắt đen nhánh!

Đây hẳn là cái kết của việc trốn mắt nói dối đi?

Nhưng lại không thấy Tiểu Tửu Oa, Hạ Dao và Mira đâu!

An Tiểu Kỳ: "Ta vừa mới nhìn thấy Dao Dao ở tiệm trà sữa lâu 7, gọi điện thoại thử đi!"

Giang Nam cúp điện thoại nhún vai: "Điện thoại của Lang Diệt hết pin rồi!"

An Tiểu Kỳ: "Vậy để ta đi tìm thử!"

Giang Nam hắc hắc cười xấu xa: "Sao phải vất vả như vậy? Ta có cách hay!"

Nói xong sải bước đi về phía phòng bảo vệ!

Ba phút sau!

Trong loa của cả trung tâm thương mại vang lên thanh âm của một chị gái, quanh quẩn không ngừng!

"Bạn nhỏ Hạ Dao, cha của người đang chờ người tại quầy phục vụ, hãy nhanh chóng đến quầy phục vụ ở lầu một!"

"Đừng nói chuyện với người lạ, đừng ăn kẹo chú lạ đưa cho!"

Lúc này, Hạ Dao đang ở lầu ba ôm Tiểu Mira uống trà sữa mở to hai mắt, phun ra một ngụm trà sữa!

Đại Lang Diệt: Phụt~

"Khụ khụ khụ..... Tiểu! Nam!"

Lập tức vọt tới trước lan can, nhìn xuống tầng một, mặt đỏ phát sốt!

Chỉ thấy Giang Nam cười tủm tủm đứng ở bên cạnh bàn phục vụ, còn vẩy tay với mình!

Giang Nam: "A ui..... Bạn nhỏ Hạ Dao!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +666!]

A a a a!

Mắc cỡ chết đi, chuyện này cũng chỉ có Tiểu Nam mới làm ra được!

Không có ai tìm người như người cả!

Giang Nam nghiêng đầu nói với chị gái ở quầy phục vụ: "Đứa con gái này, đều lớn như vậy rồi mà vẫn cứ luôn đi lạc, làm người ta hết sức phiền muộn mà!"

Nhân viên phục vụ bất lực nhìn hắn!

Bạn nhỏ nhà người rất lớn.....

[Giá trị oán khí đến từ Thần Định + 233!]

Trên đường về học viện!

Giang Nam đen mặt.

Chỉ thấy Hạ Dao cười trên cổ Giang Nam, vô cùng phấn khích!

"Ba ba..... Cao hơn một chút, Dao Dao muốn cao hơn!"

Giang Nam ôm đùi Hạ Dao, nhón lên trên!

"Đủ cao chưa?"

Hạ Dao: "A a a~ baba thật tuyệt vời!"

Người qua đường ở bên cạnh nhao nhao liếc mắt, trên mặt đều mang theo biểu tình hâm mộ!

Giang Nam che mặt, Đại Lang Diệt dùng thực lực giải thích cái gì gọi là được nước lên tới!

Vừa ra khỏi trung tâm thương mại liền kêu lớn ba ba, sau đó liền đòi cưới cổ, không cho cưới liền khóc!

Vẫn là Đại Lang Diệt đủ tàn nhẫn a!

Người có thể chiếm lời, nhưng ta tuyệt đối không thua thiệt?

Chỉ thấy ánh mắt đầy chờ mong của Hạ Dao nhìn quán sữa dâu tây ven đường, vẻ mặt chờ mong.

"Ba ba nói xem dâu tây kia có ngọt không?"

Giang Nam đi tới: "Ông chủ, dâu tây này ngọt không?"

Ông chủ dâu tây: "Tất nhiên rồi, dâu tây sữa, ngọt lắm!"

Giang Nam ngửa đầu: "Ông chủ nói rất ngọt!"

Nói xong sải bước đi về phía xa!

Ông chủ: ???

Hạ Dao che mặt, con mẹ nó rất ngọt a!

Ý ta là vậy sao?

Tiểu Nam, người như vậy sẽ không tìm được vợ!

Hạ Dao: "Ba ba không thương Dao Dao, con muốn ăn dâu tây nha ~ô ô~"

Ba phút sau, trong lòng Mira và Hạ Dao đều ôm một hộp dâu tây, vẻ mặt mỹ mãn!

Hạ Dao đưa tay lấy ra một viên lớn nhất đưa tới bên miệng Giang Nam: "A~ba ba cũng ăn, a~"

Giang Nam cắn một cái, cắn nửa ngón tay Hạ Dao, dọa cô vội vàng rút tay lại!

Chỉ thấy Giang Nam nhú mào lại, hung hăng giật mình một cái!

"Ông chủ kia đúng là lừa đảo, gian thương, phi! chưa muốn chết, còn đòi ta 15 đồng một cân?"

.....

Một đường trở lại biệt thự Phong Lâm, trên bàn đã bày một cái bánh ngọt lớn!

Cùng với thức ăn phong phú, tất cả đều được chuẩn bị thỏa đáng, trong phòng là một mảnh tối đen!

Chung Ánh Tuyết cùng Ngự Thanh Thanh bước tới cửa biệt thự thì không khỏi ngẩn ra!

"A~ Sao không bật đèn? Đám người Tiểu Nam còn ở phòng tập linh lực sao?"

Nói xong ánh mắt nổi lên thần sắc kiên nghị: "Tụt lùi một ngày, đêm nay phải bù lại mới được!"

Nói xong lấy chìa khóa ra mở cửa!

Một đôi tay đột ngột từ sau cửa thò ra, dùng thế sét đánh không kịp bịt tai dội mũi sinh nhật cho Chung Ánh Tuyết!

Ngay sau đó, tất cả các phòng trong biệt thự đều sáng đèn.

Mấy người Hạ Dao Mira kéo vang pháo hoa!

"Bành bành!"

Chung Ánh Tuyết giật mình rụt cổ lại, những dải màu rải rác bay lên không trung.

"Tuyết Tuyết! Sinh nhật vui vẻ nha!"

Chung Ánh Tuyết ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn biệt thự được tô điểm ấm áp, cùng với bánh ngọt cắm nến trên bàn!

Còn có nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt mọi người!

Chung Ánh Tuyết chu môi, nước mắt to như sợi dây chuyền trân châu rơi xuống!

Dùng mu bàn tay không ngừng lau, nhưng lại không dừng được.

Nghẹn ngào nói: "Cám ơn ~ cám ơn mọi người, ô ô ô~"

Chương 1093 -

Giang Nam cười hì hì, ôm lấy bả vai Chung Ánh Tuyết, xoa đầu cô!

"Khóc cái gì? Ngoan, mau đi ước nguyện thôi nển!"

Mọi người kéo Chung Ánh Tuyết đi tới trước bàn, Tiểu Tửu Oa há miệng, liền đốt nển bánh ngọt!

Chung Ánh Tuyết nhắm mắt lại, mười ngón tay đan vào nhau!

Lập tức ngọt ngào cười: "Ước xong rồi!"

Hạ Dao lại gần: "Cái kia ~ Người ước nguyện cái gì?"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, then thùng chụp ngón tay: "Nói ra sẽ mất linh!"

Giang Nam cười cười!

"Mau thôi nển, lại chờ thêm sẽ đốt hết nển!"

Chung Ánh Tuyết vội vàng cúi đầu, hít một hơi thật sâu!

(3) Phù...

Ngọn nển vừa mới thổi tắt, bàn tay tội ác của Giang Nam đột ngột thò ra, đặt lên gáy Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết bất ngờ không kịp đề phòng, cả khuôn mặt đều bị ấn vào trong bánh jem!

Ừm!!!

Mạnh mẽ ngẩng đầu, chỉ thấy trên khuôn mặt xinh đẹp của cô tràn ngập kem trắng!

Giang Nam: Ha ha ha

Không đợi Giang Nam cười xong, Tiểu Mira đã sớm cầm lấy một miếng bánh ngọt ụp lên mặt Giang Nam!

Thân thể trực tiếp cứng đờ tại chỗ!

Lập tức đập tay với Hạ Dao: "Y da~"

Nhìn Giang Nam bị ụp bánh ngọt, Chung Ánh Tuyết không khỏi cười ra tiếng.

Giang Nam ôm lấy Tiểu Mira, cọ loạn lên mặt cô.

"Được lắm, Mira, học hư rồi đúng không..."

Mira đuổi thẳng chân, không ngừng giãy dụa: "A ha ha ha ~ nhột, Giang Nam ca ca ta sai rồi!"

Tiếng cười trong biệt thự truyền ra thật xa, cái gọi là gia đình chính là như thế đi?

Ăn xong bánh, mọi người ngồi xuống sô pha!

Duy chỉ có Tiểu Tửu Oa còn nằm vào trên vai Giang Nam, không ngừng liếm bơ trên mặt hắn!

Hạ Dao đưa cho Chung Ánh Tuyết một quả cầu tuyết, bên trong có mô hình của mọi người.

Ngô Lương và Hùng Nhị đều tặng móc khóa Gấu Nhỏ, là loại tự định chế!

Mira tặng một chuỗi dây chuyền cá heo, ngay cả Tiểu Tửu Oa cũng nhét cho Chung Ánh Tuyết một sợi lông vũ của mình!

Đỏ xanh đan xen, cực kỳ xinh đẹp, trên người cũng không có được mấy cái!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Giang Nam!

Chỉ thấy vẻ Giang Nam vô cùng ôn hòa.

"Tuyệt Tuyệt, hôm nay là ngày mà người được nhật, cũng coi như là sinh nhật của người!"

"Nghe cô giáo trại trẻ mồ côi nói, lúc nhật được người, trời tuyết rơi rất lớn, cả người người đều bị lạnh đến đỏ bừng!"

"Nhưng người không khóc, ánh mắt cứ như vậy nhìn tuyết, phản chiếu cảnh tuyết trắng ở trong mắt, cho nên mới đặt tên Ánh Tuyết cho người!"

"Sinh ra ở trời đông giá rét, tuyết bay đầy trời, nhưng người lại thuộc hệ hỏa nóng bỏng nhất, có chúng ta ở, thế giới của người sẽ không còn trời đông giá rét nữa!"

Trong lòng Chung Ánh Tuyết đều muốn tan chảy, nhìn mọi người bên cạnh, hai mắt đầm lệ.

"Là các người sưởi ấm thế giới của ta!"

Giang Nam cười rạng rỡ, móc ra một hộp nhỏ màu đỏ đưa cho Chung Ánh Tuyết!

"Tặng người, rất nóng nha!"

Ánh mắt Hạ Dao lấp lánh: "A a a? Sẽ không phải là nhẫn chứ? Tiểu Nam người tốt cực chuẩn bị hạ độc thủ với Tuyết Tuyết sao?"

Ngô Lương vuốt cằm: "Nếu là nhẫn, vậy nhất định là nhẫn vàng tê liệt!"

Hùng Nhị về mặt đồng ý: "Nam ca sẽ làm ra được loại chuyện này!"

Giang Nam liếc mắt: "Này này này, ta rất đứng đắn có được không?"

"Rốt cuộc ở trong mắt các người, lão tử có hình tượng quỷ gì chứ?"

Hạ Dao nghiêm túc nói: "Không phải nhẩn? Vậy nhất định là lựu đạn múa xấu hổ!"

Giang Nam tức giận giơ tay lên vỗ vào đầu Hạ Dao một cái!

Chung Ánh Tuyết che miệng cười trộm, mở hộp đồ ra, lập tức cả người ngây dại!

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn linh châu đỏ như lửa bên trong!

"Linh châu hệ hỏa? Linh khí dao động kinh khủng này là sao? Cấp Kim Cương sao? Tê~"

"Không phải! Ta đã thấy qua cấp Kim Cương, đây..... Đây không phải là linh châu cấp Tinh Diệu đó chứ?"

Về mặt mọi người kinh hãi, linh châu hệ hỏa cấp Tinh Diệu?

Thứ này căn bản không phải là thứ tiền là có thể giải quyết a!

Về mặt Giang Nam đắc ý, ưỡn ngực: "Nam ca ta ra tay sao có thể tầm thường!"

"Mau hấp thu đi, nhìn xem là linh kỹ gì, ta cũng rất chờ mong!"

Bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết cũng bắt đầu run lên, thế mà lại là thứ trân quý như vậy sao?

Đây là linh kỹ mà Tiểu Nam đặc biệt chuẩn bị cho mình?

Ánh mắt tràn đầy cảm động nhìn về phía Giang Nam, mũi hơi cay cay!

Dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, Chung Ánh Tuyết bắt đầu hấp thu linh châu!

Linh khí trong linh châu cuồng bạo, sắc mặt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng, thần sắc thống khổ!

Cấp bậc vừa tới Bạch Kim nhanh chóng ổn định lại, hơn nữa lại tiếp tục đẩy lên rất nhanh!

Một hơi lên tới Bạch Kim 2 sao, lúc này mới miễn cưỡng ngừng lại!

Phải biết rằng càng về sau cấp bậc càng khó tăng lên, thời gian cần dùng lại càng dài, hấp thu một viên linh châu liền thăng một sao, quả thực có chút rợn cả người!

Chờ linh châu trong tay hóa thành cặn bã, Chung Ánh Tuyết mở mắt ra, thần sắc tràn đầy rung động!

Lập tức bị niềm vui lấp đầu, một phen nhào vào trên người Giang Nam, thơm liên ba ngậm về phía má Giang Nam!

"Tiểu Nam! Người thật tuyệt vời!"

Giang Nam mở to hai mắt, trái tim đều sắp nhảy ra rồi!

Thế này cũng quá thơm đi?

Đến tốt cùng là linh kỹ gì mà có thể khiến một Tuyết Tuyết bình thường luôn tỉnh táo kích động thành cái dạng này?

Hạ Dao tò mò lại gần: "Linh kỹ gì thế? Lợi hại lắm sao?"

Chung Ánh Tuyết hưng phấn nói: "Nếu như cho ta đủ linh lực cùng với thời gian, ta đều có thể san bằng nóc nhà thế giới!"

Vừa nói ra câu này, đầu óc mọi người đều có chút mơ hồ!

Có cần dữ dội như vậy không?

Đoàn người đi theo Chung Ánh Tuyết ra ngoài biệt thự, nói cũng không rõ, còn không bằng tận mắt chứng kiến thử!

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết giang hai tay ra, ngay sau đó cả người bốc cháy hừng hực!

Hai mắt hoàn toàn hóa thành màu đỏ thẫm, đồng tử lại biến thành hình thoi!

Linh khí mãnh liệt liên tục bắn ra, ngọn lửa xung quanh càng lúc càng lớn, phóng lên trời!

"Linh kỹ: Cửu Đầu Hoàng!"

Biến lửa vô biên ngưng tụ, cứ nhiên hóa thành thân hình gần 30 mét, chín cái đầu chim hoàn toàn do ngọn lửa ngưng tụ!

Hai cánh giương ra, biến lửa đầy trời!

Chín cái đầu chim há to miệng, cứ nhiên ngưng tụ ra chín quả cầu lửa Thương Hỏa Ngã khổng lồ to 30 mét!

Khuôn mặt Chung Ánh Tuyết trắng bệch, linh lực điên cuồng tiêu hao!

Nhưng trong mắt vẫn tràn đầy hưng phấn: "Ta có thể khống chế chín đầu chim đồng thời phát động linh kỹ công kích!"

"Hơn nữa ta cũng có thể khống chế cánh của Cửu Đầu Hoàng phòng ngự ở trình độ nhất định!"

"Chỉ là linh kỹ cấp Tinh Diệu, quá..... quá phí linh lực!"

Giang Nam bối rối, có linh kỹ này, Chung Ánh Tuyết từ nòng pháo đơn chủ công biến thành chín nòng pháo chủ công?

Trước đây là súng máy một nòng? Bây giờ là Gatling chín ống?

Linh kỹ này cũng quá kinh khủng đi?

Công kích ban đầu cũng đã tương đối bùng nổ, nếu như lại dùng Cửu Đầu Hoàng này để công kích!

Vậy phải bạo lực tới mức nào?

Trách không được lúc trước Chung Ánh Tuyết nói có đầy đủ linh lực và thời gian có thể san bằng nóc nhà thế giới!

Chương 1094 -

Hạ Dao chấn động nói: "Bắn phá toàn bộ bản đồ, Tuyết Tuyết muốn lật trời!"

Ngô Lương nuốt một ngụm nước miếng: "Đây đúng là đại pháo hình người a, loại công kích như vậy, sợ là phải ăn thịt quả sầu riêng tới nôn ọe mới được!"

"Tuy rằng Cửu Đầu Hoàng này không có đặc tính công kích, nhưng chín ống pháo này cũng quá dữ dội, hơn nữa cánh còn có thể dùng để phòng ngự?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Hình như ta đã tạo ra quái vật!"

Tuyết động trong sân đều bị lửa nóng tan chảy, sôi trào!

Trong học viện không biết có bao nhiêu người nhìn về phía Cửu Đầu Hoàng Điếu đỏ bừng trên bầu trời đêm!

Ánh mắt đầy rung động!

"Xảy ra chuyện gì đây? Học viện bị cháy sao? Rốt cuộc có bao nhiêu quả cầu lửa lớn như vậy chứ?"

"Có gì mà phải ngạc nhiên chứ, nơi đó là biệt thự của Nam Thần a, có phát sinh chuyện gì cũng không cần ngạc nhiên!"

"Cũng đúng, dù sao gió độc từ địa ngục cũng là được thổi ra từ trong nhà Nam Thần!"

"Cái khác ta cũng không sợ, ta chỉ sợ tỉnh dậy sau một giấc ngủ thì thấy học viện không còn....."

Giờ phút này, ánh mắt Tiêu Phong Hỏa xuyên qua cửa sổ, nhìn chín quả cầu lửa khổng lồ mà mặt đều trắng bệch!

Hai tay chấp lại, cầu nguyện một tràng!

"Người chịu khó một chút, lại nhẫn nhịn thêm một lát, nào tới Thâm Uyên người tùy tiện nổ a!"

Quả cầu lửa cuối cùng vẫn tiêu tán, tất cả mọi người cũng thở phào nhẹ nhõm theo!

Ánh mắt Ngô Lương và Hạ Dao phát sáng, ý chí chiến đấu trên mặt tràn đầy: "Chúng ta cũng muốn tranh thủ lên tới Bạch Kim!"

Giang Nam vặn eo một cái: "Nhanh lên, đến lúc đó lại an bài linh châu cho hai người!"

"Linh châu cấp Tinh Diệu có thể không có, nhưng cấp Kim Cương thì vẫn có mấy cân!"

Biểu tình trên mặt mọi người đều cứng đờ!

Hiện tại linh châu cấp Kim Cương đều tính theo cân rồi sao?

Vì sao đơn vị của người cho tới bây giờ đều không giống với đơn vị của chúng ta a!

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam cho rằng mình còn có thể trải qua một ngày cuối tuần gió êm sóng lặng!

Mà trong viện lại phát ra thông báo tập hợp khẩn cấp, mọi người đi tới đại sảnh phòng hội nghị!

Về mặt Chung Ánh Tuyết Hạ Dao đều mơ hồ, không biết chuyện gì!

Giang Nam lại nhếch miệng cười: "Đã đến rồi sao?"

Vừa ra khỏi cửa, đã thấy mấy chiếc xe quân đội đậu trước cửa học viện!

Biển số xe của binh sĩ Long Uyên canh gác tại thủ đô, không khí cả tòa học viện trở nên ngưng trọng!

Hạ Dao lo lắng nói: "Tiểu Nam, lại xảy ra chuyện gì sao?"

Giang Nam vỗ bàn tay nhỏ bé của cô, cười rạng rỡ: "Yên tâm đi!"

Trong đại sảnh hội nghị, toàn bộ 287 học viên cũ cùng 500 học viên mới đều đã tập trung!

Tất cả đạo sư đều có mặt, Tiêu Phong Hỏa và Triệu Đức Trụ đứng trên đài!

Các học viên đều tỏ vẻ hưng phấn cùng chờ mong, trong lòng ước chừng đều đoán được là chuyện nhiệm vụ Vô Song!

Chỉ là đám người Diệp Tinh Hà không nghĩ tới, còn có học viên mới!

Tiêu Phong Hỏa hắng giọng một cái: "Có thể các người cũng đã nghe nói, lần này gọi các người tập hợp chủ yếu vẫn là vì chuyện nhiệm vụ Vô Song ở Thâm Uyên!"

"Không cần nói nhiều, gọi chuyên gia đi."

Vừa dứt lời, cửa phòng học mở ra!

Chỉ thấy Dương Kiên cùng Hồng Long một trước một sau đi tới, tất cả học viên đều ngây ngẩn!

Trong phòng học cực kỳ yên tĩnh, có thể nghe thấy tiếng kim rơi!

Dương Kiên? Thế mà lại là tổng bí thư Dương Kiên!

Mọi người sao có thể không nhận ra hần? Con Mắt Đông Phương, đại nhân vật luôn xuất hiện trên TV a!

Mọi người đều nuốt một ngụm nước bọt, đây đến tột cùng là nhiệm vụ cấp bậc gì?

Ngay cả cấp bậc như Dương Kiên cũng kinh động tới?

Chỉ thấy Dương Kiên đi lên đài, hai tay chống bàn!

Bên kia, đã có binh sĩ Long Uyên phân phát tư liệu cho mọi người rồi!

Chỉ thấy Dương Kiên mở miệng nói: "Tất cả mọi chuyện các người nghe được trong gian phòng này hôm nay, thuộc về tin tức cơ mật cao cấp nhất!"

"Không cho phép tiết lộ ra ngoài! Hậu quả ta sẽ không nói nhiều!"

Không khí trong phòng học trong nháy mắt trở nên ngưng trọng!

Lập tức dùng ánh mắt ra hiệu với Hồng Long!

Chỉ thấy Hồng Long mở hình chiếu ba chiều, mở miệng nói:

"Thâm Uyên, nằm ở khu vực biển quốc tế Thái Bình Dương, là loại hỗn hợp Linh Khư chồng chất lên nhau! Thế giới hiện chỉ có một ví dụ này, tạm thời thuộc về tài nguyên công cộng!"

"Trước mắt chúng ta đã thăm dò tới tầng thứ bảy, mấy tháng trước hạch tâm tầng thứ bảy do tiểu đội Tiêu Chấn mang về, bây giờ tầng bảy lệ thuộc đất nước ta!"

Ánh mắt mọi người nhất thời tập trung trên thân mấy người Tiêu Chấn!

Lúc này Giang Nam mới nhớ tới, lần đầu tiên nhìn thấy những người này, bọn họ vừa đi chấp hành nhiệm vụ Vô Song ở Thâm Uyên về, mang theo một khối hắc bìa.

Hồng Long: "15 ngày trước, Thâm Uyên mở hồ phát sinh sự kiện linh bạo, bên trong tầng thứ bảy lần nữa mở ra cánh cửa không gian, Thâm Uyên xuất hiện tầng thứ tám!"

Theo tin tức nhân viên trú ở tầng bảy truyền về, phát hiện rất nhiều mỏ quặng sắt Khốn Linh trong tầng thứ tám!

"Thuộc về tầng giàu quặng, mà bên trong tầng thứ tám đồng thời cũng xuất hiện cánh cửa không gian, thông tới tầng thứ chín!"

Giờ khắc này, Giang Nam nhìn tư liệu về Thâm Uyên trong tay, coi như đã có hiểu biết nhất định về Linh Khư này!

Trên thực tế có thể hiểu Thâm Uyên nhưng một cái tháp đảo ngược!

Tầng thứ nhất chính là Thâm Uyên thành Bất Dạ!

Mà cánh cửa không gian thông tới tầng thứ hai ở bên trong tầng thứ nhất, cứ như vậy suy ra, cho nên mới gọi là hỗn hợp Linh Khư chồng chất!

Hơn 20 năm qua, nhân loại chưa bao giờ đình chỉ việc thăm dò Thâm Uyên!

Lúc trước Thâm Uyên xuất hiện số tầng mới, đều là xuất hiện từng cái từng cái, hơn nữa cách nhau mấy năm!

Lần này tầng thứ tám tầng thứ chín đồng thời mở ra?

Giang Nam giơ tay nói: "Tình huống tầng thứ chín thế nào, bên trong còn có cánh cửa không gian thông tới tầng thứ mười hay không?"

Hồng Long lắc đầu: "Còn không rõ tình huống của tầng thứ chín, tin tức không được truyền ra!"

Cửa vào thành Bất Dạ thông tới tầng thứ hai đã bị Nữ Vương Phi Hồng phong tỏa! Không ai biết tình huống bên trong!

"Mà những nhân viên trong thành Bất Dạ đều xuất hiện dấu hiệu táo bạo, bạo ngược, tâm tình kích động, dị nộ biểu hiện, hoài nghi là do Thâm Uyên dị biến mà bị ảnh hưởng!"

"Trước mắt không rõ nguyên nhân, còn đang điều tra!"

Giờ khắc này, tất cả học viên đều nhú mày, tình huống không phải phức tạp bình thường a!

Sắc mặt Tiêu Chấn ngưng trọng, bên phía Thâm Uyên kia mình vô cùng hiểu rõ!

Luật pháp không xen vào được nơi đó!

Nắm đấm mới là đạo lý!

Tập thể thành Bất Dạ trở nên cuồng bạo? Tràn diện kia sẽ loạn thành cái dạng gì chứ?

Chương 1095 -

Dương Kiên mở miệng nói: "Bởi vì xuất hiện tầng tài nguyên, các quốc gia đã bắt đầu có hành động, phái người nhúng tay vào Thâm Uyên!"

"Tài nguyên quặng sắt Khốn Linh đến tột cùng trọng yếu cỡ nào đối với một quốc gia thì ta cũng không cần nói nhiều!"

"Nhiệm vụ lần này có mục tiêu rất rõ ràng, phối hợp với nhân viên trú ở Thâm Uyên tìm kiếm mang về hạch tâm tầng tài nguyên!"

"Trợ giúp đại đội tầng thứ bảy của nước ta thăm dò, dẫn tất cả mọi người bình an mang về, để cho bọn họ biết, cũng không phải chỉ có bọn họ đơn độc chiến đấu hăng hái, phía sau bọn họ còn có cả một quốc gia!"

Giờ khắc này, một đám học viên đều đỏ mắt, hiện nay Thâm Uyên bị phong tỏa, không ai biết phía dưới xảy ra chuyện gì!

Đại đội thăm dò ở tầng thứ bảy cũng bị vây ở bên trong, một chút tin tức cũng không truyền được trở về!

Giang Nam chọc chọc Tiêu Chấn: "Này, Chấn Chấn! Không phải nói bộ đội linh võ không thể tiến vào Thâm Uyên sao? Đại đội thăm dò là cái gì?"

Tiêu Chấn ngẩn ra, Chấn Chấn? Gọi ta sao?

Lão tử khí vũ hiên ngang như vậy, người dùng biệt danh đáng yêu như vậy gọi ta thật sự ổn sao?

Nhưng vẫn là trợn trắng mắt nói: "Những người thăm dò kia là

những nhà thám hiểm, là nhân viên bên ngoài, đại bộ phận đều là linh võ giả dân gian!"

"Sau khi đăng ký tại Hiệp Hội Linh Võ là có thể có được chứng minh thân phận nhà thám hiểm, tiến hành một ít hoạt động thăm dò Linh Khư!"

Giang Nam ngần ra, nhà thám hiểm? Cái này không phải tương tự như tán tu sao?

Dương Kiên nghiêm túc nói: "Một khi nhiệm vụ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hoặc là không lấy được hạch tâm tầng tài nguyên..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lão tử không lấy được, người khác cũng đừng hòng lấy được, không chiếm được thì diệt, ta quen rồi!"

Dương Kiên xoa trán, ho nhẹ hai tiếng: "Đã nghe rõ ý của Giang Nam chưa?"

Nếu để đại lượng tài nguyên quặng sắt Khốn Linh rơi vào tay nước khác, lực lượng phòng thủ sẽ tăng trưởng bùng nổ!

Ví dụ như bộ đội Linh Võ của nước M cơ hồ đều được trang bị vũ khí Khốn Linh!

Tài nguyên quặng sắt Khốn Linh trong nhà khan hiếm, không trang bị phổ biến được!

Đây chỉ là một mặt trong đó!

Chúng học viên đồng thanh đáp ứng!

Tiêu Phong Hỏa mở miệng nói: "Lần này, các học viện cao cấp của các quốc gia đều có hành động, đã bắt đầu tuyển chọn học viên đi tới Thâm Uyên!"

"Học viện Thánh kỵ sĩ của Ưng quốc, học viện Quang Huy Tự

Do của nước M, học viện Lantis của nước A, học viện Bạch Đế Thánh Kiếm nước N đều có động tĩnh!"

"Các người có thể xem nhiệm vụ lần này như một cuộc thi, tất cả mọi người ôm chung mục đích, học viện Tiên Phong thân là người dẫn đầu của thời đại cũng không yếu hơn những nơi khác!"

"Đi thi có thể đi! Nhưng đừng làm lão tử mất mặt!"

Giờ khắc này, tất cả học viên đều không tự chủ được nắm chặt nắm đấm, hận không thể lập tức giết tới bên kia!

Triệu Đức Trụ tiến lên: "Nhiệm vụ Vô Song ở Thâm Uyên lần này, tạm định nhân số 100 người!"

"Bởi vì có thể sẽ phát sinh tình huống chiến tranh bộc phát ở tầng tài nguyên, cho nên không đề cử người có tố chất thân thể không đủ tham gia!"

"Giao cho Tiêu Chấn làm đội phó, chọn lựa nhân viên tham gia trong số các học viên cũ!"

Một câu nói ra, các học viên cũ hưng phấn mặt đỏ bừng, đã chuẩn bị lâu như vậy chỉ vì chờ đợi cơ hội này

Mà đám học viên mới như Diệp Tinh Hà cũng nhanh chóng xụ mặt!

Học viên mới không được đi sao?

Vậy bảo bọn ta tới làm gì a, đây không phải chính là trêu người bọn họ sao?

Đến học viện Tiên phong đã gần một năm, còn chưa ra nước ngoài chấp hành nhiệm vụ a!

Chờ đã, Tiêu Chấn là đội phó?

Vậy đội trưởng là ai?

Chỉ thấy ánh mắt Triệu Đức Trụ rơi vào trên người Giang Nam!

"Giang Nam, Mira ra khỏi hàng! Mệnh Giang Nam làm đội trưởng hành động, toàn quyền chỉ huy hành động lần này!"

Không riêng gì học viên mới bối rối, ngay cả học viên cũ cũng kinh ngạc!

"Chấn ca từng chấp hành nhiệm vụ Thâm Uyên? Hắn làm đội trưởng mới thích hợp chứ?"

"Đúng vậy, Nam Thần khẳng định không quen với Thâm Uyên như Chấn ca!"

Dương Kiên cười nói: "Nếu như người đã có thể đoạt được tư liệu chú văn, hơn nữa đơn thương độc mã san bằng khu 53, cướp đi thể Bose, sau đó còn có thể mang theo tất cả đội viên bình an trở về!"

"Người xứng đáng làm đội trưởng!"

Vừa nói ra câu này, cả tòa phòng đều yên tĩnh một chút, thần sắc mọi người đều kinh hãi nhìn về phía Giang Nam!

Lúc này các học viên mới hiểu rõ được, Giang Nam đến tột cùng đã làm bao nhiêu chuyện ở bên phía nước M!

Đột thu hoạch ngô này của người thật đúng là quá bội thu mà!

Nam Thần rốt cuộc làm thế nào mà còn sống trở về? Có cần chơi lớn như vậy không?

Dương Kiên: "Tiêu Chấn, người có ý kiến gì không?"

Tiêu Chấn cười vui vẻ: "Đương nhiên không có ý kiến, tình

huống ở Thâm Uyên đã phức tạp thành cái dạng quỷ này rồi, dù là ta cũng không tạo được đột phá gì!"

Không làm đội trưởng càng tốt, buổi tối mình nằm mơ cũng cười tỉnh!

Giang Nam liếc mắt một cái: "Nhìn bộ dạng hả hê khi người gặp họa của người, ít nhiều cũng phải gánh vác một chút có được không?"

Nếu như có thể, mình cũng không muốn làm đội trưởng này!

Trách nhiệm trên vai không giống nhau!

Nhưng mà giờ phút này học viên mới đều sắp nghẹn diên rồi, cả đám gấp đến độ vò đầu bứt tai!

Ngón tay Chung Ánh Tuyết đều nắm chặt, sở dĩ khắc khổ tu luyện như vậy, chính là vì đuổi theo bước chân Giang Nam!

Lần này, cô không muốn buông tay!

Lần này, cô muốn đứng ở bên cạnh Giang Nam!

Mấy người Hạ Dao không phải cũng như thế sao?

Diệp Tinh Hà rốt cuộc vẫn không nhận được!

"Viện trưởng! Không thể cho chúng ta một cơ hội sao?"

"Tuy rằng kinh nghiệm của chúng ta không đủ, nhưng lần này chúng ta không muốn giương mắt nhìn!"

"Chúng ta cũng muốn vì học viện, vì quốc gia bỏ ra một phần sức lực, hãy để cho chúng ta đi cùng!"

Giờ khắc này, các học viên mới nhao nhao mở miệng năn nỉ, thật sự không muốn bỏ qua cơ hội lần này!

Đã tu hành gần một năm ở học viện Tiên Phong, cũng đã đến thời điểm kiểm nghiệm thành quả!

Tiên Phong Hỏa hung hăng vỗ một chưởng lên mặt bàn!

"Ta chỉ hỏi các người một câu, đã chuẩn bị sẵn tinh thần chết ở Thâm Uyên chưa?"

Một câu nói ra, biểu tình trên mặt các học viên mới đột ngột cứng đờ!

Tiên Phong Hỏa trừng mắt: "Các người cho rằng vì cái gì học viên cũ chỉ còn lại 287 người?"

"Ba năm qua, tên của mỗi một người chết ở bên ngoài học viên ta đều nhớ rõ!"

"Nhớ rõ cha mẹ bọn họ nắm lấy cổ áo của ta, tuyệt vọng hỏi ta vì sao không chăm sóc tốt con của bọn họ!"

"Nhập học một năm, mọi người đích xác có chỗ trưởng thành, nhưng thật ra vẫn còn rất non nớt, các người thật sự chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Giờ khắc này, trong phòng lâm vào tĩnh mịch lâu dài!

Các học viên mới nhao nhao trầm mặc, các học viên cũ cũng chưa sót mũi!

Bọn họ cũng nhớ rất rõ, thậm chí tự mình trải qua!

Chương 1096 -

Tiêu Phong Hỏa sở dĩ vẫn luôn đè ép lại, cũng là bởi vì loại nhiệm vụ này, mỗi một lần đều không thể trở về!

Trong mắt Tiêu Phong Hỏa, mỗi một học viên trong học viện Tiên Phong đều là con của mình!

Hắn làm sao có thể cam lòng?

Đúng lúc này, Chung Ánh Tuyết đột nhiên đứng lên, đôi mắt tràn đầy kiên định!

"Viện trưởng, đến nay ta còn nhớ rõ lúc mới vào học viện, đạo sư dạy cho chúng ta!"

"Nhóm người tiên phong chính là nhóm người đứng ở tuyến đầu tiên của thời đại này, chuyện cần làm chính là dẫn dắt toàn bộ thời đại đi về phía trước!"

"Mà tại một khắc bước vào học viện, lập chí trở thành người tiên phong kia, ta đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý!"

"Chung Ánh Tuyết, nguyện vì thời đại này cúc cung tận tụy, tiến về phía trước!"

Giang Nam ngơ ngác nhìn Chung Ánh Tuyết, không nghĩ tới Tuyết Tuyết vẫn luôn dịu dàng hào phóng lại có một mặt kiên cường như vậy!

Đến mình nghe thấy cũng nổi lên một thân da gà!

Mấy người Hạ Dao Ngô Lương cũng lần lượt đứng dậy, vẻ mặt kiên định!

Trong chốc lát, tất cả học viên mới không bỏ sót một ai, toàn bộ đứng dậy rống to!

"Nguyện vì thời đại này cúc cung tận tụy, tiến về phía trước!"

Tiếng hô to rõ truyền ra phòng, quanh quần không ngừng trong học viện!

Hốc mắt Tiêu Phong Hỏa đỏ bừng, nhếch miệng cười nói: "Đám tiểu tử thối các người! Mẹ nó!"

Dương Kiên mang vẻ mặt vui mừng nhìn mọi người, chính là bởi vì sự tồn tại của đám thanh niên này!

Mới khiến cho thời đại này càng thêm đặc sắc, quốc gia càng thêm cường đại!

Tiêu Phong Hỏa dụi dụi mắt: "Mặc dù nói như vậy, nhưng các người có thể đi hay không cũng không phải do chúng ta quyết định!"

Trong lúc nói chuyện ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam: "Người là đội trưởng, đây là đội ngũ của người, tự người quyết định!"

Trong nháy mắt này, ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người Giang Nam!

Giang Nam mang vẻ mặt khó xử.

Mình là đội trưởng, phải chịu trách nhiệm với từng người cùng mình đi Thâm Uyên!

Học viên cũ kinh nghiệm phong phú, thực lực cường đại, mà học viên mới lại rất non nớt!

Nếu như đi Thâm Uyên, một khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, có thể mình sẽ thật sự không có cách nào bảo đảm an toàn cho mọi

người!

Nhưng nhìn ánh mắt khao khát của các học viên, còn có biểu tình quật cường của Chung Ánh Tuyết, Ngô Lương.....

Giang Nam không hề rối rắm, nhếch miệng cười!

"Viện trưởng, kiếm không mài không bén! Chim non luôn được bảo vệ dưới cánh chim, không học bay được!"

"Cứ để cho bọn họ đi theo ta một chuyến, trách nhiệm này, Giang Nam ta gánh vác!"

Trong lúc nhất thời, cả căn phòng vang lên tiếng hoan hô!

"Ba ba ba ba thật giỏi!"

"Ngao ngao! Nam Thần lợi hại, nếu ta là em gái, tuyệt đối hôn người hai cái a!"

"Vậy ta là em gái, ta có thể hôn Nam Thần một cái không?"

Tiêu Phong Hỏa cũng thở phào nhẹ nhõm, mình cũng đang chờ những lời này của Giang Nam!

Trong lòng hiểu được, nếu Giang Nam đã lựa chọn mang học viên mới qua đó thì có nắm chắc dẫn về!

Cho dù Giang Nam bình thường lại gây sự, nhưng cũng sẽ không lấy loại chuyện này ra đùa!

Không khỏi nói: "Lần này, tên nhãi thối nhà người liền chịu nhiều một chút mệt mỏi đi..."

Giang Nam cười rạng rỡ: "Nên làm!"

Vì thế đội hình cấu thành liền biến thành 50 học viên mới, 50 học viên cũ!

Thời điểm Giang Nam chọn lọc người, trực tiếp loại bỏ những người ngoài top 100 năm học!

Thực lực không đủ, đi tặng đầu người sao?

Đám người Tuyết Tuyết thì cũng không cần phải nói, tất nhiên đều được kéo vào đội ngũ!

Sau đó là tên tiểu tử Cao Hưng Vũ này, bao thuốc nổ này tuyệt đối dùng được!

Số còn lại Giang Nam chọn đều các loại xe tăng cận chiến thể chất cường hãn!

Nếu như chiến đấu ở khu quặng sắt Khốn Linh sẽ phát huy được ưu thế!

Cũng có một ít chủ công cường lực, hệ tinh lọc trị liệu, nhằm vào đặc tính Thâm Uyên, phối hợp nhân viên hợp lý!

Với tư cách là Rồng Qua Sông trong phòng tập huấn thể lực, học viên đồng cấp đều bị Giang Nam đánh qua, tất nhiên hiểu rất rõ thực lực của từng người!

Đảo mắt 100 nhân viên đi Thâm Uyên liền được chọn ra!

Triệu Đức Trụ nói: "Chiều nay liền xuất phát đi, chúng ta đã tính là muộn rồi!"

"Vẫn nên sớm qua đó thì tốt hơn!"

"Đến Thâm Uyên thành Bất Dạ, lại kết nối với người tiên phong bên kia!"

Lúc này Giang Nam mới biết, các quốc gia đều có doanh địa của người thăm dò trong thành Bất Dạ!

Mà Dương Kiên đã sớm có an bài, phái một tiểu đội tiên phong

qua đó chủ trì cục diện!

Đều là những người tốt nghiệp kỳ đầu của học viện Tiên Phong, thậm chí còn sớm hơn Dạ Oanh một khóa!

Người tiên phong chân chính!

Đúng lúc này, Đào Hân Di nói: "Là ai ở bên kia?"

Quan Hổ cười nói: "Hắn là do tên nhóc Lăng Phong kia dẫn đội!"

Đào Hân Di do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là nói: "Để cho ta làm đạo sư dẫn đội đi, ta rất quen với đám người Lăng Phong, đến lúc đó dễ nói chuyện!"

"Nếu không, cứ như vậy để các học viên đi Thâm Uyên, ta không yên tâm!"

Tiêu Phong Hỏa gật gật đầu, cuối cùng vẫn đồng ý!

Nhưng vẫn bảo Đào Hân Di không thể nhúng tay quá nhiều, chỉ làm người đứng xem!

Nếu không sẽ không có tác dụng ma luyện!

Sau khi mọi chuyện đã được định ra, tất cả học viên đều trở về chuẩn bị xuất hành!

Mà Giang Nam ngược lại không có chuẩn bị gì, thuận di một cái liền chạy tới phòng nghỉ của Dương Kiên, vẻ mặt tươi cười!

Cũng không nói lời nào, cứ như vậy nhìn chăm chăm Dương Kiên!

Dương Kiên bị nhìn chăm chăm đến dựng thẳng lông tóc!

"Tâm tình của tên nhóc nhà người cũng thật thoải mái, dẫn đội

đi Thâm Uyên gây sự, người không lo lắng chút nào sao?"

Giang Nam nhún vai: "Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng nha!"

"Kiên ca! Vũ khí Khốn Linh trong nhà gì đó..."

Dương Kiên mặt tối sầm, biết ngay Giang Nam tới đây cũng không có chuyện tốt đẹp gì, thì ra là tới đòi trang bị?

"Không có nhiều, phần lớn đều có chỗ cần dùng, vũ khí hạng nặng thì không cần nghĩ tới, lựu pháo lựu đạn cái gì đó ta có thể cho người một chút!"

"Nếu người muốn lấy, lát nữa ta bảo phân bộ Long Uyên ở Dung Thành kéo mấy xe tới cho người!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, không ngừng gật đầu, có còn hơn không có!

Kiên ca đúng là Kiên ca, vừa ra tay chính là mấy xe!

Chỉ đáng tiếc, không có hạng nặng!

Không khỏi tiến đến bên tai Dương Kiên!

"Xì xầm xì xầm xì xầm ~!"

Dương Kiên trừng mắt, ho khan một trận!

"Ta nhổ vào! Không được không được, người tưởng thứ kia là đồ chơi sao? Hỏa tiễn xuyên lục địa còn chưa đủ cho người cười?"

"Người đã quên Nữ Vương Phi Hồng rồi sao? Nếu người phá nhà cô ta, cô ta chẳng lẽ sẽ để yên cho người?"

Giang Nam: "Đáng giận! Nữ vương nấp nôi!"

Dương Kiên thở dài: "Ta biết người sợ gặp chuyện không may, trong lòng không yên, muốn mang nhiều át chủ bài qua đó!"

"Ta cũng không muốn keo kiệt trong việc nuôi con, nếu có thể lấy được hạch tâm tăng tài nguyên tới tay, người muốn bao nhiêu vũ khí Khốn Linh ta liền cho người bấy nhiêu!"

"Cung không giới hạn!"

Chương 1097 -

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Thật sao? Nói lời giữ lời! Hạch tâm của ta là thứ ai muốn cướp cũng có thể cướp được sao?"

Dương Kiên:???

Hạch tâm của người?

Thâm Uyên người còn chưa qua đó, hàng đã là của người?

Lập tức nói: "Không nhận được thì không cần nhận, trong Thâm Uyên đúng thật là không cách nào để cho bộ đội linh võ tiến vào!"

"Nhưng bên ngoài Thâm Uyên..... Hừ hừ, ta cũng sẽ không sợ!"

Giang Nam ôm vai Dương Kiên, cười hì hì: "Ta làm việc, người cứ yên tâm! Chơi được!"

"Tám xe vũ khí Khốn Linh của ta mau chóng an bài đi, ta chờ!"

Nói xong thuận di một cái liền không thấy bóng dáng!

Dương Kiên che mặt: "Sao lại tám xe?"

[Giá trị oán khí từ Dương Kiên + 233!]

.....

Cửa học viện, 100 học viên đã chờ để xuất phát, trên mặt mỗi người đều mang theo sự hưng phấn cùng chờ mong!

Thỏ Con thậm chí còn mang theo Tiểu Diệu Diệu của mình!

Đào Hân Di cũng đứng trong đội ngũ!

Tám xe vũ khí Khốn Linh đã chạy đến không gian dị độ của Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở trước mặt mọi người, vẻ mặt trở nên nghiêm túc!

"Bên ngoài không thể so với trong nhà, hiện tại hãy quên thân phận học viên của các người, chuyện cần làm chỉ có một!

"Khi ra ngoài, các người không chỉ đại biểu cho chính mình, càng là người tiên phong! là mặt mũi của đất nước!"

"Đoạt lấy hạch tâm tầng tài nguyên, cứu viện đại đội thám dò tầng bảy, sau đó sống sót trở về! Đều rõ cả chưa?"

Mọi người đồng thanh trả lời: "Đã rõ!"

Giang Nam trừng mắt: "Lớn tiếng một chút! Chưa ăn cơm trưa sao?"

Các học viên hét lớn: "Chưa ăn!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ừm... đây mới giống đội ngũ do ta dẫn đầu! Chưa ăn chính là chưa ăn, không hề khoác lác!"

Một đám đạo sư đều bối rối, đây là lời động viên trước nhiệm vụ của người sao?

Sao bọn ta càng nhìn càng thấy không đáng tin a!

Cái này học từ ai?

Tiêu Phong Hỏa đen mặt, đám học viên này đều bị Giang Nam dạy hư, quỷ mới biết từ Thâm Uyên trở về sẽ biến thành bộ dáng gì!

Chỉ cầu đừng nam hóa là được rồi!

Nếu không ta cũng quá khổ đi!

Nhưng vẫn kéo cánh tay Giang Nam qua, vẻ mặt nghiêm nghị:
"Nhớ dẫn dắt bọn họ sống sót trở về!"

Giang Nam nặng nề gật đầu!

"Ta sẽ không tùy tiện lập deadflag! Viện trưởng cứ yên tâm!"

Tiêu Phong Hỏa:...

[Giá trị oán khí đến từ Tiêu Phong Hỏa + 666!]

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu, lấy kính râm từ trong túi ra đeo lên mặt!

Giang Nam: "Đại đội Thâm Uyên trăm người! Xuất phát!"

Dưới sự dẫn dắt của Giang Nam, mọi người đi thẳng tới căn cứ quân sự Long Uyên Dung Thành!

Tần Thụ lại gần: "Nam Thần, thật sự không thể mang theo 1324 con bò kia của ta theo sao?"

Giang Nam mặt tối sầm: "Người cút đi cho ta!"

Một đường chạy tới căn cứ quân sự Dung Thành, mọi người cũng không chậm trễ, lên máy bay vận tải, bay thẳng đến Thái Bình Dương!

Tiếng động cơ ồn ào quanh quẩn bên tai, học viên cũ còn đỡ, nhưng học viên mới lại khó tránh khỏi cảm thấy khẩn trương!

Môi khô khốc, tay chân lạnh lẽo, cả đám đều căng thẳng!

Trong đầu toàn tưởng tượng ra những chuyện có thể xảy ra, ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng đỏ mồ hôi lòng bàn tay!

Trong khoang yên tĩnh không ai nói chuyện!

Giang Nam đột nhiên mở miệng: "Giờ phút mọi người nhất định không được lấy ảnh ra xem hay nói mấy lời như chờ trở về kết hôn!"

"Cũng không được lấy mấy kỷ vật gì đó ra, nói là em gái đưa tặng, con bé mới mấy tuổi, đáng yêu thế nào đó, chờ ta trở về sẽ dẫn con bé đi công viên trò chơi!"

"Dám nói mấy lời xúi quẩy như vậy thì đừng trách ta!"

Thần sắc các đội viên cứng đờ, một đám lập tức nghẹn mặt đỏ bừng, rốt cục vẫn nhịn không được cười ra tiếng!"

"Phụt ha ha ha, không dám không dám, còn vẫn còn yêu quý mạng sống!"

"Nam Thần, người nhất định là bị ám ảnh phim truyền hình đúng không? Con mẹ nó không lập deadflag!"

"Cho dù có em gái ta cũng không dám khoe ra trước mặt người a, Nam Thần nổi danh là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ mà!"

Mọi người trong khoang máy bay lập tức vui vẻ, bầu không khí nặng nề bị quét sạch!

Tiêu Chấn lặng lẽ giơ ngón tay cái lên với Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười, đứng dậy liền móc ra cái máy chiếu từ trong không gian dị độ!

"Có ai muốn xem phim hoạt hình không? Mấy bộ phim mới ra năm nay cũng không tệ!"

Ánh mắt An Tiểu Kỳ cùng Hùng Nhị sáng ngời, vội vàng giơ tay: "Muốn xem!"

Các đội viên bối rối, Nam Thần người có cần tàn bị đầy đủ như vậy không, máy chiếu cũng mang theo?

Giang Nam trực tiếp mở máy chiếu ở trong khoang, lực chú ý của mọi người đều bị hấp dẫn!

Thỉnh thoảng lại phát ra tiếng cười như ngỗng kêu!

Đào Hân Di ngơ ngác nhìn một màn này, không khí này cũng quá vui vẻ đi?

Rốt cuộc là đi đánh đoàn hay là đi du xuân?

Nhưng mà lại nhìn Giang Nam, lại phát hiện hẩn rút ở trong góc, cau mày, một lần lại một lần lật xem tư liệu Thâm Uyên!

Trên mặt Đào Hân Di nổi lên một nụ cười nhu hòa.

Ước chừng bay được một đêm, năm giờ sáng, trong khoang phi công thông báo!

"Đã tới không vực chú định, trong phạm vi 500 km của Thâm Uyên cấm bay, không thể lại đi về phía trước, nếu không trái với hiệp định quốc tế!"

"Phía dưới là quần đảo Pekus, không có sân bay, các vị chuẩn bị nhảy dù!"

Thần sắc chúng đội viên ngưng tụ, rốt cục đã tới rồi sao?

Cùng với cửa khoang mở ra, tiếng gió gào thét, đại dương xanh thẳm phía dưới đập vào mắt!

Phía dưới chính là quần đảo Pekus, chỉ là từ trên trời nhìn xuống cũng chỉ to bằng một mũi kim!

Chỉ thấy Giang Nam đứng dậy sải bước đi về phía cửa khoang máy bay: "Xuất phát!"

Lập tức mười mấy người Chung Ánh Tuyết và Tần Thụ cũng đứng dậy theo!

Tiêu Chấn bối rối một chút: "Không phải, người chờ một lát!"

Đào Hân Di: "Không phải đã nói nhảy dù sao? Còn chưa phát túi dù cho mọi người! Chúng ta..."

Tần Thụ cười hắc hắc: "Làm nhiệm vụ với Nam Thần, nhảy dù không cần dù!"

Nói xong dẫn đầu lao xuống!

Giang Nam: "Anh em tốt hiểu ta, lao xuống là xong!"

"Nhảy dù nhìn quá rõ, có quỷ mới biết tình hình trên đảo Pekus thế nào?"

Nói xong cũng lao đầu xuống!

Có một số người đã từng làm nhiệm vụ vài lần với Giang Nam hiển nhiên hiểu rất rõ phong cách của Giang Nam!

Mười mấy người đều nhảy xuống theo!

Trong ánh mắt của Mặc Diễm đều là hưng phấn: "Vừa mới bắt đầu đã kích thích như vậy sao? Ta tới đây!"

Nói xong một đường chạy chậm, giang hai tay liền lao xuống!

Các học viên cũ nuốt một ngụm nước miếng, thật con mẹ nó!

Cả đám cắn răng cũng nhảy theo!

Phi công: "Túi dù ngay phía sau chỗ ngồi trong khoang, không biết dùng thì xem hướng dẫn sử dụng, chúc mọi người một đường..."

Phi công trong buồng lái quay đầu nhìn về phía khoang máy bay, vẻ mặt hoảng sợ!

Túi dù không thiếu một cái, trong khoang máy bay cũng không còn một ai.....

Cái này..... Chơi lớn tới vậy sao?

[Giá trị oán khí từ Vương Uy + 666!]

Trên máy bay vận tải, tất cả mọi người giống như sủi cỏ rơi xuống!

Có người biết bay liền tự bay, mà Giang Nam lại ném xiềng xích hư không ra, vớt đám sủi cỏ trở về!

Thuần di mấy cái, đều bình an đáp xuống bãi biển!

Chương 1098 -

Không ít đội viên hưng phấn mặt đỏ bừng, thế này cũng quá kích thích đi!

Mặt trời chói chang, làn sóng trên bãi biển vỗ vào bờ cát trắng, gió biển từ từ!

Lúc này các học viên mới chính thức ý thức được, đây đã là khu vực ngoài nước, nhiệm vụ đã bắt đầu!

Giang Nam: "Hệ cảm giác cảnh giới bốn phía, xác nhận hoàn cảnh có an toàn hay không!"

Tiêu Chấn lại gần nói: "Trước tiên tìm cứ điểm trên đảo Pekush, sau đó thuê thuyền đi!"

"Trước mắt là trạm thiết lập của Thâm Uyên, chúng ta vào đó phỏng chừng phải xếp hàng, hôm nay sợ là quá sức!"

Thâm Uyên cách quần đảo Pekus hơn hai trăm hải lý trên biển, nhiều người như vậy tất nhiên không thể bơi qua!

Giang Nam liếc nhìn thời gian: "Không cần, thời gian hẳn là chênh lệch không nhiều lắm, chờ một chút là được rồi, đến bên này liền tương đương với về đến nhà rồi!"

Tiêu Chấn: ???

Về nhà?

Không đợi mọi người hiểu được chuyện gì xảy ra, chỉ thấy xa xa trên mặt biển là tiếng gió gào thét!

Một chiếc tàu đệm khí vũ trang siêu lớn thối ra từng đợt sóng trắng trên biển, chạy tới cực nhanh về phía bờ!

Chỉ riêng khoang thuyền đã cao bằng ba tầng lầu, trên boong tàu có rất nhiều bóng người!

Giờ khắc này, tinh thần tất cả đội viên đều trở nên căng thẳng!

Tiêu Chấn híp mắt: "Xuất hiện thành viên của thế lực không rõ, mọi người chuẩn bị chiến đấu!"

Trong lúc nhất thời linh khí trên thân mọi người cuồng trào!

Giang Nam thì khoát tay áo: "Đừng đánh, đó là tàu đệm khí bảo bối của ta, đánh liền hỏng đồ của ta!"

Mọi người ngẩn ngơ!

Cái thứ đồ chơi kia là của Giang Nam sao?

"A! Ta hiểu rồi, Nam Thần đúng là Nam Thần!"

"Ha ha! Vừa vặn không cần thuê thuyền, đánh cướp nha!"

"Đội lát nữa các anh em nhớ chú ý một chút, đừng có đánh hỏng thuyền, Nam Thần còn muốn!"

Giang Nam liếc mắt: "Đừng có tùy tiện bỏ nào có được không? Đó vốn là đồ của ta!"

Mọi người đều gật đầu: Hiểu! Chúng ta đều hiểu!

Giang Nam:!!!

Theo thuyền đệm khí vũ trang chạy gần bờ biển, chỉ thấy trên boong tàu có hơn một trăm lính đánh thuê để trần thân trên, đeo súng!

Cấp bậc cũng không tề bộ dáng, ngoại trừ mười mấy Bạch Ngân, còn lại toàn bộ đều là Hoàng Kim!

Dẫn đầu là một tráng hán da đen trần trụi, thắt bím tóc đầu đội khăn trùm!

Trên mặt còn có một đạo vết sẹo dữ tợn, cấp bậc Bạch Kim, vừa nhìn liền thấy không dễ chọc!

Nhưng mà tráng hán mặt sẹo kia lại đứng ở trên boong tàu hưng phấn vỗ tay!

"Nam Thần lão đại! Nơi này a, ta tới đón các người!"

Vừa muốn động thủ, linh khí trên người Tiêu Chấn ngưng trệ, kinh ngạc nhìn Giang Nam!

Đào Hân Di cũng mở to hai mắt nhìn!

Nam Thần lão đại?

Những người này đều là người của Giang Nam?

Tình huống gì đây?

Từ lúc nào mà Giang Nam có thủ hạ ở khu vực Thâm Uyên?

Vừa đến đảo Pekus, chưa đầy 10 phút đã tới đón người, an bài ổn thỏa tới như vậy sao!

Về mặt Giang Nam cứng đờ, vừa nhìn động tác như pháo của tráng hán mặt sẹo kia là biết ngay!

Khẳng định lại là Cố Tiểu Duy biến hóa đi?

Chẳng qua lần này quả thực trở nên cuồng dã một chút!

Giang Nam kêu lên: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, lên thuyền,

đều là người của ta!"

Nói xong ôm lấy Mira, thuận di một cái lên thuyền!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ôm mặt, Tiểu Nam cũng quá thần thông quảng đại?

Từ khi nào đã có an bài ở Thâm Uyên?

Chúng đội viên nhao nhao lên thuyền, nhìn thuyền đệm khí vũ trang với ánh mắt lấp lánh!

Pháo máy trên dây thuyền, còn có pháo chính trên thanh nẹp đều là hàng thật!

Giang Nam ôm lấy tráng hán mặt sẹo Cố Tiểu Duy!

"Nói cho bọn họ biết, đây có phải là tàu đệm khí bảo bối của ta hay không?"

Cố Tiểu Duy cười hắc hắc nói: "Là tàu của Nam Thần, chữ ký trên hợp đồng chính là của Giang Nam!"

Giang Nam: "Đã tin rồi đúng không?"

"Còn muốn cướp? Ta tự cướp ta sao?"

Ánh mắt Tề Ngọc sáng ngời: "Nam Thần, thuyền này người tốn bao nhiêu tiền mới có được?"

Giang Nam liếc mắt một cái: "Không tốn tiền, ta đưa bản lĩnh để lừa được!"

Học viên hí hóp mắt nhìn!

Vì sao nghe những lời này cứ có cảm giác không đúng?

Tiêu Chấn: "Tiếp theo chúng ta đi đâu? Trực tiếp đến Thâm

Uyên thành Bất Dạ sao?"

Giang Nam lắc đầu nói: "Người của ta ở phía Thâm Uyên thành Bất Dạ đã an bài, buổi tối tám giờ có thể vào!"

"Lên đảo trước đi!"

Mặc Diêm khế giật mình: "Khu vực biển Thâm Uyên chỉ có mấy tòa đảo như vậy, đều đã bị các thế lực lớn chiếm lĩnh, ta..."

Giang Nam: "Trong đó có một hòn đảo là của ta!"

Biểu tình trên mặt đám học viên cứng đờ, hít một ngụm khí lạnh!

Hòn đảo?

Người mẹ nó còn có hòn đảo ở hải vực Thâm Uyên?

Tiêu Chấn lấp bắp nói: "Cái này..... Đảo này cũng là người dựa vào bản lĩnh lừa gạt được?"

Giang Nam: "Đương nhiên!"

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 666!]

Đây chính là đẳng cấp tự sướng sao?

Người lừa được một con thuyền, chúng ta còn có thể chấp nhận!

Hòn đảo này cũng có thể lừa được?

Trách không được Giang Nam nói tới đây là về đến nhà, không ngờ là cấp bậc lão địa chủ!

Tàu đệm khí vũ trang chạy như bay trên biển, đi thẳng đến đảo Bồ Công Anh!

Giang Nam quay đầu nói: "Sao lại mang nhiều lính đánh thuê đến đón người như vậy? Gần đây không yên ổn sao?"

Cố Tiểu Duy nặng nề gật đầu: "Thâm Uyên dị biến, ảnh hưởng quá lớn, nếu như không có đậu nành, Bồ Công Anh sợ cũng đều loạn theo!"

Giang Nam nhú mày: "Diêu Hồng đâu?"

"Chị Hồng còn ở thành Bất Dạ, chờ....."

Không đợi Cố Tiểu Duy nói xong, Giang Nam giơ tay thả ra một mặt rào cản không gian!

"Keng!"

Một viên đạn mạnh mẽ bắn vào phía trên, viên đạn đều bẻ ra, vô lực rơi vào thanh nẹp!

Chỉ thấy trên mặt biển, một chiếc ca nô vũ trang màu xám chạy như bay về phía này!

Hơn nữa không chỉ một chiếc!

Phía sau còn có năm chiếc ca nô màu đen đi theo, phía trên có không ít người!

Chỉ thấy xa xa trên ca nô vũ trang màu xám, có súng máy phun ra lửa!

Còn chưa nghe thấy tiếng súng, viên đạn đã bay tới!

Bắn vào boong tàu đệm khí, cùng với rào cản không gian của Giang Nam!

Giang Nam hí mắt: "Là đạn Khốn Linh! Toàn bộ tiến vào trạng thái chiến đấu!"

"Mấy chiếc ca nô bảo bối này! Lão tử muốn!"

Mọi người nhao nhao che mặt, nói cho cùng còn không phải muốn cướp sao? Nhưng tinh thần cũng theo đó mà trở nên khẩn trương!

Vừa mới vào hải vực Thâm Uyên, còn chưa vào thành Bất Dạ!

Đã gặp phải một đám người vừa lên một lời không hợp liền giết tới đây?

Thế cục đã kịch liệt đến loại trình độ này rồi sao?

Giang Nam nhú mày: "Đám người này có lai lịch gì? Đặc biệt đến chặn thuyền của chúng ta?"

Cố Tiểu Duy nói: "Hắn là người của tổ chức Hắc Trảo, rất có thực lực nội tình, có thể coi là người lĩnh quân trong chợ đen thế giới ngầm quốc tế, thế lực ở thành Bất Dạ rất lớn!"

"Trong khoảng thời gian này bọn họ luôn gây trở ngại cho chúng ta, không ngừng quấy rầy!"

"Sở dĩ ta mang theo nhiều người như vậy tới đây chính là để phòng bọn họ!"

Giang Nam vừa muốn nói chuyện!

"Rầm!"

Chương 1099 -

Toàn bộ thân tàu bị va chạm nghiêng ngã, chỉ thấy dưới nước có ba con cá mập hoàn toàn do dòng nước tạo thành điên cuồng va chạm thân tàu!

Trong dòng nước có một người đàn ông tóc vàng, Bạch Kim 3 sao!

Lại giơ ngón giữa lên với Giang Nam, khoe miệng mang nụ cười: "Suprise!"

Cùng lúc đó, năm chiếc ca nô cũng không tới gần, mà vây quanh tàu đệm khí, điên cuồng phun ra lửa, đạn pháo!

Tiếng bắn phá nổ vang, khiến cho lớp bọc thép đều bị nổ ra hố to!

Giang Nam trừng mắt!

Dám bắn tàu đệm khí bảo bối của lão tử?

"Dám phách lối tới như vậy? Cho tới bây giờ đều chỉ có Giang Nam ta bắn phá người khác a!"

"Không cần lấy ca nô nữa, khả hỏa toàn bộ hỏa lực, chơi chết hẳn cho ta!"

Trong lúc nói chuyện trực tiếp kéo ra một khẩu Gatling từ trong không gian dị độ!

Một cước giẫm lên lan can, hướng về phía ca nô màu xám xa xa điên cuồng quét một trận!

"Tạch tạch tạch....."

Vỏ đạn không ngừng bay ra, trong nòng súng phun ra ngọn lửa màu lam rực rỡ chói mắt!

Cùng lúc đó, Cố Tiểu Duy mang theo hơn một trăm đồng binh cũng đã chạy tới vị trí của mình, cầm súng máy!

"Khai hỏa!"

"Ầm!"

Trên boong tàu nhấc lên trận kinh phong đình tai nhức óc, tàu đệm khí cùng năm chiếc ca nô bắt đầu trao đổi hỏa lực!

Mặt biển vốn yên tĩnh nhất thời biến thành một mảnh mưa bom bão đạn!

Một đám học viên đều ngây ngẩn, trực tiếp chơi lớn?

Nhìn Giang Nam đứng bắn Gatling, tiếng cười vang vọng, Thỏ Con nuốt một ngụm nước bọt, có cần kịch liệt như vậy hay không?

Tiêu Chấn cười lạnh: "Thật đúng là dám đụng vào họng súng, không thềm để chúng ta vào mắt đúng không?"

"Chú ý đừng để cho đạn Khốn Linh bắn trúng người, bảo hộ không cho tàu đệm khí bị đánh chìm, đây là trên biển, chúng ta cần tới điểm đặt chân!"

Các đội viên lập tức bắt đầu hành động, hệ nguyên tố chủ công cũng bắt đầu tấn công từ xa!

Hỏa lực kinh người!

Tần Thụ cười hắc hắc, xoay người trực tiếp nhảy xuống tàu đệm khí, cả người toát ra từng trận hàn khí!

"Linh kỹ: Thiên Lý Băng Phong!"

Trong nháy mắt vừa tiếp xúc với mặt biển, phạm vi ba trăm mét ngưng kết thành một khối băng trôi khổng lồ!

Đám cá mập nước tấn công thân tàu đâm mạnh vào tảng băng!

Cho dù Tần Thụ chỉ có Hoàng Kim, nhưng đối chiến với một Bạch Kim thì vẫn có thể!

Mà cùng lúc đó, Chung Ánh Tuyết trực tiếp thi triển Cửu Đầu Hoàng!

Ngon lửa Cửu Đầu Hoàng đặt chân trên boong tàu, chín đầu chim lần lượt ngưng tụ ra quả cầu lửa siêu lớn đường kính 30 mét!

Từng đợt từng đợt nện về phía ca nô ở phía xa xa, chỉ chốc lát quả cầu lửa cơ hồ lấp đầy cả bầu trời!

Những dong binh kia đều trợn tròn mắt, đám người này là thần tiên phương nào!

Một đám Hoàng Kim, Bạch Kim làm sao có thể mạnh tới mức không tưởng này chứ?

Công kích của hệ hỏa này còn dữ dội hơn so với khẩu pháo chính của tàu đệm khí?

Sáu chiếc ca nô vũ trang ở phía đối diện nhìn quả cầu lửa khổng lồ ùn ùn kéo đến, sắc mặt đều trắng bệch!

Lúc trước còn có thể dựa vào tính linh hoạt của ca nô cùng linh kỹ phòng ngự để trốn tránh!

Nhưng cú oanh tạc toàn bản đồ này căn bản không có cách nào trốn a!

"Ầm ầm ầm!"

Tiếng nổ vang liên tiếp truyền đến, ánh lửa ngút trời, sóng biển điên cuồng nổi lên!

Một chiếc ca nô bị Chung Ánh Tuyết bắn phá trực tiếp nổ tung, hơn 30 người trên thuyền đều bay xuống biển!

Trên thân tàu bốc lên khói đen cuồn cuộn, đều bị nổ chìm!

Chúng đội viên nhìn Chung Ánh Tuyết với sắc mặt trắng bệch.

Đây là lực công kích bùng nổ gì vậy?

Ngay cả đội viên chủ công hệ nguyên tố nhìn về phía Chung Ánh Tuyết cũng chấn động!

Giờ phút này, trên ca nô màu xám, một người đàn ông thân cao hai mét, để trần thân trên, thân dưới mặc quần biển đang đứng!

Mái tóc dài màu vàng tùy ý buông ở sau đầu, trên mặt còn đeo kính râm, có chút tuấn lãng!

Trên ngực bên trái có một hình xăm màu đen, đồ án hình bàn tay đen nắm một quả cầu tròn!

Chính là biểu tượng của tổ chức Hắc Trảo!

Lúc này người đàn ông tóc vàng này cũng bị thuyền nổ tung làm cho hoảng sợ!

Nhìn linh kỹ tầm xa phô thiên cái địa nện tới mà da đầu tê dại!

[Giá trị oán khí từ Reynold. Blake +1000!]

"Shit! Không phải đã nói 100 lính đánh thuê do Bồ Công Anh dẫn theo đều là rác rưởi, rất dễ bắt được sao?"

"Đám súc vật trên thuyền này từ đâu tới? Đây là loại hỏa lực gì?"

Một đàn em rút cổ nói: "Lúc trước trên thuyền không có những người này a, dưới loại tình huống này khẳng định bắt không được người của Bồ Công Anh!"

"Nếu..... Nếu không chúng ta rút lui, nhân thủ không đủ a!"

Reynold cả giận nói: "Rút cái rắm, dùng tới đám tên lửa đối không của chúng ta!"

"Cho nổ tung thuyền của bọn họ trước rồi tính sau!"

Mệnh lệnh được truyền xông, mấy đàn em khiêng ra ống pháo từ trong khoang thuyền, dựng trên boong tàu, nường theo tiếng nổ vang chói tai!

Hai phát tên lửa nọc ong kéo ra đuôi khói màu trắng thật dài, bắn thẳng về phía tàu đệm khí!

Tốc độ kinh người!

Tiêu Chấn trừng mắt: "Phòng ngự! Tuyệt đối không thể để cho phía đối diện nổ chìm thuyền!"

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam liền ném dây đạn Gatling đã bắt sạch đi!

"Đã nể mặt các người rồi! Còn dám nổ tàu đệm khí bảo bối của ta?"

Nhảy một phát lên không trung, lao thẳng tới tên lửa đạn đạo!

Ngô Lương há to miệng: "Mẹ kiếp? Nam Thần muốn dùng tay không đỡ đạn đạo à?"

Cơ hồ chỉ trong chớp mắt, tên lửa đã bắn tới Giang Nam!

Chỉ thấy Giang Nam hơi nghiêng người, tên lửa xoẹt qua đầu, hai chân hắn lập tức cuộn tròn, hung hăng đập vào giữa tên lửa!

Lực lượng cực lớn trực tiếp khiến tên lửa liên tục quay cuồng ở trên không trung, bắn vào trong biển, ầm ầm nổ tung!

Cùng lúc đó, một quả tên lửa khác cũng bắn tới, Giang Nam xoay người lấy ra đại kích ẩm huyết, bổ về phía mũi tên lửa!

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang, trên bầu trời lóe lên ánh lửa cực thính, hoàn toàn bao phủ thân hình Giang Nam!

Một đám học viên nhìn đến mà ngây ngẩn, thật sự quá dữ dội!

Đối chiến với tên lửa?

Ta chỉ muốn hỏi người khỏe tới vậy thật sao?

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam cũng đã sớm xuất hiện ở phụ cận ca nô màu đen!

Reynold mở to hai mắt, chuyện gì thế này?

Tên lửa còn chưa bắn trúng sao đã nổ rồi? Vừa rồi có người nhảy lên đón đạn đạo sao?

"Thất thần cái rắm, bắn tiếp cho ta!"

Lại một quả tên lửa nọc ong phóng ra, nhưng Giang Nam đã thuấn di vọt tới!

Giờ tay lên ném ra trùng động không gian!

Tên lửa đâm đầu vào, lại từ phía trên một chiếc ca nô màu xám đâm ra, hung hăng bắn trúng thân tàu!

"Dùng!"

Thuyền bị nổ thành mảnh nhỏ trong ánh lửa đầy trời!

Vẻ mặt Reynold hoảng sợ: "Hệ không gian? Đại kích ầm kích?
Mẹ nó! Giang Ác Ma phát rồ?"

"Mẹ nó, rút lui! Không đánh nữa, rút lui!"

Nhưng mà giờ khắc này Giang Nam đã đáp xuống ca nô màu đen!

Chương 1100 -

Thân thể lóe lên cực nhanh ở trên boong tàu, cùng với hàn mang đỏ tươi bay qua không trung!

Thành viên Bạch Ngân, Hoàng Kim của Hắc Trảo căn bản không phải đối thủ của Giang Nam, linh kỹ cũng chưa phóng ra đã bị Giang Nam chém ngã trên mặt đất!

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn, máu tươi văng khắp nơi!

“Lỗ Đen Hư Không!”

“Ầm!”

Lực hút mạnh mẽ bắn ra, trực tiếp nén mũi thuyền ca nô màu đen thành viên bi đen, trong nháy mắt thuyền chỉ còn lại một nửa!

Mặt Reynold trắng bệch!

Quanh thân hắn liền toát ra lòi quang chói mắt!

“Lôi Tật!”

Nường theo một tiếng vang thật lớn, liền chạy về phía không trung!

Nhưng mà đúng lúc này, trùng động không gian mở ra, một bình Đại Lục Đoạt Mệnh trong đó dò ra!

Nện một phát vào ót đối phương!

Thân thể Reynold vừa bay lên trời nháy mắt đã tắt máy, hai mắt trợn tròn, sững sờ ngã lại về trên thuyền!

Giang Nam thuận di qua đó, móc ra một khẩu súng Desert Eagle!

Bắn liên tục mấy phát đạn Khổn Linh vào thân thể Reynold!

Tránh đi tất cả các cơ quan quan trọng, giữ hẩn một mạng!

Lại lập tức thuận di biến mất, đồng thời kêu lên: "Tiểu Tửu Oa!"

Tiểu Tửu Oa đi theo Giang Nam bay tới há mồm phun ra Đại Viêm Thiên! Oanh!

Ca nô màu đen cũng chìm!

Mà ba ca nô còn lại không nói hai lời, quay đầu bỏ chạy!

Thuyền của đại ca dẫn đầu đều bị nổ, bọn họ còn đánh cái rầm gì nữa?

Nhưng Giang Nam cũng không có ý định buông tha cho những người này, mang theo đại kích thuận di đuổi theo!

Lúc này, tất cả mọi người trên thuyền đệm khí đều ngơ ngác nhìn mặt biển!

Ba chiếc thuyền trong nháy mắt đã nổ tung? Nam Thần coi bản thân thành tên lửa phóng đi sao?

Đột hành động này cũng quá nhanh đi?

“Ầm!”

Một chiếc ca nô chạy trốn xa xa lại nổ tung.....

Hạ Dao che mặt: "Ta có chút hiểu được vì sao những tổ chức ngầm trên dark web kia đều gọi Tiểu Nam là Giang Ác Ma!"

Diệp Tinh Hà nhếch miệng: "Trách không được Tiêu viện trưởng vẫn dùng từ "thả" Giang Nam ra ngoài..."

Cố Tiểu Duy mang vẻ mặt hưng phấn, trong khoảng thời gian này Hắc Trảo liền phiền muộn chết!

Hôm nay cuối cùng cũng đã trút được cơn giận, lão đại cũng quá mạnh đi!

Quả nhiên xưng danh tuyệt thế mãnh nam mà?

Lập tức dẫn người quét dọn chiến trường, dù sao dưới biển còn có chút tàn dư chưa chết hết, đã không cách nào tạo thành uy hiếp gì!

Reynold mơ mơ hồ hồ từ dưới biển tỉnh lại, đau tê tâm liệt phế!

Mình chính là Bạch Kim 4 sao a! Sao có thể vừa đối chiến đã gục?

Vừa định vận dụng dị năng chạy trốn, lại phát hiện trên người có mười mấy cái lỗ máu, đạn Khốn Linh đều lưu lại trong thân thể!

[Giá trị oán khí từ Reynold + 1000!]

Có cần tàn nhẫn như vậy không?

Không khỏi cố nén đau nhức, lấy tay móc đạn từ trong lỗ, đau đến nhe răng nhếch miệng!

Cố Tiểu Duy cũng đã tới, trên mặt mang theo nụ cười ấm áp: "Người xong rồi!"

Đảo mắt chiến trường đã quét dọn xong, chỉ còn lại một mình Reynold sống sót, đối với những người này, không cần phải hạ thủ lưu tình!

Mà sau khi Giang Nam cho nổ ba chiếc ca nô xám cũng cười Tiếu Tửu Oa trở về tàu đệm khí!

Vừa mới đáp xuống đất!

Chỉ thấy trên mặt biển, Tần Thụ nhanh chóng từ đáy biển chui ra, trong tay còn kéo người đàn ông cá mập Bạch Kim 3 sao bị đông lạnh thành băng kia!

Về mặt hứng phấn: "Ha ha! Xử lý, Bạch Kim 3 sao mà cũng dám hô to gọi nhỏ với tiểu gia ta?"

"Còn ai nữa? Tần Thụ ta chơi cùng người!"

Quay đầu nhìn về phía mặt biển, trên mặt biển sóng xanh như gột rửa, một mảnh bình yên, không khởi mớ hồ!

"Mẹ nó? Người đâu rồi? Đều đi đâu hết cả rồi?"

Tề Ngọc: "Mọi người đều xong đời cả rồi!"

Diệp Tinh Hà: "Đã kết thúc!"

Nụ cười trên mặt Tần Thụ cứng đờ!

"A? Đã..... Đã kết thúc rồi sao? Ta vừa mới bắt đầu thôi mà!"

Trong thời gian lão tử chơi chết một tên Bạch Kim 3 sao, các người liền tiêu diệt hết đội người ta?

Có cần nhanh như vậy không?

Tốt xấu gì cũng để lại cho ta một cơ hội trang bức a!

Tần Thụ nhảy lên thuyền: "Ta thế nhưng đã lấy cấp bậc Hoàng Kim 8 sao ở dưới nước diệt một Bạch Kim 3 sao nha!"

"Các người không thể khiếp sợ một chút sao?"

Tề Ngọc cùng Diệp Tinh Hà hữu khí vô lực vỗ tay nói!

"Oa..... Người thật lợi hại nha!"

"Ta thật sự sùng bái người! Ta muốn được sinh con cho người!"

Tần Thụ: "Bộ dạng này của các người khiến ta cực kỳ không có cảm giác thành tựu a!"

Cũng không trách được hai người bọn họ!

Mặc cho ai vừa mới nhìn thấy đợt thao tác vừa rồi của Giang Nam, liên tục làm nổ năm chiếc ca nô, không chút thương tích mang về chiến tích Pentakill!

Lại nhìn Tần Thụ chơi chết Bạch Kim 3 sao cũng không khiếp sợ nổi a!

Chỉ thấy lúc này Reynold lộ vẻ mặt chua xót dựa vào mạn thuyền, không ngừng học máu!

Một khắc nhìn thấy Giang Nam kia, rốt cục đã biết đám người này có lai lịch gì!

Người Hoa Hạ tới rồi? Mình thế mà đụng phải bọn họ?

Chỉ cảm thấy có cần xui xẻo tới như vậy hay không?

Mọi người đều nói Bồ Công Anh ôm được đùi Giang Ác Ma, thì ra là thật!

Giang Nam ngồi xổm xuống vỗ vỗ gương mặt Reynold: "Hắc Trảo này đúng là cũng chả ra gì? Cướp thuyền mà chỉ có thế này? Ngay cả Kim Cương gì đó cũng không có? Người sợ không phải là tiểu lâu la đúng không?"

[Giá trị oán khí từ Reynold. Blake +1000!]

Con mẹ nó người dám vũ nhục ta!

Còn chề chúng ta mang ít người, không đủ để người đánh phải không?

"Ta không phải tiểu lâu la, ta là....."

Giang Nam bĩu môi: "Lão tử không có hứng thú biết người là ai, ta chỉ cảm thấy hứng thú với việc lão đại người sẽ chịu tốn bao nhiêu tiền để chuộc người!"

Reynold vừa nghe, ánh mắt sáng ngời, muốn tiền sao? Muốn tiền thì dễ rồi!

Vậy chẳng phải mình sẽ có đường sống sao?

"Ba..... 30 triệu USD?"

Giang Nam vừa nghe, trong lòng ngạc nhiên, thật đúng là không phải tiểu lâu la a!

Lão đại Hắc Trảo nguyện ý bỏ ra 30 triệu USD chuộc một tên cận bã Bạch Kim như vậy?

Giang Nam: "Chỉ có vậy thôi sao? Có phải người khinh thường ta đúng không? Quên đi quên đi! Chém chết đi!"

Nói xong cầm lấy đại kích nhìn về phía cổ Reynold!

Cố Tiểu Duy nóng nảy, bây giờ ngay cả 30 triệu cũng thấy chướng mắt sao?

"Lão đại Hắc Trảo là chú của ta, ta là cháu ruột của hắn, người chém ta, Bồ Công Anh các người cũng không thể đàm phán đơn hàng được nữa!"

"Để ta gọi điện thoại cho chú ta, 50 triệu tuyệt đối có thể lấy ra! Tiền thì Hắc Trảo chúng ta không thiếu a!"

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Cố Tiểu Duy! Cô gật đầu!

Lúc này Reynold mới thở phào nhẹ nhõm!

Giang Nam vừa nghe xong càng tức giận, vung đại kích về phía Reynold, điên cuồng chém xuống: "Hắc Trảo không thiếu tiền, vậy mà chỉ trả cho ta 50 triệu?"

Reynold: !!!

Hôm nay người nhất định phải chém chết ta đúng không?

"100 triệu! 100 triệu! Nếu không người cứ chém chết ta đi! Bằng không ta còn sống trở về cũng bị chú ta chém chết!"

Giang Nam dừng đại kích lại trên không trung, quay đầu nói: "A ~ phiếu thật 100 triệu này để người giữ, lúc sau muốn dùng đổi tiền hay để đàm điều kiện thì tùy người an bài!"

Chương 1101 -

[Giá trị oán khí từ Reynold. Blake +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Người thật đúng là xấu xa!

Hắc Trảo của chúng ta cũng không xấu xa bằng người a, lúc các người nói chuyện này có thể tránh mặt ta một chút hay không?

Chơi ta phải không? Chờ đó cho lão tử!

Cố Tiểu Duy nuốt một ngụm nước miếng, vẫn là lão đại kiếm tiền nhanh lệ nha!

Mira nghiêng đầu: "Sao ta lại cảm thấy Giang Nam ca ca giống mấy nhân vật phản diện vậy?"

Ngô Lương: "Mira ngoan, bỏ cảm thấy đi!"

Tiêu Chấn che mặt, lúc này hắn có chút tin tưởng việc thuyền với đảo này đều do Giang Nam lừa được!

Thao tác làm việc này cũng quá quen thuộc đi?

Sau khi giải quyết xong tình huống nhỏ này, tàu đệm khí tiếp tục hướng về phía đảo Bồ Công Anh!

Mà Giang Nam lại tìm được Cố Tiểu Duy!

"Chuyện Hắc Trảo rốt cuộc là như thế nào? Rất khó xử lý sao?"

Cố Tiểu Duy thở dài: "Là tổ chức lâu đời, từ trước thời đại linh khí khôi phục đã là lão làng trong chợ đen thế giới ngầm quốc tế!"

"Kế hoạch Tinh La" của chúng ta vừa khởi động, tất cả mọi người đi theo được lợi, có không ít đối tác trước đó của Hắc Trảo đều mang theo con đường ngầm của mình chạy tới phía chúng ta!"

"Hắc Trảo thấy vậy tất nhiên không muốn, vì thế liền tìm mọi cách cản trở!"

Giang Nam nhú mày: "Trực tiếp kéo Hắc Trảo vào không phải là được sao? Nếu kế hoạch Tinh La thành công, Hắc Trảo cũng kiếm được lợi ích!"

Cố Tiểu Duy cười khỏ: "Lúc trước chị Hồng cũng có dự định này, thậm chí cũng đã có ý định hợp tác, nhưng Thâm Uyên xảy ra dị biến! Cảm xúc mọi người bị ảnh hưởng, đàm phán hợp tác không thành công!"

"Lão đại Hắc Trảo muốn lấy phần lớn, chị Hồng tất nhiên không đồng ý, như vậy Bồ Công Anh sẽ bị mất quyền lực!"

"Hơn nữa sau đó bạo phát mấy lần xung đột nhỏ, hiện tại hai bên liên mâu thuẫn chồng chất!"

Giang Nam trừng mắt: "Hắn lấy phần lớn? Như vậy chẳng phải tiền móc từ túi ta đều phải đưa cho hắn sao? Đúng là mơ đẹp mà!"

Cố Tiểu Duy phìền muộn nói: "Trong khoảng thời gian này Hắc Trảo càng ngày càng quá đáng, thậm chí bắt đầu đánh chủ ý tới đảo Bồ Công Anh!"

"Chúng ta xây dựng server tổng bộ trên đảo, nhưng lần này bắt được Reynold, thế lực hải ngoại của Hắc Trảo ở Thâm Uyên hẳn sẽ yên tĩnh một đoạn thời gian đi?"

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc: "Chờ ta tới thành Bất Dạ rồi xử lý chuyện này!"

Cố Tiểu Duy ngưng trọng nói: "Lão đại người phải cẩn thận,

Hắc Trảo cùng Nữ Vương Phi Hồng có giao tình không tệ, hiện tại hai bên đều không hé môi!"

"Trong thành Bất Dạ, Nữ Vương Phi Hồng chính là duy nhất!

Giang Nam gật đầu, tình huống cụ thể chỉ có thể chờ vào thành Bất Dạ rồi mới xử lý được!

Lúc thuyền đến đảo Bồ Công Anh đã là giữa trưa!

Diện tích đảo thậm chí còn lớn hơn đảo Pekus không ít.

Phía trên có đủ loại kiến trúc, phương tiện giải trí đầy đủ mọi thứ, đáng chú ý nhất vẫn là một khách sạn thuyền buồm ở trung tâm đảo!

Mơ hồ có thể nhìn thấy không ít lính đánh thuê trên đảo cùng thành viên Bồ Công Anh đang hoạt động!

Một đám học viên kinh ngạc, đây đâu chỉ là một hòn đảo a, đây rõ ràng là một làng du lịch có được được hay không?

Xây đảo này phải tốn bao nhiêu tiền chứ?

Giang Nam vô thanh vô tức tạo nên sản nghiệp lớn như vậy bên ngoài?

Ngay cả Giang Nam cũng có chút ngây ngời, tên Ma Thuật Sư này cũng không phải có tiền bình thường a!

Hơn nữa đảo này cũng chỉ là đồ chơi của hắn?

Làm hệ không gian cấp Tinh Diệu, trong túi cũng có không ít tiền nha!

Cố Tiểu Duy cười nói: "Đảo Bồ Công Anh chúng ta tiếp nhận nơi này cũng không tốn nhiều công sức, trung tâm khách sạn thuyền buồm đã đổi thành trung tâm server Tinh La!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Sáu giờ tối xuất phát tới Thâm Uyên, đến thành Bất Dạ rồi sẽ không có thời gian thả lỏng nữa!"

"Mọi người nhân cơ hội này dạo chơi trên đảo một chút đi!"

Một đám đội viên không khỏi cảm thấy hưng phấn, chạy thẳng tới công viên nước!

Ánh mắt Giang Nam chuyển hướng về phía Tiêu Chấn: "Sớm liên lạc với Lăng Phong, tình huống ở thành Bất Dạ không rõ, tốt nhất để cho hắn chờ ở trong thành tiếp ứng!"

Tiêu Chấn gật đầu, vội vàng đi an bài!

Mà bên kia, đã thấy Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao còn đang chờ mình tại bờ cát!

Không khỏi cười nói: "Sao không đi chơi đi?"

Hạ Dao tiến lên: "Tiểu Nam, có cái gì cần hai chúng ta giúp đỡ sao? Ta có chút lo lắng cho trạng thái của người!"

Chung Ánh Tuyết gật đầu: "Đừng tạo áp lực quá lớn cho bản thân, người còn có chúng ta!"

Cô có thể rõ ràng nhận ra, từ sau khi Giang Nam lên máy bay cho tới bây giờ, tinh thần đều bị vây trong trạng thái căng thẳng!

Thậm chí đều an bài tất cả mọi chuyện một cách cẩn thận không sơ hở!

Vừa rồi tại thời điểm đối chiến với người của Hắc Trảo, dưới tình huống không rõ tình hình phía bên địch, một mình hắn xâm nhập phi thường nguy hiểm!

Ngày thường, Giang Nam tuyệt đối sẽ không làm như vậy, mà sẽ mượn ưu thế hỏa lực bên mình, ép kẻ địch đến chết!

Nhưng lúc này đây, Giang Nam vì tránh xuất hiện ngoài ý muốn không cần thiết, lại nóng lòng xông qua!

Tranh thủ tốc độ nhanh nhất tiêu diệt đối thủ, thậm chí ngay cả người báo tin cũng không thả đi!

Giang Nam xoa xoa cái mũi: "Không có việc gì, yên tâm đi, cho ta vài ngày sẽ thích ứng lại!"

Lúc này, Giang Nam đã thật sự nghiêm túc!

Mọi người ở đây đều học viên trong học viện, Giang Nam quen biết với mỗi người!

Hành động Thâm Uyên lần này cũng không phải nói đùa, Giang Nam không muốn để cho bất luận kẻ nào chết ở chỗ này!

Muốn dẫn mọi người về nhà an toàn!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết nhìn Giang Nam, trong ánh mắt tràn đầy ôn nhu!

Chỉ thấy trên mặt Hạ Dao nổi lên một nụ cười xấu xa, đột ngột nhào tới trên người Giang Nam, ôm đầu hắn vào trong ngực!

Lập tức đè trên bãi biển!

"Ha ha, để ta giúp người chữa lành nào! Giang đội trưởng!"

Giang Nam bị ép tới trợn trắng mắt, Đại Lang Diệt càng ngày càng dữ dội!

Chung Ánh Tuyết cười trộm một trận: "Được rồi, còn có chuyện chính cần phải làm nha?"

Trong tiếng kinh hô của Hạ Dao, Giang Nam cầm lấy Đại Lang Diệt khiêng lên vai, cười hắc hắc xấu xa!

"Đúng là còn chuyện chính phải làm, mau theo ta vào nhà, thời gian cấp bách!"

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt ấn ngón tay, còn sáu tiếng nữa là phải tới thành Bất Dạ, vào nhà?

Tiểu Nam còn..... còn muốn làm chuyện chính gì sao?

Trong lòng Hạ Dao thì lại như giếng cổ không gợn sóng!

Chuyện chính mà Tiểu Nam nói nếu giống với chuyện chính mà Tuyết Tuyết nghĩ, Đại Lang Diệt ta trực tiếp nốc nguyên một bình Đại Lực 2.0!

.....

Trong phòng, Giang Nam móc ra một đồng ba lô ngoài trời!

Còn có hàng đồng phần thưởng hệ thống, chỉ mẫu thứ này đã tiêu tốn hơn 120 vạn giá trị oán khí của Giang Nam!

Giang Nam: "Mỗi túi đặt 30 gốc nhân sâm, ba bình Đại Lực 2.0! một bình thịt quả sầu riêng, một bình Đại Lực Đoạt Mệnh! một cân đậu nành giải độc!"

"Chuẩn bị túi cấp cứu cho mọi người đi, phòng trước khỏi họa!"

Chung Ánh Tuyết xấu hổ che mặt!

Hạ Dao: Nhìn đi, ta nói mà!

Chương 1102 -

Bên này ba người Giang Nam đang trang bị túi cấp cứu!

Cùng lúc đó, trên một hòn đảo tên là đảo Bouji ở khu vực biển Thâm Uyên!

Một người đàn ông tóc nâu cùng trán hán da đen nhàn nhã ngồi ở bến tàu câu cá!

Hai người đầu cấp Kim Cương, trên ngực có hình xăm tổ chức Hắc Trảo!

Người đàn ông tóc nâu: "Tên nhãi Reynold kia đâu rồi? Sao hôm nay không thấy hắn?"

Tráng hán da đen nhún vai: "Nghe nói dẫn người đi cướp thuyền Bồ Công Anh, mặc kệ hắn chơi đi!"

Người đàn ông tóc nâu lầm bầm nói: "Cứ gây chiến qua lại như vậy, hợp tác với Bồ Công Anh có gì không tốt? Lão đại chúng ta trong khoảng thời gian này cứ luôn muốn đi gây chiến khắp nơi!"

"Ra cái mệnh lệnh quỷ gì chứ? Bồ Công Anh cũng không dễ động, người ta ôm được đùi Giang Ác Ma!"

Tráng hán da đen tự nhiên rung mình một cái: "Ta có một người bạn làm việc trong Liên Minh Bàn Tròn, sau lần cướp tư liệu bose đó, hiện tại trên người đều thối um!"

"Vừa về đến nhà vợ con liền nôn, mùi hương cho tới bây giờ cũng không tiêu tan được, thật đáng sợ!"

Người đàn ông tóc nâu nhếch miệng cười: "Nhưng cũng không

cần sợ, người muốn mạng Giang Ác Ma nhiều vô số kể, đất nước hắc sẽ không thả hắc ra!"

"Lão đại chúng ta hắc cũng dựa vào điểm này?"

Tráng hán da đen có chút tán thành gật gật đầu!

"Lại nói Reynold sao còn chưa trở về?"

"Người quan tâm hắc làm gì? Người ta có quan hệ, lại không tới phiên chúng ta lo lắng?"

"Con mẹ nó? Lên cá rồi!"

Giờ phút này Reynold đang bị trói gô trong ngục giam Khốn Linh!

Trong lòng cười lạnh!

Hừ hừ, ngay cả một cú điện thoại cũng không cho ta gọi?

Nhóm anh em trên đảo Bouji phát hiện ta mất tích, nhất định sẽ cực kỳ khẩn trương lo lắng, sau đó lập tức thông báo cho chú ta?

Giang Nam! Người chờ đó cho lão tử!

.....

Sáu giờ tối, các đội viên thả lỏng cả buổi chiều đều lên tàu đệm khí, đi thẳng tới cửa vào Thâm Uyên!

Mà Giang Nam thì triệu tập tất cả mọi người, phân phát túi cấp cứu đã chuẩn bị sẵn, mỗi người một cái!

Ngay cả Đào Hân Di cũng được Giang Nam phát cho!

Hắc cười nói: "Ta bày hàng vỉa hè không ít lần trong học viện,

hắn mọi người cũng biết đồ bên trong dùng để làm gì?"

Các đội viên nhìn đồ trong túi, ánh mắt ai nấy đều sáng ngời!

"Nơi này đều là bảo bối cứu mạng, túi cấp cứu mạnh nhất!"

"Răng cửa bị gãy của ta làm ta nhớ rõ tác dụng của nguồn gốc tội lỗi kia!"

"Cảm tạ Nam Thần, có Đại Lực 2.0, cho dù có ở trong khu vực quặng sắt Khốn Linh cũng có thể chiến một trận!"

Vẻ mặt Cao Hưng Vũ hưng phấn: "Ta cảm giác ta lại lên rồi, Nam Thần người đúng là chịu đở máu mà!"

Giang Nam: "Làm sao có thể cho không các người dùng miễn phí, những thứ này đều cần tiền!"

"Một túi cấp cứu giá 120 vạn! Thiếu một xu cũng không được!"

Biểu tình trên mặt mọi người đều cứng đờ!

Quả nhiên, muốn chiếm lời của Nam Thần còn khó hơn lên trời!

Giang Nam cười xán lạn: "Chờ trở về học viện lại trả, ai dám quỵt nợ không trả, ta đào mộ phần của người lên!"

Các đội viên đều sửng sốt, ôm chặt túi cấp cứu, mũi có chút cay xè, trong lòng ấm áp.

Lập tức cười hắc hắc nói: "Được! Tuyệt đối không thiếu nợ Nam Thần, đây là ước định!"

Đào Hân Di cười nhìn một màn này, nhìn trong ánh mắt Giang Nam lóe lên ánh sáng!

Mị lực của Giang Nam tản mát ra từ trong xương cốt, khiến

cho người ta nhìn không được mà nhận định, đi theo!

Là người sinh ra để dẫn dắt!

.....

Đảo mắt hai giờ trôi qua, mọi người trong khoang thuyền mơ hồ có thể nghe được tiếng nước đing tai nhức óc truyền đến!

Chỉ thấy Cố Tiểu Duy mở cửa khoang cười nói: "Đã tới cửa vào Thâm Uyên rồi! Mọi người ra xem đi!"

Một màn này cũng không phải lúc bình thường là có thể nhìn thấy!

Mọi người nhao nhao lên boong tàu, bị một màn trước mắt khiến cho hoàn toàn kinh hãi!

Chỉ thấy trên đại dương, xuất hiện một lỗ đen với đường kính gần trăm km!

Liếc mắt nhìn không tới, tựa như miệng vực sâu nuốt chửng tất cả!

Phía trên cửa động lượn lơ khói mầu, hàng trăm triệu tấn nước biển chảy vào cửa động, phát ra tiếng vang ầm ầm!

Cạnh cửa động, có bến tàu đã dựng sẵn, lợi dụng thang máy ra vào Thâm Uyên!

Đây cũng chính là trạm của thành Bất Dạ!

Giang Nam có thể nhận thấy được dao động không gian mãnh liệt truyền đến từ cửa động!

Không khỏi cả kinh nói: "Cánh cửa không gian với đường kính trăm km? Có cần khoa trương tới vậy không?"

Lúc trước mình từng tới các Linh Khư khác nhau, cánh cửa không gian có đường kính 100 mét đã được coi là lớn rồi!

Cánh cửa không gian của Thâm Uyên có đường kính lên tới 100 km? Nước biển Thái Bình Dương không lúc nào là không chảy về phía Thâm Uyên!

"Tháp nước chảy như vậy, Thái Bình Dương sẽ không bị cạn đó chứ? Này nào phải là công vào Thâm Uyên, đây rõ ràng là ống thoát nước của Thái Bình Dương a!"

Tiêu Chấn cảm khái nói: "Thâm Uyên xuất hiện đã được 21 năm, mực nước biển toàn cầu đã giảm xuống 3,7 mét!"

Hạ Dao tò mò nói: "Thâm Uyên kia còn chưa bị lấp đầy sao?"

Mặc Diễm lắc đầu cười nói: "Không có, không ai biết nước này đều chảy đi đâu, mực nước biển trong thành Bất Dạ vẫn không thay đổi!"

An Tiểu Kỳ ôm cánh tay Hùng Nhị không ngừng cười hì hì!

"Mọi người xuống dưới sẽ biết, trong thành Bất Dạ có rất nhiều thứ mới lạ thú vị!"

"Mặc dù là thành phố tội ác, mảnh đất phạm pháp, nhưng cũng là tiền tuyến của thời đại!"

Mọi người vừa nghe, lòng hiếu kỳ đều bị khơi gợi!

Tàu đệm khí lái vào bến tàu, có nhân viên chuyên môn của thành Bất Dạ lên thuyền xác minh thân phận!

Dưới tình huống bình thường sẽ không cho phép linh võ giả cấp Tinh Diệu, Đạo Thiên tiến vào Thâm Uyên!

Muốn vào, phải được Nữ Vương Phi Hồng gật đầu mới có thể vào!

Giang Nam rõ ràng cảm nhận được cái gì gọi là ta có nỗi ta là nhất!

Thủ tục đã được Cố Tiểu Duy chuẩn bị hết, cho nên không cần lo lắng!

Sau khi kiểm tra, tàu đệm khí trực tiếp lái vào bến tàu!

Cả thuyền lẫn nước thông qua thang máy rơi xuống Thâm Uyên!

Giang Nam tò mò nhìn về phía bến tàu, mơ hồ có thể nhìn thấy dưới bến tàu có khắc chú văn!

"Nặng như vậy cũng đỡ được?"

Đào Hân Di cười sấp lại gần: "Là chú văn phản trọng lực, thậm chí ngay cả tàu chở dầu vận tấn đều có thể lên xuống bến tàu Thâm Uyên!"

Giang Nam ngẩn ra, hoàn toàn tương phản với thuật phát tài?

Phạm vi ứng dụng chú văn quả thực rộng rãi, trách không được các quốc gia dù sút đầu mẻ trán cũng muốn tranh đoạt!

Theo độ sâu giảm xuống càng ngày càng sâu, chỉ có đèn pha trong bến tàu tản ra ánh sáng, bốn phía trở thành một màu đen kịt!

Bên tai là tiếng nước đổ ầm ầm!

Tiêu Chấn nhìn về phía bóng đêm với vẻ mặt thâm trầm: "Tầng thứ nhất thành Bất Dạ cách mặt biển hơn một vạn năm ngàn mét!"

"Khi nhìn xuống vực sâu, vực sâu..."

Giang Nam: "Vực sâu nói người nhìn cái rắm gì a ~"

Tiêu Chấn: Phụt ~ Khụ khụ khụ!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

Đừng tùy tiện tiếp lời ta có được hay không?

Bầu không khí mà lão tử thật vất vả tạo ra đều bị người phá hư a!

Hạ Dao ôm bụng nhịn không được mà cười, đúng lúc này, tai sói đột nhiên vểnh lên!

Mũi khẽ ngửi.

"Tiểu Nam! Không khí nơi này không đúng, không giống với bên ngoài, ta cũng nói không rõ được là loại cảm giác gì!"

Chương 1103 -

Trong lòng Giang Nam trầm xuống: "Hẳn là bởi vì Thâm Uyên dị biến, thông qua không khí thẩm thấu sao?"

"Mọi người chú ý, một khi xuất hiện cảm xúc nóng nảy phần nộ liền ăn đậu nành giải độc, đừng để sự phần nộ ảnh hưởng quyết sách bình thường!"

Tất cả mọi người đều rung mình một cái, thần sắc hoảng sợ!

Chúng ta chỉ muốn biết, nhà vệ sinh tại doanh địa nhà thám hiểm liệu có đủ dùng hay không?

Mà giờ phút này tại lối vào bến tàu ở Thâm Uyên, hai nhân viên công tác vừa mới lên tàu đệm khí kiểm tra lại nhỏ giọng nói thầm!

"Hoa Hạ cũng đã có người tới, lần này thật sự náo nhiệt! Ai? Người dẫn đầu là Giang Ác Ma phải không?"

"Không phải chứ! Giang Nam cũng tới Thâm Uyên của chúng ta sao?"

"Chuyện này nữ vương đặc biệt dặn dò, mau báo lên đi!"

Hai người vội vã cầm tư liệu đi báo cáo!

Mà bên phía Giang Nam sau nửa giờ hướng xuống vực sâu, rốt cục đã đến cùng, đáp xuống biển ánh sao!

Tuy rằng quá trình hạ xuống luôn là một mảnh đen kịt, nhưng đáy tầng thứ nhất của Thâm Uyên cũng không đen!

Trong nước biển ẩn chứa vô số tảo xanh, tản mát ra u quang!

Nơi mà tàu đệm khí chạy qua, tạo nên mảng lớn ánh sáng màu lam!

Trên vách đá Thâm Uyên cũng ẩn chứa vô số thủy tinh dạ quang, tản ra ánh sáng lấp lánh, liếc mắt nhìn lại tựa như dòng sông sao rực rỡ!

Mà thành Bất Dạ ở cuối biển sao, quy mô đạt tới trình độ khủng bố!

Kiến trúc cao thấp chằng chịt tản ra đủ mọi màu sắc ánh đèn neon, xua tan bóng tối!

Trong Thâm Uyên không có ban ngày, thành phố lẳng lặng trong màn đêm vĩnh hằng vẫn luôn không ngủ!

Tàu đệm khí chạy đến bến tàu, tất cả mọi người bị sự đồ sộ rực rỡ của thành Bất Dạ làm cho sợ ngây người!

Trên bến tàu, hơn mười cỗ máy móc thiết giáp thủy lực đang vận chuyển quặng sắt Khốn Linh trên trên thuyền!

Trên đường phố, một anh chàng để kiểu tóc mào gà màu hồng nhạt, tùy ý tựa vào dưới đèn đường hút thuốc lá điện tử!

Cánh tay phải cứ nhiên là cánh tay máy móc, con người bên trái cứ nhiên cũng là máy móc, còn lóe lên tia sáng đỏ!

Giang Nam đều chảy nước miếng: "Thành Bất Dạ Cyberpunk* tới như vậy sao?

(*): Đây là một nhánh của thể loại Khoa học viễn tưởng, thường được đặt trong bối cảnh tương lai, tại đó máy móc chi phối sự sống con người

Thật muốn có muốn bộ cơ giáp a!

Cánh tay máy móc kia thật ngẫu, thật muốn có một cái!

Cả nhóm Giang Nam xuống thuyền, Cố Tiểu Duy liền trở về, cô còn phải xử lý công việc trên đảo Bồ Công Anh!

Tuy Hắc Trảo có chút đáng ghét, nhưng trong tay còn giữ Reynold, Giang Nam cũng không lo lắng!

Vừa mới xuống đất, Giang Nam đã thuận di xuất hiện trước mặt anh chàng đầu mào gà kia!

Anh chàng bị sự xuất hiện đột ngột của Giang Nam dọa giật mình, vẻ mặt hoảng sợ, thuốc lá cũng bị sặc!

"Khụ khụ, người... Có chuyện gì?"

Giang Nam cười hắc hắc, choàng vai anh chàng: "Hắc hắc, người anh em! Cánh tay này của người có bán không?"

Anh chàng đầu mào gà: Hả?

[Giá trị oán khí từ Merle. Gerber +1000!]

Đám người Hạ Dao ngơ ngác nhìn Giang Nam thuận di!

Hắn định làm gì?

Chỉ thấy anh chàng đầu mào gà bị Giang Nam choàng vai trừng mắt, muốn động thủ!

Ngay sau đó thân thể liền cứng đờ tại chỗ, toàn thân bị xiềng xích hư không quấn quanh, vẻ mặt hoảng sợ!

Sau đó liền nhìn Giang Nam không biết nói cái gì, móc ra một cây linh hẹ nhét cho hắn ăn!

Ánh mắt anh chàng này lấp lánh, khom lưng phát ra thanh âm cảm than!

Giang Nam đưa cho hắn một bó linh hệ, đầu mào gà kích động vội vàng tháo cánh tay máy móc nhét vào trong lòng Giang Nam!

Sau đó Giang Nam lại đưa một bó linh hệ cho anh chàng!

Merle. Gerber có chút do dự lâu, móc luôn cả mắt máy móc xuống cho Giang Nam!

Sau đó cầm hai bó linh hệ cao hứng bưng bưng chạy vào một cửa hàng đèn đỏ ở góc đường, tên cửa hàng "Hồng lã mạn"!

Giang Nam hứng phần cầm cánh tay máy cùng mắt thuận di trở về!

"Lang Diệt Tuyết Tuyết, hai người nhìn xem! Có ngẫu không?"

Chung Ánh Tuyết: ...

Hạ Dao: ...

Người làm vậy thật sự ổn sao?

Dùng hai bó linh hệ liền đổi lấy cánh tay, ánh mắt của người ta?

Không ít nam sinh cũng chạy tới, cả đám vây thành rồi thỉnh thoảng phát ra tiếng thán phục.

Không có người đàn ông nào có thể kháng cự với cơ giáp, tựa như không có người phụ nữ nào có thể kháng cự với người xinh da trắng!

Tề Ngọc: "Ai? Công tắc này là để làm gì?"

Chỉ thấy trên cổ tay cánh tay máy có một công tắc vẽ hình máy bay!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời: "Không lẽ có thể mở ra hình

thức phi hành?"

Nói xong liền bật công tắc!

Ngay sau đó, chỉ thấy bàn tay của cánh tay máy tự động nằm lại thành hình nắm đấm rỗng!

Sau đó cánh tay nhỏ bắt đầu lặp đi lặp lại vận động lên xuống!

Tốc độ cực nhanh, thậm chí còn xuất hiện ra tàn ảnh!

Biểu tình trên mặt Giang Nam cứng đờ, tình cảnh thập phần xấu hổ!

Tần Thụ nở một nụ cười nhìn thấu nhân sinh!

Tề Ngọc cũng nở một nụ cười nhìn thấu nhân sinh!

"Phải thả like cho nhà thiết kế cánh tay máy này mới được!"

Vẻ mặt Giang Nam ghét bỏ, quay đầu liền ném cánh tay máy móc xuống biển!

"Phi~ Cái thứ đồ chơi rách nát gì! Ta nhổ vào!"

Tiểu Mira: ???

"Giang Nam ca ca? Không phải có hình thức phi hành sao? Sao lại ném? Mira muốn xem!"

Vẻ mặt Giang Nam cứng đờ, một tay ôm lấy Mira: "Không xem không xem, lát nữa ta kiếm đài cơ giáp đến cho người xem!"

"Khụ khụ... lại nói đại ca Lăng Phong đâu? Không phải nói tới đón chúng ta sao?"

Tiêu Chấn cũng nhú mày: "Hắn phải sớm tới rồi mới đúng a!"

Đúng lúc này, lỗ tai Hạ Dao Lang khẽ nhún: "Tiểu Nam, bên kia

hình như có đánh nhau!"

Giang Nam theo phương hướng nhìn lại, chỉ thấy cửa hàng ở góc đường tụ tập không ít người, trông rất là náo nhiệt!

"Đi! Đi qua nhìn xem!"

Tách đám người ra, chỉ thấy một nam một nữ giằng co trong sân!

Người đàn ông phương đông, dung mạo tuấn lãng, mặc trang phục chiến đấu, tóc ngắn màu đen rất giỏi giang!

Ngũ quan chu chính, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng, một cánh tay cũng là cánh tay máy!

Phía sau lưng đeo một khẩu súng nhắm Barrett, vác một khẩu súng trường, bên hông là hai khẩu súng lục, trước ngực đều là băng đạn!

Cấp bậc ước chừng cỡ Kim Cương đỉnh phong!

Mà người kia lại mặc một thân trang phục hầu gái!

Mái tóc dài màu nâu buộc thành hai bím tóc đuôi ngựa đặt trước ngực!

Trên mặt mang kính gọng tròn, khuôn mặt xinh đẹp lại lạnh như băng!

Phía sau lưng đeo đại kiếm sắt Khốn Linh, gần như chạm đất!

Cấp bậc cũng là Kim Cương đỉnh phong!

Lúc này, nữ hầu cầm lấy cánh tay máy móc của người đàn ông không buông tay!

Trong tay người đàn ông kia cầm một túi đậu!

Người đàn ông tuần lãng híp mắt: "Buông tay! Ta mua trước!"

Hầu nữ đại kiếm thờ ơ, biểu tình lạnh lùng, tay như kìm sắt, mặc cho người đàn ông giãy dụa thế nào cũng không thả!

Chỉ thấy phía sau hầu gái là một người đàn ông trẻ tuổi tóc dài màu xanh biển đang đứng!

Dung mạo phi thường đẹp trai, thậm chí ngôi sao thần tượng hạng A đứng trước mặt hẳn đều ảm đạm thất sắc, cấp bậc cũng ở trình độ Bạch Kim 3 sao!

Trên ngực áo có in huy hiệu của học viện Lantis!

Chương 1104 -

"Thương lượng một chút đi, người tốn bao nhiêu tiền để mua? Ta trả gấp đôi!"

Người đàn ông tuấn lãng cười lạnh: "Thái độ của các người giống như đang thương lượng sao? Không bán! Buông tay cho ta!"

Người đàn ông tóc lam cười nhạt: "Robert! Không được buông tay, ta xem hắn có thể làm gì được?"

Hầu nữ đại kiếm gật đầu: "Vâng! Thánh tử Adams!"

Mà trong đám người, lại có một cô gái dáng người nhỏ nhắn nhu nhược!

Một mái tóc dài màu lam tùy ý phủ lên vai, mặc trang phục giống như nữ tu sĩ, cũng in huy hiệu của học viện Lantis!

Khuôn mặt đẹp đến mức làm cho người ta hít thở không thông, trong đôi mắt màu xanh nước biển phẳng phất ẩn chứa biển rộng!

Trên trán còn đeo một cái vòng ngọc bích xinh đẹp, giờ phút này trên mặt tràn đầy lo lắng!

"Robert, mau buông tay, dù sao người ta đúng là mua được trước a, chúng ta làm như vậy không đúng!"

Adams nheo mắt: "Heidi! Người cầm miệng cho lão tử, ở đây không có chuyện của người!"

"Đệu thần kỳ này, hôm nay ta nhất định phải lấy được!"

Người đàn tuần lãng về mặt không kiên nhẫn, tay đã sờ lên súng lục bên hông!

"Ta cho người một cơ hội cuối cùng! Buông tay!"

Tay kia của Robert đã cầm chuôi kiếm thép!

Đúng lúc này, Giang Nam từ trong đám người mang nụ cười tươi đi tới giữa sân!

Người đàn ông tuần lãng kia cũng không phải ai khác, chính là người tiên phong Lăng Phong!

Sở dĩ không tới bến tàu đón người, sợ là bị chuyện này làm chậm trễ!

Mọi người vây xem thấy Giang Nam đi tới đều sửng sốt, tiểu soái ca này là từ đâu tới?

Giang Nam vừa vào sân, nhan sắc của Adams trong nháy mắt trở nên ảm đạm!

Cơ hồ ánh mắt mọi người đều bị Giang Nam hấp dẫn!

Trong lòng đồng thời sinh ra một nghi vấn!

Người mẹ nó sao có thể đẹp trai đến trình độ này?

Chỉ thấy Giang Nam dứt túi hai tay, về mặt tùy ý: "Buông tay! người làm đau bạn gái của Phong ca nhà ta!"

Lăng Phong: ???

Nhìn Giang Nam đi ra, Lăng Phong cũng sửng sốt, đồng thời trong lòng vui vẻ, nhanh như vậy đã đến?

Nhưng làm đau bạn gái ta?

Bạn gái nào?

Chỉ thấy Giang Nam vẻ mặt bình tĩnh ấn vào công tắc máy bay của Lăng Phong!

Lăng Phong: ...

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 518!]

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong Lăng Phong...]

Đám người Tề Ngọc Diệp Tinh Hà đều ghen cười muốn điên rồi!

Xem ra đại ca Lăng Phong cũng là một nghệ sĩ lão luyện a!

Không được! Không được cười!

Lăng Phong là tiền bối tiên phong, hẳn cũng cần có mặt mũi!

trongTnháy mắt Robert nhìn thấy Giang Nam, đồng tử co rút, chậm rãi buông lỏng tay Lăng Phong ra!

Ánh mắt Adams phiếm hồng, lạnh lùng nói: "Ta là chủ nhân của người hay hẳn là chủ nhân của người? Ta đã cho phép người buông tay sao?"

Thần sắc Robert không thay đổi, lui sang một bên!

Mục đích chủ yếu của chuyến đi này là bảo vệ an toàn cho thánh tử cùng thánh nữ!

Adams chỉ vào mũi Giang Nam cả giận nói: "Người có ý gì? Ý người là tên Hoàng Kim rác rưởi này có thể uy hiếp đến an toàn của ta?"

Robert cúi đầu nói: "Hẳn là Giang Nam, lão đại của tổ chức Bồ Công Anh, đệu thần ở thành Bất Dạ cũng chỉ có Bồ Công Anh mới

bán!"

Adams tức giận nói: "Ta mặc kệ hần là ai, ta bảo người trả lời vấn đề vừa rồi của ta!"

Heidi từ trong đám người nhanh chóng nhảy ra chắn ở trước người Robert, trong mắt hiện ra lệ quang: "Người to tiếng với Robert làm cái gì!"

Adams còn muốn nói thêm gì đó, đúng lúc này, hần cảm thấy tóc gáy cả người dựng đứng!

Giang Nam vừa mới cách mình 10 mét đã xuất hiện ở trước mặt!

Chỉ thấy bàn tay Giang Nam nắm chặt đầu ngón tay Adams, hung hăng bẻ về hướng ngược lại!

"Răng rắc!"

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Đầu ngón tay truyền đến cơn đau đớn thấu tim, khiến cho hần hoàn toàn điên cuồng!

Giang Nam cười nói: "Mẹ người không dạy người, không nên tùy tiện dùng ngón tay chỉ vào người khác nói chuyện sao?"

Adams cuồn cuộn, thân thể bạo lui!

"Linh kỹ: Kiếm Vũ!"

Thoáng chốc trong không khí ngưng kết ra vô số giọt nước trong suốt, hóa thành hình kiếm đâm cực nhanh về phía Giang Nam!

Giang Nam cười nhạo, giơ tay thả ra trùng động không gian!

Mấy chục thanh kiếm vốn đâm tới Giang Nam toàn bộ đều bị dờn đi!

Đâm về phía Adams! Căn bản không kịp né tránh!

Đồng tử Adams co lại!

Nhưng đúng lúc này, Robert vốn đang lảng lạng hai mắt tỏa ra sự rét lạnh!

Một thanh đại kiếm Khốn Linh rút ra, nổ tung tại chỗ!

"Rầm!"

Giẫm mặt đất ra hố to, thân thể cơ hồ trong nháy mắt biến mất tại chỗ, xuất hiện ở bên cạnh Adams!

Dùng lưng kiếm ngăn lại công kích của hơn mười thanh thủy kiếm, phát ra thanh âm "Keng keng" thanh thúy!

Hai mắt tựa như ác lang gắt gao nhìn thẳng Giang Nam!

"Oanh!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, thân thể tựa như đạn pháo vọt về phía Giang Nam!

Giờ kiếm lên cáo, hung hăng chém về phía cổ Giang Nam!

Trong ánh mắt không có chút do dự!

Tốc độ thậm chí nhanh hơn tốc độ phản ứng của Giang Nam!

Nhưng mà đúng lúc này, Lăng Phong nghiêng người về phía trước: "Động năng gia trì!"

Thân thể đồng dạng cũng biến mất tại chỗ!

Nâng cánh tay máy lên chắn ở bên cạnh Giang Nam!

"Đang!

Một tiếng vang thật lớn, chấn động màng nhĩ người nghe, nhắc lên kinh phong thậm chí thổi người lui về phía sau vài bước!

Chỉ thấy Lăng Phong dùng cánh tay máy móc đỡ lấy đại kiếm của Robert, áp lực đè xuống cực lớn thậm chí khiến cho Lăng Phong giẫm nát mặt đất!

Một phen biến hóa quá nhanh, nhanh đến mức khiến người ta hoa mắt...

Giang Nam nhếch miệng cười: "Hầu nữ thật hung dữ, nhưng ta muốn giết con chó nhà người, người ngăn không được!"

Ánh mắt Robert lạnh như băng nhìn Giang Nam, chậm rãi thu hồi đại kiếm, trong mắt tràn đầy cảnh giác!

[Giá trị oán khí từ Adams +1000!]

Chỉ thấy trên mặt hần tràn đầy vết dữ tợn, chỗ ngón tay bị bẻ gãy hóa thành dòng nước, đảo mắt liền khôi phục nguyên trạng!

"Hệ không gian thì giỏi lắm sao? Có giỏi thì solo đi!"

Giang Nam: "Ai? Ta chính là giỏi như vậy đó! Người không phục sao?"

"Các anh em, tên chó điên này nói muốn solo với chúng ta!"

Vừa dứt lời, Chung Ánh Tuyết, Ngô Lương, Tiêu Chấn trong đám người đều xoa tay đi tới, đứng ở bên cạnh Giang Nam!

Linh khí trên người bạo dũng, vô cùng mãnh liệt!

[Giá trị oán khí từ Adams +1000!]

Người... Đây là solo của các người sao.

Adams lui về phía sau hai bước, hồng quang trong mắt biến mất vài phần!

Nhưng thần sắc càng dữ tợn!

Lại bị cảm xúc bạo ngược phần nộ ảnh hưởng sao?

Chết tiệt!

Nhưng mà thua người không thua thế, lúc này làm sao có thể sợ?

"Các người nhiều người phải không? Học viện Lantis chúng ta cũng không ít người! Sợ các người được sao?"

"Các người là người của viện nào?"

Tới Thâm Uyên trong khoảng thời gian này, lại còn nhiều người trẻ tuổi như vậy, cũng chỉ có thể là người từ các học viện đứng đầu các quốc gia.

Giang Nam cười rạng rỡ: "Viện dưỡng lão Tiên Phong!"

Adams:???

Cái quái gì vậy? Viện dưỡng lão?

Người đùa với ta à!

[Giá trị oán khí từ Adams +1000!]

Chương 1105 -

"Được lắm! Viện Tiên Phong đúng không? Ta nhớ rồi, đừng để ta gặp các người ở Thâm Uyên! Đi!"

Để lại một câu tàn nhẫn, Adams vung tay muốn đi!

Bên mình cũng chỉ có ba người, mà đám người Giang Nam có hơn một trăm, thế này thì đánh cái rắm?

Mặc dù tâm trạng bị ảnh hưởng, nhưng Adams vẫn chưa điên.

Giang Nam thản nhiên nói: "Chờ một chút! Ta cho người đi sao?"

Adams dừng lại, quay đầu dữ tợn nói: "Người có ý gì? Muốn đánh nhau?"

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc: "Đậu thần kỳ này các người không cần nữa sao?"

Adams cười lạnh: "Người chọc cười người ai chứ? Ta đã muốn, sẽ luôn có cơ hội lấy được!"

Giang Nam cười nói: "Người làm lấy được, Bồ Công Anh là người của ta, đậu thần kỳ này cũng chỉ có chúng ta mới có, ta nói một câu, các người ở bên trong Thâm Uyên cũng đừng nghĩ có được một viên!"

Vẻ mặt Adams cứng đờ, nhìn về phía Robert!

Chỉ thấy Robert gật đầu, chậm rãi lui về bên người Heidi!

Vẻ mặt Adams cũng khó coi như ăn phải cứt, mình thật đúng

là không thể không có đấu thần kỳ này!

Học viện Lantis đã đến thành Bất Dạ được một tuần, vẫn luôn bị Thâm Uyên dị biến ảnh hưởng!

Mỗi đội viên đều mang cảm xúc nóng nảy dị thường, thậm chí người một nhà cũng đánh nhau!

Cứ tiếp tục như vậy, sợ là không đợi được cửa vào Thâm Uyên mở ra liền sẽ nội loạn!

Hôm qua Bồ Công Anh bán ra một lô đấu thần kỳ, số lượng rất ít!

Nhưng đích xác có tác dụng miễn trừ ảnh hưởng cảm xúc, chỉ trong một ngày, đấu thần kỳ đã truyền ra trong thành Bất Dạ!

Không ít người đều tranh đoạt muốn có!

Nhưng số lượng Bồ Công Anh bán ra hôm nay thậm chí còn ít hơn hôm qua...

Adams cắn răng: "Muốn bao nhiêu? Người ra giá đi!"

Giang Nam quay đầu lại hỏi: "Phong ca, một túi nhỏ này người tốn bao nhiêu tiền để mua?"

Lăng Phong cũng cảm thấy ngây ngẩn, thế lực Bồ Công Anh tại thành Bất Dạ lại là người của đàn em bên phía mình sao?

Có cần lợi hại tới như vậy không?

Con mẹ nó thật không có đạo lý mà!

Lập tức đắc ý nói: "Ba viên linh châu cấp Kim Cương là mua được rồi!"

Giang Nam há hốc mồm!

"Mẹ nó? Bồ Công Anh này là hắc điếm sao?"

Vừa nghe Lăng Phong nói như vậy, các học viên cũng bối rối!

Chỉ có một túi đậu nành giải độc nhỏ như vậy, tầm năm sáu mươi viên, cần ba viên linh châu cấp Kim Cương?

Trong túi cấp cứu của chúng ta ước chừng có một cân a!

Một đám theo bản năng ôm lấy túi cấp cứu của mình, đồng này tương đương với một căn biệt thự lớn!

Giang Nam cũng tròn mắt, Hồng Hồng xuống tay cũng không phải tham lam bình thường a!

Dù sao cũng là người phụ nữ có thể bán một gốc nhân sâm với giá ba viên linh châu cấp Kim Cương!

Ta yêu người chết đi được mà! Người cũng quá giỏi kiếm tiền đi?

Adams: "Ta trả người 6 viên linh châu cấp Kim Cương, cho bán chúng ta một phần!"

Giang Nam hắng giọng: "Khụ khụ ~ 10 viên! Không giảm giá!"

Chung Ánh Tuyết: Phụt~

Hạ Dao: ...

Các đội viên đều kinh ngạc!

Còn không biết xấu hổ nói Bồ Công Anh tham lam?

Người còn tham hơn người ta gấp trăm triệu lần!

Adams trừng mắt: "Mười viên? Sao người không đi cướp đi?"

Không đợi Giang Nam nói chuyện!

Một đám đội viên đồng loạt mở miệng: "Thì Nam Thần đang cướp nha!"

Giang Nam: Các anh em tốt hiểu ta!

Adams hận đến nghiến răng nghiến lợi, không mua của Giang Nam thì căn bản không có được!

Chuyện thăm dò Thâm Uyên cần tới đậu thần kỳ này!

"10 viên thì 10 viên, ta chỉ mang theo 6 viên trên người! bốn viên còn lại để Heidi bổ sung, người nhiều tiền tiêu vật!"

Nói xong liền đưa cho Giang Nam 6 viên linh châu cấp Kim Cương!

Heidi vội vàng gật đầu: "A ~ bốn viên đúng không?"

Nói rồi liền móc ra một cái ví ếch từ trong quần áo, mở ra tìm kiếm một hồi!

Bên trong truyền ra thanh âm lọc cọc!

Giang Nam kinh ngạc, thuận di một cái liền đi tới phía sau Heidi, nhìn vào miệng ví tiền!

Chỉ thấy bên trong sáng lấp lánh, tất cả đều là linh châu, sợ là phải có trên dưới một trăm viên!

Đại bộ phận đều là cấp Bạch Kim Kim Cương, thậm chí Giang Nam còn thấy được một viên linh châu cấp Tinh Diệu ở bên trong!

Giang Nam mở to hai mắt: "Tê ~ đây đều là tiền tiêu vật của người?"

Giang Nam đột nhiên xuất hiện ở phía sau Heidi làm cho cô hoảng sợ!

“A!!!”

Cô vội vàng trốn đến phía sau Robert, khiếp nhược nói: "Ta tích góp mấy tháng, đều là mẩu hậu cho ta!"

Nói xong đưa cho Giang Nam bốn viên linh châu cấp Kim Cương!

Nhưng trong nháy mắt, Giang Nam liền cảm thấy 10 viên linh châu tới tay mình không còn thơm!

Tiểu phú bà Heidi này, cái này gọi là tiền tiêu vật?

Thế này cũng sắp vượt qua kho bạc của thế lực một phương rồi được không?

Trong nháy mắt trong đầu Giang Nam liền sinh ra vô số ý nghĩ không thành thực!

Bị hai mắt lóe sáng của Giang Nam nhìn chăm chăm khiến Heidi càng sợ, cả người đều núp ở phía sau Robert!

Trên trán Adams nổi lên hai sợi gân xanh: "Linh châu đã đưa người! Đâu đâu?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Có thể quýt hàng của người sao? dù sao ta buôn bán luôn lấy uy tín làm gốc!"

Nói xong liền lôi ra một túi da rắn đựng nành giải độc từ trong không gian dị độ!

Nặng nề nện trên mặt đất, thoát nhìn cũng phải trên dưới một trăm cân!

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Adams...]

"Người có nhiều như vậy! Bán cho ta một nắm nhỏ lại đòi ta 10 viên linh châu cấp Kim Cương? Người nha..."

Giang Nam bĩu môi: "Ta có bao nhiêu thì đều là của ta! Liên quan gì đến người?"

Nói xong lại lấy ra một cái muống canh, múc đầy một muống đậu nành giải độc từ trong túi đựng!

"Hứng lấy!"

Adams nuốt một ngụm nước bọt, vội vàng tiến lên dùng hai tay cầm!

Tuy rằng hơi tối, nhưng lượng cho vẫn rất đủ mà!

Nhưng mà ngay khi thìa canh muốn ra khỏi miệng túi, tay Giang Nam lại khống chế không được run lên!

Một muống đậu nành, đảo mắt đã bị Giang Nam run tay còn lại nửa muống!

Adams: !!!

"Tay người run cái gì mà run!"

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Giang Nam: "Thật ngại quá, học theo dì bán cơm, không khống chế được!"

Adams: "Đừng có run nữa! Còn run nữa sẽ không còn gì!"

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Dưới ánh mắt phẫn nộ, Giang Nam đổ hạt đậu trong muống vào trong tay hắn!

Adams ngẩn muốn nát răng!

Còn dùng hai tay tiếp cái rắm?

Một tay cũng không đầy a, chỉ 48 hạt!

[Giá trị oán khí từ...]

Cất túi da rắm, vẻ mặt Giang Nam tươi cười: "Hoan nghênh lần sau lại tới!"

Adams hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam một cái: "Đi!"

Lăng Phong tiến lên, trong mắt hưng phấn: "Đậu thần kỳ này, người thật sự còn nhiều như vậy sao?"

"Vậy chúng ta cũng không sợ bị Thâm Uyên ảnh hưởng nữa!"

Giang Nam vung tay lên: "Cứ ăn! Tùy tiện ăn, đêm nay liền mở tiệc toàn đậu, cho các anh em giải độc!"

Lăng Phong nắm tay: Quá tốt rồi

Đào Hân Di lại gần: "Tiểu Phong? Doanh địa của chúng ta... Quy mô nhà vệ sinh cỡ nào?"

Lăng Phong hưng phấn nói: "Đào Tử? Người cũng tới? Ha ha! Hỏi chuyện này làm gì? Người muốn đi vệ sinh sao? Doanh địa chúng ta coi như đầy đủ tiện nghi!"

Chương 1106 -

Đào Hân Di vừa muốn nói, Tiêu Chấn vội vàng tiến lại gần nói: "Không... Không có việc gì! A ha ha..."

Lập tức quay đầu lại, một đám đội viên liếc nhau, trong mắt đều là tàn nhẫn!

Mọi người xuyên qua thành Bất Dạ, đi thẳng tới doanh địa của nhà thám hiểm Hoa Hạ!

Đi trên đường, chỉ riêng sự kiện đánh nhau đã gặp phải hơn mười lần, ánh mắt mọi người đều có chút đỏ lên!

Cả tòa thành đều mang theo không khí táo bạo!

Giang Nam nhú mày nói: "Đã đến mức này rồi sao? Sao không nghĩ biện pháp giải quyết?"

Lăng Phong bắt đầu nói: "Các người vừa tới, bị xâm nhiễm còn nhẹ, loại cảm xúc bạo ngược phần nộ này còn khiến cho người liên tục ở trong trạng thái phấn khởi!"

"Thậm chí đối với thực lực bản thân đều có sự tăng lên nhất định, thành Bất Dạ vốn chứa những hàng hóa phạm pháp, thậm chí còn có tội phạm truy nã quốc tế!"

"Bọn họ thậm chí còn thích loại cảm giác bạo ngược phần nộ này, ngược lại không muốn tỉnh táo!"

Đọc theo đường đi sự hỗn loạn vẫn đang tiếp tục, đúng lúc này, một đứa trẻ với vóc dáng không cao, thần sắc bối rối từ trong đám người chạy ra!

Không ngừng quay đầu nhìn!

Trên người bẩn thỉu, quần áo đều rách mấy lỗ thủng!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng bẩn, tóc cũng rối bù, không biết đã bao lâu không tắm qua!

Trong lúc hoảng loạn, cô không cẩn thận đụng vào người Lăng Phong!

Bị đụng ngã, Lăng Phong vội vàng đỡ lấy!

Nhưng đứa bé đã tự mình bò dậy, dụi dụi mắt: "Xin lỗi chú!"

Nói xong liền chạy không thấy bóng dáng!

Lăng Phong cũng không để ý, nhưng Giang Nam lại sửng sốt tại chỗ, vẻ mặt nghi hoặc!

"Phong ca, trong thành có linh võ giả hệ không gian khác?"

Lăng Phong ngần ra: "Không có? Trước mắt chỉ có một mình người!"

Giang Nam càng nghi hoặc: "Vậy sao vừa rồi ta hình như cảm nhận được một cỗ không gian dao động?"

Lăng Phong cười nói: "Có gì mà ngạc nhiên, mực nước biển sao vẫn không tăng, mọi người đều nói phía dưới có khe nứt không gian!"

Giang Nam vuốt cằm, vẻ mặt nghi hoặc, là mình cảm giác sai rồi sao?

Đi thẳng tới doanh trại nhà thám hiểm ở phía đông thành phố!

Mấy tòa nhà đan xen vào nhau, bên trong đầy đủ tiện nghi!

Phía trước còn có một đại viện rộng rãi, bên trong có mấy chiếc xe thăm dò chân to đang đỗ!

Nhìn trong sân là cờ đỏ tung bay, tất cả mọi người liền thấy an tâm hơn!

Hầu như mỗi quốc gia đều có doanh trại thám hiểm ở thành Bất Dạ, tính chất tương tự như bang hội!

Dù sao nôi cơm tập thể ở Thâm Uyên này rất thơm, quốc gia nào mà không muốn bới một miếng cơm ở chỗ này chứ?

Nhưng mà giờ phút này tình huống trong sân liền có vẻ cực kỳ nóng nảy!

Chỉ thấy trong sân có hơn 100 nhà thám hiểm đã bắt đầu gây chuyện, đánh tới khí thế ngất trời, tiếng tức giận mắng chửi không dứt bên tai!

"Cả đêm hôm qua người nghiêng răng đánh rầm lại ngáy, lão tử không ngủ được, ta phải đánh chết người!"

"Đồ ăn của lão tử thiếu mất một phần, có phải người ăn hay không? Ta đánh không chết người a!"

"A a a, xem lão tử đánh người phọt cút, lại đánh người bay vào đồng cút, lại dùng cút của người tới đánh người!"

"Ngao ngao ngao! Đau, người đánh ta làm gì?"

"Chỉ đơn thuần nhìn người không vừa mắt? Sao nào?"

Lúc này hơn một trăm người trong sân đánh nhau vô cùng nóng nảy, một đám đỏ mắt phi thường phấn nộ!

Đám người Giang Nam đều hoang mang, nghi thức chào đón của doanh địa thám hiểm táo bạo như vậy sao?

Ngô Lương nuốt một ngụm nước miếng: "Sao ta lại cảm thấy mình cũng sắp khô theo rồi?"

Lăng Phong cười khổ: "Đã mấy ngày, mỗi ngày đều phải đánh một trận, phát tiết cảm xúc, bằng không rất dễ xảy ra chuyện!"

Các đội viên đều nuốt một ngụm nước miếng, chúng ta tuyệt đối không được biến thành cái dạng này!

Lăng Phong tiến lên vỗ vỗ tay: "Đều ngừng đánh! Viện trợ của chúng ta tới rồi, mọi người chào đón một chút!"

Một tráng hán: "Hừ, người là ai, dám hô to gọi nhỏ ở đây!"

"Bốp!"

Một chiếc dép lê từ trong đám người bay ra, nện vào mặt Lăng Phong!

Lăng Phong: "Ai u?"

Thế là hắn cũng vọt vào đám người, điên cuồng đánh nhau!

Đám người Giang Nam: ...

Người cũng không tốt hơn bao nhiêu!

Chỉ thấy Giang Nam thuận di đi tới giữa đám người!

"Nếu mọi người đều tràn đầy tinh lực như vậy, ta đây liền giúp mọi người phát tiết một trận là được!"

Nói xong móc ra năm quả lựu đạn máu xấu hổ ném vào giữa đám người!

Điện quang bảy màu trong khoảnh khắc bộc phát, bao phủ cả sân lớn...

Một khắc trước các nhà thám hiểm còn đang đánh nhau, hiện tại động tác đều nhao nhao cứng đờ, ánh mắt hoảng sợ!

Dục vọng khiêu vũ trong lòng vượt qua cảm xúc muốn đánh nhau!

Hơn một trăm người trong sân nhao nhao nhảy múa, điên cuồng vận vẹo thân thể của mình!

Tráng hán thân cao một mét sáu, da thịt màu đồng, dũng mãnh thê một tiếng a ha!

Trực tiếp bạo y, hai bàn tay to sờ mó trên người mình, xoay eo ưỡn hông, biểu tình câu hồn!

"Hắc hắc ~ Nào nào cục cưng mau lại đây, đội quần sịp lên đầu người nha!"

"A a~ Nghe nói người muốn sờ muốn đập? Tìm tới ta đi nào, ta chính là biến thái!"

Nhưng mà khi hắn nhìn thấy Đào Hân Di đứng ở cửa, vẻ mặt ghét bỏ nhìn mình thì...

Biểu tình trên mặt cứng đờ: "Đào... Đào Tử? Sao người lại tới đây? A a a! Đừng nhìn, đừng lại! Mau đừng lại!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Bá...]

Thời gian chưa hết, căn bản không dừng lại được!

Giờ phút này Lăng Phong đã mang biểu tình hoảng sợ nhảy múa, hai cánh tay điên cuồng đong đưa!

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

Giang Nam này ném cái quỷ gì vậy? Vì sao lão tử lại kìm lòng không đậu mà nhảy múa a!

Nhiều học viên tiên phong nhìn như vậy, ta không cần mặt mũi a?

[Giá trị oán khí từ...]

Giá trị oán khí điên cuồng đổi mới, Giang Nam đều vui điên rồi!

Nhảy nhót trong đám đông!

"Đánh nhau không bằng nhảy múa, biến mình trở nên huyền khốc, là thiên phú của mỗi người!"

Một đám nhà thám hiểm đều muốn điên rồi, huyền khốc cái lông!

Nhiều em gái nhìn như vậy, quả thực xấu hổ chết mất!

Thời gian múa xấu hổ trôi qua, trong sân an tĩnh trở lại, vô luận là nam hay nữ, một đám đều đỏ bừng mặt, hận không thể tìm một khe hở chui vào!

Không ai đánh nhau nữa, cảm giác xấu hổ trong lòng đã đè nén phần nộ, nhưng ánh mắt nhìn Giang Nam đã có thể giết người rồi!

Không hổ là Giang Ác Ma, vừa đến nơi này đã dạy cho mọi người một bài học?

Giang Nam: "Nhìn ta làm cái gì? Nhảy chưa đủ sao? Hay là chúng ta lại nhảy tiếp?"

Mọi người điên cuồng lắc đầu, lại nhảy mấy điệu nhảy xấu hổ này nữa chắc bọn họ đều chết mất!

Lăng Phong đen mặt, mặc kệ như thế nào, Giang Nam coi như

đã ngăn cản được một trận loạn đấu phát sinh!

Tráng hán nhỏ nhắn dũng mãnh kia đỏ mặt, một đầu chui vào trong nhà, thay một bộ quần áo đi ra!

Vội vàng chạy đến trước mặt Đào Hân Di, vẻ mặt luống cuống: "Đào Tử? Người lại đây sao... Sao không nói một tiếng?"

Đào Hân Di lui về phía sau hai bước, vẻ mặt ghét bỏ: "Người cách ta xa một chút, ta sợ người lấy quần ra đội đầu ta!"

Vương bá ôm mặt sắp khóc, hung hăng trừng về phía Giang Nam!

"Tất cả là tại người!"

Đây chính là cảm giác mất hết thể diện trước mặt nữ thần sao?

Chương 1107 -

Lăng Phong: "Mọi người làm quen với nhau đi! Vương Bá! Xe tăng hóa thú của đội chúng ta, Kim Cương 8 sao! Rất mạnh!"

Vừa nói ra tên này, mọi người đều ngây ngẩn!

Giang Nam ho nhẹ: "Phong ca, nói thế nào cũng là đồng đội của người, sao lại mắng chửi người ta là vương bát (rùa rụt cổ) chứ?"

Vương Bá nóng nảy:!!!

"Không phải tên bát! Là bá! Bá a!"

Giang Nam nghiêm mặt: "Ừ! Ta biết rồi, không cần kêu lớn tiếng như vậy!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bá +1000!]

"Ai nha mẹ nó! Đừng ngăn cản ta! Mẹ nó có ai lại phách lối như vậy chứ!"

Vương Bá xông lên liền bị Lăng Phong ngăn lại: "Được rồi, đừng náo loạn!"

"Giang Nam có mang về một túi lớn đậu thần kỳ!"

Vương Bá cả kinh: "Mẹ nó? Thật hay giả vậy?"

Giang Nam vung tay lên, không ngừng cười hắc hắc: "Phòng bếp ở đâu, hôm nay ta bộc lộ tài năng cho các anh em được mở mang tầm mắt!"

Lăng Phong chỉ vào một tòa nhà: "Ở bên kia, đem phần ta mua được tới đó chế biến luôn đi! Ta..."

Nói xong liền đưa tay vào túi trong ngực, thân thể không khỏi cứng đờ!

Hai tay vò vò trong ngực một hồi, sắc mặt trắng bệch!

"Túi đựng thần kỳ ta mất ba viên linh châu cấp Kim Cương để mua được đâu rồi?"

Đào Hân Di ngăn ra: "Ta nhớ rõ có một đứa nhỏ đụng người một cái, sẽ không phải là..."

Lăng Phong lắc đầu: "Không có khả năng a, ta để túi trong ngực, có cài nút áo, nút áo cũng không có cởi ra, sao có thể lấy ra?"

Biểu tình Giang Nam dần dần trở nên cổ quái, ánh mắt không ngừng đảo quanh!

Lập tức nhếch miệng cười: "Mất thì mất, cũng không phải thứ đáng giá gì, ta đi nấu cơm, kêu các anh em chờ trước!"

Nói xong sải bước đi về phía phòng bếp!

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong +555!]

Không phải thứ đáng giá?

Đây chính là thứ ta đã tốn ba viên linh châu cấp Kim Cương a!

Vương Bá dùng dư quang liếc trộm Đào Hân Di, đang muốn bắt chuyện!

Liền nhìn Tần Thụ hai mắt tỏa sáng tiến lại gần, duỗi tay ra: "Tiền bối! Làm quen đi, ta gọi Tần Thụ!"

Vương Bá ngăn ra, lập tức trong ánh mắt nổi lên cảm giác

cùng chúng chí hướng, hai bàn tay to nắm chặt!

"Ta gọi là Vương Bá!"

.....

Một hẻm nhỏ hẻo lánh trong thành Bất Dạ, đứa bé kia gõ cửa cuốn!

Cửa cuốn mở ra, trong đó truyền đến một trận thanh âm không kiên nhẫn: "Lại bối được thứ gì?"

Đứa nhỏ kiễng chân, đặt túi lên quầy!

Hai ngày nay xuất hiện hạt đậu thần được mọi người săn đón!

Ánh mắt ông chú râu mép ngời, vội vàng cầm lấy túi mở ra, bên trong chứa hai mươi mấy hạt đậu, vội vàng dùng kính lúp kiểm tra!

Đứa nhỏ bắn thủ kiễng mũi chân nhìn chăm chăm, sợ bị cướp đi!

"Trị giá 3 viên linh châu cấp Kim Cương, ta tận mắt nhìn thấy!"

Ông chú râu mép: "Hạt đậu thần cái rắm, người lừa ai đây? Trả người 300, ta lấy!"

Đứa bé ăn cắp: "Vậy ta không bán!"

Nhảy dựng lên muốn cướp túi lại!

Ông chú râu mép kia bắt lấy cổ tay cô, ném ra ngoài như ném rác, hung hăng đụng vào tường!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tràn đầy đau đớn!

Nhưng ông chú râu mép nhất quyết không buông tha, lao ra

bắt lấy cổ áo đứa bé, đấm hai đấm vào mặt đứa bé!

Máu mũi đỏ sẫm chảy ra!

"Thứ chó, được đà lần tới đúng không? Chỉ 300, có lấy hay không!"

Nói xong lấy ví tiền ra, rút ra 300 từ bên trong nhét vào trong túi cô!

Đứa bé bị bóp đến đỏ bừng mặt, không ngừng giãy dụa, cắn một miếng vào cánh tay đối phương!

Ông chú râu méo kêu đau một tiếng: "Ngao! Mẹ kiếp!"

Liền vung tay ném đứa bé xuống đất, ôm tay hung hăng đá hai cước vào bụng cô!

Cô ôm bụng cuộn tròn trên mặt đất, đau đến phát run!

"Mẹ nó, đã nể mặt còn không biết xấu hổ!"

Đứa bé ôm bụng, lão đảo đứng lên bỏ chạy không thấy bóng dáng!

Về mặt ông chú râu mép kích động: "Lần này kiếm lời to rồi!"

Trở về nhét đậu trên quầy vào trong túi, lập tức thân thể cứng đờ, sờ túi một trận!

"Mẹ nó? Ví tiền của ta đâu?"

Vội vàng lao ra xem, nhưng làm gì còn thấy bóng dáng của đứa bé kia?

Trên đường phố, đứa trẻ lấy một xấp tiền thật dày trong ví ra nhét vào trong túi mình, rồi tiện tay ném ví tiền vào thùng rác!

Lau máu mũi trên mặt, móc ra ba mươi mấy hạt đậu từ trong túi!

"A~ Bán không được thì làm sao bây giờ!"

Đáng giá nhiều tiền như vậy? Hẳn là thứ tốt chứ?

Nghĩ vậy liền nhét toàn bộ ba mươi mấy hạt đậu kia vào trong miệng ăn...

"Ừng ục ùng ục~ Bùm~"

Đứa nhóc ăn cắp: !!!

[Giá trị oán khí từ Lam + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lam...]

Giang Nam đang ở phía sau bếp đảo thìa, bận rộn đầu đầy mồ hôi thì ngẩn ra.

Lam là ai?

Giang Nam ngạc nhiên, gần đây mình rất ngoan nha!

Sao cứ luôn có người không quen biết cố gắng giá trị oán khí?

Vừa suy nghĩ vừa đảo muống, muống lớn cọt cọt bốc lửa, mùi thơm bay ra thật xa!

"Đàn ông đẹp trai nhất khi nấu ăn!"

Giang Nam trợn mắt: "Nói vậy, ta cả ngày 86400 giây, mỗi một giây đều đẹp trai có được không?"

Chỉ thấy một cô gái tóc ngắn màu nâu tùy ý tựa vào khung cửa!

Mặc áo gi-lê chiến đấu, hai cánh tay ngó sen lộ ra ngoài!

Dáng người cao gầy, da thịt màu lúa mì khiến cho người ta có một loại cảm giác khỏe mạnh!

"Đúng đúng! Người đẹp trai nói gì cũng đúng!"

Nói xong tiến lên phía trước giơ tay ra với Giang Nam: "Làm quen, Cung Lâm! Kim Cường 9 sao cận chiến, đồng đội của Phong ca!"

Giang Nam nhếch miệng cười, bắt tay với cô!

Đúng lúc này, chỉ thấy da trên tay Cung Lâm đột nhiên tách ra, biến thành từng tờ giấy trắng, phảng phất cả bàn tay của cô đều làm bằng giấy!

Từng tờ giấy trắng nhanh chóng gấp lại, phát ra âm thanh "ào ào", đảo mắt liền gấp ra một bó hoa hồng giấy trắng bị Giang Nam nắm trong tay!

Chỉ thấy Cung Lâm giơ tay búng một cái!

Sau một khắc hoa hồng giấy trắng đột nhiên biến thành màu đỏ, trông rất sống động!

"Tặng người!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Có thể xem như người đang tán tỉnh ta không?"

Đây là dị năng kỳ lạ cổ quái gì? Thân thể có thể biến thành giấy trắng?

Cung Lâm che miệng cười trộm: "Ta cũng không tán nổi người, đây là quà tặng người vì đã lấy ra được hạt đậu thần kỳ, giải quyết được nguy cơ!"

"Nếu không có quỷ mới biết tiếp tục ở lại sẽ biến thành cái dạng gì!"

Giang Nam nhướn mày: "Cửa vào Thâm Uyên tầng thứ hai còn chưa mở sao?"

Thần sắc Cung Lâm ngưng tụ: "Nữ Vương Phi hồng không giải trừ phong tỏa, ai cũng không vào được, không có cách nào!"

"Đoán chừng người ở thành Bất Dạ đã mượn tiên cơ bắt đầu thăm dò ở bên trong, tìm kiếm hạch tâm đi?"

"Nếu như dưới Thâm Uyên vẫn có độc khí ảnh hưởng, vậy đại đội thăm dò tầng thứ bảy của chúng ta sẽ..."

Giang Nam có chút đau đầu, thời gian kéo dài lại càng khó xử lý!

Nhưng loại tình huống này, cũng chỉ có thể chờ đợi!

Đúng lúc này, Lăng Phong rống lên một tiếng: "Lão đệ, làm xong chưa? các anh em đều chờ người lên bàn đây!"

Giang Nam cười hắc hắc, mức thức ăn ra rồi!

"Được rồi! Món đậu hũ Nam Bà cuối cùng đã tới!"

Chương 1108 -

Giang Nam bưng chén đĩa tới căn tin!

Trong căn tin tổng cộng có khoảng 200 người đã ngồi vào.

Trên bàn bày hơn mười món ngon!

Đậu nành xào giá đỡ! Đậu tương khô, đậu phụ khô cay, canh đậu tương, đậu phụ nào...

Chỉ có mỗi đậu nành giải độc, vậy mà được Giang Nam làm ra hoa!

Các nhà thám hiểm nhìn một bàn thịnh yến đậu tương mà chảy nước miếng!

Lăng Phong cảm động: "Làm nhiều như vậy? Đậu thần kỳ này rất trân quý phải không?"

"Vì để mọi người không bị độc khí ảnh hưởng, người lại vô tư kính dâng như vậy, chúng ta làm sao không biết xấu hổ a!"

Giang Nam cười "hiền từ"!

"Chuyện nên làm! Dù sao trả giá càng nhiều, hồi báo lại càng nhiều!"

"Mọi người không cần áp lực tâm lý, cởi bỏ thắt lưng quần, dùng sức mà ăn, tranh thủ thanh trừ hết ảnh hưởng của độc khí!"

Một đám nhà thám hiểm giơ ngón tay cái lên với Giang Nam, trong lòng vô cùng cảm động!

Giang Ác Ma làm gì ác độc như trong truyền thuyết?

Đột nhảy múa vừa rồi cũng là vì để mọi người tránh bị thương tổn mà thôi!

Nhưng mà giờ phút này, toàn bộ đội viên ăn ý ngồi ở vị trí gần cửa!

Nhìn trên bàn đầy đủ sắc hương vị, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng!

Không ăn? Sợ bị độc khí ảnh hưởng, chậm trễ nhiệm vụ!

Ăn? Quả thực cần có dũng khí a!

Chỉ thấy Tiêu Chấn ra ám hiệu với Tần Thụ!

"Điều tra xong chưa?"

Tần Thụ nhỏ giọng nói: "Doanh địa nhà thám hiểm có tổng cộng 31 gian nhà vệ sinh!"

"Bốn người dùng một phòng là đủ rồi!"

Lời này vừa nói ra, thân thể Tiêu Chấn cứng đờ: "Đánh rắm! Một phòng vệ sinh làm sao có thể nhét được bốn người!"

Tần Thụ: "Bồn cầu có thể dùng cho hai người! bồn rửa tay một người, ống thoát nước phòng tắm cũng coi như một cái..."

Mọi người bối rối, người giải thích cho lão tử, hai người dùng một cái bồn cầu là phải dùng loại tư thế nào?

Tần Thụ! Người đúng là cầm thú mà!

Tiêu Chấn cắn răng: "Vây còn tốt hơn là không có, dù sao cũng tốt hơn bị ảnh hưởng tâm trí, nhịn một chút liền qua!"

Nói xong hít một hơi thật sâu, bắt đầu ăn cơm!

Ngô Lương cùng Chung Ánh Tuyết tựa như xin giúp đỡ nhìn về phía Giang Nam!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Yên tâm, giao cho ta!"

Giờ phút này, bên phía nhà thám hiểm đã ăn sạch!

Hai mắt Cung Lâm sáng ngời: "Trời ạ! Tay nghề của Nam Thần cũng quá tốt đi?"

"Có thể ăn đậu hũ Ma Bà ở nơi đất khách quê người? Đủ thỏa mãn!"

"Giá đồ giòn tan! Tào phớ này quá thơm!"

Lăng Phong nói: "Mọi người đừng lãng phí, thứ này trân quý, một nắm nhỏ liền bán với giá 10 viên linh châu cấp Kim Cương, người khác muốn ăn đều không có mà ăn!"

Mọi người vừa nghe thì ánh mắt lấp lánh, há to miệng lùa vào trong miệng!

Vương Bá ôm chậu, uống hết một chậu canh tương đậu!

Trong thoáng chốc liền cảm giác cảm xúc bạo ngược phần nộ trong lòng biến mất hầu như không còn!

Thay vào đó là cảm giác thần thanh khí爽, đầu óc sáng bừng, phẳng phất cả người đều rục rờ hẳn lên!

Không khỏi trở nên hưng phấn, thật sự có tác dụng a?

Nhưng mà giờ phút này lại phát hiện các học viên đã không nói tiếng nào, hơn một nửa người đã rời đi!

Vẫn tiếp tục có người lục tục rời đi, đồ ăn trên bàn cũng

không ăn được bao nhiêu!

Đảo mắt đã sắp không còn ai, mà chén đĩa phía các nhà thám hiểm đều sắp liếm sạch sẽ!

Lăng Phong ngạc nhiên nói: "Các người sao không ăn nữa?"

Đào Hân Di ôm bụng, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng: "Chúng ta... Chúng ta trước khi tới đã ăn qua một bữa, các người đều ăn trước đi!"

Nói xong liền lao như điên ra khỏi phòng ăn!

Nhà vệ sinh! Chừa lại cho đạo sư một gian!

Các nhà thám hiểm tất nhiên không khách khí, dọn sạch toàn bộ đồ ăn còn lại!

Một chút cũng không thể lãng phí!

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ thấy biểu tình Vương Bá cứng đờ, trong bụng phát ra tiếng nổ như sấm!

Một cổ khí điên cuồng lao xuống, tựa như Nộ Long gầm thét!

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 1000!]

"Món này có..."

"Đùng!"

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy ghế phía dưới móng Vương Bá trong nháy mắt vỡ thành mảnh nhỏ, gạch men sứ phía dưới bị vỡ nát!

Một luồng khói trắng khuếch tán ra, thân thể Vương Bá tựa như tên lửa phóng lên trời!

Cái đầu đục xuyên qua trần nhà ăn!

Căn tin phía dưới hoàn toàn yên tĩnh, khói trắng cuồn cuộn!

Các nhà thám hiểm lập tức bùng nổ!

"Con mẹ nhà người! Đời này lão tử còn chưa từng thấy cái rắm nào kinh thế hãi tục như vậy!"

"Cái rắm này! Thật có lực! Đến lâu cũng phải sập!"

"Không hổ là cường giả cấp Kim Cương! Ngay cả đánh rắm cũng kinh thiên động địa, khủng bố như vậy!"

"Tê~ Đây chính là Vương Bá Khí trong truyền thuyết sao? Quá lực!"

Cung Lâm ngồi ở bên cạnh Vương Bá cũng đã bị thối trợn trắng mắt!

Con mẹ nó vương bá khí!

Này này này, loại tình huống này không cần mấy lời ca ngợi thế này!

Là ai cho người dùng khí hít một ngụm khí lạnh?

Mọi người đang thảo luận Vương Bá Khí thì có chừng một trăm người bụng bắt đầu đồng thời điên cuồng kêu to!

Bọn họ ăn nhiều đậu tương như vậy, cổ khí này căn bản không có gì có thể trấn áp!

"Ục ục ục ục~"

Tiếng thoát khí truyền đến có thể so với tiếng máy kéo, dày đặc tựa như hạt mưa!

Ghế dưới chỗ ngồi còn chưa kịp phát ra tiếng rên rỉ đã bị vỡ nát!

Mặt Cung Lâm đỏ bừng, vừa muốn mở miệng nói chuyện, đã thấy cả căn tin đã bị khói trắng nồng đậm bao phủ!

Căn bản không có dũng khí mở miệng a!

Tiên khí phiêu phiêu!

Lại nhìn Giang Nam, đã sớm thả ra rào cản không gian, đứng lên không gian khép kín!

Mặc cho ngoại giới pháo hỏa liên thiên, mặc gió mát phất vào mặt, vẫn ưu nhã đậm nhiên!

Lăng Phong sắp điên rồi: "Lão đệ! Chuyện này là sao? Đậu nành kia!"

Giang Nam giải thích: "Thứ này gọi là đậu nành giải độc, để có thể giải độc tất nhiên cần phải bài độc ra ngoài, ta thấy các vị trúng độc rất sâu, đây là lần đầu tiên ta thấy lực lớn tới như vậy nha!"

Cũng may lúc nấu ăn không phóng thêm đại lực, bằng không cả tòa nhà đều phải sụp đổ!

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

[Giá trị oán khí từ...]

Bài độc? Đó chẳng phải là rò rỉ sao?

"Sao người không nói sớm?"

Giang Nam: "Bọn họ không cho ta nói, sợ các người cướp nhà

vệ sinh với bọn họ!"

Đám người Lăng Phong ngẩn ra, lập tức đỏ mắt!

Nhà vệ sinh!

Cả đám giống như zombie xông ra ngoài, hơn một trăm người chạy như điên trong hành lang!

Tốc độ nguyên bản, có thêm khí nitơ gia tốc, thậm chí có loại cảm giác đẩy lưng!

Nơi đi qua để lại khói trắng cuồn cuộn!

Giá trị oán khí đều bùng nổ, vẻ mặt Giang Nam thỏa mãn!

Vô tư hiến dâng giúp mọi người giải quyết khủng hoảng, làm một nam nhân vui vẻ giúp người!

Đây... phải chăng chính là hạnh phúc?

.....

Chương 1109 -

Vương Bá bị bắn lên lầu trong nháy mắt cũng ngẩn người, biểu tình vô cùng hoảng sợ!

Chỉ thấy trong nhà vệ sinh!

Diệp Tinh Hà ở trên bồn cầu, Tề Ngọc ở trên bồn rửa tay!

Tần Thụ ở bên cạnh phòng tắm...

Vương Bá mở to hai mắt: "Các người không phải con người!"

Ba người Diệp Tinh Hà nhìn Vương Bá từ phía dưới bắn lên cũng bị dọa run rẩy!

Tràng diện trở nên hết sức khó xử!

"Ầm ầm~"

Trong bụng Vương Bá lại phát ra tiếng vang như sấm, mặt tái mét!

Tần Thụ: "Khụ khụ ~ bên kia còn có một lỗ thoát nước, nếu không Bá ca đối phó một chút?"

Vương Bá: ...

[Giá trị oán khí từ Vương Bá +1000!]

Vương Bá có thể là người duy nhất trong nhóm nhà thám hiểm tìm được nhà vệ sinh, rò rỉ đúng chỗ!

Những người khác thì không may mắn như vậy!

Giờ phút này cửa các gian phòng vệ sinh đều vây đầy người, một đám đầu đầy mồ hôi, điên cuồng đập cửa, trong hành lang là khói trắng cuồn cuộn!

"Mở cửa ra! Làm ơn cho chúng ta được hưởng thụ một chút khoái cảm xả xuống ba ngàn thước!"

Tề Đức Long quát: "Đầu có thể gãy! Máu có thể chảy! Bồn cầu không có ta không quen!"

"Chúng ta chính là chiến hữu của người! Là tiền bối! Các người không thể làm như vậy! Nhịn không được nữa rồi! Mau ra đây, người nghe không, nó đều đang gào thét a!"

"Phốc phốc!"

Tề Đông Cường mạnh mẽ quát: "Nghẹn lại! Nhét vải vào! Chặn cửa lại người có thể chịu đựng được!"

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

Đã là lúc này rồi hai người các người cũng không cần bắn rap cho lão tử nghe!

Chặn lại? Người có thể hành xử như một con người hay không?

Khoan đã, tại sao trong đó lại có hai người?

Lăng Phong điên cuồng đập cửa: "Cho ta vào! Một chút thôi! Chỉ một chút!"

Tiêu Chấn cắn răng: "Đừng đập cửa! Còn có người! Nhịn không được thì tìm cái chậu!"

Vẻ mặt mọi người hoảng sợ! Ba người?

Bên trong đến tận cùng là tình huống gì a!

Vệ Đằng che mặt: "Đi nhanh lên! Đừng quay đầu lại! Nếu không một hồi ngay cả chậu cũng không có đâu!"

Đám người Lăng Phong đều sắp điên rồi, bốn người?

Tê~

"Khụ khụ! Ọe ~"

Mọi người mắt thấy nhà vệ sinh đã không còn, căn bản không dám dừng lại, từng người vọt về căn tin như điên, mắt đỏ ngầu!

Chậu? Chậu đâu? Muốn cái lớn!

Giang Nam vô cùng hoảng sợ!!

Trong ánh mắt kinh hãi của Giang Nam, mọi người vọt vào sau bếp, cướp đi tất cả xô chậu!

Xoay người chạy như điên về phía phòng mình, vừa đóng cửa lại ba giây, trong phòng liên truyền đến tiếng nổ giống như sấm nổ núi sập!

Sau đó là một trận tiếng mắng chửi!

"Người không thể kiềm chế được một chút sao? Chậu thép sao có thể đỡ nổi cú nổ của người chứ?"

"Nó nói nó không khống chế được mình, ta có thể có cách gì a?"

"Con mẹ nó đậu nành giải độc, lửa giận của lão tử cũng đi xuống theo đường sao?"

"Đám hậu bối đến trợ giúp này không phải con người mà!"

Trong lúc nhất thời cả tòa nhà liên tục vang lên tiếng pháo hỏa, khói trắng cuồn cuộn!

Nhưng mà thật đúng là tới chậu thép cũng không chống được!

Lúc này Cung Lâm quỳ rạp trên mặt đất, trên khuôn mặt là mồ hôi đầm đìa!

Giang Nam thối, người trả lại hoa hồng cho ta a, ngay cả chậu cũng không để lại cho ta!

Cô gấp đến phát điên, ánh mắt quét cuồn trong phòng, cuối cùng rơi vào một đôi giày da cao cấp...

Điên cuồn lắc đầu!

"Không được không được! Ta phải có giới hạn chứ!"

Nhưng mà ba giây sau, Cung Lâm run rẩy tay xách giày da...

Giờ phút này, Giang Nam ngồi trong rào cản không gian, mấy người Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao đều nhìn sang như xin giúp đỡ!

Ánh mắt đáng thương!

"Tiểu Nam, chúng ta cũng sắp không chịu được rồi!"

Mira gắt gao ôm cánh tay Giang Nam, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại!

"Giang Nam ca ca, nhanh lên!"

Chỉ thấy Giang Nam nhếch miệng cười: "Có Nam c a ở đây, nguy cơ WC không tồn tại!"

Nói xong thuấn di mang theo mọi người đi tới giữa sân lớn!

Mở ra không gian dị độ, nương theo tiếng động cơ nổ vang, Giang Nam lái ra hai chiếc xe RV cỡ lớn từ bên trong!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao ngơ ngác nhìn một màn này!

Tiểu Nam cũng quá mạnh đi?

Trong không gian dị độ của người đến tột cùng đã chuẩn bị những thứ gì a?

Xe RV cũng có?

Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé: "Nam nữ mỗi giới một chiếc RV, bên trong có ba cái nhà vệ sinh, đủ để dùng!"

Giờ phút này đám người Mira làm sao để ý tới những thứ khác?

Đều xông lên xe!

Mà trong phòng trên lầu, đám người Lăng Phong ngồi chậu thếp nhìn hai chiếc xe RV trong sân mà ngây người!

Người còn mang theo cả nhà à?

Bảo sao lại không gấp!

Sự thật chứng minh, hệ không gian thật sự có thể muốn làm gì thì làm!

Hỏa lực trong tòa nhà kéo dài trọn vẹn ba giờ!

Giang Nam ngồi trong sân nhìn tòa nhà bốc khói trắng mà rùng mình một cái!

Bấm thời gian sợ là sắp kết thúc rồi?

Mà mà giờ phút này Cung Lâm đều sắp điên rồi!

"Cốc cốc cốc..."

Cung Lâm cả giận nói: "Lại có chuyện gì!"

Lăng Phong đỏ mặt: "Lâm Lâm, cho ta chút giấy với, các anh

em đều không giấy để dùng a!"

Cung Lâm: Cút con mẹ người đi!

"Người mơ tưởng! Tại sao ta phải cung cấp giấy cho các người? Các người cho rằng ta là cuộn giấy sao?"

Chỉ trong chốc lát đã có mười mấy người đến gõ cửa rồi!

Lăng Phong che mặt: "Ta sợ dĩ có thể ra đây là vì các anh em gom góp lại! Giúp một tay được không?"

"Hơn một trăm anh em đều đang trông cậy vào người a!"

Cung Lâm đen mặt, bàn tay nhỏ bé nhấc lên, chỉ thấy trên tay diễn sinh ra từng tờ giấy trắng, tách ra cực nhanh!

Theo khe cửa bay ra ngoài, xếp thành một chồng!

"Không được nói là giấy của ta! Bằng không lão nương nổ chết người!"

Lăng Phong mừng rỡ ôm lấy giấy trắng, phân phát từng phòng một!

Nguy cơ cuối cùng cũng qua!

Giờ phút này, trong phòng vệ sinh phía trên căn tin là sương mù mông lung!

Bốn người Tần Thụ đầu đầy mồ hôi, vẻ mặt giải thoát, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm!

Vương Bá mang vẻ mặt cảm khái nói: "Bốn người chúng ta cũng coi như là đồng đội cùng nhau trải qua trận chiến trong nhà vệ sinh!"

"Mọi người đều không có bí mật gì đáng nói, người anh em

này, ta nhận!"

Nói xong lấy ra một hộp thuốc lá từ trong túi, lần lượt chia mỗi người một điếu!

"Làm điếu thuốc an ủi tâm hồn!"

Mấy người Diệp Tinh Hà nhận lấy, chỉ thấy Vương Bá móc ra bật lửa, đưa đến trước mặt, muốn đề xuống!

Tần Thụ kịp phản ứng, thần sắc sợ, điếu thuốc ngậm trong miệng đều rơi xuống đất!

"Con mẹ nó! Người đừng..."

Nói xong liền đánh về hướng Vương Bá!

"Xoẹt..."

Nhưng mà một tiếng giòn vang, một ngọn lửa từ trong bật lửa toát ra!

Vương Bá đang nhắm hai mắt lại, vẻ mặt an nhàn hưởng thụ khoảnh khắc châm lửa!

Nhưng mà một tia lửa nhỏ lại phản ứng với toàn bộ khói trắng trong nhà vệ sinh, phát sinh nổ tung kịch liệt!

"Đùng!"

Một tiếng nổ lớn! Cửa phòng vệ sinh đều bị phá vỡ, ba người Tần Thụ đều bị nổ tung trên tường!

Vương Bá ngậm thuốc trong miệng cũng bị nổ mặt đen sì!

Tóc cháy hết!

Chương 1110 -

Vụ nổ bất thành linh khiến cho cả người Vương Bá đều choáng váng, ngậm miệng thuốc chỉ còn lại mỗi đầu lọc đứng tại chỗ!

Ngọn lửa xuyên qua cái lỗ lớn trên sàn nhà, lập tức xông vào căn tin!

Căn tin khói trắng cuồn cuộn... nổ tung!

Chỉ vài giây, dường như đã xảy ra phản ứng dây chuyền!

Ngọn lửa đốt cháy tất cả các khí dễ cháy trong hành lang, phòng, nhà vệ sinh!

Giang Nam đang ngồi trên xe thì nhìn thấy tất cả các phòng trong tòa nhà đều bốc lên ánh lửa ngút trời!

Giây tiếp theo!

“Đùng!”

Tiếng nổ mạnh như sấm truyền đến, tất cả cửa sổ thủy tinh trong tòa nhà đều vỡ nát!

Từ bên trong toát ra lửa hừng hực!

Các nhà thám hiểm trong phòng đều bị sóng xung kích nổ mạnh trực tiếp bắn ra!

Xẹt qua không trung, tiếng kêu rên thê thảm, rồi lại hung hăng nện trên mặt đất!

Sóng xung kích thậm chí còn thổi da mặt Giang Nam biến

dạng!

Giang Nam mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Các người quá đáng rồi!

Còn nổ tung cả tòa nhà?

"Ngao ngao ngao, tên khốn kiếp nào đã đốt lửa? Lão tử còn chưa kịp kéo quần đã nổ tung rồi!"

"Lực này có cần lớn như vậy không? Chậu thép của ta..."

"Không biết trọng địa nhà vệ sinh nghiêm cấm khói lửa sao?"

"Ngồi nhà vệ sinh được 99%, thật vất vả mới xả còn được 1%, vậy mà con mẹ nó còn lật xe!"

Giờ phút này danh sách giá trị oán khí của Giang Nam đều bùng nổ, chưa từng dồn sộ qua như vậy!

"Ầm ầm!"

Tòa nhà bị tàn phá ba giờ rớt cục không chịu nổi gánh nặng, ầm ầm sụp đổ!

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong...]

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

Mấy người Chung Ánh Tuyết cũng từ trong xe thò đầu ra, vẻ mặt hoảng sợ nhìn tòa nhà biến thành di tích!

Kinh khủng tới như vậy sao?

Chỉ thấy trong đồng đồ nát, một đám người toàn thân đen thui mặt đầy bụi bờ ra!

Từng ánh mắt như điện bắn về phía Giang Nam!

Giang Nam nuốt một ngụm nước bọt, giơ hai tay lên: "Thật... thật không phải do ta đốt lửa!"

Cung Lâm nghiêng răng, nhưng người hạ độc a!

Ăn đậu nành, hậu quả so với lửa giận công tâm còn đáng sợ hơn!

Thấy mọi người còn nhìn chằm chằm mình, Giang Nam móc ra một quả lựu đạn múa xấu hổ từ trong túi!

"Các anh em, cùng nhau vui vẻ một đợt nhé?"

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, rùng mình một cái!

[Giá trị oán khí từ Vương Bá +1000!]

Loại cảm giác tức điên mà lại không có cách gì với hãn này thật sự là quá khó chịu mà!

Lăng Phong che mặt!

Xem như hoàn toàn thấy được uy lực của Giang Ác Ma!

Vừa tới doanh địa không đến nửa ngày, liền phá hủy cả tòa nhà a!

Sau này, vẫn nên để từng nhóm người ăn đậu nành...

"Dán bảng nghiêm cấm lửa trong tất cả các gian phòng vệ sinh, chúng ta cũng không còn lại bao nhiêu tòa!"

.....

Cùng lúc đó, doanh địa thám hiểm Ngự quốc!

Lúc này trong tòa nhà cũng truyền đến tiếng pháo "đùng đùng"!

Điểm khác biệt duy nhất chính là, trong bụi cây bên cạnh

vườn, có một hàng người ngồi xõm!

Chỉ lộ cái đầu ở bên ngoài, vẻ mặt cực kỳ đen, lấy mắt thường có thể thấy được bụi cây đang trở nên khô vàng...

Trong nhà vệ sinh, Heidi ngồi trên bồn cầu không ngừng nức nở!

"Phốc phốc ~"

Ta là thánh nữ, thánh nữ không thể phát ra loại thanh âm này!

Anh chàng đẹp trai đó rốt cuộc bán lại đậu quỳ quái gì cho chúng ta vậy?

[Giá trị oán khí từ Heidi + 1000!]

Bên ngoài nhà vệ sinh, Robert chống đại kiếm canh cửa, ánh mắt lạnh như băng!

Phàm là người nghe được âm thanh bất nhã của thánh nữ, đều phải chém chết!

Adams nhăn nhó mặt mày!

"Giang Nam! Người chờ đó cho ta! Chờ đó cho ta!"

[Giá trị oán khí từ Adams...]

Đêm khuya, thành Bất Dạ vẫn phủ đầy đèn đuốc!

Trong một nhà vệ sinh ở hẻm nhỏ không biết tên, hai mắt Lam trống rỗng ngồi ở phía trên!

Cô đã ngồi đây mười mấy tiếng rồi...

"Giấy..."

Cô run rẩy từ trong túi móc ra một xấp tiền nhỏ, trong mắt đau

lòng, lại nhét vào trong túi, điên cuồng lắc đầu!

"Đừng mơ tưởng!"

Đây đều là vì mình chịu đánh một trận mới kiếm được!

Lại một giờ sau...

Lam lão đảo đi trên đường, tiền lẻ trong túi không còn được chín tờ!

"Ô ô ô..."

"Tiền của ta! Đáng giận!"

Không bao giờ ăn bấy nữa!

[Giá trị oán khí từ Lam + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lam...]

Nửa đêm, Giang Nam còn đang hưng phấn nằm ở trên giường!

Trả giá quả nhiên là có hồi báo a!

120 vạn bỏ ra để làm túi cấp cứu đã sớm hoàn vốn, một đường cập nhật liên tục!

Tổng giá trị oán khí đã tới 842 vạn!

Lúc trước Giang Nam không dám rút thưởng, chỉ sợ vào Thâm Uyên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không có điểm oán khí khẩn cấp!

Hiện tại mình còn sợ cái rắc gì nữa, cơ hội buôn bán tốt đang bày ra trước mắt!

Mục tiêu của lão tử chính là giúp cho mỗi người trong thành Bất Dạ đều được ăn đậu nành của mình a!

Mọi người vì ta, ta vì mọi người!

Để lại hơn 300 vạn dùng cho lúc khẩn cấp, chi ra 500 vạn giá trị oán khí, Giang Nam bắt đầu rút thăm trúng thưởng!

[10 lần rút thăm trúng thưởng liên tiếp bắt đầu!]

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một quả lựu đạn múa xấu hổ!]

[Chúc mừng trúng thưởng! Phần thưởng: Một đôi găng tay nhiệt tình như lửa...]

.....

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy chờ mong, không biết lần này có thể ra phần thưởng mới hay không!

--

[Cảm ơn đã chiếu cố! Giải khuyến khích: Một chiếc mũ tha thứ!]

[Cảm ơn đã chiếu cố!...]

Giang Nam xụ mặt!

Lại là giải khuyến khích?

Hơn nữa cái mũ tha thứ này là cái quỳ gì a?

Nghe cũng không hiểu lắm, trông có vẻ rất đặc biệt!

Nể mặt ta đóng nhiều phí bán hàng như vậy, người đàn ông hoàng một chút được không?

Nhưng mà đúng lúc này!

[Chúc mừng trúng thưởng! Phần thưởng: Một ná cao su nhỏ

bách phát bách trúng!]

[.....]

Ánh mắt Giang Nam trong nháy mắt sáng lên!

Sau găng tay nhiệt tình như lửa, rốt cục đã tới phần thưởng
đứng đắn tiếp theo!

Là bảo bối tốt không cần lo lắng tác dụng phụ, có thể sử dụng
không kiêng nể gì a!

Vô luận là đại lục đoạt mệnh hay là găng tay lúc trước đều đặc
biệt dùng thuận tay!

Trong lòng Giang Nam miễn bàn có bao nhiêu chờ mong!

Không uống phí lần này nổ cả tòa nhà!

50 lần rút thăm liên tiếp, tổng cộng có 13 ná cao su, hơn 200
mũ tha thứ!

Giang Nam ngứa ngáy trong lòng, vội vàng kiểm tra tác dụng
phần thưởng!

[Ná cao su nhỏ bách phát bách trúng!]

Tác dụng: Vũ khí sát thương siêu cường lực! Có thể tự động
rút linh lực người sử dụng để hóa thành đạn châu phóng ra! Bạn
cũng có thể tự nạp đạn.

Độ bền dây thun về 0 thì ná cao su cũng mất hiệu lực!

Lưu ý: Chế độ tấn công được chia thành hai loại!

Chế độ tự ngắm khóa địch: Chế độ này tự động nhắm vào sinh
vật có cấp bậc cao nhất trong phạm vi 3000 mét, không cần nhắm,
tự động khóa vị trí địch!

Chế độ điên cuồng công kích: Tăng cường tầm bắn trong chế độ này! Uy năng tăng cường, cần người sử dụng nhắm bắn!

Vũ khí sát thương cần gì phải tìm?

Ná cao su tự ngắm bắn chim sẻ!

Bách phát bách trúng toàn bộ hục ngã!

Từ nay về sau trong ổ không còn chim!

Quá đỉnh!

Giang Nam ngơ ngác nhìn dòng giới thiệu tác dụng!

Hệ thống dùng câu văn vô cùng sinh động để mô tả tác dụng của ná cao su nhỏ bách phát bách trúng!

Giới thiệu dài như vậy, vẫn là lần đầu tiên mình nhìn thấy!

Chương 1111 -

Giang Nam lại tiếp tục ngây người!

Từ khi nào mà ná cao su cũng được coi là vũ khí sát thương siêu cường?

Còn chia làm hai loại hình công kích? Có tự ngắm bắn?

Có cần toàn diện như vậy không!

Nhưng nghĩ lại!

Hành lá còn có thể dùng để chém người, ná cao su tựa hồ cũng không phải không khả thi!

Mang theo tâm tình kích động, Giang Nam lấy ra một cái ná cao su nhỏ!

Nhìn vũ khí sát thương siêu cường trong tay, biểu tình Giang Nam đột nhiên cứng đờ!

Đây là dòng giới thiệu chó má gì chứ!

Chỉ là một cái ná rách buộc thêm dây thun vàng!

Tới lứa trẻ 8 tuổi còn làm tốt hơn được!

Thứ này có điểm nào có liên quan với vũ khí sát thương siêu cường?

Có dùng để bắn chim?

Giang Nam bĩu môi, lúc này liền muốn thử xem, dù sao cũng là phần thưởng đứng đắn, lại không sợ tác dụng phụ!

Nhưng động tác dừng lại!

Nếu thật sự mạnh thì sao?

Các nhà thám hiểm phóng pháo một ngày đã rất vất vả rồi, lại làm ra chuyện gì, sợ là mình sẽ bị đánh!

Nhưng không kiềm chế được xao động trong lòng, Giang Nam thuận di một cái liềm ra khỏi phòng, điên cuồng thuận di trong thành Bất Dạ!

Đảo mắt đã đi tới khu trung tâm thành phố, trên sân thượng của một tòa cao ốc!

"Nơi này hẳn sẽ không ảnh hưởng đến doanh địa thám hiểm đi?"

Nói xong một tay cầm chuôi ná cao su, một tay cầm dây thun, kéo mạnh ra!

Theo dây thun kéo ra, linh lực trong thân thể điên cuồng bị rút đi!

Đảo mắt đã bị hút khô, hai chân Giang Nam mềm nhũn thiếu chút nữa quỳ xuống đất!

Về mặt không khỏi kinh hãi!

Dữ dội tới như vậy?

Chỉ thấy phía trên dây thun ngưng tụ ra một viên đạn hoàn toàn do linh lực của Giang Nam nén thành, tản ra linh quang chói mắt!

Giang Nam kinh hãi, phải biết rằng mình có cấp bậc Hoàng Kim 10 sao, tổng sản lượng linh lực tương đối khủng bố!

Nhưng mà giờ phút này toàn bộ đều bị nén thành một viên bi

nhỏ?

Năng lượng dao động bên trong quả thực đạt tới trình độ biến thái!

Giang Nam mang vẻ mặt hưng phấn, chế độ tự động nạp đạn sao? Vậy chẳng phải tương đương với một kích toàn lực của mình sao?

Giang Nam không muốn chờ thêm, liền giơ tay lên trời bắn ra ngoài!

Hừ!

Một tiếng nổ vang, viên bi dùng tốc độ khủng bố gấp đôi tốc độ âm thanh bắn lên trời cao!

Nhưng ở trên không trung lại tự động chuyển hướng, bay về phía một tòa cao ốc đèn sáng trưng!

Giang Nam ngạc nhiên: "Mẹ nó... đây là muốn bay đi đâu?"

.....

Trong một phòng khách sạn trang hoàng hoa lệ, âm nhạc thư giãn quanh quẩn!

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên tóc vàng mặc áo choàng tắm, ôm một người phụ nữ xinh đẹp đi vào!

Một tay ném cô ở trên giường!

Người phụ nữ xấu hổ: "A ~ lão đại! Người thật đáng ghét mà!"

Người đàn ông tóc vàng có thân hình cao lớn, dưới mũi để râu mép màu vàng, mắt trái nhắm lại, mặt trên có ba dấu móng vuốt, xem ra là mù!

Trên khuôn mặt nở nụ cười xấu xa, "Honey, khuê danh của người là gì?"

Cô gái xấu hổ nói: "Cứ gọi ta Vân Hà là được!"

Người đàn ông tóc vàng cười ha ha, cởi áo choàng tắm, lộ ra hình xăm móng vuốt đen trên ngực!

Vân Hà nheo mắt, vẻ mặt ghét bỏ!

Người đàn ông tóc vàng: ???

Này này này! Ánh mắt này của người là có ý gì? Là khinh thường lão tử sao?

Xem hôm nay lão tử có thu thập được người hay không!

Giờ phút này, âm nhạc trong phòng cũng phát đến phần vui nhất!

"Xem ta thương xuất như rồng -- cần khôn lay động --"

"Nhất Khiếu Phá Thương Khung!"

"Trường thương đâm thủng Vân Hà ~ Oola Oola Oola!"

Nhưng không đợi người đàn ông tóc vàng xuống tay, cảm giác ngoài cửa sổ có thứ gì đó lấp lánh!

Không khỏi quay đầu nhìn lại!

"Rầm!"

Viên đạn từ không trung một đường quẹo tới, lấy tư thái không thể ngăn cản bắn xuyên lớp thủy tinh!

Đập thẳng vào giữa chữ "đại" của gã tóc vàng!

Người đàn ông tóc vàng: ???

"Cái thứ đồ chơi gì..."

"Đùng!"

Một tiếng nổ vang! Viên bi lao từ mấy ngàn mét tới, trúng mục tiêu!

Năng lượng cuồng bạo vào giờ khắc này đều bộc phát, nổ ầm ầm, phá hủy mọi thứ!

Chỉ thấy người đàn ông tóc vàng trường to con người, bên trong đều là tơ máu, há miệng kêu thảm thiết thấu trời mây!

"A a a a..."

Thanh âm to vang đến mức cách mấy cây số bên ngoài đều nghe được!

Lực xung kích cường đại thậm chí còn bắn bay người đàn ông tóc vàng ra khỏi tòa nhà, quỳ gối trên đường, cả người khom lại, đau đến nhe răng nhếch miệng run rẩy!

OTL Tê~

Mọi người trên đường đều ngây ngẩn!

"A... người này cũng không biết xấu hổ sao? Cũng không thèm mặc quần áo!"

"Còn che nơi đó? Vừa nhìn liền biết không có kinh nghiệm, gặp tình huống này thì phải che mặt a!"

"Ai? Sao ta thấy người này có chút quen mắt? Dấu hiệu Hắc Trảo?"

"Người này chẳng phải là lão đại Hans. Blake của Hắc Trảo sao? Mãnh nhân Tinh Diệu 4 sao, ai dám chơi hấn chứ?"

Giờ phút này, Giang Nam đứng trên sân thượng cũng ngây dại!

Tòa nhà bị đánh ra một lỗ thủng hơn 30 mét? Điều nổ người ta từ trong phòng bay ra ngoài đường?

Uy lực cũng quá kinh khủng đi?

"Thần khí a! Há ha ha ha!"

[Giá trị oán khí đến từ Hans. Blake +1001!]

[Giá trị oán khí từ Hans...]

Chỉ thấy Hans ở trên đường cố nén đau đớn đứng lên, một thân linh lực cuồng bạo bắn ra, hai mắt đỏ thẫm, lửa giận ngút trời!

Linh áp của Tinh Diệu 4 sao nghiền nát mọi thứ xung quanh!

"Ai? Mẹ nó là ai?"

"Ai đánh lén lão tử! Dám đánh bé chim nhà ta? Muốn chết hả!"

"Không biết cái gì gọi là đánh người không đánh chim sao! Mắng người không vạch trần khuyết điểm sao?"

Hans giận dữ, đau đến phát khóc, cúi đầu nhìn!

Ô ô~

Hay lắm, đều bị đánh sưng lên!

Quý mới biết có còn dùng được hay không?

Cho dù là cường độ thân thể cấp Tinh Diệu, cũng không chịu nổi loại đấu pháp vô sỉ như vậy!

Giang Nam đứng trên sân thượng giật mình, vội vàng trốn đi, trái tim đập thình thịch!

Không phải chứ?

Tùy tiện bắn một phát ná cao su, nổ ra một cường giả cấp Tinh Diệu?

Người này chính là sinh vật có cấp bậc cao nhất trong phạm vi ba ngàn mét sao?

Thành Bất Dạ thật đúng là ngọa hổ tàng long!

Con mẹ nó ná bắn chim sẻ!

Tự ngắm khóa địch, chuyên môn bắn chim?

Còn không hổ là vũ khí sát thương siêu cường a, có cần vô sỉ tiuws như vậy hay không?

Nhưng mà...

Thế này cũng quá kích thích đi!

Ná nhỏ vào tay, tạm thời bù đắp khuyết điểm linh kỹ công kích của mình!

Tuy rằng vừa phát đã muốn hút khô linh khí toàn thân, nhưng mình có thịt quả sầu riêng thì sợ cái gì?

Hans rống giận: "Là ai! Ra đây cho ta! Ta đảm bảo không chơi chết người!"

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Giang Nam rút cổ, ăn miếng thịt quả sầu riêng, vội vàng chạy trốn!

Bắn chim xong liền chạy, thật kích thích!

Giang Nam chân trước vừa đi, cao ốc bị nổ ra lỗ thủng liền ầm

ầm sụp đổ...

Vân Hà mang vẻ mặt xám xịt từ trong phế tích bò ra, nhìn Hans đứng tại chỗ rống giận không khỏi ngẩn ra!

Vừa lòng nói: "A ~ trông cũng không tệ lắm nha!"

.....

Chương 1112 -

Chuyện lão đại Hắc Trảo bị tập kích rất nhanh truyền ra trong thành, các thành viên suốt đêm truy tìm manh mối!

Tư thái tất phải bắt được tặc bắn chim!

Nhưng mà Giang Nam đã sớm thuận di trở về phòng mình, nhìn ná cao su trong tay, thật là vui vẻ!

May mắn mình ra ngoài thí nghiệm, nếu không lại có thêm một tòa nhà sập!

Vẫn không nên tùy ý nả đạn, làm bị thương đồng đội cũng không tốt!

Giang Nam mang theo rung động vội vàng kiểm tra tác dụng của mũ tha thứ!

Ná cao su bách phát bách trúng đã kinh hỉ như vậy!

Mũ tha thứ hẳn cũng không tệ.

[Mũ tha thứ!]

Tác dụng: Trong vòng 60 phút! Dù người dùng làm chuyện gì cũng sẽ được tha thứ!

Hãy đội mũ lên đầu!

Hóa thân thành em bé đáng yêu vô địch!

Dù làm việc có xấu đến đâu!

Bảo đảm không ai dám la rầy!

Cùng quẩy nào~

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng!

Nghe qua rất biến thái a, dòng mô tả tác dụng này so với ná cao su mà nói cũng quá đơn giản đi?

Trong một giờ mình làm chuyện gì cũng sẽ được tha thứ?

Mình cầm ná cao su đi bắn chim Đạo Thiên cũng sẽ được tha thứ sao?

Cái này... Con mẹ nó nếu dùng không được ta liền xong đời!

Giang Nam lòng tràn đầy thấp thỏm, phải biết rằng đây chính là giải khuyến khích a!

Tác dụng càng lợi hại, tác dụng phụ lại càng hố người!

Hiện tại cũng không dám ăn bậy anh đào nhỏ, cái mũ tha thứ này nghe cũng rất xúi quẩy!

Sẽ không phải là sau khi đội thứ này xong đầu bỗng mọc thêm sừng, hoặc là Tuyết Tuyết với Lang Diệt chạy theo anh trai khác chứ?

Giang Nam cảm thấy rối rắm: "Độ nguy hiểm rất lớn nha!"

Tùy tiện lấy ra một cái mũ tha thứ!

Là mũ lưỡi trai màu đen, thoát nhìn rất bình thường!

Giống như quần lót hiệu Hulk, kiểu mũ tùy mình lựa chọn!

Mũ tai thỏ, mũ cao bồi, mũ nỉ, kiểu gì cũng có...

Giang Nam nằm ở trên giường nhìn mũ rơi mà rối rắm!

.....

Lúc này, một đám nhà thám hiểm cùng các học viên cũng đang nằm ở trên giường, nghĩ đến chuyện bắn pháo!

Nhất thời nhảu nhĩn gió êm sóng lặng, lui một bước càng nghĩ càng tức!

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 1000!]

Nửa giờ sau, trong hành lang tập trung 150 ~ 160 người!

Vương Bá thấp giọng nói: "Suýt! Nhỏ tiếng một chút, đừng để tên nhóc Giang Nam kia phát hiện!"

Tần Thụ yếu ớt nói: "Chúng ta thật sự sẽ chơi Nam Thần một đợt sao?"

Vương Bá nghiêng rắng: "Nhất định phải xả cơn giận này, không chỉ làm chúng ta nhảy múa mấy điệu múa xấu hổ, còn chiếm tiện nghi của ta!"

"Chuyện buổi chiều các người đều quên rồi sao?"

Mọi người liếc nhau, nhao nhao nghiêng rắng!

"Đánh! Tên nhãi thối này quá xấu rính, chúng ta phải đánh hẳn một trận mới được!"

"Có thể sao? Lão tử đời này đều chưa từng dùng chậu... Ai, đau lòng!"

"Tóc đều bị đốt cháy, ta thật sự ghen khuất mà, nhất định phải dạy cho Giang Nam một bài học!"

Lăng Phong gật đầu: "Đúng!"

Giờ khắc này quần chúng kích động, mọi người xoa tay, tất phải rửa sạch sỉ nhục trước đây!

Cung Lâm nhỏ giọng nói: "Vậy chúng ta đánh hấn khóc đi! Để hấn không dám khi dễ chúng ta!"

Tần Thụ lại rùng mình một cái: "Đây chính là Nam Thần, cho tới bây giờ đều là hấn lật trời!"

"Các người xác định có thể chơi được hấn? Mà không phải lại một lần nữa bị Nam Thần khi dễ phát khóc?"

Các học viên bị Giang Nam đầu độc giờ khắc này vô cùng sợ hãi!

Vương Bá tự tin vỗ ngực: "Yên tâm, ta cam đoan hấn chạy không thoát, ta kiềm chế, các người chỉ cần động thủ!"

Lăng Phong cười nói: "Các người phải tin tưởng tiền bối, chúng ta chính là người tiên phong! Là dân chuyên!"

Các học viên rốt cục bị thuyết phục, đoàn người chế định kế hoạch đánh Giang Nam phát khóc!

Lặng lẽ không một tiếng động lên về phía gian phòng của Giang Nam!

Giờ phút này, Giang Nam nằm ở trên giường nhìn giá trị oán khí lần nữa bùng nổ thì rùng mình một cái!

Muốn chơi ta!

Đám người này muốn chơi ta!

Nhìn mũ tha thứ trong tay, trong lòng Giang Nam hạ quyết tâm!

Mặc kệ tất cả, liều mạng!

Trực tiếp đội lên đầu mình, trùm chăn giả bộ ngủ!

Cửa phòng bị mở ra, không phát ra chút âm thanh nào, trong gian phòng nhỏ là bốn năm mười người đang chen lấn!

Trong hành lang còn có một đồng người chưa vào...

Nhìn Giang Nam đã ngủ say, trên mặt mọi người nhao nhao nổi lên nụ cười tà ác, dùng ánh mắt trao đổi!

Vương Bá nhếch miệng cười, hôm nay lão tử sẽ cho người kiến thức cái gì gọi là Vương Bá Quyền!

Lập tức kéo góc chăn lên, mãnh liệt xốc lên, rống to một tiếng: "Người xem..."

Lời còn chưa nói xong, thân thể hắn lập tức cứng đờ!

Chỉ thấy Giang Nam đội mũ lưỡi trai từ trên giường ngồi dậy, vẻ mặt buồn ngủ mông lung dụi mắt.

Giang Nam: "Hả? Làm sao vậy? Muộn như vậy rồi mọi người tới phòng ta làm gì?"

Trên thực tế tìm đã vọt tới cổ họng, tùy thời chuẩn bị bỏ lại một quả sào riêng kim cương rồi chạy trốn!

Lăng Phong nóng nảy: "Vương Bá! Người đánh đi? Nện Vương Bá Quyền vô tình vào mặt hắn!"

Nhưng mà giờ phút này ở trong tầm mắt Vương Bá, Giang Nam đã mang theo hiệu ứng đáng yêu!

Khắp màn hình đều là hoa hướng dương nở rộ, biểu tình trên mặt đều sắp hòa tan!

Đặt tay lên ngực!

"A~ Giang Nam đáng yêu như vậy, ta nghĩ ta vẫn nên tha thứ cho hắn!"

Vừa nói ra câu này, tất cả mọi người trong phòng đều cứng đờ!

Cái quái gì vậy?

Chuyện này cũng do chính người dẫn dắt a!

Lăng Phong vội la lên: "Hắn thế nhưng khiến người nhảy múa mấy động tác đáng xấu hổ trước mặt nữ thần Đào Tử, còn muốn làm ba ba người, còn khiến cho người dùng vương bá khí bắn lên trời!"

"Tòa nhà đều bị nổ, mối thù tận xương tuỷ như thế, người có thể nhẫn nhịn được?"

Vương Bá vừa nghe, lại lần nữa nghiêng răng!

"Tên nhãi thối Giang Nam này hại chết người không đền mạng, làm nhiều chuyện quá phạm như vậy với ta sao?"

"Ta... đương nhiên là lựa chọn tha thứ cho hắn!"

Lăng Phong: ...

Cung Lâm: ...

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn, người mẹ nó đến chuyện này cũng có thể tha thứ được?

Vậy lúc vợ người sinh cho người một đứa nhỏ da đen chắc người cũng có thể tha thứ đúng không?

Vương Bá không hổ là Vương Bá!

Toàn thân trên dưới đều là sắc thái tha thứ a!

Giang Nam đều vui điên rồi, Ha ha ha ha!

Ta cũng không biết ta lại đáng hận tới như vậy!

Chuyện này đều có thể tha thứ được?

Mũ tha thứ thật lợi hại a, thật sự có tác dụng!

Giang Nam vẻ mặt nổi giận: "Nghe nói người muốn đánh ta? Người cũng quá to gan rồi!"

Đi lên liền búng trán Vương Bá một cái!

Giang Nam trong góc nhìn của Vương Bá: "Bá ca ca muốn đánh ta sao? Sao người nhẫn tâm như vậy?"

Wương Bá cười hiền từ!

"Bá ca ca làm sao nhẫn tâm đánh người được chứ? Không đánh không đánh! Ta đã tha thứ cho người rồi!"

Tất cả mọi người đều rung mình một cái, người này hết thuốc chữa rồi!

Lăng Phong vội la lên: "Lâm Lâm! Người lên!"

Cung Lâm nghiêng răng nghiêng lợi: "Mặc kệ người lớn lên đẹp trai cỡ nào, hôm nay ta nhất định phải đánh cho người khóc!"

Làm hư đôi giày ống cao mà ta thích nhất, có quỷ mới biết ba giờ kia nội tâm ta đến tột cùng đã trải qua loại dày vò gì?

Nhưng vừa muốn động thì thủ thân thể liền cứng đờ!

Chương 1113 -

Giang Nam lớn lối nói: Hừ! Người dám ta đánh ta một cái thử xem?

Nói xong liền xông lên búng trán Cung Lâm!

Giang Nam trong nhìn của Cung Lâm: Chị Lâm Lâm muốn đánh Tiểu Nam sao? Chị Lâm Lâm không thích Tiểu Nam sao?

Cung Lâm ôm trán, trên khuôn mặt xinh đẹp đều là tình thương của mẹ!

"A ~ hần chỉ muốn giúp chúng ta giải độc thôi, Tiểu Nam Nam sao có thể có ý xấu gì được chứ?"

"Chị Lâm Lâm tha thứ cho người! Ngoan!"

Nói xong còn tiến lên hôn lên trán Giang Nam một cái!

Tất cả mọi người điên rồi!

Toàn thân hần đều là ý xấu có được không?

Đã không đánh Giang Nam, còn hôn hần một cái?

Lăng Phong cả kinh nói: "Người điên rồi? Bởi vì hần, người đã biến thành giấy cuộn a, người không tức giận sao?"

Cung Lâm bĩu môi: "Sao người lại nhỏ nhen như vậy? Đường nhiên là lựa chọn tha thứ cho hần rồi!"

Lăng Phong: ???

"Được được! Vậy để ta!"

Nhưng Lăng Phong vừa xông lên nhìn vào Giang Nam, trái tim đều tan ra!

"Hắn lại làm sai cái gì chứ? Cho dù làm sai, chúng ta cũng nên tha thứ cho hắn a!"

Giang Nam đứng ở trên giường chống nạnh, cười ha ha!

Đi lên liền búng đầu Lăng Phong!

Lăng Phong trừng mắt: "U a? Người..."

Giang Nam cười đắc ý:

"Sao? Không phục sao?"

Lăng Phong cười hiền từ: "Tha thứ cho người!"

Vẻ mặt Giang Nam hưng phấn, trời ạ!

Đây là cảm giác muốn làm gì thì làm sao?

Cái mũ tha thứ và ná cao su này quả thực là tuyệt phối có được không?

Còn muốn đánh ta?

Chỉ thấy Giang Nam tiến lên, búng đầu từng người một, cả đám tức hỏn hển, nhưng trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam liền tha thứ cho hắn!

Giờ phút này những người không vào phòng mà ở hành lang đều điên rồi!

Mấy người Tần Thụ mặt đều sợ trắng bệch!

Nam nhân này quả nhiên là người trên trời!

Chẳng những không bị đánh khóc, ngược lại còn bị Giang Nam

vỗ đầu?

Ngay cả tiền bối tiên phong cũng dám đánh?

Cả đám không nói hai lời, quay đầu chạy về phòng mình!

Giang Nam: Khụ khụ!

Thân thể các học viên đều cứng đờ tại chỗ, thần tình hoảng sợ!

"Không liên quan đến chúng ta! Đều là các tiền bối lôi kéo chúng ta tới!"

"Đúng vậy đúng vậy, chúng ta khuyên cũng khuyên không nổi!"

"Đều do Bá ca dẫn đầu, không liên quan chút nào tới chúng ta!"

Giang Nam trợn trắng mắt: "Tự búng đầu mình ba cái! Phải thật vang!"

Mấy người Tần Thụ điên cuồng búng đầu mình mấy cái rồi vội vàng chạy về phòng!

Mà nhóm người "tha thứ" Giang Nam, sau khi trở lại phòng mình đều mang vẻ mặt thấy quý?

Chết tiệt!

Mình làm sao có thể tha thứ cho Giang Nam chứ?

Không bóp chết hắn đã không tệ rồi!

Vừa rồi thật sự là gặp quý...

Chuyện này cũng quá tà tính đi?

Vương Bá mang vẻ mặt phát điên, ở trong phòng điên cuồng nện ngực mình, chỉ hận mình mềm lòng!

Người vừa rồi nhất định không phải là ta!

Đừng để ta bắt được người!

[Giá trị oán khí từ Vương Bá...]

Lăng Phong cũng mang vẻ mặt hoài nghi nhân sinh, mình bị Giang Nam vỗ đầu vậy mà còn tha thứ cho hắn?

Đầu ta có bị vô nước hay không?

Nếu như lại cho lão tử thêm cơ hội, nhất định phải đánh cho khóc mới thôi!

Mà giờ phút này Cung Lâm lại nằm sấp trên giường, điên cuồng lăn lộn...

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong...]

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

Mà Giang Nam ở trong phòng mình lại hưng phấn không thôi!

Quá lợi hại, quả là thần khí bảo mệnh a!

Quả thực quá thích hợp với mình!

Nhưng ảnh hưởng của mũ tha thứ cũng không quá lớn, giá trị oán khí lại một lần nữa bùng nổ!

Hơn nữa so với lúc trước còn dữ dội hơn!

Xem ra không phải ảnh hưởng lâu dài, chỉ ảnh hưởng trong trạng thái lúc đó sao?

Thế này cũng đã rất trâu bò rồi!

Nhưng mà Giang Nam lại đột nhiên lo lắng, mũ tha thứ lợi hại như vậy!

Vậy tác dụng phụ mạnh đến mức nào chứ?

Mang theo tâm tình thấp thỏm vượt qua một giờ, Giang Nam đứng đối diện với gương nhanh chóng tháo xuống mũ!

Không mọc sừng?

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, mặt trắng bệch!

Xong đời rồi!

Thuần di chạy đến phòng Hạ Dao, trực tiếp lôi Lang Diệt đang ngủ say ra khỏi giường!

Nhanh chóng lắc tỉnh lại!

Đại Lang Diệt mơ màng: "Ngô? Tiểu Nam? Người sao vậy? Muốn tới ngủ chung sao?"

Giang Nam khẩn trương nói: "Đại Lang Diệt, có phải người sinh ra suy nghĩ muốn chạy trốn cùng anh đẹp trai khác hay không?"

Hạ Dao dụi dụi mắt, tinh thần lập tức trở nên phấn chấn!

Người hơn nửa đêm chạy tới phòng ta hỏi mấy vấn đề quý quái gì?

Lập tức vẽ mặt cười xấu xa!

"Sợ ta chạy trốn với anh chàng đẹp trai khác như vậy sao? Vậy nếu ta nhất định cứ phải chạy trốn với anh chàng đẹp trai khác thì sao?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ, tựa như bị sấm sét đánh trúng đỉnh đầu!

Xong rồi, xong rồi!

Không khỏi nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Hạ Dao, vẻ mặt bi thống cô đơn!

"Người muốn chạy cùng anh chàng đẹp trai khác sao? Đều tại ta!"

Khuôn mặt Hạ Dao có chút đỏ lên, tim đập một trận gia tốc!

Tiểu Nam quan tâm đến ta như vậy sao?

Nhìn vẻ mặt cô đơn của Giang Nam, Hạ Dao có chút không đành lòng, vẻ mặt ngạo kiều!

"Nếu có anh trai nào đẹp trai hơn người, đối xử tốt với ta hơn người, ta nhất định sẽ chạy trốn với người ta!"

Giang Nam vẻ mặt như sắp khóc rồi!

"Thật sao?"

Đáng giận!

Không nên đội cái mũ rách nát đó!

"Nhưng trên thế giới này làm sao có thể có người đẹp trai hơn so với Tiểu Nam nhà ta, đối với ta tốt hơn so với Tiểu Nam nhà ta?"

Nói xong trực tiếp sờ đầu Giang Nam!

Đại Lang diệt hay không chạy?

Vậy là Tuyết Tuyết muốn chạy?

"Người chờ ta một lát!"

Nói xong liền thuận di không thấy bóng dáng, Hạ Dao vẻ mặt mơ hồ!

Sao tối nay Tiểu Nam lại kỳ quái như vậy!

Trong phòng Chung Ánh Tuyết, cô cũng bị Giang Nam xoa mặt đánh thức!

"Tuyết Tuyết, người muốn chạy trốn cùng anh đẹp trai khác sao?"

Chung Ánh Tuyết dụi mắt nói mê: "Sao có thể! Không phải đã nói là không rời khỏi thế giới của nhau sao? Tiểu Nam người lo lắng lung tung cái gì?"

Giang Nam nuốt nước miếng, trả lời dứt khoát như vậy?

Tuyết Tuyết cũng không chạy?

Giang Nam lại chạy đến phòng Mira!

"A ~ Giang Nam ca ca? Không phải nói ta đã trưởng thành, không thể ngủ cùng sao?"

Giang Nam lo lắng nói: "Mira, người muốn đi cùng anh trai khác sao?"

Mira ngẩn ra, lập tức nước mắt tràn mi!

"Ô oa ~ Giang Nam ca ca lại không cần Mira nữa sao? Ta không chịu! Ta không muốn! Ô oa ~ đã nói sẽ luôn ở bên cạnh ta! Người gạt người!"

Giang Nam sợ hãi, vội vàng nói là đùa cô chơi, ôm Mira dỗ dành một trận!

Lúc này mới lần nữa dỗ được cô ngủ!

Giang Nam vuốt cằm, vẽ mặt trầm tư!

"Đều không chạy? Vậy tác dụng phụ của chiếc mũ tha thứ này

là gì?"

Thuấn di một cái lại chạy đến phòng hai người Ngô Lương Hùng Nhị!

Hai người nhìn Giang Nam đều mang thần tình kinh ngạc!

"Nam ca? Người..."

Giang Nam: "Hai người có sinh ra ý nghĩ nửa đêm lên đâm chết ta hay không?"

Ngô Lương Hùng Nhị choáng váng: "Không có? Nam ca người..."

Chương 1114 -

Không đợi hai người nói xong, Giang Nam liền thuận di trở về phòng Hạ Dao!

Ngô Lương ngơ ngác nói: "Vừa rồi trên đầu Nam ca có phải hay không..."

Hùng Nhị vò đầu: "Mọc rễ cỏ?"

Trong phòng Hạ Dao, Giang Nam ngồi trên giường mang về mặt trầm tư!

Chuyện này kỳ quái!

Chẳng lẽ mủ tha thứ không có tác dụng phụ?

Không đúng nha! Với tính tình hẹp hòi của hệ thống kia, giải khuyến khích sao có thể không có tác dụng phụ chứ?

Nhưng mà Hạ Dao lại ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Giang Nam vậy mà mọc ra một ngọn cỏ nhỏ xanh biếc!

Hơn nữa nường theo Giang Nam trầm tư, ngọn cỏ nhỏ kia còn đang không ngừng sinh trưởng!

Hạ Dao hoảng sợ, đỉnh đầu người sao lại mọc cỏ được chứ?

Nhưng mà giờ khắc này trong lòng Hạ Dao lại sinh ra một cổ rung động muốn nhổ cỏ đi!

Tựa như trên mặt có mụn trứng cá, đặc biệt muốn nặn ra!

Vì thế liền bắt đầu nhổ cỏ trên đỉnh đầu Giang Nam!

Giang Nam vội vàng ôm đỉnh đầu, vẻ mặt hoảng sợ nhìn cỏ trong tay Hạ Dao!

Cái quái gì vậy?

Cỏ này nhổ từ trên đầu ta xuống sao? Xanh như vậy?

Đầu lão tử mọc cỏ?

Mẹ nó!

Vội vàng mở một cái trùng động không gian kiểm tra đỉnh đầu!

Nhưng Hạ Dao lại bấu môi, trong mắt tràn đầy tức giận, nhắc chân đạp Giang Nam xuống giường!

Giang Nam:???

Hạ Dao: Tức chết đi được!

"Người nói người có sai hay không?"

Giang Nam: ?????????

"Ta làm sao mà..."

Hạ Dao chống nạnh, nghiêng răng nghiêng lợi!

"Hơn nửa đêm đánh thức ta, không biết ta có chứng tức giận khi rời giường sao?"

"Phi! Một chút cũng không biết đau lòng người ta! Tra Nam!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao + 1000!]

Giang Nam bối rối, cái gì gọi là trở mặt nhanh hơn so với lật sách!

Hạ Dao trừng mắt: "Lúc trước ở trung tâm thương mại còn dám xưng là ba ba của ta? Còn không mua dâu tây cho ta ăn? Còn cắn tay ta? Tức chết ta rồi!"

"Đúng rồi! Người còn dám đeo nhẫn cho ta, bắt ta dựng thẳng ngón giữa cả ngày! Ta cắn chết người!"

Nói xong tiến lên đẩy Giang Nam ngã xuống đất, cắn lỗ tai của hắn!

Giang Nam giãy dụa một trận!

"Ai ai ai! Đau quá!"

Hạ Dao tức giận nói: "Người còn làm cho ta biến thành Barbie king kong, bán quần lót ra màu cho ta, a a a!"

Nói xong vung nắm đấm về phía mặt Giang Nam!

Giang Nam bị dọa vội vàng lấy tay đỡ lại!

Nhưng mà động tác của Hạ Dao lại cứng đờ, tựa hồ là có chút đau lòng, không khỏi kéo gối đầu qua, nện mạnh ở trên người Giang Nam một trận!

"Đánh người! Đánh chết người a!"

[Giá trị oán khí từ Hạ Dao +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giang Nam đều ngây người!

Cái quỷ gì vậy!

Nợ cũ từ trăm năm trước thế nào đều lật ra lại?

Chẳng phải mới trước đó còn yên ổn sao?

Chuyện này sao lại...

Giang Nam liền thuận di một cái chạy trốn chết, vẻ mặt đầy tủi thân!

Không khỏi chạy đến phòng Chung Ánh Tuyết tìm an ủi, lặng lẽ mở cửa!

Vừa mới bước vào trong!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

"Đi ra ngoài!"

Giang Nam:???

Tuyết Tuyết? Ta..."

Chung Ánh Tuyết bĩu môi: "Người nói người có sai hay không?"

Giang Nam giật mình, sao Tuyết Tuyết cũng nói câu này?

"Ta... Ta sai rồi?"

Ánh mắt Chung Ánh Tuyết ẩn chứa giận dữ: "Sai chỗ nào?"

Giang Nam che mặt: "Chỗ nào ta cũng sai!"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

Chung Ánh Tuyết: "Hừ hừ ~ Người không sai, ta mới là người sai! Vừa lòng người chưa? Hiện tại ta rất tức giận!"

Giang Nam đều sắp điên rồi: "Tuyết Tuyết, dù sao thì người cũng phải cho ta biết lý do khiến người tức giận chứ?"

Chung Ánh Tuyết chống nạnh: "Nói đi! Tại sao lại bước chân trái vào phòng trước?"

Giang Nam há hốc mồm!

Ta làm Tuyết Tuyết tức giận vì bước chân trái vào phòng trước?

Ta con mẹ nó...

Chung Ánh Tuyết nghiêng rằng: "Sao tiếng hô hấp của người lại lớn như vậy chứ? Người còn nói người không sai?"

Giang Nam hoảng sợ: "Ta thở cũng không được sao?"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

Chỉ thấy cô quay mặt lại cuộn tròn mình trong chăn, đáng về bực bội!

Giang Nam ngơ ngác rời khỏi phòng!

Chết tiệt!

Ta rốt cuộc đã làm sai cái gì a?

Bị quả trách vì bước chân trái vào phòng trước?

Chuyện này so với Không Phục Chơi Ta của Ngô Lương còn có uy lực hơn!

Đây là tác dụng phụ của mũ tha thứ sao?

Làm bất cứ chuyện gì trong một giờ đều sẽ được tha thứ?

Sau đó làm gì cũng sẽ khiến người ta tức giận?

Cũng không đúng a!

Lúc trước chẳng phải còn rất tốt sao? Còn nói không rời khỏi thế giới của nhau!

Giang Nam sống sờ!

Là bởi vì nhổ đồng cỏ kia?

Không nhổ cỏ thì không sao?

Giờ phút này Giang Nam sao còn dám mò mẫm đi dạo ở bên ngoài?

Nói không chừng lát nữa lại bởi vì tiếng thở lớn mà bị tất cả mọi người trong doanh địa vây đánh a!

Giang Nam thuận di trở về phòng, về mặt khăn trương ngồi trước gương!

Gắt gao nhìn chăm chăm đỉnh đầu của mình rồi canh thời gian!

30 phút sau!

Một cây cỏ xanh biếc mới lại từ đỉnh đầu Giang Nam mọc ra!

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm!

Quả nhiên!

Thời gian tác dụng phụ chưa qua, cỏ bị nhổ cũng mọc ra!

Hơn nữa nường theo thời gian Giang Nam tự hỏi không ngừng sinh trưởng, cứ như vậy trên đầu của mình chẳng phải sẽ thành một mảnh thảo nguyên?

Để nghiệm chứng có phải vì nhổ cỏ hay không!

Giang Nam lấy hết can đảm lần nữa thuận di đi vào phòng Hạ Dao!

Đã thấy ánh mắt Hạ Dao hồng hồng, trên gối đầu ướm một

mảnh, trên mặt còn có nước mắt chưa khô, hiển nhiên vừa mới khóc xong!

Vừa thấy Giang Nam xuất hiện trong phòng thì lại nức nở, càng không ngừng lấy mu bàn tay lau nước mắt, vẻ mặt tự trách!

"Ô ô ~ Ta có lỗi với Tiểu Nam! Vừa rồi là ta cố tình gây sự! Người tha thứ cho ta được không?"

"Ta không nên đánh người, vừa rồi không biết xảy ra chuyện gì, ta lại rất tức giận!"

Nhìn Hạ Dao khóc thương tâm, Giang Nam ho nhẹ!

"Vậy người hôn đi..."

Hạ Dao nhào tới, liền chụt một cái vào má Giang Nam!

Nằm trong lòng Giang Nam nức nở không ngừng, vẻ mặt Giang Nam tan chảy!

Đáng giận!

Đại Lang Diệt đáng yêu như vậy! Đường nhiên là lựa chọn tha thứ cho cô!

Nhưng trong lòng cũng có sự hiểu biết đại khái về tác dụng phụ của mũ tha thứ!

Một giờ tha thứ trôi qua, trên đầu mọc cỏ!

Chỉ cần không nhổ cỏ xuống thì không sao!

Nhưng không có cỏ! Vậy thì thật xong rồi!

Trong lúc đỉnh đầu không có cỏ, làm chuyện gì cũng sẽ khiến người ta tức giận?

Vậy chỉ cần bảo vệ tốt thảo nguyên xanh tươi trên đỉnh đầu mình, chẳng phải là có thể bình an vô sự sao?

Trong nháy mắt, sắc mặt Giang Nam liền gọi lên độ cong tà mị!

Nhiều ý nghĩ thành thực nảy sinh trong đầu, phát ra tiếng cười xấu xa!

Hạ Dao dụi mắt: "Ai? Tiểu Nam, sao đỉnh đầu người lại mọc cỏ? Mùa xuân đến rồi, người sắp nảy mầm rồi sao?"

Nói xong liền lấy tay muốn nhổ!

Giang Nam bị dọa thuẩn di cách Hạ Dao mười mét, ôm đầu, vẻ mặt hoảng sợ!

"Nảy mầm! Đừng hái! Sẽ xảy ra tai nạn chết người!"

Hạ Dao mang vẻ mặt khát vọng: "Thật muốn bắt được người nha!"

Giang Nam kích động rùng mình một cái!

Người nhìn thấy cỏ sẽ nhịn không được muốn nhổ cỏ cho mình?

Thế này cũng quá khó khăn đi?

Mũ tha thứ quả nhiên không phải thứ đồ tốt gì!

Chương 1115 -

Không biết tác dụng phụ sẽ kéo dài bao lâu!

Trong ánh mắt Giang Nam tràn đầy kiên định!

Thề sống chết bảo vệ thảo nguyên xanh!

Sáng sớm hôm sau, Giang Nam đã bị tiếng gõ cửa đánh thức!

Mở cửa phòng đã thấy Chung Ánh Tuyết đứng trước cửa, vẻ mặt tràn đầy áy náy!

Trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam, Chung Ánh Tuyết cũng mơ hồ!

Tại sao trên đầu Tiểu Nam lại mọc cỏ?

Sinh cơ thật bừa bộn.

Nhưng vẫn đỏ mắt nhào vào trong lòng Giang Nam, gắt gao ôm lấy!

"Ngày hôm qua ta không nên hung dữ với người, đều là do ta không tốt!"

"Trong lòng người có phải rất khó chịu đúng không? Nếu không người đánh ta hai cái giải sầu được không? Ta... ta..."

Nói xong ánh mắt Chung Ánh Tuyết lại càng đỏ, Giang Nam nhẹ nhàng vỗ lưng Chung Ánh Tuyết, vẻ mặt ôn nhu!

"Không có việc gì, ta không giận, Tuyết Tuyết ngoan!"

Thấy Giang Nam không tức giận với mình, Chung Ánh Tuyết

lúc này mới yên tâm!

Lập tức nghi hoặc nói: "Tiểu Nam? Đỉnh đầu người... mọc cỏ? Ta nhổ xuống cho người!"

Nói xong liền đưa tay nhổ ra!

Giang Nam tràn đầy hoảng sợ, đè tay Chung Ánh Tuyết lại!

"Xuân về hoa nở, vạn vật sống lại, đã đến mùa giao... Phi! Đã đến mùa nảy mầm!"

"Tuyết Tuyết, nói thật với người, ta mắc một loại bệnh nan y, tới mùa xuân sẽ nảy mầm, nhổ cỏ xuống ta liền xong đời!"

Chung Ánh Tuyết liếc mắt nhìn!

Sao cứ sơ hở là người lại mắc phải loại bệnh nan y kỳ kỳ quái quái nha?

"Nhưng... Nhưng thật muốn nhổ!"

Giang Nam nghiêm túc nói: "Không được nhổ!"

Nói xong lấy ra một cái mũ bình thường đội lên đầu, che đi thảo nguyên!

Chung Ánh Tuyết phẫn nộ!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết +1000!]

Giang Nam: ???

Vội vàng lấy mũ xuống, lộ ra thảo nguyên!

Đồng Ánh Tuyết cười hiền từ!

"Đi thôi! Đi ăn sáng?"

Giang Nam lại đội mũ lên!

Chung Ánh Tuyết phẫn nộ!

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết + 1000!]

Thứ này còn không thể che đi?

Che đi rồi thì hiệu quả giống như bị nhổ cỏ?

Muốn sống cuộc sống không có trở ngại! Phải có một chút màu xanh lá cây trên đầu?

Có cần tuyệt tình tới như vậy không!

Giang Nam đầu đội rễ cỏ đi đến nhà ăn mới!

Trên đường đụng phải tất cả mọi người nhìn Giang Nam với ánh mắt ngây ngẩn, theo bản năng vươn tay muốn tóm lấy cỏ!

Giang Nam cứ luôn tránh né, điên cuồng né đi mấy bàn tay từ bốn phương tám hướng vươn tới!

Ai cũng không thể níu cỏ của lão tử! Giang Thảo Nguyên chính là ta!

Trong nhà ăn mới, tất cả mọi người ngồi trong nhà ăn nhìn Giang Nam, vẻ mặt khó chịu!

"Phụt~ Cỏ trên đầu Nam Thần đáng yêu muốn chết, cứ đừng đưa qua lại! Nam Dương Dương! Là người sao?"

"Thứ này mọc thế nào vậy? Chuyện này không khoa học!"

"Người con mẹ nó còn có thể đánh rắm bay lên tới nóc nhà, chuyện này khoa học sao?"

"Thật muốn nhổ, Nam Thần thật giỏi né, không chịu cho ta

túm lấy, khó chịu chết ta!"

Mọi người nhỏ giọng nghị luận, thỉnh thoảng lại nhìn lên Giang Nam!

Giang Nam trừng mắt: "Chưa từng thấy người nào vừa đến mùa xuân sẽ nảy mầm à? Có gì đáng ngạc nhiên chứ?"

Mọi người nhao nhao lắc đầu!

Tha thứ cho đáng vẻ chưa từng trải đời này của chúng ta!

Giang Nam bĩu môi, các người cũng muốn nhổ cỏ của ta?

Ta chính là hệ không gian! Cơ động mạnh nhất, điểm né tránh đều cao ngất!

Giờ phút này, Tiểu Tửu Oa ghé vào trên vai Giang Nam và nhìn chăm chăm cỏ non trên đỉnh đầu Giang Nam!

Oa ~ Chủ nhân cũng thật tri kỷ mà!

Đây là bữa sáng hôm nay của Tiểu Tiểu Tửu Oa sao?

Xanh biếc như vậy chắc ngon lắm nhỉ?

Liền há mồm mổ cỏ trên đỉnh đầu Giang Nam, nhai nhai rồi nuốt đi!

Ngon đến mức tan chảy...

Nhưng mà thân thể Giang Nam lại cứng đờ!

Ngàn phòng vạn phòng, trộm nhà khó phòng a!

Chỉ thấy giờ khắc này, ánh mắt của hơn hai trăm người trong nhà ăn đồng thời rơi vào trên người Giang Nam, vẻ mặt hung thần ác sát, tức giận xông lên tận trời!

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong...]

Giá trị oán khí trong nháy mắt bùng nổ!

"Ông nội nó! Tức chết ta rồi, ta muốn đánh hẳn!"

Giang Nam:!!!

Trong thoáng chốc vô số linh kỹ đập tới!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, vị trí vốn dĩ của Giang Nam đã bị nổ ra một lỗ thủng lớn!

Nhà ăn mới lại một lần nữa tử trận!

Giờ phút này Giang Nam lại thuận di vào trong xe, run lấy bầy!

Lần sau lại ra giải khuyến khích gì, nhất định không thí nghiệm lung tung trên người mình nữa!

Thẳng đến khi đỉnh đầu lại mọc ra cỏ, Giang Nam mới dám ra cửa!

Lúc này để đảm bảo an toàn, trực tiếp dựng một rào cản không gian trên đỉnh đầu, phòng ngừa bị nhổ cỏ!

Giang Nam đi đường dẫn tới không ít người quay đầu lại.

Nhìn lá cỏ trên đầu Giang Nam nhấp nhô theo động tác bước đi, pháp phùng lên xuống...

Phải gọi là mê người a, trong lòng đều ngứa ngáy muốn chết!

Chỉ muốn nhổ xuống!

Nhưng toàn bộ đều bị ánh mắt hung ác của Giang Nam trừng trở về!

Trên đường đi cũng nhìn thấy không ít thành viên tổ chức Hắc Trảo đang đi khắp nơi điều tra manh mối.

Bởi vì người trong thành Bất Dạ đều bị tâm tình bạo ngược ảnh hưởng, khiến cho không ít xung đột bộc phát, khắp nơi gà bay chó sủa!

Giang Nam cười hắc hắc vui vẻ.

Có thể tra được ta coi như các người lợi hại!

Một đường đi tới cứ điểm của Bồ Công Anh ở trung tâm thành phố, quy mô nơi này cũng không phải doanh địa tham hiểm có thể so sánh!

Vô số xe tải chở hàng vào ra trong kho!

Làm một thế lực có thể đứng vững trong thành Bất Dạ, công việc kinh doanh của Bồ Công Anh cũng không phải lớn bình thường!

Biết được tin tức Giang Nam tới, Diêu Hồng mừng rỡ, vội vàng mang theo một đám thành viên Bồ Công Anh đến nghênh đón!

Nhưng vừa gặp thì liền bối rối!

Vì sao trên đầu Nam Thần lão đại lại mọc cỏ a?

Đây là trang phục Cyberpunk mới nổi nào nữa sao?

Hiện tại đã không còn thịnh hành phong cách đất chết? Chuyển sang thảo nguyên xanh mượt rồi sao?

Giang Nam lại bị Diêu Hồng dọa nhảy dựng: "Mẹ nó, sao người lại suy thành như vậy rồi?"

Chỉ thấy Diêu Hồng gầy đi rất nhiều, khuôn mặt vàng như nến, một đôi mắt thâm quầng thật to!

Diêu Hồng: "Mỗi ngày dùng ba tiếng bài đọc, ta đều bị vết sạch!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Bị vết sạch? Chẳng lẽ trong thân thể người đều là... A..."

[Giá trị oán khí từ Diêu Hồng + 666!]

Lời còn chưa nói xong đã bị Diêu Hồng bịt miệng lại!

"Ta nhỏ vào! Lại nói cở trên đầu người là sao chứ? Thật muốn nhỏ!"

Giang Nam thuận di một cái tránh xa: "Không cần để ý những chi tiết này nha, lần này tới đây chủ yếu muốn nhìn thử, các người có khó khăn gì cần ta trợ giúp!"

"Dự án vẫn không có tiến triển gì sao?"

Diêu Hồng thở dài: "Ta vẫn muốn cùng Hans bàn chuyện kế hoạch Tinh La, nhưng Hans đã bị dị biến của Thâm Uyên ảnh hưởng quá sâu!"

"Căn bản không có ý muốn nói chuyện, thậm chí còn sinh ra suy nghĩ muốn thôn tính Bồ Công Anh!"

"Hiện nay Bồ Công Anh cùng Hắc Trảo gia tăng xung đột, thậm chí bạo phát chiến đấu đại quy mô, hai bên đều không chiếm được tiện nghi!"

Chương 1116 -

Giang Nam ngạc nhiên: "Chiến đấu quy mô lớn? Quan hệ hai bên sẽ không tệ đến mức người chết ta sống chứ?"

Diêu Hồng buồn rầu nói: "Cũng không có, nhưng ngày hôm qua, không biết là vị thần tiên nào, tới tòa nhà phân bộ Hắc Trảo người ta, đem Hans... Ai nha!"

"Tòa nhà phân bộ đều bị bắn sập, Hans cuồng nộ, cả thành bắt đầu truy sát vị thần tiên kia!"

"Đầu tiên liên hoài nghi tới trên đầu Bồ Công Anh chúng ta, dù sao chuyện này cũng không phải do chúng ta làm! Làm thế chẳng phải oan uổng chúng ta sao!"

"Thế là bọn họ điều tra tới cửa hàng của chúng ta, sau đó hai bên đánh nhau, tên Hans này không chịu nói lý chút nào, căn bản không phải chúng ta làm! Thực sự tức muốn chết mà!"

Giang Nam chột dạ: "Kỳ thật cũng không tính oan uổng chúng ta!"

Diêu Hồng ngăn ra: "Có ý gì? Chúng ta..."

Giang Nam chống nạnh, lễ thẳng khí hùng nói: "Vị thần tiên bắn chim Hans, đánh sập tòa nhà phân bộ Hắc Trảo kia chính là ta..."

Diêu Hồng hoảng hốt!

Người làm?

Người chính là tên tặc bắn chim?

Hans là Tinh Diệu 4 sao, sao người dám?

Nhưng nhớ tới một màn Giang Nam vung mạnh ghe vào mặt Dracula, Diêu Hồng tiêu tan!

Trên thế giới này chỉ sợ không có chuyện gì mà nam nhân này không dám làm!

Không khỏi cười khở: "Vậy kế hoạch Tinh La..."

Giang Nam vỗ ngực: "Để ta giải quyết, đã nể mặt Hắc Trảo mà bọn họ còn không biết xấu hổ, vậy không trách được ta!"

"Cho hăn thật không chiutj ăn, vậy ta sẽ làm hăn đến nước canh cũng không nếm được, đi mà liếm đĩa đi!"

"Kế tiếp đi hện hăn ra! Để ta nói chuyện với hăn!"

Diêu Hồng nhíu mày: "Nhưng lỡ như Hans không đồng ý thì sao?"

Giang Nam tự tin cười: "Hăn sẽ tới thôi, ghé tai lại đây!"

Vì thế Giang Nam thì thầm với Diêu Hồng!

"Xì xầm xì xầm xì xầm... Khắc khắc khắc khắc!"

Diêu Hồng nghe xong thì mặt trắng bệch, đổ mồ hôi lạnh!

"Người đúng là xấu xa mà ~ ta rất thích! Nhưng thế này cũng quá nguy hiểm! Người..."

Giang Nam cười hì hì: "Sợ cái gì? Người cứ làm theo lời ta nói đi! Còn lại giao cho ta, quyết định vậy đi!"

Diêu Hồng vẫn là đồng ý, chủ yếu bởi vì không có cách nào tốt hơn!

"Đúng rồi, ta bán đậu nành kiếm được không ít tiền, những thứ này chia cho người!"

Nói xong liền móc ra một cái túi vải nhét cho Giang Nam, bên trong có ước chừng chứa ba mươi mấy viên linh châu cấp Kim Cương!

Sáng lấp lánh!

Giang Nam đều chảy cả nước miếng!

"Nhiều như vậy?"

Diêu Hồng cười nói: "Đây vẫn là kết quả ta chưa thả hàng ra, đoạn thời gian này chúng ta cần đậu nành để thăm dò Thâm Uyên!"

"Nam Thần người hẳn cũng biết, trong khoảng thời gian Thâm Uyên bị phong tỏa này, Nữ Vương Phi Hồng đã lợi dụng tiên cơ xuống Thâm Uyên tìm kiếm hạch tâm?"

Giang Nam ngẩn ra: "Người nhận được tin tức gì sao?"

Thần sắc Diêu Hồng nghiêm túc: "Nhóm người đi xuống đầu tiên đã trở lại vào hôm qua, tin tức đã truyền ra, hiện tại ảnh hưởng khi xuống Thâm Uyên cũng không chỉ đơn giản như tâm tình bạo ngược phản nộ!"

Giang Nam nhíu mày: "Dưới Thâm Uyên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nữ Vương Phi Hồng tìm được hạch tâm tầng tài nguyên rồi sao?"

Diêu Hồng lắc đầu nói: "Không tìm được, nhưng theo lời người trở về nói, ảnh hưởng do Thâm Uyên dị biến mang đến cũng không phải là không thể thay đổi!"

"Người cùng linh thú ở tầng thứ hai cũng không có xuất hiện

cảm xúc bạo ngược, mà lại trở nên ghen ghét, đố mắt!"

"Tầng thứ ba là tham lam, cái gì cũng muốn chiếm làm của riêng..."

"Không biết lão đại có từng nghe qua bảy đại tội của nhân loại hay không!"

Giang Nam ngần ra, cái này sao có thể chưa từng nghe nói qua?

"Lòng người bảy đại tội, thù hận, đố kỵ, tham lam, lừa dối, kiêu ngạo, dâm ô, tham ăn!"

"Ý người là bảy tầng đầu của Thâm Uyên, mỗi một tầng đều đối ứng một loại nguyên tội?"

"Sở dĩ toàn bộ người bị vây ở tầng thứ nhất của thành Bất Dạ đều trở nên bạo ngược, cũng là bởi vì bị nguyên tội thù hận ảnh hưởng?"

Diêu Hồng ngưng trọng nói: "Sợ chính vì như vậy, ngay cả linh thú cũng bị ảnh hưởng!"

"Đội ngũ thăm dò thành Bất Dạ xuống đến tầng thứ năm đã tổn thất khoảng hai phần ba, căn bản ngay cả tầng thứ tám cũng không vào được!"

"Ngay cả hệ thanh tẩy đều không tiêu trừ được ảnh hưởng, trước mắt chỉ có đậu nành giải độc có thể miễn trừ ảnh hưởng của nguyên tội!"

Ánh mắt Giang Nam lấp lánh: "Vậy chúng ta có thể dùng đậu nành để khiến Nữ Vương Phi Hồng nhả ra hay không?"

Diêu Hồng gật đầu nói: "Ta cũng nghĩ như vậy!"

"Thâm Uyên là hang ổ của Nữ Vương Phi Hồng, xảy ra chuyện

như vậy cô ta cũng ngồi không yên, còn tiếp tục như vậy, thành Bất Dạ đều sẽ phế bỏ!"

"Chuyện này cô ta sợ sẽ không đề được bao lâu, ta đoán chừng không tới vài ngày, cửa vào Thâm Uyên sẽ mở ra!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nhưng trước đó, cần khiến cho Hắc Trảo hoàn toàn mất đi sự tín nhiệm với Nữ Vương Phi Hồng!"

"Đá Hắc Trảo chiếm hầm cầu không ỉa ra ngoài, Bồ Công Anh chúng ta thưởng vị!"

Dù sao đối với Nữ Vương Phi Hồng mà nói, cô chỉ cần có thể lấy được chỗ tốt là được!

Ánh mắt Diêu Hồng sáng ngời, chuyện vốn khó khăn đến mức mình không làm được, Giang Nam vừa ra tay dường như trở nên không quá khó khăn tới vậy!

"Trong cái đầu nhỏ của người có phải lại có kế hoạch không thành thực gì rồi không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Lần này rất thành thực!"

Lại ngây người nửa giờ ở tổng bộ Bồ Công Anh, thương lượng chi tiết hành động cụ thể!

"Đúng rồi, có tung tích linh châu hệ không gian sao?"

Diêu Hồng mất mát nói: "Còn đang tìm, linh châu hệ không gian thật sự quá hiếm!"

Giang Nam có chút phát sầu, mình đã lên tới Hoàng Kim đỉnh phong rồi!

Bất cứ lúc nào cũng có thể xông tới Bạch Kim, nhưng còn chưa tìm được sao?

"Trước mắt bỏ qua chuyện này, a đúng rồi, giúp ta tìm người!"

Nói xong lại móc ra giấy bút từ không gian dị độ, bằng vào năng lực đã gặp qua là không quên được, bắt đầu điền cuồng phác họa trên giấy!

Đều vẽ ra tàn ảnh!

Ba phút sau, một bản phác thảo sống động được vẽ ra!

Là một đứa nhỏ bần thủ ngã ngời dưới đất, vẻ mặt thất kinh!

Diêu Hồng nhìn bức tranh hít vào một hơi khí lạnh!

Đây đâu phải là phác họa? Rõ ràng là ảnh chụp có được hay không?

"Trời ạ! Người là máy ảnh hình người sao? Còn có kỹ năng gì mà người không biết chứ?"

Giang Nam cười nói: "Tìm được cô bé, đừng hù dọa người ta, cô bé bần thủ này... hẳn sẽ rất thú vị!"

Diêu Hồng gật đầu: "Lấy năng lực của Bồ Công Anh, việc tìm người ở tại thành Bất Dạ cũng không phải cái gì việc khó, giao cho ta!"

Bàn xong mọi chuyện, Giang Nam thuận di một cái liền không thấy bóng dáng!

Lòng bàn tay Diêu Hồng đỏ mồ hôi, khó tránh khỏi có chút khẩn trương, gọi thủ hạ tới phân phó!

"Ban hành mệnh lệnh để Bồ Công Anh chuẩn bị nghênh đón đợt trùng kích của Hắc Trảo!"

"Vô luận như thế nào cũng không được nhả ra, chuyện này không chút liên quan gì với Bồ Công Anh chúng ta!"

Em gái thủ hạ ngạc nhiên: "Chuyện gì?

Diêu Hồng che mặt: "Nếu không có gì bất ngờ xảy ra người sẽ biết ngay, lại đây nói nhỏ!"

Em gái thủ hạ đỏ mặt, đưa lỗ tai đến trước mặt Diêu Hồng!

"Ta nói cho người biết, đọi lát nữa người mượn chút người, phải đáng tin, miệng thật chặt, đi..."

.....

Chương 1117 -

Giang Nam lấy được vị trí của Hans từ chỗ Diêu Hồng!

Thuấn di đi tới một hẻm nhỏ âm u gần đó, cười hắc hắc xấu xa!

Cũng không biết đã tiêu sừng không...

Giang Nam móc ra ná cao su bách phát bách trúng chuẩn bị bắn thêm một phát!

Nhìn trái phải không người, vừa muốn kéo túi da ra, lại đột ngột sững sốt!

Ná cao su nhỏ ngoại trừ có thể hấp thu linh lực ngưng tụ đạn châu của người sử dụng!

Mình cũng có thể tự nạp đạn.

Vậy mình có thể dùng linh châu làm đạn được hay không?

Một viên linh châu cấp Kim Cương, chẳng phải bằng một kích toàn lực của cường giả cấp Kim Cương sao?

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy hưng phấn, so với hấp thu linh lực bản thân còn mạnh hơn nhiều!

Cho dù hút mình cỡ nào thì cũng chỉ là Hoàng Kim 10 sao mà thôi!

Nghĩ đến đây, Giang Nam liền móc ra một viên linh châu cấp Kim Cương có linh khí siêu cấp nồng đậm!

Nhưng lập tức mang về mặt đau lòng!

Lần bắn ra này lỗ bao nhiêu tiền chứ?

Nhưng ngẫm lại mình có nhiều linh châu như vậy, bắn một phát cũng không tính là quá phá sản đúng không ?

Trang bị linh châu, Giang Nam liền kéo dây thun ra!

Nhìn Giang Nam một đời thiên kiêu ta!

Độc lĩnh phong tao!

Kéo ná bắn chim sẻ!

Trong nháy mắt ná cao su bị kéo ra, linh châu cấp Kim Cương đột nhiên nổ rộ linh quang vô cùng sáng chói!

Linh khí ẩn chứa trong đó giống như được kích hoạt, trở nên vô cùng táo bạo!

Lập tức phóng mạnh!

"Oanh!"

Liên tục phát ra hai thanh âm bạo, thanh âm cơ hồ nhanh tới trùng khớp!

Giang Nam mang về mặt đau lòng, khóe mắt thậm chí ứa ra lệ quang!

Linh châu cấp Kim Cương bắn ra thậm chí có điện quang chói mắt quần quanh!

Ở trên không trung rẽ cua gấp, chạy về phía một tòa nhà!

"Hans! Người nợ ta một viên linh châu cấp Kim Cương!"

Trong tòa nhà phân bộ số 2 của Hắc Trảo!

Hans đứng ở đầu giường, đầu đầy mồ hôi, vẻ mặt hỗn hển!

Vân Hà không kiên nhẫn nói: "Lão đại! Đã hơn một giờ rồi, người còn có thể hay không?"

"Ta đều sắp mệt chết rồi!"

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Thật sự bị tên tặc bắn chim kia đánh hỏng rồi sao?

Không được?

"Không phải ta không được, nhất định là do tâm lý của ta, người thử lại xem?"

Hans nuốt nước miếng, luôn cảm thấy có chút sợ hãi!

Cũng không có chút manh mối nào về tên tặc bắn chim, hẳn sẽ không thừa dịp ta không chuẩn bị...

Vân Hà giật mình: "Lão đại? Phía sau người..."

Hans đột nhiên rung mình một cái, nhanh chóng quay đầu lại!

Chỉ thấy một đạo linh quang bắn tới cực nhanh, đảo mắt đã tới trước mặt!

Hans: !!!

Ta biết mà!

Lôi quang chợt lóe!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, toàn thân Hans toát ra điện quang rực rỡ, thân thể mãnh liệt lệch sang bên trái một mét!

Viên đạn xoẹt qua vai Hans, thoáng qua xuyên qua tòa nhà, không thấy bóng dáng!

Hans trừng mắt như chuông đồng!

Khuôn mặt trở nên dữ tợn...

Thân thể hướng về phía linh quang bắn tới xông mạnh!

"Muốn chết! Lần này ta xem ngươi còn chạy đi đâu!"

Vừa muốn đuổi theo!

Nhưng Hans không biết là, sau khi linh quang kia xuyên qua tòa nhà lại vòng một vòng lớn bên ngoài, bay trở về!

Lấy góc nghiêng 45 độ xuyên qua sàn nhà, từ phía dưới hung hăng đập tới!

Một lần nữa trúng mục tiêu, một vụ nổ dữ dội đã xảy ra!

"Đùng!

Uy lực khủng bố trực tiếp đánh nát cả tòa nhà cao tầng!

Phải biết rằng, cú công kích này tương đương với cường giả cấp Kim Cương tự bạo a! Một kích toàn lực!

Cả người Hans đều bị bắn lên trời!

Sắc mặt đỏ bừng, hai mắt giàn giụa lệ quang, há to miệng điên cuồng gào thét!

A a a~

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Thế mà là đạn đạo truy tung!

Tránh được mười không tránh được mười lăm.

Vốn đã không ổn, cú lần này so với lần trước còn mạnh hơn a!

Hắn cũng không đành lòng nhìn xem, cơn đau thấu tim đánh sâu vào thần kinh!

"Đi ra, đi ra cho ta! Người chính là tên trộm bắn chim! Có giỏi thì đánh với ta một trận!"

Giờ khắc này Hans hoàn toàn phát điên, đánh ra mấy trụ sấm to ở trên bầu trời, tựa như Lôi Thần tức giận!

Mà Giang Nam lại bị uy lực của một kích này làm cho sợ ngây người!

Lần này tòa nhà trực tiếp bị nổ tung?

Dùng linh châu cấp Kim Cương làm đạn được quả thật đủ lực a!

Đúng là nạp tiền vào có khác!

Lập tức len lén thuấn di chạy trốn, còn lại giao cho Diêu Hồng xử lý!

Hans ở trên bầu trời tức giận, sấm sét cuồn cuộn, sự tồn tại Tinh Diệu 4 sao nổi bão cũng không phải là nói đùa!

Khiến cho vô số người trong thành Bất Dạ chú ý!

"Lão đại Hắc Trảo lại bị người bắn chim? Chỉ mới qua bao lâu chứ? Hai lần liên tiếp? Thật thảm!"

"Là ai ra tay? Thật tàn nhẫn mà! Sao lại cứ nhắm vào một mình lão đại Hắc Trảo? Cả tòa nhà cũng đánh sập hai tòa, đúng là mãnh nhân!"

Anh chàng cụt một tay mù một mắt, quả đầu mào gà màu hồng nhạt mang thần sắc hoảng sợ!

"Xuyt ~ các người cũng đừng nói bừa, Hans nào phải người thứ nhất? Theo ta biết đã có mười mấy người bị hại, đều bị linh quang bắn chim sê!"

Mọi người vừa nghe đều hăng hái, nhao nhao vây quanh!

"Chuyện này là sao? Sao ta không nghe nói? Tắc bắn chim hung hăng ngang ngược như vậy sao?"

"Đây là sở thích quý quái gì? Quả thực là máy chế tạo quả phụ mà!"

Mailer. Gerber vội la lên: "Tắc bắn chim cái rắm! Đây là Thiên Phật Nguyên Tội a!"

Mọi người vừa nghe liền hoàn toàn kinh hãi!

"Trời phát nguyên tội? Nghe cứ thấy khó tin thế nào?"

"Lại nói đại đội thám dò thành Bất Dạ đã trở lại, tin tức truyền trở về đã nói, Thâm Uyên của chúng ta đã bị bầy đại tội nguyên rửa!"

"Đúng đúng đúng, ta cũng nghe nói được, người trong thành táo bạo là bởi vì cái này, tầng thứ nhất chính là tội thù hằn a!"

Mailer. Gerber nhỏ giọng nói: "Sở dĩ những người này bị linh quang bắn chim, cũng là bởi vì phạm vào tội dâm ô!"

"Các người cũng phải cẩn thận, mấy ngày nay vẫn đừng chơi bậy, bằng không nói không chừng linh quang trời phạt thiên tội liền tìm tới các người!"

Mọi người nhất thời hoảng sợ, lại liên tưởng đến thảm trạng của Hans, người người cảm thấy bất an!

Mà trong thành phố có rất nhiều người giống như Mailer. Gerber!

Mượn lý do Hans gặp chuyện không may, mọi người đồng thời đàm luận về chuyện bầy đại tội, Thâm Uyên nguyên rửa, trời phát nguyên tội. Tin tức xem như triệt để truyền ra khắp thành!

Người truyền người, dưới tác dụng đẩy tay lan truyền thậm chí còn nhanh hơn cả ôn dịch!

Về phần chuyện là thật hay giả đã không còn trọng yếu như vậy, mọi người vẫn luôn sợ hãi với những thứ mình không biết!

Bọn họ chỉ cần một lý do có thể giải thích!

Mà những người này tất nhiên đều là do Diêu Hồng thuê, làm dân chuyên trong thế giới ngầm, loại chuyện này cho dù có tra cũng không tra được tới đầu Bồ Công Anh!

Một đợt tiếng gió không tiếng động lặng lẽ nổi lên trong thành Bất Dạ!

Chương 1118 -

Chờ khi Giang Nam lên về doanh địa thám hiểm!

Bên này cũng đang thảo luận chuyện này, thấy Giang Nam trở về, vẻ mặt Lăng Phong không khỏi nghiêm túc!

"Lão đệ! Gần đây đừng ra ngoài đi dạo lung tung! Xảy ra chuyện lớn rồi!"

Chưa tới 24 giờ mà tổ chức Hắc Trảo đã sụp đổ hai tòa nhà phân bộ rồi!"

Cung Lâm nói: "Thật sự vô cùng tàn nhẫn! Thâm Uyên nguyên rủa? Bẫy đại tội sao? Trời phạt nguyên tội thật sự quá đáng sợ!"

"Cái gì cũng không biết được, trong thời đại điên cuồng này, chuyện gì cũng có thể phát sinh!"

Vương Bá gật đầu: "Đặc biệt là người đừng có ra ngoài, tên nhãi thối xấu xa nhà người, con mẹ nó bẫy đại tội người đều bá chiếm hết, không cho người ra ngoài nữa, kẻ Thiên Phạt Nguyên Tội giáng xuống bổ chết người!"

Giang Nam mang vẻ mặt hoảng sợ: "Cái này... đáng sợ như vậy sao?"

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết cực kỳ tán thành gật gật đầu!

Nếu như Thiên Phạt Nguyên Tội có linh, chỉ sợ người đầu tiên nó tìm tới sẽ là Tiểu Nam đi?

Dù sao Tiểu Nam cũng toàn làm ra chuyện không phải con người!

Trong lòng khó tránh khỏi lo lắng!

Giang Nam: "Ta sẽ cẩn thận!"

Trong lòng lại vui đến điên rồi!

Thiên Phật Nguyên Tội quét tới ta?

Sao có thể chứ?

Ta chính là bản thể của Thiên Phật Nguyên Tội, Giang Thiên Phật a!

Ta tự đánh mình sao?

Giang Nam chuyển đề tài: "Lại nói tất cả mọi người hẳn là biết chuyện mỗi một tầng Thâm Uyên đều đối ứng với một loại nguyên tội!"

"Đại đội thăm dò của nước chúng ta ở tầng thứ bảy, ở phía dưới thời gian dài như vậy..."

Lời này vừa nói ra, lòng mọi người cũng trầm xuống theo!

Ngay cả đội thăm dò thành Bất Dạ xuống tới tầng thứ năm liền phải lui về!

Quỷ mới biết tầng thứ bảy có tình huống gì!

Lăng Phong ngưng trọng nói: "Thời gian càng lâu lại càng bất lợi, hi vọng bọn họ có thể chống đỡ nổi!"

Nữ Vương Phi Hồng không hé miệng, người các quốc gia ai cũng đừng nghĩ đi xuống!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Bảo các anh em chuẩn bị sẵn sàng, tìm hiểu rõ dị năng cùng thói quen tác chiến của nhau đi!"

"Hắn không tới vài ngày là có thể xuống Thâm Uyên rồi!"

Mọi người đều ngạc nhiên nhìn về phía Giang Nam!

Có cần chắc chắn như vậy không?

Đêm khuya!

Giang Nam khẩn trương ngồi ở trước gương nhìn chăm chăm đầu của mình!

Chỉ thấy thảo nguyên xanh biếc trên đỉnh đầu mãnh liệt nở rộ, nở ra đóa hoa nhỏ muôn hồng nghìn tía!

Sau đó tự động rơi ra khỏi đỉnh đầu!

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm, không ngoài dự liệu, quá trình cỏ xanh từ chồi non đến nở hoa rồi tróc ra hẳn là khoảng 24 giờ!

Tác dụng phụ sẽ không kết thúc cho đến khi hoa rơi ra!

"A ~ Vậy nếu cứ mãi mọc mà không nở hoa?"

Mẹ ơi!

Hình như ta lại phát hiện ra một cái bug nữa rồi!

Giang Nam lòng tràn đầy vui mừng ngã xuống giường ngủ thiếp đi!

Cùng lúc đó.

Trong tòa nhà số 1 phân bộ Hắc Trảo!

Hans ngồi trên ghế đầu, trên người đã quấn băng gạc!

Mặc một cái quần lót sắt siêu hợp kim làm từ hợp kim titan magiê!

Phái tam giác!

Độ dày 50 mm!

Hai bên còn dùng một loạt ổ khóa khóa lại!

Các đàn em trong phòng đều ghen cười muốn điên rồi, móc ra dao nhỏ điên cuồng đâm mông của mình!

Còn là tam giác sắt?

Không được, không được cười!

Nếu như cười nhất định sẽ bị lão đại đánh cho tơi bời!

Chỉ thấy Hans đen mặt, trong lòng là lửa giận hừng hực!

"Còn chưa tìm được manh mối của tặc bắn chín sao? Có phải Bồ Công Anh làm không?"

Đàn em lắc đầu: "Không có! Bồ Công Anh nói không có khả năng! Có thể đánh lén lão đại, hơn nữa còn có thể đắc thủ, cấp bậc nhất định sẽ không yếu hơn lão đại!"

"Cả tòa thành Bất Dạ, cũng chỉ có thủ hạ của nữ vương mới có thực lực này! Người mạnh nhất Bồ Công Anh là Diêu Hồng cũng chỉ mới Kim Cương đỉnh phong mà thôi!"

Hans cả giận nói: "Người của nữ vương đánh lén ta? Làm sao có thể!"

"Lão đại mới của Bồ Công Anh, người tên Giang Nam kia thì sao? Có phải là hắn không?"

Đàn em cười khở: "Lão đại, Giang Nam mới chỉ ở cấp Hoàng Kim 10 sao, ngài cũng quá để mắt tiểu tử kia đi?"

Hans ngẩn ra, cũng đúng!

Dù lão tử đứng bất động để cho hắn đánh, phỏng chừng cũng không phá được phòng ngự của lão tử!

Vậy sẽ là ai?

Đàn em khiếp sợ nói: "Không biết lão đại có nghe nói qua Thâm Uyên nguyên rủa, Thiên Phật Nguyên Tội chưa! Bên ngoài hiện giờ có rất nhiều người bị bắn chim giống như ngài!"

"Đều bị linh quang đột nhiên lóe ra đánh lén?"

Ánh mắt Hans ngưng tụ: "Không riêng gì ta bị đánh? Chuyện này là sao?"

Đàn em kia vội vàng giải thích một lần!

Hans nhíu mày, mình cũng được coi là thân quen với nữ vương, tình huống phía dưới Thâm Uyên tất nhiên cũng rõ ràng!

Hiện giờ Thâm Uyên dị biến, bảy đại tội ăn mòn Thâm Uyên, mọi chuyện đều chưa rõ, chuyện có thái quá hơn đều có thể phát sinh!

"Thiên Phật Nguyên Tội? Chê cười! Lão tử thì có tội gì chứ? Sao có thể phạt ta? Hắn là bịa đặt?"

Đàn em một bộ muốn nói lại thôi!

Hans trừng mắt: "Nói!"

Đàn em kiên trì nói: "Bên ngoài truyền, những người bị bắn chim, đều phạm vào tội đâm ô, cho nên bị Thiên Phật Nguyên Tội tìm tới!"

"Mà trong những người này, chỉ có lão đại ngài bị phạt hai lần! Tất cả mọi người nói ngài là lão già háo sắc!"

Hans ho khan, khuôn mặt đỏ bừng!

Hình như lời mọi người cũng không phải không có đạo lý!

Chẳng lẽ thật sự bởi vì lão tử quá tham sắc sao?

Vậy nên Thiên Phật Nguyên Tội mới tìm tới mình?

Hans cười lạnh: "Ta mặc kệ là Thiên Phật Nguyên Tội, hay là tặc bắn chim!"

"Lão tử mặc quần sắt hợp kim titan magiê trong người, phòng ngự 24 giờ! Dù là bom nổ đều chịu đựng được! Không sợ!"

Nói xong đắc ý vỗ vỗ quần đùi sắt, phát ra tiếng kim loại va chạm!

Đàn em mở miệng nói: "Lại nói lão đại! Buổi chiều Bồ Công Anh lại đưa tới một phần thiệp mời!"

Nói xong đưa lên!

Hans không kiên nhẫn nói: "Sao? Đã nói là không còn gì để nói, nếu không thì ta ăn thịt, Bồ Công Anh uống canh!"

"Bằng không Bồ Công Anh cũng đừng nghĩ lẫn lộn ở thành Bất Dạ!"

Đàn em nói: "Là lấy danh nghĩa Giang Nam đưa tới, lão đại ngài tốt nhất xem qua thử!"

Hans nhướng mày, danh tiếng Giang Nam hẳn cũng có biết một chút!

Có thể khiến cho nước Mỹ chịu thiệt, vẫn là có chút năng lực!

Nhưng lại cười lạnh một tiếng: "Nơi này cũng không phải là nước M, là thành Bất Dạ, lão tử ngược lại muốn xem người chơi trò gì!"

Mở hộp ra, chỉ thấy bên trong chứa một túi đậu nhỏ cùng tấm thiệp!

Nội dung thiệp:

"Chuyện của lão ca ta đã nghe nói qua, người thật là thắm nha, ta vô cùng đồng tình với cảnh ngộ của lão ca!"

Khi Hans nhìn thấy câu đầu tiên, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu!

Đây thật sự là thiệp?

Người là tới bỏ đá xuống giếng hay là tới hả hê khi người gặp họa?

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake +1000!]

Chương 1119 -

"Trong tay ta có một vật có thể miễn Thiên Phật Nguyên Tội, vật đó đến từ Thâm Uyên, chắc hẳn lão ca sẽ cảm thấy hứng thú!"

"Hy vọng có thể nói chuyện với lão ca về kế hoạch Tinh La! Túi đậu nành kia có thể tạm hoãn ảnh hưởng của Thâm Uyên! Rất trân quý!"

"Coi như là thành ý của Bồ Công Anh ta đi!"

Xem xong thiệp mời thì Hans nhú mày, đối với lần biến dị này của Thâm Uyên, Bồ Công Anh biết được gì sao?

Đậu thần kỳ có thể giải độc chảy ra từ trong tay Bồ Công Anh...

Thứ có thể miễn Thiên Phật Nguyên Tội? Từ Thâm Uyên?

Hans cười lạnh: "Có quỷ mới tin người! Chỉ sợ kẻ đánh lén lão tử là người Bồ Công Anh đi?"

"Muốn đùa giỡn thủ đoạn với lão tử sao? Còn quá non!"

"Thông báo xuống, tiếp tục tạo áp lực với Bồ Công Anh, lão tử xem bọn họ có thể trụ thêm bao lâu?"

Nhìn quần sắt của mình, Hans an tâm hơn!

.....

Hải đăng Cầu Vòng thành Bất Dạ!

Là tòa nhà cao nhất trung tâm thành phố, cũng là nơi ở của Nữ

Vương Phi Hồng!

Trên bình đài lộ thiên tầng cao nhất!

Một người phụ nữ có dáng người cao gầy đứng ở chỗ này, thưởng thức cảnh đêm rực rỡ trong thành Bất Dạ.

Mặc lễ phục dạ hội hở lưng màu đen, mái tóc đen tùy ý quần sau đầu.

Ngũ quan tinh xảo, khuôn mặt xinh đẹp khiến cho người ta trầm luân, phảng phất như lễ vật hoàn mỹ nhất ông trời ban cho!

Đôi mắt đen nhánh phản chiếu thành Bất Dạ, trong tay cầm ly đế cao, trong đó chứa chất lỏng đỏ sẫm, tản ra mùi máu tanh.

Người này chính là Nữ Vương Phi Hồng.

Di Dạ!

Trên lông mày mang theo ưu sầu nhân nhật, khẽ nhấp một ngụm rượu, máu tươi nhuộm đỏ khóe môi!

Lông mày nhíu càng sâu: "Mị! Hôm nay không còn mới mẻ!"

Người ẩn mình trong bóng tối sau lưng khẽ gật đầu: "Xin lỗi nữ vương đại nhân!"

Hắn có cấp bậc Tinh Diệu 5 sao!

Di Dạ thản nhiên nói: "Đã điều tra mọi chuyện rõ ràng chưa? Bẫy đại nguyên tội nguyên rửa Thâm Uyên, chuyện Thiên Phật Nguyên Tội là sao?"

Mị cúi đầu nói: "Không tra được truyền ra từ nơi nào, nhưng xác thực có không ít người bị đánh chim sẻ, nói là bị linh quang không rõ đánh trúng!"

“Đều truyền là phạm vào tội dâm ô, bị Thiên Phật Nguyên Tội trừng trị, Hans cũng bị trừng phạt hai lần!”

Trên mặt Di Dạ nổi lên vẻ ưu sầu: "Thiên Phật Nguyên Tội sao?"

Ngay sau đó lại chuyển đề tài!

"Giang Nam đâu? Hệ không gian cấp Hoàng Kim kia có động tác gì sao?"

Mị: "Hôm nay hẳn là tới Bồ Công Anh một chuyến! Còn lại thì không rõ lắm, rất khó truy tung hành tung hệ không gian!"

Di Dạ gật đầu: "Đậu thần kỳ thật sự có thể miễn trừ ảnh hưởng của Thâm Uyên sao?"

Biểu tình của Mị trở nên cổ quái: "Đã cho tiểu đội thăm dò trở về dùng thử, xác thực có thể!"

Khỏe miệng Di Dạ gọi lên một nụ cười yếu ớt, uống một hơi cạn sạch máu tươi trong ly: "Có thể là tốt rồi!"

Mị rũ cúi đầu: "Thần Chủ Odin sẽ lập tức tới bên này, nữ vương đại nhân?"

.....

Cùng lúc đó, Giang Nam nằm ở trên giường lăn qua lộn lại không ngủ được!

Nếu ná cao su có thể bắn linh châu, vậy viên bi đen do lỗ đen hư không ngưng tụ thành có thể bắn ra hay không?

Thứ đồ chơi này có chất lượng cực lớn, nếu như có thể bắn ra, uy lực tuyệt đối không kém đi?

Chủ yếu vì thứ đồ chơi này không phải mất tiền a, mình muốn ngưng bao nhiêu liền ngưng bấy nhiêu!

Càng nghĩ trong lòng lại càng nhức nhối!

Giang Nam ăn một cái bánh pudding, thay đổi dung mạo của mình, vẻ mặt lăm la lăm lét đi trên đường cái, ánh mắt tuần tra xung quanh, vẻ mặt trầm tư!

Chim sẽ nhà ai thì dễ bóp hơn đây?

Muốn khiến cho Hans triệt để tin vào chuyện Thiên Phật Nguyên Tội, chỉ chơi mỗi hăn thì cũng không thể thuyết phục!

Hơn nữa cũng không thể rửa sạch hiềm nghi gây chuyện với Bồ Công Anh...

Có nên đi dạo qua mấy doanh địa thám hiểm của các quốc gia khác hay không?

Đều là đối thủ cạnh tranh, bắn chút chim sẻ tăng cường tình bạn cũng không có gì không tốt nha?

Giang Nam không ngừng cười thầm, lặng lẽ hướng về phía doanh địa thám hiểm của nước M!

Mà giờ phút này, trên Thái Bình Dương mặt trời rực rỡ lên cao, nhưng trên mặt biển còn có thêm một vòng Thần Dương tản ra hào quang chói mắt không gì sánh kịp đang chạy như bay, thẳng đến cửa vào Thâm Uyên!

Nơi đi qua, nước biển đều sôi trào!

...

Không khí trong doanh địa thám hiểm nước M vô cùng náo nhiệt!

Hai dàn loa lớn mở nhạc táo bạo, trong sân đang mở tiệc thịt nướng BBQ!

Cũng có không ít nhà thám hiểm vây thành một vòng, hai tráng hán để thân trần ở trong đó đổ mắt cận chiến, tiếng hoan hô truyền ra rất xa!

Bọn họ thông qua phương thức này để phát tiết cảm xúc phần nộ bạo ngược!

Mà bởi vì Thâm Uyên dị biến, cho đến nay các học viên của học viện Tự Do Quang Huy nước M vẫn ở bên ngoài như cũ, chưa vào tới thành Bất Dạ!

Chỉ chờ Thâm Uyên xác nhận mở ra mới có thể vào!

Giang Nam hữu ý vô tình liếc vào trong một cái, lắc mình đi tới dưới chân tường phía sau tòa nhà!

Lấy ná cao su ra không ngừng nói thầm!

"Lần trước ở M đã bị khi dễ rất thảm, thiếu chút nữa là chết!"

"Hừ hừ! Hiện tại là giờ khắc báo thù, ta có lý ta sợ cái gì?"

"Doanh địa lớn như vậy hẳn sẽ có cấp bậc Kim Cương đi?"

Lập tức móc ra một viên bi đen từ trong không gian dị độ!

Đây là thứ Giang Nam đã sớm chuẩn bị sẵn, thứ nén bên trong chính là đá hoa cương có đường kính 100 mét, quý mới biết viên bi đen này nặng bao nhiêu!

Chỉ thấy Giang Nam trang bị bi đen, mang tâm tình thấp thỏm kéo ná cao su ra!

Dây thun phát ra tiếng rên rĩ vì không chịu nổi gánh nặng!

Trong thoáng chốc Giang Nam liền cảm giác linh lực trong thân thể mình bị rút đi khoảng một phần ba.

Lúc này viên bi lại trở nên đỏ thẫm, phát ra hồng mang chói mắt!

Trong mắt Giang Nam tràn đầy hưng phấn, thật sự có thể bắn viên bi đen sao?

Cũng không biết uy lực so với linh châu cấp Kim Cương sẽ như thế nào?

Vừa định phóng ra, Giang Nam lại ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn lên Thâm Uyên!

Chỉ thấy trên cửa động Thâm Uyên Vĩnh Dạ lại xuất hiện một điểm sáng nhỏ, đang hóa lớn cực nhanh!

Liếc mắt nhìn lại, có loại cảm giác nóng rực, giống như mình đang nhìn thẳng mặt trời!

Ánh sáng tỏa ra chiếu sáng màn đêm của thành Bất Dạ, xua tan bóng tối, tựa như ban ngày!

Thành Bất Dạ dưới lòng đất sâu một vạn năm ngàn mét lần đầu tiên nghênh đón ánh sáng...

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong thành Bất Dạ đã quen với đêm tối đều bị Thần Dương rơi xuống Thâm Uyên này đánh thức, nhao nhao ngửa đầu nhìn trời, vẻ mặt chấn động!

"Chuyện gì thế này? Màn đêm của thành Bất Dạ thế mà lại nghênh đón bình minh sao?"

"Mẹ nó, thật chói mắt! Đây cũng là do Thâm Uyên dị biến sao? Đầu tiên là Thiên Phật Nguyên Tội, giờ lại tới Thần Dương Thiên Trụ?"

"Dị tượng này cũng quá kinh khủng đi? Ánh sáng thật mãnh liệt, ta cảm giác ta sắp bị thiêu đốt mất rồi!"

Mà vòng Thần Dương kia cũng không có dừng lại, còn đang liên tục rơi xuống!

Chương 1120 -

Giang Nam bị chói mắt: "Cái thứ gì vậy? Thật chói mắt!"

Thâm Uyên thật sự dị biến?

Liên quan quái gì đến ta? Ta chỉ đến để bắn chim sẻ!

Nói xong không chút do dự buông tay!

Viên bi đen tản ra hồng mang mãnh liệt trong nháy mắt bị phóng ra ngoài, kéo ra âm bạo đỉnh tai nhức óc!

Tốc độ thậm chí nhanh tới mức ánh mắt Giang Nam thiếu chút nữa cũng không đuổi kịp!

Đi một vòng lớn trên không trung, bay về phía tòa nhà doanh địa thám hiểm nước M!

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy chờ mong nhìn lại, muốn nhìn xem uy lực viên bi đen như thế nào!

Trong văn phòng tòa nhà!

Một tráng hán để thân trần gác chân lên bàn làm việc, hút xì gà!

Hô hô~

Cả người đầy cơ bắp, thân cao hai mét, cường tráng như trâu đực, trên người đều là vết sẹo giăng khắp nơi!

Quả đầu hói phát sáng, nhưng trước ngực lại sinh ra lông ngực màu vàng nồng đậm, hẳn là mọc sai chỗ!

Cấp bậc Kim Cương đỉnh phong rất vững chắc!

Giờ phút này trong tay đang cầm một phần tư liệu, chính là thông tin chi tiết về doanh địa của mấy nhà thám hiểm còn lại!

Tất cả trên cùng chính là Giang Nam!

Không khỏi cười lạnh: "Thằng ranh con, thời điểm ở khu 53 để người nhặt được của hồi, xuống Thâm Uyên rồi, tốt nhất đừng để đụng phải ta ở khu tài nguyên!"

"Bằng không lão tử sẽ cho người biết, cái gì gọi là tuyệt vọng!"

Nhưng mà đúng lúc này, người đàn ông lông ngực cảm thấy tòa nhà giống như bị chấn động một chút!

Vừa muốn đứng dậy, đã thấy một khối xích mang lấy tốc độ khủng bố, xuyên thấu bảy tầng sàn, xuyên tới trần nhà văn phòng!

Từ trên xuống dưới, đánh mạnh vào giữa chữ đại của mình!

Người đàn ông lông ngực dựng thẳng tóc gáy, mặt đều bị dọa trắng bệch!

Thứ đầu tiên nghĩ đến chính là Thiên Phật Nguyên Tội!

A a a a!

Thiên Phật Nguyên Tội tìm tới mình?

Lão tử phạm tội gì mà phải trừng phạt ta a!

Chuyện này tới quá đột ngột đi, tư thế động tác này căn bản không có khả năng né tránh a!

[Giá trị oán khí từ Fito. Brown + 1000!]

Mắt thấy sắp bắn trúng, hai mắt Fito nhắm nghiền, cắn chặt

răng, chuẩn bị cứng ép chống đỡ!

.....

Mà bên ngoài, vầng Thần Dương kia đã rơi vào bầu trời thành Bất Dạ, còn đang liên tục rơi xuống!

Vị trí cách Giang Nam rất gần, Giang Nam không thể không đeo kính râm!

Mà từ trong Thần Dương lại truyền ra thanh âm!

"Thần nói! Phải có ánh sáng! Cho nên ta đến đây!"

"A ~ Hỡi màn đêm vĩnh hằng trong thành Bất Dạ, hãy nhận lấy tẩy lễ của quang minh đi!"

"Ta là Odin, Quang Minh chi chủ, giờ khắc này ta trở thành Quang Minh, vì các người xưa tan bóng đêm, mang đến bình minh!"

"Nguyện ánh sáng ở cùng các người!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người kinh hãi vạn phần nhìn Thần Dương trên không thành Bất Dạ!

Đây không phải là dị tượng? Đây là con người?

Cường giả cấp Đạo Thiên - Thần Chủ Odin?

Phải mạnh mẽ tới mức nào mới có thể dựa vào sức một mình chiếu sáng cả Thâm Uyên a?

Đây thật sự là chuyện mà nhân loại có thể làm được sao? Giới hạn của nhân loại rốt cuộc ở đâu?

Giang Nam cũng kinh hãi!

Mặt trời này chính là chủ hăng Audi sao?

Thật chói mắt a!

Lão thần côn này đúng là không phải mạnh bình thường!

Tuy rằng mình từng tiếp xúc với hội Quang Minh vài lần, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy bản tôn của Thần Chủ Odin!

Giang Nam rút cổ, mình vẫn nên thành thật té đi!

Nếu không bị hấn bắt được sợ là sẽ thành bao cát bị đánh a!

Đây căn bản không phải sợ, chỉ là cẩn thận mà thôi!

Nhưng mà trong phòng làm việc, Fito đã nhắm mắt chuẩn bị kháng cự lại, nhưng đau đớn trong tưởng tượng cũng không có phát sinh!

Trong nháy mắt sắp bắn trúng, hồng mang không ngờ lại phanh gấp!

Cua gắt một cú, từ trong tòa nhà đâm sầm ra ngoài, bay thẳng trên trời, điên cuồng công kích về phía thần dương!

Fito: ???

Ai? Không... Không đánh ta nữa sao?

Lúc này Giang Nam đang đeo kính râm đang nhìn chăm chăm tòa nhà, chờ mong uy lực của viên bi đen!

Đợi nửa ngày đến cái râm cũng không có, chỉ thấy viên bi đen từ cửa sổ tòa nhà lao ra, bắn về phía Thần Chủ Odin trên trời!

Giang Nam cứng đờ!

"Này này này! Lẹch rồi! Đừng bắn hần!"

Mặt Giang Nam trắng bệch!

Có cần đen đủi tới như vậy không? Thần chủ Quang Minh vừa khéo tiến vào trong phạm vi ba ngàn mét tự ngắm của ná cao su?

Phải biết rằng tự ngắm chỉ tập trung vào sinh vật mạnh nhất trong phạm vi!

Vừa rồi sinh vật mạnh nhất trong phạm vi chính là Fito, Thần Chủ Odin đến liền biến thành hần?

Đổi chim?

Giang Nam muốn phát điên, hổ người tới vậy sao?

Odin chính là Đạo Thiên a!

Ta chỉ vừa nói bắn chim Đạo Thiên, thật đúng là bắn liền?

Giờ phút này, Odin ở trung tâm quang cầu nhắm hai mắt lại, khoe miệng nhếch lên nụ cười, hưởng thụ ánh mắt rung động từ bốn phương tám hướng!

"Ta là ánh sáng, cũng là duy nhất! Chỉ có ánh sáng mới có thể mang đến cứu rỗi cho các người!"

"Quang minh vĩnh viễn không tắt! Odin ta..."

Nhưng mà giờ phút này lại không có ai nghe Odin giảng đạo, tất cả mọi người đều mang thần sắc hoảng sợ nhìn linh quang xích hồng đang bay về phía Thần Dương!

Thiên Phật Nguyên Tội!

Odin nhắm mắt lại dứt khoát không chú ý tới linh quang xích hồng đang bay tới!

"Đang!"

Một tiếng kim loại va chạm nặng nề truyền đến, viên bi đen nện giữa chữ đại của Thần Chủ Odin!

Chất lượng khủng bố cộng thêm động năng cực hạn, hóa thành lực xuyên thấu không gì sánh kịp!

Cả người Thần Chủ Odin đều bị đánh thành hình C!

Một khắc trước Thần Chủ Odin còn nhắm mắt hưởng thụ lại đột ngột mở ra hai mắt, tròng mắt thiếu chút nữa tròng rớt ra, nước mắt giàn giụa!

Mặt đau đến xanh mét, phát ra một tiếng kêu thảm thiết cao vút!

"A a a... a a a...!"

Ánh sáng được xưng là không thể tắt lập tức ngắt điện!

Lực xuyên thấu cực lớn thậm chí trực tiếp khiến cho viên bi đen nát bấy, thân thể Odin vô lực ngã ở trên đường phố!

[Giá trị oán khí từ Odin. Caesar + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Odin...]

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong thành Bất Dạ đều ngây người!

Thiên Phật Nguyên Tội quá dữ a!

Mặt trời cũng bị bắn rụng luôn sao?

Mà Lambo Fenbo đi theo Odin đều sợ hãi, vừa rồi Thần Chủ còn rất tốt, sao lại bị người ta đánh thành ra như vậy rồi?

Còn bị đánh vào...

Thật tàn nhẫn!

Odin quỳ rạp trên đất, mặt lúc xanh lúc đỏ, giấy dựa bò dậy!

Nhìn không biết bao nhiêu người đang vây xem mình, Thần Chủ Odin kẹp hai chân, đau đến run rẩy!

Nhưng nhiều người nhìn như vậy, lại không thể xoa, càng không thể cúi đầu nhìn!

Bằng không hình tượng thần chủ Quang Minh của lão tử sẽ bị hủy toàn bộ!

Loại cảm giác rõ ràng đau đến nổ tung lại không thể xoa, nhất định phải làm bộ như không đau này thật sự khiến cho người ta phát điên a!

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar + 1000!]

Chỉ thấy Odin vùng tay áo, một đầu tóc vàng tung bay!

Hừ!

"Không có việc gì! Chút tài mọn há có thể dập tắt ánh sáng?"

Trong lòng: A a a a! Mẹ nó đau chết lão tử a! Ta liền ~%?~*" Beep!

Chương 1121 -

Lambo Fenbo vội vàng đuổi theo, tò mò hỏi: "Thần chủ đại nhân? Ngài không sao chứ!"

Thần sắc Odin không thay đổi: "Không sao! Vừa rồi hai người các người có thấy rõ là công kích từ hướng nào không?"

Lambo Fenbo liếc nhau, đồng loạt chỉ về phía tòa nhà thám hiểm nước M!

"Thần chủ đại nhân! Chính là từ trong tòa nhà này bắn tới!"

"Đúng đúng đúng! Từ trong cửa sổ! Hừ một cái!"

Trên trán Odin chảy ra hai sợi gân xanh: "Nước M? Hay lắm! Giải lắm!"

Trong lúc nói chuyện thân thể toát ra ánh sáng chói mắt, lao thẳng tới doanh địa thám hiểm của nước M!

Giang Nam đều kinh hãi!

Muốn trang bức đúng là phải học hỏi chủ hãng Audi mà!

Cưỡng ép chống lại công kích xuyên giáp của viên bi đen cũng không sao?

Còn phát ra một tiếng "Đang"?

Thần Chủ Odin cứng tới như vậy sao? Không hổ là cường giả cấp Đạo Thiên!

Một người đắc đạo, gà chó lên trời!

Giang Nam xem như hiểu rõ, nếu như nói linh châu là đạn nổ mạnh, viên bi đen chính là đạn xuyên giáp a!

Lợi hại!

Nhưng nhìn Thần Chủ Odin nổi giận ùng ùng bay tới, khuôn mặt của Giang Nam trắng bệch, trong lòng hoảng hốt!

Nhưng lập tức ngẩn ra!

Tặc bắn chim của Thần Chủ Odin là Giang Thiên Phật, có liên quan gì tới Giang Nam ta?

Ta hoảng cái rắm gì?

Vừa tới thành Bất Dạ đã bị người ta bắn chim sê!

Odin làm sao có thể nhận được cơn tức này?

Bởi vì chuyện tư liệu chú văn, hội Quang Minh chịu tiếng xấu thay cho Giang Nam, vốn dĩ đã có mâu thuẫn với phía nước M!

Xung đột không ngừng diễn ra!

Lần này vừa đến Dạ Thành liền không nhận được muốn chơi lão tử?

Thương tổn không cao, nhưng tính vũ nhục chết người a!

Lão tử từ sau tám tuổi, chưa từng bị người ta đánh chim sê !

Odin càng nghĩ càng giận, không khỏi giơ tay nhắm ngay tòa nhà doanh địa thám hiểm của nước M!

"Xuyên Vân Quang Chỉ!"

Chỉ thấy đầu ngón trở của Thần Chủ Odin ngừng tụ vô số quang mang một quang cầu vô cùng chói mắt!

Chỉ có kích thước quả bóng bi - a, lấy tốc độ vượt qua mọi thứ phóng ra ngoài, để lại đường quỹ tích ánh sáng rực rỡ trên không trung!

Nhưng mà giờ khắc này Giang Nam lại cảm thấy tê dại da đầu, một cỗ uy hiếp tử vong bao phủ toàn thân!

Loại cảm giác này chưa từng có khi đối mặt với Pierce!

"Mẹ nó! Lão thần côn thật hung mãnh!"

Mà các nhà thám hiểm nước M còn đang mở party nhìn thấy quang cầu bắn tới đều ngây người!

Fito trong phòng làm việc hai mắt đều đỏ lên, một kích này nếu bị đánh trúng!

Cả doanh địa sẽ bị san bằng!

Không khỏi rống to một tiếng: "Siêu Cốt Khảm!"

Ngay sau đó xương cốt trong cơ thể hần điên cuồng tăng trưởng, đảo mắt đâm thủng huyết nhục xông ra!

Ở mặt ngoài thân thể hình thành lớp giáp xương trắng dày nặng, trên cánh tay thậm chí sinh ra hai mặt khiên xương!

Nhanh chóng nhảy ra đỡ lấy quang cầu!

Ầm!

Chỉ thấy quang cầu hung hăng đánh trúng tấm khiên xương của Fito, ánh sáng bị đánh tan, bay khắp nơi!

Tựa như tia laser, nơi ánh sáng rơi xuống phát sinh vụ nổ kịch liệt!

Đập nát ba tòa nhà, Fito bị đánh bay, đâm sập tòa nhà chính!

Một kích hồi hợt như thế cơ hồ phế bỏ doanh địa thám hiểm của nước M!

Ngay cả các nhà thám hiểm cũng chết cả chục người!

Mặt Giang Nam trắng bệch, Odin quả thực cường địa vô biên!

Chạy?

Không! Không thể chạy!

Với bản lĩnh của Odin, Giang Nam không cho rằng mình có thể thuận di tránh được tầm mắt của hắn!

Một khi bị phát hiện chạy trốn, chẳng khác nào tự nhận mình là tặc bắn chim!

Mũ tha thứ cũng không đáng tin cậy, dù tránh thoát hiện tại, một giờ sau Odin tất nhiên giết chết mình!

Giang Nam suy nghĩ cực nhanh, trong mắt đầy hung ác!

Liều!

Trong nháy mắt Giang Nam đã đưa ra quyết định, vượt qua tường đồ vọt vào tòa nhà sụp đổ!

Tùy tiện tìm một nhà thám hiểm cấp Hoàng Kim đã bị nổ chết, lợi dụng bánh pudding hóa thành bộ dáng của đối phương, lột quần áo của đối phương mặc lên người mình!

Lau máu lên mặt, ném thi thể vào không gian dị độ, còn mình thì nằm trong đồng đồ nát giả vờ hôn mê...

"Rầm!

Sàn nhà được Fito nâng lên, người đầy máu bò ra ngoài!

Giáp xương trên người bị thiêu đốt rạn nứt, hai cánh tay cùng với ngực đều bị mở ra một lỗ thủng to bằng đồng xu!

Còn không ngừng ho ra máu!

Lúc này Odin tản ra ánh sáng, tựa như tôn thần giáng lâm, bay lơ lửng trên trời, nhướng mày!

Tiếp lấy một ngón này của ta mà còn chưa chết? Kim Cương còn con như người đúng là có chút thực lực!

Fito đè nén lửa giận, đối mặt Odin, hẳn cũng không dám có chút tính tình!

"Không biết doanh địa được nước M bảo vệ sao? Người làm vậy là đang tuyên chiến!"

Odin cười lạnh: "Vậy thì sao? Nói như Hội Quang Minh chúng ta chưa từng có xung đột với nước M?"

"Hơn nữa, là các người đánh ta trước! Ai cho các người lá gan đánh lên ta! Hả?"

Fito ngẩn ra, lập tức tức giận: "Người thả... nói bậy! Vừa rồi là Thiên Phật Nguyên Tội! Chúng ta mới không đánh lên người!"

"Người đừng có úp phân lung tung có được không?"

Odin cả giận nói: "Đừng nói hươu nói vượn với lão tử! Cái quỷ gì mà Thiên Phật Nguyên Tội chứ?"

Fenbo: "Rõ ràng là từ trong cửa sổ của các người bay ra, ta đều nhìn thấy hết rồi!"

Lambo: "Đúng vậy đúng vậy! Người đừng có nói lung tung!"

Giang Nam đang nằm giả chết cũng thầm vui vẻ!

Odin quả nhiên cho rằng do đám người Fito làm!

Hai tiểu tù binh của ta sao cũng chạy tới đây?

Thế này cũng quá tốt a, đều đã chạy đi rồi còn biết giúp ta nói chuyện!

Hai người thật giỏi.

Fito nóng nảy: "Không phải, Thiên Phật Nguyên Tội vốn muốn trừng phạt ta, không biết như thế nào liền bay tới đánh người!"

"Nhất định là người còn già hao sắc hơn so với ta, cho nên mới đánh người!"

Thần Chủ Odin trừng mắt: "Người mắng ta già hao sắc?"

"Pierce hệ không gian cấp Đạo Thiên của các người cũng không dám nói chuyện như vậy với lão tử!"

Nói xong linh áp thuộc về cấp Đạo Thiên bắn ra!

Lúc này liền có không ít nhà thám hiểm cấp Hoàng Kim bị đè úp sấp trên mặt đất hộc máu, bò cũng bò không dậy nổi!

Fito hộc máu nói: "Là Thiên Phật Nguyên Tội, thật sự không phải chúng ta làm, người phải phân rõ phải trái a!"

Odin nhú mày, Thiên Phật Nguyên Tội là cái gì?

Đúng lúc này, Giang Nam đột nhiên bừng tỉnh, từ trong phế tích bò ra!

Ngửa mặt lên trời rống to một tiếng: "Mother fucker! Là thằng nhãi con nào không có mắt dám công kích doanh địa thám hiểm chúng ta?"

"Lão tử chơi chết hẳn!"

Một tiếng bất thình lình làm cho tất cả mọi người giật mình, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Odin: Hả?

Fito: !!!

Điên cuồng nháy mắt với Giang Nam!

Những lúc thế này thì người mau ghen lại, cũng không nhìn xem người ta là ai!

Odin lạnh nhạt nói: "Phân rõ phải trái đúng không? Được thôi! Ta mặc kệ Thiên Phật Nguyên Tội là cái gì! Người nói không phải các người đánh? Lấy ra chứng cứ!"

Giang Nam trừng mắt: "Mẹ nó? Người là cái thá gì mà hô to gọi nhỏ ở chỗ này!"

"Nơi này là doanh địa thám hiểm nước M! Phía sau chúng ta là ức vạn vạn cường giả nước M!"

"Người đúng là to gan, vừa tới liền đánh doanh địa của chúng ta? Người biết chữ chết viết như thế nào không?"

Chương 1122 -

Lúc này mặt Thần Chủ Odin đã u ám, nhưng mà nghe được câu cuối cùng, trong lòng đột nhiên xao động!

Đừng động! Ai cũng không được động!

Vụ này để ta tới đón!

Ngày xưa có một người dạy ta khi gặp phải người buông lời tàn nhẫn thì nên đối ngược như thế nào!

Odin cười lạnh: "Hừ! VCẩn đề đơn giản như vậy người hỏi ta? Tân từ điển trang 463 góc dưới bên phải!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong sân đều mơ hồ!

Mẹ nó!

Người cũng thật biết đối ngược?

Lại nói người tới đây để bới móc sao? Trường hợp nghiêm túc như vậy lại nói ra những lời này thật sự ổn sao?

Odin không khỏi có chút đặc ý nắm chặt nắm đấm!

Nghẹn lâu như vậy rốt cục mới được dùng tới a!

Đây chính là học đi đôi với hành trong truyền thuyết sao?

Giang Nam ngạc nhiên, lão thần côn này thật đúng là học sinh ham học, học cái này từ ai?

Fito sắp điên rồi, điên cuồng nháy mắt ra hiệu cho Giang Nam!

Đều sắp sốt ruột muốn chết!

Ta biết người tức giận, lão tử cũng tức, nhưng kiên cường cũng phải phân biệt người a, bình thường chúng ta khi dễ người khác như vậy thì được!

Nhưng đây là Odin, Pierce cũng không đánh bại được hắn!

Người liền ghen lại lời đi!

Giang Nam đương nhiên chú ý tới ánh mắt của Fito, vẻ mặt nghi hoặc!

Hắn nháy mắt làm gì chứ? Mắt vào bụi sao?

Ồ, ồ? Ta biết rồi!

Chắc Fito đang khuyến khích ta đúng không?

Còn ra hiệu với ta? Trong ánh mắt tất cả đều là khích lệ a!

Giang Nam tràn đầy cảm động, nặng nề gật gật đầu, làm dấu OK với Fito!

Lúc này Fito mới thở phào nhẹ nhõm!

Giang Nam khinh thường nói: "Có thể lật tân từ điển để tra chữ chết ở trang nào như thế này cũng chỉ người mới có thể làm ra!"

"Dù sao chuyện muốn chết này, người nghiêm túc!"

Odin: ???

Con mẹ nó!

Cái này... Cái này còn có nữa câu sau sao?

Sao lúc trước lão tử lại không nghĩ tới cách đổi ngược lại như

vậy?

Chết tiệt!

[Giá trị oán khí từ Odin Caesar + 1000!]

Fito: !!!

A a a, không phải OK sao?

Sao người còn dỗi hăn nữa? Vừa rồi lão tử ra hiệu cho người đều uống phí cả sao?

[Giá trị oán khí từ Fito...]

Giang Nam: "Chứng cứ? Ta nhớ vào! Nói trắng ra là! Chuyện này coi như là chúng ta làm! Người có thể làm gì chúng ta chứ?"

Mặt Thần Chủ Odin hoàn toàn lạnh xuống, linh áp lại trường!

Giang Nam sợ hãi rụt cổ lại, vội vàng chạy tới phía sau Fito, hừng phấn nói: "Đại ca? ta làm thế nào?"

Fito cũng điên rồi, hận không thể xé miệng Giang Nam ra!

Rõ ràng chuyện này có thể ổn định, lại bị người nói thành ra như thế, mối thù hoàn toàn kết xuống a!

"Đánh rầm! Ai bảo người nói lung tung? Vừa rồi người không thấy ánh mắt ta sao?"

Giang Nam mơ hồ nói: "Thấy rồi a, đại ca không phải đang cố vũ ta, đang tiếp thêm dũng khí đấu tranh với thế lực tà ác cho ta, bảo ta không nên lùi bước sao?"

[Giá trị oán khí từ Fito. Brown + 1000!]

Ai cố vũ người ? Lão tử ý bảo người câm miệng a!

Mọi chuyện đều hỏng hết rồi!

Vừa rồi sao lại không nổ chết tên ngu ngốc người chứ!

Giang Nam âm thầm thấy vui vẻ, đánh đi đánh đi! Đánh nhau mới tốt!

Odin híp mắt: "Được lắm! Ta có thể làm gì được các người đúng không?"

"Nói thật cho các người biết, cường giả! Không cần giằng dụa lý!"

Trong lúc nói chuyện hào quang chói mắt ngưng tụ trong tay, dùng tốc độ khủng bố tăng lớn!

"Quang Vãn!"

Cuối cùng quang cầu tăng thành đường kính một trăm mét vô cùng khổng lồ, hơn nữa còn đang điên cuồng biến lớn!

Trong tay Odin phẳng phất nâng một mặt trời!

Fito đều sợ trắng mặt, chỉ lớn như bóng bi-a đã thiếu chút nữa phá hủy doanh địa!

Quả cầu lớn như vậy, Đạo Thiên bình thường tới cũng gánh không nổi đi?

Giờ phút này Giang Nam cũng nuốt một ngụm nước miếng!

Hình như có chút chơi quá rồi!

Odin thật sự dám động thủ? Một phát này mà nổ ra không chỉ doanh địa thám hiểm nước M không còn, chỉ sợ mình cũng phải bồi táng theo?

Lúc này Giang Nam đã lặng lẽ kéo lấy một góc vải vạ hè!

Odin vừa ra tay, lão tử phủ thêm vải vĩa hề thuận di bỏ chạy, nếu không sẽ thật sự phải nằm lại nơi này!

Nhưng đúng lúc này!

Từng tiếng nện giày cao gót truyền đến.

Chỉ thấy Di Dạ mặc một thân lễ phục dạ hội màu đen, trên vai còn khoác một chiecs khăn choàng cáo trắng, chậm rãi mà đến!

Khí tràng vô cùng cường đại, thậm chí khiến cho người ta có lại cảm giác không dám nhìn thẳng hai mắt của cô!

Mị đi theo phía sau, trên khuôn mặt còn có chút đỏ ửng chưa tản đi!

Di Dạ lạnh lùng nói: "Dừng tay đi Odin, người muốn nổ tung thành Bất Dạ của ta sao?"

Odin không hề thu tay: "Vừa tới thành Bất Dạ đã bị đánh lén, nơi này tựa hồ không quá hoan nghênh ta!"

Di Dạ khoanh tay: "Ta có thể cam đoan không phải do doanh địa nước M động thủ, là... Thiên Phật Nguyên Tội! Thâm Uyên xảy ra chút chuyện người không biết!"

"Ta sẽ giải thích sau!"

Odin nhíu mày, ngay cả Di Dạ cũng nói như vậy?

Thật sự không liên quan đến nước M?

Nhưng vừa nhìn Giang Nam trốn sau lưng Fito, Odin tức giận!

"Nhưng hiện tại không riêng gì chuyện đánh lén ta!"

Di Dạ thần nhiên nói: "Doanh địa thám hiểm của nước M bị diệt ngay tại địa bàn ta, ta cũng không tiện ăn nói với người ta! Coi

như nể mặt ta!"

"Huống hồ, người không muốn vào Thâm Uyên sao? Nơi này là thành Bất Dạ! Do Di Dạ ta định đoạt! Bảo người dừng tay người nghe không hiểu sao?"

Giang Nam ngơ ngác nhìn Di Dạ!

Nữ Vương Phi Hồng cũng quá cứng rắn đi?

Khí thế không kém lão thần còn chút nào? Nói chuyện tự tin như vậy?

Ánh sáng trên tay Odin chậm rãi tiêu tán, nói với Fito: "Chuyện này Odin ta nhớ kỹ! Nước M đúng không? Chờ ta ra khỏi Thâm Uyên!"

Nói xong quay đầu đi theo Di Dạ!

Sắc mặt Fito khó coi, nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nổi giận với Giang Nam: "Nhìn xem chuyện tốt người gây ra đi? Còn không mau đi thu thập hiện trường! Kiểm kê nhân số?"

Giang đàn em: "Tuân lệnh, đại ca!"

Khắc khắc khắc khắc~

Còn dọn dẹp hiện trường cái quỷ gì chứ?

Sau khi châm ngòi ly gián còn không chạy trốn, ở lại đây tìm phiền toái cho mình sao?

Mượn cơ hội thu thập hiện trường, Giang Nam liền thuận di chạy!

Thi thể bên trong không gian dị độ tự nhiên được Giang Nam vật tẩn kỳ dụng, đổi lại quần áo cho hắn, ném ở khu vực gần doanh địa thám hiểm nước M!

Còn mình thì chạy về phía doanh địa thám hiểm trong nước!

Cú bắn lần này mặc dù không đánh trúng chim sẻ của Fito!

Nhưng đánh được Odin, hiệu quả càng thêm kinh động!

Cơ hồ người toàn thành đều thấy được linh mang, thế này cũng sẽ không có người hoài nghi tính chân thật của Thiên Phật Nguyên Tội!

Ngay cả Nữ Vương Phi Hồng Di Dạ cũng dùng lý do này để giải thích với Odin!

Không sợ Hans không tin!

Chương 1123 -

Một đường trở lại doanh địa, xảy ra chuyện lớn như vậy, đám người Lăng Phong làm sao còn có thể ngủ được?

Vừa thấy Giang Nam từ bên ngoài trở về, da đầu Lăng Phong tê dại!

"Tê~ lão đệ! Sao người lại ra ngoài tản bộ nữa? Đúng là to gan mà!"

"Vừa rồi lại xảy ra chuyện, ngay cả Thần Chủ Odin đều bị Thiên Phật Nguyên Tội trừng phạt, nghe nói doanh địa thám hiểm nước M cũng đều sụp, không ít người chết!"

Giang Nam há hốc mồm

"Trời ạ! Thật... Thật sao? Thế này cũng quá kinh khủng rồi!"

Cung Lâm lo lắng trùng trùng nói: "Mọi chuyện càng ngày càng vượt tầm khống chế, dị biến của Thâm Uyên càng nghiêm trọng, ngay cả Đạo Thiên đều trúng chiêu..."

"Ta luôn cảm thấy có một bàn tay vô hình điều khiển tất cả!"

Mặt Giang Nam cũng trắng bệch

"Bàn tay to vô hình? Chị Lâm Lâm đừng dọa ta, lá gan ta rất nhỏ!"

Vương Bá mang vẻ mặt trầm tư: "Thật sự, trước khi các người đến tuy nói có chút loạn, nhưng cũng coi như bình an vô sự!"

"Từ sau khi các người tới, thành Bất Dạ này liền bắt đầu

chương khí mù mịt, các người tính xem, chỉ riêng khu doanh địa chúng ta chỉ mới hai ngày đã sụp bao nhiêu tòa nhà rồi?"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt một đám học viên đều theo bản năng rơi vào trên người Giang Nam, thần sắc cổ quái!

Sẽ không phải là do Nam Thần làm đó chứ?

Hai ngày nay hẳn ra ngoài đi dạo, hơn nữa phương diện phá hoại này, Nam Thần thế nhưng là dân trong nghề!

Nhưng lập tức lại lắc đầu, coi như Nam Thần có to gan tới đâu, cũng không dám động thủ với Odin cùng doanh địa thám hiểm nước M a!

Lần này có thể thật sự oan uổng cho Nam Thần rồi...

Chung Ánh Tuyết: À~

Hạ Dao: Hừm hừ hừ?

Giang Nam liếc nhìn!

"Này... Hai người sao lại dùng ánh mắt như vậy để nhìn ta chứ?"

Hạ Dao cười hắc hắc xấu xa, ôm tay Giang Nam, véo má hắn!

"Không có, chỉ muốn nhắc nhở người, bé trai ra ngoài thì cần phải bảo vệ tốt an toàn của chính mình biết không?"

Không cần nghĩ, nhất định là Tiểu Nam làm ra!

Người dám nện ghế vào mặt Barton, Odin có là gì mà hắn không dám đánh?

Nói xong tiến đến bên tai Giang Nam thì thầm!

"Giang Thiên Phật?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ: "A ha~a ha ha, người đang nói chuyện kỳ kỳ quái quái gì vậy chứ?"

.....

Bên trong hải đăng Cầu Vòng!

Odin vừa mới bước vào, vẻ mặt thanh lãnh!

"Nhà vệ sinh ở đâu? Ta muốn đi trước!"

Di Dạ nhíu mày!

Odin sải bước đi vào phòng vệ sinh, vừa mới đi vào khóa kỹ cửa!

Trong nháy mắt biến sắc mặt, không nhịn được nữa!

"Fuck! Đau chết lão tử rồi!"

Vội vàng xoa xoa giảm đau đốn, lập tức cúi đầu kiểm tra, mặt đều xanh!

"Con mẹ nó, gặp phải quỷ rồi!"

"Quang Dũ Thuật!"

A ~

Ước chừng nửa giờ sau, Odin mới từ trong phòng vệ sinh đi ra!

Di Dạ ôm cánh tay, vẻ mặt ý vị thâm trường: "Chữa khỏi rồi sao?"

Odin: "Chữa... Cái gì chữa khỏi rồi? gần đây dạ dày có chút không tốt, cho nên tốn thời gian dài một chút!"

Di Dạ bĩu môi: "Chết vì sĩ diện!"

Odin trừng mắt: "Người giải thích cho ta, Thiên Phật Nguyên Tội là cái quỷ gì?"

Di Dạ ghét bỏ nói: "Đương nhiên bởi vì ngươi là lão già háo sắc? cách bốn vương xa một chút, ta không thích đàn ông!"

Trên trán Odin nổi lên hai sợi gân xanh, Mị vội vàng nghênh đón, giải thích cho Odin chuyện Thiên Phật Nguyên Tội!

Odin nhú mày: "Còn có chuyện này sao? Thâm Uyên nguyên rủa? Bấy đại tội? Thiên phạt..."

Di Dạ thản nhiên nói: "Nơi này là Thâm Uyên, lần dị biến này không ai biết được có chuyện gì sẽ xảy ra, cái gì cũng đều có thể phát sinh!"

"Thứ ta muốn đâu?"

Odin đưa một cái ổ cứng cho Di Dạ!

"Người cho ta 1742 ký hiệu chú văn, trong đó có 1407 cái đã được phiên dịch ra!"

"Bây giờ ta có thể vào Thâm Uyên rồi chứ?"

Trong mắt Di Dạ mang theo vẻ vui sướng!

Những chú văn này phần lớn đều là chú văn khống chế hạch tâm tầng 1 Thâm Uyên mà mình xem không hiểu!

Nếu như có thể hiểu rõ hàm nghĩa những chú văn này, mình có thể khống chế tốt hạch tâm tầng 1 hơn!

Trong tay Hội Quang Minh đang khống chế một thể Bose, đây cũng là nguyên nhân mình giao dịch với Odin!

Di Dạ thần nhiên nói: "Được! Nhưng đã nói rồi, người sẽ tận lực giúp ta giải quyết vấn đề Thâm Uyên dị biến!"

Odin nhún vai: "Đương nhiên! Ta cũng cảm thấy hứng thú với loại chuyện này!"

"Lại nói nếu tìm được hạch tâm tầng tài nguyên, là thuộc về ta phải không?"

Di Dạ vẻ mặt không sao cả nói: "Ta cũng không có hứng thú với việc ai lấy được hạch tâm tầng tài nguyên!"

"Ai lấy được thì phân lợi nhuận theo tỉ lệ cho ta là được rồi! Dù sao hạch tâm tầng 1 ở trong tay ta, do ta định đoạt!"

Odin cười nói: "Tốt lắm! Hai thủ hạ này của ta không mang theo, tạm thời đi theo người đi!"

"Chờ tin tức tốt của ta, ta đi ra trước, người tốt nhất đừng mở cửa tầng 2 trước cho đại chúng!"

Di Dạ thần nhiên nói: "Được thôi, nhưng mà lá gan người cũng đủ lớn! Ý có thân thể Đạo Thiên nên dám liều mạng xuống tầng tài nguyên Thâm Uyên sao?"

"Trong khu quặng sắt, dị năng Quang Minh của người cũng không có tác dụng, không sợ sẽ chết ở bên trong sao?"

"Nếu bị lạc vào tầng mới, cũng không phải nói đùa!"

Thần Chủ Odin khinh thường nói: "Đừng so sánh ta với những kia tên Đạo Thiên rác rưởi kia, đúng là sẽ gặp nguy hiểm!"

"Nhưng so với nguy hiểm, ta càng muốn biết chân tướng của Thâm Uyên, mà nhân loại chúng ta cũng chính vì dựa vào dục vọng vĩnh viễn không ngừng khám phá những thứ không biết này mới từng bước một đi tới được ngày hôm nay!"

Vẻ mặt Di Dạ không kiên nhẫn: "Lão thần côn người cũng không cần giảng đạo với ta nữa đâu! Mau đi đi!"

Cứ như vậy!

Di Dạ đặc biệt mở cửa Thâm Uyên cho Odin, thả hần xuống!

.....

Mà giờ phút này, tòa nhà phân đà số 1 của Hắc Trảo!

Hans đứng với tư thế trung bình tấn ở bên cửa sổ, bởi vì quần lót dày tới 50 mm, dẫn đến hai chân của Hans căn bản không có cách nào đứng thẳng như bình thường!

Chỉ có thể dạng chân, di chuyển như con cua!

Giờ phút này vẻ mặt Hans vô cùng hoảng sợ!

Lại là Thiên Phật Nguyên Tội?

Ngay cả chim sẻ của Thần Chủ Odin cũng bị đánh?

Nếu nói chuyện này là do Bồ Công Anh làm, chính Hans cũng không tin a!

Bồ Công Anh lấy đâu ra lá gan lớn như vậy? Dám động thủ với Odin?

Cho nên chuyện Thiên Phật Nguyên Tội là sự thật?

Trong nháy mắt, Hans cảm giác tam giác sắt mà mình mặc cũng không còn an toàn!

"Mau mau mau! Cái hộp Bồ Công Anh đưa tới đâu, mau lấy cho ta!"

Thủ hạ vội vàng đưa cái hộp kia tới!

Hans lấy thiệp mời ra xem xét, trên đó có nói đậu nành trong túi này có thể miễn trừ ảnh hưởng của Thâm Uyên?

Hans thật sự hoảng sợ!

Ngay cả Odin cũng trúng chiêu, nếu như Thiên Phật Nguyên Tội lại giáng cho mình một phát như vậy!

Sợ là từ nay về sau trong ổ không còn chim sẻ a!

Hans nuốt một ngụm nước bọt, làm gì còn chút do dự nào? Mở túi ra!

Nhìn bên trong có hơn một trăm hạt đậu nành, ngửa đầu đổ vào trong miệng, nhai đi nhai lại liền nuốt đi!

Giòn mát, có vị gà.

Cảm giác được rõ ràng, cả người thần thanh khí sảng, không giống lúc trước.

Chương 1124 -

Lúc này Hans mới thở phào nhẹ nhõm, hạt đậu nành thật sự có hiệu quả a, cũng không biết có thể loại trừ trường phạt của Thiên Phật Nguyên Tội hay không!

"Thông tri cho người của Bồ Công Anh, bảo có thể gặp mặt nói chuyện, ta cảm thấy hứng thú với bảo vật có thể miễn Thiên Phật Nguyên Tội lấy được từ Thâm Uyên kia!"

Thủ hạ vội vàng thông báo xuống!

Còn Hans thì chấp tay sau lưng, đi qua đi lại trong phòng, vẻ mặt lo lắng trùng trùng!

Hắn đi tới đi lui, cực kỳ giống cua gạch!

Giờ phút này các đàn em đứng ở trong phòng đều ghen cười tới điên rồi!

Nhưng mà đúng lúc này, một khắc trước Hans còn đang thông thả bước đi lại đột ngột cứng đờ, trừng to hai mắt!

Một cỗ cuồng khí lấy tư thái không thể ngăn cản điên cuồng phóng xuống!

Hans: Không! Không ổn!

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Căn bản không phải chuyện mà hắn có thể nhịn được!

Cỗ khí này giống như Nộ Long ra biển, phá cửa xông ra!

Hung hăng bắn vào quần lót!

"Đang!"

Một tiếng kim loại va chạm thanh thúy truyền ra, cả cái quần đều bị chấn động!

Một loạt ổ khóa ở hai bên ào ào rung động, phía sau Hans bốc lên một làn khói trắng!

Trong phút chốc hoa nở khắp nơi, khắp vườn thơm ngát!

Các đàn em trong phòng đầu tiên là ngậy người, ngay sau đó!

Phụt ha ha ha ha ha

"Không được không được, ta thật sự không nhịn được nữa, lão đại, người mẹ nó đang gõ chuông à?"

"Lão đại quả thật là tuyệt thế mãnh nam! Thật là nội khí cường mãnh a!"

"Để cho ta cười! Đừng ngăn cản ta! Có chết ta đều phải cười, bằng không thật sự sẽ ghen chết a!"

Cũng may là quần sắt, nếu là vải, tuyệt đối sẽ vỡ vụn!

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake +1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Mặt Hans đỏ bừng, trong mắt là lửa giận ngút trời!

"Cút! Đều cút ra ngoài cho lão tử! Cút a!"

Các đàn em vội vàng chạy ra khỏi phòng, sợ bị lão đại xử lý!

Nhưng mà Hans đều sắp điên rồi, trong bụng phát ra tiếng nổ giống như sấm sét!

"Chết tiệt, ăn đậu nành này sẽ chột bụng sao?"

"A a a! Người vì sao không nói sớm! Giang Nam chết tiệt!"

[Giá trị oán khí từ Hans...]

Hans đỏ mắt, nhe răng nứt miệng, bước chân gian nan hướng về phía nhà vệ sinh!

Nhưng mỗi bước đi đều không khống chế được cường khí trong cơ thể phá cửa xông ra!

Chỉ nhìn cái quần sắt hợp kim titan magiê dày tới 50 mm trên người Hans đang điên cuồng nổ tới chấn động!

Phát ra tiếng kim loại va chạm thật lớn, quanh quẩn cả tòa nhà!

Thậm chí người đi trên đường cái đều có thể nghe được, một đám không khỏi nghi hoặc nhìn về phía tòa nhà Hắc Trảo!

"Ai? Người có nghe thấy tiếng bang bang không?"

"Bang bang bang cái gì!"

Trong tòa nhà, âm thanh kim loại va chạm quanh quẩn!

"Bang bang! Bang bang! Bang bang bang..."

Quần lót sắt: (T_T) Con mẹ nó!

Giờ phút này hai mắt Hans đỏ ngầu, gắt gao nhìn chằm chằm nhà vệ sinh!

Từng bước từng bước đi về phía nhà vệ sinh, nghẹn đến mức đầu đều đầy mồ hôi!

Thẳng cảm giác cửa hậu đều bị lực trùng kích cường đại làm

tê đại.

Thanh âm "bang bang bang" không dứt bên tai!

Loại cảm giác này giống như là bưng một nồi canh nóng ngập nồi, chỉ cần run rẩy một cái, nước canh sẽ rơi ra!

Quả thực quá chua xót!

Lúc Hans chuyển đến nhà vệ sinh, sương mù trong phòng đã trở nên mờ lung mờ ảo!

Hans nghiêng chặt răng, nhìn bồn cầu gần trong gang tấc lệ mà nóng doanh trùng!

Thắng lợi gần ngay trước mắt!

Lòng Hans nóng như lửa đốt, xoay người ngồi xuống bồn cầu!

Phát ra một tiếng "bang bang bang"!

Biểu tình trên mặt Hans cứng đờ, cúi đầu nhìn, trán đổ mồ hôi!

A a a, sao lại quên mất chuyện này chứ?

Lão tử còn mặc quần a, không cởi ra thì làm sao đại tiện?

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Hans gấp đến điên rồi, ánh mắt rơi vào một loạt ổ khóa hợp kim ở hai bên quần!

Mỗi bên bảy ổ, tổng cộng 14 ổ!

"Chìa khóa! Chìa khóa để ở đâu? Mau mang tới cho lão tử!"

Đám đàn em ở ngoài cửa đang cười lăn lộn đầy đất nghe được tiếng Hans gào thét, vội vàng mở cửa!

Một cổ khói trắng xông tới trước mặt, tựa như chốn bồng lai!

Đàn em vừa mở cửa thì hai mắt trợn tròn, miệng sùi bọt mép hôn mê bất tỉnh!

Không ít đàn em đều bị thối nôn, hun đến chảy nước mắt!

"Lão đại! Chìa khóa bị người cất trong két sắt của tổng bộ, cần ta đi lấy sao?"

"Tổng bộ? Lấy! Mau đi lấy cho lão tử!"

Vừa rống xong, chỉ nghe "Rắc rắc" một tiếng!

Bồn cầu gốm sứ cuối cùng không chịu nổi trọng lượng của quần hợp kim, bị cắn nứt, lập tức bị Hans ngòi vỡ!

Cả người đều ngã ngời dưới đất, một cú này! Mặt Hans trắng bệch!

Con đập vốn sắp vỡ đê, lại có thêm động đất nữa?

Ai mà chịu nổi đây?

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Còn mở khóa cái rắm?

Chờ chìa khóa đến, mình đã sớm vỡ đập!

Lập tức như phát điên bắt lấy khóa hợp kim hai bên, dùng hết sức bình sinh, điên cuồng kéo một trận!

"A a a! Mở cho lão tử! Mở ra!"

"Ta đúng là đồ đàn mà, tại sao phải khóa nhiều như vậy chứ!"

Hans cuối cùng vẫn là Tinh Diệu, cho dù là khóa hợp kim cũng không chống đỡ nổi lực phá hoại của hắn!

Trong chốc lát đã xé nát ba ô!

Nhưng lập tức thân thể cứng đờ!

Chờ một chút, nếu lão tử cõi trần, Thiên Phật Nguyên Tội thừa dịp này đến trừng phạt mình thì làm sao bây giờ?

Không... Không thể trùng hợp như vậy chứ?

Nhưng vạn nhất thì sao?

Cuộc sống hạnh phúc của lão tử có thể bị hủy toàn bộ a!

Nhưng nếu như không đỡ, làn sóng này sẽ trực tiếp đưa mình hồi tưởng lại thời thơ ấu ấm áp a?

Hans điên cuồng tự sát mình!

Không có thời gian cho mình do dự, hai chọn một!

Muốn sống hạnh phúc?

Hay là muốn dải ngân hà tuột khỏi mây?

Ta nghĩ trời cao đã giúp ta lựa chọn!

Chỉ thấy Hans ngồi dưới đất, cơ thể đang căng thẳng nhanh chóng thả lỏng!

Vẻ mặt thư giãn!

A a a~

Trong phòng vệ sinh vang vọng tiếng bang bang, chỉ có điều tiếng "bang bang" truyền ra lúc này đây có chút lạ lẫm!

Trong hành lang, các đàn em đều trầm mặc!

Lão đại, người đã cố hết sức rồi!

Một đàn em hệ phong nhanh chóng từ ngoài cửa sổ bay tới, về mặt thở hồng hộc, trong tay còn cầm theo một chuỗi chìa khóa, lo lắng nói: "Chìa khóa đã lấy tới, mau đưa cho lão đại!"

Một người lắc đầu nói: "Không cần! Lão đại đã bắt đầu rồi!"

Đàn em hệ phong: ...

Bắt đầu?

A cái này...

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Hans...]

.....

Giang Nam ngồi trong doanh địa thám hiểm mang về mặt nghi hoặc!

Tại sao Hans lại có nhiều giá trị oán khí như vậy chứ?

Đã càn quét bảy tám giờ cũng không ngừng?

Ta đã đặc biệt tặng đậu nành cho hắn để giải trừ ảnh hưởng của Thâm Uyên nha, vô cùng có lòng!

Con người thời nay sao không biết cái gì gọi là tri ân báo đáp cả?

Đúng lúc này, Diêu Hồng gọi điện thoại tới, thanh âm có chút vui sướng!

Chương 1125 -

"Nam Thần lão đại, Hans đồng ý gặp mặt thương thảo kế hoạch Tinh La rồi!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Trong dự liệu, không gặp, lại kéo thêm hai ngày!"

Diêu Hồng ngăn ra: "A? Không gặp sao? Như vậy có thể..."

Giang Nam thần nhiên nói: "Quên ta đã dạy người cái gì rồi sao? Trong đàm phán phải nắm giữ quyền chủ động tuyệt đối! Đàm phán hiện tại đã bắt đầu!"

"Hắc Trảo chủ động tới tìm chúng ta, cũng đã đánh mất quyền chủ động! Nhưng như vậy còn chưa đủ, hiểu không?"

Ánh mắt Diêu Hồng lấp lánh: "Người muốn khiến cho Hans trải qua vài ngày trong sự lo lắng hãi hùng, như vậy sẽ càng khát cầu bảo vật Thâm Uyên có thể miễn trừ Thiên Phật Nguyên Tội mà người nói?"

Giang Nam nhếch miệng cười nói: "Thông minh! Đứa nhỏ bần thủ kia người tìm thế nào rồi?"

Nói tới đây, vẻ mặt Diêu Hồng cổ quái: "Còn chưa tìm được, lão đại người xác định người này có ở thành Bất Dạ sao?"

Giang Nam cũng có chút không chắc, thành Bất Dạ nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ!

Ngay cả Bồ Công Anh cũng không tìm thấy?

Tiểu quỷ này biết Bồ Công Anh đang tìm mình, cho nên mới

trốn đi sao?

"Tiếp tục tìm! Có manh mối gì thì báo cho ta biết trước!"

Giang Nam cúp điện thoại, vuốt cằm về mặt trầm tư!

"À, hay là cho Hans thêm một phát nữa đi, ba phát cũng không kém lắm đâu nhỉ!"

Nói xong lại móc ra một cái bánh pudding bullying nhét vào trong miệng ăn!

Đi ra ngoài làm chuyện xấu đương nhiên không thể dùng bộ dáng của mình, trong thành Bất Dạ nhiều người mắt tạt!

Thân phận mình miễn cảm, vẫn nên chú ý cẩn thận mới được!

Nửa giờ sau, trên đường cái!

Một em gái mang tất đen, váy ngắn đi bộ trên đường, con mắt không ngừng nhìn chung quanh!

Một đầu tóc xoắn ngang vai, đỉnh đầu còn đội mũ nỉ màu trắng, miệng ngậm kẹo que!

Thanh thuần đáng yêu!

Cứ như vậy đi bộ đến một chỗ dưới tòa nhà, nói thầm: "Phân bộ số 1 Hắc Trảo, hẳn chính là nơi này đi?"

Lập tức tìm một con hẻm nhỏ không có người rồi chui vào, móc ra ná cao su bách phát bách trúng!

Lần này Giang Nam cũng không dùng linh châu cấp Kim Cương nữa, mà là tiếp tục lấp đầy viên bi đen!

Cẩn thận quan sát, xung quanh không có người!

Trực tiếp kéo ná cao su ra, cười hắc hắc xấu xa, loại cảm giác lén lút làm chuyện xấu này thật sự là không cách nào nói rõ a!

Thậm chí còn có chút nghiên!

Hữu!

Tiếng nổ truyền đến, linh mang màu đỏ thẫm xẹt qua một đường cong kinh diễm, bắn thẳng vào tòa nhà!

Bắn viên bi đen ra xong Giang Nam tất nhiên liền thuận di, thoát khỏi hiện trường vụ án!

Người đứng ở trên đường lấy vẻ mặt hoảng sợ nhìn linh quang đỏ thẫm bay về phía tòa nhà!

"Mọi người mau nhìn! Là Thiên Phật Nguyên Tội!"

Trong đám đông phát ra từng đợt kinh hô!

Giờ phút này tiếng "bang bang" trong tòa nhà còn chưa dừng lại, đã tám tiếng rồi!

Nhưng đối với Hans một hơi nuốt một trăm hạt đậu nành mà nói, đây cũng chỉ là vừa mới bắt đầu!

Mà nay hình ảnh trong phòng vệ sinh đã vô cùng thê thảm!

Hans với hai mắt vô thần ngồi dưới đất, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc!

Bản thân lẫn lộn trong thế giới ngằm nhiều năm như vậy, chưa từng chật vật tới vậy a!

Cuối cùng vẫn phải ôn lại ký ức tuổi thơ ấm áp lúc sáu tuổi sao?

Nhưng đúng lúc này, vách tường gạch men nhà vệ sinh đột

nhiên vỡ nát!

Một đạo linh quang đỏ thắm dùng tốc độ kinh người bắn thẳng về phía quần!

Hans mở to hai mắt, tóc gáy cả người nổ tung!

Thiên Phật Nguyên Tội lại tới trường phạt ta?

Lần thứ ba?

Quả nhiên! Ta mẹ nó biết ngay mà!

Ha ha ha!

Không biết vì sao, tâm tình Hans có chút kích động!

Thậm chí có loại cảm giác không uống công chịu khổ!

May mắn không lựa chọn cõi quần xá lũ!

Nếu không chẳng phải phí công chuẩn bị cái quần sắt này sao?

Giờ khắc này, Hans không khỏi có chút khâm phục quyết định sáng suốt của mình!

Không uống công lão tử hồi tưởng về tuổi thơ ảm áp này!

Lại đây! Lão tử xem người làm sao xuyên thủng quần lót của ta!

Liên tục bị Thiên Phật Nguyên Tội đánh trúng hai lần, Hans đại khái đã hiểu rõ đặc tính Linh Mang!

Tốc độ rất nhanh, rất khó kịp thời làm ra động tác phòng ngự, thậm chí còn có thể truy tung!

Nhưng uy lực nổ tung thì Hans lại có tính toán đại khái, cái quần lót này đã được đặc biệt chuẩn bị để phòng ngự linh mang

công kích!

Tấn công nổ tung như hai lần trước! Quần lót sắt tuyệt đối chịu đựng được!

Nhìn linh mang đỏ thẫm bay tới, Hans chống nạnh đuổi người một cái!

Ta xem người có thể làm gì được ta?

Linh mang đỏ thẫm trong nháy mắt đánh vào quần sắt!

Đang!

Tiếng kim loại va chạm khổng lồ thậm chí còn làm vỡ kính tòa nhà!

Vụ nổ như trong tưởng tượng của Hans đã không xảy ra!

Sức nặng khủng bố cộng thêm động năng hóa thành lực xuyên thấu không gì sánh kịp, toàn bộ tác dụng ở trên quần lót sắt!

Quần lót hợp kim titan và magiê dày 50mm đã bị thủng, để lại một lỗ hổng có kích thước bằng đồng xu!

Hans mở to hai mắt, vẻ mặt trong nháy mắt biến thành màu gan heo, thân thể bị lực xuyên thấu cực lớn đánh bay!

Từ trong tòa nhà phân bộ bay ra ngoài, không trung truyền đến một tiếng kêu thảm thiết như giết heo!

"A a a... Chơi xấu a! Mẹ nó sao lần này lại là đạn xuyên giáp chứ? A!"

Hans liên tục bị nện xuyên qua hai tòa nhà, nặng nề ngã trên mặt đất, đau đến mức dùng đầu đập xuống đất!

Trăm triệu lần không nghĩ tới a

Sao lần này không nổ? Sao lại đổi thành xuyên giáp?

Vậy lão tử mặc quần lót, cực hạn hai chọn một!

Vì hạnh phúc mà lựa chọn hồi ức tuổi thơ này rồi cuộc có ích gì!

"Ta không chịu nổi a! ta thật khổ quá đi, ta không muốn ở lại thành Bất Dạ nữa!"

"Dựa vào cái gì mà vẫn ta! Chỉ bắn mỗi ta? Đã ba lần rồi!"

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake +1000!]

Xảy ra loại chuyện này, tất nhiên mọi người đều bị thu hút mà vây tới xem!

Chỉ thấy lúc này Hans quỳ trên mặt đất, đau đớn vô cùng, nước mắt giàn giụa!

Mặc dù vậy, Hans vẫn không ngừng "bang bang"!

Thứ đồ chơi này căn bản không phải hắc có thể khống chế được!

Giờ phút này mọi người cũng cảm thấy hoảng sợ!

Thiên Phật Nguyên Tội đều đánh Hans tới ba lần? Trong thành Bất Dạ này, người cặn bã nhất, kẻ háo sắc nhất chính là hắc!

"Tê ~ Thế này cũng quá độc đi, Hans này... Chắc không phải bị đánh phệ luôn rồi chứ? Dù sao cũng là Tinh Diệu?"

"Là bị ép đến đường cùng sao, còn mặc cả quần lót sắt? Thứ này cũng không thể đỡ nổi?"

Lão đại Hắc Trảo bị Thiên Phật Nguyên Tội biến thành bộ dáng quỷ quái này, còn tiếp tục như vậy, quỷ mới biết Hắc Trảo có

thể chống chọi được bao lâu!

Trong đám người nghị luận sôi nổi, vẻ mặt nhìn Hans đều ghét bỏ!

Giang Nam: "Ew ~ ghê tởm muốn chết, lão đại Hắc Trảo này trông cực kỳ không đáng tin cậy a, nhóm hàng này của ta chắc không thể nào giao dịch với Hắc Trảo nữa rồi, mọi người có nơi nào đề cử không?"

Chương 1126 -

Mọi người nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt nhao nhao sáng người!

Trời ạ, ở đâu ra em gái thanh thuần mềm mại đáng yêu như vậy?

Chính là loại cảm giác của mối tình đầu!

"Bồ Công Anh cũng không tệ, ta đề cử cho người? Ta có người quen!"

"Oa! Em gái này, có thể để lại phương thức liên lạc không?"

"Ta thấy người trông rất giống với bạn gái mối tình đầu của ta!"

Trong đám người, không ít người có ánh mắt khác thường, nhìn Hans với vẻ mặt ghét bỏ!

Còn tiếp tục như vậy, chúng ta không thể không cân nhắc chấm dứt hợp tác với Hắc Trảo, chuyển sang nơi khác!

Hans đều sắp nghiền nát răng, đây đâu chỉ là mất mặt? Lão tử đều có thể sẽ mất sạch a!

Mẹ kiếp!

Giang Nam cười hắc hắc, hiển nhiên bởi vì chuyện của Hans, uy tín của Hắc Trảo tại thành Bất Dạ dần dần biến mất!

Thứ mà mình muốn chính là hiệu quả này!

Nhưng mà đúng lúc này, trong đám người đột nhiên yên tĩnh, nhao nhao cúi đầu!

Chỉ thấy Nữ Vương Phi Hồng Di Dạ mang theo Mị đi tới, bịt mũi, khuôn mặt xinh đẹp lạnh như băng!

Trong ánh mắt nhìn Hans tràn đầy ghét bỏ cùng chán ghét!

"Sao lại là người nữa? Đã ba lần rồi! Chơi đùa phụ nữ vui tới như vậy phải không?"

Hans giật mình, mặt trắng bệch, quỳ trên mặt đất không dám đứng lên!

"Không... Không phải, nữ vương đại nhân, người nghe ta giải thích, ta kỳ thật..."

"Đang!"

Di Dạ tức giận: "Người kỳ thật cái gì?"

Hans vội la lên: "Ta thật sự không..."

"Bang bang bang!"

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

Không thể nhịn một lát để cho ta nói hết lời sao?

Đã tám tiếng rồi, có thể dừng được hay không?

Di Dạ lui về phía sau hai bước, sắc mặt băng hàn: "Không ngại mất hết mặt mũi sao? Còn không cúi trở về cho ta?"

"Những người còn lại, đều giải tán cho ta!"

Hans thở phào nhẹ nhõm, vội vàng chạy về tòa nhà tổng bộ!

Mọi người làm sao còn dám xem náo nhiệt?

Lời nói của Nữ Hoàng thành Bất Dạ chính là duy nhất!

Trong lòng Giang Nam có chút hoảng hốt, Di Dạ đặc biệt chạy tới sao?

Lần trước đánh Odin, cô cũng tới!

Không phải ngẫu nhiên!

Di Dạ đã theo dõi Thiên Phật Nguyên Tội, muốn truy tra?

Sau này mình làm việc sợ là phải cẩn thận một chút.

Nhưng xem thái độ của Di Dạ đối với Hans mà nói, lại có chút ý muốn bảo vệ!

Còn đặc biệt ra tay giúp hân giải vây?

Chuyện này có chút khó xử lý, không khiến Di Dạ chết tâm với Hắc Trảo, Bồ Công Anh không có cách nào thương vị a!

Đám người nhao nhao tản ra, mấy anh chàng vừa rồi lại cười hì hì đến gần!

"Em gái, có muốn suy nghĩ lại chuyện vừa nói không? Ta giới thiệu người cho người?"

Giang Nam vung tay: "Ai nha, người đừng tới làm phiền ta được không?"

Nhưng một tiếng này lại hấp dẫn sự chú ý của Di Dạ, ánh mắt xinh đẹp nhìn qua!

Trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam, ánh mắt hơi sáng lên, tim đập có chút gia tốc!

Bộ dáng thanh thuần như chim nhỏ nép vào người của Giang Nam lại khiến Di Dạ muốn bảo vệ.

Giang Nam cảm giác có ánh mắt chăm chú nhìn mình, không khỏi nhìn lại!

Ánh mắt hai người va chạm trên không trung!

Khuôn mặt của Giang Nam trắng bệch!

Chết tiệt!

Nữ hoàng nhìn ta làm gì?

Sẽ không phát hiện là ta bắn chim sẻ đó chứ?

Giang Nam chợt dạ vội vàng tránh tầm mắt, quay đầu bước đi, anh chàng kia cũng mặt dày đi theo!

Nhưng ánh mắt sợ hãi vừa rồi của Giang Nam, khiến trong lòng Di Dạ càng thêm rung động!

Vươn ra đầu lưỡi màu đỏ tươi liếm liếm môi, nghiêng đầu nói: "Mị! Cô gái đội mũ nỉ trắng kia, đêm nay ta muốn nhìn thấy cô ấy, người đi giải quyết!"

Nói xong liền đi về phía hải đăng Cầu Vòng!

Mị ngạc nhiên, hiếm khi nữ vương chủ động gọi người, vội vàng nói: "Nữ vương yên tâm!"

.....

Trong hẻm nhỏ, vẻ mặt Giang Nam không kiên nhẫn!

Anh chàng mặt dày kia còn đi theo: "Người để lại cho ta phương thức liên lạc đi? Gặp nhau tức là duyên!"

Trên trán Giang Nam nổi lên hai sợi gân xanh!

Mị lực của ta cho dù là biến thành phái nữ cũng có lực sát

thương lớn như vậy sao?

Nhưng phương thức bắt chuyện này của người cũng quá lạc hậu đi?

Có tin lão tử lấy đại kích ra chém chết người không?

Vừa muốn quay đầu giáo huấn hẳn một phen!

Nhưng đúng lúc này, một bóng người cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện ở bên người Giang Nam!

Một tay ấn đầu gã kia, hung hăng đập vào tường!

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, vách tường rạn nứt, chàng trai vô lực ngã xuống đất!

Nhưng mà Giang Nam nhìn người xuất hiện trước mắt thì lại luống cuống!

Đây chẳng phải là người đi theo Di Dạ sao? Sao lại đi theo mình tới đây?

Chết tiệt! Sẽ không phải thật sự phát hiện là do ta làm đó chứ?

Nhưng mình cũng không lộ ra dấu vết a!

Giang Nam vội vàng làm bộ thất kinh!

"Cảm ơn... Cảm ơn chị gái đã giải vây! Vậy ta đi trước đây!"

Nói xong cúi đầu bước từng bước nhỏ muốn chạy!

Nhưng Mị lại ngăn ở trước mặt Giang Nam cười nói: "Người tên là gì?"

Giang Nam ngần ra, không phải tới tìm phiền toái sao?

Vậy tìm ta làm gì?

Bộ dạng hiện tại của mình, cũng không thể lộ tẩy a!

Thế là lại sợ hãi nói:

"Ta là Giang Lan, chị gái tìm ta có chuyện gì sao?"

Mị ngờ ngác nhìn Giang Nam, trách không được nữ vương thích, bộ dáng đáng thương này, ai gặp mà không thích?

"Tiểu Lan đúng không? Ta là người của Nữ Vương Phi Hồng!"

"Là như vậy, bên hải đăng Cầu Vòng có một công việc tương đối thích hợp với người! Có hứng thú không?"

"Thù lao rất phong phú, chỉ cần người gạt đầu, còn lại ta sẽ an bài!"

Giang Nam vò đầu, chuyện này là thế nào?

Nhưng nghĩ lại, có thể lấy thân phận danh chính ngôn thuận tiến vào hải đăng Cầu Vòng?

Não bắt đầu hoạt động!

"Công việc gì? Ta không có thực lực gì, nguy... nguy hiểm không?"

Mị sờ sờ đầu Giang Nam cười nói: "Không nguy hiểm, hơn nữa không cần bao lâu, ta có thể bảo đảm an toàn của người!"

"Người thấy 8 viên linh châu cấp Kim Cương thế nào? Người chỉ cần gạt đầu, 3 viên này là tiền đặt cọc người cầm trước, còn lại 5 viên chờ người tới Hải Đăng ta lại đưa cho người!"

Giang Nam cảm thấy ngạc nhiên!

Trong lòng đều vui vẻ nở hoa, đi đi! Sao không đi chứ!

Không hổ là nữ vương nắp nôi, đúng là giàu nứt đổ đổ vách a!

Tiền này nếu không kiếm ta còn là người sao?

Nhưng vẫn kinh ngạc nói: "Trời ạ! Nhiều như vậy? Ta... Ta có thể đảm đương nổi sao?"

Mị cười nói: "Cơ hội bày ra trước mặt người, có thể nắm chắc hay không liền xem người!"

"Tối nay bảy giờ, đến hải đăng tìm ta!"

Nói xong nhét ba viên linh châu vào trong ngực Giang Nam rồi biến mất!

Giang Nam bối rối, trên mặt tràn đầy hưng phấn!

Đi thì đi? Sợ cái rắm?

Mặc kệ là cái gì, còn có thể ăn ta sao?

Chủ yếu nhất là có thể danh chính ngôn thuận tiến vào hải đăng Cầu Vòng, trước không nói tới chuyện có thể nghe được một ít tin tức xác thực về Thâm Uyên!

Nếu như có thể tiện tay lấy được nắp nôi của nữ vương tới, chẳng phải mình liền có thể lên trời sao?

Nhất cử trở thành hoàng đế nắp nôi?

Hai mắt Giang Nam tỏa sáng, trong đầu đã toát ra vô số ý nghĩ thành thực!

Di Dạ! Người đây là đang dẫn sói vào nhà a

.....

Chương 1127 -

Bây giờ tối, ăn một đồng bánh pudding bullying, hơn nữa Giang Nam đã cẩn thận mặc đồ đẹp đi tới hải đăng Cầu Vòng!

Nơi này là chỗ ở của Nữ Vương Phi Hồng, phòng bị sâm nghiêm, người bình thường muốn tới gần cũng khó, càng miễn bàn đi vào!

Mà Giang Nam đã chuẩn bị vẹn toàn, thậm chí tính toán bê cả nôi về nhà!

Trước khi đến còn đặc biệt làm một bao kẹo nổ, giá trị mị lực bùng nổ!

Chuẩn bị tâm sự với Mị, nói ra một ít lời!

Vừa tới dưới ngọn hải đăng, Mị đã đứng ở cửa chờ mình!

Trong nháy mắt nhìn thấy Giang Nam, cảm giác được tim đập gia tốc một trận, thậm chí đều ngậy người một lát!

Trời ạ! Cô nương này cũng dễ khiến cho tim người ta đập thành thạch đi?

Giang Nam phất phất tay: "Chị gái này? Sao người lại ngậy người ra?"

Mị cười nói: "Không... Không có gì, đi theo ta!"

Hai người vào hải đăng, Giang Nam sợ hãi nói: "Chị gái? Thần Chủ Odin cũng ở chỗ này sao?"

Mị cũng không nghĩ nhiều: "Không có, Thần Chủ đã xuống

Thâm Uyên, đoán chừng phải chờ vài ngày mới có thể đi ra?"

Giang Nam: Yeah!

Như vậy tỷ lệ hành động của mình thành công sẽ càng lớn!

"Vậy khi nào thì cửa Thâm Uyên chúng ta mở ra? Anh trai của ta còn đang ở tầng thứ ba..."

Mị hơi ngẩn ra, lập tức cười nói: "Cụ thể còn phải xem kết quả hành động của Thần Chủ Odin, trước khi cửa vào Thâm Uyên mở ra thì nữ vương sẽ tổ chức tiệc thông tri mọi người!"

"Người cũng không cần hỏi thăm lung tung."

Về mặt Giang Nam lo lắng trùng trùng, lão thần còn xuống Thâm Uyên làm gì?

Sẽ không phải phải muốn lấy hạch tâm tầng tài nguyên đi chứ?

Nếu để cho hắn lấy được, tất cả mọi người đều không được chơi!

Không sai khi quyết định tới hải đăng Cầu Vòng này, hỏi thăm được một ít tình báo hữu dụng.

Hai người đi thang máy một đường tới tầng cao nhất của hải đăng, Mị nhìn Giang Nam cau mày!

Không khỏi an ủi nói: "Người đừng sợ, cũng không cần khẩn trương, rất thoải mái!"

Giang Nam:???

Cái gì mà rất thoải mái?

"Chị gái? Người còn chưa nói cho ta biết phải làm công việc gì

a!"

Mị mang theo Giang Nam đi tới trước một cửa phòng, giao ra 5 viên linh châu cấp Kim Cương, vẻ mặt tươi cười xán lạn!

"Đi vào đi, lát nữa người sẽ biết!"

Giang Nam mơ hồ đi vào phòng!

Phòng rất lớn, trang hoàng hoa lệ, ở trung tâm có một cái giường lớn màu đỏ!

Xuyên qua cửa sổ có thể nhìn thấy cảnh đêm của cả tòa thành Bất Dạ!

Trong phòng cũng không có ai à?

Vừa muốn nói chuyện, lại nghe phía sau cửa phòng truyền đến thanh âm khóa lại!

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, sao Mị còn khóa cửa chứ?

Không đúng!

Nhìn 5 viên linh châu cấp Kim Cương trong tay, Giang Nam luôn có loại cảm giác bị bán!

Giang Nam trợn trắng mắt, ta quả người là cái?

Trong phòng không có ai, dù sao cũng vào rồi!

Chấp tay sau lưng đi dạo quanh trong phòng đánh giá, cũng không biết phòng của Nữ Vương Phi Hồng ở nơi nào!

Thứ quan trọng như hạch tâm nhất định sẽ để bên người?

Nhưng mà đúng lúc này, Giang Nam lại nghe được tiếng nước

ào ào!

Thân thể không khỏi cứng đờ!

Có ai trong sao?

Theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy trong phòng tắm pha lê phía sau, mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng người thon thả!

Sau một khắc, cửa phòng tắm mở ra!

Di Dạ đi ra, tóc ướt sũng, trên người tràn đầy bọt nước chưa khô!

Nhìn Giang Nam, Di Dạ cảm thấy tim đập nhanh hơn, ánh mắt màu đen sáng ngời!

Cô gái này quả nhiên không giống với những người khác!

Khẽ người nói: "Thật đúng là một tiểu khả ái làm cho người ta thương tiếc."

Thân thể Giang Nam trực tiếp cứng đờ tại chỗ, cả người đều ngây dại, đầu óc trống rỗng!

Di... Di Dạ?

Lại liên tưởng đến lời Mị nói lúc trước...

Giang Nam mặt đều đen!

Lão tử tự mình bán mình?

Bán với giá 8 viên linh châu cấp Kim Cương?

Ta con mẹ nó !*(#^(%@

Đây là công việc mà Mị đã nói sao?

A a a, con người ai lại làm như vậy chứ, lão tử trực tiếp đưa mình giao tới cửa?

Đây là phòng của Di Dạ?

Di Dạ chậm rãi đi tới, trên khuôn mặt tươi cười mang theo nụ cười yếu ớt

Trái tim Giang Nam cũng sắp nhảy ra khỏi cổ họng rồi!

Trực tiếp như vậy sao?

Nếu mình không làm gì, chờ lát nữa sẽ rơi vào tay Di Dạ!

Cô chính là Đạo Thiên!

Thuần di chạy trốn?

Nhưng một khi bại lộ dị năng hệ không gian của mình, liên tưởng đương với việc trực tiếp nói cho Di Dạ biết thân phận thật sự của mình a?

Nếu Di Dạ biết hiện tại người đứng ở trước mặt cô là Giang Nam mà không phải Giang Lan!

Nhất định sẽ chém chết ta!

Nhưng nếu không chạy?

Không chạy thì thật sự sẽ bị ăn thịt!

Vẻ mặt Giang Nam thất kinh, không ngừng lui về phía sau!

"Nữ... Nữ vương đại nhân? Sao lại là người? Chị Mị bảo ta tới làm nhiệm vụ! Ta..."

Di Dạ nhìn vẻ mặt sợ hãi của Giang Nam, nhất thời càng thích!

Trực tiếp đi tới bên người Giang Nam, giơ tay nâng cằm Giang

Nam lên!

Giang Nam: !!!

Xong đời rồi!

Ta vẫn nên chạy đi!

Vì thế đẩy Di Dạ ra, xoay người muốn chạy!

Di Dạ cười khanh khách: "Chạy? Người còn có thể chạy đi đâu?"

Chỉ thấy cô hơi giơ tay lên, cổ tay bắn ra một đường tơ nhện màu trắng trong suốt!

Đem toàn bộ tay chân của Giang Nam trói lại, miệng cũng đều bị phong kín!

Giang Nam liều mạng giãy dụa, lại phát hiện tơ nhện vô cùng dẻo dai, căn bản kéo không đứt!

Kinh khủng nhất chính là, trong nháy mắt bị tơ nhện quấn quanh lên, linh lực trong cơ thể mình bị bắt đầu bị tơ nhện điên cuồng hấp thu!

Đảo mắt đã hút khô, tơ nhện hấp thu linh lực càng thêm dẻo dai!

Trong thân thể vừa mới sinh ra một chút linh lực liền bị tơ nhện hấp thu, điều này khiến cho Giang Nam căn bản ngay cả dị năng cũng không có cách nào dùng!

Trong lòng phi thường kinh hãi!

Hiệu quả của tơ nhện này thậm chí còn khủng bố hơn cả còng tay Khốn Linh a?

Dị năng này không dùng được, thật sự chạy không thoát a!

Lật xe!

Dị năng của Di Dạ là hóa thú?

Chỉ thấy Di Dạ nhẹ nhàng kéo, Giang Nam chạy đi không được mấy mét đã bị kéo trở về!

Khóe miệng Di Dạ nhếch lên một vòng cong!

"Có muốn chị đây đổi xử với em gái tốt hơn không?"

"Thương thương! Yêu người!"

"Mạng đều cho người a~"

Giang Nam: ...

Thế này ai chịu nổi a?

Người giao mạng cho ta? Ta cũng không muốn nổi?

Giang Nam sắp điên rồi, nhất định phải chạy! Nhưng chạy thế nào a!

Thuần di cũng không dùng được!

Ngay khi Giang Nam vắt hết óc muốn nghĩ kế thoát thân, Di Dạ lại cắn một ngụm xuống cổ Giang Nam!

Giang Nam: ???

Mình có thể cảm giác được máu trong thân thể đang bị Di Dạ hút đi!

Cùng lúc đó, một cỗ cảm giác tê dại từ vết cắn trên cổ lan tràn ra, Giang Nam hoàn toàn mất đi khống chế thân thể!

Một cổ cảm giác mê muội không ngừng đánh sâu vào thần kinh Giang Nam.

Hút máu?

Lần này Giang Nam rốt cục đã biết vì sao Di Dạ được gọi là Nữ Vương Phi Hồng!

Mình đang bị rút vào độc tố sao?

Mà Di Dạ đang thưởng thức máu tươi, ánh mắt trở nên sáng ngời, hương vị thật đặc biệt!

Là hương vị mình chưa từng nếm qua, làm cho người ta mê luyến, thậm chí nghiện!

Cô gái này quả nhiên đặc biệt!

Chương 1128 -

Cho tới bây giờ Di Dạ chưa từng hưng phấn như vậy, hai tròng mắt hoàn toàn hóa thành màu đỏ như máu!

Sau lưng vào giờ khắc này lại toát ra tám cây trường mâu máu sắc bén!

Không, là chân nhện mới đúng!

Tám cái chân nhện đỏ như máu ôm chặt lấy Giang Nam, giống như con nhện đang săn bắt mồi của mình vậy!

Giang Nam mở to hai mắt!

Dạng hóa thú của Di Dạ là của nhện sao?

Mình trở thành con mồi của cô?

Xong đời! Có lẽ thật sự sẽ bị ăn thịt!

Di Dạ! Cái con mẹ nhà ngươi!

Nhưng trên độc tố, Giang Nam hoàn toàn không chịu nổi cảm giác choáng váng, ngủ thiếp đi!

Di Dạ đứng dậy lau khô miệng đỏ bừng, cảm giác tim đập nhanh hơn!

Ánh mắt nhìn Giang Nam mê man sáng lấp lánh, hưng phấn không thể khống chế!

Thật giống như phát hiện trân bảo gì đó!

"Cô gái này thật đặc biệt! Người chỉ có thể là bảo bối của ta, ai

cũng đừng hòng cướp đi!"

.....

Giang Nam mơ mơ màng màng tỉnh lại, trong lòng không khỏi cả kinh!

Mình không chết? Vết cắn trên cổ đã khép lại!

Cảm giác mỗi mệt trong cơ thể đã hết, ngay cả tu vi đều tinh tiến vài phần, mơ hồ có cảm giác muốn đột phá Bạch Kim!

Giang Nam bối rối, mình không phải bị Di Dạ cắn, hơn nữa còn bị rút độc tố vào sao?

Đây là tác dụng của độc tố?

Đúng lúc này, Giang Nam nghe được tiếng nói chuyện, vội vàng giả bộ ngủ, ánh mắt len lén mở ra một khe hở, dùng dư quang nhìn lên!

Chỉ thấy Di Dạ ngồi ở trên giường, trên mặt mang theo nụ cười hạnh phúc thỏa mãn.

Phía sau lưng là tám cái chân nhện linh hoạt vũ động, hai cổ tay chỗ không ngừng có tơ nhện bị rút ra!

Cô... cô lại dùng tơ nhện đan áo len?

Chuyện gì đây?

Mị đứng ở một bên vuốt cằm nói: "Nữ vương đại nhân? Cô gái này thế nào?"

Di Dạ thỏa mãn nói: "Ta thích cô ấy, cô ấy rất đặc biệt, máu của cô ấy khiến cho ta hưng phấn, tim đập gia tốc, thậm chí là nghiện!"

Mị cảm thấy ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên nghe được lời đánh giá như thế từ nữ vương!

"Mị đã biết, nữ vương đại nhân, áp lực đến từ các quốc gia càng lúc càng lớn, nếu cứ tiếp tục phong tỏa Thâm Uyên, có thể sẽ khiến cho quốc tế bất mãn!"

"Chúng ta còn phải cho Odin thời gian sao?"

Giang Nam âm thầm thấy căng thẳng, không uống bị uống máu a, rốt cục có thể nghe được tin tức sao?

Biểu tình Di Dạ không thay đổi: "Hừ! Bất mãn thì thế nào? Chuyện Thâm Uyên còn chưa tới phiên bọn họ nói chuyện!"

"Nhưng tốt nhất cũng không nên ký thác mọi hi vọng ở trên người Odin!"

"Bằng không lại qua một đoạn thời gian, thành Bất Dạ sẽ bị địa tội thù hằn triệt để hủy diệt, xung đột càng ngày càng nhiều, cần tìm phương pháp tạm hoãn xuống chuyện này!"

Mị vội vàng nói: "Có cần liên lạc với Bồ Công Anh không, đại thần kỳ của bọn họ..."

Di Dạ nhíu mày: "Nói như vậy liền có nghĩa phải bỏ qua Hắc Trảo, dù là nuôi chó nhưng nuôi thời gian dài cũng sẽ có cảm tình, ta không quá muốn tá ma giết lừa!"

"Chẳng qua... biểu hiện gần đây của Hans làm ta rất thất vọng, ta bắt đầu có chút chán ghét hắn rồi!"

"Chuyện này để sau hắn nói!"

Giang Nam nằm ở trên giường giả bộ ngủ, trong lòng thấy vui vẻ, thì ra thái độ của Di Dạ là thế này sao?

Quả nhiên nằm ở bên gối là có thể nghe được lời trong lòng a,

nhưng sự hi sinh này hình như có chút lớn nha...

Di Dạ trầm tư một lát: "Cho Odin ba ngày nữa! Ba ngày sau mở tiệc ở hải đăng Cầu Vòng!"

"Mời người của tất cả các quốc gia muốn xuống Thâm Uyên lại đây, cùng nhau nói bàn chuyện này!"

"Nếu đã muốn hạch tâm tăng tài nguyên, vậy cần giúp ta giải quyết vấn đề, thế lực khắp nơi cũng không phải không có người tài ba!"

Mị nhẹ nhàng gật đầu!

Giang Nam âm thầm tính toán, ba ngày nữa sao?

Vậy kế hoạch của mình có thể định ra rồi!

Trong chốc lát, Di Dạ liền dùng tơ nhện dệt ra một cái áo ba lỗ, điên cuồng rót linh lực của mình vào trong, thẳng đến khi tơ nhện hút đầy!

Đặt áo ngay ngắn ở bên gối Giang Nam, trong ánh mắt có chút không nở.

"Mị! Cô ấy là của ta, thời điểm ta muốn gặp cô ấy nhất định phải gặp được! Người sắp xếp đi!"

Mị: "Vâng! Nữ vương đại nhân!"

Nói xong Di Dạ liền rời khỏi phòng!

Mà Giang Nam thì giả bộ ngủ hơn 10 phút rồi mới tỉnh lại!

Về mặt mơ hồ dụi mắt!

Lập tức giống như là đột nhiên nhớ tới cái gì đó.

"Hu hu... Chị Mị! Nữ vương! Nữ vương đối với ta!"

Mị cười ngồi xuống bên cạnh Giang Nam, choàng qua bả vai của hắn: "Không khóc, nữ vương rất thích người a!"

"Người xem? Cô ấy còn đặc biệt đan áo cho người, ta cũng không có!"

"Tơ nhện được dung nhập linh lực của nữ vương vào, có thể nói là sợi tơ dẻo dai nhất trên thế giới, áo do loại tơ này dệt thành, linh binh đều cắt không hỏng, rất trân quý!"

Giang Nam ngây dại, áo này là dệt cho ta sao?

Người phụ nữ hư hỏng này cũng quá biết cách a!

Sự khủng bố của tơ nhện này Giang Nam thật sự đã kiến thức được, thứ đồ chơi này dệt thành áo, lực phòng ngự sẽ khủng bố thành cái dạng gì?

Giang Nam vui ra rầm, hút máu thì tính là chuyện gì chứ!

Thậm chí còn muốn lại chạy đến mấy lần, để Di Dạ dệt cho ta một bộ quần áo toàn thân!

Nhưng ngoài mặt vẫn yếu ớt nói: "Thật... thật sự là cho ta? Nữ vương thật tốt!"

Mị cười nói: "Đương nhiên, nữ vương cũng thích người, đợi lát nữa người giao phương thức liên lạc cho ta, nếu ngài muốn gặp lại người thì ta liền gọi người!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm chỉnh!

Xin hãy gọi cho ta, dù nói gì thì lão tử cũng phải kiếm được nguyên bộ quần áo tơ nhện từ chỗ này!

Chủ yếu vẫn là hỏi thăm tình báo, vì để chấp hành nhiệm vụ

tốt hơn, cũng là suy nghĩ cho Bồ Công Anh!

Chỉ có thể hy sinh bản thân, loại tinh thần vô tư kính dâng này phạm là ai nghe xong hẳn cũng sẽ cảm động đi?

Căn bản không phải vì ăn bám hay gì cả!

Mmm! Chính là như thế!

Sau khi để lại phương thức liên lạc, Giang Nam đã được Mị đưa ra khỏi hải đăng Cầu Vòng!

Một đường bị cô đi theo, coi như Giang Nam muốn đi dạo thêm bên trong hải đăng tìm nấp nôi gì đó, cũng không có cách nào thoát thân!

Hơn nữa Di Dạ không phải khó giải quyết bình thường, căn bản không phải loại Đạo Thiên căn bã như Barton có thể so sánh!

Mình vẫn đừng tìm đường chết thì hơn.

Ra khỏi hải đăng, Giang Nam đi trên đường cái không khỏi ngẩn ra.

Ta đây cũng coi như là bị nhện cắn đúng không?

Còn là con nhện cấp Đạo Thiên?

Nghĩ vậy liền giơ tay dùng cổ tay nhắm ngay đèn đường, ngón giữa cùng ngón áp út nắm lại!

"Viu~"

Nhưng mà cũng không có tơ nhện từ trong cổ tay bắn ra, không khỏi có chút mất mát!

Lại đi tới bên tường, trong mắt chờ mong lấy tay dán lên tường, bám nửa ngày cũng không leo lên được...

Mấy người trên đường đều hoang mang, em gái này sợ không phải đầu bị vô nước đó chứ?

Lớn lên trông đáng yêu như vậy, đáng tiếc lại là đứa ngốc!

Nhưng mà trên sân thượng hải đăng, ánh mắt của Di Dạ lại nhìn chăm chăm vào bóng người nho nhỏ trên đường phố!

Trong mắt trầm luân!

Làm sao bây giờ? Vừa rời đi đã bắt đầu thấy nhớ rồi...

.....

Chương 1129 -

Thằng đến khi đi đủ xa, tài khoản phụ Giang Lan mới đăng xuất, thay bằng tài khoản Giang Nam!

Một đường thuận di tới Bồ Công Anh tìm được Diêu Hồng!

"Lão đại? Sao người lại tới đây? Vừa rồi Hans lại bị..."

Giang Nam cười không ngừng: "Ta làm, vừa rồi ta ở ngay tại hiện trường!"

Diêu Hồng rung mình một cái, lão đại Nam Thần thật sự muốn lên trời!

Hans và Odin có người nào mà không phải đại lão một phương chứ?

Người lại lén lút điên cuồng bắn chim của người ta?

Chuyện này thật sự càng chơi càng lớn!

"Hai ngày sau hẹn gặp Hans, nên thu lưới rồi, Bồ Công Anh chúng ta cũng nên thưởng vị!"

Ánh mắt Diêu Hồng sáng ngời: "Vậy để ta đi an bài, nhưng Hans nói hẳn có điều kiện!"

"Muốn gặp mặt thì phải ở địa bàn của hẳn mới được, chính là tòa nhà tổng bộ của Hắc Trảo!"

Giang Nam cười lạnh: "Được! Vậy cho hẳn chút cảm giác an toàn đi!"

Diêu Hồng lo lắng nói: "Trước mắt người của chúng ta bên trong thành chỉ có ba cường giả cấp Kim Cương!"

"Nếu muốn chống lại Hắc Trảo mà nói, vẫn là có chút yếu thế..."

Giang Nam nhếch miệng cười không ngừng: "Không có việc gì, ta sẽ tìm người chống đỡ! Người cứ việc sắp xếp!"

"Giải quyết xong Hắc Trảo, chúng ta sẽ cùng Di Dạ nói chuyện về kế hoạch Tinh La! Tranh thủ giải quyết chuyện này trước khi chúng ta tiến vào Thâm Uyên!"

Diêu Hồng nuốt một ngụm nước bọt: "Người có cách nào khiến cho bên phía nữ vương hé miệng sao? Bỏ qua hắc trảo, hợp tác với chúng ta?"

Giang Nam run rẩy một cái!

Đâu chỉ có cách làm cho cô ấy hé miệng?

Miệng cô ấy đều gặm tới cổ ta!

Ta sống dễ dàng sao?

Không khỏi đứng dậy vỗ vỗ bả vai Diêu Hồng, ánh mắt hồng hồng: "Chờ chúng ta kiếm được tiền, người nhất định không được quên sự hy sinh của ta đối với sự nghiệp của chúng ta!"

Nói xong thuận di một cái liền không thấy bóng dáng!

Diêu Hồng:???

Người đã hy sinh cái gì chứ?

Vì sao vừa rồi Nam Thần lại lộ ra biểu tình giống như cô vợ nhỏ bị người vấy bẩn vậy chứ?

.....

Doanh địa thám hiểm Hoa Hạ, chuyện Hans lần thứ ba bị Nguyên Tội Thiên Phật trừng phạt đã dẫn đến sóng to gió lớn!

Người trong thành trở nên hoảng sợ, rất nhiều cửa hàng đèn đỏ cũng không có ai tới, nhao nhao đóng cửa ngừng kinh doanh!

Trong doanh địa, mọi người đều đang thảo luận kịch liệt.

"Lão đại Hắc Trảo kia vừa nhìn đã biết không phải thứ tốt lành gì, Thiên Phật đều trừng phạt hắn ba lần rồi!"

"Tòa nhà của Hắc Trảo cũng sụp không còn mấy tòa, gặp phải lão đại như vậy, làm đàn em cũng không dễ dàng a!"

"Chuyện này đến bao giờ mới chấm dứt chứ? Làm lão tử đi tiểu đêm cũng đều sợ bị trừng phạt, đứng nửa giờ đều không rỉ ra được!"

"Này này này! Người thật sự chỉ đơn thuần đứng giải quyết?"

Tần Thụ hắc hắc vui vẻ: "Hoặc là người cũng có thể đổi tư thế, nói không chừng sẽ phát hiện ra thế giới mới nha!"

Đúng lúc này, Giang Nam lại tản bộ trở về...

Hạ Dao mang về mặt hưng phấn sáp lại thì thầm.

"Lần sau làm chuyện xấu thì dẫn ta đi cùng được không, ta cũng muốn làm chuyện xấu!"

Thần sắc Giang Nam nghiêm lại: "Không được, người không thể biến thành người phụ nữ xấu xa, phụ nữ xấu xa rất đáng sợ!"

Lúc này Giang Nam mới nhớ tới lời nhắc nhở trước đó Đại Lang Diệt.

Bé trai ra ngoài quả nhiên phải bảo vệ tốt bản thân a!

Mà mọi người nhao nhao lộ ra biểu tình không thích hợp, sao mỗi lần xảy ra chuyện Nam Thần đều ra ngoài tản bộ?

Lăng Phong tò mò nói: "Lão đệ, người lại đi đâu vậy? Không sợ bị trừng phạt à?"

Giang Nam chính nghĩa lẫm liệt: "Đương nhiên là hỏi thăm tình báo rồi, dùng cách của ta nha!"

Mọi người: hmm~

"Bọn ta thế nào lại không cảm thấy đáng tin được nha? Người đã hỏi thăm được tình báo gì? Nói nghe thử đi!"

Giang Nam vẽ mặt thần bí: "Ba ngày sau... Di Dạ sẽ mở thiết yến ở hải đăng Cầu Vòng, thương thảo chuyện mở ra Thâm Uyên!"

Mấy người Lăng Phong đều ngẩn ra, chuyện tuyệt mật như vậy thật sự có thể nghe ngóng được?

Ngoại giới cũng không truyền ra được chút tin tức nào!

Cung Lâm hưng phấn nói: "Người cũng có tai mắt ở trong hải đăng Cầu Vòng sao?"

Thân thể Giang Nam cứng đờ: "Người... Người coi là vậy đi!"

Tai mắt kia chính là tài khoản phụ Giang Lan của ta!

Mọi người vừa nghe đều hưng phấn theo, cửa vào Thâm Uyên rốt cục cũng sắp mở ra rồi sao?

Giang Nam cười hắc hắc, móc ra bốn quả lựu đạn đặt trên bàn!

"Muốn không?"

Ánh mắt mấy người Lăng Phong liền nhìn thẳng, đây chính là thứ đồ chơi tốt, bản thân thế nhưng đã tự mình thể nghiệm qua a!

Cả đám đều gật đầu, vẻ mặt khát vọng!

Giang Nam: "Hai ngày sau có việc cần các tiền bối hỗ trợ ta chống tràng, Hân Di đạo sư cũng cùng đi luôn đi!"

"Không cần mọi người làm cái gì cả, chỉ cần đứng phía sau làm khách quý là được, cũng không có chút nguy hiểm gì!"

"Đến sao? Đến rồi thì bốn quả lựu đạn này chính là của các người!"

Ba người Lăng Phong Vương Bá Cung Lâm không nói hai lời, một tay liền nhét lựu đạn vào trong ngực!

Ngay cả Đào Hân Di cũng coi như bảo bối!

"Thật sự chỉ cần đứng là được? Không có nguy hiểm?"

Lăng Phong mang vẻ mặt lo lắng: "Ra ngoài như vậy, Thiên Phật Nguyên Tội sẽ không tìm tới trên người chúng ta chứ?"

Vương Bá bữu môi: "Sợ cái gì? Có Giang Nam ở đây, nếu thật sự có thiên phạt tới cũng là hấn hưởng trước có được không?"

Giang Nam: (= _ =)

Hình tượng của ta trong mắt các người rất cuộc là như thế nào?

Chuyện này liền quyết định như vậy, mà vì thỏa mãn nguyện vọng muốn cùng đi làm chuyện xấu của Hạ Dao, Giang Nam cũng cho toàn bộ thành viên trong đội đều đi theo!

Chuyện đàm phán với Hắc Trảo lần này, Giang Nam vẫn có thể nắm chắc được!

Hai ngày chỉ chớp mắt đã trôi qua!

Tám giờ tối!

Tới gần lúc xuất phát, Giang Nam suy nghĩ một chút, vẫn là mặc áo tơ nhện mà Di Dạ cho mình vào người!

Dù sao lát nữa cũng đi gây chuyện, như vậy sẽ càng thêm đảm bảo!

Vừa người tới bất ngờ, phần ngực còn được cô tri kỷ thêm ba chữ "cực cứng nhỏ"!

Mà giờ phút này trong doanh địa thám hiểm của Hoa Hạ đang đậu một chiếc xe vũ trang đã qua cải tiến.

Diêu Hồng mang theo hai thủ hạ cấp Kim Cương chờ ở cửa.

Giang Nam mang theo mấy người Chung Ảnh Tuyết Hạ Dao đi ra!

Bốn kim cương nhóm Lăng Phong đi theo phía sau Giang Nam, có chút phát ngậy ngẩn!

Diêu Hồng tiến lên mở cửa xe cho Giang Nam, thấy bốn người Lăng Phong đi theo cũng thở phào nhẹ nhõm!

Như vậy bên mình có bảy Kim Cương, cũng không sợ Hắc Trảo!

"Lão đại, tất cả đều đã được an bài thỏa đáng, đã thông báo rồi!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Tốt lắm! Lên xe xuất phát!"

Cung Lâm với Lăng Phong ngạc nhiên, khi thật sự nhìn thấy Diêu Hồng của Bồ Công Anh gọi Giang Nam là lão đại, đầu óc vẫn mơ hồ!

Một Hoàng Kim 10 sao lại có vài thủ hạ cấp Kim Cương?

Dưới tay còn vận hành một tổ chức lớn như vậy?

Giang Thần Tiên một tay che trời sao?

Thật sự có đủ mặt mũi!

Chương 1130 -

Trên xe, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao khó tránh khỏi có chút khẩn trương, nhìn trận thế này rốt cuộc là muốn `làm gì?

Ngô Lương Hùng Nhị thì bị vũ trang trên xe hấp dẫn, toàn bộ quá trình ánh mắt đều sáng ngời, nước miếng cũng sắp chảy ra!

Chỉ có Mira là mang vẻ mặt thỏa mãn, cô mặc kệ đi làm gì, chỉ cần có thể ở cùng Giang Nam ca ca là tốt rồi a.

Lăng Phong vẫn không nhịn được: "Chúng ta rốt cuộc định đi đâu? Cần nhiều Kim Cương như vậy để khống chế?"

Diêu Hồng giải thích nói: "Tới tổng bộ Hắc Trảo đàm phán, Bồ Công Anh muốn bắt được một bộ phận tài nguyên thế giới ngầm từ trong tay bọn họ, thành lập chợ đen thành Bất Dạ!"

"Hoàn thành kế hoạch Tinh La, chuẩn bị cho công cuộc thành lập mạng lưới giao dịch ngầm trong giới quốc tế!"

Một câu nói ra, mấy người Lăng Phong nhao nhao trừng lớn con ngươi, nổi cả da gà!

Dự án lớn tới như vậy sao?

Đàm phán? Cái này không phải tương đương với việc cướp thức ăn từ trong miệng Hắc Trảo sao?

Còn là đến tổng bộ Hắc Trảo để nói chuyện?

Vương Bá nhếch miệng: "Hans thuộc cấp Tinh Diệu! Đến hang ổ của người ta cướp thức ăn? Không phải đã nói không có nguy hiểm gì sao?"

Giang Nam tự tin nói: "Tin ta, căn bản không có nguy hiểm, của thả tâm trong quần được, chuyện đàm phán thế này là chuyên môn của ta!"

"Phương pháp đàm phán của Nam Thần nghĩ ra! Cực kỳ đáng tin, không tin người cứ hỏi Diêu Hồng?"

Vương Bá:???

Để tâm ở đâu cơ?

Diêu Hồng không khỏi nhớ tới đợt đàm phán với Huyết Minh lúc trước, kích động rùng mình một cái!

"Người... Các người cứ coi là vậy đi!"

Nhưng mà trên trán mấy người Lăng Phong đã bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhìn kiểu nào cũng không thấy đáng tin cậy a!

.....

Cùng lúc đó, tòa nhà tổng bộ Hắc Trảo!

Hans đi tới đi lui, vẻ mặt lo lắng!

Bị Thiên Phật Nguyên Tội nhắm tới ba lần, may mắn có quần sắt chống được đại bộ phận lực xuyên thấu, được 17 bác sĩ phẫu thuật cấp cứu!

Sau khi rò rỉ khiến 16 người hôn mê, cuối cùng cũng bảo vệ được mạng chim sẻ!

Bây giờ đi bộ còn phải dạng chân!

Quần sắt cũng không mặc nữa, căn bản vô dụng!

Chỉ là trạng thái này! Thật sự không chống đỡ nổi đợt trùng kích tiếp theo!

Hans đặt tất cả hy vọng vào bảo vật Thâm Uyên có thể miễn trừ Thiên Phật Nguyên Tội mà Giang Nam đã nhắc tới kia!

"Chậc! Tên nhãi Giang Nam kia cũng quá kiêu ngạo, dám để lão tử đợi nhiều ngày như vậy!"

"Đã tám giờ rồi, người còn chưa tới sao?"

Tráng hán đầu đinh nói: "Lão đại, lần này Giang Nam đến không có ý tốt, nhất định sẽ dùng bảo bối kia làm át chủ bài, ép Hắc Trảo chúng ta nhượng bộ!"

Hans cười lạnh: "Chỉ cần hần dám đến, bảo vật kia tất nhiên là của ta!"

"Chỉ bằng quan hệ giữa ta với nữ vương, địa vị của Hắc Trảo tại thành Bất Dạ không ai có thể lay động!"

"Hần tốt nhất nên hiểu đại cục, nếu không lão tử chỉ có vào mà không có ra!"

Để Giang Nam đến tổng bộ Hắc Trảo đàm phán, Hans làm sao có thể không chuẩn bị?

Chỉ riêng thủ hạ cấp Kim Cương đã gọi tới sáu người! Còn lại tất cả đều là cao thủ!

Đúng lúc này, một chiếc xe vũ trang chạy tới trước cửa tòa nhà tổng bộ!

Ánh mắt Hans ngưng tụ.

Giang Nam đến rồi!

Xe chạy thẳng tới trụ sở Hắc Trảo!

Trái tim tất cả mọi người đều nhấc lên theo!

Chỉ thấy Giang Nam hít một hơi thật sâu, từ trong không gian dị độ móc ra một cái mũ lưỡi trai đội ở trên đầu!

Chính là mũ tha thứ!

Sau đó lại móc ra một cái găng tay nhiệt tình như lửa, đeo ở trên tay trái, tay phải không mang!

Đàm phán mà!

Phải chuẩn bị những thứ cần thiết nhất!

Cửa xe mở ra, đoàn người xuống xe!

Chỉ thấy Hans mang theo sáu thủ hạ Kim Cương của mình tới, cùng với mấy trăm đàn em đứng ở cửa tòa nhà.

Một cổ khí thế kinh tâm động phách đập vào mặt!

Ngoại trừ tư thế đứng trung bình tấn của Hans có chút khó nói ra, còn lại đều rất tốt!

Đám người Lăng Phong thấy tư thái của Hắc Trảo, đều âm thầm khởi động linh lực, cảnh giác!

Nhưng Giang Nam lại phảng phất không nhìn thấy, trên mặt mang theo nụ cười xán lạn, đi về phía Hans!

Hans thấy Bồ Công Anh mang đến bảy Kim Cương, cũng hơi nheo mắt lại!

Hừ lạnh nói: "A ~ Người anh em Giang Nam này thật là kiêu ngạo, muốn gặp mặt thôi mà cũng phải đợi lâu như vậy?"

Nói xong vươn tay phải ra với Giang Nam, chuẩn bị bắt tay!

Chỉ thấy Giang Nam cười càng rực rỡ, cũng vươn tay phải ra!

Lập tức hét lớn!

"Bát Môn Độn Giáp, cửa thứ 7! Mở!"

Trong thoáng chốc chức năng thân thể Giang Nam điên cuồng tăng vọt, duỗi chân xoay hông, động tác liên mạch lưu loát!

Tay phải hung hăng vỗ về phía mặt Hans.

Thậm chí còn phát ra tiếng xé gió, hung hăng tát vào mặt Hans!

Phụt~

"Bốp!"

Một tiếng giòn vang vọng, khiến cho mặt Hans đều nghiêng qua một bên!

Giang Nam ưỡn ngược!

"Ăn nói cho đàng hoàng với lão tử!"

Một cú tát vung ra, không khí lâm vào sự chết lặng!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao hoảng sợ che miệng!

Tròng mắt đám người Lăng Phong cũng trừng bạo!

Con mẹ nó!

Phương thức ân cần thăm hỏi của người thật dịu dàng a!

Nửa câu còn chưa nói, vừa lên liền vả miệng người ta?

Còn đặc biệt mở cả tuyệt kỹ?

Này này này! Người thật sự đến đây để đàm phán sao?

Người rõ ràng là đến để đánh nhau mà!

[Giá trị oán khí từ Hans Black + 1000!]

Không riêng gì đám người Lăng Phong choáng váng!

Ngay cả đám đàn em của Hắc Trảo cũng điên rồi, cả đám đỏ mắt lập tức vây quanh Giang Nam!

Linh lực trên người bắt đầu khởi động, vô số khẩu súng nhắm ngay đám người Giang Nam!

"Mẹ nó dám kiêu ngạo như vậy a, lão đại! Chúng ta trực tiếp chơi hắc đi!"

"Rõ ràng làm muốn vả mặt lão đại mà! Là đang vả mặt người Hắc Trảo chúng ta!"

"Lão đại! Chỉ cần người nói một câu, ta liền xông lên kéo đầu tên nhãi này xuống!"

Trong lúc nhất thời các đàn em đều bùng nổ cơn giận, hận không thể đi lên xé xác Giang Nam!

Hans che mặt, trên trán nổi lên hai sợi gân xanh!

"Người đánh ta? Người dám đánh ta?"

Giang Nam nhướng mày: "Ta đánh người đó, người có thể làm gì được ta?"

Trên thực tế tay trái mang găng tay đã tùy thời chuẩn bị ra tay!

Tay phải vả miệng! Thử nghiệm trước xem mũ tha thứ liệu có hiệu lực với Tinh Diệu hay không!

Nếu như không có hiệu lực, tay trái trực tiếp kích hoạt chế độ làm lại từ đầu!

Ồn thỏa!

Giang Nam mang theo hiệu ứng đặc biệt trong góc nhìn của Hans:

"Ta chỉ nhẹ nhàng sờ người một cái mà thôi ah, người sao lại tức giận ah~"

Gân xanh trên trán Hans đột nhiên tiêu tán, vẻ mặt trù mẩn!

"Ta không giận, tha thứ cho người là được rồi!"

Một câu nói ra!

Năm sáu trăm đàn em phía sau Hans trùng lớn con mắt, cầm toàn bộ nện xuống đất!

Trước mặt đàn em, trước mặt mọi người, tất người một cái như vậy!

Công khai kêu gào, người đều tha thứ được cho hắn?

"Lão đại! Bộ người bị hắn đánh đến choáng váng rồi sao? Giết hắn a!"

"Từ lúc nào mà Hắc Trảo chúng ta phải chịu uất ức như vậy? Giết chết hắn!"

"Một Hoàng Kim rác rưởi như hắn dám tát người! Lão đại người chính là Tinh Diệu a!"

Các đàn em tức giận gào khóc!

Chương 1131 -

Hans che mặt, ánh mắt dần dần đỏ lên: "Trước mặt nhiều người như vậy và mặt của ta, còn càn rỡ như vậy?"

"Đem Hắc Trảo, đem mặt mũi của Hans ta đặt ở đâu?"

Các đàn em không ngừng gật đầu, ánh mắt sáng ngời!

Đúng rồi đúng rồi! Chơi hấn đi!

Hans: "Giang Nam như vậy, ta đương nhiên sẽ lựa chọn tha thứ cho hắn rồi!"

Lúc này đã có ba đàn em trợn trắng mắt, bị tức đến hôn mê!

Giang Nam đều vui điên rồi!

Mũ tha thứ quả nhiên có hiệu lực, chuyện này liền dễ xử lý, trong một giờ kể tiếp!

Xin hãy gọi ta là Giang kiêu ngạo!

Ha ha ha ha!

Lại đưa tay tát Hans một cái!

"Nhanh lên! Không có mắt nhìn sao! Lâu như vậy rồi còn để cho ta đứng ở bên ngoài a?"

Hans trừng mắt: Người...

Giang Nam mang theo hiệu ứng đặc biệt:

"Trời lạnh như vậy, sao người lại nhẫn tâm để ta đứng bên

ngoài chịu lạnh chứ?"

Hans: Tha thứ!

"Bên ngoài lạnh lắm, vào nói chuyện với ta đi!"

Chỉ thấy Giang Nam ngẩng đầu ưỡn ngực, vung cánh tay, bước vào tổng bộ Hắc Trảo!

Mấy người Lăng Phong nhìn mà choáng váng!

Tư thế đi đường này của người so với miệng pháo còn phách lối hơn, người cứ như vậy đi trên đường nhất định sẽ bị đánh a!

Là Giang Nam chơi quá lớn, hay là Hans không xách nổi đao?

Vương Bá nuốt một ngụm nước bọt: "Có nên nói hay không, nếu ta là Hắc Trảo, ta đều đã xông lên giết Giang Nam a!"

Cung Lâm che mặt: "Tuy nói đại trượng phu có được dân được, nhưng Hans cũng quá có được đi, ta đều cảm thấy ghen ghét thay cho hắn!"

Lăng Phong ngơ ngác nói: "Đây là phương pháp đàm phán của Nam Thần sao? Vừa lên liền vả miệng? Một lần vung ra hai cú tát? Đá như cha người ta?"

Diêu Hồng cười khổ: "Có trời mới biết chuyện này là sao? Nhưng thời điểm lúc trước khi Nam Thần lão đại đàm phán với Huyết Minh, cũng từng vả miệng đến mức khiến Vạn Đông Thần cấp Tinh Diệu khóc thành tiếng!"

Tất cả mọi người đều rung mình một cái, cũng quá độc ác đi!

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao liếc nhau, không khỏi nhớ tới chuyện cỏ mọc trên đầu Giang Nam!

Tỏ vẻ đã hiểu, chỉ sợ Hans đã trúng tà thuật của Tiểu Nam!

Mọi người vội vàng đi theo!

Mà đám đàn em Hắc Trảo đều mang vẻ mặt phát điên, điên cuồng bức tốc, nghẹn khuất chết!

Đây nào phải là lão đại? Đây là vương bát (rùa rút cổ)!

Vương Bá: "Hắt xì"?

.....

Trong phòng họp!

Giang Nam đặt móng ngồi ở vị trí chủ vị vốn thuộc về Hans!

Hai chân gác lên bàn!

Giống như về lại nhà mình!

Hans cắn răng, lửa giận xông lên tận trời, đều cảm giác mình sắp bị tức tới nổ tung!

Giang Nam: "Người nhìn cái gì a? Lão tử thích ngồi chỗ này đây, người không phục người định làm gì?"

"Chịu đựng đi! Tự mình tìm chỗ ngồi!"

Nắm tay Hans giơ lên, nhưng biểu tình trong nháy mắt lại trở nên hòa tan!

"Được rồi!"

Nói xong lại tự mình đi sang bên kia đẩy một cái ghế ngồi tới!

Đám người Lăng Phong đều không nở nhìn!

Đây rốt cuộc có phải là sân nhà của Hắc Trảo hay không?

Vì sao người càng giống với lão đại nơi này hơn!

Các đàn em đều sắp tức điên rồi, lão đại người con mẹ nó có thể đừng sợ như vậy không?

Đây rốt cuộc là lão đại rác rưởi gì, chúng ta là dân trong thế giới ngầm nha!

Có thể phách lối một chút có được hay không?

Người nhìn người ta xem?

Sự phách lối này còn hơn cả đám người thế giới ngầm chúng ta!

Hans hít sâu một hơi: "Bây giờ có thể bàn về kế hoạch Tinh La chưa?"

"Ta cảm thấy khá hứng thú với bảo vật Thâm Uyên mà người đã nhắc tới kia, nếu quả thật có thể miễn trừ Nguyên Tội Thiên Phạt, Hắc Trảo ta có thể nhượng bộ!"

"Nhưng nếu như lời người nói là giả, hoặc là bịa chuyện lừa gạt, hậu quả người hẳn là rõ ràng!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta chỉ muốn biết, Hắc Trảo của người có thể nhường tới bước nào?"

Hans thần nhiên nói: "Trước đó, có phải người nên làm sáng tỏ hàng hóa trước không?"

"Ta cũng không cho rằng người có thể có được thứ có thể miễn trừ Nguyên Tội Thiên Phạt!"

Giờ phút này biểu cảm của đám người Lăng Phong đều ngây ngốc, cái gì mà bảo vật Thâm Uyên?

Ngay cả Diêu Hồng cũng mang vẻ tò mò, dù sao Giang Nam vẫn luôn lấy cái này để dụ dỗ Hans, lại chưa từng nói là vật gì!

Giang Nam cười nói: "Đương nhiên là được!"

Nói xong liền móc ra một cái hộp gỗ dị thường tinh xảo từ trong không gian dị độ!

Ánh mắt mọi người đều tập trung lại đây, vẻ mặt chờ mong, Hans càng là nuốt một ngụm nước bọt, lòng bàn tay đổ mồ hôi!

Giang Nam chậm rãi xốc hộp gỗ lên!

Vẻ mặt mọi người đều cứng đờ!

Chỉ thấy trong hộp bày một cái mũ bảo hiểm màu xanh lá cây, cực kỳ giống mũ cấp 1 trong PUBG!

Còn là loại rách rưới không chịu nổi, sơn đều tróc, phía trên thậm chí còn có đất vụn, giống như bị chôn ở trong đất 200 năm rồi mới được đào lên!

Sắc mặt Hans vô cùng khó coi, đứng dậy vỗ bàn nói!

"Người mẹ nó đang đùa ta sao? Thứ rác rưởi này cũng có thể coi là bảo vật?"

"Được rồi, ta tha thứ cho người!"

"A nha! Tức chết ta rồi, xem lão tử chơi chết người!"

"Không không không, Giang Nam sao có thể có ý xấu gì chứ?"

Giờ phút này Hans phảng phất lâm vào trong vòng tuần hoàn chết chóc, tâm tình liên tục lẩn quẩn trong trạng thái bạo nộ cùng tha thứ!

Giang Nam đều ngây người!

Này? Hệ thống người có thấy không?

Người này dính bug rồi, sẽ không bị hỏng chứ?

Người còn không biết quản lý?

[...]

Xem ra thật sự tức giận muốn chết, hiệu quả của mũ tha thứ cũng sắp không chống đỡ được cơn cuồng nộ của Hans!

Lão tử đem toàn bộ hy vọng đều ký thác ở phía trên, kết quả người mang đến cho ta mũ xanh?

Còn là loại hư hỏng?

Ta liền beep beep a!

Giang Nam thản nhiên nói: "Người có biết vì thứ này, Hoa Hạ ta đã trả giá bao nhiêu người không?"

Một câu nói ra khiến Hans sửng sốt, nhú mào thật sâu!

Giang Nam nói tiếp: "Người hẳn cũng biết rõ, hiệu quả đậu thần kỳ của Bồ Công Anh mạnh cỡ nào!"

"Hạt đậu thần kỳ cũng được tìm thấy ở tầng thứ tám Thâm Uyên!"

Hans trừng mắt: "Người mẹ nó còn có mặt mũi nói với ta chuyện đậu? Người có biết ba ngày nay lão tử đã trải qua những gì hay không?"

"Người có biết bác sĩ làm phẫu thuật cho lão tử rất cuộc đã ngắt xỉu bao nhiêu lần hay không?"

[Giá trị oán khí từ Hans Black + 1000!]

"A, liền tha thứ cho người!"

Nhưng lập tức cũng ngăn ra: "Người nói thứ này được phát hiện chung với hạt đậu thần có thể giải được tội thù hằn ở tầng thứ 8?"

Giang Nam nhún vai: "Đương nhiên! Nếu không người cho rằng hàng của Bồ Công Anh chúng ta từ đâu mà tới?"

Diêu Hồng: ...

Rõ ràng là người cho a!

Thần sắc Giang Nam nghiêm lại: "Đại đội thăm dò ở tầng thứ bảy của Hoa Hạ chúng ta, là đội đầu tiên phát hiện cửa vào tầng thứ tám, tiến vào trong đó thăm dò, hơn nữa mang tin tức trở về!"

"Hạt đậu thần kỳ cùng mũ miễn trừ tai ách này đều được tìm thấy ở tầng thứ tám!"

"Tầng thứ tám vô cùng hung hiểm, vì thế, Hoa Hạ ta đã tổn thất bao nhiêu người người có biết không? Không! Người căn bản không biết!"

Hans mở to hai mắt, vẻ mặt chấn động, cái mũ rách nát này thế mà lại được mang về từ tầng thứ tám Thâm Uyên?

Tê~

Mà đám người Lăng Phong ở phía sau Giang Nam nhao nhao cắn răng điên cuồng ghen lại!

Đừng nói tới Hans không biết!

Ngay cả chúng ta con mẹ nó cũng không biết a!

Chuyện xảy ra lúc nào a? Bọn ta căn bản chưa từng nghe nói qua có được hay không?

Người này lại nghiêm trang nói hươu nói vượn!

Nói dối không chớp mắt!

Chương 1132 -

Ánh mắt Hans lóe lên, chỉ bằng vào cái miệng Giang Nam, lão tử tin cái đầu nhà người!

Vừa muốn đưa tay lấy cái mũ trừ tai ách trong hộp gỗ!

Nhưng mà Giang Nam lại một tay chế trụ nắp hộp, nhếch miệng cười không ngừng: "Người sợ không phải là đang nghĩ muốn đoạt đồ đấy chứ?"

Để Hans xem? Nếu tên này chụp mũ lên đầu trước mặt ta, vậy chẳng phải sẽ lật xe sao?

Hans cắn răng: "Dù sao anh cũng phải cho ta xem chứ? Nếu không ta dựa vào cái gì mà tin lời người?"

Cái mũ rách này thật sự có thể miễn Thiên Phật Nguyên Tội?

Giang Nam thản nhiên nói: "Đương nhiên, nếu không người cho rằng ta đã dựa vào cái gì để một đường đi tới hôm nay mà không có dính Thiên Phật?"

"Chính là nhờ cái mũ này!"

Hạ Dao kinh ngạc che miệng: "Chẳng lẽ không phải bởi vì nhan sắc đẹp trai của người mê đảo trăm triệu thiếu nữ sao?"

Giang Nam lắc đầu cười: "Không! Căn bản không phải!"

Chung Ánh Tuyết: ...

Hai người như thế nào lại bắt đầu không biết xấu hổ rồi?

Hans nheo mắt: "Ta không tin!"

Giang Nam cười không ngừng: "Chắc hẳn lão ca đã lâu rồi không được hưởng sinh hoạt hạnh phúc rồi nhỉ?"

Vẻ mặt Hans cứng đờ, đầu chỉ thật lâu không có a!

Với tình huống hiện tại của lão tử, làm sao có?

Người là đang giễu cợt ta sao?

Giang Nam gật đầu: "Đương nhiên! Nếu không người cho rằng ta đang làm gì!"

Hans: ...

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake + 1000!]

"Tha thứ... tha thứ cho người!"

Các đàn em cũng đều nhìn với vẻ mặt chua xót, từ khi có Thiên Phật Nguyên Tội, còn ai dám không thành thật?

Khung cảnh thái bình ngày ngày vui ca nhẩy múa đã cũng không còn!

Cuộc sống muôn màu muôn vẻ đều mất đi sắc thái a!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta thì khác, ta từ sau khi đội mũ trừ tai ách, đã diệt trừ một thân vận rủi!"

"Ở nhà hàng đêm sinh ca, tại thành Bất Dạ lại còn không có ban ngày, thật đúng là một chết ta!"

"Người xem Nguyên Tội Thiên Phật tìm tới chưa? Căn bản không có!"

"Người cho rằng ta vui vẻ như người tưởng tượng sao? Không!

Căn bản không phải!"

Hans ngạc nhiên: "Như vậy mà người còn không vui?"

Giang Nam: "Niềm vui của ba ba người căn bản không tưởng tượng được!"

Hans: Ai ui mẹ nó!

[Giá trị oán khí từ Hans. Blake +745!]

Các anh em: (hâm_mộ)

Hans sắp điên rồi, Giang Nam mới là tên háo sắc số một của Bất Dạ Thành!

Hàng đêm sinh ca?

Mắc gì Thiên Phật Nguyên Tội chỉ trừng phạt ta, lại không trừng phạt Giang Nam a?

Chẳng lẽ thật sự là bởi vì mũ trừ t ai ách đến từ Thâm Uyên tầng tám kia sao?

Giang Nam rèn sắt khi còn nóng: "Hiệu quả giải trừ độc tội thù hằn của hạt đậu thần kỳ người cũng cảm nhận được!

"Vậy người hẳn hiểu, mũ miễn trừ tai ách có cùng xuất xứ với đậu thần kỳ, chỉ cần đội lên, liền có thể trừ đi vận rủi, tránh khỏi ảnh hưởng của Thiên Phật Nguyên Tội!"

Hai thứ này đều đến từ Thâm Uyên! Chỉ có đồ đến từ Thâm Uyên mới có thể tiêu trừ ảnh hưởng do dị biến Thâm Uyên mang đến!"

"Phải dùng ma thuật để đánh bại ma thuật!"

Hans nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt rối rắm!

Mình chỉ cần lấy được cái mũ này, là có thể cảm nhận được niềm vui nhân sinh!

"Ta muốn!"

Giang Nam nhếch miệng cười, cá cắn câu!

"Hiện tại lại nói tới kế hoạch Tinh La!"

Hans cắn răng: "Ta biết người muốn cái gì, con đường tài nguyên ở thành Bất Dạ trong tay Hắc Trảo đúng không?"

"Ta có thể cho người 30%!"

Giang Nam: Ta muốn tất cả!

Hans đập bàn đứng dậy, giận dữ nói: "Người nói cái gì? Con mẹ nó sao người không đòi luôn ta đi?"

Tức giận mỉm cười: "Được rồi, ta tha thứ cho người!"

"Khẩu khí của người thật lớn!"

.....

Hans lại tiến vào trạng thái bug, điên cuồng biến sắc mặt, hiển nhiên là cực kỳ tức giận!

Ngay cả Diêu Hồng cũng bối rối, muốn tất cả?

Thế này cũng không giống như đã bàn trước đó!

Giang Nam không chút hoảng hốt: "Hắc Trảo của người không chỉ buôn bán ở thành Bất Dạ?"

"Trừ Bất Dạ Thành ra, tất cả con đường ngầm của Hắc Trảo người đều có thể tiến vào kế hoạch Tinh La, người rút ra từ đó, kiếm được không ít!"

"Lại nói nếu bán lại cái mũ trừ tai ách này cho người, như vậy cũng tương đương với đưa khoái hoạt của ta cho người a?"

"Người không muốn thì thôi! Nhưng một khi người muốn tuyệt đối không lỗi!"

Hans nheo mắt, trong lòng cười lạnh: "Được! Ta cho, đều cho người!"

Nói xong móc ra một tờ giấy, bên trong viết nội dung hợp tác của Hắc Trảo tại thành Bất Dạ, phương thức liên lạc, các loại con đường xuất nhập hàng cũng mọi tin tức!

Các đàn em nóng nảy!

"Lão đại, người không thể nhường lại cho Bồ Công Anh a, chúng ta đã dựa vào thành Bất Dạ khởi nghiệp a!"

"Người làm vậy tương đương với việc đưa bảo bối trân quý nhất của Hắc Trảo cho Bồ Công Anh, thế này làm sao mà được chứ?"

Hans cá giận nói: "Câm miệng cho lão tử!"

Nếu không đưa, bảo bối của lão tử sẽ không còn!

Dù sao đi nữa, phải lấy được mũ trước đã.

Lại nói, cho dù có đưa tất cả con đường xuất nhập hàng cho Bồ Công Anh thì thế nào?

Bồ Công Anh nhận nổi sao?

Nữ vương không gật đầu, nhóm người hợp tác kia không phải chỉ có thể tìm tới Hắc Trảo ta sao?

Chỉ bằng việc lão tử có quan hệ với nữ vương, địa vị của Hắc Trảo tại thành Bất Dạ không ai có thể lay động!

Chỉ cần nữ vương không nhả ra, tờ giấy này chỉ là một tờ giấy vụn!

Một tờ giấy lộn liền đổi lấy mật bảo Thâm Uyên, lão tử tay không tóm sói trắng!

Tuy rằng Giang Nam có chút thủ đoạn nhỏ, nhưng đúng là vẫn còn quá non!

Có chút mềm!

Hans âm thầm tính toán, viết tràn đầy một tờ giấy rồi trực tiếp đưa cho Giang Nam!

Giang Nam tiếp nhận rồi đưa cho Diêu Hồng!

Diêu Hồng xem xét cẩn thận một phen, cuối cùng gật gật đầu!

"Tám chín phần mười!"

Giang Nam cười hắc hắc, hẳn có thể không biết được tính toán của Hans?

Bởi vì chắc chắn Di Dạ chỉ chấp nhận Hắc Trảo, cho nên có viết hết con đường xuất nhập hàng của Thành Bất Dạ ra cũng vô dụng!

Nữ vương không gật đầu, Bồ Công Anh nhận nổi sao?

Thật ngại quá!

Cái hố này là người tự đào cho mình!

Hans cười lạnh: "Bây giờ có thể đưa mũ trừ tai ách cho ta rồi sao?"

Giang Nam giơ tay đẩy hộp gỗ qua, Hans nuốt một ngụm nước miếng, vẻ mặt chờ mong lấy mũ ra, muốn đội lên đầu!

Giang Nam trừng mắt: "Ai ai ai! Đừng đeo ngay bây giờ, người muốn chết sao?"

Hans ngăn ra: "Sao vậy? Dùng cái mũ này còn chú ý gì nữa sao?"

Giang Nam nhún vai nói: "Đương nhiên là có, đây chính là bảo vật Thâm Uyên, chú ý rất nhiều, ta cũng đã nghiên cứu rất lâu mới biết cách dùng!"

Hans nuốt một ngụm nước bọt: "Thứ này rốt cuộc dùng như thế nào? Nói nghe thử xem?"

Giang Nam lấy mũ trừ tai ách từ trong hộp gỗ tinh xảo ra, phải cựa đầu phía trên!

Vẻ mặt thần bí: "Thấy không? Màu sắc trên mũ này?"

Đám người Hans: ...

Chúng ta không mù!

Vô luận là dùng góc độ nào để thưởng thức phân tích, đều không thay đổi được sự thật đây là đội nón xanh a!

Chương 1133 -

Giang Nam nghiêm túc nói: "Đây là màu xanh lá cây, là màu sắc thần kỳ, sinh cơ bùng bùng, không lúc nào là không thể hiện ra sinh mệnh chân lý!"

"Tại Thâm Uyên âm lãnh mù mịt này, hiện nay lại bị bảy đại tội nguyên rửa âm u bao phủ, mà màu xanh biếc này đang đại biểu cho cái gì chứ?"

"Tục ngữ nói rất đúng, nếu muốn cuộc sống không có trở ngại, trên đầu nhất định phải mang chút màu xanh, ta nghĩ thứ này chính là lời giải thích hoàn mỹ nhất cho tình huống hiện giờ đi?"

Đám người Hans nuốt nước miếng, nghe có vẻ có chút đạo lý nhỉ?

Trong thoáng chốc, tựa hồ không thấy ghét màu xanh lá cây như vậy!

Nhưng mà mấy người Lăng Phong đều sắp ghen điên rồi!

Không hổ là Nam Thần xuất thân từ chủ sạp hàng vỉa hè a, mắng lừa người đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm này, một chữ thôi! Đỉnh!

Một cái nón xanh rách nát không biết đào từ đâu ra cũng khiến người thẳng cấp sinh mệnh?

Miệng lưỡi dẻo quẹo!

Giờ phút này trong lòng Đào Hân Di căng thẳng, thuộc tính dạy học trực tiếp đăng nhập!

Này này này, ý của câu nói kia không phải là như vậy a!

Sao người lại có thể dạy người làm đường lạc lối như vậy chứ?

Xem ra Tiểu Nam có lẽ thật sự cần mình phụ đạo thêm môn văn vào buổi tối rồi.

Lòng Hans đều theo nhắc lên: "Thứ đồ chơi này rốt cuộc dùng như thế nào?"

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc: "Lúc đội mũ lên đầu, người nhất định phải tìm một nơi không có người, chỉ một mình người!"

"Một khi bị người nhìn thấy, nói không chừng Thiên Phật Nguyên Tội lập tức sẽ tìm tới cửa, dù sao Thiên Phật khẳng định là không muốn loại vật như mũ trừ tai ách này tồn tại!"

Mỗi người đều nằm dưới ánh mắt của Nguyên Tội Thiên Phật!

Hans trịnh trọng gật đầu, âm thầm ghi tạc trong lòng, mình thật sự không chịu nổi lần thứ tư a!

"Sau đó cần ta làm như thế nào?"

Giang Nam nghiêm túc nói: "Người cần đội mũ trừ ách đây một giờ!"

"Một giờ này, cũng là thời gian mật bảo phát huy tác dụng, nó sẽ hấp thu vận rủi trong cơ thể người, sau đó ngưng tụ ra một mầm cỏ từ trên đỉnh đầu của người rồi mọc ra!"

Lời này vừa nói ra, đám người Lăng Phong trong nháy mắt liền mất bình tĩnh, trong mắt đầy cổ quái!

Tựa hồ trước đó trên đầu Giang Nam cũng mọc mầm cỏ thì phải?

Hơn nữa sau khi nhổ xuống, chúng ta vừa nhìn hấn liền tức giận, cứ muốn đánh hấn?

Về mặt Hạ Dao bình tĩnh đại ngộ, cái quỷ gì mà Thiên Phật Nguyên Tội? Fcais gì mà dám phán? Tất cả đều là hư ảo!

Mục đích cuối cùng của Tiểu Nam chỉ sợ là muốn khiến cho Hans cam tâm tình nguyện đội cái mũ này lên đi?

Hans ngạc nhiên nói: "Người nói sau khi đội xong mũ trừ tai ách này trên đầu ta sẽ mọc cỏ?"

Giang Nam buông tay: "Đương nhiên, đây chính là bảo vật đến từ tám tầng Thâm Uyên, ta thậm chí đều hoài nghi nó không phải đồ vật thuộc thế giới này của chúng ta!"

"Cỏ mọc trên đỉnh đầu người, tên là cỏ vận rủi, là do vận rủi trong thân thể người hội tụ mà thành!"

"Cỏ vừa mọc ra người liền cần phải nhổ xuống! Dùng thứ này loại bỏ vận rủi, thẳng đến khi đỉnh đầu không còn mọc cỏ, đã nói rõ vận rủi trong cơ thể người bị loại bỏ sạch sẽ!"

"Nguyên Tội Thiên Phật sẽ không tìm được người nữa!"

Chung Ánh Tuyết điên cuồng véo đùi mình, thân thể run rẩy!

Mình rõ ràng nhớ sau khi nhổ cỏ sẽ khiến cho người ta càng thêm chán ghét a!

Tiểu Nam quá xấu xa...

Hans hoảng sợ nói: "Thật sự thần kỳ như vậy sao?"

Giang Nam chắc chắn nói: "Đúng là thần kỳ như vậy, nhớ kỹ nhất định phải canh trước khi cỏ xui xẻo mọc ra liền nhổ đi!"

Nếu không cỏ xui xẻo sẽ biến thành ngòi dẫn lôi hấp dẫn

Nguyên Tội Thiên Phạt!

"Nếu người rút không ra, vậy để cho đàn em của người hỗ trợ giám sát cũng được, cơ hội chỉ có một lần, bản thân tự quý trọng đi!"

Nói xong liền ném mũ trừ tai ách trong tay cho Hans!

Hans liếm liếm đôi môi khô khốc, cực kỳ trân quý ôm vào trong ngực!

"Thứ này tốt nhất là có tác dụng, nếu không người biết hậu quả!"

Giang Nam đứng dậy cười nói: "Người chỉ cần làm theo lời ta nói, ta cam đoan từ nay về sau Nguyên Tội Thiên Phạt sẽ không tìm tới người nữa!"

Trong lòng đều vui vẻ điên rồi!

Người cứ nhỏ đi, mãi nhỏ cổ, cổ trên đỉnh đầu sẽ không nở hoa được!

Ha ha ha ha!

Như vậy tác dụng phụ của mũ tha thứ không chỉ đơn giản là 24 giờ!

Lúc nữ vương mở tiệc...

Khắc khắc khắc khắc...

Nói xong Giang Nam liền dẫn người rời khỏi tòa nhà tổng bộ, thời gian mình được tha thứ sắp hết.

Nếu không đi, lát nữa nói không chừng thật sự bị chơi chết!

Trong phòng họp, ánh mắt của Hans đầy chờ mong nhìn mũ

trừ tai ách trong tay!

Mà các đàn em tất cả đều đỏ mắt!

"Lão đại, thật sự thả hãn đi như vậy sao? Giang Nam căn bản không để người vào mắt a!"

"Đâu chỉ không để ở trong mắt, rõ ràng là đạp dưới lòng bàn chân!"

"Hãn vậy mà dám vả miệng, lão đại người không nổi giận sao?"

Giờ phút này Hans hồi tưởng lại một màn vừa rồi, thiếu chút nữa khiến bản thân tức giận hộc máu té xỉu, vẻ mặt hoài nghi nhân sinh.

Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Chịu loại uất ức này? Lão tử làm sao có thể nhịn đến bây giờ còn chưa động thủ?

Lão già nhát gan vừa rồi thật sự là ta?

Thật sự là gặp quý!

Hans cắn răng: "Trước hết cứ để cho hãn phách lối một đoạn thời gian, chờ ta dùng mũi trừ tai ách, thu phục Thiên Phật Nguyên Tội, lại chậm rãi thu thập hãn!"

Hãn thật sự sợ lại bị trừng phạt một phen!

Nhanh như chớp chạy đến kho bảo hiểm của tổng bộ, khóa bản thân ở bên trong!

Trịnh trọng đội mũi trừ tai ách lên đầu, vẻ mặt chờ mong!

Một giờ sau, trong nháy mắt ta bước ra khỏi cửa hầm bảo

hiếm này, liền bắt đầu cuộc sống hạnh phúc a!

Vân Hà! Hãy chờ ta tới lay động càn khôn với người!

Mà đám đàn em Hắc Trảo ở bên ngoài mang về mặt ghen khuất!

"Lão đại vương bát, bị đánh tới như vậy mà cũng tha thứ cho người ta? Đồ con rùa!"

"Ta thấy ta mà vả mặt lão đại một cái cái, hắc cũng không dám đánh trả!"

"Đi theo một lão đại như vậy, quả thực ghen khuất muốn chết, ta muốn từ chức, qua bên Bồ Công Anh lẫn lộn với bọn họ, trông bên kia có vẻ tương đối phách lối hơn!"

"Không biết Bồ Công Anh có tuyển người hay không, phỏng vấn có dễ không? Ta trở về xem thử có giữ bộ CV nào không."

.....

Mà trên xe, tất cả mọi người mang về mặt hồ nghi nhìn Giang Nam!

Lăng Phong: "Sao người có thể cam đoan Hans đội cái mũ rách kia rồi sẽ không lại bị Nguyên Tội Thiên phạt?"

Cung Lâm vuốt cằm về mặt trầm tư: "Sự thật chỉ có một! Chỉ sợ Thiên Phạt Nguyên Tội kia không phải là do người làm ra đó chứ?"

Giang Nam liếc mắt: "Người đừng có nói lung tung, cẩn thận ta kiện người tội bôi nhọ!"

"Ta là Giang Nam, Thiên Phạt có liên quan gì với ta chứ?"

Hạ Dao cùng Chung Ánh Tuyết không ngừng gật đầu!

Ừ, đương nhiên không liên quan đến người!

Là Giang Trời Đánh làm chứ không phải Giang Nam làm.

Chúng ta đều biết mà!

Chương 1134 -

Giờ phút này Giang Nam mới gỡ mũ tha thứ xuống, một mầm cỏ xanh "viu" một tiếng từ đỉnh đầu chồi lên!

Hai mắt Vương Bá sáng ngời: "A! Cỏ xui xẻo? Mau hái nào!"

Giang Nam thuận di né tránh Vương Bá Trảo, vội vàng dùng rào cản không gian bảo vệ mầm xanh trên đỉnh đầu!

Không khỏi trừng mắt: "Hôm nay người dám hái cỏ của ta! Ngày khác ta sẽ đánh người!"

Vương Bá run rẩy, phòng ngự cao cỡ nào, cũng sợ bị bắn chim!

Mọi người che mặt, cỏ này quả nhiên hái không được, trong lòng không khỏi thay Hans mặc niệm!

Giang Nam quay đầu dặn dò Diêu Hồng: "Liên hệ với những con đường ngầm trong thành Bất Dạ mà Hans đã đưa cho!"

Diêu Hồng cười khổ: "Không dễ dàng như vậy, bên phía nữ vương..."

Giang Nam nhếch miệng cười không ngừng: "Người chỉ cần liên lạc, bảo những bên hợp tác kia chờ tin tức tốt, bên phía nữ vương để ta giải quyết!"

"Các người về trước đi!"

Nói xong liền thuận di xuống xe!

Diêu Hồng ngẩn ra, không khỏi ngẩng đầu hỏi: "Lão đại, người muốn đi đâu?"

Giang Nam cũng không quay đầu lại khoát tay: "Hải đăng Cầu Vòng!"

Vẻ mặt đám người trong xe trở nên hoảng sợ, định đi gặp Nữ Vương Phi Hồng sao?

Một mình, trực tiếp như vậy?

Đây chính là chủ nhân của thành Bất Dạ, Nam Thần đúng là to gan mà!

Trong lòng lại không khỏi lo lắng!

.....

Lúc này, trước cửa hải đăng Cầu Vòng, mấy trăm cận vệ thành Bất Dạ chặn trước người Giang Nam!

Trong mắt cảnh giác, nhưng nhìn cổ xanh trên đỉnh đầu Giang Nam thì lại rối rắm!

Thật muốn bắt hắn lại!

Mà vẻ mặt Mị thì lại lạnh lùng, linh khí cả người bắt đầu khởi động, nhưng trong mắt đều là vẻ rối rắm!

Thật muốn hỏi vì sao đỉnh đầu Giang Nam lại có mầm cỏ a, nhưng làm vậy lại không ổn lắm!

Cuối cùng vẫn lạnh lùng nói: "Người tới hải đăng Cầu Vòng làm gì? Nơi này không phải là nơi người muốn vào là có thể vào!"

Giang Nam là dị năng hệ không gian rất khó giải quyết, cho dù chỉ có Hoàng Kim cũng phải đề phòng mới được!

Nơi này chính là hang ổ của nữ vương, tuyệt đối không thể để hệ không gian đi vào lắc lư khắp nơi!

Giang Nam bất đắc dĩ liếc mắt, cũng không phải lần đầu tiên tới, có cần đề phòng ta như vậy không?

Tài khoản chính của mình không được hoan nghênh tới nơi này như vậy sao?

Nhưng chuyện này, nhất định phải dùng thân phận của mình để làm!

Giang Nam cười xán lạn: "Chị Mị, ta muốn gặp nữ vương, là chuyện về đấu thần kỳ, ta muốn nói chuyện với cô ấy!"

Ánh mắt Mị lạnh lẽo: "Gọi ai là chị hả? Đừng làm thân lung tung, người rất quen với ta sao?"

"Nữ vương đã nghỉ ngơi không gặp người, muốn gặp cũng được, đi hẹn trước đi, chờ mấy tháng sẽ hồi âm lại cho người!"

Giang Nam: Hừ!

Sao đều trở mặt không nhận người?

Người chính là loại người tiêu chuẩn kép đúng không?

Xem ra không cứng rắn một chút thì hôm nay cũng không gặp được Di Dạ?

Chỉ thấy sắc mặt Giang Nam trở nên lạnh như băng: "Ta không có nhiều thời gian rảnh rồi đi hẹn trước!"

"Ta muốn gặp nữ vương, mấy người các người cũng ngăn không được ta! dù cho người là Tinh Diệu!"

Nói xong trên người nổi lên dao động không gian nồng đậm!

Mị tức tới gấp gáp: "Người..."

Đúng lúc này, phía trên hải đăng truyền đến thanh âm trong

trẻo nhưng lạnh lùng!

"Để cho hắc đi lên!"

Chỉ thấy Di Dạ mặc áo sơ mi màu đen đứng ở trên sân thượng, cầm một ly đồ sẫm, lạnh lùng nhìn chằm chằm Giang Nam!

Giang Nam cười hắc hắc, chỉ cần có thể gặp được là tốt rồi!

Thân thể thuần di một cái biến mất tại chỗ, xuất hiện trên không trung!

Không đến một giây cũng đã xuất hiện ở trước mặt Di Dạ!

"Giang Nam bá kiến Nữ Vương Phi Hồng!"

Di Dạ híp mắt, sâu trong đôi mắt đen kịt mang theo chán ghét không che giấu chút nào!

Sự chán ghét của cô đối với đàn ông là bẩm sinh!

Nhện có rất nhiều chủng loại, tỷ như Hắc Quả Phụ Độc Chu, loại nhện này, sau khi bạch bạch bạch cùng nhện đực xong, tất nhiên sẽ ăn sạch nhện đực, đây chính là thiên tính!

Mà Di Dạ hóa thú Phi Hồng Chu cũng có thiên tính này!

Tính cách Di Dạ ít nhiều chịu thiên tính ảnh hưởng, trong mắt cô, mình không cần đàn ông!

Hơn nữa đàn ông cũng không phải thứ tốt lành gì!

Làm gì đáng yêu như con gái?

Không khỏi lạnh mặt nói: "Hừ! Ta cũng không nhớ rõ đã từng gặp qua người!"

Nhìn cỏ xanh trên đỉnh đầu Giang Nam thì không khỏi sửng

sốt, trong lòng lại sinh ra dự vọng muốn túm được!

Ma xui quỷ khiến giơ tay lên!

Giang Nam: !!!

Mẹ nó! Sao mình lại quên chuyện này!

Nếu để cho Di Dạ hái cỏ của mình, chỉ bằng tính tình của người phụ nữ xấu xa này, tuyệt đối sẽ trời ta làm bao cát để đánh a!

Thân thể thuần di một cái liền cách Di Dạ thật xa, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

"Nữ vương đại nhân, xin hãy tự trọng!"

Di Dạ ngẩn ra, lập tức vung tay cười lạnh: "Ta chỉ ước gì người cách ta xa một chút! ta chán ghét đàn ông, nhất là đàn ông trong tên còn mang chữ Nam!"

Giang Nam: ????????

Này này này!

Mấy ngày trước người còn gọi ta là cục cưng nhỏ!

Nói thương ta, yêu ta, còn muốn cho ta cả mạng người!

Thay đổi khuôn mặt về lại liền bắt đầu chán ghét?

Thật sự trở mặt liền không nhận người sao?

Giang Nam có chút bi thương, đây vẫn là lần đầu tiên mình bị con gái ghét bỏ thành như vậy!

"Khụ khụ ~ vậy giữ khoảng cách một chút là được rồi, vừa tốt cho người cũng tốt cho ta!"

Mình thật sự sợ tơ nhện của Di Dạ, trối lại liền xong đời.

Di Dạ lắc nhẹ chén rượu trong tay, lạnh nhạt nói: "Lá gan của người đủ lớn, làm ra chuyện động trời như vậy tại khu 53, còn dám đến ta thành Bất Dạ đạo loạn?"

"Còn dám một mình tới gặp ta? Đừng tưởng rằng mình là hệ không gian liền có thể muốn làm gì thì làm ở thành Bất Dạ!"

"Ta trong tay nắm chặt hạch tâm, nếu thật muốn giết người, người cho rằng người có thể chạy thoát sao?"

Lúc nói chuyện, trong mắt đã có hàn mang!

Giang Nam không nói gì, Di Dạ thật sự không phải cường thế bình thường, bằng không cũng không có khả năng kinh doanh thành Bất Dạ lớn tới như vậy!

Chỉ thấy Giang Nam buông tay nói: "Ta cũng không có xung đột lợi ích trực tiếp với thành Bất Dạ, không cần thiết biến bầu không khí thành khẩn trương như vậy!"

"Huống hồ hôm nay ta tới là vì muốn giúp người giải quyết vấn đề, người cũng không muốn Dạ Thành vẫn cứ tiếp tục loạn như thế này đúng không?"

Ánh mắt Di Dạ lóe lên, cô tất nhiên biết mục đích Giang Nam tới!

"Cho người một phút! Khiến ta động tâm muốn hợp tác với người! Nếu không được thì rời khỏi nơi này!"

Giang Nam cười nói: "Bây đại tội nguyên rửa liên tục ảnh hưởng tới Thâm Uyên, chuyện Thiên Phật Nguyên Tội liên tiếp phát sinh, thành Bất Dạ đã rất loạn!"

"Ta dám đánh cược, không tới một tháng, tất cả mọi người

trong Bất Dạ Thành sẽ trầm luân trong sự phẫn nộ vô tận, xung đột bùng nổ, hoàn toàn mất đi trật tự vốn có!"

"Mà chân tướng khiến Thâm Uyên dị biến đến nay vẫn chưa có bất kỳ manh mối gì, trong vòng một tháng không thể giải quyết xong vấn đề này, thành Bất Dạ sẽ bị hủy diệt!"

"Mà người cũng không chắc là mình có thể giải quyết được vấn đề này, đúng không?"

Chương 1135 -

Di Dạ nhẹ tựa vào lan can, nhấp một ngụm máu tươi: "Người nói tiếp đi!"

Là chủ nhân của thành Bất Dạ, cô hiểu rõ tình thế của Thâm Uyên hơn ai hết!

Chỉ là không nghĩ tới, Giang Nam nhìn thấu như vậy!

Giang Nam cười nói: "Người hẳn cũng biết Bồ Công Anh ta có đậu thần kỳ!"

"Ta có thể trợ giúp người giải trừ hiệu quả tiêu cực của nguyên tội thù hận cho tất cả mọi người ở thành Bất Dạ, kéo dài thời gian vô hạn, thẳng đến khi Thâm Uyên khôi phục bình thường!"

"Lúc đó, người vẫn là nữ vương của thành Bất Dạ!"

Biểu tình Di Dạ cứng đờ, có chút ngạc nhiên: "Người có nhiều đậu như vậy? Nhân khẩu thường trú ở thành Bất Dạ gần trăm vạn! người thật có thể làm được?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Yên tâm, tuyệt đối đủ dùng, đến lúc đó nghiền nát đậu ra, ném vào nhà máy khử muối nước biển, thông qua nước máy cung cấp toàn thành!"

"Một tuần thả xuống một lần, hoàn toàn có thể ức chế cơ phần nộ ăn mòn, như vậy người liền có đủ thời gian để giải quyết vấn đề Thâm Uyên dị biến!"

Giúp cho mỗi người của cả tòa thành Bất Dạ đều được ăn đậu nành giải độc của mình, thoát khỏi nguyên tội thù hận, đó cũng là

giấc mộng Giang Nam!

Dù sao cứu một mạng người, còn hơn xây bảy tháp Phù Đồ!

Chắc hẳn mọi người đều sẽ cảm động khóc đúng không?

Hai trông mắt Di Dạ sáng ngời, khó tránh khỏi có chút động tâm, nếu quả thật có thể nói như vậy, đích xác có thể trừ đi một phần tâm bệnh của mình!

Như vậy cũng không cần gấp gáp!

Đáng tiếc Di Dạ cũng không biết tác dụng phụ của đậu nành...

"Điều kiện của người!"

Giang Nam: Nice!

Chỉ cần Di Dạ động tâm là được!

"Từ bỏ hợp tác với Hắc Trảo, chuyển qua hợp tác với Bồ Công Anh, từ đó thúc đẩy kế hoạch Tinh La thành công thực hiện!"

"Mạng lưới giao dịch ngầm quốc tế của Bồ Công Anh đã hình thành, cũng có lợi với thành Bất Dạ!"

"Mà Hắc Trảo chia hoa hồng cho người bao nhiêu, Bồ Công Anh ta có thể dựa trên cơ sở của hắn tăng thêm 50%!"

Di Dạ nhú mày, một khi như vậy liền có ý nghĩa từ bỏ Hắc Trảo!

Tuy rằng hiện tại có chút chán ghét Hans, nhưng dù sao hợp tác nhiều năm như vậy, trực tiếp đá Hắc Trảo ra ngoài, Di Dạ có chút không bỏ xuống được mặt mũi!

"Cho ta thêm vài ngày để suy nghĩ, đến lúc đó ta sẽ cho người câu trả lời thuyết phục!"

Giang Nam hơi có chút mất mát, hiểu được Di Dạ còn có chút kỳ vọng với Odin đã xuống Thâm Uyên!

Nếu Odin giải quyết được vấn đề biến dị của Thâm Uyên, vậy thì không cần phải hợp tác với Bồ Công Anh!

Giang Nam nhếch miệng cười, dù sao cũng không nghĩ chỉ một lần là có thể thành công, mình còn có hậu thủ!

"Ta chờ tin tức của người!"

Nói xong liền muốn thuận di rời đi, Di Dạ thần nhiên nói: "Nửa đêm mai, ta sẽ thiết yến toàn thành tại hải đăng Cầu Vòng này, sẽ giới hạn phát thiệp mời cho các người!"

"Ngày mai mang theo người của người đến đây đi!"

Giang Nam cười gật đầu, thuận di một cái không có bóng dáng!

Di Dạ lẩm bẩm nói: "Ngược lại là một người có năng lực, đáng tiếc ta vẫn rất chán ghét!"

Trong lúc nói chuyện lại uống một hơi cạn sạch ly máu tươi, lông mi nhú chặt: "Vì cái gì cảm giác khó uống như vậy?"

Hồi tưởng lại hương vị đáng yêu kia, Di Dạ liếm liếm môi, tim đập gia tốc, trong ánh mắt mang theo hưng phấn!

A a a~

Ngoại trừ mùi vị của cô ấy, người khác đã không có cách nào làm cho ta hưng phấn.

Giang Nam vừa rời khỏi hải đăng Cầu Vòng không xa liền cảm thấy điện thoại di động rung lên!

Lấy ra xem, dĩ nhiên là tin nhắn từ tài khoản nhỏ của mình?

Mị: Có ở đó không? Có thể lại đây sao?

Lan Lan: Chị Mị? Là nữ vương muốn tìm ta sao?

Mị: Ta không phải Mị, ta chính là chị gái hư hỏng của người nha! Ta nhớ người rồi, lại đây chơi với ta đi!

Giang Nam: ???

Bên kia điện thoại di động là Di Dạ sao?

Chết tiệt! Chân trước ta vừa ra khỏi ngọn hải đăng, chân sau bảo ta quay lại?

Nghiep vụ bận rộn như vậy sao?

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, đi đi đi!

Lại kiếm thêm một bộ quần áo, lại thổi gió bên gối cho cô ấy, chuyện hợp tác không phải ổn định sao?

Giang Nam hưng phấn tiến vào hẻm nhỏ đang chuẩn bị thay quần áo, nhưng thân thể lại cứng đờ, sờ sờ đầu của mình!

Cái này không được a?

Trên đầu lão tử còn có mầm cỏ, cho dù biến thành Giang Lan cũng không sao!

Nhưng nếu mang theo thứ này đi không phải sẽ lộ tẩy sao?

Nếu Di Dạ lại túm cổ, thật sự sẽ chết người!

Giang Nam: Đáng giận!

Lan Lan a: A? Nữ... Nữ vương đại nhân? Đêm nay không được rồi, bên chỗ ta siêu cấp bận rộn, không có thời gian rảnh!

Di Dạ nằm ở trên giường nhìn màn hình điện thoại di động,

trong ánh mắt tràn đầy mất mát!

Mị: Nhưng ta thật nhớ người! Nhớ mùi vị của người, nhớ đến hoảng hốt! Ta muốn gặp người! Ngay bây giờ!

Giang Nam đau đầu, gãi đầu!

Vừa rồi không phải đều đã uống một ly rồi sao? Sao còn muốn uống?

Người không phải còn có Mị sao? Dừng tạm trước không được sao?

Lan Lan a: Nữ vương đại nhân, sự nhớ nhung mỗi ngày đều là để cho lần gặp sau tốt đẹp hơn!

Di Dạ ngăn ra, lập tức về mặt trở nên trù mẫn!

Trời ạ! Sao cô ấy có thể dễ thương như vậy, còn giáng đạo lý với ta!

Vậy ta chờ người!

Nhìn tin nhắn trên điện thoại di động, lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm!

Ta thật khổ quá đi!

.....

Tổng bộ Hắc Trảo!

Hans trong tâm trạng thấp thỏm, một giờ cuối cùng cũng trôi qua.

Hắn vội vàng chạy đến trước gương tháo mũ xuống.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu một mầm cỏ xanh nhọt!

Hans mở to hai mắt, vẻ mặt kinh hãi: "Mẹ nó! Cỗ mọc thật à?"

Tên nhãi Giang Nam kia không gặt người, cái mũ này quả thật là bảo bối!

Dù sao không phải loại mũ nào cũng có thể khiến cho đỉnh đầu người ta mọc cỏ!

Hans từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, làm sao còn dám chần chờ!

Trên đầu mình chính là cỗ xui xẻo! Sẽ hút Thiên Phật Nguyên Tội tới!

Liên bắt đầu nhỏ, lôi quang trong tay lóe ra, bị đánh nát bấy!

Khóe miệng không khỏi gợi lên một nụ cười tự tin: "Lần này là ổn rồi!"

Lập tức mở cửa kho bảo hiểm, một đám thủ hạ đã chờ ở bên ngoài đã lâu!

Tùng ánh mắt đều tập trung ở trên người Hans, vẻ mặt đều ngẩn ra!

Không biết vì sao, lão tử nhìn hắn lại cảm thấy tức giận như vậy?

Nhìn xem gã Hans đang cười kìa. Buồn nôn kinh khủng!

Quả thực đầu mỡ muốn chết!

Còn thở? Hắn lấy đầu ra dững khí mà thở dốc ở chỗ này à?

Nhìn hắn liền tức giận!

Một tráng hán đầu đinh cấp Kim Cương từ từ đỏ mắt!

Lão già nhát gan này bị người ta vả mặt hai phát cũng không tức giận, còn tha thứ cho đối phương!

Thế này mà còn đòi lẫn lộn trong thế giới ngầm? Ta nhổ vào!

Sao hắn có thể lên làm lão đại Hắc Trảo chứ?

Còn xì hơi khiến cho lão tử hôn mê? Bang bang nguyên cả đêm, khiến cho các anh em cả tòa nhà đều ngủ không ngon giấc!

Tráng hán Kim Cương càng nghĩ càng tức giận, nhìn Hans thế nào cũng không thấy vừa mắt!

Giang Nam tát lão đại hai phát, hắn đều có thể tha thứ!

Chương 1136 -

Ta là thủ hạ tâm phúc của lão đại, đánh một chút hắc cũng có thể tha thứ cho ta đi?

Nghĩ vậy liền sải bước đi về phía Hans!

Hans sau khi nhở cổ chỉ cảm thấy một thân thoải mái, hăng hái!

Vẻ mặt tươi cười xán lạn: "Hả? Jason? Có chuyện gì sao?"

Chỉ thấy Jason trừng mắt, vung cánh tay hướng về phía mặt Hans!

"Bốp!"

Một tiếng giòn vang quanh quẩn!

Lực lượng cực lớn khiến cho Hans cũng phải lảo đảo một cái, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, khóe miệng rỉ ra máu!

Cú tát này không chỉ làm Hans bối rối, một đám đàn em cũng bối rối!

Không biết vì sao, trong lòng đều cảm thấy hả giận a!

Hans tức hồng hển, lửa giận xông lên tận trời, điên cuồng mắng: "Người mẹ nó điên rồi à? Muốn tạo phản sao? Ta là lão đại của người! Người dám đánh ta?"

Jason nuốt một ngụm nước bọt: "Sao? Người không định tha thứ cho ta một chút sao?"

Hans:???

"Ta tha thứ cho người cái rắm! Xem thử hôm nay lão tử có đánh chết người hay không!"

Một ngày bị tát ba phát?

Ta sẽ beep beep!

--

Trên người Hans lóe lên tia sét, liền xông lên cho Jason một phát ngũ oanh đỉnh, bị đánh đến toàn thân đen kịt!

Ngã trên mặt đất co rút, một cái tát này xem như đem toàn bộ lửa giận của Hans dẫn ra.

Đỏ mắt, bạo đập một trận về phía Jason!

"Gan to quá rồi đúng không? Đại ca của người mà cũng dám đánh? Tiền lương tháng này của người không còn!"

Mấy đàn em khác nhìn thảm trạng của Jason mà không đành lòng.

Tuy rằng nhìn Hans vô cùng không vừa mắt, nhưng lại ngại lực uy hiếp của lão đại, cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng!

Lại lầm bầm nói:

"Lòng dạ hẹp hòi, Giang Nam đều có thể tha thứ, vì cái gì không thể tha thứ cho Jason?"

"Đúng vậy đúng vậy, nói thế nào cũng là người một nhà, tát một cái thì đã làm sao?"

"Xong đời rồi, chỉ biết bạo lực gia đình, bị Nam Thần tát thì đến cái rắm cũng không dám thả!"

Hans trừng mắt: ???

"Các người nói cái gì?"

Các đàn em vội vàng rút cổ!

"Không... Không có gì, chúng ta nói Jason đã bị lão đại đánh ra rầm ròi, đánh vậy cũng đủ rồi."

Lúc này Hans mới tức giận thu tay lại, Jason nằm trên mặt đất chỉ còn nửa hơi thở, nhưng vẻ mặt lại thỏa mãn!

Mặc kệ nói như thế nào, đánh được lão đại một cái, rất hăng hái!

Hans hít sâu một hơi: "Giao cho các người nhiệm vụ, thời khắc đi theo ta, giúp ta quan sát tình huống trên đỉnh đầu, một khi có cỏ xui xẻo mọc ra, liền nhổ ngay cho ta biết không?"

Các đàn em liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt sáng ngời, nhao nhao gật đầu.

Trong phòng làm việc, Hans đang xử lý sự vụ Hắc Trảo, trong lòng khó tránh khỏi có chút hướng tới cuộc sống hạnh phúc sau này!

Chờ nhổ sạch cỏ xui xẻo này, sẽ chính thức bắt đầu hàng đêm sinh ca a!

Cũng không biết vì sao, ánh mắt các đàn em nhìn mình có chút không thích hợp đây?

Hans cũng không nghĩ nhiều, chuyên tâm xử lý công việc.

Nhưng mà giờ phút này một loạt đàn em đứng phía sau hẳn cũng đã sắp nghẹn diên rồi!

Nhìn Hans, thật là tức giận a, hận đến nghiến răng nghiến lợi,

ánh mắt đều tức đỏ lên.

Đúng lúc này, đỉnh đầu Hans lại "viu" một tiếng toát ra một mầm cỏ xanh!

Tráng hán đầu trọc hệ lực lượng cấp Kim Cương hai mắt sáng ngời, tựa như phát cuồng!

Cơ bắp cả người giống như cầu long nổi lên, thân thể lập tức xông lên phía trước!

Bàn tay to đè lên gáy Hans, hung hăng ấn xuống bàn làm việc!

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang lên, mặt bàn đá cẩm thạch dày 10 cm bị đầu Hans đập thành hai nửa!

Hans: ???

Đầu óc ong ong, đứng dậy cuồng nộ nói: "Người mẹ nó làm cái gì? Đây là đầu lão tử! Không phải bóng rổ! Có phải muốn chết hay không?"

Tráng hán đầu trọc vẻ mặt vô tội, trên tay cầm lấy mầm cỏ xanh: "Cái kia... Xin lỗi lão đại, không phải người bảo chúng ta thấy cỏ vừa mọc liền nhổ đi sao?"

"Ta lỡ dùng sức quá mạnh một chút, chủ yếu sợ cọng cỏ xui xẻo này dẫn dụ Thiên Phật Nguyên Tội tới a!"

"0.3 micro giây ta liền cho rút, ta chỉ đang suy nghĩ cho lão đại mà thôi!"

Hans vừa nghe, xoa xoa đầu, cũng không tiện nổi giận, tức giận nói: "Lần sau nhẹ một chút!"

Tráng hán đầu trọc không ngừng gật đầu, xoay người đi về

phía sau, trên mặt là biểu lộ thoải mái, lộ ra nụ cười đắc ý!

Các người xem ta lợi hại hay không?

Đánh được lão đại, hơn nữa còn danh chính ngôn thuận!

Các đàn em nhao nhao sáng con mắt, chiêu này quá hay!

Vì thế đều gắt gao nhìn chăm chăm vào đầu Hans, chỉ chờ hấn mọc cỏ!

Hans vẻ mặt xui xẻo, nhặt lên văn kiện từ trên mặt đất rồi tiếp tục xử lý!

Nửa giờ sau, trên đỉnh đầu Hans lại xuất hiện một cọng cỏ xanh!

Trong thoáng chốc hơn 200 đàn em trong phòng đều đỏ mắt phóng về phía Hans, sợ không kịp cướp!

Ba mươi bốn bàn tay đang vung vẩy trên đầu Hans!

Cỏ được nhổ đầu tiên, mà những đàn em không nhổ được cỏ bắt đầu nhổ tóc Hans!

Mỗi người nhổ một nắm, không đến một giây, một vòng tóc trên đầu Hans đã bị nhổ sạch!

Một cọng cũng không còn, nguyên bản một đầu tóc dày vô cùng ngẫu đều bị đám đàn em nhổ thành hói đầu!

Hans tức giận ôm đầu, đau đến phát khóc, là bị cưỡng ép nhổ trọc a!

"Ta bảo các người nhổ cỏ, không bảo các người nhổ tóc ta!"

Nhưng mà các đàn em căn bản không quan tâm Hans nổi giận, giờ phút này đã ầm ĩ lên!

"Ta chỉ muốn vì lão đại xuất lực, người đoạt với ta cái rắm a?"

Nói xong bàn tay to lại vỗ lên đỉnh đầu bị hói của Hans một cái!

"Bốp!"

"Chỉ có một ngọn có mọc, lại cần nhiều người như vậy sao? Người có phải mù hay không?"

Vừa nói, vừa lấy tay vỗ cái hói đầu của Hans, phát ra tiếng "bốp bốp" giòn tan!

"Ta cứ nhờ đẩy người quản được sao?"

"Chỉ biết đoạt công, ta cũng muốn nhờ! Người có nghĩ đến cảm thụ của ta không?"

Hans bùng nổ: "Hai người các người cãi nhau thì cứ cãi, đừng vỗ đầu ta a! ta là lão đại của các người! phải tôn trọng ta!"

Tuy rằng ta rất cảm động vì phần tâm tư muốn xuất lực vì ta này của các người!

Nhưng lực này có phải quá mạnh rồi hay không?

Người đàn ông đầu trọc trừng mắt: "Ta thấy người đang khinh thường ta!"

Tráng hán đầu đinh cả giận nói: "Ta khinh thường người thì sao?"

Nói xong vung một quyền lên mặt người đàn ông đầu trọc, người đàn ông đầu trọc bị đánh lảo đảo, một phát "không cần thận" đập vào mặt Hans!

Người đàn ông đầu trọc vung trộm giơ ngón tay cái lên với tráng hán đầu đinh!

Người anh em lợi hại, hiểu ta!

Gã đầu đinh điên cuồng nháy mắt!

Người đàn ông đầu trọc hiểu, cả giận nói: "Người dám đánh ta?"

Nói xong liền nắm lấy cánh tay trắng hán đầu đinh, ném qua vai một cái!

Một phát "không cẩn thận", hung hăng ngã vào trên người Hans!

Hans nằm trên mặt đất nhe răng nhếch miệng, hai người đánh nhau, đừng ngộ thương ta được không?

"Sao vẫn còn đánh nhau chứ?"

Vội vàng đứng lên can ngăn, đều là thủ hạ của mình, lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt!

Nhưng mà gã đàn ông đầu trọc cùng trắng hán đầu đinh đã đỏ mắt, căn bản không phải Hans có thể giữ được, bắt đầu điên cuồng đánh nhau!

Chương 1137 -

Hans bị kẹp ở chính giữa trúng vài chiêu, mà đám đàn em còn lại vui muốn chết, nhao nhao gia nhập chiến cuộc!

"Chính là người, cứ thích tranh đoạt, các người căn bản không biết ta muốn vì lão đại mà xuất lực cỡ nào, ta đánh chết các người!"

"Đánh răm! Ta mới là người quan tâm lão đại nhất!"

Trong lúc nhất thời hơn hai trăm đàn em trong phòng làm việc bắt đầu điên cuồng giằng co, Hans bị vây ở chính giữa liều mạng giằng co!

"Đừng đánh nữa!"

"Các người đừng đánh nữa! Ta mẹ nó..."

Các người đang đánh nhau hay đang đánh ta?

Chỉ với thời gian ngắn như vậy mà lão tử không biết đã trúng bao nhiêu quyền!

Có thể đừng đánh nữa hay không?

Nhưng mà tràng diện căn bản khống chế không được!

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang, trong phòng làm việc phát sinh vụ nổ mạnh kịch liệt, cửa sổ bị vỡ nát, toàn thân Hans đen sì ngã từ trên lầu xuống đường phố, nặng nề rơi xuống đất!

Trên mặt có vài vết thương, hốc mắt phát xanh, đầu còn bị hói!

Ngẩng đầu lên, phía trên vẫn còn đang đánh!

Hans thở hổn hển, để cho bọn họ đánh trước, mình cũng không ngăn cản nữa!

Đồng thời trong lòng cũng có chút vui mừng, có một đám đàn em vì lão đại suy nghĩ như vậy, mình làm lão đại vẫn cung rất thành công nha!

"Hả? Mùi gì đây? Khai?"

Cúi đầu nhìn xuống, một con chó đang đánh dấu lãnh địa ngay trên đùi mình!

Sau khi xong việc, còn mang về mặt khinh bỉ liếc Hans một cái.

"Gâu... Phi!"

Hans: ???

Mặc dù ta là con người! Nhưng người là chó thật!

Sao lại không có tố chất như vậy? Không biết không thể đi tiểu lung tung sao?

Hans mang về mặt xui xẻo nhớ tới Vân Hà, trong lòng xao động, quyết định đi tìm cô sinh ca một phen!

Đi ở trên đường, Hans đột nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng lấy điện thoại di động ra, mở ra chế độ selfie, bị bộ dáng hiện tại của mình làm hoảng sợ!

Lão ca trông tàn tạ này chính là lão tử? Thế này...

Không có việc gì, qua vài ngày nữa vết thương sẽ khỏi, tóc

cũng có thể mọc ra!

Quan trọng nhất là nhìn cỏ xui xẻo trên đỉnh đầu, một khi mọc ra liền phải nhổ ra mới được!

Nhưng nhìn bản thân trong màn hình điện thoại di động, chẳng biết vì sao, Hans càng nhìn càng tức giận, trên trán nổi lên hai cái gân xanh!

Một phen bóp nổ điện thoại di động, giơ tay liền cho mình một tát!

Giờ phút này Hans đột nhiên thanh tỉnh lại, vẻ mặt hoảng sợ!

Cái này... Chuyện gì vừa xảy ra?

Ta sao lại còn đánh bản thân, thật sự là gặp quỷ mà!

.....

Cùng lúc đó, Nữ Vương Phi Hồng phát thiệp mời, mời người của các quốc gia, thế lực khắp nơi trong Bất Dạ Thành, vào nửa đêm mai, tới hải đăng Thải Hồng dự tiệc!

Cùng nhau thảo luận về vấn đề mở cửa tiến vào Thâm Uyên!

Tin tức vừa ra, cả thành Bất Dạ đều chấn động, mỗi người đều vô cùng phấn chấn!

Chuyện này cũng có nghĩa là Thâm Uyên sắp mở ra sao?

Ngay cả các quốc gia bên ngoài Thâm Uyên nhận được tin tức, cũng bắt đầu khua chiêng gõ trống bận rộn!

Hạch tâm của tầng tài nguyên chỉ là một mặt, quan trọng hơn là nguyên nhân thực sự khiến Thâm Uyên dị biến!

Lúc này mọi người trong doanh địa thám hiểm Hoa Hạ nhận

được thiệp mời đều ở trạng thái mơ hồ!

Trời ạ, tin tức Nam Thần nói nữ vương mở thiết yến kia dĩ nhiên là thật?

Hơn nữa ba ngày trước đã nghe được?

Đến tốt cùng Nam Thần làm sao mà biết được, nói vậy cấp bậc tai mắt trong hải đăng Cầu Vòng nhất định rất cao đi?

Lúc này Giang Nam lại khóa mình trong phòng, lẳng lặng chờ đợi cỏ xanh trên đỉnh đầu nở hoa!

Điện thoại di động lại rung lên!

Không cần nhìn cũng biết, lại là tin nhắn do Di Dạ gửi tới!

"Đã xong chưa?"

Nửa giờ liền gửi một tin!

Đã gửi hơn 20 tin...

Giang Nam che mặt, người là nữ vương thành Bất Dạ a, sắp phải mở yến hội, cũng không biết đi chuẩn bị chuyện chính sao?

Chỉ toàn nghĩ chuyện hút máu?

--

Mãi cho đến tám giờ tối, trên đầu Giang Nam rốt cục nở ra đóa hoa muôn hồng nghìn tía!

Thật sự không chịu nổi Di Dạ quấy rầy, vì thế liền trả lời một câu.

Lan Lan: Chị gái xấu xa, ta đã xong việc rồi!

Di Dạ lập tức nhả lại!

"Mau tới mau tới, ta đều sắp thềm chết rồi, cục cưng nhỏ!"

Lan Lan: Nhưng... Nhưng nữ vương đại nhân sắp tổ chức yến hội mà đúng không? Chuyện chính quan trọng hơn, mà ta..."

Di Dạ ghé vào trên giường dùng đưa hai cái chân nhỏ, càng không gặp lại càng khát vọng, trong lòng tê dại!

"Hôm nay người mới là chuyện chính của ta! Chỉ muốn người!"

Giang Nam kích động rung mình một cái!

Trời ạ, Di Dạ này cũng quá biết tán tỉnh đi?

Cách thời gian mở yến hội còn có bốn giờ, Giang Nam rốt cuộc vẫn không lay chuyển được Di Dạ!

Giờ phút này, tất cả mọi người trong doanh địa đã thay xong quần áo, chuẩn bị tốt để tham gia yến hội.

Thấy Giang Nam ra khỏi cửa, không khỏi tò mò hỏi: "Nam Thần, sắp đến giờ dự tiệc rồi, người còn đi đâu nữa?"

Giang Nam cũng không quay đầu lại: "Đi kiếm một bộ quần áo để mặc, chờ ta trở về!"

Đám người đưa mắt nhìn nhau. Trong không gian dị độ của Nam Thần cái gì mà không có a?

Trên đường Giang Nam ăn một đồng bánh pudding rồi hoàn thành hóa trang, lại nốc thêm bao kẹo nổ, như vậy thổi gió bên gối sẽ càng có hiệu quả.

Một đường đi tới cửa phòng tầng cao nhất của hải đăng Cầu Vòng!

Về mặt Giang Lan cảm khái, đổi tài khoản khác đài ngộ cũng khác theo.

Nhẹ nhàng mở cửa, thò nửa người nhìn vào trong.

"Chị gái hư hỏng?"

Trong phòng lại không có ai sao?

Nhưng mà đúng lúc này, một bàn tay từ cửa thò ra, kéo Giang Nam vào phòng!

Xoay một vòng áp ở trên tường!

Di Dạ chỉ mặc mỗi áo sơ mi đen, một tay chống tường, một tay ôm eo Giang Nam!

Chôn đầu ở cổ Giang Nam hít vào một hơi thật sâu, bên trong đôi mắt tất cả đều là thỏa mãn, tim cũng đập nhanh hơn!

"Người đứng là làm cho ta nghiện, cho nên người định bồi thường ta như thế nào?"

Trên mặt Di Dạ tất cả đều là cười xấu xa, một bên đùi chống trên tường, triệt để khống chế hành động của Giang Nam!

Giang Nam: !!!

Di Dạ quả thực xấu xa muốn chết!

Tính làm tổng tài bá đạo sao?

Vai trò đảo ngược, bình thường ta mới là người ở trên đó!

Đáng giận! Tất cả đều là vì quần áo!

Chỉ thấy Giang Nam nhắm chặt hai mắt, vẻ mặt yếu ớt, nghiêng đầu lộ ra cái cổ!

"A~"

Ánh mắt Di Dạ trở nên đỏ tươi, làm sao cưỡng được sự hấp

dẫn của máu tươi?

Liếm liếm môi một cái liền cắn xuống, vẻ mặt thỏa mãn!

Chính là mùi vị này! Thật nghiệm!

"Hửm? Áo mà ta tặng người đã mặc vào rồi sao? Thích ta như vậy sao?"

"Ha ha, lát nữa ta sẽ đan cho người thêm một cái!"

Giang Nam mơ hồ bị ăn mòn bởi độc tố, để lại những giọt nước mắt của sự hối [cảm] hận [động]!

Không uống phí bị hút a!

Không bao lâu sau đã bị độc hôn mê!

Khi Giang Nam tỉnh lại, cảm giác cấp bậc lại tinh tiến vài phần!

Nếu lại bị Di Dạ cắn thêm một hai lần, sợ là sẽ trực tiếp bị cắn lên Bạch Kim!

Độc này cũng quá thần kỳ đi?

Chương 1138 -

Mà giờ phút này Di Dạ đã nằm ở một bên, dùng chân nhện bắt đầu đan áo len!

Vừa đan vừa hát, trông rất vui vẻ.

Đan một cái tam giác nhỏ, phía sau còn thêu một con nhện đỏ đáng yêu.

Giang Nam che mặt, vì sao lại là tam giác, ta muốn tứ giác!

Di Dạ ngẩn ra: "Sao ta lại cảm thấy trông người rất sa sút? Có chuyện gì không vui sao?"

Giang Nam căng thẳng, nên thổi gió bên gối rồi!

Lại quay mặt sang một bên: "Không... Không có không vui, chị gái xấu xa không cần lo lắng cho ta."

Nhưng ánh mắt lại đỏ lên!

Động tác Di Dạ dừng lại, vẻ mặt lạnh như băng: "Có người khi dễ người sao? Nói cho ta biết là ai? Bỏn vương phế hản!"

Giang Nam: "Thật sự không có, ta... có thể tự xử lý tốt!"

Di Dạ vừa nhìn, thật là đau lòng, ánh mắt càng lạnh hơn!

Nâng cằm Giang Nam, bẻ mặt trở lại, nhẹ nhàng lau đi nước mắt nơi khóe mắt!

"Người là người của ta, chuyện của người chính là chuyện của ta! Nói!"

Giang Nam dụi mắt: "Kỳ thật ta vẫn luôn đang bận rộn chuyện xuất hàng, ta cùng đồng bọn thật vất vả mới kiếm được một nhóm hàng, quyết định chọn Hắc Trảo!"

"Kết quả bị đối phương đoạt, đồng bọn đều trách ta, ô ô ~ trách ta vì cái gì không chọn Bồ Công Anh xuất hàng!"

Ô ô ~

"Ta bồi thường rất nhiều tiền, đều do ta không cẩn thận, tùy tiện tin người khác."

Giờ khắc này Giang Nam phát huy diễn xuất của mình đến cực hạn.

Di Dạ đau lòng muốn chết, một tay ôm Giang Nam vào trong ngực, vỗ nhẹ lưng hắn!

"Không khóc, không tủi thân nữa, ngoan! Ta thương!"

Nhưng mà trên khuôn mặt xinh đẹp phẳng phất treo huyền băng vạn cổ!

"Hans đúng là to gan chó, tuy rằng bình thường ta biết Hắc Trảo sẽ cuỗm đoạt một ít hàng, ta đều mở một con mắt nhắm một con mắt!"

"Cũng không nghĩ tới lại động tới trên đầu người của ta? Ngại sống lâu quá rồi phải không?"

"Lan Lan không khóc, bốn vương ra mặt giúp người!"

Giang Nam liều mạng lắc đầu: "Ta không muốn làm phiền chị gái, ta phải dựa vào bản thân cố gắng đi đòi lại công lý cho mình!"

Tim Di Dạ đều muốn tan ra, nhẹ giọng an ủi nói: "Vậy ta nghe người!"

Nhưng ánh mắt càng lạnh như băng, một chút thiện cảm còn lại trong lòng đối với Hắc Trảo đều bị xóa bỏ!

"Người của ta, không ai được động vào!"

Lập tức nâng khuôn mặt nhỏ của Giang Nam lên, vẻ mặt ôn nhu: "Từ hôm nay trở đi, trên thế giới này người có thể khiến người khóc, chỉ có một mình Di Dạ ta!"

Thân thể Giang Nam cứng đờ.

Trái tim thiếu nữ của lão phu thật sự không chống lại nổi mấy lời trêu ghẹo của người!

Nói xong lại đưa cho Giang Nam năm viên linh châu cấp Kim Cương, còn đưa tới tam giác nhỏ đã đan xong!

"Thích không? Đây là ký hiệu của ta, mặc vào người chính là vật sở hữu của ta!"

Giang Nam che mặt: "Thích!"

Chạn vương muôn năm! Hắc hắc~

Phi phi phi! Chạn vương gì chứ? Ta đây đều là vì làm nhiệm vụ!

Giang Nam vừa muốn nhận lấy, Di Dạ lại cười xấu xa nói: "Nào, lại đây chị gái thay cho người!"

Giang Nam:???

Mình cuối cùng cũng phải từ phe tứ giác biến thành phe tam giác rồi sao?

Đây chính là quần lót có thể đỡ được linh binh bổ chém a, được đan từ tơ nhện cấp Đạo Thiên, có một không hai!

Không mặc không phải là uống phí sao?

Đến lúc đó mình lại mặc thêm cái quần lót hiệu Hulk ở bên ngoài không phải là được rồi sao?

Sẽ không một ai biết cả!

Ba phút sau, Giang Nam đã chuẩn bị rời đi, mắt thấy đã 11 giờ rưỡi, nếu không đi có thể không kịp buổi tiệc!

Giờ phút này Di Dạ đã thay lễ phục dạ hội màu đen, tựa như nữ vương trong đêm tối!

Thâm sâu mạnh mẽ!

"Người đi đâu vậy?"

Giang Nam kinh ngạc nói: "Ta nên đi a, không phải sắp tổ chức yến hội sao? Ta..."

Di Dạ lại đi tới, một tay khoác lấy cánh tay Giang Nam!

"Người cũng không cần đi, theo ta tham gia yến hội, ta muốn nói cho mỗi người ở thành Bất Dạ biết, người là của ta!"

Giang Nam hốt hoảng

Tựa như bị sét đánh giữa trời quang oanh!

Đây chẳng phải lật xe sao?

Ta cùng người đi dự yến hội, vậy bên phía doanh địa thám hiểm phải làm sao bây giờ?

Nếu không về được thì ai sẽ đến dự tiệc?

Giang Lan cùng Giang Nam không có cách nào xuất hiện cùng khung hình...

Trên trán Giang Nam không khỏi toát ra một giọt mồ hôi lạnh, chời lớn rồi!

Di Dạ nhúu mày: "Sao? Không thích à?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng: "Không... không có, chỉ là ta sợ bọn họ không thích ta, châm chọc ta!"

Di Dạ cười yếu ớt: "Bọn họ dám! Đi theo ta!"

Nói xong liền kéo Giang Nam ra cửa!

Giang Nam: ...

Cùng lúc đó, bên kia doanh địa thám hiểm đều sốt ruột đến phát điên!

Mắt thấy yến hội sắp bắt đầu, Giang Nam sao còn chưa trở về?

Người đi thay đồ thôi mà lâu tới vậy?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng không ngừng liên lạc Giang Nam, nhưng vẫn không liên lạc được!

Không khỏi vẽ mặt mơ hồ, Tiểu Nam chạy đi đâu rồi?

Lăng Phong vò đầu: "Trước mặt kị Nam Thần, yến hội lập tức bắt đầu, chúng ta đi trước đi!"

Đại bộ đội xuất phát, thẳng đến hải đăng Cầu Vòng!

Cùng lúc đó, doanh địa thám hiểm, các học viện, thế lực ngầm, công hội dong binh của các quốc gia, còn có một ít linh võ giả không quốc tịch đều đến dự tiệc!

Tại tầng ba của hải đăng được trang hoàng lộng lẫy, trong đại sảnh yến hội tráng lệ, nhóm linh võ giả đến từ các giới đứng đầy!

Đều đang thảo luận vấn đề mở cửa vào Thâm Uyên.

Diêu Hồng cũng dẫn người tới, ánh mắt tìm kiếm xung quanh:
"Lão đại Nam Thần đâu?:"

Mấy người Hạ Dao đều lắc đầu, trong lòng có chút lo lắng!

Chung Ánh Tuyết lo lắng nói: "Sẽ không xảy ra chuyện chứ?"

Diêu Hồng lắc đầu: "Đừng suy nghĩ lung tung, chúng ta đều hiểu rõ bản lĩnh của Nam Thần, sẽ không có vấn đề, sợ là bị chuyện phiền toái gì chậm trễ đi?"

Nói thì nói như vậy, nhưng trong lòng Diêu Hồng cũng có chút không yên, yến hội này chính là một khâu quan trọng nhất trong kế hoạch!

Theo lý thuyết Nam Thần nhất định sẽ có mặt!

Không có hẳn cũng không được a?

Nhưng mà đúng lúc này, cả tòa yến hội đại sảnh đột nhiên yên tĩnh, kim rơi cũng có thể nghe!

Ánh mắt mọi người đều hướng về cầu thang xoắn, trong mắt tràn đầy kinh diễm.

Chỉ thấy Di Dạ mặc một thân lễ phục dạ hội màu đen kéo Giang Lan từ trên cầu thang chậm rãi đi xuống!

Mị gắt gao đi theo phía sau hai người.

Tất cả mọi người đều bị khí thế kinh người của Di Dạ làm cho khiếp sợ.

Cô chính là vua của thành Bất Dạ!

Mà mọi người cũng lập tức bị hành động Di Dạ kéo Giang Lan

hấp dẫn ánh mắt!

Trong đại sảnh vô luận là nam hay nữ, lần đầu tiên khi nhìn thấy Giang Lan tim đều đập nhanh, rung động không thôi!

Trời ạ! Cô gái này cũng quá thanh thuần đáng yêu đi?

Thế này ai mà không thèm chứ?

Cô... chính là người của nữ vương.

Trong lúc nhất thời trong sân không khỏi thấp giọng nghị luận!

"Ai? Cô nương mà nữ vương dẫn tới cũng đẹp quá đi? Trái tim nhỏ bé của ta đều đập thành thịch!"

"Người to gan a? Đây rõ ràng là hàng độc chiếm của nữ vương, người còn dám có ý kiến?"

"Không phải chứ? Nữ vương cô ấy... Cô ấy thích nữ?"

"Trong thành Bất Dạ ai mà không biết sở thích của nữ vương? Ngoại trừ Mị, đây là lần đầu tiên có người được nữ vương dẫn tới nơi công cộng!"

Chương 1139 -

Giờ phút này đám người Lăng Phong đều mang vẻ mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới sẽ nghe được tin tức lớn như vậy!

Vương Bá lại gần, hai mắt sáng ngời!

"Ta là Vương Bá, yêu thích xem bói, lại vô cùng cảm thấy hứng thú với những tin đồn, người anh em này có thể giải thích cận kề hộ ta tin này hay không?"

Lúc này, Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng ngơ ngác nhìn Giang Lan.

"Tuyết Tuyết, sao ta cứ có cảm giác cô gái này giống như đã gặp ở đâu? Rồi lại không nhớ ra?"

Chung Ánh Tuyết nghiêng đầu về mặt mê hoặc: "Chưa từng thấy qua, nhưng cho ta một loại cảm giác rất quen thuộc, thật kỳ quái!"

Mira: "Mira cảm thấy chị gái kia rất thân thiết!"

Tiểu Tửu Oa ngồi xổm trên đầu Mira cũng không ngừng gật đầu, không ngừng nhìn chăm chăm Giang Lan.

Duy chỉ có Ngô Lương và Hùng Nhị mang vẻ mặt tan chảy.

Cô gái này cũng thật đẹp mắt, nếu như trên thế giới này có nhất kiến chung tình, sợ chính là như thế đi?

Giang Nam được nữ vương kéo tới tự nhiên cũng phát hiện mấy người Chung Ánh Tuyết!

Thấy các cô đều mang vẻ mặt hồ nghi nhìn chăm chăm mình, Giang Nam vội vàng thu hồi ánh mắt!

Nghiệp chướng mà!

Tuyệt đối không thể để đám người Tuyết Tuyết phát hiện ta giả gái đi thổi gió bên gối cho nữ vương!

Bằng không hình tượng uy mãnh của Nam Thần ta trong nháy mắt đều sụp đổ a!

Mà Hạ Dao thấy ánh mắt Giang Lan né tránh, vẻ mặt hồ nghi, chống cằm rơi vào trầm tư!

Hmm, có gì đó là lạ!

Di Dạ lộ vẻ lạnh như băng, đối ngoại cô vẫn luôn là nữ vương cường thế của thành Bất Dạ!

Con người nhìn quanh sân một lần, không nhìn thấy Giang Nam ở trong đám người Hoa Hạ, không khỏi có chút bất ngờ!

Mày nhíu sâu, giọng nói lạnh như băng: "Hans đâu? Hẳn chưa tới sao?"

Cục cưng nhỏ của mình bị bắt nạt, Di Dạ cũng ghen một bụng tức giận!

Đúng lúc này, cửa đại sảnh mở ra!

Hans mang theo khuôn mặt sững húp!

"Thật... Thật ngại quá, nữ vương, trên đường có chút việc chậm trễ!"

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong sảnh yến hội nhìn người tới đều ngẩn ra, tên ngốc này là ai?

Hans?

Chỉ thấy giờ phút này trên mặt Hans có không ít chỗ bầm tím, quần áo rách vài lỗ hồng, toàn thân ướt đẫm giống như vớt ra từ trong nước!

Lại phối hợp với quả đầu hói của hắn, phải nói là vô cùng chặt vật!

Lúc này Hans cố nặn ra nụ cười tươi, trong lòng đã sớm mắng chửi.

Cái mũ này thật sự là dùng để trừ tai ách? Vì cái gì lão tử cảm giác mình bị toàn thế giới nhắm vào a?

Vân Hà tự nhiên đánh lão tử một trận mà không có nguyên nhân, chớ cũng ghét bỏ ta?

Quý mới biết trên đường tới lão tử đã phải trải qua chuyện gì a!

Cái mũ đó thật sự để trừ tai ách? Tuy rằng sau khi đội đích xác không có Thiên Phật Nguyên Tội tìm tới mình!

Nhưng cũng không gặp được một chuyện tốt nào cả!

Trong nháy mắt Giang Nam nhìn thấy Hans cũng ngây ngẩn, sao lại thành bộ dáng như vậy?

Nhưng thấy đỉnh đầu không có cỏ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Người xong đời rồi~

Giờ phút này Hans đột nhiên rung mình một cái, ánh mắt mọi người trong đại sảnh nhìn mình đều có chút không đúng!

Mà khoảnh khắc đầu tiên khi Di Dạ nhìn thấy Hans, đều sắp

tức điên rồi!

Trong mắt tràn đầy phẫn nộ: "Đến muộn còn chưa tính, yếm hội của ta, người lại ăn mặc như vậy tới tham gia?"

Hans giật mình, mặt đều bị dọa trắng bệch, vội vàng nói: "Không phải nữ vương, người nghe ta giải thích!"

Di Dạ híp mắt: "Giải thích? Ta không muốn nghe! Bỏn vương cho phép người nói chuyện sao? Câm miệng cho ta!"

Hans hoảng loạn, chuyện này là sao, ta vừa đến nữ vương liền nổi giận như vậy là sao?

Ta lại không làm gì cả.

Di Dạ tức giận nghiến răng: "Hắc Trảo của người có phải không để ta ở trong mắt hay không? Ta ta đã quá nể mặt các người rồi đúng không? Cô ấy là người của ta, hàng của cô ấy mà người cũng dám chiếm riêng?"

"Nếu người đã muốn chết, Di Dạ ta sẽ thành toàn cho người, chuyện này ta và người cần một lời giải thích!"

Hans bối rối, ngạc nhiên nhìn Giang Nam?

Chiếm hàng của cô ta? Chuyện này xảy ra lúc nào a? Lão tử căn bản không biết cô gái này a?

Di Dạ nói: "Giải thích? Nói chuyện đi!"

Hans: "Chẳng phải nữ vương đại nhân bảo ta câm miệng sao, không cho ta nói chuyện sao?"

Di Dạ ngẩn ra, lập tức nói: "Người còn bắt bẻ ta? Còn bới móc tật xấu của ta? Cho nên ý của người là ta sai đúng không?"

"Được, giải lăm!"

Trong lúc nói chuyện liền đưa tay nhắm ngay Hans, hai sợi tơ nhện trong suốt bắn ra ngoài, thoáng qua liền trói chặt tay chân của Hans!

Đối mặt với Di Dạ cấp Đạo Thiên, Hans ngay cả đường sống để đánh trả cũng không có!

"Mị! Giết hẳn, ngay bây giờ, ta hiện tại nhìn thấy hẳn là liền tức giận!"

Hans sợ run cả người: "Đừng... đừng a, nữ vương, ta cũng chưa làm gì cả? Sao lại muốn giết ta, ta cũng quá oan ức, Thâm Uyên cũng không oan như ta!"

"Nể mặt tình xưa, tha cho ta lần này đi!"

Trong lòng Hans kêu gào ghen khuất, ta vào nhà chỉ nói hai câu, mạng liền không còn?

Ta đã làm gì sai cái gì? Sao lại vô lý thế?

Di Dạ tức cười nói: "Tha cho người? Người còn muốn ta tha cho người mấy lần? Người ở một lần lại một lần khiêu chiến điểm mấu chốt của ta!"

"Từ hôm nay trở đi, Hắc Trảo rút ra khỏi thành Bất Dạ của ta!"

Hans xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, tựa như sét đánh giữa trời quang, cho tới bây giờ đều mang vẻ mặt mơ hồ.

Ta cứ như vậy mà mất hết?

Giờ khắc này, vô số khách khứa nhìn về phía Hans cũng cảm thấy hả giận, trong lòng đều hiểu rõ, chạm vào điểm mấu chốt của nữ vương, Hắc Trảo xem như hoàn toàn xong rồi!

Diêu Hồng cũng kinh ngạc, yến hội vừa mới bắt đầu đã như vậy rồi?

Hắc Trảo không còn, Bồ Công Anh cứ như vậy thành công thương vị? Có cần thuận lợi như vậy không?

Giang Lan lắc nhẹ cánh tay Di Dạ, vẻ mặt khẩn cầu: "Chị gái xấu xa, đừng tức giận nữa được không? Người tức giận như vậy ta cảm thấy sợ a~"

"Mở yến hội chủ yếu là để mọi người được vui vẻ nha?"

"Chuyện Hắc Trảo ta đã hết giận rồi, cũng đừng để Hans, ta thấy hắn rất đáng thương, được không?"

Di Dạ ôn nhu nhìn về phía Giang Nam: "Người đáng thương tất có chỗ đáng hận, ta không giận nữa, nghe lời người!"

"Ai bảo người là cục cưng của ta chứ?"

"Mị! Giữ hắn một mạng, lôi ra ngoài đánh, đừng làm bắn mất các khách quý!"

Mị tiến lên giữ chặt cổ Hans, lôi ra ngoài!

"Tuân lệnh! Nữ vương!"

Lập tức cúi đầu cười lạnh: "May mắn Lan Lan cô gái thiện lương, nhặt về giúp người một cái mạng!"

Trong mắt Hans tràn đầy tuyệt vọng, biết chuyện này đã không cách nào挽 hồi, nhưng ít ra còn giữ được mạng sống!

Trong ánh mắt nhìn Giang Lan tràn ngập cảm kích, cô ấy là người tốt a!

Cũng không lâu lắm, ngoài sảnh liền truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết, tất cả mọi người nghe mà run rẩy, cũng không biết chuyện gì xảy ra, trong lòng lại cảm thấy hả giận!

Mà mấy người Chung Ánh Tuyết lại hai mặt nhìn nhau, Tiểu

Nam thậm chí cũng không ra mặt, chỉ ở sau an bài đã xử lý được Hắc Trảo?

Thao tác này quả thực quá đỉnh!

Chương 1140 -

Giang Nam vụng trộm vui vẻ, sợ dĩ giữ Hans một mạng, là bởi vì Hắc Trảo còn có giá trị, dù sao Hắc Trảo không riêng gì có chỗ làm ăn ở thành Bất Dạ, kế hoạch Tinh La còn cần dùng tới Hắc Trảo cho những nơi còn lại!

Bằng không Giang Nam sao có thể không diệt cỏ tận gốc chứ.

Đúng lúc này, Di Dạ lại cao giọng nói: "Giang Nam đâu? Còn chưa tới sao?"

Vừa nghe Di Dạ kêu Giang Nam, tất cả mọi người ngẩn ra, nữ vương tìm Giang Nam làm gì?

Mà Giang Nam lại run rẩy, vẻ mặt cười khổ!

Tới rồi! Chỉ là không ở dưới sảnh, hiện tại đang ở trong lòng người a!

Di Dạ khó chịu nói: "Ta chán ghét đàn ông, nhất là loại đàn ông thích trễ hẹn!"

Giang Nam che mặt!

Người nghĩ ta đến muộn là vì ai?

Còn không phải vì ở với người sao?

Nhưng cứ tiếp tục như vậy không được a, thật vất vả mới đã vắng Hắc Trảo, chuyện hợp tác vẫn phải nhanh chóng quyết định mới được, bằng không không chừng liền thôi!

Không khỏi làm nũng nói: "Chị gái xấu xa, ta có chuyện muốn

nói!"

Di Dạ khẽ cười, đưa lỗ tai tiến đến trước mặt Giang Nam!

"Hình như ta ăn phải cái gì đó bị đau bụng, muốn đi vệ sinh trước!"

Di Dạ gật đầu: "Ừ, nhanh trở lại, ta chờ người!"

Giang Nam bước từng bước nhỏ, vô cùng lo lắng chạy vào nhà vệ sinh!

Khóa mình vào trong gian phòng, điên cuồng cởi quần áo!

Con mẹ nó, bận chết ta rồi, kiếm chút tiền dễ dàng sao?

Sau khi thay quần áo của mình, lại biến trở về bộ dáng bản thân!

Một thuấn di xuất hiện bên ngoài yến hội sảnh, đẩy cửa tiến vào.

Trong thoáng chốc từng ánh mắt đều tập trung ở trên người Giang Nam!

Mấy người Hạ Dao thấy Giang Nam trình diện đều thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nghênh đón!

Chung Ánh Tuyết vỗ ngực: "Làm ta sợ muốn chết, còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện, đi làm gì?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Trên đường có đánh nhau, xem náo nhiệt một lát, quên mất thời gian!"

Hạ Dao hưng phấn nói: "Người vừa rồi không thấy được, bên cạnh Nữ Vương Phi Hồng có một em gái siêu đáng yêu, ta cảm giác trông rất giống người!"

"Cũng không phải giống, chính là cái loại cảm giác này, ai nha ~ ta cũng nói không rõ, đợi lát nữa người nhìn thấy cô sẽ biết!"

Giang Nam vẽ mặt chột dạ: "Ai? Thật... Thật sao? Vậy lát nữa cần phải mở mang kiến thức!"

Oa! Giác quan thứ sáu của Đại Lang Diệt thật đáng sợ, người làm sao cảm giác được?

Sợ là không thể nhìn thấy Giang Lan rồi!

Có cô ấy không có ta, có ta không có cô ấy!

Diêu Hồng kích động nói: "Nam Thần lão đại, vừa rồi người không thấy được, Hắc Trảo ngã ngựa, Hans đã bị nữ vương xử lý rồi!"

"Không biết xảy ra chuyện gì, vừa lên liền quở trách Hans một trận, con đường ngảm của Hắc Trảo chúng ta đều có thể tiếp nhận rồi!"

Giang Nam cười nói: "Đã biết!"

Diêu Hồng: ???

Sao người biết? Cũng không kinh ngạc sao?

Giang Nam cứng đờ, ho nhẹ hai tiếng: "Là ta đã sớm đoán được một màn này sẽ phát sinh, dù sao mọi chuyện đều ở trong lòng bàn tay mà!"

Diêu Hồng ngạc nhiên, chuyện này người cũng có thể tính được? Có cần nắm chắc tới như vậy không?

Trách không được dám yên tâm không lộ diện!

Lăng Phong thì là sáp lại gần: "Lão đệ, vừa rồi nữ vương không biết bởi vì cái gì tìm người, người tốt nhất vẫn nên tới trình diện

đi!"

Giang Nam mang về mặt kính ngọc: "Thật sao? Để ta đi hỏi thử."

Nói xong thuận di xuất hiện bên người Di Dạ, cười xán lạn: "Nữ vương đại nhân? Người tìm ta? Chuyện hợp tác đã nghĩ kỹ chưa?"

Di Dạ nhíu mày, lạnh lùng nói: "Tại sao lại đến muộn? Xem ra hợp tác giữa ta và người cũng không quan trọng như vậy đúng không?"

Giang Nam sắp tâm thần phân liệt rồi, vừa rồi còn xưng chị gái gọi cục cưng nha!

Hiện tại thật khó làm quen với khuôn mặt lạnh này!

Nhưng vẫn là cười nói: "Vừa mới đi nhận hàng hạt đậu, chậm trễ chốc lát, kính xin nữ vương thứ lỗi!"

"Dù sao vẫn nên chuẩn bị đồ trước thì vẫn tốt hơn!"

Về mặt Di Dạ lúc này mới dễ nhìn hơn một chút!

Lập tức lạnh lùng nói: "Về sau ở thành Bất Dạ, Bồ Công Anh liền thay vị trí của Hắc Trảo là được!"

"Chỉ là Hắc Trảo kinh doanh nhiều năm ở thành Bất Dạ, con đường ngầm rất nhiều, có một ít nơi ngay cả ta cũng không rõ ràng lắm!"

"Đã xảy ra chuyện như vậy, Hans sẽ không dễ dàng chấp tay giao ra những con đường ngầm kia cho Bồ Công Anh!"

"Người xác định có thể thuận lợi tiếp nhận cục diện?"

Giang Nam cười tự tin: "Về điểm này thì nữ vương không cần

lo lắng!"

"Con đường ngầm của Hắc Trảo ở thành Bất Dạ này, Bồ Công Anh ta biết rất rõ!"

"Thậm chí đã sớm liên lạc qua, chẳng qua chỉ đang chờ một câu nói của nữ vương mà thôi!"

Di Dạ hơi lộ vẻ ngạc nhiên, nhướn mày: "Xem ra người sớm có chuẩn bị, hợp tác với người thông minh đúng là thuận tiện!"

"Mặt khác còn là chuyện về việc giải độc nguyên tội thù hằn! Hai ngày sau khi buổi tiệc này kết thúc ta sẽ mở cửa vào Thâm Uyên!"

"Người cùng Mị bàn bạc trước, trước khi xuống Thâm Uyên mau giải quyết chuyện này cho ta, hơn nữa để lại đủ lượng đậu cho ta!"

Dù sao cũng không ai biết người có thể sẽ chết ở bên trong hay không!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Ta làm việc, người yên tâm!"

"Lại nói nữ vương đại nhân không mong ta an toàn trở về sao?"

Di Dạ liếc Giang Nam một cái: "Hừ, ta mặc kệ người!"

Giang Nam: ...

Đáng giận!

Cũng quá có phong phạm nữ vương đi!

Chỉ thấy Di Dạ quay đầu nhỏ giọng nói với Mị: "Thời gian lâu như vậy, sao Lan Lan còn chưa trở về?"

Người đi tìm trong nhà vệ sinh thử!

Mị gật đầu, vội vàng đi vào phòng vệ sinh!

Giang Nam:!!!

A a a, đừng đi a!

Giang Lan còn chưa online.

Chỉ mới đi được bao lâu mà liền tìm rồi?

Giang Nam làm sao còn dám chậm trễ, quay đầu bỏ qua đám người liền hướng về phía nhà vệ sinh!

Ở trong hành lang tìm một chỗ không có người, thuận di trở lại gian phòng!

Diên cuồng cởi quần áo hóa trang, bận rộn đầu đầy mồ hôi.

Đúng lúc này, Mị đi vào, nhẹ nhàng gõ cửa: "Lan Lan? Còn chưa xong sao? Nữ vương lo lắng cho người!"

Trong phòng, Giang Nam dùng đỉnh đầu đóng cửa, đang luống cuống tay chân thay quần áo!

Thậm chí còn chưa kịp biến thành bộ dáng Giang Lan, vội vàng thay đổi dây thanh quản!

"Cái kia... sắp xong rồi!"

30 giây sau, tiếng xả nước vang lên, cửa ngăn cách mở ra, khuôn mặt Giang Lan ửng đỏ đi ra!

Mị khẽ cười nói: "Đi thôi, nữ vương còn chờ người!"

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng qua ải!

Thật khó khăn quá đi.

Một đường trở lại phòng tiệc, Di Dạ tự nhiên kéo cánh tay

Giang Lan lên, khẽ vuốt hai má quan tâm nói: "Sao lại đi lâu như vậy? Có khỏe không?"

Giang Lan cười ngọt ngào: "Ừ, không cần lo lắng cho ta."

Di Dạ cười khẽ, không chút cố kỵ ánh mắt người ngoài khẽ hôn trên trán Giang Lan: "Đi, dẫn người đi làm quan một ít bạn bè của ta!"

Nói xong liền lôi kéo Giang Nam đi vào giữa đám người.

Giang Nam cũng sắp khóc, nhanh chóng động não, điên cuồng suy nghĩ kế sách thoát thân.

Còn tiếp tục như vậy, nhất định sẽ lộ tẩy a!

Nhưng mà Di Dạ siêu cấp dính Giang Lan, nửa khắc cũng luyến tiếc buông tay, mình căn bản không có cách nào thoát a!

Vừa phải đối phó Di Dạ, còn muốn dùng dư quang nhìn bên phía Tuyết Tuyết!

Tựa như đi dây thép!

.....

Chương 1141 -

Hạ Dao một gian Giang Lan đi ra, vẻ mặt hừng phấn: "Tiểu Nam Tiểu Nam, người mau nhìn, cô gái này chính là người mà ta nói cái kia, người..."

"Ai? Tiểu Nam đi đâu rồi?"

Chung Ánh Tuyết vò đầu: "Vừa rồi hình như ta thấy Tiểu Nam đi vệ sinh, cũng đã lâu không ra, ta đi tìm thử, vừa vặn ta cũng muốn đi!"

Nói xong liền đi về phía nhà vệ sinh!

Mà Giang Lan vẫn phân tâm nhìn chăm chú bên này trán đỏ mồ hôi, thân thể cứng đờ!

Không khỏi nhẹ nhàng nhéo nhéo bàn tay nhỏ bé của Di Dạ, vẻ mặt đáng thương.

"Chị gái xấu xa, ta lại muốn đi vệ sinh..."

Di Dạ ngẩn ra, lo lắng nói: "Mau đi đi, đợi lát nữa trở về cho người tìm hệ khôi phục nhìn xem!"

Giang Lan không ngừng gật đầu, đỏ mặt chạy vào nhà vệ sinh!

Mà Hạ Dao vẫn quan sát bên này cũng thấy Giang Lan lại chạy vào nhà vệ sinh, không khỏi chống cằm, vẻ mặt hoài nghi.

"A~ Ta người thấy mùi gì đó!"

.....

Trong phòng vệ sinh, Giang Nam bận rộn, điên cuồng đối đầu!

Danh hiệu chiến thần nhà vệ sinh của lão tử cũng không phải dùng như vậy có được hay không?

"A a a, lão tử vì cái gì không biết thuật phân thân!"

Tự mình đào hố, quỳ cũng muốn bò ra ngoài a!

Khuôn mặt Chung Ánh Tuyết đỏ bừng, vẻ mặt ngượng ngùng, thò nửa khuôn mặt vào phòng vệ sinh nam!

"Tiểu... Tiểu Nam? Người ở bên trong sao?"

Đúng lúc này, Giang Nam rửa tay xong, vẻ mặt vân đạm phong khinh từ bên trong đi ra, vẻ mặt kinh ngạc: "Tuyết Tuyết? Người sao lại tới đây?"

"Ta ăn một viên đậu nành, bài trừ độc tố!"

Chung Ánh Tuyết vội vàng rút người lại: "Cùng nhau trở về đi, tất cả mọi người đang chờ người đấy!"

Một đường trở lại bên cạnh mọi người, Hạ Dao nhìn Giang Nam, lại nhìn Giang Lan biến mất!

Như đã hiểu được cái gì!

Hạ Dao: A~

Giang Nam mang vẻ mặt chột dạ: "Người nhìn như vậy làm gì? Là lại bị vẻ đẹp trai của ta mê đảo sao?"

Đại Lang Diệt chọc chọc miếng thịt mềm bên hông Giang Nam: "Người rất lợi hại nha!"

Giang Nam nuốt nước miếng, dùng ánh mắt không ngừng nhìn chăm chú Di Dạ!

Mấy phút trôi qua, Di Dạ bắt đầu thường thường nhìn về phía nhà vệ sinh, trong ánh mắt toát ra thần sắc lo lắng!

Giang Nam che mặt, ho nhẹ hai cái: "Ta lại đi bài độc!"

Nói xong sải bước đi về phía nhà vệ sinh!

Ánh mắt Hạ Dao sáng ngời, vội vàng đuổi theo: "Ta cũng đi xả, uống nhiều đồ uống quá!"

Về mặt Giang Nam cứng đờ, Lang Diệt sẽ không phát hiện ra manh mối gì chứ?

Không thể, Giang Nam ta làm việc luôn luôn không sơ hở!

Hai người đi thẳng đến nhà vệ sinh!

Giang Nam nhìn Hạ Dao vào nhà vệ sinh nữ, lúc này mới điên cuồng vọt vào phòng vệ sinh nam, về mặt phát điên đối đồ cực nhanh!

Nhưng ngay sau đó, về mặt Hạ Dao lại cười xấu xa từ nhà vệ sinh nữ đi ra!

Không chút cố kỵ tiến vào nhà vệ sinh nam, ánh mắt nhìn chăm chăm vào gian phòng tận cùng bên trong.

Thân thể linh hoạt nhảy lên, trực tiếp nhảy lên cửa ngăn, ngồi xổm ở trên nhìn xuống.

"À ú~ Giang Nam Lan?"

Giờ phút này Giang Nam đang mặc áo len trên người thần sắc hoảng sợ nhìn lên trên!

Phụt ~

Không cẩn thận ngã xuống bồn cầu, mặt đỏ bừng!

"Đại Lang Diệt? Người... Người làm sao nhận ra? Đây đây này, nơi đây là nhà vệ sinh nam a?"

Hạ Dao cười hắc hắc xấu xa: "Nhà vệ sinh nam thì sao, lại không có ai?"

"Làm sao nhận ra? Hì hì~Nam Lan không cùng khung, lại đều chạy về phía phòng vệ sinh? Hơn nữa lại có cái loại này cảm giác quen thuộc này? Hừ hừ, xin gọi ta Sherlock Dao!"

Giang Nam che mặt: "Hừ, bị người phát hiện ra!"

Hạ Dao cười trộm hắc hắc, một phát nhảy vào trong gian phòng.

"Yên tâm, sẽ không nói ra!"

"Nhưng người có thể trụ nổi sao, tự mình làm tai mắt của mình? Đều trà trộn đến bên cạnh nữ vương rồi?"

"Có cần mạnh như vậy không?"

Vừa nói, vừa giúp Giang Nam mặc quần áo!

Giang Nam mang vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: "Ai ~ đều tại con người ta quá có mị lực!"

Hạ Dao liếc mắt một cái: "Nghiêm túc đi, nếu người cứ tiếp tục như vậy nhất định sẽ bị phát hiện, giấy không gói được lửa a!"

Lập tức vẻ mặt trở nên hưng phấn nói: "Nếu không để ta hóa trang thành người đi, ta thích nhất trò sắm vai nhân vật!"

Giang Nam ngẩn ra, đây cũng là một ý kiến hay, như vậy Nam Lan có thể đồng khung, mình không cần chạy hai bên, có thể giải trừ nghi ngờ của mọi người!

"Ngược lại cũng là cách hay, nhưng người đừng có đi tán tỉnh

lung tung, đừng làm sụp đổ hình tượng cao lớn uy mãnh của Nam Thần ta!"

Hạ Dao gật đầu giống như chim gõ kiến, hưng phấn đến hai mắt phát sáng: "Yên tâm đi, ta có kinh nghiệm, những lúc trọng yếu như vậy sẽ không xằng bậy!"

Vì thế Giang Nam nhanh chóng cho Hạ Dao ăn một đồng bánh pudding, bắt đầu đổi đồ!

Giờ phút này, Vương Bá đi bộ đi vào nhà vệ sinh, thân thể đột nhiên đứng lại!

Chợt nghe gian phòng tận cùng bên trong truyền đến từng trận thanh âm!

"Nhanh lên, lát nữa sẽ bị nghi ngờ!"

"Xong ngay đâu! Người chờ một chút, rất nhanh sẽ xong thôi!"

"Cẩn thận đừng để quần áo bị bẩn!"

Vương Bá mở to hai mắt, lập tức tinh thần phấn chấn, tâm hồn nhiều chuyện hừng hực thiêu đốt.

Đi vệ sinh còn có thể gặp phải chuyện này?

Theo khe cửa phòng nhìn xuống, có thể thấy rõ ràng bên trong có bốn cái chân!

Vương Bá nuốt một ngụm nước miếng, là ai can đảm tới như vậy?

Đúng lúc này, cửa gian phòng mở ra!

Giang Nam cùng Giang Lan từ trong cùng một gian phòng đi ra!

Hai người nhìn thấy Vương Bá trong phòng vệ sinh, thân thể đồng thời cứng đờ!

Vương Bá thì tròng lớn hai mắt, thần tình hoảng sợ!

Mẹ nó!

Người trong là Nam Thần?

Cô gái này, không phải vừa là người được Nữ Vương Phi Hồng dẫn theo sao?

Hai người bọn họ ở bên trong...

"Tê~ Nam Thần? Người con mẹ nó đúng là thần tiên a!"

"Người của nữ vương mà người cũng dám động? Hơn nữa còn là dưới tình huống nữ vương ở đây?"

Hiện tại đều kích thích như vậy sao? Người đây là đang lấy mạng ra chiến đấu a!

Giang Lang Diệt lập tức phản ứng lại, vội vàng tiến lên choàng vai Vương Bá: "Bá ca! Chuyện này người đừng nói ra ngoài nha!"

Nói xong liền ra ám hiệu cho Giang Lan!

Vương Bá đến bây giờ còn không có từ trong khiếp sợ phản ứng lại: "Nam Thần, người đúng thật là lợi..."

Không đợi hắn nói hết lời, Giang Lan trực tiếp móc ra hai bình Đoạt Mệnh Đại Lục!

Vừa mở ra trùng động không gian, nện một phát vào đầu Vương Bá!

Vương Bá trực tiếp trợn trắng mắt, mê mang một trận!

Mà Giang Lang Diệt lại khóa chặt cổ Vương Bá: "Nhanh! Đánh hắn!"

Giang Lan thuận di tiến lên, một tay không ngừng móc ra đại lục đoạt mệnh bổ đầu Vương Bá, liên tục mê mang!

Một tay đeo găng tay nhiệt tình như lửa, quạt tay trái phải với mặt Vương Bá!

Vừa lên đã rất nhiệt tình!

Bốp! Bốp!

"Xin lỗi người anh em! Người đã biết quá nhiều!"

Vả miệng xong, Giang Lan một phen giữ chặt Giang Lang Diệt, thuận di một cái biến mất ở nhà vệ sinh, thoát khỏi hiện trường phạm tội!

Chương 1142 -

Vương Bá ngã xuống đất từ từ tỉnh lại, thần tình mơ hồ xoa xoa đầu!

"Mẹ nó ta mới uống bao nhiêu rượu, sao đầu lại đau như vậy?"

"Hình như ta vừa mới phát hiện ra chuyện gì ghê gớm, chắc... sao lại không nhớ ra?"

Giang Lan cùng Giang Lang Diệt bước nhanh trong hành lang!

Giang Lan dặn dò: "Lát nữa ta đi ra ngoài trước, tận lực tìm cơ hội thoát thân, người chống đỡ giúp ta một lát!"

Giang Lang Diệt hưng phấn gật đầu: "Ta phải làm thế nào cho tốt?"

Giang Lan ho nhẹ hai tiếng: "Người cứ phách lối một chút là được rồi, đừng làm rách dây xích!"

Bàn giao xong liền trước một bước về tới sảnh yến hội, đi tới bên người Di Dạ, vẻ mặt áy náy: "Để chị gái xấu xa chờ lâu rồi!"

Di Dạ nhẹ ôm eo nhỏ Giang Lan quan tâm nói: "Thật sự không sao?"

Giang Nam then thẹn: Ừm~

.....

Mà bên kia, Giang Lang Diệt mang vẻ mặt hưng phấn!

"A~ Phách lối một chút đúng không? "

Đúng lúc này, Vương Bá rửa tay xong từ phòng vệ sinh đi ra, nhìn thấy trên mặt Giang Nam lộ ra nụ cười như ma quỷ, không khỏi rùng mình một cái!

"Nam... Nam Thần? Người nhìn ta như vậy làm gì? Người đừng làm ta sợ, ta cũng không chọc tới người!"

Giang Lang Diệt thầm cười hắc hắc, xem ra ta diễn rất giống nha!

Một đường đi về phía Chung Ảnh Tuyết, Mira thấy Giang Nam trở về thì ánh mắt sáng ngời, vươn bàn tay nhỏ bé chạy về phía Giang Nam!

"Giang Nam ca ca~"

Nhưng mà đúng lúc này, Mira không chú ý dưới chân bị người ta vấp một cái!

"Nha~"

Không khỏi phát ra một tiếng kêu sợ hãi, thân thể lảo đảo một cái nhào về phía trước, không cẩn thận đụng vào một người hầu đi ngang qua!

Cùng với một trận thanh âm "Rầm rầm" vang lên, sâm banh trên khay đều đổ lên người Mira!

Giang Lang Diệt hoảng sợ, vội vàng tiến lên nâng dậy: "Tiểu Mira? Ngã có đau không?"

Mira nhăn mặt, hốc mắt hồng hồng:

"Quần áo mà Giang Nam ca ca tặng cho Mira đều bị bẩn cả rồi!"

Adams chậm rãi thu hồi chân của mình, khóe miệng nhếch lên một nụ cười khế!

"Nơi này là nơi nào chứ? Mang theo trẻ con tới còn chưa tính, còn chạy loạn?"

"Có ngã cũng không trách được người khác, người nói đúng không?"

Phía sau không ít đệ tử học viện Lantis phát ra từng trận cười vang!

"Lại nói đây thật sự là học viên của học viện dưỡng lão Tiên Phong? Sợ không phải là nhà trẻ Tiên Phong mới đúng đi? Ha ha!"

"Nhỏ như vậy mà dẫn vào Thâm Uyên? Coi nơi này là công viên trò chơi à?"

"Phụt ~ lớn cỡ này, vào viên trò chơi hẳn phải mua vé trẻ em đúng không?"

Biểu tình trên mặt Mira dần dần lạnh lẽo, mình cũng không phải là người mặc cho người khi dễ!

Giang Lang Diệt lấy khăn giấy lau rượu trên mặt Mira, nhẹ giọng an ủi: "Mira ngoan, ca ca vẫn còn quần áo, trở về lại tặng người một bộ!"

Mira dụi mắt gạt đầu!

Nụ cười trên mặt Giang Lang Diệt càng lúc càng xán lạn, ôm Tiểu Mira lên.

Lại nhớ Tiểu Nam bảo ta phách lối một chút?

Nếu Tiểu Nam gặp phải tình huống này thì sẽ làm sao bây giờ?

Trong lúc suy nghĩ đã đi tới trước người Adams!

Adams cười lạnh: "Chuyện hạt đậu thần kỳ được người chiếu cố không ít!"

"Như thế nào? Người không phục? Thoạt nhìn rất có ý kiến a?"

"Có ý kiến thì cũng ghen lại, nơi này là yến hội của nữ vương, người dám động..."

Lời còn chưa nói xong, chỉ thấy Giang Lang Diệt nhấc chân đạp mạnh về phía bụng Adams!

Lực lượng khổng lồ thậm chí đá ra tiếng xé gió!

Adams vẻ mặt ngạc nhiên, động thủ? Giang Nam dám động thủ trong yến hội của nữ vương?

Ở khoảng cách gần như thế, lại đột nhiên động thủ, Adams chỉ kịp ngừng tụ một mặt khiên nước để phòng ngự!

Nhưng vẫn bị Giang Lang Diệt hung hăng đá nổ, Hạ Dao thân là hệ hóa thú cận chiến Hoàng Kim đỉnh phong, hơn nữa ngâm đại lực 2.0 lâu ngày!

Tổ chất thân thể cũng không phải là giả!

Bành!

Một tiếng trầm đục vang lên, Adams mở to hai mắt, thân thể bị đá thành hình chữ C, đụng bay hai học viên cấp Hoàng Kim ở ven đường!

Bay ra ngoài hơn mười mét, một đầu đụng ngã cái bàn, các loại súp nước cùng điểm tâm ngọt rơi đầy người, vẻ mặt chật vật!

Ôm bụng phun ra nước chua, sắc mặt đỏ bừng dữ tợn!

Thân làm sát thương tầm xa, cho dù là linh võ giả cấp Bạch Kim, tổ chất thân thể của hắn cũng kém xa Hạ Dao!

Giờ phút này tức giận bò dậy khỏi mặt đất, hất lá rau trên đầu cả giận nói: "Người dám động thủ ở chỗ này?"

Giang Lang Diệt buông tay: "Ai nha, yến hội có nhiều người như vậy, không cần thận đụng phải người, thật sự ngại quá."

Nếu Tiểu Nam gặp phải tình huống này thì sẽ làm sao bây giờ?

Đương nhiên là đáp trả lại rồi!

Mặc kệ hắn là ai? Không ai có thể bắt nạt Tiểu Mira!

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

"Người đánh rắm! Người không cẩn thận mà có thể đụng người ta bay ra hơn mười mét? Người rõ ràng đang trả thù!"

Giang Lang Diệt huênh hoang: "Người cũng không ngốc nha, ta trả thù người đấy, thì thế nào?"

"Nghẹn lại? Ngại quá, lão tử báo thù chưa bao giờ chờ qua đêm!

Nơi này truyền đến động tĩnh nhất thời hấp dẫn mọi người trong yến hội chú ý!

Tất cả đều hít một hơi khí lạnh!

Giang Nam này quả thực đủ phách lối, thậm chí ngay cả mặt mũi nữ vương cũng không cho? Trực tiếp đụng thủ trong yến hội?

Nhìn vẻ mặt kia của hắn, cũng đã đem hai chữ phách lối viết ở trên mặt a!

Đúng lúc này, Robert nhất thời rút đại kiếm ra, bảo vệ trước người Adams!

Thánh tử nhà mình bị người đập, bên phía Ngự Quốc tất nhiên không để yên, tất cả nhà thám hiểm cùng học viên Lantis đều vây quanh.

Cả đám đều đỏ mắt, linh khí bắt đầu khởi động.

Mà bên phía Lăng Phong tự nhiên cũng sẽ không sợ, nhao nhao đi tới phía sau Giang Lang Diệt, về mặt lạnh lùng!

Trong sân bốc lên bầu không khí khẩn trương, trong lúc nhất thời mùi thuốc súng mưng mưng!

Giang Lan cũng ngẩn ra, không nghĩ tới như vậy cũng có thể thu được giá trị oán khí của Adams?

Vốn còn sợ Hạ Dao Mira bị khi dễ, nhưng bây giờ xem ra, Đại Lang Diệt vẫn học được vài phần tinh túy của ta!

Một cước này đá rất đẹp, đủ hung!

Chỉ là đừng có dừng lại a, thừa dịp hấn không kịp phản ứng kéo cổ áo đánh thêm hai cái nữa a!

Chuyện trong sân tất nhiên cũng hấp dẫn sự chú ý của Di Dạ!

Chỉ thấy cô thần sắc lạnh như băng kéo Giang Lan đi tới: "Chuyện gì xảy ra? Động thủ tại yến hội của ta?"

Một câu nói ra, trong sân hoàn toàn yên tĩnh, thậm chí ngay cả tiếng thở mạnh cũng không dám.

Adams vội la lên: "Nữ vương đại nhân, là hấn động thủ trước, không liên quan tới chúng ta, ta..."

Di Dạ hí mắt: "Câm miệng! Bỏn vương không hỏi người!"

Adams run rẩy, sắc mặt trắng bệch, không dám nói gì nữa!

Đối mặt với Nữ Vương Phi Hồng, thân phận của mình còn không bằng cái rắm.

Giang Lang Diệt nhìn thẳng Di Dạ: "Ta đương nhiên không để

người vào mắt!"

Một câu nói ra, toàn trường im lặng!

Giang Lan:???

Này này này, Đại Lang Diệt người không chỉ diễn giống ta!

Người vượt qua ta luôn rồi!

[Giá trị oán khí từ Di Dạ + 1000!]

Chương 1143 -

Chỉ thấy hai mắt Di Dạ hàn mang nở rộ: "Ồ? Vậy sao?"

Giang Lang Diệt gật đầu: "Nữ vương đương nhiên không thể để ở trong mắt, là cần để ở trong lòng đến tôn kính!"

Di Dạ ngẩn ra, muốn cười, lại phải kéo căng khuôn mặt, duy trì uy nghiêm của nữ vương!

Nhưng khoe miệng vẫn không nhận được gọi lên một vòng cong!

Giang Lan che mặt.

Trời ạ, Đại Lang Diệt!

Quả nhiên là người, có cần nghịch ngợm như vậy hay không?

Bản lĩnh nhảy qua nhảy lại trước Quỷ Môn Quan của người cũng là học theo ta sao?

Di Dạ ho nhẹ hai tiếng: "Vì sao động thủ?"

Giang Lang Diệt vẻ mặt lạnh lùng: "Giang Nam ta còn chưa tới mức để cho người ta khi dễ em gái mình mà còn cần răng chịu đựng!"

Di Dạ nhướn mày!

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Lan ngồi xổm xuống, vẻ mặt trùu mến vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Mira!

"Cô bé thật đáng thương, bị vấp ngã làm đổ cả người đây

rượu? Có lạnh không? Chị gái dẫn em đi thay quần áo được không?"

Mira ngơ ngác nhìn Giang Lan, lại nhìn Giang Lang Diệt, vẻ mặt mê hoặc.

Di Dạ nhìn Giang Lan, vẻ mặt ôn nhu, lập tức ánh mắt sắc bén nhìn về phía Adams!

"Cố ý bối mớ trong bữa tiệc tối của ta đúng không? Là còn chê ta chưa đủ tức giận?"

Adams vẻ mặt khấn trương: "Ta..."

Di Dạ quay đầu rời đi: "Người không có tư cách nói chuyện với ta, để người Ngự Quốc các người tới phụ trách, không trả cái giá khiến cho ta hài lòng, đột thăm dò Thâm Uyên lần này của Ngự Quốc cũng không cần nghĩ tới!"

Adams cắn chặt răng, nhìn Giang Lang Diệt với vẻ mặt oán hận, giá trị oán khí bên phía Giang Lan đều kiếm đầy bồn đầy bát!

Nhưng không có cách nào, răng bị đánh rụng chỉ có thể nuốt vào trong bụng!

Robert thần nhiên nói: "Thánh tử đại nhân, tất cả hành động trong nhiệm vụ thăm dò Thâm Uyên lần này, ta đều sẽ báo cáo lại cho vương!"

"Hy vọng người có thể chịu trách nhiệm với hành động của mình!"

Adams că giận nói: "Không cần người nhắc nhở!"

Đáy lòng Giang Lang Diệt âm thầm hưng phấn, lặng lẽ nháy mắt với Giang Lan.

Tiểu Nam! Người quá đỉnh!

Chung Ánh Tuyết dùng khăn lau đầu cho Mira: "Tiểu Nam? Người quan cô gái kia sao?"

"Vừa rồi cô ấy còn giúp chúng ta, cảm giác thật quen thuộc a!"

Nụ cười trên mặt Giang Lang Diệt cứng đờ: "Không... không biết, có thể là vì Mira quá đáng yêu nên mới giúp chúng ta chăng?"

Đóng kịch thế này cũng quá kích thích đi!

Đúng lúc này, chỉ thấy Di Dạ đi tới trước đài, ho nhẹ một tiếng, toàn trường yên lặng!

Tất cả mọi người đều rõ ràng, chủ đề chính của buổi tiệc đến rồi!

Di Dạ thản nhiên nói: "Nếu mọi người đã đến, ta liền đi thẳng vào chủ đề!"

"Hai ngày sau, ta sẽ mở cửa vào tầng thứ hai của Thâm Uyên, cung cấp cơ hội thăm dò cho các thế lực ở khắp nơi!"

"À đúng rồi, ngoại trừ người của Ngự Quốc, ai muốn xuống Thâm Uyên thì phái người tới nói chuyện với ta!"

Khuôn mặt của Adams khó coi như ăn phải ruồi nhặng!

Mà đám người Ngự Quốc còn lại sắc mặt cũng âm trầm, cũng không có sắc mặt tốt gì với Adams!

Thế lực các quốc gia trong sảnh yến hội nhao nhao nghị luận, đóng cửa lâu như vậy, rốt cục cũng muốn mở cửa với ngoại giới rồi sao?

Mấy người Lăng Phong Tiêu Chấn đều âm thầm nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt phẫn chấn.

Có thể xem như đã được đợi được ngày này, nếu lại kéo dài

tiếp, thật không biết đại đội thăm dò ở vào tầng thứ bảy còn có thể chống đỡ nữa hay không!

Di Dạ cất cao giọng nói: "Ta biết rõ tất cả mọi người tới đây là vì hạch tâm tầng tài nguyên!"

"Ai có thể bắt được hạch tâm, người đó liền có được quyền khai thác, các người tranh đoạt như thế nào ta mặc kệ, các quốc gia ai có thể bắt được đó là bản lĩnh của người đó!"

"Thành Bất Dạ ta không nhúng tay việc này, nhưng đã ở địa bàn của ta thì cần phải tuân theo quy tắc của ta!"

"Tinh Diệu cùng Đạo Thiên của các quốc gia, không được ta gật đầu, không thể xuống Thâm Uyên! Bộ đội linh võ cũng như thế! Ai phá vỡ quy củ, người đó liền rút đi!"

Giang Nam ở bên cạnh nghe chăm chú, phương diện này Di Dạ vô cùng cường thế!

Hiển nhiên sợ giữa các đại quốc vì tranh đoạt hạch tâm tầng tài nguyên, dùng đủ thủ đoạn bất kể hậu quả rồi lan tới thành Bất Dạ!

Mà sự mâu thuẫn đỉnh điểm của quốc gia để để xé nát thành Bất Dạ.

Cho nên Di Dạ mới lập ra những quy tắc này.

Mọi người nhao nhao gật đầu, dù sao Di Dạ nắm giữ hạch tâm một tầng, không nghe cô thì ai cũng đừng nghĩ bởi được bát cơm!

Di Dạ nói tiếp: "Theo tin tức nhận được trước mắt, bảy tầng đầu của Thâm Uyên đã bị nguyên rửa của bảy đại tội bao phủ!"

"Tình huống tầng thứ tám thứ chín thì không biết, không loại

trừ khả năng có tầng thứ 10!"

Giờ khắc này, vẻ mặt mọi người trong yến hội sảnh đều cực kỳ ngưng trọng!

Đừng nói tìm được hạch tâm tầng tài nguyên, làm thế nào để bài trừ ảnh hưởng của nguyên tội, bình an xuống đến tầng thứ tám đều là một nan đề!

Hơn nữa dưới tầng thứ chín có lẽ còn có tầng 10?

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người đều tập trung vào Diêu Hồng của Bồ Công Anh!

Hạt đậu thần kỳ là có thể giải độc nguyên tội, là hàng thiết yếu để xuống Thâm Uyên.

Thứ này chỉ có Bồ Công Anh mới có!

Giang Nam thầm cười vui vẻ, cơ hội kiếm tiền của mình tới rồi!

Di Dạ thần nhiên nói: "Đương nhiên, tất cả đều có điều kiện!"

"Các vị tham gia thăm dò tầng mới của Thâm Uyên đồng thời cũng cần chia sẻ tin tức mà các người lấy được với thành Bất Dạ vô điều kiện!"

"Mà tới cuối cùng, vô luận nước nào chiếm được hạch tâm tầng tài nguyên, đều phải trợ giúp thành Bất Dạ điều tra ra nguyên nhân cụ thể khiến Thâm Uyên dị biến!"

"Cũng giải quyết được vấn đề độc nguyên tội, giúp Thâm Uyên trở lại quỹ đạo!"

Lời này vừa nói ra, tiếng nghị luận càng lớn hơn.

Giang Nam cũng mang vẻ mặt trầm tư, Di Dạ suy nghĩ rất toàn

diện!

Lần này chuyện Thâm Uyên dị biến không ai biết rõ, nhưng dựa vào lực lượng một mình thành Bất Dạ hiển nhiên không cách nào giải quyết!

Chỉ có dựa vào nội tình các quốc gia mới có thể giải quyết vấn đề, mà hạch tâm tầng tài nguyên chính là lợi thế của Di Dạ!

Thủ đoạn tương đối lão luyện!

Di Dạ nói tiếp: "Đây là điều kiện ta đưa ra! Không ủng hộ có thể rời khỏi bàn cờ này, ta không ngần ngại!"

"Cũng đừng nghĩ đùa giỡn khôn vặt, không giải quyết được vấn đề Thâm Uyên dị biến, vô luận là ai nắm giữ được hạch tâm tầng tài nguyên, cũng đừng nghĩ ra khỏi Thâm Uyên!"

Nắp nồi trong tay, ai cũng không dám!

Nhưng mà mọi chuyện đến một bước này, làm sao có người ngốc đến mức rời khỏi!

Loại tài nguyên chiến lược như quặng sắt Khốn Linh này, dù có vỡ đầu cũng phải tranh giành!

Di Dạ cười nói: "Rất tốt! Vậy chúc các vị may mắn!"

Vừa nói xong, trong sân lập tức bắt đầu thảo luận!

Mà duy chỉ có công hội dong binh thành Bất Dạ là náo nhiệt nhất!

Trong công hội đều là dong binh quanh năm trà trộn vào Thâm Uyên, không ai quen thuộc tình huống Thâm Uyên hơn bọn họ.

Nhân viên các quốc gia từ bên ngoài đến không hiểu rõ về Thâm Uyên, tìm lính đánh thuê làm người dẫn đường không thể

nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất!

Mà bên phía Bồ Công Anh cũng bị vây chặt như nêm cối!

Chương 1144 -

"Ha ha, xin chúc mừng, Hắc Trảo vừa xuống đài, về sau ở thành Bất Dạ này có thể tìm tới chị Diêu!"

"Ta nhớ Bồ Công Anh có hạt đậu thần kỳ có thể giải độc nguyên tội đúng không? Không biết còn hàng không?"

"Đúng đúng đúng, có thể để ta ra giá không? Giá tiền tuyệt đối khiến người hài lòng!"

Trong lúc nhất thời mồm năm miệng mười hỏi tới, Diêu Hồng cũng mang vẻ mặt khó xử!

Bồ Công Anh có thì có, nhưng sao cung cấp nổi cho nhiều người như vậy? Mình còn cần dùng tới!

Vì thế Diêu Hồng vội vàng chạy đến trước mặt Giang Lang Diệt: "Lão đại Nam Thần, thái độ của chúng ta thế nào?"

Biểu tình trên mặt Giang Lang Diệt không khỏi cứng đờ, trán đổ mồ hôi!

Ta... Ta không có thái độ, ta chỉ là hàng giả a!

Mảng làm ăn kinh doanh này, mình không hiểu chút nào, nào dám thay Tiểu Nam quyết định chủ ý?

Hơn nữa ở đây tất cả đều là đối thủ cạnh tranh!

Bán hạt đậu nành cho bọn họ, chẳng phải tương đương với việc biến tướng gia tăng thực lực đối thủ?

Như vậy ưu thế bên mình sẽ không còn!

Nhưng không bán lại không kiếm được tiền.

Diêu Hồng: "Nam Thần lão đại? Chúng ta..."

Những người còn lại cũng đều nhìn theo, vẻ mặt chờ mong!

Giang Lang Diệt cảm thấy áp lực như núi, sắp khóc rồi!

Thân phận lão đại Tiểu Nam này cũng không phải dễ làm như vậy a!

Nhưng vẫn cố giả vờ bình tĩnh: "Ta cảm thấy... ừm... ta cho rằng..."

Dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, Giang Lang Diệt hì hì nửa ngày một câu cũng không nói ra!

"Ta cảm thấy mình cần đi vệ sinh!"

Diêu Hồng: ???

Đi vệ sinh làm gì?

Giang Lang Diệt cũng không quay đầu lại chạy về phía nhà vệ sinh!

Tìm kiếm đáp án!

Mà Giang Lan vẫn nhìn chăm chăm tình huống bên này tất nhiên chú ý tới Đại Lang Diệt vừa chuồn!

Trong lòng đều lo lắng muốn chết.

Đương nhiên phải bán rồi, nếu không đến lúc phải dùng nước máy trộn bột đậu nành cung cấp cho toàn thành phố!

Đậu nành khi đó liền không đáng một xu!

Còn không mau nhân cơ hội hố nhiều... Phi! Kiếm nhiều tiền

cưới vợ một chút?

Xem ra chỉ có thể dùng ra tuyệt kỹ của mình!

Chỉ thấy Giang Lan cúi đầu, cả người đều dựa vào trong ngực Di Dạ, ôm chặt cánh tay cô, thân thể khẽ run.

Di Dạ tất nhiên là phát hiện tâm tình Giang Lan biến hóa, quan tâm nói: "Sao vậy cục cưng nhỏ?"

Ánh mắt Giang Lan hồng hồng ngẩng đầu, nhìn thẳng vào mắt Di Dạ!

"Chị gái xấu xa, ta đi trước được không?"

Di Dạ ngăn ra: "Vì cái gì? Không thích mấy chỗ như này sao?"

Giang Lan lắc đầu, yếu ớt nói: "Hôm nay ta gặp được rất nhiều đại nhân vật, hmm... ánh mắt bọn họ nhìn ta khiến cho trong lòng ta khó chịu!"

"Tuy rằng không nói, nhưng ta biết bọn họ nghĩ như thế nào trong lòng, chị gái xấu xa, người là vương này thành Bất Dạ!"

"Ta chỉ là một cô gái bình thường, ta không muốn phần tình cảm trộn lẫn những thứ khác!"

Càng nói ánh mắt Giang Lan càng đỏ, ánh mắt Di Dạ hàn quang lộ ra: "Nói! Là ai dám dùng loại ánh mắt này nhìn người, ta..."

Giang Lan lui về phía sau một bước, rụt cổ nhắm chặt hai mắt, vẻ mặt sợ hãi, khóe mắt đã có nước mắt!

Vẻ mặt Di Dạ cứng đờ, lập tức vẻ mặt đau lòng ôm Giang Lan vào trong ngực!

"Người không có lỗi, là ta không bận tâm cảm thụ của người,

người đừng sợ ta được không? Người đi rồi, có phải sẽ không trở lại hay không?"

Giang Nam nhắm mắt lại, trên mặt có vài phần ôn hòa.

Nói thật ra, loại cảm giác được người che chở, quan tâm này thật sự rất tốt!

Nếu có cơ hội, liền dốc hết toàn lực giúp Di Dạ giải quyết xong vấn đề Thâm Uyên dị biến là được.

Không khỏi tới gần bên tai Di Dạ nói: "Ta mới không nỡ nha, hừ hừ~"

Di Dạ thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt trù mẩn: "Vậy quyết định vậy đi!"

Cho đến khi ra khỏi cửa phòng tiệc, Di Dạ vẫn không nỡ nhìn chăm chú.

Mà Giang Nam thành công thoát thân lại thuận di trở lại phòng vệ sinh!

Giang Lang Diệt ngồi ở trên bồn cầu đều gấp muốn chết, vừa thấy Giang Nam trở về thở phào nhẹ nhõm!

"Tiểu Nam người đã trở lại, bên phía nữ vương đã giải quyết? Ta thật sự chịu không nổi a!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Xem như vậy đi, một cước vừa rồi quả thực tàn bạo, còn lại giao cho ta!"

Hạ Dao cười hắc hắc, hai người nhanh chóng trở về thân phận của mình.

Lúc này Bồ Công Anh đã bị các thế lực lớn vây quanh!

Chung Ánh Tuyết thấy Hạ Dao Giang Nam cùng đi ra khỏi

phòng vệ sinh thì ngạc nhiên.

Dao Dao đi vệ sinh cũng quá lâu đi?

Luôn có cảm giác có chỗ nào không ổn lắm!

Mà Giang Nam mới vừa đi ra, liền thấy một thanh niên mặc âu phục, dáng người thẳng tắp tóc nâu cười cười đi tới!

Ngũ quan lập thể thâm thúy, đoạn lông mày bên phải rất là bắt mắt, trên mặt mang theo nụ cười tự tin!

Cấp bậc lại là Bạch Kim 5 sao!

Tiến lên lấy mũ xuống, đặt ở trước ngực: "Đã sớm nghe được đại danh của người anh em Giang Nam trong giới quốc tế, không nghĩ tới có thể được mở mang tầm mắt ở nơi này!"

Chỉ thấy hắn đưa tay cười nói: "Làm quen chút đi, Danny. Brown! Đội trưởng đội hành động học viện Thánh Kỵ Sĩ thuộc Ưng Quốc! Danh hiệu Hắc Cường!"

Thần sắc Giang Nam ngưng tụ, người Ưng Quốc quả nhiên tới đây!

"Giang Nam! Đội trưởng đội tình nguyện của viện dưỡng lão Tiên Phong! Danh hiệu Nam Thần!"

Mấy người Lăng Phong ghen khó chịu, con mẹ nó đội trưởng đội tình nguyện a!

Cho viện trưởng chúng ta chút mặt mũi được không?

Khóe miệng Danny co rút, ngay sau đó lại cười nói: "Nam Thần? Nhưng giới quốc tế cũng không hề gọi người như vậy, có thể lấy cấp bậc Hoàng Kim khiến cho danh hào của mình vang vọng khắp quốc tế, sợ là chỉ có mỗi Giang Ác Ma nhà người!"

Giang Nam ngại ngùng nói: "Tên thân mật! Đó đều là tên thân mật!"

"Lại nói cũng không cần vòng vo nhiều, muốn hạt đậu thần kỳ để thăm dò Thâm Uyên đúng không? Ta có thể bán cho các người, nhưng cần có giá tiền hài lòng!"

Ánh mắt Danny sáng ngời: "Không nghĩ tới Nam Thần lại thân sĩ như vậy, loại tinh thần kỳ sĩ có thể từ bỏ ưu thế của bên mình để cạnh tranh công bằng trong Thâm Uyên, thật là đáng quý a!"

"Cảm ơn người anh em, coi như chúng ta nợ các người một ân tình!"

Giang Nam: =_ =

Người bỏ cái tên Danny đi, người phải là Dan Nịnh mới đúng!

Đều sắp bị người thổi ra hoa rồi, lão tử chỉ đơn thuần muốn kiếm chút tiền cùng giá trị oán khí mà thôi!

Chỉ thấy phía sau Danny, một cô gái tóc nâu xoắn dài đi tới!

Làn da trắng nõn như tuyết, ngũ quan lập thể mà tinh xảo, dáng người có lồi có lõm, vóc dáng này thậm chí không kém hơn Danny bao nhiêu!

Trên đỉnh đầu mang một vòng hoa, khiến cho người ta có một loại cảm giác thần thánh không thể xâm phạm, giống như nữ thần sinh mệnh vô cùng thánh khiết bước từ trong Tiên Cung ra!

Khiến người ta kinh ngạc nhất chính là, màu mắt của cô lại không ngừng thay đổi, lúc thì đỏ lúc thì xanh!

Trong chốc lát đã thay đổi ba bốn màu!

Giang Nam tỏ vẻ giật mình, ngã tư đường cần có người!

Chương 1145 -

Chỉ thấy cô nhẹ giọng cười nói: "Cảm ơn Nam Thần chịu bán hạt đậu cho chúng ta, đã xuống Thâm Uyên rồi thì chính là đối thủ cạnh tranh, nếu như gặp phải, phần nhân tình này ta sẽ trả lại!"

Giang Nam nhướn mày!

"Ai ui? Cột đèn giao thông người nói chuyện có chút không vừa tai a!"

Tự tin mình mạnh hơn chúng ta tới như vậy?

Vẻ mặt cô gái vòng hoa cứng đờ, cột đèn giao thông? Là đang nói ta sao?

[Giá trị oán khí từ Shirley + 1000!]

Tiêu Chấn vội vàng lại gần, nhỏ giọng nói: "Nam Thần, đừng đùa nữa, người phụ nữ này đặc biệt nổi danh, là nhân vật cấp quốc bảo!"

"Nữ thần trời chọn - Shirley! Chủ công 5 hệ nguyên tố nghịch thiên, chính là pháp thần a!"

Giang Nam nhú mày: "Năm hệ nguyên tố? Dị năng gì?"

Tiêu Chấn Ngưng Trọng nói: "Năm đại nguyên tố kim mộc thủy hỏa thổ, cô đều có thể sử dụng!"

Giang Nam há hốc mồm: Con mẹ nó!

Dị năng của Shirley này có cần toàn diện như vậy hay không?

Thật đúng là không hổ danh hiệu Thần Nữ Trời Chọn, người có thể đồng thời sử dụng năm đại nguyên tố trên thế giới này sợ chỉ có một mình cô!

Hơn nữa nguyên tố tổ hợp lại, cách dùng sẽ phi thường nhiều!

Cấp bậc cũng ở trình độ Bạch Kim 4 sao, người phụ nữ này không phải khó giải quyết bình thường a!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, thiên phú này không đi áp trứng thật sự uổng phí!

Đây quả thực là ấp trứng vạn năng a!

Shirley mỉm cười nói: "Xem ra Nam Thần rất có tự tin với đội ngũ của mình nha!"

"Nếu như thật sự gặp được, người liên biết ta không phải đang nói đùa, người nên cao hứng có thể khiến cho ta nợ nhân tình các người mới đúng!"

"Cẩn thận bị ta nổ tung nha!"

Chung Ánh Tuyết tiến lên một bước, đôi mắt sắc bén như đao, khuôn mặt lạnh như băng!

"Người có thể thử xem, xem bên nào sẽ bị nổ tung trước!"

Giang Nam: A hô hô~

Được lắm! Tuyết Tuyết rất cường thế.

Giang Nam cũng không cho rằng pháp thần năm hệ có thể nổ qua được Tuyết Tuyết nhà mình!

Bởi vì Tuyết Tuyết là đại pháo cửu quần nhân gian do chính mình tự tay đắp nặn ra.

Shirley cười khẽ: "Chung Ánh Tuyết đúng không? Ta đã xem video của người trên mạng, công kích cũng được!"

"Nếu có cơ hội, có thể luận bàn một chút, sẽ giúp người định nghĩa lại hai chữ sát thương."

Chung Ánh Tuyết lạnh nhạt nói: "Ta sẽ đốt cháy người, nói lời giữ lời!"

Shirley còn muốn nói chuyện, Giang Nam trợn trắng mắt: "Này này này, ta còn chưa bán nành tương cho các người đâu, máy ấp trứng vạn năng như người kiêu ngạo như vậy thật sự ổn sao?"

Shirley: ???

Máy ấp trứng, đèn giao thông đều là cái quái gì? Là đang nói ta sao?

[Giá trị oán khí từ Shirley + 1000!]

Người thích đặt biệt danh gì vậy? Khó nghe muốn chết!

Nhưng mà các học viên đã được chứng kiến Giang Nam nghĩ ra đủ loại phương pháp ấp trứng khôn nạn liền ghen cười tới mức sắp nổ tung!

Phụt~

Con mẹ nó máy ấp trứng vạn năng a, người ta chính là pháp thần 5 hệ, không phải dùng để ấp trứng cho người a!

Vẻ mặt Shirley cứng đờ, lập tức đáng thương nhìn về phía Giang Nam.

"Nam Thần ca ca, người thân sĩ như vậy, hẳn là sẽ không so đo với Shirley đi?"

Giang Nam: =_ =

Một tiểu cô nương tướng mạo rất ngọt ngào, tên cũng dễ nghe.

Nhưng vì sao lão tử cứ nghĩ thấy mùi trà xanh?

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay móc ra ba cân hạt đậu nành!

"Một cân ước chừng khoảng 800 hạt, tiết kiệm chút cơ bản đủ cho các người dùng một tháng!"

Trong thoáng chốc ánh mắt mọi người trong đại sảnh yển hội đều tập trung trên người Giang Nam, ánh mắt sáng ngời!

Trong tình huống này, không ai không muốn có được hạt đậu nành!

Danny hưng phấn nói: "Người anh em cứ ra giá đi, chỉ cần không quá thái..."

Giang Nam nhếch miệng cười: "15 viên linh châu cấp Kim Cương, đối với các người mà nói hẳn là không đắt!"

Danny ngẩn ra, dưới tình huống này, cho dù Giang Nam rao giá trên trời cũng không ai quản.

Hẳn thậm chí cũng chuẩn bị tốt giác ngộ bị làm thịt.

Nhưng Giang Nam chào giá cũng không cao, thậm chí có thể nói là tiện nghi.

Danny vội vàng móc ra 15 viên linh châu cấp Kim Cương, đưa cho Giang Nam ngay tại chỗ.

Nhưng Giang Nam lại không nhận, mà cười nói: "Đừng nóng vội, ta còn có một điều kiện!"

Danny cười khổ, chỉ biết mọi chuyện không đơn giản như vậy: "Người anh em nói đi!"

Giang Nam: "Ta nhớ Ưng Quốc các người nắm trong tay hạch tâm tầng tài nguyên thứ năm đúng không?"

Điều kiện của ta rất đơn giản, khi người của ta đi qua tầng thứ năm, các người thả chúng ta an toàn quá cảnh, không được giở thủ đoạn gì.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người đều ngưng tụ!

Tầng tài nguyên tất cả đều là mỏ sắt Khốn Linh, đa phần đều không dùng được dị năng!

Nếu có một phương nắm giữ được hạch tâm, liền có được ưu thế tuyệt đối cùng với quyền lên tiếng!

Có thể nói trò chơi đã bắt đầu từ bây giờ!

Giang Nam đang dùng đậu nành để tranh thủ ưu thế cho phía Hoa Hạ!

Danny nhếch miệng cười: "Đương nhiên là được, nhưng chỉ với một câu hứa miệng của ta, người anh em người cũng tin được?"

Giang Nam nhún vai: "Đương nhiên không thể tin, nhưng có còn hơn không có!"

"Nếu như phía người vi phạm hợp đồng, ta sẽ cho các người trả giá thật lớn, tin tưởng ta!"

Thần sắc Danny nghiêm chỉnh: "Ta lấy danh dự của thánh kỵ sĩ để thề, thời điểm xuống Thâm Uyên sẽ bảo đảm người của người an toàn thông qua tầng thứ năm!"

"Nhưng khi lên đây thì không thể đảm bảo, liên quan đến lợi ích quốc gia, đây không phải là điều ta có thể quyết định!"

Giang Nam giơ tay nhận lấy linh châu, nhét đậu nành vào lòng

Danny: "Thành giao!"

Đám người Danny lấy được đậu nành thì nhao nhao thở phào nhẹ nhõm, lần này sẽ không sợ độc nguyên tội nữa!

Giờ phút này, Di Dạ đang ngồi ở trên đài thần nhiên uống rượu vang đỏ cũng tự nhiên chú ý tới Giang Nam bán đậu nành!

Vẻ mặt không nói gì!

Gian thương lòng dạ hiểm độc! Nam nhân xấu xa!

Hai ngày sau, nước máy của thành Bất Dạ sẽ có tác dụng giải độc!

Người của các quốc gia khi xuống Thâm Uyên kỳ thật chỉ cần mang theo nước máy là được rồi, còn là miễn phí!

Nhưng lại không có ai biết chuyện này, Giang Nam thì lại thừa dịp trước khi không bán được hàng liền điên cuồng kiếm tiền...

Không biết đến lúc đó sau khi những người này biết được chuyện nước máy của thành Bất Dạ có thể giải độc nguyên tội sẽ có biểu tình như thế nào.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Di Dạ hơi cong lên một chút!

Cô tất nhiên sẽ không nhúng tay chuyện này, có thể làm cho các quốc gia cam tâm tình nguyện bỏ tiền, cũng là bản lĩnh Giang Nam!

Giờ phút này trong lòng Ngự Quốc miễn bàn khó chịu cỡ nào.

"Ai ~ vốn dĩ đang rất tốt, lần này lại phải trả đại giá mới có thể vào Thâm Uyên, còn phải bị làm thịt một đợt!"

"Thánh tử nhà chúng ta cũng không được rồi, mấu chốt là đã đắc tội Giang Nam!"

"Chỉ có hần có đậu nành, khẳng định không muốn bán chúng ta, không có đậu nành chúng ta làm sao thăm dò Thâm Uyên được đây?"

"Nếu không chúng ta lại đi nói chuyện thử với Giang Nam đi, xin hần bán cho chúng ta chút đậu tương!"

Chương 1146 -

Trong lúc nhất thời ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Adams.

Adams nghiêng rằng: "Tìm hắc làm gì? Không có đậu nành thì không thăm dò được Thâm Uyên sao? Có thể có chút cốt khí được không?"

Đi tìm Giang Nam mua đậu nành? Chẳng phải sẽ cúi đầu trước Giang Nam sao?

Lão tử còn mặt mũi nào nữa sao?

Heidi cắn chặt môi dưới: "VẬY... vậy ta đi thử xem sao."

Adams trừng mắt: "Không được đi, người đang làm mất mặt hoàng thất Ngự quốc ta!"

Heidi cắn môi phát xanh: "Đây là chuyện lớn của Ngự quốc, cũng không phải chuyện của một mình người, ta cứ đi!"

Nói xong liền chạy về phía Giang Nam, Adams tức giận đến phát run: "Không có cốt khí!"

Nhóm nhà thám hiểm Ngự quốc đều bĩu môi, tự mình gây ra chuyện, còn để Thánh Nữ qua đó cầu người?

Người không có cốt khí chính là người mới đúng!

"Nam Thần? Có thể bán cho Ngự Quốc chúng ta một ít không? Ta dùng tiền tiêu vật mua với người~"

Giang Nam vừa quay đầu, phát hiện Heidi đang trông mong

nhìn mình, hốc mắt hồng hồng, một bộ sắp khóc lên!

Trong tay còn cầm một cái ví ếch.

Giang Nam ngẩn ra, ngơ ngác nhìn ví ếch trong tay Heidi!

Sao lại có cảm giác còn phòng hơn so với lần trước?

"Bán chứ, sao có thể không bán? Chẳng qua bán cho các người sẽ đắt hơn một chút!"

Cơ hội kiếm tiền bay ra sao lại từ chối được?

Cho dù mình không bán cho Ngự Quốc, cũng không có cách nào hạn chế hành động thăm dò của bọn họ!

Dù sao đến lúc đó nước máy của thành Bất Dạ có thể giải độc.

Heidi vừa nghe thì vẻ mặt vui sướng, xảy ra chuyện như vậy Nam Thần còn bán đậu nành cho bọn họ sao?

Hắn thật đúng là người rộng lượng, là người tốt a!

Nhưng lại lo lắng: "Vậy... Vậy người muốn bao nhiêu? Tiền tiêu vật của ta không còn nhiều lắm."

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, em gái này có xuất thân gì vậy?

Ví ếch của người sắp sưng lên thành cá nóc giận dữ rồi, còn chưa đủ nhiều sao?

Chỉ thấy Giang Nam móc ra ba cân đậu nành: "Vậy 20 viên linh châu cấp Kim Cương là được rồi, tiền tiêu vật của người có đủ không?"

Heidi vừa nghe thì nhẹ nhàng thở ra, vội vàng gật đầu nói: "Đủ đủ, ta trả cho người!"

Nói xong mở ví ếch ra đếm một hồi, Giang Nam nhìn bên trong sáng lấp lánh mà nước miếng đều sắp chảy ra!

Hoàn thành giao dịch, 20 viên linh châu tới tay, ví ếch gầy đi một ít.

Heidi cực kỳ trân trọng nâng đầu nành ở trước ngực, vẻ mặt cảm kích: "Cám ơn Nam Thần!"

Sau đó một đường chạy trở về!

Ánh mắt Giang Nam ùng ục đảo quanh, Heidi này thoát nhìn rất dễ lừa a!

Nhìn ếch của cô béo như vậy, mình mà có cơ hội nhất định phải giúp ếch của cô giảm béo!

Giảm xẹp lép mới thôi, ka ka ka~

Thấy người xung quanh càng vây càng nhiều, Giang Nam vỗ vỗ tay!

"Mọi người đừng gấp, Giang Nam ta hành thương nhiều năm trên giang hồ, lấy thành tín làm gốc, nghĩa tự đi đầu!"

"Tuy rằng mọi người xuống Thâm Uyên đều là đối thủ cạnh tranh, nhưng Giang Nam ta vẫn muốn bán đầu nành cho mọi người!"

"Để cho tất cả mọi người miễn bị độc nguyên tội ăn mòn, mọi người xuống Thâm Uyên công bằng cạnh tranh, dựa vào bản lĩnh của mình!"

Một câu nói ra, ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Giang Nam đều khác hẳn, mang theo sự ngưỡng thức cùng với kính sợ!

"Đây là người thâm minh đại nghĩa bậc nào a, ông chủ Giang khí phách!"

"Hay cho một câu cạnh tranh công bằng, lời này đều khiến ta cảm động, bội phục đến cực điểm!"

"Loại tinh thần buông tha ưu thế bên mình, tặng cơ hội cho mọi người này thật sự quá khểnh cho người ta cảm động, là vô tư, đồng dạng cũng là tự tin!"

"Bồ Công Anh có lão đại như vậy, khó trách Hắc Trảo bị hạ thấp đi!"

Giang Nam: "Các người nói như vậy ta liền thích nghe a!"

Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao đều im lặng!

Chúng ta tin người!

Người bình thường cũng rất xấu xa!

Diêu Hồng: ...

Nếu như không biết chân tướng, ta có lẽ thật sự sẽ bị cảm động!

Di Dạ lấy tay xoa trán!

Đây chính là làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trình tiết trong truyền thuyết sao?

--

Giang Nam âm thầm vui vẻ, nhất định phải nhân cơ hội kiếm nhiều linh châu cấp Kim Cương một chút!

Chờ xuống Thâm Uyên rồi đây đều là đạn đạo uy lực khủng bố!

Dùng linh châu của đối thủ cạnh tranh để đánh đối thủ cạnh tranh?

Trên thế giới này còn có chuyện gì tuyệt vời hơn chuyện này chứ?

Hắc hắc hắc~

Giang Nam cười nói: "Mọi người trở về chờ tin tức tốt đi, kế tiếp đậu nành sẽ thông qua Bồ Công Anh bán ra!"

"Khẳng định giúp cho mọi người trước khi xuống Thâm Uyên, trong tay đều có đậu nành!"

Lời này vừa nói ra, trong sân vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, thao tác này quả thực kiếm một đợt thiện cảm!

Buổi tiệc cứ như vậy kết thúc trong một tràng vỗ tay!

Thời gian Thâm Uyên mở cửa được định vào 8 giờ sáng hai ngày sau!

Khắp nơi đều vô cùng lo lắng trở về chuẩn bị, dù sao một khi tiến vào Thâm Uyên liền mang ý nghĩa không có tiếp viện gì.

Loại hành động quy mô lớn này, phải chuẩn bị vật tư đầy đủ.

Không ai biết đến tột cùng cần bao lâu mới có thể tìm được hạch tâm tầng tài nguyên, một hai tháng đều có khả năng!

Đoàn người trở lại doanh địa thám hiểm Hoa Hạ, toàn bộ tập trung trong phòng họp!

Lăng Phong đang phân phối nhiệm vụ cho các nhà thám hiểm, dù sao lần này vừa phải cứu viện lại phải tìm kiếm hạch tâm tầng tài nguyên!

Vô luận là được phẩm, lương khô, một loạt công việc đều cần chuẩn bị!

Mà Giang Nam lại tìm tới Diêu Hồng: "Lát nữa ta để lại cho

người một ít đậu nành!"

"Chờ tới trước một ngày mở cửa Thâm Uyên hãy bắt đầu bán ra, không cần định giá quá đắt, kiếm được là tốt rồi!"

Diêu Hồng gật đầu: "Các người có đủ người không? Có cần ta điều một nhóm người xuống dưới cùng các người không?"

Giang Nam lắc đầu: "Loại tình huống này nhiều người ngược lại chỉ là vướng víu, Bồ Công Anh ở lại thành Bất Dạ đi!"

"Không ai biết sau khi xuống đó sẽ xảy ra chuyện gì, phải để lại người trong thành Bất Dạ để tiếp ứng mới được!"

"Lát nữa ta sẽ gọi điện thoại cho Dương Kiên, người và hãn thành lập liên lạc, trong lúc ta không ở đây, nghe Kiên ca anh bài!"

"Không có cách nào đưa bộ đội vào Thâm Uyên, chúng ta thì khác, trong khoảng thời gian này, Bồ Công Anh chính là cánh tay của Hoa Hạ luồn vào được Thâm Uyên, hiểu rõ chưa?"

Diêu Hồng ngăn ra: "Dương Kiên? Dương Kiên nào cơ?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Con Mắt Đông Phương nha? Người không biết sao?"

Diêu Hồng: Phụt~

Đó chẳng phải là tổng bí thư sao?

Lại còn liên lạc với Dương Kiên? Chúng ta là tổ chức ngầm nha.

Ta sao lại có cảm giác chúng ta đều sắp đầu quân cho chính quy, hậu trường này hình như có chút quá cứng rồi đúng không?

"Tổng bí thư có thể để ý đến những người như chúng ta sao? Chúng ta..."

Giang Nam cười hì hì: "Kiên ca chỉ ước gì có người có thể dùng trong Thâm Uyên, yên tâm đi!"

"Tính chất của Bồ Công Anh chính thích hợp, tuy rằng còn chưa có bắt đầu, nhưng hiện tại phải chuẩn bị tốt để toàn thân trở ra!"

"Chỉ cần hạch tâm lộ ra, lão tử nhất định phải lấy được!"

Chương 1147 -

Diêu Hồng che mặt, có thể xây dựng phát triển một tổ chức ngầm đến trình độ này, chỉ sợ mình là người đầu tiên.

Giang Nam đột nhiên nhớ tới cái gì: "Người là nói chỉ cần có tiền, ở thành Bất Dạ này cơ bản cái gì cũng có thể làm được đúng không?"

Diêu Hồng tự tin nói: "Muốn cái gì? Lão đại cứ việc nói!"

"Xì xầm xì xầm... có thể làm được sao? Dù sao thử bước một bước trước, từng bước từng bước!"

Trán Diêu Hồng toát mồ hôi, Nam Thần người xác định đây là đang tìm hạch tâm?

Thật sự không để lại chút đường sống nào cho đối thủ sao?

"Được thì được, chỉ là nếu nói như vậy, tiền bán đậu sợ là bị giảm đi hơn phân nửa!"

Giang Nam không ngừng cười: "Không sợ, dù sao đều là do đối thủ tài trợ, không đau lòng!"

Trong lúc nói chuyện lại gọi Lăng Phong: "Phong ca, phân cho ta 30 người, đi tìm hiểu tình hình, giúp ta đối một nhóm hang f!"

"Thời gian rất gấp, lát nữa đi theo Diêu Hồng!"

Ánh mắt Lăng Phong sáng ngời: "Là hàng gì?"

Giang Nam cười thâm sâu!

"Đến lúc đó người sẽ biết!"

Từng mệnh lệnh được truyền đạt đâu vào đấy, chuẩn bị cho đợt thăm dò Thâm Uyên sắp tới!

Các học viên cũ cũng nhao nhao đưa ra ý kiến bổ sung của mình!

Chỉ có đám người Tần Thụ Cao Hưng Vũ ở trong phòng họp có chút không biết làm thế nào!

Miệng không xen được tay không đuổi được, chỉ có thể mang vẻ mặt cười khổ ngồi ở trên ghế như ngồi trên đồng lửa.

Diệp Tinh Hà lau lau cái mũi: "Đều học hỏi đi, đây chính là sự chênh lệch!"

Tề Ngọc nhe răng: "Bình thường vẫn luôn không đáng tin, hiếm có một lần đáng tin được!"

Tiêu Chấn cười nói: "Tất cả mọi người cũng đều từng trải qua giai đoạn như các người, làm nhiều lần thì sẽ có kinh nghiệm, từ từ sẽ quen!"

"Sở dĩ Nam Thần khổng chế được cục diện là bởi vì trải nghiệm của hắn so với bất luận kẻ nào đều nhiều hơn!"

Mấy người Chung Ánh Tuyết, Hạ Dao nhìn chăm chăm Giang Nam, không dám phân tâm.

Tiến hành phân tích mục đích, nguyên nhân mỗi một điều mệnh lệnh của Giang Nam, cùng với tại sao phải đưa ra phán đoán như vậy!

Không có kinh nghiệm thì đi học hỏi, các cô đang cố gắng đuổi kịp tiết tấu của Giang Nam.

Trong phòng họp vẫn thảo luận đến tám giờ sáng mới kết

thúc!

Giang Nam đuổi thắt lưng: "Vây cứ như vây trước, ta ra ngoài đi dạo!"

Lăng Phong ngạc nhiên: "Đã đến lúc này rồi, người còn muốn đi đâu?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đi dạo một vòng quanh doanh trại kẻ địch nha, lấy linh châu trong túi bọn họ ra tiêu!"

Hạ Dao Mira vội vàng giơ tay lên, vẻ mặt hưng phấn: "Ta đi cùng nữa!"

.....

Cùng lúc đó, doanh địa thám hiểm nước M mang một mảnh u vân thâm đậm.

Trong sân dựng đầy lều trại, một chỉ của Odin, tòa nhà căn cứ sụp đổ không còn nhiều lắm!

Dù không sập cũng trở thành một tòa nhà nguy hiểm, không ai dám ở, ai biết đang ngủ tới nửa đêm tòa nhà lại đột nhiên sụp đổ chôn người luôn hay không?

Chỉ có thể ở trong lều tạm trước, vài ngày trôi qua, các nhà thám hiểm đều mang vẻ mặt ủ rũ!

Fito ngậm xì gà: "Đều giữ vững tinh thần, hôm nay học viên của Học viện Quang Huy Tự Do sẽ đến chỗ chúng ta!"

"Các người cứ như vậy nghênh đón bọn họ sao? Mau chuẩn bị cho lão tử đi!"

Các nhà thám hiểm:...

Fito mang vẻ mặt khó chịu, bởi vì chuyện của Odin, mình lại

bị phía trên phê bình một trận.

Đều tại cái tên ngu ngốc không hiểu ánh mắt người khác kia, còn định tìm cơ hội nện hấn một trận xả giận.

Nhưng đêm đó lại bị người phát hiện thi thể ở phụ cận doanh địa, nhìn tử trạng hẳn là do Odin động thủ!

Fito phải nói là vô cùng hả hê, hy vọng như vậy có thể bình ổn lửa giận trong lòng Odin.

Đúng lúc này, Giang Nam lại mang theo tiểu đội lắc lư tới.

Vẻ mặt kinh ngạc: "Ôi trời ơi, tốt xấu gì cũng là doanh địa thám hiểm cấp quốc gia, điều kiện của các người cũng quá gian khổ đi?"

"Chỉ ở trong lều thôi sao? Thật thảm thương quá đi mà~"

Hạ Dao cười trộm, Tiểu Nam thật đúng là miệng chó không mọc được ngà voi.

Doanh địa thám hiểm nước M thậm chí thành cái bộ dáng quỷ quái này chỉ sợ là khó tránh khỏi có liên quan tới Tiểu Nam.

Một câu nói ra, giá trị oán khí liền bùng nổ.

Các nhà thám hiểm nước M nhìn Giang Nam đều đỏ mắt!

"Người mẹ nó nói cái gì? Có gan lặp lại lần nữa!"

"Chơi khu 53 của chúng ta, cướp đi thể Bose, người còn dám tới nơi này lắc lư?"

"Lần trước không giữ người lại, lần này người đừng hòng sống sót ra khỏi Thâm Uyên!"

Giang Nam: "Nói mớ gì vậy? Thấy thành Bất Dạ này không có

ban ngày liền mở to mắt nằm mơ đúng không?"

"Ở trên địa bàn nước M các người còn không giữ nổi ta, ở Thâm Uyên này các người chỉ có thể giữ lại cái rắm!"

Biểu tình trên mặt miễn bàn phách lối cỡ nào!

Ai? Chuyện ở khu 53 chính là do ta làm đấy, không phục thì các người tới đánh ta đi?

Liu liu liu~

[Giá trị oán khí từ Fito Brown + 1000!]

Fito tức giận nghiến răng, gân xanh trên trán nổi lên, nhưng vẫn cố nén lửa giận trong lòng, bàn tay to nhắc lên.

"Đều câm miệng cho lão tử!"

Trong sân nhất thời im lặng!

Fito híp mắt nói: "Nơi này không quá hoan nghênh người, đậu thần kỳ kia, người muốn bao nhiêu linh châu?"

Trong lòng hắn hiểu rõ, trước khi đậu thần kỳ tới tay, tốt nhất vẫn không nên trở mặt với Giang Nam!

Nếu như xuống Thâm Uyên mà không có đậu để giải độc, vậy cũng không chơi nổi!

Giang Nam nhếch miệng cười, móc ra ba cân đậu nành giải độc: "Nể tình các người đáng thương như vậy, liền giảm 15% cho các người là được!"

30 viên linh châu cấp Kim Cương!

Một câu nói ra, Fito thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, giảm giá kiểu của người thì thà lão tử không cần giảm giá!

Mira cau mày, cúi đầu đếm ngón tay, vẽ mặt mê mang!

"Chị Dao Dao, phải tính thế nào? Mira sao lại tính không ra được?"

Hạ Dao che miệng cười trộm: "Cái này gọi là phương pháp giảm giá ngược, là thao tác thường thấy ở Giang Nam ca ca của người, trở về ta dạy cho người!"

[Giá trị oán khí từ Fito Brown + 1000!]

Cho dù trong lòng tức giận, nhưng vẫn phải cắn răng tiêu số tiền này!

Miễn cưỡng móc ra 30 viên linh châu đưa cho Giang Nam, một phen đoạt lấy túi đậu!

"Người sẽ hối hận vì bán hạt đậu cho chúng ta, xuống Thâm Uyên rồi, lão tử sẽ đánh phế tất cả người của người!"

"Hạch tâm tàng tài nguyên chỉ có thể là của nước M chúng ta!"

Giang Nam tươi cười xán lạn, ước lượng linh châu trong tay: "Đừng đau lòng, cứ chờ đó đi, những linh châu này ta đều sẽ trả lại cho các người, không chừng còn phải thâm lỗ của ta nữa!"

Fito nhíu mày, hoàn toàn không hiểu Giang Nam đang nói cái gì!

Nhưng mà lúc này, một đội hơn 100 thanh niên vòng qua góc đường, đi về phía doanh địa thám hiểm nước M!

Trước ngực đều mang huân chương tự do, mặt trên có khắc một con chim ưng bay lượn, tản ra từng đạo quang huy!

Chính là học viện của học Quang Huy Tự Do nước M!

Đội đến khi tin tức Thâm Uyên mở ra được xác định, lúc này

mới tới thành Bất Dạ!

Chương 1148 -

Chỉ thấy trong đám người có một cô gái dáng người nhỏ nhắn xinh xắn!

Mặc váy xếp ly cùng chân mang ống vớ, thân trên là áo len màu vàng nhạt rộng thùng thình!

Làn da trắng nõn, ngũ quan thậm chí có chút non nớt, trên gương mặt có chút mập mạp của trẻ con.

Một đầu tóc trắng búi thành hai viên, khóe môi còn bặm khuyên, trên lỗ tai bắm một đồng đinh tai, ngân quang lấp lánh.

Một thân trang phục thiếu nữ bất lương!

Nửa mở to mắt, vẻ mặt vô cùng ỉu xìu!

Nhưng mà ngay lúc rẽ vào góc đường, lại thấy được Giang Nam đứng trước doanh địa!

Ánh mắt đột nhiên mở to, khóe miệng nhếch lên, nụ cười thậm chí có chút bệnh hoạn!

Trên khuôn mặt xinh đẹp rõ lên vẻ ửng hồng.

"Khà khà khà ~ Giang Nam, tìm được rồi ~"

Cô gái tóc búi phấn khích đến cực hạn, trực tiếp rút ra hai thanh đao từ sau lưng!

"Thưởng thức đau đớn đi! Giang Nam!"

Cùng lúc nói ra thì thân thể đã biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh

đến mức khủng bố!

Phảng phất bị một cỗ lực lượng cường đại mà vô hình trực tiếp kéo đến bên người Giang Nam!

Giơ đao chém về phía đầu Giang Nam!

Một màn này tới thật sự quá mức đột ngột, thế cho nên thiếu nữ bất lương tóc búi đã chém tới, mọi người mới kịp phản ứng!

Chung Ánh Tuyết vội la lên: "Tiểu Nam! Phía sau!"

Mà Giang Nam làm sao có thể không nhận ra sát khí từ phía sau truyền đến!

Thân thể vừa xoay!

Chỉ thấy một thiếu nữ tóc trắng trên mặt mang theo nụ cười điên cuồng, nhảy lên thật cao, tay cầm khảm đao điên cuồng chém xuống đỉnh đầu của mình!

Vẻ mặt Giang Nam mơ hồ, đầu búi tóc này từ đâu ra?

Vừa muốn động thủ nhưng thân thể lại cứng đờ, biểu tình trở nên hoảng sợ!

Ở góc nhìn này của mình, có thể nói mình nhìn đều thấy rõ hết bên dưới váy xếp li của thiếu nữ tóc búi này!

Nhưng đối với Giang Nam đã gặp qua vô số chuyện lớn mà nói!

Cái này tính là cái rắm gì?

Thậm chí nội tâm cũng không có chút gợn sóng nào!

Nhưng vấn đề là, sao người lại mặc váy xếp li vậy?

Là chờ ta bán quần lót hiệu Hulk cho người sao?

Dù là Giang Nam cũng bị một màn này làm cho bối rối.

Nhưng trong thời gian ngắn ngủi này, khảm đao đã đến trước mặt!

Hạ Dao sốt ruột đến phát điên, sao Tiểu Nam lại ngây ngẩn cả người?

Tránh ra!

Theo kinh nghiệm chiến đấu của Tiểu Nam mà nói, tuyệt đối sẽ không phạm phải sai lầm ngây người trên chiến trường!

Bị trúng ảo thuật của đối thủ sao?

Giang Nam cũng mang vẻ mặt kinh hãi, cho dù lão tử có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nhưng đúng là chưa từng thấy qua ai như người nha?

Mắt thấy khảm đao đã tới, Giang Nam chỉ kịp hơi nghiêng đầu!

Lưỡi đao xẹt qua gò má, cắt ra một đường vết máu, ngay lúc muốn chém xuống!

Giang Nam đã thuận di đi tới bên cạnh mấy người Chung Ảnh Tuyết!

[Giá trị oán khí từ Ivy + 233!]

Chỉ thấy một khắc trước Ivy còn đang di chuyển với tốc độ cao thế mà lại hoàn toàn không nhìn quán tính, trong nháy mắt thân hình dừng lại, đứng yên tại chỗ!

Nhìn khảm đao của mình, sắc mặt hưng phấn ửng hồng, đôi mắt đều cong thành hình trăng lưỡi liềm!

"Ha ha ha ~ Chém được! Máu a~ là máu đỏ~"

"A~ đau không? Có đau không?"

Giang Nam: ???

"Người sợ là mắc bệnh nặng gì đúng không?"

Ivy tóc trắng này không riêng gì biến thái, còn con mẹ nó là bệnh kiều a?

Nếu Lưu Ly là bệnh nặng, vậy Ivy đã là bệnh nan y rồi!

Không phải, ta chỉ tò mò vì sao anh không mặc...

Ivy mắt to mãnh liệt nhìn chăm chăm hướng Giang Nam!

"Ah ka ka ~ bị người phát hiện rồi, ha ha ha!"

"Xem ra không đau lắm, vậy chém thêm một đao nữa là được rồi!"

Nói xong vươn đầu lưỡi, liếm lưỡi dao dính máu, vẻ mặt hưởng thụ!

Thân thể lại một lần nữa bị một cổ lực kéo cực lớn lôi kéo, bay thẳng về phía Giang Nam, biểu tình điên cuồng!

Vẻ mặt Giang Nam không kiên nhẫn, vừa muốn động!

Lại kinh hãi phát hiện thân thể của mình dĩ nhiên không nhúc nhích được, tựa như trúng ma chú định thân!

Lưỡi dao có độc? Không! Không đúng, là vừa rồi Ivy liếm máu tươi của ta, cho nên ta bị định thân?

Người phụ nữ biến thái bệnh kiều này đến tột cùng có dị năng quỷ quái gì?

Giang Nam cắn chặt răng, đang cực lực giãy thoát ma chú định thân!

Nhưng mà khảm đao của Ivy đã tới!

Hạ Dao tất nhiên chú ý tới dị thường ở Giang Nam, giơ tay thò ra móng sói, đỡ lấy lưỡi đao!

"Keng!"

Lưỡi đao cùng lang trảo va chạm với nhau, thậm chí tóe ra tia lửa!

Mà Ivy càng cười điên cuồng, một thanh khảm đao khác đã hướng tới thắt lưng Giang Nam tới!

Mira tức giận nói: "Người xấu xa! Dực quang triển khai!"

Trước mặt mọi người, Mira đương nhiên không thể hô lên thời gian dừng lại, nếu không chẳng phải là bại lộ rồi sao?

Trong chốc lát sau lưng Mira nở rộ hai cánh rực rỡ, triển khai quả cầu kim sắc to ba mét!

Khảm đao của Ivy đâm vào. ngay cả tay cũng bị dừng lại, đâm không vào, cũng rút không ra!

Về mặt không khỏi ngạc nhiên!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã từ trong ma chú định thân giãy ra, giơ tay lấy ra đại kích ảm huyết, đâm về phía bụng Ivy!

Ivy liều mạng muốn kéo tay ra, nhưng căn bản không có cách nào lay động linh vực thời gian ngừng lại của Mira!

Mắt thấy đại kích ảm huyết sẽ đâm vào bụng Ivy, nhưng lại gặp phải một cỗ lực đẩy rất mạnh, đang đẩy lưỡi kích của đại kích

âm kích không cho nó đâm vào!

Giang Nam cười lạnh, toàn thân toát ra khói trắng, mở Phần Huyết đến 80%, lưỡi kích sinh ra lực đẩy, đâm vào bụng Ivy!

Phập~

Ivy phun ra một ngụm máu, mắt thấy sắp bị đại kích âm huyết rạch bụng!

Nhưng nụ cười trên mặt càng điên cuồng: "Đau quá! Ha ha!"

"Xem ra không chém được người rồi!"

Nói xong tay kia bổ đao rơi xuống, dưới ánh mắt kinh hãi của mấy người Giang Nam chém xuống cổ tay của mình!

Máu tươi bắn tung tóe, dính hết vào mặt Ivy, vứt bỏ một bàn tay cô tránh thoát khỏi lĩnh vực thời gian của Mira!

Nhảy về phía sau vài bước, máu trên bụng trào ra đã nhuộm đỏ áo len màu be của Ivy!

Nhưng lại ngửa đầu mở hai tay ra, vẻ mặt hưởng thụ, nụ cười vô cùng xán lạn!

"Để cho thế giới thưởng thức đau đớn đi, Thiên Xích Lực!"

Fito mở to hai mắt: "Fuck! Người đừng lại! Đây là doanh địa a!"

Nhưng mà đã chậm, một cỗ lực đẩy cực khủng bố lấy Ivy làm trung tâm, điên cuồng bộc phát mà ra!

Mặt đất nhấc lên, tất cả vật chất tồn tại xung quanh đều bị một cỗ lực lượng tuyệt cường đẩy ra, thậm chí bao gồm cả không khí!

Da đầu Giang Nam tê dại, người phụ nữ này là kẻ điên sao?

Bước lên phía trước, giơ tay đắp nặn lồng giam rào cản không gian để bảo vệ mấy người Chung Ảnh Tuyết!

"Oanh!"

Sóng đất cuồn cuộn lan ra bốn phương tám hướng, nhà lầu sụp đổ, thậm chí người cũng bị bắn bay!

Tiếng nổ vang không dứt bên tai, bụi mù cuồn cuộn tại chỗ!

Một trận phong mát thổi qua!

Hô~

Chỉ thấy tại chỗ xuất hiện một hố đất đường kính ba trăm mét, sâu hơn mười mét!

Xung quanh một mảnh phế tích!

Chương 1149 -

Doanh địa thám hiểm của M đã biến mất khỏi bản đồ! Ivy cả người đầy máu tươi đứng ở trên cột đá giữa hố lớn, vẻ mặt hưởng thụ!

Mà dưới chân của đám người Giang Nam cũng có một cây cột đá, sau khi phá vỡ sáu mặt rào cản không gian mới có thể bảo trụ được.

Giang Nam ngạc nhiên nhìn cái hố đất lớn này, đột thao tác này của Ivy rất mạnh nha!

Cô điên như vậy, treo lên đánh hẳn là sẽ khóc rất dữ dội đi?

Fito và một đám nhà thám hiểm mặt xám mày tro bò ra từ trong đồng phế tích, mặt cực kỳ đen, chửi má nó!

"Dừng tay! Đừng có làm loạn ở thành Bất Dạ, người cũng muốn nước M mất đi từ cách thăm dò Thâm Uyên sao?"

"Xuống Thâm Uyên rồi tùy người muốn làm thế nào thì làm!"

Ivy bĩu môi, bay trở về bên cạnh một đồng học viên! Đi tới trước mặt một tên mập mập!

Thân hình tròn trịa, xem thể trọng cũng phải cỡ ba bốn trăm cân, cho dù là bây giờ, vẫn còn đang nhét bánh rán vào trong miệng!

Ivy bước lên đá hẳn một cước: "Robert, chữa khỏi cho ta!"

Tên mập không ngừng gật đầu, lấy tay chống ở trên lưng Ivy!

Cánh tay bị chặt đứt, còn có bụng bị Giang Nam đâm xuyên đều sinh trưởng khép lại cực nhanh, đảo mắt liền khôi phục như lúc ban đầu!

Chỉ có điều Robert thoát nhìn giống như đã gầy đi một vòng!

Đối với cơn điên của Ivy, các học viên học viện Tự Do Quang Huy đều tỏ vẻ thấy những không thể trách!

Ánh mắt nhìn Giang Nam lại tràn ngập địch ý, dù sao Giang Nam cũng tương đối nổi danh bên phía nước M!

Chỉ thấy trong đám người, một người đàn ông trẻ tuổi mặc áo sơ mi đen tây trang đi ra!

Một đầu tóc vàng tùy ý vuốt ra sau đầu, đôi mắt màu lam sáng ngời mà thâm thúy, phi thường tuấn lãng, khí chất có chút văn nhã.

Nhưng ánh mắt nhìn Giang Nam lại tràn ngập lạnh lẽo!

"Người có biết khi chúng ta nghe được tin tức người xuất hiện trong Thâm Uyên đã hưng phấn cỡ nào không?"

Giang Nam ngạc nhiên: "Không phải chứ? Các người đều thích bị ngược đãi như vậy sao? Toàn bộ đều máu M? Chậc chậc chậc~"

[Giá trị oán khí từ Walker + 1000!]

Walker trừng mắt: "Không phải, này thì liên quan gì tới máu M? Ý ta là... Người..."

Ivy điên cuồng gật đầu: "Ừ ừ, người mới M, ta chính là S!

Walker đen mặt: "Người câm miệng, đừng thêm phiền!"

"Vừa rồi xem như người đã tuyên chiến, người sẽ hối hận khi đi vào Thâm Uyên, ta cam đoan!"

"Chờ xuống Thâm Uyên, chúng ta sẽ đưa một phần đại lễ cho người!"

Giang Nam hắc hắc cười không ngừng: "VẬY LỜI TUYÊN CHIẾN THỂ NHƯNG CÓ TRĂM TRIỆU ĐIỂM TRÊU BÒ À NHA, TUYÊN TỚI MỨC BAY LUÔN CẢ MỘT DOANH ĐỊA?"

"Đến thì đến, còn mang theo cả quà tặng nữa sao? Người làm ta thấy ngại quá đi!"

[Giá trị oán khí từ Walker + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Fito. Brown + 666!]

[Giá trị oán khí từ...]

Walker sắp điên rồi, người con mẹ nó có thể nghe hiểu như một con người bình thường có được hay không?

Ai thêm tặng quà cho người chứ? Anh đều san bằng cả khu vực 53 của chúng ta, còn muốn chúng ta phải gửi quà cho người?

Đại lễ mà ta nói không phải có ý đó!

Ta con mẹ nó... Fuckkkk!

Giang Nam cười nói: "Chỉ biết nhận quà thôi thì cũng quá đáng xấu hổ, vậy để ta đưa các người một phần trước đi!"

Nói xong mở trùng động không gian ra, móc ra một thứ gì đó từ trong không gian dị độ rồi ném qua!

Đám người Walker ngẩn ra!

Ánh mắt đờ đẫn nhìn thứ từ không trung bay xuống.

Một đám quần sịp hoa văn dâu tây?

Cả đám đều tức giận muốn chết, người con mẹ nó dĩ nhiên tặng cho chúng ta một đồng quần lót?

Đây là sự sỉ nhục trần trụi!

Walker cả giận nói: "Ai cần quần lót của người chứ? Chúng ta không cần! Lấy về đi!"

Ivy: "Người không cần ta cần!"

Ivy che cái miệng phì cười một tiếng, bắt lấy tam giác nhỏ bay xuống!

Xoay người đuổi chân đút vào, lập tức kéo lên!

Bật...

Làn váy phập phồng.

Giờ khắc này, biểu tình tất cả mọi người đều cứng đờ, thần tình hoảng sợ nhìn Ivy!

Walker ngơ ngác nói: "Người... Sao người lại mặc vào?"

Ivy nhưống mày: "Thế nào? Không thể mặc sao?"

Walker: "Không phải, người làm sao có thể mặc..."

Ivy: "Người có bệnh à, người không mặc sao?"

Giờ khắc này tất cả mọi người trừng to hai mắt nhìn Ivy!

Walker trừng mắt: "Chết tiệt! Người có bệnh là người mới đúng chứ?"

Người bình thường không ai lại đi làm như người cả?

"Cái loại kích thích này, cái loại cảm giác khẩn trương vì thời khắc lo lắng bị phát hiện này, người căn bản cảm nhận không

được!"

Cô gái tóc trắng này cái gì cũng tốt, cứ sao sao lại là một bệnh kiều biến thái chứ?

Lưu Ly tuy hơi bệnh, nhưng cũng chưa biến thái tới mức này!

Giờ phút này, mấy người Hạ Dao Chung Ánh Tuyết đều bối rối, thế giới quan lại vô tình bị đổi mới một lần!

Cô gái này sao có thể làm như vậy?

Lúc này Hạ Dao rốt cục đã biết vừa rồi vì sao Giang Nam lại cứng đờ...

Ivy cười phất tay với Giang Nam: "Cám ơn món quà của người, làm đáp lễ, ta sẽ nghiêm túc chém chết người!"

"Đội xuống Thâm Uyên rồi lại cùng nhau chém? Đã hẹn rồi đấy!"

Giang Nam: Hả???

Giang Nam tỏ vẻ không biết nên nói gì!

Mình không nên dây dưa với cô ta quá nhiều, nói không chừng sẽ bị lây bệnh!

Dù sao linh châu cũng đã kiếm được, thuận di một cái mang theo mọi người rời đi.

Đi thẳng đến doanh trại thám hiểm nước N.

Thấy đoàn người Giang Nam rời đi, Fito mới thở phào nhẹ nhõm, nếu thật sự đánh nhau trong thành Bất Dạ, không biết còn phải phá hư bao nhiêu kiến trúc!

Bên phía Di Dạ nhất định sẽ nổi đóa.

Lúc này Ivy cười hì hì lại gần: "Ai? Chúng ta ở đâu, còn có một ngày nữa Thâm Uyên mới mở đúng không?"

Fito mặt tối sầm lại: "Ở đâu? Các người con mẹ nó ở trong hố đi! Đồ phá hoại!"

Ivy trừng mắt: "Người hung dữ với ai vậy? Thường thức cơn đau đi! Thiên Xích Lực!"

Fito: "A a! Con mẹ nhà người..."

Người được cử đến đây để chơi ta phải không?

Tại chỗ lại có thêm một trận nổ vang, bụi mù nổi lên bốn phía!

.....

Một đường đi tới phụ cận doanh địa thám hiểm nước N, còn chưa tới gần đã nghe được một trận thanh âm bùm bùm!

Chỉ thấy trong sân, hai ba trăm người để trần thân trên, mắt đỏ ngầu hòa thành một mảnh!

Thậm chí còn có không ít cô gái mặc áo bra thể thao tham gia.

"Đùng!"

Một tiếng vang thật lớn, vách tường bị đập ra lỗ thủng, một trảng hán lông ngực bị đánh bay ra, hung hăng đập về phía Giang Nam.

Giang Nam vội vàng dựng lên rào cản không gian!

"Ầm!"

Trảng hán lông ngực đụng phải rắn chắc, ngã trên mặt đất, nhô ra một cái răng trắng!

Lần nữa nữa đứng lên phóng vào lại trong sân, trong miệng rống to: "Ăn ta một kiếm!"

"Hoa Hạ đệ nhất kiếm!"

Mọi người trong sân hét to: "Thánh kiếm Bạch Đế! Ngự kiếm theo ta!"

Khí thế hùng hổ, từng quyền đến thật!

Chung Ánh Tuyết há hốc mồm!

Hạ Dao đầu đầy chấm hỏi???

"Bọn... Bọn họ tại sao lại nói ngôn ngữ của chúng ta?"

Đây thực sự là doanh địa thám hiểm nước N?

Giang Nam che mặt: "Là tiếng ngỗng, thứ người nghe không phải chính gốc, người không biết ngôn ngữ của chúng ta có thể phiên dịch vụn vặt sao?"

Học viện Bạch Đế Thánh Kiếm quỷ quái kia chỉ sợ cũng là do dịch sai mà ra?

Chương 1150 -

Ngô Lương trừng to mắt: "Còn có chuyện này sao? Sao ta không biết?"

Giang Nam liếc mắt: "Các người đều ngủ trong tiết ngữ văn sao? Mira, nước M nói 'mẹ của bạn' như thế nào?"

Mira ngọt ngào nói: "Your mother!"

Giang Nam cười nói: "Vậy dịch lại theo ý chúng ta thì sao?"

"Cút mẹ mày đi!"

Ngô Lương Hùng Nhị: Phụt~

Mở to hai mắt, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, đây là cách dịch thần tiên gì vậy?

Đừng có dạy hư Mira!

Văn học thật đúng là bác đại tinh thâm, kiến thức này đã được tiếp thu.

Trong sân vẫn nóng như trước, Giang Nam tiến lên phía trước.

"Đội trưởng học viện Thánh Kiếm Bạch Đế là ai? Ta có việc cần tìm."

Chỉ thấy một tráng hán râu quai nón đang đối đầu cùng một cô gái tóc vàng cả người cơ bắp!

Là đối đầu theo nghĩa đen!

Hai người đều đang điên cuồng dùng đầu đập đầu đối phương!

Phát ra âm thanh "bộp bộp", đập đến mức mặt đầy máu!

Tráng hán râu quai nón: "A? Là ta, tìm ta có chuyện gì sao?"

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, một màn trước mắt này thật sự khiến người hoang mang!

Hai người này rốt cuộc mang mối thù lớn cỡ nào a?

"Có thể dừng lại một chút không? Có việc tìm người nói chuyện!"

Tráng hán râu quai nón vừa muốn nói chuyện, hai mắt của cô gái tóc vàng cơ bắp sáng ngời: "Ha! Có sơ hở!"

"Rầm!"

Một phát đầu nện xuống, trán tráng hán râu quai nón đầm máu, ánh mắt trợn tròn!

Tựa như uống rượu lắc lư đi tới trước mặt Giang Nam!

"Xin chào! Đội trưởng học viện Thánh Kiếm Bạch Đế, Yuki. Tolaschi!"

Giang Nam trừng mắt: "Cái gì cơ?"

Tráng hán râu quai nón nhú mày: "Tolaschi? Rất khó đọc sao?"

Cô gái tóc vàng cơ bắp cũng đi tới, lau trên mặt máu: "Đội phó, Euco. Toraneodyski!"

Giang Nam trán đổ mồ hôi: "Cái kia, cô nhất định là em gái của người đi?"

Yuki ngạc nhiên: "Sao người biết?"

Giang Nam che mặt, làm sao có thể không biết, tên của hai

người đều kỳ quái như nhau a!

Euco nghi hoặc nói: "Nam Thần đúng không? Tìm chúng ta có chuyện gì? Nếu không có việc gì thì chúng ta còn phải tiếp tục trận đấu!"

"Hạt đậu thần kỳ, 3 cân chỉ cần 15 viên linh châu cấp Kim Cương, xuống Thâm Uyên các người khẳng định cầm chừng tới!"

Euco lắc đầu nói: "Đắt quá, chúng ta không mua!"

"Đã cho các người giá thấp nhất a, không mua mà nói các người xuống Thâm Uyên rồi sẽ dựa vào cái gì để chống chọi lại độc nguyên tội?"

Yuki lau máu tươi trên mặt, vẻ mặt kiên định: "Dựa vào ý chí!"

Giang Nam:...

Hạ Dao vội vàng nói: "Chỉ dựa vào ý chí cũng không ổn lắm a? Người xem, các người đều bị độc tể đại tội thù hằn ảnh hưởng, đánh hăng tới vậy, vẫn cần tới đậu nành giải độc!"

Euco vò đầu: "Cũng không có ảnh hưởng quá lớn a, bình thường chúng ta ở nhà cũng như vậy, chuyện này không phải rất bình thường sao?"

Yuki gật đầu: "Cho dù là xuống Thâm Uyên, chúng ta cũng sẽ dựa vào ý chí chống đỡ được ảnh hưởng của độc nguyên tội, căn bản không cần đậu nành gì đó!"

Giang Nam che mặt, từ đầu nhảy ra một đám đầu đất này a, trong khi tất cả mọi người đều vô cùng khẩn trương lo lắng chuyện độc nguyên tội thì đám người này căn bản là không để vào mắt?

"Vậy ta bán rẻ một chút, 10 viên! Các người hẳn muốn mua

một ít đi?"

Yuki Euco nhao nhao lắc đầu: "Không mua, chúng ta cũng không dùng tới thứ đó!"

Giang Nam nóng nảy, thế này sao mà được? Bán không được chẳng phải mình lỗ sao?

"Năm viên thì sao?"

Hai người vẫn lắc đầu!

Giang Nam cắn răng: "Một viên! Một viên là được chứ gì?"

Mấy người Chung Ánh Tuyết không nhịn được cười, người ta không mua nhưng người cứ kiên quyết nhét vào lòng người ta!

Không biết Fito đã dùng 30 viên linh châu cấp Kim Cương mua đậu nành này mà biết chuyện sẽ có biểu tình gì!

Yuki: "Một viên cũng không mua, cho dù người tặng không chúng ta chúng ta cũng sẽ không ăn, ý chí có thể chiến thắng mọi thứ!"

Giang Nam trừng mắt nói: "Phi! Nghĩ hay lắm, ai tặng không cho các người!"

Euco cười nói: "Nếu không có việc gì chúng ta liền tiếp tục?"

Nói xong lại cùng Yuki đổi đầu với nhau...

Giang Nam xoay người: Đáng giận!

Không lừa được tiền!"

Đám đầu đất này dầu muối không vào, chỉ có thể mang về mặt bắt đắc dĩ rời đi!

Ngô Lương có chút ngưng trọng: "Nam ca, có chú ý tới tố chất thân thể của bọn họ không?"

Giang Nam gật đầu: "Có, tố chất thân thể của các học viện trong này không thể so sánh được với phía học viện Thánh Kiếm Bạch Đế này!"

"Khi tiến vào tầng tài nguyên phải đặc biệt chú ý đến đám người Yuki này!"

Lần ra ngoài này một là vì kiếm tiền, hai là vì tìm hiểu tình báo, trong lòng đều hiểu rõ!

.....

Sáng sớm hôm sau, các cửa hàng lớn của Bồ Công Anh ở thành Bất Dạ bắt đầu bán tháo hạt đậu thần kỳ!

Định giá một cân đậu một viên linh châu cấp Kim Cương!

Trong lúc nhất thời rất nhiều công hội dong binh cùng với nhà thám hiểm không thể lực điên cuồng tranh đoạt.

Trong lúc mua đậu, còn không quên cảm kích Giang Nam, Nam Thần thật sự là người tốt mà!

Cái giá này cũng quá thân thiết đi?

Mà sau khi Danny. Brown biết được tin tức này, ánh mắt đều đỏ lên, thiếu chút nữa nứt ra tại chỗ!

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown +1000!]

Lão tử bỏ ra 15 viên linh châu cấp Kim Cương mua đậu, lúc này chỉ mới qua bao lâu liền hạ giá thành chó?

Vậy mua trước còn có tác dụng cái rắm gì chứ?

Quả thực lỗ muốn chết!

Giống như bánh cay tốn 15 đồng là mua được, không đợi ăn vào miệng, người khác đã tốn một đồng là có thể mua được!

Trong nháy mắt bánh cay liền không còn thơm, Giang Nam người có thể làm người hay không?

Trong lòng Danny cảm thấy khó chịu, lại nghĩ tới Giang Nam còn lừa mình một lời hứa hẹn, còn là lấy danh nghĩa Thánh kỵ sĩ để thề...

Phi! Cái gì mà ông chủ Giang lấy đại nghĩa làm trọng? Rõ ràng là lừa người không chớp mắt!

Giá trị oán khí đều bùng nổ.

Nhưng mà buổi chiều, một viên linh châu cấp Kim Cương cũng đã bán không nổi, lại giảm giá thành ba viên linh châu cấp Bạch Kim một cân!

Tiếp tục giảm giá!

Chỉ cần 5 xu là có thể mua được...

Giờ phút này Fito đã bỏ ra 30 viên linh châu cấp Kim Cương đang ở trong lều điên cuồng đập đồ, bị vây trong cơn tức giận!

"A a a! Giang Nam người chờ đó cho ta, dám lừa linh châu của ta? Chờ xuống Thâm Uyên ta chơi chết người a!"

[Giá trị oán khí từ Fito...]

Vừa nghĩ tới mình còn phải ghen một cỗ tức giận để mua lại từ Giang Nam, Fito càng tức hơn!

Giờ phút này, tại doanh địa thám hiểm Ngự quốc, trong phòng Thánh Nữ!

Heidi ngồi trên giường ôm ví ếch khóc không ngừng!

"Ô ô ô~tiền tiêu vặt của ta đâu, ếch con đều gầy rồi!

Mặc cho Robert an ủi như thế nào, Heidi vẫn không ngừng rơi nước mắt!

Một đêm này, có không biết bao nhiêu người bởi vì chuyện này mà mất ngủ!

Giang Nam thì vẻ mặt hồng hào ngâm nga tiểu khúc, đi thẳng đến xưởng khử muối ở thành tây!

Mị đã ở bên kia chờ sẵn!

Bọn họ căn bản không biết, bánh cay này sắp được phân phối miễn phí, dùng 5 xu mua đều là đắt...

Chương 1151 -

Tám giờ tối, tại nhà máy khử muối!

Nơi này là trạm cung cấp nước cho cả tòa thành Bất Dạ, nước máy toàn thành đều chảy ra từ nơi này.

Giờ phút này Mị đang đứng ở cửa đi qua đi lại, tâm thần có chút không yên.

Đúng lúc này, Giang Nam thuận di xuất hiện bên cạnh, cười xán lạn: "Ai ui? Chị Mị buổi tối tốt lành."

Về mặt Mị lạnh lùng: "Người thật đúng là biết kéo dài, ngày mai mở cửa vào Thâm Uyên, hôm nay mới tới xử lý?"

Giang Nam cười hì hì: "Chuyện tốt không sợ muộn nha!"

Có trời mới biết sau khi pha bột đậu nành vào, thành Bất Dạ này sẽ biến thành cái dạng quỷ gì?

Vì an toàn cá nhân của mình mà suy nghĩ, đương nhiên phải nghĩ cho tương lai.

Đến khi mình xuống Thâm Uyên rồi thì sẽ không còn liên quan gì với mình nữa, hihi...

Hai người cùng đi tới trạm bơm trước bể chứa nước, Giang Nam đã mở không gian dị độ ra, kéo ra một đài máy nghiền từ bên trong!

Từng bao đậu nành được khiêng ra ngoài.

Dân số thường trú của thành Bất Dạ khoảng trăm vạn, mà một

cân đậu nành ước chừng 800 viên!

Chỉ cần 1250 cân là đủ để mỗi người được chia một hạt đậu nành.

Mà một cân đậu nành chỉ cần 100 oán khí là có thể đổi.

Giang Nam chống cằm về mặt trầm tư!

"Mọi người ở thành Bất Dạ bị độc nguyên tội xâm nhiễm rất sâu, nếu là lần đầu bài độc, vậy thì cho nhiều chút mới tốt!"

"Để mọi người nhìn thấu, ta thật sự vô tư kính dăng."

Vì thế Giang Nam vung tay lên, đổi hai ngàn cân đậu nành!

Mị ở bên cạnh không nói gì, người này cũng không biết xấu hổ sao? Tự mình khen mình?

Mất thấy Giang Nam khiêng đậu lên đổ vào trong máy nghiền!

Về mặt Mị không yên: "Ai? Người chờ một chút!"

Bản thân biết được tác dụng phụ của thứ đồ chơi này, ký ức hiện tại vẫn còn như mới!

Nếu cả thành phố đều uống nước trộn bột đậu nành...

Chỉ mới ngẫm lại thôi mà Mị đã rung mình một cái, nữ vương hẳn cũng biết hậu quả của việc làm như vậy chứ?

Giang Nam trợn trắng mắt: "Đã đến lúc này rồi, còn rối rắm cái gì?"

"Do dự sẽ bại trận, quyết đoán thì sẽ uống công a?"

Mị: ???

Không thể có một cái kết quả tốt sao.

"Nữ vương, cô ấy..."

Giang Nam khuyến khích nói: "Tâm tư nữ vương là thứ mà chúng ta có thể phỏng đoán sao? Nếu đã muốn chúng ta làm như vậy, trong lòng cô ấy khẳng định có tính toán a!"

"Hơn nữa, chúng ta cũng không phải đang làm chuyện xấu? Bởi vì muốn giải độc cho mọi người a!"

"Nếu không người còn có biện pháp nào tốt hơn không? Còn do dự thêm nữa, không tới nửa tháng thành Bất Dạ sẽ bị hủy!"

Trong những lời nói ma xui quỷ khiến của Giang Nam, ánh mắt của Mị dần dần kiên định, cắn răng nói: "Cho vào đi!"

Giang Nam: Được!

Máy nghiền khởi động, ước chừng hai ngàn cân đậu nành được Giang Nam đổ vào, nghiền nát thành bột, trộn vào hồ nữa!

Được máy bơm truyền vào trong mạng lưới ống nước của thành Bất Dạ!

Làm xong tất cả những chuyện này, Giang Nam vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé vẻ mặt thỏa mãn, cho dù mình có chút ác độc, cũng chưa từng làm qua chuyện lớn như vậy a!

Nhưng mà giờ phút này Mị lại có chút cảm thấy không yên: "Cái này... Như vậy thật sự có thể cứu vãn thành Bất Dạ sao?"

Giang Nam: "Hẳn là có thể đi?"

Mị: ...

[Giá trị oán khí từ Mị +1000!]

Không thể cho ta một câu trả lời khẳng định sao? Người cứ như vậy trong lòng ta rất hoảng a!

Giang Nam cười hắc hắc: "Làm cũng đã làm rồi, đã không có cách nào vãn hồi! Người sợ cái gì?"

"Hiện tại chuyện quan trọng nhất chính là để đậu nành được phát huy hiệu quả triệt để, giải quyết nguy cơ thành Bất Dạ a!"

"Nếu không chẳng phải chúng ta đều làm vô ích sao?"

Mị nuốt một ngụm nước bọt: "Ta... Ta nên làm như thế nào?"

Giang Nam kề sát tai cô: Xì xầm! Xì xầm! Xì xầm!

Ánh mắt của Mị sáng ngời: "Là cách hay, ta đi làm đây!"

Trước khi đi, Giang Nam lại tốn 3 triệu điểm giá trị oán khí, đổi lấy ba vạn cân đậu nành chất đống ở chỗ này.

Hẳn là đủ cho thành Bất Dạ chống đỡ mấy tháng!

.....

Bên trong một con hẻm nhỏ, Giang Nam bước bộ, nhìn thành Bất Dạ xa hoa trụy lạc, trên mặt mang theo nụ cười tưởng nhớ!

Vẫn nên mượn cơ hội ngắm nhiều một chút thì tốt hơn, nói không chừng về sau không thể nhìn thấy nữa.

"Leng keng~"

Nấp giếng dưới chân truyền đến một tiếng vang lạ, Giang Nam gãi gãi đầu, cũng không để ý, tiếp tục đi về phía trước.

Chỉ chốc lát sau, nấp giếng nhếch lên, bên trong lóe ra một ánh mắt sâu kín!

Nhìn trái nhìn phải bốn phía không người, Lam mang khuôn mặt lăm lem mở nắp giếng, bò ra từ bên trong!

Ảo não xoa đầu: "Ai giẫm lên ta? Không biết giẫm lên nắp giếng sẽ xui xẻo sao?"

Bụng lại phát ra từng trận tiếng kêu, Lam cẩn thận từng li từng tí đi về phía quán ăn vặt, biểu tình rất là dễ phòng.

Không biết đã xảy ra chuyện gì, trong khoảng thời gian này luôn có người của Bồ Công Anh đang tìm mình?

Lam có chút sợ hãi, không biết có phải bởi vì trộm đậu thần kỳ hay không.

Một khi bị bắt được, nhất định sẽ bị đánh chết, cho nên trong khoảng thời gian này Lam đều trốn trong căn cứ bí mật của mình dưới cống thoát nước...

Dù người của Bồ Công Anh đông đảo, nhiều ngày như vậy ngay cả bóng dáng Lam cũng không sờ tới được.

Giang Nam đang ngắm cảnh đêm, mà đúng lúc này chỉ thấy tất cả bảng hiệu cửa hàng trong thành Bất Dạ, trên màn hình quảng cáo LED đều đồng thời thay đổi hình ảnh!

Phát ra video.

Chỉ thấy trong video, Lambo Fenbo tay cầm ly, tiếp nước từ vòi nước, lập tức nâng ly ngửa đầu uống cạn!

Ọc ọc ọc một người uống tám ly!

Lập tức vỗ tay trước ống kính, nháy mắt lè lưỡi.

Cùng nhau mở miệng!

"Tám ly nước mỗi ngày trước khi đi ngủ!"

"Thân thể khỏe mạnh tâm tình tốt đẹp!"

"Mỗi ngày dậy sớm 8 ly nước!"

"Tinh thần phấn khởi gấp trăm lần!"

"Uống nước giải độc, uống không hối hận!"

Giang Nam cười hắc hắc, hiệu suất Mị làm việc thật nhanh a!

Bản thân không uống, lại bắt hai cô bé này quay quảng cáo?

Lambo: "Chị, đây là nước của người sao?"

Fenbo: "Không, là nước của người! Uống cùng lúc hai ly mới tốt nhất!"

Giang Nam: Phụt ~

Đây nhất định là quảng cáo của năm mà!

Làm mình cũng muốn tìm hai cô quay quảng cáo cho sản phẩm của mình một đợt.

Dưới sự phủ sóng toàn diện như vậy, chỉ cần là người ở thành Bất Dạ, cơ hồ đều nhận được tin tức.

Mọi người đều bối rối, quảng cáo phạm vi lớn như thế, cũng chỉ có nữ vương mới có thể làm được đúng không?

"Nhắc nhở mọi người đều nên uống nước? Chuyện này là thế nào? A, hai người này cũng thật đáng yêu a!"

"Tê ~ nữ vương tìm được phương pháp giải trừ sự ăn mòn của nguyên tội thù hằn, cho vào trong nước sao?"

"Ừ ục ục! Ha ~ Là thật, ta cảm giác toàn thân đều thông thấu, thần thanh khí sảng a, sự thù hằn đã quy về bình tĩnh!"

"Không phải chứ... Uống nước này có thể giải độc? Vậy mẹ nó

lão tử bỏ ra giá cao mua đậu thần kỳ có tác dụng gì a!"

Trong thoáng chốc cả tòa thành đều là tiếng mắng chửi!

Chương 1152 -

Cùng lúc đó có hai doanh địa truyền ra tiếng rống giận kinh thiên, tựa như sấm sét, mà tiếng khóc trong doanh địa Ngự Quốc lại càng lớn hơn!

Thiên cảm vừa mới thành lập với Giang Nam trong nháy mắt đã sụp đổ!

"Hừ! Gian thương a, lão tử không nên tin hắn mà!"

"Ta cứ tự hỏi sao Giang Ác Ma lại tốt bụng như vậy? Hai tai không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ, một lòng chỉ muốn kiếm tiền? Ta liền beep beep!"

"A ~ Con mẹ nó ông chủ Giang không phải là người, mang theo linh châu của ta chạy rồi!"

Trong lúc nhất thời tiếng kêu thảm thiết tựa như chuột đồng quanh quần cả tòa thành Bất Dạ.

Những người dùng tiền mua đậu nành đều muốn đập đầu vào tường chết đi!

Rõ ràng có thể mang theo nước xuống Thâm Uyên, lại bị Giang Nam gài bẫy một đợt, đậu nành nắm chặt trong tay, thậm chí cũng không nỡ ăn.

Giờ phút này cả đám đều đỏ mắt, mở công tắc ngậm vòi nước, điên cuồng uống nước!

Đây đều là tiền, lão tử muốn uống bù lỗ mới thôi!

Giờ khắc này, danh sách giá trị oán khí của Giang Nam điên

cuồng sinh sôi nảy nở!

Tổng sản lượng oán khí nhanh chóng tăng vọt, thậm chí cũng không kịp nhìn.

Giang Nam nuốt một ngụm nước miếng, vội vàng thuận di trở về doanh địa nhà mình.

Giờ phút này đám người Lăng Phong nhìn thấy quảng cáo trên đường cái, mặt đều trắng bệch, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Giang Nam!

"Nam Thần, trong nước này sợ không phải có độc đó chứ?"

Giang Nam ho nhẹ hai tiếng: "Đêm nay lúc ngủ đều đóng kỹ cửa sổ, đeo tai nghe vào!"

"Nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai còn xuất phát xuống Thâm Uyên!"

Đám người Lăng Phong vừa nghe, mồ hôi lạnh trên mặt liền chảy xuống, không có ai tàn ác được như người mà!

Thế là vội vã đóng cửa sổ lại, thậm chí còn dán cả băng dính nữa!

Giang Nam thuận di trở lại phòng, giơ tay thả ra lồng giam rào cản không gian, ngăn cách hết tất cả!

Ôm Tiểu Tửu Oa, nhìn danh sách oán khí đang điên cuồng cập nhật mà bình yên đi vào giấc ngủ.

Ngày mai thức dậy, lại là một ngày mới.

.....

Cho dù không có quảng cáo nhắc nhở, phàm là người thì đều phải uống nước, sinh mệnh không thể rời khỏi nước.

Theo từng ly nước xuống bụng, trên mặt mọi người nhao nhao lộ ra nụ cười xán lạn!

Cái loại cảm giác toàn thân thông suốt, nhẹ nhàng khoan khoái nãy từ khi Thâm Uyên bắt đầu dị biến đã không còn nữa.

Tất cả đều được giải thoát khỏi sự ăn mòn của nguyên tội thù hằn, không hổ là nữ vương của thành Bất Dạ, không lúc nào là không suy nghĩ cho con dân của cô.

Nhưng mà còn không cao hứng được bao lâu, bụng mọi người liền phát ra tiếng nổ tựa như tiếng sấm!

Sắc mặt mọi người đều cứng đờ, trán đổ mồ hôi.

Trải qua xúc tác của đậu nành, độc tố nguyên tội đã tích góp từng tí một trong thân thể mọi người biến thành một cỗ khí!

Khi khí tích tụ đầy!

Nó nổ tung!

"Đùng!"

Một tiếng nổ vang, uy lực của luồng khí bạo này căn bản không cần nhiều lời, khung cửa sổ đều vỡ nát!

Không ít người cất cánh ngay tại chỗ.

Căn phòng bị một luồng khói trắng nồng nặc bao phủ.

Nhưng chỉ một phát thôi thì sao có thể bình ổn được luồng khí đã tích góp từng tí một gần cả một tháng?

"Đoàn~"

Lại là một tiếng vang thật lớn, khí áp siêu cường thậm chí còn thổi bay cả cửa sổ thủy tinh!

Khói trắng cuộn cuộn theo cửa sổ bay vào trong thành, người biết thì sẽ hiểu đây là đang bài trừ khí nộ!

Người không biết còn tưởng rằng trong nhà có cháy!

Nhưng mà giờ phút này trong thành căn bản không ai đi chú ý cửa sổ bốc khói ùng ục!

Tình huống như vậy ở mỗi một góc thành Bất Dạ đều phát sinh!

Những âm thanh cao thấp nhấp nhô kia, tiếng nổ uyển chuyển du dương liên tiếp vang lên trong thành, nối liền thành một mảnh!

"Đùng đoàn đùng đoàn đùng đùng đùng~"

"Phụt toẹt phụt phụt toẹt đùng~"

Tựa như mời 100 vạn tay trống điên cuồng gõ trống ở trong thành!

"A a a ~ Shit, ai có thể nói cho ta biết chuyện gì đang xảy ra không, nước này có độc?"

"Nước này đã chuyển toàn bộ tức giận của lão tử thành khí nộ bài tiết ra sao? Ta cũng không biết ta lại tích nhiều khí nộ như vậy a!"

"Con mẹ nó khí nộ! Khí nộ của người đúng là có chút cay mắt!"

"Nhà vệ sinh, giờ phút này chỉ có nơi này mới có thể bình ổn khí nộ của ta!"

Tất cả mọi người đều đỏ mắt, liều mạng phóng về phía nhà vệ sinh!

Giờ phút này ở trên đường, mấy vạn người mở ra hình thức khí nộ gia tốc, tựa như một cơn bão lướt qua trên đường, qua nơi

nào thì nơi đó liền lưu lại khói trắng cuộn cuộn, tiếng rống giận liên tục!

Đừng nhầm lẫn!

Bọn họ cũng không phải đang chạy marathon, bọn họ chỉ muốn tìm một nhà vệ sinh công cộng mà thôi.

Trên đường phố, không ít em gái ôm cột đèn đường, mặt đều đỏ bừng!

Giờ phút này đang thi triển công pháp tiên nữ cơ sở, Tiêu Âm công!

Nhưng mà một anh trai vừa đi ngang qua thật sự không nhìn nổi nữa, liền quát lớn với các em gái: "Nghẹn cái gì, thả lỏng đi, không ai nghe được đâu!"

Em gái tóc đuôi ngựa che mặt xấu hổ nói: "Ta không có! Người nói lung tung!"

Anh trai: "A? Người dài dòng cái gì? Ta không nghe thấy gì cả! Lớn tiếng một chút!"

Lúc này tiếng pháo hỏa liên tục vang lên trong thành, tựa như đốt một trăm vạn dây pháo!

Thỉnh thoảng có người lại từ trong lầu bị nổ ra, chỉ sợ ngay cả chiến trường trận địa cũng không náo nhiệt tới như vậy.

Em gái cả giận nói: "Ta không có, không phải ta thả!"

Anh trai bĩu môi: "Còn chối cái gì, thùng rác phía sau người đều bị người thổi cho đổ rồi, còn giả bộ cái gì a?"

Em gái đỏ mặt trừng mắt, không hề đè nén nội tâm của mình nữa!

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, bím tóc đuôi ngựa tung bay, thùng rác bằng nhôm ngã trên mặt đất bị nổ tung, chết không toàn thây!

Anh trai nuốt một ngụm nước bọt, không dám nói chuyện, nội khí của em gái này thật hung mãnh!

Cả tòa thành Bất Dạ đều loạn thành một đoàn, nhưng tiếng kêu la sốt ruột của mọi người đều bị thanh âm khí nộ che giấu!

Thâm Uyên từng một đích xác đã thuận lợi hóa giải nguy cơ nguyên tội, nhưng lại lâm vào nguy cơ nhà vệ sinh!

Thành Bất Dạ cho dù có lớn hơn nữa, cũng không thể có một trăm vạn nhà vệ sinh a!

Giờ phút này, phàm là cửa nhà vệ sinh đều sẽ có một đám người!

"Tránh ra, để ta vào, ta vào trước!"

"Người đánh rắm, rõ ràng là ta tới trước!"

"Ta đã đang thả, người mẹ nó cho ta vào đi!"

Trong tiếng hô xen lẫn sốt ruột cùng tuyệt vọng, nhưng theo thời gian trôi qua lại dần dần trở nên trầm mặc, không ai nói chuyện!

Tục ngữ có câu nói rất hay.

Không ở trong im lặng bùng nổ, thì ở trong im lặng diệt vong!
(1)

(1): Đây là câu nói xuất phát trong bài “Kỉ niệm Lưu Hòa Trân Quân” của Lỗ Tấn tiên sinh, đây không chỉ là lời cảnh tỉnh của ông đối với bản thân mà còn đối với nhân dân Trung Hoa, không nên tiếp tục im lặng nữa

Mà cổ ngữ có câu: Người sống còn có thể chết ngộp?

Bọn họ vì sống sót, lựa chọn bùng nổ trong im lặng!

Vì thế trước cửa mỗi nhà vệ sinh đều có thêm một người thương tâm.

Chương 1153 -

Ngay cả doanh địa thám hiểm của các quốc gia đều trúng chiêu, vốn còn suy nghĩ nghỉ ngơi dưỡng sức cho hành trình thăm dò Thâm Uyên ngày mai!

Nhưng đợt xả lũ này, không kiệt sức đã là không tệ rồi!

Tiếng pháo càng lúc càng vang, thời khắc không ngừng, thậm chí nổ cho cả tòa thành Bất Dạ đều đang run rẩy!

Khói trắng cuồn cuộn bao phủ cả tòa thành thị, theo cửa động của vực sâu bốc hơi lên trên!

Giờ phút này, tại doanh địa thám hiểm Hoa Hạ, những đôi mắt hoảng sợ lộ ra trong bóng tối, nằm trong chăn nghe bên ngoài là chiêm trống vang trời, tiếng pháo tề minh, sợ đến run rẩy!

Cũng không biết tòa nhà này chịu đựng được không, ai còn có thể ngủ được chứ?

Có quỷ mới biết ngày mai thành phố sẽ biến thành cái dạng gì a?

Mà duy chỉ có Giang Nam ôm Tiểu Tửu Oa ngủ rất thắm!

Trong ngọn hải đăng Cầu Vòng cũng trúng chiêu, Lambo Fenbo bởi vì quay quảng cáo mà uống rất nhiều nước, đều khóc nhiều lần trong nhà vệ sinh!

Mà Mị nhìn thành Bất Dạ bị sương trắng bao phủ, trán đổ mồ hôi...

Chỉ cần vượt qua đêm nay, thành Bất Dạ sẽ nghênh đón cuộc

sống mới!

Chắc hẳn nữ vương đã sớm đoán được một màn này sẽ xảy ra rồi nhỉ? Không hổ là nữ vương, thật quyết đoán!

Loại quyết đoán đập nôi chìm thuyền này không phải ai cũng có được!

Nhưng mà phòng tầng cao nhất của hải đăng Cầu Vòng, Di Dạ đắp chăn, lăn qua lộn lại ngủ không yên!

Bên ngoài tiếng pháo động trời vang lên liên tục, đã lâu như vậy còn chưa yên tĩnh?

"Ai nha... Phiền muốn chết!"

Di Dạ nắm tóc vẽ mặt khó chịu!

Mỗi lần trước khi thăm dò Thâm Uyên, rất nhiều công hội đều có tập tục bắn pháo để xua tan xui xẻo, cũng cầu chúc có được thu hoạch tốt.

Tuy nói ngày mai mở cửa Thâm Uyên, nhưng các người cũng không cần đốt pháo khắp thành chứ?

Có cần cao hứng tới như vậy sao? Đốt một lát là được rồi? Còn đốt lâu như vậy?

Ồn ào đến mức bản vương ngủ không yên!

Nhưng Di Dạ cũng không quản, dù sao chuyển đi Thâm Uyên lần này cực kỳ nguy hiểm, mình cũng có thể hiểu cho tâm tình khẩn trương của bọn họ, để cho bọn họ thả lỏng một chút là được!

Một tay cuộn mình trong chăn, Di Dạ lấy điện thoại di động ra, mở album bấm vào một tấm ảnh!

Trên ảnh, Giang Lan nằm trên giường ngủ rất say, mà Di Dạ

thì hôn nhẹ lên má cô.

Hiển nhiên là thừa dịp Giang Nam bị độc ngắt mà chụp trộm.

Nhìn ảnh chụp, trong mắt Di Dạ tràn đầy ôn nhu, mở danh sách bạn tốt ra, tìm được Lan Lan.

Câu "chị gái xấu xa nhớ người rồi" đều đã đánh ra, do dự nửa ngày vẫn là xóa đi.

Nhớ tới yến hội lúc trước, Di Dạ vẫn quyết định không quấy rầy Lan Lan.

Cứ như vậy ôm ảnh chụp mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Sáu giờ sáng hôm sau!

Giang Nam rời giường hung hăng đuổi thắt lưng, vẻ mặt hưng phấn đi kiểm tra giá trị oán khí!

9,14 triệu!

Lại còn đang phát triển với tốc độ chậm!

Giang Nam: Yeh!

Phát tài chỉ trong một đêm?

Cơ bản đều là của mấy người mua đậu nành kia!

Cái nồi nước giải độc này Giang Nam không dám đội, mà quảng cho Di Dạ!

Nếu không chỉ sợ mình vừa ra cửa sẽ bị người ta đánh chết nha.

Giang Nam mang theo tâm tình tốt đẹp bước ra khỏi phòng, liền thấy đám người Lăng Phong Tiêu Chấn đã tập hợp tại đại

sảnh, chỉ chờ xuất phát!

Chẳng qua trạng thái tinh thần cũng không tốt lắm, ai nấy đều mang vành mắt thâm đen!

Giang Nam ngạc nhiên: "Sao trông suy tàn như vậy chứ? Tối hôm qua không ngủ được sao?"

Lăng Phong cười khố: "Ai có thể ngủ được chứ? Chúng ta đều sợ tòa nhà sẽ sập!"

Vương Bá che mặt: "Quả thật rất náo nhiệt a, người thân là người khởi xướng, đến tột cùng làm cách nào để ngủ ngon như vậy?"

Khuôn mặt Chung Ánh Tuyết trắng bệch: "Chúng ta thật sự không có dũng khí bước ra ngoài!"

Giang Nam vò đầu: "Không đến mức đó chứ? Làm gì kinh khủng như các người nói?"

Tất cả mọi người trầm mặc không nói, đồng loạt nhìn ra ngoài cửa sổ, Giang Nam cũng nhìn theo!

Chỉ thấy ngoài cửa sổ là một mảnh sương trắng mờ mịt, phẳng phất như đang ở giữa tầng mây, tầm nhìn thậm chí không đến năm mét!

Ngay cả cổng doanh địa cũng không thấy rõ.

Giang Nam cảm thấy hoang mang, ngay cả thành Bất Dạ mà cũng có sương mù sao?

Bên ngoài cũng không có chút âm thanh nào, mọi thứ đều yên tĩnh, một mảnh tĩnh mịch nặng nề!

Giang Nam nuốt nước miếng, thần sắc ngưng trọng, vội vàng mở không gian dị độ ra!

Nâng hai cái rương sắt lớn từ bên trong ra!

"Trang phục phòng chống bức xạ cấp 1, tự mang bình dưỡng khí, hẳn là đủ dùng đi?"

Ánh mắt mọi người sáng ngời, vẫn là Nam Thần lợi hại mà!

Loại trang phục phòng hộ cấp bậc này không kém gì trang phục phi hành gia!

Mọi người vội vàng mặc trang bị vào, mỗi người đeo bình dưỡng khí, đẩy cửa chính bước ra!

Sương trắng cuồn cuộn phủ vào mặt, trong thành yên tĩnh không tiếng động, toàn bộ hoa cỏ trong sân héo rũ...

Hạ Dao sợ hãi nói: "Đây thật sự là thành Bất Dạ, mà không phải cứ điểm nhiễm phóng xạ gì sao?"

Cung Lâm: "Tại sao ta lại có cảm giác như ngày tận thế?"

Vương Bá run rẩy nói: "Ta nói cho các người biết, đặc biệt nghiêm cấm khói lửa, nồng độ này cũng không phải nói đùa đâu!"

Đoàn người cứ như vậy đi trên đường cái, thẳng đến cửa vào tầng thứ hai ở thành bắc!

Dọc theo đường phố, hầu như không có bất kỳ cửa sổ nào của các tòa nhà còn nguyên vẹn!

Thỉnh thoảng còn có thể nghe được trong phòng truyền đến từng trận tiếng khóc nức nở!

Trên đường, một anh trai nằm ở ven đường hôn mê bất tỉnh, động tĩnh đám người Giang Nam đi qua đánh thức hắn!

Mới vừa mở mắt đã bị khói sương làm cho trợn trắng mắt sùi bọt trắng!

Vòng lặp vô hạn!

Ngô Lương che mặt: "Cái này... nghiệp chướng a!"

Về mặt Giang Nam chợt dạ, xem ra tình hình chiến đấu tối hôm qua còn kịch liệt hơn so với tưởng tượng của mình!

Trong thành Bất Dạ sở dĩ yên tĩnh như vậy, sợ là có không ít người đều bị khói sương làm hôn mê?

Cho dù là không ngất, cũng không dám há miệng nói chuyện a!

Mới vừa rẽ vào góc đường liền nghe được một trận tiếng bước đi, lại nhìn không thấy bóng người!

Hai nhóm người đi tới đi lui, thiếu chút nữa đụng vào nhau, đều bị dọa sợ!

Chính là Danny và Shirley của học viện Thánh Kỵ Sĩ!

Chỉ thấy một đám hai ba trăm người đều quần khăn lông ướt ở trên mặt, vừa đi vừa ho khan!

Còn không ngừng dụi mắt, thật sự bởi vì sương trắng này quá cay mắt a!

Danny thấy đám người Giang Nam mặc trang phục chống phóng xạ, còn đeo cả bình dưỡng khí thì trợn to hai mắt, thần tình hoảng sợ!

"Ê~ các người đây là!"

"Ờ~ Con mẹ nó! Ờ ờ~"

Danny không nhịn được hít một hơi khí lạnh, lúc này liền quỳ xuống đất nôn mửa một trận!

Chương 1154 -

Giang Nam: "Không hổ là học viện Thánh kỵ sĩ, dưới tình huống như vậy còn có giác ngộ tạo máy lọc không khí cho cơ thể? Tiểu đệ bội phục!"

[Giá trị oán khí từ Danny + 1000!]

Danny vừa nghe thấy giọng Giang Nam thì trực tiếp nổ tung, giá trị oán khí điên cuồng cập nhật!

Trang phục quý quá gì thế này? Trang phục chống phóng xạ?

Có cần khoa trường như vậy không!

"Các người đã sớm có chuẩn bị? Chuyện tối hôm qua có phải lại là người làm hay không? Người còn lừa ta mua đậu nành? Còn gạt ta thề?"

"Ta... Ọe ọe~"

Danny nói một hơi nhiều lời như vậy thiếu chút nữa ngắt xỉu!

Giang Nam chống nạnh: "Ta nói cho các người biết, rằm có thể hít loạn, nói không thể nói lung tung!"

"Đậu nành là do các người tìm tới ta đòi mua, thề cũng là chính người tự nói!"

"Chuyện tối hôm qua cũng không chút liên quan gì tới Giang Nam ta, đều là nữ vương bảo ta làm!"

Danny: !!!

Con mẹ nó này còn không phải là người làm?

A a a, ai con mẹ nó hít rắm lung tung?

Ta liền...

Shirley bóp mũi: "Người đừng nói nữa, người không có bình dưỡng khí, người mắng không lại Nam Thần..."

Giang Nam bấu môi: "Ta cho hần ba bình dưỡng khí hần cũng không mắng lại ta!"

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown + 1000!]

Danny trừng mắt: "Ta không tin! Người đưa ta ba bình để ta thử xem!"

Giang Nam buông tay: "Không đưa, đưa người thì ai sẽ làm sạch không khí chứ? Người trẻ tuổi phải cố gắng nhiều cho mọi người chứ!"

Danny tức giận nghiêng răng, quý mới phải cố gắng nhiều hơn!

Cái mà người gọi là cố gắng chính là hít rắm sao?

Cho dù tức muốn chết, lại không có cách gì với Giang Nam thật sự không có dũng khí mở miệng nói chuyện!

Quá sắc...

Hai đội ngũ cùng đi về phía cửa vào thành tây!

Càng đến gần cửa vào, số đội ngũ gặp phải cũng càng ngày càng nhiều!

Sắc mặt cả đám vàng như nến, hốc mắt hãm sâu, đi đường chân đều run rẩy.

A~ ta sắp không xong rồi...

Trải qua một đêm bộc phát khí nộ, những người này vẫn còn có khí lực đi lại?

Vì tranh được tiên cơ, đám người này cũng đủ liều mạng rồi.

Trong lòng Giang Nam khó tránh khỏi có chút bội phục!

Một đường đi tới cửa vào thành tây, chỉ thấy nơi này đã tấp nập dòng người!

Từng đội ngũ xếp thành hàng dài, trên người đều đeo ba lô cực lớn!

Trung tâm đội ngũ còn có mấy chiếc xe vật tư lớn đã sớm đến xếp hàng, chờ cửa vào Thâm Uyên mở ra!

Làm máy lọc không khí cả buổi sáng, mặt bọn họ đều tái xanh, không ngừng nôn khan ho khan, bị khói hun đến lệ rơi đầy mặt!

Vừa thấy trang bị trên thân đám người Giang Nam, đầu óc đều ong ong.

Trang phục chống phóng xạ, mẹ kiếp, có hơi quá đáng rồi không?

Nhưng vừa nghĩ tới chuyện mọi người đều mua đậu nành của Giang Nam, từng ánh mắt phảng phất như có thể phóng điện bắn về phía Giang Nam.

Lại không có cách nào với Giang Nam, dù sao một người nguyện đánh, một người nguyện chịu.

Trong lúc nhất thời tiếng nghiêng răng đột nhiên vang lên!

Tần Thụ nuốt nước miếng: "Toàn dân công địch chính là như thế này sao?"

Vương Bá run rẩy nói: "Lương người có chút nhiều a, lần này xuống Thâm Uyên, trong lòng lão tử có loại dự cảm xấu!"

Tiêu Chấn cười khổ: "Có thể làm cho nhiều người nhớ thương như vậy, cũng coi như là bản lĩnh a!"

Giang Nam vặn eo: "Các người nghiêng răng thì cứ nghiêng răng, chú ý cường độ, ngàn vạn lần đừng nghiêng ra tia lửa à nha!"

"Cháy chính mình cũng không sao, nhưng cháy hết hoa cỏ cũng không tốt lắm đâu."

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown giá trị +1000!]

[Giá trị oán khí từ Putte...]

Một câu nói ra, giá trị oán khí lần nữa điên cuồng đổi mới!

"Người còn nói nữa? Còn chưa thấy ai khiến người tức giận được như người!"

"Có phải người đã sớm biết nữ vương sẽ dùng nước máy giải độc cho mọi người hay không, vậy nên mới điên cuồng bán tháo đậu?"

"Lương tâm đâu? Lương tâm của người không đau sao?"

"Khụ khụ khụ~ Ọe!"

Giang Nam ôm lấy trái tim: "Bị các người nói như vậy, lương tâm của ta thật đúng là có chút đau đây~"

Lời này vừa nói ra, tất cả đám người Lăng Phong đều sửng sốt.

Cái quái gì thế? Người này còn có lương tâm sao?

Chỉ thấy Giang Nam vội vàng chạy đến một bên, trải một tấm vải bạt ra, lại lôi ra một cái ghế gập, lấy ra vài rương mặt nạ

phòng độc từ trong không gian dị độ!

"Cho nên vì bồi thường mọi người, đặc biệt mang đến mặt nạ phòng độc, vì các anh chị em bài ưu giải nạn!"

"Đeo mặt nạ phòng độc lên mặt!"

"Hít trời hít đất hít không khí!"

"Mọi người cùng nhau tinh lọc rằm!"

"Thành phố xinh đẹp siêu ngọt ngào!"

"Ba vạn một chiếc, số lượng có hạn, bán hết mới thôi!"

Chung Ánh Tuyết Hạ Dao che mặt, Tiểu Nam thật đúng là không bỏ qua một chút cơ hội kiếm tiền nào!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Trong trường hợp này, người lại chạy tới bán mặt nạ phòng độc à? Lại nói người hần đã sớm có chuẩn bị?

Bọn ta há có thể chiều theo ý người?

"Không mua! Đừng hòng lấy thêm một phân tiền từ trong túi chúng ta!"

"Đúng vậy đúng vậy, ai con mẹ nó muốn tinh lọc rằm? Chờ vào tầng hai sẽ không cay mắt nữa!"

"Cũng gần đủ người cả rồi, mau mở cửa đi?"

Chỉ thấy chỗ vách đá, có một cánh cửa lớn hợp kim nặng nề đóng chặt, một đội thủ vệ thành Bất Dạ canh giữ ở nơi đó!

"Không cho mở! Nữ vương nói tám giờ mở là tám giờ!"

Thân thể mọi người cứng đờ, hiện tại mới sáu giờ rưỡi a, thế

này khác nào còn phải hít thêm một tiếng rưởi rằm?"

Dưới tình huống như vậy, hút thêm một giây cũng là dày vò a!

Cho dù mọi người không tình nguyện, vẫn vây quanh quây hàng!

"Ba vạn, bán ta một cái!"

Giang Nam ngạc nhiên: "Cái gì mà ba vạn? Không phải mười vạn một cái sao?"

Mọi người trừng mắt: "Sao lại mười vạn? Vừa rồi không phải người nói là ba vạn sao?"

Giang Nam: "A? Người hít rằm tới choáng váng rồi sao? Ta nói vậy lúc nào chứ?"

Mọi người hận đến nghiến răng, rõ ràng là ngồi xuống đất liền lên giá a!

"Người còn có thể xấu xa thêm chút nữa không?"

Giang Nam nghiêm túc nói: "Tin ta! Ta có thể!"

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown + 1000!]

Mọi người rút cuộc vẫn bỏ tiền mua, dù sao cứ tiếp tục hít như vậy, rất có thể sẽ trúng độc rằm!

Giang Nam đều vui điên rồi, quả nhiên cơ hội đều là dành cho người có chuẩn bị a!

Đúng lúc này, Adams mang theo một đám nhà thám hiểm Ngự quốc tới, vừa thấy Giang Nam liền trực tiếp xù lông!

"Mọi người đừng có mua đồ của hắn, chuyện này chính là do Giang Nam làm, ăn đậu nành của hắn liền sẽ bị tiêu chảy!"

Mà Fito cũng mang theo người nước M tới, vừa thấy Giang Nam con mắt liền đỏ!

"Thành Bất Dạ biến thành bộ dáng quỷ quái như bây giờ, không thể tránh khỏi có liên quan tới Giang Nam, đều là âm mưu của hắn a!"

Trong chốc lát, từng ánh mắt tập trung trên người Giang Nam, vô cùng rét lạnh!

"Các người không biết tốt xấu, nữ vương vì muốn giải độc cho mọi người mới làm như vậy, là vì con dân của cô mà suy nghĩ!"

"Thành Bất Dạ biến thành cái dạng này, không có cái rắm nào là trong sạch, có liên quan gì tới Giang Nam ta chứ?"

"Các người có ai dám nói mình không vì sương mù này mà cố gắng hiến một phần lực lượng không?"

Chương 1155 -

Giang Nam mới vừa nói xong, chợt nghe thấy một trận thanh âm "đột đột đột đột đột ~" truyền đến!

Tựa như sóng âm của máy kéo nông canh khổng lồ!

Là phát ra từ hai anh em Yuki và Euco của nước N!

Giờ phút này hai người đều trắng mặt, ánh mắt kiên định, từng bước từng bước xê dịch về bên này, căn bản không dám bước dài.

Phía sau là khói trắng cuồn cuộn, tựa như ống xả khí của máy kéo, khí thải mãnh liệt!

Giang Nam ngạc nhiên, không hổ là tài xế công nông, có tiết tấu tới như vậy sao?

Khí thải của hai người quả thực vượt mức nghiêm trọng!

"Các người xem? Bây giờ còn nói ta có tội sao? Các người đều là tội nhân!"

Nhưng mà giờ phút này mọi người đã không có tâm tình quan tâm cái này, tài xế công nông vừa đến, mùi vị nơi này càng cay mắt!

"Mau! Bán cho ta cái mặt nạ phòng độc a, ta chịu không nổi!"

"Thánh Kiếm Bạch Đế, tắt máy đi, đừng có thả, hai người các người không cần lại làm cho tội nghiệt nặng hơn a!"

Mặt nạ phòng độc lại bán cháy hàng, Fito và Adams đều sắp

tức chết!

Nhưng cũng chỉ có thể cố gắng chịu đựng chờ đợi Thâm Uyên mở ra!

Đảo mắt đã qua một tiếng rưỡi, Giang Nam đã sớm dọn hàng, đợt này lại bán được hơn ba ngàn vạn!

Mọi người cũng quá nhiệt tình!

Cánh cửa hợp kim chậm rãi mở ra! Lộ ra cánh cửa không gian đen kịt bên trong!

Giờ khắc này các đội ngũ chờ ở cửa đều điên cuồng phóng về phía cánh cửa không gian, chỉ muốn nhanh chóng thoát khỏi tòa thành sương mù địa ngục này!

Nhưng mà Giang Nam căn bản không hoảng hốt, bọn họ có nhanh hơn nữa cũng vô dụng...

Mà cùng lúc đó, tại hải đăng Cầu Vòng, Di Dạ ngủ một giấc ngon lành từ trên giường bò dậy, hung hăng đuổi lưng một cái!

Xoa xoa đôi mắt còn nhập nhèm buồn ngủ!

A~

Đứng dậy nhìn ra ngoài cửa sổ, trong đầu không khỏi bối rối!

Hả? Sương mù dày đặc này ở đâu ra vậy? Chuyện gì vậy...

Di Dạ mang theo vẻ mặt mê mang mở cửa sổ ban công, một cổ khí trắng phả vào mặt!

Di Dạ mở to hai mắt, trực tiếp bị sặc, nước mắt chảy ròng, quỳ trên mặt đất nôn khan một trận, dọa cho cô vội vàng đóng cửa sổ lại!

"Oe... Mùi gì thế này? Buồn nôn muốn chết! Phi phi phi, Mị! Người lại đây cho ta!"

Nghe được tiếng nữ vương la lên, Mị vội vàng phá cửa mà vào: "Làm sao vậy nữ vương đại nhân?"

Di Dạ chỉ ra ngoài cửa sổ, vẻ mặt tức giận!

"Sương mù bên ngoài là gì?"

Mị: "Rầm..."

Di Dạ trừng mắt: "Người lá gan lớn phải không? Còn dám oán hận ta? Người..."

Mị vội vàng giải thích: "Không... Không phải, sương trắng bên ngoài chính là rầm a!"

Di Dạ: Hả???

Thấy nữ vương tức giận, Mị vội vàng giải thích lại một lần về chuyện đã xảy ra!

Di Dạ vừa nghe, biểu tình trên mặt dần dần trở nên hoảng sợ!

Tối qua không phải đốt pháo sao? Mà là tất cả mọi người trong thành Bất Dạ bộc phát khí nộ cả một đêm?

"Trời ạ! thành Bất Dạ của bốn vương hiện tại đến tốt cùng biến thành bộ dáng quỷ gì a?"

"Đậu thần kỳ kia có tác dụng phụ? Đáng chết! Sao người không nói cho ta biết?"

Mị ngạc nhiên: "Nữ vương đại nhân không biết sao? Ta... Ta cho rằng người biết a!"

Di Dạ sắp điên rồi, ta biết cái quái gì chứ!

Cho tới bây giờ cũng chưa từng có ai nói với ta chuyện này a!

Còn giải quyết khủng hoảng nguyên tội? Ngăn cản thành Bất Dạ hủy diệt?

Hiện tại thành Bất Dạ cũng đã sắp bị hủy diệt rồi!

Giang Nam trời đánh, người còn có thể hồ người hơn chút nữa sao? Đây chính là 'ta làm việc người yên tâm' mà người nói?

[Giá trị oán khí từ Di Dạ +1001!]

Di Dạ đều tức nổ tung, tám chân nhận màu máu sau lưng mãnh liệt vươn ra, khí thế cuồng trướng!

"Giang! Nam!"

Tiếng hét gào trực tiếp đập nát lớp thủy tinh của hải đăng Cầu Vòng!

Quanh quẩn trên bầu trời cả tòa thành Bất Dạ!

Nhưng mà thủy tinh vừa vỡ, bạch khí cuộn cuộn cứ như vẩy vọt vào hải đăng Cầu Vòng!

Hun cho Di Dạ khóc không ngừng, ho khan không ngừng, vệt vàng dùng tơ nhện dệt khẩu trang đeo ở trên mặt, tức giận giậm chân!

Giang Nam chết tiệt, đừng để bản vương bắt được người! Bằng không sẽ treo cổ người lên khóc!

"Hắn ở đâu?"

Mị luống cuống: "Hắn là đang chờ ở cửa vào bên kia?"

Di Dạ nghiêng răng, giơ tay bắn ra một đạo tơ nhện, bay thẳng về phía thành tây!

Di Dạ hỗn hển quát một tiếng, mọi người toàn thành đều nghe thấy!

Giờ phút này Giang Nam đang xếp hàng chờ tiến vào Thâm Uyên thì khuôn mặt trắng bệch, vô cùng chột dạ!

"Mẹ nó ? Đi nhanh lên, nếu không đi sẽ bị đánh khóc mất!"

Trong lúc nói chuyện giơ tay ném ra xiềng xích hư không quấn quanh eo mọi người!

Thuấn di mang theo mọi người trực tiếp đi tới cánh cửa không gian, cũng không quay đầu lại mà xông vào!

--

Chân trước Giang Nam vừa dẫn người rời đi, chân sau Di Dạ liền giết tới!

"Rầm!"

Tám cái chân nhện màu máu hung hăng đâm vào mặt đất, nâng toàn thân cô lên không trung!

Khí thế Đạo Thiên áp người không thở nổi, chỉ dám thả rắm!

Trong lúc nhất thời Yuki càng vui hơn, tựa như treo máy kéo tốc độ cao!

Ánh mắt đỏ tươi của Di Dạ nhìn chung quanh toàn trường, lúc này đội ngũ thăm dò Thâm Uyên đã tiến vào hơn phân nửa!

Không khỏi nổi giận dùng dùng nói: "Giang Nam đâu?"

Bọn thủ vệ mặt đều sợ trắng bệch, đây là lần đầu tiên nhìn thấy nữ vương thịnh nộ như thế!

"Giang... Giang Nam đã tiến vào Thâm Uyên, đáng vẻ rời đi rất

vội vàng!"

Di Dạ: !!!

Chạy ngược lại rất nhanh!

Trong lúc nói chuyện tám cái chân nhện luân phiên đi về phía trước, thẳng đến cánh cửa không gian, lại muốn đuổi theo!

Nhưng mà thân thể lại đột ngột ngừng lại ở trước cửa, tức giận đến nghiến răng.

Thân làm chủ nhân của thành Bất Dạ, mình làm sao có thể dễ dàng rời khỏi tầng 1 Thâm Uyên chứ, các quốc gia trên đại dương vây quanh.

Mình vừa đi, không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

[Giá trị oán khí từ Di Dạ + 1000!]

Tuy rằng Giang Nam có phương pháp giải quyết nguy cơ nguyên tội, nhưng cái này căn bản không giống với trong tưởng tượng của cô, hơn nữa lại còn có chút hố người có được hay không?

"A a a ~ tức chết ta, Giang Nam trời đánh, ta cũng không tin người không đi ra!"

Trong lúc nói chuyện đã nâng lên bốn cái chân nhện, điên cuồng cào phát tiết trên cánh cửa hợp kim một trận, tựa hồ coi cánh cổng trở thành Giang Nam,

Chân nhện cào ra khe rãnh thật sâu trên cánh cổng, nổ ra từng tia lửa tinh rực rỡ.

Nhìn Di Dạ cào ra tia lửa, giờ khắc này đám người còn chưa có tiến tầng thứ hai mặt đều sợ trắng bệch.

Thiếu chút nữa liền quỳ trên mặt đất cầu nguyện, mấy thủ vệ run rẩy nói: "Nữ... Nữ vương đại nhân, chúng ta đừng cào nữa!"

Di Dạ trừng mắt: "Người quản ta? Ta tức giận còn không cho cào hai cái sao?"

"Đây là cửa của ta! Ta liền cào liền cào!"

Di Dạ đang nổi giận làm sao quan tâm được, bị người ta nhắc nhở cô cào càng dữ!

Đảo mắt cửa đã bị cào nát, nhưng vào giờ khắc này một tia lửa rực rỡ lại nở rộ ra hào quang chói mắt không gì sánh kịp!

Phải biết rằng cả tòa thành Bất Dạ đều tràn ngập "khí nộ", một chút là tới.

Sở dĩ vẫn bình an đến bây giờ, chính là bởi vì mọi người vẫn nghiêm khắc khống chế khói lửa...

Nhưng Di Dạ cào ra tia lửa lại dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là đốm lửa nhỏ có thể cháy lan ra đồng cỏ!

Chương 1156 -

Ánh lửa ngút trời từ phía thành tây khuếch tán ra ngoài, trong nháy mắt đã thiêu rụi cả tòa thành Bất Dạ!

Trong nháy mắt, mọi người không thể nhìn thấy gì, ánh sáng chói mắt xen lẫn với làn sóng khí kinh người bao phủ tất cả!

Di Dạ: ???

Nhưng mà này còn chưa xong, rắc rối một đêm, khí nộ cũng không chỉ bao phủ mỗi thành Bất Dạ!

Ngay cả không gian hơn một vạn mét trên bầu trời thành Bất Dạ tất cả đều là "khí nộ", đây là thành quả gần một trăm vạn người cố gắng cả một đêm!

Nếu như so một tầng Thâm Uyên với một cái thùng gỗ, thành Bất Dạ nằm ở đáy cùng, bởi vì tràn ngập "khí nộ".

Thùng gỗ biến thành thùng thuốc súng, chỉ một chút tia lửa đã đốt hết Thâm Uyên, dẫn phát vụ nổ vô cùng kịch liệt!

Áp suất siêu cường hóa thành ngọn lửa hùng hực, theo thông đạo Thâm Uyên điên cuồng đốt lên.

.....

Giờ phút này, lối vào Thâm Uyên trên Thái Bình Dương, có không ít nhân viên công tác cau mày nhìn xuống!

"Ai? Người có nghe thấy âm thanh gì không? Sao ta lại gửi thấy mùi hôi thối nhỉ?"

"Đừng nói nữa, trong Thâm Uyên cả đêm hôm qua đã truyền từ dưới lòng đất sâu hơn một vạn mét lên, thành Bất Dạ sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?"

"Lo lắng mù quáng, có nữ vương ở đây còn có thể xảy ra chuyện gì?"

"Mẹ nó! Phía dưới sáng quá? Các người xem?"

Sau khi có người nói một câu, không ít người đều đứng trên tảng, chống lan can thò đầu nhìn xuống...

Nhưng ngay sau đó, một ngọn lửa mãnh liệt từ phía dưới phun trào lên!

Chỉ thấy trong cánh cửa không gian đường kính trăm km, một cột lửa màu lam trắng kiệu phun ra với tư thế không thể ngăn cản!

Trụ lửa màu xanh đường kính ước chừng hơn một trăm km, phun ra cao ba bốn vạn mét!

Thậm chí xuyên thủng tầng mây trên Thái Bình Dương!

Những nhân viên công tác thò đầu nhìn xuống vừa vặn bị ngọn lửa phun ra!

Toàn bộ lông tóc bị lửa thiêu không còn, một đám gào khóc thu đầu, toàn bộ mặt cháy đen, trên đầu bốc khói trắng.

Con mẹ nó a~

"Chuyện gì thế này? Thâm Uyên mẹ nó bị nổ rồi sao?"

"Ê~ cái này quá đồ sộ a, đời này lão tử chưa từng thấy qua trụ lửa nào cao như vậy!"

"Đây đâu phải Thâm Uyên? Rõ ràng là động cơ thành tinh mà?"

Giờ khắc này, cánh cửa vào Thâm Uyên đứng sừng sững trên Thái Bình Dương phun ra trụ hỏa có thể so với động cơ tên lửa!

Nước biển bị đun sôi, thậm chí tạo ra cơn sóng siêu lớn!

.....

Trên trạm vũ trụ quốc tế, các phi hành gia đang ngấm trái đất qua cửa sổ!

Thấy trên đại bình dương, một trụ lửa lam sắc lại điên cuồng phun ra.

Phụt ~

"Oh my god, cái gì vậy? Các người mau đến xem! Đây là cái gì? Nổ! Nổ a!

Một đám phi hành gia nhao nhao chạy đến xem, thần sắc hoảng sợ!

"Con mẹ nó! Đó là cái gì vậy? Trái đất phun lửa rồi!"

"Nơi này là trạm không gian a! Xa tới vậy mà còn có thể dùng mắt thường thấy được? Cột lửa này lớn cỡ nào chứ?"

"Thâm Uyên! Chỗ đó là Thâm Uyên đúng không? Sao lại phun lửa? Cột lửa này sẽ không đẩy trái đất lệch khỏi quỹ đạo đó chứ?"

"Mau báo cáo tổng bộ, xảy ra chuyện lớn rồi!"

Ở trên trạm không gian đều có thể nhìn thấy, vệ tinh các quốc gia đều chụp rõ ràng được một màn này!

Trụ lửa ước chừng phun ra ba phút lúc này mới có thể dập tắt!

Khói đen cuộn cuộn bốc lên từ Thâm Uyên, tạo thành một đám mây nấm khổng lồ!

Lãnh đạo các quốc gia đều lộ vẻ kinh hãi, đây cũng là do Thâm Uyên dị biến gây ra sao?

Mẹ nó cũng quá kinh khủng đi? Không phải nói hôm nay mở cửa Thâm Uyên sao, sao lại nổ tung?

Không ai biết trong thành Bất Dạ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, lãnh đạo các quốc gia nhao nhao suy đoán!

.....

Giờ phút này, sương trắng trong thành Bất Dạ tan hết, ngược lại không còn mùi vị!

Nhưng trong thành lại có không ít nơi dấy lên lửa lớn tận trời, những tòa nhà bị nổ tung cũng có không ít.

Trên bầu trời thành phố, không ít linh võ giả bị lửa thiêu cháy đen, tựa như tán thiên hâu bay loạn khắp nơi, tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn không ngớt.

Mà luồng khí cuối cùng của hai người Yuki cũng bị đốt lên, gào khóc, luống cuống tay chân vỗ một trận.

Không đợi dập lửa đã bị lực đẩy mạnh mẽ đẩy mạnh vào cánh cổng không gian...

Thành Bất Dạ đêm qua còn xa hoa trụy lạc, hiện tại biến thành phế tích giống như bị Godzilla tàn sát bữa bãi.

Trên mặt Di Dạ cũng dính không ít bụi đen, ngơ ngác nhìn thành Bất Dạ.

Lần này cô rốt cuộc biết vì sao thủ vệ không cho cào cửa...

Ngọn lửa này có thể nói là Di Dạ tự tay đốt.

Chỉ thấy Di Dạ triệt để bùng nổ, răng nanh nghiến chặt!

"Giang Nam trời đánh! Có gan người cũng đừng đi ra!"

"Người chờ đó cho bốn vương! Ta nhất định phải đánh người khóc! Đánh khóc a!"

Di Dạ cuồng loạn quát lên, thậm chí nường theo cửa động Thâm Uyên xuyên ra ngoài!

Tựa như loa phóng âm vang vọng trên bầu trời Thái Bình Dương.

Trên cửa động Thâm Uyên, một đám nhân viên công tác mặt bị hun đen hai mắt nhìn nhau, chuyện gì thế này?

Ngọn lửa vừa rồi là do Giang Nam làm sao?

Tê~

.....

Văn phòng tổng bí thư tại thủ đô Hoa Hạ.

Dương Kiên lo lắng đi tới đi lui, tin tức trạm không gian truyền về cùng video của vệ tinh mình đều nhận được!

Cột lửa màu lam cao ba bốn vạn mét là sự thật sao?

Vậy thành Bất Dạ đến tột cùng đã biến thành cái dạng gì a?

Đám người Giang Nam vẫn còn ở bên trong, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

"Rầm!"

Cửa phòng làm việc đột ngột bị mở ra, Dạ Oanh ôm cái máy tính bảng liền vọt vào, vẻ mặt lo lắng!

"Tổng bí thư, đây là video hiện trường Thâm Uyên, ở trên

mạng đều truyền điên rồi, người mau nhìn xem!"

Dương Kiên vội vàng mở ra, video dài hơn bốn phút!

Vừa nhìn đã biết là chụp trên bến tàu ở cửa động Thâm Uyên, ngọn lửa màu lam phun ra từ cửa động khiến mặt Dương Kiên trắng bệch.

Cứ cho rằng mình đang xem phim tận thế.

Ngọn lửa tắt, trong động lại truyền ra tiếng gào thét hỗn hển của Di Dạ!

"Giang Nam trời đánh..."

Dương Kiên nuốt một ngụm nước miếng, lại liếc nhìn Dạ Oanh.

"Là Giang... Giang Nam làm?"

Rốt cuộc đã chọc cho Nữ Vương Phi Hồng tức giận thành cái dạng gì a? Tiếng la hét truyền đến từ thành Bất Dạ?

Dạ Oanh vội la lên: "Tổng bí thư, lúc Giang Nam đi người không phải đã lén cho hắn đầu đạn hạt nhân đó chứ?

Dương Kiên che mặt: "Hắn cũng có hỏi ta, nhưng ta không có cho, dù có dùng đầu đạn hạt nhân cũng không nổ ra nổi hiệu quả này a?"

Tên nhãi kia lại làm cái gì ở thành Bất Dạ chứ? Mẹ nó ngay cả phi hành gia ở trạm vũ trụ đều nhìn thấy!

"Lại nói trên Thái Bình Dương bốc ra lửa xanh, cứ tưởng là động cơ tên lửa gì..."

Còn yên tâm? Trái tim lão tử đều sắp bị người dọa nổ tung rồi được chưa?

Cửa vào Thâm Uyên vừa mới mở ra, liền nháo lớn như vậy?

Nếu là lúc rút lui, các quốc gia còn đánh náo nhiệt thành cái dạng gì a?

Cho dù là người bình tĩnh như Dương Kiên, giờ phút này cũng không khỏi lo lắng đến an nguy của đoàn người Giang Nam.

Dạ Oanh cười khổ: "Những trông Nữ Vương Phi Hồng tức giận hỗn hển thế này, hiện tại đám người Giang Nam hẳn vẫn còn sống rất tốt..."

Chương 1157 -

Bình luận phía dưới video hoàn toàn nổ tung!

"Ha ha ha, lão tử biết Giang Ác Ma vừa tới Thâm Uyên liền sẽ không có chuyện tốt, cảnh này cũng quá hoành tráng đi?"

"Sửa lại bản đồ hai lần cũng không thể thỏa mãn hẳn sao? Giang Ác Ma đang muốn đẩy trái đất lệch luôn quỹ đạo sao!"

"Làm ơn chuyển tới tinh hệ khác mà sống đi, hệ mặt trời đã không chứa nổi Giang Ác Ma người rồi!"

"Ta chỉ muốn biết, Giang Nam đến tột cùng đã làm cái gì lại khiến cho Nữ Vương Phi Hồng tức giận thành ra như vậy..."

Tuy rằng đều nói như vậy, nhưng lại vô cùng tò mò đến tột cùng thành Bất Dạ đã xảy ra chuyện gì!

Dù sao tràng diện lớn như vậy, căn bản không phải một người là có thể làm ra!

Nhưng mà bọn họ căn bản không biết, đây căn bản không phải công lao của một mình Giang Nam!

Mỗi một người của thành Bất Dạ đều cống hiến một phần lực lượng cho ngọn lửa này.

.....

Hắt xì!

Giang Nam giờ phút này đã tiến vào tầng hai Thâm Uyên, vừa ssaps xuống đất liền hắt xì ba cái!

"Ai lại nhớ đến ta tận ba lần?"

Nhưng mà đúng lúc này, phía sau là hai bóng người đen sì từ cửa không gian phun lửa bắn vào!

Trong tiếng kêu thảm thiết "viu" một cái liên xuyên qua đám người, hung hăng đâm vào vách đá!

Giang Nam vỗ vỗ trái tim: "Cái quái gì vậy?"

"Dọa cục cưng hết cả hồn!"

Hai bóng người kia chính là hai tài xế công nông.

Hai người vừa xông vào không bao lâu, chỉ thấy cánh cửa không gian không ngừng dao động!

Từng bóng người đen sì lao vào như điên, tựa như chạy nạn, trong miệng còn mắng chửi đanh đạc.

"Không cho nữ vương cào, cô ấy cứ nhất định phải cào? Lần này thì nổ rồi!"

"Suýt nổ chết ta rồi, lông mày đều bị đốt không có nửa cái, cũng có chút quá đồ sộ đi!"

"Người không nghe thấy đâu, nữ vương ở bên ngoài đang điên cuồng gào tên Giang Nam, đây vẫn là lần đầu tiên ta nhìn thấy nữ vương tức giận như vậy!"

Ánh mắt mọi người không khỏi rơi vào trên người Giang Nam.

Cùng lúc đó.

[Giá trị oán khí từ Di Dạ +1001!]

[Giá trị oán khí từ Di Dạ...]

Giá trị oán khí bùng nổ điên cuồng cập nhật, Giang Nam về mặt chột dạ.

Thành Bất Dạ nổ tung sao?

Ai đốt lửa thế? Đây không phải là rảnh rỗi sinh nông nổi sao?

May mà lão tử chạy nhanh.

Giang Nam thời khắc nhìn chăm chăm cánh cửa không gian, thấy Di Dạ không đuổi theo thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Xem ra còn chưa tức giận đến mức mất đi lý trí, may quá may quá.

Chỉ là lúc đi ra ngoài thì làm sao bây giờ?

Tài khoản chính con mẹ nó gặp nguy cơ bị phế rồi, về mặt Giang Nam không khỏi lo lắng trùng trùng!

Cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Giờ phút này Giang Nam mới có thời gian quan sát hoàn cảnh tầng hai.

Bầu trời là một mảnh u ám, phóng tầm mắt nhìn về phía ngọn núi màu xám đen kéo dài vô tận!

Trên núi mọc ra vô số cây cối trắng kiện, tản ra ánh sáng nhạt, kết hợp với đá dạ quang lộ ra trong núi, cung cấp ánh sáng cho tầng hai của Thâm Uyên.

Nhưng vẫn y ám như cũ, tầm nhìn cực kém!

Phương xa thỉnh thoảng lại có tiếng thú gầm quanh quẩn, thậm chí có thể cảm nhận được sự bạo ngược kiềm nén đã lâu!

Lúc này đại đội thăm dò Thâm Uyên đã hoàn toàn tiến vào

tầng hai Thâm Uyên!

Tất cả đều xuất phát về cửa vào tầng thứ ba ở phía bắc!

Xe vật tư ở trung tâm nhất, các đội viên hộ vệ xung quanh, thời khắc cảnh giác thứ triều đột ngột tập kích!

Dù sao tầng thứ hai bị độc nguyên tội đồ kỵ ăn mòn, các linh thú sớm lâm vào điên cuồng!

Tuy rằng hiện tại khắp nơi đều là đối thủ cạnh tranh, nhưng còn chưa có ai vừa vào đã bắt đầu đánh nhau.

Hiện tại chủ yếu vẫn là lấy tốc độ nhanh nhất xuống tới tầng thứ tám, tìm kiếm hạch tâm tầng tài nguyên!

Bước từng bước một, ai đoạt được tiên cơ thì ưu thế của người đó lớn nhất!

Không ai muốn lãng phí thời gian trên đường!

Danny dẫn dắt học viện Thánh kỵ sĩ lên đường trước, xông lên phía trước nhất, đám người Yuki theo sát phía sau!

Nổi bật nhất chính là Ngư Quốc!

Bọn họ dĩ nhiên bỏ ra giá tiền làm ra ba chiếc xe vận tải phản trọng lực, bên trên chứa đầy vật tư.

Loại xe này cơ hồ không bị địa hình hạn chế, tốc độ ở trong Thâm Uyên căn bản không phải xe vận tải Đại Cước có thể so sánh!

Adams ngồi trên nóc xe vẻ mặt kiêu ngạo, dựng thẳng ngón giữa về phía Giang Nam!

"Đi theo sau mông lão tử ăn đất đi, ha ha!"

Nói xong lại kiêu ngạo cười to một trận, dẫn theo đội ngũ Ngự quốc ngênh ngang rời đi!

Giang Nam: Mấy cái đồ chơi trẻ con, ai thèm!

Nhóm người Fito thì không nhanh không chậm, Walker càng tươi cười xán lạn: "Thật chờ mong được chứng kiến biểu tình của các người lúc được nhận phần đại lễ kia ~"

Nói xong cũng lên đường, Fito thì lạnh lùng nói: "Đừng bại lộ kế hoạch, người hẳn nên biết nhiệm vụ lần này có ý nghĩa như thế nào!"

Vẻ mặt Walker xấu hổ, cũng chỉ có thể gật đầu!

Fito quay đầu hỏi thủ hạ: "Người của chúng ta đâu? Đã liên lạc được chưa?"

Thủ hạ cười hắc hắc: "Lão đại yên tâm đi! Sắp xếp ổn thỏa rồi!"

.....

Đại bộ đội đều lên đường, nhưng mà Giang Nam căn bản không vội!

Nơi này là tầng thứ hai, theo lý thuyết do Hồng quốc chưởng quản, nhưng Thâm Uyên vừa xuất hiện dị biến, Hồng quốc ngoại trừ một đám nhà thám hiểm thủ ở cửa vào, những người còn lại đều rút đi.

Lần này Hồng Quốc cũng không cho người tới, sợ là đã từ bỏ tranh đoạt hạch tâm tầng tài nguyên!

Cho nên không sợ bọn họ gây sự.

Lăng Phong lại gần: "Nơi này cách cửa vào tầng thứ ba 27 giờ lộ trình!"

"Vật tư của chúng ta đều ở trên người người, hành động thuận tiện, ta đề cử đi đường tắt!"

"Tuy rằng hơi nguy hiểm, nhưng ước chừng 20 giờ là có thể đến!"

Nói xong lại lấy bản đồ ra, mặt trên vẽ hai con đường quanh co khúc khuỷu.

Giang Nam cười hắc hắc: "Cũng không cần đi con đường này, chúng ta đi con đường thứ ba!"

Nói xong bàn tay to vẽ một đường thẳng tắp từ điểm xuất phát tới điểm cuối!

Lăng Phong trừng mắt: "Cái gì? Bay qua sao?"

Trong đội ngũ gần ba trăm người, nói bay qua không phải là khoác lác sao?

Nhưng mà một ít nhà thám hiểm trong đội đã sớm không nhận được!

"Nam Thần! Đừng giấu nữa, mau lấy ra đi, chúng ta đều chờ không kịp!"

"Đều ngựa chết ta rồi, mấy ngày nay đều chờ cơ hội thử xem!"

Giang Nam cười ha hả, giơ tay mở không gian dị độ ra: "Chuyển ra ngoài cho lão tử, hôm nay nếu bọn họ nhanh hơn ta, lão tử trồng cây chuối uống coca!"

Một đám nhà thám hiểm vội vàng vọt vào, kèm theo tiếng động cơ nổ vang!

Hơn trăm chiếc xe mô tô việt dã được lái ra, phía trước lắp hai khẩu súng máy khốn linh!

Ngay sau đó ba chiếc xe chống cháy nổ tám bánh lên sân, bốn góc xe còn trang bị bốn đài cơ giáp thủy lực!

Tất cả đều đã trải qua cải tạo, trên cánh tay lắp Gatling, sau lưng lắp thiết bị đẩy...

Chương 1158 -

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn đoàn xe từ bên trong đi ra!

Ánh mắt các nam sinh tỏa sáng, nước miếng sắp chảy ra rồi!

"Mẹ nó? Trang bị này thần chấn sát phạt, phạt chấn sát thần a!"

Có cần cứng rắn như vậy không? Cùng Nam Thần ra ngoài làm nhiệm vụ tương đương với dẫn theo một đoàn hậu cần a!

Ngô Lương và Hùng Nhị kích động nhào lên robot, thứ này có thể bay chứ?

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay búng một cái!

Tiểu Tửu Oa: Đã hiểu!

Đảo mắt đã biến thành kích thước hơn 20 mét, cánh đập mạnh, phi thường thần tốc!

Lúc này đây thật sự đến phiên đám người Lăng Phong trợn tròn mắt, trước giờ vẫn cho rằng Giang Nam chỉ dưỡng mạnh sủng, dưỡng chơi chơi!

Nhưng con mẹ nó này lại là một linh sủng cấp Bạch Kim?

Thật sự được bay qua sao?

Giang Nam dẫn mấy người Chung Ánh Tuyết Mira ngồi lên Tiểu Tửu Oa.

"Thất thần cái gì? Lên xe hướng về phía bắc! Thằng tặc làm đi qua, ta trình sát ở phía trên, đừng phải địch cứ giao cho ta!"

Xe chống cháy nổ trực tiếp dùng robot nên lên trôi qua!

Tiêu Chấn thấy tê dại da đầu, nhưng vẻ mặt lại hưng phấn, Nam Thần là đang dùng hành động thực tế dạy cho mọi người, khoảng cách giữa hai điểm mới là nhanh nhất!

Ra ngoài làm nhiệm vụ với hệ không gian, quả thực như mở hack có được không?

Có ai dám chơi đùa như vậy ở trong Thâm Uyên chứ!

Các đội viên lên nhảy lên xe mô tô việt dã, vặn tay ga một cái, bánh sau điên cuồng xoay, khói trắng nổi lên bốn phía!

Giang Nam nhếch miệng cười: "Nào nào, đuổi sát bọn họ nào, xuất phát!"

Trong thoáng chốc Tiểu Tửu Oa phóng lên trời!

Từng chiếc đèn xe của đoàn xe sáng lên!

Lấy ba chiếc xe chống cháy nổ làm trung tâm, mấy trăm chiếc xe ô tô việt dã tạo thành một đoàn đội!

Tiếng động cơ gầm rú truyền ra thật xa, lao thẳng đến đại lộ!

.....

Lúc này đại đội của Fito và Danny đã đi ra ngoài hơn mười km!

Cả đám trừng mắt nhìn nhau, ai cũng không muốn bị bỏ loại, Ngự quốc bởi vì có xe phản trọng lực nên xông lên phía trước, trong lòng Adams miễn bàn đặc ý cỡ nào!

Vừa muốn nói chuyện, trực giác một bóng đen từ không trung xẹt qua!

Vội vàng cao giọng quát: "Linh thú loại phi cầm, toàn đội cảnh giác!"

Một tiếng này phát ra, nhà thám hiểm các quốc gia đều mang thần sắc căng thẳng, ngẩng đầu nhìn trời!

Chỉ thấy một con điều sư đỏ thẫm khổng lồ xoay quanh trên bầu trời.

"Tiểu Tiểu Tửu Oa, hình thức cảnh cáo!"

Tiểu Tửu Oa: "Tuân lệnh chủ nhân~"

Sau một khắc, điểm tròn màu đỏ lam ở hai bên má Tiểu Tửu Oa điên cuồng lóe lên, tựa như đèn pha, chiếu sáng đoàn quân trên đường lớn, tựa như đèn cảnh báo.

Tất cả mọi người đều mơ hồ, đây... Đây là linh thú?

Tình huống gì đây!

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở đỉnh đầu Tiểu Tửu Oa, tay cầm loa khuếch đại âm thanh!

"Nào nào nào, các vị nhường đường, để bọn ta đi qua!"

"Người xưa có câu... A ~ người tốt không cản đường, đều nép vào bên cạnh nào!"

Trên trán Fito nổi lên hai sợi gân xanh, là Giang Nam?

Vì sao Giang Nam có thể cưỡi trên người linh thú? Linh thú làm sao có thể nghe lời nhân loại?

Trong khái niệm của bọn họ, còn chưa có linh sủng!

Đám người trong đội Danny đều chảy nước miếng, mẹ nó thế này mới gọi là kỳ sĩ!

Giang Nam đến tột cùng đã làm cách nào chứ? Tuyệt!

Giờ phút này Heidi ngồi trên nóc xe nhìn Giang Nam đứng ở trên điều sư, trong mắt đều là ánh sáng lấp lánh!

"Oa ~ Thật ngẫu!"

Chuyện bị Giang Nam lừa tiền tiêu vật đã sớm bị quên ở phía sau đầu rồi!

Adams đỏ mắt: "Ngẫu cái gì mà ngẫu? Cũng chỉ là cười con chim rách nát mà thôi, còn nhường đường cái? Người của bọn họ nói không chừng còn..."

Không đợi hắn nói hết lời, chỉ nghe phía sau sườn núi truyền đến một trận tiếng động cơ táo bạo, từng ánh đèn xe lắc lư khiến người ta choáng váng.

Chỉ thấy các nhà thám hiểm Hoa Hạ cười từng chiếc xe mô tô việt dã từ trên sườn núi phóng lên cao, bay ra ngoài hai mươi mấy mét rồi đáp xuống đất!

Hàng trăm chiếc xe máy việt dã hình thành đoàn xe, rong ruổi trên đường đất.

Theo sát phía sau chính là ba chiếc xe chống cháy nổ được trang bị robot!

Tất cả mọi người ngây ngẩn, mẹ nó các người dẫn theo một đoàn xe vũ trang tiến vào đây sao?

Còn có thể khoa trương hơn một chút không? Giang Nam thật đúng là xem hệ không gian muốn làm gì thì làm a!

Adams còn chưa nói xong, mắt thiếu chút nữa đã bị đèn xe làm

mù!

Đây... Đây là trang bị gì vậy?

So với cái này, xe phản trọng lực của mình quả thực chả là cái gì...

Từng chiếc xe máy tận dụng mọi thứ, điên cuồng vặn tay ga!

Nhà thám hiểm các quốc gia đều nhường ra một con đường, sợ bị hất một thân bùn!

Nhìn hàng trăm chiếc xe máy vượt qua đoàn đội, Adams hận đến nghiến răng!

Nhưng nhìn xe vật tư tám bánh phía sau chạy tới, Adams vội vàng ra lệnh cho ba chiếc xe trong đội ngũ xếp thành hàng, chặn đường gắt gao!

"Không cho qua, có bản lĩnh thì lái qua khu rừng bên cạnh đi!"

Ngô Lương bĩu môi: "Các anh em!"

Rống lên một tiếng, Hùng Nhị và Tần Thụ ngồi ở trên xe nhao nhao bò vào trong robot thủy lực!

Đài cơ giáp ở bốn góc xe khởi động đáp xuống đất, cánh tay máy móc vươn vào đáy xe, giữ chặt xà thép, nâng xe vật tư nặng ba mươi mấy tấn lên khiêng ở trên vai!

Lập tức chân máy thủy lực lại bắt đầu chạy, khiêng xe vật tư nhẩy lên không trung!

Nhảy qua đầu Adams!

"Rầm!"

Nặng nề rơi xuống đất, xe vật tư rít gào đi xa, bốn robot lần

nữa treo xe vật tư lên, dựng thẳng hai ngón giữa về phía Adams!

"Đi sau người rầm đi! Ha ha ha!"

Adams tức điên!

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Đội ngũ thám hiểm Hoa Hạ không ngừng lại, cũng không chậm trễ chút nào.

Cứ như vậy công khai vượt qua đại đại đội, điên cuồng rong ruổi trên đường lớn!

Lúc này đại đội đều đỏ mắt, ai nấy đều giậm chân!

Trang bị chênh lệch cũng quá lớn đi? Cứ tiếp tục như vậy, Hoa Hạ tất nhiên sẽ là người đầu tiên xuống tới tầng thứ ba!

Adams đỏ mắt: "Hệ không gian thì lợi hại lắm sao? Người lợi hại sao người không lên trời đi?"

Adams đổ kỵ tới mức mặt đều vắn vẹo.

Heidi vò đầu: "Hắn đã lên trời rồi nha?"

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Fito cười lạnh: "Còn tưởng là đại nhân vật, kết quả chỉ là một con gà không có kinh nghiệm!"

"Tạo nên động tĩnh lớn như vậy trong Thâm Uyên, sợ linh thú không nghe thấy sao?"

"Chiến đấu vô vị chỉ làm chậm tốc độ tiến lên!"

Mà một ít công hội dong binh đã chờ chê cười!

Đúng lúc này, Giang Nam bay ở trên trời đã nhìn thấy hai bên

đại lộ trong núi rừng, cây cối bị đុng ngã thành phiến!

Một lượng lớn linh thú Hoàng Kim, Bạch Kim bị tiếng động cơ ánh đèn hấp dẫn, hình thành thú triều đồ sộ, lao thẳng đến đội ngũ đánh giết.

Giang Nam cười hắc hắc: "Rốt cục cũng tới sao? Toàn đội cảnh giới, không cần keo kiệt hỏa lực! Mìn đạn xuyên giáp áo chề! Công kích hết mình!"

"Khai hỏa!"

"Oanh!"

Chương 1159 -

Từng gốc cây tráng kiện ở ven đường bị đụng gãy, một con linh cầu răng hô với hình thể hơn 20 mét mở ra cái miệng như bồn máu lớn đáng giết tới!

Nhưng mà ngênh đón nó lại là 12 đài cơ giáp, 24 cú bắn phá điên cuồng của Gatling!

"Tạch tạch tạch..."

Trong lúc nhất thời trong núi rừng u ám, ánh lửa phun trào, tiếng súng như mưa!

Đạn khốn linh xuyên giáp phá vỡ phòng ngự của linh cầu răng hô, còn chưa kịp đáp xuống đất đã bị bắn thành cái sàng, cơ thể đều bị bắn nát!

Cùng lúc đó, trên trăm chiếc xe mô tô việt dã được trang bị súng máy, trên xe chống cháy nổ cũng vũ trang đầy đủ! Tạo thành màn đạn dày đặc!

Cơn mưa đạn khốn linh điên cuồng bắn phá về hai bên núi rừng!

Cây đều bị bắn nát, thú triều xông tới bị bắn kêu ngoào ô, tựa như chó con bị giẫm phải đuôi.

Cùng lúc đó, gần một trăm chủ công viễn trình đứng ở nóc xe điên cuồng phóng linh kỹ!

Cầu lửa khổng lồ, nham thạch điên cuồng đập về phía bày thú!

Thú triều có khí thể hung hãn bị đánh tới bị đánh tới mức vẫn

luôn không cách nào tới gần!

Mà đội ngũ vẫn bảo trì tốc độ tiến lên, thậm chí không hề chậm đi chút nào!

Đám người Fito sửng sốt, da đầu không khỏi tê dại.

Không phải nói Thâm Uyên không cho vào bộ đội sao? Vậy đây là cái quỷ gì?

Còn chơi tới đạn xuyên giáp khốn linh, thế này phải đốt vào bao nhiêu tiền chứ?

"Màn đạn áp chế hoàn toàn, chỉ có bộ đội linh võ mới chơi tới như vậy! Đám người Giang Nam... mở hack!"

Sắc mặt Adams cứng đờ: "Đắc... Đắc ý cái gì? Bắn hết đạn bọn họ liền bó tay chịu trời!"

"Hơn nữa còn chưa xong đâu!"

Về mặt Giang Nam vui mừng nhìn tình hình chiến đấu phía dưới, không để Bồ Công Anh uống công chuẩn bị a.

Về phần tiếc tiền? Không hề tồn tại!

Số tiền này đều nhờ bán đậu nành cho đối thủ cạnh tranh mới lừa gạt được!

Đúng lúc này, tai sói Hạ Dao khẽ động: "Tiểu Nam! Trên trời!"

Chỉ thấy trên bầu trời phía đông u ám, một đám dơi đông nghịt đầm máu bay tới, cấp bậc Hoàng Kim, tựa như đàn chuột bay ở trên trời.

Số lượng chỉ sợ là gần một ngàn!

Trong miệng phát ra tiếng thét chói tai hình thành pháo sáng

âm diên cuồng đánh về phía Tiểu Tửu Oa!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, giờ tay mở ra không gian dị độ, kéo ra một robot thủy lực từ bên trong!

Hưng phấn bỏ vào trong!

Hai cánh tay được trang bị ba khẩu Gatling cùng hai pháo đài trên vai!

Chỉ thấy Giang Nam nhấc hai tay lên, hai cánh tay robot thủy lực nhắm ngay đàn dơi đẫm máu đang bay tới!

Động cơ khởi động, nòng súng xoay!

"Đột đột đột đột ~"

Vỏ đạn tung bay, tựa như mưa rơi trên đầu Tiểu Tửu Oa.

Tiểu Tửu Oa: Cục cứng tử thân! Nhưng cục cứng không nói.

Viên đạn hình thành một đường hỏa tuyến rực rỡ ở trên không trung, lúc này liền bắn cho đàn dơi rơi xuống không ít!

Đạn khốn linh xuyên giáp đủ để phá vỡ phòng ngự của linh thú cấp Hoàng Kim, tràn diện vô cùng đồ sộ!

Danny đỏ mắt: "A a a ~ tuy nói là đối thủ cạnh tranh, nhưng con mẹ nó thật ngầu mà!"

"Ta cũng muốn được làm kỵ sĩ, muốn cơ giáp, vì sao ta lại không có! Ta ghen tị!"

Đại đội phía dưới nhìn tới đỏ mắt, cười điệu sư điều khiển cơ giáp chiến đấu?

Trong lòng cảm thấy mất cân bằng, ghen tị không chịu được.

Nường theo bầy dơi tiếp cận, Hạ Dao đã sớm nhận không được, vẻ mặt tràn đầy hưng phấn.

Vươn ra móng sói, thân thể nhảy lên lưng một con dơi, móng sói sắc bén hung hăng đâm vào đỉnh đầu!

Lập tức nhảy lên thật cao, thẳng đến con kẻ tiếp giết tới, thân thể như biến thành một đạo ngân quang vũ động, tả xung hữu đột ở trong bầy dơi!

Mà Chung Ánh Tuyết thì vừa phát động Thương Hỏa Ngã, vừa gọi ra Hắc Viêm Bất Diệt, điên cuồng vung về bầy dơi, tiếng bạo nổ dày đặc, Tiểu Tửu Oa cũng mở màn bằng một cú Đại Viêm Thiên!

Lúc này Giang Nam đã bắn hết đạn, chỉ thấy hắc lấy đại kích âm huyết ra cầm bằng cánh tay máy móc!

"Đại kích của ta đã sớm đói khát khó nhận rồi! Ha ha!"

Nói xong liền thuận di, mang theo cả đài cơ giáp vọt vào đàn dơi, lưỡi kích điên cuồng chém, tựa như chặt dưa thái rau!

Trên đường lớn, các đại đội ngựa đầu ngơ ngác nhìn một màn này, da gà nổi lên toàn thân.

Đây đến tột cùng là loại đấu pháp hào phóng gì a?

Còn có thể khỏe trường thêm một chút sao?

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Đàn dơi ở trên trời bị đánh rơi xuống như mưa rơi, nện phía trên đường lớn!

Đám người Fito đều đen mặt, vẻ mặt xui xẻo trốn tới trốn lui!

[Giá trị oán khí từ Adams...]

Linh thú hình thể to lớn như thể rơi từ trên cao xuống, bị nện trúng cũng không phải nói đùa!

Các người đánh thì cứ đánh? Đừng làm chậm trễ chúng ta được không?

Đúng lúc này, đám người Tần Thụ và Diệp Tinh Hà nhao nhao hô lớn: "Sắp hết đạn rồi!"

Những người còn lại cũng giống như vậy, màn đạn yếu đi, thú triều sẽ đề lên.

Nhưng mà chỉ thấy Hùng Nhị bò ra khỏi cơ giáp, điên cuồng quát một tiếng: "Hùng Đại! Vô Gian Đạo!"

Trong lúc nói chuyện thân thể đã biến thành gấu đen khổng lồ cao 30 mét!

Ngô Lương làm sao không hiểu ý của người anh em, thế là cũng hóa thú thành con gấu đen cao hơn 20 mét!

Lại hung hăng vỗ một trảo về phía Hùng Nhị!

Lực lượng cực lớn trực tiếp đánh Hùng Nhị thổ huyết bay ngược, một phát phóng vào trong thú triều!

Tất cả mọi người đều hoang mang!

"Mẹ nó! Ngô Lương, người điên rồi à? Người đánh Hùng Nhị làm gì?"

"Là gấu nhà mình, người làm sao xuống tay được!"

"Bị đánh vào trong thú triều? Đây chẳng phải xong đời rồi sao?"

Ngô Lương bình tĩnh nói: "Đừng vội hốt hoảng! Xem lão đệ nhà ta biểu diễn đi!"

Giờ khắc này mọi người mới phát hiện, cho dù Hùng Nhị rơi vào trong thú triều, thế mà lại không có một linh thú nào đi công kích nó.

Chỉ thấy Hùng Nhị đứng lên, hung hăng phun ra một ngụm máu, ngửa mặt lên trời rống to: "Hống oa~"

(Con người chết tiệt, ta hận!)

Một tiếng rống điên cuồng, khiến không ít linh thú trong thú triều quay đầu lại nhìn Hùng Nhị, ánh mắt nhất thời càng đỏ hơn!

Hùng Nhị phun ra một ngụm bọt máu!

"Rống, Gào gào, graooo..."

(Các anh chị em, gặp phải cường địch rồi, chúng ta không áp được a!"

Linh cầu: "Gâu gâu gâu!"

(Sao lại không được?!)

"Gâu gâu ngao!"

(Tức chết ta, ta muốn cắn chết bọn họ!)

Hùng Nhị tức giận đấm ngực!

"Rống rống! Gàoooo!"

(Chơi chết toàn bộ bọn họ, chỉ là bên phía này không dễ đánh, ta thấy bên kia trông có vẻ dễ bắt nạt hơn!)

Trong lúc nói chuyện, tay gấu trực tiếp chỉ vào đại đội của Fito!

Ánh mắt cả đám linh thú đều nhìn theo hướng Hùng Nhị chỉ,

hai mắt đỏ như máu, nhe răng nhếch miệng!

Giờ khắc này đám người Fito bối rối, đám linh thú này sao không xông về phía trước nữa?

Ở trong góc rỗng gào lẫn cái gì vậy?

Lại nói con gấu đen mặc quần lót kia chỉ vào chúng ta làm gì?

Hùng Nhị: Hống hống!

(Đi thôi! đi theo lão tử, giết chết bọn họ đi!)

Nói xong lại dẫn đầu, khí thế hung hăng phóng về phía đám người Fito!

Có Hùng Nhị dẫn đầu, thú triều lao thẳng về phía đám người Fito!

Bên này không dễ đánh, đương nhiên phải chọn nhóm "dễ bắt nạt" để đánh!

Chương 1160 -

Có linh cầu còn đang cân nhắc thì bị linh cầu khác quát!

(Ai! Đi, đi thôi! Đi chơi chết bọn họ!)

(Hả? Không... Không đánh bên này sao?)

(Ừ, nghe nói bên kia dễ bắt nạt hơn)

Giờ khắc này đám người Fito hoảng loạn, không phải chứ!

Vừa rồi không phải đang đánh đám người Giang Nam rất tốt sao? Sao lại tới chơi với chúng ta?

Nhưng mà khoảng cách hai bên không tính là quá xa, đã bắt đầu đánh giáp lá cà!

Một trận này cũng không phải nói kết thúc là có thể kết thúc!

Nhưng mà giờ phút này phóng mắt nhìn lại, trên chiến trường nơi nào còn có bóng dáng Hùng Nhị nữa?

Giờ khắc này, đám người Lăng Phong Vương Bá hoang mang!

Chuyện này là sao?

Thú triều đang đánh thì đổi mục tiêu? Ngược lại chạy đi kéo chân đám người Fito kia?

Con gấu đen mặc quần lót kia vừa mới nói cái gì? Chỉ mấy câu liền bình ổn làn sóng thú triều này?

Lăng Phong kinh hãi nói: "Đây thật sự là chuyện mà nhân loại có thể làm được sao?"

Ngô Lương ngạc nhiên: "Ai nói Hùng Nhị là người? Hẳn là linh thú? Không ai nói với người sao?"

Lăng Phong: Hả?

Vương Bá: Cái gì?

Không riêng gì hai người bọn họ hoảng hốt, tất cả nhà thám hiểm đều không khá hơn!

Bọn ta con mẹ nó vẫn cho rằng Hùng Nhị là linh võ giả hệ hóa thú a!

Sở dĩ vẫn bảo trì trạng thái hóa thú là vì rèn luyện dị năng các loại!

Kết quả người lại nói cho ta đó là bản thể?

Phụt~

Trong lúc nhất thời đám người Lăng Phong cảm giác mê mang, lượng tin tức này quá lớn, đầu đều muốn nổ tung!

Nhưng mà đám người Tần Thụ và Diệp Tinh Hà đều cười đến điên rồi!

Con mẹ nó vô gian đạo a, các người thật đúng là biết cách đặc tên linh kỹ?

Vừa tiến vào Linh Khư, Hùng Nhị quả thực chính là bảo bối a!

Đúng lúc này, bụi cỏ bên cạnh khẽ động, Hùng Nhị từ bên trong bò ra!

Vò vò đầu: "Không phải chứ, mọi người nhìn ta như vậy là sao? Nhanh lên! Chạy nhanh khỏi chỗ này!"

Nói xong lại nhảy lên một chiếc xe máy, điên cuồng vặn tay ga,

dẫn đầu xông ra ngoài!

Đám người Lăng Phong mang theo tâm tình kinh hãi vội vàng đuổi theo, thế giới này hiện tại đều điên cuồng tới như vậy sao?

Giờ phút này, bên phía Fito đánh hừng hực khí thế, vẻ mặt tức hờn hển.

Mắc cái gì lại nhằm vào chúng ta chứ? Thế này không phải là làm lỡ chuyện sao?

Trong lúc hoảng hốt nhìn thấy một con gấu đen mặc quần lót cưỡi xe máy dẫn theo đoàn đội thám hiểm Hoa Hạnghênh ngang rời đi!

Fito:???

Đây chẳng phải là con gấu trong thú triều vừa rồi sao?

Sao nó lại...

[Giá trị oán khí từ Fito. Brown + 1000!]

Tuy rằng linh thú trong thú triều hung mãnh, từng đợt tiếp từng đợt.

Nhưng lại không cách nào tạo thành uy hiếp đối với đám người Fito, dù sao đây là đại đội gồm các nhân tài tới từ các quốc gia, nhân số đông đảo, mỗi người đều là tinh anh!

Nhưng linh khí trong cơ thể lại bị điên cuồng tiêu hao, hơn nữa bộc phát cuộc chiến nghiêm trọng liên lụy tốc độ tiến lên!

Adams tức muốn điên rồi!

Không ngờ đám người Giang Nam lại không kiêng nể gì mà dẫn dụ linh thú lại đây?

Còn có thể đề tiện hơn nữa không? Con gấu mặc quần lót kia đến tột cùng là cái thứ quý gì a!

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Nhưng cũng chỉ có thể trở mắt nhìn đội ngũ thám hiểm Hoa Hạ lao thẳng xuống chân núi!

Mà bày dơi đẫm máu thấy căn bản đánh không lại đoàn người Giang Nam, cũng phóng về phía đám người Fito!

Dù sao trong mắt linh thú, nhân loại chính là nhân loại, không khác gì nhau!

Đối mặt với bày dơi đẫm máu lần lượt lao xuống, tốc độ đại đội càng chậm!

Adams nóng nảy, cứ đánh tiếp như vậy căn bản là không được!

"Mặc kệ đại đội, đều bảo hộ hai bên xe phản trọng lực cho ta, đuổi theo!"

Thành viên của Ngự quốc liều mạng phá tan bày thú triều, đuổi theo nhóm người Giang Nam!

Mắt thấy nhóm người Giang Nam đều đã chạy nhanh không thấy bóng dáng, Yuki cũng nóng nảy, vừa muốn hạ lệnh đuổi theo, nhưng xe vật tư còn bị kiềm hãm.

Yuki tức đến đỏ cả mắt: "Đều là con người, dựa vào cái gì Giang Nam lại nhanh hơn chúng ta?"

"Cái xe rác rưởi, con mẹ nó không không dùng tốt bằng máy kéo nhà ta, Tolaschi ta cả đời không chịu thua ai!"

Trong lúc nói thì bàn tay to nâng xe vật tư lên, khiêng ở trên vai!

"Các anh em! Nâng xe đuổi theo cho lão tử! Thánh kiếm Bạch Đế! Ngự kiếm đi theo ta!"

Nói ra một câu, nhóm nhà thám hiểm nước N đều đỏ mắt, nhất thời có 30 50 tráng hán xông lên, nhanh chóng khiên xe vật tư ba mươi mấy tấn ở trên vai!

Gào to: "Ăn một kiếm của ta! Hoa Hạ đệ nhất kiếm,A a a!

Khí thế hung hăng, hơn hai trăm người khiên xe vật tư xông vào trong thú triều, hai chân đều chạy ra tàn ảnh, thiết quyền luân phiên vung ra.

Mở ra một con đường máu trong làn sóng thú triều, điên cuồng đuổi theo Giang Nam!

Shirley mở to hai mắt nhìn, các người có cần chơi lớn như vậy không?

Vì đuổi theo Giang Nam mà liều mạng như vậy sao?

Danny bùng nổ: "Người ta đều có thể khiên xe? Chúng ta lại không thể khiên sao? Học viện Thánh kỵ sĩ chúng ta cũng không yếu!"

"Chi vị thân sĩ, khiên xe đuổi theo!"

Các học viên bị Danny rống lên, nhao nhao khiên xe vật tư xông vào trong thú triều!

Nhưng một đám nghẹn tới mức mặt đỏ bừng, mặt mũi thở hổn hển!

Người ta khiên xe là bởi vì tố chất thân thể người ta tốt! Có sức mạnh!

Các người thân là một đám chủ công da giòn thì khiên xe cái rắm gì?

Đua đòi với người ta làm cái gì?

Các người tốt cuộc có hiểu hay không? Xe là dùng để lái, không phải dùng để khiêng!

Đám người Fito nhìn một màn này mà rung mình!

Chỉ mới vào được bao lâu? Độ của đại tội đồ ky này đã bắt đầu ăn mòn vào người, tâm tình cùng năng lực phán đoán của mọi người đã bị ảnh hưởng rồi sao?

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ thấy đại đội Giang Nam đã vọt tới chân núi!

Lăng Phong quát với phía trên: "Nam Thần? Có rẽ hay không?"

Giang Nam vung tay lên: "Rẽ không phải thành công sao? Là đàn ông, đương nhiên phải thẳng!"

Hà Dao: ...

Đây chính là nguyên nhân đằng sau biệt danh thẳng nam sắt thép của người sao?

Chỉ thấy động cơ đẩy sau lưng robot treo ở bốn góc xe vật tư phun ra ngọn lửa màu lam!

Giúp xe vật tư bay lên núi!

Mà đại quân xe máy cũng không có ý rẽ, lại đâm thẳng vào núi đá!

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam búng tay: "Rào cản không gian! Đường lên trời!"

Chỉ chốc lát từng lớp rào cản không gian diện tích 10m × 10m trải ra trên không trung!

Sáu mặt sắp xếp thẳng đứng, nơi đi qua rồi sẽ được Giang Nam chuyển đến phía trước, như vậy con đường trên trời liền có thể kéo dài thẳng tắp!

Chỉ thấy đại quân xe máy theo con đường trên không điên cuồng leo dốc, nhanh chóng lên tới trời!

Vượt qua từng ngọn đồi, chạy thẳng về điểm đích!

Mấy người Lăng Phong cưỡi xe máy chạy trên trời, vẻ mặt đều hưng phấn tới phát hồng!

"Mẹ nó!"

Hệ không gian còn có thể dùng như vậy? Thật đúng là được người khai phá đến cực hạn a!

Chương 1161 -

Tần Thụ cười hắc hắc: "Chỉ là thao tác cơ bản, đúng chuẩn là một đường thẳng tắp mà, ta liền thích đáng vẽ chưa thấy qua việc đời này của các người!"

Lúc này nhóm thám hiểm Hoa Hạ đã hoàn toàn phục Giang Nam, thao tác này thật đúng là khiến người ta hít thở không thông!

Nhưng mà đám người Adams Yuki nhìn thấy xe máy bị cưỡi lên trời, hoàn toàn đỏ mắt!

Thật sự... tất cả đều lên tới trời?

Làm ơn đừng khoe hàng nữa!

Trong lúc nhất thời trong lòng càng đổ ky!

"Đuổi theo, đuổi theo cho ta!"

Yuki đỏ mắt: "Chúng ta cũng phải xông thẳng, đêm nay không ngủ, xông lên!"

Hai ba trăm người thuộc nhóm thánh kiếm Bạch Đế khiêng xe vật tư liền xông lên núi, gấp cây chặt cây, gấp thú giết thú, vô cùng hung mãnh!

.....

Giang Nam nhìn đám người Euco Danny mà hoang mang, không phải chỉ nhanh hơn so với các người thôi sao?

Có cần liều mạng như vậy không?

Lập tức nhanh chóng lấy lại tinh thần, một thân ra mồ hôi lạnh.

Độc nguyên tội đồ kị đã bắt đầu ăn mòn thân thể, ảnh hưởng tâm tình?

Không chỉ mỗi đám người Yuki, ngay cả phía bên mình sở dĩ gặp như vậy cũng là bởi vì nguyên nhân đồ kị?

Không muốn bị các đội khác bắt kịp, vượt qua?

thần sắc Giang Nam ngưng trọng, độc của nguyên tội trong Thâm Uyên thậm chí còn mạnh hơn so với thành Bất Dạ!

Nếu như không chú ý, trong lúc vô hình bị ảnh hưởng, nói không chừng sẽ gây ra sai lầm lớn!

"Toàn thể chú ý, cứ bốn giờ dừng lại một lần, nữ sinh bài độc, nam sinh cảnh giác!"

"Kế tiếp sẽ nghỉ ngơi và hồi phục, luân phiên bài độc, bảo đảm mỗi người cứ 8 giờ bài độc một lần, bài trừ ảnh hưởng!"

Vừa nói ra lời này, đội ngũ lập tức truyền đến một mảnh thanh âm oán giận!

"A? Dừng mà, ta không cảm thấy bị ảnh hưởng gì cả, trạng thái rất tốt! Không đến mức đó chứ?"

"Bài độc một lần phải ba giờ, như vậy không phải uống phí mấy giờ vất vả kéo dài khoảng cách sao?"

"Nếu không chúng ta một hơi chạy đến điểm cuối rồi giải độc đi, cũng không ảnh hưởng gì nhiều!"

Mặt Giang Nam không chút thay đổi: "Thế này còn dám nói mình không bị ảnh hưởng sao? Tham công liệu lĩnh, chỉ muốn so đấu, phải có người chết mới có thể nhớ lâu sao?"

"Lúc tới ta đã nói như thế nào? Phục tùng mệnh lệnh!"

Các đội viên vừa nghe, toàn bộ đều run rẩy một cái, lúc này mới ý thức được không ổn.

Độc nguyên tội đồ kỵ đã trong lúc vô hình ảnh hưởng tới mọi người!

Nếu không phải Giang Nam nhắc nhở căn bản sẽ không chú ý tới!

Bốn giờ sau, đoàn người Giang Nam tìm một khoảng đất trống giữa đường núi hoang dã!

Có linh võ giả hệ thổ đặt hai tay trên mặt đất, mặt đất chấn động như sóng biển.

Lấy đất đá nặn thành tường vây cao cao, xây dựng từng gian nhà vệ sinh bùn đất ở bên trong!

Các nữ sinh ăn đậu nành vào, một tay cầm điện thoại di động, một tay cầm giấy vệ sinh, nhao nhao vào nhà vệ sinh!

Cung Lâm hung hăng nói: "Ai dám nhìn lên, đập nát đầu, chân đánh gãy!"

Một đám nam sinh hoảng sợ, nhao nhao lắc đầu!

Không bao lâu, trong tường vây liên vang lên một trận tiếng pháo nổ om trời, thậm chí tường đất đều muốn rơi xuống!

Khói trắng cuồn cuộn từ trong tường vây bốc lên, bay ra ngoài thật cao.

Vẻ mặt Vương Bá chấn động: "Con mẹ nó cái này nào phải nhà vệ sinh chứ? Phải là pháo đài mới đúng? Khói trắng đều bốc lên cuồn cuộn!"

Tần Thụ không ngừng cười: "Đúng là rất giống, chỉ thiếu một mồi lửa, Bá ca người có muốn thử xem không?"

Vương Bá kích động rung mình một cái, thử liền xong đời!

Lăng Phong bĩu môi: "Bài độc mà thôi, có cần tỉ mỉ dựng thành tới như vậy không?"

Tiêu Chấn cười khò: "Tỉ mỉ hơn ở bên kia kìa!"

Mọi người theo ánh mắt Tiêu Chấn nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam lái xe việt dã ra!

Tuyết Tuyết Lang Diệt Mira ở trong xe bài độc, ngay cả Tiểu Tửu Oa cũng không bỏ sót!

Ngô Lương Hùng Nhị thì đang nướng gà, thời gian nghỉ ngơi ba giờ là vừa đủ, cũng có thể bổ sung thể lực cho đám người Mira!

Mà Giang Nam thì ngồi xồm dưới pháo đài, dùng điện thoại di động tự chụp!

Mọi người nhao nhao che mặt, lão tử vì cái gì không phải là hệ không gian? Bằng không có thể lúc nào cũng có thể tự do xả lũ!

Ta ghen tị...

Đảo mắt đã qua hai giờ, pháo đài vẫn bốc khói như cũ!

Không ít linh thú xông tới vào lúc này đều bị ngắt xủ.

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ nghe trên sườn núi truyền đến một trận tiếng nổ vang, nước bùn bắn tung tóe!

Từng mảng cây cối bị đẩy nát!

Chỉ thấy hơn hai trăm anh da đen khiêng ba cỗ quan tài thật lớn... À không!

Là hơn hai trăm tráng hán cả người dính đầy bùn đen nâng ba chiếc xe vật tư từ trong núi xông ra!

Đúng là đám người Yuki...

Chỉ thấy cả người bọn họ dính đầy bùn đen, thở hổn hển, trên người còn có không ít vết thương do linh thú cào ra, ánh mắt đỏ bừng, lại vô cùng hưng phấn!

"Ha ha! Rốt cục nó đuổi kịp, xông lên cho lão tử! Hạ chết bọn họ!"

Chỉ mới qua bao lâu liền dừng lại nghỉ ngơi? Cũng quá ỷ y rồi đúng không?

Rùa thổ chạy đua, thổ cũng vì vậy mà thua!

"Căn bản không ảnh hưởng đến chúng ta, ý chí có thể chiến thắng tất cả, O laa!"

Hơn hai trăm nhà thám hiểm nước N giống như quỷ đen gào thét xông qua sườn núi, tiến vào một ngọn núi khác...

Sợ lát nữa bị đám người Giang Nam đuổi theo!

Giờ khắc này, đám người Lăng Phong đều rung mình một cái!

Độc nguyên tội này rốt cuộc đã biến các người thành cái dạng gì rồi? Còn nói không bị ảnh hưởng?

Đổ kỵ đã khiến các người hoàn toàn thay đổi!

Hiện tại tất cả mọi người đều thấy vô cùng may mắn vì vừa nghe lời Nam Thần, bằng không hiện tại không biết đã thành cái dạng gì đâu!

Đúng lúc này, trong pháo đài truyền ra thanh âm Thổ Con: "Bọn họ nói sai hết rồi!"

"Thỏ thua là vì rùa chạy còn nhanh hơn thỏ!"

Lăng Phong: ???

Vương Bá vò đầu: "Mẹ nó? Sao ta lại không biết chuyện này?"

Chờ các nữ sinh bài độc xong tinh thần sáng khoái, mọi người cũng nghỉ ngơi và hồi phục xong!

Sau khi cho một mồi lửa nổ tung pháo đài, đoàn người lại nhao nhao cưỡi xe máy bay lên đường.

Cũng không lâu lắm lại vượt qua đại đội nâng quan tài, cả đám đổ kỳ gào khóc mắng chửi!

Lại qua bốn giờ, đã đi được hai phần ba lộ trình.

Cho dù là như vậy, Giang Nam cũng không chầu thẳng đến cửa vào, mà lại lần nữa dừng ở ven đường bài độc!

Lần này đến lượt các chàng trai!

Một em gái tàn nhang nói: "Cần chúng ta xây thành lũy cho các người không?"

Tề Ngọc xoa tay: "Ai ~ không cần, cần gì hưng sư động chúng như vậy?"

Nói xong lại tùy tiện nhặt lên hai tảng đá từ trên mặt đất, hái vài phiến lá từ trên cây rồi đi vào trong bụi cây...

Biểu tình em gái tàn nhan vô cùng hoảng sợ: "Lá cây thì ta biết là dùng để làm gì... Nhưng tảng đá cũng có thể dùng sao?"

Đỗ Nguyệt che mặt: "Tảng đá hắc là dùng để lột chân!"

Chương 1162 -

Các nữ sinh đều sắp điên rồi, các người có muốn giảm lực tới như vậy không?

Nhưng mà đối với Giang tử mĩ mà nói, loại chuyện này căn bản không tồn tại, nếu không mang theo xe để làm gì?

Khói trắng bốc lên, cỏ cây khô héo! Cũng không lâu lắm, chỉ thấy Adams thế nhưng mang theo người Ngự quốc đuổi tới.

Giang Nam ngẩn ra, bọn họ làm sao có thể nhanh như vậy?

Lúc này mới phát hiện, đỉnh đầu mỗi người đều mang theo vòng sáng màu xanh nước biển, tựa như bất buff tốc độ.

Giang Nam không khỏi nhớ tới Chiến Hống của Tuyết quốc, đây cũng là một loại buff quần thể, mở tuyệt chiêu một đường chạy tới?

Chân đám người Adams đều một run rẩy, thấy rốt cục đã đuổi theo đám người Giang Nam, vẻ mặt không khỏi hưng phấn!

"Ha! Rác rưởi, đã bắt đầu bài độc rồi sao? Lá gan có thể nhỏ hơn một chút sao?"

"Cầu phú quý trong nguy hiểm, không mạo hiểm làm sao chiếm được tiên phong? Xông lên!"

Giang Nam: ...

"Chúng ta không cần mạo hiểm cũng có thể tới trước các người!"

Adams trừng mắt: "Người... Hừ! Cuồng vọng tự đại!"

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Nói xong liền dẫn người tiếp tục lên đường!

Đảo mắt đã ba giờ trôi qua, Giang Nam kết thúc đợt bài độc thứ hai, vừa muốn dẫn đội xuất phát.

Chỉ thấy Danny dẫn người khiêng xe đuổi theo, vẻ mặt mệt đến tái mét.

Vốn ba chiếc xe vật tư đã ném đi hai chiếc, dù sao đến tầng thứ năm còn có thể bổ sung!

Tất cả là để tăng tốc độ di chuyển!

Shirley ngồi trên nóc xe đều sắp điên rồi, chỉ còn lại một xe vật tư!

Người xác định một xe vật tư này có thể chống đỡ tới tầng thứ năm?

"Các người đã trúng độc, dừng lại bài độc lại đi, người xem đám người Giang Nam đều dừng lại bài độc rồi!"

Danny đỏ mắt, sắc mặt xanh mét: "Bọn họ bởi vì dừng lại giải độc mới bị chúng ta đuổi kịp!"

"Không được! Không thể dừng, chúng ta đã bị bỏ lại cuối cùng rồi!"

Shirley vội la lên: "Có là vậy thì cũng phải giải độc a, bằng không người mua đậu nành thì có ích lợi gì?"

Danny cắn răng, hấn đích thật cảm giác được sự dị thường ở bản thân, cũng không thể dừng a!

Mà đúng lúc này, chỉ thấy ánh mắt sáng ngời, đột nhiên nhớ tới tên lửa mà hai người Yuki phun ra lúc trước!

Ai nói giải độc cần phải dừng lại?

"Chư vị thân sĩ, đã đến lúc phải hy sinh một chút để thể hiện tinh thần kỵ sĩ!"

"Các anh em, chuẩn bị sẵn sàng chưa?"

Mọi người cùng hét lớn: "Kính chào Thánh Kỵ Sĩ!"

Danny cao giọng quát: "Mọi người, ăn đậu nành đi!"

Mọi người vội vàng móc ra đậu nành từ trong túi rồi nhét vào trong miệng, nhanh chóng nuốt vào!

Shirley thở phào nhẹ nhõm, rốt cục đã nghe lời khuyên!

Nhưng đám người Danny căn bản không có ý dừng lại, tiếp tục chạy như điên!

Shirley:???

"Không phải cần bài độc sao? Sao các người không ngừng?"

Danny nhếch miệng cười: "Không cần dừng lại, chẳng qua là nhất tâm nhị dụng mà thôi, chút khó khăn này cũng không vượt qua được, làm sao tranh giành được hạch tâm?"

Shirley hoảng sợ!

Các người định vừa chạy vừa bài độc?

Đây không phải là đang vượt qua khó khăn, đây là đang đột phá cực hạn nhân loại a!

"Không được! Dừng cho ta! Dừng a!"

Nhưng căn bản không ai thèm nghe, bụng mọi người phát ra tiếng nổ như sấm.

Khói trắng cuộn cuộn bốc lên, đổ kỵ gia tốc, tốc độ đội ngũ điên cuồng tăng lên!

Nhưng Danny chạy ở phía trước thì không sao, anh em khiêng xe chạy ở phía sau đã bị sắc đến ho khan chảy nước mắt!

"Không được, đại ca! Tuy nhanh, nhưng sắc quá!"

"Ta cũng đã không nhìn thấy đường, người ngẫm lại cách khác được không?"

"Khụ khụ khụ... Ta đã bị hun mù rồi!"

Danny rống to: "Không sao, thêm chút lửa là được!"

Nói xong lấy bật lửa ra rồi đốt phía sau mình!

Shirley: !!!

Người con mẹ nó đột phá cực hạn nhân loại còn chưa tính, còn muốn châm lửa?

"Không được! Không được châm!"

Nhưng mà Danny đã châm lửa, ánh lửa truyền một cái, hơn 200 người đều hóa động cơ tên lửa!

Tốc độ của đội ngũ tăng vọt, Danny ở phía trước đã bị gió mạnh thổi tới mức da mặt biến dạng!

"Ha ha, lần này ai nhanh hơn chúng ta?"

"Shirley! Đừng do dự nữa, gia nhập với chúng ta đi, cống hiến một phần lực lượng cho đội ngũ, tinh thần kỵ sĩ của người đầu rồng?"

Shirley: Cút! Người cút cho ta a!

Đây là tinh thần kỵ sĩ của các người sao?

Có phải các người hiểu sai cái gì rồi không?

Bản cô nương là thần nữ trời chọn, tại sao phải trải qua những chuyện này chứ?

Thâm Uyên thật đáng sợ, hiện tại đối đoàn đội còn kịp sao?

Đám người Danny được tên lửa gia tốc, liền vượt qua Adams trong nháy mắt!

Adams nóng nảy: "Mau mau mau! Chúng ta cũng dùng! Đuổi theo cho ta!"

Giang Nam ngơ ngác đứng ở ven đường, là bởi vì nhân loại có cực hạn, cho nên các người lựa chọn không làm người nữa sao?

Hạ Dao run run nói: "Nguyên tội đồ kỵ thật đáng sợ, chúng ta vẫn nên nhanh chóng tới tầng tiếp theo đi!"

Đội ngũ tiếp tục xuất phát, đám người Danny bởi vì đồ kỵ mà đã không còn là người nữa, nhưng vẫn không nhanh bằng bọn Giang Nam.

Mà Giang Nam lại nhú mào, vẫn luôn không thấy đám người Fito, bên phái nước M không phải rất sốt ruột sao?

Có gì đó không ổn!

.....

Cho dù là trên đường bài độ hai lần, đoàn người Giang Nam vẫn là đội đầu tiên vọt tới tầng thứ ba!

Nơi này là một sơn cốc thấp, được cải tạo thành một tòa pháo

đài không nhỏ!

Chính là cứ điểm của người Hồng quốc, nhưng mà một người cũng không thấy đâu!

Tường thành bị phá vỡ, phía trên còn có không ít vết cào của vuốt thú, kiến trúc trong pháo đài sụp đổ, phần lớn xe cộ cũng báo hỏng.

Lăng Phong nhếch miệng: "Đội thám hiểm mà Hồng quốc để lại ở tầng hai sợ là đã chết sạch!"

Một em gái hệ cảm ứng nói: "Báo cáo, trong pháo đài không có dấu hiệu sinh mệnh hoạt động, hẳn là bị thú triều trùng kích!"

Giang Nam gật đầu, căn cứ theo hiểu biết của mình, tầng ba Thâm Uyên là tầng tài nguyên, có được đại lượng quặng sắt Khốn Linh!

Mà khu vực xung quanh loại khoáng mạch cỡ lớn này, bởi vì đại lượng quặng sắt khốn linh chồng chất, sẽ hình thành trường lực khốn linh đặc biệt!

Chỉ cần tới gần khoáng mạch, bị vây trong trường lực khốn linh!

Thậm chí không chạm vào quặng sắt khốn linh, dị năng và linh lực trong thân thể đều bị hạn chế!

Vì vậy, phải cực kỳ cẩn thận!

Huống chi hạch tâm tầng thứ ba còn nằm trong tay nước Mỹ!

Tiêu Chấn: "Tìm được cửa vào tầng thứ ba, mở ra, nhưng không phải mở ra bình thường!"

Đoàn người Giang Nam đi tới cửa không gian trên vách đá!

Chỉ thấy cửa sắt hợp kim vốn phong bế cánh cửa không gian đã được đánh mở!

Biến hình nghiêm trọng, hơn nữa là bị công kích từ trong ra ngoài!

Giang Nam cười lạnh: "Người nước M ở tầng thứ 3 đánh ra? Chỉ sợ nhóm thám hiểm Hồng quốc này không nhất định chết ở trong tay ai đâu!"

Lăng Phong cả kinh: "Ý người là có khả năng cứ điểm của Hồng quốc bị nhóm thám nước M ở tầng thứ ba đánh?"

Giang Nam nhún vai nói: "Không liên quan đến chúng ta là được, đợi lát nữa xuống tầng thứ ba, có thể sẽ gặp phải tình huống không thể sử dụng dị năng!"

Chương 1163 -

"Mọi người đem xe chạy vào không gian dị độ trước, mang theo vật tư sinh tồn cần thiết, tui cấp cứu!"

"Đội lát nữa tùy thời có thể bộc phát chiến đấu, toàn bộ chuẩn bị sẵn sàng!"

Mọi người vội vàng làm theo, biết Giang Nam vì ứng đối tình huống tầng thứ ba mà chuẩn bị!

Tiêu Chấn Ngưng trọng nói: "Người nói nước M có thể sẽ gây sự ở tầng thứ ba?"

Giang Nam cười hắc hắc: "Không phải có thể! Là nhất định!"

Phần đại lễ mà Walker nhắc tới cộng thêm hành động của Fito, Giang Nam làm sao có thể không cảnh giác?

"Chủ công trong đội, trước tiên đánh vào cửa không gian tầm ba phút cho ta!"

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, Nam Thần thật đúng là đủ âm hiểm!

Mặc kệ người mai phục lão tử ra sao? Người còn chưa tới, lão tử đã nổ người trước một đợt!

Thoáng chốc có hơn một trăm hỏa lực đánh về phía cánh cổng không gian.

Cái gì mà cầu lửa phong nhận lôi thương đều chỉ nhằm về phía trước!

Ước chừng công kích hơn ba phút cũng không có động tĩnh gì!

Giang Nam chống cằm: "Chẳng lẽ thật sự không có ai sao?"

Trong lúc nói chuyện lại lấy ra sào riêng kim cương, ấn xuống chuôi trái cây, điên cuồng ném vào trong cánh cổng không gian!

Hạ Dao và Chung Ánh Tuyết nổi da gà, nếu đối diện thật sự có mai phục, lúc này sợ là đã chửi má nó rồi?

Giang Nam vò đầu, mất nhiều sào riêng kim cương như vậy, phạm là đối diện có người liền có thể nhảy ra thông báo giá trị oán khí!

Nhưng danh sách giá trị oán khí lại không hề có động tĩnh!

"Vậy có thể là chờ mình ở lối vào tầng thứ tư? Thú vị! Toàn bộ chuẩn bị chiến đấu, theo ta đi xuống!"

Chỉ thấy Giang Nam mang cặp sách đựng một ít đồ dùng hằng ngày, lấy ra đại kích ẩm huyết!

Một đầu đâm vào cánh cổng không gian!

Một phát này giẫm xuống, lại giẫm lên không trung, trong lòng Giang Nam nhất thời liền lạnh một nửa!

Bên tai là tiếng gió gào thét, thân thể của mình lại ở cực nhanh rơi xuống chính giữa!

Cúi đầu nhìn, phía dưới là một cái hố lớn đường kính 20 mấy km, sâu không thấy đáy!

Toàn bộ linh lực dị năng đều bị phong tỏa, Giang Nam cắn răng, lúc này mới ý thức được mình hẳn đã bị vây trong trường lực khốn linh!

Hố sâu cực lớn phía dưới chính là quặng sắt khốn linh sao?

Con mẹ nó!

Nước Mỹ lợi dụng hạch tâm sửa lại điểm truyền tống của cửa vào tầng thứ ba?

Muốn ném toàn bộ người tiến vào tầng thứ ba vào trong hố?

Ta con mẹ nó beep beep a!

Trái phòng phải phòng, rốt cuộc vẫn rơi xuống hố?

Cái tên Fito so với lão tử còn âm hiểm hơn?

“Này! Đừng xuống đây!”

Nhưng mà cũng đã chậm, Giang Nam điên cuồng rơi xuống, tiếng hô làm sao còn có thể truyền về tầng thứ hai?

Giờ phút này trong cánh cổng không gian, đám người Lăng Phong rơi xuống giống như sỏi cỏ vào nôi!

Chỉ chớp mắt toàn đội Giang Nam liền đâm vào trong cánh cửa không gian, một người cũng không thừa...

Cứ điểm Hồng quốc một lần nữa khôi phục yên tĩnh!

Mà đúng lúc này, một vũng nước trong ở bên ngoài lại lưu chuyển sóng nước, chậm rãi ngưng tụ thành một bóng người!

Cuối cùng hóa thành một người đàn ông tóc dài, nhìn đám người Giang Nam đều đã tiến vào cánh cổng không gian thì nhếch miệng cười!

"Tên nhãi này thật sự âm hiểm, nếu thật sự phái người mai phục các người ở cửa, thật đúng là bị các người làm thối!"

"Cũng may bọn ta càng âm hơn so với người, đều xuống đó làm thức ăn cho linh thú đi, cũng không biết đợt này có thể ngã

chết bao nhiêu!"

Trong lúc nói chuyện lại lấy bộ đàm ra: "Đám người Giang Ác Ma rơi xuống hố rồi!"

Bên phía Fito nhận được tin tức, cười lạnh một tiếng!

"Tiếp tục quan sát!"

"Đụng tới đám người Danny thì chỉ cần ngăn cản một chút, tầng tài nguyên thứ năm là địa bàn của bọn họ, còn cần dùng đến!"

Người đàn ông tóc dài trả lời: "Cứ yên tâm!"

Walker ở một bên hưng phấn nói: "Đại ca, chuyện thành công chưa?"

Fito cười gật đầu, Walker kích động nắm chặt nắm đấm: "Đây chính là hầm mỏ Cora, bọn họ xong đời rồi!"

Đây là kế hoạch đã sớm được nước M chuẩn bị, trong đại đội thăm dò ở thành Bất Dạ có người của Fito!

Cho dù là lúc Thâm Uyên phong bế cũng vẫn có một lần truyền tin tức đi được, kế hoạch cũng là được chuẩn bị vào lúc đó!

Đội thám hiểm của nước M ở tầng thứ ba công phá cánh cổng không gian tầng thứ hai.

Sớm để bộ đàm ở lại lối vào để tiện cho Fito liên lạc với đại đội thám hiểm tầng ba nước M!

Nước M lợi dụng ưu thế nắm giữ hạch tâm tầng thứ ba, ngăn cản đối thủ cạnh tranh của các nước ở tầng thứ ba!

Muốn độc hưởng hạch tâm tầng tài nguyên thứ tám thứ chín.

Phải biết rằng, kẻ có được hạch tâm Linh Khư, chỉ cần có thể

đọc hiểu chú văn mẫu chốt ở phía trên, loại chuyện như biển ảo địa hình Linh Khư, thay đổi vị trí cánh cửa không gian truyền tống này đều có thể làm được!

Chuyện này đối với nước M mà nói cũng không phải rất khó khăn.

Fito thần nhiên nói: "Đừng quá xem thường người trong thiên hạ, người cho rằng Giang Nam một đường dựa vào may mắn để lăn lộn đến bây giờ sao?"

"Hầm mộ Cora không giết được hắn, nhưng cũng đủ để bọn họ chịu chút đau khổ, kéo dài thời gian!"

"Chờ bọn họ đi xuống, hạch tâm, tầng tài nguyên tám chín đã là của chúng ta rồi!"

Giờ khắc này, nhóm thám hiểm nước M đều phấn chấn, những người khác có nhanh hơn nữa cũng không có tác dụng gì cả!

Tầng thứ ba các người còn không qua được!

.....

Giờ phút này, trong hầm mộ tầng ba Thâm Uyên, toàn đội Giang Nam hơn hai trăm người điên cuồng rơi xuống, bên tai là tiếng gió gào thét!

Cho dù Tiểu Tửu Oa biết bay, nhưng thời điểm vừa mới thông qua cánh cổng không gian cũng bị biến thành hình thể nhóc tỳ!

Trong phạm vi trường lực khốn linh, căn bản không cách nào biến lớn, không chở được người!

Giờ khắc này không ít người đều thét chói tai, đều sợ trắng bệch mặt.

Quý mới có thể nghĩ đến vừa từ cánh cổng không gian bước ra

đã rơi từ trên cao xuống hố?

Hơn nữa toàn bộ dị năng linh lực đều bị phong bế, ngã từ độ cao khủng bố như vậy, dù là linh võ gia cấp Hoàng Kim hệ hóa thú có được tổ chất thân thể cao cũng có thể ngã trọng thương!

Mà chủ công da giòn trực tiếp sẽ ngã thành thịt nát, ngay cả cơ hội cứu chữa cũng không có!

Làm sao có thể không hoảng sợ?

Độ kích thích giống như nhảy dù không mang dù, nhảy bungee không móc dây vậy!

Chỉ là lúc này đây, Giang Nam không có cách nào thuận di!

Giang Nam động não cực nhanh, chuyện đã đến nước này, kêu có ích lợi gì?

Hiện tại quan trọng nhất chính là như thế nào mới mới có thể giúp cho mọi người còn sống rơi xuống đất!

"Mọi người đừng hoảng hốt! Giang tay chân ra, giảm tốc độ rơi xuống, ổn định thân thể, không muốn chết thì nghe ta!"

Cho dù trong lúc rơi xuống cực nhanh, Giang Nam vẫn có thể rống to rõ ràng để mỗi người đều nghe thấy.

Trong nháy mắt đã có người ổn định, mỗi người đều tận lực giang tay giang chân, lấy hình chữ "Đại" rơi xuống.

Mà Giang Nam thì thỉnh thoảng thu người rồi lại giang tay giang chân, dựa vào khí lưu mà di chuyển trong lúc rơi xuống tốc với độ cao!

Bắt lấy từng người một!

Chương 1164 -

"Tất cả mọi người bắt lấy người bên cạnh mình, tất cả mọi người tụ lại một chỗ! Tại thành lưới người hình tròn! nhanh lên, không có thời gian!"

Trong nháy mắt nghe được lời này, mọi người đã hiểu ý của Giang Nam, muốn thông qua các gia tăng diện tích, từ đó gia tăng lực cản không khí, tạm hoãn tốc độ rơi xuống!

Rất nhanh toàn đội có hơn hai trăm người tay trong tay, tay cầm chân, tạo thành tám lưới tròn dùng người đan thành!

Nhưng tốc độ rơi xuống vẫn rất nhanh!

Tiêu Chấn vội la lên: "Tiếp theo làm sao bây giờ? Mẹ nó đây chính là hầm mỏ Cora! Ta nhận ra rồi!"

Lăng Phong cắn răng: "Thủ đoạn này đủ ác! Nếu như trực tiếp rơi xuống, ít nhất phải ngã chết mười mấy người!"

Giang Nam nhìn về phía cửa động ở biên giới, hầm mỏ với đường kính hơn 20 km, căn bản không có khả năng bay ra ngoài!

Phương pháp đáng tin duy nhất chính là dựa vào vách đá để giảm tốc độ!

Nhưng đám người Giang Nam rơi xuống ở giữa hầm mỏ, khoảng cách tới vách đá hầm mỏ cũng không phải xa bình thường!

Ánh mắt Giang Nam hung ác: "Chỉ có thể liều một phen!"

Hầm mỏ Cora giống như cái phễu khổng lồ, càng gần đáy hố, đường kính lại càng nhỏ!

Chỉ có thời điểm gần tới đáy hố mới có thể tới gần vách đá...

Giang Nam lớn tiếng nói: "Mọi người điều chỉnh tư thế, dịch về hướng bắc, tận lực tới gần vách đá!"

"Nếu tính không sai, hẳn là lúc tới gần đáy hố có thể chạm đến vách đá bên cạnh!"

"Đến lúc đó nắm lấy cơ hội, tất cả cận chiến thuấn chiến, mỗi người mang theo một hoặc hai chủ công da giong!"

"Vừa tới gần vách đá dùng tay cầm vào vách đá giảm tốc độ, mặc dù sẽ phế hai tay, nhưng có thể sống sót!"

Tất cả đội viên nuốt một ngụm nước miếng, đây quả thực chính là khiêu vũ trên lưỡi dao!

Cơ hội trôi qua tức thì, không bắt được được sẽ có hy sinh!

Giờ phút này, mọi người đã rơi vào hầm mỏ Cora, đang dịch về phía bắc cực nhanh!

.....

Bên cạnh hầm mỏ, một loạt xe mỏ đỗ lại, trên nóc xe có hơn một trăm người đang nguồi!

"Ai? Người nói xem đợt sóng này có thể ngã chết mấy người? Ta cược 20 người trở lên, 10 ngàn!"

"Hoa Hạ ngược lại cũng biết chơi, còn biết tập trung giảm tốc độ, chặc chặc chặc! 15 người! 30 ngàn!"

"Ha ha, lão đại Cage? Người nói xem?"

Chỉ thấy trên nóc xe có một người đàn ông trung niên râu ria xồm xoàm đang ngồi, đỉnh đầu đội mũ cao bồi, hai bên tóc mai hoa râu, mặc áo khoác da và quần jean!

Khóe môi có một vết sẹo, một bên mắt bị mù phải đeo bịt mắt, khiến cho người ta có cảm giác cao bồi miền Tây!

"Hắc~10 người đi, nhưng người trọng thương hẳn cũng không thiếu!"

"Rơi vào trong hầm Cora, trọng thương lại bị phong bế linh lực, chặc chặc chặc ~ chỉ có thể biến thành thức ăn, đến lúc đó lại đóng hầm, Nice ~"

Một đàn em cười nói: "Đừng vội đóng hầm a? Phía trên còn có mấy nhóm người chưa rơi xuống đâu!"

Cage nhếch miệng cười không ngừng: "Không vội!"

.....

Nhưng mà giờ phút này nhóm Giang Nam đã cực kỳ gần với đáy hố!

Lúc này vách đá cũng gần ngay trước mắt!

Giang Nam hét lớn một tiếng: "Tản ra! Nằm lấy cơ hội, mẹ nó đừng có chết!"

Trong lúc nói ddaxdungf một tay kéo Chung Ánh Tuyết vào trong lòng mình!

"Ôm chặt ta!"

Chung Ánh Tuyết tựa như gấu túi gắt gao ôm Giang Nam, nhắm chặt hai mắt!

"Ừm ừm!"

Mà tay kia thì kéo Đại Lang Diệt lại, đặt ở trên lưng của mình!

"Ôm cho chặt!"

Khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Dao dán sát vào sau lưng Giang Nam, hai cái chân dài bám vào eo Giang Nam!

Vẻ mặt mãn nguyện: "Không có ý định buông tay!"

Mà tay phải Giang Nam lại ôm Mira vào trong ngực, trên người ước chừng treo ba người!

Tay trái lập tức nắm chặt đại kích ẩm huyết, hung hăng đâm vào vách đá quặng sắt!

"Keng!"

Lưỡi kích hung hăng đâm vào trong vách đá, một đường trượt xuống, tia lửa tóe ra!

Cắt ra một đường kích ngân dữ tợn trên vách đá!

Sức nặng của bốn người tập trung hết trên người Giang Nam khiến tốc độ tăng lên!

Cho dù là Giang Nam thì giờ phút này cũng phải cắn chặt răng cườm ép chống cự!

Lão tử sẽ không buông tay bất kỳ ai!

Cùng lúc đó, đám người Ngô Lương Hùng Nhị Diệp Tinh Hà cũng tự ôm lấy chủ công da giòn khác!

Hai tay cắm vào vách đá, chậm lại thế rơi, thân thể máu thịt ma sát với vách đá quặng sắt!

Đau đến nhe răng nhếch miệng, nhưng làm sao để ý được nhiều như vậy?

Mắt thấy sắp trượt xuống đáy hố, lúc này Giang Nam mới phát hiện!

Hầm mở Cora căn bản là không có đáy, dưới hố là một hang động đen kịt sâu không thấy đáy!

Sở dĩ nước M bỏ hoang cái hầm mở này, là bởi vì ở dưới hầm có một cái hang động sao?

Hố to bấy nhỏ?

Đám người ở trên vách đá đã giảm tốc, mắt thấy thẳng lợi trong tầm mắt!

Nhưng vách đá lại đột nhiên biến mất!

Giang Nam tức hốt hển chửi má nó: "Chờ lão tử đi ra ngoài rồi mà không cho nổ cú điểm của các người mẹ nó sẽ không họ Giang!

Đám người không thể dựa vào vách đá để giảm tốc độ lại lần nữa rơi vào trong động tối đen!

Cũng may hang động không tính là quá sâu!

Sau khi rơi xuống gần một ngàn mét, mọi người nặng nề rơi xuống đất!

"Rầm!"

Giang Nam rơi xuống đất, mặt đất nện ra một cái hố to!

Đại kích ầm huyết trong tay bởi vì ma sát mà trở nên đỏ thẫm nóng lên, bốc khói trắng!

Theo tiếng "Ầm ầm" thật lớn, tất cả mọi người nặng nề rơi xuống đất!

Tim Giang Nam đều vọt lên cổ họng: "Ngã chết thì lên tiếng!"

Hạ Dao: ???

Một câu nói ra, trong động nhất thời vang vọng một trận tiếng cười!

"Ha ha ha! Chết rồi còn kêu rầm, không chết, gãy hai chân! Tay cũng phế!"

"Lần này thiếu chút nữa làm lão tử đảo lộn ruột gan, quá hồ mà!"

"Đây có thể là lần nhảy dù kích thích nhất đời lão tử, quả thực kích thích quá cũng không tốt!"

Trong hang động quanh quẩn tiếng cười sống sót sau tai nạn của mọi người, tuy rằng một đám đau đến toát mồ hôi lạnh, nhưng không có gì mừng hơn so với việc tất cả mọi người đều sống sót vượt qua nguy hiểm!

Tiêu Chấn kiểm kê nhân số xong, vẻ mặt hưng phấn nói: "Một người cũng không thiếu, đều thở hển hển!"

Lúc này Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm, bị thương gì gì đó ngược lại không sợ, mỗi người đều được chuẩn bị nhân sâm!

Chỉ là thiệt thòi này, Giang Nam ăn rất là khó chịu!

Mà Chung Ánh Tuyết lại đau lòng, nắm lấy cánh tay Giang Nam, bàn tay nhỏ bé run rẩy không ngừng: "Tiểu Nam, cánh tay của người..."

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, cánh tay trái của mình giống như cọng mì sợi vô lực buông xuống một bên thân thể!

"Mẹ nó? Trật khớp từ lúc nào?"

Nói xong cầm lấy cánh tay lên rồi oán giận!

Chỉ nghe "rắc" một tiếng!

Giang Nam làm như không có việc gì lắc lắc cánh tay trái: "Ai không bị thương thì sát địa hình, cảnh giác bốn phía!"

"Người bị thương nhanh chóng ăn nhân sâm, khôi phục sức chiến đấu!"

Mà mọi người nhìn một màn này da đầu đều tê dại!

Ngay cả tổ chất thân thể như Nam Thần cũng bị trật khớp cánh tay, có thể tưởng tượng được lực trùng kích vừa rồi lớn tới cỡ nào!

Còn mang theo ba người!

Lại nói tiếp, người tùy tiện như vậy thật sự ổn sao?

Chương 1165 -

Số người bị thương không ít.

Một gốc nhân sâm nhỏ ăn vào bụng!

Máu mũi chảy như điên căn bản không ngừng được!

Thương thế trên người đều khô phục!

Skr ~ skr ~

Giờ phút này Giang Nam mới có thời gian để quan sát tình huống xung quanh.

Đây là một cái động có không gian cực lớn dưới lòng đất, tựa như chén trà úp ngược!

Phía trên cái động là một cái lỗ thủng với đường kính hơn một ngàn mét, đám người Giang Nam đã rơi xuống từ nơi này!

Lại nhìn bốn phía, tầng tầng lớp lớp thạch nhũ bén nhọn chi chít nhau, mơ hồ có tiếng nước chảy truyền đến.

Trên vách đá ở bốn phía động là vô số dày đặc cửa động tối đen như mực, không biết sẽ thông tới hướng nào.

Thỉnh thoảng từ bên trong lại truyền ra âm thanh "xèo xèo".

Lúc này hơn hai trăm người nhóm Giang Nam tụ cùng một chỗ, trong ánh mắt tràn đầy cảnh giác!

Dù sao thân ở giữa trường lực khốn lĩnh, dị năng và linh lực đều không dùng được chút nào, một chút cảm giác an toàn cũng

không có!

Tiêu Chấn Ngưng nói: "Hầm mở Cora, là hầm mở được nước M khai quật ra sớm nhất ở tầng thứ ba!"

"Chính bởi vì đào lọt ra cái này hang động này, nơi này mới được gọi là ổ thú khốn linh a!"

"Đột sự cố lần đó có cả ngàn người chết, không một ai còn sống đi ra ngoài, nơi này là cấm khu tuyệt đối!"

"Nghe nói có thứ rất khủng bố, nhất định phải tranh thủ ra ngoài mới được!"

Giang Nam ngẩn ra: "Thú khốn linh là gì?"

Cái này đã chạm đến điểm mù tri thức của ta rồi.

Lăng Phong nhếch miệng: "Một loại thú lớn sinh hoạt giữa khu vực quặng sắt khốn linh, rất nhiều chủng loại!"

"Phần lớn bọn chúng lấy sắt khốn linh làm thức ăn, loại thú khốn linh này không có linh lực, cũng không có linh kỹ thiên phú!"

"Lấy cường độ thân thể thú cực hạn cùng lực phòng ngự biến thái để trở nên nổi tiếng, trong đầu sinh vật này cũng không có linh châu, mà là khốn linh châu!"

"Bởi vì quanh năm dùng sắt khốn linh làm thức ăn, mỗi một con thú khốn linh đều tự mang trường lực khốn linh, cực kỳ khó đối phó!"

Giang Nam thật sự kinh hãi, không nghĩ tới còn có loại sinh vật như thú khốn linh!

Năng lực thích ứng hoàn cảnh khiến cho sinh vật tiến hóa đến tầm cao không thể khinh thường được!

Vương Bá cười hắc hắc nói: "Nói cho các người biết, khốn linh châu trong đầu thú khốn linh là đồ chơi tốt!"

"Vật kia tự mang trường lực khốn linh, mà thú mà ra ngoài rồi muốn dùng tiền cũng không mua được!"

"Đợt này chúng ta..."

Không đợi Vương Bá nói xong, Cung Lâm liền vỗ mạnh vào đầu hắc: "Người còn muốn mạng hay không?"

"Hiện tại chúng ta đều không dùng được dị năng linh lực, người đối phó với thú khốn linh cấp Kim Cương thử xem?"

"Lúc đó chỉ có mà chờ bị xé! Cánh tay của Phong ca vì sao mà không có? Bằng Bằng chết như thế nào?"

Một câu nói ra, ánh mắt Lăng Phong và Vương Bá đều ảm đạm!

Thần sắc Giang Nam ngưng trọng!

Thân thể nhân loại so với linh thú mà nói không chỉ yếu hơn một điểm nửa điểm!

Dưới tình huống cùng cấp bậc, dưới tình huống không thể sử dụng dị năng linh lực muốn đối cứng cùng thú khốn linh?

Đó chính là tìm chết!

Cho dù tố chất thân thể mạnh như Ngô Lương hay Diệp Tinh Hà, cũng không mạnh bằng thú khốn linh, huống chi chủ công da giòn?

Đương nhiên mình là ngoại lệ, nếu có cơ hội, Giang Nam cũng không ngại thử xem!

Dù sao nghe khốn linh châu có vẻ đáng giá rất nhiều tiền!

Ai ~ Hắc hắc

Nhưng lại không thể lấy tính mạng toàn đội ra đùa giỡn!

"Vẫn cần tranh thủ thời gian đi ra ngoài, bên phía nước M hẳn đang ghen, quý mới biết bọn họ còn muốn vương chân chúng ta như thế nào nữa?"

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía cửa động trên đỉnh động!

Cao hơn một ngàn mét? Mái vòm gần như thẳng đứng, làm sao leo lên? Tất cả mọi người phát sầu!

Bình thường chỉ cần mấy phút thuận di, nhưng bây giờ lại không dùng được dị năng!

Tần Thụ nhếch miệng cười: "Đơn giản! Chúng ta bay ra ngoài là được rồi, chỉ vài phút thôi!"

Mọi người ngần ra: "Làm sao bay ra ngoài?"

Tần Thụ buông tay: "Không phải đều mang theo đậu nành sao? Vừa đốt lửa liền bay lên a, tên lửa hình người quả thực quá đơn giản!"

"Chỉ cần khống chế tốt phương hướng, chúng ta đều là động cơ vector sinh vật!"

"Đừng nói bay ra hằm mỗ, cho dù người trực tiếp bay đến cửa vào tầng thứ tư cũng không ai quản, nhân tiện còn bài độc, một hòn đá trúng vài con chim!"

"Xe bắn đá lão làng!"

Đám người Giang Nam: ...

"Cầm thú! Người có thể làm người được không?"

Con mẹ nó bay ra ngoài a, làm vậy đúng là có thể bay ra ngoài, nhưng cũng sẽ mất đi nhân quyền!

Các cô gái đều điên rồi, nhìn Tần Thụ nghiến răng!

"Ta nhờ vào, Hugh... Đừng hòng để cho chúng ta châm lửa!"

"Loại đề nghị chết tiệt này người đúng có nói ra có được không?"

Tần Thụ trừng mắt: "Vậy bò ra ngoài sao? Phải mất bao lâu chứ, vạn nhất gặp phải thú khốn linh? Không phải liền xong đời sao?"

"Muốn sống nhục nhã hay muốn chết thể diện, chọn một cái đi!"

Đầu óc mọi người ong ong, tại sao chúng ta phải chọn một trong số đó?

Không có cách nào giống người hơn sao?

Cung Lâm cắn răng nói: "Ta có thể đánh hắc sao?"

Giang Nam: "Được, tuy nói đánh người không đánh mặt! Nhưng người có thể đánh vào mặt hắc! Bởi vì hắc là Tần thụ!"

Tần Thụ: ???

Đúng lúc này, chỉ nghe trên không trung truyền đến một tiếng cười điên cuồng: "Ha ha, ta chỉ muốn hỏi ai còn có thể nhanh hơn lão tử!"

"A~ con mẹ nó! Là hổ! Hổ a~đừng!"

Mọi người vội vàng nhìn lên trời, Giang Nam có chút kích động, lại có người ngã xuống?

Ngắm lại có người đến chơi với mình, trong lòng còn có chút hưng phấn.

Không ai khác ngoài Adams!

Không trung truyền đến từng trận tiếng thét chói tai, cả trông trung đều là người, Heidi đều bị dọa khóc, nước mắt chảy không ngừng.

Một khắc trước còn đắm chìm trong vui sướng vì đến đích trước tiên, sau một khắc bọn họ liền biến thành kinh hãi!

Cả đám rơi xuống như sỏi cỏ bỏ vào nôi, đầu Adams trống rỗng!

Mình là một chủ công hệ thủy a, độ cao như vậy, ngã xuống nhất định sẽ ngã chết đi?

Tự thân khó bảo toàn, hẳn còn để ý đến những người khác?

"Robert! Cứu ta, cứu ta trước!"

Nhưng mà căn bản không cần Adams nhắc nhở, Robert đã một tay ôm lấy Heidi, lập tức lại kẹp Adams ở dưới nách!

Cơ hồ lặp lại thao tác của Giang Nam, rút đại kiếm cắm ở trên vách đá để giảm tốc độ, lập tức rơi vào hang động!

"Rầm!"

Sau khi nện mặt đất ra một cái hố to, coi như là bình an rơi xuống đất!

Lúc này Adams mới thở phào nhẹ nhõm, đi một vòng ở Quý Môn Quan, tay đều run rẩy!

Nhưng mà nhóm người Ngự quốc khác cũng không có may mắn như vậy, từng người tựa như bánh sắt ngã trên mặt đất, nện

ra từng cái hố lớn!

Miệng học máu, tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn!

Còn có chút xui xẻo trực tiếp rơi vào thạch nhũ, bị xâu thấu tim lạnh!

Cho dù một số xe tăng cận chiến đều bị ngã học máu, lại càng không cần phải nói đến da giòn.

Chương 1166 -

Trong động quanh quần từng tiếng kêu thảm thiết, đợt này người Ngự quốc trực tiếp có 17 người bỏ mạng, những người khác sống sót nhưng phần lớn đều bị thương!

Adams đỏ mắt rống giận: "Nước M, đáng chết! Đáng chết! Các người chờ đó cho lão tử!"

Lúc này nhóm Giang Nam với hơn 200 người đứng ở bên cạnh phun máu mũi, vẻ mặt quần chúng cùng hóng chuyện!

Nhìn thảm trạng của Ngự quốc thì nhao nhao rùng mình mình một cái!

Vừa rồi nếu như không nhờ Giang Nam không loạn lúc lâm nguy, tổ chức mọi người hợp lực giải quyết nguy cơ.

Kết cục bên mình sợ là không khá hơn chút nào, vào lúc này, ưu thế của việc có một đội trưởng đáng tin cậy lập tức thể hiện ra!

Tất cả đám người Tần Thụ Thỏ Con đều nhìn về phía Giang Nam, vô luận đối mặt với tình huống như thế nào, chỉ cần vừa nhìn thấy Giang Nam, chỉ có hai chữ!

Yên tâm!

Giang Nam: A~

"Nhóm tì hữu nhỏ của Ngự quốc ời, ta thấy các người ngã rất thảm, có cần thuốc trị thương đặc hiệu hay không a?"

"Nhìn xem? Chúng ta cũng ngã xuống, vết thương trên người đều tốt, dùng rất tốt!"

Adams cả giận nói: "Đừng tới làm phiền ta! Ai cần thuốc rách của các người? Trên xe vật tư của chúng ta..."

Giang Nam nhếch miệng!

"Trên xe vật tư sao?"

Thần sắc Adams cứng đờ, chỉ thấy ba cỗ xe vật tư phản trọng lực của mình bị ngã nát bét...

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

"Hừ! Hoa Hạ các người có câu cổ ngữ rằng đói chết không chịu ăn xin!"

Giờ khắc này, không ít đội viên Ngự quốc nhìn Adams cũng đã nghiêng răng!

Có thể dừng vì sĩ diện mà chịu chết hay không? Người bị thương là chúng ta, lại không phải người a?

Giang Nam bĩu môi: "Đừng hiểu lầm, ai muốn cho không chứ, cho dù có là cầu, cũng không thể ăn không a?"

Adams phẫn nộ!

[Giá trị oán khí từ Adams...]

Trong ánh mắt đầy lo lắng của Heidi, tất cả mọi người đều bị thương, làm Thánh Nữ làm sao có thể ngồi yên mặc kệ ?

Vội vàng chạy đến trước mặt Giang Nam, móc ra ví ếch của mình: "Có thể bán cho chúng ta chút thuốc trị thương sao? Ta dùng tiền tiêu vật của ta mua ~"

Giang Nam cười hắc hắc, cơ hội giảm béo của ếch con tới rồi!

"Bán! Sao lại không bán chứ?"

Nhưng Heidi nghĩ tới lần trước bị Giang Nam hố mua đậu nành, tốn rất nhiều linh châu, ánh mắt lại đỏ, vẻ mặt đáng thương hề hề!

"Nhưng ta không có nhiều tiền tiêu vặt, có thể rẻ hơn được không?"

Giang Nam: Ngô~ Nể mặt người là khách quen chỉ bán người 20 viên linh châu cấp Kim Cương là được!"

"200 gốc nhân sâm, người kiếm lời to rồi!"

Heidi: "A? Cái kia... Đắt như vậy sao? Còn có thể rẻ hơn chút nữa không?"

Giang Nam hù dọa nói: "Nói cho các người biết, nơi này là hầm mỏ Cora, có thú khố linh!"

"Đội viên các người bị thương, đến lúc đó nếu bị thú khố linh chạy tới công kích các người, các người không phải đều xong sao?"

"Ta đây chỉ đang cứu mạng các người a! Chẳng lẽ mạng của đội viên các người còn không đáng giá 20 viên linh châu sao?"

Heidi bị dọa khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, cảnh giác nhìn về bốn phía, vội vàng mở ví ếch rồi móc linh châu ra từ bên trong.

"Không đắt không đắt, cảm ơn Nam Thần!"

"Tất cả mọi người là đối thủ cạnh tranh, người còn giúp chúng ta như vậy, người thật sự siêu tốt!"

Nói xong liền đưa cho Giang Nam 20 viên linh châu cấp Kim Cương, con ếch nhỏ lại gầy đi một chút!

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc: "Hiện tại biết ta là người tốt rồi đúng không? Về sau cần gì nói với ta, nơi này của ta cái gì cũng có!"

Nói xong kéo cặp sách nhỏ của mình ra, móc ra 200 gốc nhân sâm từ bên trong ra.

Giang Nam đương nhiên không phải lấy ra từ trong ba lô, mà trực tiếp đổi từ hệ thống, lấy ra từ thanh vật phẩm!

Tuy rằng nơi này không thể dùng dị năng linh lực, không mở được không gian dị độ, nhưng hệ thống hoàn toàn không bị hạn chế!

Heidi tiếp nhận nhân sâm rồi không ngừng gật đầu, nước mắt cảm động chảy xuống!

"Cảm ơn Nam Thần!"

Đám người Lăng Phong và Tiêu Chấn: ...

Nam nhân quả nhiên đều là đại lừa đảo a!

Dụ dỗ thiếu nữ vô tri như vậy!

Lương tâm của người không đau sao?

Giang Nam nhét linh châu vào trong túi, không ngừng cười hắc hắc.

Nha đầu này quả thực chính là tì hữu mập a? Rốt cuộc mình đã kiếm được bao nhiêu tiền từ người cô rồi chứ?

Vẫn rất có tiềm lực mà.

Heidi bị Giang Nam nhìn chăm chăm, vội vàng chạy đi đút nhân sâm cho đội viên.

Các đội viên đều mang vẻ mặt cảm động.

"Thánh nữ đại nhân, lại để cho ngài tốn kém rồi!"

Heidi lắc đầu: "Ta không giúp được mọi người việc gì, đây là chuyện duy nhất ta có thể làm, các người phải mau mau khỏe lại a!"

Nhìn một màn này, Adam cắn chặt răng thép, một mình hờn dỗi rời đi.

Giang Nam tất nhiên không phải thiện tâm đại phát, đi cứu đối thủ cạnh tranh.

Chỉ là hôm nay tất cả mọi người rơi xuống một cái hố, bị chặn ở tầng thứ ba.

Có Ngự quốc ở đây, còn có thể mang đến chút phiền toái cho nước M, Giang Nam vẫn tương đối nhiệt tình với việc tìm chuyện không thoải mái cho đối thủ.

Nếu xui xẻo gặp phải thú khốn linh, người Ngự quốc cũng có thể giúp hấp dẫn hỏa lực!

Giang Nam đang suy nghĩ phải đi ra ngoài như thế nào đây, chỉ nghe trên bầu trời lại truyền đến từng trận rống giận!

"Con mẹ nó! Sao lại là một cái hố!"

"A a a a, Fito, cái tên bitchy!"

"Thật xui xẻo mà!"

Ngẩng đầu nhìn lên, chính là đám người Yuki, bọn họ từ trong cửa không gian rơi xuống!

Từng người đều tựa như đạn pháo hình người rơi xuống, còn không quên mắng chửi người.

Trong lòng Giang Nam kích động, đơn hàng lại tới rồi sao?

"Ầm ầm ầm!"

Không có nửa điểm giảm tốc độ, hơn 200 đội viên nước N giống như là quả bóng chì rần chắc nện trên mặt đất.

Nện ra từng cái hố to hình người!

Giang Nam vội vàng đeo cặp sách nhỏ tiến lên: "Người anh em, mua thuốc không? Ta có..."

Không đợi Giang Nam nói xong, chỉ thấy đám người Yuki Euco với những câu chửi đĩnh đạc bò ra từ trong hố to hình người, vổ vổ đất trên người.

"Đau quá, cảm giác như bị xe tải đụng phải."

"Xe tải đâm cũng không đau bằng lần ngã này, ta đã thử qua!"

"Chậc! Ngươi quốc và Hoa Hạ đều đã tới trước rồi sao? Chúng ta khiêng xe thế nào?"

Giang Nam:???

Người... các người đều không sao?

Trọng điểm là ai tới trước sao? Đây!

Không riêng gì Giang Nam ngây ngẩn, đám người Lăng Phong Tiêu Chấn cũng hoàn toàn chết lặng!

Một người cũng không chết? Toàn bộ đều là pháo thép? Tổ chất thân thể của các người là cái quỷ gì vậy?

Không đợi mọi người từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, đám Yuki đều phun ra một ngụm máu già, nhe răng nứt miệng!

Lúc này đám người Giang Nam mới thở phào nhẹ nhõm, không phải cũng bị thương sao?

"Người anh em! Thuốc này của ta..."

Yuki: "Chúng ta không mua, chỉ là vết thương nhỏ, không đáng nhắc đến, chỉ có chịu đựng thống khổ mới có thể có tiến bộ!"

Giang Nam: ???

"Nhưng mà các người đều học máu a? Băng dán không có tác dụng với nội thương, các người liền mua một chút đi!"

Euco xoa tay: "Học máu chẳng qua là nể mặt cái hổ này mà thôi! Băng không chẳng phải trông nó rất vô năng sao?"

"Ý chí có thể chiến thắng hết thảy! Ola!"

Chương 1167 -

Giang Nam ôm mặt ngồi xổm trên mặt đất, ta cho các người 100 điểm với màn trang bức này được chưa?

Không thể cho ta chút cơ hội, mua chút đồ cho ta có được không?

Đến bây giờ lão tử vẫn không kiếm được một phân tiền từ trên người các người!

Trong lòng ta thật cay đắng mà!

Nhưng đúng lúc này, từng trận tiếng động cơ máy bay truyền đến!

Chỉ thấy một chiếc trực thăng chậm rãi hạ xuống phía trên hang động!

Cage tùy ý ngồi ở phía trên, dùng kính viễn vọng nhìn đám người Giang Nam, khóe miệng mang theo nụ cười nghiền ngẫm!

"Ai ui ~ Cũng được đó! Không một người chết? Người khiến lão tử thua không ít tiền, thế nào? Ở phía dưới có dễ chịu không?"

Trong lúc nhất thời đám người Yuki và Adams đều chửi ầm lên!

Giang Nam hí mắt, đây hiển nhiên là người đứng đầu đám trú quân nước M ở tầng ba.

Đã thấy Giang Nam sải bước đi về phía trước, hai tay ôm lấy một thạch nhũ đường kính ba mét!

Mọi người sửng sốt, Nam Thần muốn làm gì?

Giang Nam vận hồng võ phát lực, liền bẻ thạch nhũ xuống.

Lập tức ôm vào trong ngực, chạy lấy đà ba bước, cơ bắp cả người như cầu long, trái tim như nổi trống!

Động Cơ Đế Vương - Phần Huyết được Giang Nam kéo đến 80%, cả người khói trắng cuộn cuộn!

Thất lưỡng dùng lực, chân trái điên cuồng đạp xuống, thạch nhũ cực lớn bị Giang Nam hung hăng ném về phía trực thăng!

"Dễ chịu lắm! Cho nên các người cũng xuống đây chơi với lão tử đi!"

"Rầm!"

Thạch nhũ khổng lồ bị Giang Nam ném ra âm bạo, xông thẳng lên không trung hơn một ngàn mét, tốc độ khủng bố!

Cage: !!!

"Đậu má! Mẹ kiếp! Bay lên! Nhanh bay lên tránh né!"

Vừa nói vừa điên cuồng lái trực thăng.

Tim phi công đột nhiên ngừng đập, vệt vàng đầy cần kéo!

Thạch nhũ xoẹt qua cánh quạt, gió mạnh hỗn loạn quấy nhiễu trực thăng một trận bất ổn.

Vẻ mặt Vương Bá kinh hãi: "Nam Thần chỉ có Hoàng Kim thật sao? Đây là tổ chất thân thể gì chứ?"

Lăng Phong trừng to mắt: "Khí lực này, con mẹ nó, con hàng này thật sự là khổng lồ à?"

Giờ phút này, các học viên của Học viện Tiên phong lại nhớ tới nỗi ám ảnh khi bị thiết quyền chi phối.

Rồng Qua Sông lại trở về a!

"Đối với Nam Thần mà nói, trường lực khốn linh cũng không phải hạn chế của hắn, mà là giải trừ phong ấn của tên này có được không?"

"Trong trạng thái khốn linh, có thể tay không thắng được Hồ Xuống Núi, người nói xem?"

Cung Lâm cả kinh nói: "Cái gì? Hồ ca đều thua?"

Đào Hân Di che mặt: "Chuyện nửa năm trước rồi..."

Giang Nam tiếc nuối: "Chậc... còn thiếu chút nữa, máy bay này lái không chuyên nghiệp chút nào!"

Cage tức hốt hển, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương!

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

Quý mới có thể nghĩ đến Giang Nam có thể dữ dội đến mức ném đá từ dưới hang động lên?

"Được lắm! Còn khỏe lắm đúng không? Đợi lát nữa ta xem người còn chơi được nữa không?"

Nói xong từ trong ngực lấy ra một cái máy nổ!

Giang Nam cười rạng rỡ: "Về nhà hỏi mẹ người đi!"

Cage tức giận!

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

Nuốt giận nuốt xuống máy nổ, chỉ thấy cửa động bị nổ mạnh

kịch liệt, hiển nhiên là thuốc nổ đã sớm chôn xong.

Mấy vạn mét khối đất đá trút xuống, cùng lúc đó, hắc móc ra bộ đàm quát: "Lấp miệng hố cho lão tử!"

Trong thoáng chốc chỉ thấy vách đá trên cửa động lại động dậy!

Lỗ hồng duy nhất còn sót lại của hang động đang nhanh chóng bị lấp lại, rõ ràng là ai đó đang thao túng hạch tâm tầng thứ ba, thay đổi địa hình!

Cage đang muốn phong kín mọi người trong hang động!

"Ta xem người còn có thể cười được sao? Đều ở lại chỗ này làm thức ăn gia súc đi!"

Giang Nam ngẩng đầu vẻ mặt sáng lạn, không có chút lo lắng, ngược lại thản nhiên nói: "Ta sẽ, hơn nữa còn ở trước mặt người! Cứ chờ đi"

Cage cười lạnh, người trẻ tuổi vẫn luôn mù quáng tự tin, đợi lát nữa người sẽ khóc!

Một tia sáng cuối cùng trên đỉnh động biến mất, cửa động hoàn toàn bị phong kín, rơi vào trong bóng tối.

Giang Nam: "Ta đột nhiên hiểu được hàm nghĩa của câu thành ngữ ba ba trong hũ rồi!"

Nói xong ánh mắt nhìn về phía Vương Bá, vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ.

Wương Bá: ???

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Vương Bá, trong miệng phát ra từng trận tiếng thán phục.

"Các người có thể đừng nhìn ta hay không? Cái này thì liên quan cái rắm gì tới lão tử chứ?"

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 1000!]

Giang Nam không ngừng cười hắc hắc: "Ai mở đèn lên đi, thật tối!"

Adams cùng Yuki đều ngẩn ra, nhìn Giang Nam như nhìn kẻ ngốc!

Còn bật đèn? Người nghĩ đây là phòng ngủ của người sao?"

Nhưng mà Ngô Lương và Tề Ngọc không nói hai lời, móc ra một chai Đại Lực 2.0 từ trong ba lô, ngửa đầu liền uống sạch!

Theo hai tiếng "xèo xèo", biến thân thành yêu quái gân thịt.

Đầu trục tản mát ra quang mang vô cùng chói mắt, chiếu rọi cả hang động dưới lòng đất giống như ban ngày!

Lăng Phong Vương Bá trừng mắt, vẻ mặt hoảng sợ nhìn hai người cơ bắp ma quỷ trước mắt!

Cái quái gì thế? Tiện lợi như vậy sao?

Nhưng mà đúng lúc này, lỗ tai Hạ Dao khẽ động: "Có tình huống! Nghe không rõ là bên nào, có tiếng vọng! Sẽ không phải là thú..."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một con thằn lằn Cora khổng lồ cả người đen kịt từ cửa động phía bắc vọt ra.

Tốc độ nhanh kinh người, nhóm thám hiểm Ngự quốc đưa lưng về phía cửa động căn bản không kịp phản ứng!

Bị thằn lằn khổng lồ cắn một cái, từ thắt lưng trở lên trong nháy mắt bị nuốt vào, máu tươi bắn tung tóe!

Mọi người vội vàng đề phòng, nhưng mà lúc này bốn phương tám hướng cửa động đều truyền đến từng trận tiếng vang.

Một con thần lân khổng lồ thân dài hơn 30 mét, người khoác giáp đen, bộ mặt dữ tợn nhanh chóng từ bên cạnh lao ra!

Cái đuôi tựa như roi dài mảnh liệt quất về phía Ngô Lương!

Ngô Lương uống Đại Lực 2.0 đang hăng hái, không sợ hãi!

Trực tiếp dùng ra tuyệt kỹ Kim Chung Tráo, bàn tay lớn lao ra điên cuồng chụp lấy!

Lăng Phong: !!!

"Mẹ nó! Người đừng!"

Nhưng mà đã muộn, đuôi như roi dài, nặng nề quất vào trên người Ngô Lương!

Lực lượng cực lớn làm cho Ngô Lương căn bản không cách nào bắt được đuôi của nó!

Thân thể giống như là đạn pháo bị quất ngang ra ngoài, đụng vào tường!

Nhịn không được phun ra một ngụm máu, thắt lưng bụng là một mảnh xanh tím...

"Tê... Đây là thú khốn linh sao? Cũng quá mạnh đi!"

Giang Nam kinh hãi! Phải biết rằng tố chất thân thể của Ngô Lương vốn không tệ, hơn nữa còn trong trạng thái uống Đại Lực 2.0!

Lại bị thú khốn linh cấp Bạch Kim quất học máu?

Cường độ thân thú biến thái gì thế này?

Nhưng mà giờ phút này, thú khốn linh không rõ từ trong cửa động bò ra, tất cả mọi người nhìn mà da đầu tê dại!

Giang Nam rống lên: "Cận chiến và khiên ở bên ngoài! Bảo vệ da giòn! Không được thoát khỏi đội ngũ chiến đấu!"

"Ba người Phong ca các người chặn ở phía trước, đừng hoảng, chờ ta lên Bạch Kim!"

Mọi người vẻ mặt mơ hồ!

Cái gì?

Bạch kim?

Đây chính là ở trong chiến đấu a, người tùy tiện như vậy thật sự ổn sao?

Lại nói đây chính là ở trường lực khốn linh, người làm sao mà lên?

Chương 1168 -

Trên thực tế Giang Nam cũng có suy nghĩ của mình, thực lực của thú khốn linh vượt xa dự đoán của mình.

Lấy thực lực hiện tại của mình hiển nhiên có chút không đủ dùng.

Nhưng một khi lên tới Bạch Kim, cường độ thân thể của mình sẽ tăng lên trên diện rộng!

Như vậy là có thể cưỡng ép kéo Phần Huyết lên tới 100%, thực lực tăng trưởng không phải chỉ một chút.

Sau khi bị Di Dạ cắn hai cái, mình cũng đã tới gần đột phá, bây giờ cũng không phải là không có cơ hội!

Nhưng điểm phiền toái duy nhất chính là hiện giờ đang ở trong trường lực khốn linh!

Trong không khí không có linh khí không nói, mình điều động linh lực trong cơ thể có được hay không cũng không biết!

Trong lúc suy nghĩ Giang Nam đã móc ra một viên linh châu cấp Kim Cương bóp nát!

"Rốp rốp!"

Linh châu vỡ vụn, linh khí mãnh liệt ẩn chứa trong đó nhanh chóng bắn ra.

Nhưng bởi vì lực trường khốn linh, rất nhanh bị pha loãng khuếch tán, lập tức mất đi.

Giang Nam chỉ hấp thụ được một chút, linh khí tuôn ra trong linh châu liền tiêu tán không còn.

Nhưng điều này cũng làm cho Giang Nam càng thêm xác định, phương pháp này khả thi!

Lấy ra một túi kẹo nhảy nổ đầu ăn, lực hút mãnh liệt phát ra từ người tăng cường gấp mười lần.

Lại móc ra 5 viên linh châu cấp Kim Cương bóp nổ, linh khí nồng đậm trong khoảnh khắc phóng ra, mắt thấy sẽ tiêu tán hầu như không còn.

Giang Nam xoa eo một cái: "Chạy đi đâu? Đều trở về cho lão tử! Tuyệt kỹ! Đại hấp!"

Linh lực vừa muốn tản ra khắp nơi đã bị Giang Nam hút vào trong cơ thể.

Mọi người nhìn mà nhe răng một trận.

Thế này cũng được sao?

Đây chính là linh châu cấp Kim Cương, cứ như vậy mà bóp?

Người là đang chuẩn bị nạp lần đầu đó à?

Mà giờ phút này, thần lẫn khổng lồ Cora quát Ngô Lương lại nhào tới!

Vương Bá xông lên, thân hình nhỏ nhắn như đạn pháo bắn ra, một quyền đánh mạnh vào cằm thần lẫn khổng lồ!

"Oanh!"

Lực lượng cuồng dã đánh ngã thần lẫn khổng lồ trên mặt đất, trong mắt đề phòng, phát ra từng trận hí vang.

Là xe tăng cấp Kim Cương, cường độ thân thể của Vương Bá cũng không phải là giả.

Lúc này đội ngũ đã bị vô số thần lẫn khổng lồ vây quanh.

Mà đám người Ngự quốc và nước N bên kia đã lâm vào khổ chiến.

Nhiều thú khổng linh như vậy khiến sắc mặt mọi người khó coi, Fito ngược lại bày ra thủ đoạn khá tốt.

Nhưng mà Tiêu Chấn lại đột nhiên nhớ tới thao tác lúc trước của Hùng Nhị, vội vàng nói: "Hùng Nhị, người thử xem có thể nói chuyện với chúng nó hay không, nói chúng nó đừng đánh chúng ta a?"

Ánh mắt mọi người sáng lên, đều tràn đầy hy vọng nhìn về phía Hùng Nhị.

Chỉ thấy Hùng Nhị nuốt một ngụm nước miếng: "Ta tận lực thử xem!"

Nói xong tiến lên rống lên hai tiếng.

Thần lẫn khổng lồ Cora cầm đầu không ngờ thật sự đáp lại, phát ra từng trận hí vang!

Nhưng mới vừa nói không được hai câu, Hùng Nhị trực tiếp đỏ mắt, móc ra một bình Đại Lực 2.0 liền uống khô!

Trực tiếp hóa thân thành gấu cơ bắp hói đầu, rống giận phóng về phía thần lẫn khổng lồ Cora.

"Thứ rắn lai tạp nhà người, con mẹ nó người không nể mặt đúng không? Xem lão tử có chơi chết người hay không!"

Mọi người ngẩn ra: "Sao lại tức giận rồi?"

Hùng Nhị nói: "Chúng kỳ thị chủng tộc linh thú chúng ta, nói chúng ta đều là rác rưởi! Khinh thường ai chứ? Lão tử phải xé sống nó!"

Đám người Tiêu Chấn bối rối, đây cũng là mtoojt trận doanh sao?

Linh thú cùng thú khốn linh không phải cùng là thú sao?

Thần lằn khổng lồ bị đầu gấu hói phát ra ánh sáng mạnh chói mắt không mở mắt ra được, nghiêng đầu tránh ánh sáng.

Vốn là loài sinh vật sống trong bóng tối dưới lòng đất, cực kỳ miễn cảm với ánh sáng mạnh.

Lần này bị Hùng Nhị nắm lấy cơ hội, tiến lên ôm cổ thần lằn khổng lồ, một phát quật ngã trên mặt đất!

Hai bàn tay gấu lớn tát vào mặt thần lằn khổng lồ một trận!

"Người cao ngạo đúng không? Lão tử đánh chết người a!"

Thần lằn khổng lồ cũng nổi giận, rít lên một tiếng, đông đảo thú khốn linh lao về phía đội ngũ!

Hai mắt Tiêu Chấn sáng rực: "Thú khốn linh có đặc tính sợ ánh sáng, mọi người mau uống đại lực đi!"

Vừa rồi sở dĩ công kích Ngô Lương, chính là bởi vì ghét ánh sáng?

Vừa ra lệnh một tiếng, một đám đàn ông nhao nhao ngửa đầu ra sức.

Toàn bộ thành viên bạo y, hóa thân thành yêu quái gân thịt, phát ra ánh sáng chói mắt làm cho một đám thú khốn linh không ngừng lui về phía sau, rống giận liên tục!

Lăng Phong Vương Bá không kịp vì mất đi tóc mà bi thương, đã bị lực lượng cuồng bạo trong thân thể xông lên phía trên!

Tổ chất thân thể cấp Kim Cương cộng thêm đại lực gia tăng, hiệu quả không thể nghi ngờ trở nên khủng bố!

Gào khóc đánh về phía thú khốn linh!

Nơi này nhất thời trở thành bãi hỗn chiến, tiếng nổ vang không dứt bên tai!

Quân đoàn Đại Lực tự mang hiệu quả đạn lóe sáng, hơn nữa tổ chất thân thể được cường hóa, quả thực quá dữ dội!

Giờ phút này, vô luận là đám người Adams hay là Yuki đều thần sắc kinh hãi!

Các người tiêm máu gà sao?

Trong phạm vi trường lực khốn linh còn có thể bộc phát sức chiến đấu khủng bố như thế?

Cường hóa tổ chất thân thể có thể lý giải là do được tề cường hóa.

Nhưng tại sao đầu của các người lại có thể tỏa sáng?

Mặt trời nhỏ hình người?

Không khoa học!

Yuki chấn động nói: "Quả nhiên, mặt trời mọc phía đông, mặt trời mọc phía đông chính có hàm nghĩa thế này sao?"

Adams dụi mắt, vẻ mặt tức hỏn hển: "Làm lão tử không nhìn thấy gì cả!"

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng nổ vang, Giang

Nam thuận lợi đột phá đến cấp Bạch Kim!

Lại phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

"Ah~tiền của ta mất hết rồi!"

Tổng cộng bóp nổ 10 viên linh châu cấp Kim Cương, lúc này mới lên tới Bạch Kim!

Giang Nam đau lòng không thôi.

Mấy người Tiêu Chấn lộ vẻ mặt kinh hãi, thật sự bị Giang Nam thành công đẩy lên?

Không phải nên vui vẻ mới đúng sao? Bây giờ là lúc đau lòng linh châu sao?

Thân thể Giang Nam một hơi xông lên Bạch Kim tựa như bọt biển khô cạn, yêu cầu đại lượng linh khí để cường hóa thân thể.

Vì thế Giang Nam lại nhịn đau bóp nát 10 viên linh châu, 20 viên linh châu mới kiếm được từ trong tay Heidi đều dùng hết sạch!

Dưới tác dụng của lực hút mạnh mẽ, tất cả linh lực còn chưa kịp mất đi đã bị hút vào trong thân thể.

Điên cuồng cường hóa thân thể Giang Nam, giờ khắc này cường độ thân thể Giang Nam đang tăng mạnh.

Nhưng mà lúc này cho dù trong đội ngũ có đại lực gia trì, tình thế vẫn không lạc quan hơn!

Lực phòng ngự của thú khốn linh cực cao, cho dù có thể đánh lui, muốn giết chết cũng rất khó.

Tổ chất thân thể cấp Kim Cương của hai người Lăng Phong Vương Bá cộng thêm đại lực, có được cường độ thân thể nghiền

ép thú khốn linh, nhưng chung quy không cách nào lo cho toàn trường.

Chương 1169 -

Hạ Dao mở Phần Huyết Lang Vương, giờ phút này cũng bị thương!

Hơn nữa số lượng thú khốn linh đông đảo, nhóm da giòn tuy được bảo vệ ở giữa đội ngũ nhưng dưới tình huống như vậy, ngay cả lực tự vệ cũng không có!

Càng miễn bàn hỗ trợ, thỉnh thoảng lại có thú khốn linh phá tan phòng ngự lọt vào khiến cho nhóm người Tần Thụ Đồ Nguyệt gặp phải nguy cơ tử vong.

Tình thế cực kỳ không ổn, một khi thể lực tiêu hao gần hết, thế cục sẽ nghiêng về một phía.

Đây vẫn là tình huống tốt, bên phía Ngự quốc và nước N thậm chí đã bắt đầu xuất hiện tổn thất người!

Chỉ thấy Giang Nam kéo ba lô qua, làm bộ làm tịch móc ra 10 quả sấu riêng kim cương từ bên trong!

Trực tiếp ném cho Chung Ánh Tuyết!

"Người mang mọi người đi làm khán giả, trận này cứ xem chúng ta biểu diễn là được!"

Giờ khắc này đám người Tần Thụ anh trai mắt kính cùng một đám da giòn đều lộ vẻ ngạc nhiên nhìn về phía cặp sách Giang Nam!

Giống như phát hiện trên bảo hiểm có gì đó!

Cặp sách của người chỉ lớn như vậy, làm sao chứa được 10

quả sầu riêng kim cương?

Chuyện này có gì đó không đúng?

Chung Ánh Tuyết ôm một đồng sầu riêng kim cương, cắn chặt môi dưới, cho dù muốn tiên lên hỗ trợ, nhưng tổ chất thân thể không đủ, cứ xông lên chung quy sẽ gây thêm phiền toái cho mọi người.

Thân làm sát thương chính, cho dù Chung Ánh Tuyết vẫn rất coi trọng rèn luyện thân thể, cũng kiên trì ngâm mình, nhưng tổ chất thân thể vẫn kém cận chiến hóa thú giống như Hạ Dao!

"Đến đây, tất cả mọi người tập trung lại đây!"

Mọi người đều ngẩn ra, cũng không biết Chung Ánh Tuyết muốn làm gì.

Chỉ thấy Chung Ánh Tuyết đặt sầu riêng kim cương xuống đất, lần lượt ấn cuốn quả.

"Có thể sẽ đau một chút, nhìn qua là được rồi!"

Không đợi mọi người kịp phản ứng, sầu riêng trên mặt đất ầm ầm nổ tung!

Thoáng chốc vô số gai nhọn kim cương mang theo thịt quả sầu riêng màu vàng kim bay về bốn phương tám hướng.

Đều đặn vẩy lên thân của hơn một trăm người nhóm da gòn, không chỉ trên thân bị đâm ra từng cái lỗ máu, cả người đều hóa vàng.

Sắc mặt cả đám xanh mét, ngũ quan bị mùi thối hun tới vện vẹo, nước mắt chảy ròng, nhao nhao quỳ xuống đất nôn mửa!

"Ọe ~ Nam Thần trời đánh, không muốn để cho chúng ta thừa nhận thống khổ khi bị thú khốn linh phân xác ăn thịt, cho nên

muốn thối chết chúng ta sao?"

"Đây chính là ngọn nguồn của gió độc địa ngục ọe!"

Cả hang động đều tràn ngập một cổ mùi thơm, so sánh với mùi vị này, sương mù của thành Bất Dạ chỉ là cái rắm a!

Chung Ánh Tuyết: "Mọi người nhịn xuống trước, đây là bùa hộ mệnh Tiểu Nam cho chúng ta nha!"

"Thối rồi thì thú khốn linh sẽ không ăn chúng ta, chúng ta qua bên cạnh làm khán giả đừng gây thêm phiền phức cho Tiểu Nam!"

Nói xong liền mang theo một đám da giòn trong đội ngũ nghênh ngang đi tới bên cạnh sơn động!

Chỉ thấy dọc đường đi qua, trong ánh mắt đỏ ngầu màu máu của tất cả thú khốn linh đều trở nên hoảng sợ vạn phần.

Nhổ đầu lưỡi điên cuồng nôn mửa một trận, vẻ mặt ghét bỏ, thậm chí có người đều bị mùi thối hun đến điên cuồng đập vào mũi mình, thối đến hoài nghi thần lẫn sinh.

Chán ghét nhổ nước bọt về phía đám người, thậm chí còn đưa lưng về phía bọn họ mà đào đất...

Một đường đi tới bên cạnh hang động, cứ nhiên không có một con thú khốn linh xuống tay với đám người, cả đám đều ghét bỏ muốn chết.

Đỗ Nguyệt kinh ngạc: "Không phải chứ? Thật sự thần kỳ như vậy?"

Nhưng không ai hứng phần cả!

Thối đến mức bị thú khốn linh ghét bỏ đến tột cùng là một loại thể nghiệm như thế nào?

Tần Thụ: "Giống như chó! Chó nếu có thịt ăn, ai còn đi ăn cứt chứ?"

Một câu nói ra, ánh mắt của đám người vàng ố đều tập trung ở trên người Tần Thụ, ánh mắt như có thể giết người!

Biểu tình trên mặt Tần Thụ cứng đờ: "Cái kia, ta không phải có ý này, chỉ là phép so sánh, ta..."

Đỗ Nguyệt cắn răng: "Đánh hấn cho ta!"

Tần Thụ: (T_T)

Ta không nói lung tung nữa!

Mà Giang Nam thấy hiệu quả của sấu riêng kim cương tốt thần kỳ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Thế này sẽ không có lo lắng nữa!

Khốn linh châu!

Lão tử nếu không móc được mấy cân, chẳng phải sẽ uống phí phần đại lễ Fito tặng cho mình sao?

Chỉ thấy Giang Nam tay cầm đại kích ầm kích, ánh mắt đỏ tươi, khoe miệng nhếch lên một nụ cười.

"Ta liếc mắt một cái liền nhìn ra các người thân mang bệnh nặng!"

"Hãy để cho Giang thần y ta mở sọ giải phẫu giúp các người, bóc tách khối u bên trong đầu kia ra!"

"Toàn bộ đều không thu phí!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe một tiếng vang "rầm" thật lớn, tại chỗ bị nện ra khỏi hố to bằng ô tô.

Thân thể Giang Nam đã biến mất tại chỗ, kèm theo một tiếng nổ kịch liệt!

Đại kích âm huyết xẹt qua một đạo hồng mang kinh diễm ở trên không trung!

Đầu của một con Cora thần lằn khổng lồ cấp Bạch Kim bị chém thẳng ra!

Máu tươi bắn tung tóe, Giang Nam đã đào ra khố linh châu trong đầu, nhét vào trong ba lô phía sau.

Nhưng mà sau đầu lại có một trận ác phong đánh úp lại, một cú quật đuôi lớn tựa như mũi tên nhọn quét tới, giống như muốn chặt đứt ngang người Giang Nam!

Đã thấy Giang Nam giang rộng hai tay, cưỡng ép đón lấy!

"Rầm!"

Cái đuôi khổng lồ hung hăng quét ở trên ngực Giang Nam, tựa như nổi trống, lại bị Giang Nam gắt gao ôm lấy cái đuôi!

Một tiếng rống to, thần lằn khổng lồ Cora cấp Bạch Kim với hơn 30 mét bị ôm đuôi xoay vòng vòng, đập đầu vào trong rừng thạch nhũ!

Vừa muốn đứng dậy, Giang Nam đã mang theo đại kích từ trên cao đáp xuống, lưỡi kích đâm thẳng vào từ hàm dưới.

Thêm một viên nữa!

Không đợi Giang Nam nhét khố linh châu vào ba lô, lại một con thần lằn khổng lồ có hình thể cường tráng hung hăng vồ vào ngực Giang Nam!

"Rầm!"

Thân thể Giang Nam bị đánh bay, hung hăng nện vào vách đá, khe nứt tựa như mạng nhện lan tràn khắp nơi!

Nhổ ra một ngụm máu già!

Thần lẫn khổng lồ há miệng, trong mắt tràn đầy phần hận xông thẳng về phía Giang Nam.

Nhưng Giang Nam còn chưa đáp xuống đất, thân thể đã ở trên vách đá mượn lực bắn ra!

Thiết quyền trùng trùng điệp điệp giao thoa cùng cự trảo của thần lẫn!

"Rầm! rầm! rầm!"

Tiếng nổ vang trời, kinh phong thậm chí thổi bay mặt đất, thổi lẫn xác thú, chấn động cả tai người!

Chỉ nghe thần lẫn khổng lồ kêu bi thương, cự trảo nhanh chóng bị thiết quyền của Giang Nam đâm gãy, vết nứt đều lan tràn tới bả vai.

Giang Nam cầm kích điên cuồng vung lên.

Thần lẫn khổng lồ kia há mồm cắn lấy lưỡi kích, điên cuồng hất đầu, muốn đoạt đi kích!

Lại thấy Giang Nam cầm chuôi kích vặn một phát, ẩm huyết đao từ trong chuôi kích rút ra!

Hung hăng đâm vào mắt thần lẫn khổng lồ, lại đào ra một viên.

Quay đầu ném đao ra, chuẩn xác cắm vào chuôi kích, động tác liền mạch lưu loát.

Lập tức rút đại kích ra, nhảy bật một phát rơi vào trong đàn

thú khốn linh: "Vị bệnh nhân kế tiếp!"

"Ầm ầm ầm!"

Chương 1170 -

Trong bầu thú thỉnh thoảng vang lên tiếng nổ và tiếng gào thét như sấm rền!

Giờ phút này nhóm khán giả vàng ố đứng ở bên sân, ánh mắt đều sắp trừng muốn nổ!

"Các người có thấy không? Đấu với thú khốn linh cấp Bạch Kim, cánh tay đều bị đánh nát! Nam Thần là Bạo Long Thú hình người sao?"

"Con mẹ nó Giang thần y, người ta làm phẫu thuật đòi tiền, Nam Thần làm phẫu thuật đòi mạng a!"

"Quá dữ! Đây là loại đấu pháp gì thế này? Quả thực chính là máy gặt trên chiến trường được không? Đều bị dọa nôn ra rồi..."

Tần Thụ run run nói: "Nếu như ta không nhìn lầm, Nam Thần không uống đại lực, cũng không mở Phần Huyết..."

Một câu nói ra, biểu tình trên mặt mọi người cứng đờ, đều rùng mình một cái!

Cho nên Nam Thần chỉ dựa vào tố chất thân thể của mình mà để đối cứng với thú khốn linh?

Cường độ thân thể của Nam Thần so với thú khốn linh cùng cấp còn dữ dội hơn?

Thế này đúng quá "Nam thú" đi!

Về mặt Chung Ánh Tuyết chấn động, che mặt nói: "Tiểu Nam lên Bạch Kim, có lẽ ngay cả chính hắn cũng không biết mình mạnh

cỡ nào!"

"Sở dĩ không mở Phần Huyết, đoán chừng vì Tiểu Nam cảm thấy thế cục này không cần thiết mở Phần Huyết lên..."

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Chung Ánh Tuyết, người nghe xem đây có phải tiếng người sao?

Chỉ thấy trong sân, đại kích được Giang Nam xoay vòng, ánh mắt đỏ như máu, trong miệng phát ra tiếng cười kiêu ngạo "Ha ha ha".

Chỉ trong chốc lát, đã phẫu thuật cắt bỏ khối u cho hơn 30 bệnh nhân.

Dưới chân là xác thằn lằn khổng lồ đã chất thành một tòa núi nhỏ, Giang Nam đứng ở đỉnh núi, trên người đều bị máu tươi nhuộm thành hồ lô máu!

Càng chém càng hăng!

Lăng Phong Vương Bá nhìn mà choáng váng, hai Kim Cương bọn ta bận rộn nửa ngày cũng chỉ mới cầm chân được mấy con!

Một cự Hoang Kim như người... mới vừa Bạch Kim đã giết thành núi?

Đây không còn là Pentakill nữa rồi, mà phải là Mountainkill!

Người con mẹ nó giết thành một ngọn núi!

Đây là tốc độ giết địch khủng bố gì chứ? Động tác mở sọ đào châu này có cần thuần thục như nước chảy tới vậy không?

"Bành!"

Diệp Tinh Hà thở hổn hển, trong mắt đầy hưng phấn: "Chơi chết một cái, ta bắt được một..."

Nhìn Mountainkill dưới chân Giang Nam, nụ cười trên mặt Diệp Tinh Hà cứng đờ!

Bạch Kim nạp tiền đúng là có khác, con mẹ nó quá dữ dội!

Lúc này thú khốn linh xung quanh Giang Nam cũng không dám xông lên nườax, trong mắt hoảng sợ!

Giang Nam nóng nảy: "Đừng mà, lên nữa đi, ta còn chưa đã nghiền đâu!"

"Mọi người đừng làm chuyện gì đâu nữa, mau kéo quái về phía ta đi!"

Giờ phút này tất cả đám người Tiêu Chấn đều mang một bộ biểu tình được cứu.

Dù cho có đại lực gia trì, trong tay cũng không có vũ khí tiện tay để dùng, muốn phá phòng để đánh chết đám thú khốn linh này cũng quá mức lao lực!

Vẫn nên để quái vật đánh bại quái vật đi!

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người chạy về phía Giang Nam, kéo tới một làn thú khốn linh lớn.

Giang Nam hưng phấn không kiềm được, những thứ này đều là tiền!

Lưỡi kích điên cuồng chém, điên cuồng thu hoạch khốn linh châu.

Núi xác dưới chân càng chồng càng cao, một nhóm đồ sộ!

Giờ phút này, đám người Adams Ngự quốc quả thực bị một màn này làm cho kinh hãi.

Không phải theo như trên tư liệu thì Giang Nam là hệ không

gian khổng lồ sao? Làm sao có thể có tổ chất thân thể khổng lồ như vậy?

Đối phó với thú khổng lồ cũng dễ như trở bàn tay? Đây sợ không phải là giả chứ?

Yuki Euko cũng há hốc mồm nhìn Giang Nam.

Chúng ta cho rằng bản thân đã đủ mạnh mẽ, không nghĩ tới Giang Nam thoát nhìn gầy ốm không đủ hai lạng thịt đứng lên còn dữ dội hơn bên phía mình?

Trong lòng không khỏi bốc cháy chiến ý hừng hực, nhưng đối mặt với đàn thú khổng lồ vây công, giờ phút này lại không rảnh phân tâm!

Đúng lúc này, chỉ nghe một con thằn lằn khổng lồ trên núi xác phát ra tiếng rít chói tai, khổng lồ châu lại bị bắt.

Thú khổng lồ còn lại đều sợ hãi nhìn Giang Nam, cũng không quay đầu mà chạy thẳng về phía đám người Yuki Adams!

Cả đám đồng loại đều chỉnh tề nằm trong núi, lại xông lên chẳng phải đi tặng đầu sao?

Biết gặp phải cường địch, hơn nữa bên cạnh còn có một đám người còn thối hơn cứt, ngửi mùi có vẻ cũng không được ngon lắm, Ờ~

Ai còn muốn đánh với các người nữa? Bên kia thoát nhìn dễ bắt nạt hơn, chúng ta đi đánh bọn họ không thơm hơn sao?

Về mặt Giang Nam mất mát vẫy tay: "Ai ai ai~ đừng đi mà?"

Nhưng mà thú khổng lồ lại hoàn toàn bỏ qua phía bên Giang Nam, chạy tới chơi đùa cùng đám người Yuki Adams.

Bên nước N còn dễ nói, đoàn đội cường pháo đối chọi với thú

khốn linh cũng không tính là chịu thiệt, mặc dù có tổn thất, nhưng phối hợp tự bảo vệ mình cũng đủ rồi!

Tình thế Ngự quốc vốn tràn ngập nguy cơ, mang theo da giòn tương đối nhiều, hơn nữa thú khốn linh vốn công kích Giang Nam lại chạy tới công kích bọn họ!

Giống như cộng rơm cuối cùng đè chết lạc đà!

Sở dĩ có thể chống đỡ đến bây giờ, hoàn toàn là nhờ vào Robert!

Người phụ nữ này quả thực mạnh đến nổ tung!

Chỉ thấy trang phục hầu gái trên người Robert bị tổn hại lớn, tạp dề đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Kính vỡ vụn, hai bím tóc theo động tác của cô bay lên bay xuống!

Đại kiếm khốn linh trong tay điên cuồng chém đứt thú khốn linh tựa như chặt dưa thái rau!

Số lượng đánh giết được thậm chí không ít hơn Giang Nam, toàn bộ quá trình cũng không nói câu nào, chỉ điên cuồng chém giết!

Nhưng mà lực lượng một người đúng là vẫn là có hạn, bởi vì công kích của Giang Nam mà đám thú khốn linh dời đi mục tiêu!

Robert gần như bị thần lẫn khổng lồ bao phủ, người Ngự quốc lại có mấy người bị cắn chết!

Giang Nam khiêng đại kích ngồi ở trên núi xác cười rục rịch: "Tiểu phú bà, muốn dùng tiền tiêu vật của người để mượn ta làm tay chân không?"

"10 viên linh châu cấp Kim Cương, ngoài ra, toàn bộ khốn linh

châu mà các người đánh được thuộc về ta! Thế nào?"

Heidi cầm lấy ví ếch nhỏ, trong mắt tràn đầy lo lắng!

"Rầm!"

Một kiếm của Robert đánh bay thần lẫn khổng lồ, phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy mỗi một, quay đầu lại nói: "Thánh nữ đại nhân, đồng ý với hân!"

Heidi liền vội vàng gạt đầu!

"Được, ta đồng ý với người a, Nam Thần người mau tới giúp chị Robert đi!"

Giang Nam nhếch miệng cười, khiêng đại kích xông vào bày thú, giúp Robert giảm bớt áp lực!

Hai người bị vây ở trong bày thú, lưỡng đối lưỡng với nhau, trên người tràn đầy máu tươi, vẻ mặt lạnh lùng!

Một người cầm đại kích ảm huyết, một người cầm đại kiếm khốn linh!

Robert đẩy mắt kính, lạnh lùng nói: "Cám ơn!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đừng hiểu lầm, đây chỉ là giao dịch!"

Có Giang Nam gia nhập, tình thế bên phía Ngự quốc cuối cùng cũng được giảm bớt!

Mà nhóm Lăng Phong Tiêu Chấn cũng đang ngồi ở trên núi xác làm khán giả.

Xem Giang Nam giết địch quả thực như xem buổi biểu diễn nghệ thuật a!

"Nam Thần cũng không biết mệt sao? Đúng là cầm thú mà!"

"Sao có thể không mệt? Trạng thái của Nam Thần đã trượt xuống, hơn nữa trên người cũng có không ít vết thương!"

"Đây chính là lực lượng ý chí khi hai túi gạo thì gánh không nổi, nhưng hai túi vàng thì gánh lên lầu tám sao? vì khốn linh châu mà Nam Thần đúng là dám liều mạng mà!"

.....

Chương 1171 -

Đại Lãng Diệt mang một thân máu chạy đến bên người Chung Ánh Tuyết, bàn tay nhỏ bé cọ cọ trên người Tuyết Tuyết, bôi chút thịt quả sầu riêng lên người mình.

"A? Tuyết Tuyết! Trạng thái của Tiểu Nam có phải có chút không thích hợp hay không?"

"Theo lý thuyết lấy tính tình Tiểu Nam, dưới tình huống như vậy hẳn là dẫn đội tìm đường rút lui trước a?"

Chung Ánh Tuyết nhíu mày: "Có cảm giác không đúng lắm, có lẽ Tiểu Nam có suy nghĩ của riêng mình?"

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ thấy vách tường phía trên động mạnh mẽ nổ ra!

Một con rết khổng lồ thân dài hơn 50 meys từ trong động bắn ra!

Một tiếng hí vang, lại làm cho thần lẫn khổng lồ toàn trường run lấy bấy!

Vẻ mặt Lăng Phong trắng bệch: "Thú khốn linh cấp Kim Cương! Xong đời!"

Hình thể to lớn như vậy, tất nhiên là thú khốn linh cấp Kim Cương không thể nghi ngờ!

Chỉ thấy trên thân thú hẹp dài có giáp xác màu đen, tản ra hắc quang thâm sâu.

Chân rết lút nha lút nhút bám vào vách đá, phát ra âm thanh lọc

cọc.

Bộ mặt vô cùng dữ tợn, trên trán có hoa văn huyết sắc giống như khuôn mặt thiếu nữ.

Giác hút sắc bén, đáng vẻ dữ tợn này đã khiến da đầu người tê dại, hàn khí đột nhiên thổi tới.

Vương Bá rống to: "Trùng hồng nhan thiết giáp ngàn chân cấp Kim Cương! Tản ra!"

Nhưng mà rết ngàn chân kia đã đánh tới núi xác, giác hút sắc bén cắn về phía Diệp Tinh Hà!

Lăng Phong đỏ mắt, tiến lên túm lấy cổ áo Diệp Tinh Hà, ném bay!

Bản thân lại dùng cánh tay máy móc chống đỡ!

Keng!

Cánh tay máy nổ ra tia lửa điện, lực trùng kích cực lớn đánh bay Lăng Phong, cánh tay nặng nề nện ở trên đá!

Mà Vương Bá cũng vọt lên, thiết quyền điên cuồng nện về hướng rết ngàn chân!

"Bang bang bang!"

Một quyền hạ xuống, chấn động đến nửa người Vương Bá tê dại, đây là lực phòng ngự biến thái gì vậy?

Nhưng mà lúc này những cái chân tựa như trường mâu của rết ngàn chân điên cuồng cào Vương Bá!

Trước ngực bị cào một mảnh máu thịt mơ hồ, máu tươi bắn tung tóe!

Đúng lúc này, Đào Hân Di phi thân tới, một cú đá xoáy, đập mạnh vào sườn mặt rết ngàn chân, đập lệch một cái!

Lúc này Cung Lâm mới mượn cơ hội túm lấy Vương Bá rời đi, vội vàng rút cho hắn gốc nhân sâm, chạm một lát nữa sợ là sẽ bị cắt nát!

Lúc này mọi người mới mượn thời cơ đứng lên rút lui xuống núi xác, Lăng Phong đứng dậy lau máu khóe miệng, vừa muốn lại lên!

Nhưng biểu tình cứng đờ, chỉ thấy cánh tay máy móc của mình bốc khói, nằm trong năm đám rỗng, cánh tay nhỏ bắt đầu vận động nhiều lần với tốc độ cao...

Đào Hân Di đỏ mặt: "Phi! Không biết xấu hổ!"

Vẻ mặt Cung Lâm ghét bỏ: "Này! Đang trong trận chiến nguy cơ trùng trùng, nghiêm túc một chút có được không?"

Lăng Phong: !!!

Con mẹ sao lại vào lúc naytf chứ? Vừa rồi sợ là bị rết ngàn chân đánh cho đoạn mạch đi?

Lúc này hình thức súc bình nhà người không cần ra ngoài góp vui đâu! Đánh nhau đi!

Lăng Phong đen mặt điên cuồng ấn nút công tắc, kết quả căn bản không dừng lại được!

Tức giận đem cánh tay máy móc tháo xuống ném trên mặt đất đập nát.

Nhưng mà chỉ thấy rết ngàn chân leo lên núi xác, lại mặc kệ mọi người, bắt đầu ăn thi thể thần lẫn khổng lồ!

Lăng Phong nhìn mà da đầu tê dại, ăn xong những thứ này sợ

là liền muốn bắt đầu ăn thịt người đi?

Rết ngàn chân cấp Kim Cương công cao máu dày, quả thực chính là Boss trong Thâm Uyên!

Tần Thụ nuốt nước miếng: "Tề Ngọc, đừng ngại ra đó làm gì? Lên đi! Con rết lớn này còn không phải là chuyên môn của người sao?"

"Đã đến lúc thể hiện bản lĩnh của mình rồi!"

Vẻ mặt mấy người Lăng Phong đều ngạc nhiên nhìn về phía Tề Ngọc, chẳng lẽ tên đầu trọc còn che dấu tuyệt kỹ gì nữa sao?

Tề Ngọc xụ mặt: "Người có thể rút cho ta đi, ta vừa lên liền không còn!"

Chỉ trong chớp mắt, rết ngàn chân kia liền ăn sạch núi xác thằn lằn, khí thế lại mạnh hơn nữa, hai mắt huyết hồng nhìn chăm chăm mấy người Lăng Phong!

Cả người Vương Bá hộc máu, vội vàng kêu lên: "Nam Thần! hời viện a, gặp phải cường địch!"

Lúc này Giang Nam phối hợp cùng Robert, đã chém đồng thú khốn linh bên phía Ngự quốc không còn nhiều lắm.

Thú khốn linh chỉ bắt nạt kẻ yếu nên đều chạy về phía bên đoàn đội nước N, Yuki Euco tức giận chửi ầm lên.

Nguy cơ của tiểu phú bà tạm thời giải trừ.

Giang Nam quay đầu nhìn về phía con rết lớn, nước miếng thiếu chút nữa chảy ra!

Tựa như phát hiện trân bảo hiếm có, ngửa đầu ăn một gốc nhân sâm!

Hét lớn: "Để ta chơi nó!"

Robert vấy máu tươi trên kiếm, cũng không nói một lời đi theo Giang Nam!

Giang Nam ngẩn ra: "Người cũng muốn tới hỗ trợ?"

Robert thần nhiên nói: "Đừng hiểu lầm, ta chỉ là giúp bên phía mình giải trừ tai họa ngầm mà thôi!"

Giang Nam nhếch miệng cười, ném cho Robert một gốc cây nhân sâm: "Hắc ~ nữ nhân mạnh miệng, ta cũng không chán ghét!"

Robert cũng không cự tuyệt, ngửa đầu ăn hết!

Nhưng Adams lại dữ tợn nói: "Robert, không được đi!"

"Con rết kia là chuyện của bọn họ, người đi rồi, an toàn bên phía chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Heidi vội la lên: "Sao người có thể nói như vậy? Vừa rồi Nam Thần cũng giúp chúng ta a? chúng ta không thể vong ân phụ nghĩa!"

Adams cười lạnh: "Vừa rồi Giang Nam đều nói, chỉ là giao dịch mà thôi!"

Robert cúi đầu nói: "Thực lực của con trùng này rất mạnh, nếu như đám người Giang Nam thất bại, chúng ta cũng sẽ biến thành đồ ăn, vẫn nên..."

Adams tức giận nói: "Đó cũng là vấn đề của bọn họ, chúng ta hoàn toàn có thể lợi dụng khoảng thời gian này rời khỏi hang động rồi chạy trốn!"

"Quý mới cứ tiếp tục ở nơi này lại gặp cái gì, không được đi, chẳng lẽ ngay cả mệnh lệnh hoàng thất Ngự quốc người cũng vi phạm sao?"

"Người cùng lắm chỉ là tiện tì mà thôi, ta thân là thánh tử, bảo người làm cái gì người liền..."

Lời còn chưa nói xong, thần sắc Giang Nam đã hoàn toàn trở nên lạnh lẽo!

Cầm kích vọt tới trước người Adams, một cước đá vào ngực, thân thể Adams giống như đạn pháo bị đá bay!

Hung hăng nện vào vách đá, phun ra một ngụm máu!

[Giá trị oán khí từ Adams + 1000!]

Trong mắt hần tràn đầy cuồng nộ, còn không đợi hần nói chuyện, Giang Nam đã rút ẩm huyết đao ra cắm vào bả vai Adams!

Đong đĩnh hần ở trên tường, nương theo tiếng kêu thảm thiết giống như giết heo, đại kích ẩm huyết của Giang Nam đã đặt ở trên cổ Adams!

"Đối với Robert dùng mạng bảo vệ an nguy của các người, thái độ của người chính là như vậy sao? Người có phải không biết cái gì gọi là cảm ơn hay không?"

"Người khác đối tốt với người đều là lẽ đương nhiên phải không?"

Thần sắc Adams dữ tợn: "Người dám động đến ta? Người sẽ hối hận, ta..."

Còn không đợi nói xong, ẩm huyết đao trong tay Giang Nam xoay tròn, Adams đau đớn nói không ra lời!

"Người nên nhìn lại tình huống đi! Nơi này là phạm vi trường lực khốn linh, Giang Nam ta giết tên phế vật như người, cũng không phải là chuyện khó gì!"

"Hiện tại mỗi một nhịp tim đang đập của người, đều bắt

nguồn từ sự nhân từ của ta đối với người!"

"Nói thêm một chữ nữa là chết!"

Chương 1172 -

Sắc mặt Adams trắng bệch, hắn thấy được sát ý không chút che dấu ở trong mắt Giang Nam.

Thân thể run rẩy không ngừng, một chữ cũng không dám nói.

Đúng lúc này, đại kiếm của Robert nhẹ nhàng đặt lên vai Giang Nam.

"Nếu người giết hắn, ta phải giết người!"

Giang Nam cười nói: "Ta đây chỉ là đang nói chuyện giúp người a? Người cảm ơn ta bằng cách này sao?"

Robert cúi đầu, thần sắc ảm đạm: "Ta chỉ đang thực hiện sứ mệnh của ta!"

"Gia tộc ta đời đời trung thành với hoàng thất Ngự quốc!"

Giang Nam rút ẩm huyết đao cắm vào đại kích: "Hiện tại lão tử còn chưa có tâm tình để ý tới tên cứt chó này!"

"Nhưng người tốt nhất cầu nguyện hắn đừng lại chọc đến trên đầu của ta, bất luận là ở nơi nào!"

Adams xụi lơ trên mặt đất, trong ánh mắt nhìn Giang Nam tràn đầy oán hận, giá trị oán khí đều tăng mạnh!

Nhưng một câu cũng không dám nói, sợ Giang Nam chém mình!

Giờ phút này, Vương Bá nằm trên mặt đất há to miệng hộc máu: "Nam Thần! đừng lại thông đồng với nữ hầu nữa!"

"Nếu không tới hỗ trợ, trong hũ sẽ không có ba ba!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Xem ta trình diễn với nó!"

Nói xong lại nhảy một phát, đại kích ẩm huyết liền xoay tròn chém tới rết ngàn chân!

Ánh mắt mấy người Lăng Phong sáng ngời, trong mắt đầy chờ mong, rốt cục đã tới sao?

Rết ngàn chân tựa hồ nhận ra tính uy hiếp của Giang Nam, nửa người đứng thẳng lên!

Hơn mười cái chân ngăn cản, thế nhưng lại chỉ đỡ được một thanh đại kích ẩm huyết của Giang Nam!

Lập tức cái đuôi khổng lồ rút ra, hung hăng đập Giang Nam xuống đất, đập ra một cái hố to hình người!

Không khí rơi vào yên tĩnh tuyệt đối...

Vương Bá Lăng Phong: ...

Người trả lại sự chờ mong cho chúng ta!

Ngẫu không quá ba giây trong truyền thuyết chính là nói về người sao?

Mà Robert cũng mang theo đại kiếm vọt tới, đứng tại chỗ, kiếm thép trong tay chém ra tàn ảnh, kinh phong tung hoành!

Đâm về hướng rết lớn!

Nhưng rết ngàn chân cái gì cũng không nhiều, chỉ có chân là nhiều, hơn mười cái chân cùng nhau bận rộn, ngăn cản toàn bộ cú chém của Robert!

Trên không trung bắn ra từng tia lửa!

Cùng lúc đó, quân đoàn đại lực cũng đang nghĩ hết biện pháp để công kích rất lớn, nhưng chân của nó quá nhiều, điên cuồng ngăn cản bộ phận công kích!

Thương tổn đánh vào giáp đen đều bị bị phản ngược!

Đúng lúc này, chỉ thấy trong hố to hình người, một bàn tay bốc khói trắng bám vào vách hố!

Thanh âm khàn khàn vang vọng hang động!

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương! 100%! Mở!"

"Oanh!"

Hơi nước dày đặc từ mỗi một lỗ chân lông trên thân thể Giang Nam bốc ra!

"Đột đột đột!"

Máu đang sôi trào, tiếng tim đập tựa như động cơ vận chuyển quanh quẩn, chấn động đến mức mọi người đều thấy khó chịu!

Giang Nam chậm rãi đứng dậy, hai mắt đỏ như máu, cơ bắp kéo căng, làn da vô cùng đỏ sẫm!

Gân xanh như cầu long nổi lên, khoe miệng Giang Nam cong lên.

"Ba phút kế tiếp! Là thời gian của ta!"

Vừa dứt lời đã biến mất tại chỗ!

Cùng lúc đó, con rết to phát ra một tiếng kêu thảm thiết, chỉ thấy bụng rết lớn đã bị đại kích âm huyết của Giang Nam rách ra một lỗ máu!

Cho dù phòng ngự giáp đen có cao hơn nữa, dưới lực lượng

tuyệt đối cũng bị phá vỡ!

Vương Bá mở to hai mắt, vẻ mặt kinh hãi: "Mẹ nó? Thuần di sao? Nam Thần có thể sử dụng dị năng trong trường lực khốn linh sao?"

Lăng Phong chấn động nói: "Không... không phải thuần di, là tốc độ nhanh đến mức vượt qua khả năng cực hạn mà mắt người có thể theo dõi!"

"Loại tốc độ trao đổi chất này? Tê~ Giang lão đệ bắt đầu nạp tiền rồi!"

Lăng Phong vẫn có một chút hiểu biết đối với Phần Huyết.

Nhưng Phần Huyết trong ấn tượng căn bản không mạnh tới mức này!

Đây mà là tiếng tim đập sao? giống tiếng động cơ thì đúng hơn!

Trái tim nào chịu đựng được loại vận động như vậy chứ?

Con rết lớn bị chém ra máu hoàn toàn tiến vào trạng thái bạo ngược, nửa người đứng thẳng lên!

Vô số chân rết tựa như trường mâu sắt thép, phát ra từng tiếng xé gió, hung hăng đâm xuống người Giang Nam.

Nhưng mà giờ phút này cơ năng thân thể Giang Nam bị Phần Huyết tăng lên tới cực hạn.

Động thái thị giác, thính giác, sáu giác quan đều đạt tới đỉnh cao trước nay chưa từng có, thậm chí so với thời điểm ở khu 53 còn mạnh hơn!

Căn bản trốn cũng không trốn, đại kích ầm kích trong tay chém ra hàn quang đỏ tươi trên không trung.

Chân rết đâm về phía chỗ yếu hại của mình bị lưỡi kích bổ ra, lưỡi kích lại tiếp tục chém ra đường vết máu dữ tợn tại bụng giáp.

Mặc cho chân rết rạch ra từng vết thương đỏ sẫm trên cánh tay và đùi!

Vừa chém vừa rống to!

"Đến đây! Thương tổn lẫn nhau đi? Rết tinh nhà người, trả ông nội cho ta!"

Con rết lớn: ???

Ai bắt ông nội nhà người chứ?

Người đừng có nói lung tung a!

Đám người Lăng Phong cũng nhìn đến tê dại da đầu, người còn có thể tàn nhẫn với bản thân hơn hay không?

Vậy mà lại lựa chọn lấy thương đổi thương với Boss?

Mài thanh máu?

Bao nhiêu máu cũng không chịu nổi với loại đấu pháp này của người!

Giang Nam cũng mang vẻ mặt bất đắc dĩ, mình cũng chỉ có thể mở Phần Huyết 100% được ba phút đồng hồ, mở lâu hơn liền xong!

Rết lớn có rất nhiều chân, điểm né tránh phải nói là MAX, muốn trong thời gian ngắn đánh ra càng nhiều sát thương, chỉ có thể dùng loại đấu pháp lấy thương đổi thương này.

Đảo mắt Giang Nam đã biến thành hồ lô máu, mà trên người con rết lớn cũng bị chém ra hơn 20 vết máu!

Phần nộ ngựa mặt lên trời gào thét!

Hút giác nhắm ngay Giang Nam: "Phi..."

Một đồng nước miếng màu tím nhỏ về phía Giang Nam.

Giang Nam: !!!

Vội vàng lắc mình né tránh.

Chỉ thấy nước miếng rơi xuống đất, ăn mòn mặt đất thành một lỗ thủng lớn, toát ra từng trận khói trắng khó ngửi!

Nước bọt rơi vào trên vai Giang Nam, ăn mòn ra vài cái huyết động, Giang Nam đau đến nhe răng nứt miệng!

Thứ này có thể so với axit mạnh!

"Được lắm! Người thích chơi dơ với lão tử đúng không? Dám nhổ nước miếng?"

Ánh mắt con rết lớn sáng lấp lánh, quả nhiên hữu dụng a!

Vì thế nhắm vào Giang Nam, mở ra hình thức Gatling liên tục!

"Ta... ta... ta... ta..."

Từng bãi nước miếng màu tím tựa bắn ra như đạn, đuổi theo Giang Nam mà phun!

Giang Nam ở trong động tránh né khắp nơi, thậm chí chạy như bay trên tường!

Nhưng mà con rết lớn giống như nghiện, vẫn đuổi theo không ngừng phun nước bọt.

Giang Nam tức giận nhảy vọt lên đỉnh động, hai chân mượn lực, thân thể tựa như đạn đạo khoan đất ngang nhiên đập tới đỉnh

đầu con rết lớn!

"Chiến phủ đá bay!"

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Giang Nam hung hăng bổ xuống đỉnh đầu con rết!

Lực trùng kích cực lớn làm cho đầu rết hung hăng nện trên mặt đất, đất đá vỡ tung, hang động tựa hồ cũng run lên theo!

Con rết lớn đứng dậy lắc lắc đầu, vừa muốn động đã hoảng sợ!

Chỉ thấy Giang Nam chẳng biết từ lúc nào đã chế trụ cái đuôi của nó, lực lượng trung tâm cường hãn bộc phát.

Ném con rết dài hơn 50 mét lên, đập mạnh xuống đất!

Chương 1173 -

"Nam Thần kéo mì sợi!"

Vách đá hang động bị chấn động không ngừng có đá rơi xuống, tất cả mọi người ở đây nhìn một màn này mà chấn động.

Con mẹ nó đây đến tột cùng là loại đấu pháp cuồng bạo gì vậy?

Đó là boss rất! Không phải bột mì sợi!

Vì sao tên chiêu thức của người đầu kỳ quái như vậy? Quý tài đặt tên chính là chỉ người sao?

"Về sau lão tử không còn cách nào để nhìn thẳng mì sợi nữa rồi, Nam Thần mở Phần Huyết quả thực không phải người mà!"

"Tới phim cũng không dám quay như vậy chứ? Quá dữ dội, vùng BOSS lên đánh?"

"Boss chiến trăm người! Nam Thần lại muốn đánh một mình sao?"

"Với tình huống này, muốn nhúng tay cũng không chen vào được!"

Vung mì sợi ước chừng được một phút, Giang Nam đều thấy mệt mỏi, hung hăng ném con rết lớn lên tường!

Giang Nam chống đầu gối thở nặng nề.

Chỉ thấy con rết lớn lại bò lên!

Oe ~

Nôn ra một bãi nước bọt màu tím lớn, khiến Giang Nam cũng phải nôn ra.

Nhưng lắc lắc đầu, lại lần nữa vọt về hướng Giang Nam!

Giang Nam mang vẻ mặt đau đầu, thanh máu này cũng quá dày, thú khốn linh cấp cao cũng quá khó đánh đi?

Thời gian của mình cũng chỉ còn hơn phân nửa a!

Robert vội vàng cầm kiếm xông lên, giữ chặt con rết lớn, tranh thủ thời gian thở dốc cho Giang Nam!

Đám người Lăng Phong cũng mang vẻ mặt lo lắng, Nam Thần đánh tới như vậy cũng không thể làm gì được con rết này sao?

Cứ tiếp tục nạp tiền như vậy, sợ là Nam Thần cũng không chịu nổi!

Vương Bá gấp đến độ cào tim cào gan, ánh mắt mãnh liệt sáng ngời, xoay người lục lọi một trận ở trong ba lô!

"Này này này! Mọi người đều mang theo thú này chứ?"

Ánh mắt Lăng Phong và Cung Lâm cũng tràn đầy hưng phấn, vội vàng từ trong túi lấy ra!

"Chẳng qua thú chơi này có tác dụng với thú khốn linh sao?"

Đào Hân Di vội la lên: "Mặc kệ nó có tác dụng hay không? Thú rồi sẽ biết!"

"Chỉ cần có thể khống chế được chân con rết lớn, làn sóng này đã thắng một nửa!"

Bốn người gập đầu, không hề nghĩ ngợi rút vòng kéo ra ném về

phía con rất lớn.

Bốn quả lựu đạn này chính là thứ kiếm được từ trong tay Giang Nam lúc trước!

Trong thoáng chốc bốn quả lựu đạn bắn ra dòng điện bảy màu, bao phủ toàn bộ rất lớn cùng Robert đang đánh say sưa trong đó!

Thân thể cả hai đều cứng đờ!

Chỉ thấy biểu tình của Robert trở nên hoảng sợ, đại kiếm trong tay hung hăng cắm xuống mặt đất, hai tay chống chuôi kiếm!

Bắt đầu lắc hông trái phải, rất có nhịp điệu!

Làn váy lắc lư theo động tác của cô, hai bím tóc cũng lắc lư theo!

Vương Bá mở to hai mắt: "Vẫn... vẫn là hầu gái tốt hơn!"

Giờ phút này mặt Robert cũng đỏ bừng, tại sao mình lại không khống chế được mà nhảy múa chứ?

Hai mắt tràn đầy phản hận nhìn chăm chăm Vương Bá!

Người chờ đó cho ta a!

Nhưng mà con rất cũng trúng chiêu, hai mắt đỏ ngầu tràn đầy sợ hãi!

Thân thể dài hơn 50 mét thể nhưng cơ hồ đứng thẳng lên hết, vô số cái chân bắt đầu vòng quanh trước ngực.

Thân thể hẹp dài lấy hình thái hình chữ "S", vặn trái vặn phải tựa như sóng cuộn trông cực kỳ ma tính.

Hút giác sắc bén đóng mở theo nhịp, nhưng nửa chữ cũng không thốt ra!

Mọi người nhìn mà ngây người, con rết lớn này nhảy điệu gì vậy? Thế này cũng quá ma tính đi.

Tần Thụ lâm vào vẻ trầm tư, lập tức thử giọng hát theo tiết tấu của con rết lớn.

"Đây chính là cái cơ để chia tay~"

"Nếu để cho người làm lại từ đầu, người có yêu ta không?"

"Tình yêu mang đến cho ta sự vui vẻ, cũng sẽ mang đến tra tấn sao?"

Ánh mắt rết lớn sáng ngời, tràn đầy cảm động, tất cả chân đều chỉ về phía Tần Thụ!

Tri kỷ! Vẫn là người hiểu ta a!

Giang Nam hết hồn!

Ảnh... Ảnh Lưu Chi Chủ?

Con rết lớn này còn con mẹ nó có thể nhảy Ảnh Lưu Chi Chủ sao? Nó rốt cuộc học từ ai vậy?

Nhìn tiết tấu vặn vẹo này của người tuyệt đối là học được tinh túy có được không?

Không hổ là Tần Thụ a, tiểu vương tử bò sữa, vẫn luôn hiểu được đám thú cần gì nhất!

Chỉ là giờ phút này ánh mắt lại sáng hơn, không nghĩ tới trong trường lực khốn linh, lựu đạn cũng có thể có được hiệu quả cường đại như vậy.

Khống chế được chân rết, vậy chém nó còn không phải giống như chơi đùa sao?

Trong lúc suy nghĩ vội vàng đi tới trước mặt một đám khán giả vàng ố mở ba lô ra.

Đổi 200 quả lựu đạn múa xấu hổ từ hệ thống, làm bộ như lấy ra từ trong ba lô ném cho mọi người!

"Khống chế nó cho ta, khống chế đến chết!"

Nói xong liền cầm kích chém về phía bụng giáp bị lộ ra của con rết lớn, bất chấp từng vết thương!

Con rết lớn phát ra tiếng kêu thống khổ, đêi khóc ra rồi, nhưng căn bản không khống chế được bản thân, ta cứ muốn khiêu vũ!

Nhưng mà không đợi đám người Vương Bá cao hứng được bao lâu.

Lăng Phong cũng đã bắt đầu khống chế không được cơ thể mình!

Mà Vương Bá mắt đầy hoảng sợ, cũng lần nữa bạo y, tay lại sờ mó người mình, bắt đầu cục cựa nhỏ, đại biến thái.

[Giá trị oán khí từ Vương Bá +1000!]

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong...]

Lần này không phải không bị điện quang bảy màu bao phủ sao? Như thế nào vẫn không nhận được mà nhảy múa chứ?

Người ném cũng sẽ khiêu vũ cùng sao?

Nam Thần người là đồ lừa đảo, vì sao không nói sớm!

Đào Hân Di mang vẻ mặt ghét bỏ, vừa muốn nói, thân thể trực tiếp cứng đờ!

Hai chân khép lại, khuôn mặt ngửa lên, ngón tay chọc gương

mặt của mình, bắt đầu xoay vòng, cả người cũng nhảy nhót.

"Nicole Nicole baby..."

"Nicole~"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở đây nhìn Đào Hân Di, trái tim đều tan biến theo!

Quả thực đáng yêu muốn chết có được không?

Đào Hân Di đều sắp điên rồi, rảnh rồi không gì làm lại đi nhảy cái điệu này ở trước mặt học viên của mình a!

Xấu hổ muốn chết!

[Giá trị oán khí từ Đào Hân Di +555!]

Giờ phút này, vẻ mặt Lăng Phong Vương Bá cảm động, ném lựu đạn muôn năm, bằng không làm sao có thể nhìn thấy một màn như vậy của nữ thần Đào Tử?

Trong lúc suy nghĩ ánh mắt hai người không khỏi tập trung đến trên người Cung Lâm, trong mắt tràn đầy chờ mong!

Không biết Tiểu Lâm sẽ nhảy cái gì? Nhất định sẽ rất đáng yêu đúng không?

Cung Lâm nghiêng rằng, cả người đều sắp điên rồi, trán đổ mồ hôi, nhưng cuối cùng vẫn không kiềm chế được xúc động muốn được nhảy trong lòng!

Chỉ thấy cô sải bước đi tới trước mặt Vương Bá, hơi cúi người, hai tay chống đầu gối, nghiêng đầu, nụ cười trên mặt trở nên vô cùng sáng lạn.

"Người tới để ị đúng không?~"

Vương Bá: Phụt~

Người... Người con mẹ nó thế này là nhảy điệu gì chứ?

Đây mà cũng là khiêu vũ sao?

Cung Lâm hỏi Vương Bá xong, lại đi tới trước mặt Lăng Phong, nghiêng đầu sáng lạn cười nói!

"Người tới là để..."

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm +1000!]

Lăng Phong: Phụt - ha ha ha!

Quá xấu hổ a!

Bình thường Tiểu Lâm xem mấy video nhảy nhót quỉ quái gì vậy chứ?

Bây giờ đổi đồng đội còn kịp không?

Chương 1174 -

Cung Lâm hỏi Lăng Phong xong lại đi tới trước mặt Đào Hân Di.

"Người tới là để..."

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

Đào Hân Di: "Nicole phụt ha ha~"

Đào Hân Di cười điên rồi nằm trên mặt đất ôm bụng lăn lộn, người đến tột cùng đang nhảy múa điệu múa thiếu năng trí tuệ gì chứ?

Thật đúng là xấu hổ chết có được hay không?

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm +1000!]

Trái tim Cung Lâm đều tan nát, may mắn trong phạm vi trường lực khốn linh không thể dùng dị năng.

Bằng không mình nhất định sẽ biến ra giấy!

Còn nói Vương Bá biến thái?

Hắn có biến thái hơn nữa cũng không thể biến thái bằng người chạy khắp nơi hỏi người ta có ị hay không.

Mình sẽ không bao giờ loạn dùng Vạn Ác Chi Nguyên nữa, không bao giờ dùng đạo cụ do Nam Thần đưa cho nữa!

Chỉ có càn hồ, không có hồ nhất!

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam lại không có thời gian chú ý phía sau đến tột cùng xảy ra chuyện gì!

12 giây trôi qua, Giang Nam chém ra bảy tám chục vết máu ở trên người con rết lớn!

Con rết lớn mang vẻ mặt phẫn hận, dù là bầm nhân sủi cao cũng không bầm như người.

Điện nhảy xấu hổ vừa qua đi, mình rốt cục có thể động, vô số cái chân điên cuồng đâm về phía Giang Nam!

Nhưng mà Giang Nam lại linh hoạt lắc mình né tránh, rời khỏi mấy trăm mét.

Đồng thời quát to với đám khán giả vàng ố:

"Mọi người ca hát đánh trống!"

"Tiếp tục tấu nhạc tiếp tục múa!"

"Trận chém giết này ta làm chủ!"

"Ném bom khống chế nó!"

Nhóm khán giả vàng ố sao không biết ý định của Giang Nam?

Lập tức lại có hơn 10 quả lựu đạn xấu hổ bị ném tới, dòng điện bảy màu rực rỡ lần nữa bao phủ con rết lớn!

Trong lúc nhất thời tiếng hát của Tần Thụ càng thêm to rõ!

Mà Giang Nam cùng Robert sớm có dự kiến trước, liền rút khỏi phạm vi bao phủ.

Con rết lớn hoảng hốt

Tại sao lại bắt đầu nữa rồi?

Rết lớn không khống chế được tâm tình xao động của mình lại bắt đầu Ảnh Lưu Chi Chủ.

Mà Giang Nam lại là mượn cơ hội xông về, tiếp tục chặt nhân bánh!

Đại kích luân phiên vung lên, máu tươi tung bay!

Đám người Ngô Lương Lăng Phong đều mang vẻ mặt kích động, loại đấu pháp như vậy, thanh máu BOSS có dày hơn nữa cũng có thể mài chết a!

Mọi người nhao nhao xông lên, lợi dụng rết lớn bận nhảy Ảnh Lưu Chi Chủ không thể làm gì mà điên cuồng công kích.

Hỗ trợ Giang Nam cùng nhau đánh BOSS!

Trong lúc nhất thời lớp giáp đen của con rết lớn vang lên tiếng keng keng, tia lửa bay thẳng lên.

Mà Robert lại không có xông trở về, mà bước dài đi tới trước mặt Vương Bá, kéo lấy đại kiếm hung hăng vỗ ở trên mặt Vương Bá!

Đánh bay hấn tựa như đánh golf, lập tức đuổi theo, dùng kiếm đưa lưng về phía Vương Bá đang quỳ rạp trên mặt đất không thể động đậy mà hành hung một trận!

Vương Bá: "Ngao ngao ngao! Đừng đánh, sao lại đánh ta? Ta lại không làm cái gì cả!"

Robert nghiêng chặt răng: "Dám làm ta mất mặt! Đáng giận!"

Vừa rồi cũng không chỉ có một mình ta ném bom, vì sao chỉ đánh chính ta a?

Thật không công bằng!

Đánh cho Vương Bá sừng vù một vòng, Robert mới lần nữa vọt về chiến trường, tiếp tục đối đầu với rết!

Lăng Phong và Cung Lâm đều rùng mình một cái, vẻ mặt chột dạ.

May mắn Vương Bá lớn lên trong tương đối muốn đánh, bằng không nói không chừng mình cũng muốn bị liên lụy.

Giờ phút này, đám khán giả vàng ố vừa mới ném bom cũng nhả múa, nhưng vẻ mặt lại vui mừng.

Rốt cục cũng phát huy được công dụng a, các người cứ việc tấn công, quả đắng của việc ném bom để chúng ta gánh chịu cả cho!

Thời gian múa xấu hổ vừa qua, đám người Giang Nam rút lui, nhóm người vàng ố lại ném bom không chế, lập tức mọi người lại xông lên tấn công.

Đợt hành động này trực tiếp trở thành một bộ phương pháp vượt ải hoàn mỹ!

Con rết lớn cho dù phòng ngự có cao cỡ nào nữa cũng không chịu nổi loại đấu pháp này, cả người rách nát, máu tươi tràn ra, cảm giác mình cũng sắp bị chém chết.

Mà tên ác ma cầm kích kia là quá đáng nhất!

Hiện tại cho dù là muốn chạy cũng chạy không thoát!

Sau hơn mười đợt công kích, chỉ nghe "rầm" một tiếng, con rết lớn ầm ầm ngã xuống đất, chỉ còn nửa hơi thở.

Máu chảy thành sông trên mặt đất.

Mà đám thần lẩn không lồ nhìn thấy đại ca đều bị ác ma kia quật ngã, trong mắt kinh hãi, thế này còn đánh cái rằm gì nữa?

Trở về ổ yên tĩnh gặm đá ăn đi!

Cả đám cũng không quay đầu lại, chui nhanh về phía cửa động kín mít trên vách đá.

Mà Giang Nam lại gấp gáp: "Đừng có chạy mà, ta còn chưa làm phẫu thuật xong cho các người!"

Nhiều thần lẫn khổng lồ như vậy, đáng giá bao nhiêu tiền chứ?

"Phốc..."

Giang Nam mạnh mẽ phun ra một ngụm máu đen, thời hạn 3 phút mở Phần Huyết đã đến, vội vàng tắt đi!

Cảm giác được thân thể lạnh như băng, tầm nhìn cũng trở nên mơ mơ hồ hồ, thân thể lão đảo hai bước thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Cuối cùng là dựa vào tố chất thân thể cường đại chống lại tác dụng phụ của Phần Huyết 100%, không có chết.

Lắc lắc đầu, Giang Nam cầm theo đại kích chạy thẳng tới cửa động tối đen như mực trên vách đá!

"Đừng giết con rết, giữ lại còn có tác dụng! Chờ ta trở về."

Tất cả mọi người ngẩn ra, người đã bị thương thành bộ dáng quỷ quái này, còn muốn đi đâu?

Trải qua quá trình này, Nam Thần còn tinh thần như vậy? Cũng không biết mệt mỏi sao?

Vẻ mặt Chung Ánh Tuyết lo lắng: "Tiểu Nam! Người đừng đi!"

Nhưng Giang Nam lại giống như không nghe thấy, đâm đầu vào trong động tối như mực trên vách đá.

Hạ Dao ngạc nhiên nói: "Tiểu Nam đuổi theo những thần lằn khổng lồ kia?"

Ai cũng không rõ tình huống ở sâu trong hầm mỏ Cora, tiểu Nam làm sao có thể không hiểu đạo lý chó cùng rứt giậu chứ?

Hơn nữa với trạng thái thân thể hiện tại của Giang Nam, nếu lại đụng phải đàn thú khổng lồ thì sẽ trở thành thức ăn!

Tiểu Nam hấn điên rồi sao?

Chung Ánh Tuyết vội la lên: "Tiểu Nam nhất định bị nguyên tội tham lam ảnh hưởng, từ vừa mới bắt đầu hẳn liền không ổn!"

"Ta đuổi theo, mọi người tại chỗ đợi lệnh!"

Nói xong cũng vọt vào trong động.

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, lúc này mới nhớ tới, tầng thứ ba bị độc nguyên tội tham lam bao phủ!

"Mới vừa tiến vào trong chốc lát, Nam Thần đã bị ảnh hưởng? Ta cảm giác không sao a!"

"Bình thường hẳn đã mang dáng vẻ của độc nguyên tội tham lam rồi, đến tầng thứ ba này chẳng phải độc càng thêm độc sao?"

Hạ Dao cười khò: "Tầng thứ ba này sợ là khảo nghiệm lớn nhất đối với Tiểu Nam."

Cường đại như Giang Nam, cũng có nhược điểm của mình!

Thời điểm ở tầng thứ hai có thể nhìn rõ được ảnh hưởng của nguyên tội đồ kỵ mang đến.

Nhưng ở tầng thứ ba đối diện với nguyên tội tham lam, lại trầm luân trong đó.

Trên đời này không có người nào là hoàn mỹ.

Nếu có thì không thể gọi là người...

.....

Chương 1175 -

Trong hầm động, Chung Ánh Tuyết cuối cùng cũng đuổi kịp Giang Nam, giữ chặt cánh tay hắn.

"Tiểu Nam, người không thể đi, quá nguy hiểm!"

"Với tình trạng sức khỏe hiện tại của người, không về được thì làm sao bây giờ? Chúng ta đã thu hoạch được rất nhiều, không đi có được không?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Không sao đâu, yên tâm đi, ta sẽ quay lại ngay, bỏ qua cơ hội tốt như vậy thật đáng tiếc!"

Về mặt của Chung Ánh Tuyết rất lo lắng: "Không đi, nghe lời ta, người đã trúng độc, người bị độc nguyên tội tham lam ảnh hưởng tới phán đoán của người!"

"Ăn một hạt đậu đi! Ngoan!"

Nói xong lấy đậu nành đưa cho Giang Nam!

Giang Nam vò đầu: "Nguyên tội ảnh hưởng? Ta ngược lại không có cảm giác a, cảm giác vẫn ổn nha!"

"Ăn đậu quá chậm trễ thời gian, khi đó thần lẫn khổng lồ cũng không biết chạy nơi nào đi, đợi ta đi giải phẫu xong cho chúng nó lại ăn!"

Chung Ánh Tuyết tức giận!

"Không được! Ăn ngay bây giờ, nếu không ta sẽ tức giận không để ý tới người nữa!"

"Há miệng, ta đút người ăn! A..."

Giang Nam lộ ra vẻ mặt yếu ớt, Tuyết Tuyết tức giận thật đáng sợ, vẫn nên ngoan ngoãn há miệng!

Mắt thấy sắp bị nhét đậu vào miệng, Giang Nam lại nghiêng đầu né tránh.

Chung Ánh Tuyết còn muốn nhét nữa, Giang Nam lại trốn.

"Ai~ đừng đút đừng đút nữa được không?"

Chung Ánh Tuyết dậm chân, bóp mặt Giang Nam rồi nhét đậu vào miệng hắn!

Giang Nam: A ~ Ừ~

"A ăn ơng ời!"

Ăn xong lại quay đầu đi vào sâu trong hầm động, trong mắt Chung Ánh Tuyết đều là lo lắng.

Tiểu Nam căn bản không ăn, nhất định là ngậm ở trong miệng không nuốt xuống, nói chuyện cũng không rõ.

Cho vào miệng cũng không ăn? Rốt cuộc đã trúng độc sâu tới cỡ nào chứ?

Vậy phải làm sao bây giờ?

Cứ để Tiểu Nam đi như vậy, nếu không trở về được chẳng phải mình sẽ hối hận tới chết sao?

Chung Ánh Tuyết lo lắng cắn chặt môi dưới, sao còn quản được nhiều như vậy?

Vội vàng nhét hai hạt đậu nành vào miệng mình, kéo Giang Nam qua, đẩy lên tường!

Lập tức cả người đều dán tới , nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Giang Nam, kiễng mũi chân, nhắm mắt lại hôn lên miệng Giang Nam.

Người không ăn ta liền chính miệng đút cho người ăn!

Giang Nam mở to hai mắt, thân thể cứng đờ, ngọt ngào bất thành hình làm cho đầu óc choáng váng trong nháy mắt tỉnh táo không ít.

Tuyết Tuyết hôn ta?

A cái này...

Trong lúc nhất thời Giang Nam có chút luống cuống tay chân, tay của Giang Nam không biết đặt ở đâu, cuối cùng vẫn ôm ở trên lưng Chung Ánh Tuyết.

Chung Ánh Tuyết căng thẳng đến phát run, nhưng lại ôm chặt cổ Giang Nam.

Vì để Giang Nam ăn được đậu nành, Chung Ánh Tuyết quyết định đưa đến cùng! Cứ thế đẩy hạt đậu nành qua.

Giang Nam: Ưm!!!

Trong đầu giờ đã trở nên hỗn loạn, Giang Nam hoàn toàn mất đi năng lực tự hồi!

Sợ Giang Nam lại giấu đậu nành đi không ăn, Chung Ánh Tuyết lại cẩn thận kiểm tra một chút giấu đi hay không, xác định Giang Nam thật sự ăn hết.

Lúc này mới buông ra, lấy mu bàn tay lau miệng, mặt đều đỏ bừng, ngay cả vành tai cũng đỏ lên.

"Người... bây giờ người cảm thấy thế nào?"

Giang Nam vẫn không thể phục hồi tinh thần lại, tim đập nhanh như bão táp.

Tuyết Tuyết thật to gan!

Nhưng lập tức ngẩn ra, cái này... Cái này còn muốn hỏi cảm giác sau khi hôn sao?

Không hổ là Tuyết Tuyết, thật chính thức a!

Là vì tổng kết kinh nghiệm, sau đó nâng cao bản thân tốt hơn sao?

Giang Nam nghiêm túc, vì tương lai sau này của bản thân, ta nhất định phải biểu đạt thật tốt cảm thụ của mình cho Tuyết Tuyết biết mới được.

"Lâng lâng, giống như đi trên đám mây! Tim không khống chế được mà tăng tốc, không dám thở!"

"Sau đó... Sau đó giống như là đang ăn kẹo bông gòn... Ừm!!!"

Lời còn chưa dứt, Chung Ánh Tuyết đỏ mặt xông lên che miệng Giang Nam!

Mặt đỏ như muốn chảy máu.

"Ai... Ai hỏi người cảm nhận sau khi hôn chứ? Người còn nói nữa!"

[Giá trị oán khí từ Chung Ánh Tuyết +1000!]

Chung Ánh Tuyết vốn da mặt mỏng, quả thực xấu hổ muốn chết.

"Ta là đang hỏi người cảm nhận sau khi ăn đậu nành, còn muốn đi hay không?"

Giang Nam mang vẻ mặt trầm tư: "Có chút muốn đi, nhưng là có chút muốn hôn thêm hai cái!"

Chung Ánh Tuyết giữ chặt ngón tay, cúi đầu nói: "VẬY... vậy hôn thêm hai cái nữa..."

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, điên cuồng gật đầu: "Ừ, vậy thì..."

"Bùm!"

Lời còn chưa dứt, một cỗ "nộ khí" tựa như Nộ Long lao ra!

Chung Ánh Tuyết cười khích khích~

"Mới không mắc mưu của người, dù sao người cũng không được đi!"

Giang Nam vẻ mặt phẫn hận, thời khắc mấu chốt!

Giang Nam lại ăn hai viên đậu nành cho đầu óc thanh tỉnh, độc nguyên tội tham lam trong cơ thể bị loại bỏ.

Vội vàng tìm một hang động không có người bắt đầu bài độc.

Đồng thời trong lòng cũng toát mồ hôi lạnh, không nghĩ tới trong lúc vô hình mình lại trúng chiêu!

Thiếu chút nữa là trúng đạo!

Nếu như không phải Tuyết Tuyết dùng tinh thần cùng chột chột song trọng kích thích làm cho mình tỉnh táo lại...

Lấy trạng thái thân thể hiện tại của mình, đuổi theo thần lẫn khổng lồ quả thực chính là chịu chết.

Giờ phút này Giang Nam ở trong hầm động mở tiệc chiêu đãi vang trời, Chung Ánh Tuyết ở trong hầm động bên kia cũng

là tiếng pháo mừng đoàn!

Hiện tại nhớ tới một màn vừa rồi, Chung Ánh Tuyết còn xấu hổ che mặt.

Tiểu Nam thối, còn nói cảm giác sau khi hôn?

Sao không đi viết luận văn ba vạn chữ cho ta luôn đi chứ?

A ~ tìm đập nhanh, lại như đang ăn kẹo bông gòn sao...

Hì hì~

Giờ phút này, Lăng Phong đã an bài người dọn dẹp chiến trường, mà Robert cũng không nuốt lời.

Đem tất cả khố linh châu mình đánh được, còn có 10 viên linh châu cấp Kim Cương đã bàn bạc trước đó đều giao cho Mira bảo quản, để lát nữa cô giao lại cho Giang Nam.

Bên phía Ngự quốc tổn thất thật lớn, một khắc đồng hồ cũng không muốn ở lâu, đang tìm kiếm phương pháp đi ra ngoài ở xung quanh.

Mà bên phía Yuki Euko lại không chút hoảng hốt nường thú khố linh lên ăn.

Dày vò thời gian dài như vậy, cũng nên bổ sung thể lực.

Nhưng mà đúng lúc này, lại nghe trong hầm động truyền đến từng đợt tiếng vọng đinh tai nhức óc.

Hạ Dao mang vẻ mặt lo lắng: "Thanh âm lớn như vậy? Lại đánh nhau?"

"Tiểu Nam cùng Tuyết Tuyết sao còn chưa trở về? Là gặp phải thú khố linh sao?"

Ngô Lương vượt cấm: "Không cần lo lắng, hẳn là Nam ca bắn pháo, người xem..."

Chỉ thấy từ trong động quật thổi ra từng làn khói trắng làm cho đồng lửa càng vượng, tựa như đổ xăng.

Mà Yuki Euco cũng bật mũi chửi ầm lên, tức giận đập đồng lửa, lời mắng chửi đỉnh đặc tuông trào.

Gió độc thổi qua, ai còn ăn được?

Hạ Dao: ...

Phương thức phán đoán vấn đề của người thật rõ ràng a!

Lăng Phong vừa nghe tiếng này nhất thời yên tâm hơn không ít, lập tức phái một bộ phận người đi bài độc, một bộ phận người cảnh giới, đồng thời trông coi con rết lớn!

Cũng không biết Giang Nam giữ nó lại có ích lợi gì.

Trong lúc nhất thời trong các hang động lại truyền đến từng trận thanh âm pháo hỏa liên thiên, quanh quẩn xung quanh trong đường hầm, bốn phương thông nhau tựa như lưới ống ngầm.

Chương 1176 -

Đông đảo thú khốn linh sợ hãi cuộn mình trong sào huyết của mình run lẩy bẩy!

Đám nhân loại này thật đáng sợ a!

Không chỉ bám lão đại thành nhân thịt, còn phát ra tiếng rít gào như ác ma.

Quả thực kinh khủng...

Mà trong khoảng thời gian đám người Giang Nam giải độc, Fito đã cùng Danny hội hợp!

Cage sau khi phong tỏa hầm mỏ Cora, cũng đã phái người dùng đèn tín hiệu thông tri bên ngoài, sửa đổi điểm truyền tổng cánh cổng không gian!

Tự mình đón người ở trước cánh cổng không gian!

Giờ phút này, một nhóm Fito cùng Danny đã đến tầng thứ ba, đang ngồi xe mô, đi tới cứ điểm pháo đài Nova của nước M.

Nơi đó cánh cổng không gian thông tới tầng thứ tư!

Nhóm người Danny giờ phút này cũng đã không còn ra dạng người, mặt Shirley bị một đồng động cơ vectơ hun đen!

"Người của Ngự quốc Hoa Hạ nước N đi đâu cả rồi? Bọn họ..."

Fito thản nhiên nói: "Chuyện này không cần người quan tâm, lần cạnh tranh này, bọn họ đã bị loại!"

Các người sở dĩ không bị loại với đám người Giang Nam, người hẳn là biết bởi vì cái gì!"

Danny cười khổ: "Là muốn ta giúp nước M các người bình an thông qua tầng thứ năm sao?"

Fito cười nói: "Thông minh, cho nên các người chỉ có hai lựa chọn, đồng ý điều kiện của ta!"

Một câu nói ra, không khí nơi này nhất thời khẩn trương lên, Shirley mọi người đứng dậy, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Danny lại bàn tay to đề xuống, cười nói: "Để nói, các người không tìm chuyện với chúng ta, chúng ta tất nhiên sẽ không tìm chuyện với người!"

Cage cười nói: "Ta còn muốn tất cả mọi thứ trên người các người, ngoại trừ quần áo!"

Fito nhú mày, người tầng thứ ba quả nhiên đã bị nguyên tội tham lam ảnh hưởng sao?

Thần sắc Danny không thay đổi: "Các người tốt nhất cũng đừng quá phận, tầng thứ ba đích thật là do các người định đoạt, nhưng tầng thứ năm đồng dạng là tầng tài nguyên!"

"Tôn trọng lẫn nhau, đừng có đùa nữa!"

Cage nheo mắt, vừa định đứng dậy nói chuyện, lại bị Fito đề xuống!

"Đừng gây thêm rắc rối, chút lợi ích nho nhỏ này so với hạch tâm tầng tài nguyên thì tính là gì?"

Cage hận đến nghiến răng ngứa ngáy, cũng chỉ có thể thôi!

Một hàng ngồi xe đi tới pháo đài Nova!

Nơi này là doanh địa của nước M ở tầng thứ ba, quy mô cứ điểm căn bản không phải Hồng quốc ở tầng thứ hai có thể so sánh!

Tường thành nham thạch dày nặng, cùng với cơ pháo khốn linh đặt trên tường thành rất là bắt mắt.

Nước Mỹ có được hạch tâm tầng thứ ba đã biến nơi này thành pháo đài sắt thép.

Mà khu vực gần cứ điểm Nova, lại không có trường lực khốn linh!

Có thể không kiêng nể gì sử dụng linh lực dị năng.

Tuy nói là tầng tài nguyên, nhưng cũng không phải tất cả mọi nơi đều có quặng sắt khốn linh!

Nơi không không có khoáng mạch cỡ lớn, tất nhiên cũng không cách nào hình thành trường lực khốn linh.

Đoàn người Fito tiến vào cứ điểm Nova, trực tiếp đi tới cửa vào tầng thứ tư!

Sau khi bổ sung vật tư, liền xuất phát tới tầng thứ tư.

Mà trước khi Fito đi lại tìm được Cage, dặn dò: "Hầm mỏ Cora đại khái không nhốt được tên nhãi Giang Nam kia!"

"Sau khi ra ngoài nhất định sẽ tìm tới cửa vào tầng thứ tư, vô luận như thế nào, tử thủ cứ điểm Nova!"

"Tận lực kéo dài thời gian hai tuần, nửa tháng sau, mọi thứ đều đã thành định cục!"

Cage cười nhạo: "Lão đại Fito, người cũng quá coi trọng tên nhãi kia rồi!"

"Hạch tâm của tầng thứ ba ở trong tay chúng ta, có hệ thống

Thiên Nhân theo dõi, mọi thứ đều thu hết vào đáy mắt!"

"Còn có thể thông qua đèn tín hiệu liên lạc với bên ngoài, thay đổi địa hình, không phải muốn chơi thế nào liền chơi thế đó sao?"

"Người cứ yên tâm đi, tất cả có ta!"

Fito cười khoát tay áo, lúc này mới xuống tầng thứ tư.

Mà giờ phút này, trong động Cora, Giang Nam thần thanh khí爽 cùng Chung Ánh Tuyết đi ra khỏi hầm động!

Thấy Giang Nam trở về, tất cả đám người Hạ Dao đều thở phào nhẹ nhõm theo.

Người Ngự quốc đã bắt đầu thăm dò hang động, chờ mong có thể tìm được đường đi thông tới mặt đất!

Đáng tiếc cơ bản đều không tìm kiếm được gì!

Mà người của nước N thì tương đối trực tiếp, chuẩn bị đào nghiêng một phía đường hầm, đào thẳng đến mặt đất...

Lăng Phong vội vàng lại gần: "Chúng ta định ra ngoài như thế nào? Đã chậm trễ quá nhiều thời gian ở chỗ này rồi!"

Giang Nam cười hắc hắc: "Con rết lớn kia chết chưa?"

Tất cả mọi người sửng sốt, Nam Thần hỏi cái này làm gì?

"Không chết, nhưng cũng sắp rồi!"

Con rết lớn kia vừa thấy Giang Nam trở về, trong mắt tràn đầy sợ hãi, điên cuồng giãy dụa!

Nam nhân này thật đáng sợ a, không chỉ biến ta nhân sửu cỏ, còn không cho ta được chết!

Chỉ ném ta ở chỗ này đổ máu, cũng đã ba giờ, muốn để cho ta cảm nhận một chút cảm giác chết dần chết mòn sao?

Hắn thật vô tình, thật tàn nhẫn!

Chỉ thấy Giang Nam nện một quyền vào đầu con rết lớn: "Muốn chết ta sẽ thành toàn cho người, muốn sống thì nghe ta, chọn một cái đi!"

Hùng Nhị vội vàng lại gần, rống lên mấy tiếng phiên dịch lại!

Con rết lớn trừng to mắt gào thét một trận!

Hùng Nhị: "Nam ca, nó nói chết không bằng sống! Người nói cái gì thì là cái đó!

Mấy người Lăng Phong cảm thấy mơ hồ, lại xuất hiện, cuộc nói chuyện vượt chủng tộc.

Tần Thụ nuốt nước miếng: "Nam Thần, người muốn thu nó làm linh sủng sao?"

Giang Nam mang vẻ mặt ghét bỏ: "Ai muốn thu cái thứ xấu xí này làm linh sủng? Buồn nôn muốn chết, làm gì đáng yêu bằng Tiểu Tửu Oa nhà ta chứ?"

Tiểu Tửu Oa: "Đúng vậy đúng vậy!"

Đào Hân Di ngạc nhiên: "Vậy người mang theo nó làm gì? Đây là thú khốn linh, tự mang trường lực khốn linh, rất phiền toái a!"

Giang Nam nắm lấy ba lô của mình, lấy ra một đôi dép lê cực tốt từ bên trong, nhếch miệng cười: "Đương nhiên là làm phương tiện giao thông rồi~"

Trong lúc nói chuyện liền bắt đầu điên cuồng lấy dép lê ra từ trong ba lô!

Kỳ thật đều được đổi lấy từ trong hệ thống!

Trong nháy mắt nhìn thấy dép lê, anh trai mắt kính phát ra một tiếng kêu hoảng sợ, ôm đầu run rẩy!

Chính là cái thứ này đã biến mình thành ca nô hình người trong Hồ Thiên Đảo!

Các học viên từng trải nghiệm được sự kinh khủng của dép lê đều sợ trắng bệch mặt!

Nhìn lại ngàn cái chân rết kia, còn có hơn 300 đôi dép lê mà Giang Nam lấy từ trong ba lô ra...

Còn đang đào ra...

Người là Ma Vương sao?

Nhưng mà lúc này ba anh em Tần Thụ đều đã mở to hai mắt nhìn ba lô Giang Nam!

Vừa mới móc ra 10 quả sầu riêng kim cương đã là rất không khoa học rồi!

Còn móc ra 200 quả lựu đạn múa xấu hổ, bây giờ còn móc ra dép lê giống như núi nhỏ này?

Cái túi này có thể nhét nhiều thứ vào như vậy sao?

Tần Thụ nuốt nước miếng: "Nam Thần, túi của người là túi thần kỳ sao?"

Tề Ngọc: "Chuyện này trái với lẽ thường! Rất là không khoa học!"

Diệp Tinh Hà run giọng nói: "Trong ba lô của người sợ không phải chứa cả cái nhà đi?"

Giang Nam thở dài một tiếng: "Rốt cục vẫn không giấu được sao? Đây chính là ba lô không gian!"

Chương 1177 -

Ba người liếc nhau, quả nhiên!

Cái ba lô này không bình thường!

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Giang Nam.

"Ba lô không gian? Nam Thần người lấy ở đâu? Còn không? Ta cũng muốn một cái!"

Euco chấn động nói: "Anh trai! Người xem, đó không phải là túi càn khôn sao?"

"Quả nhiên người phương Đông đều biết tu tiên a!"

Đầu của bọn họ còn phát sáng được?

Kim... Kim Đan Cảnh?

Giang Nam cực kỳ trân quý ôm ba lô vào trong ngực: "Người muốn? Không có đâu!"

"Dị năng giả hệ không gian như chúng ta rất đặc biệt, quanh người đều ẩn chứa không gian dao động cực kỳ nồng đậm!"

"Vật phẩm ta mang theo bên người lâu ngày, bị loại không gian dao động thẩm nhiễm lâu, liền sẽ nhiễm thuộc tính không gian!"

"Cái ba lô này, ta thế nhưng mang theo bên người ba năm mới tạo thành ba lô không gian đây, rất quý!"

Lời này vừa nói ra, Euco càng mở to hai mắt!

"Anh trai người xem! Hẳn không chỉ biết tu tiên, còn có thể luyện chế pháp bảo!"

Giờ phút này ngay cả mấy người Lăng Phong cũng cả kinh nói không ra lời!

"Còn... Còn có thể làm vậy sao? Sao chúng ta chưa từng nghe nói qua? Thật hay giả?"

Giang Nam trừng mắt: "Đương nhiên là thật! Không tin người hỏi hệ không gian khác đi?"

"Nếu không người nghĩ lý gì mà ta có thể chứa nhiều đồ như vậy trong túi chứ?"

Hạ Dao: ...

Chung Ánh Tuyết:

Người đúng là rất giỏi nghiêm túc lừa người mà.

Dù sao nơi này chỉ có người là hệ không gian.

Nói sao cũng được, lại còn ba lô ba năm?

Ở với người lâu như vậy, đây là lần đầu tiên nhìn người đeo cái ba lô này a.

Chỉ sợ Tiểu Nam có phương pháp gì có thể len lén sử dụng không gian dị độ đi!

Đến tột cùng làm sao mà làm được?

Mọi người không khỏi phát ra từng trận âm thanh sợ hãi, tràn đầy khát vọng nhìn ba lô mà Giang Nam ôm trong lòng!

Nếu như có thể có một cái, vậy thì quá tiện a!

Rết lớn: Rít rít~

Hùng Nhị ngẩn ra: "Nam ca! Nó nói các người có thể cứu nó trước rồi tán gẫu hay không? Sắp chết rồi!"

Giang Nam liếc con rết lớn một cái: "Không thấy lão tử giải nghi cho mọi người sao? Chờ tý đi!"

Con rết lớn: T_T

Làm thú thật khó!

Giờ phút này Giang Nam lại dùng dư quang liếc trộm Heidi.

Chỉ thấy ánh mắt Heidi quả nhiên lấp lánh nhìn "ba lô không gian" trong ngực mình, vẻ mặt khát vọng.

Nhưng lại ví ếch nhỏ cô cầm trong tay, lại do dự.

Giang Nam âm thầm nóng này, tiểu phú bà sao còn không mắc câu chứ?

Tần Thụ kích động nói: "Nam Thần! Người bán cho ta đi, ra giá!"

Tề Ngọc nuốt một ngụm nước miếng: "Ta cũng muốn mua, ta trả nhiều hơn Tần Thụ 1 đồng!"

Giang Nam che ba lô trong ngực: "Ta không bán, ta còn phải dùng!"

Đã không muốn hố các người rồi, sao còn tự xông lên đòi chịu ngược chứ?

"Dù sao người có không gian dị độ, bình thường lại không dùng được!"

Giang Nam mang vẻ mặt do dự: "Nhưng... nhưng..."

Đúng lúc này, Euco lại chạy tới: "Người có thể bán cho ta túi càn không này hay không?"

"Ta dùng tất cả khố linh châu đánh được của bên này đổi với người!"

Giang Nam: Cái gì?

Tiểu phú bà muốn câu lại không câu được, lại câu được một đầu gổ này?

Cuối cùng các người cũng chịu mua đồ của ta rồi sao?

Nhưng vẫn không nỡ nói: "Nhưng đây là ba lô ta đã ôm ba năm mới ôm ra được, đều có tình cảm rồi!"

Euco nói: "Người cân nhắc thêm tý đi? Lhố linh châu cũng rất trân quý a!"

Giang Nam cắn răng một cái: "Cũng được, nhưng người phải bảo đảm cho chúng ta bình an thông qua tầng thứ tư!"

"Hiện tại ta còn phải dùng ba lô này, chờ qua tầng thứ tư ta sẽ đưa cho người!"

Yuki Euco liếc mắt nhìn nhau, lập tức gật đầu mạnh!

Giao dịch đạt thành, Euco đưa 38 viên khố linh châu bên mình đánh được cho Giang Nam!

Giang Nam nhìn hơn 100 khố linh châu trong ba lô của mình mà cảm thấy thoải mái.

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao sống sót, chỉ như vậy liền lừa được vé vào cửa tầng thứ tư?

Có cần thần kỳ như vậy không?

Giờ phút này Heidi lại mang vẻ mặt mất mát.

Mà lúc này Giang Nam mới rảnh rỗi nhìn lại con rết lớn kia, cười hì hì nhét cho mười gốc nhân sâm để ăn!

"Quý trọng mạng nhỏ của mình, đừng tự tìm chết!"

Nhìn nụ cười của ác ma Giang Nam, rết lớn sợ hãi, không ngừng gật đầu.

Nhờ vào mười gốc nhân sâm, thân thể bị chém nát lại phun máu ào ào, khôi phục như lúc ban đầu với tốc độ cực nhanh.

Lúc này Giang Nam đã móc ra 500 đôi dép lê cực tốt: "Nằm trên mặt đất tự mình mang vào, chưa có ta cho phép chân chạm đất thì không được chạm đất biết không?"

Con rết lớn ngơ ngác, nhìn đôi giày trên chân Hùng Nhị, lại nhìn nhóm dép lê như ngọn núi nhỏ...

Đi theo nhân loại lặn lội đúng là khác biệt, cái còn phải mang cả giày nữa sao?

Vì thế lật mình lại, từng bước từng bước xỏ dép lê vào chân.

Mọi người mà vẻ mặt hoài nghi nhân sinh!

Mẹ nó, có con rết đang đi giày kìa!

Linh tính tới như vậy sao?

Nếu trong nhà nó có tủ giày...

Trong lúc rết lớn mang giày, Lăng Phong Tiêu Chấn lại gần!

"Chúng ta xuống tầng thứ tư thế nào đây? Nước M đã ra tay như vậy với chúng ta, khẳng định cũng sẽ đề phòng tại lối vào tầng bốn!"

Tiêu Chấn gật đầu: "Bởi vì là tầng tài nguyên, nước M đầu tư cho trú điểm không phải lớn bình thường, có thể nói cứ điểm Nova chính là pháo đài sắt thép không thể công phá!"

"Hơn nữa có hạch tâm tầng thứ ba trong tay, ưu thế bọn họ quá lớn, chúng ta sợ là phải bị ép ở chỗ này!"

Giang Nam hít mắt: "Hiện tại không phải là vấn đề xuống tầng thứ tư như thế nào, khiến cho chúng ta ăn thiệt thòi lớn như vậy, nước M nhất định phải trả giá thật lớn cho hành động này!"

"Ta chỉ muốn biết hạch tâm tầng thứ ba ở đâu?"

Tiêu Chấn hít một hơi khí lạnh, Nam Thần muốn trực tiếp đoạt đi hạch tâm tầng tài nguyên của người ta sao?

Có cần tuyệt tình như vậy không?

Lăng Phong lắc đầu nói: "Đừng nghĩ nữa, hạch tâm tầng thứ ba ở trong phòng thí nghiệm Dirk thuộc bản thổ nước M, căn bản không có ở tầng thứ ba!"

"Bọn họ thời khắc đều theo dõi tình trạng của tầng thứ ba thông qua hệ thống Thiên Nhân, mà pháo đài Nova sẽ truyền tải thông tin cần thiết thông qua đèn tín hiệu."

"Nhân viên phòng thí nghiệm ở bên ngoài phụ trách khống chế hạch tâm, phối hợp hành động với người bên trong!"

"Không riêng gì nước M, chúng ta cũng làm như vậy, dù sao cũng vất vả lắm mới chiếm được hạch tâm, một khi xuất hiện ngoài ý muốn, tổn thất là quá lớn!"

Sắc mặt Tiêu Chấn ngưng trọng: "Vậy chẳng phải nhất cử nhất động của chúng ta đều bị người ta giám thị sao?"

"Vậy phải làm sao mới đánh hạ được cứ điểm Nova chứ?"

Giang Nam có chút mất mát, đang muốn lấy hạc tâm tăng ba tới chơi đùa, cũng không nghĩ tới các bên đều cẩn thận như vậy?

"Hệ thống thiên nhãn cũng không phải vạn năng! Nếu đã như vậy, chúng ta chỉ đành đưa tạm cho bọn họ món khai bị để nhắm nháp trước vậy!"

Chương 1178 -

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt dừng ở trên người con rết lớn, sắc mặt không khỏi tối sầm!

"Còn chưa mang xong nữa? Sao chỉ mới mang được hai mươi mấy đôi chứ? Có phải người muốn chết rồi không?"

Con rết lớn sắp khóc rồi, sao có thể mang xong nhanh như vậy chứ?

Chân ta nhiều a, cũng không hiểu cho cảm nhận của ta một chút sao?

Đám người Tần Thụ nhìn đều sốt ruột, chờ nó mang giày xong, đứa nhỏ cũng có thể đi tiểu tiện rồi.

"Mọi người đều lên giúp nó mang!"

Con rết lớn mang vẻ mặt cảm động, các người đều là người tốt.

Nhưng mà ánh mắt Giang Nam lại chuyển hướng sang Euco cùng Heidi!

"Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu! Muốn cùng đi không?"

"Không phá được cứ điểm Nova, các người cũng không xuống được!"

Euco vui vẻ đồng ý, dù sao vẫn còn nhớ thương ba lô không gian của Giang Nam."

Heidi tất nhiên cũng theo đó mà đồng ý, duy chỉ có Adams oán độc nhìn Giang Nam, một câu cũng không nói, không biết đang ghen ý xấu gì!

Đến nay vẫn còn cung cấp giá trị oán khí cuồn cuộn không ngừng!

Tất cả đều là một ngàn.

Khiến cho Giang Nam đều luyện tiếc giết hấn, dù sao người có tiềm lực như vậy vẫn rất khó tìm.

"Rết lớn rớt cục đã đi giày xong, tất cả mọi người đều mang về mặt chờ mong!

500 đôi dép lê nhỏ, thật hoành tráng cỡ nào chứ?

Mà đám người Lăng Phong cũng ngậy người ra, không chỉ biến người ta thành phương tiện giao thông thôï, còn cho nó mang cả dép lê?

Đợt thao tác này cũng thật thần kỳ.

Giang Nam dặn dò: "Không được nhúc nhích biết không? Ta bảo người động rồi người mới được động!"

Con rết lớn không ngừng gật đầu, nào dám không nghe Giang Nam?

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay liền lật người rết lại!

Lập tức đặt mông cưỡi ở trên đầu của nó, quay đầu nói với mọi người: "Tàu ngầm siêu tốc số hiệu Hồng Nhan sắp khởi hành!"

"Khởi hành từ trạm hầm mỏ Cora, trạm cuối cùng cứ điểm Nova!

"Mời các vị hành khách mang theo đồ đạc tùy thân của mình,

xếp hàng lên xe!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Tàu ngầm con mẹ nhà người, có cần nhập vai tới như vậy hay không?

Thú khốn linh còn có thể dùng như vậy sao?

Người đang nghĩ cái quái gì vậy?

Nhưng cả đám đều hưng phấn cười trên lưng con rết lớn.

Bám chắc giáp đen trên lưng con rết làm tay vịn.

Heidi cùng Euco cũng mang vẻ mặt chấn động, lại được Giang Nam đổi mới nhận thức của mình!

Thì ra không riêng gì có khái niệm người công cụ, còn có thể có thú công cụ a!

Cả đám nhao nhao leo lên tàu điện ngầm, sáu bảy trăm người cười lên lưng con rết lớn dài hơn 50 mét, vị trí được lấp đầy!

Giờ phút này con rết lớn cũng có chút hưng phấn, cả đời này chưa từng đi giày a!

Cảm giác đi giày quả thực quá tuyệt vời a!

Nghĩ như vậy lại thấy nhân loại này cũng không tính là quá ác ma.

Chỉ thấy Giang Nam vỗ một phát vào đầu rết lớn!

"Xuất phát!"

Thế là con rết lớn bước những bước đầu tiên sau khi đi giày!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Ba tiếng nổ đing tai nhức óc truyền ra, thân thể con rết lớn trong nháy mắt bắn ra ngoài!

Một ngàn cái chân dưới sự gia trì của đôi dép lê, toàn bộ đều chạy ra tàn ảnh!

Gia tốc cực hạn trực tiếp khiến mọi người bối rối, thân thể ngửa ra sau thiếu chút nữa bị rớt xuống!

Gió mạnh thổi tới trước mặt làm da mặt biến dạng!

Người ở phía trước, hồn ở phía sau!

Rết lớn há hốc mồm!

Đều bị dọa chảy nước má, con mẹ nó nhanh quá đi!

Vì sao lão tử không khống chế được chân của mình a!

Chỉ có thể trơ mắt nhìn mình đâm đầu vào tường đá!

Giác hút sắc bén vội vàng vận chuyển, điên cuồng đào vách đá!

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, cả thân rết lớn lao vào trong vách đá!

Một ngàn cái chân phối hợp Giác hút, nhanh chóng đào ra một đường hầm ở dưới đất!

Lấy tốc độ đột phá gấp ba lần vận tốc âm thanh, điên cuồng rong ruổi dưới đất!

Dưới ánh sáng chiếu rọi của hơn 100 "đầu trục", cả đường hầm vô cùng quang đả!

Giang Nam cười vui vẻ, tìm đâu ra được tàu điện ngầm siêu cao nhanh như vậy chứ?

Hơn nữa còn tự mang theo khiên, đi tới chỗ nào đào tới chỗ đó? Thế này cũng quá tiện lợi đi?

Tiềm lực của thú công cụ quả nhiên vô hạn!

Còn hệ thống Thiên Nhân sao? Bọn họ đi bằng tàu điện ngầm đó!

Cho dù lợi hại đến mấy cũng không tìm thấy được!

Giờ phút này hành khách trên tàu điện ngầm đã kinh hãi đến mức tròn mắt sắp nổ tung!

"Tàu điện từ cũng không nhanh bằng người, hồn của lão tử bây giờ còn chưa đuổi kịp!"

"Quá đỉnh đi, tạo ra được cả tàu điện ngầm ở trong Linh Khư?"

"May mắn Nam Thần đã ăn đậu nành giải độc, bằng không nói không chừng còn muốn thu tiền vé xe của chúng ta..."

"Nếu quả thật có thể cưỡi thứ đồ chơi này chạy đi, ai có thể đuổi kịp chúng ta đây?"

Rất lớn: T_T

Đoàn người ngồi tàu điện ngầm chạy thẳng đến pháo đài Nova.

Mà giờ phút này cứ điểm Nova là một mảnh an yên, căn bản không ai biết hiện giờ đang có một chiếc tàu điện ngầm đang nổ lực đào hầm...

--

Đảo mắt, tàu điện ngầm siêu tốc số hiệu HỒNG Nhan đã đi được hơn một giờ!

Chất đất đã xảy ra sự thay đổi rõ ràng, hiển nhiên đã thoát khỏi phạm vi hầm mỏ Khốn Linh, đã không còn bị trường lực khốn linh bao phủ nữa.

Điều này cũng nói rõ, sắp tới trạm cứ điểm Nova.

Sở dĩ mọi người còn không dùng được dị năng, là bởi vì rất lớn thân là thú khốn linh tự mang trường lực khốn linh!

Phạm vi bao phủ ước chừng một ngàn mét!

Hơn nữa Giang Nam còn mang theo một bao khốn linh châu.

Giờ phút này nước mắt của rất lớn đều sắp khô cạn.

Các người không phải con người, hơn một giờ này, lão tử con mẹ nó không cảm thụ được chân của mình!

Miệng đào hố đều nóng muốn phồng rộp, nhưng căn bản không dừng lại được!

Giày cũng không biết chạy mòn mất bao nhiêu đôi!

Mẹ nó các người có cần tra tấn thú như vậy hay không? Con rất lớn cuối cùng cũng hiểu.

Sống sót không bằng chết thống khoái a!

Mắt thấy đã sắp đến pháo đài Nova, vẻ mặt Yuki Euco liên hứng phấn!

"Đánh như thế nào? Trực tiếp xông lên sao?"

"Xông thẳng lên, xé cái đám chó chết này ra!"

Giang Nam liếc mắt: "Dùng não một chút có được hay không? Nơi đó là pháo đài tầng thứ ba, phía M để lại ít nhất cũng phải ba bốn ngàn người có được hay không?"

"Còn chưa hiểu được tình hình địch, sáu bảy trăm người chúng ta mà hành động lỗ mãng thì chỉ có tổn thất nhân lực, các người cũng không muốn lại tổn thất đồng đội đúng không?"

Lời này vừa nói ra, thần sắc Yuki và Heidi đều ảm đạm.

Trước mắt mà nói, chỉ có bên phía Giang Nam còn chưa xuất hiện tổn thất!

Mà hai bên con lại đều đã bị tổn thất.

Robert: "Vậy người định làm gì?"

Giang Nam nở nụ cười!

"Đừng hốt hoảng, trong đầu ta đã có kế hoạch phá dỡ hoàn chỉnh!"

"Lăn lộn cùng ta, mang các người vào thẳng vòng chung kết!"

Ngô Lương Hùng Nhị cảm thấy hưng phấn, máy biên tập lại bản đồ sắp bắt đầu làm việc rồi sao?

Chương 1179 -

Chỉ thấy Giang Nam tiến đến trước mặt con rết lớn, vẻ mặt tươi cười sáng lạn!

"Tiểu Hồng Nhan có mệt hay không?"

Con rết lớn: T_T

Không chỉ mệt mỗi, còn có chút muốn chết!

Giang Nam cười hiền từ!

"Khóc lâu như vậy mà vẫn chạy, phải mất bao nhiêu nước rồi chứ?"

"Nào, há mồm ta cho người uống nước!"

Nói xong liền móc ra hai thùng đại lực 2.0 từ trong "ba lô không gian"!

Con rết lớn ,ang vẻ mặt cảm động, ngay cả thùng cũng nhai luôn.

Ngay sau đó nó biến thân thành rết lớn cơ bắp, giáp xác trên đỉnh đầu tản mát ra ánh sáng chói lọi, lực lượng bạo tăng, tốc độ nhanh hơn!

Ánh mắt rết sáng lấp lánh, thứ đồ chơi này quá mãnh liệt đi, không khỏi tràn đầy khát vọng nhìn về phía Giang Nam, còn muốn uống nữa!

Giang Nam vỗ vỗ đầu nó: "Cái gọi là không đánh không quen, hai người chúng ta hôm nay nhất kiến như cố, nhất định phải

uống một chút!"

Nói xong lại móc ra hai bình Đại Lực Đoạt Mệnh, rót cho con rết một bình!

Buff gan anh hùng gia thân, các loại trạng thái đều đẩy lên đỉnh, ánh mắt rất lớn càng sáng hơn!

Không sợ hãi!

Giang Nam: "Uống rượu rồi thì làm sao có thể không có rượu nhả chứ đúng không? Lại cho người hai hạt đậu phộng để ăn!"

Nói xong liền lấy ra hai viên khốn linh châu nuốt cho rất lớn nhai! Khí tức lại càng mạnh hơn nữa!

Rết lớn: Ta thật cảm động a, tra tấn lúc trước đều là ảo giác.

Người này là người tốt!

Giờ phút này, tất cả đám người Ngô Lương Hạ Dao đều rung mình một cái.

Bữa ăn cuối cùng phong phú như vậy, cũng không uống phí cuộc đời này.

Đại Lực 2.0 + đại lực + dép lê?

Con rết vốn đã cực kỳ khó đối phó liền hoàn toàn biến thành quái vật!

Giang Nam: "Còn muốn ăn nữa không?"

Con rết lớn điên cuồng gật đầu, vẻ mặt khát vọng!

Giang Nam đau lòng nói: "Nhưng là phía trên có một đám người muốn giết ta, còn muốn cướp đồ ăn vặt của người không cho người ăn! Người có thể nhả được sao?"

Con rất lớn tức giận!

Chuyện này tuyệt đối không thể nhin!

"Cho nên cần người giúp ta một việc, chạy lên chơi bọn họ một trận!"

Rất lớn có chút run rẩy, ta... Ta đi một mình sao?

Vậy còn giữ được mạng sao?

Giang Nam hiền lành nói: "Không cần sợ, hiện tại người đã rất mạnh, hơn nữa chạy nhanh như vậy, bọn họ cũng không đuổi kịp người!"

"Người còn tự mang lực trường khốn linh, dù có đánh tới người, lấy cường độ thân thể bây giờ của người tuyệt đối chịu đựng được!"

"Không cần người phải đánh với bọn họ, người chỉ cần chạy vòng quanh bên trong pháo đài, ta liền cho người viên khốn linh châu để ăn!"

"Chạy bao nhiêu vòng ta liền cho người bấy nhiêu viên! Đơn giản không? Nếu người có thể chạy một trăm vòng, ta liền đưa hết khốn linh châu cho người ăn!"

Con rất lớn vừa nghe, ánh mắt sáng ngời, hình như cũng không có gì khó khăn!

Chỉ cần chạy lòng vòng trong pháo đài là có đồ ăn vặt rồi?

Chuyện này cũng giống như được cho không?

Không khỏi điên cuồng gật đầu, hận không thể lập tức xông lên chạy lòng vòng!

Lúc này Lăng Phong cùng Tiêu Chấn đã lạnh cả sống lưng,

đúng là ác ma!

Con rết lớn này chạy dưới đất cũng đã gấp ba lần vận tốc âm thanh, nếu ở trên mặt đất còn nhanh tới cỡ nào chứ?

Thân thể thú cường hãn, tốc độ khủng bố, hơn nữa tự thân mang theo trường lực khốn linh!

Đi một vòng, liền tai họa pháo đài Nova thành cái dạng gì?

Tiêu Chấn nuốt một ngụm nước miếng: "Bàn về phương diện phá nhà này, vẫn là Nam Thần chuyên nghiệp!"

Chỉ chốc lát, đoàn người đã đi tới dưới lòng đất của pháo đài Nova, cách mặt đất ước chừng ba ngàn mét!

Mấy người Giang Nam trực tiếp nhảy xuống tàu điện ngầm, ở lại trong đường hầm, mà con rết lớn thì hưng phấn chui lên trên, thẳng đến cứ điểm Nova!

Vì đồ ăn vật, liều mạng đi!

Lúc này chỗ đám người Giang Nam đứng đã thoát ly khu mỏ khốn linh, con rết lớn cũng đi gây họa cho cứ điểm Nova!

Theo lý thuyết đã có thể sử dụng dị năng linh lực, nhưng vẫn không thể dùng.

Ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Giang Nam!

"Nam Thần, người thu khốn linh châu lại đi, bằng không hạt châu không lúc nào là không phát ra trường lực khốn linh, mọi người không dùng được dị năng!"

Giang Nam cũng mang vẻ mặt đau đầu: "Thu sao được chứ? Ta mang theo khốn linh châu, căn bản không mở ra không gian dị độ được!"

Lăng Phong cười nói: "Trong không gian dị độ của người có nam châm mạnh không? Làm thành cái rường nhét khố linh châu vào bên trong là được!"

"Nam châm mạnh sinh ra từ trường sẽ quấy nhiễu trường lực khố linh do khố linh châu tản mát ra, như vậy sẽ không chậm trễ!"

Giang Nam ngẩn ra, còn có thể làm như vậy sao?

Vội vàng nường theo đường hầm chạy ra thật xa, mở ra không gian dị độ, chọn một cái rường sắt ở bên trong, sáu mặt rường đều lắp nam châm!

Lúc này mới ôm cái rường chạy về, cất hơn 100 viên khố linh châu vào bên trong, đẩy nắp lại!

Trường lực khố linh do khố linh châu tản mát ra quả nhiên bị quấy nhiễu!

Sau khi có thể sử dụng dị năng linh lực, sức mạnh của mọi người lại trở về!

Mà Giang Nam lại tràn đầy kinh hỉ, sau khi mình lên Bạch Kim!

Tất cả kỹ năng cũng theo đó mà thay đổi!

Cự ly Thuấn di cực hạn biến thành ba ngàn mét!

Không gian dị độ cũng tiến hóa thành không gian hình vuông dài rộng cao đều là 500 mét!

Xiềng xích hư không có thể quăng một lần bốn cái!

Cường độ rào cản không gian gia tăng, mặc dù vẫn chỉ có thể thả ra 6 mặt, nhưng diện tích lớn nhất có thể tăng lên tới 30mx30m!

Lực hút của lỗ đen hư không lại gia tăng! Hơn nữa phạm vi bao phủ tăng lên tới 300 mét!

Không gian trùng động cũng một lần nữa tiến hóa!

Phạm vi kỹ năng bao phủ biến thành một ngàn mét!

Đường kính lớn nhất của trùng động có thể lên tới 15 mét!

Vốn dĩ Giang Nam còn chờ mong có thể tiến hóa thành mở hai cặp không gian trùng động một lúc.

Chỉ tiếc cũng không thể như ý nguyện!

Nhưng thế này cũng đã đủ dữ dội rồi, phạm vi tăng lên không chỉ một điểm nửa điểm!

Là sự tăng lên về chất lượng!

Giang Nam hưng phấn rống to một tiếng!

"Chết tiệt! Ta thật mạnh a!"

Đám người Ngô Lương: ...

Nào có ai tự khen mình như thế?

Lại nói người chỉ vừa mới biết mình rất mạnh sao?

Duy chỉ có một điều đáng tiếc chính là, cho dù lên Bạch Kim, linh châu hệ không gian vẫn chưa thể lấy tới tay!

Còn trống một vị trí kỹ năng.

Giang Nam rất vui vẻ, vung tay lên trực tiếp móc ra hai mươi mấy bộ quần áo teletubbies!

"Có muốn cùng lên xem náo nhiệt với ta hay không?"

Nói xong liền bắt đầu mặc đồ vào người.

Đám người Lăng Phong ngạc nhiên: "Cái này... cái này cái gì? Người định dùng sự đáng yêu giết chết kẻ địch sao?"

Giang Nam liếc mắt một cái, sau khi mặc xong đồ, bóp ăng ten trên đỉnh đầu mình!

Cả người trong nháy mắt biến mất trong tầm mắt mọi người!

"Đáng yêu cái đầu người, mau thay đồ đi, đây là đồ ẩn thân! Có thể ẩn thân 60 phút!"

Chương 1180 -

Giờ phút này, vô luận là đám người Lăng Phong, hay là đám người Euco Heidi đều lộ ra biểu tình phát điên!

Vương Bá: Đây... Đây là mộng tưởng chi y!

Euco cầm trang phục, vẻ mặt chấn động: "Hoa Hạ thật đáng sợ! Pháp bào ẩn thân? Trời ạ!"

Heidi biểu lộ nóng lòng muốn thử, vội vàng kéo khóa kéo lên trên người, thân thể lại cứng đờ!

"Sao trong đây còn có một cái tã giấy?"

Ngô Lương: "Bước đầu tiên của ẩn thân!"

Hùng Nhị: "Mặc tã giấy vào!"

Giang Nam: Quả là anh em! Hiểu ta!

Mà mọi người đều biểu lộ do dự, đã lớn như vậy rồi còn mặc tã giấy, còn có thể lại xấu hổ hơn sao?

Vương Bá ngạc nhiên nói: "Bảo chúng ta mặc sao người lại không mặc?"

Giang Nam bĩu môi: "Ta biết tuyệt kỹ các người không biết! Không mặc đừng trách ta không nhắc nhở các người!"

Cung Lâm nhớ tới điệu nhảy thiếu năng trí tuệ lúc trước của mình, rùng mình mình một cái: "Ta nghĩ các người tốt nhất vẫn nên nghe lời Nam Thần!"

"Bằng không rất dễ mất đi nhân quyền, đây chính là kinh nghiệm cá nhân!"

Mọi người bị dọa nuốt nước miếng, thành thật tìm một chỗ không có người mặc tã giấy!

Ba phút sau, trong sân có thêm 21 teletubbies đã ăn thân!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay ném ra bốn sợi xích hư không, một sợi quấn quanh eo mọi người!

Trực tiếp thuấn di lên trên mặt đất ba ngàn thước!

Trận náo nhiệt này, cần phải quan sát kỹ mới được.

Giờ phút này cứ điểm No Va sáng trưng đèn đuốc.

Đúng như Giang Nam nói, vì là doanh địa tầng tài nguyên, nước M đã đầu tư rất nhiều tinh lực vào nơi này.

Cho dù là thời kỳ đặc thù, nhân viên thường trú vẫn có trên bốn ngàn người.

Nhiều năm tâm huyết đều trút vào đây, cứ điểm Nova càng được chế tạo giống như pháo đài sắt thép!

Trong đó đầy đủ tiện nghi!

Chịu ảnh hưởng của nguyên tội tham lam, sông bạc trong pháo đài làm ăn phát đạt dị thường.

Cho dù là người tuần tra trên tường thành, cũng đang chơi bài poker.

Trong sông bạc, Cage trái ôm phải ấp, vẻ mặt hưng phấn nhìn xúc xắc ở trong mâm sắt xoay tròn!

"Ta nói đại! Đại đại đại đại!"

Trên bàn, một đám đàn em mặt nghen đỏ bừng, đến cái quần lót đều thua không còn, còn ở đó hô!

Cage: "Nào nào nào! Tới tới!"

Các anh em: "Tới tới tới tới!"

Không khí vô cùng náo nhiệt, mắt thấy xúc xắc sắp ngừng!

Cage kích động nói: "Let's Go!"

"Àm!"

Một tiếng nổ vang, bàn bài trong nháy mắt nổ nát, một bóng đen to lớn tản ra ánh sáng chói mắt chui ra từ dưới đất!

Không riêng gì bàn bài, cả tòa nhà sòng bạc tựa như bị đạn pháo xuyên qua, nổ thành mảnh nhỏ!

Lực trùng kích cực lớn khiến cho tất cả đám người Cage bị đánh văng!

Tất cả mọi người đều mơ hồ, đang chơi vui, con hàng nào lại chui từ dưới lòng đất ra chứ?

To thế này? Thật đúng là bị gọi tới?

Ánh mắt Cage tràn đầy phẫn nộ: "Đây là cái thứ gì vậy?"

Đều ngửa đầu nhìn trời, chỉ thấy bóng đen từ dưới đất vọt thẳng lên trên trời cao mấy ngàn mét!

Trên đỉnh đầu phát ra ánh sáng tựa như mặt trời nhỏ từ từ mọc lên!

Không phải thứ gì khác, chính là rết lớn đến kiếm đồ ăn vặt!

Trong lúc nhất thời cả tòa nhà cứ điểm Nova vang lên tiếng

cảnh báo, vô số nhà thám hiểm vọt ra nhìn chăm chú lên trời!

"Thứ gì vậy? Thú khốn linh sao?"

"Người có thể cút con mẹ nó được rồi, thú khốn linh đều sinh hoạt ở khu mỏ quặng, chưa từng nhìn thấy con nào ở gần phạm vi pháo đài Nova a!"

"Chính là thú khốn linh, ta cảm nhận được trường lực khốn linh, Fuck! Còn là cấp Kim Cương? Tê~"

Cage cũng ngạc nhiên, thú khốn linh cấp Kim Cương làm sao có thể chạy tới công kích cứ điểm chứ?

Đầu bị nước vào sao?

"Tập trung hỏa lực, đánh chết con thú này, đừng để nó phá hư thành lũy!"

Giờ phút này một ngàn cái chân rết khuấy động không ngừng, nó đều hưng phấn muốn chết, trong đầu chỉ có một câu!

Chạy một vòng, một phần ăn vật!

Con rết lớn đáp xuống đất khiến cho một tòa nhà khác lại sập, hơn một ngàn nhà thám hiểm vọt tới, muốn vây đánh thú khốn linh!

Nhưng khi tới gần phạm một ngàn mét, liền bị trường lực khốn linh phát ra từ người rết lớn áp chế, bị phong cấm dị năng linh lực, vẻ mặt tràn đầy xui quấy!

Mà giờ phút này ở xa xa lại có vô số băng trùy cầu lửa nện tới phía nó!

Nhưng mà không đợi công kích trúng, con rết lớn đã lao ra ngoài!

Tốc độ từ 0 đột phá lên gấp 4 lần vận tốc âm thanh, con hàng này chỉ dùng 3 giây!

Một phát lao vào trong đám người, năm sáu mươi người chặn ở trước người nó đều nhanh chóng đụng nát!

Âm bạo nhắc lên thậm chí khiến người đều bị nổ tung!

Đảo mắt đã lao ra khỏi pháo đài không biết bao xa, dọc đường nó đi qua, khiến hơn mười tòa nhà bị đụng ra một lỗ thủng lớn!

Lập tức bị khí bạo vô tình đánh sập!

Trực tiếp đi tới bãi đỗ xe, mười mấy chiếc xe mở cỡ lớn đều bị đụng nát, trạm xăng dầu nổ tung, lập tức xảy ra vụ nổ kịch liệt!

Sóng khí tung bay, khói đen cuồn cuộn, ánh lửa khổng lồ bao phủ cả tòa cứ điểm Nova!

Cage nóng nảy, vẻ mặt tức hỏn hển!

"Con mẹ nó còn đứng ngây ra đó làm gì? Sắp xếp cơ pháo khốn linh, lựu pháo gì gì đó cho lão tử đi!"

"Người đâu? Người đâu hết rồi? Vây đánh chết nó cho lão tử, xé thành tám khối!"

Hai ba ngàn nhà thám hiểm đồng thời khởi động linh khí giết tới phía rất lớn!

Trên tường thành, từng khẩu pháo phun ra lửa, điên cuồng bắn phá con rết lớn!

Nhưng mà tốc độ đột phá gấp bốn lần vận tốc âm thanh, cơ pháo rất khó mà bắn chuẩn!

Cho dù có dính phải công kích, cũng bị giáp đen của rết lớn phòng ngự.

Phía sau rất lớn, một đám nhà thám hiểm đuổi theo đuổi, chạy mệt muốn nôn cũng đuổi không kịp!

Cũng có người chặn phía trước, nhưng ngay cả xe tăng cấp Bạch Kim cũng bị đè chết...

"Không được rồi, con hàng này quá nhanh, căn bản đuổi không kịp a!"

"Gấp bốn lần vận tốc âm thanh, đây thật sự là thú khốn linh sao, ngay cả nó trông như thế nào lão tử cũng không thấy rõ..."

"Đây đâu phải là thú khốn linh? Cái này con mẹ nó là đạn pháo tuần tra khốn linh tốc độ âm thanh a!"

"Lão tử không tin nó có thể... Rầm!"

Lời còn chưa nói xong, người đã bị đụng nát!

Cage cũng vô cùng kinh hãi, làm gì có thú khốn linh nào có tốc độ nhanh như vậy? Dưới chân là một ngàn bánh xe sao?

"Lão tử mặc kệ, dù các người có phải dùng mệnh, cũng tuyệt đối không thể để cho nó hủy diệt xưởng luyện thép!"

"Các người căn bản không biết xưởng luyện thép này đến tột cùng đã tốn bao nhiêu tài nguyên của chúng ta..."

"Rầm!"

Lời còn chưa dứt, con rết lớn đã đâm đầu vào xưởng luyện thép!

Lò thép cực lớn bị khuynh đảo, lập tức xảy ra vụ nổ kịch liệt!

Xưởng luyện thép bị ánh lửa cắn nuốt, nổ thành mảnh nhỏ, sắt khốn linh được nung tan chảy bay tứ tán trên không trung, tựa như cảnh ngày tận thế.

Cage giận dữ!

"Con mẹ nó!"

Đóng quân ở tầng thứ ba nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ Cage chưa từng gặp qua loại tình huống này!

Thú khốn linh giống như đạn pháo vận tốc âm thanh này từ đâu tới?

Chương 1181 -

Là đám người Giang Nam giở trò quỷ sao? Không thể nào. Bọn họ chỉ vừa rơi xuống hầm mỏ Cora được bao lâu chứ?

Không mất ba năm ngày, không chết hơn một nửa người căn bản không ra được!

Mắt thấy con rết lớn đã đến bên tường thành, Cage thở phào nhẹ nhõm!

Cứ để nó trực tiếp lao ra như vậy là được, dù sao cũng đã tổn thất, vì giết nó mà tổ hao nhân lực cũng không đáng.

"Cũng không cần quan tâm tới nó, trực tiếp để nó chạy ra ngoài đi! Không thể trêu vào được chẳng lẽ còn khốn trốn được sao?"

Nhưng chỉ thấy con rết lớn vọt tới bên tường thành, nó liền quẹo... quẹo!

Giống như là hương muối, từng vòng từng vòng chạy từ bên ngoài vào trong...

Nơi đi qua, tựa như bão táp ghé thăm, đụng phải một cái liền nát bét!

Cage ngơ ngác nhìn một màn này, giữa mặt lên trời rống giận!

"Đồ súc sinh, người mẹ nó cố ý tới quậy phá đúng không?"

"Lão tử đánh chết người!"

Chỉ thấy cơ bắp cả người Cage nhô lên, giống như đạn pháo

điên cuồng phóng về phía con rất lớn!

.....

Giờ phút này, trên sân thượng một tòa nhà!

Hơn hai mươi teletubbies ẩn thân thuận di xuất hiện ở phía trên!

Mọi người mang về mặt kính hãi, thuận di từ dưới lòng đất ba ngàn mét liền xông lên?

Nhanh như vậy sao?

Nhưng mà từ một khắc mọi người nhìn về phía cứ điểm Nova kia, thiếu chút nữa bị kính hãi tới mức tim ngừng đập!

Con mẹ nó, đây thật sự là pháo đài sắt thép kia sao?

Không biết đã sụp bao nhiêu tòa nhà, khắp nơi đều là ánh lửa, tiếng rống giận không dứt bên tai, tràn diện một mảnh hỗn loạn!

Ngay cả xưởng luyện thép cũng nổ?

Giang Nam: A?

"Không phải chứ? Đây là cứ điểm Nova sao? Còn có thể rác rưởi hơn chút nữa hay không? Thật khiến người ta thất vọng!"

"Kế hoạch của ta vừa mới bắt đầu a, pháo đài sắt thép cái rắm? Phi phi~"

Tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn Giang Nam!

Cái này... Cái này mà con chưa bắt đầu?

Kế hoạch trong đầu người đến tột cùng là loại yêu ma quỷ quái gì a?

Euco cùng Heidi nhìn Giang Nam đều nuốt một ngụm nước miếng, về sau đánh chết cũng không thể để Giang Nam đến nước của chúng ta!

Tuyệt đối không được!

Giang Nam còn chưa ra tay, chỉ mới thả một con rết lớn ra ngoài đã tai họa cứ điểm Nova thành ra như vậy?

Tê~

Lăng Phong nhếch miệng cười: "Thừa dịp hỗn loạn giết chết chút người, không giết lại uống phí!"

Nói xong lấy ra một khẩu Desert Eagle từ trong túi, ép đạn bí ngân!

Giang Nam ngẩn ra, lập tức nói: "Không phải chứ Phong ca, người đều đã là Kim Cương, như thế nào còn dùng vũ khí nóng?"

"Cho dù là vũ khí khốn linh cũng không đủ nhìn đi? Kim Cương cơ bản có thể chống đạn!"

Lăng Phong nhếch miệng cười: "Một thân bản lĩnh của ta thể những đều để dùng súng, danh hiệu quốc tế Đại Sư Vũ Khí!"

Nói xong giơ tay lên, súng nhắm ngay đỉnh đầu Giang Nam!

Giang Nam: "Ta nói với người, đừng tùy tiện nổ súng với ta, nếu không người khác có thể sẽ bị thương!"

Lăng Phong cười nói: "Đoán xem viên đạn này của ta có thể nổ tung bao nhiêu đầu người?"

Giang Nam nghiêm mặt: "Ta cược trong súng của người không có đạn!"

Lăng Phong:...

"Đoàn!"

Hắn lại thật sự nổ súng, viên đạn bay thẳng về phía mi tâm Giang Nam!"

Tất cả mọi người hoảng sợ, nhưng mà Giang Nam không có nửa điểm hoảng hốt, trực tiếp mở cái trùng động không gian ở trên trán mình!

Nhưng mà chuyện kinh hãi rớt cằm đã xảy ra, quỹ tích của viên đạn lại xảy ra biến hóa!

Vẽ một đường cong hoàn mỹ trên không trung, cứ như vậy vòng qua đầu Giang Nam!

Tốc độ càng lúc càng nhanh, bay thẳng về phía đám người phía dưới!

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, hưng phấn đến không kiềm được!

"Ông nội ta ơi! đây chính là thuật bắn run tay trong truyền thuyết sao?"

Lăng Phong cười nói: "Xem như vậy đi, nguyên lý cụ thể là..."

Giang Nam kích động nói: "Ta biết, trong nháy mắt nổ súng, cổ tay run cực nhanh, khiến cho viên đạn gia tốc ở một mức nhất định!"

"Làm cho quỹ đạo đạn rẽ ngoặt, thậm chí có thể vòng qua chướng ngại vật bắn chết kẻ địch!"

"Người giang hồ gọi là thuật run súng, cũng gọi là thuật bắn cong! Ta nói đúng không?"

Nụ cười trên mặt Lăng Phong trực tiếp cứng đờ!

Vương Bá: Phụt~ Ha ha ha!

"Con mẹ nó thuật bắn cong! Phong ca, ta biết người biết run súng! Ta cũng biết, nhưng ta thật sự không biết người còn có thể bắn cong!"

"Biểu diễn cho mọi người xem thử đi?"

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

Lão tử chỉ muốn trang bức mà thôi, khó tới như vậy sao?

Chỉ thấy phía dưới có một đàn em Hoàng Kim bị đạn xuyên qua huyết thái dương!

Thân thể vô lực xụi lơ trên mặt đất, không còn hơi thở!

Mà tốc độ viên đạn kia phóng ra ngoài thể mà lại không có nửa điểm chậm lại, ngược lại càng ngày càng tăng, thậm chí đã đến mức mắt thường khó có thể thấy rõ!

Xẹt qua từng đường cong rực rỡ trên không trung, xuyên qua từng cái đầu!

Lăng Phong đen mặt: "Thuật bắn cong cái quỷ, dị năng của lão tử gọi là khống chế động năng!"

"Có thể tùy ý thao túng vật thể ẩn chứa động năng bên trong, gia tăng hoặc là giảm bớt, hoặc là khống chế phương hướng!"

"Có chút gân gà, nhưng biết dùng thì cũng không yếu!"

Vương Bá không ngừng cười hắc hắc: "Con hàng này tự mang tuyệt kỹ tự headshot, mạnh đấy! Có cơ hội lại cho các người kiến thức sự lợi hại của các tiền bối!"

Ánh mắt Giang Nam sáng ngời, nhìn Lăng Phong tựa như phát hiện tuyệt thế trân bảo!

"Đâu chỉ là cường đại, quả thực chính là cường bạo a! Ta có một ý nghĩ không thành thực..."

Lăng Phong che mặt, sao lời hay gì đến từ miệng người cũng không vừa tai như vậy chứ?

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong +666!]

Chỉ thấy viên đạn kia sau khi quật ngã mười mấy người, gia tốc đến tốc độ khủng bố!

Bắn thẳng về hướng huyết thái dương của Cage.

Mà Cage thân là linh võ giả hệ lực lượng cấp Kim Cương đỉnh phong.

Cường độ thân thể cực kỳ khủng bố, nếu không cũng sẽ không được phái tới trú tại cứ điểm Nova!

Cảm giác nguy hiểm trong nháy mắt khiến cho hắn nhận thấy không đúng, lại theo bản năng lấy tay đi bắt.

"Đùng!"

Lực trùng kích cường đại của viên đạn cứ như vậy xuyên thủng bàn tay, đập mạnh vào huyết thái dương của Cage!

Cage bị bắn nghiêng đầu, nghiêng người bay ra ngoài bảy tám mươi mét!

Viên đạn cũng biến dạng bẹp ra, máu tươi chảy ròng trên huyết thái dương, nhưng không thể phá vỡ phòng ngự của hắn!

Cage: !!!

"Là ai bắn lão tử?"

Ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, lại không phát hiện tung

tích kẻ địch ở đâu!

Vẻ mặt không khỏi cảnh giác, càng cảm thấy mọi chuyện không thích hợp.

Chẳng lẽ thật sự là do đám người Giang Nam làm ra? Nhưng chuyện này sao có thể chứ!

Nhưng mà lại không có thời gian quan tâm được chuyện này, nếu không quản con rết lớn kia, cứ điểm Nova sẽ bị nó tai họa xong đời!

Chỉ thấy Cage chặn ngang con đường con rết lớn phải đi qua!

Mở rộng hai tay, hai chân cắm vào mặt đất, đối mặt với con rết lớn đang đâm tới!

Trên mặt tràn đầy hào hùng!

"Xưa có siêu nhân đón máy bay, nay có ta Cage đỡ xe lửa!"

"Nhìn đi! Nhìn xem ai cứng hơn!"

Chương 1182 -

Cage tuyệt đối tự tin với tố chất thân thể của mình đã lựa chọn cứng đối cứng với con rết lớn!

Trên sân thượng, Giang Nam nhếch miệng cười: "Phong ca, đừng dùng súng, quá rác rưởi, ta có thứ càng lợi hại, tuyệt đối thích hợp với người!"

Trong lúc nói chuyện liền móc ra một cái ná cao su nhỏ từ trong không gian dị độ, đưa tới trước mặt Lăng Phong giống như hiển bảo!

Giờ phút này không riêng gì Lăng Phong cứng đờ, ngay cả đám người Cung Lâm và Vương Bá cũng mang vẻ mặt mơ hồ!

Người đào đâu ra con hàng rách nát này vậy?

Còn có thể rác rưởi thêm chút nữa sao?

Lăng Phong cảm lạnh: "Lợi hại chỗ nào? Thân là Đại Sư Vũ Khí được thế giới công nhận, người bảo ta dùng ná cao su đi giết địch?"

Wang Ba cười vui vẻ: "Nam Thần, đừng nói là người muốn dùng thứ đồ chơi này để đánh phá cứ điểm Nova đi?"

Cung Lâm cười trộm: "Tên nhãi Nam Thần này khẳng định có thể làm ra chuyện này!"

Giang Nam trừng mắt: "Các người xem thường nó phải không? Nó chính là ác mộng Thâm Uyên! Ác mộng của thành Bất Dạ!"

Nhưng mà mọi người vẫn mang một bộ mặt "= _ ="

Nam Thần khẳng định lại muốn lừa người đi?

Cái ná cao su rách nát này, người có quảng cáo cỡ nào cũng không nói cho ra hoa được!

Giang Nam bấu môi, giơ tay búng một cái, bắn ra lỗ đen hư không!

"Rầm!"

Một tòa nhà bên trái bị găm hầu như không còn, nén thành viên bi đen, tại chỗ có nhiều hơn một cái hố lớn với đường kính 300 mét!

Tất cả mọi người nhìn mà run rẩy, mới vừa lên Bạch Kim thôi mà tiện tay búng một phát đã có lực phá hoại khủng bố như vậy?

Người là quái vật sao?

Chỉ thấy Giang Nam nắm lấy viên bi đen: "Chờ ta biểu diễn!"

Nói xong lại thuận di biến mất không thấy, bóng người liền lóe lên, đảo mắt đã đi tới bầu trời cách Cage 3000 mét!

Đối phó với loại xe tăng thịt dày như Cage, đương nhiên phải dùng đạn xuyên giáp!

Mấy người Lăng Phong thấy tê dại da đầu: "Không phải chứ? Đi thật à? Lấy cái ná cao su rách nát kia đi đánh Kim Cương?"

Ngô Lương lạnh nhạt: "Chút tài mọn thôi, Nam ca còn cầm ghế gập đánh nhau, đừng hoảng hốt!"

Cung Lâm nuốt một ngụm nước miếng, đám đồng đội Giang Nam này đến tột cùng có một trái tim lớn như thế nào chứ?

Đúng lúc này, chỉ thấy Giang Nam ở trên không trung kéo ná cao su, viên bi đen tản mát ra hào quang đỏ thẫm vô cùng chói

mắt!

Phải biết rằng, viên bi đen này được tạo thành bởi việc áp súc vật chất trong phạm vi ba trăm mét!

Chất lượng so với lúc trước càng nặng hơn không phải một chút nữa điểm.

Chắc hẳn đã đủ dùng rồi!

Viu~

Linh mang đỏ thắm trong nháy mắt bay ra, dùng tốc độ siêu cao lượn một vòng lớn trên không trung!

Bay thẳng tới giữa chữ "đại" của Cage.

Tựa như nhũ yến về tổ, linh mang luôn có thể tìm được nơi nó muốn tới!

Nhưng mà giờ phút này lực chú ý của Cage toàn bộ đều ở trên người con rết lớn, căn bản không chú ý tới linh mang đỏ thắm bắn tới với tốc độ cực nhanh!

Khi hẳn phát hiện, linh mang đã cận thân!

"Đây lại là cái gì..."

Một kích tất trúng!

Chỉ nghe một tiếng "răng rắc", thanh âm tựa như lấy trứng chọi đá truyền ra!

Thân thể Cage trong nháy mắt cứng đờ, mở to hai mắt nhìn!

Mặt từ màu trắng biến thành màu xanh, lại biến thành màu đỏ, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, đau tới phát khóc!

"A a a a~ Ngao ngao ~"

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

Thân thể run rẩy, khom người, hai tay ôm lấy chính giữa hạ thân!

"Lại là ai đánh lão tử..."

Lời còn chưa dứt, con rết lớn đã dùng tốc độ gấp bốn lần vận tốc âm thanh vọt tới trước mặt!

Đầu rết tản ra ánh sáng chói mắt hung hăng đập vào đầu Cage!

"Rầm!"

Không có chút bất ngờ nào, Cage tựa như là bị một chiếc tàu điện tốc độ cao đâm bay ra ngoài!

Thân thể tựa như đạn pháo bắn ra, sau khi đập xuyên qua bảy tòa nhà, đâm thủng tường thành!

Bị con rết lớn đâm bay ra ngoài cứ điểm...

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Giờ phút này, tất cả mọi người trên sân thượng đều mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

Cái thứ vừa mới công kích Cage kia, càng làm cho tất cả nam sinh ở đây thấy lạnh sống lưng, theo bản năng lui về phía sau một chút.

Đây là bản năng a!

Giang Nam thuận di một cái lại trở về trên sân thượng!

"Linh mang xích hồng? Đây chẳng phải là Thiên Phạt Nguyên Tội sao? Người... hửn ta... Mẹ nó!"

"Trong thành Bất Dạ có nhiều người bị bắn chim như vậy đều là do người làm? Ngay cả Thần Chủ Odin cũng dính? Tê~"

"Con mẹ nó Thiên Phạt Nguyên Tội, người chính là độc thủ đứng sau màn sao?"

"Để cho tất cả mọi người trong thành đều bị sợ hãi bao phủ, người là ác ma sao!"

Sau khi tận mắt nhìn thấy Giang Nam thi triển tuyệt kỹ, mọi người rốt cục xác định, Nam Thần chính là Thiên Phạt Nguyên Tội!

Đầu sở gây nên cơn hoảng loạn của cả tòa Bất Dạ này chính là tên này!

Giang Nam tỏ vẻ thẹn thùng ngại ngùng!

"Đừng khen ta như vậy chứ, thật ngại quá~"

Vương Bá đều sắp điên rồi, này này này! Không có ai khen người cả, người không thể có chút tự giác hay sao?

Heidi và Euco đều chết lặng rồi!

Cho nên Thiên Phạt Nguyên Tội = Giang Nam?

Tê ~

Mà Đại Lang Diệt đã sớm biết tin tức lại cười trộm, rốt cục không diễn nữa sao?

Chỉ thấy Giang Nam đưa ná cao su cho Lăng Phong: "Này ~ thử xem! Lấy dị năng của người gia tốc đạn ná, hửn có thể bộc phát ra uy lực càng khủng bố!"

"Có thể dùng linh lực của mình, cũng có thể dùng linh châu, uy lực càng lớn!

"Thứ này có hai loại hình thức bản là tự ngấm khóa mục tiêu và điên cuồng vận chuyển, thứ này hẳn là không có ai dùng hợp hơn người đi?"

Giờ phút này Lăng Phong đều chảy nước miếng, đâu chỉ là cường đại? Quả thực cường bạo a!

Vội vàng nhận lấy ná cao su, liền chuẩn bị thử xem!

Vừa muốn dùng thì thân thể liền không khỏi cứng đờ...

Không khí trong sân nhất thời vô cùng xấu hổ!

Lăng Phong: ...

"Ta chỉ còn một tay!"

Cánh tay máy đã bị chính chân mình đập nát rồi!

Giang Nam che mặt: "Lát nữa ta tháo một cái từ trên cơ giáp ra lắp vào cho người!"

Vương Bá mang vẻ mặt hưng phấn, tiến lên đoạt lấy cây ná nhỏ trong tay Lăng Phong!

"Ha ha, đại hiệp một tay không dùng được, để Bá ta giúp người thử xem!"

Nói xong trực tiếp kéo ná cao su ra, tất cả linh lực trong thân thể đều tập trung vào trong ná cao su, tản ra ánh sáng vô cùng chói mắt.

Vương Bá chấn động, đây chính là tự động nạp đầy trong truyền thuyết sao?

Vương Bá hưng phấn không kiềm được nhắm ngay một xe tăng cấp Bạch Kim phía dưới, trực tiếp phóng ra!

Giang Nam:!!!

"Ai ai ai! Sao người lại..."

Nhưng mà linh đạn đã hình thành và phóng ra ngoài, xẹt qua một đạo đường cong duyên dáng ở trên không trung!

Vương Bá mơ hồ: "Sao lại như vậy chứ? Thế này là sao?"

Về mặt Giang Nam không thay đổi, giơ tay phóng ra sáu mặt rào cản không gian bảo vệ bên phía mình!

"Không có việc gì, đã muộn rồi? Nên tới rồi sẽ tới!"

Chỉ thấy linh đạn lượn một vòng lớn trên không trung, căn bản không bay về phía xe tăng cấp Bạch Kim, mà bay thẳng tắp đánh về phía Lăng Phong!

Tốc độ nhanh đến mức khủng bố!

Lăng Phong: ???

Rầm!

Linh đạn trúng ngay chim non, xảy ra vụ nổ vô cùng kịch liệt!

Lăng Phong trừng lớn tròn mắt, phát ra một tiếng kêu bi thiết thấu trời, quanh quẩn trên bầu trời cả tòa cứ điểm Nova!

Cả tòa nhà đều bị nổ vỡ vụn, uy lực khủng bố đánh cho Lăng Phong xoay tròn bay ra ngoài, đập đầu trên mặt đất!

Nằm rạp trên mặt đất, ăng ten trên đỉnh đầu đều ỉu xiu, đau đến toát mồ hôi lạnh!

Chương 1183 -

"Vương Bá chó chết! Người cố ý đúng không? Ta liền beep beep beep!"

"Người chờ đó cho ta! Xem lão tử có vật đầu người xuống hay không!"

Vương Bá nuốt một ngụm nước miếng, trán đổ mồ hôi lạnh!

"Đa... Đánh đồng đội của ta?"

"Cái này... Cái này là sao chứ? Sao lại đánh về phía Phong ca?"

Giang Nam: "Khụ khụ~người dùng hình thức tự ngắt, dưới hình thức tự ngắt, tự động công kích sinh vật cấp bậc cao nhất bên trong phạm vi 3000 mét!"

Lăng Phong là Kim Cương đỉnh phong, tất nhiên trúng chiêu!

Vương Bá che mặt: "Người... Sao người không nói sớm?"

Sau cú đánh này, Phong ca còn có thể chịu đựng được sao?

Giang Nam: Người lại không hỏi!

Nhưng cái ná này đúng là biến thái, Lăng Phong dưới trạng thái ẩn thân đều bị đánh?

Đúng lúc này, động tĩnh nơi này đã thu hút rất nhiều nhà thám hiểm nước M chú ý tới!

Nhưng lúc nhìn lại đều mang vẻ mặt mơ hồ, cũng không thấy có người nào cả?

Mà Cage cũng từ ngoài thành vọt trở về, ánh mắt nổi lửa xông lên tận trời!

Tìm kiếm kẻ địch ở xung quanh, tuyệt đối có người gây sự a!

Đúng lúc này, cả tòa cứ điểm Nova không ngừng chấn động, mặt đất trong thành bắt đầu thay đổi! Đất đá lưu động!

Lại chậm rãi dâng lên từng bức tường đá dày nặng, chắn ở trên con đường mà rất lớn đi qua!

Dùng thứ này để làm chậm tốc độ không gì cản nổi của rết lớn!

Địa hình của cả pháo đài bắt đầu thay đổi!

Giang Nam ngửa đầu nhìn trời, cười lạnh một trận: "Người bên ngoài nhúng tay sao?"

Rõ ràng phòng thí nghiệm Dirk của nước M thông qua hệ thống Thiên Nhân đã phát hiện ra bất thường ở pháo đài Nova!

Bắt đầu lợi dụng hạch tâm thay đổi địa hình, ngăn chặn con rết gây chuyện, giúp đám người Cage giải quyết nguy cơ!

Giang Nam nhún vai, dùng xiềng xích hư không cuốn lấy mọi người, thuận di trở về dưới lòng đất!

Dù sao đây cũng chỉ là món khai vị, chỉ muốn tìm chút chuyện cho Cage mà thôi!

Màn kịch hay vẫn còn ở phía sau!

Không cho ta xuống tầng sao? Hừ hừ!

Đến lúc đó lão tử khiến các người phải cầu xin ta đi xuống!

Thuần di một cái mang theo mọi người trở lại đường hầm

ngâm!

Lăng Phong đau đớn lặn lộn đầy đất, gào khóc kêu la, mà Vương Bá lại mang biểu tình như nhặt được chí bảo!

"Nam Thần, ta thân làm một xe tăng chống đỡ, đời này chưa từng đánh ra sát thương khủng bố như vậy a!"

"Ná cao su này quả thực là thần khí, có thể giúp cho xe tăng cận chiến cũng có năng lực công kích tầm xa!"

"Hơn nữa uy năng kinh người!"

Vương Bá làm người tiên phong, tất nhiên vừa liếc mắt một cái liền nhìn ra được giá trị chiến lược của ná cao su này!

Giang Nam cười hì hì: "Lại phối hợp với thịt quả sầu riêng khôi phục linh lực, một đoàn đội pháo đài!"

"Pháo đài Nova rất vinh dự được trở thành vật hy sinh đầu tiên của chúng ta!"

Lăng Phong quỳ rạp trên mặt đất đau nhe răng nứt miệng: "Cái ná cao su này có thể gia tăng ưu thế bên phía chúng ta vô hạn!"

Giang Nam nhún vai: "Cũng không nhiều, nhưng cũng đủ dùng rồi!"

"Nên bài độc thì bài độc, nên nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi, vì kế hoạch kế tiếp, ta còn cần làm chút chuẩn bị mới được!"

Trong lúc nói chuyện lại búng thêm ba phát, lỗ đen hư không bộc phát!

Đất đá bị nén lại, đường hầm bên cạnh đột nhiên nhiều thêm ba không gian hình cầu đường kính ba trăm mét!

Sau đó kéo ra các loại trang bị cấm trại dã ngoại từ trong

không gian dị độ, một nơi trú ẩn dưới lòng đất cứ như vậy mà hình thành.

Mọi người nhìn mà tê dại da đầu!

Năng lực này còn có thể tiện lợi hơn nữa sao?

Mà đám người Heidi cùng Euco đều mang về mặt hâm mộ, xe vật tư bên phía mình đều ngã nát bét!

Người ta ở lều trại, túi ngủ, bên mình cũng chỉ có thể ngủ trên nền đá!

Phải chiến đấu trong thời gian dài làm cho tất cả mọi người đều mệt mỏi, mấy teletubbies vừa nằm vào túi ngủ liền buồn ngủ không chịu được!

Trước cửa lều, Giang Nam cười xán lạn: "Ngủ ngon Maca baka!"

Chung Ánh Tuyết dụi dụi mắt, ngọt ngào ngủ thiếp đi!

Giang Nam lại chuyển hướng sang Hạ Dao: "Ngủ ngon nhé! Maca baka!"

Đại Lang Diệt mơ mơ màng màng nói: "Ừm, ngủ ngon, người cũng đừng quá cố sức, ngủ thêm một lát!"

Rời khỏi lều trại, Giang Nam đi thẳng đến đường hầm, trên đường gặp phải Hùng Nhị nằm trên mặt đất cũng sắp ngủ, nhếch miệng cười: "Ngủ ngon! Béo mập béo khỏe!"

Hùng Nhị: ???

Này? Ta... Sao lại nói ta béo chứ?

Lúc này liền buồn ngủ nữa!

Vương Bá nằm trên mặt đất nhìn không nổi nữa!

"Chu đáo như vậy sao? Bá cũng muốn... cũng nói một câu chúc ngủ ngon với Bá đi!"

Giang Nam sáng lạn cười nói: "Ngủ ngon, vương bát!"

Vương Bá: ???

Ta con mé nó...

Phân biệt đối xử?

[Giá trị oán khí từ Vương Bá + 666!]

"Lại nói Nam Thần, làm sao để cởi áo tàng hình này ra? Mặc ngủ không ngon a!"

Giang Nam: "Không cởi ra được, 24 giờ sau mới có thể cởi ra được!"

Lời này vừa nói ra, không ít teletubbies lúc này liền có tinh thần!

Lăng Phong vội la lên: "Vậy phải giải độc như thế nào? Chúng ta thế nhưng là bốn giờ bài độc một lần a!"

Giang Nam: Bằng không ta vì cái gì muốn các người mặc tã giấy chứ? Xé ra cũng được, chỉ là sẽ đau giống y như bị lột da!"

Một đám teletubbies cứng đờ, điên cuồng nghiến răng, để thực hiện được giấc mộng quả nhiên là phải trả cái giá thật lớn!

Cho dù mặc tã giấy, cũng không phải ai cũng có dũng khí sử dụng được không?

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm...]

Giờ phút này, Heidi vừa ăn một viên đậu nành đang tìm khóa kéo, nghe được Giang Nam nói, nụ cười trên mặt cứng đờ!

"Lộc cộc lộc cộc ~"

Ô oa~

[Giá trị oán khí từ Heidi + 555!]

Giang Nam cũng không ngủ, bản thân còn có chuyện cần làm!

Trong đường hầm, Giang Nam tính toán phương vị đại khái, lập tức móc ra một bình thịt quả sầu riêng, ăn một miếng, tăng cường tổng sản lượng linh lực.

Sau đó nhếch miệng cười, hai tay bắt đầu điên cuồng điểm chỉ!

Lỗ đen hư không liên tiếp xuất hiện, rất nhanh đã bị Giang Nam móc ra một không gian ngầm cực lớn!

Dù sao một lỗ đen hư không có thể áp súc tất cả vật chất trong không gian hình cầu phạm vi 300 mét!

Mà Giang Nam lại chuẩn bị vét sạch tất cả lòng đất bên dưới tòa cứ điểm Nova!

Đạo ra một cái hố lớn, nén thành bi đen coi như bổ sung đạn xuyên giáp cho mình!

Mà mọi người đang nghỉ ngơi nghe được trong đường hầm truyền đến tiếng nổ ầm ầm, vẻ mặt đều mơ hồ!

Nam Thần lại đang bày trò gì nữa đây?

.....

Giờ phút này, trong pháo đài Nova!

Con rết lớn đã chạy được bảy vòng, bởi vì trong thành không ngừng có tường đá dày nặng nâng lên, trở ngại tới hiệu suất chạy vòng của con rết lớn rất nhiều.

Nếu không giờ phút này đã chạy mười vòng lên trên rồi!

Một ngàn đôi dép lê đều bị mài cho không còn lại bao nhiêu, tốc độ cũng dần dần chậm lại, công kích của các nhà thám hiểm dần dần có thể đánh tới nó.

Chương 1184 -

Con rết lớn không do dự nữa, đâm đầu vào tường chạy không thấy bóng dáng.

Chỉ để lại một mảnh hỗn độn, pháo đài Nova giờ đây ngập trong ánh lửa!

Cage ngửa mặt lên trời rống giận, bị con rết lớn này giày vò một phen, pháo đài trở nên hoang tàn, gần như tê liệt!

Ba bốn trăm người chết không nói, các kiến trúc gì đó đều sụp một nửa!

"Chết tiệt, đến tội cùng là ai giở trò quỷ?"

"Vừa rồi lúc con rết lớn quấy rối, còn có một nhóm người thần bí xen vào phải không? Có phải đám người Giang Nam hay không?"

Một đàn em nói: "Đã lục soát khắp nơi, không phát hiện tung tích đám người thần bí kia!"

"Người của phòng thí nghiệm Dirk cũng thông qua thạch trăn truyền đến tin tức, hệ thống Thiên Nhãn cũng không phát hiện được dị thường!"

"Từ khi đám người Giang Nam vào hầm mỏ Cora vẫn chưa từng đi ra, chỉ cần vừa đi ra, bọn họ có nhiều người như vậy, hệ thống Thiên Nhãn tuyệt đối có thể phát hiện!"

Cage mang vẻ mặt oán giận, không phải Giang Nam?

Vậy thì ai làm chứ?

"Hừ! Ta mặc kệ hắn là ai? Nếu chỉ dám gây chuyện sau lưng, đã nói rõ đối phương không có thực lực chính diện chống lại chúng ta!"

"Ngoại trừ phá hoại, còn có thể làm gì? Vọng tưởng xuống tầng thứ tư! Không có cửa đâu!"

Giờ phút này tường thành bị phá hư rất nhanh có tường đất mới dựng lên chữa trị.

Hố lớn trong pháo đài được lấp đầy, một số kiến trúc đất đá đơn giản được kéo lên từ trong đồng đồ nát.

Những người trong phòng thí nghiệm Dirk đã sử dụng hạch tâm để sửa chữa pháo đài Nova.

Cứ điểm rách nát giống như bị cơn bão ghé thăm lúc trước trải qua một phen nghỉ ngơi và hồi phục, tuy không khôi phục lại bộ dáng lúc trước!

Nhưng ít nhất có thể nhìn!

Mà bọn họ lại không biết Giang Nam tiêu tốn sáu giờ, vét sạch cả tòa cứ điểm Nova!

Đào ra không gian ngầm đường kính 10 km, sâu 5000 mét.

Nếu lại đào lên trên thêm 300 mét nữa, đột phá nham thạch, đó chính là cứ điểm Nova!

Quý mới biết Giang Nam đã ăn bao nhiêu bình thịt quả, ngừng tụ ra bao nhiêu viên bi đen!

Giang Nam đứng trên rào cản không gian vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, vẻ mặt mỹ mãn: "Cũng vừa đủ rồi!"

Đúng lúc này, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, con rết lớn phá vỡ vách đá đường hầm!

Vẻ mặt hưng phấn vọt tới chỗ Giang Nam, đúng là chạy tới đòi đồ ăn vặt!

Giang Nam giật mình: "Ai ai ai, người đừng tới đây, người mà tới lão tử liền ngã xuống! Tránh xa ta một chút!"

Con hàng này mang theo trường lực khốn linh, mình đứng ở trên hố, nếu bị phong bế linh lực dị năng liền sẽ rơi xuống!

Thật vất vả mới đào ra một cái hố, nếu bị rơi hố đầu tiên thì còn ý nghĩa gì nữa!

Con rết lớn mang vẻ mặt ủy khuất, nhưng vẫn ngoan ngoãn chạy ra thật xa, không để cho trường lực khốn linh của mình ảnh hưởng đến mọi người!

Động tĩnh này không khỏi đánh thức mọi người!

Cung Lâm dụi đôi mắt còn nhập nhèm buồn ngủ đi ra.

"Nam Thần, người làm cái gì âm ỉ vậy?"

"A!!!"

Một bước bước ra, liền giẫm lên khoảng không, cả người Cung Lâm đều rơi xuống hố, điên cuồng rơi xuống!

[Giá trị oán khí từ Cung Lâm + 666!]

Chuyện gì thế này? Đất đâu hết rồi?

Một tiếng thét chói tai đánh thức tất cả mọi người, nhao nhao thò đầu nhìn!

Cả đám há hốc mồm

Trực tiếp bị khiếp sợ đến hóa đá!

Ở đâu xuất hiện cái hố lớn như vậy? Đầu trục của ta cũng chiếu không đến điểm cười!

Nam Thần tự mình đào? Hẳn là máy xúc thành tinh à?

Bản lĩnh này mà không đi đào mỏ cũng thật đáng tiếc a!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay ném xiềng xích hư không ra, kéo Cung Lâm vào trong ngực mình!

"Được rồi được rồi, đều rời giường cả đi, mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi! Nên đi báo thù rồi!"

Mọi người rung mình một cái, đây chính là công tác chuẩn bị theo như lời người nói?

Tràng diện lớn như vậy sao? Người chuẩn bị mai táng cả tòa pháo đài Nova sao?

Có cần ghi thù như vậy không?

Nhưng bọn ta thích nha ha ha.

Nói vậy nhất định sẽ rất kích thích đi?

Mọi người vội vàng chuẩn bị đi, Giang Nam cũng trang bị cho Lăng Phong cánh tay máy mới, chính là hơi có chút lớn!

Dù sao cũng tháo từ trên cơ giáp xuống, chỉ dùng đối phó!

Cũng phát cho con rết lớn bảy viên khố linh châu để ăn!

Giang Nam vỗ đầu nó dặn dò: "Thân là thú công cụ, người phải hiểu rõ sứ mệnh của mình biết không?"

"Thời khắc bảo trì khoảng cách với chúng ta, không thể để cho trường lực khố linh ảnh hưởng đến chúng ta!"

"Khi chúng ta cần phương tiện giao thông thì người lại đây, hiểu không?"

Mọi người nhìn mà vẻ mặt không nói gì, tàu cao tốc gọi liền đến cứ như vậy mà bị thu phục?

Không hổ là lão tổ một tay khai sáng chuyên ngành Linh Sủng Học!

Vì để có được hỏa lực tốt nhất, Giang Nam kiểm tra hệ thống giá trị oán khí!

Tổng sản lượng đã đột phá 10 triệu điểm!

Bởi vì ná cao su thuộc về phần thưởng đứng đắn, còn chưa thể dùng giá trị oán khí để đổi, chỉ có thể rút thưởng!

Giang Nam liền rút ra 5 triệu để rút thăm liên tục 10 lần!

Chỉ tiếc không ra được phần thưởng mới, ra được 32 ná cao su, còn lại tất cả đều là mũ tha thứ!

Hơn nữa vẫn còn ná cao su rút thưởng được lúc trước, tổng cộng có 40 ná!

Giang Nam phát cho toàn đội Giang Nam Nói Gì Cũng Đúng mỗi người một ná, còn lại phân cho đám người Lăng Phong Tiêu Chấn!

Đều là những cận chiến da dày, có ná cao su trong người, có thể giúp cho bọn họ biến thành hệ tầm xa ở thời điểm cần thiết!

Lực chiến của đội ngũ trực tiếp tăng lên một cấp bậc!

Đám người Heidi nhìn với vẻ mặt thèm thuồng, Giang Nam tất nhiên không có khả năng phân cho bọn họ ná cao su để dùng!

Về phần tiêu hết giá trị oán khí, Giang Nam căn bản không đau

lòng, dù sao sẽ lập tức lấy lại vốn ngay thôi!

Không đầu tư thì làm sao có thu về chứ?

Lúc này trong pháo đài Nova, một đám nhà thám hiểm còn đang tu sửa kiến trúc sụp đổ, về mặt xúi quẩy!

Cage càng nén giận trong lòng, lần này tổn thất lớn như vậy, ngay cả xưởng luyện thép đều nổ, phía trên không biết sẽ xử phạt mình như thế nào đây.

Đúng lúc này, mặt đất bên ngoài cứ điểm đột nhiên phá ra cái lỗ lớn!

Con rết lớn chở sáu bảy trăm người Giang Nam một đường xông lên mặt đất!

Sau đó liền ngoan ngoãn chạy ra thật xa, không để cho trường lực khổng lồ của mình ảnh hưởng mọi người, thực hiện nghĩa vụ mà một thú công cụ nên làm.

Mà đám người Giang Nam ngênh ngang xuất hiện ở cửa pháo đài như thế, tất nhiên liền đã bị phát hiện!

Tiếng còi báo động vang lên, trên đầu thành có vô số cơ pháo nhắm ngay đám người Giang Nam!

Cage vừa nhìn Giang Nam, lại nhìn con rết lớn trốn thật xa làm sao không biết đã xảy ra chuyện gì?

Không ngờ thật sự là do đám người Giang Nam!

Đến tột cùng bọn họ đã thoát khỏi hầm mỏ Cora như thế nào, hơn nữa xem ra căn bản không chết bao nhiêu người!

Chương 1185 -

Chuyện lúc trước quả nhiên do Giang Nam làm a, nhưng đến tột hẳn đã làm cách nào để thú khốn linh nghe theo mệnh lệnh?

Cage cắn răng: "Giang Nam? Thật đúng là để cho các người trốn thoát? Có dũng khí!"

Giang Nam cười rặng rờ: "Đương nhiên là có gan, nếu không làm sao sinh ra thằng nhóc nhà người được?"

Cage: Người nói cái gì chứ?

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

"Khai hỏa! Khai hỏa cho lão tử!"

Trong thoáng chốc vô số cơ pháo điên cuồng bắn phá Giang Nam, bắn ra từng đạo màn đạn!

Giang Nam nở nụ cười ngửa đòn!

Căn bản không hoảng hốt, giơ tay thả ra rào cản không gian ngăn cản đạn!

"Còn có! Bán mạnh một chút, lão tử cũng không phải trốn ra, hằm mỗ Cora không có uy hiếp với ta!"

Lập tức quăng ra trùng động không gian, dời đi công kích, không ít viên đạn đều bắn trở về, bắn không ít người nhe răng nứt miệng.

Chỉ thấy Giang Nam vắn eo!

"Hiện tại cho các người hai sự lựa chọn, một là ngoan ngoãn mở ra cửa vào bốn tầng, quỳ xuống đất mời chúng ta đi xuống, sau đó tự sát!"

"Hai là lão tử san bằng cứ điểm Nova, ép các người mở cửa vào! Sau đó xử lý tất cả các người!"

Đám người Tiêu Chấn nhao nhao che mặt, Nam Thần rõ ràng là tới tìm chuyện a!

Không có ý định giải quyết trong hòa bình!

Hắn không làm nhân vật phản diện thật sự uống phí a!

Cage vừa nghe thì ngửa đầu cười ha ha!

"Người đánh rắm, lão tử có hơn bốn ngàn người, các người chỉ có sáu bảy trăm! San bằng cứ điểm Nova? Người dựa vào cái gì?"

Giang Nam cười rặng rờ: "Lúc trước ta đã nói, sẽ khiến các người phải trả giá!"

"Tiêu Chấn, đợt trang bức này nhường người!"

Chỉ thấy Tiêu Chấn liền trở nên hưng phấn, linh khí cả người bạo dũng, hai tay đè xuống mặt đất!

"Đại chấn động!"

Trong chốc lát, một làn sóng chấn động rất mạnh từ trong tay Tiêu Chấn khuếch tán ra!

Đập nát tầng nham thạch dưới lòng đất của pháo đài Nova!

Chỉ nghe một tiếng vang "ầm" thật lớn, trung tâm pháo đài Nova đột ngột sụp đổ xuống dưới!

Trụ cột cuối cùng chống đỡ cứ điểm cũng không còn, cả tòa cứ

điểm đều chìm xuống!

Mà thứ đang chờ đợi pháo đài chính là một cái hố lớn sâu tới năm ngàn mét!

Giờ khắc này tất cả mọi người ngơ ngác nhìn trước mắt một màn, không có một từ ngữ nào để hình dung được sự vô lực này!

Một tòa cứ điểm rơi xuống hố sâu không thấy đáy!

Hai tai Cage ù ù, kinh hãi nhìn một màn trước mắt, mặt đều bị dọa trắng bệch!

Cái này! Sao có thể như vậy được!

Lòng đất bên dưới pháo đài con mẹ nó sao lại có một cái hố lớn như vậy chứ?

Giờ phút này dù cho Cage có một thân khí lực, cũng không có cách nào ngăn cản cứ điểm rơi xuống!

Chỉ có thể trơ mắt nhìn một màn này phát sinh, nhìn theo cứ điểm cùng nhau rơi vào trong hố!

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

Đầu óc trống rỗng, Cage ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy thần sắc Giang Nam lạnh như băng: "Lúc trước chúng ta rơi vào trong hố, người cũng là dùng biểu tình như vậy nhìn chúng ta!"

"Người hãm hại đại đội trăm người của ta? Giang Nam ta chơi lại một tòa thành của người! Lấy đạo của người để trị lại người, thế nào? Vui chứ?"

"Cũng không biết một chiêu này, có thể ngã chết bao nhiêu người các người nhỉ?"

Lúc này da đầu đám người Lăng Phong và Tiêu Chấn đều tê dại, sắc mặt hưng phấn đỏ bừng!

Một màn này của Nam Thần quả thực quá đỉnh, hay cho câu lấy đạo của người để trị lại người!

Cage trợn tròn mắt, tất cả đều là do Giang Nam trả thù sao?

Vốn tưởng rằng chỉ với vài người như vậy sẽ không gây ra chuyện lớn gì, dù thế nào cũng có thể thủ được, nhưng thủ đoạn lần này, trực tiếp nắm cứ điểm Nova vào trong hố?

Không khỏi cuồng loạn nói: "Coi như ngươi tàn nhẫn! Nhưng vậy thì có thể thế nào!"

"Lão tử có ưu thế nhân số tuyệt đối, ngươi chờ lão tử đi ra!"

"Mấy người các ngươi có một người thì tính một người, đều đừng nghĩ sống, tầng thứ ba, ta định đoạt!"

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, cứ điểm Nova nặng nề ngã xuống đáy hố, đã biến thành một mảnh phế tích!

Mà nhóm nhà thám hiểm bên trong đều bị ngã thất mạng bát chày, lập tức sẽ từ trong hố bò ra, chém giết với đám người Giang Nam!

Giang Nam cười nhạo một tiếng: "Đi ra? Các ngươi ra nổi sao?"

Nói xong lại thuấn di hai lần xông lên trời cao sáu ngàn mét, giơ tay mở ra không gian dị độ, móc ra một quả đạn đạo xuyên lục địa từ bên trong và khiêng trên vai!

Tên lửa nhắm thẳng vào hố to!

"Mira! Khai hỏa!"

Mira ôm máy tính quân dụng nhận được mệnh lệnh, trực tiếp ấn phím khai hỏa!

Sau động cơ tên lửa xuyên lục địa phun ra đuôi lửa màu lam, phát ra lực đẩy vô cùng khủng bố!

Hướng thẳng về phía hố to!

Giờ khắc này, đám người Lăng Phong ngây ngốc tại chỗ, này... Này mẹ nó là cái gì?

Tên lửa xuyên lục địa? Trong không gian dị độ của Nam Thần còn mang theo thứ này sao?

Người còn có thể biến thái hơn nữa không?

Khiêng tên lửa bắn phá hố to? Người muốn siêu độ cho cả pháo đài Nova luôn sao?

Giang Nam rống to: "Phong ca! Động năng gia trì!"

Lăng Phong lập tức phản ứng lại, vội vàng gia tăng động năng cho tên lửa!

Hắn đều sắp điên rồi, cả đời này lão tử cũng chưa từng được buff tăng tốc cho tên lửa!

Dựa vào Lăng Phong gia trì, tốc độ tên lửa càng nhanh!

Một đầu lao vào trong hố lớn, thẳng đến đáy hố nổ tung!

Mà giờ phút này đám người Cage nhìn tên lửa xuyên lục địa đâm tới, thiếu chút nữa bị dọa tè ra quần!

Trong tay Giang Nam sao lại có thứ này chứ?

Người còn là người sao? Nữ Vương Phi Hồng làm ăn kiểu gì vậy?

Hắn mang cả tên lửa xuyên lục địa vào Thâm Uyên, người cũng không quản sao?

Ném cả pháo đài Nova xuống hố còn chưa tính, còn lấy tên lửa nổ hố?

Giờ phút này, người trong hố đều luống cuống, người này căn bản không làm theo lẽ thường!

Kiểu đấu pháp như vậy, ai mà chơi lại nổi chứ?

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

"Giang Nam! Ta con mẹ nó..."

Lời còn chưa dứt, tên lửa ở đáy hố đã nổ tung kịch liệt!

Ánh lửa vô tình tràn ngập hố lớn, bùng nổ ra vô số đất đá trút xuống!

Làn sóng xung kích động qua lại trong hố, mặt đất đều bị nổ run lên!

Giờ khắc này, toàn bộ người trong pháo đài đều chìm trong ánh lửa, thấy được Giang Nam nở một nụ cười gọi đòn!

Trong chốc lát, danh sách giá trị oán khí đều bùng nổ, trực tiếp hồi vốn 2 triệu giá trị oán khí, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng trưởng!

Giang Nam: Ha ha ha ha

Nhìn Giang Nam ở bên cạnh đều cười ra tiếng ngổng kê, Euco cùng Heidi đều rung mình một cái!

Vừa lên mặt đất chưa đầy ba phút!

Pháo đài Nova liền biến thành cát vụn trong hố, không cách

nào khôi phục lại được!

Lực phá hoại có cần mạnh như vậy không?

"Nữ hài bán hạt nhân giờ đã lỗi thời rồi sao? Hiện tại đều đến thời đại Nam hài ném đạn đạo?"

"Cái này... Cái này còn có thể có người sống sao? Cuộc chiến công thành là phải đánh như vậy? Không giống với trong tưởng tượng của ta!"

"Còn chưa xong đâu, ling võ giả đâu có da giòn như vậy? Nhưng đám người của Cage chỉ sợ là không còn được một nửa a!"

Chương 1186 -

Lăng Phong: "Nam Thần, trong dị độ trong không gian của người có thứ đồ chơi này sao không trực tiếp lấy ra nổ a?"

"Vì sao phải đưa bọn họ vào trong hố rồi mới nổ chứ? Làm như vậy uy lực sẽ lớn hơn sao?"

Giang Nam lắc đầu: "Không! Chủ yếu là để bản thân sáng khoái thôi!"

Lăng Phong: À...

Đúng lúc này, Cage bị nổ cả người đen sì, vẻ mặt đầy máu lại bám vách đá bò lên!

Hung hăng nhảy lên, đánh về phía Giang Nam!

"Giang Nam! Ta giết ngươi!"

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay lấy ra ná cao su, kéo dây!

Trực tiếp chuyển từ chế độ tự ngắm sang chế độ công kích cuồng bạo!

Bắt ra một viên linh châu cấp Kim Cương, đường cong như trăng tròn, nhắm ngay Cage giết tới, một phát xé không!

Viu~

Hình thức công kích cuồng bạo, vô luận là tâm bản hay uy lực đều sẽ được tăng cường!

Linh châu dùng tốc độ khủng bố đột phá gấp ba lần vận tốc

âm thanh bắn ra, hung hăng nện vào lồng ngực Cage!

"Rầm!"

Một tiếng nổ vang, có thể so với một kích toàn lực của cường giả cấp Kim Cương khiến Cage hộc máu!

Một đầu ngã vào trong hố to!

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

Chỉ thấy Giang Nam hét lớn một tiếng: "Toàn bộ thành viên! Hung đánh vào trong hố cho ta!"

"Một người cũng đừng hòng thoát ra!"

Lúc này sáu bảy trăm người đứng bên cạnh hố, dùng hết năng lực ném linh kỹ xuống dưới!

Để tránh ngộ thương đồng đội, tất cả nã cao su thủ toàn bộ chuyển sang chế độ tấn công cuồng bạo!

Bắn một phát ăn miếng thịt quả, tựa như pháo đài!

Chung Ánh Tuyết mở Cửa Đầu Hoàng, cuồng bạo nện xuống hố lớn!

Ngư quốc là đánh ác nhất, bởi vì chết không ít người trong hầm mỏ Cora nên phải phát tiết toàn bộ lửa giận trong lòng ra!

Mà một đám đầu gối nước N nghẹn đến khó chịu, bọn họ cơ hồ không mang theo viễn trình!

Nhưng cũng không thể lao xuống chơi a?

Từng người ôm lấy tảng đá bên chân, thời điểm dùng lực ném ra ngoài, thương tổn cũng khủng bố không kém!

Đối mặt với công kích phô thiên cái địa, đám người Cage rất cực cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng!

Thậm chí ngay cả bờ ra hố lớn đều là hy vọng xa vời, chỉ có thể bị động chịu đánh, thẳng đến bị nghiền ép thành cặn bã!

Cục diện này thậm chí ngay cả đường cứu vãn cũng không có!

Ngay từ đầu, trận chiến này đã không có gì phải lo lắng!

Giờ phút này, trong phòng thí nghiệm Dirk bản địa nước M, nhân viên công tác thông qua hệ thống Thiên Nhân nhìn thấy một màn như vậy đều bị dọa đến choáng váng!

Còn pháo đài?

Lúc này trong phòng thí nghiệm Dirk, vô số nhân viên công tác trừng to hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào hình ảnh mà hệ thống Thiên Nhân thu thập được!

Chúng ta mất nhiều năm như vậy, cứ điểm Nova mà bọn họ cực khổ xây dựng nên đâu rồi?

Mới đi pha một tách cà phê liền không còn?

Hoàn toàn biến mất khỏi bản đồ, ngay cả một chút cặn bã cũng không nhìn thấy!

Giờ phút này, một người phụ nữ mặc áo blouse trắng, đeo kính gọng tròn đứng trước màn hình, mắt dãi ra!

Khuôn mặt xinh đẹp, dáng người bùng nổ, một đầu tóc vàng tùy ý búi sau đầu.

Giờ phút này ly cà phê bưng trong tay đều rơi xuống đất!

[Giá trị oán khí từ Nova. Sophia + 1000!]

"Ma quỷ, pháo đài của ta!"

Nova đều phát điên, đám người Giang Nam không phải đang ở hầm mỏ Cora sao?

Đến tốt cùng đã làm cách nào tránh được sự giám sát của hệ thống Thiên Nhân chứ?

Lại nói cứ điểm tựa như pháo đài sắt thép lại không chống đỡ được tới ba phút sao?

Đã nói là giữ chân hai tuần mà?

Đây chính là uy lực của Giang Ác Ma đã san bằng khu 53 sao?

Thế xác và tinh thần Nova lạnh lẽo: "Nhanh! Thay đổi địa hình phong bế hố to!"

Với loại đấu pháp như vậy, không cần bao lâu đám người Cage đều sẽ chết hết!

Nhân viên công tác vội vàng khống chế hạch tâm!

Chỉ thấy trên vách hố to, không ngừng có phiến đá dày nặng kéo dài ra, để phong bế hố to!

Giang Nam cười lạnh, dùng ná cao su bắn ra linh châu, đồng thời không ngừng dùng lỗ đen hư không gặm đầy phiến đá!

Mấy ngàn tấn phiến đá nặng nề bị đứt gãy, ngược lại còn nện xuống hố to, đập chết không ít người!

"Không được, hỏa lực của bọn họ quá hung mãnh, cứ tiếp tục như thế, căn bản đuổi không kịp!"

"Cái hố rốt cuộc lớn cỡ nào chứ? Đến tốt cùng bọn họ đã làm cách nào?"

"Nếu không chuyển cả khu quặng sắt khổng lồ tới là được rồi, lợi dụng trường lực khổng lồ phong tỏa dị năng của đám người Giang Nam, sáng tạo cơ hội cho đám người Cage!"

"Nhưng đám người Cage cũng sẽ bị phong tỏa, bên phía Giang Nam còn có con rết, căn bản không thể làm vậy!"

Nova vội la lên: "Mau! Dùng thạch trận truyền tin tức cho đám người Giang Nam!"

Giờ phút này, bên cạnh cái hố khổng lồ, từng phiến đá từ trên mặt đất nhô lên, tổ hợp thành một chuỗi ký hiệu, hơn nữa liên tục biến hóa.

Tiêu Chấn ngăn ra: "Là mã Morse, hẳn là tin tức từ phòng thí nghiệm Dirk truyền đến!"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Mặc kệ! Phái người địch nó, chúng ta đánh tiếp!"

"Phong ca, gia tăng động năng quần thể linh đạn, khóa mục tiêu đánh phá!"

Ánh mắt Lăng Phong hưng phấn, vung tay lên, linh khí bắt đầu khởi động!

Linh đạn bắn ra từ ná cao su bạo tăng động năng, thậm chí đột phá đến gấp bốn lần tốc độ âm thanh!

Lại được Lăng Phong khống chế bắn vào đầu kẻ địch, ầm ầm nổ tung!

Mỗi phát một em!

Tuy rằng hình thức công kích cuồng bạo của ná cao su không thể tự khóa mục tiêu, nhưng có Lăng Phong ở đây, vậy thì tương đương với việc hoàn toàn mở hack!

Ngắm cũng không cần ngắm a!

Một đám ná thủ hưng phấn gào khóc, chỉ kém một bước nữa là cung phụng ná cao su này!

Làm cận chiến thịt dày! Đời này chưa từng đánh ra đòn tấn công không nói đạo lý như thế!

Cuối cùng cũng cảm nhận được niềm vui khi làm ba ba!

Chỉ với thời gian đảo mắt mà nhân số thương vong của đám người Cage đã vượt qua 2500 người, hơn nữa còn đang tiếp tục gia tăng!

Tiêu Chấn: "Phiên dịch ra rồi!"

"Dù cho các người san bằng cứ điểm Nova, giết sạch tất cả mọi người, chúng ta không mở ra tầng thứ tư cửa vào, các người cũng đừng mơ tưởng đi xuống!"

Giang Nam cười nhạo!

Vớ vẩn! Lừa ai đây?

Ta không tin các người nắm giữ được chú văn đóng cửa không gian hay là dịch chuyển vị trí cánh cửa không gian của hạch tâm!

Nếu quả thật có thể làm được, căn bản không cần phải chế tạo nên cứ điểm Nova kiên cố này!

Rõ ràng là vì thủ hộ cửa vào tầng thứ tư!

Không có cứ điểm Nova, lão tử muốn xuống tầng thứ tư thì xuống, người không xen vào được!

Chỉ thấy Giang Nam quay đầu lại dùng lỗ đen hư không đào hố ở trên đất bằng!

Cứ thế đào ra một biểu tình cực kỳ to lớn!

Ngón giữa chỉ trời!

Trong phòng thí nghiệm Dirk, Nova nhìn biểu cảm cực lớn trên đất bằng, hàm răng nghiến chặt, hai mắt đều sắp phun lửa!

Có cần phách lối tới như vậy hay không!

Vẽ biểu tượng cảm xúc trên mặt đất tầng ba của chúng ta?

Tuy rằng một chữ cũng không có, nhưng rõ ràng truyền đạt được ý của Giang Nam...

[Giá trị oán khí từ Nova Sophia +1000!]

Chương 1187 -

"Không gạt được hắc sao? Vậy làm sao bây giờ! Gấp muốn chết!"

Giang Nam đoán không sai, lấy trình độ nắm giữ chú văn hiện có của nước M!

Căn bản không có cách nào dịch chuyển hay đóng cửa không gian, thay đổi điểm truyền tống đã là cực hạn rồi!

Nói cách khác, sau khi san bằng cứ điểm Nova, mình căn bản không có cách nào ngăn cản Giang Nam xuống tầng thứ tư!

Nhưng vấn đề là Giang Nam cố tình không muốn đi xuống, chỉ điên cuồng đánh giết đám người Cage!

Nếu như đám người Cage chết không còn, tầng thứ ba của nước M sẽ không còn lực lượng có thể điều động!

Chỉ nắm một viên hạch tâm, hoàn toàn không có ưu thế!

Một nhân viên yếu ớt nói: "Lão đại, nếu không chúng ta thương lượng cho hắc đi xuống là được rồi!"

"Cứ tử tử tầng thứ ba, nếu Giang Nam ở lại chặn cửa, đám người Fito làm sao trở về bây giờ?"

Nova: ???

"Người đánh rắm! Cầu xin hắc? Chê cười!"

Vốn đã muốn ngăn cản không cho Giang Nam đi xuống!

Bây giờ thì tốt rồi, còn phải cầu xin hắc đi xuống?

Không đời nào!

Nhưng mà giờ phút này Giang Nam đã hoàn toàn đắm chìm trong khoái cảm bắn phá!

Hai mươi mấy viên linh châu cấp Kim Cương thông qua Lăng Phong gia tốc cùng khóa mục tiêu, toàn bộ đều trúng Cage!

Nhanh chóng đánh cho hắc trọng thương, ngay cả sức mạng chữi người cũng không có!

Giang Nam lại sờ túi, thân thể không khỏi cứng đờ!

Không... không còn?

Ba mươi viên linh châu cấp Kim Cương lừa được từ trong tay Fito bất tri bất giác đánh ra hết?

Trong nháy mắt, trái tim Giang Nam giống như bị thiên đao vạn quả!

Đồng này đáng giá bao nhiêu tiền đây!

Ô oa~

Giang Nam nhất thời liền khóc, lệ nóng hổi chảy xuống từ hai má.

Tất cả mọi người sửng sốt, đang đánh vui sao lại khóc rồi?

Cảm tính như vậy sao?

Là bởi vì đồng tình với cảnh ngộ bi thảm của đám người Cage mà khóc sao?

Chỉ thấy Giang Nam lại móc ra viên bi đen bắn ra, trải qua

Lăng Phong gia tốc nhắm chuẩn, bắn ra một lỗ máu trên người Cage!

Giang Nam lau nước mắt: "Đều tại các người, đang yên đang lành lại gây sự với chúng ta! Bắt ta phải tiêu nhiều tiền như vậy!"

"Đều là tiền mà ta cực khổ lắm mới kiếm được! Thật là đau lòng!"

Nói xong lại đổi viên bi đen bắn ra ngoài, bắn cho Cage gào khóc hộc máu!

Cage: Phụt Oa~

Bình định pháo đài Nova, chúng ta đều sắp bị người giết sạch rồi!

Chúng ta còn chưa có khóc, người lại khóc trước?

Người đau lòng cái rắm, chúng ta lại không có lời nào để nói!

[Giá trị oán khí từ Cage + 1000!]

"Ta con mẹ nó đánh chết người a! Hại ta tốn nhiều tiền như vậy!"

Từng viên bi đen đánh vào trên người Cage một cách vô tình, đám người Lăng Phong nhìn mà run rẩy!

Vừa khóc, vừa đánh cho Kim Cương người ta gào khóc hộc máu, chuyện này cũng chỉ có Nam Thần có thể làm được!

Là bởi vì nguyên tội tham lam ảnh hưởng, cho nên sẽ càng đau lòng hơn so với bình thường sao?

Hạ Dao không ngừng cười trộm, lát nữa phải nhanh chóng cho Tiểu Nam xuống tầng thứ tư mới được!

Nếu không rất có thể sẽ bởi vì tổn quá nhiều tiền mà đau lòng muốn chết!

Đúng lúc này, Giang Nam lại dùng ná cao su kéo viên bi đen ra, viên bi đen trở nên vô cùng đỏ thẫm, vừa muốn phóng ra!

Đúng lúc này, dây cao su phát ra tiếng rên rĩ không chịu nổi gánh nặng!

Chỉ nghe "bật" một tiếng, đột nhiên đứt gãy!

Hung hăng quất vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Giang Nam!

Giang Nam bị lực lượng cực lớn đánh cho ngửa đầu, có chút hoang mang!

Chỉ cảm thấy mặt nóng rất đau nhức, mắt thiếu chút nữa bị đánh mù.

Mặt đều bị quất ra hai dấu đỏ hồng...

Còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận xảy ra chuyện gì, dây thun nằm trong tay, viên bi đen tỏa ra hàn quang đỏ thẫm đã hoàn thành quá trình tích năng lượng kia âm ỉ nổ tung!

"Rầm!

Một tiếng nổ kịch liệt truyền đến, dưới tình huống ở khoảng cách gần như thế, bắn cả người Giang Nam bay ra ngoài!

Trang phục teletubbies xanh đều bị nổ thành màu đen...

Giang Nam quỳ rạp trên mặt đất, che mặt phun ra một ngụm máu!

Phụt!

Trên thế giới này không có gì đau đớn hơn so với bị dây thun

búng trúng mặt...

Độ bền dây thun cao su về 0 cho nên mới đứt?

Còn có thể hồ thêm một chút nữa hay không?

Vốn tưởng rằng ná cao su là đồ chơi tốt, nhưng kết quả còn phải tùy thời thừa nhận nguy hiểm bị dây thun tát mặt!

Hơn nữa đạn bắn ra không cố định, quý mới biết dây thun này có thể chịu đựng bao nhiêu lần kéo căng mới đứt?

Đây là báo ứng của việc bắn chim sao?

Đám người Ngô Lương nhìn mà bối rối, đây... Đây là bị tẩu hỏa sao?

Đến Nam ca cũng phải hộc máu?

Cú vả này không phải tàn nhẫn bình thường a, mọi người nhìn lại ná trong tay, trong lòng đều có chút run rẩy!

Chỉ thấy Giang Nam phun máu mũi, từ trên mặt đất đứng lên, vẻ mặt nổi giận!

Đi tới bên cạnh hố, hai tay múa thành Phong Hỏa Luân, từng quả sào riêng kim cương bị đè cuốn quả xuống, đập về phía Cage giống như không cần tiền!

"Đều tại người! Tất cả đều tại người! Ta đánh chết người a!"

Lăng Phong nuốt một ngụm nước miếng, lại bắt đầu tăng tốc độ và khóa mục tiêu cho sào riêng!

Trong thoáng chốc đám người Cage đã bị vô số thối quả vàng óng ánh hắt vào!

Chẳng những phải chịu đựng hỏa lực oanh tạc hung mãnh, còn

phải chịu đựng động khí đến từ gió độc địa ngục công kích!

Trên người nổ ra hơn hai mươi lỗ máu, người Cage đầy máu nằm ở trong một mảnh vàng óng ánh, mở to hai mắt, bên trong tràn đầy tuyệt vọng!

Một hơi không thở nổi!

Thoáng cái đã chết...

[Giá trị oán khí từ Cage + 1001!]

Giang Nam tức giận lại khiêng ra một quả đạn đạo xuyên lục địa từ trong không gian dị độ nhắm ngay hố lớn...

Phòng thí nghiệm Dirk!

Nova mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ!

"Làm sao vẫn còn? Mau! Cầu hẩn, mau cầu hẩn đi xuống a! Thêm một phát nữa, thật sự cái gì cũng không thừa a!

Giờ phút này, nhân viên công tác cũng không còn tâm tư gì khác!

Trực tiếp dùng thạch trận tạo thành một dòng tiếng Anh trên đất bằng!

"Big! Brother!"

"Count us in, please!Go down!"

(Đại ca! Coi như chúng ta cầu người! Xuống đi!

Chỉ thấy đất bằng dâng lên một con đường đá bằng phẳng, nổi thẳng tới trạm tín hiệu sau pháo đài!

Nơi đó chính là lối vào cánh cổng không gian tầng thứ tư!

Trên mặt đường còn cẩn thận dùng hình mũi tên làm dấu hiệu, sợ đám người Giang Nam không đi!

Giang Nam khiêng tên lửa cười xán lạn!

"Nhìn kìa, ta đã nói là họ sẽ cầu xin ta xuống mà?"

Đám người Lăng Phong Tiêu Chấn nhao nhao che mặt, đâu chỉ cầu người a, đường đều chuẩn bị tốt cho người!

Nếu không phải điều kiện không cho phép, thậm chí cũng phải trải lên cho người!

--

Chương 1188 -

Con đường đều được đánh dấu, không đi chẳng phải là không nể mặt nhau sao?

Giang Nam ngược lại rất muốn chặn cửa ở tầng thứ ba, mặc kệ ai lấy được hạch tâm, chặn cửa đoạt lại không phải là xong rồi sao?

Chỉ tiếc đại đội thăm tầng thứ bảy của Hoa Hạ còn ở phía dưới, không thể không đi xuống.

Vì thế lại nhét tên lửa bảo bối của mình trở về không gian dị độ!

Theo con đường lát đá, nghênh ngang mang theo mọi người đi tới trạm tín hiệu!

"Tiểu Tửu Oa!"

Không cần nói nhiều, chỉ cần một ánh mắt của Giang Nam...

Vừa mở miệng, liền biết chủ nhân cần gì!

Há mồm phun ra Đại Viêm Thiên, liền cho nổ tung trạm tín hiệu phụ trách truyền phát tin tức!

Mà ở lối vào, cánh cổng hợp kim cũng bị mọi người bạo lực mở ra!

Trong phòng thí nghiệm, Nova phát điên túm tóc, tức giận nghiến răng!

"Người thật đúng là đi tới chỗ nào tai họa chỗ đó a!"

Nhưng bọn họ lại không có cách gì với Giang Nam, chỉ có thể trơ mắt nhìn đám người Giang Nam cười rất lớn nghênh ngang rời đi!

Chỉ để lại một cái hố to, còn có biểu tình "thân thiện" cực lớn trên đất bằng...

[Giá trị oán khí từ Nova Sophia +1000!]

"Để cho hắc phách lối thêm một lát đi! Lần này người dẫn đội chính là Fito!"

"Hiện tại hắc phách lối bao nhiêu, gặp phải Fito sẽ thảm bấy nhiêu!"

Trong hố lớn, ba bốn trăm nhà thám hiểm người đầy máu tươi, nước mắt giàn giụa gian nan bò lên!

Vừa nôn vừa khóc, trong mắt tràn đầy sợ hãi!

"Sống thôi cũng thật khổ!"

Cũng không biết là khóc vì đau hay là khóc vì thối, vẫn là tiếng khóc kích động vì sống sót sau tai nạn!

Chỉ cần vừa nghĩ tới Giang Nam liền nhẹn không được mà rùng mình!

Còn con mẹ nó phòng thủ hai tuần? Hai giờ còn không thủ nổi a!

.....

Trong tầng thứ tư, vẫn là dãy núi kéo dài vô tận, ánh sáng thậm chí còn ảm đạm hơn so với tầng thứ ba!

Nhưng chuyện này đối với một đám "đầu trọc" mà nói căn bản không thành vấn đề, hướng chỉ rất lớn còn mở đèn pha!

Trong núi rừng vô cùng yên tĩnh, chỉ cần có một con thú gầm lên liền nghe thấy!

Giờ phút này tàu điện ngầm số hiệu Hồng Nhan biến thân thành tàu lượn siêu tốc, chở mọi người bay vọt trong núi non trùng điệp!

Năng lực băng núi băng rừng quả thực Max điểm, tốc độ kinh người!

Giang Nam nằm trên lưng rết lớn lại lâm vào trầm tư!

Hạch tâm tầng thứ tư ở trong tay nước N, đến lúc đó bán lại "ba lô không gian" là có thể đi qua!

Mà tầng thứ năm lại là tầng tài nguyên, hạch tâm nằm trong tay Ưng quốc, nhưng lúc trước đã ký kết ước định với đám Danny, hẳn sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn!

Phải nhanh chóng xuống tầng thứ bảy, đại đội thám dò nơi đó đã sớm phát ra tín hiệu cầu cứu.

Tình huống cụ thể như thế nào chỉ có đi xuống mới biết được!

Đảo mắt đã trôi qua nửa giờ, theo lý thuyết động tĩnh lớn như vậy, sớm nên hấp dẫn linh thú đến công kích a!

Nhưng mà tầng thứ tư lại an tĩnh đáng sợ, một con linh thú cũng không gặp được.

Trong lúc nghi hoặc không khỏi nện một quyền vào sọ rết lớn!

"Chạy nhanh lên! Sao càng chạy càng chậm? Có phải muốn làm phấu thuật không?"

Rết lớn: Ai ~

Hùng Nhị hung hăng xoay thắt lưng: "Nam ca! Nó nói muốn

ngủ một lát, chạy lâu như vậy mệt rồi!"

Chạy một hồi lại dừng lại!

Giang Nam trừng mắt: "Mệt? Thân là một thú công cụ đủ tư cách, không thể có loại cảm xúc mệt mỏi này biết hay không?"

Nhưng mà giờ phút này mọi người lại nhao nhao xuống tàu lượn siêu tốc.

"Ai nha Nam Thần, người liên thông cảm cho người ta một chút đi, vừa lúc chúng ta cũng mệt mỏi, liên nghỉ ngơi hồi phục tại chỗ một chút đi!"

"A ~ đoạn đường này vẫn luôn yên tĩnh, cũng nên nghỉ ngơi rồi!"

"Làm việc cần phải kết hợp với nghỉ ngơi điều độ, nghỉ nhiều mới có thể làm nhiều a, để cho ta nghỉ một lát được rồi!"

"Trời tối như vậy, màn đêm yên tĩnh như vậy, không ngủ một giấc chẳng phải đang phụ bạc bản thân sao?"

Chỉ thấy tất cả mọi người đi tới trong rừng, tìm một cây bụi, về mặt hưởng thụ ngồi xuống, trực tiếp nằm bất động, ngón ngang đầy đất...

Lại quay đầu nhìn, con rết lớn cũng cuộn thành một đống, ngủ thiếp đi!

Giang Nam trừng mắt: "Các người thì làm việc kết hợp nghỉ ngơi cái rắm gì, rõ ràng là nghỉ ngơi kết hợp nghỉ ngơi có được hay không?"

"Đi nhanh lên, nếu không sẽ bị người ta chiếm trước tiên cơ!"

Cung Lâm: "Có liên quan gì chứ, đám người Fito đều xuống trước lâu như vậy, khẳng định đã chiếm trước, chúng ta gấp cũng

vô dụng a!"

"Để cho ta nghỉ ngơi một lát, chỉ nghỉ một lát!"

Giang Nam chống nạnh: "Không muốn cứu các anh em tăng bấy nữa sao? Đều đứng lên cho lão tử!"

Tiêu Chấn mơ màng: "Không phải là không cứu, chỉ một tiếng rưỡi cũng không nhiều!"

Giờ phút này, mọi người ngay cả nói chuyện cũng không muốn dùng sức!

"Ai ~ người nói tổ tiên nhân loại tại sao lại muốn tiến hóa ra hai chân để đi lại chứ, nằm bất động không thơm hơn sao?"

"Tổ tiên của ta có thể không phải khỉ, là lười, thở cũng mệt quá a, không muốn thở!"

"Không được, ta không thể lười như vậy, nhưng ta bị một loại bệnh động đậy liền sẽ chết!"

"Đừng so lười với ta, ta lười hơn so với người!"

Giang Nam chất lặn, cả đám phế ngang?

Sao đều biến thành con lười thành tinh rồi, còn có thể lười thêm một chút không?

Thở thôi cũng con mẹ nó không muốn thở nữa?

Đến mức như vậy sao?

Lúc này Giang Nam mới phát hiện, bên cạnh bụi cây có một con hổ đói thành da bọc xương đang nằm sấp, ngủ tới say sưa!

Nghe thấy động tĩnh của đám người Giang Nam, chỉ nâng mí mắt lên nhìn thoáng qua liền nhắm lại!

Cơm cũng lười ăn?

Giang Nam rốt cục đã biết tầng thứ tư lại an tĩnh như vậy, chỉ sợ tất cả linh thú đều lười nhúc nhích a!

Độc bao phủ tầng thứ tư là nguyên tội lười biếng sao?

Nguyên tội này so với bất kỳ một tầng nào cũng đều đáng sợ hơn a, tính lười của nhân loại là thứ giấu ở trong xương cốt.

Giang Nam gãi đầu, vậy sao có cảm giác mình không bị ảnh hưởng?

Ngày thường ta cần cù tới như vậy sao?

"Nhanh ăn đậu nành vào đi, các người đều bị nguyên tội lười biếng ăn mòn, đừng ngủ Đại Lang Diệt!"

Hạ Dao: "Ai? Còn phải cỡi ba lô lấy ra, còn phải nhét vào miệng nhai, sau đó còn phải xả lũ, ta không muốn động nha~"

"Tiểu Nam, người dứt cho ta có được không?"

Giang Nam vẽ mặt bất đắc dĩ móc ra một hạt đậu nành, tách miệng Hạ Dao ra, kéo đầu lưỡi ném vào!

"Mau ăn đi!"

Nhưng mà hô hấp của Hạ Dao lại dần dần đều đều, đầu lưỡi cũng lưỡi thu hồi lại!

Căn bản không nuốt vào...

Giang Nam che mặt, rốt cục cảm nhận được sự tuyệt vọng của Tuyết Tuyết khi dứt đậu nành cho mình, nói cái gì mình cũng không ăn!

Nhìn lại toàn trường, ngoại trừ số ít mười mấy người ra, toàn

bộ đều biến thành củi mục!

Giang Nam dụi dụi mắt, cũng có chút muốn nghỉ ngơi...

Không khỏi véo đùi thịt của mình, được lắm! Là các người ép ta!

Trong lúc nói chuyện bắt đầu điên cuồng móc ra dép lê cực tốc từ trong ba lô!

Còn giải độc cái rắm? Cũng không muốn nhúc nhích đúng không?

Chương 1189 -

Hôm nay lão tử sẽ cho các người biết, cái gì gọi là không thể ngừng!

Lúc này liền cởi giày của Đại Lang Diệt ra, thay dép lê cực tốc!

Lập tức bắt đầu hành động thay giày!

Giang Tiêu Chuẩn Kép login, các cô gái ít nhất đều mang dép vào chân!

Về phần cánh đàn ông? Có quý mới đi thay giày cho bọn họ? Tất cả đều được Giang Nam bọc vào tay!

Giờ phút này, Robert cũng mang vẻ mặt ngưỡng ngùng nhìn về phía Giang Nam.

Là một người giúp việc chăm chỉ, sức đề kháng của cô đối với nguyên tội lười biếng cũng rất mạnh!

Giang Nam cũng không keo kiệt, trực tiếp phân dép lê cho hai bên còn lại!

Dù sao tầng thứ sáu bị Ngự quốc chiếm cứ, trước khi qua được, vẫn không nên khiến cho quan hệ đôi bên đi vào ngõ cụt!

Giờ phút này, toàn bộ thành viên đều thay dép lê, ngay cả Giang Nam cũng mang vào.

Sau lưng còn cống Mira, Mira đáng yêu như vậy, đương nhiên sẽ không mang dép cho cô!

Cưng còn chưa đủ đâu.

Chỉ thấy Giang Nam móc ra loa khuếch đại âm thanh, lại khiến tên lửa xuyên lục địa thật lớn lên vai!

"Đều nhìn qua đây!"

"Ta đếm tới ba! Liền điểm! Không khoác lác!"

"Ba! Hai!..."

Mọi người bị Giang Nam rống lên đánh thức, đều vẻ mặt buồn ngủ mông lung nhìn Giang Nam.

Nam Thần muốn đếm tới ba cái gì có?

Mơ mơ màng màng nhìn tên lửa trên vai Giang Nam, trong nháy mắt liền tỉnh táo!

Điểm tên lửa?

Bọn ta chỉ ngủ một giấc mà thôi, người lại muốn lấy tên lửa nổ chúng ta?

Sao lại cảm thấy người bắn tên lửa còn tùy ý hơn đá hai cú chữ!

Giang Nam: Một!

Liền mở máy tính ra ấn nút, không chút nào giống như làm bộ a!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều tràn ngập hoảng sợ, khoảng cách gần như vậy bị đạn đạo nổ?

Thật sự sẽ chết người.

Sợ hãi đối với cái chết làm cho bọn họ chiến thẳng lưng biếng, mặt đều trắng bệch!

Tay chân dùng sức bò vọt ra ngoài, điên cuồng chạy trốn chết!

Nhưng mà vừa khởi động đã nhận ra mọi chuyện không đúng, cái này... mẹ nó từ khi nào mà đã mang dép chứ!

Giờ phút này từng đôi chân của các cô gái biến thành tàn ảnh! Về mặt hoảng sợ, nhao nhao xông ra ngoài!

Trong miệng kêu rên sợ hãi, ở phía sau nhấc lên bụi mù cuồn cuộn!

~ A!

Về phần một đám con trai cũng không may mắn như vậy, giờ phút này đầu hướng xuống, hai tay điên cuồng đào đất, lấy tốc độ khủng bố lập tức vọt nhanh như bão!

~ Cái quái gì thế này!

[Giá trị oán khí từ Tiêu Chấn + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Tần Thụ + 1000!]

[Giá trị oán khí từ anh trai mắt kính...]

"Ta con mẹ nó biết ngay mà!"

Lúc này Lăng Phong cảm giác được móng có chút nóng lên, mơ mơ màng màng mở mắt!

Liền phát hiện mình đang ở bị người điên cuồng kéo đi trên mặt đất, quần đều mài ra hai lỗ thủng!

Trải nghiệm dùng móng phanh gấp là như thế nào!

"Ngao ngao ngao! Dừng lại, mòn da rồi! Vương Bá, người mẹ nó dừng lại cho ta!"

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Vương Bá mang thần sắc hoảng sợ chống ngược mà chạy, trên người buộc một sợi xích sắt!

Quấn thẳng vào cánh tay sắt của robot Lăng Phong!

[Giá trị oán khí từ Lăng Phong + 1000!]

Vương Bá vội la lên: "Người cho rằng lão tử không muốn dừng sao? Lão tử không dừng lại được a!"

[Giá trị oán khí từ Vương Bá...]

Giang Nam đang chạy như điên thì nhìn thấy Lăng Phong cũng không có bị bỏ lại, vẻ mặt không khỏi hài lòng!

Lăng Phong chỉ có một cánh tay, cũng không có cách nào mang dép lê a!

Giang Nam lại không muốn thay dép cho hắn, vì muốn bớt việc, liền buộc Vương Bá với hắn!

Không cần hắn tự mình chạy, thật là chuyện tốt?

Sao hắn còn oán trách ta? Quái lạ!

Chỉ thấy Giang Nam trực tiếp dựng ra con đường trên không, khiêng đạn đạo chạy như cơn bão trên trời!

Hai chân đều xoay như cối xay gió!

"Đều lười đúng không? Không muốn động đúng không? Không cần giải độc, trực tiếp chạy đến trú điểm nước N cho ta!"

"Ai chạy chậm, lão tử trực tiếp điểm hỏa tiễn!"

Giờ phút này mọi người mang dép lê cực tốc trên chân.

Cho dù muốn nằm liệt cũng không thể được!

Cả đám đều sắp điên rồi, lúc trước nhìn con rết đi dép còn cảm thấy rất nice!

Nhưng đến lúc bản thân được trải nghiệm mới chính thức cảm nhận được nỗi khổ của con rết lớn!

Cho dù giờ phút này tư tưởng có lười biếng, nhưng thân thể đã không cho phép!

Cho dù là ngủ, chân cũng không ngừng!

Đám người Tiêu Chấn đều khóc, chúng ta biết người vì muốn tốt cho chúng ta.

Nhưng vì sao phải mang dép lê vào tay bọn ta, dáng chạy này cũng quá xấu hổ đi có được không?

Giờ phút này Lăng Phong đã muốn biến thành Lăng Điên rồi!

Dưới sự ảnh hưởng của nguyên tội lười biếng, Lăng Phong động cũng không muốn động, chỉ muốn nằm trên mặt đất ngủ!

Nhưng như vậy mông liền xong...

"Cũng không biết cơ mông cấp Kim Cương có thể chống đỡ được bao nhiêu km, thật rồi rắm a!"

Về phần Heidi, giờ phút này khóe mắt mang theo nước mắt, tựa như cơn bão quét ngang trong rừng rậm!

Vừa chạy vừa khóc, Heidi thề cả đời mình chưa bao giờ chạy nhanh như vậy.

Ầm!

Heidi vấp phải một cành cây, lăn trăm vòng trên sườn đồi rồi lăn xuống tận chân đồi!

Cả người đều là lá cây, bắt chân tự động lộn ngược lại đứng lên chạy, chỉ là khóc càng lớn tiếng!

[Giá trị oán khí từ Heidi +555!]

Mẫu hậu, ta rất muốn về nhà a!

Đợt rèn luyện này không giống với trong tưởng tượng!

Hu hu~

.....

Tầng thứ tư có thể nói là bình yên nhất, toàn bộ quá trình không có linh thú đến tìm phiền toái!

Mọi người mất bảy giờ, một đường đi tới cứ điểm nước N!

Đều đâm vào tường thành gào khóc mài dép, đất đào ra chất lên thật cao!

Lăng Phong cuối cùng vẫn lựa chọn bỏ qua cơ mông, giờ phút này đang nhân sâm quỳ rạp trên mặt đất phun máu...

Lúc này Giang Nam mới thu hồi đạn đạo, mài đế dép, tiến tới trước mặt mọi người!

"Còn lười nữa không? Mau ăn đậu nành đi, bằng không tăng tiếp theo sẽ còn chạy như vậy!"

Mọi người nhao nhao lắc đầu, loại thể nghiệm này cả đời cũng không muốn gặp tiếp, bắt chân đều chạy nhỏ một vòng!

Ngoan ngoãn ăn đậu nành, nhanh như chớp chạy vào cứ điểm đi toilet!

Giờ phút này mọi người mới phát hiện, trong pháo đài là một mảnh an tĩnh, không ít nhà thám hiểm nước N trực tiếp nằm ở

trên đường cái.

Đói thành da bọc xương cũng không muốn nhúc nhích một chút!

Thời gian dài như vậy trôi qua, nói không chừng đã có người chết vì lười cũng nên!

Mà cảnh cửa không gian thông tới tầng thứ năm cứ như vậy đứng sừng sững ở giữa cứ điểm, rộng mở bốn phía không người xử lý.

Về phần tại sao không thiết lập trạm kiểm tra? Hẳn là lười ngăn cản đi?

Mọi người giải độc xong, thoát khỏi ảnh hưởng của nguyên tội lười biếng, đều nghĩ mà sợ!

Nếu không nhờ Nam Thần dùng đạn đạo buộc mọi người đi, sợ là chết vì lười ở trong tầng này a!

Tầng thứ năm lại là tầng tài nguyên, để tránh sai lầm như ở tầng thứ ba.

Giang Nam lấy ra trang bị cần thiết từ trong không gian dị độ phân cho mọi người trước!

Dù sao cũng không xác định được Danny có giữ lời hứa hay không, nói không chừng cũng sẽ gạt người.

Chương 1190 -

Lập tức lại mang 500 đôi dép lê cho con rết lớn, chuẩn bị dùng làm phương tiện giao thông ở tầng thứ năm!

Con rết lớn: T_T

Về phần đám người Yuki Euco, bọn họ cần bổ sung thêm vật tư trong pháo đài rồi mới đi!

Hơn nữa nhà thám hiểm trong pháo đài đều lười thành cái bộ dáng quỷ quái này, nếu lại mặc kệ chỉ sợ cũng lười chết ở chỗ này!

Giang Nam đã mang theo mọi người ngồi lên rết lớn chuẩn bị xuất phát tới tầng thứ năm!

Nhưng Yuki lại mang vẻ mặt chờ mong chạy tới, chỉ vào ba lô trên lưng Giang Nam!

"Túi càn khôn, lúc trước đã nói rồi!"

Giang Nam ngần ra, lập tức nhếch miệng cười, tháo ba lô xuống, ở trước mặt Euco, lấy từng túi từng túi đậu nành ra!

Ước chừng móc ra 100 cân đậu nành đặt trên mặt đất!

Yuki và Euco liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt sáng ngời!

Pháp bảo, chính nó!

Chỉ thấy Giang Nam giơ tay liền ném ba lô cho Euco: "Cho các người, một trăm cân đậu nành này cũng tặng cho các người, giữ lại cứu người trong cứ điểm đi!"

Yuki Euco ngấn ra, ôm ba lô khế cúi đầu với Giang Nam!

"Спасибо!"

(Cảm ơn!)

Các nhà thám hiểm trong pháo đài đã bị nguyên tội lừa dối biếng ăn mòn không ra dạng người, đây là thứ không phải dựa vào ý chí là có thể vượt qua!

Túi đậu nành này của Giang Nam, thật sự được người của cả một thành!

Yuki trình trọng nói: "Vô luận cuối cùng ai chiếm được hạch tâm của tầng tài nguyên, ta đều cam đoan cứ điểm Kashgar ở tầng thứ tư sẽ không ngăn cản đội ngũ Hoa Hạ thông qua!"

"Đây là lời hứa của ta!"

Nhưng mà ngẩng đầu lên, lại thấy trước mắt đã không còn ai!

Giang Nam đã sớm dẫn người xông vào cánh cổng không gian, đi tới tầng thứ năm!

"Về mặt không khỏi ngạc nhiên, sao lại đi vội như vậy chứ?"

Euco ôm ba lô hưng phấn nói: "Đừng quan tâm nhiều như vậy, chúng ta mau mang đậu đi cứu người trong thành đi!"

Vừa nói vừa mở ba lô, bỏ từng túi từng túi đậu trên mặt đất vào trong!

Ánh mắt Yuki sáng ngời: "Nam Thần đúng là người tốt, không chỉ bán cho chúng ta túi cần khôn giữ bên mình ba năm, còn tặng không cho chúng ta nhiều đậu như vậy!"

Nhưng mà Euco lại mang về mặt mơ hồ, mình chỉ mới nhét vào trong ba lô 20 cân đậu sao lại đầy ắp rồi?

Vừa rồi rõ ràng tận mắt nhìn thấy Giang Nam móc ra 100 cân đậu nành từ bên trong a!

Hơn nữa còn đang cười trên con rết lớn mà móc ra, căn bản không thể nào là đậu lấy từ không gian dị độ được, chính là từ trong ba lô này, làm sao có thể...

Yuki vò đầu: "Có phải người nhét không đủ mạnh không? Dùng sức nhét nữa đi!"

Euco cắn răng, hai tay điên cuồng nhét đậu vào trong ba lô, nhưng làm thế nào cũng không nhét vào được!

Yuki vội vã gấp gáp, dùng sức nhét vào!

"Toẹt!"

Ba lô bị nhét rách, chỉ đều bung, dưới ba lô là lỗ hổng lớn, đậu nành cũng chảy ra từ bên trong!

Yuki: ...

Euco: ... Cái này!

Ba lô: T_T

Có chết ta cũng không nghĩ tới ta sẽ bị nhét tới rách!

Hai người đều đen mặt, túi càn khôn cái rắm, cái này con mẹ nó không phải là ba lô bình thường sao?

Nam nhân kia quả nhiên là một tên lừa đảo!

Hắn móc ra từ trong không gian dị độ sao? Không đúng!

Vừa rồi rõ ràng ở trong phạm vi khốn linh, hắn làm sao...

Vô luận như thế nào, bên mình cũng đã bỏ ra 38 viên khốn

linh châu để mua một bài học...

Bị hố!

[Giá trị oán khí từ Yuki + 1000!]

[Giá trị oán khí từ Euco...]

Giá trị oán khí điên cuồng cập nhật, nhưng mà nhìn 100 cân đậu trên mặt đất, lại không hận nổi!

Chỉ có thể tức giận ném ba lô xuống đất, lập tức cầm đậu đi cứu người!

.....

Trong tầng thứ năm, rất lớn dùng tốc độ khủng bố mang theo mọi người chạy thẳng đến cứ điểm Will của Ưng quốc!

Lăng Phong nói: "Chúng ta không nói lời tạm biệt với người ta sao? Ta thấy hai anh em kia còn muốn cảm ơn chúng ta a!"

Giang Nam chột dạ: "Hả? Vậy... Vậy sao? Ta cũng không chú ý, dù sao cho tới bây giờ Giang Nam ta làm chuyện tốt cũng không để lại tên!"

Chỉ sợ là muốn đánh ta thì đúng hơn?

Nhìn hai cái tên trong danh sách oán khí vẫn còn cập nhật, Giang Nam liền có chút kích động!

Ta để lại nhiều đậu nành như vậy cho bọn họ cứu người, bọn họ hẳn sẽ không oán giận ta đúng không?

Tầng thứ năm không hổ là tầng tài nguyên, khắp nơi đều là trường lực khốn linh!

Chỉ dựa vào nơi này để sản xuất sắt khốn linh, thép khốn linh,

cũng không biết kiếm được bao nhiêu!

Trên đường còn gặp phải không ít thú khốn linh, trăm ngàn loại đáng vẽ kỳ lạ gì cũng có!

So sánh với chúng nó, con rết lớn cũng coi như là đáng yêu!

Là bởi vì ngày thường không gặp người, cho nên mới tùy tiện trưởng thành một cách xấu xí như vậy?

Trên đường đi có không ít lần bị thú khốn linh theo đuôi, nhưng đều bị tốc độ khủng bố của rết lớn cùng cấp bậc Kim Cương dọa lui, không dám động thủ!

Mà trải qua ba giờ ngồi tàu cao tốc, đám người rốt cục đã tới cứ điểm Will!

Pháo đài tọa lạc ngay cửa một sơn cốc, quy mô thậm chí còn lớn hơn so với pháo đài Nova, mà nơi này cũng không có lực trường khốn linh, thuộc về khu vực không khoáng sản!

Có thể sử dụng dị năng linh lực.

Nhưng mà giờ phút này trước pháo đài lại bị làn sóng thú khốn linh bao vây!

Tấn công pháo đài!

Nếu đem đám thú trong hầm mỏ Cora ra so sánh, cũng có vẻ hơi trẻ con!

Trên chiến trường, không ngừng có những tảng đá lớn từ mặt đất dâng lên, công kích thú khốn linh!

Cũng có từng mặt tường đá dâng lên, gia trì tường thành cứ điểm!

Hiển nhiên người bên ngoài đang lợi dụng hạch tâm để trợ

giúp cứu điểm Will phòng chống địch!

Hơn một ngàn cận chiến thịt dày xông lên tuyến đầu, muốn bức lui thú khốn linh, không cho bọn chúng mang theo trường lực khốn linh ảnh hưởng cứu điểm!

Mà trên tường thành là từng nhóm chủ công tầm xa đang điên cuồng phát động công kích về phía những con thú khốn linh này!

Cũng có cơ pháo bắn phá không gián đoạn, nòng súng đều đỏ rực!

Trước pháo đài Will hiển nhiên đã biến thành một mảnh chiến trường!

Giang Nam cũng ngăn ra, không nghĩ tới vừa tới pháo đài, còn chưa đi vào đã thấy một màn này!

Tầng thứ năm bị nguyên tội kiêu ngạo bao phủ, thú khốn linh bên này cũng không an phận!

Tiêu Chấn nhìn một màn này mà da đầu tê dại, rốt cục đã biết vì sao đội ngũ thám hiểm của thành Bất Dạ đi đến tầng thứ năm đã bị buộc lui về!

"Nam Thần! Chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Giang Nam nhếch miệng cười: "Đương nhiên là xông qua rồi!"

Nói xong vỗ vỗ đầu con rết lớn, lao thẳng tới chiến trường thú triều!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, tốc độ của con rết lớn không có nửa điểm giảm đi, đâm thẳng vào một đám thú đông nghịt!

"Rầm!"

Chỉ trong chốc lát, mấy con linh thú xấu xí bị va chạm xoay

tròn bay lên!

Mà cường độ thân thể của nhóm thú khố linh cấp Hoàng Kim, Bạch Kim nào có thể so được với rết lớn?

Không phải bị đụng bay thì cũng bị đụng nát!

Chương 1191 -

Giờ khắc này, con rết lớn cuồng bão như chiếc xe lửa xúc tuyết, chạy như bay!

Va chạm khiến cho đàn thú phía trước đều bay loạn khắp nơi, nhanh chóng mở ra một con đường đến thẳng tường thành cứ điểm Will!

Giờ phút này, vô luận là một đám khiên thịt trên chiến trường, hay là nhóm nhà thám hiểm trên tường thành đều bối rối!

Cái thứ giống như đạn pháo tuần tra mở đèn pha này đến tột cùng là cái quye gì a!

Trên tường thành, một người đàn ông trung niên mặc áo gió màu đen đứng đó, mang theo găng tay da, tóc vuốt ngược!

Cấp bậc Kim Cương đỉnh phong!

Trên ngực mang theo huy chương Thánh kỵ sĩ, cho dù là ở trên chiến trường cũng ưu nhã như cũ!

Nhưng mà giờ phút này lại không bình tĩnh nổi nữa, ánh mắt kinh hãi nhìn con rết lớn chạy như bay tới!

"Thú khốn linh cấp Kim Cương? Tốc độ sao có thể nhanh như vậy?"

"Còn con mẹ nó biết phát sáng? Tê ~ thật chói mắt, đây đến tột cùng là chủng loại gì?"

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Tiếng nổ liên tiếp truyền đến, tường đá dựng thẳng trên chiến trường đều bị con rết lớn đâm nát.

Ngay cả những kia cận chiến thịt dày cũng bị hất bay kêu la thảm thiết, mắt thấy đã sắp phá tan chiến trường, phá tan tường thành cứ điểm!

Người đàn ông mặc áo gió vội la lên: "Tập trung tất cả hỏa lực công kích cho ta, tuyệt không thể để nó tới gần cứ điểm!"

[Giá trị oán khí từ Arthur + 1000!]

Nhưng mà giờ phút này, các nhà thám hiểm mất bình tĩnh!

"A a a, Arthur Thánh Ky, trên lưng con rết phát sáng kia có một đám người đang ngồi a!"

"Thật đúng là có người? Là Giang Nam? Còn có người của học viện Lantis Ngự quốc!"

"Trời ạ! Bọn họ sao có thể cưỡi trên người thú khổng linh? Chuyện này làm sao có thể!"

"Đội ngũ thăm dò bên ngoài rốt cục đã xuống sao? Thánh Ky, còn đánh nữa không?"

Arthur cười lạnh: "Mặc kệ hắn là ai? Để nó xông tới như vậy, cứ điểm của lão tử chẳng phải liền sập sao? Đánh cho ta!"

Nhưng mà đúng lúc này, chỉ nghe Giang Nam cao giọng quát: "Ta đã ước định với đội trưởng đội thăm dò Ưng quốc Danny rồi, hắn nói thả chúng ta thông qua tầng thứ năm!"

Ngô Lương Hùng Nhị mang vẻ mặt sùng bái nhìn về phía Giang Nam, quả nhiên Nam ca có tính trước!

Một câu nói ra, Arthur trên tường thành liền cứng đờ!

Nhưng cũng ngần ra, đã ước định với Danny?

Đám người Danny còn chưa tới a, đây là đội ngũ đầu tiên mình nhìn thấy ở tầng năm a!

"Pháo đài Will Ưng quốc chúng ta há là nơi người ngoài các người nói vào là có thể vào?"

"Về phần ước định mà người nói, ta cũng không có nhìn thấy đám người Danny, cũng chưa nghe nói qua, cho nên không được tính!"

"Bắn nổ bọn chúng cho ta!"

Trong chốc lát vô số cơ pháo, cùng với công kích viễn trình nhắm ngay Giang Nam, sẽ nổ súng!

Giang Nam cũng bối rối, không phải chứ?

Đám người Danny đi trước lâu như vậy còn chưa tới tầng năm sao?

Không ngờ lão tử là người đầu tiên đến?

Không mở cửa? Giang Nam đứng dậy hất mặt!

"Hả? Người mẹ nó định phách lối với ai vậy?"

"Không cần cứ điểm nữa đúng không? Vừa mới lúc san bằng cứ Nova còn chưa đã nghiền, có tin lão tử tiện tay san bằng cứ điểm Will luôn hay không?"

"Không mở cửa? Vậy lão tử liền cùng thú khốn linh công thành!"

Giờ phút này đám người Lăng Phong Tiêu Chấn đều bối rối, tiến lên vây quanh Giang Nam!

"Đừng! Bình tĩnh! Chúng ta phải bình tĩnh, chúng ta có vé vào cửa tầng này!"

"Nam Thần người định một đường đi xuống sao? Người tính vượt ải Thâm Uyên như vậy đó sao?"

Một lời không hợp liền muốn khai chiến?

Yuki Euco cũng đều không dừng mảnh được tới độ này có được hay không? Giang Đầu Sắt chính là nói người sao?

Arthur vừa nghe liền bùng nổ, lỗ mũi hướng lên trời: "San bằng cứ điểm Nova? Chỉ bằng người? Người thổi phồng đến mức cả con bò cái đều muốn bay lên trời luôn rồi!"

"San bằng cứ điểm Will của ta? Khẩu khí thật lớn! Người san bằng thử xem!"

Giang Nam trừng mắt: "Ai ui? Còn dám thách thức ta nữa sao? Thử thì thử!"

"Rết lớn! Một vòng một viên, người hiểu mà!"

Con rết lớn hơn hỏ: Gào gào~

Rết lớn hưng phấn đến cực điểm lại tăng tốc độ lên, làn đạn cùng linh kỹ kia toàn bộ đều bắn hụt!

Cầm đầu phá tan chiến trường, đâm sập tường thành, vọt tới trong pháo đài Will!

Bắt đầu điên cuồng chạy vòng quanh pháo đài với tốc độ khủng bố, đập nát tất cả các tòa nhà dọc đường!

Arthur: Tê~

"Người sao lại dám!"

[Giá trị oán khí từ Arthur + 1000!]

Chỉ thấy hần nhanh chóng hóa bán thú, sau lưng mọc ra một đôi cánh trắng noãn!

Bay thẳng lên trên không trung ba ngàn mét!

"Yến Linh Phi Vũ!"

Hai cánh vung lên, lông vũ màu trắng tựa như mũi tên phát ra từng trận rít nhọn, bắn về phía con rết lớn!

Nhưng mà lúc này trên lưng con rết có hơn bốn trăm người đang ngồi!

Chỉ riêng đám người Lăng Phong đã có bốn Kim Cương, cộng thêm nữ hầu cường bạo Robert!

Cho dù thân ở trong trường lực khốn linh của rết lớn, chỉ dựa vào cường độ thân thể cũng đủ để ngăn chặn tất cả công kích của Arthur!

Mặc cho Arthur công kích thế nào, đều bị đám người Giang Nam ngăn cản!

Mà đại bộ phận nhân thủ trong cứ điểm đều bị thú triều bên ngoài kiềm chế, căn bản không có nhân thủ đối phó với con rết lớn!

Chớp mắt con rết lớn đã chạy được một vòng hương muỗi!

Tim Arthur đang rỉ máu!

"Đừng chạy! Người đừng để nó chạy nữa, ta cho các người vào còn không được sao?"

Giang Nam: "Ta đã tiến vào rồi nha? Bảo người mở cửa chẳng qua là hình thức mà thôi, bằng không chẳng phải không nể mặt cứ

điểm của các người sao?"

"Con hải âu người vừa rồi không phải rất phách lối sao?"

[Giá trị oán khí từ Arthur + 1000!]

Arthur tức giận cắn răng, con mẹ nó hải âu!

Lão tử là Tuyết Yến!

Nhưng cuối cùng vẫn phải cúi đầu!

Lúc này hẳn có chút tin tưởng việc cử điểm Nova bị Giang Nam san bằng!

"Đình chiến! Chờ ta xác định Danny có ước định chuyện này, liền thả các người xuống còn không được sao?"

Giang Nam bĩu môi, cũng bởi vì cần dẫn theo tất cả mọi người trở về nên không muốn làm tận tuyệt với đám người Danny!

Mình hoàn toàn có thể đại náo một hồi, buộc Arthur mở cửa.

Đã có vé vào cửa, vậy thì dùng vé vào cửa là được rồi!

Nếu không một khi khai chiến, mình cũng không cách nào bảo đảm an toàn cho tất cả mọi người!

Tự nhiên cần phải dĩ hòa di quý!

"Vậy thì đành nể mặt các người vậy!"

"Tiểu Hồng Nhan, đi vòng ra ngoài, mài giày rồi hãy quay lại!"

Nói xong liền dẫn mọi người xuống xe.

Con rết lớn mang về mặt mất mát, hải?

Không thể chạy tiếp sao?

Nhưng nghĩ tới bên ngoài có nhiều thú khốn linh như vậy, đâm chết một cái liền có một viên, đây đều là đồ ăn vặt a!

Thế là lại trở nên hưng phấn, cúi đầu đâm ra khỏi pháo đài Will, vọt vào trong thú triều!

Lúc này Arthur mới thở phào nhẹ nhõm, có con rất lớn gia nhập, áp lực của pháo đài Will lập tức giảm đi không ít!

Giang Nam dẫn người leo lên tường thành!

"Nói cho các người biết, chỉ cho các người thời hạn ba giờ!"

"Nếu đám người Danny không tới, nhất định phải mở cửa thả ta xuống!"

"Lão tử cũng không có thời gian rảnh rồi để chậm trễ ở chỗ các người!"

Arthur cúi giận: Giang Nam người...

Chương 1192 -

Giang Nam quay đầu trực tiếp lấy ra đạn đạo xuyên lục địa từ không gian dị độ khiêng ở trên vai!

"Hả? Người còn có ý kiến gì sao?"

"Ta có thể điểm lửa!"

Arthur run rẩy, người mẹ nó lại móc ra thứ đồ chơi gì a!"

[Giá trị oán khí từ Arthur + 1000!]

Tên lửa xuyên lục địa? Tê...

Đoạn đường này người tốt cuộc đã đi như thế nào chứ?

"Được được được được! Người đừng điểm, chẳng phải chỉ có ba tiếng thôi sao?"

Trong tình huống này, cho dù là Arthur cũng không phách lối nổi!

Đám người Lăng Phong: ...

Đưa người tên lửa này thật đúng là không uống phí a!

Lúc này Giang Nam mới cảm thấy mỹ mãn cất đạn đạo vào!

Mình cũng chỉ còn lại một bảo bối này, cũng không thể tùy tiện điểm được.

Con rết lớn xem như đang vui vẻ trên chiến trường, cấp bậc Kim Cương!

Hơn nữa hiệu quả của đại lực còn chưa hết, cơ hồ không có sự tồn tại có khả năng uy hiếp đến nó!

Hơn một giờ trôi qua, không biết đã gặm được bao nhiêu thú khốn linh, khí tức lại mạnh thêm vài phần.

Giang Nam ngược lại chờ mong nó có thể đột phá đến Tinh Diệu hay không!

Như vậy mình có thể có chỗ dựa vững chắc!

Mà đúng lúc này, cánh trái thú triều đột nhiên truyền đến một mảng lớn xôn xao!

Đó là đoàn đội của Fito và Danny!

Hai bên cộng lại chỉ còn lại không tới 400 người!

Hai bên đều có tổn thất riêng, nhóm Danny chết không ít người!

Giờ phút này mỗi người trong đội ngũ đều mệt mỏi, lộ vẻ chật vật!

Mà đi ở hàng đầu chính là Fito, chỉ thấy một bộ giáp xương trắng nặng nề bao trùm toàn thân hắn!

Đầu gối, khuỷu tay, bả vai đều có gai xương dữ tợn mọc ra đâm thủng da thịt, máu tươi chảy ròng!

Tay trái là cốt đao, tay phải cốt quyền, vẻ mặt lạnh băng đi trên chiến trường!

Thú khốn linh từ bốn phương tám hướng vọt tới đều bị Fito chém xuống như chặt dưa thái rau!

Tay phải đánh ra trọng quyền, thậm chí có thể đánh xuyên thân thể cường hãn của thú khốn linh!

Cho dù là ở trên chiến trường nguy cơ tứ phía, về mặt Fito cũng chỉ có thông dong!

Giang Nam cảm thấy ngưng trọng: "Tổ chất thân thể của Fito tương đối khủng bố! Lúc trước nhận phải một chỉ của Odin cũng không chết được!"

"Nhưng tại sao hắn có thể sử dụng dị năng dưới sự bao phủ của trường lực khốn linh từ thú khốn linh chứ?"

Lăng Phong nhíu mày sâu: "Hắn không sử dụng dị năng, ta không cảm nhận được linh lực dao động! Lớp giáp bao trùm toàn thân hắn là xương cốt của chính hắn!"

"Chỉ sợ là trước khi tiến vào tầng thứ năm hắn đã dùng năng lực của mình thúc đẩy mọc xương ra, lại vẫn luôn không thu hồi về, thứ này có thể xem như một bộ phận của thân thể hắn!"

Giang Nam há hốc mồm!

Vậy là Fito dùng chính xương của mình để đánh nhau?

Quả là lợi hại mà!

--

Mà khả năng tăng trưởng xương này chính là chỗ dựa của Fito, vô luận bản thân có ở trong trường lực khốn linh hay không, sức chiến đấu trước sau vẫn khủng bố!

Cho dù là thú khốn linh cũng không thể tạo thành uy hiếp đối với hắn!

Chỉ có hai chữ!

Thông dong!

Nhưng một đường đánh xuống đây cũng sắp khiến Fito mệt

mỏi ra rầm ròi!

Lớp giáp xương này đều đâm ra từ trong da thịt!

Không thu hồi, vết thương sẽ không có cách nào khép lại, đau ngược lại chỉ là thứ yếu!

Máu chốt là vẫn luôn chảy máu, thế này thật khó chịu!

Tới tầng thứ tư, hai nhóm người Fito và Danny có thể nói là dùng cả hành trình chỉ để bài trừ độc tố, nếu không tuyệt đối sẽ ngồi phịch ở tầng thứ tư, chậm trễ không ít thời gian!

Sau khi xuống tới tầng thứ năm, cũng không được yên tĩnh, một đường gặp phải không biết bao nhiêu thú khốn linh công kích!

Sau khi xông được tới đây, cũng không dám chậm trễ chút nào!

Mất thấy được pháo đài Will, Fito thở phào một hơi, cười đắc ý!

Ai có thể nhanh hơn chúng ta?

Tiên cơ đã được Fito ta thu nhập vào túi.

Tên phế vật Giang Nam kia sợ là còn đang giãy chết trong hầm mỏ Cora?

Hừ hừ, dám đấu với ta?

Ánh mắt Fito nhìn về phía tường thành.

Chỉ thấy Giang Nam khoan thai ngồi ở đầu tường, trong tay cầm một ly mì ăn liền, ăn rất ngon lành!

Giang Nam: Xì súp xì súp ~

"Các người còn có thể chậm hơn một chút sao? Lão tử chờ đều

chờ muốn mọc rễ cả rồi!"

Danny: Con mẹ nó!

Fito: Hả?

Thiếu chút nữa trường rớt trông mắt ra!

Giang! Nam!

Sao hắn có thể ngồi trên tường thành cứ điểm tầng thứ năm ăn mì ăn liền chứ?

Cũng không phải nói là không được ăn!

Nhưng các người xuống đây bằng cách nào chứ?

Các người không phải đang giãy dụa trong hầm mỏ tầng thứ ba sao?

Chuyện này...

Còn hầm mỏ thì sao? Còn pháo đài Nova? Còn có tầng thứ tư...

Chúng ta bỏ rơi các người xa như vậy, các người ngược lại còn đi trước chúng ta?

Chuyện này không đúng? Người tự mở trận pháp dịch chuyển à!

Trong nháy mắt, đầu óc của đám người Fito và Danny đều ong ong!

Walker ôm lấy đầu!

"Đại lễ đâu? Không phải còn có đám người Cage ngăn cản sao? Làm sao có thể nhanh hơn so với chúng ta chứ?"

"Chúng ta còn không dám ngủ giữa đường!"

Ivy: A ka ka, định mệnh muốn chúng ta gặp lại sao? Ta đã không nhận được muốn làm tổn thương hẳn rồi."

Lúc này sắc mặt Fito vô cùng âm trầm!

Tuyệt đối không có khả năng!

Cho dù đám người Giang Nam có chạy ra khỏi hầm mỏ, người ở cứ điểm cũng có thể ngăn cản bọn họ!

Hơn bốn ngàn người nhóm Cage đều ăn hại cả sao?

Mọi chuyện quá mức kỳ quái, thế cho nên Fito không tin nổi một màn nhìn thấy trước mắt!

Shirley mở to mắt, da đầu tê dại: "Cẩn thận! Có thứ quỷ gì đó đâm vào đây!"

Con rết lớn đang ăn vặt thì nhìn bên này rất náo nhiệt, liền muốn đụng tới!

Tốc độ khủng bố gấp bốn lần vận tốc âm thanh khiến cho nó mặc kệ tất cả trở ngại, phóng thẳng tới Fito!

Hai mắt Fito đỏ tươi, dữ tợn nói: "Người muốn chết!"

Lại không chút né tránh, cất bước đánh một quyền vào sọ con rết lớn!

"Rầm!"

Lực trùng kích thật lớn khiến ở tại chỗ nhấc lên một trận lốc xoáy, thổi mạnh khiến người không mở mắt ra được!

Chỉ thấy Fito bị đẩy lùi trăm mét, nhưng lại kháng cự được lực trùng kích gấp bốn lần vận tốc âm thanh của con rết lớn!

Lực lượng cuồng dã thậm chí khiến cho thân thể con rết lớn

lật ngược về phía trước!

Một đòn này có thể nói ngang với một quyền đánh bạo của Hulk.

Giờ phút này, ngay cả đám người Lăng Phong nhìn đến ngây ngẩn, đạn pháo tuần tra rất lớn đều bị một quyền này ngăn cản?

Fito mạnh tới cỡ nào chứ?

Con rất lớn bị một quyền này đánh cho ngây ngời, mà Fito không hề có ý buông tha cho nó!

Cốt đao của tay kia hung hăng chém vào sọ con rất lớn!

Giang Nam híp mắt, giơ tay ném mì ăn liền sang một bên, cầm lấy đại kích ẩm huyết xông ra!

"Phần Huyết - Động Cơ Đế Vương, 100%! Mở!"

Trái tim giống như động cơ điên cuồng nhảy nhót, cả người đỏ sẫm như máu, cơ bắp kéo căng, hơi nước nhiệt độ cao cuộn cuộn bốc lên!

Chỉ thấy Giang Nam đạp một cước trên tường thành, thân thể tựa như đạn pháo phóng ra!

Lực lượng cực lớn thậm chí trực tiếp đánh sụp nửa tòa dưới chân tường thành, tiếng âm bạo đình tai nhức óc!

"Thú công cụ của ta mà người cũng dám động? Mẹ nó ai cho người lá gan?"

Chương 1193 -

Một tiếng rống giận xuyên mây, thân thể Giang Nam tựa như mũi tên rời cung bắn vào trước người con rết lớn!

Hai tay cầm kích, toàn lực vung lên trên!

Cốt đao cùng lưỡi kích va chạm vào nhau!

"Keng!"

Một tiếng kim loại giao nhau truyền ra, chấn động màng nhĩ mọi người!

Tia lửa văng khắp nơi, thậm chí chấn nổ không khí, đất đá đều bắn lên!

Kình phong thậm chí thổi bay cả thú khốn linh đang vọt tới!

Lực trùng kích cực lớn chấn động nửa người Giang Nam tê dại, lòng bàn tay chảy máu, cả bắp chân đều cắm vào trong đất đá!

Mà sắc mặt Fito cũng đỏ bừng, thân thể ngửa ra sau ba bước, chỉ nghe "răng rắc" một tiếng, cốt đao lại gãy!

Giờ khắc này, toàn trường hoảng sợ!

Danny và Walker đều mở to mắt, vẻ mặt chấn động!

Người bốc khói trắng toàn thân, cầm đại kích trong tay này thật sự là Giang Nam?

Mạnh tới như vậy sao?

Một đường này đi cùng Fito, trong lòng bọn họ tất nhiên hiểu

rõ Fito hung hãn cỡ nào!

Nhưng Giang Nam lại lấy cấp bậc Bạch Kim cưỡng ép đối cứng?

Hắn còn là con người hay không?

Trên tường thành, sắc mặt đám người Lăng Phong ngưng trọng!

Lần này hai người ai cũng không chiếm được lợi thế, có thể khiến cho Nam Thần xuất toàn lực cũng chịu thiệt?

Fito không phải khó giải quyết bình thường!

Duy chỉ có trên trán Arthur nổi lên hai sợi gân xanh, trong mắt tràn đầy phẫn nộ!

Chỉ thấy trên đỉnh đầu hắn là ly mì ăn liền, nước dùng rắc đầy người, trên mặt còn dính mấy sợi mì...

Thủ hạ bên cạnh đều cười điên rồi!

[Giá trị oán khí từ Arthur + 1000!]

Người đánh nhau thì đánh nhau, ném mì lung tung làm cái gì chứ!

Còn là vị dưa chua cũ?

Vừa rồi hết sức chăm chú nhìn chăm chăm chiến đấu, căn bản không chú ý mì ăn liền bay tới...

Bộ dạng này của người, ta thân là Thánh kỵ sĩ cảm thấy rất mất mặt a!

.....

Trong sân, Giang Nam đối mặt với Fito, ánh mắt va chạm, ai cũng không tiếp tục động thủ!

Fito nheo mắt: "Sao người xuống được tầng thứ ba?"

Giang Nam vung tay, cười nhạo một tiếng: "Người của các người cầu xin ta xuống!"

Fito trừng mắt: "Người đánh rắm! Pháo đài Nova đều ăn hại cả sao? Người đi đường tắt?"

Giang Nam: "Đương nhiên là ăn hại rồi! Nếu ta có thể xuất hiện ở chỗ này, trong lòng người cũng nên biết rõ!"

"Quên nói cho người biết, trên thế giới này giờ đã không còn cứ điểm Nova! Cage cũng đã chết!"

Fito đỏ mắt, nghiêng răng nghiêng lợi, ngửa mặt lên trời rống giận một tiếng!

Nâng quyền đập vỡ đầu một con thú khốn linh cấp Bạch Kim vừa vọt tới!

"Đừng nói nữa! Lão tử không tin! Chuyện này là không thể!"

Giang Nam híp hai mắt lại, đại kích trong tay bổ ngang ra, bổ vào đỉnh đầu con thú khốn linh vừa vọt tới!

"Hạch tâm này lão tử nhất định phải có! Đạo Thiên tới cũng vô dụng, ta nói rồi!"

Hai người vừa nói chuyện, vừa đi về phía pháo đài, bốn phương tám hướng đều là thú khốn linh vọt tới!

Nhưng quyền của Fito tựa như trọng pháo, kích của Giang Nam tựa như huyết long, thú khốn linh tới gần hai người đều bị chém giết!

Tựa hồ muốn phát tiết lửa giận với đối phương lên trên người bấy thú!

Fito cười lạnh: "Người không có năng lực đó, đừng nói nhiều!"

"Có ta ở đây, hạch tâm chỉ có thể là của ta, Thâm Uyên này sẽ là phần mộ của người!"

Giang Nam mặt không chút thay đổi: "Làm người thì nên tự hiểu lấy mình, bớt tự mình đa tình lại!"

"Đừng quá coi trọng bản thân! Ở trong mắt ta, người chính là phế vật!"

Trong lúc nói chuyện, hai người nhìn nhau, thậm chí cũng không nhìn thú triều xông tới một cái!

Cứ thế mở ra một con đường máu!

Dùng thực lực thuyết minh cái gì gọi là thông dong trên chiến trường!

Mặc cho người hung thú trăm vạn, không bằng ta một người một kích!

Đám người Danny và Walker nhìn hai người mà run rẩy, vẻ mặt sợ hãi!

Ở dưới trường lực khốn linh đều có được thực lực bậc này?

Hai người này đều là quái vật a, làm sao còn dám chậm trễ, vội vàng đuổi theo!

Mà trên tường thành, mọi người lại mang cảm xúc mệnh mỏng!

"Ngẫu đến nỗi tim ta sắp nhảy ra khỏi cổ họng rồi, quá ngẫu quá đỉnh!"

"Hai người này không thể nể mặt làn sóng thú khốn linh này một chút sao? Ít nhiều cũng nên mang chút cảm giác khấn trương có được không?"

Tiêu Chấn nghi hoặc nói: "Đã như vậy rồi, ta còn tưởng rằng sẽ đánh nhau, sao còn chưa xé rách da mặt?"

Lăng Phong ngừng trọng nói: "Vô luận là Nam Thần hay là Fito đều không chắc chắn một hơi bắt được đối phương!"

"Hơn nữa một khi đánh nhau ở tầng thứ năm, vô luận hai bên ai thắng cũng đều sẽ bị tổn thất, sẽ trở thành sơ hở để cho các thế lực khác lợi dụng, mất nhiều hơn được!"

"Hơn nữa đừng quên mục đích cuối cùng của chúng ta là tìm kiếm hạch tâm, còn chưa có xuống tới nơi đâu, đã tổn hao hết đại bộ phận nhân thủ ở trên đường, ai cũng không muốn nhìn thấy kết quả như vậy!"

Vương Bá nhếch miệng: "Thân là đội trưởng, không thể chỉ lo cho thống khoái nhất thời! phải có cái nhìn đại cục!"

Cho nên dù là Nam Thần hay Fito dù hận không thể lột da đối phương, cũng không thể hoàn toàn xé rách da mặt!

Giờ khắc này, đám người Tần Thụ Diệp Tinh Hà đều mang dáng vẻ bưng tỉnh đại ngộ!

Cho nên mới hình thành một màn quỷ dị hai người chửi bới lẫn nhau, không thêm động thủ, ngược lại còn điên cuồng đánh chết thú khốn linh sao?

Đàn thú khốn linh: T_T Ô oa~ Con mẹ nhà các người...

Giờ phút này, Arthur lại hất hết mì ăn liền trên đỉnh đầu xuống, vẻ mặt hưng phấn!

Hai người này đều là thần tiên một phương!

Các người lại tiếp tục chửi nhau trên chiến trường tầm nửa giờ nữa được không? Nếu như vậy nói không chừng trận thú triều này liền được hai người các người đánh lui!

Nhưng sự thật chứng minh, Arthur nghĩ nhiều rồi!

Chỉ trong một phút, Fito đã bị Giang Nam chửi tới mức nửa câu cũng nói không nên lời, mặt đều tức giận!

Fito tức giận dẫn người lao ra khỏi đàn thú, trực tiếp đi vào trong pháo đài!

Giang Nam khiêng đại kích, nhếch miệng!

Thân là khẩu vương, người duy nhất có thể phân cao thấp với lão tử cũng chỉ có Vương Đại Lôi cháu trai ta!

Fito sao? Cho dù người có một trăm người dùng loa cũng không đấu lại ta a!

Ha ha ha ha!

Một đường trở lại cứ điểm Will, Giang Nam vội vàng đóng Phần Huyết, lạnh lùng nhìn Fito!

Trên thực tế cánh tay trái bây giờ vẫn còn tê dại, cú va chạm vừa rồi với Fito, xương cánh tay sợ là đều bị chấn liệt!

Đau chết bảo bảo rồi!

Fito, con mẹ nhà người!

Nhưng vẫn ra vẻ không có gì, móc ra một gốc nhân sâm vẻ mặt thông dong nuốt vào.

"Hừ! Người cũng không có gì đặc biệt cả, xương cốt cũng quá

xốp giòn đi, ngày thường nên uống nhiều sữa bò một chút để bổ sung canxi!"

Về tới pháo đài, Fito không bị trường lực khốn linh bao phủ, có thể sử dụng dị năng linh lực.

Một thân giáp xương chậm rãi thu hồi trong cơ thể, lập tức có hệ khôi phục tiến lên khôi phục vết thương cho Fito!

Về mặt Fito lạnh lùng!

"Ha ha ~ người cũng chả ra gì, vừa rồi ta cũng không dám dùng sức, sợ sẽ đóng đinh người trong đất!"

Mà thực tế trong lòng...

A a a ~ Tên Giang Nam này còn có thể mạnh hơn nữa hay không?

Mật độ xương của lão tử kinh người, thậm chí còn cứng rắn hơn so với tài liệu dung linh bình thường, vậy mà ta lại bị chém gãy xương?

Cấp Bạch Kim mà thôi, làm sao tổ chất thân thể lại khủng bố được như vậy chứ?

Không được, không thể để cho tên nhãi này nhìn ra ta kinh hãi!

Phải lạnh nhạt bình tĩnh!

Hai người liếc mắt nhìn nhau!

Hừ ~

Chương 1194 -

Mọi người nhìn hai người chiến tranh lạnh đều nuốt một ngụm nước bọt, sợ là đột đối cứng vừa rồi, hai người không ai chiếm được ưu thế đi?

Giang Nam đưa mắt nhìn Danny: "Vậy ước định còn tính không? Người đã thề với Thánh kỵ sĩ rồi!"

"Ta vì nể mặt người mới dùng vé vào cửa đấy, bằng không bên trong cứ điểm Will của các người, có thể không chỉ đơn giản chỉ là đồ án hương muối như vậy!"

Danny ngẩn ra, nhìn đồ án hương muối trong pháo đài với vẻ mặt ngạc nhiên!

Chuyện gì đã xảy ra cứ?

Cứ điểm nhà mình sao lại...

Fito lạnh lùng nói: "Lúc ở tầng thứ ba chúng ta đã nói rồi, nước M ta nể mặt các người, không hố các người, đến tầng thứ năm người cũng đừng gây sự cho ta!"

Giang Nam bĩu môi: "Nói bừa, thà người hố đám người Danny một phen còn hơn!"

"Đi theo người sao? Chậm y như rùa bò, nếu rơi xuống hố cùng với lão tử thì đã sớm đến tầng thứ năm rồi!"

Fito: Người nói cả gì hả?

[Giá trị oán khí từ Fito +1000!]

[Giá trị oán khí từ Vương Bá +745!]

Giang Nam nhún vai: "Không riêng gì thiếu canxi, lại còn tai điếc, đã như vậy còn chạy tới Thâm Uyên làm cái gì, viện dưỡng lão cần người nha!"

Fito: "Người lại mắng ta thêm một câu thử xem?"

Giang Nam: "Giang Nam ta vẫn luôn cầu gì được đó, yêu cầu vô lý như vậy đời này ta cũng chỉ nghe nói qua bảy tám lần mà thôi!"

Giờ khắc này, người trên đầu tường đều ngơ ngác nhìn Giang Nam!

Lăng Phong Vương Bá cúi nhìn choáng váng, Nam Thần đúng là khẩu pháo vô địch a, lại nói thêm hai câu sợ là có thể trực tiếp khiến Fito chết vì tức đi?

Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao nhao nhao che mặt, thuộc tính châm chọc của Tiểu Nam vẫn luôn tràn đầy, chửi nhau với Tiểu Nam không phải là tìm được sao?

[Giá trị oán khí từ Fito +1000!]

Giờ phút này Fito cũng tức tới run rẩy, dưới mũi phun ra hai cỗ khí trắng, vuốt cánh tay xấn tay áo chạy tới chỗ Giang Nam!

"Hôm nay ta nhất định phải đánh chết tên nhãi này, mọi người đừng ngăn ta!"

Nhưng mà mới vừa đi hai bước, thân thể liền cứng đờ, quay đầu nhìn về phía Walker cùng Ivy!

Chỉ thấy hai người mang vẻ mặt chờ mong nhìn Fito, không ngừng gật đầu!

"Đi chơi hần đi! Chúng ta ủng hộ người, không ngăn cản!"

"Hắn quá kiêu ngạo, lão đại mau giáo huấn hắn đi!"

Fito:???

Các người có gốc không? Có cái nhìn đại cục hay không?

Lúc này không thể trở mặt với đám người Giang Nam được!

Lúc ta vừa mới nói đừng ngăn cản ta, các người nên xông lên ngăn cản ta a!

Các người con mẹ nó có thể theo kịch bản có được hay không?

Làm cho ta rất là xấu hổ a, bậc thang này làm sao mà xuống đây?

Lúng túng!

Danny bước lên phía trước, vẻ mặt tươi cười: "Nơi này là địa bàn của Ưng quốc chúng ta, ít nhiều nể mặt mũi của ta!"

"Lúc trước đã nói thả mọi người đi qua, cũng không nói là không thả! Chỉ là bây giờ vẫn không thể thả!"

Mắt Fito sáng rực, có bậc thang đi xuống rồi!

Vội vàng mừng lại: "Lúc ở tầng thứ ba người cũng không nói như vậy! Xem ta như khỉ mà đùa giỡn sao?"

"Không thả đúng không? Ta liền hỏi người, các người muốn đánh đúng không?"

Giang Nam trừng mắt: "Danny, người điên rồi sao? Cho người mặt mũi, người lại không cần?"

"Đã lấy thánh ký sĩ ra thề rồi, thánh ký sĩ ở trong mắt người còn không bằng cả rắm sao?"

"Có tin lão tử san bằng pháo đài Will trong 30 phút hay không?"

Nói xong liền muốn đào ra đạn đạo xuyên lục địa từ trong không gian dị độ!

Mấy người Lăng Phong đều im lặng, Nam Thần lại muốn lấy đạn đạo để hù dọa người!

Duy chỉ có Arthur đen mặt, ta chính là Thánh kỵ sĩ...

Danny: = _ =

Tầng thứ năm là địa bàn Ứng quốc chúng ta!

Các người phách lối như vậy thật sự ổn sao?

Một lời không hợp liền đòi san bằng cứ điểm, nhìn kiểu gì cũng thấy các người mới giống như đại ca!

Nhưng hai người Giang Nam cùng Fito đều giống như quái vật, thật đúng là không có cách gì với hai người bọn họ!

"Không phải! Không nói là không thả, chỉ là hiện giờ cứ điểm Will của ta đang bị thú triều tấn công!"

"Ý của ta là, giúp chúng ta đẩy lùi thú triều lần này, lại thả mọi người đi qua!"

Khó có được các thể lực đều tụ lại ở đây, kẹt ở tầng thứ năm, nhân lực miễn phí, không dùng cũng uống!

Giang Nam bĩu môi: "Người đúng là tính toán hay lắm, muốn chúng ta đẩy lùi thú triều giúp các người sao?"

Fito nheo mắt: "Dựa vào cái gì? Nước M ta cũng không sợ uy hiếp của người, người không giữ được chúng ta!"

Thần sắc Danny không thay đổi: "Đây là điều kiện của ta! Đồng ý thì mọi người đều vui vẻ!"

"Không đồng ý thì liều chết đến cùng, dù có phải một thân róc thịt, cũng có thể liều chết không ít người các người!"

"Nếu không chỉ dựa vào thực lực của chúng ta, pháo đài sớm muộn gì cũng bị thú triều phá tan!"

"Đối với các người mà nói, đẩy lùi thú triều cũng không phải là việc khó!"

Giang Nam nhíu mày, Danny hiển nhiên không có ý định nhượng bộ, hẳn nhìn ra được hai bên không muốn tiếp tục tổn thất nhân thủ, tận lực tránh gặp xung đột, lúc này mới đưa ra điều kiện!

Mà Giang Nam cũng không cho rằng Danny thật sự có gan liều chết với mình!

Nhưng tựa như Danny nói, đẩy lùi thú triều cũng không phí bao nhiêu công sức, nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện, dù sao mình còn mang theo đội ngũ...

Giang Nam thản nhiên nói: "Vậy thì lại lần nữa bán mặt mũi cho các người, nếu dám lật lọng với lão tử! Cứ điểm Will cũng không có lý do gì để tồn tại!"

Danny mỉm cười, liền quyết định như vậy!

Công nhận miễn phí vào vị trí, cho dù các người mạnh tới đâu, không phải đều phải làm công cho ta sao?

Chỉ thấy xương cốt cả người Fito sinh trưởng, lại một lần nữa đâm thủng máu thịt bao lấy toàn thân!

"Cận chiến thịt dầy, theo lão tử xông xuống, đẩy lùi làn sóng

này!"

Nói xong nhảy vọt xuống, cùng lúc đó thành viên có tố chất thân thể cường đại của hai nước Ưng M đều vọt vào chiến trường!

Các nhà thám hiểm của cứ điểm Will bởi vì được viện trợ, lập tức kéo về!

Trước pháo đài là tiếng la hét không dứt, cuộc chiến nhất thời trở nên vô cùng kịch liệt!

Lăng Phong lắc lắc cổ: "Chúng ta phải làm sao bây giờ? Cũng xuống đó giúp bọn họ đánh một đợt sao?"

Giang Nam giơ tay mở ra không gian dị độ, lấy ra hai cái rương sắt lớn từ bên trong, nhếch miệng cười!

"Không phải là thú triều thôi sao? Đâu cần phiên toái như vậy? Tất cả mặc trang phục phòng chống phóng xạ vào!"

"Tính kế ta? Khắc khắc khắc ~ đợt thú triều này để Giang Nam ta giúp hấn đẩy lui!"

Nhìn quần áo chống phóng xạ, mọi người nuốt nước bọt, trong lòng mơ hồ có dự cảm không tốt, vội vàng mặc vào!

"Tiểu Tửu Oa, hình thức máy bay ném bom!"

"Tuân lệnh chủ nhân!"

Linh khí lập tức bạo dũng, Tiểu Tửu Oa đã hóa thành kích thước ba mươi mét, chở Giang Nam bay lên trời!

Bay thẳng lên trời cao ba ngàn mét, không ngừng xoay quanh trên chiến trường!

Vương Bá vò đầu: "Nam Thần muốn làm gì?"

Tần Thụ rùng mình: "Đã từng thấy cơn mưa sầu riêng kim cương từ trên trời rơi xuống chưa?"

Chỉ thấy Giang Nam đứng ở trên lưng Tiểu Tửu Oa, trên mặt lộ ra nụ cười ma quỷ, mỗi tay một quả sầu riêng kim cương!

Tựa như Ma Thần từ trong địa ngục đi ra!

"Bí thuật tiếng thối vạn năm!"

"Ola ola ola ~"

Chương 1195 -

Trong thoáng chốc, hai tay Giang Nam vung thành Phong Hỏa Luân, từng quả sầu riêng kim cương đã được ấn cuốn quả phẳng phất như mưa trút xuống!

Đám người trên chiến trường tất nhiên nghe được tiếng hô của Giang Nam, vẻ mặt nghi hoặc!

Cái quỷ gì mà để lại tiếng xấu vạn năm chứ?

Vừa ngẩng đầu đã bị kim cương đập đến choáng váng!

Kim cương... mưa kim cương?

Thế giới này đều đã điên cuồng tới vậy sao?

Nhưng mà Fito nhìn sầu riêng kim cương rơi ở bên chân, mặt đều bị dọa trắng bệch!

"Đi! Đi mau! Thứ này chính là thứ đã áp chế cả khu đô thị nước M, bom thối ám mùi đông đảo thế lực ngầm! Được xưng là nước mắt Ma Thần!"

Ai đã đến nước M, sao có thể chưa từng nghe qua đại danh của sầu riêng kim cương?

Nhưng mà khi bọn họ phát hiện thì đã muộn!

Sầu riêng kim cương thuộc loại sản phẩm thăng cấp, 1000 giá trị oán khí đổi một quả!

Giang Nam tốn 100 vạn oán khí đổi 1000 quả, ném hết ra ngoài!

Sợ cái gì?

Cho tới bây giờ Giang Nam ném sầu riêng kim cương chưa từng hụt!

Muốn chạy? Muộn rồi!

Thoáng chốc sầu riêng kim cương nở hoa khắp nơi trên chiến trường, vô số gai nhọn kim cương xen lẫn thịt quả vàng óng ánh, chẳng phân biệt địch ta điên cuồng bắn tung tóe!

Mặc cho Fito xông trái xông phải cỡ nào cũng không tránh được tập kích của thịt quả!

Lớp giáp xương trắng dính đầy thịt quả vàng óng ánh!

Mới chỉ thở một hơi, Fito liền trợn trắng mắt, quỳ xuống đất nôn mửa một trận!

Ọe~

"Giang Nam! Fito ta thề với Cốt Vương, ta phải giết người!"

[Giá trị oán khí từ Fito +1000!]

Chính vào ngày này, Fito hoàn toàn trở thành một người đàn ông thối đến tận xương tủy!

Trên chiến trường trước cú điểm nhất thời trở nên vô cùng hỗn loạn, tiếng nôn ọe không dứt bên tai.

Đan xen thành một khúc nhạc hoa lệ!

Mặt Danny đều trở nên vằn vện, sắc mặt xanh tím, đều bị thối khốc.

Lau thịt quả trên mặt!

"Dừng lại, đừng ném nữa!"

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown + 1000!]

Rốt cuộc hẳn ném thứ gì?

Thật là thối có được hay không?

Danny thân làm máy lọc rắm cũng không chịu nổi, có thể tưởng tượng được mùi sầu riêng bá đạo cỡ nào!

Giang Nam nhìn danh sách giá trị oán khí điên cuồng đổi mới, liền cảm thấy hưng phấn: "Không được! Giang Nam ta đã nói là phải giữ lấy lời! Làm việc cũng không bỏ dỡ nửa chừng!"

"Đã nói sẽ giúp các người đẩy lùi thú triều thì sẽ đẩy lùi thú triều, đừng ngăn cản ta!"

Danny điên rồi!

Bảo người đẩy lùi thú triều nhưng không phải bằng cái cách này!

Đáng giận!

Giờ phút này trên chiến trường, trên tường thành tất cả đều là thịt quả vàng óng ánh!

Mười dặm phiêu hương, khắp nơi thơm ngát!

Mà khứu giác của thú khốn linh lại nhạy gấp rất nhiều lần so với nhân loại, bị thối miệng sùi bọt mép, cũng không ít con đuổi chân sùi bọt tại chỗ!

Nhóm thú khốn linh còn lại cũng hoảng sợ, trên mặt thú đều là vẻ ghét bỏ!

Đám nhân loại này không có võ đức a!

Đánh không lại liền chơi dờ, đều thối thành cái dạng này, cũng chỉ có chó mới dám hạ miệng.

"Ngao oo~~~"

(Các anh em! Rút lui đi, cái thứ này không có cách nào ăn được!)

Quần thú khốn linh nhao nhao đáp lại!

(Trở về gặm tảng đá cũng đủ rồi, ghê tởm chết đi được!)

(Khật ~ Phi! Khinh thường nhân loại các người, thật là bẩn thỉu!)

(Làm thú khốn linh cao ngạo, sao có thể ăn thứ thối còn hơn cứt này chứ?)

(Nơi này sau này để dùng làm chậu cát đi? Mùi hương rất chính tông!)

Hùng Nhị đứng trên đầu thành nghe quần thú rống, lại vừa phiên dịch ra!

Ngay cả giọng nói cũng bắt chước giống như đúc!

Mọi người đều bối rối, đối thoại của thú vật thôi có cần có linh tính như vậy không?

Đều ghét bỏ thành cái dạng gì rồi chứ?

Ngô Lương ngẩn ra: "Chậu cát là cái gì?"

Hùng Nhị che mặt: "Thú khốn linh làm động vật quần cư, có tổ chức xã hội, là loài thú cực chú ý tới vệ sinh, tuyệt đối sẽ không thải uế ở khu vực gần sào huyệt!"

"Bình thường gia tộc quần thú đều sẽ tìm cái bồn địa, toàn bộ

gia tộc thú đều xả thải ở chỗ này, sau đó lại đào cát chôn lấp, cho nên chúng nó đều gọi là chậu cát..."

Mọi người vừa nghe, thân thể đều cứng đờ!

Con mẹ nó chậu cát, đó chẳng phải là nhà vệ sinh công cộng sao?

Chỉ thấy thú khốn linh lúc này lui ra ngoài chiến trường, ánh mắt sáng ngời, tựa hồ rất tán thành quan điểm này!

Có con đã bắt đầu nâng chân sau lên xả nước vào cứ điểm, có con lại bày ra tư thế ngồi xổm, biểu tình trên mặt vô cùng thư thái.

"Ai? Khỏi phải nói, thật sự rất có cảm giác a!"

"Cái chậu cát này không tệ, sau này cứ giải quyết ở chỗ này đi!"

"Có thể dùng tốt nhiều năm, chúng ta trở về thông tri cho các gia tộc khác, để cho bọn họ đều tới nơi này xả thải!"

"Được, được..."

Danny ngơ ngác nhìn mấy trăm thú khốn linh đi vệ sinh về phía pháo đài!

"Không được, các người làm cái gì, nghẹn lại cho lão tử!"

"Đây là pháo đài, không phải nhà vệ sinh công cộng, các người mẹ nó..."

Nhưng mà thú khốn linh cũng mặc kệ nhiều như vậy? Thật vất vả mới tìm được một chậu cát lớn như vậy, có cảm giác như vậy!

Không dùng mười mấy năm thật không xứng đáng với mùi hương này!

[Giá trị oán khí từ Danny + 1000!]

[Giá trị oán khí từ...]

Đôi mắt Arthur trống rỗng nhìn một màn trước mắt, vẻ mặt phát điên!

"Mọi chuyện sao lại biến thành thế này? Giang Nam trời đánh, đều do người!"

Nhưng mà Giang Nam lại mang vẻ mặt thỏa mãn nhìn kiệt tác của mình!

"Các người muốn ta đẩy lùi thú triều mà, ta làm được rồi?"

"Mười mấy năm sau các người cũng không lo có thú khổng lồ tấn công cứ điếm, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, các người không cảm tạ ta, ngược lại còn oán ta?"

Hiện tại mọi người đều không hiểu cảm ơn sao?

Danny cắn răng: "Ta mẹ nó thật cảm ơn người!"

Giang Nam: "Cái này ~ khách khí làm gì chứ!"

Sai sử ta lao động? Giúp các người phòng thủ cứ điếm, đúng là mơ đẹp mà!

[Giá trị oán khí từ Danny. Brown + 1000!]

Khu vực ngoài thành đã không có cách nào đi dạo, mọi người nhao nhao lui về pháo đài.

Về mặt Danny đen khỏi phải nói, hiện tại không riêng gì pháo đài thối, cả mình cũng thối theo!

Fito thu hồi lớp giáp xương, cả người từ trong ra ngoài đều tỏa ra mùi thơm say lòng người!

So với người khác còn thối gấp đôi, cũng không thể rút xương cốt ra vứt đi đúng không?

Thế là dữ tợn nói: "Giang Nam! Người không còn mấy tầng để sống! Chuyện này chưa xong đâu!"

Nhưng Giang Nam không thèm để ý, thù đã sớm kết, còn sợ đắc tội với người khác sao?

"Đừng không biết tốt xấu, trong lúc vô hình ta đã giúp các người!"

"Các người thối như vậy, mà vô luận là linh thú hay là thú khốn linh đều không muốn công kích các người!"

"Đây là bùa hộ mệnh tự nhiên a, đúng là lòng tốt đút cho chó cả! Hừ hừ!"

Fito và Danny đều ngẩn ra, ngẫm lại thì thấy cũng đúng, cũng có lý!

Sắc mặt dễ nhìn hơn không ít, nhưng nghĩ tới sẽ thối như vậy đến bao lâu không biết, vẻ liên mặt khó chịu!

Cái bùa hộ mệnh rách nát này, lão tử thà rằng không cần oa!

"Thuận lợi" giúp cứ điểm Will biến thành chậu cát Will, thành công đẩy lui thú triều!

Chương 1196 -

Lúc này đây Danny không đùa giỡn thủ đoạn nữa, dù sao mục đích của mọi người đều là tìm kiếm hạch tâm tầng tài nguyên.

Trực tiếp mở ra cánh cửa không gian thông tới tầng thứ sáu!

Mà đám người Heidi Adams thì trở nên hưng phấn, tầng thứ sáu tuy nói không phải tầng tài nguyên, nhưng lại thuộc khống chế của Ngự quốc!

Đoạn đường này cuối cùng cũng có thể có chút quyền chủ động!

Bốn đội ngũ cũng không chậm trễ, đâm đầu vào tầng thứ sáu!

Tầng thứ sáu vẫn có địa hình núi rừng, chẳng qua so với tầng khác mà nói, thảm thực vật tươi tốt, ánh sáng cũng sáng hơn những tầng khác không ít!

Trong núi rừng tiếng thú gầm rất là dày đặc, điều này làm cho mọi người có chút lo lắng!

Nếu quả thật gặp phải thú triều cỡ lớn, vẫn sẽ chậm trễ thời gian!

Giang Nam quay đầu nhìn về phía đám người Heidi: "Ta thể nghiệm đã một đường dẫn dắt các người xuống dưới, nếu không hiện tại các người còn đang giãy dụa ở tầng thứ ba!"

"Hiện tại đã đến tầng thứ sáu, cũng đừng gây chuyện với ta!"

Heidi cùng Robert đều gật đầu, một đường này đã nhìn ra được các loại thủ đoạn của Giang Nam!

Các cô cũng không muốn để cho cứ điểm của Ngự quốc rơi vào kết cục như cứ điểm Nova!

Duy chỉ có Adams cắn chặt răng, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Giang Nam, rồi lại nhìn về phía đám người Mira, Chung Ảnh Tuyết bên cạnh Giang Nam, ánh mắt càng đỏ hơn!

Lúc này, Hùng Nhị nghe tiếng thú rống trong rừng thì lại đỏ mặt một trận!

An Tiểu Kỳ tò mò hỏi: "Hùng đại thúc, chúng nó đang rống cái gì vậy?"

Hùng Nhị mặt càng đỏ hơn: "A? Không... không có rống gì cả, chỉ là tùy tiện gầm rú, phát tiết cảm xúc mà thôi!"

Th.ị.t

Cái này bảo ta làm sao phiên dịch a? Ta không cần mặt mũi nữa sao?

Lại nói linh thú ở tầng thứ sáu đều cởi mở như vậy sao?

"Nam ca, cẩn thận thú triều!"

Giang Nam cười gật gật đầu, tầng thứ sáu không phải tầng tài nguyên, tùy thời có thể sử dụng dị năng linh lực, cho nên Giang Nam không phải nắm chắc bình thường!

Giờ phút này đám người Fito cùng Danny lại nở nụ cười!

Thú triều? A~

Buồn cười, coi chúng ta đều là phế vật cả sao?

Tuy nói có chút thối, nhưng cũng là bùa hộ mệnh, thú triều căn bản sẽ không tìm tới chúng ta!

Khi Thượng Đế đóng một cánh cửa lại cho bạn, đồng thời cũng sẽ mở ra một cánh cửa sổ khác!

Đám người Giang Nam ngại thối không bơi lên người, nói không chừng sẽ bị thú triều kéo đi!

Không chừng còn có thể mượn cơ hội vượt qua bọn họ!

Đoàn người đi thẳng đến cú điểm, đúng lúc này lỗ tai Đại Lang Diệt khê động, nhìn về phía bắc!

"Tiểu Nam? Người xem rừng cây bên kia đang diễn ra chuyện gì vậy?"

Chỉ thấy phía bắc, là một khu rừng thông dạ quang rậm rạp chọc trời, lá kim tản ra lục quang lộng lẫy!

Cái này cũng không có gì kỳ quái, điểm quý dị chính là cả phiến rừng thông đều đang lắc lư trái phải một cách có tần suất, đều nhịp!

Phát ra âm thanh "bộp bộp bộp bộp"!

Tất cả mọi người đều bối rối, chuyện này là sao chứ?

Cả đám nhìn về trong rừng cây!

Không nhìn thì không sao, vừa nhìn lại thì biểu tình Giang Nam trong nháy mắt cứng đờ!

Chỉ thấy dưới thân cây thông dạ quang, đều có một đầu ma khuyển Thái Xương đang ôm lấy thân cây!

Hình thể to lớn, cả người mọc đầy lông xoắn màu nâu, hai lỗ tai khép lại hai bên, đuôi hẹp dài!

Giờ phút này hai chân trước ôm thân cây!

Hai chân sau chống đỡ mặt đất!

Hai mắt đỏ sẫm như máu, lè lưỡi, điên cuồng đập cây!

"Ồ ông~"

Khiến cả thân cây rung động kéo kẹt!

Toàn bộ rừng thông đều là ma khuyến Thái Xương, số lượng sợ là không dưới một ngàn con!

Giờ phút này, một đám nữ sinh nhao nhao che mặt, vành tai đỏ bừng!

Phi phi!

Giang Nam vẽ mặt mơ hồ, giơ tay che mắt Tiểu Mira lại!

"Gấu đen ôm cây thì ta biết, ma khuyến Thái Xương này cũng có thể ôm cây sao?"

Một màn này cũng quá bùng nổ đi!

Hùng Nhị: ? ? ? ?

"Ta chưa từng ôm cây, Nam ca đừng có nói lung tung!"

Giờ phút này, trong rừng cây, nhóm ma khuyến Thái Xương đều chú ý tới động tĩnh của đám người Giang Nam!

Cả đám nhìn tới, hung hăng hít một cái!

Ánh mắt nhất thời rơi vào trên người đám người Fito Danny, vẻ mặt hưng phấn!

"Ồ gâu gâu!"

Hùng Nhị run rẩy nói: "Nó nói chính là mùi của phân! Ta thích! Ta muốn!"

Fito: ? ? ?

Danny: ? ? ? ? ? ?

Trong nháy mắt người thấy mùi trên thân đám người Fito Danny, cả rừng thông dạ quang ngừng lắc lư!

Cả người ma khuyến Thái Xương giật giật, nước miếng chảy ra.

Nhất thời thông dạ quang không còn thơm nữa, hai mắt nhìn đám người Fito lộ ra ánh sáng.

Đây là món quà ông trời ban cho chúng ta sao?

Vô luận là hương thơm say nồng khiến cho họ nhà chó không thể dứt bỏ được!

Hay là ánh mắt nhỏ hoảng sợ nhu nhược kia, đều làm cho ma khuyến Thái Xương muốn ngừng mà không được!

Cái này cũng quá đúng ý đi, nói vậy đây chính là số mệnh đã định trước đi?

Giờ khắc này, vô số ma khuyến Thái Xương ngửa mặt lên trời thét dài, hưng phấn toàn thân xù lông!

"Gâu gâu ngao~"

(Các anh em xông lên a, một người cũng đừng buông tha!)"

Một đám ma khuyến nhao nhao đáp lại!

"Chỉ bằng vào mùi hương, cũng đã làm cho bản khuyến yêu không thể tự kiềm chế!"

"Vì đám bé cưng thơm ngào ngạt này, ta thế nhưng đã buông tha cho cả rừng rậm, chắc hẳn sẽ không khiến cho ta thất vọng!"

"Anh em ma khuyển Thái Xương! Xông lên liếm cho lão tử!"

Trong thoáng chốc một đám ma khuyển như nổi điên lao ra khỏi rừng cây, điên cuồng lao về phía đám người Fito!

Chỉ để lại rừng thông dạ quang ngã nghiêng phía sau!

Thông dạ quang: Ô ô ô~

Mặc dù chúng ta không phải người, nhưng các người là chó thật!

Đối mặt mấy ngàn ma khuyển Thái Xương trùng kích, đám người Fito Danny nuốt nước miếng!

Về mặt nghiền ngẫm nhìn về phía Giang Nam!

Báo ứng đến nhanh như lốc xoáy?

Ai bảo người khiến chúng ta bốc mùi? Lần này thì tốt rồi, thú triều tới rồi a?

Nhìn thảm trạng của rừng thông, Walker cười rặng rỡ hơn!

"Ta xem Giang Nam rốt cuộc chọn như thế nào, liệu một đợt với cùng thú triều, hay là nổ thối bản thân một phen!"

Danny: "Hắc hắc, độc thối vẫn tốt hơn, còn không phải vẫn thối như chúng ta sao?"

Lúc này về mặt Giang Nam chột dạ!

Cái này... cái này thật sự không tệ nha, ta cũng không biết sẽ gặp phải ma khuyển Thái Xương a!

Các người tự cầu phúc đi là được!

Đám người Fito Danny đang chờ thưởng thức đám người

Giang Nam bị thú triều trùng kích!

Nhưng ngay sau đó, biểu tình trên mặt không khỏi cứng đờ!

Chỉ thấy quần thể ma khuyển Thái Xương cũng không để ý tới đoàn người Giang Nam, chạy thẳng tới phía bên mình, thè lưỡi nhiều nước miếng ra!

Danny trợn tròn mắt, sắc mặt trắng bệch!

Sao lại hướng về phía chúng ta? Các người có mù hay không?

Đám người Giang Nam nhiều người như vậy, không nhìn thấy sao?

Mùi hương trên người bọn ta người thấy người rơi lệ, người nghe người nôn ọe, các người làm gì mà hưng phấn như vậy chứ?

Fito cũng bối rối, không phải nói linh thú ghét bỏ mùi hương này sao? Gặp phải đều sẽ chạy trốn sao!

Nhưng vì cái gì đợt thú triều này lại nghênh đón xông tới?

Vì Fito có mùi nặng nhất, gấp đôi những người khác!

Ước chừng có hơn trăm con ma khuyển Thái Xương đuổi theo Fito!

Không phải hấn liền không chịu!

Chương 1197 -

"Giang Nam người là đồ dối tra, không phải nói mùi thối này là bùa hộ mệnh sao?"

Giang Nam tỏ vẻ đồng tình!

"Tục ngữ nói chó không đổi được tính ăn cứt, các người đây là đùng phải hòng súng a!"

"Mùi hương này đích thật là bùa hộ thân, nhưng thân này đến tốt cùng có thể giữ được hay không, liền xem tạo hóa của các người!"

Fito đều sắp nghiêng chặt răng rồi!

Con mẹ nó chó không đổi được tính ăn cứt, còn phải tiện miệng mắng người mới chịu được sao?

[Giá trị oán khí từ Fito +1000!]

"Chỉ là một đội quân chó ngàn con, xem lão tử cần quét trong một phút đi!"

Trong lúc nói chuyện xương cốt sinh trưởng, trực tiếp tiến vào chế độ chiến đấu!

Nhưng mà đúng lúc này, đầu lĩnh ma khuyến điên cuồng tru một tiếng, bày chó phía sau cũng nhao nhao tru lên!

"Uông ngô ngao..."

Gần ngàn tiếng chó sủa dung hợp cùng nhau, hình thành sóng âm mà mắt thường có thể thấy được khuếch tán ra ngoài!

Thân thể Danny bị sóng âm bao phủ liền trở nên cứng ngắt, trực tiếp rơi vào trạng thái cứng ngắt!

Thân thể không thể cử động, biểu tình của mọi người đều trở nên hoảng sợ!

Linh kỹ thiên phú này còn có hiệu quả tê liệt nữa sao?

Không thể cử động, đây chẳng phải trở thành món ăn trên đĩa sao?

Vậy chúng ta có khác gì những cây thông dạ quang vừa rồi hay không?

Một đợt sóng này cán quét qua nhất định sẽ bị đục ra trăm ngàn lỗ thủng a!

Danny hoảng sợ run rẩy: "Không, không được, ta là người đàn ông sẽ trở thành Thánh kỵ sĩ, không phải Thánh bị "ky" a!"

Trong chốc lát, đám người Danny và Fito đã bị bầy chó bao vây!

Ba bốn đầu ma khuyến Thái Xương điên cuồng liếm mặt Danny, ánh mắt lấp lánh!

Cái mùi này! Quả thực quá tuyệt!

Danny: Ah~ con mẹ nó!

Về phần Fito, giờ phút này đứng yên tại chỗ không thể động, hẳn bị hơn trăm đầu ma khuyến vây quanh, thậm chí hình thành một tòa núi khuyến!

Đậu hủ thối càng thối lại càng thơm!

Đạo lý này áp dụng với cứt cũng như vậy!

[Giá trị oán khí từ Fito +1001!]

[Giá trị oán khí từ Danny...]

[Giá trị oán khí từ Walker...]

Giá trị oán khí nhao nhao đổi mới, Giang Nam vô cùng cảm động!

Ta đã nói sẽ không lỗ vốn mà!

"Lại nói linh kỹ thiên phú của ma khuyển Thái Xương có chút thú vị? Có chút tương tự với lang hồng của Đại Lang Diệt!"

Hùng Nhị che mặt: "Thái thiên khiếu! Là tuyệt kỹ chiêu bài của nhóm ma khuyển Thái Xương, mang theo hiệu quả tê liệt ngắn ngủi, phóng thích linh kỹ tập thể còn có hiệu quả gia tăng, khá khét tiếng trong giới linh thú!"

"Một chiêu này không biết đã làm tổn thương bao nhiêu trái tim thú!"

"Khắc thiên khắc địa khắc không khí! Ngày qua ngày đặc biệt ngọt ngào!"

Tần Thụ kinh hãi nói: "Bá vương ngạnh thương cung? Đây là một đám lưu manh trong giới linh thú a!"

(Bá vương ngạnh thương cung là thành ngữ TQ ám chỉ hành động cưỡng gian)

Vương Bá bùng nổ, bổ nhào lên người Tần Thụ loạn đấm: "Lão tử đánh không lại Nam Thần, chẳng lẽ còn đánh không lại người?"

"Oanh!"

Hiệu quả tê liệt trôi qua, một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy Fito nhanh chóng đánh nổ núi khuyển, hơn trăm con ma khuyển bay

khắp nơi!

Fito đứng dậy ngửa mặt lên trời rống to: "Lão tử và chó không đội trời chung!"

Chỉ thấy trên người hắn lằn nửa sinh trưởng ra giáp cốt, nhất là phía sau, từ đáy quần mọc ra hai mảnh giáp xương, bảo hộ kín không kẽ hở!

Kinh giáp biến thành trọng giáp, bắt đầu điên cuồng đánh chết linh thú!

Mà Danny cũng mng về mặt dữ tợn, toàn thân hóa kim loại, cũng không phải là màu bạc, mà là màu đen!

Hai tay duỗi ra hai thanh hắc cương đao, liều mạng chém giết đám ma khuyển!

Giờ phút này, người của hai bên đều điên rồi, thậm chí bất chấp mạng sống cũng muốn giết chó!

Trận chiến này, không riêng gì vì tính mạng của mình, mà cũng là vì tôn nghiêm!

Không cẩn thận, kết quả có thể còn khó chịu hơn cả chết!

Giờ phút này Shirley trốn thật xa, về mặt phát điên!

Cho nên mới nói vì cái gì ta luôn gặp phải loại chuyện này a?

Đây là loại đội ngũ rách nát gì?

Vốn tưởng rằng lần xuống Thâm Uyên này thử nhất cũng chính là vứt bỏ tính mạng!

Nhưng không nghĩ tới, không cẩn thận lại có thể mất đi tư cách làm người?

Chỉ thấy cô tức giận giậm chân một cái, vô số đất đá hội tụ thành trứng, bao vây trong bản thân trong đó!

Cùng lúc đó phía trên trứng đất, dây leo sinh trưởng, một tầng lại một tầng bao lấy mình!

"Không liên quan đến ta! Các người ai cũng đừng tới đây!"

Trận chiến kịch liệt dị thường!

Giang Nam kích động rung mình một cái, chó chó cố lên!

Nhưng với thực lực của đám người Fito, đợt thú triều này sợ là không trụ được nửa giờ sẽ bị giết sạch!

Không nên nhúng tay vào trận náo nhiệt này, mị lực của mình lớn như vậy, vạn nhất bị đám chó này chọn trúng thì không tốt!

Trong lúc suy nghĩ liền vỗ đầu rết: "Đi! Đi nhanh lên!"

Cho dù Fito có tức giận, cũng chỉ có thể nhìn Giang Nam nghênh ngang rời đi!

Con mẹ nó Thượng Đế đóng một cánh cửa? Lại mở ra cửa sổ?

Đây rõ ràng là đóng cửa, lại tiếp tục dùng đinh đóng chặt cửa sổ, sau đó còn thả chó cắn người a!

[Giá trị oán khí từ Fito +1000!]

.....

Nhoáng một cái đã qua nửa giờ!

Giang Nam vò đầu, không biết vì sao, luôn cảm thấy có người nhìn lên mình!

Không khỏi quay đầu lại!

Trong chốc lát, ánh mắt của một đám nữ sinh né tránh, vội vàng dời ánh mắt nhìn về nơi khác!

Có người giả vờ thưởng thức phong cảnh, có người giả vờ bấm ngón tay!

Chung Ánh Tuyết đỏ mặt, ngồi sau lưng Giang Nam, lén nhìn sườn mặt hắn!

Tiểu Nam thật đẹp trai, càng nhìn càng đẹp ~

Từ từ, ánh mắt Chung Ánh Tuyết dừng ở trên môi Giang Nam!

Lặng lẽ nuốt nước miếng, lại nhớ tới một màn đút đậu lúc trước...

Mặt càng đỏ hơn, vội vàng che mặt lắc đầu một trận!

Trời ơi, mình nghĩ gì vậy?

Do dự nửa ngày, vẫn dựa sát vào Giang Nam!

Bàn tay nhỏ bé thăm dò tiến về phía trước, đầu ngón tay đụng phải ngón tay Giang Nam!

Sau đó len lén xem phản ứng của Giang Nam!

Nhìn biểu tình giống như không có gì thay đổi, vì thế lá gan lớn hơn, bàn tay nhỏ bé chậm rãi đặt ở trên mu bàn tay Giang Nam!

Giang Nam ngẩn ra, quay đầu nhìn Chung Ánh Tuyết!

Chung Ánh Tuyết vội vàng né tránh tầm mắt, khuôn mặt ửng đỏ, nhưng tay lại không bỏ ra.

Ánh mắt Giang Nam tràn đầy ôn nhu, nụ cười xán lạn, một tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Chung Ánh Tuyết, mười ngón đan vào

nhau!

Chung Ánh Tuyết cảm giác như mình cũng đang mở Phần Huêts, tim đập nhanh không chịu được!

Nhưng vẻ mặt lại thỏa mãn!

Hạ Dao tựa vào vai Giang Nam, ánh mắt chớp chớp, không biết đang suy nghĩ gì...

Đột nhiên nói: "Này Tiểu Nam, người đã lên Bạch Kim rồi, lần này sao lại nhanh như vậy? Trước đó vẫn luôn là chúng ta dẫn trước..."

Giang Nam mang vẻ mặt đắc ý: "Người xem ta là ai chứ? Còn có thể để cho các người bỏ lại được sao? Ta hơi cố gắng một chút, liền đi lên!"

Chương 1198 -

Hạ Dao ngồi thẳng người, nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt nghiêm túc.

"Ta cũng phải cố gắng! Cho nên ta quyết định!"

Giang Nam ngăn ra: "Quyết định cái gì?"

Hạ Dao cười hì hì, tiến đến bên tai Giang Nam thì thầm.

"Ta quyết định trước khi ra khỏi Thâm Uyên, ngươi và Bạch Kim, ta phải thành công leo lên được một cái!"

Giang Nam: Phụt~

Bên tai gió thổi qua, Giang Nam cảm thấy một dòng điện từ xương sống hướng về đỉnh đầu!

Cả người đều dựng đứng tóc gáy!

Ai mà cưỡng được chứ!

Quay đầu nhìn về phía Đại Lang Diệt, chỉ thấy ánh mắt của Hạ Dao tràn đầy ánh sáng nhìn mình.

Ánh mắt không có nửa điểm khiếp sợ, khuôn mặt tươi cười ửng đỏ!

Nửa người đều tựa vào vai Giang Nam!

Vốn dĩ Giang Nam còn chưa cảm thấy có cái gì, nhưng một câu này của ** Đại Lang Diệt, khiến tay chân của mình điên cuồng đổ mồ hôi.

Siêu căng thẳng!

Lang Diệt thật bạo!

Nhận thấy được thân thể Giang Nam đều cứng đờ, mặt cũng đỏ hơn bình thường không ít...

Trên mặt Hạ Dao tràn đầy nụ cười xấu xa, lại tối lỗ tai!

"Vây... Tiểu Nam, người muốn ta leo lên Bạch Kim trước hay là... khanh khách, người trước?"

Giang Nam trở nên nghiêm túc: "Chỉ có trẻ con mới lựa chọn!"

Hạ Dao ngẩn ra, lập tức phì cười một tiếng, ôm cánh tay Giang Nam vào trong ngực!

"Ha ha, người thật tham lam, ta rất thích!"

Lúc này trên lưng con rết, một đám nam sinh nhìn Giang Nam, nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ mặt hâm mộ!

Đáng giận!

Nếu vừa rồi đám ma khuyển Thái Xương nhìn thấy một màn như vậy, tuyệt đối sẽ không chạy tới chỗ đám người Fito tìm chuyện, chỉ với đồng cơm chó này cũng đã đủ no a!

Giờ phút này ngồi trên lưng rết lớn, phàm là em gái, chỉ cần không phải là hoa đã có chủ, cơ bản đều đang nhìn lên Giang Nam!

Nhìn một lát liền đỏ bừng mặt!

Tần Thụ mang vẻ mặt bi phẫn, Nam Thần thân là giấc mộng của 900 triệu thiếu nữ, nửa điểm cơ hội không chừa cho người khác!

Nam Thần có gì hay để xem? Chúng ta cũng đẹp trai mà?

Sao không ai nhìn chúng ta?

Giờ phút này, trong không khí tràn ngập cảm giác nóng bỏng!

An Tiểu Kỳ cùng Hùng Nhị dính cùng một chỗ, Ngô Lương nhìn em gái Thiết Ngưu trên điện thoại di động với vẻ mặt mê say!

Hai vợ chồng già như anh trai mắt kính cùng Đỗ Nguyệt đã không coi ai ra gì mà bắt đầu hôn!

Lăng Phong và Vương Bá cũng âm thầm kêu gào, dần dần đỏ mắt!

Wang Ba nói: "Nam Thần đúng là không phải người mị, mị lực của người đã không chỗ chứa nổi, phân cho ta một chút cũng được a!"

Lăng Phong thở dài: "Nhiều năm như vậy, cũng không biết vợ của ta sống có tốt hay không, người đang ở đâu?"

"Ta nhớ cô ấy rồi! Sao còn chưa tới tìm ta chứ?"

Cung Lâm ngạc nhiên: "Vợ người sao? Không phải lúc người ở tầng thứ ba người đã dùng chân đạp nát rồi sao?"

Lăng Phong: ? ? ? ?

"Chúng ta có thể dừng nhắc tới chuyện này không?"

Tần Thụ phần hận: "Chẳng lẽ ta là thiên sát cô tinh? Chú định phải độc hưởng phần đẹp trai này, cô độc đến già sao?"

"Vì sao ta không có cô gái nào thích? Mị lực của ta cũng không tồn tại sao?"

Diệp Tinh Hà: (= _ =)...

Mị lực của người có thể đã bị chôn vùi cùng với tư cách làm

người của người rồi!

Tề Ngọc ôm vai Tần Thụ: "Mười không có nhân quyền cũng không có tư cách đàm luận tình yêu!"

Tần Thụ cắn răng, quay đầu nhìn về phía Tề Ngọc, đầu trọc sáng bóng, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, khiến Tần Thụ ngẩn ra!

Bàn tay to nắm chặt tay Tề Ngọc: "Không có tình yêu, ít nhất ta còn có tình anh em..."

Tề Ngọc run rẩy, thần tình hoảng sợ, tát một cái vào mặt Tần Thụ!

Phụt!

"Chết đi!"

Tất cả đám người ngồi trên con rết đều có chút kỳ quái!

Ngay cả Chung Ánh Tuyết và Hạ Dao cũng chú ý được có gì đó không đúng!

Nếu chỉ một hai người thì còn bình thường, nhưng tất cả mọi người đều như vậy?

Vậy thì có gì đó không đúng!

Đột nhiên lấy lại tinh thần, hồi tưởng lại chuyện mà mình vừa làm ra, sắc mặt đều đỏ lên, quả thực xấu hổ muốn chết.

"Tiểu Nam, sẽ không phải là ảnh hưởng của nguyên tội chứ?"

"Ban đầu gặp phải ma khuyển Thái Xương cũng vậy, tuy nói bản tính linh thú vốn như thế, nhưng... nhưng cũng không tới mức độ này!"

Giang Nam đột nhiên bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, lúc này mới ý thức được không bình thường!

Thứ bao trùm tầng thứ sáu không phải cái gì khác, chỉ sợ chính là nguyên tội sắc dục!

Sinh sôi nảy nở là bản năng của nhân loại, nguyên tội này thậm chí còn đáng sợ hơn cả lười biếng tầng thứ tư!

Cho dù là Giang Nam đều bị ảnh hưởng, bản chất đàn ông không phải chỉ là lời nói mà thôi!

Nhìn lại, đám người trên thân rất quả nhiên đều có bộ dáng không thích hợp, vẫn còn sót lại một tia lý trí cuối cùng để duy trì bản thân, không làm ra chuyện gì khác người!

Mà giờ phút này, cho dù là Tiểu Tửu Oa ghé vào trên đầu Giang Nam cũng trúng chiêu!

Không ngừng lẫn lộn giữa tóc Giang Nam, còn nắm một sợi lên người người~

"Là mùi hương của chủ nhân a ~ Tiểu Tửu Oa thích chủ nhân nhất ~"

Giang Nam vội vàng kêu rất lớn dừng lại!

"Tầng thứ sáu hẳn bị nguyên tội sắc dục bao trùm, mọi người đều bị ảnh hưởng, hiện tại tranh thủ thời gian dừng lại bài độc!"

"Các nữ sinh đi trước, nam sinh cảnh giác, đừng để linh thú phát điên lợi dụng sơ hở!"

Giang Nam làm sao còn dám chậm trễ, vội vàng lấy xe việt dã ra!

Mà đã sớm có em gái hệ thổ tạo dựng pháo đài, mọi người liền dựng trại ngay tại chỗ này!

Nếu như để mặc cho nguyên tội ăn mòn, quý mới biết qua vài giờ nữa sẽ biến thành bộ dáng gì!

Giờ phút này, một đám nữ sinh nhao nhao chạy đi giải độc!

Mà đám người Lăng Phong Vương Bá lại dùng ý chí ngoan cường chống đỡ cảnh giác bốn phía!

Giang Nam hung hăng vỗ vỗ mặt mình, vội vàng đi cảnh giác!

Không thể không nói, độc nguyên tội trong Thâm Uyên này thật sự là quá đáng sợ!

Vô thanh vô tức liền ảnh hưởng tới mọi người, thậm chí đều không phát hiện được có chỗ nào không thích hợp!

Lúc trước là tội tham lam, ngay cả Giang Nam cũng bị hãm sâu trong đó, nếu không nhờ Chung Ảnh Tuyết kịp thời kéo mình trở về, quý mới biết đuổi theo rồi sẽ phát sinh chuyện gì!

Kế tiếp nhất định phải cẩn thận gấp bội mới được!

Nói không chừng chỉ cần một bước đi sai cũng sẽ bị đoàn diệt a?

Lần này cũng may phát hiện kịp thời, đậu nành còn giải được!

Nếu như lại tùy ý để độc nguyên tội tiếp tục ăn mòn, nói không chừng kết cục sẽ giống như đám chó hoang kia!

Hồi tưởng lại một màn vừa rồi, Giang Nam rung mình một cái!

Phải cố gắng! Nhóm nữ sinh bài trừ độc xong liền đến nam sinh!

Chiến thắng đang ở phía trước!

Giờ phút này, trong rừng cây!

Vương Bá diên cuồng dùng đầu đập vào cây, máu mũi trên lửa chảy ròng!

Lăng Phong đỏ mắt, đi tới đi lui tại chỗ, vẻ mặt xanh gầy.

Tiêu Chấn diên cuồng tát vào miệng mình để bảo trì thanh tỉnh, nhưng khoảng cách để mình giải độc còn cần ba giờ, làm sao chịu đựng được!

Chương 1199 -

Thấy một màn như vậy, Giang Nam cảm thấy ngạc nhiên, cơn nóng trong người các anh em có vẻ hơi lớn?

Vương Bá lau máu mũi, ngạc nhiên nhìn Giang Nam: "Nam Thần người cũng không phát hỏa sao?"

Giang Nam bĩu môi: "Một đám phàm nhân! Ta là thần tiên! Thần tiên không phát hỏa!"

Đánh rắm, có phát hỏa cũng không thể để cho các người nhìn ra, ta chính là đội trưởng!

Cần có uy nghiêm, hình tượng cao lớn uy mãnh này làm sao có thể sụp đổ?

Đúng lúc này, ba anh em Tần Thụ nở nụ cười xán lạn đi tới, khiến cho người ta như tưởng chừng tắm trong gió xuân!

Hình thành sự đối lập rõ ràng với mấy người Vương Bá đang quẫn bách!

Lăng Phong ngạc nhiên: "Các người sao cũng bình tĩnh như vậy? Các người cũng là thần tiên?"

Tần Thụ đắc ý nói: "Thần tiên? Không! Chúng ta là thánh hiền!"

Diệp Tinh Hà mang vẻ mặt phiến muộn: "Thế giới này thật đúng là tẻ nhạt vô vị!"

Tề Ngọc: ...

Đám người Giang Nam hoảng sợ nhìn ba người, có cần Phật hệ tới như vậy hay không? Phía sau đầu đều có hào quang tỏa sáng!

Tần Thụ nở nụ cười tĩnh lặng!

"Tục ngữ nói ở nhà dựa vào bạn bè! Ra ngoài dựa vào chính mình, tội gì phải làm khó mình chứ?"

Giang Nam hoảng hốt!

Ra ngoài dựa vào chính mình ta có thể hiểu được, người ở nhà dựa vào bạn bè là có ý gì?

Làm bạn bè của người quá nguy hiểm!

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Lăng Phong, lời nói thấm thía: "Phong ca, không cần phải xấu hổ, cánh tay robot cũng đã được ta tăng thêm hình thức súc bình, xin hãy gọi ta là Giang Tri Kỷ?"

Lăng Phong hung hăng đập Giang Nam một cái!

Bật công tắc, chỉ thấy cánh tay robot với hình thể hoàn toàn không tỉ lệ thuận với Lăng Phong đang nắm chặt thân cây bên cạnh!

Động cơ thủy lực co lại, nhanh chóng nhổ cả gốc lẫn đất lên!

Sau đó đập mạnh xuống đất, mặt đất rung động, đất đá văng tung tóe!

Lăng Phong: ...

"Đây là hình thức nhỏ cỏ tận gốc!"

Trán Giang Nam đổ mồ hôi, vẻ mặt chột dạ huyết sáo!

Vương Bá cười điên rồi, mà phía trên pháo đài là khói trắng

cuồn cuộn, ba giờ rớt cục đã trôi qua!

Cuối cùng cũng đợi đến lượt!

Chỉ thấy các nữ sinh đi ra khỏi pháo đài, bước đi đều mơ mơ màng màng, cả người đều gầy đi một vòng a!

Ai cũng không chịu nổi với tốc độ bài đọc liên tục như vậy a?

Sau khi dùng một mồi lửa nổ tung pháo đài, lại một lần nữa xây lên, pháo đại vẫn như cũ!

Mà giờ phút này, Adams trong quá trình bài đọc lại mang vẻ mặt cười lạnh!

Chỉ thấy cả người hóa thành dạng nước chảy, lại phân liệt ra thành hai người giống nhau như đúc!

Hai phân thân cứ như vậy thấm vào dưới đất, đi về hai phương hướng khác biệt, không thấy bóng dáng!

Adams: "Những gì mà người đã làm với, ta muốn đáp trả lại người gấp trăm ngàn lần!"

"Giang Nam! Chờ đó cho ta!"

.....

Cùng lúc đó, trong một khe núi có suối chảy.

Đám người Fito và Danny cũng đang bài đọc, bọn họ cũng nhận ra ảnh hưởng của nguyên tội!

Trong hẻm núi bốc lên làn khói trắng, còn Fito thì đứng bên dòng suối xả nước!

Vừa nghĩ tới Giang Nam, Fito liền hận không thể rút gân lột da!

"Tầng thứ sáu này, người nhảy nhót không được bao lâu..."

Đúng lúc này, âm thanh sâu kín từ trong dòng suối truyền đến, tràn đầy oán khí: "Người có thể đừng thêm H₂O, muối vô cơ, glucose các loại thành phần vào trong suối nữa có được không?"

Fito giật mình, mặt đều bị dọa trắng bệch!

"Ai! Mẹ nó là ai!"

Chỉ thấy trong suối nước, dòng nước chậm rãi hội tụ, hóa thành hình người mơ hồ, mơ hồ có thể nhìn ra là khuôn mặt của Adams, giờ phút này mang biểu lộ xúi quẩy!

Fito nheo mắt: "Thánh tử Ngư quốc? Người tới đây làm gì? Muốn chết à?"

Adams thần nhiên nói: "Lý do ta tới rất đơn giản, người muốn giết Giang Nam, ta cũng muốn giết, cho nên ta tới đây!"

Fito cười lạnh: "Đừng có chơi trò kể phản gián gì đó với ** lão tử? Chẳng phải bình thường đám người Ngư quốc các người vẫn luôn đi cùng với Giang Nam sao!"

Adams dữ tợn nói: "Đừng đánh đồng ta với đám phế vật kia!"

"Có hợp tác hay không, cho một câu trả lời!"

Fito châm một điếu xì gà cười nói: "Ta cũn không ghét loại người như người, người muốn gì và có thể cho ta cái gì?"

Adams cắn răng: "Trước khi Ngư quốc tạt tiến vào tầng thứ tám, sẽ không rời khỏi đội ngũ Giang Nam, ta có thể cung cấp tình báo bên phía Giang Nam cho người, tất cả các loại tin tức về con đường đi!"

"Về phần dùng như thế nào, cần ta phối hợp như thế nào, người tự mình quyết định!"

"Ta muốn Ngự quốc có thể bình yên xuống tầng thứ tám, mặt khác! Ta muốn Giang Nam phải chết!"

Fito cười yếu ớt: "Trùng hợp quá, ta cũng muốn hắn chết! Hợp tác vui vẻ?"

Nói xong vươn tay ra, trong lòng Adams khó tránh khỏi có chút hưng phấn, thực lực của Fito là không thể nghi ngờ!

Liên thủ với hắn, giết chết Giang Nam cũng không phải là không có khả năng!

Fito đang định vươn tay ra để bắt, đúng lúc này lại đột nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng rút tay trở lại, vẻ mặt ghét bỏ!

"Bắt tay thì thôi không cần đâu!"

Adams: ???????

.....

Lại thêm ba giờ trôi qua, toàn bộ thành viên rốt cục đã bài độc xong, ngay cả con rết lớn cũng đều bài độc!

Đoàn người lần nữa đi về phía cứ điểm Ngự quốc, tranh thủ lấy tốc độ nhanh nhất để xuống đến tầng thứ bảy!

Phải mất thêm 8 giờ để đến pháo đài Manta!

Nhưng mà một màn ở nơi này lại khiến cho mọi người cảm thấy run lên!

Tường thành vỡ nát, kiến trúc sụp đổ, pháo đài Manta đã hoàn toàn biến thành phế tích!

Khắp nơi đều là dấu vết bị linh thú tàn sát bừa bãi, không một bóng người!

Heidi ngơ ngác nhìn một màn này, hốc mắt hồng hồng!

"Sao lại biến thành như vậy, các nhà thám hiểm của chúng ta đâu rồi?"

"Là... Là đều đã chết rồi sao?"

Robert khẽ vuốt đầu Heidi: "Không nhất định, nói không chừng đều trốn ở nơi khác rồi!"

Nhưng mà trong lòng cũng không ôm hy vọng gì, trong thành có dấu vết bọn họ phối hợp cùng hạch tâm chiến đấu với linh thú!

Hiển nhiên đã bị thú triều tàn phá, linh thú tầng thứ sáu cũng không phải điên cuồng bình thường!

Nhưng Adams cũng không khiếp sợ, hai phân thân của hắn một người đi tìm Fito, một người đã đến cứ điểm Manta vào trước đó!

Vốn định thông báo trước cho người trong cứ điểm, phối hợp cùng mình gây trở ngại cho Giang Nam!

Cũng không nghĩ tới sẽ có kết quả như vậy!

Giang Nam giật mình một cái, tựa hồ càng đi xuống, mức độ ảnh hưởng của nguyên tội lại càng nghiêm trọng!

Tầng thứ sáu đã như vậy, đại đội thăm dò của Hoa Hạ ở tầng thứ bảy...

Lòng Giang Nam trầm xuống, phái người thăm dò một vòng quanh phế tích, cũng không có phát hiện đặc biệt gì!

Đoàn người đi tới trước cánh cửa không gian!

Chỉ thấy trên cánh cửa hợp kim có khắc một hàng chữ!

T_T: "Đám linh thú này là súc sinh! thật đáng sợ, chúng ta gánh không nổi rồi! Tới tầng thứ bảy tị nạn!"

Heidi dụi dụi mắt, trong lòng lại dấy lên hy vọng, xem ra cũng không có bị đoàn diệt?

Mà là chạy tới tầng thứ bảy?

Giang Nam vung tay lên: "Phá vỡ cánh cổng không gian, chuẩn bị tiến hành cứu viện!"

Một trận khúc chiết, có thể xem như đã xuống tới!

"Ầm!"

Chương 1200 -

Một tiếng nổ vang, cánh cổng hợp kim hoàn toàn bị vỡ nát, lộ ra cánh cửa không gian bên trong.

Tầng thứ bảy cũng không phải tầng tài nguyên, vào tay Hoa Hạ không quá nửa năm, hạch tâm vẫn là do Tiêu Chấn mang về!

Ngay cả bản đồ còn chưa khám phá hết!

Bởi vì tầng bảy không có quặng sắt khổng lồ, đoàn người Giang Nam ngược lại không cần chuẩn bị gì!

Vẫn phải ưu tiên cứu viện đội thăm dò Hoa Hạ trước!

Từ lúc Thâm Uyên vừa mới xảy ra chuyện không bao lâu, đại đội thăm dò cũng đã gửi tín hiệu cầu cứu "SOS" lên mặt đất.

Mà tín hiệu này, cũng đã được Hoa Hạ lợi dụng hệ thống Thiên Nhân thu hết vào đáy mắt, cho nên đám người Giang Nam mới không ngại xa vạn dặm lao tới Thâm Uyên để cứu viện!

Nhưng hôm nay đám người Giang Nam đã tới Thâm Uyên, căn bản vẫn chưa liên lạc được với người bên mình, đại đội ở tầng thứ bảy đến tột cùng là thế nào, Giang Nam cũng không rõ ràng lắm!

Tiêu Chấn nghiêm túc nói: "Nam Thần, thời điểm lúc trước tiểu đội chúng ta tìm kiếm hạch tâm, từng gặp người hơn một tháng ở tầng thứ bảy!"

"Tầng thứ bảy vừa xuất hiện hơn nửa năm, thuộc về khu Linh Khư mới, chúng ta còn chưa khai hoang hết! Tài nguyên trong này phong phú, linh thú rất nhiều!"

"Thậm chí còn có thể gặp được linh thú cấp Kim Cương, phải cẩn thận!"

Giang Nam trịnh trọng gật đầu, loại Linh Khư chưa khai hoang hoàn toàn như thế này, không giống với 6 tầng mà mình vừa đi qua!

Như tầng thứ ba nước M mà nói, đã tới tay được hơn mười năm, thú khốn linh gì đó đã sớm thanh lý không còn nhiều lắm!

Nhân loại hoàn toàn có thể khống chế!

Mà tầng thứ bảy vừa tới tay Hoa Hạ được nửa năm, còn chưa được khai hoang hoàn toàn!

Giang Nam quay đầu nói: "Xuống tầng thứ bảy, chúng ta phải ưu tiên chấp hành nhiệm vụ cứu viện, trước không xuống tầng thứ tám!"

"Ngươi quốc các người còn muốn an bài cái gì? Muốn đi theo chúng ta? Hay là tự xuống tầng thứ tám?"

Heidi lắc đầu một hồi: "Ta cũng muốn cứu người của chúng ta trước, bọn họ cũng đã xuống tầng thứ bảy, tốt hơn vẫn nên đi với các người!"

Trong lúc nói chuyện ánh mắt nhìn về phía Adams!

Adams hất đầu, âm dương quái khí nói: "Người tự quyết định, không cần để ý tới đội trưởng như ta!"

Mà thực tế trong lòng đều ghen điên rồi!

Mẹ nó đương nhiên phải đi theo rồi, nếu không làm sao hợp tác với đám người Fito chứ?

Nhưng cũng không thể biểu hiện tích cực chủ động, nếu không sẽ làm Giang Nam nghi ngờ!

Heidi bị lời nói của Adams làm cho hốc mắt hồng hồng, cắn chặt răng, vẫn quyết định tạm thời đi theo Giang Nam, chờ tìm được người Ngự quốc rồi nói sau!

Giang Nam biểu lộ tùy các người, lúc này lại dẫn người tiến vào cánh cổng khổng gian!

Mọi người vừa xuống tầng thứ bảy chợt cảm thấy linh khí nồng đậm đập vào mặt.

Nhưng mà nhìn một màn trước mắt, tất cả mọi người ngơ ngác tại chỗ!

Trước mắt là một mảnh sơn cốc thấp, khắp nơi đều là nham sơn cùng với đá dạ quang trần trụi!

Cây cỏ bụi rậm gì đó, một chút dấu hiệu của thảm thực vật đều không có!

Đưa mắt nhìn lại có thể nhìn thấy, không phải đất thì cũng là đá!

Chỉ sợ đến mặt trăng cũng không cần cỗi như nơi này đúng không?

Giang Nam há hốc mồm!

"Tài nguyên phong phú? Người đùa ta à? Đây rõ ràng là bụng ăn không no!"

"Người xác định nơi này là tầng thứ bảy? Mà không phải sao hỏa?"

Tiêu Chấn cũng trừng lớn con ngươi: "Cảnh này không đúng a! Đây nhất định là tầng thứ bảy, ta nhớ rõ sơn cốc này!"

"Bên cạnh còn có con sông... Tê ~ sao đều trở thành dạng này? Có phải Nam Thần người đã lên tuổi đại lực cho tầng thứ

bảy hay không!"

Giang Nam gượng cười!

Có phải ngựa đòn đúng không?

Đúng lúc này, Hạ Dao chỉ vào một tảng đá lớn ở cửa sơn cốc nói: "Tiểu Nam người xem?"

Chỉ thấy trên tảng đá lớn, lại có dấu răng thật lớn, trên mặt đất có không ít răng vỡ.

Trên tảng đá còn ghim ba cái răng trắng...

Giang Nam há hốc mồm!

"Đây... Đây là còn thú nào cắn? Đến tảng đá cũng không tha?"

Súc vật tới như vậy sao? Dùng một đồng răng để chứng minh, tảng đá đích thật là không thể ăn!

Con rết lớn: ???

Hả? Đá không ăn được sao?

Ta ăn đá để lớn lên nha!

Lúc này mọi người mới phát hiện, không ít nơi trong sơn cốc đều có dấu răng...

Tiêu Chấn đột nhiên rùng mình một cái: "Ê ~ thăm thực vật của tầng thứ bảy không phải đã bị gặm đi hết rồi đó chứ?"

"Bay đại tội đều theo thứ tự xuất hiện qua, duy chỉ còn lại mỗi đại tội ham ăn, thứ bao phủ tầng thứ bảy này chỉ sợ là nguyên tội ham ăn rồi!"

Giang Nam ngạc nhiên, toàn bộ thú đều ham ăn?

Gặm hết phẩm thực vật rồi còn phải cắn hai miếng vào tảng đá?

Thế này đều đổi thành cái dạng quỷ gì rồi? Có cần khoa trương như vậy không?

Bụng của Mira phát ra tiếng kêu "ùng ục", khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi nhăn lại!

"Mira cũng muốn ăn rồi ~"

Tất cả mọi người nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt!

Vô luận là nhân loại hay là linh thú, chỉ cần là sinh vật, ăn uống là nhu cầu nguyên thủy nhất!

Nhất là linh thú, phần lớn thời gian cả đời đều dành cho săn bắn ăn uống, vì sinh tồn, càng là bản năng!

Lúc này hai mắt rất lớn lóe lên lục quang, nhìn đám người Lăng Phong mà nước miếng chảy ròng ròng!

"Chẹp ~"

Giang Nam (= _ =): "Người nếu còn dám chảy nước miếng nhìn chúng ta, ta liền ngắt đầu cắt đuôi lẫn bọt người!"

"Nhúng vào chảo dầu sôi, đến lão Vương Bá bên cạnh cũng phải thèm khóc!"

Giờ khắc này, mọi người nhìn con rất lớn lại bắt đầu chảy nước miếng...

Bị Nam Thần nói tới phát thèm!

Con rất lớn bị dọa rụt cổ lại, vẻ mặt sợ hãi!

Ta lớn lên xấu như vậy các người cũng ăn?

Khẩu vị thật nặng!

Đúng lúc này, chỉ thấy cửa sơn cốc trên mặt đất chấn động, từng viên đá dâng lên, tạo thành văn tự!

Ánh mắt Lăng Phong sáng ngời: "Người trong nhà nhìn thấy chúng ta đến tầng thứ bảy sao?"

Hạch tâm tầng thứ bảy được đặt trong sở nghiên cứu linh võ thủ đô, thông qua hệ thống Thiên Nhân, tất nhiên có thể nhìn thấy tình huống tầng thứ bảy!

Chữ viết bằng đá!

"Pháo đài Hoang Khâu bị hủy! Đội thăm dò gặp nguy cơ! Thú triều đột kích! Chạy!"

" "

Thậm chí trực tiếp dùng mũi tên đánh dấu ra đường thoát hiểm!

Câu nói tinh giản, nhưng lại truyền ra tin tức trọng yếu!

Giang Nam cảm thấy cả kinh, cứ điểm Hoang Khâu chính là điểm đóng quân của đội thăm dò Hoa Hạ!

Đã bị phá hủy sao?

Đúng lúc này, cảm giác được mặt đất đang điên cuồng rung động!

Phóng mắt nhìn lại, chỉ thấy một mảnh thú triều đông nghịt điên cuồng vọt tới từ bốn phương tám hướng!

Cả đám bùng phòng lên, hai tròng mắt đỏ như máu, điên cuồng kêu gào, nước miếng văng tung tóe!

Số lượng nhiều đến trình độ khủng bố, không chỉ đơn giản mấy vạn con!

Hơn nữa linh thú cấp Hoàng Kim, cấp Bạch Kim chỗ nào cũng có!

Trong bầy, liếc mắt một cái liền thấy bốn đầu linh thú cấp Kim Cương...

....

[Vì lý do truyện bị người khác leak nên mình xin phép được chuyển sang chế độ chỉ đọc được trên app từ chương 1201 (sẽ n.)]

.

Nếu có gì bất tiện thì mong các bạn bỏ qua ạ. (ớớờ)♡

Bạn nào còn chưa biết về app thì có thể lên CHPlay hoặc AppStore tải App "Truyện YY"

Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ nè!!!]